THẾ GIỚI CHÚNG THẦN

Tác giả: Vĩnh Hằng Chi Hỏa

Thể loại: Huyền Ảo

Nguồn: truyenyy.pro

—★—

DTV-EBOOK.COM.VN

Bên trên trung tâm ngọn núi Olympus, Vua của các vị thần Zeus nắm chặt Lôi Đình chi mâu mỉm cười nhìn chư giới. Trước mặt hắn, chúng thần như rừng. Trong sảnh đại điện ở Bắc Âu, chí cao vương tọa Odin cầm trong tay Thiên Giới chi thương, nhìn xuống thế gian. Trong mắt của hắn, vô tận phong tuyết. Ở bên bờ sông Nin phương nam, trên thuyền Thái Dương Amon, ánh mắt Aegean rơi vào mặt biển. Dưới chân của hắn, xương khô như núi. Quang Minh cùng Trí Tuệ chi chủ Mazdak chấp chưởng Vĩnh Hằng chi hỏa, nhìn thiên hạ. Anh Hùng Vương Gilgamesh gánh vác thần dụ viễn chinh Hi Lạp, chiến thuyền như biển. Bên trong học viện Plato, một người trẻ tuổi tên là Tô Nghiệp, bước lên dãy núi, đăng lâm tuyệt đỉnh. Chúc bạn có những giây phút vui vẻ khi đọc truyện Thế Giới Của Các Vị Thần (Bản Dịch)!

Chương 1: Tỉnh táo

Chương 1: Tỉnh táo

Tỉnh táo

Vào trời thu, bầu trời ở thành Athens của Hy Lạp khoác lên mình một màu xanh hùng vĩ, tô điểm thêm những dải mây dài như dòng sông xa tít chân trời.

Bên trong một nhà xưởng bình thường trên đường phố, hơn mười người đang tụm lại ở bên ngoài cánh cửa màu xám trắng, rướn cổ cố nhìn vào bên trong.

Bọn họ cùng nhau ngó nhìn tình hình của người thanh niên đang té xỉu nằm ở trên đất.

Thanh đao cong vút lóe sáng chặn ở sau gáy của người thanh niên đó được lấy ra, máu men theo miệng vết thương cũng chậm rãi tuôn ra, chưa kịp rơi xuống đất cũng đã khô lại.

"Tôi chỉ là dọa cậu ta thôi, không có dùng lực, chỉ là xước da mà thôi... Sẽ không chết đó chứ..." Người câm dao lẩm bẩm, hô hấp ngừng lại, quay đầu nhìn người đàn ông tóc nâu bên cạnh, ánh mắt ngập tràn sợ hãi và hoảng loạn.

Người đàn ông tóc nâu có vết sẹo to bằng con rết ở trên mặt trái trải dài đến tận mép môi, lúc này lại hừ lạnh, uốn éo người như một con rết không có xương sống.

Bỗng, hai tay thanh niên kia khẽ run lên.

"Thằng con hoang này hình như đang động đậy...' Người cầm đao vội nói.

Valhein nằm mơ một giấc mơ thật dài.

Cậu mơ thấy cuộc sống của mình ở một hành tinh tên là Ngôi Sao Xanh, từ nhỏ tới lớn đều trải qua rất bình thường, mà chuyện học tập luôn là vấn đề duy nhất thuở bé.

Chỉ cần cố gắng một chút thì thành tích sẽ cao, còn một khi buông thả thì thành tích sẽ lập tức giảm xuống.

Mãi cho đến khi gia đình xảy ra sự cố, Valhein trong mộng không thể chịu đựng cú sốc ập đến nên trở nên bất lực, không còn muốn học hành gì nữa, cuối cùng qua loa tốt nghiệp, lại qua loa có một công việc, người lúc nào cũng ở trong trạng thái mù mờ không có chút ý chí tiến thủ.

Nhưng mà, ngọn lửa không khuất phục trong lòng của Valhein vẫn luôn âm ỉ cháy mãi không ngừng.

Vào cái ngày mà bố mình bệnh nặng, đến cả mấy chục ngàn đồng bạc còn không có đó, Valhein cuối cùng cũng tỉnh táo lại.

Lớp sương mù kia nhanh chóng bị đánh tan đi.

Valhein bắt đầu những chuỗi ngày cố gắng mà trước giờ chưa từng có, thậm chí còn khắc khổ hơn cả quãng đời học sinh của mình.

May rằng lúc bấy giờ là thời đại bùng nổ tri thức, chỉ cần tinh thần tự học cao thì sẽ rất dễ dàng có được tri thức. Sau khi đã trải qua quá trình tự học, Valhein vẫn chưa hài lòng nên đã tham gia vào trào lưu tri thức trả phí, trở thành một "ma mới" trong con đường tri thức thâm sâu.

Valhein có mục tiêu rõ ràng, không ngừng nỗ lực học tập, khỏe mạnh lớn lên, thái độ đối với người khác cũng càng lúc càng lão luyện. Làm việc lại càng thêm tích cực, tư duy thêm phần xuất sắc, thành tích không ngừng được nâng cao. Chỉ trong vòng mấy năm

ngắn ngủi đã liên tục thăng chức, thậm chí còn rút trúng được vé du lịch Hy Lạp ở buổi họp khen thưởng hằng năm của công ty đang làm.

Sau khi tới Hy Lạp, Velhein đứng trên du thuyền tự mình thưởng thức cảnh sắc đẹp đẽ ở đây, một mặt lại đang tưởng tượng cuộc sống rộng mở trong tương lai của mình. Nào là được lên chức tăng lương, làm chức vụ tổng giám đốc, sau đó là nhậm chức CEO, leo lên tới đỉnh cao của cuộc sống.

Biển động mạnh, ngay lập tức nhấn chìm đi tất cả.

Velhein mơ hồ thấy mình bị cuốn tới một di tích cổ đại ở dưới đáy biển, sau đó cậu lại chìm vào bóng tối, trong lòng cũng tuyệt vọng, thế giới trong mơ cũng thoắt cái đã biến đổi.

Velhein lại mơ thấy bản thân mình trở thành một thiếu niên sống ở thời Hy Lạp cổ đại trong thành Athens.

Hai bản thể của cậu xuất hiện ở hai thế giới hoàn toàn khác nhau trong mơ. Ở thế giới hiện đại, Velhein không nhớ được chuyện ở thế giới trước, nhưng mà tên của cả hai người đều là Velhein, phát âm giống nhau hoàn toàn.

Velhein mới cũng giống Velhein cũ, ngơ ngơ ngác ngác mà lớn lên.

Bố mẹ của cậu ở đây là thợ bánh mì, vô cùng bận bịu, vì thế mà từ nhỏ Velhein đã không có ai trông coi, thường xuyên đi làm loạn ở thành Athens này. Mà nơi cậu tới nhiều nhất, chính là ở bến cảng lớn nhất của thành Athens, cảng Lion.

Năm ngoái, Velhein mười lăm tuổi, bố mẹ cậu đã dùng số tiền gom góp cả đời để ghi danh cho cậu vào một học viện Plato, gửi cậu vào đó học ma pháp.

Velhein trước sau như một vẫn ngơ ngơ ngác ngác, thành tích

học tập cực tệ. Nhưng dưới sự ảnh hưởng của học viện Plato nên vẫn được tính là trưởng thành, gắn cái mác học dốt đó mà bình yên vượt qua được một năm, sau đó vào kì nghỉ hè.

Vào lúc kì nghỉ hè sắp kết thúc, Valhein chuẩn bị đón năm học thứ hai ở học viện Plato thì có tin dữ truyên tới.

Bảy ngày trước, bố mẹ cậu cùng chư hầu ra ngoài gặp phải ổ tập kích của bọn cướp, chết không còn xác.

Sau hôm đó,'con rết" Lawens tiếng xấu đồn xa kia bỗng xuất hiện ở nhà Valhein, vào lúc cậu còn chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì ông ta lại đưa ra giấy nợ của bố mẹ cậu, sau đó lục đồ trong nhà Valhein tìm thứ để gán nợ, cuối cùng chỉ thấy một đồng xu vàng hình chim ưng, bốn mươi đồng xu bạc hình con công và hơn hai trăm đồng xu đồng hình chim cú mèo.

Hóa ra, bố mẹ Valhein vì muốn mở rộng chuyện làm ăn nên bán đi cửa hàng cũ, thế chấp căn nhà với giá ba trăm đồng xu hình chim ưng, mượn thêm một trăm đồng xu chim ưng nữa. Đáng tiếc còn chưa kịp mua lại tiệm mới thì hai người đã gặp chuyện chết thảm rồi.

Chương 2: Tỉnh táo (2)

Chương 2: Tỉnh táo (2)

Tỉnh táo (2)

Lawens nói với Valhein rằng hoặc là từ bỏ căn nhà này, hoặc là chất.

Hôm nay, Lawens lần nữa tìm tới, hơn nữa còn dắt theo một người mà vốn dĩ nên phải chết đi vào lúc bố mẹ cậu xảy ra chuyện rồi.

Đó là chư hầu của tiệm bánh mì nhà Valhein, tên là Coro.

Cho dù Valhein có nói gì thì Coro đều dựa trên tình cảnh gia đình cậu hiện tại mà phản bác, khiến Valhein phát hiện mình ngoài việc từ bỏ căn nhà ra thì không còn đường nào có thể chọn được nữa.

Velhebi bi phẫn nói: "Đồ lòng lang dạ thú! Vốn dĩ ông là một gã đầy tớ bị bệnh sắp chết, bố mẹ tôi có lòng tốt chuộc lại ông, để ông có thể trở thành một công dân tự do, không ngờ ông lại hại tôi. Vì sao bố mẹ tôi cùng các chư hầu khác ra ngoài đều bị chết sạch, chỉ có duy nhất mình ông lại không bị mất một sợi tóc?"

"Chuyện này nói ra dài dòng lắm, cậu hãy thành thật nghe theo ông chủ Lawens mà bỏ căn nhà này đi. Nếu như ông chủ Lawens vui vẻ thì có thể sẽ còn thưởng cho cậu mấy đồng vàng chim ưng nữa đó." Lão Coro cười lên, vẻ mặt càng lúc lại càng thêm hiền hậu.

"Ông... Ông biết rõ gia đình chúng tôi là dân ngoại bang, nếu

như không có nhà thì tôi sẽ không thể nào tiếp tục học ở học viện Plato được nữa. HUống chi bố mẹ tôi đều đã qua đời rồi, nếu không còn nhà nữa thì tôi làm sao bây giờ?"

Coro vẫn vẻ mặt đôn hậu, nhưng mà bên trong ánh mắt lại tràn ngập ác ý, nhoẻn miệng cười lộ rõ hàm răng ố vàng đầy lỗ thủng, chậm rãi nói: "Cậu có thể bán thân làm nô lệ mà!"

Lawens đột nhiên nói tới: "Lão Caro, bị nhục mạ cũng không đánh trả, xem ra là ông còn nhớ ân tình của gia đình bọn họ ban phát đúng không?"

Coro có hơi sửng sốt, bỗng lại xông tới tay đấm chân đá vào Valhein, vừa đánh vừa mắng: "Sớm phải nên dạy dỗ thứ tạp chủng là mày rồi."

Valhein theo bản năng phản kháng, nhưng mà bị Coro rút con dao từ tay của một người đàn ông đo con đứng bên cạnh chém tới.

Valhein kinh hãi đến biến sắc, vội vàng lùi vê phía sau né tránh, cả người cũng bỗng mất cân bằng ngã xuống, sau gáy đập vào nên đất.

Coro lập tức chém dao xuống gáy của Valhein, đợi đến lúc dao chém rách da mới phát hiện người kia ngất xỉu rồi.

Đầu Velhein đau như búa bổ, hai người ở thế giới trong mơ bắt đầu dung hợp lại với nhau, phát hiện điểm khác nhau giữa hai thế giới càng lúc càng nhiều. Đây là một thế giới cổ đại có thần linh.

Không chỉ có thần linh ở thời Hy Lạp cổ đại, còn có thần linh ở Ai Cập, Bắc Âu và Ba Tư.

Lúc này, bóng tối của tộc Titan bao trùm lấy Hy Lạp.

Rồng hủy diệt Apophis đưa mắt nhìn chằm chằm tàu Khufu.

Ác quỷ ẩn nấp ở giữa Lưỡng Hà.

Mãng Xà tận thế và Sài Lang hoàng hôn sắp thức tỉnh.

Vào lúc bấy giờ thì Hercules đã vinh danh Hy Lạp La Mã.

Gilgamesh với Daruis cùng chia sẻ Ba Tư.

Beowulf kế nhiệm chức vị bá chủ Bắc Hải.

Các đời Pharaon của Ai Cập cứ cách mấy chục năm lại đồng loạt vùng lên tranh giành ngôi vị, vua Pharaon hiện tại là Ramesses II. Vào ngày mà ông ta ngồi vào vị trí Pharaon đời thứ ba, chị gái thân thiết của ông ta trở lại thành Thebes, bà là một bậc quân vương anh hùng, danh xưng là Cleopatra...

"Người ngụy biện" Sokrates không chỉ là một nhà triết học lớn, mà còn là một đại pháp sư bước tới cảnh giới bán thần.

"Người lý tưởng" Plato chính là truyền kỳ cấp cao của Sokrates sau khi chết, tạo ra học viện Plato. Trải qua nhiều năm, dường như không muốn lên cấp bậc anh hùng nữa, cũng lại vô tình xuất phát ở cảnh giới cao hơn cả Bán Thần.

"Người ghi chép" Thucydides đảm đương chức phó viện trưởng ở học viện Plato.

"Vua hình học" Pythagoras sau khi lên cấp đại pháp sư truyền kỳ xong lại vẫn luôn hoàn thiện bộ ma pháp hình học.

"Vua của nước" là Thales sau khi kết bạn với chủ của nguyên tố nước đã từng dùng cơ thể truyền kì đó mà đánh bại cái anh hùng chiến sĩ, thậm chí còn có tin đồn rằng bản thân ông ta có năng lực của một bậc đế vương anh hùng.

"Bậc thầy tiên đoán" Homer thì lúc ẩn lúc hiện, còn có một Hesiod có biệt danh là "Người dòm ngó" cũng nổi tiếng ngang nhau

lại chọn lối sống ẩn dật nơi núi sâu.

Vào lúc này.

Aristoteles có chút danh tiếng.

Eculid lại đau đầu vì muốn lên cấp Thánh Vực.

Archimedes không muốn tu luyện, mê muội đến mất cả lý trí.

Alexander lại đang cố gắng tập luyện, bởi vì nếu không cố gắng thì cũng chỉ có thể làm người thừa kế vương quốc mà thôi...

Valhein không ngờ rằng những người anh hùng nổi tiếng được phân bố trải đều khắp lịch sử như này lại xuất hiện ở cùng một thời đại.

Thế giới của thần linh, vốn chỉ có thần linh, sau đó mới có loài người.

Mà nhân loại hiện đại thì chỉ biết có thời đại của mình mà thôi, nhưng mà "người dòm ngó" Hesiod lại công bố cho hậu thế sau này biết được một phát hiện của mình.

Hóa ra, chúng thần linh lân lượt sáng tạo ra nhân loại không giống nhau, đầu tiên chính là nhân loại thời đại Hoàng Kim, sau đó là nhân loại thời đại Bạch Ngân, tiếp theo nữa là nhân loại ở thời đại Thanh Đồng.

Mỗi một đời tiếp theo đều kém cỏi hơn so với đời trước, mà kiểu nhân loại ở thời hiện đại đây lại bị Hesiod gọi là "nhân loại thời đại Hắc Thiết", là thế hệ nhân loại kém cỏi nhất.

Chương 3: Tỉnh táo (3)

Chương 3: Tỉnh táo (3)

Tỉnh táo (3)

Nhưng mà có một vài người, trời sinh vốn dĩ đã khác so với người bình thường.

Trong người bọn họ chảy dòng máu của thần linh.

Bọn họ là hậu duệ của thần.

Từ lúc được sinh ra, bọn họ đã có sẵn thần lực của thần linh rồi. Mặc dù kiểu thần lực đó vô cùng yếu ớt, nhưng mà nếu bọn họ không ngừng cố gắng tu luyện thì thân lực sẽ không ngừng tăng cường, thậm chí là có thể thăng cấp trở thành thần lực thật sự như thần linh.

Đi theo sự phát triển không ngừng nghỉ của loài người, những người con cháu có thần lực không ngừng tăng nhanh, mà huyết thống của thần lực lại ngày càng mỏng manh, cuối cùng mỗi một thế hệ con cháu sau này sinh ra đều không thể nào có được thần lực nữa.

Nhưng mà, loại người không ngừng tiến bộ, dưới sự giúp đỡ của bậc thầy tiên đoán Homer và người dòm ngó Hesiod, loài người đã tạo ra được phương pháp tu luyện thân lực, khiến cho nhân loại có thể từng bước tôi luyện thần lực, không ngừng nâng cao sức mạnh của mình.

Hesiod được công nhận là loài người đã tự mình nâng cao sức mạnh của bản thân ở thời kỳ cổ đại, cho nên mới khiến chiến sĩ ở

cấp độ thấp nhất là chiến sĩ Hắc Thiết không ngừng tìm hiểu tôi luyện qua thời đại mà nâng cấp lên thành chiến sĩ Thanh Đồng, chiến sĩ Bạch Ngân rồi chiến sĩ Hoàng Kim.

Khung cảnh trong mơ của Valhein biến hóa càng lúc càng nhanh.

"Khụ khụ... Khụ khụ...'

Valhein ho một trận kịch liệt, choàng tỉnh giấc. Vừa mở mắt ra đã nhìn thấy bầu trời xanh thẳm cùng với đám người Coro và Lawens ở đó.

Valhein khó thở, theo bản năng muốn đứng lên, hai tay chống trên nền đất hít thở từng ngụm lớn. Qua một lúc lâu sau mới chậm rãi đứng lên được, đưa mắt dò xét cảnh tượng xung quanh.

Mới vừa nãy là Coro cầm cây đao trong tay.

Sau lưng Coro là khuôn mặt dữ tợn của Lawens lạnh lùng nhìn sang.

Phía sau Lawens lại là bốn người đàn ông to gấp hai lần Valhein khoanh tay trước ngực, cằm ngửa lên cao, trong ánh mắt ngập tràn sự uy hiếp.

Do bốn người đó cản tâm nhìn, những người đứng ngoài cửa kia không nhìn thấy được Valhein.

Cậu ở đây khẽ cau mày, rất nhiều ký ức tràn về trong đầu. Giây tiếp theo, Valhein chạm ngón tay cái và ngón trỏ vào nhau hai lần, cả người chậm rãi đứng lên, hai vai mở rộng vê phía sau, hai cánh tay cũng vươn vai ra hai bên, ưỡn ngực ngẩng đầu, đồng thời hít một hơi thật sâu.

Đám người ở đó lộ ra một vẻ mặt đầy hoài nghi, Lawens vốn dĩ đang nhìn bằng con mắt lạnh lùng cũng lập tức trở thành sắc

bén. Ông ta phát hiện, sau khi cơ thể Valhein đứng thẳng lên, sương mù trước đó bao phủ hốc mắt đã lập tức biến mất, hai mắt sáng rực, y hệt ngọn đuốc giữa bầu trời đen dày đặc.

Lúc này đây, Valhein cứ như thay đổi thành một người khác hoàn toàn vậy.

Valhein hít sâu thêm lần nữa, quay đầu nhìn về phía tây của trung tâm thành phố Athen.

Nằm trên đỉnh của một quả núi nhỏ cao tâm trăm mét chắn ngang ở trung tâm thành Athens, một quần thể kiến trúc thần điện trứ danh bao trọn cả tòa núi nhỏ này, được gọi là thành lũy trấn giữ Athens.

Cũng giống ngày xưa vậy, bốn phía của thành lũy trấn giữ Athens được bao quanh bởi sương mù, chỉ có thể nhìn thấy tượng nữ thần trí tuệ Athena to lớn đồ sộ ở kia.

Bên dưới bức tượng trắng tinh hùng vĩ ấy của nữ thần Athena, khắp cả tòa thành đều giống như một cái bệ, mà sương mù đó thậm chí còn bao phủ qua tới đầu gối của tượng nữ thần.

Valhein chậm rãi quay đầu, nhìn vê phía đông cảng Lion.

Nơi đó có một bức tượng thần Thanh Đồng cực đại cao xấp xỉ tượng nữ thần Athena, cũng là công trình kiến trúc cao nhất ở thành Athens, sừng sững như đỉnh núi giống như tượng thần Zeus vậy.

Như đâm xuyên qua những tầng mây.

Thế giới Hy Lạp này so với Hy Lạp ở hành tinh Ngôi Sao Xanh kia lớn hơn gấp mấy chục lân, thành Athens cũng rộng gấp mấy chục lần thành Athens bên kia.

Valhein thu ánh mắt lại, bình tính nhìn Lawens chậm rãi nói:

"Chuyện nợ nần của bố mẹ, tôi sẽ giải quyết."

Lawens nhạy bén phát giác từ "giải quyết" và "trả lại" có nghĩa rất khác nhau. Không hiểu sao nội tâm của ông ta lại dấy lên một chút bất an, nhưng mà liếc nhìn tới nhóc con mặt mũi non nớt vừa mới nãy đã bị mình dọa sợ chết khiếp là Valhein, khóe miệng của ông ta lại khẽ cong lên một nụ cười lạnh.

"Lão Coro, cái thằng nhóc này trả tiền lại như nào?" Lawens hỏi.

Coro dáng người đôn hậu bước lên phía trước, cung kính nói: "Dạ thưa ông chủ Lawens, cậu ta có thể chạy tới chỗ người quen dập đầu mượn tiền, giống kiểu chó hoang vậy."

Valhein nghiến răng nhìn lão Coro, nội tâm tuôn ra sự căm phẫn không kìm chế được. "Tôi cho cậu cơ hội để vay tiền." Lawens nói.

Valhein kiên định đáp: "Trước ngày mai nhất định tôi sẽ mang đủ tiền."

"Vậy sao?" Vết sẹo trên mặt Lawens bỗng co thắt lại.

Ông ta bỗng bước lên một bước, da dẻ đột nhiên biến đổi, cả người tản ra một màu kim loại thanh đồng, khắp cả người dường như được đổ bê tông thanh đồng vậy.

Không chờ Valhein kịp phản ứng, Lawens đã nhanh như tia chớp mà duỗi tay phải ra, giống như chim ưng vồ mồi mà tóm lấy gáy của Valhein, nhấc cậu lên ở giữa không trung.

"Ưm... Hmm....

Valhein bị nâng lên không trung cảm giác vô cùng khó thở, đầu óc rối nùi một mảng, cả người vặn vẹo không ngừng, chân đạp lung tung tìm điểm tựa, hai tay cố sức tách đôi tay của Lawens ra.

Chương 4: Dọa dẫm cái chết

Chương 4: Dọa dẫm cái chết

Dọa dẫm cái chết

Nhưng mà, bàn tay của Lawens giống như là gọng sắt vậy, bóp chặt lấy cổ của cậu, thậm chí Velhein còn không thể cào xước được cơ thể đang ở trong trạng thái Thanh Đồng này của Lawens dù chỉ một chút.

Hai mắt của Velhein dần trợn trắng, sắc mặt càng lúc càng tái mét, lực vùng vẫy cũng càng lúc càng nhẹ đi.

Không gian dần dần trở nên tối lại, tràn ngập sự sợ hãi. Cậu cảm nhận được sự tuyệt vọng mà trước giờ chưa từng có, sự chết chóc đang tìm đến kia rồi.

"Tôi không muốn chết đâu!" Valhein gào thét trong lòng, nhưng mà đáp lại cậu chỉ là màn đêm càng lúc càng sâu thẳm, còn cả một sự tĩnh mịch xa xăm.

Valhein dần dần nhắm hai mắt lại...

"Ông chủ Lawens, đừng tiếp tục muốn bóp chết cậu ta nữa..." Coro đứng một bên khiếp vía nói.

"Ừm."

Lawens buông lỏng tay, Valhein từ giữa không trung rơi xuống đất.

Huychl

Valhein ngã xuống đất, ho khan một trận kịch liệt, dốc sức mở miệng hít hà từng ngụm khí lớn vào bụng.

"Cứ như ngựa hí ý nhỉ." Lawens nói xong phì cười, xoay người đi ra phía bên ngoài.

Con rết ở trên mặt của ông ta dường như chậm rãi bò bò.

Bốn người đàn ông to con vội vàng đứng tách về hai bên, nhường ra một con đường.

"Trước khi trời sáng, tôi sẽ quay trở lại." Lawens nhanh chân bước ra ngoài.

Coro cúi người xuống, híp mắt nhìn người thanh niên kia, nở nụ cười hiên hậu: "Từ bỏ căn nhà đi, nếu không thì sáng mai sẽ có thêm một cái xác bị chó hoang ăn ở khu người nghèo đó." Nói xong, ông ta cũng cười rồi bỏ đi.

Valhein chống hai tay trụ người trên đất, bất lực ngôi thừ người ra đó. Cậu nghiến răng ken két, mười đầu ngón tay như bấu chặt vào trong lớp đất bùn.

Qua rất lâu sau đó, cửa ra vào truyền tới âm thanh của hàng xóm.

Valhein hít một hơi thật sâu, cố nén sự bi phẫn trong lòng. Cậu đứng lên đi về phía cửa, vừa đi vừa phủi bụi đất dính trên người.

Thấy hàng xóm đứng vây quanh ai cũng mang theo vẻ cảm thương, Valhein biết có rất nhiều người muốn giúp đỡ cậu nhưng cũng là lực bất tòng tâm, cậu chỉ có thể cố vặn ra nụ cười cứng cáp mà nói: "Trong lòng tôi rất rối, muốn ở một mình tự ngẫm nghĩ một chút. Mọi người yên tâm đi, tôi sẽ giải quyết chuyện này, mọi người về nhà làm việc của mình đi."

Valhein gật đầu trấn an, cũng mặc kệ hàng xóm có phản ứng

như nào, nói xong cũng lập tức đóng cửa lại.

Hàng xóm nhìn chằm chằm vào cửa nhà của Valhein một hồi lâu, lắc đầu.

"Một đứa trẻ đáng thương..." Mọi người nói xong, chậm rãi giải tán.

Valhein dựa lưng vào cửa nhà, trong đầu hiện ra vô số hình ảnh trong dòng ký ức, thậm chí còn không biết rõ cái nào là mơ, cái nào là sự thật nữa.

Qua mười mấy phút sau, cậu khẽ nhướn mày, ý thức được suy nghĩ của bản thân mình đang rơi vào hỗn loạn. Valhein duỗi ngón cái vào ngón trỏ xoa nhẹ thái dương, sau đó ưỡn ngực hít một hơi thật sâu, đồng thời tự hỏi mình một câu:

"Vào lúc này, điều mình cần làm nhất là gì?"

Hỏi một câu hỏi trứ danh của Lakein, Valhein lập tức dẫn xuống tâm tư hỗn loạn trong đầu, bắt đầu cẩn thận suy nghĩ rồi tự đọc thuật trong lòng, chứ không phải là cảm giác mơ hồ khi nãy nữa.

"Cả nhà chúng ta không có bất cứ thù hằn gì với Lawens, thậm chí ngay cả tấm giấy nợ kia cũng là ông ta mua lại được từ chỗ khác sau khi bố mẹ mình qua đời. Người cho bố mẹ vay đã từng sai người tới xin lỗi mình, cho nên, mục tiêu của ông ta chính là căn nhà của chúng ta. Sau lưng căn nhà có gì đó liên quan tới thân phận của cư dân ở Athens."

"Vậy, tại sao ông ta lại muốn giật lấy từ trong tay chúng ta?"

"Không xét trên phương diện của ông ta, chỉ dựa vào suy xét của tôi thì... Vì cả nhà chúng ta là người ngoại bang, không phải là công dân Hy Lạp. Bởi vì chúng ta không có sức mạnh, cũng không có quen biết nhân vật tâm cỡ nào cả. Những người mà bố mẹ tôi

kết thân cũng không có thế lực lớn bằng ông ta. Tên Lawens này không chỉ là trung đoàn trưởng của đoàn lính đánh thuê, có người đồn ông ta thực chất còn nằm trong đoàn cướp bóc kinh doanh ngầm, mà sau lưng của ông ta lại có giới quý tộc ủng hộ."

"Không đúng hoàn toàn...'

"Lão Coro ngày trước cũng đi cùng với bố mẹ ra ngoài, tại sao lại không chết?"

"Tại sao ông ta lại phản bội gia đình tôi rồi còn bán đứng tôi? Chuyện bố mẹ chết có liên quan gì tới ông ta hay không?"

"Chú cả Figo nói Lawens vốn không rõ chuyện ở trong thành Athens, nhưng lần này có hơi khác, ông ta cầu xin cũng không có tác dụng. Trước đó ông ta nghe không hiểu, hôm nay nhớ lại mới ý thức được là ông ấy đang ám chỉ Lawens có mục đích với mình, và mục đích đó thậm chí là sẽ giết mình." "Người mà chuyển nợ nần cho Lawens đó, hôm trước còn phái người tới xin lỗi mình, đưa mình ít đồ ăn, còn nói một câu rất quái dị. Nói cái gì mà ông ta cũng không ngờ mọi chuyện sẽ như vậy. Vừa nghe đã nghĩ tới chuyện chuyển nhượng nợ nần, nhưng mà nghĩ kĩ lại dường như càng nhận ra hậu quả nghiêm trọng mới xin lỗi."

"Hơn nữa, lần đầu tiên Lawens tới đây, ngoài mặt là nói tìm đồ giá trị để gán nợ, nhưng rõ ràng là đang cố ý lục lọi để tìm kiếm thứ khác. Hôm nay, lại tới tìm thêm lần nữa."

"Bố mẹ mất rồi, lẽ nào có liên quan gì đó sao?"

Chương 5: Dọa dẫm cái chết (2)

Chương 5: Dọa dẫm cái chết (2)

Dọa dẫm cái chết (2)

Valhein đưa ra suy đoán.

"Cho dù ông ta tịch thu căn nhà thì cũng sẽ hại mình. Bây giờ mình chỉ có hai con đường, hoặc là trốn đi nơi khác, hoặc là tìm được sức mạnh để chống lại Lawens."

Valhein nhanh chóng đưa ra quyết định.

"Lawens nhất định sẽ sai người giám sát mình chặt chẽ, không để mình rời khỏi thành Athens được. Như vậy, hiện tại mình nên tìm sức mạnh có thể đối đầu lại với Lawens, bảo vệ tính mạng trước. Nếu như không bảo vệ được tính mạng, sẽ nghĩ tới cách để trốn thoát khỏi sự giám sát của Lawens, trốn khỏi thành Athens."

Nghĩ tới đây, Valhein chậm rãi đi vào trong phòng.

Nhà của Valhein là kiểu kiến trúc điển hình của dân Hy Lạp thời xưa, được xây dựng bằng gạch và đất, còn sơn màu trắng xám. Ngoại trừ quý tộc và người Hy Lạp cổ ở đây không để ý tới, khắp nơi trên tường đều có thể dễ dàng nhìn thấy rất nhiều những cái lỗ lởm chởm, từ bên trong còn trào ra mấy thứ tạp nham là bùn đất và đá tảng.

Đối diện với cửa lớn là một đình viện nho nhỏ, không gian bên trong đình viện được xây bằng đá cẩm thạch trắng đen xen kẽ, lấy sáp để đúc thành pho tượng.

Phía bên phải đình viện là vách tường, bên ngoài vách tường

là một con hẻm nhỏ hẹp. Bên trái đình viện là nhà kho, tiên sảnh và phòng ngủ.

Phía trước trong hành lang là dãy cột trụ mang phong cách Lonia, cột trụ màu trắng bệch thô ráp, nham thách lộ ra bên ngoài. Bên trong hành lang cột trụ đó là phòng khách, nhà bếp và phòng tắm.

Đây là lối kiến trúc nhà cửa điển hình của nhà người dân ở thành Athens.

Chỉ là, tất cả mọi thứ đều đổ đốn, bị làm lộn xộn thành một bãi hỗn loạn mất rồi.

Valhein đi vê phía dãy hành lang cột trụ, đây là lối kiến trúc rất phổ biến ở các nước phương đông, kiểu hành lang được tạo thành bởi các cột trụ trải dài.

Đi được mấy bước, Valhein bất đắc dĩ cúi thấp đầu, nhìn đôi chân trần của mình.

Hy Lạp thời cổ là kiểu thời tiết Địa Trung Hải điển hình, không có mùa cực lạnh. Người Hy Lạp đã quen không mang giày, bình thường chỉ thỉnh thoảng xỏ giày khi đi ra ngoài thôi. Còn nô lệ thì dù trong bất cứ hoàn cảnh nào cũng đều không được phép xỏ giày.

Thậm chí, cho dù có xỏ giày thì phần lớn cũng chỉ dùng vải bố quấn quanh chân mà thôi.

Valhein nhập gia tùy tục, không xỏ giày đi, chậm chạp vịn vào cột trụ của hành lang, nâng băng ghế gỗ màu nâu đậm lên ngồi xuống. Hy Lạp thời cổ rất thích đặt tên cho nhiều thứ đồ vật, ví dụ như cái băng ghế bốn chân này được gọi là "Dimphs'.

Valhein vừa tự ngẫm vừa có thói quen ghi lại biện pháp, nhưng mà tay đang vẽ giữa không trung lại chậm rãi buông xuống.

Xung quanh không có bộ bàn phím gõ, cũng không có giấy bút.

Valhein lập tức đứng lên đi vào phòng khách.

Trong phòng khách có trụ đá cẩm thạch màu đen dựng thẳng đứng, ở trên trụ đá đó là bức tượng thần Zeus cao nửa mét màu trắng. Trên chiếc bàn trong phòng khách lại có hai vị thần voi nhỏ, theo thứ tự là thần lửa và thủ công Vulcan cùng với thần thủ hộ thành Athens là nữ thần trí tuệ Athena.

Hy Lạp vào thời bấy giờ vẫn chưa có thủy tinh, trong phòng hầu như là không có cửa sổ, phòng khách cũng vô cùng tối tăm.

Ba pho tượng thần cũng vì thế mà trông có vẻ âm u hơn, Valhein dừng bước lại.

Thế giới này có ma pháp, có thần lực, có anh hùng, có Cự Nhân, có quái thú, cũng có thần linh.

Trong phòng đã bị lục lọi tung phèo, tìm khắp xung quanh chỉ thấy có ba pho tượng thần và một quyển sổ ghi chép là còn nguyên lành.

Valhein hít một hơi thật sâu, đi tới bênh cạnh một cái bàn, cầm lấy quyển sổ màu đen lên nhanh chân rời khỏi phòng khách, lại lần nữa quay lại chỗ cột trụ hành lang có ánh sáng.

Valhein nhẹ nhàng khẽ vuốt bìa quyển sổ được làm bằng da trâu đã qua xử lý vô cùng mềm mại, tinh tế, ở giữa có ghi dòng chữ Hy Lạp "sách ma pháp" màu vàng thật to.

Ở dưới góc phải của bìa sách có ghi tên của Valhein bằng tiếng Hy Lạp.

Đồng tử Valhein có hơi mở to, trịnh trọng đặt cuốn sách ma pháp đó ở trước người, cẩn thận mở bìa sách ra.

Cuốn sách ma pháp này không có bao nhiêu tờ giấy, ngoại trừ hai trang bìa trước và sau thì bên trong chỉ có duy nhất một trang giấy.

Bên trong trang sách ma pháp đó hiện lên bản đồ chính diện của học viện Plato, màu sắc càng lúc càng đậm, hình ảnh bên trong khẽ thay đổi.

Rất nhanh sau đó, một bức ảnh nhật kí hoạt động của học viện Plato hiện lên bên trong trang sách đó, trông rất sống động.

Valhein thở dài một hơi, sách ma pháp và kẻ nắm giữ nó có mối quan hệ thần bí, trừ phi là kẻ nắm giữ đó chỉ định, nếu không thì sẽ không có người nào có thể mở ra được.

"Cái này... Có được coi là máy tính bảng của thế giới ma pháp không nhỉ, mà lại còn là màn hình gấp nữa chứ..." Valhein hoàn toàn không ngờ được sách ma pháp lại tân tiến như vậy. Valhein đưa tay sờ sờ trang giấy, quả thật là giấy làm bằng da dê, hoàn toàn không có liên quan gì tới thành quả của khoa học kỹ thuật.

Rầm!

Hình ảnh nhật ký hoạt động của học viện Plato bên trong trang sách nổ tung, thậm chí ánh sáng còn hắt ra bên ngoài tờ giấy, một cánh cổng vòm bằng đá cẩm thạch cao tâm ba mươi centimet nhanh chóng từ trong trang sách bay ra.

Két...

Chương 6: Sách ma pháp

Chương 6: Sách ma pháp

Sách ma pháp

Âm thanh của cánh cổng bằng gỗ rợn người phát ra, ở phía sau cánh cổng vòm đó là sóng nước dập dìu, một chiếc xe ngựa dài mười mấy centimet được kéo bởi bốn con ngựa từ bên trong vọt ra, mỗi nơi bánh xe lăn qua đều để lại vệt bánh xe màu cầu vồng.

Giây tiếp theo, Valhein bỗng không kịp chuẩn bị, chiếc xe ngựa kia đã đâm sâm vào ngực.

Lộp cộp...

Valhein lại không bị mất một sợi tóc.

Xe ngựa ngã trên quyển sách ma pháp, bốn con ngựa bờm màu trắng đạp loạn trên đất, hí từng tiếng một, mắt loạn trợn trắng lên.

"U¡i da..." Một ông lão nhỏ chỉ bằng ngón cái, có thêm cặp cánh chuồn chuồn ở sau lưng từ trong buồng xe ngựa lăn ra.

Ông lão tí hon mặc đồ xanh vừa nhỏ giọng oán hận vừa phủi bụi dính trên quần áo, bỗng cả người cứng đờ, sau đó căng thẳng ngó nhìn xung quanh, ánh mắt rơi về phía chiếc mũ đen cách đó không xa. Bước chân nhỏ bé của ông ta vội vàng nhặt cái mũ lên, che lại cái đầu trọc sáng bóng, cuống quít thầm thở phào một hơi nhẹ nhõm. Sau đó, ông ta lại vung tay phải lên, một cây roi đột nhiên xuất hiện giữa không trung, đang có ý định muốn đánh đám ngựa nhỏ kia.

"Đừng có mà lười biếng nha!" Ông lão tí hon la to, tức đến hộc

máu, chòm râu bạc như lông chuột chũi nhẹ nhàng run rẩy.

Bốn con ngựa trắng nhỏ hoảng loạn xoay tròn, ngoẹo cổ nhìn chằm chằm vào ông lão tí hon, thấy mình sắp bị roi đánh bèn lập tức đứng lên ngay ngắn.

Ông lão tí hon thở hổn hển, cánh chuồn chuồn sau lưng cũng rủ xuống đất, mềm nhũn.

"Ông là..."

Valhein đã từng nhìn thấy ông lão tí hon này rồi, dường như là trợ thủ của bậc thầy Plato.

"Toàn bộ học sinh của học viện Plato cũng đã nhận được thư thông báo vào học kỳ mới rồi, vì sao cậu lại mới chỉ mở sách ma pháp?" Ông lão tí hon đứng trên cuốn sách ma pháp, dựng râu trừng mắt ngẩng đầu nhìn Valhein, bên trong đôi mắt lập lòe một ánh mắt màu xanh lục hiếu kỳ.

"Trong nhà có chút chuyện." Valhein bất đắc dĩ nói.

Ông lão tí hon không nhịn được mà phất tay một cái, một lá thư màu trắng bỗng xuất hiện trong tay, nói: "Năm ngoái cậu thi trượt rồi, nếu như năm nay vẫn còn thất bại nữa sẽ bị gạch tên khỏi học viện Plato vĩnh viễn! Sáng mai khai giảng, đừng có quên đó!"

Ông lão tí hon ném bức thư vào trang sách, sau đó nhảy vào buồng xe ngựa, roi ngựa phất giữa không trung lại vang lên một tiếng đánh bốp giòn tan.

Bốn con ngựa trắng nhỏ cũng huơ chân lên hí một tiếng, xoay người vọt vào trong cổng vòm đá, biến mất sau làn sóng dập dìu kia, để lại một vệt bánh xe màu cầu vồng.

Buồng xe lại vẫn ở nguyên chỗ cũ.

Valhein nhìn chằm chằm vào buồng xe ở đó, ngẩn người.

Bên trong buồng xe truyền ra một tiếng mắng: "Cái đám rác rưởi này còn ngu ngốc hơn cả mấy tên thần lùn! Quả thật đúng là kẻ ngốc nghếch thứ tư đến thứ bảy của học viện Plato mài"

Valhein dường như lại nhớ ra được gì đó, trên mặt bỗng xuất hiện biến hóa nhỏ.

Ông lão tí hon hùng hổ nhảy khỏi buồng xe, một tay kéo cái buồng xe to bằng mình mà vật vã vọt vào bên trong cổng vòm bằng đá.

Bên trong cổng vòm đá loáng thoáng truyền tới tiếng quất roi cùng tiếng gầm gừ, đi kèm với đó là tiếng hét và rên rỉ thảm thiết.

Cổng vòm đá lắc lư, từ khối lập thể mà biến lại thành trang giấy chậm rãi chui vào bên trong trang sách.

Từng lá rồi lại từng lá thư bay ra từ trong trang sách, xếp thành một xấp ở trên cuốn sách ma pháp, nhẹ nhàng lay động.

Valhein nhanh chóng mở ra xem một loạt, có thư thông báo học kỳ mới của học viện Plato, có thư chuyển lời của thây Niedern vào học kỳ mới, còn có mấy thư trò chuyện phiếm của bạn học cùng lớp, không có bất cứ thư từ gì quan trọng cả.

Valhein vung tay lên, tất cả thư giống như cục đá rơi xuống nước mà chìm sâu vào trong trang sách, biến mất không còn chút tăm hơi.

Trang sách ma pháp cuối cùng cũng trở lại trạng thái là một tờ giấy trắng.

Valhein khẽ di chuyển tay, tâm tư uốn lượn, chỉ thấy trên sách ma pháp cũng men theo đường tay của cậu mà xuất hiện một cái đường kẻ ngang, sau đó là một đường kẻ dọc chèn lên, cuối cùng

lại biến thành vô số ô vuông trống in trên trang sách.

Valhein nhìn chằm chằm vào ô vuông ở chính giữa, trong lòng có hơi nghĩ ngợi, phía trên mặt giấy xuất hiện một chữ "Tôi" viết bằng tiếng Hy Lạp.

Sau đó, ô vuông bên cạnh lại xuất hiện tên của Niedern, giáo viên của cậu.

Niedern là giáo viên ngôn ngữ, đồng thời cũng là giáo viên chủ nhiệm của cái lớp này.

Valhein nhìn tên giáo viên, nhớ lại những lời thoại trước đó bèn khẽ lắc đầu. Không nói tới chuyện Lawens sẽ ngăn cản không cho cậu tìm sự giúp đỡ ở học viện Plato, cho dù có tìm được Niedern thì đối phương cũng chưa chắc sẽ tình nguyện giúp cậu.

Một trăm đồng vàng chim ưng đã có thể mua được hai căn nhà ở khu nhà nghèo, đối với một người bất kì nào ở đó thì đều là một khoản tiền lớn. Huông chi, thành tích học tập của Valhein lại cực kỳ tệ hại, nổi danh là học kém.

Valhein tin rằng cũng bì bản thân cậu ở học viện Plato không được coi trọng, cho nên Lawens mới dám động thủ.

Sau đó, ô vuông bên cạnh xuất hiện một cái tên "Figo"', đây là một chiến sĩ Thanh Đồng có lòng nhiệt huyết rất cao, vào lúc còn nhỏ thì Valhein đã biết ông ta rồi.

Chương 7: Chính mình

Chương 7: Chính mình

Chính mình

Valhein lại lắc đầu thêm một cái, thế lực của Figo còn kém Lawens rất xa.

Sau đó, lần lượt tên cũng những người khác đều được Valhein nghĩ ra.

Valhein rất rõ trong một khoảng thời gian ngắn như vậy, dựa vào sức của mình thì vốn dĩ không thể nào đánh bại được Lawens, chỉ có thể mượn của người khác.

Valhein không ngừng xem lại mối quan hệ quen biết của mình, ô vuông trống càng lúc lại càng ít.

Đây là cách thức mà cậu đã học qua trong vô số những cách chi chít như sao trên trời ngoài kia. Chín mươi chín phần trăm mỗi khi con người gặp chín mươi chín phần trăm thì đều có thể dùng phương pháp cạn kiệt và phương pháp thử lỗi để giải quyết.

Liệt kê ra xong những người có tên tuổi, Valhein viết xuống ba cái tên đắt giá nhất.

Một là giáo viên Niedern.

Hai là thần lửa và thủ công Vulcan, thầy tế của thần điện.

Cuối cùng là Kelton.

Valhein suy nghĩ rất lâu, lại tiếp tục gạch tên hai người nữa,

chỉ còn chừa lại Kelton.

Valhein nhớ rõ, năm đó bố mẹ của cậu đều làm việc ở nhà hàng "Dolphin River" của Kelton, khi bố mẹ rời đi, Kelton còn tự mình giữ lại.

Kelton là một vị chiến sĩ Bạch Ngân, tuy không chiến đấu nhiều năm nhưng thực lực của ông ấy vẫn hơn chiến sĩ Thanh Đồng nhiều.

Kelton kinh doanh nhiều nhà hàng, thích làm việc thiện, người ở quanh khu phố đều biết đến tiếng tăm của ông ấy, hễ là người có quan hệ với ông ấy thì chắc chắn ông ấy sẽ cố gắng giúp đỡ nếu bọn họ cần.

Trước kia Valhein còn được nghe bố mẹ nói, nếu có khó khăn thì có thể tìm ngài Kelton. Bố mẹ còn nói, thật ra Kelton là một vị quý tộc, thế lực thật sự của ông ấy còn lớn hơn so với tưởng tượng.

Valhein nhớ lại những thông tin thuộc về Kelton, suy nghĩ một lúc lâu, cậu xác định ông ấy là người được chọn cuối cùng.

Không phải bởi vì Kelton đủ cường đại, cũng không phải vì ông ấy lương thiện mà là cậu có thứ thu hút sự chú ý của Kelton.

Nhưng, trước đó thì...

Valhein cởi chiếc himation màu nâu ra, sau đó quan sát cơ thể một cách cẩn thận, không có ngọc bội, không có bớt, không nhẫn, không dây chuyền... không có bất cứ đồ vật khác với người thường nào.

Cậu cũng không nhụt chí, cậu thử khẽ nói mấy từ, tựa như "hệ thống" hay "vận khí".

Nhưng sau đó thì chẳng có chuyện gì xảy ra cả.

Valhein thở dài rồi mặc quần áo vào.

"Chỉ có thể dựa vào bản thân thôi." Valhein quyết định, ánh nắng ban mai lấp lánh hiên ra bên trong mắt cậu.

Valhein vừa bước ra một bước thì chợt dừng lại, suy nghĩ một chút, cậu đặt hai tay lên miệng vết thương nhỏ trên cổ rồi xé rách, tuy miệng kêu đau nhưng cậu vẫn không dừng lại.

Cảm thấy đủ rồi, Valhein giơ sách ma pháp lên.

Trang giấy màu trắng lại trở nên bóng loáng vô cùng, còn sáng hơn cả gương đồng.

Valhein hài lòng nhìn miệng vết thương trong gương cùng máu đọng trên cổ của mình, sau đó cậu cúi đầu, thấy quần áo còn chưa dơ đủ thì định làm cho nó dơ thêm. Nhưng đột nhiên dáng vẻ của Kelton hiện lên trong đầu, cậu không làm dơ quần áo mà là phủi mạnh, cố gắng làm quần áo trở nên sạch sẽ, nhưng người tinh mắt thì có thể nhìn ra bộ đồ này cũng không sạch sẽ cho lắm.

"Mình bị cuộc sống biến thành kẻ mưu mô xảo trá rồi..."

Valhein thầm than một tiếng, sau đó hít sâu một hơi rồi bước ra khỏi nhà thật nhanh.

Đi được vài bước, Valhein bỗng nhiên quay đầu lại nhìn căn phòng màu xám trắng, lại nhớ đến cuộc sống âm u trong phòng, cùng với ba bức tượng thần.

Cho dù Valhein có cố nhớ đến cỡ nào thì cậu vẫn không thể nhớ khuôn mặt của ba bức tượng thần kia.

Không thể nhìn thẳng vào thần.

Valhein bước nhanh hơn.

Đi đến đầu phố, Valhein thờ ơ liếc nhìn một cái, cậu nhìn thấy

hai gương mặt quen thuộc.

Hai người kia đã từng đứng ở phía sau Lawens.

Ánh mắt giao nhau, Valhein tiếp tục đi đến nhà hàng Dolphin River.

Valhein vừa đi vừa nhớ lại thông tin của nhà hàng Dolphin River.

Nhà hàng Dolphin River nằm ở chỗ giao nhau giữa khu công xưởng cùng khu vực của quý tộc nhỏ, là một trong những nhà hàng có chất lượng cao cấp nhất của Kelton, có thể được xem là nhà hàng xa hoa của Athens, nhưng mà cũng chỉ là nơi các quý tộc nhỏ thường đến, chứ những quý tộc khác thì không thể nào đến những nơi như thế này được. Mỗi nhân viên ở Dolphin River đều biết Kelton vẫn luôn muôn leo lên vị trí quý tộc lớn, nhất là sau khi ông ấy bị thương nặng không thể thăng cấp. Mà bố mẹ của Valhein đã từng nói, Kelton không phải là một thương nhân tâm thường, ông ấy làm vậy là vì có lý do khác.

Thời điểm Valhein đi đến nhà hàng Dolphin River, mặt trời đã nằm sau lưng tượng thần Athena.

Nhà hàng Dolphin River nằm ở khu công xưởng phồn hoa nhất của đại lộ số 9, mặt tiền lại hướng về phía tây của trung tâm thành phố, nơi đi đến một khu phố mà quý tộc cư trú.

Ở thế giới này, quý tộc được xem là hậu duệ của thần.

Mà thần thì không ở cùng người phàm.

Không có nhiều người ở trên đường cái cho lắm, cửa lớn của Dolphin River đã mở rộng, chuẩn bị đón khách.

Bảng hiệu gỗ rũ xuống cửa lớn, sợi chỉ trắng vẽ thành từng con cá heo.

Cách hai bên nhà hàng Dolphin River hơn mười mét, có một người đàn ông lực lưỡng đứng ở mỗi bên, bọn họ đang quan sát tình hình trên đường.

Hai người nhìn Valhein mấy lần, sau đó để Valhein đi vào cửa chính của Dolphin River, tiến vào đại sảnh của nhà hàng.

Chương 8: Chính mình (2)

Chương 8: Chính mình (2)

Chính mình (2)

Khi bước vào cửa, Valhein nhìn thấy hai người bồi bàn cùng nhau quan sát mình.

Hai người đánh giá Valhein từ đầu đến đuôi, một người thì tỏ vẻ kinh ngạc, còn người kia thì bình tĩnh tiến lên.

"Quý khách thân mến, ngài có cần phục vụ không?"

Valhein mỉm cười nói: "Nếu lần sau anh nói "ngài cần phục vụ cái gì" thì sẽ tốt hơn, nhất là khi giới thiệu rượu.

Không đợi người hầu kịp phản ứng, Valhein tiếp tục nói: "Tôi tìm ngài Kelton lương thiện, tôi muốn bàn chút chuyện làm ăn với ông ấy, nếu anh không có quyền quyết định thì có thể tìm bồi bàn trưởng."

Vị bồi bàn kia chần chừ một lúc rồi nói: "Ngài chờ một lát."

Bồi bàn bước ra khỏi đại sảnh, chỉ trong chốc lát sau, anh ta dẫn một người đàn ông trung niên tươi cười đi ra.

Người đàn ông trung niên này ăn mặc giống với hai bồi bàn, thậm chí là hai người đàn ông cường tráng ở bên ngoài, bọn họ không mặc chiếc himation giống Tô Nghiệp mà là mặc áo bào ngắn, vạt áo chỉ đến đầu gối.

Nửa thân trên bên trái của bọn họ bị áo che lại, còn nửa thân trên cùng bả vai phải thì lộ ra.

Dọc theo đường đi, Valhein thấy ngoài áo ionic ngắn ra thì người ta chỉ mặc himation, những bộ đồ này cực kỳ lỏng lẻo, cách mặc cũng vô cùng đơn giản, chỉ là quấn mấy miếng vải lên người rồi thêm thắt lưng. Điều này là dẫn chứng cho câu nói chế giễu quần áo của người Hy Lạp cổ: Một trăm phương pháp mặc khăn trải giường.

"Thật không ngờ mới có mấy năm không thấy mà cậu bé Valhein lại lớn nhanh như vậy." Người đàn ông trung niên cười sang sảng.

Valhein hoàn toàn quên mất tên của vị bồi bàn trưởng này rồi, cậu hơi mỉm cười rồi đi thẳng vào vấn đề: "Rất vui vì ngài có thể nhớ rõ rôi. Lần này tôi tới đây là vì muốn bàn chuyện làm ăn với ngài Kelton, một chuyện làm ăn có thể làm mức độ nổi tiếng của Dolphin River tăng cao. Tôi tin tưởng ngài Kelton chắc chắn sẽ thích tin tức tốt này."

Người bồi bàn trưởng trung niên quyết đoán nói: "Được, tôi đưa cậu gặp ngài Kelton."

Valhein gật đầu đi theo vị bồi bàn trung niên, tránh việc xấu hổ vì không biết tên đối phương.

Vị bồi bàn trưởng trung niên vừa đi vừa nói: "Ôi... tôi đã biết chuyện của bố mẹ cậu, xin hãy nén bi thương. Sau khi bố mẹ cậu rời khỏi Dolphin River thì đã làm rất tốt, ai ngờ khi mượn một số tiền lớn chuẩn bị mở nhà hàng thì lại gặp chuyện không may..."

Hai người nhanh chóng vòng qua nhà ăn rồi đi vào sân vườn.

Một người đàn ông xanh xao vàng vọt, đôi mắt ảm đạm đứng ở trước sân vườn, người nọ cũng mặc áo bào ngắn màu nâu, nhưng kiểu dáng thì không giống, không để trần phẩn vai mà là kiểu ngắn tay, kết hợp với áo choàng ngắn.

Người này treo một cây kiếm ngắn bên hông.

Valhein biết anh ta.

Đây là Hag, chiến sĩ Thanh Đồng, từng làm binh lính, sau khi bị thương thì gia nhập vào vệ quân của thành Athens, cuối cùng trở thành hộ vệ của Kelton. Trong lời đồn của nhân viên nhà hàng Dolphin River, Huck giết ít nhất một trăm người.

Khi hai người đang bước đi, Hag chậm rãi quay dầu. Da của anh ta khô quắt lại như bị hút hơn nửa lượng nước, giống như vỏ cây. Valhein lập tức nhớ lại lượng tri thức vê ma pháp ít ỏi của mình, cậu đoán người này hoặc là bị ma pháp làm bị thương nặng, hoặc là xảy ra sự cố khi sử dụng ma dược.

Hag chỉ liếc mắt nhìn Valhein một cái rồi xoay người lại chứ không có tiếp tục nhìn.

"Ngài Hag.' Khi bồi bàn trưởng đi ngang qua Huck thì cúi đầu chào, sau đó tiếp tục đi vào trong.

"Ngài Hag.' Lúc đi ngang qua thì Valhein cũng chào y như vậy.

Hag không xem hai người mà chỉ nhìn bầu trời trên sân vườn, đôi mắt bị bóng của mái hiên bao phủ.

Mùa thu, lá rụng lác đác trên sân vườn.

Bước ra khỏi cửa sân vườn, Valhein nhìn thấy một người đàn ông trung niên mặc một chiếc áo bào màu trắng, nằm trên chiếc giường nâu nhạt, đọc sách được làm từ giấy cói một cách nhàn nhã, đôi lúc mảnh vụn của giấy cói rơi xuống, hầu gái bên cạnh sẽ cẩn thận nhặt lên.

Valhein khẽ hít mũi, cậu ngửi được hương trà nhàn nhạt. Cậu nhìn ấm trà trên bàn trà, đây là đồ vật không thuộc về Hy Lạp ở thời kỳ này.

Vị bồi bàn trưởng trung niên chạy qua, sau đó nói nhỏ với Kelton.

Kelton ngẩng đầu rồi đưa cuốn sách được làm từ giấy cói cho hầu gái ở bên cạnh, ông ấy lẳng lặng nhìn Valhein, ánh mắt chứa chút ấm áp.

Valhein nhìn thẳng vào mắt Kelton mà không hề sợ hãi.

Đa số người Hy Lạp nhỏ gầy, nhưng bề ngoài của Kelton lại cao to khỏe mạnh như một pho tượng Hy Lạp. Ông ấy có hốc mắt sâu hoáy, ánh mắt thâm thúy, mũi thẳng phối hợp với mái tóc xoăn màu đen, đủ để trở thành người mẫu điêu khắc ưu tú.

Valhein đột nhiên nhìn chằm chằm ngón áp út trên tay trái của Kelton, chiếc nhẫn hình hai con rắn bạc ngậm ruby khá bắt mắt, khi nhìn một lạt, cậu cảm thấy hơi đau mắt.

Nhưng thứ làm đau mắt Valhein không phải viên ruby to kia, mà là một trong bốn viên lục bảo trên hai cái đầu rắn.

Kelton không đứng dậy, ông ấy lộ vẻ nhớ nhung, nói: "Tôi có nghe đến chuyện của bố mẹ cậu, tôi rất lấy làm tiếc. Bố mẹ cậu là người thạo nghề, mà tôi thì thích ăn bánh mì của bố cậu. Nếu cậu cần giúp đỡ, chỉ cần chuyện tôi có thể làm được thì tôi sẽ không từ chối."

Chương 9: Cò kè mặc cả

Chương 9: Cò kè mặc cả

Cò kè mặc cả

Valhein cảm thấy khi Kelton đang nói chuyện với mình, ánh mắt của ông ấy quan sát toàn thân cậu.

"Tôi không cần trợ giúp." Valhein ưỡn ngực ngẩng đầu, tỏ vẻ không chịu khuất phục.

Kelton chậm rãi đứng dậy, thẳng lưng, lộ ra nụ cười hiền lành, \ nói: "Vậy cậu muốn gì?"

Valhein thở dài một tiếng rồi nói: "Tôi có một ước mơ từ nhỏ, đó là trở thành ma pháp sư vĩ đại, dùng ma pháp để thế giới trở nên tốt đẹp hơn, Sau này, bố mẹ của tôi dùng hết cả gia tài để đưa tôi vào Học viện Plato. Hiện tại có người thừa dịp bố mẹ tôi qua đời mà cướp đoạt nhà ở của tôi, dẫn đến việc tôi không thể tiếp tục học ở Học viện Plato, không thể trở thành ma pháp sự. Cho nên, tôi tìm ngài để bàn chuyện làm ăn, để tôi có thể tiếp tục đi học."

"Chuyện làm ăn gì?" Kelton hơi đổi sắc.

Hag, người đang ngẩng đầu ngắm mây trời bỗng dưng quay đầu nhìn Valhein, giống như muốn làm quen với đứa nhỏ này lần nữa.

"Một giao kèo có thể làm tiếng tăm của Dolphin River vang xa, thậm chí có khả năng làm tên tuổi của ngài lừng lẫy khắp Hy Lạp và cả thế giới." Valhein nói.

"Là tiếng tốt hay tiếng xấu?" Kelton đứng lên, ông ấy vẫn mỉm cười như cũ, nhưng khí tức cường đại của chiến sĩ Bạch Ngân lại ngầm khuếch tán.

Đột nhiên, Valhein có ảo giác, rằng Kelton trước mắt biến thành một người khổng lồ cao mười mét, rồi nở một nụ cười dữ tợn.

"Tôi có công thức món ngon mà bố mẹ tôi để lại." Valhein nói, giọng nói của cậu pha lẫn chút đau buồn, cậu hơi rũ mi mắt xuống, tâm mắt chuyển từ Kelton sang cái bàn.

Ở trên đường, vì động tác này mà Valhein đã nghĩ mấy chục lần.

Kelton sửng sốt, ông ấy thu khí tức lại, gật đầu nói: "Nói tiếp đi."

Valhein lắc đầu, nói: "Tôi không định nói quá nhiều. Tóm lại, tôi có công thức món ngon do bố mẹ tôi tỉ mỉ nghiên cứu, giá trị mười nghìn đồng xu vàng, nhưng hôm nay tôi chỉ bán với giá một nghìn đồng vàng Zeus."

Kelton nhìn Valhein, mỉm cười không nói gì.

Ông ấy xoay tay phải lại, một đồng xu vàng nằm ở lòng bàn tay, mặt phải khắc một sườn mặt vừa mơ hồ vừa uy nghiêm, là chúa tể của các vị thần, Zeus.

Ông ấy búng ngón tay cái, đồng vàng tung bay trên không trung, phát ra tiếng vang on gong, ánh sáng lóe lên tứ tung, cuối cùng rơi xuống lòng bàn tay, mặt trái ngửa lên trên. "Đại bàng vang luôn hấp dẫn như vậy." Kelton nói.

Mặt trái của đồng vàng khắc một con đại bàng đang vỗ cánh bay, đây là vật cưng của Zeus, cũng là kẻ đưa tin của ông ta.

Ở trường hợp bình thường, người Hy Lạp gọi đồng vàng là đồng chim đại bàng vàng, còn ở trường hợp chính thức thì người ta gọi nói là đồng vàng Zeus.

Chuyện này liên quan đến một trong số những truyền thuyết về các vị thần.

Truyền thuyết kể rằng, các vị thân Hy Lạp quyết định ba loại tiền tệ, nhưng lại cãi nhau về việc dùng chân dung của ai.

Sau đó Athena nói: "Đồng vàng cao quý nhất, cho nên khắc chân dung chúa tể của các vị thân." Điều này làm Zeus rất vui vẻ.

Tiếp theo Athena lại nói: "Đồng bạc đứng sau đồng vàng, ngoại trừ nữ hoàng Hera thì không ai có thể chỉ đứng sau Zeus cả." Hera cũng rất vui vẻ.

Rồi Athena hỏi: "Các quý tộc sẽ không động đến đồng xu đồng giá rẻ, cho nên nó sẽ được lưu thông ở tâng chót, thậm chí nô lệ cũng có thể sử dụng, vậy thì vị thần nào bằng lòng để nô lệ chạm vào?"

Mấy vị thần có địa vi cao đều dừng tranh đoạt, mục tiêu của bọn họ là đồng vàng đồng bạc. Cuối cùng, chân dung của Athena xuất hiện trên mặt phải đồng xu đồng, mặt trái khắc cú mèo, con vật mà bà ấy yêu thích nhất.

Nữ thần trí tuệ không gạt người, kết quả cuối cùng giống như bà ấy nói, đồng xu đồng lưu thông ở tâng chót, có vài đại quý tộc chưa bao giờ động đến, nhưng điều này cũng làm tiếng tăm của Athena vang khắp dân cư tâng chót.

Cũng có nhiều người không tin truyền thuyết này.

Một đồng xu vàng khắc hình đại bàng có thể mua một con dê, năm mươi đồng có thể mua bất cứ người dân nào ở khu dân nghèo. Năm đó Kelton cũng chỉ tốn hai ngàn đồng vàng để mua đất

xây nhà hàng Dolphin River.

"Tôi nói rồi, công thức này có thể truyền đến muôn đời sau, thậm chí làm rạng danh ngài." Valhein nhìn Kelton, ánh mắt kiên định.

Kelton nhìn chằm chăm vào đôi mắt của Valhein.

Bồi bàn trưởng trung niên đang nhếch môi tỏ vẻ khinh bỉ thì đột ngột biến sắc, vội vàng đến gần Kelton, nói thâm với ông ấy: "Thưa ngài, sở dĩ bố mẹ của cậu ta bán cửa hàng cũ, không tiếc mượn tiên để đổi một cửa hàng lớn hơn, có phải là vì giữ công thức món ngon này hay không?"

Kelton khẽ gật đầu, ông ấy cũng đã nghĩ đến khả năng này.

Kelton hỏi: "Đó là công thức gì?" Valhein kiên định nói: "Công thức của tôi có thể làm trên bàn cơm của toàn Hy Lạp, thậm chí toàn thế giới có thêm một món ăn."

"Chúc mừng, cậu đã hoàn thành ước mơ dùng ma pháp thay đổi thế giới." Kelton nhiệt tình nói.

Bồi bàn trưởng trung niên cùng hầu gái khẽ cười lên.

Hag không cười.

Valhein cũng không cười.

"Tôi ra giá, ngài trả giá.' Tô Nghiệp ngẩng đầu nhìn Kelton cao lớn.

"Mười đồng vàng." Kelton vẫn tươi cười như cũ.

Valhein sửng sốt một chút, sau đó dùng ánh mắt mờ mịt đánh giá xung quanh, tỏ vẻ nghi hoặc khó hiểu: "Khu công xưởng có thêm một vị Kelton keo kiệt bủn xỉn à? Không lẽ tôi đến nhầm chỗ rồi?"

Chương 10: Tế trù

Chương 10: Tế trù

Tế trù

Vị bồi bàn trưởng trung niên cùng hầu gái nhíu mày.

Kelton nhìn Valhein, không nói lời nào.

Valhein nghiêm mặt, tiếp tục nói: "Tôi tới đây không phải bởi vì nghe nói ngài Kelton hào phóng, không phải nghe nói ngài giàu có, không phải nghe nói ngài lương thiện, càng không phải nghe nói ngài dễ lừa. Mà là vì nghe ngài là người trí tuệ nhất khu công xưởng, cũng là người có tầm nhìn xa trông rộng nhất."

"Tôi sẽ cố gắng xóa chữ "nhất" đi." Kelton nở nụ cười tự tin.

Valhein tiếp tục nói: "Ngài cảm thấy, nếu như viện trưởng Plato thăm Dolphin River thì sẽ như thế nào?"

Tuy đại quý tộc không thích ma pháp sư, nhưng bậc thầy ở Plato là ngoại lệ, ngài viện trưởng sẽ làm nâng cao tiếng tăm của Dolphin River. Nhưng mà sao cậu làm được?" Kelton hỏi.

"Tôi sẽ thử." Valhein nói năng khí phách.

"Tôi cũng đã thử rồi." Kelton cười như không cười.

"Đây là nguyên nhân thứ hai để tôi tìm đến ngài, Kelton, người học cùng trường với tôi, tôi từng nghe nói ngài cũng từng học ở Học viện Plato. Với ánh mắt của ngài, hẳn là ngài rất rõ ràng tương lại của ma pháp sư." Valhein nói.

"Cậu rất biết nói sang chuyện khác, vào chuyện chính đi." Kelton điều khiển tiết tấu nói chuyện một cách lão luyện.

Valhein nói: "Đây là chuyện chính. Bởi vì tôi định nói, cuộc giao dịch giữa tôi và ngài không chỉ là tiền tài mà còn có giá trị. Giá trị là ma pháp sư tương lai, nó còn hơn cả một nghìn đồng vàng. Bất cứ người thông minh nào đều sẽ không chỉ tập trung vào tiền tài."

"Ba mươi đồng vàng. Tôi tin tưởng cậu cũng là một kẻ thông minh tinh mắt." Kelton lại mỉm cười.

"Tương lai chắc chắn sẽ là người thông minh, còn bây giờ tôi chỉ có ánh mắt." Valhein bình tĩnh nói.

Vị bồi bàn trưởng trung niên dùng ánh mắt khó tin nhìn Valhein. Ông ta không ngờ Valhein còn nhỏ tuổi như vậy lại không yếu thế hơn Kelton, đây là điều mà ông ta không làm được.

Kelton giơ hai tay lên, hai hầu gái lập tức đến gân giúp ông ấy sửa trường bào trắng tỉnh.

Ông ấy ngửa đầu nói: "Cậu rất thú vị. Cho tôi công thức, tôi sẽ cho cậu một cái giá hợp lý.

"Tám trăm đồng vàng, không thể ít hơn." Valhein tỏ vẻ tiếc nuối.

'Ba mươi. Kelton nói.

Valhein im lặng không nói, xem ra Kelton còn lợi hại hơn so với lời đồn.

Kelton vẫy hai cánh tay, hai người hầu gái lui ra.

"Năm mươi đồng vàng, cộng thêm việc cậu giúp tôi giải quyết một người trong khả năng của cậu." Kelton nói.

Valhein lập tức đáp lại: "Được, năm mươi đồng vàng, cộng thêm việc hôm nay ngài giúp tôi giải quyết một người."

Kelton cười to, nói: 'Môm miệng lanh lẹ. Chỉ cần công thức món ngon của cậu làm tôi vừa lòng, chắc chắn tôi sẽ cho cậu một số tiền để cậu hài lòng. Còn bây giờ, tôi sắp mất kiên nhẫn rồi."

"Vậy chúng ta ký kết khế ước với bốn vị thần." Valhein nói.

Vị bồi bàn trưởng trung niên giận tím mặt, ông ta đang muốn tiến lên thì bị Kelton liếc một cái, ông ta lập tức dừng bước, sợ đến mức im như ve sầu mùa đông.

"Được thôi. Người tới!" Kelton nhìn Valhein với ánh mắt hứng thú.

Valhein khẽ gật đầu nhưng lại thâm thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi cậu đang thể hiện giá trị của bản thân.

Kelton sẽ không vì bất cứ công thức món ngon nào mà đắc tội đến kẻ giết người như Lawens, nhưng nếu như có thêm một ma pháp sư trong tương lại thì sẽ khác.

Một đứa trẻ mười sáu tuổi thể hiện bất cứ điều gì không hợp tuổi, đây là giá trị có giá cao trong mắt người khác.

Sau đó, hầu gái đưa một tấm da dê cùng bút than củi đến, Valhein cùng Kelton ký kết khế ước với bốn vị thần, ở cuối khế ước thì viết tên của bốn vị thần linh.

Vị thân thứ nhất là chúa tể của các vị thần Zeus, làm chứng cho tất cả.

Vị thân thứ hai là thân chính nghĩa Artemis, làm chứng cho khế ước.

Vị thân thứ ba là thân bảo hộ của thành Athens, nữ thần trí

tuệ Athena, làm chứng cho toàn bộ thành Athens.

Vị thần thứ tư, có thể chọn thần thương nghiệp cùng đưa thư Hermes, cũng có thể chọn thân thợ thủ công cùng ngọn lửa Vulcan. Valhein chọn người thứ hai, Kelton không phản đối.

Nội dung của khế ước rất đơn giản, chỉ cần món ăn của Valhein có thể làm Kelton vừa lòng, vậy thì Kelton cần thỏa mãn Valhein một cách hợp lý, nếu từ chối thì sẽ nhận lấy cơn giận của thần linh.

Bất cứ khế ước thần linh nào cũng đều có tác dụng ở Hy Lạp, mà khế ước với bốn vị thần, từ trước đến nay chưa có ai dám đổi ý.

Cho nên, Valhein không sợ Kelton đột nhiên chơi chữ, sau này cậu có thể mời thầy tế của điện Tứ Thần ra mặt, đến lúc đó đồng vàng cũng không giải quyết được gì.

"Rất khó để làm tôi vừa lòng." Kelton nói bằng giọng điệu vô cùng tự tin.

Valhein đặt tấm da dê sang một bên một cách trịnh trọng, nói: "Tôi không nói dối, tuy tôi biết công thức món ngon này, cũng biết cách nấu nhưng tôi không dám đảm bảo lần nào cũng thành công. Đương nhiên, chỉ cần làm thử nhiều lần thì có thể luôn luôn thành công. Nhưng mà tôi cần năm người, tay chân linh hoạt, không chỉ cần trung thành mà còn phải bằng lòng ở lại Dolphin River cho đến khi công thức được tiết lộ."

"Xem ra cậu rất rõ lý do vì sao tôi không ra giá cao." Kelton nói.

Valhein mỉm cười nói: "Trừ phi mời đại pháp sư truyền kỳ hoặc thầy tế ở Thần điện mượn lực lượng của thần, nếu không thì sẽ không có ai phá giải bí mật của công thức này trong thời gian ngắn.

Chương TT: Tế trù (2)

Chương TT: Tế trù (2)

Tế trù (2)

Mặt khác, tôi có một yêu cầu cá nhân, đó là cho phép sau này tôi mua công thức trong tiệm ngài với giá gốc."

"Chỉ cần làm tôi hài lòng thì tất cả chỉ là chuyện nhỏ. Hag, đưa năm người có thể tin tưởng đến."

Chốc lát sau, Hag dẫn năm người đàn ông cường tráng vào.

Valhein nói: "Vì tính bảo mật, xin tìm một phòng riêng cho chúng tôi, tốt nhất là gân phòng bếp một ít. Tất nhiên, làm người đặt tên cho món ăn tương lai này, ngài Kelton cũng có đủ tư cách để ở đây. Đồng thời, tôi cần một vị bếp trưởng chịu trách nhiệm đánh giá, rốt cuộc tôi chỉ nắm công thức, nếu muốn đạt đến mức độ hoàn mỹ thì cần có sự trợ giúp của đầu bếp. Tiếp theo, tôi sẽ nói rõ ra chúng ta cần chuẩn bị cái gì."

"Được thôi." Kelton liếc nhìn vị bồi bàn trưởng trung niên.

Ông ta lập tức làm theo lời Valhein nói.

Chốc lát sau, Valhein, Kelton, bếp trưởng của Dolphin River cùng năm người đàn ông trưởng thành vào một căn phòng cạnh phòng bếp, Hag đứng ở bên ngoài canh giữ.

Valhein liếc nhìn căn phòng, có bốn cái bàn ghép lại với nhau, trên bàn có đây nguyên liệu nấu ăn, gia vị cùng đồ làm bếp.

Kelton treo đèn thủy tinh ma pháp lên, đó là mặt hàng xa xỉ lấy

ma tinh làm nhiên liệu, một cái có giá trên năm mươi đồng vàng.

Valhein chọn một vị trí đứng, năm người kia cũng đến cạnh bàn.

Đối diện Valhein là Kelton cùng bếp trưởng Master đang ngồi trên ghế, lẳng lặng chờ đợi.

Bếp trưởng Master là một người đàn ông trung niên ít cười nói, làn da trắng nốn, ria mép hơi nhếch lên, đoán chừng ông ta hơn bốn mươi tuổi, áo quần ngăn nắp.

Nhất là đôi tay kia vô cùng kỳ lạ, rõ ràng che kín vết thương cùng vết chai nhưng lại sạch sẽ đến khó tả, các móng tay của ông ta có cùng một độ cong, giống như được đúc ra từ một khuôn.

Đầu bếp của Hy Lạp cổ đại được gọi là "tế trù", ngoại trừ phụ trách nấu nướng thì còn giết mổ cùng cúng bái, địa vị khá cao.

Master là người duy nhất của nhà hàng Dolphin River có thể làm việc mà không cần nhìn mặt Kelton.

Những việc có liên quan đến phòng bếp, Kelton đều nghe theo Master.

Bởi vì, tuy Master không phải đầu bếp ưu tú nhất thành Athens, nhưng ông ta là đầu bếp có khứu giác nhạy bén nhất. Chỉ cần là thức ăn được ông ta khen thì chắc chắn sẽ được chào đón, chỉ cần là đồ ăn ông ta không thích thì cũng không có ai thích cả.

Mỗi lần Dolphin River nghiên cứu một món mơi thì Kelton đều thâm khen ngợi, nếu Hy Lạp có cuộc thì nếm thử đồ ăn thì Master hoàn toàn xứng đáng với vị trí quán quân.

Master vô cùng tán thưởng bố mẹ của Valhein, nếu không, cho dù Kelton có cầu xin thì ông ta cũng không đến xem một đứa bé biểu diễn.

Valhein liếc nhìn năm gã sai vặt, nói: "Chọn một cái bát sứ lớn không có nước, nhất định không được để dính một giọt nước nào."

Nói rồi Valhein chọn một cái bát sứ nghiêm túc lau sạch sẽ, năm người kia cũng học theo, mỗi người đều cẩn thận tỉ mỉ hơn Valhein.

Cho dù Kelton kiềm chế vô cùng tốt, thì sau khi thấy dáng vẻ vụng về của Valhein, ông ấy cũng bắt đầu hoài nghi mình bị lừa.

Valhein rất bất đắc dĩ.

Lúc đó vì theo đuổi con gái nhà người ta mà cậu đã học làm bánh, học được rất nhiều thứ, nhưng nhiều năm như vậy rồi, bây giờ lại biến thành đứa bé nên không thể nào làm tốt được.

Khuôn mặt của bếp trưởng Master vẫn không cảm xúc như cũ, nghiêm túc, không đưa ra bất cứ lời nhận xét nào giống như một vị tướng quân trên chiến trường.

"Tất cả cầm lên, xoay lòng bát về phía tôi để tôi kiểm tra một lần... Được, rất tốt." Valhein thật lòng nói.

Tiếp theo, tách ba lòng đỏ trứng. Chú ý, không cần lòng trắng, chỉ đổ ba lòng đỏ vào trong bát. Sau đó... ngài Master, vì nhanh chóng làm ra món ngón, ngài có thể tách ba lòng đỏ trứng giúp tôi không?" Valhein nhìn Master với ánh mắt vô cùng thản nhiên, giống như xem bếp trưởng của Dolphin River là trợ thủ của cậu.

Kelton ngẩng đầu nhìn đèn thủy tinh, ông ấy vẫn cảm thấy mình bị lừa.

"Cậu chắc chắn chứ?" Master đứng lên, không cao hơn Valhein là bao, kém xa chiến sĩ Bạch Ngân là Kelton nhưng khí thế của ông ta làm người khác khiếp sợ, giống như ông ta mới là chủ nhân của căn phòng này.

Kelton nhìn dáng vẻ của Master, biết rằng Master sắp tức giận, nhưng chỉ là Master không thể hiện ra ngoài mà thôi. Nhớ đến những lân mình bị Master đuổi ra khỏi phòng bếp, Kelton cười nhạt.

Năm người đang đánh trứng gà thì nhìn Valhein với ánh mắt thương hại, Kelton là ông chủ của Dolphin River, nhân viên đặt cho ông ấy danh hiệu là "đại đế", còn Master lại là "bạo chúa..

"Tất nhiên rồi, tôi tin rằng ngài sẽ không làm hỏng món ngon tiếp theo." Valhein nói. "Rất tốt.

Sắc mặt của Master vẫn không biến đổi, chỉ là ánh mắt càng sắc bén.

Ông ta đi đến bên cạnh Valhein, làm theo yêu cầu của cậu. Ông ta đập vỡ vỏ ba quả trứng gà, tách lòng trắng với lòng đỏ ra, sau đó ba lòng đỏ vào trong bát sứ.

"Cám ơn.' Va;hein lễ phép nói.

Master không nói lời nào mà chỉ về lại chỗ ngồi.

Valhein nói: "Hiện tại câm thìa xương đánh tan lòng đỏ, đánh đến khi nào tôi nói ngừng thì thôi.

Nói rồi, Valhein cầm lấy cán thìa xương bắt đầu đánh trứng theo chiều kim đồng hồ.

Valhein vừa đánh vừa liếc nhìn bộ dụng cụ ăn trên bàn một cách bất đắc dĩ.

Chương 12: Thành công làm được món ngon

Chương 12: Thành công làm được món ngon

Thành công làm được món ngon

Đến cả dao, nĩa cùng thìa ăn cơm còn không có chứ đừng nói đến máy đánh trứng.

Lúc này người Hy Lạp cổ đại chỉ dùng tay cầm thức ăn, dao chỉ để cắt thịt chứ không trở thành dụng cụ ăn uống. Nơi này có nĩa, nhưng là loại to dùng để ghim thịt nướng.

Còn cái thìa xương này là vật được tạo ra ngẫu nhiên, có sự chênh lệch rất lớn với thìa bình thường. Bởi vì người Hy Lạp cổ chỉ dùng vỏ sò hoặc uống canh từ bát, cũng có thìa, nhưng là thìa lớn dùng để múc canh.

Valhein vừa đánh trứng vừa thở dài, nói: "Thô sơ, quá thô sơ! Nếu để tôi kinh doanh nhà hàng này, tôi sẽ chế tạo một bộ dụng cụ ăn uống vô cùng quý tộc."

Master không hề bị lung lay, Kelton thì khẽ nhíu mày.

Dolphin River đã là nhà hàng đẹp đẽ nhất của một khu không thuộc quý tộc, rất nhiều vật phẩm được làm theo đồ dùng của quý tộc, ngoại trừ vị trí thì Dolphin River không thua kém bất cứ nhà hàng của đại quý tộc nào.

Đáng tiếc, những quý tộc chân chính chưa từng đến nhà hàng bên ngoài để ăn cơm. Bọn họ chỉ ăn ở nhà, hoặc là đến nhà của quý tộc khác ăn.

Kelton không nói tiếp.

Valhein thấy Kelton không có bất kỳ phản ứng nào, lẩm bẩm: "Thật đáng tiếng, nếu như nhà hàng mới của gia đình tôi được mở, dùng bộ dụng cụ ăn uống mà tôi chế tạo, chắc chắn sẽ thịnh hành toàn Hy Lạp cổ. Tôi thường xuyên nghe thủy thủ của cảng Lion nói chuyện thế giới, Bắc Âu, Ba Tư, Ai Cập, La Mã, chuyện của nơi nào cũng có."

Kelton khẽ biến sắc, thân thể hơi nghiêng về phía trước, hỏi: "Bộ dụng cụ ăn uống mà cậu nói, là do cậu tự nghĩ ra?"

"Tất nhiên!" Valhein tự tin nói.

Kelton đang muốn hỏi tiếp, nhưng ông ấy lại đột nhiên tựa lưng vào thành ghế, nở nụ cười lạnh lùng. Nếu như thiếu niên khác nói như vậy thì ông ấy sẽ tiếp tục hỏi, nhưng còn Valhein thì khác, rõ ràng là cậu đang dụ dỗ ông ấy cắn câu.

Valhein nhìn thấy động tác của Kelton, thầm nghĩ tên cáo già nảy, sau đó nói: "Tôi sẽ tiếp tục học tập ma pháp, sau khi kiếm đủ tiền thì tôi sẽ kết hợp với bạn học quý tộc mở một nhà hàng ở khu quý tộc. Dù sao, tôi cần một số tiền lớn để nghiên cứu ma pháp. Con đường ma pháp cần tiêu tốn quá nhiều đồng vàng."

Kelton vẫn không hề bị lay động như cũ, ông ấy lẳng lặng nhìn Valhein.

Master không quan tâm đến dụng cụ ăn uống, ông ta để ý đến món ăn hơn, cho nên không ngừng quan sát dung dịch trong bát của sáu người.

Valhein phát hiện Master đang không ngừng quan sát, thâm nghĩ 'cho dù có là thân cũng không biết đến tác dụng của kết tủa, huống hồ bây giờ còn chưa thực sự bắt đầu. '

Đánh một lúc lâu, Valhein mỏi tay nhưng cậu vẫn chưa ngừng:

"Tiếp tục đánh, đây là quá trình khá mệt."

Năm người kia không nói lời nào mà chỉ tiếp tục đánh lòng đỏ trứng.

Theo thời gian trôi, lòng đỏ trứng gà bắt đầu sền sệt, màu sắc cũng nhạt dần.

Valhein dừng lại, nhìn nắm người khác, há to miệng không nói gì.

Dung dịch của năm người kia tốt hơn!

"Tốt lắm, mặc dù kém hơn tôi một chút... Bây giờ chúng ta tiến hành bước thứ hai, đó là tìm một bát sứ trống, đổ một phần ba dung dịch để dự phòng, nhưng dịch trứng này rất quan trọng nên đừng động vào. Sau đó, bắt đầu đổ dầu ô liu vào bát sứ lúc đầu, nhất định phải đổ từng chút một. Nhìn thấy cái vỏ sò kia không? Một người chỉ được đổ một phần ba, sau khi đổ vào thì tiếp tục đánh, khi nào tôi nói được thì lại rót lượng dầu ô liu giống hệt như vậy...

Dưới sự chỉ huy của Valhein, đám người tiếp tục đánh dịch trứng.

Sau khi liên tục thêm dầu ô liu, dịch trứng càng lúc càng sền sệt, cuối cùng đến mức độ khó đánh.

"Tốt, hiện tại đổ giấm vào, chỉ cần một phần sáu vỏ sò thôi, sau đó tiếp tục đánh." Trước đó Valhein không tìm thấy giấm trắng, nhưng chỉ thấy giấm trái cây mà cậu chưa từng dùng, cho nên cậu chọn nó làm vật thay thế nước chanh tốt nhất.

Đầu của năm người tràn đầy dấu chấm hỏi, nhưng bọn họ không dám mở miệng mà chỉ làm theo lời Valhein, bực bội đổ chút nước chanh vào rồi tiếp tục khuấy.

Đột nhiên, Master đứng lên, ông ta kinh ngạc phát hiện một chút xíu nước chanh mà lại làm loãng dịch trứng vốn đang sền sệt.

Tiếp theo, sáu người liên tục lặp lại toàn bộ quá trình.

Nhưng mà, có dịch trứng của hai người càng đánh càng loãn, thậm chí bọn họ còn thêm dầu ô liu khi chưa được Valhein đồng ý.

Valhein thấy vậy thì vội vàng kêu dừng, sau đó bảo bọn họ đổ từng chút dịch trứng thất bại vào bát dịch trứng dự phòng, sau đó đánh liên tục, cuối cùng mới khắc phục thành công.

Sáu người chiến đấu hăng hái liên tục, một tiếng sau, Valhein cũng kêu dừng.

"Được rồi, tôi nếm thử trước."

Valhein bắt đâu nếm sáu bát dịch trứng, phát hiện có hai bát quá béo, rõ ràng là thất bại rồi.

Cậu đẩy bốn bát thành công lên trước, nói: "Bốn bát này đều thành công."

Kelton cùng Master đi đến bên cạnh Valhein, nhìn dung dịch trắng ngà tươi mới trong bốn cái bát, hai người lộ ra vẻ mặt tò mò.

Nghi ngờ trong mắt Kelton biến mất, lửa giận trong lòng Master tiêu tán,

Hai người xác định chưa từng thấy loại thức ăn này.

Mặc dù bề ngoài cũng không đẹp lắm, nhưng ít ra thì thoạt nhìn cũng không có vấn đề gì. Ngược lại, dưới ánh sáng của ánh đèn thủy tinh, nó lại có một vẻ đẹp đặc biệt.

"Đây là cái gì?" Master vội vàng hỏi.

Chương 13: Mùi vị chân chính

Chương 13: Mùi vị chân chính

Mùi vị chân chính

Valhein mỉm cười nói: "Hai người có từng nghe đến salad chưa?”

Kelton nói trước: "Tất nhiên, là thức ăn của người Ba Tư, Đơn giản chỉ là đồ sống trộn muối cùng gia vị, không ngon chút nào."

“Tôi không thích."

Trái lại, Valhein thì sửng sốt, cậu không biết lúc này đã có salad. Vốn dĩ, cậu cho rằng salad và sốt salad xuất hiện đồng thời, bây giờ xem ra salad xuất hiện ở thời kỳ Hy Lạp cổ đại. Nhưng salad lúc này giống rau trộn hoặc cơm trộn đơn sơ nhất, còn sốt salad là sản phẩm của hai nghìn năm sau.

Valhein nhanh chóng mỉm cười, nói: "Đây là sốt salad, có thể biến thứ giống như cỏ dại là salad thành món ngon...'

Không đợi Valhein nói xong, Master vội vàng cầm lấy con dao sạch sẽ, dùng mũi dao chấm một chút sốt salad rồi đưa vào miệng.

"Chẹp... chẹp...' Master liên tục nhấm nháp, nhưng sắc mặt của ông ta càng lúc càng khó coi.

Kelton thấy không ổn nên cũng vội vàng lấy chút sốt salad cho vào miệng, nếm được mấy cái thì lập tức phun ra.

Kelton bỏ dao xuống rồi nhìn Valhein bằng ánh mắt xem thường, vẻ mặt cũng không còn vui vẻ.

Ông ấy khẽ xoay chiếc nhẫn đầu rắn trên ngón áp út của bàn tay trái.

"Master, cậu đánh giá một chút đi!" Giọng nói của Kelton lạnh lẽo như tiết trời mùa đông ở Bắc Âu, năm người làm sốt salad khẽ run lên, cơ thể cứng đờ.

Valhein vẫn mỉm cười như cũ,

Master không lập tức trả lời mà là dùng mũi dao nhọn lấy chút nước sốt ở chén thứ hai, sau đó giơ lên đèn thủy đinh để quan sát.

Rực rỡ mê người, mượt mà sền sệt.

"Cái bát này cũng thành công?" Master hỏi.

"Có thể xem là vậy, còn có chút khoảng cách để đạt đến mức độ hoàn hảo." Valhein nói thật.

Master nếm thử bát nước sốt salad thứ hai, sau đó thì nếm thử hết bốn cái bát.

Dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, Master chậm rãi nói: "Cảm giác rất đặc biệt, có mùi thơm của chanh nhưng hơi ngấy, đây rõ ràng là món ăn độc đáo nhưng lại có khuyết điểm, giá tiền chưa đến mười đồng vàng."

Kelton hít một hơi thật sâu rồi thở ra, lạnh lùng nhìn Valhein rôi nói với giọng điệu bình tĩnh pha chút lãnh đạm: "Valhein, cậu biết cái giá cho việc lừa gạt tôi sao?"

Valhein tỏ ra vô tôi: "Tôi biết chứ."

"Vậy cậu..."

"Phần chính của sốt salad đã được hoàn thành, nhưng cũng cần phải thêm những thứ khác mới có thể dùng được, tôi đâu có bảo hai ngài nếm thử. Tôi chưa nói xong thì tế trù Master đã nếm

rồi, có thể trách tôi sao?”

Kelton sửng sốt một chút, không những không tức giận mà còn nhìn Valhein bằng ánh mắt kinh ngạc. Bây giờ ông ấy mới nhận ra Valhein đang điều khiển tình hình.

"Còn phải thêm cái gì?" Master vội vàng nhìn Valhein, ông ta cảm thấy thứ này rất quan trọng.

"Một lượng mật ong vừa phải." Valhein cảm thấy tiếc nuối vì nơi này không có đường trắng, nếu có thì nó sẽ được trộn với lòng đỏ trứng ở bước đầu tiên, nhưng mật ong hoàn toàn có thể thay thế, mà ở Hy Lạp cổ đại, mật ong là gia vị vô cùng quan trọng.

"Hóa ra là vậy! Tôi biết là thiếu gì đó mà. Nếu như thêm mật ong vào thì vị của nó sẽ khác!" Biểu cảm của Master trở nên cuồng nhiệt.

Kelton trừng lớn hai mắt, mừng thầm, Master chỉ mất bình tĩnh khi thưởng thức một món vô cùng ngon.

"Phải thêm bao nhiêu?" Master nắm lấy hai vai của Valhein, hai mắt còn sáng hơn đèn ma pháp.

"Đây là lý do tôi mời ngài đến." Valhein nói.

'Cám ơn cậu, Valhein hào phóng.”

Master mừng như điên, điều này có nghĩa là ông ta có thể tham dự vào quá trình sáng tạo món ngon.

Master chợt nhắm hai mắt lại, khi mở ra thì ông ta đã khôi phục lại bình tĩnh của ngày xưa, nhưng ánh sáng trong đôi mắt càng chói lóa.

Ông ta lại nhấm nháp từng bát sốt salad, cuối cùng chọn một cái bát, nói: "Màu sắc cùng hương vị của cái này là tốt nhất, tôi

dùng nó để điều chế."

Sau đó, ông ta dùng vỏ sò sạch sẽ cẩn thận lấy một chút sốt salad ra rồi để vào trong một cái bát sứ sạch sẽ, sau đó nhỏ vào lượng mật ong vừa phải, cuối cùng thì khuất lên.

Ông ta nếm, nhíu mày, lại nếm rồi cho thêm chút mật ong, tiếp tục khuấy đều.

Sau khi nếm thử lần nữa, ông ta giãn cơ mặt ra, nét mặt vui vẻ khó tả, dường như dung nham đang chảy trong mắt của ông ta.

"Vật của thần! Đây là vật của thật! Chắc chắn là đồ vật thần ban cho! Valhein, tôi xin lỗi vì lời nhận xét thô lỗ vừa rồi. Cậu nói đúng lắm, sốt salad đủ để biến đổi toàn bộ bố cục ẩm thực của Hy Lạp. Không, là toàn thế giới. Tôi có thể tiên đoán rằng các nhà ẩm thực trên toàn thế giới sẽ điên cuồng vì sốt salad. Valhein, cám ơn cậu vì đã cho tôi cơ hội thêm mật ongf"

Tế trù Master lại nắm lấy hai bả vai của Valhein.

"Là ngài xứng đáng có được."Valhein mỉm cười nói.

Kelton nhìn Master, đột nhiên nhận ra, dường như ông ấy bị Valhein ngó lơ. Thấy vậy, ông ấy lập tức rút con dao sạch sẽ ra rồi chấm chút nước sốt salad, để vào trong miệng, ánh mắt sáng lên.

Sốt salad chưa và có thêm mật ong chắc chắn là hai loại đồ ăn khác nhau.

"Dù vậy cũng không có giá mười nghìn đồng vàng." Kelton ngang ngược nói.

"Anh thì biết cái gì! Anh đang bôi nhọ sốt salad đấy!" Master nhìn Kelton bằng ánh mắt giận dữ.

Vẻ mặt của Kelton cứng đờ, mặc dù trước đây Master cũng chỉ

trích ông ấy nhưng chỉ bình tĩnh chỉ trích, chứ không giận dữ như hôm nay.

Chương 14: Mùi vị chân chính (2)

Chương 14: Mùi vị chân chính (2)

Mùi vị chân chính (2)

Valhein khẽ ho một tiếng, nói: "Ngài quá nặng lời với ngài Kelton rồi, ông ấy chỉ nếm hương vị của sốt salad nên không thể tưởng tượng hương vị khi kết hợp với salad. Cho nên, hai chúng ta cùng kết hợp để tạo ra món salad đầu tiên trên thế giới có nước sốt, ngài thấy sao?"

"Cậu thật là rộng lượng!" Master thoải mái cười to.

Kelton yên lặng nhìn một già một trẻ bắt đầu chế biến salad, sự bất mãn trong lòng cũng dần tiêu tan, ánh mắt của ông ấy bắt đầu tập trung vào Valhein rồi chìm vào suy nghĩ.

Từ đầu đến cuối, Valhein không lo lắng sốt salad không hợp với khẩu vị của người Hy Lạp.

Thật ra, cho dù không có sốt salad thì người Hy Lạp vẫn rất thích salad.

Mà nguồn gốc của sốt salad là bắt đầu từ người Hy Lạp của thế kỷ sau.

Lòng đỏ trứng, dầu ô liu cùng nước chanh là công thức sốt salad nguyên thủy nhất.

Vị trí địa lý của Hy Lạp cổ đại rất đặc biệt.

Phía bắc giáp châu Âu, phía đông giáp lưu vực sông Lưỡng Hà, phía nam giáp Ai Cập. Giáp với ba nền văn minh, chịu đựng lễ rửa tội vê mặt văn hóa, không những tạo ra nền văn minh ảnh hưởng đến thế giới mà còn có được hàng hóa của toàn thế giới.

Bao gồm cả thức ăn.

Nguyên liệu chính của salad là xà lách, cà rốt, dưa leo, ... đều ở trong căn phòng này.

Valhein tạo ra một đĩa salad đầy đủ hương vị một cách dễ dàng.

Rau xà lách tươi xanh, cà rốt màu cam, dưa chuột xanh nhạt... làm cả căn phòng tràn ngập sức sống.

Valhein làm động tác mời Master.

Master không nỡ từ chối, ông ta run rẩy nắm lên một miếng salad hoàn chỉnh đầu tiên của Hy Lạp, sau đó cho vào miệng, nhắm hai mắt, đóng mọi giác quan không cần thiết để vị giác phát huy hết tác dụng của nó, cuối cùng là cẩn thận thưởng thức.

Mặc dù hành vi này rất mất lịch sự trong mắt Valhein, nhưng ở trong mắt người khác, cử chỉ của Master rất đẹp mắt.

"Loại mỹ vị này vượt quá khả năng tưởng tượng! Valhein, cả nhà cậu đúng là Prometheus của giới ẩm thực."

Lời đánh giá này mấy người, bao gồm Kelton đều giật nảy mình. Địa vị của Prometheus ở Hy Lạp vô cùng cao.

Bởi vì Prometheus không những cướp ngọn lửa vì loài người, không những trợ giúp loài người giảm tiêu chuẩn thờ cúng mà còn truyền bá những thứ khác, là vị thần có công cực lớn với loài người.

Cuối cùng, Prometheus vì loài người mà làm các vị thần tức giận, ông ấy bị giam trên núi Caucasus.

Kelton nửa tin nửa ngờ vươn tay câm salad.

"Ngài rửa tay trước đã." Valhein dùng thìa xương vỗ nhẹ bàn tay cầm salad của ông ấy.

Kelton ngây người, không lẽ từ nay về sau sẽ có người thứ hai ở Dolphin River dám từ chối mình?'

Ông ấy vô thức nhìn năm gã sai vặt, năm người lập tức quay đầu, giả vờ không thấy gì hết.

Kelton bất đắc dĩ đi đến bên kia rửa tay, sau đó cầm salad cho vào miệng, cẩn thận thưởng thức.

Từ đầu ông ấy còn sợ hãi, nhưng sau đó thì bình tĩnh trở lại, mắt sáng trưng.

Trải nghiệm phong phú trước giờ chưa từng có nổ tung trong khoang miệng căn cỗi của người Hy Lạp cổ đại.

Cho dù ông ấy được mệnh danh là người sành ăn, số lượng món ăn ngon từng thưởng thức cũng không kém hơn Master là bao, nhưng ông ấy vẫn bị vị ngon này chinh phục.

Kelton nhớ đến việc Valhein đánh vào tay mình, ông ấy hừ lạnh một tiếng rồi nói: "Tôi không biết chính xác giá trị của món này là bao nhiêu, nhưng tôi không đồng ý việc gọi nó là Prometheus của giới mỹ thực."

Master quay đầu nhìn Kelton, tỏ vẻ bất lực, sau đó quay đầu lại chứ không muốn nói thêm câu nào.

Kelton bối rối, đây là ánh mắt gì vậy? Nếu so với ánh mắt này thì chỉ trích vừa rồi chỉ là gió xuân mà thôi.

'Đường đường là ông chủ của Dolphin River, chiến sĩ Bạch Ngân cường đại, sao mình phải chịu nỗi uất ức này!

Valhein nói: "Tế trù Master đừng tức giận, ông ấy chỉ là chủ nhà hàng thì biết cái gì là mỹ thực?"

Master tán thành gật đầu thật mạnh.

Năm gã sai vặt ngẩng đầu nhìn đèn ma pháp.

Kelton thì ngỡ ngàng ngơ ngác. 'Gì mà mình không hiểu mỹ thực?'

Valhein bổ sung: "Hay là như thế này, ngài xuống bếp nướng cá thịt, lại kết hợp với salad làm một bữa ăn, ông ấy sẽ hiểu tác dụng của salad ngay thôi."

"Hai người đợi chút." Master vui vẻ rời đi để chuẩn bị bữa tối.

Năm gã sai vặt nhìn nhau, sau đó di chuyển đến bức tường cách xa Kelton nhất, rồi tiếp tục ngẩng đầu nhìn đèn ma pháp.

Kelton cảm thấy hơi rối loạn.

Valhein thì kiểm tra đồ ăn trên bàn, đồng thời tìm kiếm thực vật của Hy Lạp, phát hiện ra bây giờ chưa có có chùa, hiệu quả của sốt thousand island sẽ giảm đi nhiều, nhưng mà người Hy Lạp lại rất thích vị chua.

Sở dĩ châu Âu thịnh hành khẩu vị chua ngọt là do ảnh hưởng từ người Ý, mà khẩu vị của người Ý lại chịu ảnh hưởng từ người Hy Lạp cổ đại.

May thay, mặc dù nơi này không có cà chua nhưng có dưa leo chua cùng giấm trái cây, thế là Valhein bắt đầu chậm rãi chế biến, cuối cùng chế biến một loại sốt chua ngọt, mặc dù không bằng sốt thousand island nhưng chắc chắn thích hợp với khẩu vị của người

Hy Lạp.

Về phần salad Caesar vô cùng nổi tiếng, Valhein không định làm.

Mà Valhein lại làm loại đầu giấm phổ biến không kém của Ý để bán với giá tiền tốt hơn.

Valhein lại trộn salad bằng sốt chua ngọt, sau đó đưa đến trước mặt Kelton.

"Ngài nếm thử đi"

Chương 15: Kelton không biết gì về mỹ thực

Chương 15: Kelton không biết gì về mỹ thực

Kelton không biết gì vê mỹ thực

Kelton do dự một chút, hít cái mũi, ông ấy ngửi được vị chua, nước bọt lập tức tiết ra, ông ấy vội vàng nuốt xuống.

"Ừ"

Kelton cẩn thận ưỡn ngực ngẩng đầu, dùng tay cầm lấy salad một cách đẹp mắt, sau đó đưa lên miệng. Ông ấy vừa thưởng thức vừa trừng mắt, lộ ra vẻ mặt khó tin.

So sánh với nước sốt ngọt vừa rồi, ông ấy càng thích vị chua này hơn.

"Ngon không ngài?"

"Ừ... ngon..." Kelton ý thức được bản thân vừa nói ra, ông ấy vội vàng ngậm miệng.

Ăn xong miếng thứ nhất, Kelton lại lấy tay bốc miếng thứ hai, Valhein lại dùng thìa xương gõ.

"Chờ món chính lên rồi ăn."

Kelton lặng lẽ rụt tay lại, ấy vậy mà ông ấy lại không có chút bất mãn nào.

Ông ấy chỉ muốn bữa tối đến nhanh lên.

Năm gã sai vặt che giấu chút xíu biến đổi trên khuôn mặt, tiếp tục ngẩng đầu nhìn đèn ma pháp.

Valhein tốn không ít thời gian để chế tạo sốt chua ngọt, chốc lát sau, Master bưng khay đến, đặt một xâu thịt lợn nướng lớn cùng một phần bụng cá ngừ đại dương nướng thật lớn lên bàn, sau đó lại đi ra bưng chiếc khay khác vào.

Trên đó có nhiều thứ hơn, có bánh mì bằng lúa mì hiếm có đắt đỏ, mực chua ngọt, cá chình xào thảo mộc cùng súp rau củ.

Master cắt sườn lợn nướng cùng bụng cá ngừ đại dương nướng ra thành từng khối, sau đó đặt lên ba cái đĩa sứ.

"Cám ơn." Valhein câm lấy cái đĩa.

Mùi thơm của thịt nướng nhanh chóng tràn ngập khắp căn phòng, yếu hầu của năm gã sai vặt nhấp nhô liên tục, thỉnh thoảng ánh mắt của bọn họ lạc vào mấy món ngon trên bàn.

Ở Hy Lạp, cho dù là người buôn bán nhỏ có tiên cũng ít khi ăn thịt dê, bò hoặc lợn, ngoại trừ đắt đỏ thì khó bảo quản cũng là nguyên nhân.

Luật pháp của Athens quy định, sau khi thịt được cúng bái thì mới có thể bán.

Mọi người chỉ ăn thịt sau ngày tế lễ. Cho dù là Dolphin River cũng có lúc không thể mua thịt tươi ngon.

Nhưng mà Hy Lạp ở ven biển, cho nên ăn cá nhiều hơn một chút.

Thịt lợn cùng bụng cá ngừ đại dương đều có mỹ, sau khi nướng thì thịt kêu xèo xèo, mỡ sôi chảy ra, màu sắc hấp dẫn, mùi thơm ngào ngạt làm người ta thèm chảy nước bọt.

Kelton, người đã bị salad chua ngọt hấp dẫn, không thèm quan tâm thịt có nóng hay không mà lập tức bốc lên ăn.

Valhein cùng Master liếc nhìn Kelton một chút, bọn họ công khai xem thường hành động gấp gáp của ông ấy.

Kelton bất đắc dĩ cắm đầu thưởng thức, rất muốn nói không phải ông ấy vội vàng ăn thịt, mà là muốn nếm thử hương vị của thịt khi kết hợp với salad, điều này liên quan đến việc ông ấy có thể hấp dẫn nhiều quý tộc hơn hay không.

"Đây là sốt salad mới?" Master nhìn đĩa salad thứ hai, nói.

"Đây là ý tưởng của tôi, ngài có thể nếm thử, tôi nghĩ hương vị này thích hợp với người Hy Lạp hơn." Valhein nói.

Master nắm một chút salad chua ngọt, vừa ăn vừa gật đầu.

Sau khi nuốt xuống, Master không ngừng khen.

"Tốt lắm! Tôi tin vị chua ngọt này có thể chinh phục nhiều người hơn. Valhein, cậu có muốn gia nhập Dolphin River hay không?"

Kelton ngừng thưởng thức, sau đó dùng ánh mắt phức tạp nhìn Valhein rồi cầm lấy salad chua ngọt lên.

"Tôi thích ma pháp hơn." Valhein lễ phép từ chối Master.

"Tiếc thật! Nhưng mà chỗ trống trong phòng bếp của Dolphin River luôn là của cậu."

Kelton bất đắc dĩ nhau nuốt, vị trí trong phòng bếp là điều mà ông ấy chưa bao giờ có.

Ba người lẳng lặng ăn tối, năm gã sai vặt yên lặng nuốt nước bọt.

Hôm nay Kelton mới biết, hóa ra sức ăn của ông ấy lớn như vậy, hơn nữa hoàn toàn không cảm thấy ngán.

Ăn xong miếng thịt cuối cùng, ông ấy đưa tay đến hai bát salad, nhưng đều trống không.

Cuối cùng, tám người nhìn bát súp rau củ lạnh ngắt kia.

Nấu rau củ hoặc các loại đậu trong nước, sau đó thêm chút hương thảo, phối hợp với bánh mì lúa mạch là món chính của người Hy Lạp cổ, ăn từ nhỏ đến lớn.

Năm gã sai vặt kia vô cùng đói, nhưng khi nhìn thấy canh rau củ dù có tốt hơn ngày thường thì bọn họ cũng chẳng muốn ăn tí nào.

Kelton thở dài một tiếng, nói: "Có salad, không ai lại bằng lòng uống canh rau củ cả." "Chính vì vậy, Valhein là Prometheus của giới mỹ thực." Master nở nụ cười vui vẻ.

Master nhìn Valhein, bùi ngùi nói: "Tôi là tế trù, nhưng không có hứng thú với cúng bái cùng giết mổ. tôi chỉ để ý đến thức ăn ngon, chỉ để ý đến khuôn mặt thỏa mãn của khách hàng khi được thưởng thức món ngon. Sở dĩ tôi gia nhập Dolphin River là vì Kelton để tôi được tự do. Mà ước mơ lớn nhất của tôi là sáng tạo một món ăn nổi tiếng khắp thế giới. Thời gian trôi qua, giấc mộng của tôi càng ngày càng xa, nhưng hôm nay, cậu đã giúp tôi hoàn thành một nửa giấc mơ đó. Cám ơn cậu, Valhein. Sự hào phóng của cậu giành được tình hữu nghị suốt đời của tôi."

"Ngài quá khách sáo rồi." Valhein hơi cúi đầu, lễ nghi chu đáo, không kiêu ngạo chút nào.

Kelton hừ nhẹ một tiếng, Valhein không hề tôn kính với ông ấy như vậy.

Valhein vừa quay đầu nhìn Kelton, hỏi ông ấy với ánh mắt tràn

ngập sự khiêu khích: “Thơm không ngài?"

Kelton nhìn thoáng qua khế ước bốn vị thần trên bàn, lại nhìn hai cái bát sứ rỗng tuếch.

"Thơm thật." Ông ấy trả lời thật lòng.

Valhein đưa tay nói: "Một nghìn đồng vàng."

'Đây là giọng điệu gì vậy?

Chương 16: Giao dịch hoàn thành

Chương 16: Giao dịch hoàn thành

Giao dịch hoàn thành

Kelton tức giận nhìn Valhein, nói: "Tôi sẽ cho cậu một giá cả vừa ý, nhưng theo tôi tính được thì ranh giới cuối cùng của cậu là trên dưới một trăm đồng vàng, đủ cho cậu trả nợ rồi. Huống hồ, trong số những người cậu quen, chỉ có tôi bằng lòng trả cho cậu nhiều đồng vàng như thế thôi.

"Đúng, ranh giới cuối cùng của tôi là một trăm đồng vàng." Valhein nói.

Kelton khẽ gật đầu, đúng là công thức sốt salad rất có giá trị, nhưng không thể giữ bí mật trong thời gian dài, tất nhiên sẽ bị người khác nghiên cứu ra, thời hạn có hiệu lực rất ngắn.

Nhưng Valhein tiếp tục nói: "Nhưng Lawens thì sao?" Nói xong, cậu lấy một quả sung muối để vào miệng, chậm rãi thưởng thức.

Kelton nhìn chằm chằm Valhein một lúc lâu.

"Ngay cả tôi cũng không nghĩ đến." Master đưa ra lời tán thưởng tận đáy lòng.

Kelton bất đắc dĩ nói: "Không sai, tôi xem thường cậu, không ngờ cậu có thể nghĩ đến chỗ này. Hai trăm đồng vàng, không thể nhiều hơn nữa."

"Ba trăm, tôi cần tiên sinh hoạt." Valhein nói.

"Một lần muốn tiền sinh hoạt của ba mươi năm?" Kelton chưa từng thấy đứa nhỏ nào tham lam như thế.

"Ma pháp sư rất tốn tiên." Valhein nói.

"Ma pháp sư cũng rất biết kiếm tiền." Giọng điệu của Kelton có chút khác thường.

"Tôi nghe được một chút tiếc nuối trong giọng điệu của ngài Kelton, hiện tại là thời điểm ngài bù đắp nuối tiếc của mình." Valhein nói.

"Cậu còn tinh ranh hơn cả kế chuột ăn trộm dầu. Đúng là nếu như có thể thăng cấp đến Thánh vực thì tôi vẫn chọn chiến sĩ như cũ, nhưng ma pháp sư ở dưới cấp Thánh vực còn kiếm được nhiều tiền hơn. Nhưng mà ba trăm đồng vàng quá nhiều, đủ mua lại nhà của cậu." Kelton không ngờ Valhein có thể nhìn ra tiếc nuối của ông.

"Nhưng không đủ mua tình hữu nghị của ma pháp sư." Valhein nói.

"Nếu như cậu muốn mở nhà hàng mà thiếu người, thì cậu phải chọn tôi làm người hợp tác đầu tiên." Kelton nói.

"Đây mới là mục đích của ngài sao? Tôi đồng ý."

Kelton đứng dậy, đưa tay phải ra nói: "Hai trăm đồng vàng Zeus là tiền hàng, một trăm đồng vàng Zeus là tiền tôi cho cậu vay, là khoản vay không lãi trong vòng mười năm." Valhein đứng dậy, bắt tay với Kelton.

"Tôi đồng ý."

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, bầu không khí ngạt thở vừa rồi đã biến mất.

Master gật đầu hài lòng, Valhein có lợi trong cuộc giao dịch này.

Năm gã sai vặt nhìn Valhein với ánh mắt ghen tị cùng ghen ghét, bọn họ có kiếm cả đời cũng không được ba trăm đồng vàng, ấy vậy mà Valhein lại ngược lại, tuy còn nhỏ tuổi nhưng chỉ dùng nửa buổi chiều để kiếm được.

Hai người tiếp tục nói chuyện phiếm, không bao lâu, chiến sĩ Thanh Đồng Hag mang theo ba cái túi thật to đến, đặt ở trước mặt Valhein.

"Cậu đếm đi!" Kelton nói.

"Tôi tin tưởng ông chủ của Dolphin River." Valhein nói.

Kelton thỏa mãn gật đầu, hiện tại ông ấy cảm thấy Valhein càng lúc càng nói dễ nghe.

Valhein cũng không nhìn ba túi đồng vàng, cậu thẳng người, vẻ mặt nghiêm túc, nói: "Ngài Kelton, hiện tại chúng ta bàn chuyện chính sự.

Kelton lộ vẻ nghi hoặc, sau đó nói: "Trừ Hag, những người còn lại ra ngoài đi!"

"Tôi đợi món ngon tiếp theo của cậu." Master cười ra ngoài.

Năm gã sai vặt không dám đi loạn, bọn họ tiến vào căn phòng cạnh đó.

Valhein nhìn thoáng qua khuôn mặt không chút cảm xúc của Hag, rồi lại nhìn Kelton, nói: "Chúc mừng ngài có được quyền đặt tên cho sốt salad. Không đến mấy ngày, salad Kelton sẽ vang xa khắp thành Athens, đồng thời dùng tốc độ khuếch tán khó có thể ngăn chặn. Đến lúc đó, không những có nhiều quý tộc đến đây thưởng thức, mà sẽ có đại quý tộc vì có được công thức nước

chấm mà bằng lòng nợ ngài một ân huệ."

"Cậu còn thông minh hơn tôi tưởng." Kelton cười nhạt.

"Nhưng mà so sánh với tiếng tăm lần này, ngài chỉ cần tiếp tục hợp tác với tôi thì sẽ nắm được nhiều công thức hơn, thụ hoạch được nhiều danh tiếng hơn, rồi trở thành nhà hàng đầu tiên hợp tác với khu quý tộc, sẽ trở thành bạn của ma pháp sư, thậm chí có quyền lực cùng địa vị lớn hơn nữa, ngài nói có đúng không?"

Kelton mỉm cười, gật đầu nói: "Có lý."

Hôm nay ông ấy vô cùng vui vẻ.

"Nhưng mà ngài cũng có khả năng chịu tổn thất rất lớn." Valhein nói.

"Tổn thất gì?" Kelton nhìn Valhein với ánh mắt đề phòng.

"Nếu như hôm nay tôi chết trong tay Lawen, ngài sẽ không có món ngon tiếp theo, không có thân phận là chủ nhà hàng đầu tiên hợp tác với khu quý tộc, không có tình hữu nghị với một vị ma pháp sư, thậm chí sẽ có nhiều tổn thất hơn." Valhein nói.

Kelton lại rơi vào trầm tư.

"Nói đi, câu muốn gì?" Kelton nói.

Valhein thầm thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ đúng là không có nhiều người có thể bỏ qua cảm giác mất mác.

Những cố gắng của trước đó đều là vì giờ phút này.

Valhein tiếp tục nói: "Mời ngài Hag đưa tôi đi trả nợ, sau đó đưa tôi về nhà, sau đó thì không cần quan tâm đến tôi."

"Đây mới là mục đích thật sự của cậu?" Kelton nhìn Valhein thật kỹ.

"Đúng." Valhein lấy một quả dâu tím đen bỏ vào miệng.

Hag lẳng lặng nhìn Valhein.

Cả căn phòng chìm vào yên lặng.

Một lúc lâu, Kelton nói: "Tôi có thể để Hag đưa cậu về nhà, nhưng cậu phải đồng ý với tôi một chuyện."

“Chuyện gì?”

"Cản trở một người thăng cấp, chỉ cản trở thôi." Kelton nói.

"Cấp độ gì?"

"Bạch Ngân hoặc Hoàng Kim, nếu như là Thánh Vực thì không liên quan đến cậu." Giọng nói của Kelton có chút mỏi mệt.

"Nếu có cơ hội, chắc chắn tôi sẽ cố gắng hết sức." Valhein không còn lựa chọn nào khác.

Chương 17: Tình hữu nghị của ma pháp sư

Chương 17: Tình hữu nghị của ma pháp sư

Tình hữu nghị của ma pháp sư

Mắt của Kelton lóe sáng, nói: "Hag, bảo đảm an toàn cho Valhein. Hiện tại mạng của cậu ấy nặng như tôi."

"Vâng." Hag lập tức cúi đầu lên tiếng.

"Phù..."

Valhein thở phào.

"Dù sao thì cậu cũng còn nhỏ." Kelton thấy Valhein hơi mất lịch sự thì cũng không bất mãn mà còn rất vui vẻ.

Lần này, Valhein không có mưu tính gì.

Bởi vì từ đầu đến cuối Valhein đều biết, cơ hội chạy trốn của cậu rất thấp.

Trước đó tìm đường lui chạy trốn, chẳng qua là cậu tự lừa gạt bản thân.

Tự giữ lại cho mình một tia hy vọng.

Valhein đứng dậy cầm lấy túi tiền, hơi gật đầu cám ơn Kelton rồi đi ra cửa chính.

Ở cửa ra vào, Valhein đứng lại.

"Lần này có ký kết khế ước bốn vị thần không?”

"Hứa hẹn trong lòng cậu còn hơn cả thần linh." Kelton chậm rãi rót rượu nhỏ, nhấp một ngụm thưởng thức, híp mắt vô cùng thoải mái.

'Hẹn gặp lại.'

Valhein giơ một tay lên rôi đi ra cửa trong màn đêm.

Hag lắng lặng theo sau Valhein.

Dọc theo đường đi, nhân viên phục vụ của Dolphin River cùng các vị khách quen nhìn Valhein và Hag giống như nhìn thấy quỷ.

Sao "khúc gỗ' Hag, người hoàn toàn không quan tâm đến bất cứ ai, lại đi theo Valhein? Đây không phải tiễn khách mà giống bảo vệ Valhein, giống như bảo vệ ngài Kelton hơn.

Vị bôi bàn trưởng trung niên bận rộn nhìn thấy Valhein ra cửa chính thì cắn răng một cái, ông ta bước nhanh ra ngoài nói với Valhein.

"Cậu Valhein, tôi là Temenos Gennes, con của Peristella, hy vọng gặp lại cậu sau."

Valhein mỉm cười, xem ra người này rất thông minh, vừa mới bắt đầu đã biết cậu quên tên ông ta.

'Nhưng mà ông ta tên gì? Cái gì rừng rậm, cái gì bồ câu? Tạm biệt Đường số 9 về đêm u ám hơn ban ngày nhiều, đèn đuốc thưa thớt chỉ làm người ta nhìn thấy rõ mặt đường.

Lúc này cậu mới hiểu vì sao người đi đường lại đi cẩn thận như vậy.

Bởi vì bọn họ sợ giẫm vào thứ gì đó, sợ giẫm phải phân.

Valhein bước rất chậm.

Hag theo sát đằng sau.

Đến đầu đường số 9, Valhein thấy một người mặc quần đùi giáp da, cậu dừng lại.

Valhein biết ở thời kỳ này, tộc Man ở phía bắc Hy Lạp mặc quần, không ngờ đến cả binh sĩ của thành Athens cũng mặc quần. Điều này có nghĩa là sự giao lưu văn hóa của thế giới này vượt xa Hy Lạp cổ đại ở Ngôi Sao Xanh, trà xuất hiện ở thời bấy giờ chứng minh cho điều này.

Bên hông mấy người này đều có kiếm ngắn, đang nói chuyện phiếm, tuổi của bọn họ không lớn, thậm chí có mấy cậu thanh niên mười bảy, mười tám tuổi.

Valhein quay người lại, hỏi: "Anh Hag, những người này là binh sĩ vệ quân, hẳn là sẽ sẵn lòng giúp anh đúng không?"

Hag nhìn chằm chằm khuôn mặt của Valhein rồi gật đầu.

Valhein mỉm cười nói: "Anh có bằng lòng tìm hai người giúp tôi, đi theo đằng sau tôi, ở thời điểm thích hợp thì ra mặt... thực hiện trách nhiệm?"

Valhein nhấn mạnh cụm từ cuối cùng.

Hag lại nhìn chằm chằm Valhein một lúc, sau đó chậm rãi nói: "Cậu tính kế với tôi?"

Giọng nói của anh ta khàn khàn, giống như cổ họng có vết nứt.

"Không phải tính kế, mà là xin anh trợ giúp." Valhein thản nhiên nói.

"Tình hữu nghị của ma pháp sư?" Khuôn mặt của anh ta vẫn không có cảm xúc.

Valhein không nhịn được cười nói: "Bọn họ nói anh Hag không giỏi nói chuyện, không ngờ trình độ mỉa mai người khác của anh đến vậy. Không sai, đối với anh, tôi chỉ có thể bày ra tình hữu nghị của ma pháp sư tương lai."

"Nhớ kỹ đêm này."

Nói rồi, Hag đi đến mấy vị binh sĩ vệ quân kia.

Khi Hag nói xong, Valhein nhìn thấy ánh mắt của Hag có chút phức tạp.

Valhein nhìn bóng lưng của Hag, khẽ thở dài.

Mấy binh sĩ nhìn thấy Hag thì đứng thẳng người như thấy cấp trên, thậm chí có mấy người còn rạng rỡ như nhìn thấy anh hùng. Valhein nhìn bọn họ, chỉ trong chốc lát sau, vậy mà mấy người kia lại tranh nhau, cuối cùng hai người ra khỏi hàng, còn mấy người kia thì tỏ ra thất vọng.

Hag chỉ vào Valhein rồi nói chuyện với mấy người kia, Valhein khẽ gật đầu với những binh sĩ kia, bọn họ cũng lập tức gật đầu ra hiệu.

Chốc lát sau, Hag trở về, lẳng lặng đứng sau lưng Valhein.

“Cám ơn anh Hag.'

Nói rồi, Valhein thản nhiên đưa hai túi tiên cho Hag, chỉ còn một cái trong tay cậu.

Hag nhìn túi tiền một chút, lại nhìn Valhein một chút, nhận lấy túi tiền rôi vắt ở hai bên đằng sau thắt lưng, sẽ không bị người đối diện nhìn thấy.

Valhein đi lên trước, Hag theo sát phía sau, hai binh sĩ vệ quân trẻ tuổi đi theo đằng xa, vẻ mặt vui vẻ.

Valhein tìm cơ hội liếc nhìn sau lưng, người theo sau cậu chỉ có mọt, một người khác thì không thấy đâu.

Thành Athens vê đêm yên tĩnh hơn ban ngày, nhất là khi tiến vào khu người nghèo. Người không nỡ đốt đèn thì ngủ hoặc nói chuyện với hàng xóm ở trước cửa.

Khí hậu ở Địa Trung Hải đông ấm hè mát, cho dù đi chân trần trên đất thì Valhein cũng không cảm thấy lạnh.

Valhein vừa nghe nóng vừa tiến lên, không biết từ lúc nào, sau lưng cậu đã có thêm một đám đàn ông.

Không có ai mặc áo bào dài, thậm chí người mặc áo bào ngắn cũng rất ít, đa số người đều buộc một tấm vải rách bên hông, thậm chí có mấy người trần như nhộng đi hiên ngang.

Chân của mỗi người đều bám đầy đất, bám cả vào bắp chân.

Đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy một thiếu niên mang theo túi tiên, đi hiên ngang tìm Lawens.

Ở khu người nghèo, tuy Lawens không phải thế lực lớn nhất nhưng ông ta là một trong những người độc ác nhất.

Chương 18: Tình hữu nghị của ma pháp sư (2)

Chương 18: Tình hữu nghị của ma pháp sư (2)

Tình hữu nghị của ma pháp sư (2)

Một vài người cười hì hì nhìn bóng lưng của Valhein, một vài người thì nhìn túi tiền của Hag cùng Valhein bằng ánh mắt tham lam, chỉ có mấy người biết Hag thì yên lặng xem kịch VUI.

Hai binh sĩ vệ quân thì theo sau đám người.

Sau khi giãm lên không biết bao nhiêu cục đá cùng vũng bùn, cuối cùng Valhein cũng đến đầu phố, dừng trước cửa quán rượu.

Màn đêm u ám.

Một cây đao cùn rỉ sét bằng đồng thau, rộng khoảng chừng hai bàn tay.

Không có bảng hiệu.

Nhưng mọi người biết đây là quán rượu Đao Cùn.

Những người đi theo Valhein đã vượt qua bốn mươi, mấy người ở gần đó bị ánh đèn cùng đám người hấp dẫn nên cũng đi theo.

Vẻn vẹn mấy giây sau, tiếng hoan hô truyền ra từ quán rượu, đồng thời tiếng trống có nhịp điệu cũng vọng ra.

Giống như thủy thủ thường hô hào khích lệ lòng người trước

khi chiến đấu.

Valhein xoa ngón cái cùng ngón trỏ tay phải, cậu định búng cái thứ ba nhưng dừng lại.

Mặc dù không búng tay thì cậu cũng dần thẳng ngực, ngẩng cao đầu, mở rộng hai vai, buông lỏng hai tay rôi nở nụ cười tự tin.

Cửa mở ra, hai người đàn ông cao to từng đến nhà Valhein đi ra, bọn họ cầm đèn dầu nhìn Valhein với ánh mắt khinh bỉ, sau đó bày ra động tác mời với người trong cửa.

Bên trong quán rượu, đèn đuốc sáng trưng. Trong ngọn đèn, Lawens mặc áo bào ngắn màu nâu làm từ vải đay đi ra, tiến thẳng đến chỗ cách Valhein hai mét.

Gió thổi qua, ánh trăng cùng ánh lửa chập chờn/con rết" trên mặt Lawens chậm rãi nhúc nhích.

Có mấy người trong đám đông khẽ kêu một tiếng rồi cuống quít lui lại.

Ánh mắt của Lawens còn lạnh hơn ban ngày.

Đằng sau ánh lửa, từng đôi mắt nhìn Valhein một cách điên cuồng, thế nhưng bọn họ đều tránh Hag.

Lão Coro trốn trong đám người, âm thầm nhìn Valhein tỏ vẻ nghi hoặc.

Lawens không nhìn Valhein mà là nhìn chăm chằm Hag. Hag vẫn yên tĩnh như khúc gỗ, lẳng lặng đối mặt với Lawens.

"Trước cửa quán rượu Đao Cùn chỉ có bạn bè hoặc kẻ địch." Giọng nói của Lawens vô cùng ôn hòa.

Valhein đứng trong đám đông, có mấy người xoay người chạy, chân trần giẫm trong bùn phát ra âm thanh lốp bốp.

Hag không nói lời nào.

"Đưa giấy nợ cho tôi." Valhein lung lay túi đồng vàng, vẻ mặt thản nhiên.

Lawens nhìn Valhein, khẽ nhếch môi, vết sẹo trên mặt lại nhúc nhích.

Mấy người từng gặp Valhein vào ban ngày cẩn thận quan sát cậu, vết thương vẫn còn trên cổ, có máu bầm, trên người còn có vết bẩn, đúng là Valhein. Nhưng vì sao bọn họ có cảm giác cậu không phải người lúc trước?

Đột nhiên Lawens khẽ cười, nhìn phần máu bầm trên cổ Valhein, nói: "Con lừa đến rồi đấy à?"

Ha ha ha ha...

Đám người sau lưng Lawens cười vang, gân như sắp lật tung nóc nhà của quán rượu Đao Cùn.

"Đưa giấy nợ cho tôi." Sắc mặt Valhein bình tĩnh, ánh đèn lay lắt nhảy múa bên trong đôi mắt của cậu.

Lawens khẽ nâng cằm hướng về phía Valhein.

Một người đàn ông vạm vỡ lập tức đi tới, đoạt lấy túi tiền trong tay của Valhein, sau đó cung kính dâng bằng hai tay đưa cho Lawens.

Lawens tháo miệng túi tiên ra, sau đó nắm ngược đáy túi tiền đổ ngược xuống.

Loạt soạt...

Tiếng kim loại của đồng xu lanh lảnh va vào nhau, như thác đổ mà ào ạt rơi xuống dưới chân của Lawens giống như sao trên trời rơi xuống đất.

Có vô số người hít vào một hơi, cả đời bọn họ đều chưa từng nhìn thấy nhiều tiền như thế.

Lawens không cúi đầu, vẫn như cũ mà nhìn Valhein, chậm rãi nói: 'Quỳ xuống, nhặt lên từng đồng một, dùng lưỡi liếm sạch rồi đưa lại."

Trong đám người ở đó bỗng phát ra tiếng cười trộm.

Valhein vẫn không nhúc nhích.

"Xem ra mày đã quên mất lần dạy dỗ vào lúc chiều rồi nhỉ!" Lawens nhẹ nhàng khởi động khớp tay. Valhein lại vô cùng bình tĩnh, nói: "Tôi chỉ cần giấy nợ. Nếu như không có, bây giờ tôi sẽ đi tới thần điện của nữ thần chính nghĩa Atermis, tới thần điện của nữ thần trí tuệ Athena. Nếu như tôi nhớ không lầm thì trên tờ giấy nợ đó có nhân danh hai vị thần vĩ đại ấy, trừ phi, ông muốn báng bổ thần linh."

"Câm miệng!" Đám người đứng phía sau Lawens đồng loạt quát lớn.

Lawens nhìn Valhein một lúc mới nói: "Còn tiền lời một trăm đồng vàng chim ưng nữa."

Valhein duỗi tay phải ra, Hag tháo túi tiền ra rồi đặt lên tay của Valhein.

Cậu tháo túi tiền ra chốc ngược xuống, một "thác tiên" thứ hai lại ồ ạt ào ra, vang lên trong màn đêm tĩnh mịch này những âm thanh vô cùng bắt tai.

Giống như những ngôi sao rơi xuống đất, lại bị ánh lửa kia nhuộm thành vàng.

Dưới chân của hai người giống như một bảo tàng bằng kim loại vậy, ánh lửa lập lòe cùng ánh kim sáng lấp lánh hắt vào trong

mắt mỗi người.

"Ông có thể liếm nhìn thử." Valhein đáp lễ.

"Hỗn xược!"

"Muốn chết!"

"Chốc nữa chặt gấy chân chó của mày!"

"Thứ con hoang điếc không sợ súng." Coro lớn tiếng quát.

Lawens phất tay ngăn lại lời lẽ bậy bạ từ miệng của đám đàn em.

"Không đủ." Lawens nói.

“Tôi sẽ cho ông thêm một cơ hội.' Valhein lại khẽ cong môi lên.

Lawens lại đáp: "Không có liên quan gì tới thần linh cả, tôi còn cần giấy nợ để giữ lại tiên lời."

Valhein gật đầu, quay lại nói: “Anh Hag, trong đám đàn em của Lawens có người mang theo đao cấm. Nếu như để cho vệ quân trong thành phát hiện thì phải nên làm thế nào?”

Hag chậm rãi nâng tay phải lên, ngón cái và ngón giữa chắp vào nhau rồi lập tức búng tay một cái.

Chóc!

Âm thanh búng tay lanh lảnh vang lên khắp cả ngã tư.

Chương 19: Binh sĩ chính chuyên

Chương 19: Binh sĩ chính chuyên

Binh sĩ chính chuyên

"Dám mang theo đao cấm, thực sự là không coi vệ quân trong thành bọn này ra gì mài"

Hai người trẻ tuổi câm kiếm trong tay bao vây đám người đông đúc.

"Bỏ đao xuống!" Cả hai không chút khách khí huơ kiếm lên, chỉ về đám người phía sau Lawens.

Hai người dù tuổi còn trẻ, nhưng mà cũng dũng mãnh phi thường, vốn dĩ là theo con đường chiến sĩ nên khí chất mạnh mẽ hơn người bình thường gấp bội.

Đám đàn em do dự nhìn Lawens.

Lawens thoáng nhìn qua Valhein rồi lại nhìn về phía Hag, cuối cùng mới nhìn về phía hai người lính.

"Ngày hôm qua tôi vừa mới uống rượu cùng với đội trưởng Lux." Lawens cũng gạt đi nụ cười hiền lành trên mặt.

Một người lính ở kia tỏ vẻ do dự, nhưng một người còn lại vẫn lớn giọng nói: "Cái gì mà đội trưởng Lux gì chứ, tôi không có quen! Lập tức bỏ đao xuống, nếu không ông đây cũng sẽ thổi còi bây giờ đấy!"

Nói xong, người lính kia lại đặt cái còi thổi của lính canh gác vào trong miệng, chậm rãi hít một hơi chuẩn bị thổi.

Đám đàn em của Lawens lùi về sau một bước, một khi còi được thổi lên thì dĩ nhiên sẽ có người tới lo liệu, mà đám người đó sẽ không phải là người binh sĩ này.

Lawens bắt đầu giận dữ,'con rết" trên mặt lập tức biến đỏ, chậm rãi nói: "Hag, đây là mệnh lệnh của ngài Kelton hay là chủ ý của mày!"

"Tôi." Hag trả lời rất dứt khoát.

Lawens có hơi sửng sốt, nét giận dữ trên mặt lại càng tăng thêm: "Bỏ vũ khí kim loại nặng xuống."

Tiếng kim loại ngay lập tức vang lên liên tục, một nửa đám người phía sau Lawes hiện đã không còn vũ khí nữa.

Người binh sĩ cao to lúc này mới thu lại đống đao đó về trạm canh gác, thổi một tiếng còi mới nhặt mấy thứ vũ khí này lên.

Nhiêu đây đã kiếm được một khoản lời to rồi.

Đợi sau khi binh sĩ cao to đó buộc xong hết đống vũ khí, Valhein đột nhiên chỉ về phía Coro đang đứng ở cửa quán rượu kia, nói: "Anh vệ quân, ông ta chính là Coro, hôm nay đã ở nhà tôi dùng đao chém tôi một nhát sau cổ." "Hừt" Hag đột nhiên hừ lạnh một tiếng.

Người binh sĩ cao to đó như thể nhận được mệnh lệnh, lập tức ném vũ khí đi vòng qua Lawes, duỗi tay tóm lấy cổ của Coro, như đang xách cổ một con gà mà mang tới trước mặt Valhein.

Lawens vô cùng tức giận, nói: "Chú lính, chú vội quá rồi đó."

"Không vội thì tới chỗ này làm gì?" Người lính to cao kia nhếch

môi cười, kiêu ngạo võ một cú vào ngực trái của mình, nhìn Lawens bằng ánh mắt khinh bỉ.

Mặt Lawens trâm như nước, đám người đứng ở sau lưng ông ta cũng khẽ biến sắc.

Đây chính là nghi thức của binh sĩ chính chuyên!

Tư thế này có nghĩa là trong nhà người binh sĩ đó có ít nhất một người là binh sĩ cấp Hắc Thiết chính chuyên.

Ở Hy Lạp, binh sĩ chính chuyên chính là thuộc tầng lớp xã hội tầm trung, cho dù có là quý tộc cũng đều phải có vài phần kiêng ky.

Thậm chí có thể nói, toàn bộ nên móng lực lượng mạnh mẽ ở các thành của Hy Lạp đều là binh sĩ chính chuyên.

Vệ quân trong thành bình thường không đáng sợ lắm, nhưng mà bất luận là một binh sĩ chính chuyên nào thì đều có đồng đội đếm không xuể.

Lawens nhìn về phía Hag.

Hag đã từng là một binh sĩ chính chuyên, chỉ cần chịu đồng ý thì sau này vẫn có thể quay trở lại nắm giữ vị trí đó.

Lawens không nhúc nhích.

Binh sĩ chính chuyên rất căm thù đoàn trộm cắp, sự căm phẫn này đã vượt qua giới hạn giữa các thành trong Hy Lạp, thậm chí còn vượt qua sự khác biệt chủng tộc giữa người Bắc Âu, Ai Cập hay là Ba Tư.

Người binh sĩ kia đặt tay lên đầu Coro, mặt lộ ra một nụ cười tàn nhẫn, hung hăng đè đầu người kia.

Cả người Coro mềm nhũn, quỳ phịch xuống đất.

"Ngài Lawens... Cứu tôi...' Coro hoảng loạn.

"Lúc ông rút đao chém, cũng nên nghĩ tới khoảnh khắc này chứ." Lawens hời hợt nói, những câu đó giống như đao kiếm đâm xuyên qua tim của Coro.

"Tôi..." Ông ta muốn mở miệng, nhưng sắc mặt tái nhợt, vội vàng ngậm miệng lại.

Ông ta vội vàng quay đầu nhìn lại về phía Valhein, nói: "Cậu chủ Valhein..."

Thứ đáp lại ông ta lại là một cú đánh nặng nê của Valhein vung tới. Bốp!

Coro choáng váng ngã huych trên đất, mắt nổ đom đóm, không nhìn rõ được đâu là bầu trời sao mà đâu là tiên xu nữa.

“Tôi sai... Coro đang nói lại im bặt đi.

Mọi người ở đó đều nhìn thấy Valhein cúi người xuống, nắm đấm bên tay phải giống như một cái búa đóng cọc mà tung từng cú nặng nề vào mặt của Coro.

Một cú, lại thêm một cú nữa.

Cho dù là có vệt máu bắn lên mắt, hay thế giới có bịt phủ kín toàn là màu máu đi nữa thì valhein cũng không có dừng lại.

Coro bắt đầu tuôn máu, nhuốm lên đống tiền xu kia ánh lên một màu sắc mới.

Lúc ban đầu Coro còn kêu gào thảm thiết, nhưng mà từ từ thì âm thanh ấy càng lúc càng nhỏ đi.

"Cậu còn vội hơn tôi đó! Ha ha..." Người binh sĩ cao to kia cười phá lên, nắm lấy cánh tay phải của Valhein.

Valhein ở đây thở hổn hển, sau đó từ từ đứng lên, nói: "Cảm ơn."

Người lính cao to kia nở nụ cười, nói: "Loại người trong quán rượu này có nợ một cái thì phải tính một cái, đều là cặn bã hết, đáng chết. Nhưng mà nếu thật sự đánh chết ông ta thì cậu cũng gặp rắc rối nhỏ đó. Tý nữa chúng tôi lôi cái đám trộm cướp tàng trữ vũ khí cấm này về, nếu có chết trên đường thì cũng không có liên quan gì tới cậu."

Chương 20: Gấp trăm lân!

Chương 20: Gấp trăm lân!

Gấp trăm lần!

Nói xong, người binh sĩ cao to đó bắt lấy cổ chân của Coro, giống như đang cầm một cái chân giò hun khói to tướng mà lôi ra phía sau Hag.

Đám đàn em của Lawens không thể tin được cảnh tượng diễn ra trước mắt, những ngày qua Lawens đã cực kỳ coi trọng Coro.

Nhưng bây giờ, Coro suýt chút nữa bị Valhein đánh chết ở trước mặt, mà Lawens lại không có một cử động nào.

Lawens gắt gao nhìn chằm chằm Valhein.

Valhein duỗi tay trái câm áo choàng lên, vừa chui vết máu dính trên tay lại nhìn chằm chằm vào mắt Lawens, nở nụ cười xán lạn, nói: "Giấy nợi"

"Mày vốn dĩ không biết mày đang làm cái gì đâu." Trong ánh mắt Lawens lấp lóe tia lửa.

Valhein vứt áo choàng qua một bên, giơ tay phải đang nắm chặt ngó nhìn một chút, sau lại mở ra rồi khép lại hai lân như thế. Cuối cùng mới ngẩng đầu lên, đi từng bước tới trước mặt Lawens.

Valhein ngẩng đầu nhìn Lawens cao hơn mình một cái đầu, rút cuốn sách ma pháp ở bên hông rồi từ từ mở ra.

Cuốn nhật ký hoạt động ma pháp của học viện Plato trở thành nơi sáng chói nhất ở buổi tối đêm nay.

Có rất nhiều người đều trợn tròn mắt nhìn lên, bên trong ánh mắt ngập tràn vẻ hâm mộ.

Ánh sáng trong mắt bọn họ lại còn sáng hơn cả ánh kim loại.

"Sau khi ông đi khỏi, trợ thủ của viện trưởng Plato là vị pháp sư yêu tinh kia cưỡi xe ngựa cầu vồng tới nhà của tôi, cũng đích thân gửi cho tôi thư thông báo học kỳ mới." Valhein nói xong, một lá thư thông báo nhảy lên giữa không trung.

Xung quanh vang lên từng âm thanh thán phục, hoàn toàn không thể che giấu được sự hâm mộ bên trong.

Sắc mặt của Lawens điềm đạm, nhưng đám đàn em ở phía sau lưng ông ta lúc nhìn thấy sách ma pháp đã lộ ra vẻ hoảng sợ.

Người đã tới nhà của Valhein đều đã nhìn thấy qua cuốn sách ma pháp này, nhưng mà không có ai dám động tới, cũng như không có ai dám đụng tới ba pho tượng thần kia cả.

Bọn họ không biết cỗ xe ngựa cầu vồng gì đó, cũng không biết vị pháp sư yêu tinh nào đó, nhưng mà trợ thủ của viện trưởng Plato thì ắt hẳn sẽ là nhân vật mà mạnh mẽ hơn cả tầng lớp quý tộc bình thường rất nhiều. Valhein cất lại quyển sách ma pháp vào bên hông người, ngẩng đầu nhìn Lawens, điềm đạm nói: "Những thứ trước đó ông nghĩ đều không có sai, tôi chỉ là một thằng học sinh kém cỏi, nếu như có đương không chết đi thì giáo viên của học viện Plato sẽ không để ý. Nhưng mà bây giờ thì khác, trợ thủ của viện trưởng nhất định sẽ nhớ tới tôi. Tôi đã dùng pháp thuật để gửi chuyện xảy ra mấy ngày nay cho mỗi một người bạn học của mình rồi. Tôi không mong đợi mỗi một người trong bọn họ đều sẽ tới đây giúp mình, nhưng chỉ cần sau khi tôi chết đi, từng người một sẽ nói ra mấy chuyện đó, như thế cũng đủ để nhen nhóm cơn lửa phẫn nộ của tất cả ma pháp sư ở khắp thành Athens này được rồi."

"Các ma pháp sư cao quý sẽ không để ý tới chuyện một người đang khỏe mạnh bình thường lại bị chết, thậm chí bọn họ cũng bất lực với đoàn trộm cắp. Nhưng mà, nếu có một học sinh nào đó chết trước ngày nhập học, còn là chết ở trong thành Athens này, ở gần bên cạnh học viện Plato thì ông có biết chuyện này có nghĩa là gì không?"

Valhein dừng lại vài giây, đột nhiên giọng nói và cả vẻ mặt cũng trở nên nghiêm túc: "Nghĩa là ông đang khiêu chiến với sự tôn nghiêm của toàn bộ ma pháp sư ở thành Athens này. Không phải là tôi không biết mình đang làm gì, là vốn dĩ ông không biết ông đang làm cái gì.

Valhein nói xong, tiếp tục chỉ tay vê phía học viện Plato, nói:

"Ánh mắt của viện trưởng Plato đang quan sát ông rất kỹ đó."

Giọng nói của Valhein truyền khắp toàn trường.

Mặt Lawens đột nhiên run lên,'con rết" trên mặt như thể bắn ra ngoài.

Đám người sau lưng Lawens đang sợ hãi trong lòng, đây là chuyện mà bọn họ lo sợ nhất, không ngờ lại bị Valhein thẳng thừng vạch mặt.

"Cho dù vừa nấy không có nhìn kỹ, nhưng bây giờ ánh mắt của ông ấy hẳn là đã nhìn tới rôi." Giọng điệu của Valhein trở vê trạng thái yên tĩnh như ban đầu.

Lời này lại càng thêm chấn động tâm can.

Cả đám ở đó ai cũng đều cứng đờ người, giống như thật sự cảm nhận được ánh mắt của bậc thây Plato vậy.

Bậc thầy Plato đã từng ở trước sự chứng kiến của mấy trăm ngàn người mà hạ gục được ba con quái vật biển trong truyền

thuyết ở cảng Lion.

Bầu không khí ở hiện trường lúc này trở nên căng thẳng.

Valhein chĩa ngón trỏ về phía trái tim của mình, nhìn chằm chằm vào đôi mắt của Lawens, chậm rãi nói: "Tôi mất đi gia đình, mất đi bố mẹ, mất đi tài sản, thậm chí không bao lâu nữa sẽ mất luôn tư cách học sinh ở học viện Plato, tôi chỉ còn lại cái mạng này thôi."

Nói tới đây, ngón trỏ của cậu lại chuyển hướng đặt trên ngực của Lawens, dùng sức ấn. "Ông muốn có của cải, muốn có tài lực, muốn có quyền lực, muốn sống cuộc đời không bị người khác chà đạp, muốn có một danh phận vô cùng siêu việt tâm cỡ. Rồi sau đó, vất vả lắm mới tu luyện được chiến sĩ cấp thanh đồng, trở thành lãnh đạo được đàn em và cấp dưới của mình tín nhiệm và coi trọng, có thể làm mưa làm gió ở khu người nghèo. Đến cuối cùng chính là vì bắt chẹt một đứa học sinh mười sáu tuổi là tôi để rồi cùng ôm nhau chết chung? Ông là kẻ liều lĩnh, ông không sợ chết, nhưng nếu có thể cùng chết chung, vậy coi như tôi hy sinh cũng xứng đáng. Bây giờ, ông tự hỏi lại bản thân mình đi, có đáng không?"

Chương 21: Gấp trăm lần! (2)

Chương 21: Gấp trăm lần! (2)

Gấp trăm lần! (2)

Trong đôi mắt Valhein không hề giấu giếm một tia khinh bỉ nào, ngón trỏ lại dùng sức ấn hai lần lên ngực của Lawens.

Lawens rất quen thuộc với kiểu ánh mắt này, vì lúc bản thân ông ta thấy mình ngu xuẩn nhất cũng có kiểu ánh mắt như thế này.

Ông ta siết chặt hai tay thành nắm đấm, hàm răng nghiến chặt, trái tim lại như thể một ngọn núi lửa, bất cứ lúc nào cũng đều có thể phun trào dữ dội.

Ông ta không ngờ được lúc chiều mình còn đang dùng vũ lực để uy hiếp Valhein, mà bây giờ người thiếu niên đó lại đã trả lại sự khuất nhục đó cho mình gấp mười lần hơn thế.

Không, là gấp trăm lần!

Nếu như hôm nay cúi đầu, như vậy thì đường đường là "con rết" Lawens như ông ta sẽ trở thành trò cười cho khắp cả cái khu người nghèo đó rồi.

Thậm chí ngay cả đàn em của ông ta đều sẽ nhổ một bãi nước bọt lên đầu ông ta, sau đó đi theo dựa dẫm người khác.

Ánh mắt của Lawens có hơi hoảng loạn, tự mình đã từng liếm qua giày của quý tộc, từng bị quý tộc cưỡi ngựa giẫm lên người, từng quỳ xuống đất xin tha ở trước mặt các chiến sĩ mạnh mẽ, đã từng chịu nhục nhã vô số lần rồi.

Nhưng mà, ông ta chưa từng phải chịu nhục với người yếu thế hơn mình cả.

Lại còn là một thằng nhóc mà ông ta chỉ cần dang tay bóp một phát là chết tươi nữa chứ.

Lawens cảm nhận được từng tia nhìn nóng hổi rơi vào trên mặt mình, mà những chủ nhân của những tia nhìn đó đều là những kẻ ở tầng lớp thấp nhất, ngày thường đều hoàn toàn sẽ không dám nhìn thẳng vào ông ta như thế, trong mắt hắn là kiểu cả chó cũng không sánh bằng.

Ông ta gắt gao siết chặt tay, thần lực trong người cũng chậm rãi tuôn ra như sông lớn cuộn trào.

Nhưng nếu như không cúi đầu...

Cuối cùng, Lawens không có nhúc nhích.

Tay phải của Hag đang cầm kiếm.

Valhein lùi về sau hai bước, duỗi tay ra.

"Giấy nợ." Valhein lại lân nữa khôi phục được sự điềm đạm trong lời nói. "Mày vốn dĩ không biết kẻ thù của mày là ai đâu." Dường như Lawens cũng khôi phục lại được bình tĩnh, nhưng vết sẹo hình "con rết" trên mặt đó lại không ngừng co giật.

"Giấy nợ." Valhein bình tĩnh nhìn Lawens, lặp lại.

Lawens hít một hơi thật sâu, sau đó lấy giấy nợ ra vứt đi.

Tất cả mọi người đều khó có thể tưởng tượng được cảnh tượng này.

Một người tàn bạo có dã tâm ở khu người nghèo đó, cuối cùng lại chịu khuất phục trước một người thiếu niên.

Tờ giấy nợ bây loạn trong gió, rơi trên mặt đất.

Valhein cúi người xuống nhặt lên, sau đó nhét vào trong dây nịt.

Cậu nắm chặt hai vạt trước của áo choàng rồi hất mạnh ra, bụi đất dính trên người dường như cũng theo cú hất đó mà văng ra ngoài.

Mọi người ở đó đều đồng loạt nhìn chằm chằm về phía Valhein, nhận biết được hành động đó lại ngập tràn vẻ tôn nghiêm.

"Hi vọng sau này sẽ không gặp lại nhau nữa." Valhein mỉm cười, gật đầu một cái lại xoay người đi ra phía ngoài.

Cả đám người đứng đó cứ như thế tóc dài gặp phải ngón tay lướt qua vật, tự động đứng tách ra hai bên nhường đường.

Bọn họ nhìn Valhein đến chăm chú, bởi người thiếu niên trước mặt này đã áp chế Lawens.

"Cậu ta không phải là quý toojc, chính là một vị ma pháp sư cứng cáp...' Trong lòng mọi người đều đồng loạt có cùng một suy nghĩ.

Hag đi theo phía sau Valhein, mà theo sau Hag lại là hai tên lính chia nhau mỗi người kéo cái chân của Coro, y hệt như đang lôi xác một con lợn chết.

Phía sau là vệt máu đỏ rất dài.

Rời khỏi khu người nghèo xong xuôi, tạm biệt hai người lính kia xong, Valhein và Hag thuận lợi về nhà dưới màn đêm đen thẳm.

Hag đưa túi tiền cho Valhein.

'Cám ơn anh, anh Hag.' Valhein nói.

Hag gật đầu, đang định rời đi thì Valhein lại có chút do dự mà chớp mắt nói: "Anh phải tin là ánh mắt của Lawens lúc nhìn tôi cực kì có mưu đồ."

Mặt Hag bỗng vặn vẹo một cái, không biết nên cười hay khóc.

"Nghĩ cách làm sao để qua khỏi đêm nay đi." Hag nói xong cũng nhanh chân rời đi.

"Đợi đất" Valhein gọi Hag lại. Hag dừng bước chân, quay đầu nhìn về phía Valhein.

Mặt Valhein nở nụ cười, đưa tay sờ Hag.

Đột nhiên sắc mặt của Hag lạnh đi, mặc dù trông có vẻ không có gì khác so với trước đó, nhưng chỉ có mình anh ta có thể cảm nhận được.

Valhein đặt tay lên thanh kiếm.

"Có thời gian tôi sẽ trả anh, cảm ơn." Valhein cầm lấy thanh kiếm Thanh Đồng xông vào trong nhà.

Hag há miệng, nặng nề thở ra một hơi, xoay người rời đi. Mới đi được mấy bước, anh ta quay đầu nhìn nhà của Valhein, có suy nghĩ muốn đạp tường xông vào giành lại thanh kiếm.

Đó không phải là thanh kiếm Thanh Đồng bình thường, mà là thanh kiếm ma pháp còn sắc bén hơn sắt thép, anh ta không ăn không uống cả năm mới đủ tiền mua lại.

Ở trong nhà, Valhein nắm lấy thanh kiếm, đánh giá kỹ càng.

"Quả nhiên không phải là kiếm Thanh Đồng bình thường, không tệ, có thể dùng để phòng thân." Trong lòng Valhein nghĩ, bắt đầu suy nghĩ tối nay nên làm gì.

Valhein nắm lấy thanh kiếm, trong lòng không ngừng suy nghĩ. Dù cho trước đây bản thân có cố gắng thế nào cũng đều xảy ra chuyện ngoài ý muốn, lỡ Lawens phát điên, hoặc là người đứng sau trực tiếp ra tay, cậu đều có thể chết trước khi bình minh đến.

"Chỉ có thể dùng cách cuối cùng để tự cứu mình thôi..."

Chương 22: Không gian hoang tàn

Chương 22: Không gian hoang tàn

Không gian hoang tàn

Valhein nghĩ nghĩ, đi vào phòng khách, sau đó, lần lượt cúi người chín mươi độ với ba bức tượng thần Zeus, thần Athena và thần Vulcan.

"Ba vị đại thần, tôi cũng là vì bảo vệ bản thân nên mới ra hạ sách này, chứ không phải là có ý không tôn trọng các ngài. Kẻ thật sự có ý đó là kẻ đã vượt qua các ngài, ở trước mặt các ngài giết chết tôi."

Valhein nói xong, từ từ bê tượng của ba vị thần đến trước cửa, mặt hướng ra ngoài.

Valhein đứng trong phòng khách, nhìn thấy bóng lưng của ba bức tượng, không biết tại sao trong lòng có hơi chột dạ.

Valhein mở sách ma pháp ra, nghiêm túc gửi một bức thư cho phòng giáo vụ của trường.

'Có người muốn giết học sinh của Học viện Plato, cũng chính là tôi đây. Tôi học không giỏi, đáng đời bị xem thường, nhưng nếu tôi bị giết rồi, khi nào các pháp sư trong Học viện Plato có thời gian thì hãy thuận tiện báo thù giúp tôi, tôi tin mọi người có thể làm được! Valhein kính gửi. '

Valhein gửi thư xong, bắt đầu xem ma pháp động thái 3D trong sách ma pháp. Rất nhanh, một bóng dáng 3D ma pháp của

một ông già như nổi lên từ cuốn sách, cao khoảng một thước, có mái tóc dày và bộ râu trắng như sương, vẻ mặt hiền lành, mặc dù không nhìn thấy rõ đôi mắt, nhưng đường nét bên ngoài lại vô cùng tinh xảo.

Plato.

Valhein đặt cuốn sách ma pháp ở phía sau ba bức tượng thần, đồng thời mở bản sao bức thư trước đó ra, đặt ở trước mặt bức tượng 3D Plato.

"Bốn vị, mạng của tôi giao cho các ngài rồi đấy!"

Valhein cúi người một cách nghiêm túc, cậu đã làm đến cực hạn rồi, nếu đối phương vẫn muốn giết cậu, vậy thì cho dù cậu có trốn khỏi thành Athens cũng chỉ có con đường chết.

Làm hết sức mình, nghe theo ý trời.

Nhưng Valhein không hề nằm xuống ngủ, mà cậu ngồi trên ghế trong phòng sinh hoạt, trong tay nắm thanh kiếm Thanh Đồng, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Hôm nay đã quá mệt mỏi rồi, không biết qua bao lâu sau, Valhein đi vào cõi mộng.

"Hửm?"

Valhein liên tục chớp mắt, nhìn trái nhìn phải.

"Giấc mơ lần này chân thật quá." Valhein phát hiện mình đang ở một nơi hoang tàn, mặt đất lộn xộn, bậc thềm đổ nát, trụ đá đổ ngã, khắp nơi đều có vết nứt, tất cả đều đổ nát và cũ kỷ, không biết đã tồn tại bao nhiêu năm rồi.

Nơi hoang tàn này không đến hai trăm mét vuông, có hình tròn không đều, bên ngoài là ánh sáng trắng vô tận.

Valhein nhìn quanh bốn phía, sau đó nhìn về phía cuối cùng của nơi hoang tàn hình tròn này.

Nơi đó có một bức tượng không đầu đang lặng lẽ đứng đó, hai tay rũ xuống, trên người chỉ có một chiếc áo choàng dài vô cùng đơn giản.

Valhein không rõ lắm kiểu dáng của loại áo choàng này, bởi vì hình như đây là kiểu mà dù là ở phương tây hay phương đông đều từng xuất hiện, nhưng khi cậu nhìn kỹ một chút thì lại thấy hơi không giống.

Trước mặt bức tượng không đầu cao to có một cái bàn tròn.

Valhein đạp lên bậc thêm đi đến trước chiếc bàn tròn, phát hiện mặt bàn được làm từ đá.

Phần lớn của mặt bàn hình tròn có màu trắng, bên ngoài vòng tròn màu trắng ở giữa là từng lớp vòng màu vàng, tổng cộng có mười lớp. Bên trên mỗi một lớp vòng vàng đều được khắc những văn tự bí ẩn màu vàng đen vô cùng phức tạp, văn tự dần lớn hơn khi ra đến ngoài.

Nhìn thấy chiếc bàn này, không biết tại sao Valhein lập tức cảm thấy đây là một cái bàn để tế, giống như chiếc bàn tế này chủ động nói với cậu vậy.

"Giấc mơ này thật kỳ lạ..."

Valhein đưa tay ra sờ mặt bàn, cảm giác vô cùng rõ ràng, khiến cậu càng nghi ngờ hơn.

'Không đúng!"

Valhein đột nhiên mở miệng nói: "Tiên tê chính: người Hy Lạp đều thờ phụng thần linh; tiền đề phụ: tôi là người Hy Lạp. Kết luận: vì vậy tôi thờ phụng thần linh. Chuyện này..."

Trong mắt Valhein tràn đầy sự nghi ngờ.

Giấc mơ của con người không hề có logic, nhưng bây giờ anh mở miệng đã đọc được tam đoạn luận, mặc dù chỉ là logic cơ bản nhất, nhưng cũng không thể xuất hiện trong giấc mơ được.

Valhein đưa tay sờ sờ chân mình, không có cảm giác gì cả.

"Xảy ra chuyện gì vậy?"

Valhein bắt đầu sử dụng mọi cách để thử, âm thầm đưa ra suy đoán.

"Nơi này không phải là trong mơ, mà là một không gian kỳ dị, cơ thể của mình không vào, nhưng ý thức, ý niệm hay tinh thần của mình đã vào đây. Mình muốn ra ngoài!"

Một giây sau, Valhein đang ở trong phòng khách đột nhiên mở mắt ra.

Valhein đang định thăm dò, phát hiện ba bức tượng thần và bóng lưng của Plato ở trước cửa, cậu nghĩ nghĩ, cầm lấy thanh kiếm Thanh Đồng và túi tiền vàng đi ra ngoài, nhưng không bước qua ba bức tượng và một bóng hình ma pháp, mà nghiêng người sát mép ởđi ra, tránh thiếu tôn trọng họ.

Valhein tránh khỏi phòng khách, đi vào phòng ngủ, sau đó nhắm mắt, trong lòng thâm nói: "Mình muốn đi vào."

Không có gì thay đổi.

"Mình muốn đi vào đó."

Không có gì thay đổi.

Valhein nghĩ nghĩ, bắt đầu phác hoạ hình dạng của chiếc bàn tế trong đầu, sau đó trong lòng thâm nói: "Mình muốn đi vào đó."

Không có gì thay đổi.

Valhein nhíu mày suy nghĩ một lúc, đột nhiên nhắm mắt lại, trong đầu phát hoạ ra hình dạng của bức tượng không đầu, không biết tại sao anh cảm thấy giữa mình và bức tượng không đầu đó nảy sinh một liên kết bí ẩn, giống như sự liên kết giữa cậu và sách ma pháp vậy.

"Mình muốn đi vào!"

Chương 23: Không gian hoang tàn (2)

Chương 23: Không gian hoang tàn (2)

Không gian hoang tàn (2)

Trước mắt Valhein tối đi rồi sáng lên, tiến vào không gian hoang tàn lần nữa.

Valhein đột nhiên nhớ ra, lúc anh ở Hy Lạp gặp phải sóng thần bị cuốn xuống đáy biển thì có nhìn thấy một di chỉ lớn.

Phong cách của nơi hoang tàn này giống y hệt như di chỉ dưới đáy biển vậy.

"Chẳng lẽ trước khi chết mình đã đem một phần di chỉ dưới đáy biển đến đây sao? Hoặc là nói mình có thể xuất hiện ở đây là do tác dụng của di chỉ dưới đáy biển đó?"

Valhein nghĩ mãi mà không ra, tạm thời bỏ đi ý định truy tìm nguồn gốc, bắt đầu suy nghĩ tác dụng của không gian hoang tàn này.

"Có bàn tế, có lẽ có thể bái tế." Sau khi Valhein phát hiện ra điểm mấu chốt thì nhìn bốn phía xung quanh, sau đó cúi đầu nhìn tay mình, cũng trống không.

"Đồ ở thế giới bên ngoài có thể vào đây không nhỉ? Nếu như không thể vào đây, vậy thì chỉ có thể hiến tế bản thân sao?"

Valhein nhìn chằm chằm bàn tế một lúc, cuối cùng cũng không nhảy lên, mà nghĩ khác đi, trước mắt cậu sáng lên rồi tối đi, trở về

phòng ngủ.

Valhein nghĩ nghĩ, lần này cậu phải nắm chặt lấy túi tiền và thanh kiếm Thanh Đồng, tưởng tượng đến hình ảnh mình mang theo hai thứ này đứng trước bức tượng không đầu.

Trước mắt Valhein tối đi rồi sáng lên, cậu phát hiện mình lại đang đứng ở trong không gian hoang tàn lần nữa, hơn nữa còn đứng bên cạnh bàn tế.

Valhein cúi đầu nhìn, sắc mặt vui mừng, thanh kiếm Thanh Đồng và túi tiền vàng đều đang ở trong tay cậu.

Valhein để túi tiền và thanh kiếm lên bàn tế, hít vào, trừng to mắt, quan sát kỹ.

Không có gì xảy ra cả.

"Hư rồi à?" Valhein đưa tay vỗ vỗ bàn tế, sau đó dùng chân đá, tiến hành phương pháp bảo dưỡng truyền thống thông dụng ở thế giới này.

Không có hiệu quả.

Valhein câm thanh kiếm Thanh Đồng lên.

Không có hiệu quả.

Cậu bỏ thanh kiếm Thanh Đồng xuống, rồi cầm túi tiền lên, cũng không có hiệu quả.

Valhein nhìn chằm chằm bàn tế một lúc, cuối cùng không chọn cách đi lên đó.

Một món bảo vật ở ngay trước mặt mình, nhưng lại không thể nào dùng, Valhein thật sự không cam lòng.

Nghĩ nghĩ, Valhein lại im lặng.

Valhein trở về phòng ngủ lần nữa.

Túi tiền vàng và thanh kiếm Thanh Đồng không có ở trong tay.

"Ừm... Nếu bàn tế hư rồi, ít nhất cũng có thể xem như một không gian để lưu trữ, ngoại trừ tháp ma pháp truyên kỳ của viện trưởng Plato thì cũng không có không gian lưu trữ nào lớn như vậy nữa."

Mặc dù Valhein nghĩ như vậy, nhưng cậu không hề bỏ cuộc như vậy, mà đưa tay sờ giường trong phòng ngủ.

"Mình muốn mang chiếc giường này vào không gian hoang tàn..." Valhein bắt đầu tưởng tượng bức tượng không đầu.

Thành công tiến vào.

Sau đó, Valhein tiến vào chế độ dọn nhà.

Ngoại trừ những món đồ trong phòng khách, Valhein đem tất cả những thứ có thể xê dịch vào trong không gian hoang tàn.

Sau đó, Valhein lần lượt đặt đồ lên bàn tế.

Không hề có tác dụng.

Tiếp theo, Valhein bắt đầu không ngừng đặt hết tất cả mọi thứ lên bàn tế, không ngừng chất chồng lên.

Vẫn không có hiệu quả như cũ.

-Haiz....

Valhein thở dài, cuối cùng cũng phải thừa nhận, hoặc là chiếc bàn tế này đã hư hỏng rồi, hoặc là những món đồ này không xứng để cúng tế.

Vì vậy, Valhein im lặng đặt lại tất cả mọi thứ vê chỗ cũ, mệt

đến cả người đầy mồ hôi.

"Rốt cuộc không gian hoang tàn và bàn tế thần bí này dùng như thế nào?" Valhein im lặng suy nghĩ.

Sân sau nhà hàng Dolphin River.

".. Đó là những gì đã xảy ra." Hag đứng trước mặt Kelton, kể hết đầu đuôi câu chuyện theo chân Valhein đến nhà của cậu.

Kelton khẽ thở dài một tiếng, nói: "Đây chính là lấy trí tuệ để đè bẹp người khác. Valhein đã để lại dấu ấn khủng khiếp trong lòng Lawens, cho dù sau này ông ta có thể giết Valhein thì cũng sẽ e dè. Ở trước mặt Valhein, lý trí nói với tôi rằng cậu ta đang đặt bãy để dẫn dụ tôi rơi vào. Nhưng trí tuệ của tôi nói với tôi rằng, tôi nhất định phải bước vào cái bẫy này, đặt cược lên người cậu ta.'

Hag im lặng không nói gì.

"Cậu đang oán than sao?" Kelton mỉm cười.

Hag lắc đầu một cái.

Lúc giúp đỡ Valhein tìm quân bảo vệ thành phố, Hag đã âm thâm ý thức được một khả năng, cho đến khi ở trước cửa quán rượu Đao Cùn, Lawens hỏi là ai đã quyết định đến đây, anh ta mới hoàn toàn hiểu ra.

Bởi vì Valhein thể hiện giá trị và khả năng tiêm tàng cao, nên Kelton đã đồng ý với yêu cầu của cậu, bảo anh ta bảo vệ Valhein. Nhưng bảo vệ Valhein không phải là không có cái giá phải trả, không chỉ có thể bị giết, lỡ người đứng sau Lawens truy cứu thì Keltons chỉ có thể bỏ mặc anh ta.

Hag biết rằng, trong cuộc giao dịch giữa Valhein và Kelton, bản thân anh ta đã bị bỏ mặc.

Vì vậy trước khi rời đi, Valhein đã nói lời an ủi anh ta, hy vọng anh ta đừng oán hận Kelton.

Kelton không giải thích, mà nhìn lên bầu trời đầy sao, nói: "Vốn dĩ tôi định xem 100 đồng xu vàng đó là tiên cho vay, nhưng bây giờ tôi đã thay đổi suy nghĩ rồi. Số tiên đó đã thuộc về tài sản của cậu ta, đó là khoản đầu tư thứ hai của tôi cho cậu ta."

Khóe miệng Hag nhúc nhích, hỏi: "Nếu ngài không cho cậu ta, liệu mười năm sau cậu ta có trả không?”

"Thực ra là cậu muốn hỏi liệu cậu ta có trả thanh kiếm ma pháp cho tôi không đúng không?" Kelton cười hỏi.

Hag im lặng không nói gì.

Trong nhà Valhein, không gian hoang tàn.

Chương 24: Yêu tỉnh trời ban

Chương 24: Yêu tỉnh trời ban

Yêu tinh trời ban

Valhein hít sâu một hơi, nhìn thanh kiếm Thanh Đồng và túi tiền trong tay, trong lòng nghĩ: "Thử lại lần cuối cùng! Không được nữa thì sẽ bỏ cuộc!"

Valhein đến trước bàn tế lần nữa, đặt thanh kiếm Thanh Đồng lên mặt bàn, bàn tế không hề có phản ứng gì cả.

Valhein thở dài một hơi, ném túi tiền lên đó, vào giây phút đặt lên, cậu đã chuẩn bị rời đi.

Bàn tế sáng lên rồi!

Cả bàn tế đột nhiên tỏa ra ánh sáng trắng nhạt, sau đó phía trên túi tiền xuất hiện một chút khói trắng, chui vào trong bàn tế.

Vòng kim loại ở lớp trong cùng của bàn tế đột nhiên phát ra ánh sáng mãnh liệt, khiến Valhein chói mắt đến không mở mắt ra được.

Sau khi ánh sáng đó qua đi, vòng đầu tiên từ từ chuyển động, phát ra tiếng bánh xe kim loại nghiền nát mặt đất, văn tự màu vàng đen bí ẩn trên đó bơi lội trong vòng như những con nòng nọc.

Sau đó, chính giữa bàn tế bắn ra tia sáng màu trắng, bốn tinh linh hình người to cỡ ngón tay cái hiện ra trong ánh sáng.

Tinh linh nào cũng đều nhắm mắt, hai tay ôm gối co người lại, cơ thể của bọn họ trong suốt, từng chút ánh sáng bao quanh cơ thể

bọn họ, sau lưng còn có một đôi cánh trong suốt.

"Đây là... tinh linh trời ban sao? Đây có nghĩa là... Sắc mặt Valhein lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết.

Tinh linh trời ban không phải là một sinh mạng, mà là một sức mạnh vô cùng hiếm có, có người trời sinh đã có, có người sau này tu luyện có được, còn có thể dùng ma pháp để luyện thành, hoặc cũng có thể được thần linh ban tặng.

Mỗi một tỉnh linh trời ban đều có một loại thiên phú, có được tinh linh trời ban đồng nghĩa với việc có được thiên phú đó.

Valhein bước lên trước quan sát thật kỹ, không sai, trên đôi cánh của ba tinh linh trời ban có rất nhiều đường vân ma pháp hình tam giác, đây là tinh linh trời ban cấp cơ bản, còn một tinh linh trời ban còn lại thì có nhiều đường vân ma pháp hình vuông trên đôi cánh, đây là tỉnh linh trời ban chiến thể.

Valhein vội hít thở thật sâu, ổn định lại cảm xúc, nhìn kỹ bốn tinh linh trời ban đó.

Ánh mắt của Valhein rơi vào tinh linh trời ban nào là có thể biết ngay tinh linh trời ban đó có thiên phú gì.

Sau khi nhìn xong bốn tinh linh trời ban, Valhein hơi ngây người.

Lúc còn rất nhỏ Valhein đã từng làm xét nghiệm huyết mạch, kết quả cuối cùng là huyết mạch thần linh trên người anh đã loãng đến gần như không còn, khả năng bộc phát thần lực cực kỳ nhỏ, nếu muốn có sức mạnh thì chỉ có thể đi vào con đường làm ma pháp sư.

Vì vậy, từ nhỏ Valhein đã muốn làm ma pháp sư.

Vấn đề bây giờ là thiên phú của bốn tinh linh trời ban này đều

không hề liên quan gì đến ma pháp sư.

Một người là thức tỉnh âm nhạc, có thể khiến người khác thông thạo tiết tấu âm nhạc.

Một người là âm thanh êm tai, dù là ca hát hay diễn thuyết đều vô cùng thu hút.

Một người là bàn tay điêu khắc, đây là năng lực mà chỉ có những nhà điêu khắc nổi tiếng mới có được.

Người cuối cùng là cơ thể của Ma Ngưu, có thể khiến khí lực của một người nâng cao, có thể khiến cơ thể của một người bình thường trở thành hắc thiết chiến sĩ không có thần lực.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì vậy?"

Valhein nhìn chằm chằm bốn tinh linh trời ban một lúc lâu, cảm xúc rối ren phức tạp.

Nếu cậu đi theo con đường nghệ thuật, vậy thì mỗi một thiên phú trước mắt đều có thể trở thành nên móng vững chắc, vô cùng có ích cho việc phát triển của cậu. Nếu cậu đi theo con đường chiến sĩ, cơ thể của Ma Ngưu quả thật là dành riêng cho cậu.

Nhưng Valhein lại không muốn làm nhà nghệ thuật, cũng không muốn làm chiến sĩ, chỉ muốn làm ma pháp sư.

Valhein bất lực lắc đầu, trước mắt xem ra cậu không có sự lựa chọn nào khác, chỉ có thể chọn cơ thể Ma Ngưu mà thôi. Cơ thể khoẻ mạnh cũng rất quan trọng đối với một ma pháp sư.

"Mình... sẽ không trở thành ma pháp sư làm bằng thịt như trong truyền thuyết chứ?"

Valhein nghĩ mà cảm thấy sợ hãi, mau chóng ném suy nghĩ này ra sau đầu, sau đó thử thăm dò mà nhìn chằm chằm tỉnh linh trời

cho cuối cùng, trong lòng thầm nói chọn nó.

Tinh linh trời ban cơ thể của Ma Ngưu đột nhiên động đậy, hai tay xoa mắt, sau đó mở to mắt, tò mò quan sát thế giới. Nó khẽ reo lên, hai cánh trong suốt khẽ động, lao về phía Valhein, ánh sáng phía sau lưng tạo thành tia sáng vụn vặt. Valhein đưa tay đón lấy, tinh linh trời ban vậy mà trực tiếp tiến vào trong thân thể của mình, biến mất không thấy tăm hơi gì nữa. Valhein nhìn xung quanh, nhưng không có bất kỳ dấu vết gì, nhưng cảm thấy chắc hẳn đã biến thành sức mạnh của mình rồi."Ừm... Nếu như mình có thể trở thành pháp sư mạnh mẽ thì có thể nhìn thấy nó rồi."Tinh linh trời ban, pháp sư mạnh mẽ cũng có thể luyện chế, nhưng chỉ phí tối thiểu là một vạn đồng xu vàng khắc hình đại bàng, hơn nữa còn không thể đảm bảo chắc chắn thành công nữa. Ở Hy Lạp, chỉ có đại quý tộc hoặc đại phú hào cao cấp mới có thể mua được. Nếu như dùng phòng ốc ở Đế đô Ngôi Sao Xanh đến thôi thì có thể đổi được mười mấy triệu một cái, đương nhiên, không thể làm như vậy được."

"Những tinh linh trời ban mạnh mẽ nhất, không thể nào luyện chế được, phần lớn là do trời sinh hoặc là thần linh ban thưởng cho, hơn nữa còn không ngừng tu luyện. Không biết, bàn tế này có thể có được thiên phú mạnh mẽ hơn không, thậm chí thần linh thiên phú trong truyên thuyết..."

Chương 25: Sống!

Chương 25: Sống!

Sống!

Lúc này, bàn tế khẽ rung chuyển, tạo thành lực hút cực lớn, ánh sáng vụt tắt, hút ba tinh linh thiên phú và toàn bộ ánh sáng vào trong bàn tế.

"Xem ra chỉ có thể chọn một..."

Valhein nhìn túi tiền và thanh kiếm Thanh Đồng trên bàn tế.

"2"

Valhein phát hiện túi tiền cũng không hề có sự biến đổi nào, vì vậy mở túi tiền ra, phát hiện tiền vàng vẫn còn ở bên trong, chỉ là, ánh sáng dường như mờ hơn một chút rồi.

Về phần cái kia thanh kiếm Thanh Đồng, không có chút thay đổi nào.

"Điều này lạ thật đấy..."

Valhein nghĩ một lúc lâu, cũng không hiểu rõ ràng cơ chế của hiến tế, cuối cùng lắc lắc đầu, quyết định sau đó từ từ thử, hiện tại không có thời gian.

"Xem ra phải tích góp tiền rồi. Vậy thì đặt ra mục tiêu nhỏ trước vậy, trước tiên kiếm 100 đồng xu vàng khắc hình đại bàng. Có thời gian thì thử 100 đồng xu vàng khắc hình đại bàng với người khác xem có thể hiến tế hay không. Nhưng mà, hoàn tất hiến tế, tiền bạc vẫn còn, vậy bàn tế kia rốt cuộc hấp thu cái gì

chứ?"

Trong lòng Valhein ngẫm nghĩ, tay cầm thanh kiếm và túi tiền, lẩm nhẩm trở về.

Trước mắt nhấp nháy, Valhein mở to mắt, lần nữa trở về phòng ngủ.

Valhein vội vàng đi xem túi tiền, lúc mở túi, một trăm đồng xu vàng khắc hình đại bàng vẫn đang ở trong đó, bề ngoài có vẻ hơi u ám, mà thanh kiếm Thanh Đồng không có chút biến đổi nào.

Valhein lại cẩn thận kiểm tra thân thể, không có thay đổi gì lớn cả, nhưng quả thực cơ thể cảm thấy ấm áp.

"Nếu là thiên phú, hẳn là phải từ từ phát huy tác dụng, không cần phải nóng nảy."

Trong lòng Valhein ngẫm nghĩ, lần nữa đi trở về phòng khách.

Tất cả không hề có chút thay đổi nào, ba vị đại thần và bức tượng Plato vẫn đang đứng vững ở cửa.

Valhein lần nữa ngồi xuống, mạch suy nghĩ bay tán loạn.

"Minh Tưởng thêm một lúc? Thôi bỏ đi, sống sót qua ngày mai rồi tính tiếp."

Valhein bất đắc dĩ lắc đầu.

Thời điểm ở Ngôi Sao Xanh, Valhein tình cờ tiếp xúc với Minh Tưởng, ban đầu cũng không có cảm giác gì, sau nay vì nâng cao bản thân mình, không ngừng luyện tập, kết quả phát hiện tinh thần và tâm tính đều được tăng lên, thậm chí ngay cả tinh lực và cơ thể được được tăng lên.

Vì vậy, Valhein bắt đầu với chánh niệm trong tâm lý học, hệ thống học tập Minh Tưởng của phương Đông và phương Tây, còn

đặc biệt tham gia vào lớp thiên tu và trung tâm nội quan. Đã từng trung tâm nội quan hoàn toàn tách rời khỏi ngoại giới, không chơi điện thoại không lên mạng không liên lạc với người khác mỗi ngày ngoại trừ ăn cơm đi ngủ rửa mặt, thì không hề nói một lời nào, toàn bộ Minh Tưởng, ròng rã mười ngày, đã đạt tới cảnh giới rất cao.

Valhein lẳng lặng ngồi, không ngừng suy nghĩ về tương lai của chính mình ở Hy Lạp, từ từ rơi vào giấc ngủ.

Đồng thời lúc Valhein ngủ, sức mạnh thiên phú mạnh mẽ cuối cùng cũng được thức tỉnh, sức mạnh ấm áp tràn vào trong mỗi một bộ phận của thân thể.

Làn da của Valhein trở nên cứng cỏi, cơ bắp rắn chắc hơn, xương cốt trở nên chắc khỏe, cả người bắt đầu cao lớn.

Đến sau nửa đêm, sức mạnh thiên phú mời từ từ biến mất.

Ánh sáng nhàn nhạt chiếu vào trong sân vườn, đột nhiên, bóng mờ của chân tường động đậy.

Bóng mờ động đậy càng ngày càng mạnh, nước bùn màu đen từ từ dâng lên.

Cuối cùng, bóng đen vỡ ra, lộ ra một bóng người màu đen, toàn thân bị trường bào màu đen bao phủ.

Người áo đen đi vào đến giữ sân vườn, cái bóng thật dài rơi trên mặt đất.

Bên trong cái bóng đó, có vô số khuôn mặt người đang vặn vẹo kêu rên, khóc rống, giận mắng, giãy giụa. ..

Dưới chân của người áo đen đen đó dường như có một gợn sóng mờ ảo, từ từ đi về phía trước, đột nhiên dừng ở cái cột bên ngoài hành lang.

Ba tượng thần khuôn mặt mơ hồ sừng sững đứng ở cửa ra vào của phòng khách, phía sau tượng thần là hình ảnh ma pháp Plato vẫn không nhúc nhích.

Giờ khắc này, bốn ánh mắt dường như đều đang nhìn chăm chú nhìn người áo đen.

Người áo đen nhìn chằm chằm hình ảnh ma pháp Plato.

Một hồi lâu, người áo đen chậm rãi lui vê sau, cuối cùng hòa vào trong bóng tối biến mất không thấy tăm hơi nào nữa.

Vật đổi sao dời, Valhein đang ngủ.

Gà gáy um trời, Valhein đang ngủ. Mặt trời mọc, Valhein vẫn đang ngủ.

Khu khu...

Thanh kiếm Thanh Đồng rơi trên mặt đất.

Valhein thân thể run lên, bỗng nhiên bừng tỉnh, vội vàng cầm lấy thanh kiếm Thanh Đồng, sau đó đi ra ngoài cửa.

Buổi sáng ánh nắng giống như màu vàng mạc liêm khoác ở ngoài cửa.

"Còn sống!"

Valhein vô cùng kích động, cười lớn, trút hết nỗi sợ hãi và bất lực trong cả một ngày sau đó bất động thanh sắc mà lau khóe miệng.

Ùng ục ục...

Valhein sờ bụng, đứng lên, duỗi lưng một cái, đang muốn đi ăn sáng, đột nhiên cảm giác có gì đó không đúng lắm.

Rất nhanh, Valhein cảm thấy không ổn, nhìn vê ngoài cửa.

Mặt trời mọc lên khá cao...

Đột nhiên, sách ma pháp mở ra một viên đá cẩm thạch cổng hình vòm, tiếng nói truyền đến tòa bộ là từ trong mấy ăn uống thôi rồi.

"Valhein! Cậu xem lời của bản pháp sư là đánh rắm sao? Lễ khai giảng, toàn trường chỉ một mình cậu đến trễ! Lập tức cuốn đến học viện lên lớp ngay, ngay lập tức!"

Âm...

Đá cẩm thạch cổng hình vòm lại nặng nề rơi xuống.

Trên trán Valhein toát ra mồ hôi lạnh, không ngờ trợ lý của Plato thực sự nổi giận rồi.

Chương 26: Sống! (2)

Chương 26: Sống! (2)

Sống! (2)

Valhein nhìn xung quanh, bất chấp dung nhan hay bữa sáng, mang theo túi tiên, cầm lấy sách ma pháp, nghiêng người đi ra khỏi cửa, vừa đi vừa nói với ba tượng thần: "Ba ngài phơi nắng mặt trời trước đi, buổi tối trở về tôi lại chuyển ba ngài về trong phòng, nếu có chỗ nào bất kính, mong được tha thứ."

Valhein vào trong phòng ngủ thay một bộ trường bào sạch sẽ, vén vạt áo trường bào lên, kẹp sách ma pháp vào, đi ra ngoài.

Túi tiền đã được đưa vào không gian phế tích.

"Valhein! Cậu không sao chứ?" Figo cường tráng cầm bánh mì lúa mạch trong tay vui mừng kêu lên.

Valhein mỉm cười lớn tiếng nói: "Không sao, tiền đã trả rồi, tôi vẫn an toàn! Cảm ơn chú Figo!" Nói xong cướp nửa miếng bánh mì trong tay Figo, tiếp tục chạy.

"Tôi cắn qua rồi đấy!" Figo kêu lên.

"Yên tâm, tôi sẽ vứt những chỗ chú đã cắn qua."

"Thằng nhóc xảo quyệt!" Figo nhìn bóng lưng chạy vội của Valhein, lộ ra nụ cười thoải mái.

Hàng xóm vùng lân cận nhao nhao đi ra cửa chính.

"Tôi đã nói rồi mà Valhein sẽ không có chuyện gì đâu."

"Cả nhà cậu ấy đều là người tốt."

"Hi vọng sau này cậu ấy trở thành ma pháp sư, báo thù cho bố mẹ cậu ấy."

'Xuyt....

Valhein một đường chân trần nhe răng nhếch miệng chạy, cách Học viện Plato ngày càng gần.

Lúc đi ngang qua đại lộ sân thi đấu, một lão giả lão giả khom lưng chậm rãi đi về phía trước, trong tay nắm một chiếc móc sắt rất dài, màu gỉ sắt trên móc sắt rất đậm, màu đỏ thẫm cực dày dính ở phía trên.

Người gần đấy nhìn thấy lão giả theo bản năng đều tránh đi, ánh mắt ẩn giấu một chút quái dị.

Chỉ có một ông chủ cửa hàng quan tài mỉm cười chào hỏi: "Ông Buck, sớm như vậy đã đến sân thi đấu rồi à."

Ông Buck cong lưng, cũng không nhìn người kia, giơ móc sắt lên, tiếp tục đi về phía sân thi đấu.

Đi ngang qua đường cái sân thi đấu, Valhein lại chạy một lúc lâu nữa mới đến cổng chính của học viện Plato.

Cửa chính học viện Plato cao chót vót, được tạo thành bởi ba lớp đá cẩm thạch cổng hình vòm, ở giữa cao lớn, hai bên nhỏ hơn.

Ngoài cổng hình vòm ra, vách tường hai bên cổng chính được tạo thành bởi những dãy cây cối, không có tường vây, cũng không có bất kỳ người bảo vệ nào.

Trên cột trụ ở cổng chính được điêu khắc một hàng chữ.

Người không hiểu hình học thì không được đi vào.

Xem ra thật sự có câu nói như này...

Valhein ngẫm nghĩ, bản thân đại khái có thể ghi nhớ được một vài kiến thức cơ bản hình học, ví dụ như định lý Pitago, sau đó vui vẻ cất bước đi về phía trước, chạy được mấy bước đột nhiên nghĩ ra, làm thế nào để chứng minh được định lý Pitago nhỉ?

Valhein tiếp tục cất bước về phía trước, nhưng không còn vui vẻ như ban nãy nữa.

Đi vào cửa chính, dưới chân là mặt đường đá cẩm thạch bằng phẳng, hai bên là bãi cỏ tươi tốt.

Ven đường, đặt rất nhiều pho tượng bằng đá cẩm thạch.

Hai mắt Valhein sáng lên, dường như thở phào nhẹ nhõm.

Không ngờ, ở đây có thể nhìn thấy nhiều pho tưởng Hy Lạp cổ phong phú như vậy.

Pho tượng gân cửa chính vô cùng đơn giản, chỉ là người có ngoại hình, trông giống như hình ảnh hình học chắp vá lại, nhưng tất cả pho tượng đều có đặc trưng của nam nữ, đây là ký ức sớm nhất của Valhein đối pho tượng Hy Lạp cổ, Có lẽ xuất hiện vào 3000 năm trước công nguyên ở kiếp trước, được mệnh danh là pho tượng quân đảo Cyclades.

Những pho tượng này mặc dù đơn giản, nhưng có vẻ đẹp khó nói nên lời.

Pho tượng phía trước nữa có cảm giác quen thuộc hơn nữa, những pho tượng tràn đầy cảm giác Ai Cập. Nhưng không giống như pho tượng của Ai Cập quá thiên về phong cách mặt phẳng, những pho tượng này có cảm giác lập thể hơn một chút, có nhiều hoa văn cơ bắp, cũng tràn đầy sức sống. Chỉ là, các chi tiết lại rất thô ráp.

Valhein tiếp tục nhìn, trong lòng càng kinh ngạc vui mừng, nhiều pho tượng như vậy mà lại dựa vào thời đại để sắp xếp, là những cảnh tưởng không thể nhìn thấy ở trong viện bảo tàng kiếp trước.

Càng đi vê phía trước, pho tượng càng tỉnh tế, các nhân vật càng hoàn mỹ hơn, chỉ tiết càng tinh xảo hơn, pho tượng cuối cùng đã hoàn toàn đạt tới cảnh giới mới, dường như mỗi một pho tượng đều có hỉ nộ ái ố, giống người sống được ngưng kết lại. Đột nhiên, Valhein lại quay đâu nhanh chóng nhìn hai pho tượng bên cạnh, trong lòng thâm nghĩ: Thổ hào.

Những pho tượng ở đây ngoài trừ tác phẩm giai đoạn đầu, dường như tất cả chất liệu đều là đá cẩm thạch Paros, đây là toàn bộ những vật liệu điêu khắc quý giá nhất của Hy Lạp. Khỏi cần nói, mỗi một pho tượng đá cẩm thạch ở đây, đều là các sản phẩm cao siêu.

Đáng tiếc thời gian quá gấp, Valhein không thể cẩn thận giám định và thưởng thức, nhanh chóng rời khỏi khu vực pho tượng.

Trước mặt là hồ nước có đài phun nước đường kính ba mươi mét, trong hồ nước có rất nhiều pho tượng màu trắng, có pho tượng nhân vật, có pho tượng anh hùng truyền thuyết, có pho tượng ma thú, giống như tạo dựng một bộ sử thi rung động đến tâm can.

Ở giữa những pho tượng, là một pho tượng Cửu Đầu Xà Hydra, giống như một đám mây đen chiếm cứ trên không của toàn bộ hồ nước.

Nhưng mà, Valhein không quan tâm, đi đến bên cạnh hồ nước có đài phun nước, vốc nước lên bắt đầu rửa mặt.

Chương 27: Con kiến lười biếng

Chương 27: Con kiến lười biếng

Con kiến lười biếng

Hôm qua đến giờ cậu vẫn chưa rửa mặt.

Rửa mặt, phát hiện nước rất sạch, Valhein chạy tới miệng phun dưới phía dưới Cửu Đầu Xà Hydra, hai tay hứng nước súc miệng, sau đó lại chạy đi.

"Đi đường đá cẩm thạch rất xa, chỉ có thể xuyên qua bãi cỏ và rừng cây trực tiếp chạy đi. Nhưng mà, hôm nay chân của mình không dễ bị cấn như lúc trước, lẽ nào là thiên phú đã phát huy tác dụng?" Valhein vừa chạy về lớp học, vừa quan sát bản thân, sau đó vẻ mặt vui mừng.

Trước đó Valhein vô cùng gầy gò yếu ớt, nhưng bây giờ Valhein chẳng những cao lớn, thậm chí còn có cơ bắp rõ ràng, không hề giống chiến sĩ học nghề bình thường chút nào.

Vào lúc Valhein quay lưng về phía hồ nước bước lên trên bãi cổ, tất cả các pho tượng trong hồ nước đều từ từ quay đầu, đặc biệt là Cửu Đầu Xà Hydra kia, chín cái đầu cùng nhìn chằm chằm bóng lưng của Valhein.

Cách đó không xa một thầy giáo của học viện Plato nhìn thấy cảnh này, trợn trắng mắt, thâm nghĩ là ai to gan như vậy, đây chính là đài phun Hải Ma nổi tiếng, là ma pháp khí truyên kỳ mà Plato đích thân luyện chế ra, bên trong phong ấn Hải Ma thú ba

đầu truyền kỳ ma hóa.

Mấy năm nay tất cả những người gây chuyện ở học viện Plato, đều vào bụng của Hải Ma thú ba đầu.

Valhein vừa chạy vừa suy nghĩ, hồ nước kia hình như có lai lịch gì đó, đáng tiếc có vài ký ức đã biến mất rồi, không nhớ ra được, thôi bỏ đi.

Học viện Plato nằm ở phía Bắc, quay mặt vê phía Nam, ngay phía Bắc của hồ nước chính là đại điện Plato trứ danh, mặc dù không lộng lẫy bằng thần điện, nhưng mức độ hùng vĩ cũng không kém chút nào.

Valhein nghiêng người đi vê học viện ở phía Đông Bắc, nơi đó là lớp học.

Cho dù không đi từ đường cái thì Valhein dư quang cũng có thể nhìn cây trụ to lớn bên ngoài đại điện Plato hùng vĩ, không khác gì những cột trụ bình thường, ở đây mỗi một cột trụ đều được điêu khắc thành những hình vẽ nam tính cường tráng khác nhau.

Valhein dư quang nhìn thấy cột trụ nam tính lập tức nhớ lại, các nơi ở Hy Lạp không cho phép dùng cột trụ nữ tính, bởi vì cột trụ nữ tính thường được dùng bởi thần điện. Hơn nữa, mỗi một cột trụ nam tính trong đại điện Plato đại điện, đều là một Thánh vực khôi lỗi.

Hai bên đại điện Plato có ước chừng khoảng ba mươi sáu cột trụ nam tính.

Phía trên đại điện Plato, đột nhiên có một đồng hồ báo giờ ma pháp, ngoại trừ không có kim giây, kim phút, kim đồng hồ và khắc độ ra rất giống đồng hồ ở Ngôi Sao Xanh.

Valhein thầm nghĩ quả nhiên không thể xem thường trí tuệ của

ma pháp sư được.

Valhein đang chạy, nhưng đầy trong đầu đều là những pho tượng gần như hoàn mỹ kia, mấu chốt là không giống với những pho tượng không trọn vẹn cũ nát mà cậu nhìn thấy ở kiếp trước, những pho tượng mà cậu vừa nhìn thấy đều được ma pháp bảo vệ đến mức hoàn mỹ không chút tì vết, vẻ đẹp trọn vẹn rung cảm tâm hồn.

Cho dù giành được thiên phú thân thể Ma Ngưu nhưng Valhein chạy lâu như vậy, cũng đã bắt đầu thở hổn hển rồi.

Học viện Plato quá lớn, lớn đến mức được mệnh danh là lâm viên nhân tạo lớn nhất toàn bộ Hy Lạp.

Xuyên qua từng bãi cỏ đến rừng cây, mắt thấy phòng học càng ngày càng gần, Valhein đột nhiên nhìn thấy, một người đang ngồi xổm ở dưới một cây đại thụ.

Nếu như trước kia, Valhein căn bản thấy không rõ, nhưng thân thể sau khi được thân thể Ma Ngưu tăng cường, thị lực được tăng lên, nhìn thấy rõ người kia đang dùng nhánh cây không ngừng cản đường của một con kiến, giống như muốn ép con kiến kia trở về tổ kiến.

"Đừng ngăn cản con kiến lười biếng, nó sẽ tạo ra kỳ tích đấy!"

Valhein nghĩ thâm nhàn rỗi quá đấy, nói xong cũng không nhìn người kia, tiếp tục chạy.

Thanh niên ngồi xổm trên mặt đất có mái tóc đen xoăn, anh ta chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn về phía Valhein, trong mắt, dường như có lớp sương mù dâng lên.

"Con kiến lười biếng?"

Người kia thấp giọng nói xong, ném nhánh cây đi, bắt đầu

nhìn chằm chằm con kiến.

Đi ra khỏi rừng cây, trước mắt xuất hiện từng tòa được xây dựng bằng đá, những kiến trúc này có tương liên, có phân ra các cùng.

Rất nhanh Valhein tìm đến chỗ ngồi của mình trong lớp học, đôi chân giẫm lên bùn đất và cỏ xanh mùi thơm ngát, đi tới cửa lớp học.

Lớp ba năm hai.

Ánh nắng bao trùm xuống, các bạn học mặc quần áo đủ màu sắc khác nhau, tạo hình các "ga giường" khác nhau nhìn về phía cậu.

Trong phòng học truyền đến những tiếng cười khẽ.

Thầy giáo Niedern đang nói về những công việc của năm học mới quay đầu nhìn về phía Valhein.

Trong khoảnh khắc nhìn thấy thây giáo Niedern, phần lớn ký ức hiện lên trong đầu Valhein. Niedern là một lão giả tóc đỏ cao lớn, người mặc trường bào màu xám của Hy Lạp, ngoài trường bào ra thì trên người không có bất kỳ vật trang trí nào, vô cùng sạch sẽ. Khuôn mặt của người Hy Lạp khá góc cạnh, khuôn mặt của ông ta so với người Hy Lạp góc cạnh càng rõ ràng hơn, mũi ưng cao lớn vô cùng bắt mắt.

Nhưng nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện hai con mắt có chút khác nhau.

Mắt trái của ông ta là mắt giả.

Tất cả các học sinh đều biết, bên trong học viện lưu truyền một câu nói, thầy giáo Niedern vô cùng hiền lành, cho dù là mắt giả, cũng trông rất ôn hòa.

Nhưng mà, thầy giáo Niedern rất ít cười, ông ta được mệnh danh là người hiền lành lương thiện vì luôn luôn chịu khó trả lời những vấn đề mà học sinh hỏi.

Ông ấy thường treo câu danh ngôn của Socrate bên miệng: Không có câu hỏi ngu xuẩn, cũng không có câu trả lời ngu ngốc.

Niedern lắng lặng nhìn Valhein.

Chương 28: Xanh thẳm

Chương 28: Xanh thẳm

Xanh thẳm

Phòng học khôi phục lại vẻ yên tĩnh.

Ánh nắng của buổi sáng sớm đã khiến cho đôi mắt của các bạn học sinh trở lên lấp lánh như bảo thạch.

Valhein đã lâu không đến lớp học, cảm nhận được ánh mắt của mọi người, khiến cậu cảm thấy có chút áp lực, suýt chút nữa đã búng nhẹ ngón cái và ngón trỏ.

"Xin lỗi thây Niedern, em đến muộn rồi."

Valhein cung kính xoay người cúi đầu chín mươi độ với Neidern.

Làm sao thì phải nhận, đây chính là thói quen tốt của Valhein.

Valhein đứng thẳng lưng, tiếp nhận cái nhìn hiền hoà của Niedern, Valhein có cảm như bị nhìn xuyên thấu.

Niedern dùng giọng nghiêm túc nói với cả lớp.

"Đây là lớp học tệ nhất mà tôi câm, mà cậu, là học sinh tệ nhất."

Các học sinh cùng lúc phá lên cười.

Valhein nóng mặt, vô cùng xấu hổ.

"Nhưng mà, tôi tin cậu có thể làm tốt hơn vậy." Giọng nói

Niedern trở nên nhu hoà.

"Cảm ơn thây." Valhein vội vàng trả lời.

"Chuyện của cậu tôi không biết nhiều. Nhưng cậu phải hiểu rằng, chỉ có thể khiến cho bản thân nỗ lực đến sởn gai ốc, thì tương lai mới cho cậu sức mạnh được."

"Cảm ơn thây!" Valhein cúi đầu, nghiêm túc nhớ lời dạy của Niedern, trong lòng không ngừng lặp lại câu nói này.

Ở trong thế giới ma pháp, Valhein hoàn toàn với bản thân là một học sinh.

Một vài học sinh trong lớp học nhìn Niedern, giống như có suy nghĩ khác về câu nói vừa rồi của ông ta.

"Vê chỗ ngồi." Niedern nhẹ gật đầu, xoay người lại đối mặt với mọi người.

Valhein thở phào nhẹ nhõm, quét mắt một vòng lớp học, phát hiện lớp học ở đây hoàn toàn không giống với Ngôi Sao Xanh.

Lớp học ở đây chỉ có năm cái bàn to dài vừa thôi sơ vừa gồ ghê, nằm ngang hướng về phía bảng đen.

Bốn bàn đầu tiên đã đủ người, chỉ còn bàn cuối cùng là còn chỗ trống. Năm ngoái, Valhein cũng ngồi ở bàn cuối cùng.

Valhein vội vàng liếc mắt, mắt dính chặt vào tường rồi nhanh chóng đi tới bàn ở cuối cùng.

Một vài học sinh nháy mắt ra hiệu với Valhein, một vài học sinh nhìn chằm chằm vào số ma pháp của mình, còn có một vài học sinh khôi hài nhỏ giọng nói một từ.

Tên ngốc thứ ba.

Nghe thấy từ này, Valhein theo bản năng cảm thấy khó chịu, vẻ mặt cũng dần lạnh đi.

Trước kia Valhein chạy một đường, cũng một đường ký ức.

Năm ngoái, Valhein thi tại lớp và đứng thứ ba.

Mà học sinh thi đứng thứ nhất đã thôi học.

Học sinh thi đứng thứ hai đã học năm năm cho năm nhất, cuối cùng hiệu trưởng đặc biệt phê duyệt, mới vào năm hai, năm nay hai năm tuổi, tên gọi là Hoth.

Từ bé đã học tập không giống với những đứa trẻ khác ở Ngô Sao Xanh, ở Hy Lạp căn bản không tồn tại giáo dục cơ sở.

Trên chín mươi phần trăm những cậu bé từ bảy tuổi ở Hy Lạp đã bắt đầu phải học nhà nông hoặc kỹ thuật, con gái thì học may dệt hoặc việc nhà, chỉ có không đến mười phần trăm những đứa trẻ gia đình giàu có, sau bảy tuổi là sẽ được tiếp nhận giáo dục, chủ yếu là học thơ ca, hoặc là học về nghệ thuật và năng lực.

Ở Hy Lạp, cổ đại, địa vị của thơ cao hơn tất cả các loại hình văn học khác, dù là lịch sử hay opera, địa vị của nó đều thấp hơn so với thơ ca.

Tuy nhiên, chỉ một phân mười trong số mười phần trăm những đứa trẻ này có đủ kỹ năng đọc viết. Bởi vì hâu hết những người trong các gia đình giàu phụ trách dạy trẻ em đọc và viết đều là nô lệ, và không ai muốn biến mình thành nô lệ.

Như từ khi ma pháp sư xuất hiện, tình huống này đã dần được cải biến, có nhiêu người bắt đầu đọc sách hơn.

Đến năm mười bốn tuổi, một số rất nhỏ trẻ em từ các gia đình giàu có sẽ theo các giáo viên nổi tiếng để học kiến thức hoặc kỹ năng, trong khi những đứa trẻ còn lại sẽ tiếp tục làm nông nghiệp

hoặc bắt đầu tiến hành huấn luyện quân sự.

Sparta là ngoại lệ.

Người Sparta không có pháp sư, toàn bộ đều là chiến sĩ, trưởng thành tệ nhất cũng là hắc thiết chiến sĩ.

Bởi vì một người đàn ông hai mươi tuổi mà không trở thành hắc thiết Sparta sẽ bị xử tử.

Valhein tại năm ngoái trước đó hoàn toàn không được học hành đến nơi đến chốn, nên dù có chăm chỉ đến mấy, cậu ấy cũng chỉ vượt qua được bài kiểm tra với thứ hạng thứ ba từ dưới lên.

Vì thế, Valhein, Hoth và đứa trẻ thôi học được gọi là ba tên ngốc của học viện Plato.

Valhein được gọi là tên ngốc thứ ba.

khánh đi tới bàn cuối cùng, phát hiện ở bàn cuối có sáu người ngôi.

Một người là Hoth, Bị gọi là thanh niên ngốc thứ hai, tướng mạo trưởng thành hơn so với những người ở đây.

không có ai để ý đến sự tồn tại của cậu, bởi vì toàn lớp giống như chỉ có một mình cậu đứng, những người khác đều đang ngồi.

Hoth cao khoảng hai mét mốt, hơn nữa vẫn còn tiếp tục cao

Anh ta cười với Valhein, dáng điệu ngây thơ.

Trước kia anh ta không thôi học, mà bởi vì yêu cầu của bố anh ta trước khi chết.

Bố của anh ta là một cựu chiến binh, lúc dã ngoại thì phát hiện ra động tĩnh của đội quân Ba Tư, ông ta dẫn theo đội báo tín, trốn thoát được nhiều lần truy sát, cuối cùng thành công mang tin tức

về tới quân đội Athens, sau đó nói ra nguyện vọng muốn con trai mình được học ở học viện Plato, sau đó đột ngột qua đời.

Hoth là học sinh đối xử tốt nhất với Valhein, Valhein Cũng gật đầu với anh ta biểu hiện chào hỏi.

Cuối cùng những học sinh khác ở cùng bàn cũng quan hệ rất tốt với Valhein, nhưng với bạn học Rollon khi nói chuyện không quá ba câu.

Chương 29: Xanh thẳm (2)

Chương 29: Xanh thẳm (2)

Xanh thẳm (2)

Rollon chuyển đến lớp này vào giữa học kỳ vừa rồi, nghe nói gia đình cậu ta có địa vị tốt ở Athens, cậu ta vốn là học ở trường cao đẳng quý tộc nổi tiếng ở Athens, không biết vì sao cậu ta lại đột nhiên đến đây. Sau đó, có tin đồn rằng Rollon đã đánh trọng thương những người khác ở Học viện Quý tộc và bị đuổi học.

Valhein gật đầu với .Jimmy, Lake và Albert, không làm bất cứ động tác nào với Rollon.

Rollon cũng không nhìn Valhein.

Đi gần tới chỗ bàn, Valhein mới đột nhiên phát hiện, bản thân đang được đặt vào một đại dương xanh thẳm.

Thì nhìn thấy một cô gái mặc trước váy dài màu trắng ngồi bàn bên cạnh, mái tóc dài màu đen buông xõa sau lưng, đen nháy như thác nước, giống như từng sợi tóc đen đều được khảm kim cương đen vậy.

Valhein nhìn cô, toàn bộ ánh nhìn đều bị cô thu hút.

Đôi mắt cô trong veo như ngọc bích, như hồ nước xanh trên núi tuyết trắng tinh.

Cổ của cô gái đeo một sợi dây chuyên chống phản quang, và mặt dây ở dưới cùng của sợi dây chuyền là khuôn mặt của một người phụ nữ. Tóc của người phụ nữ vàng này được đan xen bởi chín con rắn vàng, và hốc mắt của mỗi đầu con rắn được khảm

một cặp kim cương đỏ.

Sợi dây chuyền vàng tinh xảo này không thiếu khí thế, cùng sức sống cổ xưa, Valhein gần như lập tức xác định đây không chỉ là bảo vật kế thừa cao quý, mà là ma pháp khí đặc biệt lợi hại.

Đeo trên người chiếc vòng cổ Medusa này cũng đủ để trở thành tâm điểm của đám đông, nhưng Valhein chưa từng nhìn thấy chiếc vòng cổ này bao giờ.

Bạn học sinh mới này, cũng là lần đầu tiên Valhein gặp.

Valhein nghi ngờ trong lòng, cô gái xinh đẹp như vậy, đáng lẽ khi bản thân vừa bước vào lớp thì phải nhìn thấy đầu tiên mới phải, nhưng đến gần mới phát hiện, không lẽ có liên quan đến chiếc vòng cổ này?

Cô gái cảm nhận được cái nhìn của Valhein, quay đầu lại nhìn cậu.

Trên khuôn mặt tinh tế của cô gái không có bất cứ biểu cảm nào, lạnh lùng giống như tượng băng.

Valhein không giỏi bắt chuyện với con gái, chỉ nhẹ gật đầu, định ngồi xuống nhưng ngay sau đó lại sửng sốt. Chiếc bàn to phía dưới đã đủ tám người ngồi, nhưng chỉ có ở hai bên trái phải của cô gái là còn chỗ trống.

Valhein không có sự lựa chọn, chỉ có thể ngồi giữa cô gái và Hoth.

Trong ánh hoàng quang, màu xanh thẳm giống như nước biển.

Valhein câm một quyển sách ma pháp, khoảng khoảng ngồi xuống liền nhận được một ma pháp tin.

Lúc này, giọng thầy giáo Niedern vọng ra từ trước lớp: "Tiếp

theo, tôi sẽ hướng dẫn các em ôn lại tất cả các môn ngoại ngữ năm ngoái, ôn tập xong sau, tôi sẽ đơn giản khái quát một chút vê sáu môn dị tộc mới năm nay, những môn học mới để cho các giáo viên khác giới thiệu...

"Sáu môn mới? Còn có những khóa học khác? Tôi nghe nhầm rồi sao?" Đúng lúc Valhein đang nghi ngờ, và tràn đầy tuyệt vọng, hoang mang, bất lực, ký ức điên cuồng đột nhiên chạy vào não bộ, Valhein chỉ cảm thấy bên tai có tiếng nổ vang, nhịp tim điên cuồng đập.

Thật vất vả hấp thu xong những ký ức kia, vẻ mặt Valhein hơi biến sắc, vội vàng mở sách ma pháp ra, căn bản không có thời gian đi xem cái ma pháp tin mới kia, mà là xem mục lục của tiết học năm ngoái và năm nay!

Valhein nhìn chằm chằm thời khóa biểu, khuôn mặt cứng ngắc, ánh mắt đờ đẫn.

Giờ khắc này, Valhein thậm chí cảm thấy phải tự mình phí đi cố gắng lớn như vậy để sống sót từ tay Lawens, có lẽ là sai lầm.

Valhein nhìn chằm chằm mục lục chương trình học, bắt đầu đếm.

Môn thứ nhất: Tiếng Hy Lạp.

Môn thứ hai: Tiếng La Mã.

Môn thứ ba: Tiếng Ai Cập.

Môn thứ tư: Tiếng Ba Tư.

Môn thứ năm:Tiếng Bắc Âu.

Môn thứ sáu: Địa lý học.

Môn thứ bảy: Khí hậu học.

Môn thứ tám: Thực vật học.

Môn thứ chín: Động vật học.

Môn thứ mười: Lịch sử thế giới.

Môn thứ mười một: Lịch sử Hy Lạp.

Môn thứ mười hai: Tôn giáo học. Môn thứ mười ba: Hàng hải học.

Môn thứ mười bốn: Hải dương học.

Môn thứ mười lăm: Hải dương sinh vật học.

Môn thứ mười sáu: Toán học.

Môn thứ mười bảy: Hình học.

Môn thứ mười tám: Tiết âm nhạc.

Môn thứ mười chín: Tiết mỹ thuật .

Môn thứ hai mươi: Môn sử thi.

Môn thứ hai mươi mốt: Binh khí học.

Môn thứ hai mươi hai: Binh trận học.

Môn thứ hai mươi ba: Tiết học thi chạy.

Môn thứ hai mươi bốn: Tiết học bằng lái xe.

Môn phụ: Hí kịch, điêu khắc, thụ cầm, diễn thuyết, Ai Cập sử, Ba Tư sử, La Mã sử, Bắc Âu sử, môn ném đĩa, môn đấu vật, môn đấu sức, môn quyền anh, chạy đua vũ trang, môn ném lao, môn nhảy xa, tổng cộng có mười năm môn học.

Những thứ này chỉ là chương trình học của một năm năm

ngoái, năm nay chẳng những muốn tiếp tục học, lại còn tăng thêm chương trình học mới.

Valhein mang theo một bộ óc nhão như hồ dán tiếp tục đếm.

Môn thứ hai mươi lăm:Tiếng Long tộc.

Môn thứ hai mươi sáu: Tiếng Cự nhân.

Môn thứ hai mươi bảy: Tiếng Ải nhân.

Môn thứ hai mươi tám: Tiếng ma quỷ.

Môn thứ hai mươi chín: Tiếng nguyên tố.

Môn thứ ba mươi: Tiếng minh giới.

Môn thứ ba mươi mốt: Ma pháp hình học.

Môn thứ ba mươi hai: Ma pháp toán học.

Môn thứ ba mươi ba: Ma dược học.

Môn thứ ba mươi bốn: Hình nhân học.

Môn thứ ba mươi lăm: Ma trận học.

Môn thứ ba mươi sáu: Ma pháp khí học.

Môn thứ ba mươi bảy: Thần chú học.

Chương 30: 55 (2)

Chương 30: 55 (2)

55 (2)

Môn thứ ba mươi tám: Ma thú học.

Môn thứ ba mươi chín: Nguyên tố học.

Môn thứ bốn mươi: Tiên đoán học.

Môn thứ bốn mươi mốt: Huyễn thuật học.

Môn thứ bốn mươi hai: Tâm linh học.

Môn thứ bốn mươi ba: Lịch sử phù thủy.

Môn thứ bốn mươi bốn: Lịch sử ma pháp.

Môn thứ bốn mươi lăm: Thiền học.

Môn thứ bốn mươi sáu: Ma pháp chiến đấu học.

Môn thứ bốn mươi bảy: Chiêm tinh học.

Môn thứ bốn mươi tám: Bảo thạch học.

Môn thứ bốn mươi chín: Cách đấu học.

Môn thứ năm mươi: Chiến kỹ học.

Môn thứ năm mươi mốt: Luyện kim thuật tri thức.

Môn thứ năm mươi hai: Tế tự học.

Môn thứ năm mươi ba. Cơ sở ma pháp học.

Môn thứ năm mươi bốn: Thiên phú học.

Môn thứ năm mươi lăm: Môn dã ngoại sinh tồn.

Valhein đếm xong mục lục chương trình học thật dài , tinh thần đến gần như sụp đổ.

Đầu cậu kêu ong ong, như muốn phát nổ.

Vốn cho rằng, giáo dục của Ngôi sao Xanh đã đủ đáng sợ, nhưng so với học viện Plato một năm học năm mươi năm môn học thì nó chỉ là giáo dục của mầm non mà thôi.

Đây mới năm thứ hai, ai biết sang năm còn muốn tăng bao nhiêu môn, cuối cùng có không phải là một năm học một trăm môn học không?

Cái này ai chịu nổi!

Câu nói này không ngừng lặp đi lặp lại trong đầu.

Dì, cháu không muốn cố gắng đâu.

Valhein cảm giác tam quan đang phải chịu được đợt tấn công cực lớn, chính mình liều mạng để sống sót, nên phần thưởng là cái này? Địa ngục Plato?

Các giáo viên của học viện Plato, cầu xin các người làm người đi!

Trước kia, Valhein còn cảm thấy Valhein của năm ngoái học rất tệ, nhưng bây giờ xem ra, nếu là đổi thành chính mình tại thời điểm mười năm tuổi đang học ở Ngôi Sao Xanh, không biết nhất định đã học thành cái bộ dạng quỷ gì.

Valhein mơ mơ màng màng hồi tưởng lại sự hình thành học

sinh của lớp này.

Một phần là thông qua kiểm tra thiên phú, hoặc là có chiến sĩ thiên phú, hoặc là có ma pháp thiên phú, học viện Plato chẳng những miễn thu học phí của bọn họ, lại còn tiến hành một loạt các trợ cấp sinh hoạt.

Một phần là ma pháp sư mạnh mẽ hoặc hậu duệ của chiến sĩ.

Một phần là dựa vào bối cảnh hùng hậu của người nhà hoặc thân thích để tới đây.

Hoth là bị quân đội tiến cử, xem như có ngoại lệ một ít.

Sót lại một đám cuối cùng, là giống với loại của Valhein, trong nhà bỏ ra khoản tiền lớn để vào.

Học sinh như Valhein, vốn là tầng lớp thấp nhất bị coi thường ở học viện Plato.

Đại đa số những học sinh hết lần này tới lân khác dùng tiền để vào học viện Plato, từ nhỏ đã bị mẹ lên kế hoạch sẵn, học tập các loại tri thức, thành tựu trong tương lai đều không thấp.

Valhein không có.

Valhein từ nhỏ mỗi ngày không có việc gì liên chạy cảng Lion chơi, chơi đến khi mười lãm tuổi.

Tuổi thơ rất vui vẻ.

Thiếu niên rất bi kịch.

"Nhất định là mình đang năm mơ, giấc mộng này thật kinh khủng, nhanh tỉnh lại đi.

Valhein nhắm mắt lại, lẩm nhẩm hồi lâu, vừa mở mắt, thầy giáo Niedern trên bục thao thao bất tuyệt giảng nhưng cậu căn bản

nghe không hiểu tiếng Ai Cập.

Valhein không tin mình bi thảm như vậy, dụi dụi con mắt, lại một lần nữa nhìn chằm chằm vào thời khóa biểu trên sách ma pháp, từng chút đếm lại số lượng môn học.

"Năm năm.'

Con số giống như ác mộng.

Valhein đột nhiên có dự cảm không lành, cậu cận lực nhớ lại nội dung học của năm ngoái.

Cuối cùng phát hiện, trong đầu cơ hồ không có bất cứ trí nhớ nào về tri thức cả, chỉ nhớ kỹ hai loại cảm giác.

Một loại là rất mệt.

Một loại là rất khó.

"Năm ngoái mày đã làm cái gì vậy!" Nội tâm của Valhein đang gào thét với chính mình, cậu rất muốn tóm thiếu niên trong mộng Athens tới để đánh đập một trận.

Trong lòng Valhein tràn ngập bi phẫn, người bình thường thì một đường trắc trở sau đó thì thuận buồm xuôi gió, hoặc là vượt qua gian nan hiểm trở có được thu hoạch, nhưng chính mình lại ngược lại, một đường xóc nảy, không xong rồi!

Valhein rất muốn quay về hôm qua, một lần nữa nhìn thấy Lawens, nằm trên mặt đất, nhắm mắt lại và nói: "Không có tiên mà đòi, muốn mạng thì cứ lấy! Xin hãy làm thật tốt, động thủ đi!"

Mộng du thật lâu, Valhein mới từ từ khôi phục lý trí.

Cậu cúi đầu xuống nhìn xem ngón cái cùng ngón trỏ của mình ở cùng một chỗ với nhau, quả thực là không có song kích.

"Vẫn nên tu luyện thôi, bồi dưỡng thói quen nhiều năm, nhưng lại bị dọa bởi năm năm môn học rồi."

Một lâu sau, Valhein lần nữa ở trong lòng hỏi câu hỏi larkin mà nhưng năm này cũng đã hỏi vô số lần.

"Vào giờ phút này, tôi nên phải làm gì nhất?"

"Học tập?

"Đổi cái khác!" Valhein gào thét trong nội tâm.

Valhein trước nay chưa từng gặp thất bại, mơ hồ cảm thấy ở ngực giống như bị đốm lửa bao trùm.

Valhein đột nhiên nhắm mắt lại, bắt đầu hít sâu, cậu từ bỏ suy nghĩ, từ bỏ suy nghĩ lung tung, từ bỏ bình phán, cẩn thận cảm nhận khó chịu ở ngực, cảm nhận từng chỉ tiết ở cơ thể.

Chỉ cảm thấy thân thể.

Hô hấp của Valhein ngày càng trở nên bình ổn.

Không bao lâu, Valhein một lần nữa mở to mắt, hai mắt trong suốt.

"Vào giờ phút này, mình muốn làm gì?"

"Ừ... hiểu rồi."

Valhein lật sách ma pháp ras, thiết lập thành chỉ có chính mình có thể thấy được hình thức, sau đó bắt đầu tô tô vẽ vẽ.

Valhein đã dành trọn vẹn nửa giờ của tiết học, như vậy cậu mới thoải mái thở phào nhẹ nhõm.

Chương 31: Thú vị

Chương 31: Thú vị

Thú vị

"Mặc dù những tri thức đã học trong quá khứ phần lớn là không dùng đến, nhưng những tri thức có thể di chuyển thì vẫn có hiệu quả."

Valhein hoàn toàn làm rõ tất cả, hai mắt chẳng những càng thêm trong suốt, còn mơ hồ có thêm nhiều có gì đó.

"Đã có phương hướng và mục tiêu, xác định thân phận, từ trên xuống dưới dò xét xong, chỉ cần bắt đầu leo từ dưới lên."

Valhein lại một lần nữa lật ra thời khóa biểu, khóe miệng khẽ nhếch lên, nháy mắt khôi phục vẻ bình thường.

"Nếu muốn đạt tiêu chuẩn, cần hiểu rõ quy tắc thi cử của học viện Plato."

Valhein bắt đầu lật xem mô tả kỳ thi, sau khi xem xong thở phào nhẹ nhõm, xem ra những giáo viên không phải người của học viện Plato cũng biết, để một học sinh nắm giữ tất cả tri thức là điêu không thực tế, vì thế, đã thiết lập các hình thức đạt tiêu chuẩn khác nhau.

Bài thi của mỗi một môn học tại học viện Plato đều là thang điểm một trăm như bình thường.

Cách để đạt yêu cầu đầu tiên là tất cả các môn đều phải đạt được sáu mươi điểm.

Có ba môn xếp nhất lớp, mười môn trở lên đạt yêu cầu thì cho dù các môn còn lại là không điểm, cũng được tính là đạt yêu cầu.

Một nửa đạt yêu cầu và xếp trong số năm người đứng đầu cả lớp thì các môn còn lại cho dù là không điểm, cũng được tính là đạt yêu cầu.

Một cách cuối cùng là lập công lao cho học viện Plato và giành được huy chương.

Huy chương sắt đen có thể đổi lấy hạng nhất của một môn học, huy chương thanh đồng có thể lấy hạng nhất của ba môn học, người đạt được huy chương bạch ngân có thể vượt qua kỳ thi năm nay.

Năm ngoái, cả lớp ba mươi chín học sinh thì có bảy học sinh đã không đạt yêu câu.

"Nhìn như vậy thì cũng có thể đạt yêu cầu..."

"Học những môn học khó trước thì không thực tế, phải bắt đầu học từ những môn học đơn giản theo tuần tự tiến dần."

Ánh mắt của Valhein dừng lại ở môn tiếng Hy Lạp thứ nhất, trang sách lập tức thay đổi, hiện ra mục lục sách giáo khoa tiếng Hy Lạp năm ngoái.

Valhein lướt nhìn qua, ký ức lại hiện ra, đột nhiên cậu có chút cảm động. "Tên khốn Valhein thật sự không phí công đi đến cảng Lion mà, vốn từ vựng vượt xa người khác, nhưng ngữ pháp thì rất lộn xộn. Hừm... nếu độ khó khăn nhất là mười thì môn tiếng Hy Lạp đối với tôi mà nói, độ khó khăn chỉ có hai, không hề khó. Môn học này có thể bảo lưu."

Mặt giấy trở lại lịch học, Valhein vẽ một vòng tròn trên môn tiếng Hy Lạp.

"Cảng Lion nói tiếng La Mã cũng nhiều, độ khó khăn có lẽ chỉ có bốn, cũng không tệ, bảo lưu.'

"Tiếng Ai Cập... không được, đau đầu. Độ khó khăn là bảy. Tiếng Ba Tư... càng đau đầu hơn, độ khó khăn là tám, được rồi, không thể tự mình lừa mình, chín thôi. Tiếng Bắc Âu, ồ? Mỗi một chữ cái này trông rất quen thuộc, mặc dù không biết khi nối lại với nhau thì chúng có ý nghĩa gì, cứ cho sáu vậy...

Valhein vừa nhìn vào lịch học, vừa nhìn mục lục sách giáo khoa, cậu không ngừng đưa ra mức độ khó.

"Địa lý học? Cuối cùng cũng tìm được một môn quen thuộc rồi, thực ra tôi học địa lý cũng không tệ... Tại sao thuật ngữ địa lý học ở đây lại hoàn toàn không giống với môn tôi đã học vậy? Được rồi, bốn điểm."

"Thực vật học... vẫn không giống, năm điểm!"

"Tôi quen với lịch sử Hy Lạp rồi đấy, trước khi đi Hy Lạp du lịch tôi đã đặc biệt xem qua... mục lục sách giáo khoa này... được rồi, coi như trước đây tôi chưa xem qua lịch sử Hy Lạp. Năm điểm!"

Sau khi xem xong mục lục sách giáo khoa số học và hình học, suýt chút nữa Valhein đã rơi nước mắt vì kích động.

"Cuối cùng cũng có môn học mà độ khó là không rồi! Mặc dù tôi là một học sinh lười biếng, nhưng những kiến thức này quá quen thuộc rồi, chỉ cần học một chút thì có thể nắm vững!

"Ồ? Môn sử thi sao không có (lliad và Odyssey}ỳ ? Sao không có Works and Days)'... nghĩ đi nghĩ lại, hiện nay vẫn chưa xảy ra Chiến tranh thành Troia mà..."

"Mỹ thuật? Độ khó là một! Tôi là người đã học qua phác họa, cái gì là đường vẽ, phối cảnh bóng đổ tôi đều hiểu cả."

Valhein chấm điểm cho các môn học cũ phải học trong năm nay trước, tất cả các môn có số điểm bằng hoặc cao hơn năm đều bị xóa đi, thế là các môn còn lại trên mục lục cũng không còn nhiều.

Cuối cùng, Valhein đã chọn vài môn dễ dàng nhất để học.

Chia thành tổng cộng bốn môn gồm số học, hình học, tiếng Hy Lạp và mỹ thuật.

Nhìn bốn môn học này, Valhein suy nghĩ, mặc dù bản thân hiểu mỹ thuật, nhưng cậu lại không có thời gian luyện tập, mỹ thuật chỉ phù hợp để giảm bớt mệt mỏi trong thời gian nghỉ ngơi, cho nên cậu đã xóa đi.

Cuối cùng, Valhein xác định tập trung học số học, hình học và tiếng Hy Lạp.

Chọn ba môn học này, chủ yếu là để tìm ra điểm đột phá và nâng cao sự tự tin. Vào những lúc này, tâm tính vượt hơn tất cả.

Trước năm mươi lăm môn học, trí tuệ cũng chỉ có thể cầu cứu tâm tính.

Valhein cau mày khi xem qua các môn học mới, lông mày càng ngày càng nhíu chặt hơn, nhưng Valhein nhanh chóng phản ứng lại, mặt giấy lập tức biến thành tấm gương, chiếu ra gương mặt mày chau mặt ủ của Valhein.

"Tâm tính của tôi không đúng!"

Valhein nhìn chính mình trong sách ma pháp, suy nghĩ rồi bắt đầu vận dụng kỹ xảo thông thường, sau đó lại thay đổi suy nghĩ.

Chương 32: Thú vị (2)

Chương 32: Thú vị (2)

Thú vị (2)

"Mặc dù tôi đang mày chau mặt ủ vì chuyện học hành, nhưng điều này chứng minh tôi là một người đàn ông có trách nhiệm, cũng có nghĩa là tôi đã có mục tiêu và phương hướng. Sở dĩ gặp đau khổ và khó khăn, là bởi vì tôi đang đi lên đường dốc! Điều quan trọng hơn là hóa ra tôi đẹp trai như vậy đấy!"

Trong lòng Valhein nói xong từng chữ từng câu, lập tức nở nụ cười, xua tan vẻ mày chau mặt ủ.

Đóng gương công năng lại, Valhein lấy lại bình tĩnh, mặc dù không tiếp tục cười, nhưng mặt mày cậu lại dễ chịu, tâm tính hoàn toàn khác.

Trước đó thay đổi suy nghĩ chỉ là bắt đầu, sau đó Valhein cũng tiếp tục suy nghĩ.

"Nếu tôi đã quyết chí muốn làm ma pháp sư truyên kỳ, vậy nhất định phải nắm vững rất nhiều kiến thức ma pháp. Có quá nhiều môn học, tôi không thể học từng môn một, chỉ có thể chọn một vài môn học, cuối cùng chậm rãi bù lại cho các môn học khác. Tôi nên chọn môn học nào đây?”

Valhein suy nghĩ và đưa ra quyết định.

"Chọn môn học mà bản thân cho là thú vị! Chỉ cần cảm thấy thú vị, chỉ cần thực sự thích, mỗi lần học một chút thì có thể đạt được cảm giác thành tựu, cảm giác thành tựu này sẽ thúc đẩy tôi

tiếp tục học tập, hình thành tuần hoàn tốt. Nhưng thú vị thôi là chưa đủ, mà vẫn cần độ khó thấp, nếu không sẽ làm chậm trễ các môn học khác. Về phần quan trọng hay không quan trọng, bây giờ tôi không thể phán đoán được, thậm chí có thể phán đoán sai, sau khi hiểu rõ nhất định tôi phải phán đoán mức độ quan trọng. Như vậy..."

Valhein lập tức nghĩ đến ma trận hai chiều, đây cũng chỉ là một phương pháp phân tích thường dùng xuất phát từ hệ tọa độ mặt phẳng góc vuông.

Valhein lật ra một trang giấy trắng, ngón trỏ khẽ di chuyển rồi vẽ một đường thẳng ngang xuyên qua giữa trang, sau đó là một đường thẳng dọc, tạo thành một hình chữ thập lớn, chia trang giấy ra thành bốn phần bằng nhau.

Ở hàng ngang bên trái, Valhein viết chữ "khó khăn", ở hàng ngang bên phải, cậu viết chữ "đơn giản".

Ở cuối dòng dọc viết chữ "nhàm chán", ở đầu dòng dọc viết chữ "thú vị".

Kết quả là, trang giấy được chia thành bốn góc vuông "đơn giản mà thú vị" "khó khăn mà thú vị" "đơn giản mà nhàm chán" và "khó khăn mà thú vị".

Valhein lại mở lịch học ra, mỗi lần xem một môn học mới, cậu lại lật mục lục sách giáo khoa ra để tính độ khó, nếu như không hiểu thì đơn giản chỉ là xem qua nội dung. Chưa lật được mấy trang, chuông báo tan học vang lên.

Giọng nói của giáo viên Niedern trên bục giảng truyền đến.

"Các con nghỉ giải lao mười phút. Tiếp theo, cả ngày sẽ luyện tập. Trước khi tan học, thây sẽ dạy môn học quan trọng nhất năm thứ hai, môn minh tưởng, môn học này sẽ mang đến cho các con

trải nghiệm minh tưởng."

Niedern nói xong thì rời khỏi lớp học, lớp học lập tức nổi loạn.

"Cuối cùng cũng bắt đầu minh tưởng rồi!"

"Nghe nói minh tưởng thuật của học viện Plato không thua kém gì gia tộc vương tước của bán thần!"

"Bất luận là chiến sĩ hay là ma pháp sư thì cũng đều cần minh tưởng, đây mới là môn tôi muốn học! Tôi ghét những môn tự nhiên đó! Ghét ngôn ngữ học! Ghét vận động và nghệ thuật

"Đúng vậy, cuối cùng cũng thật sự bắt đầu học ma pháp và kỹ năng chiến đấu rồi..."

"Thật tuyệt!"

Mọi người reo hò nhảy nhót, nhưng Valhein giống như không nghe thấy gì cả, cậu tiếp tục phân tích các môn học năm nay.

Hầu hết các môn học mới thêm năm nay đều có liên quan đến ma pháp, ngôn ngữ ngoại tộc cũng phức tạp hơn ngôn ngữ con người nhiều, cho dù Valhein chỉ xem lướt qua thì cũng vô cùng chật vật.

Vài học sinh ở bàn thứ tư quay người lại nhìn Valhein ở bàn đối diện và cười hì hì.

"Tên ngốc thứ ba, kỳ nghỉ hè của cậu trôi qua như thế nào?"

"Valhein, sao cậu đến muộn vậy?"

"Tính khí của thầy Niedern thật sự tốt đấy."

Valhein cũng không ngẩng đầu lên, cậu nói: "Cảm ơn các vị đã quan tâm, tôi sốt ruột xem các môn học của năm học mới, chờ đến giờ nghỉ trưa rồi chúng ta nói chuyện sau."

“Đừng, cho dù cậu có học thì cũng như vậy thôi."

"Đại ngốc đi rồi, nhị ngốc vinh dự được làm đại ngốc, cậu có thể đổi tên thành nhị ngốc rồi."

Ha ha ha ha...'

Vài học sinh mặc áo choàng dài lộng lẫy cười nhạo Valhein một cách vui vẻ.

Valhein mặc kệ họ, nhưng trong lòng cậu nói: "Đồ nhóc con, tốt nhất là các cậu bớt cười một chút, đừng chọc giận tôi."

Valhein vốn lười so đo với những người này nên cậu tiếp tục đọc sách. Vài người thò đầu ra xem sách của Valhein, thấy Valhein dùng hình thức che giấu, họ bĩu môi, tiếp tục cười nhạo và vui đùa.

Nhưng ánh mắt của họ luôn lướt nhìn qua cô gái đang cúi đầu đọc sách ở bên phải Valhein.

Bên trái Valhein là Hoth, cho dù bị người khác gọi là đại ngốc hay nhị ngốc, anh ta cũng không tức giận mà cười ha ha như trước.

Sở dĩ những người đó không dám cười nhạo Hoth quá đáng, nguyên nhân quan trọng nhất là học sinh cuối cấp của trường đều là bạn học cũ của Hoth.

Một bạn học nam thấy Valhein mặc kệ họ thì đưa tay dùng lực đánh mạnh vào đầu của Valhein.

Valhein cau mày ngẩng đầu lên, nhận ra bạn học nam cười hì hì đó tên là Hutton, trước đây cũng thường xuyên cười nhạo mình.

Hutton lắc lư mái tóc vàng nhạt của mình và mỉm cười với dáng vẻ có một không hai.

Cậu bé nghỉ học đó bị Hutton sỉ nhục.

Chương 33: Cộng tác với kẻ địch

Chương 33: Cộng tác với kẻ địch

Cộng tác với kẻ địch

Valhein nghĩ tới cảnh sáng sớm khi mình đến lớp trễ, chính Hutton là người đầu tiên gọi mình là "tên ngốc thứ ba”.

"Đừng giả vờ nữa, mọi người đều đang chơi, cậu xem sách cái gì chứ." Hutton nhìn Valhein cười nói.

Valhein bình tĩnh nói: "Trước đây thành tích của tôi không tốt, nhưng bây giờ tôi muốn học. Mọi người đều là bạn học với nhau nên không cần phải làm như vậy."

Nói xong, Valhein cúi đầu, tiếp tục xem lướt qua các môn học của học kỳ mới.

Đám người Hutton cảm thấy không thú vị, ngoài mặt thì không còn trêu chọc Valhein nữa, nhưng họ âm thầm quấy rầy, nói vê những điều xấu hổ của Valhein vào năm ngoái.

Do bị quấy rầy, tâm trạng của Valhein có chút dao động, cậu tiếp tục đọc sách cho đến khi bắt đầu tiết học thứ hai và giáo viên xuất hiện.

Trong tiết học này, cậu không ngừng phân chia các môn học còn lại.

Ngôn ngữ ngoại tộc cũng quá khó, Valhein tạm thời không định tìm hiểu chúng, vì vậy cậu đưa vào “khó khăn mà nhàm chán.

Ma pháp số học và ma pháp hình học xem ra có liên quan đến số học và hình học, nhưng trên thực tế chúng đòi hỏi rất nhiều kiến thức về ma pháp, chúng là hai môn học mang tính tổng hợp, Valhein đưa chúng vào "thú vị mà khó khăn".

Ánh mắt dừng lại trên mục lục của môn minh tưởng, đôi mắt Valhein khẽ sáng lên.

Minh tưởng là môn học nòng cốt!

Minh tưởng là con đường chung để ma pháp sư và chiến sĩ nâng cao sức mạnh, nhưng ma pháp sư cần thời gian minh tưởng lâu hơn vì họ không tinh luyện thần lực huyết mạch.

Valhein vốn có rất nhiều kinh nghiệm minh tưởng, cậu tin tưởng rằng sau khi học minh tưởng của học viện Plato thì bản thân nhất định sẽ tiến bộ hơn các bạn học.

Valhein nhanh chóng xem lướt qua nội dung của môn minh tưởng, vẻ thất vọng trên khuôn mặt càng ngày càng nặng.

Hóa ra, nếu như không tính vu thuật đời trước của ma pháp, loài người nắm vững ma pháp chưa đến ba trăm năm.

Một trăm hai mươi sáu năm trước đây, Thales được mệnh danh là cha đẻ của ma pháp đã phát hiện ra bí mật của minh tưởng, sau đó minh tưởng được truyền lại, nhưng so với các hệ thống khác thì không vững.

Đại đa số ma pháp đều có thể tìm được quy luật vốn có, người không giống nhau sẽ dùng nó với sức mạnh và chi tiết không giống nhau và không khác nhau về chất.

Minh tưởng khác nhau, không có người nào có thể tìm ra được phương pháp minh tưởng phù hợp với tất cả mọi người.

Vì vậy, nội dung của môn minh tưởng đặc biệt không thành hệ

thống và khá mơ hồ.

Valhein vô cùng thất vọng.

Khi Valhein học, điều đầu tiên học được chính là "chính niệm" của tâm lý học, mặc dù không thể nói chính niệm rất khoa học, nhưng tuyệt đối là phương pháp khoa học nhất trong hệ thống minh tưởng.

Lấy chính niệm làm nền tảng, Valhein không ngừng học tập minh tưởng khác, năng lực minh tưởng càng ngày càng vững chắc.

Sau khi thất vọng, Valhein cảm thấy có thể hiểu được, suy cho cùng lịch sử minh tưởng của thế giới này quá ngắn, chỉ có một trăm năm. Mà ở Ngôi Sao Xanh, hệ thống minh tưởng đã phát triển ít nhất hai nghìn năm, còn được nghiên cứu nhờ vào năng lực của khoa học công nghệ. Nếu như đã như vậy, sự hiểu biết của Ngôi Sao Xanh về chính niệm vẫn chưa đủ toàn diện và không ngừng đi sâu vào trong.

Mặc dù nội dung của môn minh tưởng đều như nhau, nhưng Valhein vẫn đưa nó vào "đơn giản mà thú vị".

Cuối cùng, Valhein đã phân bố tất cả các môn học mới đến bốn góc vuông, kết quả vừa xem đã hiểu ngay, vô cùng rõ ràng.

Các môn học thuộc "đơn giản mà thú vị" gôm nền tảng ma pháp học, thiên phú học, lịch sử ma pháp, tế tự học và môn minh tưởng.

Nền tảng ma pháp học và lịch sử ma pháp là nền tảng của tất cả, hầu hết chúng đều là kiến thức cần phải ghi nhớ, có thể hiểu hết vê ma pháp, Valhein rất thích thú.

Thiên phú học và tế tự học có quan hệ mật thiết với không gian phế tích, tế tự học đề cập đến thần linh cũng là một phạm vi làm cho Valhein thấy thích thú.

Đối với các môn học khác, một số thì Valhein cảm thấy hứng thú, nhưng tiếc là chúng quá khó, sau này cần phải tập trung học.

Giống như ma thú học, tưởng chừng như đơn giản, nhưng thực ra lại là một hệ thống vô cùng phức tạp, Valhein đau đầu với một lượng lớn danh từ riêng.

Cuối cùng, Valhein quyết định sắp tới sẽ tập trung vào số học, hình học và tiếng Hy Lạp, đồng thời dành thời gian học nên tảng ma pháp học, thiên phú học, lịch sử ma pháp và tế tự học, ít nhất là đảm bảo theo kịp tiến độ bài giảng của giáo viên và tiếp tục luyện tập minh tưởng.

Sau khi lựa chọn xong, Valhein bắt đầu suy nghĩ xem có nên tăng thêm trọng trách cho bản thân không, suy cho cùng cũng không thể để bản thân lạc hậu, mà điều đó tương đương với việc chưa học qua.

"Không thể tham lam cầu toàn, phải thay đổi từng bước nhỏ, nếu như phát hiện rằng những thứ này rất dễ dàng, vậy thì hãy từ từ tăng thêm môn học. Nếu như ngay từ đầu học tập quá nhiều, nhỡ đâu gặp khó khăn hoặc hình thành gánh nặng tâm lý, cho dù không đến mức không chịu câu tiến thì cũng sẽ làm lỡ rất nhiều thời gian, tinh thần và nghị lực."

Lúc này, tiếng chuông tan học đã vang lên.

Lớp học lập tức sôi nổi.

Valhein kiểm tra lại một lần cuối cùng, xác định sự lựa chọn của mình không sai, sau đó dành thời gian lập ra một kế hoạch học tập thật chỉ tiết.

Chương 34: Cộng tác với kẻ địch (2)

Chương 34: Cộng tác với kẻ địch (2)

Cộng tác với kẻ địch (2)

Valhein cảm thấy có chút mệt mỏi, cậu đứng dậy vươn vai, sắc mặt tươi cười.

Valhein chỉ cảm thấy sau đầu hơi đau, hoa mắt.

Valhein vốn ngồi lâu thì máu tuân hoàn không thông, cho dù bình thường đứng dậy thì cũng có thể hoa mắt, đột nhiên bị công kích, sợ hãi và còn nghiêm trọng hơn.

"Ha ha, tam ngốc, cuối cùng cậu cũng đứng dậy rồi sao?" Giọng nói của Hutton truyên đến cả nửa lớp học.

Valhein hít một hơi thật sâu, từ từ xoay người lại, nhìn về phía Hutton cao hơn mình nửa cái đầu.

Hutton khoanh tay và cười hì hì cùng với hai người bạn học nam có thân hình cường tráng đang đứng sau lưng.

Valhein nhìn thấy thế trận của ba người, cậu bỗng nhiên tỉnh ngộ, sau khi bạn học đó nghỉ học, mình trở thành đối tượng bắt nạt mới của họ.

Trong đầu cậu đột nhiên lóe lên hình ảnh một cậu bé khóc thút thít.

Vào một ngày của học kỳ trước, cậu bé đó tên Perus bị chặn ở

một góc tường và khóc thút thít, mà mình nhìn thấy cậu ấy thì vội vàng đi ngay.

Valhein không thể nào quên được những chiếc lá rơi mà Perus nắm chặt trong tay, cậu cũng hiểu được tại sao cậu ấy nghỉ học.

Valhein cố gắng giữ bình tĩnh và nói: "Hutton, mọi người đều là bạn học, bình thường tôi cũng không đắc tội với cậu, thỉnh thoảng cậu nói đùa, thật ra cũng không sao cả. Con người mà chỉ cười nhạo người khác, thỉnh thoảng cũng bị người khác cười nhạo lại."

Khi các bạn học gần đó nghe thấy những lời này, họ đều kinh ngạc nhìn Valhein.

Ngay cả cô gái mắt xanh cũng ngẩng đầu lên và nhìn qua bên cạnh.

Valhein nhìn thẳng vào Hutton và nói: "Nhưng mỗi lần tan học cậu luôn đuổi theo tôi để cười nhạo, thậm chí còn ra tay, thật sự không cần phải làm như vậy. Chúng ta là bạn học ở học viện Plato, giáo viên đã nói, sở dĩ để nhiều người chúng ta ngồi cùng một bàn, chính là để chúng ta trở thành cộng tác, cùng nắm tay nhau song hành trong tương lai, cùng nhau đối kháng với kẻ địch bên ngoài. Chúng ta là cộng tác, không phải là kẻ địch."

Có rất nhiều bạn cùng lớp càng ngạc nhiên hơn, bọn họ không ngờ Valhein, người không nổi trội trong lớp năm ngoái lại nói chuyện có trật tự như vậy, thậm chí có một chút phong thái mà giáo viên mới có.

Một vài người nhận ra, dường như Valhein cao lớn cùng khỏe mạnh hơn học kỳ trước, không giống ma pháp sư mà giống chiến sĩ hơn.

Hoth nói: "Đúng vậy, Valhein nói rất đúng. Đừng như vậy,

chúng ta đều là bạn cùng lớp.

"Theo tớ thì cứ bỏ qua đi." Jimmy, người ngồi cùng bàn khác cười nói.

Phòng học ồn ào trở nên an tĩnh, có càng nhiều bạn học nhìn đến đây.

Hutton biến sắc, cậu ta đẩy Valhein một cái thật mạnh, Valhein ngửa ra sau một cái, cậu vội vàng đỡ bàn, suýt chút nữa thì đập đầu xuống đất.

Hutton giận dữ nói: "Cậu có ý gì? Tôi chỉ đùa với cậu thôi, vậy mà cậu lại làm quá lên như vậy! Không chơi nổi thì đừng chơi!"

"Vốn dĩ tôi đâu có muốn chơi với cậu." Giọng nói của Valhein vẫn ôn hòa.

"Cậu đang kiếm chuyện à?" Hutton tiến lên một bước, cậu ta ỷ vào mình cao mà nhìn chằm chằm Valhein ở bên trên một cách hung dữ.

Hai người chỉ cách nhau một cái ghế.

Valhein vỗ áo bào dài, cậu quay người nhìn Hoth, cười dịu dàng, nói: "Tôi gặp chút rắc rối, anh có thể để ý đằng sau tôi được không? Không cần ra tay."

Rất nhiều bạn học hơi biến sắc, để ý đằng sau có nghĩa tương đương với kề vai chiến đấu trong ngôn ngữ của binh sĩ. Mặc dù Valhein không cần Hoth ra tay nhưng có nghĩa là có thể Valhein sắp đánh nhau.

Hoth vừa đứng dậy vừa dùng chân đẩy ghế của mình ra.

Cơ thể cao hơn hai mét mốt đứng lên giống như một người khổng lồ thu nhỏ, phối hợp với thân thể cường tráng do được tôi

luyện trong nhiều năm làm người khác cảm thấy ngạt thở.

"Tôi sẽ không để lộ phía sau của bạn mình cho kẻ địch." Hoth trả lời nghiêm túc.

Danh tiếng của Hoth ở trường học vô cùng tốt, anh ta chưa từng gây chuyện thị phi nhưng mỗi khi bạn học trong trường xung đột, tiến hành đấu vật, quyền anh, ... với các chiến sĩ của học viện khác, anh ta sẽ tham gia mà không chút do dự.

"Cám ơn Hoth." Valhein quay đầu nhìn Hutton, mỉm cười nói: "Tôi không thích người khác gọi tôi là ba ngốc, cũng không thích hai ngốc, vì thế, tôi hy vọng cậu thê trước mặt mọi người sau này không gọi tôi là ba ngốc hoặc biệt danh khác. Hãy đối xử với tôi như một người bạn bình thường.'

"Cậu đang kiếm chuyện với tôi?" Hutton lạnh mặt.

"Không có.' Valhein trả lời nghiêm túc.

Sắc mặt của Hutton dịu lại, nói: "Vậy thì tốt. Tôi muốn gọi ai như thế nào là quyền của tôi, không cần cậu xen vào!" "Cậu chắc chứ?" Valhein hỏi.

Hutton cười lạnh: "Sao? Cậu muốn đánh tôi? Cậu phải biết rằng chỉ cân không sử dụng thân lực, ma lực và vũ khí, thì học viện không cấm bất cứ trận đấu cá nhân nào. Lúc đấy Perus bị tôi đánh thành dáng vẻ gì..."

Không đợi Hutton nói xong, Valhein đột ngột vung tay phải lên đấm vào mũi Hutton.

Hutton không đề phòng nên bị đánh trúng, cậu ta kêu một tiếng thảm thiết, liên tục lùi vê phía sau cho đến khi chạm lưng vào vách tường.

Máu mũi văng tung tóe.

Valhein vọt theo sau, xuyên qua hai người ngồi cùng bàn với Hutton, lập tức vung tay đấm vào bụng của Hutton.

"Qe..." Hutton cong lưng như con tôm, bởi vì đau dạ dày mà nôn một trận.

Hai người ngồi cùng bàn với Hutton đang định ra tay thì Hoth khoác tay lên vai hai người.

"Đây là chuyện của hai người họ."

Chương 35: Khen thưởng

Chương 35: Khen thưởng

Khen thưởng

Hai người nhe răng nhếch miệng, cố nhịn đau, không dám động đậy.

Hutton che cái mũi đang trào máu, đau đến nỗi nước mắt chảy ròng ròng, liên tục chửi bậy.

Valhein nắm cằm Hutton, đè đầu Hutton vào tường, bình tĩnh nhìn chằm chằm hai mắt của Hutton, nói: "Vừa rồi tôi nói "không" có nghĩa là cậu không xứng để tôi khiêu khích."

"Cậu muốn chất... a..."

Valhein đè đầu gối lên bụng Hutton.

Hutton vừa che mũi vừa ôm bụng, nghiêng ngã lảo đảo trên mặt đất, không ngừng kêu đau.

Mọi người đều ngây người, mấy loại đánh nhau này rất bình thường, điêu làm bọn họ ngạc nhiên là một đứa trẻ bình thường im hơi lặng tiếng lại có thể đánh lại Hutton.

Valhein nhìn Hutton từ trên cao, bình tĩnh nói: "Tôi thừa nhận thành tích của tôi kém, nhưng chỉ cần tôi cố gắng học tập, dùng phương pháp học tốt hơn thì chắc chắn thành tích sẽ được nâng cao. Nhưng còn cậu thì sao? Ức hiếp bạn bè, ép người khác nghỉ học, hủy hoại một đời người, nếu cậu không nhận sai, vậy sự bỉ ổi cùng sai lâm của cậu sẽ xâm nhập vào xương cốt của cậu rồi hóa thành tội ác, cậu phải gánh vác nó cả đời. Nói cho tôi biết cậu sai

đi!"

"Không!" Hutton hét to.

"Nói!" Tuy giọng điệu của Valhein rất nhẹ nhàng nhưng cậu đang giơ chân lên trên mặt của Hutton.

Hutton cắn chặt răng nằm trên mặt đất, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt lạnh như băng của Valhein, không biết làm sao, cậu ta đột nhiên nhớ đến những binh sĩ mà cậu ta đã giết, cơ thể run lên, vội nói: "Tôi sai rồi, sau này tôi không gọi cậu là ba ngốc nữa, cũng sẽ không tiếp tục gọi."

"Lặng lại lần nữa!"

"Tôi sai rồi, tôi không bao giờ đặt biệt danh cho cậu, không bao giờ gọi nữa.

"Valhein." Lake khẽ nhắc nhở.

Valhein nhìn thoáng qua Lake, gật đầu một cái, cho thấy cậu sẽ không làm mọi chuyện trở nên nghiêm trọng.

Valhein cười tươi, cúi người vươn tay với Hutton, nói: "Được rồi. Tôi hy vọng từ hôm nay trở đi hiểu làm của hai chúng ta được giải quyết, chúng ta vẫn làm bạn tốt." Hutton nhìn chằm chằm Valhein một lúc, gật đầu, vươn tay để Valhein kéo lên.

Valhein vỗ bả vai của Hutton, nói: "Cậu tìm giáo viên trị liệu đi. Khi nào vết thương của cậu lành thì tôi mời cậu đến Dolphin River ăn cơm."

Hutton gật đầu, sau đó đi ra ngoài với hai người bạn cùng bàn.

Mọi người thở dài một hơi, Valhein nói mời cơm tức là hai bên sẽ không kết thù. Cậu chọn Dolphin River, nhà hàng sang trọng nhất không thuộc khu quý tộc, có lẽ chỉ là nói miệng mà thôi, đấy

không phải là nơi mà Valhein có thể đến.

Phòng học sôi nổi như cũ, có vài bạn học thâm quan sát Valhein, càng nhận ra cậu rất khác với học kỳ trước.

Valhein tựa lưng vào tượng, chậm rãi bình tĩnh lại.

Cậu cảm thấy không biết phải làm sao, không ngờ sau này lại liên tục đối mặt với mấy chuyện này.

Một cái bóng phủ lên.

Valhein ngẩng đầu, phát hiện Hoth đang đứng bên cạnh, nở nụ cười chân thành.

"Tốt lắm!" Hoth dùng nắm đấm đẩy nhẹ bả vai của Valhein một cái.

Valhein nói: 'Cám ơn anh. Không ngờ cậu sẽ ra tay, hơn nữa còn mạnh như vậy. Hoth nói.

Valhein nhún vai nói: "Chỉ là không muốn tiếp tục thưởng cho cậu ta."

"Khen thưởng?" Hoth nhìn Valhein với ánh mắt nghi hoặc.

Cô gái mắt xanh đang quay lưng về hai người bọn họ hơi nghiêng tai lắng nghe.

Valhein nhận ra mình nói kiến thức không nên nói, lúc này cậu không thể nói ra vòng lặp dấu hiệu, hành vi và thói quen khen thưởng, cũng như kiến thức liên quan đến hạch nên.

Valhein cười nói: "Nếu tôi nhớ không lầm thì anh thích ăn mật ong phải không?”

"Đúng! Tôi thích ăn mật ong nhất." Hoth ngây thơ nhếch môi cười vui vẻ.

"Vì sao?"

"Ngọt!"

Thanh niên cao hai mét mốt nói ngọt, tựa như đứa trẻ một trăm ký.

Valhein cười nói: "Vị ngọt là phần thưởng cho việc "ăn mật" của anh. Anh thích phần thưởng này, vì thế mà anh càng muốn ăn, anh càng ăn nhiều thì sẽ được càng nhiều phần thưởng, anh lại muốn ăn hơn, anh nghĩ xem có đúng vậy không?"

"Đúng là vậy.' Hoth gật đầu thật mạnh.

"Như vậy, mỗi lần Hutton ức hiếp tôi, mà tôi lại không chống cự, tôi cảm thấy xấu hổ, thậm chí cảm thấy đau khổ, vậy thì cậu ta sẽ cảm thấy phấn khích, dễ chịu, sự dễ chịu cùng phấn khích là phần thưởng cho việc "cậu ta ức hiếp tôi". Cậu ta càng nhận được nhiều phần thưởng thì cậu ta càng muốn ức hiếp tôi."

"Ví dụ này rất thích hợp." Hoth trừng to mắt nhìn kỹ Valhein, anh ta không ngờ cậu sẽ nói ra những lời rất có lý như vậy.

Valhein tiếp tục nói: "Nhưng mà có khi nào anh ngán mật ong không?"

"Có. Hoth nói.

"Sau đó, có thể anh sẽ bỏ mật ong, nhưng ít lâu sau anh sẽ muốn ăn thứ tốt hơn, hoặc anh càng muốn nếm thử những loại mật ong đắt đỏ hơn, ví dụ mật ong ma thuật."

"Đúng là vậy." Hoth trả lời.

Valhein nói: "Vì lẽ đó, Hutton cũng giống vậy. Cậu ta không ngừng ức hiếp tôi, nếu như tôi cứ đau khổ như vậy thì cậu ta sẽ cảm thấy phần thưởng hơi thiếu. Thế thì, cậu ta càng muốn nhiều

phần thưởng hơn. Hoặc là, khi cậu ta không vui, cậu ta muốn càng nhiều phần thưởng để mình vui. Anh cho rằng cậu ta sẽ làm gì?"

"Tăng mức độ ức hiếp, thậm chí tổn thương cậu." Hoth trả lời nghiêm túc.

"Đúng rồi. Vì thế, tôi cắt đứt tất cả phân thưởng của cậu ta, tránh việc cậu ta quen với việc ức hiếp tôi. Để cậu ta nhận ra làm nhục tôi sẽ không được phần thưởng mà chỉ có đau khổ, tất nhiên cậu ta sẽ dừng tay lại." Valhein nói.

Chương 36: Tiền căn hậu quả

Chương 36: Tiền căn hậu quả

Tiên căn hậu quả

"Tôi hiểu được, cậu thay đổi nhiều quá." Hoth nhìn chằm chằm Valhein một cách nghiêm túc.

Valhein cười nói: "Anh không hiểu đâu."

"Là sao? Tôi biết tôi ngốc." Hoth bất đắc dĩ, vì ngốc nên anh ta bị chế giễu từ nhỏ đến lớn, hai mươi tuổi gia nhập học viện Plato, năm năm còn chưa thăng cấp thành tập sự, điều này đã phá vỡ kỷ lục học sinh kém cỏi nhất học viện Plato. Vì vậy, cho dù có bị nói là kẻ ngốc to con, siêu ngốc thì anh ta cũng không quan tâm.

"Có rất nhiều nguyên nhân cậu ta ức hiếp tôi, tôi nói phần thưởng chỉ là một trong những nguyên nhân đó. Biết rõ nguyên nhân là lí do để tôi ra tay, nhưng cũng không phải là lý do để tôi ra tay nhanh như vậy."

"Vậy tại sao cậu lại ra tay nhanh như vậy?"

Valhein cười nói: "Tôi đang nghĩ, nếu như tôi không chống cự thì tôi sẽ ra làm sao."

'Làm sao?”

"Ngay từ đầu, tôi sẽ đau khổ, tiếp theo là sợ hãi, mệt mỏi, sẽ nghi ngờ và phủ định bản thân, cuối cùng thì tôi sẽ chết lặng. Tôi sẽ để mặc bọn họ ức hiếp mà không bao giờ chống lại, tôi sẽ trở thành đồ chơi thời niên thiếu của cậu ta, hết thảy những chuyện này sẽ trở thành một vết sẹo trong trái tim tôi, xuyên thủng rồi vỡ

nát. Cho dù sau này tôi lớn lên, khi nhớ đến chuyện này thì tôi cũng sẽ hoảng sợ, sẽ gặp ác mộng. Thậm chí, ngay cả khi tương lai tôi có quyền lực, có tiền tài thì trái tim tôi vẫn có vết sẹo, vẫn mong manh và bị vỡ nát."

Hoth nhìn Valhein, dường như anh ta cảm thấy lòng mình chợt lạnh.

Cô gái có đôi mắt màu xanh dương đang nghe lén hai người nói chuyện, cô ấy khẽ nắm chặt nắm tay.

Valhein tiếp tục nói: "Nếu như bây giờ tôi quỳ xuống đầu hàng, vậy thì tôi sẽ sống nhục nhã trong bóng tối cả đời. Lúc ấy tôi tự hỏi lòng mình, tôi bằng lòng sống như vậy sao? Tôi bằng lòng ôm vết thương than khóc mỗi ngày sao? Tôi bằng lòng mơ thấy ác mộng mỗi đêm rồi khóc rống khi bừng tỉnh sao? Tôi không bằng lòng! Chính vì thế, cho dù liều mạng, tôi cũng muốn cản cậu ta hủy hoại tương lai của tôi!"

"Thế nhưng, lỡ như cậu ta nổi điên lên giết cậu..." Hoth lo lắng nói.

Valhein mỉm cười, chỉ vào trái tim rồi nói: "So với chết, tôi sợ nó xuất hiện vết sẹo hơn."

"Giống như hiểu rồi, mà cũng giống như chưa hiểu." Hoth lúng túng gãi đầu.

Valhein cười nói: "Tiến về phía trước, tôi hiểu được nguyên nhân, lùi ra sau, tôi hiểu được ý nghĩa. Biết rõ nguyên nhân và hậu quả thì tôi mới hành động được."

Hoth ngơ ngác nhìn Valhein một lúc lâu rồi nói: "Cậu thật khác trước kia."

"Bị cuộc sống dồn đến bước đường cùng mà thôi." Thật ra có nhiều điều Valhein chưa nói. Câu định vỗ bờ vai của anh ta nhưng

không với tới, thế là cậu vỗ cánh tay rồi vê chỗ ngồi của mình.

Tuy trước mặt cô gái có đôi mắt màu xanh dương là quyển sách ma pháp, nhưng ánh mắt của cô ấy lại trôi lững lờ về nơi xa xăm nào đó.

'Không hổ là Học viện Plato, nơi có nhiều cao thủ ẩn mình, thảo nào ma pháp sư ở đây mạnh hơn Học viện Quý Tộc. Ngay cả người đứng thứ ba từ dưới tính lên cũng có trí tuệ, mưu kế và kiến thức như thế này rồi, vậy thì những người đứng vị trí cao hơn sẽ tài giỏi như thế nào? Xem ra, cho dù có là chiến sĩ Hắc Thiết thì mình cũng phải thu hồi kiêu ngạo cùng tự đại, nghiêm túc học tập. '

Cô gái có đôi mắt màu xanh dương nghĩ. Cô ấy khẽ nắm chặt nắm tay, ưỡn ngực ngẩng đập, ý chí chiến đấu sục sôi trong ánh mắt.

Lúc này, Valhein mới nhận ra bản thân không để ý đến bạn học mới, cậu khẽ nói: "Xin chào, tôi là Valhein, cậu tên gì?”

Cô gái có đôi mắt màu xanh dương hơi nghiêng người, cổ trắng nõn đẹp như thiên nga, ánh mắt quay vòng như tia sáng xanh thẳm quét khắp phòng học.

Cô ấy đẩy sách ma pháp lên giữa hai người, sau đó chỉ tay vào nhãn vở ở phía dưới bên phải.

"Paloma?” Valhein đọc lên.

Paloma gật đầu rồi lấy quyển sách ma pháp lại, tiếp tục nghiêm túc học tập.

'Một câu cũng không nói, thật lạnh lùng. Nhưng mà cũng có thể là không nói chuyện được. Thật là một đứa trẻ đáng thương... ' Valhein nghĩ thâm.

Valhein nhớ tới vừa rồi có thư, thế là cậu mở ra đọc.

Chính là .Jimmy, người ngồi cùng bàn với cậu gửi đến khi cậu vừa ngồi xuống.

"Cậu tránh xa cô bạn có đôi mắt màu xanh dương ra một chút, nghe nói cậu ấy là nhân vật có tiếng, ngay cả Rollon cũng vô cùng cung kính với cậu ấy, hơn nữa còn giữ khoảng cách.

Valhein dùng khẽ liếc nhìn Paloma, lại liếc mắt nhìn Rollon, nhận ra hôm nay Rollon an tính hơn mọi khi.

Rollon khác với những bạn học kia.

Cậu ta luôn mặc giáp da màu đen, luôn luôn mang theo giáo cùng kiếm ngắn.

Hiện tại, Rollon được xem là người tai to mặt lớn, nhập học ở nửa cuối học kỳ, vậy mà lại đứng thứ nhất trong thi cử, vượt qua người đứng đầu là Lake.

Mà Lake thì có thiên phú là gặp đâu nhớ đấy, điều này khiến nhiều người không thể tin được.

Thông tin ngầm liên quan đến Rollon rất nhiều, có người kể rằng có lẽ gia tộc của cậu ta là bá tước Thánh Vực, thậm chí là gia tộc hầu tước Truyền Kỳ.

Từ khi vào lớp này, cậu ta lập tức bày ra dáng vẻ người lạ chớ gần, chỉ lui tới với một ít quý tộc trong cùng học viện.

Không biết là do cậu ta cô độc và kiêu ngạo, hay ánh mắt luôn có chút u buồn mà học sinh nữ rất chào đón cậu ta.

Chương 37: Tiền căn hậu quả (2)

Chương 37: Tiền căn hậu quả (2)

Tiên căn hậu quả (2)

Vậy mà cô gái có đôi mắt màu xanh dương này làm Rollon không dám đến gần, có thể thấy được thân phận của cô ấy càng không tâm thường.

Valhein trả lời .Jimmy, tỏ vẻ cảm ơn, sau đó lấy sách toán năm ngoái ở trong sách ma pháp.

Trước khi lật sách giáo khoa, Valhein lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Nội dung toán học của học viện Plato vô cùng rõ ràng, độ khó tương đương với lớp bốn hoặc năm tiểu học ở Ngôi Sao Xanh.

Nhưng mà, Valhein không nhớ rõ nhiều khái niệm toán học đơn giản, hơn nữa ngôn ngữ của thế giới này cũng khác nên cậu không chủ qua, mà là sử dụng phương pháp học tập bình thường nhất để tiến hành học tập.

Đầu tiên là cậu ghi chép một cách nghiêm túc, ghi chép mỗi khái niệm toán học, thuật ngữ và tri thức liên quan lại, mỗi lần ghi chép thì cậu giải thích bằng suy nghĩ của mình, rồi nêu ví dụ. Khi gặp phải kiến thức vô cùng trừu tượng thì cậu sẽ lấy thực tiễn làm ví dụ.

Đến trưa, cậu đã lấy kiến thức của cả quyển sách ra, đang chuẩn bị tiến hành bước kế tiếp thì tiếng chuông vang lên.

"Ăn cơm thôi." Một bóng đen bao phủ lên người cậu.

Valhein cười bất đắc dĩ, Hoth quá cao, người khác chơi bịt mắt trốn tìm còn anh ta thì chỉ có thể chơi trốn voi.

Valhein gật đầu, khép sách ma pháp lại rôi đứng dậy.

"Vừa rồi làm tốt lắm!" Bạn cùng bàn của Hoth vỗ cánh tay của Valhein, lộ ra một ánh mắt khích lệ rồi xoay người rời đi.

Valhein nhìn bóng lưng của "học sinh giỏi" Lake, cậu mỉm cười. Từ khi bị Rollon cướp vị trí thứ nhất, Lake càng học tập chăm chỉ, người cũng trở nên gây gò hơn.

Valhein liếc nhìn mấy bạn học khác, Rollon thì câm giáo đi ra ngoài, Albert ít khi nói chuyện thì tựa vào tường ra khỏi phòng học.

Chỉ có cô gái có đôi mắt màu xanh dương Paloma thì còn nghiêm túc học tập.

Lúc đầu Valhein định đi luôn, nhưng nhớ đến có thể cậu bạn đáng thương này không nói được, cho nên cậu gõ ngón giữa cùng ngón trỏ lên chiếc bàn bên cạnh, nói: "Phải ăn cơm, nghỉ ngơi thích hợp, thư giãn thích hợp, phải quản lý tỉnh thần và thể lực thì hiệu suất học tập mới được nâng cao. Nếu như cậu chưa quen thuộc với học viện thì có thể gửi thư ma pháp, hỏi thây cô hoặc các bạn nữ khác." Khi còn ở Ngôi Sao Xanh, Valhein kiên trì quản lý tinh thần và thể lực, chính vì thế nên vừa rồi cậu từ bỏ đọc sách mà không chút do dự.

Không đợi Paloma ngẩng đầu, Valhein câm sách ma pháp, xoay người rời khỏi phòng học với Hoth.

Paloma lặng yên suy nghĩ.

'Quản lý tỉnh thần và thể lực là gì?

Sau khi nghĩ xong thì Paloma nhận ra ấy thế mà cô ấy lại vô thức đứng dậy.

Không còn ai trong lớp học, chỉ có một vị ma pháp sư nữ đứng ở cửa.

Vị ma pháp sư nữ mỉm cười nói: "Công chúa Paloma, tôi dẫn ngài đi làm quen với học viện.

Paloma khẽ gật đầu chứ không nói lời nào, cô ấy cầm sách ma pháp đi đến chỗ ma pháp sư nữ.

Căn tin của Học viện Plato, tiếng người huyên náo.

Cả căn tin là tòa nhà bằng đá cẩm thạch, to bằng nửa sân vận động, bên trong không được trang trí bất cứ thứ gì, có nhiều bàn ghế được sắp xếp ngay ngắn, từng học sinh của các khối và cả thầy cô cũng đến đây ăn.

Hoth cùng Valhein vừa tiến đến thì có không ít ánh mắt nhìn bọn họ.

"Này, Hoth!"

"Chào buổi trưa, người to conl"

"Đừng quên cuộc thi đấu cá nhân mấy ngày nữa đấy!"

Hoth cười ha hả gật đầu với đám người.

Cuối cùng Valhein cũng cảm nhận được sự nổi tiếng của Hoth, đúng là lưu ban năm năm có hiệu quả tốt thật.

Hai người tìm hai chỗ trống rồi mỗi người ngồi một chỗ đọc sách ma pháp.

'Hình như mình gặp cảnh này ở đâu rồi... thiếu niên nghiện ma pháp?"

Valhein cười cười, vừa nghĩ thì thực đơn hôm nay của căn tin đã hiện ra trên trang giấy.

Valhein không ngờ thức ăn của học viện Plato lại tốt đến vậy.

Cho dù là gia đình khá giả ở thành Athens, thì một tháng cũng chỉ có thể ăn hai bữa thịt. Còn nơi này thì ngược lại, ngoại trừ không có thịt bò, thì thịt lợn, dê và gà đều được cung cấp không giới hạn.

Valhein nhìn thấy ngón tay của Hoth đang vạch một đường từ trên xuống dưới thực đơn.

Valhein nghiêng đầu nhìn, thì thấy Hoth chọn tất cả món ăn, bằng lượng thức ăn của mười người.

Valhein lắc đầu bất đắc dĩ, cậu chọn thức ăn thích hợp với mình theo kinh nghiệm khi còn ở Ngôi Sao Xanh.

Giữa trưa dễ buồn ngủ, cho nên phải chọn món ăn chính ít đường, cần ăn nhiều thịt, cá cùng rau quả để tránh tăng lượng đường.

Valhein ghi món ăn xong thì chợt nghe được tiếng ồn truyền từ bên ngoài vào.

"Loài người đáng chết! Chẳng những bắt chúng tôi làm nô lệ, mà còn để chúng tôi trơ mắt nhìn anh em ruột thịt bị đưa lên bàn ăn."

"Yêu tinh lợn không bao giờ khuất phục!"

"Lật đổ Học viện Plato!"

"Đánh bại ma pháp sư tà ác!"

Valhein quay đầu nhìn lại thì thấy từng con yêu tinh đội khay, hì hà hì hục đi thành hàng tiến vào cửa, có khoảng hơn ba mươi

con.

Những con yêu tỉnh này chỉ cao nửa mét, có hình dáng giống loài người, lông thì đen và cứng.

Nhưng đầu của bọn yêu tỉnh này hoàn toàn khác con người, hộp sọ của bọn chúng giống với lợn, giống như là sự kết hợp của yêu tinh và lợn.

Nghe yêu tỉnh kêu to, học sinh mới thì hoảng hốt.

"Ha ha ha ha..." Mấy học sinh cũ thì cười to.

"Mọi người không cần sợ, mấy con yêu tinh lợn này chỉ thích khoác lác thôi, nếu cho bọn nó làm thì bọn nó còn không dám ấy chứ."

Chương 38: Bữa trưa

Chương 38: Bữa trưa

Bữa trưa

"Đợi bọn họ đưa đồ ăn xong, mấy đứa có thể tìm một con yêu tinh lợn hù dọa một chú, chứ bây giờ thì đừng thử, nếu không bọn nó sẽ ném khay chạy mất."

Valhein phát hiện có vài con yêu tinh lợn không la khẩu hiệu mà len lén đánh giá học sinh, chuẩn bị chạy trốn.

Đám yêu tinh lợn đội khay liên tục tiến lên trước, khi đến gân người dùng thì khay ma pháp phát ra âm thanh tích tích.

Tiếp đó, yêu tinh lợn buông tay ra, khay ma pháp lập tức mọc ra bốn cái chân giống như hạc tiên biến dị bò lên bàn ăn, đến trước mặt các học sinh, sau đó thì rút về khay.

Học sinh năm đầu tò mò nhìn.

Đám yêu tỉnh lợn đưa đồ ăn xong thì vội vã chạy ra ngoài cửa, vừa chạy vừa phàn nàn.

'Loài người quá tham ăn!"

"Nhất định phải xử lý bọn họ!"

-Đúng, tiêu diệt bọn họ."

Valhein nhìn cái đuôi nhỏ lắc qua lắc lại sau mông của đám yêu tinh lợn, cậu lắc đầu cười một tiếng.

Chốc lát sau, nhóm yêu tinh lợn này lại đội một khay mới đi đến.

"Mợ nó, mệt vãi nồi."

"Bọn loài người đáng chết này, chúng ta còn chưa được ăn trưa."

"Muốn ăn vụng quá đi mất..."

Một vị giáo viên xụ mặt, quát lợn: 'Không được phép nói tục trước mặt học sinh mới

Hơn ba mươi con yêu tinh lợn lập tức cúi người im lặng, lẳng lặng tiến lên, không còn khí thế như vừa rồi.

Đến cả đuôi lợn cũng đã rũ xuống.

Rốt cục thì bâu không khí trong căn tin đã yên tĩnh hơn nhiều, học sinh vừa nói chuyện phiếm vừa ăn cơm.

"Không biết khi nào đợt thực tập săn quỷ năm thứ hai bắt đầu,"

"\Có lẽ sẽ có người trong học viện của chúng ta tham gia trận đấu thành bang lần sau. Không biết mấy vị quý tộc sẽ giành hạng nhất."

"Năm sau không dễ chịu chút nào đâu, nghe nói Ba Tư đã xuất binh" "Nghe nói ngài Heracles lại chiến thắng một con ma thú bán thần vô cùng cường đại. Ngày ấy thật sự quá vĩ đại, thời điểm còn ở cấp độ Truyền Thuyết thì ngài ấy đã chém giết ma thú Anh Hùng, hiện tại ngài ấy mới chỉ là Anh Hùng mà đã có thể chém giết ma thú Bán Thần. Nếu không có chuyện gì bất ngờ xảy ra thì trước khi thăng cấp đến Bán Thần, ngài ấy sẽ được phong làm Vua Anh Hùng.

"Mọi người đoán xem năm nay Hoth có thể thăng cấp làm tập sự không?"

"Tôi thấy khó đấy."

"Tôi thì thấy có chút khả năng."

Valhein ngạc nhiên phát hiện, khi nhắc đến Hoth thì trọng tâm câu chuyện của toàn bộ căn tin thống nhất trong nháy mắt.

Gần như mọi người đang đoán năm nay Hoth có thể thăng cấp làm tập sự hay không.

Hoth tỏ vẻ không quan tâm mà chỉ cười ha hả lắng nghe.

"Đồ to con, của cậu đây." Một con yêu tinh lợn kêu lên, không hề che giấu cơn tức của mình.

Tiếp theo, Valhein nhìn thấy một cảnh tượng ngoạn mục, mười cái khay duỗi chân dài rồi nhảy lên cái bàn trước mặt Hoth.

Rải đây bàn.

Giờ Valhein mới hiểu được, vì sao những người kia không ngồi đối diện Hoth.

Tiếp đó, cái khảy của Valhein nhảy lên, rút chân lại rồi xếp ngay ngắn ở trước mặt cậu.

Sột soạt...

Hoth đã bắt đầu ăn uống thả ga.

Valhein nhìn món ăn trước mặt mình một chút, có một phần cá chình rán, một cái đùi gà hâm, thịt lợn nướng bằng một bàn tay, một cây lạp xưởng, một bát canh rau củ đậm đặc, một phần nấm rán, một quả trứng gà luộc và một lát bánh mì tiểu mạch nhỏ.

Vốn dĩ Valhein không ăn được nhiều như vậy, nhưng sau khi nhận ra cơ thể trở nên cường tráng thì cậu cố gắng ăn nhiều chút, thử lượng thức ăn mà bản thân có thể tiếp nhận.

Valhein nhập gia tùy tục, cậu dùng tay bốc ăn, nhưng lại âm thâm quyết tâm phải phát minh ra dụng cụ ăn uống.

Sau khi ăn xong, Valhein cảm thấy chỉ no được bảy phần, cậu nhận ra mình gọi hơi ít, sau đó cậu liếc nhìn Hoth.

Valhein trợn mắt há mồm.

Hoth đang võ bụng, vẻ mặt hơi tiếc nuối. "Anh... ăn xong rồi?"

"Ừ.' Hoth trả lời vô cùng tự nhiên.

Mấy cái khay trước mặt Hoth chậm rãi duỗi chân, nhảy xuống bàn rồi đi ra ngoài căn tin, để đám yêu tinh lợn lấy.

Ngay từ đầu Valhein cảm thấy Hoth ăn không hết, kết quả không những Hoth ăn nhanh hơn cậu, mà còn ăn sạch sẽ hơn cậu.

"Tôi gọi thêm vài món nữa, tôi chưa no." Valhein sợ chương trình học buổi chiêu khá nặng, nên cậu chọn phần ăn ít hơn trước đó một nửa.

"Được, tôi ăn cùng cậu." Nói rồi, Hoth lại vạch ngón tay lên thực đơn bên trong sách ma pháp.

Khi Valhein đang thâm run sợ, Hoth chọn một phân ba.

"Ừ, phải ăn ít, quá béo sẽ ảnh hưởng đến việc thăng cấp làm tập sự của mình." Hoth vừa chọn vừa nói.

Valhein im lặng.

Thức ăn mới được mang lên ngay lập tức.

"Ăn còn nhiều hơn heo." Yêu tinh lợn vừa đi vừa nói thầm.

Lần này, Hoth vẫn dùng ưu thế tuyệt đối ăn hết trước tiên.

"Lâu lắm rồi không được ăn no chín phần..." Khuôn mặt của Hoth ngập tràn hạnh phúc.

Valhein nhớ lại, cậu phát hiện hình như năm ngoài Hoth còn ăn nhiều hơn.

Giữa trưa, Valhein có thói quen ngồi thiên, bình thường là ngồi thiên trước rồi ăn cơm, thời điểm dạ dày đang tiêu hóa thức ăn mà ngôi thiên thì hiệu quả không tốt

'Hoãn việc ngồi thiên vào buổi trưa lại, buổi chiều lại ngồi thiền ở lớp thiền định vậy. ' Valhein nghĩ thâm, cậu hơi buồn ngủ.

Hoth đứng lên nói: "Đi thôi, chúng ta đến đấu trường xem có gì chơi không."

"Được thôi." Valhein cũng muốn quan sát Học viện Plato một chút.

Chốc lát sau, Valhein đi đến khu đấu trường, phát hiện nơi này đã đông đúc vô cùng.

Chương 39: Nghỉ trưa

Chương 39: Nghỉ trưa

Nghỉ trưa

Nói nơi này là đấu trường, nhưng thật ra nó chỉ là một mảnh đất bằng phẳng bị tác ra thành năm khu vực khác nhau bởi ký hiệu ma pháp.

Kết quả là khi cậu vào khu vực đấu trường xem xét, thì thấy các chiến sĩ cấp cao giống như quái vật vậy, bọn họ thi chạy nhanh, ném đĩa, nhảy xa, đấu giáo, cưỡi ngựa, điều khiển xe ngựa chiến, đấu sức, đấu vật, quyền anh...

"Trước kia có nghe nói Hy Lạp cổ là cái nôi của các đấu trường, cho dù là chuyện vui hay buồn thì đều phải tổ chức thi đấu, giống như ở mấy nước cổ đại của phương đông, cho dù làm lễ gì thì đều nấu ăn, bây giờ nhìn thấy thì đúng là vậy. '

Valhein rất có hứng thú với quyền anh của Hy Lạp cổ đại, cho nên cậu đến chỗ thi đấu quyền anh để quan sát.

Valhein phát hiện quyền anh ở thời đại này đã có chút giống với quyền anh vào thời kỳ sau này, nhưng vẫn có nhiều chỗ không giống, đặc biệt là nhịp đánh cùng phòng thủ không được hoàn hảo bằng.

Nhưng mà, bọn họ tấn công vô cùng mạnh mẽ.

Valhein đứng bên ngoài sàn đấu của hai chiến sĩ Hắc Thiết, một đám học sinh la to.

"Scola, giết chết cái thằng chó chết kia đi!"

"Halmos, giết nó!"

Một đám học sinh chiến sĩ thừa tinh lực đứng vẫy hai tay, không ngừng kêu gào bên ngoài sân đấu.

Điều làm Valhein cảm thấy không thể tưởng tượng nổi chính là có mấy ma pháp sư lại buộc áo choàng ma pháp ở bên hông, hô to cùng các chiến sĩ, hơn nữa thân thể cũng có đầy cơ bắp.

Valhein nhìn cơ bắp mới có trên người mình, đây là... truyên thống của Hy Lạp cổ đại?

Hai chiến sĩ Hắc Thiết không sử dụng thần lực, chỉ chiến đầu bằng sức mạnh của cơ thể. Chỉ chốc lát sau, mặt mũi hai người bầầm dập, máu mũi chảy ra, khóe miệng cũng bắt đầu chảy máu nhưng vẫn chiến đấu hăng say.

Từng cú đấm vào thịt, mồ hôi và máu văng khắp nơi.

'Quá mạnh!' Valhein thầm cảm thán. Cậu bị trận đấu này làm ngứa ngáy tay chân, ước gì trận đấu này kết thúc để cậu có thể tham gia.

May là Valhein đè ý nghĩ này xuống, cậu là ma pháp sư chứ không phải chiến sĩ.

Tất cả đều kém, chỉ có ma pháp mới cao cấp! "Ơ2?"

Valhein phát hiện ấy vậy mà Paloma cũng đang nhìn trận quyền anh nay, nhưng mà cô ấy chỉ đứng từ xa, vẫn là dáng vẻ lạnh như băng ấy, ánh mắt có chút ghét bỏ.

Âm!

Một người bị đánh trúng cằm, trợn hai mắt một cái rồi ngất đi.

"Grừ....

Người thắng gầm lên, giơ hai tay lên cao lộ vẻ hung ác, cậu ta đi lại quanh đấu trường, bước đi mất hết tính người, giống như con sư tử đực đang bày ra sức mạnh của bản thân.

"Làm tốt lắm!"

Một đám người hoan hô xông lên, sau đó tung người thắng lên không trung, chụp lại rồi tiếp tục tung lên trên...

"Đám trâu bò này không sợ phun thức ăn ra ngoài sao...

Valhein hoàn toàn không thể hiểu nổi sự điên cuồng của mấy người này.

"Nhưng mà cũng chỉ có như vậy thì Athens mới lớn mạnh được."

Lúc này, có người hô lên: "Hoth, có muốn tới chơi hay không? Tất nhiên là phải sử dụng thần lực."

"Tôi chỉ chơi với người không sử dụng thần lực." Hoth khoanh tay cười ngây ngốc.

"Cái đó thì có gì chơi!" Một đám chiến sĩ hắc thiết trợn mắt.

"Đúng rồi Hoth, khi nào thì anh thăng cấp thành Hắc Thiết?"

"Có lẽ mấy năm nữa." Hoth bất lực nói, thậm chí anh ta còn chẳng cười.

"Một tên đáng thương." Đám chiến sĩ Hắc Thiết cùng pháp sư Hắc Thiết lắc đầu bất đắc di.

"Tên gà con kia, lên chơi." Đám học sinh lớn hơn còn thừa tinh lực cùng nhau quay đầu, nhìn chằm chằm Valhein giống con hổ nhìn cừu non.

Valhein lườm bọn họ một cái rồi quay người đi chỗ khác.

"Chờ tôi thăng cấp đến Hắc Thiết, tôi sẽ đánh bại mấy người." Valhein hô lớn.

Đám học sinh lớp lớn cười vang.

Tuy Valhein tỏ ra bình tính nhưng nội tâm của cậu đã cuôn cuộn sóng ngầm, đám học sinh lớp lớn hung hăng thật!

Nhịp đánh cùng kỹ thuật phòng thủ của bọn họ khá kém nhưng tấn công thì vô cùng hung ác, cho dù là kẻ thua cuộc kia thì cũng có thể đánh cựu vận động viên quyền anh Tyson rụng răng đầy đất. Quan trọng là hai bên còn chưa sử dụng thần lực.

Học sinh lớp trên ở đây chỉ ở mức bình thường mà thôi, những học sinh mạnh nhất là ở nhóm đằng kia, tất nhiên là có chiến sĩ Thanh Đồng, thậm chí có người đã thăng cấp đến chiến sĩ Bạch Ngân.

"Lúc này mới thú vị!"

Valhein càng muốn thăng cấp hơn.

Buổi trưa, Valhein không học mà đi khắp những nơi quan trọng của Học viện Plato để làm quen với học viện.

Nhưng mà, Valhein dân cảm thấy có mấy người nhìn cậu với ánh mắt không bình thường, nhưng khi cậu quay lại thì đối phương biến mất.

"Không lẽ là người mình đắc tội trước kia?"

Valhein không nghĩ quá nhiều, nếu tối hôm qua còn sống thì có nghĩa là trong khoảng thời gian này cậu sẽ không gặp nguy hiểm.

Thấy cũng gần hết giờ rồi, Valhein vừa trở về vừa nghĩ những chuyện phải làm.

'Mình có ba con đường. Một là học tập kiến thức ma pháp, hai

là tu luyện ma pháp, ba là kiếm tiền. Mình nên lựa chọn như thế nào đây?'

Nghĩ nghĩ, Valhein bước nhanh về phòng học, mở sách ma pháp ra rồi bắt đầu kẻ ô, chia trang giấy ra làm năm ô lớn.

Cậu ghi "kiến thức ma pháp";tu luyện" và "kiếm tiền" lên cột ngoài cùng bên trái.

Cậu tiếp tục ghi "lợi ích ngắn hạn';thiệt hại ngắn hạn lợi ích lâu dài" cùng "thiệt hại lâu dài".

Valhein phân tích kiến thức ma pháp trước tiên.

Chương 40: Chịu phạt

Chương 40: Chịu phạt

Chịu phạt

Lợi ích ngắn hạn: Thành tích, tâm tính tốt đẹp, có cảm giác thành tựu, có động lực, cảm thấy thỏa mãn, được thầy cô và bạn bè công nhận.

Thiệt hại ngắn hạn: Tốn thời gian, mệt mỏi.

Lợi ích lâu dài: Học vấn uyên bác, cơ sở vững chắc, có không gian trưởng thành rộng lớn, có tiền tài lợi nhuận, càng được kính trọng, cách ước mơ càng ngày càng gần.

Thiệt hại lâu dài: Người yêu?

Valhein nhìn một chút, cảm thấy hơi ít, thế là bắt đầu suy nghĩ kỹ hơn, sau đó không ngừng bổ sung hoặc xóa đi.

Hết một tiết học, cuối cùng Valhein cũng phân tích xong hết ba con đường.

"Kiếm tiên đúng là rất có ích, nhưng nếu nó ảnh hưởng đến học tập và tu luyện thì mất nhiều hơn được. Cậu không hẳn là nhất định phải có tinh linh thiên phú của bàn tế, huống chi, xét khả năng cậu đạt được thiên phú cường đại cực kỳ hiếm hoi, chỉ có thể đạt đến thiên phú bình thường. Hơn nữa rất nhiêu thiên phú không thể trực tiếp nâng cao năng lực của cậu, cần nhờ vào tu luyện và tri thức đây đủ mới có thể thay đổi được lực lượng càng mạnh."

"Cho nên cho dù cậu kiếm tiền, cũng cố hết sức giảm bớt việc

tiêu tốn thời gian, hoặc là thuê người khác, hoặc là hợp tác cùng người khác.

"Còn về học tập và tu luyện..."

Valhein dành thời gian lớp học thứ hai tiến hành phân tích so sánh kỹ càng tỉ mỉ, cuối cùng cũng vì tương lai lâu dài, cắn răng làm ra lựa chọn không thể khác hơn.

"Ít nhất trong một tháng tới, cậu sẽ buông bỏ việc kiếm tiền và tu luyện, trước mắt sẽ điên cuồng học tập kiến thức, tạo nền tảng cho tốt, bù đắp những thiếu sót. Chờ một tháng sau, cậu càng hiểu rõ hơn thế giới này, lại kiếm tiền, nhất định sẽ làm ít hưởng nhiều. Chỉ có lợi ích lâu dài mới là lợi ích, lợi ích trước mắt gì đều có thể là tai họa, bởi vì một khi đã quen với lợi ích ngắn hạn thì tâm nhìn bị hạn hẹp thậm chí tự động bỏ qua lợi ích lâu dài."

"Cậu sẽ không làm con chuột sa hũ nếp."

Valhein xem bảng tin một lần nữa, sau đó phân tích chữ viết phía dưới bảng tin, chính thức xác định.

Trong lòng Valhein hiểu được, cho dù không lo lắng đến việc tốn thời gian cho hai lớp học, bản thân cũng sẽ đưa ra lựa chọn giống như vậy.

Nhưng viết ra rồi, giống như đưa ra lời hứa, giống như việc làm sáng tỏ tiêm thức, đại não sẽ có đủ cảm giác an toàn, càng thêm sẵn lòng cũng càng thêm dễ dàng hành sự, sẽ không tạo ra chống đối gì.

Nghĩ ngợi một hồi, Valhein lại thêm một hàng chữ ở cuối trang.

Không có ghi chú sẽ không có phát sinh.

Valhein nhìn dòng chữ này, trong lòng bùi ngùi.

Nhiêu năm trước đến tận hôm nay, Valhein vẫn tin tưởng đại não của mình, vẫn coi trọng cảm giác trực giác, vẫn cảm thấy mình rất thông minh và giỏi suy sét, nhưng sau khi liên tục vấp phải trắc trở, thay đổi phương thức suy xét, không còn chỉ dựa vào đại não, mà là ghi chép lại sự việc một cách đầy đủ, dựa vào các phương pháp mà chuyển đổi ý tưởng thành văn bản phân tích.

Kết quả chính là kiến thức của Valhein về mọi thứ được nâng tâm chưa từng có, cuộc sống có những thay đổi chưa từng thấy.

Sau khi xác nhận, Valhein tiếp tục học môn toán học vào buổi sáng của học kỳ trước.

Valhein không có mở sách giáo khoa, cũng không có mở ra ghi chú, thay vào đó, cậu lấy ra một tờ giấy trắng, dựa vào kí ức mơ hồ của mình vẽ ra sơ đồ tư duy.

Trong quá trình này, Valhein không chỉ củng cố trí nhớ kiến thức số học mà còn tiến hành phân loại, làm rõ ràng hơn mối quan hệ giữa các phần kiến thức khác nhau và hình thành một quy trình hoàn chỉnh từ đầu nhập đến đầu xuất ra.

Nhưng mà Valhein đã quên rất nhiều phần kiến thức.

Valhein không chỉ không nóng giận mà còn ngược lại rất phấn chấn, bởi vì việc quên đi thế này rất có thể là do cậu chưa hiểu biết đủ sâu nhưng cậu lại cố tình tự cho rằng mình đã hiểu.

Valhein nhìn lại ghi chú, xem rất nhanh, tập trung vào những phần kiến thức đã quên đi.

Sau đó Valhein sử dụng phương pháp chắt lọc nhớ lại, chắt lọc phần kiến thức để bổ sung sơ đồ tư duy.

Sau nhiều lần làm tới làm tới lui, trước khi lớp học thứ hai kết thúc, Valhein cuối cùng đã hoàn thành sơ đồ tư duy về tất cả các phần kiến thức trong sách giáo khoa toán năm ngoái.

Valhein cảm thấy đầu óc như bị vắt kiệt sức lực, ngây ngẩn cả người.

Nhưng đồng thời, trong lòng cậu có cảm giác đạt thành tựu, thỏa mãn và vui sướng vượt xa những gì của bình thường.

Valhein nhẹ nhàng tinh tế cảm nhận cảm giác thoải mái này.

Phần thưởng cường hóa.

Đinh... Chuông báo tan học vang lên.

Valhein ngồi trên ghế, đôi mắt đờ đẫn, sức lực đã cạn kiệt.

"Valhein, cậu không sao chứ?" Hoth lo lắng nhìn Valhein.

"Không sao."

Valhein nói xong thì vui vẻ hớn hở cầm cuốn sách ma thuật bước ra ngoài.

"Cậu đi đâu thế?"

“Tìm giáo viên và chịu phạt."

Hoth ngờ vực khó hiểu, cảm thấy rằng Valhein đang có chút không ổn, anh ta đi theo ngay phía sau.

T¡ liếc nhìn bóng lưng của Valhein rồi tiếp tục vùi đầu học hành.

Valhein nhanh chóng tìm đến tòa nhà của giáo viên năm hai, bên trong được ngăn thành nhiều phòng.

Valhein tìm đến phòng Niedern, gõ cửa, lễ phép cúi đầu nói: "Chào thầy."

Niedern ngạc nhiên liếc nhìn qua Valhein, sau đó mới nhớ tới

chuyện buổi sáng, không ngờ học sinh này lễ phép như vậy, gõ cửa, cúi đầu chào hỏi, so sánh với Valhein thì những học sinh khác đúng là bọn người Bắc Âu man rợ.

Chương 41: Chịu phạt (2)

Chương 41: Chịu phạt (2)

Chịu phạt (2)

"Ừa." Niedern gật đầu đáp lại.

Valhein nói với vẻ mặt áy náy: "Thầy Niedern, cả ngày hôm nay em vì hổ thẹn chuyện đến trễ sáng nay, cái gì trên lớp cũng nghe không vô, trong lòng vô cùng đau buồn..."

"Vậy lúc cậu đánh Hutton đã bớt đau buồn rồi chứ?" Niedern cắt ngang lời Valhein đang nói, giọng điệu có vẻ nghiên ngẫm.

Valhein hơi sửng sốt, thâm nghĩ thầy là một giáo viên, tổn hại học sinh như thế được không?

Valhein giả vờ như không nghe thấy, nói tiếp: "Cho nên, em quyết định tự phạt chính mình, lấy tác phong học tập nghiêm túc làm gương!"

Niedern chỉ ngây người nhìn Valhein, ngay cả con mắt giả bên trái cũng hiện lên vẻ nghi hoặc.

Valhein nói tiếp: "Hãy phạt em vì phục vụ cho các bạn học trong lớp. Em đã nghĩ ra biện pháp trừng phạt rồi. Mỗi buổi chiều trước khi tan học, em đều sẽ đến tìm thầy để hỏi kiến thức trọng tâm của lớp học trong ngày và nên ôn tập những gì vào buổi tối. Đồng thời, em cũng muốn hỏi qua lớp học ngày hôm sau sẽ dạy những gì và xem trước những phần kiến thức nào. Cuối cùng, em sẽ ghi nội dung cần ôn và cần chuẩn bị trong ngày viết lên bảng đen ma pháp để phục vụ cho các bạn học!"

Niedern im lặng nhìn vào Valhein, không nói được lời nào.

Sau một lúc, Valhein hỏi thăm dò: "Thầy Niedern tốt bụng nhất trong Học viện Plato, thầy nghĩ sao?"

Niedern sau đó hỏi,'Ý này là do tự cậu nghĩ ra hả sao?"

"Đúng vậy, nhưng em chủ yếu muốn trừng phạt bản thân và thể hiện sự công bằng công chính liêm minh của Học viện Plato, nếu không thì em cũng không muốn làm như vậy đâu." Valhein tỏ vẻ bất đắc dĩ lắm.

Niedern im lặng một lúc rồi hỏi: "Em nói thật đi, suốt kỳ nghỉ hè có phải đều đi học kịch, hơn nữa chủ yếu học về diễn xuất đúng không?"

"Thầy, xin hãy tin tưởng vào học trò của mình!" Ánh mắt Valhein kiên định.

Khóe miệng Niedern hiện lên một nụ cười, ông ta gật đầu: "Được rồi. Tôi đồng ý với hình phạt này. Thời hạn một tháng đi, sau một tháng, ai đến lớp trễ cũng đều sẽ bị phạt như vậy...

Valhein dứt khoát nói: "Xin thây hãy phạt em ít nhất một năm! Chỉ có cách này mới để cho em ghi nhớ được bài học kinh nghiệm, chỉ có như vậy, em mới có thể khiến các bạn học khác lấy em làm tấm gương xấu tiêu biểu và khắc sâu hậu quả của việc đi học trễ."

Ned nhìn chằm chằm Valhein một hồi lâu, sau đó nhẹ nhàng gật đầu nói: "Vì cậu có tinh thân tự giác như vậy, tôi đồng ý với cậu."

Valhein mở ghi chú ra rồi nói: "Buổi học hôm nay là để ôn lại nội dung của năm ngoái. Nội dung ôn tập phức tạp quá nên không cần sắp xếp cho học sinh ôn tập. Như vậy xin hỏi thây Niedern, tối nay chúng em về nhà chác là chuẩn bị mấy nội dung của những môn học nào, nội dung trọng điểm của nó là gì?"

Niedern cũng không có xem qua sách ma pháp, mở miệng nói: "Ngày mai tôi sẽ có lớp học ma pháp cơ bản, lớp học ngôn ngữ người khổng lồ và lớp học thiên định. Nên xem trước chương đầu tiên của lớp học ma pháp cơ bản, trong đó tập trung vào bốn nguyên tố lớn trong thế giới ma thuật là đất, lửa, gió, nước, các đặc điểm ma pháp của bốn vương quốc lớn, các phép thuật cơ bản của ma pháp tập sự..."

Niedern duy trì tốc độ nói chuyện vững vàng, trong khi đó Valhein cũng ghi chú lại rất nhanh và hoàn thành nhanh chóng.

"Cảm ơn thây Niedern, bây giờ em đi tìm giáo viên khác."

"Không cần thư ma pháp sao?" Niedern hỏi.

"Như vậy trừng phạt không được hiệu quả" Câu trả lời của Valhein vô cùng chắc chắn.

Niedern nhẹ nhàng gật đầu, đăm chiêu suy nghĩ.

"Vậy em đi hỏi thăm những giáo viên khác có lớp ngày mai, tạm biệt thây."

Valhein lại cúi đâu một nửa, sau đó xoay người rời đi.

Ngay sau khi Valhein bước ra khỏi cửa văn phòng, phía sau lưng cậu vang lên giọng nói của Niedern.

"Sau này học ít diễn kịch đi!" Giọng nói Niedern có chút vui mừng.

Valhein vội vàng rời đi, nhưng trong lòng thâm nghĩ, giáo viên nghiêm túc tốt bụng đầy sao? Nghiêm túc chỗ nào chứ? Tốt bụng chỗ nào chứ?

Valhein lại đi đến văn phòng của các thây cô khác để hỏi nội dung cần chuẩn bị cho tất cả các chương trình học ngày mai, sau

đó mới đi vê phòng học.

"Không sao chứ?" Hoth hỏi.

"Không sao, tôi ổn!" Valhein nói.

"Vậy cậu tìm giáo viên để làm gì?"

"Trước khi tan học thì anh sẽ biết thôi."

"Ồ." Hoth yên tâm. Vào tiết học cuối cùng, Niedern xuất hiện trên bục giảng, nói: "Các em ra ngoài với thây, lớp thiên định ở bãi cỏ." Nói rồi, ông ta đi ra khỏi lớp.

Đám người nhẫn nhịn một ngày, sau khi nghe nói có thể học ở bên ngoài thì lập tức vui vẻ chạy ra ngoài.

"Rốt cuộc thì cũng xứng với tên của Học viện Plato, tôi nghe nói khi thầy Plato mới lập học viện thì đêu vừa đi vừa dạy học!"

"Đúng vậy, đó mới là Học viện Plato mà chúng ta hướng tới.'

"Thôi đừng nghĩ, nếu lúc đó thây Plato cũng dạy cùng lúc mấy trăm học sinh, thì thây ấy cũng không thể nào vừa đi vừa dạy, dạy học chứ có phải chăn cừu đâu!"

Valhein đi theo đám đông đến một bãi cỏ an tĩnh.

Niedern đứng trước trước mặt mọi người, nói: "Các em chọn chỗ ngồi đi. Mục đích của bài giảng này không phải dạy các em thiền định mà là cảm nhận thiền định. Thầy biết có một vài em đã tiếp xúc với thiền định, nhưng thầy hy vọng các em vẫn làm theo thầy."

Đám người ngồi xuống theo vị trí của mình trong lớp.

Chương 42: Ánh sáng từ thế giới của thần

Chương 42: Ánh sáng từ thế giới của thần

Ánh sáng từ thế giới của thần

Paloma vẫn ngồi cạnh Valhein, thân thể vẫn thẳng tắp, kiêu ngạo như một con thiên nga.

Valhein nhìn cô ấy một cái, cảm thấy cô ấy càng kiêu ngạo hơn lúc bình thường, dáng vẻ nắm chắc phân thắng trong tay.

'Xem ra cậu ấy đã hiểu rõ việc thiên định..."

Valhein lại liếc mắt nhìn Rollon, cậu ta vẫn ung dung như cũ.

Đa số học sinh đều vô cùng phấn khích.

Valhein lật vở ra rôi nhìn Niedern.

Niedern nói: "Trước khi bắt đầu thiên định, thây sẽ che thị giác của các em, ngăn cản các em nói chuyện, đây là để các em có được trải nghiệm tốt hơn. Nếu như trong quá trình thiên định mà các em mắc phải chuyện gì khó giải quyết, thì cứ nhấc tay ra hiệu để thẩy giải quyết."Bây giờ mỗi người ngồi xuống theo tư thế thoải mái nhất, nhớ, là ngôi chứ không phải nằm, đây là lớp thiên định chứ không phải lớp ngủ."

Có nhiều học sinh cười.

"Có lẽ trong quá trình thiên định lần này, các em sẽ may mắn nhìn thấy bầu trời sao, mà trên bầu trời sao sẽ có mấy hoặc mười

mấy vết nứt khổng lồ và bắn ánh sáng ra. Đừng sợ, đó chính là vách ngăn của hai giới. Mặc dù mọi người còn chưa học lớp ma pháp cao hơn lớp cơ bản, nhưng có lẽ các em đều đã nghe nói qua, thế giới mà chúng ta đang sinh sống có tên gọi tắt là Nhân giới, mà thế giới các vị thần sinh hoạt gọi tắt là Thần giới. Thần giới là nơi các vị thần được sinh ra, chính vì vậy mà nơi đó chứa lực lượng cường đại."

"Mỗi người có một cách giải thích khác nhau cho nguồn gốc của những khe nứt này, có người nói chúng là tàn dư trong cuộc chiến của các vị thần, có người lại nói là Prometheus để lại vì loài người. Tóm lại, ánh sáng do những vết nứt kia phóng ra là lực lượng đến từ Thần giới. Mục đích thiền định của chúng ta là tiến vào bên trong lớp ánh sáng đó, hấp thụ lực lượng trong đó. Bởi vì chiến sĩ có thể không ngừng luyện huyết mạch thần lực, nhờ huyết mạch thần lực mà bọn họ có thể tiếp xúc ánh sáng đến từ Thần giới trong thời gian dài, không ngừng hấp thụ lực lượng từ đó. Mà ma pháp sư thì khác, bởi vì không có huyết mạch thần lực nên chỉ có thể hấp thụ lực lượng trong quá trình thiền định."

"Nếu có ai nhìn thấy ánh sáng đến từ Thần giới thì đừng hoảng hốt, cũng đừng vui mừng. Hãy tập trung cao độ cảm ứng những ánh sáng kia, tìm kiếm ánh sáng hấp dẫn các em nhất. Ánh sáng của Thần giới cách chúng ta vừa xa vừa gần, mà ngài Thales đã từng nói, càng xa càng cường đại mà cũng càng nguy hiểm. Nếu như tự tin với thiên phú của bản thân thì có thể lựa chọn ánh sáng xa nhất, nhưng mà các em phải gánh chịu rủi ro cao. Nếu không tự tin với thiên phú của bản thân thì các em có thể chọn ánh sáng gần bản thân nhất. Mặc dù ánh sáng gân có nhiều người sử dụng nhưng nó vô cùng an toàn."

"Tất nhiên là cũng có thể chọn tia sáng không gần cũng không xa. Tóm lại, tất cả đều dựa vào sự quyết định của các em. Nếu như các em không thể quyết định thì từ bỏ lựa chọn, tiến hành học tập hoặc hỏi thây, khi nào có đáp án thì lại tiếp tục tiến hành lựa

chọn."

"Có lẽ đa số các em sẽ không nhìn thấy ánh sáng từ Thần giới, nhưng mà không cần phải vội vàng, chỉ cần các em không ngừng tu luyện, không ngừng học tập, chắc chắn các em sẽ tìm được ánh sáng từ thế giới của thần cho riêng mình. Được, ai có thắc mắc gì thì có thể hỏi thầy."

Thế là, những học sinh hay thắc mắc nhao nhao đặt câu hỏi.

Valhein nhìn thoáng qua Hoth.

Hoth từng nhận được quá nhiều ánh mắt này, anh ta lập tức hiểu ra, ảo não nói: "Thật ra hai năm trước tôi có làm quen với thiên định nhưng chưa bao giờ nhìn thấy ánh sáng từ Thần giới."

"Đừng nản lòng! Chỉ cần có cố gắng thì chắc chắn anh sẽ thăng cấp thành tập sự." Valhein nói.

'Mong là vậy. ' Hoth nói.

Valhein vừa nghe giảng bài, vừa ghi từ khóa chứ không ghi toàn bộ câu.

Chỉ trong chốc lát sau, thây Niedern nói: "Tốt, hiện tại tất cả các em tìm tư thế thoải mái rồi ngồi xuống, thầy sẽ sử dụng ma pháp để đóng miệng và mắt của các em lại."

Valhein vô cùng chờ mong, cậu rất muốn biết thiên định mà mình đã từng học có hiệu quả ở thế giới này hay không.

Nếu như có, vậy thì ít ra hiệu suất thiền định của cậu sẽ gấp đôi bạn cùng lớp.

Niedern mặc áo bào xám giơ tay phải lên, khẽ lung lay ngón trỏ, một chiếc nhẫn ngọc trên ngón trỏ phát ra ánh sáng màu xanh nhạt, nháy mắt bao phủ toàn trường.

Trước mắt Valhein là một màu đen kịt, cổ họng cùng khoang miệng mất đi vị giác.

Trong nháy mắt này, cho dù Valhein đã có sự chuẩn bị từ sớm thì cậu cũng hơi bối rối.

Đây là lần đầu tiên cậu cảm nhận sức mạnh của ma pháp.

"Thầy nhìn thấy có nhiều em lo lắng, đừng hốt hoảng, chúng ta vẫn đang ngồi trên đồng cỏ, thây sẽ không bỏ các em. Hiện tại, các em có thể tưởng tượng theo lời thầy. Các em tưởng tượng bản thân đang ở trên bãi biển sau giờ ngọ vào mùa thu, ánh mặt trời ấm áp chiếu xuống, bãi cát mềm mịn nhẫn nhụi. Đối diện các em là biển Aegean xanh thẳm, chim hải âu khẽ kêu, gió biển phơ phất, vị mặn của nước biển lạc vào khoang mũi. Sóng biển dịu êm đánh vào bờ cát phát ra âm thanh rì rào...

Khi nghe Niedern tiến hành dẫn lối vào thiên định, lòng Valhein lại nảy sinh mâu thuẫn.

Chương 43: Ánh sáng từ thế giới của thần (2)

Chương 43: Ánh sáng từ thế giới của thần (2)

Ánh sáng từ thế giới của thần (2)

Có rất nhiều phương pháp thiền định, khi học tâm lý học ở Ngôi Sao Xanh, Valhein cố ý tìm một ngày cuối tuần, tắt hết tất cả các thiết bị điện tử, không giao tiếp với bất cứ ai, ở nhà một mình rồi sử dụng các phương pháp thiền định.

Có phương pháp thiền định tưởng tượng hoặc biến đổi thành vật bên ngoài, ví dụ như phương pháp thiền định trên ngọn núi, phương pháp thiên định trên sao trời, thiên định trong hồ, quét tuyết, cá bơi...

Có phương pháp thiên định từ cảm xúc của trái tim.

Có thiên định từ ngũ giác, thiên định từ xúc giác, thiên định từ thị giác, thiên định từ thính giác, thiên định từ khứu giác và thiền định từ vị giác, còn có thiên định từ việc đi chân trần.

Còn có thiền định bằng cách hít thở cơ bản nhất.

Valhein thử mấy chục cách thiền định, nhưng cuối cùng cậu nhận ra phương pháp tưởng tượng vật bên ngoài không có tác dụng đối với cậu.

Sau nhiều lần suy nghĩ và so sánh, cùng với kết hợp những kiến thức liên quan thì cuối cùng Valhein cũng hiểu ra, mỗi người sẽ có một 'khuôn mẫu cảm nhận" khác nhau đối với thế giới bên ngoài, không cân bàn đến phương pháp thiền định mà cả định

nghĩa về thiên định của mỗi người cũng đều khác nhau.

Valhein đã từng không ngừng thử, cậu cũng phát hiện phương pháp thiền định thích hợp với mình nhất, chính là liên quan đến cơ thể, ví dụ như thiền định bằng ngũ giác, ví dụ như thiền định bằng cách đi chân trần, ví dụ như thiền định bằng cách quét toàn thân.

Cuối cùng, Valhein lựa chọn phương pháp thiên định bằng hít thở cơ bản nhất, kết hợp với thiền định bằng cách quét toàn thân.

Sau khi học tập bước đầu tiên của thiền định, Valhein phát hiện đối với cậu, thiên định có nghĩa là liên hệ cơ thể cùng linh hôn một cách chặt chẽ, để thể xác và tinh thần của bản thân được hòa quyện, để có thể nhìn thấy thân thể tốt hơn, từ đó thì có thể cảm nhận bản thân tốt hơn.

Valhein nhận ra khi sinh hoạt ở xã hội bùng nổ thông tin, trải qua mọi thứ trong quá khứ, cho dù là học, làm việc, thăng chức, kiếm tiền, thành công hay thất bại thì hâu như mọi thứ đều bị quyết định bởi thế giới bên ngoài, hâu như đều chạy theo những thứ ngoài kia.

Nhưng rõ ràng bản thân mới là điều cốt lõi, ấy vậy mà xưa nay cậu không cảm nhận cùng thăm dò thật kỹ.

Sau khi thiên định, cơ thể cùng tâm hồn của Valhein lại liên hệ với nhau. Cũng bắt đầu từ đỏ, Valhein hoàn toàn từ bỏ suy nghĩ chạy theo những thứ bên ngoài, cậu chuyển sang theo đuổi những thứ bên trong, bắt đầu truy tìm khát vọng chân chính từ sâu trong linh hồn, truy tìm cái tâm ban đầu của mình.

Sau này, năng lực thiên định của Valhein càng ngày càng tiến xa, cuối cùng trải qua tu luyện khổ cực thì cậu cũng đạt đến cảnh giới cực cao thành công.

Valhein không phản đối phương pháp này của Niedern, mà cậu rõ ràng rằng phương pháp thiền định bằng cách tưởng tượng, là cách làm dễ dàng đối với những người mới học, nó không có vấn đề gì đối với những người tương đối tập trung.

Nhưng vấn đề ở chỗ, nếu như tâm tư của người thiên định vô cùng sống động, tư duy bị phân tán thì trong quá trình tưởng tượng sẽ xuất hiện rắc rối.

Lúc ấy Valhein gặp rắc rối nhỏ, sau khi nhận ra thì lập tức sửa lại mới không lầm đường lạc lối.

Ở Ngôi Sao Xanh, rất nhiều người hướng dẫn thiền định đã không dùng phương pháp chỉ dẫn quá hư ảo này, bọn họ đều dùng âm nhạc êm dịu sau đó bắt đầu từ cảm giác của thân thể, lập tức cảm nhận là trụ cột của chánh niệm.

Valhein chia thiền định làm ba cảnh giới quan trọng.

Tầng cảnh giới thứ nhất là cảm giác thân thể, dung hợp thể xác và tinh thần.

Tầng cảnh giới thứ hai thì chia làm ba giai đoạn nhỏ, là nhận biết bản thân, khẳng định bản thân và thăm dò bản thân, đây là cảnh giới hiện tại mà Valhein đang ở.

Tầng cảnh giới thứ ba là vượt qua chính mình. Nhưng Valhein chưa từng nhìn thấy người như thế này, bởi vì khi vượt qua bản thân thật sự thì người ta sẽ vô cùng khiêm tốn, sẽ cảm thấy bản thân chưa vượt qua chính mình. Nhưng mà, có thể khẳng định rằng người đã vượt qua bản thân đều có những thành tựu cực lớn.

Vứt bỏ những ý nghĩ hỗn tạp trong đầu, Valhein hít sâu một hơi rồi dùng miệng thở ra, đảm bảo thời gian thở cùng hít vào bằng nhau, sau khi làm xong thì Valhein im lặng.

Có phương pháp thiền định là duy trì hít bằng mũi và thở bằng

miệng, nhưng Valhein cho rằng phương pháp này trái với quy luật tự nhiên của cơ thể, thậm chí sẽ làm suy yếu công năng thở của mũi, cho nên cậu không chọn phương pháp hít thở như thế này.

Sau này, Valhein hoàn toàn không nghe Niedern hướng dẫn, mà cậu dùng phương pháp thiền định quét hình mà bản thân hay dùng nhất.

Đầu tiên, Valhein dời lực chú ý ở đôi mắt, cảm nhận cảm giác của đôi mắt rồi thả lỏng ý thức.

Tiếp đến, Valhein chú ý đến đại não, cảm nhận đại não, để đại não yên tĩnh rồi thả lỏng ý thức.

Sau đó Valhein bắt đầu từ tóc, sau khi cảm nhận và thả lỏng thì cậu tập trung từ trên xuống dưới của cơ thể, lướt qua da đầu, lỗ tai, cái trán, mũi... cuối cùng đến mu bàn chân, lòng bàn chân và đầu ngón chân.

Ở trong quá trình này, đôi lúc cậu sẽ nghĩ đến những chuyện linh tinh, ví dụ như giọng nói của giáo viên, lo lắng vê tương lai, Hutton trả thù, nhưng Valhein không phán xét cũng không lo lắng, không vì vậy mà cho rằng năng lực thiên định của bản thân không đủ, cậu chỉ tiến hành phân loại để xác định xem nó là gì rồi ném ra khỏi đầu.

Chương 44: Vách ngăn giữa hai giới

Chương 44: Vách ngăn giữa hai giới

Vách ngăn giữa hai giới

Lúc này, Valhein biết cậu đang thiền định.

Sau khi trải qua phương pháp thiên định quét hình, cơ thể cùng tâm hồn của Valhein càng thêm chặt chẽ.

Sau này, Valhein không hề cảm nhận được cơ thể, đầu óc bắt đầu trống rỗng, mọi thứ trở thành hư vô.

Tất cả trở thành hư vô, còn Valhein thì dường như cậu đã quên mất là mình đang thiền định.

Chỉ trong chốc lát sau, Valhein vẫn nhắm mắt như cũ nhưng đôi mắt của cậu lại khẽ động đậy.

Trong cõi u minh không biết chỗ nào, ở nơi mà chỉ có tinh thần mới có thể đến, một ý niệm trong đầu được sinh ra, giống như xuất hiện một Valhein thứ hai.

Valhein mới xuất hiện giống như một sự tồn tại siêu nhiên, cậu ta đứng trên đỉnh thế giới cùng bầu trời sao.

Cậu ta tồn tại, lại giống như không tồn tại.

Cậu ta độc lập, nhưng lại hòa quyện với thể xác và tinh thần.

Đây là tinh thần, hoặc là linh hồn, hoặc là một trạng thái kỳ dị

vượt qua cả bản thân.

Đây là tinh thần của cậu.

Tinh thần kỳ dị mới sinh ra này đang thăm dò tư tưởng bên trong Valhein, thăm dò chính cậu.

Giờ khắc này, Valhein lại biết mình đang thiền định nhưng đồng thời cũng đà bắt đầu có sự khác biệt.

Nhìn bản thân.

Đùng...

Đột nhiên Valhein cảm thấy trời rung đất chuyển, thế giới sụp đổ,

Nếu như vẫn là người mới thì Valhein sẽ lập tức bị đánh thức, nhưng cảnh giới thiên định hiện tại của cậu rất cao, cậu chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần chấn động rồi khôi phục bình thường ngay lập tức.

Không bao lâu, chấn động ngừng lại.

Đột nhiên Valhein "nhìn thấy" thế giới trên không đen kịt bắt đầu biến đổi, nó từ từ biến thành màu xanh đen. Vết nứt đếm không xuể xuất hiện trên màn trời xanh đen, những cái lỗ giống như mưa rơi qua bầu trời bị mây đen che kín, làm những tia nắng lít nha lít nhít rơi xuống.

Cho dù tinh thần trong lúc thiên định của mình vô cùng cường đại thì Valhein vẫn mơ hồ.

Không phải trước đó thầy Niedern đã nói cùng lắm thì chỉ có mười mấy vết nứt sao? Sao hiện tại lại có đến mấy tỉ, thậm chí nhiều vết nứt hơn thế này?

Valhein lại nghĩ đến lời của Niedern, nếu như thiên phú không

đủ thì chọn gần, thiên phú mạnh thì chọn xa.

Valhein nghĩ nghĩ, nếu như lý trí thì cậu sẽ chọn ở giữa, nhưng nếu như lý trí hơn, cậu nghĩ lại cái tế đàn kia, hình như cậu có thể chọn tia sáng xa nhất.

Valhein quyết định lựa chọn con đường lý trí nhất.

Bỗng nhiên Valhein phát hiện, bản thân đang thiền định ở thế giới của các vị thần, hoàn toàn khác với khi ở Ngôi Sao Xanh.

Ở Ngôi Sao Xanh, trạng thái tinh thần khi thiền định của cậu mặc dù siêu nhiên, mặc dù có thể thăm dò bản thân, nhưng căn bản thì thể xác và tinh thần là một, là vô hình vô chất.

Giống như không thể nắm lấy suy nghĩ.

Nhưng bây giờ, tinh thần của cậu lại có hình dạng cụ thể.

Dưới vách ngăn màu xanh đen của hai giới, một con người nho nhỏ đang lơ lửng, ngoại hình của cậu ta giống Valhein y đúc.

Valhein tí hon nhìn mình một chút, kinh ngạc cảm thán, sau đó nghĩ nghĩ rồi nắm chặt nắm tay, duỗi thẳng cánh tay bên phải, uốn lượn cánh tay trái rồi xông lên trước.

'Bay!

Valhein vừa suy nghĩ thì cơ thể của tinh thần lập tức bay trên màn trời xanh đậm, tiến vê khe hở xa nhất.

Valhein chỉ cảm thấy ánh sáng trước mắt chuyển động, nhưng mà chỉ trong thời gian ngắn, chúng hoàn toàn bay đến khu vực tập trung ánh sáng của thần.

Làm Valhein hoảng sợ vội vàng dừng lại, cậu nhìn lại thì thấy khu vực kia thu lại thành một chấm nhỏ không thể nhận ra, giống như ngân hà.

'Nhanh như vậy sao?"

Valhein suy tư một lúc, sau đó cậu tiếp tục bay dưới màn trời xanh đen.

Valhein cảm thấy bản thân nhanh đến nỗi biến thành ánh sáng.

Ngay từ đầu, cậu còn có thể nhìn thấy mấy vết nứt, nhưng đến cuối cùng thì chỉ có vách ngăn hai giới vững chắc ở trên không cùng bóng đêm vô tận, không nhìn thấy bất kỳ ánh sáng từ Thần giới nào. "Không lẽ mình bay hơi quá rồi?"

Đúng lúc này, một giọng nói dịu dàng vang lên.

"Các em, lớp thiên định hôm nay sắp kết thúc, thầy đã rút ma pháp lại. Hiện tại các em đừng mở mắt ra ngay lập tức, hãy bắt đầu tưởng tượng bản thân đang dần trở lại Học viện Plato, trở lại đông cỏ này, sau đó lại chậm rãi mở mắt ra..."

Valhein lập tức tưởng tượng cậu đang rời khỏi vách ngăn từ hai giới, chậm rãi về đến đồng cỏ.

Valhein mở to mắt thì phát hiện sắc trời ảm đạm, mặt trời sắp lặn rồi.

"Khò... khò...' Từng tiếng ngáy vang dội kêu lên.

Valhein quay đầu nhìn Hoth.

Thân thể to lớn kia ngồi im lặng như lái chum đựng nước, đầu rũ xuống, nước bọt chảy ra như thác, phát ra tiếng ngáy tựa như ma thú gào thét.

Mấy con yêu tinh lợn nghe được thì có mà bị hù chết.

Jimmy bất lực dùng đầu ngón tay chọc vào eo Hoth.

"Khò khò... hả ơ gì?" Hoth đột nhiên bừng tỉnh, trừng hai con mắt đỏ bừng nhìn bốn phía, sau đó nhận mình đã ngủ thiếp đi, mặt anh ta đỏ lên, cười ha ha.

Niedern cũng không ngại, nói: "Vừa rồi ai thấy được vách ngăn giữa Thần giới và Nhân giới thì giơ tay lên!"

Valhein nhìn xung quanh một lúc lâu, thì cậu phát hiện có chín bạn giơ tay, có ba người cùng bàn với cậu không chịu thua kém, Paloma, Rollon cùng Lake đều giơ tay lên.

Chương 45: Nghe lời khuyên của tôi

Chương 45: Nghe lời khuyên của tôi

Nghe lời khuyên của tôi

Valhein cũng muốn giơ tay, nhưng cậu nhận ra thành tích của chín người giơ tay đều rất tốt, hơn nữa cậu nhìn thấy hơi nhiều ánh sáng từ Thần giới, thế là cậu quyết định để khi nào ổn định thì lại bàn sau.

Niedern nhìn chằm chằm vào Valhein.

Valhein rất kinh ngạc, thầm nghĩ thây nhìn em làm gì?

Niedern dời mắt, chậm rãi nói: "Thây biết có một số em nghi ngờ thiền định, cho dám giơ tay, nhưng mà không sao, từ từ rồi sẽ quen thôi. Ngoài ra, chiếc nhẫn trong tay thầy có thể biết được các em có tiếp cận ánh sáng từ Thần giới hay không.

'Cái này cũng được sao?' Valhein nghĩ thâm.

Niedern nói: "Được rồi, chúng ta trở về phòng học thôi, thây có một chuyện muốn tuyên bố, cái này có liên quan đến hình phạt cho Valhein."

Tất cả bạn học đều tò mò quay đầu nhìn Valhein, có người cười trên nỗi đau của người khác, có người thì thông cảm.

Hutton cùng mấy bạn ở bàn thứ tư nghe xong thì lập tức cười khoái trá.

"Cố gắng lên!" Hoth vỗ nhẹ vào bả vai của Valhein, Valhein đang định đứng dậy thì lại không có sức lực nên đành ngồi xuống.

Hoth cười gượng một tiếng, anh ta vội vàng kéo Valhein lên.

Jimmy cười đi tới, nói: "Đừng sợ, thật ra Niedern rất tốt, có lẽ cũng chỉ phạt nhẹ thôi."

"Tôi cảm thấy Valhein sắp xong đời rồi." Albert nhỏ giọng nói.

Đám người trở vê phòng học, Valhein cố ý đi cuối cùng, sau đó không về chỗ ngồi mà đứng trước tấm bảng đen ma pháp, mặt hướng về tất cả bạn học.

Mấy người Hutton thì âm thầm giêu cợt, nhưng âm thanh không lớn bằng trước đó, chọc cho mấy bạn học xung quanh cười thầm.

Valhein tỏ vẻ không quan tâm, cậu bày ra thần thái của một học sinh kém.

Niedern khẽ ho một tiếng, nói: "Xét thấy bạn Valhein đến trễ trong ngày khai giảng đầu tiên, điều này ảnh hưởng vô cùng tệ, nó vi phạm tỉnh thần Học viện Plato. Vì vậy thây tuyên bố trong một năm này, trước khi tan học thì Valhein phải tìm các thây cô thu thập nội dung ôn tập của ngày đó, cũng thu thập nội dung cần chuẩn bị cho chương trình hôm sau, sau đó viết lên bảng đen nhắc nhở các bạn."

Valhein lập tức nói: "Em nhận hình phạt của thầy Niedern, hứa hoàn thành nhiệm vụ mỗi ngày, sau đó không bao giờ đến trễ nữa." "Tốt lắm. Đi viết đi!"

Valhein lập tức câm bút lông ngỗng ma pháp, đứng tại chỗ viết lên bảng đen.

Chữ Hy Lạp xiêu xiêu vẹo vẹo xuất hiện trên bảng đen, làm

nhiều bạn học bật cười.

Ngay từ đầu, Niedern nhíu mày nhưng ông ta nhanh chóng phát hiện, tuy chữ của Valhein không đẹp nhưng từng chữ đều rất vững vàng, cho nên ông ta khẽ gật đầu.

Sự cố gắng vụng về vượt lên cả thông minh mà buông thả.

Ít lâu sau, Valhein viết hết nội dung cần chuẩn bị cho ngày mai lên bảng đen.

Sau khi viết xong, Valhein còn nhìn một lúc lâu rồi vô thức gật đầu.

Có mấy bạn học thì không nhịn được mà cười ra tiếng.

"Trở về đi!" Niedern nói.

"Cám ơn thây." Valhein mỉm cười về chỗ ngồi.

Nhưng mà có vài bạn học có thành tích tốt thì nhìn Valhein suy tư gì đó.

Valhein vừa ngồi xuống thì nhận được thư ma pháp của học sinh giỏi Lake.

"Đây là hình phạt do cậu nghĩ ra hay của thây Niedern?"

"Tất nhiên là của thây Niedern rồi." Valhein lập tức trả lời.

"Vậy cậu có thể nhường cơ hội này cho tôi không?" Lake phát tin thứ hai đến.

"Cậu nghĩ tôi là hạng người gì? Sao tôi có thể để cậu chịu phạt thay tôi? Tôi là người vì bản thân mà bán đứng bạn bè sao? Cậu yên tâm, chừng nào tôi còn thì tôi sẽ không để cậu bị phạt. Cậu đứng thứ hai trong xếp hạng cuối kỳ do bị Rollon vượt mặt, cậu không thể lãng phí thời gian như vậy. Nghe tôi khuyên này, đừng

suy nghí lung tung, tập trung thời gian vào việc học để đuổi kịp Rollon. Cố lên!"

"..." Lake trả lời bằng mấy dấu chấm câu.

Hoth hỏi thầm: "Tôi nhớ ra rồi, vừa rồi cậu đi phòng giáo viên là để làm chuyện này đúng không?"

"Ừ"

Lúc này, tiếng chuông tan học vang lên.

Có nhiều học sinh kích động chuẩn bị rời đi, nhưng một câu nói của Niedern đã đánh tan mộng đẹp của bọn nhỏ.

"Hôm nay chúng ta học thêm nửa tiết nữa."

Các học sinh tỏ ra chán chường.

Niedern tiếp tục nói: "Theo thông lệ, ngày học đầu tiên của mỗi học sinh năm hai đều phải trả lời một vấn đề, sau đó các bàn tiến hành thảo luận. Hiện tại, tất cả các em mở sách ma pháp ra, mở giao diện gửi thư cho thầy. Khi thấy hỏi xong thì các em phải viết đáp án trong vòng ba giây. Cũng chính là sau khi thầy hỏi thì các em nghĩ gì viết nấy. Cho dù không phải đáp án hoặc lòi mắng người thì cũng phải viết. Rõ chưa?"

"Rõ ạ...' Các bạn học trả lời một cách yếu ớt.

Niedern đột nhiên cười lạnh, ông ta nói: "Tiếp theo, thây muốn nói trọng điểm, nếu như quá ba giây mà các em không có đáp án thì năm nay các em sẽ bị trượt. Cho dù đạt được huy chương Bạch Ngân, cho dù các em làm viện trưởng thì năm nay các em vẫn bị trượt."

Không biết vì cái gì, nhiều học sinh cảm thấy lạnh run, rất ít khi thây Niedern mở miệng uy hiếp.

"Thầy biết các em còn ôm hy vọng, nhưng thầy có thể nói cho các em biết, chín năm trước có một chiến sĩ quý tộc thiên tài bởi vì chậm một giây mà bị đánh trượt. Ông nội của cậu ta không thể nào bỏ qua vết nhơ này nên đã đến học viện làm ầm lên. Ông nội của cậu ta là chiến sĩ Thánh Vực, nhưng kết quả như thế nào thì các em cũng có thể đoán được, ông ta trở thành thức ăn cho đài phun nước Sea Devil.

Chương 46: Nghe lời khuyên của tôi (2)

Chương 46: Nghe lời khuyên của tôi (2)

Nghe lời khuyên của tôi (2)

Valhein biến sác, lúc này cậu mới nhớ mấy bức tượng trong đài phun nước kia chỉ là vật trang trí, phần cốt lõi bên trong là con Marin Devimon bị quỷ hóa.

"Sau này phải cách xa đài phun nước kia..." Valhein lạnh sống lưng.

Niedern liếc nhìn cả lớp, hỏi: "Bây giờ đã rõ chưa?"

"Rõ rồi." Lần này giọng nói của bọn họ lớn hơn vừa rồi.

"Chưa ăn cơm sao? Thầy không nghe rõ."

"RõiI Rồi!" Các học sinh rống to.

Valhein cũng không thể không hét cùng. Thậm chí đến cả quý tộc Rollon rất ít nói chuyện cũng mở miệng, chỉ có Paloma vẫn ngậm miệng như cũ.

"Tốt lắm! Bây giờ tất cả các em tập trung tinh thần, sau khi thầy đặt vấn đề xong thì thầy sẽ đếm, đếm đến ba thì tất cả ngừng lại."

Bầu không khí của phòng học trở nên căng thẳng, đám người nhìn chằm chằm sách ma pháp trước mặt.

"Được rồi, vấn đề là Viện trưởng của Học viện Plato ra lệnh cho tất cả các em leo lên núi Olympus, vậy các em sẽ làm thế nào? Một! Hai..."

Tất cả học sinh không dám nghĩ nhiều, bọn họ viết đáp án rồi gửi đi.

Valhein nghe câu hỏi xong thì cậu hơi sửng sốt, bởi vì đầu cậu xuất hiện hai cách, nhưng sau đó Valhein nghĩ cách đầu tiên của cậu quá tiến bộ, cho nên chọn cách thứ hai.

"Tìm kiếm phương pháp leo lên." Sau khi viết xong, Valhein lập tức gửi đi.

Gửi xong, Valhein nghe được tiếng thở ra của đa số các bạn trong lớp/

"Bộp!"

Tiếng của Niedern vang lên, đã hết thời gian trả lời.

"Tốt lắm, các em đều hoàn thành, thầy rất hài lòng.

Đám học sinh lập tức nhận ra, thây Niedern cố ý chờ một lúc để đảm bảo ai cũng trả lời. Giờ bọn họ mới hiểu được, những lời hù dọa trước đó là để buộc bọn họ viết cách đầu tiên mình nghĩ ra.

Vài học sinh rơi vào trầm tư.

Niedern nói: "Thây đã nhận đáp án, hiện tại các nhóm ngồi thành một vòng, nói đáp án của các em rồi bắt đầu thảo luận." Valhein nghe vậy thì đứng dậy, cầm ghế ngồi một chỗ với sáu người còn lại trong nhóm.

Sáu người tôi nhìn cậu, cậu nhìn tôi, tạm thời không biết nói gì.

Paloma giơ sách ma pháp lên, để trang sách cho những người

khác nhìn, trên đó viết một từ.

Cách.

Valhein kinh ngạc nhìn thoáng qua Paloma, không ngờ cậu ấy và mình có ý tưởng giống nhau như đúc. '

Sau đó, Valhein nhìn cô ấy với ánh mắt cảm thông, xem ra Paloma không thể nói chuyện thật.

dJimmy cười nói: "Để tôi nói trước. Đáp án của tôi là đi vòng qua. Lúc ấy tôi cũng không biết vì sao mình lại nghĩ như vậy, dù sao tôi không dám trèo lên núi Olympus, lỡ như chạm phải thần thì họ sẽ đánh chết tôi bằng tia chớp mất, như vậy thì quá thảm rồi. Còn các cậu thì sao? Rollon, cậu viết gì?"

Rollon bỏ giáo cùng kiếm dài ra, hành động này làm Valhein và mấy người còn lại trợn trắng mắt.

"Tôi viết "rời khỏi"." Cậu ta lật sách ma pháp ra cho đám người nhìn một chút.

Hoth cũng lấy sách ma pháp ra, nói: "Tôi viết "leo lên". Lúc ấy tôi không nghĩ nhiêu, nếu viện trưởng của Plato bảo thì tôi nghe là được rồi."

"Dũng cảm!" Jimmy nói.

Valhein nói: "Tôi viết "tìm kiếm phương pháp leo lên." Nói rồi, cậu giơ sách ma pháp lên.

Con ngươi xanh thẳm của Paloma lóe lên một cái.

Những người còn lại thì Valhein một chút, rôi lại nhìn Paloma một chút.

Jimmy đảo mắt, cười ha ha nói: "Còn Lake thì sao?"

Lake hơi tái mặt, cậu ta giơ sách ma pháp lên, nói: "Lúc ấy tôi chỉ nghỉ em gái phải làm sao đây chứ không nghĩ cái khác, cho nên chỉ có thể viết lên."

Phía trên viết "Em gái phải làm sao đây?”

"Ha ha, tôi biết cậu sẽ như vậy mà." Jimmy cười nói: "Còn Albert thì sao?"

Albert nhỏ dầy hơi xấu hổ, nói: "Tôi không nói có được không?"

"Cậu cứ nói đi!" Jimmy tức giận bảo.

Albeart dùng cánh tay bọc xương giơ sách ma pháp lên, trên đó viết "trốn".

Jimmy nhịn không được cười ha hả, đốm tàn nhang trên mũi suýt nữa thì nhảy ra.

Ống tay áo của Albert trượt xuống, Valhein nhìn thấy cánh tay của cậu ta có nhiều vết thương, nhưng Albert lập tức rụt tay lại, dùng ống tay áo che cánh tay, mặt đỏ lên, cúi đầu không nói gì.

dJimmy ho một tiếng giấu đi sự xấu hổ của mình, nói: "Bảy đáp án của chúng ta là "cách""rời khỏi","\đi vòng qua”tìm kiếm phương pháp leo lên""em gái phải làm sao đây" và "chạy trốn". Được, như vậy... bây giờ chúng ta thảo luận cái gì?"

Bảy người tôi nhìn cậu, cậu nhìn tôi, cũng không ai biết phải nói gì.

Mấy nhóm khác cũng vậy, bọn họ cũng không biết phải thảo luận điều gì.

Phòng học trở nên yên tĩnh đến kỳ lạ.

Valhein không để ý đến những người khác, cậu lẳng lặng suy

nghĩ, nhưng càng nghĩ thì tim càng đập nhanh, dường như cậu cảm thấy mình làm mọi chuyện nghiêm trọng lên, cho nên không nghĩ nữa.

Jimmy thấy không có ai nói chuyện, cậu ta lên tiếng: "Vừa rồi tôi nghĩ một hồi, có lẽ đây là thây dùng danh nghĩa của viện trưởng Plato để kiểm tra cách xử lý tình huống của chúng ta.

“Có lẽ là vậy. Đột nhiên Valhein nói một câu.

Jimmy vui vẻ nhìn Valhein một cái, nghiêm túc phân tích: "Tôi nói quan điểm của tôi một chút. Ai cũng biết núi Olympus ở phía Tây Bắc Hy Lạp, nơi đó mây mù lượn lờ quanh năm, kết nối với điện Thần của Zeus ở Thần giới. Mà điện Thần của chúa tể Zeus cũng là điện Thần của các vị thần ở Hy Lạp. Không cần tôi nhiều lời thì mọi người cũng biết nơi đó nguy hiểm đến cỡ nào. Chỉ cần rõ điểm này thì vấn đề trở nên đơn giản ngay lập tức."

Chương 47: Làm sao để trở thành thân?

Chương 47: Làm sao để trở thành thân?

Làm sao để trở thành thần?

Jimmy mỉm cười liếc nhìn đám người, tự tin nói: "Gặp phải thời điểm khó khăn, Valhein cùng Paloma muốn tìm "cách", chỉ muốn giải quyết khó khăn chứ không nghĩ xem khó khăn đó có thể giải quyết hay không. Dũng sĩ Hoth thì can đảm hơn, anh ta không nghĩ ngợi gì cả. Lake thì lo lắng cho em gái nên không để mắt đến khó khăn của bản thân. Albert lợi hại hơn, cậu ta chạy ngay lập tức chứ không nghĩ gì. Còn tôi và Rollon thì khó lợi hại, chúng tôi biết đánh giá độ khó, quyết định hành động sáng suốt nhất chứ không mạo hiểm gây hại đến tính mạng."

Đám người mỉm cười, dường như bọn họ công nhận quan điểm của Jimmy.

Nhưng mà, đột nhiên ánh mắt của Valhein cùng Paloma chạm nhau, sau đó lại tách ra nhanh chóng.

Hai người đều thấy sự dửng dưng trong mắt đối phương, là kiểu thờ ơ tuy biết đối phương sai nhưng cũng không muốn giải thích.

'Vậy mọi người nói đi, Hoth thì sao." .Jimmy cười nói.

Hoth gãi đầu một cái rồi lên tiếng: "Tôi thấy đúng là tôi thô lỗ thật, bây giờ suy nghĩ lại thì tôi thấy Valhein và Paloma có lý hơn."

"Ồ? Còn Valhein? Mùa hè này cậu thay đổi nhiều lắm." .Jimmy

cười nhìn Valhein.

"Tôi cảm thấy cậu nói rất tốt." Valhein cười nói.

"Cậu vẫn kiên trì sao?" Jimmy hỏi.

"Tất nhiên rồi." Valhein nói.

"Như vậy, cậu có thể nói xem vì sao cậu không nghĩ xem có thể giải quyết khó khăn hay không, mà chỉ nghĩ đến phương pháp?" Thái độ của .Jimmy rất vui vẻ.

Valhein mỉm cười, không ngờ trình độ của Jimmy cao đến vậy, ấy vậy mà lại thuyết phục người khác bằng cách đặt câu hỏi. Điều đó cho thấy cậu ta đang học Sokrates, chỉ có điều kỹ thuật hơi thô sơ.

Nhưng mà đối phương đã hỏi, thì Valhein cũng không có che giấu: "Trước khi thảo luận chuyện này, thì chúng ta phải giải quyết một câu hỏi, đó là có phải leo lên núi Olympus là mục tiêu chân chính của chúng ta hay không?"

Khi Valhein hỏi câu này xong, Niedern đang nghe tổ khác thảo luận thì chợt quay đầu lại nhìn Valhein.

Jimmy sửng sốt một chút, tạm thời cũng không biết trả lời thế nào, những người còn lại thì cũng suy tư. Rollon cầm giáo nói: "Nếu như núi Olympus không phải mục tiêu của chúng ta thì không cần phải thảo luận. Hiện tại chúng ta giả thiết leo lên núi Olympus là mục tiêu của mỗi người chúng ta."

"Đúng, có lẽ là vậy.' Nói xong, .Jimmy nhìn Valhein.

Valhein cười nói: "Nếu như, tôi chỉ nói là nếu như leo lên núi Olympus là mục tiêu của tôi, vậy thì tất nhiên tôi sẽ tìm cách leo lên."

"Không lẽ cậu không nghĩ đến các vị thần ở núi Olympus sao?" .Jimmy hỏi.

"Nghĩ chứ, tôi nghĩ cách tránh bọn họ, hoặc là nghĩ cách để bọn họ cho phép tôi leo lên." Valhein tỏ vẻ đó là điều hiển nhiên.

"Cậu... .Jimmy lại ngây người.

Albert nhịn không được mà nói: "Nhưng mà các vị thần không thể nào để cậu leo núi, chỉ có thần mới có thể đặt chân lên đó."

Valhein gậy đầu, mỉm cười nói: "Các cậu nhìn xem, Albert mới vừa đưa ra một phương pháp leo lên, đó là trở thành thần linh."

Có năm người trong số sáu người trong nhóm trợn mắt há mồm nhìn Valhein, giống như đang nhìn kẻ điên.

Paloma cũng nhìn Valhein chằm chằm, nhưng ánh mắt của cô ấy khác với những người còn lại.

Albert rụt cổ một cái, nói: "Tôi thấy chúng ta đổi chủ đề đi. Tôi sợ thần sẽ đánh sập trường của chúng ta."

Ngoài Paloma và Valhein, năm người khác cùng nhau gật đầu.

"Cũng có thể là toàn bộ Athens." Abert lại bổ sung một câu.

Lúc này, thầy Niedern đi tới hỏi: 'Một người trở thành thần như thế nào?”

Năm người trong nhóm cảm thấy đầu óc hỗn loạn thành một nồi canh rau củ, sao thây Niedern cũng điên theo rồi?

Valhein để hai bàn tay ngang nhau, xòe mười ngón tay ra rồi nói: "Tôi cho rằng ai cũng biết điều này. Đầu tiên là phải trở thành ma pháp tập sự, sau đó trở thành ma pháp sư Hắc Thiết, lại trở thành ma pháp sư Thanh Đồng, ma pháp sư Bạch Ngân, ma pháp sư Hoàng Kim, tiếp đó trở thành ma pháp sư Thánh Vực, ma pháp

sư Truyền Thuyết, Anh Hùng cùng Bán Thần, bước thứ mười là trở thành Thân Linh."

Mỗi một cấp độ, Valhein gập một ngón tay lại, ngón tay cuối cùng cậu gấp lại là cấp bậc Thần Linh.

Năm người ngồi cùng bàn nhìn Valhein với ánh mắt ngơ ngác, bọn họ cảm thấy cậu điên thật rồi. Ở trong lịch sử của Hy Lạp cổ đại, không có người phàm nào từng làm thần.

Theo như lời đồn, Sokrates thông minh như vậy mà cũng thất bại ở bước cuối cùng.

Niedern lại mỉm cười nói: "Vậy em muốn trở thành ma pháp tập sự như thế nào?"

"Tất nhiên là phải tìm cách trở thành ma pháp tập sự." Valhein vẫn vô cùng chăm chú.

"Cậu ấy nói như vậy, thế các em có cảm thấy cậu ấy có khả năng trở thành ma pháp tập sự không?" Niedern quay đầu hỏi sáu người còn lại.

Hoth gãi đầu, cười ngây ngô nói: "Mặc dù cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng khi cậu ấy nói trở thành ma pháp tập sự thì em không thấy có vấn đề gì."

"Câu cuối cùng mà cậu ấy nói cũng không sai." Lake nói.

Tạm thời mấy người còn lại không biết nói gì, nhưng bọn họ vẫn luôn cảm thấy có gì đó không đúng.

Nierdern không nói gì nữa mà xoay người rời đi.

Valhein gọi ông ta lại: "Thưa thầy, em cũng có một vấn đề nhỏ muốn mời thầy tham gia."

Niedern dừng lại, đứng ở bên cạnh, yên tĩnh chờ.

Sáu bạn cùng bàn cũng nhìn Valhein với ánh mắt tò mò.

Chương 48: Con thỏ nhỏ

Chương 48: Con thỏ nhỏ

Con thỏ nhỏ

Valhein cười nói: "Hiện tại chúng ta đổi một vấn đề, vấn đề giả thiết là viện trưởng Học viện Plato. Còn lại thì giống như trước, mọi người phải trả lời trong vòng ba giây, nếu vượt qua ba giây thì sẽ bị đánh trượt. Còn thây Niedern, nếu quá ba giây mà thầy không trả lời thì thây sẽ bị sa thải."

Niedern nhìn Valhein chằm chằm.

Mấy người ngồi cùng bàn còn lại thì cúi đầu cười thầm, Paloma cùng Rollon vẫn trưng vẻ mặt không cảm xúc như cũ.

"Hỏi nhanh lên đi!" Niedern nói.

Valhein nói: "Lấy sách ma pháp của mọi người ra đi!"

Tất cả lấy sách ma pháp ra, thầy Niedern thì xoay tay phải, sách ma pháp xuất hiên trên bàn tay trống rỗng.

"Được rồi, vậy giờ em đặt câu hỏi. Nếu như mọi người đều là ma pháp sư, mọi người mang theo bốn con vật ký kết khế ước chủ tớ ngồi thuyền ra biển. Đột nhiên mọi người gặp bão, thuyền sắp chìm, hơn nữa bốn con vật đều bị thương. May mắn là mọi người thấy phía trước có một hòn đảo nhỏ, nhưng mọi người lại nhận ra lực lượng của mọi người có hạn, chỉ có thể mang một con vật rời đi. Vậy thì, hổ, diều hâu, con thỏ và dê, mọi người sẽ mang con vật gì lên đảo? Trả lời nhanh lên! Một, hai, ba!"

Valhein khác thầy Niedern, cậu đếm ba cái thật nhanh, bảy

người không thể không trả lời ngay lập tức.

'Đưa đáp án cùng một lúc đi!" Valhein nói.

Bảy người xoay ngược sách ma pháp lại.

Paloma viêt "Con thỏ nhỏ."

Rollon viết "hổ".

Jimmy viết 'không chọn, chạy."

Lake viết "con hổ".

Albert viết "diều hâu".

Niedern cũng viết "diêu hâu".

Rollon và Lake nhìn nhau, lúc đầu quan hệ của hai vị học sinh giỏi nhất nhì lớp rất tệ, nhưng bây giờ lại hơi cùng quan điểm.

Valhein nhìn lựa chọn của đám người, hình như cậu đang suy nghĩ cái gì. Jimmy tò mò hỏi: "Cậu hỏi vấn đề này để làm gì? Tôi tin rằng sẽ không đơn giản như vậy.

Đám người gật đầu.

"Muốn biết sao?" Valhein nở nụ cười thần bí.

Đám người lại gật đầu.

"Thảo luận đi!" Nói rồi, Valhein xách ghế về đến trước bàn.

"Cái cậu này!" Jimmy dở khóc dở cười.

"Valhein, cậu đừng chỉ nói một nửa." Hoth cầm ghế ngồi cạnh Valhein.

Valhein kinh ngạc nói: "Ví dụ như anh, nguyên nhân để anh

chọn dê ngoài ăn ra thì còn có lí do gì khác không?”

"Hả? Làm sao cậu biết là tôi sợ trên đảo không có thức ăn." Hoth tỏ vẻ khó tin.

"Ai thấy lượng thức ăn mỗi bữa của anh thì đều biết thôi." Valhein nói.

"Valhein, em không nói thật sao?" Đột niên Niedern hỏi.

Jimmy lập tức cười ha ha, nói: "Valhein, cậu cần phải hiểu rõ, bây giờ cậu đang đắc tội với bảy người."

Paloma cũng gật đầu thật mạnh.

Mấy người còn lại thì cố tình nhìn chằm chằm Valhein với ánh mắt không mấy thiện cảm.

Hoth luôn luôn đàng hoàn thì đột nhiên đứng lên, hai tay liên tục bóp không khí như muốn bắt lấy cổ của Valhein.

"Valhein lập tức nói: "Được thôi, tôi sẽ nói cho mọi người biết vào dịp thích hợp, mọi người sẽ biết thôi."

"Vậy thì còn tạm được." Hoth ngồi xuống.

Niedern nhìn Valhein một cái rồi lên bục giảng.

Lúc này, .Jimmy và Lake cùng gửi tin nhắn ma pháp.

"Vì sao tôi lại chọn như vậy? Tôi dám cá câu trả lời của tôi nằm ngoài dự đoán của cậu, cậu không thể nào đoán nổi." Đây là tin nhắn của Jimmy.

"Vì sao tôi lại chọn con hổ?" Lake hỏi.

"Cậu đoán xem." Valhein gửi hai tin nhắn giống nhau cho bọn họ.

Hai người ngồi cùng bàn đồng thời nghiêng người, cùng nhìn qua, cùng lườm Valhein một cái.

Sau đó, Valhein nhìn thấy Paloma cũng trừng mắt nhìn cậu một cái rồi cúi đầu đọc sách. 'Dữ quá đi thôi... ' Valhein nghĩ thâm.

Rollon và Albert không quan tâm Valhein, giống như hoàn toàn không để ý đến chuyện này.

Không bao lâu, Niedern tuyên bố tan học, sau đó ra khỏi lớp.

Hoth nói với Valhein: "Tôi đi tập kỹ năng chiến đấu, mai gắp."

"Tôi tiếp tục tập chạy cự li dài, tạm biệt." Nói rồi, Jimmy rời khỏi phòng học với Hoth.

Nghe .Jimmy nói xong, Valhein cảm thấy bất lực, một ma pháp sư như cậu thì luyện chạy cự li dài hằng ngày như vậy để làm gì?'

Nhưng quan trọng là .Jimmy là quán quân chạy cự li dài của năm ngoái, trong lớp có nhiều chiến sĩ như vậy mà lại thua cậu ta.

Valhein nhìn bốn người bạn cùng bàn khác.

Rollon không thích nói chuyện với người khác vẫn mặc giáp đen, nhét sách ma pháp vào thắt lưng, tay nắm giáo tay nắm kiếm đi ra ngoài.

Mỗi ngày đều giống như đuổi theo chiến trường.

Paloma và Lake đều đọc sách ma pháp, cắm đầu học tập.

Valhein nhìn thoáng qua Albert, vừa gây vừa nhỏ, mặt mày ủ rũ cả ngày, bây giờ ngồi ở đó than thở, cũng không biết cậu ta đang buồn chuyện gì.

"Tôi đi tập tạc tượng đây." Nói rồi, Albert cầm sách ma pháp lảo đảo ra ngoài, nhìn cậu ta giống như kẻ nghiện có thể bị gió

thổi bay bất cứ lúc nào.

Valhien biết vì sao Albert tập tạc tượng, bởi vì cậu ta muốn làm nhà điêu khắc, mà tạc tượng là điều mà thợ làm con rối cần có. Cậu ta muốn sáng tạo một bức tượng giống người như đúc, tựa như vua điêu khắc Pygmalion kia. Nhưng tác phẩm vĩ đại nhất của Pygmalion là vợ của ông ta, mà Albert lại muốn tạc đàn ông.

Valhein không thể hiểu được những thứ mô hình này.

Mặc dù cậu hâm mộ Pygmalion thật.

Valhein lại nhìn Paloma một chút, cậu cảm thấy đứa nhỏ này thật đáng thương, còn trẻ như vậy mà lại không nói được.

Chương 49: Danh sách

Chương 49: Danh sách

Danh sách

Valhein lại nhìn sáu bạn cùng bàn. Hoth, học sinh năm hai đã học được sáu năm, .Jimmy có thiên phú về ma pháp nhưng suốt ngày lại thích tập chạy cự li dài, quý tộc Rollon luôn mang giáo cùng kiếm bên mình, Albert lạc quan có thể không câm được búa đá tạc tượng, còn có một cô gái xinh đẹp không thể nói, cuối cùng...

Valhein nhìn Lake, hình như chỉ có cậu ta là ổn nhất trong sáu người bạn cùng bàn của cậu.

Lake không những là học sinh giỏi, mà cậu ta còn có thiên phú ma pháp, đến Học viện Plato còn kiếm tiền chứ không tiêu tiền.

Điều làm Valhein hâm mộ nhất là Lake có thiên phú học đâu nhớ đấy, đấy là thiên phú ký ức cường đại nhất. Bình thường, ma pháp sư khi đến cấp bậc Truyền Thuyết, rồi kết hợp với các lực lượng thì mới xem như có được khả năng gặp đâu nhớ đó.

Valhein đang nghĩ thì Lake gấp sách lại, đứng lên nói: "Tớ đi trước đây, mai gắp."

"Mai gặp.

Valhein không cần nghĩ cũng biết chắc chắn Lake đến căn tin mua cơm, một nửa là cho em gái của cậu ta, giữa trưa cũng giống vậy.

Điều kiện đầu tiên để Lake đến Học viện Plato là cậu ta có thể

mang thêm một phần thức ăn về nhà.

Valhein cảm thấy cậu có thể tiếp xúc với Lake nhiều hơn, dù sao trong bảy người của bàn năm thì chỉ có cậu và cậu ta là bình thường nhất.

Học viện Plato có không ít ưu đãi, một trong số đó là có thể mang cơm tối của học viện về nhà.

Valhein thấy Paloma còn học, cậu định nhắc nhở nhưng nghĩ lại thì thấy nhắc một lần là đủ rồi, nhắc nhiều quá thì sẽ bị người khác hiểu làm, cho nên cậu đến căn tin.

Ăn bữa tối xong, Valhein lại đến đấu trường xem một chút.

Hoth bị đánh thành con yêu tinh lợn cỡ lớn, Valhein không nỡ nhìn, vậy mà anh ta còn tỏ ra thích thú.

Jimmy vẫn đang chạy cự li dài, đã bỏ xa năm ba bạn học nửa vòng.

Tản bộ một lúc, Valhein câm sách ma pháp về nhà.

Ở trên đường, Valhein không lãng phí thời gian mà là vừa đi bộ vừa thiền định, cũng gọi là đi thiền.

Trong quá trình đi bộ, dường như Valhein từ bỏ những cảm nhận về thế giới bên ngoài, cũng từ bỏ suy nghĩ, cậu dồn tất cả lực chú ý vào bước chân cùng bước đi của mình, cảm nhận bước đi, cảm nhận cơ thể.

Valhein không thiền định sâu, bởi vì đường cái người đến xe đi, trước đó cậu cũng chỉ thiền định trong công viên không có xe mà thôi.

Khi về đến nhà, bầu trời tối đen.

Trong quá trình đi thiền, tinh lực của Valhein khôi phục, tinh

thần cũng càng thêm dồi dào.

Chuyện đầu tiên sau khi vào cửa là Valhein xin lỗi ba tượng thần, dời ba tượng thần về vị trí cũ, sau đó rời khỏi phòng khách.

Valhein về phòng ngủ của mình, lật sách ma pháp ra rồi viết lên tờ giấy trắng.

Danh sách những việc cần làm cho buổi tối.

Nhớ lại nội dung thiên định mà thầy Niedern đã giảng, làm sơ đồ tư duy đơn giản.

Nhìn sách giáo khoa về thiên định qua một lần, tìm từ khóa để hiểu sơ lược.

Thiên định, dùng lý trí chọn ánh sáng từ Thần giới thuộc về mình.

Chuẩn bị bài cho chương trình học ngày mai.

Ôn tập kiến thức về số học trong sơ đồ tư duy.

Valhein rất muốn ôn tập những môn học khác của năm ngoái một cách đơn giản, nhưng hôm nay giáo viên giảng tóm lược lại một số nội dung của mấy môn học của năm trước mà cậu không hiểu gì, lúc ấy cậu chỉ có thể tự học, ngày mai mới có thể chính thức nghe giảng.

Valhein lại nhìn danh sách một lần rồi tiến hành kiểm tra.

Một mẹo nhỏ để lập danh sách những việc cần làm là dùng động từ để mở đầu câu, như vậy có thể làm người đọc hành động ngay, khả năng làm theo càng mạnh, đây là kỹ năng quản lý thời gian cơ bản.

Khi đang làm sơ đồ tư duy cho lớp thiền định, Valhein không xem những gì mình ghi chép vào ban ngày, mà là nhớ lại rồi viết,

không ngừng nhớ lại những kiến thức đã học rồi ghi vào sơ đồ tư duy.

Mãi cho đến khi nhớ không nổi thì Valhein mới xem từ khóa mình đã ghi, sau đó viết vào sơ đồ.

Ghi nhớ rồi viết ra là một phương pháp học tập và ghi nhớ, mặc dù rất mệt mỏi nhưng có hiệu quả cao.

Cậu chỉ viết các từ khóa chứ không ghi nhiều nội dung, ngoại trừ nhanh thì tôi luyện não bộ cũng là lí do, kết hợp với nhớ và viết thì hiệu quả càng cao.

Viết từ khóa là vì sợ quên ý chính mà thôi. Có mấy chỗ không hiểu thì Valhein gửi tin nhắn ma pháp cho thây Niedern, sau đó làm sơ đồ tư duy cho lớp thiền định.

Làm sơ đồ tư duy xong, Valhein lại nhìn tin nhắn của Niedern, xem một lần thì thấy tất cả những thắc mắc của cậu đều đã được giải đáp, cậu gửi tin nhắn cám ơn và cũng kèm theo ba điểm thu hoạch.

Valhein lại nhìn bảng liệt kê cho buổi tối, cậu di chuyển ngón tay lên hàng thứ nhất, hàng chữ kia lập tức bị bôi đen cho thấy nhiệm vụ thứ nhất đã được hoàn thành.

Sau đó, Valhein cấp tốc xem sách giáo khoa về thiền định, rút ra một số lượng lớn từ khóa lạ lãm, nhìn vào thì thấy đầu óc quay cuông.

Sau khi rút ra từ khóa và giải thích theo lời của bản thân, Valhein định làm sơ đồ tư duy nhưng cậu nhận ra tinh thần và thể lực không đủ, cho nên cậu không tiếp tục cố mà bắt đầu thiên định.

Chương 50: Danh sách (2)

Chương 50: Danh sách (2)

Danh sách (2)

Thiền định là phương pháp khôi phục tinh thần và thể lực, bình thường, sau khi đi làm về thì Valhein đều nghĩ cách thiên định cạn hai mươi hoặc ba mươi phút để duy trì tinh thần học tập, thiên định xong thì tinh lực đồi dào, đảm bảo hiệu quả cho cả một buổi chiều học tập.

Nếu như quá mệt mỏi thì Valhein sẽ không thiền định nữa, bởi vì quá mỏi mệt không thích hợp để thiền định, không bằng nghỉ ngơi thật tốt hoặc đi ngủ.

Nghĩ đến nguy hiểm mà bản thân gặp phải, nghĩ đến mục tiêu của mình, nghĩ đến ác mộng "55" kia, Valhein quyết định giảm thời gian nghỉ ngơi lại, bắt đầu thiên định để khôi phục tinh thần và thể lực.

Nhưng mà trước khi thiên định, Valhein mở sách ma pháp, chọn hình lập thể ma pháp của thầy Plato rôi bày ở cửa ra vào.

"Xin thầy phù hộ!"

Nói rồi, Valhein ngồi lên ghế, tiến vào thiên định như mọi khi.

Vakhein cũng giống như trước đó, tỉnh thần của cậu hóa thành người tí hón, không ngừng bay dưới vách ngăn giữa hai giới.

Trong thế giới của tinh thần, cậu hoàn toàn không có khái niệm về thời gian.

Valhein chỉ muốn tập trung tinh thần để tìm tia sáng của Thần giới xa nhất.

Sau khi xem sách thiền định, Valhein mới biết được hóa ra Thần giới cũng phân chia cấp bậc.

Nơi mà cậu tiến vào lần đầu tiên khi thiên định là tâng chót, gân Nhân giới nhất.

Càng đi sâu thì cậu càng gần với tầng đỉnh của Thần giới hơn, như vậy thì lực lượng mà cậu lấy được sẽ càng mạnh.

Điều quan trọng là, cả đời người chỉ có thể chọn một tia sáng từ Thần giới duy nhất, không thể nào sửa đổi, cho dù có là Thần Linh cũng không được.

Những ma pháp sư vô cùng cường đại kia, tuy thành tựu của bọn họ không hoàn toàn được quyết định bởi ánh sáng đến từ Thần giới, nhưng chọn ánh sáng càng xa thì lực lượng sẽ tăng nhanh hơn.

Trong lòng Valhein, địa vị cùng danh tiếng của đám người Sokrates, Plato, Aristotle không thua kém thần linh chút nào, vì lẽ đó, Valhein cho rằng tuy những người này không thông thạo thuật thiên định, nhưng chắc chắn bọn họ chọn ánh sáng từ Thần giới xa nhất.

Valhein hoàn toàn quên lần thiên định này là để nghỉ ngơi, cậu dùng cố gắng bay xa nhất.

'Người khác học tập ma pháp hoặc kỹ năng chiến đấu thì đều bắt đầu từ năm hoặc sáu tuổi, mình chậm hơn người khác mười năm, con đường ma pháp càng trở nên gian nan gấp trăm lần. Vì vậy, từ nay trở đi, mình phải bắt lấy mỗi cơ hội, mình phải làm cho mỗi nền móng để bản thân phát triển trở nên chắc chắn. Tuy tia sáng từ Thần giới này không thể quyết định tất cả, nhưng nó

ảnh hưởng đến cả đời mình. '

"Tuy tia sáng đầu tiên của mình kém ba nhà hiền triết của Hy Lạp, nhưng cũng kém bọn họ quá nhiều. '

Không biết qua bao lâu, đột nhiên Valhein nhìn thấy một chùm sáng trắng, cậu vội vàng bay qua.

Thông thường thì ánh sáng từ Thần giới rấy to, đường kính của chùm sáng ít nhất thì cũng gấp nghìn lần chiều cao tinh thần thể của cậu.

Nhưng tia sáng này rất nhỏ, đường kính của chùm sáng gấp mười lần Valhein, mỏng manh hơn những ánh sáng cậu từng thấy trước đó.

Độ sáng của tia sáng này chói mắt hơn các tia sáng kia.

Cho dù Valhein không chạm vào mà chỉ nhìn, thì cậu cũng cảm nhận được sâu bên trong là lực lượng khó có thể dùng lời diễn tả.

Valhein do dự mấy giây, cậu cắn răng một cái rồi vòng qua tia sáng này, tiếp tục đi sâu hơn.

Thời gian dần trôi, Valhein hoàn toàn mất đi khái niệm thời gian, cậu không ngừng bay xa hơn.

Không biết qua bao lâu, đột nhiên Valhein sửng sốt một chút, sau đó lại tăng tốc rồi dừng ở trước một chùm sáng.

Ánh sáng từ Thần giới chỉ có màu trắng, có đậm và có nhạt.

Tuy tia sáng này cũng là màu trắng, vô cùng chói mắt nhưng bên trong màu trắng lại xen lẫn chút đỏ, vàng cùng xám.

Cho thấy nó có hơi siêu phàm.

Bên trong sách thiền định có giới thiệu rất nhiêu về ánh sáng

từ Thần giới, nhưng không có viết về loại ánh sáng này.

Tia sáng rất nhỏ, nhỏ đến nỗi chỉ có thể chứa một người.

Nghi hoặc đếm không xuể lóe ra trong đầu Valhein.

Vì sao trong sách không có viết về loại ánh sáng này? Chùm sáng này có vấn đề gì không? Có phải còn có tia sáng tốt hơn hay không... '

Valhein nhớ lại những kiến thức học trong sách cùng nội dung giảng bài của thầy Niedern, cuối cùng xác định, tuy chùm sáng này không được xem là tốt nhất, nhưng chất lượng của nó vẫn rất cao.

'Mình quên mất mình đã bay ở đây bao lâu, mà nơi này rộng lớn như vậy, rất có thể lần sau sẽ không thấy được. Mình phải nắm lấy cơ hội này. '

Valhein lại suy tư, sau đó cậu dứt khoát xông vào bên trong tia snasg.

"A...' Đột nhiên Valhien phát ra âm thanh xấu hổ.

Đây là cảm giác mà không thể nào miêu tả được.

Ở thời khắc này, thậm chí Valhein còn nghi ngờ bản thân đã phi thăng trở thành Thần Linh, bởi vì sự sung sướng từ linh hồn này quá mạnh.

Vào thời khắc này, thậm chí Valhein còn muốn vứt bỏ tất cả, cái gì ma pháp sư Truyền Thuyết, cái gì là Thân Linh, bỏ hết, cậu chỉ muốn lăn lộn trong tia sáng này thôi.

Mỗi tế bào của Valhein đều sung sướng, từng cọng lông tơ đang hát vang.

Không biết qua bao lâu, Valhein cảm thấy cơ thể hơi nhói, cậu lập tức nhớ lại kiến thức trong sách, biết đây là dấu hiệu của việc

hấp thụ quá nhiều ánh sáng của Thần giới, nếu cứ tiếp tục như vậy thì cậu sẽ bị nó đồng hóa, linh hồn tan rã.

Chương 51: Sáng sớm quen thuộc

Chương 51: Sáng sớm quen thuộc

Sáng sớm quen thuộc

Valhein vội vàng bỏ qua sự sung sướng đến cực điểm, cậu tưởng tượng bản thân rời khỏi vách ngăn giữa hai giới, về đến thành Athens, về lại phòng ngủ của mình.

"Phù..."

Valhein thở phào nhẹ nhõm một hơi, cậu từ từ mở mắt, ngôi sửng sờ ở trên ghế.

'Đây là lực lượng đến từ Thần giới sao? Thật sự là khó tin... ơ?'

Valhein chợt quay đầu nhìn ra ngoài cửa.

'Sao lại sáng như vậy?

'Hình như hôm qua cũng xảy ra rồi thì phải?

Valhein vọt đến cửa ra vào xem thời gian trên sách ma pháp.

Hình ảnh động của Học viện Plato xuất hiện trên sách ma pháp, đồng hồ trên tòa nhà chính của học viện.

"Lại đi trễ..."

Valhein cười khổ, ai ngờ mình ngồi thiền mất một đêm, đây là lần đầu tiên mình trải qua chuyện này đấy. '

Không còn cách nào khác, Valhein câm sách ma pháp chạy ra bên ngoài.

Sáng sớm quen thuộc, đường phố quen thuộc, người vậy quen thuộc.

Figo cầm bánh mì trong tay sững sờ tại chỗ, ông ta trừng mắt nhìn thấy Valhein lao ra ngoài. Ông ta hoảng hốt, cứ cảm thấy mình thấy cảnh này ở đâu rồi. Sau đó, đột nhiên ông ta cảm thấy gió thoảng qua người.

Ông ta nháy mắt một cái, thì thấy bánh mì trong tay đã không còn.

"Valhein!" Figo hét to.

"Tôi sẽ tách chỗ cắn của chú ra! Chú Figo hiền lành!" Valhein không quay đầu lại mà tiếp tục chạy.

Figo cười bất đắc dĩ, nhưng đột nhiên ông ta lại sửng sốt.

'Hình như hôm nay khí tức của Valhein hơi khác. Đợi lân sau gặp thì mình lại xem kỹ một chút... sau đó ăn bánh mì xong mới ra ngoài.

Figo bất đắc dĩ quay trở vê nhà.

Valhein cứ chạy mãi, đột nhiên cậu cảm thấy có gì đó không đúng.

'Hôm qua chạy đến đây thì mình cảm thấy hơi mệt, sao hôm nay không mệt mà cảm giác khó chịu dưới chân cũng giảm bớt rồi? Hay là mình sắp trở thành ma pháp tập sự?'

Valhein tỏ vẻ vui mừng, sau đó cậu nhanh chóng kiềm lại.

"Không thể kiêu ngạo, không thể kiêu ngạo..."

Valhein vừa chạy vừa cười đến Học viện Plato, cậu nhìn đài phun nước Sea Devil, không dám rửa mặt mà chạy thẳng đến phòng học.

Valhein lại nhìn thấy cậu thanh niên kỳ quái đang chơi với con kiến, lần này người kia không cản con kiến nên cũng không quan tâm.

Valhein lại mang theo mùi bùn đất cùng cỏ xanh đến trước cửa phòng học, lần này cậu không còn thở dốc nữa.

Học sinh trong lớp không nhịn được mà cười lên, Hutton, thằng nhãi bị đánh bầm dập hôm qua là người cười lớn nhất, hơn nữa vẻ mặt của cậu ta cũng rất quái dị.

Thầy Niedern chậm rãi quay đầu nhìn chằm chằm vào Valhein.

Valhein cảm thấy sự dịu dàng trong đôi mắt giả của thây Niedern đã không còn.

Valhein lại gập người chín mươi độ, nói to: "Thưa thầy, xin lỗi, bởi vì học quá mức mà em đến trễ, em không giải thích gì thêm."

Ngay từ đầu khuôn mặt của thầy Niedern còn lạnh lùng, nhưng đột nhiên ông ta nhìn Valhein thật kỹ, sự ấm áp bên trong đôi mắt giả của ông ta lại khôi phục.

"Hai năm."

Tiếng cười vang vọng khắp phòng học.

"Em chịu phạt." Valhein vui vẻ đồng ý.

Trong mắt đa số bạn bè, dáng vẻ của Valhein bây giờ là điếc không sợ súng.

Có nhiều bạn học hôm qua còn thông cảm cho Valhein thì khẽ

lắc đầu, thầm thất vọng, có mấy người thậm chí còn mong Valhein bị Hutton đánh một trận.

Nhưng mà, Paloma lại nhìn Valhein bằng ánh mắt vô cùng ngạc nhiên, qua một lúc lâu mới khôi phục dáng vẻ lạnh như băng.

'Đây là thực lực của Học viện Plato sao? Một người đứng thứ ba từ dưới tính lên lại thăng cấp thành ma pháp tập sự vào năm học thứ hai, đã được xem là thiên tài ở Học viện Qúy Tộc rồi. Nhưng ở đây, cậu ta lại bị người khác ức hiếp! Vậy thì mình càng phải cố gắng hơn!"

Cô gái có đôi mắt màu xanh dương nắm chặt nắm tay nhỏ.

"Về chỗ đi!" Niedern lấy sách ma pháp ra, gửi một tin nhắn ma pháp.

Valhein vô cùng vui vẻ trở về chỗ ngồi. Câu muốn được phạt thêm nhiều năm, không ngờ lại được toại nguyện.

'Hay là mai mình lại đến trễ nữa? Mà thôi đi, phải giữ thể diện cho thây Niedern chứ." Hoth nói nhỏ: "Cậu làm sao đấy? Sẽ không chậm trễ học tập chứ?"

Valhein sửng sốt một chút, kinh ngạc nhìn Hoth thì thấy anh ta đang lo lắng cho cậu.

Valhein cười cười, thấp giọng nói: "Anh hiểu lâm rồi, hôm qua tôi luyện tập thiền định, thanh công tiến vào tia sáng của mình. Hiện tại tôi cảm thấy bản thân tràn ngập lực lượng, không bao lâu sẽ thăng cấp thành ma pháp tập sự."

Hoth vô cùng vui vẻ, anh ta hé miệng, suýt nữa thì phát ra tiếng nhưng anh ta vội vàng im lặng. Anh ta lấy sách ma pháp ra phát tin nhắn ma pháp cho Valhein.

"Thật sao? Tôi rất vui vẻ. '

'Thật ra cũng bình thường thôi. '

Hai người bắt đầu tán gẫu qua tin nhắn ma pháp.

Paloma ở bên cạnh liếc nhìn Valhein một cái, cô ấy thâm cảm thán: 'Rõ ràng đã thăng cấp thành ma pháp tập sự nhưng cậu ta lại giấu thực lực, không ngờ cậu ta khiêm tốn như vậy. Học sinh của Học viện Plato đều là quái vật sao?"

Valhein đang trò chuyện vui sướng thì chợt cảm nhận được ánh mắt lạnh băng đến từ bục giảng, cậu vội vàng ngừng tán gẫu, bắt đầu học tập nghiêm túc.

Tiết học đầu tiên này học cơ sở ma pháp quan trọng nhất.

Dựa theo kế hoạch hoàn hảo lúc đầu của Valhein, đó là trước khi đi ngủ thì nhìn sách giáo khoa một lần, buổi sáng lại tranh thủ đọc sơ qua, lại nghe giảng, như vậy thì hiệu quả học tập sẽ rất cao.

Nhưng bây giờ cậu mất đi hai cơ hội để chuẩn bị bài, Valhein hơi lo lắng, nhưng cảm thấy bản thân có thể hiểu thì Valhein không còn lo nữa.

Chương 52: Tháp ma pháp

Chương 52: Tháp ma pháp

Tháp ma pháp

Valhein nhận ra "các biện pháp trừng phạt" bản thân có tác dụng thật. Thực tế hôm qua cậu nghe giáo viên nói những nội dung chính cần chuẩn bị thì cậu đã học được một lần, khi viết nội dung trên bảng đen thì cậu lại được học thêm lần nữa, nó tương đương với chuẩn bị bài hai lần trong thời gian ngắn, cho dù không tiếp tục chuẩn bị bài thì cậu vẫn có thể hiểu những gì giáo viên đang giảng.

Hơn nữa, Valhein cảm thấy dường như tinh lực cùng trí nhớ của mình tăng cao hơn hôm qua một chút, cậu cũng học tập hăng hái hơn.

Bởi vì cậu chăm chú nghe giảng nên thời gian trôi qua rất nhanh.

Valhein đang học tập vui sướng, đến cả tiếng chuông tan học cũng không thể đánh tan niềm vui này của cậu, nhưng thây Niedern thì làm được.

"Valhein, đi ra đây với thây."

Valhein lại thành tiêu điểm của cả lớp, đám người Hutton lại phát ra tiếng cười xấu xa.

Valhein nhìn Hutton, phát hiện vậy mà cậu ta vẫn cười hì hì như cũ chứ không có chút sợ hãi nào.

"Thái độ của cậu ta có vấn đề..." Valhein vừa suy tư vừa đi

theo Niedern ra ngoài.

Niedern liên tục tiến về phía trước, thậm chí còn tiến vào trong rừng cây nhỏ, Valhein không biết ông ta muốn làm gì nên chỉ có thể đi theo.

Qua một lúc lâu, Niedern mới xoay người.

'Biết rõ vì sao thầy gọi em đến không?" Thái độ của Niedern vô cùng nghiêm túc.

"Thưa thầy, thầy yên tâm, chắc chắn ngày mai em sẽ không đến trễ! Lần này em không lười biếng, tại em lo học nên mới đi trễ." Valhein cũng vô cùng nghiêm túc.

Sự nghiêm nghị trên mặt Niedern châm chậm tan ra, ông ta nói: "Em không biết thật sao?"

Valhein có một dự cảm không bình thường, nghĩa đen lẫn nghĩa bóng trong lời của ông ta đều có gì đó sai sai.

"Em đã là ma pháp tập sự." Niedern nói với giọng điệu tức giận, ông ta nhìn biểu cảm của Valhein thì đoán được cậu đã hiểu nhầm.

"Hả? Chắc thây lâm rồi." Valhein không tin.

Trong sách có viết là lần đầu tiên tiến vào ánh sáng của Thần giới thì chỉ hấp thu một phần lực lượng, cơ thể chỉ tăng cường một phần nhỏ. Chỉ khi trải qua một thời gian dài tu luyện, thì mới có thể thăng cấp thành ma pháp hoặc chiến sĩ tập sự, sinh ra ma lực hoặc thần lực.

Mặc dù người khác chế giễu Hoth đần, tu luyện năm năm cũng không trở thành tập sự, nhưng thật ra, cho dù toàn bộ người Hy Lạp tu luyện mỗi ngày, cùng lắm thì chỉ có một phần trăm người trở thành ma pháp hoặc chiến sĩ tập sự trong vòng năm năm.

Đa số đều tu luyện hơn mươi năm, thậm chí rất lâu mới thăng cấp.

Cũng có người thăng cấp thành ma pháp tập sự chỉ sau lần tiếp xúc đầu tiên với ánh sáng từ Thần giới, nhưng những người này một là có thiên phú cường đại, hoặc là học tập cùng tích lũy thời gian dài.

Valhein biết bản thân như thế nào, cậu cảm thấy mình rất bình thường, cậu chỉ học ma pháp một ngày, à không, chỉ học một tiết thiên định thì sao có thể trở thành ma pháp tập sự? Cậu cũng đâu có phải thiên tài.

Valhein nghĩ kỹ, cậu cảm thấy không thể nào nên lắc đầu nói: "Thưa thầy, chắc chắn thầy nhìn lầm rồi. Nếu như đến cả em mà cũng có thể thăng cấp thành ma pháp tập sự chỉ trong lần thiền định đầu tiên, vậy những người khác đều ngốc sao?"

Niedern nghẹn đến nỗi không thể nói nên lời, mãi đến một lúc lâu sau thì ông ta mới nói: "Em không đọc chương hai của sách thiên định đúng không?"

"Em chỉ xem trước chương một thôi." Valhein nói.

Niedern nói: "Mấy tiếng sau khi chúng ta thăng cấp thì đều tỏa ra một chút khí tức, chỉ có người có cấp bậc cao hơn mới có thể cảm nhận được. Vì vậy, thầy có thể xác định em đã trở thành ma pháp tập sự. Chương hai viết rất rõ, đó là sau khi tiến vào ánh sáng từ lần đầu tiên thì phải nhanh chóng tiến vào lần thiền định thứ hai. Nếu như không thăng cấp thành ma pháp tập sự thì em sẽ trực tiếp tiến vào bên trong ánh sáng từ Thần giới. Nếu như đã thăng cấp, thì em có thể phát hiện bản thân bị đưa vào trong kiến trúc không có thật, mông lung, tựa như giấc mơ, giống như cách một màn hơi nước mờ ảo."

"Nơi đó chính là tháp Ma Pháp của ma pháp sư Hy Lạp chúng

ta. Đương nhiên, tháp Ma Pháp không phải hư ảo, mà là cấp bậc của mình quá thấp. Cho dù là thây thì cũng không thể thấy rõ tháp Ma Pháp. Nghe nói chỉ có ma pháp sư đạt đến cảnh giới thiền định cao nhất mới có thể thấy rõ. Loại cảnh giới này là nhìn ở bên trong, cũng chính là có thể quan sát được bên trong tháp Ma Pháp.

Valhein nghĩ thâm 'Xem ở bên trong? Cái này khác với sự hiểu của mình, xem bên trong có thể hiểu thành quan sát bản thân, quan sát rõ bản thân, vậy bên trong thế gipowis ma pháp thì có thể quan sát được tháp Ma Pháp từ bên trong?

Niedern tiếp tục nói: "Tiếp theo, em tiến hành lần thiên định thứ hai. Nhưng mà thực lực của em quá yếu, không thể đặt tinh thần và thể lực vào trong tháp Ma Pháp, bởi vì em có cố gắng đến mấy cũng không thể thấy rõ tháp Ma Pháp. Em chỉ cần biết bản thân có tháp Ma Pháp, đã trở thành ma pháp tập sự thì có thể đi ra ngoài."

"Ở đây sao thầy?" Valhein nhìn xung quanh.

"Ở đây." Niedern giơ tay phải ra, một tấm chăn lông từ từ hiện ra giữa không trung, bay ở nơi cách mặt đất nửa mét.

Chăn lông dày bằng ngón tay, được che kín bởi hoa văn đẹp đẽ, rõ ràng màu sắc rất tâm thường nhưng phối hợp với hình vẽ duyên dáng cùng trục đối xứng thì lại đẹp lạ thường.

Chương 53: Tháp ma pháp (2)

Chương 53: Tháp ma pháp (2)

Tháp ma pháp (2)

"Đây chính là thảm bay của ma pháp sư Ba Tư?" Valhein vừa hỏi vừa dùng tay vuốt ve, xúc cảm mềm mịn như chăn lông bình thường.

"Không, chỉ là pháp khí ma pháp bình thường mà thôi, chỉ có thể thay thế giường. Em ngồi lên đó đi!" Niedern nói.

Valhein cúi đầu nhìn đôi chân đầy bùn đất cùng cỏ của mình, tỏ vẻ bất lực.

"Không sao, pháp khí ma pháp không sợ bẩn." Niedern cũng nâng một bàn chân không mấy sạch sẽ lên.

"Cám ơn thầy!" Valhein ngồi lên thảm bay ma pháp, sau đó thiền định.

Bởi vì thiên định nhanh chóng, lần này Valhein không dùng phương pháp thiên định quét hình tốn nhiều thời gian, mà là tập trung lực chú ý vào hô hấp, nhanh chóng tiến vào trạng thái xem bên trong.

Chỉ dùng một phút.

Niedern nhìn Valhein với ánh mắt ngơ ngác, trong mắt tràn ngập sắc thái khó có thể nói nên lời, giống như tất cả màu sắc của thảm bay đều ở trong đó.

Ông ta không ngờ, mặc dù thành tích của Valhein kém nhưng

cậu lại là thiên tài thiền định.

Mặc dù ông ta không biết cảnh giới thiên định hiện tại của Valhein là gì, nhưng có thể tiến vào thiên định sâu nhanh như vậy, đây đã là trình độ của ma pháp sư Hoàng Kim.

Điều đó cho thấy, tuy ở những phương diện khác thì Valhein không được, nhưng ở thiền định thì ít ra Valhein có tố chất Thánh Vực.

"Thằng nhóc này...' Nidern cười nhạt.

Bên ngoài, Niedern đang ngây người, Valhein bên trong thế giới tinh thần cũng ngây người.

Sau khi Valhein tiến vào thiên định sâu thì đúng như Niedern nói, cậu tiến vào tháp Ma Pháp thật.

Nhưng, Niedern chỉ nói đúng một nửa.

Bởi vì, Valhein phát hiện kiến trúc mà mình đang đứng không những không mơ hồ mà còn rất rõ ràng, rõ ràng đến nỗi có thể nhìn thấy họa tiết trên đất, có thể nhìn thấy nham thạch trên bức tường đang nhấp nhô giận dữ, thậm chí có thể cảm nhận được chút lạnh bên trong tháp Ma Pháp.

'Đây là cái quỷ gì? Mình đến nhầm địa phương rồi à? Có phải là mình xông vào tháp Ma Pháp của người khác rồi hay không?"

Valhein quan sát tháp Ma Pháp với ánh mắt khó tin.

Khác với tháp Ma Pháp trong tưởng tượng, tòa tháp Ma Pháp này chỉ là một căn phòng hình tròn, đường kính khoảng ba mươi mét, vô cùng rộng rãi.

Nhưng mà nhìn kỹ thì mặt đất được lát đá hoa cương không phải hình tròn mà là đa giác đều, tạm thời không thể đếm được có

bao nhiêu hình đa giác.

Vách tường đá cẩm thạch màu trắng cũng không phải hình cung, không phải một vách tường hoàn chỉnh mà là được ghép thành từ vô số hình thang cân.

Toàn bộ cấu trúc dưới thô trên mảnh, đúng là giống cái tháp, nhưng mà chỉ có một tầng.

Phía trên ngọn tháp này không có mái vòm mà là giếng trời hình đa giác đều, có điều nhỏ hơn mặt đất. Trên giếng trời, một tia sáng từ Thần giới màu trắng giáng xuống, bên trong ánh sáng có đỏ, vàng cùng xám bay múa.

Ánh sáng từ Thần giới rơi vào trung tâm của tháp Ma Pháp.

Ở đó có một mầm cây nhỏ cao một mét.

Toàn thân mầm cây nhỏ như thủy tinh đen, nhưng ở bên ngoài có rất nhiều điểm sáng màu vàng, đỏ, xanh dương cùng trắng.

Cái cây chỉ có một nhánh, chỉ có một lá thủy tinh đen.

Quái dị ở chỗ, cây giống có bốn rễ cây, mỗi rễ cây cắm vào mặt đất, hơn nữa còn cắm theo bốn hướng đông tây nam bắc, theo thứ tự là vàng, đỏ, xanh dương cùng trắng.

Valhein lờ mờ cảm thấy, mỗi một rễ đều đâm sâu vào tháp Ma Pháp, hấp thụ lực lượng trong không gian không biết tên.

Valhein chỉ biết cây Ma Lực này là nguồn suối ma lực của mỗi ma pháp sư, cây Ma Lực này sẽ cung cấp phần ma lực bị tiêu hao cho ma pháp sư, Còn những cái khác thì cậu hoàn toàn không biết.

"Xem ra sau này phải xem chương trình ma pháp cơ sở thật tốt, bằng không thì đến cả mấy cái này là gì mà mình cũng không biết."

Căn phòng, nóc nhà, ánh sáng từ Thần giới, cây Ma Lực, rễ

cây...

Đột nhiên, Valhein nhìn vào một vách tường.

Thì thấy trên vách tường có một tổ chim nho nhỏ, một tinh linh nhỏ có hai cánh trong suốt đang nằm ngáy o o ở bên trong.

'Đó là tinh linh thiên phú có thân thể Ma Ngưu của mình. ' Valhein vui mừng.

Valhein nhìn tháp Ma Pháp, chưa lúc nào cậu cảm thấy thỏa mãn như lúc này.

Khổ đủ rồi, cuối cùng cậu cũng hái được quả ngọt. Có tháp Ma Pháp, có ma pháp, bản thân cậu lập tức có khả năng tự vệ chân chính.

Valhein đưa tay ra chạm vào cây Ma Lực, trong lòng có cảm giác kỳ diệu.

Tuy cảm giác này không sảng khoái bằng khi cậu ở trong ánh sáng từ Thần giới, nhưng mà lại có cảm giác thành công to lớn.

Trong lòng Valhein trào dâng niềm tự hào vô hạn, đây mới là sự khởi đầu chân chính.

'Mình thuộc về thế giới này, mà thế giới này cũng thuộc về mình. '

'Thế giới của các vị thần, tôi đến rồi."

Valhein hít sâu một hơi, bình tĩnh trở lại, cậu lại quan sát tháp Ma Pháp như đang quan sát vật quý.

Trừ những gì cậu đã thấy trước đó thì cũng không có gì mới, nhìn qua thì thấy hơi đơn SƠ.

'Đây chỉ là bắt đầu, mình tin rằng tháp Ma Pháp của mình sẽ

càng ngày càng mạnh. '

Sau khi nhìn thấy tháp Ma Pháp thật rõ, Valhein rời khỏi tháp Ma Pháp, mở hai mắt ra.

Niedern nói: "Em tiến vào thiền định rất nhanh nhưng ở trong tháp Ma Pháp quá lâu, lớp ma dược đã bắt đầu rồi."

"Hả? Vậy em có phải quay về lớp không?"

"Một môn phụ như ma dược kia, không đi cũng không sao, ngôn ngữ cùng ma pháp mới là lực lượng cường đại nhất." Niedern nhận xét thẳng thắng.

Chương 54: Dây thừng Ma Ngưu

Chương 54: Dây thừng Ma Ngưu

Dây thừng Ma Ngưu

"Không tốt lắm đâu thầy..." Valhein nói.

"Huống hồ, có thể mấy ngày nay sẽ dùng đến em." Niedern nhìn Valhein như quan sát một con mồi.

Valhein thâm cảm thấy không tốt, nói: "Thầy, thây nói gì vậy? Cái gì gọi là dùng đến? Em cảm thấy thầy không nên nói từ này."

Niedern không trả lời Valhein mà nói: "Em thấy gì trong tháp Ma Pháp?"

Valhein bất đắc dĩ, chỉ đành nói: 'Một màn sương mù, không thấy rõ lắm."

Niedern vỗ bả vai của Valhien, nói: "Đừng nản lòng, thây cũng không thấy rõ. Chỉ cần em tiếp tục cố gắng, chắc chắn sẽ thấy rõ tháp Ma Pháp như các đại sư khác. Nhưng mà, em có thể cảm nhận được tháp Ma Pháp của em có bao nhiêu hình đa giác, hoặc là tháp Ma Pháp của em có bao nhiêu vách tường không?"

Valhein sửng sốt một chút, đây cũng là nội dung của lớp thiên định hoặc lớp ma pháp cơ bản, cho nên cậu không dám trả lời bậy bạ, cậu hỏi dò: "Thầy, tháp Ma Pháp của thầy có bao nhiêu bức tường?"

"Mười sáu."

"Vậy viện trưởng Plato có bao nhiêu vách tường?" Valhein lại hỏi.

"Nghe người khác nói là có ba mươi sáu. Nghe nói ngài Aristotle cao hơn ngài Plato, số lượng vách tường tháp Ma Pháp của ngài ấy có khoảng chừng năm mươi."

"Vách tường trong tháp Ma Pháp càng nhiều thì tháp đó càng mạnh sao?"

Niedern gật đầu nói: "Khái quát mà nói thì tháp Ma Pháp có càng nhiều vách tường thì lực lượng của nó càng mạnh, nhưng mà mặt tháp càng nhiều thì độ khó thăng cấp càng cao, tất nhiên tiêm lực cũng lớn hơn một chút."

"Như thế này, em không nhớ rõ tháp Ma Pháp của em có bao nhiêu vách tường, nhưng cũng tương tự thầy thôi. Nhưng mà, số lượng vách tường của tháp Ma Pháp được quyết định bởi điều gì?" Valhein hỏi.

Niedern nghĩ nghĩ, nói: "Trước mắt thì không có kết luận, hoặc là nói nó được quyết định bởi rất nhiều yếu tố. Ví dụ như cường độ của ánh sáng từ Thần giới, cường độ của linh hồn, năng lực thiền định, thiên phú, ý chí, ... đều có khả năng ảnh hưởng đến số lượng vách tường."

"Cám ơn thầy, em hiểu rồi." Valhein nói.

"Sau khi mỗi học sinh trở thành ma pháp tập sự thì đều phải chọn thây chỉ dẫn, em chuẩn bị chọn ai?" Niedern hỏi.

"Có thể chọn viện trưởng Plato không?" Valhein hỏi.

"Đổi đi!" Niedern nói với khuôn mặt không chút thay đổi.

"Phó viện trưởng Thucydides?"

"Đổi đi!"

"Aristotle thì sao?" Valhein hỏi.

Niedern nhìn Valhein một lúc lâu rồi nói: "Từ giờ trở đi, thầy sẽ chỉ dẫn ma pháp cho em."

Valhein vui mừng nói: "Hóa ra có thể chọn thầy? Được chọn thầy là sự may mắn của em."

Niedern lạnh lùng nói: "Đã nói em diễn kịch ít thôi!"

"Khụ khụ...' Valhein nhảy xuống khỏi thảm ma pháp.

"Tiết đầu tiên của hôm nay, thầy đã giảng qua tất cả trụ cột của ma pháp, em nói lại một lần đi!" Niedern nghiêm túc nói.

Valhein vội vàng nói: "Em nhớ được. Theo thứ tự là thăm dò nguyên tố, dò xét độc tính, ánh sáng lơ lửng, chỉ hướng chính xác, thuật chọi đá, tên lửa, thuật tạo lưỡi đao gió, thuật tạo nước, thuật kết băng cùng dây thừng ma pháp. Đây là toàn bộ mười ma pháp cơ bản."

"Có lẽ em cũng nắm rõ mười ma pháp này. Vậy nếu để em chọn một ma pháp, em chuẩn bị học cái nào?"

Valhein nghĩ nghĩ rồi nói: "Đúng là em đã nghĩ đến điều đó. Tất nhiên em sẽ chọn ma pháp có khả năng tấn công, trong đó thì thuật chọi đá, tên lửa cùng thuật tạo lưỡi đao gió có uy lực lớn nhất. Nhưng mà thuật chọi đá thì dùng vật cùn tấn công, không đánh trúng cái ót hoặc chỗ hiểm thì không có tác dụng gì lớn, nên em loại nó ra. Khi còn là tập sự thì tên lửa quá chậm, người khác né rất dễ, dù uy lực có lớn cũng vô dụng. Thuật tạo lưỡi đao gió rất nhanh, nếu như tìm đúng góc độ thì có thể cắt động mạch của chiến sĩ, em quyết định chọn cái này."

"Vậy thầy dạy em dây thừng ma pháp." Niedern nói.

Valhein trừng mắt nhìn, thế những lời vừa rồi của cậu là vô ích à?

Niedern kiên nhẫn hỏi: "Thời gian thực hiện thuật tạo lưỡi đao gió là bao nhiêu?"

"Ngay từ đầu thì mất bốn giây, sau khi luyện tập đến giới hạn cuối cùng thì có thể đạt đến hai giây."

"Còn dây thừng ma pháp thì sao?" Niedern hỏi.

"Ngay từ đầu là ba giây, nhưng sau đó thì có thể đạt đến hai giây một cách nhanh chóng. Em hiểu rồi, cám ơn thầy, em chọn dây thừng ma pháp. Thời gian thực hiện dây thừng ma pháp nhanh chóng, có thể buộc chặt người khác, có tác dụng rất lớn trong chiến đấy. Nhưng mà, mặc dù có thể sử dụng bất cứ dây nào, nhưng dây thừng ma pháp dùng để chiến đấu cần có nguyện liệu tốt nhất, mà em thì không tìm thấy, cũng không mua nổi." Valhein nói.

"Trong tay của thây có một dây thừng ma pháp sử dụng nhiều năm, vốn là gân của Ma Ngưu Hắc Thiết, sau khi ngấm ma lực của thầy thì gân bằng ma thú Bạch Ngân. Chắc chắn chiến sĩ Hắc Thiết không thể tránh thoát, cho dù là chiến sĩ Thanh Đồng cũng cần phải tốn một thời gian dài mới có thể thoát ra được, đồng thời có thể trói chiến sĩ Bạch Ngân trong vòng bốn đến năm giây."

Niedern mò thắt lưng, khẽ co lại, một dây thừng to bằng ngón ít bị rút ra, dài khoảng hai mét, màu xám, bề ngoài bóng loáng mượt mà, bóng bẩy như đồ cổ.

"Thắt lưng gia truyền?"

Niedern định lấy lại, Valhein đã vội vàng cướp dây thừng Ma Ngưu về, cười nói: 'Cám ơn thây."

"Bởi vì em thăng cấp thành ma pháp tập sự quá nhanh, không

có học tập bài bản nên thây chỉ có thể dạy em một một. Nếu muốn phóng ma pháp ra thì cân có chú ngữ, mà muốn sử dụng chú ngữ thì phải tạo "pháp trận". Em có biết phải khắc pháp trận ở đâu không?”

Chương 55: Mù mịt

Chương 55: Mù mịt

Mù mịt

Valhein lắc đầu.

"Trên lá của cây Ma lực. Một lá cây chỉ có thể khắc một pháp trận."

Valhein gật đâu.

"Pháp trận của tập sự rất đơn giản. Em nhìn này." Niedern lấy sách ma pháp ra, dùng ngón tay vẽ một hình tròn gân như hoàn hảo, sau đó vẽ từng đường nét ở bên trong.

Valhein yên tính quan sát.

Mười phút sau, một pháp trận màu xanh đen rất đơn giản xuất hiện trong sách ma pháp của Niedern.

Bên trong hình tròn, có lít nha lít nhít đường nét cùng hình vẽ phức tạp.

Nếu nhìn kỹ thì sẽ phát hiện, mỗi một đường nét cũng ngắn gọn có lực, mỗi hình vẽ cũng tràn ngập sức hút thần kỳ, làm pháp trận này tràn ngập vẻ đẹp kỳ diệu.

Nhưng mà hơi chóng mặt.

Valhein nhìn Niedern, muốn biết có phải vừa rồi ông ta nói đùa hay không.

Một vị pháp sư Hoàng Kim, liên tục vẽ pháp trận trong vòng mười phút, đây mà là đơn giản?

"Thây mất bao lâu để vẽ pháp trận Hoàng Kim?" Valhein hỏi.

"Nếu may mắn không thất bại thì mất hai giờ."

"Thế pháp trận Truyền Thuyết thì sao?"

"Một tháng."

"Cuối cùng em cũng biết vì sao môn mỹ thuật là chuyên ngành." Valhien nói.

"Vẽ không đẹp cũng không sao. Lần đầu tiên thây vẽ thành công pháp trận trên lá cây thì nó cũng xiêu xiêu vẹo vẹo. Sau này không ngừng thiên định, không ngừng luyện tập thì thây mới vẽ được như thế này. Đây, để thầy cho em xem pháp trận đầu tiên của thầy, thầy vẫn giữ đến giờ."

Nói rồi, trên sách ma pháp của Niedern xuất hiện một bức pháp trận.

Valhein sửng sốt một chút, pháp trận này không tròn lắm, nó giống củ khoai tây méo mó hơn, đường nét cùng hình vẽ bên trong nguệch ngoạc như nét vẽ của đứa trẻ.

Nhìn thấy bản vẽ này, Valhein nhớ đến hình lập phương lần đầu tiên cậu vẽ, mặc dù vụng về, thô sơ nhưng lại rất nghiêm túc. "Em thấy sự vui sướng trong pháp trận này của thầy." Valhein nói.

"Thầy quên mất lúc ấy thầy có vui hay không, nhưng thầy nhớ kỹ cảm giác nước bọt của thây Thucydides dán lên mặt." Niedern nói.

"Thầy của thầy không tốt bằng thây của em." Valhein nghiêm túc nói.

Ánh mắt của Niedern ấm áp, sau đó nói: "Lần sau gặp thầy Thucydides thì em đừng quên nói câu này.

Valhein ngẩng đầu nhìn trời, không nói lời nào.

Thucydides nổi tiếng là lão già nóng nảy, trái ngược hoàn toàn với vẻ lịch lãm của Plato. Khi Học viện Plato cần sử dụng bạo lực thì đều là Thucydides ra mặt giải quyết, được gọi là đao phủ của Học viện Plato.

Đối với ma pháp sư, thà đắc tội Plato còn hơn đắc tội Thucydides.

"Em thử làm đi, không cần vẽ một hơi đâu, chầm chậm thôi, vẽ đại khái là được." Niedern nói.

"Có thể nháp không thầy?"

"Không."

"Vậy thầy đổi thành bức vẽ kia đi." Valhein cố giấu chút ghét bỏ của mình.

Niedern lặng yên động đậy ngón tay, pháp trận hoàn hảo vừa rồi xuất hiện trên mặt sách ma pháp.

Valhein đặt sách ma pháp trên tấm thảm, vừa nhìn pháp trận của Niedern vừa vẽ.

Valhein vẽ rất chậm, nhưng rất nghiêm túc, cũng rất phấn khích.

Điều này khiến Valhein cảm thấy bản thân đang quay về lớp học phác họa, mặc dù bức vẽ hình lập phương kia giống như mấy chiếc đũa thẳng đứng, vừa thô vừa lung tung, nhưng chỉ cần xem nhẹ mấy lỗi nhỏ kia thì có thể tạm chấp nhận.

Niedern lẳng lặng nhìn.

Qua nửa tiếng, Valhein rút ngón tay lại, thở ra một hơi.

Tuy pháp trận của Valhein kém xa pháp trận vừa rồi của Niedern, nhưng mà lại tốt hơn pháp trận đầu tiên của ông ta.

"Đâu là trình độ mà người đứng đầu môn mỹ thuật năm ngoái cũng không đạt được." Niedern nói.

Valhein bình tĩnh nói: "Nếu như thầy dùng nửa cái nghỉ hè luyện vẽ trên bãi biển, em tin thầy cũng có thể đạt đến trình độ của em. Huống hồ, em giỏi vẽ đường nét."

Khi học phác họa thì việc sắp xếp các đường nét cũng không phải chuyện đơn giản.

"Thây nhìn thấy được, khả năng vẽ đường nét của em rất tốt, ở vài chi tiết còn tốt hơn thây." Niedern nhìn Valhein chằm chằm.

"Biết xấu hổ rồi dũng cảm đứng lên. Nếu như mỗi ngày thầy bị gọi là ba ngốc thì cũng cố gắng như em thôi." Valhein vẫn không đổi sắc mặc.

"Tốt lắm, thầy giả vờ tin tưởng lời nói dối của em."

"Nhưng mà đường nét của em có chút khuyết điểm, nét đầu tiên và kết thúc qua nhẹ, lân sau phải chú ý."

"Vâng." Valhein nghĩ thâm đây là kỹ thuật cơ bản của phác họa, nhưng áp dụng vào vẽ pháp trận thì lại thành khuyết điểm.

"Được rồi, bây giờ em có thể thử khắc pháp trận trên cây Ma Lực của em." Niedern nói.

Valhein ngạc nhiên hỏi: "Bây giờ sao?"

"Bây giờ không cho em nếm mùi thất bại, vậy sau này thầy biết dạy em thế nào?" Niedern nghiêm túc hỏi lại.

Valhein dở khóc dở cười, mặc dù cậu chưa học chương hai của ma pháp cơ sở, nhưng cậu vẫn hiểu vài thứ cơ bản. Muốn vẽ tốt tấm pháp trận này thì cho dù có là Rollon, người đứng đầu môn mỹ thuật năm ngoái cũng phải luyện nửa tháng.

Valhein đang định tiến vào tháp Ma Pháp thì đột nhiên cậu nói: "Thầy, tháp Ma Pháp trong mắt em là một màn sương mù, mờ ảo, em không thể tìm thấy lá của cây Ma Lực, em khắc bằng cách nào đây?"

"Tự mò đi."

Valhein ngây ngốc một chút, hỏi: "Vậy lần đầu tiên thây vẽ bằng cách nào?"

"May mắn."

Valhein cạn lời.

"Thầy, em có ý kiến nhỏ, chúng ta có thể học đàng hoàng không?" Valhein hỏi.

"Lúc đó thầy Thucydides cũng nói như vậy, ngài ấy nói thây Plato cũng dạy thế.

Valhein cũng lờ mờ hiểu, không phải các ma pháp sư không dạy đàng hoàng, mà là thực ra hệ thống ma pháp rất rối ren, mỗi người chỉ có thể nghiên cứu một phương diện, không thể nào học hết.

Chương 56: Mù mịt (2)

Chương 56: Mù mịt (2)

Mù mịt (2)

"Truyền từ đời này sang đời khác ghê thật! Nhưng mà bây giờ làm thế nào để em chép pháp trận này đây?”

"Hiện tại em đã là ma pháp tập sự, có thể tiêu hao ma lực sao chép pháp trận rồi đưa vào bên trong tháp ma pháp, nhưng chỉ có thể duy trì liên tục trong một ngày."

"Vậy ngài gửi pháp trận cho em đi."

Niedern đặt ngón tay lên sách của mình, trượt tay phải, pháp trận trên trang sách của mình đã không còn, nhưng pháp trận đó lại xuất hiện trên sách của Valhein.

"Phương pháp cụ thể rất đơn giản, em hãy tưởng tượng lực lượng của cây Ma Lực chảy vào đầu óc của em, sau đó lại nhìn chằm chằm tấm pháp trận này, khi nào cảm giác được ma lực tiêu hao thì sẽ hoàn thành. Cái này cần tập trung lực chú ý, có thể em sẽ thất bại mấy lần."

Valhein gật đầu, trong đầu hiện ra cái cây Ma Lực kia, không đợi cậu thực hiện bước tiếp theo thì cậu đã cảm thấy một dòng nước ấm xuất hiện ở ấn đường, sau đó dòng nước ấm ấy biến mất.

Đồng thời, trong đầu của Valhein thoáng xuất hiện một hình ảnh, một tấm pháp trận hiện ra rôi rơi vào bên trong tháp ma pháp.

"Ừm, thành công." Giọng nói của Niedern có thêm chút gì đó.

"Em cảm nhận được, cám ơn thầy."

Valhein lại ngồi lên thảm ma pháp, lại tiến vào bên trong thông qua thiền định.

Tinh thần thể của Valhein nhìn thấy lá cây Ma Lực một cách rõ ràng, rõ đến từng gân lá, cậu rơi vào trầm tư.

"Tiếp tục khiêm tốn hay nói ra làm người khác ngạc nhiên?'

Valhein nghĩ đến vô số hình ảnh.

'Dùng hết khả năng! Mình không có thời gian để lãng phí! Huống hồ so với những thiên tài kia, so với mấy người như Aristotle, thiên phú của mình rất bình thường." Mắt của Valhein sáng lên, óng ánh như ngân hà.

Valhein vừa nhìn pháp trận đang bay ở bên trái, vừa dùng ý niệm vẽ lên lá cây Ma Lực.

Valhein không ngờ, trong thế giới tinh thần, khả năng vẽ của cậu được tăng lên mười lần, kỹ thuật vẽ không thấp hơn Niedern.

Valhein cũng không vì thế mà kiêu ngạo, trái lại, cậu kiêm chế cơn xúc động, tiếp tục nghiêm túc vẽ. Hai mươi phút sau, trên lá cây Ma Lực có thêm một pháp trận.

Mặc dù pháp trận này còn có khuyết điểm, nhưng nó không những vượt xa bản vẽ thứ nhất của Valhein, mà còn đạt tới tám phần mười trình độ của Niedern.

Valhein nhìn pháp trận trên lá cây Ma Lực, trong lòng vô cùng vui vẻ: 'Nhờ mình luyện thiền định nhiều năm ở Ngôi Sao Xanh, tháp ma pháp mới hiện ra rõ ràng như vậy."

Valhein rời khỏi tháp ma pháp, nở nụ cười rạng rỡ.

"Thây, em vẽ xong rồi."

Niedern gật đầu nói: "Được lắm, cậu còn có thể cười được, điều này chứng tỏ áp lực vẫn còn quá nhỏ với cậu rồi nhỉ."

Valhein dở khóc dở cười, nói: "Thây giáo, thầy hiểu lầm rồi, em đã vẽ xong pháp trận rồi, số em vừa may mắn lại vừa biết cách đoán mò."

Niedern khẽ cau mày, nhưng ngay sau đó lại nhìn chằm chằm Valhein.

"Thật mà." Valhein rất chân thành mà nói.

Nieder hít một hơi thật sâu, dằn nỗi khiếp sợ trong lòng xuống.

Rất nhanh sau đó cũng khôi phục lại dáng vẻ điềm đạm thường ngày, gật đầu nói: "Huy động trận pháp đi, giống như vừa nấy huy động ma lực vậy, sau đó thắt nút sợi dây thừng ma pháp mà tôi vừa mới đưa cho cậu đó. Chỉ cần nó có thể cử động được, vây chứng tỏ trận pháp này của cậu thành công."

Valhein đặt sợi dây thừng lên trên thảm lông, sau đó hít một hơi thật sâu.

Ngay lập tức, trong đầu cậu hiện lên một hình ảnh, phiến lá cây ma lực đó đột nhiên biến thành rất lớn, dường như là lớn bằng kích cỡ của một ngôi sao. Rồi sau đó, một dòng chất lỏng màu xanh lam rót vào bên trên phiến lá cây ở trong trận pháp.

Pháp trận giống như sông lớn, ma lực tựa như nước chảy.

Ma lực dọc theo con đường cố định mà đổ khắp cả trận pháo, sau đó cả một trận pháp lại bỗng lóe lên một thứ ánh sáng chói mắt.

Quầng sáng mãnh liệt đó phóng thẳng lên trời, vụt ra khỏi tháp ma pháp, vọt tới nơi cao nhất của thế giới tinh thần.

Quá trình này diễn ra nhìn có vẻ rất chậm, nhưng trên thực tế chỉ tốn có hơn hai giây thôi.

Valhein cảm nhận được ấn đường mình tỏa nhiệt, là cỗ nhiệt mà khi nấy tuôn ra không ngừng.

Valhein nâng tay phải lên, chĩa ngón trỏ vê phía dây thường ma pháp.

Một cảnh tượng kinh người xuất hiện, dây thừng ma pháp lại giống như một vật thể sống mà chậm rãi nhấc lên, uốn éo như một con rắn dài. Nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng Valhein cũng có một xúc cảm không thể nói được nên lời. Không ngờ rằng bản thân mình thật sự có thể không chế được dây thường, thật sự nắm giữ được ma pháp.

Sau đó, Valhein không ngừng di chuyển ngón trỏ phải, sợi dây thừng ma pháp kia cũng giống hệt như bị thôi miên mà đong đưa theo, hoàn toàn di chuyển theo chuyển động ngón tay của Valhein, vô cùng sống động.

"Thật là kì diệu."

Valhein lại tiến vào trạng thái nhận biết, dùng tâm để cảm nhận trạng thái cơ thể, dùng đôi mắt để quan sát cử động biến hóa của dây thừng, đây là năng lực mà cậu nắm giữ được sau một quãng thời gian dài trâm tư suy nghĩ.

Niedern nhìn thấy cảnh này thầm than nhẹ một tiếng, nói: "Không ngờ một đứa học hành dốt nát như cậu lại vốn là một thiên tài."

Dây thừng map pháp rơi bộp xuống đất một tiếng.

Valhein quay đầu nhìn Niedern, nói: "Thầy giáo, thây không được học theo Hutton."

Lúc này, Niedern bỗng mở cuốn sách ma pháp ra, mở ra một lá thư ma pháp.

Chương 57: Hercules bị nguyên rủa

Chương 57: Hercules bị nguyên rủa

Hercules bị nguyền rủa

Valhein lẳng lặng chờ đợi.

Qua một lúc lâu, Niedern nhìn chằm chằm Valhein.

Trước ánh mắt đó, Valhein bỗng thấy sởn gai ốc, bởi vì cậu có thể nhìn ra được bên trong ánh mắt đó của Niedern là sự cảnh giác và nghi hoặc.

Cậu chính là ma pháp sư Hoàng Kim.

"Thầy giáo... Thây sao thế?" Valhein cố ý phóng đại sự hoảng loạn trong lòng mình ra.

"Cậu bây giờ so với quá khứ khác nhau quá lớn. Nếu như không phải cậu có thể bình yên thông qua đài phun nước Sea Devil, vượt qua màn kiểm tra xuyên thấu đó mà vào được học viện Plato này, thậm chí tôi còn nghi ngờ là cậu bị ký hồn nữa đó." Niedern nói.

Valhein lại thở dài một tiếng: "Kể từ hôm thứ bảy ngày mà bố mẹ mất, em đã biết là mình khác xưa rồi."

Niedern vô cùng đồng cảm, nói: "Tôi hiểu, trong lịch sử có rất nhiêu người vì trải qua đả kích cực mạnh mà kích hoạt được thiên phú của mình. Giống như Hercules, sau khi bỗng hóa điên vì giết lâm thây của mình, thực lực đã tăng lên dữ dội. Sau đó giết lâm vợ

và con trai, còn cả bạn thân, hiện tại có thể nói đã là đấng anh hùng rồi. Đáng tiếc, tất cả mọi người đều nghi ngờ ông ấy, thậm chí còn cho rằng ông ấy là yêu ma thích cuồng sát người thân. Nhưng mỗi một ma pháp sư đều có thể đoán ra được, ông ấy là bị nguyền rủa mới làm thế."

"Là ai đã nguyên ông ấy?" Valhein tỏ vẻ hờ hững không quan tâm.

Niedern lắc đầu một cái, đáp: "Chúng ta đoán chí ít là một vị bán thần nào đó, có thể là của Hy Lạp, cũng có thể là ở quốc gia khác."

"Vậy sao." Valhein không ngờ, người Hy Lạp vậy mà lại không biết rõ chân tướng chuyện Hercules bị nguyền rủa. Xem ra, thế giới của thần vẫn là bí ẩn hơn so với tưởng tượng rất nhiều.

Valhein bỗng có chút rung động trong lòng.

"Ngày đầu tiên gặp được Lawens, sáng hôm sau gặp được Hutton, nói không chừng mình cũng là bị nguyên rủa rồi nhỉ? Chắc không đâu, sáng ngày mai của mình sẽ tốt hơn sáng hôm nay."

Valhein lập tức cất đi ý nghĩ chỉ vừa mới lóe lên trong lòng.

Niedern nhìn Valhein, nói: "Tôi thật sự không ngờ cậu lại có thiên phú về ma pháp xuất sắc tới vậy, chúng tôi đã đã nhìn lâm cậu cả rồi. Nhưng mà, chuyện này đối với cậu hay học viện Plato mà nói thì đều có lợi chứ không có hại. Năm đó bốn học viện có vị thế khắp toàn bộ Hy Lạp này thậm chí là toàn thế giới, nhưng mà mấy năm qua, có rất nhiều học viện thiên tài quy tộc, hơn nữa còn cho ra những ma pháp sư thiên tài đã tạo áp lực lớn với học viện. Mấy năm qua, học viện Plato đã thất thế rồi, học viện tương lai đều dựa cả vào mấy cậu."

"Thầy giáo, em vẫn còn là học trò." Valhein bất đắc dĩ nói.

"Đúng vậy, tuổi cậu còn rất trẻ, không nói tới mấy thứ này, vừa nãy cậu có thể khống chế được dây thừng ma pháp đó vô cùng tốt, chứng tỏ sức mạnh tinh thần của cậu vô cùng mạnh mẽ, đã có thể trực tiếp sử dụng pháp thuật này rồi. Bây giờ, cậu cần phải học cách sử dụng thần chú, cậu thử dùng dây thừng mà pháp này tấn công tôi thử đi. Chỉ cần có thể trói chặt tôi, coi như là cậu đã nắm được pháp thuật này rồi."

Niedern nói xong lại lùi về sau, nói: "Mặc dù cậu có thể khống chế được dây thừng ma pháp, nhưng mà muốn bộc phát được hết tất cả ma lực thì nhất định phải mượn sức mạnh của thần chú. Thần chú học là một môn hoàn toàn độc lập với bất cứ môn ngôn ngữ nào, cho dù là phát âm hay là ý nghĩa cũng đều không thể trực tiếp thấu hiểu được mà phải dùng tinh thần mới có thể hiểu. Cho nên, người khác nghe được sẽ cảm thấy thần chú ma pháp chính là một mớ âm thanh hỗn loạn, chỉ có khi nắm vững được rồi mới nghe hiểu được. Cậu vẫn chưa có học thần chú học, nhưng mà tôi có thể dựa vào ma pháp để dạy cậu, khiến cậu hiểu được trong thời gian ngắn. Nhưng sau đó cậu cần phải không ngừng ghi nhớ, không ngừng học tập mới được, nếu không sẽ nhanh chóng quên mất."

Valhein nhìn chằm chằm vào môi của Niedern, thị giác và thính giác đều vô cùng tập trung.

'lckenny" Niedern nói.

Valhein bỗng sửng sốt, bởi vì tốc độ thời gian hiện tại dường như có thay đổi, Niedern giống như đang chậm rãi phát âm ra từng chữ một.

Nếu lấy ngôn ngữ bình thường mà nói thân chú này rõ ràng là có tới năm âm tiết, nhưng mà bên trong thần chú lại chỉ phát âm có ba chữ, hơn nữa mỗi lúc phát âm đều nghe rất bình thường, nhưng mà trong đầu lại tự động chuyển thành một câu hoàn chỉnh.

Trong lúc nhất thời, Valhein cũng không có cách nào hiểu hết được ý nghĩa của ba chữ đó, chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được thần chú này dường như là được tạo thành từ ba bộ phận, phân chia ra rõ ràng là sức mạnh thần bí liên quan tới mệnh lệnh, khống chế và cuối cùng là bạo phát.

Cuối cùng, Valhein như mơ hồ nhận biết được, Ickenny có thể dịch ra là "Dây thừng ma hóa", cũng có thể gọi tắt là "dây ma pháp".

Chỉ chớp mắt sau đó, tốc độ thời gian trôi qua khôi phục lại như bình thường.

"Nghe hiểu chứ?" Niedern hỏi. "Nửa hiểu nửa không, có hơi mông lung." Valhein đáp.

"Phát âm."

'lckennul" Valhein nói.

"Sai rồi, làm lại! lckenny..."

Khoảng chừng học qua mấy chục lần, Niedern mới gật đầu hài lòng, nói: "Không tệ, bây giờ cậu nhìn đây.'

"Được!"

Valhein chậm rãi lùi vê sau Niedern, trong đôi mắt là sự hưng phấn khó kiêm chế.

Chương 58: Mạng nhện

Chương 58: Mạng nhện

Mạng nhện

Lần đầu tiên bản thân cậu sử dụng ma pháp để tấn công.

Nhưng mà, Valhein nhận thức được bản thân mình kích động quá rồi, vì thế mà ngón trỏ phải lại gấp đôi với ngón cái, hít một hơi thật sâu, mở rộng hai vai rồi thả lỏng cơ thể.

Niedern nhịn không được khẽ gật đầu, trong mắt cũng có ý khen ngợi.

Valhein lại hít một hơi thật sâu, bỗng duỗi tay chỉ về phía Niedern, đồng thời gào một tiếng: "Ickenny."

Sau khi đọc câu thần chú, Valhein cảm thấy cây Ma Lực bên trong tháp ma pháp sáng lên, pháp trận bên trên lá cây Ma Lực bị kích thích, ma lực chảy vào trong trận pháp.

Trận pháp phát ra ánh sáng trắng vô tận, vọt lên trên tháp ma pháp rồi biến mất.

Hai giây rưỡi sau khi Valhein niệm câu thần chú, đột nhiên dây thừng Ma Ngưu được bao bọc bởi ánh sáng trắng nhạt, sau đó nó chợt nhảy lên một cái rồi bay thẳng đến cổ Niedern như một con rắn độc biết bay.

"Mày..." Niedern giật nảy, chiếc nhẫn trên tay trái sáng lên, một vòng bảo hộ hình cầu bao phủ khắp người ông ta.

Dây thừng Ma Ngưu rơi bên ngoài vòng bảo hộ hình cầu, sau

đó nó cuộn tròn thành một vòng, dùng sức ghìm như rắn sống.

Vòng bảo hộ hình cầu không xê dịch chút nào, dây thừng ma pháp không thể làm gì vòng bảo hộ ma pháp.

Valhein cảm thấy cảm xúc của Niedern không đúng, cậu hỏi: "Thây, em làm sai gì sao?"

"Dây thừng ma pháp dùng để trói kẻ địch, vì sao em lại nhắm ngay cổ thây?"

"Không phải dùng dây thừng siết chặt cổ sẽ có tác dụng lớn hơn sao?" Valhein nghi hoắc nên hỏi.

Niedern yên lặng mấy giây rồi nói: "Em có thiên phú hại người lắm đấy!"

Lúc này Valhein mới nói: "Trước đây mọi người dùng dây thừng ma pháp là chỉ để trói người?"

Niedern nói: "Đa số người đều bắt đầu chiến đấu từ khi còn là ma pháp sư Hắc Thiết, pháp thuật của ma pháp sư Hắc Thiết mạnh hơn ma pháp tập sự, dùng dây thừng ma pháp thì hiệu suất giết người rất thấp. Đương nhiên, ngoại những người có thiên phú đặc biệt."

Valhein gật đầu nói: "Em hiểu rồi, phạm vi áp dụng của mỗi loại ma pháp rất rộng rãi, nhưng mà hoàn cảnh áp dụng lại rất hẹp. Ví dụ như dây thừng ma pháp này, có lẽ đối với ma pháp tập sự thì nó là vũ khí giết người lợi hại, nhưng đối với ma pháp sư Hắc Thiết mà nói thì uy lực của nó có hạn, không thích hợp chiến đấu mà chỉ có thể dùng để trói đồ vật."

"Nói rất hay." Niedern khen ngợi.

"Em có thể thử lại lần nữa không?" Valhein hỏi.

Niedern nghĩ nghĩ rồi nói: "Đợi chút."

Nói rồi, Niedern xuất hiện một cây pháp trượng nhỏ màu trắng nhạt dài một mét, pháp trượng hơi uốn lượn, đỉnh pháp trượng được nạm mấy con mắt lớn nhỏ bằng thạch anh. Bên ngoài pháp trượng có ba bướu cây hình xoắn ốc, trong mỗi bướu cây có ánh sáng lập lòe mơ hồ. Ông ta niệm thần chú, thủy tinh tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt, chỉ một giây sau, trước mặt Niedern xuất hiện ba pháp trận.

Pháp trận tỏa ra ánh sáng màu xanh dương, một con báo săn sặc sỡ hiện lên bên trong mỗi pháp trận.

Ba con báo săn đứng yên trong pháp trận, chúng lắc nhẹ cái đuôi, dùng ánh mắt yếu ớt nhìn chằm chằm Valhein.

Niedern rút pháp trượng, nói: “Đây là gọi báo săn, là thuật kêu gọi mà ma pháp tập sự thường thấy, ma pháp sư Hắc Thiết trở lên mới sử dụng được. Mỗi một con báo săn đều có lực lượng tương đương với chiến sĩ tập sự. Thầy để bọn chúng không tấn công em thật, nhưng chúng vẫn di chuyển. Em đừng sử dụng ma pháp, trải nghiệm cảm giác này đã."

Niedern vừa dứt lời thì ba con báo săn chậm rãi ra khỏi pháp trận, cùng rống to về phía Valhein.

Dù sao thì Valhein cũng từng nhìn thấy mấy con như thế này ở sở thú, hơn nữa Niedern nói báo săn không tấn công nên cậu cũng không sợ hãi.

Ba con báo săn vừa liên tục gâm nhẹ, vừa đến gân Valhein, không ngừng đi vòng quanh Valhein.

Khi con báo săn đi vòng qua sau lưng, biến mất ở trong tâm mắt thì đại não của cậu tự động tiến vào trạng thái đề phòng cao, bản năng của Valhein cho thấy cậu đang gặp nguy hiểm, bắp thịt

của cậu căng cứng, yết hầu phát khô.

Niedern nói: "Ghi nhớ cảm giác này, sau đó giảm bớt! Ma pháp sư khác chiến sĩ, chiến sĩ thì chém giết trong thời gian dài, còn ma pháp sư thì học tập nhiều hơn chiến đấu. Các thây lập thống kê, có hơn năm mươi phần trăm ma pháp sư tập sự, Hắc Thiết và Thanh Đồng chết vì bối rối cùng sai lầm chứ không phải không đủ thực lực. Cho dù thiên phú của em có cường đại thêm mười lần, nhưng đột nhiên bị đánh lén, thì cũng có thể chết dưới giáo của một chiến sĩ bình thường chỉ vì phán đoán sai lâm hoặc bối rối."

"Biểu hiện của em đúng lắm, bây giờ thì tiếp tục cảm nhận." Nói rồi, Niedern động đậy ngón tay, ba con báo săn bắt đầu nhào về phía Valhien từ các góc khác nhau.

Valhein khó mà đứng yên, bản năng mách bảo cậu phải lăn khỏi chỗ này để thoát khỏi báo săn.

"Đừng động đậy, cảm nhận tiếng gió bên người mà báo săn tạo ra, cảm nhận móng vuốt của bọn chúng, cảm nhận sự tanh hôi trong hàm răng của bọn chúng, cảm nhận sự hung ác trong đôi mắt của bọn nó! Chỉ có không ngừng trải nghiệm, không ngừng cảm nhận, thì khi gặp đối thủ em mới có thể giữ tỉnh táo, tránh đưa ra những quyết định sai lâm."

Valhein vội vàng đứng vững, ngón cái cùng ngón trỏ của tay phải gập vào nhau, thay đổi thân hình, điều chỉnh hô hấp, lấy lại tinh thần.

Chương 59: Mạng nhện (2)

Chương 59: Mạng nhện (2)

Mạng nhện (2)

Cùng lúc đó đầu óc của Valhein không ngừng suy nghĩ.

"Thầy để mình cảm nhận lực lượng của báo săn, đây là phương pháp giải mẫn cảm đơn giản nhất, có thể nói là huấn luyện khả năng chống trả cho tâm lý, cũng có thể nói là một dạng cải thiện nghịch cảnh. Mình chỉ cần không ngừng cảm nhận loại kích thích này, thời gian dài thì mình sẽ trở nên cường đại, sẽ không bị loại uy hiếp này ảnh hưởng đến tâm lý, từ đó có thể phát huy tốt hơn."

Valhein lợi dụng "phương pháp học mạng nhện" cơ bản nhất, tức là liên hệ kiến thức mới với kiến thức cũ, tạo thành mạng lưới tri thức, mà hình dạng này cũng phù hợp với kết cấu của đại não. Không những có thể ghi nhớ cùng hiểu nhanh chóng, mà nó cũng có thể thuyết phục đầu óc của mình đừng đề phòng, phải đồng ý kiến thức này, tiếp đó gia tăng lòng tin để tâm lý của bản thân tốt hơn, từ đó nâng cao hiệu suất học tập.

Hiểu nguyên nhân xong, Valhein lập tức bình tĩnh, cũng lập tức áp dụng vấn đề Lakein.

"Lúc này mình phải làm gì?"

"Phát hiện! Quan sát! Cảm nhận!"

Valhein cười nhạt.

Những gì thầy từng nói, mình cũng tìm được đáp án giống

nhau, lòng Valhein an toàn hơn bao giờ hết, hành động cũng càng thêm dễ dàng.

Chỉ trong chốc lát, Valhein giống như vị khác ở bên ngoài chiếc lồng của vườn bách thú, cậu thả lỏng toàn thân, nhưng mà ánh mắt của cậu càng rõ ràng, suy nghĩ cũng nhạy cảm hơn trước đó.

Valhein cảm thấy cơ thể của mình thay đổi, cậu nhìn ánh mắt hung ác của báo săn, mũi ngửi mùi tanh của chúng, làn da cảm nhận tiếng gió do chúng tạo ra, lỗ tai nghe thấy tiếng động của chúng...

Ba con báo săn không ngừng lướt qua Valhein như đang săn mồi, nhưng chúng chỉ lướt qua rồi thôi, cùng lắm là tiến lại gân áo bào hoặc tóc của Valhein.

Niedern nhìn chằm chằm Valhein với ánh mắt khó tin.

Từ đầu, ông ta nhìn ra ngay Valhein không có kinh nghiệm chiến đấu, tuyệt đối không thể nào là cơ thể giả được ma pháp sư cường đại hoặc thần linh ký hồn, phản ứng của con người khi gặp nguy hiểm là không thể giả được, bất cứ ai đã trải qua chiến đấu thì đều nhìn thấy.

Valhein có thể điều hòa trạng thái thật tốt chỉ trong mấy giây, cậu không còn lo lắng, không còn sợ hãi, nhưng điều này vẫn chưa đủ để Niedern ngạc nhiên, bởi vì đây chỉ là trình độ ưu tú bình thường thôi.

Nhưng điều làm Niedern kinh ngạc là, sau khi điêu hòa cảm xúc thì Valhein lập tức đưa ra phán đoán chính xác nhất, lập tức quan sát, cảm nhận và trải nghiệm.

'Chẳng lẽ cậu ta có thiên phú trực giác của dã thú? Không, cậu làm mình cảm thấy nó còn cao hơn trực giác của dã thú. Đúng là

thiên tài!@”

Niedern nghĩ nghĩ, đột nhiên sách ma pháp tự động trôi nổi rồi nhắm ngay Valhein.

Mọi hành động của Valhein đều bị sách ma pháp quay lại.

Chỉ có Valhein mới biết, làm gì có trực giác của dã thú? Đấy chỉ là cậu liên tục sử dụng vấn đề Lakein thành thói quen sau khi cậu liên tục thất bại cùng dây dưa mà thôi.

Tại thời điểm điên cuồng nhất, hễ mà Valhein cảm thấy bản thân quá rảnh, hễ mà tâm lý của cậu không ổn định, cho dù mờ mịt vài giây thì cậu cũng sẽ tự hỏi vấn đề này.

"Bây giờ mình nên làm gì?”

Thoạt nhìn thì vấn đề này rất đơn giản, thậm chí nó chẳng có tác dụng gì, nhưng nhờ sử dụng nhiều năm mà Valhein đã có được một năng lực cường đại.

Năng lực này khiến Valhein có thể làm những chuyện quan trọng ngay lập tức, vào thời điểm đúng đắn nhất chứ không phải ngây người không biết làm gì, cũng không làm chuyện sai lâm.

Thật ra, ngay từ lúc cậu luyện vấn đề Lakein, cậu cũng không thấy nó quan trọng cho lắm.

Mãi cho đến khi vào một lần họp công ty, đột nhiên một tiếng ồn ào truyên đến từ bên ngoài ảnh hưởng đến hiệu quả của cuộc họp, Valhein lập tức hỏi mình vấn đề này, sau đó cậu trở thành người đàu tiên ra tay giải quyết, để lại ấn tượng rất sâu sắc cho các vị lãnh đạo, chớp lấy thời cơ thăng chức.

Vấn đề Lakein giúp Valhein tiết kiệm được một khoảng thời gian, có được không ít cơ hội.

Tuy thoạt nhìn những thời gian cùng cơ hội này không có tác dụng gì lớn, nhưng khi cậu không ngừng tích lũy, lượng đổi làm chất biến đổi, mới để Valhein nhận ra tác dụng cực lớn khi cậu nhìn lại.

Cho đến bây giờ, mỗi khi Valhein hỏi mình vấn đề này, cậu lập tức cảm thấy bản thân đang quan sát mình ở góc độ rộng hơn, từ đó có được đáp án chính xác hơn.

Kinh nghiệm đánh bại bản năng, mà phương pháp thì trên cả kinh nghiệm.

Khi không ngừng quan sát và cảm nhận, báo săn trong mắt Valhein trở nên rõ ràng hơn, sự tấn công, cào, chạy, ... của bọn chúng đều được thể hiện ra bên ngoài.

Điều này không làm Valhein hấp thụ được lực lượng cường đại, nhưng ít ra sau này nếu cậu gặp loài thú hoặc kỹ năng chiến đấu tương tự thì cậu sẽ phán đoán chính xác hơn.

Một lần phán đoán tâm thường nhất cũng có thể cứu mạng cậu.

Niedern gật đầu nói: "Tốt lắm. Sức bật của báo săn rất mạnh nhưng sức chịu đựng của chúng có hạn. Bây giờ em sử dụng dây thừng ma pháp, bắt đầu trói báo săn lại... đừng nhắm ngay cổ, phải nhắm chính xác vào chân của chúng, hiện tại em chưa thể làm chính xác được như vậy. Mặt khác, đừng sử dụng dây thừng ma pháp một cách tùy tiện, với tổng lượng ma lực hiện tại của em, mỗi buổi sáng em chỉ có thể sử dụng tối đa ba mươi lần pháp thuật tập sự.

Chương 60: Cố gắng luyện tập

Chương 60: Cố gắng luyện tập

Cố gắng luyện tập

Valhein gật đầu, thực hiện đợt thăm dò đầu tiên. Cậu niệm thân chú, hơn hai giây sau, dây thừng Ma Ngưu tỏa ra ánh sáng nhạt rồi bay về phía một trong ba con báo săn.

Con báo săn kia chợt nhảy lên, nhảy xa mấy mét, tránh dây thừng ma pháp, sau đó còn quay đầu nhìn Valhein một cái rôi bước đi nhàn nhã, thuận tiện đạp dây thừng Ma Ngưu trên đất một chút.

Nhìn thấy cảnh này, Valhein như bừng tỉnh khỏi cơn mơ.

Niedern nhìn sắc mặt của Valhein, vô cùng hài lòng nói: "Không sai, xem ra em đã phát hiện ra vấn đề. Tuy ma pháp có thể làm mọi thứ nhưng em thì không phải vậy. Thuật dây thừng ma pháp này có thể chủ động giữ kẻ ddihcj trong phạm vi nhất định, nhưng nếu như kẻ địch hành động quá nhành hoặc khoảng cách qua xa thì dây thừng ma pháp cũng không làm được gì. Đây cũng là lí do vì sao đa số ma pháp sư đều khảm thạch anh tím, chủ yếu là để tăng tốc độ làm phép, hết thảy thiên phú hoặc năng lực gia tăng tốc độ làm phép đều quan trọng.

"Được rồi, em tiếp tục sử dụng dây thừng ma pháp, cho đến khi nào trói được ba con báo săn thì mới thôi.'

"Cám ơn thây."

Valhein thu lại sự ưu việt do pháp trận mang lại, cậu lại quay về tâm lý của một học sinh khiêm tốn.

"Hiện tại mình nên dùng phương pháp học tập gì để học ma pháp tốt hơn?" Valhein tiếp tục dùng vấn đề Lakein, nhưng lại có vấn đề khác biết, Valhein đặt tên là "vấn đề phương pháp.

"Có thể thử cố gắng luyện tập một chút."

Valhein biết bản thân không thể nào tìm đến "phương pháp hoàn hảo nhất", nhưng mà, cậu sử dụng phương pháp có hiệu quả, sau đó dựa vào tư duy của mình mà cải tiến, tất nhiên còn tốt hơn luyện tập lung tung.

'Phải có mục tiêu rõ ràng thì mới cô gắng luyện tập được. Mục tiêu để mình cố gắng luyện tập lần này là trói báo săn lại, nhưng mục tiêu lớn này quá mơ hồ, tốt nhất là chia nhỏ các mục tiêu ra rồi dùng các phương pháp giải quyết khác nhau. Sau khi hoàn thành các mục tiêu nhỏ thì cũng sẽ hoàn thành mục tiêu lớn. Mục tiêu lớn có thể được chia thành phán đoán động tác của báo săn, phán đoán phạm vi của dây thừng ma pháp, khống chế dây thừng Ma Ngưu chuẩn hơn và làm phép nhanh chóng hơn. Trong đó làm phép nhanh chóng cần cậu phải luyện tập trong thời gian dài, cho nên hôm nay mình tạm thời bỏ qua mục tiêu này. ' "Trước hết thì cứ luyện tập các mục tiêu nhỏ. Nhưng mà phán đoán động tác của báo săn, mục tiêu này không đủ rõ ràng và cụ thể, hẳn là dùng nguyên tắc S. M. A. R. T để xác định mục tiêu, cũng chí là cụ thể, có thể đánh giá, có thể đạt đến, có tính liên quan và hạn chế về thời gian. Như vậy, mình phải phán đoán động tác kế tiếp của báo săn trong vòng nửa tiếng, mười lần thì phải thành công tám lần, giúp dây thừng ma pháp của mình có thể trói báo săn lại."

"Cụ thể thì mình phải xem xét tất cả các khả năng, sau đó so sánh từng cái một..."

Sử dụng đúng phương pháp khác với việc luyện tập lung tung.

Ngay từ đầu, Niedern không có cảm giác gì, nhưng sau đó, Niedern ngạc nhiên phát hiện trình độ phán đoán động tác báo săn

của Valhein đang tăng lên nhanh chóng.

"Chắc chắn cậu ta là thiên tài chiến đấu."

Lòng Niedern sung sướng như phát hiện ra ma pháp mới, nhưng mà ông ta vẫn chỉ cười nhạt như cũ.

Khi tiếng chuông nghỉ trưa vang lên, Valhein niệm thần chú, chỉ tay một cái, dây thừng ma pháp bay ra như con rắn, con báo săn kia chợt nhảy lên trước nhưng lại nhảy vào phạm vi hoạt động của dây thừng ma pháp.

Đột nhiên dây thừng ma pháp dài ra thành bốn mét, đầu tiên là trói lại hai chân sau của báo săn, sau đó tiếp tục trói hai chân trước lại.

"Grừ..." Báo săn phát ra tiếng kêu không cam tâm.

"Tốt!" Niedern khen ngợi.

Valhein khẽ vươn tay, rút lại sợi dây trên người báo săn.

Hai con báo săn kia đã nằm ngửa bụng lên trời, con báo săn thứ ba này cũng nghiêng người, lộ cái bụng trắng ra trước mặt Valhein, phát ra tiếng gru gru cầu xin.

Valhein thở dốc, giờ cậu mới hiểu được, khi không ngừng tiêu hao ma lực thì tinh lực và thể lực của cậu cũng liên tục giảm xuống.

Nhưng mà, niềm vui sướng vì ba con báo săn thân phục và cậu đã nắm giữ ma pháp xua tan đi cơn mệt mỏi về tinh thần lẫn thể xác của cậu.

"Em là thiên tài! Là thiên tài chiến đấu ma pháp." Cho dù Niedern đã cố gắng khống chế nhưng ông vẫn không nhịn được mà nói ra.

"Em giả vờ tin tưởng lời nói dối của thầy,

Valhein hoàn toàn không tin lời nói của Niedern, bởi vì Niedern đã thấy hết cái được gọi là thiên tài. Mà đây chỉ là kết quả luyện tập nhiêu năm của cậu, không có liên quan gì đến thiên tài.

Valhein biết cậu bình thường đến cỡ nào mà. Nghe những lời này của Valhein, Niedern không những không tức giận mà còn cảm thấy vui mừng.

'Đứa trẻ này thật khiêm tốn, e là thành tựu của cậu ta sẽ vượt qua các em kia. Tuy Lake có thiên phú nhìn đâu nhớ đó, nhưng nếu cậu ta gặp Lake trên chiến trường thì chắc chắn cậu ta sẽ phải chết."

Niedern thầm phán đoán, nhìn cơ thể đầy mồ hôi của Valhein, ông ta nói: "Đi tắm rồi ăn trưa đi em."

"Vô cùng cám ơn vì thầy đã dạy." Valhein cám ơn một cách chân thành, thu hoạch của hôm nay quá lớn.

Niedern xoay người rời đi, nhưng đi được vài bước thì ông ta nói: "Đúng rồi, đa số tình huống thì Kelton khá đáng tin."

Chương 61: Rèn luyện

Chương 61: Rèn luyện

Rèn luyện

"Thây quen Kelton sao? Nhưng mà lời thấy có ý gì đó... ' Valhien nhìn Niedern tóc đỏ biến mấy trong rừng cây.

Valhein tắm rửa, cậu cũng không ăn cơm ngay mà là tìm mảnh đất dùng để học sinh thiên định, bắt đầu thiền định.

Trước khi thiên định, Valhein nhận một vòng tay ma pháp giản gị, thời gian được thiết lập là ba mươi phút.

Sau khi trải qua lần thực chiến ma pháp đầu tiên vào buổi sáng, cho dù là thân thể hay đại não hoặc cây Ma Lực của Valhein đều đã đạt đến giới hạn nhất định, cậu còn thấy mệt mỏi hơn hôm qua.

Bình thường mà nó, thì quá mệt không thích hợp cho thiền định sâu, bởi vì thiên định sâu cần tập trung lực chú ý, mà quá mệt mỏi dẫn đến việc đang thiên định thì ngủ mất, đây là trạng thái mà người mới học hay gặp phải.

Vì thế Valhein chuẩn bị thực hiện thiền định cạn, hiệu quả tương đương với ngủ nông, nhưng mà có sự khác biệt.

Sau khi thiền định, Valhein tiến vào tháp ma pháp, nhìn thấy mấy địa phương khác của tháp ma pháp cũng không thay đổi gì, nhưng mà lá cây Ma Lực lại ố vàng.

Đây là hiện tượng ma lực bị tiêu hao hết.

Điều làm Valhein vui vẻ là một chồi non mọc ở cành cây cuối cùng, xem ra không bao lâu thì sẽ trở thành lá mới, cuối cùng tạo thành một chiếc lá ma pháp hoàn chỉnh, cậu có thể khắc pháp trận mới.

Trong tiết học buổi sáng, thây Niedern đã từng nói, có ba con đường để lá cây ma pháp phát triển, một là phát triển nhờ ma lực tăng lên, hai là nhờ trình độ nắm giữ pháp thuật, bà là trưởng thành nhờ kiến thức ma pháp tăng lên. Giống người nắm giữ lượng lớn kiến thức ma pháp như Lake, khi mà thăng cấp thành ma pháp tập sự thì sẽ có năm lá cây.

Valhein vui vẻ tiến vào trong ánh sáng từ Thân giới để thiền đình.

Vẻn vẹn không đến mười phút, thể lực, tinh lực và ma lực của Valhein hoàn toàn khôi phục.

Một lát sau, Valhein cảm thấy thân thể đã hấp thu đầy đủ lực lượng của Thần giới, cậu không đắm chìm trong cảm giác vui sướng kia mà là trở về tháp ma pháp.

Valhein nhìn kỹ lá cây ma lực thì ngạc nhiên phát hiên, không những lá cây khôi phục trạng thái thủy tinh đen, mà ngay cả pháp trận ở phía trên cũng hoàn thiện một cách rõ ràng. 'Đúng là ma pháp cường đại không nằm ở thiên phú, mà là không ngừng cố gắng, phải cố gắng một cách đúng đắn, phải cố gắng khi có phương pháp chính xác. '

'Nhưng mà tốc độ thiền định của mình hơi nhanh, bình thường thì một người phải thiên định một tiếng thì mới có thể khôi phục toàn bộ ma lực. Có lẽ việc này liên quan đến việc luyện tập thiên định quanh năm suốt tháng của mình. '

Khi Valhein đang thiên định thì Niedern xông vào phòng của phó viện trưởng.

"Ra ngoài! Gõ cửa!" Một giọng nói nghiêm nghị, tựa như sư tử đực gào thét vang lên.

Vẻ mặt phấn khích của Niedern nhanh chóng sụp đổ, ông ta ngoan ngoãn lui ra ngoài rồi gõ ba cái lên cánh cửa, sau đó mới đẩy cửa ra.

"Chưa ăn cơm sao? Cùng ăn đi, vừa ăn vừa nói.

Sau cái bàn rộng lớn, có một ông cụ mặc trường bào màu tím đang xem sách ma pháp chứ không ngẩng đầu lên. Ông ta có một đầu tóc đen thui, râu ria còn dày hơn tóc, giống như tán cây đa rậm rạp bị treo ngược lên cằm.

"Vâng, thưa thầy."

Niedern khéo léo mở sách ma pháp ra chọn món.

Thucydides chậm rãi ngẩng đầu.

Khi nhìn thấy hai mắt của Thucydides trong nháy mắt, lòng Niedern khẽ run lên.

Đôi mắt kia thay đổi bất ngờ, khi thì có mặt đất chấn động, khi thì có biển gầm càn quét, giống như ấn chứa tất cả thiên tai trên đời này.

Thucydides nháy mắt một cái, hai mắt của ông ta yên bình trở lại. Con ngươi màu nâu của ông ta dường như có lực lượng hùng mạnh làm dịu sự hoản loạn, để Niedern nhanh chóng bình tĩnh trở lại.

"Chuyện để cậu vui vẻ rất ít." Thucydides thẳng người, đặt hai tay lên bàn nhìn Niedern.

Phía sau Niedern là cửa sổ thủy tinh trong suốt rộng lớn, ánh nắng chiếu xuống, có thể thấy được bầu trời trong xanh. Nhưng ở

trong mắt Niedern, thây giống như cây cột chống trời.

Giờ đây, Niedern giống một chú lợn con nhìn thấy sư tử đực, cẩn thận gật đầu nói: "Em phát hiện ra một thiên tài ma pháp kiêm thiên tài chiến đấu." Nói rồi, Niedern dâng sách ma pháp lên.

Thucydides câm lấy sách ma pháp Niedern đưa, dùng tay phải quét qua, quá trình học tập ma pháp của Valhein được phát ra với tốc độ gấp mười.

Ông ta lại động đậy ngón tay một chút, tốc độ tăng đến gấp trăm lần.

"Tốt lắm." Giọng nói đầy nội lực của Thucydides vang vọng khắp phòng làm việc. Niedern cố gắng che giấu vui sướng trong lòng, có thể làm Thucydides nói tốt, cho thấy Valhein có tiêm lực to lớn, thậm chí vượt qua ông.

Thucydides lại cử động bàn tay, lấy nội dung trong sách ma pháp truyền đến sách của mình.

Niedern nói: "Sau khi phát hiện Valhein thăng cấp thành ma pháp tập sự, em đã cho người điều tra, em cũng đã phát điều tra cho thầy, có lẽ thây cũng đã thấy. Có cần em xử lý cái tên Lawens kia không?"

Thucydides không nhìn Niedern, ông ta xoay cái ghế, nhìn ra ngoài cửa sổ, ngón trỏ nhẹ nhàng gõ bìa sách.

Một lát sau, Thucydides mới nói: "Không cần thiết."

"Vậy nếu như Lawens giết Valhein thì sao?"

"Chôn cùng, cả đoàn ăn trộm của cậu ta, cả quý tộc sau lưng cậu ta." Giọng điệu của Thucydides vô cùng bình thản.

"Vâng." Niedern thầm run, đúng là thây không bao giờ nhẹ tay

với kẻ địch.

Chương 62: Rèn luyện (2)

Chương 62: Rèn luyện (2)

Rèn luyện (2)

Niedern lại nói: "Dựa theo thông lệ, hội thi đấu ma pháp cấp thấy sẽ được tổ chức vào ngay mai, học viện Qúy Tộc Athens đã đưa công văn bằng da dê. Thành viên dự thi của cấp bậc Thanh Đồng cùng Hắc Thiết đã xác định, còn ma pháp tập sự thì đều không để ý, có thể cho Valhein ra sân hay không? Mấy tên ngốc kia khi hợp lại đối mặt với báo săn thì cũng không bằng một mình Valhein. Em rất coi trọng cậu ta, muốn rèn luyện cậu ta."

"Có thể." Lân này Thucydides trả lời dứt khoasrt.

"Hiên tại cậu ta quá thông minh, lại chỉ mới nắm giữ ma pháp, hẳn là không muốn bị thương hoặc mất mặt. Em phải nghĩ cách lừa gạt... thuyết phục cậu ta." Niedern nói.

Thucydides gật đầu một cái.

Chỉ trong chốc lát sau, hai con yêu tinh gấp thấp hơn người bình thường một chút gõ cửa tiến vào, sau đó dâng cơm trưa.

Cơm nước xong xuôi, Niedern đang chuẩn bị rời khỏi thì chợt đứng lại, khẽ ho một tiếng rồi hỏi: "Thưa thây, em hỏi thầy một vấn đề, thầy chỉ có thể trả lời trong vòng ba giây, nếu không trả lời được thì thấy sẽ bị đuổi việc... à không, thây sẽ mất đi học sinh Niedern của thây. Thầy mang theo con hổ, diều hâu, dê cùng thỏ ngồi thuyền, gặp phải gió bão, ma lực hao hết, còn bốn con vật thì đều bị thương. May mắn trước mặt có một hòn đảo nhỏ, thây chỉ có thể mang một con lên đảo, vậy thì thây sẽ chọn con nào? Một...

hai... hai... bal"

Đơi sau khi Niedern đếm xong giây thứ ba thì Thucydides mới nói đáp án của ông ta ra.

Niedern ngây người một lúc lâu.

'Thây không quan tâm đến việc mất đi mình sao?' Niedern thở dài, trợn trắng mắt, ôm ngực trái đi ra ngoài.

Thucydides yên lặng suy nghĩ, một lát sau, ông ta lại mở sách ma pháp ra...

Sau khi ăn xong, Valhein không lãng phí thời gian mà là chuẩn bị chương trình học cho buổi chiều, sau đó mới ôn tập chương trình học của buổi sáng.

Vào tiết đầu tiên của buổi chiều, cuối cùng thì Valhein cũng trở lại với mốc thời gian quen thuộc, cậu nghiêm túc nghe giảng.

Khi nghe giảng bài, Valhein sẽ không ngừng so sánh nội dụng mà giáo viên giảng với nội dung trong sách, khi gặp phải điều nghi hoặc không thể nghĩ ra thì cậu lập tức ghi nhớ, cũng không tốn thời gian suy nghĩ.

Valhein vẫn tuân theo nguyên tắc tôi luyện đại não như cũ, không có ghi chú nhiều mà chỉ ghi từ khóa hoặc nghi vấn. Mỗi lần kết thúc một tiết học thì Valhein đều đứng lên để giãn gân cốt sau một thời gian dài học tập mệt mỏi, sau đó lập tức vẽ sơ đồ tư duy lên sách ma pháp để giúp ghi nhớ.

Học mấy tiết liên tục, Valhein cảm thấy rất tốt nên cậu quyết định học tập như kế hoạch ban đầu. Chuẩn bị bài cho tất cả các chương trình học như thường, nghe giảng bài, ôn tập và làm bài tập, hơn nữa cậu có thể trích một ít thời gian ra để lựa chọn chương trình học trọng điểm.

Trong thời gian nghỉ giữa buổi ồn ào, Valhein làm xong sơ đồ tư duy của một bài học, cậu bắt đầu nghĩ xem mình nên học gì ở tiết tự học.

Valhein quan sát môn ma pháp cơ sở một chút, cảm thấy mình chưa nắm rõ, có thể những nội dung này là quan trong nhất. Cậu nhìn thấy Hoth đang nghỉ ngơi thì đầu óc sáng lên.

Valhein giả vờ hỏi: "Hoth, hôm nay anh học tiết ma pháp cơ sở như thế nào?"

Hoth chợt cảm thấy đau đầu, anh ta nói: "Nghe hiểu nhưng không nhớ được."

Valhein lập tức cười nói: "Tôi thì nhớ. Để tôi nói cho anh, tiết hôm nay dễ nhớ vô cùng. Anh cứ tưởng tượng một bản đồ thế giới trong đầu anh, ở giữa là bán đảo Hy Lạp thêm biển Aegean, ở chỗ giao nhau giữa đại dương màu xanh dương và mảnh đất màu vàng có một tòa tháp ma pháp cao vút tận mây trời, đây là hình thái bên trong của ma pháp sư Hy Lạp chúng ta. Trên đám mây xung quanh tháp ma pháp có một chiếc xe ngựa cầu vồng đang không ngừng chạy. Xe ngựa ma pháp là pháp khí bay mà pháp sư Hy Lạp của chúng ta hay dùng.'

"Phía trên bản đồ thế giới là cực bắc, là một vùng đất rộng lớn chứa đầy băng tuyết, trên mảnh đất đó có các loại dã thú, có gấu bắc cực, cáo bắc cực, cá nhà táng, ... từng con kêu gào. Những động vật này là hình thái bên trong của các ma pháp sư Bắc Âu, gọi là thú hồn. Trên mảnh đất băng tuyết đó có từng chiếc thuyên lớn phá băng tiến lên, là pháp khi bay của ma pháp sư Bắc Âu."

"Bên phải bản đồ thế giới là phía đông, là đồng nguyên xanh biếc rộng lớn, trên đồng bằng ấy có hai con sông, giữa hai con sông có một chiếc đèn bằng đồng, anh chà một cái thì thân đèn chỉ có nửa người trên bay ra khỏi, đây là hình thái bên trong của ma pháp sư ba tư, thần đèn. Một cái thảm bay bay loạn như những

con chó dại, đây là pháp khí bay của ma pháp sư Ba Tư."

"Phía dưới bản đồ thế giới là phía nam, ở đó là sa mạc rộng lớn, chỗ đó vô cùng hoang vu. Giữa sa mạc có đồng hồ cát cao mấy trăm nghìn mét, sắp chọc thủng bầu trời, từng hạt cát vàng rơi xuống đồng hồ cát, đại diện cho hình thái bên trong của các ma pháp sư Ai Cập, đồng hồ cát. Sau đó anh sẽ phát hiện, xung quanh đồng hồ cát là các tòa kim tự tháp, bay tới bay lui, đây là pháp khí bay của ma pháo sư Ai Cập."

Chương 63: Bản đồ thế giới

Chương 63: Bản đồ thế giới

Bản đồ thế giới

Không đợi Hoth mở miệng, Valhein tiếp tục nói: "Bây giờ anh đang dùng một bản đồ thế giới để hấp thụ kiến thức của ma pháp sư của bốn quốc gia, liên hệ ma pháp sư Hy Lạp với tháp ma pháp, ma pháp sư Bắc Âu với thú hồn, thần đèn của Ba Tư với đồng hồ cát của Ai Cập, có phải là rõ ràng hơn không?”

Hoth lờ mờ gật đầu nói: "Đúng vậy, tháp ma pháp thật lớn, dã thú trên lớp băng tuyết, thân đèn giữa hai con sống, đồng hồ cát trên sa mạc, sau đó thì sao nữa?”

"Sau đó anh tiếp tục học, cố lên!"

Valhein vỗ cánh tay của Hoth, sau đó nhắm mắt lại, trong đầu cậu xuất hiện bốn quốc gia trên bản đồ thế giới, lại ôn một lần nữa, sau khi cậu cảm thấy mình nhớ kỹ lắm rồi thì cậu tiếp tục lật sách ma pháp ra tìm nội dung tiếp theo.

Một lát sau, Valhein lại vỗ Hoth, nói: "Hình như anh không học giỏi lớp thiền định cho lắm."

"Ừ.' Hoth nhìn Valhein, thầm cảm thấy không ổn.

"Vậy để tôi nói cho anh chuyện vẽ trận pháp..."

Đột nhiên Valhein biến thành kẻ lắm mồm, dùng thời gian nghỉ giữa buổi để nói ba điểm kiến thức.

Tiếng chuông của tiết tự học vang lên, Valhein mới thôi nói:

"Hoth, chúng ta cùng nhau cố gắng học tập, anh có thể làm được."

Hoth vô cùng cảm động nói: "Cám ơn cậu Valhein, sau khi cậu nói qua một lần thì tôi thấy mình hiểu hơn rồi, không thì vẫn là không nghe hiểu."

Valhein nói: "Khi nào anh có thể kể cho tôi nghe, thì khi đó anh đã hiểu thật sự rồi, cố lên!

Hoth vội vàng lắc đầu nói: "Thôi bỏ đi, sao tôi có thể kể cho cậu nghe? Sau này cậu cứ nói với tôi.'

"Được thôi.' Valhein nói.

Bởi vì không có thầy cô quản lý, lớp tục học trở nên ồn ào, những người thích học thì ra khỏi phòng học, tìm nơi yên tĩnh để học bài.

Valhein câm sách ma pháp tìm giáo viên, hỏi nội dung ôn tập hôm nay, cùng với nội dung cần chuẩn bị ngày mai.

Khi cậu trở về thì tiết tự học sắp kết thúc.

Valhein cũng không quan tâm đến người khác, cậu nghiêm túc viết những nội dung ôn tập và cần chuẩn bị lên bảng đen.

Tiếng chuông tan học vang lên, các bạn giải tán ngay lập tức, chỉ có một phần ba người còn học.

Valhein không đi về mà đi ăn cùng Hoth, sau đó đến đấu trường, dọc theo đường đi, cậu cứ nói đến những nội dung đã học hôm nay, có vài chỗ chưa nhớ kỹ thì cậu sẽ lật sách ra kiểm tra, sau khi hiểu rồi thì lại nói tiếp.

Hoth cảm thấy biết ơn, nhưng cũng cảm thấy Valhein hơi lạ.

Nhưng mà, thấy Valhein nghiêm túc như vậy, anh ta cũng không tiện từ chối.

Valhein cũng không quấy rầy Hoth quá nhiêu, khi Hoth bắt đầu luyện tập kỹ năng chiến đấu thì cậu lập tức về nhà.

Đi qua bốn năm con phố, khi không còn nhìn thấy Học viện Plato thì một chiếc xe ngựa đột ngột dừng lại ở phía trước.

"Chào buổi tối bạn Valhein."

Hutton cười mỉm nhảy xuống xe ngựa, sau lưng cậu ta là hai thanh niên cao lớn.

Nếu hôm qua gặp phải chuyện này thì Valhein sẽ cảm thấy bối rối, nhưng bây giờ, cậu nhìn hai thanh niên to lớn khỏe mạnh kia, cậu cảm thấy hai người cùng lắm là chiến sĩ tập sự, cậu cười.

Cái dây thừng Ma Ngưu kia đã bị cột vào bên hông, bị thắng lưng che lại.

"Chào buổi tối bạn Hutton."

Valhein chuẩn bị lấy ra ba thanh kiếm ngắn bên trong không gian phế tích.

Hutton cười nói: "Ngày đó cậu nói muốn mời tôi đến Dolphin River ăn, bố tôi biết rõ nên ông ấy nói sao có thể để bạn mời cơm? Cho nên, hôm nay ông ấy đã đặt một phòng ở Dolphin River, tự mở tiệc tiếp đãi cậu. Không biết bạn Valhein có chịu đi không?"

Lúc đầu Valhein đang định tìm cách chạy trốn, cậu sửng sốt một chút, hỏi: "Ở Dolphin River thật?"

Hutton cười kiêu ngạo, nói: "Tuy nơi đó đối với cậu là chỗ khó đến, nhưng với nhà của chúng tôi mà nói thì nó chỉ là nhà hàng tâm thường mà thôi. Có lẽ bố tôi cũng chờ lâu lắm rồi, không lẽ cậu không dám đi đấy chứ?"

"Bố của cậu đã ở đó rồi?"

Hutton không nhịn được nói: "Tất nhiên, tôi lừa cậu làm gì?"

Hai gã sau lưng Hutton tiến lên phía trước nửa bước, nhìn Valhein chăm chú.

Valhein nhận ra Hutton nói thật, cậu cười nói: "Nếu là Dolphin River thì tôi muốn xem một chút.' Hutton cười khẩy, nói: "Vậy cậu lên xe đi, chúng ta ăn tối cùng nhau thật tốt."

Cậu ta nhấn mạnh hai chữ "thật tốt".

"Có thể, bạn Hutton nhiệt tình quá rồi." Valhein cười, sau đó lên xe ngựa.

Hutton liếc mắt ra hiệu cho hai gã kia, ra hiệu hai người trông chừng Valhien.

Hai gã thanh niên khẽ gật đầu.

Bốn người ngồi xuống, người đánh xe quất roi da, bốn con ngựa kéo xe ngựa tiến lên.

Valhein quan sát xung quanh xe ngựa, nói: 'Hutton, không ngờ nhà cậu giàu như vậy, thợ thủ công bình thường không thể chế tạo xe ngựa, chỉ có ma pháp sư mới làm được. Có lẽ giá của chiếc xe ngựa này cũng ít nhất một trăm đồng vàng phải không?”

"Một trăm đồng vàng? Bạn Valhein nói chuyện thật khó nghe, bố của tôi đã bỏ ra ba trăm đồng vàng để mua chiếc xe ngựa này." Hutton không hề che giấu sự kiêu ngạo trong lòng.

Valhein ngạc nhiên nói: "Thật sao? Xe ngựa bình thường mà cũng đắt như vậy sao? Vậy xe ngựa ma pháp của ma pháp sư cân bao nhiêu tiên?"

Hutton cười lạnh, nói: "Đồ nhà quê. Xe ngựa ma pháp thì rẻ nhất cũng hai nghìn đồng vàng, là loại chỉ chứa được hai người."

"Ồ ra vậy."

Valhein cố ý tán gẫu để dời lực chú ý cưa Hutton, cậu âm thầm nhìn ra ngoài xe ngựa, phát hiện đây đúng là đường đến Dolphin River thì yên tâm.

Chương 64: Trở lại Dolphin River

Chương 64: Trở lại Dolphin River

Trở lại Dolphin River

Không bao lâu sau, xe ngựa dừng lại.

"Cậu chủ Hutton, đến Dolphin River rồi." Giọng của người chăn ngựa truyền từ bên ngoài vào.

Hai thanh niên trẻ trên xe ngựa nhìn chằm chằm Valhein.

Valhein cười cười, ung dung xuống xe, Hutton cũng đi lên, nói: "Đi theo tôi, đừng để vào trong rồi lạc đường!"

Hai thanh niên kia lặng lẽ đứng phía sau Valhein.

Valhein đứng ở trước cửa, ngẩng đầu nhìn bảng gỗ quen thuộc và hình cá heo bằng bạc ở trên.

Valhein nhìn xung quanh, hai chàng trai vạm vỡ trông giữ hai bên là người cậu từng gặp trước đó.

Hai anh chàng vạm vỡ đó lập tức khẽ gật đầu, tỏ ý kính trọng.

Valhein cũng gật đầu một cái, sau đó đi vào trong.

Dolphin River vào ban đêm vô cùng náo nhiệt, bồi bàn bận rộn tới lui, Valhein quét mắt một cái, không nhìn thấy hai bồi bàn và bồi bàn trưởng mà lần trước cậu gặp.

Valhein bình tĩnh đi theo Hutton vào trong, bên tai thỉnh

thoảng truyền đến những từ ngữ quen thuộc.

Salad.

"Ở đây, mời vào." Hutton đứng lại trước cửa một phòng, bày ra tư thế mời một cách kiêu ngạo.

"Cảm ơn bạn học Hutton." Valhein thoải mái đi vào trong.

Hutton tiến vào theo sau, hai anh chàng thanh niên đóng cửa lại, đứng ở bên ngoài.

Trong phòng có hai người đang ngôi.

Một người đàn ông trung niên hơn bốn mươi tuổi mặc áo choàng dài rực rỡ theo phong cách Ba Tư, màu sắc xinh đẹp, trên cổ đeo vòng vàng, trên cổ tay đeo vòng tay vàng, mười ngón tay thì có đến tám ngón đeo nhẫn đá quý, mặt nở nụ cười, trông hơi giống Hutton.

Một người đàn ông trung niên khác mặc áo choàng ngắn màu nâu đơn giản, làn da hơi vàng, đang nghịch dao găm một cách buồn chán.

Con dao găm nguy hiểm giống như một con chim nhỏ bay qua bay lại trong tay ông ta.

Vào giây phút hai người bước vào phòng, người đó nắm cây dao lại, quan sát kỹ Valhein, trong ánh mắt có chút chế nhạo.

Hutton giơ tay cúi người chào hỏi người đàn ông cầm dao, nói: "Chú Senit."

Senit gật đầu nhẹ một cái, cười cười, không nói gì.

Valhein nhìn Senit một cái, nghi ngờ người này dùng tên giả. Vẻ ngoài của người này rất giống với người Ai Cập, không giống người Hy Lạp, trông giống như một trò chơi cờ Ai Cập.

"Bố, con đưa Valhein đến rồi." Hutton cười ngồi xuống bên cạnh người đàn ông đeo vàng lấp lánh đầy người kia.

Người kia nhìn Valhein, căm hơi gật một cái, nói: "Valhein đúng không? Mời ngồi. Tôi tên Harmon, là con của Astyanax."

Valhein mỉm cười, vừa nghe cái tên của bố Harmon thì biết ngay là người này chuyên nói dối.

Không phải ai cũng có thể gọi cái tên Astyanax, ý nghĩa của cái tên này là người bảo vệ thành phố, hoặc là con của đại quý tộc, hoặc là tạo nên tiếng tăm lẫy lừng rồi thay đổi tên, ít nhất trong dòng họ từng có nhân vật nổi tiếng.

"Xin chào ngài Harmon." Valhein bình tĩnh ngồi xuống.

Harmon nhíu mày, nhìn Senit ở bên kia một cái.

Senit từ từ ngồi thẳng người, thu lại cây dao, lạnh lùng nhìn Valhein.

Valhein cảm nhận được hơi thở khác thường trên người Senit, thậm chí có thể khiến tháp ma pháp của cậu cảm nhận được áp lực.

Chứng tỏ rằng dù đối phương không phải là chiến sĩ Thanh Đồng thì cũng có thể là hắc thiết chiến sĩ vô cùng mạnh khoẻ.

Valhein tiện tay câm pho mát dê trong đĩa gốm, nói: "Nghe nói pho mát của Dolphin River không tệ. Vô cùng cảm ơn chú Harmon đã mời tôi đến đây ăn một bữa no nê."

Nói xong, Valhein bắt đầu ăn ngay trước mặt ba người.

Mặt Hutton mang theo sự tức giận, sắc mặt Senit vẫn như cũ, Harmon cười ha ha một tiếng, nói: "Con trai, bạn học này của con chẳng giống như những gì con nói gì cả. Bố thấy cậu ấy rất thông

minh, không giống kẻ ngốc."

Trong đầu Hutton hiện lên dáng vẻ thê thảm khi bị đánh trong lớp hôm qua, nghiến răng nghiến lợi nói: "Cậu ta chính là đồ ngốc!"

Valhein mỉm cười nói: "Hutton, chúng ta đã hứa là sẽ không gọi biệt danh này nữa, cậu cứ gọi thế này hơi quá đáng rồi đấy."

Hutton tức giận nói: "Sao, cậu còn muốn ở đây đánh tôi sao?"

Hutton định đứng dậy, nhưng đã bị bố cậu ta nắm lại cánh tay, cưỡng ép kéo lại. Harmon cười ha ha nói: "Valhein, cậu xem cậu khiến con trai tôi tức đến thế nào kìa. Tôi thấy người quá đáng không phải là nó, mà là cậu đấy."

Harmon nói xong, câm lấy ly rượu lớn từ từ uống một ngụm.

Valhein buông lỏng tay, nói: "Chú Harmon, lúc đó chú không ở đó, nếu chú ở đó chắc chắn sẽ giống như tôi. Dù sao lớp chúng tôi có một bạn tên Perus bị cậu ta bắt nạt đến thôi học, nếu tôi cũng thôi học, mặt mũi của các giáo viên trong Học viện Plato biết để ở đâu? Người biết thì biết Hutton đến Học viện Plato để học, người không biết còn tưởng cậu ta là gián điệp do Học viện Quý Tộc phái đến để ép học sinh của Học viện Plato thôi học đấy. Chú nói xem, chú Harmon?”

Harmon ngây ra một lúc, nhìn con trai mình một cái, rồi lại nhìn Valhein, hỏi: "Năm nay cậu mười sáu tuổi?"

"Mười sáu tuổi." Valhein nói.

"Miệng lưỡi ghê gớm quá nhỉ." Nụ cười trên mặt Harmon dần nhạt đi.

"Tôi chỉ nói sự thật thôi." Valhein nói.

"Ở Ai Cập chúng tôi, người nói lời sai trái sẽ bị cắt lưỡi." Mặt

Senit thản nhiên nói.

"Ai Cập các chú thật khoan dung nhỉ, ở Athens chúng tôi, có lẽ đến đầu cũng không giữ được.' Valhein cười ha ha nói.

Trong mắt Senit loé qua tia sáng lạnh lẽo, Harmon từ từ đổ đi rượu vang trong ly, nhìn chằm chằm đôi mắt của Valhein, rồi từ từ đẩy ly rượu lớn ra giữa bàn.

“Chúng ta nói chuyện chính đi." Harmon nói.

Chương 65: Trở lại Dolphin River (2)

Chương 65: Trở lại Dolphin River (2)

Trở lại Dolphin River (2)

Ba người cùng nhìn chằm chằm Valhein.

Nếu đổi lại hôm nay là Valhein của trước đây, có lẽ cậu sẽ căng thẳng, nhưng sáng nay đã trải qua rèn luyện của ba con báo, lúc này cậu không chút sợ hãi.

"Tôi cứ tưởng chuyện chính của ngày hôm nay là ăn cơm." Valhein vẫn cười ha ha như cũ.

Senit hơi nhíu mày, nhìn Harmon một cái.

Harmon cũng nhìn ông bạn già một cái, khẽ gật đầu, ánh mắt nghiêm trọng hơn trước đó.

Harmon ho nhẹ một tiếng, thanh cổ họng, sau đó nói: "Sau khi bố mẹ cậu qua đời, làm thế nào cậu có thể tiếp tục duy trì việc học?"

"Tôi có thể tự lực cánh sinh." Valhein nói.

"Sự vất vả khi tự lực cánh sinh sẽ vượt xa sự tưởng tượng của cậu." Harmon nói.

"Tôi biết." Valhein nói.

Harmon nở nụ cười hài lòng.

Valhein nói tiếp: "Nhưng đồng thời thu hoạch của việc tự lực cánh sinh cũng sẽ vượt xa sự tưởng tượng của mình. Chú Harmon là một phú thương thành công, tôi tin chú nhất định đã từng có thu hoạch như thế."

Harmon không nhịn được mà nhìn Hutton một cái, phát hiện con trai mình vẫn đang tức sôi sục, trong lòng ông ta cảm thấy hận không thể rèn sắt thành thép.

Harmon đưa tay ấn vai Hutton, hơi dùng chút sức.

Hutton khẽ xuýt xoa một tiếng, đang định kêu lên, nhưng nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của bố mình, cậu ta lập tức ngoan ngoãn im miệng lại.

Harmon mỉm cười nói: "Tôi là một thương nhân, tôi thích kiếm tiền, nên tôi thích đầu tư vào việc và con người. Con trai tôi không nên thân, sau khi nó nói ra chuyện của cậu, tôi đột nhiên nảy sinh hứng thú, cảm thấy tương lai của cậu sẽ vô cùng xán lạn, nên tôi chuẩn bị đầu tư vào cậu."

Hutton há to miệng, nhìn bố mình một cách khó tin, đây có còn là người bố mà tối hôm qua mắng Valhein một trận, sau đó nói nhất định phải cắt đứt tay của Valhein rồi quăng cậu vào đống phân không? Người bố đã nói tuyệt đối không cho phép bất kỳ người nào làm nhục con trai mình đâu mất rồi?

Mình có phải là con trai ruột của bố không? Đây là lần đầu tiên Hutton nảy sinh sự nghi ngờ đối với thân phận của mình.

Valhein không ngờ chuyện sẽ thành ra thế này, cậu mỉm cười, nói: "Tôi rất muốn biết điều kiện đầu tư của ngài."

Harmon cười lớn, nói: "Tôi là người vô cùng chú trọng những người giữ chữ tín, tôi cũng là người rất công bằng, vậy nên, do cậu chọn lựa."

Valhein nhìn Harmon, rồi cậu lại bốc một viên Vô Hoa Quả bỏ vào trong miệng, nhai ngấu nghiến.

Harmon nói: "Tôi có thể đưa ngay cho cậu hai trăm đồng đại bàng."

"Bố..." Hutton kinh ngạc hô lên, thế nhưng cậu ta lại bị Harmon dùng ánh mắt ngăn lại.

Ngay cả Senit đợi ở một bên cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, rồi ông ta cũng vội vàng giấu đi.

Valhein không hề sợ hãi, cậu cười hề hề rồi nói: 'Ông đúng là nhà kinh doanh có tầm nhìn tốt nhất mà tôi từng gặp từ trước tới nay."

Harmon lập tức lộ ra vẻ hài lòng, nói: "Tôi thì thích những đứa trẻ ăn nói thật thà, nhưng mà cậu cần phải biết một điều, tôi là người làm kinh doanh, đồng thời cũng là một người bố."

Nụ cười trên gương mặt Harmon lập tức biến mất.

Valhein vẫn giữ nguyên nét cười như cũ.

Harmon tiếp tục nói: "Tôi làm theo lợi ích là vì mưu đồ, tôi nịnh nọt bợ đỡ, đầu cơ trục lợi, trên tay dính biết bao thứ không nên dính dáng tới. Nhưng cuối cùng tôi vẫn là bố của Hutton, cho dù tôi có đầu tư bất cứ thứ gì thì cũng không bao giờ nhiều bằng tình yêu mà tôi dành cho thằng bé."

Hutton nhìn bố mình, mũi cậu ta cay cay, ánh mắt tràn đầy xúc động và kính trọng.

Harmon vỗ vai Hutton rồi nhìn Valhein nói: "Tôi đầu tư vào điều kiện của cậu, rất đơn giản, bây giờ cậu cúi đầu xin lỗi con trai tôi, tự nguyện làm một người bạn biết cúi đầu thấp hơn một chút, đến lúc thích hợp thì giúp đỡ con trai tôi. Đương nhiên là nếu

hai đứa cậu có thể tiến triển tới một tình bạn thân thiết hơn, tức là trở thành bạn tốt của nhau, chỉ cần tốt cho thằng bé, tôi không để ý tới chuyện một ngày cậu đánh nó ba lần hay gì, đổi lại điều kiện tiên quyết chính là cậu phải thật lòng giúp đỡ con trai tôi."

"Làm một người bạn biết cúi đầu thấp một chút? Là người hầu ấy hả?" Nụ cười của Valhein có gì đó kỳ quặc.

"Luôn cao quý hơn một người hầu. Trong mắt tôi, cậu giống như con cháu trong nhà." Trong giọng điệu của Harmon ẩn chứa sự chân thành.

Valhein nhìn Harmon, cậu khẽ thở dài một tiếng, quay lại nhìn Hutton rồi nói: "Nếu cậu có được một phần mười trí khôn của bố mình, à không, chỉ cần một phần một trăm thì cũng sẽ không bị tôi đánh cho thảm vậy."

"Cậu...' Hutton tức giận tới mức đỉnh đầu như muốn bốc hỏa.

Harmon bất lực nhìn Hutton rồi lại nhìn sang Valhein, nói: "Đây chính là một khoản đầu tư của người bố."

Valhein lại thở dài lần nữa rồi nói: "Chú Harmon, đây là lần tôi thành tâm gọi chú một tiếng chú, tôi rất kính trọng tình yêu mà chú dành cho Hutton. Nhưng chú vẫn luôn dùng cách nghĩ của một người làm kinh doanh để cân nhắc chuyện này, mà chưa từng thực sự đứng trong vai trò của một người bố."

"Hả?" Harmon nhìn Valhein.

Valhein nhìn chằm chằm vào mắt Harmon, nói một cách từ tốn: 'Mỗi người đều là con trai của bố bọn họ."

Harmon lập tức sững người ra.

Người chiến sĩ Senit cũng ngẩn người.

Hutton cười chế giêu: "Bố cậu đã chết rôi mà."

Harmon không nhịn được mà siết chặt lấy bả vai Hutton, sau đó la rầy cậu ta.

Chương 66: Một chén

Chương 66: Một chén

Một chén

Valhein thờ ơ liếc Hutton một cái rồi nói: "Hai vị biết lý do vì sao tôi đánh thằng nhóc này rồi chứ?"

Harmon bất đắc dĩ thở dài một hơi, gắt gao nhìn cốc đựng rượu bằng gốm đen thật lâu rồi mới hỏi: "Cậu có đồng ý nhận sự đầu tư này của tôi không?"

"Ngoại trừ điều kiện ra thì tôi rất đồng ý." Valhein đáp.

Harmon nhìn Hutton rồi nói: "Cuối cùng thì tôi là bố của thằng nhóc con này."

"Vậy tôi chỉ đành từ bỏ hai trăm đồng đại bàng." Valhein lại đáp.

Harmon dùng tay trái ấn vai Hutton xuống, chậm rãi đứng dậy, sắc mặt càng lúc càng trở nên lạnh lùng.

Ông ta cúi người xuống, tay trái cầm lấy ly rượu gốm đen, nói: "Tôi rất mong cậu suy nghĩ lại lần nữa."

"Không cần đâu." Valhein ngửa đầu lên nhìn Harmon đang đứng.

"Thật đáng tiếc."

Harmon vừa nói vừa đẩy ly rượu gốm đen tới trước mặt Valhein, sau đó ông ta đứng thẳng người dậy, tay trái lại đặt lên

vai Hutton như cũ.

"Chuyện của bọn trẻ, tôi không muốn tham gia quá sâu, nhưng suy cho cùng thì tôi vẫn là bố của Hutton. Không ai có thể làm hại con trai tôi mà không phải trả giá." Giọng điệu của Harmon trở nên ôn hòa lạ thường: "Cho dù cậu cũng là một đứa trẻ. Từ hôm nay tôi sẽ cố hết sức để ngăn cản con trai mình làm khó cậu, nhưng cậu phải trả giá. Nhìn chiếc cốc này đi."

Valhein nhìn hai chiếc cốc đựng rượu bằng gốm đen to bằng nắm đấm tay có thể đâm sâm xuống mình.

Harmon nhìn xuống Valhein, vô cùng hòa nhã nói: "Làm lại tất cả những gì cậu đã làm với con trai tôi tại đây. Đương nhiên là làm với chính cậu, với cái mũi của cậu, cậu phải không ngừng đấm nó, cho đến khi nào cậu chảy máu thì thôi, máu phải đầy hai cái ly này."

Giọng nói của Harmon hiền hòa như thế, cứ như ông ta đang nói chuyện với con trai mình.

Hutton thích thú lộ ra một nụ cười, cậu ta không hề che giấu sự vui sướng lẫn ác ý trong lòng.

Con dao găm lại lần nữa xuất hiện trong tay Senit, giống như cánh bướm bay chập chờn.

Harmon thấy nụ cười trên mặt Valhein biến mất thì lại ôn hòa nói tiếp: "Bằng không, cậu sẽ không thể ra khỏi cánh cửa này đâu."

Đúng lúc này, bên ngoài có tiếng gõ cửa, tiếp theo, một người hầu đẩy cửa đi vào trong.

Người hầu nọ khom lưng cúi người rồi đưa đến một cây đèn cây, mỉm cười nói: "Thưa các vị khách quý, xin hỏi ngài muốn ăn gì ạ?"

Harmon đang định kêu người hầu nọ ra ngoài, nhưng ông ta lại liếc Valhein một cái rồi nói: "Cậu có thể ăn xong bữa rồi đưa ra quyết định cuối cùng." Nói xong, Harmon đưa tay ra nhận lấy đèn cây.

Valhein nhìn cây đèn cây.

Đó là một tấm ván hình vuông, bốn cạnh đều bị cành cây bao lại, tạo thành một chỗ lõm, chỗ giữa đựng đầy thịt sấy khô đen, trên miếng thịt khô đen được khắc cơ man tên các món ăn.

Ánh mắt Harmon dừng lại ở hàng cuối cùng của đèn cầy, nói: "Tối qua tôi cố ý đặt một phòng bao cho bạn bè, chính là muốn thưởng thức món salad của Kelton, một phần này trước đi...

Người hầu nọ cung kính đáp: "Vô cùng xin lỗi các vị khách quý, salad Kelton bán rất chạy nên hôm nay đã bán sạch rồi, nếu ngài gọi sớm hơn nửa tiếng thì họa chăng mới còn. Lúc ngài tới đây chắc là cũng nhìn thấy trên mỗi bàn đều bày salad."

Harmon cười lạnh: "Sao cơ, cho rằng chúng tôi là nhà quê sao?”

Người hầu cười khổ: "Các vị khách quý, ngài hiểu lầm rồi, thật sự sản lượng của món sốt salad Kelton này rất cao, có thể đáp ứng đủ cho nhà hàng vào ngày thường, nhưng hôm nay khách khứa đông quá, quan trọng nhất là gia tộc Pandion còn mời gia tộc Avilado tới từ thành Roma nữa, tổ chức một yến tiệc hoành tráng, cho nên bọn họ đã cho người tới lấy một nửa lượng sốt salad về để chiêu đãi khách quý rồi."

Valhein lặng người, cái tên gia tộc Avilado này có chút quen tai, cậu mơ hồ nhớ ra hình như đã từng nghe qua ở Ngôi Sao Xanh thì phải, thật sự là không nhớ nổi.

Cơ mà cậu lại nhớ, ở Roma hiện giờ, gia tộc Avilado là một

trong những gia tộc anh hùng giàu có nhất Florence, thật sự là địch quốc đáng gờm, tổ tiên của gia tộc Avilado này từng là một vị anh hùng xông pha trận mạc nổi tiếng.

Valhein thấy sắc mặt Harmon khẽ thay đổi mới biết được thì ra ông ta đã bị danh tiếng của gia tộc Pandion dọa sợ rồi.

Gia tộc Pandion là một trong những gia tộc bán thần cường mạnh nhất Athens, mỗi tộc trưởng đều được tôn xưng thành "vua".

Ở Athens, và thậm chí ở toàn bộ Hy Lạp, mỗi gia tộc vương tước bán thần đều có quyền sinh tử đối với những người không phải quý tộc.

Ở Athens ngày nay, chỉ những người thuộc gia tộc vương tước bán thần mới có tư cách lên nắm quyền.

Ngay cả nụ cười trên mặt Hutton cũng đột nhiên biến mất, tuy rằng còn nhỏ nhưng cậu ta hiểu rất rõ thế nào là gia tộc Pandion, cũng biết chính xác Kelton và nhà hàng này đã lọt vào tâm ngắm của nhân vật lớn.

Giọng điệu của người bồi bàn vẫn bình thường, nhưng trong mắt mọi người, khoảnh khắc "Gia tộc Pandion" được nhắc đến, người bồi bàn đã trở nên kiêu căng hơn một chút.

"Vậy à... Vậy thì gọi món khác đi." Dù sao thì Harmon cũng không mất lý trí, nhưng giọng điệu ông ta đầy tiếc nuối.

Ông ta nhanh chóng gọi một số món ăn rồi đưa menu cho người bồi bàn.

Người bồi bàn định quay đi thì trong phòng vang lên giọng nói của Valhein.

"Bồi bàn, chúng tôi vẫn gọi món salad Kelton, nhưng xin hãy nói với bếp trưởng Master rằng món này là do Valhein đặt."

Valhein nói.

Chương 67: Mang thức ăn lên

Chương 67: Mang thức ăn lên

Mang thức ăn lên

"Cậu biết ngài Master sao?" Thái độ của người bồi bàn càng trở nên nhiệt tình hơn.

"Chúng tôi đã từng hợp tác với nhau rồi." Valhein gật đầu.

"Cậu yên tâm, tôi nhất định sẽ chuyển lời." Người bồi bàn vô cùng tôn trọng Valhein, mặc dù ông ta biết Harmon còn giàu có hơn cả Valhein.

Người bồi bàn rời đi, ba người trong phòng ngơ ngác nhìn Valhein.

Chân của Harmon rõ ràng là đã tê cứng, nhưng ông ta vẫn không muốn ngồi xuống.

Harmon rất giàu có, có thể so sánh với những quý tộc nhỏ bình thường, nhưng bản thân ông ta không phải là ma pháp sư cũng không phải là chiến sĩ mà lại là người ngoại bang, và địa vị của ông ta ở Athens rất thấp, đó là lý do tại sao ông ta đã chi rất nhiều tiên để gửi Hutton đến học tập tại học viện Plato.

Dù cố gắng đến đâu, với thân phận là người ngoại bang của mình, thì dù Harmon muốn kết bạn với những người quyền thế hay quý tộc, ông ta cũng khó có thể thành công.

Bếp trưởng Master không giàu có như Harmon, và địa vị của ông ta cũng không cao, tuy nhiên, ở Hy Lạp, chỉ những công dân bản địa mới có thể làm đầu bếp với trình độ chuyên môn để tế lễ,

bọn họ và các thầy tế Đại Thần Điện có mối quan hệ không hề tâm thường.

Ông ta là một nhân vật mà Harmon thực sự không thể đắc tội.

"Bạn học Valhein, làm thế nào mà cậu gặp được Master?" Harmon thận trọng hỏi.

Valhein ăn ngay nói thật: "Chúng tôi mới gặp nhau một lần. Bố mẹ tôi là thợ làm bánh và đã từng làm việc với ông ấy."

"Thì ra là như vậy." Ba người nhìn nhau, thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi ngồi xuống.

Hutton do dự một lúc trước khi hỏi: "Hai người thực sự chỉ mới gặp nhau một lần thôi sao?"

Valhein nghiêm túc nói: "Chúng tôi đúng là mới chỉ gặp nhau có một lần, ăn với nhau một bữa cơm, từ đó trở đi chưa bao giờ gặp lại."

Hutton nhìn bố mình một cái.

Harmon gật đầu, vẻ mặt cậu ta dịu đi rất nhiều.

"Cầm lấy ly rượu của cậu." Harmon nhắc nhở.

Valhein câm ly rượu gốm sứ màu đen lên, cậu nhìn xuống đáy ly, sau đó lại nhìn ba người rồi đặt ly rượu ở bên tay phải.

Hutton ngồi bên phải Valhein. Senit từ từ cất con dao găm đi, cau mày suy nghĩ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, hết món này đến món khác, ba người ăn trong im lặng, chỉ có Valhein thỉnh thoảng bình luận vài câu khiến ba người đều cảm thấy không thoải mái.

Đột nhiên, bên ngoài truyên đến tiếng huyên náo ồn ào.

"Ngài Master!"

"Bếp trưởng Master!"

"Hôm nay thật là may mắn..."

“Tôi nghe nói ông ta là người tạo ra món salad Kelton.'

Đột nhiên, cánh cửa mở ra.

Một mùi khói bếp nồng nặc xộc vào phòng.

Một người đàn ông trung niên mặc áo choàng trắng ngắn cũn cỡn đứng ở cửa, trên người đeo một chiếc tạp dê lớn dính nhiều vết bẩn. Khuôn mặt ông ta lộ rõ vẻ mệt mỏi, bộ ria mép nhếch lên và đôi mắt vui tươi khiến ông ta cảm thấy có chút ngại ngùng.

"Valhein, sao cậu không gọi điện báo cho tôi trước khi đến? Hôm nay bận quá, đừng chê Dolphin River chúng tôi tiếp đón chưa chu đáo nhé."

Ông ta bước vào với bát salad trên tay và mỉm cười chào Valhein.

"Chào buổi tối, ngài Mater, tôi đến vì đột nhiên nhận được lời mời." Valhein tươi cười đứng dậy.

Master đặt bát salad xuống và mở rộng vòng tay, lại nói: "Cậu đã thấy tôi trông như thế nào rồi, nên tôi sẽ không ôm cậu. Hãy thưởng thức bữa tối của cậu đi, và nói với người bồi bàn nếu cậu có bất kỳ phàn nàn nào. Hôm nay tôi rất bận, khi nào có thời gian chúng ta lại nói chuyện nhé."

"Được, ngài cứ làm việc của ngài đi."

Master mỉm cười võ vai Valhein rồi bước nhanh ra ngoài.

Cả ba ngơ ngác nhìn Valhein.

Thế này mà gọi là mới gặp nhau một lần thôi sao?

Người khác không biết nhưng Harmon lại hiểu rất rõ, Master vẫn luôn cho rằng phòng bếp lớn hơn trời, ông ta còn dám mắng cả Kelton, sao lại có thể nhiệt tình với người mới gặp một lần như vậy? Còn tự mình phục vụ món salad?

Kelton còn chưa bao giờ được đối đãi như vậy!

"Salad rất ngon, ăn thử đi." Valhein gắp một chút bỏ vào miệng, khẽ gật đầu, mùi vị rất tuyệt, đúng là là do chính tay Master làm, dù là tỷ lệ rau hay tỷ lệ nước sốt salad, tất cả đều có thể nói là hoàn hảo. Cả ba ngồi yên một lúc lâu trước khi chậm rãi nếm thử món salad.

"Thực sự rất ngon..." Hutton đã hoàn toàn hoàn vào Hy Lạp.

"Không tệ." Harmon gật đầu.

Senit lắc đầu, ông ta không quen với mùi vị này, nhưng cảm thấy nó khá là mới lạ.

Sau khi ăn xong món salad, Harmon nhìn vào ly rượu bằng gốm sứ màu đen rồi nhìn cậu con trai ngốc nghếch của mình, vẻ do dự thoáng qua trên khuôn mặt, ông ta đang nghĩ về hậu quả của việc đắc tội với Master. Ông ta thấy rằng Master chưa hẳn đã vì Valhein đối địch với mình mà cũng trở thành đối thủ với ông ta, chắc chỉ là không chào đón ông ta ở Dolphin River chứ không đến nỗi phải dùng đến thầy tế để áp chế ông ta.

Hơn nữa, đối với ông ta mà nói, thây tế cũng không khó đối phó, chỉ cần ông ta nguyện ý đến thần điện quyên góp, ông ta chắc chắn sẽ được tha thứ.

Cuối cùng, ông ta nghiến răng một cái, hít một hơi thật sâu, nhìn chằm chằm Valhein, chậm rãi nói: "Nếu đã ăn xong rồi, thì cậu nên đưa ra lựa chọn đi."

"Lựa chọn gì?" Valhein hỏi.

"Bạn bè hay là rượu." Giọng nói của Harmon vô cùng lạnh lùng, không còn giữ được giọng điệu ôn nhu như lúc trước.

Chương 68: Mang thức án lên (2)

Chương 68: Mang thức án lên (2)

Mang thức ăn lên (2)

"Tôi có thể không chọn cả hai không?" Valhein hỏi.

"Không!" Harmon nói.

"Tôi thì nghĩ là có thể đấy." Valhein cười.

Harmon quay lại nhìn Senit bên cạnh.

Trước sự ngạc nhiên của cả Harmon và Hutton, Senit không đứng dậy ngay lập tức mà do dự vài giây trước khi từ từ rút con dao găm ra.

Trái tim của Harmon choáng váng, ông ta phát hiện ra rằng Senit đã bị ảnh hưởng bởi Master và Kelton sau lưng Master.

Chủ nhân của nhà hàng Dolphin River là chiến sĩ Bạch Ngân nổi tiếng Kelton, có thể nói là một trong những người quyền lực nhất trong toàn bộ khu vực của công dân, và tâm ảnh hưởng của ông ấy còn lớn hơn cả những quý tộc thấp hèn.

Harmon biết rất rõ rằng cả đời này ông ta sẽ không bao giờ leo lên được vị trí của Kelton, nhưng con trai ông ta có thể vẫn còn cơ hội.

Harmon nghĩ đến điều này, nhìn đứa con trai không vừa ý của mình, trong lòng thâm nguyên rủa, nếu không phải vì tên ngốc

Hutton thì ông ta không muốn làm mất lòng bất cứ học sinh nào của Học viện Plato, cho dù là tên ngốc thứ ba có thể bị đuổi học bất cứ lúc nào.

Khi Senit đứng lên, Harmon nhịn không được nói: "Senit, anh không cần phải suy nghĩ nhiều. Tôi đã kiểm tra lý lịch của cậu ta, cậu ta là con trai của một thợ làm bánh, cho dù cậu ta có quen biết với Master thì nhiêu nhất cũng chỉ là xã giao thông thường thôi, sau lưng cậu ta không thể có nhân vật lớn nào chống lưng đâu."

Senit không ngờ Harmon lại dễ kích động như vậy, ông ta không nói gì chỉ nhẹ nhàng gật đầu.

Harmon an tâm mà nhìn chằm chằm Valhein, một lần nữa lộ ra vẻ dữ tợn, nghiêm nghị nói: "Vì cậu đã chọn con đường xuống âm phủ, đừng trách tôi. Nói đi, cậu tự ra tay hay để tôi giúp cậu!"

Ngay sau đó, âm một tiếng, cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra.

Một người đàn ông trung niên cao lớn anh tuấn bước vào, tay phải ông ấy xoay chiếc nhẫn đầu rắn trong tay trái, khí thế cao ngạo, trên mặt mang theo vẻ vui tươi, nhìn Valhein, lớn tiếng nói: "Ồ, ma pháp sư tương lai, làm sao cậu có thời gian đến quán ăn nhỏ của tôi thế này?" "Kel... Ngài Kelton...' Harmon giật mình, nói lắp bắp.

Hutton sững sờ, sao ngài Kelton lại quen Valhein được?

Senit lặng lẽ nhét con dao găm vào sau thắt lưng, ông ta lập tức cúi đầu chào: "Ngài Kelton, anh Hag.'

Kelton và Hag chỉ liếc qua chứ không thèm nhìn ông ta.

Kelton trừng mắt nhìn, đứng sững ra trước cửa, ông ấy liếc nhìn mấy người có mặt trong phòng. Ông ấy vốn tưởng rằng Valhein ăn tối với bạn bè và bản thân tới là để tìm Valhein để bày tỏ lòng biết ơn, nhưng bầu không khí trong căn phòng này có chút

không đúng.

Trong lòng Harmon tràn đầy hoảng loạn, ông ta đã sớm nhận ra nếu Valhein thực sự thân thiết với Kelton thì có lẽ hôm nay ông ta sẽ thua ở đây.

Ông ta tuyệt đối không được đắc tội với Keltonl

Valhein không thể quen biết một nhân vật tâm cỡ như Kelton được!

Ông ta vắt óc suy nghĩ, nhanh chóng nắm bắt được điểm mấu chốt, thái độ của Kelton rất đặc biệt, không giống như đang chào đón một người bạn cũ, giọng điệu có phần mỉa mai, châm biếm, hình như có vẻ không thích Valhein.

"Chẳng lẽ Kelton không thích Valhein sao? Đúng vậy! Hẳn là như vậy! Nghe giọng điệu của Kelton, chắc là đến gây phiền phức với Valhein, chắc là như vậy rồi!" Hai tay Harmon run rẩy, lén lau mồ hôi.

Valhein vẫn ngồi trên ghế, cậu liếc mắt nhìn Kelton, ngược lại cậu gật đầu với Hag rồi nói: 'Anh Hag.'

"Ừ.' Hag khẽ ừ một tiếng, đáp lại.

Cả Harmon và Hutton đều không chú ý đến phản ứng của Hag, nhưng Senit, người quan tâm đến Hag nhất, trong lòng ông ta đã dấy lên một làn sóng chấn động.

Hầu hết mọi người không biết vê Hag, nhưng ông ta biết quá rõ về sức mạnh của Hag, đây là một cường giả đã chiến đấu với các chiến sĩ Bạch Ngân trong một thời gian dài mà chưa từng bị rơi vào thế bất lợi.

Khi đó, Senit chủ động đề nghị Hag bàn bạc nhưng không được Hag đáp lại, Senit đã không kìm được mà chủ động tấn công

anh ta.

Ba chiêu.

Chỉ với ba chiêu, ông ta đã bị hạ gục bởi cùi chỏ của Hag.

Senit rất hiểu tính khí của Hag, anh ta rất thờ ơ khi đụng độ với những chiến sĩ Thanh Đồng cùng cấp, giờ lại đáp lời một đứa trẻ, chắc chăn là có vấn đề.

"Hả? Valhein, ý cậu là gì? Cậu không thấy tôi sao?" Kelton nhìn chằm chằm Valhein và hỏi cậu, ông ấy tức đến phồng cả mũi, cậu chỉ chào Hag chứ không chào tôi, cậu nghĩ Kelton tôi là ai cơ chứ?

Nhìn thấy thái độ của Kelton, Harmon vui mừng khôn xiết, ông ta một lần nữa khẳng định rằng Kelton ghét Valhein, nhưng ông ta luôn cảm thấy có gì đó không đúng.

Valhein liếc nhìn Kelton và nói: "Sao lại không thấy? Tôi nghe nói hai ngày nay ngài Kelton đã gây xôn xao dư luận ở Athens. Nếu tôi đoán không nhầm thì ngài vừa trở về từ gia đình Pandion?"

Khi Harmon nghe thấy giọng điệu của Valhein, cơ thể ông ta khẽ run lên, Valhein dám chế nhạo Kelton, điều này có nghĩa là gì?

Trái tim của Harmon như chìm xuống đáy.

Điều khiến mọi người ngạc nhiên là sự chế giễu rõ ràng của Valhein không những không làm cho Kelton tức giận mà ngược lại ông ấy còn mỉm cười đắc ý, ông ấy đưa tay ra chỉnh lại áo choàng rồi nói: "Thực ra tôi không làm gì cả, chỉ gửi một ít nước sốt salad thôi, sau đó trò chuyện vài câu với ông Perls, quản gia của gia tộc Pandion."

"Sau đó quên luôn Dolphin River?" Valhein hỏi.

Chương 69: Đừng dọa trẻ nhỏ

Chương 69: Đừng dọa trẻ nhỏ

Đừng dọa trẻ nhỏ

Kelton vốn tưởng rằng Valhein nói đùa, dù sao thì ông ấy cũng là người nói đùa trước, lúc này mới nhận ra giọng điệu của Valhein không đúng, ông ấy nhìn ba người còn lại, cau mày hỏi: "Chuyện gì vậy?”

"Ba người họ chuẩn bị đập phá nhà hàng Dolphin River đấy." Valhein nói.

"Hả?" Ánh mắt nghiêm nghị của Kelton quét qua ba người họ, bất giác bộc lộ sức mạnh của một chiến sĩ Bạch Ngân.

“Tôi không có!" Harmon vội vàng hét lên.

"Tôi vào nhâm phòng rồi." Senit thực sự muốn rời đi, nhưng bị ánh mắt của Hag đảo qua mà miễn cưỡng đứng lại.

Khi Harmon nghe thấy những lời của Senit, sống lưng của ông ta trở nên lạnh lẽo, vội vàng nhìn ông ấy với ánh mắt dò hỏi.

Senit cúi đầu, không nhìn Harmon.

"Ba người bọn họ không phải là bạn của cậu sao?" Cuối cùng thì Kelton cũng phải chia tay với niềm vui được kết bạn với gia đình Pandion và bắt đầu xem xét vấn đề này một cách nghiêm túc.

Valhein cười và nói: "Tôi tưởng rằng ngài Harmon đây là bạn tốt của ngài."

"Sao lại thế được, tổng cộng tôi chỉ gặp người này hai hoặc ba lần, cũng chưa nói chuyện bao giờ.' Kelton nói.

"Thật ra đã nói..." Harmon khẽ lẩm bẩm, không dám phản bác.

Valhein nói: "Thật là kỳ lạ, vậy thì ở Dolphin River làm sao ngài dám nói rằng nếu tôi không đổ đầy một chén máu ở đây, tôi sẽ không thể bước ra khỏi cánh cửa này."

Harmon giật mình.

Ngay lập tức Kelton đã hiểu ra rằng Valhein không tự đến, mà cậu đang bị ai đó đe dọa.

Bỗng nhiên Kelton trở nên vô cùng tức giận, khó khăn lắm ông ấy mới thiết lập được mối quan hệ với gia đình Pandion bằng món salad, hương nguyệt quế của gia đình Pandion vẫn còn đọng lại trên áo choàng của ông ta mà đã có người dám để xảy ra đổ máu trong nhà của ông ấy?

Kelton cố gắng hết sức để kiêm chế cơn tức giận của mình, nhìn chằm chằm vào Harmon, và nói: "Ông muốn làm cho Valhein phải đổ máu trong nhà hàng của tôi?"

Harmon làm sao có thể chịu nổi cơn giận dữ của chiến sĩ Bạch Ngân, ông ta như nhìn thấy một con quái vật đang đứng trước mặt mình, run rẩy nói: "Thưa ngài... Ngài hiểu lầm rồi. Tôi không làm gì cả, con trai tôi và Valhein là bạn cùng lớp, tôi mời bạn học này đến, chỉ ăn uống bình thường và làm bạn tốt với nhau thôi. Hutton, con nói xem có phải không?"

Khi nghe bố gọi tên người trước mặt, Hutton đã sợ hãi, không biết phải nói gì, chỉ gật đầu lia lịa.

Kelton thở dài nói: "Có vẻ như mọi người đều nghĩ rằng Kelton tôi đây rất tốt bụng và hay bị lừa dối."

Senit dứt khoát nói: "Ngài Kelton, là thế này, Harmon muốn dạy cho cậu Valhein một bài học, vì cậu Valhein đã đánh con trai ông ta là Hutton. Tôi nợ Harmon một ân huệ, nên tôi đã đến xem xem thế nào. Nhưng vì cậu Valhein lời nói sắc bén, tính tình phi thường, lương tâm mách bảo tôi không thể làm tổn thương một người như vậy, vì vậy tôi định bỏ đi, nhưng không ngờ hai vị lại bước vào.'

Harmon nắm chặt tay, ông ta hận không thể liều mạng với Senit ngay tại đây.

Kelton không quan tâm đến Senit chút nào, ông ấy chỉ

"Kel... Ngài Kelton..." Harmon nhìn thấy cơ thể Kelton chuyển sang màu bạc nhạt, ông ta đã quá sợ hãi để nói một câu hoàn chỉnh.

Một chiến sĩ Bạch Ngân có thể phá tan một ngôi nhà chỉ bằng một cú đấm.

Hutton rùng mình và ngã xuống đất cùng với một cú huých, cố gắng đứng dậy một cách tuyệt vọng, nhưng đôi chân của ông ta đã mất kiểm soát và không thể đứng dậy được.

"Đừng dọa trẻ nhỏ." Valhein bâng quơ nói.

Kelton khẽ khịt mũi, ông ấy kiềm chế sức lực, vươn tay cầm lấy một chiếc ghế rồi ngồi xuống.

"Nghe lời cậu." Kelton nói một cách uể oải.

Senit nhìn Valhein với vẻ hoài nghi, người có thể khiến Kelton nói như vậy ít nhất cũng là một chiến sĩ Hoàng Kim. Rốt cuộc Valhein này là ai?

Khi Harmon nghe những lời của Kelton, ông ta biết rằng ngày tàn của mình đã đến rồi, nếu Kelton và Valhein chỉ là thân quen,

ông ta vẫn có cơ hội xem bản thân như một người quen biết, nhưng bây giờ Kelton thực sự nghe theo lời của Valhein, tự bản thân ông ta cũng biết, e là khi quan hệ giữa ông ta và cậu lộ ra, thì ông ta sẽ phải chạy càng xa càng tốt.

Valhein cầm lấy ly rượu gốm sứ màu đen lên, chậm rãi đi về phía Hutton.

-Đừng... Đừng... Hutton vội vàng lùi ra phía sau, cậu ta co người lại vào góc tường và tuyệt vọng duỗi thẳng chân ra, giống như mặt đất đang đóng băng, không ngừng trượt xuống.

Trong lòng Harmon đầy tức giận và lo lắng khi nhìn thấy con trai mình trong bộ dạng như thế, nhưng ông ta không dám nói một lời nào. Ngay cả Senit cũng không ngần ngại phản bội chính mình, vậy ông ta còn có thể làm gì?

Valhein đặt ly rượu bằng gốm sứ màu đen xuống bàn, sau đó chậm rãi đưa tay về phía Hutton đang ở trong góc, cậu nở một nụ cười dịu dàng nói: "Nhớ những gì chúng ta đã nói ngày hôm qua không? Chúng ta là bạn bè, là bạn học, là bạn, không phải là kẻ thù."

Nhìn thấy dáng vẻ hiên lành của Valhein, sự kinh hãi của Hutton đã giảm đi đôi chút, cậu t┼a hỏi: "Cậu sẽ tha thứ cho tôi sao?"

"Tất nhiên, tất nhiên." Nụ cười của Valhein càng trở nên chân thành hơn.

Hutton do dự một chút, sau đó cậu ta chậm rãi đưa tay ra, Valhein lần thứ hai kéo Hutton lên, kéo cậu ta đến bàn.

Chương 70: Ly đây

Chương 70: Ly đây

Ly đầy

Valhein vừa vươn tay chỉnh lại áo choàng cho Hutton, vừa nhẹ nhàng nói: "Cậu nhìn cậu đi, người tốt không làm, lại đi hại tôi, cuối cùng tự làm cho chính mình chật vật như vậy, có đáng không chứ? Cứ đến trường học, từ từ lớn lên, bản thân cũng đã rất xuất sắc không phải sao? Tại sao cậu phải thể hiện bản thân mình bằng cách chà đạp lên người khác? Tôi nghĩ có lẽ cậu nghĩ rằng cậu không thể xuất sắc, cảm thấy bản thân là một thứ rác rưởi, là phân chó, vì vậy nên cậu chỉ có thể thể hiện bản thân theo cách này thôi."

Hutton nghe xong còn chưa kịp hiểu, mặt của Harmon đầy căng thẳng, sau đó, ông ta nhìn thấy Valhein kéo tóc Hutton bằng tay trái, nắm tay phải giống như một cây búa, một quyên lại một quyền đấm xuống mũi của Hutton.

Máu tươi từ trên mũi Hutton chảy xuống như thác nước.

Đầu tiên Hutton kêu lên đau đớn, sau đó bị đánh đến trạng thái nửa tỉnh nửa mê, nếu không được Valhein túm tóc, cậu ta đã ngã xuống.

Mặt của Hutton bị đánh đến như thịt lợn thối.

Valhein câm ly rượu bằng gốm sứ màu đen trên tay phải, đặt dưới cằm Hutton.

Máu, hòa với nước mắt, từ từ chảy vào ly rượu.

Valhein quay lại nhìn Harmon cười: "Đừng lo lắng, chờ một chút, dù sao ngài cũng chọn một cái ly lớn như vậy."

Thân thể Harmon run lên, trong lòng ông ta cũng run lên.

Lúc này, ông ta có ảo giác rằng có một con quỷ đang hút máu tươi của con trai mình.

Ông ta không thể tin rằng ông ta lại có một nỗi sợ hãi chưa từng có của một đứa trẻ.

Rõ ràng Valhein đang mỉm cười, nhưng cả thế giới của Harmon như đã bị đóng băng.

"Chảy có hơi chậm. Ngài tên là Senit phải không? Lại đây giúp tôi một chút." Valhein quay lại nhìn về phía người Ai Cập kia.

Senit không nói lời nào, ông ta sải bước nhanh chóng đi tới, ba quyền đấm vào mũi của Hutton, một quyền lại mạnh hơn một quyền, suýt chút nữa Valhein đã không nắm được tóc của Hutton nữa.

Róc rách...

Máu mũi lại tiếp tục chảy xuống.

Hutton kêu lên thảm thiết hai tiếng và ngất đi một lần nữa.

Harmon nghiến răng, hận không thể lột xác Senit. Valhein bất lực nói: "Tôi bảo ngài ôm Hutton, nhưng không bảo ngài ra tay."

Senit sửng sốt một chút, vội vàng dùng sức đỡ Hutton.

Kelton cảm thấy thích thú với cảnh này, ông ấy quay sang hỏi Hag: "Ông ta có phải là người mà cậu đã hạ gục trong vòng ba giây không?"

"Hai giây rưỡi." Hag suy nghĩ một lúc và trả lời một cách

nghiêm túc.

Vẻ mặt Senit vô cùng bình tĩnh.

Harmon lại giống như bị rơi xuống vực sâu.

Một lúc sau, Hutton mơ mơ màng màng mở mắt ra, còn chưa kịp nhìn thấy chuyện gì đang xảy ra trước mắt thì đã nghe thấy giọng nói của Valhein.

"Lại ngừng."

Sau đó, trước mắt của Hutton trở nên tối sầm, cậu ta ngất đi trong cơn mê vì sự đau đớn và sợ hãi, thậm chí còn chưa có thời gian để tức giận.

Không biết đã qua bao lâu, cuối cùng Valhein cũng đặt ly rượu đầy ắp lên bàn trước mặt Harmon.

"Nào Harmon, đây là những gì ngài muốn." Valhein nhẹ nhàng nói.

Cơ thể Harmon đột nhiên run lên, và giọng nói của Valhein như tiếng thì thâm từ địa ngục vọng đến.

Harmon liếc nhìn sang đứa con trai khốn khổ của mình, nhìn vào chiếc ly trộn lẫn máu, nước mắt và nước mũi, ông ta suy sụp ngồi xuống, đôi mắt vô hồn.

"Valhein, tôi xin lỗi, tôi không nên làm như vậy. Lẽ ra tôi nên dạy dỗ con mình, tôi nên để nó đối xử tốt với bạn học của nó, và để nó học cách tử tế với người khác..." Harmon vừa tức giận vừa vội vàng nói, thế nhưng lại mang theo vài tiếng khóc nức nở.

"Sợ hãi và xấu hổ là gốc rễ của sự hèn nhát." Kelton nói.

Valhein đẩy nhẹ ly rượu gốm sứ màu đen về phía trước.

"Uống đi, uống sạch nó." Giọng điệu của Valhein bình thản đến mức làm người khác sợ hãi.

Harmon ngước đầu lên nhìn Valhein, ánh mắt đầy sự nghi hoặc.

Người thanh niên này giống như một con quỷ.

"Uống đi." Giọng điệu của Valhein vẫn thản nhiên như cũ.

Đột nhiên Kelton thở dài một hơi và và nói: "Harmon à, tôi đã từng nghe qua, ông cũng là một người rất thông minh, sao lại tìm Valhein gây sự vậy chứ? Tôi còn chưa có can đảm này."

Cơ thể Harmon run lên, càng lúc ông ta càng hối hận và bắt đầu hoài nghi rằng Valhein rất có thể là con riêng của một nhà quý tộc, xuất thân của cậu ta vô cùng đáng sợ, nếu không Kelton đã không nói ra những lời như vậy.

Tay của Senit rất vững vàng, nếu không ông ta sẽ không thể chơi dao găm thành thạo như vậy, nhưng hiện giờ, ông ta không thể khống chế được tay phải của mình đang run rẩy.

Kelton quay đầu lại liếc nhìn Hag và nói: "Các người cũng không nhìn xem cậu ấy dọa Hag đến mức nào, ở trước mặt Valhein cũng dám giở trò."

Hag tức giận liếc nhìn Kelton một cái, vào thời điểm này Kelton cũng không quên trêu chọc anh ta.

Valhein giả vờ như không nghe thấy lời của Kelton, cậu nói với Harmon: "Ngài đây là đang đợi có người kính ngài, hay là ngài muốn thêm thứ gì đó vào?"

Harmon nghiến răng một cái, ông ta lập tức chộp lấy chiếc ly gốm sứ màu đen, nhắm mắt lại và đổ một hơi vào bụng.

Vừa buông lỏng tay, ly rượu bằng gốm sứ màu đen lập tức rơi xuống đất, ông ta quỳ rạp trên mặt đất, xoay người qua một bên nôn khan.

"Oẹ..." Harmon cảm thấy có vô số sắt gỉ cuồn cuộn trong bụng mình.

Senit lạnh lùng nhìn người bạn cũ của mình, suy cho cùng thì ông ta cũng chỉ là một thương nhân chứ không phải một chiến sĩ.

Chương 72: Ly đầy (2)

Chương 72: Ly đầy (2)

Ly đầy (2)

Lúc này Kelton mới mỉm cười và nói: "Valhein, có chuyện gì vậy?”

Valhein lập tức kể lại từ đầu đến cuối câu chuyện cho Kelton biết.

"Perus? Nó trùng tên với con của một người bạn của tôi. Có điều, hiện giờ học sinh của Học viện Plato yếu đuối như vậy sao? Năm đó, học sinh quý tộc hoành hành ngang ngược, đã bị chúng tôi đập một trận không nhẹ, cuối cùng phải thú nhận lỗi lâm của mình trước mặt mọi mọi người thì sự việc được giải quyết. Tuy nhiên, tôi không ngờ cậu lại ra tay mạnh như vậy.'

Kelton nhìn Valhein đầy thích thú. Ông ấy đã nhìn thấy quá nhiều cảnh máu me, chết chóc, nhưng mà, một đứa trẻ mười sáu tuổi lại có những thủ đoạn như vậy, khác xa với những núi xác chết và biển máu kia, điều này làm ông ấy có chút rung động.

Valhein cười nói: "Con người của tôi hiểu rõ nên đối xử như thế nào với bạn bè và nên đối xử như thế nào với kẻ thù."

"Người có thể phân biệt rõ điều này quả thật không nhiều. Hôm nay chúng ta cùng nhau uống một chút đi?" Kelton nói.

Đầu óc Valhein hiện lên hình ảnh ly rượu gốm sứ màu đen kia, cậu bất đắc dĩ nói: "Tôi không thích rượu vang cho lắm."

"Thói quen này rất tốt." Kelton nói.

Người Hy Lạp tin rằng rượu có thể làm cho con người nổi điên và ảnh hưởng đến tâm trí của con người, chỉ uống nước mới là cách uống hợp lý và tao nhã.

Valhein quay đầu lại liếc nhìn Harmon, sau đó đột nhiên quay đầu lại và mỉm cười với Kelton.

"Sao vậy?" Kelton không thể hiểu được nụ cười của Valhein.

"Tâm nhìn của ông ta tốt hơn ngài." Valhein vẫn tươi cười.

'A.' Hag phụ họa.

Kelton nhớ tới Valhein từng nói Harmon nguyện ý đầu tư hai trăm đồng vàng Zeus, sắc mặt ông ấy trâm xuống, bắt đầu cúi đầu suy nghĩ.

Lúc này, Hutton khẽ hừ mấy tiếng, mơ mơ màng màng mở mắt.

Cậu ta mê mang một lúc lâu mới nhớ lại đã xảy ra chuyện gì, nước mắt tuôn rơi. Sau đó cậu ta lấy tay nhẹ nhàng lau vết máu đã khô đặc dưới mũi.

Vừa lau vừa khóc, một câu cũng không dám nói. Harmon suy sụp tinh thần ngồi dưới đất, nhìn dáng vẻ đáng thương của con trai, vừa đau lòng, vừa hối hận.

Valhein chậm rãi đi đến trước mặt Hutton. Hutton sợ hãi, cố hết sức co người lại, như thể bị con tê tê tấn công.

Valhein lại nhìn về phía Harmon, nói: "Mỗi người đều là con trai của bố, nhưng sau khi quen biết Hutton tôi mới biết rằng, không phải mỗi người đều có mẹ."

Harmon sửng ra trong một chốc mới hiểu được Valhein đang chửi cái gì.

Kelton chỉ Valhein, nói với Hag: "Nhìn thấy chưa, cái miệng của Valhein, có thể làm người ta tức chết."

Valhein đột nhiên vươn tay về phía Hutton, ngón tay khẽ lay động, dây thắt lưng của Hutton bất chợt lỏng ra, từ từ bay đến giữa không trung.

Những người có mặt ở đó đều mở to mắt, nhìn chằm chằm vào dây thắt lưng bay đến giữa không trung, sau đó xoay đầu nhìn Valhein.

Cổ họng của Hutton phát ra tiếng thảng thốt, trong mắt cậu ta tràn ngập sự sợ hãi.

Valhein, sao có thể là ma pháp tập sự!

Sao có thểit

Lúc này cậu ta mới hiểu ra, vì sao Valhein lại hoàn toàn không sợ lên xe với mình. Chỉ cần Valhein để lộ thân phận ma pháp tập sự, có cho mình mười lá gan cũng không dám động tay.

Trong lòng Hutton ngập tràn sự tuyệt vọng.

Senit nhìn ông bạn già Harmon một cái, hận đến nỗi suýt nữa là nghiền nát hàm răng, hận không thể thuận tay cắt cổ.

Harmon và Hutton luôn miệng nói Valhein là một học sinh kém, tuyệt đối không thể trở thành ma pháp sư, cho nên ông ta mới dám ra mặt.

Hiện tại, Valhein không chỉ là ma pháp tập sự, hơn nữa còn là ma pháp tập sự lớp hai của học viện Plato. Ở trên toàn thế giới có thể không tính là gì, nhưng ở thành Athens, loại thân phận thiên tài này không thua gì chiến sĩ Thanh Đồng.

Senit thà rằng đắc tội với mười pháp sư bình thường, cũng

không bằng lòng đắc tội một ma pháp tập sự của học viện Plato.

Tay của Harmon run rẩy không ngừng. Ông ta có giàu hơn nữa, có hiểu biết hơn nữa, suy cho cùng cũng chỉ là người bình thường. Bây giờ tận mắt nhìn thấy Valhein sử dụng sức mạnh ma pháp, đã khiến cho phòng tuyến tâm lý đã vỡ nát hoàn toàn sụp đổ.

Harmon triệt để phát điên, xông đến trước Hutton, vung tay điên cuồng đấm Hutton.

"Mày, cái thằng súc sinh, mày làm như vậy là muốn hủy diệt cả nhà chúng tai" "Cũng may là cậu ấy không bị thương! Nếu như cậu ấy bị thương ở đây, ông đây chỉ có thể lưu vong! Mày lại dám sỉ nhục một vị ma pháp sư! Ai cho mày lá gan đó! Ai cho mày lá gan đó hả!"

"Thằng súc sinh! Suýt nữa là bị mày hại chất..."

Harmon hoàn toàn quên mất bản thân là bố, ông ta còn giống người trả thù hơn, dùng nắm đấm còn chưa đủ, còn dùng cả chân đá.

Hutton vốn đã bị thương nặng, chẳng mấy chốc đã bị đánh ngất đi.

Hag nhìn dây thắt lưng bay giữa không trung, cúi đầu suy nghĩ: Rốt cuộc là kiếm ma pháp của mình có thể đòi lại được không?

Kelton nhìn Valhein, đột nhiên cảm thấy, chỉ mới cách có một ngày, Valhein đã giống như là thay da đổi thịt, thậm chí ông ấy còn có chút nhìn không thấu người này.

Ma pháp tập sự lớp hai, còn vừa mới nhập học được hai ngày, cho dù là ở học viện Plato, nơi tụ tập các thiên tài, cũng đủ để được xem là xuất sắc.

Chương 73: Tổn thương Kelton

Chương 73: Tổn thương Kelton

Tổn thương Kelton

Valhein thu hồi ma pháp, đi đến cửa, nói: "Harmon nói tôi không rót đầy một ly máu, hôm nay sẽ không thể ra khỏi cánh cửa này. Vậy hôm nay cứ để cho bọn họ ở trong này một đêm đi." Nói xong thì đi ra ngoài.

"Không thành vấn đề." Kelton đứng dậy.

Senit vội vàng khom người, cúi đầu nói: "Thưa ngài Kelton, ngài Valhein, ngài Hag, các ngài hãy yên tâm, tôi nhất định sẽ trông chừng bọn họ."

Kelton nhìn Hag một cái, ra hiệu anh ta kết thúc công việc, sau đó theo Valhein ra ngoài.

Trên đường đi, rất nhiều khách khứa chào hỏi Kelton. Kelton đa số đều chỉ khẽ gật đầu một cái, chỉ có gặp một số ít khách mới cười nói là đi tiễn khách, lát nữa lại nói chuyện tiếp.

Những người có thể đến ăn tại nhà hàng Dolphin River không phải giàu có thì cũng có quyền thế. Bọn họ lập tức nhìn về phía Valhein, rất tò mò rốt cuộc là người nào lại có thể khiến cho Kelton tự mình tiễn khách.

Valhein không quen biết ai cả, trực tiếp đi ra ngoài cửa.

"Không ở lại ăn bữa cơm tối sao?" Kelton đứng ngoài cửa nói.

"Đã ăn hai bữa rồi." Valhein nói.

Kelton gật đầu, nói: "Căn tin của học viện ngoài việc hương vị có hơi kém ra, những phương diện khác không hề kém nơi này của tôi. Có điều, sao cậu đột nhiên lại thăng lên thành ma pháp tập sự? Theo tôi được biết, thăng lên thành ma pháp tập sự khó hơn thăng lên thành chiến sĩ nhiều."

"Có thể là vận may của tôi khá tốt." Valhein nói.

"Người có thành tựu đều thích lấy vận may ra để che giấu sự cố gắng, thể hiện sự khiêm tốn. Đúng rồi, một trăm đồng đại bàng không còn là khoản mượn nữa, mà đã hoàn toàn thuộc về cậu, xem như là khoản đầu tư của tôi." Kelton mỉm cười nói.

Velhein đang muốn cảm ơn, đột nhiên hỏi: "Ngài đã đưa ra quyết định này từ lúc nào?"

"Từ sau cái ngày Hag trở về kể cho tôi nghe quá trình cậu đến quán rượu Đao Cùn." Kelton nói.

Valhein có chút suy tư, sau đó mỉm cười nói: "Thì ra là vậy, bây giờ ngài cũng có tình bạn với ma pháp sư rồi."

"Ý của cậu là trước kia tôi chưa có à?" Kelton dở khóc dở cười.

Hai người đứng ở cửa nói chuyện vài câu, Kelton sắp xếp xe ngựa đến chở Valhein đi. Nhìn xe ngựa biến mất ở cuối đường, nụ cười trên mặt Kelton cũng biến mất. Ông ấy xoay người đi vào nhà hàng, nụ cười lại khôi phục. Cũng không quan tâm đến những vị khách khác, mà quay trở lại căn phòng kia.

Hai thanh niên chư hầu của Hutton ngồi xổm dưới đất. Hutton cả người là máu, hôn mê bất tỉnh.

Harmon đánh mật rồi, ngồi xuống ghế thở hổn hển.

Senit hoàn toàn tự coi mình là người giám sát, vô cùng phối hợp trông coi những người còn lại.

Hag đứng ở cửa, không hề nhúc nhích.

Kelton vừa vào cửa, nụ cười trên mặt lại lân nữa biến mất.

Ông ấy ngồi lên ghế, nhìn chằm chằm Harmon.

Harmon cảm nhận được ánh nhìn lạnh như băng của Kelton, da đầu tê rần, vội nói: "Ngài Kelton, tôi không biết Valhein là bạn của ngài. Nếu như biết, tôi tuyệt đối sẽ bảo thằng nhỏ tạp chủng Hutton đó nhận lỗi."

"Con trai của ông là thằng nhỏ tạp chủng, vậy ông là gì?" Kelton sâm mặt nói.

"Tôi là tạp chủng lớn!" Giọng điệu của Harmon lại có chút hùng hôn.

Kelton thấy Harmon tự bôi nhọ bản thân như vậy, sắc mặt dịu đi.

"Chuyện này giải quyết thế nào?" Kelton nói.

Harmon vội vàng nói: "Ngài yên tâm, đợi ra khỏi đây, tôi lập tức dẫn Hutton đến nhà Vallhein, dập đầu nhận lỗi, nhất định phải làm cho ngài Valhein hài lòng."

"Cậu ấy hài lòng rồi, vậy còn tôi?"

Harmon nghe vậy thì sắp khóc tới nơi, thâm nghĩ chuyện này thì liên quan gì tới ông chứ, nhưng ngoài miệng thì lại nói: "Ngài yên tâm, tôi nhất định sẽ bôi thường phí làm bẩn phòng của ngài. Bồi thường gấp mười lân những đồ vật làm hư."

"Là ông đã khiến cho Valhein làm tôi tổn thương!" Kelton nói.

"Hả?" Harmon bày ra vẻ mặt nghi hoặc, có liên quan gì đến mình.

Ý cười trên khóe môi Hag chợt lóe rồi lập tức tắt.

Kelton nói: "Valhein lại nói ông có mắt nhìn hơn tôi, tôi rất đau lòng!"

"Tôi thật sự không hiểu có ý gì." Harmon cho là Kelton tìm cớ để trừng trị mình, giọng nói như muốn khóc.

Kelton hừ lạnh một tiếng, nói: "Hôm trước tôi đã đầu tư trên người cậu ấy một trăm đồng đại bàng, vậy mà ông lại dám lấy ra hai trăm đồng đại bàng để đầu tư!"

Harmon lập tức nhớ lại lời nói của Valhein lúc nấy. Ông ta sợ đến mức chân mềm nhũn, nói: "Ngài Kelton, tôi chỉ tùy tiện nói vậy thôi, tôi nào có nỡ cho cậu ấy hai trăm đồng đại bàng.'

"Nói thật đi!" Kelton thấp giọng quát một tiếng.

Harmon đành phải nói: "Vậy ngài đừng tức giận."

“Tôi không tức giận.

Harmon thành thật trả lời: 'Lúc mới đầu tôi quả thật muốn dạy dỗ cậu ấy một bài học, nhưng sau này phát hiện cậu ấy thành thục hơn người cùng tuổi rất nhiều, nên muốn kéo gần quan hệ. Một là để trợ giúp cho Hutton, hai là làm quen với ma pháp sư của học viện Plato trước, hai trăm đồng đại bàng thật sự không nhiều. Đáng tiếc, đứa con trai này của tôi quá ngu. Nó không thể đồng ý kết bạn bình đẳng với Valhein, cho nên tôi chỉ có thể khiến cho Valhein uất ức một chút. Kết quả, ngài cũng đã thấy rồi. Một vị ma pháp sư xuất sắc như Valhein, sẽ không cúi đầu trước mặt loại người kém cỏi như tôi."

"Nói cách khác, ông nợ Valhein hai trăm đồng đại bàng à?" Kelton hỏi.

Harmon trợn mắt há hốc mồm. Đây là phép tính toán thần sầu

gì vậy?

Chương 74: Nhìn nhận lại

Chương 74: Nhìn nhận lại

Nhìn nhận lại

Nhưng giây kế tiếp, ông ta lại lộ vẻ vui mừng, nói: "Không không không, không phải tôi nợ cậu ấy hai trăm đồng đại bàng, mà là đại nhân ngài muốn đầu tư thêm hai trăm đồng đại bàng. Ngày mai tôi sẽ đưa cho cậu ấy."

Kelton cười khẩy nói: "Tôi mà thiếu chút tiên đó của ông?"

Harmon lập tức ỉu xìu, nói: "Là tôi hiểu lầm."

Tay phải của Kelton khẽ sờ chiếc nhẫn hình đầu rắn, qua một lát, nói: "Tôi không thể để cho Valhein cảm thấy tôi không bằng ông. Như thế này đi, tôi đầu tư thêm một trăm đồng đại bàng. Ngày mai ông đưa cùng luôn đi."

Harmon sửng sốt, trong lòng thầm mắng, Kelton đúng là không ra gì. Chẳng thể trách được vì ông ta là chiến sĩ Bạch Ngân có quyền có thế, còn mình chỉ có thể bị quý tộc ức hiếp.

"Ngài yên tâm, ngày mai tôi sẽ đem ba trăm đồng đại bàng đưa đến nhà Valhein."

Senit ở bên cạnh đột nhiên có chút thương ông bạn già. Một bữa cơm, ăn mất sạch một căn nhà ở khu công xưởng.

"Còn ông?" Hag đột nhiên nhìn về phía Senit.

Senit sửng sốt, mặt ủ mày chau nói: "Tôi chỉ là chiến sĩ Thanh Đồng. Để tu luyện, tiêu tốn rất nhiều, lại không có trí tuệ như ngài

Kelton và thực lực như ngài Hag, thật sự không có cách nào đầu tư cho vị ma pháp sư vĩ đại tương lai như Valhein."

"Tặng con dao găm của ông qua đó đi." Hag nói xong, cũng không biết vì sao lại cảm thấy sung sướng cả người.

“Nhưng...'

"Hửm?"" Hag khẽ hừ một tiếng, cắt ngang lời nói của Senit.

"Ngài yên tâm, ngày mai tôi nhất định sẽ tự mình giao dao găm ma pháp đến tay ngài Valhein!" Senit cắn răng nói.

Trong lòng Kelton có chút buồn bực. Valhein có sức hấp dẫn đến thế sao? Sao hai thuộc hạ đắc lực của mình đều thiên vị cậu ta như vậy? Có phải là nên bảo thuộc hạ của mình cách xa cậu ta chút không?

Xuống xe ngựa, Valhein về đến nhà.

Đi được vài bước, Valhein bỗng nhiên cảm thấy có chút không thoải mái.

Qua một lúc mới phát hiện, cái nhà này, chỉ có một mình mình. Mà trước kia, ít nhất trong nhà còn có nô lệ, chư hâu.

"Mình không có thời gian làm việc nhà. Nếu có thời gian, phải đi thuê một chư hầu."

Valhein nghĩ trong lòng, trước tiên là đi rửa mặt một phen, sau đó tìm rượu nho trong nhà, cúng tế đơn giản như thường lệ với ba vị thân Zeus, Athena và Vulcan trong phòng khách.

Sau đó, Valhein rời khỏi phòng khách, đi vào phòng ngủ của mình, tiến hành thiền định ma pháp.

Sau khi đã hấp thụ đủ ánh sáng Thần giới, Valhein tràn đầy tinh lực, liệt kê ra danh sách những việc cần làm buổi tối. Đầu tiên

là viết nhật ký, ghi chép đơn giản việc ngày hôm này.

Viết nhật ký xong, Valhein gạch bớt một mục, thêm vào mục chuyện cần làm mới. Nhìn danh sách những việc cần hoàn thành vẫn chưa làm xong, kiên nhẫn lại lần nữa tự hỏi bản thân về vấn đề kéo tiền đầu tư, xem kỹ hành động ở bước tiếp theo của mình từ góc độ toàn cảnh và vĩ mô.

Cuối cùng, Valhein phát hiện có một việc còn quan trọng hơn cả việc chuẩn bị bài, học tập và làm bài tập.

Nhìn nhận lại trận chiến đấu với báo săn ba đầu, cũng chính là sử dụng phương pháp chính xác để nhìn lại quá trình chiến đấu, tổng kết hiện tượng, chiết lọc quy luật, tìm ra nguyên lý một cách chỉ tiết.

Trên sơ đồ tư duy, trước tiên Valhein đã tiến hành chia cả quá trình thành ba loại lớn đơn giản, lần lượt là bản thân chiến đấu, chiến đấu báo săn và những việc cần chú ý khác.

Tiếp tục chia nhỏ mục chiến đấu bản thân thành mục lục cấp hai, bao gồm trạng thái tâm lý, phương thức chiến đấu, phương thức học tập, sử dụng thần chú, hình thành ma pháp.

Sau đó lại chia nhỏ mục phương thức chiến đấu báo săn thành các loại phương thức tấn công kếp hợp, phương thức công kích chính diện, phương thức công kích sau lưng, phương thức tránh né.

Những việc cần chú ý là các điểm cần phải chú ý khác, bao gồm đề nghị của thầy Niedern đã đưa ra.

Căn cứ vào mục lục cấp hai, Valhein lại tiếp tục chia nhỏ ra. Dưới mục lục cấp ba thì càng trở nên cụ thể hơn. Đến mục lục cấp bốn thì đã cụ thể tới mức việc làm thực tế.

Thông qua việc phân cấp kỹ lưỡng, Valhein gần như đã tái

hiện lại toàn bộ quá trình chiến đấu lúc sáng.

Sau đó, Valhein sử dụng các cấu trúc khác nhau để tiến hành giải thích, nghiên cứu đối với mỗi hành vi, động tác cụ thể, rồi lập ra phương pháp thay đổi cụ thể đối với những chỗ thiếu sót của bản thân, đưa vào trong trang kế hoạch dự định luyện tập có chủ đích. Sau đó, đối với công kích và tránh né của săn báo, Valhein lập ra một phương án nhận xét mới, cũng đưa vào trong trang dự định luyện tập có chủ đích.

Valhein dựa vào cấu trúc quen thuộc của mình, sau khi trải qua sáu bước ghi chép, phân loại, phân tích, nghĩ lại, lập kế hoạch hành động và cần luyện tập, mới xem như hoàn thành tổng kết chiến đấu.

Sau đó, Valhein ghi chép lại thời gian, kế tiếp phải lần lượt ôn tập bốn lần vào ngày mai, bảy ngày sau, một tháng sau và nửa năm sau, để chống lại việc quên mất, chuyển hóa thành trí nhớ dài hạn.

Valhein vẫn còn phương thức nhìn nhận lại hoàn thiện hơn nữa, nhưng cân nhắc đến vấn đề thời gian và hiệu suất, cuối cùng đã chọn hoàn thành, mà không phải là sự hoàn mỹ.

Sau khi viết xong, Valhein kiểm tra lại một lần, bắt đầu suy xét.

Suy xét một lúc lâu, cậu viết in đậm một dòng chữ dưới cuối trang.

Chương 75: Nhìn nhận lại (2)

Chương 75: Nhìn nhận lại (2)

Nhìn nhận lại (2)

"Khi chiến đấu với kẻ địch có hình thái ma thú tốc độ cao, mình nên sử dụng hình thức tư duy gì để chỉ đạo phương pháp chiến đấu cụ thể?"

Dù cho có quên hết tất cả những phân tích trước đó, Valhein cũng không để ý, mà chỉ để ý đến dòng chữ cuối cùng.

Valhein nhìn vấn đề này, nghĩ thật lâu nhưng không có đáp án. Ý thức được vấn đề này đã vượt qua phạm vi kiến thức mà mình đang có, Valhein quyết định cứ để đó trước, nửa tháng sau sẽ dùng phương pháp mình nắm chắc để tiến hành phân tích bằng chữ viết. Nếu như một tháng sau vẫn nghĩ không ra, lại đến xin thầy Niedern chỉ dạy.

Sau đó, Valhein mới bắt đầu làm bài tập.

Trong lúc đó, Jimmy lại gửi tin nhắn ma pháp đến hỏi cách giải câu chọn động vật. Valhein vẫn trả lời là "Cậu đoán xem.

Mỗi khi mệt mỏi, Valhein sẽ tiến hành thiên định ma pháp, sau khi hồi phục tinh lực sẽ học tiếp.

Mãi đến mười hai giờ đêm, Valhein mới đóng sách lại, chuẩn bị đi ngủ.

Valhein không biết thiền định ma pháp sau này có thể thay thế giấc ngủ hay không, nhưng ít nhất hiện tại, Valhein cảm thấy nên đảm bảo giấc ngủ sáu tiếng. Việc này có liên quan đến sự vận

hành của não bộ vào ban đêm, xử lý trí nhớ, cũng là cốt lõi của việc học tập.

Trước khi ngủ, Valhein lại lần nữa mở sách ma pháp đặt ở cửa, mở ảnh của Plato ra ngoài.

Sau đó, Valhein không ngừng lẩm nhẩm trong lòng: sáu giờ dậy, sáu giờ dậy, sáu giờ dậy, mình không thể đến muộn nữa, mình phải bỏ tiền ra mua một cái đồng hồ báo thức ma pháp...

Đêm khuya, trong sân vườn có một cái bóng bỗng nhiên nhúc nhích. Nhưng mà, chỉ vài giây sau, cái bóng đã bất chợt biến mất, mọi thứ khôi phục lại sự yên tĩnh.

Lúc sáng sớm, Valhein từ từ mở mắt, sau đó nhìn ra ngoài cửa. Dường như sắc trời tối hơn lúc thức dậy vào mấy ngày trước một chút.

Lúc Valhein vội vàng lật xem sách ma pháp, gương mặt lộ ra vẻ vui mừng, bây giờ đã là sáu giờ sáng.

Valhein vui vẻ rửa mặt, sau đó ở trong sân tiếp nhận ánh sáng chói lọi, nhanh chóng bài tiết Serotonin, nhân lúc tinh lực đang tràn đầy, ngồi thiền sâu trong vòng mười phút, sau đó dùng tốc độ cực nhanh để xem lại những ghi chép của ngày hôm qua, cuối cùng đi ra khỏi cửa.

Vừa đi vừa nhìn ngó xung quanh, đáng tiếc không nhìn thấy bữa sáng và chú Figo đâu cả.

Valhein tìm một cửa hàng tùy tiện ăn một chút, sau đó đi về phía trường học.

Lúc đến học viện Plato, một vài bạn học đang đi vào trong.

Valhein thở phào nhẹ nhõm.

Ngày thứ ba nhập học, Valhein cuối cùng cũng giống một học sinh thực sự, đường đường chính chính dọc theo con đường lát đá cẩm thạch đi vào lớp học.

Trên chân không có bùn đất vài mùi hương thơm mát của cỏ xanh.

Trong lớp chỉ có mười mấy người, Valhein nhìn kỹ, thâm nghĩ bạn cùng bàn của mình đều liều mạng như vậy sao?

Sau bàn thứ năm, có bốn người ngồi.

Paloma, Hoth, Lake cùng Rollon đều đang nghiêm túc đọc sách.

Jimmy cùng Albert không ở đây.

Nhìn thấy bốn người này, trên mặt Valhein nở nụ cười nhàn nhạt.

Đi tới bên bàn, Valhein cười nói: "Chào buổi sáng."

Bốn người cùng quay đầu lại, dùng ánh mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn Valhein.

"Sao cậu lại tới đây?" Hoth nhịn không được lên tiếng hỏi.

Lake hỏi: "Valhein, cậu không sao chứ? Chúng tôi đều đoán hôm nay cậu chắc chắn sẽ đến muộn đấy."

Valhein cười nói: "Tôi là một học sinh yêu thích học tập như vậy sao có thể đến muộn được chứ? Từ hôm nay trở đi, tôi nhất định sẽ đến sớm về muộn, chăm chỉ học tập."

"Có quỷ mới tin." Lake cười nói, sau đó tiếp tục cúi đầu đọc sách.

Vẻ mặt Hoth kích động, thấp giọng nói: "Thật sự cảm ơn cậu nhiều lắm. Phương pháp ghi nhớ bản đồ ngày hôm qua cậu dạy

tôi, thực sự rất có ích đấy! Trước kia tôi đã nghe nói về hình thái bên trong ma pháp sư của bốn quốc gia khác nhau, nhưng luôn cảm thấy lộn xộn, lung tung, nhưng sau khi cậu dạy cho tôi rồi, bây giờ tôi vừa nghĩ tới, trong đầu đã hiện lên tấm bản đồ kia, ghi nhớ rõ ràng hình thái bên trong và bốn loại Ma Pháp Khí, lúc kiểm tra chắc chắn sẽ không sai."

Valhein cười nói: "Có ích là tốt rồi."

Valhein nghĩ thầm, bên trong tấm bản đồ kia, tất cả hình ảnh và màu sắc đều liên quan đến phương pháp ghi nhớ hình ảnh, đồng hồ cát to lớn và tháp ma pháp tháp thuộc về phương pháp ghi nhớ phóng đại, hình ảnh động liên quan đến phương pháp ghi nhớ động, mà việc ghép những thứ này lại với nhau, phù hợp với nguyên lý phân chia bộ nhớ của con người, tương đương với sự kết hợp của bốn phương pháp, bản thân đã mất rất nhiều thời gian mới có thể hiểu rõ được, đương nhiên là có hiệu quả rồi.

Lake và Rollon giống như hoàn toàn không nghe thấy cuộc nói chuyện giữa hai người, nhưng Paloma thì nghiêm túc lắng nghe.

Paloma nghĩ thâm: "Cuộc đối thoại hôm qua của hai người họ mình cũng nghe thấy, không ngờ ngay cả Hoth cũng nói có ích. Trước tiên mình cứ nhớ kỹ chuyện này đã, đợi sau này hai người họ lại dùng phương pháp này, hơn nữa thành tích được nâng cao thì mình lại dùng sau Vvậy.'

Paloma nghiêm túc ghi trong sách ma pháp.

Valhein ngồi xuống, lần nữa nhanh chóng nhìn bản ghi chép ngày hôm qua, sau đó nói với Hoth: "Hôm qua tôi đã phát hiện ra một vài điểm kiến thức rất quan trọng, anh có muốn nghe một chút không?”

Chương 76: Đôi bên cùng có lợi

Chương 76: Đôi bên cùng có lợi

Hoth vội vàng nói: "Được, tôi muốn nghe! Cậu thực sự tốt quái"

Valhein lựa chọn mấy kiến thức ma pháp mà bản thân tự cho là quan trọng nhất bắt đầu giảng giải.

Hoth nghe đến mức say sưa, thỉnh thoảng đặt câu hỏi, đương nhiên có thể làm khó Valhein.

Valhein đành phải căn cứ vào vấn đề của Hoth mà suy nghĩ, có kết quả thì trả lời ngay, nếu chưa nghĩ ra kết quả thì nhớ kỹ, sau đó suy nghĩ hoặc hỏi thây giáo.

Không trả lời được vấn đề, cũng có nghĩa là bản thân vẫn chưa đủ hiểu kiến thức liên quan.

Những người khác trong lớp đều đang mệnh ai nấy làm, còn có mấy học sinh thành tích không tệ nhưng cũng không phải xếp top đầu đang chỉ chỉ trỏ trỏ Valhein và Hoth chỉ trỏ, âm thầm chế nhạo hai người khờ khạo.

Chỉ có Paloma yên lặng ghi nhớ cuộc nói chuyện giữa hai người, sau đó tiếp tục học tập.

Người tới càng ngày càng nhiều, phòng học bắt đầu ầm ĩ, Valhein và Hoth dứt khoát đến bên cửa sổ cuối phòng học, một người lấy việc giảng dạy cho người khác để học tập còn một người thì chăm chỉ nghe giảng.

Giảng được một lúc, Valhein phát hiện, hành vi này của bản

thân mình đã phạm vào nguyên tắc của mình.

Chỉ cần xác định đối phương không phải là kẻ thù, chỉ cân hai bên có khả năng hợp tác, vì vậy muốn sử dụng suy nghĩ hai bên cùng có lợi để định hướng hành vi của bản thân mình.

Huống chi Hoth là bạn học có quan hệ rất tốt, đã từng giúp đỡ mình.

Hiện tại Valhein vẫn chưa thể trực tiếp để lộ kỹ xảo Ferman, cho nên nhiều lần nhắc đến để Hoth nói một chút, nhưng Hoth sống chết không chịu, cho rằng bản thân căn bản không thể nói thành lời được.

Valhein cố gắng thử mấy lần nhưng Hoth cũng không đồng ý, chỉ đành từ bỏ, nghĩ thầm đợi sau này thành tích của mình từ từ được nâng lên, lại tiết lộ kỹ xảo Ferman, hẳn là có thể thuyết phục anh ta được.

Nhưng mà, Valhein tuân theo suy nghĩ hai bên cùng có lợi, không để Hoth chịu thiệt thòi, chẳng những giúp Hoth giải đáp thắc mắc, còn chủ động dạy một vài phương pháp kỹ xảo nhỏ, ví dụ như các phương pháp ghi nhớ trước đó, Valhein cố gắng dùng thêm mấy lần, đợi đến lúc dùng nhiều rồi thì Hoth sẽ tín nhiệm phương pháp này, vào thời cơ thích hợp thì tinh luyện ra, để Hoth đặc biệt luyện tập sử dụng. Trên thực tế, kỹ xảo Ferman chủ yếu hướng đến một người học tập, truyền dạy kiến thức cho người tưởng tượng cũng được, nhưng dạy cho người thật thì hiệu quả càng tốt hơn.

Rất nhanh, tiếng chuông của tiết học đầu tiên vang lên, Valhein và Hoth đều có chút lưu luyến không rời.

Hoth hưng phấn nói: "Valhein, sau này cậu cứ dạy tôi như vậy có được không? Tôi cảm thấy tôi sẽ học được nhiều thứ hay ho hơn đấy, quả thực quá tuyệt!"

Valhein ngẫm nghĩ, thẳng thắn nói: "Đây là một phương pháp học tập tôi đang mày mò nghiên cứu, tôi dạy anh như vậy, sẽ nâng cao hiệu suất học tập của tôi. Tôi không muốn làm như vậy, tôi sợ thời gian lâu dài anh sẽ cảm thấy tôi đang lợi dụng anh."

Hoth nghe xong, càng vui vẻ hơn, nói: "Vừa rồi tôi còn cảm thấy ngại ngùng, thậm chí áy náy, cảm thấy làm chậm trễ thời gian của cậu! Nếu cậu đã nói là vì việc học tập của bản thân mình, tôi lại cảm thấy là vì việc học tập của chính bản thân tôi, hai chúng ta cứ tiếp tục học tập như vậy đi, thật tốt biết bao! Quyết định như vậy đi, sau này ai nói cậu ngốc, tôi giúp cậu đánh tên đó! Tôi đánh không lại, thì tìm bạn học của tôi! Bạn học tôi đánh không lại thì tìm thầy giáo, hai bạn học của tôi đã trở thành thầy giáo của học viện đấy!"

Hoth nói đến mức mặt mày hớn hở, làm ra vẻ như anh cả bảo vệ em trai nhỏ vậy.

Valhein dở khóc dở cười, bàn thứ năm này quả nhiên chỉ có mình và Lake là tương đối bình thường.

Tiết học đầu tiên vào buổi sáng vẫn là tiết học của thầy giáo Niedern, tiết học của ông ta giảng khá quan trọng, giờ dạy học tương đối nhiều.

Trong lớp học, Niedern đột nhiên dừng lại, nhìn về phía bàn thứ tư.

"Có ai biết tại sao Hutton không đến lớp không?"

Nhiều bạn học lắc lắc đầu.

Lúc này Valhein mới phát hiện, bàn học trước mặt thiếu một người.

Valhein cũng lắc đầu.

"Ừm, tiếp tục học thôi." Giọng điệu của Niedern rõ ràng là khác hẳn lúc nấy.

Nhiêu học sinh quay đầu nhìn về phía Valhein, mang theo ý cười khó hiểu.

Hôm nay Valhein tới lớp, nhưng Hutton lại không đến.

Khai giảng liên tục ba ngày đều có người đến trễ, Niedern không tức giận mới là lạ.

Gần đến lúc tan học, ngoài cửa đột nhiên truyền đến tiếng bước chân nặng nề.

Tất cả mọi người buông sách ma pháp xuống, nhìn về phía cửa.

Nhìn thấy một thiếu niên toàn thân đều vết máu loang lổ đang đứng ở cửa ra vào, mặc dù khuôn mặt giống như vừa mới được rửa sạch, nhưng mũi nghiêng lệch, môi trên nứt ra, răng mất bốn năm chiếc, trong miệng đen như mực. Trên mặt xanh đỏ, sưng thành đầu heo, trong mắt chứa nước mắt, gương mặt đầy nước mắt chưa được lau sạch.

Tất cả bạn học ngỡ ngàng, người này là ai vậy, sao lại chạy đến trước cửa phòng học chúng tôi chứ?

Mấy giây sau, rất nhiều người phản ứng lại.

Đây không phải Hutton sao!

Chương 77: Đã hiểu

Chương 77: Đã hiểu

Đã hiểu

Sao Hutton lại bị đánh thành cái dạng như này?

Là bị ai báo thù sao?

Mọi người còn chưa suy đoán ra, thì thấy Hutton đi đến trước mặt Valhein phịch một tiếng quỳ xuống, lớn tiếng nhận sai.

"Valhein, tôi sai rồi, tôi không bao giờ bắt nạt người khác nữa... hu hu... Tôi không bao giờ bắt nạt người khác nữa! Đều là lỗi của tôi, tôi hèn hạ, tôi bỉ ổi, tôi không biết phân biệt rõ bạn bè và kẻ địch..."

Trong lớp lập tức vỡ tổ.

Tất cả mọi người quay đầu, nhìn về phía Valhein ở bàn thứ năm cuối cùng.

Tất cả ánh mắt đều tập trung vào một người, thực sự giống như Valhein là hiệu trưởng tới tham gia tiết học vậy.

Lần này, trong mắt mọi người không hề có ý cười.

Buổi sáng còn có mấy bạn học đang ngầm chế giễu, bây giờ trên mặt lại xẹt qua tia sợ hãi.

Nhà Hutton mặc dù địa vị không cao, nhưng ở học viện Plato cũng được xem như là bậc trung, cộng với việc ra tay rất hào phóng, thích kết bạn, tất cả các phương diện gần giống như học

sinh quý tộc.

Cho dù Valhein thực sự trả thù, Hutton chắc chắn cũng sẽ nghĩ cách báo thù, hơn nữa hôm trước, rất nhiều bạn học mơ hồ cảm thấy Valhein thật xúi quẩy.

Kết quả, Valhein không xảy ra chuyện gì cả mà Hutton lại quỳ xuống.

Bọn họ ý thức được, trước đó đã xem thường Valhein rồi.

Trong lớp học này, chỉ sợ ngoại trừ mấy bạn học quý tộc như Rollon ra thì không ai có thể ép Hutton thành cái dạng này được.

Hoth quay đầu nhìn Valhein, trợn mắt hốc mồm.

Albert cũng giống như Hoth, hoàn toàn không thể tin được.

Vẻ mặt .Jimmy kinh ngạc.

Lake vui vẻ cười rộ lên, ném cho Valhein một ánh mắt khích lệ.

Từ trước đến nay Rollon vẫn luôn xem thường Valhein vậy mà cũng nghiêm túc đánh giá Valhein, đây cũng là lần đầu tiên cậu ta nghiêm túc đối xử với một bạn học không phải là quý tộc trong lớp học này. Trước đó, cho dù là Lake, cậu ta cũng chẳng muốn nhìn thấy.

Niedern nháy mắt với Valhein tỏ ý Valhein xử lý thật tốt.

Lúc này Valhein mới mỉm cười, đi về phía Hutton.

Khoảnh khắc nhìn thấy Valhein mỉm cười như vậy, thân thể Hutton đột nhiên run lên, thiếu chút nữa không kiềm chế được.

Hôm qua Valhein cũng cười như vậy.

Paloma nhìn bóng lưng của Valhein rơi vào trâm tư.

Valhein đi đến trước mặt Hutton, cười nói: "Bạn học Hutton sao thế? Bị bố cậu đánh hả?"

Hutton nghe thấy vậy, vội vàng lau sạch nước mắt nước mũi, dùng sức gật đầu nói: "Đúng đúng vậy, bởi vì tôi bắt nạt bạn học nên bị bố tôi hung hăng đánh một trận!"

"Đứng lên đi, đều là bạn học cả, dáng vẻ như này quá mất mặt rồi đấy." Valhein nói.

"Được, được..." Vội vàng đứng dậy, nhưng đứng được một nửa, thân thể mềm nhũn, lại ngã ngồi trên mặt đất.

Lặp đi lặp lại mấy lần, quả thực là không đứng dậy nổi.

Nhìn thấy cảnh này, tất cả mọi người chỉ cảm thấy phía sau lưng có cơn lốc cực mạnh lướt qua, không phải là Hutton không muốn đứng lên mà là bị Valhein cứng rắn dọa đến mức hai chân như nhũn ra, căn bản không thể đứng dậy nổi.

Có thể dọa bạn đồng niên thành cái dạng như này, Valhein là ma quỷ sao?

“Cậu xem cậu đi, haizzz...'

Valhein nói xong thì khom lưng, đỡ Hutton đứng dậy.

Chân Hutton đứng không vững, chân không ngừng run rẩy.

Valhein vỗ vỗ bả vai Hutton, chậm rãi đỡ cậu ta đi đến bàn thứ tư, nói: "Tất cả mọi người đều là bạn học, có mấy lời nói ra rồi thì coi như xong rồi. Có người muốn là hạ độc thủ, vậy chắc chắn sẽ gặp báo ứng. Cậu nhìn cậu đi, vừa nhìn đã biết gặp phải báo ứng rồi. Sau này, làm người tốt đi, đối với bạn học hòa nhã một chút, tất cả mọi người là bạn học, không phải là kẻ thù. Cậu hiểu

rồi chứ?"

"Đã hiểu! Đã hiểu! Mọi người đều là bạn học, không phải là kẻ thù." Hutton ra sức gật đầu.

"Hiểu rồi thì tốt." Valhein mỉm cười đỡ Hutton đến chỗ ngồi, sau đó vỗ vỗ bờ vai của cậu ta, quay vê bàn thứ năm.

Valhein ngồi xuống, tất cả mọi người vẫn đang nhìn cậu.

Hoth nhịn không được thấp giọng nói: "Cậu làm gì vậy?"

"Gặp bố cậu ta, mời bố cậu ta uống một chén rượu thôi mà." Hoth thấy Valhein không nói, cũng không hỏi nữa, trong đầu tràn đầy nghi vấn.

"Làm tốt lắm!" Lake nói.

Valhein nghe thấy lời tán thưởng của Lake, mới nhớ tới, năm ngoái lúc Perus còn sống, Lake thỉnh thoảng ra mặt giúp đỡ Perus, rất có tinh thân chính nghĩa, nhưng cho dù Lake học tốt cuối cùng cũng chỉ là một công dân Hy Lạp bình thường, vẫn không thể nào ngăn cản đám người Hutton.

Jimmy vẫn luôn nghi ngờ nhìn Valhein, đoán xem đã xảy ra chuyện gì.

Leng keng...

Tiếng chuông vang lên.

"Valhein, theo tôi ra ngoài một chuyến." Niedern nói xong đi ra ngoài cửa.

Khuôn mặt Valhein bất đắc dĩ, mang theo sách ma pháp đi ra ngoài.

Bản thân thực sự là xúi quẩy, đến muộn bị gọi ra ngoài, không

đến muộn cũng bị gọi ra ngoài.

Nhưng mà hôm nay khác với hôm qua.

Không có ai cười nhạo Valhein cả.

Valhein đi theo Niedern đi tới chỗ cũ ngày hôm qua.

"Thầy, em biết em là ma pháp tập sự, buổi sáng em còn có tiết học phải học!" Valhein không ngờ Niedern còn muốn đặc huấn mình, mặc dù không bài xích loại đặc huấn này, nhưng không thể đổi thời gian khác sao?

Niedern không trả lời Valhein mà hỏi: "Cậu đã làm gì Hutton?"

Valhein nhún vai, nói: "Cũng không có gì. Hôm qua bố cậu ta mời em và cậu ta ăn cơm, bố cậu ta phát hiện em là ma pháp tập sự, cho nên đánh cậu ta một trận. Thây không nhìn thấy được cảnh tượng kia đâu, thật đặc sắc."

Chương 78: Đã hiểu (2)

Chương 78: Đã hiểu (2)

Đã hiểu (2)

Niedern nhìn chằm chằm Valhein một lúc lâu, nói: "Ma pháp tập sự đã như vậy, thật không biết đến lúc trở thành truyền kỳ sẽ ầm ĩ thành cái dạng gì nữa. Được rồi, hôm nay có hai nội dung, một là tiếp tục luyện tập ma pháp dây thừng, hai là dạy cậu một vài kỹ xảo thực chiến. Cậu bớt ở đó tỏ vẻ không tình nguyện như vậy đi, cậu có biết một tiếng dạy học ma pháp của tôi bao nhiêu tiền không? Hai đồng đại bàng đấy! Xốc lại tinh thần, cậu có thể lập tức dùng đến đấy."

"Thầy, em cảm thấy thây đang hại em đấy." Valhein bất đắc dĩ nói.

"Cảm giác của cậu rất chuẩn." Niedern nói.

Valhein ngẩng đầu nhìn trời, thây giáo ở học viện Plato đều không phải là người sao?

"Lần trước là triệu hoán chư hầu tập sự, lần này tôi sử dụng triệu hoán chư hầu Hắc Thiết."

Niedern nói xong, ngay trước mặt Valhein sử dụng câu thần chú.

Ma pháp trận màu lam hiện lên trên mặt đất, một con Cự Lang màu trắng ước chừng chừng dài khoảng hai mét bước ra khỏi ánh sáng, vai cao gần đến ngực của Valhein, bộ lông dựng đứng, răng nanh giương ra, lộ ra vẻ mặt hung ác.

Hàn ý lạnh thấu xương trong nháy mắt tỏa ra bốn phía, nhiệt độ trong phạm vi ba mươi mét trực tiếp giảm đến số âm.

Trong mắt Cự Lang màu trắng, tràn đầy huyết sắc, sát ý ngập trời.

Cự Lang này còn lớn hơn sư tử nhiều, quả thực giống con voi nhỏ

"Thầy à, ngài đang triệu hoán chư hầu Bạch Ngân hả? Đổi cái khác đi." Valhein lạnh đến mức rụt cổ lại, đây là lần đầu tiên cậu nhìn thấy ma thú ở khoảng cách gần như vậy, trước đó ở cảng Lion cũng chỉ đứng từ xa nhìn qua mà thôi.

"Tôi quên nói, tôi chủ yếu tu luyện ma pháp Băng hệ. Băng Lang này chịu sự ảnh hưởng của tôi, mặc dù chỉ là ma thú Hắc Thiết, nhưng sức lực có thể ngang với ma thú Thanh Đồng yếu kém đấy.' Niedern nói.

Valhein cẩn thận quan sát Băng Lang này, vốn cho rằng lần đầu tiên gặp phải loại ma thú hung ác này, bản thân sẽ hoảng sợ, nhưng trên thực tế, cậu chẳng những không sợ hãi, ngược lại còn có chút hưng phấn.

So với việc bị động tiếp nhận sự nghiền ép của thế giới, không bằng chủ động khiêu chiến tất cả những thứ mới mẻ.

Cảnh tượng chiến đấu với ba con báo săn ngày hôm qua chợt lóe lên trong đầu, sau đó hiện ra nội dung chiến đấu phục bàn ngày hôm qua.

Trong mắt Valhein, Băng Lang này cũng không phải là ma thú cường đại mà chỉ là một thể tập hợp của hàng loạt các yếu tố, những yếu tố này bao gồm đe dọa, khí thế, tấn công, đánh, cắn, gặm nuốt, đánh lén, phục kích vân vân.

Sau khi sử dụng phương pháp chính xác, thậm chí có thể cảm

nhận được Băng Lang ở trong mắt mình không có bất kỳ bí mật nào cả.

Valhein tin tưởng chính mình đã xây dựng ra biểu tượng tinh thần cơ bản đối với xây dựng động vật tương tự.

Tuy nhiên, Valhein tự tin chứ không tự đại.

"Báo Săn là Báo Săn, Băng Lang là Băng Lang, tuy hai bên có chỗ giống nhưng cũng khác nhiều chỗ. Chẳng những khác về lượng, cũng khác về chất. Ta cần xây dựng biểu tượng tinh thần chuyên thuộc về Băng Lang từ cơ sở vốn có, nhất định phải chuyên chú hơn ngày hôm qua mới được!"

Valhein ma sát ngón cái và ngón trỏ tay phải, hít sâu một hơi, hai chân hơi tách ra ngang bằng vai, hai vai duỗi ra sau, hai cánh tay mở ra, tự nhiên rũ xuống.

Niedern nhạy bén phát hiện giống như ngày hôm qua, sau khi tay phải của Valhein làm ra động tác nhỏ, trong đôi mắt lóe lên sự nhiệt tình của thiếu niên và trâm ổn của trung niên, ánh mắt vô cùng trong suốt, loáng thoáng chứa sự thuần khiết khó tả.

Ánh mắt chuyên chú.

Niedern thầm rùng mình, thời trẻ hắn cũng trông thấy loại ánh mắt đó của mình ở trong gương, bây giờ đã lâu rồi không thấy.

Ánh mắt của học sinh khác cũng ngây thơ, nhưng chưa từng gặp học sinh nào có ánh mắt nhiều tình cảm mang hướng chính trực như của Valhein.

"Quả nhiên là thiên tài có vận may."

Niedern nói: "Rất tốt. Kế tiếp sẽ giống như hôm qua, Băng Lang sẽ triển khai công kích ngươi. Băng Lang nguy hiểm hơn Báo Săn nhiều, cho nên ta vẫn không cho phép nó chân chính công kích

ngươi. Nhưng sức ép và các mặt của Băng Lang hơn xa Báo Săn, ngươi có thể tránh né. Đương nhiên, nếu ngươi chủ động đụng vào người nó thì ta cũng không còn cách nào, chỉ có thể đưa ngươi đi chữa thương."

Trong mắt Valhein rực lửa chiến:

"Đến đây!"

Đầu ngón tay Niedern nhích nhẹ, Băng Lang phát ra tiếng gâm khát máu, nhào vào Valhein.

Trong khoảnh khắc này, Valhein biết suy đoán của mình là chính xác. Một loại lực lượng tinh thân khủng bố ập đến, đóng đinh hẳn tại chỗ. Trong khoảnh khắc này, toàn thân Valhein tê dại, hoàn toàn mất đi quyền kiểm soát thân thể, chỉ có thể trơ mắt nhìn Băng Lang xông tới.

Nhưng mà, Valhein chẳng những không hoảng sợ, ngược lại càng thêm hưng phấn.

"Đây là sức mạnh của ma thú sao?"

Trong mắt Băng Lang lóe tia trêu tức, khi đến gần Valhein thì nó vặn người lướt qua.

Lông sói cọ xát áo khoác của Valhein phát ra tiếng xột xoạt.

Valhein thế này mới tỉnh táo lại, cúi đầu nhìn, không ngờ áo khoác bị lông của Băng Lang cắt đứt, làn da ửng đỏ, nhưng không bị rách da.

"Sức khống chế tinh diệu, quả nhiên hơn hẳn Báo Săn." Mặt Valhein lộ nét vui mừng.

Valhein vốn cho rằng, ma thú chẳng qua là súc sinh có sức lực lớn, giờ mới hiểu ít nhất khi chiến đấu, trí tuệ của ma thú không

thua gì chiến sĩ bình thường, về mặt nắm chắc lực lượng rất có thể đạt tới trình độ của chiến sĩ ưu tú cùng cấp.

Chương 79: Chuyên chú

Chương 79: Chuyên chú

Chuyên chú

Nhìn nét mặt của Valhein, Niedern rất vừa lòng, nói: "Rất tốt, xem ra ngươi thật sự thích hợp chiến đấu! Là thiên tài chiến đấu."

Valhein rất bất đắc dĩ, cực kỳ không thích bị khen ngợi là thiên tài, thà được khen về sự cố gắng và nghiêm túc, bởi vì thành tích, thái độ, hành vi hay tâm lý của hắn đều là đạt thành thông qua phương pháp đặc biệt, là trải qua quanh năm suốt tháng luyện tập mới đạt được, chính mình trời sinh không có loại năng lực này.

Nhưng Valhein không thể giải thích điều này.

Niedern nói: "Tháng này qua đi, đợi cơ sở của ngươi đủ vững chắc, ta sẽ xin với phó viện trưởng đặc biệt phê cho ngươi đi vào Kính Chi Môn tu hành một lần."

"Vậy sao? Thế thì tốt quát"

Valhein không ngờ rằng chính mình có cơ hội vào trong Kính Chi Môn tu luyện, Hoth ở năm năm cũng không có tư cách đi vào.

Kính Chi Môn là trọn bộ huyễn thuật Truyên Kỳ loại lớn, do Sokrates sáng tạo, rất nhiêu pháp sư Truyên Kỳ mở rộng thêm, bây giờ đã trở thành một trong những địa điểm tu luyện xuất sắc hàng đầu của toàn Hy Lạp.

Niedern nói:

"Nhưng hôm nay lo đối diện với Băng Lang trước đi."

Sau đó Băng Lang bắt đầu tấn công Valhein đủ kiểu, nhưng vào phút cuối đều sẽ tránh chạm vào hắn.

Khiến Valhein khiếp sợ là, mỗi lần con Băng Lang này công kích sẽ để lại vệt đỏ mờ trên người của hắn, nhưng vĩnh viễn sẽ không rạch da hình thành vết thương.

Valhein càng thêm hưng phấn, bởi vì Băng Lang càng mạnh thì hắn sẽ học được nhiều thứ hơn.

Niedern trông thấy ánh mắt của Valhein thì thâm buông tiếng thở dài, lại lần nữa lấy ra sách ma pháp, ghi lại quá trình tu luyện của hắn.

Cùng lúc đó, trong lòng Niedern dâng lên ngọn lửa.

"Học sinh của ta còn có thể giữ nhiệt tình như vậy, ta không thể suy sụp!"

Khác với kết quả buổi sáng ngày hôm qua, tròn một buổi sáng, Valhein dùng hết thủ đoạn mà dây quỷ bò mãi không thể trói được Băng Lang.

Kendgl Âm thanh nghỉ trưa vang lên.

Niedern mỉm cười hỏi:

"Cảm giác thế nào? Có phải thấy nản không? Đừng áp lực quá lớn."

Valhein vui vẻ cười nói:

"Tuyệt quá! Nản hả? Không bao giờ Áp lực? Không có, chỉ có khiêu chiến và động lực! Huấn luyện lần này cho ta biết thì ra dây quỷ bò của ta có thể càng chuẩn xác, thì ra ta còn có không gian tiến bộ rất lớn về điều khiển ma pháp!"

Niedern gật đầu, suy nghĩ một lúc sau, nói:

"Đám thiên tài các ngươi quả nhiên có chung một tính chất đặc biệt."

"Hả?" Valhein vừa nghi hoặc vừa bất đắc dĩ.

Niedern giải thích rằng:

"Ta đã dạy nhiều học sinh, không thiếu người ưu tú. Khi họ đánh nhau với Báo Săn đều có thể rất nhanh đạt được ưu thế, nhưng khi đổi thành Băng Lang thì sẽ bị đả kích rất lớn. Bọn họ sẽ phát hiện thì ra mình kém như vậy, nắm giữ ma pháp yếu như thế, thì ra ma thú thật sự mạnh đến mức đó. Nhưng ngươi giống như số ít người, bao gồm Aristoteles, đều không nói chính mình sai, ngược lại nói chính mình cần nâng cao, ý tứ giống nhau, tâm trạng hoàn toàn khác nhau, càng thêm tích cực, cuối cùng hiệu quả tự nhiên cũng khác biệt."

Valhein rất muốn giải thích một chút, việc này không liên quan thiên tài, cái này gọi là 'xét lại! hoặc ngôn ngữ tích cực, ở Ngôi Sao Xanh thuộc về thường thức, chẳng qua ít có người giống như hắn cố ý luyện tập dưỡng thành thói quen chuyển hóa thành năng lực, càng ít người thật sự thay đổi.

Niedern nói:

"Đi nghỉ ngơi một lúc, buổi chiêu chăm chỉ học. Ước chừng tiết tự học ta sẽ đến lớp tìm các ngươi, chủ yếu là tìm ngươi."

Valhein dùng cặp mắt to tràn ngập chân thành và khát cầu nhìn Niedern:

"Có thể bớt hại ta được không?"

Niedern nói:

"Hắn là tốt hơn Hutton đôi chút."

"Coi như ngươi giỏi!" Valhein bất đắc dĩ rời đi.

Buổi trưa, Valhein cấp tốc rửa mặt súc miệng, minh tưởng ăn cơm, tiếp đó mặc đồ rách trở vê phòng học.

Phòng học yên lặng một chốc rồi trở lại như bình thường. Rất nhiều học sinh nhìn lén áo trên người Valhein, cực kỳ hâm mộ.

Lúc trước bọn họ còn cho rằng Valhein bị thây Niedern kêu ra ngoài mắng, nhưng liên tục răn dạy hai buổi sáng thì rõ ràng không hợp với lẽ thường, rất nhanh có đồng học suy đoán ra, thầy Niedern dạy kèm cho Valhein!

Dấu vết trên bộ đồ của Valhein đã chứng minh tất cả.

Lake chỉ nhìn chằm chằm Valhein hai giây rôi không kiêm được khẽ kêu:

"Ngươi đã chiến đấu với Băng Lang?"

'Không có, không có." Valhein vội vàng nói.

Lớp học lại lần nữa rơi vào yên tĩnh, khó tin nhìn Valhein.

Không cần nói, bọn họ đã học xong một khóa học ma thú, dù không học cũng biết Băng Lang là ma thú có tính đại biểu nhất trong cấp Hắc Thiết, đặc biệt ở phương bắc Hy Lạp và Bắc Âu, có thể nói là tộc quần bá chủ cấp Hắc Thiết.

Lúc nghỉ trưa, trong sân đấu ngẫu nhiên có giáo viên triệu hoán Băng Lang cấp cao cho học sinh lớp lớn luyện tập, mỗi người đều từng được thấy.

Có thể nói học sinh chiến đấu với Băng Lang đều là đối tượng mà bọn họ ngưỡng mộ.

Lake hừ lạnh một tiếng, nói:

"Quân áo của ngươi có nhiều chỗ rách, đường rách tròn rất kỳ lạ, rõ ràng là do móng vuốt của ma thú có mang ma lực gây ra. Vuốt thú để lại lỗ thủng tròn trên áo của ngươi nhưng không tổn thương làn da, cơ bản có thể phán đoán ra chiều dài của móng thú, rồi căn cứ khoảng cách các lỗ thủng tròn có thể tính ra kích cỡ vuốt thú. Trong ma thú Hắc Thiết hoặc Thanh Đồng phù hợp chiều dài và kích cỡ vuốt thú này chỉ có mười hai loại. Ngoài ra"

Chương 80: Học sinh giỏi

Chương 80: Học sinh giỏi

Học sinh giỏi

Lake nói tiếp:

"Một nguyên nhân nữa là đường rách áo rất mịn, không phải bị răng xé rách, rõ ràng là lông thú hoặc móng vuốt nhỏ sắc bén gây ra, đằng trước có dấu cào chứng minh những vết thương này do lông ma thú sắc bén cắt rách. Có nhiêu ma thú có lông bén như vậy, ma thú cấp Hắc Thiết, Thanh Đồng đại khái có hơn ba mươi loại. Làn da của ngươi rõ ràng có vết thương do rét, chứng minh nó là ma thú hệ băng. Vết trầy trên da của ngươi rất kỳ lạ, là do cố ý khống chế, chứng minh loại ma thú này khống chế lực lượng rất tinh diệu."

"Vậy là đã rõ, chỉ có Băng Lang mới có đủ tất cả điều kiện như trước. Ngoài ra, thây Niedern chuyên giỏi vê ma pháp hệ băng, thầy triệu hoán Băng Lang rất mạnh, khống chế sức mạnh xảo diệu như vậy cũng chẳng có gì lạ."

Valhein sững sờ nhìn Lake, chính mình và người này học cùng lớp sao? Học cùng tiết học?

Albert hâm mộ nói:

"Trong lúc nghỉ hè hắn đã thu hết tiết học của năm hai vào sách ma pháp, hiện tại hắn là học xong hơn một nửa rồi."

"Là toàn bộ." Lake bổ sung thêm.

Lake nói tiếp:

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Valhein, ngươi đã thăng cấp ma pháp sư Tập Sự đúng không? Nếu không thì thầy Niedern đã chẳng liên tục hai ngày huấn luyện đặc biệt cho ngươi. Nếu thầy Niedern khiến Băng Lang trợ giúp ngươi huấn luyện, có nghĩa là dã thú bình thường đã không làm gì được ngươi, việc này chứng miinh, ngươi ít nhất nắm giữ một môn ma pháp ưu tú. Học ma pháp khác quá chậm, có thể cấp tốc nắm giữ ma pháp có tính công kích chắc là dây quỷ bò? Ta vốn thấy lạ khi nhìn eo của ngươi hơi phình ra, eo của Niedern thì phẳng, thì ra là đã tự mình đưa dây quỷ bò co ngươi."

Valhein cười bất đắc dĩ, đây là đầu óc của học sinh giỏi sao?

Lake lại nói: "Ta nhớ ra rồi, ở lớp thiên định, thầy Niedern từng nói có thể nhìn thấy bạn học có ai đến gần ánh sáng Thần giới, là đang nói vê ngươi đúng không? Bây giờ ta còn nhớ ánh mắt của thây Niedern nhìn hướng nào khi nói lời này. Hutton bị cha của mình đánh cũng do tối hôm qua phát hiện ngươi là ma pháp sư Tập Sự, đúng chứ? Sáng ngày hôm qua ngươi đến muộn, vậy mà thầy Niedern không tức giận, chắc vì nhìn sơ đã phát hiện ngươi thăng cấp, nhưng ngươi không có trực tiếp thăng cấp trong lớp thiên định, chứng minh ngày đầu tiên ngươi về nhà minh tưởng mới thăng cấp." Ánh mắt của học sinh khác đảo qua lại giữa hai người, đột nhiên cảm giác đây là hai học sinh giỏi đọ sức với phương thức khác biệt, rất đặc sắc.

Rất nhanh, một ít đồng học tỉnh táo lại, hình như lúc trước mình đã cười nhạo Valhein?

Hoth nghệch mặt ra, thì thào lẩm bẩm: "Valhein đã lợi hại đến mức này rồi sao?"

Paloma luôn kiêu ngạo ưỡn thẳng người, trong mắt vụt qua một chút đắc ý, dường như muốn nói chính mình sớm đã phát hiện những điều này.

Rollon nghiêm túc nhìn chằm chằm Valhein, tay của hắn đặt trên áo da, móng tay cào nhẹ áo, rất nhanh cào rớt một mảnh vải vụn.

Valhein ho nhẹ một tiếng, nói:

"Lake, ngươi nói quá khoa trương. Ta chỉ may mắn thôi, tìm được ánh sáng Thần giới tốt, sau đó thăng cấp sớm hơn một bước."

Lake nói ra phán đoán cuối cùng của chính mình:

"Ngươi hẳn là có thiên phú minh tưởng rất mạnh."

Valhein cố nén xung động trợn trắng mắt, con nít bây giờ đều thông minh như vậy sao?

Giây phút này, ánh mắt tất cả mọi người nhìn vê hướng Valhein đã thay đổi.

Mọi người đều biết thành tích học tập tốt sẽ trợ giúp cho ma pháp, nhưng họ cũng hiểu rằng dù cho thật sự có năng lực nhìn một lân là không quên được thì trong thế giới ma pháp vẫn kém hơn thiên phú minh tưởng.

Trong Hy Lạp, ma pháp sư có học vấn cỡ nào cũng không bằng ma pháp sư đánh giỏi.

Albert hâm mộ nói:

"Có thể sử dụng pháp thuật Truyên Kỳ để có được xem qua là nhớ mãi, nhưng hiện giờ vẫn chưa ai có thể luyện chế ra tinh linh thiên phú minh tưởng. Valhein, ngươi thật may mắn, ta thì không được, ta rất xui xẻo."

Valhein về chỗ ngồi, nhìn chằm chằm sách ma pháp, rất muốn nói chính mình căn bản không có thiên phú minh tưởng, minh tưởng của hắn là sử dụng phương pháp chính xác, trải qua nhiều

năm khổ luyện mới thành công.

Chính mình luyện chánh niệm năm đầu tiên tràn ngập thống khổ, hoàn toàn không cách nào nhập môn, luôn tràn ngập chất vấn và phủ định, cũng từng bị người cười nhạo vô dụng, thậm chí nhiều lần buông bỏ, có thể đi đến bước này toàn bằng phương pháp, khiêm tốn, nỗ lực, kiên trì và kiên nhẫn. Hơn nữa luyện tập năm đầu tiên hoàn toàn không có hiệu quả, đến giai đoạn sau mới hữu dụng, nếu hấp tấp vì cái trước mắt thì đã sớm từ bỏ.

Lake bỗng nói:

"Chưa chắc là do may mắn." Paloma, Rollon và vài người thành tích tốt nhất trong lớp thế nhưng không hẹn mà cùng gật đầu.

Hoth ngây ra một lúc, nói: "Ta cũng cảm thấy Lake nói có đạo lý. Chẳng lẽ các ngươi không phát hiện thái độ và cách học của Valhein trong học kỳ này đã khác biệt sao? Lúc trước hắn thích ngẩn người, bây giờ thích tìm ta cùng nhau học tập."

AIbert lắc đầu nói:

"Nếu ta có thiên phú của hắn thì ta cũng có thể nghiêm túc học tập."

Lúc này, bên ngoài vọng vào tiếng ồn ào, nhiêu người nhìn ra ngoài cửa sổ.

Chợt thấy học sinh lớp trên vui vẻ hào hứng đi ra ngoài.

Chương 81: Học sinh giỏi (2)

Chương 81: Học sinh giỏi (2)

Học sinh giỏi (2)

Hoth đột nhiên vỗ đùi, nói:

"Hèn gì ta thấy lạ tại sao hồi trưa bọn họ hưng phấn như vậy, hơn nữa hôm nay không thể dùng sân đấu, thì ra là ngày tổ chức hội thi đấu quy mô nhỏ với Học viện Quý Tộc!"

"Đáng tiếc, chỉ có từ năm ba trở lên mới được xem, nếu kéo dài đến tan học thì chúng ta còn có cơ hội xem."

"Hay là Trốn học?”

"Nơi đó đều là giáo viên, bỏ đi."

"Vậy bỏ luôn tiết tự học."

Học sinh trong lớp bàn tán xôn xao.

Valhein thì có dự cảm không may.

"Niedern, chắc không phải thây muốn ta tham gia hội thi đấu quy mô nhỏ hôm nay chứ? Mấy năm nay Học viện Plato luôn bị Học viện Quý Tộc đè đầu đánh, ai đi thì kẻ đó xui xẻo. Hơn nữa, ta chỉ có một sợi dây thừng."

Valhein bất đắc dĩ nhìn eo của mình.

Buổi chiều, tiếng chuông tiết học đầu reo lên.

Trong từng tiếng than thở, học sinh lớp ba năm hai giở sách

ma pháp ra.

Valhein nghiêm túc nghe giảng, nghe xong một tiếng nhanh chóng làm sơ đồ tư duy đơn giản, tiếp theo rút thời gian học bài trong tiết vắng mặt.

Còn chưa học xong tiết thứ hai đếm ngược thì Niedern đột nhiên đi vào, ngắt ngang tiết lịch sử ma pháp đang giảng.

Thầy Cadmus dạy lịch sử ma pháp dường như đã biết trước, khi Niedern đi vào thì lập tức ngừng giảng bài.

Sắc mặt Niedern bình tĩnh nói:

"So đấu cấp Thanh Đồng, Hắc Thiết đã kết thúc, hiện tại sắp tiến hành đấu thực chiến trong cấp Tập Sự, tất cả bạn học có thể đi sân đấu quan sát so tài."

“Tuyệt vời!"

Vang lên âm thanh ma sát giữa ghế và mặt đất, học sinh cả lớp kẹp sách ma pháp chạy ra ngoài.

Chỉ có cái bàn thứ năm là không ai nhúc nhích. Lake nhìn Valhein.

Valhein không muốn đi.

Paloma và Rollon đều cau mày.

Niedern đổi hướng nói với Paloma và Rollon:

"Hai người có thể đi nóc nhà thư viện bên cạnh sân đấu để quan sát."

Chân mày hai người giãn ra.

Cuối cùng, Niedern nhìn chằm chằm Valhein.

Valhein cảm thụ được ánh nhìn của Niedern, bất đắc dĩ nói:

"Thầy ơi, bụng của ta khó chịu, không muốn đi."

"Ta mang ngươi đi phòng y tế, chữa bệnh cho ngươi."

"Hình như ta bị cảm."

“Ta tìm ma dược cho."

"Ta bị sợ máu.'

"Lúc ngươi dìu Hutton có thấy bị gì đâu?"

"Tạ "

"Một chiếc huân chương Hắc Thiết!"

Valhein do dự:

"Cái này"

Ba người khác ở bàn thứ năm khó tin nhìn Valhein.

Valhein hỏi:

"Huân chương Thanh Đồng thì sao?"

"Huân chương Hắc Thiết cộng thêm một tháng đi Kính Chi Môn một lần, thời hạn một năm, điều kiện tiên quyết là có thể thắng. Không đồng ý thì ta đi ngay bây giờ."

“Thành giao!"

Valhein dứt khoát đứng lên, kẹp sách ma pháp đi ra ngoài.

Ba người khác liếc nhau, đã hiểu mục đích của Niedern khi tìm Valhein.

Rollon lẩm bẩm:

"Điên thật rồi."

Lake vội vàng đứng lên, nói:

"Thầy Niedern, tuy Valhein có thiên phú ma pháp nhưng kinh nghiệm của hắn quá ít, khiến hắn tùy tiện đi lên, lỡ bị thương nặng thì sao?"

Valhein liếc qua Lake, trong lòng ấm áp, xem ra người này tuy rằng một lòng một dạ học tập, nhưng trong lòng phi thường lương thiện.

Nhưng Niedern hừ lạnh một tiếng, nói:

"Nếu ngươi có thể sớm thăng cấp Tập Sự thì Học viện Plato đã không đến nỗi chọn một ma pháp sư mới lên được hai ngày!"

Valhein cáu kỉnh liếc Niedern, cái gì gọi là ma pháp sư mới lên được hai ngày? Sao nói chuyện khó nghe vậy? Ngày nào không móc mỉa ta là thấy ngứa mình à?

Mặt Lake đỏ rực.

Valhein quay đầu lại nói:

"Cảm ơn Lake, ngươi yên tâm, gặp phải nguy hiểm là ta trực tiếp đầu hàng, dù sao thầy Niedern không sợ mất mặt, ta sợ cái gì?"

Lake bất đắc dĩ gật đầu, nói: "Ngươi cẩn thận một tí, quý tộc không có ai là người tốt!"

Nói xong, hắn cố ý liếc qua Rollon.

Valhein thấy vậy thâm la nguy rồi, có lẽ chính mình bị cuốn vào cuộc chiến hai học sinh giỏi, hắn vội vàng chuồn đi, Niedern

rất là tự nhiên đuổi theo.

Paloma nhướng mày, khó chịu rời đi.

Trong phòng học to lớn chỉ còn lại hạng nhất và hạng hai cả lớp.

Rollon nhếch mép cười nhạt, khuôn mặt tối tăm, Linh chiến mâu và Thanh Đồng kiếm chậm rãi rút ra ngoài.

Lake đột nhiên buồn bực hô lên: "Valhein còn biết ai là đồng bọn, ai là kẻ địch! Rốt cuộc ngươi xem chính mình là học sinh của Học viện Plato hay là học sinh của Học viện Quý Tộc?!"

Rollon thậm chí không ngừng bước chân, vừa đi vừa nói: "Mắc mớ gì tới ngươi?"

Lake không kiêm được nói: "Nếu ngươi là đồng bọn của chúng ta thì ta có thể không so đo việc người nhà của ngươi tìm thầy tăng thêm điểm! Nhưng nếu ngươi là kẻ địch, ta sẽ không khoan dung!"

Rollon giận tím mặt, bỗng nhiên xoay người, cánh tay phải giơ ngang trường mâu chỉ hướng Lake, ngẩng cao đầu, khinh miệt nói: "Không có chứng cứ thì là ô miệt! Ngươi không gánh nổi giá đắt ô miệt một vị quý tộc đâu, cho dù ngươi là hạng hai của Học viện Plato!"

Lake hét to:

"Ngươi nhớ kỹ, Học viện Plato không phải nơi cho quý tộc mấy người hoành hành bá đạo!" "Cũng không phải bậc thang cho đám tiện dân các ngươi lên trời."

Rollon xoay người đi ra ngoài.

Quý tộc ở Hy Lạp gọi chính mình là "Người lương thiện", gọi

người không phải quý tộc là "Tiện dân".

Lake trợn to đôi mắt đỏ rực, sắc mặt càng thêm nhợt nhạt, thật lâu sau, hắn vỗ bàn, câm lấy sách ma pháp đi hướng sân đấu.

Dưới ánh hoàng hôn, bóng dáng của Valhein và Niedern kéo càng dài trên mặt đất.

Chương 82: Đả kích

Chương 82: Đả kích

Đả kích

Mái tóc màu đỏ của Niedern ở dưới ánh chiêu tà có màu của ráng chiều, nhưng ở trong mắt Valhein thì như ngọn lửa nguy hiểm.

Valhein hỏi:

"Thầy, chúng ta giao hẹn đi, sau khi lần này kết thúc cho ta yên ổn học đủ năm năm trong Học viện Plato được không?”

'Không được.

Valhein hỏi:

"Ngài không thể từ chối khéo chút sao?"

Niedern sửa lời:

“Hình như không được.

Hai mắt Valhein trống rỗng, qua một lúc hỏi:

"Ngài kêu ta tham gia so tài ma pháp sư Tập Sự lần này là vì huấn luyện ta, hay là vì Học viện Plato?”

Niedern đáp:

"Đầu không đúng, chủ yếu là muốn đả kích ngươi, ta cứ cảm giác ngươi về sau sẽ kiêu ngạo."

Valhein không hiểu nổi đầu óc của Niedern:

"Nhưng đó là chuyện về sau!"

"Cho nên cần bắt đầu đả kích từ khi còn nhỏ."

Valhein nói:

"Ta đã bị gọi là đồ ngốc đời thứ ba suốt một học kỳ."

Giọng điệu của Niedern vô cùng nghiêm túc nói:

"Tên ngốc sau khi biến thông minh càng dễ dàng không biết giới hạn."

Valhein suýt chút mở miệng mắng đồ khùng, nhưng căn cứ nguyên tắc kính trọng người thây, chỉ có thể chửi thâm trong bụng.

Valhein biết Niedern xem trọng chính mình, có ý mài giữa chính mình, huống chi có sự hấp dẫn từ huân chương Hắc Thiết và Kính Chi Môn, hắn nói tới nói lui, nhưng trong lòng không phản cảm.

Thắng thì không vốn mà vạn lời, thua thì vừa lúc có viện cớ càng thêm nỗ lực học tập, kiểu gì cũng không tổn thất.

"Ta loáng thoáng nhớ là hội thi đấu quy mô nhỏ cấp độ ma pháp sư Tập Sự không hoa mỹ, là chiến đấu ba chọi ba thật sự đúng không?"

Niedern trả lời:

"Ba ván thắng hai, nhưng cho phép người chưa thua trận liên tục lên sân đến khi nào thua thì thôi."

Valhein hỏi:

'Ma pháp sư Tập Sự khác không có ai lợi hại sao? Ta không tin.'

Niedern đáp:

"Lợi hại đều đã thăng cấp Hắc Thiết, yếu mới dừng lại ở cấp Tập Sự."

Valhein hỏi:

"Nghe có lý đấy, nhưng ta vững tin có người lợi hại hơn tal"

Niedern nói:

"Ta vốn không muốn khiến ngươi tham dự hội thi đấu, nhưng khoảnh khắc ngươi dùng dây quỷ bò định siết chết ta, khiến ta hiểu rằng năm nay nếu muốn thắng hội thi đấu quy mô nhỏ Tập Sự thì ngươi là hy vọng duy nhất."

Valhein không biết có phải Niedern đang móc mỉa gì mình không, hỏi:

"Ma pháp sư Tập Sự khác đều thành thật dùng dây quỷ bò như dây trói thôi sao?"

Niedern gật đầu, nói: "Cho nên ta nói ngươi có thiên phú hại người."

Valhein nói:

"Có thây hay thì có trò giỏi."

Niedern hoàn toàn không để ý Valhein châm chọc, nói tiếp: "Bọn họ nắm giữ nhiều ma pháp hơn ngươi, nhưng nếu chiến đấu với ngươi thì kết quả sẽ là ngươi chịu vết thương nhẹ mà bọn họ bị ngươi dùng dây quỷ bò tươi sống siết chết. Trận đồ dây quỷ bò của ngươi có mức độ hoàn thiện thậm chí vượt qua tất cả ma pháp sư Tập Sự, ma pháp sư Hắc Thiết trong học viện, điều này dẫn đến

tốc độ thả ra dây quỷ bò của ngươi nhanh hơn bọn họ, đây là nguyên nhân căn bản khi ta chọn ngươi."

Valhein hỏi:

"Thực lực của đối phương thế nào?"

Niedern trả lời:

"Hai thiên tài, có một người tạm ổn. Người thứ nhất lên sân khấu sớm có thể thăng cấp Hắc Thiết, nhưng vì hội thi đấu năm nay nên luôn áp chế lực lượng. Một khi hội thi đấu quy mô nhỏ thắng lợi là hắn sẽ thăng cấp Hắc Thiết ở trước mắt bao người." "Đối phương làm vậy là muốn nhục nhã Học viện Plato chúng ta ngay mặt?"

Niedern nói: "Thật ra cũng không xem như nhục nhã, dù sao năm đó bốn người Aristoteles làm chuyện càng quá đáng hơn, đối phương chỉ là báo thù."

Valhein giận dỗi hỏi:

"Aristoteles gây họa rồi kêu ta chùi đít cho hắn?”

"Đây là truyền thống, thật ra Aristoteles từng chùi lau bụi cho bậc thầy Plato và thây Thucydides. Bậc thầy Plato cũng từng lau giúp bậc thầy Sokrates."

Niedern nói xong liếc trộm sâu trong học viện.

Valhein cứ cảm thấy đối thoại này có gì đó kỳ kỳ, nói:

"Vào vấn đề chính đi, ngài hãy nói kỹ hơn về ba người bên đối phương."

Niedern nói:

"Người thứ nhất tên Andrey, là thiếu niên ma pháp thiên tài

thật sự, hậu duệ của gia tộc Truyền Kỳ. Nhưng hắn trải qua hơi đặc biệt, từ nhỏ khổ luyện chiến kỹ, muốn trở thành Anh Hùng. Quá trình rất bi thảm, vẫn luôn không thể thăng cấp chiến sĩ Tập Sự, chịu đủ vũ nhục trong gia tộc. Nhưng kết quả rất ngoài ý muốn, không hiểu sao hắn chuyển sang học ma pháp, trong vòng mười ngày đã thăng cấp ma pháp sư Tập Sự, bây giờ chắc là tháng thứ năm kể từ khi hắn thăng cấp."

"Tức là, hắn thăng cấp ma pháp sư Hắc Thiết tổng cộng chỉ cần bốn, năm tháng?"

"Đúng."

"Lợi hại." Valhein nói.

"Người thứ hai tên Adonis, chỉ có thể nói là tạm được."

"Người cuối cùng lên sân gấu tên Basaro. Trước khi Andrey chuyển sang tập ma pháp thì Basaro được gọi là thiên tài ma pháp số một Học viện Quý Tộc. Basaro giống như Andrey, từ cuối học kỳ trước đã có thể thăng cấp Hắc Thiết, nhưng vì hội thi đấu quy mô nhỏ lần này nên áp chế cảnh giới."

Niedern nói xong, Valhein không kiêm được hỏi:

"Học sinh lớp trên của trường học chúng ta không có ai áp chế cảnh giới vì hội thi đấu sao?"

"Học viện Plato không cần."

"Ta cần!" Valhein nói.

Niedern nói:

"Ngươi hiện tại cần suy nghĩ nhất là làm cách nào thắng được hai trận."

"Gặp phải người thầy vô trách nhiệm như vậy thì ta chịu

thua!" Valhein bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ cách chiến đấu. Vì huân chương Hắc Thiết, vì Kính Chi Môn.

Chương 83: Từ từ chậm chậm

Chương 83: Từ từ chậm chậm

Từ từ chậm chậm

Chủ yếu là vì năm nay có thể đạt tiêu chuẩn.

Dù sao một miếng huân chương Hắc Thiết có thể đổi hạng nhất một môn học.

Valhein không ngừng suy nghĩ, chốc lát sau đã đi tới sân đấu.

-Hú hú hút”

Trong sân đấu rộ lên tiếng gầm khiêu khích.

Valhein ngước đầu nhìn, phát ra âm thanh là mấy trăm người đứng phía đối diện, bọn họ mặc áo dài màu trắng thêu chỉ vàng thống nhất, ung dung hoa quý. Bên Học viện Plato tuy đông người nhưng mặc đủ kiểu dáng, khí thế rõ ràng bị đối phương áp chế.

Niedern nhỏ giọng nói:

"Mau đi lên hai bước, bọn họ không đợi kịp. '

Valhein nghe vậy ngược lại thả chậm bước chân, tiếp tục suy tư.

Niedern thấy thế nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Rất tốt, không hổ là học sinh mà ta nhìn trúng."

"Thầy Niedern đến!" Một học sinh hưng phấn hô to, thậm chí còn mang theo chút nức nở."

"Thật sự đến!"

"Chắc thầy tìm ma pháp sư Tập Sự đến."

"Hưm? Ai vậy? Chưa thấy bao giờ."

"Đó là năm hai, tên Valhein.'

"Valhein, chẳng phải là cái người hạng ba hạng ba từ dưới chót đếm lên à?"

"Thầy Niedern điên rồi sao? Tại sao chọn hắn lên sân?”

Hoth hồ to:

"Valhein đã là ma pháp sư Tập Sự!"

"Dù là ma pháp sư Tập Sự thì năm hai cũng không thể nào so với năm ba, năm tư chứ?”

"Con người của hắn như thế nào?"

'Không rõ ràng.'

"Ta biết! Hắn là học sinh đứng sau Hoth trong lớp!"

"Rồi, hiểu luôn."

"Chúng ta thua chắc." -Hoth, ngươi đừng tức giận, chúng ta không có ý đó.

Hoth lườm đám bạn học cũ năm ba, năm tư, năm năm, bước nhanh đến chỗ Valhein.

Valhein trở thành tiêu điểm của toàn trường.

Valhein càng đi càng chậm, Niedern thì bình tính như không.

Các học sinh đều dở khóc dở cười, người của nguyên cái

trường đều đang nhìn mà sao ngươi rùa bò vậy.

Đám thầy giáo im lặng, cho rằng Niedern dạy Valhein làm như thế.

Nhìn thấy Valhein như vậy, người của Học viện Quý Tộc hoặc là tức giận, hoặc là nóng nảy, hoặc là càng thêm khinh miệt, cùng nhau rống to lên.

Nghe thấy Học viện Quý Tộc khiêu khích, đa số học sinh Học viện Plato không đáp trả.

Tạm không nói đến mấy năm trước thua thê thảm, hôm nay là so tài giữa cấp Hắc Thiết và Thanh Đồng, Học viện Plato thua trắng, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, trường của họ cũng sẽ thua trong hội thi đấu quy mô nhỏ cấp Tập Sự. Cho nên, vô luận Niedern tìm ai tới thì bọn họ đều không ôm kỳ vọng.

Hoth nói:

"Valhein, ngươi có thể làm được không? Nếu không được thì chúng ta hãy nhận thua, vừa rồi Lake đã nói với ta, ngươi lên sân là quá mạo hiểm."

Valhein an ủi Hoth:

"Ngươi yên tâm, dù có thua cũng không phải ta mất mặt mà là Học viện Plato mất mặt."

Hoth có một bụng lời muốn nói đều nghẹn trở lại.

"Ta suy nghĩ nhiều."

Hoth lộ vẻ mặt bất đắc dĩ, ngẫm nghĩ thấy cũng đúng, người có thể dạy chính mình thì sao có thể không bằng chính mình.

Chính thức bước lên mặt cỏ sân đấu, Valhein mới nghiêm túc nhìn quét bốn phía.

Sân đấu rất lớn, thầy trò Học viện Plato đứng bên trái rất đông.

Phía tây là thầy trò của Học viện Quý Tộc, ít người nhưng càng có khí thế.

Ba thiếu niên đứng phía trước đội ngũ Học viện Quý Tộc, hai thiếu niên đứng trước đội ngũ Học viện Plato.

Trên mặt hai thiếu niên tràn ngập bất đắc dĩ, tìm ai không tìm, chọn ma pháp sư Tập Sự mới của năm hai, không cách nào thắng nổi.

Sau khi Niedern và Valhein bước lên sân đấu, chậm rãi đi hướng hai thiếu niên phe ta.

Nhìn thấy hai người như vậy, người của Học viện Quý Tộc lại ồn ào lên, âm thanh vang vọng trời đất.

Valhein hoàn toàn mặc kệ mấy người khác, luôn suy nghĩ cách thắng trận.

Sau khi hai người đi tới sân đánh nhau, trong tay phải của Niedern xuất hiện hai mảnh râu nhỏ màu đen, dán giữa mũi và môi.

"Hội thi đấu quy mô nhỏ cấp Tập Sự hiện tại bắt đầu. Người đầu tiên ra sân của phe ta là học sinh năm hai, ma pháp sư Tập Sự mới lên, Valhein!"

Giọng của Niedern bị dụng cụ ma pháp râu phóng to, truyên khắp cả tòa sân đấu, rõ ràng đến bên tai mỗi người.

Valhein đang suy nghĩ phương thức chiến đấu, bỗng dưng nghe tên của mình, hắn nhìn hướng Niedern, thật vô nhân đạo, trận đầu đã cử mình ra đánh? Đây là trò Điền Ky đua ngựa* hay sao? Vấn đề là đối phương thắng có thể không cần vòng thứ ba.

*Giải nghĩa: Điền Ky xuất thân từ tông tộc Điền Tề danh giá và là danh tướng nước Tề đầu thời Chiến quốc. Trong một cuộc đấu ngựa, Tôn Tân bảo Điền Ky đánh cuộc với Tê Uy vương mỗi vòng đua là một nghìn nén vàng, rồi chia ngựa của Điên Ky và Tê Uy vương ra ba hạng giỏi, vừa và kém. Vòng đầu Điền Ky cho ngựa kém của mình đua với ngựa giỏi của Tê Uy vương nên chịu thua, qua hai vòng sau thì lấy ngựa hay đua với ngựa vừa, lấy ngựa vừa đua với ngựa kém của nhà vua nên Điền Ky thắng cuộc.

Ba ma pháp sư Tập Sự ở phía đối diện cười rất vui vẻ.

Một số học sinh của Học viện Plato bụm mặt, thây Niedern lúc bình thường là người khá nghiêm túc mà sao hôm nay tùy hứng quá.

Trước ánh nhìn chăm chú của mọi người, Niedern lại lấy ra một dụng cụ ma pháp râu khác gắn dưới mũi của Valhein.

"Khụ ' Valhein ho nhẹ một tiếng, âm thanh truyền khắp toàn trường.

Toàn trường thoáng chốc yên lặng.

Valhein nhìn quét toàn trường, lần đầu tiên gặp trường hợp lớn như vậy ở Athens, hơi không thích ứng, hắn thói quen ma sát ngón cái và ngón trỏ tay phải, điều chỉnh tư thái, khôi phục bình tĩnh.

Chương 84: Từ từ chậm chậm (2)

Chương 84: Từ từ chậm chậm (2)

Từ từ chậm chậm (2)

Valhein mỉm cười, nói:

"Chào mọi người, ta là Valhein. thây Niedern vừa rồi đã nói với ta, Học viện Quý Tộc Athens là một ngôi trường nổi tiếng có lịch sử lâu xa và truyền thống tốt đẹp, chẳng những tiếng tăm lừng lẫy ở Athens, thậm chí lan xa đến hải ngoại, là niêm kiêu hãnh và vinh diệu của Hy Lạp. Ở Hy Lạp, không, trong toàn thế giới, Học viện Quý Tộc hoàn toàn xứng đáng số một, là hình mẫu của tất cả học viện, càng là thánh địa trong lòng tất cả học sinh. Trong Học viện Quý Tộc Athens, mỗi người thầy đều vô cùng cơ trí, mỗi một học sinh đều vô cùng thông minh. Nếu nhất định phải dùng một từ ngữ hình dung Học viện Quý Tộc thì đó là hoàn mỹ. Nếu bắt buộc phải tăng thêm một từ ngữ, đó là cực độ hoàn mỹ!"

Ánh mắt thầy trò Học viện Quý Tộc nhìn về phía Valhein trở nên dịu dàng hơn, bắt đầu xét lại bản thân mới rồi la ó trào phúng Valhein phải chăng rất quá đáng? Người tên Valhein này rất thông minh, rất biết điều.

Các học sinh Học viện Plato thì vẻ mặt kinh ngạc.

Mâu thuẫn giữa hai học viện bắt nguồn từ lâu, thậm chí có thể nói là cuộc chiến giữa ma pháp sư và chiến sĩ, là cuộc chiến giữa tâng lớp bình dân và tầng lớp quý tộc.

Học viện được Plato xây dựng, nhưng trước khi Plato xây trường học thì đã luôn có mâu thuẫn với Học viện Quý Tộc, Sokrates và Thales đã bùng nổ xung đột với Học viện Quý Tộc từ trước đó nữa.

Nói hai bên là kẻ thù truyên kiếp đều không đủ.

Valhein nói như thế là có ý gì? Rất nhiều thây trò Học viện Plato không vui nhìn Valhein.

Valhein tạm dừng vài giây, từ từ chậm chậm nói:

"Tiếp đó, thầy Niedern tràn ngập hoài niệm cảm khái nói, đó đã là chuyện cũ trước khi Học viện Plato thành lập."

Toàn trường yên tĩnh một giây, đội ngũ thầy trò của Học viện Plato bùng nổ tiếng cười vỡ trời.

Sân đấu thành biển vui sướng.

Nhưng trong đội ngũ Học viện Plato, một số học sinh im lặng, trên mặt chẳng có một chút vui sướng.

Những học sinh không cười hùa này mặc đồ có chung một đặc điểm, vải áo đặc biệt hoa quý, trên người đeo trang sức cực kỳ tinh trí.

Bọn họ hoặc là tiểu quý tộc, hoặc là quý tộc xuống dốc, hoặc là con ngoài giá thú của quý tộc, có số ít thân phận hơi cao.

Những người này, bởi vì các loại nguyên nhân không cách nào đi Học viện Quý Tộc, đành chọn cái thấp hơn là Học viện Plato.

"Không phải ta nói " Niedern thâm nghĩ.

Trong đội ngũ Học viện Quý Tộc phía đối diện lần thứ hai bùng nổ tiếng mắng chửi Valhein.

Nhưng chỉ có đám học sinh trẻ tuổi mắng nhiếc.

Các học sinh lớn tuổi hơn ngược lại đều cảnh giác nhìn Valhein.

Học sinh học lâu năm đều biết rõ, lúc trước bọn họ la ó không phải vì tức giận thật sự, chẳng qua vì chèn ép thanh thế của đối phương, lớn mạnh thanh thế của chính mình, đây là thủ đoạn đội thường dùng trong hội thi đấu.

Bây giờ Valhein dùng một trò cười xoay chuyển thế cục, rõ ràng thông minh hơn bọn họ mắng chửi bậy.

Cho nên mấy học sinh lớp lớn nhắc nhở ba ma pháp sư Tập Sự phải cẩn thận với người tên Valhein này.

Ba ma pháp sư Tập Sự quý tộc không tức giận, cũng không vì vậy mà coi khinh Valhein, họ chụm đầu lại với nhau nghị luận.

"Chắc chắn hắn là ma pháp sư Tập Sự mới, nếu như là vũ khí bí mật thì ban đầu bên kia sẽ không lộ ra phản ứng như thế."

"Ta có thiên phú tai thính, bọn họ nói Valhein này xếp hạng sau tên ngốc Hoth."

"Niedern cực kỳ âm hiểm, hắn sẽ không cử người lung tung đi ra."

"Người này rất bình tĩnh."

"Nhưng hắn càng dùng loại thủ đoạn này càng chứng minh hắn cũng không có phần thắng."

"Ba chúng ta sẽ dùng phương thức này sao?”

Andrey nói xong cùng Basaro, Adonis nhìn nhau cười, trong mắt tràn ngập tự tin.

Valhein liếc qua ba người kia, lại ngó sang hai tên căng thẳng đứng bên cạnh mình, hắn bất đắc dĩ lắc đầu, không nói trình độ ma pháp như thế nào, chỉ xem tâm trạng của hai bên thì phía đối diện đã thắng một nửa.

"Tâm lý của phe đối diện khá tốt, nhưng mùi hôi cảm giác ưu việt của quý tộc trên người bọn họ quá nồng."

Trước khi vào sân Valhein đã sớm điều chỉnh tốt tâm trạng, nguyên nhân hắn đi chậm là vì trong đầu không ngừng phân tích, dùng mô hình 00, mô hình SWOT chia nhau phân tích tình thế hai bên, tìm ra một số ưu thế cho chính mình.

Vừa rồi Valhein trào phúng một đám Học viện Quý Tộc, tuy không khiến ba ma pháp sư Tập Sự tức giận, nhưng rõ ràng át chế khí thế liên tục thắng của bọn họ, kiếm thiện cảm của tất cả thầy trò Học viện Plato vê cho mình, đây mới là điều quan trọng nhất.

Từ lúc ban đầu, Valhein đã suy xét, thắng đương nhiên tốt, nhưng nếu thua thì làm sao thu lợi lớn nhất cho chính mình?

Trào phúng Học viện Quý Tộc là một trong những lựa chọn tốt nhất, quan trọng là dễ thực hành.

Valhein lại hắng giọng, nói:

"So với phía đối diện la ó lung tung, người của quý tộc chúng ta càng thích dùng phương thức hài hước mở lời dạo đầu hơn. Nhưng mỗi học sinh của Học viện Plato chúng ta biết rõ thua là thua, chư vị Học viện Quý Tộc thắng lợi không mang chút thành phần may mắn nào. Thỉnh cho phép ta biểu thị kính ý với mỗi vị người thắng, mỗi lần thắng lợi của các ngươi đều đúc từ mồ hôi và cố gắng, thắng lợi là trái ngọt từ sức mạnh của các ngươi, là kết tinh từ trí tuệ của các ngươi, là vinh diệu các ngươi xứng đáng có được."

Chương 85: Plato thật sự

Chương 85: Plato thật sự

Plato thật sự

Valhein nói xong, hơi cúi đầu biểu thị tôn kính.

Valhein vừa nói xong, học sinh, thậm chí các giáo viên của Học viện Plato đều nhẹ nhàng gật đầu, Học viện Plato trước đến giờ không phải nơi đầu cơ trục lợi, tuy rằng trong lòng mọi người không vui vẻ, nhưng thua là thua, không cần cãi lại làm gì.

Nhiều người trong Học viện Quý Tộc một lần nữa dịu lại sắc mặt, thậm chí cảm thấy chính mình vừa rồi thật sự quá đáng, quát nạt với một học sinh năm hai.

Một học sinh năm hai chẳng qua là bảo vệ vinh dự của trường học mình, vừa không nhục mạ cũng không giận quá mất khôn, ngược lại là hài hước đánh trả, đây mới là người Athens thật sự, ngược lại hành vi của Học viện Quý Tộc hơi giống mọi rợ của Bắc Âu, hoặc là mấy người lỗ mãng phía nam Sparta.

Valhein cuối cùng cất cao giọng nói:

"Học sinh của Học viện Plato chúng ta tuyệt đối sẽ không vì vậy mà nản lòng! Phát giác sỉ nhục, dũng cảm sửa đổi mới là Plato chân chính! Hôm nay khi thầy Niedern tìm đến ta đã bảo rằng, Valhein, Học viện Plato chúng ta liên tục bị thua, nhiều học sinh trẻ tuổi đã mất đi nhuệ khí cần có, đánh mất đấu chí, bắt đâu hoài nghi tinh thân của học viện, thây hỏi ta có thể lấy thân phận học sinh mới năm hai đứng ra không? Lấy thân phận ma pháp sư Tập Sự mới nhất của Học viện Plato đứng ra không? Để học sinh Học

viện Plato chúng ta lại lần nữa chứng kiến dũng khí! Chứng kiến không sợi Chứng kiến bất khuất! Bây giờ câu trả lời của ta làit"

Valhein chậm rãi xoay người, chính khí hiên ngang nhìn quét thây trò Học viện Plato ở đây.

"Ta đã đến, ta chiến đấu!"

Dòn máu hiếu chiến của người Athens nháy mắt thiêu đốt.

Một đám chiến sĩ giơ cao hai tay, điên cuồng kêu to, rất nhanh, các ma pháp sư cũng gầm roongs theo.

Thậm chí vài giáo viên trẻ tuổi cũng không kiêm chế được bản thân, giơ cánh tay hô to.

Hoth kích động đến mức hai mắt đỏ rực, giống con King Kong thét to bể phổi.

'ValheinI'

"Valhein!'

"Valhein "

Thầy trò Học viện Plato hô to tên của Valhein. Vào giây phút này, tinh thần của họ hợp thành một thể.

Học sinh của Học viện Quý Tộc ở phía đối diện thấy cảnh này thì ngây ra thật lâu.

Plato có ý nghĩa là "vai rộng", là cái tên Sokrates đặt cho Plato, tên thật của Plato là Aristocles, có nghĩa là vinh diệu tối cao.

Trong Học viện Plato,'Plato chân chính thường có nghĩa là "vinh diệu tối cao chân chính', tương đương với "học sinh của Học viện Plato chân chính".

Có thể được giáo viên khen ngợi là "Plato chân chính" là mục tiêu theo đuổi cao nhất của học sinh Học viện Plato.

Vượt trên tất cả.

"Ta không hề nói." Niedern nhìn ma pháp, môi mấp máy, thầm nhủ tính tới tính lui, chung quy vẫn là đánh giá thấp Valhein.

Valhein hít sâu một hơi, cười cười, xoay người nhìn về phía Học viện Quý Tộc ở đối diện, nhủ thầm kiếm danh vọng thế là đã đủ, diễn lớn quá khó chấm dứt, tiếp theo phải nghiêm túc so tài rồi.

Valhein nói nhỏ với ma pháp sư Tập Sự ở bên cạnh:

"Lấy một cây pháp trượng Tập Sự giùm ta, phải là cây lớn, cảm ơn."

Ma pháp sư Tập Sự kia sửng sốt một lúc, rõ ràng cao hơn Valhein một năm nhưng ngoan ngãon chạy đến cái kệ bày pháp trượng Tập Sự, tuyển pháp trượng cao gần bằng Valhein, ôm gậy chạy tới giao vào tay hắn.

Học viện Quý Tộc phía đối diện lập tức phát ra tiếng xuyt.

Chỉ có ma pháp sư Hắc Thiết có được hai tâng tháp ma pháp mới có thể kích phát lực lượng của trượng ma pháp.

Pháp trượng Tập Sự làm bằng gỗ bình thường, để Tập Sự quen thuộc pháp trượng trước, khiến Tập Sự càng an tâm, trên cơ bản chỉ có Tập Sự thiếu tự tin mới sử dụng pháp trượng Tập Sự trong khi chiến đấu.

Pháp trượng trong tay Valhein làm bằng gỗ ô-+liu, trên thô dưới mảnh, chất địa màu vàng đây hoa văn màu nâu.

Valhein không lập tức đi vê phía trước, mà là đứng yên tại chỗ

nhớ lại kết quả lúc trước phân tích, thêm thắt sửa chữa.

Lúc trước Valhein sử dụng mô hình SWOT tức là phép phân tích trạng thái để phân tích trạng thái hiện trường, từ thế ưu, thế yếu, nguy hiểm và uy hiếp, phân tích từ bốn vĩ độ này.

Nhìn từ nội bộ, thân thể cường tráng của chính mình không bị quan niệm thi đấu bí mật hạn chế, bị coi khinh, nắm giữ nhiều phương pháp là thế ưu, mà kinh nghiệm thực chiến ít, nắm giữ pháp thuật ít, cự ly ma pháp ngắn là thế yếu. Nhìn từ bề ngoài thì đại pháp trượng và Andrey thi pháp theo khuôn phép là cơ hội, thiên phú và kinh nghiệm của Andrey là mối uy hiếp.

Phân tích từ điểm này có thể phát giác rõ ràng cần đầy đủ lợi dụng thế ưu và cơ hội của chính mình tránh đi thế yếu và uy hiếp, tìm kiếm điểm đột phá.

Phân tích xong, Valhein đã nắm rõ trận thi đấu đầu tiên như trong lòng bàn tay, từ thất bại trăm phần trăm chuyển thành có xác suất thắng.

Valhein vừa lòng gật đầu, cầm lấy pháp trượng Tập Sự đi về phía trước.

Ba ma pháp sư Tập Sự ở phía đối diện nhìn nhau, Andrey đi tay không tới gần Valhein.

Ma pháp sư cấp bậc khác nhau thì khoảng cách bay của pháp thuật cũng khác, ví dụ trong ma pháp của ma pháp sư Tập Sự bay xa nhất là thuật phong nhẫn cũng chỉ bay cỡ 20m, thực tế từ 15m là đã yếu bớt. Ở trong tay ma pháp sư Tập Sự, khoảng cách của dây ma pháp chỉ được 10m.

Chương 86: Phép phân tích trạng thái

Chương 86: Phép phân tích trạng thái

Phép phân tích trạng thái

Khi hai bên cách nhau 15m thì dừng lại, đây là cự ly tiêu chuẩn lúc ma pháp sư Tập Sự tỷ thí.

Andrey nhìn Valhein:

"Andrey, con của Phillips."

Valhein hỏi:

"Valhein, thăng cấp ma pháp sư Tập Sự được hai ngày, còn ngươi?"

Gió thổi mái tóc quăn màu vàng nhạt của Andrey gợn sóng, con ngươi màu xanh xám tựa như giọt sương đọng trên lá cây đầu thu, cất giấu bóng ma mờ nhạt.

Bả vai của Andrey rất rộng, thân thể thon dài, hình tam giác ngược ưu mỹ, so với chiến sĩ bình thường thì Andrey trông càng thêm văn nhã, so với ma pháp sư thì hắn có vẻ vạm vỡ hơn. Phối hợp khuôn mặt điển trai, Andrey giống như tập hợp ưu điểm của Thần Linh.

Dù là một số học sinh nữ trong Học viện Plato khi nhìn thấy Andrey cũng mắt sáng rực.

"Sau khi thắng lợi, ta sẽ thăng cấp Hắc Thiết." Andrey mỉm

cười hiền hòa, hơi hếch cằm lên, biểu cảm có chút ngạo nhưng không khiến người ghét.

Valhein lộ vẻ dửng dưng nói:

"Ta thua là lẽ tất nhiên, nhưng nếu ngươi bị thua thì thảm."

Andrey mỉm cười nói:

"Ta không nhận biết ngươi, nhưng, ta nhìn ra được ngươi ưu tú hơn ma pháp sư Tập Sự khác. Chỉ cần ngươi muốn, nhắc tên của ta thì sẽ được cửa lớn của Học viện Quý Tộc đón chào.

Bên Học viện Plato rộ lên tiếng xuyt.

Một số học sinh của Học viện Quý Tộc thì cau mày.

Valhein nói:

"Làm người không muốn, đi Học viện Quý Tộc làm chó? Hay là ngươi đến Học viện Plato, nhắc tên của ta cũng hữu dụng."

Đám học sinh của Học viện Plato cười phá lên, Valhein này thật thú vị.

Valhein vốn chỉ nói đùa, nào ngờ nụ cười trên mặt Andrey đông lại, nhưng chớp mắt sau khôi phục bình thường, cười gật đầu nói: "Hy vọng chúng ta về sau có cơ hội hợp tác."

Valhein nói: "Hiếm khi được gặp quý tộc có phong độ như vậy, tuy hai học viện luôn là ưu tiên thi đấu, hữu nghị xếp thứ hai, ta hy vọng chúng ta sẽ ngược lại, ưu tiên hữu nghị, thi đấu xếp thứ hai."

Thầy trò của hai học viện khó tin nhìn Valhein, không ngờ rằng một đứa nhóc nhỏ tuổi mà nói ra lời có đạo lý như vậy.

Andrey cười nói:

"Ngươi quả nhiên xuất sắc hơn bọn họ. Nhận thua ngay bây giờ thì ta sẽ không tổn thương ngươi.

Valhein nhìn chăm chằm Andrey:

"Ngươi không thể vận dụng ma pháp khí đúng không?"

Andrey chẳng qua là ma pháp sư Tập Sự, trên người mang đeo ba chiếc nhẫn ma pháp, một vòng cổ ma pháp, hai chiếc vòng tay ma pháp, eo thì đeo đai lưng ma pháp, thậm chí ngay cả áo chùng cũng là vật phẩm ma pháp, điều này khiến Valhein tràn ngập bất đắc dĩ.

Nguyên cái đống này ít nhất cũng cỡ một vạn vàng đại bàng.

Andrey nói:

"Đương nhiên. Sân đấu đã cấm sử dụng ma pháp khí. Ta thấy mọi người sốt ruột lắm rồi, chúng ta chuẩn bị thôi."

"Được."

Valhein giả vờ câm pháp trượng Tập Sự, nhìn chằm chằm vào Andrey.

Andrey thu lại nụ cười, nghiêm túc nhìn Valhein chăm chú.

Lỗ tai của hai người hơi dựng thẳng lên.

Lúc này, ma pháp sư phụ trách phát lệnh bước tới cách hai người 30m, tay cầm một đóa hoa loa kèn màu đen mềm mại, từ từ áp bẹp.

Đột nhiên, ma pháp sư giang hai tay ra, hoa loa kèn màu đen từ giữa không trung rơi xuống, nhanh chóng duỗi ra trở lại như cũ.

Khoảnh khắc hoa loa kèn màu đen lại phồng ra, tiếng rít chói tai truyên khắp sân đấu.

Andrey bỗng nhiên chỉ hướng Valhein, niệm thần chú mà Valhein trước giờ chưa từng nghe.

Valhein không chút hoang mang, căn bản không niệm thần chú, khoảnh khắc nghe âm thanh thì chân trái tiến lên một bước, tay phải nhanh chóng cầm phần đuôi mảnh của đại pháp trượng, eo ngửa ra sau về hướng bên phải, đặt đại pháp trượng ở sau lưng, cuối cùng bỗng gồng sức ném mạnh đi.

Đại pháp trượng cao lớn cỡ bằng Valhein xoay tít bay ra giống như bánh xe, mang theo tiếng gió rít nặng nề bay đến trước mặt Andrey.

Vù vù vùi

'Đây là ma pháp gì?”

Andrey chưa kịp phát ra thuật phong nhẫn thì chợt thấy một cái bóng bay đến trước mắt, còn chưa thấy rõ đã cảm giác đầu đau nhói, sau đó vang tiếng nổ điếc tai, trước mắt Andrey tối sâm, ngã xuống đất.

Valhein lẩm bẩm:

"Thật may mắn, rõ ràng ta nhắm vị trí ngực bụng của hắn."

Thầy trò của hai học viện lặng ngắt như tờ.

Cuộc chiến của ma pháp sư Tập Sự luôn là đứng yên như cọc gỗ rồi không ngừng sử dụng ma pháp, ai bị tấn công nhiều hơn, cuối cùng không chịu nổi thì người đó bị thua mà?

Valhein này xem mình như người ném mâu sao?

"Chẳng lẽ ma pháp sư này có thiên phú gậy?"

"Bậc thây chuyên môn về gậy trong truyền thuyết?"

Ngay lúc này, Andrey hôn mê đột nhiên nhích nhẹ, tất cả người có thần lực và ma pháp ở đây đều bản năng nhìn qua.

Mỗi người đều có thể rõ ràng cảm thụ được hơi thở của Andrey có sự thay đổi.

Andrey trong hôn mê đã thăng cấp thành ma pháp sư Hắc Thiết.

Đám thầy trò của Học viện Quý Tộc ngây người tại chỗ, việc này thật lúng túng.

Các thầy trò của Học viện Plato không kiêm được cười xấu xa, danh dự của Andrey xem như bị hủy.

"Hắc Thiết nằm?"

"Thăng cấp trong hôn mê?"

"Bậc thầy ngủ mơ?"

“Thiên tài bong bóng?”

“Đánh đòn ra con ngoan?”

Các học sinh của Học viện Plato bắt đầu đặt đủ loại biệt danh cho Andrey.

Valhein bỗng thấy đồng tình vị thiên tài này.

Chốc lát sau, Hoth đột nhiên hô lớn: "Valhein thắng!"

Bên học sinh của Học viện Plato thế này mới tỉnh ngộ lại, cùng nhau hô to tên của Valhein. 'Valhein 'Valhein 'Valhein ^ "Yên lặng!

Chương 87: Zero

Chương 87: Zero

Zero

Trong đội ngũ của Học viện Quý Tộc phát ra tiếng quát bằng ma pháp át qua tất cả âm thanh.

Một giáo viên cao lớn nói:

"Bên chúng ta cho rằng hành vi của Valhein là trái với quy tắc của hội thi đấu."

Valhein hỏi:

"Quy tắc của hội thi đấu quy mô nhỏ cấm sử dụng pháp trượng Tập Sự sao?"

"Đây là thi đấu ma pháp sư Tập Sự chứ không phải chiến sĩ Tập Sự."

Valhein hỏi:

"Vậy nếu chúng ta không ngừng thi pháp, cuối cùng ma lực hao hết thì vẫn không thể ra tay sao?"

Giáo viên bên kia im lặng.

Trong hội thi đấu ma pháp đúng là có loại trường hợp này, nếu cuối cùng hai bên hao hết ma lực mà còn chưa phân ra thắng thua, trừ phi một bên nhận thua, nếu không thì chỉ có thể giải quyết bằng nấm đấm.

Đám thầy trò Học viện Quý Tộc rất muốn nói lúc trước không có ai vừa bắt đầu đã quăng pháp trượng.

Ma pháp sư Tập Sự cự ly gần, nhưng trong quá trình chiến đấu sẽ cách càng lúc càng xa, không ai có thể ném pháp trượng giải quyết đối phương.

Vê ma pháp sư Tập Sự, dùng ma pháp không rành rọt, ngoan ngoãn đứng im thi pháp, không ai chơi mấy trò quái như Valhein.

Huống chỉ rất hiếm có ma pháp sư Tập Sự khỏe mạnh tới mức ném pháp trượng xa như thế.

Niedern nhủ thầm hèn gì dọc đường đi Valhein cứ hỏi đông hỏi tây, thì ra là tìm hiểu quy tắc.

Niedern lên tiếng:

"Dựa theo quy củ, vòng thứ nhất, Học viện Plato thắng lợi!"

Trong đội ngũ Học viện Plato bộc phát ra tiếng hoan hô.

Ma pháp sư phía đối diện cố kiềm nén cơn giận:

"Lần sau không cho dùng pháp trượng!" Đội ngũ Học viện Plato ồn ào tiếng xuyt phản đối khiến bên Học viện Quý Tộc mất mặt.

Hiện tại mọi người đều nhìn ra được, với lực lượng và độ chính xác mà Valhein thể hiện ra, pháp trượng trên tay của hắn tương đương với một pháp thuật Tập Sự thời gian thi pháp ít hơn hai giây.

Valhein sảng khoái trả lời:

"Cũng được.'

Các học sinh của Học viện Quý Tộc không ngờ Valhein đồng ý nhanh gọn, bọn họ chẳng những không vui vẻ, ngược lại tràn ngập

nghi ngờ, người này rốt cuộc muốn làm cái gì?

Phía đối diện, Andrey đã bị người nâng xuống, chỉ còn lại Adonis và Basaro.

Basaro dùng tay che miệng nói nhỏ bên tai Adonis, Adonis nhẹ gật đầu.

Một số giáo viên của Học viện Plato nhóm Niedern hơi cau mày.

Valhein thầm nhớ lại tính toán lúc trước, môi treo nụ cười, tràn ngập tự tin.

Người phát lệnh kia lại sử dụng hoa loa kèn đen:

"Trận thi đấu thứ hai bắt đầu!"

Khác với lần trước, khoảnh khắc hoa loa kèn màu đen phát ra tiếng, Valhein và Adonis đều không có thi pháp.

Valhein cười tủm tỉm, ánh mắt thản nhiên.

Adonis không sốt ruột, hoàn toàn không có ý đồ thi pháp, chỉ cảnh giác nhìn chăm chú Valhein.

Valhein trông thấy cảnh này thì càng vững tâm, hắn chẳng những đã đoán trước khả năng này, thậm chí đã suy nghĩ kỹ cách ứng đối.

Thầy trò của hai học viện yên lặng nhìn hai người, muốn biết hai người quyết ra thắng thua như thế nào.

Đa số thầy trè Học viện Plato cau mày, Valhein mới trở thành ma pháp sư Tập Sự thì chắc chỉ biết một pháp thuật, vô luận là loại pháp thuật nào thì uy lực đều sẽ yếu hơn đối phương, bây giờ không còn trượng gỗ lớn, rất khó giành được thắng lợi.

Đột nhiên, Valhein động.

Valhein đứng ở phía đông, Adonis đứng ở phía tây.

Valhein bắt đầu đi hướng nam dọc theo chiều kim đồng hồ, giữ khoảng cách 15m vòng qua Adonis.

Adonis giữ cho mặt mình hướng về Valhein.

Nhưng đi một lúc sau, không đến vị trí chính nam thì Valhein bước chậm ngược chiều kim đồng hồ. Mọi người hoang mang, không biết Valhein đang làm cái gì.

Lần này, Valhein không quay về mà cứ chạy ngược chiều kim đồng hồ.

Qua một lúc sau, Valhein bắt đầu tăng tốc.

Vẫn không có người biết Valhein định làm cái gì.

Mãi đến khi Adonis đưa mặt vê hướng tây.

Khó mà nhìn thẳng vào mặt trời, dù mặt trời sắp xuống núi.

Khoảnh khắc Adonis bị ánh mặt trời chiếu trúng, hắn bản năng hơi híp lại mắt, muốn xem rõ ràng động tác của Valhein.

Nhưng khoảnh khắc này, Valhein bỗng chuyển phương hướng, xông về phía Adonis.

Vào giây phút này, Adonis rốt cuộc hiểu ra ý đồ thực sự của Valhein.

Trước đó Basaro nói có lẽ Valhein sẽ áp sát vật lộn, Adonis đã chuẩn bị trước, nhưng không thể ngờ Valhein lợi dụng ánh sáng mặt trời sáng tạo cơ hội ra tay.

Khoảnh khắc đó, Adonis hơi hoảng hốt, nhưng hắn không còn

lựa chọn nào khác, chỉ có thể niệm thần chú dây ma pháp nhắm về phía Valhein.

Ánh chiều tà hơi chói mắt, Valhein đang chạy nhanh, nỗi lo trong lòng, khó chịu vì bị tính kế, công kích gần thân, hàng loạt nhân tố đột nhiên bùng nổ vượt qua tính toán ban đầu của Adonis, dẫn đến tổ khối ký ức trong thời gian ngắn bị quấy nhiễu.

Dù trong tình huống hoàn mỹ Adonis cũng chỉ có thể miễn cưỡng công kích có hiệu quả trong khoảng cách cỡ này, nhưng hiện tại hắn chậm gân nửa giây.

Khi ma pháp sắp hoàn thành thì Valhein đã chạy như bay đến gần, phút cuối đột nhiên cúi người trượt dài, cả người như cái xẻng xúc về phía chân trái của Adonis.

Răng rắc!

Vang tiếng gãy xương thật giòn, chân của Adonis gấp khúc đường cong lớn quái dị.

"A "

Adonis hét thảm ngã ra sau, đồng thời bởi vì ma pháp ngừng giữa chừng, tinh thần bị đánh sâu vào, thống khổ gấp đôi, lập tức chết ngất đi.

Thân thể gần đến chiến sĩ Hắc Thiết có sức phá hoại mạnh.

Valhein nhẹ nhàng té xuống đất, nhanh chóng bò dậy.

Chương 88: Zero (2)

Chương 88: Zero (2)

Zero (2)

Valhein vỗ cỏ và cát bụi dính trên người, đưa lưng về phía ánh hoàng hôn, bình tĩnh đi về chỗ của chính mình.

Cái bóng dưới hoàng hôn nhuộm đen từng cọng cỏ xanh rồi lại bị ánh sáng nhuộm sắc xanh trở lại.

Quá trình chiến đấu và kết quả lần này hoàn toàn nằm trong kiểm soát, là Valhein lợi dụng phương thức tư duy của loài người sáng tạo ra kết quả.

Dưới tình huống bình thường, con người có bốn tổ khối ký ức, chúng nó đủ để xử lý bất cứ chuyện gì, nhưng nếu có tổ khối nào xảy ra vấn đề, tất nhiên sẽ dẫn phát hiệu ứng dây chuyên.

Ví dụ diễn thuyết trên đài, bốn tổ khối ký ức vận chuyển bình thường trong đại não, nhưng người diễn thuyết nếu đột nhiên nhìn thấy người quen, trong đầu nảy ra ý nghĩ mới dẫn đến một trong bốn tổ khối bị thay thế, ba tổ khối khác không thể hoàn thành diễn thuyết bình thường, tất nhiên sẽ xảy ra ngoài ý muốn.

Đối với đại ma pháp sư ý chí kiên định thì phương pháp của Valhein không chút hiệu quả, nhưng đối với ma pháp sư Tập Sự quý tộc sống an nhàn sung sướng thì loại thủ đoạn này bách phát bách trúng.

Cái giá phải trả khi tổ khối ký ức bị quấy nhiễu là không thể tập trung, cái giá phải trả cho sự thiếu tập trung là tốc độ ma lực

chảy trong trận đồ ma pháp sẽ chậm lại.

Điều này cho Valhein có đầy đủ thời gian áp sát công kích.

Người của Học viện Quý Tộc vội chạy vào cứu chữa cho Adonis.

Sân đấu yên tĩnh giây lát, đội ngũ hai bên ồn ào.

Học sinh bên Học viện Plato hoàn toàn không ngờ rằng sẽ là kết quả này, lớn tiếng hò reo, hưng phấn chúc mừng.

Các học sinh của Học viện Quý Tộc thì mặt đây cay đắng, không ngờ rằng, nhiều năm liên tục thắng đột nhiên bị ngừng ngang, còn là dứt khoát gọn gàng 2:0, điều này khiến bọn họ khó mà chịu đựng.

Bọn họ vốn cho rằng tỷ số 2:0 nên thuộc về đối phương.

Mấy học sinh trẻ tuổi không thể chịu đựng chênh lệch này, hô hào phản đối:

"Đây không phải là chiến đấu giữa ma pháp sư!"

"Học viện Plato đang làm bẩn ma pháp!"

"Đây không phải là hội đấu ma pháp!" 'Valhein không xứng làm ma pháp sư!"

Tuy học sinh trẻ tuổi la ó, nhưng học sinh lớp trên có kinh nghiệm chiến đấu phong phú và các giáo viên thì nhìn chăm chằm Valhein.

Giây phút Valhein đột nhiên chuyển hướng tiến lên bọn họ mới nhận ra Valhein lợi dụng ánh sáng mặt trời.

Bọn họ không ngờ Valhein thông minh đến thế, càng không ngờ thân thể của hắn khỏe như vậy.

Nhưng khiến bọn họ ngoài ý muốn nhất là đòn công kích cuối cùng của Valhein.

Thông thường sau khi tiến lên thì có ba loại phương thức công kích.

Thông dụng nhất là trực tiếp xông đến trước mặt Adonis, dùng tay công kích, nhưng như vậy sẽ chậm nhất, ít khi sử dụng.

Đa số chiến sĩ bình thường chọn phút cuối nhảy lên cao một chút, cuối cùng đá trúng ngực hoặc bụng của Adonis, bởi vì mục tiêu rõ ràng.

Nhưng mà, phương thức công kích xúc chân từ bên dưới của Valhein càng thêm âm hiểm.

Nếu Valhein nhảy lên quá cao tương đương với đánh ma pháp sư từ chính diện, lỡ như cuối cùng niệm xong thần chú sẽ trực diện ma pháp ập đến, kết quả tốt nhất là hai bên cùng ngã gục.

Nhưng Valhein cuối cùng đột nhiên hạ thấp thân hình, cho dù có ma pháp thì xác suất khá lớn bay vụt qua trên đầu hắn, không ảnh hưởng hắn xúc cẳng chân của đối phương.

Ghi chú: Vốn tổ khối ký ức thời gian ngắn được cho là bảy khối, bây giờ kết quả nghiên cứu đa phần nghiêng về bốn khối, sẽ tăng giảm tùy theo trạng thái tinh thần của con người. Thấn thờ không liên quan số lượng tổ khối, chủ yếu liên quan tổ khối ký ức bị hoán đổi.

Chiến sĩ có kinh nghiệm phong phú làm ra công kích như vậy là rất bình thường, nhưng tại sao một ma pháp sư Tập Sự lựa chọn phương thức này?

"Ta cứ cảm thấy trong ma pháp sư ra một phản đồ." Lake bất đắc dĩ cười nói.

Hoth hơi cau chân mày đen rậm, dở khóc dở cười, nói: "Ta cảm thấy Valhein có thiên phú chiến đấu hơn ta, nếu hắn tu luyện chiến sĩ thì thành tựu càng cao."

Lake võ vai của Hoth, nói: "Về sau ngươi có thể không cần thỉnh giáo ta nữa, Valhein có thể hoàn toàn thay thế ta."

"Vậy sao? Valhein đã sánh bằng ngươi?" Hoth không dám tin tưởng.

Năm ngoái người có quan hệ tốt nhất với Hoth là Lake, Lake nguyện ý trợ giúp Hoth, Hoth cũng thích thỉnh giáo Lake. "Valhein thật may mắn, đổi thành đối thủ khác hơi thông minh hơn thì hắn đã sớm thua." AIlbert nói nhỏ.

Jimmy cáu kỉnh nói: "Ta cũng cảm thấy ngươi thông minh nhất, đáng tiếc ngươi không ra sân được.'

Albert đỏ mặt, môi mấp máy, chung quy không dám phản bác.

"Ngươi đứng lại!"

Sau lưng Valhein vang tiếng quát to.

Valhein xoay người, nhìn vê hướng Basaro, đối thủ ma pháp sư Tập Sự thứ ba của mình.

Valhein bất đắc dĩ nói:

"Bây giờ là 2:0 rồi, dù ngươi lên cũng là 2:1, chúng ta thắng chắc."

Basaro do dự vài giây, chung quy ngại miệng nói bỏ kết quả thi đấu, chỉ bảo:

"Ta muốn lấy danh nghĩa cá nhân thi đấu ma pháp với ngươi! Chỉ so ma pháp!"

Bởi vì hai người đều mang theo râu ma pháp khuếch đại âm thanh, người ở đây đều có thể nghe thấy.

Sân đấu thoáng chốc lặng xuống, bao gồm Niedern chuẩn bị tuyên bố thắng lợi cũng không mở miệng.

Bởi vì Niedern bắt giữ được Valhein lộ biểu cảm vi diệu xoay người lại.

Chương 89: Ma pháp khí

Chương 89: Ma pháp khí

Ma pháp khí

Valhein nói: "Các ngươi cũng biết, ta thăng cấp ma pháp sư Tập Sự chỉ có hai ngày, ta hiện tại chỉ biết một pháp thuật, là dây ma pháp, hơn nữa dùng trúc trắc, thậm chí có thể sẽ thi pháp thất bại. Ngươi có thể nắm giữ một môn ma pháp chỉ trong vòng hai ngày không?"

Basaro ngẩn ngơ.

Niedern cũng ngẩn ngơ, sao Valhein đột nhiên nói điều này? Mục đích của hắn là cái gì? Nếu Valhein thi pháp mà là trúc trắc thì tất cả ma pháp sư Tập Sự thi pháp ngốc còn hơn gấu chó thêu hoa.

Basaro cực kỳ không cam lòng:

"Nhưng mà”

Nếu Valhein giành được thắng lợi với tỷ số 2:1 thì Học viện Quý Tộc ít nhất còn một chút mặt mũi, nhận 2:0, nguyên cái trứng vịt là nỗi nhục nhã khiến Học viện Quý Tộc khó mà chịu đựng.

Valhein nhìn chiếc nhẫn trên ngón tay của Basaro, nói:

"Ngươi vì vinh dự, vì Học viện Quý Tộc nên muốn chiến thắng ta trong chiến đấu, ta có thể hiểu được. Nhưng nếu ta bị thua, chẳng phải là mất hết mặt mũi? Trừ phi ngươi cược nhẫn ma pháp trong tay của ngươi. Ngươi chiến thắng ta, nhẫn thuộc về ngươi. Nếu ngươi thất bại, nhẫn là chiến lợi phẩm của ta, ngươi có giám

không?”

"Cái này"

Basaro do dự, quay đầu nhìn về hướng giáo viên của mình, lại cúi đầu nhìn nhẫn ma lực hộ giáp trong tay.

Gia thế của Basaro không bằng Andrey bị đánh xỉu trận đầu, nhưng bị không khí của Học viện Quý Tộc ảnh hưởng, trên người đeo hai món ma pháp khí.

Trong đó có nhẫn ma pháp cấp Hắc Thiết này trữ pháp thuật Hắc Thiết ma lực hộ giáp, bình thường khi thả ra ma lực hộ giáp thì sẽ hình thành bộ giáp ma pháp màu xanh sẫm ngoài người, có thể chống cự chiến sĩ Hắc Thiết nhiều lần công kích hoặc chiến sĩ Thanh Đồng dốc hết sức một kích.

Chiếc nhãn này thả ra ma lực hộ giáp càng mạnh hơn.

Để tạo ra ma pháp khí cường đại cần một bước không thể thiếu đó là tách trận đồ ma pháp trên lá cây ma pháp, dung hợp vào trận đồ ma pháp của ma pháp khí.

Sau khi bóc tách ra, tất cả kinh nghiệm, cảm ngộ liên quan ma pháp này đều sẽ biến mất theo. Muốn sử dụng lại ma pháp này cần điêu khắc lại trên lá cây ma lực, tương đương với học tập lại ma pháp này.

Chiếc nhẫn ma pháp này do một ma pháp sư Hoàng Kim cần tiền gấp luyện chế ra.

Ma pháp khí Hắc Thiết bình thường tối đa giá trị năm trăm vàng đại bàng, chiếc này đáng giá tám trăm, bỏ thêm hai trăm vàng đại bàng đủ để đổi một món ma pháp khí Thanh Đồng bình thường rồi.

Nghe được đối thoại của hai người, Niedern trợn mắt há hốc

mồm, trong đầu nảy ra một ý tưởng khó tin: Trước khi vào sân, Valhein cố ý tính kế ma pháp khí của đối phương?

Lúc này, trong đội ngũ quý tộc phát ra tiếng rống to:

"Chiến thắng hắn, đệ tử Basarol"

"Ngươi là kẻ hèn nhát sao?”

"Chỉ dùng ma pháp thì ngươi còn sợ cái gì?"

"Vinh diệu quý tộc của ngươi đâu?"

"Quả nhiên gia tộc Thánh Vực đều là cá muối không bưng lên tiệc thịnh soạn nổi."

"Quý tộc? Ha ha, dám chơi không dám thua, cũng không dám thắng " Valhein nhẹ nhàng lắc đầu, xoay người đi.

"Ngươi chỉ có thể sử dụng ma pháp!" Basaro đột nhiên kích động hô to, hai nắm tay siết chặt.

Valhein lại lần nữa xoay người, nói: "Vì công bình, chúng ta đều chỉ có thể sử dụng dây ma pháp, dù sao ta chỉ biết một loại ma pháp này."

Basaro suy nghĩ một hồi, nói:

"Cũng được, nhưng cự ly công kích của dây ma pháp chỉ có 10m, ngươi và ta nhất định phải cách nhau 10m. Còn nữa, không cho phép ngươi sử dụng vũ lực, vĩnh viễn không thể tới gần ta, chỉ có thể sử dụng ma pháp chiến đấu!"

Trong mắt của Basaro tràn ngập cảnh giác.

Valhein ngẫm nghĩ, hỏi:

"ý của ngươi là, hai bên đứng cách nhau 10m, chỉ được dùng

pháp thuật dây ma pháp công kích đối phương, không thể sử dụng phương pháp khác giành chiến thắng, đúng không? Vậy làm sao phán định thắng thua? Hoặc là một phương nhận thua, hoặc là một phương hao hết ma lực?"

Mắt Basaro sáng rực nói:

"Quyết định vậy đi!"

Trong đội ngũ của Học viện Plato có người hét to:

"Không công bằng, ma lực của Basaro chắc chắn nhiêu hơn!" Valhein nói:

"Ta đồng ý! Vậy xin mời giáo viên của hai bên lên làm chứng."

Sau đó Niedern và một ma pháp sư Hoàng Kim ra mặt chế tạo khế ước, khiến hai người ký tên vào, cũng tháo nhẫn ma pháp của Basaro xuống.

Làm xong hết thảy, hai vị giáo viên đi hướng phương xa.

Mặt trời lặn phía tây, ráng chiều đầy trời.

Valhein và Basaro nhìn nhau.

Một học sinh quý tộc đột nhiên rống to:

"Vì vinh diệu của Học viện Quý Tộc!"

"Vì Học viện Quý Tộc!"

Rất nhiều học sinh của Học viện Quý Tộc hô hào trợ uy cho Basaro, cảm xúc dâng cao.

Chiến tích 2:0 quá chói mắt, chói mắt đến nỗi khiến mỗi người nhớ lại chiến tích khủng bố của Plato Tứ Kiệt quét ngang toàn Hy Lạp.

Bọn họ không muốn lại bị bóng ma của Học viện Plato bao phủ.

Hai bên từ từ tới gần, Valhein thành khẩn nói:

"Ngươi tên Basaro đúng không? Thật là một đối thủ đáng giá tôn kính. Vì vinh diệu của Học viện Quý Tộc mà cược ma pháp khí của mình, cược thanh danh của mình, vô luận thắng thua, đều đáng giá chúng ta học tập. Ta tin tưởng, dù hôm nay ngươi không có tất cả vật ngoài thân thì vẫn sẽ nhận lấy vinh dự cao nhất toàn trường!"

Basaro không nghe ra trong câu nói của Valhein có mỉa mai gì không, trước đó Valhein biểu thị sự tôn trọng với người thắng, vì thế Basaro gật đầu, nói:

Chương 90: Cổ

Chương 90: Cổ

Cổ

"Tuy ngươi có nhiều âm mưu quỷ kế một chút, nhưng không thể trách ngươi, chỉ trách Niedern lừa ngươi lên sân, ngươi bị buộc bất đắc dĩ. Phương thức ngươi giành được thắng lợi không chỉ dựa vào thân thể, còn dựa vào trí tuệ, đây mới là người Athens đúng chuẩn, chỉ có người Sparta ngu xuẩn mới toàn dựa vào thân thể. Ngươi yên tâm, dù ngươi thất bại, ta cũng sẽ không nhục nhã ngươi. Huống chi, ngươi đã xem như thắng rồi."

Nghe đối thoại của hai bên, giáo viên của hai học viện nhẹ nhàng gật đầu, tuy rằng đều không thích trường học của đối phương, nhưng cũng vui vẻ trông thấy xuất hiện học sinh ưu tú.

Học sinh ưu tú của hai học viện lộ vẻ khen ngợi, số ít quý tộc thậm chí muốn kết bạn Valhein.

Chỉ có Niedern vẻ mặt bất đắc dĩ, thầm nghĩ:

"Basaro, ngươi còn trẻ người non dạ lắm, sao có thể trách ta? Biết tại sao Valhein nói như vậy không? Người khác không biết, nhưng ta thì rõ ràng vô cùng! Nguyên nhân Valhein nâng ngươi lên, khen ngươi là chờ lát nữa hắn thắng, lấy đi nhẫn ma pháp của ngươi, khiến ngươi ngượng ngùng trả thù hắn! Đồng thời, cũng là vì phòng ngừa thua bị ngươi nhục nhã. Chẳng lẽ ngươi không ngẫm lại, ngươi cược nhẫn ma pháp, nhưng Valhein cược cái gì? Danh dự? Dù hắn thua thì vẫn là người xuất sắc trong thi đấu cấp bậc ma pháp sư Tập Sự!"

Hai bên dừng lại cách nhau 10m, hơi cúi người chào.

Người phát lệnh áp bẹp hoa loa kèn màu đen rồi lần thứ ba thả tay ra.

Âm thanh chói tai vang vọng bầu trời.

Lần này, Valhein và Basaro cùng chỉ hướng đối phương, đồng thời niệm tụng "dây ma pháp.

Người không hiểu thần chú này thì nghe phát âm khác.

'lckennyt

Cơ hồ khi hai người vươn tay ra, chiến sĩ và ma pháp sư kinh nghiệm chiến đấu phong phú trong hai đội ngũ đã dự đoán được thắng thua.

Người dày dạn kinh nghiệm chiến đấu bên Học viện Quý Tộc hoặc bụm mặt, hoặc nhẹ lắc đầu.

Người kinh nghiệm chiến đấu phong phú bên Học viện Plato hoặc là vô cùng kinh ngạc, hoặc là tươi cười rạng rỡ.

Bởi vì những người kinh nghiệm đầy mình đều nhạy bén phát hiện hai đặc điểm của Valhein.

Đặc điểm thứ nhất là Valhein phát âm vô cùng chuẩn xác, tốc độ ma lực quanh người hắn dâng lên không chậm hơn Basaro chút nào.

Điêu này nghĩa là, ít nhất về tốc độ thi pháp thì hai người xấp xỉ nhau, càng có nghĩa là trận đồ ma pháp dây ma pháp của Valhein cực kỳ hoàn thiện, thậm chí còn hoàn thiện hơn Basaro.

Đặc điểm thứ hai là đầu ngón tay của Valhein chỉ hướng cần cổ Basaro.

Basaro thì chỉ hướng ngực bụng của Valhein.

Hơn hai giây trôi qua, dây thừng bên hông Basaro nhúc nhích trước, giây sau, dây thừng bên hông của Valhein cũng ngọ nguậy.

Dây ma pháp của hai người cơ hồ cùng lúc nhảy lên, giống như hai con rắn ma pháp mọc cánh bay về phía đối phương.

Hai con dây ma pháp cơ hồ lướt qua nhau giữa không trung rồi bắn về phía đối phương.

Trong khoảnh khắc, dây ma pháp của Basaro rơi xuống người Valhein, nhanh chóng dài ra, tiếp đó giống vật sống nhanh chóng trói tay chân của Valhein, làm hắn mất thăng bằng, lảo đảo té xuống cỏ.

Dây ma pháp của Basaro trói rất chặt, hình dạng khá đẹp mắt, rõ ràng là trải qua nhiêu lân luyện tập, ở mức độ lớn nhất phòng ngừa kẻ bị trói trốn thoát.

Valhein chưa bao giờ suy xét bề ngoài đẹp hay xấu.

Trong ánh mắt khó tin của thầy trò hai bên, dây ma pháp của Valhein quấn nhiều vòng trên cổ Basaro, giống một con mãng xà sống siết chặt cổ của hắn.

"A"

Basaro há to mồm cố gắng hô hấp, nhưng cổ bị hoàn toàn siết chết, càng lúc càng chặt, mặt của hắn nhanh chóng đỏ lên, từ đỏ chuyển thành tím.

Basaro một bên thống khổ gào thét, một bên dùng hai tay liều mạng giật dây ma pháp quấn cổ.

Valhein thì nhàn nhã nằm trên cỏ ngắm cảnh Basaro giãy giụa.

Người bình thường nếu cố ý nín thở thì dễ dàng nín thở được

trên một phút đồng hồ.

Nhưng Basaro đột nhiên bị nghẹt thở, vừa sợ hãi vừa liều mạng cào xé khiến dưỡng khí tiêu hao càng nhanh, mới qua mấy chục giây mà đã thấy hoa mắt, té xuống đất.

Vào giây phút này, hai tay của Basaro không giật dây ma pháp ra mà co thành nắm đấm, cố gắng giơ cao tránh cho hai tay chạm mặt đất.

Chân của Basaro điên cuồng đạp mặt cỏ, mỗi khối bùn đất bắn lên tựa như tiếng kêu gào.

Valhein đột nhiên hô: "Thỉnh trọng tài lập tức tuyên bố, ta không hy vọng tiếp tục công kích đối thủ đáng kính như vậy nữa!"

Trọng tài ma pháp sư lập tức nhìn về hướng giáo viên của Basaro.

Giáo viên của Basaro bất đắc dĩ gật đầu.

Trọng tài lập tức nói: "Valhein thắng lợi!"

Valhein thở ra, đầu ngón tay nhích nhẹ, giải trừ dây ma pháp.

Dây thừng trên cổ Basaro giống con rắn dài từ bãi cỏ nhanh chóng bò về, chui vào bên hông Valhein.

Hai tay Basaro vẫn không chạm đất.

Trong quy tắc của thi đấu có nhiều cách nhận thua.

Trong đó có một điều là khi không thể nói chuyện thì dùng tay liên tục vỗ mặt đất hai cái.

Basaro thà bị dây ma pháp siết chết cũng không lựa chọn nhận thua.

Basaro ngửa mặt lên trời ngã xuống đất, há to mồm thở hồng hộc, đầu ngón tay nhích nhẹ, cũng giải trừ dây ma pháp.

Valhein đứng lên, đi đến bên cạnh Basaro, vươn tay ra, mỉm cười nói: "Chúng ta đều là người Athens, chúng ta đều tôn kính dũng sĩ bất khuất."

Basaro ngây ra một lúc, do dự vài giây rồi giơ tay phải.

Valhein kéo Basaro lên, hơi nghiêng người về phía hắn, vai phải đụng nhẹ vai phải của Basaro, tay trái vỗ nhẹ lưng của hắn.

Chương 91: Cổ (2)

Chương 91: Cổ (2)

Cổ (2)

Đây vốn là lễ nghi trong quân đội của Hy Lạp, về sau trở thành lễ nghi biểu thị thân mật.

Basaro nói:

"Cảm ơn ngươi cho ta lấy lại mặt mũi."

Valhein chân thành nói:

"Không, là sự kiên nghị của ngươi."

"Đợi ngươi thăng cấp Hắc Thiết, chúng ta lại so một trận, giờ ta biết rồi, ngươi thích siết người!"

Basaro cười lớn, trong mắt chẳng có một chút tiếc nuối, ngược lại vô cùng vui sướng, xoay người rời đi.

Trong đội ngũ hai bên lập tức rộ lên tiếng hò reo.

Hoan hô vì Valhein, hoan hô vì Basaro, hoan hô vì khí độ của hai người.

Valhein quay mặt về hướng đội ngũ của Học viện Quý Tộc, hơi hạ mình, cánh tay phải đặt giữa ngực bụng, vái chào rồi xoay người đi hướng đội ngũ của Học viện Plato.

Đám quý tộc thấy cảnh này, đột nhiên phát hiện dường như Valhein có khí chất quý tộc còn hơn đa số học sinh trong Học viện

Quý Tộc.

"Đi điều tra người này có phải là con riêng của quý tộc nào đó không."

"Nếu được thì mời hắn đến Học viện Quý Tộc chúng ta."

"Hắn thuận mắt hơn đám Plato nhiều."

Các giáo viên của Học viện Quý Tộc tay cầm sách ma pháp, cấp tốc giao lưu.

Các học sinh của Học viện Plato có chút nghi hoặc nhìn Valhein, bởi vì bọn họ phát hiện cử chỉ dáng vẻ của Valhein ưu nhã hơn quý tộc, so với hắn thì mọi người như mọi rợ.

Nhưng mà, Học viện Plato rốt cuộc phá bỏ liên tục thua vê mọi mặt trong nhiều năm qua.

Tất cả học sinh hưng phấn reo tên Valhein.

Giọng của Hoth lớn nhất.

Ngay cả học sinh giỏi bình thường ít nói như Lake cũng la lạc giọng.

Jimmy điên cuồng huýt sáo.

Albert thì vẻ mặt không cho là đúng, chỉ có thể nhỏ giọng nói thâm.

Trên nóc nhà thư viện gân đó, Rollon buông tiếng thở dài, nói: "Là ta nhìn nhầm." Nói xong, Rollon tay trái câm trường kiếm, tay phải câm trường mâu đi xuống lầu, đi vài bước, trên mặt hiện ra bất đắc dĩ, lặng lẽ xoay người, nhỏ giọng nói: "Điện hạ, ta xin phép đi trước.

Paloma không xoay người nhìn Rollon, chỉ nhẹ gật đầu.

Rollon bất đắc dĩ xoay người rời đi, thâm nghĩ vị điện hạ này không thích để ý người khác đúng như trong truyền thuyết, trong lớp rốt cuộc xuất hiện một người lạnh lùng còn hơn chính mình.

Hutton đứng trong đội ngũ, nhìn Valhein, lại nhìn Basaro, không kiêm được rơi giọt lệ hối hận.

"Khi lần đầu tiên Valhein vươn tay với ta, nếu ta có thể thông minh một chút thì đã không có lần thứ hai hắn vươn tay hướng ta rồi đánh ta ra nông nỗi này."

Ngẫm nghĩ một hồi, Hutton càng buồn hơn, rơi lệ như suối.

Trong ráng chiều tối dần, Niedern tháo râu ma pháp của mình xuống, yên lặng nhìn Valhein.

Chờ Valhein đi đến trước mặt, Niedern tháo râu ma pháp của Valhein xuống, vỗ đầu hắn hỏi:

"Vẫn diễn hả?"

Valhein nói:

"Ngày hôm qua ta từng nói với Kelton, con người của ta rất biết cách phân chia bằng hữu và kẻ địch. Kẻ địch rất có thể khi nhìn từ góc độ khác thì không phải kẻ địch, chúng ta đã có nhiều kẻ địch, không cần thiết cố tăng thêm số lượng."

Niedern tiếp tục nhìn chằm chằm Valhein.

Valhein lại nói:

"Trước khi vào thi đấu, nguyên nhân ta đi chậm như vậy chẳng những vì tìm kiếm thắng lợi, còn vì tìm thắng lợi tốt hơn."

Tay phải Niedern cầm chiếc nhẫn ma pháp, hỏi:

"Đây là thắng lợi càng tốt của ngươi?"

"Đây là chiến lợi phẩm mà ta nên nhận được."

Valhein lặng lẽ câm nhẫn, rất tự nhiên đeo vào ngón giữa tay trái quá chật, đổi sang ngón trỏ.

"Ngay từ đầu ngươi đã mưu đồ ma pháp khí? Ngươi vì ma pháp khí, vì mục tiêu càng to xa này, thà mạo hiểm không dùng dây ma pháp trong hai trận thi đấu trước, chỉ vì trận thắng cuối cùng?" Valhein cười cười, nói: "Vinh diệu và chiến lợi phẩm, cả đời phải tranh."

Niedern á khẩu.

Trong cổ Hy Lạp, tất cả câu chuyện về Anh Hùng phần lớn liên quan vinh diệu và chiến lợi phẩm, dù là ma pháp sư, sau mỗi trận chiến đấu cũng không chút do dự cãi lý giành vinh diệu và chiến lợi phẩm về mình.

Theo đuổi vinh diệu và chiến lợi phẩm hợp lý là quyền lợi của mỗi người Hy Lạp.

"Vinh diệu và chiến lợi phẩm, cả đời phải tranh." là câu luôn treo trên môi nhiều Anh Hùng.

Valhein vươn ra tay phải, hỏi:

"Chiến lợi phẩm của ta đâu?"

Trên mặt Niedern vụt qua nét hổ thẹn, sau đó biến mất, bị che giấu kỹ.

Hắn ho nhẹ một tiếng, ngẫm nghĩ rồi nói:

"Trong hội thi đấu quy mô nhỏ ma pháp sư Tập Sự, ngươi chiến thắng đối phương 3:0, giành được vinh diệu lừng lẫy cho học viện, có công rất lớn. Ta tin tưởng, học viện nhất định sẽ cho ngươi ban phát huân chương Hắc Thiết. Đương nhiên, có lẽ cần

mất vài ngày."

Valhein sực tỉnh ngộ, hỏi:

"Lúc nãy thầy lừa ta? Thầy vốn không ngờ rằng ta sẽ thắng? Uổng công ta cho rằng thầy đã chuẩn bị sẵn!"

Niedern nghiêm trang nói: "Ta vĩnh viễn tin tưởng học sinh của mình."

"Thầy bớt xem ca kịch đi! Trong vòng ba ngày hãy cho ta kết quả, không cho thì ta tìm Andrey!"

Valhein xoay người đi vê phòng học.

Niedern nhìn bóng lưng của Valhein, khe khẽ thở dài một hơi, tại sao mài giũa trở thành phần thưởng rồi? Trục trặc ở chỗ nào?

"ValheinI'

Valhein nhìn lại, chợt thấy bạn học cùng lớp xúm lại.

"Valhein, ngươi quá tuyệt!"

Hoth giống con voi to chạy râm rập, kích động đụng bay mọi người, nhiệt tình ôm châm Valhein.

Valhein không kiềm được nhe răng nhếch miệng:

“Nhẹ, nhẹ thôi”

Các bạn học cười tủm tỉm nhìn cảnh này, quả thực giống như gấu chó ôm mèo con. Chờ Hoth buông ra, Valhein lắc cổ xoa vai oán trách:

Chương 92: Vinh diệu và chiến lợi phẩm

Chương 92: Vinh diệu và chiến lợi phẩm

Vinh diệu và chiến lợi phẩm

"Không bị đối phương tổn thương, suýt chút bị ngươi ôm chết người!"

Hoth ngượng ngùng gãi đầu, hắn chỉ có thể gãi da đầu, bởi vì mái tóc của hắn quá ngắn, phỏng chừng chỉ dày hơn làn da một chút.

"Giỏi lắm! Ta còn phải ghen ty!"

Lake đấm vào vai Valhein, hắn không bị gì, nhưng Lake lảo đảo, mặt đỏ ửng như bị kiệt Sức.

Valhein trợn trắng mắt, nói: "Hai ngươi bị đối diện thu mua đến để trả thù ta sao?"

dJimmy huýt sáo:

"Hôm nay ngươi là Anh Hùng của Học viện Plato!"

AIlbert nhỏ giọng nói:

"Đúng là không tệ, nhưng vẫn chưa đủ tư cách."

Một bạn học không kiêm được thúc giục:

"Cho chúng ta ngắm nhẫn ma pháp đi!"

Bạn học xung quanh đột nhiên lặng đi, giây phút này, trong mắt mỗi bạn học đều tràn ngập tò mò.

Đa số người trước khi vận dụng Hắc Thiết không thể nào sở hữu ma pháp khí, dù là gia cảnh giàu có như Hutton cũng sẽ không cho con cái mang đồ trang sức giá trị hai căn nhà †o.

"Được rồi." Valhein bất đắc dĩ tháo nhẫn ma pháp xuống đưa cho Lake mắt sáng lấp lánh.

Hoth ở một bên không mấy hứng thú, hắn đã gặp nhiều bạn học mang ma pháp khí rồi.

"Vô cùng cảm ơn!" Lúc bình thường Lake rất nghiêm túc, nhưng tự tay sờ vào ma pháp khí làm hắn biểu lộ vẻ hưng phấn không thể kiêm chế.

Bình thường các học sinh chạm vào ma pháp khí trên thực tế bị xếp vào "dụng cụ ma pháp, như râu ma pháp, vòng tay đồng hồ báo thức, so với ma pháp khí dùng để chiến đấu thì cách biệt như trời với đất.

"Xem bộ dạng kìa" Valhein không kiềm được lắc đầu.

Các học sinh không thèm nghe hắn nói, thay phiên câm nhẫn ma pháp, cẩn thận quan sát.

Ngọc bích trong suốt tỏa ánh sáng mê người, chủ thể nhẫn tinh ngân ánh sáng mờ tối trông như trang sức bạc cũ kỹ, hoa văn ma pháp trên nhẫn giống mạch máu màu xanh.

Ngoài miệng Albert nói vô dụng, nhưng vẫn không kiềm được sờ soạng.

Chờ tất cả bạn học xem xong, Valhein lấy lại nhẫn, cùng mọi người đi phòng học.

Dọc đường đi tất cả mọi người vui vẻ phấn khởi, vô cùng kích động.

Về phòng học, Valhein lập tức xách sách ma pháp đi tìm giáo viên giảng bài hôm nay và dạy tiết học ngày mai.

Rất nhanh, Valhein đã hiểu nỗi khổ của Hoth.

Dọc đường đi, vô luận là ai, trông thấy Valhein đều chủ động nhiệt tình chào hỏi.

Valhein không thể không đáp lễ.

Những người này thật là quá nhiệt tình, hơn nữa đang trong thời kỳ hưng phấn nhất, có người muốn giữ Valhein lại tám chuyện về cuộc chiến, Valhein đành phải lôi Niedern ra, bảo nói có chuyện quan trọng mới thoát được.

Kết quả, đi vào phòng làm việc, đám giáo viên cũng lao nhao hỏi thăm chuyện hôm nay.

Chờ Valhein gom đủ tất cả ôn tập, nội dung bài sắp giảng của tất cả giáo viên thì đến tan học, trong phòng học chỉ còn lại chưa đầy mười bạn học.

Valhein nghiêm chỉnh viết ôn tập, nội dung bài sắp giảng trên bảng đen, mặc kệ bạn học khác có xem hay không.

Valhein thấy đã tan học, Hoth đi đâu rồi, hắn viết xong bước đi hướng nhà ăn.

Đi một lúc thì sau lưng vang tiếng bước chân nặng nề, kèm theo tiếng kim loại ma sát khe khẽ.

Valhein vừa nghe liên biết là ai.

'Valhein.'

Valhein quay đầu nhìn một cái, quả nhiên là Rollon, mặc giáp da, tay trái cầm kiếm, tay phải cầm mâu.

Valhein mỉm cười nói:

“Rollon.'

Giọng của Rollon chất chứa bất đắc dĩ, trong mắt càng tràn ngập u buồn:

"Nhẫn ma pháp của ngươi chịu bán lại sáu trăm vàng đại bàng không?"

Valhein hỏi:

"Giúp bằng hữu?"

Rollon gật đầu.

Valhein nói: "Nếu một nghìn thì có thể bán, không tới một nghìn thì ta giữ lại tự dùng. Vừa rồi lúc ta đi phòng làm việc, thây Niedern đã nói chiếc nhẫn này mạnh hơn ma lực hộ giáp."

Rollon hỏi:

"Quá đắt, tám trăm được không?"

Valhein do dự một chút, nói:

"Nếu như là ngươi tự mình dùng thì ta sẽ bán giá này. Ngươi cũng biết đây là giá thị trường, tuy ta muốn tự dùng."

Rollon lắc đầu, nói:

"Thứ này không phải trang bị thần lực, ta không dùng được. Huống chỉ giá trang bị thần lực cấp độ bằng nhau thì sẽ cao hơn gấp đôi, ta không nỡ dùng."

Nói xong câu nói sau cùng, dường như Rollon trút được gánh nặng, nhưng mơ hồ mang theo một chút xấu hổ.

Muốn vận dụng ma pháp khí cần ma lực ít nhất thấp hơn một cấp, nhưng chiến sĩ không có ma lực, dù thần lực mạnh đến đâu cũng vô dụng.

Chiến sĩ có thể dùng trang bị thần lực, một loại là bị thần lực cường đại trực tiếp rót vào, một loại là cải tạo từ trang bị ma pháp.

Nghe kể rằng ma pháp sư thông qua nghiên cứu vũ trang thần lực của chúng thần mà học được cách chế tạo trang bị ma pháp.

Trong Hy Lạp, tỷ lệ chiến sĩ và ma pháp sư chênh lệch xa cỡ 10:1, điều này dẫn đến nhu cầu trang bị thần lực số lượng nhiều hơn trang bị ma pháp, giá cả tự nhiên càng cao.

Nhưng giá thành chế tạo trang bị ma pháp rẻ hơn trang bị thần lực.

Valhein nói:

Vậy ta đành bán một nghìn."

Rollon gật đầu, nói: "Ta đi trả lời đối phương. Đa tạ."

"Đều là bạn học, đừng khách khí." Valhein mỉm cười nói.

Rollon nói:

'Có cơ hội cùng nhau tham gia bữa tiệc nhậu đi."

"Tốt."

Hai người xoay người, đi hướng khác nhau.

“Rollon này”

Valhein không ngờ thái độ của Rollon đối với chính mình thay đổi nhanh như vậy.

Theo như Valhein suy đoán, Rollon đã sớm là chiến sĩ Tập Sự, phỏng chừng rất nhanh có thể thăng cấp chiến sĩ Hắc Thiết.

Chương 93: Trang bị thân lực

Chương 93: Trang bị thân lực

Trang bị thần lực

Lúc trước Rollon không bao giờ chủ động nói chuyện với người không phải quý tộc, Hutton nhiều lần nịnh bợ đều bị lơ đẹp, nên bỏ ý đồ kết bạn với Rollon.

Lake xem như thiên tài, nhưng Rollon không thèm để ý.

Hôm nay, không ngờ Rollon chủ động tìm Valhein, mời tham gia tiệc nhậu, đây là tín hiệu thiện ý rất lớn, dù cho chỉ là khách khí.

Tiệc nhậu hay tiệc uống vốn là một loại hình thức tụ hội của quý tộc Hy Lạp, là một loại tiệc rượu. Căn cứ số người khác nhau mà chia ra tiệc uống bình thường hay tiệc uống lớn.

Tiệc uống của quý tộc tuyệt đối cấm không phải quý tộc, bất kỳ quý tộc nào mời không phải quý tộc dự tiệc đều sẽ bị tất cả quý tộc cười nhạo.

Nhưng tùy theo thời đại thay đổi, một số tiệc rượu bắt đầu cho phép ma pháp sư hoặc chiến sĩ đủ mạnh, thông thường giới hạn thấp nhất là Bạch Ngân.

Quý tộc không mời bình dân tham gia, người giàu trong bình dân cũng sẽ tổ chức tiệc rượu của mình, cho nên bây giờ tiệc uống đã rất phổ biến, chẳng qua trừ phi có tình huống cực kỳ đặc biệt, nếu không thì quý tộc tuyệt đối sẽ không tham dự tiệc rượu của bình dân.

"Nguyên nhân hắn mời ta, trừ thực lực của ta ra, chắc chủ yếu là bởi vì phương thức ta đối đãi học sinh Học viện Quý Tộc."

Valhein đi nhà ăn, ăn xong, đi ra Học viện Plato.

Xe ngựa quen thuộc xuất hiện ở đằng trước, người quen mắt đứng cạnh xe ngựa, chẳng qua mặt còn sưng, dù đã được giáo viên học viện chữa trị.

Valhein nửa cười nửa không nhìn về hướng Hutton.

Hutton trong lòng hoảng hốt, thân thể run lên, kiên trì nói:

"Bạn bạn học Valhein, ngài đừng hiểu lầm, ta đưa ngài về nhà. Cha của ta và ngài Senit đều chờ trước cửa nhà của ngài để xin lỗi, tuyệt đối không phải gây sự, ngài yên tâm, ta không dám nữa. Nếu biết trước ngài là ma pháp sư Tập Sự, vừa là bạn của ngài Kelton thì cho ta mười lá gan cũng không dám trêu chọc ngài.

Valhein đi vê phía trước:

Ngươi đang trách ta không có nói cho ngươi?”

Hutton bị Valhein hỏi ngược lại, sợ tới mức sắp khóc, nhưng rất nhanh phản ứng lại, vội nói: "Là ta nói linh tinh. Vô luận ngài như thế nào, ta đều không nên trêu chọc, bởi vì chúng ta là bạn học, nên giúp đỡ lẫn nhau, không nên tổn thương nhau."

"Không phải ngươi nói linh tinh, là phương thức suy nghĩ của ngươi sai lâm, ngươi thật ra không suy nghĩ. Thôi bỏ, lên xe đi." Valhein bất đắc dĩ lắc đầu, lên xe ngựa trước.

Hutton ngây ra một lúc, không rõ Valhein đang nói cái gì, mờ mịt lên xe.

Valhein yên lặng nhìn Hutton phía đối diện.

Hutton cúi đầu, hai chân khép chặt vào nhau.

Valhein hỏi:

"Mỗi tháng mướn một chiếc xe ngựa đưa đi học đại khái cần bao nhiêu tiền?"

Hutton âm thâm thở ra, suy nghĩ một hồi, nói: "Ta từng nghe nói, đại khái cần một vàng đại bàng.'

"Không rẻ."

"Đúng vậy, phụ thân của ta sẽ không chuyên môn đưa đón ta."

Valhein tính thâm ưu điểm ngồi xe ngựa và đi bộ, phát hiện cưỡi xe ngựa là vì minh tưởng, học tập hoặc nghỉ ngơi khi ở trên xe, muốn dành nhiều thời gian cho học tập hơn. Nhưng hắn phát hiện đi đường có thể rèn luyện thân thể, rốt cuộc cái nào tốt hơn thì không có đáp án chính xác.

"Ta là ma pháp sư, lúc bình thường ít có thời gian rèn luyện, nếu đi học và tan học đều ngồi xe ngựa thì tố chất thân thể sẽ giảm xuống. Huống chi không khí thành Athens hiện giờ rất tốt, không giống thành phố trong Ngôi Sao Xanh ô nhiễm nghiêm trọng."

Valhein suy nghĩ một hồi, cuối cùng quyết định đi bộ đến trường, bởi vì tâm quan trọng của thân thể rất dễ dàng bị bỏ qua.

Không bao lâu, xe ngựa dừng lại.

Cửa lớn bị mở ra phía ngoài.

"Ma pháp sư Valhein tôn kính, ngài cẩn thận, coi chừng té." Harmon nhiệt tình đến mức nịnh nọt ở bên ngoài khom người hạ mình, cẩn thận dè dặt trải thảm lông dưới đất.

Chiến sĩ Thanh Đồng Senit nặn nụ cười gượng gạo, hơi cúi người chào:

"Xin chào ngài Valhein.'

Valhein không ngờ bộ dạng đó của Harmon, lắc đầu, nói:

"Đi vào rồi nói."

Valhein nói xong đi vào sân, ba người khác cũng đi vào theo.

Sân vườn có chút hoang vắng và lộn xôn.

"Trong nhà xảy ra chút chuyện, chiêu đãi không chu đáo, các ngươi cứ ngồi tự nhiên."

Valhein mang theo ba người đến dưới mái hiên, hắn ngồi xuống trước.

Dưới bóng đêm mông lung, ba người đứng ngoài hành lang, xếp thành một hàng, môi treo nụ cười trông như ba pho tượng hài hước.

Hai tay Harmon nâng một túi tiền lớn đưa tới trước mặt Valhein, nói:

"Đây là ba trăm vàng đại bàng, trong đó có hai trăm là ta nợ ngài, một trăm là của ngài Kelton."

Valhein do dự 0. 1 giây, vươn tay cầm túi tiền lớn gồng sức nhấc lên, tay phải bị ghì xuống, hắn lại gồng sức đặt lên bàn bên cạnh mình.

Valhein thân thiện nói:

"Chuyện của chúng ta xem như đã qua."

"Đúng đúng đúng!" Harmon như được xá tội, tảng đá lớn trong lòng rốt cuộc rơi xuống.

Senit ho nhẹ một tiếng, biểu cảm nhăn nhó tiến lên, dâng lên

dao găm ma pháp của mình, nói:

"Hôm qua ta xúc phạm ngài, thanh dao găm ma pháp này là thay lòng xin lỗi của ta, thỉnh ngài vui lòng nhận."

Valhein suy nghĩ một hồi, nhận lấy dao găm ma pháp, hỏi:

"Loại vũ khí được ma pháp tăng mạnh hơn này thông thường đáng giá bao nhiêu tiền? So sánh với trang bị thần lực thì thế nào?"

Chương 94: Ma lực dâng lên

Chương 94: Ma lực dâng lên

Ma lực dâng lên

Senit vội nói:

"Loại binh khí này sau khi được lực lượng ma pháp thêm vào thì đáng giá một trăm vàng đại bàng. Còn trang bị thần lực thì uy lực mạnh hơn, thấp nhất cũng giá trị một nghìn vàng đại bàng, hai thứ hoàn toàn không thể so sánh."

Valhein gật gù:

"Vậy à-

Hắn bỏ dao găm xuống bên cạnh túi tiền, nhìn quét ba người.

Vẻ mặt Senit cung kính.

Harmon cười tươi như hoa.

Hutton nặn nụ cười khó coi, kinh hồn táng đảm.

Valhein nói:

"Ta hiện tại chỉ có một ước mơ, đó là trở thành ma pháp sư Truyền Kỳ. Ngoài ra, không cầu gì khác. Ta sẽ không vô duyên vô cớ hoặc vì món lợi nhỏ nhoi mà chuốc thù cho mình, nhưng bất kỳ ai muốn cản trở ước mơ của ta thì đều là kẻ địch. Ta hy vọng từ nay về sau, đường rộng thênh thang, mạnh ai nấy đi."

Harmon vội nói:

"Ngài yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không gây thêm phiền phức cho ngài, tuyệt đối sẽ không!

Senit nói thêm:

"Về sau ngài có gì sai khiến có thể đến quán rượu Gray Beard tìm ta, chỗ đó cách quán rượu Đao Cùn rất xa."

Valhein nhìn Senit, nhẹ gật đầu.

Valhein nói:

"Ta bận học, không tiễn các người."

"Được được được.'

Ba người vội vàng rời đi.

Nghe thấy tiếng đóng cửa, Valhein lại ngồi một lúc thì một tay câm lên dao găm, một tay cầm túi tiền bước nhanh đi vào phòng ngủ, đặt chung chỗ với chiến lợi phẩm hôm nay.

Ba trăm đồng vàng Zeus, một thanh dao găm ma pháp, một chiếc nhẫn ma pháp. Tổng giá trị một nghìn hai trăm vàng đại bàng.

Valhein nhìn chằm chằm chiến lợi phẩm, trong lòng không ngừng suy tư.

Chốc lát sau, hắn gom hết tất cả, nhắm mắt lại, đi vào không gian phế tích.

Không gian phế tích không khác gì so với lúc trước, ánh sáng trắng hình thành vách tường vòng ngoài, pho tượng không đầu hai tay rũ xuống, bàn tế đặt ở đó.

Dưới bàn tế, một trăm vàng đại bàng lấy từ chỗ Kelton vẫn còn nguyên.

"Lần này có đủ đồ rồi, ta có thể trắc nghiệm công hiệu của bàn tế. Tuy có lẽ sẽ bị tổn thất chút ít, nhưng càng sớm biết công năng tỉ mỉ của bàn tế càng tốt."

Valhein thầm nghĩ, bước tới cạnh bàn tế, tay trái nâng túi tiền to, ném từng đồng vàng đại bàng xuống bàn tế.

Một đồng, hai đồng, ba đồng

Mãi đến đồng thứ chín mươi chín, bàn tế đều không chút phản ứng.

Valhein câm đồng vàng thứ một trăm ném lên bàn.

Kendl

Cùng với tiền vàng rơi xuống bàn tế ngọc thạch phát ra âm thanh trong trẻo, từ mỗi đồng vàng đều có đốm sáng trắng bay ra, dung hợp vào nhau hình thành sương trắng chui vào bàn tế.

Vòng tròn thứ nhất trên bàn tế đột nhiên bắn ra ánh sáng màu trắng, theo sau ánh sáng phóng lên cao, hình thành quầng sáng hình nón trên mảnh dưới thô.

Trong ánh sáng hiện ra bốn tiểu thiên phú tinh linh.

Giống như lúc trước, mỗi tiểu thiên phú tỉnh linh đều là thân thể trong suốt, nhỏ cỡ ngón tay cái, hai tay ôm chân cuộn người lại ngủ say, trên người có đôi cánh trong suốt giống cánh chuồn chuồn.

Valhein quét mắt qua bốn tiểu thiên phú tỉnh linh, mặt không cảm xúc.

Một là nét chữ đẹp, có thể khiến chữ viết ra càng đẹp mắt.

Hai là tiếng đàn thánh thót, có thể cường hóa thiên phú diễn tấu loại đàn.

Ba là dáng vẻ thanh nhã, khiến ngoại hình của chính mình càng cân đối, tỷ lệ vóc dáng càng tốt, càng có sức hấp dẫn hơn.

Bốn là dáng người nhanh nhẹn, thứ duy nhất không phải thiên phú loại nghệ thuật mà là thiên phú chiến thể, tăng mạnh năng lực né tránh di chuyển và năng lực phản ứng trong phạm vi nhỏ.

Không có loại thiên phú trí lực hoặc ma pháp.

"Rất tốt, như vậy ta mới muốn thử nghiệm." Valhein dứt khoát cúi người nhặt hết tiền vàng khỏi bàn tế.

Ánh sáng trên bàn tế không biến mất, thiên phú tinh linh còn đó.

Valhein cẩn thận xem xét tiên vàng, tất cả đều mờ tối hơn lúc nãy.

Valhein lại so sánh, kết quả y như nhau, tuy rằng không rõ ràng, nhưng xác thực màu tối hơn đồng vàng không đặt trên bàn tế.

"Nói cách khác, bàn tế này giới hạn tế là một trăm vàng đại bàng, tương đương với một phần ba bất động sản của nhà ta. Hơn nữa nó như quỷ chết đói đầu thai, một khi hoàn thành hiến tế thì không cho trả hàng. Càng đáng giận là, vĩnh viễn không cho ta thiên phú mà ta muốn! Ta muốn loại trí nhớ, loại học tập, loại ma pháp thì liên tục hai lần đều không cót"

"Dù sao không có loại ta muốn, mạo hiểm thử thêm lần nữa xem sao."

Valhein hít sâu một hơi, đột nhiên rời khỏi phế tích không gian rồi nhanh chóng trở về.

Ánh sáng trên bàn tế và thiên phú tinh linh vẫn ở đó.

"Không biến mất, không tệ."

Valhein thầm nghĩ, ném kiếm ngắn ma pháp của Hag lên, không có cái gì phát sinh.

"Lần trước ban đầu dùng vàng đại bàng và kiếm ngắn ma pháp đều không thành công, về sau dùng vàng đại bàng có thể hiến tế là bởi vì về sau Kelton quyết định đưa tiền cho ta, quyền sở hữu và quyền sử dụng có sự thay đổi. Vậy thì"

Valhein đặt dao găm ma pháp mà Senit "đưa tặng" lên bàn tế.

Trên dao găm ma pháp dâng lên một đoàn sương trắng nhỏ chui vào bàn tế, sau đó vòng tròn thứ nhất càng sáng rực, ánh sáng hình nón trên bàn tế chói mắt hơn chút, trên bốn thiên phú tinh linh hàng thứ nhất xuất hiện bốn thiên phú tinh linh hàng thứ hai.

Một là thức tỉnh âm nhạc, đã gặp rồi.

Hai là bùng nổ linh cảm, thích hợp tất cả nghệ thuật.

Ba là phát giác sắc màu, thích hợp hội họa.

Chương 95: Ma lực dâng lên (2)

Chương 95: Ma lực dâng lên (2)

Ma lực dâng lên (2)

Cái cuối cùng là thể gió rít, tăng tốc độ chạy, tiến lên, ra tay của một người ở mức biên độ nhỏ, là thiên phú khá tốt cho chiến sĩ đánh nhau.

Valhein tức ngứa răng:

"Tính chống với ta tới cùng mài"

Ba lần hiến tế, hoặc là thiên phú nghệ thuật, hoặc là thiên phú thể chất chiến đấu.

"Vừa lúc, ta càng có cớ tiếp tục thí nghiệm! Thông thường, kết quả hiến tế sẽ tốt hơn tùy theo vật phẩm tăng thêm, nhưng cần thay đổi từ lượng đến chất. Hiện tại trên bàn tế tương đương với có vật tế hai trăm vàng đại bàng, cộng thêm nhẫn ma pháp, tổng giá trị lên đến một nghìn vàng đại bàng, nâng cao gấp mười lần, ta tin tưởng hẳn là có thể đạt được phần thưởng tốt hơn."

Valhein cắn răng một cái, đặt nhẫn ma pháp lên bàn tế.

Nhẫn ma pháp tỏa ra sương trắng dày đặc hơn tất cả vật phẩm khác, bị hút vào bàn tế.

Tiếp đó, vòng tròn thứ nhất rung nhẹ, ánh sáng trắng hình nón rút về, bao gồm tám thiên phú tinh linh.

Ánh sáng vòng tròn thứ nhất tối xuống, trở lại bình tĩnh.

Valhein mặt không đổi sắc, trái tim đập nhanh.

Đột nhiên, vòng sáng thứ hai sáng lên, càng sáng tỏ, ánh sáng hình nón càng lớn bắn lên trên, bên trong hiện ra bốn tiểu tinh linh.

Valhein hít sâu một hơi, nhìn quét bốn thiên phú tinh linh, theo sau không kiêm được nhếch môi cười lên.

"Thời tới rồi!"

Trong bốn thiên phú tinh linh có hai thiên phú tinh linh chiến sĩ, hai thiên phú tỉnh linh ma pháp, không có tỉnh linh nào vô dụng!

Một là tinh thông chiến kỹ, có thể khiến chiến kỹ càng thêm quen thuộc.

Hai là cổ tay linh hoạt, có thể nhanh nhẹn vung vũ khí.

Ba là thiên phú hệ hỏa: Thiêu đốt. Tăng mạnh uy lực cháy bỏng của tất cả ma pháp hệ hỏa.

Bốn là thiên phú ma pháp, ma lực dâng lên, tăng tốc độ lưu động của ma lực trong trận đồ ma pháp, tức là tăng tốc độ thi pháp.

Valhein cười toe toét, bởi vì thiên phú ma lực dâng lên là thiên phú chiến đấu cực kỳ hiếm thấy mà cường đại.

Thiên phú ma lực dâng lên có thể khiến tất cả thời gian thi pháp ma pháp giảm bớt một giây!

Điều này nghĩa là, bất cứ ma pháp nào có thể một giây thả ra, sau khi có được ma lực dâng lên thì sẽ phát ra trong tích tắc. Có khá nhiều ma pháp thời gian thi pháp chỉ cân một giây, dù đa số không có tính công kích.

Valhein hơi không dám tin tưởng, chớp chớp mắt, cẩn thận nhìn, mới xác định hôm nay thời tới cản không kịp.

Valhein nhìn chằm chằm "Thiêu đốt" và "ma lực dâng lên", gân như không đắn đo, xác định chọn cái thứ hai.

Thiêu đốt tuy rằng có thể tăng thêm uy lực của ma pháp hệ hỏa, nhưng chỉ về lượng, ma lực dâng lên thoạt nhìn cũng thay đổi về lượng, nhưng có thể phối hợp giảm bớt thời gian thi pháp hai giây "ma lực phun trào", có thể phát ra tất cả ma pháp Tập Sự, Hắc Thiết, Thanh Đồng đã nắm giữ thành thạo trong tích tắc.

Dù mạnh như Niedern cũng không thể lập tức phát ra bất cứ ma pháp Tập Sự.

Valhein sợ "ma lực dâng lên" sẽ biến mất, lập tức vươn tay đi bắt tiểu tinh linh kia.

Khoảnh khắc đầu ngón tay chạm vào thiên phú tinh linh này thì nó mở mắt ra, vỗ cánh hóa thành ánh sáng chui vào vào đầu ngón tay, Valhein cảm thấy trong tháp ma pháp của mình có thêm cái gì.

Ánh sáng từ bàn tế rút về, tất cả tinh linh thiên phú biến mất.

"Quá tốt!"

Valhein cơ hồ không thể kiềm nén cảm xúc hưng phấn, thật sự không ngờ rằng chính mình thế nhưng có thể đạt được thiên phú tinh linh hiếm hoi như ma lực dâng lên.

Trong thế giới ma pháp sư, tốc độ thi pháp không phải nhân tố duy nhất quyết định chiến đấu nhưng tuyệt đối là một trong các nhân tố quan trọng nhất.

Đối với ma pháp sư, một trăm thể chất Ma Ngưu cũng không bằng một ma lực dâng lên.

Valhein rất muốn đi ra ngoài thử hiệu quả của ma lực dâng lên, nhưng ngẫm lại còn dư hai trăm vàng đại bàng, hắn hít sâu một hơi, kiềm nén nỗi lòng kích động.

"Vê sau nếu có cơ hội phải cố gắng gom đủ một nghìn vàng đại bàng để tế tự. Nhưng tòa cao ốc đột ngột mọc lên, ta cũng cần một ít thiên phú cơ bản, nếu như có thể được thiên phú loại trí nhớ, loại học tập hoặc loại tinh lực sẽ khiến hiệu suất học tập của ta tăng lên trên diện rộng. Đồng thời, ta cũng thử nếu tế tự hết hai trăm vàng đại bàng thì sẽ xuất hiện hai hàng tám tỉnh linh, hay chỉ có một hàng bốn tinh linh."

Valhein không chút do dự đặt hai trăm vàng đại bàng lên bàn tế. Bàn tế hấp thu khói trắng từ vàng đại bàng, bắn ra ánh sáng trắng.

Chỉ xuất hiện một hàng tinh linh.

Valhein trong lòng hơi thất vọng, xem ra bàn tế không có trí thông minh nhân tạo quá cao, trên cơ bản làm theo thứ tự, trừ phi hình thành thay đổi về lượng.

Nhưng mà

Valhein nhìn chằm chằm bốn thiên phú tinh linh, trước mắt sáng rực, hai trăm vàng đại bàng tốt hơn một trăm vàng đại bàng.

Hai tinh linh đầu là thiên phú nghệ thuật bình thường.

Thứ ba là thiên phú thể chất chiến đấu dáng người danh nhẹn, lúc trước từng xuất hiện.

Thứ bốn cũng là thiên phú thể chất chiến đấu, nhưng tốt đến mức khiến Valhein khó tin.

Con Mắt Ma Ưng.

Trong tất cả thiên phú thể chất chiến đấu thì thiên phú này thích hợp với ma pháp sư nhất, không có cái thứ hai.

Chương 96: Con Mắt Ma Ưng

Chương 96: Con Mắt Ma Ưng

Con Mắt Ma Ưng

Đối với ma pháp sư, mặc kệ có thân thể mạnh cỡ nào, có tốc độ chạy nhanh đến mấy cũng không bằng Con Mắt Ma Ưng.

"Sao hôm nay hên thế? Bàn tay này đỏ đến tím bầm luôn!"

Valhein sợ xuất hiện ngoài ý muốn, vươn tay chộp lấy thiên phú tinh linh Con Mắt Ma Ưng.

Tinh linh nho nhỏ mở mắt ra, chạm vào đầu ngón tay của Valhein, biến mất không thấy.

Sau khi Valhein có được thiên phú tinh linh Con Mắt Ma Ưng thì ba tinh linh khác và ánh sáng bàn tế lập tức co rút, biến mất.

Mọi thứ đã hiến tế xong.

Valhein lập tức ra khỏi không gian phế tích, lập tức minh tưởng, đi vào tháp ma pháp.

Valhein nhìn hướng vách tường, chợt thấy trên hai mặt tường mới tăng thêm hai ổ chim, trong mỗi ổ chim có một con thiên phú tinh linh ngủ say.

Thể chất Ma Ngưu, Con Mắt Ma Ưng và ma lực dâng lên.

"Khó tin, khó tin!"

Valhein không cách nào che giấu trong lòng siêu kích động, bởi

vì hai thiên phú sau quá hữu dụng.

Ma pháp sư đến hậu kỳ có thể dựa vào ma pháp không ngừng cường hóa mắt của mình, nhưng tốc độ rất chậm. Cũng có thể sử dụng ma pháp trong thời gian ngắn tăng cường ánh mắt, nhưng cân trước tiên thi pháp, không thể luôn tồn tại.

Con Mắt Ma Ưng thì khác, có thể khiến ma pháp sư có được thị lực gần với chiến sĩ, dù nhìn xa hay nhìn gần, dù là thị giác động hoặc trạng thái tính đều sẽ đặc biệt cường đại.

Valhein tin tưởng, một khi có được Con Mắt Ma Ưng, phối hợp với ma lực dâng lên thì ngày mai chính mình đã có thể dùng dây ma pháp trói con Băng Lang kia.

Valhein vốn định trực tiếp thử nghiệm lực lượng của Con Mắt Ma Ưng, nhưng cảm giác có dòng khí nóng dâng lên đôi mắt, ý thức được ánh mắt đang biến hóa, hắn lập tức minh tưởng.

Sau khi đi vào trạng thái minh tưởng, Con Mắt Ma Ưng cường hóa đột nhiên tăng nhanh, giống như bị ánh sáng Thần giới ảnh hưởng, mười mấy phút ngắn ngủi đã phóng hết lực lượng ra.

Minh tưởng xong, Valhein hào hứng ra khỏi phòng, đánh giá trong sân, trên mặt hiện ra vẻ vui thích. Hiện tại đã là buổi tối, nhưng ở trong mắt Valhein thì cái sân trước mắt càng giống như ba, bốn giờ chiều, tia sáng không quá sáng tỏ nhưng vẫn giống như ban ngày.

Thì ra Con Mắt Ma Ưng còn có năng lực nhìn ban đêm cực mạnh.

Valhein nhìn xuống đất, rìa hạt cát vụn dưới đất và chỗ sắc bén hiện ra rõ rệt, đây là trước kia hoàn toàn không làm được.

Valhein lại ngước lên nhìn trời, nhìn về hướng trăng sáng, ngạc nhiên phát hiện thế nhưng có thể nhìn thấy hình núi vòng

cung trên mặt trăng.

“Quá mạnhI"

Valhein trong lòng tràn ngập kinh thán.

Valhein nhìn sân, đột nhiên vươn tay chỉ cái cột.

"lckennyt

Chỉ 1. 5 giây sau, dây quỷ bò bay ra trói cây cột.

Valhein lại liên tục nhiều lần sử dụng dây quỷ bò, cảm giác hoàn toàn khác với lúc trước.

"Tuyệt lắm!"

Valhein phát hiện ma pháp càng lúc càng thú vị.

"Nhưng tại sao thiên phú tinh linh giá trị trên vạn mà ta chỉ cần mấy trăm vàng đại bàng là đổi được?"

Valhein rơi vào trâm tư, qua thật lâu, miễn cưỡng tìm được một đáp án coi như hợp lý.

"Có lẽ vì không có người trung gian kiếm giá chênh lệch."

Cảm thụ được niềm vui trưởng thành, Valhein về phòng học tập, quyết định chăm chỉ học tập một tháng, sau đó nhất định phải nghĩ biện pháp kiếm thật nhiều tiền.

Trong thành quý tộc, gia tộc Trausse.

Trong sảnh trưng bày, hai thiếu niên một trước một sau, từ từ đi tới trước.

Sảnh trưng bày của gia tộc Trausse là hình chữ nhật hẹp dài, mặt đất trải thảm đỏ, trang sức trong sảnh chủ yếu lấy màu bạc

sáng tỏ, màu vàng phú quý làm chủ đạo, dưới ánh đèn ma pháp dày đặc chiếu rọi xuống càng có vẻ xa hoa lộng lẫy.

Dưới vách tường phía bắc, mỗi cách hai thước đặt một pho tượng đứng, vách tường phía sau mấy pho tượng mới nhất còn có tranh vẽ ma pháp giống y như thật, giống hệt người thật.

Hai người đi từ chỗ pho tượng mới nhất đến trước pho tượng cổ xưa nhất.

Pho tượng cổ xưa nhất cũng cao lớn nhất, cao cỡ hai thước, vì thêm vào ma pháp nên pho tượng màu trắng trông không cũ kỹ, bê mặt ngược lại tỏa ánh sáng lấp lánh, pho tượng bình thường không được như vậy. Người đứng trên pho tượng cầm mâu, râu xôm tóc rối, nghênh ngang. Rõ ràng là vật chết, nhưng khi đến gần thì cảm thụ được sức ép che trời lấp đất.

Sau khi tới gân, hai thiếu niên đều bản năng hạ mình vái chào, sức ép từ pho tượng mới đột nhiên thu lại.

"Trong vệ thành ở Athens, trong đền thờ Delphi, mỗi bên đều có một pho tượng giống y hệt." Andrey nhìn pho tượng tổ tiên Trausse, trong mắt tràn ngập vô cùng kính ý.

Trên người Andrey vẫn mang ma pháp khí nhiều vô số kể.

Carlos thốt ra lời khen thật lòng:

"Cái tên Anh Hùng Trausse là ánh sáng chiếu Hy Lạp mãi mãi. Tổ tiên nhà ta chỉ là Thánh Vực, vô cùng kính ngưỡng Trausse đại nhân."

Andrey kiêu ngạo mà ngửa đầu, nhìn chằm chằm vào đôi mắt của pho tượng tổ tiên, cất cao giọng nói: "Tương lai, ta chẳng những muốn để lại pho tượng tại đây, để lại pho tượng ở vệ thành Athens, thậm chí phải để lại pho tượng trong đền thờ Delphil"

Anh Hùng và người có công lớn mới được vào đền thờ Delphi.

Đáy mắt Carlos lóe tia sáng hụt hãng, nói: "Ta tin tưởng ngài nhất định có thể làm được."

Andrey mỉm cười vỗ vai Carlos:

"Ta tin tưởng ngươi cũng có thể."

Carlos lắc đầu, cười gượng nói:

"Xin đừng đùa."

Chương 97: Mất ngủ

Chương 97: Mất ngủ

Mất ngủ

Sắc mặt Andrey bình thường, tia sáng trong mắt vụt tắt:

"Ngươi thấy hội thi đấu quy mô nhỏ hôm nay thế nào?"

Carlos vội nói: "Đó là một trận thi đấu không công bằng, Valhein sử dụng quỷ kế, nếu không thì hắn không thể nào thắng được ngài."

Andrey nâng tay sờ phần trán bên trái, rõ ràng đã được chữa trị nhưng vẫn đau âm ỉ, nhớ lại trượng ma pháp bay qua, nhớ lại chính mình té ngã ở trước mặt nhiều người, nhớ lại trong khi hôn mê thăng cấp Hắc Thiết, trán càng lúc càng đau, đau đến trái tim, đau đến toàn thân, đau đến linh hồn.

Trong giọng nói của Andrey tràn ngập tiếc nuối:

"Ta cho rằng, sau khi trở thành ma pháp sư sẽ không còn ai dám nhục nhã ta như vậy."

Carlos nói:

"Đây chỉ là một chuyện ngoài ý muốn, ta tin tưởng ngài nhất định có thể chiến thắng hắn."

Andrey nói:

"Ta cũng tin tưởng. Nhưng mà, ta đã thăng cấp ma pháp sư Hắc Thiết, đã mất cơ hội đấu với hắn."

Carlos nói:

"Không lâu sau sẽ có cuộc thi Hắc Thiết, ngài chắc chắn sẽ gặp hắn. Sau đó tới trận đấu thành bang, ngài cũng rất có thể sẽ gặp gỡ hắn."

Andrey dùng ánh mắt màu xanh xám nhìn thẳng Carlos, chậm rãi nói: "Ta không đợi kịp, vậy phải làm thế nào?"

"Cái này"

Trái tim Carlos đập nhanh, trán toát mồ hôi lạnh, rốt cuộc hiểu ra mục đích bị gọi đến đây hôm nay, loại chuyện này rất thường thấy trong quý tộc, nhưng không ngờ sẽ đến lượt chính mình.

Hơn nữa, Andrey không phải đang hỏi ý của Carlos.

Andrey võ vai Carlos giống như vỗ cún con, lại lần nữa nhìn pho tượng tổ tiên, chậm rãi nói: "Hôm nay nghe phụ thân nói, hàng hóa của nhà chúng ta về sau có lẽ sẽ đổi đội tàu vận chuyển khác."

Carlos trợn to mắt. Đội tàu của nhà Carlos là nguồn kiếm tiền duy nhất trong gia tộc, những sản nghiệp khác cơ bản thua lỗ. Cơ hồ tất cả quý tộc đều nhận định, không đầy ba năm, nhà Carlos không thể nào giữ cuộc sống trong khu quý tộc nữa, sẽ dời sang khu công dân, hoàn toàn thành quý tộc xuống dốc.

Nếu gia tộc Trausse đổi đội tàu, thời gian nhà Carlos thành quý tộc xuống dốc ít nhất sẽ đến sớm hơn hai năm.

"Nhưng, ta cũng có thể nói với phụ thân, ta và Carlos là bạn, ta hy vọng nhà chúng ta chẳng những tiếp tục dùng đội tàu của nhà bọn họ, còn mua hàng hóa của xưởng nhà bọn họ."

Andrey lại vỗ vai Carlos, trong mắt màu xanh xám lóe tia khoái ý, chậm rãi nói: "Ngươi biết, từ khi anh cả xui xẻ của ta chết đi, từ khi ta bị phát hiện có thiên phú ma pháp thì cha đặc biệt yêu

thương ta. Ngươi xem, mang một đống ma pháp khí thế này ta cũng không thích, là cha cứ bắt buộc ta phải mang."

Carlos cúi đầu, khom thắt lưng, bị ma pháp khí trên người Andrey làm hoa mắt.

Carlos vội nói:

"Ngài là một người lương thiện may mắn."

Andrey mỉm cười nói:

"Nhưng chiều hôm nay ta cực kỳ không may mắn, cực kỳ vô cùng không may mắn."

Carlos cúi đầu, không biết nên đáp lại như thế nào.

Andrey không vui nhìn thoáng qua Carlos, khẽ hừ một tiếng, nói: "Ta không có thời gian nói nhảm nhiều. Giải quyết Valhein, khiến tiếng xấu của hắn truyền khắp Học viện Plato, khiến tiếng thối của hắn truyền khắp thành Athens, ngươi chẳng những có thể bảo vệ gia tộc của mình, thậm chí có cơ hội trở thành bạn thân của một ma pháp sư Anh Hùng!"

"Nhưng mà”

Andrey nói:

"Ta chỉ cho ngươi thời gian hai tháng."

Carlos vội nói:

"Andrey, thời gian này quá ngắn, ta thật sự không làm được. Thời gian ngắn ngủi như vậy thì ta chỉ có thể dùng biện pháp cũ của quý tộc, tìm một số điều xấu xa vu oán hắn."

"Thằng nhóc mười sáu tuổi tìm gái điếm hả? Ngươi nghĩ người trong toàn Athens đều là tên ngốc sao? Học viện Plato sẽ vì chuyện

này mà đuổi hắn sao? Hắn là cái gì? Hắn là ma pháp sư! Ta muốn hắn cõng tiếng xấu của ma pháp sư, ta muốn chặt đứt con đường ma pháp của hắn! Ta muốn khiến hắn có một ngày quỳ dưới chân pho tượng của ta trong đền thờ Delphi mà khóc rống!" Giọng của Andrey dần nâng cao. "Ta thật sự không làm được." Carlos vô cùng thống khổ.

Andrey mỉm cười nhìn Carlos, nói: "Ta rất tò mò, ngươi tại sao không có lựa chọn Học viện Quý Tộc, mà là trực tiếp đi Học viện Plato. Ngươi, hoặc là gia tộc các ngươi sợ cái gì trong Học viện Quý Tộc? Hoặc sợ ai?"

Carlos cực kỳ kinh hoàng, khó tin nhìn Andrey, trong mắt lóe tia sáng hoảng sợ.

Andrey cười nói:

"Ngươi yên tâm, chúng ta mới là quý tộc, vị kia chỉ là ma pháp sư Thánh Vực, sao ta có thể giúp đỡ người ngoài? Cho nên, ngươi cũng sẽ giúp ta, đúng không?"

Cổ họng Carlos khô khốc, vô cùng khó khăn nuốt nước miếng, gật đầu, nói: "Đúng."

Andrey giơ hai ngón tay:

"Như vậy mới là quý tộc ưu tú. Giúp ta một lần, ta nói cho ngươi biết là ai tiết lộ tin tức, khiến gia tộc các ngươi cắt đứt tai họa về sau mãi mãi. Hai tháng."

"Người yên tâm! Hai tháng!" Carlos cắn chặt răng, siết chặt nắm tay, trán nổi gân xanh."

Andrey nói:

"Thê đi, vĩnh viễn không thể nói là ta kêu ngươi làm."

"Được"

Thành Athens buổi tối rất yên lặng.

Valhein mất ngủ.

Bởi vì hôm nay phát sinh quá nhiều chuyện, cộng thêm được hai thiên phú ma pháp cực kỳ hiếm hoi, đại não hưng phấn quá độ.

Valhein thử các loại biện pháp, thậm chí nhiều lần minh tưởng nhưng vẫn không thể bình tĩnh lại, thế là lựa chọn làm một việc mệt não.

Học trận đồ ma pháp.

Chương 98: Mất ngủ (2)

Chương 98: Mất ngủ (2)

Mất ngủ (2)

Vì vậy, Valhein gửi một phong tin nhắn ma pháp cho Niedern, muốn học trận đồ ma pháp cấp Tập Sự.

Kết quả Niedern chẳng những gửi cấp Tập Sự, còn gửi luôn trận đồ ma pháp cấp Hắc Thiết, còn có nguyên bộ thần chú và giảng giải tỉ mỉ. Điều này chứng minh vì tránh cho học sinh đi ra ngoài, hoặc gặp tình huống đặc biệt phải thăng cấp nên không thể học được trận đồ ma pháp, Học viện Plato sẽ trước tiên gửi trận đồ ma pháp cấp bậc tiếp theo cho học sinh luôn.

Valhein tò mò nhìn thoáng qua trận đồ ma pháp Hắc Thiết, mức độ phức tạp ít nhất gấp hai lân cấp Tập Sự.

Sau đó Niedern gửi một tin nhắn ma pháp tràn ngập quan tâm, không kiến nghị Valhein học trận đồ ma pháp mới khi ở trong nhà, bởi vì điêu khắc trận đồ ma pháp cần thời gian khá dài, một khi bị người quấy rầy sẽ dẫn đến tinh thần bất ổn, thậm chí sẽ ảnh hưởng sử dụng pháp thuật này, kiến nghị Valhein đi nơi minh tưởng trong Học viện Plato.

Valhein cảm ơn thầy Niedern, tiếp đó nhắc nhở hắn đừng quên chuyện huân chương Hắc Thiết, rồi cầm lấy sách ma pháp đi Học viện Plato.

Một đường đạp sao lướt trăng, Valhein càng hưng phấn, bởi vì có thể học được trận đồ ma pháp mới.

Đến Học viện Plato, Valhein ngây ra một lúc.

Trong Học viện Plato, đèn ma pháp chiếu sáng khắp nơi, toàn bộ học viện tựa như quốc gia trong cổ tích, đẹp tuyệt vời.

Nhưng, suối phun Hải Ma dưới ánh đèn chiếu rọi trông càng thêm âm u.

Valhein nhìn đồng hồ ma pháp bên trên đại điện Plato, đã qua không giờ sáng.

Valhein bước chậm trong học viện rợp bóng cây, nghe côn trùng kêu vang chim hót, hắn cảm thấy bình tĩnh chưa từng có, nhưng bắt đầu buồn ngủ rồi.

Valhein không kiềm được mỉm cười, nơi này quả nhiên có sức mạnh làm yên ổn tâm linh.

Đi một lúc, đi qua sân đấu, nơi đó thế nhưng truyền đến tiếng đá bao cát ma pháp binh bốp.

Valhein theo tiếng nhìn lại, khó tin nhìn người đàn ông chỉ mặc quân cộc, toàn thân ướt đẫm mồ hôi.

Người đàn ông kia tóc rất ngắn, dường như không có tóc chỉ có lông tơ. Thân thể bị mồ hôi phủ lên phản chiếu ánh sáng màu đồng cổ, lóe sáng dưới trời sao.

Cơ bắp toàn thân như được nhà điêu khắc vĩ đại điêu khắc ra, tràn ngập sức mạnh, khi nhích người thì cơ bắp rung rung, dưới làn da như có những con thỏ nhỏ nhảy nhót.

Bóng dáng kia quá quen thuộc, trông như con gấu to đứng thẳng.

Là người đàn ông luôn ngồi phía bên trái Valhein.

Nhìn bóng lưng của Hoth, trong lòng Valhein có nhiêu cảm

khái.

Thì ra người này tuy khờ khao, tuy rằng bị người cười nhạo ngốc, tuy rằng minh tưởng là ngủ gục ngay, nhưng mà, hắn vẫn không buông bỏ.

"Chào!" Valhein bình ổn cảm xúc, xông lên chào Hoth.

Hoth sửng sốt quay đầu, dùng cổ tay lau mồ hôi trán.

Nhìn thấy là Valhein, Hoth nở nụ cười chất phác, hàm răng trắng tựa như trăng non buổi tối.

Hoth thở hổn hển:

"Sao ngươi đến đây?"

Valhein đáp:

"Ngủ không được, về trường học để học trận đồ ma pháp."

Hoth giơ tay trái lộ ra vòng tay đồng hồ báo thức, nói:

"Ta còn khoảng mười phút, chúng ta vừa đánh vừa trò chuyện đi."

Nói xong, Hoth tiếp tục đánh bao cát ma pháp, nói:

"Vê sau tu luyện ma pháp cố gắng hết sức học ở trường, bạn học của ta đều không muốn tu luyện trong nhà, sợ bị quấy rầy."

Valhein đi tới, nói:

"Thầy Niedern cũng nói như vậy, cho nên ta đến đây. Ngươi À, ta nhớ rồi, mấy năm nay ngươi luôn ở trường học."

"Đúng." Hoth liên tục vòng quanh và đấm bao cát.

Ánh mắt của Valhein giống như ngôi sao bị mây đen che lấp,

vụt tắt tia sáng.

Hoth có cha mẹ, ba người anh, nhưng bây giờ chỉ còn một mình.

Valhein rất hiểu Hoth.

Hiện tại, Valhein cũng cảm thấy Học viện Plato thoải mái hơn trong nhà.

Valhein hỏi: "Ngươi cũng ngủ không yên?"

Hoth đáp: "Không, ta luyện đến một giờ rồi ngủ."

Valhein đột nhiên ngẩn ra, nghĩ đến một khả năng rùng rợn, buột miệng hỏi:

"Đừng nói là mỗi ngày ngươi đều luyện đến một giờ khuya nhé?"

"Không thể nào, ha ha." Hoth cười nói.

Valhein thở ra.

"Mười ngày thì chỉ có chín ngày là ta luyện đến một giờ sáng, còn lại một ngày nghỉ ngơi, chỉ luyện tập đến mười một giờ, nếu không thì thân thể không chịu nổi." Hoth nói.

Valhein im lặng không nói.

Valhein nói:

"Ngươi đã cố gắng đến mức độ khiến chính mình sởn gai ốc."

"Vậy sao? Ha ha." Hoth cười tủm tỉm tiếp tục vung nắm tay, càng thêm vui vẻ.

Valhein yên lặng nhìn Hoth, xem một lúc thì bảo:

"Ngươi tiếp tục cố gắng, ta học xong trận đồ ma pháp sẽ tìm một chỗ ngủ một giấc."

Hoth nói:

"Được, nếu ngươi không có chỗ ngủ thì đi chỗ của ta. À, sáng mai đừng quên giảng bài cho ta."

"Không có vấn đề!"

Valhein giơ tay, đi hướng chỗ minh tưởng.

"Thật sự không ngờ rằng Hoth cố gắng đến vậy."

Valhein thâm thở dài, Hoth đã cố gắng như vậy, nhưng vẫn không cách nào trở thành chiến sĩ Tập Sự.

"Có cơ hội sẽ dạy hắn minh tưởng, thử tất cả phương pháp minh tưởng, nhất định sẽ có phương pháp thích hợp với hắn."

Valhein đến chỗ minh tưởng, phát hiện nơi này thế nhưng còn có người khác, có giáo viên, cũng có học sinh lớp cao.

Vì vậy Valhein lặng lẽ lĩnh vòng tay đồng hồ báo thức, giở sách ma pháp ra, bắt đầu luyện tập vẽ trận đồ ma pháp.

Chọn lựa hàng đầu là trận đồ ma pháp thuật phong nhẫn.

Bởi vì có tài mỹ thuật, Valhein thành công ngay trong lần đầu, tuy rằng không đủ hoàn mỹ, nhưng mới bắt đầu học ma pháp mà hoàn thành được thì giỏi hơn hoàn mỹ.

Chương 99: Đóng băng

Chương 99: Đóng băng

Đóng băng

Vẽ một lần xong Valhein có chút không vừa ý, vẽ thêm lần nữa mới cảm thấy tạm được.

Nhưng mà, Valhein vẫn không muốn ngủ.

Suy nghĩ một hồi, hắn cắn răng một cái, lật ra trận đồ ma pháp Hắc Thiết.

Thuật cường quang, tiếng nổ lớn, ảo tưởng kinh dị, thuật trâm mặc, rút ra thể lực, bàn tay ma pháp, triệu hoán người hầu Tập Sự, thuật hỏa cầu hơn hai mươi trận đồ ma pháp.

Valhein xem sơ, phát hiện không cái nào đơn giản, thâm nghĩ dù sao cũng nhàn rỗi, ma pháp Hắc Thiết tất nhiên khó nắm giữ hơn ma pháp Tập Sự, trước tiên chọn vài loại phương hướng chủ công, tránh cho về sau đến lúc cần thì luống cuống tay chân không biết nên chọn thế nào.

Cũng có thể trước tiên vẽ nhiều ma pháp trận, bảo chứng về sau khi dùng thì uy lực càng lớn.

"Thuật hỏa cầu là ưu tiên hàng đầu, đây là pháp thuật Hắc Thiết uy lực lớn nhất, cự ly xa, phạm vi lớn, tốc độ nhanh, tính thực dụng rộng, dưới Truyền Kỳ đều có thể dùng, thậm chí đến giai đoạn Truyền Kỳ cũng có thể phát huy tác dụng nhất định."

"Triệu hoán người hầu Tập Sự là quan trọng hàng đầu, có người hầu cường đại thì có thể phòng ngừa chiến sĩ xung phong."

"Bàn tay ma pháp được gọi là pháp thuật có tần suất sử dụng cao nhất, có thể lấy vật phẩm từ xa, vòng qua đối phương, tác dụng rất lớn. Mấu chốt là luyện đến cực hạn chỉ cần thời gian thi pháp một giây, phối hợp ma lực dâng lên của ta thì có thể lập tức phát ra, giá trị CỰC cao."

"Ma lực hộ giáp không cần nói, cần thiết để phòng hộ pháp thuật."

"Chuông canh gác cũng cần học tập, đây là thân kỹ khi dã ngoại, là ma pháp giữ mạng thật sự."

Valhein dào dạt hứng thú lựa chọn năm pháp thuật Hắc Thiết cần học, tiếp đó bắt đầu vẽ trận đồ ma pháp thuật hỏa cầu.

Trận đồ ma pháp Hắc Thiết quả nhiên phi thường khó khăn, tuy Valhein có tài mỹ thuật, nhưng không hiểu sâu về ma pháp, càng lúc càng khó vẽ, còn chưa vẽ xong thuật hỏa cầu đã rất buồn ngủ, nằm ở nơi minh tưởng ngủ say như chết.

Một tấm thảm từ từ bay tới, nâng lên Valhein, nhẹ nhàng cuốn lấy, khiến hắn ngủ càng thoải mái.

Một thanh niên tóc đen lặng lẽ đi tới, nhìn sách ma pháp để mở dưới đất, nhìn chăm chú trận đồ ma pháp thuật hỏa cầu một lúc rồi đóng sách lại, xoay người rời đi.

Sáu giờ sáng, vòng tay đồng hồ báo thức rung.

Valhein cảm giác không đúng, không giống khi ở nhà, bỗng nhiên mở mắt ra, phát hiện ở nơi xa lạ, đầu óc trống rỗng chốc lát, nhưng rất nhanh nhớ lại chuyện tối hôm qua, trong đầu hiện ra trận đồ ma pháp phức tạp và thân thể đẫm mồ hôi của Hoth.

Valhein vội lắc đâu nguầy nguậy, ném hình ảnh không nên nhớ ra khỏi đầu óc.

Valhein đầu tiên là minh tưởng sáng sớm suốt mười phút, sau đó tìm giáo viên trong nơi minh tưởng, hỏi thăm xong cố nén đau lòng móc từ bên hông ra hai vàng đại bàng đưa qua.

Một đồng vàng thế chấp, một đồng khác là phí sử dụng trong một tháng.

Chỉ có học sinh được Học viện Plato tuyển chọn mới có tư cách miễn phí sử dụng vòng tay đồng hồ báo thức, mấy người khác nhất định phải trả phí.

Valhein đã có tri thức ma pháp cơ bản, thấy thứ này thì bĩu môi, ma pháp sư Thanh Đồng có thể chế tạo, kết cấu đơn giản, dụng cụ ma pháp điển hình, rót chút tinh ngân vào bề mặt sắt thép bình thường, giá thành không nhiều hơn năm vàng đại bàng.

Thứ đồng nát này mà bán năm mươi vàng đại bàng cho bên ngoài.

Valhein đơn giản rửa mặt súc miệng, đi đến nhà ăn, phát hiện chính mình cũng có thể ăn bữa sáng nhưng phải trả tiền, có thể ký sổ, hắn chọn ký sổ, chờ về sau thanh toán một lúc luôn.

"Giáo viên của Plato không phải con người, giá đồ vật của Plato quá đen, xem ra ta phải nghĩ biện pháp nhanh chóng kiếm tiên! Nhưng giờ đợi vượt qua một tháng này đã, chuyên chú rất trọng yếu, tuyệt đối không thể phân tâm, quyết nghìn vạn không thể bị bên ngoài dụ hoặc! Chuyên chú và kiên trì là cực kỳ quan trọng.

Valhein không ngừng chỉnh lý nội tâm.

Về phòng học, sáng sớm ít người, nhưng trong lòng Valhein hơi tuyệt vọng.

Lake, Hoth, Paloma và Rollon vẫn như ngày hôm qua, đã ngồi học rồi.

Hôm nay hắn đến sớm hơn ngày hôm qua mười lăm phút mà tại sao bọn họ vẫn đến sớm như vậy?

Bốn người không cần ngủ, không cần đi đường sao? Mỗi ngày dịch chuyển tức thời thoáng hiện đến phòng học?

"Ngươi thật sự đã thay đổi." Lake sâu thẳm nhìn Valhein rồi tiếp tục cúi đầu học tập.

Paloma dường như vô tình ngẩng đầu nhìn về hướng Valhein.

Valhein vừa lúc chạm vào ánh mắt của Paloma, giống như cảm giác lần đầu tiên gặp nhau, khiến người chỉ muốn chìm vào trong đôi mắt hồ nước xanh ướt nước của nàng để bơi lội.

Nhưng, ý tưởng này vừa xuất hiện, biểu cảm và ánh mắt lạnh băng của Paloma khiến Valhein ý thức được, nếu thật sự nhảy xuống thì khoảnh khắc đó, trong hồ sẽ đóng lớp băng dày, tiếp đó chính mình bị rơi mặt mũi bầm dập, đầu rơi máu chảy.

Valhein nhẹ gật biểu thị lễ tiết, nhưng ánh mắt của Paloma đơn thuần nhìn thoáng qua rồi cúi đầu học tập, không tỏ vẻ gì.

Nhưng, Valhein cảm thấy ánh mắt của Rollon hơi lạ.

Rollon nháy mắt với Valhein, ra hiệu ra khỏi phòng học, sau đó Rollon đứng lên đi ra ngoài.

Valhein lập tức xoay người, từ từ đi trong hành lang.

Chốc lát sau, Rollon tay trái kiếm, tay phải câm mâu đuổi theo Valhein, nhỏ giọng nói: "Ngươi gần đây quá nổi bật, nên đè lại."

Chương 100: Nên đè lại

Chương 100: Nên đè lại

Nên đè lại

Rollon nói xong bước nhanh rời đi, dường như bận làm việc khác.

Valhein dường như không nghe thấy, vừa đi vừa suy nghĩ.

"Xem ra Rollon biết điêu gì, nhưng không nhiều, cho nên chỉ có thể nhắc nhở ta bấy nhiêu. Nếu Hutton ra tay, không đáng giá hắn nhắc nhở. Nếu như là Lawens ra tay, Kelton chắc chắn sẽ lập tức thông báo cho ta. Như vậy, vừa có tiếp xúc với Rollon vừa có mâu thuẫn với ta chỉ có thể là đám quý tộc này."

"Hôm qua trước khi thi đấu ta đã dự đoán được loại kết quả này, cho nên ta cố ý biểu hiện thân thiện, không bày ra quá nhiều địch ý. Nhưng, cho dù đắc tội quý tộc, ta cũng không hối hận. Không có ngày hôm qua đắc tội quý tộc thì đã không có ma lực dâng lên và Con Mắt Ma Ưng, và quan trọng nhất là được tầng lớp trên học viện chú ý. So với hai thu hoạch lớn đó thì đắc tội quý tộc có đáng gì?"

"Nhưng, các quý tộc luôn tay đen bụng ác, từ xưa đến nay không thay đổi, nhất định phải cẩn thận. Ta hiện tại hẳn là bị các bậc thầy của Học viện Plato hơi chú ý, đám quý tộc sẽ không dùng thủ đoạn quá trực tiếp, cho nên ta chỉ cần cẩn thận một chút sẽ không xảy ra chuyện lớn, cùng lắm hơi chịu thiệt. Đợi tìm được cơ hội sẽ đòi lại cả vốn lẫn lãi, kèm theo chiến lợi phẩm."

"Ài, người bình thường chúng ta dù lấy được tương lai gì thì

đều phải đối mặt nguy hiểm không ngờ tới. Vì bảo hộ chính mình, vì bảo hộ thành tựu, chúng ta chỉ có thể sử dụng một ít thủ đoạn, điều này ngược lại sẽ bị người khác cho rằng cực đoan, cố chấp. Đám quý tộc từ nhỏ đã không gặp trở ngại gì, bọn họ có thể điều động lực lượng vượt xa chúng ta, dù có tính phá hoại hơn xa chúng ta, bởi vì không có người biết nên được tâng bốc."

"Nghĩ như vậy hơi bi quan, ngẫm lại hướng khác. Đúng là bởi vì người thường chúng ta gặp nhiều kích thích, nhận lại nhiều, cho nên chúng ta mới sẽ không chết lặng, mới nhạy bén phát hiện thay đổi của thế giới này, mới càng dễ theo dòng chảy thời đại, không ngừng trưởng thành, không ngừng tiến bộ! Hết thảy ngoại lực đều đang thúc đẩy ta tiến bộ! Tiếp đó đập chết hết đám quý tộc hại ta!"

Valhein mỉm cười, xoay người về phòng học.

Hoth cầm sách ma pháp, đôi mắt trông mong nhìn Valhein.

Hai người lần này trực tiếp rời đi phòng học, đi trên mặt cỏ trống trải ngoài phòng học, vừa đi vừa học.

So với ngày hôm qua thì Valhein tăng thêm hai phân đoạn, một phân đoạn là mỗi khi Valhein nói xong một điểm tri thức thì Hoth nhất định sẽ hỏi một câu. Phân đoạn thứ hai là Valhein đưa ra một câu hỏi, khiến Hoth trả lời lại, nếu trong thời gian ngắn Hoth không thể trả lời thì sẽ làm thành bài tập, dùng tin nhắn ma pháp đáp lại trước ngày mai.

Hoth rất thích phân đoạn mới, Valhein cũng thích, bởi vì bắt Hoth nêu câu hỏi có thể khiến hắn suy nghĩ, mà chính mình bị hỏi cũng sẽ phát hiện điểm mù của riêng mình.

Valhein đặt câu hỏi, có thể từ góc độ cao hơn, đầy đủ hơn xem xét điểm tri thức, tác dụng cũng cực kỳ lớn.

Đây là một loại phương thức học chậm, trong thời gian dài

hiệu suất rất thấp, nhưng giá trị cực cao.

Tiếng chuông vào học vang lên, hai người vê phòng học.

Đa số bạn học ánh mắt hơi mâu thuẫn nhìn về hướng hai người, tin tưởng bọn họ? Nhưng thành tích học kỳ trước của hai người quá kém, không tin họ? Nhưng ngày hôm qua Valhein sáng chói trên sân đấu, như một người khác.

Chỉ có số ít người vẫn kiên trì cho rằng hai người uổng phí sức lực.

Valhein vừa ngồi xuống, đột nhiên có người võ nhẹ vai hắn, nhìn lại thì thấy .Jimmy.

Jimmy cười tủm tỉm nói:

"Valhein, ngươi chơi vậy không đẹp, hôm qua khoe tài chấn động toàn trường, chắc chắn có phương pháp đặc biệt lợi hại, ngươi không thể chỉ dạy một mình Hoth, cũng dạy ta nữa."

Valhein cười nói: "Hai chúng ta chỉ là học tập lẫn nhau, giao lưu và chia sẻ với nhau, không có chuyện ai dạy cho ai.'

Jimmy hỏi:

"Vậy hả? Thế ta có thể giao lưu với các ngươi không? Ta không có quá nhiều thời gian, phỏng chừng một ngày giao lưu một, hai lần thôi."

Valhein nói:

"Không có vấn đề, ta luôn cho rằng, giao lưu với nhau có thể xúc tiến tất cả mọi người trưởng thành, trong khi giao lưu nói càng nhiều, thu hoạch càng lớn."

Jimmy hỏi:

"Được! Vậy sau khi xong buổi tối tự học, chúng ta cùng nhau học tập được chứ?"

Valhein cười nói:

"Tốt."

Lake, Albert, Rollon ở một bên nhìn .Jimmy, ra chiều đăm chiêu.

Albert nhỏ giọng lẩm bẩm: "Ha ha, bắt đầu vuốt mông ngựa."

Jimmy dường như hoàn toàn không nghe thấy, ngồi trở lại cạnh Rollon, giở sách ma pháp ra.

Hoth nói nhỏ: "Rõ ràng là ngươi dạy ta."

Valhein cười cười, không có biện giải.

Ở trong lòng hắn không có từ 'dạy', chỉ có học tập giao lưu.

Dạy là một loại phương thức, học tập mới là mục đích thật sự, trưởng thành mới là nhu câu của chính mình.

Thời gian trôi qua từng ngày, ảnh hưởng từ thi đấu cũng dần tiêu tan.

Valhein đi vào thời kỳ học tập bình ổn, mỗi ngày cơ hồ phải đến không giờ sáng mới ngủ, sáu giờ rời khỏi giường, minh tưởng mười phút, xem sơ bút ký ngày hôm qua sau đó đi hoặc chạy bộ đến học viện.

Sáng sớm hoặc là chính mình học tập, hoặc là sử dụng kỹ thuật Feynman, cùng Hoth học tập.

Valhein nghiêm túc nghe đa số tiết học, giữa trưa cố định minh tưởng, ăn cơm học tập, buổi chiều tiếp tục lên lớp.

Chương 101: Một tháng

Chương 101: Một tháng

Một tháng

Tiết cuối cùng tự học thì hoặc là học môn quan trọng, hoặc làm bài tập, hoặc cùng Hoth học tập, ngẫu nhiên có Jimmy học chung.

Lake ngẫu nhiên cũng gia nhập tâm sự học tập, kiến giải độc đáo, bình thường một câu nói chỉ ra trọng điểm, khiến Valhein và Hoth được ích lợi không nhỏ.

Sau tiết tự học, Valhein và Hoth sẽ ăn cơm với nhau, ăn xong học thêm một tiết rồi Valhein về nhà, Hoth thì đi sân đấu luyện tập.

Về nhà, Valhein bắt đầu sử dụng các loại phương pháp học tập, dù khổ vẫn vui.

Ngẫu nhiên quá mệt mỏi, Valhein sẽ không rối rắm, sẽ không đối kháng, cũng sẽ không phủ định chất vấn chính mình, mà là đi luyện tập ma pháp, tìm kiếm niềm vui trong ma pháp.

Trong cảnh tượng khác nhau, dùng phương thức học tập khác nhau khiến các phần khác nhau trong não luân lưu nghỉ ngơi hoặc công tác.

Bởi vì trong quá trình luyện tập dây ma pháp cũng cố ý tập luyện, chỉ nửa tháng Valhein đã nắm giữ dây ma pháp đến cực hạn, trong vòng hai giây có thể hoàn thành thi pháp, phối hợp ma lực dâng lên thì một giây là có thể hoàn thành.

Không chỉ thế, trong quá trình học tập, Valhein không ngừng hiểu biết thần chú học và ma pháp sâu thêm.

Một tháng qua trong thoạt nhìn, Valhein hoàn thành kế hoạch lúc trước hơn xa dự tính ban đầu.

Valhein đầu tiên là bù môn học quan trọng nhất trong học kỳ trước, chẳng những bao gồm ngôn ngữ Hy Lạp, toán học và hình học, còn học xong mỹ thuật năm ngoái, lịch sử Hy Lạp và lịch sử thế giới, ba môn học sau cùng này không dám nói có hiệu quả tốt cỡ nào, nhưng có thể nhẹ nhàng đạt tiêu chuẩn.

Trong môn học của học kỳ mới, ma pháp học, thiên phú học, lịch sử ma pháp, tế tự học và lớp thiên định, năm môn học trong kế hoạch là phương hướng học chủ yếu của Valhein, hắn đã hoàn toàn học giỏi, còn âm thầm so sánh, không kém hơn Lake bao nhiêu, ở vài chỗ cần hiểu biết sâu thì thậm chí vượt qua Lake.

Trong quá trình học tập và thực tiễn, Valhein phát hiện thần chú học, lịch sử ma pháp, ma pháp chiến đấu học, ma trận học, nguyên tố học, năm môn này cũng rất trọng yếu, kiên trì gặm chúng nó có thể đạt đến trên lớp giữa trong lớp học.

Quá trình học tập trong tháng này cực kỳ thống khổ, không phải tâm trạng của Valhein không tốt mà là có nhiều thứ đều mới mẻ, nói theo kiểu của Valhein là thành lập nối thân kinh hoàn toàn mới, đây cũng là thời kỳ khó khăn nhất trong quá trình học tập.

May mắn Valhein luôn không ngừng sử dụng phương pháp học tập tương quan, tìm điểm giống và khác nhau trong các ngành học, so sánh, phân loại, phân chia, dùng hết các cách, củng cố thành quả học tập.

Trong lúc học các môn với cường độ cao, phương pháp ghi nhớ bình thường không có tác dụng lớn, bởi vì có nhiều thứ cần hiểu sâu, trừ phi có năng lực xem rồi là không quên như của Lake.

Valhein chỉ có thể dựa vào thấu hiểu để nhớ, chứ không thể dựa vào nhớ rồi hiểu.

Valhein đã đến trình độ trên lớp giữa từ mười sáu môn học trong lớp, tiếp theo chỉ cần từng bước chuẩn bị bài, lên lớp, ôn tập, làm bài tập, lại ôn tập, thử nghiệm, làm đủ các quá trình này là có thể bảo chứng thành tích không giảm xuống.

Vậy thì Valhein có thể tiếp tục đặt nên móng ngành học quan trọng khác.

Bởi vì hoàn thành kế hoạch cơ sở, đạt mục tiêu cơ bản rồi, Valhein thay đổi cách làm việc và nghỉ ngơi, mỗi ngày giờ ngủ từ rạng sáng mười hai giờ rưỡi tuột xuống còn mười giờ rưỡi, bảo chứng mỗi ngày ít nhất có bảy tiếng rưỡi ngủ đủ.

Giấc ngủ đầy đủ có tâm quan trọng với học tập không thua gì bất kỳ phương pháp học tập nào. Trước khi chưa tìm được ma pháp hoàn toàn thay thế giấc ngủ, Valhein sẽ không giao phần đầu óc nghỉ ngơi cho minh tưởng.

Sau khi lớn lên, Valhein đọc sách vở tương quan mới biết hành vi ít ngủ để bù vào thời gian học sẽ dẫn phát cơ chế tự bảo hộ của đại não.

Ngẫu nhiên mà vậy thì không sao, nhưng nếu lâu dài sẽ giảm thấp hiệu suất học tập, thậm chí sẽ hình thành ảnh hưởng mặt trái rất lớn, càng học thì hiệu quả càng kém.

Giữa trưa trong Học viện Plato, nơi minh tưởng.

Chạm khắc trận đồ ma pháp ánh sáng lơ lửng trên mảnh lá cây ma pháp thứ tám, Valhein lộ ra tươi cười.

Nửa tháng trước, Valhein đã khắc trận đồ ma pháp thuật phong nhẫn lên lá cây ma pháp thứ hai, thêm hôm nay nữa là nắm giữ pháp thuật thứ ba.

Bên cạnh ba mảnh lá cây ma pháp đã chín muồi lại mọc ra hai mảnh lá mới.

Valhein nhìn tháp ma pháp của mình, vẫn đơn sơ như vậy, nhưng tỏa sức sống dào dạt.

Rút ra tháp ma pháp, Valhein rời khỏi nơi minh tưởng, đi hướng phòng học, nghỉ trưa sắp kết thúc.

Dọc đường gặp phải Niedern, mắt Niedern lóe tia sáng, mặt không cảm xúc.

Valhein chủ động nghênh đón, nói:

"Thây, huân chương Hắc Thiết của ta đâu?" Niedern khựng lại, đáp:

"Mới xong lưu trình phê duyệt, xưởng của trường học đang chế tạo. Ngươi nên biết hiệu suất của đám kia thấp cỡ nào."

Valhein hỏi:

"Đẩy trách nhiệm cho bọn họ, không sợ bị bọn họ nghe thấy?"

'Sợ, nhưng bọn họ nghe không được. Niedern nói.

"Thôi, ngài cố gắng thúc giục giùm ta, ta chưa xem huân chương Hắc Thiết bao giờ."

Valhein thầm nghĩ có lẽ có thể hiến tế huân chương Hắc Thiết.

Hai người lướt qua nhau, Niedern đột nhiên dừng lại quay đầu nói:

"Hiệu quả học tập của ngươi gần đây khá tốt."

Valhein hỏi:

'Dạo này không có cuộc thi gì chứ?”

Niedern nói:

"Nhìn bài tập là biết."

Valhein nói:

"Cảm ơn thây khích lệ."

Niedern nói:

"Đúng rồi, hôm nay sau buổi tối tự học có kiểm tra ma pháp học cơ sở, thi theo ban, ngươi và bạn học cùng bàn sẽ không thi chung một phòng học.

"Ồ? Cảm ơn thầy."

Chương 102: Một tháng (2)

Chương 102: Một tháng (2)

Một tháng (2)

Valhein nhìn bóng lưng Niedern đi xa, không rõ Niedern đang thử thách mình hay muốn giúp mình tẩy rửa tiếng xấu tên ngốc thứ ba.

Trước giờ tự học buổi chiều, Niedern tuyên bố tan học sẽ thêm cuộc thi ma pháp học cơ sở, lập tức dẫn đến tiếng oán trách vang trời.

Niedern không thèm quan tâm đám người, xoay người rời đi.

Tiết tự học, mọi người vùi đầu ôn ma pháp học cơ sở.

Valhein thì không sốt ruột, chậm rãi dùng phương pháp hồi tưởng rút ra, trống rỗng chế tác sơ đồ tư duy.

Toàn bộ quá trình mây bay nước chảy, phân loại tất cả điểm tri thức, quan hệ, kết cấu, chứng minh, ví dụ, mọi thứ rõ ràng, không bị kẹt ở bất kỳ điểm tri thức nào.

Dù cho ngẫu nhiên quên một điểm tri thức thì có thể xem kết cấu trên dưới trái phải quanh nó là rất nhanh nhớ ra.

Kết thúc tiết tự học, Niedern và Cadmus chia ban giám thị, Valhein thi trong lớp do Cadmus giám thị.

Valhein cảm thấy Cadmus bị Niedern dặn dò nên cứ nhìn mình chằm chằm.

Cuộc thi ở Học viện Plato không cần giấy, dùng sách ma pháp đặc biệt dành cho thi cử.

Valhein nộp sách ma pháp của mình lên, đổi sách ma pháp thi trắng tinh, sau đó ngồi xuống vị trí chỉ định.

Đến giờ, trên bài thi ma pháp sẽ hiện ra tất cả đề thi.

Valhein nhìn lướt từ đầu tới đuôi một lần, hiểu rõ nguyên bài thi, thư giãn phòng bị của não thăn lăn, cho đại não thêm cảm giác an toàn.

Dù như vậy, đối diện cuộc thi thứ nhất từ khi đến Athens, tim Valhein vẫn đập đập thình thịch.

Valhein cười cười, ngón cái và ngón trỏ tay phải ma sát nhau, thay đổi tư thế, thay đổi tâm trạng, bắt đầu đáp đề.

Toàn bộ quá trình phi thường thuận lợi, tất cả đề bài đều rõ như lòng bàn tay, lúc làm bài, trong đầu Valhein thậm chí ngẫu nhiên hiện ra quá trình mình đã giảng giải cho Hoth.

Sau khi làm xong, Valhein kiểm tra cẩn thận nhiều lần.

Kendl

Theo tiếng chuông vang, thi kiểm tra kết thúc. Quay trở về phòng học, đám bạn học bàn tán xôn xao.

"Ài, lần này lại thi rớt."

"Ta cảm giác kỳ này thi khá tốt!"

"Nếu có thêm chút thời gian thì tốt rồi "

Valhein đi trở về bàn thứ năm.

Hoth cố nén hưng phấn, nhỏ giọng nói:

"Valhein, ta có loại cảm giác, loại cảm giác này đặc biệt mãnh liệt, ta cảm giác, ta "

Valhein nhìn chằm chằm Hoth nửa ngày, không nghe hắn nói tròn câu, mới dở khóc dở cười hỏi: "Ngươi cảm giác cái gì?"

Mặt Hoth đỏ rực, qua một hồi lâu, mới nhỏ giọng nói: "Ta cảm giác lần này ta có thể đạt tiêu chuẩn, ngươi đừng nói với người khác!"

Valhein lập tức nhớ ra, trừ những môn học vận động như thực chiến, Hoth chưa từng đạt tiêu chuẩn môn nào.

Năm ngoái Valhein học dở tới mức nào vẫn có vài đạt tiêu chuẩn, chủ yếu là đoán mò chính xác.

Valhein nói:

"Được rồi, ta sẽ không nói với người khác, ngày mai xem kết quả."

Niedern kẹp sách ma pháp, đi ra ngoài:

"Ngày mai trong tiết đầu sẽ tuyên bố thành tích, tan học."

Bởi vì thời gian học bị thi kiểm tra chiếm cứ, Valhein và Hoth ăn xong thì chia tay, một người đi sân đấu luyện tập, một người thì về nhà.

Vừa ra cổng trường, Valhein liên trông thấy một người quen thuộc đứng cạnh xe ngựa.

Lần này không phải Hutton, là Hag.

Hag nghiêng người gõ cửa xe ngựa, Kelton cao lớn vịn cửa xe đi xuống, áo chùng màu trắng, mỉm cười nhiệt tình, giơ hai cánh tay định ôm Valhein, giống như bạn thân nhiều năm đột nhiên gặp lại nhau, tình cảm nhiệt liệt còn hơn mặt trời.

Valhein cảnh giác nhìn Kelton, nói: "Ngươi đột nhiên tới nơi này, còn làm bộ dạng như vậy, chắc chắn là tính kế ta, tạm biệt!"

Valhein lơ đẹp Kelton, tiếp tục đi vê nhà.

Kelton đứng im như tượng, ngây ra vài giây mới bước nhanh đuổi theo kịp Valhein, vừa đi song song vừa mỉm cười nói:

"Đừng nói khó nghe vậy chứ, ta tìm ngươi là vì hợp tác. Lúc trước trò chuyện hình như ngươi có nói một tháng này ưu tiên học tập, chuyện kiếm tiền đợi tháng sau rồi tính, bây giờ đã đến lúc."

Valhein vừa đi vừa nói:

"Không ngờ toán học và trí nhớ của ngươi tốt như vậy."

Hag đi theo phía sau, xa phu đánh xe ngựa chậm rãi theo ở sau cùng.

Kelton hỏi:

"Có món gì ngon hay sáng ý mới không?"

"Quá nhiều, ngươi mua không nổi." Valhein nói.

“Nói cái giá đi.' Kelton vênh váo nói.

"Một vạn vàng đại bàng."

Kelton bất đắc dĩ cười nói: "Ta nói lời thật lòng."

"Ta cũng không nói dối." Valhein dừng lại, nghiêm túc nhìn Kelton.

Mặt Kelton nghiêm nghị nói:

'Chúng ta đi Dolphin River nói chuyện."

Valhein cười tủm tỉm hỏi:

"Ngươi chắc không?"

Kelton thở dài một tiếng, nói với Hag:

"Ngươi thấy tên này chưa? Lần trước tìm ta thì hết sức cung kính, bây giờ thì bắt đầu xem thường ta."

Hag quay đầu, nhìn hướng phương xa.

Valhein cười cười, đi hướng xe ngựa.

Ba người lần lượt lên xe, Valhein và Kelton ngồi cạnh nhau, Hag ngôi ở đối diện.

Kelton im lặng một lúc rồi nói:

"Công thức sốt salad của ngươi vượt qua tưởng tượng của ta, tiên không trọng yếu, quan trọng là khiến thanh danh của ta truyên khắp Hy Lạp, thậm chí đã truyền đến La Mã. Người thừa kế thứ hai của Avilado đã ghé thăm Dolphin River vào mấy hôm trước, tự mình mua công thức sốt salad trong tay ta."

"Ngươi đừng nói với ta đã bán với giá bao nhiêu, ta sẽ đau lòng." Valhein tự nhiên biết giá cả sẽ không thấp.

Kelton mỉm cười, nói: "Nhưng ta biết, nếu ta hợp tác với ngươi, ta nhất định phải phun ra một ít.

"Ngươi quá khách khí." Valhein đột nhiên tâm trạng siêu tốt.

Chương 103: Cọng rơm luận

Chương 103: Cọng rơm luận

Cọng rơm luận

Nhìn biểu cảm của Valhein, Kelton cố nén bất đắc dĩ nói:

"Ta muốn hợp tác chặt chẽ với ngươi, ta tin tưởng, ngươi nhất định có ý tưởng hợp tác tốt hơn sốt salad."

Valhein bắt lấy trọng điểm trong câu nói của Kelton:

-Hợp tác?”

"Đúng, hợp tác. Lần trước chỉ là giao dịch, nhưng kế tiếp, là hợp tác." Kelton trịnh trọng nói.

"Ngươi muốn cái gì?" Valhein chậm rãi xoay người, nhìn thẳng vào con ngươi màu nâu sâu trong mắt Kelton.

Kelton hỏi:

"Ngươi nói muốn mở nhà hàng trong khu quý tộc đúng không?”

Valhein gật đầu, nói:

Đúng là có việc này.

"Ta có thể tham dự." Kelton nói.

Valhein nói:

"Nếu ngươi dám mở nhà hàng trong khu quý tộc thì đã mở nó

từ lâu."

Kelton hơi hếch cằm, mang theo một chút đắc ý, nói: 'Mấy ngày này ta không nhàn rỗi, kết bạn rất nhiều quản gia của quý tộc, bọn họ tiết lộ chút chuyện, tỏ vẻ nếu nhà hàng của ta đủ tốt thì sẵn sàng hợp tác với ta."

Valhein lắc đầu nói: "Không, ngươi sẽ bị ăn không còn mẩu xương."

Kelton xụ mặt xuống, không đáp lời.

Valhein hỏi:

“Vị quý tộc sau lưng ngươi có thân phận là gì?”

Kelton bản năng nhìn thoáng qua Hag, phát hiện Hag mặt không cảm xúc, do dự một chút, nói: "Một vị quý tộc mới lên, chiến sĩ Thánh Vực. Năm xưa ta từng tác chiến dưới tay hắn, hắn rất thưởng thức ta. Hắn độc chiếm hai phần trong các sản nghiệp của ta."

Valhein phán:

"Không đè nổi."

Kelton lộ biểu cảm kỳ dị. Một chiến sĩ Thánh Vực mà không đè nổi thì ít nhất cân một vị Truyền Kỳ trấn giữ, thậm chí có lẽ cần gia tộc Anh Hùng ra mặt.

"Việc làm ăn của ngươi lớn vậy sao?"

"Lớn hơn trong tưởng tượng của ngươi."

Valhein đã phi thường khiêm tốn, trên thực tế có thể làm nhiều thứ, trước mắt chỉ có thể tuyển một ít việc vừa liên quan thân thế của bản thân nhưng không cần tốn nhiều não cho nó.

Kelton lại lần nữa rơi vào suy nghĩ sâu xa.

Không bao lâu, xe ngựa dừng lại, ba người trực tiếp đi vào vườn sau, phòng của Kelton.

Hag canh giữ ở cửa.

"Rốt cuộc ngươi muốn làm cái gì?"

Hai người ngồi thật lâu, Kelton mới có chút gian nan hỏi ra một câu.

Valhein nói nhẹ tênh:

"Rất đơn giản, bán chút đồ ăn, tiện thể bán nguyên bộ đồ ăn kiểu mới như đĩa, bát."

Kelton tinh thần rung lên, hắn không mấy hứng thú nguyên bộ đồ ăn kiểu mới, nhưng dụng cụ như đĩa bát, nhìn thoáng qua không có gì, lỡ như kinh doanh đặc biệt lớn, đừng nói hắn là chiến sĩ Bạch Ngân, ngay cả vị chiến sĩ Thánh Vực kia cũng khó mà đè ép được.

Kelton hỏi dò:

"Bộ đồ ăn bình thường dường như không cần gia tộc Thánh Vực ra mặt?"

Valhein hỏi:

"Nếu là bàn ăn thay đổi toàn Hy Lạp, thậm chí toàn thế giới thì sao?"

Kelton xoe tròn mắt, ánh mắt tựa như đuốc, bộ đồ ăn và thức ăn là khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Thức ăn thì người khác học liên giỏi, hơn nữa địa điểm buôn bán bị hạn chế, nhưng bộ đồ ăn là thương phẩm hàng loạt, chỉ cần

bắt được cơ hội đầu tiên là sẽ dẫn đầu mãi.

Kelton nói:

"Ta có thể tìm vị chiến sĩ Thánh Vực kia nói chuyện."

Valhein suy nghĩ một hồi, nói: "Ta đã tìm được đồng bọn hợp tác đầu tiên."

Kelton sốt ruột, nhưng lập tức kiềm xuống cảm xúc không tốt, hỏi:

"Là ai2"

“Học viện Plato.' Valhein nói.

Kelton thở ra, nói: "Lựa chọn của ngươi rất chính xác, sản phẩm của Học viện Plato rất được hoan nghênh, tuy rằng đám quý tộc ngoài miệng chán ghét ma pháp sư, nhưng thích nhất vật dụng ma pháp.'

Valhein nhìn Kelton bằng ánh mắt vô cùng thân thiết:

"Trừ Học viện Plato, ta không có lực lượng khác ngăn cản các quý tộc vươn móng vuốt. Mấy ngày nay chắc ngươi khó khăn lắm phải không?”

Ánh mắt Kelton ấm áp, hốc mắt hơi nóng lên, trong lòng suy nghĩ thật lâu mới thở dài một tiếng, nói:

"Khó thật sự, đám quý tộc kia quả thực là một đám chó điên, không, là sói điên, ước gì xé nát ta rồi hút hết tủy trong xương. Nếu không phải ta lấy gia tộc Pandion và gia tộc Avilado làm lá chắn, đã sớm không còn mẩu xương. Ta không rõ, bọn họ biết rõ sốt salad trên thực tế kiếm không được bao nhiêu tiên, một năm tối đa lợi nhuận một nghìn vàng đại bàng thôi, tại sao cái đám đó còn hung hăng như vậy?”

"Rất đơn giản." Valhein nói.

Kelton hỏi:

"Ồ? ngươi nói nghe coi."

Valhein cười cười, nói: "Trong nhà ta có một người hầu cũng từng hỏi vấn đề như vậy, hắn nói tại sao quý tộc sẽ vì sáu mươi bạc chim công ép chết hắn, buộc hắn làm nô lệ trả nợ. Trước kia ta không hiểu, sau khi nghe lời ngươi nói thì ta chợt hiểu ra."

Kelton nhìn chăm chằm Valhein.

Valhein hỏi: "Ngươi sẽ vì một bữa cơm mà liêu mạng chứ?”

Sẽ không."

Valhein hỏi tiếp:

"Bình dân sẽ vì một bữa cơm mà liêu mạng chứ?"

“Cũng sẽ không."

Valhein tiếp tục hỏi:

"Quý tộc sẽ vì một bữa cơm mà liều mạng chứ?”

"Đương nhiên sẽ không." Kelton mơ hồ hiểu ý của Valhein.

Valhein nói tiếp: "Ngươi xem, mọi người sẽ không liều mạng vì một bữa cơm. Cho nên rất đơn giản, sáu mươi bạc chim công kia ở trong mắt quý tộc là tiền một bữa cơm, hắn cảm thấy người hầu kia nhất định có thể trả. Cho nên đám quý tộc này cảm thấy, ngươi có sốt salad thì ngươi nên lấy ra. Bọn họ cho rằng sốt salad đối với bọn họ chỉ là một mối làm ăn nhỏ, bọn họ vĩnh viễn không cách nào tưởng tượng ra được sốt salad thực tế là cơ hội để người trèo lên, càng không ngờ rằng sốt salad từng là cọng rơm cứu mạng của ta. Có nhiều lúc không phải quý tộc muốn giết chúng ta, họ chỉ tùy

tay lấy đi một cọng rơm không quan trọng.

Chương 104: Tra nam

Chương 104: Tra nam

Tra nam

Tạm dừng một giây, Valhein nói tiếp:

"Nếu chúng ta phản đối, bọn họ sẽ hỏi ngược lại: Tại sao có một cọng rơm mà các ngươi tiếc không nỡ đưa? Ngươi quá xấu, nhất định phải bị trừng phạt! Cho nên, ngươi thấy những người Ba Tư, người Ai Cập bị thuế nặng ép chết, vua Ba Tư và Pharaoh chỉ cho rằng mình lấy đi những cọng rơm, không thấy phía đuôi rơm móc theo linh hồn."

Kelton nhìn chằm chằm Valhein thật lâu, chậm rãi cúi đầu, siết chặt nắm tay.

Gân xanh nổi lên như con rắn bò trên cánh tay của Kelton.

Valhein không ngờ rằng Kelton phản ứng lớn như vậy, đột nhiên nhớ một số lời đồn về Kelton, nhớ đến việc Kelton giao hẹn với mình.

Hag ở ngoài cửa cắn chặt răng, cũng siết chặt nắm tay.

Qua một hồi lâu, Kelton ngước đầu lên, dùng con mắt đỏ hoe nhìn Valhein, nói:

"Cọng rơm luận của ngươi rất hay."

Valhein nói:

"Cho nên, chúng ta nhất định phải né xa, trốn càng xa càng

tốt."

"Nếu tránh không khỏi thì sao?

Valhein chậm rãi nói:

"Dù là cọng rơm mà đâm vào mắt cũng có thể khiến bọn họ đau. Khoảng cách gần như vậy, đại khái có thể khiến bọn họ nhìn thấy linh hồn treo phía đuôi cọng rơm."

"Bây giờ mới hiểu tại sao ta từ lúc ban đầu đã thích ngươi." Kelton cười lên, cười rất vui vẻ, trong mắt lấp lóe điên cuồng.

Valhein đột nhiên nở nụ cười điên giống như vậy:

"Hiệp nghị lúc trước là muốn khiến ta móc ra một con mắt?"

Kelton chỉ vào trái tim của mình, nói:

"Bởi vì hắn moi trái tim của tal"

Valhein mỉm cười, nói: "Ta đã đồng ý với ngươi thì sẽ cam tâm tình nguyện đâm vào con mắt đó. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là có cơ hội."

"Sẽ có cơ hội, sẽ có cơ hội" Kelton lẩm bẩm, không biết nhớ lại điều gì.

Thật lâu sau, Valhein nói:

"Ngươi nên bán tất cả thứ có thể bán được, nghĩ cách mua một mỏ bạc, không cần quá lớn, mỏ bạc lớn thì ngươi không đè nổi."

Kelton nhẹ nhàng gật đầu, mãi đến lúc này, hắn mới hiểu tại sao ban đầu Valhein dùng từ 'đè..

Cả người đặt ở bên trên mới gọi là đè.

Không đè được thì người cũng mất.

"Ngươi yên tâm, thế giới này đã xuất hiện biến hóa." Kelton nhỏ giọng nói.

Valhein hỏi:

"Hửm? Ngươi nhận được tin tức gì sao?"

"Không có.' Kelton vội vàng nói.

Valhein thấy hắn phủ định thì không tiện hỏi nhiều:

"Cố gắng nhanh chóng. Việc hợp tác với Học viện Plato thì ta sẽ tìm thầy Niedern nói chuyện. Bên quý tộc ít nhất hãy tìm người thừa kế của gia tộc Anh Hùng, phải cẩn thận với gia tộc Bán Thần, ta sợ bọn họ nuốt cả da lẫn xương."

Kelton rất nhanh khôi phục bình tĩnh, gật đầu, nói:

"Niedern, đáng giá tin cậy.'

Valhein đột nhiên nhớ đánh giá của Niedern đối với Kelton.

Lúc này vang tiếng đập cửa, theo sau, Master bưng khay tiến vào, cười nói: "Valhein, thử món pho mát mật ong, bánh quy da giòn và trái cây do ta làm, đương nhiên còn có salad luôn không thể thiếu."

Kelton ngơ ngác nhìn Master đi vào, sững sờ nhìn Master tự tay đưa bánh quy da giòn cho Valhein, ngơ ngẩn nhìn Master chào Valhein, ngây ngốc nhìn Master rời đi.

Từ đầu đến cuối, Master giống như không thấy Kelton.

Nhìn Valhein vui vẻ ăn nho, Kelton rất muốn lật bàn.

Ai mới là ông chủ?

Valhein kinh ngạc hỏi:

'Sao ngươi không ăn?”

"Ha ha!" Kelton thế này mới lấy pho mát mật ong.

Valhein suy nghĩ một lúc sau, nói: "Xét thấy các quý tộc thành Athens tướng ăn quá khó xem, ít nhất trước khi ta thăng cấp Truyền Kỳ thì tất cả việc làm ăn đều sẽ hợp tác với Học viện Plato, ít ra thanh danh của ma pháp sư cao hơn quý tộc. Đương nhiên, chúng ta nhất định phải cân thương nhân đủ tư cách, ngươi là lựa chọn tốt nhất. Đồng thời, nhất định phải tìm quý tộc vừa đáng tin vừa mạnh. Cho nên, chúng ta cần dùng hình thức đầu tư cổ phần." "Hình thức đầu tư cổ phần?" Kelton hỏi.

Valhein giải thích sơ, cuối cùng nói: "Nói ngắn gọn, chúng ta có thể hợp sức thành lập một thương hội, ta góp não và tiên, Học viện Plato phụ trách gia công, ngươi phụ trách kinh doanh, quý tộc thì chịu trách nhiệm ngăn quý tộc khác."

Kelton hỏi:

"Rồi phân chia thế nào?"

Valhein nói:

"Học viện Plato ít nhất sẽ chiếm ba phần, quý tộc sẽ không thấp hơn hai phần, ta không thể thiếu hơn bốn phần."

Giọng điệu của Kelton tràn ngập khó chịu:

"Chỉ chừa một phần cho ta?"

Valhein mỉm cười, nói: "Nếu kinh doanh tốt đẹp, ta sẽ dần dần nhường ra một phần cổ quyền, đến lúc đó ngươi có thể bỏ tiên ra mua.

Kelton cúi đầu không nói chuyện.

Valhein nói:

"Ngươi hãy đổi một góc độ ngẫm nghĩ lại, ngươi được cỡ một nửa quý tộc hoặc một phần ba Học viện Plato, ngươi cảm thấy chịu thiệt sao?"

Kelton hỏi ngược lại: "Vậy ngươi tương đương hai quý tộc, hoặc là quan trọng hơn Học viện Plato?"

Valhein nói:

"Ít nhất về sốt salad thì công lao của ta hơn ngươi gấp mười lần, quý ngài Kelton ạ."

Kelton ïỉu xìu.

Lúc này, Valhein đột nhiên khép mắt lại, tay phải thò ra sau eo, tiếp đó mở mắt ra, rút một túi tiền ra.

Trải qua một tháng, Valhein đã thành công nắm giữ năng lực cấp tốc ra vào không gian phế tích lấy và cất đồ vào.

Valhein nói:

"À, ta muốn đổi một trăm vàng đại bàng với ngươi."

Kelton nhận lấy xem, không thấy có gì đặc biệt:

"Sao vậy? Nguồn tiền của ngươi không chính đáng? Hag, lấy một túi vàng đại bàng cho ta.

Chốc lát sau, Hag câm một túi vàng đại bàng đi vào. Valhein cầm túi tiên mới, đứng lên nói: "Ngươi càng sớm tìm được người hợp tác thích hợp thì chúng ta càng sớm kiếm tiền."

Chương 105: Tra nam (2)

Chương 105: Tra nam (2)

Tra nam (2)

Kelton cười nói:

"Ngươi có công thức đồ ngon nào không? Bán rẻ cho ta đi."

"Đưa hai nghìn vàng đại bàng trước rồi bàn tiếp."

Valhein xoay người rời đi, để lại Kelton vẻ mặt bất đắc dĩ.

Về nhà, Valhein làm việc đầu tiên là đi vào không gian phế tích, hiến tế một trăm vàng đại bàng mới lấy được.

Bàn tế nuốt trọn sương khói màu trắng toát ra từ tiền vàng, sau đó im lặng.

Không có ánh sáng trắng, không có thiên phú tinh linh.

Valhein đá mạnh bàn tế.

"Quả nhiên không được."

Valhein vứt bỏ ý đồ này, quyết định kiếm tiền đàng hoàng nuôi bàn tế.

"Hy vọng ngươi về sau đối xử tốt với ta một chút, tra naml"

Valhein nhìn thoáng qua bàn tế rồi về phòng ngủ, không có học tập, mà là sử dụng sách ma pháp làm hoạt động hàng tháng là hồi tưởng về như cũ và ngẫm lại.

Trước tiên thông qua hồi tưởng liệt kê ra việc và người quan trọng trong một tháng, tựa như nhật ký vậy.

Tiếp đó sử dụng hình biểu đồ đường về tiêu chuẩn cuộc đời con người, trực quan chọn ra việc vui vẻ, khiến chính mình ý thức được về sau cần làm nhiều chuyện khiến mình vui như vậy, thí dụ như nắm giữ ma pháp, thí dụ như kiếm tiền, thí dụ như đánh Hutton.

Sau đó nhảy ra khỏi chuyện thống khổ, thí dụ như bị Lawens nhục nhã, thí dụ như bị bạn học cười nhạo, tiếp đó sử dụng mô hình ORID tiến hành nghĩ lại.

Trước tiên là viết thứ đã thấy, phát hiện cái gì, rồi viết cảm giác tâm trạng, sau đó phân tích nguyên nhân sự việc, cuối cùng ngẫm lại nên dùng hành động cụ thể ra sao để thay đổi.

Nhưng phương pháp nghĩ lại này cực kỳ thống khổ, cơ hồ mỗi một lần đều tương đương xé mở vết thương của mình, chậm rãi thanh lý, không ai có thể chịu đựng lâu dài.

Cho nên, sau khi dùng phương pháp này nghĩ lại điểm thống khổ quan trọng nhất, Valhein sửa dùng phương pháp KPT thoải mái hơn. Trước tiên tìm điểm nên tiếp tục giữ nguyên như vậy trong quá trình học tập, rồi chỗ nào cần cải tiến, cuối cùng tìm kiếm có thể thử thay đổi. Valhein rất nhanh phát hiện, chính mình phân chia học tập tri thức loại lĩnh vực nhận biết và tri thức loại lĩnh vực hành động không đủ chính xác, có lỗi với sự chỉ đạo của đại lão Bloom. Valhein quyết định trọng điểm tháng sau là tiến hành phân chia hai loại tri thức này, tiến hành học tập hiệu suất cao hơn.

Sau khi ngẫm lại, Valhein phát hiện, chính mình một tháng này thiếu rất nhiều thời gian suy ngẫm, thế là vừa tản bộ trong sân vườn vừa một bên suy nghĩ.

Valhein vững tin một điều, suy nghĩ trong lúc học và công tác thì không phải suy nghĩ, nó là lặp lại.

Đa số người cái gọi là suy nghĩ chẳng qua là thành kiến lặp lại quá khứ.

Chỉ có chuyên môn nhảy ra một khoảng thời gian, chuyên môn dùng để suy nghĩ, mới có thể tính là thật sự suy nghĩ.

Trong sân vườn, Valhein thoát ra mô thức tư duy chuyên chú quá mức hẹp, đi vào quá trình suy nghĩ phát tán tư duy, các loại ý tưởng ùn ùn kéo đến, ngẫu nhiên nghĩ đến việc hoặc điểm đặc biệt quan trọng nào thì sẽ ghi chú vào sách ma pháp, tránh cho quên đi.

Trải qua một phen suy nghĩ và chỉnh lý sơ, Valhein nhận tri với quá khứ càng thêm khắc sâu, phương hướng tương lai càng thêm rõ ràng.

"Một tháng này chuyên chú học tập quả nhiên là lựa chọn chính xác. Dựa theo ý tưởng vốn có của mình là trước tiên mua salad giá gốc từ chỗ Kelton, đặc biệt làm ra thức ăn nhanh như hamburger hoặc sandwich, tuy rằng về sau sẽ giao cho người khác kinh doanh, nhưng ban đầu ta nhất định phải tự tay làm hết. Tiên đã đủ, nhưng sẽ làm chậm trễ nhiều thời gian học tập.

"Hiện tại xem ra, học tập thu lợi lớn hơn tiền bạc nhiều. Như vậy, ta hẳn là trọng điểm phân chia, ưu tiên ma pháp, học thứ hai, tiền thứ ba. Dù tiền có thể đổi lấy thiên phú mà ma pháp và học tập không lấy được, nhưng không có năng lực ma pháp và học tập thì dù ta có thiên phú đầy mình, cuối cùng cũng sẽ chỉ trở thành ma pháp sư Hoàng Kim giàu nhất và mạnh nhất toàn thế giới, rồi bị bậc thầy Truyền Kỳ hoặc quý tộc lớn một ngón tay nghiền chất."

"Tìm kiếm sơ tâm, hiểu rõ điều cần, phân biệt chủ yếu và thứ yếu, là chuyện quan trọng nhất đời người, nhìn như đơn giản nhất, kỳ thực khó nhất. Bất cứ người nào cảm thấy chính mình

gần như làm được nhưng thật ra tuyệt đối không làm được. Ta không làm được, cho nên mỗi cách một khoảng thời gian ta cân suy nghĩ vấn đề này, cần cường hóa nhận thức. Huống chị, thế giới đang thay đổi, ta cũng sẽ thay đổi.

"Trong tháng này xác định thứ tự là ma pháp thứ nhất, học tập thứ hai, kiếm tiền thứ ba, ta buông bỏ tự tay kinh doanh, thậm chí buông bỏ chiếm phần lớn cổ phần chỉ vì an toàn, bình ổn kiếm lợi nhuận. Bởi vì hiện tại cổ quyền không trọng yếu, quan trọng là ta có thể trưởng thành đến ngày bảo hộ thành quả của chính mình được hay không. Không thể bảo hộ chính mình, hết thảy tài phú đều chỉ là cọng rơm bị quý tộc lớn tùy tay hái đi. Vì ngày nào đó, ta nhất định phải không ngừng bỏ đi, bỏ đi, bỏ đi, chỉ lựa chọn sử dụng quan trọng nhất."

"Ta muốn trở thành ma pháp sư Truyền Kỳ! Ta muốn trở thành Plato chân chính! Ta muốn "

Valhein ngẩng đầu nhìn hướng bầu trời.

Chương 106: Phê bình

Chương 106: Phê bình

Phê bình

Trải qua một tháng học tập, Valhein đã có nhận thức rõ ràng hơn với thế giới này, trong đầu đã hình thành phác thảo ước mơ.

Con người phải từ trên cao nhìn xuống mới có thể chọn con đường chính xác.

Suy nghĩ cuộc đời xong rồi, Valhein tiếp tục đối diện hiện thực, làm bài tập.

Sáng sớm hôm sau, Valhein lao thẳng đến sân đấu của học viện, đầu tiên là liên tục không ngừng sử dụng dây ma pháp, thuật phong nhẫn và ánh sáng lơ lửng, hao hết ma lực thì đi nơi minh tưởng để minh tưởng, sau khi khôi phục tinh lực mới đến phòng học.

Như mọi khi, Valhein và Hoth vừa đi trên bãi cỏ học viện vừa học tập.

Tiếng chuông reo lên, hai người đi trở vê phòng học.

Chốc lát sau, Niedern mái tóc lửa đỏ xuất hiện ở phòng học, dùng đôi mắt một con thật một con giả nhìn quét tất cả học sinh.

Có học sinh thấp thỏm bất an, có học sinh tràn ngập mong đợi, có học sinh ngoài mặt thấp thỏm bất an thực tế tràn ngập mong đợi.

Niedern vẫn nghiêm túc như mọi khi, hắn mở ra sách ma pháp,

nhìn lướt qua nội dung trong sách, ngẩng đầu nói: "Lần này thi kiểm tra ma pháp học cơ sở, có ba người lấy tròn điểm”

Rất nhiều bạn học phát ra tiếng khen khe khẽ, tuy cuộc thi lần này không khó nhưng cũng không đơn giản, có thể đến chín mươi điểm, nhưng khả năng được một trăm điểm rất nhỏ.

Valhein nói:

"Gồm có Lake, Paloma và Rollon."

Tất cả học sinh ở bốn hàng đầu cùng quay đầu nhìn ba người ngồi hàng thứ năm.

Bất ngờ là ba người đều bình tĩnh nhìn Niedern ở đằng trước, không ánh mắt giao nhau với bất kỳ bạn học nào.

Hoth cười tủm tỉm, dường như hoàn toàn thói quen trường hợp này.

Jimmy mỉm cười, Albert vội vàng bụm mặt.

Valhein hơi lúng túng, một bàn bảy người, ba người tròn điểm, chính mình ngồi chung với bọn họ có phải là hơi mất mặt?

Giọng Valhein vang lên:

“Ta đặc biệt phê bình bạn học Niedern.' Nghe vào lỗ tai của Valhein tựa như tiếng gâm của ác ma.

Vì sao là ta?

Đa số học sinh cố nén ý cười, chỉ có vài người rất không khách khí cười ra tiếng, rất hiển nhiên, bị giáo viên điểm danh phê bình chứng minh thành tích của Valhein cực kỳ tệ, lúc trước nói thứ tự số một, giờ bảo là số một từ dưới đếm lên là rất bình thường.

Hutton tức giận nạt mấy người cười nhạo kia:

"Cười cái gì? Đều là bạn học, có cái gì buồn cười?"

Mấy học sinh kia tuy gia thế không kém nhưng cũng không sánh bằng quý tộc, không dám xung đột trực tiếp với Hutton, đành quay đầu trở lại.

Không khí trong lớp phi thường lúng túng.

Valhein hơi buôn bực, ngày hôm qua mình điền hết tất cả bài thi mà, dù ghi sai không được tròn điểm nhưng không đến mức bị trọng điểm phê bình chứ?

Trong con mắt thực của Niedern lộ tia nghiền ngẫm, chậm rãi nói:

"Lớp chúng ta vốn có bốn người số một, vượt qua lớp khác, nhưng bởi vì Valhein chọn sai một từ đơn, bị trừ hai điểm, được chín mươi tám điểm, mất cơ hội vượt qua lớp khác. Cho nên, ta muốn trọng điểm phê bình Valhein."

Trong phòng học vang lên từng tiếng kêu.

Tất cả mọi người toàn đều khó tin nhìn vê phía Valhein.

Vừa rồi mấy người cười nhạo Valhein đều mặt đỏ như đít khi.

Bao gồm Hutton chủ động bênh vực Valhein cũng khó tin nhìn hắn, Hutton chỉ nói ngoài miệng mà thôi, phòng ngừa bị đánh, sao có thể như vậy?

Lake và Rollon được tròn điểm cũng không tin nổi, điều này nghĩa là trình độ thực tế của Valhein ngang bằng họ!

Paloma cúi đầu, chân mày thanh tú hơi cau, con mắt xanh biếc lóe tia sáng mờ mịt.

"Hắn rốt cuộc có phải hạng ba từ dưới đếm lên không?"

Valhein sực tỉnh ngộ, lập tức ý thức được, hẳn là có từ đơn bị Valhein cũ nhớ lầm, chính mình không chú ý, kết quả trực tiếp viết ra.

Valhein dõng dạc nói:

"Thưa thầy, ta lần đầu tiên thi được điểm cao như vậy, không nên biểu dương ta sao?"

Niedern gật đầu, nói: "Cho nên, ta muốn biểu dương bạn học Hoth."

Valhein chớp chớp mắt, là sao?

Ánh mắt mọi người đổ dồn vào Hoth. Hoth đỏ mặt, hít thở nặng nà, trái tim đập thình thịch, tiếng tim đập dường như có thể đánh nát cái bàn.

Niedern ánh mắt trở nên dịu dàng, nói:

"Lần này thành tích của Hoth là năm mươi chín điểm, nếu thật sự ghi sai năm từ đơn thì đã đạt tiêu chuẩn. Ai đều thấy sự cố gắng của Hoth, mọi người hãy vỗ tay cho Hoth, hy vọng hắn không ngừng cố gắng, đạt được thành tích tốt hơn nữa!"

Niedern đi đầu vỗ tay, tất cả bạn học đều vui vẻ chúc mừng Hoth.

Trước kia, thành tích của Hoth cơ bản tâm mười mấy điểm.

Hoth vội vàng đứng lên, giống như một tòa núi nhỏ đột nhiên đột ngột nhô lên từ mặt đất, tùy thời có thể đụng thủng nóc nhà.

Hoth kích động cúi đầu hướng Valhein, nói:

"Cảm ơn giáo viên, cảm ơn mọi người, ta nhất định sẽ thật cố gắng!"

Valhein cũng chậm rãi vỗ tay, mặt không cảm xúc, tẻ nhạt vô vị.

Viết sai một từ đơn bị phê bình, viết sai năm từ đơn thì được biểu dương, đây là thể loại giáo viên gì vậy? Không biết so sánh lớn nhỏ à?

Vì chèn ép ta quả thực không từ thủ đoạn! Ha ha, Niedern - không phải người.

Niedern phất tay qua sách ma pháp, nói:

"Phát bài thi và phiếu điểm của cả lớp cho mọi người, cho các ngươi năm phút, sau năm phút ta tiếp tục giảng bài."

Hoth choáng váng ngồi xuống, qua một hồi lâu, hắn mới khẽ kêu một tiếng, nhỏ giọng nói với Valhein:

Chương 107: Nguôn suối Ma Lực

Chương 107: Nguôn suối Ma Lực

Nguồn suối Ma Lực

"Vừa rồi ta nên chủ yếu cảm ơn ngươi. Ngày hôm qua làm bài thi, cũng không biết tại sao, hễ là nội dung nào có thể nhớ ra thì hoặc là ngươi từng đặt câu hỏi, hoặc là ta từng hỏi, hoặc ghi nhớ bằng phương pháp trí nhớ mà ngươi dạy, rất kỳ lạ."

"Loại sự tình này không sao cả, mặc kệ có ta giúp hay không thì thành tích của ngươi đều sẽ từ từ nâng cao." Valhein nói.

"Không được, còn phải dựa vào ngươi." Hoth cười vui vẻ.

Paloma ở một bên giở bút ký rậm rạp chữ ra, mặt trên ghi lại một số đối thoại của Valhein và Hoth, chủ yếu là một ít phương pháp và trọng điểm.

Paloma hơi nghiêng đầu, suy nghĩ một lúc, gạch một đường mực đậm bên dưới phương pháp bản đồ bộ nhớ, bổ sung thêm lời Valhein từng nói: Ghi nhớ tất cả tri thức có liên quan vị trí địa lý một cách vừa phải. Cuối cùng nàng vẽ vòng tròn làm dấu hiệu đặc biệt, lập tức học tập.

Tiết học thứ nhất kết thúc, Jimmy vòng qua sau lưng Valhein và Hoth, cười nói:

"Chúc mừng hai người! Thật ra lúc trước ta nói rồi, năm nay thành tích của hai người nhất định rất tốt. Ta nói đúng phải không?”

Valhein nói:

"Còn có cuộc thi học kỳ lớn, đây chỉ là thi kiểm tra nhỏ hàng tháng thôi, không đáng gì."

Jimmy cười tủm tỉm nói: "Valhein, ta vẫn cảm thấy phương pháp học tập của ngươi rất hay. Lúc trước ta đoán qua vài năm ngươi mới có thể được đến huy chương Ma Nguyên, nhưng ta hiện tại cảm thấy, ngươi có cơ hội được đến Ma Nguyên ngay bây giờ."

Nghe nhắc 'ma nguyên, Valhein ngẩn ngơ, hai mắt phát ra tia sáng kinh người.

AIlbert ở một bên lạnh lùng cười:

"Nghị viên năm hai? Điên rồ! Dù là Aristoteles được gọi là thiên tài ma pháp số một vạn quốc cũng phải lên năm thứ năm, thăng cấp ma pháp sư Hoàng Kim mới được quả huy chương Ma Nguyên thứ nhất."

Lake nói:

"Đúng là rất khó có được Ma Nguyên, nhưng chưa chắc không thể nào."

Hoth im lặng, không phải không muốn lên tiếng bênh vực Valhein, mà là Ma Nguyên quá xa Xôi, trong lòng học sinh dốt như hắn, được đến Ma Nguyên không khác gì trèo lên núi Olympus.

Ma Nguyên có tên đầy đủ là nguồn suối Ma Lực. Thật lâu trước kia loài người liên phát hiện sự tồn tại của loại báu vật này, đây là một loại khoáng sản thủy tinh đặc biệt, vỏ ngoài, màu sắc, kích cỡ đều không cố định, điểm giống nhau duy nhất là bên trong lớp vỏ thủy tinh bao bọc ma lực thể lỏng màu lam nhạt.

Khi lay động sẽ phát ra ánh sáng sao mê người.

Trước kia nguồn suối Ma Lực bởi vì vô cùng xinh đẹp nên bị xem như vật cất chứa đắt tiền.

Mãi khi Sokrates phát hiện bí mật của loại khoáng sản này, đặt tên cho nó là nguồn suối Ma Lực.

Tác dụng của nguồn suối Ma Lực rất đơn giản, cho tháp ma pháp hấp thu, vậy thì Ma Nguyên ở dưới cây Ma Lực sẽ hóa thành một tòa ma lực tinh, giếng Ma Lực rút lực lượng từ nơi chưa biết chuyển hóa thành ma lực cho ma pháp sư sử dụng trực tiếp.

Có thêm một giếng Ma Lực thì ma lực của ma pháp sư sẽ tăng thêm 10%, mười tòa giếng Ma Lực liền có thể khiến ma lực tăng gấp đôi.

Hơn nữa, giếng Ma Lực cũng có thể tăng cường cây Ma Lực về mọi mặt.

Thông thường, tháp ma pháp có mấy mặt tường là có thể đặt mấy tòa giếng Ma Lực, nhưng nếu tháp ma pháp đặc biệt kiên cố, hoặc là tinh thần lực đặc biệt mạnh, về mặt lý luận có thể đặt vô hạn giếng Ma Lực.

Trong truyền thuyết, nguyên nhân Sokrates có thể thăng cấp Bán Thần, là bởi vì giếng Ma Lực trong tháp ma pháp của hắn nhiêu hơn một trăm tòa, hoàn toàn vượt qua cực hạn của ma pháp sư.

Về sau, Sokrates liên hợp rất nhiều đại ma pháp sư, thành lập một tổ chức ma pháp sư Thần Hi Pháp Quan, về sau đổi tên là Hội Nghị Ma Pháp.

Lúc Hội Nghị Ma Pháp còn là Thần Hi Pháp Quan, vì khích lệ các ma pháp sư chia sẻ thành quả nghiên cứu ma pháp của mình, Sokrates lấy nguồn suối Ma Lực làm phần thưởng, thưởng cho người làm ra cống hiến thực chất trong giới ma pháp.

Sau khi Thần Hi Pháp Quan chuyển đổi thành Hội Nghị Ma Pháp, số ma pháp sư bỗng nhiên mở rộng, nguồn suối Ma Lực rất nhanh cung không đủ cầu.

Lúc này, mọi người mới phát hiện, nguồn suối Ma Lực rất hiếm hoi.

Thế là Hội Nghị Ma Pháp đành từ bỏ lấy nguồn suối Ma Lực làm phần thưởng hiện vật, đổi phần thưởng thành "Vinh dự nguồn suối Ma Lực", tạo thành kiểu dáng huy chương ma pháp, gọi tắt Ma Nguyên.

Tuy Hội Nghị Ma Pháp không tiếp tục thưởng nguồn suối Ma Lực, nhưng các bậc thầy sẵn lòng thưởng cho hậu bối, quyên tặng nhiều báu vật gửi trong Hội Nghị Ma Pháp, có thể đổi bằng Ma Nguyên.

Dần dà, Ma Nguyên thành một loại tiên ma pháp giá trị cao, dùng để trao đổi báu vật từ Hội Nghị Ma Pháp, ma pháp sư có thể giao dịch với nhau.

Người nào có huy chương Ma Nguyên mới có tư cách làm thành viên của Hội Nghị Ma Pháp, nhưng cũng chỉ là hội viên vinh dự.

Chỉ có số ít ma pháp sư mới trở thành nghị viên chính thức.

Những người làm ra cống hiến to lớn cho thế giới ma pháp mới được trở thành nghị viên tư thâm.

Số ít nghị viên tư thâm có tư cách đi vào đại nội các, trở thành nghị viên nội các, có quyên lực khá lớn.

Bậc thầy như Thucydides là số ít một trong những phó chủ tịch quốc hội.

Chương 108: Kỹ thuật Feynman

Chương 108: Kỹ thuật Feynman

Kỹ thuật Feynman

Bậc thầy Plato là một trong mười chủ tịch quốc hội có quyền lực nhất thế giới ma pháp Hy Lạp, còn là chủ tịch quốc hội số một.

Khiến các ma pháp sư tuyệt vọng là, giá trị của huy chương Ma Nguyên không liên tục giảm xuống, giá nguồn suối Ma Lực cứ leo thang.

Hiện tại một viên nguồn suối Ma Lực cần mười lăm huy chương Ma Nguyên mới đổi được.

Valhein động lòng.

Nếu không phải .Jimmy nhắc đến huy chương Ma Nguyên thì trong trí nhớ của Valhein hoàn toàn không có khái niệm này, bởi vì mấy thứ đó cách Valhein cũ là quá xa xôi.

Ít nhất có thể nhìn thấy mặt trời, nhưng với Valhein cũ thì huy chương Ma Nguyên là thứ mà không xứng mơ đến.

Bất kỳ hy vọng xa vời vê Ma Nguyên giống như làm bẩn phần vinh dự này.

Có được huy chương Ma Nguyên là nghị viên vinh dự.

Thông thường, phần lớn nghị viên vinh dự đều là huy chương Ma Nguyên thứ nhất khi đến ma pháp sư Hoàng Kim, cũng có ma pháp sư Bạch Ngân đạt được nghị viên vinh dự, nhưng hoặc là đổi bằng mạng, hoặc cực kỳ sống lâu, dựa vào thời gian tích lũy công

tích.

Miễn bàn từng có nghị viên vinh dự cấp bậc ma pháp sư Tập Sự hay không, chưa từng có ai giả thiết.

Dù cho những thiên tài nổi tiếng trên đời cũng không ai lấy được huy chương Ma Nguyên khi còn là ma pháp sư Tập Sự, học viện Tứ Kiệt không làm được, Plato cũng không làm được.

Valhein cảm thấy, chính mình có chút xíu cơ hội.

Có nhiều phương thức đạt được Ma Nguyên, ví dụ công lao to lớn, thí dụ như sáng tạo ra ma pháp mới, thí dụ như lý luận đặc biệt ưu tú.

Như kỹ thuật Feynman, tuy chỉ là phương pháp học tập, không phải kỹ thuật ma pháp, nhưng nếu chuyển giao cho Hội Nghị Ma Pháp thì có khả năng rất lớn nhận được huy chương Ma Nguyên.

Kỹ thuật Feynman là kỹ thuật thần để học tập, trông khá đơn giản, đầu tiên là học một tri thức, tiếp đó tưởng tượng trước mắt có một người, dùng ngôn ngữ đơn giản ngắn gọn giảng tri thức đó cho người trong tưởng tượng. Nếu giảng lưu loát không vấp đã nói lên chính mình nắm giữ điểm tri thức này, nếu giảng lắp bắp chứng minh còn chưa nắm rõ, cần tiếp tục học tập, tiếp tục giảng, mãi đến khi nào thông thuận thì thôi.

Kỹ xảo này có nhiều điểm then chốt, không đơn giản là dạy cho người khác, hơn nữa hiệu quả cực tốt, nếu không đã chẳng phổ biến khắp Ngôi Sao Xanh, thế cho nên kỹ xảo này nổi tiếng còn hơn bản thân người phát hiện ra nó là nhà vật lý học Feynman.

Valhein hỏi:

"Có ai biết làm sao đưa đơn xin huy chương Ma Nguyên không?"

"Ngươi chờ thêm mấy năm đi." Lake bất đắc dĩ lắc đầu, ngay cả chính mình còn không dám mơ, sao Valhein gan thế.

Hoth lặng lẽ nhìn Valhein, rất muốn khuyên bảo Valhein, nhưng chung quy không mở miệng được.

dJimmy khen ngợi:

“Hay, có dũng khí."

"Phát điên, đều điên rồi!

Albert đứng lên đi ra ngoài.

Rollon lắc đầu, tiếp tục đọc sách.

Valhein đứng lên, nói với .Jimmy:

"Đi, chúng ta đi bên ngoài tâm sự."

"Được!" Jimmy vui vẻ đồng ý.

Hai người đi đến bãi cỏ ngoài phòng học.

Valhein hỏi:

"Ta không hiểu nhiều về Hội Nghị Ma Pháp, ngươi cảm thấy những phương pháp học tập lúc trước chúng ta thảo luận có thể được chọn không?”

Jimmy cười gượng nói:

"Ta chỉ suy đoán vậy thôi, hơn nữa phương pháp mà ngươi nói ta dùng vài lần thì ngừng, cảm giác quá mệt mỏi, quá rắc rối."

Valhein nói:

"Bất kỳ phương pháp gì ban đầu đều rất khó thích ứng, nhưng dùng nhiều sẽ củng cố thành năng lực của ngươi, có thể thoải mái

sử dụng, thậm chí đến mức nhẹ nhàng."

"Để từ từ, việc học không gấp gáp được."

Valhein hỏi:

"Cá nhân ngươi cảm thấy phương pháp nào hữu dụng nhất?"

dJimmy do dự một lúc, mới nói: "Trên thực tế ta cảm thấy tất cả phương pháp đều hữu dụng, nhưng khó sử dụng, ta hoàn toàn không phân biệt được cái gì hữu dụng nhất. Chuyện này cần tự ngươi hạ quyết định. Hơn nữa, trước kia chúng ta cảm thấy những phương pháp này tác dụng không lớn, nhưng hiện tại có thể xin huy chương Ma Nguyên thì cần chú ý nhiều hơn."

Valhein nhẹ gật đầu, cười nói: "Cảm ơn .Jimmy, về sau ta sẽ cẩn thận một chút."

Trước kia Valhein hoàn toàn không biết vê huy chương Ma Nguyên, nếu biết thì hắn chắc chắn sẽ cẩn thận rất nhiều.

Chuông reo, hai người chậm rãi về phòng học.

Mắt thấy sắp đi vào phòng học, .Jimmy đột nhiên nói: "Ta cảm giác ngươi nên hỏi thây Niedern, thây xem trọng ngươi như vậy, nhất định sẽ giúp ngươi giải quyết vấn đề này."

"Được, giữa trưa ta sẽ đi hỏi thây."

Giờ nghỉ trưa.

Văn phòng của Niedern.

Niedern nhìn chằm chằm Valhein, xem thật lâu, lâu đến mức khiến hắn ớn lạnh.

Valhein hỏi:

"Thầy, chẳng lẽ kỹ thuật Feynman không đủ tư cách xin huy chương Ma Nguyên?"

Niedern khẽ thở dài:

"Là lỗi của ta, ta vẫn không thể nào ngăn cản sự bành trướng của ngươi."

Valhein dở khóc dở cười, nói:

"Thầy, hãy tin ta, phương pháp học tập này tất cả là kỹ thuật thần cho việc học, ta nghe một thủy thủ ở cảng Lion nói, sau khi trải qua nghiên cứu tỉ mỉ của ta mới hình thành."

Valhein không thể nào nói người phát hiện phương pháp này là nhà khoa học đứng đầu tỏa sáng chói mắt trong Ngôi Sao Xanh, Richard Feynman.

Valhein thật sự không nói dối, ban đầu hắn học kỹ xảo này còn khá mơ hồ, về sau trải qua không ngừng tổng kết tinh luyện mới hoàn toàn hiểu huyền bí trong phương pháp này, nhiều huyền bí trong đó đều là hắn tự mình thể hội, Feynman không hề đề cập tới.

Chương 109: Kỹ thuật Feynman (2)

Chương 109: Kỹ thuật Feynman (2)

Kỹ thuật Feynman (2)

Niedern hỏi:

"Ngươi lấy cái gì chứng minh phương pháp này hữu hiệu? Chỉ có thành tích của ngươi nâng cao thôi sao?"

Valhein ngẩn ra, sực tỉnh ngộ, thì ra mình bỏ qua điểm then chốt này. Phương pháp này đã được vô số người trong Ngôi Sao Xanh nghiệm chứng, hắn cũng thường dùng, trong tiêm thức cảm thấy phương pháp này rất hữu hiệu, không có suy xét đến phản ứng của người lạ khi nghe thấy phương pháp này.

Huống chi không thể nghiệm chứng kỹ thuật Feynman trong thời gian ngắn.

Niedern thấy Valhein đứng đực mặt ra, lóe tia sáng, đột nhiên nói: "Ngươi yên tâm, ta lập tức đưa phát hiện của ngươi, à không, phát minh của ngươi giao cho Hội Nghị Ma Pháp, ta vốn là hội viên chính thức, có tư cách giúp người đưa đơn xin. Cái này của ngươi là phương pháp học tập, đặt trong phân loại lý luận mới thích hợp hơn."

"Thây, ngài làm vậy"

Không đợi Valhein nói xong, chợt thấy Niedern mở ra sách ma pháp, đầu ngón tay chọt lung tung trên sách.

Qua một lúc sau, Niedern ngước đầu lên, hiên hòa nói:

"Xong, ta đã gửi cho Hội Nghị Ma Pháp rồi."

Valhein ngây ra một lúc mới sực tỉnh ngộ, hỏi:

"Thầy cố ý đả kích ta? Ngài cảm thấy lần này tất nhiên thất bại?"

Niedern vẻ mặt nghiêm túc nói:

"Trong lòng ta cảm thấy đại khái có một phần triệu cơ hội thành công."

Valhein dở khóc dở cười, nói: "Vậy thì tốt, cảm ơn thầy. Nhưng, ta còn có một việc càng quan trọng hơn cần thầy."

"Chuyện gì?"

Valhein hỏi:

"Thầy có biết salad Kelton không?"

Niedern trả lời:

"Ta chẳng những biết, còn biết là ngươi bán cho Dolphin River."

Valhein nhớ lại chuyện lúc trước, gật đầu, nói thẳng: "Không nói tới Hy Lạp, bao gồm Bắc Âu, Ba Tư cùng Ai Cập, bộ đồ ăn của các quốc gia đều quá mức đơn sơ, hơn nữa vô cùng thô ráp, giống như người rừng. Ta muốn sáng tạo một loại bộ đồ ăn hoàn toàn mới, thay đổi hoàn toàn bàn ăn trên thế giới. Ta muốn tìm quý tộc đáng tin hợp sức với Học viện Plato, thành lập một thương hội, cùng nhau kinh doanh. Cho nên, ta muốn mời ngài làm ràng buộc, kết nối ta với Học viện Plato, hoàn thành lần này hợp tác. Thù lao của ta là một trăm vàng đại bàng."

Niedern hỏi:

"Không thiếu tiền, nhưng ước mơ lớn lao thật. Trừ Học viện Plato và quý tộc ra, Kelton là đồng bọn hợp tác chủ yếu của ngươi đúng không?"

Valhein nói: 'Đúng.'

Niedern hỏi:

“Các ngươi tìm được người hợp tác quý tộc chưa?”

Valhein bất đắc dĩ nói: "Quý tộc rất mạnh, ta có lẽ sẽ bị nuốt không chừa mẩu xương. Quý tộc quá yếu, chúng ta sẽ bị quý tộc khác nuốt xương không nhả. Chúng ta chỉ có thể tìm gia tộc Anh Hùng hoặc Bán Thần, nhưng điều kiện tiên quyết là danh dự tốt, tốt đến mức không thèm để ý vàng đại bàng, ít nhất không để ý vàng đại bàng thấp hơn trăm vạn. Cho nên, rất khó tìm, ta thậm chí cảm thấy Kelton đều không tìm được."

Niedern suy tư giây lát, nói:

"Ngươi thắng hội thi đấu quy mô nhỏ ma pháp sư Tập Sự, đã giúp ta một phen, khiến giáo viên, thậm chí sư phụ Plato đều khen ngợi ta, ta có thể giúp ngươi tìm kiếm quý tộc phù hợp điều kiện.

Valhein phát hiện lỗ hổng trong logic:

"Chẳng phải bọn họ nên khen ngợi ta sao?"

Niedern thấm thía nói: "Ngươi còn nhỏ, ở trong mắt bọn họ thì ngươi chỉ là cái cây non ven đường, bọn họ sẽ ngẫu nhiên nhìn thoáng qua, nhưng không có thời gian tự mình tưới nước."

Valhein hỏi móc:

"Cho nên ngài thừa dịp bọn họ không nhìn thì thường xuyên đạp cây con vài cái hả?"

"Còn muốn ta liên hệ quý tộc giúp ngươi không?”

Valhein chân thành trả lời:

"Cây nhỏ cần chém, học sinh phải quản. Chuyện hợp tác với học viện và tìm quý tộc giữ thể diện toàn nhờ vào thầy."

Valhein thầm ngẫm lại, tự nhủ: Thì ra ta cũng biết co được giãn được, đây là tiềm chất của kiêu hùng, hình tượng chính mình càng thêm cao lớn trong timl Niedern nhìn Valhein, hỏi: "Ta không ngờ ngươi muốn kinh doanh một thương hội, việc này sẽ phân tán tinh lực của ngươi, tại sao ngươi muốn kiếm tiền?"

"Trở thành Truyền Kỳ."

Trong đôi mắt Valhein lóe tia sáng.

Niedern nói:

"Con đường này rất gian nan, khó hơn trong tưởng tượng của ngươi.

Valhein nói:

"Ta đã chuẩn bị sẵn sàng."

Ngữ khí của Niedern trở nên hiền hòa:

"Trở về đi, ta tin tưởng ngươi thi học kỳ này nhất định có thể đạt tiêu chuẩn."

"Cảm ơn thây!"

Valhein cúi đầu chín mươi độ, không kém một ly, tiếp đó mới xoay người rời đi.

Chờ Valhein đi tới cửa, Niedern đột nhiên nói:

"Đợi một chút."

Valhein xoay người, sửng sốt nhìn Niedern.

Niedern trầm ngâm thật lâu, mãi chưa lên tiếng.

Valhein cảm giác thái độ của Niedern hơi lạ, hắn đứng yên một chỗ chờ đợi.

Qua một hồi lâu, Niedern mới ngước đầu nhìn thẳng vào mắt Valhein, nói:

"Trong tương lai gần, có lẽ thành Athens sẽ có chút thay đổi, trừ trong nhà và trường học, cố gắng hết sức đừng đi lung tung, đặc biệt rời xa vệ thành. Trở về đi."

"RỐI"

Không hiểu sao, Valhein bỗng nhớ lời Kelton nói ngày hôm qua, trong lòng mơ hồ có chút bất an.

Nhìn Valhein rời đi, Niedern nhìn khung cửa trống rỗng, trước mắt đột nhiên hiện ra cảnh tượng nhiều năm trước.

Nhiều năm trước, một đứa bé từ phương bắc chạy nạn đến thành Athens, cũng từng ngước khuôn mặt bẩn tèm lem, xoe tròn mắt sáng long lanh, từng nói lời tương tự ở trước mặt giáo viên.

Suy nghĩ thật lâu, Niedern mở ra sách ma pháp, viết thư cho Thucydides.

"Ta từng hỏi ngài học sinh nào ưu tú nhất. Ngài nói là loại học sinh khiến ngài nhớ lại ước mơ, đó nhất định là học sinh ưu tú nhất. Ta vẫn không hiểu lời của ngài, mãi khi gặp Valhein, hoặc chính xác hơn là gặp Valhein hiện tại.'

Chương 110: Thư của Niedern

Chương 110: Thư của Niedern

Thư của Niedern

"Suốt một tháng nay ta luôn quan sát Valhein, ta mãi không thể xác định hắn có phải là thiên tài hay không. Lake trời sinh xem qua không quên, Rollon có trực giác dã thú khiến người kinh ngạc, Jimmy luôn có thể né tránh nguy hiểm, còn có học viện Tứ Kiệt, trên người bọn họ toát ra năng lực hồn nhiên thiên thành, gân như hoàn mỹ. Valhein thì khác, có nhiều lúc hắn khá vụng về, vụng vê đến mức ta thậm chí hoài nghi hắn có thể học được ma pháp hoàn toàn là ăn may, có được vận may số một thế giới."

"Nếu lấy học viện Tứ Kiệt lúc học năm hai làm tham chiếu thì trí nhớ của Valhein không đủ xuất sắc, đầu óc không đủ thông minh, phản ứng không đủ mẫn tuệ, thân thể không đủ cường đại, trong đa số tình huống, hắn thật sự không khác gì học sinh bình thường, ta thậm chí ngẫu nhiên sẽ cảm giác hắn không bằng những học sinh bình thường đã học từ nhỏ. Điểm duy nhất khiến hắn vượt qua học sinh khác là năng lực lý giải và năng lực minh tưởng."

"Năng lực học tập tổng thể của hắn không quá mạnh, bởi vì hắn chỉ phân phối thời gian cho một số ngành học, còn ngành học khác thì làm bài bình thường, không nhìn ra có chỗ nào ưu tú. Ta có ảo giác rằng trong đa số tình huống hắn chỉ là người thường, cực kỳ bình thường. Nhưng rồi vào phút then chốt hắn luôn trở nên không bình thường."

"Ta cảm giác, hắn không phải thiên tài, nhưng hắn luôn vô hạn

đến gần thiên tài ở lĩnh vực đặc biệt nào đó, vào thời gian đặc biệt nào đó.

"Hoặc nên nói, hắn là một người có thể trở thành thiên tài trong lĩnh vực mình thích."

"Tóm lại, hắn là một người mà ta không hiểu nổi, dù là ngài chắc cũng chưa từng gặp người như vậy."

"Ta đã nghe nhiều học sinh nói muốn trở thành Truyền Kỳ, muốn thành Anh Hùng, ta chỉ nghe vậy thôi. Nhưng không biết tại sao, ta tin tưởng lời của Valhein. Không phải bởi vì hắn thi được chín mươi tám điểm, không phải bởi vì ta thấy nhiệt tình chân thành trong ánh mắt của hắn, không phải bởi vì hắn mỗi ngày học tập đến rạng sáng, không phải vì hắn tích góp tài phú cho Truyền Kỳ, không phải bởi vì hắn có năng lực minh tưởng mạnh mẽ, không phải bởi vì hắn thay đổi khiến người bất ngờ đến mức nào. Ta thậm chí không tìm được lý do, nhưng trái tim nói cho ta biết, hắn là người có khả năng trở thành Truyền Kỳ nhất trong tất cả học sinh của ta, có thể trở thành giống như ngài và sư phụ Plato."

"Ta vẫn đang nghĩ lý do, nghĩ nguyên nhân, nhưng ta không nghĩ ra. Có lẽ thật lâu về sau, ta có thể tìm được đáp án."

"Lúc trước vì học viện Tứ Kiệt, học viện sửa thi Hắc Thiết ở vị diện thần lực, lần này, ta hy vọng vì Valhein, ngài có thể kiến nghị sư phụ Plato và các sư phụ khác cho cuộc thi Hắc Thiết đợt sau cũng ở vị diện thần lực."

"Nếu các sư phụ từ chối, ta không một câu oán hận. Nhưng ta sẽ nói một câu, ánh mắt của các sư phụ còn không bằng một thương nhân người đầy hơi tiền như Harmon."

"Học sinh của ngài, Niedern kính gửi."

Niedern gửi thư xong, khép sách ma pháp lại.

Valhein từ từ đi trở về phòng học, trên đường gặp phải Lake, hai người vừa giao lưu tâm đắc thi pháp vừa bước tới trước.

Trong thời gian một tháng này, người ở bàn thứ năm trừ Hoth ra, Lake, Jimmy và Albert đều đi vào ánh sáng Thần giới, thăng cấp làm ma pháp sư Tập Sự.

Rollon thì sớm là chiến sĩ Tập Sự, cấp bậc của Paloma thì mãi vẫn chưa có người biết.

Dù vậy, Hoth luôn cố gắng vì chiến sĩ Tập Sự.

Ưu thế của Lake vượt qua tưởng tượng của mọi người, tuy tốc độ khắc họa trận đồ ma pháp không bằng Valhein, nhưng cây Ma Lực của hắn trực tiếp mọc bảy mảnh lá cây trưởng thành.

Hơn nữa từ khi cây Ma Lực của Lake sinh ra thì thô và cao hơn của Valhein.

Valhein lên lớp như mọi ngày, nhưng buổi chiều, tiết học thứ ba bắt đầu, Valhein cảm giác có bạn học nhìn mình với ánh mắt khác lạ.

Valhein cảm giác, những người này rõ ràng muốn trốn tránh chính mình, dường như sợ bị chính mình nhìn thấy rồi lại hơi cố ý cho mình phát hiện, kiểu thái độ vừa sợ vừa muốn khiêu khích.

Rất gợi đòn.

Đang học, Hoth đột nhiên mở ra sách ma pháp, xem mấy phong tin nhắn ma pháp, sắc mặt trầm xuống, quay đầu nhìn Valhein.

Sau đó Hoth gửi tin nhắn ma pháp cho Valhein.

"Có người lén bịa đặt nói xấu ngươi! Nói hôm qua ngươi được chín mươi tám điểm là sao chép."

Valhein còn đang nghe giảng, hoàn toàn không nhìn tin nhắn ma pháp.

Hoth ở dưới bàn học dùng mũi chân đá Valhein một cái.

Valhein ngạc nhiên liếc qua Hoth, phát hiện Hoth ra hiệu chính mình xem tin nhắn ma pháp.

Tay Valhein xẹt qua sách ma pháp, tin nhắn ma pháp nhảy ra, lan tràn trên trang giấy.

Khoảnh khắc xem dòng chữ, Valhein lập tức hiểu tại sao đám bạn học dùng ánh mắt đó nhìn mình. Valhein trả lời Hoth:

"Trong phòng thi đó ta được điểm cao nhất, ta sao chép của ai? Nếu ta có thể sao chép ở trước mắt ma pháp sư Hoàng Kim thì ta đã sớm tốt nghiệp. Không cần để ý, người ngay không sợ bóng xéo."

Hoth gật đầu.

Mặt ngoài Valhein nghe giảng bài, nhưng thật ra không tập trung.

"Là ngoài ý muốn hay có người cố ý phát tán lời đồn?"

Mãi đến khi chuông reo, Valhein mới ngạc nhiên phát hiện đã bỏ qua tiết học này.

Valhein hít sâu một hơi, ổn định lại cảm xúc, lập tức ghi lại chuyện vừa rồi vào sách ma pháp, nhắc nhở chính mình về sau tuyệt đối không thể vì chuyện này mà chậm trễ lên lớp, nếu đặc biệt trọng yếu thì chờ hết tiết hoặc là tan học mới tiếp tục suy nghĩ.

Chương 111: Lời đồn

Chương 111: Lời đồn

Lời đồn

Lake đứng lên, giọng to hơn lúc bình thường nhiều:

"Valhein, ta có một thắc mắc về thi pháp muốn trao đổi với ngươi, ngươi nắm giữ dây ma pháp rất giỏi, lợi hại hơn ta nhiều."

Vẻ mặt của Lake rất nghiêm túc, trên khuôn mặt nhợt nhạt mơ hồ mang theo tức giận.

Hai người một trước một sau đi ra ngoài, một ít học sinh nhỏ giọng tán gấu.

"Valhein rốt cuộc có sao chép không?"

"Chắc có rồi!"

"Lúc đó ta đã cảm thấy kỳ lạ, năm ngoái hắn rớt nhiều môn mà sao lần này suýt tròn điểm?"

"Nhưng hắn may ghê, phỏng chừng nịnh hót Lake, chứ không thì Lake đã chẳng bênh hắn ngay trước mặt công chúng."

"Ta cảm thấy, hắn vận dụng ma pháp giỏi như vậy, chắc không phải sao chép đâu."

"Hắn có thiên phú ma pháp không có nghĩa là học giỏi. Lake học giỏi nhưng thiên phú ma pháp không bằng Valhein. Cho nên, ma pháp của hắn lợi hại không thể chứng minh hắn không chép bài của người khác."

"Nói có lý, xem ra Valhein không tẩy trắng được rồi?'

"Đáng tiếc, về sau Valhein cho dù có thiên phú ma pháp mạnh cũng không thể ngẩng cao đầu trong trường học."

"Có gì mà tiếc, tên đó đã không được tốt lắm."

"Nhỏ giọng một chút, ngươi muốn bị đập hả?"

Bàn thứ năm.

Paloma cúi đầu, siết chặt nắm tay.

Người khác không biết rõ về Valhein, nhưng nàng luôn nghe trộm Valhein và Hoth nói chuyện, học tập, tuy nàng không thể phán đoán những phương pháp đó của Valhein có hiệu quả cỡ nào, nhưng nàng tin tưởng Valhein nói và làm những điều đó thì thành tích nâng cao là tất nhiên.

Valhein nghiêm túc học tập như vậy, không nên bị vũ nhục thế này.

Trên bãi cỏ ngoài phòng họ, trên gương mặt nhợt nhạt của Lake hiện ra ửng hồng vì tức, thậm chí lan tràn đến quầng thâm mắt hình thành do thức đêm học bài.

Vẻ mặt Lake nghiêm túc nói: "Ta cực kỳ hứng thú với ma dược học, được mời vào câu lạc bộ ma dược Mắt của Người Khổng Lồ, học sinh lớp trên trong lâu lạc bộ đều chuyên chú ma dược và ma pháp, nhưng không ngờ rằng, ngay cả bọn họ đều hỏi ta về việc của ngươi. Buổi sáng ra thành tích, buổi chiều đã bùng nổ tin đồn, dù cho ngươi hiện tại là danh nhân của học viện nhưng việc này rất bất thường, nhất định là có người ở sau lưng trợ giúp."

Valhein mỉm cười nói: "Cảm ơn Lake, phân tích của ngươi rất chuẩn xác, ta cũng cảm giác có vấn đề. Thậm chí sự tích có lẽ đã uấn nhưỡng từ giữa trưa. Điều này nghĩa là, có người âm thầm

nhìn chằm chằm ta."

Lake do dự một chút, nói:

"Ta vốn không nên nói cái gì, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, chuyện này rất có thể liên quan đến lần trước ngươi chiến thắng Học viện Quý Tộc. Học sinh quý tộc của Học viện Plato luôn ăn cây táo, rào cây sung."

Mấy ngày nay quan hệ giữa Valhein và Lake tốt hơn nhiều, hiểu biết Lake hơn, hắn luôn thiên nhiên ghét quý tộc, chắc có liên quan chuyện Lake từng gặp.

Valhein nói:

"Ta cũng không thể xác định ai đang giở trò quỷ, nhưng ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ giải quyết."

Lake nhìn phòng học, ánh mắt xuyên qua cửa sổ rơi xuống khuôn mặt Rollon, chần chừ một lúc mới gật đầu nói:

"Ngươi hãy đặc biệt cẩn thận. Các quý tộc phản công vượt xa tưởng tượng của ngươi. Ta quen nhiều bạn tốt trong Mắt của Người Khổng Lồ, trực tiếp chiến đấu có lẽ không làm được, nhưng chơi không thua kém bất cứ người nào. Nếu ngươi phát hiện thân thể xảy ra vấn đề, lập tức tìm ta."

Valhein vui vẻ cười rộ lên, nói:

"Cảm ơn sự trợ giúp của ngươi, Lake."

"Bởi vì ngươi đáng giá giúp!"

Valhein bản năng cảm thấy Lake là bởi vì chính mình có giá trị mới trợ giúp chính mình, nhưng đột nhiên trong đầu hiện ra các loại sự tích của Lake, nhớ lại Perus bị bắt đi, nhớ Lake luôn sẵn sàng giảng bài cho Hoth, Valhein loáng thoáng hiểu ra điều gì.

Lake sẽ không vì ích lợi mà trợ giúp ai, hắn chỉ sẵn sàng giúp người muốn vươn lên.

Lake lại nói: "Về sau Hoth giao cho ngươi."

"A2?" Valhein không hiểu lời của Lake.

Lake nở nụ cười chân thành, trong con ngươi màu xám lộ ấm áp khó tả.

Lake quay đầu nhìn chân trời xa, nói: "Ban đầu ta không quen Hoth, chỉ biết hắn là một người nhờ phụ thân mới được vào học viện, có chút xem thường hắn. Về sau ta mới nghe nói cả nhà bọn họ chết trận vì Athens. Tiếp đó ta bắt đầu đồng tình hắn, ngẫu nhiên quan sát hắn. Sau đó mới hiểu hắn thật sự rất ngốc, không rõ phép nhân, không rõ khái niệm cơ bản hình tam giác, thậm chí hay ghép sai từ đơn cơ bản, đôi khi phát âm không chuẩn xác"

"Ta phát hiện rất nhiều khuyết điểm của hắn, nhưng ta dần phát hiện hắn có nhiều ưu điểm khác. Tấm lòng của hắn đặc biệt lương thiện, nghe nói lúc mới vào học viện thì bị người khi dễ, dù cho hắn có thân thể khoẻ mạnh nhưng không đánh trả, bởi vì sợ tổn thương đến bạn học. Về sau sự lương thiện của hắn cảm nhiễm bạn học khác, ngày càng nhiều người trợ giúp hắn. Từ trước đến giờ hắn không biết từ chối người khác, hễ có ai đến nhờ, chỉ cần hắn có thể làm được, dù cho liều mạng cũng sẽ đi làm. Có một lần, hắn giúp bạn tham gia thi đấu tư nhân, bị đánh vỡ sọ, nhưng khi người bạn kia lại cần giúp đỡ thì hắn không chút do dự giơ tay ra giúp.

"Hắn đặc biệt nỗ lực, thật lâu sau này ta mới biết mỗi ngày hắn đều rèn luyện đến rạng sáng, hơn nữa mỗi ngày đều sẽ dậy sớm. Hắn trả giá nỗ lực nhiêu lúc còn hơn ta. Ta thích bạn học như vậy, ta thích người cố gắng như vậy, cho nên ta thường giảng bài cho hắn, giải đáp thắc mắc cho hắn."

Chương 112: Lời đồn (2)

Chương 112: Lời đồn (2)

Lời đồn (2)

"Chắc ngươi cũng nhận ra, ta không giỏi dạy người khác, giáo viên còn không dạy hắn được thì sao ta có thể dạy? Ta đã thử nhiều lần nhưng đều thất bại. Nhưng mà, chỉ cần hắn hỏi, ta vẫn sẽ giải đáp cho hắn. Đến học kỳ mới, hắn ít khi hỏi ta, ta phát hiện hắn càng thích học với ngươi hơn. Ban đầu trong lòng ta hơi không vui, nhưng về sau phát hiện, khi hắn học với ngươi thì càng vui vẻ hơn lúc học với ta. Kết quả thi kiểm tra lần này là chứng minh, hắn học với ngươi càng có hiệu quả."

'Cho nên "

Hai tay Lake nâng hai cánh tay của Valhein, hai người bốn mắt nhìn nhau, hắn chân thành nói:

"Ta giao Hoth cho ngươi, ngươi thích hợp cùng hắn học tập hơn ta."

Valhein hé môi, không biết nói cái gì.

Lake xoay người rời đi.

Valhein nhìn bóng lưng của Lake, trong lòng ấm áp.

Thì ra bạn cùng bàn của mình luôn giúp đỡ một người bạn cùng bàn khác.

Thì ra Lake tin tưởng chính mình như thế, cho dù là vào lúc thế này.

Thì ra, tín nhiệm của bạn học ấm còn hơn ánh mặt trời.

Valhein đột nhiên phát hiện, so với tín nhiệm và trợ giúp của Lake, ác ý bên ngoài chẳng đáng gì.

Valhein cười cười, trong nụ cười chất chứa sức hấp dẫn, phất đi nước bùn màu đen trên người.

Về phòng học, Valhein giống như mọi khi, nghe giảng, học tập, trước lúc vào tiết tự học thì tìm giáo viên hỏi thăm bài chuẩn bị và nội dung ôn tập.

Nhiều người chỉ trỏ Valhein, nhưng hắn luôn treo nụ cười thản nhiên.

Vô luận nhìn thấy cái gì, nghe thấy cái gì, cảm giác được cái gì, Valhein đều sẽ vâng theo nguyên tắc không phán xét, không bình luận mọi thứ, không có gì tốt, cũng không có gì xấu, tự nhiên không sẽ ảnh hưởng chính mình.

Hơn nữa, mỗi lân không phán xét thì trong lòng Valhein tăng thêm vui sướng, bởi vì nắm giữ năng lực này càng mạnh mẽ hơn.

Tuy lần này Valhein không suy ngẫm, nhưng hắn nảy ra một ý tưởng, tất cả ác ý từ bên ngoài đều hóa thành nhiên liệu, tăng cường năng lực không phán xét của chính mình, do đó tẩm bổ năng lực tổng thể của chính mình. Nụ cười của Valhein tràn ngập chân thành.

Chẳng qua ở trong mắt người khác thì là ngụy trang.

Tiếng chuông tan học vừa reo, Hoth đột nhiên đứng lên, nói: "Ta còn có việc, hôm nay không học tập, ngươi sớm về nhà."

Nói xong, Hoth bước nhanh rời đi.

Mấy bạn cùng bàn sửng sốt nhìn bóng lưng của Hoth, mấy

ngày hôm trước Hoth mỗi ngày tan học đều quấn quýt lấy Valhein học tập, tại sao tin đồn nổi lên thì Hoth không muốn học với Valhein nữa?

Jimmy nhìn Valhein, lộ ra đồng tình, hắn lại gần vỗ vai của Valhein, nói:

"Đừng để bụng, tin đồn như vậy rất nhanh sẽ trôi qua.

Albert âm thâm bật cười, theo sau phát hiện chính mình dường như hơi quá đáng, nói:

"Không sao, vàng rồi sẽ phát sáng, điều kiện tiên quyết là vàng thật."

Albert nói xong còng lưng đi ra ngoài.

Rollon cau mày nhìn Valhein, không nói gì thêm.

Paloma luôn đọc sách.

Valhein ngồi trước bàn, nghiêm túc ôn tập xong môn học hôm nay, cầm sách ma pháp đi về nhà.

Valhein vòng qua rừng cây, bước lên đường cái, thấy cửa cổng Học viện Plato.

Valhein chưa đi được vài bước thì có bốn, năm học sinh mặc áo chùng màu trắng hoa lệ đi tới trước mặt.

"Là Valhein đây mà? Tháng trước hết sức nổi bật, sao hôm nay ủ rũ thế?"

"Lúc ngươi ở sân đấu ăn nói giỏi lắm mà, sao bây giờ im lặng vậy?”

"Dây ma pháp của ngươi đúng là rất xuất sắc, ta tin tưởng ngươi không sao chép."

"Ai mà nói ngươi là tên ngốc thứ ba thì ta là người đầu tiên không phục."

Bọn họ cười lớn vào mặt Valhein.

Valhein nhìn thoáng qua bọn họ, học sinh quý tộc lớp trên xa lạ, thân hình cao lớn, cử chỉ trâm ổn, hoặc là Hắc Thiết hoặc là Thanh Đồng.

Valhein không nói lời nào, tiếp tục đi về phía trước.

Mấy học sinh kia cười nhạo vài câu, chờ Valhein đi xa bọn họ mới cười cợt đi sân đấu.

Không phán xét khiến Valhein chống cự ác ý nhẹ, nhưng đối diện ác ý càng mãnh liệt thì trong lòng hắn dao động nhẹ.

Dọc đường đi, Valhein không làm gì, sau khi vê nhà, hắn đứng trong sân vườn. Valhein không chú ý bất cứ cảm xúc nào của bản thân, mà là nhắm mắt lại, cảm giác trái tim của mình, cảm giác máu chảy, cảm giác đại não, cảm giác thân thể, dùng cảm xúc xây dựng tri thức tương quan để giải thích mọi chuyện phát sinh.

Hết thảy chẳng qua là phản ứng của thân thể.

Dần dà, tinh thần của Valhein được đến một loại thanh tẩy, cuốn trôi cảm xúc và ảnh hưởng mặt trái.

Nhưng tiêu cực nho nhỏ vẫn còn.

Valhein chợt nở nụ cười, tiếp đó hơi thay đổi hình thức nhật ký, viết nhật ký cảm ơn.

Cảm ơn thu hoạch từ học tập, cảm ơn nhắc nhở của Hoth, cảm ơn tín nhiệm của Lake, cảm ơn quan tâm của thầy giáo viên Niedern, cảm ơn bản thân không ngừng tiến bộ

Toàn thân Valhein ấm áp, nụ cười càng lúc càng lớn.

Viết xong nhật ký, Valhein đi ra sân vườn, nhìn hướng trời sao.

Đêm tối không thể che đi rực rỡ của đàn sao.

Lại lần nữa về phòng ngủ, Valhein nghiêm túc học tập, cố gắng hơn mọi khi.

Sáng sớm, Valhein lại đi trong Học viện Plato.

Tuy rằng sự tình đã trải qua đi một ngày, nhưng vẫn có các học sinh dư thừa tinh lực chỉ trỏ Valhein.

Valhein vẫn luôn mỉm cười, một đường bình thường đi tới phòng học.

Mắt Valhein lấp lóe, đi hướng bàn thứ năm.

"Buổi sáng." Lake hiếm khi chủ động chào hỏi Valhein.

Chương 113: Ác ý

Chương 113: Ác ý

Ác ý

Khuôn mặt của hắn vẫn nhợt nhạt, nặn ra nụ cười có chút miễn cưỡng, nhưng âm thanh rất ấm áp.

"Lake, buổi sáng." Nụ cười vui vẻ nở rộ trên mặt Valhein.

Lake cười cười, nụ cười rốt cuộc trở nên tự nhiên.

Valhein ngồi xuống bàn thứ năm.

Cái bàn chỉ có bốn người.

Lake, Valhein, Paloma, Rollon.

Valhein nhìn qua đuôi mắt thấy chỗ Hoth trống rỗng, hắn ngước đầu nhìn hướng bảng đen, giống như mọi khi, trong đầu nhanh chóng ôn tập và nội dung bài chuẩn bị đã viết ngày hôm qua.

Nụ cười biến mất trên môi Valhein.

Bởi vì dưới chữ viết hôm qua thêm một dòng chữ.

"Sao chép mà cũng không lấy được tròn điểm."

Valhein lắng lặng nhìn dòng chữ kia, đứng lên, đi hướng bảng đen.

Lake thế này mới ngước đầu nhìn bảng đen, ngây ra một lúc, trên mặt lộ vẻ tự trách. Valhein viết xong, Lake xem một lần là

nhớ, chưa bao giờ xem lần thứ hai, nếu sớm thấy dòng chữ này thì hắn nhất định sẽ lau đi.

Paloma luôn cúi đầu đọc sách.

Rollon ngẩng đầu, dùng ánh mắt phức tạp nhìn Valhein.

Valhein lau dòng chữ kia, về chỗ ngồi, tiếp tục học tập.

Theo tiếng chuông vào học tiết đầu vang lên, thây Niedern xuất hiện ở bục giảng.

Niedern quét mắt qua tất cả học sinh, rơi xuống bàn thứ năm.

Hoth không đến.

Niedern cau mày, tiếp tục giảng bài.

Qua hơn mười phút, Hoth cao lớn mới giống như con voi chiến xông tới cửa.

Niedern gật đầu, ra hiệu Hoth về chỗ.

Hoth cảm ơn Niedern, hổn hển thở dốc ngồi xuống chỗ của mình.

Valhein quay đầu nhìn về hướng Hoth, Hoth ngoác mồm cười khờ, nhỏ giọng nói: 'Bận chút chuyện, dậy muộn."

Valhein gật đầu, tiếp tục nghe giảng.

Một buổi sáng qua nhanh, buổi trưa, Valhein như mọi khi, trước tiên đi sân đấu luyện tập ma pháp, hao hết ma lực, tiếp đó minh tưởng mười phút rồi đi nhà ăn.

Dọc đường đi gặp nhiều học sinh, nhưng người chỉ trỏ rõ ràng giảm bớt hơn hôm qua nhiều.

Valhein vẫn như mọi ngày, đi vào nhà ăn, gọi món ăn.

Lượng cơm ăn của Valhein đã hơi tăng lên, trong một tháng ngăn ngủi thân thể cao thêm 3cm.

Không đợi yêu tinh lợn đưa tới đồ ăn, gần đó còn có người cười nói:

"Đây là siêu anh hùng Valhein của học viện mà nhỉ? Ngài tự mình đến nhà ăn để ăn cơm à?"

Tiếng cười rộ lên ôn ào.

Valhein dường như không nghe thấy, tiếp tục lật sách ma pháp, tìm một số sách để đọc lúc rảnh, bù đắp điểm yếu của mình, hắn hiểu biết quá ít về thế giới này.

Giọng học sinh nữ the thé vang lên:

"Valhein, chín mươi tám cộng hai bằng bao nhiêu?"

Valhein không có đáp lại.

"Ta biết ngay ngươi tính không ra, đọc theo ta nè, một trăm điểm!"

'Ha ha ha ha ^

Rất nhiều người cất tiếng cười to.

Nhưng mà, cũng có rất nhiều người cau mày, lặng lẽ ăn cơm.

Paloma đang ăn cơm chợt dừng tay, lặng lẽ ngồi.

Từ cái khay vươn ra bốn chân, chậm rãi đứng lên, nhưng Paloma nâng tay đè cái khay.

Khay rút bốn chân về.

Rất nhiều quý tộc đã ăn xong, nhưng luôn ngồi ở nhà ăn.

Bọn họ cố ý lớn tiếng nói chuyện, ngoài mặt là tám chuyện hai ngày qua, nhưng nói vài câu đã đổi đề tài sang cười nhạo Valhein.

Valhein bình tính ăn xong, bình tính đứng lên, bình tính đi ra ngoài.

Cô gái lúc trước cười nhạo Valhein lần thứ hai phát ra âm thanh chói tai:

"Bậc thầy Valhein, ngài đi rồi à? Không dạy cho chúng ta sao?" "Đúng rồi, làm ơn đừng siết chết chúng ta, chúng ta sợ dây ma pháp của ngài lắm."

Các học sinh quý tộc cười chẳng kiêng nể gì.

Valhein đi tới cửa, đưa lưng về phía nhà ăn, đột nhiên dừng lại.

Nhà ăn nháy mắt yên tĩnh.

Rất nhiều quý tộc mỉm cười nhìn Valhein, còn có một ít học sinh đồng tình nhìn chăm chú bóng lưng của Valhein.

Valhein hít sâu một hơi, nhìn ngoài cửa.

Sau đó giọng nói của Valhein truyên khắp nhà ăn.

"Trong tình huống không chút chứng cứ, một đám học sinh quý tộc giống như chó dữ nhào về phía mục tiêu, vì cái gì? Trong lòng mọi người tự hiểu. Hiện tại, Valhein ta, phát ra thanh minh với toàn Học viện Plato, toàn Athens, bất cứ người nào, bất cứ cấp bậc nào đều có thể khiêu chiến với ta. Hiện tại, ta tiếp thụ khiêu chiến của tất cả ma pháp sư Tập Sự, về sau ta thăng cấp đến bậc nào thì người trong cấp bậc đó có thể giác đấu sống chết với ta. Nếu dám thì lập tức cùng ta lập khế ước chúng thần, bất luận sinh tử! Nếu

không dám, các ngươi vẫn có thể kêu chít chít như con chuột trong cống ngầm. Nhưng ở trong mắt ta, các ngươi chẳng qua là một đám giòi nát ăn cây táo, rào cây sung!"

Valhein mang theo khinh miệt không thèm giấu đi ra ngoài.

Trong nhà ăn vọng ra tiếng quát mắng của học sinh quý tộc.

Không một người phát ra khiêu chiến với Valhein.

Một ít học sinh bình dân thấy cảnh này, vui vẻ cười lên, mang theo vẻ khinh miệt tương tự như Valhein, bước ra ngoài.

Học sinh nữ quý tộc kia thét chói tai:

"Tiện dân như Valhein thật là gan to bằng trời! Nếu không phải ở trong Học viện Plato, đổi thành chỗ khác, dám to gan nhục nhã quý tộc như vậy thì ta có thể lột da của hắn, cắt thịt trên người hắn cho chó ăn, rút xương sống của hắn làm roi"

Khi cô gái nói lời này, học sinh quý tộc ngồi ở đằng trước nàng thay đổi sắc mặt, thân thể cứng ngắc.

Đám học sinh quý tộc nhìn thấy cô gái mặc váy trắng, có đôi mắt màu xanh dương nâng bát gốm đen to đựng canh rau tràn đầy đứng sau lưng học sinh nữ quý tộc kia.

Cô gái có đôi mắt màu xanh dương, tóc dài tựa như đêm tối rũ xuống đến tận eo. Trong đêm tối, đàn sao lấp lánh.

Chương 114: Giòi bọ

Chương 114: Giòi bọ

Giòi bọ

Nàng mím chặt môi mỏng, có lẽ vì dùng sức quá mức mà lằn ranh chỗ môi hồng và làn da trắng đặc biệt rõ ràng.

Hồ nước xanh biếc trong đôi mắt nàng đã đóng băng.

Trên mặt nước đóng băng phản chiếu rau xà lách xanh lá lơ lửng trong bát gốm đen.

Học sinh nữ quý tộc không hề hay biết, vẫn chói tai mắng:

"Loại tiện dân này chỉ xứng sống trong phân"

Trong ánh nhìn chăm chú của mọi người, Paloma nâng bát gốm đen to lên ụp mạnh xuống đầu học sinh nữ quý tộc.

Rào rào!

Nước canh như thác trút xuống, tưới ướt học sinh nữ quý tộc.

Học sinh nữ quý tộc ngây ra một lúc, ngừng thở, tiếp đó bỗng nhiên hít một hơi sâu như trôi lên từ trong nước.

"AII"

Nàng phát ra tiếng thét chói tai, vừa dùng tay lau nước canh trên mặt vừa đứng bật dậy, bỗng nhiên xoay người, điên cuồng hét to: “Ai cho ngươi lá gan!"

Khi nhìn thấy đôi mắt đóng băng của Paloma, thấy vòng cổ

Medusa Hoàng Kim trên cổ của Paloma thì học sinh nữ quý tộc như con gà mái đột nhiên bị bóp cổ, âm thanh ngừng bặt.

Học sinh nữ quý tộc run giọng nói:

"Rất rất xin lỗi, Paloma điện hạ"

Paloma cao ngạo ngẩng cao đầu, chậm rãi nhìn quét tất cả học sinh quý tộc xung quanh, chậm rãi mở ra sách ma pháp của mình, đưa về phía bọn họ.

Trên sách ma pháp xuất hiện hai chữ.

Giòi bọ.

Bộp một tiếng khép lại sách ma pháp, như thiên nga trắng ưu nhã cất bước đi ra nhà ăn.

Mãi đến khi Paloma rời đi thật lâu, đám quý tộc vẫn giữ im lặng.

Trên mặt của học sinh nữ quý tộc kia không có tức giận, không có cay nghiệt, chỉ còn lại khủng hoảng.

Không có một người giúp nàng cầm bát gốm đen to ụp trên đỉnh đầu xuống, và mảnh rau xà lách nấu nát kia.

Cái mũ rất thời trang, một ít quý tộc trong lòng cay nghiệt nói thầm.

Phòng học buổi trưa yên lặng hơn hôm qua, nhưng không khí cũng kỳ dị hơn mọi khi.

Chỉ có Valhein là tiếp tục học như không có chuyện gì xảy ra.

Buổi chiều, trước khi vào tiết học đầu tiên, Hoth một lần nữa giống như voi chiến xông tới, tuy rằng trên mặt vẫn treo nụ cười chất phác nhưng dường như phủ thêm lớp bóng đen mờ nhạt.

Jimmy không kiềm được hỏi:

"Hai ngày này ngươi làm sao vậy? Không thấy ngươi trong sân đấu?"

Hoth cười toe nói:

"Bận."

dJimmy bất đắc dĩ nói:

"Rồi rồi, ngươi bận rộn nhất."

"Đừng bỏ bê học tập." Lake nói.

Hoth cười khờ gãi đầu:

"Sẽ không chậm trễ."

Tiếng chuông tiết học chiều đầu tiên vang lên, Niedern sải bước vào phòng học.

Các học sinh ngây ra một lúc, vội vàng cúi đầu lật xem lịch học trong sách ma pháp.

Buổi chiều đâu có tiết của thầy giáo viên?

Niedern nói:

"Buổi chiều thây Cadmus bận việc, cho nên đổi tiết học này với tiết thân chú của ta vào ngày mai. Trước khi lên lớp, ta tuyên bố một việc. Valhein, lại đây."

Đám bạn học quay đầu nhìn vê hướng Valhein, hiện tại bọn họ đã không còn giống lúc trước mỗi khi Valhein bị kêu tên là cười ồ lên, mà là yên lặng chờ đợi kết quả cuối cùng.

Valhein cũng không biết thầy giáo viên muốn làm cái gì, đi đến

trước bục giảng, đứng đối diện với Niedern.

Niedern thế này mới xòe tay phải, bày ra cho tất cả bạn học xem huân chương kim loại màu hơi đen.

"Bạn học Valhein một tháng trước trong hội thi đấu quy mô nhỏ ma pháp sư Tập Sự đã vì Học viện Plato nhận lệnh trước nguy cấp, thành công lấy chiến tích 3:0 thắng đối thủ bên Học viện Quý Tộc. Hôm nay, quả huân chương này vừa được làm xong, phó viện trưởng Thucydides tự tay giao quả huân chương này cho ta, bảo rằng vinh dự của học viện không cho phép làm bẩn. Bây giờ phát quả huân chương Hắc Thiết này cho Valhein, hy vọng mỗi một bạn học đều có thể giống như Valhein, khi học viện cần mình nhất thì đứng ra, chứ không phải chỉ biết nói mà không làm."

Niedern nói rồi tự tay gắn huân chương Hắc Thiết lên ngực Valhein.

Valhein hơi cắn răng, hít sâu một hơi, mạnh cúi đầu hướng Niedern.

Valhein nói:

"Cảm ơn thầy!"

Niedern vừa lòng nhìn Valhein, vỗ vai hắn, nói:

"Ngươi là học sinh rất ưu tú, rôi sẽ càng ưu tú hơn, vê chỗ ngồi đi."

Valhein gật đầu, đi hướng bàn thứ năm.

Hoth hét to:

"Valhein làm giỏi lắm!"

"Đúng vậy!" Lake lớn tiếng nói.

Trong phòng học bùng nổ tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Valhein chỉ cảm thấy hốc mắt có dòng khí nóng dâng lên, hít sâu một hơi, cố gắng giữ bình tĩnh, ngồi xuống chỗ của mình.

Niedern tiếp tục giảng bài, trong quá trình tổng cộng đặt câu hỏi năm lần, trong đó ba lần kêu Valhein trả lời.

Mỗi lần Valhein trả lời đều hoàn toàn chính xác.

Hết giờ học, lớp im ắng.

Chốc lát sau, có mấy bạn học đi tới an ủi Valhein.

Mỗi một người đều vô cùng chân thành.

Phòng học buổi chiều càng thêm ấm áp.

Lớp dường như không khác gì mọi ngày, trở lại bình tĩnh.

Mãi đến tiết học thứ ba, Hoth đấm tay phải xuống bàn.

Rầm!

Nguyên cái bàn rung lên một cái như con thỏ bị dọa sợ.

Tiếng động lớn làm mọi người giật mình, từ giáo viên đến học sinh đều cùng nhau nhìn về hướng Hoth.

Mọi người đều kinh ngạc thấy khuôn mặt Hoth đỏ bừng, trong mắt tràn ngập lửa giận không thể dập tắt. Đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy Hoth tức giận đến thế.

"Xin lỗi." Hoth vội vàng đứng lên xin lỗi.

"Lần sau chú ý."

Giáo viên tinh tướng học Teperas gật đầu, cũng không có trách cứ Hoth, nói xong tiếp tục giảng bài.

Valhein nhìn Hoth.

Hoth trâm mặc thật lâu, dùng sách ma pháp viết thư cho Valhein, hắn sợ không thể khống chế cơn giận của mình.

Chương 115: Người Chấp Pháp

Chương 115: Người Chấp Pháp

Người Chấp Pháp

Valhein giở sách ma pháp ra, lẳng lặng xem thư Hoth vừa gửi.

Paloma dùng đuôi mắt xem trộm phong thư kia.

"Valhein, ngươi chuẩn bị tốt tâm lý. Ta vừa biết tin từ bạn học rằng có một học sinh quý tộc năm năm tên Carlos chính thức gửi thư kháng nghị đến ban giám hiệu, yêu cầu trục xuất ngươi khỏi Học viện Plato. Ta không biết nguyên nhân cụ thể là gì, bạn học của ta phỏng đoán nhất định là có chứng cứ đặc biệt nặng ký nên Carlos mới làm như vậy. Chuyện này ước chừng không đơn giản là cuộc thi. Ta đã gặp Carlos rồi, lúc bình thường phi thường có lễ độ, không giống học sinh quý tộc bình thường hùng hổ kiêu căng, không biết tại sao hôm nay nổi điên. Mặc kệ nói sao thì, ngươi nhất định cẩn thận, bạn học của ta nói sự tình rất kỳ, dường như có dự mưu nhằm vào ngươi. Ta chuyển thư của bạn học của ta cho ngươi xem."

Valhein đọc thư của bạn học của Hoth, chỗ then chốt thì Hoth đã nhắc tới, không có tin tức đặc biệt nào khác.

"Cảm ơn." Valhein nhỏ giọng nói.

Ánh mắt Hoth tối xuống, cúi đầu.

Tiết tự học cuối cùng càng ồn ào hơn ngày trước.

Cơ hồ tất cả bạn học đều nhỏ giọng nghị luận chuyện của Valhein, học sinh quý tộc năm năm muốn đuổi học sinh năm hai ra

Học viện Plato, đây là việc lớn hiếm thấy.

Trong lịch sử Học viện Plato cũng từng phát sinh loại việc này, nhưng mỗi người bị trục xuất đều phạm sai lầm rất lớn, thậm chí bị toàn trường thù địch.

Nhưng dù Valhein gian lận thi cử cũng không đến mức bị trục xuất học viện, rốt cuộc là tại sao?

Mọi người thi nhau suy đoán.

Đến gần tan học, một tin tức lan nhanh trong tin nhắn ma pháp của học sinh cả trường.

Valhein chẳng những gian lận thi cử, còn đánh cắp thành quả nghiên cứu học tập của học sinh năm năm Carlos, chiếm làm của riêng, tiếp đó thay tên, đi Hội Nghị Ma Pháp xin huy chương Ma Nguyên. Mấu chết là xin muộn một bước, thành quả nghiên cứu tương tự nhưng xin muộn hơn Carlos ba ngày, có thể nói chứng cứ vô cùng xác thực.

Một hòn đá làm dậy sóng lớn.

Lớp học sôi chảo dầu, rất nhiều học sinh thậm chí không khách khí lớn tiếng thảo luận, hoàn toàn không nể nang gì Valhein. Hoth như nổi điên, không ngừng dùng tin nhắn ma pháp liên hệ những bạn học thân thiết.

Lake xụ mặt, thường thu và gửi sách ma pháp.

Jimmy cũng bận rộn hơn lúc bình thường, Albert thì tìm bạn học ở hàng trên tám chuyện về Valhein.

Paloma không để ý đến chuyện bên ngoài, chỉ lo đọc sách ma pháp.

Rollon không ngừng nhận thư, hắn chỉ đọc chứ ít trả lời.

Valhein thẫn thờ nhìn sách ma pháp ở trước mắt, hoàn toàn không ngờ rằng sự tình sẽ diễn biến thành bộ dạng này, trong lòng không ngừng suy tư.

"Lần này yêu cầu ban giám hiệu đuổi ta đi, buộc ta thôi học mới là mục đích thật sự. Trước đó dùng thành tích ô miệt ta chỉ là lót đường, chế tạo dư luận để đuổi ta đi, thủ đoạn rất thâm. Vì hôm nay, Carlos tất nhiên chuẩn bị thật lâu. Ta dùng kỹ thuật Feynman xin huy chương Ma Nguyên, nếu Carlos dám cáo tất nhiên là có phương pháp học tương tự. Vậy thì có một số việc dường như đã rõ ràng, nhưng chỉ tiết"

Trong đầu Valhein nhanh chóng vụt qua tất cả việc phát sinh trong tháng này.

Đột nhiên ngoài cửa vang một chuỗi tiếng bước chân.

Tất cả bạn học ngẩng đầu nhìn hướng cửa.

Chợt thấy từng giáo viên đi vào, mỗi giáo viên sắc mặt đều đặc biệt nghiêm túc.

Trong các giáo viên, trừ Niedern ra, còn lại đều là gương mặt xa lạ.

Người quen thuộc duy nhất là quản lý của phòng giáo vụ, đại ma pháp sư Thánh Vực Larens.

Larens khác với người Hy Lạp bình thường, cạo sạch râu, hơi nổi bật trong đám ma pháp sư râu rai xôm xoàm.

Nguyên nhân Larens quen mặt là bởi vì chỉ cần học sinh nhìn thấy hắn thì tất nhiên phát sinh việc lớn.

Khác với mọi khi, trên ngực trái của tất cả giáo viên đều gắn một quả huy chương, đó là huy chương ma pháp sư do Hội Nghị Ma Pháp Hy Lạp phát cho.

Trong huy chương màu vàng sậm trước ngực Larens có một thuyền lớn màu trắng năm góc cạnh nổi trên sóng biển.

Trước ngực một số ma pháp sư như Niedern thì bên trong viền vàng tròn là một gốc cây sồi đứng thẳng.

Chính giữa huy chương của ma pháp sư khác là cuốn sách bạc trắng nửa mở.

Cấp bậc thấp nhất là ma pháp sư Bạch Ngân. Đám giáo viên ngừng bước chân, phòng học giống như hoàn toàn đặt mình trong thuật tính âm.

Khiến đám bạn học khiếp sợ là hai ông già không bắt mắt đi phía sau nhóm giáo viên này.

Hai ông già đeo huy chương cây sồi Hoàng Kim bình thường, nhưng cổ áo của họ là một vòng màu đỏ.

Thứ này khác với trang phục tâm thường.

Trang phục như vậy chỉ có một loại người mặc.

Không ngờ Người Chấp Pháp của Hội Nghị Ma Pháp đi vào phòng học.

Bạn học biết đôi chút về lịch sử Người Chấp Pháp đều toàn thân cứng ngắc, giống như bị đặt trong khuôn thạch cao, không nhúc nhích.

Dường như Niedern cố gắng hết sức mới khiến khuôn mặt của mình giữ vẻ hiền hòa, nhìn hướng Valhein, chậm rãi nói: "Valhein, giáo viên phòng giáo vụ muốn tìm ngươi hiểu rõ một việc, hiện tại mang theo sách ma pháp cùng chúng ta đến phòng giáo vụ."

Valhein nhìn thoáng qua cổ áo đỏ tươi của hai Người Chấp Pháp, gật đầu, đứng lên đi ra ngoài.

Đám giáo viên nhóm đi ở đằng trước, Valhein đi giữa, hai Người Chấp Pháp ở cuối cùng.

Có lẽ là trùng hợp, lúc này tiếng chuông tan học vang lên.

Chương 116: Hiền nhân Feynman

Chương 116: Hiền nhân Feynman

Hiên nhân Feynman

Thế là dưới ánh nhìn chăm chú của vô số bạn học, Valhein một đường đi tới chỗ phòng giáo vụ.

Phong cách của phòng giáo vụ hơi trang nghiêm hơn văn phòng giáo viên, nhưng cũng chỉ là kiến trúc hai tâng, màu tường ngoài là trắng xám thường thấy trong Athens, giấu kín mặt tường đá thô ráp.

Trong bầu không khí im lặng lâu dài, đội ngũ đến đại sảnh phòng giáo vụ.

Khác với đại điện Plato tinh trí, trang sức trong đại sảnh này cực kỳ mộc mạc, trừ màn che màu đỏ, cẩm thạch tự mang hoa văn ra, những chỗ khác giống như tùy tiện dựng lên, rồi bôi một lớp thạch cao màu trắng dày, hơn nữa kẽ tường không bôi đều, dường như công nhân bận đi nghiên cứu ma pháp.

Chính giữa hai bên cột màu trắng đại sảnh phòng giáo vụ, bàn dài màu nâu nối liền với nhau thành hình chữ U ngược, Valhein đứng ở miệng chữ U, sau lưng là cửa lớn mở rộng.

Ánh sáng ngoài cửa lớn màu vàng nhạt mông lung, khiến Valhein giống như đứng bên ruộng lúa chín lúc hoàng hôn.

Tất cả giáo viên lần lượt ngồi vào chỗ, hai Người Chấp Pháp đứng hai bên ghế chủ nằm tận cùng bên trong, mặt không cảm

xúc.

Bậc thầy Larens ho nhẹ một tiếng, nói: "Valhein, ngươi biết chúng ta hôm nay tại sao kêu ngươi đến không?"

"Không biết." Giọng điệu của Valhein vô cùng bình thản.

Một số giáo viên nhìn Valhein, hơi nhíu mày.

Bởi vì Valhein ưỡn ngực ngẩng đầu, ánh mắt trong suốt, hai vai mở hướng ra sau, hai cánh tay tự nhiên thả lỏng, bình tĩnh vượt quá tưởng tượng, giống như ở trong nhà của mình, mơ hồ có chút coi thường các ma pháp sư có mặt.

Niedern lên tiếng:

"Sư phụ Larens, ta thấy mình nên nói thẳng ra."

Larens gật đầu, trong đôi mắt hơi đục lóe tia sáng xanh nhạt, nói:

"Mở ra sách ma pháp của ngươi."

Hai tay Valhein nâng sách ma pháp lên, mở ra nó.

Larens phất ngón trỏ tay phải, một vệt sáng xanh từ trong sách ma pháp đặt trước mắt hắn bay ra, theo đường xoắn ốc bay vào sách của Valhein, để lại một vệt quỹ tích ánh sao. Chợt thấy bên trên sách ma pháp của Valhein hiện ra hình dáng một thanh niên xa lạ.

Thanh niên này có mái tóc quăn màu nâu đen, mũi cao mà thẳng, xương gò má nhô ra, đường cong khuôn mặt cứng rắn, đặc điểm điển hình của người Hy Lạp.

Thanh niên mặc áo chùng màu trắng hoa lệ, cất cao giọng nói:

"Giáo viên phòng giáo vụ tôn kính, ta tên Carlos, là một học

sinh năm năm. Thành tích của ta tuy rằng không thể xếp vào tốp ba trong lớp, nhưng luôn trong tốp mười. Gần đến ngày tốt nghiệp, ta nhớ lại quá khứ, tinh luyện nhiêu phương pháp, xin giáo viên của ta là Gregory đưa lên Hội Nghị Ma Pháp thay ta, làm lý luận học tập mới. Đương nhiên, ta chỉ ôm tâm trạng cầu may, dù sao những thứ này là kinh nghiệm thô thiển của ta, hoàn toàn không ôm hy vọng gì.'

"Trong đó có một phương pháp học tập là ta nhiều năm trước phát hiện một hiện tượng kỳ lạ, khi ta dạy người khác thì hiệu quả học tập càng tốt, cho nên ta ngẫu nhiên sẽ dạy cho người khác, đặt tên là dạy để học. Nhưng hôm nay phát sinh một việc kỳ lạ, giáo viên của ta nói cho ta biết một học sinh tên Valhein cũng nộp lên một phương pháp học tập, tuy rằng tên gọi là kỹ thuật Feynman gì đó, nội dung hơi phong phú hơn phương pháp học tập mà ta đưa lên, nhưng về bản chất thì giống hệt dạy để học của ta."

"Ta rất bất ngờ. Về sau tìm người nghe ngóng vê Valhein, thì ra thành tích năm ngoái của hắn chẳng những không đạt tiêu chuẩn, còn xếp hạng ba từ dưới đếm lên trong lớp, nhưng mà, gần đây thành tích đột nhiên nâng cao. Ta thậm chí còn nghe ngóng được gần đây hắn luôn dùng phương pháp học tập dạy để học của ta."

"Ta lập tức ý thức được, là hắn trộm cướp phương pháp học tập của ta! Nếu hắn chỉ dùng cho chính mình thì ta sẽ không nói cái gì, bởi vì mọi người đều là bạn học, nếu phương pháp của ta đã đưa lên Hội Nghị Ma Pháp thì đương nhiên muốn chia sẻ cho tất cả mọi người. Nhưng mà, hắn chẳng những trộm cướp phương pháp học tập của ta, còn công khai sửa tên, nhận vơ là phương pháp của chính mình, mưu toan đổi lấy huy chương Ma Nguyên, ta không thể nhẫn nhịn nữa!"

"Bởi vậy, ta, Carlos, con trai của Sebastian thỉnh cầu phòng giáo vụ đuổi Valhein. Mảnh đất lành Học viện Plato này không cho phép làm bẩn!"

Valhein khép sách lại, câm trong tay phải.

Larens hỏi:

"Đối với lời của Carlos, ngươi có gì muốn nói không?"

Valhein nhún nhún vai, thoải mái nói:

"Hắn đang nói dối."

"Hừ.' Một ma pháp sư Hoàng Kim trung niên đột nhiên hừ lạnh một tiếng.

Niedern từ từ quay đầu liếc người kia, Gregory, giáo viên của Carlos, cũng là học sinh của Larens.

Larens hỏi:

"Chứng cứ của ngươi là gì?"

Valhein nói:

"Mấy lời này của hắn là trải qua luyện tập lâu dài, thái độ, biểu cảm và chỉ tiết của hắn giống như biểu diễn, hơn nữa kỹ năng diễn khá vụng vê. Nếu để thầy giáo viên diễn nhất định xuất sắc hơn hắn."

Tất cả mọi người nhìn hướng Niedern.

Vẻ mặt Niedern mờ mịt, đã lúc nào rồi mà Valhein còn có tâm tư nói lời nói dí dỏm? Nhưng ngẫm nghĩ lại, có lẽ Valhein làm vậy vì khiến chính mình yên tâm, cho nên Niedern im lặng. Nhưng tại sao càng nghĩ lời Valhein nói càng thấy kỳ kỳ?

Larens không bị Valhein kéo lạc hướng, hỏi:

"Ta đã xem phương pháp mà hai ngươi đưa lên, tuy rằng của ngươi càng tỉ mỉ và đầy đủ hơn, nhưng về bản chất thì không thay

đổi. Hiện tại chứng cứ là đưa ra xin sớm hơn ngươi ba ngày, hơn nữa bạn học của hắn cũng có thể chứng minh nhiêu năm trước hắn từng dạy cho bạn học của mình, còn ngươi thì sao?"

Chương 117: Hiên nhân Feynman (2)

Chương 117: Hiên nhân Feynman (2)

Hiên nhân Feynman (2)

Valhein đáp:

"Ta chỉ có thể chứng minh là tháng này ta bắt đầu sử dụng kỹ thuật Feynman, hơn nữa ta cũng có thể chứng minh, trong lớp chúng ta có lẽ không có ai từng nghe qua kỹ thuật Feynman, người nghe ta nói dạy để học' không ít hơn mười người."

Larens nói:

"Carlos đã chứng minh nguồn gốc phương pháp của mình, ngươi hãy nói nguồn gốc phương pháp của ngươi đi."

Tất cả giáo viên tập trung sự chú ý vào Valhein.

Valhein suy nghĩ một hồi, nói: "Trên thực tế, ta là một người rất vụng về, vụng tới mức độ nào? Ta đại khái nghe nói về kỹ thuật Feynman này từ bảy, tám năm trước. Chuyện là vầy, cha mẹ của ta luôn bận rộn, cho ta có nhiều thời gian nhàn rỗi, hễ rảnh là ta đi cảng Lion, đương nhiên, tên chính thức là cảng Pireas."

"Chư vị biết, cảng Lion có thể nói là cảng phôn hoa nhất Athens, thậm chí là toàn bộ Hy Lạp, nơi đó có dòng người phức tạp nhất thế giới. Bắc Âu, Lưỡng Hà, Ai Cập, La Mã, có Người Khổng Lồ, có Người Lùn, có tộc Long, có thần lùn, thậm chí, ta còn từng thấy ma quỷ một lần. Trong cảng Lion, ta nghe vô số chuyện, nhưng lúc nhỏ ta chỉ nghe thôi, trừ nghe ra không hiểu gì, mãi đến

khi trong nhà của ta phát sinh kịch biến, kích thích, bắt đầu không ngừng suy ngẫm và học tập, nhớ lại nhiều việc."

"Trong đó một việc, là câu chuyện một thủy thủ kể. Hắn nói ở phương đông từng gặp một hiền nhân tên Feynman, hắn từng hỏi hiên nhân kia tại sao ngài có tri thức vô tận như vậy? Hiền nhân tên Feynman nói cha của ngài có một thói quen, vô luận ban ngày ngài học được cái gì, cha của ngài bắt ngài buổi tối phải thuật lại, phải giảng sao cho người cha không biết chữ hiểu được tri thức mà ngài đã học. Cứ thế năm từng năm qua đi, Feynman phát hiện chính mình có tài học hơn, có trí tuệ hơn xa bạn cùng lứa."

"Tháng trước, ta nhớ lại câu chuyện này trong cơn thống khổ. Ta hoàn toàn không cách nào phán đoán câu chuyện đó là thật hay giả, nhưng vì học tập, ta cũng chỉ có thể nhắm mắt làm liều, sử dụng phương pháp học tập này, dạy cho người khác tri thức trọng yếu. Kết quả, chư vị cũng biết, thành tích của ta bắt đầu nâng cao, tiếp đó, ta muốn chia sẻ phương pháp này cho tất cả ma pháp sư, mới đưa đơn xin huy chương Ma Nguyên với Hội Nghị Ma Pháp."

Larens nói:

"Câu chuyện của ngươi nghe hay hơn Carlos nói." Valhein mặt không đổi sắc đáp:

"Bởi vì ta nói đúng điều mình trải qua."

Larens nói:

"Xét thấy loại ma pháp thổ lộ sự thật, phát hiện nói dối bị ảnh hưởng từ người thi pháp, khó mà giữ công bằng tuyệt đối, cộng thêm có lẽ sẽ ảnh hưởng đầu óc con người, không đến lúc cực kỳ bất đắc dĩ thì chúng ta sẽ không sử dụng. Cho nên, Valhein, ta đại biểu phòng giáo vụ Học viện Plato, hy vọng ngươi nói lời thật. Chỉ cần ngươi chịu nhận sai, rút vê văn chương đưa lên Hội Nghị Ma Pháp, chúng ta nhất định sẽ xử lý khoan hồng. Dù sao, ngươi đã

từng lập công lao cho Học viện Plato.'

Valhein kiên định nói:

“Ta không sai."

Larens hiên hòa nói:

"Dù tất cả mọi người tin tưởng ngươi, nhưng phương pháp mà ngươi đưa lên muộn hơn Carlos ba ngày, phương pháp của ngươi cũng tuyệt đối không thể nào được đến huy chương Ma Nguyên. Trừ phi, ngươi có thể tìm được thủy thủ kia."

"Ta không tìm được.

Larens nói:

"Như vậy, chúng ta chỉ có thể nhận định, người nộp văn chương lên trước là tác giả thật sự, còn ngươi, hoặc là kẻ ăn cắp, hoặc là người phát hiện sau."

Valhein cười cười, nói:

"Sư phụ nói hay lắm. Trên thực tế, ta hiện tại có ba loại thân phận chưa xác định, kẻ ăn cắp, người phát hiện sau, người phát hiện trước, nhưng vô luận là ta hay Carlos đều lấy không ra chứng cứ chứng minh. Chư vị, ta không nói sai chứ?”

Valhein thản nhiên nhìn về phía tất cả giáo viên.

Không có người phản đối.

Valhein nói: "Ta có thể xem phương pháp mà Carlos đưa lên không? Nếu phương pháp của hắn hay hơn, hoàn thiện hơn ta, có lẽ ta sẽ không thừa nhận mình là kẻ cắp, nhưng mà, ta nhất định sẽ thừa nhận ta là người phát hiện sau, Như vậy, mặc kệ cuối cùng kết quả như thế nào, danh dự của Học viện Plato sẽ không bị bất cứ tổn hại."

Một số giáo viên lộ vẻ mặt kinh ngạc, xem ra Valhein sớm phát hiện then chốt của sự việc.

"Được, dù sao Carlos đã xem phương pháp của ngươi."

Larens lại vung tay lên, ánh sáng xanh lần nữa rơi xuống sách ma pháp của Valhein. Valhein mở sách ra, đọc kỹ toàn bộ phương pháp của Carlos.

Hắn đọc đi đọc lại năm lần.

Xem xong, Valhein thở phào một hơi.

Valhein sử dụng kỹ thuật Feynman hơn năm năm.

Nội dung trong bài bản thảo của Carlos ở trong mắt người khác có lẽ không khác nhiều với kỹ thuật Feynman, nhưng ở trong mắt Valhein thì hoàn toàn khác hẳn.

Valhein nhìn sách ma pháp, mãi không lên tiếng.

Mọi người đều đang đợi Valhein.

Qua nửa tiếng, khóe môi Valhein cong lên, ngước đầu lên, cất cao giọng nói:

"Bậc thầy Larens, ta cho rằng, là Carlos ăn cắp phương pháp của tai"

Gregory cao giọng quát, trừng Valhein:

"Ai cho ngươi lá gan ô miệt học sinh của ta?!"

Người đàn ông trung niên vóc dáng vạm vỡ này càng giống chiến sĩ chứ không phải ma pháp sư.

Nhiều giáo viên có mặt đều sắc mặt âm trầm, không vui nhìn Valhein.

Chỉ riêng mình Niedern thở ra.

Valhein dám nói như vậy thì chứng minh có phương pháp giải quyết.

Valhein nhìn vê hướng Gregory, hỏi:

"Ai cho ngươi trí tuệ phán định kết quả sớm như vậy?"

Chương 118: Làm lớn chuyện

Chương 118: Làm lớn chuyện

Làm lớn chuyện

Gregory nói:

"Ta có đầy đủ trí tuệ!"

Valhein mỉm cười nói:

"Người có trí tuệ là người đang suy nghĩ."

Một số giáo viên nhìn chằm chằm Valhein, rơi vào trầm tư.

Larens không có mở miệng, mà là nhìn chăm chú Valhein, quan sát kỹ.

Bậc thang đi thông Thánh Vực không đúc bằng cảm xúc.

Dù sự việc liên quan học sinh của học trò của mình, nhưng trong lòng Larens không dao động.

Hắn phát hiện, lần đầu tiên trông thấy Valhein trong phòng học, biểu cảm của Valhein hơi nặng nề, mơ hồ lộ ra nghi hoặc, tức giận và hoảng loạn, phản ứng này rất bình thường.

Nhưng đó không phải phản ứng của kẻ cắp, là phản ứng bình thường của người bị hại.

Sau khi đi vào đại sảnh phòng giáo vụ, Larens nhạy bén phát hiện sau khi Valhein ma sát ngón trỏ và ngón cái tay phải thì thái độ thay đổi, nhưng có chút cố ý tỏ ra bình tĩnh.

Mãi khi xem đi xem lại văn chương của Carlos, Valhein hoàn toàn thay đổi, ánh mắt càng thêm kiên định, thân thái càng thêm thả lỏng.

Larens thậm chí vận dụng sức mạnh ma pháp quan sát nhịp tim và máu tốc độ chảy của Valhein, lúc trước hắn từng quan sát Carlos.

Nếu chỉ phán đoán từ phản ứng của cơ thể, Larens cho ra kết quả cực kỳ vớ vẩn, Carlos chưa chắc là người nói dối, nhưng giống kẻ nói dối còn hơn Valhein.

Vê mặt tình cảm, Larens không muốn tin tưởng học sinh của học trò của mình làm chuyện như vậy, huống chi Carlos nộp bài lên trước.

Larens chậm rãi hỏi:

"Ngươi, rốt cuộc muốn làm cái gì?"

Ma pháp sư khác đột nhiên ý thức được, chính mình bị vẻ ngoài của Valhein đánh lừa, chỉ có Larens phát hiện thứ sâu bên trong, thâm thở dài không hổ là Thánh Vực.

Valhein cười cười, nói: "Nếu bài của chúng ta đều giao cho Hội Nghị Ma Pháp, vậy thì nên mời Hội Nghị Ma Pháp ra mặt xem xét và bình phán."

Uy lực lời nói của Valhein rõ ràng giống như ma pháp Thánh Vực, nhưng mọi người có mặt đều im thin thít. Valhein tính làm lớn chuyện!

Nếu giải quyết trong phòng giáo vụ, vô luận kết quả như thế nào, Học viện Plato đều có thể dàn xếp vụ việc.

Nhưng nếu xử lý chuyện này với danh nghĩa của Hội Nghị Ma Pháp, vô luận ai đúng ai sai, danh dự của Học viện Plato đều sẽ bị

tổn hại.

Như Học viện Quý Tộc và học viện ở thành bang khác có quan hệ cạnh tranh với Học viện Plato nhất định sẽ dốc hết sức bôi đen.

Nếu là lúc bình thường thì bọn họ sẽ không để ý, nhưng bây giờ là phút vô cùng then chốt, học viện đang âm thầm tham dự sự tình liên quan đến tương lai nguyên tòa thành Athens, bọn họ không dám mạo hiểm như vậy.

Larens ngẫm nghĩ nói:

"Nếu ngươi rút bài về thì chuyện này coi như cho qua."

Valhein hỏi ngược lại:

"Ta không có lỗi, tại sao phải rút vê?"

Lại qua một hồi lâu, Larens nói:

"Thành Athens đang mạch nước ngầm dâng lên, Học viện Plato chịu không nổi xao động."

Valhein sửng sốt hỏi: "Đầu tiên, ta không rõ ràng hiện tại có mạch nước ngầm gì dâng lên. Thứ hai, chư vị ma pháp sư ở đây chắc không phải người mù, hẳn là nhìn ra, vô luận là lời đồn ồ ạt hay quý tộc hợp sức chỉ trích, vô luận là Carlos đột nhiên làm khó dễ hay buộc ta thôi học, đêu không giống bình thường! Cuối cùng, cũng là quan trọng nhất, ta rất muốn hỏi chư vị, dẫn phát xao động rốt cuộc là ta hay Carlos?"

Đại sảnh lặng ngắt như tờ, trong một chốc thế nhưng không ai có thể phản bác.

Niedern gật đầu một cái, chợt phát hiện không đúng, vội vàng ngừng lại.

"Ngươi không nên đưa văn chương đó lên." Gregory trầm giọng

nói.

"Ta cảm thấy là Carlos không nên sinh ra, nếu hắn vừa sinh ra đã bị bóp chết thì sẽ không dẫn phát chuyện hôm nay." Valhein không chút khách khí nói.

Giáo viên khác dở khóc dở cười, Valhein này thật độc miệng.

"Chú ý ngôn từ của ngươi!"

Gregory chung quy không thể cãi cọ với một ma pháp sư Tập Sự năm hai.

Valhein chậm rãi nhìn quét tất cả ma pháp sư có mặt, hỏi một câu ma quỷ:

"Chư vị nói xem, có khi nào Carlos muốn lấy ta làm điểm đột phá, cố ý dẫn phát Học viện Plato xao động lớn?" "Ngươi nói nhảm!" Gregory đập bàn, suýt chửi người.

Niedern giật mình đến ngây người, chẳng lẽ chính mình đánh giá thấp tiểu tử này? Thế này không giống như người bị hại phản kích, càng giống gom hết nước bẩn trong Hy Lạp tưới vào bụng của Carlos.

Giáo viên khác cũng bị câu hỏi của Valhein làm ngây ngẩn.

Bọn họ hoàn toàn không suy nghĩ theo hướng này, thậm chí lý trí bảo rằng khả năng này không tôn tại, nhưng khi Valhein đặt câu hỏi, trong óc bọn họ bản năng hoàn thiện vấn đề này.

Valhein nói rốt cuộc là đúng hay sai?

Chuyện này có khả năng đó không?

Valhein xòe tay nói:

"Cho nên, miệng nói thì ta cũng nói được này, trước mắt ta có

lẽ lợi hại hơn Carlos một chút. Cho nên, vì rửa sạch ô danh của ta, vì trả bầu trời sáng trong cho Học viện Plato, ta kiến nghị làm theo trình tự bình thường, do Hội Nghị Ma Pháp làm trọng tài cuối cùng!"

Đến đây thì mọi người đều hiểu ý đồ thật sự của Valhein.

Ban đầu chỉ nói là bình phán, nhưng hiện tại nói thành trọng tài.

Nếu Carlos gây chuyện, vậy thì cho nó nở bung bét luôn!

"Ta đồng ý!" Gregory lập tức lớn tiếng nói.

Larens quay đầu nhìn chằm chằm học trò.

Ban đầu Gregory còn hổn hển, nhưng từng giây trôi qua, Larens vẫn nhìn không chớp mắt, Gregory không tự chủ được nhớ lại cảm giác thời đi học.

Gregory chậm rãi cúi đầu, không nói một lời.

Chương 119: Ngươi mua sát thủ

Chương 119: Ngươi mua sát thủ

Ngươi mua sát thủ

Những người khác lập tức nhìn về phương hướng khác.

Người Bảo Vệ thành bang nhỏ của Hy Lạp thường là một vị Thánh Vực.

Dù ở những nơi cường giả nhiêu như mây như Athens, Sparta, Thebes, Macedonia, Troy, Crete, Syracuse, bậc thây Thánh Vực đều có địa vị cực kỳ quan trọng.

Larens chuyển sang nhìn Valhein, nét mặt hiên hòa nói:

"Ta càng hy vọng ngươi vì đại cục, tạm thời chịu uất ức một chút."

Valhein gật đầu, nói: "Chỉ cân bạn học Carlos chịu thiệt đôi chút vì đại cục, ta sẵn sàng vì nghĩa mà chịu uất ức. Nếu hắn không lấy đại cục làm trọng, ta chỉ có thể khiến hắn tiếp thụ chính nghĩa chế tài!"

Niedern rất muốn biết, kỳ nghỉ hè này Valhein đã học cái gì, dường như không chỉ học diễn kịch, cũng học được tinh túy hùng biện.

Vẻ mặt Larens bất đắc dĩ.

Gregory chỉ vê phía Valhein, nhìn hướng Larens, nói:

"Thầy, ngài nghe thấy chưa? Không phải chúng ta không muốn nhường một bước, là Valhein hùng hổ dọa người!"

"Chúng ta? Xem ra có người vừa làm vận động viên vừa làm trọng tài! Valhein không chút khách khí đánh trả.

Đám giáo viên nhíu mày, nhưng không ai phản bác. Tuy Valhein nói câu này hơi khó nghe, nhưng Gregory nói nhiều quá, nhìn Niedern đi, rõ ràng quan tâm học sinh của mình nhưng cơ hồ không nói lời nào, đây mới là giáo viên đúng cách.

Gregory hậm hực nhìn Valhein, hai con mắt lồi ra như mắt cá vàng, Gregory không dám nói nhiều thêm một câu.

Larens thở dài, nói: "Valhein, ta muốn biết lựa chọn cuối cùng của ngươi."

Valhein nói: "Chỉ cần Carlos xin lỗi ta ở trước mặt công chúng, thừa nhận hắn vu oan ô miệt, ta sẽ bỏ qua chuyện cũ, cho hắn một cơ hội sửa đổi lại. Nếu hắn kiên quyết tới cùng, không hối cải, không thu lại, không thu tay, như vậy, ta chỉ có thể tố cáo ngược lại hắn, yêu cầu học viện trục xuất Carlos khỏi vườn trường, tra rõ chân tướng! Rốt cuộc là nguyên nhân gì khiến hắn phá hư đại cục!"

Gregory tức giận nói: "Ngươi quả thực là cục đá trong nhà vệ sinh, vừa thối vừa cứng!"

Valhein ra vẻ kinh ngạc nhìn chung quanh đại sảnh, cuối cùng ánh mắt rơi xuống người Gregory: "Học viện Plato là nhà vệ sinh, ta là cục đá, vậy chẳng phải ngươi là"

Đám giáo viên dở khóc dở cười, bao gôm hai Người Chấp Pháp như trúng thuật hóa đá cũng thay đổi ánh nhìn.

Chưa từng thấy học sinh nói giỏi còn hơn giáo viên.

Gregory quay đầu nhìn về hướng Niedern nói:

"Ngươi dạy học sinh tốt đấy!"

Niedern lườm Gregory, khinh thường phản bác, không nói lại học sinh của ta được, còn dám móc mỉa ta? Ai cho ngươi dũng khí?

Larens suy tư thật lâu sau, nói:

"Đợi rạng sáng, ta sẽ báo cáo việc này lên Hội Nghị Ma Pháp. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, ngày mai Hội Nghị Ma Pháp sẽ tổ chức một cuộc trọng tài bên thứ ba, xác định kết quả cuối cùng. Ta hy vọng trước rạng sáng sẽ nhận được tin nhắn ma pháp của các ngươi. Tan họp!"

Larens sa sâm nét mặt xoay người rời đi.

Giáo viên khác bất đắc dĩ nhìn Valhein, vừa rồi rốt cuộc là giáo viên thẩm tra học sinh, hay là học sinh là bậc thây hùng biện?

Niedern trước tiên đứng lên, mái tóc đỏ khiến hắn cực kỳ nổi bật, nháy mắt với Valhein rồi đi ra ngoài.

Valhein hoàn toàn không để ý, cất bước đi ra ngoài.

Hai Người Chấp Pháp khuôn mặt cứng ngắc nhìn nhau, đều thấy bất đắc dĩ trong mắt đối phương.

Đi ra ngoài cửa, Valhein mới nhìn thấy rất nhiều học sinh đợi ở bên ngoài, trừ học sinh mới năm nhất ra, có các năm lớp khác nữa, lớp ba năm hai cơ hồ có mặt đông đủ.

Valhein mỉm cười nói:

"Mọi người yên tâm, ngày mai Hội Nghị Ma Pháp trọng tài việc Carlos vu cáo tal"

Gregory ở gần đó suýt nhảy cẫng lên, tại sao một việc qua

miệng của Valhein hoàn toàn biến thành việc khác?"

"Quả nhiên là vu cáo!" Hoth kích động kêu to lên.

Số ít bạn học không kiêm được trợn mắt, Hoth này đầu óc quá ngu ngốc, không nhận ra Valhein chơi chữ, nhưng Valhein vận dụng chơi chữ giỏi thật.

Valhein chưa chắc là kẻ cắp thật sự.

Ít nhất phần lớn học sinh bình dân về mặt tình cảm tin tưởng Valhein.

Niedern nói: "Valhein, ta tin tưởng ngày mai trong trọng tài đình, ngươi nhất định có thể giải quyết chuyện này."

"Cảm ơn thầy Niedern." Valhein mỉm cười đáp lại.

Đối thoại của hai thầy trò khiến mọi người lại vơi bớt hoài nghi với Valhein.

Gregory đang định phản kích, nhưng đầu óc hiện ra từng hình ảnh phát sinh trong đại sảnh phòng giáo vụ, lập tức ngậm miệng lại, hậm hực bước nhanh rời đi.

Valhein nhìn bóng lưng Gregory khuất xa, cảm giác sâu sắc tiếc nuối.

Niedern ra hiệu bạn học khác đi về trước, mang theo Valhein đi trên bãi cỏ rộng thoáng.

Niedern hỏi:

"Ngươi rốt cuộc thấy chuyện này thế nào?"

"Ta và Carlos không oán không thù, tác phong thường ngày của hắn được tiếng tốt, suy ra chắc chắn có người sai khiến hắn làm khó ta không, là phải dồn ta vào chỗ chết."

Niedern hỏi:

"Nghiêm trọng đến mức đó sao?”

Valhein hỏi ngược lại:

"Một ma pháp sư Tập Sự nếu bị trục xuất Học viện Plato, địa vị có sánh bằng lính đánh thuê Hắc Thiết được không?”

Niedern hỏi:

"Ngươi có đối tượng hoài nghi nào không?”

Valhein lắc đầu, nói: "Có thể là người của Học viện Quý Tộc, có thể là người đứng sau Lawens, cũng có thể là người khác. Nhưng, nhắc đến Lawens, ta cần cố gắng tìm cách nhanh chóng giải quyết. Thầy, trả bao nhiêu tiền thì ngài đồng ý xử lý một chiến sĩ Thanh Đồng? Một nhẫn ma pháp đủ không?”

Niedern cố nén trợn trắng mắt:

"Ngươi có từng nghe học sinh nào mướn giáo viên làm sát thủ không?"

"Mới nghe nói.' Valhein nói.

Chương 120: Ngươi mua sát thủ (2)

Chương 120: Ngươi mua sát thủ (2)

Ngươi mua sát thủ (2)

Niedern suy nghĩ một hồi, nói:

"Ngươi thật sự muốn giải quyết Lawens?”

"Rất muốn."

Niedern nói:

"Nếu chỉ là chiến sĩ Thanh Đồng bình thường, tối đa ba trăm vàng đại bàng là có thể giải quyết. Nhưng Lawens chưa bao giờ đơn độc hành động, giải quyết hắn cần ít nhất hai nghìn vàng đại bàng. Huống chi nếu ngươi ra tay, rất có thể bị hắn nghe thấy tiếng gió phản công, giết ngươi trước khi sát thủ ra mặt."

Valhein lén liếc trộm toàn thân Niedern:

"Cho nên ta thỉnh ngài ra tay. Thêm hai trăm vàng đại bàng là đủ mua một món ma pháp khí Thanh Đồng, ta thấy ngài cũng không mang bao nhiêu cái."

Niedern nét mặt sa sâm nói:

"Tất cả tiêu dùng của ta đều để đánh sâu vào Thánh Vực, thu lại ánh mắt xem thường và thái độ thương hại của ngươi đi!"

Valhein nghiêm túc nói:

"Một nghìn hai trăm vàng đại bàng, không thể nhiều hơn."

"Ngươi lo suy nghĩ ngày mai làm sao đối diện trọng tài đi." Vẻ mặt Niedern ghét bỏ xoay người đi.

Valhein hỏi:

"Thêm giấy nợ năm trăm vàng đại bàng được không?"

Niedern bước đi nhanh hơn.

Valhein không ngờ thế lực của Lawens có lẽ lớn hơn trong tưởng tượng, nếu không thì Niedern sẽ không trực tiếp từ chối. Hơn nữa phía trước tán gẫu, nghe ý của Kelton thì không tiện trực tiếp ra tay giải quyết Lawens.

"Nếu không cách nào tìm được bàn tay đen sau màn, vậy phải giải quyết kẻ đứng ở ngoài sáng. Carlos, ngươi đã muốn hại ta thì phải chuẩn bị tinh thần trả giá đắt!"

Valhein đi thẳng tới văn phòng giáo viên, thực hiện chức trách lớp trưởng chuẩn bị bài kiêm ôn tập của mình.

Tuy rằng về phòng học, đa số người đều không tập trung, nhưng Valhein vẫn có nề nếp viết bảng đen. Valhein đi hướng chỗ ngồi, trừ Albert và .Jimmy ra, những bạn học cùng bàn khác đều ở.

Lake đứng lên ngăn lại Valhein, nhỏ giọng nói:

"Ta vừa biết giữa trưa có học sinh nữ quý tộc chửi ngươi trong nhà ăn, Paloma bưng bát to đựng đầy canh rau ụp xuống đầu cô gái kia. Nghe nói còn tát một bạt tai, tiếng vang có thể chấn vỡ pha lê thủy tinh, thật sự hết giận. Ngươi nên cảm ơn cô ấy."

Lake nói nhỏ giọng, không để người ở xa hơn nghe được, nhưng phạm vi âm thanh truyền bá trùng hợp bao phủ vị trí của Paloma.

Paloma phớt lờ hai người, ngước đầu nhìn bảng đen ma pháp, vừa nghiêm túc chép lại nội dung bài chuẩn bị và ôn tập, vừa thầm nghĩ ta không tát tai.

Valhein sửng sốt nhìn Paloma, hắn nhớ cô gái quý tộc kia ít nhất là chiến sĩ Hắc Thiết, cực kỳ cao to vạm vỡ, vậy mà Paloma dám làm như vậy trước mặt bao người, mặc kệ gia thế hiển hách cỡ nào vẫn có thể gặp nguy hiểm.

Valhein cười cười, đột nhiên cảm thấy tuyết cạnh hồ nước xanh biếc hòa tan một chút.

Valhein gật đầu, biểu thị biết.

Lake lại nhìn qua Hoth, cố nén không mở miệng.

Valhein đặt tay lên vai Hoth, hỏi:

"Sao ngươi không đi sân đấu luyện tập?"

Hoth đáp:

"Dạo này bận chút chuyện."

Valhein nói:

"Hôm nay ta không về nhà, buổi tối trực tiếp đi nơi minh tưởng ngủ."

Hoth hỏi:

"Ngày mai thật sự có người của Hội Nghị Ma Pháp đến?"

Người trong lớp nhìn Valhein.

Hội Nghị Ma Pháp, đại biểu sức mạnh ma pháp mạnh nhất toàn Hy Lạp, đối với học sinh cấp lớp cao nhất thì đó là từ ngữ xa tận chân trời.

Valhein đáp:

"Chắc sẽ đến."

Rollon ở bên kia bàn nói:

"Nếu không có ngoài ý muốn, Hội Nghị Ma Pháp tất nhiên sẽ phái một vị bậc thầy Thánh Vực đến xử lý chuyện này. Valhein, ngươi phải suy nghĩ cho kỹ, nếu ngươi bị phán định là ăn cắp thành quả của người khác thì chẳng những sẽ bị trục xuất Học viện Plato, chẳng những mất đi tư cách học tập ma pháp sư khác, thậm chí bị xếp vào danh sách đen của ma pháp sư. Sẽ có nhiều nơi ngươi không thể đi, có lẽ không bán vật phẩm ma pháp cơ bản cho ngươi, trừ phi đi nước khác.

Valhein nói:

"Ta cũng không rõ cụ thể thế nào, nhưng biết đại khái hậu quả."

"Ngươi có bao nhiêu phần thắng?" Hoth nặng trĩu ưu tư hỏi.

"Chỉ cần Hội Nghị Ma Pháp giữ công chính, ta nhất định sẽ thắng lợi." Valhein nói.

Lake suy nghĩ một hồi, nói: "Thông thường, Hội Nghị Ma Pháp đều sẽ giữ sự công chính. Nhưng chuyện này, các ngươi không cảm thấy càng phức tạp sao? Lỡ như Carlos ở sau lưng dùng thủ đoạn gì, mời đến một vị sư phụ Thánh Vực phe hoàng thân quốc thích thì biết làm sao?”

Khi nói chuyện, Lake cố ý vô tình liếc qua Rollon.

Sắc mặt Rollon không thay đổi, nhưng tay phải chậm rãi dùng sức nắm chặt cạnh bàn, khớp đốt ngón tay từ từ trắng bệch.

Hoth nói:

"Tuy Carlos là quý tộc, nhưng cũng chỉ là gia tộc Thánh Vực, hẳn là sẽ không ảnh hưởng đến Hội Nghị Ma Pháp."

"Một học sinh gia tộc Thánh Vực dám gióng trống khua chiêng vu hãm bạn học sao?"

"Ý của ngươi là"

Lake nói:

"Nếu có bàn tay đen sau màn, ít nhất cỡ gia tộc Truyền Kỳ, thậm chí có thể là gia tộc Anh Hùng. Khả năng là gia tộc Bán Thân rất nhỏ, lực lượng cấp bậc đó không cần làm mấy cái trò âm mưu quỷ kế thế này. Nếu khách khí thì đợi Valhein bước ra cổng trường liền bắt người, không khách khí thì phái thành vệ quân tiến vào bắt đi."

"Tóm lại, Valhein, ngươi hãy cẩn thận nhiều hơn."

Rollon đứng lên, hai tay cầm lấy vũ khí rời đi phòng học.

Valhein nói:

"Cảm ơn."

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?" Hoth hỏi.

"Đợi." Lake bất đắc dĩ nói.

Hoth cúi đầu, không nhúc nhích.

Lake khép lại sách ma pháp kẹp dưới xương sườn, nói:

Chương 121: Nỗi lo của bạn cùng bàn

Chương 121: Nỗi lo của bạn cùng bàn

Nỗi lo của bạn cùng bàn

"Ta đi nhà ăn lấy cơm cho em gái, buổi tối có lẽ ta sẽ đến trường học luyện tập ma pháp, Valhein, có rảnh thì hai ta uyện tập không chơi siết cổI"

"Không có vấn đề." Valhein cười nói.

Paloma vùi đầu học tập.

Valhein mở ra sách ma pháp, ngẫm nghĩ, viết hai chữ to trên trang giấy trắng xóa.

Cảm ơn.

Valhein chậm rãi đẩy sách đến gần sách ma pháp của Paloma.

Paloma nghiêng đầu nhìn một cái rồi quay qua tiếp tục đọc sách, đồng thời vươn tay trái trắng nõn đè góc sách của Valhein, chậm rãi đẩy trở về.

Valhein ngước lên nhìn trời.

Như vậy là có ý gì? Động tác này cần tìm câu trả lời sao?

Qua một lúc sau, Valhein giở sách ra, nghiêm túc học tập.

Lúc học xong, trong phòng học đã không có một ai, Valhein câm sách ma pháp đi nhà ăn.

Ban đêm, người trong nhà ăn ít hơn ban ngày nhiều.

Valhein biết chính mình đã thành kẻ thù của toàn dân, cho nên làm bộ dạng cường giả không sợ nước sôi nóng.

Sự tình đúng như Valhein nghĩ, đám học sinh bình dân này né ra xa, những học sinh quý tộc tuy không trực tiếp chỉ trích như hồi trưa, nhưng ngược lại không ngừng khen Carlos tốt thế này thế kia.

Đám học sinh quý tộc thậm chí đến gần Valhein, vừa đi vừa lớn tiếng nói ngày mai trong hội nghị trọng tài phải ủng hộ Carlos, giúp Carlos thanh lọc cặn bã trong Học viện Plato.

Valhein có tai như điếc, như không thấy gì, vừa ăn cơm vừa suy tư ngày mai trong trọng tài nên làm sao đánh bại Carlos.

Ăn xong, Valhein lặng lẽ tìm nơi yên lặng, một bên tản bộ, một bên dùng các loại phương pháp tính toán tình huống có thể phát sinh vào ngày mai, nên dùng thủ đoạn gì dự phòng, đồng thời đào móc hoảng sợ trong lòng, tóm lại lặp đi lặp lại dùng mô hình dàn giáo từng học, mãi đến khi cảm giác đầu óc bị ép cạn mới dừng lại.

Valhein thừa dịp bóng đêm đi hướng phòng học, chưa đi được vài bước thì đột nhiên có người từ sau thân cây đằng trước nhảy ra. Dù có thiên phú Con Mắt Ma Ưng cho năng lực nhìn ban đêm cũng làm Valhein hết hồn.

"Kiến lười rốt cuộc có ý gì?" Thanh niên râu quai nón hé môi liền hỏi, mắt thâm quầng đặc biệt đen, ánh mắt sâu kín, dường như bị vấn đề này hành hạ thật lâu.

Valhein không rảnh nói về việc này, trên mặt hiện ra vẻ không kiên nhẫn, bản năng muốn vòng qua hoặc là quát măng, nhưng ý thức được cảm xúc của mình không đúng, lập tức hít sâu một hơi,

suy nghĩ một hồi, nói:

"Có lẽ ngươi cần quan sát kỹ thêm một khoảng thời gian mới biết được, cố lên, ta tin tưởng ngươi có thể làm được."

Valhein nói xong vòng qua thanh niên, đi tới trước.

"Tại sao ngươi lừa ta?" Người kia đột nhiên mở miệng.

Valhein không ngờ rằng tên ngốc chơi kiến này còn khá thông minh, hắn vừa đi vừa thâm trâm nói:

"Không ai có thể toàn diện nắm giữ chân lý. Nỗ lực đi, khi ngươi buông bỏ chất vấn bắt đầu chủ động truy tìm chân lý, đó là lúc ngươi trưởng thành."

Valhein cố nén không sải bước đi nhanh, chậm rãi về phòng học.

Valhein không để ý người kia, bởi vì Học viện Plato có đủ loại người, có cả thần lùn, các loại hoạt hóa linh, hết thảy đều chẳng có gì lạ.

Hiện tại vấn đề hàng đầu là làm xong bài tập đã.

Valhein nghiêm túc làm xong bài tập, tiếp đó viết vẽ trên sách ma pháp, chuẩn bị cho trọng tài ngày mai, mãi đến mười giờ rưỡi tối mới đi nơi minh tưởng tìm giáo viên xin thảm, thoải mái ngủ một giấc.

Đêm khuya, Hoth suy sụp ngồi dưới đất, lau nhẹ mắt sưng đỏ.

Sách ma pháp mở ra trước mắt hắn, bên trên là một phong thư không gửi cho Valhein.

Rất xin lỗi, ta không thể giúp ngươi.

Lake ở một bên vỗ vai Hoth, nói:

"Từ sau khi Valhein bị ô miệt, ngươi luôn bận rộn, thậm chí bỏ bê học tập và luyện tập, ngay cả ta đều đoán được ngươi đang tìm kiếm hung phạm, chắc hắn cũng biết. Chẳng qua, không ngờ rằng hung phạm tự ló đầu ra, nhưng ngươi không thể nào đối phó một học sinh quý tộc lớp cao."

"Vẫn có thể tìm được biện pháp." Hoth nói.

"Bằng vào đám chiến sĩ đầu óc tràn ngập nắm đấm như các ngươi, trừ tìm cơ hội đánh Carlos một trận ra còn có biện pháp gì?"

"Sao ngươi đoán được hay vậy?" Hoth tò mò ngẩng đầu hỏi. Lake tức giận nói: "Ngươi lần sau nhớ tìm bạn học ma pháp sư bàn bạc, loại sự tình này không thể cứng chọi với cứng, ngươi tìm chiến sĩ cũng vô ích."

"Ngươi là ma pháp sư, có thể khiến ta trở thành chiến sĩ Tập Sự không?" Hoth hỏi.

Lake suy nghĩ một hồi, nói: "Ngươi hãy đi hỏi Thân Linh."

Hoth nói:

"Ài, không biết ngày mai Valhein có thể an toàn vượt qua được không."

Lake hỏi:

"Ngươi tin tưởng hắn dạy ngươi đều là thứ thuộc về hắn không?"

giọng của Hoth cực kỳ kiên định:

"Tin tưởng!"

Lake nói:

"Vậy ngươi nên tin tưởng hắn bình yên vô sự."

"Đáng tiếc, ta quá yếu, không giúp được hắn " Hoth thì thào tự nói.

Lake thở dài, nói: "Ngươi ngủ sớm một chút đi, thầy Niedern kêu chúng ta ngày mai đi chỗ của thầy trước lúc trọng tài, không chừng thầy sẽ ra tay giúp đỡ. Khuya lắm rồi, ta mà không về nhà là em gái sẽ sợ, không thể cùng ngươi."

Nói xong, Lake che miệng ngáp một cái, trên gương mặt nhợt nhạt là bọng mắt đen thui.

"Được, ngươi đi vê trước đi. Đợi sang năm ta nhất định mang theo mật ong Anzer đi thăm cô bé." Khi Hoth nói đến mật ong thì cười híp mắt.

"Mật ong Anzer rất đắt, tặng con bé mật ong bình thường đã khiến nó vui rồi."

Chương 122: Giáp bụng

Chương 122: Giáp bụng

Giáp bụng

Biểu cảm của Hoth cực kỳ nghiêm túc:

"Không được, ta nhất định phải mang đến mật ong Anzer! Nhất định phải cho cô gái ăn món mà cô gái thích nhất!"

Lake vỗ vai Hoth:

"Ngươi đấy! Ta đi đây, ngày mai gặp."

Hoth vẫn ngồi dưới đất, nghiêm túc suy nghĩ làm cách nào giúp được cho Valhein.

Trời sáng, Valhein thức dậy như mọi khi.

Ở trong mắt người ngoài thì Valhein hôm nay không khác gì với hôm qua.

Vô luận bạn học cùng lớp bàn tán cỡ nào, vô luận bạn học khác chất vấn điều gì thì Valhein hoàn toàn bình tĩnh như không, nghỉ ngơi bình thường, sử dụng kỹ thuật Feynman với Hoth như thường ngày.

Đến buổi chiều, trừ Paloma không phát biểu ý kiến gì, bạn cùng bàn khác, bao gôm AIlbert đều tỏ vẻ bội phục Valhein với cấp độ khác nhau.

Không phải bội phục sự bình tĩnh của Valhein, mà là bội phục hắn thô thần kinh.

Buổi chiều, khi tiết thứ hai sắp chấm dứt, Valhein nhận được một phong thư với tựa đề hội trưởng thương hội Plato, tên đây đủ của hội trưởng làm Valhein ngây người một lúc.

Hasock - Radon - Kafessos - Fafnir - Avak - Hydra - Uroboro - Tarasq... Nidhogg - Midgard — Tiamat.

Valhein đếm, tròn ba mươi ba cái tên một chữ hợp thành tên dài.

Valhein nhìn một đám tên quen thuộc, mơ hồ đoán đến chủng tộc của vị hội trưởng này, hơn nữa xác định, vị hội trưởng này hoặc là vô cùng cường đại, hoặc là yếu nhớt mà thích khoe.

Nhìn chăm chú cái tên một lúc lâu, Valhein tin tưởng vô luận trong thư viết cái gì đều sẽ không khiến cảm xúc của hắn dao động nhiều hơn cái tên này.

Valhein mở thư ra đọc, mặt không cảm xúc.

"Bạn học Valhein, xét thấy việc trước kia của ngài có quá nhiều tiếng xấu, thành tích thì tệ hại, danh dự thì tiếng xấu lan xa, tiền đồ một mảnh xa vời, thương hội nhỏ này quyết định mãi đến khi thế giới sụp đổ cũng sẽ không hợp tác với ngài, kính xin bao dung.

Ký tên: Hasock - Radon - Kafessos - Fafnir - Avak - Hydra - Uroboro - Tarasdq... Nidhogg - Midgard - Tiamat.' Valhein quả nhiên không có bất cứ cảm xúc dao động.

"May mắn hắn từ chối, xem cái tên là thấy khùng rồi! Xem ra ta cần tìm người hợp tác tiếp theo."

Valhein nghĩ thoáng qua rồi xóa phong thư này, một chuỗi tên dài xem gai mắt.

Một tiết trước khi đến tiết tự học, thây Cadmus giảng cứng

ngắc, không khí trong lớp rất ngột ngạt.

Cơ hồ không có người nào nghe giảng, cũng không có người nào tán gẫu, cả đám dùng sách ma pháp điên cuồng thu và gửi thư.

Ngược lại mấy người ở bàn thứ năm đều nghiêm túc học tập.

Tiếng chuông tan học vừa reo vang, thầy Cadmus sâu thẳm nhìn Valhein, ánh mắt vụt qua những người khác ở bàn thứ năm, xoay người rời đi.

Lúc này, hai ma pháp sư mặc cổ áo đỏ tươi, trước ngực đeo huy chương cây sồi Hoàng Kim đi vào.

"Bạn học Valhein, mời đi theo chúng ta đến phòng họp."

Valhein kẹp sách ma pháp, gật đầu, vừa đi vừa nói:

"Ta còn tưởng sẽ mở ra đại điện Plato."

Lake và Hoth nhìn nhau, đứng lên đi ra ngoài, nào ngờ Rollon, Albert cũng đi theo.

Theo sau, đám học sinh trong lớp ngó nhau, lặng lẽ khép lại sách ma pháp, lục tục ra ngoài, đi hướng phòng họp.

Kiến trúc hùng vĩ nhất Học viện Plato là đại điện Plato, kiến trúc lớn thứ hai là nhà ăn, phòng họp là kiến túc lớn thứ ba.

Valhein đi theo hai vị Người Chấp Pháp đạp trên thảm đỏ trải dưới đất, chậm rãi đi vào phòng họp.

Sau đó học sinh các năm lớp Plato như thủy triều ùa tới bên ngoài cổng vòm một lớn hai nhỏ của phòng họp, có một số học sinh đứng ngoài cửa sổ hai bên, ngửa cổ ngó quanh.

Sau khi ánh mặt trời bị cái bệ của pho tượng Athena trong vệ thành che khuất, sắc trời dần tối, Valhein đi tới chính giữa phòng

họp.

Khác với phòng giáo vụ ngày hôm qua, phòng họp này bày ra nghệ thuật Hy Lạp cực kỳ hoa lệ.

Cây cột dựng đứng ở bên trong thuần một kiểu thức cột Doric, càng toát ra vẻ hùng vĩ thô kệch, hai bên đại sảnh thưa thớt bày pho tượng bằng Thanh Đồng và cẩm thạch, mỗi pho tượng đều sinh động như thật, mỗi một pho tượng dường như có câu chuyện của nó.

Những pho tượng nối lại với nhau dường như là một đoạn lịch sử. Trên nóc đại sảnh treo pha lê thủy tinh bảy màu đẹp tuyệt, tỏa ánh sáng mê ly, nhưng khi chiếu xuống dưới thì hóa thành ánh sáng trắng.

Nếu như nhìn kỹ sẽ thấy mỗi mảnh pha lê trên nóc tròn dường như là một cánh cửa sổ đi thông một thế giới khác.

Xuyên qua pha lê có thể nhìn thấy thế giới kỳ ảo khác nhau, có rồng to bay lượn, có Người Khổng Lồ chạy nhanh, có địa ngục lửa, có vực sâu sương mù độc, có chim hót hoa thơm, có bờ cát đáy biển

Đại sảnh phòng họp có kết cấu bốn tầng.

Valhein ở tâng chót nhất, muốn lên tầng giữa cần bước lên bậc thang ba nấc, hai bên đứng ma pháp sư đeo huy chương chính thức.

Có huy chương là sách Bạch Ngân, có huy chương là nắm tay Thanh Đồng, có huy chương là bồ câu Hắc Thiết.

Bắt đầu từ tầng trên, hai bên có bàn, người ở sau bàn đều đứng.

Người phía sau bàn đều đeo huy chương cây sồi Hoàng Kim,

nhưng có hai người ngoại lệ, hai người kia thân thể đặc biệt cao lớn, cánh tay và chân đặc biệt to khỏe, không có người mặc áo chùng, mà là mặc giáp da màu đen.

Phần bụng bọn họ phủ lớp giáp da màu vàng nhạt kín không kẽ hở, mặt trên khắc đầu sư tử vàng.

Chương 123: Giáp bụng (2)

Chương 123: Giáp bụng (2)

Giáp bụng (2)

Bộ lông sư tử vàng dường như bị gió thổi qua nhẹ đung đưa, trong đôi mắt sư tử to lớn tỏa ra tia hung dữ khiến người sợ hãi, miệng rộng há to dường như phát ra tiếng gâm vang dội, tràn ngập uy nghi của vị vua.

Trong chiến đấu, giáp cứng ở phần bụng sẽ ảnh hưởng chiến đấu, nhưng giáp bụng chiến sĩ thì khác.

Giáp bụng chiến sĩ chế tạo từ da ma thú đặc biệt, mỗi một cái đều là trang bị thần lực, chẳng những không ảnh hưởng chiến đấu, ngược lại sẽ cho chiến sĩ lực lượng vô cùng, hơn nữa có thể ngăn trở thương tổn.

Dưới chiến sĩ Hoàng Kim ít chiến sĩ nào sở hữu giáp bụng, dù là Kelton lúc bình thường không nỡ mặc vào, cẩn thận cất chứa.

Dù thân là ma pháp sư, vĩnh viễn nhìn xuống bất cứ chiến sĩ, nhưng Valhein vẫn không kiêm được nhìn kỹ giáp bụng sư tử vàng.

Thật sự rất ngầu.

So với giáp bụng của chiến sĩ thì huy chương của ma pháp sư quá mức nội liễm.

Ma pháp khí của ma pháp sư không kém cạnh gì, nhưng đụng phải trang phục long trọng hoa lệ của chiến sĩ trong truyền thuyết thì có vẻ hơi kém cỏi.

Dù sao chiến sĩ của bốn quốc gia không biết tồn tại bao nhiêu năm, ma pháp sư nổi lên còn chưa đủ hai trăm năm.

Trên ghế nghị sĩ cao nhất ở tâng trên, bàn xếp thành một hàng, trên bàn trải vải nhung đỏ sậm màu.

Phía sau bàn là chín cái ghế gỗ lưng cao lót nhung đỏ viền vàng, chân ghế vừa cao vừa lớn xếp hàng ngang.

Trên ghế lưng cao trống rỗng.

Valhein nhìn đằng trước, người ở phía trước nhìn hắn.

Valhein đứng ở tầng trên, thầy của Carlos, Gregory cũng đứng ở tầng trên, đại ma pháp sư Thánh Vực Larens ngày hôm qua không xuất hiện.

Chốc lát sau, bên ngoài truyền đến tiếng ồn.

Valhein nhìn lại, một thanh niên vạm vỡ cao hơn hắn một cái đầu đi theo hai vị Người Chấp Pháp dẫn dắt bước vào.

Valhein nhìn Carlos, hắn cũng nhìn Valhein. Trước ngực trái của Carlos đeo huy chương bồ câu Hắc Thiết.

Carlos là một vị ma pháp sư Hắc Thiết.

Trong đầu Valhein hiện ra vô số hình ảnh, hình ảnh rõ nét nhất là xông tới chất vấn Carlos.

Nhưng, Valhein chỉ cười cười.

"Đáng tiếc." Valhein nói xong, quay đầu nhìn đằng trước.

Carlos cũng cười, không nói chuyện.

Mọi người đứng trước cửa nhìn bóng lưng của hai người, không hiểu sao cảm thấy cả hai đều có nắm chắc.

Trong một chốc, ai cũng phân không rõ rốt cuộc là người nào ăn cắp thành quả của kẻ khác.

Đột nhiên, sâu trong đại sảnh truyền đến tiếng bước chân.

Một ông già cao lớn chậm rãi từ ghế nghị sĩ cao nhất bên trái đi tới khúc giữa.

Tất cả mọi người hơi hạ mình cúi đầu chào ông già kia.

Trên người ông già mặc áo chùng Hy Lạp màu trắng điển hình, ngực trái đeo huy chương thuyền trắng lướt sóng màu vàng sậm, tay phải câm quyền trượng màu vàng, trên đầu quyền trượng khảm một viên hồng ngọc to cỡ nắm tay trẻ sơ sinh.

Bên trong hồng ngọc lượn lờ làn sương mảnh như sợi tơ, nhìn kỹ thì mỗi sợi tơ giống như một con rắn dài.

Hai người đi theo phía sau ông già, đều là bậc thây Thánh Vực đeo huy chương vàng sậm thuyền trắng lướt sóng, một người trong số đó là người Valhein đã gặp ngày hôm qua, trưởng giáo vụ Larens.

Không lâu sau, ông già tay câm quyền trượng Hoàng Kim đứng trước cái ghế vị trí chính giữa, quay mặt về phía dưới, hai vị sư phụ khác đứng hai bên của ông.

Valhein cảm thấy Niedern đá lông nheo với mình, một cái đá lông nheo khiến người rất khó chịu.

Valhein lẳng lặng nhìn ông già tay cầm quyền trượng Hoàng Kim.

Bọng mắt, gò má, thịt phần cằm của ông già rũ dài xuống, giống như một mớ túi nhỏ màu trắng đựng đầy tiên, nhưng sắc mặt đặc biệt hồng nhuận khỏe mạnh, trắng hồng, đỏ đến mức hơi bất thường.

Ông già không có râu, mái tóc màu trắng ngắn ngủn lưa thưa.

Nhìn từ xa, đầu của ông già trông như đường trắng rải thưa thớt trên trứng gà vỏ đỏ.

Valhein cẩn thận quan sát áo chùng trên người ông già, tơ lụa đắt tiền, trang sức tinh xảo, mỗi một chỗ chỉ tiết đều vô cùng hoàn mỹ.

Ông già càng giống hàng triển lãm nặng ký được bày trong quầy trưng bày trong suốt ở nhà bảo tàng được ánh đèn chiếu sáng.

Cùng là đại ma pháp sư Thánh Vực, Larens và một vị bậc thây Thánh Vực khác đứng một bên trông hơi nghèo hèn, thậm chí là nghèo mạt rệp.

Lòng Valhein chùng xuống.

Ông già mỉm cười hiền hòa, tay phải nhẹ nhàng hạ quyền trượng xuống, đế gậy gõ sàn nhà.

Đùng!

Tiếng vang khẽ khuếch tán bốn phương tám hướng.

Âm thanh lan tới đâu là cỏ cây mọc, dây leo lan tràn.

Chợt thấy lá cây xanh rậm rạp và dây leo sinh ra từ mặt đất, bò đầy cột, vách trong, vách ngoài đại sảnh, khiến nguyên phòng họp rực rỡ hẳn lên.

Ngoài phòng họp rộ lên từng tiếng kêu khe khẽ.

Buổi tối vốn đen ngòm bất ngờ tỏa sáng, cuối cùng lấy phòng họp làm trung tâm, phạm vi trăm mét đều sáng như ban ngày, cỏ xanh um tùm, hoa tươi nở khắp nơi, đàn tinh linh bướm bay qua bay lại rắc phấn hoa thơm nức.

Những tinh linh bướm này có hình thể con người nhưng chỉ cỡ ngón tay cái, liên tục vỗ cánh, đặc biệt đáng yêu.

Một số thiếu nữ thăm dò vươn ngón tay ra chạm khẽ, những tinh linh bướm cười khúc khích bay đi.

Quái dị là, rất nhiều tinh linh bướm vòng qua người khác, bay quanh Paloma, giống như nịnh nọt nàng, khiêu vũ trong không trung.

Paloma phớt lờ đàn sinh vật nhỏ bé đáng yêu này, khoanh tay ôm sách ma pháp to, chăm chú nhìn trong đại sảnh.

Chương 124: Ghế dựa lớn

Chương 124: Ghế dựa lớn

Ghế dựa lớn

Trong ngoài phòng họp tràn ngập hơi thở mùa xuân và sung sướng, càng giống là ngày lễ mừng.

Lake đứng ngoài cửa, giọng điệu nặng nề:

"Vật của Truyền Kỳ, quyền trượng Thường Thanh."

Hoth do dự lên tiếng:

"Nghe giọng điệu của ngươi”

Lake nhỏ giọng nói:

"Đại ma pháp sư Thánh Vực, nghị viên nội các của Hội Nghị Ma Pháp, Cromwell, là vị quý tộc, nói chính xác hơn là ma pháp sư phe quý tộc.'

Hoth vừa tức giận vừa sốt ruột hỏi:

"Vậy là Valhein sẽ nguy hiểm?”

Lake gật đầu.

Cảm xúc bất an lan tràn trong đám học sinh lớp ba.

Các quý tộc thì cười tươi như hoa. Bậc thầy Cromwell có danh tiếng rất cao trong quý tộc ở Athens, dạy học lâu dài trong Học viện Quý Tộc, tuy rằng hiện tại đã từ hết các chức vụ trong Học viện Quý Tộc.

Valhein nhìn chằm chằm phục sức tỉnh trí hoa mỹ trên người Cromwell, đoán được ngọn nguồn tự tin của Carlos.

Cromwell cười híp mắt nhìn quét toàn trường, nói: "Chẳng qua là hai đứa trẻ giỡn chơi, chư vị cần gì khẩn trương? Ngồi đi, mỗi người đều ngồi, bao gồm hai đứa trẻ tội nghiệp."

Cromwell lần thứ hai giọng nhẹ quyền trượng, chợt thấy phía sau người không có chỗ ngồi trong đại sảnh có dây leo xanh phá đất chui ra, mấp máy dâng lên cao đan thành ghế lùn lưng dựa.

Nhưng không ai ngồi xuống.

Larens nói:

"Nếu sư phụ Cromwell cho ngồi thì mời chư vị ngồi."

Nói xong, Larens chủ động ngôi xuống.

Những người khác cũng lục tục ngồi xuống.

Cuối cùng, trong sân chỉ còn Valhein, Carlos và Cromwell. Valhein nhìn Carlos qua đuôi mắt, hơi vái hướng Cromwell:

"Ngài thật là một bậc thầy hiền từ."

Nói xong, Valhein ngồi xuống.

"Cảm ơn sư phụ Cromwell." Carlos hạ mình cúi đầu, sau đó ngồi xuống.

"Đầu là bé ngoan." Cromwell thế này mới ngồi xuống, mặt mũi hiền lành.

Khoảnh khắc Cromwell ngồi xuống, ngón trỏ gõ nhẹ bàn, chợt thấy bàn bên tay trái của hắn bắn ra một luông sáng, hình thành một cột sáng màu trắng nhạt cao cỡ 1m, thô cỡ cánh tay.

"Đây là thư ủy nhiệm trọng tài do Hội Nghị Ma Pháp gửi xuống, từ ta, Cromwell toàn quyền phụ trách lần này trọng tài, đảm nhiệm quan trọng tài thứ nhất lần này. Ai có gì phản đối thì bây giờ có thể nêu ra, nếu không có ý kiến gì trước hội trọng tài, sau khi xong việc lại phản đối quyết nghị của trọng tài thì chỉ có thể kháng án đến đại nội các."

Ngay lúc này, ngoài cửa lớn đột nhiên truyền vào tiếng la the thé.

"Nâng cái ghế thôi cũng không làm được, các ngươi cũng xứng làm người? Nâng vững chút! Đăng trước tránh ra tránh ra, tránh ra cho bổn sư phụ!"

Giọng nói này vừa vang lên, nhiều ma pháp sư trong đại sảnh thay đổi sắc mặt, có người sắc mặt trâm xuống, có người dở khóc dở cười, có người mỉm cười, có người mặt nhăn nhó.

Hai tay Valhein đặt trên tay vịn ghế, vô cùng kinh ngạc xoay người thò đầu nhìn ra sau, chợt thấy đám người ngoài cửa lớn tách ra một con đường, mọi người đều tò mò nhìn ngọn nguồn âm thanh.

Chợt thấy Hoth, Lake, Rollon, Albert, bốn người nâng một cái ghế lưng cao viền vàng, lưng ghế bọc chất liệu nhung đỏ ma pháp, cứng mềm vừa phải, đệm ghế bằng ma thú màu đen không biết tên, vừa mềm vừa cứng.

Chân ghế hơi chĩa ra ngoài, chỗ chân như sóng gợn cuốn.

Khiến Valhein kinh ngạc là lưng ghế mọc cặp môi đỏ dài cả mét, đủ rộng để nuốt một cái đầu người, răng trắng như đèn flash, giống như gắn kim cương.

"Thì ra là hoạt hóa linh " Valhein mơ hồ nhớ ai đó nói Học viện Plato có một cái ghế biết nói, nó nói chuyện rất đáng đánh, địa vị

không thấp, hẳn là cùng có liên quan bậc thầy Plato, nhưng đây là lần đầu tiên hắn được thấy.

"Nhanh một chút, nhanh lên! Nhìn cái gì, chưa thấy bậc thầy Vương Tọa ra đường hả? Không kiến thức! Ai biến phòng họp ra như vậy? Dung tục! Không có vàng, không có đá quý, không có tinh ngân, quá tục! Tục không chịu nổi!"

Đến cửa, chợt thấy ghế dựa có lưng to nhảy ra khỏi tay bốn người, bốn chân xoạc càng rộng, cất bước đi kỳ lạ nghênh ngang chậm rãi tiến tới trước.

Nhưng ghế không đi đường thẳng, cứ nghiêng một bên rồi thật xảo diệu đứng thẳng lại.

Rõ ràng là bốn cái chân gỗ nhưng linh hoạt còn hơn chân người.

Hai tay vịn khắc hoa gỗ đỏ còn nhẹ nhàng đung đưa nhịp lười biếng.

Ghế dựa to vừa xiêu vẹo đi vừa ngước nhìn ghế nghị sĩ ở nơi cao nhất.

"Ô, là trứng muối đỏ đây mà. Lâu không gặp, sao có rảnh chạy đến nhà của ta?"

Tất cả những người có mặt bao gồm Valhein đều ngây ra, dám can đảm gọi một vị đại ma pháp sư Thánh Vực cường đại bằng biệt danh như vậy!

Nhưng vì sao nó không kêu thẳng tên mà mỗi người đều hiểu nó đang nói tới ai?

Tội lỗi tội lỗi, Valhein thâm nghĩ.

Valhein lén quan sát Cromwell ngồi ở ghế nghị sĩ cao nhất đặt

chính giữa.

Vỏ trứng gà đỏ càng đỏ hơn, a không phải, là sắc mặt của sư phụ Cromwell càng đỏ thắm, bất đắc dĩ cười nói:

"Người của Học viện Plato các ngươi không yên lòng ta, hay quá tin tưởng cái ghế rách này. Thôi thôi, ngươi lên đây đi.'

"Dám nói ta là ghế rách? Ta thôi, hôm nay là trường hợp chính thức, ta ít nói chuyện "

Ghế dựa lớn đi về phía trước, đột nhiên quay đầu nhìn về hướng Carlos và Valhein, cuối cùng đưa mặt về phía Valhein.

"Ngươi là cổ nhỏ kia? Khá lắm khá lắm." Nói xong ghế dựa lớn nhảy nhót lên đài cao.

Chương 125: Trứng muối đỏ

Chương 125: Trứng muối đỏ

Trứng muối đỏ

Valhein trợn trắng mắt, ngoại hiệu kiểu gì? Cái tên này nên dùng để gọi Basaro suýt bị siết chết mới đúng. Nhưng nếu đổi biệt danh, gọi là dây nhỏ hoặc eo nhỏ bỏ đi, cổ nhỏ dễ nghe hơn.

Ghế dựa lớn đi lên bệ tâng trên, đột nhiên dừng lại, xoay người đối diện Niedern.

"Nhóc mưu mô xấu kia, trông thấy ta sao không chào? Đã quên hứa hẹn lúc trước của ngươi? Gọi sư phụ, maul"

Ghế dựa lớn nói xong, cảnh tượng khiến tất cả mọi người dở khóc dở cười xuất hiện, hai tay vịn của ghế dựa lớn giao nhau vắt qua chỗ ngồi, cực kỳ giống người làm tư thế hai cánh tay ôm ngực.

Mặt Niedern xanh mét, cắn răng, nói:

“Chào sư phụ Vương Tọa."

Ghế dựa lớn cười phá lên, rung lắc kêu ken két, giống như con nít quậy không ngừng đung đưa ghế cũ.

Valhein ngẫm lại biệt danh của giáo viên, thâm nghĩ ghế dựa lớn này tuy không có con mắt nhưng ánh mắt rất bén.

"Tốt, tốt lắm! Ha ha ha ha ha hal"

Với tiếng cười vui vẻ, ghế dựa lớn bỗng nhảy lên, giống như chiến sĩ nhẹ nhàng nhảy lên bục ghế nghị sĩ cao nhất, rồi vững

vàng nhảy xuống đất, một chân đá cái ghế khác văng ra, đứng vững bên cạnh bậc thầy Larens.

"Lão trơn, ngươi cũng đến hả? Ta bảo đảm hôm nay không nói lung tung, dù sao là hội nghị trọng tài. Được rồi, chờ xong hội nghị, hai ta lại ôn chuyện."

Nói xong, ghế dựa lớn vững vàng đứng ở nơi đó, cái miệng trên lưng ghế biến mất.

Ánh mắt của tất cả mọi người tập trung vào cái cằm trụi lủi của Larens.

Biểu cảm của Larens cứng ngắc giống như điêu khắc.

Valhein nhìn ghế dựa lớn, trong lòng quyết định, về sau rời xa con này, lần này nó đặt biệt danh cho hắn là cổ nhỏ, không chừng lần sau có biệt danh quái quỷ nào khác.

Một ít pháp sư trong lòng than thở, hội trọng tài vốn yên ổn giờ bị ghế dựa lớn phá rối, không biết bao nhiêu học sinh đang nín cười, hoặc cố nín cười đến đau bụng.

"Nếu không có thắc mắc gì khác, hội trọng tài"

Giọng của bậc thây Cromwell ngừng bặt. Toàn trường dường như bị thuật thân thời gian yên lặng bao phủ.

Valhein và tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm trông thấy ghế dựa lớn không biết từ khi nào vòng ra sau lưng Cromwell, đang dùng tay vịn vuốt nhẹ đầu của Cromwell, vuốt qua vuốt lại khiến người lo lắng chút ít tóc còn sót lại trên đầu của Cromwell sẽ bị vuốt trọc.

Giống như đang lau vỏ trứng gà đỏ mới luộc chín.

Valhein nhủ thâm:

'Ghê gớm vậy sao.'

Cảnh này vô cùng khôi hài, nhưng tất cả học sinh đều không dám cười.

Cố gồng hết sức lực.

Ghế dựa lớn bị điên rồi sao? Trong trường hợp như vậy mà sờ đầu của một bậc thây Thánh Vực?

Mấu chốt là lưng ghế lại hiện ra cặp môi đỏ, còn nhếch môi cười rất vui vẻ.

Khuôn mặt vốn hồng hào của Cromwell chuyển màu đen, ngồi cứng ngắc trên ghế.

Larens nâng lên pháp trượng hất tay vịn của ghế dựa lớn ra, nhỏ giọng nói:

"Nếu còn xằng bậy sẽ đuổi ngươi ra ngoài!"

Môi đỏ biến mất trên lưng ghế, nó ngoan ngoãn quay về chỗ ngồi.

Bậc thầy Cromwell hít sâu một hơi, nói: "Mới rồi là ngoài ý muốn, nếu lại xảy ra chuyện gì thì ta sẽ vận dụng đặc quyên."

Cromwell gõ mạnh xuống sàn, hoàn cảnh thay đổi hẳn.

Tất cả thực vật lúc trước nhanh chóng héo úa, tinh linh bướm hóa thành bột ánh sáng biến mất, bao gồm ghế dây leo cũng chậm rãi co rút.

Người không có ghế ngồi chính thức vội đứng dậy, lần nữa đứng thẳng.

Không khí ở hiện trường trở nên đặc biệt nghiêm túc.

Valhein đột nhiên cảm thấy, đây mới là hội trọng tài bình thường.

Sau đó Valhein liếc qua Niedern, lại ngó ghế dựa lớn, dường như hiểu điều gì.

Cromwell vẫn hiên hòa, nhưng ý cười vơi bớt nhiều.

Cromwell nhìn Valhein và Carlos, chậm rãi nói:

"Trước tiên mời người khiếu nại Carlos trình bày sự thực, kể ra quá trình ngươi phát hiện kỹ xảo 'dạy để học", cùng với tại sao khiếu nại."

Carlos cảm ơn Cromwell, tiếp đó dõng dạc kể lại chính mình mấy năm trước phát hiện hiệu quả của dạy để học như thế nào, làm sao ngẫu nhiên dạy cho bạn học khác, trước khi tốt nghiệp vì vậy mà sửa sang lại kinh nghiệm quá khứ, cuối cùng lớn tiếng kêu gọi, yêu cầu Hội Nghị Ma Pháp trả lại công bằng cho hắn, hủy bỏ tư cách ma pháp sư Tập Sự của Valhein.

Rất nhiều học sinh đều bị lời nói của Carlos cảm nhiễm, lần lượt siết chặt nắm đấm, trừng mắt Valhein.

Valhein nhủ thầm, đây mới là dân biểu diễn chuyên nghiệp, vì ngày này, chắc chắn Carlos đã luyện tập nhiều.

Chờ Carlos nói xong, Cromwell nhìn về hướng Valhein, nói:

"Mời người bị hại Valhein trình bày.'

Số ít người nhạy bén phát giác khác biệt trong lời nói của Cromwell, một bên là trình bày sự thực, một bên chỉ còn trình bày'.

Nhìn như khác biệt không lớn, nhưng ảnh hưởng với người nghe, đặc biệt là người trung lập thì rất lớn.

Valhein lập tức nghe ra sự khác nhau, hắn hít sâu một hơi,

ngón cái và ngón trỏ tay phải nhẹ ma sát, theo sau ưỡn ngực ngẩng đầu nhìn thẳng đằng trước.

"Bậc thây Cromwell tôn quý, hai vị bậc thây Thánh Vực tôn quý, bậc thây Vương Tọa tôn quý, chư vị giáo viên"

Valhein dùng mở màn ưu nhã hơn Carlos gấp mười lần nói ra trải qua của hiền nhân Feynman.

Dù đa số câu thì ngày hôm qua Valhein đã nói trong phòng họp, nhưng người nghe lại vẫn nghe say sưa.

Bởi vì trong câu chuyện của Valhein tràn ngập sắc thái truyền kỳ, thú vị hơn. Lời của Carlos thì khô khan, hoàn toàn không có chỉ tiết.

Chỉ có số ít người chú ý lúc Valhein nhắc đến 'bậc thây Vương Tọa thì ghế dựa lớn nhẹ đung đưa.

Chương 126: Chứng cứ của Carlos

Chương 126: Chứng cứ của Carlos

Chứng cứ của Carlos

Valhein lần thứ hai nói xong ngọn nguồn có được kỹ thuật Feynman, cuối cùng nói:

"Xin sư phụ soi xét. Ta tin tưởng trí tuệ của chư vị sư phụ nhất định sẽ phát hiện sự khác biệt to lớn giữa kỹ thuật Feynman của ta và dạy để học của hắn."

Cromwell mỉm cười hỏi:

"Ồ, tại sao ta không nhìn ra?"

Hiện trường im ắng, gió nhẹ lướt qua, lọt tai tựa như sóng biển gâm rống.

Valhein mỉm cười nói:

"Quý quan trọng tài tôn kính, ta không rành về quy tắc hội trọng tài, xin hỏi là ta chỉ có thể trả lời câu hỏi, hay còn có thể phản bác những người có mặt?"

Rất nhiều người nhẹ lắc đầu, Valhein này quá to gan.

Khóe môi Carlos cong lên ý cười.

Cromwell vẫn cười tủm tỉm nói:

"Đây là trọng tài, không phải thẩm phán, không nói đến ma

pháp sư Tập Sự, ngươi cho dù là bình dân tay không tấc sắt cũng có thể phản bác bất cứ người nào, bao gồm Truyền Kỳ."

Valhein gật đầu, thành thực nói:

"Bởi vì ngài xem không hiểu."

Bên ngoài phòng họp rộ lên tiếng xuyt, nhiều học sinh quý tộc và một số học sinh bình dân cười nhạo Valhein.

Dám nói một bậc thầy Thánh Vực xem không hiểu, đây là tự đại cỡ nào.

Một số người vốn nghiêng về phía Valhein cũng nhíu chặt mày, rất quá đáng, dám nói lời như thế với quan trọng tài, điều này tất nhiên sẽ ảnh hưởng phán quyết cuối cùng.

Cromwell không hề tức giận, nói:

"Tiếp theo mời hai bên đưa ra chứng cứ. Carlos, lấy ra tất cả chứng cứ của ngươi, chứng minh ngươi là người phát hiện ra phương pháp này đầu tiên, cũng là người nộp lên trước."

Niedern hơi nhíu mày, Cromwell này không hổ là bậc thây Thánh Vực, kỹ xảo nói chuyện rất giỏi. Cromwell không nói Carlos là đúng, chỉ bảo rằng 'trước tiên, chỉ cân Carlos có thể chứng miinh 'trước tiên thì sẽ khiến tất cả mọi người tin tưởng Carlos là đúng, mà Valhein là sai.

Dù cho cuối cùng Valhein có thể chứng minh phương pháp kia thuộc về hắn, nhưng bởi vì Carlos đã trước tiên, Carlos thắng chắc. Trừ phi Valhein có thể chứng minh Carlos làm sai, nhưng nếu Carlos dám ra tay tất nhiên đã che giấu mọi vấn đề, với sức mạnh của Valhein căn bản không cách nào trong thời gian ngắn điều tra một vị quý tộc, dù là bản thân Niedern cũng không làm được.

Carlos đầu tiên là hơi cúi đầu, nói:

"Cảm ơn sư phụ Cromwell."

Carlos chậm rãi mở ra sách ma pháp của mình.

Carlos giơ sách ma pháp lên trước cằm, đưa trang giấy ra trước, chậm rãi xoay một vòng cho mọi người có thể nhìn thấy sách ma pháp của hắn.

Cuối cùng, Carlos đưa mặt hướng ghế nghị sĩ tối cao, nói:

"Các sư phụ có thể thấy rõ nội dung của trang giấy này, có nhiêu người không thấy rõ, hãy để ta nói cho, trang giấy này là vào ba năm trước, tức là lúc ta ở năm hai viết một bài văn ngắn, nội dung là phân tích một đề thi hình học ma pháp, ta không thể sửa đổi ngày của nội dung trang này, mỗi vị bạn học đều biết. Trên này viết cái gì? Nó viết chứng cứ ta ban đầu dùng dạy để học."

Tay trái Carlos nâng sách, ngón trỏ tay phải chỉ vào bên dưới một hàng chữ, nói:

"Mời mọi người chú ý nhìn xem, ta phân tích đề bài này nhưng dùng từ ngữ 'chúng ta, tại sao vậy? Bởi vì ngay lúc này ta đang tưởng tượng, ta không chỉ riêng là làm bài mà còn giảng bài cho nhiều người, cũng tức là dạy để học. Đương nhiên, ngay lúc này ta không biết cái gì là dạy để học, thậm chí ít dùng phương pháp này."

Carlos khép lại sách ma pháp, mỉm cười nói: "Mãi đến năm nay, năm cuối cùng ở Học viện Plato, ta muốn để lại tên của mình tại đây, sửa sang lại mọi thứ ngày xưa của mình, phát hiện đoạn nội dung này mới phát hiện sức mạnh của phương pháp này, tiếp đó tinh luyện ra. Ta biết, phương pháp này rất nhiều người hoặc nhiều hoặc ít đã từng dùng, chẳng phải các giáo viên tôn kính của chúng ta luôn dùng phương pháp này sao? Nhưng mà, ta là người đầu tiên đặc biệt tinh luyện ra nó, xác định đây là phương pháp."

"Còn về chứng cứ thời gian thì ta không muốn lắm lời, vô luận là thây của ta Gregory, hay Hội Nghị Ma Pháp đều có thể chứng minh ta đưa đơn trước Valhein ba ngày. Tiếp theo, ta muốn mời nhân chứng, hơn nữa mỗi một vị đều sẵn sàng thề. Chúng ta hãy mời người đầu tiên, Karl nhỏ, chúng ta đã quen biết năm năm. Hắn không phải quý tộc, như vậy, cũng có thể phòng ngừa có người lấy thân phận quý tộc hoặc thân phận bình dân ra châm ngòi ly gián."

Carlos liếc qua Valhein.

Valhein môi treo nụ cười, nhìn về phía ma pháp sư năm năm từ ngoài cửa chậm rãi đi vào.

Có lẽ đã trải qua chuẩn bị tỉ mỉ, ma pháp sư này mặc áo chùng trắng tinh, trước ngực đeo huy chương bồ câu Hắc Thiết, nhưng lộ ra màu da đôi chân quá sậm, chứng minh thân phận bình dân của hắn.

Karl nhỏ hơi căng thẳng, không dám vào sâu, bước qua ngưỡng cửa rồi dừng lại, cúi người vái hướng ghế nghị sĩ tối cao.

Cromwell gật đầu, hỏi:

"Karl nhỏ, ngươi có chứng cớ gì?"

Karl nhỏ vội trả lời:

"Xin chào sư phụ Cromwell tôn kính. Ta thật ra ta không có chứng cứ gì, chỉ nói ra sự thật. Lúc ta và Carlos học năm hai thì quan hệ khá tốt, khi đó chúng ta là cùng bàn, nhưng về sau không ngồi chung bàn nữa, quan hệ dần bình thường. Nhưng ngày hôm qua biết được thành quả của Carlos bị ăn cắp, thậm chí bị ô miệt thì ta rất tức giận. Ta đã nói chuyện với hắn, hắn không nói gì khác, chỉ muốn ta nói ra sự thật."

Chương 127: Chứng cứ của Carlos (2)

Chương 127: Chứng cứ của Carlos (2)

Chứng cứ của Carlos (2)

Cromwell hiên hòa hỏi:

"Vậy sự thật của ngươi là gì?"

Karl nhỏ hít sâu, nói:

"Quý ngài quan trọng tài tôn kính, trước ngày hôm qua ta không hiểu cái gì là dạy để học, nhưng lúc năm hai, Carlos xác thực cố ý dạy ta, ấn tượng của ta rất sâu. Bởi vì thành tích học tập của ta bình thường, thành tích của hắn chẳng những tốt, hơn nữa là quý tộc, hắn không có lý do gì giúp ta. Ý tưởng hiện tại của ta là có lẽ hắn vô tình phát hiện ra phương pháp này có hiệu quả, tiếp đó tìm người dạy thử."

Sau đó Karl nhỏ nói giốn:

"Đương nhiên, hiện tại ta hơi hoài nghi hắn lợi dụng ta."

Rất nhiều người phát ra tiếng cười thiện ý.

Cuối cùng, Karl nhỏ vẻ mặt nghiêm túc nói:

"Ta không dám nói năm đó Carlos đã nắm giữ phương pháp dạy để học, nhưng ta có thể xác định, ít nhất ba năm trước Carlos đã loáng thoáng ý thức được phương pháp này."

"Rất tốt. Carlos, ngươi còn có nhân chứng khác không?" Cromwell nhìn vê hướng Carlos.

Carlos nói: "Ta còn có ba nhân chứng, đều là bạn học của ta."

Sau đó bạn học của Carlos đi vào phòng họp, lần lượt làm chứng.

Bọn họ chứng minh, Carlos trong tháng này quả thực học tập nghiêm túc hơn trước kia, có nhiều bạn học trong lớp đều tổng kết kinh nghiệm năm xưa, từ lúc đầu khai giảng, Carlos đã nói một số phương pháp kỳ lạ, thí dụ như dạy để học, phương pháp bản đồ trí nhớ.

Bạn học cùng lớp với Valhein khó tin nhìn hắn, một số từ ngữ mà mấy nhân chứng nói thì bọn họ cũng từng nghe Valhein hoặc nhóm người Hoth nói qua.

Bọn họ càng mơ hồ, hoàn toàn không cách nào phán đoán Valhein rốt cuộc có phải ăn cắp phương pháp của Carlos hay không.

Paloma nhẹ cắn môi dưới, lộ ra hàm răng trắng sáng nhỏ, hai nắm tay nhỏ siết chặt.

Paloma nhớ rõ ngày thứ hai sau khi khai giảng Valhein đã sử dụng những phương pháp này, rõ ràng sớm hơn Carlos nói, nàng cũng cố ý ghi chú trong sách ma pháp.

Valhein nghe lời của đám nhân chứng, nhủ thâm suy đoán của mình không lầm, chắc chắn Carlos đã thu thập nhiều thứ từ chỗ của mình, tiếp đó mấy ngày hôm trước cùng đưa đơn xin Hội Nghị Ma Pháp làm lý luận mới, phương pháp mới.

Chờ tất cả nhân chứng nói xong, Cromwell nhẹ nhàng gật đầu, nhìn hướng Valhein, nói:

"Từ ba năm trước Carlos đã ý thức được phương pháp 'dạy để học, ngươi nói lúc ngươi còn bé nghe thủy thủ kể câu chuyện về một hiên nhân Feynman mới có ý tưởng này. Nhưng, Carlos có nhân chứng và vật chứng, ngươi có chứng cớ gì? Là vị hiền nhân tên Feynman, hay thủy thủ không biết lênh đênh trên vùng biển nào?"

Các học sinh quý tộc rất phối hợp phát ra cười vang, đừng nói bọn họ không tin Valhein, cho dù tin tưởng, Valhein cũng không còn cách nào tìm được nhân chứng, vật chứng sớm hơn Carlos.

Một quý tộc lớn tiếng nói:

"Mau đi tìm hiền nhân đến đây!"

"Thủy thủ kia nhất định còn nhớ kỹ ngươi!"

Rất nhiều quý tộc hùa theo la lên.

Rất nhiều người lạnh như băng nhìn Valhein, bao gồm một số giáo viên.

Chứng cứ của Carlos quá sung túc, từ ba năm trước đến hiện tại, có nhân chứng, có vật chứng. Valhein dù kể chuyện hay đến đâu cũng bị tan tác trước chứng cứ.

Cán cân trong lòng đa số người từ từ nghiêng về Carlos.

Valhein không đáp lại câu hỏi của Cromwell, nói:

"Mấy nhân chứng của Carlos đều nói một điều, sau khi khai giảng bảy, tám ngày Carlos mới nêu ra vài thứ kia. Rất hiển nhiên, hắn muộn hơn ta. Ngày thứ hai sau khi khai giảng, ta từng nói cho Hoth các khái niệm 'dạy để học, "Phương pháp bản đồ ghi nhớ. Các bạn học lớp ba nào nhớ đối thoại của ta và Hoth ngày thứ hai, nhớ ta từng dạy cho hắn, nhớ phương pháp trí nhớ xin hãy giơ tay.

Hoth đã sớm chuẩn bị tốt, tay trái nâng lên sách ma pháp để mở, giơ cao tay phải, hét to:

"Ngày thứ hai sau khi khai giảng ta đã được Valhein chỉ điểm, ta cũng ghi trong sách ma pháp, thậm chí vẽ bản đồ ký ức rất xấu, mọi người hãy nhìn xem, đây là thật, ta cũng không thể thay đổi thời gian trong sách ma pháp, sư phụ Plato có thể làm chứng!"

Hoth nói xong giơ cao sách ma pháp, chậm rãi xoay người.

Rất nhiều người đều nhìn thấy, trên sách của Hoth đúng là vẽ bản đồ rất xấu, hoa văn kỳ lạ khó mà đoán ra vẽ cái gì.

Toàn trường học cơ hồ đều nhận thức Hoth, nhiều người vốn cho rằng Valhein ăn cắp nay bắt đầu do dự.

Theo sau, Lake giơ cao sách ma pháp của mình, cũng quay một vòng, hô lớn: "Lake này ở trong học viện coi như có chút tiếng tăm, ta cũng làm chứng cho Valhein. Ngày thứ hai sau khi khai giảng, ta đã ghi lại chuyện này trong nhật ký, ta thừa nhận, ngay lúc đó ta ghen ty Valhein, bởi vì trước kia có thắc mắc gì Hoth đều hỏi ta, không ngờ hắn cướp Hoth từ tay của ta."

Toàn trường cười ồ lên.

Sau tràng cười, mọi người giảm mạnh phòng bị với Valhein, ít nhất càng thêm tin tưởng lời của Lake.

Hutton liên tục thay đổi sắc mặt, biểu cảm càng lúc càng kỳ lạ.

Đột nhiên, hắn mở miệng nói chuyện.

"Ta cũng nhớ kỹ những phương pháp này, ta ta còn viết trong sách ma pháp" Hutton kinh hoàng khiếp sợ nhìn trộm Valhein, sợ hãi rụt rè giơ lên sách ma pháp, từ từ quay một vòng.

Ban đầu có tiếng cười khúc khích, tiếp đó, tiếng cười không

ngừng lan truyền, tuy không cười lớn như vừa rồi nhưng kéo dài.

Chương 128: Ngồi xổm xuống

Chương 128: Ngồi xổm xuống

Ngồi xổm xuống

Bởi vì người mắt sắc phát hiện Hutton viết "Valhein này đánh ta xong mà vẫn bình tĩnh như không dạy Hoth, nói gì mà phương pháp bản đồ ghi nhớ, óc chó ngốc thứ ba của hắn chỉ có thể dạy tên ngốc thứ hai. Đêm này cha của ta đã bày ra sát cục ở Dolphin River, cho hắn nếm mùi lợi hại của ta! Đời Hutton này không thua ai!"

Rất nhiều người không biết chuyện của Hutton, bạn học trong lớp ba rỉ tai kể, dẫn đến ngày càng nhiều người biết, tưởng tượng bộ dạng bị đánh thê thảm của Hutton ngày thứ ba sau khi khai giảng, so sánh đoạn văn mà Hutton viết, bọn họ không kiềm được cười ra tiếng.

Hutton cầm sách, cúi đầu, mặt nóng còn hơn miếng sắt bị nung đỏ.

Hutton còn nhớ cơm chiều hôm qua, khi hắn nói cho cha nghe chuyện Valhein và Carlos.

Lúc ấy tuy Hutton cố kiêm nén nhưng khó mà che giấu mặt mày hớn hở. Nếu Valhein thật sự gặp họa, Hutton có thể tiếp tục hãnh diện trong trường học rồi.

Sau đó Harmon nhìn Hutton chằm chằm suốt ba phút đồng hồ, đi phòng bếp.

Chốc lát sau, Hutton kinh hoàng nhìn cha cầm con dao lóe tia

sáng lạnh trở về, đâm vào đũng quân của hắn, nói một câu làm Hutton nhớ cả đời.

"Ngày mai bất luận phát sinh chuyện gì, dốc hết sức giúp Valhein! Carlos kia tuyệt đối không đấu lại Valhein. Nếu ngươi dám làm chuyện gì không tốt cho Valhein thì sẽ thiến ngươi! Bán cho quý tộc hoặc là hoàng cung Ba Tư, tiếp đó ta sinh một đám con gái, tìm cách gả chúng cho Valhein!"

Hutton cúi đầu nhìn, cảm giác lưỡi dao lạnh lẽo dán mé trong đùi của mình.

Hoth cũng không kiêm được, cười khúc khích.

Valhein nói:

"Ngày thứ ba sau khi khai giảng, ta còn chủ động nói phương pháp này với dạy để học, ta tin tưởng vẫn có người nghe thấy."

“Ta! Ta cũng ghi lại

Hoth lại lân nữa nâng lên sách ma pháp, chậm rãi xoay một vòng.

Lake do dự một chút, chính mình không nghe thấy.

Nhưng phát sinh chuyện khiến tất cả quý tộc kinh ngạc, chậm rãi giơ tay lên.

Trong con ngươi u buồn của Rollon lóe tia sáng phức tạp, chậm rãi nói:

"Ban đầu ta cảm thấy Valhein có lẽ thật sự ăn cắp phương pháp của Carlos, điểm thi cũng là gian lận.'

Trong nháy mắt này, Lake toàn thân run rẩy, hai nắm tay siết chặt, tơ máu trên mặt như thác nước đổ ngược chớp mắt bò đầy mặt, hắn tức xì khói.

Trong đôi mắt Lake như núi lửa bùng nổ.

Hắn không ngờ Rollon cuối cùng vẫn phản bội bạn học.

Nhưng mà, Rollon khẽ thở dài:

"Ta là quý tộc, ta không nên trợ giúp Valhein, nhưng mà, ta chung quy là học sinh của Học viện Plato, ta chung quy là cùng bàn với Valhein, dù ta và Carlos có quan hệ không tệ, ta không thể im lặng vào lúc này. Ngày thứ ba sau khi khai giảng, ta xác thực có nghe lời của Valhein và Hoth nói với nhau, Valhein thật sự nhắc đến từ ngữ như dạy để học."

Lake ngây ra một lúc, hai nắm tay chậm rãi buông xuống, trên mặt thoáng qua vẻ xấu hổ, đồng thời âm thầm thở ra, ánh mắt tràn ngập ấm áp nhìn về phía Rollon.

Valhein thầm nghĩ:

"Thì ra Rollon cũng xem chính mình như cùng bàn của chúng ta."

Lúc này, Hoth đột nhiên ngẩn ngơ, bởi vì Paloma ở một bên đưa sách ma pháp đến trước mặt hắn.

Hoth nhìn hai chữ trên sách của nàng.

Ngồi xổm xuống!

Hoth ủy khuất nhìn Paloma, không rõ lúc bình thường là cô gái khá tốt tại sao đối đãi với mình như vậy, nhưng hắn không tiện phản bác một cô gái, đành phải chậm rãi ngồi xổm xuống, mặt nhăn nhíu.

Khi Hoth ngồi xổm xuống, Paloma giơ cao sách ma pháp mở ra.

Mặt trên có một dòng chữ.

Ta có thể chứng minh tất cả lời Valhein nói là thật, ta chính tai nghe thấy, thậm chí ghi chú rất nhiều phương pháp.

Khác với những người khác, Paloma không xoay người, dùng cánh tay nhỏ và bàn tay trắng nõn thuôn dài chậm rãi xoay sách ma pháp, dễ dàng quay một vòng rồi thu vê.

Bạn học lúc trước giơ sách ma pháp lên đều vô cùng cảm động, không ngờ rằng Paloma chịu ra mặt làm chứng cho Valhein.

Sau đó bọn họ cảm thấy xấu hổ vì chỉ số thông minh bị nghiền nát, thì ra không cần xoay cả người.

Trong ngoài đại sảnh lặng ngắt như tờ.

Học sinh bình thường không nhận biết Paloma, không cảm giác được cái gì, tự nhiên không nói lời nào.

Những người biết thân phận của Paloma thì tuyệt đối không ngờ nàng sẽ làm chứng cho Valhein trong hội trọng tài.

Lúc trước có tin đồn Paloma đánh một học sinh quý tộc vì Valhein, mọi người không quá tin tưởng, có lẽ đơn giản là vì Paloma ghét học sinh quý tộc kia.

Nhưng hiện tại, nàng làm chứng cho Valhein trước công chúng, điều này có ý nghĩa quá lớn lao.

Chẳng lẽ gia tộc của Paloma ủng hộ Valhein?

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, đa số quý tộc mím chặt môi, giống đứa con nít trong miệng ngậm cá vàng.

Khoảnh khắc Carlos nhìn thấy Paloma nâng lên sách ma pháp thì hắn gióng như té vào đống bột mì, mặt trở nên trắng bệch, thật lâu không trở về màu bình thường.

Hoth ngồi xổm trên mặt đất, cười ngây ngô.

Ngồi xổm thật là thoải mái.

Trên ghế nghị sĩ cao nhất, Cromwell nhìn chăm chú cô gái đeo vòng cổ Medusa màu vàng cũ kỹ có đôi mắt màu xanh dương, tiếp đó nhìn Valhein.

Vẻ mặt Valhein bình thường, sắc mặt Carlos trắng xám.

Không đợi Cromwell đặt câu hỏi, Valhein thừa cơ nói:

"Chắc chư vị cũng thấy rồi, về hình thức ban đầu của kỹ thuật Feynman, từ nhiều năm trước ta và Carlos đã biết, chuyện này không quan trọng, vậy thì cái gì mới quan trọng?"

Chương 129: Sai hoàn toàn

Chương 129: Sai hoàn toàn

Sai hoàn toàn

"Quan trọng là, ai trước tiên công khai ra! Chúng ta làm một giả thiết, cho dù Carlos phát ra kỹ thuật Feynman trước, nếu hắn không công bố thì ta làm sao đánh cách phương pháp của hắn? Ta hoàn toàn không nhận biết hắn, ta là một bình dân, sẽ chạy đến phòng học năm năm nhìn trộm sách ma pháp của hắn, hay là chạy tới nhà hắn, ngồi xổm góc tường chuyên môn học trộm?"

“Chuyện này”

Cromwell định ngắt lời của Valhein, nhưng hắn chỉ nói một chữ, Valhein đã há mồm nói một tràng ngắt lời.

Valhein lớn tiếng nói: "Tất cả chứng cứ đều biểu minh, ngày thứ hai và thứ ba sau khi khai giảng ta đã công bố phương pháp này! Carlos thì sau khi khai giảng bảy, tám ngày mới công bố. Việc này cũng có nghĩa là, Carlos ăn cắp phương pháp của ta, chứ không phải Valhein này trộm cướp của hắn. Còn về thời gian nộp lên Hội Nghị Ma Pháp thì không quan trọng chút nào! Chư vị bạn học, giáo viên, chư vị quan trọng tài đại nhân, sự tình đã rất rõ ràng. Bởi vậy, ta khẩn cầu Hội Nghị Ma Pháp và Học viện Plato đuổi Carlos!"

Nụ cười trên mặt Cromwell hoàn toàn biến mất.

Hắn không cách nào vào lúc thế này trách cứ Valhein đánh gãy lời của mình.

Cromwell không thói quen bị một ma pháp sư Tập Sự ngắt lời, chuyện này trước đến giờ chưa từng phát sinh.

Khi Valhein lớn tiếng nói xong, hướng gió trong học sinh lặng lẽ thay đổi.

Bởi vì người có chút lý trí đều có thể phán đoán ra, dường như thật là Valhein trước tiên công bố, Carlos có hiềm nghi ăn cắp phương pháp của người khác lớn hơn Valhein nhiều.

Cromwell hỏi: "Carlos, ngươi có suy luận phán đoán khác không?"

Carlos nói: "Nếu hắn nói là thật sự, vậy là một loại khả năng khác. Chúng ta đều phát hiện ra kỹ xảo dạy để học, vốn không liên quan nhau, nhưng về sau hắn phát hiện ta cũng đang dùng kỹ xảo này thì xác định phương pháp của mình là đúng, tiếp đó mới muốn đi Hội Nghị Ma Pháp đổi huy chương Ma Nguyên, nhưng hắn không ngờ ta đã sớm đưa đơn xin. Nhưng mặc kệ nói sao thì, nếu đã là ta đưa đơn xin trước, vậy nội các ma pháp chỉ có thể thừa nhận văn chương của ta có hiệu quả. Trong lịch sử đều bình phán như vậy."

Cromwell gật đầu, nói: "Ngươi nói không sai. Trong tình huống không có chứng cứ xác thực, Hội Nghị Ma Pháp chỉ có thể phán đoán ưu tiên người giao bản thảo trước."

Rất nhiều người nhíu mày, Cromwell nói như vậy không thể tìm ra lỗi, tuy rằng chứng cứ thiên hướng Valhein nhiều hơn một chút, nhưng không tính là bằng chứng, mà hai bên đều không bắt được bằng chứng đối phương đánh cắp phương pháp.

Cromwell lại nói: "Hai bên nộp lên chứng cứ đều không đủ để chứng minh chính mình, cũng không đủ để chứng minh đối phương là kẻ cắp. Cho nên tạm thời gác lại tranh luận về chứng cứ. Ta muốn nghe hai vị giảng giải tỈÌ mỉ về phương pháp này, qua

đó trợ giúp hội trọng tài phân biệt lý luận mới."

Một số học sinh to gan phát ra một số âm thanh kỳ lạ như ho khan để biểu thị bất mãn, Cromwell che chở Carlos rõ ra mặt.

Một số ma pháp sư của Học viện Plato nhíu mày, nhưng chung quy không lên tiếng.

Đám học sinh lớp ba muốn ủng hộ Valhein, nhưng sợ đám quý tộc, sợ Cromwell.

Cromwell nói:

"Carlos, ngươi trước tiên giảng phương pháp của ngươi dùng như thế nào."

Carlos lập tức nở nụ cười, tự tin tràn đây nói: "Phương pháp này ta đã sử dụng nhiều năm, trong tháng này tinh luyện tổng kết, đã có bước đi rõ ràng."

"Bước thứ nhất, trước xác định chúng ta muốn học điểm kiến thứ gì."

"Bước thứ hai, tìm một một người kiên nhẫn, giảng cho người đó nghe."

"Bước thứ ba, nếu chúng ta giảng không tốt thì học lại rồi giảng cho đối phương."

"Bước thứ tư, khiến đối phương đặt câu hỏi tương quan, nếu chính mình có thể trả lời đã nói lên chính mình thật sự hiểu kiến thức này, nếu không trả lời được biểu thị chính mình không rõ ràng kiến thức, cần lặp lại bước thứ ba."

Carlos nói:

"Bốn bước trên đây là kỹ xảo dạy để học của ta."

Cromwell gật đầu, nói:

"Tốt, phương pháp học tập rất tốt, cực kỳ xảo diệu, khiến người vui sướng bất ngờ."

Một đám giáo viên nhếch mép, nếu phương pháp này gọi là xảo diệu thì đám giáo viên giảng bài quả thực là vô cùng kỳ diệu.

Cromwell quay đầu nhìn vê hướng Valhein, nói: "Ngươi giải thích phương pháp của ngươi đi, để ta xem ngươi tự biện như thế nào."

Một số giáo viên như Niedern không vui nhìn về phía Cromwell, câu nói này mang nghĩa cực kỳ hiểm ác, cách dùng từ, dùng câu đối với hai người hoàn toàn khác nhau, cơ hồ luôn ám thị Valhein có vấn đề.

Valhein hoàn toàn không quan tâm lời của Cromwell, hắn mỉm cười, nhìn về hướng Carlos, nói: "Nghe ngươi nói về cách gọi dạy để học làm ta giật nảy mình, bởi vì kỹ thuật Feynman là lấy việc dạy để học. Nhưng xem văn chương của ngươi xong, ta có loại cảm giác, ngươi không phải nắm giữ phương pháp học tập này, mà là miêu tả quá trình ta dạy Hoth. Hôm nay nghe các bước tỉ mỉ của ngươi, ta càng thêm xác định. Ta hỏi ngươi một câu, trọng điểm của phương pháp này của ngươi là cái gì? Ngươi dám nói không?"

Carlos cũng mỉm cười nói:

"Có gì mà không dám nói? Phương pháp của ta đã gọi là dạy để học, vậy thì có hai trọng điểm. Một là dạy, thứ hai là học trong quá trình dạy, không dạy được đương nhiên phải học, đây là trọng điểm của dạy để học."

Chương 130: Bản chất

Chương 130: Bản chất

Bản chất

Valhein lạnh lùng nói:

"Sai hoàn toàn! Ngươi quả nhiên ăn cắp phương pháp của ta, chỉ học đến biểu tượng, không có học được bản chất!"

"Ngươi đừng nói bậy! Trọng điểm của dạy để học là như vậy." Carlos lớn tiếng phản bác.

Bởi vì là Andrey giúp Carlos âm thầm tìm một vị bậc thây cuối cùng xác định trọng điểm, hắn tin tưởng kết luận của bậc thầy đó.

Cromwell nói: "Valhein, ngươi hiện tại cần giải thích phương pháp của mình, không phải phản bác đối phương!"

Valhein nói:

“Được, vậy ta sẽ nói kỹ thuật Feynman thật sự.

"Bước thứ nhất, xác định điểm kiến thức, cũng là trước tiên học một kiến thức."

"Thí dụ như, ánh sáng Thân giới."

"Bước thứ hai, dạy cho người giả tưởng. Là tưởng tượng một người đứng ở trước mặt, tiếp đó dạy cho đối phương kiến thức này."

"Thí dụ như, ta tưởng tượng dạy kiến thức 'ánh sáng Thần

giới' cho Hoth, như vậy ta sẽ nói với Hoth trong tưởng tượng: Sau khi lực lượng thần bí của Thần giới xuyên qua lỗ thủng vách ngăn hai giới hình thành cảnh tượng có thể bị tinh thần thể minh tưởng nhìn thấy, tên là ánh sáng Thần giới."

"Bước thứ ba, phán đoán kết quả. Nếu ta dạy suôn sẻ thì chứng minh ta nắm giữ phương pháp này, nếu ta dạy trúc trắc, nói lắp ba lắp bắp, chứng minh ta vẫn chưa hiểu, vậy cần học lại, tiếp đó lặp lại bước thứ hai."

"Thí dụ như, ta cảm thấy ta nói rất trơn tru thì đến bước kế tiếp."

"Bước thứ tư, giản hóa nội dung. Cũng là khiến nội dung đã dạy càng đơn giản dễ hiểu, trong đó chữ 'càng' là trọng điểm."

"Thí dụ như, ta sẽ tưởng tượng nói với Hoth trong tưởng tượng: Ánh sáng Thần giới giống như là mùa hè nhà lá dột nóc. Bầu trời là Thần giới, mưa to là lực lượng thần bí, nóc nhà là vách ngăn hai giới, nước dột là ánh sáng Thần giới."

"Quá trình này rất đơn giản, nhìn như giống phương pháp của Carlos, đều giống như đang dạy người khác, nhưng chỉ tiết khác nhau, đúng không?"

Valhein hỏi xong, nhiều người mơ hồ nhẹ gật đầu. Valhein nói tiếp: "Vậy thì ta sẽ nói sự khác nhau của hai phương pháp của chúng ta. Sử dụng kỹ thuật Feynman rất đơn giản, nhưng để hiểu sâu hơn thì cực kỳ khó khăn, bởi vì ta chỉ dám nói biết cách dùng chứ không dám nói hiểu hoàn toàn."

"Khác biệt đầu tiên là người thật và người giả không giống nhau. Rất hiển nhiên, phương pháp của ta tùy thời tùy chỗ đều có thể dùng, của hắn thì không thể. Dù đi trên đường cái, ta cũng có thể tưởng tượng ta đang dạy một người. Carlos đang đi đột nhiên muốn học, đầu tiên cần tìm người trông có vẻ kiên nhẫn, được rồi,

có một ông già trông hiền đấy, Carlos đi qua, kiêu ngạo mà ngẩng đầu, nói: Ngươi biết cái gì là ma pháp sao? Ma pháp là ' ông già nhanh chóng ngắt lời của hắn, nói: 'Xin chào, bạn học Carlos năm năm, ta tên Plato, đúng rồi, là Plato mà ngươi nghĩ trong đầu '."

Mọi người cười vang.

Một ít giáo viên mỉm cười lắc đầu, miệng của Valhein quả nhiên độc địa.

Valhein tiếp tục cười nói: "Đây là phương pháp học tập, không phải đoàn đội thi đấu. Nếu một phương pháp cần tìm người có kiên nhẫn mới có thể phát huy tác dụng, vậy ta có thể phát minh vô số phương pháp, mỗi phương pháp bước thứ nhất là tìm một Thần Linh lương thiện khiến ta không có gì không thể làm được'."

Mọi người gật đầu, đồng ý với cách nói này của Valhein.

Valhein hỏi:

"Tại sao hắn cho rằng phương pháp này chỉ có thể dùng người thật? Bởi vì hắn hoặc là người giúp hắn chỉ có thể nhìn thấy ta dạy cho Hoth, không thấy người trong tưởng tượng được ta dạy. Còn một điều đặc biệt thú vị, ba năm trước hắn dùng dạy để học là muốn giảng cho người khác, nhưng hắn thực tế tinh luyện dạy để học thì bắt buộc phải có người thật, ta cảm thấy, hắn căn bản không tin cách làm từ ba năm trước, cũng không giống như đang tinh luyện phương pháp của mình."

Rất nhiều người ra chiêu đăm chiêu.

Carlos mặt không đổi sắc.

Valhein nói tiếp:

"Khác biệt thứ hai là 'Càng đơn giản dễ hiểu'. Tại sao nhất định phải càng đơn giản dễ hiểu?"

"Feynman là vị hiên nhân, ta không hoàn toàn rõ ràng có bao nhiêu nguyên nhân bắt buộc phải đơn giản dễ hiểu, ta chỉ nói phân mình biết."

"Loại thứ nhất là vì nghiệm chứng. Nghiệm chứng chúng ta hiểu thật hay giả. Người làm bánh mì càng ngon nhất định là thợ bánh mì càng ưu tú, người giảng bài càng có thể cho người ta hiểu rõ chắc chắn hiểu kiến thức kia càng sâu sắc."

"Thứ hai là vì tiện cho việc hiểu, thứ ba là tiện cho việc nhớ. Rõ ràng, nhà tranh dột nóc dễ hiểu hơn ánh sáng Thần giới, cũng càng dễ nhớ."

Valhein quay đầu nhìn về hướng Hoth, nói:

"Trong quá trình ta dạy Hoth, bình thường nói hết nửa ngày, mọi người đều hiểu chỉ có hắn là không."

Rất nhiều người phát ra tiếng cười thiện ý, Hoth ngượng ngùng gãi đầu.

Valhein xòe tay nói:

"Hắn có hiểu hay không chẳng ảnh hưởng đến ta! Ta hiểu rồi là được! Tại sao? Kỹ thuật Feynman là phương pháp học tập, trong dạy để học, học là trọng điểm! Đây là điểm khác nhau thứ ba giữa ta và Carlos.'

"Tại sao hắn phải thêm vào đặt câu hỏi và trả lời? Bởi vì người giúp hắn nhìn thấy ta đặt câu hỏi hoặc trả lời Hoth. Ta làm như vậy chủ yếu là vì trợ giúp Hoth, thứ hai mới là nâng cao hiệu quả học tập. Đặt câu hỏi và trả lời không phải mấu chốt của kỹ thuật Feynman. Dù Hoth đặt câu hỏi tốt đến đâu thì có khó bằng câu hỏi trong bài thi không? Ta nghĩ đạo lý này rất đơn giản."

Chương 131: Bản chất (2)

Chương 131: Bản chất (2)

Bản chất (2)

Rất nhiều học sinh mở ra sách ma pháp ghi lại, ngay cả ba vị bậc thây Thánh Vực cũng đang suy nghĩ lời của Valhein.

Khác với học sinh bình thường, ba vị bậc thây không có trực tiếp phán đoán phương pháp kia tốt hay không, đúng hay sai, mà là học tập rồi không ngừng suy nghĩ, cuối cùng mới đưa ra kết luận.

Ngược lại là rất nhiêu bạn học bình thường, nghe xong cảm thấy chính mình hiểu rồi, cảm thấy đã hiểu thấu, không suy nghĩ sâu xa thêm.

Qua một hồi lâu, Valhein nhìn thấy suy nghĩ rõ ràng rồi mới chậm rãi nói: "Hiện tại chư vị so sánh nội dung của ta và Carlos, phương pháp của Carlos có giống như miêu tả quá trình ta dạy cho Hoth không? Còn ta có phải là luôn học vì chính mình không?"

Bao gồm giáo viên, trong ngoài phòng họp, rất nhiều người không tự chủ được gật đầu.

Mặc kệ bọn họ có nghe hiểu phân tích của Valhein hay không, nhưng ít nhất Valhein nói vê thứ sâu sắc hơn, Carlos thì chỉ nói về bề nổi.

Valhein hỏi:

"Ngươi nói thế nào, Carlos?"

Carlos vẫn bình tĩnh, dường như đã sớm suy nghĩ kỹ sách lược ứng đối, nói: "Ta vẫn kiên trì cho rằng, ngươi ăn cắp phương pháp của ta. Nhưng có lẽ còn một loại khả năng khác, phương pháp của chúng ta thoạt trông tương tự, nhưng cũng có rất nhiều điểm khác nhau."

Valhein nhìn thẳng vào mắt của Carlos, chậm rãi nói: "Giả thiết phương pháp của ngươi và ta không liên quan nhau, là độc lập, vậy thì khi chúng ta phát hiện chuyện này sẽ làm thế nào? Hoặc là cẩn thận phân tích, hoặc là liên hệ đối phương, hoặc là thỉnh giáo viên hỗ trợ phân tích, cách làm gay gắt nhất là thỉnh trường học ra mặt tra rõ. Phản ứng cúa ngươi rất thú vị, đầu tiên là phát tán lời đồn về ta, tiếp đó khẩn cấp trục xuất ta khỏi trường học, tại sao? Nguyên nhân rất đơn giản, ngươi từ lúc ban đầu đã kế hoạch trục xuất ta khỏi trường học, ngay từ đầu ngươi đã xác định phương pháp của ta giống hệt ngươi! Đáng tiếc, ngươi coi khinh kỹ thuật Feynman, cũng coi khinh tat"

"Tất cả chỉ là suy đoán của ngươi, không phải chứng cứ. Bậc thây Cromwell, hắn đang ô miệt." Carlos vẫn giữ bình tĩnh, tay của hắn nhẹ nhàng túm áo chùng rồi nhanh chóng thả ra.

Cromwell nghiêm túc nói:

"Valhein, lời nói vô nghĩa không có bằng chứng như vậy đừng nói ra."

Valhein thở dài một hơi, nói: "Đã như vậy thì ta đành nói ra bản chất của kỹ thuật Feynman."

Carlos kinh ngạc nhìn Valhein, những lời vừa rồi chẳng lẽ còn chưa đủ bản chất sao?

Cromwell nheo mắt, môi mấp máy muốn há mồm ngắt ngang, nhưng qua đuôi mắt thấy tay vịn ghế dựa lớn chậm rãi nâng lên.

Cromwell không nhúc nhích.

"Carlos, ngươi nói bản chất của dạy để học là cái gì?"

Carlos mỉm cười, nói: "Ta vừa rồi đã nói rồi, bản chất dạy để học, là thông qua dạy đối phương, không ngừng phát hiện những gì mình không giỏi, ngược lại buộc chính mình học tập.'

Valhein cười nói: "Nếu như nói ngược lại buộc chính mình học là dạy để học, vậy cầm đao gác lên cổ của mình có phải nên gọi là giết để học? Bây giờ ngươi như vậy có phải xem như lấy vu oan vu hãm để học?"

"Hãy chú ý ngôn từ của ngươi!" Carlos lộ vẻ mặt tức giận, tay của hắn lại một lần nữa nắm chặt áo chùng, nắm lâu hơn vừa rồi.

Cromwell hừ lạnh một tiếng, nói: "Trọng tài đình cho phép tự do phát ngôn, nhưng không cho phép nói bậy bạt"

Valhein lập tức nói: "Xin lỗi, bậc thầy Cromwell, chẳng qua là vì nghe thấy lời lẽ sai trái nên ta phản ứng theo bản năng. Nếu vậy thì ta xin nói bản chất của kỹ thuật Feynman, hoặc nên nói, căn cứ kỹ thuật Feynman suy luận ra bản chất học tập!"

"Cuồng vọng!" Tay phải của Carlos siết chặt áo chùng.

Thầy của Carlos, Gregory đứng phía đối diện Niedern.

Áo chùng của Gregory dường như rộng hơn ngày hôm qua nhiều, vạt áo chạm đất.

Gregory nhìn chằm chằm tay phải của Carlos, đôi mắt giống con đường gắn đầy đèn đường vào ban đêm, hiện tại đèn đường sáng tỏ bên vỉa hè bị người không ngừng đánh nát, từng ngọn đèn từng ngọn đèn tắt.

Gregory biết Carlos hơn năm năm rồi.

Valhein cất cao giọng nói:

"Bản chất của kỹ thuật Feynman không phải gì mà dùng dạy ép ngược chính mình học, đây chỉ là biểu tượng bên ngoài. Bản chất của kỹ thuật Feynman là hoàn thành quá trình học tập trọn vẹn!

"Tất cả chúng ta đều cho rằng, học tập là đọc sách, là ghi nhớ, là nghe giảng, tối đa thêm vào xem đi xem lại hoặc nghe nhiều lần, không, đây chỉ là một phần của học tập, ta đặt tên cho phần này là 'đưa vào, tức là hấp thu kiến thức từ bên ngoài."

"Chúng ta làm bài, có phải là từ trong ra ngoài? Chúng ta sử dụng ma pháp, có phải là cần vận dụng kiến thức từ trong ra ngoài? Dạy trong kỹ thuật Feynman có phải cũng là một loại từ trong ra ngoài? Quá trình này ta gọi nó là 'chiết ra."

"Bản chất của học tập là quá trình đưa vào cộng thêm chiết ra, đưa vào và chiết ra cấu thành hệ thống học tập trọn vẹn! Đây là trọng điểm thứ nhất mà Carlos không hiểu."

Dường như Cromwell muốn nói chuyện, Valhein mắt sắc, nhanh chóng lớn tiếng nói: "Như vậy, tại sao chiết ra cũng là quá trình học? Ta không biết nguyên lý cụ thể, nhưng ta căn cứ kinh nghiệm của bản thân đưa ra một suy đoán."

Valhein thâm xin lỗi các đại lão trong Ngôi Sao Xanh, không thể nhắc tên và thành quả nghiên cứu của các ngươi, ở đây chỉ có thể nói là suy đoán của mình.

Chương 132: Đưa vào chiết ra

Chương 132: Đưa vào chiết ra

Đưa vào chiết ra

Valhein nói tiếp: "Không biết mọi người có loại cảm giác này không? Đó là nghe và xem một kiến thức rất trọng yếu, cảm thấy chính mình đã hiểu, biết làm, nhưng không lâu sau đó học lại thì ủa? Thì ra lúc trước chính mình hiểu sai. Hoặc tới lúc cần dùng thì ủa? Hình như không biết dùng."

Rất nhiều người nhẹ gật đầu, thậm chí bao gồm giáo viên.

"Ta cho rằng lúc chúng ta 'đưa vào, tức là khi nghe, xem là 'thứ của người khác' đi vào não của chúng ta, nếu chúng ta không suy nghĩ, không vận dụng 'đồ của người khác, vì tiết kiệm tinh lực, đại não sẽ lừa dối chúng ta, khiến chúng ta giả vờ hiểu rồi. Vậy thì chỉ là biết một 'danh từ mới, cách 'hiểu' còn xa mười vạn tám nghìn dặm!"

"Lúc nhất định phải chiết ra, não của chúng ta cần kiến thức để tiến hành một loạt xử lý phức tạp như 'sửa sang, chọn lựa, tổ hợp, sắp hàng, so sánh, liên hệ, nếu chúng ta không chiết ra được, bị kẹt lại thì vì nguyên nhân gì? Không hiểu! Khi nào hiểu thấu mới có thể chiết ra. Không hiểu thì làm sao bây giờ? Kỹ thuật Feynman sẽ khiến chúng ta học lại, hiểu lại, đây là trọng điểm thứ hai mà Carlos không hiểu."

"Nếu dạy để học thật sự có hành vi 'ép ngược' thì không phải ép ngược học lại một lần, mà là ép ngược đại não của chúng ta chủ động suy nghĩ!"

Đám ma pháp sư bình thường không có cảm giác gì, ba vị bậc thầy ngồi ở ghế nghị sĩ tối cao thì rơi vào trâm tư, quên nơi này là hội trọng tài.

Bọn họ hoàn toàn không ngờ rằng, Valhein thế nhưng theo góc độ đó giải thích phương pháp này.

Ma pháp sư bình thường không hiểu, nhưng mấy người như bọn họ biết rõ suy nghĩ sâu sắc mỗi kiến thức là một trong những then chốt trưởng thành của bọn họ, bản thân học tập hoặc bậc thầy khác đều thói quen chìm đắm trong suy nghĩ một ít sự tình.

Nhưng, bọn họ không biết làm sao dạy phương pháp này cho người khác, bởi vì mỗi giáo viên chỉ nói phải suy nghĩ, suy nghĩ nhiều vào, rất nhiều học sinh không tin, không rõ, cũng không làm theo.

Thậm chí nhiều giáo viên không hiểu chủ động suy nghĩ sâu.

Nếu kỹ thuật Feynman thật sự ép ngược đại não suy nghĩ, vậy phương pháp này chẳng những thích hợp với người thường, thậm chí có thể dùng cho cấp bậc Thánh Vực, thậm chí Truyền Kỳ, nói cách khác, e rằng sẽ trở thành lý luận của cấp Thánh Vực, thậm chí là Truyên Kỳ.

Nghĩ đến đây, tất cả bậc thầy bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Valhein. Học sinh năm hai đưa ra lý luận cấp Thánh Vực?

Người đầu tiên trong vạn quốc!

Dù là Aristoteles khiến tất cả ma pháp sư đều hâm mộ cũng phải lên năm năm mới đưa ra lý luận cấp Hoàng Kim đầu tiên.

Valhein hoang mang, sao ánh mắt của đám bậc thầy đó nhìn chính mình tràn ngập phức tạp, dường như có hâm nộ, có tán thành, có vui sướng, nhưng cũng có cảnh giác, có phòng bị, thậm chí còn có đố ky.

"Chẳng lẽ ta nói linh tinh? Không được, ta phải khiêm tốn lại một chút." Valhein thầm nghĩ.

Valhein ho nhẹ một tiếng, nói: "Ta có loại cảm giác, kỹ thuật Feynman mạnh hơn trong tưởng tượng của ta. Còn về tại sao nó có hiệu quả như vậy, từ góc độ khác nhau, trong lĩnh vực khác nhau sẽ có giải thích khác biệt. Có lẽ, chư vị bậc thầy trải qua nghiên cứu sâu sẽ có phát hiện mới."

Trên thực tế, còn có một số nội dung không tiện nói ra, thí dụ như quan hệ giữa ngôn ngữ và đầu óc, Valhein không nhắc tới.

Tất cả bậc thầy trước mắt sáng ngời.

Không chỉ riêng bậc thầy của Học viện Plato, bậc thầy phe quý tộc như Cromwell cũng đột nhiên lấy ra sách ma pháp, đầu ngón tay không ngừng gõ nhẹ.

Hễ là thành viên của Hội Nghị Ma Pháp thấy cảnh này, nét mặt đều có thay đổi vi diệu, bọn họ nhìn ba vị bậc thầy đã ra tay, nên họ không nhúc nhích.

Ba vị bậc thầy đây là phát hiện ra lý luận mới, định tham dự vào nghiên cứu lý luận mới này.

Nếu thật sự có thể nghiên cứu ra thành quả quan trọng lớn lao, được huy chương Ma Nguyên là thứ yếu, để tên qua trăm đời mới là chủ yếu, nếu có trợ giúp thăng cấp Truyền Kỳ, bọn họ sẽ không tiếc hết thảy giá đắt.

Bậc thầy Thánh Vực khát vọng thăng cấp Truyền Kỳ còn mãnh liệt hơn con nít khu người nghèo sắp chết đói khao khát bánh mì.

Các pháp sư nhìn hướng Valhein.

Nếu phương pháp này thật sự có hiệu quả, mà các Truyền Kỳ thật sự được chút thành quả mới, dù cho thành quả không cao,

nhưng tương đương với nợ Valhein một nhân tình.

Nhưng, điều kiện tiên quyết là phương pháp này có hiệu quả.

Điều kiện tiên quyết là, không có người nổi lên ý đồ khác với phương pháp này.

Lỡ như có người vì lý luận mới hợp sức Carlos cướp lấy chữ ký tác giả thứ nhất.

Tim Niedern giật thót, nhìn vê hướng Cromwell, phát hiện khóe miệng của Cromwell hơi cong lên, Niedern cảm giác trái tim bị bàn tay từ vực sâu vươn ra nắm trọn, kéo xuống dưới.

Niedern nhìn chằm chằm ghế dựa lớn, không ngừng nháy mắt.

Ghế dựa lớn không nhúc nhích.

Niedern bất đắc dĩ nhìn hướng Gregory, đảo mắt qua, bất ngờ thấy sắc mặt của Gregory hết sức khó coi, chẳng lẽ nhìn ra manh mối gì?

Niedern quay đầu nhìn về hướng Carlos, không thấy có gì khác lạ, hắn chỉ hơi khẩn trương, tay phải câm vạt áo, hành động này rất bình thường. Nhưng dường như Carlos hơi mất tập trung, đang suy nghĩ điều gì đó.

Carlos luống cuống.

Chương 133: Đưa vào chiết ra (2)

Chương 133: Đưa vào chiết ra (2)

Đưa vào chiết ra (2)

Tuy hắn không phải thành viên của Hội Nghị Ma Pháp, không phải nghị viên vinh dự cơ bản nhất, nhưng mấy ngày này vì tính toán Valhein, Carlos luôn tìm mọi cách hiểu rõ Hội Nghị Ma Pháp.

Khi nhìn thấy phản ứng của ba vị bậc thầy Thánh Vực thì Carlos đoán được, ba vị bậc thây cực kỳ hứng thú với lý luận của Valhein.

Mấu chốt nhất là, chính mình giảng hết nửa ngày, ba vị bậc thầy không chút phản ứng, sau khi Valhein nói thì ba vị bậc thây phản ứng lớn như vậy, phải chăng điều này có nghĩa là ba vị bậc thầy đã tán thành ý luận của Valhein?

Trong đầu Carlos hiện ra Andrey mang ma pháp khí sáng long lanh đầy người, gia tộc của chính mình sau khi xuống dốc, chính mình bị mọi người cười nhạo, thậm chí sau khi thất bại bị trục xuất Học viện Plato, các ánh mắt tràn ngập châm biếm và mỉa mai.

Ngay lúc này, Carlos bỗng nghe giọng nói của Valhein, bởi vì phân tâm nghĩ chuyện khác, hắn không nghe rõ ràng, cảm giác âm thanh của Valhein dường như từ chân trời xa xôi vọng lại, thói quen nuôi dưỡng khi lên lớp khiến hắn bản năng nhẹ giọng hỏi:

"Kim Tự Tháp là gì?"

Đại sảnh im ắng.

Carlos bỗng nhiên một cái giật mình, nháy mắt tỉnh táo.

Tay phải càng bấu chặt vạt áo.

Sau đó, trong ngoài đại sảnh rộ lên tiếng cười.

Nhiều giáo viên hoặc học sinh ban đầu ủng hộ Carlos đều lộ vẻ mặt thất vọng.

Bọn họ không phải thất vọng phản ứng của Carlos, thậm chí cũng không phải thất vọng lời Carlos nói không đáng tin bằng Valhein, chẳng qua không thích Carlos ngắt lời Valhein.

Bởi vì lời Valhein nói quá trọng yếu.

Trọng yếu đến mức ba vị bậc thây Thánh Vực đều xoe tròn mắt, hơn nữa trong mắt lấp lóe tia sáng kỳ dị, đó là ánh mắt của đứa trẻ tràn ngập lòng tò mò mới có.

Valhein ngây ra một lúc, quay đầu nhìn Carlos.

Mặt của Carlos lại một lần nữa từ từ biến trắng.

Valhein thở dài, nói: "Nếu bạn học Carlos không nghe thấy, vậy thì ta lặp lại một lần. Ta vừa rồi nói, ta còn một chứng cứ chứng minh kỹ thuật Feynman là ta phát hiện ra trước. Bởi vì, kỹ thuật Feynman chỉ là một phần từ hệ thống học tập mà ta tổng kết ra, đương nhiên, nó là phần có hiệu quả nhất. Hệ thống này tên là Kim Tự Tháp học!" Trong đầu Carlos khẽ nổ vang, giống như có chiến sĩ mạnh mẽ bay trên trời, tiếp đó, đại não bắt đầu chấn động.

Lúc trước Valhein giảng từng bước tỉ mỉ, Carlos không quan tâm, nhưng khi liệt kê điểm khác nhau của hai người thì hắn bắt đầu khẩn trương, giảng đến bản chất thì trái tim của hắn chìm vào đáy cốc.

Hiện tại kỹ thuật Feynman của Valhein không ngờ còn có thứ càng sâu hơn.

Rốt cuộc Valhein còn giấu cái gì nữa?!

Nhất định là giả, nhất định là giả, Valhein chỉ là một tên ngốc thứ ba, làm gì có hệ thống học tập, cái gọi là Kim Tự Tháp chắc chắn là biên lung tung thôi.

Phải nâng cao tinh thần, vạch trần lời nói dối của hắn!

Ánh mắt của Carlos từ từ trở nên kiên định.

Valhein hơi cúi đầu hướng đằng trước:

"Vì giảng giải Kim Tự Tháp học này, ta xin sử dụng mắt to."

"Được." Bậc thầy Larens trực tiếp đồng ý.

Học sinh bên ngoài phát ra tiếng kêu hâm mộ.

Hoth đã đứng lên, tay trái vịn khung cửa lớn, cảm giác phía sau có người chen, ngoái nhìn lại, giật nảy mình.

"Thật nhiều người "

Học sinh lớp ba nhìn lại, cũng ngây ra một lúc.

Bây giờ người đông hơn trước kia ít nhất gấp hai lần.

Cơ hồ người toàn trường đều chạy tới.

Thậm chí bao gôm nhiều giáo viên.

Mỗi người đều ôm sách ma pháp, ma pháp sư từ Hắc Thiết trở lên biến sách ma pháp lơ lửng trước mặt mình, tùy thời ghi chép.

Sách ma pháp chiếu rọi khuôn mặt của bọn họ, trong mắt mỗi người đều lấp lóe ánh sáng giống nhau.

Ham học hỏi.

Thấy cảnh này, học sinh lớp ba không hiểu sao tâm trạng thoải mái nhiều.

Larens cũng mặc kệ Cromwell, phất tay phải, một con mắt to đường kích hơn 20cm đột ngột hiện ra, bề mặt con mắt phủ một đám thấu kính trong suốt hình lục giác nối thành một mảnh bao vây con mắt, tràn ngập cảm giác ma pháp.

Rất nhiều học sinh hưng phấn nhìn mắt to. Đây là một món ma pháp khí rất nổi tiếng, tên đầy đủ là Mắt To Của Mực.

Thân thể ma thú vua mực mạnh mẽ dài cỡ mấy nghìn mét, mắt của chúng nó to cỡ một căn nhà, có thể luyện chế các loại ma pháp khí.

Mắt To Của Mực chủ yếu dùng để dạy học và triển lãm.

Mắt To chậm rãi bay vê phía Valhein, Larens lân thứ hai vung tay lên, một cây bút lông ngỗng viền xanh được các đốm sao lấp lánh bao quanh bay đến trước mặt Valhein.

Cuối cùng, Mắt To lơ lửng ngay chính giữa đại sảnh.

Valhein cầm bút lông ngỗng, điểm nhẹ hướng Mắt To, Mắt To lập tức tỏa ánh sáng màu xanh trắng mê ảo, từ từ biến to hóa thành quả cầu ánh sáng đường kích hơn một mét.

Sau đó xuất hiện cảnh tượng kỳ dị.

Mỗi người nhìn thấy quả cầu ánh sáng, dù chỉ thấy một góc nhỏ thì trước mắt đều hiện ra một mảnh quần sáng hoàn chỉnh.

Mặc kệ bọn họ di chuyển thế nào, chỉ cần không xoay người, trước mắt vẫn luôn hiện ra quần sáng hoàn chỉnh, sẽ không bị người khác che chắn, cũng sẽ không bị vặn vẹo.

Sau đó bên tai họ vang lên giọng nói của Valhein rõ ràng hơn lúc trước, dường như Valhein giảng bài ở trước mặt.

"Kim Tự Tháp trong Kim Tự Tháp học chỉ là hình tượng so sánh, hình tượng trực quan của hệ thống học tập này là”

Chương 134: Kim Tự Tháp là gì?

Chương 134: Kim Tự Tháp là gì?

Kim Tự Tháp là gì?

Mọi người nhìn thấy Valhein vẽ một hình tam giác cân bằng rất to trên quâng sáng.

Trong hình tam giác, Valhein vẽ sáu đường ngang, giống như cắt pho mát, từ trên xuống dưới chia hình tam giác làm bảy tâng.

" Hình tam giác. Hiện tại cự ly sáu đường kẽ ngang trong hình tam giác này là bằng nhau, như vậy chúng ta có thể nhìn ra, khu vực bảy tầng bị cắt ngang ra, càng tới gần tâng trên mũi tháp thì càng nhỏ, càng xuống dưới thì khu vực càng lớn. Bảy phương pháp học tập nằm ở bảy tầng, có nghĩa là từ trên xuống dưới, hiệu suất học tập càng lúc càng cao. Như vậy bảy tâng chia nhau đại biểu bảy phương thức học tập gì? Chúng ta lần lượt tìm hiểu nào."

"Tâng trên cùng cũng là khối nhỏ nhất là nghe giảng, nghe giảng."

"Thí dụ như, giáo viên đứng ở trên bục giảng, khô khan giảng phương thức tấn công của Băng Lang, dùng móng vuốt, dùng răng nanh tấn công vân vân. Chúng ta nếu chỉ là nghe thì hiệu suất rất thấp. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không sử dụng phương pháp phụ trợ trí nhớ.

Valhein vừa nói vừa viết chữ nghe giảng' trong tâng thứ nhất.

"Tầng thứ hai, là đọc."

"Thí dụ như, chúng ta chính mình đọc kiến thức vê Băng Lang trong sách giáo khoa, hiệu suất học tập hơi nâng cao lên một chút."

"Tầng thứ ba, thì là nghe nhìn. Nhìn ở đây chủ yếu là xem hình, bên tai nghe giảng."

"Thí dụ như giáo viên sử dụng hình ảnh ma pháp bày ra hình dáng Băng Lang, tiếp đó giảng giải theo hình ma pháp, hiệu suất học của mọi người sẽ lại nâng lên một chút. Bây giờ mọi người nhìn Kim Tự Tháp học và nghe giảng cũng thuộc loại nghe nhìn."

"Tầng thứ tư, là biểu thị."

"Thí dụ như, lần này giáo viên không dùng hình ma pháp, trực tiếp triệu hoán ra ra một con Băng Lang sống, chúng ta vừa xem Băng Lang bày ra cách tấn công vừa nghe giảng."

"Tầng thứ năm, là thảo luận."

"Thí dụ như, sau khi giáo viên nói xong nội dung về Băng Lang, mọi người vây quanh một vòng, không ngừng phát biểu ý kiến của chính mình, đồng thời nghe ý kiến của người khác, có thể phản bác, có thể hỏi ngược lại, có thể hỏi thăm, lợi dụng các loại phương thức giao lưu, tham dự sâu. Làm như vậy thì hiệu suất sẽ cao hơn lúc trước nữa."

"Tầng thứ sáu, là thực tiễn." "Tầng này rất đơn giản, giáo viên triệu hoán ra Băng Lang rồi nói: Đi chiến đấu với Băng Lang, trong lúc chiến đấu học mọi thứ của Băng Lang. Nếu ngày thứ hai sau khi các ngươi trở thành ma pháp sư Tập Sự chỉ biết nắm giữ một pháp thuật là dây ma pháp, sau đó bị giáo viên tàn nhẫn hung ác, ác nghiệt vô tình, vô lý gây rối ném tới trước mặt Băng Lang, tin ta đi, hiệu quả học tập sẽ rất khó tin. Đừng hỏi tại sao ta biết."

Học sinh lớp ba cười phá lên, bạn học khác cũng đoán được nguyên nhân, cười nhìn vê hướng Niedern.

Vẻ mặt Niedern bình tĩnh.

"Tầng thứ bảy, kỹ thuật Feynman. Đây cũng là tâng có hiệu quả cao nhất."

"Ta vốn định tổng kết bảy tâng dạy cho người khác, nhưng ta phát hiện kỹ thuật Feynman có hiệu quả cao hơn. Cho nên, kỹ thuật Feynman là trọng điểm của toàn bộ Kim Tự Tháp học.'

"Mọi người đều biết, trước kia thành tích của ta rất kém, nhưng cũng vì quá kém ta mới tĩnh tâm từ từ nghiên cứu, thử phương pháp khác nhau, cuối cùng phát hiện ra Kim Tự Tháp học này.^

Rất nhiều bạn học sực tỉnh ngộ, thì ra Valhein không ngừng thí nghiệm phương pháp học tập, hiện tại gặp được cách học tốt nên thành tích tự nhiên nâng cao.

Valhein không xác định chính mình giảng đủ tốt chưa, bởi vì không thể nói kiến thức liên quan Ngôi Sao Xanh, chỉ có thể dùng phương thức mà người Athens trong thời đại này hiểu được, nhưng làm như vậy tình cờ phù hợp kỹ thuật Feynman.

Valhein nói tiếp:

"Bốn tầng đầu nghe giảng, xem hình nghe giảng, xem và biểu thị, tuy rằng hiệu suất học tập dần dân nâng cao, nhưng mọi người có phát hiện một điểm giống nhau không? Đó là trong quá trình này, chúng ta là 'Bị động ' tiếp thụ kiến thức, là 'đưa vào' mà lúc trước ta đã nói đến. Ba tâng dưới gồm thảo luận giao lưu, ra tay thực hành và kỹ thuật Feynman càng có tính chủ động, bao hàm chiết ra, có quá trình học tập hoàn chỉnh."

Toàn trường im ắng.

Các thây trò vùi đâu ghi chép, hoặc là sững sờ nhìn Kim Tự Tháp học ở trước mắt, hoặc là nhìn chăm chăm Valhein.

Khi Valhein giải thích kỹ thuật Feynman thì bọn họ đã mơ hồ cảm thấy Valhein lợi hại hơn Carlos.

Bây giờ hắn đưa ra hệ thống lớn hơn nữa là Kim Tự Tháp học, đổi mới lý luận về nó, điều này khiến bọn họ trong lòng tràn ngập mâu thuẫn.

Một mặt, bọn họ khó mà tin được lý luận của Valhein, dù sao kinh nghiệm của Valhein quá thấp, nhưng mặt khác, bọn họ cảm thấy Valhein giảng rất tốt. Hơn xa Carlos.

Thậm chí vượt qua nhiều giáo viên.

Ngay cả bậc thầy Thánh Vực đều giống như học sinh ghi chép lại, suy ngẫm, nghiêm túc hơn tất cả học sinh khác.

Thầy trò toàn trường chỉ có một mình Carlos không học Valhein.

Valhein thấy thật lâu không có người nói chuyện, bổ sung thêm:

'Phán đoán Kim Tự Tháp này thích hợp với ta hoặc là người thường không có chút thiên phú, không thích hợp tất cả mọi người. Ta nêu một ví dụ, thí dụ như Hoth, nếu hắn may mắn, hồi nhỏ nghe kể chuyện, tổng kết ra một loại phương pháp vừa nghe vừa ghi nhớ, vậy thì hiệu suất nghe giảng của hắn sẽ cao hơn nhiều."

Hoth thì thào tự nói: “Thật hy vọng ta là ta trong thí dụ đó."

Chương 135: Kim Tự Tháp học

Chương 135: Kim Tự Tháp học

Kim Tự Tháp học

Cuối cùng, Valhein khiêm tốn nói: "Kỹ thuật Feynman đến từ hiên nhân Feynman, ta chỉ là không ngừng sử dụng, không ngừng tổng kết, còn có nhiều chỗ không hiểu thấu. Kim Tự Tháp học là căn cứ kinh nghiệm của bản thân ta và nhiều người, thậm chí các hiên nhân tổng kết ra kinh nghiệm thô ráp, còn nhiều chỗ chưa được đầy đủ. Nếu mọi người phát hiện có chỗ nào không đúng xin hãy chỉ ra, tranh thủ hoàn thiện hơn nữa, chia sẻ cho càng nhiều bạn học."

Tay Carlos đã thả áo chùng ra, hắn sững sờ nhìn Kim Tự Tháp học trước mắt, cả người mất hết sức lực.

Tuy Andrey lặp đi lặp lại dặn Carlos không cần sợ, không cần sợ, chỉ cân không vạch trần Andrey là có thể bảo vệ Carlos, nhưng nghe một loạt giảng giải của Valhein xong, Carlos hiểu rằng dù là tên ngốc cũng biết chuyện là thế nào.

Carlos quay đầu nhìn vê hướng Cromwell.

Hắn không biết chân tướng, nhưng hắn suy đoán Andrey dạy tổng kết, phân tích dạy để học cho mình hắn là đến từ vị bậc thầy này.

Carlos nhìn Cromwell với ánh mắt cầu xin.

Cứu giúp tai

Cứu giúp tai

Ta không muốn thành trò cười của Học viện Plato, ta không muốn trở thành vật hy sinh của Andrey, không muốn khiến gia tộc hổ thẹn, ta không muốn chặt đứt con đường ma pháp

Khi Valhein nói ra Kim Tự Tháp học thì Cromwell không thèm nhìn Carlos cái nào.

Bây giờ chín mươi chín phần trăm tâm tư của Cromwell đều đang suy nghĩ thông qua nắm giữ kỹ thuật Feynman và Kim Tự Tháp học tăng nhanh hiệu suất học tập của chính mình.

Chỉ có một phần trăm tâm tư dùng để trọng tài.

Mỗi một vị ma pháp sư đều là người học suốt đời.

Qua một hồi lâu, ba vị quan trọng tài không nói lời nào, các học sinh nhỏ giọng nghị luận.

"Nhìn Kim Tự Tháp học này, ta đột nhiên phát hiện giống với trải qua của ta. Lúc trước ta cứ cảm thấy chính mình học tập rất chậm, tiếp đó tìm mấy bạn học cùng nhau học, cùng nhau thảo luận giao lưu, hiệu quả học tập rất rõ ràng."

"Ta không dám khẳng định kỹ thuật Feynman, thực tiễn làm hiệu suất học tập cao thì khẳng định là thật, lúc chúng ta học lớp dưới, hoàn toàn mù tịt một số kiến thức lý luận. Chờ lên lớp cao, tham gia luyện tập, tiếp đó trải qua chiến đấu, hiểu kiến thức lý luận nhanh vèo vèo như ngồi xe ngựa ma pháp."

"Có một điều hắn nói không sai, đó là nhớ hình dễ hơn nhớ chữ."

"Hèn gì ta cứ cảm thấy nếu quên chuẩn bị bài, nghe giáo viên giảng bài không bằng bản thân ta đọc sách, xem ra không phải lỗi của ta. Nhưng nghe ý của Valhein thì dường như hắn còn nắm giữ phương pháp nghe giảng."

Vô luận là học sinh bình dân hay học sinh quý tộc, giờ phút này hoàn toàn quên Carlos, chỉ lo thảo luận Valhein.

Có lẽ bọn họ vẫn không thể hiểu rõ kỹ thuật Feynman và Kim Tự Tháp học, nhưng mà, bọn họ bị Valhein thuyết phục.

Đám học sinh lớp ba hiện tại không còn vui thay cho Valhein, bắt đầu buồn cho chính mình.

Tại sao trong ban có thể ẩn giấu một vị sư phụ như vậy?

Một tháng trước, trừ Hoth, mấy người khác đều bị mù sao?

Hèn gì Hoth gần như đạt tiêu chuẩn, hoàn toàn là được Valhein dạy.

Có mấy học sinh hối hận đến nỗi suýt chút đấm ngực giậm chân, sớm biết Valhein giỏi như vậy nên sớm học cùng hắn!

Từ lúc Valhein bắt đầu phân tích kỹ thuật Feynman thì Hoth lộ biểu cảm hoang mang.

Mãi đến bây giờ, Hoth vẫn trong trạng thái mờ mịt, thì ra Valhein nắm giữ thứ cao thâm như vậy, lúc trước hắn dạy đơn giản đến thế cho mình, có phải là hơi ủy khuất Valhein?

Paloma cúi đầu, cố gắng ghi chép, đồng thời không ngừng suy nghĩ.

Rollon vuốt trán, cúi đầu nhìn áo da, một cuộc hội trọng tài, hắn móc rách áo da một cái lỗ to cỡ nắm tay, không thể mặc lại nữa.

Rollon hoàn toàn không thể tưởng tượng Valhein làm cách nào nghĩ ra mấy thứ này, nhìn thoáng qua dường như không quá khó, nhưng vấn đề là, bất cứ chuyện gì đều không thể chỉ thấy mặt ngoài, không thể chỉ trông vào cảm giác.

Không nói thứ khác, hiện tại thầy trò cả trường đều biết kỹ thuật Feynman, nhưng được bao nhiêu người luôn sử dụng kỹ thuật Feynman để học?

Không được một phân trăm.

Huống chi, Valhein chẳng những luôn sử dụng kỹ thuật Feynman học tập, còn có thể tổng kết tinh luyện ra, khó khăn vô cùng cao.

Trên mặt Lake lộ ra nụ cười gượng, thì thào tự nói: "Rốt cuộc ai mới là thiên tài?" Jimmy cũng mờ mịt.

Albert luôn nuốt nước miếng, suýt làm bị thương cổ họng.

Cuối cùng Albert chỉ biết nghĩ đến một khả năng này:

"Ài, đây mới là con ruột của nữ thần may mắn."

Trừ số ít học sinh liều mạng học tập kỹ xảo này, đa số thì xì xào bàn tán.

Đám giáo viên, các bậc thây luôn suy nghĩ về kỹ thuật Feynman và Kim Tự Tháp học, thậm chí được gợi ý từ Kim Tự Tháp, giao lưu thảo luận với nhau.

Carlos ngơ ngác đứng trong đại sảnh, cảm giác chính mình bị thế giới vứt bỏ.

Ban đầu Carlos cảm giác cả thế giới tối đen, chỉ có một luồng ánh sáng Thần giới chiếu vào trên người, chính mình rất cô độc.

Nhưng cô độc lâu, hắn đột nhiên phát hiện, thì ra toàn thế giới đều sáng, chỉ có một luồng sáng đen bao lại chính mình, bản thân cô độc, toàn thế giới đều rất vui vẻ.

Carlos nhìn về hướng Valhein.

Valhein nhàn rỗi không có việc gì, bắt đâu nghiên cứu Mắt To.

Carlos cảm thấy có lẽ Valhein đang nhục nhã chính mình.

Chương 136: Mắt To

Chương 136: Mắt To

Mắt To

Trời đã khuya, bụng Valhein kêu ùng ục, tiếp đó ma xui quỷ khiến mở ra sách ma pháp, lật thực đơn nhà ăn.

Gọi món ăn trong hội trọng tài.

Carlos liếc qua Valhein, xác định Valhein đang nhục nhã chính mình!

Valhein lắc đầu, đáng tiếc, nơi này không phải nhà ăn, có thực đơn nhưng không thể gọi món ăn, đành chịu đói.

Valhein phát hiện ba vị bậc thây hoàn toàn mê muội nghiên cứu kỹ thuật Feynman và Kim Tự Tháp học, nhìn quét bốn phía, thấy Carlos đứng cách chính mình khá gần.

Thế là, Valhein hỏi: "Ngươi trừ xin kỹ thuật Feynman ra còn xin bao nhiêu phương pháp của ta?"

Tất cả mọi người vãnh tai, xoe tròn mắt.

"Còn có đều là bản thân ta nghĩ ra!" Carlos tức giận nói.

"Rồi rồi rồi, ta không tranh với ngươi, trừ dạy để học ra, ngươi còn xin phương pháp bản đồ trí nhớ đúng không, còn có thứ khác nữa không?"

Carlos ở trong đầu lặp lại lời của Valhein năm lần, phát hiện không có cạm bẫy, nói:

"Ta chỉ xin dạy để học và phương pháp bản đồ trí nhớ."

Valhein nói:

"Đưa phương pháp bản đồ trí nhớ mà ngươi nộp đơn xin cho ta nhìn xem."

Carlos im lặng không nói.

Larens vung tay lên, một đốm sáng trắng bay ra, không rơi xuống sách của Valhein, mà là rơi xuống Mắt To.

Thầy trò cả trường tất cả đều nhìn thấy.

Carlos suýt khóc, thây của thây của mình quá đáng, ức hiếp người, biết rõ chính mình có thể là ăn cắp không, ta không thể nghĩ như vậy!

Valhein xem một lần, lắc đầu, nói với Hoth:

"Ngươi cảm thấy phương pháp này của hắn có đúng không?"

Hoth do dự nửa ngày, thành thật nói:

"Giống hệt với cái ta học."

Tất cả bạn học và giáo viên xem phương pháp bản đồ trí nhớ một lần, thứ khá đơn giản, lần này hẳn là sẽ không ra vấn đề.

Carlos cố nặn ra nụ cười nói:

"Nếu Hoth cũng dùng như vậy, chắc ngươi sẽ không lại biên tạo ra một đống bản chất giả, trọng điểm giả chứ?"

Valhein đối diện Carlos, thở dài nói: "Hoth nói như vậy là có nguyên nhân. Ngươi là người muốn trục xuất ta khỏi Học viện Plato, ngươi là ma pháp sư Hắc Thiết năm năm, ngươi là tốp mười trong lớp, dùng phương pháp của ta lâu như vậy mà cuối cùng

giống y hệt Hoth? Thật là khiến ta quá thất vọng!"

Mọi người ngẩn ra, cười vang.

Hoth cũng cười theo, nhưng cứ cảm thấy chính mình không nên cười.

Mặt Carlos đỏ bừng.

Theo sau, tất cả bạn học đều nhìn thấy quần sáng trước mắt bị Valhein gạch dấu X to màu đỏ.

Valhein trước tiên nói vê bản đồ mình dạy cho Hoth.

Tháp ma pháp cao vút đâm mây ở giữa chỗ giao giới đất liền màu vàng và đại dương màu lam xe ngựa vòng quanh; phương bắc đất trời băng tuyết, thú hồn chạy nhanh, một chiếc thuyền lớn phá băng tiến lên; giữa lưỡng Hà, đèn thần chọc trời, thảm bay lượn khắp nơi; trong Ai Cập sa mạc rộng lớn, đồng hồ cát đội trời đạp đất, Kim Tự Tháp của Ai Cập bay đầy trời

"Phương pháp bản đồ trí nhớ này thực tế là do nhiều tâng phương pháp tổ thành. Cái thứ nhất là phương pháp trí nhớ hình ảnh, đây là ta nghe được từ người khác, về sau tiến hành phân tích. Carlos, ngươi nói xem tại sao nhớ bằng hình dễ hơn nhớ bằng chữ?"

Carlos im lặng không nói, cực kỳ giống học sinh xui xẻo không tập trung trong lớp bị giáo viên gọi lên đặt câu hỏi.

Valhein giải thích: "Bởi vì loài người chúng ta sáng tạo lịch sử chữ viết ngắn ngủi, thời gian học chữ viết cũng ngắn, nhưng vừa sinh ra đã sớm xem cảnh tượng, cho nên năng lực nhớ bằng hình càng mạnh. Phương pháp trí nhớ hình ảnh là"

"Carlos, ngươi nói tại sao ta thêm màu sắc và hình động trong bản đồ trí nhớ?"

Carlos vẫn giữ im lặng.

Valhein tiếp tục giải thích: "Bởi vì con người không thích màu sắc đơn điểm, chúng ta có trí nhớ sâu hơn với sắc màu sặc sỡ. Cố ý khiến thứ trong hình nhúc nhích là bởi vì mắt người càng giỏi bắt giữ thứ động hơn"

"Còn một thứ nữa là phương pháp trí nhớ phóng đại. Carlos bỏ đi, có hỏi ngươi cũng không trả lời được. Bởi vì chúng ta luôn xem nhẹ thứ bình thường, càng nhớ kỹ những thứ kỳ lạ, cho nên ta khiến thứ trọng yếu ở trong hình đặc biệt to lớn hơn"

"Còn về cuối cùng, tại sao ta không tăng thêm nhiều thứ nữa trên bản đồ? Cái này liên quan đến khả năng trí nhớ của chúng ta, ta phát hiện đa số chúng ta nhớ từ số một đến bốn thì rất dễ nhớ, nhưng từ số năm trở đi thì khó nhớ hơn. Cho nên ta gọi loại trí nhớ này là phân khối, một lần chỉ có thể nhớ bốn khối, đương nhiên, cũng sẽ ngẫu nhiên giảm bớt, ví dụ như Carlos, ta hoài nghi tối đa chỉ có thể nhớ ba khối"

Chờ Valhein nói xong, mọi người đều dùng ánh mắt thương hại nhìn Carlos.

Trước đó bọn họ đã tin Valhein, lân này phân tích tổng kết phương pháp trí nhớ càng như thiên thạch cuối cùng từ trên trời đập mạnh xuống cỏ non yếu đuối Carlos.

Hai người hoàn toàn không cùng một cấp độ.

Tất cả rất giống như lời Valhein nói, lời của Carlos là căn cứ biểu tượng tổng kết ra, còn Valhein thì hiểu thấu mỗi một phương pháp thật trọn vẹn.

Đây đã không phải chuyện Carlos có ăn cắp hay không, mà là chưa hiểu thấu đã sốt ruột đi vu oan.

Tay phải nắm áo chùng của Carlos run rẩy như bị trúng gió.

Valhein dứt khoát đi đến cạnh cửa, tám chuyện với bạn học đứng ngoài cửa.

Niedern thì liên tục đá lông nheo với Valhein, ra hiệu hắn dè dặt một chút, nhưng Valhein vờ như không thấy.

Chương 137: Bi tình

Chương 137: Bi tình

Bi tình

Đám giáo viên dở khóc dở cười, phong cách học của Học viện Plato bỗng dưng ra một kẻ như vậy, biến đường đường hội trọng tài thành tiết giảng bài của mình, hơn nữa còn là ma pháp sư Tập Sự, không có huy chương ma pháp đàng hoàng.

Nhưng đám giáo viên bỗng không cười nổi.

Valhein không có huy chương ma pháp đàng hoàng, nhưng xem bộ dạng thì hắn sắp có huy chương Ma Nguyên, hơn nữa không phải một, hai cái.

Larens thật sự nhìn không được, ho nhẹ một tiếng.

Valhein giống như nói chuyện trong giờ học bị giáo viên đi vào phòng học nhìn chăm chú, lập tức xoay người trở về vị trí cũ.

Larens nhỏ giọng nói: "Cromwell, ta thấy nên sớm kết thúc đi."

Một số ma pháp sư đứng gần suýt chút cười ra tiếng, câu này của Larens chắc lời ngâm là: Nếu còn kéo dài, Valhein sẽ thành quan trọng tài!

Một vị bậc thây Thánh Vực khác cũng nhỏ giọng nói:

"Ta thấy có thể kết thúc rồi."

"Ta mệt mỏi " Ghế dựa lớn nhỏ giọng nói.

Cromwell không nói lời nào, chỉ nhẹ gật đầu.

Sau đó Cromwell nhìn Valhein và Carlos đứng phía dưới.

Khi Cromwell nhìn biểu cảm của Valhein bỗng tim đập nhanh rôi nhanh chóng bình ổn lại.

Hắn vốn cho rằng, Valhein hoặc là sẽ đắc ý vênh váo, hoặc là ra vẻ khiêm tốn nhưng trong lòng tràn ngập vui sướng, không ngờ là, Valhein rất bình tĩnh, thậm chí bình tĩnh hơn lúc trước, giống như là hoàn toàn không để tâm đến hội trọng tài lần này.

Chờ khi trưởng thành thì còn như thế nào nữa?

Cromwell lại nhìn vê hướng Carlos, trong mắt vụt qua tia ghét bỏ, chỉ nhìn một giây rồi quay đầu đi.

Áo sắp bị xé rách, biểu cảm khẩn trương và khủng hoảng đó giống như tượng thạch cao bị ném xuống đất, chỉ còn thiếu chủ động hét ra câu tôi có vấn đề.

Chẳng bằng xem Valhein.

Cromwell trầm tư thật lâu, thẳng người lên, tay cầm quyền trượng Thường Thanh, nét mặt trở lại hiên hòa như lúc đầu. "Từ khi đi vào ta đã nói là, việc này càng giống như trò đùa giữa bọn trẻ, mọi người đừng căng thẳng. Nhưng mà, ta đánh giá thấp hai vị, không ngờ rằng, hai vị biến hội trọng tài thành bục giảng. Ta rất vui vẻ giới ma pháp có anh tài trẻ tuổi như các ngươi, cũng vui vì bậc thầy Plato có đệ tử như vậy. Cuộc giải thích về lý luận này rõ ràng là bạn học Valhein giành được ưu thế, bạn học Carlos dường như không giỏi ăn nói, rơi vào thế yếu."

Lần này, càng nhiều người không vui nhìn Cromwell.

Đây không phải là giỏi ăn nói hay không, là á khẩu không biết nên nói cái gì.

Đây không phải rơi vào thế yếu, là bị bánh xe lớn nghiền nát, hơn nữa nghiền qua nghiền lại liên tục.

Cromwell hoàn toàn không để ý ánh nhìn của mọi người, chỉ nhìn thẳng vào mắt của Valhein, chậm rãi nói:

"Bạn học Valhein về nghiên cứu kỹ thuật Feynman rõ ràng càng thêm tinh thâm, đáng giá học tập. Nhưng muộn một bước vẫn là muộn một bước. Huống chi, phương pháp của ngươi tuy rằng nghe như không sai, nhưng giống như hai người đều không cách nào chứng minh đối phương là kẻ cắp, ngươi cũng không thể chứng minh phương pháp của ngươi có hiệu quả thực dụng, nó cần thời gian rất dài. Ta thấy chẳng bằng hai ngươi bắt tay giảng hòa, lấy phương thức người hợp tác cùng nộp phương pháp này lên Hội Nghị Ma Pháp."

Toàn trường xáo động.

Rất nhiều người lòng đầy căm phẫn, nếu không phải thân phận bậc thầy Cromwell đã có người nóng tính chửi um sùm.

Từ lúc ban đầu Cromwell đã thiên hướng Carlos, không ngờ rằng rõ ràng đến mức này rồi mà Cromwell vẫn bảo vệ Carlos.

Valhein không có chứng cứ, nhưng quan trọng tài có quyền phán định kết quả.

"Già vô sỉ già vô sỉ già vô sỉ" Một âm thanh the thé quanh quẩn trong đại sảnh, bởi vì có sức mạnh ma pháp thêm vào nên dư âm còn văng vẳng bên tai, thật lâu không ngớt.

Âm thanh này rất quen thuộc.

Tất cả mọi người nhìn hướng ghế dựa lớn.

Ghế dựa lớn không nhúc nhích, lưng ghế không hiện ra cái miệng.

Valhein chậm rãi hít sâu, cố gắng kiêm chế cảm xúc.

Cromwell dường như hoàn toàn không bị giọng nói của ghế dựa lớn ảnh hưởng, mỉm cười nói:

"Người trẻ tuổi luôn làm sai lầm lớn vì xung động, thậm chí cả đời sống trong hối hận. Ta hy vọng, hai vị bạn học có thể tránh cho xung động, bắt tay giảng hòa. Đương nhiên, đây chỉ là kiến nghị của cá nhân ta. Giai đoạn cuối cùng là hai bên tổng kết, ta hy vọng có thể kết thúc trong thiện ý và hòa bình. Ta cho rằng trước đó chẳng qua là hiểu lầm, đúng không, Carlos2"

Carlos hít sâu một hơi, cúi đầu hướng Cromwell, cúi đầu hướng ma pháp sư khác, cuối cùng thở dài.

"Ta hiện tại cũng không xác định phương pháp của Valhein có phải ăn cắp của ta hay không, nhưng ta có thể xác định, phương pháp của ta có hiệu quả, là ta phát hiện ra trước. Đương nhiên, ta cũng nhất định phải thừa nhận, bạn học Valhein hiểu phương pháp này hơn ta, thậm chí hơn rất nhiều."

Ánh mắt mọi người nhìn Carlos dịu lại nhiều, không ngờ hắn thừa nhận, điều này chứng tỏ có lẽ hắn không phải cố ý hãm hại Valhein.

Carlos thở dài thườn thượt, nói:

"Các bạn học năm năm, cho ta hỏi, hiện tại các ngươi có bao nhiêu thời gian nghiên cứu sâu một phương pháp hoặc một lý luận đơn nhất?"

Nhiều học sinh năm năm lắc đầu.

"Lại cho ta hỏi, bạn học năm năm, hiện tại các ngươi lo lắng tiên đồ sau khi tốt nghiệp nhiều hơn một chút, hay là học tập nhiều hơn một chút? Các ngươi thật sự có thể bình tâm học tập sao?"

Chương 138: Bi tình (2)

Chương 138: Bi tình (2)

Bi tình (2)

Càng nhiều học sinh năm năm lắc đầu, thậm chí một số học sinh năm tư cũng lần lượt lắc đầu.

Carlos cười gượng nói: "Ta cũng giống như vậy, nhưng ta càng thảm là, gia tộc của ta xảy ra vấn đề. Ta luôn không muốn thừa nhận điểm này, hôm nay nói ra trước mặt mọi người tựa như xé rách cổ họng của ta, xé mở lồng ngực của ta. Thậm chí không chừng chưa đầy nửa năm, ta sẽ trở thành quý tộc xuống dốc, dọn khỏi khu quý tộc, trở thành trò cười của mọi người.'

Rất nhiều người đột nhiên đồng tình Carlos, bao gôm học sinh bình dân.

Carlos cười thảm nói:

"Nhưng mà, ta cho rằng sự tình có cơ hội thay đổi, bởi vì ta phát hiện ra một phương pháp không tệ, dù ta không biết sâu về phương pháp này nhưng ta vẫn là người phát hiện ra nó đầu tiên. Tiếp đó ta giao lên Hội Nghị Ma Pháp, yên lặng chờ đợi cơ hội thay đổi cả đời ta. Kết quả thì sao? Chưa được vài ngày, một người tên Valhein cũng giao lên phương pháp tương tự, nếu như là các ngươi, các ngươi sẽ nghĩ như thế nào?"

Carlos tạm dừng một giây, tiếp tục lớn tiếng nói: "Ta đầu tiên là cảm thấy tức giận và nhục nhã! Một học sinh năm hai, một ma pháp sư Tập Sự mà lấy phương pháp tương tự với ta xin huy chương Ma Nguyên, đổi thành các ngươi, đổi thành các ngươi là

ma pháp sư Hắc Thiết năm năm thì có thấy giận không? Các ngươi có cảm thụ được sỉ nhục?"

Rất nhiều bạn học gật gù theo.

Carlos lại nói:

"Sau khi tức giận thì ta sinh lòng hoảng sợ. Đúng vậy, hiện tại ta có thể không chút do dự nói ra, ta hoảng sợi Ta hoảng sợ vì phương pháp của ta bị đánh cắp, ta hoảng sợ vì ta không cách nào được đến huy chương Ma Nguyên, ta hoảng sợ vì sẽ cùng gia tộc của ta chìm xuống! Trong sự tức giận và hoảng sợ, ta mất đi lý trí, ta lựa chọn trực tiếp tố cáo Valhein, vì gia tộc, vì thành quả, ta có gì sai? Ta sai ở chỗ nào? Rõ ràng là ta xin trước! Đây là quyền lợi của ta! Ta thậm chí không cầu đặc quyền của quý tộc, ta chẳng qua tranh thủ quyền lợi bình thường mà ta nên có!"

Một số bạn học nữ mắt đỏ hoe, nhẹ nhàng lau khóe mắt, bao gồm nữ chiến sĩ Hắc Thiết từng bị Paloma ụp bát gốm lên đầu.

Càng lúc càng nhiêu bạn học cảm thấy, chính mình có lẽ hiểu lâm Carlos, đổi thành chính mình có lẽ cũng sẽ tố cáo Valhein.

Carlos xoay người nhìn vê hướng Valhein, trong ánh mắt tràn ngập bi ai: "Sâu trong lòng ta vẫn không tin một ma pháp sư Tập Sự, một học sinh năm hai, một người mấy tháng trước thi đếm ngược hạng ba có thể nghĩ ra phương pháp tốt như vậy, nhưng mà, ta nghe theo bậc thây Cromwell khuyên nhủ, ta tha thứ ngươi. Hơn nữa, ta nguyện ý hòa giải với ngươi, cùng nhau ký tên, cùng nhau nộp lên phương pháp này."

Đám học sinh lớp ba trái tim treo cao, bọn họ ý thức được, Carlos lợi dụng bi tình biểu diễn gợi lên đồng tình của đa số người, mấu chốt là hai bên ai đều không có bằng chứng, nhưng về mặt tình cảm thì càng nhiêu người đứng về phía Carlos.

Cromwell nhẹ gật đầu, nói:

"Bé ngoan, Carlos thật là đứa trẻ ngoan, vì học viện, vì vinh diệu của tập thể buông bỏ ích lợi của bản thân, hiếm khi thấy đứa trẻ ngoan như vậy. Thế thì Valhein, ngươi còn muốn khó xử bạn học của ngươi không?"

Tất cả mọi người nhìn Valhein.

Đám học sinh lớp ba thầm thở dài, e rằng Valhein không có cách nào, chỉ có thể bắt tay giảng hòa với Carlos.

Valhein mỉm cười, tiến lên cầm tay của Carlos, dùng tay trái vỗ vai hắn, tiếp đó đi trở về chỗ cũ.

Tất cả mọi người sửng sốt nhìn Valhein, không ngờ rằng hắn dứt khoát như vậy.

Valhein mỉm cười đưa mặt về phía ghế nghị sĩ tối cao.

"Mỗi người chúng ta đều có thân phận khác nhau, như con của cha mẹ, thí dụ như ma pháp sư, thí dụ như chiến sĩ, thí dụ như huynh đệ, thí dụ như tỷ muội. Trong Học viện Plato, ta là một học sinh, một học sinh muốn cho chính mình tốt, người khác tốt, toàn Học viện Plato đều tốt."

"Học kỳ trước ta chịu đủ vũ nhục, thậm chí bắt đầu từ học kỳ này cũng bị khi dễ. Ta sẽ không oán trách ai, cũng sẽ không cảm thấy ta có quyên trút tức giận và hoảng sợ của mình lên ai khác, ta vẫn hy vọng mỗi người đều tốt đẹp."

"Cho nên, nếu ta chỉ là một học sinh, nếu Carlos muốn hòa giải, ta sẽ không để bụng Carlos phát tán lời đồn của ta, sẽ không để bụng hắn đột nhiên đòi đuổi ta, sẽ không để bụng hắn xem thường thân phận học sinh năm hai của ta, sẽ không để bụng hắn xem thường thân phận ma pháp sư Tập Sự của ta, sẽ không để bụng hắn rõ ràng nhắc nhở mọi người ta từng là kẻ ngốc thứ ba,

càng sẽ không để ý hắn từ đầu tới đuôi đều đang vũ nhục ta.

Một ít bạn học bỗng nhiên cảnh tỉnh, lời Carlos vừa nói tuy rằng tràn ngập bi tình, nhưng cũng tràn đầy nhục nhã với Valhein.

Valhein nói:

"Làm học sinh của Học viện Plato, phải như hành động ta vừa làm, ta bắt tay với hắn, vỗ vai của hắn, tha thứ hắn tấn công, tha thứ hắn nhục nhã, nhưng mà, làm người thường tên Valhein, ta có một số thắc mắc, không có bi tình, không có vũ nhục, không công kích, chỉ riêng là nghi vấn."

Trong đại sảnh rơi vào tĩnh lặng.

Valhein hít sâu một hơi, chậm rãi nói:

"Thắc mắc thứ nhất của ta là, tại sao vài ngày sau khi ta chiến thắng Học viện Quý Tộc, sau khi ta nổi danh Carlos mới đột nhiên ở trong lớp công khai phương pháp của mình?"

Chương 139: Thân phận

Chương 139: Thân phận

Thân phận

Vừa dứt lời, chữ của Valhein đã xuất hiện trên Mắt To.

Rất nhiều người nhíu mày.

Valhein không đợi Carlos đáp lại, lại nhìn vê hướng ma pháp sư Hoàng Kim Gregory ở bên trên:

"Thắc mắc thứ hai của ta là hỏi thây Gregory. Tuy ngày hôm qua thái độ của thầy Gregory đối với ta cực kỳ không tốt, tuy tính khí của thầy rất táo bạo, nhưng ta biết, thầy là người có cảm giác chính nghĩa rất mạnh. Xin hỏi, là ngài chủ động phát hiện ta nộp lên phương pháp, hay có người tìm đến ngài rồi ngài mới phát hiện? Thí dụ như, có phải là Carlos tìm ngài hỏi thăm? Ta tin tưởng, một vị đường đường ma pháp sư Hoàng Kim sẽ không nói dối chuyện này."

Gregory nhìn thoáng qua Carlos, ánh mắt dừng lại trên tay phải của Carlos, ngừng vài giây, mới gian nan nhìn hướng Valhein, gật đầu, nói: "Carlos không có tư cách nhìn thấy nội dung người khác xin, chỉ có nghị viên chính thức có thể xem. Trưa hôm qua, hắn tìm đến ta, đầu tiên là hỏi tiến độ, ta nói còn đang chờ đợi thẩm duyệt. Tiếp đó hắn bắt đầu lo lắng, sợ người khác cũng xin biện pháp tương tự, nhờ ta tra xét hộ. Ta hoàn toàn không tin có khả năng này, nhưng hắn nhiều lần khẩn cầu, ta mới tra tìm, thế này mới nhìn thấy văn chương của ngươi."

Valhein mỉm cười nói:

"Vậy cho phép ta tổng kết, là Carlos cố ý khiến ngài xem xét, ngài mới phát hiện văn chương của ta, đúng không?"

-Đúng.' Gregory nói.

Carlos cảm thấy trái tim bị đông cứng, hắn cảm thụ được rét lạnh thấu xương trong lời nói của giáo viên.

Valhein vừa viết lên Mắt To vừa nói:

"Thế thì thắc mắc thứ hai của ta thực tế là tại sao ngày thứ hai sau khi ta xin, Carlos cố ý tìm thây Gregory?"

Carlos đang định nói chuyện, Valhein nâng cao âm thanh nói:

"Thắc mắc của ta là việc hoài nghi ta thi được chín mươi tám điểm là gian lận, ngọn nguồn ở đâu? Thời gian rất thú vị, đúng dịp giữa trưa hôm trước xin phương pháp này thì buổi chiều bắt đầu lưu truyền. Như vậy ngọn nguồn ở đâu? Có phải từ lớp hai năm năm chỗ Carlos không?"

Mắt Valhein nhìn hướng ngoài cửa. "Hoặc nên nói, có phải là bạn tốt của Carlos khuếch tán tin tức này? Nếu ta nhớ không lâm, tin tức này trước tiên truyền bá trong quần thể học sinh quý tộc. Vậy thì ai là người đầu tiên hoài nghi ta gian lận, nguồn gốc tin tức xuất phát từ người nào trong lớp chúng ta?"

Bên ngoài phòng họp xuất hiện hỗn loạn khe khẽ, giống nồi cháo nóng bị khuấy động.

Valhein quay đầu nhìn về hướng Carlos, mỉm cười nói:

"Vậy thì thắc mắc thứ bốn. Có một số việc, chắc chắn ngươi không tiện trực tiếp gặp mặt liên hệ, nếu bậc thây nói trực tiếp sử dụng pháp thuật phát hiện nói dối thì không được tốt lắm, nếu vậy, vì tự chứng minh trong sạch, ngươi có dám khoe ra tất cả tin nhắn ma pháp trong ba ngày này, bao gồm tin nhắn bị xóa không?

Ta thì dám!"

Valhein nói rồi nâng lên sách ma pháp.

Mắt Carlos lóe tia sáng, trên mặt hiện ra một chút khẩn trương, nói:

"Thư gửi trong sách ma pháp là riêng tư của mỗi cá nhân, dù là bậc thầy Plato cũng không thể lật xem, ngươi không thể yêu cầu ta làm như vậy."

Valhein phản bác nói: "Nhưng mà, nếu dính líu đến tội ác nghiêm trọng thì Người Chấp Pháp có quyền kiểm tra! Sao ngươi quên mất điểm này? Mặt khác, ta có thể lùi một bước, ngươi không cần bày ra nội dung thư, chỉ cho thấy gần đây liên hệ với ai, ví dụ có học sinh của lớp ba năm hai chúng ta không?"

Carlos không nói một lời.

Nồi cháo ngoài cửa sôi trào.

Rất nhiều người bắt đầu kêu to lên.

"Carlos, ngươi sợ cái gì? Khoe ra tất cả tin nhắn ma pháp đi!"

'Valhein đã nâng lên sách ma pháp, ngươi sợ gì chứ?"

"Sợ cái gì?"

"Kẻ ô miệt, Carlosl"

"Đô tỉ tiện, Carlosl"

Mãi đến lúc này, nếu các học sinh còn nhìn không ra vấn đề nằm ở đâu thì xứng là kẻ ngốc.

Ngay cả Hoth đều siết chặt nắm đấm, muốn xông lên đập Carlos một trận.

Valhein quay đầu nhìn hướng ghế nghị sĩ tối cao, nhìn thẳng vào mắt của Cromwell, chậm rãi nói: "Nếu ta đoán không lầm, sau khi thây Niedern giúp ta nộp đơn xin, các nghị viên phụ trách thẩm duyệt đều không thấy, dù sao bọn họ cân thẩm duyệt bản thảo khác theo thứ tự thời gian. Vậy thì Carlos làm cách nào xác định ta nhờ thây Niedern nộp đơn xin, tiếp đó thỉnh thây Gregory cố ý tra xét?" "Nguyên nhân rất đơn giản, có người trước tiên báo cho Carlos."

Phòng họp lặng ngắt như tờ.

Ngừng lại một chút, Valhein nói tiếp: "Nếu ta không có đoán sai, mỗi phần bản thảo trong Hội Nghị Ma Pháp đều sẽ có ghi chú tra duyệt?"

Mọi người đều nhìn vê hướng Cromwell.

Valhein nói vậy là sao? Chẳng lẽ Valhein hoài nghi Cromwell đã sớm lật xem phần ghi chú kia, tiếp đó thông qua người khác nói cho Carlos?

Cromwell thản nhiên nói: "Không sai, sẽ để lại ghi chú."

Valhein không nhìn Cromwell nữa, mà là quay đầu xem Carlos, nói:

"Vậy thì thắc mắc thứ năm của ta, Carlos, trước khi ngươi nhờ thây Gregory tra duyệt bản thảo của ta thì còn có ma pháp sư nào từng tra duyệt? Ta nghĩ trừ người quen thầy Niedern ra, sẽ không nhiều hơn ba vị."

Mọi người đều biết, Valhein nhìn Carlos nhưng cũng nói cho Cromwell nghe.

Một ít học sinh đột nhiên hưng phấn lên, không ngờ rằng chuyện này dính líu sâu như vậy, ảnh hưởng rộng đến thế, chỉ cần Valhein muốn, hắn có thể thỉnh cầu đại nội các thẩm phán.

Chương 140: Không thể!

Chương 140: Không thể!

Không thểi

Đám học sinh lớp ba thở ra hơi dài, hèn gì bắt đầu từ ngày hôm qua Valhein đã bình tĩnh như thế, thì ra hắn đã nghĩ đến loại khả năng này.

Hội trọng tài quả thực sẽ không tra rõ sự tình, nhưng nếu nội các mở ra hội thẩm phán, vậy nhất định phải điều tra rõ.

Đến lúc đó, Carlos căn bản không có chỗ che giấu.

Cơ hồ tất cả thầy trò đều hiểu, chỉ có người bị vu oan mới suy xét vấn đề từ những góc độ này, người đứng xem như bọn họ căn bản sẽ không nghĩ tới các mặt này.

Carlos yên lặng đứng, đã không có sức lực phản bác.

Giọng nói càng thêm hiên hòa của Cromwell vang lên trong đại sảnh:

"Ta đã nói, đây là hội trọng tài, không phải hội thẩm phán, ta càng hy vọng giải quyết bằng phương thức hòa bình."

Valhein vẫn nhìn chằm chằm Carlos, chậm rãi nói:

"Nhưng có người không muốn hòa bình."

"Ta nghĩ như vậy là đủ rồi."

Giọng nói của bậc thây Thánh Vực giống như sét mùa đông nổ

tung trong không trung, làm màng tai từng người ù đặc.

Các học sinh giấu kỹ tức giận, giống như chuột đồng trữ lương thực qua mùa đông, thậm chí không dám kiểm kê.

Thánh Vực chung quy là Thánh Vực.

Bất cứ Thánh Vực đều có thể trực tiếp hướng đền thần xin làm quý tộc.

Huống chi, Cromwell là gia chủ của gia tộc Truyền Kỳ, tổ tông từng ra một vị Truyền Kỳ.

Gia tộc như vậy, nội tình không thua kém bất kỳ Truyền Kỳ bình thường nào.

Valhein nhìn chằm chằm Carlos, thật lâu không nói chuyện, dường như đã khuất phục.

Ánh mắt Cromwell vụt qua Valhein, vụt qua đoàn người ở ngoài cửa, nhìn trời đêm, chậm rãi nói: 'Nếu không có gì phản đối thì ta sẽ tuyên bố kết quả trọng tài."

Cùng lúc đó, khu vực sương mù trong Học viện Plato, một tòa tháp tròn phạm vi trắm trượng cao cao đứng thẳng, toàn thân trắng tinh, ánh sáng rực rỡ. Trong bức tường trắng tinh ẩn giấu vô số hoa văn ma pháp màu đen, trong hoa văn chậm rãi chảy xuôi chất lỏng màu xanh sậm.

Tháp kia cao như vậy, nhưng bên ngoài không có người nhìn thấy. Bên rìa đỉnh tháp, có hai ông già nhìn xuống dưới.

Mọi việc phát sinh trong phòng họp rõ ràng như gần ngay trước mặt hai ông già.

"Hắn cần tiếp tục mài giũa."

"Hiện tại hắn cần sự ủng hộ."

"Ngươi luôn yếu mềm như vậy."

"Là lòng của ngươi quá cứng rắn."

Theo sau, hai người dừng lại, nhìn vê hướng phòng họp.

Ngay sau đó, giọng của Valhein vang lên trong phòng họp, như nam châm chặt chẽ hút ánh mắt và lỗ tai của mỗi người.

"Nếu ta chỉ là học sinh Valhein, ta sẽ tha thứ Carlos; nếu ta chỉ là cá nhân Valhein, ta sẽ hoài nghi Carlos. Nhưng mà, ta còn có một thân phận khác, ma pháp sư Valhein.'

Tay phải của Cromwell nắm chặt quyền trượng Hoàng Kim, dáng vẻ uy nghiêm.

Valhein không nhìn Carlos, không nhìn Cromwell, mà là quay đầu nhìn hướng cửa lớn, đưa mặt hướng thầy trò ngoài cửa.

Valhein nở nụ cười chân thành.

"Ta từ nhỏ đến hiện tại luôn có một ước mơ, khiến Athens, khiến thế giới trở nên càng tốt đẹp, khiến con nít trong xóm nghèo không tiếp tục giành ăn với chó hoang, khiến tro cốt con nít trong bình bể ít dần, khiến người bị ôn dịch bóp nghẹt cổ họng có thể tiếp tục hô hấp, khiến mỗi người đều có thể vui vẻ chạy nhanh dưới ánh nắng. Cho nên, ta lựa chọn trở thành ma pháp sư, ta muốn dùng ma pháp thay đổi thế giới này. Ta vốn cho rằng, đây là ý nghĩa của ma pháp, ta vốn cho rằng, mỗi một ma pháp sư đều sẽ giống như ta. Cho nên ta nỗ lực học tập ma pháp, nỗ lực trưởng thành, muốn trở thành một ma pháp sư Truyền Kỳ vĩ đại.

"Mãi đến ta gặp được Carlos, mãi đến khi ta đứng ở đây."

Nụ cười trên mặt Valhein từ từ biến mất.

"Ban đầu, ta cho rằng hắn chỉ là tiên phong của quý tộc, bịa

đặt thành tích của ta là không muốn khiến ta sống yên. Khi ta phát hiện hắn trộm cướp thành quả của ta, hơn nữa tạo thành lý luận mới vụng về, còn muốn đuổi ta ra Học viện Plato, ta mới biết việc hắn muốn làm là cắt đứt trường đao ma pháp sư của ta!"

Valhein xoay người nhìn Carlos.

"Nhưng mà, nghe thấy những lời hắn vừa nói, ta hiểu rằng ta lại sai."

"Hắn nói, ta học tập không giỏi, cho nên vĩnh viễn không thể nâng cao."

"Hắn nói, ta bị người cười nhạo, cho nên vĩnh viễn không thể ngẩng đầu." "Hắn nói, ta ngày xưa không đủ thông minh, cho nên vĩnh viễn không thể tiến bộ."

"Hắn nói, ta chỉ là ma pháp sư Tập Sự, cho nên không xứng có được thành tựu."

"Ta đột nhiên hiểu rằng hắn không phải chặt đứt đường của một mình ta, hắn đang chặt đứt con đường của tất cả người nỗ lực học tập!"

"Hắn đang chặt đứt con đường của tất cả người bị hiểu lầm!"

"Hắn đang chặt đứt con đường của mỗi một ma pháp sư! Bởi vì các ma pháp sư đều từng là ma pháp sư Tập Sự!"

"Hắn càng là chặt đứt con đường của tất cả người thường!"

Valhein trừng mắt Carlos, chẳng chút che giấu đau buồn giận dữ, thậm chí không thèm để ý khuôn mặt vặn vẹo vì tức giận.

Valhein chỉ vào Carlos, nhìn hướng ghế nghị sĩ tối cao.

"Hắn đang nói trong thế giới ma pháp, mọi thứ nên vận chuyển dựa theo ý chí của bọn họ, giống như bọn họ là quý tộc của thế

giới ma pháp, còn chúng ta chỉ xứng làm tiện dân của thế giới ma pháp!"

"Đừng dùng trò của quý tộc các ngươi vào thế giới ma pháp của chúng ta! Các ngươi đã hủy Athens, hủy Hy Lạp, hủy thế giới! Hiện tại, còn muốn hủy giới ma pháp!"

"Đừng dùng tư thái cao cao tại thượng nói tha thứ ai! Ngươi không ở trên tâng mây! Ngươi cũng không xứng!"

Chương 141: Không thế! (2)

Chương 141: Không thế! (2)

Không thể (2)

Từng thầy trò bình dân đều siết chặt nắm tay, khớp xương trắng bệch, xương ngón tay suýt nứt.

Giọng của Valhein lại cất cao:

"Thế giới ma pháp không tồn tại quý tộc và tiện dân!"

"Thế giới ma pháp tôn trọng nỗ lực, tôn trọng học tập, tôn trọng bất khuất, tôn trọng lương thiện, tôn trọng tình yêu, tôn trọng đoàn kết, tôn trọng chính nghĩa!"

"Carlos nhà ngươi thì sao? Giẫm lên tất cả điều ma pháp sư tôn trọng, đạp nát rồi vênh váo tuyên bố đây là đặc quyền của ngươi!"

Valhein lần thứ hai xoay người, đưa mặt hướng bạn học ngoài cửa lớn, vươn đầu ngón tay chỉ lên đầu.

"Chân của đám người Carlos đang đạp lên đầu của tal"

Tiếp đó, cánh tay phải của Valhein chậm rãi chuyển động chỉ hướng ngoài cửa, chỉ hướng đỉnh đầu đám người đứng bên ngoài.

"Nếu hôm nay ta cúi đầu, nếu hôm nay ta thừa nhận chính mình là tiện dân ma pháp, nếu ta tôn kính hắn là quý tộc ma pháp thì ngày mai hắn sẽ đạp trên đầu từng người trong các ngươi!"

"Ta xin hỏi mỗi một vị ma pháp sư, mỗi một vị chiến sĩ, mỗi một vị bạn học tin tưởng nỗ lực, Valhein này, hiện tại có nên cúi

đầu hay không?”

Valhein dường như đối diện với mỗi một người.

"Không thể!"

Tiếng hô như biển gầm, lửa giận như sấm sét.

Thậm chí một số quý tộc nhỏ cũng hùa theo hô hào.

Mắt bọn họ đỏ, khóe mắt ướt nước.

Mắt Valhein đỏ hoe, hơi nâng lên cằm, bễ nghễ Carlos.

"Ngươi có thể cười nhạo quá khứ của ta, ngươi có thể cản trở hiện tại của ta, nhưng ngươi không cách nào phủ định tương lai của tat"

Tất cả thầy trò dâng trào sóng lòng.

Trong lòng mỗi người đều lớn tiếng khen hay cho Valhein.

Carlos rụt cổ lại, môi mấp máy, không nói ra được một từ. Giọng nói của Cromwell lại vang lên:

"Valhein, chẳng lẽ ngươi buông bỏ hòa bình và thân thiện sao?"

Valhein ngẩng đầu nhìn hướng ghế nghị sĩ tối cao, nhìn trứng muối đỏ rắc đường trắng kia, mỉm cười nói:

"Khi ngài dùng thân phận bậc thây Truyên Kỳ yêu cầu chính mình, mới có thể trở thành bậc thây Truyền Kỳ."

Cromwell ngẩn ngơ.

Hai vị bậc thầy Thánh Vực khác và một số ma pháp sư Hoàng Kim ra chiều đăm chiêu.

Ngay lúc này, ghế dựa lớn đột nhiên hét to: "Yên lặng!"

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn ghế dựa lớn, không biết nó đang nổi điên làm gì.

Chợt thấy nó đột nhiên nhảy lên bàn, lưng ghế hiện ra miệng rộng môi đỏ dài cả mét.

Nhiêu ma pháp sư lớn tuổi vội vàng đứng lên.

Ba vị bậc thây Thánh Vực cũng đứng lên theo.

Đám giáo viên và học sinh lớp cao dường như nghĩ đến cái gì, toàn bộ đứng trang nghiêm.

Hai tay vịn ghế chậm rãi cong ra sau lưng, lưng ghế cố gắng nhô ra sau, giống như quản gia hung ác xuống quê thu tiền thuê.

"Khụ khụ, bổn bậc thầy Vương Tọa đại biểu bậc thầy Plato chí thiện chí vĩ, cường đại trí tuệ, nhân từ khiêm tốn, anh tuấn tiêu sái, cao lớn hùng tráng, không gì không biết, duy nhất có thể ngồi ở trên người của ta tuyên bố, bậc thây Plato đã sử dụng lĩnh vực Truyên Kỳ nghiệm chứng kỹ thuật Feynman và Kim Tự Tháp học của Valhein, hiệu quả cực tốt. Hơn nữa đã lấy thân phận chủ tịch quốc hội thứ nhất, thẩm nghị viên thứ nhất và bậc thầy Truyền Kỳ đề cử lý luận mới của bạn học Valhein. Ưm, được rồi, tất cả ngồi xuống đi."

Ghế dựa lớn vênh váo nhảy trở lại, thu vê cặp môi đỏ, nhưng tư thế dường như tản mạn hơn vừa rồi.

Trong ngoài phòng họp lặng ngắt như tờ.

Mọi người nhìn Valhein, ngắm Carlos, ngó Cromwell, quay lại xem Valhein.

Tay Carlos run bần bật như bị sét đánh trúng liên tục.

Mặt của hắn trắng còn hơn pho tượng thạch cao.

Toàn thân hắn ướt đẫm, áo chùng dán sát lưng, cột sống giống như lòng sông khô, hai bên giống như nước bùn.

Trên mặt Cromwell hoàn toàn mất đi ý cười.

Không đợi kết thúc hội trọng tài, Plato đã đề cử lý luận của Valhein, đây là có ý gì! Tuy rằng Plato cho Cromwell thể diện, không dựa vào thân phận nghị viên sơ thẩm trực tiếp thông qua lý luận của Valhein, nhưng đủ để lại dấu tay nóng rát trên mặt Cromwell.

Mãi đến lúc này, tất cả mọi người mới biết ý đồ thật sự khi ghế dựa lớn xuất hiện ở nơi này.

Trên mặt Niedern thoáng qua nụ cười đắc ý.

Đám học sinh lớp ba hoàn toàn thở phào một hơi.

Ánh mắt bọn họ nhìn Carlos có thêm một số thứ đặc biệt.

Nếu vừa rồi đa phần là đồng tình, bây giờ là chất vấn và chán ghét.

Không có người biết cụ thể phát sinh cái gì, nhưng mà, nếu Plato bậc thầy ra mặt khẳng định Valhein, cơ hồ ý vị bậc thầy Plato quyết định Valhein mới là người sáng chế thứ nhất thật sự.

Trong đầu mọi người cơ hồ nảy ra ý nghĩ giống nhau.

Phải chăng bậc thây Plato sớm phát hiện Carlos vu hãm Valhein?

Sau đó, tập thể nhìn về phía Cromwell.

Bàn về thế lực, Cromwell không thua kém Truyền Kỳ bình thường.

Nhưng Plato không phải Truyền Kỳ bình thường.

Plato là tôn tại mà gia tộc Bán Thần, thậm chí núi Chiến Thần đều kiêng ky.

Mỗi chiến sĩ có kinh nghiệm đều biết.

Chỉ cần cho ma pháp sư Truyền Kỳ đủ thời gian chuẩn bị, bọn họ có thể chém Anh Hùng, có thể tru Bán Thần.

Trong quý tộc lưu truyền một truyền thuyết cấm ky.

Sokrates chết vì đồ thân.

Ngày Sokrates bỏ mạng, vạn quốc đổ mưa, sông máu ngập trời.

Mỗi ma pháp sư đều biết thiên phú của Plato cao hơn Sokrates.

Cromwell câm quyền trượng Thường Thanh, ánh mắt nhìn xuống dưới đất.

Carlos cũng nhìn xuống.

Chương 142: Hòa bình của ta

Chương 142: Hòa bình của ta

Hòa bình của ta

Valhein khôi phục bình tĩnh, nhìn Carlos nói: "Làm ma pháp sư Valhein, ta vĩnh viễn sẽ không tha thứ ngươi! Hoặc là ngươi ngay tại chỗ nhận tội, hoặc là ta báo cáo Hội Nghị Ma Pháp, cử ra Người Chấp Pháp, điều tra rõ từng chỉ tiết của ngươi, phơi bày trước mặt thầy trò cả trường, khiến hoảng sợ của ngươi trở thành hiện thực!"

Carlos ngước đầu nhìn Valhein, trong mắt tràn ngập cầu xin, nếu có thể, mỗi cọng lông mi của hắn sẵn lòng quỳ xuống, nhưng mà, chỉ riêng mình đầu gối là không thể gấp khúc.

Valhein chậm rãi nói: "Đây là hòa bình của ta."

Người Carlos rung lên, xoe tròn mắt nhìn Valhein.

Bạn học khác khiếp sợ nhìn Valhein, không ngờ rằng từ trong miệng một học sinh năm hai sẽ thốt ra mấy lời này.

Hòa bình của Carlos không phải hòa bình.

Hòa bình của Cromwell không phải hòa bình.

Hòa bình của bản thân mới là hòa bình!

Đám học sinh lớp cao đánh giá lại Valhein, một lần nữa nhận thức người này.

Cơ hồ mỗi người đều ý thức được, Valhein không phải người

trò chuyện vui vẻ trong thi đấu của hai học viện, không phải người dựa vào năng lực suy nghĩ sâu sắc thắng Carlos, mà là một cường giả.

Một cường giả cấp bậc rất thấp, tuổi tác rất nhỏ, thân thể rất yếu.

Valhein có thể định nghĩa thế giới của chính mình.

Trong lòng nhiều thầy trò đột nhiên dâng lên hâm mộ khó thể kiềm nén.

Rất nhiều người, cả đời này theo đuổi câu nói đó.

Carlos ngẩng đầu nhìn hướng Cromwell, trong ánh mắt tràn ngập cầu xin.

Cromwell im lặng không nói.

Ngay lúc này, động đất mạnh.

Mọi người nhẹ lung lay, nhưng phòng họp thế nhưng không nhúc nhích chút nào, thậm chí không có tro bụi rơi xuống.

"Động đất "

Bán đảo Hy Lạp thường có động đất.

Nhưng tất cả học sinh chẳng những không hoảng loạn, ngược lại lộ ra vui mừng. Nếu ở nơi khác, động đất có lẽ sẽ trở thành tai nạn, nhưng trong Học viện Plato, dù là động đất mạnh nhất cũng không thể tổn thương đến học sinh một ly.

Bởi vì có hai vị bậc thầy Truyền Kỳ che chở.

"Không đúng! Các ngươi xem vệ thành!"

Có người nhìn qua đuôi mắt phát hiện ra biến hóa.

Tất cả mọi người nhìn hướng gò núi vệ thành ở trung tâm thành phố Athens.

"Đó là H

"Trời ạ "

"Chẳng lẽ là "

Trên mặt tất cả thầy trò ngoài phòng họp đều lộ vẻ ngạc nhiên khó kiềm chế.

Ba vị bậc thầy Thánh Vực nhìn nhau, trên mặt đều lộ vẻ khác lạ, Cromwell gõ quyên trượng Thường Thanh xuống đất, một cửa ánh sáng màu xanh hình trứng cao hơn 2m xuất hiện ở ghế nghị sĩ tối cao.

Cùng lúc đó, trên một chỗ đất trống bên ngoài phòng họp vây kín người cũng hiện ra cửa ánh sáng màu xanh giống hệt.

Cửa truyền tống.

Ba vị bậc thây lần lượt đi ra bãi cỏ ngoài phòng họp, cùng nhìn hướng vệ thần.

Ba vị bậc thầy ánh mắt ngơ ngẩn.

Mặt đất còn đang nhẹ nhàng chấn động.

Giáo viên khác trong phòng họp thấy ba vị bậc thầy đều đi, lập tức chạy ra ngoài, muốn nhìn xem có cái gì.

Valhein cũng xông tới cửa, đứng giữa Hutton và Paloma, nhìn hướng vệ thành.

Valhein giật mình ngây người.

Tượng thần Athens cao cỡ 500m vốn đưa mặt hướng đông,

nhìn bóng lưng tượng thần Zeus, nhưng hiện tại đang từ từ chuyển động.

Tượng thần Athens chuyển động dẫn phát Athens động đất.

Nữ Thần Trí Tuệ và chiến tranh Athena tay trái vịn khiên thần Zeus dựng trên mặt đất, tay phải cầm ngọn giáo chiến tranh, Nữ Thần Chiến Thắng theo hầu một tay cầm quyền trượng, một tay cầm vòng hoa đứng trên vai trái của Athena.

Đôi mắt Athena nhìn chân trời xa.

Pho tượng to như vậy đang chậm rãi xoay người.

Như núi lướt ngang, như bầu trời cuồn cuộn. Toàn thành chấn động.

Người toàn thành đều ra khỏi nhà, nhìn tượng thần Athens.

Vô số người quỳ trên mặt đất, lân lượt vái lạy Athena, không ngừng cầu xin tha thứ, còn cho rằng lửa giận của vị chủ thân này sắp đốt thành Athens.

Nhưng mà, rất nhiều người đứng thẳng.

Trong Hy Lạp, Anh Hùng thật sự chỉ quỳ lạy hướng bản thể Thần Linh.

Cùng lúc đó, khắp nơi trong bốn nước, ánh mắt của các cường giả vượt qua trăm nghìn vạn dặm nhìn thành Athens.

Cuối cùng, tượng thân Athens dừng lại.

Trong ngoài phòng họp sôi trào, không phải tiếng ồn, mà là trong lòng từng người.

Mỗi người đều cảm giác được ánh mắt của tượng thần Athens rơi xuống Học viện Plato, rơi xuống nơi này.

Nhưng cùng lúc đó, Học viện Plato đột nhiên hiện ra sương mù trắng mờ thành hình bán câu bao phủ nguyên trường học.

Ở trong mắt học sinh, sương mù trắng mờ còn hơn hơi thở phả ra mùa đông, nhưng trong mắt người ngoài thì nguyên Học viện Plato bị biển sữa bò trắng đậm nhấn chìm

"Chẳng lẽ là trong truyền thuyết "

Cơ hồ tất cả thầy trò đều nghĩ đến một khả năng.

"Ai sắp thăng cấp Truyền Kỳ?"

Ba vị bậc thây Thánh Vực lộ biểu cảm vui sướng dạt dào nhưng cố kiềm nén.

Mỗi ma pháp sư đều biết, Nữ Thần Trí Tuệ Athena là chủ thần duy nhất thích ma pháp sư trong chúng thần.

Chiến sĩ có thể được đến mỗi vị Thần Linh ưu ái, nhưng ma pháp sư chỉ được thần quyến của Nữ Thần Trí Tuệ.

Điện Nữ Thần Trí Tuệ là điện thân duy nhất có ma pháp sư, hơn nữa trưởng tư tế tối cao đời này của điện Nữ Thân Trí Tuệ là một vị pháp sư Truyền Kỳ.

Trong lịch sử, nếu ma pháp sư đạt được thành tựu huy hoàng hoặc là thăng cấp Truyền Kỳ thì sẽ có cơ hội rất lớn đạt được thần quyến của Athena.

Chương 143: Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú

Chương 143: Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú

Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú

Đột nhiên, Nữ Thần Chiến Thắng trên vai tượng thần Athens biến mất.

Tất cả mọi người ngừng thở.

Trong lòng mỗi người hoặc nhiêu hoặc ít đều có một chút mong ước, có lẽ nữ thần sẽ ưu ái tai

Chỉ có Valhein là vẻ mặt khác lạ, pho tượng xây 500m cao đã là thần tích, bức tượng lớn như vậy có thể di chuyển? Chưa nghe bao giờ, sao trong trí nhớ của ta không có? Đây là chuyện gì? Rốt cuộc phát sinh chuyện gì? Thôi bỏ, không ai trả lời, để lục tìm trí nhớ xem sao.

Valhein đang không ngừng hồi tưởng, đột nhiên phát hiện, chính mình tỏa sáng.

Valhein cúi đầu nhìn, tay phát sáng, chân phát sáng, toàn thân sáng chói.

Valhein mơ hồ đoán được một loại khả năng, chậm rãi ngẩng đầu, từ từ há to mồm.

Bởi vì, Valhein cảm thấy pho tượng to lớn kia, tượng đá Athena thế nhưng nhìn chăm chú chính mình.

Tượng thần Athens rõ ràng là tượng đá, hai mắt bằng đá, nhưng giây phút này, Valhein thế nhưng cảm thụ được tượng đá cũng có ánh mắt, ánh nhìn ấm như gió xuân.

Một cô gái trong suốt cao cỡ 1m bay đến đỉnh đầu, khuôn mặt mơ hồ, giống như bị sức mạnh cường đại nào đó che đi, nhưng Valhein có thể cảm thấy cô gái đang mỉm cười.

Cô gái này lưng mọc cánh chim trắng tinh khôi như thiên nga, quanh người tỏa ánh sáng thân thánh, khiến người bản năng sinh ra cảm xúc vui sướng.

Cùng lúc đó, tất cả người nhìn thấy cô gái, trong lòng đều dâng lên một loại niềm tin mãnh liệt.

Lòng tất thắng.

"Đây là Nữ Thần Chiến Thắng " Valhein tuyệt đối không ngờ Nữ Thần Chiến Thắng sẽ buông xuống, nhưng còn có cảnh tượng khiến hắn bất ngờ hơn nữa xuất hiện.

Nữ Thần Chiến Thắng hai tay câm vòng đội đầu bằng nhánh cây ô-liu đặt trên đầu Valhein.

Nhánh cây ô-liu không phải thực thể, mà là do ánh sáng tổ thành, tràn ngập ấm áp.

Valhein đội nó, cảm giác như ở trong nắng ấm mùa xuân, toàn thân tràn ngập thỏa mãn khó tả.

Valhein cảm thấy Nữ Thần Chiến Thắng dường như lại mỉm cười với mình, tiếp đó biến mất không thấy.

Thầy trò cả trường nhìn chằm chằm Valhein, lộ ra hâm mộ khó thể che giấu, thậm chí còn có đố ky.

Hoth há hốc mồm, cười méo miệng, Valhein thế nhưng được

đến Nữ Thần Trí Tuệ ưu ái!

Trừ Hoth, dù là người xem trọng Valhein thì lúc này cũng tràn ngập kinh ngạc, thắc mắc, chứ không phải thật lòng vui sướng như Hoth.

BịchI

Có người theo tiếng nhìn lại, chợt thấy Carlos bên cửa sổ té xuống đất, sau đó vùng vẫy muốn đứng dậy, nhưng không ngừng té ngã, giống như con cá ngừ ca-li từ trong nước nhảy lên bờ, không ngừng nảy lên, dường như không thể giữ cân bằng.

Mọi người nhìn chăm chú Valhein.

Ba vị bậc thây Thánh Vực sắc mặt hơi lạ, hết sức che giấu khó xử.

Ngay lúc này, một cánh cửa đá cẩm màu trắng xám phong cách cổ xưa xuất hiện bên ngoài phòng họp, cao cỡ 5m, hùng vĩ đồ sộ.

Một thanh niên điển trai tay cầm quyền trượng mỉm cười bước ra, mặc áo chùng màu trắng, trên áo thêu hoa văn màu vàng đơn giản mà trang trọng, hoa quý trang nhã.

Áo thầy tế rộng lớn khiến hình thể của thanh niên điển trai trông mảnh mai thon dài, nhưng ngũ quan mềm mại giống phái nữ, mái tóc ngắn màu vàng xám thì thiên hướng nam tính hơn.

Con ngươi của hắn có màu tím rất nhạt.

"Ai mà may mắn như vậy, được Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú?" Thanh niên mỉm cười nhìn hướng Valhein được bao tâm mắt chú ý, âm thanh của thanh niên tuy không trong trẻo bằng nữ nhưng cũng không ồm ồm như nam, bởi vì giọng điệu lười biếng mà nghe vào tai tràn ngập từ tính.

Valhein nghe thấy từ ngữ này, sực tỉnh ngộ, thì ra mình nhận được Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú, là loại Nữ Thần Trí Tuệ Athena ưu ái.

"Chủ tư tế Medels!"

Nhiều người nhận ra người này đều nhẹ gật đầu chào.

Bao gồm ba vị bậc thây Thánh Vực.

Bởi vì người này có một anh trai, anh trai Anh Hùng một đấm đánh sụp một thành.

Đại ma pháp sư Thánh Vực, Medels, chủ tư tế điện Nữ Thần Trí Tuệ đều xếp dưới trưởng tư tế.

Valhein chủ động gật đầu chào Medels: "Xin chào tư tế đại nhân."

Medels mỉm cười nhìn Valhein, bước ra mấy bước đã vượt qua mấy chục mét, đến trước mặt Valhein.

Medels vươn tay vuốt vòng đội đầu cành ô-liu ánh sáng trên đầu Valhein, mỉm cười nói:

"Bé ngoan, bé ngoan khiến người thích. Nhưng, ngươi quá nhỏ yếu."

Medels đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng trời cao phía sau Học viện Plato, trong con mắt màu tím nhạt phản chiếu một tòa tháp ma pháp trắng tinh.

"Có rảnh nhớ đến điện thần ngồi chơi." Medels vỗ vai Valhein, bước ra ba bước trở về trước cổng vòm đá cẩm.

Hắn xoay người, nhìn quét tất cả những người có mặt.

"Hắn còn là đứa trẻ, lộ thân phận quá sớm sẽ hấp dẫn sói dữ

trong đêm tối kéo đến. Ta lấy thân phận chủ tế tư của điện Nữ Thần Trí Tuệ tuyên bố, bất cứ người nào đều không được tiết lộ việc này. Thánh ngôn: Che chở quyến giải"

Medels nói, tay phải ngón trỏ điểm giữa không trung.

Từng vòng sóng gợn ánh sáng trắng không ngừng mở rộng, lan đến toàn trường.

Mỗi người đều cảm giác bị điểm vào giữa hai chân mày.

Giữa trán mỗi người hiện ra một chuỗi sóng gợn màu trắng.

Theo sau, trong lòng mỗi người lạnh lẽo, rõ ràng ý thức được, chính mình không cách nào dùng bất cứ phương thức tiết lộ việc Valhein được đến "Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú", nếu như nói lỡ miệng, hoặc là sẽ bị sức mạnh này ngăn cản, hoặc là bị thần phạt.

Đám người thầm rùng mình, lần này điện Nữ Thần Trí Tuệ hành động rất nhanh chóng, dường như rất xem trọng Valhein.

"Nguyện ánh sáng của nữ thần chiếu rọi các ngươi."

Chương 144: Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú (2)

Chương 144: Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú (2)

Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú (2)

Medels nói xong, cúi đầu lùi vào trong cửa đá, biến mất không thấy.

Tất cả mọi người một lần nữa nhìn Valhein, trong mắt lấp lóe tia sáng vô cùng phức tạp.

Ba vị ma pháp sư Thánh Vực nhìn nhau, đi vào cửa truyền tống, trở về ghế nghị sĩ tối cao.

Mọi người còn chưa tỉnh táo lại từ rung động thì ghế nghị sĩ tối cao phát ra tiếng gõ mạnh.

"Chúng thần là chúng thần, ma pháp là ma pháp, tiếp tục trọng tài."

Valhein đi về chỗ cũ.

Carlos vịn cột lớn trong phòng họp, hai chân run rẩy, toàn thân gấp khúc, đã không cách nào đứng thẳng.

Lần này, rất nhiều người tràn ngập đồng tình với Carlos.

Valhein nghiên nát một lần.

Plato nghiên nát một lần.

Cuối cùng, tượng đá Athena cao 500m xuất hiện.

Carlos không bị dọa điên ngay tại chỗ tuyệt đối là Plato đủ tư cách.

Cromwell lộ vẻ mặt đồng tình, cuối cùng buông tiếng thở dài, nói: "Carlos, ngươi cũng không phải đứa trẻ xấu, nhưng mà, ngươi thua. Valhein khiến ta khó xử, ta hy vọng ngươi đừng làm ta khó xử thêm."

Vẻ mặt Carlos tràn ngập tuyệt vọng, lảo đảo không thể đứng nổi nữa, hai đầu gối khuyu xuống, té xuống đất.

Carlos giống như đà điểu gặp cơn lốc, hai tay bụm mặt quỳ ngã xuống đất.

"Xin lỗi Valhein, ta vì huy chương Ma Nguyên mà vu hãm ngươi. Hy vọng ngươi có thể tha thứ ta, là ta sai rồi, là ta sai rồi "

Đến cuối cùng, không ai có thể nghe rõ lời của Carlos, chỉ nghe một chuỗi tiếng nức nở.

Cửa lớn phòng họp giống lồng kính khung ảnh màu trắng, bên trong lồng kính khung ảnh, một người trẻ tuổi tóc đen đứng, đôi mắt sâu thẳm như biển, một người trẻ tuổi áo trắng quỳ, tiếng khóc như sóng vỗ bờ cát lúc ngừng lúc nối, mấy người khác bóng dáng mơ hồ.

Hết thảy đông lại.

Thắng thua đã định.

Tiếng thở dài trải rộng trong ngoài phòng họp. Cành ô-liu trên đầu Valhein hóa thành ánh sáng hòa vào thân thể.

Valhein không cười, không có biểu cảm gì, bình tính đến mức đáng sợ.

Valhein quay đầu nhìn bạn học đứng ngoài cửa, bình tính nhẹ

nhàng nói:

"Ta hân hoan vì đánh bại kẻ địch, chứ không phải vui sướng vì thắng bạn học. Ta hy vọng, sau hôm nay chúng ta nhớ kỹ, nhân vật chính hội trọng tài lần này là kỹ thuật Feynman, mà không phải ta hoặc Carlos. Nguyên nhân ta có thể thoát khỏi đám người Carlos giăm lên là bởi vì phương pháp, mà không phải nỗ lực."

Nói xong, Valhein vái hướng thây trò ngoài cửa, xoay người, khom lưng vái hướng ghế nghị sĩ tối cao, lại vái đám giáo viên ở hai bên, cuối cùng cất bước đi ra ngoài.

Mãi đến khi Valhein đi tới cửa, Hoth mới phản ứng lại, vỗ tay nhiệt liệt.

Người đứng phía trước vừa vỗ tay vừa như thủy triều tách ra, chừa một con đường cho Valhein.

Mỗi người võ tay trong đôi mắt lấp lánh ánh sao.

Valhein tỏ vẻ cảm ơn mọi người, kẹp sách ma pháp đi nhà ăn.

Quá đói.

Mọi người vẫn nhìn theo bóng lưng của Valhein, vỗ tay bôm bốp.

Sau lưng Valhein là ngôi sao đầy trời.

Cromwell nhìn Valhein khuất bóng trong đêm, nhìn Carlos nằm sấp dưới đất, mi mắt rũ xuống, nói:

"Kết quả trọng tài lần này đã công bố, ta phán định, kỹ thuật Feynman thuộc về Valhein, mà Carlos vì dục vọng cá nhân đánh cắp thành quả của người khác, vu oan hãm hại, vi phạm tinh thần ma pháp. Bởi vậy, Hội Nghị Ma Pháp vĩnh viễn từ chối hắn gia nhập, thành viên chính thức của Hội Nghị Ma Pháp không được

thu hắn làm học trò. Trọng tài kết thúc, nếu có ý kiến khác có thể xin đại nội các thẩm phán."

Cromwell nói xong đứng lên, tay cầm quyền trượng thường thanh bước chậm rời đi.

Thầy trò Học viện Plato nhìn bóng lưng của Cromwell, đột nhiên cũng hơi đồng tình.

Bậc thây Thánh Vực này hôm nay cũng không sướng hơn Carlos bao nhiêu.

Bậc thầy Larens đứng lên, nói: "Về trừng phạt của học viện đối với Carlos, ngày mai sẽ chính thức tuyên bố, tan họp."

Mọi người lục tục rời đi.

Mãi đến lúc này, đám bạn học mới phát hiện đã bụng đói cồn cào, thế là kết bạn đi về phía nhà ăn.

Dọc đường đi, mỗi nhóm người đều giống một dải pháo chưa đốt hết, xẹt đùng không ngớt.

Bọn họ siêu hưng phấn, không ngờ rằng gặp cảnh tượng đặc sắc như vậy.

Đặc biệt là đám học sinh bình dân, ai nấy vui vẻ phấn khởi.

Bởi vì một số quý tộc nhận được giáo dục vượt xa bình dân, học sinh bình dân dù cho có chút thiên phú nhưng trong thời gian khá lâu đều không như quý tộc.

Cho nên, dù nơi này không phải Học viện Quý Tộc, quý tộc cũng áp chế bình dân.

Lần này, Valhein thế nhưng có thể thắng hoàn toàn một vị quý tộc, hơn nữa thắng dưới tình huống quan trọng tài hết sức giúp đối thủ, chuyện này đủ trở thành đề tài sốt dẻo trong mấy tháng.

Học sinh quý tộc thì tách làm hai đội rõ rệt.

Một phần cho rằng Valhein làm tốt, dù cho Valhein là bình dân, nhưng chung quy là bạn học, thành quả nên được bảo hộ.

Số khác cho rằng Valhein quá mức tàn nhẫn, không nên đối xử với quý tộc như vậy, Carlos chỉ phạm lỗi nhỏ, nên tha thứ, bây giờ dẫn đến trường học đuổi Carlos, đây là đả kích to lớn đối với Carlos.

Còn có quý tộc chỉ trích Rollon, cho rằng Rollon vì một bình dân mà vứt bỏ vinh diệu của quý tộc.

Một số học sinh quý tộc khác ngược lại khen ngợi Rollon giữ tinh thần của quý tộc.

Chương 145: Gặp lại

Chương 145: Gặp lại

Gặp lại

Thế là hai bên triển khai cuộc chiến võ mồm, cuối cùng thế nhưng ước hẹn đến sân đấu, tiến hành một trận lén so tài không chút thể diện.

Đám học sinh bình dân không đi nhà ăn, vui vẻ phấn khởi đi sân đấu quan sát. Ở Học viện Plato lâu như vậy, lần đầu tiên nhìn thấy quý tộc nội chiến quy mô lớn, thế là trong lòng âm thầm thà, về sau Valhein gặp khó khăn bọn họ sẽ cố gắng giúp một tay.

Valhein ăn xong, đi về nhà, dọc đường đi tất cả bạn học đều nhiệt tình chào hỏi.

Hơn nữa trong đó kèm theo thứ lúc trước không có.

Tôn trọng.

Trong mắt học sinh năm nhất trừ tôn trọng ra còn có tràn ngập sùng bái.

Valhein như Plato tiêu chuẩn nhất trong lòng họ.

Valhein vừa đi vừa xem tin nhắn ma pháp, hàng trăm bạn học gửi tin nhắn ma pháp hy vọng kết bạn, thậm chí có bạn học nữ chủ động xin hẹn hò.

"Ha ha, hẹn hò sao vui bằng học bài." Valhein không chút do dự từ chối tất cả bạn nữ.

Lúc sắp đến nhà, Valhein cất sách ma pháp, ngước đầu nhìn, một chiếc xe ngựa cực hẹp đậu ở đăng trước.

Chiếc xe ngựa toàn thân đen ngòm, bề mặt có nhiều vết trây màu nâu, trông khá rách nát.

Nhưng Valhein cảm thụ được ma lực dâng trào trong xe ngựa.

Đó không phải xe ngựa ma pháp bình thường mà là một món ma pháp khí đặc biệt cường đại.

Valhein hơi thay đổi sắc mặt.

Xe ngựa ma pháp không đến mức khiến Valhein như vậy.

Làm Valhein thay đổi biểu cảm là một quả trứng gà vỏ đỏ rắc đường trắng.

Valhein đảo tròng mắt, liếc trộm bốn phía, tiếp đó quyết đoán lần nữa mở ra sách ma pháp, quen tay chọn hình Plato lập thể.

"Hỡi bậc thầy Cromwell nhân từ mà lương thiện, giết ta không giải quyết được vấn đề, mọi chuyện đều có thể thương lượng."

Valhein mỉm cười thân thiện vô tội, bộ dạng nửa đùa giống như một đứa trẻ đơn thuần.

Valhein tin tưởng Cromwell dù ngu đến mấy cũng sẽ không đến giết chính mình khi mà mùi nhánh cây ô-luy do chủ tư tế điện Nữ Thần Trí Tuệ ban cho còn chưa tan. Nhưng cần phòng ngừa về sau bị Cromwell làm khó dễ.

Cromwell nửa cười nửa không nói:

"Biểu hiện của ngươi trong phòng họp rất tốt."

Valhein cười toe nói:

"Ngài khen ta biểu hiện tốt, điều này chứng minh ta rất thông minh. Nếu ta rất thông minh, cũng chứng minh ta sẽ không phạm sai lâm, thí dụ như làm gì trở ngại bậc thây Thánh Vực vừa lương thiện nhân từ mà vô cùng cường đại giống như ngài, ta vĩnh viễn sẽ không phạm lỗi đó."

Valhein một lần nữa cảm thấy chính mình có tiềm chất kiêu hùng.

Cromwell hỏi:

"Ngươi xác định?"

Mặt Valhein nghiêm túc nói:

"Ta có thể thê bằng danh nghĩa của thầy Niedern mà ta kính yêu nhất, thật sự!"

Cromwell hỏi:

"Vậy ngươi bày ra bậc thầy Plato là có ý gì?"

Valhein đáp:

"Ta chỉ là ma pháp sư Tập Sự nho nhỏ, nếu không có bậc thầy Plato ủng hộ, e rằng sẽ không cách nào át chế lòng tôn kính đối với ngài, không đứng vững được."

Cromwell bỗng phì cười nói:

"Ngươi cảm thấy ta đường đường bậc thây Thánh Vực, sẽ không để ý mặt mũi của điện Nữ Thần Trí Tuệ sao? Sẽ kiếm chuyện với ngươi trong phạm vi lĩnh vực Truyền Kỳ của Plato? Trước khi ta ra tay, bậc thây Plato sẽ không chút khách khí hành động trước."

Valhein hỏi:

"Truyền thuyết đó là thật? Lĩnh vực Truyên Kỳ của bậc thầy Plato thật sự bao phủ cả tòa thành Athens?”

Cromwell nói:

"Học sinh bình thường thì có lẽ Plato không quan tâm, nhưng học sinh giống như ngươi, nếu bị công kích với cấp bậc cao tất nhiên sẽ dẫn động lĩnh vực Truyền Kỳ của hắn. Đương nhiên, nếu ngươi chết dưới tay người cùng cấp bậc thì bậc thây Plato sẽ không can thiệp."

"Vậy ta an tâm, cảm ơn nhắc nhở của ngài." Valhein thế này mới khép lại sách ma pháp.

Valhein lại bổ sung thêm: "Ngài xem, ta tin tưởng ngài biết bao."

Cromwell lắc đầu, nói: 'Không ngờ rằng ngươi hiểu lầm ta sâu như vậy." Valhein lập tức khiêm tốn nói: "Đúng là ta có sự hiểu lâm với ngài. Dù sao, ta chỉ là một đứa trẻ, luôn sẽ phạm các lỗi sai nhỏ, nhưng một vị bậc thây Thánh Vực chỉ ra lỗi thì ta nhất định sẽ sửa ngay. Ta nhất định phải cố gắng hết sức buông xuống tất cả hiểu lâm, nhận thức lại ngài."

Cromwell ngược lại bị lời của Valhein làm ngây ra, hỏi: "Đây là lời thật lòng?”

Mặt Valhein nghiêm túc nói:

"Con người của ta từn nhỏ có một ưu điểm là giỏi về phân rõ biên giới. Nói thật lòng, trong quá trình trọng tài, ta xem ngài là đồng lõa. Nhưng rời đi phòng họp, ngài là nghị viên nội các của Hội Nghị Ma Pháp, là ma pháp sư trí tuệ, là bậc thây có thành tựu, mỗi câu ngài nói ta đều hẳn là học tập. Ta còn có một thói quen khá tốt là tôn trọng thành tựu của người có thành tựu.'

Cromwell cười cười, nói:

"Tốt, tốt lắm. Trong hội trọng tài, ta thiên hướng Carlos."

Valhein khen:

"Ngài thật sự là một vị hiên nhân thành thực."

Cromwell mỉm cười hỏi:

"Vậy thì ngươi cho rằng, ta sẽ vì một phế vật quý tộc khiến chính mình lún xuống vũng bùn sao?"

Valhein ngây ra một lúc, thu lại cảm xúc trong lòng, suy tư vài giây, nói:

"Nghe ngài nói như vậy ta mới nhận ra đôi khi dị đoan càng đáng chết hơn tín đồ dị giáo. Nếu ngài cam chịu dẫn lửa thiêu thân vì hắn cũng sẽ không trở thành bậc thầy Thánh Vực. Cho nên, dù bậc thầy Plato không ra mặt, cho dù không có cuối cùng Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú, ngài vẫn sẽ phán ta thắng lợi."

Chương 146: Thử thách

Chương 146: Thử thách

Thử thách

Cromwell nói:

"So sánh dị đoan và tín đồ dị giáo chuẩn xác. Trên thực tế khi ngươi nói ra thân phận Truyền Kỳ luận thì ta đã làm ra quyết định. Lần này đến là muốn cảm tạ Truyền Kỳ luận của ngươi.

Chỉ khi nào dùng thân phận bậc thây Truyền Kỳ yêu cầu chính mình, mới có thể trở thành bậc thầy Truyên Kỳ.

Valhein đương nhiên nhớ kỹ câu nói này, phía sau câu nói này liên hệ nhiều hệ thống to lớn.

Valhein nói:

"Ngài khách khí, ta chỉ tùy tiện nói thôi."

Cromwell nhìn Valhein:

"Ngươi có thể tùy tiện nói, nhưng ta không thể tùy tiện nghĩ."

Vẻ mặt Valhein mờ mịt, dường như không biết Cromwell nói cái gì.

Cromwell nhìn thẳng vào Valhein, chăm chú không dời mắt:

"Ngươi, có hứng thú làm học trò của ta không?"

Valhein trợn to mắt, đáy mắt lóe tia sáng kinh ngạc, lộ chút vui mừng, nhưng rất nhanh bị che giấu.

Khái niệm học trò và học sinh là hoàn toàn khác nhau.

Học sinh chỉ là tùy tiện dạy, như nuôi gà nuôi heo.

Học trò là một nửa con trai, dốc hết sức lực ra tài bồi, bôi dưỡng như người nối nghiệp.

Valhein cười gượng nói: "Có thể trở thành học trò của bậc thầy Thánh Vực là vinh diệu đời người. Được thành học trò của bậc thây Cromwell là vinh diệu cả đời của tất cả người Athens. Nhưng mà ta đã gia nhập Học viện Plato, không thích hợp rời đi.'

"Ngươi có thể chuyển vào Học viện Quý Tộc."

"Ta không phải quý tộc."

"Ta có thể khiến ngươi là quý tộc."

Valhein trợn mắt há hốc mồm.

Cromwell phất tay phải, một chiếc nhẫn bạc lóe tia sáng rực rỡ mờ ảo, một con đỉa thủy tỉnh trăm chân dài 10cm nhẹ mấp máy trên tay của hắn, vừa tinh trí vừa kỳ dị. "Đây là đỉa quý tộc mà bình dân các ngươi thích cười nhạo, tên đầy đủ là đỉa huyết mạch, có thể phân tích tổ hợp huyết mạch của một người. Tùy tiện tìm ra một người, có thể ngược dòng đến huyết mạch cổ xưa. Loại huyết mạch cổ xưa nào đều có chi nhánh quý tộc, chỉ cần quý tộc nhà đó đồng ý tiếp thụ ngươi, như vậy, tên của ngươi sẽ ghi vào gia phả hệ thống quý tộc."

Valhein thâm nghĩ hèn gì bình thường nghe nói một ít bình dân đột nhiên trở thành quý tộc, thì ra là chiêu bug này.

"Nhưng, loại chuyện này chắc từng có trường hợp trục trặc nào đó?"

Cromwell mỉm cười nói:

"Sẽ không, trừ phi bọn họ có thể phủ định tất cả quý tộc của huyết mạch cổ xưa đó, cùng với tất cả quý tộc thăng cấp nhờ vào phương pháp này."

“Ta là người ngoại bang.'

"Chỉ cần ngươi không phải người Bắc Âu, thì là người Ai Cập hoặc người Ba Tư, cho dù là người La Mã không sao. Huống chỉ, ngươi tất nhiên có huyết mạch của người Hy Lạp."

"Cái này" Valhein biểu hiện chân chừ do dự.

Cromwell mỉm cười nói:

"Hội trọng tài lần này, ban đầu đúng là ta muốn giúp Carlos, chẳng qua về sau có sự thay đổi."

Hai người nhìn nhau, Valhein không nói lời nào.

Cromwell nói tiếp:

"Mục đích đoạn sau là thử thách ngươi."

Valhein không nói lời nào.

Cromwell nói tiếp:

"Trước khi cái ghế rách kia mở miệng thì ta đã gửi thư cho núi Chiến Thần, làm người dẫn tiến, dẫn tiến ngươi vào quý tộc. Đây là quyền lực của ta."

Valhein không ngờ Cromwell có quyết đoán như vậy.

Núi Chiến Thần là một ngọn núi nhỏ trong thành Athens, bên trên có một tòa kiến trúc hùng vĩ tên là cung Chiến Thần.

Trong cung Chiến Thần là nơi làm việc của cơ cấu quản lý tối cao của Athens, cơ cấu này được đặt tên theo núi Chiến Thần, nắm

giữ toàn Athens.

Trong núi Chiến Thần, quan chấp chính có địa vị cao nhất sẽ do gia tộc Bán Thần đảm nhiệm, chỉ có người của gia tộc Anh Hùng và gia tộc Truyền Kỳ mới có tư cách đảm nhiệm chức vị trọng yếu. Trong gia tộc Thánh Vực, nếu gia chủ không phải Thánh Vực thì không có tư cách đảm nhiệm chức vụ, chỉ có thể dự thính.

Núi Chiến Thần cũng là tượng trưng cho sức chiến đấu mạnh nhất Athens.

Trong núi Chiến Thần có Bán Thần.

Khiến một vị bậc thây Thánh Vực tự mình ra mặt, thậm chí báo cho núi Chiến Thần, đãi ngộ long trọng vượt quá tưởng tượng.

Lần trước được đãi ngộ tương tự là Tứ Kiệt của Học viện Plato.

"Ta không phải quý tộc." Valhein nói.

Cromwell nói:

"Chỉ cần ngươi đi vào gia phả quý tộc thì ngươi nhất định là quý tộc, trừ Thần Linh, không ai có thể xác định thân phận của ngươi."

Trên mặt Valhein vẫn giữ nụ cười mỉm chỉ:

"Đúng vậy, chỉ cân một câu của Thần Linh."

Cromwell không hiểu câu nói này của Valhein, hắn vắt có suy nghĩ nhưng mãi vẫn chẳng hiểu gì.

Valhein nhìn biểu cảm trên mặt Cromwell, không hiểu sao nhớ đến thầy Niedern cho đám học sinh bỏ ra ba giây trả lời câu hỏi Plato.

“Ta luôn là bình dân.” Valhein nói.

Cromwell đột nhiên thay đổi sắc mặt, câu nói này quá quen thuộc.

Mấy năm trước, thây của hắn và hắn cùng đến tìm Aristoteles, hy vọng Aristoteles gia nhập Học viện Quý Tộc.

Aristoteles là hậu duệ của quý tộc xuống dốc.

Cuối cùng Aristoteles nói câu như trên.

Thầy của Cromwell bảo, Plato từng nói lời như vậy.

Plato là quý tộc.

Thầy của Cromwell còn bảo Sokrates cũng từng nói điều này.

Sokrates cùng là quý tộc.

"Tại sao?”

Trong mắt Cromwell lại lóe lên thắc mắc từ nhiều năm trước, thắc mắc này như cục đá cứng nằm trong mắt của hắn, cứ to dần ra.

"Ta chỉ có thể dùng thời gian đáp lại." Valhein nói.

Biểu cảm của Cromwell hơi hụt hãng, nhưng không tức giận: "Vậy là ngươi từ chối lời mời của ta?"

Valhein đáp:

"Có lẽ, chờ ngày ngài trở thành bậc thầy Truyên Kỳ, ta sẽ trở thành học trò trung thành của ngài."

Chương 147: Ghen

Chương 147: Ghen

Ghen

Cromwell lười biếng liếc Valhein một cái, nói:

"Đừng dùng chiêu treo cà rốt trước mặt con lừa áp dụng lên chúng ta, ít nhất không thích hợp dùng với một vị Thánh Vực."

Valhein thành khẩn nói: "Ngài thật sự là một vị hiên nhân, nhưng nói thật lòng, ta không rõ ràng phương hướng tương lai, ta chỉ biết, ta muốn trở thành Truyền Kỳ. Song song đó, ta vô cùng cảm tạ sự tán thành của ngài. Ta hy vọng về sau trên con đường ta đi có thể xin ngài chỉ dạy vê ma pháp."

"Thật sự?"

"Thật sự." Valhein rất nghiêm túc.

Ánh mắt của Cromwell đột nhiên trở nên vô cùng phức tạp.

Hắn lại nhớ đoạn đối thoại với giáo viên vào mấy năm trước.

"Loại thiên tài giống như Aristoteles định sẵn sẽ trở thành kẻ địch của Học viện Quý Tộc, thậm chí là quý tộc, tại sao không nghĩ biện pháp giết hắn?"

"Hắn có ích với Học viện Plato, với Athens thì như thế nào?”

"Có ích."

"Với Hy Lạp thì như thế nào?"

"Có ích.

"Với giới ma pháp thì như thế nào?"

"Có ích."

“Cho nên ta không nỡ."

"Nhưng mà, vì tương lai của quý tộc"

"Đó là nguyên nhân tại sao thiên phú của ngươi cao hơn ta nhưng mãi không thể thăng cấp Truyền Kỳ."

Cromwell rùng mình, nhớ lại lời Valhein nói.

Khi dùng thân phận bậc thầy Truyền Kỳ yêu cầu chính mình, mới có thể trở thành bậc thây Truyền Kỳ.

Cromwell thở dài một tiếng, vươn tay vỗ vai của Valhein, nói:

"Cảm ơn ngươi khiến ta hiểu không, là hiểu thấu một đạo lý. Có thắc mắc gì về ma pháp có thể tùy thời gửi tin nhắn ma pháp cho ta." Trong lúc nói chuyện, ngón trỏ tay phải của Cromwell gõ nhẹ lên sách ma pháp của Valhein.

"Mặt khác ” Cromwell nhìn Valhein, do dự băn khoăn.

Valhein cố gắng giữ bình tĩnh.

Qua một hồi lâu, tay phải của Cromwell lóe tia sáng, một con quạ ngọc đen dài 3cm hiện ra.

"Đây là vật nhỏ lúc trước ta tạo ra, không đáng giá vài đồng, có thể cường hóa chuông canh gác, tác dụng cụ thể ngươi hỏi Niedern liền biết." Nói xong, Cromwell nhét nó vào tay Valhein.

Cromwell mặc kệ phản ứng của Valhein, xoay người lên xe ngựa.

Xe ngựa khởi động, chậm rãi lăn vào đêm tối, xuyên tường biến mất.

Valhein giở sách ma pháp ra, ở mục tin nhắn ma pháp có thêm một cái tên.

Cromwell.

Valhein thở hắt ra.

Nói dối không gạt được bậc thây Thánh Vực.

Cho nên, vì loại bỏ sát tâm của Cromwell, Valhein thay đổi hoàn toàn từ trong ra ngoài.

Valhein không có cố ý che giấu địch ý, hoảng sợ hoặc là tức giận, mà là khiến chính mình giữ một loại trạng thái đặc biệt.

Không bình phán.

Valhein không bình phán cảm xúc của bản thân, không bình phán yêu ghét của bản thân, không bình phán tình cảnh của bản thân, cũng không bình phán ý đồ của Cromwell, không bình phán tốt xấu của Cromwell, không bình phán mũi nhọn đẫm máu giấu trong lòng Cromwell.

Thậm chí cũng không bình phán thật giả trong lời nói của Cromwell.

Dưới loại tâm trạng này, Valhein nói ra lời chính xác, làm ra lựa chọn chính xác, do đó tạm thời hóa giải địch ý của Cromwell.

"May mắn trước kia từng có kinh nghiệm như vậy, nếu không thì hôm nay rất nguy hiểm. Đám đại lão này chẳng ai hiền, biểu hiện yếu sẽ bị ăn không nhả xương, biểu hiện mạnh tất nhiên sẽ dẫn phát sát khí của bọn họ. Nhưng tuổi tác và cấp bậc là ưu thế của ta, chờ đến cấp độ Bạch Ngân, Hoàng Kim, có sức mạnh nhất

định tự bảo vệ mình thì có thể thử chân chính không gây chú ý. Hy vọng ta đến Thánh Vực sẽ không gặp chuyện gây chú ý nữa."

Valhein nhìn sâu trong bóng đêm, bên trong giống như cất giấu địa ngục.

"Thử thách? Có khác gì với sự tha thứ của Carlos?" "Ta không thích loại cảm giác này!"

Tay phải của Valhein nhẹ nhàng co thành nắm đấm rồi nhanh chóng thả ra.

Trải qua một cuộc trọng tài, trở về nhà lại tránh đi sát khí ẩn giấu, Valhein vô cùng mệt mỏi.

Nhưng mà, đại não căn bản không cách nào dừng lại, vẫn xoay chuyển nhanh.

"Với trí tuệ của bậc thầy Plato không thể nào không nhìn ra cuối cùng ta chắc chắn thắng, nhưng ngài vẫn nhúng tay vào, vì sợ ta thất vọng đau khổ sao?"

"Thử thách của Cromwell phải chăng là suy đoán bậc thây Plato sẽ không ra tay, tiếp đó khiến ta thất vọng đau khổ?"

"Ta thông qua thử thách của Cromwell, nhưng từ chối hắn. Như vậy cũng tương đương với ta thông qua thử thách của Học viện Plato."

"Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú không phải ưu ái cấp cao nhất, nhưng pho tượng chuyển động hơi quái dị, loại Thần Linh ưu ái cấp bậc thấp như vậy không nên dẫn phát dị tượng lớn đến thế."

"Con quạ cảnh giác này có gì mờ ám chăng?"

Các loại ý niệm ùn ùn kéo đến.

Valhein viết thư cho Niedern trước, kể tỉ mỉ chuyện của Cromwell, cuối cùng hỏi thăm về quạ cảnh giác.

Rất nhanh, Niedern gửi thư trả lời.

"Ngươi dắt mũi bậc thầy Thánh Vực? Võ tay!"

Valhein nhìn phong tin nhắn ma pháp này, dấu hỏi tràn ngập trong đầu, thể loại giáo viên gì vậy?

May mà không có icon, nếu không thì chẳng biết ông thầy này sẽ nhắn kèm icon gì.

Chốc lát sau, Niedern lại gửi tư liệu về quạ cảnh giác, nói ma pháp khí này không có vấn đề.

Thì ra quạ cảnh giác này tuy chỉ là ma pháp khí Hắc Thiết, nhưng độ khó chế tạo và tài liệu tương đương với ma pháp khí Thanh Đồng.

Buổi tối mở ra quạ cảnh giác, sử dụng song song với pháp thuật Hắc Thiết thì phạm vi và độ nhạy của chuông canh gác đều sẽ tăng lên.

Valhein có thể thông qua quạ cảnh giác khống chế chuông canh gác phát ra âm thanh lớn hay im lặng, tiếp đó âm thâm sử dụng ma lực truyền âm qua quạ cảnh giác, chỉ cho một mình Valhein biết.

Chương 148: Ghen (2)

Chương 148: Ghen (2)

Ghen (2)

Loại ma pháp khí này khó chế tạo, sản lượng ít, trên chợ ít lưu thông, bình thường chỉ có bậc thầy chuẩn bị cho học trò.

Valhein không ngờ quạ cảnh giác có giá trị như vậy, đặt trong tay ngắm nghía một lúc, chờ sau khi thăng cấp ma pháp sư Hắc Thiết nhất định phải thường xuyên lấy ra dùng.

Mấy ngày nay Valhein thường luyện tập vẽ trận đồ ma pháp Hắc Thiết, trình độ càng lúc càng cao, chỉ cần trở thành ma pháp sư Hắc Thiết, chỉ cần có đầy đủ lá cây ma lực là có thể dùng tốc độ nhanh nhất điêu khắc ra trận đồ ma pháp Hắc Thiết.

Valhein đang định tháo xuống huân chương Hắc Thiết, Niedern lại gửi một phong tin nhắn ma pháp.

"Vì giành được thiện cảm của ngươi mà rất chịu chơi."

Valhein sửng sốt, thầy đang ghen? Phải an ủi mới được.

"Đúng rồi, nhưng tại sao có người thì không chịu bỏ ít vốn ra, ví dụ như tặng cho ta một món ma pháp khí Thanh Đồng gì đó." Valhein bắt đầu "An ủi" Niedern.

"Ta tặng cho ngươi mười bộ đề thi mô phỏng mục lục tất cả môn."

“Ngài làm như vậy thì ta sẽ đi Học viện Quý Tộc!"

Valhein thầm nghĩ quả nhiên chỉ có đặt sai tên chứ chẳng bao giờ đặt sai biệt danh, ghế dựa lớn đặt biệt danh cho Niedern quá chính xác.

Valhein về phòng ngủ, thẫn thờ nhìn sách ma pháp.

Sách ma pháp vốn là một món ma pháp khí đặc biệt.

Trong lĩnh vực của Plato có thể gửi tin nhắn ma pháp, có thể làm rất nhiều sự.

Nhưng mà, rời khỏi lĩnh vực Truyền Kỳ của Plato, nhiều tác dụng của sách ma pháp sẽ biến mất, hơn nữa mỗi một lần sử dụng đều sẽ tiêu hao ma lực.

Vê mặt lý luận, bậc thây Plato từng thề sẽ không xem nội dung trong sách, cũng sẽ không cố ý thông qua sách ma pháp giám thị ai.

Nhưng mà, ai mà chẳng có chút khát vọng rình ngó?

Valhein quyết đoán dừng lại ý nghĩ này.

"Dù sao thế giới này đầy rẫy ma pháp, chuyện ta có 'ma pháp khí không gian trữ vật sớm muộn gì sẽ bị lộ, thôi không suy nghĩ nhiều, lúc sử dụng cố gắng hết sức tránh mặt người khác là được.

Valhein khép sách ma pháp lại, đặt qua một bên. Valhein một tay câm huân chương Hắc Thiết, một tay cầm quạ cảnh giác, đi vào không gian phế tích.

Lại một lần nữa nhìn thấy bàn tế, Valhein cảm thấy rất thân thiết, thật lâu không gặp.

Valhein nhìn huân chương Hắc Thiết và quạ cảnh giác, thâm tính toán.

"Huân chương Hắc Thiết nhìn như giá trị thấp, thực tế tuyệt đối sẽ không thấp hơn một món ma pháp khí Hắc Thiết, giá cao

hơn năm trăm vàng đại bàng. Quạ cảnh giác càng miễn bàn, ít nhất giá trị một nghìn vàng đại bàng. Cộng thêm huy chương Ma Nguyên sắp vào tay, hôm nay thu hoạch của ta hơi nhiều."

Valhein vui vẻ câm huân chương Hắc Thiết, trong lòng không ngừng mặc niệm.

"Ta muốn xem qua là không quên được, ta muốn tinh lực vô tận, ta muốn minh tưởng nhiều lớp, ta muốn lĩnh ngộ vô hạn, ta muốn trí tuệ siêu phàm, ta muốn tư duy độ sâu, ta muốn thấy rõ bản chất, ta muốn thôi diễn vô tận, ta muốn biết trước tương lai "

Valhein mặc niệm tất cả những gì mình muốn, đặt huân chương Hắc Thiết lên, trợn to mắt nhìn.

Huân chương Hắc Thiết bốc lên khói trắng dày, sau đó bị bàn tế hút đi.

Vòng tròn thứ nhất phát ra ánh sáng chói mắt, nhưng chưa kịp chiếu ra vầng sáng hình nón thì vụt tắt.

Valhein lập tức nhớ lại cảnh tượng lần trước, mặt lộ biểu cảm khó tin.

"Không lẽ giá trị của huân chương Hắc Thiết này hơn một nghìn vàng đại bàng "

Vòng tròn thứ hai sáng lên.

Ánh sáng trắng phun trào, bốn tiểu tinh linh hai cánh ôm đầu gối ngủ say trong ánh sáng trắng.

Valhein thầm may mắn đã chuẩn bị tâm lý từ trước, nếu không thì nhất định sẽ thất thố.

Thứ nhất là thể chất gió nhanh, lúc trước đã gặp.

Thứ hai là lỗ tai gió thính, lần đầu tiên thấy, trợ giúp rất lớn

cho ma pháp sư.

Thứ ba là thân lực bùng nổ. Có thể nói là một trong các thiên phú chiến sĩ mạnh nhất, khi sử dụng có thể tạo thành sức phá hoại khó thể tưởng tượng.

Nhưng trong mắt Valhein thì đẹp nhất là thiên phú tinh linh thứ bốn, đẹp như tranh, vẻ đẹp đủ để chiếu sáng toàn thế giới, đẹp hơn cả Paloma.

Ma pháp xuyên thấu.

Valhein nằm mơ đều không ngờ rằng, chính mình may mắn đến mức này, gặp phải loại thiên phú ma pháp như vậy.

Tuy không phải thiên phú trí tuệ. "Chẳng lẽ có liên quan đến Nữ Thần Chiến Thắng hoặc Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú?"

Vô luận là pháp thuật, lực lượng ma pháp khí, lực lượng trang bị thần lực, hoặc thần lực của chính chiến sĩ đó đều có một mức độ chống cự thậm chí miễn dịch ma pháp.

Nhưng mà, ma pháp xuyên thấu có thể xuyên thủng lực lượng phòng hộ ở một mức nào đó, thậm chí có thể suy yếu miễn dịch ma pháp ở bất kỳ cấp độ nào.

Ví dụ như chiến sĩ Thánh Vực, không mặc cái gì, đứng ở nơi đó không nhúc nhích, một trăm ma pháp sư Hắc Thiết ném thuật hỏa cầu bay qua cũng không thể tổn thương một cọng lông của hắn.

Nhưng một trăm thuật hỏa cầu kèm ma pháp xuyên thấu thì có thể đốt bị thương chiến sĩ Thánh Vực.

Ma pháp xuyên thấu rất nổi tiếng, bởi vì từng có ma pháp sư làm luận chứng tỉ mỉ chặt chẽ, trên cấp bậc Bạch Ngân, uy lực của ma pháp xuyên thấu mạnh hơn ma lực dâng lên, nhưng yếu hơn

ma lực phun trào một chút, về uy lực chiết xuất ma pháp tầng cao hơn thì nó vượt xa ma lực phun trào.

Chương 149: Niềm vui bất ngờ

Chương 149: Niềm vui bất ngờ

Niềm vui bất ngờ

Cùng là pháp thuật Hắc Thiết, giáp phòng hộ ma lực có thể thoải mái ngăn chặn thuật hỏa cầu cùng cấp bậc.

Nhưng thuật hỏa cầu có ma pháp xuyên thấu, một phần ngọn lửa sẽ xuyên qua giáp phòng hộ ma lực, tổn thương đến đối phương.

Mấu chốt nhất là, thiên phú "Ma pháp xuyên thấu" và năng lượng siêu ma "Pháp thuật xuyên thấu" có thể chồng hiệu quả lên nhau.

"Chẳng lẽ huân chương Hắc Thiết ẩn giấu lực lượng ta không biết? Đương nhiên, cũng có thể là nhờ may mắn!"

Valhein cười vươn tay ra, đụng chạm thiên phú tinh linh ma pháp xuyên thấu.

Giống như trước kia, đạt được một thiên phú tinh linh thì thiên phú tinh linh khác lập tức biến mất không thấy.

Một lần chỉ có thể được một thiên phú tinh linh.

Valhein đặt quạ cảnh giác lên.

Lần này giống như lần trước, cũng thắp sáng vòng tròn thứ hai.

"Quả nhiên giá trị vượt qua một nghìn vàng đại bàng."

Ánh sáng phun trào, bốn thiên phú tinh linh xuất hiện.

Một thiên phú loại gnhệ thuật, hai thiên phú loại chiến sĩ.

Cái cuối cùng là thiên phú hệ hỏa từng xuất hiện, thiêu đốt.

Tác dụng của thiêu đốt là tăng cường uy lực cho tất cả ma pháp hệ hỏa, nâng cao nhiệt độ lửa, tuy rằng nâng cao không bằng thiên phú cực nóng, nhưng cũng là thiên phú mà ma pháp sư hệ hỏa khát vọng.

Thông thường, ma pháp sư chuyên tỉnh hệ hỏa miễn là đến cấp bậc Hoàng Kim thì sẽ thức tỉnh một thiên phú hệ hỏa, thiêu đốt rất thường thấy.

"Ma lực của ta tăng lên rất nhanh, sau khi thăng cấp ma pháp sư Hắc Thiết có thể sử dụng thuật hỏa cầu, thiên phú này trợ giúp ta rất lớn."

Valhein chiếm được thiên phú thiêu đốt, bàn tế trở lại yên tĩnh.

Valhein kiểm kê đồ của mình.

Một thanh đoản kiếm ma pháp không thể hiến tế, của Hag, đợi khi nào rảnh phải trả lại.

Một thanh dao găm ma pháp, của Senit, đã hiến tế rồi, khi nào rảnh sẽ bán đi, xem thử kiếm về vàng đại bàng có thể hiến tế tiếp không. Một quả huân chương Hắc Thiết, làm vật kỷ niệm, có thể dùng để đổi thành tích hạng nhất một môn.

Một chiếc nhẫn giáp phòng hộ ma lực, phải luôn đeo.

Một quạ cảnh giác, tương lai có thể sử dụng.

Còn có hơn ba trăm vàng đại bàng, mấy ngày này tiêu dùng một ít, trong đó một trăm vàng đại bàng phải đưa cho Niedern, làm

thù lao hỗ trợ tìm quý tộc và liên hệ thương hội trường học.

Hơi bị thiếu tiền.

"Xem ra cần khẩn cấp mở nhà hàng mới. Nếu không thể kiếm đủ tiền trước cuộc thi Hắc Thiết, tăng thêm nhiều thiên phú thì ta rất khó tranh đoạt quán quân. Quán quân cuộc thi Hắc Thiết chẳng những được thưởng huân chương Hắc Thiết, còn được thưởng một món ma pháp khí Thanh Đồng, còn được các loại ưu đãi. Không biết cuộc thi Hắc Thiết lần này có thể vào vị diện thần lực trong truyền thuyết không, nghe nói bên trong được mảnh xác, máu hoặc thân lực của Thần Linh đúc, sẽ sinh ra vật tuyệt vời không ngờ tới, thậm chí còn có thiên phú tinh linh, huyết mạch mạnh mẽ và thứ đặc biệt."

"Còn về trận đấu thành bang tiếp theo thì ta không ham quán quân. Trận đấu thành bang tổ chức mấy trăm năm, mỗi một năm quán quân chỉ có thể là quý tộc, không phải quý tộc thì thành tích tốt nhất là á quân. Từng có người không phải quý tộc ngoài ý muốn được đến quán quân, trước lúc lĩnh thưởng đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, cuối cùng quán quân vẫn phát cho quý tộc. Không chỉ Athens, trận đấu thành bang toàn Hy Lạp đều như vậy, Sparta đều không ngoại lệ. May mắn, trừ trận đấu thành bang còn có thi đấu toàn quốc, thậm chí thi đấu quốc tế không bị hạn chế."

"Cuộc thi lớn Olympic trong thế giới này là đại chiến giữa Truyền Kỳ và Anh Hùng sao?"

Trong lòng Valhein đột nhiên sinh ra mong đợi.

Nhưng, Valhein mong đợi nhất vẫn là huy chương Ma Nguyên sắp lấy tới tay.

"Kỹ thuật Feynman chắc chắn sẽ lấy vê một quả huy chương Ma Nguyên, nếu như được cấp Thánh Vực đánh giá sẽ được cho thêm một quả huy chương Ma Nguyên, nếu tương lai có thể được

cấp Truyền Kỳ đánh giá thì sẽ được phát thêm hai quả."

"Trở thành người nhỏ tuổi nhất giành được huy chương Ma Nguyên, có thể đặc biệt phát cho một quả huy chương Ma Nguyên, vượt qua nghị viên vinh dự, lên thẳng nghị viên chính thức. Đồng thời, còn có tư cách đạt được hàng loạt phúc lợi như thư mời vị diện thần lực. Kỷ lục người nhỏ tuổi nhất lúc trước là Aristoteles, mười tám tuổi đạt được. Nay ta mười sáu tuổi, ta tất nhiên có thể được đến quả huy chương Ma Nguyên và một phong thư mời vị diện thần lực."

"Ta cần tổng kết phương pháp trí nhớ lúc trước, nhờ Niedern nộp đơn giúp ta, lần này sẽ không có ai ngốc tới mức tố cáo ta. Tổng giá trị những kỹ xảo trí nhớ này nhất định đến lý luận cấp Hoàng Kim, ít nhất sẽ được một quả huy chương Ma Nguyên."

"Còn về lý luận Kim Tự Tháp học hơi bừa bộn, có lẽ cần thời gian thật lâu mới có thể xác định. Dù như vậy, ta cũng cần nhanh tay nộp lên, một quả huy chương Ma Nguyên vào túi."

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, ta rất nhanh sẽ kiếm được bốn quả huy chương Ma Nguyên, thậm chí có thể là năm quả."

Lòng Valhein rạo rực, giá trị của huy chương Ma Nguyên sẽ không thấp hơn một vạn vàng đại bàng, đây là giá thu mua ngoài chợ, giá tỉ thực tế càng cao.

"Huân chương Hắc Thiết cũng có thể hiến tế, vậy huy chương Ma Nguyên cũng có thể, nhưng không biết có thể được đến thiên phú tinh linh nào, chắc chắn vô cùng cường đại, đủ để ta nâng cao về chất. Hơn nữa huy chương Ma Nguyên có thể đổi đồ trong ma pháp xuyên thấu, cũng thu lợi gấp mấy lần."

Chương 150: Fire Goblin

Chương 150: Fire Goblin

Fire Goblin

Tim Valhein đập dồn.

Vallhein rất muốn được yên tĩnh một chút, nhưng nghĩ đến thứ đồ mà huy chương Ma Nguyên có thể đổi được thì liền không kiêm chế nổi. Nếu có thể được đồ tăng trí lực thì quả thực giúp được hắn không nhỏ.

Suy nghĩ rất lâu, Valhein thoát ra khỏi phế tích không gian, gửi cho Niedern một lá thư.

"Thầy, không lâu sau ta hẳn sẽ lấy được huy chương ma pháp. Thầy xem ta dùng huy chương ma pháp đổi cái gì đây? Có thể đổi được đồ tốt tăng cao trí lực không?"

"Ta cân nhắc một chút, trả lời ngươi sau."

Valhein ngỏ ý cảm ơn. Tiếp đó lại kiểm tra mấy thư chưa đọc kia.

Rất nhanh nhìn thấy một lá thư quen thuộc nhưng không nhớ được tên người gửi.

Đó là cái tên được tạo thành từ ba mươi cái tên đơn khác.

Valhein tự động rút gọn thành một người: Husock.

Valhein nhớ lại lần trước bị người này cự tuyệt, đang muốn thẳng tay xóa đi thì ý thức được dù gì ông ta cũng là Hội trưởng

thương hội Plato, quản lý nguồn vốn lớn nhất cho cả học viện, vì thế mới mở thư ra đọc.

"Bạn học Valhein đáng quý, mặc dù quá khứ ngươi có không ít việc xấu, nhưng ngươi lầm đường biết quay đầu. Mặc dù ngươi tiếng xấu đồn xa, nhưng ngươi rửa sạch được ô uế. Mặc dù tiền đồ của ngươi mù mịt nhưng ngươi đã tự đảo ngược tình thế nguy hiểm. Người truyền tin sai cho kẻ hèn này cũng đã bị sa thải, cũng đã hóa thành tro bụi. Hy vọng chúng ta sẽ không vì hiểu lâm nhỏ này mà từ bỏ mối hợp tác trước đó của chúng ta. Thương hội hèn này quyết định, sẽ cùng ngươi hợp tác cho đến khi thế giới này sụp đổ. Người hợp tác với ngươi, bạn thân, Hasok - Ladon - Kafesos - Fanir... Midgard - Tiamat kính gửi."

Valhein đọc xong vẫn không dao động.

Valhein đang chuẩn bị xóa đi thì Hasok lại gửi đến cái tin nhắn thứ hai.

"Sau khi ta tự mình xem xét yêu cầu của Niedern thì nhận ra chúng tôi độc chiếm ba phần mười thì quá mức khắc nghiệt. Ts bằng lòng thanh toán ngoài ngạch ba ngàn đồng vàng đại bàng. Cái này coi như là thành ý hợp tác của tệ thương hội."

"Năm ngàn." Valhein tăng giá. Nếu đối phương không đồng ý thì tìm những thương hội khác hợp tác.

Ở Hy Lạp có không ít thương hội lớn. Thậm chí còn có cả bối cảnh là thần điện. Không hề thua kém thương hội Pluto. Điểm mạnh của thương hội Pluto là năng lực chế tạo. "Đồng ý! Có điều, ta ở tại Miletus phương xa, khó mà về được trong thời gian ngắn. Ngày kí tên hợp tác sẽ do phó hội trưởng kí tên. Mong ngươi không cho là kẻ hèn này quá mức thất lễ. Dù sao, chúng ta đều học tại Học viện Pluto."

"Ta biết. Hy vọng sau này chúng ta sẽ tiếp tục hợp tác."

Valhein trả lời.

Valhein trâm tư trong chốc lát, trong đầu nghĩ tên Carlos này cũng coi như phúc tinh của mình. Có mấy ngày ngắn ngủi đã kiếm không được năm ngàn đồng vàng đại bàng từ Thương hội Plato.

Năm mươi tiểu thiên phúI

Nhưng mà, Valhein nhớ đến mấy loại tiểu thiên phú nghệ thuật cùng chiến sĩ liền cảm thấy đau đầu.

"Chờ năm ngàn đồng vàng đại bàng đến tay, dùng phương thức tổ hợp mới hiến tế thử xem sao. Ta không tin mình vô duyên với loại thiên phú trí khôn kial

Valhein đang suy nghĩ, thư hồi đáp của Niedern nổi lên từ trong sách ma pháp.

Valhein nghiêm túc đọc.

"Ngươi biết, mỗi một Ma pháp sư, mỗi một chiến sĩ, thậm chí là mỗi một người đều từng hối hận vì lựa chọn trong quá khứ. Trên con đường ma pháp, có thể thấy rất rõ ràng rằng hầu như tất cả Ma pháp sư đều hối hận một chuyện là lúc ở cấp bậc thấp không chọn được ma pháp chính xác nhất."

"Sở dĩ chúng ta hối hận thì có hai nguyên nhân. Nguyên nhân thứ nhất chính là không người nào biết trước được mình có thể có được cái thiên phú gì. Thường thường sẽ dùng thời gian và tinh lực lên ma pháp mà bản thân không giỏi. Ví như ta đã từng vì thích ma pháp phong hệ mà dùng nhiều tinh lực cũng như thời gian cho nó. Nhưng sau khi tấn thăng Bạch Kim ta mới phát hiện ta am hiểu ma pháp băng hệ hơn. Cái này là nhân tố chủ yếu khiến ta rất khó tấn thăng được Thánh Vực.

"Nguyên nhân thứ hai, thật ra thì cũng không thể nói là hối hận, càng giống như là tiếc nuối hơn. Tiếc nuối vì ở thời điểm

chúng ta vô lực nhất, dù là biết có vài mỹ vật sẽ có tác dụng lớn với chúng ta trong tương lai. Nhưng bởi vì không đủ của cải hay không dám dốc toàn lực, bỏ đi một cái ma pháp."

Đọc đến đây, Valhein không xem nữa mà theo thói quen, kết hợp với kinh nghiệm bản thân, cùng với những ma pháp từng biết mà suy tính.

Sau khi suy tính, Valhein lại đọc tiếp.

"Trải qua một tháng học tập, ngươi đã rất rõ ràng, với Ma pháp sư mà nói thì hiện tại rất quan trọng, nhưng tương lai còn quan trọng hơn. Nếu như năm đó, từ lúc mới bắt đầu ta đã chuyên tu ma pháp băng hệ thì bây giờ có thể đứng hàng Thánh Vực rồi. Cho nên, ta hy vọng ngươi có thể đi trên con đường ma pháp mà không có chút tiếc nuối nào." "Ngươi hỏi huy chương Ma Nguyên đổi cái gì, xem xong ta đã trâm tư rất lâu. Bởi bất cứ Ma pháp sư trẻ tuổi nào cũng từng có ảo tưởng. Song, thường ảo tưởng cũng chỉ là ảo tưởng thôi. Trừ số rất ít gia tộc Bán Thần, cho dù là gia tộc Anh Hùng thì cũng chưa chắc chịu mới vừa bắt đầu đã tiêu hao một huy chương Ma Nguyên cho pháp sư trẻ tuổi. Đương nhiên, gia tộc Bán Thần cơ bản chỉ có chiến sĩ."

Chương 151: Fire Goblin (2)

Chương 151: Fire Goblin (2)

Fire Goblin (2)

"Ta đã từng suy tính qua, nếu như ta là một Ma pháp sư Hắc Thiết, hơn nữa còn có huy chương Ma Nguyên, ta sẽ đổi mỹ vật gì đây?"

"Ta nghĩ rồi, Fire Goblin Remains."

"Trong pháp thuật Hắc Thiết, đối với đại đa số người mà nói thì có hai ma pháp có tính phát triển tốt nhất. Một là Hỏa Cầu thuật. Một cái khác là Bàn Tay Ma pháp. Những loại còn lại tuy rằng cường đại nhưng đều có thể bị thay đổi. Duy chỉ có hai ma pháp này là có chỗ độc đáo. Mặc cho uy lực không lớn nhưng cũng có tác dụng lớn với tấn thăng Truyền Kỳ."

"Có điều, không ít người quên mất 'Triệu hoán người hầu Tập Sự'. Đúng, Ma pháp sư Hắc Thiết chỉ có thể triệu hoán người hầu Tập Sự, tất nhiên sẽ bị thay thế. Bởi người hầu mang thực lực Hắc Thiết của Ma pháp sư Thanh Đồng đều có thể vượt được người hầu Tập Sự. Song, chuyện không có tuyệt đối."

"Vào thời kỳ thượng cổ, có nhiều sinh linh thần kỳ, bọn họ có năng lực không tưởng. Tuy nhiên, trải qua thời đại Phá Diệt cùng kỷ nguyên Hắc Ám. Đại đa số các sinh linh thần kỳ đều tuyệt tích. Ta đọc qua rất nhiều ghi chép của các Ma pháp sư, bao gồm cả ghi chép của đại sư Sokrates, ai nấy đều bó tay thở dài. Bởi vì, một trong những khởi nguồn của vu thuật là từ các sinh linh thần kỳ cùng Ma thú. Mà ma pháp thì lại bắt nguồi từ vu thuật."

"Nếu như chúng ta có đủ sinh linh thần kỳ có thể nghiên cứu thì sức mạnh của các Ma pháp sư nhất định sẽ cao gấp đôi. Cho dù chúng ta biết rất ít về tác dụng của các sinh linh thần kỳ nhưng cũng vẫn là nghiên cứu được rất nhiều kiến thức."

"Có bốn loại tri thức hi hữu chủ yếu có liên quan đến pháp thuật Hắc Thiết. Một là Đa Trọng Ma Pháp Thủ Luận, hai là Vô Hạn Hỏa Cầu Luận, ba là Thiên Phú Người Hầu Luận, bốn là Tộc Đàn Người Hầu Luận."

"Đa Trọng Ma Pháp Thủ ít nhất phải cấp Bạch Kim hoặc Hoàng Kim mới có cơ hội đề cập đến."

"Vô Hạn Hỏa Cầu Luận không chỉ cần có huyết mạch Hỏa nguyên tố mà còn cần không ít thiên phú Hỏa nguyên tố để chống đỡ. Trừ Hỏa Vương Heraclitus đại sư thì không ai làm được, cũng không bàn nhiều."

"Thiên Phú Người Hầu Luận được phát hiện trong lúc nghiên cứu sinh linh thần kỳ. Nếu như chúng ta có thể cho gọi được người hầu đặc thù thì về lâu vê dài sẽ thấy được thiên phú quỷ quái mà bản thân chúng ta không có từ trên người của người hầu. Chuyện này, đã từng gây ra náo động."

"Sau đó chính là Tộc Đàn Người Hầu Luận. Chính là một kiểu người hầu đặc thù nào đó, dưới tình huống đặc thù sẽ từ một hoặc mấy người tiến hóa thành đại đội, tiến hóa thành quân đoàn, thậm chí tiến hóa thành vị diện."

Đọc đến đây, trong lòng Valhein chấn động một cái. Triệu hoán quân đoàn đây chính là thần thuật hàng thật giá thật. Còn cái gì mà vị diện thì cho tới giờ vẫn chưa nghe nói đến.

"Tộc Đàn Người Hầu Luận còn một quan điểm là nếu như Ma pháp sư mỗi giai vị Triệu Hoán thuật đều có Tộc Đàn Người Hầu thì như vậy, khả năng tiến hóa của Tộc Đàn Người Hầu có thể

tăng lên nhiều."

"Tuy nhiên, bất kể là là Thiên Phú Người Hầu hay Tộc Đàn Người Hầu, không chỉ cần có thời gian dài mới có thể thành hình mà hơn nữa lại vô cùng ít ỏi. Triệu hoán người hầu cần chỉ định di hài hoàn chỉnh của người hầu, cái này lại càng tăng thêm độ khó. Mà trên lý thuyết, người hâu hoàn mỹ nhất vừa có năng lực thiên phú, lại có cả năng lực tộc đàn, hơn nữa nhất định phải là sinh linh thần kỳ, cho nên loại người hầu này được gọi là Người hầu Kỳ Tích. Dĩ nhiên, còn có số rất ít Người Hầu Thần Tích, tính khả thi cực kỳ nhỏ, không đáng cân nhắc."

"Fire Goblin là một trong ba loại Người hầu Kỳ Tích mà cấp Tập Sự đã biết. Hai loại di hài người hầu còn nguyên vẹn khác đã hơn năm mươi năm không ai thấy qua. Hội Nghị Ma Pháp hiện tại có một bộ di hài Fire Goblin, cũng là một bộ duy nhất của toàn Hy Lạp."

"Ma pháp sư thấp hơn Hoàng Kim không có năng lực đổi di hài Fire Goblin. Nhưng mà, đến cấp bậc Hoàng Kim thì ai lại đi đổi người hầu của Tập Sự đâu? Coi như đổi được, thì cần bao nhiêu năm trưởng thành mới có thể đại được một thiên phú? Bất luận là Hoàng Kim pháp sư nào thì đều có trọng tâm là tấn thăng Thánh Vực. Vì lẽ đó, dù không ít người đều trông vào Fire Goblin mà thèm thuồng nhưng cũng chẳng có ai đổi."

"Ta khuyên ngươi dùng ma nguyên đổi di hài Fire Goblin. Đây không phải vì để bù đắp cho tiếc nuối của ta mà là bù đắp cho tiếc nuối của tất cả các Ma pháp sư! Nếu như ngươi có thể bảo đảm bắt đầu từ cấp Hắc Thiết, dù không phải tất thảy đều là Người hầu Kỳ Tích, thì cũng đảm bảo có một Tộc Đàn Người Hầu. Như vậy, ngươi sẽ có thể trở thành Ma pháp sư duy nhất trên thế giới có thể cho gọi ra quân đoàn người hầu."

"Trước kia ta không tin ngươi có thể bình an sống đến khi tấn thăng Truyền Kỳ cho lắm. Rất có khả năng ngươi sẽ bị cường giả

đánh chết. Song, cẩn thận phân tích đối thoại giữa ngươi và Cromwell, ngươi có thể quay đại sư Thánh Vực mòng mòng, diễn đến mức chính ngươi cũng tin thì ta xác định, ngươi lại bành trướng thêm mười lần nữa, cũng có cơ hội sống đến Truyền Kỳ."

Valhein không nhịn được mà đảo mắt, nói năng nghiêm túc một hồi sau cùng vẫn cố chấp không thay đổi.

Chương 152: Người hâu Kỳ Tích

Chương 152: Người hâu Kỳ Tích

Người hầu Kỳ Tích

Quen thói chê tai

Trong bụng toàn ý xấu!

Valhein đọc tiếp, vô cùng lúng túng.

"Đọc đến đây, ngươi nhất định nhớ tới cái biệt danh mà cái ghế gãy đó đặt cho ta. Đó là nói xấu. Để tránh cho tình nghĩa thầy trò giữa chúng ta bị ảnh hưởng, ngươi phải nhanh chóng quên nó đi.'

"Tác dụng lâu dài của Fire Goblin chính là gia tăng thiên phú hệ hỏa lên hạng mới, tạo thành tiểu đội người hầu. Tác dụng ngắn hạn thì vô cùng rõ ràng. Fire Goblin dù sao cũng là sinh linh thân kỳ, thực lực của Fire Goblin đã là mạnh nhất trong nhóm người hầu Tập Sự, có thể phóng ra mũi tên lửa. Nhưng cái mạnh thực sự chính là mỗi một Fire Goblin đến sau cùng đều có thể tự nổ, uy lực tương đương với Hỏa Cầu Thuật. Dù là người hầu Hắc Thiết đi chăng nữa, chiến đấu với Fire Goblin, kết quả tốt nhất cũng là trọng thương."

Valhein vẫn còn do dự cho đến khi đọc thư ma pháp mới.

"Đúng rồi, sinh linh thân kỳ khác với dã thú ma thú. Tất cả người hầu sinh linh thân kỳ đều nhận được gia trì từ chủ nhân cùng hệ thiên phú tinh linh. Nếu trong tương lai, ngươi có thiên

phú lửa mà Fire Gobline không có, điêu này cũng có nghĩa Fire Goblin sẽ có thiên phú lửa. Dĩ nhiên, nếu như nó cũng có thiên phú tinh linh như ngươi thì cái này chẳng có chút tác dụng nào với nó cả."

Valhein hạ quyết tâm, cái này hợp với hắn.

Valhein hắn giống người thiếu thiên phú lửa à?

"Nếu như ngươi bằng lòng đổi di hài của Fire Goblin thì mau chóng quyết định đi. Ta đi thẳng đến chỗ thầy, đi đến Hội Nghị Ma Pháp để xin. Đến lúc đó, cái huy chương Ma Nguyên thứ nhất cùng di hài của Fire Goblin sẽ được đồng loạt chuyển đến ngươi."

Valhein nhìn một cái, trong lòng biết huy chương Ma Nguyên không phải vật tiêu hao. Dù là đổi di hài của Fire Goblin thì hắn cũng có thể nhận được vật thật. Nhưng trong ghi chép của Hội Nghị Ma Pháp thì đã từng dùng sẽ không được đổi lại. Song, sao lại chỉ có một cái?

"Sao lại chỉ có một cái? Ta hẳn nhận được rất nhiều huy chương Ma Nguyên một lần chứ?" Valhein gửi thư đi hỏi.

"Hiệu suất của Hội Nghị Ma Pháp. Tối đa chỉ có một phần mười học viện Plato thôi. Huy chương Ma Nguyên của ngươi phát sinh có kỹ thuật Feynman, Kim Tự Tháp học, phương pháp bản đồ trí nhớ cùng khen thưởng phá kỷ lục, tổng cộng bốn loại." "Thưởng phá kỷ lục ngươi phải chờ ít nhất nửa năm. Còn về ba phần thưởng tân lý luận thì phải từ từ tới. Tốn hết cả thời gian trên người ngươi thì người khác phải làm sao? Tất nhiên sẽ khiến mọi người phẫn nộ. Như cái kỹ thuật Feynman, huy chương Ma Nguyên thứ nhất hẳn là sẽ nhanh. Bởi có không ít Ma pháp sư đều đang đợi kết quả. Nếu không nhanh chóng thông qua cũng sẽ khiến tất cả tức giận. Nhưng mà, kỹ thuật Feynman của ngươi nhất định phải ít nhất là cấp Thánh Vực. Muốn được huy chương Ma Nguyên có đánh giá vượt cấp Thánh Vực, chỉ e cũng phải chờ rất lâu."

"Sinh mệnh của Ma pháp sư rất lâu. Là đại sư thì có thể dễ dàng thọ hơn trăm tuổi. Đại sư Thales sống thọ nhất đã quá hai trăm tuổi. Hơn nữa, Ma pháp sư sẽ dùng nhiều thời gian hơn vào mình vì thế, hiệu suất của Hội Nghị Ma Pháp là có thể tưởng tượng được."

Valhein không biết làm sao, đọc thư ma pháp đến hai lần.

"Ta biết, cảm ơn thầy Niedern. Đúng rồi, tên Hội trưởng Thương hội Plato, kẻ có cái tên hư vinh dài tám thước, mặt dày, khinh người, đáng ngờ lại đổi ý rồi, chắc chắn sẽ hợp tác với ta. Đại quý tộc cần thể diện ngươi tìm thế nào rồi?"

Qua một lúc lâu, Niedern mới trả lời.

"Nhớ, đừng nói xấu ngài Hasock như vậy, tuyệt đối đừng. Bởi vì... Mọi người đều nói xấu sau lưng hết. Còn về thương hội mới cần quý tộc, ta đã có đầu mối. Đối phương về căn bản đã đồng ý nhận một phần cổ phần, che chở cho thương hội. Có điều, đối phương cũng không muốn ra mặt. Dẫu sao quan hệ giữa học viện cùng quý tộc cũng không được tốt. Cho nên tất cả do ta toàn quyền đại diện."

“Quý tộc nhà nào?"

"Không thể nói."

"Anh Hùng hay Truyên Kỳ?"

"Không thể nói."

"Được rồi, ngươi thắng. Ta không hỏi. Có điều, dù gì ngươi cũng cho ta một bằng chứng chứ?"

"Trước ngày các bên kí hợp đồng, ta tìm đối phương lấy vật làm tin sau."

"Được. Rảnh rỗi ta hỏi thử Kelton xem hắn tìm thế nào rồi. Chỉ cần hắn lại tìm được một quý tộc nữa thì có hai gia tộc quý tộc bảo hộ, ta sẽ có thể kinh doanh thương hội."

"Nếu ngươi thật lòng muốn kinh doanh thì nhớ sớm ngày chào hỏi hội thợ mộc Học viện cho tốt. Đừng để đến lúc đó lại luống cuống tay chân."

"Được. Khi nào có thời gian, ngài dẫn ta đến xưởng Người Lùn trong truyên thuyết xem một chút. Một khi chuyện nhà hàng được chắc chắn thì có thể sản xuất số lượng lớn. Dựa váo sức ảnh hưởng của nhà hàng quý tộc, ta tin chắc sản phẩm của chúng ta sẽ được thịnh hành khắp Hy Lạp, chinh phục toàn thế giới." "Ngày mai ta sẽ dẫn ngươi đi gặp Black Beard chiến sĩ Hoàng Kim của xưởng Người Lùn. Tuy nhiên, huy chương Ma Nguyên thứ nhất của ngươi dùng thế nào đây?" Niedern hỏi.

"Nếu ngài đã nói lải nhải cả nửa ngày như vậy thì ta còn làm sao được? Nghe ngài hết. Huy chương Ma Nguyên thứ nhất đến thì sẽ đổi di hài Fire Goblin ngay. Ngài có rảnh giúp ta nghĩ xem cái thứ hai, thứ ba, thứ tư dùng để đổi cái gì đi." Valhein trả lời.

"Ta cảm giác ngươi đang khoe giàu." Niedern trả lời.

Chương 153: Miễn tội chết

Chương 153: Miễn tội chết

Miễn tội chết

Valhein tiện tay trả lời Niedern:

"Không thể nào, bây giờ ta chỉ có bốn, năm quả huy chương Ma Nguyên, sao có thể nhiều hơn trong tay của thầy."

Niedern im lặng cả buổi.

Valhein thầm nghĩ chắc không đến nỗi bị cho vô sổ đen chứ, hắn hỏi dò:

"Thật sự nhiều hơn thây?""

Niedern trả lời:

"Ngươi không muốn năm nay đạt tiêu chuẩn?"

Valhein sửng sốt, thầm nhủ không thể nào, chẳng lẽ huy chương Ma Nguyên của Niedern đã dùng hết? Hắn lỡ chọt trúng nỗi đau của Niedern?

Valhein rất muốn nói một câu học trò chưa chắc không bằng thây, thây chưa chắc năng nổ hơn học trò, nhưng ngẫm lại năm nay mà không đủ chuẩn sẽ bị đuổi học, nên hắn không nói nữa.

Valhein đột nhiên vô cùng đồng tình Niedern.

Rất nhanh Valhein nhớ tới chuyện quan trọng nhất mình đã quên, lại gửi thư cho Niedern.

"Thầy, 'Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chứ: của ta có tác dụng gì? Ta tìm trong sách không có ghi chép rõ ràng, chỉ biết đó là một loại Thần Linh ưu ái nhưng không phải cấp bậc cao nhất.

Chốc lát sau, Niedern trả lời.

"Ta đang định ngày mai nhắc nhở ngươi. Nếu ngươi đã hỏi thì ta trả lời luôn, bất cứ ưu ái của Thần Linh đều là kiếm hai lưỡi."

"Mặt tốt là ngươi có thể đạt được lực lượng, đạt được vinh dự, nhưng xấu là Thần Linh có thể tùy thời rút đi lực lượng. Đương nhiên, số ít ưu ái của Thần Linh là ngoại lệ, ví dụ ưu ái của Nữ Thần Trí Tuệ. Nữ thần ban cho ngươi lực lượng, tất nhiên ngươi sẽ được đến hoặc là lực lượng biến dị, không phải lực lượng hoàn toàn thuộc về nữ thần thì nữ thần không thể thu lại.

"Nhưng ưu ái của Thân Linh còn có một mặt khác. Một người Hy Lạp được ưu ái, lực lượng biến mạnh, người nước khác sẽ nhìn ngươi như thế nào? Giết! Bởi vì giết ngươi sẽ có huân công to lớn."

"Cùng là hệ thân mà đối địch với Thần Linh hoặc tín đồ sẽ nhìn ngươi như thế nào? Tìm một cơ hội giết!"

Trong đầu Valhein không ngừng nhớ lại chuyện chúng thần, ngẩn ngơ, thây Niedern nói không sai chút nào. Mỗi hệ thần không phải đồng lòng, nội bộ đều có mâu thuẫn không thể điều hòa.

Tranh giành ích lợi, tranh giành tín đồ, tranh giành tình cảm, tranh chấp lý niệm vân vân và vân vân.

Valhein đột nhiên phát hiện, lịch sử của bốn hệ thần ở Hy Lạp, Bắc Âu, Lưỡng Hà và Ai Cập là bốn bài lịch sử nội đấu.

Ở thời kỳ viễn cổ, chúng thần tự mình ra trận chiến đấu, cuộc chiến của thần chiến cực kỳ thảm liệt.

Gần nghìn năm gần đây, chúng thần dần ít tự mình ra trận, bắt

đầu bồi dưỡng người đại diện chiến đấu, thế là xuất hiện càng lúc càng nhiều thần quyến giả.

Athena là Thân Chiến Tranh, Ares là Thân Chiến Đấu, hai bên thù hận rất sâu.

Athena là con gái của Zeus, cố tình không phải là con của Hera, dù Athena bình thường chủ động đứng về phía Hera thì vẫn sẽ bị đề phòng.

Còn quan hệ giữa Athena và Zeus thì càng khó mà tả rõ, Zeus nuốt Metis lúc ấy mang bâu Athena, kết quả chui ra từ óc của Zeus.

Làm con gái của Metis, Athena không muốn cứu mẹ ra hay sao? Zeus có kiêng ky đứa con gái mạnh mẽ này không?

Nhớ lại kiến thức Hy Lạp của mình ở Ngôi Sao Xanh rồi liên tưởng thế giới này, Valhein đột nhiên phát hiện, văn hóa Hy Lạp bị tách rời.

Một loại là văn hóa lý trí lấy nhà triết học như Tam Hiền Hy Lạp làm đại biểu.

Loại thứ hai là văn hóa hỗn loạn lấy Sparta và quý tộc làm đại biểu.

Athens là điểm giao thoa giữa văn hóa lý trí và văn hóa hỗn loạn, trên thực tế loạn còn hơn Sparta.

Ở Sparta, quy tắc rất đơn giản, trực tiếp dùng nắm đấm nói chuyện là xong, nơi đó không có đạo đức, mỗi người Sparta từ nhỏ bị bồi dưỡng thành ăn cắp, ăn cướp, kẻ giết người. Mỗi công nhân Sparta đều là chủ nô, đồng thời mỗi một người đều là binh sĩ vĩnh viễn.

Nhưng Athens thì khác, nếu quá mức thô bạo sẽ bị người miệt thị thậm chí bài xích, nếu quá mức lương thiện, sẽ bị chèn ép, cần

tìm một điểm cân bằng đặc biệt quan trọng.

Lý niệm nửa đường của Aristoteles rất có thể là bị ảnh hưởng từ môi trường này.

Ở Athens vĩnh viễn không được ngừng phán đoán đối phương là người lý trí hay người hỗn loạn.

Con người sẽ thay đổi. Valhein ý thức được, người của thành Athens là con mèo của Schrodinger, không đến cuối cùng, căn bản không cách nào phán đoán đối phương là lý trí hay hỗn loạn.

Một người lý trí sẽ không chọc vào người được Thần Linh ưu ái, nhưng người hỗn loạn có lẽ sẽ thích dây vào.

Dù sao chỉ cần không phải nhận được Thần Linh yêu thương nhưng chỉ là ưu ái bình thường, dù bị giết thì Thần Linh sẽ không để ý.

Thậm chí, mỗi lần Valhein xem sự tích chúng thần Hy Lạp luôn có cảm giác mơ hồ rằng chúng thần Hy Lạp rất thích nhìn thấy con dân của mình giết nhau.

"Thầy, đây là nguyên nhân vị tư tế kia sử dụng thánh ngôn?"

"Cho nên ta nói, là kiếm hai lưỡi. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú rất lớn có lẽ sẽ ban cho ngươi một thiên phú, thông thường là ma lực dâng lên. Đây là thiên phú cực kỳ quan trọng, trong một trăm ma pháp sư chưa chắc ra một người. Đương nhiên, trong bậc thây Thánh Vực sẽ có nhiều người sở hữu thiên phú này, bởi vì bất kỳ thiên phú tỉnh linh nào đều có thể thông qua không ngừng tu luyện dựng dục ra."

Valhein ngây ra một lúc, vội vàng hỏi: "Nếu có người có ma lực dâng lên thì sẽ như thế nào?"

Chương 154: Miễn tội chết (2)

Chương 154: Miễn tội chết (2)

Miễn tội chết (2)

"Vậy tương đương với đồng thời được ưu ái của Nữ Thần May Mắn, bởi vì ma lực dâng lên rất có khả năng sẽ vận dụng. Thiên phú tinh linh từ hai cánh thăng cấp thành bốn cánh, thời gian thi pháp tất cả ma pháp từ giảm bớt một giây biến thành giảm hai giây so với ban đầu."

Valhein lập tức bắt đầu minh tưởng, tinh thần thể xuất hiện trong tháp ma pháp, nhìn hướng thiên phú tinh linh ma lực dâng lên.

Trên mặt Valhein hiện ra nụ cười.

Quả nhiên như thầy Niedern đã nói, không ngờ thiên phú tỉnh linh kia mọc ra đôi cánh thứ hai, điều này nghĩa là tất cả tốc độ thi pháp của mình giảm hai giây, cũng có nghĩa là

"Ta có thể lập tức phát ra dây ma pháp? Chỉ cần nói ra thân chú Ickenny thì dây ma pháp sẽ trực tiếp công kích, cũng có nghĩa là ta không cần sợ chiến sĩ gần người! Nếu ta có cơ hội đạt được ma lực phun trào là giảm bớt thời gian thi pháp bốn giây, quá khủng bố"

Valhein tĩnh tâm suy nghĩ một hồi, dù thế nào thì Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú đều là có ích lớn hơn chỗ hỏng, nguyên nhân thầy Niedern nói như vậy là sợ chính mình kiêu ngạo.

"Thầy hãy yên tâm, ta sẽ không bởi vậy mà kiêu ngạo, cũng sẽ

không ỷ vào được ưu ái mà làm xăng làm bậy."

"Trên thực tế, trong Athens, Nữ Thần Trí Tuệ ưu ái khác với chủ thân bình thường ưu ái."

"Có cái gì khác biệt?"

"Miễn tội chết, đương nhiên, có lẽ sẽ đối mặt trừng phạt không phải chết."

"Thầy đúng là quả nhiên thích dọa tal"

Valhein tràn ngập vui sướng bất ngờ, điều này nghĩa là, Nữ Thần Trí Tuệ nhìn chăm chú vào lúc mấu chốt có thể cứu mạng, ưu ái này có tác dụng quá lớn.

"Nhưng mà, tội lớn như xúc phạm thì không thể đặc xá."

"Ngài yên tâm." Valhein vẫn cứ cảm thấy Niedern đang phòng ngừa chính mình quá kiêu ngạo.

Sáng sớm hôm sau, Valhein đúng giờ đến cổng trường.

Chào, Valheinl"

Từ cổng trường đến phòng học, gặp mười người thì có bảy người chủ động chào, hai người còn lại muốn chào nhưng ngượng ngùng, người cuối cùng là học sinh quý tộc, sĩ diện nên không chào. Đi vào phòng học, cơ hồ tất cả bạn học đều chủ động chào Valhein, Valhein mỉm cười gật đầu, đi hướng bàn thứ năm.

Lake ngước đầu lên, sắc mặt nhợt nhạt, vành mắt đen thui, người quen đều biết hắn học tập khắc khổ, không quen sẽ tưởng rằng hắn mỗi ngày tập thể dục' với yêu tinh nữ.

Phản ứng của Lake giống hệt lúc trước, nhẹ gật đầu.

Valhein thoát khỏi hiềm nghi, công thành danh toại, Lake

ngược lại không mấy nhiệt tình.

"Kiêu ngạo, cộng thêm thích giữ tinh thần sạch sẽ." Valhein thâm lòng làm ra đánh giá.

Hoth cũng giống như trước kia, cười tửm tỉm vẫy tay với Valhein, làm người ta sợ hắn đâm thủng nóc nhà.

Valhein vừa cười chào lại vừa thâm đánh giá:

"Bộ dạng của tên này giống như đã quên chuyện ngày hôm qua, quả nhiên thành thật chất phác."

Rollon nhẹ gật đầu, không có gì thay đổi.

"Tạm được, bạn cùng bàn tốt nhất, không làm ta lúng túng." Valhein nhủ thâm.

Valhein trước tiên vỗ lưng của Lake, nói:

"Cảm ơn."

Tiếp đó cảm ơn Hoth và Rollon.

Hoth vui như hoa nở, cảm thấy chính mình rốt cuộc giúp Valhein một lần.

Rollon vẫn như cũ, chỉ gật đầu, ánh mắt u buồn nhìn ra ngoài khung cửa sổ, ánh mặt trời chiếu khuôn mặt anh tuấn tỏa sáng, khiến một bạn học nữ ở bàn trước mặt đỏ tim đập.

Valhein cuối cùng ngồi xuống vị trí của mình, nghiêng đầu nhìn trang giấy sách ma pháp của Paloma.

Paloma lặng lẽ khép lại sách, ngồi thẳng người.

Không cho xem.

"Chuyện hôm qua, cảm ơn."

Valhein muốn vươn tay vỗ Paloma, nhưng phát hiện không đúng, rụt tay vê.

Paloma ngẩng cao cổ, không nói một lời.

Valhein nhìn liền biết cô gái thẹn thùng, hắn giở sách ma pháp của mình ra, chuẩn bị bài học hôm nay.

Paloma thế này mới lại lật sách ma pháp, nghiêm túc học tập.

Chốc lát sau, Valhein từ từ đẩy sách ma pháp của mình lại gần sách ma pháp của Paloma. Đầu Paloma không nhúc nhích, liếc xéo qua, hai hồ nước xanh biếc bỗng nổi lên chút gợn sóng.

Nắm tay nhỏ siết chặt.

Trên giấy viết: Nàng hay nghe trộm lời ta nói đúng không.

Valhein cười đắc ý, thu về sách ma pháp.

Lại lần nữa đẩy qua.

"Thêm tin nhắn ma pháp kết bạn đi, nàng từ chối người lạ liên hệ.

Paloma không nhúc nhích, tiếp tục xem sách ma pháp của mình.

Valhein thấy không thành công thì thu sách về, viết vài câu rồi đẩy sách qua.

"Bạn cùng bàn, kết bạn đi mà, lỡ như ta có việc gấp tìm nàng mà không tìm thấy thhì sao? Lúc trước chắc chắn nàng đã nghe ta nói với Hoth câu này, con người cần rời khỏi khu vực thoải mái, đứng trong khu vực học tập, ngẫu nhiên thăm dò khu vực khủng hoảng. Mình phải cố gắng thay đổi bản thân, không ngừng tiến bộ.

Thiếu nữ, dũng cảm lên nào, kết bạn với ta, cảm thụ khủng hoảng trong khu vực khủng hoảng."

Khi Paloma nhìn từ bạn cùng bàn thì trái tim bỗng đập nhanh, nhưng xem đoạn sau, suýt trợn trắng mắt, dứt khoát đẩy sách của Valhein ra.

"Ài " Valhein than khẽ.

Hoth quay đầu hỏi:

"Sao vậy?

"Không có gì, ngày hôm qua nhiều bạn học nữ hẹn ta ra ngoài, ta đều từ chối, hiện tại hơi hối hận."

Hoth sửng sốt hỏi: "Hối hận cái gì? Đi ra ngoài với bọn họ rất chậm trễ thời gian. Cũng có bạn học nữ rủ ta ra rồi, tiếp đó mang theo ta đi ăn với đi chơi, còn khích lệ ta, nhưng không học tập. Ta luyện tập trong sân đấu, người ta không luyện tập với ta, chỉ biết chờ tập xong thì lau mồ hôi cho ta, còn nhăn nhó lề mà, sờ tùm lum, ta bực quá nghỉ chơi với cô ấy luôn! Ta không thích loại người không biết cố gắng như thế này!"

Chương 155: Khủng hoảng (2)

Chương 155: Khủng hoảng (2)

Khủng hoảng (2)

Valhein nhìn Hoth bằng nửa con mắt cả buổi, vỗ vai của hắn nói:

"Giỏi lắm, chờ khi ta có tiên sẽ mua cho ngươi đồ cạo lông loại xịn cho ngươi."

"Vậy hả? Ta muốn lớn một chút, cái nhỏ cạo mệt quá." Hoth cũng không khách khí, dù sao Valhein không giống như có nhiều tiền.

"Không thành vấn đề, chắc chắn sẽ mua cỡ lớn nhất."

Ngoài miệng Valhein nói rất hay, thật ra hắn vẫn không thói quen tập tục của người Hy Lạp.

Chiến sĩ, vận động viên, thậm chí ma pháp sư của Hy Lạp sau khi rèn luyện thân thể sẽ dùng dầu ô-liu lau thân thể, sau đó dùng một loại đồ cạo chế tạo đặc biệt cạo sạch vết bẩn trên người.

Những cặn bã hỗn hợp dầu ô-liu, mồ hôi và vết bẩn được dùng như dược liệu.

Mỗi ngày đều có người chuyên môn thu thập và buôn bán cặn bã của Học viện Plato và Học viện Quý Tộc, là vật phẩm bán nổi tiếng của Athens, cung không đủ cầu.

Các học sinh bình thường tự giễu là cặn bã nuôi sống thầy trò cả trường.

Còn cặn bã cạo từ người quán quân ngay trong hội thi đấu được người Hy Lạp xem như đồ cấp cao, gọi là cặn bã thần thánh, thậm chí bị bán đấu giá.

Bởi vì người Hy Lạp tin tưởng quán quân được thần ưu ái, cho rằng cặn bã thần thánh có ma lực mạnh mẽ, ăn vào có thể tăng mạnh thần lực của bản thân.

Nhưng chiến sĩ mạnh thật sự thì ngẫu nhiên sẽ sử dụng ma dược phối hợp dầu ô-liu bảo dưỡng thân thể, chữa trị tổn thương của thân thể, ăn loại cặn bã này đúng là có chỗ tốt, miễn là không sợ buồn nôn.

Chốc lát sau, .Jimmy đi vào, nhìn thấy Valhein thì cực kỳ nhiệt tình.

Cũng là bạn cùng bàn duy nhất nhiệt tình hơn mọi ngày.

Sau khi Albert đến, không ngừng liếc trộm Valhein, nhưng cuối cùng ngại ngùng, tiếp tục nghiên cứu làm sao sáng tạo ra con rối hoạt hóa vạm vỡ, anh tuấn, giống đực.

Lúc giữa trưa, Valhein và Hoth cùng nhau đến nhà ăn.

Valhein gặp được cảnh tượng trước giờ chưa từng có, người chào hắn lần đầu tiên nhiều hơn Hoth.

Thậm chí có người cố ý ngồi xuống cạnh Valhein, hỏi thăm mấy thứ như phương pháp học tập. Valhein cũng không luống cuống, sử dụng kỹ thuật Feynman với người thật, cường hóa học tập, có cái gì nói cái đó.

Người xúm lại càng lúc càng đông, chờ khi đến lượt bọn họ lấy đồ ăn mới bất đắc dĩ tản ra.

Một số câu lạc bộ học sinh chủ động mời Valhein, hắn từ chối khéo tất cả, dù sao mục đích chính năm nay của hắn là đạt tiêu

chuẩn không bị đuổi học.

Lúc sắp hết giờ nghỉ trưa, học sinh từ các chỗ trong Học viện Plato đổ về phía cổng trường.

"Carlos bị đuổi ra trường học!"

Bên ngoài phòng học có người hét một câu, toàn bộ lớp ba náo loạn.

"Valhein, đi!"

“Cùng nhau đi nhìn xeml"

Valhein không muốn đi, nhưng bị một đám bạn học xô đẩy, buộc phải đi xem.

Gần cổng trường, Gregory đang cùng Carlos đi ra ngoài, đi giữa hai hàng pho tượng.

Hơn một nửa người trong trường đứng gần suối phun Hải Ma.

Đột nhiên một học sinh hô to: "Carlos, ngươi biết cái gì là ma pháp không?"

Một học sinh khác lập tức lớn tiếng đáp lại:

"Kim Tự Tháp là gì?"

Mọi người cười vang.

Theo ngày hôm qua đến hôm nay, không biết bao nhiêu người lấy hai câu này đùa giỡn.

Carlos đưa lưng về phía bạn học, tay phải siết chặt vạt áo chùng.

Valhein nhìn Carlos.

Làm bạn học, Valhein có một chút đồng tình Carlos, nhưng mà, làm người bị hại, hắn tuyệt đối không mềm lòng nhẹ tay.

Dù cho Valhein biết hắn không thật sự muốn hại chính mình, hắn là bị người khác uy hiếp.

Nhưng Carlos thật sự hại chính mình.

Hoth khẽ thở dài:

"Người này phẩm tính không tệ, Lake phân tích, hắn hẳn là bị quý tộc lớn thúc ép mới làm như vậy."

"Hắn có thể lựa chọn." Valhein nói.

Rollon ở một bên hỏi: "Lỡ như hắn không có sự lựa chọn nào khác thì sao?"

"Nhất định có lựa chọn." Valhein nói.

Rollon không nói gì nữa, biểu cảm không thèm cãi với ngươi.

Hoth nghiêm túc hỏi:

"Mọi chuyện thật sự có thể lựa chọn?"

"Nhất định có, nếu không có đó là vì không tìm được." Valhein nói.

Lake bất đắc dĩ nói:

"Lời của ngươi quá tuyệt đối, nếu ngươi đối mặt tuyệt cảnh, nhất định sẽ hối hận lời đã nói hôm nay.'

Valhein cười cười, biểu cảm không thèm cãi với ngươi.

Paloma đứng gần đó mở ra sách ma pháp, ngẫm nghĩ, lộ biểu cảm hơi ghét bỏ, tiếp đó nghiêm túc ghi lại lời của Valhein.

Valhein đột nhiên nhìn hướng đăng trước.

Carlos chậm rãi quay đầu, ánh mắt rơi vào người Valhein.

Carlos nhìn chằm chằm Valhein, trong lòng dâng trào lửa giận, nhưng vài giây sau, lộ ra biểu cảm phức tạp, thay đổi phương hướng, quay mặt về phía đại điện Plato.

Carlos cúi gập người ba lần, cống túi xách bước nhanh rời đi.

Chờ Carlos biến mất khỏi tâm nhìn, Gregory mới chậm rãi xoay người đi trở về, bước đi loạng choạng.

Đám bạn học lục tục tán đi, Valhein đứng chờ bên đường.

Mãi khi Gregory đến gần.

Valhein nói:

"Ta cho răng, thây không thích Carlos."

Gregory bản năng mở miệng phản bác, nhưng hé môi, cái gì cũng không nói, liếc Valhein một cái rồi lặng lẽ bước tiếp.

Valhein nói tiếp:

"Nếu thầy thích Carlos, nhất định sẽ tìm kiếm thủ phạm hiếp bức hắn chứ không phải như con chó hoang đánh thua."

Gregory không chút phản ứng, tiếp tục đi vê phía trước.

"Chờ ngày Carlos bị hại chết, thầy sẽ tỉnh ngộ."

Valhein nói xong, xoay người rời đi. Gregory đi một quãng đường thì xoay người, nhìn Valhein biến mất phía cuối đường. Gregory lẩm bẩm: "Niedern, ngươi thật may mắn."

Chương 156: Lò nung núi lửa

Chương 156: Lò nung núi lửa

Lò nung núi lửa

Buổi tối vừa tan học, Valhein từ biệt Hoth theo như hôm qua đã giao hẹn, đến tìm Niedern, hai người cùng đi hướng cửa hông Học viện Plato.

Niedern hôm nay rất im lặng.

Hai người đi một lúc, Valhein mới hỏi:

"Thây, huy chương Ma Nguyên của ngài thật sự không nhiều?"

Niedern lười nhìn Valhein:

"Bớt nói nhảm đi, mau viết Kim Tự Tháp học và các loại phương pháp trí nhớ thành văn chương giao cho ta, ta nộp lên Hội Nghị Ma Pháp cho ngươi. Đợi khi ngươi được quả huy chương Ma Nguyên thứ nhất, trở thành nghị viên vinh dự thì có thể tự mình nộp lên."

"Vâng, tối nay trở về ta sẽ sửa sang ra một, hai bài văn. Nhưng người của thương hội đáng tin chứ?”

Niedern nói:

"Ta không tin người của thương hội, nhưng đám Người Lùn đáng giá tin cậy. Cho dù là hội trưởng Hasock cũng không muốn làm ra việc khiến các Người Lùn không vui vẻ, hơn nữa ta mang theo một thùng rượu lúa mạch."

Valhein cứ liếc qua Niedern, nói: "Xem ra truyên thuyết là thật, bậc thầy Plato thật là lợi hại, giáo viên mấy người có không gian trữ vật khá lớn trong phạm vi Học viện Plato, hy vọng ta cũng có thể được ma pháp khí như vậy."

Niedern nói:

"Túi trữ vật kim tệ rẻ nhất cũng có giá ba nghìn vàng đại bàng, tương đương với ma pháp khí Bạch Ngân, loại ma pháp khí lưu trữ có thể chứa bất kỳ thứ gì ít nhất là ma pháp khí Thánh Vực, không cái nào thấp hơn năm vạn."

"Đắt vậy à? Không đúng, Hutton nói xe ngựa ma pháp giá trị hai nghìn vàng đại bàng biết rồi, hắn căn bản không biết giá trị thật sự của xe ngựa ma pháp."

"Xe ngựa ma pháp bình thường xác thực giá ba nghìn vàng đại bàng, có thể bay thì hơn một vạn vàng đại bàng, xe ngựa ma pháp bên trong có không gian lớn đều là ma pháp khí Thánh Vực, ta không dùng nổi. À, bậc thầy Cromwell có một chiếc như vậy, thoạt trông rất nhỏ rất cũ nát, bên trong thực tế lớn còn hơn một tòa nhà."

Hai người vừa trò chuyện vừa đi tới xưởng Người Lùn của Học viện Plato.

Keng keng chát chát!

Tiếng rèn sắt vang dội truyền đến, Valhein theo tiếng nhìn lại, đằng trước không biết từ khi nào xuất hiện một tòa núi lửa nhỏ cao cỡ 100m.

Núi lửa toàn thân đen ngòm, miệng núi phun khói đen dày đặc.

Từng dòng sông dung nham màu khác nhau từ đỉnh núi tràn ra, dọc theo đường cong uốn lượn chảy tới nơi khác nhau, bị thợ thủ công Người Lùn chờ sẵn tiến hành xử lý.

Hoặc là đưa vào khuôn khác nhau, hoặc là điều phối tỷ lệ khác biệt.

Nguyên tòa núi có mấy chục sông dung nham, còn một số rãnh sông rỗng.

Valhein nhìn những cái khuôn này mới nhận ra từ núi lửa tràn ra không phải dung nham mà là kim loại thể lỏng hóa khác nhau, có nước thép, có nước đồng, nước thiếc, nước bạc, nước vàng

Chợt thấy một đám người lùn cao cỡ 1m đang bận rộn.

Những Người Lùn này tết tóc bím thô khác nhau, râu xôm xoàm, dường như đụng vào tia lửa là râu sẽ cháy ngay. Nhưng mà, thân thể của bọn họ đặc biệt cường tráng.

Khác với cơ bắp của loài người, cơ bắp của đám Người Lùn như gắn từng miếng sắt lên người, gồng sức vung búa sắt, cơ bắp thế nhưng chẳng chút run rẩy, không giống cơ bắp của loài người nảy rõ ràng.

Valhein thậm chí hoài nghi trên trăm Người Lùn ở đây đều là chiến sĩ Hắc Thiết, làn da của họ tỏa màu kim loại chói mắt, trông cứng rắn hơn da của chiến sĩ Hắc Thiết.

Không khí nóng cháy đến mức có thể làm bỏng da, kim loại thể lỏng sóng sánh đẹp tuyệt, tiếng giã trong trẻo liên miên không ngừng, búa sắt bay lượn, lửa nóng cháy, tiếng quát táo bạo của đám Người Lùn cấu thành một bức hình hoàn toàn khác với khu vực thành Athens.

"Bỏ vốn lớn thật."

Ngọn núi lửa và Người Lùn công tác hoàn toàn đảo điên nhận tri của Valhein đối với phương thức sinh sản của thời đại này.

Đây là một thế giới tách biệt làm hai rõ rệt đến mức vặn vẹo.

Thợ rèn bình thường thậm chí không cách nào chế tạo đồ bằng sắt, chỉ có thể làm một ít dụng cụ Thanh Đồng thô ráp, những thợ thủ công Người Lùn này thì đã có thể chế tạo ra vũ khí thép tốt.

Valhein lại lân nữa nhìn vê hướng tòa núi lửa kia:

"Thầy, núi lửa là ma pháp khí Thánh Vực hay ma pháp khí Truyền Kỳ?"

"Vốn là ma pháp khí Thánh Vực, trải qua nhiều năm tích lũy, đã là ma pháp khí Truyền Kỳ, hơn nữa là loại có uy lực đặc biệt lớn." Trong giọng nói của Niedern mang theo một chút kiêu ngạo.

Lò nung núi lửa là ma pháp khí Truyền Kỳ duy nhất toàn Athens có thể dùng để luyện kim, toàn Hy Lạp cũng chỉ có ba món.

Ma pháp khí này là một ổ vàng đại bàng khổng lồ.

Đến gần nủi lửa, trong tiếng ồn, Niedern phất tay hô to một Người Lùn:

"Black Beardil"

Người Lùn kia quay đầu nhìn qua.

Râu của Người Lùn kia đen hơn Người Lùn bình thường nhiều, giống như bôi dầu ô-liu, đen bóng.

Black Beard vuốt râu, gật đầu, cầm búa sắt, ra hiệu Niedern đi phòng nhỏ cách xa núi lửa để nói chuyện.

Valhein nhìn thoáng qua búa sắt, phẩm chất màu đen, rậm rạp hoa văn màu bạc, một đầu hình nửa vòng tròn, một đầu đế bằng, phần mũi thì nhọn.

Bề mặt không có vết trây, bóng mượt còn hơn dầu vàng.

Trận đồ ma pháp trên cây búa phức tạp hơn trận đồ pháp

thuật Hắc Thiết gấp mấy chục lần.

Valhein nhủ thâm:

"Ít nhất là một trang bị thần lực Hoàng Kim."

Chương 157: Chưa từng thua bao giờ

Chương 157: Chưa từng thua bao giờ

Chưa từng thua bao giờ

Ba người từ hai phương hướng cùng đến trước cửa phòng nhỏ.

Valhein nhìn qua Black Beard, người này chẳng những râu đen, da cũng đen, như bò ra từ than đá, đôi mắt sáng lấp lánh tựa mắt ma ngư ở đáy biển.

"Valhein? Chúng ta có xem chuyện xảy ra ngày hôm qua, ngươi là một người đàn ông đích thực!

"Chào bậc thầy Black Beard." Valhein đã nuôi thói quen tốt gặp người liền gọi bậc thầy.

"Không cần gọi bậc thầy đâu, đều là người mình cả" Black Beard nói dứt lời đi tới vỗ bả vai của Valhein, không với tới, liền dứt khoát vỗ cánh tay của Valhein, vỗ tới mức khiến thân người Valhein nghiêng một cái.

Cơ thể đường đường quỷ bò, thiếu chút nữa đã bị Black Beard vỗ tan xương rồi.

Đôi mắt của Black Beard sáng lên, vô cùng cao hứng, cười khà khà nói: "Càng giống đàn ông hơn so với Niedern, tốt lắm!" Dứt lời, bàn tay to vỗ về phía Niedern.

Khóe môi Niedern hơi nhếch lên, ánh sáng chớp qua trên chiếc

nhẫn, vòng ma pháp màu vàng sáng hiện lên trong chớp mắt.

Âm...

Black Beard vẫy tay, nhỏ giọng nói thầm: "Không phải đàn ông! Đàn ông tân tiến!" Dứt lời còn vươn tay cú bả vai của Valhein, nhưng thật sự không với tới được, chỉ có thể lấy lùi làm tiến, ôm thắt lưng của Valhein vào.

Valhein trợn trắng mắt, hên là biết đối phương là Người Lùn, không biết còn tưởng hắn đang chiếm tiện nghi của mình, chỉ xuống thêm một chút chút nữa thì sẽ chạm phải cặp mông rồi.

Niedern liếc sau lưng Valhein một cái, trong mắt hiện lên ý cười âm mưu, đi theo phía sau hai người.

Valhein bỗng nhiên quay đầu liếc nhìn Niedern, ánh mắt nhìn tới chỗ vị trí bên dưới gần eo của Niedern, rồi lại nhìn chiêu cao của Black Beard, hình như có so sánh một chút, như đang suy nghĩ gì đó.

Niedern cao hơn Valhein một cái đầu.

Trong đầu Valhein đầu tiên xuất hiện hình ảnh vị trí Người Lùn ôm cơ thể của Niedern, sau đó ném cho Niedern một nụ cười quỷ dị.

Nụ cười của Niedern cứng lại, trong lòng thâm mắng người học trò này của mình cái gì cũng tốt, chính là quá thông minh rồi. "Ngôi đi, đều là người một nhà. Rượu nhé?”

Black Beard nghiêng về hướng ghế đá, lộ ra vẻ mặt thích thú.

Valhein và Niedern cũng ngồi xuống ghế đá, tay phải của Niedern hất lên, trên bàn đá trước mặt lóe sáng, một cái thùng gỗ cao nửa thước xuất hiện trên mặt bàn.

Black Beard vội vàng mở thùng gỗ ra, nhưng Niedern dựa vào ưu thế cơ thể cường đại, tay phải đặt bên trên thùng gỗ trước.

"Nói xong rồi uống!"

"Uống xong rồi nói!"

"Nói xong rồi uống!"

"Uống trước!"

“Nói trước...

Valhein ngơ ngác nhìn hai người giằng co như vậy tròn năm phút đồng hồ, đến khi miệng đắng lưỡi khô mới từ bỏ, đây là hai người nhàm chán nhất mà bản thân từng gặp.

"Nếu không khiến ta hài lòng, hừ!" Black Beard hơi giật giật mũi, hai mắt hơi ửng đỏ.

"Ngươi không hài lòng, có thể đánh hắn."

Hai người đều nhìn về phía Valhein.

Valhein nói ngay vào điểm chính: "Ta có rất nhiều sáng tạo hay, nhưng từng bước một mà làm. Bước đầu tiên này là chế tạo ba loại dao ăn, nĩa ăn và thìa cơm. Đương nhiên, thìa cơm không phải cái thìa canh lớn, mà là thìa canh nhỏ."

“Ta không quá hài lòng!" Black Beard đứng dậy.

"Thầy Niedern suốt dọc đường luôn nói rằng Black Beard là hiên nhân trong tộc Người Lùn, không ngờ không biết dẫn lại sự sốt ruột như vậy, đến cả thành phẩm xuất hiện cũng không chờ được.

"Nếu như một món đồ trông qua giống như phân, nghe qua giống như phân, như vậy không cần thử, nhất định là phân rồi!"

Valhein nói: "Nếu như ngươi thật sự có thể đoán chính xác hết tất cả sự vật thì đã là thần linh rồi! Người thực sự có thể phát hiện ra vàng từ trong hạt cát, chắc chắn là người giàu có nhất hoặc vô cùng có địa vị trong đám bạn cùng trang lứa. Ta không thể xác định được người khác có được hay không, nhưng ta có thể xác định rằng không phải ngươi, dù sao trong mắt ngươi cũng chỉ có phân."

"Ngươi đang sỉ nhục ta!" Black Beard cầm lấy cây búa sắt lên, hai mắt giống như đèn ma pháp.

"Là ngươi dùng sự vô tri và tự đại sỉ nhục chính bản thân mình!" Black Beard nhìn chằm chằm Valhein.

Niedern nhìn Black Beard, chậm rãi nói: "Ta khuyên ngươi, gặp phải Valhein, hoặc là nghe lời hắn, hoặc là dùng một búa đập chết."

"Vì sao?"

"Ngày hôm nay ta tản bộ ở bên trong học viện, nghe thấy học sinh lớp ba đặt một biệt danh vang dội cho Valhein."

"Biệt danh gì?" Black Beard hỏi.

"Chưa bao giờ cãi thua cả Hy Lạp!"

"Cũng chưa từng thua ngươi?" Black Beard hỏi.

"Hắn không dám cãi nhau với ta!" Niedern vô cùng tự tin.

"Ha ha!" Valhein phát ra tiếng cười không rõ ràng.

Black Beard im lặng không nói gì.

Niedern bỗng nhiên nói: "Nếu như ta cho ngươi biết, câu nói kia của Valhein bậc thây Plato cũng đã từng nói, ngươi sẽ nghĩ thế nào?"

Trên gương mặt đen thui của Black Beard xuất hiện chút ít màu đỏ rượu, nói: "Đương nhiên sẽ cảm thấy có lý rồi."

"Đương nhiên, bậc thầy Plato cũng chưa từng nói qua." Niedern nói.

Black Beard dường như đã nhận ra bản thân bị Niedern trêu chọc rồi, sự hung ác lóe lên trong mắt, nói: "Lúc nào đó ta sẽ đập nát đầu của hai thầy trò các ngươi! Lấy sách ma pháp của ngươi ra, vẽ đồ của ngươi ra đây!"

Valhein hơi mỉm cười, tự tin đặt sách ma pháp lên mặt bàn, ngón tay hơi di chuyển, vẽ trên sách dao ăn, nĩa ăn và muỗng cơm, ba món dụng cụ ăn Tây phương của kiếp sau.

Chương 158: Chưa từng thua bao giờ (2)

Chương 158: Chưa từng thua bao giờ (2)

Chưa từng thua bao giờ (2)

Dao ăn chỉ vẽ dao ăn chính, còn về dao xắt bít tết, dao phết bơ, dao xắt cá... Valhein dự định để sau này dần dần thúc đẩy.

Sau khi vẽ xong, Valhein lại gắng thêm sức vẽ rĩa điểm tâm và muỗng điểm tâm nhỏ.

"Không có gì không làm được!" Black Beard nhìn chằm chằm rất lâu, không nói được thành lời tốt ở điểm nào, cũng không nói được nên lời điểm nào không tốt.

"Ánh mắt của ngươi không như Kelton." Valhein nói.

Black Beard bỗng nhiên nhìn về phía Niedern, Valhein cũng nhìn về phía Niedern.

Niedern nhìn chằm chằm dụng cụ ăn, vẫn cứ nhìn, nhìn mãi.

Thấy Valhein và Black Beard đều ngơ ngác nhìn nhau, toàn thân đều nổi da gà.

Qua một lúc lâu sau, Valhein bỗng nhiên nhận ra được điều gì đó, nhưng vẫn không có hành động gì.

Hỏng rồi, bất cẩn bại lộ một chuyện quan trọng rồi.

Niedern lúc này mới từ từ ngẩng đầu lên, nhìn về phía

Valhein, hỏi: "Cách vẽ này cũng do ngươi tự nghĩ ra ở trên bãi cát ngoài cảng Lion sao?"

Hội họa của thời kỳ này không tồn tại hình chiếu, không tồn tại ánh sáng cao, không tồn tại ba mặt, không tồn tại hình lập thể...

Mặc dù Valhein chỉ phác thảo mấy nét bút ngắn, nhưng đã vẽ ra một số nét phác họa cơ bản rồi.

Valhein lập tức kinh ngạc hỏi: "Đúng vậy, ta thích quan sát cái bóng di chuyển ở cửa nhỏ của cảng Lion, sau đó thử bắt chước, liền vẽ ra được, sao vậy?"

"Ngươi quả nhiên là con riêng của Nữ Thần May Mắn!" Niedern nói.

"Biết vẽ chút ít mà thôi..." Valhein hoàn toàn không để ý nói.

"Nhớ kỹ, vĩnh viễn không được vẽ cách vẽ này, trước khi ngươi trở thành ma pháp sư Hoàng Kim thì không được nói cho bất cứ ai vê chuyện này, bao gồm cả ta cùng với... mỗi người bên trong Học viện Plato.'

Valhein và Black Beard đều biểu lộ vẻ mặt kinh hãi.

Mỗi người bên trong Học viện Plato, đương nhiên bao gồm cả Thucydides, cũng bao gồm cả Plato.

Niedern nói: "Valhein, ngươi đi ra ngoài đi dạo một chút đi, ta và Black Beard nói chuyện một lúc, một lát nữa gọi ngươi về." Valhein gật đầu, ra ngoài.

Niedern cầm pháp trượng trong tay, niệm một câu thân chú, tia sáng màu xám nhạt tỏa ra từ pháp trượng, nhanh chóng lan tỏa đi giống như bọt khí, trong chớp mắt ngập tràn cả căn phòng.

"Thuật phong tỏa? Ngươi... muốn làm gì? Cẩn thận ta đập nát đầu của ngươi!" Black Beard cố ý ngoác miệng, lộ ra hàm răng vàng, bộc lộ bộ mặt hung ác.

Niedern nhìn chằm chằm Black Beard, cứ nhìn, nhìn nữa, nhìn mãi.

Toàn thân Black Beard nổi da gà, cuối cùng quăng cái búa sắt đi, nói: "Ngươi nói đi, ta sẽ gắng hết sức đáp ứng ngươi, dù sao chúng ta cũng đã quen biết nhau bao nhiêu năm qua, ta đã quen bị ngươi lừa gạt rồi, lần này có khả năng rất nghiêm trọng, tính mười thùng."

"Năm thùng!" Niedern nói.

"Chín thùng!"

'Sáu thùng!"

"Đồng ý!" Black Beard cười vang vui vẻ, có thể khiến Niedern phải tăng nhiều rượu như vậy là chuyện hiếm thấy.

Vẻ mặt nghiêm túc của Niedern hơi hòa hoãn lại.

Black Beard cười hì hì nhìn bàn tay nhỏ bé mập mạp, nói: "Hiện giờ ngươi nợ ta hai trăm bảy mươi sáu thùng rượu rồi, bớt đi thùng của ngày hôm nay, là hai trăm bảy mươi lăm thùng."

Trên gương mặt của Niedern thể hiện vẻ chột dạ kỳ lạ, khẽ ho một tiếng, nói: "Ngươi biết cách làm người của ta rồi đấy, ta sẽ không hại ngươi, nhưng vì học trò của mình, ta chỉ có thể làm như vậy thôi!"

"Làm cái gì?" Black Beard vẫn cười vui vẻ.

"Xóa trí nhớ"

Black Beard dần dần há to miệng, sau đó lộ ra vẻ mặt hoảng

sợ, nhanh chóng chạy ra ngoài.

Một ngón tay phải của Niedern chỉ về hướng Black Beard, chiếc nhẫn thả ra một tia sáng màu đỏ thẫm, rơi xuống người của Black Beard.

Thuật định thân!

Rầm rầm...

Black Beard té ngã trên mặt đất, toàn thân mất đi sự khống chế, chỉ có trong mắt tỏa ra tia sáng kỳ lạ, tức giận, nghi ngờ, đau đớn, van nài, chửi rủa...

Niedern đọc hiểu được ánh mắt của người bạn cũ, khẽ mỉm cười, ngẫm nghĩ, tay phải tóm một cái, lấy từ trong không trung ra một cái bình thủy tinh trong suốt, bên trên bình thủy tinh đánh dấu tài liệu làm phép: bột lãng quên.

Một loại bột được trộn thành từ nhiều loại thảo dược ma pháp, dùng cho tẳng cường phép "Xóa trí nhớ.

Trong ánh mắt của Black Beard lại xảy ra sự thay đổi.

Niedern một lần nữa đọc hiểu được.

Đập nát đầu của ngươi!

Niedern lắc đầu, nói: "Bạn học cũ à, cần gì phải như vậy chứ? Dù sao ngươi cũng sẽ quên đi lần đau đớn này thôi. Suy cho cùng cái miệng rộng này của ngươi đã phá hỏng không ít chuyện, thường hay dẫn tới họa sát thân, bạn học cùng lớp của chúng ta năm đó không ít lần bị ngươi liên lụy. Đúng vậy, ngươi đoán không sai, mỗi lần đến lúc thế này ngươi đều sẽ hiểu rõ vì sao thỉnh thoảng ngươi sẽ tỉnh lại ở một khoảng thời gian kỳ lạ, vì sao ta lại nợ ngươi nhiều thùng rượu như vậy."

Ánh mắt của Black Beard một lần nữa lóe lên.

Tên xấu xal

Niedern bật cười, di chuyển pháp trượng, bắt đầu làm phép.

Thuật ngủ mê!

Black Beard gắng hết sức nhìn chằm chằm Niedern, gắng sức, gắng...

Ùm...

Black Beard dần ngủ mê man đi.

Niedern bất lực thở dài, trên thực tế hắn đã thi triển ba lần xóa trí nhớ đối với Black Beard, loại ma pháp này chung quy có di chứng rất nhỏ, không phải đến đường cùng thì cố gắng không dùng tới.

Nhưng lần này không thể không dùng tới, bởi vì tranh của Valhein quá kinh người, liên quan tới rất nhiều thứ quan trọng sau này, không thể để Black Beard tiết lộ ra ngoài được.

Chương 159: Hai trăm bảy mươi lắm thùng

Chương 159: Hai trăm bảy mươi lắm thùng

Hai trăm bảy mươi lăm thùng

Còn về việc người khác thi triển bao nhiêu lần xóa trí nhớ với Black Beard, Niedern cũng không thể biết được.

Niedern một lần nữa làm phép, nhưng vào thời khắc này, tốc độ làm phép của hắn vô cùng chậm, từng âm tiết của thần chú đều niệm vô cùng chính xác.

Nếu dùng xóa trí nhớ linh tinh sẽ biến đối phương trở thành kẻ ngốc.

Cho nên cùng một loại thuật xóa trí nhớ dùng lại một lần nữa, còn có giảm mức độ linh hoạt, hiệu quả sẽ xuất chúng hơn.

Một tia sáng màu xanh lá cây tỏa từ pháp trượng của Niedern ra, rơi xuống đỉnh đầu của Black Beard.

Tiếng xéo rất nhỏ qua đi, Niedern thu hồi lại pháp trượng.

"A...

Black Beard bỗng nhiên mở bừng hai mắt đỏ ngầu, hai tay ôm đầu, đau đớn lăn lộn trên mặt đất.

Giống như có hàng vạn đại quân đang chiến đấu kịch liệt trong đầu của hắn vậy.

"Haiz....

Niedern không ra tay, hiện giờ tất cả những ma pháp có tính chữa trị hay an ủi đều có thể ảnh hưởng đến việc xóa trí nhớ.

Black Beard giấy giụa tròn mười phút, miệng mới sùi bọt mép, trợn trắng mắt mà ngất đi.

"Đã nói thế giới này rất lạnh lùng, bảo ngươi quay trở về Thế Giới Ngầm dưỡng lão đi, nhưng ngươi vẫn không chịu nghe lời..."

Niedern nói dứt câu liền mở thùng rượu ra, đầu tiên là múc một ít hắt lên trên người hắn, sau đó dùng tay bóp mở miệng của hắn, vung pháp trượng lên, nước rượu chảy thành dòng, giống như một dòng nước tiểu chảy vào trong miệng của Black Beard.

Rõ ràng đã hôn mê, nhưng Black Beard vẫn chủ động nuốt vào bụng.

Vẻ mặt đau khổ biến thành vô cùng êm đềm, thậm chí còn có chút sung sướng.

Sau khi rót trọn nửa thùng rượu cho Black Beard rồi, Niedern mới dừng lại.

Niedern bất đắc dĩ liếc nhìn Niedern, pháp trượng dài hai thước nhẹ nhàng vỗ vào lòng bàn tay trái, pháp trượng tỏa sáng một cái, giải trừ thuật phong tỏa.

Niedern đẩy cửa ra.

Phát hiện Valhein đang quan sát các Người Lùn, liên đi qua đó, gọi Valhein cùng rời đi. "Sự việc đã bàn xong rồi?" Valhein hỏi.

"Hắn uống nhiều quá, ngày mai lại đến đi, tối nay ta đưa ngươi về nhà, cùng hàn huyên một chút, ra đến ngoài cửa rồi hãng mở lời." Niedern nói.

Valhein vô cùng nghi hoặc, nhưng biết hiện giờ còn chưa phải lúc tỏ vẻ thông minh, không nói bất cứ lời nào.

Rời khỏi xưởng Người Lùn, rời khỏi Học viện Plato, lại đi thêm hai con đường nữa, bên tai Valhein mới truyền tới giọng nói của Niedern.

"Không cần hoang mang, ta dùng ma lực truyền âm, đây là năng lực pháp sư Bạch Ngân mới có. Nếu như là chiến sĩ, phải tới Thánh Vực mới có thể làm được. Từ giờ trở đi, ngươi không cần nói gì cả, chỉ cần nghe ta nói thôi."

Valhein khẽ gật đầu.

"Ta biết ngươi có rất nhiều câu hỏi, nhưng kể từ ngày hôm nay trở đi, không được vẽ loại tranh vẽ kia nữa, đừng cho bất cứ kẻ nào nhìn thấy, bao gồm cả ta, bao gồm tất cả mọi người trong Học viện Plato, đến khi ngươi tấn thăng lên pháp sư Hoàng Kim mới được. Nguyên nhân cụ thể ngươi không cần hiểu đâu, chờ ngươi hiểu được rồi đương nhiên sẽ đánh giá được thôi.'

"Đương nhiên, ngươi có thể tiếp tục dùng phương thức bình thường để vẽ tranh, có thể thỉnh thoảng biểu hiện xuất sắc một chút trên nét vẽ, không được quá xuất sắc ở phương diện khác, nhất là không được vẽ ra cảm giác lập thể, đây là điều quan trọng nhất."

Trong lòng Valhein tái hiện bốn chữ, cảm giác lập thể?

"Còn về Black Beard, đã bị ta xóa trí nhớ, quên đi chuyện xảy ra ngày hôm nay, nhiều nhất chỉ là ta và ngươi đã tới đây, cùng hắn uống một bữa rượu. Ta cũng đã bỏ thêm chút ít nguyên liệu bên trong ma pháp, để ngày mai hắn sẽ sảng khoái đồng ý giúp ngươi chế tạo dụng cụ ăn. Đương nhiên, nếu như đã bồi thường rồi, thì tất cả do ngươi tự chịu trách nhiệm, dù sao ngươi huy chương Ma Nguyên của ngươi nhiều."

Valhein thâm than trong lòng, trên thực tế có thể trôi qua thêm một đến hai trăm năm, thậm chí mấy thập niên nữa, dụng cụ ăn kiểu mới sẽ có người sử dụng, hiện giờ có lẽ cũng đã có người sử dụng rồi, nhưng số lượng không nhiều, cũng không đến mức vi phạm quy tắc mà thôi.

Loại hàng này hoàn toàn phù hợp với nhu cầu và xu thế lịch sử của nhân loại, vĩnh viễn không có khả năng bồi thường tiền, nhiêu nhất là tốc độ truyền bá nhanh chậm mà thôi.

Niedern nói tiếp: "Cromwell tới cửa thăm hỏi, lại không nỡ động tới ngươi, nguyên nhân căn bản nhất chính là ngươi có giá trị. Ngươi có giá trị giúp hắn đột phá Truyền Kỳ. Cho tới nay, hắn hẳn sẽ còn nghĩ cách nhận ngươi vào cửa, để ngươi trở thành học trò của hắn."

"Một học trò ưu tú không chỉ có thể dẫn dắt hắn, không chỉ có thể khiến hắn được ký tên nhận được huy chương Ma Nguyên vượt mức, không chỉ có thể phát triển truyền thừa của hắn, còn có thể trở thành động lực phát triển của hắn. Ma pháp sư ưu tú chân chính có thể học được cách tiến bộ từ bất cứ ai, còn về cực ít phương pháp đối đãi với học trò, ta không tiện nhiều lời."

"Cho nên đừng nghĩ tới cách vẽ mới có thể đổi được huy chương Ma Nguyên, dù sao có nhiêu huy chương Ma Nguyên hơn nữa cũng so ra không bằng mạng của ngươi. Hội Nghị Ma Pháp chính là một căn phòng rách lọt gió, cho dù ngươi dùng danh nghĩ của người khác thậm chí giấu tên tuyên bố ra lý luận mới, cũng có thể sẽ bị bại lộ, nhưng chờ ngươi tấn thăng lên pháp sư Hoàng Kim, dù có bại lộ thì cũng có một số năng lực tự bảo vệ lấy mình."

Chương 160: Vua vị diện

Chương 160: Vua vị diện

Vua vị diện

"Cromwell là pháp sư phái quý tộc, là đối thủ, nhưng không phải kẻ địch, cho nên ta tin tưởng mặc dù hắn muốn dùng thủ đoạn cực đoan, nhưng chung quy sẽ không thật sự dùng tới. Ma pháp sư bên ngoài Athens thì không như vậy, ma pháp sư bên ngoài Hy Lạp càng không có bất cứ kiêng dè gì với ngươi, nếu ngươi chỉ là sáng tạo ra một số phương pháp học tập mà mọi người có thể sử dụng, mặc dù bọn họ có ham muốn với ngươi, nhưng cũng sẽ không đến mức mạo hiểm phong hiểm phải đắc tội với cả Athens."

"Nhưng phương pháp ngươi vẽ kia, loại kỹ xảo kỳ lạ kia, còn có kỹ xảo ma pháp có khả năng khác sẽ khiến cho bọn họ thèm thuồng, e rằng sẽ không tiếc bất cứ giá nào bắt ngươi đi, ép ngươi trở thành học trò của bọn họ, cung cấp thành quả nghiên cứu của ngươi cho bọn họ, thậm chí... sẽ trực tiếp sử dụng ma pháp khống chế ngươi, tình huống cực đoan nhất là trực tiếp lấy ký ức của ngươi, sau đó giết ngươi."

Valhein khẽ than, các thây quả nhiên đều giống như nhau, cách thức đe dọa luôn luôn cao minh như vậy. Chỉ là, như vậy cũng đã nói rõ, thế giới này còn điên cuồng hơn rất nhiều so với những gì hắn tưởng tượng.

Các ma pháp sư đều là những tên điên.

"Cho nên từ nay về sau những lý luận mới mà ngươi công bố ra phải gắng hết sức không được trực tiếp liên quan đến ma pháp,

giống như bây giờ, những kỹ xảo nhỏ đều là học tập được, ghi nhớ được, các loại có thể quan sát được, nếu có một số phương pháp hoặc lý luận ngươi không quá chắc chắn, có thể nói đại khái cho ta nghe, để ta phán đoán, nếu ta không đoán ra được sẽ mời thây phán đoán."

Valhein một lân nữa gật đầu, trong lòng thầm cảm ơn Niedern.

"Mặt khác, tương lai Athens sẽ có một số xao động, ngươi không cân phải tham gia. Mục tiêu chủ yếu hiện giờ của ngươi chính là chuẩn bị cho thí luyện Hắc Thiết. Ta... thôi, nói trước cho ngươi biết đi, lần thí luyện Hắc Thiế này có tám phần khả năng sẽ mở ra vị diện thần lực. Chỗ tốt là các ngươi có thể nhận được kinh nghiệm tốt hơn, có thể nhận được mỹ vật phong phú hơn. Chỗ xấu là... rất nguy hiểm, không chỉ nguy hiểm nội bộ đâu."

"Nếu như chỉ là thí luyện Hắc Thiết bình thường, bình thường chỉ là bắt một số ma thú, diệt trừ một số tên xấu xa hại người, nguy hiểm nhất cũng chỉ là tham gia chiến đấu cường độ thấp. Vị diện thần lực sẽ tu hút rất nhiều học viện của Hy Lạp tham gia, thậm chí sẽ lẫn người của nước khác, nhưng chính tình cảnh nguy hiểm như vậy mới là tình cảnh rèn luyện tốt nhất. Trong lịch sử từng có một người đi từ vị diện thân lực ra, thành tựu đều cao hơn người cùng thế hệ."

"Đáng tiếc, vận may của ta không tốt, chỉ khi ở cấp bậc Bạch Ngân tham ngộ qua một lần 'Kình Quốc, nếu như có thể được bước vào mấy cái vị diện thần lực, thành tựu hiện tại sẽ rất cao. Ngươi xem như Aristotle, trước khi thăng cấp lên Thánh Vực đã ít nhất đi ba lần vị diện thần lực rồi."

"Ừ, chuyện liên quan đến vị diện thần lực, có thể mở miệng nói rồi."

Valhein gật đầu, nhưng theo bản năng nhìn cảnh vật xung quanh.

Nơi này ngoại trừ đặc biệt ra, thành Athens ban đêm cũng không có nhiều người.

Đây là khu vực bình dân, người phần lớn ra ngoài đều mò mẫm gấp rút lên đường, đoạn đường trắc trở.

Rất ít người giơ cây đuốc lên, ngọn lửa hừng hực cùng với âm thanh lèo xèo bùng cháy chung quy có thể trở thành mục tiêu thèm muốn của mọi người, thậm chí còn thu hút một số kẻ tiến lên phía trước.

Những kẻ giàu có kia cơ bản đều ngồi xe ngựa, đầu xe hoặc là có cây đuốc, hoặc là có đèn ma pháp đắt đỏ.

Như Valhein và Niedern đều là pháp sự, thị lực luôn vượt xa người thường, không khác gì đi đường lúc ban ngày.

Valhein nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng xuất hiện một cơ hội kinh doanh, có thể biến bấc đèn dâu gốm rất thông dụng ở Athens thành đèn bão, sử dụng ở bên ngoài, nhưng ngẫm nghĩ lại, mức độ khó khăn và thành phẩm đều khá cao, không bằng đèn ma pháp vẫn tốt hơn, đợi đến khi có thể hạ thấp chi phí rồi bàn tiếp.

Valhein nhìn thấy không có ai chú ý đến mình, nói: "Thầy ơi, cụ thể khi nào vị diện thần lực bắt đầu, ta còn dễ chuẩn bị."

Niedern lắc đầu, nói: "Vị diện thần lực không thể điều khiển, không giống vị diện ma pháp của pháp sư Truyền Kỳ có khả năng khống chế rất mạnh. Tóm lại, các loại nhân tố gây ra dù là ai cũng không có cách nào phán đoán rõ được thời gian mở ra, chỉ có thể tìm kiếm khoảng thời gian đại khái. Hơn nữa, vị diện thần lực có không ít, nhưng không phải nơi nào cũng thích hợp để cho nhóm học sinh các ngươi bước vào. Cuối cùng, thậm chí có thể không cách nào bước vào bên trong vị diện thần lực, đổi thành thí luyện bình thường."

"Vậy thây phổ biến cho ta một số tri thức về vị diện thân lực đi, có lẽ trên sách thời kỳ này không có đâu.'

Niedern nói: "Được. Vị diện là một cách gọi mơ hồ, ngươi hoàn toàn có thể hiểu vị diện là thế giới khác, bao gồm thế giới loài người và Thần giới, nơi có không gian độc lập có thể gọi là vị diện. Có vị diện vô cùng nhỏ, có thể chỉ có đường kính mấy trăm mét, có vị diện thậm chí còn lớn hơn so với thế giới loài người, vô biên vô hạn."

Chương 161: Vua vị diện (2)

Chương 161: Vua vị diện (2)

Vua vị diện (2)

"Vị diện thần lực là một loại khá kỳ lạ, liên quan đến sức mạnh thần linh, cụ thể hình thành như thế nào không biết rõ được. Nhưng mỗi một vị diện thần lực đều ẩn chứa nguồn sức mạnh cường đại, loại lực lượng này bồi dưỡng cho vị diện này, từ đó hình thành nên đủ loại mỹ vật. Tổng kết là vị diện thần lực có thể sinh ra tất cả mọi thứ. Đương nhiên cũng có nguy hiểm tương ứng."

"Nhưng ngươi nhất định phải chú ý, trước khi thăng cấp lên Truyền Kỳ, chỉ bước vào vị diện thần lực đã xác minh, vĩnh viễn không nên đi tới vị diện thần lực chưa được biết tới, bởi vì nơi mà ngươi cho rằng là vị diện thần lực có thể là cung điện của ác quỷ, hoặc là lãnh địa của ác ma, thậm chí còn là bẫy của pháp sư Truyền Kỳ, nếu như vị diện kia đã có chủ nhân, vậy thì chúc mừng ngươi, ngươi sẽ bị vua vị diện chơi đến mức xoay vòng, cho dù thực lực của ngươi mạnh hơn đối phương."

"Ta không muốn dụ dỗ ngươi, nhưng mỗi một ma pháp sư cũng có ước mơ như vậy, gặp được vị diện thần lực vô chủ, sau đó trở thành vua vị diện, từ đó đạt được mỹ vật và sức mạnh liên miên. Ngươi cũng có thể nghĩ tới, nhưng ta hi vọng ngươi có thể khách quan hơn một chút. Mạnh như bậc thầy Plato ngoại trừ vị diện ma pháp tự tạo dựng ra, chẳng qua cũng chỉ là chủ nhân của một vị diện, đương nhiên những bậc thầy Truyền Kỳ kia ai ai cũng âm... túc trí đa mưu, có thể sẽ che dấu sức mạnh của mình."

"Ví dụ như thây Thucydides, vẫn luôn nói bản thân không phải vua vị diện, nhưng mỗi chữ của hắn ta đều không tin. Ừ, không được nói lời này với hắn đâu đấy..."

Hai người vừa đi vừa trò chuyện, Niedern dạy tri thức có liên quan đến vị diện thần lực cho Valhein biết, cũng giới thiệu cho hắn mấy cuốn sách, có những cuốn có thể xem trực tiếp trong sách ma pháp, có những cuốn cần phải tới thư viện học viện mới có thể xem được.

Trên đường thỉnh thoảng có người đến gân, nghe thấy nội dung hai người nói chuyện, lập tức sợ hãi tới mức tránh xa ra.

Đưa Valhein đến nhà rồi, Niedern nhìn cửa chính của nhà Valhein, nói: "Ngày mai tới xưởng Người Lùn trao đổi, sau đó nhớ rõ tìm Black Beard làm một tấm biển bằng Thanh Đồng của thương hội Plato treo trước cửa."

"Tấm biển bằng Thanh Đồng kia hình như thể hiện cho sự che chở của Học viện Plato, không thể dùng linh tinh."

"Không sao, ngươi dùng rồi người khác cũng không thể làm gì ngươi, mọi người sẽ mắt nhắm mắt mở, cho người có người tố cáo, ngươi nhượng lại là được, qua mấy ngày lại làm thêm một tấm." Niedern nói. Valhein nhìn gương mặt nghiêm túc trang nghiêm vạn năm không đổi này của Niedern, hoàn toàn không tưởng tượng được người này mặt ngoài và nội tâm có sự khác biệt lớn đến như vậy.

Chiếm tiện nghi của học viện đến mức có lý chẳng sợ như vậy, sau này còn dạy dỗ học sinh thế nào được đây!

"Được ạ, cảm ơn thầy, ngày mai ta liền đi lấy một cái." Valhein vui sướng tiếp nhận.

Dõi mắt nhìn theo Niedern rời đi, Valhein về nhà tiếp tục học.

Buổi tự học buổi tối ngày hôm sau kết thúc, Valhein và Niedern một lần nữa đi tới xưởng Người Lùn, có thể vì rượu ngon ngày hôm qua, Black Beard đặc biệt nhiệt tình với Valhein, mà Valhein cũng khéo léo tránh được cái "ôm vai" của Black Beard.

Lần này, Valhein lấy bức vẽ dụng cụ ăn đã vẽ sẵn, Black Beard để ma pháp sư Người Lùn dùng thuật nặn hình chế tạo khuôn đúc ngay tại chỗ, sau đó chế tạo ra dao ăn, nĩa và thìa bằng bạc.

-Không phải nội dung chính-

Văn phòng học vụ Học viện Plato gửi cho mỗi một học sinh một bức thư pháp thuật khẩn cấp:

Thành Athens có dấu hiệu ôn dịch, triệu chứng thuộc cấp B, nhưng muốn tiến hành cấp A thì cần phương thức phòng hộ cấp cao nhất.

Trịnh trọng nhắc nhở tất cả các học sinh ra ngoài nhất định phải đeo mặt nạ phòng độc, gắng hết sức ít ra ngoài và tiếp xúc với người khác, cho dù lễ mừng nữ thần Taro trọng thể cũng có thể chỉ ở nhà mừng.

Trưởng phòng giáo vụ Lawrence đại diện toàn thể công nhân viên chức Học viện Plato kính chúc các bạn học sinh trải qua lễ mừng nữ thần Taro bình an, tốt lành.

Trưởng phòng giáo vụ Lawrence đại diện toàn thể giáo viên học sinh Học viện Plato cảm tạ mỗi một người cứu hộ đã cố gắng trong công tác chống đại dịch trong thời gian lễ mừng nữ thần Taro.

Nhìn thấy dụng cụ ăn tinh xảo, Valhein khẽ thở phào, trình độ của Người Lùn quả nhiên lợi hại, hoàn toàn giống như trong tưởng tượng của hắn.

Nhưng các Người Lùn lại dùng những từ ngữ mang tính vĩ mô

miêu tả những món đồ này, cảm thấy rất đẹp, nhưng chỉ hào nhoáng ở bên ngoài, còn không bằng dùng tay cầm.

Niedern thì vô cùng thích thú, rất tán thành phát minh của Valhein, cho rằng loại dụng cụ ăn này chắc chắn sẽ thay đổi cả thế giới.

Các Người Lùn không ít người trào phúng Niedern.

Nhưng dụng cụ ăn thuần bạc quá mềm, vì vậy, Valhein, Niedern và các Người Lùn cải tiến suốt đêm, đến rạng sáng mới quyết định phương án cơ bản.

Dụng cụ ăn mới chia làm bốn cấp.

Dụng cụ ma pháp Hoàng Kim cấp phẩm xa xỉ, chủ yếu dùng Hoàng Kim chế tạo thành, còn trộn lẫn với ma pháp kim loại cấp thấp nhất, khiến dụng cụ ăn vững chắc cứng cáp hơn, còn điêu khắc thêm hoa văn ma pháp, làm phụ ma đơn giản.

Chương 162: Vẻ đẹp của con rông khổng lồ

Chương 162: Vẻ đẹp của con rông khổng lồ

Vẻ đẹp của con rồng khổng lồ

Một bộ thành phẩm dao ăn, nĩa, thìa, na đồ ngọt và thìa đồ ngọt một trăm năm mươi tiền vàng đại bàng, giá bán một nghìn chín trăm chín mươi chín đồng, số lượng có hạn còn có số hiệu, cũng kèm theo giấy chứng nhận sưu tâm.

Sau khi Valhein nói ra phương pháp của bản thân, các Người Lùn thật thà phúc hậu nhất trí nhận định Valhein có huyết thống ác quỷ.

Dụng cụ ăn ma pháp bằng bạc cấp cao, trộn lẫn chút ít kim loại khiến dụng cụ ăn biến thành cứng, đồng thời tiến hành xử lý ma pháp đơn giản, đảm bảo dụng cụ ăn dùng bên hơn.

Một bộ thành phẩm mười tiên vàng đại bàng, giá bán hai mươi chín đồng.

Loại chất lượng kém chính là dụng cụ ăn Thanh Đồng, chỉ có ba món một bộ, chủ yếu cung cấp đại trà.

Một bộ thành phẩm chín mươi tiên đồng cú mèo, giá bán hai tiền bạc chim công.

Ngoài ra, còn có thể chế tạo thìa gỗ, nĩa gỗ... có giá trị sản phẩm thấp hơn rất nhiều, nhưng sẽ xếp trong kế hoạch về sau này.

Valhein vì để làm tăng mạnh sự hiểu biết thương hiệu, điêu

khắc đơn giản hình ảnh đại diện của Plato trên bền mặt dụng cụ ăn, nhưng sau khi người thương hội hỏi đã bị bản thân Plato bác bỏ.

Vì vậy, Valhein một lần nữa thiết kế nhãn hiệu, đổi thành một đầu rồng đơn giản, nhận được sự đồng ý nhất trí của mọi người.

Valhein vẫn chưa quyết định được tên của thương hội, nhưng hệ thống nhãn hiệu của dụng cụ ăn đã được xác định, mệnh danh là "Vẻ đẹp của con rồng khổng lồ".

Trời tờ mờ sáng, quá trình chế tạo liên quan đến dụng cụ ăn cơ bản đã quyết định xong, sắp tới sẽ sản xuất ra một đợt, chờ sau khi nhà hàng của khu quý tộc được khai trương rồi, sẽ dựa theo nhu cầu thị trường gia tăng sản xuất.

Valhein và Niedern rời khỏi xưởng, nắng sớm chiếu lên gương mặt của hai người.

"Từ nay về sau ngươi là đại phú ông rồi!" Niedern cảm khái nói.

Hắn tính toán đại khái lượng nhu cầu của Athens một cái, lợi nhuận ròng năm đầu tiên sẽ không thấp hơn năm vạn tiền vàng đại bàng, sau này có thể sẽ giảm bớt theo từng năm, nhưng lợi nhuận ròng hàng năm dù có ít hơn cũng sẽ hơn vạn tiên vàng đại bàng. Nếu như thêm các vương quốc khác, thậm chí các quốc gia khác, nghĩ tới cũng không dám nghĩ.

Khó trách Valhein kiên quyết tìm sự che chở của đại quý tộc, vụ kinh doanh kiếm tiền như vậy đủ để khiến gia tộc anh hùng mê tít mắt.

"Ánh mắt của thầy thật tốt, tốt hơn nhiều so với đám Người Lùn ếch ngồi đáy giếng kia." Valhein nói.

“Tặng ta một bộ dụng cụ ăn Hoàng Kim đi."

Miệng của Valhein lệch một cái, nói: "Không tặng nổi! Nhưng có thể tặng thầy một bộ dụng cụ ăn bằng bạc."

Gom toàn bộ tiên vàng đại bàng thêm ma pháp khí toàn thân Valhein lại cũng chưa tới một nghìn chín trăm chín mươi chín đồng đâu.

"Mười bộ!" Niedern nói.

"Ba bộ đi.' Valhein nói.

"Ba bộ thì ba bộ, keo kiệt!"

Nhìn theo bóng lưng của Black Beard, Valhein ngổn ngang trong gió.

Những ngày tiếp theo, lại quay trở lại những ngày tháng học tập mà Valhein thích nhất.

Bình thường đại đa số người sẽ dùng để học tập, không ngừng bù đắp lại chương trình học của học kỳ trước.

Chương trình học loại ma pháp là quan trọng nhất, Valhein toàn lực hiểu triệt để, thấu đáo.

Chương trình học quan trọng cỡ bình thường thì đảm bảo đạt tiêu chuẩn là được.

Chương trình học không quan trọng, Valhein dự định chỉ tiến hành chuẩn bị bài, nghe giảng bài, học tập và làm bài tập đơn thuần, điểm số cụ thể mặc cho số phận thôi.

Học càng nhiều, Valhein càng cảm thấy học viện không phải nơi bồi dưỡng toàn tài năng, mà là để học sinh tự đưa ra lựa chọn của bản thân.

Ngoại trừ việc đi học ra, thỉnh thoảng Valhein cũng tới xưởng của Người Lùn dạo vài vòng, hiểu rõ được năng lực và kỹ thuật

của Người Lùn, để chuẩn bị cho sau này, đồng thời không ngừng sửa đổi dụng cụ ăn.

Trong khoảng thời gian đó có gặp Kelton mấy lần, hắn cũng đang bận rộn cho thuê lại một cái quặng bạc từ trong tay người khác, vì mỏ bạc Athens đều thuộc vê vương quốc, chỉ có thể cho thuê không thể giữ, gia tộc Bán Thần là ngoại lệ, hơn nữa từ sau khi đạt thành hiệp nghị riêng cung cấp hàng cho xưởng Người Lùn, chỉ cần là thương hội mới cần có mỏ bạc đều sẽ được ưu tiên thu mua từ mỏ quặng của Kelton.

Nhưng quý tộc đứng thứ hai vẫn luôn rất khó tìm, hơn nữa nhà hàng của khu quý tộc tuyên chỉ cũng là một vấn đề khó khăn không nhỏ.

Khu quý tộc là khu vực tấc đất tấc vàng chân chính, nhà hàng giống như Dolphin River, ở khu quý tộc ít nhất cần một vạn tiền vàng đại bàng mới có thể lấy được, vả lại còn rất khó mua được.

Trong khoảng thời gian đợi Kelton, Valhein ngoại trừ việc học tập và luyện tập ma pháp ra, cũng chưa từng quên việc khai phá vị diện phế tích.

Trên thực tế, từ khi khai giảng chưa qua được mất ngày đã bắt đầu nghiên cứu rồi.

Kết quả khiến Valhein khó có thể tin được.

Vị diện phế tích cho dù không tính là tế đàn, thì cũng có thể nói là thần khí.

Vị diện phế tích không thể thu nhận vật còn sống, ý là vị diện phế tích có tác dụng diệt trùng.

Thứ như thịt hay món ăn tươi mới đặt vào bên trong, trôi qua thời gian rất lâu cũng không có bất kỳ biến hóa nào, thậm chí đến bụi trên bề mặt cũng sẽ biến mất một cách khó hiểu.

Ý chính là vị diện phế tích còn có tác dụng thần kỳ diệt trùng, hút bụi, tự động rửa sạch.

Chương 163: Vẻ đẹp của con rồng khổng lồ (2)

Chương 163: Vẻ đẹp của con rồng khổng lồ (2)

Vẻ đẹp của con rồng khổng lồ (2)

Không chỉ giữ cho tươi nguyên, hơn nữa còn giữ ấm!

Đặt đồ vật gì vào bên trong lâu ngày, nhiệt độ vẫn không hề thay đổi, đồ ăn đến bỏng cả miệng lấy ra vẫn bị bỏng miệng, buốt lạnh thì lấy ra vẫn lạnh buốt như vậy.

Valhein có thể đặt đồng hồ báo thức vào bên trong, kết quả phát hiện không đổ chuông, ý chính là thời gian đứng yên.

Nhưng thời gian đứng yên ở bên trong, thời gian ở bên ngoài vẫn trôi qua như bình thường.

Valhein xác định công năng chủ yếu của không gian phế tích là tủ lạnh lớn vạn năng.

Kết quả là Valhein dùng tiên mời thợ thủ công làm ra rất nhiều giá gỗ, đặt ở bên trong phế tích chiếm một nửa không gian.

Sau đó, Valhein bắt đầu thường xuyên mua một số nhu yếu phẩm trong cuộc sống đưa vào bên trong, hoàn toàn trở thành gian dự trữ ngày tận thế, cảm giác nguy hiểm vô cùng dày.

Valhein còn thỉnh thoảng hố Kelton một trận, lấy cái cớ mở tiệc chiêu đãi bạn học, khiến Kelton phải phái xe ngựa chở tới rượu và thức ăn ngon.

Vì hai nhà cách nhau không xa, khi đồ ăn tới còn nóng, đến cả rượu và thức ăn Valhein cũng mang đặt vào bên trong không gian phế tích, bày biện ngăn nắp, chờ sau này khi ra ngoài sẽ hưởng dụng.

Thậm chí đến cả những món ăn cứng thực sự như heo sữa quay, cả con dê nướng.

May mắn chính là không gian phế tích có công năng tách biệt mùi, nếu không nơi này về sau sẽ không có cách nào vào được.

Valhein còn chuẩn bị tìm thời gian buôn lậu ít gì đó, nhưng phát hiện quá nguy hiểm, thời gian tiêu hao quá dài, liền tạm thời bỏ qua.

Thời gian còn chưa tới hai tháng, một nửa không gian phế tích đã bị nhồi nhét đầy vật phẩm, khiến trong lòng Valhein ngập tràn cảm giác an toàn.

Đồ ăn là nhiều nhất, đồ mặc đủ bốn mùa, nam nữ đều có, đồ dùng hàng ngày cần gì có đó, thậm chí còn mua một số vật phẩm quân dụng vi phạm lệnh cấm, ví dụ như cung tên, nỏ quân dụng, vũ khí sắt hiếm, tấm khiên...

Ngoại trừ cảm giác an toàn và phòng ngừa chu đáo ra, động lực lớn nhất của Valhein chính là tất cả vị diện thần lực cũng không thể sử dụng tới ma pháp khí lưu trữ, thậm chí đến mức như khí cụ Bán Thần cũng không sử dụng được. Valhein chuẩn bị đánh cuộc một lần, tin tưởng không gian phế tích của mình có thể sử dụng ở bên trong vị diện thần lực.

Trọn vẹn hai tháng trôi qua, Kelton mới tìm được Valhein, nói với hắn rằng vị chiến sĩ Thánh Vực sau lưng hắn kia đã tìm được một vị gia tộc anh hùng tốt bụng đáng tin, có lịch sử lâu đời.

Tộc trưởng đời trước của gia tộc Agala vì trùng kích Truyền Kỳ

mà đã tiêu hao một lượng lớn tài nguyên của gia tộc, cuối cùng thất bại bỏ mạng, nguyên khí của gia tộc bị tổn hại nặng, đến nay vẫn chưa khôi phục lại được.

Nhưng huyết mạch liên hệ gia tộc này rất sâu, tiếng lành đồn xa, hơn nữa ra mặt hợp tác là đứa con trai thứ của gia chủ đời này của gia tộc, một chiến sĩ Hắc Thiết, danh tiếng cũng không tồi.

Quan trọng nhất chính là gia tộc anh hùng này tin tưởng thực lực của xưởng Plato, cũng không lấy cổ phần không công, nguyện ý nhập cổ phần của nhà hàng khu quý tộc nhà mình vào.

Mọi điều kiện đã gom đủ, tất cả đều vui vẻ.

Valhein quyết định buổi tối ngày hôm sau gặp nhau ở Dolphin River, kết quả Kelton nói đối phương là quý tộc, không thể tới nơi như Dolphin River, cuối cùng quyết định tới nhà hàng khu quý tộc kia để ký hợp đồng.

Tiên Kelton đi, Valhein gửi thư cho Niedern, hi vọng ngày mai có thể tới gặp người của nhà quý tộc mà hắn biết kia.

Qua một lúc lâu sau, Niedern mới trả lời lại.

"Đối phương không cho người, nhưng đã gửi tín vật, ngày mai ngươi tới tìm ta lấy tín vật, thuận tiện tới lấy huy chương Ma Nguyên đầu tiên và Fire Goblin Remains."

"Đồ đã tới rồi? Thật tốt quá, cảm ơn thầy!"

"Ngày mai ta sẽ dạy ngươi cách sử dụng thân phận 'Nghị viên vinh dự' thế nào."

"Rạng sáng ngày mai ta sẽ đi, thây đừng dậy trễ đấy!"

"Được, sáng mai gặp ở phòng làm việc."

Valhein vô cùng hào hứng, hoàn thành việc học với hiệu suất

cao, mười giờ rưỡi đêm đúng lúc tới giờ ngủ, đồng thời đặt báo thức năm giờ sáng sớm.

Đồng hồ báo thức vừa vang lên, Valhein đã nhanh chóng rửa mặt, đi thẳng tới trường học.

Còn về việc trong nhà, Valhein đã tìm chú hàng xóm Figo tới giúp, mỗi tháng cho hắn hai tiền bạc chim công, để cho nô lệ nhà hắn tới giúp phụ trách sắp xếp việc trong nhà, dù sao một mình sống tất cả cũng giản lược hơn. Đến trường học, Valhein không tới phòng làm việc của Niedern trước, mà là tới lớp của mình trước, xem xem bên trong có bóng người nào hay không, xác nhận bản thân ngày hôm nay là người tới trường học trước, cảm thấy mỹ mãn mà rời đi.

"Chào thây!"

Valhein gõ cửa bước vào, nghiêm túc chào hỏi, hai mắt sáng long lanh nhìn chằm chằm Niedern.

Nắm sớm còn lờ mờ, mái tóc đỏ của Niedern giống như than củi sắp tắt, không đỏ lên được.

Hắn gật đầu, nói: "Ngồi đi!"

Valhein lập tức ngồi lên chiếc ghế bên cạnh, ánh mắt nhìn tới cái thùng gỗ cao hơn nửa thước bên chân Niedern.

Niedern nói: "Cái thùng gỗ này chính là Fire Goblin Remains, tối nay ngươi mang về nhà đi. À, đúng rồi, ngươi cần ký tên lên khế ước thương hội, ngày mai có thể tới lấy rồi."

"Không, ta mang Fire Goblin Remains về nhà trước rồi ký tên lên khế ước." Valhein nói.

“Tùy ngươi! Đây là huy chương Ma Nguyên!

Chương 164: Cái đầu tiên

Chương 164: Cái đầu tiên

Cái đầu tiên

Tay phải của Niedern lật một cái, đưa một chiếc huy chương hình sao mười hai góc cho Valhein.

Valhein nhận lấy huy chương.

Cảm xúc hơi lạnh, có chút cảm xúc khuynh hướng bóng loáng.

Đáy huy chương Ma Nguyên là màu đen thuần, trong vòng tròn ở chính giữa là một biển màu xanh dương, Valhein vừa nhìn thấy đã biết tượng trưng cho ma lực.

Khi huy dương di chuyển, chất lỏng màu xanh ở bên trong sẽ không ngừng di chuyển, vô cùng giống nguồn suối Ma Lực chân chính.

Niedern nói: 'Chớ nên coi thường cái huy chương này, cái huy chương này đại diện cho thành tựu cao nhất của lĩnh vực ma pháp trùng điệp' ở Hội Nghị Ma Pháp, bên trong huy chương Ma Nguyên này cố định hóa một ma pháp, chính là áo chùng ma pháp vô hình."

Valhein sửng sốt, nói: "Đây không phải thứ vô dụng nhất trong truyền thuyết của pháp thuật Truyền Kỳ sao?"

"Đúng, ma pháp này rất nổi danh, bởi vì rõ ràng là pháp thuật Truyền Kỳ, lại chỉ có bậc thây Truyền Kỳ mới có thể tạo dựng nên ma pháp trận đồ, nhưng uy lực nhỏ đến mức đáng thương, đáng thương đến mức năng lực phòng hộ chỉ tương đương với pháp thuật cấp Hắc Thiết, hơn nữa còn là loại suy yếu, không phải loại

bảo vệ. Thứ ma pháp này đến cả mũi tên lửa yếu nhất cũng không thể hoàn toàn ngăn chặn được, chỉ có thể suy yếu đi không đủ một phần trăm, nhưng có rất ít người biết được, loại ma pháp này trên lý thuyết là một trong những ma pháp mạnh nhất."

"Sao nói như vậy?" Valhein hỏi.

"Bởi vì ma pháp này có thể xếp chồng vô hạn, xếp chồng tới mức độ nhất định vẫn không cách nào ngăn cản mũi tên lửa yếu nhất, vẫn chỉ có thể làm suy yếu một phần uy lực của mũi tên lửa, nhưng loại suy yếu này là suy yếu toàn giới." Niedern nói.

"Suy yếu toàn giới? Thật hay giả vậy?"

Valhein khó có thể tin được, bởi vì ý nghĩa của việc suy yếu toàn giới chính là có thể làm suy yếu tất cả loại sức mạnh, bất kể là ma pháp hay thần lực, thậm chí là thần lực thật sự.

Cho đến nay, thứ lực lượng duy nhất có thể suy yếu toàn giới chính là lực lượng thần linh.

Chỉ có thần linh mới có thể đối đầu với thần linh.

Niedern nói: "Mỗi một chiếc huy chương Ma Nguyên mà ngươi có được sẽ có thể tách ma pháp trận đồ trong đó ra, dung nhập vào bên trong huy chương Ma Nguyên chính của ngươi, sau khi vượt qua một trăm cái rồi, uy lực sẽ dần dần hiện ra. Trong truyền thuyết, nếu như gom đủ một vạn chiếc huy chương Ma Nguyên, uy lực sẽ lớn đến mức kinh người."

"Ta hiểu rồi... chúng ta nói chuyện chính trước đi! Không đúng, ma pháp trận đồ không phải sau khi tách ra phải điêu khắc lại lần nữa sao? Pháp sư Truyền Kỳ làm gì có nhiều thời gian như vậy!" Valhein nói.

"Áo chùng ma pháp vô hình trên huy chương Ma Nguyên không có uy lực như áo chùng ma pháp vô hình thực sự, bởi vì đều là

thác ấn pháp thuật. Ngươi hoàn toàn không biết gì vê ma pháp cải" Niedern nói.

Valhein không phản bác lại, bản thân thật sự không hiểu vê ma pháp, nói: "Thầy nói rất đúng. Lake trở thành ma pháp sư Tập Sự ba tháng, đã mọc ra mười lăm chiếc lá cây ma lực, ta ba tháng mới mọc ra mười hai chiếc lá, trình độ ma pháp của ta quả thật không được."

Khóe môi của Niedern hơi giật, hồi tưởng lại chính bản thân mình năm đó hình như mất một năm mới mọc ra đủ mười cái lá cây, khẽ hừ một tiếng, nói: "Vậy ngươi điêu khắc được bao nhiêu ma pháp trận đồ rồi?"

Valhein đếm trên đầu ngón tay, nói: "Bảy! Theo thứ tự là nguyên tố điều tra, điều tra độc tính, vầng sáng trên không, thuật đao gió, thuật tạo nước, mũi tên lửa và dây ma pháp."

"Tại sao không học hết mười ma pháp Tập Sự đi?" Niedern hỏi.

"Ta sắp tấn thăng lên Hắc Thiết, ngộ nhỡ đến lúc đó lá cây ma lực không đủ khắc ra ma pháp trận đồ Hắc Thiết thì phải làm sao? Mấy cái pháp thuật Tập Sự không quan trọng thì trước hết cứ chờ đã, chờ sau này lá cây ma lực của ta nhiều đến mức dùng không hết rồi làm.” Valhein nói.

"Ừ, không sai, cái này gọi là... trước kia ngươi khen bản thân thế nào ấy nhỉ?"

"Lùi lại để thỏa mãn. Người biết cách lùi lại để thỏa mãn mới có thể không bị mê hoặc bởi lợi ích và sai lâm trước mắt, mới có được thành tựu lớn hơn." Valhein nghiêm túc thành thật nói.

"Tốt, thời gian khoe khoang kết thúc, tiến vào khoảng thời gian học tập thôi. Bây giờ, ta sẽ dạy cho ngươi cách sử dụng huy chương Ma Nguyên..."

Sau đó, Niedern biểu diễn làm thế nào lợi dụng ma lực kết nối huy chương Ma Nguyên và ma pháp sư.

Valhein chiếu theo đó mà làm theo, rất nhanh đã kết nối thành công, đồng thời phát hiện trong sách ma pháp lại có thêm một bức ma pháp địa đồ.

Ma pháp địa đồ này chi tiết hơn hàng chục lần trên trăm lần so với bản đồ trong môn địa lý.

Valhein mở sách ma pháp ra, nhìn thấy từng đường sáng trắng đang bắn thẳng lên không trung, đan xen thành một hình ảnh quả cầu ma pháp lập thể, đường kính hơn một thước.

Valhein hơi sửng sốt một chút, tinh cầu này không giống với Ngôi Sao Xanh trong ấn tượng của hắn, cảm giác còn to hơn so với Ngôi Sao Xanh.

Tinh cầu chủ yếu tạo thành từ bốn mảnh đại lục, theo thứ tự là Bắc Âu, Hy Lạp, La Mã, Lưỡng Hà và Ai Cập, đồng thời cùng phân bổ ở rất nhiều lục địa nhỏ khác và đảo nhỏ.

Chương 165: Đặc quyền của quý tộc

Chương 165: Đặc quyền của quý tộc

Đặc quyền của quý tộc

Ngoài ra, một nửa tinh cầu đều là biển, phần lớn biển đều bị sương mù bao phủ, chưa được thăm dò.

Valhein tò mò vươn tay điểm tới hướng bán đảo Hy Lạp, tinh cầu ma pháp nhanh chóng phóng gần hơn.

Từng ngọn núi cao thấp nhấp nhô, từng cánh đồng ruộng, rừng cây, từng thành phố cao lớn chót vót, tất cả giống như thật sự xuất hiện ngay trước mắt vậy.

Valhein điểm lên thành Athens một cái.

Tầm nhìn của tinh câu ma pháp một lần nữa được phóng to.

Một tòa thành cỡ nhỏ giống thành Athens như đúc xuất hiện trước mặt, rõ ràng, lập thể.

Trung tâm thành phố Athens vô cùng bắt mắt, tượng thần Athena và Zeus giống như ở ngay trước mắt, tất cả những tòa kiến trúc to lớn hoàn toàn hiện ra từng chút một.

Ngón tay của Valhein đặt ở bên trên, bắt đầu kéo mở tinh cầu ma pháp, khó có thể tin được mà phát hiện tinh câu ma pháp này lại có thể đúng từng ngõ ngách của thành Athens, dù là tảng đá gồ lên, mảng tường tróc ra, hay là vết nứt trên bức tường, thì đều có thể nhìn thấy rõ được.

Chỉ có điều chỉ có thể nhìn thấy cạnh ngoài, không cách nào nhìn vào gian phòng của người khác.

Sau lưng Valhein lạnh cả người, hàng tỉ camera của Ngôi Sao Xanh cũng không bằng tinh cầu ma pháp này.

"Các nghị trưởng có lẽ mới nhìn được cảnh tượng bên trong tòa kiến trúc nhỉ?" Valhein nhìn về phía Niedern.

Niedern gật đầu, nói: "Chỉ cần không bị bảo vệ đặc biệt, bọn họ có thể nhìn thấy được tất cả, chỉ cần đám người nghị trưởng bằng lòng tiêu hao ma pháp, thậm chí có thể nhìn thấy được người trong mỗi phòng đang làm cái gì, thậm chí biết được mỗi một con sâu con kiến đang làm cái gì nữa."

"Ta quả nhiên hoàn toàn không biết chút gì về sức mạnh ma pháp cả... Như vậy cũng có nghĩa là nếu đám người nghị viên muốn nhìn lén..."

"Bọn họ không muốn đâu!" Niedern dứt khoát cắt ngang lời của Niedern.

"Thầy là thầy giáo, lời thầy nói là đáp án chính xác!" Valhein nói.

Sau đó, Valhein bỗng nhiên ngẩng đầu liếc mắt nhìn bầu trời, giống như đang suy nghĩ điều gì đó. Niedern kinh ngạc liếc nhìn Valhein, hỏi: "Tại sao ngươi nhìn bầu trời vậy?"

Valhein nói: "Có thể quan sát mỗi ngóc ngách của thế giới rõ ràng như vậy, nhất định là đã thả lên trời khí cụ ma pháp gì đó."

Niedern trầm mặc rất lâu, nói: "Ta là rất lâu về sau mới đoán ra được, xem ra kẻ ngốc biết ảo tưởng hơn so với người thông minh rồi!"

Valhein méo miệng, nói: "Không khiêm nhường chút nào!

Chúng ta đang nói chủ đề chính đấy! Ngoại trừ tinh câu ma pháp ra, còn có cái gì cần ta biết nữa không!"

Sau đó, Niedern bắt đầu giải thích quyền hạn của hội viên vinh dự, ngoại trừ tinh cầu ma pháp này ra, còn có thể đi vào Hội Nghị Ma Pháp kiểm tra loại thông báo, tư liệu và sách ghi chép này, đồng thời cũng có thể bước vào các thị trường ma pháp của Hy Lạp vô điều kiện, nhưng điều kiện là phải trở thành pháp sư Hắc Thiết trước...

Những tri thức này thông thường phải là pháp sư Hoàng Kim mới có thể nắm giữ được, một chốc bị Niedern nói ra, Valhein vô cùng hưng phấn, nhưng đầu óc cũng có chút choáng váng, có rất nhiều thứ đều không thể hiểu được, hoàn toàn là lĩnh vực mà bản thân không hiểu.

"Hiệu suất nghe giảng quả nhiên không bằng đọc hiểu, được rồi, ngươi đi ăn một bữa cơm sau đó đi học đi. Chi tiết có liên quan đến Hội Nghị Ma Pháp đã ghi lại trong sách ma pháp của ngươi rồi, có thời gian từ từ xem đi."

"ồỒI" Valhein mơ mơ hồ hồ chạy ra ngoài, đi tới cửa rồi bỗng nhiên xoay người, vươn tay với Niedern.

"Quý tộc cần mặt... không, tín vật của cổ đông quý tộc thì sao?" Valhein nói.

"Cho ngươi, vật này gọi là biển đá!" Niedern lấy một cái túi ra, đưa cho Valhein.

Sau khi Valhein tiếp được một cú đập mạnh vào tay phải liền vội vàng nắm chặt, sau đó lấy từ bên trong túi vải ra một sản phẩm làm bằng đá lớn cỡ bàn tay dày một tấc, thứ đồ vật nhỏ như vậy ít nhất là một cân rưỡi, hai cân, toàn thân màu xám đen, mặt ngoài có đường vân rất nhỏ màu trắng.

Bê ngoài bảng đá là hình tấm chắn, bê mặt bóng loáng, bên trên tấm chắn điêu khắc một đôi mắt thô mảnh mai, ngoại trừ nó ra không còn thứ gì khác. Điều quái dị đó là kỹ thuật điêu khắc rất thô, nhưng cặp mắt kia lại có kiểu thông tuệ.

Valhein đã mơ hồ hiểu ra đây là tín vật của gia tộc cổ xưa.

Các quốc đô trước mắt đều không có hệ thống huy chương gia tộc hoàn chỉnh, nhưng đã có nguyên mẫu, loại tín vật của gia tộc cổ xưa này đại để chính là một trong những huy chương nguyên mẫu.

Cả Athens gia tộc có loại tín vật cổ xưa này sẽ không vượt quá hai mươi.

"Thây, xem ra thây dựa vào gia tộc khó lường đấy!" Valhein nói. "Haiz, vì ngươi, ta chạy gấy chân, đã bị vô số quý tộc khinh thường, nhưng ngươi lại chỉ cho ta ba bộ dụng cụ ăn bạc. Haiz, không nói nữa, ngươi đi đi...

Khi nói chuyện, Niedern vẫn biểu lộ vẻ mặt nghiêm trang như cũ, nếp nhăn trên gương mặt không có bất cứ thay đổi nào.

"Thầy à, thầy từ nay về sau khi diễn trò, chú ý biểu lộ trên gương mặt một chút. Tạm biệt! Tối nay ta tới lấy Fire Goblin Remains." Valhein nhanh chóng rời đi.

Cảng Lion.

Một con thuyền Ba Tư lớn dần dần bơi nhanh tới hướng bến tàu.

Một thiếu nữ mặc váy lụa dài thêu hoa hồng tím đứng ở mép thuyền, nhìn về phía tượng thân Zeus ở cửa cảng.

Chương 166: Đặc quyền của quý tộc (2)

Chương 166: Đặc quyền của quý tộc (2)

Đặc quyền của quý tộc (2)

Chiếc áo chùng của nàng giống như mũ trùm đầu khoác lên đầu, trên trán lộ ra chiếc mạt ngạt với vàng và bảo thạch đan xen nhau, giữa chiếc khăn che mặt màu đen và mạt ngạch, đôi mắt đen láy giống như vầng trăng sáng ban đêm, hàng lông mi dài mà cong vút, hốc mắt sâu hơn so với người Hy Lạp, mắt hai mí rõ ràng giống như đao cắt.

Lưu tô trên eo nàng rủ xuống, hạt châu khẽ lay động, làn váy dài bên dưới lộ ra ống quần lụa màu trắng, chân đi đôi hài màu trắng Ba Tư điển hình, lộ ra mu bàn chân trắng nõn.

Hai tay nàng vịn mép thuyền, mười ngón tay như bạch ngọc, nắng sớm giống như có thể xuyên thấu qua ngón tay, khiến ngón tay càng trở nên trong suốt hơn.

"Nữ vương điện hạ, chúng ta đã đến chậm một bước, vua yêu tinh lửa của Hội Nghị Ma Pháp đã bị đổi đi rồi.' Một người đàn ông trung niên râu dài đứng bên cạnh khom lưng chờ đợi.

"Chư hầu mất đi thần tích chẳng lẽ còn muốn sử dụng Fire Goblin Remains bình thường kia sao? Phí công ta mong chờ sức mạnh to lớn của thần tích chư hầu như vậy, dù chỉ là chư hầu Tập Sự yếu nhất. Một mất mát nhỏ." Giọng nói của thiếu nữ du dương thánh thót, giọng điệu bình thản, thấp thoáng xen lẫn một chút mị hoặc, không phù hợp với tuổi của nàng.

"Đối với người mà nói, mức độ khác nhau cũng không lớn. Đã đang tiếp tục tìm kiếm di hài thần tích chư hầu cấp Thanh Đồng mà người cần rồi ạI"

"Thôi đi, chỉ cần có thể đoạt được trái tim vị diện của vị diện thần lực thì cũng coi như kiếm được rồi!"

Người đàn ông trung niên râu dài thở dài trong lòng, nữ vương điện hạ này cái gì cũng tốt, chỉ là con buôn quá, chỉ luôn muốn kiếm tiền đền tiên, hoặc có lẽ có liên quan đến việc khi còn nhỏ nàng và vương phi cùng bị đuổi ra khỏi hoàng cung.

Người đàn ông trung niên lại nói: "Tên hồ ly Plato kia yêu cầu chúng ta đáp ứng với bọn họ một điều kiện nho nhỏ, bảo chúng ta..."

Gió biển thổi ập tới, cuốn đi giọng nói ngắt quãng.

Cô gái thần bí lặng yên nhìn tượng thần Zeus, cùng với mặt trời mọc ở hướng đông.

Trong hai mắt của nàng phản chiếu sắc xám của thành Athens.

Học viện Plato.

Valhein thật sự không đè nén được sự hiếu kỳ trong nội tâm, sau khi bước từ phòng làm việc của Niedern ra, liền chạy ngay đến khu vực tư liệu của thư viện tìm kiếm tài liệu liên quan đến quý tộc, không tin không tìm được lai lịch của bảng đá kia. Kết quả thực sự không tìm thấy được gì.

Gần sát giờ học, Valhein không biết phải làm sao mà đi tới đi lui nơi giá sách khu vực tư liệu quý tộc, đi đến cuối cùng, bỗng nhiên phát hiện mười quyển sách màu tím đỏ dày xếp ở vị trí nổi bật, trên gáy sách viết chữ "Sách quý tộc", mỗi một quyển đều là giấy da dê ma pháp dày mười centimet, điều này rất hiếm thấy ở bên trong thư viện.

Valhein rút cuộn thứ nhất ra, nhìn thấy bên trên bao bì bên ngoài viết một cái tên quen thuộc.

Sokrates.

Valhein bỗng nhiên hiểu ra, trước kia hình như đã nghe nói tới thần chiến tranh Ares mời Sokrates biên soạn một bộ sách có liên quan tới quý tộc, tên là “Sách quý tộc.

Gần như mỗi một gia tộc quý tộc đều sẽ cất giữ.

Bộ này rất có thể là bộ trân quý đầu tiên.

Valhein hiếu kỳ một Sokrates chống lại quý tộc sẽ viết cái gì, vì vậy liên mở mặt bìa cứng của cuộn thứ nhất ra, hàng chữ của trang đầu hơi vàng đập ngay vào mắt.

Đặc quyền quý tộc, bẩm sinh.

Kiểu chữ viết tuyệt đẹp khiến trang bìa trong vô cùng nặng, mỗi một chữ viết giống như được khắc lên vậy.

Valhein ngây ngẩn cả người, hàng chữ này mỗi bộ "Sách quý tộc" đều có, tán thưởng quý tộc như vậy, ma pháp sư mày rậm mắt to Sokrates kia lẽ nào phản biến rồi?

Vì vậy, Valhein lật xem mục lục, hình như không có gì đặc biệt, chỉ là ghi chép lại lịch sử của quý tộc mà thôi.

Valhein đặt lại cuộn thứ nhất lên giá sách, nhìn lại mười cuộn sách dày cộp, rút ra cuộn cuối cùng.

Mở mặt bìa cuộn cuối cùng, bên trong trang bìa chỉ viết quyển thứ mười và tên của Sokrates, không có gì đặc biệt.

Valhein lắc đầu, đặt lại quyển thứ mười lên giá sách, đang muốn đẩy vào sâu bên trong, suy nghĩ xoay chuyển, lại lấy sách ra, trực tiếp mở trang bìa cứng ra.

Một hàng chữ viết tuyệt đẹp xuất hiện ở trang cuối.

Valhein nhìn chằm chằm vào hàng chữ rất lâu, rôi mới từ từ khép sách lại.

"Không hổ danh là Sokrates, mặc dù đã chết rồi, cũng mãi mãi lẫy lừng."

Valhein khế than, xoay người rời khỏi thư viện.

Valhein xách theo hai chiếc túi vải đựng bữa sáng đã buộc thắt nút, quay trở lại lớp học.

Điều khiến Valhein ngạc nhiên chính là ngày hôm nay Lake và Hoth đều không đến, trong bốn vị hiệp sĩ đến sớm của bàn số năm thì hai vị đã nghỉ học, hơn nữa hiện giờ đã gần tới giờ học rồi.

Sau khi Valhein ngồi xuống, lấy từ trong túi vải ra bảng đá hình tấm khiên chắn, đặt trên bàn hỏi Paloma ở bên cạnh.

"Bạn cùng bàn, tín vật này là của gia tộc quý tộc nào vậy?"

Paloma liếc qua bảng đá, sau đó dùng gương mặt không cảm xúc tiếp tục xem sách.

Không để ý tới.

Valhein phát hiện Rollon với vẻ mặt ngạc nhiên nhìn chằm chằm bảng đá kia, trong ánh mắt khó nén sự bàng hoàng.

"Rollon, ngươi biết miếng đá này là của gia tộc nào sao?"

Rollon thu lại thân sắc quái lạ, cuối cùng mới nói: "Tự ngươi tìm hiểu đi, nhưng... không được tùy tiện đưa miếng tín vật cổ xưa này cho người khác xem."

Chương 167: Vị hiệp khách đến sớm đi trễ

Chương 167: Vị hiệp khách đến sớm đi trễ

Vị hiệp khách đến sớm đi trễ

Valhein lập tức lấy về, đang muốn hỏi Rollon chuyện gì xảy ra, thì từ cửa ra vào truyền tới tiếng bước chân nặng nề.

Âm thanh kia quá quen thuộc, bước chân của Hoth. Nếu như bước chân của hắn nhanh hơn, giống như Người Khổng Lồ đi qua vậy, vang lên những tiếng âm ầm, bụi trên mặt đất có thể bay cao tới ba thước.

Nhưng tiếng bước chân ngày hôm nay vô cùng nặng nề.

Valhein ngẩng đầu lên nhìn, bị dọa tới hết hồn.

Đây không phải là một mình Hoth, còn thêm cả một Lake, giống như một lát giăm bông Tây Ban Nha mỏng dán lên một lát bánh mì dày vậy.

Dù là lát bánh mì dày hay lát giăm bông mỏng, thì đều giống như bị vừa bị gặm qua, hình như còn có nước miếng ở bên trên nữa.

Gương mặt của Hoth sưng phù, khóe miệng sưng đỏ, khóe mắt nứt ra, cái mũi lệch, một phần tóc nhỏ và da đầu biến mất không thấy đâu, đến cả cái cằm cũng thay đổi hình dạng, cho dù rõ ràng có dấu vết đã dùng ma pháp chữa trị, nhưng rất nhiều vết thương không cách nào mất đi được.

Lake thì thảm hại hơn, tròng trắng của mắt bị thay thế bởi màu máu, sung huyết nghiêm trọng, toàn thân được băng bó giống như xác ướp, đi đứng khập khiễng, cái mũi vốn đã tẹt, hiện giờ gần như bị ấn vào trong mặt, chỉ lộ ra đầu mũi nhỏ tròn tròn, giống như hạt đậu khảm vào bên trong lát bánh mì vậy.

Lớp học lập tức trở nên yên tĩnh.

Hoth thường hay tham gia trận thi đấu cá nhân, hàng tháng ít nhất tham gia bốn đến năm lần, hơn nữa hai đến ba ngày chiến đấu thực tế một lần, mặt mũi thường hay bị bầm dập vào trong lớp học.

Tất cả mọi người đã quen rồi.

Nhưng thảm hại giống như ngày hôm nay thì một lần cũng chưa từng có.

Lake gần đây khi rảnh rỗi tham gia một hai lần trận đấu cá nhân, hoàn toàn là vì luyện tập chiến đấu ma pháp thực tế, vì đều cùng đấu luyện với ma pháp sư, dù có bị thương rất nhẹ cũng cơ bản không nhìn ra được.

Nhưng ngày hôm nay không giống như vậy, rõ ràng giống như bị chiến sĩ mập đánh cho một trận.

Bình thường nếu như hai người bị thương dắt nhau cùng đi vào, mọi người nhất định sẽ cười vang.

Nhưng ngày hôm nay, không có một ai bật cười cả.

Trong mắt mỗi người đều bùng cháy lửa giận.

So đấu cá nhân bị thương là điều rất bình thường, nhưng đánh đến mức thảm hại như vậy thì là quá đáng, rất có thể là bị kẻ khác cố ý tấn công.

Vẻ mặt của Valhein trở nên âm trầm.

Lake và Hoth là bị kẻ khác đánh lén, hoặc là gặp phải đối thủ cường đại căn bản không đánh lại được.

Valhein đứng dậy, vẻ mặt âm trầm, hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Rollon cũng từ từ đứng dậy.

Jimmy ngước nhìn, cũng đứng dậy.

AIlbert cũng đứng dậy, nhưng đứng tới một nửa dường như sực nhớ ra gì đó, một lần nữa ngồi xuống, cúi đầu.

Trong lớp có rất nhiêu học sinh ban cũng đứng dậy, khiến bàn ghế bị đẩy ra vang lên những âm thanh roạt roạt.

Bạn học của mình bị đánh thành cái dạng này, không có người nào có thể chịu được.

Huống chi, đây còn là tôn trọng trận chiến đấu của Hy Lạp nữa.

Jimmy hỏi: "Là trường mình hay là bên ngoài trường?"

Lake và Hoth đều vô cùng xấu hổ, mặc dù vết thương là huân chương của một người đàn ông, nhưng huân chương lần này vừa nhiều vừa nặng, ép cho cả hai không đứng dậy nổi.

Lake chính là học bá của lớp, thường xuyên đứng thứ nhất hoặc thứ hai, nào đã từng phải chịu bị nhn chằm chằm thế này, chỉ cúi đầu, không nói lời nào.

Nụ cười trên gương mặt của Hoth cũng biến mất rồi, hắn có chút do dự, nhưng không tiện mở miệng.

"Đã đánh các ngươi thành như vậy rồi, có gì mà không thể nói?" Một nam sinh lên tiếng.

"Đúng đấy, như vậy cũng khinh thường người khác quá rồi! Ngày hôm nay phải tìm bọn chúng làm một trận thi đấu cá nhân mới được!"

"Đánh không lại cũng phải đánh, ta cũng không tin lớp chúng ta nhiêu người như vậy mà không thắng được."

"Đúng!" Hutton cũng kêu to lên theo, hắn hiện giờ cũng đã trở thành chiến sĩ Tập Sự, rất muốn biểu hiện một chút, giành được thắng lợi một lần, xem xem có thể thoát khỏi cái bóng của Valhein hay không.

dJimmy vội vàng bước qua giúp nâng Lake dậy. Ba người chậm rãi bước trở về bàn số năm, ngồi xuống.

Một số nam sinh vây xung quanh, những học sinh còn lại cũng đêu xoay người nhìn sang bàn số năm.

Paloma vẫn cúi đầu đọc sách như cũ, nhưng ánh mắt không ngừng nhìn chăm chăm về phía đám Valhein, trái tim cũng như bay lên rồi.

"Nói gì đó đi, đều là người mình cả!" Valhein nói.

Trong mắt của Hoth ngập tràn sự xấu hổ, nhưng trước sau vẫn không mở miệng.

Lake che khóe miệng, hơi há mồm nói: "Để ta nói đi!" Dứt lời, vẻ mặt hơi nhăn, lộ ra vẻ đau đớn.

"Sự việc là thế này, bạn học năm thứ ba mà ta quen trước kia muốn tham gia một trận thi đấu nhỏ, đúng lúc thiếu người, liền liên hệ với ta. Ta vốn dĩ không muốn đi, nhưng thù lao hậu hĩnh, dù thắng hay thua đều có thể kiếm được một tiền vàng đại bàng, nếu trở thành người thắng cuối cùng, có thể nhận được mười đồng, đây chính là khoản thù lao hiếm thấy đấy! Các ngươi cũng biết ta phải nuôi em gái, cho nên nóng đầu, đáp ứng với người ta.

Còn thiếu một người, ta liền đi tìm Hoth."

Gương mặt của Lake thể hiện chút áy náy nhìn thoáng qua Hoth, nói: "Các ngươi cũng biết, tuy Hoth còn chưa phải chiến sĩ Tập Sự, nhưng không có tên chiến sĩ Tập Sự nào mà hắn chưa từng đánh qua, chiến sĩ Hắc Thiết không dùng tới thực lực căn bản không phải đối thủ của hắn."

Chương 168: Người điên

Chương 168: Người điên

Người điên

Các học sinh gật đầu, mặc dù Hoth vẫn luôn không cách nào có được thần lực, tập trung suy nghĩ cũng không được, trước sau vẫn không cách nào trở thành chiến sĩ Tập Sự được, nhưng cơ thể của hắn thật sự quá mạnh mẽ, rất nhiều người thậm chí còn nghi ngờ hắn có thiên phú tinh linh loại thể chất chiến đấu.

"Sự việc ban đầu rất thuận lợi, chúng ta thắng liên tiếp ba trận, thắng thêm hai trận nữa là có thể kiếm được mười tiền vàng đại bàng, nhưng xuất hiện điều bất ngờ, mấy học sinh quý tộc mới tới xuất hiện, đầu tiên là cười nhạo Học viện Plato, sau đó cười nhạo chúng ta, cuối cùng thậm chí còn chửi mát, vô cùng giống 'Hard Stip'."

Trên mặt rất nhiều người đều lộ ra vẻ chán ghét.

Hard Strip là chỉ thanh niên chơi bời lêu lổng trong thành Athens, thích nhất là nhân buổi đêm kết bè kết đội bắt nạt người khác.

"Tính tình của Hoth tốt, không tức giận, nhưng ta rất không vui, liền trả treo bọn họ. Kết quả các ngươi cũng biết rồi đấy, bắt đầu mắng chửi nhau. Bọn họ mắng rất khó nghe, mắng tất cả chúng ta lại." Lake bất đắc dĩ nói.

Lake nói: "Ta và Hoth vừa thảo luận, cảm thấy đối phương cố ý, nhưng khi ấy không suy nghĩ nhiều như vậy. Những học sinh của Học viện Plato khác bị chửi mà giận, vì vậy đưa ra lời khiêu

chiến, đối phương đều là chiến sĩ Hắc Thiết, nói là không so được, sau đó có người đề nghị đối đầu không dùng thần lực, ban đầu đối phương không đồng ý, học sinh Học viện Plato chúng ta tiếp tục cười nhạo, bọn họ mới đồng ý đó."

"Haiz, khi ấy chúng ta cho là quỷ kế của chúng ta đã thực hiện được, vì các ngươi cũng biết đấy, chúng ta có Hoth ở đây, chỉ cần không dùng thần lực, Hoth luôn có thể một đánh ba, một địch năm được. Lần này cũng như vậy, chúng ta đặt Hoth ở vị trí thứ năm, sau đó..."

Trong mắt của Lake hiện lên vẻ sợ hãi và bất lực.

Valhein mơ hồ cảm thấy không đúng.

"Sau đó thì làm sao?" Hutton sốt ruột hỏi.

Lake nói tiếp: "Đối phương chỉ phái ra một chiến sĩ Hắc Thiết, không dùng thần lực, sau đó đánh năm người chúng ta thành ra như vậy, đến cả Hoth ở trận cuối cùng không hề có chút lực đánh trả lại nào."

"Đối phương không chỉ có thực lực mạnh mẽ, hơn nữa còn có thể chất rất mạnh nhỉ?" Valhein hỏi.

Lake gật đầu nói: 'Lúc này chúng ta mới biết người đó là thiên tài năm ba Học viện Quý Tộc, Eugene.' Trong lớp lập tức vang lên những tiếng hô khẽ.

Quý tộc bình thường không dám tên Eugene, bởi vì Eugene có ý nghĩa là huyết thống cao quý, ít nhất là hậu duệ gia tộc anh hùng mới dám đặt tên như vậy.

Thiên tài năm ba Eugene, chỉ có thể là cái tên Eugene mà có rất nhiều người đã nghe nói tới nhưng chưa từng gặp mặt. Hai năm trước Eugene rất có tiếng, nhưng không biết vì sao bắt đầu học kỳ trước mai danh ẩn tích, khai giảng cũng không có tin tức gì, không

ngờ lại đột ngột xuất hiện.

Paloma đang đọc sách ma pháp xuất hiện ý cười lạnh nơi khóe môi, sau đó hàng mày nhỏ hơi nhíu lại.

Rollon thở dài, nói: "Nếu là Eugene thì thôi đi, tốc độ phát triển của hắn rất đáng sợ, ta và hắn đã từng so đấu rồi, khi đó ta và hắn đều là chiến sĩ Tập Sự, sau đó... hắn thắng ta bằng một tay, hơn nữa ta còn không có lực phản kháng lại. Ta đề nghị mọi người... né tránh hắn đi, con người hắn thật ra không xấu, là kẻ cuồng chiến đấu, hơn nữa chỉ thích thắng. Hắn một lòng muốn trở thành Eugene thứ hai." Khi nói chuyện, Rollon làm như lơ đãng liếc mắt nhìn về phía Paloma.

Chỉ khi tấn thăng lên anh hùng, đạt tới cảnh giới của tổ tiên, mới có thể được chính phủ nhận định là Eugene đời thứ hai.

Ngay cả Valhein cũng đã từng nghe qua Eugene.

Valhein lại hỏi: "Đối phương có nhắc tới gì khác không?"

Lake do dự một lúc lâu, liếc nhìn Hoth, sau đó nói: "Không có!"

Valhein lại bật cười, nói: "Ít nhất ta cảm thấy Eugene sẽ không đánh các ngươi thành ra như vậy mà không có nguyên nhân đâu!"

"Thật sự không có!" Lake kiên quyết nói.

Hoth cúi đầu, không nói gì.

Người trong lớp thông minh đều nhìn về phía Valhein.

Valhein nhìn về phía Rollon, hỏi: "Nếu ngươi đã từng gặp Eugene rồi, vậy thì Eugene có đánh ngươi thành ra như vậy không?"

Rollon lắc đầu.

"Eugene cũng thích đấu cá nhân?"

Rollon có chút sửng sốt, do dự nói: "Hắn quả thật không thích, hắn thích chiến thắng kẻ địch ở nơi đông người hơn, hắn hoàn toàn không có hứng thú với đấu cá nhân, thích chiến đấu quang minh chính đại hơn, đương nhiên hắn chủ yếu thích được mọi người ủng hộ."

"Hắn bình thường ra tay có nặng không?" Valhein hỏi.

Lúc này Rollon mới cẩn thận nhìn về phía Hoth và Lake, hỏi: "Hai người các ngươi ai mạo phạm tới Eugene vậy hả?"

Hoth vẫn không nói gì như cũ.

Lake lại nói: 'Không mạo phạm gì, có thể là hắn không dừng tay thôi."

Rollon lại nói: "Không, nếu như Eugene đã đánh các ngươi thành như vậy rồi, chỉ có thể là vì sỉ nhục các ngươi, các ngươi trước kia đã từng chọc tới bạn của Eugene sao?"

"Có thể là vậy đi!" Lake lóng ngóng trả lời.

Rất nhiều học sinh nhận ra được rằng Lake đang che giấu điều gì đó.

Rollon hừ lạnh một tiếng, nói: "Cái gì cũng không nói, chuyện này có vẻ kỳ lạ. Valhein, hai người bọn họ không nói, ta và ngươi cũng không cần quan tâm đâu. Các bạn học đều vê chỗ đi, chuyện ngày hôm nay coi như chưa từng xảy ra."

Không có ai rời đi, tất cả đều nhìn chằm chằm Lake.

Chương 169: Người điên (2)

Chương 169: Người điên (2)

Người điên (2)

Lake thở dài, nói: "Valhein, ngươi hai ngày này cẩn thận một chút, ta và Hoth cũng nghi ngờ Eugene là nhắm vào ngươi. Chúng ta khi nấy không nói là sợ ngươi nhất thời nóng đầu tính đi tìm Eugene. Nhưng ta nghĩ lại, nếu như không nói với ngươi tình huống thực tế, lỡ như ngươi bị thương thì là lỗi của ta rồi."

"Nói thử xem, rốt cuộc trong trận đấu cá nhân đã xảy ra chuyện gì?" Valhein hỏi.

Lake bất đắc dĩ nói: "Trước đó ta đã nói bớt một chuyện, học sinh quý tộc phía đối phương nhiều lần mắng chửi ngươi. Bọn họ sau khi chiến thắng, vừa mắng chúng ta, vừa mắng ngươi, chung quy rất khó nghe."

"Ta có thể đoán được đại khái rồi!" Valhein nói.

Đám bạn học cùng lớp nhận ra được đây mới là sự thật.

Valhein ban đầu đã thắng quý trên trong trận đấu nhỏ, còn đuổi Carlos đi, nếu như Eugene là một kẻ cuồng chiến đấu thì nhất định sẽ không bỏ qua cho Valhein.

Chỉ có một số người nhíu mày, còn nghĩ tới một mặt khác.

Một nhà Eugene nhiều thế hệ thờ cúng thần chiến tranh Ares, năm đó anh hùng Eugene thậm chí còn nhận được sự thiên vị cao nhất của thần chiến tranh, sự sủng ái của thân chiến tranh.

Quan hệ giữa Athena và Ares thường xuyên bất hòa, trong rất nhiều câu chuyện cổ của Hy Lạp, Ares có nhiều lần kêu gào muốn cướp đoạt thành danh thần chiến tranh kia.

Quan hệ giữa thần điện của hai phe như nước với lửa, mọi người đều biết.

Valhein bật cười, nói: "Nếu như ta đoán không sai, Eugene kia sau khi chiến thắng được các ngươi, không chỉ sỉ nhục các ngươi, còn bảo ta tới nghênh chiến nhỉ?"

"Đúng, hắn đã nói như vậy, nhưng ta hi vọng ngươi không trúng kế. Sau này mấy người chúng ta rời khỏi đấu cá nhân, né tránh hắn là được rồi!" Lake bất đắc dĩ nói.

Valhein bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Rollon, hỏi: "Nếu như Eugene thắng ta thì sẽ như thế nào?"

Rollon nói: "Đánh ngươi một trận, vết thương chắc chắn nhẹ hơn so với hai người bọn họ."

Có rất nhiều bạn học khẽ thở ra, kết quả này không tính là quá nghiêm trọng.

"Nếu như hắn thua thì sao?" Valhein hỏi.

Rollon bỗng nhiên cười, nói: "Đầu óc của Eugene có vấn đề, mỗi lần đấu thua người cùng cấp đều sẽ nghỉ học liều mạng tu luyện, chờ sau khi có sự nâng cao rõ ràng lại tới khiêu chiến đối thủ mới. Khi không ngừng tích lũy sức mạnh và sự tin tưởng, sau khi hắn cảm thấy có thể thắng được người lần trước đã đánh bại hắn rồi, hắn sẽ khiêu chiến một lần nữa. Hắn từ nhỏ chính là như vậy, đương nhiên lần trước hắn bị thương khá nặng, nghe nói cánh tay bị người khác đánh gấy lìa, phải tiêu phí một cái giá rất lớn mới nối lại được. Cho nên lần này hắn phải bật vô âm tín mấy tháng liên."

Sau đó, nụ cười tươi của Rollon chợt biến mất, nói: "Eugene tái khiêu chiến đã hơn chục lần, tất cả đều thành công."

Cả lớp xôn xao, như vậy có hơi đáng sợ.

"Nếu như ta thắng hắn, gia tộc của hắn có ra tay hay không?" Valhein hỏi.

"Gia tộc của hắn ước gì ngươi thắng hắn. Trong mắt của gia tộc hắn, chỉ cần không đánh chết Eugene, cuối cùng đều sẽ trở thành đá lót chân cho Eugene. Gia tộc cường đại thực sự đều luôn rất tự tin." Trong lời nói của Rollon ẩn chứa sự tiếc nuối và hâm mộ.

"Ngươi nói rằng đây là Eugene chủ động tìm ta, còn là người khác giật dây thì sao?" Valhein hỏi.

Rollon gật đầu, nói: "Đánh Hoth và Lake nhằm dẫn dụ ngươi ra không phải tác phong của Eugene. Tác phong của Eugene chính là trực tiếp chặn ngươi ở cửa trường học. Lần này e là có người khác mượn tay của Eugene đối phó với ngươi, hắn là học sinh Học viện Quý Tộc, cảm thấy thua bởi ngươi không phục được, loại việc này ở Học viện Quý Tộc quá thường thấy, bọn họ thích nhất là chơi loại thủ đoạn ruồi nhặng bu quanh này."

Trong mắt Rollon xuất hiện hận ý mà những người xung quanh không ai phát giác ra được.

"Vậy à..." Valhein cúi đầu suy nghĩ.

Không có gì bất ngờ xảy ra, thì tiếp theo đây là thí luyện Hắc Thiết, nếu là thí luyện Hắc Thiết bình thường ngược lại không có gì cả, lỡ như tiến vào vị diện thân lực thì càng nguy hiểm hơn.

Phương pháp giảm bớt nguy hiểm có rất nhiều, ví dụ như dọa sợ kẻ địch trước, khiến những kẻ địch bình thường kia hoàn toàn cách xa mình, dù sao sức mạnh có ít đi nữa thì cũng có thể dẫn tới

hiệu ứng bươm bướm.

Ví dụ như bày ra thực lực trước khiến học viện chú ý tới, nếu như gặp phải nguy hiểm, để học viện tình nguyện trả giá rất lớn tới cứu.

Ví dụ như biểu hiện ra một phần thực lực, che dấu một phần thực lực, lừa gạt kẻ địch nhất định sẽ ra tay.

Ví dụ như kiếm nhiều ma pháp khí chút, mang trên người tăng mạnh thực lực, còn có thể thêm vào hiến tế đổi ra thiên phú, đây là lợi nhuận gấp đôi đấy.

Trong đầu Valhein xuất hiện dáng vẻ của tế đàn, dù là nhìn từ góc độ nào, có tế đàn kia, bản thân phải thường xuyên chủ động ra trận, dù sao lợi nhuận gáp đôi, lỡ như có thiên phú tinh linh đặc biệt tốt, thậm chí có phần thưởng mới, có thể kiếm được lợi nhuận gấp ba, bốn lân, thậm chí gấp mười lần.

Dường như ngày hôm nay có một cơ hội như vậy bày ra trước mắt rồi.

Không phải là không muốn yên ổn, là tế đàn cần mà.

Một lúc sau, Valhein hỏi: "Ta có thể tránh lời khiêu chiến của Eugene không?”

Chương 170: Nhìn về phía trước

Chương 170: Nhìn về phía trước

Nhìn về phía trước

Rollon cười khổ nói: "Theo ta được biết, hoặc là thua Eugene, hoặc là chiến với Eugene, không ai có thể tránh được sự khiêu chiến của hắn! Có người vì trốn hắn mà chạy đến cả thành phố Mili đối diện biển Aegean, kết quả Eugene đuổi theo tới thành phố Mili khiêu chiến. Tên đó cũng là kẻ tàn độc, lại chạy đến Syracuse của đảo Sicily, gân như kéo dài cả quốc gia Hy Lạp, nhưng vẫn không thể trốn được, phải tiếp chiến. Ta nghi ngờ, Eugene vốn không có hứng thú đối với ngươi, dù sao ngươi chỉ là ma pháp sư Tập Sự, nhưng có người không ngừng châm ngòi, không biết sẽ xảy ra chuyện gì."

Valhein nhìn vê phía Lake, nói: "Ngươi nghe thấy rồi chứ? Dù có ngươi và Hoth hay không, thì Eugene cũng sẽ ra tay với ta thôi. Sở dĩ hai ngươi gặp phải Eugene hẳn là một sự cố ngoài ý muốn, hoặc là nói chỉ cần là người ta quen, đều có thể gặp phải sự cố ngoài ý muốn này."

Lake gật đầu, Hoth cảm thấy có điểm nghĩ không ra.

"Chúng ta trốn ở Học viện Plato không được sao?" Hoth nói.

"Đúng, chỉ cần không đi hội đấu cá nhân, chỉ cần không rời khỏi Học viện Plato là được. Vậy thì nếu chúng ta đi ra khỏi cửa trường học, có thể gặp phải hắn hay không?" Valhein hỏi.

"Sẽ..." Hoth bất đắc dĩ nói.

"Ở ngoài trường học gặp được hắn, chúng ta còn có thể trốn hay không?" Valhein hỏi.

"Có thể, chúng ta chạy là được." Hoth nói.

"Vì sao ngươi cảm thấy công kích của ngươi không đụng phải người rồi sẽ chậm hơn so với việc ngươi chạy trốn?" Valhein hỏi.

Hoth không nói được nên lời.

"Nếu như, ta nói là nếu như mấy ngày sau Lake bệnh nặng ở nhà, cần một lọ ma dược cứu mạng, chúng ta mang đi cho hắn, mà Eugene thì ở bên ngoài, chỉ cần chậm mười giây thôi thì Lake sẽ chết. Vậy ngươi cho rằng Lake có thể sẽ chết không?" Valhein hỏi.

Hoth không phản bác lại được một lời nào.

Valhein lại hỏi: 'Lần này Eugene dùng hai người các ngươi ép ta ra mặt, lần sau sẽ tổn thương tới ai? Lần sau sau nữa thì sao? Ta chung quy không thể nhìn bạn cùng bàn của ta, bạn bè của ta, người ta để ý, cả đám bị đánh chết, đánh đến tàn phế rồi ta mới xuất hiện dọn dẹp tàn cuộc.

Trên trán Lake chảy xuống rất nhiều mồ hôi lạnh, nói: "Lỡ như hắn lấy em gái ra uy hiếp ta, bảo ta dẫn ngươi tới..." Valhein thở dài, vỗ bả vai của Lake, nói: "Không cứ phải nghĩ việc trốn tránh, cần nghĩ xem phải chủ động giải quyết thế nào, bởi vì trốn tránh sẽ trở thành thói quen, khiến chúng ta vừa gặp phải khó khăn thì đã lùi về thế giới của mình liếm vết thương. Đến khi có một ngày gặp phải thứ cả đời này nhất định phải có được, hoặc là người đó, ngươi sẽ trốn tránh theo thói quen, theo thói quen lùi về thế giới của mình. Chờ đến khi ngươi phát hiện đã hoàn toàn mất đi rồi, thì có hối tiếc cũng không kịp, sau đó tiếp tục co lại trong thế giới của mình, hao phí hết thời gian cả đời mà hối hận. Vào lúc đó, dù

có người dùng hết sức mạnh, thậm chí dùng cả tính mạng của bản thân phá nát thế giới nhỏ của ngươi, vươn tay với ngươi, muốn kéo ngươi ra ngoài...

Valhein nhìn đám bạn cùng bàn, trong ánh mắt ngập tràn sự ấm áp, đủ để đánh tan trời đông giá rét, từ từ bù đủ lời nói cuối cùng.

"Ngươi cũng sẽ vì cúi đầu mà không thể nhìn thấy được."

Lake từ từ cúi đầu xuống, cắn chặt răng, cố gắng hết sức khống chế tâm trạng của bản thân.

AIlbert cũng cúi đầu.

Rollon quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Paloma lặng yên nhìn sách ma pháp, trong mắt đan xen sương mù.

Khóe môi của .Jimmy nhếch lên nụ cười tự giễu, nhưng nhanh chóng biến mất.

Bên trong phòng học trở nên im ắng.

Tất cả mọi người cũng cảm thấy bản thân đã hiểu ra điều gì đó, nhưng dường như lại chẳng hiểu gì cả.

Chỉ có Hoth đang cố gắng tự hỏi, nhưng tự hỏi gì cũng không ra được.

Valhein cười dịu dàng, nói: "Cho nên, khi gặp phải khó khăn, chúng ta nên ngẩng đầu lên, thử bước từng bước nhỏ ra, chỉ bước một bước nhỏ ra, cho dù có thất bại, thì cũng phải tiếp tục ngẩng đầu nhìn về phía trước, như vậy mới có thể nhìn thấy bàn tay vươn ra với chúng ta. Đúng không?"

Hoth gắng sức gật đầu.

Valhein nói: "Cho nên, hiện giờ ta bước ra một bước nhỏ, ví dụ như chủ động tìm Eugene quyết đấu."

"Ta cũng cho là như vậy!" Rollon gật đầu nói.

Valhein cười quay đầu nhìn về phía Lake, nói: "Thấy được chưa? Rollon cũng nói như vậy đấy"

"Hắn cũng là quý tộc!" Lake tức giận nói, nhưng hơi không dám nhìn Rollon.

Rollon dường như đã sớm quen, khoanh tay trước ngực, lười để ý tới Lake. Trên gương mặt của Valhein thể hiện chút ý cười, nói: "Ngày hôm nay ta đúng lúc ra ngoài làm việc, rời khỏi cửa trường học đi giải quyết chuyện này trước, cũng coi như tiện đường.

Valhein nói với Lake: "Ngươi tìm người gửi tin nhắn ma pháp cho đám người Eugene đi, trước tiên bồi thường cho hai người năm mươi tiên vàng chim ưng, nếu như không đáp ứng thì nói ta mãi mãi sẽ không nhận lời khiêu chiến của Eugene, nếu như đáp ứng, thì ngày hôm nay sau buổi tự học tối, đứng ở ngoài cửa Học viện Plato chờ ta, làm một trận đấu công bằng. Ngoài ra, Valhein ta chính là học sinh xuất sắc của Học viện Plato, vua thắng liên tục của hội thi đấu quý tộc, người đầu tiên dùng dây thừng ma pháp, không phải con chó con mèo gì cũng có thể khiêu chiến được. Mang theo một món ma pháp khí Thanh Đồng tới, thắng thì được lấy về, thua thì để lại."

Chương 171: Nhìn về phía trước (2)

Chương 171: Nhìn về phía trước (2)

Nhìn về phía trước (2)

Mọi người mù mờ nhìn Valhein, mặc dù biết là đang nói đùa, nhưng... học sinh xuất sắc? Ngươi có phải có hiểu lầm gì đối với cụm từ học sinh xuất sắc này không?

"Ngươi chắc chắn chứ?" Lake hỏi.

"Ta tiến hành cuộc quyết đấu này vì chính mình!" Valhein nói.

Lake không nhìn thấy bất cứ sự miễn cưỡng nào bên trong ánh mắt của Valhein.

"Huống chi, hắn không nên làm tổn thương tới bạn cùng bàn của tai" Giọng nói của Valhein rất nhẹ nhàng, nhưng rất có lực.

Các học sinh cảm động nhìn Valhein.

"Được, bây giờ ta liên lạc ngay với đối phương!" Lake nói.

Khi...

Tiếng chuông của tiết học vang lên, mọi người quay trở lại chỗ ngồi.

Tiết học đầu tiên kết thúc, Niedern vừa ra khỏi cửa, cả đám nam sinh loạt xoat đi tới sau bàn học số năm.

"Sao rồi, đối phương đồng ý không?”

"Ta thấy đối phương chắc chắn không dám!"

"Eugene vốn dĩ không phải đối thủ của Valhein!"

Lake bất đắc dĩ nói: 'Mấy người chớ nói lung tung! Eugene đã đáp ứng rồi, hắn sẽ tới đây sớm, chờ ở bên ngoài trường học. Hắn mang theo năm mươi tiền vàng đại bàng và một món ma pháp khí Thanh Đồng, thậm chí còn mang theo bao cổ tay kìm chế, khiến mức độ thân lực của hắn chỉ có thể duy trì ở mức độ của chiến sĩ Tập Sự, sẽ không sử dụng sức mạnh của chiến sĩ Hắc Thiết."

"Valhein thắng chắc rồi!"

Phần đông học sinh hoan hô.

Rollon giội một chậu nước lạnh, nói: "Các ngươi cũng không biết Hoth và Lake thua như thế nào sao?"

Mọi người nhìn về phía Rollon.

Rollon nói: "Eugene được biết có ba loại thiên phú, thể chất Ma Ngưu, thể chất Tật Phong và thân thủ nhanh nhẹn, nhưng còn có người cho rằng hắn ít nhất còn có thêm hai thể chất nữa. Các ngươi hiện giờ đã biết rõ vì sao hắn muốn trở thành Eugene thứ hai rồi chứ? Vì hắn gân như có thiên phú của anh hùng Eugene năm đó." 'Lợi hại như vậy sao?”

Tất cả bạn học đều bất ngờ.

Một người có thể có một đến hai thiên phú cũng đã đủ mạnh rồi, Eugene thậm chí có bốn, năm thiên phú, hơn nữa mỗi thiên phú đều không tồi.

"Khó trách ta căn bản không đụng được hắn, khó trách tất cả đòn tấn công của ta hắn đều né tránh được. Ta nghi ngờ hắn còn có Con Mắt Ma Ưng nữa. Hoth lập tức đưa ra phán đoán của bản thân.

Lake nói: "Thì ra là như vậy! Thua bởi loại thiên tài này không mất mặt! Nhưng nếu ta cũng không ngừng học tập ma pháp, ra sức thực hiện ra nhiều thiên phú hơn nữa!"

"Thay vì quan tâm một người ngoài, chỉ bằng chuẩn bị nhiều hơn cho thí luyện Hắc Thiết, ta nghe người ta nói, thí luyện Hắc Thiết tiếp sau đây có thể sẽ tiến vào vị diện thần lực đấy." Rollon nói.

"Cái gì? Vị diện thần lực?"

Cả lớp bùng nổ.

Mỗi một vị diện thần lực đều là nơi mà chiến sĩ và ma pháp sư đều ước mong, trong truyên thuyết đều là mỹ vật, toàn là của báu, tùy tiện nhặt một viên đá cũng có thể khiến người khác trở thành chiến sĩ Thanh Đồng rồi.

"Quá nguy hiểm, ta không đi!" Albert lắc đầu nói.

Jimmy cũng nói: "Nếu là thí luyện Hắc Thiết bình thường, ta có thể thử xem, nhưng nếu là vị diện thần lực, ta không muốn đi. Thí luyện Hắc Thiết bình thường mọi người có thể giúp đỡ, có thầy hướng dẫn, cơ bản sẽ không xảy ra vấn đề gì. Vị diện thần lực không giống như vậy, đi vào đó không biết nơi ra ở đâu, hơn nữa hình như bên ngoài chỉ có thể kiểm tra được một phần khu vực, các thầy cơ bản không thể bảo vệ được chúng ta. Mỗi một lần mở vị diện thần lực đều là một lần xảy ra cuộc chiến sống còn, quá nguy hiểm""

"Ta nhất định đi!" Rollon nắm thật chặt chiến mâu, nói.

"Ta cũng muốn đi, nhưng, ta có thể đi không?" Hoth ngượng ngùng vò đầu.

Rollon nói: "Hắc Thiết và dưới Hắc Thiết đều có thể đi. Thực lực của ngươi mạnh hơn rất nhiều so với chiến sĩ Tập Sự bình

thường, hoàn toàn có thể sóng sót được."

Albert phản bác: "Ta không kiến nghị Hoth đi đâu, vả lại khi mở vị diện thân lực ra, ngươi cũng chưa chắc đã là Hắc Thiết!"

"Không trở thành Hắc Thiết ta cũng vào đó!" Rollon kiên định nói,'Hiểu biết của các ngươi về vị diện thân lực quá ít, nói thế này đi, mấy ngươi các ngươi sợ rằng cả đời này cũng chỉ có một lần cơ hội được vào bên trong vị diện thân lực thôi." Rollon nói.

"Vậy ngươi có mấy lân?" Lake không phục hỏi. "Hai lần đi!" Rollon bất đắc dĩ nói.

Các học sinh không kiềm chế được mà bật cười.

"Ta thật sự không nói đùa đâu, dù sao lời ta chỉ nói đến đây thôi! Valhein, ta hi vọng ngươi vào trong đó, nếu như có thể cùng hợp lại với ngươi ở bên trong vị diện thần lực, phần thắng của chúng ta sẽ có rất nhiều đấy!" Rollon nói.

Valhein trước đó đã xem qua một số cuốn sách về vị diện thần lực, hiếu kỳ nói: "Ngươi hợp lại với ta là muốn làm gì? Nghe qua không giống như là sinh sống ở bên trong đó!"

Rollon nói: "Đương nhiên là vì thiên phú tinh linh rồi!"

Ánh nắng buổi sớm và lời của Rollon chiếu sáng lên mỗi một học sinh ở đây.

Bên trong lớp học một lần nữa trở nên náo nhiệt.

Trong mắt đến cả .Jimmy và Albert cũng đều tỏa sáng ngời.

Valhein gật đầu, liếc nhìn mấy bạn học ngồi cùng bàn, nói: "Có cơ hội chúng ta cùng bàn về vị diện thân lực đi, đương nhiên không đi thì thôi."

"Ta cũng đi!" Lake cắn răng nói.

Mọi người bàn tán xôn xao, đưa ra những phương pháp không nắm chắc.

Chương 172: Dáng vẻ anh hùng

Chương 172: Dáng vẻ anh hùng

Dáng vẻ anh hùng

Khi mặt trời mọc ở giữa bầu trời, Valhein và Hoth ăn cơm trưa như thường lệ, kết quả có rất nhiều người ở lớp khác tới nhà ăn hỏi chuyện của Valhein và Eugene, không rõ vì sao Valhein phải đấu với Eugene.

Valhein là người nổi tiếng bên trong học viện, mọi hành động đều bị người khác chú ý tới.

Valhein không có thời gian giải thích cặn kẽ, chỉ có thể nói: "Ta muốn khiến Eugene, khiến Học viện Quý Tộc biết được, không ai có thể tổn thương tới học sinh Học viện Plato, nhất là bạn cùng bàn của ta! Các bạn học yên tâm đi, trước kia ta chưa từng khiến Học viện Plato mất mặt lần nào, lần này cũng sẽ không."

Những người kia đều tin lời của Valhein, dồn dập khen ngợi Valhein, nhưng phần lớn đều chỉ là học sinh bình dân.

Có rất nhiều quý tộc đều cách xa Valhein.

Mỗi quý tộc đều biết Valhein đã chọc tới đại quý tộc rồi.

Còn về Valhein có Nữ Thần Trí Tuệ quan sát việc này, quý tộc bình thường có thể sẽ rất hâm mộ, nhưng đại quý tộc đừng nói là không biết, cho dù có biết cũng không sợ.

Bởi vì mỗi một đại quý tộc đều sẽ hiến tế cho thần linh, nhận được sự chiếu cố.

Buổi chiều của Học viện Plato đầy tĩnh mịch.

Khi lớp tự học tới, rất nhiều học sinh cấp cao đều không kìm nén được mà trốn học tới trước cửa trường học.

Mặt trời hạ đằng Tây, trong ngoài cửa lớn của Plato học sinh ngày càng có nhiều hơn.

Đại đa số học sinh của Học viện Plato đều đứng bên trong cửa, cách cánh cửa của Plato nhìn ra bên ngoài.

Một số học sinh tiểu quý tộc trực tiếp bước ra khỏi cửa chính, đứng bên cạnh người của Học viện Quý Tộc, trò chuyện vui vẻ.

Lối vào chính của Học viện Plato nằm trên đường Socrates nổi tiếng, rất nhiều người lui tới, rất nhiều người nhanh chóng vây quanh.

Nhưng những người này cơ bản đều ở cách trăm mét, sợ bị ma pháp vừa thần bí vừa đáng sợ ảnh hưởng đến.

Một chiếc xe ngựa bình thường chậm rãi chen từ trong đám người đi ra, dừng cách cửa chính không xa.

Kelton và Hag bước từ trên xe ngựa xuống, nghi ngờ nhìn người ở cửa lớn. "Đây là... học sinh Học viện Quý Tộc sao? Hill, ngươi đi nghe ngóng thử xem đã xảy ra chuyện gì đi!”

"Rõ, thưa ngài

Người đánh xe ngựa nhảy xuống xe ngựa, đi đến hướng đám người.

Chỉ chốc lát sau, người đánh xe ngựa đã trở về, thuật lại chuyện đã xảy ra.

Kelton chớp mắt, nhìn vê phía Hag.

Vẻ mặt của Hag đờ đẫn.

"Valhein kia thật sự biết chơi đấy! Ngươi nói xem lỡ như hắn bị Eugene đánh thành đầu heo, thì sao đi đàm phán thành lập thương hội đây? Cái tên Eugene này ta biết, là người thừa kế vô cùng có thiên phú của nhà Eugene, qua thêm mấy năm nữa đến cả ta cũng không phải đối thủ của hắn, thiên tài chân chính, có tư cách anh hùng! Hagm ngươi thấy thế nào?" Kelton nói.

"Không có thứ gì mà Valhein không có được!" Giọng nói của Hag ngập tràn tang thương.

"Nhìn từ góc độ này có vẻ khá có lý, dường như Eugene sẽ thất bại vậy! Như vậy đi, dùng đoản kiếm ma pháp của ngươi làm tiền đặt cược!" Kelton nói.

Hag lặng yên nhìn chằm chằm Kelton, giống như đang gầm thét, sao không dùng của ngươi đi!

Kelton nói: "Nếu như lần này Valhein thắng đẹp, thì thanh đoản kiếm ma pháp kia của ngươi đưa cho Valhein, ta mua cho ngươi một thanh mới. Nếu như hắn thua, hoặc là thắng thảm, ngươi lại thua ta ba năm, thế nào?"

'Hai năm

"Không được! Là ta trả tiên thuê ngươi, vì sao ngươi còn ngại bị thiệt nữa?" Kelton hỏi ngược lại.

"Vì lại thêm ba năm thì chính là chín mươi ba năm, ta không muốn ở với ngươi lâu như vậy!" Hag biểu lộ lãnh đạm, trong giọng nói ngập tràn đau khổ.

"Không, ngươi muốn! Cứ quyết định như vậy đi, ba năm!" Kelton cười ha ha nói.

"Vậy nếu hắn thắng vô cùng hoàn mỹ thì sao?" Hag bỗng nhiên

hỏi.

Kelton cảnh giác nhìn Hag, nói: "Sao ta lại cảm thấy ngươi học chơi xấu vậy? Ngươi sẽ không phải lén liên lạc với Valhein, cùng liên thủ đặt bẫy đó chứ?"

Hag lười để ý đến Kelton.

Kelton ngẫm nghĩ, nói: "Như vậy đi, nếu như hắn có thể thắng được Eugene trong mười giây, thì tính là thăng lợi hoàn mỹ. Ta giảm cho ngươi năm năm!"

"Một lời đã định!" Hag nói. "Lần nào ngươi cũng bị lừa, tính cá độ quá nặng! Khó trách đến cả người cũng thua cho ta." Kelton vui sướng dùng tay phải tung một miếng tiền vàng đại bàng chơi.

Hag lặng yên nhìn suối phun Hải Ma bên trong Học viện Plato, nghĩ thâm Valhein ngươi phải cố lên đấy, ngươi là hi vọng chuộc thân duy nhất của ta đấy.

Hai người lặng yên nhìn chằm chằm phía cửa, khi dưới mặt trời có mấy chỗ tối, một đám người bước ra.

Bắt mắt nhất không phải là Valhein, mà là Hoth.

Hoth khẩn trương đi theo sát phía sau Valhein, còn lo lắng cho Valhein, còn có chút tâm tư nhỏ muốn Valhein báo thù cho mình.

Trong tay Hoth còn ôm một cái hòm bằng gỗ cao hơn nửa thước, trên cái hòm có đặt một túi tiền.

Lake bước đi khập khiễng cùng với đội ngũ phía sau, vẻ mặt lạnh lùng.

Quá mất mặt!

Paloma theo sát từ đằng xa với đội ngũ phía sau, nàng nhận định bản thân tới là vì học chiến đấu.

Đến nơi có thể nhìn từ ngoài cửa, Paloma không tiến thêm nữa, nhìn từ đằng xa ra ngoài cửa, giơ tay vén lên một lọn tóc, nhẹ nhàng vân vê trong tay.

Hơn phân nửa người của Học viện Plato đều đến đây, các thầy cũng tới tham gia náo nhiệt, mấy người Niedern và Gregory đứng bên cạnh nhau.

Niedern liếc mắt nhìn Gregory, nói: "Có dám đánh cược với ta một lần không?”

Chương 173: Vua bốn ván thắng liên tục

Chương 173: Vua bốn ván thắng liên tục

Vua bốn ván thắng liên tục

"Ha ha, thua bởi học sinh của ngươi không bằng thua bởi ngươi, có gì mà không dám!"

"Vòng tay phân ảnh của ngươi!"

"Áo chùng giáp băng của ngươi?"

"Được!"

"Ta đặt Valhein thắng!"

"Ta cũng đặt Valhein thắng!"

Hai pháp sư Hoàng Kim liếc nhìn đối phương với ánh mắt ghét bỏ, một người cất bước về phía bên trái, một người cất bước về phía bên phải, cách xa đối phương.

Học sinh lớp ba dừng ở cửa, Valhein thì bước ra khỏi cửa chính.

Valhein dừng ngoài cổng chính, nhìn khắp bốn phía, nhìn thấy Kelton và Hag liên khẽ gật đầu một cái.

Sau đó, Valhein nhìn thấy một gương mặt nửa quen nửa lạ trong đám người ở bên ngoài cùng, ánh mắt không dừng lại chút nào.

Cuối cùng, Valhein không nhìn đám học sinh quý tộc hàng trước nữa, mà là nhìn về phía một số người giống học sinh ở hướng chếch chếch.

Một số người trong đó chủ động chào hỏi Valhein, giống như quen biết Valhein vậy.

Valhein không nhận ra bọn họ, nhưng đoán được mấy người kia hẳn là học sinh ở những học viện nhỏ khác, vì vậy cũng khẽ gật đầu, tỏ vẻ thân thiện.

Điều khiến Valhein không ngờ chính là có mấy nữ sinh của tiểu học viện thì đang vui sướng tới mức gương mặt đỏ bừng, khẽ gọi "Feynman nhỏ bé".

Valhein nghĩ thầm thói xấu của ghế lớn truyền nhiễm nhanh thật đấy.

Cuối cùng, Valhein mới nhìn vê hướng người đứng ở trước nhất.

Eugene và Lake miêu tả vô cùng giống, dáng người cao lớn, hình thể cường tráng, quả thật chính là một Hoth nhỏ hơn một số, cơ bắp căng phồng đến mức giống như bộ áo giáp bằng da bị nhồi hết từng cái bánh mì cứng vậy.

Eugene khoanh tay trước ngực, rõ ràng chỉ mới mười lăm, mười sáu tuổi, nhưng râu dưới cằm đã dài gân một tấc, mày rậm mắt to, khuôn mặt vuông vức, điểm khác biệt chính là ngọn lửa chiến đấu trong mắt của hắn vĩnh viễn không tắt.

Valhein rất quen thuộc với loại ánh mắt này, khi hắn đấu với Băng Lang, nhất định cũng là loại dáng vẻ này. "Xin chào, ta là Valhein, vua thắng liên tục ba trận khi đấu với Học viện Quý Tộc, sẽ sắp phải đổi thành vua thắng bốn trận liên tiếp rồi!" Valhein nghiêm túc nói.

Học sinh quý tộc đối diện phát ra từng tiếng hừ.

Người của Học viện Plato cười ha ha, Valhein rõ ràng đang kích đối phương.

Eugene lại hoàn toàn không để ý tới lời khiêu khích của Valhein, giơ cánh tay phải còn thô hơn chân của Valhein, phơi ra một chiếc vòng tay, dùng giọng nói thô lỗ nói: "Ta hiện giờ chỉ có thể sử dụng thần lực mức độ chiến sĩ Tập Sự thôi!"

Cùng lúc đó, một học sinh nhỏ gây nhưng anh tuấn bưng một cái khay tới, đi tới giữa hai người, trên khay đặt năm mươi miếng tiền vàng đại bàng, còn có một chiếc nụ tai kiểu dáng của nữ.

Đám quý tộc cười ha ha.

Trên gương mặt của Eugene xuất hiện nụ cười xảo trá.

Valhein nhún vai, vẻ mặt giống như chuyện rất bình thường, nhưng cũng nhận ra được rằng các quý tộc quả nhiên tên nào cũng âm hiểm. Đổi lại là người đàn ông khác khi nhìn thấy ma pháp khí kiểu dáng nữ thì chắc chắn sẽ tức giận, nhưng Valhein hoàn toàn không để ý tới, dù sao cũng để nuôi tra nam tế đàn kia, không chừng nụ tai kiểu nữ có thể đổi được thiên phú tỉnh linh tốt hơn.

"Ngươi có thể kiểm tra xem!" Eugene mỉm cười nói.

"Không cần, sớm kết thúc đi, buổi tối ta còn có việc cần đàm phán."

"Được!" Eugene dứt lời, học sinh nhỏ gầy kia từ từ lùi về phía sau, lui vê bên ngoài ba mươi thước.

Eugene cũng từ từ lùi vê phía sau, cách đến hơn hai mươi mét, cất cao giọng nói: "Ma pháp sư ra tay trước!"

Các quý tộc lập tức phát ra những tiếng xùy với Valhein,

Eugene đứng cách hai mươi mét, đây rõ ràng đang trào phúng Valhein. Thông thường, chiến đấu mức độ Tập Sự, song phương bắt đầu cách xa mười lăm thước.

Valhein không lập tức ra tay, mà là hỏi: "Ta rất muốn biết một chuyện, là ngươi chủ động tìm tới bạn cùng bàn của ta, hay là bất ngờ gặp được?"

Eugene có chút sửng sốt, thuận miệng nói: "Là bất ngời"

Valhein lắc đầu, nói: "Ta vốn cho là Eugene thế hệ thứ hai sẽ trở thành anh hùng vĩ đại, nhưng ít nhất cho đến nay còn là một kẻ ngu xuẩn bị lợi dụng, quý tộc các người có bản lĩnh hại người mình, thật sự khiến người khác lạc hậu đấy!"

Sắc mặt của Eugene trở nên âm trâm, nói: "Ngươi có thể sỉ nhục ta, nhưng ngươi không thể nghi ngờ bạn của ta được!" "Chia rẽ khiến ta và ngươi quyết đấu với nhau, sau đó người bạn khiến ngươi xấu hổ đâu?" Valhein khinh miệt liếc nhìn đám học sinh quý tộc sau lưng Eugene.

Nhưng học sinh quý tộc kia không phát ra những tiếng xùy một cách thần kỳ, bởi vì hơn phân nửa bọn họ đều đoán được là Eugene bị lợi dụng rồi.

"Nghe nói tài hùng biện của ngươi rất lợi hại, nhưng như vậy không hề có tác dụng đối với ta, trận đấu này người thắng cuối cùng nhất định là ta." Eugene từ từ hít sâu, duy trì cảm xúc bình thản.

Valhein nói tiếp: "Nếu như ngươi khiêu chiến bình thường, ta sẽ cho ngươi một trận thua có thể diện, nhưng ngươi tổn thương đến bạn cùng bàn của ta, ta rất không vui, ta cần cho ngươi một bài học. Còn có một điều, ngươi quá ngu xuẩn, còn cam tâm tình nguyện bị kẻ khác lợi dụng, ta rất không hài lòng đối với đối thủ như vậy, cho nên ta sẽ dạy dỗ ngươi một trận lớn hơn. Ta muốn

hỏi một chút, trước kia ngươi gấy rời tay trái hay tay phải vậy?"

Sắc mặt của Eugene biến đổi lớn.

Chương 174: Đều chọn

Chương 174: Đều chọn

Đều chọn

Đám quý tộc lặng ngắt như tờ, đây là chuyện thê thảm nhất của Eugene, không ai dám nhắc tới khi ở trước mặt Eugene cả.

"Rất tốt, ngươi đã thành công chọc giận ta! Thi triển ma pháp ra đi, gà con mới nởi" Eugene vươn tay phải ra, ngón tay ngoắc hướng Valhein với vẻ khinh miệt.

Valhein chậm rãi hít một hơi thật sâu, tập trung tinh thần, sau đó ngừng tuôn động thiên phú tăng ma lực của lần thi phép này, làm phép bình thường giống như cùng với tất cả ma pháp Tập Sự phổ thông bình thường khác.

Vì học thần chú học sâu sắc, Valhein đã nắm rõ như lòng bàn tay một lượng lớn thần chú, không còn giống như khi học dây ma pháp, chỉ nhớ âm không nhớ ý.

"Thuật đao gió!"

Valhein niệm thân chú xong, ma lực tuôn vào bên trong trận đồ ma pháp, sau đó sức mạnh thành hình, thậm chí còn chưa tới hai giây rưỡi, một lưỡi đao hình trăng khuyết cong màu xanh nhạt dài một thước dựng đứng trước người, kéo theo tiếng xé gió rất nhỏ bay thẳng về phía Eugene.

Trong khoảnh khắc lưỡi đao gió hình thành, tất cả khiến trong đám học sinh có người phải kinh ngạc kêu lên.

Valhein trở thành ma pháp Tập Sự mới mấy tháng, tốc độ làm

phép thuật Tập Sự đã gần đạt tới tốc độ cực hạn hai giây, phần năng lực học tập này cũng kinh người quá rồi, hoàn toàn có thể so sánh với thiên tài nhỏ rồi.

Trong khoảnh khác bọn họ kinh ngạc kêu lên thì cũng đồng thời không quên quan sát.

Khi lưỡi đao gió bay được hơn mười lăm mét rồi liền thu nhỏ lại một vòng, nhưng tốc độ vẫn cực kỳ nhanh, chiến sĩ Tập Sự bình thường vẫn có thể bị đánh trúng.

Nhưng trên gương mặt của Eugene xuất hiện nụ cười như đã tính từ trước, cơ thể chạy xéo, không chỉ thoải mái tránh thoát hướng đi của lưỡi đao gió, còn đi thẳng tới hướng Valhein.

Âm... Âm... Âm...

Tốc độ chạy trốn của Eugene hoàn toàn vượt xa tưởng tượng của mọi người, mỗi một chân đáp xuống đất đều thổi tung một đống bụi mù lớn.

Trong hai giây, Eugene tuyệt đối có thể vọt tới trước mặt Valhein.

Hai mươi mét, đối với chiến sĩ mức độ Hắc Thiết mà nói, không cần tới hai giây.

Eugene rõ ràng không sử dụng thần lực Hắc Thiết, chỉ sử dụng thần lực cỡ Tập Sự, nhưng tốc độ vượt xa chiến sĩ Hắc Thiết bình thường.

"Xong rồi..."

Học viện Plato ngập tràn tuyệt vọng, tất cả đều đã tính ra, nhưng không ngờ tốc độ của Eugene nhanh đến như vậy.

Hoth thở dài, cảm giác bản thân đã hại Valhein.

Lake lắc đầu một cái, hóa ra ngày đó Eugene vốn không hề sử dụng toàn lực.

Rollon cũng phải thở dài một tiếng, so sánh với loại thiên tài như Eugene, Valhein vẫn còn kém xa.

Tay phải của Kelton đặt ở trước mặt của Hag, cũng vươn ba ngón tay ra.

Valhein chỉ hướng Eugene, lúc này đã không ngừng sức mạnh của tăng ma lực nữa.

"Dây ma pháp!"

Thần chú dây ma pháp vang lên, âm thanh dồn dập mà vang dội rơi vào trong tai của mỗi người.

Nhưng ai ai cũng không có bất kỳ phản ứng nào với câu thần chú kia.

Bởi vì, nó quá...

Trong đầu mọi người còn chưa hiện lên hết toàn bộ từ "quá chậm này, thì bên hông của Valhein một con rắn dài bỗng nhiên bay ra, xông tới phía trước cách Eugene không tới năm thước.

Eugene cường đại siêu việt hơn bất cứ chiến sĩ Hắc Thiết, hắn trong nháy mắt thay đổi phương hướng, ý định né tránh dây ma pháp.

Nhưng dây ma pháp hiện giờ của Valhein đã có thể dễ dàng trói ma thú Băng Lang rồi.

Vút vút vút...

Lúc này, Valhein không nhắm vào cái cổ, mà là nhắm tới phần người trên có diện tích lớn hơn.

Dây ma pháp giống như là vật sống, nhào lên nửa thân trên của Eugene, cũng nhanh chóng trói chặt lại.

Eugene vẫn còn trong trạng thái chạy trốn.

Nửa người trên của hắn bị dây ma pháp trói chặt, hai chân còn đang xông về phía trước, giống như trong quá trình chạy trốn bị một cây gậy dài đánh trúng ngực.

Cả người Eugene té ngã về phía trước, cả người bay lên không trung, rơi xuống nặng nề.

Dù vậy, hắn cũng cố gắng nâng cao cổ, tránh cho gáy đụng với mặt đất, đồng thời điều chỉnh phương hướng, muốn đi đá Valhein, làm lần giãy giụa cuối cùng. Valhein thoải mái nghiêng người một cái, tránh né đòn tấn công của Eugene.

Âm!

Eugene thật sự ngã xuống trước mặt Valhein.

Trong khoảnh khắc rơi xuống đất, Valhein nhìn xuống Eugene.

Eugene ngẩng nhìn Valhein.

Tầm mắt của hai người giao nhau.

Trong ánh mắt của một người là ý cười nhẹ nhàng.

Trong ánh mắt của một người ngập tràn kinh ngạc, bi phẫn và nghi ngờ.

Trong tích tắc đó, Valhein giơ chân lên, gót chân nện mạnh lên mặt Eugene.

Eugene kêu thảm một tiếng, trước mắt bỗng nhiên tối sâm, máu mũi bắn tung tóe.

Valhein xoay người, tay trái đè chặt đầu của Eugene, vung nắm đấm phải, dùng chỗ nhô lên của đốt ngón tay nện lên huyệt thái dương bên phải của Eugene.

Một đấm! Hai đấm! Ba đấm! Bốn đấm! Năm đấm!

Valhein thậm chí còn loáng thoáng mơ hồ nghe thấy âm thanh động vỡ tan trong đầu của Eugene, giống như nhìn thấy một lượng máu lớn phun từ trong đầu của Eugene ra, hình thành tụ máu.

Eugene kêu lên một tiếng đau đớn, ngất đi, toàn thân mềm oặt nằm vật ra.

Chiến sĩ Hắc Thiết có mạnh mẽ hơn nữa, khi không có lớp bảo hộ Hắc Thiết bên ngoài, cũng sẽ không chịu được đòn tấn công hung ác như vậy.

Nếu như là người bình thường đã có thể tuyên bố tử vong rồi.

Valhein đứng dậy, nhìn cảnh tượng xung quanh.

Trên đường Socrates lúc này càng yên tĩnh hơn so với lúc sáng sớm.

Hag đè tay của Kelton xuống, sau đó giơ tay phải ra với Kelton.

Chương 175: Đều chọn (2)

Chương 175: Đều chọn (2)

Đều chọn (2)

"Đoản kiếm ma pháp mới!"

Miệng của Kelton có thể bỏ một cái chén vào rồi.

Valhein quay đầu liếc nhìn Hoth và Lake, khẽ mỉm cười, sau đó cúi đầu nhìn về phía Eugene.

"Ta hỏi ngươi cánh tay bị đứt gấy kia, ngươi không trả lời, vậy ta chỉ có thể chọn tất thôi."

Valhein cúi người, mò vào bên trong vạt áo dưới cánh tay trái của Eugene, sau đó dẫm nát khớp xương chỗ sườn khuỷu cánh tay trái, giơ cổ tay của Eugene lên, bẻ mạnh một cái.

Rắc...

Âm thanh xương cốt đứt gãy vặn vẹo giòn giã vang lên.

Valhein vừa thả tay ra, cánh tay trái của Eugene đã mềm oặt rơi xuống mặt đất, giống như một miếng thịt heo bị thối rữa.

Valhein một lần nữa xoay người, một lân nữa giãm lên cánh tay phải của Eugene, một lân nữa giãm đạp xuống.

Rắc!

Một ma pháp sư coi như thanh tú lại giãm gãy hai tay của một chiến sĩ.

Cảnh tượng trái ngược này khiến trái tim những người có mặt không rét mà run.

Hutton ôm chặt hai tay theo bản năng, hai bàn tay đặt ở chỗ khớp xương khuỷu tay đối ứng, cơ thể khẽ run rẩy.

Cái bóng của Valhein, hình như lại nặng thêm một chút rồi.

Hutton bỗng nhiên muốn cảm ơn Valhein, vì cùng so sánh với cảnh tưởng này, Valhein đã rất nhân từ đối với hắn rồi.

Nhưng hắn lại phát hiện ra, Valhein giống như người vươn tay ra với mình kia, chỉ có điều nếu không để ý sẽ rơi xuống mũi của chính mình...

Mỗi học sinh của lớp ba đều nghĩ tới lời Valhein đã nói trước đó.

Valhein rất biết phân biệt giữa bạn bè và kẻ địch.

Học viện Quý Tộc không có ai chửi mắng, Học viện Plato cũng không có ai vỗ tay.

Đều bàng hoàng trước hành vi hung tàn của Valhein.

Valhein đi tới trước mặt học sinh gầy yếu kia, cầm chiếc nụ tai kiểu nữ kia lên, không quan tâm tới năm mươi tiền vàng đại bàng sáng lấp lánh kia, quay trở lại bên cạnh Eugene. Trước ánh mắt khó có thể tin được của mọi người, Valhein câm lấy nụ tai, đâm xuyên qua lên vàng tai trái của Eugene, sau đó từ từ rút ra, đứng dậy đặt lên trước mắt quan sát dưới ánh nắng chiều phương tây.

Ánh nắng chiều tụ thành máu chảy từ trên nụ tai xuống.

"Rất đẹp, cảm ơn, Eugene!"

Valhein nhìn về phía học sinh Học viện Quý Tộc.

"Ta rất hi vọng thông qua phương thức so tài mà tiến bộ, cho nên ta hoan nghênh bất cứ ai tới khiêu chiến, bao gồm cả Eugene vào lần sau, nhưng ta càng hi vọng các ngươi hiểu được cái ta cần chính là chiến đấu công bằng, không hi vọng bất cứ kẻ nào quấy rối bạn của ta. Bàn tay phi nghĩa, cần phải bị chặt đứt!"

Valhein nói dứt lời, vẫy tay gọi Hoth, sau đó nhặt cuốn sách ma pháp đặt ở dưới đất lên, phủi bụi đất bên trên.

Hoth lập tức đon đả ôm hòm gỗ chạy tới, giao vào tay Valhein.

"Lấy tiền vàng đại bàng đi, trước mắt không có ai thì tìm thầy tới chữa trị cho Eugene một chút đi, thời gian cũng dài rồi, hắn có thể sẽ trở thành kẻ ngốc đấy!"

Trước cửa lớn thật yên tĩnh, Valhein đi về hướng của Kelton.

Thời gian khoảng bảy, tám giây trôi qua, trước cửa lớn mới truyền tới tiếng hoan hô của các học sinh Học viện Plato.

Những học sinh của tiểu học viện khác cũng võ tay cho Valhein, thậm chí còn huýt sáo.

Học sinh Học viện Quý Tộc lúc này mới xông tới hướng Eugene, thầy giáo đi theo đoàn cũng vội vàng trị liệu cho Eugene.

Sau đó, tất cả học sinh học viện đều thảo luận điên cuồng.

"Dây ma pháp sau cùng đó của Valhein dùng bao nhiêu giây vậy?"

"0. 5 giây đến 0. 75 giây!"

"Như vậy thì khá kỳ lạ, hắn rốt cuộc nhận được tăng ma lực hay là nhận được phun trào ma lực vậy? Hoặc là thiên phú khác không biết tên?"

"Ta nghi ngờ là phun trào ma lực, khả năng lớn là giảm bớt

thời gian hai giây làm phép."

"Quả thực, dây ma pháp là ma pháp hệ căn bản, không phải ma pháp hệ nguyên tố. Tất cả hệ nguyên tố có thiên phú đặc biệt hoặc tốc độ làm phép giảm bớt sức mạnh, nhưng ma pháp hệ căn bản trước mắt hình như chỉ có tăng ma lực và phun trào ma lực, hoặc là, là loại thiên phú đặc biệt cấp cao, hắn không thể có được."

"Các ngươi nói xem, có phải là sức mạnh huyết mạch không? Có huyết mạch hình như có thể giảm bớt thời gian thi phép của một số loại phép đấy!" "Ai biết chuyện gì xảy ra..."

Đám học sinh thảo luận đủ loại khả năng.

Trong đầu của Niedern hiện lên bức thư qua lại với Valhein trước kia, bỗng nhiên nhận ra được Valhein có lẽ đã có thiên phú tăng ma lực, sau đó lực lượng bị nữ thần trí tuệ nhìn kỹ thúc hóa.

"Thật hâm mộ ngươi có đứa học trò giỏi!" Giọng điệu buồn bực của Gregory vang lên.

"Ngươi nên hâm mộ hắn có thầy giáo tốt đi!" Niedern ngẩng đầu, xoay người rời đi.

Trước xe ngựa.

"Valhein!" Kelton lần này có vẻ còn nhiệt tình hơn so với bình thường.

Valhein liếc nhìn đánh giá hắn, áo chùng màu trắng trên người gọn gàng, sạch sẽ hơn so với ngày thường, đeo nhiều hơn đồ trang sức trên người, làn da hơi tỏa sáng, rõ ràng là vừa lau bằng dầu ô liu.

Chiếc nhẫn đầu rắn vô danh trên ngón tay trái của hắn vẫn bắt mắt như cũ.

"Đưa ta về nhà một chuyến trước đãi!" Valhein vỗ chiếc hòm gỗ của mình.

"Được!" Kelton cười nói.

Chiếc xe ngựa đi trên đường với tốc độ nhanh như chớp, hơi lay động.

Valhein cẩn thận đặt hòm gỗ trên đùi, cẩn thận ôm trong lòng, không nói lời nào.

Kelton rất kinh ngạc, nói: "Bên trong hòm gỗ này đặt cái gì vậy, khiến ngươi để ý đến như vậy?"

"Nói ra ngươi cũng không hiểu đâu!" Valhein nói.

Chương 176: Ổ đại bàng

Chương 176: Ổ đại bàng

Ổ đại bàng

Kelton bật cười nói: "Sao nào, học ma pháp được mấy tháng là có thể coi khinh đám chiến sĩ chúng ta rồi? Ma pháp sư các ngươi quả nhiên đều là cái dạng này. Ta không biết làm phép, nhưng sự hiểu biết của ta về ma pháp chắc chắn ở trên ngươi. Ta học hành bao năm qua cũng không phải để không!"

"Được, ngươi biết Thiên Phú Người Hầu hay biết Tộc Đàn Người Hầu chứ? Ngươi nói thử xem Fire Goblin Remains là để làm gì?" Valhein hỏi.

Kelton nghẹn lời trố mắt nhìn.

Hag ngó ra ngoài cửa sổ, bàn tay đang vuốt ve chiếc đoản kiếm sắt bình thường, không biết đang luyện tập, hay là đang ám hiệu cho Kelton nhanh chóng mua chiếc mới.

Qua một lúc lâu sau, Kelton mới giật mình nói: "Ta đại khái đã hiểu, ngươi đây là vì chuẩn bị cho phép Hắc Thiết triệu hoán người hầu Tập Sự sao? Thứ ngươi để ở bên trong hòm lẽ nào là sinh linh thân kỳ?"

"Cũng tạm, ngươi còn biết cả sinh linh thần kỳ, ta cũng mới biết chưa được mấy tháng đâu!" Valhein nói.

"Ngươi thọc vào ổ đại bàng rồi hả? Lấy đâu ra nhiều tiên như vậy? Di hài sinh linh thần kỳ cấp thấp nhất cũng có giá trị hơn vạn vàng đại bàng rồi!"

Kelton thầm tính toán, sau khi thuê mỏ bạc rồi, bản thân cũng không lấy ra được nhiều tiên như vậy.

"Ngươi không biết?" Valhein hỏi.

"Biết cái gì?" Kelton hỏi.

"Ta còn tưởng ngươi hiểu rất rõ Học viện Plato, xem ra ngươi cũng không phải rất quan tâm đến ta!" Valhein lắc đầu.

Kelton cười khổ nói: "Trừ phi xảy ra chuyện gì rất lớn, nếu không sao ta dám tùy tiện nghe ngóng chuyện của Học viện Plato chứ! Nhưng chuyện xảy ra quá lớn ta cũng không nghe ngóng được. Ví dụ như lần trước tượng thần khổng lồ di chuyển, ai cũng nói có liên quan đến học viện của các ngươi, nhưng đến bây giờ cũng không ai biết được nguyên nhân cụ thể. Ta không có sách ma pháp giống như các ngươi, tùy tiện nhận gửi tin ma pháp. Chiến sĩ chúng ta sau khi rời khỏi Học viện Plato rồi, những đặc quyền và sách ma pháp đều bị thu hồi. Ma pháp sư các ngươi có thể giữ sách ma pháp lại, nhưng như vậy cũng cần một số tiên lớn. Ta và thầy giáo quen biết bên trong Học viện Plato một năm còn chưa chắc gặp mặt được một lần."

"Ta dùng huy chương Ma Nguyên đổi." Valhein cũng không che dấu, vì toàn bộ Học viện Plato đều đã biết, hơn nữa sẽ không bị đám người Thánh Ngôn bao che che giấu.

Loảng xoảng!

Đoản kiếm sắt trong tay Hag rơi xuống mặt đất, hắn và Kelton vội vàng tách hai chân ra, sợ bị kiếm sắt đâm phải.

Nhưng biết rõ có thể bị đoản kiếm đâm trúng, cả hai cũng không nhìn xuống dưới, mà là nhìn chằm chằm Valhein.

Hai người bọn họ quả thực không phải ma pháp sư, quả thực không hiểu nhiều về ma pháp, nhưng vẫn biết tới danh tiếng lẫy

lừng của huy chương Ma Nguyên.

Cả Hy Lạp này chỉ có duy nhất có thứ đánh đồng cùng với thân phận quý tộc, ngoại trừ thây tế, thì chỉ có thân phận của nghị viên ma pháp.

Mỗi một người giành được huy chương Ma Nguyên đều có thể nhận được sự đối xử long trọng của quý tộc.

Vì huy chương Ma Nguyên không chỉ đại diện cho trí thức, đại biểu cho vinh quang, thể hiện cho tương lai, mà cũng chứng minh khả năng vô hạn.

Nhưng để ở trên người một ma pháp Tập Sự năm thứ hai, không chỉ rất vô hạn, hơn nữa còn đặc biệt có thể.

Năm hai đã giành được huy chương Ma Nguyên, năm thứ năm chẳng phải là truyền kỳ vinh quang sao?

"Valhein, ngươi bình thường khoác lác thì ta không phản đối, thi thoảng khoác lác một chút có thể khiến ngươi càng tự tin hơn. Ngươi vừa mở miệng, bò cả Hy Lạp đều bị ngươi thổi tung, đến cả bò của Lưỡng Hà, Bắc Âu và Ai Cập cũng không chịu nổi kinh hãi đâu!" Kelton không kiêm chế được châm biếm lại.

Hag cũng không kiềm chế được nói: "Huy chương Ma Nguyên mà hắn nói có thể không phải của chính hắn!"

"Cũng đúng... ngươi có lẽ không phải nghị viên vinh dự..." Kelton đột nhiên câm miệng.

Valhein lặng yên lấy ra một chiếc huy chương Ma Nguyên, ném tới.

Trừ phi phá sản, huy chương Ma Nguyên có rất ít người giao dịch, dùng cho giao dịch thông thường là quyền trao đổi vật phẩm của Hội Nghị Ma Pháp.

Tay chân của Kelton luống cuống nhận lấy chiếc huy chương.

Kelton và Hag giống như đứa trẻ lần đầu tiên nhìn thấy món đồ chơi xinh đẹp, cẩn thận quan sát, vuốt ve, phân tích...

Cuối cùng, Kelton quyến luyến trả lại chiếc huy chương cho Valhein.

"Ngươi rốt cuộc đã làm cái gì vậy?" Kelton nhỏ giọng đặt câu hỏi, vẫn có chút thất thần. Trong lòng hắn hiểu rõ, đến suốt cuộc đời của bản thân cũng không cách nào nhận được thứ có cấp bậc như huy chương Ma Nguyên này.

"Chuyện tượng nữ thần khổng lồ di chuyển lần trước..." Hag nói đến một nửa bỗng nhiên ngậm miệng.

Kelton lại liếc nhìn Hag, nói: "Ngươi cũng quá coi trọng Valhein rồi! Lần di chuyển đó rõ ràng cho thấy có liên quan đến bậc thầy Truyền Kỳ hoặc bậc thầy Thánh Vực, có liên quan gì đến hắn. Nhưng lần di chuyển đó đặc biệt quan trọng! Xem như giúp hai vị bậc thây Truyền Kỳ việc lớn. Đáng tiếc, tượng nữ thần khổng lồ lại âm thầm khôi phục lại trạng thái cũ, nếu như liên tục nhìn chăm chú Học viện Plato thì nhất định sẽ rất tốt!"

"Có ý gì?" Valhein hỏi.

"Hai ngày nữa ngươi sẽ biết." Kelton lộ ra nụ cười thần bí.

Valhein mơ hồ cảm thấy Kelton và Niedern như cùng nói tới một sự kiện, xem ra gần đây Athens sẽ có biến hóa không nhỏ đây.

"Đúng rồi, sao ngươi lại đối chiến với Eugene vậy?" Kelton hỏi.

Chương 177: Hai bộ

Chương 177: Hai bộ

Hai bộ

Valhein thuật lại sự việc một lần.

Kelton xoa cằm, nói: "Không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là đám nhóc chết tiệt quý tộc kia làm. Ngươi phải đề phòng, nhưng cũng không cần quá coi trọng. Đám nhóc chết tiệc quý tộc kia ngươi đánh gần chết, đừng đánh chết là được. Chỉ cần là chiến đấu công bằng, gia tộc của bọn chúng sẽ không ra mặt, điểm này ngươi yên tâm đi, các quý tộc không chú trọng tới danh dự khác, danh dự phương diện này vẫn khá coi trọng. Quý tộc càng to, càng xem trọng hơn, nếu có gia tộc vì quyết đấu công bằng mà tìm tới làm phiên ngươi, ngươi không cần để ý, tiếp tụ đánh gần chết, loại gia tộc đó chắc chắn sẽ không có thành tựu gì. Những gia tộc đó nếu thật sự quá đáng, quý tộc khác nhất định sẽ nhân cơ hội cắn một cái, dù sao năm đó chúng ta cũng đánh như vậy đấy!"

Valhein gật đầu, về mặt này tập tục của Hy Lạp rất tốt.

"Nhưng... nếu như ta đoán không sai, ngươi có thiên phú phun trào ma lực nhỉ? Tăng ma lực chỉ có thể nhanh hơn một giây, nhưng tốc độ làm phép của ngươi nhanh hơn. Thiên tài, đại thiên tài chân chính!" Trong mắt Kelton tỏa ra ánh sáng xanh, giống như con sói hung ác đã đói một tháng nhìn thấy miếng thịt béo vậy.

"Thích hợp thể hiện sức mạnh, còn hơn che giấu nó đi!" Hag nói.

Kelton lập tức gật đầu nói: "Đúng đấy! Ở nơi hòa bình, ngươi

có thể chịu đựng, nhưng ở nơi như Athens này, che giấu chút thực lực không là vấn đề, nhưng phải thể hiện ra chút cơ bắp lúc thích hợp, nếu không ai cũng có thể bắt nạt được ngươi! Trận chiến ngày hôm nay của ngươi ít nhất đã dập tắt ý định làm phiên ngươi của quý tộc bình thường, an ổn hơn không ít! Chỉ là nếu ta đoán không sai, ngươi ngoại trừ phun trào ma lực, còn có thứ khác nữa nhỉ?"

Valhein lập tức nghiêm túc nói: "Không cói"

Kelton và Hag cùng nhìn nhau, đồng thời gật đầu.

"Ngươi nói như vậy thì ta an tâm rồi, khẳng định có!" Kelton cười gật đầu.

Ánh mắt của Kelton và Hag đều nhìn tới cái hòm mà Valhein đang ôm, đây có thể chính là lá bài tẩy tỏa sáng đấy.

Lúc này, chiếc xe ngựa dừng lại.

"Ngài Valhein, đã tới nhà ngài rồi!" Người đánh xe ngựa nói.

"Được, cảm ơn!"

Valhein đang định xuống xe, Kelton bước một bước dài xuống trước, chủ động vươn hai tay ra ở bên dưới, nói: "Nào, ta cầm giúp ngươi, thứ này quá quý giá, không thể bị rơi hỏng đâu

Sau đó trừng mắt liếc Hag, nói: 'Không có mắt gì cả! Làm hộ vệ kiểu gì vậy?"

Hag im lặng xuống xe, đứng ở bên cạnh Kelton, vươn cánh tay ra.

Valhein đặt hòm gỗ lên trên tay của Kelton.

Hag rụt tay lại.

"Ngươi còn học thói xấu rồi!" Kelton bất đắc dĩ nói.

Hag nói: "Đúng rồi, thanh đoản kiếm ma pháp kia tặng cho ngươi đấy!"

"Ồ? Tốt như vậy sao? Ta còn dự định hôm nay về nhà lấy trả ngươi đấy! Như vậy không tốt lắm đâu nhỉ?" Valhein kinh ngạc nói.

"Ta và Kelton đánh cược một ván..." Hag thuật lại quá trình một lần.

Valhein nở nụ cười sáng lạn với Kelton.

"Ai bảo ngươi không tin ta, đáng lắm!" Valhein cười nhận lấy cái hòm gỗ.

Kelton xụ mặt, không nói thêm lời nào.

Valhein ôm theo hòm gỗ trở lại phòng ngủ, do dự một chút, trực tiếp cất hòm gỗ vào trong không gian phế tích, sau đó lấy túi gói bảng đá ra ngoài.

Valhein có chút muốn thử hiến tế ngay bây giờ, nhưng nghĩ lại buổi tối còn có năm nghìn tiền vàng đại bàng của phó hội trưởng thương hội Plato, vẫn nên cùng hiến tế thì tốt hơn.

"Có thêm một thanh đoản kiếm ma pháp trị giá một trăm vàng đại bàng, thêm một ma pháp khí nụ tai trị giá một nghìn vàng đại bàng, buổi tối thu được năm nghìn vàng đại bàng, cộng thêm thương hội mới, ngày hôm nay thật sự là một ngày khiến người ta thỏa mãn. Đáng tiếc, Fire Goblin Remains là dùng huy chương Ma Nguyên đổi, không thể hiến tế hai lần, nhưng cho dù là một chiếc huy chương Ma Nguyên, thì nhất định cũng có thể đổi được phần thưởng lớn hơn, không biết có thể kích phát vòng tròn thứ ba của tế đàn hay không. Vòng tròn thứ ba, có lẽ sẽ cho ta kinh hỉ nhỉ..."

Valhein một lần nữa bước vào bên trong xe ngựa, cùng Kelton và Hag đi tới "Nhà hàng Violet'.

Valhein lấy sách ma pháp ra, gửi cho thầy Niedern một tin nhắn ma pháp.

"Thầy, giúp ta tra một người, càng chỉ tiết càng tốt, thù lao là một bộ dụng cụ ăn bằng bạc....

Niedern nhanh chóng trả lời.

"Hai bộ!"

"Đồng ý! Nhưng khi nào ngươi nói cho ta biết vê bảng đá của gia tộc, dù sao ta sớm muộn cũng phải biết thôi!" Mỉm cười gửi tin nhắn ma pháp xong, Valhein ngẩng đầu lên, nói: "Nói thử xem quý tộc kia đi, còn vị chiến sĩ Thánh Vực mà ngươi biết kia nữa!"

Kelton gật đầu, nói: "Trước tiên nói một chút về tướng quân Feirste đi, chính là vị chiến sĩ Thánh Vực kia. Hắn không giống với những quý tộc khác, vốn dĩ là một người bình thường. Thiên phú của hắn có tốt một chút, may mắn hơn một chút, đương nhiên, cũng cố gắng hơn gấp mười lần so với người bình thường. Hắn làm từ một binh tốt lên, từng bước từng bước phát triển."

"Hắn rất khiêm tốn, hơn nữa thích đặt câu hỏi. Mỗi lần gặp phải việc gì không hiểu được, dù đối phương là một tên đầy tớ, hắn cũng sẽ đặt câu hỏi giống như học sinh, sau đó tìm hiểu vấn đè kia. Thói quen của hắn cũng đã ảnh hưởng sâu đậm tới ta, cho nên mỗi khi ta có bất kỳ dấu hiệu kiêu ngạo nào, ta đều sẽ nghĩ tới ngài Feirste. Hắn vẫn luôn nói rằng khiêm tốn và hỏi thăm là hai đại bảo vật thành công của hắn đấy!"

Chương 178: Hai bộ (2)

Chương 178: Hai bộ (2)

Hai bộ (2)

"Tướng quân Feirste vẫn luôn nói rằng chuyện may mắn nhất của hắn là gặp được người thây hướng dẫn ưu tú đó, chiến sĩ Truyền Kỳ đại tướng Miltiades. Tất cả mọi thứ của hắn đều nhờ học tập đại tướng Miltiades ra cải"

Nghe đến đây, trong tim Valhein xao động. Hiện giờ cuộc đấu Marathon còn chưa có xảy ra, mà Miltiades đã huy hoàng như vậy, thậm chí có thể dạy dỗ ra học sinh Thánh Vực, đại lão quả nhiên thời đại nào cũng là đại lão.

Kelton nói tiếp: "Ta đã từng là lính dưới trướng tướng quân Feirste, lòng trung thành và sự cố gắng của ta đã giành được sự khẳng định của hắn, hắn thậm chí còn dành thời gian cố ý chỉ bảo cho ta. Hắn vẫn luôn nói, ta có thể dễ dàng trở thành chiến sĩ Hoàng Kim, thậm chí có thể tấn thăng lên Thánh Vực, đáng tiếc... một trận chiến đã kết thúc tất cả. Mặc dù ta từ bỏ con đường chiến sĩ, trở vê Athens buôn bán, tướng quân Feirste vẫn nhiệt tình mà vươn tay ra giúp đỡ, khi ta mới bắt đầu đã hỗ trợ ta rất nhiều!"

"Hắn nói, hắn muốn trở thành người ngập tràn nhiệt tình giống như đại tướng Miltiades. Cho nên mỗi lần nhìn thấy hắn, ta đều rất thoải mái. Ai ai cũng sẽ thích tướng quân Feirste, giống như thích đại tướng Miltiades vậy!"

Valhein hỏi: "Đại tướng Miltiades bây giờ đang ở đâu?"

Kelton nhớ lại, nói: "Đại quân Ba Tư đã có dị động, trước mắt

đại tướng Miltiades đang bắt tay vương quốc khác của khu vực Hy Lạp, tiến hành chuẩn bị chiến tranh!"

Valhein gật đầu.

"Quý tộc tới lần này là Harnas, là một chiến sĩ Hắc Thiết. Ta đã âm thầm tìm hiểu sơ qua, là một quý tộc rất khảng khái và lương thiện. Ngoại trừ thích uống rượu, ca hát và ham mê sắc đẹp ra, thì không có bất kỳ khuyết điểm gì. Thân là một thanh niên quý tộc, nếu không thích uống rượu, ca hát, cái đẹp, đó mới là khuyết điểm. Khà khà!" Trong giọng nói của Kelton còn có chút hâm mộ.

"Trước kia cũng đã nói với ngươi rồi, gia tộc anh hùng Agala nơi của hắn vì nhiều đời không xuất hiện Truyền Kỳ nên đã suy yếu, thậm chí đến vị diện thần lực duy nhất của gia tộc cũng có vấn đề. Ngươi nên biết, chỉ có quý tộc có mới có vị diện thần lực, mới có tư cách xưng là đại quý tộc, nếu không, dù huyết mạch thịnh vượng cỡ nào, dù có giàu tới mức nào, dù gia chủ có cường đại ra sao, thì đều sẽ bị người khác khinh thường thôi!"

Valhein hỏi: "Gia tộc Agala là gặp phải bất hạnh, hay là có nguyên nhân khác?"

Kelton nhìn quanh bốn phía, nhỏ giọng nói: "Chúng ta vốn không nên nói sau lưng chuyện gia tộc anh hùng, chẳng qua có tin đồn, là gia tộc Agala mạo phạm tới gia tộc Bán Thần, sau đó âm thầm bị chèn ép. Nghe ý của tướng quân Feirste thì gia chủ thời đại này của Agala đã chủ động đàm phán, đã có được sự tha thứ của đối phương. Không có gì bất ngờ xảy ra thì gia tộc của hắn sẽ phát triển không ngừng!"

Valhein gật đầu.

"Gia tộc Agala không có kẻ địch, mấy năm nay còn tích lũy danh tiếng tốt, cũng khá thiếu tiên, nhưng đồng thời cũng không có tư cách đối đầu với Học viện Plato, ta tin tưởng đây là một

trong những quý tộc nên lựa chọn tốt nhất. Vả lại nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thì gia tộc Agala sẽ mất đi vị diện thần lực kia, cho nên bọn họ chỉ có thể đặt tinh lực lên phương diện tài phú, cùng chúng ta hợp tác, nước chảy thành sông thôi!"

"Mất đi vị diện thần lực? Trái tim của vị diện có thể tiến hành truyền thừa huyết mạch mà!" Valhein kinh ngạc hỏi.

Kelton cười nói: "Trước kia ta đã nói với ngươi đó, gia chủ đời trước của gia tộc bọn họ tấn thăng Truyền Kỳ thất bại, bỗng nhiên chết đi!"

Valhein mới bừng tỉnh hiểu ra, nói: "Đó chính là vì chết quá nhanh chưa kịp truyền thừa? Trái tim của vị diện trở về, vị diện thần lực này trở thành nơi vô chủ. Chờ đến khi vị diện thần lực kia tích tụ đủ lực lượng rồi lại mở ra một lần nữa, chỉ cần có người đánh dấu vị diện kia có vị diện rồi, đều có thể dựng nên cửa truyền tống thông với vị diện thần lực kia. Ý của ngươi là người đánh dấu nắm giữ vị diện kia rất nhiều sao?"

"Cụ thể ta không rõ lắm, nhưng sẽ không ít hơn bốn người! Người của gia tộc Agala không nhiều, dù đã dùng nhiều tiền thuê người, thì cơ hội cũng không lớn. Ngươi có lẽ biết làm thế nào để lấy được trái tim vị diện chứ?" Kelton nói.

Valhein nói: "Đương nhiên biết, gần đây đã đọc không ít sách có liên quan, về cơ bản có ba loại, một loại là thu hút huyết mạch, một loại là thu hút lực lượng, một loại chính là tìm được chỗ vị trí tim của vị diện, ai chạm tới trước người đó lấy được trước. Nếu như gia tộc Agala may mắn, phái con cháu chính thống vào bên trong có thể sẽ dựa vào thu hút huyết mạch mà tìm được trái tim vị diện!"

"Loại việc này ai nói rõ được, quá trình thu hút huyết mạch luôn xếp sau thu hút lực lượng. Nhưng đại đa số trái tim vị diện đều ở vị trí đặc biệt, sau đó bị người ta tìm ra được, giành lấy.

Không nói tới những thứ này, vị diện thân lực đã định không có liên quan gì tới chúng ta. Ngươi tìm được nhà quý tộc nào?”

Valhein xách cái túi lên, nói: “Đây là gia tộc quý tộc mà Niedern tìm giúp ta, nhưng người của gia tộc này không biết là sao, không muốn đích thân ra mặt, chỉ lấy một món tín vật cổ xưa, tất cả do ta toàn quyền quyết định, bọn họ chỉ cần một phần cổ phần, đảm bảo che chở cho thương hội của chúng ta."

Chương 179: Thu hút huyết mạch

Chương 179: Thu hút huyết mạch

Thu hút huyết mạch

"Tín vật cổ xưa? Đây chắc chắn là một gia tộc ngang ngửa với gia tộc Agala, rốt cuộc đó là gia tộc nào?" Kelton vui mừng hỏi.

Valhein mở cái túi, lấy bảng đá ra, nói: "Ngươi nhận ra cái bảng đá này không? Ta hỏi đám bạn học, hoặc là không biết, hoặc là không nói, cũng không hiểu xảy ra chuyện gì. Ta cũng đã tra sách rồi, cũng chưa thấy qua món tín vật cổ xưa này!"

Kelton nâng hai tay lên cẩn thận nhận lấy bảng đá, nhìn rất lâu, sau đó nhìn về phía Hag.

Hag lắc đầu.

Kelton bất đắc dĩ nói: "Nếu như là huy chương, huy hiệu hoặc dấu hiệu của gia tộc hiện tại, ta có thể liếc nhìn là nhận ra ngay. Nhưng loại tín vật cổ xưa này ít nhất cũng có lịch sử năm trăm năm trở lên, thậm chí có thể tồn tại trước cả lần kỷ nguyên Hắc Ám cuối cùng, ngoại trừ đại quý tộc và bậc thầy vô cùng uyên bác ra, không thể nào không ai biết được!"

Valhein bất đắc dĩ nói: "Niedern cũng nói đến cả tiểu quý tộc và mới thăng lên quý tộc cũng không nhận ra được bảng đá này. Ta suy đoán, gia tộc quý tộc này hẳn là gia tộc anh hùng vô cùng cường đại, hoặc có thể là gia tộc Bán Thần."

Kelton lắc đầu nói: "Khả năng là gia tộc Bán Thần vô cùng nhỏ,

cho dù là bậc thây Thánh Vực muốn kết giao với gia tộc Bán Thần thì cũng không dễ dàng được như vậy, chứ đừng nói là một pháp sư Hoàng Kim như Niedern. Huống chi, gia tộc Bán Thân cũng không thể vì một phần cổ phần của một thương hội mới mà lấy một tín vật cổ vật như thế này ra. Hẳn là gia tộc anh hùng cường đại nào đó. Nhóc con ngươi cất cẩn thận đi, tuyệt đối đừng làm hỏng đấy. Giá trị của thứ này không kém ma pháp khí Thánh Vực đâu."

"Đáng giá như vậy sao?" Valhein cẩn thận cất đi.

"Nếu như là vương giả của gia tộc anh hùng, ta nhất định tình nguyện dùng ma pháp khí Thánh Vực đổi lấy món tín vật cổ xưa này!" Kelton cười nói.

Hai người không ngừng nói chuyện, Hag ngồi một bên vẫn luôn chơi với đoản kiếm.

Sau khi vào bên trong khu quý tộc, xe ngựa nhiều lần bị chặn lại, mỗi lân người đánh xe ngựa đều cân phải nói là đi tới nhà hàng Violet của gia tộc Agala mới được phép cho đi, thi thoảng sẽ có binh sĩ mở cửa vào bên trong, nhìn thấy khí chất của ba người không tâm thường, mới hơi cúi đầu, xem như xin lỗi, đóng cửa rời đi.

Vào lần bị cản lại thứ năm, Kelton cảm khái nói: "Thật hi vọng biết bao lần sau khi ta tiến vào khu quý tộc, không có binh lính chặn kiểm tra xe nữa!"

"Là vì không treo dấu hiệu quý tộc hoặc là đại ma pháp sư?" Valhein hỏi.

Kelton gật đầu, nói: "Mỗi lân bước vào khu quý tộc, ta đều cảm nhận được sự sỉ nhục. Đáng tiếc, cho dù là tướng quân Feirste cũng không tiện tùy ý để cho ta sử dụng gia huy nhà bọn họ, ta cũng không tiện dùng."

"Cửa nhà ta đã treo bảng thanh đồng của Học viện Plato rồi, treo trên xe có được không?" Valhein hỏi.

Kelton nhìn chằm chằm Valhein một lúc lâu, nói: "Xứng đáng là học trò của Niedern, hắn dạy ngươi à? Ngươi dám không?"

"Có gì mà không dám?" Vẻ mặt của Valhein chẳng hề để ý nói.

Kelton bất đắc dĩ nói: "Ta không dám, trừ phi chúng ta hợp tác vui vẻ, đại nhân Hasock vĩ đại ban cho ta một bảng thanh đồng."

"Hasoock rốt cuộc có cấp bậc gì? Là rồng hay là rắn?" Valhein hỏi.

Vẻ mặt của Kelton khẩn trương, nói: "Chớ nói lung tung! Đại nhân Hasock đương nhiên là tộc rồng cao quý rồi! Cấp bậc không rõ, mặc dù không phải Truyền Kỳ, nhưng cũng không cách Truyền Kỳ xa đâu!"

"Được rồi!" Valhein nói.

"Đúng rồi, tên của thương hội mới là gì?"

"Đến lúc đó cùng thương lượng, ta đã chọn được mấy cái rồi!" Valhein nói.

"Không tồi, ta còn cho rằng ngươi sẽ lộng hành cơ! Phải nhớ kỹ, ở trên phương diện buôn bán, ngươi nhất định phải tin tưởng người có kinh nghiệm!" Kelton mỉm cười nói.

"Đương nhiên." Bên ngoài Valhein nói như vậy, nhưng phân vân không biết có nên chỉ dạy cho Kelton một số khuôn mẫu phân tích kinh doanh hay không, dù sao bản thân thật sự không có thời gian buôn bán. Ngẫm lại, thôi vậy, chờ cho thương hội xảy ra vấn đề, sau khi phát hiện năng lực Kelton có hạn rồi mới dạy dỗ lại hắn vậy.

Không lâu sau, chiếc xe ngựa dừng lại.

"Ông chủ Kelton, đã đến nhà hàng Violet rồi!" Người đánh xe nói.

Ba người lần lượt xuống xe.

Ba người đứng ở trước cửa nhà hàng, rất lâu không lên tiếng.

Hiện giờ chính là thời gian dành cho bữa tối, Dolphin River đã chật kín người.

Nhà hàng này ngược lại, ánh đèn sáng bên trong thậm chí không bao trùm hết cả tòa nhà.

Mặt ngoài nhà hàng phủ gió sương, giống như một làn gió thổi qua có thể bong một lớp da, tất cả cấu trúc làm bằng gỗ đã biến thành màu đen, mơ hồ có thể cảm nhận côn trùng bò qua bò lại ở bên trong.

Bảng hiệu chỉ còn một nửa, một làn gió thổi qua vang lên những âm thanh kẽo kẹt. So sánh với những nhà hàng khác trên cùng con đường này quả thực chính là hai thế giới.

Valhein hỏi: "Nhà hàng tím này là kiến trúc được xếp hạng sao?"

Kelton bất đắc dĩ nói: "Cùng lắm thì xin ma pháp sư xây dựng lại đổi mới, thì sẽ nhanh chóng giải quyết được. Nơi này đáng quý không phải là nhà hàng, mà là mảnh đất này! Đi thôi

Ba người từ từ bước vào bên trong, Valhein dứt khoát đứng ở đăng sau Kelton.

Kelton bất lực lắc đầu, đẩy cửa bước vào.

Két...

Âm thanh mở cửa phá vỡ sự yên tĩnh của nhà hàng.

Chương 180: Tình hình Athens

Chương 180: Tình hình Athens

Tình hình Athens

"Xin chào ba vị khách tôn quý, không biết ba vị muốn ăn gì?" Một nhân viên bồi bàn chạy nhanh tới, vẻ mặt khiêm tốn.

"Chúng ta đến tìm ngày Harnas, thương lượng chuyện thương hội!" Kelton nói.

"Hóa ra là như vậy, mời ngài, cậu chủ Harnas đã chuẩn bị phòng cho các vị, tướng quân Feirste và ngài Naidl đã đến, cậu chủ sẽ nhanh chóng đến đây thôi!" Người bồi bàn vừa nói, vừa dẫn mọi người đi vào bên trong nhà hàng tối đen, đi tới trước một căn phòng, sau đó gõ cửa, đẩy cửa bước vào.

Ánh đèn sáng ngời giống như thác nước đổ từ bên trong cửa ra ngoài, khiến Valhein cảm thấy bên ngoài cửa là đêm đen, bên trong cửa là buổi trưa vậy.

Người bồi bàn xoay người, vươn tay ra nói: "Các vị khách quý mời vào!"

Thái độ của người bồi bàn kia càng khiêm tốn hơn rất nhiều so với nhà hàng Dolphin River, thậm chí khiêm tốn hơn rất rất nhiều so với tất cả bồi bàn của khu người thường.

Kelton dừng bước lại, xoay người nhìn về phía Valhein, cũng làm một tư thế mời, nhưng không xoay người.

Valhein do dự trong nháy mắt, gật đầu, cất bước tiến vào bên trong.

Sau đó, Kelton và Hag mới cùng bước vào.

Bên ngoài nhà hàng đổ nát, nhưng bên trong căn phòng lại như một thế giới khác.

Rõ ràng chỉ là một căn phòng ăn, nhưng rộng tới gần trăm mét vuông, từng chiếc giường đặt nghiêng trên mép tường, mỗi một chiếc đều được làm thủ công tinh xảo, trải dưới đất đều là thảm len lông cừu ma pháp.

Một số bức tranh rất lộ liễu treo trên vách tường, tô màu sắc chủ đạo là đen, xám và đỏ, mỗi bức tranh đều dùng yến tiệc là chủ đề chính, đàn ông bên trong có người không mặc quần áo, còn toàn bộ phụ nữ đều không có mảnh vải nào.

Chiếc giường nằm ở chính giữa có đặt một cái bàn vuông, bên trên bàn vuông đặt rất nhiều loại dụng cụ uống rượu.

Bên cạnh chiếc bàn có đặt mấy cái ghế, nhưng phong cách và căn phòng này hoàn toàn không tương xứng gì cả.

Kelton và Valhein nhìn nhau, đều nhìn ra được, đây là "phòng bảy giường" hoặc "phòng đàn ông", là chuyên dùng cho đàn ông uống rượu tụ hội dùng, tạm thời coi như làm nơi trao đổi chuyện lần này.

Nhà Valhein vốn dĩ cũng có loại phòng này, nhưng bị đổi thành phòng ngủ rồi. Hai người đến trước ngồi bên cạnh bàn hình vuông đứng dậy.

Một người với thân hình cao lớn, mặc chiếc áo da màu lá cọ, nơi nào của chiếc áo da cũng có màu trắng nhạt phai màu. Hàng râu quai nón dày kia hoàn toàn che đi cái cằm của hắn, ánh mắt sáng ngời có thần, vừa nhìn thấy Kelton đã sảng khoái cười thành tiếng.

Người còn lại là một người đàn ông trung niên hơi mập, mặc

chiếc áo chùng lụa lộng lẫy, trên chiếc áo chùng đâu đâu cũng đều là hoa văn vàng kim, mười ngón tay đều đeo nhẫn gắn bảo thạch. Gương mặt của người đàn ông trung niên hiền lành, cười híp mắt nhìn Valhein và Kelton.

"Kelton, đã lâu không gặp rồi!" Giọng nói của Feirste vô cùng lớn, rung chấn khiến căn phòng vang vọng. Nhìn từ bên ngoài, hắn không khác gì so với tướng quân bình thường, căn bản không nhìn ra được hắn là chiến sĩ Thánh Vực.

Chẳng qua sắc mặt có hồng hào hơn, thân người càng phong độ hơn.

"Tướng quân Feirste!" Kelton dường như mỗi lần nhìn thấy Feirste đều giống nhau, thân người thẳng tắp, tay phải đặt trên lồng ngực trái.

Feirste mỉm cười gật đầu.

Kelton nói với Valhein: “Đây là tướng quân Feirstel Tướng quân, đây chính là Valhein ta đã nhắc tới với ngài nhiều lân trong thư!"

"Xin chào tướng quân Feirste!" Valhein hành lễ, nói.

"Người bạn ma pháp sư cũng tốt đấy, trong thư Kelton luôn luôn khen ngợi ngươi!" Feirste nói.

"Ta không tin tưởng lắm!" Valhein cười nói.

Feirste cười ha ha nói: "Đương nhiên, còn có một phần cực nhỏ là lời phàn nàn, phàn nàn ngươi che mất ánh sáng của hắn!"

Kelton khẽ ho một tiếng, nhìn về phía người đàn ông trung niên hơi mập, nói với Valhein: "Vị này chính là ngài Naidl, phó hội trưởng thương hội Plato, chúng ta cũng đã lâu rồi không gặp!

Naidl cười gật đầu một cái, nói: "Danh tiếng của Valhein đã giống như bức tượng điêu khắc của Học viện Plato, ai ai cũng không thể ngoảnh mặt làm ngơi"

Kelton có chút ngạc nhiên, Valhein đã lợi hại như vậy rồi sao?

"Lần đầu gặp mặt, ngài Naidl!" Thái độ của Naidl không giống như với Feirste.

Hag thì đứng chếch sau cửa, gật đầu hành lễ với hai người, không nói lời nào.

Feirste nói: "Hai vị mời ngồi, nếu như muốn uống rượu, thì có thể tự lựa chọn!"

Kelton nhìn về phía Valhein. Valhein cười nói: "Chúng ta đến bàn chuyện chính, không phải đến uống rượu, bồi bàn, cất hết rượu đi!"

Người bồi bàn đứng ở ngưỡng cửa, nhìn về phía Feirste.

Feirste vung tay lên, nói: "Vai chính của ngày hôm nay là Valhein, hắn nói cất thì cất hết đi"

Dứt lời, Feirste nhìn vê phía Valhein, cười nói: "Được, ta thích tính cách này của ngươi!"

Valhein bật cười, tìm cái ghế ngồi xuống, Kelton ngồi xuống theo sau đó.

Valhein lịch sự hỏi: "Hai vị biết ngài Harnas bao giờ tới không?"

Feirste bất đắc dĩ buông thống tay, nói: "Thằng nhóc kia ta đã quen biết hơn mười năm, chưa từng đến đúng giờ, chờ một lúc đi, hi vọng ngày hôm nay hắn không uống rượu! Đúng rồi, ngươi dự định đặt tên cho thương hội mới là gì?"

"Đợi người tới đông đủ rồi thì chúng ta cùng bàn đi! Ta ngược lại đặc biệt muốn biết hiện giờ tình hình của Athens thế nào!" Valhein nói.

Feirste có chút kinh ngạc, liếc nhìn Kelton, hỏi: "Là nội bộ hay đối ngoại?"

Valhein cũng kinh ngạc, thầm nghĩ vị tướng quân này quả thật rất trực tiếp, xem ra nếu Valhein thật sự hỏi chuyện nội bộ, Feirste thật sự dám nói.

Chương 181: Tình hình Athens (2)

Chương 181: Tình hình Athens (2)

Tình hình Athens (2)

Kelton giải thích: "Ta và tướng quân Feirste thường hay trao đổi thư từ qua lại, thi thoảng có nhắc tới ngươi, cho nên hắn rất quen thuộc đối với ngươi, nhưng ngươi thì có thể lạ lãm đối với hắn!"

Valhein cười nói: "Vậy ta cũng cứ nói thẳng đi, ta muốn biết quan hệ với Ba Tư, có quan hệ với Bắc Âu và Ai Cập thì càng tốt!"

Feirste cũng không vòng vo, quyết định dứt khoát nói: "Chuyện liên quan tới Ba Tư có quá nhiều, trước tiên nói về Ai Cập và Bắc Âu đi! Gần đây Bắc Âu gió êm sóng lặng, đám phương Bắc man di kia cho dù phái quân đi cướp bóc cũng sẽ chỉ ảnh hưởng tới Thracia, Thessalia và Macedonia, không liên quan nhiều tới Athens chúng ta. Còn về Ai Cập, mục tiêu của bọn họ là đảo Crete, chỉ cần nước Minos mới của đảo Crete không sụp đổ, đại quân Ai Cập sẽ không thể tiến vào Athens, nhiêu nhất chỉ quấy nhiễu tới bán đảo Peloponnisos xui xẻo kia thôi!"

"Nhưng..." Ánh sáng trong mắt của Feirste có chút ảm đạm, tiếp tục nói,'Đại quân Ba Tư không ngừng quấy nhiễu tất cả thành lũy của Hy Lạp, biển Aegean bờ Đông thành Hy Lạp hoặc bị hủy diệt, hoặc phải thân phục, hoặc là liên minh với Ba Tư. Đại tướng Miltiades đánh giá, trong tương lai gần, đại quân tiên phong của Ba Tư sẽ được phái đi. Bọn họ có lẽ không dám tới thẳng loại thánh địa thần linh như đảo Delos, cho dù đi ngang qua thì cũng sẽ

tiến hành hiến tế, bày tỏ sự tôn kính với chúng thần Hy Lạp, tránh dẫn tới sự can thiệp của chúng thần vào chiến tranh!"

Lúc này Valhein mới nhớ tới, rất lâu trước kia, chúng thần nhiều lần đi vào xã hội loài người, dẫn đến thế giới con người nhiều lần xảy ra tai họa, hơn nữa bức tường ngăn cách hai thế giới cũng bị ảnh hưởng, thậm chí cả Thần giới cũng bị ảnh hưởng theo. Chúng thần lo lắng sẽ xảy ra tai họa khó có thể xoay chuyển, cho nên bốn vị đại Thần cùng liên kết cũng cố bức tường ngăn cách hai thế giới, cấm bản thể của thần linh phủ xuống thế giới loài người.

Chúng thần bốn vị đại Thần cũng thuận tay chặn thế giới khác, ví dụ như Minh giới, Địa Ngục, thế giới Titan, biển núi rông khổng lồ, vị diện bốn đại nguyên tố... thậm chí còn cố ý cấm một số sức mạnh của tộc đàn.

Trừ phi là tình huống đặc biệt, nếu không với loại chiến tranh quy mô lớn như thế này, chúng thần cũng rất ít khi trực tiếp ra tay, nhưng thi thoảng sẽ giáng xuống sức mạnh, ra tay gián tiếp.

Chỉ khi đối phương xúc phạm, hoặc một bên thỉnh câu thần linh ra tay, chúng thân mới có thể giáng sức mạnh xuống. Trong tình huống thông thường, trong trận chiến quy mô lớn, Thánh Vực là tham chiến cực hạn.

Cấp Truyền Kỳ chỉ có thể bắt cặp chém giết, không thể tham gia trận chiến bình thường, vì Truyền Kỳ vừa ra tay, có thể trực tiếp quét sạch người trong phạm vi mấy cây số, tất cả binh sĩ giống như cát bụi vậy.

Vì để tránh cho đối phương bất cẩn khiến thần linh của đối phương ra tay, cho nên cho dù mức độ thù hận của bốn nước có lớn hơn nữa, thì cũng sẽ gắng hết sức tránh chọc giận tới thân linh của quân địch.

Vả lại, trừ phi thần linh hai bên khai chiến, nếu không song phương đều phải kiên trì với chế độ tiền chuộc.

Mà có một bên chỉ cần chạy tới khu vực Thần Điện, vậy thì chỉ cần nộp đủ tiền thì đối phương cần phải thả người, nếu không thì chờ bị báng bổ đi.

Ánh mắt của Feirste một lần nữa trở nên xám xịt, lại nói: "Đại tướng Miltiades nhận định, đại quân Ba Tư sẽ đánh hạ Euboea trước, sau đó xuôi vê phía Nam, từ đồng bằng Marathon lên đến đất liền, vì địa thế của Marathon rộng rãi, là một trong những nơi lên đất liền tốt nhất."

Valhein vô cùng kính nể mà nói: "Đại tướng Miltiades xứng đáng là chiến sĩ Truyền Kỳ, mưu lược vô song, phán đoán này rất chuẩn xác!"

Hai mắt Feirste sáng lên, khó có thể tin được mà nhìn Valhein, nói: "Ngươi cũng đồng ý với đị tướng Miltiades sao? Thật sự không nghĩ tới ngươi còn nhỏ tuổi, mà đã có ánh mắt như vậy rồi! Đám khốn kiếp núi Chiến Thần kia vĩnh viễn không bằng được ngươi!"

Valhein kinh ngạc hỏi: "Sao vậy, có người phản đối sao?"

Feirste hứng trào tinh thần, nói: "Không phải có người phản đối, là căn bản không có mấy đại quý tộc ủng hội!"

Valhein cố gắng nhớ lại tri thức về lịch sử Hy Lạp cổ mà bản thân không biết nhiều. Trước cuộc chiến Marathon năm đó, Miltiades quả thực không được đại đa số ủng hộ, cuối cùng có được sự ủng hộ của một vị quan chấp chính mới miễn cưỡng giành được quyền chỉ huy.

Sau đó càng không thể cứu vấn, cuối cùng lấy ít thắng nhiều giành được thắng lợi trong cuộc chiến Marathon, sáng tạo nên huy hoàng, có thể nói là chúa cứu thế của Athens, thậm chí là cả Hy

Lạp, nhận được sự vinh quang và quyên lực không gì sánh được. Chỉ là vê sau có hơi thê thảm.

Cuộc chạy đua Marathon nổi tiếng về sau xuất xứ chính từ trận đại chiến của chỉ huy Miltiades này.

Valhein nói: "Quý tộc núi Chiến Thần không đến mức ngu xuẩn như vậy chứ? Ba Tư có ba hướng tiến công, một là từ phương Bắc mượn đường Thracia, Macedonia và Thessalia, đi vòng nửa vòng tròn lớn xuyên thẳng tới vùng trung bộ của Bắc Hy Lạp, một chính là từ phía Nam của bán đảo Peloponnisos lên đất liền, nhưng nơi đó có nhiều núi, không tiện đổ bộ, hơn nữa còn là nơi của Sparta, cho dù mạnh như Ba Tư thì cũng không muốn giao chiến với Sparta trước đâu. Tuyến đường cuối cùng đương nhiên chính là đồng bằng Marathon mà đại tướng Miltiades đã dự đoán. Suy cho cùng, binh lính của Ba Tư như núi như biển, nếu như đổi nơi khác đổ bộ, sẽ tương đương với tự chịu sự diệt vongl"

Chương 182: Hướng đi của Ba Tư

Chương 182: Hướng đi của Ba Tư

Hướng đi của Ba Tư

Feirste kích động nhìn Valhein, nói: "Cách nói của ngươi quả thật giống y như với Miltiades vậy! Kelton, ngươi dạy hắn điều này?"

Vẻ mặt của Kelton ngượng ngùng, nói: "Tướng quân, ngài đã quên rồi sao, trong thư ngài cũng không hề nhắc tới chuyện này, ta cũng không biết được!"

"Lễ nào là bậc thây của Học viện Plato nói sao?" Feirste hỏi.

Valhein bất đắc dĩ nói: "Chẳng lẽ không thể là tự bản thân nghĩ ra sao?"

"Thật sao?" Feirste hỏi.

"Thật đấy!" Valhein vô cùng nghiêm túc.

Feirste lập tức nói: 'Có hứng nhập ngũ không? Trong quân của chúng ta rất cần ma pháp sư hiểu chiến lược."

Valhein lập tức nói: "Chờ tôi có chút thực lực, nhất định sẽ tham gia rèn luyện trong quân ngũ, chiến trường mới là chốn trở về của đàn ông!"

"Tốt! Khà khà, chờ ngươi thăng lên Thanh Đồng... không, loại nhân tài này như ngươi nên an toàn hơn một chút. Chờ ngươi

thăng lên Bạch Ngân, ta đích thân tới Học viện Plato đòi người! Đám khốn kiếp núi Chiến Thần kia đến nay không rõ tác dụng của ma pháp sư đối với chiến tranh, đến nay vẫn còn hạn chế ma pháp sư trong quân tăng cấp, đáng tiếc!" Feirste tiếc nuối nói.

"Địa vị của ma pháp sư ở trong quân không cao?" Valhein hỏi.

"Địa vị rất cao, nhưng chức vụ không cao! So với Ba Tư, đám quỷ núi Chiến Thần lo lắng ma pháp sư đã đoạt quyền, chẳng qua... tình hình sẽ nhanh chóng có sự thay đổi, chúng ta âm thầm theo dõi biến hóa thôi!" Feirste liếc mắt nhìn Kelton.

Kelton khẽ gật đầu.

Valhein hỏi: "Ta nghe nói hiện giờ trong hai vị vua của Ba Tư, Darius không có dấu hiệu sẽ hành động, Gilgamesh chuẩn bị tham gia?"

Feirste gật đầu nói: "Hiện giờ Ba Tư đều đang đồn đãi có thể Gilgamesh sẽ xuất chinh, nếu lời đó là thật thì phiên lắm đấy! Hắn chính là vua anh hùng, là sự tồn tại có thể chém giết Bán Thần đấy! Đám người núi Chiến Thần kia... ha ha, e là không dám đích thân ra mặt, chỉ có thể xin giúp đỡ từ vua anh hùng hoặc Bán Thần khác. Nhưng người thực sự đồng ý ra tay cũng không nhiều, trừ phi Gilgamesh đánh tới dưới thành Athens!"

"Cũng may chỉ là tin đồn thôi!" Valhein nói.

"Nhưng tình báo của chúng ta báo về, đoàn quân Bất Tử của vương tử Xerxes e rằng đã được điều đi rồi.

Nhưng tin tức tốt là Xerxes sắp tới sẽ không tham chiến, không có bất ngờ gì xảy ra thì tướng lĩnh của lần viễn chinh này bên Ba Tư có lẽ là con rể của Darius, Mardonius." Trên gương mặt của Feirste thể hiện sự vui vẻ kỳ lạ.

Valhein hỏi: "Chính là cái người lần trước dẫn đầu đội tàu

chiến tấn công Hy Lạp, bất kính với Thần Biển Poseidon ở trên biển, sau đó đội tàu gặp phải bão, bị quái vật biển bao vây, suýt chút nữa bị diệt toàn quân đó sao?"

"Chính là hắn đấy! Khà khà, đáng tiếc không có rượu, nếu không ta sẽ cạn một chén lớn!" Feirste bật cười to thoải mái.

Valhein khẽ mỉm cười, mối thù hận giữa Miltiades và Ba Tư có thể ghi lại thành một quyển sách, tướng quân thủ hạ của hắn đương nhiên thích nhất là người Ba Tư gặp xui xẻo.

Kelton ghen tị nhìn Valhein, trong lòng không ngừng tự hỏi một câu hỏi rất khó giải, tại sao người ta quen biết đều thích Valhein như vậy?

Sau đó Valhein bất đắc dĩ nói: "Ta nên giữ lại chén rượu, như vậy ta có thể sớm uống mừng thắng lợi của đại tướng Miltiades, chỉ cần đại tướng Miltiades dẫn quân, cuộc chiến Marathon tất thắng không có gì phải nghi ngờ cả"

Feirste cười ha ha, nói: "Ta nhất định sẽ truyền lại những lời này với đại tướng, hắn nhất định sẽ rất thích lời tiên đoán của ma pháp sư Học viện Plato, đương nhiên, nếu như lời tiên đoán của bậc thầy Plato thì càng tốt!"

"Muốn đại tướng Miltiades dẫn quân cũng không khó!" Valhein khẽ mỉm cười.

Phó hội trưởng Naidl của thương hội Plato vẫn luôn mỉm cười lập tức tắt hẳn nụ cười, vẻ mặt của Kelton không thể hiện cảm xúc gì, nụ cười của Feirste cũng không còn tươi nổi nữa.

"Ngươi có ý kiến hay gì?" Feirste hỏi.

"Núi Chiến Thần sẽ không thích người mà bậc thây Plato nhìn trúng, chỉ cần nói bậc thây Plato không thích đại tướng Miltiades, thì mấy tên cổ hủ kia sẽ coi trọng hắn, đạo lý rất đơn giản!"

Valhein nói.

"Nhưng mà nghe nói quan hệ cá nhân của hai người không tồi, đại tướng Miltiades đã từng nhiều lần khen ngợi bậc thầy Plato, nói hắn là người có trí tuệ nhất thế gian này." Feirste nói.

"Dù sao mọi người cũng tin lời đồn là sự thật, đặc biệt là tin đồn mà bản thân thích nghe nhất!" Valhein nói.

Feirste lớn tiếng nói: "Hay! Phương pháp này rất tốt, ngày hôm nay sau khi trở về ta sẽ hỏi thử đại tướng, dùng thử cách này xem sao!"

Valhein gật đầu, nói: "Kelton nói không sai, ngài quả nhiên là một người thông minh!" Kelton thâm nghĩ coi như ngươi còn có lương tâm.

Feirste khiêm tốn nói: "Ta đâu có thông minh, chỉ là may mắn thôi, lặng lẽ đi theo sau lưng đại tướng Miltiades.ˆ

"Đây chính là điểm thông minh của ngài đấy! Phần lớn những người chín chắn, chọn một vị tướng đi theo sẽ có thể thể hiện hết được tài năng, đáng tiếc người thời nay có thể làm được có rất ít!" Valhein nói.

"Ngươi nói rất có lý!" Feirste cao hứng bật cười.

Kelton thở dài trong lòng. Xong rồi! Valhein này lại cạy ra một người bạn của mình, hắn quen biết Feirste lâu như vậy, cũng chưa từng khiến hắn cao hứng như vậy bao giờ.

Nịnh hót! Kelton thâm nghĩ trong lòng.

Kelton lập tức nói: "Valhein nói rất đúng, người giống như tướng quân Feirste, thành công là điều tất nhiên!"

"Chẳng qua chỉ là may mắn thôi!" Feirste khiêm tốn nói.

Chương 183: Ẩm chủ

Chương 183: Ẩm chủ

Ẩm chủ

Valhein lại nói: "Không có chắc chắn thành công, chỉ có thu hoạch chắc chắn. Cái gọi là may mắn của tướng quân Feirste là dựa vào việc thu hoạch từng bước một, nắm lấy cơ hội. Người vận xui xẻo không phải là không có cơ hội, mà là thu hoạch chưa đủ nhiều mà thôi."

Kelton biện bạch: "Bắt buộc phải thu hoạch, tích lũy nhiêu hơn nữa, thì tất nhiên sẽ thành công rồi!"

Valhein thở dài, nói: "Thành công là nhu câu bên ngoài, thu hoạch là nhu cầu bên trong, không giống nhau!" Dứt lời, Valhein cũng không nói thêm gì nữa.

"Cái đó..." Kelton theo bản năng cảm thấy lời Valhein nói là ngụy biện, nhưng lại cảm thấy Valhein nói cũng có lý.

Feirste thở dài: "Không sail Đạo lý này ta mới hiểu được vào đêm trước khi thăng lên Thánh Vực. Hiện giờ ta tin tưởng phán đoán trước kia đối với đại quân Ba Tư hoàn toàn là suy nghĩ của ngươi. Bồi bàn, mang rượu lên, ta phải cạn chén với thiếu niên này, vì kiến giải của chúng ta, vì thắng lợi của đại tướng Miltiades, cũng vì ngôi sao mới dân mọc này của Athenst"

Bồi bàn vội vàng bưng rượu lên.

"Ngươi quyết định tỷ lệ đi!" Feirste đặt bình và bầu rượu đẩy tới trước mặt của Valhein.

Kelton nhìn Valhein với ánh mắt hâm mộ.

Người Hy Lạp không uống rượu tinh khiết, uống rượu nho phải trộn với nước, nếu như bản thân uống, trộn với bao nhiêu nước là tùy vào ý của bản thân.

Nhưng trường hợp hơi có tính chính thức, chỉ có người chủ trì yến tiệc, hội nghị, hoặc bữa ăn chung mới có tư cách làm "Ẩm chủ", xác định tỷ lệ nước và rượu nho.

Lần này cho dù không phải yến tiệc chính thức, để một thiếu niên làm ẩm chủ cũng tỏ vẻ rất đặc biệt.

Valhein lập tức từ chối, nói: "Tướng quân Feirste ngài khách khí quá rồi, ta chỉ là ma pháp Tập Sự, còn là người vai dưới, không thể như vậy!"

"Ngươi còn chưa từng làm ẩm chủ bao giờ nhỉ?" Feirste hỏi.

"Chưa từng!" Valhein ngoan ngoãn nói, bản thân đến cả yến tiệc chính thức cũng chưa từng tham gia nữa.

Kelton thầm nghĩ trong lòng, ở trong những bữa tiệc chính thức của quý tộc Thánh Vực, bản thân hắn đừng nói là làm ẩm chủ, còn không có tư cách uống rượu, chỉ có thể rót rượu cho người khác mà thôi. "Ngày hôm nay, ngươi ở đây làm ẩm chủ đi!" Feirste nói.

"Không dám nhận, không dám nhận, không có lý này!" Valhein đẩy bầu rượu đi.

Trong lòng Valhein không quá coi tọng quan niệm tôn ti, không biết làm ẩm chủ này có gì hay, nhưng ở trước mặt một bậc bề trên và chiến sĩ cường đại tôn kính, nhất định phải duy trì dáng vẻ khiêm tốn nên có.

"Ẩm chủ của ngày hôm nay không phải ngươi của lúc này, mà

là ngươi của tương lai! Ta tin tương lai ngươi nhất định sẽ trở thành ma pháp sư vĩ đại, vĩ đại giống như Plato vậy!" Feirste trực tiếp giao bầu rượu vào trong tay của Valhein.

Kelton chớp chớp mắt, tình huống gì đây, tại sao lại cảm thấy giống như đường đường là một chiến sĩ Thánh Vực đang nịnh hót một ma pháp Tập Sự vậy?

Valhein nghĩ thầm, sao có loại cảm giác thổi phồng thương mại lẫn nhau thế này?

"Tướng quân Feirste, ta thật sự không thể như vậy, như vậy thật sự đi quá giới hạn rồi!" Valhein nói.

Naidl ngồi bên cạnh nãy giờ không nói gì, mỉm cười nói: "Ngươi xem như con cháu của tướng quân Feirste rôi, bê trên mời thanh niên ưu tú làm ẩm chủ cũng không phải quá đáng!

Feirste cười ha ha, nói: "Đúng, chính là như vậy đấy! Ngươi còn từ chối nữa thì chính là không kính trọng bậc bề trên rồi."

Một vài người trẻ tuổi quả thật sẽ làm ẩm chủ trên yến tiệc, nhưng chỉ là ẩm chủ trên danh dự, thực tế là bồi bàn cấp cao, giúp đỡ việc vặt rót rượu thôi.

Valhein bất đắc dĩ nói: "Được rồi, bê trên đã có lệnh, con cháu không dám phản kháng. Tỉ lệ của rượu nho lần yến tiệc này phải là một - hai, ta giống như nước, bề trên giống như rượu, ta không nên ngang băng với bề trên."

Ba người khẽ gật nhẹ đầu.

Valhein đứng dậy, xác định tốt lượng rượu và lượng nước, từ từ rót nước vào bên trong bầu rượu nho.

Lúc này, cửa chính một lân nữa được mở ra, mùi rượu bên trong bầu rượu bị mùi rượu nồng ngoài cửa cuốn đi.

Mùi rượu ngập cả căn phòng càng trở nên ngập ngụa hơn.

Valhein vừa đảo rượu, vừa nhìn về phía người trẻ tuổi tóc xoăn ở phía cánh cửa.

Người thanh niên cao lớn khôi ngô với gương mặt ửng hồng, bên sườn áo chùng có một vệt nước rượu bẩn, vịn khung cửa, ánh mắt nhìn chằm chằm Valhein và bầu rượu.

"Ta đi nhầm chỗ rồi...' Người thanh niên đang định xoay người.

Bồi bàn cười khổ nói: "Cậu chủ Harnas, không sai đâu!" "Hả? Là chú F, hội trưởng Naidl." Harnas có chút tỉnh táo, cố gắng duy trì tư thế đứng thẳng tắp, sau đó hơi loạng choàng thi lễ hướng hai ngươi quay đi.

"Cậu chủ Harnas!" Kelton lập tức xoay người hành lễ, Hag, không có gì, nhưng cũng phải khom lưng thi lễ.

Con trai ruột của tộc trưởng gia tộc anh hùng, địa vị cao đến mức không dám tưởng tượng.

Feirste và Naidl đứng dậy theo sau.

"Ngày hôm nay ngươi lại uống hết bao nhiêu rồi?" Feirste cười nói.

"Hức...' Harnas đánh mất dáng vẻ say rượu, bất đắc dĩ nói: "Vốn dự định đến đây sớm, nhưng vì bị mấy người bạn ngăn cản, đều là bạn trong gia tộc anh hùng, không thoát thân được, xin lỗi, thật xin lỗi, đã để các vị chờ lâu rồi!"

Feirste cười ha ha, nói: "Không sao cả, dù sao ta cũng đã quen rồi! Đến đây, ta giới thiệu cho ngươi một chút, người này là Valhein, là con cháu của ta, đảm nhận ẩm chủ ngày hôm nay. Đương nhiên, ngươi không thể uống nữa!"

Chương 184: Ẩm chủ (2)

Chương 184: Ẩm chủ (2)

Ẩm chủ (2)

Harnas đờ đẫn gật đầu, dùng ánh mắt ngốc nghếch nhìn Valhein, đầu óc dường như không biết rẻ từ góc nào tới. Hắn nhìn Feirste, nhìn Naidl, nhìn Kelton, nhìn Hag, nhìn bồi bàn, cuối cùng nhìn chằm chằm Valhein.

"Ngươi ngồi tỉnh rượu trước đi, chúng ta cạn một chén trước!" Feirste cũng không coi Harnas là người ngoài.

Valhein rót rượu lần lượt cho Feirste, Naidl và Kelton, bốn người câm chén rượu trong tay, chạm chén, đều tự uống một ngụm.

Người Hy Lạp uống rượu vẫn luôn chú ý số lượng vừa phải.

"Chậc...'

Đây là lần đầu tiên Valhein uống rượu nho của nơi này, vốn rất chua, còn trộn với nước, có thứ mùi lạ khó diễn tả được bằng lời, cộng thêm cơ thể thiếu niên đều có vị mẫn cảm, không mặt nhỏ nhắn lập tức nhăn nhó.

"Ha ha..." Ba người sảng khoái cười to, trẻ con vẫn là trẻ con.

"Chủ nhân đã tới rồi, chúng ta bắt đầu nói chuyện chính đi. Chỉ là ta chỉ là người liên hệ, không có cổ phần gì, sẽ không tham gia quá mức, bốn vị cổ đông nói chuyện đi!" Feirste cười dựa lên thành ghế, không nói thêm gì nữa.

Bốn người còn lại liếc nhìn nhau.

Valhein khẽ ho một tiếng, nói: "Nếu như ta đã là người phát triển thương hội và nhà hàng, vậy thì ta sẽ không khách khí nữa, lần tụ hội này do ta chủ trì, thế nào?"

Kelton gật đầu.

Naidl cũng gật đầu.

"Ta cũng muốn chủ trì!" Khi nói chuyện, Harnas dường như đang bị hai miếng thịt bò nướng kẹp đầu lưỡi của mình, mơ hồ không rõ ràng.

"Nếu như ngươi tỉnh rượu, ta có thể nhường tài!" Valhein tỏ vẻ bình thản, không có nụ cười, cũng không biểu hiện không vui.

Kelton và Feirste nhìn nhau, đều tỏ vẻ bất đắc dĩ, Naidl vẫn mỉm cười như trước, không nói lời nào.

Ta không say... Thân người Harnas hơi choáng váng.

Valhein không nói gì.

Valhein dành ra rất nhiều kỳ vọng cho thương hội mới, đây chính là nân tảng quan trọng cho con đường ma pháp của hắn, vậy mà ngày đầu tiên đã gặp phải loại người này, thật thất vọng.

Nhưng cổ đông tốt thật sự quá khó tìm, dù sao người tin vào một đứa trẻ mười mấy tuổi có quá ít, đến cả Kelton cũng đang phải đánh cuộc.

Valhein cố hết sức duy trì sự ôn hòa, nói: "Vậy thì ngài Harnas, ngươi có ý kiến gì đối với tên của thương hội không?"

"Tên? Ta đã nghĩ xong rồi, gọi là thương hội Harnasl! Ha ha..." Hắn vừa nói vừa cười lên vui vẻ.

Vẻ mặt của Feirste trở nên âm trầm, nói: "Harnas, ngươi biết tính của ta rồi đấy, ta bình thường không thích xen vào chuyện người khác, cũng sẽ không ép buộc ngươi. Nhưng chuyện ngày hôm nay rất quan trọng, ta cố ý xin nghỉ phép trong quân mà chạy tới đây, ta hi vọng ngươi nể mặt ta mà nghiêm túc với lần hợp tác này, nghiêm túc đối xử với thằng nhóc tên Valhein kia."

Harnas cười ha ha, nói: "Chú Feirste, mặt của chú cháu nhất định phải cho rồi. Cháu nghiêm túc lại... nghiêm túc lại

Dứt lời, Harnas dùng sức ngồi thẳng người, nhưng mềm oặt đổ sụp xuống giống như cá trạch.

Đổi lại là trước kia, Valhein đã sớm phất tay áo rời đi, nhưng hiện giờ hắn lần đầu tiên thể hiện lập trường của bản thân, chính là tuyệt đối không cho phép Harnas làm loạn cuộc họp này.

Valhein liếc nhìn về phía Feirste, Naidl, Harnas và Kelton, tiếp tục nói: "Chúng ta ngày hôm nay tới đây là có chung một mục tiêu, đó chính là thành lập một thương hội mới, mọi người cùng kiếm tiền. Có người thì vì tài phú, có người vì địa vị, có người vì tăng cấp, có người vì gia tộc, mà ta là vì Truyên Kỳ. Nếu mục tiêu của mọi người đều đã nhất trí, chúng ta nên lấy ra thái độ tốt nhất mà hoàn thành mục tiêu này. Điểm này các vị sẽ không phản đối chứ?"

Sau khi biểu đạt lập trường, đưa ra cùng một mục tiêu.

"Không phản đối, ta giơ hai tay ủng hội" Harnas giơ tay lên, vừa mở miệng, cả căn phòng đều bị bao phủ bởi mùi rượu dày đặc.

"Ta ủng hộ Valhein!" Kelton nói.

"Toàn thể thương hội Plato chúng ta ủng hộ ngài Valhein!" NaidI hơi đứng thẳng thân người.

Harnas liếc nhìn Naidl, từ từ hạ tay xuống.

Thương hội Plato là một trong năm thương hội lớn nhất Athens, đã từng có thương hội của một gia tộc Truyền Kỳ nổi dậy phân tranh buôn bán với thương hội Plato, kết quả Hasock chỉ cần thay đổi thủ đoạn kinh doanh, khiến gia tộc Truyên Kỳ năm đó đa phần kinh doanh thất bại, chỉ trong có một năm phải bồi thường mười vạn vàng đại bàng.

Cuối cùng, tộc trưởng của gia tộc Truyền Kỳ kia phải chủ động tới thương hội Plato chịu nhận lỗi, sự việc lúc đó mới kết thúc.

Sau lưng thương hội Plato là Học viện Plato, không phải đại diện cho gia tộc anh hùng, thậm chí còn không phải gia tộc Bán Thần, mà là nửa núi Chiến Thần!

Người thường và tiểu quý tộc không biết, nhưng người xuất thân từ gia tộc anh hùng như Harnas biết rất rõ, cả Hy Lạp này không có bất cứ gia tộc Bán Thần nào dám chọc tới Học viện Plato, cho dù có là gia tộc còn Bán Thần tồn tại.

Valhein gật đầu, nói: "Rất tốt! Nếu đã là hợp tác, chúng ta cần đặt cho thương hội một cái tên trước, sau đó vạch ra một phần khế ước mà các bên đều tán thành. Còn về tên thương hội, các vị có ý kiến gì không?"

"Ta vẫn muốn dùng cái tên Harnas như cũ!" Harnas nói.

Valhein gật đầu, nói: "Được, đây là ý kiến của ngài Harnas. Ngài Kelton, còn ngài thì sao?"

Kelton mỉm cười nói: "Ta không quan trọng lắm cái tên, hội trưởng Naidl thấy thế nào?"

Chương 185: Quái vật thân mạch khổng lồ

Chương 185: Quái vật thân mạch khổng lồ

Quái vật thần mạch khổng lồ

Naidl nói: "Vĩnh viễn không được gọi ta là hội trưởng, ta vĩnh viễn chỉ là phó hội trưởng thôi. Trước khi đến đây, ta đã bàn bạc qua với ngài hội trưởng, hắn nói, phần lớn thời gian vâng theo ý kiến của ngài Valhein. Cho nên chuyện đặt tên này ta phải phiên ngài Valhein làm thay rồi!"

"Hừ, quan hệ của các ngươi tốt...' Harnas nhỏ giọng nói thầm, dứt lời còn ngáp một cái.

Valhein liên nói: "Ai cũng có thể đặt tên, nhưng cái tên nào đến cuối cùng được ủng hộ nhiều hơn thì cái tên đó trúng cử. Ta có thể thay thế quý tộc khác quyết định!"

Dứt lời, Valhein đặt cái túi lên bàn.

Ánh mắt của bốn người khác đều tập trung nhìn, trong đó có ba người biểu lộ vẻ mặt trịnh trọng.

Harnas cười hì hì nói: "Tín vật cổ xưa nhà ta cũng có mấy cái, nếu các ngươi muốn nhìn, lân sau ta cũng mang tới!"

Valhein nói: "Cái tên Harnas đưa ra những người khác có ý kiến gì không? Ta hi vọng tất cả mọi người nên ra sức cho thương hội mới. Kelton, cho dù ngươi không đặt tên, ngươi cho rằng tên của thương hội mới nên có đặc điểm gì?"

Kelton liếc nhìn Harnas, trâm tư một lúc, nói: "Mọi người đều biết, thương hội kia của chúng ta cơ bản ước lượng giá trị là mười vạn vàng đại bàng, cho dù là ở cả Hy Lạp này cũng coi là thương hội cấp trung. Đương nhiên ta tin tưởng Valhein, một thương hội giá trị mười vạn vàng đại bàng, thì cái tên chắc chắn không thể đặt quá keo kiệt, nhất định phải mạnh mẽ!"

Harnas lập tức nói: "Tên của ta cũng rất mạnh mẽ! Tên của ta tới từ một loại thân mạch quái khổng lồ đấy!"

Vẻ mặt của Valhein không thay đổi. Từ khi Harnas bước vào đây đã nói là bạn của gia tộc anh hùng, nói bản thân cũng có tín vật cổ xưa, nói trong tên của mình có thần mạch quái khổng lồ, bê ngoài uống rượu, nhưng vẫn luôn thể hiện ra lực lượng của mình.

Thần mạch quái khổng lồ, nghe tên rất bình thường, nhưng trên thực tế phạm vi giới hạn vô cùng chật hẹp.

Vì chỉ có hậu duệ của thần linh không phải con người mới có thể tính là quái khổng lồ.

Hình thái bản thể của chúng thần rất phức tạp, bởi vì hậu duệ thần linh ra đời không phải con người có đủ loại, hình thể của những hậu duệ thần linh ra đời không phải con người này đều vô cùng cường đại, hơn nữa còn có sức mạnh vượt xa sức mạnh của con người, có số ít thân mạch hậu duệ thần linh ra đời không phải con người thậm chí còn vượt qua cả thần linh.

Thần mạch của quái khổng lồ yếu nhất thì vừa ra đời cũng đã là cấp Bạch Ngân, tùy tiện trưởng thành chính là cấp bậc Hoàng Kim, chạm tới Thánh Vực Truyền Kỳ.

Trong lời tiên tri của các quốc gia, những thần mạch quái khổng lồ này cuối cùng sẽ hủy diệt thế giới.

Trong truyền thuyết, ma thú và sinh linh thần kỳ chính là hậu

duệ của thần mạch quái khổng lồ, mà thế giới ma pháp cũng đã chứng minh rằng tổ tiên của ma thú rất có thể là quái khổng lồ và những con dã thú khác.

Đây là một vinh quang vô cùng to lớn.

Vì một số ít chủng tộc thần mạch quái khổng lồ và quái khổng lồ là kẻ thù một mất một còn của chúng thần Hy Lạp, bất cứ thi thể nào của quái khổng lồ đều sẽ được mang tới hiến tế cho thần lực, được thần linh ban cho.

Nói cách khác, gia tộc Agala của Harnas đã từng nhận được sự ban ân rất lớn thông qua thần linh.

NaidI gật đầu, nói: "Ta đồng ý với cách nhìn của Kelton, tên thương hội của chúng ta cần bá khí một chút, nhưng cũng gắng để không phạm vào điều cấm ky. Ngài Valhein, ngài có cái tên nào chưa?"

Valhein rất nhẹ nhàng nói: "Ma pháp sư chúng ta theo đuổi điều rất đơn giản, thăm dò vũ trụ huyền bí, đương nhiên sẽ lựa chọn những từ ngữ có liên quan đến bâu trời, ngôi sao, ví dụ mấy thứ như quân tinh, ngân hà, sao trời. Những thứ trên mặt đất, ma pháp sư chúng ta gai mắt!"

"Ta cũng là ma pháp sư!" Naidl lộ ra nụ cười mỉm hiền hòa, thân thiện.

"Lá ga của các ngươi còn lớn hơn so với ta. Năm đó có một thương hội đặt tên, gọi là "Top of the Stars', kết quả xúc phạm tới một vị thần linh, kết quả các ngươi cũng biết rồi đấy!" Harnas dường như đã trở nên tỉnh táo hơn đôi chút.

Kelton bỗng nhiên nói: "Ta muốn thu lại cách nhìn khi nãy của bản thân, ta cảm thấy giản dị một chút cũng rất tốt!"

Hắn dùng ánh mắt quái dị nhìn Valhein, sợ Valhein tìm đường

chết.

NaidlI bỗng nhiên khẽ ho một tiếng, nói: "Làm đến nơi đến chốn một chút sẽ tốt hơn, ta thấy vẫn nên cân nhắc tới sở thích của chúng thần đi!"

Valhein bất đắc dĩ nói: "Ta gọi đến là để suy xét ý kiến của các ngươi, tên của thương hội mới đặt mộc mạc một chút. Nhưng tên nhà hàng mới cần phối hợp với thương hiệu của bộ dụng cụ ăn, bắt buộc phải gọi là Beauty of the Giant Dragon."

"Ta đồng ý." Kelton nói. "Ta cũng không có ý kiến." Naidl nói.

Harnas đột nhiên đập bàn, nương men say tức giận nói: "Ta không đồng ý! Nhà hàng Violet là gia tộc Agala chúng ta một tay sáng lập, đứng sừng sững mấy trăm năm không ngã, không thể cứ như thế sửa đổi tên!"

Valhein mỉm cười, nói: "Ta tôn trọng vinh diệu của gia tộc Agala, ta tôn trọng đại Anh Hùng Agala, nhưng ta cần sửa chữa một sai lâm nhỏ của ngươi."

Harnas dựa vào lưng ghế, liếc xéo Valhein:

"Sai lâm gì?"

'Nhà hàng Tím đã ngã.'

Trong đầu mọi người hiện ra nửa khúc tấm biển.

Chương 186: Vết nứt

Chương 186: Vết nứt

Vết nứt

"Ngươi đang nhục nhã ta hay đang nhục nhã gia tộc Agala?" Harnas bỗng nhiên đứng lên, hai tay vịn bàn.

Những người khác hơi nhíu mày, tuy rằng mọi người đều hiểu tâm trạng của Harnas, nhưng phản ứng như thế quá lớn.

Valhein nói:

"Ngươi nói không sai, nửa khúc biển tên, không khí như nhà ma, sâu bò tới bò lui trong phòng, bàn gỗ mục nát, cùng với rượu nho khó uống, ghế thiếu chân, tất cả đều đang nhục nhã gia tộc Agala.'

Đôi mắt Harnas đỏ ngầu, hai tay đè chặt mặt bàn:

"Ngươi thế nhưng dám nhục nhã gia tộc Agala! Ai cho ngươi lá gan?"

Sắc mặt của Valhein vẫn luôn không thay đổi:

"Ngươi uống say."

Harnas tức giận nói:

"Chú Feirste, chú cũng nghe rồi đấy! Nhà hàng Violet là lịch sử của gia tộc chúng ta, tổ tiên từng chiêu đãi vô số Anh Hùng, Truyền Kỳ, thậm chí Bán Thần trong gian phòng này! Vậy mà hắn yêu cầu sửa tên, hắn không phải đến hợp tác, hắn là đến khiêu

khích! Ta muốn đi núi Chiến Thần kiện bình dân này!"

Trên mặt Feirste không có nụ cười, hắn bình tĩnh nhìn Harnas.

Feirste chậm rãi nói:

"Ta không cảm thấy Valhein nói sai câu nào."

Mặt Harnas đỏ rần.

Hắn quay đầu nhìn vê hướng phó hội trưởng thương hội Plato Naidl.

Naidl không nói một lời.

Kelton vội vàng giảng hòa:

"Ta nghĩ hai bên chắc là có hiểu lâm gì đó, chuyện này chúng ta có thể ngồi xuống bàn lại. Ngài Harnas, lúc trước ngài không nói không thể sửa tên, cho nên Valhein không rõ ràng.

Harnas quay đầu hỏi ngược lại:

"Ồ? Chiến sĩ Bạch Ngân tôn kính, ngài đang chỉ trích ta trước đó không nói rõ ràng?" Kelton cứng ngắc tại chỗ, không nói một lời.

Valhein nói:

"Ngài Harnas, ngài hiểu lầm Kelton, hắn không phải chỉ trích ngài trước đó không nói chuyện rõ ràng, hắn muốn nói là lúc trước và hiện tại ngài đều không nói rõ ràng tiếng người."

"To gan quá!" Harnas nương men say định la lối.

Valhein chậm rãi đứng lên, bưng lên ly rượu trước mắt, nói:

"Ta tới nơi này là vì nhấm nháp rượu ngon chứ không phải cãi

lộn. Ta hy vọng, chúng ta có thể từ từ uống sạch rượu, tự nhiên mà vậy nhìn thấy đáy ly, chứ không phải chờ nó rớt xuống đất bể nát mới được thấy đáy ly."

Valhein nhìn thẳng vào mắt của Harnas.

"Như thế nào, ngươi muốn khiêu chiến vinh diệu của gia tộc Agala?"

"Vậy ngươi muốn khiêu chiến một vị ma pháp sư sao?" Valhein không chút khách khí hỏi ngược lại.

Ngay lúc này, cửa lớn đột nhiên bị đẩy mở.

"Harnas thân mến, sao ngươi lén chạy ra ngoài, ta ủa? Tướng quân Feirste, ngài Naidl, Valhein? Hôm nay là cuộc tụ hợp của người quen hay sao?"

Một thiếu niên tóc màu vàng nhạt đi vào, con ngươi màu xanh xám kinh ngạc nhìn chăm chú trong phòng.

Người phục vụ kia vội nói:

"Cậu chủ Harnas, không phải ta không ngăn trở, là cậu chủ Andrey sốt ruột tìm ngài, ta không dám ngăn."

Harnas nhẹ lắc đầu, mờ mịt chớp mắt, nhìn chằm chằm Andrey một lúc lâu sau mới nói:

"Ta giải quyết xong việc ở đây rồi sẽ vê tiệc rượu. Andrey, nguyện Thần Rượu ban cho ngươi một buổi tối tốt đẹp."

Andrey cười bước tới gân:

"Ta nghe thấy có người ở đây lớn tiếng kêu to, đêm đẹp này đã xuất hiện vết nứt. Nói đi bạn tốt của ta, có chuyện gì cùng nhau giải quyết, tiếp đó cùng nhau đi uống rượu."

Harnas chân chừ:

"Cái này"

"Ai có thể nói cho ta biết chỗ này phát sinh chuyện gì không?”

Andrey mỉm cười khéo léo nhìn quét mỗi người có mặt, động tác ưu nhã, tóc dài màu vàng nhạt giống như chứa ánh mặt trời, tỏa vâng sáng nhạt trong đêm tối. Lúc này Valhein không nói chuyện, mà là mở sách ma pháp ra, mở ra mô thức bí ẩn, lẳng lặng mở ra một phong tin nhắn ma pháp bắt đầu xem.

Harnas trở nên tỉnh táo hơn, lẩm bẩm:

"Được rồi, bạn của ta, ta biết ngươi là một thiên tài nhiệt tâm. Sự tình là như vậy “

Thế là, Harnas như trong miệng ngậm một chén đậu phộng, kể một tràng ngọn nguồn toàn bộ sự việc.

Valhein đã cất vào sách ma pháp, mỉm cười nhìn Andrey.

Andrey nghe xong thì buôn cười, vỗ nhẹ vai của Harnas, nói:

"Ta nói này bạn già, ta không dám tưởng tượng ngươi sẽ nổi giận với từ ngữ hài hước như vậy, nhà hàng tím, tu từ thật là xảo diệu. Được rồi, nó hơi cay nghiệt. Nhưng ta cho rằng là rượu ngon khiến ngươi mất khả năng phán đoán, nào, uống một ly thuốc tỉnh rượu."

Andrey nói xong, tay phải ánh sáng chợt lóe, hiện ra một bình thủy tỉnh cao 3cm màu trắng, đưa cho Harnas.

Harnas ngơ ngác nhận thuốc tỉnh rượu, liên tục liếc trộm Andrey, cuối cùng nhìn thấy một chiếc nhãn trong tay của hắn.

Harnas kinh ngạc hỏi:

"Cha của ngươi lấy chiếc nhẫn không gian kia cho ngươi dùng?"

Andrey mỉm cười nói:

"Nào có đáng gì, cha của ta cái gì cũng tốt, mỗi tội rất cưng chiều ta."

Harnas ngửa đầu uống thuốc tỉnh rượu, sau đó thở hắt ra, ánh mắt càng lúc càng trong suốt.

"Được rồi, bây giờ ngươi đã tỉnh táo, thấy chuyện vừa rồi thế nào?" Andrey vỗ vai của Harnas, tiện thể ngồi xuống bên cạnh hắn.

Một bên khác của Andrey là Kelton, cả người Kelton mất tự nhiên, dù sao đối phương là người thừa kế thứ nhất trong danh sách của gia tộc Anh Hùng, địa vị quá cao.

Trên mặt Harnas thoáng ửng hồng, sau đó cúi đầu quay mặt về phía Feirste, nói:

"Chú Feirste, vừa rồi ta thất thố."

Feirste gật đầu, nói: "Đều là người trẻ tuổi, thanh tỉnh thì tốt rồi."

Harnas ho nhẹ một tiếng, nói:

Vậy chúng ta hãy bàn bạc lại.'

Chương 187: Bất mãn

Chương 187: Bất mãn

Bất mãn

Andrey đột nhiên mỉm cười nói:

"Chắc các ngươi không biết ta và Valhein quen nhau như thế nào.

Andrey nói rồi chỉ vào phân trán bên trái của mình:

"Hai chúng ta thi đấu ma pháp sư, hắn dùng pháp trượng to đánh vào đầu của ta."

Harnas đột nhiên nhếch môi cười, nói: "Chuyện này ta nhớ, không ngờ rằng là Valhein này.

“Còn có chuyện này?” Kelton thật sự không rõ ràng.

Valhein mỉm cười nói:

"Chỉ là chuyện hiểu lầm”

Andrey cười híp mắt nhìn Valhein, nói: "Valhein là một ma pháp sư vô cùng thông minh, tuy ta không biết thương hội này sẽ làm cái gì, nhưng tương lai nhất định sẽ trở thành một kỳ tích. Được rồi, ta giống như tướng quân Feirste, ở một bên dự thính, các ngươi tiếp tục đi.

Harnas nói tiếp: "Ta không muốn sửa đổi tên của nhà hàng Violet, bởi vì nhà hàng này có ý nghĩa quan trọng với gia tộc của ta."

Valhein nói:

"Nếu ý nghĩa của một nhà hàng không phải cung cấp thức ăn ngon và thể nghiệm ăn cơm, mà thà rằng để nó rách nát không ai ghé thăm chỉ để giữ làm kỷ niệm, vậy ta kiến nghị ngài đổi nơi này thành bảo tàng. Ta rất vui lòng lúc rảnh rỗi đến ngắm nơi các Anh Hùng từng tụ hợp. Nhưng mà, ta sẽ không ăn salad tại đây.'

Harnas hơi nhíu mày, nói: "Lại cho ta mười phần trăm cổ phần, nếu có hai mươi phần trăm cổ phần thì ta có thể thuyết phục trong nhà sửa tên. Các ngươi vốn đã nói có thể tặng không mười phần trăm cổ phần cho chúng ta, cộng thêm giá trị của Violet đủ bù vào hai mươi phần trăm."

Biểu cảm của Kelton, Feirste, Naidl và Valhein cơ hồ cùng một lúc hơi thay đổi.

Valhein mỉm cười, ngữ khí hiên hòa nói:

"Thì ra nguyên nhân khiến ngài mượn rượu tiêu sâu nằm ở đây."

Harnas hừ lạnh một tiếng, không nói chuyện.

Tướng quân Feirste cau mày, không nói một lời.

Kelton và Naidl không nói lời nào, nhưng đều nhìn Valhein. Valhein nhìn mặt bàn, lẳng lặng tự hỏi.

Valhein nói:

"Nhà hàng Violet cộng thêm hai vạn vàng đại bàng, ta có thể lại cho gia tộc Agala mười phần trăm cổ phần. Đây là bước nhường cuối cùng của ta, bởi vì ta tin tưởng, chúng ta có chung mục tiêu.”

Harnas phản đối:

"Không được, đây là ba vạn vàng đại bàng mua mười phần trăm cổ phần riêng, thương hội này không đáng giá ba mươi vạn!"

Valhein hỏi:

"Phó hội trưởng Naidl, chắc ngài đã xem những bộ dụng cụ ăn kiểu mới rồi, ngài cảm thấy ta định giá có hợp lý không?"

"Phi thường hợp lý. Thương hội chúng ta nhất trí cho rằng lần này hợp tác với ngài sẽ là cuộc mua bán thành công nhất mấy năm nay. Cho nên, chúng ta đã chuẩn bị sẵn sàng năm nghìn đồng vàng Zeus."

Naidl nói rồi móc ra một túi da màu nâu sẫm, sáng bóng trơn mượt, bê ngoài giống hệt túi tiên, cao cỡ 10cm.

Naidl đứng lên, đẩy túi tiền đến trước mặt Valhein, nói:

"Bên trong có năm nghìn vàng đại bàng. Đương nhiên, làm phiền ngài ngày mai chuyển giao túi vàng ma pháp cho xưởng Người Lùn."

"Cảm ơn thương hội Plato tín nhiệm." Valhein bỏ túi vàng ma pháp vào chỗ túi vải bảng đá.

Harnas nét mặt sa sâm nói:

"Vậy thì ta thu về nhà hàng Violet, gia tộc Agala chúng ta chỉ cân mười phần trăm cổ phần."

Valhein gật đầu, nói:

"Thế thì ta cũng thu về mười phần trăm cổ phần đó."

Harnas hít sâu một hơi, bốn ngón tay phải ấn mặt bàn, hỏi: "Ngươi tới nơi này là muốn gợi lên chiến tranh với một gia tộc Anh Hùng sao?"

Valhein nói:

"Mục đích ta đến đây rất đơn giản, vì thành lập thương hội mới, vì kết phường làm ăn, vì kiếm tiền. Rất hiển nhiên, mục tiêu của ngươi không phải hợp tác kiếm tiền, hoặc nên nói gia tộc Agala không muốn hợp tác kiếm tiền."

Harnas nói: "Nhưng ta muốn bảo vệ vinh dự của gia tộc trước rồi mới kiếm tiên!"

"Ngươi xem, ngươi vẫn là không muốn kiếm tiền." Valhein nói.

Harnas bỗng đập bàn, đang định nổi giận thì bị Andrey ngăn lại.

"Mọi người đều là bạn, cần gì nổi nóng? Có gì từ từ nói. Ta vốn không muốn nói chuyện, nhưng ta xem hai vị giống như hai ma pháp hệ hỏa tùy thời bùng nổ, xét thấy ta quen cả hai vị, vậy thì ta làm người ở giữa. Không biết hai vị có chịu nghe ta nói không?"

Harnas sắc mặt âm trầm nói:

"Ngươi là bạn của ta, ta tin tưởng ngươi."

Trên mặt Valhein lộ ý cười kỳ lạ, gật đầu nói: "Ta muốn biết ngài Andrey muốn nói cái gì."

Andrey mỉm cười nói:

"Bên Valhein yêu cầu đối phương nhất định phải cống hiến nhà hàng và sửa tên, nếu không thì đổi người hợp tác. Bên Harnas chịu sửa tên, nhưng muốn nhiều cổ phần hơn. Ta cẩn thận suy nghĩ một hồi, vấn đề là tiền. Nếu ta không nhớ lâm thì thương hội Plato ba mươi phần trăm cổ phần, Valhein bốn mươi phần trăm cổ phần, Kelton mười phần trăm cổ phần, quý tộc giấu mặt mười phần trăm cổ phần, gia tộc Agala mười phần trăm cổ phần đúng

không?”

Không có người phản đối.

"Hiện tại, Valhein nguyện ý bán ra cổ phần, chúng ta tạm thời tính là mười nghìn phần trăm cổ phần. Nhưng mà, gia tộc Agala không muốn mua, thế thì khó xử. Ta xem như có chút giao tình với cả hai bên, cảm thấy nếu cuộc giao dịch này không thành công thì cực kỳ tiếc. Ta thấy hay là như vầy, Harnas, hai gia tộc chúng ta hợp tác, ta giúp Agala bỏ tiền ra mua cổ phần, mặt mũi của ta, mặt mũi của gia tộc Trausse, ngươi có chịu nể mặt không?”

Harnas lộ vẻ mặt mờ mịt, suy nghĩ một lúc rồi hỏi:

"Ngươi chịu bỏ ra hai vạn vàng đại bàng mua mười phần trăm cổ phần? Vậy thì gia tộc của chúng ta không có chỗ tốt gì rồi."

Andrey hỏi:

"Người hợp tác của gia tộc Trausse, hơn nữa trở thành bạn của Andrey này, chẳng lẽ không phải chỗ tốt sao?”

Chương 188: Bất mãn (2)

Chương 188: Bất mãn (2)

Bất mãn (2)

Harnas do dự một chút, gật đầu, nói: "Được rôi. Nếu như là người khác, ta sẽ từ chối, nhưng ngươi là người bạn đáng mến, ta đồng ý."

"Nhưng mà" Andrey quay đầu nhìn về hướng Valhein nói: "Vừa lúc trong nhà của ta có dư chút tiền, ta muốn mua cổ phần sáu vạn vàng đại bàng, ta muốn ba mươi phần trăm. Dù sao gia tộc Trausse chúng ta không hứng thú làm cuộc mua bán chỉ chiếm mười phần trăm cổ phần."

Valhein mỉm cười nói:

"Ngại quá, ta không lấy ra nhiều cổ phần như vậy được."

"Lấy ra được chứ. Kelton này lấy ra mười phần trăm, ngươi lấy ra hai mươi phần trăm là đủ rồi." Trong con mắt màu xanh xám của Andrey tràn ngập thiện ý, nhưng khóe môi hơi cong lên khiến người liên tưởng mồm máu to của sư tử.

Sắc mặt của Kelton thoáng chốc trắng bệch.

Kelton đã đặt hết gia sản vào rồi, không ngờ bị gia tộc Anh Hùng theo dõi.

Giây phút này, Kelton không dám nói một chữ không.

Hai bên chênh lệch thực lực quá lớn.

Tướng quân Feirste hít một hơi thật sâu, thở hắt ra, nói:

'Andrey, ngươi và ta không quen thuộc. Nhưng mà, chuyện này là Kelton tín nhiệm ta, do ta liên hệ gia tộc Agala. Bây giờ ngươi sư tử há to mồm đòi nuốt trọn cổ phần của Kelton là đang khó xử tai"

Andrey hơi gật đâu hướng Feirste, nói:

"Tướng quân đại nhân, ta cũng không phải sư tử há to mồm, ta sẵn sàng thanh toán hai vạn vàng đại bàng cho Kelton. Theo ta được biết, hắn không bỏ ra một đồng nào, chỉ riêng là phụ trách kinh doanh. Ta cũng không có ý hạ thấp Dolphin River, nhưng mà hắn không xứng với mười phần trăm cổ phần này. Hắn bây giờ tương lai với được tặng không hai vạn vàng đại bàng, một chiến sĩ Bạch Ngân bình dân như hắn còn có cái gì bất mãn?"

Feirste ngây ra một lúc, nếu nhìn theo này góc độ quả thực Kelton không chịu thiệt, được tặng không hai vạn vàng đại bàng.

Kelton cúi đầu, hai tay siết chặt, không nói lời nào.

Valhein vỗ vai Kelton, nói:

"Ngươi xem, người này lấy đi cọng rơm của ngươi, còn ghét bỏ ngươi không đủ khảng khái." Kelton cúi đầu, không nói một lời, bởi vì hắn biết, chính mình chỉ cần nói ra nửa nửa chữ không, thậm chí biểu lộ chút xíu cảm xúc chống cự thì tất cả căn cơ sẽ bị Andrey nhổ tận gốc.

Sự sống chết của Kelton chỉ cân một câu nói từ Andrey.

Dưới Thánh Vực, tất cả như con kiến trong mắt gia tộc Anh Hùng.

Valhein ít nhất còn là học sinh của Học viện Plato, Kelton thì chỉ là một chiến sĩ Bạch Ngân.

Feirste nhìn Kelton, trên mặt hoàn toàn mất đi ý cười thường ngày, vẻ ủ rũ tuôn ra từ con ngươi, lan tràn đến làn da, nhuộm xám da của hắn.

Thánh Vực ở trước mặt gia tộc Anh Hùng không phải con kiến, nhưng cũng chỉ là dã thú hơi to khỏe, huống chị, hiện tại là hai gia tộc Anh Hùng hợp sức.

"Valhein, ngươi thấy điều kiện của ta thế nào? Bây giờ ngươi được tặng không bốn vạn vàng đại bàng.' Andrey nói.

Valhein cười tủm tỉm nhìn Andrey:

"Đúng là khá hợp lý, được, ta đồng ý. Thương hội, các ngươi quyết định, nhà hàng, các ngươi quyết định, thương phẩm, các ngươi quyết định, tất cả do các ngươi phụ trách, ta bán hết bốn mươi phần trăm cổ phần trong tay, cộng thêm Kelton là năm mươi phần trăm cổ phần, bán mười vạn, tiền trao cháo múc. Giờ ta mới biết dễ kiếm tiên như vậy.

Andrey mỉm cười nói:

"Trò đùa này không buồn cười chút nào."

Trên mặt Naidl thoáng qua vẻ bực bội, vốn là chuyện tốt bây giờ thành ra như vậy. Valhein mà rút ra thì giao hẹn lúc trước tự nhiên sẽ không có hiệu quả.

Tất cả mấu chốt thiết kế và sản phẩm đều do Valhein, xưởng Người Lùn nắm giữ, với tính xấu của đám Người Lùn, Valhein không mở miệng, Hasock đi quậy chỗ Plato cũng vô dụng.

Valhein sửng sốt nhìn về hướng Andrey:

"Ngươi muốn, ta cho ngươi, có lấy không?”

Andrey nói:

"Ta mang theo thiện ý và tiên vàng đến, nhưng ngươi nhục nhã ta."

Valhein cười cười, tiếp đó đứng lên, vươn ra tay phải hướng Andrey.

Tay trái của Valhein vẫn nắm ly rượu.

"Ta biết ngươi còn nhớ kỹ chuyện hiểu lầm trong hội thi đấu ma pháp sư nhỏ kia, ta cho rằng, một người bước trên đường Truyền Kỳ sẽ không để ý loại mưa gió này, ngược lại xem nó như lực đẩy, bởi vì nó đang mài giũa chúng ta, đang xây bậc thang lên cao. Cho nên, ta chủ động cầm cành ô-+liu bắt tay với ngươi, bày ra chân thành của ta."

Andrey chậm rãi đứng lên, hai tay tự nhiên rũ xuống, nhìn chằm chằm con ngươi đen láy của Valhein.

Andrey nói bằng giọng điệu rất vui vẻ:

"Là ngươi hiểu lầm. Ta không quan tâm chuyện nhỏ đó, hôm nay ta chỉ ngẫu nhiên đi ngang qua, chân thành muốn hợp tác với các ngươi."

"Chẳng lẽ ta chủ động vươn tay ra, còn không đáng giá ngươi hợp tác sao?" Valhein hỏi.

Andrey cười nói:

"Ta muốn nghe điều kiện hợp tác của ngươi trước."

"Chỉ cần gia tộc Trausse thật sự muốn hợp tác với ta, vậy thì chúng ta có thể hợp sức mở một nhà thương hội mới, chúng ta chia đôi lợi nhuận, ta sẽ cung cấp gợi ý chắc chắn kiếm tiền, khiến hai bên kiếm đầy tiền."

Andrey hỏi:

"Vậy còn thương hội này?”

'Các ngươi rút ra. Valhein nói.

Andrey cười nói:

"Ta phải trở thành cổ đông trước, có cơ sở hợp tác với ngươi rồi mới hợp sức mở thương hội thứ hai."

"Tức là, ngươi không muốn rút ra?" Valhein hỏi.

"Không, ta nhất định phải gia nhập." Andrey mỉm cười, hơi hếch cằm, không chút che giấu tư thái của người khác.

Valhein cười cười, chuyển ly từ tay trái sang tay phải, tay phải nhẹ nhàng nắm lấy rồi nhanh chóng thả ra.

Chương 189: Pháp trượng

Chương 189: Pháp trượng

Pháp trượng

Ly rơi khỏi tay.

Choang!

Mảnh gốm văng khắp nơi.

"Ngươi xem, cành ô-liu tượng trưng cho hòa bình trong tay ta đã rơi xuống."

Valhein tỏ ra rất tiếc nuối nhìn tay phải trống rỗng của chính mình.

Tất cả mọi người nhìn Valhein.

"Thế thì sao?" Andrey không thèm để ý hỏi.

"Cho nên, chỉ còn pháp trượng."

Valhein ngước đầu lên, mỉm cười nhìn Andrey.

Andrey bị lời nói mang hai nghĩa kích thích toàn thân cứng ngắc.

Valhein nói pháp trượng, một là ám chỉ pháp trượng đánh vào đầu Andrey trong trận thi đấu đó, hai là ám chỉ Valhein lựa chọn chiến đấu.

Ba là ám chỉ thắng một lần thì sẽ có lân thắng thứ hai.

"Xem ra các ngươi không biết đây là nơi nào. Nơi này là khu quý tộc." Andrey nửa cười nửa không nhìn Valhein.

Harnas cũng đứng đứng lên, giây phút này, mắt của hắn vô cùng trong suốt, thân thể không chao đảo.

Hai người đứng trong phòng giống như hai vị Người Khổng Lồ nhìn xuống mỗi người ở đây.

Dù cho trong đó có một vị bậc thây Thánh Vực, cộng thêm một vị phó hội trưởng ma pháp sư Hoàng Kim.

Valhein tự nhiên ngồi xuống ghế trở lại, trên người không chút khí thế.

Nhưng, Valhein đang cười.

Valhein nói:

"Ta thật sự không ngờ rằng, người thức tỉnh ngủ mơ bị ta một gậy pháp trượng gõ xỉu sẽ trở thành ngọn nguồn ngoài ý muốn trong khoảng thời gian này của ta. Ánh mắt của ta rất tốt, tốt đến mức nào? Trước khi đánh với Eugene, hắn thấy ngươi núp trong đoàn người. Ngay lúc đó ta rất tò mò, tại sao ngươi giấu trong đám đông chứ không phải đứng trong chỗ học sinh của Học viện Quý Tộc? Giờ thì ta đã hiểu." Feirste, Naidl, Kelton cùng nhau nhìn hướng Valhein.

Giây phút này, bọn họ đã hiểu, tất cả đều là vì Andrey báo mối thù thức tỉnh, sắp xếp tất cả điều này, Harnas là người hợp tác.

Andrey sảng khoái thừa nhận:

"Ánh mắt của ngươi quả nhiên sắc bén, đúng là ta có mặt ở nơi đó vào lúc đó."

Valhein nói: "Vậy tức là, tên ngốc Eugene tìm đến ta là vì tính

toán của ngươi. Cố ý bị thương nặng bạn của ta một ngày trước lúc giao hẹn. Vô luận hôm nay ta có chủ động tìm Eugene hay không thì tối nay Eugene vẫn sẽ canh giữ ngoài cửa. Nhẹ thì ảnh hưởng tâm thân của ta, nặng thì đánh bị thương ta. Đến lúc ấy ta lại tới đây, sẽ tự nhiên bị yếu thế. Đáng tiếc, ngươi không ngờ là ta mang theo thắng lợi đến đây."

"Ngươi nói cái gì? Ta nghe không hiểu." Ngoài miệng Andrey nói vậy nhưng đắc ý cười †oe.

Valhein trâm tư giây lát, nói: "Nếu ta không có đoán sai, Carlos ra tay với ta cũng là do ngươi. Ta suy nghĩ rất nhiều kẻ địch, có thể khiến một quý tộc của gia tộc Thánh Vực mạo hiểm mất hết tiền đồ để vu oan ta, ít nhất phải là gia tộc Anh Hùng. Trước đó ta không ngờ tới ngươi, ta cho rằng, ngươi sẽ không vì một trận thất bại nhỏ nhoi mà động can qua lớn như vậy, dù sao, ta nghe nói ngươi là một ma pháp sư rất có tương lai. Mãi đến hôm nay nhìn thấy ngươi, ta nhờ người góp nhặt tư liệu của ngươi."

"Ta vẫn nghe không hiểu." Andrey vẻ mặt thỏa mãn vênh váo, con ngươi màu xanh xám nhìn Valhein không rời mắt.

Valhein mở sách ma pháp ra, vừa xem vừa nói: "Xác thực là đứa trẻ xui xẻo. Con riêng, mẹ bị mẹ cả hãm hại đến chết, lưu lạc đầu đường. May mắn là, cha của ngươi biết vươn lên, trước tiên thăng cấp Thánh Vực, lật đổ anh trai của mình, ngồi lên ngai báu tộc trưởng, sau đó đón ngươi về gia tộc. Tuy cha của ngươi đối xử với ngươi không tệ, nhưng ngươi bị anh trai và bạn của anh trai ngươi khi dễ, thiếu chút nữa trở thành phiên bản giống cha của ngươi.

“Hàn gì ngay lúc đó ta nói với ngươi làm người không chịu, đi Học viện Quý Tộc làm chó thì phản ứng của ngươi lớn như vậy. Xem ra anh của ngươi hay đối đãi với ngươi như chó."

Valhein vừa nói câu nói sau cùng vừa nhìn thẳng vào mắt của

Andrey.

Trên mặt Andrey lộ rõ tức giận, tuy chỉ thoáng qua nhưng không thể thoát khỏi mắt của Valhein.

Giống hệt phản ứng của Andrey trên sân đấu ngày đó.

Valhein nhìn thẳng vào mắt của Andrey, chậm rãi nói:

"Một con chó vĩnh viễn không thể bước lên con đường Truyền Kỳ."

Lần này thần kỳ là Valhein không có tức giận. "Ta không rõ, tại sao ngươi cứ muốn chọc giận người thừa kế thứ nhất trong danh sách của một gia tộc Anh Hùng." Andrey lộ vẻ mặt tiếc nuối nhìn Valhein, giống như nhìn một ngôi sao rơi.

Valhein nói:

"Ta cũng không rõ tại sao ngươi muốn chọc giận một vị Truyền Kỳ tương lai."

Andrey cười cười, nói: "Ta rất thích dũng khí của ngươi, rất giống ta năm đó thề rằng sẽ trở thành Anh Hùng. Bởi vậy, ta cho ngươi một cơ hội. Làm người hầu của ta trong mười năm, ta tặng cho ngươi một Truyền Kỳ!"

Andrey ngửa đầu, ưỡn ngực, đứng ngang nhiên giống như mỗi một pho tượng Anh Hùng.

Valhein nhún vai, nói: "Mắt của ta rất sáng tỏ, trên đường đi Truyền Kỳ không cần chó dắt người mù."

Andrey tràn ngập thương hại nhìn Valhein, nói:

"Vậy thì ngại quá, thương hội mới của ngươi hoặc là giải tán, hoặc là tặng cho ta ba mươi phần trăm cổ phần. Đúng rồi, bởi vì ngươi từ chối thiện ý của ta, ba mươi phần trăm đó đã không đáng

giá ta dùng một đồng vàng đại bàng nào thu mua."

Phó hội trưởng Naidl nói:

"Andrey, hy vọng ngươi biết chính mình đang làm cái gì."

Andrey mỉm cười, nói: "Ngài yên tâm, sự tình qua đi, ta sẽ tự mình đi thương hội Plato xin lỗi, hơn nữa cho thương hội Plato một số lớn đơn đặt hàng vượt qua tưởng tượng để dẹp yên lửa giận của chư vị. Ta sẽ không ngu xuẩn đến mức đối kháng thương hội Plato, nhưng hôm nay, hết thảy cản trở của ta đều sẽ là kẻ địch."

Chương 190: Tránh né

Chương 190: Tránh né

Tránh né

Naidl ngây người, do dự một chút, cầm lấy sách ma pháp bắt đầu viết tin nhắn ma pháp.

Harnas hỏi:

'Andrey, ngươi nói xem một ma pháp sư Tập Sự bình dân buông lời vũ nhục một vị hậu duệ của gia tộc Anh Hùng, thậm chí vũ nhục chính Anh Hùng đó thì sẽ như thế nào?”

Andrey nhe hàm răng trắng:

"Đương nhiên là tội chết!

"Harnas”" Feirste ngồi trên ghế, thở dài thườn thượt.

Vừa rồi nhìn bộ dạng kia của Kelton, Feirste lộ vẻ già cả, bây giờ thì trông càng giống một người già bình thường, dường như thần lực toàn thân bị hút sạch.

Trong mắt ông già như lò lửa vụt tắt từ từ hiện ra hình ảnh ngày xưa.

Harnas hơi hạ mình cúi đầu, nói:

"Chú Feirste, ta luôn rất kính trọng ngài, nhưng ta bảo chứng, chuyện này sẽ không tổn thương ngài chút nào. Đây là điều kiện ta đưa ra với Andrey, nếu không thì ta sẽ không đồng ý với hắn. Chuyện này, cha của ta không biết, ngài đừng hiểu lầm ông ấy."

Andrey hơi cúi đầu xin lỗi nói:

"Tướng quân Feirste tôn kính, từ lúc ban đầu chúng ta không bao giờ muốn tổn thương ngài, vô luận ngài tức giận như thế nào, chúng ta đều nguyện ý chịu đựng và bồi thường. Chúng ta đều hy vọng ngài hiện tại rời đi, đương nhiên, nếu ngài không đi thì chúng ta cũng sẽ không cưỡng ép ngài. Chẳng qua chúng ta sợ khiến ngài khó xử."

"Đã rất khó xử. Ở trước mặt cuồng chiến sĩ Bắc Âu, ta chắn chiến hữu sau lưng mình; trước quân bất tử của Ba Tư, ta chắn binh sĩ sau lưng mình; trước đại quân xác ướp của Ai Cập, ta chắn người mệnh sau lưng mình. Hiện tại, trước mặt người Hy Lạp, trước mặt người Athens, ta không che chở được lính dưới tay mình."

Andrey cung kính nói:

"Hắn đã không phải binh sĩ, chỉ là một thương nhân."

"Nhưng hắn vẫn xưng hô ta là tướng quân, vái chào ta, giống như lần đầu tiên gặp mặt." Feirste thì thào tự nói, nhìn ngoài cửa đen như mực, dường như đang nhớ lại năm tháng tranh vanh, kim qua thiết mã.

Andrey và Harnas nhìn nhau, thấy tia kiêng ky trong mắt đối phương.

Ở trong mắt gia tộc Anh Hùng thì Thánh Vực quả thực không tính cái gì, nhưng mà, Thánh Vực không lý trí lại là chuyện khác.

Feirste yên lặng nhìn ngoài cửa, không biết đang nghĩ cái gì.

Qua một hồi lâu, thấy Feirste mãi không mở miệng, Andrey và Harnas thở phào một hơi.

Harnas cười nói:

"Ngài Valhein, ta rất bội phục tài hoa của ngươi, càng bội phục dũng khí của ngươi. Nhưng ngay từ đầu ngươi đã hiểu lầm ta và Andrey. Ban đầu chúng ta ôm thái độ cùng nhau kiếm tiền, bây giờ hai vị đã trút lửa giận ra hết rồi, chúng ta hẳn là có thể bàn chuyện chứ? Ta thấy hai vị cùng lùi một bước, Andrey nói muốn ba mươi phần trăm, lùi một bước, là hai mươi phân trăm. Ngài Valhein dù sao là người khởi đầu, nhường ra mười phân trăm đã đủ rồi. Như vậy, chỉ có thể phiền phức ngài Kelton."

Tất cả mọi người nhìn về hướng Kelton.

Kelton cúi đầu.

Harnas lộ ra nụ cười khéo léo mà mỗi quý tộc đều có, số lượng lộ ra răng cũng vô cùng chính xác, tám cái.

"Chiến sĩ Bạch Ngân đáng giá tôn kính, ta đại biểu gia tộc Agala và gia tộc Trausse thỉnh cầu ngươi có thể chuyển nhượng mười phần trăm cổ phần đó cho Andrey không? Giá trị hai vạn vàng đại bàng chẳng những sẽ không làm nhục ngươi, ngược lại sẽ khiến ngươi trở thành câu chuyện đẹp trong giới làm ăn. Ta nghe nói ngươi luôn muốn mở nhà hàng trong khu quý tộc, ngươi cũng thấy tình huống của nhà chúng ta rồi, thích nhà hàng, nhưng không có một người biết kinh doanh. Tương lai không lâu sau, gia tộc Agala chúng ta sẽ mở nhà hàng ở chỗ khác trong khu quý tộc, mời ngươi làm người kinh doanh nhà hàng, được chứ? Nếu làm tốt thì ta sẽ giao tất cả nhà hàng do Agala đứng tên cho ngươi quản lý."

Andrey mỉm cười nói:

"Nhà hàng của gia tộc Trausse chúng ta cũng có thể giao cho ngươi quản lý, thậm chí ta có thể khiến rất nhiều gia tộc Thánh Vực, gia tộc Truyền Kỳ thậm chí gia tộc Anh Hùng giao nhà hàng cho ngươi quản lý. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi tự tin vào khả năng kinh doanh của chính mình."

Kelton vẫn cúi đầu, không ai có thể xem rõ ràng biểu cảm trên mặt của hắn.

Hag ngơ ngác nhìn Kelton, trong mắt tràn ngập đồng tình, còn có một chút bi ai.

Sự tình phát triển đã hoàn toàn vượt qua giới hạn khống chế của Kelton.

Andrey sớm xem Kelton là chỗ đột phá, lần lượt tan rã sức mạnh của Valhein.

Lựa chọn này đối với Kelton là không có thắng lợi.

Đồng ý Andrey thì sẽ cõng tiếng xấu phản bội bạn, chẳng những mất đi Valhein, mất đi niềm tin của Học viện Plato, thậm chí bị Feirste và bạn tốt trong quân xa lánh. Nhưng mà, nếu từ chối hai gia tộc Anh Hùng, Kelton sẽ đối mặt tai họa ngập đầu.

Kelton không phải lẻ loi một mình.

"Như thế nào, ngươi còn cần thời gian suy xét bao lâu?" Harnas vẫn treo nụ cười quý tộc đúng chuẩn, nụ cười khiến người muốn chém nát bấy.

Valhein vẫn ngồi, nhìn Harnas và Andrey, lộ nét nghi hoặc, nói: "Ta không rõ đám người như các ngươi tại sao có vấn đề không đi giải quyết, ngược lại luôn sáng tạo vấn đề mới. Nhưng ta nghĩ sự tình hôm nay là các ngươi bản năng cảm thấy so với giải quyết vấn đề của chính mình thì giải quyết Kelton đơn giản hơn, giải quyết ma pháp sư Tập Sự như ta càng dễ hơn nữa."

Andrey không thèm để ý:

"Cách nói này cũng không sai.

Valhein vẫn lộ vẻ mặt hoang mang:

Chương 191: Cuồng chiến sĩ

Chương 191: Cuồng chiến sĩ

Cuồng chiến sĩ

"Căn nguyên là cái gì? Là cái gì thúc đẩy các ngươi nghĩ như vậy? Ta cứ cảm thấy hành vi của các ngươi là bản năng của một loài động vật, không giống như hành vi của loài người. Để ta nghĩ xem, ưm, ta đại khái hiểu rồi, có một số người vận động não nên sẵn sàng đi làm bất cứ chuyện gì. Hoặc nên nói, vì tránh né suy nghĩ dẫn phát mệt nhọc và thống khổ nên sẵn sàng làm bất cứ chuyện gì mà bản năng cảm thấy chính xác, dù sẽ dẫn đến bản thân diệt vong.

Feirste và Naidl cùng nhau nhìn chằm chằm Valhein, bọn họ cảm giác tôn nghiêm của chính mình đang bị Valhein giãm lên.

Lò lửa trong mắt Feirste dường như lại đốt cháy.

Hắn nhớ rõ đại tướng Miltiades cũng từng nói lời tương tự.

Tuy rằng mãi đến bây giờ, hắn đều không cách nào hiểu thấu, nhưng hắn biết đại tướng Miltiades sẽ không sai.

Harnas buồn cười nói:

"Ma pháp sư quả nhiên thích ra vẻ thần bí. Andrey, ngươi đừng hiểu lầm, ta không nói ngươi.

Andrey cau chân mày, rồi chậm rãi giãn ra, lý trí nói cho chính mình nghe Valhein nói hơi có lý, nhưng về mặt tình cảm thì hắn không muốn tin tưởng Valhein.

"Ta sẽ không suy nghĩ mấy thứ hư vô đó, ta càng thích thực tại. Dù sao thứ hư vô không thể khiến người trực tiếp rời đi khu quý tộc." Andrey mỉm cười nói.

Valhein xòe tay nói:

"Thấy chưa, các ngươi đang lặp lại quá trình mà ta nói."

Trong lòng Harnas bức bối, hắn không thích cảm giác bị Valhein coi thường, từ xưa đến nay hắn đối diện bình dân chưa bao giờ gặp tình huống như vậy, cho dù là với Thánh Vực.

Harnas cau mày nói: "Valhein, ngươi chỉ cần lấy ra mười phần trăm cổ phần, có cần suy nghĩ nhiều vậy không? Chẳng lẽ mười phần trăm cổ phần đáng giá ngươi đắc tội hai gia tộc Anh Hùng sao?"

Valhein lắc đầu, nói: "Không không không, hai người sai rồi, cho dù đắc tội thì đó là đắc tội hai ngươi. Hai ngươi không xứng mười phần trăm cổ phần của ta."

"Hai người? Vậy thêm một người nữa! Ngài Derlin, hãy dạy cho bọn họ cách tính đi! Andrey đột nhiên nâng cao âm thanh.

"Cuồng chiến sĩ chúng ta không biết cách tính, nhưng biết một cộng hai bằng ba." Một giọng nói như tiếng ma thú gầm rống truyền đến, mặt đất phát ra tiếng gâm rú ầm ĩ.

Nguyên nhà hàng Violet rung rinh, tro bụi đổ rào rào.

Một người đàn ông khiêng búa nanh sói to lớn xuất hiện ở ngoài cửa.

Người đàn ông đứng thẳng, phần trên khung cửa dán trán, cần khom lưng mới vào trong đó.

Người cao lớn này mặc đủ loại da thú dày, mỗi tấm da thú đều

đen tuyền, không biết làm khăn lau đã bao nhiêu lần.

Mái tóc của hắn xõa tung như râu, nếu bện thành bím thì sẽ là người khổng lồ trong tộc Người Lùn.

Ở trong mắt loài người thì hình tượng của hắn giống gã ăn mày phóng lớn gấp vô số lần.

Cuồng chiến sĩ Thánh Vực Derlin cười sang sảng nói:

'Feirste, chúng ta lại gặp mặt."

Feirste dùng đuôi mắt quét qua xương sườn của chính mình, chỗ lần trước bị Derlin đánh gấy lại hơi đau.

Feirste nói:

"Derlin, ngươi luôn phạm sai lầm."

"Nhưng ta sống lâu hơn mọi người, chắc chắn sống càng lâu hơn ngươi." Derlin cười vui vẻ, quần áo của hắn dơ như đi ra từ đống rác, nhưng răng trắng đến lạ.

Andrey nhìn hướng Valhein, nói: "Ta đã nói, nơi này không phải khu bình dân."

Harnas bổ sung thêm: "Đúng rồi, ta nhớ trong một vở kịch, bần dân đó xưng hô khu quý tộc là thế nào nhỉ? Nơi này là Thần giới, cũng là địa ngục. Mà hiện tại, là Thần giới hay địa ngục do ngươi quyết định. Ngài Valhein tôn kính, nhìn xem, dù đến bây giờ ta vẫn tôn trọng ngài. Dù là hiện tại, ngài vẫn có thể lựa chọn lại. Quý tộc chúng ta vĩnh viễn rộng lượng như vậy. Hỡi phàm nhân ăn bánh mì, các ngươi nên khiêm tốn hơn nữa."

Ở thời đại này, phần lớn bình dân một năm rất ít được ăn thịt vài lần, chỉ có thể ăn bánh mì khô khan nhất, bởi vậy bị quý tộc xưng hô như thế.

Kelton luôn cúi đầu, không nói một lời.

"Ta đã làm ra lựa chọn." Valhein nói.

Andrey và Harnas nhìn nhau cười.

"Xem ra ngươi vẫn không chết tâm, ngươi cho rằng thương hội Plato sẽ đứng sau lưng ngươi sao? Phó hội trưởng Naidl, quý thương hội đã thảo luận ra kết quả chưa?" Trong nụ cười của Andrey dường như cất giấu cái gì.

Naidl nhìn Valhein, mang chút vẻ xấu hổ, nói: "Valhein, có lẽ ta cần truyền đạt một tin tức không tốt lắm."

"Mời nói." Valhein mặt không đổi sắc.

Naidl thở dài, nói: 'Chuyện này dính líu đến hai gia tộc Anh Hùng, đã không phải chuyện phó hội trưởng chúng ta có thể quyết định. Sau khi năm phó hội trưởng ở Athens bàn bạc, ra kết luận thỉnh hội trưởng quyết định. Ngài cũng biết, hội trưởng ở Miletus xa xôi, trong thời gian ngắn không thể trả lời. Tiếp đó, chúng ta lại liên hệ bậc thầy Plato vĩ đại, cũng không liên lạc được. Cùng lúc đó, một số gia tộc khổng lồ vừa gửi thư cho thương hội, biểu thị rõ rằng xem trọng Andrey. Bởi vậy năm phó hội trưởng chúng ta đành làm ra quyết định bảo thủ nhất, hy vọng ngài hiểu cho."

Valhein nhìn Naidl, không nói chuyện.

Naidl lại lần nữa thở dài, nói:

"Bây giờ lập trường của thương hội Plato chúng ta là không giúp ai cả. Nếu thương hội mới không thể thành lập thì năm nghìn vàng đại bàng và túi vàng ma pháp đều thuộc về ngài, coi như thương hội chúng ta bồi thường. Nếu thương hội mới thành lập, số vàng đại bàng và túi vàng ma pháp vẫn thuộc về ngài, đồng thời, thương hội chúng ta sẽ nhường ra năm phần trăm cổ phần làm bồi thường."

Chương 192: Cuồng chiến sĩ (2)

Chương 192: Cuồng chiến sĩ (2)

Cuồng chiến sĩ (2)

Valhein gật đầu, nói: "Có thể hiểu, vô luận thương hội mới có thể thành lập hay không, ta đều vô cùng cảm tạ quý thương hội giữ trung lập dưới áp lực như vậy."

Harnas cười nhìn vê hướng Valhein, nói: "Đã giải quyết xong một núi dựa của ngươi, vậy thì chú Feirste, hôm nay cha của ta mời ngài tham dự tiệc rượu, không biết ngài có vui lòng đi không?"

Nhẫn trên ngón tay Andrey lóe tia sáng, lấy ra một khối sáp ong Bạch Ngân đưa cho Harnas.

Trong khung vuông kim loại màu bạc trắng, sáp đen đông lại, chữ viết trên đó ngay ngắn, ngôn từ khẩn thiết.

Những người ở đây lập tức hiểu ra, lúc trước Harnas ngạc nhiên Andrey có nhẫn không gian là diễn trò, hai người đã sớm âm thâm mưu đồ mọi thứ.

"Chú Feirste. Harnas cung kính hai tay nâng sáp ong Bạch Ngân đưa tới trước mặt tướng quân Feirste.

Feirste không nhận, cũng không nhìn thiệp mời do một vị tộc trưởng gia tộc Anh Hùng viết trên sáp ong.

Qua một hồi lâu, Harnas chậm rãi đặt sáp ong Bạch Ngân xuống mặt bàn chỗ Feirste.

Harnas nói bằng giọng điệu vô cùng thành khẩn:

"Gia tộc Agala chúng ta vô cùng trân trọng hữu nghị với ngài, chúng ta sẽ cố gắng hết sức thỏa mãn yêu câu của ngài."

Feirste nhìn cuông chiến sĩ cao lớn, nói:

"Từ nhỏ đến lớn, ta đều là người rất ngốc, sau khi tòng quân ta vẫn khá ngốc. Mãi đến có một ngày, ta đột nhiên nghe một câu chuyện nhỏ, hiểu được một đạo lý. Chỉ cần dốc hết sức học theo người mà ta sùng bái, vậy thì ta ít nhất khá hơn hiện tại. Thuở ấy ta sùng bái đại tướng Miltiades nhất, đương nhiên, khi đó ngài chỉ là Thánh Vực. Cho nên, mấy năm nay, ta luôn học theo mọi thứ của ngài. Nhiệt tình, phóng khoáng, cười to, thậm chí biểu cảm của ta đều có bóng dáng của đại tướng Miltiades."

"Ta ngồi ở đây, luôn suy nghĩ, không phải nghĩ chênh lệch thân phận giữa ta với đại tướng Miltiades, không phải nghĩ ngài là quý tộc, ta thì xuất thân bình dân, không phải nghĩ ngài cai quản một tòa tiểu thành bang mà ta thì chẳng có gì, không suy nghĩ những thứ khác. Ta chỉ suy nghĩ, nếu lúc đại tướng Miltiades còn ở Thánh Vực, gặp phải loại tình huống này thì ngài sẽ làm thế nào?"

Feirste nhìn quét từng người trong phòng, chậm rãi đứng lên, tay trái câm vỏ của trường kiếm giắt bên hông.

"Ta tin tưởng, đại tướng Miltiades nhất định sẽ đứng lên, rồi nói, không ai có thể tổn thương binh lính của ta, cũng không ai có thể tổn thương con cháu của ta."

Feirste rũ mí mắt, lẳng lặng đứng, giống như hóa thân điêu khắc.

Feirste vẫn giống như lúc trước, không lộ ra khí thế mũi nhọn, không có phong thái khiếp hồn người gì cả, nhưng đã không giống người già, mà là người trung niên bình thường.

Cuồng chiến sĩ Derlin chậm rãi buông xuống Lang Nha Bổng gác trên bả vai.

Lang Nha Bổng đụng chạm mặt đất, nên sàn gỗ phát ra tiếng két khe khẽ.

Cầm Lang Nha Bổng không phải một tay nữa mà là hai tay.

Bả vai cuồng chiến sĩ hơi chùng xuống, tựa như ma hổ sắp nhảy lên.

Harnas và Andrey nhìn nhau cười.

Andrey nói:

"Tướng quân Feirste, ngài hiểu lâm, chúng ta cũng không có ý định cưỡng bức công kích Valhein, chỉ cần ngài nguyện ý, có thể tùy thời mang theo Kelton và Valhein rời đi. Chẳng qua Harnas vừa tố cáo Valhein với Bộ phận Công vụ quý tộc của núi Chiến Thần, Valhein với thân phận bình dân nhục quý tộc. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hiện tại người của Bộ phận Công vụ quý tộc chắc đã đến.

Andrey vừa dứt lời, ngoài cửa vọng vào một âm thanh:

"Cuồng chiến sĩ Thánh Vực các hạ tôn kính, ngài có thể tránh một bước được không?"

Derlin lùi ra sau một bước.

"Ngài có thể tránh thêm một bước nữa không?"

Derlin cáu kỉnh lườm người bên cạnh mình, lại lân nữa lui vê phía sau một bước.

Chợt thấy một người đàn ông trung niên mặc áo chùng màu trắng mỉm cười đi vào, trước ngực trái đeo một quả huy chương ô liu.

Người này đầu tiên là hơi khom người vái chào trong phòng, nói:

"Xin chào chư vị, ta là Bộ phận Công vụ quý tộc Dieter, nghe nói có người của gia tộc Anh Hùng tôn quý tố giác bình dân vũ nhục Anh Hùng, cho nên ta đến điều tra. Nếu điều tra là thật thì sẽ mời người tương quan về Bộ phận Công vụ quý tộc nhận thẩm phán."

Harnas lập tức chỉ hướng Valhein nói:

"Chào ngài Dieter, là ta tố giác ma pháp sư Tập Sự bình dân tên Valhein này, hắn vũ nhục tổ tiên của ta. Nhà hàng Violet này bây giờ tiếng tăm thấp, nhưng năm xưa là chỗ của Anh Hùng, gian phòng này từng có Anh Hùng thậm chí là Bán Thân ghé đến. Người này thế nhưng vì tiền tài, yêu cầu ta đổi tên, sửa sang xây lại, tương đương với phá hủy một chỗ của Anh Hùng. Ta cho rằng, hắn đang vũ nhục gia tộc Agala chúng ta, cũng đang vũ nhục đại Anh Hùng Agala.'

"Chuyện này phi thường nghiêm trọng! Ta nghĩ núi Chiến Thần sẽ đặc biệt chú ý việc này." Dieter nhìn hướng Valhein, trong đôi mắt bắn ra tia nhìn uy nghiêm hùng hậu.

Valhein cười cười, tay phải vuốt nhẹ dây thừng cột túi vải tín vật cổ xưa:

"Không hổ là quý tộc lớn, muốn sửa trị bình dân thì có vô số phương pháp. Trước khi đến, ta không hiểu tại sao lựa chọn nhà hàng Violet, hiện tại rốt cuộc hiểu ra. Ngài Dieter, xem ra so với lấy việc công làm việc tư thì tội danh ta muốn sửa sang nhà hàng này càng lớn."

Dieter chậm rãi đứng thẳng người, khuôn mặt lạnh như băng:

"Xem ra ngài Valhein chẳng những không kính Anh Hùng, còn

không kính núi Chiến Thần chúng ta."

Chương 193: Mở ra

Chương 193: Mở ra

Mở ra

Feirste lên tiếng:

"Ta có thể làm chứng cho hắn, hắn không có vũ nhục bất cứ người nào, chỉ đang nói chuyện làm ăn."

Dieter mỉm cười nói:

"Ngài Feirste yên tâm, đến ngày thẩm phán, chúng ta nhất định khiến ngài ra tòa làm chứng. Núi Chiến Thần vĩnh viễn không làm sai."

Feirste hít sâu một hơi.

Dieter đại biểu núi Chiến Thần, đại biểu toàn Athens.

Harnas và Andrey lại nhìn nhau cười.

Dùng đại nhân vật khác kiềm chế thương hội Plato, dùng Bộ phận Công vụ quý tộc và cuồng chiến sĩ Thánh Vực kiềm chế Feirste là một phần trong kế hoạch của bọn họ.

Hai người liếc qua Kelton rồi dời ánh mắt sang chỗ khác.

Hai người trước đến giờ đều không có suy xét đến việc kiềm chế người này.

Cuối cùng, ánh mắt của hai người rơi xuống túi vải đặt trên bàn trước mặt Valhein.

Andrey cười nói: "Ta biết, ngươi vẫn không chết tâm. Loại tín vật cổ xưa này đối với bình dân các ngươi có thể là thứ giữ mạng, nhưng ở trong mắt chúng ta thì quá mức tâm thường. Huống chi, có không ít quý tộc nhỏ thích chơi mấy trò này. À, chắc ngươi không biết, quý tộc lớn thật sự dùng túi vải đựng tín vật cổ xưa đều là da ma thú thượng hảo, mặt trên vẽ gia huy hoặc dấu hiệu hiện tại, vừa lúc ta có mang theo bên mình."

Andrey nói xong lấy ra một túi tiên từ nhẫn không gian.

Khác với túi vải trông rất bình thường của Valhein, túi vải của Andrey có màu đỏ tía, mặt phải túi vải thêu hai thanh chiến mâu, chính giữa chiến mâu là một cái đầu sói ba mắt. Đó là chiến lợi phẩm thành công nhất của Anh Hùng Trausse, một con ma lang Bán Thần.

"Nhìn thấy sao?" Andrey nhẹ nhàng đung đưa túi vải tín vật cổ xưa hoa lệ, sau đó cất vào nhẫn không gian.

Hag đứng ở cửa trông thấy cảnh này thì trong mắt càng buồn hơn.

Lúc này Hag càng hiểu tại sao lúc trước Valhein cứ khăng khăng muốn hợp tác với quý tộc lớn có danh dự, đây là kết quả của việc hợp tác với quý tộc lớn không có danh dự, cũng là một trường hợp quý tộc lớn ngâm chiếm tài sản của bình dân.

Harnas trên cao nhìn xuống Valhein đang ngồi, cười nói: "Có lẽ ngươi không biết, yến tiệc gia tộc Anh Hùng hôm nay là thật, ta uống rất nhiêu rượu, cũng là thật, đương nhiên, độ rượu của ta rất cao. Chúng ta đã sớm nghe nói ngươi được một nhà quý tộc khác ủng hộ, cho nên cố ý tổ chức tụ hội người trẻ tuổi gia tộc Anh Hùng lần này. Vô luận tín vật này của ngươi thuộc về nhà nào thì chúng ta đều có thể mời người của nhà đó đến."

Valhein đã được tin nhắn ma pháp của thầy Niedern báo cho

biết thân phận của nhà quý tộc này, hắn nhìn túi vải, ngẩng đầu chậm rãi nói:

"Túi vải này chưa mở ra, các ngươi còn có cơ hội nhận sai. Một khi mở ra thì không phải xin lỗi là xong chuyện."

"Xem ra hắn vẫn không chết tâm, Harnas, ngươi nhìn xem đó là tín vật cổ xưa của nhà nào, sau khi xác định thì mời người đến." Andrey cao cao nâng cằm.

Giây phút này, trong lòng Andrey tràn ngập vui sướng.

Harnas cười cúi lưng xuống, cười cầm túi vải lên, cười cởi bỏ dây cột, cười lấy tín vật cổ xưa từ bên trong ra.

Nụ cười đông lại trên mặt Harnas giống như thạch cao đông cứng.

Tay Harnas run nhẹ, bảng đá nặng nề sắp rơi xuống, hắn vội câm chặt, tiếp đó chậm rãi đặt lên bàn.

Tiếp đó, hai tay Harnas run cầm cập từ từ vuốt phẳng túi vải, còn kéo mép túi cho túi càng phẳng hơn, tiếp đó giống như tín đồ thành kính, hai tay nâng bảng đá chậm rãi đặt lên túi vài.

Giống như tư tế chạm vào vật phẩm thần thánh nhất.

Tay của Harnas luôn run, môi cũng run run.

Andrey nhìn chằm chằm bảng đá, nhìn chằm chằm con mắt trên bảng đá, tay phải cầm lấy cạnh bàn, đầu ngón tay bấu chặt bàn gỗ đến mức nứt móng tay, nhưng hắn cảm giác được đau đớn.

Quan chức của Bộ phận Công vụ quý tộc, Dieter nhìn bảng đá, cánh tay chậm rãi vịn khung cửa.

Feirste khó hiểu nhìn bảng đá, hắn là quý tộc mới nổi, thật sự chưa thấy tín vật cổ xưa này bao giờ.

Phó hội trưởng thương hội Plato Naidl đột nhiên xoe tròn mắt, dường như nhớ đến điều gì, bỗng nhiên đứng lên, tay đập mạnh xuống bàn.

Bùm!

Kelton toàn thân run lên, suýt chút nhảy lên.

Naidl chửi mắng: "Hai người khiến Agala và Trausse vĩ đại hổ thẹn! Khiến tất cả quý tộc hổ thẹn! Ta cảm thấy nhục nhã vì hai người! Ta tuyên bố với thân phận của phó hội trưởng thương hội Plato, vĩnh viễn hủy bỏ hợp tác với hai người! Ngài Valhein, không nói nhiều, ngài là đồng bọn hợp tác vĩnh viễn của thương hội Plato chúng ta! Túi vàng ma pháp và năm phần trăm cổ phần đều xứng đáng thuộc về ngài!"

Andrey còn giữ được bình tĩnh cơ bản, sắc mặt của quan chức kia thì như dính thuốc nhuộm màu vàng, dường như nếu không ăn ma dược thì mười giây sau sẽ chết ở đây.

Tay Harnas không ngừng lau mồ hôi, hắn mấp máy môi, cẩn thận dè dặt hỏi:

"Xin xin hỏi ngài Valhein tôn kính ngài ngài làm sao có được tín vật cổ xưa của gia tộc Pandion?"

Kelton chỉ cảm thấy bên tai có tiếng sấm nổ, hắn vụt ngẩng đầu, trên mặt mang theo mừng như điên không thể kiềm nén, nhìn hướng Valhein.

Feirste cũng không kiêm được xoe tròn mắt, giờ mới biết thì ra đây là tín vật cổ xưa của gia tộc Pandion.

Gia tộc Bán Thần chân chính!

Hơn nữa là một trong những quý tộc có quyền thế lớn nhất trong thành Athens.

Chương 194: Pandion

Chương 194: Pandion

Pandion

Bởi vì gia tộc Pandion trừ tổ tiên Pandion là Bán Thần ra, từng ra hai vị Vua Anh Hùng.

Aegeus và Theseus.

Theseus đến nay chưa chết, nghe đồn đang du lịch thế giới.

Gia chủ của gia tộc Pandion hiện giờ là chiến sĩ Truyền Kỳ Hippolytus, cũng là con của Theseus.

Trong truyền thuyết cổ xưa, tổ tiên của gia tộc Pandion thậm chí từng được Nữ Thần Trí Tuệ Athena tự mình chỉ dạy, còn bị đồn bậy là con nuôi của Athena.

Gia tộc Pandion cũng là gia tộc thờ Athena trung thành nhất.

Tổ tiên của gia tộc Pandion là một trong những người dựng thành Athens.

Trong con ngươi như tro tàn của Kelton bắn ra sắc màu khó mà tưởng tượng.

Bản thân hắn dốc hết sức lực ra mới nói được một, hai câu với quản gia của gia tộc Pandion, đã cảm thấy vinh diệu lớn lao, không ngờ Valhein có thể hợp tác với gia tộc Pandion?

Tín vật cổ xưa này không phải hợp tác bình thường, đây là che chởiI

Tín vật cổ xưa của gia tộc Bán Thần và tín vật cổ xưa của gia tộc Anh Hùng hoàn toàn không cùng một khái niệm.

Kelton giơ tay sờ vị trí trái tim của chính mình, thở hắt ra, chính mình đường đường chiến sĩ Bạch Ngân, suýt bị quý tộc của hai gia tộc Anh Hùng hù chết.

Giờ thì tốt rồi, tốt rồi.

Ngoài cửa, một bóng đen khổng lồ từ từ lướt ngang, thân hình to lớn nhưng động tác nhẹ nhàng còn hơn mèo.

Vài giây sau, cuồng chiến sĩ Derlin biến mất tăm.

Lúc trước gia tộc Agala đắc tội một gia tộc là gia tộc Pandionl

Cho nên, Andrey còn đỡ chút, Harnas thì sắp điên rồi.

Harnas cảm giác toàn bộ thế giới đều biến mất, trước mắt chỉ còn tín vật cổ xưa.

Trước đó không lâu, cha của hắn mới đi nhà Pandion xin lỗi, giờ chính mình tính bắt người hợp tác của gia tộc Pandion đi, còn là người hợp tác được cho tín vật cổ xưa, có khi nào hắn sẽ bị cha đánh chết ném vào biển Aegean?

Naidl lớn tiếng gầm rống: "Ta không rõ, tại sao hai người muốn cản trở hợp tác giữa Học viện Plato và gia tộc Pandionl Ai cho các ngươi lá gan! Chuyện này, sẽ không dễ dàng kết thúc! Ta đại biểu thương hội Plato nghiêm khắc khiển trách các ngươi! Sau hôm nay, không, sau nửa tiếng, hành vi phạm tội của hai ngươi sẽ truyền khắp toàn Athensl"

Trong lòng Andrey và Harnas tràn ngập tuyệt vọng.

Người đời đều biết tiếng xấu của thương nhân, mọi người đều biết thương nhân nhát gan, trước đó dưới áp lực của hai gia tộc

Anh Hùng và nhiều quý tộc, NaidlI vẫn kiên quyết giữ trung lập, hiện tại mắng vào mặt người của hai gia tộc Anh Hùng cũng đã đủ chứng minh vấn đề.

Hai người mời người trẻ tuổi của nhiều gia tộc Anh Hùng dự tiệc, nhưng chỉ cần đặt miếng tín vật cổ xưa này lên yến tiệc, mọi người đều sẽ nháy mắt tỉnh rượu. Nếu nói chuyện này ra, mặc kệ trước đó đám người kia thổi phồng ba hoa chích chòe cỡ nào, bảo đảm giây sau chạy tứ tán.

Gia tộc Anh Hùng, gia tộc Bán Thần, gia tộc Pandion trong gia tộc Bán Thần, đây là ba cấp độ.

Hai cánh tay của Harnas còn đang run, từ từ khom lưng, nửa người trên cơ hồ dán mặt bàn, ánh mắt nhìn Valhein tràn ngập cầu xin.

Người hầu ở ngoài cửa khó tin nhìn chủ nhân của chính mình, hiện tại, chủ nhân này hành xử cực kỳ giống chính mình.

Harnas nói:

"Ngài ngài Valhein, ta bị Andrey uy hiếp, hắn biết điểm yếu của ta. Ta thật sự không muốn chống lại ngài và gia tộc Pandion, điều kiện của chúng ta vẫn như lúc đầu, ngài nói cái gì là cái đó."

Valhein thở dài, nói:

"Khi ta hoài nghi Andrey dính líu đến chuyện này thì ta đã định chuyển cổ phần vốn thuộc về ngươi cho gia tộc Pandion, ngươi muốn giành cổ phần với gia tộc Pandion?"

Harnas mặt như đưa đám nói: "Không không không Ngài hiểu lâm Không không không ngài không hiểu lầm, là ta không nói rõ ràng. Mười phần trăm cổ phần đó thuộc về gia tộc Pandion! Hơn nữa nhà hàng Violet này cũng thuộc về quý thương hội! Đúng đúng đúng, là như vậy, ta nói chuyện với ngài rất vui, vừa gặp đã rất

hợp ý, quyết định tặng nhà hàng Violet đã lụi bại cho ngài. Chúng ta cho rằng, chỉ có ngài mới có thể khiến nhà hàng Violet không, là nhà hàng mới tỏa ra sức sống mới. Ngài là quý nhân lớn trợ giúp gia tộc chúng ta, là người thật sự trợ giúp Anh Hùng Agalal"

Valhein nhìn vê phía Dieter:

"Vậy còn khống cáo của ngươi?"

Hiện giờ Harnas rất muốn chửi Dieter, đến nhanh vậy làm cái gì, nhưng hắn chỉ có thể nói: "Ngài Dieter, xin thứ lỗi, đây là chuyện hiểu lầm, là ta đã trách lầm ngài Valhein. Ngài ấy không phải đang vũ nhục Anh Hùng, ngài ấy muốn vực dậy danh tiếng Anh Hùng, là bạn của mỗi một gia tộc Anh Hùng. Mời ngài Dieter sau khi trở về hãy nói rõ với các bạn giúp, ngài Valhein là một người lương thiện thật sự."

"Đúng đúng đúng, mới rồi ta đã định nói đây là hiểu lầm thôi. Ngài Valhein tôn kính, chư vị tôn kính, nếu hiểu lầm đã xóa bỏ thì ta vê đây. Tạm biệt!"

Con người dù đối diện với quý tộc đều dám diễu võ dương oai như Dieter nhanh như tia chớp chạy ra ngoài.

"Ngài yên tâm, chỉ cần Violet không, chỉ cân nhà hàng 'Beauty of the Giant Dragon khai trương, ta nhất định sẽ mời tất cả bạn của mình đến ăn cơm! Ta nhất định sẽ tự mình tuyên truyên, khiến toàn Athens, thậm chí toàn Hy Lạp biết nhà hàng của ngài." Harnas cẩn thận dè dặt nhìn Valhein.

Chương 195: Không quen

Chương 195: Không quen

Không quen

Bởi vì câu trả lời của Valhein rất có thể quan hệ đến nửa đời sau của Harnas, hắn không muốn bị cha tống cổ đến núi sâu rừng thẳm cả ngày chơi với sâu, cũng không muốn đi vào trong quân đánh nhau với người Ba Tư khủng bố, hắn chỉ muốn sống yên ổn trong Athens, sống đời an nhàn.

Valhein hỏi:

"Khế đất đâu?"

Harnas nhăn mặt, theo sau cắn răng nói: "Ngài yên tâm, ta lập tức đi tìm cha của ta, trước ngày mai nhất định đưa khế đất đến trước mặt ngài."

"Không, là đưa đến gia tộc Pandion."

Harnas tái mặt, bất đắc dĩ hỏi:

"Có thể không đi nhà Pandion được không?”

Valhein hỏi:

"Cũng được, vậy ngươi ăn nói thế nào với cha của ngươi?"

Harnas bất đắc dĩ nói:

"Trước đó ta không nói tỉ mỉ chuyện này với cha của ta, chỉ nói có một mối làm ăn, ta vốn cho rằng sự tình sẽ như Andrey nói, khụ

khụ, cho nên "

Valhein ngắt lời Harnas:

"Nói tiếp đi, Andrey muốn nói cái gì."

Harnas liếc qua Andrey đã ngây người, nhủ thâm xin lỗi, rôi bảo:

"Andrey nói, chúng ta sẽ có hai kết quả, hoặc là thương hội mới không thành lập được, quyền sở hữu nhà hàng Violet không thay đổi, ngài sẽ bị Bộ phận Công vụ quý tộc phạt nặng, tiếp đó chúng ta có thể bắt chẹt Kelton một số lớn."

Dù là hiện tại, Kelton cũng không dám biểu lộ cảm xúc không vui, chỉ có thể siết nắm tay, trong lòng tràn đầy bất đắc dĩ.

"Nếu thương hội mới thành lập thành công, nhà hàng Violet thuộc về thương hội mới, chúng ta sẽ từ từ nắm giữ thương hội, tiếp đó gạt bỏ ngài ra, thu lợi càng lớn. Ngài Valhein, chuyện này ta chỉ là bị xúi giục, hết thảy đều là Andrey bày mưu kế. Ta và ngài không oán không thù. Ngài yên tâm, tối nay ta liền tuyên dương hành vi phạm tội của Andrey cho giới quý tộc, nhưng xin ngài và phó hội trưởng Naidl giúp giùm, đừng bao giờ nói ta có liên quan, nếu không nếu không thì cha của ta sẽ đánh chết ta, hơn nữa bà nội của ta sẽ đau lòng, bà mới qua tuổi tám mươi, không chịu nổi kích thích." Harnas nói xong cố nặn ra nước mắt, là nước mắt thật.

Nhưng không phải đến từ yêu thương bà nội, mà là sợ hãi bị đưa đến rừng sâu núi thẳm, hoặc chết dưới đao của người Ba Tư.

Feirste, Kelton, Naidl và Hag đều kinh ngây người.

Đây chính là đường đường người thừa kế thứ ba trong danh sách gia tộc Anh Hùng, địa vị không kém hơn chiến sĩ Thánh Vực, cho dù là trong khu quý tộc cũng là nhân vật đi ngang, đến đâu

đều được nâng làm khách quý, dù cho bị Ba Tư tù binh, cũng sẽ đối xử tử tế để đổi tiền chuộc.

Đại nhân vật như vậy mà ở đây khóc giả?

Feirste nhìn Harnas, không kiềm được thở dài thườn thượt, người của gia tộc Agala đã bị rượu và gái mài mòn ý chí.

Harnas nhìn Feirste, trong mắt tràn ngập cầu xin:

“Chú Feirste, ngài nhìn ta lớn lên, xin ngài hãy giúp ta với.'

Feirste càng thêm bất đắc dĩ, quay đầu nhìn vê hướng Valhein.

Valhein gật đầu, nhìn vê hướng Andrey, nói:

'Bạn học Andrey, xem ra vụ Carlos chưa cho ngươi bài học nhớ đời.'

Andrey lau mồ hôi trên trán, nói: 'Bạn học Valhein, ngươi hiểu lầm. Nguyên nhân ta tìm đến Harnas đơn thuần là vừa ý tương lai của thương hội mới. Dù sao, ta rất thích ăn salad Kelton, ta rất tin tưởng ánh mắt của Kelton. Ta sẽ không vì chuyện hôm hội thi đấu mà gây sự với ngươi, ta không phải loại người bụng dạ hẹp hòi như vậy. Ngươi không tin thì hãy hỏi Harnas, tiếng tăm của ta trong quý tộc luôn rất tốt."

"Ta không quen với hắn." Harnas cúi đầu nói.

Andrey giận dữ trừng Harnas, Harnas quay mặt qua bên kia, không nhìn Andrey.

Harnas thầm cười nhạt, chẳng qua là thấy gia tộc của Andrey thế lớn, không tiện trở mặt, về sau nhất định phải rời xa sao chổi này, em trai mà hại chết anh trai, làm bạn mà suýt chút hại chết bạn, hại Carlos xong chuyển qua hại Eugene, hiện tại đến lượt chính mình xui xẻo.

Valhein gật đầu, nói: "Ta tin tưởng danh tiếng của ngươi luôn tốt trong quý tộc."

Andrey tràn ngập cảm kích nhìn Valhein, thâm nghĩ người này thật ra cũng khá tốt.

"Nhưng mà, rời đi quý tộc, ngươi giống như một con chó điên loạn cắn người, tuy rằng ngươi tự cho rằng là quân vương đang trừng phạt bình dân." Valhein lạnh lùng nhìn Andrey.

Andrey vô cùng lúng túng, cố nén lòng xấu hổ, nói: "Ta thừa nhận, ta không nên lòng tham, thương hội này không thuộc về ta. Vì biểu thị thành ý của ta, gia tộc Trausse chúng ta sẵn lòng nhập hàng của thương hội mới, hơn nữa trả tiền trước lấy hàng sau." Valhein đột nhiên mỉm cười, nói: "Rất tốt, ta nhận xin lỗi của ngươi, nhưng chuyện nhập hàng thì ngươi phải đồng ý một điều kiện của ta.

Andrey thở phào một hơi:

"Ngài cứ nói.'

Valhein nói:

"Nhóm hàng hóa đầu tiên giá trị không thể thấp hơn ba vạn vàng đại bàng."

Andrey ngây ra một lúc, ba vạn vàng đại bàng có thể mua một thôn trấn nhỏ, nhưng vẫn cắn răng gật đầu, nói:

"Được."

"Vừa rồi chỉ là nửa phần đầu điều kiện, nửa phần sau điều kiện là theo giá thị trường." Valhein lại lần nữa mỉm cười, thâm nhủ ngươi còn muốn kiếm tiên? Nằm mơ đi.

'A?' Andrey sững sờ.

Nhà ai nhập hàng với giá thị trường? Chẳng phải toàn là lấy giá nhập hàng sao?

Kelton nhìn Valhein, trong lòng giơ ngón tay cái cho hắn, quá ác, đen còn hơn tim của quý tộc.

Harnas thành thật cúi đầu, ước gì tìm được ma pháp sư khiến chính mình tàng hình, sợ Valhein cũng bắt mình nhập hàng.

"Như thế nào, ngươi muốn đổi ý?" Valhein hỏi.

Chương 196: Không quen (2)

Chương 196: Không quen (2)

Không quen (2)

Andrey cắn răng một cái, nói: "Ngài yên tâm! Ba tháng không, ngày nhà hàng mới khai trương, ta sẽ gom đủ số tiền kia! À, cửa hàng của nhà Harnas không kém, nhà hắn cũng có thể chia sẻ một ít."

Harnas vụt bỗng nhiên ngẩng đầu trừng Andrey, rất muốn đấm nát đầu thằng con hoang này.

Chính mình đã lỗ ngược một nhà hàng, nếu đồng ý nhập hàng thì tổn thất quá lớn. Nhập hàng giá nào rồi bán với giá đó, có nhà quý tộc nào chịu nổi dày vò như vậy?

Cửa hàng khác đều là giá nhập hàng thấp hơn thị trường, bán càng nhiều kiếm được càng nhiều, nhà mình là càng bán càng lỗ, vốn gốc cửa hàng, tiền vốn nhân lực, các loại tiền vốn đều tính trong đó.

Valhein nói:

"Nghe nói gia tộc các ngươi gần đây có chút khó khăn, thôi thì nhập hàng cỡ một vạn đi."

Trong lòng Harnas ngậm ngùi, vì sao một ma pháp sư Tập Sự bình dân cảm thấy gia tộc Anh Hùng có chút khó khăn, xem thường ai hả?

Harnas dứt khoát đồng ý:

"Được!"

Kelton trông thấy cảnh này thì thầm sướng, một đêm ngắn ngủi bán ra bốn vạn vàng đại bàng, hơn nữa là bán với giá thị trường, Valhein quả thực là bậc thầy bán hàng thần ký nhất toàn Hy Lạp.

Feirste có chút dở khóc dở cười, xem Valhein bán hàng ác như vậy, Feirste càng lúc càng tin tưởng Valhein có ánh mắt chiến lược.

Trong quân thiếu loại nhân tài này nhất!

Dám bắt chẹt luôn gia tộc Anh Hùng, hơn nữa một lần xử cả cặp.

Naidl cười đến tít mắt, thậm chí muốn lôi kéo Valhein vào thương hội Plato.

Valhein gật đầu, nói: "Hiện tại, các ngươi có thể xin lỗi."

Andrey và Harnas ngây ra một lúc, tiếp đó nhìn nhau, đầu đầy dấu chấm hỏi, vừa rồi không tính là xin lỗi sao?

"Ta sai rồi!" Harnas hạ mình cúi đầu, trán đập mạnh xuống bàn.

Feirste giật mình, người của gia tộc Anh Hùng làm như vậy không khác gì quỳ xuống dập đầu. "Ta sai rồi!" Andrey thấy Harnas chơi lớn như thế, nếu mình làm nhẹ hơn thì lúc trước nhận sai kiếm củi ba năm thiêu một giờ, cắn răng một cái, bỗng nhiên cúi người.

Bùm!

Âm thanh nhỏ hơn Harnas chút xíu.

Andrey vội che trán, nhỏ giọng nói:

"U¡ da, lỡ đụng trúng đầu."

Kelton thộn mặt ra, còn có kiểu giấu sức như vậy? Nhưng có khác gì với làm thật đâu? Đây là sự khác biệt giữa người thường và quý tộc sao?

Valhein yên lặng nhìn hai người.

Hai người sững sờ nhìn Valhein, đây thật sự là cực hạn hai người có thể làm được.

Nếu đường đường người của gia tộc Anh Hùng quỳ dưới đất cầu xin tha thứ, đó là ép toàn gia tộc phản kích, thậm chí sẽ được quý tộc khác đồng tình.

"Chúng ta xin lỗi.' Harnas cẩn thận dè dặt nói.

Valhein chậm rãi nói:

"Ta cần xin lỗi kiểu Val."

Harnas và Andrey nhìn nhau, nghi hoặc khó hiểu.

Feirste nhìn vê hướng Kelton, lộ ý hỏi thăm.

Kelton xòe tay, nhủ thầm chính mình quen Valhein lâu như vậy, căn bản chưa từng nghe cái gì là xin lỗi kiểu Vai.

Hag không tự chủ được sờ chuôi đoản kiếm bên hông, nói:

"Hai vị nhìn xem trên người mang theo cái gì, lấy ra một, hai món là xin lỗi kiểu Val."

Kelton sực tỉnh ngộ, quay đầu nhìn về hướng Hag, đây là nhân tài!

Sao trước kia không nhìn ra nhỉ? Nhưng tại sao Hag giúp Valhein?

Harnas và Andrey lộ vẻ hiểu ra.

Andrey nhanh chóng cúi đầu nhìn thoáng qua trên người, không thể đưa ma pháp khí Hắc Thiết, hơi mất thân phận. Cũng không thể tặng nhẫn không gian, rất quý giá, đưa tặng sẽ bị đánh gấy chân, như vậy

Andrey quyết tâm, tháo một chiếc nhẫn đá quý màu xanh ra khỏi ngón tay, đặt xuống bàn nói:

"Chiếc nhẫn dây leo này là ma pháp khí Thanh Đồng, một ngày có thể thả ra ba lần thuật dây leo. Ma pháp hệ mộc bình thường cần hạt giống làm môi giới thi pháp, nhưng chế tạo chiếc nhẫn này là một vị mộc tinh linh, có huyết mạch nguyên tố mộc, cho nên pháp thuật của chiếc nhẫn này chẳng những đặc biệt mạnh, càng không cần tiêu hao hạt giống."

Valhein vừa nghe biết ngay là thứ tốt, thuật dây leo là ma pháp Thanh Đồng, có thể mọc dây leo cứng cáp trên mặt đất phạm vi lớn, kẻ địch yếu sẽ bị tươi sống siết chết, kẻ địch mạnh sẽ bị nhốt tạm thời.

Valhein đang suy nghĩ chỗ tốt của thuật dây leo, nhưng Andrey còn cho rằng Valhein không hài lòng, bất đắc dĩ nói: "Ta không mang nhiều vàng đại bàng bên mình, chỉ có hơn một nghìn, đưa hết cho ngài."

Andrey nói rồi đặt tay lên bàn, chợt thấy vàng đại bàng tựa như dung nham màu vàng chậm rãi mấp máy, không ngừng tuôn ra từ trước đầu ngón tay của hắn, cuối cùng phủ kín một phần mặt bàn.

Valhein nhìn vàng, lắc đầu, nhủ thầm Valhein này giống loại người bóc lột thậm tệ lắm sao?

Andrey thấy Valhein còn không hài lòng, lại lân nữa dứt khoát

rút một miếng dán Hoàng Kim mỏng manh từ trong tóc ra, trông như mảnh lá cây mỏng, dài rộng cỡ ngón cái, giấu trong sợi tóc dài rất khó bị phát hiện.

Andrey chậm rãi đặt lá cây Hoàng Kim bên cạnh nhẫn dây leo, lộ rõ đau lòng nói:

"Đây là một món ma pháp khí Thanh Đồng có thể chủ động bảo hộ chủ nhân, đừng thấy nó chỉ là cấp bậc Thanh Đồng, nhưng thực tế lưu trữ một ma pháp Minh giới Bạch Ngân, Snake Of Death. Khi chủ nhân gặp tổn thương bất ngờ thì nó sẽ tấn công kẻ địch, là vật giữ mạng. Giá thị trường sẽ không thấp hơn ba nghìn vàng đại bàng, tương đương với ma pháp khí Bạch Ngân bình thường, rất khó mua được."

Andrey vừa nói vừa nhìn báu vật mình yêu, lần này hắn thật sự đau lòng, loại báu vật này cực kỳ ít ỏi.

Chương 197: Xin lỗi kiểu Val

Chương 197: Xin lỗi kiểu Val

Xin lỗi kiểu Val

Valhein vừa nghe là ma pháp Minh giới thì nổi hứng thú, thứ này khá hiếm thấy.

Ma pháp Minh giới là xưng hô dễ nghe, loại ma pháp này còn có một tên gọi khác, ma pháp hệ tử linh, trong giới ma pháp bị xếp vào ma pháp hệ ám.

Snake Of Death thật sự là ma pháp Minh giới cấp bậc Bạch Ngân, gửi ma pháp Bạch Ngân vào ma pháp khí Thanh Đồng, uy lực không giảm, tất nhiên tiêu hao rất nhiều linh hồn người chết.

Harnas sững sờ nhìn hai món ma pháp khí quan trọng và một bàn nhỏ tiên vàng, nhủ thâm, Andrey, coi như ngươi giỏi!

"Đây là trang bị thần lực của ta, tuy là cấp Thanh Đồng nhưng giá cả ngang với ma pháp khí Bạch Ngân."

Harnas là chiến sĩ không phải ma pháp sư, hắn đau lòng tháo bao cổ tay da mềm thuần màu đen ra, đặt xuống cạnh nhẫn dây leo.

"Đây là bao tay chữa trị, tuy cũng là cấp Hắc Thiết, nhưng không phải phong ấn pháp thuật bình thường, mà là thuật trị liệu thánh thuật chỉ có tư tế điện thần mới có thể chế tạo, một ngày có thể dùng ba lần, hiệu quả vượt rất xa thuật chữa trị hệ thủy. Loại trang bị này ít lưu thông ở bên ngoài, chỉ có quý tộc lớn sau khi hiến tế mới có thể đạt được. Đây đã là đồ tốt quý giá nhất mà ta

có thể lấy ra, hy vọng ngài đừng ghét bỏ. Ta trên người của ta không có nhẫn không gian, tổng cộng chỉ có hơn ba trăm vàng đại bàng."

Harnas tháo túi vàng ma pháp bên hông xuống, đổ hết hơn ba trăm vàng đại bàng ở bên trong xuống mặt bàn, tiếp đó căng thẳng nhìn chằm chằm Valhein.

Valhein cầm lấy túi vàng ma pháp mà Harnas đưa tặng, rót ma lực vào, chợt thấy vàng đại bàng trên mặt bàn như vật sống phát ra tiếng va chạm lách cách trong trẻo, giống như dòng sông màu vàng chảy vào túi vàng.

Cùng lúc đó, Valhein lấy đi hai món ma pháp khí và một món trang bị thần lực.

Mắt Kelton xanh ngắt, đời này hắn chưa từng xin lỗi như vậy, chưa từng thấy thu hoạch thoải mái đến thế.

Bao cổ tay chữa trị kia là đồ tốt mà hắn dùng tiên mua đều không mua được, loại vật phẩm điện thần này chỉ lưu thông giữa quý tộc với nhau.

Nếu còn có cơ hội thăng cấp Hoàng Kim, Kelton sẵn lòng lấy một nửa tài phú đổi bao cổ tay chữa trị.

Hag nhìn Andrey cùng Harnas, chỉ cảm thấy hai người tặng ấm áp cho căn nhà, ấm đến tận xương. Feirste và Naidl nhìn nhau, nhận ra lúc trước còn coi khinh Valhein, chẳng những dám bắt chẹt quý tộc, còn trấn lột nguyên cặp, hơn nữa là trấn lột liên hoàn.

Quả thực là ánh sáng của bình dân!

Andrey thấy Valhein vẫn nhìn trên người mình, vội hỏi:

"Không biết ngài có vừa lòng xin lỗi kiểu Val của chúng ta

không?”

Valhein ngẫm nghĩ, thời gian ăn bữa cơm được bốn vạn tiền hàng, một tòa nhà hàng Violet, hai món ma pháp khí, một trang bị thân lực, một nghìn năm trăm vàng đại bàng, năm phần trăm cổ phần, năm nghìn vàng đại bàng cộng túi vàng ma pháp riêng bên ngoài, tình bạn của một vị tướng quân Thánh Vực.

Tạm được, bình thường.

Valhein gật đầu.

Andrey như được tha bổng, vội nói:

"Bên kia vẫn chưa tàn tiệc, ta không quấy rầy chư vị. Ngài Valhein, hy vọng về sau chúng ta còn có cơ hội hợp tác." Nói xong chạy trối chết.

Harnas thâm mắng Andrey, hắn là chủ nhân không thể đi như vậy được, không, là chủ nhân cũ mới đúng.

Ngay lúc này, động đất lớn.

Lần này khác với lần trước Athena nhìn chăm chú, không phải chấn động từ từ mà là bỗng nhiên rung mạnh.

Theo sau, bên ngoài truyền đến tiếng hét thảm.

Xuyên qua cửa loáng thoáng thấy bên ngoài bầu trời sáng rực, mây đỏ nhấp nháy.

"Bắt đầu rồi! Theo sau ta, đừng rời xal"

Feirste lập tức đứng lên, nhanh chóng quét mắt mọi người, sải bước ra ngoài.

"Cẩn thận một chút, ngươi hãy theo sát tướng quân." Kelton lập tức dặn dò Valhein, khiến Valhein theo sau, chính mình thì đi

sau lưng bảo hộ Valhein.

Valhein ý thức được có việc lớn phát sinh, vội vàng đi nhanh vài bước theo sau lưng Feirste.

Đi cửa chính nhà hàng Violet, bầu trời lấp lánh sáng. Dưới màn đêm, lục tục có người chạy nhanh trên nóc nhà, còn có ma pháp sư chậm rãi lơ lửng.

Mọi người đều nhìn phương hướng tây bắc.

Trên bầu trời, gió mạnh thổi qua giống như thổi tiệm thuốc nhuộm.

Trên bầu trời chảy xuôi áng mây lửa đỏ thắm, ngẫu nhiên có các màu đen, tím, xanh nở rộ, xen lẫn vào nhau trải dài giống như biển trời xinh đẹp. Trong biển trời sặc sỡ, giống như có vô số động vật biển đang cắn nhau.

"Đây là " Valhein đoán được có cường giả đang chiến đấu.

Nhưng cách quá xa, ít nhất hơn 50km.

Feirste hơi cúi người, đang định nhảy lên thì quay đầu liếc qua Valhein, nói:

"Đứng thẳng, đừng hoảng hốt."

Feirste nói xong vươn tay đặt lên đầu vai của Valhein.

Valhein cảm giác chính mình biến thành một miếng gỗ bị tay Feirste chộp lấy, nhẹ nhàng nhấc lên, rồi Feirste nhảy nhẹ, nhảy lên nóc nhà, lao thẳng đến một tòa gác chuông hơi cao ở gần đó.

Ông già vẻ ngoài bình thường này không ngờ nhanh nhẹn còn hơn ma thú, nhẹ nhàng nhảy một cái đã cao cỡ hai tâng lầu, bước ra một bước đã vượt qua mấy chục mét.

Động tác mau lẹ, bên tai Valhein vang tiếng gió, còn chưa thoát khỏi cảm giác khó chịu bị mang lên xuống với tốc độ cực nhanh thì phát hiện chính mình đã ở nơi cao tít, nhà cửa xung quanh đều ở dưới chân.

Dù như vậy, Valhein vẫn không thấy rõ phương xa phát sinh cái gì, chỉ trông thấy chói lòa lấp lóe, sức mạnh khủng bố thổi quét bốn phương tám hướng.

Chương 198: Cuộc chiến Truyền Kỳ

Chương 198: Cuộc chiến Truyền Kỳ

Cuộc chiến Truyền Kỳ

Sức mạnh cách mấy chục km thậm chí lan xa đến tường thành Athens.

Nhưng tất cả lực lượng khi chạm vào tường thành Athens đều bị lực lượng vô hình tan rã.

Valhein cố gắng hết sức quan sát, dựa vào Con Mắt Ma Ưng có thể mơ hồ nhìn thấy một vài thứ.

Trong ánh sáng chói lòa có lưới tia chớp phạm vi mấy km, có núi băng cao lớn mấy trăm mét, có bóng dáng rồng lớn bay lượn, có lửa rợp trời, có sông dài mấy dặm tự nhiên đổ xuống.

Cuối cùng, xuất hiện các hình ảnh càng khủng bố hơn.

Dải thiên thạch tổ hợp từ mấy trăm thiên thạch vỡ ra, từ giữa hư không bay tới, dường như muốn đánh chìm cả tòa đại lục.

Một con Viêm Ma to cỡ ngọn núi nhỏ vung kiếm dài chém ra, rạch một dòng sông dung nham trên mặt đất.

Mấy chục con rồng lớn đáp xuống, phun ra lửa rồng đậm đặc đánh lén mặt đất rồi nhanh chóng bay đi.

Lốc xoáy màu đen đường kính 1000m đột ngột nhô lên từ mặt đất, trong bão tố, con rắn to chín đầu cao mấy trăm mét điên

cuồng tấn công.

Khiến Valhein bất ngờ nhất là trong vô số ma pháp khủng bố không ngờ ngẫu nhiên nhìn thấy một vài bóng người, có người tay cầm chiến mâu, có người cầm kiếm lớn, động tác luôn nhanh gọn, một cú đâm bình thường đơn giản đã có thể đánh bay một ma pháp khủng bố.

Tiếng nổ lớn rõ ràng đã bị tường thành Athens ngăn cách, nhưng bên tai Valhein vẫn loáng thoáng nghe tiếng gào thét và gâm rống.

Valhein phán đoán, lấy chiến đấu làm trung tâm, mọi thứ trong phạm vi mấy chục km đều sẽ bị hủy diệt, vô luận là phòng ốc, đồng ruộng, sông hay núi nhỏ sẽ bị san bằng hết.

Valhein hỏi Feirste:

"Đây là cuộc chiến Truyền Kỳ à?"

Trong mắt Feirste lấp lóe ánh sáng kỳ dị:

"Cuộc chiến Truyền Kỳ đấu với Truyền Kỳ, thậm chí đấu với Anh Hùng."

Đó là tia sáng chân thành chỉ lóe lên thuở niên thiếu đuổi theo ước mơ. Valhein lập tức lấy ra sách ma pháp, tìm địa đồ ma pháp lập thể, tiếc rằng địa đồ ma pháp chỉ có thể biểu hiện thay đổi đã xảy ra chứ không thể biểu hiện chiến đấu đang diễn ra.

Feirste hâm mộ nhìn thoáng qua sách ma pháp và địa đồ ma pháp của Valhein, sau đó tiếp tục nhìn chăm chú đăng trước.

Hắn nhìn thấy xa hơn Valhein, hắn cảm giác bậc thây Plato dường như cố ý sử dụng những ma pháp tạo thanh thế to lớn, chưa sử dụng ma pháp sở trường thật sự của mình.

Valhein thu lại địa đồ ma pháp lập thể, đang định tiếp tục xem cuộc chiến thì nhận được tin nhắn ma pháp của Niedern.

"Đàm phán xong chưa? Lập tức về nhà, tối nay không được ra ngoài!"

"Ta đang ở cạnh tướng quân Feirste, hai chúng ta đang ở trên gác chuông xem cuộc chiến." Valhein bất đắc dĩ trả lời.

"Tướng quân Feirste đáng tin, hoặc là ngươi lập tức vê nhà, hoặc là đi theo hắn cùng nhau hành động. Ưm, nếu được thì cố gắng đừng đi dưới núi vệ thành, đương nhiên, nếu có tướng quân Feirste đi cùng thì đứng quan sát cũng được. Người ra tay là bậc thây Plato."

Valhein kinh ngạc ngẩng đầu nhìn hướng đăng trước, một con mắt 100m khủng bố giống như tới từ địa ngục đang lơ lửng trên cao, con mắt như lửa, con ngươi dựng đứng như mực, sau đó trong mắt bắn ra một cột lửa thô to, cột lửa xoay tròn đánh xuống dưới.

Âm ầm ầml

Động đất lớn, gió cát cuồng bạo thành hình vòng tròn khuếch tán bốn phương tám hướng, hình thành bão cát phạm vi lớn.

Valhein hỏi Niedern biết kẻ địch của bậc thây Plato là ai không, nhưng không nhận được trả lời.

Valhein hỏi:

"Tướng quân Feirste, đối thủ của bậc thây Plato là ai?"

Qua vài giây Feirste mới trả lời:

"Chắc là mấy vị ở núi Chiến Thần."

Valhein gật đầu.

Trong lòng Valhein có chút lo lắng Plato, đồng thời tràn ngập mong đợi, bởi vì đây là lần đầu tiên hắn được xem cuộc chiến Athena.

Một đám pháp thuật Truyền Kỳ chỉ tôn tại trong truyền thuyết không ngờ xuất hiện ở trước mắt. Tiếc nuối duy nhất là cách quá xa, không thấy rõ.

"Đây là nội chiến Athens? Tại sao?" Trong đầu Valhein quanh quẩn thắc mắc. Chiến đấu kéo dài mười phút thì mức độ chấn động mới dần hạ thấp.

Lại qua một lúc sau, chiến đấu đột nhiên ngừng, theo sau, phương hướng Học viện Plato lóe tia sáng.

Valhein quay đầu nhìn lại, dường như trông thấy một bóng người tay câm pháp trượng vụt qua trong ánh sáng.

"Kết quả như thế nào?" Valhein hỏi.

Feirste suy tư giây lát, nói: 'Không thể kết luận, nếu bắt buộc ta suy đoán thì hẳn là thế hòa. Lấy một chọi ba ra thế hòa."

Valhein thở phào một hơi dài, ít nhất bậc thây Plato không thua.

"Bậc thầy Plato không vận dụng ma pháp tháp lớn của mình hả?" Valhein hỏi.

Feirste nói:

"Nếu vận dụng thì không phải thế hòa."

Valhein còn muốn hỏi, kết quả Feirste lại đặt tay lên vai hắn, bắt đầu nhảy lên xuống.

Gió rít thổi qua, nhà cửa thụt lùi, bên dưới vang từng đợt tiếng la.

Chốc lát sau, hai người quay về đáp xuống trước nhà hàng Violet.

Đám người Niedern lục tục từ nóc nhà leo xuống.

Valhein lại mở ra sách ma pháp, nhìn thoáng qua thấy tin nhắn ma pháp của Niedern.

"Bậc thầy Plato bị thương, hãy cẩn thận."

"Tướng quân, phát sinh cái gì?" Kelton vội vàng hỏi.

Feirste ngẫm nghĩ nói:

"Các ngươi tạm thời đừng hỏi, ngày mai chân tướng sẽ rõ ràng."

"Hình như cuộc chiến Truyền Kỳ liên quan đến Học viện Plato." Harnas nhíu chặt chân mày, dường như cố ý dời đề tài có thể khiến mọi người quên chuyện mới vừa rồi.

Valhein nói: "Nếu không có việc gì thì chúng ta đi vào bàn bạc tên của thương hội mới và phương thức khác."

Chương 199: Cuộc chiến Truyền Kỳ (2)

Chương 199: Cuộc chiến Truyền Kỳ (2)

Cuộc chiến Truyền Kỳ (2)

Harnas ngây ra một lúc, im lặng không nói, đứng yên tại chỗ bất động.

Hắn đã không có tư cách tham dự lên kế hoạch thành lập thương hội.

Feirste buông tiếng thở dài.

Agala từng là Anh Hùng được người Athens tôn kính nhất.

Bởi vì Agala từng đốt cháy tuổi thọ bị thương nặng một con rồng Bán Thần hung dữ, cũng nhờ đó được đến một tòa vị diện.

Mà hiện tại, con cháu của hắn hết sức tệ hại.

Valhein, Kelton, Hag, Feirste và Naidl vào lại nhà hàng Violet.

Người hầu đứng bên cạnh Harnas, vẻ mặt thắc mắc.

Harnas không kiên nhẫn vung tay lên nói: "Ngươi đi chăm sóc bọn họ, không cần quản ta.

"Rõ thưa cậu chủ Harnas."

Người hầu nói xong đi vào nhà hàng.

Harnas đứng ngoài cửa lớn, nhìn nửa tấm bảng hiệu lắc lư,

quan sát kỹ nhà hàng mà mình từ nhỏ đến lớn thường ghé thăm, thở dài một tiếng.

Đã đổi chủ.

"May mắn gia tộc cần ta vào vị diện thần lực, nếu không thì e rằng ta sẽ bị đuổi ra thành Athens, ở trong khe suối canh giữ cả đời. Nay xem ra ta phải lấy được trái tim vị diện mới có thể giữ địa vị trong gia tộc, nếu không thì mấy anh em kia sẽ không cho ta sống yên, ài."

Nhóm Valhein quay vào nhà.

Không khí hoàn toàn khác với vừa rồi, mấy người vô cùng thoải mái ngồi trên ghế.

Kelton quay đầu nhìn, phát hiện Harnas không đi vào theo, hắn thở phào một hơi dài:

"Valhein, Kelton này nợ ngươi một nhân tình lớn. Vô cùng cảm tạ, hôm nay không có ngươi thì có lẽ ta sẽ gục ngã tại đây.'

Tướng quân Feirste tiếp lời:

"Valhein, ta cũng nợ ngươi một nhân tình. Chuyện này là ta có lỗi với các ngươi, ta không ngờ rằng thằng súc sinh Harnas sẽ làm ra chuyện như vậy."

Naidl cảm thấy chính mình không thể không có biểu thị gì, nói:

"Thật ra trong cuộc họp tạm thời của phó hội trưởng, ta kiên định đứng về phía lập trường của ngài, tiếc rằng mấy phó hội trưởng khác tâm nhìn hạn hẹp, buộc ta phải giữ trung lập. Ngài yên tâm, từ nay về sau, thương hội Plato luôn kiên định đứng bên cạnh ngài! Về sau có việc gì liên quan kinh doanh, ta nhất định sẽ cố gắng hết sức giúp ngài giải quyết."

Valhein nói:

"Vậy nhóm bộ dụng cụ ăn Beauty of the Giant Dragon đầu tiên cân nhờ thương hội Plato hết sức ủng hộ."

Naidl lập tức cười nói: "Ngài yên tâm! Hội trưởng đã nhìn thấy hình vẽ bộ dụng cụ ăn, mọi người đều khen nức nở. Hội trưởng nói thứ này quả thực có thể thay đổi bàn ăn của toàn thế giới. Ngài yên tâm, một năm sắp tới thương hội Plato sẽ dốc hết sức mở rộng bộ dụng cụ ăn, chẳng những trong khu vực Hy Lạp, bao gồm La Mã, Bắc Âu, Lưỡng Hà và Ai Cập. Ta bảo chứng với ngài, lãi ròng năm thứ nhất của thương hội mới sẽ không thấp hơn hai mươi vạn vàng đại bàng!"

Kelton xoe tròn mắt, không ngờ rằng năm thứ nhất đã có thể kiếm lời nhiều như vậy.

Dù là Feirste cũng lộ vẻ mặt mong ước, hắn chỉ là quý tộc mới nổi, gia tộc thu vào cũng không nhiều, một năm mới thu lời khoảng một vạn vàng đại bàng.

Tính theo tình huống tốt nhất thì lãi ròng năm thứ nhất của Valhein có thể được từ bảy vạn đến tám vạn.

Valhein tính ra con số này, tự động đổi thành số lượng thiên phú, nếu chỉ đổi thiên phú nhỏ thì có thể đổi rất nhiều, nhưng nếu đổi thiên phú lớn thì rõ ràng không đủ.

Dù sao tính theo kiểu trước đó, kích phát vòng thứ nhất của bàn tế cần một trăm vàng đại bàng, kích phát vòng thứ hai cần một nghìn vàng đại bàng, kích phát vòng thứ ba e rằng cần một vạn.

Thu nhập một năm chỉ có thể kiếm được bảy, tám thiên phú lớn, con đường về sau có lẽ hơi gian nan.

Cho nên, còn cần không ngừng mở mang tuyến đường kiếm

tiền mới.

Kelton giả vờ chua xót nói:

"Ngươi giàu hơn ta."

Valhein vỗ vai của Kelton:

"Đừng lo lắng, bạn của ta."

Kelton nhủ thầm như vậy mới phải, Valhein ít nhất còn một chút lương tâm.

Valhein nói tiếp: "Về sau ta sẽ càng lúc càng giàu có, ngươi sẽ từ từ thói quen."

Kelton cáu kỉnh lườm Valhein một cái.

Valhein ho nhẹ một tiếng, nói: "Được rồi, chúng ta bàn công việc nào. Đâu tiên là tên của thương hội, ý tưởng hiện giờ của ta là 'Siêu Tân Tinh, tuy mộc mạc nhưng là cái tên rất có ý nghĩa."

Feirste và NaidI nhìn Valhein bằng ánh mắt quái dị, sau đó liếc nhau rồi nhanh chóng dời sang hướng khác.

Kelton hơi khó hiểu:

“Cái tên này khá kỳ lạ."

Naidl nói:

"Chắc không có kiêng ky gì, ta không phản đối."

Valhein nói:

"Được rồi, đã quyết định xong tên của thương hội. Bước thứ hai là suy xét xây dựng lại nhà hàng như thế nào, chắc thương hội Plato có biện pháp chứ?”

Naidl nói:

"Ngài yên tâm, thương hội Plato chúng ta rất quen thuộc mấy việc này."

Valhein gật đầu, nói:

"Còn hình thiết kế thì cân giao cho ta xét duyệt. Mặt khác, ta hy vọng xây nhà hàng hai tầng."

"Không có vấn đề."

"Vâ kinh doanh nhà hàng, Kelton ngươi có ý kiến gì không?"

Kelton lập tức ưỡn ngực, ngẩng đầu nói: "Ngươi yên tâm, tuy ta chưa từng mở nhà hàng trong khu quý tộc, nhưng ta nắm rõ cách thức kinh doanh của nhà hàng trong khu quý tộc."

Valhein gật đầu, nói:

"Nếu vậy thì ta yên lòng. Kế tiếp, trong nhà hàng mới trừ salad bình thường ra, ta sẽ đưa ra một loạt đồ mới, ví dụ dầu giấm salad, thí dụ như thịt bò Wellington, thí dụ như xúc xích kiểu mới, thí dụ như Duck Confit (đùi vịt nấu mỡ). Còn món chính thì bắt đầu từ pizza trước đi, tuy thứ này không hợp với bàn tiệc lớn."

Những người có mặt ngơ ngác ngó nhau, mấy thứ này là gì? Tại sao trước đến giờ chưa từng nghe?

Naidl hỏi:

Chương 200: Siêu Tân Tỉnh

Chương 200: Siêu Tân Tỉnh

Siêu Tân Tinh

"Ngài Valhein, ngài làm như vậy phải chăng hơi mạo hiểm? Dù sao, những thứ này đều là thứ chưa từng nghe qua.

Valhein cười cười, nhìn vê hướng Kelton.

Kelton ngầm hiểu, nói:

"Ngài Naidl, không biết ngài có từng nghe về salad Kelton?"

"Đương nhiên từng nghe nói, ta còn chuyên môn đến nhà hàng của các ngươi nếm thử, rất ngon, ta thích vị chua nhất." Naidl đáp.

Kelton mặt dày nói:

“Đó là ta và Valhein hợp tác phát minh.”

Naidl hết sức bất ngờ:

"Vậy sao?"

Valhein vạch mặt:

"Nói thật

Kelton bất đắc dĩ nói: "Được rồi. Mấy tháng trước, Valhein gặp phải nguy hiểm, căn bản không có người để ý hắn, mà ta vươn tay giúp đỡ, cũng đưa tặng đồng vàng Zeus, hắn vì cảm kích ta nên tặng thực đơn làm sốt chấm salad cho ta.

NaidI mỉm cười nói:

"Chờ Valhein thăng cấp Truyền Kỳ, việc này có lẽ sẽ trở thành giai thoại."

Mắt Kelton lấp lóe, thầm ghi nhớ chuyện này.

Sau đó Kelton mặt dày nói:

"Valhein, thực đơn mới của ngài có thể cũng bán trong nhà hàng của ta không?"

Valhein ngẫm nghĩ nói:

"Nể mặt gia tộc Pandion, nhà hàng khác sẽ không bắt chước món mới của chúng ta trong tháng đầu tiên, nhưng một tháng sau thì chưa chắc. Cho nên, cho phép tất cả nhà hàng của ngươi sau một tháng bán những món mới này."

"Vô cùng cảm tạ! Vậy có thể cho nhà hàng của ta sử dụng bộ dụng cụ ăn bằng bạc không?"

Valhein nói:

"Hoàn toàn không có vấn đề, chúng ta thậm chí có thể mở một cửa hàng chuyên bán bộ dụng cụ ăn ở gân nhà hàng của ngươi."

"Để ta chọn chỗi"

Kế tiếp, Valhein, Kelton và Naidl bắt đầu thảo luận chỉ tiết.

Tiếp đó, mọi người đều bị khiếp sợ vì các tư tưởng kỳ diệu của Valhein. Naidl thậm chí ngẫu nhiên ghi chép trong sách ma pháp, bởi vì hắn cảm giác chính mình lạc hậu Valhein một thời đại.

Mặc dù Feirste không hiểu việc kinh doanh nhưng cũng không kiềm được thường xuyên gật gù, càng phát hiện Valhein không

giống bình thường.

Bàn bạc khoảng một tiếng, mọi người xác định thời gian lần họp sau, cùng nhau đi ra nhà hàng.

Harnas đang chờ ở bên ngoài, nhìn thấy mọi người đi ra thì cười toe toét nghênh đón, chủ động bắt chuyện.

Valhein lấy làm lạ, dường như Harnas tăng thêm tự tin nào đó.

Tán gẫu một lúc sau, Harnas nói:

"Ta mới nghe một người bạn nói bậc thầy Plato bị thương trong cuộc chiến này, nhờ hai vị gửi lời chúc phúc chân thành của ta đến bậc thây Plato vĩ đại."

Valhein sực tỉnh ngộ, xem ra Harnas cảm thấy một trong các núi dựa của chính mình xảy ra chuyện, nên mới tự tin như vậy.

Nhưng Harnas không biểu hiện ra khuynh hướng khác, thậm chí chủ động lên tiếng, ngày mai nhất định sẽ sai người đưa khế đất nhà hàng Violet đến thương hội Plato.

Sau đó Harnas mói một việc quan trọng, núi Chiến Thần khẩn cấp triệu tập quý tộc lớn, hiện tại gia chủ của tất cả quý tộc trong thành Athens cơ hồ tụ tập ở cung Chiến Thần.

Mọi người tán gẫu mấy câu, đang định vê nhà của mình thì một giọng nói vang dội đột nhiên vang vọng toàn thành Athens.

"Tất cả công dân của thành Athens, tất cả người Hy Lạp, tất cả con dân của Thần Linh, ta, Solon, khẩn cầu mọi người hãy mở to mắt, vãnh tai, buông xuống mọi việc đang làm mà đến cửa núi vệ thành, đến quảng trường thị chính, chứng kiến một cuộc cách tân thay đổi toàn Athensl"

"Ta, Solon, sinh ra ở Athens, mang theo khát khao với thế giới,

rời khỏi Athens du lịch thế giới. Hiện nay, ta mang theo theo hy vọng của Athens trở về cố hương!"

"Athens không mạnh bằng Sparta, không giàu có bằng Syracuse, không đoàn kết bằng Thebes, không nhìn xa trông rộng bằng Miletus, không thành kính bằng Phocis, nhưng mà, ta tin tưởng, Athens có thể vượt qua bọn họi! Khi cung Chiến Thần đóng kín, khi các quý tộc lớn bị bậc thầy Plato đánh bại, khi quý tộc bàn bạc làm sao bóc lột đồng cú mèo cuối cùng trong túi chúng ta thì xin mọi người hãy dâng lên dũng khít

"Chúng ta phải khiến Athens trở thành Athens trong lòng chúng tai"

"Ta, Solon, kêu gọi đến mỗi người Athens, xin hãy đến đây đứng ở trước mặt của ta, xin hãy cùng ta chung sức thay đổi Athensl"

Nghe lời Solon nói, Valhein ngẩn ngơ.

Không ngờ rằng, chính mình thế nhưng có thể tự mình trải qua một đợt cách tân vĩ đại nhất trong lịch sử Athens, thậm chí là toàn Hy Lạp.

Nếu nói Sokrates, Plato, Aristoteles và Eculid đại biểu đỉnh cao nhất của lĩnh vực triết học Hy Lạp cổ.

Vậy thì bốn người Solon Peisistratus, Cleisthenes và Pericles đại biểu đỉnh cao nhất của lĩnh vực chính trị Athens.

Solon đứng đầu trong bốn người.

Sokrates không xem như cha của Athens, Plato cũng không phải, Aristoteles cũng thế.

Solon mới xứng đáng.

Bắt đầu từ Solon, Athens cổ đại mới đi vào thời kỳ trưởng thành nhanh, chuyển biến thành bang mạnh mẽ thật sự.

Lúc trước Valhein còn cho rằng trong Athens quý tộc một tay che trời này sẽ không xuất hiện nhân vật giống như Solon, không ngờ Solon vẫn xuất hiện.

Nghe giọng nói của Solon, suy đoán trước đó của Kelton, dặn dò của Niedern, chiến đấu của Plato, hết thảy đều trở nên rõ ràng.

Thì ra ở góc mà người Athens không thấy được đã có rất nhiều người liên hợp lại, chuẩn bị cho ngày hôm nay.

Phỏng chừng bậc thầy Plato là đầu mối then chốt của nguyên sự việc, Solon thì là nhân vật đại biểu bước lên bục.

"Vị bậc thây Solon này dường như tiếng tăm không quá lớn, ta chỉ nhớ ngài là một vị ma pháp sư Thánh Vực."

Valhein vắt óc suy nghĩ nửa ngày cũng không nhớ ra sự tích cụ thể của Solon.

Valhein cũ hỏi gì cũng mờ mịt, Valhein hiện tại thì chuyên tâm vào việc học, ít khi quan tâm kiến thức khác.

Chương 201: Solon

Chương 201: Solon

Solon

Dù là kiến thức liên quan vị diện thần lực thì Valhein cũng không biết bao nhiêu, bởi vì kiến thức vị diện nằm trên đỉnh tháp kiến thức ma pháp cao đẳng, đứng sau kiến thức Thần Linh, Valhein từng lật xem mấy quyển sách thâm ảo, phát hiện căn bản xem không hiểu, đề cập nhiều kiến thức chưa từng học, chỉ xem biết chút ít cơ bản.

Feirste nói:

"Lên xe ngựa của ta, chúng ta vừa đi vừa nói."

"Được!" Valhein thấy Feirste muốn đi, an toàn của hắn chắc chắn sẽ không sao, thế là quyết định đi chứng kiến một buổi họp có lẽ sẽ ảnh hưởng toàn loài người.

Xe ngựa của Feirste là loại quân dụng, lớn hơn xe ngựa bình thường một chút. Kelton mặt dày theo sau, Naidl nhìn thoáng qua xe ngựa của mình rồi leo lên xe ngựa của Feirste.

Hag suy nghĩ một hồi, biết thân phận của chính mình không thích hợp lên xe, chợt nảy một ý, bắt lấy tay vịn, đứng ngoài cửa xe, giống như hộ vệ vào phút khẩn cấp.

Kỳ thực là vì nghe trộm cuộc nói chuyện trong xe.

Sau khi mọi người lên xe ngựa, mọi người nghe câu chuyện về Solon trước.

Valhein gửi tin nhắn ma pháp cho Niedern, nói đã lấy nhà hàng Violet vào tay, xác định chuyển nhượng cho gia tộc Pandion thêm mười phần trăm cổ phần.

Chốc lát sau, Niedern hồi âm, nói là Pandion tiếp thụ mười phần trăm cổ phần, nhưng cũng không muốn chiếm lợi, tối nay sẽ phái người đến nhà Valhein đưa lên một vạn vàng đại bàng.

Lại có một vạn vàng đại bàng vào túi.

Xe ngựa chạy bon bon, Valhein muốn biết rõ hơn sự tích của Solon, ba người Feirste thay nhau giảng giải cuộc đời Solon.

Valhein thế này mới biết, Solon này trải qua phong phú hơn Solon trên Ngôi Sao Xanh.

Solon xuất thân từ quý tộc xuống dốc, ban đầu muốn vực dậy gia nghiệp, dùng hết tất cả thủ đoạn tăng lên địa vị của bản thân, kết quả liên tục đụng vách tường, bị quý tộc thật sự đùa cợt như xiếc khi.

Cuối cùng, không biết Solon đã trải qua cái gì, cắt đứt qua lại với quý tộc, chuyên tâm nghiên cứu ma pháp.

Sau khi đến đỉnh ma pháp sư Hoàng Kim, Solon giống như tất cả người ở cấp bậc đỉnh Hoàng Kim khác, lựa chọn du lịch thế giới.

Solon trải qua nhiều điêu phong phú hơn xa ma pháp sư bình thường, hắn từng làm nô lệ ở Ba Tư, suýt bị chết cóng ở Bắc Âu, bị làm thành xác ướp ở Ai Cập, thậm chí đã đi mấy vị diện, như Titan giới, Cự Long Sơn Hải, thậm chí là Minh Phủ và Địa Ngục thần bí nhất.

Solon viết những gì mình trải qua thành sách, bán khá đắt hàng.

Từ ba năm trước, Solon trở vê Athens, dựa vào thân phận ma pháp sư Thánh Vực không ngừng kinh doanh bản thân, cuối cùng trở thành thế lực không thể coi thường trong thành Athens.

Cuối cùng, Feirste nhìn quét mọi người trên xe ngựa, trầm ngâm nói: "Mọi người đều là người mình, các ngươi sớm muộn sẽ biết, thậm chí đã biết một ít, ta cũng không cần che giấu. Theo ta được biết, Athens, hoặc nên nói trong nhân loại xuất hiện một tổ chức thần bí, cụ thể có mục đích gì thì không biết nữa, thậm chí không biết tên của tổ chức đó. Nhưng có một điều chắc chắn, tổ chức kia giúp loài người, hơn nữa bậc thầy giống như Plato, Solon và một số danh nhân đều đã gia nhập tổ chức kia."

"Cuộc chiến Truyền Kỳ hôm nay và tiếng hét ở vệ thành hẳn là tổ chức này lần đầu tiên hành động trong thành Athens. Trên thực tế, người có chút địa vị trong thành Athens đã mơ hồ cảm giác được, đặc biệt là những người không quá thích quý tộc lâu đời như chúng ta thì chẳng những phát hiện, thậm chí âm thầm trợ giúp tổ chức này. Bởi vì có chúng ta trợ giúp, quý tộc phát hiện trễ nên vội vàng ra tay. Rất hiển nhiên, cuối cùng người thắng là bậc thây Plato."

"Cung Chiến Thần tổ chức cuộc họp vì sự kiện này cũng là họp kín. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, ít nhất sẽ thảo luận một tiếng, quý tộc thật sự dám ngăn cản và có năng lực ngăn cản Solon đều ở trong cung Chiến Thần. Cho nên, một tiếng đồng hồ này đủ cho Solon nói hết những gì muốn nói. Sự xuất hiện của Solon có nghĩa là tổ chức này sẽ bày ra sức mạnh. Cái nhìn của ta là yên lặng theo dõi biến động, mọi người đừng vội vàng đứng thành hàng.

Đám người trên xe ngựa gật đầu.

Tiếp đó, giọng nói của Solon lại lần nữa vang lên.

Lần này, Solon bắt đầu dùng ngôn ngữ cực kỳ nghiêm khắc để

phê phán quý tộc.

Dọc đường đi, thỉnh thoảng có người lớn tiếng trợ uy cho Solon.

Athens có hai đại lộ nổi tiếng, đều đặt tên theo Athena.

Thứ nhất là đại lộ Thế vận hội Panathenaic, ở trên vệ thành, mỗi khi đến ngày lễ lớn, người thành Athens đều sẽ đi trên đại lộ Thế vận hội Panathenaic một lần.

Bởi vì vệ thành thờ phụng điện thần, dù cho quý tộc lúc bình thường cũng rất khó đi nơi đó, cho nên vệ quảng trường lớn ngoài cửa núi vệ thành trở thành nơi nhân dân thành Athens thường tụ hội nhất, cũng bị người xưng là quảng trường thị chính.

Cái tên này vốn mang hơi hướm mỉa mai, bởi vì chân chính cầm quyền là quý tộc, rất ít quý tộc sẽ ở đây cao đàm khoát luận, đa số người có mặt ở nơi này là bình dân, nói nhiêu hơn cũng vô dụng, đều tự giễu thành đầu đường núi Chiến Thần, quảng trường Bán Thần Vương.

Từ cảng Lion kéo dài đến trước cửa núi vệ thành có một đại lộ, gọi là đại lộ Athena, vì tránh cho lẫn lộn với đại lộ Thế vận hội Panathenaic nên nó được gọi với cái tên khác là đại lộ Trí tuệ.

Chương 202: Cách nhìn của Valhein

Chương 202: Cách nhìn của Valhein

Cách nhìn của Valhein

Đại lộ Trí tuệ nối với khu bến cảng, khu người nghèo, khu bình dân, khu công xưởng cùng với khu quý tộc của Athena, là con đường duy nhất dù cho nô lệ nghênh ngang đi cũng sẽ không bị vệ binh tùy ý điều tra.

Sau khi xe ngựa rẽ vào đại lộ Trí Tuệ thì bỗng giảm tốc độ.

Ven đường đều là ngọn đuốc và đèn ma pháp, vô số người Athens nương ánh lửa và ánh đèn chiếu sáng đi hướng cửa núi vệ thành.

Người trong xe ngựa vừa nghe lời nói của Solon vừa nhỏ giọng thảo luận.

Xe ngựa đi một đường, Solon cũng nói suốt, chưa từng gián đoạn.

Giữa cuộc trò chuyện tạm ngừng, Kelton đột nhiên hỏi một vấn đề nặng nề:

"Các ngươi nói xem nhóm Solon có thành công được không?”

Mỗi người đều giống như bị núi lớn đè nặng, hơi cúi đầu, không ai trả lời.

Valhein nói:

"Tất nhiên có điều thay đổi, nhưng cuối cùng như thế nào thì khó mà đoán trước."

Feirste hào hứng hỏi:

"Hãy nói ra cái nhìn của ngươi."

Valhein ngẫm nghĩ nói:

"Cái nhìn của ta có lẽ không đủ chính xác, có lẽ đã có người đưa góc nhìn tương tự, nếu có sai lâm thì xin chư vị đừng cười."

"Chúng ta rất có hứng thú." Kelton nói.

Valhein suy nghĩ một hồi, nói: "Đầu tiên, hiện giờ cách phân phối tầng lớp của Athens cực kỳ không cân bằng, có thể nói chỉ có hai tâng, quý tộc và bình dân, còn về nô lệ thì ta cũng muốn nói rất nhiều, nhưng trừ nô lệ nợ ra, nô lệ ngoại bang không nằm trong phạm vi thảo luận. Hoặc nên nói, thực tế chỉ có quý tộc nắm giữ quyền lực. Điều này dẫn đến ma pháp sư và chiến sĩ dựa vào cố gắng của bản thân không ngừng trưởng thành dù đến cấp độ Hoàng Kim cũng không có bao nhiêu quyền lực và quyền lợi."

"Tùy theo chiến tranh thường xuyên xuất hiện, những ma pháp sư và chiến sĩ lớp giữa và dưới trở thành lực lượng chủ yếu ảnh hưởng Athens, hơn nữa những người này thông qua chiến tranh, cướp đoạt, săn bắn, thăm dò các loại tích lũy đủ tài phú. Nhưng mà, chúng ta phát hiện, quý tộc cống hiến cho chiến tranh, cho thành bang càng lúc càng thấp. Cứ thế bù qua sớt lại, người ở lớp giữa và chót tất nhiên tích lũy bực tức khá lớn, cũng đương nhiên tích lũy nhu cầu tương đương mãnh liệt. Nếu không thể thỏa mãn nhu cầu của những người này thì Athens tất nhiên sẽ loạn lớn. Dù mạnh như quý tộc cũng phải thỏa hiệp, bọn họ không thể nào giết sạch bình dân để lại một thế giới thuần quý tộc."

Mọi người nhẹ gật đầu.

"Thứ hai là hình thái của thành bang khác với hình thái của quốc gia. Athens chúng ta rất lớn, nhưng chung quy là hình thái thành bang, đều là người ở trong một tòa thành thị. Ba Tư thì khác, Ba Tư là một đế quốc, thành thị của bọn họ giống như hạt lúa rải dưới đất, vô cùng vô tận, bất cứ tòa thành nào bị hủy diệt đều sẽ không ảnh hưởng đại cục, cho nên tầng lớp trên sẽ không để ý dân chúng tầng lớp dưới. Thành Athens thì khác, dù chỉ là một khu phố bị hủy diệt cũng làm rúng động mỗi một người Athens."

"Loại hình thái thành bang này, không tính nô lệ vào, định sẵn khiến công dân Athens cho rằng quan hệ giữa người với người chênh lệch không quá lớn, sẽ không như Ba Tư, dân chúng sùng bái vua Ba Tư như một vị Thần Linh. Hình thái thành bang và hình thái quốc gia còn có các loại khác biệt như nhân khẩu, như khả năng chống cự thiên tai, vân vân và vân vân, tất cả buộc tầng lớp trên không thể bỏ qua ích lợi của bình dân."

Naidl khen ngợi:

"Góc độ này rất độc đáo, rất sâu sắc!"

Kelton và Naidl liên tục gật đầu.

"Điều thứ ba thì liên quan đến văn hóa là trạng thái sinh hoạt. Cho dù là gia tộc cũng không có chuyện một nhà độc tài mãi mãi"

Valhein lục tục liệt kê năm điều, nhưng giấu một số quan điểm cấp tiến.

Feirste thở dài nói:

"Tổ chức thần bí kia không mời ngươi vào thật sự là thiếu sót của bọn họ."

Naidl hỏi:

"Vậy thì, ngươi cho rằng Solon sẽ cải cách thế nào?"

Valhein ngược lại phi thường cẩn thận, tuy rằng ở Ngôi Sao Xanh, cải cách của Solon rất nổi tiếng, nhưng Solon tại đây không thể nào dùng phương thức cải cách tương tự.

Cải cách của Solon thời Hy Lạp cổ trên Ngôi Sao Xanh khôi phục đại hội công dân từng xuất hiện, tiếp đó sáng tạo hội nghị bốn trăm người, công dân bồi thẩm pháp đình, thay đổi luật pháp và thành lập giai cấp mới.

Trước Solon, Hy Lạp cổ phân chia giai cấp dựa trên huyết thống, sau cải cách thì phân chia giai cấp dựa trên tài sản chiếm hữu, căn cứ vào thu nhập một năm chia ra cấp năm trăm đấu mạch, cấp ky sĩ, cấp nông dân, cấp lao động ngắn hạn.

(

) Đấu là đơn vị đo, mạch là lúa mạch. Cấp 1: Từ 500 đấu mạch trở lên gọi là cấp 500 đấu mạch, có thể đảm nhiệm quan chấp chính quốc gia, kho tư nhân.

Cấp 2: Từ 300 đấu mạch trở lên, gọi là 'cấp ky sĩ, có thể đảm nhiệm quan chấp chính quốc gia.

Cấp 3: Thu nhập trong năm từ 200 đấu mạch trở lên gọi là cấp nông dân, bọn họ chỉ có thể đảm nhiệm chức quan cấp thấp.

Cấp 4: Dưới 200 đấu mạch, gọi chung là 'cấp lao động ngắn hạn, bọn họ không được làm quan.

Việc này mang đến ảnh hưởng chủ yếu là:

A. Phân chia cấp bậc công dân theo số tài sản thu được từ đất đai nhiều hay ít.

B. Một số quý tộc có địa vị rất cao bởi vì trạng huống kinh tế

hữu hạn bị phân chia ở cấp 3,4.

C. Có lợi cho Athens phát triển từ chế độ quý tộc chuyển sang chế độ dân chủ, do đó xúc tiến phát triển chính trị dân chủ của Athens.

D. Ở một mức độ nào đó nâng cao địa vị chính trị của người làm nghề công thương, thúc đẩy tính tích cực của bọn họ.

Chương 203: Cách nhìn của Valhein (2)

Chương 203: Cách nhìn của Valhein (2)

Cách nhìn của Valhein (2)

Rất hiển nhiên, Athens trong thế giới này càng chú trọng sức mạnh chứ không phải tài phú.

Valhein nói: "Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Solon sẽ phá vỡ tầng lớp hai bậc của quý tộc và bình dân, tăng thêm tầng lớp mới, có lẽ sẽ thêm một loại, cũng có thể được hai loại. Thí dụ như, giữa bình dân và quý tộc sáng tạo một tầng lớp ky sĩ, khiến những người này có được quyền lực xấp xỉ quý tộc. Hoặc khôi phục đại hội công dân từng xuất hiện, khiến một số công dân Athens có tư cách tham dự chính trị của Athens. Ta cảm giác vì giành được ủng hộ, Solon sẽ hủy bỏ nô lệ nợ, dù sao đường đường công dân Athens chỉ vì nợ tiên mà bị buộc làm nô lệ, thật sự quá tàn khốc. Nhưng đại khái không có tinh lực lo cho đám nô lệ ngoại bang.

Kelton nói:

"Ý tưởng của ngươi hơi kinh người."

Naidl nói:

"Khó nói đây."

Feirste thở dài một hơi, nói: "Ta hiện tại thật sự muốn trực tiếp cướp ngươi vào trong quân, dùng lực lượng trong quân bồi dưỡng ngươi. Đáng tiếc, ta không thể chậm trễ ngươi, Học viện Plato mới là nơi trưởng thành tốt nhất của ngươi.

Kelton kinh ngạc hỏi:

"Tướng quân, chẳng lẽ ngài hoàn toàn tin lời bậy bạ của Valhein?"

Feirste nghiêm mặt nói: "Không cần coi khinh người trẻ tuổi này. Bởi vì mới gần đây, đại tướng Miltiades từng nói Athens cần một tầng lớp chính giữa mới, hơn nữa, Athens cũng có thể khôi phục đại hội công dân, thậm chí từng nói nên bỏ nô lệ nợ. Ngay lúc đó ta chỉ cho rằng đại tướng nổi hứng nói vậy thôi, hôm nay mới hiểu hẳn là đại tướng nhìn thấy cái gì, biểu đạt cái nhìn của bản thân. Hai người cơ hồ ý tưởng trùng nhau."

"Xin lỗi tướng quân, ta phạm sai lâm." Kelton không dám tranh luận với Feirste, bởi vì Feirste ghét nhất rõ ràng đã sai còn cố cãi bướng.

Biểu cảm của Feirste trở nên vui vẻ, hắn vỗ vai của Valhein, nói:

"Ta nhất định sẽ nói chuyện hôm nay cho đại tướng Miltiades, chắc chắn ngài sẽ thích ngươi. Đáng tiếc, cấp bậc của ngươi quá thấp, nhanh chóng trưởng thành đi, Athens cần ngươi!"

Kelton đột nhiên phát hiện, salad trong bữa cơm chiều nay dường như bỏ vào nhiều nước chanh, từ dạ dày đến trong miệng tràn ngập vị chua. Kelton chưa từng thấy tướng quân Feirste khen ngợi ai như vậy, còn là người trẻ tuổi đến thế.

Valhein nói:

"Tướng quân quá khen, nhưng có một điều ngài nói đúng, ta còn quá trẻ tuổi, cần không ngừng tích lũy lực lượng."

Đến gần cửa núi, xe ngựa chạy vào một con đường bên cạnh, tìm một chỗ dừng lại, vài người xuống xe, đi bộ đến quảng trường thị chính.

Lúc này quảng trường thị chính đã đông đúc biển người, hàng vạn công dân Athens kéo đến, hơn nữa số người càng lúc càng đông hơn.

Ven đường quảng trường thị chính và con phố gần đó có nhiều ma pháp sư không ngừng thả ra ánh sáng lơ lửng, khiến nơi này trở nên giống như ban ngày.

Valhein thậm chí nhìn thấy, rất nhiều bình dân chảy nước mắt chạy nhanh về phía nơi này.

Theo dòng người không ngừng ởi tới trước, đám người Valhein rốt cuộc đến quảng trường thị chính.

Nơi tận cùng quảng trường thị chính dựng một bục gỗ tạm, một ông già mặc áo chùng màu trắng đứng đó.

Ông già chỉ đeo một vòng cổ màu vàng, không mang dụng cụ khuếch đại âm thanh như râu ma pháp, nhưng mỗi câu nói ra đều có thể truyền khắp toàn thành.

Valhein nhìn người kia từ xa, nhớ lại tin tức liên quan Solon đã thu thập được trên đường đi, phát hiện tuổi thật của Solon chỉ khoảng bốn, năm chục nhưng bề ngoài trông như gần sáu mươi tuổi.

Có lẽ vì mặt mày của Solon trông rất tang thương, nên khi nói ra những lời đó khiến người càng thêm tin phục.

Solon mảnh khảnh hơn trong tưởng tượng, hốc mắt hơi trũng, làn da nâu vàng hơi lỏng, không cao lớn uy mãnh, nhưng trong giọng nói tràn ngập sức mạnh, trong đôi mắt tràn ngập kích tình.

Trong mắt của Solon giống như phản chiếu ánh sáng toàn Hy Lạp.

Có lẽ là ánh mắt của Solon chiếu sáng toàn Hy Lạp.

Lúc này, Solon bắt đầu tuyên bố một số chủ trương chính trị của mình.

"Ta cho rằng, bất công lớn nhất, tội ác lớn nhất, bóng tối lớn nhất của Athens là phủ định nỗ lực! Một người, dốc hết sức cả đời trở thành ma pháp sư Hoàng Kim hoặc chiến sĩ Hoàng Kim nhưng vẫn có thể bị quý tộc đối xử như con chó! Vớ vẩn biết bao!"

"Những chiến sĩ và ma pháp sư này chiến đấu với người Ba Tư, chiến đấu với ma thú, thi cốt của bọn họ trải rộng toàn Hy Lạp, các quý tộc thì sao? Ngồi trong nhà hưởng thụ nô lệ phục vụ, mà những nô lệ này rất có thể còn có người nhà là liệt sĩ bỏ mình! Bất công biết baol"

"Ta cho rằng, Athens cần tâng lớp mới, một tâng lớp thừa nhận sự cố gắng, một tầng lớp công bằng, một tầng lớp mà quý tộc không thể tùy tiện giãm lên!"

Trên quảng trường thị chính ồn ào tiếng hò reo, khắp nơi trong thành phố đều có người la hét.

Những lời Solon nói đâm trúng điều mà người Athens hoảng sợ nhất, dù cố gắng cả đời, có thành tựu không tệ nhưng ở trong mắt quý tộc thì vẫn không đáng một đồng, chẳng có một chút bảo đảm và cảm giác an toàn.

Feirste, Kelton, Naidl và Hag cùng nhau nhìn Valhein.

Valhein nhún nhún vai, nói: "Tiếp tục nghe đi."

Tiếp đó, phát sinh chuyện khiến bốn người càng kinh ngạc, một số nguyên nhân, sự tình, dự đoán mà Valhein nói trên xe cơ hồ tái hiện hết ở đây.

Feirste nói:

"Ta vẫn muốn bắt ngươi vào trong quân."

Chương 204: Đàn sao hội tụ

Chương 204: Đàn sao hội tụ

Đàn sao hội tụ

Naidl hỏi:

"Ngài Valhein, có hứng thú trở thành lý sự của thương hội Plato chúng ta không? Tiến thêm một bước là thành phó hội trưởng!"

Kelton thở dài, nói: "Hiện tại ta mới hiểu ta vĩnh viễn không so sánh với ngươi được. Thôi, vê sau ta không so bì với ngươi nữa."

Hag nhỏ giọng nói thầm: "Ta đã sớm biết."

Kelton lườm Hag, rất muốn bóp chết tên này.

Valhein nghe một hồi, đột nhiên có loại ảo giác phương thức diễn thuyết của Solon khá giống lời chính mình nói trong hội trọng tài hôm ấy.

Có lẽ là bởi vì, hai người đều đang nói về điều mà chính mình tin tưởng.

Rất nhanh, ảo giác của Valhein bị người Athens không ngừng rống to đánh tan mất.

Đoàn người hoàn toàn sôi trào.

Bởi vì, Solon bắt đâu khiến tất cả mọi người câu nguyện hướng chúng thân.

Trừ số ít người bình thường giống như Valhein, đa số bình dân Athens dường như nổi điên, bắt đầu không ngừng mặc niệm tên thân của các Thần Linh.

Có vua của chúng thần Zeus, có nữ hoàng Hera, có Nữ Thân Trí Tuệ Athena, có Thần Chiến Đấu Ares, có Thần Mặt Trời Apollo

Còn có người gọi tên một số Thần Linh tuy rằng thần vị không cao nhưng ngẫu nhiên hiển hiện thần tích như Nữ Thần Chiến Thắng, Nữ Thần Báo Thù.

Lúc này, chuông trên núi Chiến Thần ngân vang.

Đó là dấu hiệu cung Chiến Thần mở rộng cửa.

Valhein cách mấy km bên ngoài núi Chiến Thân nhìn hướng đó.

Bên dưới là đèn đuốc muôn nhà, bên trên là trời sao, núi Chiến Thần ở chính giữa bao phủ trong bóng tối.

Cửa cung điện trên đỉnh núi tỏa ánh sáng mờ, từng quý tộc lớn đi ra, chia nhau đứng dưới hành lang đá bên ngoài cửa lớn cung Chiến Thần.

Những người này hoặc là mặc áo chùng hoa lệ, hoặc khoác giáp da đơn giản, chỉ có số ít người mặc nguyên bộ giáp kim loại, hoàn toàn không thấy rõ khuôn mặt.

Bọn họ có một điểm giống nhau. Đêm thâu gió thổi, áo choàng màu tím.

Có người lưng dựa vào cột đá, khoanh tay trước ngực, có người ngồi trên bậc thang, hai tay giao nhau chống cằm, có người chống trường mâu ngạo nghễ nhìn quét, có người đứng thẳng vẻ mặt hờ hững, có người ngồi xếp bằng ở giữa không trung lơ lửng không cố định, có người ở trong lửa cháy, có người giống như ẩn

sau lớp sương mù trắng, dáng vẻ khác nhau.

Những người này chỉ yên lặng quan sát, không nói một lời, không bày ra sức mạnh to lớn, nhưng mỗi một người đều giống như một ngôi sao to lớn không gì sánh bằng treo cao bên trên thành Athens.

Nơi đó, dường như là ngọn nguồn của quyên lực.

Nơi đó, giống như là tâng mây cao tít.

Nơi đó hình như là vùng đất của chúng thần.

Nơi đó, đàn sao hội tụ.

Valhein chỉ nhìn một cái rôi nhanh chóng cúi đầu.

Bọn họ không chỉ có Thánh Vực, có Truyên Kỳ, có Anh Hùng, thậm chí có lẽ có Bán Thần, nhìn qua đây như xem chỉ tay trong lòng bàn tay.

Tiếp đó, xuất hiện cảnh tượng khiến Valhein giật mình.

Tùy theo mọi người cầu nguyện, giữa không trung thay đổi.

Một đốm sáng trắng bỗng hiện ra, đốm sáng trắng càng lúc càng nhiều, cuối cùng hình thành quầng sáng rậm rạp.

Giống như đom đóm trên toàn thế giới đều tụ tập ở đây.

Valhein lại nhìn hướng núi Chiến Thần, phát hiện chính mình không cách nào xuyên thấu những làn sương ánh sáng trắng này, không thể thấy người trên núi Chiến Thần.

Valhein hỏi:

"Tướng quân Feirste, những ánh sáng trắng này là cái gì?"

Feirste lắc đầu, chậm rãi vươn tay ra.

Một đốm sáng trắng rơi xuống tay của Feirste, biến mất hút.

Không giống như xuyên qua, không giống như hòa tan, giống như là hòa hợp với thân thể.

Mọi người ở đây ngó nhau.

Kelton hỏi:

"Ngài có cảm giác gì không?" Feirste lắc đầu, nói:

"Có lẽ chỉ là thứ tầm thường."

Valhein cũng thử vươn tay đụng chạm, ánh sáng lập tức biến mất, theo sau trong đầu hiện ra hình ảnh kỳ lạ, đốm sáng này đi vào tháp ma pháp của mình, dường như dung hợp vào thân tháp, lại dường như trực tiếp biến mất, không cách nào phán đoán.

"Kỳ lạ”

Valhein đang thấy lạ thì tất cả đốm sáng màu trắng bỗng rực rỡ chói mắt, mọi người híp mắt lại, con mắt hơi đau.

Valhein cũng nheo mắt, mơ hồ nhìn thấy tất cả ánh sáng trắng tựa như phát điên, bắt đầu điên cuồng tăng tốc bay.

Đa số ánh sáng trắng bay đi dường như bị hấp dẫn, thay đổi phương hướng chui vào trong thân thể của Valhein.

Valhein có chút hoảng loạn, trước mắt giống như nhìn thấy nhiều ánh sáng trắng hội tụ thành nước lũ kéo nhau đi vào tháp ma pháp của mình.

Valhein hít sâu một hơi, giữ bình tĩnh, cẩn thận phát giác tình huống của thân thể và ánh sáng lạ này, phát hiện những ánh sáng trắng không hình thành tổn thương, thân thể và tháp ma pháp đều

không có sản sinh bất cứ phản ứng.

Giống như là những ánh sáng trắng này không hề tôn tại.

"Lực lượng tín ngưỡng? Không thể nào, không nói tới ta chỉ là phàm nhân, không cách nào chịu đựng lực lượng tín ngưỡng, nếu chúng là lực lượng tín ngưỡng thì sẽ bị chúng thần cướp sạch. Ánh sáng khi bàn tế hấp thu báu vật? Không, hai thứ này khác biệt rõ rệt, những ánh sáng kia càng giống vật chết, còn loại ánh sáng này có sức sống khó tả."

Chốc lát sau, ánh sáng trắng vụt tắt, đốm sáng ít dần.

Valhein đột nhiên ý thức được không đúng, bởi vì nhớ lại chuyện vừa rồi, xung quanh chỉ có số ít người người có thể hấp dẫn ánh sáng trắng, chính mình hấp dẫn nhiều nhất, tướng quân Feirste nhiều thứ hai.

Đa số người đều không thể hấp dẫn ánh sáng trắng, chỉ khi bị ánh sáng trắng đụng chạm mới có thể hấp thu.

Chương 205: Đàn sao hội tụ (2)

Chương 205: Đàn sao hội tụ (2)

Đàn sao hội tụ (2)

"Tướng quân, chúng ta trở về đi." Valhein nhỏ giọng nói.

Feirste lập tức lên tiếng:

"Đi, ta đưa ngươi vê nhà."

Khi Feirste nói chuyện thì nhìn thoáng qua phương hướng núi Chiến Thần.

Tuy ánh sáng trắng mờ nhạt nhưng vẫn che tâm nhìn cung Chiến Thần của mọi người.

Mấy người khác tuy rằng không rõ ràng chuyện gì, nhưng lập tức rời đi, cũng hơi sợ nơi này sẽ phát sinh náo động.

Xe ngựa đưa Kelton, Hag và Naidl đến nhà hàng Violet trước, sau đó tướng quân Feirste tự mình đưa Valhein vê nhà.

Dọc đường đi, hai người đều im lặng không nói, hơi thấp thỏm.

Dù sao không ai biết nguyên nhân gì khiến chính mình có thể chủ động hấp dẫn ánh sáng trắng.

Feirste nói:

"Quên chuyện vừa rồi, về sau phải cẩn thận nhiều hơn."

"Cảm ơn ngài." Valhein biểu thị cảm tạ.

Hai người một đường không nói chuyện, đến cửa nhà, Valhein xuống xe ngựa, từ biệt Feirste, chủ động đóng cửa xe.

Feirste không xuống xe ngựa, trực tiếp rời đi.

Valhein xoay người, thấy một chiếc xe ngựa đậu trước cửa nhà, một ông già râu bạc mặc áo trắng sạch sẽ đứng ở cửa.

Valhein lấy ra sách ma pháp, khoe ra tên của mình, mỉm cười nói:

"Xin chào, ta là Valhein."

Ông già râu bạc thân hình cao lớn, vẻ mặt hiền hòa, trong con ngươi màu nâu tràn ngập ấm áp, hai tay đưa túi vàng ma pháp loại da màu đen.

"Chào ngài Valhein, đây là số tiền kẻ hèn này đại biểu gia tộc Pandion mua mười phần trăm cổ phần. Bên trong chứa một vạn vàng đại bàng, nếu ngài có túi vàng ma pháp thì có thể trực tiếp chuyển qua." Ánh mắt của lão nhân râu bạc lướt nhanh qua eo của Valhein.

Valhein tháo xuống túi vàng ma pháp xẹp lép treo bên hông, đưa qua trước túi vàng ma pháp của đối phương, khiến hai túi vàng ma pháp đụng chạm. "Một vạn đồng vàng Zeus.'"

Ông già râu bạc giống như phát ra mệnh lệnh, chợt thấy túi vàng ma pháp màu đen trong tay hắn phát ra âm thanh trong trẻo, nhẹ nhàng lay động, một đống tiền xu rực rỡ màu vàng dâng lên, giống như suối phun càng lúc càng dâng cao.

Sau đó đống tiền vàng này như dòng nước tuôn vào miệng túi vàng ma pháp của Valhein, phát ra tiếng va chạm leng keng trong trẻo.

Chỉ vài giây, một vạn vàng đại bàng đã đổ hết vào túi vàng ma

pháp của Valhein.

Ông già râu bạc hơi cúi người chào Valhein:

"Bệ hạ Hippolytus vĩ đại nói, gia tộc Pandion rất mong đợi hợp tác với ngài. Kẻ hèn xin từ biệt."

"Tạm biệt." Valhein phát hiện đối phương dường như có chút vội vàng nên không nói gì thêm.

Nhìn ông già râu bạc rời đi, Valhein mơ hồ có chút nghi hoặc, Hippolytus đường đường gia chủ của gia tộc Bán Thần, có phong hiệu vương tước vậy mà chủ động nhắc đến chính mình, không biết đây là khách khí hay có nguyên nhân khác.

"Mặt mũi của thầy Niedern to thật, không ngờ rằng có thể kết giao với nhân vật lớn như Hippolytus. Nhưng chắc có liên quan bậc thây Thucydides."

Valhein không nghĩ ra, cũng lười suy nghĩ nhiều, đi thẳng về phòng ngủ, khép lại sách ma pháp, lập tức đi vào không gian phế tích.

Có việc càng quan trọng hơn cần làm.

Tuy rằng đã nhiều lần đi vào nơi này, Valhein vẫn có chút hưng phấn, bởi vì hôm nay tổng sản lượng hiến tế nhiều hơn trước kia rất nhiều, thậm chí nhiều hơn gấp mười lần lúc trước!

"Nhất định có thể đạt được thiên phú siêu mạnh!" Valhein thâm cổ vũ cho mình.

Đi vào phế tích bàn tế, kiểm kê tất cả vật phẩm có thể hiến tế, đánh giá tất cả ma pháp khí và trang bị thần lực, tổng giá trị lên đến gần ba vạn vàng đại bàng!

Valhein nhìn đồ tốt và tiền vàng xếp ở trước mắt, trong lòng

suy tư.

"Rất hiển nhiên, nếu một lần hiến tế trên vạn vàng đại bàng, tất nhiên có thể đạt được thiên phú cực tốt, nhưng vấn đề nằm ở chỗ, một thiên phú cực tốt có bằng mười thiên phú phổ thông không? Đối với bậc thây Truyền Kỳ thì có lẽ càng hy vọng lựa chọn một thiên phú cực tốt, nhưng đối với một người sẽ ở cấp bậc thấp trong thời gian khá dài giống như ta thì mười thiên phú phổ thông rõ ràng càng trọng yếu."

"Như huy chương Ma Nguyên không thể gỡ ra từng phần hiến tế, một lần hiến tế được cái gì thì lấy cái đó. Còn đống tiên vàng và đồ tốt bình thường này thì nên hiến tế từ từ, nếu có thiên phú mình cần thì giành lấy trước, không có thì không ngừng tích lũy, dù sao cuối cùng có thể dung hợp thành vòng tròn càng lớn, hình thành thiên phú càng tốt, đây là phương án thích hợp với ta nhất vào lúc này."

"Có nhiều tiền mặt như vậy, có thể thử nghiệm cái mới, ta không tin sẽ không có thiên phú loại trí tuệ mà ta cần!"

Valhein đến trước bàn tế, đặt tất cả vật phẩm có thể hiến tế ở bên dưới bàn tế.

"Một trăm vàng đại bàng!"

Valhein ra lệnh một tiếng, một trăm quả vàng đại bàng bay ra, rơi xuống bàn tế.

Đây là năng lực không gian phế tích mới mà Valhein phát hiện, có thể theo ý niệm của chính mình khống chế vật phẩm bên trong.

Bàn tế hút ánh sáng trắng chui ra từ tiên vàng, vòng thứ nhất phát sáng, phun ra một mảnh ánh sáng, bên trong trôi nổi bốn thiên phú tỉnh linh.

Nhìn thấy cảnh tượng quen thuộc, Valhein quét mắt nhìn

nhanh.

Một cái là tiếng đàn thánh thót, thứ hai là phát giác sắc thái, thứ ba là dáng người nhanh nhẹn, thứ bốn là thể chất gió nhanh.

'Một trăm vàng đại bàng!"

Valhein giống như con rối vô cảm, lại một lần nữa hạ đạt mệnh lệnh.

Một trăm vàng đại bàng bay lên bàn tế, trên bốn thiên phú tinh linh hàng thứ hai chui ra thiên phú tỉnh linh hàng thứ hai.

Valhein lại nhìn lướt qua.

"Một trăm vàng đại bàng ˆ

Chương 206: Mười thể chất chiến đấu

Chương 206: Mười thể chất chiến đấu

Mười thể chất chiến đấu

Suốt chín lần, trên bàn tế xuất hiện chín hàng thiên phú tinh linh, mỗi hàng bốn con.

Nếu thêm một trăm quả vàng đại bàng, đám thiên phú tinh linh này sẽ biến mất hết, kích hoạt bàn tế vòng thứ hai.

Chín hàng thiên phú tỉnh linh chỉ có hai loại.

Loại nghệ thuật và loại thể chất chiến đấu, hơn nữa trong đó có một ít lặp lại, nhưng không có thể chất Ma Ngưu và Con Mắt Ma Ưng mà Valhein được đến.

"Là ta may mắn hay do vòng thứ nhất bàn tế chỉ có thể xuất hiện thứ cấp độ này? Lại thử chín lần, nếu đợt sau vẫn không xuất hiện thiên phú khác thì chứng minh vòng này khả năng ra thiên phú trí tuệ là cực kỳ bé nhỏ, về sau tùy duyên đi."

"Một trăm vàng đại bàng."

Sau khi đủ một nghìn quả vàng đại bàng, tất cả thiên phú tinh linh và ánh sáng thu lại, vòng thứ hai của bàn tế tỏa sáng, phun ra thiên phú tinh linh mới.

Cái thứ nhất, dáng vẻ thanh nhã.

Cái thứ hai, linh cảm bùng nổ.

Cái thứ ba, tinh thông vũ khí.

Cái thứ bốn, làn da cứng rắn.

Valhein cố gắng giữ bình tĩnh, đã đến vòng thứ hai, không cho thiên phú loại trí tuệ thì thôi đi, không có cả thiên phú loại ma pháp!

Thể chất chiến đấu làn da cứng rắn không tệ, có chút trợ giúp ma pháp sư, có thể lấy, nhưng điều kiện tiên quyết là trong tình huống có nhiều vàng đại bàng.

Bây giờ không chọn, có thể chuẩn bị cho vòng thứ ba.

Vòng thứ ba là năm nghìn, một vạn hay càng nhiều nữa thì không ai biết.

Valhein hy vọng là năm nghìn, nhưng trong lòng biết rõ hy vọng của mình cơ bản tan biến, giống như hy vọng có thiên phú loại thí tuệ mà mãi không chịu ra vậy.

Valhein lại một lần nữa liên tục hiến tế chín lần, mỗi lần một trăm vàng đại bàng.

Chín hàng thiên phú tinh linh mới vẫn giống lúc trước, đều là loại nghệ thuật hoặc thể chất chiến đấu, không có một cái nào là Valhein cần, thậm chí còn lặp lại.

"Rồi, chết tâm! Kế tiếp, ta nên lựa chọn tất cả thiên phú thể chất chiến đấu giá trị một trăm vàng đại bàng."

Valhein bắt đầu duỗi ngón tay nhấn chọn, chạm vào cái nào là sẽ được một thiên phú, thiên phú tinh linh hàng đó sẽ biến mất hết.

Dáng người nhanh nhẹn, thể chất gió nhanh, cổ tay linh hoạt, nhảy đánh mạnh

Ánh mắt và tay phải của Valhein ngừng lại ở một hàng thiên phú tinh linh, nhìn chằm chằm thiên phú tinh linh kia một lúc rồi bất đắc dĩ chạm.

Mũi của Ma Khuyển.

Tên thì không hay nhưng khứu giác mạnh vào lúc mấu chốt sẽ là năng lực cứu mạng, ví dụ thuật ẩn thân mắt thường không thấy nhưng khứu giác dễ dàng phát giác ra.

Tiếp theo là gân cốt khỏa mạnh, cân bằng thân thể, sức nắm mạnh.

Liên tục được tám loại thiên phú, cộng thêm thể chất Ma Ngưu và Con Mắt Ma Ưng trước đó, Valhein có tròn mười loại thiên phú thể chất chiến đấu phổ thông.

Những thiên phú thể chất chiến đấu này rất hữu dụng với chiến sĩ, nhưng tác dụng hơi nhỏ đối với ma pháp sư.

Nhưng mà, tác dụng nhỏ đến đâu thì một trăm quả vàng đại bàng đổi lấy nó cũng là vật tốt hơn giá trị thực, huống chi những vàng đại bàng này có thể trả tiền bên ngoài, chẳng qua thứ mua bằng tiền đó không thể lặp lại hiến tế mà thôi.

Valhein đã hơi có kinh nghiệm, không có tiếp tục hiến tế, mà là lui ra ngoài trước, bắt đầu minh tưởng.

Trong quá trình minh tưởng, tám loại thiên phú phát huy lực lượng khiến Valhein toàn thân nóng hổi, không ngừng thay đổi thân thể.

Valhein mơ hồ cảm giác sự biến chất từ xưa đến nay, nhưng cụ thể thì không nói rõ được, dù sao thiên phú học không giảng về những điều này, loại người nghiên cứu thiên phú thì còn dừng lại ở giai đoạn rất cơ sở.

"Có được mười thiên phú thể chất chiến đấu phổ thông thì ít nhất là chiến sĩ Truyền Kỳ, thậm chí là chiến sĩ Anh Hùng chăng?"

Valhein thâm nghĩ, đi vào tháp ma pháp, ngạc nhiên phát hiện, tất cả thiên phú tinh linh thể chất chiến đấu phát sinh biến hóa.

Trước đó, mỗi tinh linh đều ngủ trong tổ chim riêng.

Nhưng hiện tại, mé bên cây Ma Lực có thêm một áng mây trắng to cỡ bàn tròn, mười tinh linh thể chất chiến đấu đều ngủ sâu trong mây trắng.

“Trong thiên phú học chưa từng nói loại việc này.'

Valhein sợ bỏ qua thứ mấu chốt, tạm dừng hiến tế, gửi tin nhắn ma pháp cho Niedern."

"Thầy, mới nãy ta chợt nhớ không biết từng đọc trong cuốn sách nào có nói khi có nhiều thiên phú cùng một mẫu thì sẽ xuất hiện biến hóa, ngài biết sẽ xuất hiện biến hóa gì không?” "Kiến thức mà ngươi hỏi dù lên năm năm cũng không thi. Chỉ có các bậc thây cấp độ Truyền Kỳ tích lũy mười thiên phú cùng một hệ mới có thể dẫn phát biến hóa, người thường không thể nào tích lũy được nhiều thiên phú như vậy, trừ phi là hậu duệ của những Thần Linh cổ địa, nhưng bọn họ không phải người thường. Thí dụ như bậc thầy vua của nước Thales, bởi vì có quan hệ rất tốt với chủ của nguyên tố thủy nên được đặc biệt nhận thêm một thiên phú hệ thủy, trở thành ma pháp sư đầu tiên trong lịch sử có thiên phú đơn hệ nhiều hơn mười. Sau đó thiên phú tinh linh hệ thủy trong tháp ma pháp của hắn bỏ đi tổ chim ban đầu, sáng lập một tòa vân cung."

"Còn về có tác dụng gì, hẳn là có rất nhiều, nhưng hiện tại chỉ xác định được một cái. Khi số lượng thiên phú hệ nào đó lên tới năm thì uy lực ma pháp của hệ này sẽ nâng cao 50%, sau đó mỗi lân thêm một thiên phú cùng hệ thì uy lực ma pháp sẽ nâng cao

10%, mười thiên phú thì uy lực ma pháp hệ này tăng lên gấp đôi.

Chương 207: Phát hiện điểm mù

Chương 207: Phát hiện điểm mù

Phát hiện điểm mù

Đương nhiên, không chỉ có uy lực nâng cao, mặt khác cũng nâng lên theo. Chờ khi ngươi có được ma pháp sáng lập thôi, chờ sau này tới đó rồi nói kỹ hơn."

Trừ có thể tăng cường uy lực ma pháp, chỉ có thể suy đoán thiên phú tinh linh vào ở trong vân cung sẽ hơi mạnh lên. Bậc thầy Thales còn suy đoán, nếu thiên phú tinh linh cùng hệ nhiều hơn số hai mươi sẽ phát sinh biến đổi càng kinh người. Đáng tiếc, hiện nay không có ai sở hữu thiên phú cùng hệ nhiều hơn hai mươi, dù có thì ít nhất là Bán Thần, thậm chí là Thần Linh, sẽ không lộ ra ngoài. Nếu ai có thể cởi bỏ bí mật này thì sẽ làm náo động giới ma pháp, ít nhất cũng cỡ lý luận cấp Truyền Kỳ, giá trị bốn quả huy chương Ma Nguyên."

Valhein hỏi: "Chiến sĩ xuất hiện sớm hơn ma pháp sư, những Anh Hùng trong truyền thuyết, thậm chí chiến sĩ Bán Thần thông thường chỉ có thiên phú hai hệ là thiên phú thể chất chiến đấu và thiên phú chiến sĩ. Với cảnh giới của bọn họ thì thiên phú hai hệ ước chừng có trên mười cái, chẳng lẽ bọn họ không rõ ràng sao?"

"Các bậc thầy từng hỏi thăm, nhưng tay trắng trở về, những chiến sĩ đó giấu chuyện này như bí mật, không muốn giao lưu với giới ma pháp."

"Ra là vậy, ta hiểu rồi, cảm ơn thầy."

Valhein buông xuống sách ma pháp, trong lòng biết mười loại thiên phú cùng hệ chắc chắn ẩn chứa bí mật nào đó, về sau nhất định phải tìm ra, có lẽ rất trọng yếu với chính mình.

Cảm thụ được thân thể không tiếp tục biến hóa, Valhein lại lần nữa đi vào không gian phế tích.

Trên bàn tế lơ lửng một hàng thiên phú vòng hai, một hàng thiên phú vòng một. Valhein đã sở hữu thiên phú thể chất chiến đấu trong thiên phú vòng một, nhưng chưa từng nhận thiên phú nghệ thuật.

"Ta không hứng thú với thiên phú nghệ thuật, tác dụng cũng không lớn, chẳng bằng"

Valhein đang định từ bỏ, nhưng đột nhiên cảm thấy được, chính mình xem nhẹ cái gì.

Qua một lúc sau, Valhein tự hỏi lòng:

"Mặc kệ ta thích hay không, thiên phú nghệ thuật có trợ giúp chiến đấu hoặc sinh tôn hay không, cẩn thận suy nghĩ bằng đầu óc chứ không phải đi theo cảm tính, phải viết xuống!"

Valhein thầm nghĩ, tay phải viết tên mỗi loại thiên phú nghệ thuật ở trong không khí, giữa không trung hiện ra một đám chữ màu đen, đây cũng là năng lực của không gian phế tích, có thể làm được nhiều việc nhỏ không ngờ tới. "Phát giác sắc thái thoạt nhìn vô dụng, nhưng nếu kẻ địch có năng lực màu sắc tự vệ, bây giờ ta không phát hiện được, nếu có thiên phú phát giác sắc thái thì tất nhiên sẽ phát hiện thay đổi màu nhỏ nhoi. Da lông của nhiều ma thú đều nhờ vào màu tự vệ hòa vào môi trường, ví dụ lông trắng của Băng Lang có thể hòa vào trời tuyết, hổ báo thì hòa mình vào rừng cây thảo nguyên. Nếu ta có phát giác sắc thái tất nhiên sẽ càng nhanh phát hiện nguy hiểm ẩn giấu. Quả nhiên, lúc trước đã coi thường thiên phú nghệ thuật."

Valhein không chút do dự lựa chọn thiên phú phát giác sắc thái.

Theo sau, Valhein lục tục phát hiện rất nhiêu ưu điểm của thiên phú nghệ thuật.

Ví dụ âm thanh êm tai có thể ảnh hưởng thái độ của người khác đối với chính mình, có thể càng dễ dàng thuyết phục người khác, tránh cho kích động và mâu thuẫn.

Ví dụ như thức tỉnh âm nhạc, có thể khiến chính mình nghe âm nhạc càng chuẩn xác, rất hiển nhiên, nếu đối phương cảm xúc có dao động, ngữ khí ngữ điệu xảy ra vấn đề cũng không thể nào giấu giếm được thiên phú này.

Valhein lục tục hiến tế một trăm mai vàng đại bàng nhiều lần, đào móc thiên phú nghệ thuật, cuối cùng nhận thức tỉnh âm nhạc, âm thanh êm tai, bàn tay điêu khắc, nét chữ đẹp, dáng vẻ thanh nhã, linh cảm bùng nổ, phát giác sắc thái, cảm giác tỳ vết, xúc giác tinh tế, kết cấu chuẩn xác, tổng cộng mười loại thiên phú nghệ thuật, mỗi loại đều có thể trợ giúp chính mình sinh tồn và chiến đấu, thậm chí có loại trợ giúp gián tiếp tăng cường năng lực ma pháp.

Ví dụ như bàn tay điêu khắc, cảm giác tỳ vết, kết cấu chuẩn xác có trợ giúp cực kỳ to lớn cho việc vẽ trận đồ ma pháp.

Nhìn trên bàn tế chỉ còn một hàng thiên phú, Valhein mỉm cười, trải qua lần này suy nghĩ, chính mình càng hiểu sâu hơn thiên phú một bước.

Valhein lại ném ra một trăm vàng đại bàng lên bàn tế.

Lần này chỉ xuất hiện hai thiên phú tinh linh, giá trị rất nhỏ, trừ phi tiên nhiều đến mức không có chỗ tiêu xài, nếu không thì Valhein sẽ không lựa chọn chúng.

"Trước kia có bốn, bây giờ có hàng, là hết hàng tôn kho rồi sao?"

Valhein nhìn bàn tế:

"Xem như ép cạn vòng thứ nhất rồi, bắt đầu ép khô vòng thứ hai."

Valhein lục tục ném kim tệ, rất nhanh, vòng thứ hai một lần nữa tỏa sáng.

Trên hàng làn da cứng cỏi ban đầu xuất hiện một hàng mới, ba thiên phú tinh linh và một vật phẩm mới.

Một cái là nhạy cảm sắc thái, là thiên phú phiên bản thăng cấp của phát giác sắc thái. Hữu dụng, nhưng giá trị không quá cao. Thứ hai vẫn là làn da cứng cỏi. Hiện tại chỉ đang tìm quy luật của bàn tế, xuất hiện lặp lại không ảnh hưởng toàn cục.

Thứ ba là bắn chuẩn xác. Đây là thiên phú chiến sĩ điển hình, nhưng mà, ma pháp sư ngẫu nhiên cũng sử dụng một vài công cụ, nó hữu dụng với ma pháp sư, chẳng qua tác dụng không băng thiên phú ma pháp.

Chương 208: Phát hiện điểm mù (2)

Chương 208: Phát hiện điểm mù (2)

Phát hiện điểm mù (2)

Còn cái thứ bốn thì khiến biểu cảm của Valhein hơi phức tạp.

Rễ Ma Lực.

Đây không phải là thiên phú tỉnh linh, là một rễ cây màu đen, dài 10cm, tính chất thủy tinh đen, không thô hơn sợi tóc là bao, bình phàm không có gì lạ.

Valhein không ngờ rằng, bàn tế thế nhưng có thể sản xuất ra thứ này, có nghĩa là bàn tế mạnh hơn trong tưởng tượng của hắn.

Rễ Ma Lực là thứ mọc trên rễ của cây Ma Lực.

Mỗi sợi rễ Ma Lực đều có thể khiến cây Ma Lực nâng lên một phần tốc độ sinh trưởng.

Tốc độ sinh trưởng của cây ma Lực quyết định tốc độ trưởng thành của ma pháp sư.

Như nguồn suối Ma Lực hình thành giếng ma pháp, tăng thêm tổng sản lượng ma lực là phần riêng, tốc độ khôi phục ma lực cũng là phần riêng, không thể kéo lên độ cao của cây Ma Lực.

Rễ Ma Lực thì khác, đây là đồ tốt hiếm hoi có thể tăng tốc độ thăng cấp cho ma pháp sư.

Trước mắt ma pháp sư chỉ có thể đạt được rễ Ma Lực thông qua tu luyện hoặc là thần ban ơn, ngoài ra không có con đường nào khác.

Nhìn ngắn hạn thì rễ Ma Lực chẳng những không bằng thiên phú ma pháp bình thường, thậm chí thua thể chất chiến đấu như làn da cứng cỏi hoặc thiên phú chiến sĩ.

Nhưng nhìn lâu dài, tính bằng thước đo mười năm, thậm chí trăm năm thì giá trị của rễ Ma Lực là không thể đánh giá.

"Thiên phú hữu hạn, rễ Ma Lực dường như vô hạn, hoặc là hạn mức cao nhất khá cao."

Xem ra phải tiếp tục kiếm tiền, mua hết thiên phú vòng thứ hai, về sau nhiều lần ra rễ Ma Lực, trước tiên đặt mục tiêu nhỏ thôi, kiếm một vạn khúc rễ Ma Lực, khiến tốc độ trưởng thành của cây Ma Lực tăng gấp đôi!

Valhein không có do dự, chạm vào rễ Ma Lực.

Sau đó Valhein đi ra không gian phế tích, thông qua minh tưởng đi vào tháp ma pháp, cẩn thận quan sát cây Ma Lực.

Cây Ma Lực hiện giờ cao cỡ 1m9, thân cây đã rẽ hai nhánh, một nhánh cây mọc mười mảnh lá cây, một nhánh khác mọc hai mảnh lá cây và ba mảnh lá non.

Valhein cẩn thận đo, cây Ma Lực chỉ cần dài cỡ 2m là chính mình có thể thăng cấp ma pháp sư Hắc Thiết. Thông thường, giống như ma pháp sư ở các giai đoạn, cây Ma Lực của ma pháp sư Tập Sự khi đến 2m có lẽ sẽ chững lại một khoảng thời gian mới có thể thăng cấp ma pháp sư Hắc Thiết.

Còn về tại sao sẽ có hiện tượng lực lượng chững lại thì cho đến nay vẫn chưa có định luận, nhưng đa số người đều cho rằng là vì chưa hiểu sâu về ma pháp.

Valhein tin tưởng chính mình hiểu ma pháp không thua gì ma pháp sư Hắc Thiết, hẳn là sẽ không xuất hiện trạng thái chững lại.

Theo sau, Valhein quan sát bốn khúc rễ chính to lớn, phát hiện trên rễ chính nguyên tố địa xuất hiện một sợi rễ đâm vào lòng đất ma pháp, hấp thu ma lực từ nơi nào đó.

Trong rễ cây thủy tinh đen có ma lực màu xanh sẫm chảy xuôi.

Bên trên cây Ma Lực lại ra một tòa vân cung.

Mười thiên phú tinh linh nghệ thuật ngủ say trên áng mây trắng thứ hai.

Theo sau, Valhein minh tưởng sâu, nhanh chóng hấp thu lực lượng thiên phú nghệ thuật, sau đó quay về không gian phế tích.

Lúc này trên bàn tế chỉ còn một hàng thiên phú tinh linh hình thành từ một nghìn vàng đại bàng ban đầu.

Valhein một lần đặt lên năm trăm vàng đại bàng, lần này xuất hiện ba thiên phú tinh linh, trừ hai thiên phú nghệ thuật còn có một thiên phú thể chất chiến đấu, cơ sở thần lực.

Valhein nhìn chằm chằm cơ sở thần lực xem một lúc sau, bất đắc dĩ lắc đầu.

Chắc đây là lực lượng mà Hoth cần nhất, chỉ cần một chút cơ sở thần lực là Hoth lập tức có thể thăng cấp chiến sĩ Tập Sự, thậm chí rất nhanh thăng cấp chiến sĩ Hắc Thiết.

Đáng tiếc, thứ này không thể đưa cho người khác.

Đối với ma pháp sư thì cơ sở thần lực là kịch độc, phá hư sơ sở ma pháp.

Valhein một lần nữa bỏ vào năm trăm vàng đại bàng, hai phần năm trăm vàng đại bàng dung hợp, lại một lần nữa thắp sáng vòng

thứ hai.

Lại là thiên phú nghệ thuật cộng thêm thiên phú chiến sĩ, không có thiên phú ma pháp.

Nhìn hai hàng thiên phú không thích hợp ma pháp sư, Valhein quyết định mắt không thấy đỡ phiền, tạm gác một bên.

"Thiên phú chỉ đổi bằng tiền vàng hình như không tốt bằng vật phẩm, bây giờ thử bỏ vào trang bị xem sao.'

Valhein thầm nghĩ, nhìn sang vật phẩm khác.

Đoản kiếm ma pháp giá trị khoảng một trăm vàng đại bàng, bông tai ma pháp giá trị khoảng một nghìn vàng đại bàng, nhẫn dây leo giá trị khoảng một nghìn một trăm vàng đại bàng, túi vàng ma pháp xác định là ba nghìn vàng đại bàng, bao cổ tay chữa trị giá trị khoảng ba nghìn vàng đại bàng, con rắn Minh giới giá trị khoảng ba nghìn năm trăm vàng đại bàng.

"Tuy không rõ cơ chế trung tâm của bàn tế thế nào, nhưng cơ bản tính theo giá cả, tuy nhiên có nhiều thứ không thể tính theo giá. Ví dụ huân chương Hắc Thiết lúc trước tính sao cũng không hơn năm trăm vàng đại bàng, vậy mà bàn tế định giá trên nghìn. Trong mớ vật phẩm này, bao cổ tay chữa trị là Thần Linh ban thưởng, giá cả chắc chắn sẽ cao hơn trong tưởng tượng, tuy con rắn Minh giới là vật của Minh giới, nhưng chung quy nằm trong hệ thống ma pháp, hơn nữa với giá ba nghìn năm trăm đã xem như đánh giá cao."

Chương 209: Bốn thiên phú âm hiểm hệ hỏa

Chương 209: Bốn thiên phú âm hiểm hệ hỏa

Bốn thiên phú âm hiểm hệ hỏa

Valhein suy nghĩ một hồi, quyết định trước tiên thử bằng bao cổ tay chữa trị, đồng thời trong lòng tính toán lượng sương mù trắng theo giá trị ba nghìn vàng đại bàng, nhìn xem cuối cùng có chênh lệch gì không.

Valhein chậm rãi đặt bao cổ tay chữa trị lên bàn tế.

Bao cổ tay chữa trị lập tức tuôn ra nhiều sương mù trắng.

Valhein ngạc nhiên phát hiện, bao cổ tay chữa trị tuôn ra sương mù trắng nhiều hơn trong dự đoán gấp hai lần.

Nói cách khác, bàn tế cho rằng giá trị thực tế của bao cổ tay chữa trị này là sáu nghìn vàng đại bàng.

"Cộng thêm hai nghìn lúc trước tương đương tám nghìn vàng đại bàng, không biết có thể kích phát vòng thứ ba không."

Vòng thứ ba không sáng, vẫn là vòng thứ hai sáng lên, nhưng chói mắt hơn lúc trước nhiều.

Trên thiên phú tinh linh hai hàng đầu hiện ra thiên phú tỉnh linh hàng thứ ba, vẫn là bốn con.

Cái thứ nhất, vết thương khép lại. Thể chất chiến đấu thiên phú cực kỳ quan trọng, có thể tăng nhanh vết thương khép lại.

Valhein nhìn thấy thì hơi bị động lòng, đây là thiên phú giữ mạng, thích hợp cho ma pháp sư lẫn chiến sĩ.

Cái thứ hai, thể lực dồi dào, thiên phú chiến sĩ khiến người động lòng. Tuy rằng chiến sĩ càng cần, nhưng ma pháp sư có thể lực dồi dào khi đi du lịch sẽ không kiệt quệ, có thể tùy thời giữ trạng thái tốt đẹp, hơn nữa sẽ không bị việc học và thực nghiệm ma pháp cực nhọc làm kiệt sức.

Cái thứ ba, thiên phú hệ địa: Đè nặng. Thiên phú này vô cùng cường đại, có thể hình thành một loại áp lực đè xuống ở xung quanh ma pháp hệ địa, nếu ma pháp sư đủ mạnh thì chỉ riêng sức ép này đủ đè chết người thường.

Cái thứ bốn, thiên phú hệ hỏa: Dính liền.

Valhein nhìn thấy thiên phú thứ bốn thì không kiêm được chớp chớp mắt, sợ chính mình nhìn lâm.

Dính liền là một trong bốn thiên phú âm hiểm hệ hỏa trong truyền thuyết.

Bốn thiên phú âm hiểm hệ hỏa gồm có lan tràn, dính liền, lại cháy, chấn động.

Hệ hỏa không phải không có thiên phú uy lực càng lớn, ví dụ đốt máu, nhưng nói đến âm hiểm là phải nói đến bốn cái này.

Trên thực tế, tách riêng dính liên và lan tràn thì tác dụng rất bình thường, nhưng mà, nếu thêm vào thiêu đốt hoặc thiên phú phiên bản thăng cấp của thiêu đốt là cực nhiệt mới trở thành thiên phú âm hiểm.

Nếu cộng thêm lại cháy thì quả thực là ác mộng của kẻ địch.

Thiên phú dính liền có hiệu quả rất đơn giản, là lửa dính vào người kẻ địch, không cách nào dập tắt, lăn lộn cũng vô ích, hoặc là

sử dụng lực lượng cùng cấp bậc cứng rắn chống, chờ dần dần tắt, hoặc dùng lực lượng cấp bậc cao dập tắt, hoặc cắt làn da bị dính liên xuống.

Lửa cấp thấp nhiệt độ có hạn, lửa của thuật hỏa câu cấp Hắc Thiết cho dù dính vào người của chiến sĩ Hắc Thiết, chỉ cần thúc đẩy thần lực hình thành thần lực hộ thể thì tối đa chỉ bị bỏng nhẹ.

Cho nên, bàn về giá trị đơn nhất là mức độ hiếm hoi thì thiên phú hệ địa đè nặng hơn hẳn dính liền.

Nhưng lúc trước Valhein có một thiên phú lửa, thiêu đốt, thiên phú này chẳng những tăng thêm uy lực cho tất cả ma pháp hệ hỏa, còn tăng nhiệt độ và thời gian thiêu đốt.

Nếu cộng thêm ma pháp xuyên thấu, suy yếu thần lực hộ thể của chiến sĩ, dù là chiến sĩ Hắc Thiết dốc hết sức ứng phó cũng sẽ bị đốt một cái lỗ đen ngay.

Valhein không chút nào do dự, chọn thiên phú hệ hỏa dính liên, thiên phú tinh linh khác trong hàng này biến mất.

"Hôm nay ta khá may mắn, thêm một lần nữa."

Valhein đặt túi vàng ma pháp vào.

Lần này tuôn ra sương mù trắng giống như Valhein phỏng chừng, quả thực giá trị 3000 vàng đại bàng.

Ánh sáng lấp lóe, thiên phú tinh linh xuất hiện.

Một thiên phú âm nhạc, hai thiên phú chiến sĩ, chỉ có một thiên phú ma pháp.

Thiên phú hệ thủy: Trùng kích.

Valhein do dự, thiên phú này không tệ, tăng mạnh lực xung kích của ma pháp hệ thủy, nhưng cũng giới hạn trong ma pháp hệ

thủy uy lực lớn, nếu là thuật vụ khí thì sẽ không có chút hiệu quả. Nếu như là thiên phú hệ thủy có thể che lấp tâm mắt: Hơi nước thì sẽ có giá trị rất cao.

Ma pháp hệ thủy giai đoạn đầu khá yếu, đến giai đoạn sau mới sẽ phối hợp thiên phú phát huy uy lực đáng sợ.

"Tạm gác lại, dù sao gom nhiều thiên phú vòng hai thì có thể hợp thành vòng thứ ba. Ba nghìn cộng thêm hai nghìn là năm nghìn, chờ lên năm nghìn liên có thể dung hợp thành thành vòng thứ ba."

Valhein cắn răng một cái, ném con rắn Minh giới lên bàn tế.

Lần này khói trắng bốc ra tương đương với hơn ba nghìn vàng đại bàng, không bằng bao cổ tay chữa trị cấp Hắc Thiết.

Khi Valhein không ôm hy vọng vào ma pháp khí con rắn Minh giới này thì chợt thấy một thiên phú ma pháp trong đó, hắn nở nụ cười, tiếp đó không chút do dự vươn tay đụng chạm, lựa chọn.

Thiên phú hệ hỏa, lan tràn.

Đã gom được hai trong bốn thiên phú âm hiểm hệ hỏa.

Lửa kèm theo thiên phú lan tràn thì sẽ không tắt nhanh, còn mở rộng phạm vi cháy.

Thiên phú này nếu vận dụng riêng thì lăn một vòng hoặc dùng thần lực hộ thể liên có thể dập tắt, nhưng phối hợp dính liên và thiêu đốt sẽ có sức sát thương khó mà tưởng tượng.

Điều này nghĩa là, ma pháp hỏa hệ của Valhein đã có nên móng mạnh mãi

"Andrey và Harnas thật là người nhiệt tình, tặng ấm áp. Ưm, có nên chủ động mà thôi, Valhein này không phải loại người như

vậy."

Chương 210: Hỏa diễm vương miện

Chương 210: Hỏa diễm vương miện

Hỏa diễm vương miện

Valhein lại đặt nhẫn dây leo lên, lựa chọn một thiên phú hệ địa phổ thông: Gia cố.

Có thể khiến tất cả ma pháp hệ địa trở nên kiên cố, có tác dụng to lớn đối với ma pháp hệ địa phòng hộ.

Tiếp đó, Valhein đặt bông tai ma pháp lên bàn, quà của Eugene.

Kết quả bất ngờ là thật sự ra một thiên phú thể chất chiến đấu mà Valhein muốn có, tai thính.

Thêm vào thiên phú này thì thị giác, khứu giác, thính giác, xúc giác tăng mạnh toàn diện, có thể nói là 360 độ không góc chết.

Valhein không chút do dự lựa chọn.

Có tai thính, chiến sĩ dưới Hoàng Kim đừng hòng đánh lén gân người. Nếu chiến sĩ Hoàng Kim sơ ý có thể sẽ bị tai thính nghe thấy âm thanh.

Cuối cùng, Valhein nhìn ba hàng thiên phú không được lựa chọn trên bàn tế, hoặc là thường thấy, hoặc là trong thời gian dài không có tác dụng lớn.

"Tạm thời gom một vạn vàng đại bàng thử xem, để coi có thể

lần đầu kích phát vòng thứ ba được không! Nhưng không thể trực tiếp đặt lên năm nghìn vàng đại bàng, mỗi lần chỉ đặt một nghìn, nếu ra thiên phú vòng hai mà mình cần thì lựa chọn sử dụng, không thì coi như chuẩn bị cho vòng thứ ba."

Valhein bắt đầu một lần hiến tế một nghìn vàng đại bàng, khi vật phẩm còn đặt trên bàn tế với tổng giá trị lên đến chín nghìn thì đã thu được bốn thiên phú vòng hai.

Thiên phú chiến sĩ: Thể lực dồi dào.

Thiên phú hệ địa: Bụi bay. Khi ma pháp hệ thổ hình thành hoặc đánh trúng kẻ địch sẽ làm cát bụi bay lên, chắn tâm nhìn của kẻ địch, nếu may mắn thì có thể khiến quân địch bị hoa mắt, cũng là thiên phú âm hiểm nổi tiếng.

Thiên phú hệ phong: Cấp tốc. Thiên phú hệ phong vốn đã bay nhanh, cấp tốc có thể khiến tốc độ của thiên phú hệ phong nhanh thêm 50%.

Cái cuối cùng là thiên phú hệ mộc: Mũi nhọn. Có thể khiến tất cả ma pháp hệ mộc sinh ra mũi nhọn, tăng thêm tổn thương.

Valhein vốn không muốn tuyển chọn thủ đoạn này, nhưng trong tay vừa lúc có nhẫn dây leo, có thể tăng mạnh sức tổn thương của ma pháp khí này, hơn nữa thiên phú hệ mộc cũng vô cùng cường đại.

Cuối cùng, Valhein đặt một nghìn vàng đại bàng lên bàn tế, khiến tổng giá trị vật phẩm chưa thu trên bàn tế đạt đến một vạn vàng đại bàng.

Tất cả tinh linh trên bàn tế đột nhiên thu về, sau đó vòng tròn thứ ba phát sáng.

Valhein tràn ngập mong đợi nhìn vòng tròn thứ ba.

Thiên phú tỉnh linh của vòng tròn thứ ba ít hơn, chỉ có ba, nhưng con nào cũng rất tốt.

Con thứ nhất là thiên phú thể chất chiến đấu: Làn da nham thạch. Đặc biệt thích hợp chiến sĩ.

Con thứ hai là thiên phú hệ phong: Trôi đi. Thiên phú này rất mạnh, có thể khiến thần lực hoặc ma lực của kẻ địch bị lực lượng hệ phong công kích liên tục trôi đi.

Con thứ ba là thiên phú ma pháp: Tăng tốc ma pháp.

Valhein lập tức lựa chọn con thứ ba.

Nhiều pháp thuật của ma pháp sư đều cần bay một lúc trong không khí mới có thể đánh trúng kẻ địch, nếu tốc độ không đủ nhanh sẽ bị chiến sĩ nhẹ nhàng tránh né, thậm chí ngay cả ma pháp sư cũng có thể tránh đi.

Tăng tốc ma pháp có thể khiến tốc độ bay của tất cả ma pháp tăng gấp đôi.

Điều này mang đến ưu thế áp đảo trong chiến đấu cấp thấp, cũng có tác dụng to lớn trong chiến đấu cấp cao, dù sao tốc độ di chuyển của chiến sĩ cấp cao quá nhanh.

Phối hợp cấp tốc của thiên phú hệ phong thì sẽ tăng tốc nhanh đến đáng sợ, dù cho Eugene đứng cách 15m, nếu không dự đoán trước cũng sẽ bị tổn thương.

"Mở ra thiên phú vòng tròn thứ ba cần một vạn vàng đại bàng, xác nhận. Còn sót lại hơn hai nghìn năm trăm vàng đại bàng, giữ lại phòng khi cần dùng, lỡ như huy chương Ma Nguyên không đủ một vạn vàng đại bàng thì có thể bù vào, nếu huy chương Ma Nguyên đủ một vạn vàng đại bàng thì sẽ hiến tế đống vàng đại bàng này sau."

Valhein câm huy chương Ma Nguyên sao mười hai cánh, hít sâu một hơi.

"Hy vọng có thiên phú ma pháp, hoặc là thiên phú cường lực hệ hỏa, tốt nhất là lại cháy. Còn thiên phú loại trí tuệ thì ta không mong mỏi nữa, bàn tế này có độc!"

Valhein mặc niệm xong trịnh trọng đặt huy chương Ma Nguyên lên bàn tế, cẩn thận dè dặt, không giống như đối với tiền vàng thì trực tiếp ném lên.

Thứ này đổi bằng kỹ thuật Feynman, là tượng trưng trí thông minh cao nhất của Ngôi Sao Xanh, được đến Nữ Thần Trí Tuệ Athena chú ý, hơn nữa là dấu hiệu của Hội Nghị Ma Pháp.

Valhein yên lặng nhìn đằng trước.

Sương mù trắng dày đặc toát ra từ huy chương Ma Nguyên, chui vào bàn tế.

Valhein thót tim một nửa, bởi vì căn cứ tổng sản lượng sương mù trắng thì tối đa chỉ giá trị một vạn hai nghìn vàng đại bàng.

"Tuy rằng không đạt đến mong muốn cao nhất nhưng cũng vượt qua kỳ vọng thấp nhất, tạm được không đúng!"

Valhein bỗng nhìn hòm gỗ dưới chân, chợt thấy sương mù trắng dày đặc chui ra từ cái hòm.

Bên trong chứa Fire Goblin Remains.

Trong hòm bốc sương mù trắng nhiều hơn huy chương Ma Nguyên mấy lần!

Xoet xoẹt xoeẹtl

Bàn tế hút hết sương mù trắng.

Valhein hoang mang, giá trị thực của Fire Goblin Remains cao hơn huy chương Ma Nguyên nhiều đến thế sao? Xem ra Hội Nghị Ma Pháp cũng có lúc sai sót, chính mình nhặt miễn phí một bảo bối.

Chương 211: Hỏa diễm vương miện (2)

Chương 211: Hỏa diễm vương miện (2)

Hỏa diễm vương miện (2)

Trong lòng Valhein suy đoán, bởi vì Fire Goblin Remains là đổi từ huy chương Ma Nguyên, bàn tế cho rằng hai thứ là một thể, nhưng giá trị thực tế của Fire Goblin Remains cao hơn huy chương Ma Nguyên nhiều, cho nên bàn tế dứt khoát hấp thu luôn.

"Xem ra về sau phải cùng lúc hiến tế huy chương Ma Nguyên và vật trao đổi, phòng ngừa ngoài ý muốn. Như vậy thì chắc chắn sẽ được thiên phú tốt!"

Valhein tràn ngập mong đợi nhìn bàn tế.

Vòng thứ nhất sáng lên rồi tắt, Valhein bình tĩnh ung dung.

Vòng thứ hai sáng lên rồi tắt, Valhein bình tính ung dung.

Vòng thứ ba sáng lên rồi tắt, Valhein không cách nào bình tĩnh, thẳng tắp nhìn chằm chằm bàn tế.

Vòng thứ bốn tỏa sáng chói mắt!

Valhein mím chặt môi, sợ chính mình cười ra tiếng thì đánh mất thân phận của ma pháp sư.

Tính tới tính lui, không ngờ huy chương Ma Nguyên cộng với Fire Goblin Remains ra giá trị cao như vậy!

Vốn cho rằng nhiều nhất hai vạn là ghê gớm lắm rồi, không ngờ rằng vượt qua năm vạn, thậm chí có lẽ đến mười vạn!

"Thiên phú vòng thứ bốn sẽ là cái gì? Chiết xuất ma pháp? Song song phát ra ma pháp? Thiên phú hệ hỏa lại cháy? Hay là thể chất chiến đấu cường đại? Không được, không thể lấy thể chất chiến đấu!"

Chính giữa bàn tế bắn ánh sáng trắng chói mắt lên cao, sáng còn hơn tất cả loại ánh sáng trước kia.

Lần này trong ánh sáng trắng không có thiên phú tinh linh, thậm chí cũng không có rễ Ma Lực, chỉ có một chiếc vương miện tổ hợp từ lửa màu đỏ, không tinh mỹ, cũng không đủ hoa lệ, chỉ có chính giữa khảm đá quý lửa hình trứng đẹp lạ thường.

Valhein ngơ ngác nhìn vương miện hỏa diễm.

Vừa rồi trong óc hiện ra nhiều thiên phú như vậy, nhưng thật sự không ngờ rằng sẽ là thứ tốt đứng đầu thế này.

Học sinh năm hai chưa học đến thứ này, cân lên năm ba, huyết mạch học mới nói về nó.

Mấy ngày trước Valhein đọc sách liên quan vị diện thần lực mới biết có thứ tốt hàng đầu này. Phần thưởng của bàn tế hoàn toàn vượt qua tưởng tượng.

Vương miện huyết mạchI

Vương miện hỏa diễm này ẩn chứa lực lượng của huyết mạch nguyên tố hỏa.

Trừ phi sinh linh nguyên tố hỏa tự chính mình thăng cấp, nếu không thì, chỉ có chủ thân nắm giữ lực lượng cường đại hệ hỏa mới có thể ban vương miện hỏa diễm cho người khác.

Dù là Athena cũng không được, bởi vì thần quyên của Athena không bao gồm lửa.

Đám ma pháp sư không theo đuổi thần lực, nhưng theo đuổi lực lượng huyết mạch tương xứng với sức mạnh của bản thân.

Có vị đại ma pháp sư trứ danh từng nói, nếu sức mạnh pháp thuật là một, lực lượng thiên phú là mười thì lực lượng huyết mạch là một trăm.

Lực lượng huyết mạch không phải khiến loài người biến thành một chủng tộc khác, mà là cho loài người được lực lượng của chủng tộc khác, tuy rằng uy lực không bằng chủng tộc gốc, nhưng vẫn có uy năng to lớn.

Vua lửa Heraclitus có huyết mạch nguyên tố hỏa.

Valhein không thể ngờ bàn tế sẽ cường đại đến mức độ này, trực tiếp làm được thần tích chỉ có chủ thân mới làm được.

Valhein nhìn kỹ vương miện hỏa diễm, dựa theo lực lượng của bàn tế thì tự nhiên sau khi có được nó sẽ đạt được lực lượng huyết mạch của tướng quân nguyên tố hỏa, hơn nữa không bị Thần Linh nào thu vê.

Đồng thời được thiên phú của tướng quân nguyên tố hỏa, thân thiện với nguyên tố hỏa.

Thân thiện với nguyên tố hỏa có thể giảm bớt thời gian thi pháp với ma pháp hệ hỏa, tăng thêm uy lực của ma pháp hệ hỏa, miễn dịch công kích hệ hỏa của cấp Tập Sự.

Miễn dịch lực lượng hệ hỏa của cấp Tập Sự cũng có nghĩa là lửa bình thường không cách nào tổn thương đến Valhein.

Cuối cùng, có được lĩnh vực ma pháp nguyên tố hỏa: Hỏa Diễm Chi Đăng.

Căn cứ cấp bậc, Hỏa Diễm Chi Đăng hình thành đèn lửa số lượng khác nhau quay quanh người, phun ra lửa công kích tất cả kẻ địch trong bán kính 10m. Đồng thời hình thành lĩnh vực lửa nhẹ trong bán kính 10m, đốt cháy tất cả kẻ địch trong phạm vi.

Nhìn ma pháp Hỏa Diễm Chi Đăng, Valhein ngẩn ngơ, qua một hồi lâu, hai mắt sáng ngời.

"Ta biết một trong những phương hướng chủ yếu sắp tới đây là gì rồi, là lĩnh vực ma pháp!"

Lĩnh vực ma pháp là về ma pháp cố định thời gian dài và có hiệu quả trong phạm vi lớn. Như Hỏa Diễm Chi Đăng này, chỉ cần Valhein không thu về thì nó vẫn luôn có hiệu quả, trong bán kính 10m sẽ luôn tồn tại lực lượng lửa.

Lĩnh vực ma pháp trừ mở ra cần tiêu hao ma lực, giai đoạn sau luôn dựa vào hấp thu lực lượng bên ngoài để kéo dài.

Lĩnh vực ma pháp có hai đặc tính.

Một là chồng lên vô hạn, mặc kệ có bao nhiêu lĩnh vực ma pháp đều có thể dùng tất cả, hơn nữa sẽ không bởi vì tính chất lực lượng khác nhau mà bị triệt tiêu.

Hai là cũng có thể tăng mạnh thiên phú.

Hiện tại chỉ cần Valhein mở ra Hỏa Diễm Chi Đăng, một khi kẻ địch đi vào bán kính 10m sẽ luôn bị thiên phú thiêu đốt, lan tràn và dính liên ảnh hưởng.

Vừa rồi lúc sững sờ, Valhein luôn nghĩ nếu chính mình có nhiều lĩnh vực ma pháp, phối hợp nhiều thiên phú, kẻ địch bên ngoài đến gần tương đương với trong cùng một lúc gặp tất cả lĩnh vực ma pháp và thiên phú công kích.

Trường hợp đó nhất định rất đồ sộ.

Ác mộng của chiến sĩ.

Đây là phương thức chiến đấu mà ma pháp sư không dám tưởng tượng đến.

Valhein không chút do dự chộp hướng vương miện hỏa diễm, sau đó rời khỏi không gian phế tích, bắt đầu minh tưởng, hấp thu lực lượng lấy được.

Chương 212: Lĩnh vực ma pháp

Chương 212: Lĩnh vực ma pháp

Lĩnh vực ma pháp

Lần này, Valhein minh tưởng cũng không thuận lợi, bởi vì lúc hấp thu vương miện hỏa diễm, giống như thân thể ở trong lửa, toàn thân đau nhói, quần áo nháy mắt thiêu đốt thành bụi đen, lộ ra thân thể đỏ rực.

Khi hấp thu lực lượng, trong đầu Valhein thường hiện ra hình ảnh liên quan sinh mệnh nguyên tố hỏa, có sinh hoạt hằng ngày, phương thức giao lưu, trường hợp chiến đấu, kiến thức về vị diện nguyên tố hỏa.

Rất nhiều kiến thức đảo điên thường thức của giới ma pháp, vì thế Valhein quên đau đớn thể xác, vui vẻ học kiến thức trong hình ảnh.

Qua đủ một giờ, lực lượng của huyết mạch nguyên tố hỏa mới chậm rãi tán đi.

Valhein cảm thấy toàn thân tràn ngập lực lượng, cảm giác thỏa mãn mãnh liệt hơn bất kỳ lần nào được đến thiên phú.

Toàn bộ thân thể giống như bị vô tận ma lực bao vây, thậm chí sản sinh một loại ảo giác, chính mình vung tay lên liền có thể dấy lên lửa cháy ngập trời, đốt cháy một tòa thành.

Valhein lấy sách ma pháp làm gương soi kiểm tra bản thân, phát hiện thân thể không có thay đổi gì lớn, nhưng bởi vì được lực lượng của nguyên tố hỏa nên da dẻ ửng đỏ.

Valhein đi vào tháp ma pháp, nhìn vương miện hỏa diễm lơ lửng bên trên cây Ma Lực, cảm thụ được nó có mối liên kết chặt chẽ với bản thân.

"Ủa2"

Valhein nhìn qua khóe mắt phát hiện cây Ma Lực cũng xuất hiện hai thay đổi.

Vốn chỉ có mười hai chiếc lá bây giờ mọc mười lăm chiếc, còn nhú ra năm chiếc lá non.

Rễ cây lửa của cây Ma Lực phần nhô lên mặt đất càng thêm to khỏe, rõ ràng lớn hơn ba khúc rễ cây địa, thủy và phong.

"Hiện tượng tốt."

Valhein cười gật đầu, lần này huy chương Ma Nguyên và Fire Goblin Remains trợ giúp chính mình quá lớn, hoàn toàn vượt qua dự đoán.

Đặc biệt là huyết mạch nguyên tố hỏa trong người, một khi thăng cấp ma pháp sư Hắc Thiết, nắm giữ thuật hỏa cầu, thực lực sẽ tăng thêm mấy lần.

"Còn lại hơn hai nghìn vàng đại bàng, hiến tế hết luôn!"

Valhein lập tức trở về không gian phế tích, chia ra hai lần hiến tế số vàng đại bàng còn lại. Lại xuất hiện một làn da cứng cỏi, Valhein chỉ có thể chọn nó, cái này đúng là có thể tăng thêm đôi chút năng lực sinh tôn của ma pháp sư.

Đồng thời xuất hiện một thiên phú hệ phong rất bình thường: Ngưng tụ. Ma pháp hệ phong khá yếu ớt, bay càng xa uy lực càng nhỏ, ngưng tụ có thể khiến kết cấu ma pháp hệ phong càng thêm ổn định, tính thực dụng rất mạnh.

"Cảm ơn! Tuy rằng không có thiên phú loại trí tuệ."

Valhein cười vỗ bàn tế, rời khỏi không gian phế tích.

Valhein lại một lần nữa lợi dụng minh tưởng cảm giác thay đổi của thân thể, ước gì hiện tại kiểm nghiệm lực lượng của mình.

Rất hiển nhiên, trong nhà không thích hợp.

"Tạm ổn định đã, khiến thân thể từ từ hấp thu lực lượng. Chờ qua một thời gian thì đi Kính Chi Môn thực chiến ảo cảnh. Phỏng chừng cao tầng trong trường học có thể nhìn thấy quá trình của Kính Chi Môn, ta chọn ổn một chút, đóng mấy thiên phú, không bày ra huyết mạch nguyên tố hỏa, chỉ cần bày ra một nửa thôi, chỉ bày ra một phần tư đi, nếu không thì sợ Niedern - không phải con người đó đố ky với ta, trừ điểm của ta."

Tuy trong đầu Valhein thói quen bôi đen Niedern, nhưng nhớ lại những gì hắn đã giúp đỡ mình, trong lòng Valhein tràn ngập ấm áp.

"Thu hoạch xong rồi, bắt đầu học tập."

Valhein lập tức ôn tập môn học hôm nay, tiếp đó chuẩn bị bài học cho ngày mai.

Môn học ngày mai có nguyên tố ngữ và nguyên tố học, chuẩn bị bài một lúc sau, Valhein giật nảy mình.

Nguyên tố ngữ vốn rất trúc trắc khó hiểu thế nhưng trở nên vô cùng đơn giản, vô luận là phát âm kỳ lạ có thể làm khó cả giáo viên hay hình dạng ngữ pháp không thể hiểu nổi đều trở nên bình thường trong mắt Valhein.

Valhein cũng không có trực tiếp học được nguyên tố ngữ, mà là phát hiện nguyên tố ngữ trở nên đơn giản như Hy Lạp ngữ bình thường, cảm giác đó giống như là chính mình sống nhiều năm

trong vị diện nguyên tố, tuy rằng không học tập kỹ nhưng mưa dầm thấm đất, khi bắt đầu học thì tiến bộ nhanh chóng.

"Nhờ có huyết mạch nguyên tố."

Valhein lại chuẩn bị bài cho môn nguyên tố học, cảm giác thoải mái chưa từng có, kiến thức xa lạ thì vẫn cần học lại, nhưng trạng thái tâm lý đã phát sinh biến đổi, bởi vì có huyết mạch nguyên tố mà càng tự tin hơn, cảm thấy chính mình càng hiểu rõ huyết mạch nguyên tố, hiệu quả học tập nâng cao chút xíu.

Sáng sớm hôm sau, Valhein cứ theo lẽ thường đi vào lớp. Cả lớp đều đến sớm, sáng sớm đã tụ tập lại với nhau lớn tiếng thảo luận đại chiến ngày hôm qua và chuyện Solon.

Nhưng mấy quý tộc như Rollon, Paloma thì không nói một lời, giả vờ học tập chứ thật ra vãnh tai nghe lén.

Jimmy làm bộ dạng ước gì chiến tranh thế giới:

“Ha ha, chúng ta cũng có cơ hội lên đời!

Lake siết chặt nắm tay, hết sức kích động:

"Đây mới là Athens thật sự! Bậc thây Solon là thần tượng của tai"

Hoth cũng hăng máu nói:

"Ta thức trắng nguyên đêm qua, ta muốn học theo bậc thầy Solon, ta muốn trở thành công dân Athens thật sự, không, ta muốn trở thành ky sĩ!"

Albert mặt xám xịt, giống như người chết mới ngoi lên từ nấm mồ:

"Ha ha, nói cứ như thể quý tộc đồng ý cách tân vậy."

Chương 213: Biến đổi mới

Chương 213: Biến đổi mới

Biến đổi mới

Rất nhiều bạn học bất đắc dĩ gật đầu, chuyện này hiển nhiên là bên trên đấu trí, học sinh như bọn họ đừng nói tham dự, ngay cả tin tức đều rất khó nghe thấy, không biết bao lâu mới có thể xác định.

Hoth vội nói: "Ta nghe học sinh lớp khác nói trong quân Athens có một nửa chiến sĩ và ma pháp sư xin nghỉ ngơi! Theo chiến sĩ Tập Sự đến Hoàng Kim đều có hết. Mới có một ngày thôi, qua mấy ngày, chín mươi chín phần trăm lính Athens sẽ xin nghỉ. Ban đầu ta không hiểu bọn họ nghỉ vào lúc này để làm gì, kết quả là bạn học của ta nói bọn họ đang kháng nghị quý tộc!"

Người xung quanh đều bật cười, chuyện rõ ràng như vậy, chỉ có Hoth cần người khác giải thích mới hiểu.

"Valhein, ngươi ngày hôm qua có đi quảng trường thị chính không?"

Valhein trả lời:

"Ta có đi xem, sợ loạn quá nên đi về, khúc sau thế nào?"

"Khúc sau có quý tộc lớn ra mặt, nói sẽ bàn bạc với Solon chuyện Athens cách tân. Nhưng mọi người đều biết, đây không phải là chuyện có thể giải quyết trong thời gian ngắn, ít nhất cần một, hai năm mới có thể bắt đầu." Hoth thuật lại cái nhìn của đám bạn học của hắn.

"Nhưng nghe nói bậc thầy Plato bị thương." Albert cẩn thận dè dặt nói.

"Chắc chắn chỉ là vết thương nhẹ!" Lake lớn tiếng nói.

"Đúng rồi!"

Tất cả học sinh có niêm tin cuồng nhiệt với Plato.

AIlbert còn muốn nói, nhưng nhìn thấy ánh mắt của đám học sinh thì lặng lẽ ngậm miệng lại.

Lake đột nhiên nhìn chằm chằm Valhein, quan sát chậm rãi thật kỹ, Valhein bị nhìn gai người.

Bạn học khác cũng nhìn vê hướng Valhein, lần lượt lộ ra sửng sốt.

Lake nói: “Các ngươi có phát hiện không? Dường như Valhein có gì đó khác.'

"Đúng rồi, cao hơn một chút."

"Làn da cũng tốt hơn nhiều, trước kia rất thô ráp, hiện tại càng thêm trắng trẻo mịn màn."

"Tỷ lệ thân thể cũng tốt hơn nhiều, ta nhớ trước kia hình thể của hắn không đẹp như vậy." "Cũng trở nên đẹp trai hơn."

"Đôi mắt này có thể mê chết nhiều bạn nữ."

"Đúng rồi, khí chất cũng khác biệt."

"Không phải khác một, hai cái mà là thay đổi mọi mắt, quả thực là trực tiếp biến thành trai đẹp.

"Hơn nữa toát ra uy nghiêm khó tả, rất giống nhóm ma pháp sư Hoàng Kim."

"Valhein, ngươi làm bằng cách nào?" Lake vội vàng hỏi, hắn nổi tiếng lôi thôi lếch thếch, là đàn ông, ai mà không muốn đẹp trai hơn.

Valhein đoán được là những thiên phú mới mang đến thay đổi cho bản thân, hắn nhe hàm răng trắng cười nói:

"Sức mạnh của học tập."

“Nói linh tinh!" Lake tức giận nói.

Một bạn nữ đỏ mặt nói:

"Valhein, giọng nói của ngươi thật dễ nghe."

Một đám bạn nam càng thêm hâm mộ, trước kia trong ban chỉ có Rollon mới có thể khiến bạn nữ đỏ mặt, các học sinh nam khác hoặc là chiến sĩ cơ bắp, hoặc là ma pháp sư mọt sách.

Tất cả bạn học nhìn chằm chằm Valhein, Paloma hờ hững quay đầu xem Valhein một cái, sau đó tiếp tục đọc sách.

Hoth chất phác cười nói:

"Có thể là đến tuổi, nẩy nở, ta cũng bắt đầu phát triển vào khoảng thời gian này."

Đám bạn học cùng trợn trắng mắt hướng Hoth.

"Ngươi đơn thuần là xương cộng cơ bắp chồng lên, hoàn toàn khác với Valhein."

"Có thấy khác chỗ nào đâu.' Hoth gãi đầu, nhìn chằm chằm Valhein, nhìn sao cũng không tìm ra điểm khác nhau.

“Ngươi còn không phân biệt ra được phụ nữ chứ nói gì đàn ông.' Lake cười nói.

Cả lớp cười vang.

Học viện Plato giống như thiên đàng chốn trần gian, dù tình thế trong Athens xao động, vẫn không thể ảnh hưởng thi cuối học kỳ một của năm hai.

Bởi vì chương trình học nhiều, thi suốt bảy ngày mới xong, có thể nói là bị vắt kiệt não, đa số bạn học từ ngày thứ hai thì mơ hồ đến ngày thứ bảy.

Valhein khá hơn chút, từ ngày thứ ba mới đầu óc mụ mi. Việc này cũng khiến Valhein biết, Học viện Plato khủng bố nhất không phải chương trình học mà là cuộc thi liên tục không ngừng.

Mỗi ngày thi từ sáng tới tối, liên tục thi bảy ngày, ai chịu nổi!

Nghe nói năm năm sẽ liên tục thi nửa tháng!

Cho nên đến mùa thu, học sinh Học viện Plato đều hợp sức đồng lòng, sức mạnh như thành đồng, cùng chung mối thù, thường xuyên hô khẩu hiệu giống nhau.

Ma pháp sư đều không phải là người! Giáo viên ma pháp sư không phải là người nhất!

Học sinh học ma pháp còn đỡ chút, thống khổ nhất là học sinh dạng chiến sĩ giống như Hoth, rõ ràng không cần mấy cái lý luận ma pháp này, nhưng vì tốt nghiệp và về sau đối kháng ma pháp sư, không thể không học những kiến thức này.

Cho nên, mỗi một học sinh chiến sĩ của Học viện Plato lúc thi trừ hô to ma pháp sư đều không phải con người ra còn hô khẩu hiệu khác.

Nhất định phải khiến mỗi giáo viên ma pháp sư hối hận!

Cuộc thi địa ngục kết thúc, chuyện càng thống khổ hơn ập vào

mặt, công bố thành tích thi.

Hoth không phụ sự mong đợi của mọi người, vẫn hạng nhất đếm ngược, nhưng hắn có ba đạt tiêu chuẩn, được cả lớp chúc mừng.

Valhein lần đầu tiên chen vào top10, có ba môn học đều xếp hạng nhất, trong đó một môn học thi được thành tích tốt nhất trong lịch sử trường học.

Valhein không chỉ là biến thái duy nhất lấy được tròn điểm trong cuộc thi nguyên tố ngữ trong học sinh năm hai, còn chọn ra hai chỗ sai ngữ pháp, nghĩa khác của một mệnh đề trong bài thi.

Giáo viên ngôn ngữ học Niedern từng lén nói lúc hắn học năm năm giải bài thi lần này cũng không lấy được điểm tuyệt đối.

Chương 214: Biến đổi mới (2)

Chương 214: Biến đổi mới (2)

Biến đổi mới (2)

Nhưng Valhein nghiêm trọng lệch môn, có một số môn không đủ điểm chuẩn, căn cơ không đủ vững chắc.

Trái lại Lake, Paloma cùng Rollon, ba người này điểm các môn có cao có thấp, nhưng không có môn nào là điểm dưới trung bình.

Đây chính là năm mươi lắm môn học.

Mạnh đến mức khiến tất cả học sinh tuyệt vọng.

Mặc kệ nói sao thì, Valhein thi cuối học kỳ một xem như tổng thể đạt tiêu chuẩn, nếu thi cuối học kỳ hai cũng lấy được thành tích như vậy thì sẽ không bị đuổi học.

Nhưng thi cuối học kỳ hai càng khó hơn, rất khó được điểm tuyệt đối nguyên bài thị, cũng có nghĩa là khó có song song hạng nhất, cạnh tranh càng thêm kịch liệt.

Lỡ như Valhein không thể lấy hạng nhất ba môn thì vẫn có nguy cơ bị đuổi học.

Trước mắt Valhein chỉ có một quả huân chương Hắc Thiết, học kỳ sau vẫn cần giành hạng nhất hai môn học mới có thể bảo chứng đạt tiêu chuẩn.

Lần này xếp hạng lớp khiến nhiều nam sinh rất nản lòng.

Bởi vì, Paloma lấy điểm siêu cao vượt qua Rollon, xếp hạng

nhất.

Lúc thi kỹ năng chiến đấu, đám học sinh mới phát hiện Paloma đã là chiến sĩ Hắc Thiết.

Rollon hạng hai, Lake yếu hơn chút xếp hạng ba.

Thi xong là kỳ nghỉ bình thường.

Trong lúc Valhein định lợi dụng thời gian nghỉ gặm hết tất cả chương trình học năm nhất thì giáo vụ trưởng Larens tuyên bố một tin tức.

Tất cả học sinh cấp Tập Sự và cấp Hắc Thiết không được nghỉ ngơi, tiến hành thực tập huấn luyện thực chiến, chuẩn bị cho cuộc thi Hắc Thiết sắp tới.

Đã xác định đích đến thi Hắc Thiết lần này, là vị diện thần lực thuộc về gia tộc Agala, đồi núi Người Khổng Lồ.

Tin tức truyền ra, các học sinh chia thành hai phe.

Một phần học sinh vô cùng hưng phấn, vị diện thần lực là nơi bọn họ tha thiết ước mơ.

Số học sinh khác thì sinh ra tâm lý kháng cự, bởi vì rèn luyện trong vị diện thần lực ý vị tỷ lệ tử vong rất cao.

Nhưng Học viện Plato hiểu được lý lẽ, cho phép mỗi lớp có một nửa học sinh cấp Tập Sự, cấp Hắc Thiết buông bỏ rèn luyện lần này, những người rút khỏi rèn luyện vị diện thần lực sẽ được sắp xếp thi Hắc Thiết bình thường khác.

Trong sáu bạn cùng bàn của Valhein, năm người không xin rút ra, chỉ có Albert xin.

Kết quả rất nhanh đưa xuống, bởi vì quá nhiều học sinh năm hai lớp ba xin rút ra nên phần xin của Albert bị từ chối, hoặc là

tham gia vị diện thần lực, hoặc nghỉ học.

AIlbert đành cắn răng tham dự.

Rất nhanh, Valhein và đám học sinh cùng nhau tham dự tập huấn thực chiến.

Tập huấn thực chiến ban đầu thì mọi người và giáo viên triệu hoán ra ma thú chiến đấu, đến đoạn giữa, học sinh đánh với nhau, đến đoạn sau, đám giáo viên tham chiến, hành đám học sinh kêu cha gọi mẹ.

Trong thời gian tập huấn thực chiến, Valhein cố ý đóng kín tất cả thiên phú ma pháp trừ ma lực dâng lên ra.

Dù vậy, Valhein vẫn hoàn toàn xứng đáng là số một trong ma pháp sư Tập Sự.

Dù thành tích học tập của Lake rất tốt, nhưng trong giai đoạn thực chiến thì rõ ràng yếu hơn Valhein.

Niedern cố ý khiến ma pháp sư Hắc Thiết lớp cao làm bạn tập cho Valhein, bởi vì thiên phú ma lực dâng lên rất mạnh, Valhein ngẫu nhiên có thể thắng lợi.

Nhưng ma pháp sư Hắc Thiết có ma pháp tạo thành tổn thương lớn, Valhein thường bị ma pháp đánh trúng, mỗi khi bị thương sẽ phải đi chữa trị.

May mắn học viện mời nhiều vị tư tế từ điện thân Athena, dù Valhein bị thương nặng đến đâu cũng sẽ nhanh chóng khỏe như vâm.

Sau khi tập huấn thực chiến tiến hành hai mươi ngày thì ban giám hiệu chính thức tuyên bố tin tức, hai ngày sau vị diện thần lực mở ra, tất cả học sinh tiến hành chuẩn bị lần cuối.

Tan học ngày hôm đó, Valhein lập tức đến văn phòng của Niedern.

Valhein hỏi:

"Thầy, ta có thể đi chợ ma pháp trong thành Athens không? Ta có huy chương Ma Nguyên, có tư cách đi vào."

'Không được.”

"Tại sao?”

"Chợ ma pháp cực kỳ nguy hiểm, nơi đó không biết ẩn giấu bao nhiêu ma pháp sư nguy hiểm, thường hay có ma pháp sư đánh nhau, ma dược nổ tung, ma thú chạy trốn. Tai nạn và nguy hiểm không cần biết ngươi có phải là học sinh của Plato hay không, đều đối xử bình đẳng. Đây cũng là lý do chợ ma pháp cấm cấp Tập Sự đi vào, thậm chí cấm ma pháp sư Hắc Thiết thăng cấp trong vòng ba năm đi vào." Valhein hỏi:

'Vậy ngài đi cùng ta được không?”

"Cần ít nhất một vị Thánh Vực mang ngươi, mới có thể bảo đảm an toàn của ngươi. Ngươi đi tìm giáo vụ trưởng Larens đi, xem ngài ấy có thời gian hay không."

"Ta không quen thân với ngài ấy, ngài ấy không thể nào đồng ý."

Niedern hỏi:

"Ngươi muốn đi vì rèn luyện trong vị diện thân lực đúng không?”

Valhein đáp:

"Đúng rồi, ta muốn mua một vài thứ, trước đó có nhờ Kelton mua giùm một ít. Còn cần mua thêm chút dược tê giải độc, thuốc

cầm máu hoặc ma pháp khí."

Niedern nhìn Valhein từ trên xuống dưới, nói:

"Trong tóc của ngươi có con rắn Minh giới, trên tay có nhẫn giáp phòng hộ ma lực và nhẫn dây leo, bao cổ tay chữa trị trên cổ tay là trang bị thần lực, chính mình không thể dùng nhưng có thể cho bạn học chiến sĩ sử dụng, bông tai ma pháp không cần đeo, cầm trong tay cũng dùng được. Cộng thêm quạ cảnh giác, ngươi là một ma pháp sư Tập Sự mà có sáu món ma pháp khí, còn thiếu gì nữa?"

Valhein nói: "Ta thăng cấp Hắc Thiết là có thể sử dụng ma pháp khí Thanh Đồng, cho nên ta chuẩn bị mua vài món ma pháp khí Thanh Đồng đặc biệt hữu dụng.

Chương 215: Ma pháp sư hệ lóe sáng

Chương 215: Ma pháp sư hệ lóe sáng

Ma pháp sư hệ lóe sáng

Niedern nói:

"Ta biết ngươi lừa bịp tống tiên Không, là kiếm được nhiều vàng đại bàng, nhưng cũng không nên tiêu dùng như vậy.'

Valhein nhủ thầm, đã dùng hết một đợt rồi, đống vàng đại bàng này là dùng để tiêu xài.

Valhein nói:

"So với sinh mệnh thì vàng đại bàng chẳng là gì."

Niedern gật đầu, nói:

"Cũng được, không tham tiền như ta nghĩ. Vậy đi, ngươi muốn cái gì, ta đi chợ ma pháp mua cho. Nếu gặp phải thứ tốt, ta dùng tin nhắn ma pháp hỏi ngươi có muốn mua không."

"Tốt! Ngài xem thử ma pháp khí phong ấn ma pháp cái nào tốt, pháp thuật cấp bậc Thanh Đồng hơi tạp, trước mắt ta mắt hy vọng ma pháp khí có thể thi triển vài loại ma pháp như sau, thí dụ như triệu hoán người hầu Hắc Thiết, áo giáp nham thạch, thuật phong hành, khiên bảo vệ nguyên tố, thuật thủy hành, túi ma pháp cũng không tệ, mấy thứ này chắc có thể sử dụng trong vị diện thần lực chứ?"

Niedern gật đầu, nói: "Xem ra ngươi hiểu rất rõ pháp thuật cấp Thanh Đồng, Ngươi có thể lấy ra bao nhiêu tiền?"

"Năm nghìn Không, một vạn!"

Trong lòng Valhein cho rằng vàng đại bàng đã bị bàn tế dùng thì không còn bao nhiêu giá trị, đổi thành ma pháp khí càng có giá trị.

Niedern nhìn chằm chằm Valhein một lúc sau, thở dài nói:

"Con nít bây giờ thật là có tiên, sao năm xưa ta không gặp ma pháp sư hệ lóe sáng giống như ngươi."

"Hệ lóe sáng là cái gì?" Valhein mơ hồ đoán được, nhưng sợ hiểu sai.

Niedern cáu kỉnh nói:

"Là ma pháp sư trang bị ma pháp đầy mình, quý tộc lớn Andrey là hệ lóe sáng, ngươi cũng sắp chuyển nghề qua hệ lóe sáng rồi."

"Các ngươi rất hâm mộ ma pháp sư hệ lóe sáng hả?"

"Ai không hâm mộ?" Niedern hỏi ngược lại.

Valhein nói:

"Vậy ta cũng hâm mộ giáo viên có học sinh hệ lóe sáng giống như ngài." Niedern đầy nguy hiểm nhìn chằm chằm Valhein.

Valhein vội vàng chuyển đề tài, nói: 'Ma pháp sư ỷ lại trang bị ma pháp chắc không sao chứ?"

Niedern hoàn toàn không quan tâm nói: "Trang bị ma pháp mỗi ngày sử dụng số lần hữu hạn, có thể gây ra ảnh hưởng bao lớn? Có rất nhiều nhân tố ảnh hưởng chiến đấu, không phải có nhiêu ma pháp khí thì chắc chắn sẽ thắng. Ngươi đừng đặt nặng ma

pháp khí quá, thứ này giống như công cụ hằng ngày của chúng ta, như dao và nĩa ăn mà ngươi phát minh, như xe ngựa, như quần áo. Con người không cần công cụ, không cần đầu óc bù đắp không đủ, thế thì dùng tay không đánh với ma thú. Ngươi chưa từng thấy các bậc thầy Truyên Kỳ nham cơ trí, trước khi bọn họ tiến hành một trận chiến đấu ước gì cõng nguyên căn nhà trên lưng. Ngươi biết tháp ma pháp của họ không? Tháp ma pháp của họ là ma pháp khí cỡ lớn, không biết cất giữ bao nhiêu ma pháp."

Niedern nói tiếp:

"Hệ lóe sáng chưa chắc là bậc thầy, nhưng bậc thầy nhất định đều là hệ lóe sáng chói mù mắt."

Valhein thừa cơ hỏi:

"Thầy, lần trước ngài nói Plato chiến đấu với núi Chiến Thần là bị thương thật hay giả bộ? Dù sao ma pháp sư Truyền Kỳ đều là nham hi vô cùng cơ trí."

Niedern sờ cằm nói:

"Bậc thầy Plato đúng là mạnh, nhưng đám núi Chiến Thần không phải người ăn mạch. Lần này lão nhân gia gài bẫy, tuy thắng, bày ra lực lượng đối kháng núi Chiến Thần, trải đường cho cách tân của Solon, nhưng không vận dụng đại tháp ma pháp, hẳn là thật sự bị thương.

Giác đấu sĩ gọi chung người mạch hoặc người ăn mạch, vì giác đấu muốn cho thân thể càng khỏe mạnh sẽ luôn ăn thực phẩm làm từ mạch, nhưng hiện tại người ăn mạch đổi thành xưng hô đối với giác đấu gĩ cấp thấp. Giác đấu sĩ cao hơn một bậc trừ ăn thực phẩm làm từ mạch còn ăn vụn xương mài nhỏ, được gọi là người ăn xương.

Giác đấu sĩ cấp cao nhất không chỉ luôn ăn thực phẩm làm

bằng mạch, ăn vụn xương, còn cần ăn thịt bò mà người thường ít khi được ăn, bởi vậy còn được tôn xưng là người ăn bò.

Valhein nói:

"Rất giống với suy đoán của ta, cảm ơn thầy."

Niedern hỏi:

"À mà ngươi và tướng quân Feirste đã nói chuyện gì?"

Valhein đáp: "Chỉ là trò chuyện bình thường."

Niedern nhìn chằm chằm Valhein nói:

"Mấy ngày trước chúng ta nhận được tin, đại tướng Miltiades khen ngợi ngươi rất nhiều, nói ngươi ở lại Học viện Plato là nhân tài không được trọng dụng, ngươi hẳn là đi trong quân góp sức. Tiếp đó đại tướng Miltiades còn bất ngờ mắng bậc thầy Plato hủy một chỗ điền sản của hắn ở bên ngoài thành Athens, việc này rất kỳ lạ."

Valhein nhún nhún vai, nói: "Ngài suy nghĩ nhiều, ta làm sao có thể có quan hệ gì với một vị chiến sĩ Truyên Kỳ."

Valhein nói:

"Ngươi đừng cô phụ học viện dốc hết sức bồi dưỡng, lần này vì vị diện thần lực, học viện bỏ ra số tiền lớn mua dấu hiệu vị diện của đồi núi Người Khổng Lồ."

Valhein hỏi ngay:

"Vị diện thần lực này thật sự là vị diện mà gia tộc Agala đánh mất?"

Niedern gật đầu, nói:

"Đúng là của gia tộc bọn họ, muốn trách thì chỉ trách gia tộc bọn họ không cẩn thận."

"Đúng là trùng hợp, nhưng tổng cộng có mấy thế lực được đến dấu hiệu vị diện?" Valhein hỏi.

Niedern do dự vài giây, lắc đầu nói:

"Việc này không thể xác định, cho dù xác định ta cũng không thể nói thẳng. Trước khi xuất phát, nên nói đều sẽ hiện ra trong sách ma pháp của các ngươi. Chuyện khác thì đừng suy nghĩ, lo chuẩn bị đi. Tối nay ta đi giúp ngươi mua đồ có thể dùng được cho rèn luyện thần lực lần này."

Valhein cười nói:

"Cảm ơn thầy!"

Chương 216: Tình thầy trò bằng tiền vàng

Chương 216: Tình thầy trò bằng tiền vàng

Tình thầy trò bằng tiên vàng

"Thù lao là một bộ dụng cụ ăn bằng vàng phiên bản cất chứa số lượng giới hạn." Niedern mặt không cảm xúc nhìn Valhein.

Valhein vẻ mặt đau lòng nói:

"Hai bộ dụng cụ ăn bằng bạc! Nếu ngài mua được thứ đặc biệt tốt thì ta cho thêm một bộ.'

"Tình nghĩa thầy trò của chúng ta chẳng lẽ chỉ xứng với giá bộ dụng cụ ăn bằng bạc?"

Valhein hỏi ngược lại:

"Nếu không chịu thì dùng bộ dụng cụ ăn bằng đồng?"

"Ta cầu chúc ngươi học kỳ sau thi không đủ điểm chuẩn."

Valhein thu lại ý định lần sau đưa tặng bộ dụng cụ ăn bằng vàng phiên bản số lượng giới hạn cho Niedern, hắn cởi túi vàng ma pháp treo bên hông xuống, nói:

"Ta đưa trước một vạn vàng đại bàng cho ngài, dư thì thối thiếu thì bù sau. À, đổi bông tai ma pháp này thành vật ta có thể dùng."

Valhein đặt bông tai ma pháp xuống bàn.

Niedern gật đầu, cũng lấy ra túi vàng ma pháp.

Chuyển một vạn vàng đại bàng cho Niedern xong Valhein vê nhà học tập.

Đợi một đêm, nhưng không thấy tin nhắn ma pháp của Niedern.

Sáng sớm ngày thứ hai, Valhein mới gởi thư hỏi thăm.

"Thầy, mua được đồ chưa?"

"Mua được rồi."

"Chờ ta, đến ngay!"

Valhein cõng balo đi trường học, bên trong đựng Fire Goblin Remains và một ít vật dụng hàng ngày. Bởi vì mấy thứ này đều phải đưa vào vị diện thần lực, không thể trực tiếp bỏ vào không gian phế tích đi qua, nếu không thì tất nhiên sẽ bị người hoài nghi.

Valhein nhanh như chớp chạy vào văn phòng của Niedern, cạnh bàn của Niedern cũng có một balo.

Trên bàn có thêm sáu món ma pháp khí, ở dưới nắng sớm, mỗi một ma pháp khí đều tỏa ra ánh sáng mông lung, giống như được cầu vồng bao bọc. "Ngươi là ma pháp sư Tập Sự hệ lóe sáng chân chính."

Trong giọng nói của Niedern mang theo hâm mộ khó giấu, không kiêm được nhớ năm xưa chính mình và đám bạn học vì một món ma pháp khí mà liều mạng đánh với ma thú, thu thập tài liệu, vô cùng bi thảm.

Niedern đưa từng món cho Valhein.

"Giáp da nham thạch, giá trị hai nghìn vàng đại bàng. Chế tạo từ da của ma thú Thanh Đồng Nham Thạch Tê Ngưu, khi bị công

kích quá mạnh sẽ hình thành áo giáp nham thạch pháp thuật Thanh Đồng, cũng có thể chủ động kích phát. Ghi nhớ, ma pháp sư mặc áo chùng khi ở dã ngoại thì hoặc là ngu xuẩn, hoặc là Truyền Kỳ."

Valhein gật đầu, những thứ này đều là thường thức được trường học dạy.

"Nhẫn khiên bảo vệ nham thạch, một nghìn vàng đại bàng, giá thị trường."

"Nhẫn khỏe mạnh, một nghìn năm trăm vàng đại bàng. Bởi vì có đặc tính cố hóa, chỉ cần ngươi đeo nó thì sẽ tự động kích phát pháp thuật Thanh Đồng 'chống cự bệnh tật. Ở dã ngoại, tác dụng thực tế của chiếc nhẫn này là cao nhất."

"Dây lưng phong hành, một nghìn một trăm vàng đại bàng. Khiến gió mạnh bao vây ngươi, tăng thêm tốc độ chạy nhanh. Ta không mua nhiều nhẫn cho ngươi, bởi vì có bài xích ma lực, đợi khi cấp bậc cao có thể thử nhẫn nhiều hàng."

Valhein nhận lấy dây lưng phong hành, nhớ một số bức tranh ma pháp sư nổi tiếng, trên cơ bản, ma pháp sư trạng thái chiến đấu thì mười ngón ít nhất đeo nhẫn một hàng, thấy nhiều nhất là bậc thây đeo nhẫn ba hàng, gôm ba mươi chiếc.

"Đây là phòng nhỏ ma pháp nổi tiếng, có thể dựng trên nền bất kỳ bùn đất và bãi cát, hoặc trong lòng đất, trị giá hai nghìn vàng đại bàng. Cho ngươi mượn, đợi ngươi đi ra nhớ trả lại cho ta."

Niedern đưa một khối kim loại vuông màu đen cỡ 1m vuông cho Valhein, mặt trên đây ma văn màu xanh huyền ảo.

"Món cuối cùng là pháp trượng ba khúc nhỏ, giá trị năm nghìn vàng đại bàng. Dùng cho kỹ, đủ cho ngươi dùng đến cấp bậc Hoàng Kim, chế tạo từ cây ô-liu ma pháp, trải qua ma pháp sư

Hoàng Kim cẩn thận mài nhiêu năm, ẩn chứa ma lực đồi dào, là vật cần thiết cho chiến đấu phòng hộ. Ngươi hãy nhìn thủy tinh tím này, có thể khiến ngươi tăng nhanh tốc độ thi pháp, chiếm hết cơ hội trước tiên. Ngươi nhìn ba cục u cây xoắn ốc, mỗi cục u cây có thể phong ấn một pháp thuật Thanh Đồng, mỗi ngày có thể thi pháp ba lần, tương đương với một hơi nhanh chóng thả ra chín ma pháp. Pháp trượng mạnh như vậy, thích hợp cho người sắp trở thành ma pháp sư Hắc Thiết như ngươi."

Niedern trịnh trọng đưa pháp trượng cho Valhein.

Valhein nhìn pháp trượng trân trân: "Chờ chút, sao ta cảm thấy quen mắt?"

Cây pháp trượng nhỏ màu trắng này dài 1m, trên đầu gậy khảm một viên thủy tinh màu tím cỡ tròng mắt.

Thân pháp trượng có hoa văn màu nâu nhạt, thân gậy hơi gấp khúc, ba cục u cây xoắn ốc ma pháp giữ khoảng cách đều đều, khiến pháp trượng tổng như cổ thụ cong thu nhỏ.

Trên mỗi cục u cây đều tỏa ánh sáng mông lung.

Niedern nghiêm túc nói:

"Vậy sao? Có nhiều pháp trượng ba khúc nhỏ, ngươi từng gặp cũng bình thường thôi."

Valhein nhìn thẳng vào mắt của Niedern:

"Không, ý ta là đây là pháp trượng của thầy."

"Ồ? Ngươi phát hiện ra rồi? Ngươi rốt cuộc hiểu tấm lòng vất vả của thầy, cây pháp trượng này trải qua ma lực của ta thẩm thấu nhiêu năm, mạnh hơn xa pháp trượng ba khúc bình thường."

Valhein hỏi:

"Nói chính xác ra thì pháp trượng ba khúc xem như ma pháp khí Thanh Đồng, đương nhiên, bởi vì gái pháp trượng rất cao, nhiều ma pháp sư Bạch Ngân, thậm chí số ít ma pháp sư Hoàng Kim cũng dùng pháp trượng ba khúc. Nhưng nếu ta nhớ không lầm, lúc trước ngài từng nói muốn đổi một cây pháp trượng năm khúc phù hợp thân phận ma pháp sư Hoàng Kim. Nếu ta còn tỉnh ngủ thì phải chăng có thể suy đoán ra ngài muốn đổi pháp trượng, nhưng không bán được, vì thế tiện tay bán cho ta?"

Chương 217: Tình thây trò bằng tiền vàng (2)

Chương 217: Tình thây trò bằng tiền vàng (2)

Tình thầy trò bằng tiên vàng (2)

Mắt của Niedern càng dịu dàng hơn, nói:

"Ngươi chưa tỉnh ngủ."

Valhein trừng Niedern, lớn tiếng nói:

"Thầy, ngài làm như vậy là trung gian ôm tiền riêng! Là lấy việc công làm việc tư!"

Niedern nghiêm túc nói:

"Ta yết giá pháp trượng này là sáu nghìn vàng đại bàng!"

"Rồi có bán được không? Mấy năm rồi không ai thèm mua chứ gì? Xem chất liệu này, thô ráp đâm tay, nhìn liên biết không phải chất liệu gỗ thượng hạng. Xem cục u cây xoắn ốc này, cái thô cái mảnh không đồng đều, đồ xấu. Rồi thủy tinh tím này nữa, Người Lùn dùng búa sắt gõ nó khảm vào đầu gậy đúng không? Cái này mà cũng gọi là ma pháp khí? Ngài không thể hại học sinh, phải có đạo đức của người thây chứ! Bốn nghìn, nếu không thì ta tìm phó hiệu trưởng Thucydides khiếu nại."

"Ngươi nói như vậy làm ta đau lòng quái! Bốn nghìn chín trăm, không bớt nữa." Biểu cảm của Niedern bình tĩnh, nhìn không ra bị đau chỗ nào.

"Thầy, tiền của học sinh đều là tiền mồ hôi nước mắt, bây giờ ta đắc tội hai gia tộc Anh Hùng! Ta khó khăn biết bao, ngài hãy nhìn kỹ, sờ cẩn thận, có phải nó bị ướt không? Mỗi một quả vàng đại bàng đều chứa mồ hôi và máu của ta. Ta cũng nhường một bước, bốn nghìn mốt."

Niedern nói:

"Đồ tốt một ma pháp sư Hoàng Kim dùng mười mấy năm, rất đặc biệt, không thể giảm giá nữa.

"Một pháp trượng nát, ma pháp sư Hoàng Kim dùng mười mấy năm, thảm thành như vậy còn không biết ngượng khoe khoang sao? Thầy, ngài nói thật lòng đi, lúc trước ngài miễn phí tặng dây lưng cũ tổ truyền cho ta thì có phải đã lên kế hoạch bán luôn gậy nát tổ truyền này không?"

"Tim của ta tan nát rôi”

Hai thầy trò cò kè mặc cả, cuối cùng bán pháp trượng với giá bốn nghìn năm trăm vàng đại bàng.

Niedern lắc đầu, nói:

"Ài, học sinh bây giờ. Sau khi có tiền thì coi thường thầy."

Valhein nói: "Thầy, anh em ruột còn tính sổ rõ ràng. Ta đưa cho ngài tổng cộng 10000 vàng đại bàng cộng một bông tai ma pháp, tổng giá trị trị 11000. trừ giá vật phẩm còn dư 900 vàng đại bàng.

"Đưa cho ngươi." Niedern sử dụng túi vàng ma pháp chuyển 200 vàng đại bàng.

"Có phải là hơi thiếu không?" Valhein hỏi.

Niedern đá balo lớn màu nâu ở dưới chân:

"Trong túi đeo lớn này chứa các vật dùng cần thiết cho dã ngoại, đại khái hết 700 vàng đại bàng, tạm thời đặt ở đây. Trong túi còn có xương diều hâu, xương Báo Săn, xương lươn điện nguyên bộ mà trường học tặng miễn phí, chờ khi ngươi học được thuật triệu hoán người hầu Hắc Thiết thì sử dụng."

Valhein nói:

"Ta đãng trí quá, ngày mai trước khi đi vị diện thần lực ta sẽ đến lấy."

Niedern nói:

"Trong túi đeo còn có mười bình thuốc hòa tan, đừng để chảy ra."

Valhein ngây ra một lúc, hỏi:

"Thuốc hòa tan gì?"

"Hòa tan xác ma thú, một bình có thể hòa tan ma tượng dài mười mấy mét, có thể dùng từ từ. Còn có phấn đuổi ma, thứ này hơi đắt, chỉ mua hai phần, sau khi rắc thì ma pháp sư dưới Truyền Kỳ dù tinh thông ma pháp hệ dự ngôn đến hiện trường cũng tra không ra vấn đề gì."

Valhein da đầu tê dại, hỏi:

"Có phải là hơi quá nhiều?"

"Ta sợ ngươi không kiêm chế được." Niedern nói.

Valhein dở khóc dở cười nói:

"Cảm ơn thây, ngài yên tâm, không dùng được, ta là ma pháp sư, không phải ma vương."

"Ai biết được." Niedern nói.

"Ta thích nhất là giáo viên tin tưởng học sinh giống như ngài!"

Valhein ôm sáu món ma pháp khí.

Niedern thu về túi vàng ma pháp.

Hai thầy trò ánh mắt giao nhau, lần thứ hai tràn ngập tình nghĩa thầy trò.

Valhein hỏi:

"Thầy, huy chương Ma Nguyên cái sau bao giờ mới tới?" Niedern đáp:

"Nếu nhanh thì một, hai tháng, nếu chậm có lẽ nửa năm, hơn nữa chưa chắc thanh toán trong một lân."

Valhein hỏi:

"Vậy ngài cảm thấy sau khi ta thăng cấp Thanh Đồng thì đổi người hầu Kỳ Tích nào tốt hơn?”

Niedern nói:

"Đừng khoe giàu nữa! Lo học đi, chờ khi ngươi sắp thăng cấp Thanh Đồng ta sẽ trả lời ngươi.

Valhein nói:

"Được rồi, vậy tạm biệt thây. Đầu là người nhà với nhau, vê sau đừng khách khí vậy, lần sau ngài có thứ gì ế hàng cứ trực tiếp tìm ta, ép mua ép bán như vậy sẽ ảnh hưởng tình nghĩa thầy trò của hai ta."

Niedern lắc đầu thở dài:

"Đứa nhỏ, ngươi hiểu lầm ta quá sâu."

"Tạm biệt thầy!"

Valhein mang vào tất cả thứ có thể mang, cuối cùng ôm áo da ma pháp, phòng nhỏ ma pháp và pháp trượng rời đi.

Valhein về phòng học, đám bạn học trong lớp xúm lại.

"Valhein, ngươi đi dạo hang ổ của rồng lớn hả?"

"Là ma pháp sư hệ lóe sáng trong truyền thuyết đây mà? Ôi mắt của taI"

"Valhein, nhà mình không thể làm chuyện trái pháp thuật, mau trả lại."

"Chắc cỡ hơn vạn vàng đại bàng, rốt cuộc ngươi lấy cái gì đổi?"

Đám bạn học nhìn kỹ Valhein từng ngõ ngách, rồi vây quanh hắn sờ mò các loại ma pháp khí.

"Pháp trượng này hơi quen mắt"

Valhein dở khóc dở cười đi về phía trước, qua một lúc mới đến bàn thứ năm.

Hoth xoe tròn mắt như mắt trâu:

"Chẳng lẽ ngươi là quý tộc ngầm?"

dJimmy hâm mộ nhìn Valhein, nói:

"Quý tộc bình thường không mua nổi mấy thứ này của ngươi."

Albert nuốt nước miếng ừng ực. Lake với quâng thâm mắt càng đen hỏi:

"Không lẽ ngươi đổi bằng huy chương Ma Nguyên?"

Valhein cười nói:

"Không thể nào. Lúc trước ta làm xong một mối làm ăn, không bằng mua ma pháp khí bảo vệ bình an, dựa vào mớ ma pháp khí này không chừng có thể kiếm được càng nhiều trong vị diện thần lực."

Chương 218: Bí mật nhỏ

Chương 218: Bí mật nhỏ

Bí mật nhỏ

Rollon nhìn chằm chằm Valhein một lúc sau, nói:

"Mối làm ăn của ngươi chắc lớn lắm, nhà chúng ta cực kỳ thiếu tiền, có cơ hội thì hợp tác không?"

Đám bạn học ở bên cạnh giật mình, không ngờ có thể khiến Rollon nói ra lời này.

Rollon là đối tượng bọn họ hâm mộ nhất.

Valhein cười nói:

"Được, về sau có cơ hội nhất định sẽ hợp tác với gia tộc các ngươi."

dJimmy tò mò hỏi:

"Valhein, rốt cuộc ngươi buôn bán cái gì?"

Valhein mỉm cười nói:

"Xem như bí mật nhỏ."

"Được rồi "

Paloma quay đầu nhìn thoáng qua ma pháp khí trên người Valhein, sau đó mặt không cảm xúc quay đầu lại.

Lúc này, tiếng chuông vào học môn thực chiến reo vang, các

học sinh than thở.

Lại nghênh đón một ngày thảm vô nhân đạo.

Bởi vì ngày mai sẽ đi vào vị diện thân lực, nên Valhein không về nhà, định ngủ lại đây một đêm.

Vừa cùng Hoth ăn xong cơm chiều, Valhein đã nhận được tin nhắn ma pháp từ một bạn học xa lạ.

"Bạn học Valhein, ngoài cửa có người tên Kelton muốn gặp ngươi, nói là có việc gấp. Ta cũng không rõ ràng chuyện gì, nên giúp đỡ nhắn tin, cần ta từ chối không?"

Valhein trả lời: "Cảm ơn ngươi, đó là bạn của ta, ta lập tức đi cửa lớn. À, hắn là ông chủ của Dolphin River, lân sau ngươi đi Dolphin River, đưa phong thư này ra sẽ được miễn phí ăn bữa tiệc lớn.

"Ha ha, ta đã chuyển lời cho hắn, hắn nói xem như ngươi mời. Nếu hai người quen nhau thì ta đi đây, lân sau nói chuyện tiếp."

Valhein ý thức được Kelton có việc lớn, nếu không thì sẽ không khiến người khác liên hệ chính mình, hoàn toàn có thể đi trình tự bình thường khiến trường học liên hệ hắn, thậm chí tự mình đi vào. Valhein rất nhanh đi tới cửa, Kelton nháy mắt với Valhein, rồi cùng Valhein lên xe ngựa.

Kelton trâm giọng nói:

"Lawens mất tích."

Valhein ngây ra một lúc, trước mắt hiện ra khuôn mặt dữ tợn giống như con rết dài.

Lawens ở trong nhà lục hòm đẩy ngã kệ, tổn thương Valhein còn rõ ràng như mới xảy ra.

Valhein hỏi:

“Chuyện là sao?"

Kelton đáp:

"Bây giờ thân phận, địa vị của ngươi không tâm thường, ta sợ Lawens không biết, bí quá hoá liều hại ngươi, thế là mang theo Hag đi quán rượu Đao Cùn, hy vọng hóa giải ân oán cá nhân của hai người. Kết quả, Lawens đã giải tán đoàn đánh thuê của mình, hơn một tháng không xuất hiện."

"Ta vô cùng lo lắng, thế là điều động nhân lực liên hệ thuộc hạ và bạn tốt của hắn, biểu thị thiện ý, nhưng hắn mãi không chịu ra gặp mặt, ta cũng không tìm được hắn."

"Ta hoài nghi, hắn hoặc là xảy ra chuyện, hoặc là biết tình huống của ngươi, tính liều một phen.' Kelton nói.

Valhein nhíu mày hỏi: "Có tin tức khác không?"

Kelton lắc đầu nói: "Ta thậm chí bỏ tiên ra thu mua tin tức của hắn, nhưng hắn giống như bốc hơi."

Valhein suy nghĩ một hồi, nói: "Tối nay ta không về nhà, sẽ không gặp nguy hiểm, ngày mai liền vào vị diện thân lực, Lawens không tìm được ta. Chờ ta ra khỏi vị diện thân lực đã là ma pháp sư Hắc Thiết, hắn không làm gì được ta! Chờ ta thăng cấp Thanh Đồng, vấn đề không còn là hắn có tìm ta hay không nữa!"

Kelton hâm mộ nhìn Valhein:

"Đợi ngươi trở thành Hắc Thiết, có đống ma pháp khí chói mắt này thì đúng là hắn không làm gì được ngươi."

Đừng nhìn Kelton là chiến sĩ Bạch Ngân nhưng không có vài món trang bị thần lực, đời này đều không thể lóe sáng giống như

Valhein.

Valhein hỏi:

"Beauty of the Giant Dragon chuẩn bị sao rồi?"

Kelton đáp:

"Hết thảy đều chuẩn bị ổn thỏa, nhưng thời gian rèn luyện của vị diện thần lực hơi dài, có cần chờ ngài đi ra rồi mới khai trương không?" Valhein trả lời:

"Không cần, khai trương càng sớm càng tốt, ta đã xem tất cả chi tiết rồi, có ngươi và thương hội Plato ở, sẽ không ra vấn đề. Phải rồi, thu tiên hàng của Harnas và Andrey trước, hàng hóa thì chờ chúng ta bán gần hết, thị trường đến gần bão hòa mới cung cấp cho bọn họ."

Kelton nói:

"Điểm này thì ngài yên tâm, bộ dụng cụ ăn loại này ban đầu tất nhiên sẽ hình thành làn sóng giành giật mua, chính mình bán còn không đủ, làm gì có hàng cho bọn họ."

Valhein mỉm cười hiên hòa:

"Vậy ta về trường đây, việc có liên quan Lawens nhờ ngươi chú ý nhiều, có chuyện gì lập tức liên hệ ta. À phải rồi, điều tra sản nghiệp của gia tộc Trausse giúp ta, dù sao về sau chúng ta có lẽ sẽ hợp tác.

Kelton nhỏ giọng nói: "Ngài có gia tộc Pandion giúp đỡ, gia tộc Trausse không dám động ngài, nhưng ngài cần hiểu rằng lúc gia tộc Trausse yếu nhất vẫn mạnh hơn gia tộc Agala thời kỳ hưng thịnh."

Valhein mỉm cười nói: "Ta sẽ không tự mình ra trận. Ta sẽ chỉ

đào một cái lỗ ven dòng sông thời đại, yên lặng chờ đợi. Khoảnh khắc vỡ đê, dòng lũ thời đại tự nhiên sẽ nhấn chìm mảnh đất này, hình thành dòng sông mới. Hẹn gặp lại."

Valhein xuống xe, để lại Kelton vẻ mặt mờ mịt.

Valhein đi vài bước, đột nhiên dừng lại.

Một bóng lưng quen thuộc đang đi hướng phía tây đại lộ Sokrates.

"Nhà của Lake ở hướng đông, hắn đi phía tây làm gì? Phía tây là khu quý tộc và vệ thành, hơn nữa ngày mai là đi vị diện thần lực rồi, có chuyện gì quan trọng hơn cuộc thi Hắc Thiết?"

Valhein lắc đầu, về trường học.

Bắt gặp Hoth ở sân đấu, Valhein đơn giản hỏi mấy câu về Lake.

Hoth cũng không để ý, có cái gì nói cái đó.

Theo như lời Hoth cho biết thì đoán Lake gặp chút chuyện, không phải việc lớn gì, Valhein hoàn toàn yên tâm.

Đêm khuya, trong một ngõ nhỏ khu quý tộc.

Chương 219: Nắng sớm

Chương 219: Nắng sớm

Nắng sớm

Một người ẩn trong áo đen chậm rãi nói:

"Carlos, đây là cơ hội xoay người cuối cùng của ngươi. Để ngươi đi vào từ cửa truyền tống của Học viện Quý Tộc làm ta nợ nhân tình không nhỏ."

"Ngài yên tâm, lần này ta nhất định sẽ giải quyết hắn! Dù hắn thăng cấp Hắc Thiết trong vị diện thần lực cũng không chịu nổi một kích, mà ta đã thăng cấp Hắc Thiết hai năm! Nếu ta còn ở lại Học viện Plato thì thậm chí có cơ hội cạnh tranh top10! Ta hiểu thuật hỏa cầu, nắm giữ và thực chiến vượt xa ma pháp sư Hắc Thiết bình thường, thây Gregory thậm chí nhiêu lần khen ngợi ta!" Carlos kiên định nói.

"Rất tốt! Xem ra lần đầu tiên thất bại không làm mài mòn đấu chí của ngươi." Người áo đen gật đầu.

"Cảm ơn ngươi, chẳng những không buông bỏ ta, còn giúp gia tộc của ta vượt cửa ải khó khăn. Ở trong lòng ta, ngài là một người bạn đáng giá tin cậy!"

"Ha ha, Andrey này làm việc luôn ân oán rõ ràng. Ngươi giúp ta, không có phản bội ta thì ta sẽ xem ngươi là bạn, tuyệt đối không để ngươi đổ máu, rơi lệ nữa. Đáng tiếc, Harnas vốn cũng sẽ trở thành bạn của ta, nhưng cuối cùng hắn phản bội ta. Hắn cho rằng Valhein sẽ cười đến cuối cùng, không biết rằng Valhein sẽ chết trong vị diện thần lực."

"Ta nhất định sẽ giải quyết hắn." Carlos nói.

"Đáng tiếc, ta quá thiên tài, mười ngày trước lễ vận dụng thành ma pháp sư Thanh Đồng, nếu không, lần này nhất định sẽ tự mình xuống vị diện thần lực giải quyết hắn luôn. Thiên tài kém hơn ta chút xíu sắp chết ở đồi núi Người Khổng Lồ, mà ta thì bắt đầu chuẩn bị đi vào vị diện thần lực càng lớn hơn, tiếc thật."

Carlos nói:

"Ngày đồi núi Người Khổng Lồ đóng kín, ngài nhất định sẽ nghe thấy tin tức tốt."

Trong áo choàng, Andrey lộ vẻ mặt đau lòng, do dự một lúc mới đưa ra một cái túi vải.

Andrey nói:

"Trong này là hai món ma pháp khí Thanh Đồng, nếu ngươi giết chết Valhein thì chúng sẽ thuộc về ngươi!"

"Cảm ơn cậu chủ Andrey!" Carlos mừng hết cỡ, vươn tay nhận lấy, có thêm hai món ma pháp khí Thanh Đồng thì chính mình thắng chắc!

Ánh ban mai chiếu rọi Học viện Plato.

Sáng sớm, Valhein thay quần da mặc khi đi xa dã ngoại, mặc vào giáp da nham thạch, cột dây lưng phong hành, bỏ dây quỷ bò vào trong dây lưng, nắm pháp trượng ba khúc, eo giắt đoản kiếm ma pháp, tay đeo nhẫn khỏe mạnh, nhẫn khiên bảo vệ nham thạch, nhẫn dây leo, nhẫn giáp phòng hộ ma lực, con rắn Minh giới giấu trong dây lưng, huy chương Ma Nguyên vô dụng thì gắn trước ngực, cổ tay trái đeo bao cổ tay chữa trị.

Đứng dưới tia ban mai, Valhein cảm giác chính mình là nắng sớm.

Valhein chạy đến văn phòng Niedern, sửa sang lại hai balo thành một ba lô to cỡ nửa người.

Valhein cõng balo từ từ trở về phòng học, vừa đi vừa tiếp tục suy nghĩ cách ứng đối đi vào vị diện thân lực.

"Chỉ cần không bị truyền tống đến chỗ đặc biệt nơi nguy hiểm thì trước tiên tìm một góc tu luyện, chờ thăng cấp Hắc Thiết rồi tính tiếp. Nhưng ta có loại cảm giác, với thói quen của đám giáo viên không phải con người của Học viện Plato, chắc chắn sẽ làm chuyện gì đó buộc chúng ta chiến đấu."

Valhein càng nghĩ càng cảm thấy xác suất này khá lớn.

Giọng Lake vang lên:

"Cõng nhiều như vậy không thấy mệt hả?"

Valhein xoay người nhìn về hướng Lake.

Lake cũng cõng balo vải đay, nhưng thể tích chỉ cỡ một phần tư của Valhein.

Mái tóc màu đen nhạt mới cắt tỉa, từng cọng dựng đứng dưới nắng sớm giống như các cây kim đen.

Có lẽ là ngày hôm qua nghỉ ngơi tốt, quâng thâm mắt của Lake nhạt bớt, khiến trong con ngươi màu nâu của hắn lộ ra tia sáng hiếm hoi.

Nắng sớm chiếu trên mặt Lake, có lẽ bởi vì làn da quá trắng, khi hắn cười thì nổi bật hàm răng không đồng đều hơi bị vàng.

Valhein nhìn mũi của Lake, sống mũi hơi xẹp nhưng đã nhô ra rất nhiều so với hôm đó suýt bị đánh lún vào mặt.

Valhein nghi hoặc hỏi:

"Mới sáng sớm mà sao ngươi từ khu ký túc xá của giáo viên lại đây vậy?"

"Ta vừa đưa em gái đến chỗ giáo viên Ranika, mấy ngày ta đi vắng sẽ có giáo viên Ranika chăm sóc cho con bé. Lake nói.

Valhein mỉm cười nói:

"Vậy à, đúng là anh trai tốt. À, chúng ta quen biết hơn một năm, ta còn chưa gặp em gái của ngươi, khi nào rảnh ta ghé qua nhà của ngươi thăm cô bé." "Ngươi hả? Dẹp đi." Lake khẽ hừ một tiếng.

Valhein không phục, nói: "Hoth có thể quen em gái của ngươi, sao ta không thể?"

"Hoth khiến người yên tâm, còn ngươi thì rất được con gái thích, ta không yên tâm." Lake rướn thẳng cổ đi tới trước, mặc kệ Valhein.

"Ta nói này Lake, Valhein này được đánh giá tốt trong trường học đúng chứ? Trước đến giờ không chọc ong bướm gì." Valhein khó hiểu, đi theo Lake tiến lên.

Lake nói:

"Ngươi dám đùa giỡn cả Paloma thì còn gì không dám?”

Valhein giả vờ tức giận nói: "Tuy cùng bàn nhưng coi chừng ta cáo ngươi tội phỉ báng! Ta đùa giỡn Paloma bao giờ?"

"Thôi đi, ngươi hãy đếm kỹ mấy bạn cùng bàn, có ai dám chủ động nói chuyện với Paloma không? Hơn nữa chúng ta nói chuyện thì cũng bị Paloma lơ đẹp, ai dám mặt dày tìm nàng nữa? Ngươi thì giỏi lắm, hoàn toàn không để ý tới, thường chủ động trò chuyện vài câu với nàng, không phải da mặt dày chủ động đùa giỡn nàng thì là cái gì?" Lake đi được một lúc thì bắt đầu hơi thở

dốc.

Chương 220: Miệng quạ

Chương 220: Miệng quạ

Miệng quạ

Valhein nói: "Ta hiểu rồi, các ngươi nhất định là cảm thấy Paloma rất xinh đẹp, vừa cao quý vừa cao nhã, thế này thế kia, xem nàng như nữ thần, cho nên mới không dám nói chuyện với Paloma. Valhein này quang minh lỗi lạc, xem nàng là cùng bàn bình thường, có gì mà không dám nói? Các ngươi là có tật giật mình còn hâm mộ ghen ghét ta! Uổng ta cho rằng ngươi là người đứng đắn!"

"Ta không không thèm cãi với ngươi, dù sao toàn Hy Lạp cãi lộn thì ngươi chưa thua bao giờ. À, ngươi còn bao lâu thì có thể thăng cấp Hắc Thiết?" Lake hỏi.

"Nghe nói vị diện thân lực có sức mạnh cường đại, tối đa một, hai ngày là sẽ thăng cấp, ngươi thì sao?" Valhein hỏi lại.

"Đã khắc xong thuật triệu hoán người hầu Tập Sự, đang khắc thuật hỏa cầu." Lake hơi ưỡn ngực, tóc cũng thẳng tắp.

"Không tệ, đại ma pháp sư Hắc Thiết, Lake!" Valhein cười cười, vỗ mạnh Lake, thật lòng mừng cho Lake, đây là ma pháp sư Hắc Thiết đầu tiên trong lớp.

Lake tự tin nói:

"Chờ nắm giữ càng nhiều ma pháp, ta nhất định có thể thắng ngươi trong thực chiến!"

"Ta tin tưởng, cố lên! Ta chỉ có thể thắng ngươi ở thành tích

học tập!" Valhein cười cười.

"Đợi đã." Lake đột nhiên dừng lại, cẩn thận đặt balo xuống đất, tiếp đó lấy ra một cái túi vải hình chữ nhật.

Lake cởi dây buộc túi vải xuống, lộ ra từng hàng bình thủy tinh trong suốt không màu cỡ ngón tay cái, trong bình dập dờn chất lỏng màu đen nhạt.

Valhein nhìn thoáng qua liên nhận ra mấy thứ này:

"Thuốc giải độc?"

"Xem ra thành tích học tập của ngươi cả đời cũng không sánh bằng ta, đặc biệt là mảng ma dược học. Đây chính là thuốc giải độc cấp cao!"

Lake nói rồi lấy hai bình ra, đưa cho Valhein một bình.

Valhein cầm lên, soi dưới ánh sáng mặt trời mới gật đầu nói: "Vừa rồi ở trong tối không thấy rõ, bây giờ nhìn kỹ thì màu hơi đậm chút, đáy bình có vật lắng đọng, trong vật lắng đọng có hạt trong suốt nhỏ bé, quả thực là thuốc giải độc cấp cao. Thứ này giá thị trường một bình không dưới một trăm đúng không? Bản thân ta mua đều là thuốc giải độc bình thường một bình mười vàng đại bàng.

"Hội trưởng câu lạc bộ ma dược đang đột kích luyện tập chế tác dược tễ, trữ hàng khá nhiều, ta mặt dày xin thêm vài bình. Trong nhà hội trưởng kinh doanh làm thuốc, có tiền, rất phóng khoáng. Vốn định cho mỗi một cùng bàn một bình, ngươi hay gây sự hơn bạn học khác, nên chuẩn bị hai bình cho ngươi."

Lake nói rồi đưa bình thứ hai cho Valhein.

Valhein dở khóc dở cười nói:

"Ngươi giúp ta mà vẫn không quên móc vài câu phải không. Được rồi, đều là cùng bàn, ta cũng không khách khí. Về sau đi Dolphin River ăn cơm, cứ nói là cùng bàn của ta, vô luận mất bao nhiêu tiền ta đều trả cho ngươi, cảm ơn!"

Valhein nhận lấy thuốc giải độc cấp cao, cẩn thận dè dặt bỏ vào balo.

Thuốc giải độc bình thường thì tiệm thuốc hơi lớn đều có bán, nhưng thuốc giải độc cấp cao sản lượng rất thấp, thường hết hàng.

Valhein biết Lake cố ý nói nhẹ nhàng, thứ quý như vậy chắc chắn vướng nhân tình, cho nên hắn không từ chối, nhận nhân tình này của Lake.

"Thôi, ta lại cho ngươi một bình đi, ta cứ cảm giác ngươi sẽ xui xẻo hơn chúng ta." Lake nói xong lại lấy ra một bình.

Valhein giận đến mức cười gắn:

"Miệng quạ, có cần như thế không?"

Lake nghiêm túc nhìn chăm chằm đôi mắt của Valhein, nhét bình thứ ba vào tay của hắn:

"Ta không dũng cảm như ngươi, không dám trực tiếp xung đột với quý tộc. Đây là cực hạn mà ta có thể làm được, ngươi lấy đi."

Valhein nhìn vào đôi mắt của Lake.

Trong mắt của Lake lấp lóe chân thành, phía sau chân thành dường như ẩn giấu thứ gì đó trầm trọng.

Lake nói tiếp: "Hoth nói, ngươi không giống như người khác, không giống mọi người. Hắn nói ngươi có năng lực thực hiện ước mơ."

Valhein buông tiếng thở dài, nói:

"Được rồi, ta nhận! Nhưng chỗ ta còn có dược tề khác, chia cho ngươi"

"Ngươi đang xem thường câu lạc bộ ma dược 'Mắt của Người Khổng Lồ' chúng ta sao?" Lake cười banh miệng balo ra, lộ ra rất nhiều túi vải hình chữ nhật giống nhau.

Valhein buôn cười, nói:

"Ta quên mất điều này. Chờ sau này ta học được luyện kim gì đó cũng giúp các ngươi."

"Ngươi đã cho chúng ta đủ nhiều." Lake vui vẻ cười, lại cống balo lên.

Nụ cười trên mặt Lake rực rỡ hơn nắng sớm. Valhein cười nói:

"Hy vọng chúng ta nhanh chóng gặp nhau trong vị diện thân lực, cùng nhau sưu tâm kho báu trong đồi núi Người Khổng Lồ."

"Tốt, chúng ta cùng nhau hợp sức trong vị diện thần lực!"

Một thiếu niên và một đoàn nắng sớm đi vào phòng học.

Hôm nay phòng học chỉ còn không đến một nửa người, nhưng phi thường náo nhiệt.

Trừ Albert vẻ mặt xui xẻo ra, mọi người đều vô cùng hưng phấn, líu ríu nói không ngừng.

Hai người đi đến bàn thứ năm, Lake đặt một bình thuốc giải độc cấp cao lên mặt bàn trước mặt .Jimmy, Rollon, Paloma, Hoth và Albert.

Lake nói:

"Mọi người sắp vào vị diện thần lực, vừa lúc ta giỏi về dược tề, một người một bình thuốc giải độc, hy vọng chúng ta thuận lợi

hoàn thành cuộc thi Hắc Thiết lần này. Trên đường đi ta đã đưa cho Valhein.' Lake nói.

"Quá tốt, cảm ơn Lake! Mà thấy hơi ngại." Hoth vui vẻ nói.

"Cảm ơn Lakel" Jimmy nhận ra là thuốc giải độc cấp cao, vui tươi hớn hở.

"Cảm ơn." Albert nhanh chóng chộp lấy thuốc giải độc, nhưng vẫn như cũ chán nản buồn rầu.

Rollon và Paloma đều không nói chuyện.

Chương 221: Miệng quạ (2)

Chương 221: Miệng quạ (2)

Miệng quạ (2)

Valhein ho nhẹ một tiếng, nói: "Mọi người đều là cùng bàn, đây là tấm lòng của Lake. Hơn nữa hắn là thành viên của câu lạc bộ ma dược, vậy mà từ chối thì rất khiến bạn học thất vọng đau khổ, đều cầm đi. Thật sự cảm thấy không muốn chiếm lợi thì về sau Lake có chuyện gì, có thể hỗ trợ hãy thuận tay giúp một phen."

"Cảm ơn, Lake." Rollon nhẹ nhàng giơ tay, nhưng không nhìn Lake.

Paloma nâng lên sách ma pháp, bên trên viết một từ ngữ.

Cảm ơn.

Tiếp đó lại buông xuống.

Lake cười cười, ngồi trở vê chỗ của mình.

Valhein ngẫm nghĩ, chính mình có thể tặng cái gì cho cùng bàn?

Tặng ma pháp khí thì rất quý trọng, mỗi người một món, chính mình cũng không tặng nổi quà xa xỉ như vậy.

Bộ dụng cụ ăn?

Bỏ đi, về sau rồi tính.

Ding ding ding!

Tiếng chuông học viện liên tục vang lên, Valhein đi theo dòng người ra phòng học.

Đến sân đấu, tất cả mọi người tò mò quan sát bốn phía.

Trên sân đấu không chỉ có học sinh của Học viện Plato, còn có học sinh của học viện khác, có một số người không giống học sinh, điều này khiến rất nhiều người không ngờ rằng.

Chốc lát sau, ngày càng nhiều người đến sân đấu.

Valhein phát hiện không thích hợp.

Học sinh tụ tập ở đây đông hơn lúc tập huấn rất nhiều.

Valhein lập tức nhìn về hướng mấy lớp năm hai khác, số người ít đến tội, nguyên lớp chỉ có bảy, tám người.

Ngược lại lớp ba của hắn có tròn hai mươi người.

"Là ta quá mẫn cảm, hay có gì mờ ám?" Valhein thâm suy tư, nhìn lên bục nhỏ trước sân đấu.

Chợt thấy giáo vụ trưởng Larens mang theo mấy giáo viên đi lên. Đám giáo viên Niedern, Teperas, Cadmus, Gregory đứng dưới bục.

Larens tóc hoa râm, cằm vẫn trơn như lần trước gặp, hơi nổi bật trong thành Athens đi đâu cũng thấy râu ria xôm xoàm.

Larens bước lên bục, lấy ra râu ma pháp dính vào giữa mũi và môi trên, ho nhẹ một tiếng.

Âm thanh truyền khắp toàn trường.

"Dưới nắng sớm, chào mọi người buổi sáng." Larens chào mở đầu.

"Chào buổi sáng, giáo vụ trưởng!" Học sinh lớp cao ai nấy đều nghịch ngợm, lớn tiếng chào Larens.

Larens nói tiếp:

"Cuộc thi Hắc Thiết lần này sắp chính thức bắt đầu. Ta sẽ làm một ít giới thiệu đơn giản, nội dung cụ thể thì lát nữa sẽ gửi vào sách ma pháp của các ngươi."

"Lần này cuộc thi Hắc Thiết diễn ra trong một vị diện thần lực tên là 'đồi núi Người Khổng Lồ, vốn thuộc về gia tộc Anh Hùng Agala. Trước mắt chúng ta thăm dò được vị diện này có bốn dấu hiệu vị diện, một cái nằm trong tay gia tộc Agala, cái thứ hai ở trong tay học viện chúng ta, cái thứ ba ở trong tay Học viện Quý Tộc. Cái cuối cùng ở trong tay Học viện Ma Kỳ II xứ Ba Tư.ˆ

Bầu không khí hiện trường bỗng nhiên căng thẳng.

Dường như vì dịu đi không khí, Larens mỉm cười nói:

"Ta tin tưởng mọi người không vào vì trái tim của vị diện, cũng có nghĩa là chúng ta và người khác sẽ không có xung đột gì. Đối với mỗi học sinh của chúng ta, lần này chỉ là cuộc thi Hắc Thiết. Cuộc thi Hắc Thiết tổ chức với mục đích mài giữa mọi người, đồng thời dựa theo thành tích tốt hay kém sẽ phát thưởng."

"Vị diện thần lực thần bí khó lường, trường học không cách nào tiến hành tra xét, chỉ có thể dựa theo quy định cũ, sử dụng ấn ký ma pháp tính điểm."

Rất nhiều bạn học càng nghe càng hồ đồ, hoàn toàn chưa từng nghe cách tính điểm như vậy.

Larens mỉm cười nói:

"Mỗi người trước khi đi vào vị diện thần lực sẽ bị in một ấn ký ma pháp. Giết chết ma thú sẽ nhận điểm cao, đánh bại, nắm giữ ấn

ký ma pháp của đối thủ cũng được cộng điểm. Đương nhiên, trường học hết sức cấm học sinh giết nhau. Tuy ấn ký ma pháp không thể phán đoán ra có giết người hay không, nhưng nếu bị người phát hiện bạn học nào tàn sát cùng trường thì sẽ xử lý theo tội mưu sát."

Tất cả bạn học thâm rùng mình, nhưng đồng thời âm thâm thở ra, việc này chứng minh đám giáo viên của Học viện Plato thật sự không muốn nhìn thấy giết chóc.

Nhưmg mọi người đều phát hiện hai điểm mấu chốt.

Một là bị người phát hiện, thứ hai là bạn học cùng trường.

Đám người ở đây ngó nhau, cảm thụ được tàn khốc trong cuộc thi Hắc Thiết này.

Rất nhiều người vẫn nóng lòng muốn thử.

"Trước đó, học viện đã phái người liên lạc với người có dấu hiệu vị diện, ngoài ra, hai học viện khác cũng đồng ý sử dụng ấn ký ma pháp. Bởi vì phần thưởng của Học viện Plato lần này là phát cho tất cả người có được ấn ký ma pháp!"

Học sinh của Học viện Plato bàn tán xôn xao, biểu thị bất mãn. Có một vài người thậm chí mang theo tâm trạng bài xích nhìn về phía những người không thuộc Học viện Plato.

"Không chỉ phần thưởng của Học viện Plato phát cho tất cả mọi người, phần thưởng của Học viện Quý Tộc Athens, Học viện Ma Kỳ II cũng phát cho mọi người! Tức là, bất cứ ai lọt vào bảng thành thích cuộc thi Hắc Thiết sẽ được ba phần thưởng!"

Larens vừa dứt lời, sân đấu sôi trào lên.

Ngay cả Valhein đều không kiêm được nhỏ giọng giao lưu với bạn học ở bên này.

"Chuyện này quá hợp lý! Ba phần thưởng, tổng giá trị của hạng nhất chắc sẽ không thấp hơn năm nghìn vàng đại bàng?"

"Năm nghìn? Ngươi đang vũ nhục ba thế lực lớn sao? Tổng giá trị phần thưởng cho hạng nhất chắc chắn hơn một vạn vàng đại bàng! Và chắc chắn có một số phần thưởng vô hình khác, còn quan trọng hơn vàng đại bàng!"

Chương 222: Lưới vị diện

Chương 222: Lưới vị diện

Lưới vị diện

"Nếu thật sự giành được hạng nhất, lấy phần thưởng đủ để dùng tới cấp bậc Bạch Ngân?"

"Dư sức dùng đến Hoàng Kim luôn."

"Ta hoài nghi ba phe thế lực cố ý đọ sức, đều muốn tranh đoạt hạng nhất đè đầu đối phương. Học viện Quý Tộc thì miễn bình luận, Học viện Ma Kỳ II kia là học viện ma pháp sư lớn thứ hai của Ba Tư, dù là về số người hay thực lực đều ở trên Học viện Plato, dù sao đó là học viện của một đế quốc lớn, chúng ta thì chỉ là học viện của thành bang."

"Không lẽ người Ba Tư đến để chuyên môn giết chúng ta?"

"Lỡ có người trên Hắc Thiết đi vào thì làm sao đây?"

Giọng nói của Larens lần thứ hai truyên khắp sân đấu.

"Ta biết rất nhiều bạn học có nghi hoặc, thí dụ như lỡ có kẻ địch mạnh đi vào thì làm sao? Đừng hoảng, giữa vị diện có tường vị diện, nếu lực lượng không thể đánh phá tường vị diện thì không thể đi vào vị diện khác. Nhưng nhiều vị diện còn có lưới vị diện, giống như lưới đánh cá, sẽ dồn hết sức mạnh ngăn cản cường địch, ngược lại bỏ qua những kẻ địch nhỏ yếu. Thậm chí hiện giờ giới ma pháp ra kết luận là lưới vị diện là một loại cạm bấy, dụ dỗ tóm lấy sinh mệnh lực lượng yếu kém làm chất dinh dưỡng của vị diện."

"Đồi núi Người Khổng Lồ đã bị thăm dò rõ ràng, vậy là lưới vị diện của đồi núi Người Khổng Lồ thành đường hầm an toàn cho sinh mệnh cấp thấp. Tường vị diện của đồi núi Người Khổng Lồ giống như đa số vị diện khác, kết nối với tường vị diện của một vị diện cường đại, trừ phi là tân thân, nếu không thì dù là Bán Thân cũng không cách nào đi vào."

"Lưới vị diện của đồi núi Người Khổng Lồ này sẽ ngăn cản sinh mệnh bên ngoài cao hơn Hắc Thiết, sinh mệnh từ Hắc Thiết trở xuống không chịu ảnh hưởng, cho nên, mọi người không cần sợ hãi sẽ gặp phải kẻ địch mạnh. Vị diện này quả thực có mấy con ma thú cấp Thanh Đồng, nhưng chúng đều có lãnh địa của mình, ít khi ra ngoài. Đương nhiên, nếu ai có dũng khí săn bắn ma thú Thanh Đồng sẽ được điểm thành tích rất cao, điểm thành tích vượt sức tưởng tượng."

Đám học sinh lớp cao vội vàng lắc đầu, bọn họ rõ ràng điểm mạnh của một con ma thú Thanh Đồng, cấp Hắc Thiết nào lên hoàn toàn là đưa thịt.

"Đúng rồi, phần thưởng của Học viện Quý Tộc và Học viện Ma Kỳ II hẳn là đang công bố, ta đơn giản nói về phần thưởng của học viện chúng ta, chi tiết phân thưởng thì chốc nữa sẽ gửi đến sách ma pháp của mỗi người."

Larens nói tiếp: "Lần này người thi đấu xếp hạng nhất sẽ được một huân chương Thanh Đồng."

Các học sinh không kiềm được giật mình kêu lên, thứ này có thể đổi hạng nhất ba môn thi, dù là học sinh bình thường cũng có thể dựa vào huân chương Thanh Đồng tốt nghiệp với hạng nhất lớp.

Trở thành hạng nhất lớp trong Học viện Plato là nhân tài mà các thế lực lớn trong toàn Hy Lạp dốc hết sức tranh giành, tương lai không thể đo lường.

Giá trị vạn kim.

"Đương nhiên, trừ huân chương Thanh Đồng ra còn có phần thưởng khác, thí dụ như mỗi tháng đi vào Kính Chi Môn ba lần, mỗi tháng được lĩnh cơm ma pháp năm lần, mỗi người có thể chọn một món ma pháp khí Thanh Đồng từ trong nhà kho. Hơn nữa trong rừng pho tượng ở Học viện Plato sẽ dựng một bức tượng của người thắng, đương nhiên, giới hạn chỉ tạc tượng học sinh của Học viện Plato."

Các học sinh của Học viện Plato bị châm lửa nhiệt tình.

Đây chính là rừng pho tượng trong truyên thuyết, chỉ có người được huân chương Hoàng Kim mới có tư cách đi vào, mỗi một vị đều lập công lớn cho Học viện Plato.

Nơi đó là vùng đất vinh dự thật sự của Học viện Plato.

Đối với ma pháp sư thì thà được xếp trong rừng pho tượng Plato chứ không muốn đi Vệ Thành Sơn.

Larens thờ ơ trước sự kích động của các học sinh, hắn nhìn quét toàn trường, nói tiếp: "Cuối cùng, sẽ được thư mời rèn luyện "Truy Tâm Giả dự khuyết."

"Cái gì?"

Toàn bộ sân đấu sôi chảo dầu, ngay cả đám người ngoài trường học cũng vô cùng kích động.

Valhein giật nảy mình.

Trên khuôn mặt nhỏ của Paloma hiện ra vẻ ngạc nhiên.

Không ai ngờ một cuộc thi Hắc Thiết bình thường thế nhưng có thể được đến một suất rèn luyện "Truy Tâm Giả dự khuyết'.

Tuy rằng hầu hết mọi người không rõ ràng Truy Tầm Giả là cái

gì, nhưng đều biết đó là một đám tinh anh đứng đầu nhất trong sinh linh vạn giới.

Truy Tầm Giả là nhóm người thần bí nhất.

Valhein nguyên bản cũng không biết Truy Tầm Giả là người nào, nhưng lúc đọc sách tương quan vị diện thần lực thì đã thấy một số giới thiệu đơn giản.

Truy Tâm Giả không có mục tiêu riêng biệt, nhưng đều chỉ về cùng một phương hướng. Truy tìm bản chất trung tâm nhất của thế giới.

Có Truy Tâm Giả chuyên chú thăm dò trời sao vũ trụ.

Có Truy Tâm Giả chuyên chú sinh linh thần kỳ.

Có Truy Tâm Giả chuyên chú tìm kiếm nguyên nhân kỷ nguyên Hắc Ám.

Có Truy Tâm Giả chuyên chú nghiên cứu Thần Linh.

Có Truy Tâm Giả chuyên chú nghiên cứu các loại vị diện.

Có Truy Tâm Giả, trực tiếp nghiên cứu căn nguyên vạn giới.

Rất nhiều người suy đoán, Truy Tầm Giả không chỉ ở Hy Lạp, không chỉ là loài người dưới năm quốc độ, không chỉ là hiên nhân của toàn chủng tộc, thậm chí có lẽ bao gôm Thần Linh.

Truy Tầm Giả dự khuyết không chỉ có vô cùng ích lợi, không chỉ có vô thượng vinh dự, thậm chí sẽ có cực kỳ nhiều thu hoạch không ngờ tới.

Chương 223: Những giáo viên này không phải con người

Chương 223: Những giáo viên này không phải con người

Những giáo viên này không phải con người

Về Truy Tâm Giả dự khuyết có một điển tích nổi tiếng nhất, một vị Truy Tầm Giả dự khuyết của Hy Lạp bị Ba Tư tù binh, kết quả chẳng những không bị bắt nhốt, ngược lại được vua Ba Tư mời tham dự một buổi tiệc cung đình. Ngày thứ hai, vị này nguyên vẹn trở về Hy Lạp, còn có một đoàn xe tiên tài báu vật và một vị công chúa Ba Tư về cùng.

Tuy phần thưởng cho xếp hạng nhất lần này chỉ là thư mời, phải thông qua sát hạch mới được trở thành Truy Tầm Giả dự khuyết chính thức, nhưng đã là cơ hội lớn rồi.

Rất nhiều người cả đời này không biết tin tức sát hạch, càng miễn bàn thu được thư mời.

Valhein nhìn hướng đám giáo viên, phát hiện bọn họ cũng lộ biểu cảm hâm mộ ghen ghét, ước gì ăn thần dược quay về tuổi mười mấy để tham gia cuộc thi Hắc Thiết lần này.

Vô số học sinh trợn to con mắt đỏ ngầu, rống lớn:

"Không thể để người ngoài trường trở thành Truy Tầm Giả dự khuyết!"

"Nhất định phải giữ hạng nhất trong Học viện Plato!"

"Phải thâu tóm hết phần thưởng của ba học viện!"

"Chúng ta phải dùng sinh mệnh bảo vệ vinh dự của Học viện Platol"

“Chúng ta mới là Plato chân chính!"

Valhein ngơ ngác nhìn đám bạn học biến thân thành cuồng chiến sĩ, nhủ thầm tiêu rồi, các ngươi còn non xanh lắm, mắc mưu đám giáo viên không phải con người kia rồi.

Đây quả thực là đút vào dược tê cuồng bạo.

Nhìn cảnh này, Valhein càng thêm xác nhận, vị diện thân lực lân này tuyệt đối không giống bình thường.

"Không được, có mờ ám, ta nhất định phải ổn định, tuyệt đối không thể bị dụ dỗ! Tuyệt đối đừng vì cái gì mà thiếu hụt điểm rồi đưa mạng. Truy Tầm Giả lợi hại như vậy, Truy Tâm Giả dự khuyết ít nhất cũng ở cấp độ Bạch Ngân, Hoàng Kim, dù ta lấy được thư mời cũng vô ích. Mà cũng chưa chắc, lỡ giống như huân chương Hắc Thiết, là con bài át, ra thiên phú mạnh hay thậm chí là huyết mạch thì sao? Huống chi còn có giải thưởng của hai học viện khác, Học viện Quý Tộc chắc chắn sẽ có trang bị thần lực đoạt được từ hiến tế không, không được, ta không thể uống dược tê cuồng bạo này, ta phải bình tĩnh!"

Valhein không ngừng hô hấp sâu, cuối cùng thậm chí búng ngón cái và ngón trỏ mới cưỡng lại được dụ hoặc to lớn.

"Tranh cướp hạng nhất!"

"Bảo vệ vinh diệu của Platol" Các học sinh trên sân đấu vung cánh tay, đung đưa qua lại như làn sóng trong mạch nước ngầm.

Hoth điên cuồng hô to, điên cuồng vung tay.

Lake và Rollon lúc bình thường bình tính như rùa đen hệ băng, nhưng bây giờ cũng hò hét theo.

Valhein liếc qua Paloma, nàng ôm chặt sách ma pháp, trong hồ nước màu xanh biếc lóe tia sáng, dường như tùy thời sẽ hét lên theo.

Valhein dở khóc dở cười, đám giáo viên này thật giỏi, nếu không phải chính mình có thể khống chế được cảm xúc thì thậm chí hoài nghi bọn họ sử dụng thuật mị hoặc dạng quần thể.

Valhein lặng lẽ mở ra sách ma pháp, gửi tin nhắn ma pháp cho thầy Niedern.

"Thây, các ngươi hơi quá đáng, làm như vậy sẽ chết người." Valhein nói.

"Ta muốn chết còn không có cơ hội đây." Niedern rất nhanh trả lời.

Valhein ngước đầu nhìn hướng Niedern ở bên cạnh, cảm giác dường như bị hắn lườm.

Lúc này, Larens lại lần nữa nhìn quét toàn trường.

"Phần thưởng của hai học viện khác đã có, ưm, để ta xem, chỉ nói phần thưởng tốt nhất. Hai học viện năm nay không biết bị cái gì kích động, hơi liều mạng"

Larens nói đến một nửa đột nhiên ngừng.

Tất cả mọi người giận dữ nhìn Larens.

Sao ngắt ngang ngay khúc này?

Ngay cả Valhein cũng muốn sờ cái cằm trơn của Larens để trút giận.

"Khụ, ngại quá, nhìn xem mê mẩn. Phần thưởng tốt nhất năm nay của Học viện Quý Tộc có hai cái. Một là thư mời hội thi thăng cấp quý tộc, hai là khiên chiến thần lực của điện thân Công

Tượng. Phần thưởng tốt nhất của Học viện Ma Kỳ II là di hài người hầu Kỳ Tích cấp Hắc Thiết, chỉ được chọn một trong năm loại. Ta biết phần lớn bạn học không biết cái gì là người hầu Kỳ Tích Hắc Thiết, các ngươi chỉ cần biết phải dùng hai quả huy chương Ma Nguyên mới đổi được."

Toàn trường đầu tiên là rơi vào yên tĩnh như đêm khuya, sau đó bùng nổ.

Mọi người sắp điên rồi.

Thư mời cuộc thi thăng cấp quý tộc!

Khiên chiến thân lực của điện thân Công Tượng!

Hai quả huy chương Ma Nguyên!

"Thê sống chết bảo vệ vinh diệu của Học viện Plato!" "Vĩnh viễn giành hạng nhất!"

'Làm thịt quý tộc!"

Albert lúc trước còn ỉu xìu giờ thì giơ cao hai cánh tay, hét muốn bể giọng.

Khoảnh khắc nghe được di hài người hâu Kỳ Tích cấp Hắc Thiết thì Valhein suýt chút không khống chế được, cao giọng hét to:

"Vĩnh viễn giành hạng nhất!"

Dù sao Valhein mới nếm ngon ngọt di hài người hầu Kỳ Tích, ngọt ngấy luôn.

Thứ kia có thể hiến tế lấy ra huyết mạch vương miện!

Còn hai phần thưởng của Học viện Quý Tộc ít nhất có thể đổi hai quả huy chương Ma Nguyên!

"Giáo viên Học viện Plato, các ngươi cực kỳ không phải con người, Valhein này quyết không đội trời chung với các ngươi!"

Vài giây sau, Valhein nắm tay, nâng lên cánh tay, mở miệng, cao giọng hét:

"Vĩnh viễn giành hạng nhất!"

Sau đó Valhein nhìn qua đuôi mắt thấy khuôn mặt nhỏ của Paloma đỏ rực, giơ cánh tay nhỏ thuôn mảnh, nâng nắm tay nhỏ lên.

Dường như còn hé môi, đáng tiếc không nghe thấy giọng nói của nàng.

Valhein thở dài thườn thượt, quả nhiên, ai đều không cách nào thoát khỏi một trong những định luật thông dụng của vũ trụ đa nguyên, định luật thật hương.

Niedern nở nụ cười sung sướng, thậm chí trong mắt dường như mang theo ý cười.

Bậc thây Larens vui vẻ cười.

Chương 224: Những giáo viên này không phải con người (2)

Chương 224: Những giáo viên này không phải con người (2)

Những giáo viên này không phải con người (2)

Rìa rừng cây ngoài sân đấu có ba thanh niên đứng, nhìn học sinh rơi vào điên cuồng, lộ biểu cảm hoài niệm, tiếp đó nghiến răng nghiến lợi.

"Cái đám không phải con người đó lại dùng chiêu này!"

Trong sương mù học viện, trên tháp cao.

Hai ông già nhìn xuống dưới.

"Ta đang dưỡng thương, về sau bọn họ không thể trách ta được."

"Yên tâm, ta sẽ khiến bọn họ biết là ngươi làm."

"Hửm? Chẳng phải là ngươi đề xuất dùng vị diện thần lực rèn luyện sao?"

"Nhưng phần thưởng của ngươi quá mức, còn báo trước cho hai học viện khác và gia tộc Agalal"

"Vì khích lệ hài tử, trả giá nhiều một chút cũng đáng."

Khi các học sinh dần bình tĩnh lại, Larens mỉm cười nói: "Rất tốt, hiện tại về chi tiết quy tắc của cuộc thi Hắc Thiết lần này, cùng với tư liệu của vị diện thần lực đều đã gửi vào sách ma pháp

của mỗi học sinh, hiện tại bắt đầu tra duyệt giao lưu, sau giờ cơm trưa sẽ chính thức tiến quân vị diện thần lực."

Tất cả học sinh lập tức mở ra sách ma pháp, tìm kiếm.

Nhiều người ưu tiên xem ấn ký ma pháp và quy tắc phần thưởng, Valhein thì xem tư liệu của đồi núi Người Khổng Lồ trước.

Tư liệu cũng không tường tận.

Học viện Plato kiến nghị, lần này đi vào vị diện thân lực đừng săn giết ma thú quá mức, nếu không thì sẽ dẫn phát ma thú Thanh Đồng phản kích. Cũng cố gắng hết sức không cần đi vườn ma dược, bởi vì thân lùn núi là sức mạnh rất cường đại, trừ phi mấy chục người hợp sức đi, nếu không thì sẽ bị thần lùn núi thoải mái giết hết.

Hơn nữa giết thần lùn núi sẽ không tăng thêm điểm thành tích.

Trừ tư liệu và chỉ nam ra, cuối cùng tư liệu còn kèm một tấm bản đồ địa hình mơ hồ, cũng chứng miinh đây là bộ dạng nhiều năm trước.

Đọc tư liệu của đồi núi Người Khổng Lồ xong, Valhein mới đi xem ma lực ấn ký và tư liệu tương quan điểm thành tích.

Thì ra tất cả vị diện mới tự do thăm dò đều có một quy củ mà mọi người phải tuân thủ, không chủ động công kích gia tộc vốn thống trị. Cho nên, lần này nếu chủ động công kích người của gia tộc Agala chẳng những sẽ không tăng thêm điểm thành tích, ngược lại bị giảm điểm thành tích. Hơn nữa người của gia tộc Agala đều không có ấn ký ma pháp.

Tiếp theo là chỉ tiết quy tắc liên quan điểm thành tích, ví dụ mỗi người có hai điểm khởi đầu. Giết chết ma thú Hắc Thiết +1 điểm, chiến thắng đối thủ được +1 điểm và được một nửa điểm thành tích mà đối phương hiện có, được thiên phú tinh linh +50

điểm thành tích, được trái tim của vị diện +5000 điểm thành tích.

Nếu cuối cùng điểm thành tích thấp hơn năm thì tương đương với rèn luyện thất bại, sẽ bị học viện trừng phạt.

Valhein nhìn điểm thành tích này, có chút đau đầu, bởi vì vô luận ai được đến trái tim của vị diện thì điểm thành tích tất nhiên lên thẳng hạng nhất, rất không công bằng.

Lần này tổng số người đi vào vị diện thần lực đã lên đến trên nghìn, chắc chắn có người đặc biệt may mắn.

Nhưng không phải mỗi lần vị diện mở ra sẽ xuất hiện trái tim của vị diện.

Tin tốt hơn nữa là Valhein phát hiện một cái tên quen thuộc.

Harnas lúc trước tặng nhà hàng Violet cho Valhein thế nhưng là chủ lực của gia tộc Agala đi vào vị diện thần lực lần này, bởi vì huyết mạch trực hệ của Agala chỉ có Harnas là chiến sĩ Hắc Thiết, còn lại toàn là huyết mạch chi thứ.

Điều này rất rõ ràng, gia tộc Agala dựa vào hiểu rõ đồi núi Người Khổng Lồ có xác suất lớn nhất đạt được trái tim của vị diện.

Nhưng người của gia tộc Agala không có ấn ký ma pháp, không nằm trong diện rèn luyện này.

Nói cách khác, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, điểm thành tích của cuộc thi Hắc Thiết lần này căn bản không cần suy xét trái tim của vị diện.

Valhein cẩn thận cân nhắc, phát hiện chỉ cần không gặp phải cường giả biến thái, hoặc là dồn hết sức mạnh cả gia tộc tranh đoạt điểm thành tích thì chính mình vẫn có cơ hội rất lớn tranh đoạt hạng nhất.

Valhein không ngừng suy tư các loại khả năng, chuẩn bị cho cuộc thi Hắc Thiết sắp tới.

Không lâu sau, bảy học sinh của bàn thứ năm tìm một bãi cỏ, vây thành một vòng cùng nhau thảo luận.

Rollon hiếm thấy giành nói trước:

"Lần này cuộc thi Hắc Thiết có tính phức tạp và khó khăn vượt qua dự đoán ban đầu. Cho nên, ta kiến nghị mọi người cố gắng hết sức đoàn kết lại với nhau, so với tranh đoạt hạng nhất thì an toàn hoàn thành ngược lại mới càng trọng yếu. Đương nhiên, nếu có cơ hội vẫn nên tranh đoạt hạng nhất." Lake cũng hiếm khi đồng ý Rollon, gật đầu nói:

"Ta đồng ý với Rollon. Cuộc thi Hắc Thiết lần này tuy không nói rõ phải đoàn kết hợp tác, nhưng bất cứ người nào đơn độc hành động đều sẽ trở thành mục tiêu bị đánh cướp. Những học sinh lớp cao sẽ không giết chúng ta, nhưng nhất định sẽ bức chúng ta nhận thua, như vậy thì điểm thành tích của chúng ta sẽ càng lúc càng ít."

Jimmy bất đắc dĩ nói: "Ta cảm thấy, bàn của chúng ta người cuối cùng được hạng nhất hẳn là Hoth."

"A2? Tại sao? Có được không?" Hoth không kiêm được vui vẻ cười rộ lên.

Tất cả mọi người nhìn hướng vũ khí đặt bên cạnh Hoth, gậy đen bằng kim loại cao còn hơn Hoth, dài 3m, dưới mảnh trên thô, chỗ mảnh nhất thô cỡ cổ tay người trưởng thành, chỗ thô nhất thì cỡ eo người, hỗn hợp ma pháp kim loại, vừa cứng rắn vừa có tính dẻo, là học sinh lớp cao nghe nói Hoth sẽ đi vào cuộc thi Hắc Thiết, góp tiên mua một ít ma pháp kim loại phế liệu đúc ra.

Chương 225: Giao hẹn

Chương 225: Giao hẹn

Giao hẹn

Loại vũ khí này ít nhất phải là chiến sĩ Bạch Ngân mới có thể thoải mái vung vẫy, nhưng Hoth vận dụng tự nhiên.

Mấy ngày hôm trước thường xuyên có chiến sĩ Hắc Thiết khiêu chiến với Hoth, trên cơ bản, trừ chiến sĩ Hắc Thiết đặc biệt nhanh nhẹn ra, không ai có thể thắng Hoth. Tất cả người dám dùng vũ khí va chạm với Hoth, nhẹ thì vũ khí vỡ nát, nặng thì nứt xương.

Như king kong ném núi, vô địch dưới Hắc Thiết.

Albert càu nhàu:

"Học sinh lớp cao nhìn thấy chúng ta đúng là sẽ không ra tay tấn công, nhưng chắc chắn sẽ buộc chúng ta chuyển điểm thành tích. Còn gặp Hoth thì khác, ai đều sẽ bảo hộ hắn, ai đều sẽ cùng hắn cùng nhau kiếm điểm thành tích."

"Hình như đúng thật, lúc trước bọn họ dặn dò ta phải nhanh chóng tìm họ, đừng đi chung với các ngươi lãng phí thời gian. Hoth ngượng ngùng cười nói.

Albert nói tiếp: "Paloma cũng sẽ không bị gì."

Tất cả mọi người nhìn về hướng Paloma, Paloma vẫn như mọi khi, mặt không cảm xúc, thẳng tắp nhìn đằng trước, ánh mắt vĩnh viễn giống như bị đông lại.

"Rollon hẳn là cũng rất an toàn, ít ai dám động quý tộc. Mọi

người đều biết tiếng thiên tài của Lake, sẽ không khó xử hắn. À, còn Valhein nữa, người ngoài trường không biết về Athena nhìn chăm chú, nhưng người trong trường đều rõ ràng, học sinh lớp cao chắc chắn cũng sẽ giúp trợ hắn. .Jimmy quen biết rộng, quen nhiều người, mọi người cũng đều nể tình. Bảy người chúng ta chỉ có ta là xui xẻo nhất, không ai giúp đỡ ta." Albert không ngừng oán trách.

Jimmy ho nhẹ một tiếng, nói:

"Được học sinh cùng trường giúp cũng vô dụng, chúng ta tất nhiên sẽ gặp phải người ngoài trường, đó mới là chết người. Albert, thật ra con rối của ngươi rất lợi hại."

AIlbert nói:

"Con rối bằng gốm rẻ mạt, ưu điểm duy nhất là dù vỡ thành phấn cũng có thể từ từ chữa trị, nhưng nát bấy rồi."

Không ai biết dùng từ gì tiếp lời của Albert.

Rollon dứt khoát trực tiếp đổi đề tài, nói: "Ta hy vọng mọi người giúp đỡ, nếu ai có thể đoạt được hạng nhất, hơn nữa nguyện ý bán ra thư mời hội thi thăng cấp quý tộc, khi ra giá giống nhau thì có thể ưu tiên cho gia tộc của chúng ta trước không? Rất cảm ơn." "Ngươi mơ hơi đẹp, chỉ có mấy người lớp chúng ta thì ai có tư cách tranh đoạt hạng nhất?" Albert không kiêm được trào phúng.

"Lời vừa rồi là ta nói với năm người khác." Rollon lạng lùng quay qua nhìn Albert.

Albert thấy Rollon không vui, lập tức cúi đầu, không nói một lời.

Valhein hỏi:

"Nhà của ngươi không được cơ hội vào hội thi thăng cấp quý tộc lân này sao?"

Rollon thở dài, lắc đầu nói:

"Xảy ra chút ngoài ý muốn."

Đám người Lake bị rung động, trong nhà Rollon nhất định là xảy ra việc lớn.

Valhein nói:

"Vậy à, mọi người cố gắng hết sức là được, dù sao không ai nói chắc chắn về hạng nhất được, không chừng cuối cùng ngươi là hạng nhất."

"Nếu đã là cùng bàn, ta hy vọng mấy người chúng ta đừng tấn công nhau trong vị diện thần lực, thấy đề nghị này như thế nào?" Lake hỏi.

"Ta đồng ý!"

Tất cả mọi người lục tục đồng ý, ngay cả Paloma đều nâng lên sách ma pháp, bên trên viết đồng ý.

Lake nói tiếp:

"Mọi người cũng nhìn thấy bản đồ của vị diện thần lực rồi, căn cứ tư liệu của học viện thì trái tim của vị diện thần lực có xác suất ất lớn sẽ xuất hiện ở núi cao nhất vị diện thần lực, cũng là trên đỉnh Cự Thụ. Xung quanh đỉnh Cự Thụ tất nhiên có nhiều người rèn luyện cường đại, chúng ta không thể tập hợp ở nơi đó. Trừ đỉnh Cự Thụ ra, chỗ khác đều có thể xuất hiện biến động. Vậy đi, chúng ta sẽ tập hợp ở chân núi ngọn núi thứ ba đếm từ trái qua phía chính diện đỉnh Cự Thụ, được không?"

AIbert hỏi:

"Sau khi chúng ta đi vào không biết bị dịch chuyển đến đâu, lỡ cách nơi đó quá xa thì không đến có được không?"

Lake đáp:

"Đương nhiên là được. Nếu thật sự quá xa xôi, hoặc là xuất hiện ngoài ý muốn, tự nhiên có thể không đi."

Đến gần giữa trưa, mọi người cùng nhau ăn cơm trưa, nghỉ ngơi một giờ, giọng của Larens truyên khắp Học viện Plato.

"Tất cả mọi người hãy đến bên ngoài phòng họp, nơi đó đã dựng cửa dịch chuyển tạm thời, mỗi người sẽ đánh dấu ấn ký ma pháp ở đó rồi vào vị diện thân lực."

Nhiều người tim đập nhanh hơn, hô hấp dồn dập, ánh mắt hấp háy.

Valhein bắt đầu chậm rãi hô hấp sâu.

Dù sao, đây là lần đầu tiên đi vào vị diện thân lực.

Dù sao, sắp nghênh đón rèn luyện sinh tôn tàn khốc lần đầu tiên trong đời.

Dù sao, hạng nhất vị diện thần lực lần này quá thơm.

Sân đấu bình tĩnh lạ thường, rất nhiêu người lặng lẽ đi hướng phòng họp.

Bao gôm Hoth bình thường làm việc không để bụng cũng không cười vô tư nữa, tay câm gậy Hắc Thiết liên tục rịn mồ hôi, không ngừng đổi từ tay này qua tay kia rồi lau mồ hôi vào áo da.

Rất nhanh, mọi người nhìn thấy cửa lớn phòng họp xuất hiện một cánh cổng đá cẩm màu xám, cửa cao khoảng 3m, rộng khoảng 2m, trong cửa lớn lấp lánh ánh sáng nhiều màu, giống như trong nồi dầu sôi nhuộm sắc màu rực rỡ.

"Các vị bạn học có thể lấy ra đồ vật không cần dùng trong vị diện thần lực giao cho giáo viên ở gần mà các ngươi quen thuộc. Sau khi đi vào vị diện thân lực, sách ma pháp chỉ có kiến thức cơ bản, chiến sĩ không cách nào sử dụng. Mặt khác, tất cả ma pháp khí lưu trữ hoặc trang bị thần lực đều không thể sử dụng trong vị diện thần lực, nhất định phải ghi nhớ." Giọng của Larens vang lên.

Chương 226: Vương miện nhiêu màu của Ai Cập

Chương 226: Vương miện nhiêu màu của Ai Cập

Vương miện nhiều màu của Ai Cập

"Hai vị giáo viên ở hai bên cửa lớn đều tay cầm một món ma pháp khí, các ngươi bước tới chỗ đó, vươn tay ra, tự nhiên sẽ đánh ấn ký ma pháp. Được rồi, bây giờ mọi người hãy chuẩn bị lần cuối, có thắc mắc gì thì hỏi giáo viên ở gần, nếu không có thì xếp hàng theo tuổi, chuẩn bị đi vào."

Đám học sinh lần lượt rời đi, giao thứ không cần dùng cho giáo viên, rất nhanh xung quanh từng giáo viên đều chất một đống nhỏ đồ vật, đa số là sách ma pháp.

Paloma cũng giao sách ma pháp cho thầy Niedern.

Thầy Niedern thân thiết khích lệ nàng mấy câu.

Valhein nhìn Paloma, phát sầu.

"Không có sách ma pháp thì sao nàng nói chuyện?”

Không lâu sau, tất cả mọi người lục tục trở vê, học sinh năm hai lớp một bắt đầu đi vào, rất nhanh đến lượt đám người Valhein.

Valhein cống balo lớn, sách ma pháp đặt trong túi, tay phải cầm pháp trượng ba khúc màu trắng dài 1m.

Lake thì cầm pháp trượng một khúc kiểu bình thường do trường học phát cho học sinh.

Rollon tay trái cầm kiếm, tay phải nắm mâu, ánh mắt hờ hững.

Paloma mặc áo da màu đỏ, đầu sói trên giáp bụng dữ tợn, toàn thân bao kín mít. Tay trái nàng cầm khiên tròn, tay phải cầm trường mâu, hai mắt sáng tỏ, ngẩng cao đầu, mái tóc đen dài tới eo nhẹ đung đưa, hoàn toàn khác với hình tượng học sinh vùi đầu học tập như mọi ngày.

Anh tư hiên ngang.

Nhưng Valhein phát hiện bộ ngực nhỏ của Paloma phập phồng nhanh hơn chút, hiển nhiên trong lòng nàng không hờ hững như mặt ngoài.

Hoth khiêng gậy Hắc Thiết lớn, mấy người khác từ xa đã trốn tránh hắn.

Jimmy luôn cười híp mắt, nhưng không ngừng hít sâu.

Albert vẻ mặt rối rắm, mãi đến bây giờ còn phân vân có nên bỏ trốn luôn không.

“Ta đi trước

Vào lúc này Lake bày ra sự quyết đoán của học sinh giỏi, Rollon theo sau, Valhein tiếp theo, những người khác lục tục đi theo.

Valhein bước tới trước mặt giáo viên cửa dịch chuyển, vươn ra tay trái, mu bàn tay chĩa lên trên.

Giáo viên kia mỉm cười hiền hòa, lấy một ma pháp khí hình trụ ra nhấn mạnh xuống mu bàn tay của Valhein.

Valhein cảm giác mu bàn tay hơi lạnh, ma pháp khí nhấc lên, tay trái in hoa văn ấn ký ma pháp phức tạp, giống như đóa hoa màu xanh xinh đẹp.

Chính giữa hoa văn có một số 2.

Điểm thành tích rực rỡ đến mức gần như tự phát sáng.

"Đây là buộc người ta tranh đấu." Valhein lắc đầu, cõng balo lớn bước tới trước.

Lake đứng trước cửa dịch chuyển, xoay người nhìn hướng sáu bạn cùng bàn khác.

"Chúng ta nhất định sẽ thành công đi ra từ cánh cửa này! Cố lên!" Lake nhẹ huơ nắm tay, cười tươi rói.

Valhein nhìn bóng lưng của Lake và mái tóc ngắn màu đen nhạt dựng đứng như kim, mãi đến khi Lake đi vào cửa dịch chuyển.

Rollon tay trái kiếm, tay phải trường mâu, không nói một lời đi vào.

Valhein đi đến trước cửa dịch chuyển, phất tay với bạn học ở sau lưng, tiếp đó quay đầu lại.

Nhìn qua khóe mắt thấy một mảnh xanh da trời.

Valhein hít sâu một hơi, cất bước đi vào cửa dịch chuyển.

Giây sau, Valhein hoàn toàn mất đi hết thảy cảm giác, giống như đạp trong không gian tối đen.

Theo sau, cảm giác khôi phục, Valhein chỉ cảm thấy toàn thân bị sức mạnh cường đại siết chặt, khó thở, ngực khó chịu.

Trước mắt đột nhiên lóe tia sáng, Valhein vội vàng híp lại mắt, theo sau hai chân đạp hụt, cảm giác thân thể rơi xuống.

Valhein bản năng kêu rên một tiếng, theo sau hai chân chạm vào mặt đất mềm mại, thân thể lảo đảo một cái rồi ổn định.

Valhein thế này mới phát hiện chính mình đại khái rơi xuống khoảng 10cm.

Valhein vội vàng cúi người xuống, quan sát hoàn cảnh xung quanh.

Nơi này là một sườn ngọn núi nhỏ, sườn dốc đại khái nghiêng ba mươi độ, không quá dốc.

Xung quanh là cỏ dại màu xanh cao cỡ đầu gối, mỗi cách vài chục bước có một thân cây.

Những cây cối này cực kỳ quen mắt, đều là lớp vỏ ngoài, nhánh cây rậm rạp, lá cây hình trứng xanh sậm, trên mỗi cây ít nhất mọc một cục u cây xoắn ốc.

Cây ô-liu ma hóa, tài liệu chính chế tạo pháp trượng.

Gió nhẹ thổi qua, lá cây và cỏ xanh xào xạc.

Môi trường này lúc bình thường khiến người vui vẻ thoải mái, nhưng hiện tại, lại khiến người càng thêm cảnh giác.

Bầu trời u tối, giống như hoàng hôn, nhưng không có mặt trời, không biết nguồn sáng đến từ đâu.

Valhein nhìn hướng phương xa, bên kia bờ sông nhỏ cũng là một ngọn núi, giữa hai ngọn núi hình thành khe núi.

Khe núi có con sông nhỏ, tựa như tấm vải trắng bị hai núi kẹp lấy, chỗ đáy sâu nhất chỉ cỡ bả vai.

Địa hình và thực vật ở đây đều rất bình thường, không có chỗ nào đặc biệt.

"Nơi này không tệ, chạy lung tung chẳng bằng thăng cấp Hắc Thiết trước. Tìm một chỗ kín đáo, sử dụng phòng nhỏ ma pháp."

Valhein lập tức hành động, nhanh chóng lựa chọn một chỗ ẩn khuất, rót ma lực vào phòng nhỏ ma pháp rồi đặt xuống chỗ sườn núi mình chọn.

Chợt thấy khối vuông màu đen đột nhiên cấp tốc biến lớn, chuyển hóa thành con rối máy móc có các loại công cụ đào móc, cao 1m5.

Con rối máy bắt đầu đào hang trên sườn núi, vừa đào vừa sử dụng ma lực tích trữ thay đổi bùn đất.

Valhein thì câm pháp trượng quan sát bốn phía, cảnh giác.

Đồi núi Người Khổng Lồ, núi Đất Nung.

Một ma pháp sư toàn thân bao phủ trong áo ma pháp Hắc Thiết lảo đảo té xuống đất, cực nhọc buông xuống quan tài to lớn trên lưng.

Chương 227: Xác ướp sắt thép

Chương 227: Xác ướp sắt thép

Xác ướp sắt thép

Bề mặt quan tài điêu khắc thành hình người, có nhiều sắc màu, phần mặt tạc tượng gỗ người phủ lớp mặt nạ vàng rồng.

Quan tài hình vẽ màu của Ai Cập.

Ma pháp sư áo đen cẩn thận dè dặt tìm kiếm vật che chắn, bỗng phát hiện một người xuất hiện từ cửa dịch chuyển ở phía trước, vươn tay chỉ, chiếc nhẫn tỏa ra ánh sáng nhạt, một sợi dây thừng màu đen bay nhanh ra, rơi xuống sau lưng người kia, cột lấy người đó.

Dây thừng màu đen tăng nhiều, thô ra, biến thành càng nhiêu dây thừng màu đen trói chặt chiến sĩ Hắc Thiết kia.

Dây thừng màu đen tỏa khói đen mơ hồ không ngừng hấp thu thể lực và thần lực của chiến sĩ Hắc Thiết, đông thời cường hóa bản thân, càng lúc càng rắn chắc.

'Là ai không ngờ là ma pháp hệ ám'

Trên mặt chiến sĩ Hắc Thiết lộ vẻ thống khổ, mạnh giấy giụa nhưng bất chợt ngã xuống đất, qua khóe mắt rất nhanh nhìn thấy người áo đen, bản năng liêu mạng mấp máy.

"Ngu xuẩn."

Ma pháp sư áo đen niệm ma pháp, trước người hiện ra ma pháp trận màu đỏ vuông góc, đường kính 1m, từ trong ma pháp

trận bay ra một quả cầu lửa to cỡ nắm tay chính xác rơi xuống đầu của người kia.

Bùm!

Quả cầu lửa đánh trúng đầu của người kia, hình thành vụ nổ bán kính 1m.

Chợt nghe người kia hét thảm một tiếng, làn da lộ ra ngoài đều bị đốt trọi phát ra tiếng xèo xèo, khuôn mặt đen ngòm từ từ rạn nứt lộ ra lớp thịt hồng, máu tươi chậm rãi chảy ra từ trong khe nứt.

"A Ị"

Chiến sĩ Hắc Thiết phát ra tiếng hét thê lương.

Người áo đen lại niệm thân chú, một ma pháp trận màu đen xuất hiện ở trước ngực của hắn, mười con sâu màu tím đen rơi xuống đất, mỗi con dài cỡ 1m, thô bằng bắp đùi, giống như sâu đất khổng lồ, toàn thân bốc khói đen bò lên người chiến sĩ.

Phần đầu những con sâu ma khói đen đột nhiên nứt ra thành bốn cánh như đóa hoa, trong khoang miệng bốn cánh đầy răng nhọn hung hăng cắn vào người chiến sĩ Hắc Thiết.

"AI" Máu thịt, thể lực, thân lực và sinh mệnh của chiến sĩ Hắc Thiết không ngừng bị sâu ma khói đen cắn nuốt.

"Ồn ào."

Người áo đen lại lần nữa thi pháp, ma pháp trận màu xanh hiện ra, chỉ hướng chiến sĩ Hắc Thiết.

Lấy chiến sĩ Hắc Thiết làm trung tâm, không gian trong bán kính 3m đột nhiên mất đi âm thanh, đều bị thuật trâm mặc phạm vi lớn bao phủ.

Người áo đen núp sau thân cây, yên lặng quan sát xung quanh.

Không có người nào xuất hiện nữa.

Hắn nhìn về hướng chiến sĩ Hắc Thiết.

Máu thịt của chiến sĩ Hắc Thiết đã bị cắn sạch, sâu ma khói đen đang từ từ gặm xương.

Trên người sâu ma khói đen toát ra từng làn khói mỏng màu đen nhẹ nhàng bay về phía người áo đen, khiến người áo đen lộ biểu cảm sung sướng.

Qua một hồi lâu, người áo đen xác định không còn kẻ địch nào nữa thì thi pháp với quan tài Ai Cập.

Ba phút sau, quan tài mới phát ra một tiếng rắc, nắp quan tài từ bên trong chậm rãi đẩy mở.

Lộ ra một xác ướp kỳ lạ.

Xác ướp bình thường sẽ bị mảnh vải quấn thành nhiều vòng, nhưng bộ xác ướp này bị sắt thép màu trắng xám quấn thành vòng.

'Hú hút"

Miếng sắt che mắt xác ướp sắt thép bỗng lộ ra một khe hở, chậm rãi tách ra hai bên, lộ ra đôi mắt màu xanh.

Tiếp đó là phần mũi nứt ra cái khe, miệng cũng tách ra khe hở, cuối cùng miếng sắt trên khuôn mặt đều vỡ ra, miếng sắt gấp khúc sang hai bên.

Khuôn mặt của người này giống như bị mấy chục ngón tay che bây giờ chậm rãi tách ra.

Một khuôn mặt khô gầy, làn da không có chút hơi nước, khô giống như đất đai nứt nẻ, vết nứt bị vật chất như kem màu đen

lấp đầy.

Một con rết màu đen nằm trên mắt trái của người đàn ông, từ mắt đến khóe miệng.

Gió thổi qua, con rết màu đen phát ra tiếng đi nhẹ nhàng, đầu chui vào miệng người đàn ông, hút chất lỏng màu xanh đen bên trong, thân thể còn nằm trên mặt.

Xác ướp sắt thép nhìn chằm chằm vào người áo đen:

"Gương! Ma pháp sư áo đen lui về phía sau nửa bước, lấy ra một cuốn sách ma pháp màu vàng đất, lật ra hình thành gương giơ hướng xác ướp sắt thép.

Xác ướp sắt thép nhìn chính mình trong gương, ánh mắt ngơ ngẩn.

Qua khoảng một phút đồng hồ, hắn mới phát ra âm thanh kỳ lạ, bởi vì bộ mặt của hắn đã bị lực lượng ma pháp ăn mòn, thậm chí không cách nào nhìn ra hắn đang khóc hay cười, hoặc là lúc khóc lúc cười.

Qua thật lâu, xác ướp sắt thép đột nhiên rống to một tiếng.

"Valhein, ta nhất định phải giết ngươi! Giết ngươi! Trả lại gấp nghìn lần, vạn lần khuất nhục mà ngươi đặt trên người tal"

Âm thanh thê lương vang vọng bên trên rừng cây.

Ma pháp sư áo đen tức giận nói:

"Ngươi sẽ hút mọi người đến!"

Xác ướp sắt thép đột nhiên bước ra khỏi quan tài, tay phải tựa như tia chớp chộp cổ ma pháp sư áo đen, chậm rãi nâng lên.

Con mắt xanh lè của xác ướp sắt thép nhìn chăm chú vào ma

pháp sư áo đen:

"Chết hay nghe lời?"

Ma pháp sư áo đen liều mạng gật đầu.

Xác ướp sắt thép nhẹ buông tay phải, ma pháp sư áo đen té xuống đất, một bên ho khan một bên nói:

"Lawens các hạ, lần này vốn đã nghe ngài, ta chỉ là nhắc nhở ngài cẩn thận chút."

"Ngươi nhận sai người! Ta là xác ướp sắt thép! Ở đây rồi ta còn cần gì phải dè dặt? Giết! Giết hết! Không chừa một tên, ta muốn cướp lấy trái tim của vị diện, ta muốn trở thành xác ướp Bán Thần mạnh mẽ!" Trong cổ họng của xác ướp sắt thép như có con sâu mấp máy, âm mơ hồ không rõ.

Chương 228: Xác ướp sắt thép (2)

Chương 228: Xác ướp sắt thép (2)

Xác ướp sắt thép (2)

"Các hạ, mục đích của chúng ta là giết Valhein, nếu hắn trước tiên nhận được tin tức chạy trốn "

Xác ướp sắt thép nhìn chằm chằm ma pháp sư áo đen thật lâu, gật đầu.

Miếng sắt ở cổ phát ra tiếng vặn vẹo khe khẽ chói tai.

Học viện Plato, sảnh điện bí ẩn.

Tất cả giáo viên cấp bậc Hoàng Kim và Thánh Vực đều chạy tới đây, đã có mấy giáo viên ngồi trong đại sảnh trong kiến trúc.

Đẳng trước trôi nổi một Mắt Tơ, trước mắt mỗi giáo viên đều hiện ra một mảnh quầng sáng trắng.

Trong quầng sáng trắng có hàng trăm con số sắp hàng từ số một đổ xuống.

Phía sau vài con số có tên người, nhưng càng nhiều con số không kèm theo tên người, mà dùng bốn dãy số thay thế. Phía sau tên người và dãy số đều có một con số 2.

Trên phần đầu ánh sáng có một hàng chữ, bảng xếp hạng thành tích cuộc thi Hắc Thiết.

Đột nhiên, một dãy số tối xuống, rớt xuống vị trí cuối bảng xếp hạng.

"Tại sao một người của Học viện Quý Tộc vừa dịch chuyển qua đã chết? Không có người tăng thêm điểm thành tích, có nghĩa là người của Học viện Quý Tộc hoặc là chết trong tay người của gia tộc Agala, hoặc là chết vào tay phe thế lực thứ năm."

"Người giết chết hắn chắc chắn không tâm thường, Học viện Quý Tộc không yếu."

"Đáng tiếc, chúng ta chỉ biết tên của người rèn luyện bên Học viện Plato, không rõ ràng tên người của học viện khác, chỉ có thể thay thế bằng dãy số, nếu không sẽ biết là ai chết."

"Hy vọng học viện chúng ta ít người chết."

Không lâu sau, tất cả ma pháp sư cấp bậc Hoàng Kim và Thánh Vực của học viện đều đi vào sảnh điện bí ẩn kia.

Lúc này, đã có hai dãy số mờ tối, xếp ở vị trí số một và hai đếm ngược, hàng vị trí của bọn họ chẳng những tên bị mờ, còn có thời gian chết rõ ràng.

Đồi núi Người Khổng Lồ, sườn đồi nhỏ.

Phòng nhỏ ma pháp đã xây xong.

Trên sườn dốc có thêm một cánh cửa cao 1m5, nghiêng xéo hòa hợp với sườn núi, cửa mọc đầy cỏ giống hệt như nơi khác trên sườn núi, chỉ có nhìn kỹ mới thấy được khe cửa.

Valhein kéo mở cửa, nhìn vào trong. Cửa nhỏ hẹp, bên trong có một phòng nhỏ khoảng 10 mét vuông.

Vách tường và mặt đất phòng nhỏ đều bị ma pháp cải tạo xong xuôi, biến thành bùn đất ma hóa màu xám đen siêu cứng.

Chính giữa phòng nhỏ, con rối máy móc dường như biến thành cán dù to, thành cột trụ màu đen chống dậy phòng nhỏ. Phần chóp hình trụ có một ngọn đèn ma pháp tỏa ánh sáng trắng.

Trong phòng nhỏ thế nhưng còn có một chiếc giường đơn, một cái ghế và một bàn nhỏ làm bằng bùn đất.

Còn có mấy lỗ thông gió quanh co khúc khuỷu lắp ở nơi ẩn khuất.

Valhein cúi người đi vào phòng nhỏ ma pháp rồi đứng thẳng lên nhìn quanh, cực kỳ vừa lòng.

"Chỗ này an toàn hơn nhiều."

Valhein không ngờ Niedern không mua ma pháp khí cạm bây ma pháp cho mình, hắn thuần thục lắc tay, lấy ra các bẫy thú từ không gian phế tích đặt trước cửa.

Lúc cảnh giới, Valhein phát hiện nơi này có thể sử dụng không gian phế tích.

Đặt bẫy xong, Valhein lấy đồ từ balo và không gian phế tích ra, bài bố căn phòng.

Chốc lát sau, trên giường bằng bùn đất ma hóa trải đệm chăn mềm mại sạch sẽ, trên ghế lót miếng đệm, trên bàn đặt một chiếc đèn ma pháp.

Valhein vừa lòng nhìn phòng nhỏ ma pháp, ngồi xếp bằng trên giường, bắt đầu minh tưởng.

Valhein lờ đi tháp ma pháp, trực tiếp đi vào ánh sáng Thần giới, vào minh tưởng độ sâu nhất.

Nếu ở thành Athens thì Valhein tối đa chỉ có thể minh tưởng mười mấy phút thì sẽ không chịu nổi, buộc phải rời khỏi ánh sáng

Thần giới.

Còn ở đây, trong một chốc chậm rãi trôi qua, Valhein mãi không rời khỏi ánh sáng Thần giới.

Vị diện thần lực cho người ở lại ánh sáng Thân giới một thời gian dài.

Ở đây một ngày bằng bên ngoài một tháng.

Không biết qua bao lâu, Valhein cảm thấy tinh thần thể bắt đầu có chút mệt mỏi, hơn nữa không cách nào giữ trạng thái minh tưởng, ý thức được minh tưởng đã tới cực hạn.

Thế là, Valhein quyết đoán rút ra minh tưởng, mở mắt ra.

Valhein lảo đảo, thân thể giống như chạy dài suốt một ngày, cả người đau nhức, đầu óc mụ mị, ngã xuống giường ngủ không biết trời trăng. Ngày thứ hai, Valhein từ từ mở mắt ra, lập tức phát giác thân thể dường như có thay đổi nhỏ, mọi thứ trước mắt càng rõ ràng hơn trước kia, vô luận là thính giác, thị giác hay là khứu giác đều nâng cao rõ rệt.

"Xem ra là thăng cấp Hắc Thiết!"

Valhein rất muốn lập tức ngồi dậy, nhưng vì tốt cho sức khỏe nên không bật dậy ngay, mà là nằm một lúc rồi từ từ ngồi dậy, ngôi một lúc sau mới đứng lên.

Đây là thói quen tốt mà Valhein luôn thực hiện sau khi nghe nói có người bởi vì vừa tỉnh ngủ bỗng nhiên đứng lên dẫn phát não xuất huyết.

Valhein nhìn thoáng qua bẫy thú trước cửa, không có chút thay đổi, hắn lập tức minh tưởng, đi vào tháp ma pháp.

Tinh thần thể Valhein nhìn cây Ma Lực cao 2m5, vui vẻ cười

rộ lên, nhưng rất nhanh, biểu cảm từ vui chuyển hóa thành kinh ngạc.

Valhein đi đến gần cây Ma Lực, cẩn thận quan sát.

Cây Ma Lực như thủy tinh đen vốn chỉ có hai nhánh cây, bây giờ tách ra nhánh thứ ba, đã có hai mươi hai chiếc lá hoàn chỉnh, nhánh cây thứ ba trừ hai chiếc lá đây đủ ra còn nhú năm mảnh lá non.

Độ cao bình thường, thô mảnh bình thường, hết thảy đều bình thường.

Chương 229: Trái cây ánh sáng trắng

Chương 229: Trái cây ánh sáng trắng

Trái cây ánh sáng trắng

Nhưng mà, trên cành cây treo một trái cây tổ hợp từ ánh sáng trắng là sao?

Càng khiến Valhein không cách nào hiểu là, tất cả thiên phú tinh linh thể chất chiến đấu hiếm thấy tỉnh dậy, tay nắm tay vây quanh quả ánh sáng trắng thành một vòng tròn, một bên bay một bên vui cười, dường như đang chơi đùa.

Valhein nhìn chằm chằm quả ánh sáng trắng, đại khái cỡ nắm tay, tổ hợp từ ánh sáng trắng, bê mặt bị vòng sáng trắng bao bọc, giống như kén treo trên cành cây Ma Lực.

"Đây là cái gì?"

Valhein vắt óc nhớ lại, nhưng mãi không thể nhớ nổi trong trí thức từng học có thứ này.

Nơi này là vị diện thần lực, ai cũng không biết sẽ phát sinh chuyện quái dị gì.

Là có liên quan với thăng cấp Hắc Thiết? Liên quan với bàn tế? Hay liên quan với huyết mạch nguyên tố hỏa?

Valhein hít sâu một hơi, buông xuống các loại suy đoán lung tung, đặt tay lên, cẩn thận cảm ứng quả ánh sáng trắng.

Không có ác ý, không có nguy hiểm, nhưng dường như có thứ gì đang nhảy.

Qua thật lâu, Valhein ý thức được hiện giờ chính mình không thể giải được câu đố này, hắn lắc đầu, không tiếp tục chú ý quả ánh sáng trắng, dồn tin lực vào thứ gì có thể kiểm soát.

Valhein cẩn thận quan sát tháp ma pháp, rất nhanh lộ ra tươi cười.

Tháp ma pháp mọc ra tầng thứ hai.

Rễ cây Ma Lực giống như thủy tinh đen càng thêm to khỏe.

Tốc độ ma lực chảy dưới rễ cây, võ cây rõ ràng hơn lúc trước.

"Hiện tại ta muốn lập tức điêu khắc ma pháp, điêu khắc cái gì đây? Thuật hỏa cầu quan trọng nhất, nhưng mà, ta càng muốn điêu khắc thuật triệu hoán người hầu Tập Sựt"

Valhein mở mắt ra, sử dụng ma lực sao chép mấy tấm trận đồ ma pháp trong sách ma pháp, lại lần nữa đi vào tháp ma pháp.

Valhein chọn một tấm trận đồ ma pháp, thân thể chậm rãi bay lên, tìm một chiếc lá cây Ma Lực, nhanh chóng điêu khắc.

Trước khi đó, Valhein ít nhất vẽ thử năm mươi lần tấm trận đồ ma pháp này, đặc biệt sau khi có được nhiều thiên phú nghệ thuật thì mức chuẩn xác rất cao, tất cả đều chuẩn bị cho hôm nay. Trận đồ ma pháp Hắc Thiết bình thường dù là người quen tay cũng cần vẽ từ hai mươi phút trở nên, nhưng Valhein chỉ dùng mười lăm phút đồng hồ đã hoàn thành.

Valhein nhìn tấm trận đồ ma pháp này, suýt tự khích lệ chính mình, bởi vì mức độ hoàn mỹ của tấm trận đồ ma pháp này đã vượt qua Niedern, đạt đến cấp độ Thánh Vực.

Tận cùng vết khắc của tấm trận đồ ma pháp này lộ ra màu xanh thẫm.

Điều này nghĩa là, khi thi pháp ma lực sẽ đi vào trận đồ ma pháp này nhanh hơn người khác một bước.

Đây là dấu hiệu trận đồ ma pháp trình độ Thánh Vực, có thể khiến thời gian thi pháp của ma pháp này tăng nhanh 0. 1 giây, dù rằng 0. 1 giây nhỏ bé đến mức không cần để ý, nhưng nó có giá trị to lớn trong chiến đấu.

Valhein rời đi tháp ma pháp, mở mắt ra, mở ra hòm gỗ đựng Fire Goblin Remains.

Một bộ di hài màu xanh thẫm khô quắt xuất hiện ở trước mắt, hình dáng vặn vẹo, thậm chí có chút khủng bố, nhưng Valhein chẳng những không sợ hãi, ngược lại tim đập nhanh, hô hấp dồn dập.

Đây chính là người hầu Kỳ Tích thậm chí có thể là người hầu Thần Tích, có được năng lực tộc quần và năng lực thiên phú cộng hưởng, dùng một huy chương Ma Nguyên để đổi lấy.

Dù biết loại di hài này được xử lý đặc biệt, cực kỳ cứng cỏi, nhưng Valhein vẫn cẩn thận ôm lấy, tiếp đó dè dặt đặt xuống đất.

Valhein bắt đầu niệm tụng khúc thứ nhất của "Thuật triệu hoán người hầu Tập Sự".

Tùy theo niệm tụng thân chú, một pháp trận hình tròn màu xanh thẫm hiện ra bên dưới Fire Goblin Remains.

Trong pháp trận đáy xanh, sợi chỉ trắng đan xen thành đồ án huyền ảo phức tạp, theo pháp trận từ từ xoay tròn, tỏa ra ánh sáng trắng đen đan xen, bao vây toàn bộ di hài.

"Hửm?"

Valhein nghi hoặc khó hiểu, theo lý thuyết hiện tại pháp trận sẽ bắt đầu phân giải hấp thu di hài.

Nhưng hiện tại không có dấu hiệu phân giải, hơn nữa ma pháp đã thành công, nếu không thành công thì pháp trận sẽ tiêu tan.

"Chẳng lẽ là do thân thể người hầu Thần Tích quá mức cường đại?"

Valhein lại một lần nữa sử dụng khúc thứ nhất trong ma pháp thân chú, ma pháp trận trở nên càng thêm sáng tỏ.

Fire Goblin Remains vẫn không chút biến hóa.

"Lần nữa!" Valhein vẫn không bỏ cuộc, không ngừng sử dụng ma pháp thần chú, không ngừng chồng lên ma pháp trận.

Sau khi chồng bốn lần ma pháp trận thì lực lượng của ma pháp trận năm tầng rốt cuộc khởi hiệu, bắt đầu cấp tốc xoay tròn.

Fire Goblin Remains từ từ bị lực lượng vô hình phân giải, giống như khối băng rớt vào nước sôi, nhanh chóng dung hợp vào ma pháp trận.

Ma pháp trận biến mất không thấy.

Valhein bắt đầu niệm tụng thần chú, chính thức sử dụng chú triệu hoán phần thứ hai.

"Triệu hoán người hầu Tập Sự!" Valhein nâng lên pháp trượng, niệm thần chú, niệm xong nhìn một cái, lộ biểu cảm quái dị.

Ba ma pháp trận, một lớn hai nhỏ xuất hiện ở phía trước Valhein, tiếp đó, ba thần lùn lửa một lớn hai nhỏ chậm rãi dâng lên từ ma pháp trận màu xanh thẫm.

Ba thần lùn lửa đều có làn da xanh thẫm, mái tóc đỏ, toàn thân mọc lông tơ đỏ thưa thớt, tay cầm gậy xương, ánh mắt cảnh giác.

Mặt của họ hình tròn, mắt mũi cũng tròn, trong lỗ mũi thở ra khói đen mờ.

Khác với thân lùn bình thường, mắt của ba thần lùn đều là màu lửa đỏ, bên trong giống như có một đoàn lửa nhảy múa.

Hai thần lùn lửa nhỏ cao 50cm, xấp xỉ yêu tinh lợn, gậy xương trong tay hết sức bình thường, tay chân khẳng khiu như suy dinh dưỡng.

Chương 230: Pháp thuật của người lười

Chương 230: Pháp thuật của người lười

Pháp thuật của người lười

Thần lùn lửa to con đứng ở chính giữa cao 1m5, gần tới ngực Valhein, cơ bắp cuồn cuộn, thân hình khỏe khoắn, nhìn sao cũng không giống thần lùn lửa, trông càng như Người Lùn cao lớn đã cạo râu.

Thần lùn lửa lớn có vẻ ngoài uy nghiêm hơn hai thần lùn lửa nhỏ, gậy xương trong tay chẳng những có mũi nhọn, trên mũi nhọn còn lóe tia sáng xanh biếc, bôi chất độc mạnh.

Trên đầu thần lùn lửa lớn đội một vương miện bằng vàng, trên vương miện khảm một viên đá quý lửa.

"Vua thần lùn lửa?" Valhein căn cứ kiến thức tương quan thần lùn khác phán đoán ra thân phận của thần lùn này, vừa mừng vừa sợ.

"Bô lô ba la."

Vua thân lùn lửa hơi cúi đầu, khom người hướng Valhein, hai thần lùn lửa nhỏ thì bùm hai tiếng quỳ trên mặt đất, dập đầu hướng Valhein, nghe vang rất lớn, liên tục không ngừng.

"Đừng dập đầu nữa, đứng lên đi." Valhein sợ hai thân lùn nhỏ dập rớt đầu.

Hai thần lùn lửa nhỏ thế này mới đứng lên.

Valhein rất vừa lòng nhìn vua thân lùn lửa.

"Bô lô ba lai"

Vua thần lùn lửa cảm thụ được chủ nhân khen ngợi, ưỡn ngực ngẩng đầu, hào hứng phấn khởi.

"Các ngươi biết pháp thuật gì?"

“Bồ lô ba la."

"Biết nói tiếng người không?"

"Bô lô ba la."

Valhein bất đắc dĩ, chính mình không nghe hiểu ngôn ngữ thần lùn, càng miễn bàn tiếng vùng miền trong ngôn ngữ thân lùn.

"Thôi, một lúc sau kiểm tra thử năng lực của các ngươi, hãy canh cửa cho ta, bảo hộ ta."

“Bồ lô ba lat"

Ba thần lùn lửa ưỡn ngực, tiếp đó cấp tốc xoay người, nghiêm túc nhìn chằm chăm cửa.

Một thần lùn nhỏ phân tâm nhìn nơi khác, bị vua thần lùn lửa đá vào mông.

"Vua thần lùn lửa này tuyệt đối không tâm thường! Nhất định còn có thể mang đến vui sướng bất ngờ cho ta. Nhưng cần chờ ta học thêm vài ma pháp Hắc Thiết rồi ra ngoài thử nghiệm, tránh cho đụng kẻ địch mạnh thì không thắng nổi."

Valhein cố kiêm nén ý định trắc nghiệm vua thần lùn lửa, lại quay về tháp ma pháp, khắc trận đồ ma pháp khác.

Cùng lúc đó, vài người theo dưới sườn núi đi qua, leo lên trên.

Trong phòng nhỏ ma pháp, Valhein nghiêm chỉnh điêu khắc trận đồ ma pháp trên lá cây Ma Lực.

Pháp thuật chiêu bài của ma pháp sư Hắc Thiết, ưu tiên học thuật hỏa cầu trước.

Chuông canh gác tăng thêm năng lực sinh tôn cũng cần học.

Đối với ma pháp sư bình thường thì một trong những ma pháp công kích mạnh nhất là thuật trâm mặc, pháp thuật phòng hộ giáp phòng hộ ma lực, bàn tay ma pháp thường xuyên sử dụng nhất, chiến sĩ phòng hộ làn da nham thạch có hiệu quả cùng lúc với giáp phòng hộ ma lực, pháp thuật cây ăn trái bánh mì phòng ngừa ngoài ý muốn bảo chứng không bị chết đói, ở đâu cũng có thể mọc được, pháp thuật thuật tường đất có năng lực ngăn trở mạnh mẽ và có thể đạt được thiên phú tăng cường.

Valhein một hơi khắc tám ma pháp trận.

Hắn ngẫm nghĩ, lại khắc ma pháp trận Hắc Thiết thứ mười ba.

Một trong những pháp thuật nổi tiếng nhất.

Thuật thiểm quang.

Ma pháp này có thể làm mù mắt nhẹ, thời gian thi pháp hơi ngắn, hơn nữa là ma pháp hệ hỏa, bị ảnh hưởng từ thân thiện nguyên tố hỏa khiến tăng tốc thi pháp, luyện tập sơ rồi phối hợp với ma lực dâng lên và pháp trượng thì có thể lập tức phát ra.

Dưới Hoàng Kim, bất kỳ pháp thuật nhỏ nào lập tức phát ra đều có tác dụng to lớn.

Còn có năm vị trí trên lá cây Ma Lực.

"Lực lượng hệ địa ở đây càng sung túc, ta còn cần học nham thạch đột thứ, trong tình huống đặc biệt nó mạnh hơn thuật hỏa

cầu. Rút ra thể lực cũng hữu dụng, đặc biệt là khi đối diện ma thú quá mạnh, hoặc là chiến sĩ đánh lén. Thuật vụ khí có thể hình thành sương khói phạm vi khá lớn, cũng nên học. Mũi tên hàn băng, quả cầu chất toan"

Cuối cùng Valhein quyết định để lại một vị trí lá cây Ma Lực, lỡ trong hoàn cảnh đặc biệt có nhu cầu thì có thể bỏ ra mười mấy phút khắc lên.

Theo sau, Valhein học tập bốn pháp thuật Hắc Thiết nham thạch đột thứ, rút ra thể lực, thuật vụ khí và thuật dẫn phong.

"Hiện tại có thể bố trí chuông canh gác, bố trí xong là có thể học sâu rồi."

Valhein dẫn ba thần lùn lửa đi ra phòng nhỏ ma pháp. Valhein hít sâu một hơi, mùi cỏ xanh, không khí tươi mát đi vào xoang mũi, thoải mái hơn trong phòng nhiều.

Bầu trời giống như ngày hôm qua, trông như mặt trời sắp xuống núi.

Valhein cảnh giác quan sát bốn phía, không thấy dấu hiệu có ai.

Valhein cẩn thận đến gần một thân cây cách 50m, niệm thần chú pháp thuật Hắc Thiết chuông canh gác.

Một lục lạc màu xanh xuất hiện trên vỏ cây, chậm rãi ẩn vào trong.

Sau đó Valhein đặt chuông canh gác ở bốn phía, cuối cùng đặt năm cái, đây là cực hạn của ma pháp sư Hắc Thiết.

Năm chuông canh gác vây thành vòng tròn bán kính chừng 50m, phòng nhỏ ma pháp ở chính giữa.

Chỉ cần có người xuất hiện trong phạm vi 50m chuông canh gác, trừ phi sử dụng pháp thuật cấp bậc Bạch Ngân che giấu tung tích, nếu không thì tất nhiên sẽ bị phát hiện.

Valhein vào phòng, lấy ra quạ cảnh giác, tiêu hao ma lực liên kết chuông canh gác, cài đặt âm thầm nhắc nhở.

Có quạ cảnh giác, phạm vi cảnh giới và hiệu quả của chuông canh gác càng mạnh, ít nhất phải là pháp thuật ẩn nấp cấp bậc Hoàng Kim mới có thể tránh đi.

Chuông canh gác là lớp phòng hộ thứ nhất, bẫy thú là lớp phòng hộ thứ hai, ba thần lùn là lớp phòng hộ thứ ba.

Chương 231: Pháp thuật của người lười (2)

Chương 231: Pháp thuật của người lười (2)

Pháp thuật của người lười (2)

Tiếp đó, Valhein bắt đầu ở trong phòng luyện tập thần chú.

Valhein thử thuật hỏa cầu trước, sau khi niệm thần chú, cảm thụ ma lực tụ tập, chảy trong ma pháp trận, khoảnh khắc hình thành thì sử dụng thần chú cơ sở ngăn chặn lại.

Xoetl

Ma pháp trận màu đỏ trước mặt Valhein và một dúm lửa nhỏ nháy mắt tán loạn, một nửa ma lực tiêu tan, một nửa ma lực chảy vê cây Ma Lực.

Valhein nhắm mắt lại, chiêm nghiệm quá trình vừa rồi, tính toán thời gian.

"Như thuật hỏa cầu này, người mới học cần 5 giây mới có thể hình thành, dù cho may mắn cũng cần 4. 5 giây trở lên. Vậy mà ta chỉ dùng đại khái 3. 5 giây, trong tình huống không có sức mạnh bên ngoài trợ giúp, thời gian cực hạn thả ra thuật hỏa cầu là 3 giây. Điều này nghĩa là "

Valhein nói, mở sách ma pháp ra, xem xét số liệu người đi trước tổng kết.

"Thân thiện hỏa nguyên tố cấp bậc tướng quân nguyên tố hỏa làm giảm 20% thời gian thi pháp hệ hỏa, pháp trượng ba khúc

giảm thiểu 20% thời gian thi pháp, lại giảm 2 giây ma lực dâng lên cường hóa, ta thả ra thuật hỏa câu chỉ cần 0. 1 giây. Tối đa luyện tập thêm một, hai ngày thì có thể thật sự lập tức phát ra."

"Nỗ lực và chuẩn bị lúc trước đều không có uổng phí! Hoàn toàn phù hợp tư duy chiến đấu ma pháp đã thông hiểu vào lúc trước, tiếp tục!"

Valhein lại tiếp tục không ngừng thuần thục thân chú thuật hỏa cầu, sau khi luyện tập mười phút thì hắn dừng lại, mở ra sách ma pháp, tìm kiếm dạy học có liên quan thần chú thuật hỏa cầu, và một số hình động ma pháp, thậm chí có dạy bằng tiếng.

Sau khi nghe trọn vẹn một lớp học, Valhein hiểu sâu hơn về thuật hỏa cầu.

Ục ục ục!

Valhein thế này mới phát hiện sau khi thức dậy thì vẽ trận đồ ma pháp suốt mấy tiếng đồng hồ, rồi luyện tập thuật hỏa cầu nữa, chưa ăn cơm.

Giây phút này, Valhein cảm thấy đói hơn mọi khi nhiều.

"Ta thăng cấp ma pháp sư Hắc Thiết, cộng nhiều thiên phú thể chất chiến đấu như vậy, lượng cơm ăn lại thêm nhiều."

Valhein phát hiện quên rửa mặt súc miệng, thế là niệm pháp thuật Tập Sự.

"Thuật tạo thủy." Thần chú lập tức phát ra, đầu ngón tay của Valhein bắn ra một quả cầu nước to cỡ chậu rửa mặt, sạch sẽ trong suốt, hoàn mỹ vô khuyết.

Ma lực khẽ động, quả cầu nước bắt đầu thu nhỏ, cuối cùng thu nhỏ đến chỉ cỡ nửa nắm tay.

Sau đó Valhein niệm thần chú cơ sở.

"Gốt"

Tăng cường liên kết ma lực của quả cầu nước với bản thân.

Valhein lại niệm thần chú cơ sở.

"Biến!"

Bị ma lực cải tạo, quả cầu nước thay đổi hình dạng, như một bàn chải đánh răng hơi bự.

Valhein dùng ngón trỏ khống chế bàn chải đánh răng quả cầu nước, giống như lúc bình thường đánh răng, cũng lợi dụng ma lực kích động quả cầu nước.

Valhein soi gương sách ma pháp, cẩn thận đánh răng.

Tất cả cặn bã và vết bẩn đều sẽ bị ma lực khống chế đưa vào phía cuối bàn chải đánh răng quả câu nước.

Đánh răng xong, Valhein há to mồm, cắn nhẹ hàm răng, nhìn chính mình trong gương.

"Đẹp trail"

Valhein đi tới cửa, lặng lẽ mở ra một khe hở, ném bàn chải đánh răng quả cầu nước ra.

Bàn chải đánh răng quả cầu nước thoát khỏi ma pháp khống chế phát ra tiếng phụt khẽ, rớt xuống đất hóa thành một vệt nước cạn.

Valhein lại lần nữa sử dụng thuật tạo thủy tạo ra nước kích cỡ vừa phải, khống chế quả cầu nước lăn qua lăn lại trên mặt, ma sát chấn động, thanh lý vết bẩn.

Cuối cùng, Valhein cởi đồ, tiếp tục dùng quả cầu nước rửa thân thể, xong xuôi ném quả cầu nước ra cửa lớn.

"Mấy phút tẩy sạch sẽ thân thể, đúng là thuật lý tưởng trong mơ của người lười."

Rửa mặt súc miệng xong, Valhein lấy đồ ăn nóng hổi từ trong không gian phế tích ra, ăn ngấu nghiến.

Thức ăn không quá ngon, nhưng mà, trong lòng Valhein tràn ngập hạnh phúc.

"So với những người chỉ có thể ăn lương khô và thức ăn ma pháp thì ta thật là hạnh phúc, đồng tình bọn họ!"

Valhein tràn ngập hạnh phúc vừa xem TV ma pháp vừa ăn cơm.

Sau khi ăn xong, Valhein đầu tiên là nghỉ ngơi một lúc, sau đó lại luyện tập thần chú thuật hỏa cầu.

Qua đủ bốn tiếng hắn mới hiểu thấu thuật hỏa cầu.

Sau đó luyện tập mấy ma pháp khác, quen tay rồi thì thay cái khác, tiết kiệm thời gian.

Luyện tập hết tất cả thần chú, Valhein lại đi ra phòng nhỏ ma pháp.

Bầu trời u tối hơn lần trước một chút, Valhein nhìn thời gian trong sách ma pháp, hơn tám giờ tối.

"Xem ra thời gian ở vị diện này giống như trong tư liệu cung cấp, luôn ở giai đoạn hoàng hôn, buổi tối chỉ hơi tối chút nhưng sẽ không quá tối."

Valhein trước tiên quan sát bốn phía, tiếp đó lấy công cụ kim loại ra khỏi không gian phế tích, đào một cái lỗ to trên sườn núi,

dọn hết cỏ dại và vật dễ cháy ở xung quanh, tránh cho dẫn phát mối họa.

Valhein đưa mặt vê phía hố to, từ từ lui về phía sau, khi cách xa khoảng 25m thì đứng lại.

30m là phạm vi cực hạn thi pháp ma pháp Hắc Thiết.

Valhein đóng kín tất cả năng lực thiên phú, cũng không sử dụng pháp trượng, tay không thi pháp.

"Thuật hỏa cầu!"

Valhein niệm thần chú, trước người hiện ra một ma pháp trận hình tròn màu đỏ, một quả câu lửa to cỡ nắm tay bay ra, mang theo ánh lửa đỏ rực rơi xuống hố to.

Bùm!

Chương 232: Long - thân lùn - Ngạo Thiên

Chương 232: Long - thân lùn - Ngạo Thiên

Long - thần lùn - Ngạo Thiên

Quả cầu lửa nổ tung, bùn đất bắn tung tóe, tro bụi bay mù mịt, ánh lửa vụt qua rồi tắt, không hình thành lực lượng thiêu đốt, nhưng khiến cát đất hơi đen.

"Bán kính nổ khoảng 0. 5m, có chấn động nổ nhẹ, lửa không đốt vật không gây cháy, khoảnh khắc nổ hình thành sức mạnh đốt cháy, khi bay thì từ màu sắc cho thấy nhiệt độ lửa cao hơn lửa đốt từ củi gỗ bình thường một chút. Bởi vì là ma pháp, khoảnh khắc nổ thì uy lực và nhiệt độ của lửa tăng lên, sức sát thương dư ba có hạn"

Valhein một bên cân nhắc một bên quan sát xung quanh, không có gì khác lạ.

Vì thế Valhein liên tục sử dụng thuật hỏa cầu, cảm thụ lực lượng của ma pháp này, cộng thêm lúc trước nghiêm túc học tập, rất nhanh nắm giữ.

"Giờ thì thử uy lực lớn nhất."

Valhein mở ra tất cả thiên phú, tiếp đó tay cầm pháp trượng.

"Thuật hỏa câu!"

Vèol

Khoảnh khắc Valhein niệm thần chú, một ma pháp trận màu đỏ xuất hiện, quả cầu lửa lớn hơn cái trước hai vòng, màu sắc nhạt hơn nhiều bay nhanh ra.

Trừ lửa địa ngục, lửa khác nhiệt độ càng cao thì màu càng nhạt.

Bùm!

Quả cầu lửa nổ tung, cát đất tứ tán, sườn núi sụp một góc.

Cát đá từ bên trên rơi xuống, cơ hồ lấp đầy miệng lỗ.

Phát sinh cảnh tượng kỳ dị, lửa chẳng những không tắt, ngược lại phá tan cát đá che giấu, không ngừng mở rộng.

Giây phút này, lửa biến thành thể lỏng màu trắng đen, từ từ lưu động, khuếch tán trên bề mặt cát đá.

Một ít cát đá thậm chí bị lửa hòa tan, đỏ rực.

Lửa khuếch tán một lúc sau mới dừng lại, may mà Valhein đã chuẩn bị từ trước thanh lý cỏ cây xung quanh, nếu không thì sẽ cháy núi.

"Thời gian thả ra khoảng 0. 1 giây, tốc độ bay cực nhanh, bán kính phạm vi nổ là 1. 5m, khoảng cách lửa lan tràn là 5m. Thời gian kéo dài chừng 15 giây, lửa từ màu cam hóa thành màu trắng. Nghe nói lửa cấp bậc Bạch Ngân mới từ cam chuyển thành trắng. Điều này nghĩa là uy lực của thuật hỏa cầu đã đến cấp bậc Thanh Đồng, nhưng về nhiệt độ thì đến cấp bậc Bạch Ngân."

Valhein không ngừng lợi dụng kiến thức ma pháp đã học để phân tích, càng hiểu rõ hơn uy lực của thuật hỏa câu.

"Nếu thuật hỏa cầu ban đầu chỉ có thể giết chết người thường, vậy thuật hỏa cầu này có thể nhẹ nhàng giết chết chiến sĩ Hắc

Thiết! Nếu không thể dập tắt lửa sợ rằng ngay cả chiến sĩ Thanh Đồng đều sẽ bị tươi sống đốt chết."

Valhein vẻ mặt bình tĩnh, cẩn thận nghiên cứu một lúc sau mới thoát khỏi trạng thái chuyên chú, nở nụ cười.

Có thuật hỏa cầu uy lực như vậy thì không sợ bất cứ ma pháp sư Hắc Thiết, nhưng mà, đối diện chiến sĩ gân người vẫn cần sử dụng ma pháp khác phụ trợ.

Thế là, Valhein bắt đầu luyện tập pháp thuật khác.

Sau một thời gian ngắn luyện tập, trong đầu Valhein không ngừng mô phỏng trường hợp bị chiến sĩ gân người, thi pháp thôi diễn ngay tại chỗ.

Cuối cùng phát hiện, trong tình huống bản thân có phòng hộ mạnh, trực tiếp sử dụng thuật hỏa cầu có tính công kích và nham thạch đột thứ là tốt nhất.

Nếu cẩn thận an toàn một ít, một khi chiến sĩ đột tiến, sử dụng thuật thổ tường, thuật thiểm quang, thuật vụ khí, sau khi phối hợp Hỏa Diễm Chi Đăng thì sẽ cực kỳ thoải mái.

Còn có người hầu

Valhein quay đầu nhìn về hướng vua thằn lùn lửa, nói:

"Một mình ngươi lại đây, hai tên kia tiếp tục cảnh giới."

“Bồ lô ba lat"

Vua thằn lùn lửa một mình lại gân, nghiêm túc nhìn Valhein với con ngươi màu lửa đỏ rực sáng.

"Rất tốt, ngươi có thể nghe hiểu lời của ta đúng không?"

"Bô lô ba la." vua thằn lùn lửa gật mạnh đầu.

Valhein bất đắc dĩ nói:

"Nhưng ta nghe không hiểu lời của ngươi."

Vua thân lùn lửa nghi hoặc nhìn Valhein.

Trong lòng Valhein đột nhiên dâng lên một loại cảm giác không ổn, hắn có thể nghe hiểu của ta, còn ta thì không nghe hiểu hắn nói chuyện, đặt câu hỏi: Ai thông minh hơn?

"Ưm, nhất định là vì lực lượng ma pháp khiến hắn nghe hiểu! Thôi kệ nó!"

Valhein vứt bỏ ý nghĩ không vui kia, chỉ hướng hố to nay đã rất cạn trên sườn núi: "Sử dụng ma pháp công kích hố to kia."

Vua thần lùn lửa gật đầu, niệm thần chú hướng hố to đó.

Valhein thâm nghĩ thần lùn lửa có thể sử dụng mũi tên lửa cấp Tập Sự, tuy uy lực không lớn nhưng cộng hưởng với thiên phú của chính mình thì hắn là rất mạnh. Nhưng vua thần lùn lửa này hơi khờ, chỗ này cách miệng hố kia 25m, cự ly mũi tên lửa khó mà

"Không đúng, tại sao hắn niệm tụng không phải mũi tên lửa mà là thuật hỏa câu?"

Trong ánh mắt ngẩn ngơ của Valhein, rõ ràng vua thần lùn lửa niệm thần chú thuật hỏa câu, trước người hiện ra ma pháp trận màu đỏ, quả câu lửa bay ra.

Quả cầu lửa rơi xuống hố to, ầm một tiếng nổ tung, lửa đốt cát đất không ngừng lan tràn.

Sử dụng ma pháp xong, vua thần lùn lửa đưa mặt về phía Valhein, đứng thẳng.

"Bô lô ba la."

Valhein đứng như trời trồng thật lâu.

Người hầu Thần Tích đều dữ dội như vậy sao?

Thuật hỏa cầu không đến mức khiến Valhein ngây người, khiến Valhein sững sờ là thuật hỏa câu của vua thần lùn lửa có hai đặc điểm.

Một là lập tức phát ra, hai là nhiệt độ lửa cao hơn của Valhein.

Valhein ngơ ngác.

"Anh em, ngươi mở hack hơi bị mạnh! Bán cho ta được không? Quá ảo, có phải là không muốn chơi chung nữa không? Phải chăng tên đầy đủ của ngươi là Long - Thần Lùn - Ngạo Thiên?"

Chương 233: Người trong nước

Chương 233: Người trong nước

Người trong nước

Một người hầu Tập Sự không quan trọng mà biết thuật hỏa câu cấp Hắc Thiết cũng đành thôi, còn mạnh hơn chính mình?

Rốt cuộc ai là chủ nhân!

Còn lòng tự trọng của chủ nhân không?

Còn thể diện của ma pháp sư không?"

Valhein yêu cầu:

"Ngươi phát thêm một cái cho ta nhìn xeml"

Long - Thần Lùn - Ngạo Thiên nghiêm túc lập tức phát ra thuật hỏa cầu thứ hai, uy lực vẫn lớn hơn của Valhein.

"Bô lô ba la."

Valhein ngây người thật lâu, đóng kín thiên phú toàn thân, tất cả thiên phú tinh linh gấp khúc cánh bao vây chính mình, màu của vương miện hỏa diễm cũng tối hơn.

Valhein hếch cằm hướng hố to, nói:

"Nào, lại phát ra một cái thử xem."

Lần này Long - Thần Lùn - Ngạo Thiên niệm thần chú xong qua đủ hai giây mới xuất hiện quả cầu lửa.

Lần này thuật hỏa cầu rơi xuống sườn núi yếu hơn rõ rệt, không có lan tràn và không có dính liền.

"Thế này mới phải chứ, mà khoan!"

Valhein lại phát hiện hai điểm mấu chốt.

Một là trong tình huống không nhờ cậy bất cứ ngoại lực, Long - Thần Lùn - Ngạo Thiên thả ra thuật hỏa cầu chỉ cần 2 giây, nhưng chính mình cần hơn 3 giây.

Thứ hai, nhiệt độ lửa thấp hơn lúc chính mình mở ra toàn thiên phú, nhưng cao hơn lúc chính mình không mở ra thiên phú nhiều.

Valhein đi vòng quanh Long - Thần Lùn - Ngạo Thiên mấy vòng, vỗ vai của hắn.

"Từ hôm nay trở đi, tên Ngạo Thiên, tên chính thức là Địa Ngạo Thiên."

Địa Ngạo Thiên nghe thế thì mừng rỡ, một gối nửa quỳ xuống, cảm tạ Valhein.

Valhein cẩn thận suy tư.

"Hắn rốt cuộc có thiên phú của ta hay không? Hoặc là có thiên phú của ta thì được cộng thêm gấp đôi thiên phứ?"

"Mấu chốt là, tiểu tử này a không, Địa Ngạo Thiên trừ có thể cộng hưởng thiên phú hệ hỏa của ta ra còn có thể cộng hưởng thiên phú ma pháp khác của ta! Hắn rõ ràng cộng hưởng thiên phú ma lực dâng lên của ta. Đây là điểm mạnh của người hầu Thần Tích sao? Hoàn toàn không ngờ đến, dù sao rất ít người sở hữu người hầu cấp Thần."

"Nhặt được bảo bối lớn!"

Valhein quan sát Địa Ngạo Thiên tỉ mỉ như đánh giá bảo bối.

Hắn vươn tay sờ đầu, vuốt lông, nhéo lỗ tai, bóp mặt, ngắt mũi, thậm chí còn vén váy da thú lên nhìn.

"Địa Ngạo Thiên, ngươi giành được tín nhiệm của tai"

Địa Ngạo Thiên lập tức ưỡn ngực ngẩng đầu, vẻ mặt tự hào.

"Ngươi kiêu ngạo lắm sao? Vậy để ta hỏi ngươi một pháp thuật Tập Sự đơn giản nhất, nào, thi triển thuật tạo thủy cấp Tập Sự đi."

Địa Ngạo Thiên xấu hổ cúi đầu.

Valhein vỗ vai của Địa Ngạo Thiên, lời nói thấm thía nói: 'Lần sau đừng kiêu ngạo, vĩnh viễn đừng bao giờ so sánh với chủ nhân ta đây!"

Địa Ngạo Thiên ngẩng đầu, trong mắt tràn đầy nghi hoặc, so sánh với ai?

"Đi đi, tiếp tục cảnh giới." Valhein nói.

Địa Ngạo Thiên gật đầu, khiêng gậy xương kịch độc trở lại chính giữa hai thần lùn lửa, tiện thể đá mạnh vào mông hai thần lùn nhỏ.

Valhein nhìn bóng lưng to lớn của Địa Ngạo Thiên, không ngờ hiện tại chính mình gom đủ song hỏa cầu, tùy thân mang theo ma pháp sư Hắc Thiết, không biết hắn có thể dùng ma pháp khí không? Mà thôi, chủ nhân hệ lóe sáng cộng thêm người hầu hệ lóe sáng thì quá chói sáng, rêu rao như vậy không phải là phong cách của chính mình.

"Nếu cho Địa Ngạo Thiên đeo mười chiếc nhẫn thuật hỏa cầu hình ảnh quá hấp dẫn, bình tính! Bình tính

Valhein nhớ tới còn có thi hài của Báo Săn, diêu hâu và lươn, thế là sử dụng khúc thứ nhất thần chú triệu hoán hấp thu ba thi hài.

Valhein tiếp tục luyện tập ma pháp, luyện tập một lúc thì quan sát xung quanh, sợ bị người phát hiện.

Qua một lúc sau, Valhein cảm thấy ma lực trữ tồn trong cây Ma Lực hạ thấp một nửa, ý thức được không thể tiếp tục luyện tập, thế là lại lần nữa quan sát bốn phía, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Valhein nhìn quét sơn cốc, bỗng nhiên quay đầu. Một bóng người màu đỏ sậm trôi nổi trên nước trôi xuống.

Bóng người hơi quen thuộc.

Tim Valhein bỗng giật thót, con ngươi nhanh chóng nở rộng.

Người kia tóc dài giống như cỏ nước trải trên mặt nước, giáp da màu đỏ bao thân thể, khuôn mặt nhỏ trắng bệch ngửa lên, xinh đẹp khiến người giật mình, cũng khiến người tan nát cõi lòng.

"Palomal" Trong lòng Valhein căng thẳng, vội vàng chạy xuống núi.

Valhein ra lệnh cho Địa Ngạo Thiên, thoáng qua biểu cảm cứng rắn:

"Đi theo ta, gặp phải kẻ địch trực tiếp giết!"

Valhein một bên chạy một bên quan sát thượng du, trong lòng rối ren.

Tuy hai người không tiếp xúc nhiều, nhưng dù gì làm bạn cùng bàn nửa năm, hơn nữa nàng rõ ràng là quý tộc nhưng công khai trợ giúp hắn, còn liên tục hai lần, Valhein luôn nhớ kỹ nhân tình này.

Bình thường Paloma không quan tâm ai, nhưng không có điểm nào xấu.

Mấu chốt là nàng không biết nói chuyện, Valhein luôn xem nàng là em gái nhỏ đáng thương.

Những hình ảnh quen Paloma hiện ra trong đầu hắn.

Nàng thế nhưng chết ở đây?

Trong lòng Valhein sinh ra một chút táo bạo hiếm thấy.

Cùng bàn sẽ chết sao?

Valhein siết chặt nắm tay.

Nhẫn trên tay trái lóe tia sáng rực rỡ.

Pháp thuật Thanh Đồng, thuật phong hành.

Gió màu xanh bao bọc thân thể của Valhein, khiến tốc độ của hắn đột nhiên nâng cao 90%.

Valhein lao nhanh vào nước, cố gắng hươ hai cánh tay bơi đến bên cạnh Paloma, một tay chộp lấy nàng, một tay đặt dưới mũi của nàng.

"Phù."

Valhein thở ra hơi dài.

Paloma còn hít thở, không chết.

Chương 234: Ai không biết nói chuyện!

Chương 234: Ai không biết nói chuyện!

Ai không biết nói chuyện!

Valhein ôm Paloma, bơi nhanh trở về, bơi đến chỗ cạn thì hai chân đạp đáy sông, ôm Paloma ở trước ngực, leo lên bờ, hắn vừa đi hướng sườn núi vừa quan sát phương hướng thượng du.

Không có kẻ địch tiến đến.

Valhein ôm Paloma đi vào phòng nhỏ ma pháp, mệnh lệnh thần lùn lửa canh gác, tiếp đó đặt Paloma xuống giường.

Valhein kinh ngạc phát hiện, trên người Paloma dường như có sức mạnh cường đại, hắn còn ướt sũng nhưng trên người của nàng đã khô ráo.

Ánh mắt của Valhein rơi xuống vòng cổ Medusa Hoàng Kim của Paloma, lại nhìn khuôn mặt nàng.

Đèn ma pháp chiếu rọi, khuôn mặt nhỏ tỉnh trí của Paloma giống như phủ một lớp sương trắng dày, mặt không chút máu, đôi môi bình thường mang sắc hồng cũng trắng bệch.

Nếu không phải mũi nhỏ của nàng còn chậm rãi hô hấp, Valhein thậm chí hoài nghi nàng thật sự đã qua đời.

Khuôn mặt nhỏ mà tỉnh trí của nàng bị tóc đen dài bao vây càng nổi bật nhỏ xinh, dù sắc mặt trắng bệch vẫn toát ra mỹ cảm kỳ lạ.

Valhein muốn cởi giáp da cho nàng, nhưng chần chừ giây lát rồi buông tay ra, tiếp đó tìm kiếm vết thương trên người Paloma.

Ngay mặt thì không có vết trây trụa gì, thậm chí không có dấu vết đánh nhau.

Valhein nhẹ nhàng lật người Paloma qua nhìn sau lưng, phát hiện giáp da phần sau eo trái của nàng rách một đường thẳng.

Vạch mở giáp da lộ ra vết thương bị nước ống ngâm trắng toát, miệng vết thương lật ra ngoài giống như bánh mì mềm mới bị bẻ ra.

Valhein cẩn thận quan sát vết thương, lộ nét nghi hoặc, trong miệng niệm tụng ma pháp Tập Sự dò xét độc tính.

Ánh sáng màu trắng rơi xuống vết thương, không đổi màu xanh, chứng minh vết thương hoặc là không có độc, hoặc là đã bị hóa giải.

Valhein lại quan sát vị trí khác, chỉ có một chỗ vết thương này.

Valhein nhìn chằm chằm khuôn mặt nhỏ trắng bệch của Paloma, nhanh chóng quyết định, vươn tay ra, chậm rãi cởi bỏ giáp da của nàng, cầm giáp bụng đầu sói Hắc Thiết và quần da đặt ở một bên. Trên người Paloma chỉ còn áo trên không tay mỏng và quần đùi, lộ ra thân thể trắng như tuyết, như tạc từ búp bê trắng trẻo.

Valhein hít sâu một hơi, nháy mắt đè ép tạp niệm riêng, bắt đầu kiểm tra phần thân thể không bị áo che.

Trừ một số vết thương nhẹ thì không có dấu vết nghiêm trọng nào, cũng không có dấu hiệu bị tụ huyết hay trúng độc.

Chỉ có vết thương rách áo sau eo trái.

Tuy trên người Paloma chỉ có một vết thương này, nhưng ai cũng không thể xác định nơi khác đều ổn.

Valhein bình tĩnh vạch áo của nàng ra, đặt tay cạnh gò núi nhô ra, đè chỗ mấu chốt bị áo che đậy, tiếp đó quan sát bụng, dưới cổ, phần eo và sau lưng.

Nguyên vẹn không vết trầy.

Valhein gật đầu, buông xuống áo của Paloma, che phần bụng bóng loáng như gương.

Tiếp đó, Valhein định kiểm tra chân của nàng.

"Rất may mắn, chỉ có một chỗ vết thương kia."

Sau khi khẩn trương kiểm tra xong, Valhein thả lỏng tinh thần, nhưng trong đầu đột nhiên vụt qua hình ảnh trắng bóng làm tim hắn đập nhanh.

Valhein ý thức được chính mình có tạp niệm, nhưng không vì vậy mà thấy xấu hổ, trước tiên tiến hành hô hấp sâu, không bình phán loại tạp niệm này đúng sai, tự nhủ lòng chính mình chỉ vì bảo vệ, chữa trị cho Paloma, rất nhanh hắn thoải mái, đấu tranh và giải hòa với bản thân.

"Ta không phải loại người ăn bớt." Valhein mặc niệm mười lần.

Valhein cẩn thận quan sát vết thương duy nhất của Paloma, bề mặt có vết bẩn nhỏ, thế là hắn sử dụng thuật tạo thủy, dùng quả cầu nước nhẹ nhàng hút vết bẩn trên vết thương.

Chốc lát sau, Paloma nhẹ động đậy, phát ra tiếng rên đau khẽ.

Valhein cúi đầu dán bên tai nàng, nhẹ giọng nói: "Cùng bàn, bây giờ nàng bị thương, ta chữa thương cho nàng, sẽ hơi đau

nhưng qua nhanh thôi.'

Paloma không tiếp tục phát ra tiếng rên đau, biểu cảm dần khôi phục bình thường.

Valhein tiếp tục dùng quả cầu nước nghiêm túc thanh lý vết thương.

Trong quá trình thanh lý, Valhein phát hiện vết thương của Paloma khép lại nhanh hơn dự đoán, hơn nữa không có một giọt máu chảy ra.

"Nàng có ít nhất hai thiên phú máu chảy chậm và vết thương khép lại, ta còn không có cái này, thật là lợi hại.' Thanh lý vết thương xong, Valhein lấy từ trong không gian phế tích ra thuốc chữa trị lúc trước nhờ Kelton mua, nhỏ giọng nói:

"Cùng bàn, lúc sử dụng dược tê trị liệu sẽ hơi đau, nàng cố nhịn."

Valhein nói rồi rắc dược tề trị liệu dung hợp lực lượng hệ quang của điện thần lên vết thương của Paloma.

Nước thuốc trong suốt rơi trên vết thương hóa thành làn khói trắng bốc lên.

Paloma lại phát ra tiếng rên khẽ, Valhein vươn tay cầm chặt tay của nàng.

Paloma nắm chặt tay của Valhein, biểu cảm đau đớn từ từ giảm bớt.

Rất nhanh, nguyên bình dược tề trị liệu dùng hết.

Vết thương chuyển biến tốt đẹp rõ rệt, xung quanh ửng đỏ.

Valhein không chút do dự, lại lần nữa sử dụng một bình.

Một bình giá trị 100 vàng đại bàng, hai bình tương đương một nửa ma pháp khí Hắc Thiết.

Dùng hết bình thứ hai, Valhein lấy ra bình thảo dược ma pháp đã chế tác sẵn từ trong không gian phế tích, dùng răng cắn mở nắp, tay trái cầm vải bông sạch sẽ lấy từ không gian phế tích, chấm nước thảo dược ma pháp nhẹ nhàng bôi trên vết thương của Paloma.

Tay phải của Valhein luôn cầm tay Paloma.

Paloma trong hôn mê bản năng nắm tay của Valhein, giống như nắm hy vọng duy nhất trên đời.

Toàn bộ nước thảo dược ma pháp màu xanh đều bôi lên vết thương, Valhein mới buông tay của Paloma ra, lấy ra sợi vải bông cắn sẵn quấn eo Paloma, che vết thương.

Chương 235: Ai không biết nói chuyện! (2)

Chương 235: Ai không biết nói chuyện! (2)

Ai không biết nói chuyện! (2)

Cuối cùng, Valhein cẩn thận dè dặt giúp Paloma mặc lại đồ ngay ngắn, chỉ có giáp bụng đặt ở một bên.

Paloma nghiêng người nằm trên giường, hô hấp trở nên đều đều.

Trên khuôn mặt nhỏ của nàng tăng thêm chút sắc hồng.

Valhein thoải mái mỉm cười.

Valhein tháo nhẫn khỏe mạnh trên tay xuống, đeo vào ngón cái tay trái của Paloma, dù vậy, giữa nhẫn và ngón tay cái lộ ra khe hở rất lớn.

Paloma hít thở càng vững vàng hơn.

"Quả nhiên có hiệu quả."

Valhein thầm nghĩ, lấy chăn mỏng ra nhẹ nhàng đắp lên người của nàng.

Động tác mềm nhẹ như đắp lên người trẻ sơ sinh.

Valhein ngồi ở bên giường, dựa lưng vào tường, nhìn chằm chằm Paloma.

Lông mi của nàng vừa mảnh vừa dài, giống như bàn chải nhỏ

màu đen, lại giống như bụi cỏ đen che đậy hồ nước xanh biếc.

Đôi môi đã trở lại màu hồng thuần khiết, dường như phát sáng, trông hơi ngọt.

Tay nhỏ đặt ở trước ngực, bàn tay như làm bằng dầu sữa, mềm mại bóng loáng.

Mái tóc dài của nàng xõa sau lưng, giống như thang trượt đen nhánh tỏa sáng rũ xuống, cái gì đụng vào sợi tóc đều sẽ bị trượt ngã.

Khuôn mặt non nớt gần như hoàn mỹ của nàng với mái tóc đen phụ trợ trông giống như búp bê sứ.

Valhein vươn tay giúp nàng chỉnh lại tóc dài, nào biết nàng đột nhiên khẽ hừ một tiếng, dường như có chút đau đớn, nhíu chặt chân mày, bản năng vươn tay bắt lấy tay của Valhein, nắm nhẹ, mắt mày giãn ra.

Valhein mặc kệ nàng nắm, theo sau mỉm cười một cái, rõ ràng chỉ xem nàng là bạn cùng bàn, nhưng nàng bây giờ càng giống như cô vợ nhỏ ngủ say.

"Ngủ đi, Paloma."

Valhein nói xong, đột nhiên hít mũi.

Trong phòng tràn ngập mùi thơm thoang thoảng.

Valhein nhìn thoáng qua Paloma, nhắm mắt đi vào minh tưởng. Không biết qua bao lâu, Valhein cảm thấy mệt mỏi, rút ra minh tưởng, nhìn thấy Paloma còn đang ngủ say, tay thì vẫn nắm tay của hắn.

Valhein không rút tay ra, cứ như thế dựa vào tường, nhắm mắt lại, chậm rãi thiếp ngủ.

"A "

Một tiếng kêu khe khẽ bừng tỉnh Valhein.

Valhein bản năng đứng lên, nhìn hướng cửa.

Cửa phòng nhỏ ma pháp đóng kín, ba thân lùn lửa kinh ngạc quay đầu nhìn Valhein và Paloma.

Valhein thế này mới xoay người nhìn hướng Paloma.

Paloma kinh khủng ngồi trên giường, hai tay che ngực, hai chân cuộn lên, trong mắt tràn ngập kinh khủng cùng đề phòng, còn ẩn giấu chút thống khổ, nghi hoặc và mê mang.

Giống như thú con bị thú mẹ vứt bỏ co ro ở góc tường.

Hồ nước màu xanh thẫm giống như bị mây đen bao phủ, tối tắm không ánh sáng.

Valhein hơi mở ra hai vai, khiến hai cánh tay hơi tách ra hai bên, lòng bàn tay đưa tới trước, tỏ vẻ thoải mái, biểu thị chính mình không có vũ khí và tính công kích.

"Cùng bàn, nàng tiêu rồi, ta là đại ma vương, bắt được nàng thì nàng vĩnh viễn không thể trốn ra lòng bàn tay của ta, ha ha ha ha ha ha!" Valhein giống như một đứa nhóc mười sáu tuổi bình thường, vênh váo cười.

Đề phòng và mờ mịt lập tức biến mất trong mắt Paloma, trên mặt vụt qua biểu cảm vừa tức vừa buồn cười, ẩn giấu một chút cảm động.

Kiểu an ủi ngược lẽ thường của Valhein khiến Paloma nháy mắt bình tĩnh trở lại.

Valhein mỉm cười hiên hòa nói:

"Hôm qua ta ở bên ngoài trông thấy nàng trôi theo dòng nước xuống, tiếp đó cứu nàng. Vì chữa thương cho nàng, ta cởi giáp da và giáp bụng của nàng, sau đó bao lại. Nàng yên tâm, Valhein này được nữ sinh cả trường thích, không có chút hứng thú với nàng đâu."

Paloma nhìn chằm chằm Valhein, thế giới trong đầu tự tưởng tượng chính mình bỗng nhiên trường cao hóa thành người khổng lồ cao vạn mét, tiếp đó mở mồm máu to, lộ ra hàm răng nhọn hoắc, cúi đầu gâm rống hướng Valhein nhỏ bé ở bên dưới: Ta là công chúa của gia tộc Bán Thân, có ai nói chuyện với công chúa như vậy không? Cái gì gọi là không chút hứng thúI!

Valhein lại nói:

"Phán đoán dựa theo vết thương của nàng thì nàng bị đánh lén, nàng muốn nói thì cứ nói, không muốn nói thì thôi, a, quên mất, nàng không biết nói chuyện, xin lỗi." "Ai không biết nói chuyện?" Paloma hậm hực nhìn Valhein, con ngươi xanh thẫm sáng hơn vừa rồi một chút.

Paloma rốt cuộc bắt được lỗi nhỏ của Valhein, vẻ mặt tự tin dõng dạc.

'A?' Valhein kinh ngạc nhìn Paloma.

Giọng nói của Paloma mềm mại như lông của mèo con, có chút ngọt ngào thoang thoảng, hoàn toàn không khớp với biểu cảm lạnh băng lúc bình thường của nàng.

Valhein hỏi:

"Vậy sao nửa năm qua nàng không nói lời nào? Ta còn cho rằng nàng là người câm điếc, làm gì cũng hết sức dè dặt, sợ nàng buồn!"

Nghe lời Valhein nói, Người Khổng Lồ trong lòng Paloma lập

tức thu nhỏ thành kích cỡ bình thường, nàng bất đắc dĩ hất tóc đen, thở dài, nói: Bỏ đi, tha thứ ngươi.

"Cảm ơn ngươi, cùng bàn." Trên mặt Paloma nổi chút sắc hồng, nghiêng đầu nhìn hướng vách tường khác, không dám nhìn thẳng Valhein.

Giọng nói của nàng vẫn non mềm, giống như bờ môi của nàng, dường như chạm vào sẽ VỠ.

Valhein kinh ngạc hỏi:

"Không lẽ ta là người duy nhất trong lớp đối thoại với nàng?"

"Nguyên trường." Paloma vẫn nghiêng đầu không xem Valhein.

Valhein không kiềm được cười rộ lên, nói:

"Âm thanh của nàng rất êm tai, dù sao nàng đã mở miệng nói chuyện với ta, còn gì muốn nói vê công kích lân này không?"

Ục ục!

Âm thanh khe khẽ phát ra từ bụng của Paloma.

Paloma đỏ mặt, nghiêng đầu, càng không dám xem Valhein.

Trong đầu, Người Khổng Lồ Paloma nháy mắt thu nhỏ thành kiến, đưa lưng về phía Valhein to lớn, ngồi xổm trong góc tường.

Mất hết hình tượng!

Muốn khóc!

Chương 236: Người không kết hôn

Chương 236: Người không kết hôn

Người không kết hôn

Valhein cố chịu đựng không cười ra tiếng, lấy ra thịt khô ma hóa bị bao kín bằng vải trắng từ trong balo, nói:

"Nàng ăn cơm trước, có lời gì ăn xong rồi nói tiếp."

"Cảm ơn." Paloma đỏ mặt nhỏ giọng nói, hơi cúi đầu, hai tay nhận lấy thịt khô.

Bộ dạng rất lễ phép, hoàn toàn khác với khi ở trường học.

Paloma hé môi lộ ra hai hàm răng nhỏ trắng tinh, cắn nhẹ thịt khô màu nâu, khép miệng lại.

Không cần nhai, thịt khô từ từ phồng to hóa thành thịt vụn thơm ngào ngạt.

Nuốt thịt vụn xuống, Paloma lặng lẽ thở ra.

Tiếp đó, nàng ăn từng miếng thịt khô, cuối cùng ăn hết sạch.

Valhein chớp chớp mắt, miếng thịt khô ma pháp to cỡ bàn tay đó bằng lượng cơm ăn hai bữa của chính mình.

Valhein cố gắng khiến nụ cười của chính mình trông dịu dàng:

"Nếu không đủ thì chỗ của ta vẫn còn, không sao hết, ta mang theo rất nhiều ăn, bao no."

"Đủ rồi, cảm ơn ngươi." Paloma nhẹ giọng nói, âm thanh ngọt ngào.

"Ưm, một miếng 50 vàng đại bàng, ta ghi sổ. Ta tin tưởng với danh dự của nàng thì không cần ¡in dấu tay." Valhein nghiêm túc mở sách ma pháp ra, nghiêm túc ghi sổ.

Paloma ngước đầu lên, xoe tròn mắt nhìn Valhein, trong mắt tràn ngập mờ mịt.

Thịt giá một bạc chim công mà bán năm mươi vàng đại bàng? Lợi nhuận gấp năm trăm lân?

Paloma ở trong lòng lại biến thành Người Khổng Lồ chọc trời, gâm rống với Valhein trong tưởng tượng.

Bạn cùng bàn này là ma quỷ sao?

Đồ khốn!

Paloma vốn cả người mềm nhữn đột nhiên cảm thấy thân thể dường như sinh ra một chút lực lượng.

Valhein mỉm cười, nói:

"Nếu nàng thấy khó chịu thì hãy nghĩ ngơi, có ta ở, không ai có thể tổn thương nàng được nữa.' Trong đầu Paloma hiện ra hình ảnh vừa rồi, sau khi nàng tỉnh ngủ phát hiện tay câm bàn tay của người đàn ông xa lạ, làm nàng sợ hãi thét lên, co rụt ra sau, rồi mới nhìn kỹ là Valhein. Nhưng giây sau, Valhein thế nhưng đứng lên đưa mặt vê hướng cánh cửa.

Nhìn từ góc độ của Paloma thì Valhein che nàng ở sau lưng.

Paloma thâm nghĩ:

“Thôi, tha thứ ngươi."

Paloma không nói chuyện, vẻ mặt trở về hờ hững như mọi khi, hai tay chống giường định đứng lên, kết quả thân thể lảo đảo, không đứng dậy được, suýt ngã xuống giường.

Sao vậy?”

Valhein chạy lại, quan tâm nhìn Paloma, không biết có chuyện gì không.

Paloma lại lần nữa gồng sức muốn gượng dậy, nhưng vẫn thất bại.

Nàng bất đắc dĩ ngồi dựa vào tường.

"Nguyền rủa."

Paloma rõ ràng là vẻ mặt lạnh như băng, nhưng âm thanh yếu mềm, lơ lửng, ngọt ngào không hợp với biểu cảm chút nào.

Valhein nhíu mày hỏi:

"Vũ khí bị thương nàng có nguyên rủa? Loại lực lượng này hoặc là cân ma pháp đặc biệt cấp cao xua tan, hoặc là cố gắng tự vượt qua."

Paloma cau chân mày đen thanh mảnh, không biết đang suy tư điều gì.

Valhein thấy Paloma khôi phục một ít tinh thần, hắn thu hồi nụ cười, nghiêm mặt nói:

"Ta không biết tại sao nàng bị thương nặng như vậy, theo ta phán đoán thì trên người của nàng chắc chắn có ma pháp bảo vệ, trên đời dù là chiến sĩ Hắc Thiết mạnh đến đâu cũng không thể nào tập kích được nàng, chắc chắn có nguyên nhân khác. Vì an nguy trong tương lai của nàng, vì an nguy trong tương lai của ta, ta hy vọng nàng sẽ nói rõ sự tình ra."

Paloma mấp máy môi, tựa như hai mảnh cánh hoa xòe ra khép lại.

Qua một lúc sau, Paloma mới hỏi:

"Trong sách ma pháp của ngươi có du ký của bậc thầy Thucydides không?"

Lý Thiên Mệnh đáp:

"Có hết du ký của hai người."

"Quyển thứ sáu 'Du ký Thucydides', trang thứ một trăm năm mươi ba có nội dung ngươi muốn biết."

Valhein lập tức mở sách ma pháp ra, mở ra trang tương quan, đọc lướt nhanh, xem xong nội dung tương quan thì hắn đọc lại lần thứ hai.

Valhein hỏi:

"Nếu ta không nhìn lầm thì các ngươi đang kéo dài cuộc chiến thần tuyển cổ xưa?"

Paloma nói:

"Ta không thể trả lời ngươi."

Valhein vừa đọc sơ nội dung trên sách vừa nói:

"Trong này ghi nội dung bậc thầy Thucydides suy đoán, đại khái nói vô luận là đảo Thiên Đường của Hy Lạp, điện Anh Linh của Bắc Âu, hoặc là hệ thần khác thì đều có một nơi chỉ có chiến sĩ mạnh nhất lúc còn sống đi vào, số người cực kỳ ít ỏi mà ưu tú nhất thậm chí được phong làm thần, cho nên được gọi là cuộc chiến thần tuyển. Ở cổ đại có nhiều chiến đấu đều diễn ra quay quanh cuộc chiến thần tuyển."

"Ông ấy còn suy đoán, theo thời gian trôi qua, gia tộc Bán Thần nắm giữ cuộc chiến thần tuyển, người thường đã hoàn toàn không biết chuyện này. Chỉ khi nào lên cấp bậc cao hơn chút, Thánh Vực hoặc là Truyền Kỳ, mới có thể thông qua các con đường được đến tin tức này. Người của gia tộc Bán Thần và số ít gia tộc Anh Hùng bắt đầu từ lúc nhỏ đã chuẩn bị cho cuộc chiến thần tuyển, chọn lựa hậu duệ ưu tú để bồi dưỡng, khiến những hậu duệ này từ nhỏ bắt đầu chém giết, đào thải hậu duệ kém cỏi."

"Cuộc chiến thần tuyển vốn là chiến đấu công bằng, nhưng vì tranh cướp vị trí vào, rất nhiêu gia tộc bắt đầu sử dụng thủ đoạn đê hèn đánh lén chém giết. Đặc biệt là một số gia tộc dính líu 'tranh đoạt thần quyên hoặc là gia tộc đời đời có thù hận với nhau, bọn họ sẽ không tiếc hết thảy giết chết hậu duệ thần tuyển của đối phương. Tức là nàng là hậu duệ thân tuyển của gia tộc Bán Thần, cho nên mới bị săn giết, vô luận nàng có thủ đoạn phòng hộ gì thì đối phương đều nắm rõ, đúng không?"

Chương 237: Người không kết hôn (2)

Chương 237: Người không kết hôn (2)

Người không kết hôn (2)

Valhein nói xong lật trang sau cuốn sách xem thử có tư liệu nào hữu dụng hơn không.

Paloma nói: "Ta không thể nói cho ngươi bất cứ tin tức gì có liên quan cuộc chiến thần tuyển, điều ta có thể nói là, ta là bị gia phó tập kích."

Valhein ngây ra một lúc, nói:

"Hiểu rồi, trong số người đi vào lần này hẳn là có người nhà được xếp vào bảo hộ nàng, nhưng trong số đó có người bị thu mua, lúc chiến đấu thì thừa dịp lực lượng che chở nàng nhằm vào người khác hoặc vì nguyên nhân nào đó đã thành công đánh lén nàng."

Valhein nói xong tiếp tục lật sách.

"Đúng rồi, ngươi đừng lật xem nữa." Giọng của Paloma vẫn mềm dịu, như tơ tằm trong gió, căng thẳng đến mức tùy thời sẽ đứt đoạn.

Valhein ngược lại càng thêm tò mò, thế là tiếp tục lật trang sau.

Paloma khẽ hừ một tiếng, mặt âm trầm, quay đầu, mặc kệ Valhein.

Valhein rất mau đọc được Thucydides vậy mà viết tin đồn của một số gia tộc Bán Thần, nhìn một lần chưa đã ghiền, xem ba lần mới dừng lại.

Valhein nói: 'Không ngờ rằng có mấy gia tộc Bán Thần kỳ lạ như thế, cơ hồ trong nữ giới mỗi đời nhất định có một người không kết hôn. Người không kết hôn không phải là nói không muốn hoặc không thể kết hôn, mà là vĩnh viễn sẽ không có kết quả tốt. Hễ là đàn ông được người không kết hôn thích thì chắc chắn chết sớm, dù lấy nhau thì chông của cô ta cũng chắc chắn chết trước ngày hôn lễ. Nghe đồn những gia tộc Bán Thần này bị Thần Linh nguyền rủa, cuối cùng nghĩ biện pháp khiến người không kết hôn hứng chịu loại nguyên rủa này. Người không kết hôn trước đến giờ không để lại hậu duệ, thậm chí Khụ khụ, Paloma, không lẽ nàng là người không kết hôn?"

"Không phải!" Paloma vẻ mặt ghét bỏ, vẫn mặc kệ Valhein.

Người này thật đáng ghét, đã nói không cho xem mà cứ xem hoài, cầm tinh con lừa cứng đầu hay sao? Paloma vừa nhủ thầm vừa dùng tay nhỏ siết chặt tấm chăn, tưởng tượng chính mình bóp cổ của Valhein.

Valhein đang định nói đùa nàng đừng thích ca, nhưng trước mắt đột nhiên hiện ra hình ảnh Paloma ở trong trường học vĩnh viễn mặt âm trâm vĩnh viễn không nói chuyện với ai, tưởng tượng bộ dạng của nàng ụp chén canh lên đầu người khác.

Valhein than khẽ, nở nụ cười dịu dàng từ trong ra ngoài, nói:

"Nếu nàng một mình quá mệt mỏi thì có thể tâm sự với ta." Paloma vẫn nghiêng đầu không xem Valhein, nhưng tay phải câm chăn nhẹ thả lỏng.

Cằm của nàng hơi cúi xuống.

Valhein cười cười, nói: "Tiếp tục tán gẫu việc chính nào. Làm cùng bàn, chúng ta đã giao hẹn trước rồi, hợp tác với nhau khi ở trong đồi núi Người Khổng Lồ. Valhein này không có thói quen vứt bỏ bạn cùng bàn, trước kia không có, hiện tại không có, vê sau cũng sẽ không. Ai kêu ta dính phải người xui xẻo như nàng."

Paloma rất muốn liếc xéo Valhein, nhưng cảm thấy hắn âm mưu buộc mình nói nhiều, cho nên kiên quyết không nhìn Valhein.

Kiên trì mặc kệ ngươi!

Valhein nghiêm mặt nói: "Ta không có đùa giỡn, bởi vì ta đột nhiên nhớ tới một việc then chốt, đồi núi Người Khổng Lồ nói lớn thì không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, bọn họ và gia phó của nàng có thể tìm được nàng, phải chăng có gì ẩn giấu trong đó? Thí dụ như bọn họ có thủ đoạn truy tìm được nàng? Chúng ta không làm được chuyện như vậy, nhưng ma pháp sư cường đại chắc chắn có thể chế tạo ma pháp khí tương quan."

Paloma thế này mới nhìn về hướng Valhein, mặt không cảm xúc, dùng âm thanh non nớt ngọt ngào nói:

"Đại khái là ma pháp khí loại theo dấu hơi thở. Gia phó của ta chắc chắn đã trộm tóc hoặc vật phẩm ta từng dùng, khiến bọn họ có thể theo dấu ta được."

Valhein hơi không thói quen sự thay đổi của Paloma, âm thanh cực kỳ giống bé loli đáng yêu, nhưng biểu cảm thì lạnh băng.

Tuy nghe mát tai thật.

Valhein suy nghĩ một hồi, nói: "Nếu như là bậc thầy Thánh Vực thì sử dụng loại ma pháp khí này dễ như trở bàn tay, nếu như là ma pháp sư Hắc Thiết sử dụng loại ma pháp khí này sẽ cần trả giá cực kỳ lớn, thường là phải hiến tế sinh mệnh và tuổi thọ mới làm được, hơn nữa sưu tầm vị trí sẽ không đủ chuẩn xác. Nhưng

vô luận thế nào, bọn họ tất nhiên sẽ tìm được nàng, đúng không?”

Hai người nhìn nhau, vẻ mặt nghiêm túc.

"Chúng ta lập tức rời khỏi nơi này!" Valhein nói.

Paloma đột nhiên cúi đầu, nhỏ giọng nói: "Ngươi đi đi, ta ở lại đây, không thể liên lụy ngươi.

Valhein tức giận nói:

"Đã lúc nào rồi mà nàng còn tùy hứng vậy hả? Nếu ta gặp phải loại việc này, lẽ nào nàng cũng bỏ cùng bàn của mình lại? Nhìn vào mắt của ta hãy trả lời."

Paloma ngẩng đầu nhìn chăm chú vào mắt của Valhein, đôi mắt trong trẻo mà chân thành.

"Sẽ không!" Paloma gật đầu.

Valhein nói:

"Plato đủ tư cách là vĩnh viễn sẽ không buông bỏ cùng bàn. Chúng ta đi!"

"Nhưng mà ta không động đậy được." Paloma vẫn là bộ dạng lạnh như băng, nhưng trong mắt tràn ngập sốt ruột, giống như đứa trẻ nóng nảy sắp khóc.

Valhein nói:

'Chuyện có gì đâu, ta cõng nàng.'

"Ừm." Paloma hơi hơi cúi đầu, vừa cảm kích vừa ngại ngùng.

Valhein hỏi:

"Ta không cõng được thì còn có Địa Ngạo Thiên, ngươi qua đây

xem có thể cõng mỹ thiếu nữ này được không?"

Paloma mờ mịt ngước đầu lên, ngơ ngác nhìn một thân lùn lửa vạm vỡ đi tới, nghiêm túc nhìn chính mình, sau đó gật mạnh đầu.

"Bô lô ba lat"

Địa Ngạo Thiên kiêu ngạo ưỡn ngực về phía Valhein, lông ngực màu đỏ càng thêm thẳng tắp.

Chương 238: Không cần

Chương 238: Không cần

Không cần

Paloma nhìn Valhein, hai mắt vô thần.

Hắn nhất định là ma quỷ!

Paloma tí hon ở trong lòng nàng bị cảm xúc nôn nóng biến to ra, một lân nữa biến thành Người Khổng Lồ, lớn tiếng gầm rống với Valhein nhỏ xíu dưới lòng bàn chân của mình: Làm gì có công chúa nào bị thân lùn cống? Không lẽ là công chúa chuột chũi? Tại sao sẽ có loại bạn cùng bàn này? Đừng ai ngăn cản ta! Ta muốn bảo vệ tôn nghiêm của gia tộc Bán Thần!"

Người Khổng Lồ Paloma chậm rãi nâng chân lên.

"Đồ của nàng đều bị mất rồi, về sau sẽ ăn của ta, dùng của ta, chờ khi ra đồi núi Người Khổng Lồ nhớ trả tiên. Thiếu nữ, nỗ lực sống sót trả tiền đi!"

Valhein vươn tay đặt lên đầu Paloma, xoa nhẹ làm rối mái tóc đen.

Paloma vốn ngây người, chờ khi phản ứng lại thì tay của Valhein đã dời đi.

Người Khổng Lồ Paloma trong lòng gầm rống.

Đồ khốn!

Nhưng vì sao trong lòng có chút ấm áp

Nhất định là giải

Người Khổng Lồ Paloma từ từ thu nhỏ.

"Một bên thu thập đồ đạc, một bên kể về kẻ địch cho chúng ta nghe đi, điều này rất trọng yếu.' Valhein bắt đầu thu thập căn phòng.

Paloma chỉ cảm thấy Valhein quả thực giống như mây mù ma pháp, đấm vào cũng không có gì, nàng hừ lạnh một tiếng:

"Gia phó của ta sau khi đánh lén ta thì tự sát. Đối phương có năm người, hai ma pháp sư Hắc Thiết, ba chiến sĩ Hắc Thiết. Một ma pháp sư trong đó vô cùng cường đại, chắc là lão Hắc Thiết' trứ danh."

"Lão Hắc Thiết? Trước mỗi cấp bậc thêm vào từ lão, là loại người chuyên chuẩn bị vì tranh đoạt vị diện thân lực cấp thấp hoặc là vì giây phút đặc biệt?"

Paloma nói:

"Đúng, là loại người đó. Dù cho ta không bị tập kích, kết quả cuối cùng cũng có thể là đồng quy vu tận." Paloma

Valhein hỏi: "Mấy người khác thế nào?"

"Khó nói, nhưng có hai chiến sĩ Hắc Thiết trung niên rất mạnh."

Valhein đột nhiên thay đổi sắc mặt, hơi nghiêng tai.

"Nói Achilles là Achilles đến luôn. Nàng ngồi yên ở đây, bên ngoài giao cho ta." Valhein nói, dẫn dắt ba thần lùn lửa đi ra ngoài.

"Ngươi " Paloma sốt ruột khuôn mặt đỏ ửng, nhưng nàng căn bản không có sức lực xuống giường.

"Chờ ta trở lại, cùng bàn!" Valhein quay đầu cười tươi với Paloma, lần thứ hai xoay người rời đi.

Cửa lớn mở ra, ánh sáng chiếu vào.

Paloma ngơ ngẩn nhìn bóng lưng của Valhein biến mất ở ngoài cửa.

"Hắn quả nhiên là người tốt." Paloma vô lực cúi đầu xuống, tóc dài rơi xuống chăn.

Trong đầu của Paloma tràn ngập nụ cười tươi rói của Valhein, nhưng chớp mắt nụ cười đó bị một khuôn mặt uy nghiêm lạnh như băng thay thế.

Trên sân tập, một cô bé sáu tuổi vung kiếm sắt không lưỡi cao còn hơn mình từng bước lui vê phía sau, vô lực ngăn cản giáo viên phía đối diện đâm kiếm sắt tới.

Bịchl

Cô bé rốt cuộc không cản nổi, ngã xuống đất, thở hồng hộc, nhưng bàn tay nhỏ sưng đỏ vẫn nắm thật chặt chuôi kiếm.

Chiến sĩ Hoàng Kim phía đối diện thu hồi vũ khí.

"Xin xin lỗi thây" Cô bé co rúm người, ngập ngừng xin lỗi giáo viên, trong mắt ngấn lệ.

Chiến sĩ Hoàng Kim hiền lành vươn tay ra:

"Đứng lên đi, ngươi đã làm rất tốt."

"Vâng, cảm ơn thầy!"

Cô bé ngẩng đầu lên, lộ ra nụ cười tươi tắn, giọt nước long lanh trong mắt chậm rãi tan biến, chậm rãi vươn tay ra.

Trong hành lang vọng ra âm thanh lạnh băng:

"Trước mặt thất bại, dùng nước mắt và âm thanh non nớt ngụy trang là kẻ yếu ăn xin. Gia tộc Pandion cao quý không cần người ăn mạch như vậy!"

Cô bé bỗng rụt tay về, thân thể giãn ra một lân nữa co cụm, sợ hãi nhìn hướng phát ra âm thanh.

Bóng ma của cột trụ hành lang chia cắt thân thể gia chủ Pandion, ánh mắt trong bóng ma giống như ngôi sao trong đêm tối, băng giá phủ lên.

"Xin xin lỗi cha."

Cô bé vội vươn tay chống mặt đất đứng lên, nhưng hai cánh tay tê dại, mới gượng dậy được một nửa thì hai cánh tay mêm nhữũn, lần thứ hai ngã xuống đất.

"Xin lỗi cha "

Nước mắt của cô bé như hạt châu đứt dây rơi xuống, cô bé cắn chặt răng, gồng hết sức lực mới từ từ đứng lên.

Tóc đen che lấp gương mặt của cô bé.

Người đứng trong bóng ma cột trụ hành lang lần nữa mở miệng nói:

"Karl Haas.'

Chiến sĩ Hoàng Kim cúi đầu hướng gia chủ Pandion:

"Bệ hạ."

"Tay ấm áp không cầm được kiếm của Thánh Vực. Gia tộc Pandion không cần ngươi."

"Vâng, thưa bệ hạ." Chiến sĩ Hoàng Kim nửa quỳ hướng gia chủ Pandion.

Mãi khi người trong bóng ma cột trụ hành lang rời đi, chiến sĩ Hoàng Kim mới xoay người nửa quỳ hướng cô bé.

"Điện hạ, Karl Haas sắp sửa rời đi, ngài giữ gìn sức khỏe."

Chiến sĩ Hoàng Kim nói xong, đứng lên đi ra ngoài, đi tới cửa, hắn đứng chắn ánh mặt trời ngoài cửa, đột nhiên đứng lại.

"Điện hạ, hãy cười nhiều lên." Kiếm sĩ già cười xán lạn, xoay người rời đi.

Cô bé trợn to con mắt xanh biếc, cố gắng muốn nhìn rõ nụ cười của giáo viên, nhưng mắt chảy ra mưa to.

Cô bé dụi mắt liên tục, cố vén màn mưa, nhưng thế giới trước mắt vẫn mơ hồ.

Từ nay về sau, cô bé không còn nói chuyện với người lạ nữa.

Thiếu nữ lặng lẽ nhìn cửa.

Vừa rồi nụ cười tươi tắn kia vô cùng rõ ràng.

Paloma cắn răng, dùng tay thay chân từng chút một bò ra ngoài.

Valhein mang theo thân lùn lửa đi ra ngoài cửa.

Chương 239: Valhein thành thật

Chương 239: Valhein thành thật

Valhein thành thật

Chuông canh gác ở ngay phía trước bị xúc động, hơn nữa bị ma pháp hệ ám loại bỏ.

Trong tầm nhìn của Valhein chỉ trông thấy chút góc áo sau một thân cây.

"Nên giải quyết kẻ địch mạnh có kinh nghiệm phong phú trước."

Valhein thâm nghĩ, niệm thần chú giáp phòng hộ ma lực và lớp da nham thạch, bỗng chốc làn da toàn thân hắn trừ mặt ra đều từ từ biến thành màu trắng xám, dường như bôi một lớp xi-măng. Vải áo cũng thêm một lớp áo phép trong suốt màu xanh nhạt, bao bọc Valhein từ đầu đến chân.

"Bô lô ba lai"

Ba thần lùn lửa cùng lớn tiếng kêu lên, hùng hổ, ba người mà giống như một đại đội.

"Ánh sáng lơ lửng."

Valhein chỉ bằng ngón trỏ, một quả cầu ánh sáng to cỡ đầu người trôi nổi ở giữa không trung.

Valhein nhìn sườn núi và cây cối cỏ dại ở phía dưới.

"Bạn phương xa, đi ra nói một câu đi." Valhein cất cao giọng nói.

Đối diện không nhúc nhích.

Valhein mỉm cười nói:

"Mắt của ma pháp sư sẽ không bị cây cối che lấp."

Lại qua một lúc sau, một người mặc áo da, bên ngoài khoác áo choàng màu đen đi ra, tay câm pháp trượng ba khúc.

Âm thanh hơi già nua phát ra từ áo choàng màu đen:

"Ra đi, chắc hẳn là Valhein."

Ba người đi ra từ sau thân cây, cùng ma pháp sư già đi hướng Valhein.

Ba chiến sĩ mặc giáp da đơn giản, hai người câm thuẫn nắm mâu, một người tay câm kiếm to, sau lưng kiếm sĩ còn cống một cây cung lớn.

Valhein nhìn cây cung lớn kia, mắt lấp lóe.

Cung tên thần lực là ác mộng của ma pháp sư bình thường.

Hơn nữa kiếm sĩ này tổng khá quen mắt, lúc tập hợp ở sân đấu có một số là học sinh trong trường, một số khác là người ngoài trường, dường như kiếm sĩ này nằm trong số người ngoài đó. Nhưng lúc ấy đông người, Valhein không cố ý ghi nhớ, không chắc lắm. Valhein nhìn quét tay trái của đám người, trên tay bọn họ đều có ấn ký ma lực.

Valhein cười hỏi tiếp:

"Tại sao trong mắt ta không chỉ có bốn người?"

Bốn người dừng lại, nhìn nhau.

"Ra đi." Trong giọng nói của ma pháp sư già mang chút bất đắc dĩ.

Người thứ năm cầm pháp trượng hai khúc đi ra.

Valhein nói tiếp:

"Hình như ta còn nhìn thấy vài người khác."

Ma pháp sư già vừa tiến lên vừa bình hòa nói: "Không cần trá chúng ta nữa, năm người đã là cực hạn chúng ta có thể tập hợp trong giai đoạn hiện nay, nơi này dù sao là vị diện thân lực, không phải Athens."

Năm người chậm rãi đi lên trên, cuối cùng ngừng lại cách Valhein hơn ba mươi mét.

Năm người đánh giá Valhein, Valhein cũng nhìn bọn họ.

"Ma pháp sư hệ lóe sáng trẻ tuổi như vậy, thật là khiến người hâm mộ." Một phần khuôn mặt của ma pháp sư già bị áo choàng màu đen che chắn.

Valhein mỉm cười, nói:

"Xin chào tiên bối đáng kính, không biết ngài tới nơi này là vì cái gì?"

Ma pháp sư già mỉm cười nói:

"Valhein, bạn cùng bạn của Paloma, ma pháp sư Tập Sự mới nổi lên Học viện Plato trong thời gian gần đây, am hiểu dây ma pháp, thân thể cường tráng, tình nghi có tu luyện chiến kỹ, từng dựa vào thiên phú phun trào ma lực đã đánh bại Eugene, đương nhiên, hiện tại đã là ma pháp sư Hắc Thiết. Ta nói không sai chứ?"

"Lợi hại lợi hại, xem ra các ngươi đến có chuẩn bị, tất cả đều chính xác." Valhein nhủ thâm trong bụng, không phải phun trào ma lực, là ma lực dâng lên.

Ánh mắt ma pháp sư già vụt qua ba thần lùn lửa, lại nhìn về hướng Valhein nói: "Rất hiển nhiên, ngươi ẩn giấu thực lực, không chỉ may mắn đạt được Fire Goblin Remains, còn đạt được vua của thần lùn lửa, người hầu Tập Sự này hẳn là mạnh hơn xa người hầu Tập Sự bình thường.

Valhein nói:

"Ngài quá khách khí, so với ngài thì ta chỉ là người mới Hắc Thiết. Ngài hãy vào chuyện chính đi, không thì mấy bạn chiến sĩ Hắc Thiết sẽ xông đến."

Ma pháp sư già gật đầu, nói: "Rời khỏi nơi này, chúng ta coi như chưa từng gặp."

"Nơi này khá tốt." Valhein nói. "Giao ra Paloma, ngươi sẽ không muốn chiến đấu với năm người chúng ta." Thái độ của ma pháp sư già từ đầu tới đuôi đều vô cùng bình tĩnh.

Valhein thở dài, nói: "Ngài là một vị hiền nhân, cho nên ngài sẽ không đánh nhau vô vị, dù là đối diện một người mới Hắc Thiết nhỏ bé. Có lẽ ta không đủ trí tuệ, nhưng ta chung quy là một người thường. Ta không giảo biện cái gì, ta là cùng bàn với nàng, là học sinh của Học viện Plato, ta không thể cứ như thế buông bỏ bạn cùng bàn của ta."

Paloma dựa vào vách tường sau cánh cửa, khóe môi hơi cong lên.

"Xem ra ngươi đã làm ra sự lựa chọn tệ nhất." Ma pháp sư già bước lên vài bước, mấy người khác cũng chậm rãi tới gần, đến gần hai mươi mét.

Trên mặt Valhein thoáng qua vẻ sốt ruột, vội nói:

"Nhưng ta cần thuyết phục bản thân mình, ma pháp sư tiền bối đáng kính, ta hy vọng tiến hành một trận đọ sức công bằng giữa ma pháp sư Hắc Thiết, nếu thua thì ta sẽ lựa chọn rời đi."

Mấy người phía đối diện nhìn nhau cười, mấy chiến sĩ xem nhẹ nhìn Valhein một cái, nhìn vê hướng ma pháp sư già.

Ma pháp sư già nở nụ cười nói:

"Rất tốt, ta rất hân thưởng dũng khí của ngươi, ít có người trẻ tuổi nào hiểu được tiến lùi giống như ngươi. Ngươi yên tâm, ta sẽ cho ngươi một trận chiến đấu công bằng giữa ma pháp sư, cho ngươi có một viện cớ đầy đủ.

Mấy chiến sĩ cười rộ lên, thả lỏng cảnh giác.

Tay Paloma run run, thân thể cũng đang run rẩy.

Chương 240: Valhein thành thật (2)

Chương 240: Valhein thành thật (2)

Valhein thành thật (2)

Sắc hồng trên mặt nàng bị nhợt nhạt chậm rãi lau đi.

"Cái gọi là cùng bàn đây sao”

Paloma cúi đầu, tóc dài chậm rãi theo đầu vai chảy xuống, ngăn trở khuôn mặt.

Tay phải của nàng nắm chặt vòng cổ Medusa Hoàng Kim ở trước ngực.

Cô bé trong tim nàng rơi xuống vực sâu, bên tai chỉ có tiếng gió ù ù, sắp bị hắc ám hoàn toàn cắn nuốt.

Valhein nghiêm mặt nói:

"Nhân danh ma pháp, ta xin phát ra khiêu chiến công bằng hướng ngài, trong cuộc chiến này trừ pháp trượng ra, không thể sử dụng bất cứ ma pháp khí."

Ma pháp sư già có chút kiêng ky nhìn thoáng qua ma pháp khí trên người Valhein, sau đó lộ vẻ thưởng thức, gật đầu, nói:

"Nhân danh ma pháp, ta tiếp thụ khiêu chiến của ngươi, trong chiến đấu lần này, trừ pháp trượng ra ta cũng không sử dụng bất cứ ma pháp khí."

Nghe thấy hai bên không sử dụng ma pháp khí, bốn người khác cười ngoác mồm, không cảnh giác gì nữa, tụ lại với nhau xì xâm nhỏ to, cười nhạo Valhein, tiện thể khen ngợi ma pháp sư già vài câu.

Valhein nói: "Chúng ta hãy đứng cách nhau hai mươi mét đi, ta mới thăng cấp Hắc Thiết không bao lâu, có lẽ cần sử dụng ma pháp Tập Sự."

Một chiến sĩ không kiềm được cười ra tiếng.

Ma pháp sư già gật đầu, nói:

"Ta biết dây ma pháp của ngươi rất lợi hại, được, ta đồng ý với ngươi."

Hai người đi đến chỗ cách nhau hai mươi mét, bốn người khác đứng hai bên ma pháp sư già, cách chưa đầy ba mét.

Valhein vái chào hướng ma pháp sư già, nói:

"Đây là chiến đấu chính thức đầu tiên sau khi ta thăng cấp ma pháp sư Hắc Thiết, xin tiền bối nhẹ tay cho."

Ma pháp sư già mỉm cười nói:

"Yên tâm, ta rất ít nặng tay với hậu bối. À, vua thần lùn lửa cũng có thể ra tay, dù sao, ta không thể ỷ lớn hiếp nhỏ."

"Ngài thật sự là một vị tiền bối cao thượng." Valhein nghiêm nghị nói xong, dựa vào triệu hoán người hầu Tập Sự, tiêu hao ma lực âm thâm truyền âm cho Địa Ngạo Thiên.

Ma pháp sư già hơi ngẩng cao đầu:

"Ngươi đánh trước ởđi.'

Bốn người khác nhìn Valhein bằng ánh mắt quái dị, vị ma

pháp sư già này cả đời không thể thăng cấp Thanh Đồng, nhưng vận dụng pháp thuật Hắc Thiết cực kỳ giỏi, tốc độ thi pháp vài pháp thuật thậm chí đột phá cực hạn.

Ma pháp sư già này đúng là bởi vì không cách nào thăng cấp, cho nên thích nhất là dùng ma pháp nhục nhã thiếu niên thiên tài, nhục nhã mỗi một ma pháp sư cường đại tương lai.

Bốn người cười híp mắt nhìn Valhein, kế tiếp sẽ có một trận chiến đấu ma pháp cực kỳ thú vị, hoặc nên nói là ngược sát.

"Ta sẽ sử dụng thuật trâm mặc trước, nghe nói đây là pháp thuật mà ma pháp sư Hắc Thiết nên dùng với ma pháp sư nhất."

Ma pháp sư già không kiềm được cười lên, những người khác cũng cười sặc, Valhein này thật sự xem ma pháp sư già như trưởng bối lương thiện.

Valhein sử dụng hơn ba giây, trước mắt hiện ra ma pháp trận màu xanh, sau đó duỗi ngón tay chỉ hướng ma pháp sư già.

Nửa quả cầu ánh sáng màu xanh nhạt đường kính 2m bỗng nhiên rơi xuống người ma pháp sư già, ánh sáng nháy mắt biến mất, hình thành khu vực tĩnh lặng bán kính 2m.

Không thể phát ra âm thanh, không thể thi pháp.

Trên mặt ma pháp sư già mang theo nụ cười, nhưng chưa từng thả lỏng, lập tức lướt ngang qua trái, định đợi đi ra khu vực trầm mặc mới thi pháp, theo dõi Valhein không dời mắt.

Bất kỳ ma pháp sư lão luyện nào đều có thể làm ra phán đoán chính xác trong quá trình đối thủ thi pháp, thoải mái né tránh ma pháp cấp thấp.

Khoảnh khắc bước chân của ma pháp sư già di chuyển, Valhein và Địa Ngạo Thiên cùng niệm tụng ma pháp thuật hỏa cầu.

Trong khoảnh khắc, hai thuật hỏa cầu bay nhanh về phía ma pháp sư già.

Điểm rơi của quả cầu lửa của Địa Ngạo Thiên là 1m cách bên trái ma pháp sư già.

Điểm rơi của quả cầu lửa của Valhein cũng là 1m cách bên trái ma pháp sư già, nhưng điểm rơi thấp rất nhiều, cách mặt đất chỉ khoảng 20cm.

Khoảnh khắc hai quả cầu lửa xuất hiện, đám người ở phía đối diện đều ngẩn ngơ, ma pháp sư già tái mặt, thậm chí xuất hiện một chút hoảng loạn.

Tại sao là lập tức phát ra thuật hỏa cầu? Tại sao thần lùn lửa biết pháp thuật Hắc Thiết?

Hai thuật hỏa cầu này tại sao nhiệt độ cao như vậy? Tốc độ nhanh đến thế?

Dù trong lòng nảy ra thắc mắc và hoảng loạn thì ma pháp sư già với kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú làm ra động tác né thuật hỏa cầu đúng y trong sách giáo khoa, cúi người nhào lộn sang bên trái.

Ma pháp sư già dễ dàng né tránh phạm vi tổn thương lớn nhất của quả cầu lửa thứ nhất.

Rồi thì ma pháp sư già chính xác va vào quả câu lửa thứ hai.

Tiếng hét thảm của ma pháp sư già và tiếng quả cầu lửa nổ tung bị thuật trâm mặc che giấu, thân thể của hắn bị xung lực từ thuật hỏa cầu đánh ngã xuống đất, nhưng trong chớp mắt, cả người bị lửa bao bọc.

Mọi người đều nhìn thấy ma pháp sư già há miệng, gương mặt vặn vẹo, nhưng không ai nghe thấy tiếng kêu của hắn.

Ma pháp sư già dùng phương thức lăn lộn dưới đất dập lửa đúng chuẩn sách giáo khoa, nhưng không chút hiệu quả.

Toàn thân ma pháp sư già vẫn cháy lửa, lửa rơi xuống đất thậm chí thiêu đốt, lan tràn mặt đất.

Rất nhanh, chỗ ma pháp sư già ở hóa thành biển lửa.

Chương 241: Năm người lửa

Chương 241: Năm người lửa

Năm người lửa

Bốn người khác nhìn tình trạng thê thảm của ma pháp sư già thì ngây người, không cách nào tưởng tượng lão Hắc Thiết khiến người tôn kính trong truyền thuyết, thậm chí có thể chiến thắng ma pháp sư Thanh Đồng bình thường vậy mà bị lửa hừng hực bao bọc, cứ như thế thua một Hắc Thiết mới lên.

Theo lý thuyết, một vị lão Hắc Thiết cho dù bị lửa hừng hực bao vây cũng có rất nhiều phương pháp giải trừ.

Nhưng tại sao ma pháp sư già này trừ hét thảm và lăn lộn ra thì không làm gì được.

Bốn người không kịp phản ứng, qua đuôi mắt chợt thấy quả cầu lửa bay tới.

"Nguy rồi, đây không chỉ là tỷ thí! Mục tiêu của hắn là giết sạch chúng ta "

Hai thuật hỏa cầu của Valhein và Địa Ngạo Thiên lần lượt nổ trên người một ma pháp sư và một chiến sĩ, hai người chưa phản ứng lại đã bị lửa nuốt trọn.

Trên mặt đất, ba người sống đang lăn lộn.

Hai chiến sĩ khác theo bản năng sử dụng thần lực hộ thể, làn da toàn thân hóa thành màu sắt đen, muốn tại chỗ lăn lộn tránh né, nhưng dưới chân mềm nhũn, vô số dây leo gai nhọn màu xanh nhô lên từ mặt đất, giống như các sợi xà leo nhanh chóng trói kín thân

thể hai người, rậm rạp trói gô lại.

Gai nhọn trên dây leo đâm vào Hắc Thiết hộ thể của hai người.

Ma pháp Thanh Đồng của nhẫn dây leo, thuật dây leo.

Sau đó hai quả cầu lửa bay đến, rơi xuống thân thể hai người.

Lửa nương lực lượng của dây leo điên cuồng thiêu đốt.

Giây tiếp theo, trên mặt đất lại thêm hai người lửa lăn lộn.

Năm người lửa đều dùng phương pháp dập lửa có hiệu quả nhất lăn qua lăn lại trên mặt đất, càng lăn càng chậm, chậm rãi lăn, cuối cùng không nhúc nhích.

Trước khi chết, hai ma pháp sư luôn suy nghĩ tại sao một ma pháp sư Hắc Thiết đồng thời có được thiên phú dính liền, lan tràn và thiêu đốt? Tại sao!

Ba chiến sĩ thì rất lạc quan, mãi đến lúc sắp chết vẫn tin tưởng chính mình có thể dập tắt lửa.

Không lâu sau, lửa trên thân thể năm người tắt, hóa thành năm cục than hình người.

Lửa ma pháp đốt cháy cỏ dại, lửa lan tràn bốn phương tám hướng.

Vòng tròn lửa không ngừng mở rộng. Lan tràn cùng lửa trừ mùi cỏ cây bị thiêu đốt, còn có mùi thịt nướng khó tả.

Valhein mới ngửi một chút đã sôi trào dạ dày.

Mọi thứ vừa rồi bị lửa che đậy, Valhein không có cảm giác gì, nhưng bây giờ có mùi cộng thêm cục than hình người khiến hắn nhận ra lần đầu tiên mình giết người.

Nhưng mà, không có thời gian già mồm.

"Đi gom xác của năm người lại, lột hết đồ vật quý trọng trên người bọn họ xuống, làm nhanh"

Valhein ra lệnh xong xoay người xông đến trước phòng nhỏ ma pháp.

Tuy Paloma nghe thấy âm thanh bên ngoài nhưng không xem rõ ràng phát sinh cái gì, đang suy đoán thì Valhein đã mở cửa ra.

Vẻ mặt Paloma ngơ ngác nhìn Valhein ở ngoài cửa.

Thân thể của hắn ngăn trở toàn bộ bầu trời.

"Lửa sắp đốt tới chỗ này, ta không dập được, chỉ có thể rời đi. Nàng tạm chịu uất ức một chút."

Valhein nói rồi cúi người bế Paloma lên, nhẹ nhàng đặt ở nơi cách xa cửa, tiếp đó lập tức phát ra tạo thủy thuật tưới ướt mặt đất xung quanh Paloma, phòng ngừa lửa tới gần.

Valhein lao vào phòng nhỏ ma pháp, ném đồ vật cần ném ra khỏi cửa, thứ nên cất đi thì bỏ vào balo hoặc không gian phế tích, cuối cùng tay cầm cột kim loại trong phòng nhỏ ma pháp, rót ma lực vào.

Tiêu hao một phần năm ma lực thì cột kim loại mới tỏa nhiệt.

Trong lúc Valhein bận rộn, Paloma vẫn hoang mang, nàng tự cho rằng mình là người có trí tuệ, nhưng tất cả mọi chuyện vừa xảy ra không chân thực chút nào, rõ ràng nàng bị Valhein bán đứng mà tại sao trong nháy mắt kẻ địch đều chết sạch?

Paloma không biết phát sinh chuyện gì, nhưng nhìn thấy ba thần lùn lửa đang thì thâm vui vẻ soát người chết, cẩn thận nhớ lại chuyện vừa rồi, ý thức được chính mình trách lâm Valhein.

Trong lòng Paloma lần đầu tiên sinh ra cảm xúc xấu hổ với Valhein.

"Vậy mà mình nghĩ hắn xấu xa như vậy, thật có lỗi với hắn."

Valhein cõng balo, cấp tốc lao ra phòng nhỏ, lui vê phía sau mấy bước, nhìn phòng nhỏ Sụp xuống, một con rối ma pháp chui ra ngoài, không ngừng rút nhỏ thành một khối vuông kim loại màu đen.

Valhein câm khối vuông lên bỏ vào balo, nhìn về hướng ba thần lùn lửa tiến đến tranh công. Năm cục than vỡ nát chồng lên nhau, ba thần lùn lửa hai tay nâng một đống lặt vặt.

Đa số là binh khí bình thường, ma pháp khí và trang bị thần lực đều ở trên tay Địa Ngạo Thiên.

Binh khí bình thường đã bị đốt không thành hình dạng, ma pháp khí và trang bị thần lực phần lớn bị hỏng nhẹ.

"Các ngươi tạm mang theo, khi nào tìm được chỗ thì vùi lấp."

Valhein nói xong, quay đầu nhìn về hướng Paloma ngồi dưới đất tự trách.

Valhein hỏi:

"Đồng bọn của bọn họ có thể nào sử dụng ma pháp như tiên tri thông qua trận chiến đấu này phát hiện là ta không?"

"Có thể." Paloma nói.

Valhein gật đầu, tay thò vào balo, nhưng thật ra là lấy từ trong không gian phế tích ra một cuộn vải bông che ở phần mũi làm khẩu trang, hắn cầm vải bông ngồi xổm ở trước mặt Paloma.

"Chỗ này mùi rất khó ngửi, lát nữa ta sẽ tháo xuống cho nàng.' Valhein dùng vải bông làm khẩu trang bịt mũi Paloma.

Paloma yên lặng nhìn Valhein, không biết hắn muốn làm cái gì.

“Quay người lại, không được nhìn ra sau."

Chương 242: Được điểm

Chương 242: Được điểm

Được điểm

Valhein cười lại ôm lấy Paloma, khiến nàng đưa lưng về phía những xác chết.

Valhein lấy một bình thuốc hòa tan ra khỏi balo, tưới lên đống xác chết đen tuyền.

Chốc lát sau, xác chết đã hóa than dần thành bãi chất lỏng màu đen đặc, tỏa mùi hôi kỳ lạ.

Paloma lén quay đầu lại, trông thấy thuốc hòa tan, nhìn thấy xác chết biến đổi thì vội vàng quay đầu lại.

"Thì ra hắn có lòng như vậy." Paloma cúi đầu, trong lòng ấm áp.

Sau đó Valhein cùng Địa Ngạo Thiên liên tục sử dụng thuật hỏa cầu phá hoại hiện trường chiến đấu và chỗ từng có phòng nhỏ ma pháp.

Cuối cùng Valhein rắc phấn đuôi ma lên hiện trường chiến đấu và chỗ từng có phòng nhỏ ma pháp.

Trừ phi là đại ma pháp sư Truyền Kỳ cường đại tự mình đến, nếu không thì không thể nào có người phục dựng lại cảnh tượng chiến đấu.

“Chúng ta đi”

Sau lưng Valhein cõng balo nên không thể cõng Paloma, hắn ôm nàng ở trước ngực với tư thế bế công chúa, chọn một phương hướng ngọn núi thấp bé, định trèo qua ngọn núi tìm một chỗ an toàn.

Bước nhanh một lúc thì Valhein lấy drap giường ra khỏi balo, trải dưới đất, thả Paloma xuống, vỗ vai nàng, nói:

"Nàng ngồi yên ở đây một lúc, ta đi vùi đống đồ kia."

Valhein nói xong lấy đi mọi thứ trong tay ba thần lùn, dặn:

"Ba ngươi nhớ bảo vệ tốt nàng, cứ xem nàng là nữ chủ nhân, hiểu chưa?"

"Bô lô ba la!" Ba thần lùn lửa ưỡn ngực ngẩng đầu, khí vũ hiên ngang.

Valhein bước nhanh đi vào rừng cây.

Nhìn Valhein biến mất ở trước mắt, Paloma chỉ cảm thấy trái tim chìm vào thung lũng, dường như mất đi cái gì quý giá, theo sau nhìn thấy ba thần lùn lửa ngẩng đầu ưỡn ngực thì thâm thở phào.

Paloma cúi đầu nhìn drap giường dưới đất, nhớ Valhein lúc thu về phòng nhỏ ma pháp thì tưới nước quanh nàng, lòng nàng tràn ngập ấm áp.

"Thật sự không ngờ rằng hắn cẩn thận như vậy, lúc trước ta hiểu lầm hắn, ta thật tệ." Paloma ngước đầu nhìn hướng Valhein biến mất, trong lòng tràn ngập mong đợi, trong mắt xanh bỗng lóe tia nắng nhạt.

"Lần này, cùng bàn nhất định sẽ trở về."

Giây phút này, trong lòng Paloma chỉ có một bạn cùng bàn.

Học viện Plato, trong sảnh điện bí ẩn.

Một ma pháp sư Hoàng Kim nửa đùa nói:

"Niedern, ngươi cứ bốc phét học sinh Valhein của ngươi thiên tài cỡ nào, bây giờ qua hai ngày mà không thấy điểm thành tích của hắn nhúc nhích chút nào.

"Đâu chỉ mình Valhein không có nhiều điểm thành tích, mấy người ở lớp ba đều có số điểm thấp, Rollon cao nhất mới được 3 điểm, có lẽ nhờ giết một con ma thú Hắc Thiết."

"Niedern, về sau khiêm tốn một chút."

"Lúc trước có gậy ma pháp ba khúc thì che giấu, bây giờ có gậy ma pháp năm khúc thì bắt đầu lấy ra khoe khoang."

Một cây gậy ma pháp năm khúc màu trắng lẳng lặng lơ lửng phía bên phải Niedern.

Niedern gặp chuyện vẫn bình tĩnh nói:

"Các ngươi càng sống càng ngốc, Valhein tất nhiên có thể xếp vào top3."

Niedern vừa dứt lời, ánh sáng trên bảng xếp hạng điểm thành tích đột nhiên thay đổi lớn, năm người liên tục tối xuống, rơi xuống danh sách chết cuối bảng.

Một người có tên, là thông qua Học viện Plato đi vào.

Bốn người khác là dãy bốn số, là học viện khác đi vào.

Cùng lúc đó, điểm thành tích của Valhein từ 2 tăng lên đến 13 điểm.

Không có người nào khác cộng thêm điểm vào giây phút này.

Niedern bỗng nhiên đứng lên, sắc mặt xanh mét. Gậy ma pháp năm khúc trôi nổi bên phải Niedern cũng dâng lên cao.

Ma pháp sư Hoàng Kim khác vẻ mặt nghiêm túc.

Điều này nghĩa là Valhein thành công giết chết năm người, nhưng nhìn từ góc độ khác có lẽ Valhein bị năm người vây công.

Gregory mở miệng mắng:

"Cái tên chó má tên Tidals này có lai lịch gì? Nhất định phải lập tức điều tra rõ! Lúc trước cho phép bọn họ dùng cửa truyền tống của Học viện Plato, đã nhiều lần cảnh cáo bọn họ không cho giết học sinh của Học viện Plato, vậy mà hợp sức với bốn người khác vây công ValheinU "Ừ, nhất định có vấn đề, nhất định phải tra rõ!" Sắc mặt của Niedern thế này mới dịu xuống, nhìn về phía ma pháp sư Hoàng Kim trong nhóm người.

Ma pháp sư Hoàng Kim kia gật đầu, mở sách ma pháp ra.

Qua một lúc sau, Gregory đột nhiên vuốt râu nói:

"Không đúng. Chúng ta cẩn thận phân tích đã, thời gian chết của năm người cơ hồ cùng lúc, lần lượt chết trong vòng mười giây, không giống như đánh trực diện mà càng như là Valhein đánh lén."

Mọi người dùng ánh mắt kỳ lạ nhìn Niedern.

Niedern lạnh nhạt đáp lại:

"Valhein đánh trực diện dư sức một giết năm, chờ hắn lên Hoàng Kim thì đánh năm người giống như ngươi cũng dễ như trở bàn tay."

Gregory hỏi móc:

"Ha ha, vậy sao giáo viên của hắn chỉ có thể ngang tay với ta?"

Niedern nói:

"Chính xác là thắng ngươi một ván, cho nên ta nói, ngươi từ

nhỏ đã dốt toán."

Gregory bị nghẹn lên máu não:

"Vào việc chính đi, ta cảm thấy khả năng Valhein đánh lén lớn hơn. Đương nhiên, ta không phải nói Valhein làm chuyện xấu gì, có thể là năm người này phát hiện ra Valhein, tiếp đó Valhein đánh trả."

"Ừ, ta cũng tán đồng Gregory."

"Valhein ở bên trong thăng cấp Hắc Thiết, dù may mắn đến đâu thì tối đa chỉ vẽ được một, hai trận đồ ma pháp. Cho dù hắn có ma lực dâng lên, một quả cầu lửa giết một người cũng cần hơn mười giây. Nhất định là dùng ma pháp khí tập kích."

"Hắn không có ma pháp khí sức sát thương lớn, chỉ có nhẫn dây leo và rắn Minh giới. Ta cố ý mua nhiều ma pháp khí loại phòng hộ và hạn chế cho hắn là vì sợ hắn quá mức ỷ vào pháp thuật có tính công kích của ma pháp khí." Niedern nói ra lời không nói với Valhein.

Chương 243: Được điểm (2)

Chương 243: Được điểm (2)

Được điểm (2)

"Vậy thì kỳ lạ."

"Có lẽ được giúp đỡ từ người không phải ba học viện, Valhein cho đòn cuối cùng?"

Đám ma pháp sư Hoàng Kim hoang mang, không ngừng dùng các loại phương thức thôi diễn, nhưng ai cũng không thể cho ra kết quả khiến người tin phục.

Niedern đột nhiên chộp lấy gậy ma pháp phía bên phải mình, nhẹ nhàng đặt xuống trước bàn, nói:

'Cược đi, ta cược Valhein vào top3l”

"Niedern, ngươi bình tính một chút, gậy ma pháp năm khúc mới hai vạn vàng đại bàng, còn chưa đủ mở ván cược với cả đám chúng ta." Gregory nói.

"Đúng rồi, cược con mắt của ngươi đi, ma pháp khí Thánh Vực, do Truyền Kỳ chế tạo, ngươi nai lưng làm cho bậc thây Thucydides bao nhiêu năm mới trả hết được."

"Các ngươi rất quá đáng, sao có thể bắt Niedern cược tròng mắt Thánh Vực chứ. Nhưng nếu Niedern thật sự dám cược thì ta dám cá Valhein không vào top3."

Mắt trái của Niedern đảo nhẹ quét qua mọi người, nói:

"Được, ta cược Con Mắt Sương Bạch của ta!"

Niedern nói xong, vươn tay lấy ra một cuộn da dê trong không khí, viết mình lấy con mắt thấy rõ làm thế chấp, đặt trên gậy ma pháp.

Một ma pháp sư Hoàng Kim nhanh tay nhanh mắt lập tức lấy pháp trượng bốn khúc của mình đặt cược.

"Cược luôn! Ta cược Valhein không vào top3! Ngươi không được rút tiền cược về, mọi người nhào vô làm thịt dê béo đi!"

Đám ma pháp sư Hoàng Kim cười tủm tỉm nhìn Niedern, lục tục đặt đồ của mình lên phía đối diện Niedern, một số người không lấy đồ ra mà làm giống như Niedern, liệt kệ tên vật phẩm lên tấm da dê để cầm đồ.

Lúc này, sảnh đường bí ẩn có mười hai vị ma pháp sư Hoàng Kim và một vị chiến sĩ Hoàng Kim, trừ Niedern và Gregory ra, toàn bộ lấy ra ma pháp khí hoặc trang bị thần lực cược phía đối diện Niedern.

Có ma pháp sư Hoàng Kim thậm chí cược ba món đồ của mình, tổng giá trị vượt qua năm vạn vàng đại bàng.

Trong khi giáo viên phía đối diện Niedern cười tủm tỉm thì Gregory đặt pháp trượng bốn khúc của chính mình xuống cạnh pháp trượng năm khúc của Niedern. "Ta cược Valhein có thể vào top3."

Đám giáo viên cấp bậc Hoàng Kim phía đối diện trợn mắt há hốc mồm.

"Gregory, ngươi điên rồi sao? Valhein bức đi Carlos, Carlos chính là một trong những học sinh mà người xem trọng nhất!"

"Gregory, ngươi đặt sai chỗ rồi phải không?"

"Chẳng phải hai ngươi luôn gai mắt nhau sao?"

Gregory nhún nhún vai, râu rậm rung nhẹ nói:

"Vê mặt tình cảm thì ta ghét Niedern và Valhein, nhưng vào lúc thế này thì ta là con rối không có tình cảm, chỉ biết ích lợi."

"Tồi tệ! Thì ra hai ngươi kết phường lừa chúng tai"

"Ta đã thấy lạ rồi, hai ngươi rõ ràng từ nhỏ học chung một lớp, dạy học cùng trường nhiều năm như vậy mà tại sao luôn không hợp nhau, thì ra đều là giả vời"

"Hai kẻ ý nghĩ xấu xal"

"Chờ đi, Valhein nhất định sẽ thua!"

"Đúng, làm hai tên này táng gia bại sản luôn!"

Một ma pháp sư Hoàng Kim nhỏ giọng nói:

"Mà hình như hai người đó không phải lần đầu tiên làm việc như vậy."

Đám giáo viên cấp bậc Hoàng Kim vào giây phút này cùng chung mối thù.

Đồi núi Người Khổng Lồ.

Valhein núp sau thân cây thu cái đống định chôn đó vào không gian phế tích, hắn đứng yên đếm thời gian.

"Thuật hỏa câu thiêu đốt rất lâu, nhiệt độ quá cao, những ma pháp khí và trang bị thân lực này bị hư hao mức độ khác nhau, nhưng may mắn đều có thể chữa trị, ít nhất có thể bán nửa giá, không biết bàn tế tính theo giá thế nào. Lần sau chú ý, không phải chiến đấu mấu chốt thì nên đóng thiên phú lan tràn, đau lòng vật tế của ta quá đi!"

Những chiến lợi phẩm này là tin tốt, nhưng tin càng tốt hơn là không gian phế tích thế nhưng mở rộng.

Nhưng nơi này cũng không an toàn, Valhein chỉ nhìn thoáng qua rồi rút ra không gian phế tích, chờ đến chỗ an toàn mới quan sát.

Qua một lúc sau, Valhein đi hướng Paloma.

"Đã vùi lấp xong, chúng ta đi."

Valhein nói, cực kỳ tự nhiên cúi người, hai cánh tay xuyên qua khớp gối và sau lưng Paloma, ôm nàng ở trước ngực, tiếp đó sai Địa Ngạo Thiên cất drap giường vào balo.

Địa Ngạo Thiên liên tục nhảy cao nhiều lân mới hoàn thành mệnh lệnh của chủ nhân được.

Paloma nghiêng đầu không dám nhìn Valhein, hai tay bóp chặt vào nhau, bên tai nghe tiếng hô hấp của Valhein, làn da ngẫu nhiên cảm giác được hơi thở mà Valhein thở ra, khiến trái tim của nàng cứ đập nhanh.

Valhein vừa đi vừa quan sát bốn phía, ba thần lùn lửa cũng thường nhìn quanh.

Hai thần lùn nhỏ hay phân tâm, liên tục bị Địa Ngạo Thiên đạp vào mông.

Valhein vừa đi vừa nói:

"Ta phát hiện một món ma pháp khí Hoàng Kim trên người ma pháp sư kia, rất giống với la bàn dò tìm mà lúc trước nghe nói, còn phát hiện hai trang sách hồn, trên đó phong ấn hai linh hồn. Rất hiển nhiên, ma pháp sư già tiêu hao linh hồn mới có thể thúc đẩy la bàn dò tìm, ở Athens thì đây là trọng tội."

"Tà ác!" Paloma nắm thật chặt nắm tay nhỏ, trong mắt xanh lóe tia lửa.

Valhein nói tiếp: "Đây là tin tức xấu. Tin tức tốt là, dù cho kẻ địch của nàng là gia tộc Bán Thần thì chắc cũng sẽ không bỏ ra nhiều la bàn dò tìm và sách hồn, cho nên, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, kế tiếp chúng ta sẽ rất an toàn. Mấy người khác không liên lạc được ma pháp sư già thì sẽ đi đỉnh Cự Thụ. Đến nơi đó hẳn là sẽ gặp phải rất nhiều người của Học viện Plato, chúng ta chỉ cần ở cùng nhau, đối phương không còn cách nào đánh lén, trừ phi trong Học viện Plato cũng có người bị mua chuộc.'

Chương 244: Một đám ý tưởng xấu

Chương 244: Một đám ý tưởng xấu

Một đám ý tưởng xấu

"Ừm." Paloma khẽ ừ một tiếng, nhiều lúc điều này tương đương với hết sức đồng ý.

"Cho nên, kế tiếp, chỉ cần ở đồi núi Người Khổng Lồ, dù nàng loại bỏ được nguyền rủa thì vẫn phải theo sát ta, có nghe không?"

Paloma không đáp lời.

Valhein nghiêm túc nói:

"Nếu nàng không đáp lại thì ta sẽ bỏ nàng xuống."

Paloma vẫn không trả lời, thậm chí hơi chu môi.

Valhein đung đưa tay:

"Nàng còn im lặng là ta gãi ngứa đấy!"

Paloma thật sự sợ Valhein xằng bậy, sợ tới mức vội nói:

"Nghe được!

Valhein vừa lòng cười nói:

"Đây mới là bạn cùng bàn tốt."

Paloma nhẹ cắn răng, liếc bộ dạng đắc ý của Valhein thì rất

muốn cắn hắn một miếng để trút giận.

"Hy vọng bạn cùng bàn khác sẽ không xảy ra chuyện." Cảm xúc của Valhein hơi chìm xuống.

Đồi núi Người Khổng Lồ, một chỗ trong rừng cây.

Lake mặt đầy vẻ phong trần mệt mỏi, tóc luôn dựng đứng cũng rũ xuống, sợi tóc bóng dầu, mắt thâm quầng trông như đeo mắt kính.

Nhưng đôi mắt của Lake sáng lấp lánh, tràn ngập đấu chí.

Lake cống balo, cẩn thận dè dặt đi trước, một con báo săn đốm đen ở đằng trước dẫn đường, đột nhiên dừng lại, vươn ra móng vuốt chỉ đường cho chủ nhân.

"Sẽ không mất dấu!"

Lake cười cười, cẩn thận dè dặt tiếp tục đi tới trước.

Trên sườn núi.

Valhein ôm Paloma vững bước đi lên sườn núi.

Paloma hé môi anh đào: "Nếu ngươi mệt mỏi thì tạm nghỉ đi.

Valhein cười nói:

"Nàng rất nhẹ, không mệt chút nào, ôm suốt ngày cũng không thấy mệt."

"Ừm." Paloma khẽ ừ, giống như mèo con lười biếng đang làm nũng.

Valhein không có nói dối, đối với một người có hơn mười thiên phú thể chất chiến đấu thì Paloma không nặng hơn mèo con bao nhiêu.

Valhein hỏi:

"Gia tộc các ngươi có bản đồ tỉ mỉ về chỗ này không? Lúc đến đây ta đã lật xem bản đồ, không giống, dù sao vị diện thần lực, địa hình có lẽ biến đổi."

Paloma lắc đầu.

"Chỉ có thể vượt qua lằn ranh dãy núi tìm đỉnh Cự Thụ. Cuộc chiến thần tuyển không quá lớn, đỉnh Cự Thụ rất bắt mắt." Valhein vừa đi vừa nói.

Paloma nhẹ gật đầu, trở lại bộ dạng không thích nói nhiều trong ngày thường.

Paloma dần thích ứng cảm giác bị Valhein ôm trong ngực, ngẫu nhiên nhìn trộm qua đuôi mắt, thấy hắn luôn chuyên chú đi tới hoặc quan sát bốn phía, rất ít nhìn nàng.

Tuy lúc trong trường học, nàng cũng ngẫu nhiên nhìn Valhein nhưng không cố ý ngắm hắn giống như hôm nay.

Paloma nhớ lại lời nữ sinh trong lớp đã nói, phát hiện họ nói đúng, gần đây Valhein trở nên đẹp trai hơn, càng có khí chất.

Valhein cúi đầu nhìn Paloma, nàng dày dạn kinh nghiệm trước tiên quay đầu, nhìn hướng phương xa.

Valhein hỏi:

"Nàng có mệt không? Nếu khó chịu hãy nói với ta.

"Không mệt."

Mỗi lần Paloma nghe giọng nói non nớt của bản thân thì trong lòng sẽ dâng lên bản năng kháng cự.

Valhein hỏi:

"Giải quyết năm người kia rồi, còn bao nhiêu kẻ địch khác?"

"Sẽ không quá nhiều."

Trong lòng Paloma tràn ngập mâu thuẫn, không muốn nói chuyện, nhưng không muốn khiến Valhein khó xử.

Valhein gật đầu, nói: "Giống như tính toán của ta. Dù sao nếu điều động quá nhiều người thì sẽ kinh động gia tộc các ngươi, nếu bị Học viện Plato phát hiện, tất nhiên sẽ trước tiên phòng bị. Nàng có thể xác định người giết nàng thuộc gia tộc nào không?

Paloma lắc đầu, nói:

"Gia tộc Bán Thần trong Athens sẽ không ra tay vào lúc này, chắc là người của thành bang khác, hoặc là quốc gia khác."

Valhein nói:

"Vậy đành đợi sau khi ra ngoài thì để gia tộc của nàng điều tra. A, nàng đừng nói cho người khác là ta giết bọn họ, ta không muốn dẫn lửa thiêu thân."

Paloma kiên định nói: "Ngươi yên tâm, ta sẽ giữ bí mật, không thể liên lụy ngươi thêm nữa."

Valhein cười nói:

"Được đấy, rất có lương tâm."

Paloma do dự một lúc, mới nói: "Ta rất muốn biết, ngươi làm cách nào chiến thắng bọn họ? Ta ở cửa chỉ nghe được âm thanh, không thấy quá trình."

Valhein cười nói:

"Vậy ban đầu nàng nghe thấy ta muốn tìm một viện cớ, có phải là cảm thấy ta muốn chạy trốn?"

Paloma ngửa đầu nhìn Valhein, trong con ngươi tràn đầy chân thành, nói: "Valhein, thực xin lỗi, ta ngay lúc đó hiểu lầm ngươi. Cảm ơn ngươi, ta không nên hoài nghi ngươi, bởi vì ngươi vẫn luôn siêu tốt."

Valhein cười hỏi:

"Vậy bây giờ nàng đã hiểu tại sao lúc ấy ta nói như vậy chứ?"

Paloma suy nghĩ một hồi, gật đầu, nói: "

"Một là vì hạ thấp lòng cảnh giác của họ, khiến bọn họ cho rằng ngươi thật sự sợ hãi muốn rời đi. Thứ hai là căn cứ khoảng cách giữa các ngươi, chắc ngươi hướng dẫn bọn họ đến gần ngươi. Căn cứ âm thanh có thể phán đoán, ngươi bị thương nặng ma pháp sư già kia trước, sau đó sử dụng ma pháp khí và ma pháp giải quyết mấy người khác. Ma pháp của ngươi hẳn là rất nhanh Không, hẳn là đặc biệt nhanh, nhanh đến thấp hơn 0. 3 giây, nếu không thì những chiến sĩ Hắc Thiết, ma pháp sư già đó không thể nào phản ứng không kịp. Lửa từ thuật hỏa cầu của ngươi cũng đặc biệt mạnh, ta xem dấu vết hiện trường, lửa của ngươi chắc chắn có thiên phú lan tràn. Chiến sĩ Hắc Thiết còn bị đốt tới mức đó, ít nhất có thêm thiên phú dính liền và thiêu đốt. Thậm chí, ngươi hẳn là còn có sức mạnh càng cường đại mà ta không nhìn ra." Valhein thầm lắc đầu liên tục, đám học sinh này thật sự là ai nấy đầu óc thông minh, kiến thức gì đều hiểu, quan trọng là sức phán đoán rất mạnh, may mắn chính mình đã suy nghĩ kỹ đối sách.

Chương 245: Chuyên gia cống nồi - Địa Ngạo Thiên

Chương 245: Chuyên gia cống nồi - Địa Ngạo Thiên

Chuyên gia cống nồi - Địa Ngạo Thiên

Valhein cười ra vẻ thần bí:

"Nàng hãy suy nghĩ thêm đi, có phải đã bỏ sót cái gì không?"

Paloma hơi nhíu mày, thò đầu qua bả vai Valhein nhìn phía sau, nhìn về phía ba thần lùn lửa.

Paloma hỏi:

"Ý của ngươi là, vua thần lùn lửa này có nhiều thiên phú đó chứ không phải ngươi?"

Valhein nói:

"Tạm được, nàng còn chưa ngốc lắm."

Paloma sực tỉnh ngộ, nói:

"Ôi chao, ta ngốc thật! Ta không phải ma pháp sư, phía trước quên một việc, vua thần lùn lửa bình thường thì không thể thả ra thuật hỏa cầu, còn vua thần lùn lửa của ngươi thì có thể, hẳn là người hầu Kỳ Tích trong truyền thuyết phải không? Nhưng ta chỉ nghe về loại người hầu Kỳ Tích này chứ không biết nhiêu. Hèn gì, nếu hắn là người hầu Kỳ Tích thì có nhiều thiên phú như thế chẳng có gì lạ."

"Phân tích giỏi lắm, có thể khiến nàng nói nhiều như vậy, hôm nay ta cảm thấy rất có thành tựu."

Trong lòng Valhein cười thâm, phía trước thật sự không ngờ răng Địa Ngạo Thiên có công năng che giấu thiên phú của mình, tóm lại chỉ cần điểm rơi thuật hỏa cầu của mình và Địa Ngạo Thiên giống nhau, ma pháp sư bình thường căn bản không nhìn ra rốt cuộc thuật hỏa cầu thêm vào thiên phú của người nào.

Khi dựng lên địa vị cường giả nhiều thiên phú cho Địa Ngạo Thiên, vậy thì trong mắt kẻ địch, Địa Ngạo Thiên sẽ trở thành mục tiêu hàng đầu, chủ nhân như mình ngược lại sẽ bị bỏ qua.

"Hừt" Paloma không ngờ rằng Valhein cố ý dụ mình nói chuyện nhiều, nàng quay đầu qua.

Valhein nói:

"Lúc nàng nói một, hai chữ thì được, khi nói nhiều giọng sẽ hơi run, là vì nói chuyện với mọi người sẽ cảm thấy căng thẳng hả?"

Thế giới trong lòng Paloma, nàng lại lần nữa biến cao biến lớn, không ngừng dùng ngón tay chọt Valhein tưởng tượng ở trước mắt mình, vừa chọt nhanh vừa càu nhàu: Ngươi phiên quá đi! Nếu không phải ngươi là ân nhân cứu mạng của ta thì ta nhất định sẽ dùng âm thanh giả nói chuyện với ngươi, vậy mà chưa biết đủ, còn hỏi tới hỏi lui? Nhưng nghĩ tình ngươi có lòng tốt, không thèm so đo.

Paloma do dự một lúc sau, thành thật nói:

"Đúng."

Valhein cười cười, nói:

"Có một khoảng thời gian ta đi ra ngoài gặp người cũng khẩn trương, chậm rãi tiếp xúc bên ngoài thì tốt hơn nhiều. Ta cảm giác

nàng không muốn vời ong bướm đúng không? Âm thanh của nàng dễ nghe như thế, người thì xinh đẹp, nếu thường nói thường cười thì chắc chắn các nam sinh sẽ suốt ngày vây quanh nàng."

"Giọng của ta khó nghe." Trong âm thanh của Paloma tràn ngập kháng cự.

Valhein sửng sốt hỏi:

"Khó nghe chỗ nào? Nàng không phải loại âm thanh trong sáng ngọt ngào này à? Thích loại âm thanh chính chắn quyến rũ sao? Không ngờ trong lòng nàng cũng phong phú ghê."

Paloma biết Valhein cố ý chọc mình cười, trừng hắn một cái, nhìn phương xa.

Ánh sáng mặt trời chiếu vào con ngươi của nàng, con mắt xanh biếc trong suốt dần tối xuống, giống như sắc trời vậy, hóa thành xám tro.

Nàng nhẹ giọng nói:

"Pandion gia chúng ta không cân âm thanh như vậy!"

Trong âm thanh của Paloma giống như giấu những cây kim, đâm người đau màng tai, cũng đau tim.

Valhein nhớ truyền thuyết về gia tộc Bán Thần, gia tộc Bán Thần khác với quý tộc thấp hơn mình, gia tộc Paloma nhận sứ mệnh trọng đại, mỗi thành viên trực hệ từ nhỏ đến lớn đều trải qua huấn luyện cực kỳ khắc nghiệt, không phân nam nữ.

Valhein gật đầu, nói:

"Ta nghe hiểu được, trên người nàng hẳn là từng phát sinh chuyện gì. Đa số chúng ta đều giống nhau, đều không cách nào cảm nhận được thống khổ của người khác, thậm chí sẽ cảm thấy

thống khổ của người khác chẳng là gì, nhưng mỗi người đều cảm thấy chính mình khốn khổ hơn người khác. Ta sẽ không khuyên nàng cái gì, ta chỉ có thể nói, ta thích giọng nói của nàng, rất êm tai, cứ muốn nghe mãi."

Paloma cúi đầu, không đáp lời.

Valhein thản nhiên nói: "Thật sự, ta cảm thấy âm thanh của nàng dễ nghe. Nàng yên tâm, ta không hứng thú với người của nàng, chỉ thích âm thanh của nàng. Về sau nhớ nói chuyện nhiều với ta thì không chừng ta sẽ thích luôn toàn bộ con người nàng."

Trong lòng Paloma, Người Khổng Lồ giương nanh múa vuốt với Valhein nhỏ xíu ở bên dưới, rống to: Bổn công chúa vốn rất cảm động, nhưng tại sao ngươi lại đùa giỡn với bổn công chúa nữal

Ta giận thật!

Nhưng Người Khổng Lồ Paloma rất nhanh trầm mặc, chán nản buồn rầu nói: Bỏ đi, ngươi cãi lộn với toàn Hy Lạp chưa thua bao giờ, bổn công chúa không thèm cãi với ngươi!

"Ngươi cũng nguyên rủa." Paloma hâm hừ nói.

Valhein mỉm cười một cái, nói:

"Nguyền rủa này là hiện tại có một bạn cùng bàn tên Valhein cân âm thanh của nàng."

Paloma cứ cảm thấy Valhein dẻo miệng nói nhảm, nhưng không hiểu sao cảm thấy trong lời nói của hắn có một chút chân thành.

Tuy Valhein đang nói giỡn nhưng trước đến giờ không có thả lỏng cảnh giác, thường quan sát xung quanh.

Tùy theo sườn núi ngày càng dốc, bước chân của Valhein cũng chậm dần.

"Ngươi tạm nghỉ một lúc đi." Giọng nói dịu nhẹ của Paloma như nước suối chảy qua bên tai Valhein.

Valhein nói:

"Không sao, nếu mệt mỏi thì ta sẽ dừng lại. Nếu nàng thật sự cảm thấy ta mệt thì hãy nói nhiều lời với ta."

Paloma tràn ngập bất đắc dĩ nói:

"Lúc ở trường học thì ngươi nghiêm túc học tập, mà sao đến chỗ này như biến thành người khác vậy.'

Valhein mỉm cười nói: "Xem ra trước kia hình tượng của ta ở trong lòng nàng khá cao lớn."

Paloma hít một hơi thật sâu, bất đắc dĩ thở hắt ra, lúc trước ở hội trọng tài, hắn suýt chút khiến chính mình cảm động đến nỗi rơi lệ, hiện tại thì làm bộ dạng này.

Chương 246: Người dịu dàng

Chương 246: Người dịu dàng

Người dịu dàng

Mặc kệ ngươi!

Valhein hỏi:

"Nàng không cảm thấy nếu lúc ở trường học và riêng tư đều chỉ có một bộ dạng thì rất chán sao?”

Paloma ngẩn ngơ.

"Chẳng lẽ khi nàng ở nhà và ở trường, thậm chí lúc trò chuyện với bạn bè đều giữ bộ mặt âm trầm nghiêm trang không nói lời nào?" Valhein hỏi.

Paloma lại bắt đầu sững sờ, trong đầu hiện ra các hình ảnh lúc xưa trải qua, sau khi lớn lên, ở trường học đối mặt bạn học, giáo viên, ở nhà đối mặt cha mẹ, người hầu, ở tụ hội quý tộc đối mặt quý tộc khác, thậm chí đối mặt người hầu nữ của mình cũng là bộ dạng này.

Chỉ có lúc ở một mình thì nàng mới ngẫu nhiên thoải mái một chút.

Valhein nhìn bộ dạng đó của Paloma, nói:

"Xem ra bị ta nói trúng rồi. Bây giờ thì nàng cảm thấy bộ dạng này rất thoải mái, nhưng có khi, nàng thử bước ra ngoài một bước, sẽ phát hiện càng thoải mái. Được rồi, bây giờ chúng ta làm một giao hẹn, về sau hai chúng ta ở một mình thì nàng nhớ nói nhiều

lời vào."

Paloma nghiêng đầu nhìn Valhein, chớp chớp mắt, cứ cảm thấy hắn đang lừa nàng.

Valhein huơ cánh tay, giơ ngón cái tay trái ra:

"Ta nghe thủy thủ ở cảng Lion mách cho một cách, dùng ngón cái của nàng ngéo ngón cái của ta, sau đó niệm một đoạn thần chú nhỏ, giao hẹn của chúng ta sẽ không thay đổi trong một trăm năm.

"Không tin đâu!" Paloma quay đầu mặc kệ Valhein, nhẹ nhàng chu môi nhỏ, vẻ mặt ghét bỏ.

Valhein cười nói: "Ta mặc kệ nàng tin hay không, ta tin là được. Mau lên, dùng ngón cái ngéo ngón tay cái của ta, nếu nàng không ngéo là ta sẽ gãi ngứa, phá hủy hình tượng cô chủ của nàng!"

Paloma bỗng nhiên quay đầu nhìn chằm chằm Valhein, nghiến răng nghiến lợi. Đôi mắt của nàng vốn trông hơi lớn trên khuôn mặt nhỏ, bây giờ trợn to suýt làm nước tràn ra khỏi hồ xanh.

Paloma rốt cuộc nói ra lời mình chỉ có thể thầm rít gào:

"Ngươi là ma quỷ!" Valhein vẻ mặt không sao cả, nói:

"Nào, ngéo ngón tay cái của ma quỷ đi."

"Ngươi không thể bởi vì cứu ta rồi luôn khi dễ ta!" Paloma quả thực muốn giận điên lên, từ nhỏ đến lớn chưa từng có ai ăn hiếp nàng như vậy.

Người Khổng Lồ trong lòng Paloma tự túm tóc mình, lắc đầu nguây nguậy: Ta điên rồi! Đổi thành người khác đã sớm thúc đẩy Medusa Hoàng Kim đâm thủng một trăm cái lỗ trên người của ngươi! Nhưng tại sao là cứu ta, còn khiến ta hiểu lầm ngươi, ta

còn lý do gì nổi cáu kiểu công chúa? Paloma này không thể làm người xấu không giảng đạo lý! Ghét ngươi lắm!

Valhein cười tủm tỉm nói:

"Khó khăn lắm mới bắt lấy cơ hội nàng đi lẻ, không ăn hiếp nàng, chờ về trường học thì nàng chắc chắn lại là mặt âm trâm không nói lời nào. Không thể bỏ lỡ cơ hội, sẽ không có cơ hội thứ hai."

Mắt to xanh biếc giận dữ nhìn Valhein, Paloma lại thốt ra lời thật tình:

"Người xấu!"

Valhein giục:

"Nhanh một chút, nếu không ta sẽ gãi ngứa nàng, hãy nghĩ kỹ đi, cô chủ nhà quý tộc bị ta gãi ngứa cười lớn, mất hết hình tượng, như con nhóc điên, vê sau còn còn như thế nào không biết ngượng xìu mặt trong Học viện Plato?"

"Ngươi ta lợi hại lắm nhé! Coi chừng sau này ta trả thù ngươi!" Paloma hơi há miệng lộ ra hàm răng trắng nhỏ, ánh mắt hung hăng, vừa dữ vừa đáng yêu.

Giây phút này, Paloma tự tưởng tượng mình thành Người Khổng Lồ!

Phải dùng khí thế của công chúa điện hạ áp đảo kẻ địch!

Valhein nói:

"Vậy ta gãi thật đấy!"

"Làm đi, ta không sợi" Paloma ưỡn ngực ngẩng đầu, khinh miệt bễ nghễ Valhein.

Cánh tay Valhein rung nhẹ.

"đi"

Paloma lập tức như mèo con bị dọa sợ phát ra tiếng thét trong trẻo sắc nhọn, cuộn người lại, dùng sức giãy giụa.

Đáng tiếc nàng trúng nguyền rủa, cựa quậy cỡ nào cũng không trốn khỏi hai cánh tay của Valhein.

Valhein hù dọa: "Ta gãi thật đấy!"

Đừng gãi! Ta nhận thual"

Paloma như trái bóng da xì hơi, bất đắc dĩ nằm trong vòng tay của Valhein, vẻ mặt tội nghiệp nhận mệnh.

Giây phút này, Người Khổng Lồ Paloma trong lòng nàng ngã xuống đất, hộc máu đầy trời, hộc máu xong lau miệng, quỳ dưới đất vung hai nắm tay to lớn liều mạng đấm Valhein tí hon, mãi khi Valhein tí hon dẹp lép như trang giấy dính chặt mặt đất.

Valhein cười híp mắt nói:

"Ngéo ngón tay của ta, nói theo ta, ngéo tay mắc câu, một trăm năm không được thay đổi."

Ở trong mắt Paloma thì ngón cái của Valhein như mồm máu to của quái thú, nàng nheo mắt, cẩn thận dè dặt dùng ngón cái của mình ngéo ngón cái của Valhein.

Valhein nói:

"Sau này Paloma phải thường một mình nói chuyện với ta, nói theo ta, nào, ngéo tay mắc câu, một trăm năm không được thay đổi!"

"Ngéo tay mắc câu, một trăm năm không được thay đổi!"

Paloma lặp lại không thiếu một từ, sau đó rụt tay về nhanh như chạm phải điện.

Cánh tay Valhein nhẹ nâng lên trên, ôm Paloma càng chặt, nghiêm nghị nói:

"Được rồi, giao hẹn của chúng ta đã xong, nếu nàng không hoàn thành giao hẹn này sẽ bị nguyên rủal"

Paloma cố ý giả vờ hung dữ nói:

"Không tin đâu! Có nguyền rủa gì chứ?"

Valhein nói:

"Nguyên âm thanh của nàng trở nên càng ngọt ngào, càng lúc càng dễ nghe."

"Lừa con nít!" Paloma quay đầu nhìn hướng đẳng trước.

Valhein cười cười, không nói gì thêm.

Qua một hồi lâu, Paloma nhỏ giọng nói: "Cảm ơn ngươi."

"Đã cảm ơn." Valhein nói.

Paloma rũ mí mắt, nhẹ giọng nói: "Cảm ơn ngươi sợ ta khổ sở, cùng ta nói chuyện."

Ánh sáng mặt trời nhạt nhòa, ráng chiều chiếu lên vành tai Paloma.

Chương 247: Người dịu dàng (2)

Chương 247: Người dịu dàng (2)

Người dịu dàng (2)

Valhein nhìn nửa bên mặt Paloma, tinh xảo như điêu khắc, khuôn mặt trắng nõn phản chiếu ánh sáng càng trong suốt hơn tia sáng mặt trời.

Mỗi lần rèm mi khẽ chớp thì tựa như cảnh sắc trước mắt lật sang một trang.

Valhein cười cười, không đùa với Paloma nữa.

Valhein vốn lo lắng Paloma bị chính mình ôm lúng túng ngượng ngùng, cho nên cố ý trêu đùa, thậm chí chuẩn bị tâm lý nàng tức giận trở mặt.

Dù sao nàng là huyết mạch trực hệ của gia tộc Bán Thần, công chúa điện hạ thật sự, trên người chẳng những chảy dòng máu Bán Thần, thậm chí có huyết mạch của chân thần, thường ngày là nữ sinh lạnh lùng cương cường, không thể nào chấp nhận để chính mình bị đàn ông ôm vào ngực.

Valhein không ngờ thân phận địa vị của Paloma cao như vậy mà trong lòng vô cùng lương thiện, có lỗi sẽ chủ động thừa nhận, dù không muốn nói nhiêu cũng liên tục nhiều lần nói cảm ơn, không nỡ tổn thương bạn cùng bàn, không nỡ từ chối ân nhân, thậm chí cho dù trong lòng rất ủy khuất cũng nhịn xuống.

Cô gái tốt như vậy, hiểu chuyện như vậy, nhưng vĩnh viễn giữ

bộ dạng người lạ chớ gần, không biết đã chịu bao nhiêu uất ức.

Trong lòng Valhein mâm nhũn, hỏi:

"Tại sao nàng đến Học viện Plato? Nếu không muốn nói thì chúng ta đổi đề tài."

Paloma không nói chuyện.

Valhein cũng không quấy rầy nàng, lặng lẽ ôm nàng, bởi vì sườn núi trở nên dốc, cánh tay của hắn ghì chặt hơn, khiến nàng càng vững càng an toàn.

Paloma chung quy là chiến sĩ Hắc Thiết ưu tú, lập tức cảm thụ được loại biến đổi này.

Ánh mắt vốn lạnh như băng chậm rãi ấm áp hơn, trong đầu nàng hiện ra một hình ảnh, bộ dạng của Valhein sau khi thấy Lake và Hoth bị đánh thì chủ động ra tay, bộ dạng Valhein giảng bài cho Hoth, bộ dạng Valhein xoa tóc của nàng, bộ dạng Valhein chủ động nói sẽ không để bạn cùng bàn bị thương, bộ dạng ma pháp cười trước cửa phòng ma pháp, bộ dạng tưới nước quanh nàng, bộ dạng Valhein đeo khẩu trang cho nàng, bộ dạng Valhein trải drap giường dưới đất, bộ dạng Valhein ôm nàng, bộ dạng Valhein cố gắng ôm càng vững chắc.

"Thì ra hắn cũng là một người rất dịu dàng." Khóe môi Paloma hơi cong lên nụ cười.

Giây sau, nàng ngây ra một lúc. Bắt đầu từ năm sáu tuổi, nàng không còn cười từ tận đáy lòng lúc có mặt người khác nữa.

Lúc này ở trong lòng nàng, Người Khổng Lồ Paloma cấp tốc thu nhỏ, tiếp đó kéo Valhein bị đập dẹp lên, nhẹ nhàng kéo ra hai bên để phồng trở lại, rồi nhéo mặt của Valhein, vừa nhéo vừa nói: Ta biết ngươi cũng là người tốt, ta về sau không trả thù ngươi, sau này cũng không cho ngươi khi dễ ta, được không?

Ở thế giới trong lòng, Paloma nhìn Valhein trong ngực mình không nhúc nhích, lộ biểu cảm ghét bỏ, sau đó vươn ngón cái tay phải ngéo ngón cái tay phải của Valhein: Ngéo tay mắc câu, một trăm năm không được thay đổi, cứ quyết định vậy đi!

"Cùng bàn." Paloma nhẹ giọng nói, dè dặt như đang nói chuyện với kiến, sợ giọng lớn một chút sẽ thổi bay con kiến.

Valhein đáp lại:

"Hưm?""

Giọng của Paloma dịu dàng ấm áp:

"Thật ra ngươi không cần cẩn thận như vậy, ta không yếu ớt đến thế. Dù sao ta trúng nguyên rủa, có nhiều chuyện không thể làm được, ta chỉ biết cảm kích ngươi chứ không ngốc đến mức trách ngươi."

Valhein nói:

"Chẳng qua là ta cảm thấy một người tốt bụng thì nên được đối xử tốt như vậy, bất luận thân phận."

Paloma đột nhiên quay đầu nhìn về hướng Valhein, tóc dài bay bay, trong mắt vụt qua tia bướng bỉnh nói:

"Nếu là Hoth thì sao?"

Valhein khựng bước chân, hóa đá, trong đầu tưởng tượng chính mình ôm Hoth ở trước ngực giống một đứa bé ba tuổi ôm con trâu, không, là ôm một con voi to, còn là loại voi cơ bắp cuồn cuộn.

Valhein vội vàng lắc đầu, muốn ném hình ảnh đó ra khỏi não.

Paloma không kiềm được cười rộ lên, mắt mi mang cười, mắt tỏa sáng chiếu khắp vị diện.

Nàng che miệng, quay đầu về phía Valhein, vai run run.

"Ài, trừ Hoth, tất cả cùng bàn đều học xấu!" Valhein thở dài một tiếng, tiếp tục đi tới trước.

"Đó là học theo ngươi!" Biểu cảm của Paloma trở lại hờ hững như mọi ngày, nhưng trong giọng nói chứa âm điệu nhảy nhót. Paloma tí hon trong lòng nàng hưng phấn lăn qua lăn lại trên mặt đất, rốt cuộc thắng một ván!

Valhein nhìn khuôn mặt bình tĩnh của Paloma, nói:

"Tài đổi sắc mặt của nàng ghê gớm thật, hôm nào rảnh dạy cho ta với."

Paloma khẽ hừ một tiếng, hơi ngẩng cao đầu nhìn hướng phương xa.

Phía sau dãy núi, ánh sáng nhạt vòng quanh.

Hai người chậm rãi đi dưới ánh mặt trời, cách lằn ranh dãy núi càng lúc càng gần.

Qua một lúc sau, Paloma nhẹ giọng nói:

"Ta và Rollon giống nhau, đều là vì giết người mới buộc phải rời khỏi Học viện Quý Tộc."

"Ta vừa rồi cũng giết người." Valhein nói.

Paloma nhẹ gật đầu, nói: "Người kia Nghiêm trọng tổn thương một bạn học nữ quý tộc nhỏ của lớp chúng ta, bởi vì hắn thuộc gia tộc Anh Hùng, sự tình bị đè xuống. Ta đi thăm bạn học nữ đó, bạn ấy thậm chí đã không nhận biết ta, ta không muốn nói nhiều, tóm lại là ta tìm hắn khiêu chiến, muốn chặt một cánh tay của hắn xuống, sau đó mất kiểm soát bị thương nặng hắn, không cứu sống hắn được. Ta không muốn làm giáo viên của Học viện Quý Tộc

khó xử nên nghỉ học."

Tay của Valhein vỗ nhẹ cánh tay Paloma, nói:

"Ta hiểu, nàng chỉ làm điều mình nên làm."

Paloma nhẹ nhàng thở dài.

Theo sau, Valhein nói: "Rollon cũng giết người? Lần đầu ta được biết."

Chương 248: Thế giới lớn như vậy

Chương 248: Thế giới lớn như vậy

Thế giới lớn như vậy

Paloma suy nghĩ một hồi, nói: "Tuy rằng ta không thích Rollon, nhưng chuyện đó đúng là không phải lỗi của hắn. Đối phương nhiều lần nhục nhã người cha đã mất của hắn, còn nhục nhã mẹ của hắn, hắn không cách nào khoan dung, mời cuộc chiến sống chết với đối phương, cũng giết đối phương. Đối phương tuy rằng không phải huyết mạch dòng chính của gia tộc Anh Hùng, nhưng dù gì là cháu của tộc trưởng, cho nên hắn bị trục xuất Học viện Quý Tộc.

"Nàng ghét Rollon?" Valhein thật sự không ngờ rằng sẽ có loại việc này.

Paloma nhẹ nhàng lắc đầu, nói: 'Cũng không phải chán ghét, có lẽ chỉ là thuần túy không thích loại người như hắn."

"Xem ra nàng thuần túy thích người giống như ta." Valhein vừa lòng gật đầu.

"Hừ!”

Paloma khẽ hừ một tiếng, quay đầu nhìn hướng khác.

Valhein đi đến một chỗ lưng núi hơi bằng phẳng, dàn xếp Paloma xong mới ló đầu nhìn quanh một bên khác lưng núi.

Ánh sáng mặt trời sáng sủa, dãy núi trải dài.

Bầu trời màu xanh xám và đất đai màu xanh xây dựng lên thế giới phía trước.

Một ngọn núi cao màu đen đột ngột nhô lên từ mặt đất, dẫn đầu đám núi, thế núi dốc đứng, không có chút sắc xanh, chỉ có trên đỉnh núi mọc một cây to khiến người khó tin.

Cây đó vốn là một ngọn núi nhỏ.

Đường kính hơn 100m, cao cỡ 300-400 mét, thân cây như tường, tán cây như mây, giống như núi cây.

Đỉnh Cự Thụ.

Ba mặt đỉnh Cự Thụ là vách núi dốc đứng thẳng xuống dưới, chỉ có một sườn dốc lên núi.

"Tìm được rồi."

Valhein nhìn hướng bên trái sườn dốc đỉnh Cự Thụ, nhìn thấy ngọn núi thứ ba ẩn trong dãy núi.

Đó là nơi tập hợp.

Valhein cẩn thận từ chỗ cao quan sát bốn phía, dựa vào Con Mắt Ma Ưng mạnh mẽ nhìn thấy một vài người. Đáng tiếc cách quá xa, chỉ có thể nhìn thấy bóng dáng mơ hồ.

Valhein từ từ lùi xuống, trở về bên cạnh Paloma.

"Sao rồi? Thân thể khỏe hơn chưa?"

Paloma nhẹ nhàng lắc đầu, nói: 'Ít nhất cần một ngày."

Valhein kinh ngạc hỏi: "Tuy rằng ta nhìn không ra nàng bị trúng nguyên rủa gì, nhưng nguyên rủa nhằm vào nàng ít nhất là bậc thây Thánh Vực tự tay làm, thậm chí có thể là Truyền Kỳ, vậy mà nàng chỉ cần thời gian ngắn ngủi như vậy là khỏe?”

Paloma nhẹ gật đầu, chẳng chút che giấu biểu cảm kiêu ngạo.

Valhein nhìn vòng cổ Medusa Hoàng Kim trước ngực Paloma, nhớ lại tình hình hôm qua băng bó vết thương cho nàng.

Valhein hỏi:

“Nàng có bao nhiêu thiên phú?”

Paloma lắc đầu, nói:

"Chưa kiểm tra, chắc ít nhất năm, sáu cái."

"Lợi hại. Valhein nói.

Paloma nói:

"Người của gia tộc Bán Thần chúng ta càng lớn tuổi càng có nhiều thiên phú. Huyết mạch trực hệ đều được Thần Linh ưu ái, khi trưởng thành có ít nhất mười thiên phú."

Valhein ngây ra một lúc, nói

"Nàng được mấy vị nữ thần ưu ái?"

"Ngươi đoán." Paloma nghiêng đầu nhỏ, mắt hấp háy tia sáng, khóe môi hơi cong lên.

"Nàng thật sự có nhiều vị nữ thần ưu ái?"Valhein thật sự không ngờ rằng gia tộc Bán Thần có nhiều phúc lợi như vậy.

Paloma đầy bí hiểm nhìn Valhein:

"Cho nên, ngươi có thể trêu chọc gia tộc Anh Hùng, gặp phải gia tộc Bán Thần hãy nhớ kỹ là đừng quá đáng."

Valhein gật đầu, nói: "Đánh nhau với Eugene là vì ta hận hắn đánh Lake, Hoth quá nặng, nếu không thì ta không đến mức bẻ gấy

tay của hắn."

Paloma gật đầu, không nói gì thêm.

"Đi, ta mang nàng lên núi, thế giới lớn như vậy, ôm nàng đi nhìn xem." Valhein cười ôm lấy Paloma, đi lên lưng núi.

Paloma bất đắc dĩ nhìn Valhein, quen biết hơn nửa năm, nàng đã thói quen Valhein thường bật thốt các từ ngữ thú vị.

Không bao lâu, hai người đến lằn ranh lưng núi.

"Cẩn thận một chút, đừng thò đầu ra quá." Valhein dặn dò, cánh tay hơi gồng sức, sợ Paloma từ lằn ranh lưng núi té nhào.

"Ừm"

Paloma đồng ý, cảm thụ lực lượng và ấm áp truyền đến từ cánh tay của Valhein, tuy vẫn thẹn thùng nhưng nàng dần tiếp thụ lòng tốt và chăm sóc của hắn.

Paloma dần thò đầu ra lằn ranh lưng núi, nhìn phía trước, giống bươm bướm tham lam muốn hái cảnh đẹp đẳng trước.

Ánh sáng mặt trời màu xám xanh chiếu khắp dãy núi, sông trắng phản chiếu gió xanh.

'Đẹp quá.'

Paloma không kiềm được tán thán, hoàn toàn chìm đắm trong cảnh đẹp, thân thể thả lỏng, sau gáy không tự chủ được gối lên vai phải của Valhein, tóc đen chảy qua đầu ngón tay của hắn.

Valhein mỉm cười, Paloma chung quy là đứa trẻ, rõ ràng đang ở nơi nguy hiểm nhưng vẫn bị cảnh đẹp trước mắt rung động.

"Đúng vậy, rất đẹp." Lần này Valhein không làm trưởng bối phủ định con nít.

"Nơi này đẹp hơn Athens, nếu như có thể luôn sinh hoạt ở đây thì thật tuyệt." Trong mắt Paloma tràn ngập say mê, sau cơn mê là quầng trăng mờ mông lung.

Valhein hơi thò đầu ra trước, nhìn nửa bên mặt xinh đẹp của Paloma dựa vào trước vai phải, thấy nàng si mê cảnh sắc trước mắt, thậm chí không thấy hắn ở gân nàng hơn.

Trên mặt Paloma tỏa ra sắc hồng nhạt, phát ra sức hấp dẫn kinh người.

Giây phút này, Valhein có loại ảo giác, Paloma mới là nguồn sáng của thế giới này.

Paloma giống như say, lười biếng nghiêng đầu.

"Hưm?"

"ôi"

Hai mái đầu chạm nhau, giống như én xuân lướt qua mặt nước, chớp mắt tách ra.

Paloma cúi đầu, khuôn mặt tinh trí trắng nốn từ hồng chuyển thành ửng hồng, mặt đỏ rực lan tràn đến vành tai.

Trong lòng Valhein lâng lâng, ho nhẹ một tiếng, từ từ lui về phía sau, nói: "Đăng trước rất dốc, ta thấy bên ngoài lằn ranh lưng núi gần đó có sườn dốc hơi phẳng, chúng ta từ chỗ đó trèo qua núi đi."

Chương 249: Cảm giác cùng bàn

Chương 249: Cảm giác cùng bàn

Cảm giác cùng bàn

"Ừm." Paloma nhỏ giọng nỉ non.

Valhein nghe thấy đáp lại, âm thâm thở ra, việc này chứng minh Paloma không có bởi vậy mà trở nên xa lạ.

Nhớ lại vừa rồi Paloma say mê làm hắn bâng khuâng.

Kế tiếp, Valhein giải trừ triệu hoán người hầu, thu hồi ba thần lùn khó mà đi theo kịp, một người ôm Paloma tiến lên trên sườn núi dốc.

Gió núi gào thét.

Valhein lại tập trung tinh thần.

Đi suốt hai tiếng, Valhein rốt cuộc trèo qua một lằn ranh lưng núi, đi tới một chỗ sườn dốc hơi bằng phẳng, vào trong rừng rậm.

Valhein nhìn hoàn cảnh xung quanh, nói:

"Nơi này không tệ, chúng ta có thể sử dụng phòng nhỏ ma pháp nghỉ ngơi, đợi nguyên rủa của nàng giảm bớt, có sức tự bảo vệ mình thì chúng ta sẽ cùng nhau đi địa điểm tập hợp.

"Ừm." Paloma gật nhẹ đầu.

Valhein trước tiên lựa chọn một nơi, sử dụng phòng nhỏ ma

pháp, tiếp đó bố trí chuông canh gác, cuối cùng lại gọi ra ba thần lùn lửa, khiến bọn họ cảnh giác, còn hắn thì ôm Paloma đứng.

Yên lặng giây lát, trên mặt Paloma ngẫu nhiên ửng hồng, không biết đang nghĩ cái gì.

Valhein yên lặng ôm Paloma, nghiêm túc suy nghĩ kế tiếp nên làm sao cùng Paloma hợp sức kiếm điểm thành tích.

Valhein nhìn mu bàn tay trái của chính mình, trong ma văn phức tạp, con số từ 2 biến thành 13.

Valhein nói:

"Đợi nàng xua tan nguyền rủa rồi chúng ta xuất phát. Giai đoạn hiện nay mọi người chưa có nhiều điểm, cho dù chiến thắng người khác thì thu hoạch cũng không lớn, không bằng trước tiên săn giết một ít ma thú. Nếu có ma thú Thanh Đồng, nhìn xem là chủng loại gì, nếu là loại rất cồng kềnh thì có thể thử một chút."

Thật ra Valhein muốn nhìn xem có thể hiến tế ma thú hay không, dù sao toàn thân ma thú đều là bảo bối. Paloma gật đầu, nói:

"Thiên phú ma pháp của ngươi mạnh như vậy, nếu may mắn, hoàn toàn có thể giết chết ma thú Thanh Đồng. Dù là thuật hỏa câu của ma pháp sư Thanh Đồng cũng không mạnh bằng ngươi."

Ục ục ục!

Ánh mắt Valhein và Paloma giao nhau, Paloma đỏ mặt tránh đi.

Đã hai lần!

Tôn nghiêm của bổn công chúa lại bị hủy!

Valhein nói:

"Ráng nhịn đi, chờ dựng xong phòng nhỏ ma pháp, chúng ta đi vào ăn."

Paloma gượng gạo giải thích rằng:

"Lượng cơm ăn của chiến sĩ chúng ta đều lớn."

Valhein cố bôi đen theo:

"Ta biết, nàng bình thường lợi hại hơn chiến sĩ Hắc Thiết, lượng cơm ăn càng lớn."

Paloma hung hăng trừng Valhein.

Valhein lại bảo:

"Nhưng nàng nhẹ tênh, quá gầy, về sau phải ăn nhiều một chút."

Paloma thế này mới thu về ánh mắt, cảm thấy lời này dễ nghe.

"Đúng rồi, hai ta nhàn rỗi cũng chán, nàng kể cho ta nghe mấy chuyện nàng biết đi, thí dụ như chuyện quý tộc, thí dụ như chuyện Thần Linh có thể nói ra, hoặc là chuyện về các Anh Hùng, thậm chí Bán Thần. Nàng cũng biết là kiến thức về mặt này của ta hơi ít. Nếu nàng không nói thì ta chỉ có thể học qua sách ma pháp, chán chết."

"Vậy ngươi xem sách ma pháp đi." Paloma nghiêng đầu nhìn con rối ma pháp đang đào đất.

Valhein nói:

"Nhưng ta muốn nghe nàng nói chuyện."

Tim của Paloma bỗng đập nhanh, khuôn mặt nhỏ nóng lên, ngoài miệng không nói nhưng lòng thâm nhủ thật là không đứng đắn, đáng ghét như mấy quý tộc miệng lưỡi trơn tru.

Valhein suy nghĩ một hồi, nói:

"Nàng có biết gì về kỷ nguyên Hắc Ám không?"

Valhein đặc biệt hứng thú với kỷ nguyên Hắc Ám, bởi vì trong lịch sử trên Ngôi Sao Xanh, khoảng thế kỷ thứ mười hai trước công nguyên, phương đông và tây đều từng bị tộc Man đánh úp.

Nhà Thương bên phương đông ngăn chặn tập kích, tộc Man ở phương tây giành được thắng lợi, một đường xuống nam, phá hủy văn minh nhiều vô số kể, cuối cùng bị thua bởi đại quân Ai Cập do Ramesses III dẫn dắt, nhưng cũng bởi vậy dẫn đến Ai Cập suy sụp.

Trong lịch sử Hy Lạp ở đây, thời kỳ tương đồng cũng từng xuất hiện kỷ nguyên Hắc Ám.

Paloma suy tư thật lâu, mới cân nhắc từng câu từng chữ nói: "Có vài thứ ta không thể nói, dù sao dính líu đến chư thần, nhưng có thể nói một ít suy đoán, chỉ là suy đoán trong dân gian. Nghe nói trước mỗi đợt kỷ nguyên Hắc Ám đều đối ứng một nhân tộc cường đại, tức là Anh Hùng, Hoàng Kim, Bạch Ngân và Thanh Đồng. Mỗi một đời kỷ nguyên bị hủy diệt đều liên quan cuộc chiến Thần Linh."

Paloma cẩn trọng giảng về chuyện liên quan kỷ nguyên Hắc Ám.

Phòng nhỏ ma pháp vẫn chưa hoàn thành, Paloma đang giảng tỉ mỉ chuyện kỷ nguyên Hắc Ám thì Valhein đột nhiên đặt ngón trỏ lên môi Paloma.

Paloma chớp mắt to, chớp mạnh một cái biểu thị ngâm hiểu.

Đầu ngón tay rời khỏi cánh môi hồng, Valhein liếc qua một phương hướng.

Valhein nhỏ giọng nói: "Ta nghe thấy tiếng chạy nhanh, có một

đàn ma thú nhỏ, dường như còn có người, hẳn là người rèn luyện đang đuổi giết ma thú chạy về phía chúng ta. Phòng nhỏ ma pháp chưa xây xong, rất có thể bọn họ sẽ phát hiện chúng ta, so với chờ chết thì không bằng chủ động nắm giữ tình huống, tránh cho rơi vào bị động. Ta không thể bỏ lại nàng ở đây mặc kệ, ta ôm nàng đi cùng."

"Xin lỗi, lại cho ngươi thêm phiền phức." Paloma mặt lộ vẻ áy náy, cứ cảm thấy nếu không phải tại mình thì chắc chắn bây giờ Valhein đã bình an.

Valhein mỉm cười, nói:

"Cô Paloma, hiện tại được bạn cùng bàn chăm sóc, ngày mai sẽ không còn phục vụ này nữa, lo mà hưởng thụ đi, đừng nghĩ mấy chuyện lung tung khác, nếu không thì sẽ bị cùng bàn trừng phạt."

Valhein nói xong, ôm Paloma, mệnh lệnh thần lùn lửa đi theo, chạy hướng phát ra âm thanh.

Chương 250: Bạn học cũ

Chương 250: Bạn học cũ

Bạn học cũ

Paloma nằm trong ngực Valhein, ngước đầu lên, dùng ánh mắt sáng như sao nhìn Valhein, yên lặng nhìn.

Qua một hồi lâu, khóe môi của nàng cong lên ý cười.

"Thì ra đây là cảm giác được xem như bạn cùng bàn."

Giây phút này, Paloma rốt cuộc sâu sắc cảm thụ được tình bạn giữa bạn học với nhau, giống như Valhein sẵn lòng dạy học cho Hoth, giống như bạn cùng bàn khác sẵn lòng làm chứng cho Valhein trong hội trọng tài.

Trái tim của Paloma đột nhiên bình tĩnh trở lại, toàn thân ấm áp, bớt nỗi lo mai sau, cũng giảm lo âu sợ bị người rèn luyện khác nhìn thấy, bao gôm ngượng ngùng bị đàn ông ôm trong ngực cũng nhẹ hơn nhiều.

Ưm, về sau Valhein là bạn cùng bàn tốt của taI

Paloma không kiềm được lộ lúm đồng tiền, nắm chặt nhẫn khỏe mạnh trên ngón tay cái.

Valhein hỏi nhỏ:

"Nàng đang cười cái gì?”

"Không nói cho ngươi!" Paloma cười quay đầu nhìn phía trước, trong mắt thiếu nữ tràn ngập vui vẻ.

Thế giới trong lòng thiếu nữ, Paloma hơi cao lớn một chút ngồi xổm vươn tay nhéo mặt Valhein bé như con nít, cười tủm tỉm nói: Về sau ngươi là bạn cùng bàn của công chúa Paloma, ngoan nhé!

Valhein hơi hoang mang, thâm nghĩ lòng của phụ nữ như kim dưới đáy biển, lo chú ý tình huống đằng trước là tốt nhất.

Valhein nhìn phía trước, ánh sáng mặt trời mờ mờ và rừng cây giao thác, bốn con Ma Ngưu co chân chạy như điên từ dưới sườn núi xông lên trên, tốc độ chạy của chúng nó chậm hơn lúc bình thường nhiều, thân thể có nhiều vết thương.

"Chắc là ma thú chăn nuôi trong vị diện này, Ma Ngưu không phải ma thú quý trọng, nhưng toàn thân đều là của quý, có nhiêu thứ sử dụng được, không sợ thiếu nguồn thu."

Valhein nhỏ giọng nói:

"Nàng đừng sợ, chỉ là Ma Ngưu."

Valhein nói rồi niệm thần chú thuật tường đất.

Một bức tường đất cao 2m, dài 10m đứng sừng sững ở dưới sườn núi, tiếp đó Valhein lại lân nữa niệm tụng, hình thành vật chướng ngại dài 20m.

Sau đó Valhein thả ra mấy cái ánh sáng lơ lửng trên hai bức tường đất, chỉ khiến Ma Ngưu thay đổi phương hướng.

Paloma chớp chớp mắt, tường đất của Valhein cường đại dài hơn của ma pháp sư Hắc Thiết khác, màu tường cũng không phải là màu vàng đất thuần túy, có chút màu xanh, càng giống thuật tường đá.

Paloma thầm nghĩ:

"Bạn cùng bàn này rốt cuộc có bao nhiêu bí mật, chẳng lẽ hắn là con riêng của gia tộc Bán Thần chúng ta?"

Bốn con Ma Ngưu trợn mắt đỏ rực nhìn Valhein và tường đất, do dự vài giây, quyết đoán thay đổi phương hướng.

Valhein không có đi, đứng ở trong bụi cỏ nhìn kẻ xua đuổi phía sau Ma Ngưu.

Valhein trông thấy hai người quen và vài gương mặt quen thuộc.

"Thì ra là bọn họ " Paloma thầm nghĩ, đột nhiên phát hiện một chuyện kỳ lạ, nàng bị Valhein ôm, đối diện học sinh của Học viện Quý Tộc nhưng không khiến nàng hoảng loạn, ngại ngùng như trong tưởng tượng, vẫn có chút cảm xúc đó nhưng ít đến mức bị bỏ qua.

Bảy người phía đối diện ngừng lại gần thuật tường đất, ai nấy kinh ngạc nhìn Valhein cùng Paloma.

"Paloma điện hạt"

Bảy quý tộc thế nhưng cùng nhau cúi đầu chào, dù nơi này là cuộc thi Hắc Thiết có thể giết lẫn nhau thì bảy người cũng không sinh ra chút gì bất kính với Paloma.

Valhein thấy cảnh này, trong lòng một lần nữa nâng cao đánh giá về gia tộc của Paloma, tăng lên đến thứ bậc gia tộc Bán Thần hạng nhất Hy Lạp.

Paloma hoàn toàn trở lại bộ dạng lúc ở trường, sắc mặt âm trầm, lắng lặng nhìn đám học sinh quý tộc, thậm chí không gật đầu.

Những học sinh quý tộc chẳng hề tỏ ra không vui.

Bảy học sinh quý tộc dùng ánh mắt kỳ lạ nhìn Valhein.

Valhein ho nhẹ một tiếng, nói:

"Paloma là cùng bàn với ta, chân của nàng bị thương nặng, ta tạm thời hỗ trợ."

Bảy người nhìn về hướng giày da Ma Ngưu của Paloma.

Một ma pháp sư cầm pháp trượng ba khúc phía đối diện mỉm cười, nói: "Bạn học Valhein, chúng ta lại gặp mặt.

Valhein gật đầu, nói: "Chào bạn học Basaro."

Lần đầu tiên Valhein đánh ba quý tộc, Basaro là người cuối cùng trong đó, cũng là người suýt bị dây ma pháp siết chết, sớm đã trở thành ma pháp sư Hắc Thiết.

Còn có một người quen, ánh mắt hai người giao nhau, nhưng không ai lên tiếng chào hỏi.

Carlos.

Carlos vu cáo Valhein cuối cùng bị Học viện Plato đuổi học.

Basaro mỉm cười nói: "Ta nhìn thấy ngươi, vốn muốn luận bàn thêm lần nữa, nhưng nếu Paloma điện hạ hành động bất tiện, vậy ta đành gác lại. Nhưng Paloma điện hạ thân phận cao quý, nếu bị thương nên có vài hộ vệ, một mình ngươi không chăm sóc được chu đáo, chúng ta sẵn lòng tương trợ. Đương nhiên, Paloma điện hạ và bạn học Valhein hãy yên tâm, chúng ta tuyệt đối không ác ý, chúng ta "

Paloma đột nhiên ngắt lời Basaro, lạnh như băng nói: "Cảm tạ ý tốt của các vị, nhưng một mình Valhein đủ rồi, nhiều người ngược lại xảy ra ngoài ý muốn."

Valhein phát hiện Paloma cố ý dùng thần lực thay đổi âm

thanh, trong âm thanh tràn ngập lạnh như băng và cao ngạo, loáng thoáng có khí thế nữ vương, dường như đang bắt chước đại nhân vật nữ giới nào đó.

Valhein thầm nghĩ:

"Thà bại lộ âm thanh nàng ghét nhất ở trước mặt ta chứ không muốn dùng ngữ khí như vậy nói chuyện với ta.'

Basaro lập tức nói: "Điện hạ yên tâm, chúng ta tuyệt sẽ không khiến điện hạ khó xử, chúng ta sẽ đi ngay, tuyệt đối sẽ không nói chuyện này ra ngoài."

Valhein cảm giác chính mình giống như ôm một nữ vương nhỏ, bên dưới là một đám thần tử.

Chương 251: Bạn học cũ (2)

Chương 251: Bạn học cũ (2)

Bạn học cũ (2)

Basaro quay đầu nhìn học sinh quý tộc khác, nói:

"Chư vị, thân phận của Paloma điện hạ không phải tâm thường, hy vọng các ngươi đừng nói ra chuyện gặp nhau, tránh cho mang họa sát thân cho mình."

Mấy quý tộc khác lập tức gật đầu.

'Chúng ta đi. Basaro xoay người đi.

Quý tộc khác cũng xoay người theo, nhưng Carlos không nhúc nhích chút nào.

Basaro đi vài bước, bỗng nhiên quay đầu nhìn về hướng Carlos, trong mắt vụt qua tia bực bội.

Mấy quý tộc khác thấy Carlos không nhúc nhích thì trong mắt bốc hỏa.

Mỗi người đều rõ ràng Paloma là ai, đối mặt người có thân phận như vậy, bọn họ hết sức mâu thuẫn, vừa muốn làm thân vừa sợ lún sâu vào cuộc chiến của quý tộc lớn, cho nên thường cố gắng né tránh.

Lần này gặp gỡ, bọn họ cảm thấy đã là mạo hiểm rồi, lỡ như Paloma chết ở chỗ này, chính mình và Paloma từng gặp mặt, gia tộc Pandion tất nhiên sẽ điều tra, ai cũng không rõ ràng gia tộc Pandion có khi nào giận chó đánh mèo những gia tộc nhỏ của họ

không.

Hiện tại, Carlos thế nhưng không biết sống chết muốn tìm Valhein báo thù, chẳng lẽ không suy xét đến thái độ của Paloma sao? Chẳng lẽ không suy xét đến yêu ghét của gia tộc Pandion sao?

Basaro nháy mắt với học sinh quý tộc khác, đám người kia ngầm hiểu gật đầu, ánh mắt nhìn Carlos lóe qua sát ý.

Carlos ngước nhìn Valhein trên sườn núi, nói:

"Ta muốn tiến hành một cuộc chiến đấu công bằng với ngươi! Lần trước là ta không đúng, ta xin lỗi ngươi, nhưng hôm nay, ta muốn đường đường chính chính chiến thắng ngươi!"

Basaro cúi đầu hướng Paloma, nói:

"Điện hạ, chúng ta và Carlos không liên quan gì nhau, chẳng qua hắn khẩn cầu chúng ta, nghĩ tình quý tộc nên chúng ta mới thu nhận hắn. Kế tiếp như thế nào xin điện hạ sai bảo."

Carlos rõ ràng cảm thụ được sát ý của đồng đội, nhưng hắn không dao động, hét hướng Valhein:

"Valhein, chẳng lẽ ngươi sợ sao?" Trên mặt Paloma thoáng qua chán ghét, nàng cực kỳ ghét cái người này suýt hại bạn cùng bàn của mình, nếu không phải Valhein có mặt ở đây thì nàng sẽ thản nhiên vung tay lên, khiến sáu quý tộc khác giải quyết Carlos.

"Cùng bàn, ngươi quyết định." Paloma dùng âm thanh người khác nghe không được nhỏ giọng nói, là giọng nói ngọt ngào mêm mại vốn có.

Tay phải Valhein vỗ nhẹ cánh tay Paloma, ra hiệu nàng không cần sốt ruột.

Đám học sinh quý tộc trông thấy cảnh này thì mắt lấp lóe,

không thể ngờ quan hệ giữa Valhein và Paloma thân thiết như vậy, điều này nghĩa là, vê sau phải thay đổi thái độ với Valhein. Trong lòng mỗi người dâng lên hơi chua, ghen ty Valhein may mắn đến thế, gặp phải Paloma bị thương, lấy được tín nhiệm của nàng.

Carlos nhìn hành động thân thiết của hai người, trái tim bỗng giật thót.

Valhein nhìn Carlos, mỉm cười, nói:

"Lúc trước ta đã nhìn lâm ngươi."

Carlos ngẩn ra, sắc mặt dịu đi, Valhein định xin lỗi mình?

Valhein đổi giọng:

"Ta vốn cho rằng ngươi bị buộc bất đắc dĩ mới hại ta, nhưng ta hiện tại mới biết, ngươi không phải bị ép, ngươi cũng không phải vì gia tộc hoặc cái gì, ngươi là một cặn bã tinh khiết! Ngươi biết rõ ta mới trở thành Hắc Thiết chưa được vài ngày, còn ngươi là ma pháp sư Hắc Thiết tư thâm năm ba, loại chiến đấu này lấy đâu ra công bằng? Đường đường chính chính chỗ nào? Vẻ mặt khiến người ghê tởm, xấu xa thấp kém như vậy cũng xứng khiêu chiến với ta?"

Carlos bị Valhein mắng mặt đỏ rực, hắn rất muốn nói chính mình là quý tộc, tìm bình dân như Valhein là đã xem trọng Valhein, nhưng có mặt Paloma, Carlos chỉ là một quý tộc của gia tộc Thánh Vực tâm thường, căn bản không dám mở miệng.

Theo sau Valhein nói: "Nếu ngươi thật sự muốn tiến hành quyết đấu một chọi một với ta thì cũng được, cởi ma pháp khí Thanh Đồng của ngươi xuống, đặt ra nơi xa thì ta sẽ suy xét.'

Carlos trong lòng cười nhạt, thì ra là sợ ma pháp khí Thanh Đồng của chính mình, hắn nói:

"Được!"

Valhein nói: "Nơi này đều là rừng cây, ma pháp hệ hỏa sẽ dẫn phát tai họa, chúng ta đi bãi sông không có cỏ cây ở bên dưới để quyết đấu."

"Được!" Carlos xoay người đi xuống dưới sườn núi.

Quý tộc khác đứng ở nơi đó, đi cũng không phải, ở cũng không được. Valhein nói:

"Đây là chiến đấu của hai chúng ta, các ngươi hãy rời đi đi."

Thiên phú của hắn càng ít người biết càng tốt.

Đám học sinh quý tộc nhìn Paloma, vẻ mặt của nàng lạnh lùng, tay phải nhẹ vung ra ngoài, lười biếng tùy ý đến lạ, giống như đuổi muỗi vậy.

Kết quả là mấy học sinh quý tộc chẳng những không tức giận, ngược lại tràn ngập cảm kích.

"Chúng ta không đi xa, điện hạ có chuyện gì, tùy thời có thể thông qua Valhein các hạ sử dụng 'Tiếng nổ lớn kêu gọi." Basaro nói xong nhìn thoáng qua Valhein, cúi đầu che giấu tia khát khao trong mắt, cùng mấy người khác rời đi.

Valhein thâm nghĩ còn chưa học được pháp thuật Hắc Thiết này, hắn hỏi nhỏ bên tai Paloma:

"Gia tộc Bán Thân đều cứng rắn như vậy sao?'

Paloma bị hơi thở trên miệng Valhein thổi ngứa lỗ tai, nàng hơi nghiêng đầu, nhỏ giọng nói: "Dù sao thành Athens là do mấy nhà chúng ta xây."

Tuy rằng nàng đã rất kiềm chế, sợ Valhein cảm thấy khó chịu, nhưng trong giọng nói vẫn có chút đắc ý lâng lâng.

"Cô gái giỏi khoác lác nhỉ, chờ giải quyết xong Carlos, về nhà kể cho ta nghe về gia tộc Bán Thần."

Valhein nói xong, ôm Paloma bước nhanh đuổi theo Carlos.

Chương 252: Quá càn rỡi

Chương 252: Quá càn rỡi

Quá càn rỡi

Cặp chân mày đen mảnh của Paloma nhướng cao, thâm nghĩ Valhein, ngươi đã đi quá giới hạn! Cái gì gọi là giỏi khoác lác? Cái gì gọi là vê nhà? Ngươi không thấy thái độ của đám quý tộc này đối với bổn công chúa sao? Còn dám dán sát như vậy nói chuyện, khi dễ bổn công chúa chưa đã phải không?

Thật là quá càn rỡi

Thật sự cho rằng bổn công chúa không dám khùng lên hả?

Paloma lườm Valhein, thấy hắn nhìn thẳng đằng trước, không thèm để ý mình thì thở dài, dù sao mệt mỏi một đường, không có công lao cũng có khổ lao, kệ đi, tha thứ cho ngươi.

Ánh mắt của Paloma dừng lại trên chiếc nhẫn đeo ở ngón cái, nhẹ nhàng gấp khúc đầu ngón tay phòng ngừa rơi ra.

Carlos đến bãi sông, xoay người nhìn hướng Valhein chậm rãi đến gần.

"Ngươi đợi chút."

Valhein nói xong ôm Paloma ngồi xổm xuống, khiến Địa Ngạo Thiên lấy drap giường ra khỏi balo, trải đều.

Rìa bãi sông đều là hòn đá, chỉ có bờ sông là có hạt cát.

Valhein nói:

"Lấy chăn ra luôn."

Địa Ngạo Thiên lại rút chăn ra khỏi balo của Valhein, gấp một lần rồi trải đều.

Valhein gật đầu, nói: "Như vậy thì sẽ không cấn nàng khó chịu."

Nói xong Valhein nhẹ nhàng đặt Paloma xuống chăn.

Paloma yên lặng nhìn Valhein, nhìn hắn lấy các thức ăn ra khỏi balo, thế nhưng còn có một ít đồ ăn vặt, thí dụ như hoa quả khô, mật ong bánh quy.

Valhein đặt thức ăn ở trước mặt Paloma, nói:

"Nàng vừa xem vừa ăn, đợi chiến đấu kết thúc hai ta cùng nhau ăn."

"Ừm." Paloma nhẹ gật đầu, bởi vì có mặt người ngoài, khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn lạnh băng, nhưng trong con ngươi xanh biếc lộ tia thân thiết.

Valhein cười nói:

"Chốc nữa ta trở lại ngay. Địa Ngạo Thiên, ngươi bảo vệ tốt Paloma."

Valhein nói xong đi hướng Carlos. Ba thần lùn lửa thành hình tam giác bảo vệ Paloma ở giữa.

Carlos đứng ở gần đó sững sờ, nhìn Paloma và thức ăn ở trước mặt nàng, thâm nghĩ đây rốt cuộc là cuộc thi Hắc Thiết hay là đi ăn cơm dã ngoại? Carlos này dù gì là ma pháp sư Hắc Thiết tư thâm!

Valhein bước tới cách Carlos 25m, nói:

"Ngươi có thể cởi xuống ma pháp khí Thanh Đồng của mình."

Carlos hừ lạnh một tiếng, đi vài bước, đặt ma pháp khí Thanh Đồng ở một bên.

"Quá gần, ít nhất cách ngươi mười mét." Valhein nói.

Carlos hít sâu một hơi, suy đoán đây là Valhein dùng kỹ xảo nhỏ ảnh hưởng cảm xúc của mình, lặng lẽ đặt ma pháp khí cách xa hơn mười mét, sau đó đi về chỗ cũ.

Tay Carlos cầm gậy ma pháp hai khúc, ưỡn ngực ngẩng đầu nhìn hướng Valhein nói: "Nếu đây là một trận đọ sức giữa ma pháp sư Hắc Thiết, ta tin tưởng ngươi cũng sẽ không sử dụng ma pháp khí Thanh Đồng chứ? Đương nhiên, trừ pháp trượng."

"Đương nhiên, ta cũng không sử dụng. Vậy còn ma pháp khí Hắc Thiết thì sao?" Valhein hỏi.

Carlos do dự một chút, nói: "Cũng không thể dùng. Đúng rồi, ngươi có thể sử dụng triệu hoán người hâu Tập Sự, nhưng cần triệu hoán cái mới."

Carlos nhìn thoáng qua ba thần lùn lửa, trong lòng dâng lên bất an mãnh liệt, hắn không rõ ràng lai lịch của chúng nó, nhưng suy đoán rất có thể là người hầu Kỳ Tích.

"Ba tên đó sẽ không tham gia chiến đấu, tới đi."

Vẻ mặt Valhein thoải mái, tay phải cầm pháp trượng ba khúc, nhìn hướng Carlos.

"Nhân danh ma pháp, ta, Carlos, gửi lời mời cuộc chiến báo thù với ngươi!" Carlos hít sâu một hơi, hết sức giữ bình tĩnh, nhưng trong mắt vẫn rực cháy ngọn lửa thù hận.

Tiền đồ của chính mình hoàn toàn bị hủy sau lần hội trọng tài

đó.

Hôn ước hoàn mỹ bị xé bỏ.

Cô gái quý tộc mình thích thì nhìn xem chính mình giống như xem tiện dân.

Nếu không phải có Andrey trợ giúp, gia tộc của mình sẽ gặp đả kích mang tính hủy diệt.

Đã không có đường luil

Dù cho Valhein may mắn ôm cây to gia tộc Pandion thì Carlos vẫn không muốn lui về phía sau, chỉ cần chính mình đường đường chính chính thắng Valhein, chẳng những không bị gia tộc Pandion trách tội, có lẽ còn chiếm được trái tim của vị công chúa này.

Dù sao vị công chúa này sinh ra trong nhà Bán Thần, tuyệt đối không thể nào thật lòng thích bình dân, chỉ cần chính mình chiến thắng Valhein, đối phương lại không thể đi đường, vậy là hết thảy nước chảy thành sông.

Khóe môi Carlos cong lên, Basaro bỏ đi đúng là ngốc, không biết nhìn xa.

Andrey nói đúng, chính mình tất nhiên sẽ gặp hạo được phúc!

"Rồi sẽ có ngày ta lấy thân phận mới buông xuống Học viện Plato, khiến tất cả thầy trò run rẩy vì ta! Ta thậm chí có thể vào gia tộc Bán Thần" Trong lòng Carlos mặc sức tưởng tượng tương lai tốt đẹp.

"A? Ngươi đang ngây người? Ta đã đồng ý, còn muốn bắt đầu không?" Valhein nghi hoặc nhìn Carlos.

Carlos ngây ra một lúc, ho nhẹ một tiếng, mỉm cười nói:

"Ngại quá, ta quá coi thường ngươi, đây là sai lâm không nên

phạm phải."

Valhein hơi nhíu mày nói:

"Một kẻ thua dưới tay nói lời như vậy đúng là quá tự đại. Nếu thế thì ta sẽ dùng thêm chút lực lượng."

Valhein vốn không muốn bại lộ thiên phú lửa, chỉ trông vào ma lực dâng lên biến dị giải quyết đối phương, nhưng hiện tại xem ra, đối phương dường như không biết điều chút nào, vậy thì hắn sẽ mở ra huyết mạch nguyên tố hỏa, cộng thêm thiên phú thiêu đốt, tạm thời không sử dụng thiên phú dính liền và lan tràn dễ bị lộ, nếu thực lực của đối phương vượt sức tưởng tượng sẽ mở hai thiên phú này sau.

"Tự đại? Chiến đấu với ta là lựa chọn tự đại nhất trong cuộc đời của ngươi. Bắt đầu đi!"

Carlos từ từ cúi người nhặt một cục đá ném lên cao giữa hai người.

CạchI

Cục đá rơi xuống đất.

Hai người đồng thời niệm tụng thần chú.

Valhein niệm thần chú thuật hỏa cầu.

Chương 253: Ngươi gian lận

Chương 253: Ngươi gian lận

Ngươi gian lận

Carlos thì niệm thân chú giáp phòng hộ ma lực, khoảnh khắc nghe thần chú của Valhein thì trong lòng hắn tràn ngập vui sướng, giống như nhìn thấy thắng lợi.

"Valhein quá ngốc, hoàn toàn không có trải qua chiến đấu cấp độ Hắc Thiết! Nhiều cuộc chiến đã chứng minh, giữa hai ma pháp sư Hắc Thiết thì người sử dụng giáp phòng hộ ma lực trước sẽ có phần thắng lớn nhất, bởi vì uy lực thuật hỏa cầu của ma pháp sư Hắc Thiết có hạn, tốc độ thi pháp hơi chậm hơn giáp phòng hộ ma lực, ít nhất phải công kích bốn đến năm lần mới có thể đánh vỡ giáp phòng hộ ma lực, tâm thường mợ nó!"

Carlos vừa niệm xong thân chú, ma lực còn đang chảy trong trận đồ ma pháp, chờ giáp phòng hộ ma lực có hiệu lực thì phát hiện một quả cầu to hơn loại bình thường gấp hai lao nhanh đến.

"Lập tức phát ra thuật hỏa câu? Ngươi gian lận! Giáp phòng hộ ma lực của ta còn chưa”

Bùm!

Quả cầu lửa lớn đánh thẳng vào mặt của Carlos.

Vụ nổ mạnh giống như búa to đập mạnh vào mặt của Carlos, nhấc bổng hai chân của hắn lên bay ngược ra sau nửa mét.

"AII"

Carlos hét thảm té xuống đất, đầu cơ hồ bị móp, nhiệt độ cao nháy mắt đốt nứt lớp da, đốt trọi máu thịt, nhưng hắn chưa chết ngay mà là hét râm trời.

“Nham thạch đột thứ!

Valhein niệm xong thần chú thứ hai.

Nham thạch hình măng nhọn cao 1m giống như mũi khoan bỗng nhiên chui ra từ mặt đất, đâm thủng sau eo của Carlos, xuyên thấu bụng của hắn.

Phần eo của Carlos bị nham thạch đột thứ đâm giữa không trung, chân và đầu rũ xuống hai bên, thân thể bẻ cong.

Phần nhọn của nham thạch đột thứ bị máu tươi nhuộm đỏ, máu dọc theo vết thương chảy xuống, nhuộm đỏ măng đá.

Nham thạch đột thứ, máu tươi đúc kim loại.

“Tại sao lại là lập tức phát ra, ngươi dùng ma pháp khí gian lận AU

Mãi đến khi rơi vào hắc ám hoàn toàn thì Carlos vẫn không hiểu nguyên nhân do đâu.

"Tại sao thắng lợi không thuộc về ta " Dưới ánh nắng u ám, Carlos vĩnh viễn nhắm hai mắt lại.

Paloma cầm miếng bánh quy thứ hai nhìn Valhein đi trở về, trong con mắt xanh biếc tràn đầy khó tin, lẩm bẩm nói:

"Ta chỉ mới ăn xong một miếng, thật lợi hại "

"Đi thu gom thứ quan trọng trên người của Carlos lại đây, sau đó kéo xác ra xa, nhỏ một giọt thuốc hòa tan." Valhein thuận tay đưa một bình thuốc hòa tan cho Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên vô cùng hưng phấn, hào hứng mang theo hai thuộc hạ đi sờ xác chất.

Valhein ngồi xuống bên cạnh Paloma, giật lấy miếng bánh quy trong tay của nàng, nói:

"Nào, cùng nhau ăn bữa tối."

"Kết thúc rồi?" Paloma hỏi.

"Kết thúc." Valhein vừa ăn bánh quy vừa nói trong họng, tiếp đó nhìn mu bàn tay trái của chính mình.

17.

Paloma nhíu mày suy tư, hỏi:

"Có khi nào Carlos cố ý thua ngươi không?"

"Không giống." Valhein nói.

"Không, ta cứ cảm thấy có vấn đề, có khi nào là cạm bãy?" Paloma hỏi.

Valhein lấy miếng bánh quy mới nhét vào miệng của Paloma:

"Thiếu nữ đa nghi, mau ăn đi, chẳng qua là hắn không ngờ rằng ta có thể lập tức phát ra thuật hỏa cầu."

Paloma hoàn toàn không từ chối, rất tự nhiên nhận đút ăn, một bên nhai một bên suy tư.

Sau khi nuốt xuống bánh quy, Paloma lộ vẻ mặt hiểu ra:

"Đúng rồi, hèn gì ta thấy lạ tại sao hắn nhìn thấy thuật hỏa cầu của ngươi thì sững sờ, chỉ có một nguyên nhân, bị dọa. Nếu lúc trước ta đánh với ngươi, nhìn thấy ngươi có thể lập tức phát ra thuật hỏa cầu đại khái cũng sẽ bị dọa sợ. Quả nhiên trên người

của ngươi còn có bí mật "

Paloma dùng đôi mắt xanh sáng long lanh tò mò đánh giá Valhein.

"Nàng suy nghĩ nhiều."

Paloma cười đắc ý, nói: "Ngươi mới thăng cấp ma pháp sư Hắc Thiết chưa được vài ngày, dù luyện tập thuật hỏa cầu đến cực hạn thi pháp cũng cần ba giây. Pháp trượng ba khúc giảm 20%, là 2. 4 giây, phun trào ma lực của ngươi làm giảm 2 giây, còn lại 0. 4 giây. Vậy vấn đề là ngươi dùng phương pháp gì giảm bớt 0. 4 giây?" "Nói nhiều quá!" Valhein lại nhét một miếng bánh quy vào miệng của Paloma.

Paloma vừa nhai vừa lèm bèm trong họng:

"Lúc cần thì nói âm thanh của người ta dễ nghe, hiện tại không muốn nghe thì chặn miệng của người ta, người xấu! Ta làm vậy là học tập giao lưu chiến đấu ma pháp!"

Valhein cười cười, nói: "Thuật tạo thủy."

Một quả bóng nước xuất hiện ở giữa không trung, bay tới trước mặt Paloma.

"Ăn từ từ, uống nước, đừng để nghẹn. Ăn xong hãng nói, ta luôn nghe."

"Ưm ưm." Paloma vui vẻ cắn một miếng quả bóng nước nhỏ, uống xong lại cắn mấy hớp nữa.

Valhein đưa quả bóng nước còn sót lại chút ít vào miệng của mình.

Paloma thấy cảnh này, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, nhủ thầm người ta đã cắn thứ này rồi, lại ăn bớt!

Hai người thật sự giống như ăn cơm dã ngoại, vừa ăn vừa tán gẫu.

Kỳ diệu là Paloma chủ động nói chuyện, không ngừng dò hỏi bí mật nhỏ của Valhein.

Cái gì có thể giấu được thì Valhein cố giấu, còn không giấu được thì nhét bánh quy, đưa bóng nước, hiệu quả rõ rệt.

Ăn xong, ba thần lùn hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang trở về. Địa Ngạo Thiên cầm ma pháp khí đáng giá nhất, hai thần lùn nhỏ khác ôm áo da, hơn nữa đã tẩy sạch sẽ, không có vết máu.

Paloma nghi hoặc nhìn hai tiểu thần lùn, không rõ hai đứa lột áo của tử thi làm gì.

Chương 254: Ngươi gian lận (2)

Chương 254: Ngươi gian lận (2)

Ngươi gian lận (2)

Valhein nhận lấy ma pháp khí, phát hiện không biết cách sử dụng những ma pháp khí này, tạm nhét vào balo, chờ tối nay sẽ học ma pháp Hắc Thiết là ma pháp trắc nghiệm.

Địa Ngạo Thiên đột nhiên giật lấy áo của tiểu thần lùn ướm thử trên người mình.

Trong mắt lửa đỏ của Địa Ngạo Thiên tràn ngập khao khát:

“Bồ lô ba la.'

"Ngươi muốn?" Valhein hỏi.

"Bô lô ba la." Địa Ngạo Thiên liên tục gật đầu.

"Được, cho ngươi.' Valhein nói.

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên giơ cao gậy xương, lớn tiếng kêu lên.

Hai tiểu thần lùn lập tức quỳ trên mặt đất, giơ cao hai tay, giống như đang ca ngợi Valhein.

“Bồ lô ba la, bô lô ba la”

Valhein nhìn chằm chằm Địa Ngạo Thiên bắt đầu cắt giáp da.

Paloma giật mình nói: "Người hầu còn có thể mặc đồ? Cái này khác với trong sách viết. Trừ khế ước cấp bậc Thánh Vực triệu

hoán ra là sinh linh sống, triệu hoán người hầu về mặt bản chất là một đoàn ma lực. Người hầu Kỳ Tích đặc biệt thật, rất muốn nghiêm túc nghiên cứu.

Valhein nhủ thầm Paloma là học sinh giỏi quả nhiên là có nguyên nhân, rõ ràng là chiến sĩ nhưng vẫn giữ sự tò mò với thứ bên ma pháp sư, loại tò mò này rất hiếm có.

"Đúng thật, ta thậm chí hoài nghi tên này có thể sử dụng trang bị ma pháp." Valhein nói, tháo nhẫn giáp phòng hộ ma lực xuống đưa cho Địa Ngạo Thiên.

"Ngươi trước tiên thử xem có thể dùng chiếc nhẫn này được không, nếu như có thể dùng thì sau khi ngươi lập công lớn, ta sẽ ban thưởng chiếc nhẫn này cho ngươi."

Valhein thầm nghĩ nếu Địa Ngạo Thiên thật sự có thể dùng, khi trở vê Athens sẽ mua tám chiếc nhẫn thuật hỏa cầu cho hắn đeo!

Khiến người hầu Tập Sự có được thực lực của người hầu Bạch Ngân trong thời gian ngắn!

Địa Ngạo Thiên đang dùng răng và tay 'cắt' giáp da chậm rãi ngước đầu lên, há to mồm nhìn Valhein, đột nhiên ném giáp da đi, chạy lên, bùm một tiếng quỳ xuống, trượt nửa mét đến dưới chân Valhein. Giọt lệ lóng lánh chảy xuống, Địa Ngạo Thiên giơ lên đôi tay run run nhận lấy nhẫn giáp phòng hộ ma lực.

“Bồ lô ba la”

Hai tiểu thần lùn khác ngẩng đầu lên, giơ cao hai tay, quỳ xuống theo, giống như xem Valhein là Thân Linh vậy.

Cực kỳ cảm động.

Valhein ngây ra, kỹ năng diễn kịch này học với ai vậy? Rất

khoa trương phù phiếm! Sao cứ có cảm giác bây giờ mà không tặng nhẫn giáp phòng hộ ma lực cho Địa Ngạo Thiên ngay là cực kỳ tội lỗi?

Paloma chớp chớp mắt, nhìn Địa Ngạo Thiên lại ngó Valhein, gật gù.

Quả nhiên có chủ nhân thế nào thì có người hầu thế nấy.

"Ta chỉ cho ngươi dùng thử, không lập công lớn không thể cho ngươi!" Valhein lại lần nữa nhắc lại, cứ cảm thấy Địa Ngạo Thiên này rất quen thuộc, hơi giống ông thầy không phải con người kia.

Địa Ngạo Thiên hoàn toàn không để ý, đeo nhẫn giáp phòng hộ ma lực vào, vuốt nhẹ, mặt nhẫn lóe tia sáng.

Áo chùng màu xanh nhạt xuất hiện trên người Địa Ngạo Thiên, khiến hắn trông càng anh vũ hơn.

Địa Ngạo Thiên giơ tay chạm vào áo chùng trong suốt, rơi lệ như mưa.

Sau đó Địa Ngạo Thiên cẩn thận tháo nhẫn ra, nâng hai tay đưa trả Valhein.

Trong con mắt lửa đỏ của Địa Ngạo Thiên tràn ngập cảm kích.

Valhein nhận lấy nhẫn giáp phòng hộ ma lực, nói:

"Nếu mỗi lần triệu hoán ra ngươi thì có thể cho mang theo, đợi ra đồi núi Người Khổng Lồ, ta thật sự mua một bộ trang bị ma pháp cho ngươi."

"Bô lô ba lai"

Địa Ngạo Thiên giơ cao hai tay, dập mạnh đầu hướng Valhein, lông ngắn màu đỏ toàn thân run mạnh như sóng lúa.

Bùm!

"Đứng lên đi." Valhein chủ yếu là sợ Địa Ngạo Thiên đập bể viên đá quý khảm trên vương miện mà hắn đội trên đầu.

Địa Ngạo Thiên thế này mới đứng lên.

Valhein chợt nảy một ý, tháo ra ma pháp khí Thanh Đồng nhẫn dây leo, hỏi:

"Ngươi có thể dùng cái này không?" Địa Ngạo Thiên cẩn thận nhìn kỹ, biểu lộ ra tiếc nuối, lắc đầu.

Valhein nói:

"Nếu như là bởi vì cấp bậc không đủ thì giơ một ngón tay lên, nếu là vì xung đột tính chất lực lượng thì giơ hai ngón tay.

Địa Ngạo Thiên lộ vẻ mặt rối rắm, qua một hồi lâu cùng giơ hai tay lên, tay trái dựng thẳng một ngón tay, tay phải giơ hai ngón.

Paloma không kiềm được được buồn cười, suýt chút cười ra tiếng.

Valhein cười nói:

"Xem ra ngươi không thể dùng trang bị ma pháp toàn hệ, cũng không thể dùng ma pháp khí cao hơn cấp Hắc Thiết. Nhẫn giáp phòng hộ ma lực là hệ cơ bản, vừa lại là ma pháp khí Hắc Thiết, cho nên ngươi có thể dùng, tức là, ngươi trừ có thể sử dụng ma pháp khí Hắc Thiết hệ cơ bản ra, còn sử dụng được ma pháp khí Hắc Thiết hệ hỏa đúng chứ?"

Địa Ngạo Thiên gật mạnh đầu, trong mắt lộ tia tôn sùng, không ngờ rằng chính mình chỉ giơ ra ba ngón tay mà chủ nhân đã đoán ra nhiều như vậy.

"Đáng tiếc, thuật triệu hoán người hầu không thể chế tạo thành trang bị ma pháp, chờ ra khỏi đây ta sẽ mua một chiếc nhẫn thuật hỏa cầu cho ngươi." Valhein nói.

Địa Ngạo Thiên xoe tròn mắt, giơ hai tay lên, chữa bốn ngón mỗi bàn tay.

"Bô lô ba la?"

Valhein gật đầu, hỏi:

"Ngươi có thể dùng mấy cái?"

Địa Ngạo Thiên kiêu ngạo giơ tám ngón tay, tiếp đó do dự một lúc rồi rút về, duỗi thêm lân nữa.

Valhein hỏi:

"Hai hàng? Tổng cộng mười sáu chiếc?:

Địa Ngạo Thiên kiêu ngạo mà ưỡn ngực.

Chương 255: Combo gia đình hệ lóe sáng

Chương 255: Combo gia đình hệ lóe sáng

Combo gia đình hệ lóe sáng

Paloma lộ vẻ mặt ngạc nhiên, một người hầu Tập Sự có thể sử dụng trang bị đã đủ dọa người, thế nhưng còn có thể sử dụng hai hàng nhẫn? Vậy chẳng phải là ít nhất phải tới Thánh Vực mới làm được sao?

Lập tức phát ra mười sáu quả cầu lửa, phối hợp thiên phú lửa, đây đã là cấp độ của ma pháp sư Hoàng Kim bình thường.

Valhein nói:

"Nhẫn thuật hỏa cầu có nguồn nhu cầu rất lớn, giá thị trường một chiếc là 600 vàng đại bàng, mười sáu chiếc là 9600. võ trang cho người hầu Tập Sự bình thường hơi lãng phí. Bây giờ ta chưa giàu có, sau khi trở lại sẽ gom đủ tám chiếc nhẫn thuật hỏa cầu cho ngươi, chờ sau này có nhiều tiền hơn sẽ kiếm đủ mười sáu chiếc cho."

Valhein quyết định chẳng những cần kiên định đi con đường hệ lóe sáng, còn phải đi con đường combo gia đình hệ lóe sáng!

Địa Ngạo Thiên chỉ vào balo.

Valhein rất nhanh phản ứng lại, hỏi: "Ý của ngươi là, trong đó có một chiếc nhẫn thuật hỏa cầu?"

Địa Ngạo Thiên gật mạnh đầu.

Valhein lập tức mở ra balo, lục từ trong đó ra chiến lợi phẩm thuộc về Carlos, chỉ có một chiếc nhẫn Hắc Thiết, thế là lấy ra đưa cho Địa Ngạo Thiên.

Cảnh tượng vừa rồi lần thứ hai xuất hiện, Địa Ngạo Thiên đầu tiên là lui vê phía sau mấy bước, tiếp đó bỗng nhiên chạy nhanh mấy bước xông đến, đột nhiên quỳ xuống, trượt đến trước mặt Valhein, rơi lệ, giơ cao hai tay hướng lên trời, mặt mày tràn đầy cảm động.

"Bô lô ba lai"

Hai tiểu thần lùn cũng quỳ trên mặt đất, chảy nước mắt, hai cánh tay giơ cao hướng bầu trời, hơi tách ra.

“Bồ lô ba lat"

"Nghi lễ của thần lùn lửa các ngươi đúng là" Valhein lắc đầu, đặt nhẫn thuật hỏa cầu vào tay của Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên nhận lấy nhẫn, bỗng nhiên dùng sức đập đầu.

Bùm!

Valhein tin tưởng não của Địa Ngạo Thiên đang lung lay. Đứng lên đi.'

Địa Ngạo Thiên cẩn thận dè dặt đeo nhãn thuật hỏa cầu vào ngón tay trái, rõ ràng nhẫn lớn hơn một vòng nhưng nó chậm rãi thu nhỏ, cuối cùng vừa khít với ngón tay của hắn.

Valhein và Paloma nhìn nhau, lộ vẻ mặt giật mình.

Nhẫn Hoàng Kim hoặc cấp độ càng cao đều có năng lực điều chỉnh lớn nhỏ, nhưng mà, ma pháp khí Hắc Thiết không cụ bị loại lực lượng này.

Điều này nghĩa là, Địa Ngạo Thiên thế nhưng nắm giữ năng

lực thay đổi ma pháp khí mà chỉ có ma pháp sư Thánh Vực mới sở hữu được.

Valhein nhủ thầm, là người hầu Thần Tích.

"Ngươi dùng nhẫn phát một thuật hỏa cầu coi thử." Valhein nói.

Địa Ngạo Thiên nâng lên tay trái, nhẫn sáng ngời, ma pháp trận màu đỏ xuất hiện, một thuật hỏa cầu bay hướng bãi cát ven sông.

Thuật hỏa cầu rơi xuống mặt cát, bùm một tiếng nổ tung, lửa lan đi bốn phương tám hướng.

Paloma cẩn thận nhìn chằm chằm ngọn lửa, nhủ thầm quả nhiên có dính liền, lan tràn và thiêu đốt.

Vua thần lùn cường đại!

Lửa vừa tắt thì hạt cát vậy mà bị đốt thành thể lỏng lóng lánh, sau khi nguội thì biến thành tinh thể màu xám.

Paloma nhỏ giọng nói:

"Thuật hỏa câu rất mạnh."

Valhein gật đầu, nói:

"Nàng nhìn thấy rồi chứ, là người hầu Kỳ Tích có thiên phú mạnh chứ không phải ta."

Paloma gật đầu, tin lời của Valhein.

Địa Ngạo Thiên nghi hoặc nhìn xem Valhein và Paloma, tại sao chủ nhân nói dối?

Chủ nhân khiêm tốn!

Valhein đánh tan thuật triệu hoán người hầu, tiếp đó lại lần nữa triệu hoán, phát hiện nhẫn vẫn đeo trên ngón tay trái của Địa Ngạo Thiên, chẳng có một chút thay đổi, yên tâm gật đầu.

"Đi đi, phòng nhỏ ma pháp đã dựng xong từ lâu, chúng ta trở lại."

Valhein qua loa dọn đẹp, lại bế Paloma đi lên sườn núi.

Lúc trước bị Valhein ôm thì Paloma còn hơi ngượng ngùng và từ chối, nhưng bây giờ chẳng có chút cảm giác nào.

Valhein vừa đi vừa nói:

"Nàng hãy giảng cho ta nghe vê chuyện của gia tộc Bán Thần và chúng thần đi, đương nhiên, chỉ nói thứ gì có thể nói được."

Paloma gật đầu, chậm rãi kể ra.

Hai người như vậy, một người nói, một người nghe.

Đi vào phòng nhỏ ma pháp, Valhein dọn dẹp phòng ở vừa lắng nghe.

Dọn dẹp phòng xong Valhein đặt Paloma lên giường, hai người ngồi cạnh nhau, Paloma giảng, Valhein nghe.

Có khi Paloma không biết nói cái gì, Valhein chủ động hỏi thăm.

Khi đề cập một số chuyện đặc biệt quan trọng thì hai người thảo luận với nhau.

Valhein cứng rắn biến thời gian nam nữ ở chung thành thời gian học tập.

Phòng nhỏ ma pháp thành phòng học của hai người.

Mãi đến tối, Paloma nói đến khàn giọng, nàng bất đắc dĩ nhìn Valhein nói: "Bạn cùng bàn, ngươi tha ta đi. Ta hôm nay nói nhiều còn hơn mười sáu năm cộng lại."

"Há mồm." Valhein lần thứ mười bốn nói từ ngữ này.

Paloma bất đắc dĩ mở miệng.

Valhein niệm tụng thần chú thuật tạo thủy, lập tức phát ra ma pháp đưa một quả bóng nước nhỏ vào miệng của Paloma.

Paloma nuốt xuống, cổ họng hơi ướt một ít.

"Hiện tại còn sợ nói chuyện với ta không?" Valhein cười híp mắt hỏi.

Paloma chán nản buồn rầu nói: "Ma quỷ."

Valhein cười cười, nói: "Vô cùng cảm tạ chỉ đạo của nàng vừa rồi, khiến ta biết rất nhiều chuyện hoàn toàn không hiểu. Ta thật sự không ngờ thế giới này sẽ đặc sắc như vậy.

Paloma nhỏ giọng nói: "Có một số không phải ta nói, là tự ngươi đoán."

Valhein nói:

"Ừ ừ, đúng, nàng không nói ra bí mật của quý tộc, nàng là Paloma kín như miệng bình."

"Ta buồn ngủ, hôm nay quá mệt mỏi, ngươi cũng ngủ sớm một chút đi."

Paloma bị nguyên rủa quấy nhiễu, tuy rằng không đau không ngứa, nhưng thân thể và tinh thần bị suy yếu rất nhiều, hiện tại sức khỏe không bằng nữ sinh bình thường.

Chương 256: Có chỗ nào không đúng?

Chương 256: Có chỗ nào không đúng?

Có chỗ nào không đúng?

Paloma nói xong dứt khoát ngã xuống giường, hoàn toàn không để ý bên cạnh có Valhein.

Đổi thành trước kia, Valhein không rời đi phòng nhỏ ma pháp, nàng tuyệt đối không dám nằm ngủ như vậy.

'Dậy đi"

Nào ngờ hai tay Valhein bắt lấy bả vai của Paloma, nâng nàng lên như xách lên con mèo nhỏ.

"A2" Paloma ngây ra, mơ hồ nhìn Valhein, không biết hắn muốn làm hành động ma quỷ gì.

Valhein nói:

"Ngôi vững!"

"Ngươi muốn làm cái gì?" Paloma cảnh giác nhìn Valhein, nhanh chóng trở lại trạng thái lúc ở trường học, vẻ mặt hờ hững.

Valhein nói: “Đánh răng.

Paloma há miệng nhỏ lộ ra hai hàm răng trắng tinh, nói:

"Ta có đánh răng lúc ở nhà, đang ở dã ngoại thì thôi khỏi đi."

Paloma nói xong thuận thế nằm xuống, cả người mềm nhũn như kẹo mềm.

Valhein dở khóc dở cười, trước kia sao không phát hiện Paloma lười thế nhỉ, hắn vươn tay nâng nàng dậy, nói:

"Hôm nay nàng hãy thử phương pháp đánh răng mới nào."

Paloma cảnh giác nhìn chằm chằm Valhein, nhìn một lúc thì thấy vẻ mặt của hắn hết sức chân thành, bất đắc dĩ nói: "Nếu ngươi còn ăn hiếp ta nữa, chờ loại bỏ nguyền rủa rồi thì chắc chắn sẽ đánh ngươi đấy! Ta rất lợi hại, Eugene bị ta xé một cánh tay."

Paloma thật sự không muốn hăm dọa ân nhân cứu mạng, cố tình ân nhân cứu mạng này luôn được một tấc lại muốn tiến một thước, nguyên hôm nay không biết đã tiến bao nhiêu vạn thước, nàng đành uy hiếp một chút.

Valhein khó tin nói:

"Ồ, nàng hung tàn như vậy?"

Paloma ưỡn ngực ngẩng đầu, như chim công xèo đuôi nói:

"Cái loại gia tộc Anh Hùng như của Eugene đặt trong gia tộc Bán Thần chỉ có thể tính bình thường.

"Nàng là thành viên của gia tộc Bán Thần duy nhất trong hai học viện?"

"Ưm, nói sao nhỉ, thật ra hơn một nửa thành viên gia tộc Bán Thần chỉ treo tên trong Học viện Quý Tộc, ít khi đến trường. Đa số học ở nhà, giáo viên đều là Thánh Vực thậm chí Truyền Kỳ, còn có cơ hội được đến Anh Hùng thậm chí Bán Thần tự mình chỉ điểm. Bọn họ trải qua khác với đa số người." Giọng của Paloma đột nhiên càng lúc càng thấp.

Valhein ý thức được có lẽ chạm đến chỗ đau của Paloma, mỉm cười nói:

"Nào, ngồi thẳng dậy, đánh răng thôi."

"Ừm."

Paloma ủ rũ ngoan ngoãn ngôi yên.

Nàng vốn quỳ ngồi, hiện tại hai chân mở ra, ngồi thẳng trên giường, kiểu ngồi như vịt khiến nàng bày ra sự mềm dẻo kinh người.

Paloma bị nguyền rủa ảnh hưởng nên khó ngồi vững, hai tay chống trước người, dùng cánh tay chống đỡ thân thể, thân thể hơi nghiêng tới trước.

Paloma chớp mắt to như ngọc bích, tò mò nhìn Valhein.

Valhein lại lần nữa sử dụng thuật tạo thủy, chế tạo một bàn chải đánh răng mập mạp.

"Đây là cái gì?" Paloma hỏi.

"Bàn chải đánh răng nước, về sau nhớ kỹ mỗi ngày thức dậy và trước khi ngủ hãy đánh răng. Há mồm!" Valhein chỉ huy bàn chải đánh răng nước đưa đến bên miệng Paloma.

Ngày này, Paloma đầu tiên là bị Valhein cứu, tiếp đó dự thính một trận chiến đấu, tiếp đó xin lỗi cảm tạ, lại bị Valhein ôm một ngày, đùa giỡn cả ngày, lại trải qua trận chiến đấu thứ hai, vừa rồi giảng bài nửa ngày cho Valhein, lăn qua lăn lại lâu như vậy, toàn thân đau xót, mệt kiệt sức, mơ hô há mồm, xoe tròn mắt sáng long lanh nhìn Valhein.

Valhein nhìn mắt màu xanh sáng lấp lánh của Valhein, không kiềm được nở nụ cười, Paloma lúc này không giống như công chúa

mặt lạnh trong trường học mà như bé ngoan xoe tròn mắt.

Valhein vừa giúp Paloma đánh răng vừa nhỏ giọng lẩm bẩm:

"À¡i, nhặt một bạn cùng bàn nữ, nuôi thành con gái, số khổ ghê."

Paloma khẽ hừ một tiếng, dù sao hiện tại không tiện nói chuyện.

Lười để ý ngươi!

Hai người mặt đối mặt, Valhein nghiêm túc dùng phương pháp đánh răng Bass giúp Paloma đánh răng, vừa hỏi:

"Nhớ kỹ trình tự và phương pháp này, về sau nàng tự chải cũng làm y như vậy, có nghe thấy không?"

"Ưm ưml" Paloma ngoan ngoãn gật đầu hai cái, trợn to mắt xanh biếc nhìn Valhein, song song đó cảm thụ một cảm giác kỳ lạ truyên đến từ khoang miệng.

Chốc lát sau, Valhein rút bàn chải đánh răng nước ra khỏi miệng Paloma, giơ phần tay câm bàn chải ở giữa hai người.

Valhein hỏi:

"Nhìn thấy mẩu vụn và đồ dơ ở bên trong không? Chúng ở trong miệng của nàng."

Paloma thở dài thườn thượt, rất muốn kêu gọi Người Khổng Lồ trong lòng mình phản kích đòn ảo tưởng, nhưng nàng thật sự không có sức lực.

Paloma ở trong lòng nàng đã nằm ngủ say như chết, hôm nay bị Valhein loay hoay đến mệt mỏi.

Paloma buông xuôi:

"Ngươi nói cái gì thì là cái đó.'

Valhein chưa từng thấy bộ dạng này của Paloma, hắn cười nói:

"Tiếp theo là rửa mặt."

Valhein ném bàn chải đánh răng nước ra ngoài cửa, trở về lại lần nữa thi triển thuật tạo thủy, hình thành một quả cầu, xoa bóp trên mặt Paloma như nhào bột mì, tiện thể rửa luôn tóc và cổ của nàng.

Paloma như mèo con được vuốt ve thoải mái, xoe tròn mắt tràn ngập tò mò.

Chờ Valhein dời bóng nước đi, nàng vui vẻ nói: "Còn có thể rửa mặt gội đầu như vậy? Thật thoải mái! Valhein, ngươi nhất định phải sáng tạo ra loại công cụ ma pháp này!"

Valhein nói:

"Đương nhiên, trong lòng ta đã lên kế hoạch rồi, nhưng ít nhất phải chờ ta trở thành ma pháp sư Hoàng Kim đã. Nghe nói ma pháp sư Hoàng Kim có năng lực sáng tạo ma pháp, sẽ sáng tạo ra các loại ma pháp kỳ lạ hiếm hoi, không như bây giờ, chỉ có thể sử dụng một ít ma pháp cố định theo khuôn mẫu."

Paloma nói:

“Thật sự hâm mộ ma pháp sư các ngươi.'

Chương 257: Có chỗ nào không đúng? (2)

Chương 257: Có chỗ nào không đúng? (2)

Có chỗ nào không đúng? (2)

"Chiến sĩ mấy người sau khi đến Thánh Vực cũng có thể làm được chuyện này chứ?"

Paloma nói:

"Nhưng sẽ mất rất lâu, hơn nữa không thể giống như ma pháp sư các ngươi trống rỗng tạo vật."

Valhein cười buông vai Paloma ra, nói:

"Ngủ đi, nếu thấy khó chịu thì có thể cởi giáp da."

Trong mắt Paloma vụt qua tia cảnh giác, mặc giáp da nằm xuống giường, đưa mặt hướng vách tường, đưa lưng về phía Valhein, xoay thân thể mảnh khảnh.

Valhein muốn cởi giáp da của mình ra, nhưng nơi này là dã ngoại, điều kiện không cho phép.

Cấp tốc rửa mặt súc miệng xong, Valhein nói:

'Nàng xích vô trong một chút."

"Hả?" Paloma sắp ngủ nghe vậy nghiêng đâu, chợt thấy Valhein cởi giày, nằm xuống cạnh mình.

"Ngươi "

Paloma còn muốn nói chuyện, lại bị Valhein đánh gãy.

"Dù sao là rèn luyện dã ngoại, hai ta cứ tạm chấp nhận ngủ cùng nhau đi, nửa chiếc giường giá thuê mỗi ngày là 500 vàng đại bàng, khi vê nhớ trả tiền. Ta tin tưởng nàng không phải cô gái yếu ớt, đúng chứ?"

Paloma cứ cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng không tìm được lý do phản đối.

Valhein nói:

"Lo ngủ đi, ngày mai nguyền rủa của nàng hết rồi, chúng ta đi ra săn bắn. Chia ít chăn cho ta với.'

Valhein vậy mà giành một nửa chăn của Paloma, đắp lên người của mình, sau đó ngửa mặt lên trời nhắm mắt lại.

"Ngủ ngon, bạn cùng bàn." Valhein chỉnh độ sáng đèn ma pháp hơi tối.

"Ngủ ngon, bạn cùng bàn." Paloma bản năng đáp lại, từ đầu tới đuôi đều ngơ ngác.

Dường như có gì đó không đúng.

Nhưng Valhein tự nhiên như thế, có phải là chính mình suy nghĩ nhiều? Nếu như là chính mình suy nghĩ nhiều, vậy tại sao tim đập nhanh như thế?

Rất muốn đánh thức Người Khổng Lồ Paloma trong lòng.

Hơi hoảng!

Paloma rất nỗ lực suy nghĩ, vào lúc thế này, một thanh niên chính nghĩa ưu tú chẳng phải nên ngủ dưới đất, nhường giường cho công chúa sao?

Tại sao Valhein này hoàn toàn khác với Anh Hùng trong truyền thuyết, hy vọng trong lòng nàng?

Nhưng lời hắn nói dường như không sai, mọi người đều là bạn cùng bàn, đều ở trong cuộc thi Hắc Thiết, là chiến hữu, ngủ chung với nhau dường như cũng không có gì.

Rốt cuộc là nơi nào xảy ra vấn đề?

Tại sao chính mình sẽ nằm trên giường, đắp chung một chăn với bạn cùng bàn nam, nói ngủ ngon với nhau?

Về đạo lý thì nói thông, nhưng tại sao cứ cảm thấy nơi nào không đúng!

Điên mất!

Paloma càng nghĩ càng mơ hồ, cuối cùng buồn ngủ kéo đến, mơ hồ thiếp ngủ.

Chỗ cửa, Địa Ngạo Thiên cười híp mắt nhìn giáp da mặc trên người cắn bằng răng, tuy rằng chỉ có thể bảo vệ ngực và hai cánh tay nhưng vẫn tốt hơn trước kia nhiều.

Hai tiểu thần lùn trong mắt tràn ngập hâm mộ.

Qua một lúc sau, Valhein mở mắt ra, nghe tiếng hít thở đều đều của Paloma, nhìn qua khóe mắt phát hiện nàng đã ngủ say.

Thế là, Valhein môi treo nụ cười chuẩn bị làm chuyện mà ban ngày luôn nghĩ tới nhưng không làm.

Valhein đi vào tháp ma pháp, trước tiên khắc 'ma pháp trinh trắc' lên một mảnh lá cây chưa lớn lên, rồi đi vào không gian phế tích.

Valhein tò mò nhìn không gian phế tích, lúc trước bề ngoài của không gian phế tích là bất quy tắc, diện tích đại khái hai trăm mét

vuông.

Bây giờ gần như là hình tròn, bán kính lên đến 30m, diện tích mở rộng hơn gấp mười lần.

Tình hình bên trong bàn tế phế tích không thay đổi, chính giữa vẫn là pho tượng không đầu và bàn tế, nằm ở rìa mặt đất hình tròn.

Còn lại đa số đổ nát thê lương như phế tích.

Trong phế tích có rất nhiều giá gỗ, hòm xiểng gỗ chứa các loại đồ dùng.

Bên ngoài phế tích là ánh sáng trắng mơ hồ, không thể xuyên qua. Bây giờ ánh sáng trắng bên ngoài phía trái bàn tế xuất hiện một cột sáng màu xanh, cao cỡ 10m, rộng 10cm, giống như vết nứt, lại giống cái gì đó.

Valhein không rõ ràng thứ này rốt cuộc là cái gì, cảm ứng được không phải thứ xấu xa gì thì dứt khoát để qua một bên mặc kệ.

Bên cạnh bàn tế là chiến lợi phẩm của nhóm năm người, trừ số ít ma pháp khí có công năng phòng hộ lửa ra, đa số bị hư hỏng nhẹ.

"Gom đủ rồi hiến tế sau, không sốt ruột "

Valhein sử dụng ma pháp trinh trắc kiểm tra tất cả chiến lợi phẩm.

Kết quả, hoặc là không thích hợp chính mình dùng, hoặc là bị hư hỏng.

Còn Ta bàn hơi thở Hoàng Kim thì Valhein tạm thời không muốn dùng.

Cuối cùng, Valhein nhìn hai trang giấy sách hồn, thở hắt ra.

Đó là hai tờ giấy ố vàng, trên mỗi tờ giấy đều có một dúm lửa màu tím.

Lửa giống như vật sống vậy, nhảy nhẹ trên trang giấy.

Nếu sách hồn hút linh hồn của kẻ ác thì Valhein không có ý kiến, nhưng với đức tính của đám ma pháp sư hắc ám, phỏng chừng nó hút linh hôn của người thường.

Valhein rời khỏi không gian phế tích, lại đi tháp ma pháp một chuyến, hết thảy bình thường, tiếp đó minh tưởng.

Minh tưởng xong, hắn mơ màng thiếp ngủ.

Không biết qua bao lâu, Valhein tỉnh lại, nghiêng đầu nhìn, Paloma co ro ngủ trong góc.

Thân thể nhỏ xinh cuộn lại giống như mèo con, hai người giống như cách biển Aegean.

Valhein bất đắc dĩ lắc đầu, Paloma chưa chắc là sợ hãi chính mình, ngày hôm qua lúc nàng ngủ không phải tư thế này, hẳn là một loại thói quen.

"Nàng ở trong gia tộc Bán Thần cô độc đến thế sao?"

Valhein lặng lẽ đứng lên, sử dụng thuật tạo thủy đánh răng rửa mặt, tiếp đó ngồi xuống ghế làm bằng bùn đất ma pháp, tiến hành minh tưởng sáng sớm, không thể lãng phí cơ hội tốt ở vị diện thần lực.

Chương 258: Phế tích khuếch trương

Chương 258: Phế tích khuếch trương

Phế tích khuếch trương

Qua thật lâu, Valhein cảm thấy hơi mệt mới chậm rãi mở mắt ra.

Ủa?

Paloma đi chân trần, đưa lưng về phía Valhein, đứng trước balo, lặng lẽ ăn đồ ăn.

Valhein giơ tay vỗ vai của Paloma.

"AII"

Paloma phát ra tiếng thét chói tai, nhảy lên giường nhanh nhẹn như con báo, kéo chăn che thân thể.

Valhein sững sốt nhìn Paloma, hỏi:

"Nàng điên hả?"

"Ngươi làm ta sợ muốn chết!" Paloma hung hăng trừng Valhein, khôi phục vẻ mặt lạnh lùng, nhưng ngữ khí của nàng nghe có chút chột dạ.

Valhein rất nhanh đã hiểu, hỏi:

"Nàng muốn ăn vụng đồ của ta không trả tiền, cho nên mới bị dọa sợ?”

"Ta mà thèm thiếu chút vàng đại bàng của ngươi?" Paloma cao ngạo ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn Valhein.

Valhein mỉm cười, nhìn chăm chằm Paloma.

Qua một hồi lâu, Paloma đỏ mặt, chậm rãi quỳ bò đến bên giường, mang giày ủng da vào.

"Bạn cùng bàn, ta xua tan nguyền rủa rồi." Paloma ngửa đầu, trên cao nhìn xuống nhìn Valhein, tuy rằng vẫn là khuôn mặt lạnh lùng quen thuộc nhưng trong giọng nói lộ rõ vui vẻ, đặc biệt gọi hai chữ bạn cùng bàn cực kỳ lưu loát.

"Chúc mừng chúc mừng, tính xem vừa rồi đã ăn bao nhiêu, chờ khi vê Athens cùng tính một lượt!" Valhein đứng lên nói.

"Hừ!”

Paloma phớt lờ Valhein, nghiêm túc quan sát phòng ở như muốn ghi nhớ tất cả vào não.

Valhein nói:

"Nàng gấp chăn lại đi, lát nữa cùng ăn cơm."

"Ừm." Paloma xoay người đối diện giường chế tạo từ bùn đất ma hóa, nghiêm túc nhìn đệm chăn trên giường. Qua một lúc sau, Valhein hỏi: "Đứng làm gì?"

"Làm sao gấp chăn?" Paloma quay đầu hỏi, vẻ mặt mờ mịt.

"Nàng thắng!"

Valhein đi qua gấp chăn, dọn dẹp phòng ở sạch sẽ.

Paloma đứng trân trân ra đó, cảm thấy mình thật ngốc.

"Nào, đánh răng." Valhein nói xong niệm thần chú, chế tạo bàn

chải đánh răng nước.

"Ta ta hết bị nguyền rủa rồi."

Paloma lui về phía sau nửa bước, cảnh giác nhìn Valhein, hình ảnh hôm qua còn rõ ràng ở trước mắt.

Valhein xụ mặt hỏi:

"Hết bị nguyền rủa thì không cần đánh răng à? Há mồm!"

Paloma hoàn toàn không tìm được lý do phản bác, bất lực há miệng ra, giống như ngày hôm qua, mơ hồ bị đánh răng rửa mặt.

"Bạn học Paloma, sau này nàng nên nuôi thói quen tốt đánh răng rửa mặt! Đây là lần cuối cùng ta đánh răng giúp nàng, sự chăm sóc của bạn cùng bàn chính thức chấm dứt!" Valhein thấm thía nói xong ăn cơm của mình.

Paloma chớp chớp mắt, ỉu xìu ngồi xuống, yên lặng thả hồn.

Ăn xong, Valhein cõng balo nói:

"Địa hình ở đây tuy hơi khác với bản đồ, nhưng nếu Ma Ngưu xuất hiện thì hẳn là có thể theo bản đồ tìm được thung lũng Ma Ngưu, ta thử xem có thể giết một ít Ma Ngưu kiếm điểm thành tích không. Nếu gặp Ma Ngưu Thanh Đồng thì thử coi ta vua thần lùn lửa của ta có thể tổn thương nó được không."

"Ừ"

Paloma đứng lên, đi theo Valhein ra ngoài.

Thu hồi phòng nhỏ ma pháp, Valhein cống balo đi đằng trước, Paloma đi giữa, ba thần lùn lửa đoạn hậu.

Paloma đi vài bước, quay đầu nhìn phòng nhỏ ma pháp sụp đổ, đột nhiên cảm thấy phòng nhỏ ma pháp kia ấm áp hơn trong nhà.

"Thật đáng tiếc "

Valhein lớn tiếng nói: "Đi nhanh lên, đi chậm có lẽ sẽ bị cướp sạch, thậm chí không tìm được địa điểm tập hợp."

Valhein nói rồi tăng nhanh bước chân. Paloma hít sâu một hơi, lập tức sải bước tiến lên, nhưng chưa chạy vài bước thì hai chân mềm nhũn, bùm một tiếng té ngã, lăn xuống sườn núi.

Nàng nhanh tay nhanh mắt vươn tay bắt lấy rễ cây nhô ra.

Valhein chạy tới, đang định vươn ra hai cánh tay ôm nàng, đột nhiên sắc mặt thay đổi, thu về tay trái, vươn ra tay phải nói:

"Nào, ta kéo nàng dậy.

"Ừ, cảm ơn." Paloma mặt không cảm xúc vươn tay ra, bị Valhein kéo lên.

Nàng cúi đầu, nhẹ nhàng phủi bùn đất dính trên người.

Nhưng khi vỗ bùn đất trên chân thì Paloma bỗng nghiêng người lại té xuống.

Valhein nhanh tay nhanh mắt vươn tay ôm eo của Paloma, kéo nàng về phía mình.

"Không hoàn toàn khôi phục?" Valhein rốt cuộc nhìn ra.

"Ta ta không muốn liên lụy ngươi." Paloma cúi đầu, cắn răng.

Trong đầu Valhein hiện ra hình ảnh buổi sáng Paloma co ro trong góc tường, đại khái hiểu tại sao nàng cách chính mình xa như vậy.

"Vậy sao nàng không nói sớm!" Valhein đột nhiên cất cao giọng.

Paloma lặng lẽ đứng trên sườn dốc, không nói một lời.

Valhein nói:

"Thảo nào ta cảm thấy loại nguyền rủa này rất lợi hại, nàng cứ nói mình là người của gia tộc Bán Thần, một ngày là khỏe liền, vậy mà ta cũng tin lời vớ vẩn đó. Chắc chắn đối phương biết thể chất của nàng đặc biệt, nguyên rủa tất nhiên không tầm thường, nàng cởi bỏ phần lớn nhưng chắc chắn còn sót lại lực lượng trong người của nàng, cần thời gian dài mới có thể hoàn toàn khôi phục."

Valhein nói xong, sử dụng thuật tạo thủy rửa sạch tro bụi trên người Paloma.

"Ta "

Paloma cúi đầu, vẻ mặt ủy khuất.

Valhein nói:

"Vê sau bớt bốc phét đi, làm người phải thành thực, nàng nhìn ta đi, lợi hại như vậy, liên tục thắng năm quý tộc nhưng có khoe khoang bao giờ chưa?"

Paloma đang suy nghĩ lời phản bác lại nhưng người lảo đảo, sau đó cảm giác quen thuộc trải rộng toàn thân.

Paloma ngơ ngác nhìn Valhein lại lân nữa bế bổng mình lên.

"Ài, đứng nhất lớp thì có ích gì, vẫn phải dựa vào hạng ba đếm từ dưới lên như ta." Valhein một bên oán trách, một bên sải bước đi hướng thung lũng Ma Ngưu. Paloma giả bộ hung dữ, đầu nhỏ vận chuyển nhanh, nghĩ biện pháp phản kích Valhein.

Chương 259: Bụi bay

Chương 259: Bụi bay

Bụi bay

Kết quả, nàng chẳng những không nghĩ ra sách lược đáp trả, ngược lại mơ hồ cảm thấy bị Valhein ôm cũng khá dễ chịu.

Nàng đành phải nén giận nói: "Cảm ơn ngươi, bạn cùng bàn, ta vừa rồi tùy hứng. Về sau trong vị diện thần lực, ta nhất định nghe lời ngươi, thật ra ta không ngờ ngươi bằng tuổi ta mà chính chắn hơn ta."

Valhein trở lại dáng vẻ hiền hòa thường ngày, nói:

"Ta không nói nhiều, nàng không phiên nhưng ta tự thấy phiền. Hôm nay hãy yên phận săn giết Ma Ngưu kiếm điểm thành tích đi. Nhưng bộ dạng này của nàng không thể tham gia chiến đấu, ta sẽ tìm cách đặt nàng ở nơi an toàn, khiến thần lùn lửa bảo vệ nàng."

"Ừm." Paloma gật đầu.

Hai người không nói một lời, không ngừng đi tới trước.

Tốc độ của Valhein càng lúc càng nhanh, vì tiết kiệm thời gian, chốc lát sau hắn bắt đầu chạy chậm.

Paloma kinh ngạc phát hiện, Valhein là một ma pháp sư Hắc Thiết, cõng balo to đùng cộng thêm ôm chính mình, vậy mà chạy chậm trong vùng núi chỉ hơi thở gấp, hoàn toàn không thấy hắn mật.

Cho dù là chiến sĩ Hắc Thiết của gia tộc Bán Thần, trong chiến đấu không sử dụng thân lực thì cũng đến thế là cùng.

"Bạn cùng bàn xấu xa này có bí mật đây mình, chờ về sau gia tộc chúng ta tiến hành cuộc chiến thần tuyển cấp bậc thấp thì mình có nên nhờ hắn giúp không nhỉ? Mình có thể đưa hết phần thưởng cho hắn, xem như trả lại ơn cứu mạng lần này. Hắn cũng được nữ thần Athena ưu ái rồi, đại biểu Athena tham gia chiến đấu với gia tộc Pandion chắc không sao đâu. Nhưng lỡ như phần thưởng của cuộc chiến thần tuyển lần sau quá tốt, dính dáng đến lực lượng phong thần thì mình nên làm sao đây? Thôi kệ, cho hắn luôn, ai kêu hắn là bạn cùng bàn với mình, còn từng cứu mình. Không được, không thể quyết định dễ dàng như vậy được, lỡ như hắn là người xấu thì sao? Ưm, thôi thế này, chờ hắn từ bạn cùng bàn tốt chuyển thành bạn tốt thì mới quyết định có chọn hắn hay không!"

Paloma vui vẻ cười rộ lên, cảm giác chính mình sắp có bạn tốt đầu tiên trong đời.

Chạy tới trưa, hai người rốt cuộc đi tới sườn núi bên ngoài thung lũng Ma Ngưu.

Dưới sườn núi là một mảng lớn mặt cỏ, tận cùng liên thông lối vào thung lũng Ma Ngưu.

Mấy chục con Ma Ngưu cấp Hắc Thiết lông đen đang lẳng lặng ăn cỏ bên ngoài lối vào thung lũng Ma Ngưu. Mỗi con thú to hơn loài trâu bình thường mấy vòng, như con voi hơi bị gầy. Sừng trâu màu nâu trên đầu chúng nó vô cùng thô to, mỗi một chiếc sừng cao cỡ nửa người, hoa văn trên sừng như vòng sắt hiện ra rõ rệt.

Valhein nhìn mặt đất, có dấu vết chiến đấu, chứng minh có người từng đến đây săn giết.

Valhein nhớ lại tập tính của Ma Ngưu, tuy Ma Ngưu sống theo

bây đàn nhưng lúc không có thủ lĩnh thì mỗi con tự chiến đấu. Nếu có thủ lĩnh tiến hành chỉ huy, bây Ma Ngưu sẽ hình thành sức phá hoại khủng bố, thoải mái hạ gục chiến sĩ Hắc Thiết với số lượng xấp xỉ.

Valhein nói:

"Nàng hãy ngôi đây, ta cho hai thần lùn lửa trông chừng nàng, Địa Ngạo Thiên cùng ta đi chiến đấu."

"Ừm." Paloma nói.

Valhein lại trải drap giường, lấy ra một số thức ăn, buông balo xuống rồi mới đi xuống dưới.

Vẻ mặt Paloma lạnh lùng, nhưng ăn đồ ăn vặt, trong lòng sung sướng.

Valhein tìm một con Ma Ngưu đi lạc, không cân sử dụng thiên phú lan tràn và dính liên, lập tức phát ra một thuật hỏa cầu bay qua.

Bùm!

Thuật hỏa cầu đánh trúng chính xác vào đầu của Ma Ngưu.

Ma Ngưu to cỡ con voi vậy mà bị nổ lảo đảo, trán bị đốt da tróc thịt bong, sâu thấy xương, nhưng đối với thân thể khổng lồ của nó thì chỉ là vết thương nhẹ.

Valhein thâm nghĩ may mà chính mình có ma pháp xuyên thấu, nếu không thì thuật hỏa cầu của mình không nổ rách da của Ma Ngưu được.

"Ùm!" Ma Ngưu to lớn gầm lên một tiếng, hơi cúi đầu, bỗng nhiên húc về phía Valhein.

Ma Ngưu ở nơi khác nhìn thấy, kêu ùm bò mấy tiếng, bước

nhanh rời xa, mấy con Ma Ngưu cái mang theo trâu con đi hướng thung lũng Ma Ngưu.

Ma Ngưu có nhiều ưu điểm, nhưng khuyết điểm là chỉ giỏi thẳng tiến tới trước, khó mà nhanh chóng đổi hướng.

Địa Ngạo Thiên đứng cách hơn 5m nhìn chăm chú vào Ma Ngưu, chỉ cần chủ nhân có nguy hiểm là sẽ lao lên cứu ngay.

Ma Ngưu bắt đầu xung phong, Valhein niệm tụng thần chú, tiên tri trước địa điểm, vươn tay chỉ một cái.

Tường đất cao 2m đột ngột nhô lên từ mặt đất.

Dù là tường đất có thiên phú 'gia cố tăng mạnh cũng không chịu nổi Ma Ngưu đánh sâu vào.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, vách tường vỡ ra, cát bụi mù mịt, Ma Ngưu xông đến, kêu ụm ò chạy về phía Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên muốn điên, sao xông tới chỗ ta làm gì? Ta có chọc vào ngươi đâu?

Không có mệnh lệnh của chủ nhân, Địa Ngạo Thiên không dám công kích, chờ Ma Ngưu tới gần thì nghiêng người lăn một bên tránh thoát đi.

Địa Ngạo Thiên quay đầu nhìn về hướng Valhein, vẻ mặt nghi hoặc.

Valhein cười cười, không nói chuyện.

Thiên phú hệ thổ của Valhein chẳng những chỉ có gia cố, còn có 'bụi bay, Ma Ngưu này đến gần tường đất thì bị cát bụi che mắt, nên mới va đụng lung tung, Địa Ngạo Thiên đơn giản là bị xui.

"Ùm!"

Chốc lát sau Ma Ngưu giảm bớt tốc độ, mắt trâu chảy lệ, sau khi rửa sạch cát bụi thì nó trợn trừng con mắt đỏ rực lần nữa xông hướng Valhein.

Valhein nhìn hình thể của Ma Ngưu, lòng máy động, cẩn thận tính toán thời gian, cự ly, tốc độ vân vân.

Chương 260: Đấu với Thanh Đồng

Chương 260: Đấu với Thanh Đồng

Đấu với Thanh Đồng

Khi Ma Ngưu xông lên 30m thì Valhein lại niệm thần chú.

"Thuật tường đất."

Đến giờ, thuật tường đất đột ngột nhô lên từ mặt đất.

Ngay lúc này, Ma Ngưu xuất hiện ở bên trên thuật tường đất.

Bùm!

Ma Ngưu bị tường đất dâng lên nhanh đụng mạnh vào bụng, thân trâu to lớn bị đánh bay lên cao, lộn mèo, lưng trâu hướng xuống dưới, té cái râm xuống đất.

Miệng Ma Ngưu chảy ra vệt máu.

Valhein lùi lại, vừa lòng gật đầu, xem ra ma pháp luôn thú vị hơn trong tưởng tượng nhiều.

Một thuật tường đất nhìn như tác dụng không lớn nhưng tổn thương Ma Ngưu thậm chí còn hơn thuật hỏa cầu.

Ma Ngưu chĩa bốn vó lên trời, mắt trâu mờ mịt, hoàn toàn không cách nào hiểu vừa rồi phát sinh cái gì.

"Ùm"

Nó thống khổ gầm nhẹ một tiếng, lắc lư đứng lên, lảo đảo vòng qua tường đất, tiếp đó lại lân nữa xung phong về phía Valhein.

Lần này tốc độ của Ma Ngưu chỉ cỡ 70% so với lúc trước.

"Rút ra thể lực!"

Một quả cầu ánh sáng màu xanh nhạt vèo một tiếng bay đến trên người Ma Ngưu, đi vào người của nó, giây sau, Ma Ngưu đau đớn gầm lên, tốc độ lần thứ hai giảm bớt.

Vù vù vùi

Valhein liên tục phát ra ba quả cầu rút ra thể lực.

Chờ khi Ma Ngưu đến trước mặt, Valhein thậm chí không bỏ chạy, hắn chậm rãi bước sang phải mấy bước đã né tránh Ma Ngưu.

Lúc này tốc độ xung phong của Ma Ngưu cỡ bằng người thường chạy chậm, như động tác chậm trong màn hình ma pháp.

"Ma Ngưu bình thường chỉ có thể chịu đựng bốn lần rút ra thể lực thì sẽ không mang lại uy hiếp nữa, giống số liệu trên sách, một chiến sĩ Hắc Thiết chịu đựng bốn cái rút ra thể lực thì coi như phế bỏ." Valhein xem cuộc chiến này là trắc nghiệm ma pháp.

Paloma ở phương xa hào hứng nhìn, khi trông thấy bộ dạng thê thảm của Ma Ngưu thì bắt đầu đồng tình nó.

"Qua một lúc liên tục phát ra bốn rút ra thể lực, nếu đổi lại là ta thì đại khái chỉ khá hơn Ma Ngưu một chút. Valhein thật sự là ma quỷ, chưa từng nghe ma pháp sư nào chiến đấu kiểu này."

Valhein né thoát Ma Ngưu, nhìn nó chậm rãi xoay người, trong lòng thì nghĩ chờ học được sáng tạo ma pháp, sáng tạo ra nhiều

tâng rút ra thể lực, nhất định sẽ khiến chiến sĩ khổ không nói nổi.

Thần lực mạnh đến đâu mà không có đủ thể lực thì thực lực cũng sẽ bị giảm mạnh.

"Cố gắng, cố gắng, cố hơn nữa! Nhất định phải nhanh chóng nắm giữ sáng tạo ma pháp, phối hợp nhiều lớp thiên phú, sáng tạo ma pháp của ta nhất định sẽ vô cùng cường đại!"

Ma Ngưu giảm tốc độ, Valhein càng thêm yên tâm, bắt đầu trắc thử các loại ma pháp, thậm chí còn thử sử dụng giáp phòng hộ ma lực và làn da nham thạch khi bị Ma Ngưu đụng trúng thì sẽ có hiệu quả thế nào.

Kết quả là Valhein chỉ bị đụng ngã, giống như là bị người thường đánh một đấm không nhẹ không nặng, không có một chút thương.

Valhein đứng lên, đang định tiếp tục sử dụng ma pháp thì ngây ra.

Con Ma Ngưu dùng đôi mắt ngập nước lườm Valhein một cái rồi bỏ chạy, bóng trâu khuất xa.

Paloma cười không kiềm được, lần đầu tiên phát hiện làm khán giả vui hơn là ra sân chiến đấu.

Valhein nhìn quét cửa thung lũng, phát hiện tất cả Ma Ngưu đều chạy trốn vào trong thung lũng, chúng nó vừa trốn vừa ngoái đầu dùng mắt trâu to trừng Valhein.

Valhein cảm giác bây Ma Ngưu này dường như đều nói hai từ của loài người.

Biến thái!

Valhein nhìn ấn ký ma pháp trên tay trái, vẫn là 17, không có

tăng thêm.

Valhein xoay người vẫy tay với Paloma, sau đó chỉ hướng thung lũng Ma Ngưu, ra hiệu chính mình đi vào nhìn xem, hô lớn: "Đừng quên giao hẹn trước đó, thần lùn lửa có thể tự nổ, gặp phải kẻ địch hãy ném đi thần lùn lửa cho nó tự nổ, ta sẽ lập tức phát hiện."

Paloma lảo đảo đứng lên, hai tay chụm thành loa để trước miệng, hét to:

"Biết rồi!"

Valhein gật đầu, đi vào thung lũng Ma Ngưu. Lối vào thung lũng Ma Ngưu rất ngắn, đi vài bước liền trông thấy toàn cảnh thung lũng.

Trong thung lũng cỏ xanh rậm rạp, có nhiều đầu đường, bốn phương thông suốt, chính giữa có một hồ nước, hàng nghìn Ma Ngưu đang đi dạo.

Nhưng mùi hơi khó ngửi.

Đầy đất đều là phân trâu cao cỡ nửa người, con nít mà rơi vào trong là không bò ra nổi.

Valhein nhìn quét thung lũng Ma Ngưu, phát hiện một con Ma Ngưu to lớn tỏa ánh sáng Thanh Đồng, to hơn con voi trưởng thành một vòng, cặp sừng trâu lớn đen như mực gắn trên đầu nó giống như hai chiếc bàn tròn.

Đột nhiên, con Ma Ngưu tản bộ đó thế nhưng quay đầu nhìn về hướng Valhein, trong mắt trâu to lớn lóe tia sáng trí tuệ.

Giây sau, Valhein nhìn thấy tia rẻ rúng trong mắt Ma Ngưu Thanh Đồng kia.

Valhein lập tức nhớ đến con Băng Lang Hắc Thiết của thầy Niedern.

Valhein nở nụ cười, bởi vì ma thú có trí tuệ khác với ma thú bình thường.

Valhein lập tức lộ ra khinh miệt, ngoắc ngón tay với Ma Ngưu Thanh Đồng kia:

'Ngươi qua đây nào!"

Ma Ngưu Thanh Đồng ngây ra một lúc, theo sau nhẹ nhàng hừ một cái, mũi thở ra hơi nóng, móng chân đạp mặt cỏ, vung cái đuôi, sau đó tiếp tục cúi đầu ăn cỏ.

Valhein lại lần nữa khiêu khích, Ma Ngưu Thanh Đồng rốt cuộc nhịn không nổi, gâm nhẹ một tiếng, từ từ chạy chậm hướng Valhein.

Ma Ngưu khác chẳng những không theo nó, ngược lại dạt ra hai bên.

Valhein ngoác mồm cười, đây là sự khác biệt của ma thú trí tuệ, khi gặp kẻ địch nhỏ yếu sẽ giải quyết một mình, để bày ra sức mạnh cho tộc đàn thấy, khi nào gặp kẻ địch mạnh mới hợp sức với tộc đàn.

Chương 261: Đấu với Thanh Đồng (2)

Chương 261: Đấu với Thanh Đồng (2)

Đấu với Thanh Đồng (2)

Đến khoảng 100m, Ma Ngưu Thanh Đồng đột nhiên tăng tốc xung phong.

Bốn vó như sấm, thung lũng rung rinh, tựa như núi nhỏ sụp xuống.

Valhein thay đổi sắc mặt, tốc độ của Ma Ngưu này nhanh hơn trong sách viết.

Khi Ma Ngưu Thanh Đồng lao đến 30m thì Valhein niệm thần chú thuật tường đất.

Tường đất tỏa ánh sáng xanh dâng lên từ mặt đất, Ma Ngưu Thanh Đồng cúi đầu dễ dàng húc bể tường, tốc độ xông lên hơi giảm chậm.

Valhein thừa cơ liên tục lập tức phát ra rút ra thể lực, bốn quả cầu ánh sáng màu xanh liên tiếp bay ra, đi vào thân thể của Ma Ngưu Thanh Đồng.

Dù vậy, Ma Ngưu Thanh Đồng vẫn xông đến trước mặt Valhein.

Khoảnh khắc Ma Ngưu Thanh Đồng xông tới, Valhein bỗng nhiên lộn nhào qua bên cạnh, dựa vào sức mạnh thể chất chiến đấu cường đại thoải mái né tránh.

Tiếp đó, Valhein nhanh chóng đứng lên, không ngừng sử dụng rút ra thể lực, khi Ma Ngưu Thanh Đồng lại xông tới trước thì đã trúng mười cái thể lực rút ra.

Dù như vậy, tốc độ xung phong của Ma Ngưu Thanh Đồng gần bằng Ma Ngưu Hắc Thiết lúc trước dốc hết sức xung phong.

"Ma Ngưu Thanh Đồng có sức đề kháng với ma pháp cao thật, tiếc rằng gặp phải ta."

Valhein lại né qua Ma Ngưu Thanh Đồng xông tới, tiếp đó không ngừng sử dụng rút ra thể lực.

Mãi đến khi sử dụng hai mươi lần.

Ma Ngưu Thanh Đồng đã chậm như rùa bò.

Ma Ngưu Thanh Đồng hoàn toàn phát điên, nó gâm rú một tiếng, không còn kêu um bò ngoan ngoãn nữa, giống như mãnh thú.

Làn da của Ma Ngưu Thanh Đồng nổi lên từng lớp màu vàng đất, tổng cộng hiện ra ba lớp.

"Ba lớp làn da nham thạch?" Valhein thế này mới cảm thấy hóc búa.

Bùm!

Ngoài người Ma Ngưu Thanh Đồng đột nhiên bộc phát ra sóng xung kích vô hình, cỏ dại bốn phía ngã đổ, Ma Ngưu ở phương xa sợ tới mức kêu um bò chạy tứ tán.

Hiệu quả của tất cả chiêu rút ra thể lực đều bị ma lực đồi dào đột nhiên bùng nổ hòa tan hết. “Đây là trung hòa ma lực.'

Valhein tuyệt đối không ngờ con Ma Ngưu Thanh Đồng sẽ biết dùng kỹ xảo thưa thớt này.

"Đừng nói là Ma Ngưu này có huyết mạch của Người Khổng Lồ nhé? Tuy Người Khổng Lồ không giỏi sử dụng ma pháp nhưng có các loại thủ đoạn chống cự ma pháp. Không được, không thể bung lụa nữa! Địa Ngạo Thiên, chuẩn bị công kích! Nhắm vào phần mặt của nó, giải quyết hai mắt của nó trước!"

Valhein không có do dự, lập tức mở ra thủ đoạn lan tràn và dính liền.

Khi Ma Ngưu Thanh Đồng hùng hục xông tới, Valhein liên tục thả ra hai thuật hỏa cầu, cộng thêm thuật hỏa cầu và nhẫn thuật hỏa cầu của Địa Ngạo Thiên là có bốn cái.

Quả cầu lửa xé gió bay đi, Ma Ngưu Thanh Đồng bỗng nhiên giảm tốc độ, bốn vó cắm sâu vào bùn đất, quay đầu tránh né.

Quả cầu lửa liên tục đánh hụt, chỉ có một cái rơi trúng đầu Ma Ngưu Thanh Đồng.

Bùm!

Làn da của Ma Ngưu Thanh Đồng không chút sứt mẻ, sức mạnh nổ tung của thuật hỏa cầu chỉ đốt trụi lông trâu.

Trong mắt của Ma Ngưu Thanh Đồng lóe tia sáng kiêu ngạo rất nhân tính hóa.

Phực!

Lửa thoáng chốc lan tràn, nhanh chóng lan hướng các nơi trên đầu trâu.

"Ùm!"

Ma Ngưu Thanh Đồng lộ vẻ mặt giật mình, vội vàng lắc mạnh đầu.

Lửa như dòng nước cuồn cuộn khuếch tán, nháy mắt đã tràn

vào trong mắt của nó.

"Ùm!"

Ma Ngưu Thanh Đồng phát ra tiếng rống đau đớn, con mắt yếu ớt thoáng chốc bị đốt cháy.

Ma Ngưu Thanh Đồng bị mù, lửa trên người nó như mọc con mắt tự động chui vào miệng, lỗ mũi của nó.

Ma Ngưu Thanh Đồng vừa rên đau vừa tiếp tục xông lên trước.

Valhein lộn mèo tránh thoát Ma Ngưu Thanh Đồng, tiếp đó cùng Địa Ngạo Thiên lần nữa lập tức phát ra thuật hỏa cầu, hai thuật hỏa cầu rơi chính xác lên lưng của Ma Ngưu Thanh Đồng.

Hai mảnh lửa đầu và đuôi giống như chất lỏng chảy nhanh xuống, giây lát tụ lại ở khu vực chính giữa. Ma Ngưu Thanh Đồng biến thành Ma Ngưu lửa, phát ra tiếng rống thê lương, va đụng lung tung.

Bùm!

Nó đụng mạnh vào vách đá lối vào thung lũng, đá bay xuống, núi rung rinh.

"Ùm!"

Ma Ngưu Thanh Đồng té lăn dưới đất, lớn tiếng cầu cứu.

Nhưng bầy Ma Ngưu Hắc Thiết trông thấy cảnh này thì sợ ngây ra.

Một vài Ma Ngưu Hắc Thiết định tiến lên cứu nó, Ma Ngưu lúc trước gặp Valhein ở ngoài thung lũng dường như nổi điên, liều mạng chạy ra ngoài, lập tức dẫn phát hỗn loạn.

Chỉ có số ít Ma Ngưu chậm rãi đến gần Valhein.

Trong quá trình này, Valhein lại liên tục lập tức phát ra nhiều rút ra thể lực.

Ma Ngưu Thanh Đồng cố gắng đứng lên, toàn thân bị lửa hừng hực bao bọc, mắt, tai đều bị đốt hỏng.

Thuật hỏa cầu của Địa Ngạo Thiên liên tục rơi xuống các phân thân thể của Ma Ngưu Thanh Đồng, lửa có thể hòa tan sắt thép mãi không dập tắt.

Valhein liên tục sử dụng nham thạch đột thứ, nham thạch đột thứ liên tục từ bên dưới đâm lên bốn vó của Ma Ngưu Thanh Đồng. Khi Ma Ngưu Thanh Đồng ngã xuống đất thì có càng nhiều nham thạch đột thứ công kích phân bụng khá mềm của nó.

Dù nham thạch đột thứ được thiên phú tăng cường không thể đâm thủng lớp da trâu cứng rắn của Ma Ngưu Thanh Đồng, nhưng bây giờ da trâu đã bị đốt trụi.

Nham thạch đột thứ đâm thủng các lỗ máu to cho lửa chui vào bên trong.

Đây là nguyên nhân tại sao thiên phú lan tràn cộng với dính liên bị xếp vào hàng thiên phú âm hiểm, không chỗ nào là chúng nó không thể vào.

Chương 262: Thái độ

Chương 262: Thái độ

Thái độ

Valhein nhìn Ma Ngưu Thanh Đồng không ngừng giấy giụa đứng lên, hắn nắm chắc phần thắng, đối với một con Ma Ngưu Thanh Đồng thì không thể nào liên tục sử dụng trung hòa ma lực, cũng sẽ không thể nào xua tan lửa.

Chưa đầy mười giây, Ngưu Thanh Đồng phát ra một tiếng gào rống, ngã xuống đất, nó không thể đứng lên được nữa.

Những Ma Ngưu Hắc Thiết xông đến đột nhiên tập thể xoay người, chạy tứ tán.

Chốc lát sau, cả tòa thung lũng Ma Ngưu trở nên im ắng, chỉ còn Valhein và Địa Ngạo Thiên.

Valhein đến gần Địa Ngạo Thiên bị đốt trụi, nuốt nước miếng.

Hơi bị thơm.

Nhưng Valhein không biết ma pháp loại thanh tẩy, đành từ bỏ hương vị núi rừng, tuy từ khía cạnh nào đó thì bây Ma Ngưu thuộc loại nuôi nhân công.

An toàn là số một.

Valhein vươn tay chạm vào Ma Ngưu Thanh Đồng, nó chớp mắt biến mất, đi vào không gian phế tích.

"Giá thị trường một con Ma Ngưu Hắc Thiết cỡ 100 vàng đại

bàng, nhưng cẩn thận tách rời và gia công thì tổng giá trị lên đến 200 vàng đại bàng. Con Ma Ngưu Thanh Đồng này nếu trọn vẹn thì đại khái giá trị 500 vàng đại bàng, bị đốt tới mức này thì giá cao nhất cỡ 300 vàng đại bàng, mà chân muỗi dù nhỏ vẫn có thịt."

Valhein thâm nghĩ, bất đắc dĩ quay đầu nhìn thung lũng Ma Ngưu trống rỗng, sải bước đi ra thung lũng.

Valhein đến cửa ra, nhìn thấy Paloma đang năm ngửa mặt trên cỏ, xoay cỏ đuôi chó, chơi vui vẻ như đứa trẻ.

Valhein đi qua, khẽ hừ một tiếng.

Paloma cứng người lại, bỗng ném cỏ đôi chó xuống, ưỡn thẳng người, mặt không cảm xúc nói:

"Ngươi đã trở lại?"

Valhein nói:

"Xem vẻ mặt đó, ngữ khí đó của nàng, nếu người khác nghe thấy còn tưởng ta là thầy bắt được trốn học." 'Ai kêu ngươi hay dọa ta."

Paloma cúi người nhặt cỏ đuôi chó bị ném xuống, xoay nhẹ cọng cỏ.

Valhein nói:

"Xem ra tuổi thơ của nàng cũng thảm nhỉ. Về sau có cơ hội, ta mang nàng đi cảng Lion chơi, ta hoài nghi nàng chưa đến đó bao giờ."

Trong mắt Paloma lóe tia vui vẻ, nhưng theo sau thở dài nói: "Đã đi rồi, hai lần. Trước khi vào đồi núi Người Khổng Lồ, cảng Lion là nơi ta đã đi xa nhất."

Valhein hỏi:

"Cảng Lion được mặc nhận là trong thành Athens, nàng thật sự chưa từng ra khỏi thành?

Paloma lắc đầu.

"Đứa nhỏ đáng thương."

Valhein nhớ tới ngày hôm qua ở trên lằn ranh lưng núi, bộ dạng Paloma ngắm phong cảnh bên dưới.

"Nhanh vậy đã đi ra, không giết được một con Ma Ngưu nào sao?"

Paloma cẩn thận đánh giá Valhein, trừ dính chút lá cỏ và bụi ra không có cái gì, hoàn toàn là tay không trở vê.

"Tất cả Ma Ngưu đều bị ta đánh chạy." Valhein cười nói.

"Gạt người!" Paloma vẻ mặt không tin.

Valhein hoàn toàn không quan tâm, cười nói: "Đi, chúng ta tới chỗ tập hợp thôi."

Paloma gật đầu, từ từ đứng lên.

Valhein dọn dẹp sơ, thói quen bế Paloma, cất bước đi tới trước, nhanh gọn.

Paloma vậy mà cũng không cảm thấy có gì không ổn.

Ba thần lùn lửa hổn hển chạy theo sau.

Chốc lát sau, sáu gương mặt quen thuộc xuất hiện ở đằng trước.

Valhein tiếp tục đi tới trước, sáu người thì đứng yên tại chỗ.

Mãi đến hai bên cách nhau hai mươi mét, sáu người mới hạ

mình cúi đầu.

"Kính chào Paloma điện hạ."

Tâm tình của Paloma khá tốt, nhẹ nhàng xoay cổ đuôi chó, xem như chào hỏi.

Basaro chủ động chào, đặt tư thái khá thấp:

"Chào Valhein các hạ."

Valhein ngại ra vẻ ta đây, dù sao chính mình suýt chút siết chết đối phương, mỉm cười, nói:

"Tình cờ thật, chúng ta lại gặp mặt. Nhưng ta và Paloma đang định đi, về sau gặp lại."

Sáu người nhìn nhau, Valhein và Paloma ở đây, Carlos không biết tung tích, rất hiển nhiên, kết cục ngày hôm qua đã phân rõ thắng thua.

Basaro nhìn thoáng qua vua của thần lùn lửa ở phía sau Valhein, đột nhiên toàn thân cứng ngắc.

Chớp mắt sau, hắn phản ứng lại, nói: "Paloma điện hạ, Valhein các hạ, có chuyện xin hai vị chú ý. Hôm qua sau khi chúng ta rời khỏi thì gặp mấy bạn học quý tộc, bọn họ nói có một số quý tộc chặn ngoài thung lũng Hoa Giấy, chỉ cho phép người chiến thắng bọn họ đi vào. Ta hoài nghi một số quý tộc dự định nhằm vào Học viện Plato tại chỗ này, hai vị cẩn thận."

Valhein chau mày, bởi vì hoa giấy là dược liệu ma pháp khá quan trọng, chẳng những tác dụng rộng rãi còn có thể dùng trực tiếp, ăn vào có thể chữa lành tình trạng vết thương, có thể khôi phục ma pháp, còn có thể khôi phục thần lực, thậm chí có thể khôi phục thể lực, khiến người tinh thần phấn chấn, quả thực là viên thập toàn đại bổ.

Trước khi đến, Valhein định hái một đóa, thu mua một ít để dự phòng.

Tất cả dược tê khôi phục ma pháp đều rất đắt, hở chút là trên nghìn vàng đại bàng, bằng một món ma pháp khí Hắc Thiết, Valhein không nỡ mua.

Hoa giấy có một vấn đề duy nhất là trong vòng ba ngày, một người chỉ được hái một đóa, nếu chọn thêm sẽ bị hơi độc của hoa giấy công kích.

Nếu hoa giấy bị hái mang tính phá hoại thì sẽ tự thả ra hơi độc, tình huống nghiêm trọng thậm chí sẽ héo úa mang tính tự sát.

"Cảm ơn, chúng ta sẽ suy xét." Valhein nói.

"Hai vị cứ đi từ từ." Basaro hết sức cung kính.

Chờ Valhein và Paloma đi xa, một chiến sĩ quý tộc càu nhàu:

"Basaro, ngươi sợ Valhein này quá vậy. Cho dù Paloma điện hạ ở bên cạnh hắn, ngươi cũng không cần thiết bán đứng Học viện Quý Tộc chúng ta, cho hắn chịu thiệt bên ngoài thung lũng Hoa Giấy càng tốt."

Năm người khác cũng lộ vẻ mặt oán trách.

Chương 263: Suy đoán

Chương 263: Suy đoán

Suy đoán

Basaro bất đắc dĩ thở dài, nói:

"Năm người không phải là ma pháp sư nên xem nhẹ nhiều thứ, các ngươi không nhìn thấy vua của thần lùn lửa có gì khác so với lúc trước sao?"

Năm chiến sĩ nhìn nhau, cẩn thận nhớ lại.

Qua một hồi lâu, một chiến sĩ mới từ từ nói: "Ta nếu nhớ không lầm, vừa rồi vua của thần lùn lửa đeo nhẫn, hơn nữa là nhẫn của Carlos."

Mấy chiến sĩ quý tộc khác thay đổi sắc mặt.

Basaro hỏi:

"Giờ thì các ngươi đã rõ chưa? Valhein có nhẫn của Carlos thì chỉ có một khả năng, đó là giết Carlos trong lúc chiến đấu. Ta tin tưởng ở trước mặt công chúa Paloma thì hai người đánh nhau công bằng, vậy là thực lực của Valhein mạnh hơn trong tưởng tượng."

"Thứ hai, cũng là điều quan trọng nhất, trong các ngươi có ai từng thấy người hầu Tập Sự mà đeo nhẫn thuật hỏa cầu chưa?"

Năm chiến sĩ quý tộc khác cùng nhau lắc đầu.

"Cho dù là gia tộc Bán Thần cũng không đến mức ban nhẫn cho

người hầu triệu hoán ra một lần. Điều này nghĩa là lúc trước ta đoán đúng, vua của thần lùn lửa kia là người hâu Kỳ Tích thật sự, hơn nữa vượt xa suy đoán của ta, là người hầu Kỳ Tích có thể sử dụng ma pháp khí. Thân phận của Valhein này e rằng không tâm thường, hoặc là có quan hệ với mấy đại quý tộc, hoặc là đối tượng được Học viện Plato dốc hết sức bồi dưỡng."

"Ngươi nói thế hình như đúng thật. Lần trước hội so tài Tập Sự quy mô nhỏ, có thể chọn nhiêu người khác nhưng tại sao cố tình chọn hắn?"

"Ma pháp sư Hắc Thiết khác của Học viện Plato so với hắn thì như ăn mày."

"Ban ma pháp khí cho người hầu, ta không tưởng tượng nổi."

Basaro nói:

"Cho nên, đối đãi với loại nhân vật này thì chúng ta phải càng thêm cẩn thận. Đi thôi, mặc kệ hắn, chúng ta đi thung lũng Ma Ngưu nhìn xem, chỉ cần đừng chọc vào con Ma Ngưu Thanh Đồng đó là được."

Một đội sáu người đi vào thung lũng Ma Ngưu, đi vài bước thì tập thể dừng lại.

“Trâu đâu?” Nhóm người hoang mang cuộc đời.

Basaro thay đổi sắc mặt, sải bước đi tới chỗ bị đốt đen, ngồi xổm xuống đặt tay lên đất đai bị đốt trọi rồi rút nhanh về.

Basaro nói:

"Còn phỏng tay, dọc đường đi không gặp phải người khác, trong thung lũng Ma Ngưu cũng không có ai, chắc chắn là Valhein và Paloma làm."

Rồi Basaro kiểm tra dấu vết trên mặt đất, vừa đi vừa nói: "Các ngươi xem những dấu chân này đi, to hơn Ma Ngưu bình thường nhiều, hẳn là con thung lũng Ma Ngưu Thanh Đồng kia, còn có đá rơi ở vách núi gân đó và nơi bị phá hoại đều là Ma Ngưu Thanh Đồng đụng. Các ngươi nhìn này, còn có nhiêu dấu vết Ma Ngưu Thanh Đồng té ngã, quả thực nhìn thấy ghê người. Nơi này còn có dấu chân loài người, riêng cái này thì không cách nào phán đoán có phải là Valhein, nhưng bên cạnh có dấu chân của thần lùn! Nhưng không có dấu chân của Paloma điện hạ, tức là"

Basaro ngước đầu lên, nhìn vê hướng năm chiến sĩ, vẻ mặt nghiêm túc.

Năm người vẻ mặt ngơ ngẩn, kết luận quá rõ ràng.

Basaro chậm rãi nói: "Tức là, Valhein chủ động khiêu chiến Ma Ngưu Thanh Đồng, dẫn tới cửa thung lũng rồi dùng sức cá nhân đánh bại nó! Ma Ngưu Thanh Đồng chạy trốn, dẫn đến toàn bộ đàn Ma Ngưu trong thung lũng Ma Ngưu kinh sợ chạy mất."

Năm chiến sĩ da đầu tê dại.

Một chiến sĩ nhỏ giọng nói:

"Basaro, ngươi làm rất tốt."

Bốn chiến sĩ khác cùng gật đầu.

Phương xa, Valhein ôm Paloma chạy chậm tới trước, thậm chí thu thần lùn lửa vào, Địa Ngạo Thiên có thể theo kịp, nhưng hai tiểu thần lùn khác tốc độ quá chậm.

Trong lúc chạy chậm, hai người còn có thể giao lưu và học tập.

Lại lân nữa trèo qua một ngọn núi nhỏ, hai người nhìn phía trước.

Bên trái phía trước là đỉnh Cự Thụ đen ngòm, cây to rậm rạp um tùm, thấy rõ ràng.

Dưới đỉnh Cự Thụ có nhiều người mặc trang phục Ba Tư.

Hai người nhìn xuống dưới, ở phía dưới bên trái mấy trăm mét có một khe núi, ngoài khe núi là các tòa phòng nhỏ ma pháp đột ngột nhô lên từ mặt đất, trong đó một gian phòng có hai tâng, đặc biệt rộng rãi, các loại phương tiện đầy đủ, giống như một tòa trang viên của tiểu quý tộc.

Biệt thự ma pháp.

Valhein lắc đầu, người có tiền đúng là nhiều, biệt thự ma pháp giá hơn một vạn vàng đại bàng, chỉ có số rất ít bậc thầy và đại quý tộc giàu có mới dám sử dụng. Những phòng ma pháp này san sát nhau ngoài khe núi, đường đến lối vào có một trạm gác.

Đám học sinh quý tộc như đi chơi cắm trại, ngồi ở các nơi, cười giỡn, thậm chí có người uống rượu.

Bên ngoài trạm gác, nhiều người tụm năm tụm ba, đa số người giữ yên lặng, chỉ có số ít người tức giận nhìn chằm chằm những quý tộc này.

Valhein nhìn thấy rất nhiêu người quen, cùng với hai bạn cùng bàn.

Albert ở trong đoàn người cúi đầu, hai tay nâng con rối gốm đen, đang sử dụng ma lực chữa trị chỗ bị hỏng.

Jimmy và học sinh của lớp khác trong Học viện Plato vui vẻ trò chuyện.

Sườn núi chỗ này hơi dốc, Valhein đi xuống với tốc độ siêu chậm.

Đi chưa được vài bước, Valhein nghe thấy tiếng ồn ào, ngước lên nhìn.

Chợt thấy một chiến sĩ xa lạ đi hướng trạm gác, theo sau có một chiến sĩ đi ra từ trạm gác, hai người nói mấy câu, toàn thân biến thành màu sắt đen, sau đó đánh nhau ở ngoài trạm gác.

Valhein dừng lại, cùng Paloma quan sát chiến đấu.

Chương 264: Suy đoán (2)

Chương 264: Suy đoán (2)

Suy đoán (2)

Hai người vừa xem vừa giao lưu, ánh mắt của Paloma lão luyện đến mức khiến Valhein tự thẹn không bằng, nàng hiểu biết chiến sĩ hơn là ma pháp sư nhiều.

Cuối cùng đúng như Paloma dự đoán, chiến sĩ bình dân kia thua, nhưng cũng làm chiến sĩ quý tộc phun ra một ngụm máu.

Nhưng chiến sĩ quý tộc chủ động vươn tay ra kéo chiến sĩ bình dân kia, tiếp đó hai người cùng nhau đi vào trạm gác.

Valhein và Paloma cùng gật gù, không phải tất cả quý tộc đều cố chấp không nói lý.

Valhein chậm rãi đi xuống, còn chưa đi đến chân núi đã bị người phát hiện.

Tất cả người của hai trận doanh Học viện Quý Tộc và Học viện Plato cùng nhìn hai người bọn họ xuống sườn núi, họ bàn tán xôn xao.

Valhein có tai thính, rõ ràng nghe thấy lời nói của người hai trận doanh.

Trận doanh bình dân đa số vui vẻ phấn khởi, thậm chí thái độ ái muội, cho rằng Valhein làm được điều mà bọn họ muốn làm nhưng không dám.

Các quý tộc phần lớn trầm mặc, người nói chuyện đa số đều

cực kỳ không vui, nhưng nói rất nhỏ.

Paloma vẫn mặt âm trâm, dường như người ở bên dưới nợ tiền của nhà nàng.

Valhein nhỏ giọng nói:

"Chút nữa xuống sườn núi ta sẽ thả nàng xuống."

Paloma nhẹ gật đầu.

"Hai ngày này vô cùng cảm ơn ngươi, bạn cùng bàn." Paloma nhỏ giọng nói.

"Không có gì, nếu ta bị thương thì nàng cũng sẽ luôn chăm sóc ta, đều là nên làm. À, nàng nghĩ đám học sinh của Học viện Quý Tộc sẽ có thái độ thế nào với ta?" Valhein hỏi.

Paloma suy nghĩ một hồi, nói: "Một nửa một nửa đi. Một nửa là không thèm quan tâm ngươi, một nửa khác chắc chắn chán ghét ngươi, hẳn là số ít người thừa nhận ngươi nhưng vẫn chán ghét ngươi."

Valhein cười nói:

"Thật ra lần đầu tiên trong hội so tài quy mô nhỏ đã định sẵn thái độ của bọn họ đối với ta.

"Một lần là lúc ngươi sinh ra, một lần là lúc ngươi chiến thắng." Trong giọng nói của Paloma tràn ngập bất đắc dĩ. "Ta hiểu." Valhein nhìn thoáng qua biệt thự ma pháp kia.

Hai người đi đến chân núi.

Valhein nói:

"Chốc nữa nàng hành sự tùy theo hoàn cảnh, phối hợp với ta một chút."

"Ừm." Paloma gật đầu, xoe tròn mắt, tràn ngập mong đợi.

Valhein đi đến chỗ bằng phẳng mới chậm rãi buông Paloma xuống, tiếp đó ngâm tụng ma pháp, triệu hoán ra thần lùn lửa.

Vua của thần lùn lửa vừa xuất hiện liền trở thành tiêu điểm của ma pháp sư toàn trường.

Hơn một nửa ma pháp sư bắt đầu nghị luận về thần lùn lửa, suy đoán phải chăng Valhein triệu hoán ra người hầu Kỳ Tích.

"Từ từ đi, không vội." Valhein nhỏ giọng nói.

Paloma nhẹ gật đầu, chậm rãi đi về phía trước, qua một hồi lâu mới thích ứng, nhưng vẫn không cách nào chạy nhảy.

Jimmy hứng khởi đi tới, lớn tiếng nói:

"Hai ngươi đến rồi, chiến tích như thế nào? Bốn mươi bảy điểm thành tích! Ngươi đã làm gì?

Ánh nhìn của Jimmy rơi vào trên tay Valhein.

Albert sửng sốt nhìn về hướng Valhein, lại nhìn tay trái của mình.

1.

Valhein nói rồi giơ tay trái lên, bên trái là số 5.

Valhein nhìn thoáng qua chỗ quý tộc, giả vờ không biết, hỏi:

"Sao quý tộc đặt trạm gác ở đây?"

dJimmy kể rõ đầu đuôi ngọn nguồn, rồi cười nói:

"Ta quen một người bạn quý tộc, mang ta đi vào lấy một mảnh hoa giấy. Nếu ngươi cùng Paloma đi vào thì chắc bọn họ không sẽ

ngăn trở. Paloma bị thương hả? Không nóng nảy, tạm tìm một chỗ dưỡng thương đi, qua mấy ngày nữa trái thiên phú mới chín."

Valhein hỏi:

“Cái gì là trái thiên phú?”

Jimmy cười nói:

"Ngươi vừa tới nên chưa biết, có người phát hiện cây to trên đỉnh Cự Thụ rũ xuống mười trái cây, suy đoán là trái thiên phú, nhưng còn chưa chín. Người phát hiện trước nhất có chung nhận thức là người của gia tộc Harnas sẽ lấy hai trái, còn lại tám thì phân phối theo điểm thành tích. Ngươi có bốn mươi bảy điểm, có khả năng rất lớn vào top8, hiện giờ ta mới chỉ thấy ba người nhiều điểm hơn ngươi."

Valhein nói:

"Trái thiên phú? Đáng giá tranh đoạt, một quả giá trị mấy vạn vàng đại bàng, may mắn thì có thể đạt được thiên phú đặc biệt mạnh."

dJimmy nhìn quý tộc phía đối diện, nói nhỏ:

"Chắc ngươi cũng nhìn ra, quý tộc lấy hoa giấy làm mồi, xem chúng ta là con mồi để tích lũy điểm thành tích. Điểm thành tích của ngươi cao như vậy, chắc chắn bọn họ sẽ xem ngươi là mục tiêu chọn lựa hàng đầu, tuyệt đối đừng xung đột với bọn họ."

Valhein hỏi:

"Ồ? Bọn họ có từng cố ý nhằm vào học sinh điểm thành tích cao không?"

dJimmy bất đắc dĩ nói:

"Người được điểm cao của Học viện Plato đều bị bọn họ mắng,

không ngừng bị khiêu khích, trừ vài người có thể chịu đựng, phần lớn đã chiến đấu ít nhất một lần. Trước mắt quý tộc thắng nhiều thua ít, người của học viện chúng ta hơi chịu thiệt."

Valhein hỏi:

"Các ngươi đang làm gì trong chỗ này?"

Jimmy cười nói:

"Chúng ta không có thực lực mạnh như các ngươi, dám đi săn bắn, chủ động cùng người khác chiến đấu, nguyên nhân chúng ta ở chỗ này rất đơn giản, sợ chết. Dù sao chỉ cần điểm thành tích không phải số không thì coi như rèn luyện thành công, cần gì liều mạng? Mấy phần thưởng, trái thiên phú thì dành cho thiên tài các ngươi và đại quý tộc, chúng ta ở đây dù giành về tay thì ra ngoài làm gì được? Chúng ta không muốn bị hạ độc thủ."

"Cũng đúng, an toàn là số một. Nhưng mục đích của cuộc thi Hắc Thiết không phải thành công vượt qua ải, không phải ai đến cuối cùng, thậm chí cũng không phải điểm thành tích và đám chiến lợi phẩm, mà là học tập từ trong rèn luyện, khiến chính mình trưởng thành. Cơ hội như vậy cũng không nhiều, so với về sau gặp phải cường địch hối hận phía trước không nỗ lực, không bằng bắt đầu từ bây giờ, nắm chắc mỗi cơ hội khiến bản thân tiến bộ."

Chương 265: Gậy chống

Chương 265: Gậy chống

Gậy chống

Valhein thiện ý nhắc nhở.

"Ta cũng biết, cho nên chúng ta tạm nghỉ một lúc, nhìn xem hình thế, nếu kế tiếp không có gì chém giết gì thì chúng ta hãy hợp sức đi thăm dò, giết chút ma thú, hoặc là nhìn xem có thể kiếm chút ma dược không, chắc cũng đủ rồi. Ngươi yên tâm, ta sẽ không học theo Albert, hắn là cắm chặt một chỗ an toàn không chịu ra." Jimmy cười nói.

Valhein suy nghĩ một hồi, đè thấp giọng nói:

"Trả một vàng đại bàng, giúp ta tuyên truyền một việc "

Chờ Valhein nói xong, .Jimmy hỏi dồn:

"Ngươi thật sự không sợ?"

"Hết thảy đều là một phần của rèn luyện, huống chi so với bị động thì không bằng giành trước nắm giữ chủ động." Valhein mỉm cười nói.

"Được, ngươi yên tâm, bảo chứng hoàn mỹ hoàn thành." Jimmy cười rời đi.

Paloma cũng nghe thấy lời của Valhein, hỏi nhỏ:

"Ta có thể làm gì cho ngươi không?"

Trong giọng nói lộ ra chút hưng phấn.

Valhein nói:

"Nàng chỉ cần một tấc không rời, đã là trợ giúp lớn nhất."

Paloma gật đầu.

"Địa Ngạo Thiên. Valhein nói.

Địa Ngạo Thiên lập tức cười tủm tỉm chạy tới, ưỡn ngực ngẩng đầu đứng thẳng, từ khi đeo nhẫn thuật hỏa cầu thì thái độ của hắn đối với Valhein thay đổi rõ rệt.

Valhein nói:

"Đứng bên cạnh Paloma, làm gậy chống cho nàng."

"Bồ lô ba lat" Địa Ngạo Thiên nghiêm túc đứng cạnh Paloma.

Valhein nói:

"Sức khỏe của nàng còn chưa toàn khôi phục, nếu cảm giác đứng không vững hãy vịn vai của hắn, đè lên đầu như vịn gậy chống cũng được."

Paloma khẽ lên tiếng:

"Ừm" "Bô lô ba la."

Biểu cảm của Địa Ngạo Thiên vô cùng phức tạp.

Valhein tìm một chỗ trống trải gần khu vực tụ tập của học sinh Học viện Plato, trải drap giường, lấy thức ăn ra, cùng Paloma ăn.

Lục tục có học sinh cùng trường đến chào hỏi Valhein, trò chuyện vài câu rồi đi, có người rõ ràng đến vì Paloma, bị Valhein

dùng các loại phương pháp đuổi đi.

Chốc lát sau, các học sinh của Học viện Plato tán gẫu xoay quanh đề tài vê Valhein.

Một vài người thậm chí cố ý lớn tiếng rằng:

"Cười chết mất! Thì ra nguyên nhân Valhein có nhiều điểm như vậy là do chiến thắng quý tộc, hơn nữa Valhein không động một ngón tay, chỉ cần một thuật triệu hoán người hầu là lấy được chiến tích huy hoàng!"

"Đều nói thân lùn không bằng chó, bây giờ học sinh của Học viện Quý Tộc không bằng thần lùn, ôi chà, vậy chẳng phải là Học viện Quý Tộc không bằng chó? Tệ quá, không thể nói như vậy.'

"Tính ra Valhein liên tục thắng mấy quý tộc rồi nhỉ?"

"Đã thắng liên tục mười lăm lần!"

"Valhein làm tuyệt lắm!"

"Valhein, chờ về trường học sẽ tổ chức tiệc mừng công cho ngươi!"

Các học sinh của Học viện Plato không còn sĩ khí ủ rũ như lúc trước.

Các học sinh dù sao đều là thiếu niên, một chuyện đơn giản đã khiến bọn họ vui vẻ lên.

Ban đầu học sinh của Học viện Quý Tộc không có phản ứng gì lớn, nhưng tùy theo bên này nói chuyện càng lúc càng khó nghe, không khí càng lúc càng sống động, đám học sinh quý tộc không kiềm được nữa, tụ tập lại với nhau thảo luận.

"Không thể khiến bọn họ kiêu ngạo tiếp nữa! Nếu đã là cuộc thi Hắc Thiết, vậy thì cho đám bình dân kia biết bọn chúng chỉ là

điểm di động, chúng ta mới là thử thách dành cho bọn họt"

"Đúng rồi, dù sao trong rèn luyện, hai trường không chỉ một, hai lân đụng độ, chúng ta hẳn là chủ động xuất kích."

"Ta đề nghị giải quyết Valhein trước, chia điểm thành tích của hắn."

"Nhưng Paloma điện hạ có quan hệ rất thân mật với hắn"

"Đây là cuộc thi Hắc Thiết! Ngươi hiểu chưa? Đây là rèn luyện! Đừng nói Valhein chỉ là bạn của Paloma điện hạ, dù là vị hôn phu của nàng thì chúng ta vẫn có tư cách khiêu chiến!" Chữ vị hôn phư thốt ra, tất cả quý tộc mắt sáng lên, khí thế bỗng thay đổi.

"Ai ra tay trước? Valhein không yếu, có thể đánh Eugene ra nông nỗi đó. Bởi vậy sau khi vào đây thì Eugene chỉ biết cắm đầu săn giết ma thú, cực kỳ điên cuồng."

"Lúc hắn ở ma pháp sư Tập Sự thì không yếu, nhưng đừng quên chúng ta là Hắc Thiết! Hắn đi vào Hắc Thiết mới mấy ngày? Hắn hiểu cái gì gọi là chiến đấu Hắc Thiết không?"

"Nhưng cũng không lơ là được, chúng ta phái một người đi thăm dò thử xem."

"Được!"

"Đồng ý!"

Trong quá trình học sinh quý tộc thương lượng, có hai học sinh quý tộc lén đi tới một góc khuất, lấy ra hai con sâu màu tím từ trong dây lưng, sâu to cỡ ngón tay cái, họ ném chúng xuống đất rồi giãm chết.

Chốc lát sau, một chiến sĩ Hắc Thiết mặc giáp da màu xanh đen đến giữa chỗ hai trường học tụ tập, tay trái câm thuẫn, tay

phải giơ cao chiến mâu, lớn tiếng kêu to.

"Valhein, ta nhân danh Thần của chiến sĩ Ares đưa ra khiêu chiến với ngươi!"

Valhein vừa ăn vừa cười giỡn với Paloma, dường như hoàn toàn không nghe thấy.

Chiến sĩ Hắc Thiết kia hít sâu một hơi, lớn tiếng nói: "Nơi này là cuộc thi Hắc Thiết, ngươi không cách nào từ chối khiêu chiến, trừ phi nhận thua! Nếu ngươi từ chối khiêu chiến, ta có thể chủ động công kích!"

Valhein thế này mới lười biếng quay đầu, sửng sốt hỏi:

"Ta là vua liên tục thắng mười lăm quý tộc, quán quân của hội so tài quy mô nhỏ, ngươi dựa vào cái gì khiêu chiến ta?"

"Bằng ta là quý tộc, ngươi chỉ là một bình dân bình thường!" Chiến sĩ Hắc Thiết kia kiêu ngạo ngẩng cao đầu.

Bên Học viện Plato sôi chảo dầu, thi nhau ra tiếng phản kích.

Người của Học viện Quý Tộc mỉm cười, đây là sách lược khiêu khích của bọn họ, cho dù Valhein không ứng chiến thì dư luận từ Học viện Plato sẽ bức Valhein nghênh chiến.

Chương 266: Thật sự tìm đường chết?

Chương 266: Thật sự tìm đường chết?

Thật sự tìm đường chết?

Valhein nét mặt sa sâm nói:

"Chiến sĩ Hắc Thiết, ngươi phạm một sai lầm. Ngươi có thể công kích ta, nhưng ngươi không có quyền công kích toàn bộ giai cấp bình dân của chúng ta! Ngươi không có quyền công kích bình dân dùng lưng và vai gánh toàn Hy Lạp, thậm chí toàn thế giới!"

Valhein chậm rãi đứng lên, khuôn mặt lãnh tuấn.

Nói đúng!"

Các học sinh của Học viện Plato hò reo vì Valhein.

Chiến sĩ Hắc Thiết lạnh lùng cười nói:

"Rồi sao? Ngươi dám tiếp thụ khiêu chiến không?"

Valhein quan sát đánh giá chiến sĩ Hắc Thiết từ trên xuống dưới, nói:

"Tuy ngươi chỉ có dòng máu quý tộc chứ không có vinh diệu của quý tộc, nhưng ta vẫn ôm lòng thương hại ngươi. Ta mới thăng cấp ma pháp sư Hắc Thiết không lâu, không kiểm soát được mạnh yếu của ma pháp, nếu ra tay thì ngươi chết chắc. Hãy ném xuống trang bị thân lực trên người của ngươi thay lời xin lỗi, ta sẽ bỏ qua cho ngươi, trở về đi."

Chiến sĩ Hắc Thiết kia bị chọc tức cười:

"Bây giờ ta bắt đầu hoài nghi ngươi dựa vào cái gì lấy được điểm thành tích cao như vậy. Chiến sĩ quý tộc chúng ta đã bao giờ sợ chết? Đừng ra vẻ hùng hổ nữa, hoặc là nhận thua, hoặc là chiến đấu!"

Ngay lúc này, .Jimmy đột nhiên hô lớn:

"Vị bạn học quý tộc này, cho phép ta nói lời công bằng. Bây giờ Valhein có bốn mươi bảy điểm thành tích, ngươi chỉ có sáu điểm, Valhein thắng ngươi, chỉ có thể được đến sáu điểm thành tích, ngươi thắng hắn thì được hai mươi lăm điểm thành tích, như vậy rất không công bằng! Nếu ngươi thật là quý tộc, nếu trong tim của ngươi có vinh diệu của quý tộc thì hoặc là ngươi trước tiên bổ sung bốn mươi mốt điểm, hoặc lấy ra chiến lợi phẩm giá trị bấy nhiêu điểm, như vậy mới tính là công bằng!"

Học sinh của Học viện Plato nghe vậy đều la lên:

"Xéo về kiếm điểm thành tích đi!"

"Ở trước mặt ma pháp sư hệ lóe sáng mà bày ra thân phận quý tộc hả? Cười rụng rún!"

"Nếu nhìn vào tiếng nói cử chỉ và khí thế thì Valhein càng giống quý tộc!"

"Nhìn thấy Valhein có nhiều điểm thành tích nên đến thử ăn hôi chứ gì, còn nhân danh thân đưa ra khiêu chiến, khiến người khinh bỉ!"

Đám bạn xấu của Jimmy lớn tiếng kêu gào.

Chiến sĩ Hắc Thiết bị nói không biết làm sao, bất đắc dĩ quay đầu nhìn hướng đồng bạn quý tộc ở sau lưng.

Nói không lại đám người này!

Các quý tộc nghi ngờ nhìn Valhein và người của Học viện Plato, một ít quý tộc nhỏ giọng nhắc nhở mấy người khác, có lẽ đây là cái bẫy của Học viện Plato.

Nhưng mà, rất nhiều quý tộc không tin.

Trong một chốc, các quý tộc phân vân băn khoăn.

Vẻ mặt chiến sĩ Hắc Thiết lúng túng, đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Qua một lúc sau, Valhein nói: "Địa Ngạo Thiên, ta thấy bọn họ dường như không dám quyết đấu với ta, vậy thì ta sẽ phái ngươi lên sân."

Địa Ngạo Thiên mặt lộ vẻ mừng như điên, cúi người vái Valhein, tay phải nâng lên gậy xương mũi nhọn kịch độc, hét to "Bô lô ba la", một đường chạy chậm đến khoảng giữa hai trường học, đứng cách chiến sĩ Hắc Thiết kia 20m.

“Bồ lô ba lat"

Hai tiểu thần lùn lửa hưng phấn giơ cao hai tay, cổ vũ trợ uy cho đại vương.

Một luồng gió lạnh thổi qua cuốn lấy lá cây khô vàng dưới đất, toàn trường lặng ngắt như tờ.

Các học sinh của Học viện Plato nhìn vua của thần lùn lửa rồi ngó Valhein, đây là tình huống gì? Valhein không muốn thắng sao? Hoặc là vò đã mẻ lại sứt? Hoặc là phương pháp nhục nhã người khác mới phát minh? Lúc trước quý tộc không bằng thần lùn, mọi người chỉ đang đùa, Valhein làm thật sao?

Các học sinh của Học viện Quý Tộc ở phía đối diện sắc mặt

xanh mét.

Đặc biệt là chiến sĩ Hắc Thiết ở trong sân, rõ ràng vẫn chưa sử dụng thần lực hộ thể, trên mặt đã biến thành màu sắt đen.

"Valhein, ngươi đây là đang nhục nhã ta!" Chiến sĩ Hắc Thiết xấu hổ tức tối gâm lên.

“Bồ lô ba la?”

Địa Ngạo Thiên hung ác nhìn chằm chằm chiến sĩ Hắc Thiết, bộ dạng bị xúc phạm.

"Ta ra hai món ma pháp khí Thanh Đồng!"

Một giọng nói vang lên trong Học viện Quý Tộc, chợt thấy một quý tộc ma pháp sư Hắc Thiết cởi hai chiếc nhẫn ma pháp Thanh Đồng từ ngón tay ra, ném tới đằng trước.

"Còn có giáp da của ta!" Một chiến sĩ vạm vỡ cởi giáp da ném xuống cạnh nhẫn ma pháp Thanh Đồng.

Một học sinh quý tộc lạnh lùng nói:

"Hai chiếc nhẫn ma pháp Thanh Đồng giá trị hai nghìn vàng đại bàng, một giáp da thần lực Hắc Thiết ít nhất cũng cỡ ba nghìn vàng đại bàng. Năm nghìn vàng đại bàng chắc đã bằng với điểm thành tích của ngươi rồi chứ, Valhein?"

Chiến sĩ Hắc Thiết ở trong sân tay nắm trường mâu, chỉ hướng Valhein, nói: "Valhein, hiện tại ngươi có thể lên sân rồi chứ?”

"Những cái này là đủ rồi, nhưng ta sẽ không rút lại lời nói, ta chỉ cần phái ra Địa Ngạo Thiên. Đúng vậy, ta là một người tốt bụng, ta nhắc nhở các ngươi trước, thần lùn lửa của ta có ma pháp lửa mạnh mẽ, các ngươi tốt nhất chuẩn bị thuốc ngăn bỏng cấp cao, là loại cấp cao, thuốc ngăn bỏng loại bình thường không thể

ngăn cản ma pháp lửa ập vào mặt đâu. Còn nữa, chuẩn bị sẵn thuốc giải độc cấp cao." Valhein nói.

Trên mặt chiến sĩ Hắc Thiết vụt qua vẻ xấu hổ tức tối, chậm rãi nói: "Tức là, chỉ cần ta chiến thắng thần lùn lửa của ngươi thì ngươi sẽ ra sân, đúng không?"

Valhein đáp:

"Trả lời đúng rồi."

"Tốt! Ta đồng ý trận quyết đấu này."

Chiến sĩ Hắc Thiết tay trái cầm khiên, tay phải cầm giáo dài, chậm rãi lui về phía sau, mãi khi cách Địa Ngạo Thiên 30m.

Chương 267: Thật sự tìm đường chết? (2)

Chương 267: Thật sự tìm đường chết? (2)

Thật sự tìm đường chết? (2)

Albert thấy cảnh này, nhẹ lắc đầu, nhỏ giọng lẩm bẩm: "Ta đã nói là con người của Valhein không đáng tin, lần này thua trăm phần trăm, vậy mà các ngươi không tin. Chờ xem, lần này hắn sẽ mất hết mặt mũi."

Người của Học viện Plato nghi hoặc nhìn Valhein, rất nhiều người muốn nhắc nhở hắn, nhưng thấy hắn mỉm cười, có vẻ nắm chắc thì đều không mở miệng.

Jimmy nhìn chằm chằm Valhein, trong ánh mắt lộ tia hỏi thăm.

Thật sự tìm đường chết?

Valhein nói: ˆJimmy, ngươi hãy làm trọng tài tạm thời, từ ngươi ném cục đá đi."

"Được rồi, nếu đã là yêu cầu của bạn cùng bàn nhà ngươi thì ta sẽ làm theo."

dJimmy cúi người nhặt một cục đá, đi tới giữa hai người, từ từ lui vê phía sau, lui đến khoảng cách an toàn thì ném cục đá lên cao.

CạchI

Cục đá rơi xuống đất.

Chiến sĩ Hắc Thiết gâm lên một tiếng, hơi thấp người, toàn thân da dẻ nhanh chóng biến thành màu sắt đen, phần cơ xéo giữa cần cổ và vai mở ra như hai cánh nhỏ, toàn thân tràn ngập sức bật khó tả.

Nhiều học sinh của Học viện Plato không kiềm được khẽ thở dài:

"Mạnh quát!"

"Giết"

Chiến sĩ Hắc Thiết từng bước một đi về phía Địa Ngạo Thiên.

"Bô lô ba lai"

Địa Ngạo Thiên không có bày ra bất cứ tư thế, cũng không quát lớn làm tăng lên khí thế, hắn giống như con nít, giơ lên gậy xương mũi nhọn xông về phía chiến sĩ Hắc Thiết.

Là tư thế như con nít năm tuổi chạy về phía cha mẹ.

Học sinh của hai bên đều ngây ra.

Bọn họ chớp chớp mắt, đúng vậy, thần lùn lửa này không tích lũy khí thế, không bùng nổ mạnh mẽ, tư thế chạy nhanh cũng tràn ngập sơ hở, thật sự giống như con nít chạy lung tung.

Các học sinh của Học viện Plato dở khóc dở cười, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thân lùn lửa này sẽ bị giây giết. Đám học sinh quý tộc thì cười phá lên, kết quả chẳng những rõ ràng mà còn buồn cười.

Nhưng chiến sĩ Hắc Thiết ở trong sân đấu thì không hề coi thường, vững bước đi tới trước, hai mắt tựa như thú dữ săn mồi nhìn chăm chú mỗi động tác của Địa Ngạo Thiên.

Hai người càng lúc càng gần, càng lúc càng gần.

"AI"

Chiến sĩ Hắc Thiết đột nhiên hét lớn, bỗng nhiên đâm ra giáo dài, ánh sáng sắt đen bao kín giáo dài.

Giáo dài đâm ra, quanh thân giống như hình thành lốc xoáy mắt thường có thể thấy, nhanh mà mạnh mẽ.

Địa Ngạo Thiên thoải mái vung ra gậy xương mũi nhọn, thế cho nên mọi người đều cảm giác hắn chỉ đang vung bậy bạ.

Kendl

Gậy xương mũi nhọn lấy góc độ và tốc độ khó tin đánh vào mé bên giáo dài Hắc Thiết.

Giáo dài Hắc Thiết bay lệch ra, xoay tít giữa không trung phát ra tiếng vù vù.

Tay phải, thậm chí nguyên cánh tay của chiến sĩ Hắc Thiết dường như mất tri giác.

Chỉ chớp mắt, Địa Ngạo Thiên đột nhiên nhảy lên cao, hai tay giơ cao gậy xương mũi nhọn đánh thẳng về phía chiến sĩ Hắc Thiết.

Địa Ngạo Thiên tựa như con nít khi ở trước mặt chiến sĩ Hắc Thiết, trong mắt mọi người thì động tác của Địa Ngạo Thiên vừa không có sức mạnh vừa không có mỹ cảm, thậm chí không thấy có sức lực gì cả.

Chiến sĩ Hắc Thiết bản năng giơ cao khiên, trên khiên lóe tia sáng sắt đen.

Gậy xương mũi nhọn không lớn nhưng nó giống như lưỡi dao bén nung nóng.

Chiến sĩ Hắc Thiết và khiên rất mạnh, nhưng chỉ là dầu vàng bình thường.

Phụp!

Khiên nổ tung.

Gậy xương mũi nhọn xuyên qua khiên.

Cánh tay nát bấy.

Gậy xương mũi nhọn xuyên qua cánh tay rồi đâm vào vai trái của chiến sĩ Hắc Thiết.

Phập!

Nửa bả vai của chiến sĩ Hắc Thiết nát vụn, cánh tay và một góc vai bay ra.

Máu tươi văng khắp nơi.

Địa Ngạo Thiên nổi máu dữ, hươ gậy xương mũi nhọn đập xuống đầu của chiến sĩ Hắc Thiết.

Valhein cất tiếng quát ngăn lại Địa Ngạo Thiên:

"Đủ rồi!"

Địa Ngạo Thiên ngoan ngoãn thu về gậy xương mũi nhọn, bước qua người chiến sĩ Hắc Thiết, đi tới trước.

Thân hình nhỏ bé vào giây phút này giống như mãnh thú.

Mấy quý tộc thậm chí sợ tới mức lui về phía sau nửa bước.

Chợt thấy Địa Ngạo Thiên nhặt lên hai ma pháp khí và áo giáp thần lực, vui vẻ ngoác miệng cười, cười toe như đứa con nít chạy hướng Valhein, nhưng chạy mấy bước thì vòng qua, nhặt chiến

mâu thần lực của chiến sĩ Hắc Thiết, sau đó chạy vê phía Valhein.

Mấy quý tộc chiến sĩ hé môi, không có người nói chuyện.

Ai không biết ngượng đi cò kè mặc cả với tần lùn?

Tất cả mọi người ngây ra một lúc rồi mới nhìn về phía chiến sĩ Hắc Thiết hôn mê.

Dù là những người đã trải qua thực chiến cũng hơi thay đổi sắc mặt.

Vai trái của chiến sĩ Hắc Thiết bị mất một miếng xéo góc, ém ngực trái bị cắt bỏ, dưới khúc xương gãy mơ hồ thấy một trái tim đang đập chậm.

“Hung tàn dữ vậy sao?”

Học sinh của hai bên đều lạnh run.

"Mau cứu người đi"

Mấy học sinh quý tộc ùa lên, sử dụng các loại trang bị thần lực, ma pháp khí và dược vật mới bảo vệ mạng sống của chiến sĩ Hắc Thiết kia.

Lúc này vang lên giọng của Valhein:

"Ai kêu ngươi xuống tay nặng như vậy? Lần sau nhớ ngừng đúng lúc, chỉ bị thương chứ đừng đánh tàn, đánh bất tỉnh là được, tại sao hung tàn như vậy?”

"Bô lô ba la."

Địa Ngạo Thiên cúi đầu, biểu thị lần sau sẽ chú ý.

Valhein nói xong lại nhìn vê hướng Học viện Quý Tộc, nói:

"Ngại quá, các vị, người hâu của ta là sinh linh thân kỳ, ở thời đại của chúng không có quy củ gì cả, hơi dã man, các ngươi hãy rộng lượng cho, ta đã răn dạy hắn."

Chương 268: Thần Quyến Giả

Chương 268: Thần Quyến Giả

Thần Quyến Giả

Valhein nói xong, lấy ra một miếng bánh quy mật ong đưa cho Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên hai tay nâng bánh quy mật ong, trong mắt tràn ngập khó tin, hắn không ngờ rằng chính mình có thể lại lần nữa được chủ nhân ban thưởng.

Địa Ngạo Thiên chậm rãi đặt bánh quy mật ong bên môi, vừa ăn vừa khóc.

"Bô lô ba la "

Valhein thở dài, nói:

"Người hầu của ta cái gì đều tốt, mỗi tội rất chân chất."

Mọi người nhìn thân thể thiếu một miếng to của chiến sĩ Hắc Thiết, thiệt tình không thể liên tưởng chữ chân chất với Địa Ngạo Thiên.

Valhein vừa nói vừa sử dụng ma pháp trinh trắc phân biệt vật phẩm mới lấy được, sau đó lấy ra hai món ma pháp khí Thanh Đồng, một món ma pháp khí Hắc Thiết của Carlos từ trong balo, so sánh.

Đáng tiếc tất cả ma pháp khí Thanh Đồng đều là nhãn, hiện tại không thể đeo nhiều, Valhein chướng mắt ma pháp khí Hắc Thiết, thế là tùy tay nhét vào balo.

Một học sinh của Học viện Plato không kiềm được hô: "Valhein, có phải ngươi có thiên phú ma pháp cường hóa người hầu không?"

Valhein rộng rãi thừa nhận:

"Không, ta dùng huy chương Ma Nguyên đổi di hài, giá thành cao."

"Cái này"

Đám học sinh á khẩu, ánh mắt cực kỳ quái dị nhìn Valhein.

"Phá của!"

"Ài, có lẽ hắn chỉ là một phút xung động, không có giáo viên tốt chỉ dạy."

"Hèn gì đều nói Niedern không đáng tin."

"Dù không đáng tin đến đâu cũng không thể khiến hắn dùng huy chương Ma Nguyên đổi di hài người hầu Tập Sự!"

"Chẳng phải huy chương Ma Nguyên đều dùng để thăng cấp Thánh Vực sao?"

"Nhưng vua của thần lùn lửa này đúng là khá mạnh, tên là gì nhỉ?"

"Địa Ngạo Thiên."

"Tên bá khí đấy, có bộ dáng của vual" Một đám học sinh dùng ánh mắt tràn ngập mâu thuẫn nhìn Địa Ngạo Thiên, một mặt cảm thấy Valhein phí của trời, một mặt lại hâm mộ sức mạnh của Địa Ngạo Thiên.

Paloma hỏi nhỏ:

"Địa Ngạo Thiên mạnh mẽ vậy sao?"

Valhein bị lời nói của Paloma chọc cười, nói lời như thế bằng giọng nũng nịu nghe thật thú vị, không biết học theo ai nữa.

Valhein nói: "May mắn mà thôi."

AIlbert nhỏ giọng nói thâm:

"Vậy mà cũng thắng được? Thật may mắn."

Một chiến sĩ Hắc Thiết vạm vỡ cao 2m bên Học viện Plato ho nhẹ một tiếng, nói: "Valhein, ta có thể thử sức mạnh cổ tay của hắn không?"

Valhein nhìn vê hướng Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên nhìn chiến sĩ vạm vỡ kia từ đầu đến chân, nhún vai, bộ dạng cà lơ cà phất.

Các học sinh bị Địa Ngạo Thiên chọc cười.

Chiến sĩ vạm vỡ kia bất đắc dĩ nói:

“Tới đi.”

Một người một thần lùn tìm một tảng đá to, .Jimmy lại lân nữa làm trọng tài.

"Bắt đầu!"

Bộp!

Trong tích tắc, tay của chiến sĩ vạm vỡ bị tay của Địa Ngạo Thiên đè mạnh xuống tảng đá, nhanh đến nỗi nhiều người thậm chí không xem rõ ràng.

"Lợi hại! Lân này ta sử dụng thần lực!"

Một người một thần lùn lại kéo tay.

"Bắt đầu!"

Một giây, hai giây, ba!

Chiến sĩ vạm vỡ lại bị Địa Ngạo Thiên đè tay.

"Bô lô ba la!"

Địa Ngạo Thiên giơ ngón trỏ đung đưa qua lại, chắp tay sau lưng chậm rãi đi hướng Valhein.

Chiến sĩ vạm vỡ mặt đen như đụn mây đen. Đám chiến sĩ Hắc Thiết tặc lưỡi lấy làm lạ, sức mạnh này ước chừng ngang ngửa Hoth.

Valhein nhìn đám quý tộc, nói:

"Nếu người hầu của ta thắng thì các ngươi hãy gỡ bỏ trạm gác đi."

"Cái gì?U

Tất cả quý tộc bỗng nhiên quay đầu nhìn hướng Valhein, trong mắt từng người dường như rực cháy lửa.

Đám học sinh bình dân cũng giật nảy mình.

Quý tộc nắm giữ đặc quyền, vận dụng đặc quyền, chẳng những quý tộc thói quen như vậy, đám bình dân cũng thói quen.

Bởi vậy lần này quý tộc đặt trạm gác ở thung lũng Hoa Giấy, chỉ cảm thấy bất mãn, không cảm thấy quý tộc không có quyền làm như vậy.

Valhein nói như vậy, đây quả thực là đang gạt bỏ đặc quyền của quý tộc.

Valhein dường như hoàn toàn không để ý ánh mắt của quý tộc, hắn cúi đầu nhìn con số trên tay trái.

31.

"Lần sau khiêu chiến thì các ngươi phải lấy ra thứ càng quý trọng." Valhein cười híp mắt nhìn quý tộc phía đối diện.

Lúc này, một người trẻ tuổi nhỏ gầy bước ra khỏi đám quý tộc, chậm rãi bước vào chiến trường.

"Để ta thử xem, ta cược thứ tốt là kiếm trong tay của ta."

Trong Học viện Plato rộ lên tiếng hút ngụm khí lạnh.

Valhein nhìn trán của người này.

Trên trán có một mảnh màu xanh nhạt, co cỡ tay trẻ sơ sinh, giống như bớt rồi lại không giống, bởi vì mảnh màu xanh đó cực kỳ tự nhiên, giống như họa sĩ siêu giỏi vẽ lên.

Paloma nói nhỏ vào tai Valhein:

"Đó là một trong những dấu hiệu của Thân Quyến Giả."

Paloma đè thấp giọng nói: "Hắn là Gerner, Thân Quyến Giả của Thần Bắc Phong, mức độ ưu ái cao hơn ngươi. Toàn bộ gia tộc Anh Hùng bọn họ đều cung phụng Thần Bắc Phong, gia tộc bọn họ thật sự có dòng máu của Thân Bắc Phong, người trong gia tộc bọn họ từ nhỏ đã có một số thiên phú liên quan tốc độ, bàn về tốc độ thì ta hơi kém hơn. Hắn còn nhỏ, lực lượng huyết mạch không lộ rõ, hai người anh của hắn cực kỳ mạnh, thậm chí từng đánh thắng một người cùng tuổi của gia tộc Bán Thần, ngược lại kém hơn anh trai của ta một mảng lớn. Còn nữa, dấu màu xanh đó nếu may mắn thì có lẽ sẽ lớn lên thành thần văn, khiến thực lực của hắn tăng lên một mảng lớn. Nhưng ngươi không cần sợ, ông nội của hắn cưới một vị bà nội của bên ta, hắn xem như em trai của ta."

Chương 269: Paloma không biết nói dối

Chương 269: Paloma không biết nói dối

Paloma không biết nói dối

Valhein hiền hòa nhìn Paloma, không ngờ vì chính mình mà nàng chịu nói nhiều như vậy, hắn nói:

"Cảm ơn."

Nói xong nhìn về hướng Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên nhìn Gerner, rất nhanh vươn ra một ngón tay.

Valhein gật đầu nói: "Có thể dùng tên lửa."

Địa Ngạo Thiên mặt mày hớn hở, vác gậy xương mũi nhọn bước lên trước, đứng cách Gerner 30m.

Gerner có mái tóc quăn nhuyễn, khiến dấu xanh trên trán càng thêm bắt mắt.

Trong đôi mắt màu nâu của Gerner có chút xanh nhạt, khuôn mặt đẹp đã, da dẻ trắng hơn người bình thường.

Gerner bình tĩnh không giống thiếu niên, càng giống như một người trung niên điềm tĩnh.

"Ngươi đáng giá ta tôn kính."

Gerner nói xong câu đó, thân thể từ từ đứng thẳng, xung quanh đột nhiên nổi lên cơn gió vô hình, cát đất dưới chân chậm

rãi dạt sang bốn phía.

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn vê hướng Gerner, bỗng thấy bê ngoài của hắn quái dị.

Nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện Gerner mơ hồ không rõ, giống như sử dụng loại pháp thuật mê ảo.

Nhưng nếu không xem kỹ thì Gerner giống như một Người Khổng Lồ nhỏ đứng sừng sững trong lốc xoáy màu trắng nhìn xuống trời đất.

Valhein đột nhiên hỏi Paloma:

"Anh trai của hắn tên là gì?"

'Zetes và Calais.'

Valhein trầm mặc.

Paloma tò mò hỏi:

"Sao thế?"

Valhein nói:

"Không có gì, hai người bọn họ định sẵn sẽ nổi tiếng trong Hy Lạp."

Paloma ngẫm nghĩ nói: "Hai người đó trước kia là Hoàng Kim, bây giờ cùng lắm đến Thánh Vực. Nghe ngươi nói như vậy thì hai người kia dường như có tư chất Anh Hùng."

Valhein nhìn Gerner ở trong gió, nói:

"Không giấu gì ngươi, người hầu Tập Sự của ta lợi hại hơn ta, nếu các ngươi không tin hãy hỏi Paloma, chắc nàng sẽ không đến mức nói dối chứ?"

Gerner nhẹ gật đầu với Paloma:

"Chị Paloma."

Tất cả mọi người nhìn chăm chú Paloma.

Paloma do dự vài giây, cuối cùng gật mạnh đầu một cái.

Những quý tộc này cũng thở ra.

"Nếu Paloma điện hạ đã xác định thì không còn nghi vấn gì nữa."

"Thì ra là một kẻ may mắn, được di hài đặc biệt mạnh."

Mấy quý tộc nháy mắt với nhau, bắt đầu âm thầm thương lượng.

"Đã như vậy, ta tha thứ sự bất kính của ngươi, cũng hy vọng chúng ta có cơ hội đấu với nhau. Lần này ta sẽ tay câm kiếm dài chém chết thần lùn."

Gerner nói xong ngây ra, cứ cảm giác nơi nào không đúng.

Học sinh của hai phe nghe lời này cũng hơi cảm thấy kỳ lạ.

Valhein nói:

"Địa Ngạo Thiên, cố gắng biểu hiện cho tốt, ngươi nhận được tôn trọng từ gia tộc Anh Hùng.'

Mọi người sực tỉnh ngộ, thế này mới hiểu vấn đề nằm ở đây.

Rất nhiều người không kiềm được cúi đầu cười rộ lên, cho dù một ít quý tộc cũng không nhịn được.

Giết thần lùn mà hắn nói trịnh trọng như thể giết rồng.

Gerner lộ vẻ mặt bất đắc dĩ, chính mình lần này xem như thật

sự xui xẻo, đánh không lại thần lùn sẽ bị mắng là quý tộc không bằng thần lùn, thắng thần lùn thì lỡ bị tặng biệt danh sát thủ thần lùn cũng chẳng phải chuyện vẻ vang gì.

Nhưng cái sau tốt hơn cái trước.

Đôi mắt Gerner trở lại trong suốt, hai tay cầm kiếm, hơi cúi người, tựa thợ săn kinh nghiệm nhiều nhất, dù đối diện con mồi thế nào cũng sẽ không thả lỏng chút nào.

Valhein gật gù, Gerner này xác thực không tâm thường, không hổ là có hai anh trai Anh Hùng. Jimmy ném cục đá rơi xuống đất.

CạchI!

Toàn thân Gerner bỗng nổi lên làn gió màu xanh, thân thể lao nhanh tới trước, để lại tàn ảnh sau lưng.

Rất nhiều người nhẹ giọng hô nhỏ, tốc độ này đã vượt qua chiến sĩ Thanh Đồng bình thường.

Mọi người lại nhìn hướng Địa Ngạo Thiên, ai nấy lộ vẻ mặt bất đắc dĩ.

Vua của thần lùn lửa này giống như lúc trước, hoàn toàn không theo khuôn mẫu gì, giống như du côn trên đường, vung gậy lung tung chạy lên trước, nếu không có chiến tích lúc trước thì mọi người sẽ xem hắn là tên ngốc.

Hai người đến gần.

"Phong trảm!" Gerner mặc niệm.

Kỹ năng chiến đấu giống như ma pháp, cần sử dụng chú ngôn tăng nhanh dẫn đường, nhưng chiến sĩ có thể mặc niệm trong bụng, khi đã quen thuộc thì không cần chú ngôn.

Kiếm dài trong tay Gerner đầu tiên là hiện một vệt sắt đen, sau

đó bám vào một lớp màu xanh nhạt.

Gerner tựa như gió lốc trên biển, chém ra kiếm dài xanh bao la tựa sóng ngập trời, chém về phía Địa Ngạo Thiên.

Vào giây phút này, vua của thần lùn lửa trở nên vô cùng nhỏ bé, giống như tôm tép nhỏ trong biển vậy.

Bùm!

Gậy xương mũi nhọn của Địa Ngạo Thiên vững vàng chắn kiếm dài thần lực của Gerner.

Trong mắt Gerner lóe tia khó tin không cách nào che giấu, bỗng lùi nhanh về.

Vèol

Âm thanh chói tai và gậy xương mũi nhọn của Địa Ngạo Thiên quét qua vị trí Gerner vừa đứng.

“Bồ lô ba lat"

Địa Ngạo Thiên có chút không vui vẻ, không ngờ rằng chàng trai này thế nhưng có thể tránh thoát truy kích của chính mình.

Nhiều học sinh chiến sĩ nhìn mà toát mồ hôi, bọn họ thậm chí không thấy rõ Địa Ngạo Thiên là làm bằng cách nào, động tác quá nhanh, nắm giữ kỹ xảo quá mạnh, quả thực giống như Thánh Vực đã trải qua muôn vàn lần mài giữa, nhìn như bình thường nhưng thật ra ẩn chứa kỹ xảo tinh diệu nhất. "Quả nhiên rất cường đại!" Gerner hoàn toàn thu hồi lòng khinh thị, bắt đầu đánh thật với Địa Ngạo Thiên.

Gerner tựa như con trai của gió, dùng tốc độ di động siêu nhanh để công kích và tránh né, khiến người nhìn xem hô to quá đã ghiền.

Địa Ngạo Thiên thì khác, thoạt nhìn tay chân vụng về, mỗi một kích đều vô cùng đơn giản, nhưng gậy xương mũi nhọn vĩnh viễn có thể rơi vào vị trí xảo diệu nhất.

Chương 270: Địa Ngạo Thiên luyện ma võ song song

Chương 270: Địa Ngạo Thiên luyện ma võ song song

Địa Ngạo Thiên luyện ma võ song song

Chốc lát sau, rất nhiêu chiến sĩ không tiếp tục xem Gerner, ngược lại nghiêm túc học hỏi Địa Ngạo Thiên.

Ngay cả Paloma đều không kiềm được gắt gao nhìn chằm chằm Địa Ngạo Thiên, nhỏ giọng nói:

"Sinh linh thân kỳ xưng bá thế giới cổ quả nhiên không tâm thường, hắn không hiểu kỹ năng chiến đấu, thậm chí không hiểu kỹ xảo, nhưng trải qua không biết bao nhiêu trận chiến đấu tôi luyện, khiến hắn luyện thành phương thức chiến đấu đơn giản quay về bản chất, cơ hồ đến gần Truyên Kỳ. Người hầu Kỳ Tích quả nhiên khác biệt."

Valhein nhủ thâm đây là người hâu Thần Tích, người hầu Kỳ Tích không mạnh cỡ đó.

Hai bên chiến đấu dài năm phút, Gerner đã bắt đầu thở gấp, nhưng Địa Ngạo Thiên vẫn luôn giống như lúc đầu, chẳng hề thay đổi, chẳng qua ánh mắt càng sắc bén hơn, khí thế càng thêm không thay đổi.

Gerner chậm rãi đi vòng quanh Địa Ngạo Thiên, Địa Ngạo Thiên thì tranh thủ nhìn về phía Valhein.

Valhein nhẹ gật đầu.

Gerner nhạy bén phát hiện cơ hội này, đột nhiên xông lên trước chém ra.

Khoảnh khắc Gerner xuất kích, Địa Ngạo Thiên lại vung gậy xương mũi nhọn đỡ, cũng niệm thần chú cấp Tập Sự.

"Tên lửa!"

Kengl

Gậy xương mũi nhọn của Địa Ngạo Thiên đỡ kiếm dài, tên lửa thì bắn trúng bụng Gerner.

Mọi người đều hơi tò mò, không ngờ rằng Địa Ngạo Thiên có thể vào lúc thế này sử dụng ma pháp Tập Sự, nhưng chẳng có gì lạ, ma pháp Tập Sự căn bản không thể tổn thương

Đập vào mắt mọi người là lửa cháy hừng hực.

Mũi tên lửa kia chẳng những đâm xuyên áo khoác và thần lực hộ thể của Gerner, còn chớp mắt đốt lửa lớn, nhanh chóng lan tràn quanh thân Gerner.

Đến lúc này, nhiêu người cũng chỉ ngạc nhiên.

Tiếp đó Gerner lăn tại chỗ, xuất hiện cảnh tượng khiến mọi người kinh khủng.

Lửa không tắt!

Thần lực hộ thể chẳng những không thể dập tắt lửa, thậm chí không thể ức chế lửa. Xèo xèol

"Ta nhận thua! Mau dừng lại!" Gerner giơ cao tay phải, dựng thẳng ngón trỏ, đây là động tác tay nhận thua của võ sĩ giác đấu.

Gerner ý thức được trong lửa có loại thiên phú nào đó, không muốn lửa lan tràn đến mặt của mình.

dJimmy sớm chuẩn bị sẵn sàng bước nhanh lao qua, lấy ra một bình nước màu trắng đựng thuốc ngăn bỏng cấp cao, đổ lên người Gerner.

Nước màu trắng gặp phải lửa như bị hút đi, nhanh chóng rơi xuống, bao bọc lửa, không cho nó lan tràn, rồi lửa từ từ co cụm lại, cuối cùng tắt ngấm.

Gerner cắn chặt răng, mãi đến phút cuối cùng cũng không có kêu ra tiếng.

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn thấy lửa đã đốt thủng làn da của hắn, bụng thủng một lỗ to, thấy rõ nội tạng ở bên trong.

Chậm một chút nữa là Gerner chết chắc.

"Là luyện ma võ song song trong truyên thuyết hả?"

"Đây là thân của thần lùn à? Quá khủng bố."

"Hắn chỉ là người hầu Tập Sự!"

"E rằng đúng là người hầu Kỳ Tích trong truyên thuyết."

"Luyện ma võ song song Địa Ngạo Thiên!"

Paloma quan tâm nhìn bà con xa Gerner, nhưng không đứng lên giúp đỡ.

Gerner cắn răng nói:

"Quay về phòng nhỏ ma pháp của ta, bên trong có ma dược."

Học sinh quý tộc luống cuống tay chân nâng Gerner đi.

Địa Ngạo Thiên cười tủm tỉm nhặt kiếm lên, đưa cho Valhein.

Valhein nhận lấy Phong Chi kiếm, do dự một lúc, đưa cho

Paloma nói:

"Cho nàng mượn trong chỗ này, về Học viện Plato nhớ trả lại ta."

"Bủn xỉn!" Paloma nhận lấy Phong Chi kiếm, vung kiếm lên, vừa lòng gật gù, đặt cạnh người.

Lúc này, trong học sinh của Học viện Plato rộ lên tiếng ồn, Valhein thậm chí nghe thấy có người gọi tên của Hoth.

Valhein nhìn phương xa, phát hiện có sáu người đang đi hướng chỗ này, Hoth và Rollon ở trong đó.

Jimmy cười nghênh đón. Hoth vẫn như cũ, khiêng gậy đen thô to, tóc ngắn màu đen sát da đầu, mặt treo nụ cười chất phác, ngoác mồm lộ hai hàng răng ngay ngắn.

Rollon lắng lặng bước đi, trong ánh mắt vĩnh viễn ẩn giấu thoang thoảng u buồn, tia nắng chiếu rọi khuôn mặt càng tuấn tú hơn. Trên trán Rollon có thêm một vết thương, chẳng những không làm ảnh hưởng vẻ điển trai, ngược lại khiến hắn sinh ra sức hấp dẫn khác lạ.

Đồ giáp da của hai người rách nhiều chỗ, phần đầu gậy kim loại đen của Hoth dính vết máu đặc, giống như bọc bằng nước đường đặc quánh rồi ngâm trong dầu sôi, sau đó ngâm vào máu.

Chuôi kiếm của Rollon cũng bị máu nhuộm đen.

Ánh mắt của hai người thêm chút sắc bén so với lúc trong trường học.

Hoth cười toe chào Jimmy, không ngờ Rollon hiếm hoi cũng chủ động gật đầu đáp lại Jimmy.

Jimmy vinh hạnh không dám nhận, cười muốn méo miệng.

Valhein và Paloma cùng nhau đứng lên.

Ba người đi đến gần, Hoth nhìn chăm chú vào mu bàn tay trái của Valhein, sau đó vừa mừng vừa giật mình nói:

"Valhein, ngươi quá lợi hại! Có 62 điểm thành tích! Ngươi nhìn ta này, liều mạng mới được 15 điểm thành tích!"

Hoth nói rồi khoe ra mu bàn tay trái của mình.

"Lợi hại, thật lợi hại, ghê gớm hơn trong tưởng tượng của ta nhiều." Hoth nhìn chằm chằm mu bàn tay của Valhein, tặc lưỡi lấy làm lạ.

Rollon chủ động khoe ra mu bàn tay trái của mình.

19.

Valhein gật đầu, mỉm cười nói:

"Hai ngươi cũng không kém chút nào."

Hoth tò mò nhìn hướng các quý tộc ở trước thung lũng Hoa Giấy:

"Sao bọn họ chặn ở chỗ đó? Nơi đó hình như là vị trí thung lũng Hoa Giấy?"

Rollon nhìn thoáng qua liên ngâm hiểu.

Jimmy kể lại chuyện quý tộc đặt trạm gác bên ngoài thung lũng Hoa Giấy.

"Ta đi khiêu chiến ngay bây giờ! Mấy ngày nay chiến đấu với ma thú, lâu rồi không đánh với người." Hoth nóng lòng muốn thử.

Chương 271: Địa Ngạo Thiên luyện ma võ song song (2)

Chương 271: Địa Ngạo Thiên luyện ma võ song song (2)

Địa Ngạo Thiên luyện ma võ song song (2)

"Vậy ngươi phải đợi một chút, bây giờ là thời gian chiến đấu của Valhein." Jimmy nói.

"Chuyện gì vậy?"

dJimmy bèn kể lại tỉ mỉ Valhein khiến Địa Ngạo Thiên đi chiến đấu như thế nào cho hai người nghe.

Rollon giật mình nhìn Valhein, lại nhìn vê hướng Địa Ngạo Thiên nhỏ bé.

Hoth cúi đầu nhìn Địa Ngạo Thiên nhỏ bé:

"Dữ dội vậy?"

Địa Ngạo Thiên cũng ngửa đầu nhìn Hoth, tiếp đó vươn tay xoa cổ.

Hoth quá cao.

dJimmy cười nói: "Các ngươi đừng nhìn hắn nhỏ, người ta luyện ma võ song song, ta phỏng chừng hai ngươi đều đánh không lại hắn."

"Chưa chắc, thực lực của hắn kỳ thực rất bình thường, là kẻ địch quá yếu." Valhein khiêm tốn nói.

"Người của gia tộc Bắc Phong không yếu, ta hoàn toàn không đánh lại Gerner." Rollon nhẹ lắc đầu, nói xong ngồi xuống đất, cầm lên bánh quy mật ong trên drap giường, ăn vào.

Nhai vài cái, Rollon lộ ra vẻ sửng sốt, không ngờ rằng bánh quy để trong đồi núi Người Khổng Lồ nhiều ngày mà hương vị giống như mới làm, xốp giòn ngọt ngào, dường như vừa lấy ra khỏi lò nướng.

So với miếng bánh quy mật ong này thì thức ăn mà hắn ăn mấy ngày qua như phân trâu.

Tay nhỏ của Paloma đặt bên hông chỉ hướng Rollon, nói nhỏ vào tai Valhein:

"Hắn không đưa tiền."

Jimmy và Hoth nhìn Paloma như thấy quỷ, lại ngó Valhein, trợn mắt há hốc mồm.

Rollon cũng ngước đầu lên, khó tin nhìn hai người.

Valhein hoàn toàn không quan tâm nói: "Mọi người đều là bạn cùng bàn, nói vài lời chứ có gì mà các ngươi làm ra vẻ hâm mộ ghen ghét, như thể có việc lớn gì vậy, bình tĩnh."

Trong giọng nói của Hoth chất chứa vô tận sùng kính nói:

"Hình tượng của ngươi ở trong lòng ta càng thêm cao lớn!"

"Hơn nửa năm không nói một câu với chúng ta, hiện tại trong mắt chỉ có ngươi. ÀI, dJimmy này cũng xem như quen biết rộng, tự cho rằng mình giỏi chuyện đó, hôm nay xin phục, bội phục, bội phục!" .Jimmy nói.

Gò má Paloma ửng hồng, liếc xéo Jimmy.

Rollon nhai bánh quy mật ong trong miệng, đột nhiên phát

hiện không hương, cũng không ngọt.

Valhein ho nhẹ một tiếng, nói: "Hiện tại bánh quy và đồ ăn vặt miễn phí, vì chúc mừng mọi người gặp nhau. Albert, ngươi cũng lại đây cùng nhau tán gẫu."

AIlbert ở gân đó mặt lộ vẻ khó xử, đột nhiên sụt sịt mũi, chậm chạp đi tới.

Sáu người vừa ăn một bên tán gẫu.

Mọi người đều phát hiện tốc độ của Paloma dường như hơi nhanh, không sợ nghẹn sao? Nhưng chờ Valhein dùng thuật tảo thủy đút cho Paloma thì bọn họ hiểu tại sao nàng không sợ nghẹn.

Trừ Hoth nhai ngấu nghiến ra, ba người khác càng ăn càng cảm thấy đồ văn vặt của Valhein thay đổi hương vị.

Tất cả đều chua lè.

"Các ngươi có ai nhìn thấy Lake không?" Valhein uống xong bóng nước, hỏi những người khác.

Tất cả mọi người lắc đầu.

Hoth đáp:

"Ta đã hỏi thăm về Lake, nhưng không có người nhìn thấy."

Valhein nói:

"Chắc hắn sẽ không bị gì đâu."

"Hắn tuyệt đối không có vấn đề, người ta thông minh, thiên phú thì cao. Tốc độ khắc ma pháp của hắn rất nhanh, ta cảm thấy không cân cho lo lắng hắn." Hoth tự tin tràn đầy nói.

Rollon gật đầu.

Jimmy thấp giọng hỏi:

"Valhein, tiếp theo ngươi còn tính khiêu chiến với họ không?"

Những người khác nhìn về hướng Valhein.

Valhein hỏi:

"Xung quanh có chỗ nào tốt dễ kiếm điểm thành tích không?"

dJimmy lắc đầu, nói:

"Lúc trước chúng ta lặp đi lặp lại thảo luận thật lâu, chỗ gần đây nhất là thung lũng Ma Ngưu và rừng Ma Hổ. Thung lũng Ma Ngưu cần vượt núi, đi qua đi lại mất nhiều thời gian, chắc chắn sẽ chậm trễ cuối cùng leo lên đỉnh Cự Thụ. Dù sao, cuối cùng chỉ cần leo lên đỉnh Cự Thụ là có một điểm thành tích riêng, dù lúc trước không điểm thì vẫn có thể đạt tiêu chuẩn. Còn rừng Ma Hổ là nơi của các chiến sĩ, không thích hợp ma pháp sư."

"Đúng rồi, ta và nhóm Rollon mới đi ra từ rừng Ma Hổ. Trừ phi có đại đội, nếu không thì ma pháp sư không dám đi vào. Bên trong không chỉ có Ma Hổ, còn có ma thú khác, môi trường phức tạp, chiến sĩ bị tập kích thì còn đỡ được, ma pháp sư bị tập kích rất khó sống sót.

Valhein nói: "Tức là, quý tộc ở phía trước là đối tượng săn bắn tốt nhất."

"Xem ra ngươi thật sự muốn tiếp tục, làm như vậy sẽ đắc tội rất nhiều người." Jimmy do dự nói.

"Cảm thấy bị ta mạo phạm thì không xứng nhận được sự chú ý của ta, không cảm thấy bị ta mạo phạm thì ta cần gì để ý?" Valhein nói.

"Tuy nói là vậy nhưng làm thì hơi khó." .Jimmy nhỏ giọng nói

thầm.

Albert thở dài, hai tay buông ra con rối gốm đen, nói:

"Valhein, ta tốt bụng khuyên ngươi một câu, thành thật ở yên chỗ này. Với điểm của ngươi hiện giờ rất có thể lọt top8. Ngươi có thể lấy một quả trái thiên phú đã là siêu may mắn, còn cưỡng cầu cái gì? Nếu suốt ngày luôn nghĩ thế này thế kia thì bao giờ mới chấm dứt? Đừng tham lam quá."

"Tại sao phải chấm dứt?" Valhein cười hỏi Albert.

Albert ngẩn ra, nói: "Chẳng lẽ ngươi muốn trở thành kẻ lòng tham không đáy, cái gì cũng muốn có, cái gì cũng mong ước, cuối cùng giỏ tre múc nước công dã tràng?"

"Ta không mong muốn quá nhiều, hiện tại ta chỉ có một mục tiêu." Valhein nói.

"Hạng nhất?" Khóe môi Albert hơi cong lên trào phúng.

"Truyên Kỳ." Valhein mỉm cười nói.

Albert thở hắt ra một hơi dài:

"Tại sao các ngươi luôn đuổi theo thứ mình không với tới được, không thấy mệt mỏi sao?"

Chương 272: Albert thành thật

Chương 272: Albert thành thật

Albert thành thật

Valhein khẽ mỉm cười, nói:

"Khi ngươi nếm được vui vẻ, vô luận là vốn đã có thể cảm thụ được vui vẻ, hoặc chủ động tìm được vui vẻ thì sẽ làm lặp đi lặp lại, làm mãi, làm vĩnh viễn, sẽ không mệt."

Albert lắc đầu, nói:

"Ngươi quá cứng đầu."

Jimmy nói:

"Thôi thôi, chúng ta tiếp tục đề tài nói chuyện vừa rồi. Valhein, ta thấy mục tiêu của ngươi không chỉ riêng là điểm thành tích, còn có đồ tốt của các quý tộc, mục tiêu tiếp theo của ngươi là gì? Để ta xem có thể giúp ngươi dụ bọn họ cược không."

"Biệt thự ma pháp.' Valhein thành thật đáp lại.

Albert xụ mặt xuống, hé môi, nhìn qua đuôi mắt bắt gặp Địa Ngạo Thiên nhìn chằm chằm chính mình, hắn cúi đầu, lặng lẽ ăn đồ.

Jimmy chậm rãi nói:

"Ngươi đấy, đúng là chí lớn bằng trời. Tòa biệt thự ma pháp đó là của gia tộc Telamon."

Rollon rùng mình, nhìn về phía biệt thự ma pháp kia.

Trên mặt Hoth lộ biểu cảm sùng kính.

Albert nhếch mép trào phúng rồi nhanh chóng giấu đi.

Ngay cả Paloma đều không kiêm được nhìn hướng nơi đó.

Jimmy nói tiếp:

"Gia tộc Telamon được gọi là gia tộc Anh Hùng số một, tuy danh hiệu này có tranh luận, nhưng chắc chắn lọt top3, không phải top3 Athens mà là top3 toàn Hy Lạp. Điểm mạnh của Telamon không phải chính mình mà là gia tộc Bán Thần Peleus trứ danh ở sau lưng mình, vua của Thessalia, là gia tộc có thể ra hai Bán Thần."

"Trong thử thách này chỉ có điểm thành tích." Valhein hoàn toàn không quan tâm nói.

"Dữ dội! Có lẽ chỉ có loại người như ngươi mới có thể trở thành Truyền Kỳ." Jimmy thở dài nói.

Hoth nói: “Thật ra ta cũng không sợ.

"Ngươi là không thèm nghĩ gì nên đương nhiên không sợ cái gì!" Jimmy bị Hoth chọc tức đến bật cười. Rollon tốt bụng nhắc nhở:

"Nếu là người của gia tộc Telamon ra sân thì ngươi xuống tay chú ý một ít."

"Ta sẽ chú ý. Valhein nói.

"Ngươi xác định tiếp tục kiếm điểm thành tích của họ?" Jimmy hỏi.

"Xác định."

Jimmy thở dài, đứng lên phủi mông.

"Thôi, ai kêu ta là bạn cùng bàn với ngươi làm chi, ta sẽ chịu khổ một chút, trêu chọc quý tộc giúp ngươi." .Jimmy nói rồi đi hướng Học viện Plato.

Chốc lát sau, Học viện Plato giống như bị miệng núi lửa bị khuấy động sôi trào.

"Đúng rồi, quý tộc phải biến đi!"

"Còn không bằng thần lùn, vậy mà có mặt đặt trạm gác, đây là quen thói lột da nên ở trong vị diện thân lực cũng không dừng tay!"

"Các ngươi có bản lĩnh tiếp tục phái người đến đánh thần lùn đi! Khí thế lúc trước khi dễ chúng ta đâu rồi?"

"Valhein cố lên, Học viện Plato toàn nhờ vào ngươi!"

"Đả đảo quý tộc!"

Các học sinh lúc bình thường bị quý tộc khi dễ càng hô hào càng kích động.

Ban đầu .Jimmy còn đang châm lửa góp gió, nhưng về sau phát hiện bọn họ cảm xúc quá kích động, vội vàng dập lửa, nhưng đã không kịp.

Jimmy xám xịt chạy về, nói: "Valhein, tình huống không ổn, bọn họ dường như muốn đánh lộn với quý tộc, tổ chức một cuộc so tài chiến tranh."

Valhein lập tức nói: "Không được, nhất định phải ngăn cản bọn họI Nếu tổ chức so tài chiến tranh, mọi người đánh tới đánh lui thì chẳng phải là điểm thành tích của ta sẽ bị cướp sạch sao?"

Mấy bạn cùng bàn cùng nhau trợn mắt, đến nước này rồi,

Valhein còn nghĩ tới điểm thành tích.

"Để ta nghĩ cách khiến quý tộc chuyển mục tiêu về phía ngươi. Không thể nhẹ, nhưng cũng không thể quá nặng, chúng thần linh thiêng, ta đúng là người số khổ chạy chân."

-Hai vàng đại bàng.

"Bảo chứng hoàn thành sứ mệnh!" Jimmy lần thứ hai chạy vê.

Qua một lúc sau, các học sinh của Học viện Plato quả nhiên thay đổi, cùng nhau hô lớn một từ ngữ. "Khiêu chiến!"

"Khiêu chiến!"

"Khiêu chiến!"

Đều đang yêu câu quý tộc tiếp tục khiêu chiến Valhein.

Valhein thừa cơ hô: “Các vị bạn học quý tộc, ta đã ăn cơm no mà các ngươi còn chưa thương lượng ra kết quả sao? Địa Ngạo Thiên, ngươi cảm thấy phải chăng bọn họ sợ ngươi?”

Địa Ngạo Thiên giơ ngón trỏ hướng quý tộc, đung đưa ngón tay, vẻ mặt khinh miệt.

Các ngươi yếu!

Đám học sinh quý tộc sôi chảo dầu, đều là thiếu niên tuổi trẻ bồng bột, sao chịu được bị khiêu khích như vậy.

"Để tat" Một quý tộc trực tiếp xông ra chiến trường.

Học sinh quý tộc khác một phút lơ là không ngăn lại kịp, tức giận đến nỗi giậm chân liên tục.

Valhein lười biếng nói:

"Điểm của ta lại tăng thêm."

"Bây giờ ta cược một vạn vàng đại bàng! Nếu ta thua, ngươi trực tiếp đi gia tộc chúng ta lấy tiền! Ngươi dám chơi không?"

Valhein hỏi:

"Tiên chuộc của tù binh?"

Quý tộc phía đối diện lớn tiếng quát mắng.

Các học sinh của Học viện Plato nhìn Valhein, thâm nghĩ Valhein thật là ngâu, chính mình chỉ dám mắng ngoài miệng, Valhein thì chơi thật.

Quý tộc có thể xù tiên thứ khác nhưng không thể khất nợ tiền chuộc của tù binh.

Quý tộc kia hét to:

"Được, là tiền chuộc của tù binhi"

Valhein lấy một cuộn da dê và bút lông ngỗng ma pháp ra khỏi balo, đưa cho Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên chạy chậm đến trước mặt chiến sĩ quý tộc kia, đưa ra.

Chiến sĩ quý tộc lập tức viết xong khế ước, cuối cùng còn ấn dấu tay.

Địa Ngạo Thiên nâng khế ước và bút ma pháp chạy vê.

Valhein vui mừng cười, nói với Địa Ngạo Thiên: "Dù gì là ông chủ đưa tiền, chú ý một chút, đánh bị thương thôi, đừng đánh tàn."

Địa Ngạo Thiên quay đầu nhìn chiến sĩ quý tộc kia, ngẫm nghĩ

vài giây, đưa gậy xương mũi nhọn kịch độc của mình cho tiểu thần lùn, tiếp đó đổi lại gậy không có gai xương của tiểu thần lùn.

Học sinh quý tộc kia tức bể phổi.

Chương 273: Eugene lại xuất hiện

Chương 273: Eugene lại xuất hiện

Eugene lại xuất hiện

"Valhein, ta sẽ giết con thần lùn này, khiến ngươi cúi đầu xin lỗi!"

"Ừm ừm, cố lên." Valhein hời hợt nói, không biết là cổ vũ cho học sinh quý tộc hay Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên hứng khởi xông tới.

Jimmy ném cục đá lên.

CạchI!

Năm giây sau, Địa Ngạo Thiên khiêng gậy xương chậm rãi đi trở vê.

Học sinh quý tộc kia miệng sùi bọt mép năm trên mặt đất hôn mê bất tỉnh, trên tóc dính bết máu.

Valhein gấp lại khế ước tiên chuộc, bỏ vào balo.

Các học sinh của Học viện Plato lớn tiếng la lên, học sinh Học viện Quý Tộc phía đối diện thì lặng ngắt như tờ.

Thần lùn này quá dữ dội.

"Có khi nào là Người Lùn giả trang không?”

"Người Lùn Tập Sự cũng không có sức mạnh lớn như vậy, dù là giả trang thì phải là vua Người Lùn giả trang ra."

"Đừng nói nữa, còn bàn thêm thì ta hoài nghi có luôn giống loài thân lùn rồng."

"Có thể là giống loài mới, thần lùn thần."

"Người hầu Thần Tích? Không thể nào! Tuyệt đối không thể nào!"

Đám học sinh quý tộc bối rối, không biết nên giải quyết như thế nào.

Ngay lúc này, một học sinh quý tộc như phát hiện đất liền mới, vẫy tay hướng phương xa, hưng phấn kêu lên:

'Eugenel"

Tất cả mọi người nhìn qua.

Chợt thấy một bóng dáng vạm vỡ bước chầm chậm ởđi tới trước, tay của hắn cầm cổ chân một con Ma Hổ.

Xác chết Ma Hổ như con voi to kéo vệt dài dưới đất.

"Hổ Vương Thanh Đồng?"

Mọi người ngơ ngác nhìn Eugene dần tới gần. Các quý tộc mắt sáng như ngọn đèn, Eugene lúc này tựa như chúa cứu thế đi ra từ sương mù kỷ nguyên Hắc Ám.

Râu rậm, lông ngực thô kệch, ánh mắt dã tính đốt cháy đôi mắt của các quý tộc.

“Eugenef"

'Eugenel"

'Eugenel”

Rất nhiều quý tộc hô to tên của Eugene, giống như nghênh đón quán quân cuộc so tài vậy.

Eugene ngước đầu lên, mỉm cười, nhìn quét toàn trường.

Ánh mắt của Valhein rơi xuống người Eugene.

Giáp da trên người Eugene đã rách rưới, lộ ra những phần da đều là dấu đỏ hỏn, đây là vết thương mới khép lại.

Không ngờ Eugene có thiên phú mới thể chất chiến đấu, lần trước vết thương của hắn không khép lại nhanh như vậy.

Ánh mắt hai người giao nhau.

Nụ cười trên mặt Eugene vụt tắt, sau đó lộ ra nụ cười càng tươi.

Eugene nhìn hướng Học viện Quý Tộc, ngón tay chỉ xác chết của Hổ Vương Thanh Đồng, lại chỉ vào lông ngực của mình.

'Eugenel"

'Eugenef"

Các quý tộc càng thêm điên cuồng, hét bể giọng vì Eugene.

Đám học sinh Học viện Plato thì khiếp sợ.

Đây chính là ma thú Thanh Đồng, là Hổ Vương, không nói đến chiến sĩ Hắc Thiết, chiến sĩ Thanh Đồng bình thường gặp Hổ Vương Thanh Đồng nếu có thể tránh được thì sẽ tránh, trừ phi có ba người trở lên mới dám khơi mào chiến đấu.

Không ngờ Eugene một mình kéo Hổ Vương Thanh Đồng đi đến.

Một số học sinh quý tộc vừa hoan hô vừa xông hướng Eugene, vây quanh hắn như Anh Hùng cùng đi vê.

Đến gần chỗ học sinh của hai trường, một học sinh quý tộc bỗng hét to:

"Eugene, là một mình ngươi giải quyết con Hổ Vương Thanh Đồng này hả?"

Eugene mỉm cười nói:

"Chỉ một mình ta, đáng tiếc không phải thắng áp đảo. Vì đánh bại con súc sinh này mà toàn thân ta đều là vết thương, ngươi nhìn xem mấy chỗ trên người ta này, ủa? Ta có được thiên phú mới, vết thương khép lại rồi. Nếu muốn hoàn toàn lành lặn có lẽ cần một, hai ngày.

Các học sinh Học viện Plato á khẩu không nói nên lời, đều bị Eugene làm kinh sợ.

Lập tức có học sinh quý tộc đưa ra hoa giấy, nói:

"Ngươi ăn một đóa đi, hẳn là sẽ nhanh chóng khỏe lại."

"Vậy thì ta không khách khí, ha ha." Eugene nhận lấy hoa giấy, đặt ở trước mắt ngắm.

Đóa hoa trắng tinh, bề mặt bằng phẳng, có bốn cánh, mỗi cánh hoa đều không có hoa văn, trắng tinh khiết như cắt từ tờ giấy.

Eugene vừa nhai hoa giấy vừa đi hướng học sinh của Học viện Quý Tộc.

Trừ số ít ỏi học sinh quý tộc lạnh lùng nhìn Eugene, phần lớn học sinh đều chủ động nghênh đón.

Gerner lúc trước bị đánh thương cũng đi ra, áo ở phân ngực bụng thủng lỗ to lộ ra bụng.

Bụng của Gerner mọc ra màng thịt dày, bán trong suốt, mơ hồ có thể thấy máu thịt và nội tạng ở bên trong đang từ từ mấp máy, không lâu sau sẽ khôi phục như cũ.

Eugene giật mình kêu lên:

"Gerner, sao ngươi bị thương nặng vậy?"

Mặt Gerner không chút máu, bất đắc dĩ nói: "Bị thần lùn đánh."

Eugene cười cười, đang định đùa giỡn, bỗng phát hiện tất cả quý tộc đứng gần đều lộ biểu cảm rất kỳ dị.

'Có chuyện gì vậy?"

Gerner kể lại tỉ mỉ sự tình trải qua, nhấn mạnh thần lùn lửa kia có lẽ có thiên phú thiêu đốt, dính liền và lan tràn, mấu chốt là luôn giả vờ ngờ nghệch, cực kỳ âm hiểm ác độc.

"Quý tộc không thể bị nhục!"

Eugene nói xong, cúi đầu nhìn vết thương trên người, tất cả dấu đỏ hỏn cơ hồ biến mất không thấy.

Eugene ngước đầu lên, vỗ vai Gerner, nói:

"Chiến thắng ngươi là chuyện rất bình thường, nhưng bị thương ngươi ác như vậy thì quá đáng! Ngươi mới dùng nước thuốc chữa trị cấp cao đúng không? Hai nghìn vàng đại bàng cứ như vậy ném ra ngoài. Ngươi ở đây dưỡng thương, ta giúp ngươi kiếm lại vàng đại bàng!"

Gerner vội nói:

"Thua Valhein, ta tâm phục khẩu phục, có lẽ đối phương chuẩn bị thuốc ngăn bỏng cấp cao, nếu không thì có lẽ ta sẽ chết ở đây. Ta biết khuyên ngươi không được, nhưng ngươi nhất định cẩn thận, thần lùn lửa kia rất kỳ lạ, tuyệt đối là người hầu Kỳ

Tích. Thậm chí có thể là người hầu Thần Tích."

Chương 274: Eugene lại xuất hiện (2)

Chương 274: Eugene lại xuất hiện (2)

Eugene lại xuất hiện (2)

Một số học sinh quý tộc nhìn Gerner, không nói gì, nhưng đều không cho là đúng.

Người hầu Thần Tích là thứ chỉ tồn tại trong truyền thuyết, không thể nào bị một ma pháp sư Hắc Thiết nắm giữ. Gerner nói như vậy, chẳng qua là vì tẩy rửa ô danh của chính mình.

Eugene trịnh trọng gật đầu, nói: "Ngươi yên tâm, ta sẽ cẩn thận. Nếu không có phần thắng, ta sẽ nhận thua."

"Vậy là tốt rôi!"

Eugene nói xong, buông xuống Hổ Vương Thanh Đồng, chậm rãi đi hướng đất trống giữa hai trường.

Eugene nhìn chằm chằm Valhein, nói: "Ngươi ra tay quá nặng! May mắn Gerner gia nghiệp lớn, nếu trên người không mang theo dược tề trị liệu cấp cao thì cả đời này sẽ bị ngươi hủy đi."

"Cũng vậy thôi, Lake và Hoth chẳng phải cũng suýt bị ngươi hủy?" Thái độ của Valhein hờ hững.

Eugene thở dài, đưa mặt hướng Valhein, cúi người chín mươi độ, sau đó đứng thẳng lên nói:

"Xin lỗi, Valhein. Chuyện lần đó là ta một phút nông nỗi, dùng

phương pháp sai lầm hấp dẫn ngươi. Ta hẳn là công khai chặn trước cổng Học viện Plato, tìm ngươi quyết đấu."

Valhein lại lạnh lùng cười nói:

"Dùng từ 'chặn rất chính xác, ngươi chẳng khác nào đang nói vô luận ta đồng ý hay không đều nhất định phải quyết đấu với ngươi. Nếu ta không đồng ý thì ngươi vẫn sẽ dùng các loại phương pháp bức ta ra tay."

Eugene nói: "Ta không thích nói nhảm nhiều, ngươi cũng không thích nói dài dòng, chúng ta ngừng ở đây. Bây giờ ta đưa ra khiêu chiến lần thứ hai với ngươi, có đồng ý hay không?"

Valhein câm một quả khô bỏ vào miệng, chậm rãi nhai, không đáp lại.

"Thì ra là ngươi sợ! Xem ra ngươi cũng đã nghe nói đối thủ nào bị ta khiêu chiến lần thứ hai thì đều thua ta! Bây giờ ngươi vận dụng Hắc Thiết, nhưng lá gan không bằng lúc là Tập Sự! Ta rất thất vọng." Eugene nói.

Valhein lại than khẽ, nói: "Eugene ơi là Eugene, ta cho rằng ngươi là một người có đầu óc, kết quả ngươi vẫn ngốc như vậy. Đối diện hai người từng chiến thắng ngươi, hoặc nên nói, đối diện hai người mà ngươi cả đời không thể thắng nhưng vẫn nói ra lời đó, xem ra nhận bài học còn chưa thấm vào não của ngươi."

Eugene nhìn thoáng qua Paloma, chỉ cảm thấy cánh tay hơi nhói, sau đó thấp giọng quát:

"Valhein, đừng dời đề tài! Ta chỉ muốn hỏi ngươi, có dám quyết đấu với ta hay không? Điểm thành tích của ta chắc đủ rồi chứ?"

Eugene nói rồi nâng lên tay trái, đưa mu bàn tay về phía đám người Valhein.

Học sinh của Học viện Plato phát ra tiếng kêu khẽ.

Không ngờ điểm thành tích nhiêu hơn Valhein một điểm.

71.

Valhein nhìn tay trái của Eugene, chậm rãi nói:

"Ngươi nói hễ là đối thủ bị ngươi khiêu chiến lần thứ hai thì đều thua ngươi. Nhưng ngại quá, ta chẳng những là vua liên tục thắng mười tám quý tộc, hơn nữa ưu tú hơn ngươi một chút, trước đến giờ chưa từng thua, dù là lần thứ nhất hay lần thứ hai."

Quý tộc nghe lời Valhein nói thì đầu óc ù đặc, tức giận đến nỗi nội tạng đau nhức, nhưng sợ dẫn lửa vào mình, không dám mở miệng phản bác.

Học sinh của Học viện Plato đột nhiên hơi đồng tình quý tộc.

Chỉ có học sinh cùng lớp với Valhein là đã thói quen.

Eugene trâm mặc vài giây mới bình tĩnh lại, nói:

"Lần trước ta khiêu chiến lấy ra ma pháp khí Thanh Đồng, lần này ngươi muốn tiền cược là gì? Chỉ cần ngươi chịu tự mình lên sân!"

"Ngươi không dám đánh với Địa Ngạo Thiên?" Valhein hỏi.

Eugene mỉm cười, nói: "Chỉ cân ngươi triệu hoán ra trong quyết đấu chính thức thì dù là Địa Ngạo Thiên hay Địa Ngạo Địa thì ta đều không sợ."

"Nếu ngươi đã thành khẩn như vậy thì ta sẽ đáp lại thỉnh cầu của ngươi, đồng ý tự mình ra mặt quyết đấu với ngươi. Điều kiện tiên quyết là "

Valhein nhìn hướng tòa biệt thự ma pháp kia.

'Biệt thự ma pháp.

Đám học sinh của hai trường đều không ngờ Valhein to gan như vậy.

Chỉ có đám bạn cùng bàn của Valhein là lặng lẽ vui vẻ ăn uống.

"Valhein, ta không rõ là sức mạnh nào khiến ngươi trở nên tự đại như vậy, nhưng ta hy vọng ngươi thận trọng suy xét." Eugene bị chọc tức đến nỗi hốc mắt suýt toát ra khói đen.

Valhein nói: "Chấp nhận hay không, ta chỉ cần kết quả."

Eugene xoay người nhìn hướng một quý tộc đã ngây người.

"Ta đã ít gây chú ý đến thế mà tại sao cứ muốn đến kiếm chuyện với ta?"

Học sinh quý tộc kia vừa cao vừa gây, trông khá bình thường.

Eugene bất đắc dĩ nói:

“Thanos, ngươi cho ta mượn biệt thự ma pháp."

Thanos cao gầy bất đắc dĩ nói:

"Ta mượn biệt thự ma pháp này từ chú của ta, nếu chú biết ta cho ngươi mượn nó rồi bị thua thì sẽ lột sạch đồ của ta treo trên quảng trường thị chính ba ngày ba đêm. Các ngươi nên biết tính khí của chú của ta."

Jimmy nói nhỏ bên cạnh Valhein:

"Chú của hắn là Ajax."

Valhein chớp chớp mắt.

Ngay cả Paloma cũng lộ vẻ mặt nghiêm túc.

Học sinh hai trường đều trâm mặc, bọn họ đều biết tiếng của Ajax Truyên Kỳ táo bạo, hơn nữa là từ nhỏ táo bạo đến hiện tại.

Mọi người đều rõ ràng, chỉ cân không có gì bất ngờ xảy ra, Ajax tất nhiên thành Anh Hùng.

Eugene nói:

"Không bằng như vậy, ngươi trước tiên cho ta mượn biệt thự ma pháp, cho dù thua thì chờ khi về Athens, ta sẽ mua cái mới trả cho ngươi."

Thanos nói:

"Không được, không được, chú của ta vẫn sẽ đánh chết ta."

Eugene bất đắc dĩ thở dài, nhìn về hướng Valhein, nói: "Đây là cực hạn mà ta có thể làm được.'

Chương 275: Mượn biệt thự

Chương 275: Mượn biệt thự

Mươợn biệt thự

Valhein mỉm cười nói: "Nếu biệt thự thua cho ta, vê đến Athens, ngươi lấy biệt thự mới đổi với ta, tiếp đó trả biệt thự cũ cho Thanos là được. Con người của ta rất dễ nói chuyện, sẽ không ghét bỏ biệt thự quá mới."

"Như vậy có thể sao?" Eugene nhìn hướng Thanos.

Thanos vẫn còn do dự.

Eugene nói:

"Thanos, ta nhân danh Eugene thỉnh ngươi giúp đỡ ta. Dù sao, tổ tiên của chúng ta đã từng kề vai chiến đấu. Cho dù thua, ta cũng có thể bảo chứng ngay hôm trở về Athens sẽ trả biệt thự ma pháp này cho ngươi.

"Được rồi " Thanos bất đắc dĩ đi vào biệt thự ma pháp, dọn dẹp đồ trong đó, cõng balo đi ra, tiếp đó thu hồi biệt thự ma pháp.

Thanos nâng một khối vuông kim loại ma pháp cỡ một mét vuông đưa cho Eugene.

"Cảm ơn Thanos."

"Nếu ta bị chú đánh bị thương thì ngươi trả tiên thuốc."

"Ha ha, ngươi yên tâm!" Eugene nói, nhận lấy khối vuông kim loại đặt ở một bên, chậm rãi đi hướng Valhein.

"Tới đây đi, Valhein, ta chờ ngày này lâu rồi!"

Bước chân của Eugene trở nên vô cùng trâm trọng, trong đôi mắt của hắn giống như giấu dao, làn da toàn thân hóa thành màu sắt đen sậm màu, cơ bắp giống như đúc bằng xi-măng thép, đường cong rõ ràng.

Chốc lát sau, trên người của hắn có vài nơi hiện ra lấm tấm Thanh Đồng.

"Chiến sĩ Hắc Thiết! Hắn sắp đột phá!"

"Eugene cố lên!"

'Eugenef"

'Eugenef"

"Quý tộc tất thắng!"

Đám học sinh quý tộc lớn tiếng kêu to.

Trái lại Học viện Plato lặng ngắt như tờ.

Eugene này quá khủng bố, mới bao nhiêu tuổi thế nhưng lập tức thăng cấp chiến sĩ Thanh Đồng, điều này nghĩa là, khi hắn đến năm năm thì rất có thể trở thành chiến sĩ Hoàng Kim.

Valhein rốt cuộc đứng lên đi về phía trước, tiếp đó vung tay lên, xua tan thuật triệu hoán người hầu, Địa Ngạo Thiên cùng hai tiểu thần lùn lửa biến mất trong tâm nhìn của mọi người.

"Rất tốt! Lần này, ta nhất định phải đánh bại ngươi! Ta nhất định phải khiến người đời nhìn thấy ánh sáng thuộc về Eugene III Ta muốn cái tên Eugene kể từ hôm nay lại truyền khắp toàn Hy Lạp, toàn thế giới!"

Eugene vừa đi vừa nói, đồng thời hai nắm tay không ngừng va

chạm trước người.

Mỗi lần nắm tay đụng với nhau thì âm thanh càng thêm vang dội, bề mặt hai đấm cũng phát sinh biến đổi.

Từng đợt thần lực Hắc Thiết tuôn vào làn da của Eugene, không ngừng ngưng tụ trên lớp da hình thành bao tay kim loại.

Mũi nhọn và lưỡi dao bén chậm rãi mọc ra từ bao tay, càng dữ tợn.

“Thiên phú thật đáng sợ.'

Rất nhiều người không kiềm được kinh thán, thần lực tụ hình rõ ràng là lực lượng tiêu chuẩn của chiến sĩ Bạch Ngân, chiến sĩ Thanh Đồng có loại lực lượng này thì trong trăm người chưa chắc có một người, Eugene rõ ràng chỉ là chiến sĩ Hắc Thiết mà đã nắm giữ loại lực lượng này, quá đáng sợ.

Đến cuối cùng, bao tay kim loại trên đôi tay Eugene giống như hóa thành đầu rắn đội vương miện mũi nhọn hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Mỗi khi Eugene tiến lên một bước là để lại dấu chân cạn.

Hai người ngừng lại khi cách nhau ba mươi mét.

Khóe môi Eugene cong lên mỉm cười nói:

"Valhein, ngươi là đối thủ không tệ, cũng là một thiên tài không kém. Nếu bây giờ ngươi nhận thua, ta sẽ bỏ qua ngươi. Nhưng mà, nếu ngươi tiếp tục mạnh miệng, ta sẽ khiến ngươi biết cái gì là tư chất Anh Hùng! Ta biết, ngươi có thể lập tức phát ra dây ma pháp, nhưng dưới hai đấm của ta thì dây ma pháp của ngươi chỉ là khói bếp, vung tay lên liền xua tan.

Nhiều học sinh chiến sĩ quý tộc nở nụ cười tự hào.

Nhiều ma pháp của ma pháp sư đúng là rất thân kỳ, nhưng khi thần lực của chiến sĩ mạnh đến trình độ nhất định thì có thể không ngừng đánh gục ma pháp.

"Ngươi nói nhảm càng lúc càng nhiều. .Jimmy, bắt đầu đi." Valhein nói.

dJimmy lại lân nữa cầm cục đá bước ra, nhưng khác với lúc trước, hắn cách khá xa, quan sát hoàn cảnh bốn phía rồi bỗng nhiên ném cục đá về phía giữa hai người.

Ném xong bỏ chạy.

Học sinh của hai trường cười phá lên.

dJimmy mặt không đổi sắc, chạy nhanh mấy bước còn quay đầu xem.

CạchI

Nụ cười bình thản trên mặt Eugene nháy mắt chuyển hóa thành cuồng nhiệt không gì sánh bằng, thân thể tựa như mũi tên nhọn bắn nhanh ra.

Mặt đất dưới chân Eugene xuất hiện vết nứt mỏng.

Nhìn thấy động tác của Eugene, trái tim các học sinh Học viện Plato như bị giã mạnh, bỗng giật thót.

Tốc độ của Eugene thế nhưng không kém gì Gerner của gia tộc Bắc Phong.

Ở cấp thấp, trước khi ma pháp sư chưa thành Hoàng Kim thì chiến sĩ có ưu thế tuyệt đối, chỉ khi ma pháp sư đến cấp bậc trung, cao thì phần thắng mới từ từ tăng thêm.

Valhein không phải vua của thần lùn lửa, sợ rằng chưa kịp phát ra một ma pháp đã bị

Ba ma pháp trận màu xanh xuất hiện ở trước mặt Valhein.

Địa Ngạo Thiên cười híp mắt che ở trước mặt Valhein, sau đó giơ lên gậy xương mũi nhọn chậm rãi chạy hướng Eugene, giống như lúc trước, từ đầu đến cuối đều không thay đổi.

Học sinh của hai trường trợn mắt há hốc mồm.

Lập tức phát ra triệu hoán người hâu?

Valhein quả nhiên có thiên phú pháp thuật loại triệu hoán!

Trong khoảnh khắc, mắt Eugene hấp háy.

Hắn chẳng có một chút sợ hãi, bước nhanh lên, không ngờ muốn vòng qua Địa Ngạo Thiên công kích Valhein.

Nhưng xuất hiện cảnh tượng kỳ dị, Địa Ngạo Thiên trông vừa khờ vừa nhỏ con thế mà lướt ngang nhanh đến khó tin, chặn ở phía trước Eugene.

Chương 276: Rút ra thể lực x6

Chương 276: Rút ra thể lực x6

Rút ra thể lực x6

Eugene lần nữa thay đổi phương hướng vòng qua, nhưng Địa Ngạo Thiên lại lần nữa lướt ngang ngăn trở.

Tất cả học sinh quý tộc thay đổi sắc mặt.

Gerner khe khẽ thở dài, người thường không rõ ràng, nhưng hắn đã đọc sách cất chứa trong gia tộc, con vua của thần lùn lửa này là người hầu Thần Tích. Trong thời đại cổ xưa, tinh linh Thần Kỳ không chia ra hệ ma pháp và hệ chiến đấu, có được các loại phương thức công kích.

Eugene hít sâu một hơi, quanh thân khí thế bỗng nhiên tăng vọt, tốc độ thế nhưng lần thứ hai nâng cao.

Có người kêu lên:

"Kỹ năng chiến đấu loại tăng tốc?!"

Khi âm thanh kia vang lên thì Valhein đã niệm xong ba thân chú:

"Rút ra thể lực!"

"Rút ra thể lực!"

"Rút ra thể lực!"

Ba quả cầu ánh sáng màu xanh liên tục bay vào người Eugene.

Ma pháp sư học sinh của hai trường vừa mừng vừa sợ, nhưng tất cả chiến sĩ như rơi vào hâm băng, toàn thân ngứa ngáy.

Đây là ma pháp mà chiến sĩ ở cấp bậc nào đều thù nhất, chiến sĩ cấp cao có thể tiêu hao thân lực cấp tốc xua tan, nhưng chiến sĩ cấp trung và thấp thì chỉ có thể cố chịu đựng cho qua.

Eugene chẳng những không sợ hãi, ngược lại vẻ mặt tự tin rống to:

"Đừng coi khinh sự cường đại của dòng máu pháp thuật! Tính đê kháng ma pháp của chúng ta không kém hơn ma thú!"

Nhưng Địa Ngạo Thiên trêu tức nhìn Eugene, chỉ đỡ đòn chứ không công kích.

Bởi vì, tốc độ và nhanh nhẹn mà Eugene tự hào đã biến mất, thế cho nên Eugene trong một chốc không thể thích ứng lại, suýt đạp trúng chân mình vấp té, lảo đảo lui vê phía sau mấy bước mới ổn định thân hình.

Bị chính mình sẫy chân là một trong những điều sỉ nhục nhất của chiến sĩ trên chiến trường. "Thể chất chiến đấu của ta đâu? Sức mạnh huyết mạch của ta đâu? Không thể nào! Ta dã thử rồi, ta ít nhất chịu đựng năm lần rút ra thể lực mới sẽ giảm bớt tốc độ."

Paloma nhìn Eugene, nhẹ nhàng lắc đầu. Lúc nàng nhìn Valhein chiến đấu với con Ma Ngưu Hắc Thiết thứ nhất thì đã hoài nghi Valhein có thiên phú ma pháp xuyên thấu, nay xem phản ứng này của Eugene thì càng thêm tin tưởng.

Valhein dường như hoàn toàn không để ý phản ứng của Eugene, lại niệm thần chú.

"Rút ra thể lực!"

"Rút ra thể lực!"

"Rút ra thể lực!"

Hiệu quả của sáu lần rút ra thể lực cùng có hiệu quả trong thân thể Eugene, tuy mỗi một rút ra thể lực thì hiệu quả yếu dần so với lần trước, nhưng tổng sản lượng bị rút thì tăng thêm.

Eugene cảm giác toàn thân tê mỏi, thân lực vẫn rất dồi dào, nhưng mà thân thể giống như trải qua đại chiến mấy tiếng, lại giống như trải qua mấy giờ đại chiến, đã đến gần cực hạn.

Thậm chí cảm giác buồn ngủ.

Eugene không ngừng lui về phía sau, tốc độ thế nhưng đã tương đương với người thường.

Valhein nói: "Ta đã nói là đừng để ta lên sân, ngươi không tin. Valhein này tuy rằng yếu đến lạ, toàn dựa vào Địa Ngạo Thiên, nhưng sức mạnh phụ trợ không yếu. Địa Ngạo Thiên, công kích đi."

Địa Ngạo Thiên cười híp mắt nâng lên gậy xương mũi nhọn, xông lên trước.

Eugene nhìn Địa Ngạo Thiên chậm rãi chạy tới, nhớ đến kỹ xảo chiến đấu đáng sợ của hắn, nhớ đến tình trạng thê thảm của những người khác, cánh tay của mình hơi nhói, lập tức hạ quyết định.

“Ta nhận thual"

Eugene quyết đoán giơ ngón trỏ tay phải lên.

Các học sinh của Học viện Quý Tộc thở dài thườn thượt.

Lần này, bọn họ tâm phục khẩu phục, ai mà ngờ được, Valhein chẳng những có thể lập tức phát ra triệu hoán người hầu Tập Sự, còn có thể lập tức phát ra rút ra thể lực.

Điều này khiến chiến sĩ đánh kiểu gì?

Địa Ngạo Thiên có chút thất vọng nhìn về hướng Valhein.

Đến hiện tại, hắn vẫn chưa bày ra lực lượng mạnh nhất của mình, thuật hỏa cầu. Valhein nháy mắt với Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên lập tức vui vẻ vòng qua Eugene, bê lên khối vuông kim loại biệt thự ma pháp trở về, vui vẻ phấn khởi đưa cho Valhein.

"Eugene, nhớ kỹ đi Học viện Plato tìm ta đổi biệt thự ma pháp, chỉ đợi ngươi một ngày." Valhein nói rồi bỏ khối vuông kim loại vào balo.

"Ngươi yên tâm!" Eugene thở dài, cúi đầu, còng lưng chậm rãi quay về chỗ học sinh quý tộc.

Đám học sinh quý tộc nhìn Eugene, không nói gì thêm.

Vài học sinh lại gần an ủi Eugene, khen ngợi Eugene cố gắng, nguyên nhân thua là bởi vì Valhein quá may mắn, có người hầu Tập Sự mạnh như vậy.

Valhein nhìn điểm thành tích trong tay.

107 điểm.

Hơn trăm rồi.

Các học sinh của Học viện Plato ùa tới, chạy đến bên cạnh Valhein cao giọng hô hoán.

'ValheinI'

'ValheinI

"ValheinI'

Đa số người trên mặt tràn đầy vui sướng khó tả.

Từ sau khi Học viện Plato Tứ Kiệt tốt nghiệp thì Học viện Plato không còn ai có thể đối kháng với học sinh của Học viện Quý Tộc nữa, ngẫu nhiên có một, hai người thì một cây chẳng chống vững nhà.

Lần trước, Valhein thắng vê một ván trong hội so tài Tập Sự quy mô nhỏ, lần này thi lấy được chiến tích huy hoàng với Học viện Quý Tộc.

Chờ đám bạn học bình tĩnh lại, Valhein mới nói: “Còn có một việc quan trọng chưa làm."

Valhein nhìn vê phương hướng học sinh quý tộc, lớn tiếng nói: "Kế tiếp các ngươi muốn làm cái gì thì chắc các ngươi biết rõ. Cho các ngươi thời gian ba phút."

Valhein không nói rõ là việc gì, học sinh quý tộc cũng không hỏi.

Nhưng mỗi người đều biết Valhein muốn cái gì.

Ba phút đồng hồ trôi qua, bên học sinh quý tộc không đáp lại.

Chương 277: Rút ra thể lực x6 (2)

Chương 277: Rút ra thể lực x6 (2)

Rút ra thể lực x6 (2)

Valhein lấy ra sách ma pháp, nói: "Các vị bạn học của Học viện Plato, các ngươi hãy đọc tên đi, vừa rồi học sinh quý tộc nào bị thương các ngươi, còn là loại tấn công có ác ý, đọc tên ra, ta ghi lại.'

"Kate ArsU

'Bamtel"

-lteresU

Đoàn người của Học viện Plato tình cảm sục sôi, nhanh chóng báo ra những cái tên, Valhein nhanh chóng liệt kệ hai mươi mấy tên.

"Rất tốt, kế tiếp chúng ta giải quyết từng người, Địa Ngạo Thiên!"

Valhein phát ra mệnh lệnh.

Chợt thấy Địa Ngạo Thiên khiêng gậy xương không có mũi nhọn tùy tiện đi về phía trước, cuối cùng ngừng lại trước trạm gác.

Valhein nâng lên sách ma pháp, đưa trang sách hướng tới phía trước, cất cao giọng nói:

"Bây giờ ta lần lượt khiêu chiến người có tên trên này, không bỏ sót một người nào. Đương nhiên, các ngươi có thể nhận thua, nếu không nhận thua thì đừng trách Địa Ngạo Thiên của ta tổn thương đến các ngươi. Tiếp theo ta đọc tên mọi người, Kate Ars, Bamte, [Iteres!"

Đọc xong tên của mọi người, Valhein lớn tiếng hỏi:

"Trong số những người này, ai nhận thua trước?"

Qua một hồi lâu, không có người mở miệng.

"Rất tốt, vậy thì ta lần lượt điểm danh khiêu chiến! Kate Ars, ta nhân danh ma pháp phát ra khiêu chiến với ngươi! Bởi vì lần này là cuộc thi Hắc Thiết, ngươi không được từ chối!" Valhein nói.

"Bô lô ba lat" Địa Ngạo Thiên giơ cao gậy xương, dào dạt hứng thú.

"Ta, Kate Ars sẽ không chưa đánh đã nhận thua!" Chợt thấy một chiến sĩ tức giận vọt ra.

Năm giây sau, Kate Ars trợn trắng mắt té xuống đất.

Con số trên tay trái của Valhein thay đổi.

"Ngươi tiếp theo, Bamtel"

Mười giây sau, chiến đấu đã xong. "Người tiếp theo, llteres"

Jimmy nhìn các chiến sĩ quý tộc người trước ngã xuống, người sau tiến lên, lắc đầu nói:

'Đúng là có người không chịu tin.'

Mãi đến liên tục nằm xuống mười người, học sinh quý tộc hoàn toàn tan vỡ sĩ khí.

"Ta nhận thua, đừng điểm danh!"

Lần lượt từng quý tộc chạy đến trước mặt Địa Ngạo Thiên nhận thua, con số trên tay trái của Valhein liên tục thay đổi.

Mấy học sinh quý tộc lặng lẽ đi ra ngoài trạm gác, hủy bỏ nó.

Giây phút này, bóng dáng của Địa Ngạo Thiên vô cùng vĩ ngạn.

Hắn giống như trở thành Người Khổng Lồ mở ra thế giới mới.

"Hút"

"Valhein

"Valhein

Các học sinh của Học viện Plato như nổi điên hét rầm lên, một số chiến sĩ tinh lực dồi dào thậm chí xé rách áo, chạy hùng hục vòng quanh.

Đây lại là một trận thắng lớn triệt để

Học viện Plato đã bao nhiêu năm không có trải qua loại thắng lớn này!

Một số học sinh lớp cao hốc mắt ướt át, năm xưa bọn họ hay bị Học viện Quý Tộc chèn ép.

Tuy rằng thua là thua, bọn họ tâm phục khẩu phục, nhưng trong lòng nghẹn một hơi, vẫn nghẹn nhiều năm trời.

Bây giờ thì Valhein giúp bọn họ phun ra cục nghẹn này.

"Valhein giỏi lắm!"

"Valhein là Anh Hùng!"

"Bậc thầy Truyên Kỳ tương lai!"

Chờ bọn họ hò hét nhỏ bớt, Valhein nhìn về phía lối vào thung lũng Hoa Giấy, nói: "Các ngươi còn chờ cái gì?"

Các học sinh của Học viện Plato sửng sốt, hào hứng tụ thành đại đội lôi tới phía trước, một số người dù đã hái hoa giấy, không thể hái tiếp nhưng vẫn đi theo.

Dù sao rảnh rỗi.

Kết quả đám người này xông đến vị trí cũ của trạm gác, phát hiện Địa Ngạo Thiên ở nơi đó, thế là túm lấy Địa Ngạo Thiên ném lên trời rồi đón lấy, hét to: "Địa Ngạo Thiên!"

Địa Ngạo Thiên!"

Địa Ngạo Thiên ban đầu ngơ ngác, còn tưởng đây là trò chơi của loài người, sau đó phát hiện là người ta khen ngợi chính mình thì cười tủm tỉm tiếp thụ, lúc ở trên cao còn tạo dáng phất tay cảm ơn.

Điều này khiến chiến sĩ, ma pháp sư có kinh nghiệm nhìn mà đau đầu. Địa Ngạo Thiên này rốt cuộc có lai lịch gì? Điều chỉnh vị trí lúc ở trên không trung dễ dàng như thế, chiến sĩ Thanh Đồng bình thường đều không làm được.

AIlbert nhìn Địa Ngạo Thiên không ngừng bị ném lên cao, không kiêm được chửi tục:

"Ai mà ngờ cuộc thi Hắc Thiết trong vị diện thần lực lần này, nhân vật chính thế nhưng là con thần lùn! Còn cho chơi nữa không!"

Albert nói xong định đi lên hái hoa giấy, nhưng ngẫm lại hình như mình cười nhạo Valhein khá nhiều, vì thế tiếp tục ngôi yên, chờ chút nữa rồi tính.

"Valhein vô địch!" Hoth vẫn còn hưng phấn.

Ánh mắt Jimmy nhìn Valhein tràn ngập hâm mộ, bất đắc dĩ nói: "Valhein, hiện tại ngươi là vua liên tục thắng quý tộc hai mươi chín lần. Nếu ngươi thật sự có thể đạt đến vua trăm thắng, ta phỏng chừng các giáo viên sẽ lấy cớ phát cho ngươi huân chương Thanh Đồng, không, là Bạch Ngân!"

Biểu cảm của Rollon hơi kỳ lạ, làm ra bộ dạng hoàn toàn không tưởng tượng được.

Paloma thì nghiêm túc nhìn chằm chằm Địa Ngạo Thiên.

Chẳng lẽ thực lực của Valhein thật sự kém, mạnh nhất là Địa Ngạo Thiên?

Những người khác không đi, Valhein cũng không sốt ruột, giao lưu với họ, muốn tìm hiểu sâu hơn về đồi núi Người Khổng Lồ, xem thử có thu hoạch gì mới không.

Người ở lại đa số đều đã chiến thắng quý tộc hái được hoa giấy, thực lực rất mạnh, rất sẵn lòng giao lưu với Valhein, thế là vừa ăn đồ ăn vặt vừa tán gẫu.

Học viện Plato, điện phủ bí ẩn.

Các pháp sư ngửa cổ lên nhìn chằm chằm bảng xếp hạng điểm thành tích.

Ngay cả mấy vị bậc thây Thánh Vực của trường học cũng có mặt.

Khi điểm thành tích của Valhein được bảy mươi điểm thì điện phủ bí ẩn hoàn toàn yên tính.

Lúc này, Valhein đã xếp hạng năm.

Chương 278: Hoàng Kim táo bạo

Chương 278: Hoàng Kim táo bạo

Hoàng Kim táo bạo

Bậc thầy Larens nói đùa:

"Ta có thể đặt cược bây giờ được không?"

Đám ma pháp sư Hoàng Kim đồng thanh kêu lên:

"Không thể!"

"A, các ngươi lúc bình thường nếu cũng chung sức đồng lòng như vậy thì lực lượng của Học viện Plato ít nhất có thể tăng thêm ba mươi phần trăm!" Larens lườm bọn họ.

Đột nhiên, thứ bậc của Valhein tăng vọt lên hạng nhất, xếp hạng của học sinh cũ thì tụt xuống.

107.

Điện phủ bí ẩn càng thêm yên tĩnh.

Nhưng mà, mỗi người đều có thể nghe thấy tiếng tim tan vỡ, rơi lộp bộp không ngừng.

"107!" Giọng của Niedern cất cao.

"Ngươi ngậm miệng đi! Đồ gian manh!" Ma pháp sư Hoàng Kim cược pháp trượng bốn khúc của mình táo bạo lên.

"Hai tên khốn, đặt bẫy đám người thành thật chúng tal"

"Áo phùng ma pháp Hoàng Kim của ta, mới yêu ngươi được nửa năm đã vội bỏ ta mà đi"

"Niedern, chúng ta hãy thương lượng chuyện này, ta”

'Không thương lượng!" Niedern đáp lại dứt khoát, tuyệt tình tuyệt nghĩa.

"Niedern, ngươi đừng kiêu ngạo quá! Trên đời không có chuyện gì là tuyệt đối, Valhein chẳng qua là một phút may mắn, sắp tới không chừng có người lập tức được đến trái tim của vị diện, bỏ xa hắn!"

Niedern không nhanh không chậm nói: "Cho dù có người được đến trái tim của vị diện thì Valhein vẫn được vào top3."

"Ha ha, lỡ như có người được nhiều thiên phú, giết một số ma thú Thanh Đồng thì Valhein nghỉ khỏe!"

Niedern từ tốn nói:

"Lúc trước điểm thành tích của Valhein đột nhiên tăng vọt lên ba mươi, điểm thành tích của những người khác không tụt xuống, chứng minh là Valhein giết một con ma thú Thanh Đồng." "Ha ha, đoạn đầu cao điểm chẳng đáng gì, đoạn sau cao mới là' Ma pháp sư đang nói chuyện đột nhiên im miệng.

Điểm thành tích của Valhein lại tăng một mảng.

Tiếp đó, tất cả mọi người lặng lẽ nhìn điểm thành tích của Valhein liên tục tăng lên, trong đó một số người không có tên chỉ có con số không ngừng bị giảm điểm thành tích.

Cuối cùng, điểm thành tích của Valhein dừng lại thật lâu không biến động nữa.

"207." Giọng của Niedern hơi phiêu, giống như uống say.

Một ma pháp sư Hoàng Kim nóng nảy quát to:

Chúng ta không mùi"

Gregory lại chậm rãi nói:

"Với tốc độ như vậy, cách năm nghìn điểm của trái tim vị diện không quá xa."

"Ngươi ngậm miệng đi!" Lại có một ma pháp sư Hoàng Kim khác nổi khùng quát nạt.

Larens thở dài, nói: "Đáng tiếc, tới chậm."

Đám ma pháp sư Hoàng Kim không dám chửi, chỉ có thể ném những cú lườm sắc như dao về phía vị bậc thây Thánh Vực này.

Đồi núi Người Khổng Lồ, bên ngoài thung lũng Hoa Giấy.

Valhein và bạn học khác trò chuyện rất vui vẻ, càng hiểu rõ đồi núi Người Khổng Lồ hơn, thậm chí nảy ra vài ý tưởng, chỉ cần đủ thời gian thì hắn sẽ đi những nơi mà các bạn học đã nói để tìm hiểu.

Valhein cũng biết thì ra nhóm Harnas đến thẳng đỉnh Cự Thụ, vẫn ở yên tại chỗ không rời đi, dường như là vì liên quan tới trái tim của vị diện.

Bạn học đi vào thung lũng Hoa Giấy lục tục trở về, mỗi người đi ra đều cố ý giơ hoa giấy ở trước mặt, như thể sợ những quý tộc này không thấy được.

Bọn họ cầm hoa giấy đến gần chỗ Valhein, cảm ơn hắn.

Số ít người vẫn ở lại chỗ này, càng nhiều người rời đi, tìm kiếm nơi mới.

Nhưng lần này bọn họ không ùa ra mà rải rác đi ra, bởi vì hái hoa giấy phải xếp hàng từng người lên, tránh cho kích động loại thực vật ma pháp này, đây cũng là nguyên nhân Valhein không trực tiếp theo sau.

Xem đa số người đều đi ra, Valhein mới nói:

Vậy chúng ta vào thôi.

Valhein nói xong nhìn qua Paloma.

Paloma gật đầu, biểu thị chính mình có thể đi bộ. “Chúng ta đi! Hoth dào dạt hứng thú.

Jimmy nói:

"Ta đã hái rồi, vừa lúc dẫn đường cho các ngươi, đường bên trong không khó đi, nhưng hơi quanh co."

"Tiếc rằng Lake không đến." Hoth quay đầu nhìn, cực kỳ hy vọng Lake xuất hiện.

"Đi đi" Albert nói.

Sáu bạn cùng bàn cộng thêm ba thần lùn lửa đi hướng thung lũng Hoa Giấy.

Lúc bọn họ đi tới lối vào thung lũng Hoa Giấy thì những quý tộc này hoặc là trực tiếp xoay người vờ như không thấy, hoặc là nhìn chằm chằm Địa Ngạo Thiên, hoặc là nhìn tay trái của Valhein.

207.

Còn có số ít học sinh quý tộc căng thẳng nắm chuôi kiếm, sợ Valhein lại đột nhiên đánh lén bọn họ.

Hai học sinh quý tộc kia lại lén lấy ra con sâu màu đen từ trong dây lưng, thả dưới đất giãm chất.

Sáu người thuận lợi tiến vào thung lũng.

Đoạn đầu con đường là đất phẳng khe núi cỡ bốn, năm trăm mét, chiều ngang mười mét, thẳng tắp, bên trên là một đường chân trời.

Qua vùng đất phẳng còn có độ dốc, quanh co khúc khuỷu, hai bên vẫn đều là vách núi, luôn giữ chiêu ngang cỡ mười mét.

Mọi người đi khoảng nửa tiếng mới chính thức tiến vào thung lũng.

Bốn vách thung lũng màu vàng đất, dưới đất thì xanh biếc, chính giữa thung lũng là từng đóa hoa màu trắng đung đưa theo gió.

Muôn vàn hoa giấy trắng tinh khiết, tựa như tỉnh linh trong thung lũng.

Có bốn người đang cẩn thận dè dặt xếp hàng hái hoa.

Khi sáu người Valhein đi qua thì bốn người đã hái xong, phất tay chào từ biệt mấy người Valhein.

Ưu tiên cho nữ, mọi người nhường Paloma hái trước. Paloma cũng không khách khí, tiến lên cẩn thận hái hoa.

Valhein nhìn hoàn cảnh xung quanh, nói:

"Đây là nơi hại người tuyệt vời, chỉ có một con đường, cho dù không giết chết mà buộc người vào trong thung lũng, tiếp đó nghĩ biện pháp phá hoại mảnh hoa giấy này thì người đó chết chắc."

Chương 279: Lake trợ giúp

Chương 279: Lake trợ giúp

Lake trợ giúp

dJimmy và Albert giật nảy mình.

"Thế thì hái nhanh lên!" Albert thúc giục.

Hoth nhếch môi cười, hoàn toàn không để bụng.

Bên ngoài thung lũng, một người đột nhiên hướng cửa thung lũng.

Người kia toàn thân đều là vết bẩn, tóc ướt nhẹp dán trên đầu, bóng dầu gom thành từng lọn, mắt thâm quầng tựa như được kẽ màu, lúc chạy chân cao chân thấp như bị què.

Ủng da đã mất, người kia chạy bằng chân trần.

Thậm chí balo sau lưng người này cũng xẹp, dường như bỏ xuống nhiều đồ vật để lẩn trốn, biểu cảm lộ rõ sốt ruột.

Các học sinh của Học viện Plato nhanh chóng nhìn rõ người kia.

'LakeU'

'Lake bị gì vậy?”

Thành viên của câu lạc bộ ma dược mà Lake quen biết vội vàng nghênh đón, ngăn lại Lake.

Lake phát hiện nơi này có nhiều người như vậy, thở phào một

hơi, hỏi:

"Trong các ngươi có ai nhìn thấy Valhein?"

"Valhein mới cùng bạn cùng bàn của hắn vào."

"Cái gì?" Lake hoàn toàn thay đổi sắc mặt, nói xong xông hướng thung lũng Hoa Giấy.

Một bạn học lớn tiếng hỏi:

"Sao vậy Lake?"

Lake do dự chớp mắt, nhìn quét học sinh của Học viện Plato, phát hiện tổng cộng chỉ có mười mấy người, nói: 'Nếu muốn giúp ta thì đừng hỏi quá nhiều."

Nói xong, Lake lại cảnh giác quét mắt qua tất cả học sinh, cúi đầu, không nói một lời, trực tiếp lao vào thung lũng Hoa Giấy.

Nhưng có hai học sinh quý tộc hơi nhíu mày, nhỏ giọng thương lượng một lúc sau, lần thứ ba móc con sâu màu tím ra khỏi dây lưng, bỏ xuống dưới chân giãm chất.

Trong thung lũng Hoa Giấy.

Sáu người Valhein xếp hàng hái hoa giấy xong không làm kinh động chúng nó, tiếp đó đi ra ngoài. Vài người thắng lợi trở về.

Paloma lần đầu tiên nhìn thấy hoa giấy tươi, cảm thấy rất xinh đẹp.

Jimmy cảm thấy đây là một thứ giữ mạng.

Hoth và Rollon tràn đây thỏa mãn, đây là thu hoạch của chính mình.

AIlbert thì mừng thầm, nhiêu đây giá trị 200 vàng đại bàng.

Sáu người vừa đi vừa tán gẫu, vào đường hầm thung lũng không lâu sau thì chỗ ngã rẽ đột nhiên toát ra một người đầu xù tóc rối, người rách rưới, bùn đất, há mồm thở hồng hộc.

"Lake!" Valhein là người đầu tiên nhận ra Lake.

Năm bạn học khác giật mình đến ngây người, Lake đi làm ăn mày à?

Quần của Lake rách, chân trái lộ ra trước mặt mọi người.

Chân trái của Lake giống như bị hút khô máu, hút khô hơi nước, thậm chí ngay cả cơ bắp đều đã khô, giống như đùi dê phơi khô, một bàn tay có thể cầm trọn. Làn da trên chân trái có màu đỏ sậm, như thể máu trong chân đều nổi lên da, khô cạn dính lên đó.

Phần thịt khô máu chính giữa chân trái thủng một lỗ.

Ánh mắt mọi người rơi vào chân trái của Lake, lúc trước không phát hiện chân trái của hắn sẽ là bộ dạng này.

Mọi người thế này mới hiểu, tại sao lúc bình thường Lake đi đường rất chậm, vốn cho rằng hắn chỉ bị tật ở chân, không ngờ nghiêm trọng như vậy.

Hoth khe khẽ thở dài, hắn đã sớm thấy chân của Hoth rồi.

Khoảnh khắc nhìn thấy Valhein thì Lake thở phào một hơi, vẻ sốt ruột trên mặt chậm rãi tiêu tan, theo sau, hắn cảnh giác nhìn thoáng qua mấy người khác, do dự một lúc rồi nói:

"Các ngươi đi ở đằng trước đi, ta và Valhein ở phía sau có lời muốn nói. Tốt nhất chạy chậm, đừng ngừng lại, đến lúc đó ta sẽ nói nguyên nhân cho các ngươi."

"Được!"

Bất ngờ là Rollon là người đầu tiên tin tưởng Lake, lúc bình

thường hai người hay tranh chấp, thường có mâu thuẫn.

Ánh mắt hai người giao nhau, mọi thứ đều biểu đạt trong thinh lặng.

"Chúng ta đi!" Hoth trực tiếp kéo .Jimmy và Albert đi tới trước.

Valhein nói với Paloma:

"Nàng hãy đi cùng Địa Ngạo Thiên."

Paloma gật đầu, cùng Địa Ngạo Thiên song song chạy chậm một chút.

Valhein bước nhanh đến bên cạnh Lake, hỏi: "Ngươi có muốn nghỉ ngơi một chút không?"

Lake nói:

Không kịp đâu, ta nói chuyện trước, vừa chạy chậm vừa nói.

"Được rồi." Valhein biết lòng tự tôn của Lake rất mạnh.

Sau khi Valhein và mấy người khác kéo ra một khoảng cách thì Lake vừa chạy vừa nói nhỏ:

"Có người muốn hại người, rất có thể sẽ hại ngươi ở thung lũng Hoa Giấy. Đương nhiên, ta không có nắm chắc trăm phần trăm."

"Ngươi hãy nói tỉ mỉ hơn." Valhein nói.

Lake thở dài, thở hổn hển nói:

"Sau khi ta từ cửa dịch chuyển đi vào vị diện thần lực, vừa đứng vững thì đột nhiên nghe thấy có người lớn tiếng hét 'Valhein, ta nhất định phải giết ngươi! Giết ngươi! Trả lại khuất nhục ngươi đã gây lên trên người của ta gấp nghìn lần, vạn lần!. Ta căn bản

không biết người này là ai, nhưng biết hắn sẽ hại ngươi, cho nên bắt đầu từ lúc đó ta luôn bám theo bọn họ.”

"Không phải một người?"

"Ban đầu là một ma pháp sư áo đen và một xác ướp sắt thép, vê sau hai người giết một vài người, cũng tìm được đồng bọn khác. Ta luôn bám theo, chờ đến phút then chốt. Nếu bọn họ muốn tập kích ngươi, ta có thể trước tiên đi ra cảnh báo. Nguyên nhân ta không trực tiếp tìm ngươi, một là vì chưa chắc có thể tìm được, hai là dù tìm được ngươi sớm thì không thể nào biết lúc nào bọn họ tấn công, vẫn vô ích."

Valhein nhìn Lake, trong lòng tràn đây cảm kích, không ngờ rằng mới nghe được có người nói muốn giết chính mình thì hoàn toàn buông bỏ cuộc thi Hắc Thiết, hoàn toàn buông bỏ tranh đoạt hạng nhất, luôn đi theo những người này.

Lake nói tiếp: "Ta ngẫu nhiên biết dùng người hầu báo đen hoặc diều hầu nghe lén, nhưng sợ bị bọn họ phát hiện, không dám dùng suốt. Mãi đến hôm nay, bọn họ có hành động lớn, ta mới mạo hiểm nghe trộm.

Chương 280: Xác ướp sắt thép đã chết

Chương 280: Xác ướp sắt thép đã chết

Xác ướp sắt thép đã chết

Bọn họ nói thì ra không chỉ có một nhóm bọn họ, còn có nhóm người khác sử dụng ma pháp khống chế rất nhiều thần lùn núi, chuẩn bị hội hợp giết ngươi. Hơn nữa, bọn họ âm thâm phái người kích động quý tộc dựng trạm gác ở bên ngoài thung lũng Hoa Giấy, cũng phái người giám thị chỗ đó, chỉ cần ngươi đến thì bọn họ sẽ dùng phương thức truyền tin đã giao hẹn từ trước để nhắc nhở. Bọn họ nói, ngươi đã đến thung lũng Hoa Giấy, thế là tăng tốc đi hướng này. Ta bất chấp cái khác, chạy nhanh tới cảnh báo cho ngươi. Ta hoài nghi bây giờ bọn họ ở bên ngoài thung lũng Hoa Giấy, thậm chí đã tiến vào đường hầm thung lũng.'

"Cảm ơn ngươi nhiều lắm." Valhein tràn ngập cảm kích nhìn Lake.

Quầng thâm mắt của Lake dường như đang tỏa sáng.

Lake lộ vẻ mặt hổ thẹn nói:

"Xin lỗi, thật ra cách bảo đảm nhất là kêu tất cả học sinh của Học viện Plato ở ngoài thung lũng đi vào bảo hộ ngươi, nhưng ta sợ bọn họ tiết lộ tin tức, hoặc là có nội ứng nên không kêu bọn họ."

"Đủ rồi, đủ rồi!"

Valhein trong lòng thầm than, trên thực tế còn có một nguyên

nhân nữa là Lake dễ mềm lòng, hắn nguyện sẵn lòng đánh cược mạng sống của mình giúp đỡ, nhưng không muốn liên lụy những người vô tội kia.

Lake nói:

"Phải rồi, đối phương có một xác ướp sắt thép vô cùng cường đại! Ta hoài nghi có thực lực cỡ chiến sĩ Thanh Đồng!"

Valhein thay đổi sắc mặt, chiến sĩ cấp Thanh Đồng khác với ma thú.

Đa số ma thú dù thông minh đến đâu nhưng tập tính đã bị loài người nắm giữ, tới lui cũng chỉ có vài loại phương thức công kích, nhưng loài người thì khác, huống chi là xác ướp sắt thép, đây chính là tinh nhuệ trong tinh nhuệ của Ai Cập.

Dù là chiến sĩ xác ướp bình thường nhất cũng mạnh hơn người cùng cấp bậc, càng miễn bàn là xác ướp sắt thép.

"Các ngươi trước chờ một chút!" Valhein đột nhiên hô to, khiến người đi ở phía trước đứng lại.

Tất cả mọi người dừng lại, nhìn Valhein.

Valhein bước nhanh đuổi theo, nhìn thoáng qua ánh mắt của từng người, nói nhanh: "Chúng ta vừa đi vừa nói. Có người muốn giết ta. Ta không muốn liên lụy các ngươi, đến lúc đó, các ngươi có thể lựa chọn bàng quan, cũng có thể lựa chọn giúp đỡ. Nhưng ta hy vọng các ngươi đừng bán đứng ta. Nếu nguyện ý trợ giúp ta, kế tiếp ta công kích ai thì các ngươi hãy tấn công kẻ đó."

Valhein nói xong nháy mắt với Lake, Lake lập tức gật đầu, đứng thẳng bên cạnh Valhein, nếu gặp ai tình nghỉ là kẻ địch sẽ lập tức nhắc nhở Valhein.

Hoth nói: "Valhein, ngươi nói lời này là sai rồi. Ở đây đều là

bạn cùng bàn, ngươi gặp phải nguy hiểm, ai có thể khoanh tay đứng nhìn? Nếu ai dám bán đứng ngươi thì Hoth này sẽ đập một gậy trước!"

Mọi người cùng nhìn vết máu dày bọc khúc đầu cây gậy của Hoth.

"Chúng ta là chiến hữu!" Rollon ngẩng cao đầu, tóc quăn màu nâu sẫm run nhẹ.

Vị quý tộc bình thường ít nói này, vị quý tộc bình thường không thèm để ý tới ai này kiên định đứng bên cạnh Valhein.

"HừI" Paloma không mở miệng nói chuyện, nhưng mỗi người đều nhìn ra thái độ của nàng.

Jimmy do dự chớp mắt, gật mạnh đầu, kiên định nói: "Valhein, ngươi yên tâm, lần này ta nhất định đứng ở bên cạnh ngươi."

Albert tuyệt vọng nhìn sáu người, mặt như đưa đám nói: "Ta cũng tham chiến, nhưng ta chỉ có thể khống chế tốt con rối, thực lực thấp, nếu bị bắt thì ta chỉ có thể đầu hàng, ta không muốn chất."

"Cảm ơn mọi người! Chúng ta đi, có lẽ có cơ hội "

Valhein vừa dứt lời, chỗ góc rẽ có ba người đi tới.

Trừ Valhein và Lake giữ vẻ mặt không thay đổi, trên mặt những người khác có chút thay đổi.

Đặc biệt là Albert, thế nhưng hiện ra vẻ kinh hoàng, thân thể thụt lùi, bản năng lệnh cho con gối gốm đen thấp hơn hắn một cái đầu đứng che trước mặt.

Trong ba người này có hai là chiến sĩ tâm thường, người mặc giáp da, tay cầm giáo dài và thuẫn tay.

Đi trước hai chiến sĩ là một người mặc áo choàng màu đen, áo choàng không trùm kín thân thể của người này.

Phần lộ ra ngoài bị từng mảnh vải giống sắt thép màu trắng bao bọc.

Trong mũ là hơn một nửa khuôn mặt bị thép cứng màu trắng bao bọc, nhưng phần mắt và miệng có khe hở cong sang hai bên.

Mắt và miệng của người này giống như hố sâu trong biển. Valhein và Địa Ngạo Thiên tiếp tục đi về phía trước.

Trong mắt Địa Ngạo Thiên hiếm thấy ánh lên tia nghiêm túc.

Mấy bạn cùng bàn hoặc nhanh hoặc chậm theo ở phía sau.

Rollon, Lake và Paloma là bình tĩnh nhất, theo sát Valhein, Jimmy hơi giữ một khoảng cách, Albert đi chót nhất, đi sau con rối gốm đen của hắn.

Hoth khác với mọi người, đi theo Valhein như mọi lần, tò mò quan sát xác ướp kia.

Hoth hoàn toàn không ý thức được xác ướp sắt thép này có thể là kẻ địch.

Hai bên càng lúc càng gần, rất nhanh, mọi người bên nhóm Valhein nghe được tiếng động quái dị khi xác ướp sắt thép đi.

Két két! Két kétI

Giống như tiếng nhai, lại giống như tiếng sắt thép vặn vẹo, nghe khiến người ê răng.

Hai bên càng lúc càng đến gần, khi cách nhau hai mươi mét thì vang lên tiếng niệm thuật hỏa cầu.

Valhein và Địa Ngạo Thiên cùng niệm thuật hỏa cầu.

Trên mặt xác ướp sắt thép lộ nụ cười quái dị, dù bị miếng thép che chắn nhưng mỗi người cũng có thể cảm giác được khinh miệt giấu dưới nụ cười ấy.

Chương 281: Xác ướp sắt thép đã chết (2)

Chương 281: Xác ướp sắt thép đã chết (2)

Xác ướp sắt thép đã chết (2)

Xác ướp sắt thép căn bản không trốn không tránh, tiếp tục thẳng tắp đi về phía trước.

Jimmy, Lake, Albert đi sau lưng Valhein bị Địa Ngạo Thiên làm giật mình. Bởi vì ba người đều là ma pháp sư, nghe ra Địa Ngạo Thiên thế nhưng đang ngâm tụng thuật hỏa cầu.

Sau đó xuất hiện cảnh tượng khiến hai bên đều giật mình.

Valhein và Địa Ngạo Thiên ngâm tụng thân chú xong, ma pháp trận màu đỏ nhanh chóng xuất hiện ở trước mặt hai người, bay ra quả cầu lửa lớn.

Không phải hai, mà là ba.

Dù nhìn thấy ba quả câu lửa lớn tốc độ nhanh hơn bình thường nhưng xác ướp sắt thép chỉ tạm khựng lại, vậy mà vẫn không thèm né tránh bước lên trước.

"Ma pháp sư nực cười, ma pháp trình độ cỡ nào ở trước mặt của ta không chút"

Bùm! Bùm! Bùm!

Ba quả cầu lửa rơi chính xác vào xác ướp sắt thép, nổ cùng lúc, nhiều tia lửa bắn tung tóe bốn phương tám hướng.

Số ít tia lửa rơi xuống người hai chiến sĩ đi sau lưng xác ướp sắt thép.

Hai chiến sĩ rất tự nhiên vận dùng thần lực hộ thể, da dẻ biến thành màu sắt đen, rồi giơ tay chụp lửa.

Lửa không bị dập tắt.

'Không đúng!

Hai chiến sĩ đột nhiên phát hiện, xác ướp sắt thép ở trước người đã biến thành xác ướp lửa.

"A " Hai chiến sĩ cảm thụ được đau thấu óc, bất chấp cái khác, luống cuống võ thân thể dập lửa.

Xác ướp sắt thép đã bị đốt thành người lửa đột nhiên gâm lên, lao nhanh về phía Valhein.

"Là ai bán đứng chúng ta?! Là ai??? Valhein, của ngươi là loại ma pháp lửa gì vậy?!"

Dù xác ướp sắt thép bị lửa bao bọc, dù từ dưới sườn núi xông lên thì tốc độ vẫn phi thường đáng sợ.

Lời đáp lại của Valhein là thuật tường đất.

Một bức tường đất đột nhiên đột ngột nhô lên từ mặt đất, dựng thẳng ở trước mặt xác ướp sắt thép. Xác ướp sắt thép khinh miệt nghiêng người, dùng bả vai đụng tường đất, thân là chiến sĩ già dặn, dù toàn thân cháy lửa vẫn có thể dễ dàng vận dụng sức lực thích hợp đụng mở.

Bùm!

Tường đất vỡ ra, nhưng không nát.

Xác ướp sắt thép thì bị sức mạnh lớn bắn ngược, thân thể mất

đi cân bằng, như quả dưa hấu to lăn dọc xuống sườn dốc, tiện thể đụng ngã hai chiến sĩ yếu ớt khác.

Khuyết điểm thân thể quá mức cồng kênh của xác ướp sắt thép hoàn toàn bại lộ.

"Tại sao tường đất của ngươi cứng rắn như vậy?!"

Toàn thân xác ướp sắt thép cháy lửa nhưng mỗi góc thân thể đều có sắt thép bao bọc, không giống hai chiến sĩ kia thân thể bị đốt thủng nhanh chóng.

Xác ướp sắt thép một lần nữa chạy nhanh lên trên, nhưng chạy mấy bước thì bỗng lảo đảo ngã nhào.

Xác ướp sắt thép cúi đầu nhìn, những người này cũng thấy chân của hắn bị đứt.

"Không thể nào, thân thể của ta sẽ không bị loại lửa này"

Tiếp đó, xác ướp sắt thép như con rối làm bằng gốm bị đấp nát, sắt thép trên khắp người không ngừng bị nung chảy, rớt xuống, lửa không chỗ không ở chui vào thân thể của hắn.

Thân thể xác ướp khô dễ bắt lửa còn hơn cành khô.

"A Valhein, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, ta lập tức sẽ sống lại "

Chỉ qua hai giây, thân thể của xác ướp sắt thép hóa thành tro bụi.

Tất cả tro bụi và sắt thép tựa như chất lỏng dân thấm xuống lòng đất, biến mất không thấy.

Không để lại một chút dấu vết.

"Phát sinh cái gì?" Albert trong lòng sợ hãi hỏi.

Valhein nói: "Chúng ta chạy nhanh! Còn có cơ hội chạy khỏi nơi này!"

Nói xong, hắn xoay người ôm lấy Paloma hành động không tiện, chạy nhanh xuống dưới.

Những người khác lập tức theo kịp.

Liên tục quẹo mấy vòng, mọi người đi tới đường hầm bằng phẳng dài ở lối vào thung lũng.

Tất cả mọi người ngừng bước chân, yên lặng nhìn một đội ngũ ở phía trước.

Valhein buông xuống Paloma.

Mấy chục sinh vật bề ngoài loài người sắp hàng chỉnh tê đứng đằng trước nhất đội ngũ.

Đường nét của những sinh vật này rất giống thần lùn lửa, nhưng có da màu vàng đất, thân hình không bằng Địa Ngạo Thiên, nhưng cao to vạm vỡ hơn tiểu thần lùn lửa.

Hai loại thân lùn giống nhất là con mắt, nhưng mắt của thần lùn lửa giống đá quý màu đỏ, mắt của thần lùn núi thì tràn ngập máu tươi.

Những thần lùn núi này mặc giáp da màu đen thống nhất, thần lùn núi ở dãy hàng đầu tay trái cầm khiên, tay phải nắm cây giáo.

Thần lùn núi ở dãy sau tay cầm cung tên ma pháp.

Phía sau thần lùn núi còn có mười chiến sĩ Hắc Thiết loài người vạm vỡ, đều cầm cung ma pháp.

Phía sau mười chiến sĩ Hắc Thiết loài người vạm vỡ đứng năm ma pháp sư, một ma pháp sư áo đen và một ma pháp sư áo xám là bắt mắt nhất.

Sau lưng ma pháp sư áo đen kia có hai chiến sĩ Hắc Thiết đang dựng đứng quan tài gỗ nhiều màu kiểu Ai Cập.

Bùm!

Quan tài gỗ bị đẩy ra từ bên trong.

Một xác ướp sắt thép bị miếng thép trắng bao bọc toàn thân đi ra.

Xác ướp sắt thép vươn cánh tay huơ hướng Valhein ở phương xa, cười âm trầm:

"Valhein, chúng ta lại gặp mặt."

Valhein và bạn cùng bàn, bảy người sắc mặt âm trầm, Albert hoảng sợ thụt lùi mấy bước.

Lake thở dài một tiếng, nói:

"Xác ướp bất tử. Valhein, kẻ địch của ngươi vì ngươi mà chịu bỏ vốn gốc. Bộ quan tài gỗ bất tử đó ít nhất giá trị hai vạn vàng đại bàng. Mỗi khi sống lại một lần, tiêu hao mười viên thủy tinh ma lực có giá một nghìn vàng đại bàng, cũng là một món ma pháp khí Thanh Đồng."

Chương 282: Người chết quen mặt

Chương 282: Người chết quen mặt

Người chết quen mặt

Rollon nhìn ma pháp sư áo xám, lại liếc qua thần lùn núi, nói:

"Khiến ma pháp sư Hắc Thiết khống chế nhiều thân lùn núi như vậy, cỡ năm mươi con, không biết đã tiêu hao bao nhiêu tài liệu ma pháp quý giá. Cộng thêm chi trả cho đám chiến sĩ và ma pháp sư này, cung cấp cung ma pháp, quy mô của đội ngũ này ước chừng cần trả tổng cộng gân năm vạn vàng đại bàng, tương đương với một món ma pháp sư Thánh Vực cấp bậc thấp nhất. Hơn nữa, không phải có tiền liền có thể lấy ra loại lực lượng này.

"Tiêu rồi, ta sắp chết ở đây, bây bây giờ ta đâu hàng được không?" Albert không kiêm được hỏi.

Rollon lạnh lùng cười, nói: "Ngươi cảm thấy, người phái ra nhiều ma pháp sư đen sẽ tiếp thụ đầu hàng của ngươi sao? Hiện tại, chúng ta đã không có đường lui, số phận của chúng ta đã trói với nhau, đừng oán trách."

"Lỗi tại Valhein, nếu không phải Valhein "

Rollon đột nhiên xoay người, một bàn tay tát vào mặt Albert.

Albert bị đánh nghiêng người, suýt ngã xuống đất.

Lúc này con rối gốm đen mới phản ứng lại, định công kích Rollon, nhưng bị gậy to bằng kim loại của Hoth ngăn trở.

"Ngươi " Albert bụm mặt, vừa kinh vừa giận nhìn Rollon.

Rollon hoàn toàn khôi phục khí chất của quý tộc, lạnh lùng nhìn Albert giống như xem con kiến, nói: "Vào lúc thế này, mỗi câu oán trách của ngươi đều là con dao đâm sau lưng chúng ta. Nếu ngươi còn dám đâm dao nữa thì ta chỉ có thể xem ngươi là kẻ địch, đánh gãy hai chân của ngươi ném tới đối diện."

Lake nói: "Albert, Rollon nói chuyện không dễ nghe, nhưng đạo lý thì đúng. Vào lúc thế này, bất cứ oán trách đều sẽ suy yếu ý chí của chúng ta. Hiện tại, ta hỏi ngươi, muốn chết hay sống?"

Albert nén giận đáp:

"Sống."

"Vậy thì đừng nói gì, dốc hết sức chiến đấu!" Lake lớn tiếng nói.

Albert nhìn quét bạn cùng bàn khác, phát hiện trừ Valhein, những người khác đều dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn chính mình.

Valhein nói: 'Chuyện này vì ta mà ra, hiện tại, nói cái gì đều chẳng được gì, ta chỉ nói một câu, sau khi thoát khốn, ta sẽ cho mọi người đủ bồi thường, mỗi người sẽ được thấp nhất là hai nghìn vàng đại bàng.

Paloma mặt không cảm xúc, Rollon thì mắt lấp lóe.

Bốn người khác lộ biểu cảm ngạc nhiên, không ngờ rằng Valhein rộng rãi như vậy.

Mười quả vàng đại bàng đủ cho bình dân yên ổn sống qua một năm.

Hai nghìn vàng đại bàng, đó là bằng hai món ma pháp khí

Thanh Đồng, bồi thường kiểu này rất phúc hậu.

Hoth nói:

"Các ngươi cứ nhận bồi thường, nhưng ta không cần! Vào lúc thế này, sóng vai cùng bạn cùng bàn chiến đấu là điều ta nên làm!"

"Ta cũng không cần."

Lake và Rollon mở miệng cùng lúc, hai người nhìn nhau cười, tất cả ân oán lúc trước dường như đều tan biến trong nụ cười này.

Valhein nói:

"Bây giờ không phải lúc nói chuyện này, chúng ta giải quyết đám người kia trước rồi tính tiếp. Các ngươi có biện pháp nào hay không?"

Tất cả mọi người trầm mặc.

Dù ba học sinh giỏi nhất lớp tụ tập ở đây đều không nghĩ ra bất cứ biện pháp.

Bao gồm Valhein cũng đều nhíu mày suy tư, mặt lộ vẻ khó khăn.

Nhưng chỉ riêng mình Paloma là sắc mặt không thay đổi, vẻ mặt bình tĩnh lạnh lùng, trong con ngươi xanh biếc nổi lên làn sóng nhẹ.

Qua mười mấy giây, chân mày Valhein giãn ra.

"Lake, Jimmy, Albert, các ngươi đều học mấy cái ma pháp Hắc Thiết, nói nghe thử." Valhein nói.

Thế là ba người lần lượt nói về ma pháp của mình.

"Đáng tiếc, không có quả cầu chất toan." Valhein nói.

Lake nói: "Cho dù chúng ta học quả cầu chất toan cũng vô dụng, quả cầu chất toan cấp Hắc Thiết không thể nào ăn mòn vỏ ngoài sắt thép đó của tên kia, hơn nữa với tốc độ thi pháp bốn, năm giây của chúng ta cũng rất khó đánh trúng hắn."

Valhein gật đầu, không nói gì thêm, ba ma pháp sư khi đối kháng Lawens thì không thể giúp dỡ gì, dù sao tốc độ thi pháp của bọn họ quá chậm.

Nhưng bọn họ có thể thả ra ma pháp phòng hộ. Vào lúc này, xác ướp sắt thép thích ứng được thân thể mới, đẩy người đứng đăng trước ra, chậm rãi đi hướng Valhein.

Xác ướp sắt thép nói:

"Sáu bạn kia, mục tiêu của ta trước kia là Valhein, hiện tại vẫn là Valhein. Ta không muốn đắc tội chư vị, cũng không muốn giết thêm một người vô tội nào. Cho nên, ta xin thề với chúng thần, chỉ cần các ngươi rời xa Valhein, ta có thể lập tức thả các ngươi đi."

Ánh mắt Paloma nhìn xác ướp sắt thép mang theo chút khinh miệt.

Rollon cất cao giọng nói: "Không cần nói nhảm nhiều, trò vặt đó của ngươi không dọa nạt hay lừa được chúng ta. Chúng ta là Plato, vinh quang của chúng ta vượt qua tất cải Ngươi đã bị tử vong vừa rồi làm sợ, ý thức được chính mình có lẽ sẽ bị đánh bại, cho nên dùng loại phương pháp này dao động sĩ khí của chúng ta. Nếu ngươi thật sự có được lực lượng nghiền nát tuyệt đối thì sẽ không nói nhảm nhiều, mà là trực tiếp quét ngang hết thảy."

"Rollon nói đúng!" Lake cao ngạo ngẩng đầu.

Hoth chống gậy Hắc Thiết to lớn:

"Ta cũng cảm thấy như vậy!"

Jimmy nhẹ nhàng gật đầu, vẻ mặt giãn ra.

AIlbert thì lạnh lùng cười, đang định mở miệng, nhưng má trái đau rát khiến hắn ngậm miệng lại.

"Thật là tình bạn khiến người cảm khái, điều này khiến ta nhớ lại đồng bọn năm xưa chết dưới dao mổ của quý tộc. Chậc chậc, hồi ức tốt đẹp biết bao, chẳng qua giao ít lương thực hơn một chút đã giết sạch người của nửa thôn. Nhưng mấy người trẻ tuổi chúng ta phục kích quý tộc, đúng vậy, giống như hôm nay."

Chương 283: Xác ướp sắt thép lại chết nữa

Chương 283: Xác ướp sắt thép lại chết nữa

Xác ướp sắt thép lại chết nữa

Miếng thép màu trắng trên mặt xác ướp sắt thép vỡ ra từ giữa, dân vặn vẹo sang hai bên, lộ ra một khuôn mặt như thây khô.

Một con rết to màu tím đen nằm xéo trên mặt, đầu rết chui vào miệng xác ướp sắt thép, hút chất lỏng màu xanh không ngừng tuôn ra.

Valhein lên tiếng:

"Quý ngài chết kia, hơi bị quen mặt à, đã gặp ở lễ tang nhà nào nhỉ?"

Xác ướp sắt thép nói:

"Không hổ là người trợ giúp ta thăng cấp thành xác ướp sắt thép, ánh mắt bén đấy. Valhein, ngươi nói xem ta nên cảm ơn ngươi như thế nào nhỉ?"

Valhein mỉm cười nói:

"Lawens, đừng khách khí quá, quỳ dưới đất dập đầu vài cái là được rồi."

Lawens bỗng cười khằng khặc, một bên đi về phía trước, một bên nói: "Ta thật sự cực kỳ vô cùng cảm tạ ngươi, cảm tạ ngươi khiến ta đặt quyết tâm đạt được thân thể hoàn mỹ như vậy. Ngươi

vĩnh viễn cũng không cách nào thể hiểu cảm giác và sự tốt đẹp của bất tử vĩnh viễn này. Đương nhiên, sau khi lại thăng cấp, ta sẽ lựa chọn đi Ai Cập, viếng thăm đại Kim Tự Tháp, chuyển chết thành sống. Tuy mất đi năng lực bất tử nhưng có thể được sự sống mới."

Valhein nói với giọng điệu bình thản:

"Lawens, ngươi cái gì cũng tốt, mỗi tội mạnh miệng. Đã thảm thành như vậy, ai gặp là kẻ đó bị hù chết, quỷ thấy quỷ cũng chạy trốn, ngươi còn nói lời như vậy. Xem ra ngươi không có lực lượng của Thần Linh nhưng có niềm tin của Thần Linh nhỉ. Ngươi nói xem, đám thuộc hạ và phụ nữ của ngươi thấy bộ dạng này của ngươi thì sẽ có cảm giác gì?"

"Rất tốt! Rất tốt! Rất tốt! Ta quyết định, ta phát lòng từ bi lớn không giết ngươi. Nhưng ta sẽ chế ngươi thành con rối linh hồn, sau đó chế tạo ngươi thành bồn cầu, cảm giác đó chắc chắn vô cùng tuyệt vời." Lawens ngước lên nhìn trời, giống như thực hiện ước mơ, trong giọng nói tràn ngập vui vẻ.

Valhein mỉm cười, nói: "Thân là chiến sĩ Thanh Đồng, ở trước mặt thuộc hạ, trước mặt mọi người, bị đứa con nít tay trói gà không chặt chỉ vào mũi mắng, suýt chút bị dọa tè ra quần, cuối cùng không dám làm người, đi làm xác chết sống dở chết dở, còn đòi thắng ta, ước mơ của ngươi to hơn thế giới."

"Ta muốn giết ngươi!" Lawens hơi cúi người, nước miếng màu xanh trong miệng phun tung toé, răng nhanh chóng hóa thành răng nanh chó sói, toàn thân nhanh chóng phình to, trướng nở khiến sắt thép bao bên ngoài kêu lách cách như tùy thời sẽ đứt.

Lawens bỗng vọt nhanh tới trước, đạp nứt mặt đất, lực lượng vượt xa bất cứ chiến sĩ Thanh Đồng.

Valhein ra lệnh cho Địa Ngạo Thiên, tiếp đó bắt đầu thi pháp.

Khi Lawens xông lên còn khoảng hai mươi mét thì đột nhiên một bức tường dựng cao.

"Cùng một sai lầm ta sẽ không phạm lần thứ hai!"

Lawens bỗng nhảy lên, vọt lên cao hai mét, đạp trên tường đất.

Nhưng mà, chờ đợi hắn là quả cầu lửa lớn của Địa Ngạo Thiên.

Bùm!

Lawens suýt bị đánh rớt xuống tường đất, lửa lan tràn cực nhanh.

"Chết tiệt!"

Lawens đã được nếm sự khủng bố của quả cầu lửa, một bên dốc hết sức sử dùng thần lực ức chế, một bên từ trên cao nhảy xuống.

"Nham thạch đột thứ!" Valhein lần thứ hai thi pháp.

Lawens sắp rơi xuống đất nhưng phát hiện chân phải giãm lên nham thạch sắc bén, buộc phải thu về chân phải, nghiêng sang trái.

Quả cầu lửa lớn của Địa Ngạo Thiên lại bay tới.

Bùm!

Lực lượng đánh sâu vào mạnh mẽ hất tung Lawens, lửa cháy dữ dội hơn bắt đầu thiêu đốt.

Chờ Lawens bò dậy thì một lần nữa biến thành người lửa.

Chiến sĩ và ma pháp sư ở phía sau Lawens lộ vẻ mặt giật mình, trong đó ma pháp sư áo đen và ma pháp sư áo xám cách xa nhất nhìn nhau, lui lại mấy bước.

Đây là ma pháp sư Hắc Thiết?

Đây rõ ràng là uy lực thuật hỏa cầu của ma pháp sư Hoàng Kiml

Ma pháp sư áo đen ra lệnh:

"Bắn!"

Tất cả thần lùn núi và chiến sĩ Hắc Thiết kéo dây cung ma pháp, kéo cung chĩa xéo lên trên.

Mỗi cây cung ma pháp tỏa ánh sáng trắng mông lung, theo sau ánh sáng trắng tuôn vào mũi tên.

Tên dài trong tay chiến sĩ Hắc Thiết trừ tỏa ánh sáng trắng còn bám vào một lớp sáng sắt đen nhạt.

Vù vù vùi

Hơn ba mươi mũi tên dài bắn về phía đám người Valhein.

"Lui về góc rết"

Tất cả mọi người vội vàng lui về phía sau góc rẽ, đa số mũi tên bắn hụt, một số không bay hụt thì đều bắn vào sau lưng của Lawens.

Lawens hoàn toàn không để ý, bước nhanh xông đến chỗ góc rẽ, mới vừa lộ mặt, một gậy xương đầy mũi nhọn kịch độc đập tới.

Bởi vì bị lửa bao bọc ảnh hưởng nên phản ứng của Lawens chậm một bước, bị gậy xương kịch độc của Địa Ngạo Thiên đập mạnh vào eo.

Bực!

Một tiếng vang lớn kỳ lạ, gậy xương mũi nhọn đập nát sắt

thép sắp bị nung chảy, đánh vào thân thể yếu ớt khô quắt, suýt đập gãy eo.

Một kích thành công, Địa Ngạo Thiên xoay người chạy, tốc độ không thua gì chiến sĩ Hắc Thiết, khác hẳn với lúc trước.

"Đây là thần lùn gì vậy."

Lawens nói xong, phần eo bị thương nặng không chịu nổi trọng lượng của nửa người trên, răng rắc một tiếng bẻ gãy, nửa người trên rơi xuống đất.

Một người lửa hóa thành hai quả cầu lửa.

Chốc lát sau, thân tàn của hắn bị nung chảy, thấm vào mặt đất, biến mất không thấy.

"Lần thứ hai." Lake trâm giọng nói.

Rollon nói:

"Các ngươi cũng thấy những mũi tên đó rồi, một, hai cây thì tác dụng không lớn, chúng ta có thể dùng giáp phòng hộ ma lực và làn da nham thạch hoặc thần lực hộ thể ngăn trở, thậm chí đồng thời bị hơn mười cây bắn trúng cũng không đáng lo, nếu như liên tục bị nhiều đợt bắn trúng thì chết chắc."

Chương 284: Xác ướp sát thép lại chết nữa (2)

Chương 284: Xác ướp sát thép lại chết nữa (2)

Xác ướp sắt thép lại chết nữa (2)

Hoth vô cùng bất đắc dĩ nói:

"Nếu ta có thần lực thì tốt rồi."

Valhein nói:

“Chúng ta tạm rút lui.'

Valhein vừa nói vừa lấy ra sách ma pháp, nhanh chóng vẽ đường đi ở đây.

Bởi vì nơi này đường khúc khuỷu, hay có góc rẽ, bị chia thành từng khúc, Valhein chẳng những viết số đánh dấu mỗi khúc đường, còn đánh dấu đại khái độ dài ngắn của mỗi đoạn đường.

"Đối diện rất mạnh "

Albert đang định giở thói càu nhàu thì thấy đa số bạn học nhìn về hướng chính mình, vội vàng ngậm miệng, chỉ dám lèm bèm trong bụng.

Valhein đột nhiên mỉm cười, nói: "Hiện tại, thật sự đến lượt chúng ta leo núi!"

Tất cả mọi người ngẩn ra, lập tức nhớ tới ngày khai giảng đầu tiên năm nay, thầy Niedern đặt câu hỏi, phải trả lời trong vòng ba

giây.

"Viện trưởng Plato mệnh lệnh các ngươi trèo lên núi Olympus, các ngươi sẽ làm thế nào?"

Jimmy cười nói: "Hiện tại, trốn không thoát, cũng không vòng qua được, chỉ có thể nghĩ biện pháp."

Valhein lại nói: "Là bởi vì có thể tìm được biện pháp, cho nên không cần trốn, cũng không cần đi vòng."

Paloma ngẩn ra, bản năng vươn tay muốn lấy ra sách ma pháp, chợt nhớ mình đã gửi sách ở chỗ thây Niedern, đành âm thầm ghi nhớ lời này.

Lake và Rollon ngạc nhiên nhìn Valhein, vừa bước nhanh lên trên vừa thầm ghi nhớ.

Valhein hỏi:

"Các ngươi có cách gì hay không? Có thể nói ra, tiếp thu ý kiến quần chúng."

"Ta hoàn toàn không còn cách nào." Albert rốt cuộc tìm được cơ hội hợp lý nói chuyện.

Jimmy cười gượng nói: "Ta đang tìm, nhưng đau đầu, một mảnh mờ mịt."

Lake và Rollon không nói gì, vừa rút lui vừa suy nghĩ.

Paloma mặt không đổi sắc, trong lòng khẽ thở dài, tuy rằng lại qua một ngày, thân thể khôi phục sức lực nhưng cách chiến sĩ Hắc Thiết còn một khoảng cách, trạng huống thân thể của chính mình chỉ cỡ người thường.

Paloma giơ tay vuốt vòng cổ Medusa Hoàng Kim trước người, trên mặt hiện ra vẻ mâu thuẫn.

Valhein thì không có chút cảm xúc, đi ở cuối cùng ung dung như du lịch dã ngoại.

Ba thần lùn lửa khác phụ trách quan sát tình huống phía sau.

Mọi người chạy một lúc sau, một tiểu thần lùn đột nhiên kêu lên.

“Bồ lô ba lat"

Mọi người quay đầu, chợt thấy xác ướp sắt thép lại chạy đến.

Jimmy mắng:

"Đúng là bám dai như mal"

Valhein cau mày nói: "Bọn họ đánh giá thấp ta và Địa Ngạo Thiên, đánh giá cao Lawens. Lawens mạnh thật, nhưng sắt thép đầy mình và thân thể tử thi kéo chậm tốc độ của hắn, ngược lại trở thành thế yếu. Nhưng kẻ ở sau màn lên kế hoạch rất lợi hại, hắn cũng ý thức được có lẽ Lawens sẽ xảy ra vấn đề, cho nên, hắn trên thực tế đang sử dụng một loại chiến thuật khác: Trả giá bằng việc Lawens không ngừng sống lại, tiêu hao ma lực của chúng tal Khi ma lực của chúng ta tiêu hao một nửa thì bọn họ sẽ đánh hết sức. Trên sách giáo khoa nói rõ, trong khổ chiến cấp bậc thấp, khi chúng ta tiêu hao ma lực đến một phần ba, tất nhiên sẽ sản sinh lo âu khủng hoảng, một khi ma lực của chúng ta chỉ còn một phần mười, tốc độ ma lực chảy sẽ hạ thấp, dẫn phát càng lớn khủng hoảng, ảnh hưởng chiến đấu."

Lake nói:

"Bọn họ giàu thật, lấy thủy tinh ma lực làm giá đắt tiêu hao ma lực của chúng ta."

"Chúng ta làm sao bây giờ?" Trong giọng nói của .Jimmy mang theo một chút hoảng loạn.

Valhein nói: "Mọi người một bên rút lui một bên suy nghĩ, có ý tưởng hãy nói ra. Ta và người hầu của ta phụ trách giải quyết Lawens. Một đóa hoa giấy đại khái có thể bổ sung hai mươi phần trăm ma lực, chúng ta không cần quá căng thẳng."

Những người khác gật đầu.

Hoth có chút xấu hổ nói: "Xin lỗi, Valhein, vào lúc thế này, chúng ta cái gì cũng không giúp được ngươi, ta sợ rằng tối đa chỉ có thể ngăn trở một, hai lần công kích của Lawens."

"Không sao, lần này Lawens xuất hiện nữa thì cần các ngươi ra tay. Hơn nữa, các ngươi cũng nên phát hiện, Lawens mới trở thành xác ướp sắt thép không lâu, căn bản không có hoàn toàn nắm giữ thân thể mới, thậm chí không quen thuộc kỹ năng chiến đấu mới. Cho nên, phần thắng của chúng ta rất lớn!" Valhein ung dung bình tĩnh nói. Mọi người thấy Valhein vẫn không hoảng loạn, không hiểu sao khủng hoảng trong lòng giảm bớt.

"Chúng ta ra tay như thế nào?"

Hoth nóng lòng muốn thử nói.

Valhein nói: "Ta không quá rõ ràng xác ướp sắt thép có thể tự chết không, chúng ta có thể thử đánh gãy tay chân của hắn, nhốt ở đây. Nếu không được thì nghĩ biện pháp khác. Tiếp theo, ta sẽ nói chiến thuật đại khái"

Mọi người vừa đi vừa gật gù.

Không lâu sau, Lawens chạy tới gần, lần thứ hai xung phong.

Một bức tường đất đột nhiên nhô lên từ mặt đất.

"Hừ!"

Lần này Lawens không nhảy qua, mà là nghiêng người, dùng

đầu đụng vào tường đất, đợt này hắn không giữ sức như lúc trước mà dồn hết sức va vào.

Âm!

Tường đất nổ tung, cát bụi bay đây che mắt Lawens, nhưng mà hắn hoàn toàn không quan tâm, sử dùng thần lực xua tan, điều chỉnh tư thế, tiếp tục xông lên.

Bùm!

Nguyên khuôn mặt Lawens lần thứ hai ¡n vào tường đất.

"Valhein

Lawens phát ra tiếng gầm giận dữ, rồi liên tục vung nắm đấm đánh nát tường đất, tro bụi bay mịt mù.

Nhưng chờ đợi chân trái của hắn là "Nham thạch đột kích" trúng ngay mục tiêu, chờ đợi đùi phải của hắn là Địa Ngạo Thiên và gậy xương mũi nhọn giấu sau tường đất.

Phập!

Chương 285: Bạn cùng bàn hợp sức

Chương 285: Bạn cùng bàn hợp sức

Bạn cùng bàn hợp sức

Dựa vào hai thiên phú ma pháp xuyên thấu và kiên cố, nham thạch sắc bén đâm xuyên chân trái của Lawens, khiến sắt thép ở phần chân xoắn thành một cục.

Gậy xương mũi nhọn của Địa Ngạo Thiên trực tiếp đập gấy chân của Lawens.

Thân thể Lawens mất thăng bằng, Địa Ngạo Thiên lại vung một gậy đánh gãy cánh tay trái của Lawens.

Lúc này, Hoth xông đến, vung gậy kim loại sắt to lớn đập mạnh vào vai phải của Lawens.

Bụp!

Vai phải của Lawens bị đập nát bấy.

Nhưng cơ thể của Lawens dũng mãnh đến đáng sợ, dù bị thương nặng thì bỗng nhảy lên.

Lawens cứng rắn xông qua phòng thủ của mọi người, chân sau nhảy lên đụng hướng Valhein.

Tất cả mọi người kinh hãi, Valhein dù sao là ma pháp sư, nếu bị Lawens đụng trúng thì Sẽ vỡ xương, nội tạng bị thương.

Valhein mặt ngoài không lộ vẻ gì, đang chuẩn bị sử dụng hậu chiêu.

Khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, Rollon luôn canh giữ bên cạnh Valhein bỗng đứng ra, thiếu niên quý tộc này bỗng nhiên vung kiếm chặt chém, nhưng cả người và kiếm đập vào vách tường, té mạnh xuống đất.

Cùng bay ra còn có một vật trang sức trên người Rollon.

Lawens cũng bay ngược về, bị Địa Ngạo Thiên và Hoth đánh gãy một chân cuối cùng, không công kích chỗ yếu của hắn.

"Cho rằng như vậy thì có thể vây khốn ta?"

Không đợi mọi người phản ứng lại, Lawens bỗng ngoác mồm cười điên cuồng, thân thể hóa thành thể lỏng, dung hợp mặt đất biến mất không thấy.

Tất cả mọi người đi hướng Rollon, nhìn thiếu niên quý tộc ngồi dưới vách đá.

Rollon há miệng thở dốc, lau máu dính ở khóe môi, mỉm cười nói:

"Chiến sĩ Thanh Đồng quả nhiên lợi hại."

Valhein vươn tay ra, muốn kéo Rollon lên.

Lake cũng vươn tay ra.

Hoth, Jimmy cùng Albert đều vươn tay ra. "Ta có thể đứng dậy!"

Rollon cười tự tin, tay phải nắm chặt kiếm, tay trái chống vách tường ở sau lưng, từng chút một đứng thẳng.

"Sao rồi? Có ổn không?" Valhein lấy một bình dược tề trị liệu

ra khỏi balo.

Rollon không nhận dược tề, cười nói: "Một lần đụng nhẹ mà thôi, chuyện nhỏ, không ảnh hưởng chiến đấu."

Valhein biết lòng tự trọng của tên này rất mạnh, giống hệt Lake, hắn không khuyên nữa.

Rollon đột nhiên vuốt eo, hơi cau mày, nhìn khắp nơi, khi nhìn hướng một góc thì thở phào, đi qua nhặt lên trang sức màu bạc kia.

Đám người Valhein nhìn trang sức màu bạc đó, dường như là một dấu hiệu của gia tộc.

Lake nhìn trang sức màu bạc kia, sững sờ tại chỗ, hai nắm tay siết chặt, móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay, theo sau chậm rãi cúi đầu.

Qua một hồi lâu, Hoth vỗ vai hắn, nói: "Lake, chúng ta rút lui, sao thẫn thờ vậy?"

"A? À." Lake vội vàng ngẩng đầu, nặn ra nụ cười lúng túng, theo kịp đội ngũ, thường liếc trộm Rollon.

Mọi người một bên rút lui một bên thảo luận.

Rất nhanh, Lawens lần thứ hai xông đến.

Vì đối phó Lawens, Valhein và Địa Ngạo Thiên buộc phải thường xuyên thi pháp.

Ma lực của Địa Ngạo Thiên dường như vô cùng vô tận, nhưng ma lực của Valhein thì không ngừng tiêu hao.

Giữa chừng Valhein thử khiến Địa Ngạo Thiên đơn độc ngăn trở, nhưng phát hiện khi cứng chọi với cứng thì Địa Ngạo Thiên không đánh lại Lawens, thậm chí bị Lawens vòng qua.

Lawens dù gì là chiến sĩ Thanh Đồng, hiện tại hy sinh chút ít tốc độ và độ linh hoạt, những mặt khác được tăng mạnh.

Nhưng Địa Ngạo Thiên chỉ thua Lawens nửa bậc, cho dù không cách nào chiến thắng Lawens, nhưng luôn có thể hợp sức với Valhein giết Lawens.

Dọc đường đi, Lake thường xuyên mất tập trung, qua một lúc mới dần trở lại bình thường.

Sau lần thứ mười giết Lawens, Valhein nói: "Lake, ngươi triệu ó săn mồi ra đi, quan sát vị trí của đối phương ở trên cao, nhớ bay cao chút, đừng để bị cung ma pháp bắn rớt."

"Yên tâm!" Lake niệm tụng triệu hoán người hầu Tập Sự, triệu hoán ra một con ó săn mồi. Ma pháp trận màu xanh hiện ra ở phía trước Lake, một con ó săn mồi tựa như tia chớp bay vút ra ma pháp trận, phát ra tiếng kêu trong trẻo rõ to, bay lên trời cao.

Rất nhanh, mũi tên phát sáng bắn về phía con chim ó, nhưng đến giữa không trung tốc độ giảm mạnh, bị nó dễ dàng né tránh.

Valhein mở ra sách ma pháp của mình, chỉ cho Lake xem bản đồ tuyến đường, nói:

"Lake, ngươi xem đối phương đang ở khúc đường số mấy?"

Đường đi thông thung lũng Hoa Giấy quanh co khúc khuỷu, cao thấp trập trùng, nhưng hai bên luôn có vách núi đứng thẳng.

Lake cúi đầu nhìn sách ma pháp, nói:

"Ở khúc đường số tám."

Valhein mỉm cười nói:

"Tốt, chờ bọn họ đi vào khúc đường số chín thì chúng ta phát động công kích. Khúc đường số chín dài chưa tới 50m, nói cách

khác, đó là nơi cung ma pháp của bọn họ có thể bắn trúng chúng ta, mà chúng ta cũng có thể công kích bọn họ. Tuy phương thức chiến đấu sắp tới sẽ hơi tàn nhẫn, nhưng nếu đây là ưu thế của chúng ta thì không thể không lợi dụng. Kế tiếp, ta sẽ nói cặn kẽ kế hoạch chiến đấu của ta."

Mọi người càng nghe càng kinh ngạc, càng nghe càng cảm thấy có tính khả thi.

"Ta cảm giác không tệ!"

"Được đó, cứ làm vậy đi! Một lần không được thì hai lần, tuyệt đối có thể đánh gục bọn họt"

Albert không cho là đúng, bíu môi, không nói một câu.

"Kế tiếp, lại một lần nữa giết chết Lawens rồi chúng ta hãy thực hành kế hoạch kia. Nhưng kế hoạch này không hoàn mỹ trăm phần trăm, chúng ta không thể sát thương ma pháp sư áo đen có hiệu quả, hắn mà sống thì vật chất sẽ không chết.

Chương 286: Chiến thuật tàn nhẫn

Chương 286: Chiến thuật tàn nhẫn

Chiến thuật tàn nhẫn

Một khi chiến đấu kéo tới cuối cùng, chúng ta sẽ có nguy hiểm. Ta hy vọng, mọi người chuẩn bị tốt tâm lý. Chúng ta phải giữ kỳ vọng cao nhất, nhưng song song đó tính tới điều tệ hại nhất."

"Trước khi vào đồi núi Người Khổng Lồ thì ta đã chuẩn bị sẵn sàng!" Hoth nghiêm túc nhìn Valhein nói.

Những người khác nhẹ gật đầu, bao gôm Paloma.

Chỉ có Albert không nhúc nhích, khuôn mặt ngơ ngẩn.

Chốc lát sau, Lawens xông lên.

"Ha ha ha ha Valhein, ma lực của ngươi không còn sót lại bao nhiêu nhỉ? Sau lần này thì ngươi không còn cơ hội giết chết ta nữa!"

Giọng nói của Lawens không ngừng văng vẳng giữa vách núi, khiến người sởn gai ốc.

Hai bên lại chạm mặt, quả cầu lửa lại rơi xuống người Lawens.

Lawens bỗng cười phá lên, móc ra một bình thuốc ngăn bỏng cấp cao từ trong miệng, đổ lên lửa.

"Ha ha ha ha ngươi không ngờ tới đúng không?”

"Chẳng sao, đợi xem ngươi có bao nhiêu thuốc ngăn bỏng cấp cao!" Valhein hoàn toàn không để ý.

Chốc lát sau, Lawens chết lần thứ mười một.

Lần này, Valhein hao phí càng nhiều ma lực, đánh nát toàn bộ thuốc ngăn bỏng cấp cao còn sót lại của Lawens.

"Bắt đầu phản kích!" Valhein nói xong, một đóa hoa giấy màu trắng mong manh xuất hiện ở trước mặt hắn, cùng với đầu ngón tay trắng hơn hoa.

Paloma vẫn mặt không cảm xúc, nhưng ánh mắt dịu dàng.

"Cảm ơn bạn cùng bàn!"

Valhein không vươn tay ra câm mà là mở miệng nuốt vào.

Trong mắt Paloma lóe tia trách móc.

Mấy bạn học khác rất muốn nói vài điều, nhưng chuyện quá khẩn cấp, họ không nói một lời.

Lake thu về chim ó săn mồi. Valhein thò tay vào đáy balo, từ trong không gian phế tích lấy ra một công cụ ma pháp, †o cỡ nắm tay, hình ống.

Các bạn cùng bàn vừa vui vẻ vừa bất đắc dĩ.

Bởi vì ma pháp sư bình thường rất ít dùng những công cụ này, chỉ có các người tiêm hành và ma pháp sư đen mới dùng, khói độc ma pháp.

Năm mươi vàng đại bàng một cái, Valhein một hơi lấy ra mười cái.

Ho hen, kịch độc, mờ mắt, nghẹt thở, ăn mòn công hiệu nào cũng có.

Lake nhìn đối phương nói:

"Đủ rồi! Nhiều hơn nữa thì chim ó cũng không quắp xuể"

Valhein lại lấy ra năm cái, nói: "Đây là đợt thứ hai."

"Ngươi tính luôn lúc bọn họ ăn cơm hả." Rollon bất đắc dĩ nói.

Paloma cáu kỉnh lườm Rollon.

Chốc lát sau, chim ó săn mồi bay về, hai chân quắp năm ống khói độc ma pháp rồi bay đi.

Một đoàn bảy người chạy đến khúc đường số chín mà Valhein đánh dấu trên bản đồ.

Khúc đường này dốc khoảng hai mươi lăm độ, dài khoảng năm mươi mét, bảy người đứng trên đỉnh sườn dốc nhìn xuống đáy dốc.

"Chuẩn bị sẵn sàng chưa?" Valhein hỏi.

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm dưới chân Hoth.

Ba thần lùn lửa mắt ngây thơ đứng ở trước mặt Hoth, mỗi thần lùn lửa đều lộ ánh nhìn phức tạp.

Valhein vỗ đầu của Địa Ngạo Thiên, nói:

"Lần này nếu chiến thắng kẻ địch, ta mua nhẫn thuật hỏa cầu đeo đầy tay ngươi luôn!"

"“Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên giơ cao gậy xương mũi nhọn.

"Bô lô ba lai" Hai tiểu thần lùn lửa cũng hô hào.

Mấy bạn học khác thì đang suy nghĩ một tay' là đơn vị đo kiểu gì?

Hiện tại ma pháp khí Hắc Thiết đã rẻ tới mức đó rồi sao?

Chốc lát sau, đáy dốc xuất hiện thần lùn núi tay cầm khiên, trong con mắt màu máu lóe tia sáng, tiếp tục đi tới trước.

Đội ngũ lục tục xuất hiện thần lùn núi và chiến sĩ Hắc Thiết tay cầm ma cung, cuối cùng là đám ma pháp sư tay câm pháp trượng.

Lawens một lần nữa sống lại. "Ha ha ha ha! Các ngươi tự biết ma lực không đủ, cho nên chuẩn bị ở đây liều mình một trận sao? Chuẩn bị tinh thần chết đi! Các ngươi đều đáng chết! Mỗi một quý tộc đều đáng chết! Mỗi một con sâu nhỏ yếu đều nên chết đi! Ha ha ha ha ha hai"

Lawens đột nhiên phát ra tiếng hú, tách đoàn người ra, xông lên.

Một chiếc nhẫn ma pháp sư lóe sáng trên tay Lawens, người hắn hiện ra khiên lửa bao bốn phía, cao 1m, chậm rãi xoay tròn quanh người của hắn.

Pháp thuật Thanh Đồng, khiên bảo vệ nguyên tố lửa.

Lawens cười nói: "Ngươi thật sự cho rằng chúng ta không hiểu ma pháp lửa phòng hộ sao? Nếu không phải số lần sử dụng ma pháp khí có hạn, nếu không phải vì tiêu hao ma lực của các ngươi thì ta cần gì vất vả như vậy? Mạnh thật sự không phải ta, mà là đội ngũ phía sau, Đi chết đi!"

Đám cung thủ ma pháp chuẩn bị giương cung.

"Ra tay!"

Valhein ra lệnh một tiếng, Hoth cúi người, vươn tay tóm lấy cẳng chân của một tiểu thần lùn lửa, nhắm hướng cung thủ ma pháp, ném qua.

Hoth lập tức cúi xuống, tiếp tục ném một tiểu thần lùn lửa, cuối cùng ném Địa Ngạo Thiên ra ngoài.

Khoảnh khắc hai tiểu thần lùn rơi xuống đám cung thủ ma pháp thì bên quân địch khủng khoảng giây lát.

Nhưng khi thấy rõ là tiểu thần lùn chưa đủ một mét thì tất cả mọi người nở nụ cười.

Năm ma pháp sư lắc đầu, thậm chí lười để ý tiểu thần lùn, nhìn phía trước.

Mấy chiến sĩ Hắc Thiết thu vê cung ma pháp, rút kiếm định chém tới.

“Bồ lô ba lat"

Hai thần lùn lửa đứng ở vị trí khác nhau nhưng trong đôi mắt lộ ra cuồng nhiệt giống nhau, sau đó làn da và lông màu xanh của bọn họ nhanh chóng đổi màu đỏ.

Bùm!

Bùm!

Hai thần lùn lửa đột nhiên tự nổ, lửa nhanh chóng bao phủ mọi người trong bán kính năm mét.

Đường chỉ rộng mười mét.

Chương 287: Chiến thuật tàn nhẫn (2)

Chương 287: Chiến thuật tàn nhẫn (2)

Chiến thuật tàn nhẫn (2)

Tất cả cung thủ ma pháp, một ma pháp sư và một phần nhỏ thần lùn núi tay cầm giáo dài bị lửa nuốt chửng.

Thiêu đốt, lan tràn, dính liền, lực lượng của người hầu Thần Tích và nguyên tố huyết mạch cùng có hiệu quả.

Chính giữa đội ngũ có thể nói là xa hoa trong đồi núi Người Khổng Lồ dường như có núi lửa bùng nổ.

"A H

Người và thần lùn núi lăn lộn la hét trong lửa.

Bốn ma pháp sư không bị lan đến bị giật mình ngây người, thậm chí ngay cả Lawens đều không kiềm được quay đầu nhìn lại.

Hắn nhìn thấy, Địa Ngạo Thiên bị giáp phòng hộ ma lực bảo hộ từ giữa không trung bay qua, tựa như chiến sĩ Thánh Vực cường đại vững vàng rơi vào lửa.

Địa Ngạo Thiên không dính xíu lửa nào, ném hai quả cầu lửa lớn về phía ma pháp sư áo đen.

Nhưng hai chiếc nhẫn trong tay ma pháp sư áo đen kia lóe tia sáng, ngoài người nhanh chóng xuất hiện giáp phòng hộ ma lực màu xanh nhạt, ở trong giáp phòng hộ ma lực hiện ra một lớp áo

giáp màu đá xanh, dày cỡ nửa tấc.

Xuất hiện cảnh tượng khiến mọi người bất ngờ, hai thuật hỏa cầu thế nhưng xuyên qua giáp phòng hộ ma lực, tuy giảm một nửa uy lực nhưng vẫn rơi vào áo giáp nham thạch, lửa lan tràn.

Cùng lúc đó, nhẫn trên tay ma pháp sư khác lần lượt lóe sáng.

Địa Ngạo Thiên lập tức bị đóng đinh tại chỗ, không nhúc nhích.

Ma pháp sư áo đen một bên lui về phía sau một bên hô lớn:

"Mau sử dụng khiên bảo vệ nguyên tố lửa, giết chết "

Trên mặt Địa Ngạo Thiên lộ nụ cười kỳ dị, làn da màu xanh đen chớp mắt biến đỏ.

Bùm!

Ngọn lửa màu xanh trắng như hoa sen nở rộ.

Xung lực mãnh liệt khuếch tán bốn phương tám hướng.

Chiến sĩ Hắc Thiết và bốn ma pháp sư may mắn sống sót đều bay ngược ra.

Trừ ma pháp sư áo đen và ma pháp sư áo xám có phòng hộ mạnh ra, những người khác thân thể ở giữa không trung nổ tung, tách rời nát bấy, hóa thành từng đốm lửa.

Thần lùn núi ở xa một chút tránh thoát một kiếp, chúng nó tay cầm khiên và giáo, mờ mịt nhìn mọi người trước mắt.

"Phụt!

Ma pháp sư áo đen và ma pháp sư áo xám ngã mạnh xuống đất, hộc bãi máu, lửa lan tràn trên người bọn họ.

Hai ma pháp sư vội vàng lấy ra thuốc ngăn bỏng cấp cao chặn lửa lại.

Nhưng trên da bọn họ vẫn có nhiều lỗ đen cạn phát ra tiếng xèo xèo.

Nguyên thung lũng tràn ngập mùi thịt nướng.

"Người hầu Kỳ Tích à, quả nhiên không giống nhau."

Hai ma pháp sư hai mặt nhìn nhau, khóc không ra nước mắt. Triệu hoán một người hầu Tập Sự bình thường cộng thêm một người đàn ông tràn đầy sức mạnh đã phá hủy nguyên đội ngũ.

Lửa nhanh chóng đốt hết.

"Chúng ta tiếp tục "

Đột nhiên, bầu trời có tiếng gió rít.

Khi hai ma pháp sư phản ứng lại, nhìn qua khóe mắt thấy bóng đen rơi xuống, tiếp theo là một chuỗi tiếng nổ.

Bùm bùm bùm! Bốp bốp bốp!

Âm thanh như rang đậu vang lên liên tiếp.

Mảng lớn sương khói nhanh chóng lan tràn.

'Khụ khụ khụ ˆ

Hai ma pháp sư lập tức ngừng thở, liều mạng chạy ra sau.

Thần lùn núi còn sót lại mất đi chủ nhân khống chế, vẫn đứng ngây ra đó, giây sau bị nhiều khói độc bao vây.

'Khụ khụ khụ ˆ

Thần lùn núi bị nhốt trong khói độc, rối loạn, nhiều thần lùn

núi giây lát bị trúng kịch độc, da tách ra, máu tươi chảy xuôi.

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Ba quả cầu lửa rơi vào Lawens ngây người. "Phân tâm vào lúc như thế này không phải thói quen tốt." Valhein nói xong, tiếp tục công kích.

"Làm sao có thể? Chẳng phải người hầu chết rồi cần qua một khoảng thời gian mới có thể triệu hoán lần nữa sao?"

Lawens khó tin nhìn trước mặt Valhein lại đứng ba thần lùn lửa.

"Giết"

Tiểu thần lùn lửa chạy xa khỏi Valhein khoảng năm mét thì đứng lại, làm phòng tuyến cuối cùng. Địa Ngạo Thiên thì vung gậy xương mũi nhọn tiếp tục xông lên trước.

Trên người Địa Ngạo Thiên hiện ra nhiều lớp khiên bảo vệ, khiên bảo vệ nham thạch là pháp thuật từ nhẫn của Valhein.

Giáp phòng hộ ma lực là pháp thuật của Lake, làn da nham thạch là pháp thuật của Jimmy.

Albert ngày hôm qua thăng cấp Hắc Thiết, còn chưa học được pháp thuật Hắc Thiết.

Rollon và Hoth cất bước lên trước, phụ trợ Địa Ngạo Thiên chiến đấu.

"Khiên bảo vệ nguyên tố lửa của ta là giả hay sao?" Lawens nhìn lửa cháy hừng hực trên người, hoang mang khó hiểu.

Chốc lát sau, Valhein lần thứ hai giết Lawens.

"Đáng tiếc, không thể giết chết ma pháp sư áo đen " Valhein thở dài.

Đột nhiên, đằng trước nổi gió to xua tan khói độc.

Pháp thuật Hắc Thiết, thuật dẫn phong.

Gió to thổi qua, xác chết la liệt, một số thần lùn núi thân thể đổi màu đang giấy giụa, giống như con ruồi dính keo nhựa.

Hai ma pháp sư và Lawens đi ra từ góc rẽ.

Chỉ có ba người đứng đó.

Đám bạn cùng bàn của Valhein thở ra hơi dài.

Vậy là cách biệt thực lực giữa hai bên đã thu nhỏ đến cực hạn.

Ba thần lùn ở phía trước, Rollon và Hoth ở giữa, những người khác ở phía sau, chậm rãi tiến lên, cuối cùng dừng lại cách hai ma pháp sư ba mươi mét.

Valhein lộ vẻ mặt tiếc nuối:

"Xem ra các ngươi còn không chết tâm."

Lawens giống như dã thú, gắt gao nhìn chằm chằm Valhein, trong cổ họng phát ra tiếng grừ grừ, con rết đã biến mất trên mặt, toàn thân chảy ra chất lỏng màu xanh bao bọc xác ướp sắt thép.

Chương 288: Xác ướp sắt thép chết thật sự

Chương 288: Xác ướp sắt thép chết thật sự

Xác ướp sắt thép chết thật sự

Ma pháp sư áo đen khẽ mỉm cười nói: "Xem ra thắng lợi tạm thời khiến các ngươi hiểu lâm cái gì, không thèm nhìn sự tồn tại của hai ma pháp sư đen sao? Chiến đấu mới là điểm mạnh của chúng ta! Lawens, đi đi, ghi nhớ, ngươi hiện tại chỉ có thể sống lại ba lần "

Ma pháp sư áo đen đột nhiên trợn mắt há hốc mồm.

Tất cả mọi người cũng quay đầu nhìn về hướng Paloma.

Khi ma pháp sư đen mở miệng thì Paloma giơ tay nắm lấy vòng cổ Medusa Hoàng Kim, vòng cổ hóa thành một đoàn ánh sáng trắng, nhanh chóng biến hình.

Chớp mắt sau, tay phải của Paloma cầm ánh sáng trắng làm động tác ném.

Khi Paloma bày ra tư thế ném giáo thì ánh sáng trắng đột nhiên ngưng tụ thành kiếm thương Hoàng Kim.

Thân trên làm bằng vàng, rãnh máu đỏ thắm xuyên suốt thân kiếm, sinh ra thân văn màu xanh sáng, lan tràn như mạng nhện thẳng tới mũi kiếm bạc trắng lóe tia sáng lạnh.

Thân dưới là cây cán vàng, thân văn màu xanh sáng trải rộng thân thương, chất lỏng vàng kỳ dị chảy xuôi trong thần văn.

Giữa thân kiếm và thân thương có cái chuôi rực rỡ ánh vàng vắt ngang, hai bên chuôi lấp lánh ánh sao.

Khoảnh khắc kiếm thương Hoàng Kim hình thành, một luồng sáng vàng từ trên người Paloma bắn lên cao, kéo dài trên vạn trượng, chiếu rọi cả tòa vị diện thần lực.

Trong ánh sáng vàng vang tiếng leng keng.

Gió mạnh thổi, sợi tóc bay.

Trong đôi mắt xanh biếc của Paloma, sao thập tự màu vàng lấp lánh, khiến khuôn mặt vốn cao quý lạnh lùng của nàng càng thêm trang nhã.

Đẹp như vị thần.

"Kiếm Chiến Thắng, thương Bất Hủ!"Paloma nói xong, sao thập tự trong đôi mắt đột nhiên bùng nổ vô tận ánh sáng, giam cầm tất cả ánh sáng, mọi màu sắc trên thế giới.

Hỗn Độn ở trước mắt mỗi người biến mất, chỉ nghe một tiếng nổ đùng lớn, động đất mạnh.

Giây sau, thế giới trở lại như cũ.

Mọi người nhìn đằng trước.

Ma pháp sư áo đen cúi đầu nhìn lỗ thủng to đường kính 1m giữa ngực bụng của mình, tiếp đó chậm rãi ngẩng đầu, toàn thân trên dưới dù là máu thịt hay vải áo đều hóa thành tro bụi, giống như trong hạt cát bay trong gió, từ từ tan biến.

Khoảnh khắc ma pháp sư áo đen chết đi, Lawens đột nhiên nằm sấp xuống đất, giống như dã thú gầm rống, thân thể không ngừng phình to ra.

"Con gái trực hệ của nhà Pandion" Ma pháp sư áo xám hô to

một tiếng, xoay người chạy.

Trừ Rollon vẻ mặt không thay đổi ra, những người khác đều rùng mình, dùng ánh mắt quái dị nhìn vê phía Paloma.

Paloma lảo đảo, Valhein sải bước tiến lên, ném balo xuống đất, ôm lấy nàng, cẩn thận đặt nàng lên ba lo, nhìn thẳng vào mắt của nàng, dịu dàng nói:

"Nàng hãy ngồi ở đây nghỉ ngơi, chờ ta trở lại."

"Ừm." Paloma khuôn mặt nhợt nhạt, nhưng trong đôi mắt thì sáng lấp lánh.

"Chúng ta giải quyết Lawensl"

Valhein xoay người, tấn cong Lawens.

Thuật hỏa cầu của Valhein và Địa Ngạo Thiên liên tục rơi xuống người Lawens, hai tiểu thân lùn trực tiếp chạy tới ôm Lawens liên tục phình to, chúng tự nổ.

Rollon và Hoth che chở hai bên Valhein. .Jimmy và Albert chưa học ma pháp công kích cự ly xa này, chỉ có Lake nghiêm túc niệm ma pháp thuật hỏa cầu, nhưng uy lực nhỏ đến vô ích.

Toàn thân Lawens liên tục bị lửa đốt, nhưng vẫn không ngừng phình to.

Cuối cùng, Lawens hóa thành người lửa khổng lồ cao ba mét, đứng thẳng lên.

"Grừi"

Lawens nhấc bước chân nặng nề không ngừng đi tới.

Động đất mạnh, vách núi rung rinh, dường như Lawens có thể hủy diệt nguyên thung lũng.

Nhưng đối diện ma pháp liên tục không ngừng, bước chân của hắn không thuận lợi.

Hắn hoàn toàn mất sự linh hoạt lúc trước, dù cho lực lượng cường đại cũng không cách nào nhanh chóng tiến lên.

Valhein một bước không lùi, khiến Địa Ngạo Thiên không ngừng sử dụng thuật hỏa cầu, hắn thì liên tục sử dụng thuật tường đất ngăn trở, dùng nham thạch đột thứ công kích chân của Lawens.

Lawens cất bước khó khăn, trong miệng không ngừng gào thét, hai mắt sáng rực ánh sáng xanh, thậm chí át cả lửa trong hốc mắt.

"Valhein "Ta muốn giết ngươi!"

"Ta không nên bị đứa nhóc nhục nhã, ta muốn đoạt lại tôn nghiêm thuộc về chiến sĩ!"

"Thuộc hạ của ta đang chờ tin chiến thắng của tal"

"Đồng bạn đã chết đang đợi sự khải hoàn của ta!"

"Đại nhân nói, ta có thể sống lại bọn họ, ta có thể "

Âm!

Thân thể cao lớn của Lawens nặng nề ngã xuống đất, gục ngã cách Valhein mười mét.

Lawens mà tiến lên thêm một bước là Valhein sẽ phát ra lực lượng áp đáy hòm, Hỏa Diễm Chi Đăng.

Hiện tại, Valhein nhìn nhìn chằm chằm Lawens.

Thân thể của Lawens đang đốt cháy, giống như con voi bị đốt.

Trong thung lũng im ắng.

Mùi hồi quái dị tràn ngập.

"Chúng ta còn cần tiến hành đợt truy kích cuối cùng. Paloma, nàng hãy nghỉ ngơi ở đây, chúng ta đi rồi vê. Hoth, Lake cùng Jimmy, ba người dọn dẹp chiến trường. Rollon, ngươi và ta đi đuổi theo ma pháp sư áo xám cuối cùng!"

"Đi"

Rollon ném xuống balo, đi theo Valhein dốc hết sức chạy nhanh, Địa Ngạo Thiên cũng đi theo, cặp chân ngắn nhỏ nhưng theo sát.

"Ta sắp tăng tốc!" Rollon nói xong, vận dùng thần lực, trực tiếp vượt qua Valhein một mảng lớn.

Valhein không nói chuyện, dây lưng phong hành nhẹ nhàng đung đưa, làn gió vòng quanh thân thể, tốc độ tăng vọt.

Rollon ngây ra một lúc, Valhein thế nhưng vượt qua chính mình.

"Nhà các ngươi có truyền thuyết luyện ma võ song song hả? Ma pháp sư bình thường cho dù có thuật phong hành hỗ trợ cũng không thể nào nhanh vậy." Rollon lần thứ hai tăng tốc mới theo kịp bước chân của Valhein.

"Ta thường hay rèn luyện, rất bình thường." Valhein mỉm cười nói.

Chương 289: Valhein ra tay trước

Chương 289: Valhein ra tay trước

Valhein ra tay trước

Rollon quay đầu nhìn Địa Ngạo Thiên.

Hai chân ngắn liều mạng đạp, vẫn theo sát phía sau, không bị bỏ lại, xem bộ dạng thì còn dư sức.

Rollon nhỏ giọng nói thầm

"Chủ tớ gì mà thân kỳ, ma pháp sư đều như vậy thì chiến sĩ như chúng ta còn làm ăn gì nữa?"

Tốc độ của hai người vượt xa chiến sĩ Hắc Thiết bình thường, ma pháp sư kia là ma pháp sư bình thường, tốc độ chạy rất chậm, vừa không có pháp thuật Thanh Đồng loại tăng tốc.

Ma pháp sư áo xám chạy đến lối vào, quay đầu nhìn một cái, sợ tới mức hồn phi phách tán, đột nhiên thay đổi phương hướng, không tiếp tục tiến lên trước mà chạy đến chỗ học sinh quý tộc ở bên cạnh.

Rollon và Valhein nhìn nhau, thấy tia cảnh giác trong mắt đối phương.

"Đối phương có nội ứng trong quý tộc, kế tiếp làm thế nào?" Rollon một bên chạy một bên hỏi.

Valhein lại nói:

"Dễ thôi, nhưng không biết người nào đó có bị khó ở không."

Rất nhanh, hai người chạy đến lối ra vào, chợt thấy bên trái tụ tập nhiều học sinh quý tộc.

Ma pháp sư áo xám la lên:

"Ta cũng không biết chuyện gì, ta chỉ là đi vào theo hái hoa giấy, tiếp đó Valhein đột nhiên tập kích chúng ta, giết chóc lung tung, thật sự, ta có thể thề với chúng thần! Ngài Carona, ngài cũng hiểu rõ về ta, ta luôn là ma pháp sư Hắc Thiết thành thực chân chất, tuyệt đối sẽ không nói dối."

Thanh niên tên Carona ở trước mặt ma pháp sư áo xám gật đầu, nói: "Chư vị cũng nghe thấy rồi đó, bọn họ chỉ đi vào hái hoa giấy mà Valhein xuống tay với họ, rất quá đáng. Ta không quen thân với người này, nhưng biết hắn không phải kẻ xấu. Hơn nữa hắn đã thề với chúng thần thì chắc chắn là Valhein ra tay trước."

Số ít quý tộc lộ vẻ mặt tức giận, mắng Valhein.

Phần lớn quý tộc nửa tin nửa không, cũng không lập tức làm ra phán đoán.

"Valhein đến." Một người nhỏ giọng nói.

Tất cả mọi người nhìn hướng cửa thung lũng, chợt thấy Valhein cùng Rollon chậm rãi đi tới.

Ma pháp sư áo xám lớn tiếng nói:

"Valhein này đúng là ác ma, hắn có thể lập tức phát ra thuật hỏa cầu, có thể lập tức phát ra thuật tường đất, có thể lập tức phát ra tất cả pháp thuật Hắc Thiết, quá mạnh!"

Ma pháp sư áo xám nói xong núp sau lưng Carona.

Carona ngẩng đầu ưỡn ngực, cất cao giọng nói: "Valhein "

Valhein sắc mặt trâm xuống, nâng lên gậy ma pháp, cao giọng nói:

"Ma pháp sư áo xám này hợp tác với thủ lĩnh băng cướp tiếng xấu lan xa Lawens lén ám sát Paloma của nhà Pandion, hiện tại lại vu oan ô miệt chúng ta. Thỉnh chư vị học sinh quý tộc cẩn thận suy xét hậu quả.

Cơ hồ chín mươi phần trăm quý tộc bước nhanh lui về phía sau, rời xa ma pháp sư áo xám và Carona.

Ma pháp sư áo xám thét chói tai nói: "Ngươi nói nhảm! Ta chỉ là một ma pháp sư nhỏ, sao dám lén ám sát con gái trực hệ của gia tộc Bán Thần!"

Valhein lạnh lùng cười:

"Trước đó đã bị người đánh lén bị thương, ta đã cứu nàng một lần. Lần này, các ngươi vận dụng năm ma pháp sư Hắc Thiết, mười hai chiến sĩ Hắc Thiết, năm mươi con thần lùn núi, một chiến sĩ xác ướp sắt thép cấp Thanh Đồng, thậm chí còn có quan tài khiến xác ướp sắt thép không ngừng sống lại, tổng giá trị hơn năm vạn vàng đại bàng. Đội ngũ như vậy nếu không phải vì cuộc chiến thần tuyển, nếu mục tiêu không phải người của gia tộc Bán Thần thì ai muốn thành lập? Đội ngũ mạnh như vậy nếu không phải vì giết Paloma, chẳng lẽ là vì giết bình dân như ta à?"

Ma pháp sư áo xám ngơ ngẩn nhìn Valhein, không nói nên lời.

Tại sao chính mình cũng cảm thấy Valhein nói rất có đạo lý?

Trừ Carona ra, tập thể quý tộc rời xa ma pháp sư áo xám.

Rollon nhìn Valhein, không biết tại sao, đột nhiên cảm thấy hình tượng của Valhein càng thêm cao lớn, nhưng không tỏa ánh sáng thánh thần mà là ánh sáng đen.

Rất nhiều quý tộc lắc đầu.

Eugene thở dài, nói:

"Carona, ta khuyên ngươi hãy rời xa. Nếu liên quan đến cuộc chiến thần tuyển, ta và Gerner đều không dám tham dự, ngươi đừng gây tai họa, chọc rắc rối cho gia tộc."

"Carona, đừng làm chuyện điên rô." Gerner ôm bụng chưa lành, tốt bụng khuyên nhủ.

Carona mờ mịt nhìn những quý tộc này, hỏi: "Tại sao các ngươi tin Valhein dễ dàng vậy? Hắn chỉ là một bình dân."

Eugene nói: "Bởi vì hắn là một bình dân, cho nên hắn mới sẽ không ngốc đến mức chủ động công kích đội ngũ mạnh như các ngươi. Ta bỗng nhớ ra, nếu ngươi quen ma pháp sư áo xám này thì vừa rồi lúc bọn họ xông tới, tại sao ngươi chỉ nhìn chứ không chào hỏi? Bây giờ ma pháp sư áo xám này giết Paloma điện hạ không thành công trốn ra, ngươi tại sao kiên trì che chở hắn?”

Eugene nói xong nhìn thoáng qua Valhein, tiếp tục lui về phía sau.

Eugene lùi lại giống như có thể truyền nhiễm, tất cả quý tộc lần thứ hai lui vê phía sau, tránh xa Carona như né ôn dịch.

Biểu cảm của học sinh quý tộc hơi phức tạp.

Eugene vì tránh cho dẫn phát gia tộc Pandion không vui mà bán đứng Carona.

"Ngươi " Carona không ngờ rằng Eugene thế nhưng làm như vậy.

Gerner khẽ thở dài:

"Không thể trách chúng ta. Valhein, ai dám cản trở ngươi bắt

người tổn thương Paloma tức là đối địch với gia tộc Bắc Phong chúng ta."

"Các ngươi " Carona luống cuống.

Valhein nhìn chăm chằm Carona, nói:

Chương 290: Valhein ra tay trước (2)

Chương 290: Valhein ra tay trước (2)

Valhein ra tay trước (2)

"Ngươi hãy nhìn người xung quanh, có người rời xa vì gia tộc Pandion, có người vì không muốn bị cuốn vào phân tranh vô vị, có người đầu óc tỉnh táo biết ai đúng ai sai, có người phán đoán thực lực của chúng ta, chỉ có ngươi, hoặc nên nói gia tộc ở sau lưng ngươi rốt cuộc xuất phát từ nguyên nhân gì, vì che chở một ma pháp sư, thà rằng chống lại gia tộc Bán Thần? Đáng tiếc, ta không có nhiều thời gian như vậy. . .

Trước mặt Valhein và Địa Ngạo Thiên đột nhiên hiện ra hai ma pháp màu đỏ, hai quả câu lửa đỏ bay hướng Carona.

"Ngươi dám giết ta?" Carona lập tức sử dụng thần lực hộ thể, nhưng vẫn bị lửa nuốt hết.

Ma pháp sư áo xám đang định phản kích, nhưng dây leo điên cuông mọc dưới đất, từng mũi nhọn đâm vào thân thể của hắn, đau nhức thấu óc khiến hắn không cách nào tập trung tinh thân, đừng nói thi pháp, thậm chí không thể khống chế ma pháp khí.

Lại thêm hai quả cầu lửa bay qua, rơi vào người ma pháp sư áo xám.

Vài giây sau, hai người bị đốt thành tro.

Valhein nhìn quét học sinh quý tộc ở đây, mỉm cười, nói: "Ta không nhận biết Carona, nhưng ta tin tưởng, nhất định có người

rất thân với hắn, phỏng chừng đều là hung thủ ám hại Paloma. Mọi người nếu có đầu mối gì có thể tìm ta, manh mối nhỏ một nghìn vàng đại bàng, manh mối lớn một vạn vàng đại bàng. Được rồi, cảm tạ chư vị."

Valhein lễ độ nhẹ gật đầu xem như cảm ơn, xoay người rời đi.

Rollon cũng theo sau.

Nhưng mà, Địa Ngạo Thiên lại khiêng gậy xương mũi nhọn tung tăng chạy đến gần hai xác chết, lục ra tất cả ma pháp khí và trang bị thần lực, ôm mớ đó nhanh như chớp chạy hướng Valhein.

Học sinh quý tộc nhìn bóng lưng Valhein biến mất, lắc đầu, không ai nhặt xác cho Carona, ma pháp sư áo xám, bọn họ nhìn bụi xác, giao lưu với nhau.

"Gia tộc Carona xem như xong rồi."

"Tin tức này truyên ra, mặc kệ gia tộc Pandion có ra tay hay không thì quý tộc khác tất nhiên làm ra lựa chọn."

"Các ngươi nói xem có khi nào gia tộc của Carona sẽ tới tìm Valhein tính sổ không?"

"Chớ nói đùa, gia tộc bọn họ xin lỗi đền bù còn không kịp, nào dám tính sổ."

"Nhưng Valhein rốt cuộc dùng biện pháp gì hoàn toàn giải quyết một đội ngũ mạnh như vậy?" "Vừa rồi ta cũng suy nghĩ vấn đề này."

"Các ngươi mới nãy có nhìn thấy ánh sáng thần khí không? Hẳn là Paloma điện hạ ra tay.

"Thật ra ta hoàn toàn không tin lời của Valhein, nhưng ánh sáng thần khí đó rõ ràng là thương kiếm Chiến Thắng của nhà

Pandion. Mặc kệ Carona có vấn đề gì hay không thì cuối cùng chắc chắn có vấn đề."

Valhein và Rollon rất nhanh về đến chiến trường.

Lake, Hoth cùng Jimmy đã đếm xong chiến lợi phẩm. Lake viết danh sách vào sách ma pháp lúc trước giữ lại không nộp lên trên. Albert dựa vào tường nhìn mọi người, không nói không rằng.

Paloma ngồi trên balo, nhìn thấy Valhein trở về thì mắt sáng rực.

Valhein nhìn kỹ, quan tài nhiều màu Ai Cập còn nguyên vẹn, đã bị mở ra, tất cả ma pháp khí và trang bị thần lực đều bị đặt ở bên trong, mặt đất gần đó chất đống vũ khí kim loại bị đốt không thành hình, không thể sử dụng nữa.

Hoth cười nói:

"Mới rồi chúng ta đã tính sơ, đồ trong quan tài này ít nhất giá trị ba vạn vàng đại bàng, đáng tiếc nhiều cái bị đốt hỏng, nếu không thì có thể cộng thêm một vạn nữa."

Valhein nói:

"Ngươi cõng đi, chúng ta đi ra ngoài trước, tìm nơi an toàn để nghỉ ngơi, đừng lại bị chặn."

"Được."

Hoth lập tức khép lại quan tài nhiêu màu, dễ dàng cõng lên như cõng bao nhỏ.

"Đợi đãi" Lake đột nhiên nhìn chằm chằm Valhein, hét to.

Tất cả mọi người giật nảy mình, nhìn bốn phía, sợ còn có kẻ địch tập kích.

"Valhein, vươn mu bàn tay trái của ngươi ra, đưa mu bàn tay hướng về ta!" Lake nói.

Valhein nâng lên mu bàn tay trái đưa hướng Lake, nhìn thoáng qua.

"Ta!" Jimmy suýt chửi thê.

Mấy người khác cũng ánh mắt ngơ ngẩn.

Trước khi vào thung lũng, con số trên tay trái của Valhein là 207.

Hiện tại, là 597.

Dư ra tròn 390 điểm thành tích.

Lake nhìn trân trân, khuôn mặt đờ đẫn, thì thào lẩm bẩm: "Công kích của chúng ta đều không có ấn ký ma pháp, thần lùn núi cũng vậy, thế thì giết bọn họ không cho điểm thành tích. Cố tình Valhein tăng thêm 390 điểm, vừa lúc giết Lawens mười ba lần, một lần 30 điểm, tức là ấn ký ma pháp này tính Lawens thành ma thú Thanh Đồng."

Rollon nhìn tay trái của mình, Lake và Hoth cũng xem.

Ba người đều từng công kích Lawens, ngẩn ngơ.

Lake có 151.

Hoth có 135.

Rollon có 139.

"Xem ra bởi vì ma thú Thanh Đồng quá mức cường đại, giáo viên chế tạo ấn ký ma pháp này cho rằng chỉ cần tham dự công kích thì sẽ được nhiều điểm thành tích, chúng ta được hưởng sái từ Valhein." Lake nói.

"Hạnh phúc." Hoth dùng tay phải ôm tay trái, ngoác miệng cười.

Rollon thở dài, nói: "Nhân tình này hơi lớn."

Lake bất đắc dĩ nói: "Ta cho rằng ta là đến cứu Valhein, không ngờ rằng là ăn ké điểm thành tích."

Jimmy thấy thế tiếc đứt ruột:

"Sớm biết như vậy, cho dù liều chết cũng phải ném một thuật đao gió vào Lawensl"

Albert đá nhẹ con rối gốm đen, mắng:

"Đồ vô dụng!"

Con rối gốm đen cúi đầu xuống.

Valhein nhìn chằm chằm ấn ký ma pháp, đột nhiên cảm thấy Lawens thật ra khá tốt bụng.

Lake dở khóc dở cười nói: "Nói như vậy, nếu Valhein thật sự được hạng nhất điểm thành tích thì Lawens có công đầu?"

Chương 291: Thiên sứ tặng điểm

Chương 291: Thiên sứ tặng điểm

Thiên sứ tặng điểm

Rollon nói:

"Điểm của bốn người chúng ta đều có thể vào top8, đạt được thiên phú tinh linh. Thiên sứ tặng điểm Lawensl"

Mọi người không kiêm được cười rộ lên, Lake càng là bởi vì trải qua nhiêu ngày gian khổ, sống sót sau tai nạn, cười vô cùng sảng khoái.

"Đây là tại sao?" Hoth rất là khó hiểu.

Lake suy nghĩ thật lâu, trước mắt bỗng nhiên sáng ngời, nói: "Ta hiểu rồi! Xác ướp có hình dạng khác nhau, một loại là xác ướp bình thường, được cho là người sống tu luyện sức mạnh hệ ám. Nhưng Lawens vì có thể thường xuyên sống lại, bị chế tạo thành người chết, tức là không phải con người. Nhưng hắn thật sự có trình độ Thanh Đồng, vì không phải con người nên bị ấn ký ma pháp xem là ma thú Thanh Đồng loại tử linh. Chắc ấn ký ma pháp có cách phán đoán riêng, một nhân tố có khả năng khác là vị diện thân lực xem Lawens là ma thú Thanh Đồng từ ngoài đến, vậy ấn ký ma pháp tự nhiên cũng sẽ xác định hắn là ma thú Thanh Đồng."

Rollon nói: "Thật ra Lawens sắt thép đã rất mạnh, nhưng sai lầm lớn nhất của hắn là hy sinh linh hoạt và tốc độ, tăng cường phòng hộ và sức mạnh. Nếu hắn có sự linh hoạt như lúc còn sống

thì có thể không ngừng sống lại, bây giờ còn đứng ở đây cùng lắm là một, hai người trong số chúng ta."

Lake nửa đùa nói:

"Đụng phải hai chủ tớ âm hiểm, hắn không chết chứ ai chết? Valhein, ngươi thành thật khai ra đi, tại sao ngươi có thể lập tức phát ra nhiều ma pháp như vậy? Cho dù ngươi có Nữ Thần Trí Tuệ chú ý thì cũng khó mà làm được. Ta hoài nghi, cho dù không có chúng ta, một mình ngươi bị chặn đường ở đây cũng có phần thắng."

"Khai thật đi!" Rollon giả vờ nâng kiếm dài lên.

"Đúng vậy!" Hoth khiêng gậy, đi theo học cái xấu.

Paloma nhìn Phong Chi kiếm bên cạnh mình, người đang yếu không cầm nổi, thôi vậy.

Valhein thở hắt ra, nói:

"Ta nói thật vậy, Địa Ngạo Thiên của ta là người hầu Thần Tích! Người hâu Thần Tích thật sựt"

Lake hỏi:

"Chúng ta có thể đoán được điểm này, rồi sao nữa?" "Người hâu Thần Tích này có một năng lực đặc biệt mạnh tên là cộng hưởng thiên phú, giờ thì các ngươi hiểu chưa?" Valhein nói.

"Quả nhiên như thế! Thì ra là ngươi có thể sử dụng thiên phú của Địa Ngạo Thiên!" Lake sực tỉnh ngộ.

"Hèn gì." Tất cả mọi người bỏ vũ khí xuống.

"Ngươi thật sự là có một người hầu tốt!" Jimmy hâm mộ nói.

"Thật sự siêu may mắn." Albert nói xong lại đá con rối gốm đen

thua người ta.

Valhein mỉm cười, thâm nghĩ ta nói từng chữ đều là thật, không nói dối một lời nào, Địa Ngạo Thiên có thể cộng hưởng thiên phú, còn về ai cộng hưởng ai thì đều là các ngươi tự đoán.

Địa Ngạo Thiên nhìn mọi người, lại nhìn về hướng Valhein, dường như đang hỏi, bạn cùng bàn của ngươi đều là tên ngốc sao?

"Đi đi." Valhein rất tự nhiên ôm lấy Paloma, tiếp đó khiến Jimmy giúp đỡ cõng balo.

Đoàn người một bên tán gẫu, một bên đi ra ngoài.

Paloma một câu nói cũng không nói, từ đầu tới đuôi đều mãi suy nghĩ một vấn đề.

Tại sao Valhein ôm chính mình tự nhiên quá vậy?

Tại sao chính mình không cảm thấy có chút gì kỳ lạ?

Valhein cũng đang suy nghĩ một vấn đề.

Nếu đúng là một mình bị chặn ở đây thì cuối cùng có thể đoàn diệt đối phương không?

Đi một lúc sau, Jimmy hỏi:

"Paloma, vừa rồi là nàng cởi bỏ phong ấn lực lượng thần khí hả? Có động đến vết thương cũ không?"

Mọi người thân thiết nhìn Paloma.

Paloma bất đắc dĩ thở dài, dùng thần lực thay đổi giọng nói:

"Cưỡng ép cởi bỏ phong ấn thần khí sẽ yếu ớt mấy ngày, nhưng sẽ không dẫn phát tình trạng vết thương."

"Vậy là tốt rồi." Jimmy gật đầu.

Valhein thở dài, bất đắc dĩ nói: "Tức là, ta còn phải ôm nàng mấy ngày? Xui quá."

Ở góc độ những người khác không thấy được, Paloma giơ nắm tay nhỏ đấm nhẹ vào ngực của Valhein, trợn con mắt xanh biếc giận dữ nhìn hắn.

"Lần này nàng lập công lớn, nàng có lý."

Valhein phát hiện một đặc điểm nhỏ của Paloma, lúc đuối lý thì rất hụt hơi, tuyệt đối không mạnh miệng, còn khi chiếm lý thì có thể leo nóc nhà giở ngói.

Dám đánh người luôn!

Paloma thế này mới khẽ hừ một tiếng, mắt mày thoáng qua vẻ đắc ý.

Trừ Hoth nghiêm trang gật đầu, cảm thấy Paloma thật sự lập công lớn, bốn người khác đều dùng ánh mắt quái dị nhìn Valhein và Paloma.

Lake và Rollon luôn bất hòa thậm chí giao lưu bằng ánh mắt.

Lake thở ra một hơi dài:

"Ta rốt cuộc hiểu ra cái gì gọi là mê gái bỏ bạn. Ta vì ai đó mà màn trời chiếu đất mấy ngày, suốt ngày ở chung với sâu kiến, không ra hình người, kết quả thì sao? Ai đó khiến ta mở rộng tâm mắt, ném ta xuống lo ôm con gái người ta không buông tay."

Paloma vừa tức vừa thẹn, dùng tóc dài che mặt, giả vờ không nghe thấy.

"Lake, ngươi hiểu lầm. Paloma nhẹ, ngươi quá nặng, ta là một ma pháp sư yếu ớt, chỉ có thể ôm Paloma. Thôi thế này, Hoth,

ngươi giúp ta ôm Lake đi." Valhein nói.

"Được!" Hoth nghiêm túc vươn tay ra ôm Lake.

'Đừng" Lake nhanh chóng tránh đi.

"A?" Hoth mơ hồ.

Mọi người cười lớn.

Paloma bị ôm ngang trong ngực của Valhein dùng tóc che mặt, không ai biết nàng có cười hay không, nhưng Valhein phát hiện hai chân nhỏ của nàng nhẹ đung đưa, tựa như cún con đang vẫy đuôi.

Valhein và Rollon kể chuyện đuổi theo ma pháp sư áo xám, mấy người khác đều cảm thấy Valhein chơi ác, Paloma thì gật nhẹ đầu, hoàn toàn không để ý.

Trong lúc đám người Valhein đi ra ngoài thì điện phủ bí ẩn trong Học viện Plato sôi chảo dầu.

Chương 292: Công lao và chiến lợi phẩm

Chương 292: Công lao và chiến lợi phẩm

Công lao và chiến lợi phẩm

Táo bạo bắt đầu truyên nhiễm trong phạm vi lớn

"Màn đen! Nhất định có màn đen!"

"Mấy phút một ma thú Thanh Đồng, vị diện thần lực đưa đồ ăn sao?"

"Nói đi, Niedern, Gregory, có phải các ngươi giở trò gì với Mắt To không?”

"Một Valhein được nhiều điểm thành tích như vậy thì thôi đi, ngay cả bạn cùng bàn của hắn cũng có nhiều điểm thành tích như vậy, cố tình đều là học sinh của Niedern, nhất định có vấn đề!"

"Bậc thầy Larens, trong này chắc chắn có mờ ám!"

"Mau thu về tiên cược!"

"Đúng đúng đúng!"

Rất nhiều ma pháp sư Hoàng Kim vươn tay ra, bị ánh mắt lạnh băng của Niedern và Gregory đông lại, chậm rãi rút tay về.

Larens ho nhẹ một tiếng, nói:

"Số liệu biểu hiện trên bảng xếp hạng điểm thành tích biểu hiện này là thật, ta cũng không có quyền sửa đổi, cho nên bọn họ

quả thực được đến đủ điểm thành tích. Mặt khác, đồi núi Người Khổng Lồ là vị diện nhỏ, ma thú Thanh Đồng sẽ không nhiều hơn mười con, bọn họ liên tục giết mười ba con, vậy thì không phải ma thú Thanh Đồng bị giết, hẳn là loại lực lượng cấp Thanh Đồng có thể sống lại. Các ngươi có thể thảo luận thử."

Nhiêu ma pháp sư Hoàng Kim ngây ra một lúc, bàn tán xôn xao.

"Có khi nào là quân đội bất tử của Ba Tư không? Quân đội bất tử sống lại sẽ lâu cỡ một tháng, hơn nữa một năm chỉ có một lần."

"Ma pháp giả chết cũng không thể nào bị phán định điểm, vậy thì chỉ có thể là đám ma pháp sư đùa chết người của Ai Cập."

"Vậy đúng rồi, một đám người lợi dụng thứ khác dấu hiệu vị diện rồi đi vào trong đó "

"Đợi đã, ngươi xem điểm tăng lên, chỉ có bốn người. Bốn người dựa vào cái gì lặp đi lặp lại giết một xác ướp Thanh Đồng? Nếu xác ướp Thanh Đồng có thể không ngừng sống lại nghĩa là ma pháp sư khống chế xác ướp cũng sống."

"Học sinh này của Niedern hơi không tâm thường. Các ngươi xem, mỗi lần xác ướp Thanh Đồng chết thì Valhein đều có thể được đến điểm thành tích, nhưng mấy người khác không có. Tức là, tình huống thực tế có thể là một mình Valhein có thể giải quyết, tiếp đó xuất phát từ ý tốt cho bạn cùng bàn hưởng sái một ít điểm thành tích." "Thực lực cường đại, lại khảng khái, ít thấy, tốt hơn thây của hắn nhiều."

"Tại sao các ngươi không nghĩ có lẽ Valhein giống như Niedern và Gregory, là người thiết kế bây?"

"Không thể nào! Chuyện Valhein trong phòng họp ngày hôm đó còn rõ ràng ở trước mắt, lời nói còn văng vẳng bên tai, hắn là một

đứa trẻ ngoan thật sự, ngay cả Nữ Thần Trí Tuệ đều thích, sao có thể cùng loại người như Niedern cấu kết với nhau làm việc xấu. Ta nghe nói Niedern thường hay hại Valhein tội nghiệp, còn ép bán pháp trượng đào thải cho hắn."

"Đúng rồi, đừng tạt nước bẩn lên người Valhein, cùng đổ hết lên người Niedern đi!"

Niedern trợn trắng mắt.

Đồi núi Người Khổng Lồ.

Đoàn người Valhein trước khi đi ra thung lũng Hoa Giấy cố ý quấn vải bông vào tay phải. Đi ra thung lũng Hoa Giấy, đa số các học sinh quý tộc chỉ nhìn từ xa, nhưng rất nhanh, đa số quý tộc nhìn hướng Valhein với ánh mắt hâm mộ ghen ghét.

Valhein thế nhưng lại ôm Paloma.

Thiếu niên cao lớn ôm thiếu nữ nhỏ xinh, mỗi người đều sẽ suy nghĩ nhiều.

Chỉ có số ít học sinh có quan hệ gần gũi với nhà Pandion thì vội vàng chạy tới, hỏi thăm Paloma thế nào.

Valhein trả lời thay Paloma, bảo rằng không có việc gì, chỉ là sử dụng thần khí bị mất sức, bọn họ mới yên tâm.

Theo sau, tất cả học sinh quý tộc nhìn theo Valhein.

Khu vực học sinh quý tộc tụ tập tràn ngập tiếng than thở.

Công chúa xinh đẹp nhất Athens bị bình dân cướp đi.

Học sinh của Học viện Plato sớm liên phát hiện tình huống không đúng, thế là lại đây hỏi thăm.

Valhein vẫn trả lời trước sau như một, tránh cho bị lộ.

Paloma vẫn hoàn toàn không quan tâm loại chuyện này.

Valhein thả khối vuông kim loại xuống chỗ bên cạnh, hình thành một tòa biệt thự đúc bằng bùn đất ma hóa.

Bảy người bạn cùng bàn đều có thể vào ở, bên trong đó đầy đủ công cụ, một phần do ma hóa bùn đất hình thành, một phần là kim loại ma hóa.

Các học sinh của Học viện Plato hâm mộ nhìn biệt thự ma pháp.

Học sinh quý tộc ở phía đối diện càng xem càng đau lòng, dứt khoát không xem.

Đột nhiên, khu vực học sinh quý tộc rộ lên tiếng ồn. "Eugene thăng cấp Thanh Đồng!"

'Chúc mừng Eugene..

Trong tiếng chúc mừng của mọi người, Eugene đắc ý nhìn biệt thự ma pháp của Valhein, đang suy nghĩ có nên xin quyết đấu thêm một lần nữa, kiếm lại biệt thự ma pháp.

Thanos nói:

"Eugene, ngươi nhớ sau khi rời khỏi đồi núi Người Khổng Lồ thì đi đổi biệt thự ma pháp.

“Ta nhớ." Eugene nghiêm túc nói.

Năm phút đồng hồ sau.

"Eugene, ngươi dùng biện pháp gì đổi biệt thự ma pháp?" Thanos hỏi.

“Trong nhà ta còn có.

Tám phút sau.

"Ngươi trong nhà thật sự có biệt thự ma pháp?" Thanos hỏi.

"Thật sự có."

Mười phút.

"Biệt thự ma pháp của nhà ngươi còn mới không?" Thanos hỏi.

“Ta đi mua mới!" Eugene nói.

Thanos nói:

"Ngươi đã nói là trong nhà ngươi có sẵn mà? Ngươi lừa tal

Một tiếng sau

Hai tiếng sau, Eugene co giò bỏ chạy, thẳng hướng rừng Ma Hổ.

Thanos vừa đuổi theo vừa rống to:

"Mọi người giúp ta bắt ăn cướp với! Eugene cướp biệt thự ma pháp của gia tộc Telamonl Chú Ajax nóng tính sẽ giết tai"

Đám học sinh quý tộc bất đắc dĩ nhìn hai người một người đuổi theo một người chạy trốn.

Chương 293: Công lao và chiến lợi phẩm (2)

Chương 293: Công lao và chiến lợi phẩm (2)

Công lao và chiến lợi phẩm (2)

Trong biệt thự, bảy người ngồi quanh bàn trong lầu nhỏ hai tâng, cùng nhìn bóng lưng hai người rượt đuổi nhau.

Valhein ho nhẹ một tiếng, nói: "Kế tiếp, chúng ta sẽ tiến hành tổng kết trận chiến đấu vừa rồi. Nhưng còn trong cuộc thi, ra khỏi đây mới phân phối chiến lợi phẩm. Hơn nữa lần này chiến lợi phẩm có hơi nhiêu, cho dù phân phối có lẽ cũng mất vài ngày, mọi người sẽ thông cảm đúng không?"

Mọi người cùng nhau gật đầu, biểu thị hiểu.

Valhein nói:

"Trước khi tổng kết chiến đấu, lời ta đã nói vẫn giữ. Không tính chiến lợi phẩm, ta muốn thanh toán hai nghìn vàng đại bàng cho mỗi người, vừa là thù lao cũng là phí che miệng. Ta hy vọng, mọi người đừng nói ra chuyện bọn họ truy sát ta, tạm thời đành để Paloma chịu uất ức."

Paloma nhẹ lắc đầu, không uất ức, vì cảm thấy uất ức cũng vô ích.

Hoth thu lại nụ cười, lộ vẻ không vui nói:

"Ta sẽ tham dự phân phối chiến lợi phẩm, nhưng cái gọi là thù lao thì ta sẽ không nhận. Ta hợp tác với bạn học khác, từng đánh

người, cũng từng bị người đánh, từng cùng nhau vì tiên mà lén đánh thi đấu, nhưng chúng ta không tồn tại khái niệm thù lao với nhau. Nếu lần này ngươi mời ta hỗ trợ mà phải cho tiền, vậy lần sau khi ta cần không giúp đỡ, không trả nổi số tiền lớn như vậy thì ta sẽ làm sao?"

Mọi người sửng sốt nhìn Hoth, lời nói này của Hoth quả thực tràn ngập trí tuệ.

Hoth cảm thấy ánh mắt của mọi người, cười ngô nghê, gãi đầu nói:

"Đây là bạn học lớp cao của ta nói, hiện tại hắn đã là chiến sĩ Bạch Ngân."

Mọi người mỉm cười.

Rollon nói: "Hoth nói đúng. Nếu Valhein chỉ là người ngoài, lúc nguy hiểm trả tiền mướn ta thì chấp nhận được. Nhưng mà, Valhein là bạn học, lại là bạn cùng bàn. Rollon này thường ngày hơi xem thường rất nhiều người, nhưng nếu hôm nay ta thu hai nghìn vàng đại bàng này, như vậy về sau cũng sẽ xem thường chính mình."

Lake gật đầu, nói: "Ta tổn thất nhiều điểm thành tích như vậy, thậm chí mất cơ hội tranh cướp vào top10, bỏ ra nhiều ngày bám theo kẻ địch là vì hai nghìn vàng đại bàng cỏn con sao? Không phải, là vì Valhein, là vì tình bạn của chúng ta. Nếu ngươi cảm thấy nợ ta thì lân sau trả lại cho ta một phần tình bạn là được." Jimmy gật mạnh đầu nói:

"Tuy nhà của ta không giàu có, nhưng vào phút nguy cấp trợ giúp bạn học, không cần lấy thù lao. Chúng ta là bạn học, không phải thương nhân. Hơn nữa, ta cũng tham gia chiến đấu, ta có chiến lợi phẩm để chia, đủ rồi."

Valhein nhìn vê hướng Paloma.

Paloma lườm Valhein, lười đáp lại.

"Ừm, vậy miễn phí ăn và ở của nàng." Valhein rất phóng khoáng nói.

Paloma cáu kỉnh trừng Valhein.

Lake ho nhẹ một tiếng, nói: "Nơi này là trường hợp công cộng nghiêm túc, thỉnh hai vị bạn học chú ý dáng vẻ, đừng công khai liếc mắt đưa tình."

Paloma cắn răng nhỏ, bất đắc dĩ cúi đầu.

Valhein mặt không đổi sắc nói:

"Bạn học Lake, xin hãy chú ý ngôn từ của mình, đừng dẫn tình bạn cùng bàn thuần khiết sang hướng nguy hiểm. Mặt khác, nếu hai chúng ta liếc mắt đưa tình, nhất định sẽ tránh đi các ngươi.'

Paloma bỗng nhiên ngẩng đầu, vừa tức vừa bực nhìn chằm chằm Valhein.

"Ta đầu hàng!" Lake giơ ngón trỏ tay phải.

Rollon cũng dựng thẳng ngón trỏ tay phải thật cao, nói: "Tha chúng ta đi!"

Jimmy và Albert cũng lặng lẽ nâng lên ngón trỏ tay phải.

Chỉ có Hoth không ngừng nháy mắt, không hiểu bọn họ tại sao làm như vậy, suy nghĩ một hồi, cũng giơ tay lên.

Như vậy mới không khác biệt với mọi người.

Valhein cười cười, nhìn về hướng Albert.

Albert rụt tay về, cúi đầu, không nói lời nào.

"Chờ khi về Học viện Plato, ta sẽ cho Albert hai nghìn vàng đại bàng làm thù lao." Valhein nói.

Những người khác vẻ mặt khác nhau nhìn Albert.

Paloma lộ vẻ mặt chán ghét, những người khác đều tỏ ra khó chịu, chỉ riêng mình .Jimmy mặt lộ nét đồng tình.

AIlbert nhỏ giọng biện giải: "Ta không tham gia chiến đấu, không được chia chiến lợi phẩm, lỡ như bị kẻ thù của Valhein theo dõi"

Valhein cười cười, nói: "Vô luận ngươi từng nói cái gì, nhưng lúc ấy ngươi không chạy trốn, đã xem như dũng cảm."

"Cảm ơn.' Albert cúi đầu, vẻ mặt xấu hổ.

Không hiểu sao con rối gốm đen ở bên cạnh Albert nâng lên cánh tay phải đụng vào tay của Albert rồi rụt về.

Những người khác nhẹ gật đầu, Valhein quả thực là một bạn học khoan dung lương thiện.

Valhein nhìn quét tất cả mọi người, nói: "Chiến lợi phẩm đợi về sau sẽ phân phối lại, nhưng công lao thì có thể nói trước một câu."

Lake vội ngắt lời Valhein:

"Về chiến lợi phẩm, ta có lời muốn nói."

Tất cả mọi người nhìn vê hướng Lake, bình thường hắn rất ít nói chuyện, nhưng mỗi lần mở miệng thì rất có sức nặng.

Lake nói:

"Điểm thành tích có tính là chiến lợi phẩm không?”

Mọi người ngây ra một lúc, chưa từng nghĩ đến điểm này.

Lake cười cười, nói: "Cho nên, ta sẽ không tham dự phân phối chiến lợi phẩm nào, bởi vì số điểm thành tích này đã là vinh diệu tốt nhất mà Valhein cho ta, chiến lợi phẩm quá đủ rồi!"

"Nói hay lắm!" Rollon đột nhiên cảm thấy học sinh giỏi bình dân này thường nhằm vào mình trở nên thuận mắt hơn trước kia nhiều.

Hoth cũng sực tỉnh ngộ, nói:

"Đúng rồi, điểm thành tích của chúng ta có thể vào top8, lấy được trái thiên phú. Dù không thể lấy trái thiên phú, bởi vì điểm thành tích xếp hạng cao cũng sẽ được thưởng riêng. Điểm của ta tất nhiên có thể lấy một quả huân chương Hắc Thiết! Những điểm thành tích này không phải chính mình được đến, hoàn toàn là may mắn gặp Valhein mới có được."

Chương 294: Thỉnh câu của Lake

Chương 294: Thỉnh câu của Lake

Thỉnh cầu của Lake

Lake tiếp tục cười nói: "Mọi người hiểu rồi chứ? Cho nên ta sẽ không lấy chiến lợi phẩm sau này phân phối, bởi vì ta đã lấy được thứ mình nên có. Hay nói khiêm tốn một chút là ta nhận được nhiều hơn xa sự trả giá."

"Lake nói hay lắm! Lúc nãy ta nói rồi, nếu tham gia chiến đấu thì nhất định phải lấy chiến lợi phẩm phần mình. Nhưng bây giờ đã lấy chiến lợi phẩm rồi, ta không tham dự phân phối khúc sau!" Hoth nói.

Rollon huơ tay trái:

"Đúng rồi, đây là chiến lợi phẩm của ta, ta rất vừa lòng. Vinh dự còn hơn vàng đại bàng!"

Paloma không nói một lời, lấy sách ma pháp để mở của Valhein qua, viết chữ, giơ cho mọi người xem.

"Ta từng được Valhein cứu, cho nên cũng không tham dự phân phối chiến lợi phẩm lần này. Số chiến lợi phẩm đó coi như là phí lao động của hắn!"

Paloma hờ hững liếc qua Valhein.

Nhưng đám bạn học thì sững sờ nhìn sách ma pháp.

Lake giật mình kêu lên:

"Hai người thế nhưng đến bước này?"

“Cái gì một bước này? Ngươi đừng nói bừa!" Valhein ngây ra, không rõ chuyện gì.

"Paloma thế nhưng có thể mở ra sách ma pháp của ngươi?" Lake hỏi.

Trong các học viện, bình thường chỉ có đôi tình nhân mới có thể mở ra sách ma pháp của đối phương.

Paloma và Valhein lập tức hiểu được.

Paloma tức giận đến nỗi tay phải run lên, suýt đập sách vào mặt Lake, cố hít sâu một hơi.

Là công chúa, phải hiền dịu.

Paloma chậm rãi buông xuống sách ma pháp.

Valhein dở khóc dở cười nói: "Các ngươi suy nghĩ nhiều. Lúc trước ta và Paloma thảo luận sự tình, cần vẽ một vài thứ, viết một ít từ lạ ta không nhận biết, cho phép nàng sử dụng khi ta mở sách ra, nhưng không cho phép nàng hoàn toàn sử dụng sách của ta."

Lake quay mặt về phía Paloma, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Paloma, thân là bạn cùng bàn, ta có nghĩa vụ nhắc nhở nàng, sớm nắm giữ sách của Valhein càng tốt, đặc biệt phải chú ý tin nhắn ma pháp của hắn, mỗi ngày không biết trò chuyện với bao nhiêu bạn học nữ đến đêm khuya.

Paloma hơi rũ mí mắt, tay phải chậm rãi nắm lấy vòng cổ Medusa Hoàng Kim.

"Khụ khụ khụ đều là bạn học, không cần như vậy! Ta về sau không nói giốn nữa, đùa giỡn, ta nhận sai!" Lake lập tức rụt vòi.

"Hừt" Paloma thế này mới buông tay khỏi vòng cổ.

Valhein thở dài thườn thượt, nói: "Các ngươi có thể kiềm chế một chút được không? Mọi người lúc ở trường đâu có nói nhiều như vậy."

Rollon nhún vai, nói:

"Đã cùng nhau chiến đấu, đương nhiên trở nên khác biệt."

Rollon nói xong vỗ vai Hoth.

Hoth nói:

"Đúng rồi!"

Mọi người mỉm cười.

Trong biệt thự ma pháp tràn ngập ấm áp không có lúc ở lớp học.

Jimmy ho nhẹ một tiếng, nói: "Ta cũng tham gia chiến đấu, cống hiến không lớn, vốn không nên lấy nhiều, nhưng ta không được điểm thành tích, vậy mặt dày xin một món ma pháp khí Thanh Đồng."

Valhein nói:

"Nên như vậy, chờ rời khỏi vị diện thần lực, ngươi cân ma pháp khí Thanh Đồng gì hãy nói với †a.'

"Cảm ơn." Jimmy cười tươi.

Albert cau mày, do dự một lúc sau, nói: "Hai nghìn vàng đại bàng đủ rồi, dù sao ta hoàn toàn không tham gia chiến đấu."

Mọi người đều kinh ngạc đánh giá Albert, lời này không giống như Albert nên nói.

Jimmy không kiềm được cười nói: "Ngươi sợ Valhein không cho, tiếp đó đánh ngươi một trận phải không?"

Mọi người cười rộ lên.

Albert mặt đỏ lên, thế nhưng không có phản bác.

Bốn người được điểm thành tích, Paloma không để ý, Jimmy có ma pháp khí Thanh Đồng, Albert có hai nghìn vàng đại bàng, tất cả đều vui vẻ.

"Vậy tiếp theo chúng ta sẽ đi chỗ nào?" Valhein hỏi. Lake đáp:

"Nếu điểm thành tích của chúng ta cực thấp ta sẽ lựa chọn tiếp tục đi rừng Ma Hổ, nhưng bây giờ chúng ta đã đủ điểm thành tích, nên đi đỉnh Cự Thụ sớm. Lỡ như tới trễ một bước, rõ ràng có điểm thành tích cao mà không lấy được trái thiên phú thì rất thảm."

Rollon gật đầu, sửng sốt nhìn Lake, trước kia cảm thấy Lake luôn nhằm vào chính mình, không ngờ rằng tiếp xúc lâu, ý tưởng của Lake và chính mình khá hợp nhau.

"Những người khác thì sao?" Valhein hỏi.

Jimmy cười nói: "Ta đi theo ngươi là cái chắc, không chừng còn có thể hưởng sái điểm thành tích."

Hoth nói: "Ta cũng đi đỉnh Cự Thụ."

Albert do dự một lúc, nói: "Ta cảm thấy tập thể hành động tốt một chút, dù sao đều là bạn cùng bàn.

Không ai tin lời bậy bạ của Albert, không bằng lý do của .Jimmy càng khiến người tin phục.

"Vậy thì tốt, đêm nay chúng ta nghỉ lại một đêm, ngày mai cùng nhau đi đỉnh Cự Thụ!" Valhein nói.

Mọi người tán gẫu một lúc rồi về phòng mình.

Lúc sắp ngủ, Valhein đi ra biệt thự ma pháp, chuẩn bị đặt chuông canh gác ở xung quanh, chợt phát hiện Lake đang nằm trên bãi cỏ, ngước nhìn bầu trời.

Bầu trời màu xanh xám giống như pha lê bán trong suốt ngăn cách ánh sáng thật sự, khiến nguyên tòa vị diện thần lực vĩnh viễn dừng lại ở khoảng thời gian hoàng hôn.

Toàn bộ vị diện tựa như Người Khổng Lồ ngủ say.

"Đang nghĩ gì thế?" Valhein đi qua, ngồi cạnh Lake.

Lake phun ra cọng cỏ ngậm trong miệng.

"Nhớ em gái của ta." Ngữ khí của Lake đặc biệt dịu dàng.

"Biết ngay ngươi sẽ nói như vậy." Valhein nói, nhìn chân của Lake.

Chân trái của Lake giống như thịt nát phơi khô, đã ngả màu đen.

"Trong balo của ta có giày và quân dự bị, lát nữa ta đưa đến phòng của ngươi." Valhein nói.

"Cảm ơn, thật ra ta đã thói quen." Lake nói.

Valhein hỏi:

"Vết thương của ngươi có thể chữa khỏi chứ?"

Chương 295: Thỉnh câu của Lake (2)

Chương 295: Thỉnh câu của Lake (2)

Thỉnh cầu của Lake (2)

Lake nói nhẹ tênh:

"Đương nhiên có thể, nhưng cần bậc thầy Truyền Kỳ giỏi về hệ thủy tự mình ra tay, hoặc là mời tư tế Thánh Vực tiêu hao lực lượng thật lớn. Đương nhiên, có phương pháp đơn giản hơn nữa là đập gãy chân, rồi uống một bình nước chữa thần trong truyền thuyết, bao trị bách bệnh."

Valhein nói:

"Nước chữa thần là các thánh điện chuyên dụng, rất ít lưu thông trong chợ, cho dù có cũng là giá trên trời, cỡ hai mươi vạn vàng đại bàng."

Lake nói:

"Bởi vậy mục tiêu nhỏ thứ hai trong đời ta là để dành được hai mươi vạn vàng đại bàng."

Valhein vỗ vai Lake:

"Ta tin tưởng ngươi nhất định có thể làm được, cố lên!"

Lake đột nhiên ngồi dậy, vẻ mặt buồn rầu nói:

"Nhưng ta vẫn lo cho em gái, sợ con bé không thói quen. Dù

sao, mắt của nó không thấy đường."

Valhein đã hỏi thăm chút chuyện của Lake từ chỗ Hoth, biết em gái của Lake là cô gái mù.

Valhein nói:

"Phương pháp chữa mắt chắc càng đơn giản hơn chữa chân của ngươi."

Lake nói:

"Đúng rồi, ta có hỏi tư tế của điện thần, chữa mắt của em gái ta đại khái cần năm vạn vàng đại bàng. Cho nên, đây là ta mục tiêu thứ nhất của đời ta. Ta tin tưởng, chờ ta trở thành ma pháp sư Hoàng Kim nhất định có thể để dành đủ số tiền kia."

Valhein hỏi:

"Cho nên ngươi mới lựa chọn câu lạc bộ ma dược dễ kiếm hơn?"

Lake đáp:

"Đúng rồi, ban đầu ta đi vào câu lạc bộ ma dược là vì chữa mắt cho em gái của ta, thứ hai mới là chữa cho mình."

"Tình cảm của hai anh em thật tốt." Valhein có chút hâm mộ nói. Lake lần thứ hai nằm trên cỏ, nhìn bầu trời màu xanh xám, chậm rãi nói:

"Năm xưa sau khi cha mẹ qua đời, ta chỉ có mười hai tuổi, hồi đó ta chưa biết chính mình có thiên phú ma pháp. Đồ đạc trong nhà bị dọn đi hết, chỉ còn một căn nhà nho nhỏ, đó là chỗ an toàn duy nhất của anh em chúng ta. Vì nuôi sống bản thân và em gái, ta đi làm công ở bến cảng, việc gì cũng làm, chỉ cần kiếm tiên. Mãi đến có một ngày, chân trái của ta bị giáo dài đâm thủng trong một

cuộc đánh lộn, là ở đây."

Lake tự giễu giơ chân trái lên, lỗ thủng rõ ràng.

"Lúc ấy ta sợ về nhà muộn em gái không ăn cơm được nên băng bó sơ rồi trở vê. Nhưng sau khi vê nhà, ta té dưới đất hôn mê bất tỉnh, suốt nửa năm mới khá hơn chút. Nửa năm đó ta chỉ có hơn mười ngày là tỉnh táo, đó cũng là thời kỳ thống khổ thứ hai trong đời ta. Suốt nửa năm, đều là em gái mù mắt chăm sóc cho ta, tựa như chăm sóc em bé sơ sinh, mặc dù con bé không thấy đường."

Valhein trầm mặc.

"Sau này ta nghe người khác nói mới biết nửa năm qua con bé đã làm cái gì. Con bé dập đầu từng nhà hàng xóm, tìm người quen mượn tiền từng nhà, không ngừng ăn xin bên đường. Một cô bé mù nhỏ tuổi dồn hết sức mình có được cướp ta về từ tay Minh Thần. Từ nay về sau, ta hiểu rằng cả dời ta sống vì con bé."

Lake nói xong, đột nhiên im lặng.

Valhein bỗng nhớ tin đồn về Lake, không biết nên nói cái gì.

Lake bỗng cười nhẹ tênh:

"Chắc ngươi từng nghe rồi nhỉ, ta được bậc thầy Plato cứu ra từ nhà lao nhốt tử tù."

"Ừm, từng nghe nói." Valhein thở dài.

Trên mặt Lake vụt qua nét thống khổ, nói:

"Sau khi ta lành bệnh thì bắt đầu tìm mọi cách kiếm tiền, để em gái ở nhà. Có lẽ nhờ trận bệnh đó, ta phát hiện đầu óc của mình minh mẫn hơn, trí nhớ cũng giỏi hơn, cho nên vừa làm công vừa học tập, thu nhập dân nâng cao. Mãi đến có một ngày, ta bởi

vì làm việc mà kéo dài thời gian, về nhà rất khuya. Chờ ta xách bánh mỳ và kẹp tóc bươm bướm bằng đồng xuất hiện ở cửa nhà thì mấy tên du côn đang nhục mạ em gái, mắng đủ lời khó nghe, thậm chí còn muốn ức hiếp con bé. Ta lửa giận ngút trời, mất đi lý trí, chộp lấy khúc gỗ côn xông lên trên."

Lake nói xong, nhìn bầu trời, im lặng thật lâu.

Qua một hồi lâu, hắn lại nói:

"Đến bây giờ ta vẫn không thể nhớ sau đó xảy ra chuyện gì, ta chỉ nhớ mình nằm tại trong phòng giam. Về sau mới biết, ta giết bốn tên lưu manh, giết sạch. Ta vốn cho rằng ta phải chết, nhưng giáo vụ trưởng, bậc thầy Larens xuất hiện ở trước mặt ta, kéo tay ta dắt ra nhà tù, đưa ta vê nhà. Bậc thầy Larens nói với ta rằng lúc ta giết người thì dẫn động ma lực, bị bậc thầy Plato phát hiện. Thế là, bậc thây Plato ra tay, giải quyết vụ án của ta, khiến ta trở thành học sinh của Học viện Plato."

Valhein thở dài, nói:

"Đám lưu manh trẻ ở Athens thật đáng hận, rất nhiều người đều từng bị khi dễ."

Lake cắn răng nói:

"Sau này ta mới biết, năm đó khi ta hôn mê, em gái của ta đã bị lưu manh khi dễ rồi. Valhein, ta phát hiện, tuy ngươi làm việc cứng rắn độc ác nhưng trong lòng ngươi có tia sáng hiếm thấy. Chờ khi về Athens, ngươi và ta hợp sức đi trừng phạt những tên lưu manh này được không?"

Valhein mỉm cười nói:

"Hợp với ý của tai"

Lake nói:

"Tốt, quyết định vậy đi!"

Valhein hỏi:

"Nhưng ngươi nói ta cứng rắn độc ác là có ý gì?"

"Ha ha, từ hình dung thôi, dũng cảm quyết đoán."

"Câu này nghe được." Valhein mỉm cười nói.

Lake đột nhiên dùng giọng trầm thấp nói:

"Ta là một người yếu đuối, ngươi thì khác, ngươi rất cường đại, sức mạnh của ngươi không ở chỗ lực lượng, mà ở trong lòng. Nếu, ta là nói nếu, có một ngày ta gặp phải ngoài ý muốn, nhờ ngươi chăm sóc tốt cho em gái của ta. Nia biết làm việc nhà, nấu ăn cũng rất ngon, chỉ cần để ở nhà, con bé có thể một mình sống cả đời.

Chương 296: Lấy kết thúc làm bắt đầu

Chương 296: Lấy kết thúc làm bắt đầu

Lấy kết thúc làm bắt đầu

Nếu ngươi có thể giúp con bé tìm được một người thật lòng yêu nó"

"Ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ không ra ngoài ý muốn! Cho dù có thì cũng là ngoài ý muốn tốt!" Valhein nói.

Trầm mặc thật lâu, Lake nói:

"Dọc đường ởi ta luôn nhớ đến Nia, thường giật mình tỉnh giấc từ cơn mơ. Ta biết điểm yếu của mình, hiểu rõ hơn ai hết. Ta biết rõ tiếp tục bám theo có lẽ sẽ bị phát hiện, sẽ bị giết, sẽ khiến Nia mất đi ta, nhưng ta không cách nào trốn tránh. Ta đã trốn một lần, không thể trốn tránh nữa."

Nói đến cuối cùng, trên mặt Lake phủ một lớp bi ai dày đặc.

Valhein trâm tư giây lát, nói: "Ta xác thực không biết trên người của ngươi đã phát sinh cái gì, ta không giỏi khuyên người. Nhưng cá nhân ta cảm thấy, chúng ta nên tiêu trừ cảm xúc và ý nghĩ không cần thiết, chỉ cần đi hướng mục tiêu. Những gì ngươi nói, bản thân yếu đuối như thế nào, hoặc chết hoặc sống, thậm chí gửi gắm em gái của ngươi cho ta, tất cả không giúp ích cho ngươi hoàn thành mục tiêu.

Lake im lặng không nói.

Valhein nói:

"Ngươi hiện tại có thể lựa chọn hai loại phương thức suy nghĩ, một loại là tư duy mục tiêu, chúng ta chỉ chú ý chuyện có ích cho mục tiêu, không chú ý mặt khác. Gặp phải trở ngại thì chúng ta lấy 'giải quyết chướng ngại' làm mục tiêu, không suy xét chuyện gì không có ích cho giải quyết chướng ngại. Loại thứ hai là phương thức suy nghĩ giống như ngươi bây giờ, luôn nghĩ mấy chuyện không liên quan mục tiêu, về bản chất thì ngươi đang trốn tránh, đây là tư duy trốn tránh, nhất định phải loại bỏ nó."

"Ai mà chẳng biết đạo lý, nhưng khi thực hành thì rất khó." Lake nói.

Valhein cười cười, nói: "Không ngờ rằng ngươi cũng phạm sai lâm cấp thấp như vậy."

"Ngươi hãy nói kỹ hơn xem." Lake đứng lên, nghiêm túc nhìn Valhein.

"Chúng ta biết nói chuyện, nhưng cũng không hiểu biểu đạt; chúng ta biết chạy nhanh, nhưng không hiểu thi chạy; chúng ta nhận biết từng chữ, nhưng chưa chắc hiểu đạo lý tổ hợp của chữ. Nhưng chúng ta cho rằng bản thân hiểu hết, ngươi biết tiêu chuẩn của hiểu là gì không?" Valhein hỏi.

Lake lắc đầu.

"Khi ngươi làm mà không tốn chút xíu sức nào, thậm chí không cần loại phương pháp này hoặc đạo lý để làm thì sẽ cảm giác khó chịu, ngươi mới xem như thật sự hiểu đạo lý này.

"Nếu ta không làm được, nghĩa là không hiểu?"

"Ngươi có thể làm được, nhưng làm không tốt thì vẫn không hiểu." Valhein nói.

Lake suy nghĩ một hồi, nói: "Tức là, ngươi đưa ra một tiêu chuẩn nghiệm chứng?"

Valhein nói:

"Đúng rồi. Cảm giác dựa vào cảm giác của chúng ta, không thể ỷ vào ý nghĩ của chúng ta, thậm chí đầu óc cũng không ngừng lừa dối chúng ta. Nếu chúng ta tìm được một tiêu chuẩn nghiệm chứng, chúng ta sẽ biết ngay chính mình rốt cuộc có thể làm được hay không.'

Lake nói:

"Ngươi nói có đạo lý, có khi ta làm việc rất cảm tính."

"Ngươi không phải làm việc cảm tính, điều ngươi mong muốn là khiến em gái của ngươi bình an. Nhưng ta cho rằng, chỉ khi nào bản thân ngươi đủ mạnh mới có thể bảo hộ em gái được. Bây giờ ngươi đang lẫn lộn đầu đuôi." Valhein nói.

Lake nhíu mày, bất đắc dĩ nói:

"Đầu óc của ta hơi rối, bây giờ ta chủ yếu đặt tinh lực vào học tập, ma dược và ma pháp. Chờ một thời gian nữa rảnh rồi mới cẩn thận suy nghĩ chuyện này."

Valhein gật đầu, không nói gì thêm.

Thả ra chuông canh gác, Valhein đi vào nhà.

Lake đột nhiên gọi lại Valhein, hỏi:

"Ta biết ngươi rất giỏi vê phân rõ bạn và kẻ địch, nếu một người vừa là kẻ địch vừa là bạn thì ngươi sẽ làm thế nào?"

Valhein suy nghĩ một hồi, thở dài nói:

"Ban đầu ta định nói là đi theo trái tim mách bảo, nhưng sau

này nhận ra trái tim của ta luôn thay đổi. Ta không thể trả lời câu hỏi này của ngươi, trừ phi càng cụ thể một ít."

"Có biện pháp khác sao?" Lake hỏi.

"Ngươi muốn cái gì, mới sẽ làm cái đó, lấy kết thúc làm bắt đầu." Valhein đáp.

"Ta sẽ suy nghĩ kỹ, cảm ơn ngươi, Valhein." Lake nói.

“Đừng khách khí!" Valhein cười nói.

Lấy áo và giày từ không gian phế tích đưa đến phòng của Lake.

Sáng sớm ngày thứ hai, ăn sáng xong Valhein thu lại biệt thự ma pháp, đoàn người đi hướng đỉnh Cự Thụ.

Mấy học sinh của Học viện Plato đi theo, còn có mười mấy học sinh quý tộc cũng đi theo từ xa.

Valhein vẫn ôm Paloma.

Không chỉ hai người thói quen, tất cả học sinh cũng đều đã thói quen.

Dọc đường đi, mọi người một bên đi tới trước, một bên tán gấu, tám đủ thứ chuyện, chuyện xấu của quý tộc, chuyện lạ của bậc thầy, điển cố của Hy Lạp, chuyện của nước ngoài, sinh linh thân kỳ, truyên thuyết của chúng thần.

Có cơ sở ngày hôm qua sóng vai chiến đấu, quan hệ giữa bảy bạn cùng bàn gần thêm một bước.

Chỉ có Albert là lúc gần lúc xa với sáu người khác.

Một đường cười vui, đến buổi chiều, mọi người mới tới chân núi đỉnh Cự Thụ.

Mấy chục người Ba Tư đứng trên con đường duy nhất lên đỉnh núi.

Khác với học sinh Hy Lạp mặc áo da quân da, đám người Ba Tư bình thường thích mặc quần, giờ bọn họ hoặc là mặc quần bó sát, hoặc là mặc quần thụng.

Áo trên của họ như kiểu khăn trải giường, giống như cắt một cái lỗ giữa miếng vải rồi chui đầu vào, thu nhỏ hai bên dưới nách hình thành áo trên đầy nếp nhăn.

Khác với không khí thực dụng của Hy Lạp, nhiều học sinh Ba Tư mặc áo khoác màu tím, vạt viền vàng, trên quân áo đều có thêu vàng bạc, đồ án hoa lệ.

Chương 297: Lấy kết thúc làm bắt đầu (2)

Chương 297: Lấy kết thúc làm bắt đầu (2)

Lấy kết thúc làm bắt đầu (2)

Còn có số ít học sinh Ba Tư không mặc đồ màu tím mà là màu trắng đen tâm thường, chứng minh bọn họ không phải quý tộc.

Vô luận là quý tộc hay bình dân, trên áo của tất cả học sinh Ba Tư đều có kiểu dáng lưu tô điển hình, trên người đều nạm vàng đeo ngọc, tràn ngập mùi xa hoa.

Phía đối diện học sinh Ba Tư là học sinh của Athens và người thi khác.

"Valhein đến!"

Rất nhiều người hò reo, thậm chí bao gồm một ít quý tộc.

Valhein có chút sửng sốt, những quý tộc này lúc bình thường nhìn chính mình như có thù giết cha, sao bây giờ nhiệt tình như gặp người thân?

Một số học sinh lớp cao từng nói chuyện với Valhein lúc này đi tới.

"Người Ba Tư làm sao vậy?"

Một học sinh lớp cao bất đắc dĩ nói:

"Người Ba Tư nói công chúa của bọn họ ở đỉnh núi, vì tránh

cho quấy rây công chúa, cấm người điểm thấp lên núi. Chỉ có người từ năm mươi điểm thành tích trở lên có thể trực tiếp lên núi, nếu không được năm mươi điểm thì phải đánh với bọn họ một trận, được bọn họ đồng ý mới cho qua."

Valhein cười cười, nói: "Xem ra quý tộc trên đời này đều có chung một tật xấu, dù lúc nào, nơi nào đều cảm thấy chính mình muốn làm cái gì thì làm cái đó."

Valhein cảm thấy Paloma ở trong ngực mình vặn vẹo thân thể nhỏ.

"Nếu quý tộc cảm thấy chính mình không có đặc quyền, chúng ta mới thấy kỳ lạ." Lake nhún vai.

"Tại sao bọn họ ngốc vậy nhỉ?" Valhein vẫn không thể hiểu nổi tư duy của quý tộc.

"Ngạo mạn." Paloma nhỏ giọng nói.

Valhein gật đầu.

Jimmy than khẽ, nói:

"Trước kia ta cứ cảm thấy quý tộc quả thực như đồ ngốc, sao bọn họ có thể phạm sai lâm ngốc như vậy. Nhưng về sau ta mới phát hiện, không phải bọn họ ngốc, cũng không phải ta thông minh, mà là chúng ta làm cùng một việc, kết quả hoàn toàn khác nhau. Thí dụ như, quý tộc có thể đặt trạm gác, bọn họ sẽ bị trừng phạt chứ? Sẽ không. Nhưng bình dân chúng ta mà đặt trạm gác thì hậu quả là cái gì? Sẽ bị đánh chết. Thí dụ như, bọn họ khi dễ bình dân, giá đắt là cái gì? Không có giá đắt! Chúng ta thì sao? Sẽ bị bắt. Về sau ta suy nghĩ rõ ràng, nếu ta làm bất cứ chuyện gì đều không bị trừng phạt, ta cũng sẽ làm giống như vậy.

Trong mắt Lake bỗng lóe thù hận thấu xương:

"Jimmy nói không sai. Ở trong mắt bọn họ thì bình dân chỉ là gia cầm, gia súc phục vụ cho bọn họ, đói thì giết lấy thịt ăn, lạnh thì lột da, lúc vui sẽ đút cho một ít thức ăn, không vui thì bớt cho ăn lại, hơi trái ý một chút là vung roi quất không thương tiếc. Bọn họ không cảm thấy chính mình là con người, cho rằng bản thân là một loại chủng tộc cao hơn người, chủng tộc này tên gọi 'quý tộc'."

Valhein cười nói:

"Cách nói của Lake thú vị, ta vốn tưởng quý tộc là gia tộc có quyền lực, nhưng nay xem ra quý tộc xem bản thân thành chủng tộc mới có quyên lực."

Rollon bất đắc dĩ nói: "Lúc các ngươi cao đàm khoát luận đừng quên còn có ta và Paloma."

Lake nhếch mép cười nhạt, rồi vội thu lại nụ cười đó.

Valhein mỉm cười, nói: "Hy vọng hai vị không cần để ý, chúng ta chỉ đang miêu tả một sự thực, chứ không phải trút bực tức. Ở trong mắt ta, hai người là quý tộc khác biệt, chúng ta cũng hy vọng ở trong mắt hai người thì chúng ta là bình dân khác biệt. Đương nhiên, ta càng hy vọng mọi người đều giống nhau."

Paloma nhẹ gật đầu.

Rollon nhún vai, nói: "Dù sao quý tộc bị hiểu lầm quá nhiều, ta cũng không biện giải cái gì.

"Tóm lại, trước tiên đồng lòng đối ngoại, giải quyết người Ba Tư ở trước mắt đã." Valhein tiếp tục ôm Paloma đi về phía trước.

Người Ba Tư, học sinh của Học viện Plato, học sinh của Học viện Quý Tộc, Học viện Plato của học viện, người rèn luyện cùng nhìn vê phía Valhein.

Cũng nhìn cô gái trong ngực của Valhein.

Paloma đột nhiên cảm thụ được không khí hơi lạ, nàng nhíu mày, nhẹ nhàng quay đầu tựa vào vai Valhein, dùng tóc che khuôn mặt.

Valhein dừng lại.

Đằng trước là đường lên núi, một bậc thang nham thạch màu đen do người xây kéo dài lên đỉnh núi.

Mấy chục người Ba Tư canh giữ trên bậc thang, quần áo hoa hòe lòe loẹt, lạnh lùng nhìn chăm chú vào Valhein. Valhein hỏi: "Ai cho các ngươi quyên lực phong đường lên núi?"

Một Ba Tư ngạo mạn trả lời bằng ngôn ngữ Ba Tư:

"Sức mạnh của Ba Tư."

Valhein ngây ra một lúc, tuy thành tích ngôn ngữ Ba Tư của mình chỉ cỡ trung bình, nhưng có thể nghe hiểu từ đơn nào đơn giản, hắn nói:

"Tốt bụng nhắc nhở ngươi một câu, người nói lời này thông thường không có kết quả tốt. Các ngươi không đại biểu được Ba Tư, lỡ như các ngươi bị chúng ta đánh bại thì chẳng phải là Ba Tư bị Hy Lạp đánh bại?"

"Người Hy Lạp gian xảo, ở trước mặt Ba Tư vĩ đại thì các ngươi không chịu nổi một kích!" Học sinh Ba Tư nói chuyện chẳng thèm che giấu lòng coi rẻ.

Valhein bất đắc dĩ, bàn vê quốc lực thì Ba Tư mạnh hơn Hy Lạp nhiều, hơn nữa Ba Tư thường chiến thắng các thành bang Hy Lạp ở bờ phía đông biển Aegean, nhưng Ba Tư đến đất Hy Lạp thì cơ bản thua nhiều thắng ít.

Lời nói của học sinh Ba Tư lập tức chọc giận tất cả học sinh Hy Lạp.

Hai bên bắt đầu đấu võ mồm, chửi một hồi sợ đối phương nghe không hiểu, người Ba Tư chửi bằng tiếng Hy Lạp, người Hy Lạp thì mắng bằng tiếng Ba Tư.

Valhein quay đầu nhìn hướng Lake.

Chương 298: Nghề ma pháp ẩn

Chương 298: Nghề ma pháp ẩn

Nghề ma pháp ẩn

Lake nhún vai, nói: "Ta lần đầu tiên tận mắt thấy, nhưng vô luận là trong sách hay học sinh lớp cao đều từng nói, Hy Lạp và Ba Tư mà gặp nhau chắc chắn sẽ mắng đối phương một trận. Dù sao thù hận kéo dài mấy trăm năm, không biết bao nhiêu người chết ở trong tay đối phương. Ngươi xem những quý tộc này, lúc bình thường cố làm ra vẻ, hiện tại cũng chửi hùa, tổ tiên của bọn họ đa số chết trong tay người Ba Tư. Nhưng các quý tộc hiện giờ đa số đều không dám ra chiến trường."

Valhein nhìn hai bên có xu thế chửi mãi không dứt, bất đắc dĩ nói:

"Ngươi tên lực lượng của Ba Tư? Nào, chúng ta quyết đấu một trận, ta muốn lên núi."

"Được!" Học sinh Ba Tư kia lập tức tay cầm gậy ma pháp đứng ra.

Valhein thấy đối phương là ma pháp sư, bất đắc dĩ nói với Địa Ngạo Thiên:

"Ngươi có thể sử dụng thuật hỏa cầu."

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên cố ý đổi gậy xương không gai tiến lên.

Học sinh Ba Tư tức giận hỏi:

"Ngươi có ý gì?

Valhein mỉm cười nói:

"Người hầu của ta rất cường đại, có người hoài nghi ta là nghề ma pháp ẩn hiếm thấy, đại triệu hoán sư, sức mạnh đều dồn hết cho người hầu. Ngươi chỉ cần chiến thắng người hầu của ta thì ta sẽ nhận thua."

Đám bạn cùng bàn của Valhein đều cúi đầu, rất sợ bị người khác nhìn thấy nét mặt.

Đầu vai Paloma nhẹ run.

Đám người từng chứng kiến Valhein chiến đấu với quý tộc đều lộ biểu cảm quái dị.

Người chưa từng thấy Valhein chiến đấu thì bắt đầu suy nghĩ sao trước đến giờ chưa từng nghe chi nhánh đại ma pháp sư triệu hoán, chẳng lẽ thật sự có nghề ma pháp ẩn?

Địa Ngạo Thiên và hai tiểu thần lùn lửa ngước nhìn chủ nhân, mặt tràn đầy sùng bái.

Thì ra chủ nhân lợi hại như vậy!

Học sinh Ba Tư kia ngẩn ngơ, nửa tin nửa không nói:

-Được, vậy ngươi thua chớ có trách ta.

Valhein gật đầu, nói "Ngươi yên tâm, ta sẽ không trách ngươi. À, người hầu này của ta có lẽ có dòng máu Thần Linh lửa, không tâm thường, ma pháp lửa hơn ta nhiều, ta đề nghị lúc ngươi chiến đấu hãy chuẩn bị tốt thuốc ngăn bỏng cấp cao, lúc nên nhận thua cứ nhận thua, đừng cảm thấy thua thần lùn là chuyện mất mặt gì."

Vẻ mặt học sinh Ba Tư vô cùng ngạo mạn nói:

"Ma pháp sư Ba Tư vĩ đại tuyệt đối sẽ không thua thần lùn!"

"Được rồi, ta đã tận tình tận nghĩa. Bắt đầu đi."

Valhein ôm Paloma lui về phía sau mấy bước.

Trước ánh nhìn chăm chú của những thí sinh các phương, một ma pháp sư và một thần lùn cách nhau ba mươi mét nhìn đối phương.

Vẻ mặt học sinh Ba Tư ngạo mạn, nhưng ánh mắt cực kỳ chuyên chú.

Điều này khiến rất nhiều người âm thầm gật đầu, học sinh có tư cách cùng thi với hai học viện Athens quả nhiên không phải tên ngốc.

Một học sinh Ba Tư ở phía xa hô to:

"Bắt đầu!"

Địa Ngạo Thiên nâng gậy xương chỉ hướng ma pháp sư Ba Tư.

"Thuật hỏa câu!"

Nhìn thấy pháp trận nháy mắt thành hình, không đợi quả cầu lửa lớn bay ra, ma pháp sư Ba Tư đã phán đoán ra đây là lập tức phát ra thuật hỏa cầu, tâm trạng nổ tung, trong miệng mắng một câu thô tục tiếng Ba Tư mà người Hy Lạp nghe không hiểu, nhanh chóng lộn mèo qua một bên.

Valhein ngây ra một lúc, học sinh Ba Tư này giỏi à, tất cả đối thủ lúc trước, dù là chiến sĩ Thanh Đồng Lawens cũng không phán đoán chính xác như vậy. Sức phán đoán của ma pháp sư này không thua gì lão Hắc Thiết.

Bởi vì học sinh Ba Tư này lập tức lộn mèo qua một bên nên dễ dàng tránh thoát phạm vi thuật hỏa cầu nổ.

Thí sinh của hai bên bàn tán xôn xao.

"Thần lùn có thể dùng thuật hỏa cầu?"

"Xem ra thật sự có huyết mạch Thần Linh."

"Đại triệu hoán sư là thật?"

"Nghề ma pháp ẩn, không ngờ Hy Lạp thế nhưng xuất hiện loại lực lượng này, đây chính là tình báo cực kỳ quan trọng! Nhất định phải báo cho Darius Đại đết"

Sau khi học sinh Ba Tư kia tránh thoát một quả cầu lửa lớn thì nhìn chăm chú vào Địa Ngạo Thiên, tiếp đó chậm rãi niệm tụng thần chú giáp phòng hộ ma lực.

Địa Ngạo Thiên chậm rãi chạy tới trước, vừa chạy vừa niệm chú. "Thuật hỏa câu!"

Học sinh Ba Tư lại nhanh chóng lộn mèo qua một bên, vừa lăn vừa hô to bằng tiếng Hy Lạp chính tông:

"Ta nhận thual"

Sợ thần lùn nghe không hiểu tiếng Ba Tư.

Toàn trường sôi chảo dầu.

"Di động thi pháp!"

"Thân lùn y như thân!"

Paloma hất tóc sang bên, ngửa đầu nhìn Valhein.

Valhein cũng lộ vẻ mặt ngơ ngác.

Bản thân ta đều không biết làm di động thi pháp!

Thường thì phải đến Thánh Vực mới có thể nắm giữ.

Paloma nhỏ giọng nói thầm: "Ta tin tưởng Địa Ngạo Thiên mạnh hơn ngươi."

Địa Ngạo Thiên dừng công kích, quay đầu nhìn hướng Valhein.

Valhein ho nhẹ một tiếng, hỏi:

"Người tiếp theo là ai? Ta giành một danh ngạch lên núi cho bạn cùng bàn ở trong ngực của ta."

Đám học sinh Ba Tư nhìn Valhein với ánh mắt kỳ lạ.

Mọi người đều là học sinh của học viện ma pháp, ai mà chưa nhìn ra thuật hỏa cầu kia không thua kém ma pháp sư Hoàng Kim?

Đã nhìn thấu rồi, đừng giả vờ nữal

Mau lên núi đi, không hầu nổi vị đại lão như ngài!

Quý tộc Ba Tư ngạo mạn, nhưng ma pháp sư thì không.

Lực lượng Ba Tư' vừa rồi vẻ mặt ghét bỏ, cau mày nói: "Cho ngươi hai mươi danh ngạch, đi mau lên. Nắm giữ lực lượng chi nhánh ma pháp ẩn rồi chạy tới chỗ chúng ta khoe khoang, người Hy Lạp quả nhiên xảo trá."

Chương 299: Nghề ma pháp ẩn (2)

Chương 299: Nghề ma pháp ẩn (2)

Nghề ma pháp ẩn (2)

Valhein chớp chớp mắt, thâm nghĩ người Ba Tư các ngươi vì sao không làm theo khuôn mẫu? Ta còn cho rằng kế tiếp các ngươi không phục, từng người khiêu chiến ta, ta còn đang chờ kiếm điểm thành tích đây!

Valhein nét mặt sa sâm nói:

-Hai mươi danh ngạch? Khinh thường người Hy Lạp quá! Hơn nữa, các ngươi làm sao ăn nói với công chúa của các ngươi? Không được! Ta muốn khiêu chiến mười chín người tiếp theo! Ta muốn kiến thức lực lượng Ba Tư thật sựt"

"Bốn mươi danh ngạch lên núi, không thể nhiều hơn!" Vị Lực lượng Ba Tư' kia vẻ mặt nghiêm túc, dường như không nghe thấy câu nói cuối cùng của Valhein.

Lại không thành công lừa điểm, hỏi dò:

"Năm mươi."

"Đồng ý!" Người kia chấp nhận ngay.

Học sinh Ba Tư khác cùng thở phào.

Valhein xoay người nhìn hướng học sinh Học viện Quý Tộc Athens, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Nhìn xem người Ba

Tư, rồi nhìn lại các ngươi, nếu các ngươi thông minh bằng một nửa người Ba Tư thì đã không đến nỗi bị ta lừa nhiều điểm thành tích như vậy! Về sau đối chọi với Ba Tư, khiến ta làm sao tin tưởng đám quý tộc các ngươi có thể chiến thắng! Trí tuệ là lực lượng của Ba Tư!"

Đám học sinh quý tộc nghệch mặt ra, liên quan gì tới chúng ta, ngươi không lừa được điểm của Ba Tư là lỗi của chúng ta hết sao?

Các học sinh Ba Tư không thân thiện với Valhein, người này được lợi còn không quên cười nhạo người Ba Tư.

Valhein vẫy tay với người của Học viện Plato, nói:

"Nguyên bàn chúng ta chiếm bảy danh ngạch, và ba bạn học cùng lớp. Còn lại bốn mươi danh ngạch chia cho các ngươi, các bạn học của Học viện Plato, các ngươi hãy tự bàn bạc đi nhé, chúng ta lên trước.'

Valhein nói xong, mang theo bạn cùng bàn bắt đầu leo núi, ba bạn học cùng lớp cũng bước ra từ đám người, cùng leo lên.

Trong ánh mắt hâm mộ của học sinh trường khác, các học sinh của Học viện Plato lục tục lên núi.

Núi cao nghìn mét, đoàn người rất nhanh trèo lên đến đỉnh núi. Valhein nhấc chân rời khỏi nấc thang cuối cùng, ngước đầu nhìn hướng đẳng trước.

Tán cây to lớn tựa như bâu trời xanh đè xuống, mỗi một mảnh lá cây đều giống như một chiếc thuyền nhỏ, nhánh cây to khỏe giống như là những con đường.

Dưới tán cây bao phủ bầu trời là thần cây có nhiều khe rãnh đứng thẳng, tựa như bức tường thành màu nâu đen dày.

Mười nhánh cây đột ngột rũ xuống cách mặt đất hai mét.

Cuối mỗi nhánh cây treo một trái cây màu vàng đất.

Mười trái cây màu vàng đất to cỡ nắm tay xếp hàng ngang, có nhỏ có lớn, màu sắc có nhạt có đậm.

Bề mặt của mười trái cây không phải vỏ trái cây bình thường mà từ ánh sáng màu vàng đất thuần khiết ngưng tụ hình thành.

Trước cái cây to này, người ở gốc cây đều bé nhỏ như những con kiến.

"Valhein các hạ Paloma điện hạ " Một giọng nói tràn ngập vui sướng bất ngờ vang lên.

Valhein theo tiếng nhìn lại, chợt thấy một gương mặt quen thuộc mang theo biểu cảm vui sướng bất ngờ đúng chuẩn quý tộc chạy chậm tới.

Người kia mặc giáp da màu đen tỉnh trí, cắt khéo léo, kèm hoa văn tơ vàng tôn lên dáng người thẳng tắp.

Phía sau người kia là hai, ba mươi chiến sĩ và ma pháp sư võ trang đầy đủ vội vàng theo kịp.

Harnas của gia tộc Anh Hùng Agala, chủ nhân cũ của nhà hàng Beauty of the Giant Dragon, cổ đông hụt của thương hội Siêu Tân Tinh.

Harnas một bên chạy chậm, một bên cẩn thận quan sát Valhein và Paloma, khi hắn phát hiện sự ăn ý kỳ lạ và cảm giác thân thiết giữa hai người, dù cho trong lòng đã chuẩn bị từ trước, dù cho đã sớm thấy tín vật cổ xưa kia, nhưng trong mắt của hắn vẫn bắn ra tia sáng kỳ lạ khó tin.

Con gái trực hệ duy nhất của nhà Pandion bị Valhein ôm.

"Hừ.' Paloma khinh thường liếc qua Harnas, quay đầu mặc kệ

hắn, tiếp tục quan sát hoàn cảnh xung quanh.

Đỉnh núi bằng phẳng, mặt đất thâm đen, chỉ có cây to kia chễm chệ ở trong đó tựa như vị vua duy nhất trên ngọn núi này.

Trừ đám người Harnas ra còn có người của thế lực khác ở rải rác xung quanh, có học sinh của Học viện Quý Tộc, có học sinh của Học viện Plato, có thí sinh của thế lực bên ngoài.

Trong đó đông nhất cũng bắt mắt nhất là một đám người Ba Tư. Nơi này cũng có một ít phòng nhỏ ma pháp, thậm chí có biệt thự ma pháp.

Nhưng chỗ người Ba Tư ở có một tòa cung điện ma pháp phong cách Ba Tư, chiếm một góc lớn đỉnh núi.

Cung điện trắng như tuyết, nóc tròn màu xanh to lớn, khắp nơi là hoa văn màu vàng dát kim rực rỡ, cửa cung điện có suối phun ao nước, hai bên thậm chí có cây cối xanh tươi.

Nếu như nói nắm giữ biệt thự ma pháp là xem nơi này như chỗ du lịch, vậy nắm giữ cung điện ma pháp giống như biến nơi này thành lãnh địa của chính mình.

Dù là Paloma thân là gia tộc Bán Thần cũng không kiềm được nhìn cung điện ma pháp hơi lâu.

Trên ngai vua trước cửa cung điện ma pháp, một cô gái mặc váy dài màu tím sậm, đeo mạng che mặt mỏng màu trắng nhìn qua.

Đôi mắt của cô gái sâu thẳm tựa như trời sao đêm.

Khi nhìn thấy Paloma, trong mắt cô gái lóe tia kinh ngạc.

Nàng chưa từng gặp thiếu nữ có đôi mắt xanh biếc như thế, tựa hồ nước xanh trên đỉnh núi tuyết, giống như có sức mạnh thần

kỳ thanh lọc tâm linh.

Cuối cùng cô gái Ba Tư nhìn vòng cổ Medusa Hoàng Kim trước ngực Paloma, dường như nhớ đến cái gì, trời sao đêm lại nổi lên gợn sóng.

Chương 300: Hạt giống vị diện

Chương 300: Hạt giống vị diện

Hạt giống vị diện

Cô gái Ba Tư ngồi trên ngai báu khảm đầy vàng và đá quý, nhẹ gật đầu với Paloma.

Paloma càng nhìn ra cô gái Ba Tư có thân phận bất phàm, nhẹ gật đầu.

Hai vị công chúa lần đầu gặp nhau.

Harnas nhìn ra thái độ của Paloma, lúng túng ngừng lại cách năm mét, không dám đến gần, ánh mắt cầu xin nhìn Valhein.

Dù là hôm đó 'tặng' nhà hàng Violet thì Harnas cũng không khiêm tốn đến vậy.

Valhein gật đầu, nói:

"Harnas, chúng ta lại gặp mặt, lúc trước thật sự không ngờ cuộc thi Hắc Thiết của chúng ta sẽ tổ chức ở vị diện thần lực thuộc nhà của ngươi."

"Valhein các hạ tôn kính, rất vinh hạnh lại nhìn thấy ngươi." Harnas nhìn Valhein, nhưng qua đuôi mắt liên tục quan sát từng cử động của Paloma.

Ở trong mắt hắn, Paloma như một con rồng to.

Valhein muốn xác nhận lại:

"Các ngươi phân phối mấy trái thiên phú này như thế nào?”

Harnas mỉm cười nói:

"Hai trái thuộc về gia tộc Harnas chúng ta, tám trái tính theo điểm thành tích. Còn những người không có ấn ký ma pháp mà muốn chạm vào trái thiên phú thì đầu tiên phải chiến thắng ba nhà học viện rồi tính."

Valhein gật gù:

"Vậy à-

Harnas đột nhiên cắn răng một cái, nói:

"Lúc trước chúng ta không biết Paloma điện hạ sẽ đến, cho nên cuồng vọng lấy hai trái. Nếu Paloma công chúa điện hạ ở đây thì chúng ta nên nhường ra một trái, xin điện hạ vui lòng nhận.”

Valhein cúi đầu nhìn Paloma, cười nói:

"May mắn ghê, không lấy một điểm nào vẫn có trái thiên phú, ta đồng ý thay nàng."

"Hừ." Paloma khẽ hừ một tiếng, vẫn phớt lờ Harnas.

Harnas chẳng những không tức giận, ngược lại thở phào một hơi, ánh mắt tràn ngập cảm kích nhìn Valhein. Chỉ cần Paloma nhận trái thiên phú này thì chứng minh gia tộc Pandion sẽ không nhằm vào gia tộc Agala bọn họ nữa.

Rất nhiều bạn học vẻ mặt hâm mộ nhìn Paloma, đây mới là đại quý tộc thật sự.

Valhein hỏi:

"Harnas, bao lâu nữa trái thiên phú mới chín?”

Harnas ưỡn lồng ngực, nho nhã lễ độ nói: "Ngài xem như hỏi đúng người. Gia tộc chúng ta nắm rõ trái thiên phú của vị diện này như lòng bàn tay. Ta đã sớm tính ra, sáng ngày mai mười trái thiên phú này sẽ chín."

Valhein hỏi:

"Mấy trái thiên phú này có thiên phú gì?"

Harnas trả lời:

"Sức mạnh của đồi núi Người Khổng Lồ hẳn là đến từ một vị Thần Linh Titan, mà Titan đều là con cháu của Nữ Thần Đất Mẹ Gaia, cho nên trái thiên phú trên cây đa số liên quan hệ địa. Năm nay có trái siêu to, có lẽ sẽ sinh ra thiên phú hệ địa mạnh hoặc là năng lực tương quan hệ địa, thậm chí có thể sẽ xuất hiện vương miện huyết mạch Người Khổng Lồ, hoặc là vương miện nguyên tố huyết mạch."

"Có thể xuất hiện vương miện huyết mạch?" Valhein thật sự không ngờ rằng.

"Đúng vậy. Đồi núi Người Khổng Lồ ba trăm năm trước từng xuất hiện một trái huyết mạch, cách ba trăm năm, cộng thêm mấy chục năm chưa mở ra, đã tích lũy đủ lực lượng, sinh ra vương miện huyết mạch chẳng có gì lạ." Harnas nói.

Valhein nói:

"Vậy à. Nếu là nguyên tố huyết mạch địa thì là quá tuyệt vời cho ma pháp sư chúng ta, nếu là huyết mạch Người Khổng Lồ thì hơi khó."

Harnas mỉm cười nói: "Quả thực như vậy. Điểm mạnh thật sự của huyết mạch Người Khổng Lồ nằm ở chỗ biến hình Người Khổng Lồ, đạt được lực lượng vô tận, hơn nữa sau khi biến thân Người Khổng Lồ thì không thể sử dụng công kích có tính ma pháp

nữa, chỉ có thể sử dụng ma pháp phòng hộ. Đối với ma pháp sư thì huyết mạch Người Khổng Lồ cơ hồ là gân gà.

"Nhưng đối với chiến sĩ thì huyết mạch Người Khổng Lồ có thể nói là sức mạnh to lớn." Rollon tán thán nói.

"Ngươi là Rollon đúng không? Chúng ta từng gặp mặt." Harnas mỉm cười.

Rollon cúi đầu chào:

"Ngài Harnas, xin chào."

Hai bên không qua lại với nhau, một người là gia tộc Anh Hùng, một người là gia tộc Truyền Kỳ thực lực trung bình.

Harnas nhìn quét bạn học sau lưng Valhein, cuối cùng vẫn chỉ nhìn Valhein.

Harnas hỏi nhỏ:

"Ngài Valhein, chúng ta có thể qua một bên nói chuyện không?"

Valhein nhìn Paloma.

Harnas lập tức nói: 'Paloma điện hạ đi chung cũng được.

Valhein gật đầu, cùng Harnas đến một chỗ trống trải.

Paloma vẫn lười để ý Harnas, nằm trong ngực Valhein, lười biếng dùng ngón tay quấn tóc, hưởng thụ cuộc sống thoải mái.

Harnas nhỏ giọng nói: "Valhein các hạ, ta không biết ngài được bao nhiêu điểm thành tích? Nhưng trái thiên phú khác cần top8 điểm thành tích mới có thể giành được. Nếu điểm thành tích của ngài không đủ nhiều thì ta có thể mời người khiêu chiến một đám học sinh, rồi khiến bọn họ thua ngài."

Valhein nói:

"Trong sổ tay học viện ghi rõ đây là gian lận."

Harnas mỉm cười nói:

"Loại cuộc thi như vậy các học viện không chỉ tổ chức một lần, nếu như là hành vi quy mô lớn thì bị xem là gian lận, nếu riêng là quy mô nhỏ, chỉ có thể xem như giúp đỡ lẫn nhau. Huống chị, lần này phần thưởng cho hạng nhất điểm thành tích đặc biệt nặng, mọi người tất nhiên sẽ làm chút động tác nhỏ."

"Ta thì không cần." Valhein trực tiếp từ chối.

Harnas lập tức khen ngợi: "Hèn gì đều nói ngài tương lai có thể cùng Plato Tứ Kiệt sánh vai, phản ứng của ngài giống hệt Tứ Kiệt. Ta tin tưởng, dù ngài không cần động tác nhỏ cũng có thể xếp vào top3."

Valhein hỏi:

"Ngươi từng thi cùng Plato Tứ Kiệt?"

"Tuy rằng Học viện Plato Tứ Kiệt thường bị nhắc cùng lúc, nhưng bọn họ không cùng một năm học, chẳng qua chung một thời đại. Aristoteles lớn nhất, Alexander và Eculid cùng năm, Archimedes nhỏ nhất. Ta chỉ từng giao tiếp với Eculid và Alexander, nhưng dù sao là người cùng một thời đại với bọn họ, cho nên hiểu khá rõ về họ."

Chương 301: Hạt giống vị diện (2)

Chương 301: Hạt giống vị diện (2)

Hạt giống vị diện (2)

Valhein tò mò hỏi:

"Thành tích trong cuộc thi của bọn họ như thế nào?”

Trên mặt Harnas lộ biểu cảm phức tạp, có một ít ngưỡng mộ, còn có một ít thống khổ, nói:

"Lấy thực lực tuyệt đối nghiền nát."

"Bốn người đó có những sở trường gì?" Valhein rất tò mò, Paloma cũng lần đầu tiên tò mò nhìn về hướng Harnas.

"Bậc thầy Aristoteles mạnh đến mức nào nhỉ? Tháp ma pháp của ma pháp sư có bốn bộ rễ địa, hỏa, phong, thủy đúng không? Khi Aristoteles là ma pháp sư Tập Sự thì chẳng những có rễ cây hệ quang, còn có rễ cây hệ lôi. Ma pháp hệ quang của hắn mạnh đến mức chiến sĩ thời đó nói như vây, Aristoteles tương đương tùy thân mang theo một trưởng tư tế. Ma lực của hắn nhiều như biển cả, đối thủ của hắn xưa nay xưa từng thấy hắn hao hết ma lực bao giờ.

Valhein không ngờ Aristoteles biến thái đến vậy.

"Eculid mạnh ở chỗ tất cả ma pháp của hắn đều dường như có năng lực bám theo, hơn nữa ma pháp của hắn luôn có thể rơi đúng vị trí nên ở đó. Rất nhiều người hoài nghi, hắn có thiên phú tiên tri

nhìn thấy giây tiếp theo." Harnas nói.

Valhein nhủ thầm, hắn là Eculid rất giỏi ma pháp.

"Còn Archimedes cũng đáng sợ, hắn luôn có thể đoán trước tất cả công kích của kẻ địch, và tìm ra điểm yếu của kẻ địch sau đó công kích chính xác nhất. Ở trước mặt hắn, kẻ địch không có bí mật."

Valhein thầm nghĩ đây là tất nhiên, ma pháp lực học của Archimedes hắn là số một đương thời.

"Cuối cùng, là Alexander, thứ khác thì ta không nói nữa, lúc hắn còn là chiến sĩ Tập Sự đã có mười thiên phú, thậm chí có người nói hắn ẩn giấu thực lực." Harnas vẻ mặt bất đắc dĩ.

Valhein hỏi:

"Ngươi từng đấu với họ hả?"

Harnas tự giêu nói: "Không, ta là loại đần đồn không xứng làm đối thủ của bọn họ, chỉ có thể ở phương xa âm thầm hâm mộ. Bây giờ ngẫm lại, lúc ấy ta nên chủ động khiêu chiến bọn họ, không chừng có thể vì vậy mà thăng cấp."

Valhein an ủi: "Đừng sốt ruột, có trái thiên phú, có lẽ ngươi có thể rất nhanh thăng cấp Thanh Đồng."

Biểu cảm của Harnas dần dịu xuống:

"Nhờ lời chúc của ngài."

Valhein nhìn lâu đài ma pháp ở phía xa, hỏi:

"VỊ công chúa kia có lai lịch gì?"

Harnas lộ vẻ mặt do dự, theo sau cười gượng nói: "Ta cũng muốn biết, nhưng nàng căn bản không lộ mặt, chỉ sai nữ hầu giữ

ta ở nơi đó ăn ít trái cây nước ngoài, rồi tiễn khách. Nhưng ta không tức giận, dù sao Ba Tư và Athens khác nhau, địa vị của vua Ba Tư cao hơn Bán Thần, tương đương với Tân Thần, địa vị ngang bằng Pharaoh của Ai Cập. Đế quốc Ba Tư dù là lãnh thổ hay nhân khẩu đều hơn toàn bộ Hy Lạp gấp mấy chục lần. Ta chỉ là con trai thứ của quý tộc của một thành bang Hy Lạp, đối phương là con gái của người sở hữu một phần tư thế giới, chênh lệch quá lớn."

"Đúng thật, Ba Tư quả thực giàu có hơn Hy Lạp nhiều." Valhein nhìn ra được Harnas có điều che giấu.

Hai bên lại tán gẫu một lúc sau, Valhein xoay người rời đi, chọn chỗ cách người Ba Tư hơi xa dựng lên biệt thự ma pháp, cùng bạn cùng bàn khác vào trong.

Sắp đặt chuông canh gác, khiến thần lùn lửa thủ vệ, một mình Valhein ở trong phòng minh tưởng.

Minh tưởng xong, Valhein đứng lên quan sát, phát hiện lần này hiệu quả minh tưởng càng tốt, hơn chỗ khác của đồi núi Người Khổng Lồ gấp đôi, và gấp mấy chục lần so với bên ngoài.

"Hèn gì mỗi người đều muốn vị diện thần lực. Trừ phi hoàn toàn nắm giữ vị diện, nếu không thì chủ của vị diện cần khoảng cách một khoảng thời gian mới có thể đi vào, không thể ở lại quá lâu, nhưng mỗi khi đi vào một ngày đều tương đương mấy tháng bên ngoài, giá trị to lớn.'

Valhein đi ra cửa, đứng dưới tán cây xanh xum xuê nhìn hướng phương xa.

Chân trời màu xanh xám, giang sơn như tranh.

Ước tính sơ trong phạm vi hai, ba trăm kilomet ít có đất bằng, đa số là gò núi.

"Giang sơn này hơi lớn, trẫm khó đánh."

Valhein cảm khái xong quay về phòng vẽ ma pháp trận.

Vẽ ma pháp trận trong vị diện thần lực có hiệu suất hơn xa bên ngoài.

Cây Ma Lực lại mọc ra thêm ba miếng lá cây Ma Lực, học hai ma pháp quả cầu chất toan và tiếng nổ lớn.

Năng lực ăn mòn của quả cầu chất toan rất bình thường, tiếng nổ lớn thì là ma pháp cảnh báo cực tốt, nếu ở gần có thể khiến người không đề phòng bị ù tai tạm thời.

Khắc xong trận đồ ma pháp, Valhein bắt đầu học vẽ trận đồ ma pháp pháp thuật Thanh Đồng trước.

Cấp Hắc Thiết, tần suất sử dụng cao nhất là ma pháp hệ hỏa, có thể nói thuật hỏa cầu là vua của pháp thuật Hắc Thiết.

Pháp thuật cấp Thanh Đồng thì chủ yếu là pháp thuật hệ địa.

Dù là thuật cát chảy hay thuật đầm lầy, thuật tường đá hay thuật cạm bẫy đều là ác mộng của các chiến sĩ.

Học mệt mỏi, Valhein trực tiếp minh tưởng, khôi phục tinh lực và thể lực rồi học tiếp.

Sáng sớm ngày thứ hai, người trong biệt thự đều sớm rời giường, cùng ăn sáng, vừa trò chuyện.

Trừ Lake không biết tại sao càng thêm nặng nề, mấy người khác đều thân thiện hơn, bao gồm Albert cũng dường như từ đầu tới chân hòa hợp vào đoàn thể.

Trải qua một đêm nghỉ ngơi, Paloma khỏe hơn một chút, nhưng chỉ có thể đi hơi chậm, không chạy được, nàng xem như thoát khỏi bàn tay ma của Valhein.

Ăn sáng xong, bảy người đi ra biệt thự ma pháp, Harnas giống

như quản gia đã đứng chờ sẵn.

Chương 302: Hái trái thiên phú

Chương 302: Hái trái thiên phú

Hái trái thiên phú

"Paloma công chúa điện hạ tôn kính, Valhein các hạ, và các vị bạn học, buổi sáng tốt lành." Harnas mỉm cười, ân cần vô cùng.

"Chào buổi sáng, trái thiên phú thế nào rồi?" Valhein hỏi.

Harnas nói:

"Sắp chín rồi, bây giờ bên ngoài khá đông người, chúng ta đến chỗ gần trái thiên phú trước đi."

'Làm khó ngươi, chúng ta đi thôi."

Đoàn người đến dưới gốc cây, đứng ở mé tây, mé đông thì đông đúc người Ba Tư.

Valhein nhìn chung quanh, các trận doanh quanh trái thiên phú phân biệt rõ ràng.

Bắt đầu từ người Ba Tư, lần lượt là thí sinh ngoài học viện, học sinh Học viện Plato, học sinh Học viện Quý Tộc, người của Harnas, từng nhóm vây quanh mười trái thiên phú.

Mười trái thiên phú giống như minh châu, đoàn người xung quanh thì giống như một mảnh cỏ dại.

Rất nhiều người nhỏ giọng tán gẫu với đồng bạn, có người thì nhìn chằm chằm trái thiên phú.

Valhein hỏi:

"Harnas, ngươi đã được trái tim của vị diện chưa?"

Harnas lắc đầu, bất đắc dĩ nói:

"Lúc ta đi vào thì không cảm ứng được hơi thở của trái tim của vị diện, xem ra chỉ có thể dùng cách cuối cùng, xin thứ lỗi cho ta không nói được."

Paloma bĩu môi, trong đại quý tộc thì cách lấy được trái tim của vị diện không phải điều bí mật.

Rollon hỏi:

"Có khi nào có người dựa vào lực lượng hấp dẫn đã chiếm được trái tim của vị diện không?"

Harnas mỉm cười nói:

"Tính khả thi rất nhỏ. Lực lượng hấp dẫn cần điều kiện cực kỳ khắc nghiệt. Thí dụ như, cần có bao nhiêu người dự bị hấp dẫn trái tim của vị diện, nếu chỉ có một người hấp dẫn thì trái tim của vị diện sẽ cho rằng đó là kẻ cướp đoạt. Thứ hai, trái tim của vị diện sẽ gieo hạt giống vị diện vào những người khác nhau, người có lực lượng đủ mạnh hoặc thiên phú đặc biệt mới có thể ấp trứng thành trái tim của vị diện. Một vị bậc thây Thánh Vực ấp nở một viên hạt giống vị diện cần mười năm, mà chúng ta chỉ là Hắc Thiết, cho dù hiện tại trên thân thể mỗi người chúng ta có hạt giống vị diện thì cuối cùng cũng không thể nào ấp nở trái tim của vị diện."

Valhein đột nhiên hỏi:

"Hạt giống vị diện có hình dạng gì?"

"Ta không rõ nữa, hạt giống vị diện khác nhau có hình dạng

khác nhau. Nhưng ta hoài nghi trên người một số chiến sĩ đã có hạt giống vị diện, nhưng khả năng ấp nở rất nhỏ. Thí dụ như gã to con này, hắn rất được trái tim của vị diện ở đây ưu ái, ta khẳng định chín mươi phần trăm trong người của hắn chắc chắn có một viên hạt giống vị diện."

"A? Vậy hả?" Hoth ngượng ngùng gãi đầu.

"Nơi này là đồi núi Người Khổng Lồ, ẩn chứa sức mạnh của huyết mạch Titan, loại người thân thể cường tráng như ngươi đương nhiên phù hợp nơi này. Ma pháp sư thì tuyệt đối không thể nào, mọi người đều biết Người Khổng Lồ ghét ma pháp sư." Harnas nói.

Valhein nghi ngờ trái cây trên cây Ma Lực của mình là hạt giống vị diện, nhưng hắn không phải chiến sĩ.

"Nếu như là vị diện hệ hỏa, với thiên phú của ta hẳn là có cơ hội rất lớn hấp dẫn trái tim của vị diện." Trong lòng Valhein tràn ngập tiếc nuối.

Mọi người một bên tán gẫu, một bên nghe Harnas giảng thuật chuyện lý thú tương quan.

Có một số nội dung Lake và Paloma hào hứng nghe, Valhein và mấy người khác nghe mà đầu óc mịt mờ.

Bởi vì Harnas giảng nội dung thường đề cập tới kiến thức cấp bậc cao như huyết mạch học, vị diện học, đều là nội dung trong sách giáo khoa của lớp cao, Valhein chỉ biết chút ít.

Bất giác thời gian đến gần giữa trưa.

Valhein đang chăm chú lắng nghe thì bỗng hít hà.

Một mùi gỗ thơm kỳ lạ xoay quanh xoang mũi, nhanh chóng trở nên nồng nàn.

Mọi người dừng lại việc đang làm, quay đầu nhìn về hướng trái thiên phú.

Tất cả trái thiên phú phình to một vòng với tốc độ mắt thường có thể thấy, ánh sáng màu vàng đất ở bê mặt càng sáng hơn.

Dần dà, xung quanh mỗi trái cây đều tỏa vâng sáng mờ nhạt, lúc sáng lúc tối, tràn ngập sức hấp dẫn kỳ diệu.

"Chín rồi!"

"Thơm quá.' Mọi người bàn tán xôn xao.

Trong mắt mỗi người giống như mặt trời dâng lên, ánh mắt nóng rực đến mức có thể đốt cháy cái cây này.

Harnas nhìn công chúa Ba Tư che mặt ở phương xa, công chúa Ba Tư nhẹ gật đầu.

"Hai vị chờ chút.”

Harnas nỏi nhỏ rồi bước nhanh đến dưới trái thiên phú, thuộc hạ của hắn đưa mặt hướng bên ngoài vây quanh thành một vòng, ngăn trở tất cả mọi người tới gần.

Harnas dán râu ma pháp dưới mũi, ho nhẹ một tiếng, âm thanh truyền khắp toàn trường.

"Các vị thí sinh buổi sáng tốt lành, ta là Harnas của gia tộc Agala. Mọi người đều biết tin đồn về trái thiên phú rồi, vì tránh cho ngoài ý muốn, ta thuật lại một lân. Trong mười trái thiên phú này, theo lệ cũ, hai quả thuộc về gia tộc Agala chúng ta. Nhưng một quả trong đó đã đưa cho Paloma điện hạ. Còn quyền phân phối tám quả khác không phải do ta quyết định, mà là từ vị công chúa Ba Tư cao quý này đề nghị, chia dựa theo xếp hạng điểm thành tích, hơn nữa đã được học sinh của các học viện đồng ý."

Một vài người nhỏ giọng la ó.

"Chúng ta không đồng ý."

"Toàn là các ngươi tự quyết định!"

"Quá bất công, chỗ này có phải là nhà của các ngươi đâu!"

Harnas vẫn mỉm cười nói:

"Nếu ai không đồng ý thì hãy khiêu chiến Học viện Ma Kỳ II trước, rồi khiêu chiến hai học viện khác, chỉ cần ngươi có thể chiến thắng ba học viện thì quy tắc do ngươi đặt ra, thậm chí ngươi ôm đồm tất cả trái thiên phú cũng được.

Chương 303: Hái trái thiên phú (2)

Chương 303: Hái trái thiên phú (2)

Hái trái thiên phú (2)

Nếu không thể, vậy ngậm miệng lại. Nơi này không chỉ riêng là vị diện thần lực, càng là cuộc thi Hắc Thiết, ý nghĩa của cuộc thi là có thể tùy tiện ra tay. Đương nhiên, chúng ta càng hy vọng dùng phương thức thân thiện giải quyết mọi tranh chấp."

Đám người la ó đều ngậm miệng lại.

"Hiện tại, chúng ta sắp tuyển ra tám vị điểm thành tích cao nhất, vì tránh cho hỗn loạn, mời bạn học nào điểm hơn một trăm bước đến trước mặt ta, sau đó chúng ta tiến hành xếp hạng.

Lục tục có người bước ra từ mỗi đội ngũ.

Bảy người Ba Tư, bốn học sinh của Học viện Quý Tộc, hai học sinh của Học viện Plato, hai thí sinh không phải học viện nhưng cũng có ấn ký ma pháp.

Theo sau, Valhein, Lake, Hoth cùng Rollon cũng đi ra.

Tổng cộng mười chín người.

Bọn họ xuất hiện dẫn đến rất nhiều tiếng hô nhỏ, người chung trận doanh đều kêu tên người phe mình.

Chỉ có một thí sinh người ngoài là ngoại lệ, không có người nhận thức hắn.

Valhein đã gặp qua hai trong bốn học sinh quý tộc, gồm có Eugene, Gerner của gia tộc Bắc Phong, hai học sinh của Học viện Plato đều là học sinh năm năm, một là quý tộc một là bình dân, nhưng chỉ chào một tiếng chứ không thân.

Hai thí sinh bên ngoài thì có một người đi vào từ chỗ Học viện Plato, là một kiếm thủ có chút tiếng tăm trong Athens.

Người cuối cùng là một người trẻ tuổi đặc biệt cao lớn cường tráng, mái tóc dài màu vàng xám xõa hai vai, vẻ ngoài góc cạnh hơn người Hy Lạp, sống mũi như ngọn núi nhỏ, trong đôi mắt xanh nhạt lộ ra một chút lười biếng.

Khác với đa số người Hy Lạp, áo da thú trên người hắn cũ nát dơ bẩn, người dính đầy tro bụi mỡ dầu, tóc dính bết từng lọn, điển hình phong cách của người Bắc Âu.

Hắn khiêng kiếm trên vai, khác với kiếm của mọi người, vỏ kiếm của hắn là một lớp nhánh cây rậm rạp, nhánh cây giống như được bện, khá là tinh vi tinh tế, nhưng nhìn kỹ thì dường như tự nhiên sinh trưởng như thế.

Valhein bản năng cảm thấy thanh kiếm kia không tâm thường.

Người kia khẽ mỉm cười, gật đầu hướng Valhein.

Valhein cũng mỉm cười, lộ biểu cảm khen ngợi. Valhein, Hoth, Lake, Rollon nhìn nhau, tháo băng vải bao tay trái xuống.

617 trên tay Valhein như ngọn lửa đốt núi lửa, dẫn phát tiếng kinh thán và chất vấn.

Nhưng phản ứng của học sinh lớp cao thuộc Học viện Plato thì hoàn toàn khác.

"Hoth vô địch!" Một học sinh lớp cao lớn tiếng thét chói tai, thậm chí hét bể giọng.

Người quen biết Hoth cũng hô hùa theo.

Hoth đỏ mặt, gãi đầu, ngoác mồm cười.

Người ngoài trường không hiểu, tại sao điểm của Hoth không phải cao nhất nhưng người của Học viện Plato hưng phấn như vậy.

Một quý tộc hét to:

"Không ai có thể được hơn sáu trăm điểm, ta cho rằng Valhein đang gian lận!"

Valhein liếc qua, người kia vội vàng lui vê đoàn người.

Một tên nhãi nhép bị Địa Ngạo Thiên đánh xỉu.

Valhein lười nhớ tên.

Harnas cất cao giọng nói: "Mọi người có lẽ sẽ thắc mắc vê con số trên tay bọn họ, nhưng ta có thể bảo chứng, xác suất bọn họ gian lận là cực kỳ nhỏ, bởi vì ấn ký là một ma pháp, ít nhất phải có trình độ Truyền Kỳ mới có thể thay đổi dấu. Huống chi sau khi trở lại, các trường học sẽ phái người kiểm tra, nếu dám làm giả thì ngại quá, chờ đợi bọn họ sẽ là trừng phạt khắc nghiệt nhất. Tiếp theo, chúng ta xếp hạng.

Trong quá trình xếp hạng, Valhein nghe được tên của người khiêng kiếm.

Sigurd.

Mắt Valhein lấp lóe, nhìn vỏ kiếm nhánh cây trong tay Sigurd, đã đoán ra tên của thanh kiếm kia.

Rất nhanh, đã xuất hiện top8.

Cảnh tượng khiến tất cả Học viện Quý Tộc cảm thấy sỉ nhục

xuất hiện.

Học viện Plato lấy ưu thế tuyệt đối là bốn người chiếm cứ một nửa danh ngạch, Valhein và ba bạn cùng bàn đều ở.

Học viện Ma Kỳ chiếm hai danh ngạch, Sigurd chiếm một danh ngạch, Eugene chiếm một danh ngạch.

Nhìn xếp hạng cuối cùng, học sinh của Học viện Quý Tộc và Học viện Ma Kỳ II sắc mặt xanh mét.

Người Ba Tư hoàn toàn bị đạp xuống.

Nhưng các học sinh của Học viện Quý Tộc càng bị ức chế hơn. So với bị người Ba Tư hạ bệ thì bọn họ càng để ý là bị người của Học viện Plato vượt mặt.

4:1, chênh lệch quá lớn.

Các học sinh của Học viện Plato không kiềm được hoan hô, hô lớn tên của Valhein, Hoth, Lake và Rollon.

Harnas nói:

"Chất vấn con số trên tay bọn họ là chất vấn các vị bậc thây, cho nên, tám người này sẽ hái trái thiên phú dựa theo tình tự. Đương nhiên, dựa theo thông lệ, từ gia tộc Agala chúng ta hái trước hai trái, nếu một trong số đó thuộc về Paloma điện hạ thì xin mời điện hạ hái trước.

Harnas mỉm cười, hơi khom lưng, vô cùng cung kính nhìn về hướng Paloma.

Paloma lắc đầu, nhìn hướng Valhein.

Harnas lập tức hiểu ý của Paloma, cố nén lòng hâm mộ, cười nói: "Paloma điện hạ thật sự là một vị chiến sĩ đáng kính, không ngờ điện hạ trao quyền lựa chọn đầu tiên cho bạn học Valhein của

mình. Vậy thì mời Valhein các hạ hái trái cây đầu tiên."

Valhein lắc đầu, trong ánh mắt nhìn Paloma mang theo thắc mắc.

Paloma đột nhiên ưỡn thẳng người, nghiêm túc nhìn chằm chằm Valhein, lộ biểu cảm hơi dữ, như thể ngươi mà không hái là ta sẽ giận.

Valhein cười cười, gật đầu, nói: "Vậy thì ta hái đầu tiên."

Paloma thế này mới giãn chân mày, cằm nhỏ gật nhẹ.

"Mời." Harnas vô cùng lễ độ khom người làm tư thế mời.

Chương 304: Ma pháp tiến hóa

Chương 304: Ma pháp tiến hóa

Ma pháp tiến hóa

Một ít quý tộc trong lòng thầm mắng Harnas, thật là không cốt khí, nói sao thì cũng là người của gia tộc Anh Hùng, chỉ vì Valhein bám váy Paloma mà Harnas thấp kém như vậy, quả thực là vũ nhục vinh diệu của quý tộc.

"Cảm ơn."

Valhein cảm ơn Harnas, đi đến dưới trái thiên phú.

Lúc trước Harnas đã nhắc nhở, cho nên Valhein không có do dự hái trái lớn nhất, vươn tay nắm lấy.

Bóc!

Một tiếng vang trong trẻo, trái thiên phú tự động rơi xuống.

Nhánh cây kia giống như vật sống chậm rãi nâng lên, cuối cùng hòa vào tán cây.

Harnas nhắc nhở: "Còn có một quy định ngầm là phải ăn hết trái thiên phú ngay tại đây, phải chừa lại hột. Đương nhiên, Ba Tư công chúa điện hạ sẽ bồi thường cho mỗi vị một chiếc nhẫn ma năng hoàn chỉnh."

Đoàn người rộ lên tiếng kinh thán.

Valhein quay đầu nhìn công chúa Ba Tư, nàng cũng yên lặng nhìn Valhein.

Suy tư vài giây, Valhein gật đầu.

Trước đó Harnas đã nhắc nhở, Valhein suy xét thật lâu, quyết định không xung đột với người Ba Tư, dù sao đối phương cho bồi thường khá dày.

Trái thiên phú bị hái mất đi vâng sáng, ánh sáng bọc bên ngoài cũng chậm rãi ngưng tụ thành vỏ trái cây màu vàng sặc sỡ, trông giống trái lê nhỏ màu vàng.

Hai tay Valhein khép lại che trái thiên phú, nhắm mắt, cúi đầu, đưa mặt hướng cây như câu nguyện.

Mọi người đều yên lặng chờ, trái thiên phú rất quan trọng, câu nguyện đơn giản hướng Thần Linh là hành vi bình thường.

Valhein không có cầu nguyện, là nhanh chóng đặt trái thiên phú lên bàn tế.

Sau khi bàn tế hấp thu sương trắng từ trái thiên phú rồi tuôn ra ánh sáng, Valhein không kịp nhìn là thiên phú tinh linh gì, hắn nhanh chóng trở về, tránh cho ngoài ý muốn.

"Trực tiếp ăn hả?" Valhein hỏi.

"Ngài chỉ cần đặt bên môi thì trái thiên phú sẽ hóa thành chất lỏng chảy vào trong miệng của ngài, nói nó là trái cây không bằng nói là thứ ngưng tụ từ sức mạnh thần kỳ. "Cảm ơn."

Valhein nói xong, đặt trái thiên phú màu vàng đất bên môi.

Trái thiên phú lập tức hóa thành chất lỏng đi vào trong miệng, lăn một vòng khoang miệng rồi chảy xuống cổ họng.

Valhein lắng lặng cảm thụ chất lỏng mát lạnh, giống như nước dưa hấu ướp lạnh mùa hè, trong mát lành có chút hạt.

Chất lỏng đi vào thực quản, chảy xuống dạ dày.

Sau đó dạ dày biến thành lò lửa, lan tỏa hơi nóng ra bốn phương tám hướng.

Thịt quả, vỏ trái cây của trái thiên phú biến mất, chỉ còn lại hột cỡ 4cm, bê mặt gồ ghê, giống như hạch đào rút nhỏ.

"Valhein các hạ, kiến nghị ngài hiện tại minh tưởng, tăng nhanh hấp thu. Do ta bảo hộ ngài. Harnas nói.

Valhein gật đầu, đưa hột cho Harnas, bắt đầu minh tưởng, tinh thần thể đi vào ánh sáng Thần giới.

Lực lượng thần kỳ nhanh chóng khuếch tán trong thân thể.

Mọi người đều nhìn thấy, Valhein phát sinh biến đổi mắt thường có thể thấy.

Tóc dần dài ra, da dẻ trở nên càng thêm bóng loáng và săn chắc, người cao lên, áo khoác thu hẹp, hai vai cũng càng thêm rộng rãi.

Người ở gần thậm chí có thể nghe tiếng xương của Valhein phát ra tiếng lách cách.

Tất cả ma pháp sư và chiến sĩ kinh nghiệm phong phú lập tức đoán được trong trái thiên phú kia ẩn chứa lực lượng gì.

Thiên phú phổ thông không đủ để tạo thành biến đổi lớn như vậy.

Chỉ có lực lượng huyết mạch mới được.

Lực lượng huyết mạch thay đổi thân thể lớn như vậy thì trừ huyết mạch Cự Long, huyết mạch Quái Vật Khổng Lồ Thần Mạch, huyết mạch cấp Thần càng cao đẳng ra thì chỉ có một loại phù hợp, huyết mạch Người Khổng Lô.

Đám ma pháp sư dở khóc dở cười, có huyết mạch chắc chắn

tốt hơn là không có, huyết mạch Người Khổng Lồ kém đến đâu vẫn có thể tăng cường tất cả ma pháp phòng hộ, nhưng vấn đề là, đối với ma pháp sư thì bảy mươi phần trăm sức mạnh của huyết mạch Người Khổng Lồ là vô dụng.

Các chiến sĩ vừa bất đắc dĩ vừa hâm mộ, thậm chí còn có một chút tức giận.

Ma pháp sư đạt được huyết mạch Người Khổng Lồ quả thực là phí của trời.

Chỉ có chiến sĩ mới phát huy ra uy lực vốn có của huyết mạch Người Khổng Lồ. Rất nhiều người nhìn hướng Paloma, hy vọng thấy biểu cảm hối hận trên mặt nàng.

Dù là gia tộc Bán Thần cũng khó mà có được huyết mạch lực lượng đến trình độ này.

Lực lượng huyết mạch Người Khổng Lồ theo đấu giá thì quy định là hai mươi vạn vàng đại bàng, chốt giá chưa bao giờ thấp hơn năm mươi vạn.

Năm mươi vạn vạn vàng đại bàng, là giá của ma pháp khí Truyền Kỳ trung đẳng.

Nhưng mà, Paloma mặt không đổi sắc, vẫn như giữ dáng vẻ hờ hững.

Ở một góc không ai chú ý, Địa Ngạo Thiên nheo mắt, thoải mái hưởng thụ biến đổi của thân thể.

Địa Ngạo Thiên cảm thấy thân thể càng khỏe khoắn hơn, hai cánh tay càng có sức mạnh, nếu gặp lại xác ướp sắt thép kia thì hắn không có đấu một chọi một mà không bị yếu thế.

Chốc lát sau, Địa Ngạo Thiên mở mắt ra, nhìn hướng Valhein, trong mắt tràn đầy sùng kính.

Chờ biến đổi trên người Valhein ngừng lại, tất cả dàn ông ở đây đều lộ ra ánh mắt hâm mộ. Lưng của Valhein là hình tam giác ngược tiêu chuẩn, giống như những chiến sĩ Hoàng Kim, toàn thân tràn ngập sức bật, thân thể không có một chút mỡ thừa, vô hạn đến gân tỷ lệ hoàn mỹ nhất.

Một ít học sinh nữ tim đập nhanh động lòng, khí chất của ma pháp sư, thân thể của chiến sĩ, quả thực là hoàn mỹ dung hợp hai loại đặc tính.

Chương 305: Ma pháp tiến hóa (2)

Chương 305: Ma pháp tiến hóa (2)

Ma pháp tiến hóa (2)

Qua một hồi lâu, Valhein cảm thụ thân thể hấp thu hết lực lượng của trái thiên phú, hắn nhanh chóng rời khỏi ánh sáng Thần giới, đi vào trong tháp ma pháp.

Trên cây Ma Lực, trừ vương miện hỏa diễm có thêm một vương miện đá vàng, đúc từ đá màu vàng, trông rất giống vàng ròng, chính giữa vương miện vàng khảm một viên đá quý Người Khổng Lồ vàng óng.

"Vương miện huyết mạch Người Khổng Lồ"

Có còn hơn không, dù sao kém đến mấy vẫn hơn thiên phú phổ thông.

Theo sau, Valhein tập trung sự chú ý, chăm chú nhìn vào vương miện Người Khổng Lồ, lập tức nhận được sức mạnh từ vương miện này.

Vương miện này mang đến lực lượng huyết mạch mức độ cỡ trung, tên là huyết mạch tướng quân Khổng Lồ.

Kèm theo gân gũi với Người Khổng Lồ, Valhein sẽ được xem như một thành viên của tộc Người Khổng Lồ, được thiện cảm của bộ tộc này, sẽ không bị Người Khổng Lồ đối địch, địa vị cao hơn tất cả tộc quần phụ thuộc Người Khổng Lồ.

Thêm vào thể chất Người Khổng Lồ, sẽ càng khỏe mạnh hơn, xương cốt càng rắn chắc, cơ bắp săn chắc hơn, có thể miễn dịch bệnh nhẹ, miễn dịch đổ máu nhẹ, miễn dịch tất cả công kích của vũ khí bình thường.

Năng lực kèm theo, biến thân Người Khổng Lồ. Sau khi biến thân thành Người Khổng Lồ thì lực lượng tăng vọt, linh hoạt giảm nhẹ. Sau khi biến thân Người Khổng Lồ không cách nào sử dụng bất cứ loại ma pháp công kích, nhưng có thể sử dụng ma pháp loại phòng hộ, tất cả ma pháp loại phòng hộ sẽ tăng hiệu quả lên một bậc.

Biến thân Người Khổng Lồ là lực lượng quan trọng nhất của huyết mạch Người Khổng Lô, nhưng nếu không có gì bất ngờ xảy ra, ma pháp sư hoàn toàn không cần dùng.

Thể chất Người Khổng Lồ khiến Valhein lộ ra nụ cười.

Thứ khác không quan trọng, miễn dịch vũ khí bình thường công kích là lực lượng mà ma pháp sư rất khó có được.

Chỉ cần vũ khí bình thường không kèm thêm ma pháp, không có thân lực thêm vào, cho dù lẩn vào chút kim loại ma pháp, dù Người Khổng Lồ có được vô tận lực lượng tấn công thì sức mạnh từ thể chất Người Khổng Lồ sẽ hoàn toàn triệt tiêu, giống như lông ngỗng phất qua.

Điều này nghĩa là, có xác suất rất cao ma pháp sư bởi vì ngoài ý muốn bị người thường giết chết, nhưng với Valhein thì giảm xuống bằng không. "Tốt lắm! Tốt hơn thiên phú phổ thông nhiều!"

Valhein mỉm cười rời khỏi tháp ma pháp, đã rất thỏa mãn.

Valhein mở mắt ra, đi hướng Paloma.

Harnas hỏi dồn:

"Ngài có được huyết mạch Người Khổng Lồ hay huyết mạch nguyên tố địa?"

"Ngươi hãy nhìn nét mặt của ta đi." Trên mặt Valhein chỉ có nụ cười thản nhiên.

"Hiểu rồi, là huyết mạch Người Khổng Lồ. Nếu như là huyết mạch nguyên tố địa thì ngài nhất định sẽ thoải mái cười to." Harnas nói.

Đoàn người lần lượt rộ lên tiếng thở dài.

Một ít chiến sĩ thậm chí nghiến răng nghiến lợi, huyết mạch Người Khổng Lồ xem như hoàn toàn lãng phí.

Valhein đứng bên cạnh Paloma, liếc mắt qua, phát hiện nàng đứng vững vàng thì yên lòng.

Lúc này, Paloma nhỏ giọng nói: "Valhein, ngươi đừng nản chí."

Valhein ngây ra một lúc, mỉm cười nói:

"Vô cùng cảm tạ nàng cho ta lựa chọn đầu tiên, ta không có nản lòng, rất thỏa mãn. Nếu có tiếc nuối thì đó là không thể cho nàng ăn huyết mạch Người Khổng Lồ này."

Paloma hỏi nhỏ:

"Ngươi biết ma pháp tiến hóa không?"

Valhein vắt óc suy nghĩ, cuối cùng lắc đầu, nói: "Ta mơ hồ nghe ai đó từng nói, nhưng không biết cụ thể là cái gì, hẳn là kiến thức ma pháp cao đẳng."

"Là kiến thức huyết mạch cao đẳng."

Valhein hỏi:

"Ồ, ma pháp tiến hóa bị huyết mạch ảnh hưởng?"

"Nếu một sinh linh có được hai loại huyết mạch phù hợp thì ma pháp của hệ nào đó sẽ toàn bộ tiến hóa, hình thành lực lượng khó tin! Thí dụ như huyết mạch Người Khổng Lồ thoạt nhìn vô dụng với ma pháp sư, nhưng nếu ngươi có thêm huyết mạch nguyên tố địa thì tất cả ma pháp hệ địa của ngươi sẽ phát sinh biến chất, hình thành tiến hóa, uy lực lớn đến không tưởng tượng nổi." Paloma nói.

"Vậy sao? Ta không biết có loại lực lượng này. Như vậy là ta có mục tiêu mới rồi, tranh thủ đạt được huyết mạch nguyên tố địa. Cảm ơn nhé, bạn cùng bàn."

Trong lòng Valhein ấm áp, giống như trở lại lúc ở phòng nhỏ ma pháp, chính mình khích lệ Paloma vậy. Tuy là kiểu khích lệ trái ngược.

Khuôn mặt Paloma vẫn lạnh lùng, nhưng thân thể nhỏ xinh đứng thẳng tắp.

"Chúc mừng Valhein các hạ được đến huyết mạch Người Khổng Lồ. Trái thiên phú thứ hai này vốn nên từ ta chọn lựa, nhưng sự khảng khái của Paloma điện hạ khiến ta cảm động. Bởi vậy, ta quyết định nhường quyền lựa chọn thứ hai, thỉnh Paloma điện hạ lựa chọn."

Harnas lui vê phía sau mấy bước, rời xa bên dưới trái thiên phú.

Mắt Paloma hấp háy, hơi không muốn nhận nhân tình này.

Valhein mỉm cười nói:

"Đi đi, phân nhân tình này tính vào ta, nàng không cần có gánh nặng tâm lý."

Paloma nhẹ gật đầu, đi đến dưới trái thiên phú, ngẩng đầu thẫn thờ nhìn trái cây.

Đỉnh núi hoàn toàn yên tĩnh, đều không biết Paloma đang nghĩ cái gì.

Qua một hồi lâu, mới có người phản ứng lại.

Harnas đá lông nheo với Valhein muốn rút gân.

Valhein thế này mới sực tỉnh ngộ.

Paloma với không tới!

Valhein cười bước tới gân Paloma, nói:

"Để ta hái trái lớn nhất cho nàng."

"Ừm." Paloma nghiêm túc gật đầu một cái.

Valhein đột nhiên phát hiện lúc này Paloma đặc biệt ngoan ngoãn, thế là hái trái lớn nhất đưa vào tay nàng.

"Không đúng!" Paloma đột nhiên khẽ kêu, âm thanh khe khẽ ngọt còn hơn trái thiên phú.

Chương 306: Cuộc thi tình yêu Hắc Thiết?

Chương 306: Cuộc thi tình yêu Hắc Thiết?

Cuộc thi tình yêu Hắc Thiết?

"Sao vậy?" Valhein cảnh giác nhìn thoáng qua trái thiên phú, tiếp đó nhìn quét xung quanh.

Valhein còn chưa phản ứng lại thì một thứ màu vàng đất nhét vào môi mình.

Trái thiên phú liền hóa thành chất lỏng mát lạnh chảy vào kẽ hở.

Valhein sợ trái thiên phú quý giá chảy xuống đất, đành đứng im không nhúc nhích, chỉ chuyển động con ngươi nhìn chăm chú Paloma ở trước mặt.

Cánh tay trắng nõn giơ cao trái thiên phú, dùng bàn tay bóng loáng nhỏ xinh đặt bên miệng Valhein.

Valhein nhìn thấy trong hồ nước xanh biếc trong mắt Paloma dường như có hai con cá nhỏ tỉnh nghịch đang bơi, kéo theo vằn nước vui vẻ.

Khóe môi Paloma cong lên, khuôn mặt tỉnh trí thanh xuân phơi hới.

Người ngọc nhỏ nhắn, ánh sáng rực rỡ.

Valhein thầm thở dài, ánh mắt nhìn Paloma chất chứa dịu

dàng và vui vẻ chưa từng có.

Mấy trăm người có mặt đều nhìn ngây người.

Nàng là công chúa của gia tộc Bán Thần!

Nàng là quý tộc đứng đầu nhất Athensl

Gia tộc Pandion là huyết mạch của Chu Thần!

Còn đang ở trước mắt bao người!

Công chúa của gia tộc Bán Thần, cho dù là báo ơn cứu mạng nhưng đối xử như thế với một bình dân thì cũng quá mức.

Vô luận là quý tộc hay bình dân, giây phút này cảm giác thế giới điên đảo, trời đất vỡ nát, hết thảy quy củ, đạo lý, trật tự, kiến thức đều tan vỡ.

Trên đời sao có việc này được!

Người Ba Tư cũng vô cùng kinh ngạc, bọn họ đã sớm nghe ngóng thân phận của Paloma từ người Hy Lạp.

Địa vị của quý tộc Bán Thần ở Athens không bằng Đại đế Ba Tư, nhưng Đại đế Ba Tư có vô số con cái, Paloma là con gái duy nhất của gia tộc Bán Thần, bàn về địa vị thực tế thì Paloma gần như cao hơn tất cả công chúa Ba Tư.

Giây phút này, mọi người đều cảm thấy ánh mắt của Valhein và Paloma bị ma pháp dán dính vào nhau. Rõ ràng chỉ có hai người, mà như hút hết ánh sáng trong toàn bộ thế giới.

"Không được! Đầu hàng đầu hàng!" Rollon lần này không phải giơ ngón trỏ tay phải nữa, mà là hai tay giơ cao.

"Đầu hàng đầu hàng!" Jimmy cũng giơ tay theo.

"Rõ ràng là cuộc thi Hắc Thiết, bị hai ngươi chơi thành nghi thức đính hôn." Lake bất đắc dĩ giơ cao hai tay.

Tùy theo bạn cùng bàn của Valhein giơ tay, học sinh của Học viện Plato đi theo góp vui, cùng nhau giơ tay đầu hàng.

Rất nhanh, một ít quý tộc cũng chua xót giơ tay lên.

"Tha cho đám độc thân chúng ta đi!”

"Quý tộc thì có ích gì!

"Chịu thua, người thời nay làm sao vậy! Trường học không phải chỗ học tập sao? Cuộc thi Hắc Thiết không phải là nơi rèn luyện sao?"

"Dẹp đi, không lấy được trái thiên phú thì thôi đi, giờ còn phải chịu đựng đánh sâu vào tinh thần cấp bậc Truyền Kỳ, đây là cuộc thi Hắc Thiết hay cuộc thi Anh Hùng vậy? Khó vượt qua quát"

"Học viện Plato Tứ Kiệt mà gặp phải loại việc này cũng chỉ có thể đầu hàng!"

Chỉ có Hoth tán thán nói: "Paloma thật là người tốt, rộng rãi tặng trái thiên phú cho Valhein, ta còn không nỡ làm vậy."

Vị công chúa Ba Tư kia cũng không chịu ảnh hưởng, ánh mắt rơi vào mu bàn tay trái của Valhein, nhìn chăm chú con số kia, hơi nhíu mày.

Paloma trở lại biểu cảm lạnh lùng, đi về chỗ đám bạn học.

Valhein nhắm mắt lại, lặng lẽ hấp thu sức mạnh của trái thiên phú.

Sức mạnh của trái thiên phú này không bằng trái đầu, rất nhanh hấp thu xong.

Valhein cố ý nhắm mắt minh tưởng một lúc sau.

Tình cảm quần chúng xúc động, khiến bọn họ bình tĩnh lại đã.

Valhein đi vào trong tháp ma pháp, phát hiện trên tường có thiên phú tinh linh hệ thổ thứ ba.

"Không ngờ là chậm chạp, đây là thiên phú hệ địa rất mạnh, trực tiếp hình thành đầm lầy vô hình quanh ma pháp hệ địa, kéo chậm tất cả kẻ địch, bàn về mức độ âm hiểm thì không thua gì dính liền."

Valhein gật gù, xem ra Paloma may mắn hơn mình.

Valhein rời đi tháp ma pháp, đi đến bên cạnh Paloma. Hai người đứng song song, không nói một lời.

Lake cảm thán rằng:

"Lake này trước kia bội phục nhất là bậc thầy Plato, hiện tại, đổi thành ngươi, Valhein! Biến cuộc thi Hắc Thiết biến thành cuộc thi tình yêu Hắc Thiết, trên đời chưa từng có, số một thế giới!"

"Đúng rồi, ta cũng hoàn toàn chịu phục." Rollon không kiềm được nói.

Tay của Paloma lặng lẽ chạm vào vòng cổ Medusa Hoàng Kim.

Jimmy và Albert đang định lên tiếng lập tức ngậm miệng.

"Ta sai rồi." Lake quyết đoán nhận sai.

Rollon vội vàng nhìn qua hướng khác.

Valhein thở dài, lắc đầu, nói: "Trường học là chỗ học tập, ta và Paloma là quan hệ bạn cùng cùng bàn và bạn bè đơn thuần, hy vọng các ngươi đừng đồn bậy. Paloma làm như vậy, thuần túy là vì báo đáp ơn cứu mạng của ta."

Mọi người cùng nhau gật đầu.

Tinl

Valhein nói tiếp: "Các ngươi về sau đừng luôn nghe nhầm đồn bậy, nàng nghe nhiều, phát hiện ta thì ra tốt như vậy, muốn lấy thân báo đáp sẽ làm ta ngại lắm, dù sao ta hiện tại vẫn chưa chuẩn bị tâm lý."

Nhóm bạn cùng bàn cùng nhau trợn mắt.

Paloma siết chặt hai nắm tay, hết sức khống chế không chạm vào vòng cổ Medusa Hoàng Kim.

Kế tiếp, Harnas hái trái thiên phú, sau khi hắn ăn trái thiên phú thì lộ vẻ thất vọng, nhưng rất nhanh điều chỉnh cảm xúc, lục tục khiến bảy người khác hái trái thiên phú.

Chờ mọi người ăn xong trái thiên phú, nữ hâu của công chúa Ba Tư bưng một cái khay đi ra, Harnas đặt mười cái hột lên khay, cũng đưa cho mọi người mười chiếc nhẫn ma năng.

Chương 307: Cuộc thi tình yêu Hắc Thiết? (2)

Chương 307: Cuộc thi tình yêu Hắc Thiết? (2)

Cuộc thi tình yêu Hắc Thiết? (2)

Harnas vừa chia vừa nói:

"Các ngươi đừng lấy nhầm, tuy nhẫn ma năng đều là nhẫn bạc kèm ngọc bích, nhưng nhẫn không thích ma pháp sư là hoa văn màu xanh, thích hợp chiến sĩ là hoa văn màu đỏ. Tất cả nhẫn ma năng đều là vật phẩm dùng một lần, sau khi dùng xong ngọc bích sẽ vỡ vụn, giá thị trường luôn ổn định khoảng một vạn vàng đại bàng. Nhẫn ma năng sẽ không xung đột với loại nhẫn nào, chỉ cần đeo vào ngón tay, hơi tập trung sự chú ý là có thể hấp thu ma lực hoặc thần lực từ trong đó. Tuy rằng tương đối chậm, kém xa ma dược, nhưng trong lúc nguy cấp cũng xem như thứ giữ mạng. Chiếc nhẫn này có năng lực tự thích ứng, không cần lo lắng "

Harnas nói xong phương pháp và chỉ tiết sử dụng của nhẫn ma năng thì tuyên bố kết thúc đợt phân phối trái thiên phú lần này, tiếp tục rèn luyện.

Valhein, Paloma, Lake, Hoth và Rollon đều nhìn nhẫn trong tay.

dJimmy và Albert tràn đây vẻ mong ước.

Harnas ởđi tới vái chào Paloma, nói:

"Ta và công chúa Ba Tư còn cần nói chút chuyện, không ở đây tiếp các vị."

Đã hết trái thiên phú, nhiều người lùng sục trên núi và dưới cây to, thậm chí có người nhảy lên cây tìm kiếm báu vật trong tán cây, bị người của Harnas và người Ba Tư đuổi đi.

Dân dà người trên đỉnh núi giải tán, nơi đây càng lúc càng ít người.

Valhein nghỉ ngơi một lúc rồi đi hướng biệt thự, chuẩn bị rời khỏi đỉnh núi.

"Công chúa Ba Tư và Harnas chắc đang hợp sức tìm kiếm trái tim của vị diện." Lake nói.

Valhein gật đầu, nói: "Bọn họ rõ ràng là hướng tới trái tim của vị diện, nhưng một người là công chúa của Ba Tư, một người là chủ nhân cũ của vị diện thân lực, hai người bắt tay nhau mà chúng ta tranh đoạt, thất bại là việc nhỏ, giết người diệt khẩu là việc lớn, không cần thiết mạo hiểm như thế. Ngươi xem những quý tộc này, có ai không như hổ rình mồi? Nhưng cuối cùng vẫn buông bỏ."

Rollon nhủ thầm:

"Lúc như thế này thì không thể hành động theo cảm tình."

Lake gật đầu.

Mọi người đang chuẩn bị vào biệt thự, một giọng nói quen thuộc vang lên sau lưng.

"Valhein các hạ." Mọi người xoay người, chợt thấy Harnas cười đi tới.

"Valhein các hạ, ngươi thật may mắn. Vừa rồi công chúa Ba Tư hỏi thăm lai lịch của ngươi và Paloma điện hạ, ta có nói một số điều có thể nói ra, những gì không thể nói thì ta không tiết lộ. Vị công chúa kia rất có hứng thú với hàng hóa của thương hội Siêu Tân Tinh, hy vọng hợp tác với ngài. Cho nên, nàng khiến ta tìm

ngài đi qua nói chuyện "

Sáu người bạn cùng bàn nghi ngờ nhìn hướng Valhein.

"Ngươi xác định nàng có thể hỗ trợ mở ra nguồn tiêu thụ ở Ba Tư?" Valhein hỏi.

Harnas cười cười, nói:

"Chuyện khác thì ta không dám xác định, với sức mạnh của nàng thì làm loại chuyện này dễ như trở bàn tay."

"Ừm, vậy ta đi tâm sự với nàng." Valhein quay đầu nhìn qua đám bạn: "Ta đi bàn chút chuyện kinh doanh với công chúa Ba Tư, chờ ta trở lại rôi về chung."

Nói xong, Valhein cố ý nhìn về hướng Paloma.

Valhein nói:

Việc công.'

Paloma liếc xéo hắn.

Mấy bạn cùng bàn phát ra các loại tiếng cười quái dị.

Valhein và Harnas đi hướng lâu đài ma pháp, sáu bạn cùng bàn đứng yên tại chỗ chờ Valhein.

Cửa lớn lâu đài ma pháp mở rộng, tỳ nữ dẫn Valhein và Harnas vòng qua suối phun, đi vào sảnh lớn lâu đài.

Bề ngoài biệt thự ma pháp lộng lẫy nhưng bên trong phi thường đơn giản, chỉ có gia cụ cơ bản, nhưng tòa lâu đài ma pháp này xa hoa lộng lẫy, giống hệt như lâu đài quý tộc bình thường.

Công chúa Ba Tư ngôi trên ngai vua đá quý hoa lệ.

Hai bên ngai báu đứng hai chiến sĩ thân hình vạm vỡ.

Mỗi chiến sĩ đều mặc áo giáp kim loại màu đỏ sậm, toàn thân như cái chum, trên áo giáp những chiến sĩ đó đều có một ký hiệu màu máu.

Quân đoàn bất tử.

Bốn chiến sĩ quân đoàn bất tử này tay cầm giáo dài cán trắng lấp lánh tia sáng lạnh, cánh tay trái có một tấm khiên tròn nhỏ màu xám, tay trái nắm chặt chuôi đao màu cam giắt bên hông.

Valhein ngạc nhiên nhìn đao bên hông bốn người, khác với lưỡi kiếm thẳng thông thường ở thời kỳ này, là loan đao, bị người Ba Tư gọi là loan đao đuôi cọp, hoặc thường gọi là loan đao Damascus, không ngờ nó xuất hiện sớm hơn nhiều năm như vậy.

Bốn chiến sĩ này mỗi món binh khí trên người đều là trang bị thần lực Thanh Đồng, tổng giá trị trang bị thần lực của mỗi người không thấp hơn bốn vạn vàng đại bàng.

Trong lỗ thủng mặt nạ lộ ra bốn đôi mắt màu đỏ nhạt.

Đây là dấu hiệu của chiến sĩ quân đoàn bất tử.

Trên thực tế, biên chế quân đoàn bất tử có mấy chục vạn, nhưng chân chính tính là chiến sĩ bất tử' thì chỉ có những người ánh mắt màu đỏ nhạt này.

Tất cả đều đã trải qua ma pháp cải tạo.

So với thuộc hạ của công chúa Ba Tư thì bên Hy Lạp trông hơi nghèo nàn.

“Hoàng tộc hệ lóe sáng sao."

Nhìn thấy hai người tiến vào, công chúa Ba Tư mặc váy dài màu tím nhẹ gật đầu.

Valhein nhìn mắt của công chúa Ba Tư, mắt hai mí đặc biệt rõ ràng, con ngươi đen láy giống như thi ma pháp vậy, tràn ngập sức hấp dẫn và phong tình nước khác.

Mắt của Paloma trong suốt, mắt của vị công chúa này thì thần bí.

Harnas lập tức hạ mình cúi đầu, vái dài. Valhein chỉ nhẹ gật đầu, sau đó lấy ra huy chương Ma Nguyên của Hội Nghị Ma Pháp gắn lên trước ngực, nhìn quanh, đi đến sofa ngồi xuống.

Chương 308: Cuộc thi tình yêu Hắc Thiết? (3)

Chương 308: Cuộc thi tình yêu Hắc Thiết? (3)

Cuộc thi tình yêu Hắc Thiết? (3)

Harnas thấy thế thì vã mồ hôi lạnh, không ngừng nháy mắt với Valhein, muốn hắn chú ý một chút. Chính mình đường đường con trai thứ của gia tộc Anh Hùng mà còn yên phận đứng, một bình dân dựa vào cái gì trực tiếp ngồi xuống, dù là người yêu của Paloma không nên như vậy.

Valhein lại dường như không thấy Harnas, thản nhiên ngồi trên sofa, vươn tay sờ chất liệu của ghế, dường như lót bằng lông cừu, công nghệ tinh tế, vượt xa Hy Lạp.

Công chúa Ba Tư nhìn chăm chú huy chương Ma Nguyên ở trước ngực Valhein, dường như hít một hơi thật sâu, lại chậm rãi thở ra.

"Ta nghe nói Valhein các hạ và Harnas có chút mâu thuẫn thì ta rất có hứng thú với thương hội này. Ta tìm ngươi đến là muốn bàn về việc đầu tư thương hội Siêu Tân Tinh." Giọng của công chúa Ba Tư như ngọc thạch va chạm, trong trẻo êm tai, mơ hồ có chút sức hấp dẫn kỳ lạ.

Valhein ý thức được, công chúa Ba Tư này hẳn là có thiên phú âm thanh êm tai hoặc thiên phú nào đó tương tự.

Valhein mỉm cười nhìn thẳng vào con ngươi đen láy của công chúa Ba Tư:

"Vậy thì người muốn đầu tư thương hội tên gọi là gì?"

Tựa như trời đêm.

Trong mắt công chúa Ba Tư lộ ý cười nhẹ, đáp:

“Ta tên Isina.'

Valhein cười cười, cái tên này rất thông thường trong Ba Tư, biến thể tên gọi chung của nữ thần, ý nghĩa của nó là con gái của Thần Linh.

Valhein nói:

"Chào công chúa Isina, trước mắt thì thương hội chúng ta không cần cổ đông mới. Khi nào chúng ta cần sẽ báo cho công chúa biết trước."

Isina gật đầu, hỏi:

"Vậy ta có thể thấy bộ dụng cụ ăn kiểu mới đó được không?"

Valhein suy nghĩ một hồi, ngày hôm qua là ngày Beauty of the Giant Dragon khai trương, những bộ dụng cụ ăn đã chính thức bán.

"Không có vấn đề."

Valhein lấy ra sách ma pháp, mở ra hình ảnh ma pháp do Người Lùn làm sẵn cho Isina xem.

Đôi mắt Isina giống như đang phát sáng, nhưng đó không phải tia sáng tò mò.

Valhein cứ cảm thấy loại ánh sáng này rất quen thuộc.

Khi Địa Ngạo Thiên ôm chiến lợi phẩm chạy về phía mình thì trong mắt mình cũng tỏa ra tia sáng này.

Xem xong tất cả bộ dụng cụ ăn, Isina khen không ngớt:

"Hoàn mỹ! Quá hoàn mỹ! Đây là thương phẩm có nghệ thuật nhất mà ta từng thấy, cũng là tác phẩm nghệ thuật mang tính thương nghiệp nhất, quả thực là kết hợp hoàn mỹ giữa nghệ thuật và thương nghiệp của loài người. Ta mạo muội hỏi một câu, ta có thể biết là ai thiết kế những bộ dụng cụ ăn này không?"

Harnas giật mình nhìn Isina, không ngờ công chúa Ba Tư này xem ai đều như người hầu, gặp phải bộ dụng cụ ăn dường như hoàn toàn biến thành người hoàn toàn khác.

Valhein giữ nụ cười lễ độ:

"Nàng đã thấy rồi."

"Hả?"

Qua một hồi lâu, Isina mới khó tin hỏi: "Là ngươi?"

"Chỉ là chút dụng cụ bình thường nhất, quá khen." Valhein mỉm cười.

"Thật sự là một thiếu niên khiến người kinh thán. Ta muốn quyên tiêu thụ duy nhất của thương hội Siêu Tân Tỉnh trong Ba Tư."

Valhein không trả lời ngay, hắn như thương nhân đầy kinh nghiệm, cúi đầu suy tư.

Thật lâu sau, Valhein nói: "Cho quyền tiêu thụ một nước sẽ là tổn thất to lớn cho thương hội của chúng ta trong tương lai."

Isina mỉm cười nói:

"Ta có thể cho các ngươi một số tiền lớn, làm thù lao mua quyền tiêu thụ duy nhất vĩnh cửu. Hai mươi vạn vàng đại bàng chịu không?"

Valhein không bị con số này đánh động, lắc đầu nói: "Đây không phải là vấn đề tiền, là vấn đề ích lợi lâu dài. Vậy đi, ta chỉ có thể đồng ý cho công chúa quyên tiêu thụ duy nhất trong ba năm, nhưng công chúa phải làm được hai điều."

"Nói." Ánh mắt Isina nhìn Valhein tăng thêm phần kính trọng.

Harnas vốn cho rằng, Valhein chỉ là ỷỷ vào quan hệ với gia tộc Pandion mới nắm giữ thương hội Siêu Tân Tinh.

Nhưng mà, nhìn thấy phản ứng của Valhein khi đối diện hai mươi vạn vàng đại bàng làm Harnas giật mình. Một thiếu niên mười sáu tuổi, đối mặt món tiền lớn như vậy mà không chút do dự từ chối, đừng nói Valhein là một bình dân, cho dù là thành viên gia tộc Anh Hùng như chính mình cũng tuyệt đối không làm được.

Thiếu niên này không tâm thường hơn trong tưởng tượng, xem ra cần bỏ thêm nhiều công sức làm quen với hắn, chứ không phải lấy lòng hắn vì gia tộc Pandion.

Harnas rơi vào trầm tư, bắt đầu nghĩ biện pháp làm sâu thêm quan hệ với Valhein.

Valhein nói:

"Đầu tiên, ta tối đa cho công chúa quyền tiêu thụ duy nhất ở Ba Tư trong ba năm, và chỉ cho quyên tiêu thụ duy nhất của bộ dụng cụ ăn. Nếu có thương phẩm mới, khả năng chúng ta lựa chọn công chúa rất nhỏ. Nguyên nhân rất đơn giản, thương hội chúng ta cần làm thương hội cấp bậc thế giới, không thể bị bất cứ người nào chặn con đường, không thể ỷ lại bất cứ người nào, trừ chính mình." Valhein nói.

Isina gật đầu.

"Thứ hai, gắng hết sức đánh dẹp bộ dụng cụ ăn. Các ngươi phải bảo chứng trong vòng một năm, trong tất cả thành phố lớn

của Ba Tư sẽ không xuất hiện bộ dụng cụ ăn giống nhau.'

Isina hỏi:

"Chúng ta?"

Valhein đáp:

"Đúng rồi, là các ngươi. Loại bộ dụng cụ ăn toàn diện thay đổi thế giới này thu lợi lớn đến mức vượt qua tưởng tượng của ngươi. Nếu chỉ cho một mình ngươi quản thương hội thì ta sẽ từ chối hợp tác."

Chương 309: Lựa chọn của Valhein

Chương 309: Lựa chọn của Valhein

Lựa chọn của Valhein

Isina mỉm cười, nói: "Rất tốt. Sau khi vê Ba Tư, ta sẽ liên hợp Đại đế, phụ vương, gia tộc quan trọng thành lập một thương hội mới, chuyên môn hợp tác với ngươi. Ta rất vui có thể hợp tác với người như ngươi, bởi vì so với thuần túy ích lợi vàng bạc thì các thế lực lớn hình thành quan hệ ích lợi càng lớn.

"Đợi đã, nàng là vương nữ? Không phải công chúa?" Valhein hỏi.

Mắt Isina lấp lóe, theo sau nói: "Ta là vương nữ, cũng là công chúa đã được phong."

"Không phải con gái của Đại đế, chỉ là con gái của thân vương, nhưng được phong làm công chúa, ưm, không bàn về thân phận, nguyên nhân ta hợp tác với nàng không phải vì thân phận, địa vị của nàng mà vì khả năng thấy rõ nhạy bén và sức phán đoán chính xác của nàng." Valhein quyết đoán đổi đề tài.

Valhein cùng Harnas nhìn nhau, đều thấy sự tò mò trong mắt đối phương, nhưng giấu rất kỹ.

"Không cần suy đoán, mọi người ở Ba Tư đều biết thân phận của ta. Người cha trên danh nghĩa của ta là thân vương, nhưng cha ruột của ta là Darius Đại đế. Thân thế của ta hơi khúc chiết, cũng bởi vậy nên phụ hoàng đặc biệt yêu thương ta, cũng đặc biệt yên

tâm ta. Dù sao, ta thật sự là con gái của ông ấy, cũng là đứa con gái không cách nào uy hiếp ngôi đế của ông ấy."

Tất cả người Ba Tư ở trong phòng đều cúi đầu, một ít tỳ nữ thậm chí sợ tới mức thân thể run nhẹ.

Valhein phát hiện không khí không đúng, ho nhẹ một tiếng, nói:

"Hàng hóa loại hàng loạt thế này chúng ta không thể nào chỉ sinh sản ở Athens, giá thành vận chuyển quá cao. Chỉ cần nàng có thể làm được điểm thứ hai, chúng ta thậm chí nguyện ý trao quyền khiến xưởng của Ba Tư các người chế tạo bộ dụng cụ ăn. Không chỉ là quyên tiêu thụ, không chỉ là một loại bộ dụng cụ ăn này."

Isina vụt ngẩng cao đầu:

"Chỉ cần ngươi thật sự nguyện ý hợp tác với chúng ta, nguyện ý chế tạo bộ dụng cụ ăn trên đất nước Ba Tư, cũng cho phép chúng ta buôn bán, ta có thể bảo chứng, trong biên cảnh Ba Tư tuyệt đối sẽ không xuất hiện bộ dụng cụ ăn giống nhau, tuyệt đối sẽ không!"

"Rất tốt, nhưng ta cần sự đồng ý của những người khác trong thương hội, và còn nhiêu chỉ tiết cần bàn." Valhein nói.

Isina nói:

"Ta hy vọng hiện tại quyết định một phần hợp đồng, viết xuống nội dung chủ yếu, sau đó ký tên của ngươi và ta."

Valhein nói:

“Công chúa lsina hơi vội vàng quá."

"Ta sắp quay vê Ba Tư, không có quá nhiều thời gian, ở đây ký kết hợp đồng, chờ khi ra vị diện thần lực cố gắng nhanh chóng ký

kết hiệp nghị cuối cùng, ta sẽ mang theo hiệp nghị quay về Ba Tư." Isina nói.

Valhein suy nghĩ thật lâu, gật đầu:

"Được."

Thế là, hai người bắt đầu thảo luận chỉ tiết.

Toàn bộ quá trình ngươi qua ta lại, đấu miệng đấu trí, theo bắt đầu đến kết thúc luôn tranh đấu gay gắt.

Harnas ngẫu nhiên lau mồ hôi lạnh trên trán, thậm chí thiếu niên thiếu nữ bây giờ đều là ma thú hay sao, chính mình đặc biệt am hiểu xã giao trong quý tộc mà ở trước mặt hai người đều giống đứa con nít vô tri, chờ hai bên nói xong ba câu chính mình mới đột nhiên hiểu ra ý trong câu nói thứ nhất của hai người.

Valhein ký tên của mình lên hai tấm hợp đồng da dê, mỉm cười nói:

"Năng lực đàm phán của nàng rất giỏi."

Isina mỉm cười nói:

"Valhein các hạ cũng hiểu sâu tinh túy hùng biện, hơn nữa rất may mắn."

"Ồ?" Valhein lộ vẻ mặt thắc mắc.

Isina giơ ngón trỏ chỉ hướng ba thần lùn lửa đứng ngoài cửa.

"Chỉ kém một bước thì di hài vua của thần lùn lửa đã thuộc về ta." Trong giọng nói của Isina tràn ngập tiếc nuối.

"Thì ra là vậy, có lẽ chưa chắc là may mắn, mà là quyết đoán." Valhein nói.

"Có lẽ thế." Isina đột nhiên nhìn ngoài cửa, nhìn bầu trời màu xanh xám, im lặng thật lâu.

Valhein cũng không nói lời nào, cất bản hợp đồng thuộc về mình, nhét vào dây lưng.

Qua một hồi lâu, Isina đột nhiên lẩm bẩm:

"Mỗi người chúng ta đều không thể biết trước sự lựa chọn."

"Thật ra mỗi người đều có càng nhiều lựa chọn, nhưng đa số chúng ta buông bỏ lựa chọn tốt nhất. Tuy nhiên lựa chọn nào đều là cái tiếp theo mới tốt nhất." Valhein mỉm cười.

Isina đột nhiên quay đầu, sâu thẳm nhìn Valhein.

"Ý của ngươi là chưa chắc là tương lai tốt nhất?" Valhein nhẹ gật đầu.

Harnas nhủ thầm hai người trẻ tuổi này là quái vật khổng lồ thần mạch hay sao? Chính mình coi như thông miinh, lời Valhein nói cũng đơn giản, mà sao nghe Isina đáp lại mới phát hiện, chính mình căn bản không hiểu Valhein nói gì?

Isina nhìn thẳng vào mắt của Valhein.

Valhein thản nhiên đáp lễ, cũng nhìn chằm chằm mắt đẹp của Isina.

[sina nói:

"Ta thật lòng hy vọng việc thứ hai ta muốn nói sẽ không ảnh hưởng hợp tác của chúng ta.

Nụ cười trên mặt Valhein nhạt dần.

Valhein nói:

"Giống như lời ta vừa nói, tất cả quyết định bởi lựa chọn của nàng."

Isina trâm mặc thật lâu, đột nhiên đứng lên, nói:

"Việc thứ hai thì chúng ta sẽ chứng minh bên ngoài cung điện. Mời hai vị ra ngoài, ta thay áo rồi theo sau."

"Được, chốc nữa gặp." Valhein đứng lên, đi ra ngoài phòng.

Harnas lập tức vái chào Isina, theo sát Valhein đi ra ngoài.

"Ta có loại cảm giác không ổn." Harnas nhỏ giọng nói.

Valhein lườm Harnas:

"Mới rồi lúc ngươi mời ta cũng làm ta có cảm giác này."

Harnas thở hắt ra, tóc quăn xoăn tít nhẹ run.

Chương 310: Lựa chọn của Valhein (2)

Chương 310: Lựa chọn của Valhein (2)

Lựa chọn của Valhein (2)

Hai người vòng qua suối phun đi ra cửa lớn, đang định xoay người thì cùng dừng lại, nhìn hướng đăng trước.

Valhein sắc mặt trầm xuống.

Harnas tái mặt, toàn thân tê dại.

Chợt thấy Paloma, Lake, Rollon, Hoth, Jimmy cùng Albert sáu, sáu người bị hơn ba mươi người Ba Tư bao vây ở giữa.

Ba mươi mấy người Ba Tư tay cầm vũ khí, cung thủ kéo căng dây cung, mâu thủ tùy thời sẽ ném mâu, kiếm sĩ và chiến sĩ thương thuẫn xông lên là sẽ tấn công được ngay.

Đám ma pháp sư càng là trực tiếp lấy ra ma pháp khí, không định sử dụng pháp thuật quá chậm.

"V Valhein các hạ, ta không biết gì hết! Nếu ta biết người Ba Tư dám vây công Paloma điện hạ, ta đánh chết cũng sẽ không thỉnh ngài đến! Isina là công chúa của Ba Tư, nhưng dù gì là người Ba Tư, tuyệt đối không thể nào quan trọng hơn gia tộc Bán Thần của thành Athensl Ta"

Valhein nói:

"Ta biết không liên quan tới ngươi, chuyện này có gì đó kỳ lạ."

Harnas ngẩn ngơ, cố gắng nhớ lại, rất nhanh nhớ tới một ít đồn đãi, mơ hồ đoán được một khả năng, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, thở dài, nhưng không dám nói câu nào.

Valhein và Paloma nhìn nhau từ xa.

Đột nhiên, Paloma mỉm cười, gật đầu hướng Valhein.

Nhìn thấy nụ cười của Paloma thì học sinh Ba Tư rối loạn hơi thở, bị hút hồn.

Nụ cười của Paloma giống như ánh sáng duy nhất của vị diện thần lực.

Valhein cũng mỉm cười, gật đầu từ xa hướng Paloma.

Nụ cười giống nhau, cùng gật đầu một cái, nhưng ý nghĩa thì khác.

Ràng buộc trong lòng giống nhau.

Valhein chậm rãi xoay người.

Hơn bốn mươi học sinh Ba Tư xếp thành ba hàng, bày ra tư thế chiến đấu trước cửa cung điện.

Phía sau ba hàng người, công chúa Ba Tư Isina ở trong vòng bao vây của bốn chiến sĩ quân đoàn bất tử tinh nhuệ, người mặc giáp da, tay phải cầm pháp trượng, toàn thân ma pháp khí sáng lấp lánh.

Valhein nói:

"Ích lợi là một nhẽ, tình cảm là lẽ khác, nhưng nếu công chúa không thể thuyết phục tình cảm của ta thì hết thảy ích lợi không còn tồn tại."

Đôi mắt của Isina lạnh băng, dường như hoàn toàn đổi thành

người khác.

"Hiện giờ ngươi cần làm ra lựa chọn." Ngữ khí của Isina lạnh như băng, nhưng dù như vậy vẫn mang theo chút dụ dỗ.

Valhein lặng lẽ nhìn đôi mắt của Isina.

Trong đôi mắt giống đêm tối kia dường như ẩn giấu ma quỷ.

"Giao ra điểm thành tích của ngươi, ta thả bạn học của ngươi bình an rời đi. Hoặc là, ngươi lựa chọn điểm thành tích, ta sẽ giết hết mọi người trừ vị công chúa kia."

Vị diện thân lực giống như bắt đầu kết băng, ngọn nguồn là đôi mắt của Isina.

Valhein bình tĩnh hỏi:

"Đây là lựa chọn của công chúa?"

"Lựa chọn của ta." Isina bình tĩnh đáp lại.

Valhein gật đầu, nói: "Ta lựa chọn bạn học của ta bình an rời đi."

Valhein không có một chút do dự.

"Tại sao? Ngươi phải biết rằng, tối đa hai ngày, cuộc thi Hắc Thiết sẽ kết thúc, ngươi không thể nào kiếm đủ điểm thành tích, trừ phi ngươi đắc tội vô số người." Isina hỏi.

Valhein trả lời thật sự bình tĩnh:

"Không tại sao cả, đây là lựa chọn của ta."

lsina nói:

"Ngươi buông bỏ đệ nhất."

"Không, là ta lựa chọn bạn." Ngữ khí của Valhein không phập phồng.

Isina nói:

"Tốt lắm, vậy ngươi hãy khiêu chiến với ta, tiếp đó lựa chọn nhận thua."

"Đây là giao dịch, không phải khiêu chiến. Ta muốn giữ danh hiệu vua liên tục thắng ba mươi quý tộc, cho nên công chúa khiêu chiến, ta nhận thua." Valhein nói.

"Không có gì khác biệt." Isina không thèm để ý nói.

"Nếu không có gì khác biệt thì công chúa hãy mở miệng trước." Valhein nói.

Isina nói: "Được, ta, công chúa Ba Tư, Isina đưa ra khiêu chiến hướng Valhein."

"Ta ứng chiến." Valhein nói.

Hai người bốn mắt giao nhau, bầu trời giống như có sấm sét dâng lên.

“Ta nhận thua." Valhein nói xong, nhìn tay trái giơ cao.

717 nhanh chóng giảm xuống 358.

Số 2 trong tay Isina vọt lên 362.

Isina nói:

"Ta, công chúa của Ba Tư, Isina lại lần nữa đưa ra khiêu chiến hướng Valhein."

Harnas siết chặt nắm đấm, dù từng có mâu thuẫn với Valhein nhưng giây phút này, hắn bởi vì thân phận người Hy Lạp mà trong

lòng bùng cháy lửa giận.

Một lần thì thôi đi, đến hai lần, dù là vì nguyên nhân kia cũng hơi quá đáng.

Nào biết, Valhein chẳng những không tức giận, trên mặt càng bình tĩnh.

"Ta ứng chiến."

"Ta nhận thua.

Con số trên tay trái của Valhein giảm xuống còn 179.

Con số trong tay Isina tăng lên 542.

"Đủ rồi sao?" Valhein càng bình tĩnh.

"Không đủ, nhưng ta cảm thấy đủ rồi. Cảm tạ giao dịch lần này, hy vọng cuộc giao dịch này sẽ không ảnh hưởng hợp tác ban đầu." Isina nói.

Valhein nói:

"Cho ta một miếng vải."

Chốc lát sau, tỳ nữ của lsina đưa một cuộn vải trắng qua, Valhein quấn mu bàn tay, ngẩng đầu nhìn Isina.

Valhein chậm rãi nói:

"Hôm nay ta vốn rất vui vẻ, nhưng công chúa khiến ta không vui."

Isina nói:

"Ta cũng không vui, nhưng nếu không làm như vậy, ta sẽ càng không vui.

"Cho nên, công chúa vì vui vẻ một chút mà khiến ta không vui."

"Đây đúng là sự thực, nhưng ta hy vọng sắp tới nhận số tiền lớn có thể khiến ngươi vui lên."

"Hãy quý trọng thời gian lúc này." Valhein xoay người rời đi, ánh mắt như băng. Harnas lần này không vái chào Isina, theo sát phía sau Valhein, nhỏ giọng nói: "Valhein các hạ, ta thật sự không biết sự tình sẽ là như vậy, nếu"

Giọng của Valhein vô cùng bình thản:

"Ngươi đừng đồn chuyện này ra ngoài, đặc biệt đừng nói cho bạn cùng bàn của ta. Đối với ngươi thì chuyện này dừng ở đây."

Chương 311: Vương miện đại địa

Chương 311: Vương miện đại địa

Vương miện đại địa

Harnas cảm giác hơi lạnh phát ra từ người Valhein càng lúc càng đậm.

"Ngài yên tâm, ta sẽ không lộ ra chuyện này. Chuyện này là sai lâm của ta, chờ rời khỏi vị diện thần lực, ta nhất định tìm một cơ hội nhận lỗi với ngài."

Harnas ngược lại mừng thầm, rốt cuộc tìm được cơ hội một lần nữa tiếp xúc với Valhein.

Valhein không có bất cứ phản ứng, đi hướng bạn cùng bàn.

Học sinh Ba Tư bao vây đám người Paloma từ từ lui về phía sau, đi hướng lâu đài ma pháp.

Hai bên lướt qua nhau, Valhein dường như không nhìn thấy những người này.

Mấy bạn cùng bàn vẻ mặt khác nhau.

Lake lớn tiếng hỏi:

"Có chuyện gì vậy hả Valhein?"

Valhein mỉm cười, nhìn Paloma trước rồi mới nhìn về hướng mấy người khác, nói:

"Ta đã nói với các ngươi rồi, ta liên hợp rất nhiều người mở một nhà thương hội mới, kiếm được một số tiền. Không ngờ rằng, vị công chúa Ba Tư kia có ánh mắt rất sắc bén, muốn hợp tác với ta, kết quả ra một chuyện hiểu lầm."

Lake thở dài, nói: "Lại là quý tộc quen dùng trò cũ chứ gì? Lấy chúng ta uy hiếp ép ngươi hợp tác với bọn họ? Có bị tổn thất lớn không?"

Valhein cười cười, nói:

"Không tổn thất gì, theo như nhu cầu."

Paloma hiếm hoi dùng giọng thật non nớt nói:

"Valhein, rốt cuộc phát sinh chuyện gì?"

Trong mắt của thiếu niên dường như giấu kiếm bén xanh biếc.

Vô số kiếm bén.

Đám bạn cùng bàn kinh ngạc nhìn Paloma, hoàn toàn không ngờ rằng giọng nói của Paloma ngọt ngào mà dễ nghe như thế.

Valhein mỉm cười nói:

"Chuyện làm ăn khó mà nói rõ, chờ lát nữa nói sau, chúng ta xuống núi trước, đi thôi."

"Được, nghe lời Valhein.' Rollon nói.

Lake do dự chớp mắt, gật đầu, nói: "Vậy xuống núi trước."

dJimmy nói nhỏ:

"Xuống núi rồi bàn tiếp."

Sự bướng bỉnh của Paloma nhanh chóng hòa tan, gật nhẹ đầu.

"Harnas, về sau gặp lại." Valhein đột nhiên quay đầu nói với Harnas, rôi cùng đám bạn cùng bàn đi hướng biệt thự ma pháp.

Harnas nhìn bóng lưng của đám người Valhein, thở dài một hơi.

"Nhưng Valhein nói về sau gặp lại là có ý gì? Là ám chỉ vê Athens gặp nhau sao?"

Harnas suy tư.

Mọi người nhanh chóng thu dọn đồ, cất biệt thự ma pháp, đi xuống núi.

Đi đến trước bậc thang, Valhein theo thường lệ bế lên Paloma thân thể còn chưa khỏe lại, chậm rãi đi xuống dưới.

Jimmy chủ động nói giỡn chọc cười. Rollon và Lake hiếm khi cố ý nói vài lời điều tiết không khí, Valhein cũng cười tham dự đề tài.

Paloma không nói một lời.

Mọi người xuống núi, phát hiện học sinh Ba Tư còn canh gác dưới núi, chỉ cho vào chứ không cho ra.

Chân núi phía đối diện, rất nhiều học sinh Hy Lạp xây dựng cơ sở tạm thời, có người chuẩn bị bước lên hành trình mới, có người định đợi kết thúc rèn luyện, có người thừa dịp kết bạn rộng rãi.

Vách ngăn giữa Học viện Quý Tộc và Học viện Plato rõ ràng.

Valhein buông xuống biệt thự ma pháp bên cạnh từng dãy phòng nhỏ ma pháp và lều trại.

Biệt thự ma pháp dựng lên xong, Valhein bảo Hoth đưa quan tài nhiều màu Ai Cập vào phòng của mình, rồi hắn đi vào phòng riêng, khóa cửa lại.

Sáu bạn cùng bàn lập tức tụ tập trong sảnh lớn.

"Chuyện này có vấn đề." Lake nói.

"Rất hiển nhiên, sự tình tuyệt đối sẽ không thoải mái như Valhein nói."

Paloma nói:

"Valhein lại bao tay trái bằng vải trắng, chắc hẳn mọi người đều nhìn thấy điều đó."

Vài người đều nhìn Paloma.

Chỉ có Valhein mới đáng giá nàng mở miệng. Lake gật đầu, nói:

"Ta tin rằng Valhein đang che giấu điểm thành tích của mình, điểm tăng thêm thì không cần che giấu làm gì, hiển nhiên là vì giấu đi số điểm bị tụt xuống. Vậy là tình huống thực tế đã rõ ràng, đó là công chúa Ba Tư lấy chúng ta làm áp chế, bức Valhein nhận thua, lấy đi điểm thành tích của Valhein."

"Ta cũng phỏng đoán như vậy, nhưng về đạo lý thì không hợp. Công chúa Ba Tư muốn kiếm điểm thành tích quá dễ, chín mươi phần trăm học sinh Ba Tư đều sẽ trả giá cho nàng. Huống chi nàng ngốc đến đâu cũng không cần thiết đắc tội học sinh có tiên đồ nhất Học viện Plato, trực tiếp cướp điểm thành tích của chúng ta chẳng phải là càng đơn giản?"

"Ta cũng cảm thấy trong này có vấn đề." Khuôn mặt nhỏ của Paloma vẫn lạnh lùng, nhưng trong ánh mắt có thêm sự lo lắng và thắc mắc.

dJimmy khẽ thở dài:

"Vào lúc thế này thì chúng ta đoán mò vô dụng. Ta lựa chọn tin

tưởng Valhein, Valhein nhất định sẽ làm ra lựa chọn mà hắn cho rằng chính xác nhất."

"Nếu Valhein cần chúng ta thì chúng ta sẽ sẵn sàng trả giá. Nếu hắn muốn tự mình giải quyết, chúng ta cũng nên tin tưởng hắn." Lake gật đầu nói.

Ngay lúc này, Albert lặng lẽ rời đi.

Qua một lúc sau, hắn cõng balo đi tới, con rối gốm đen hình người đi theo sau lưng hắn.

Năm người kinh ngạc nhìn Albert.

Vẻ mặt Albert đầy xấu hổ, lắp bắp nói:

"Lúc lúc nãy ta gặp một người bạn ở bên ngoài, chúng chúng ta lúc trước đã hẹn cùng nhau săn bắn ma thú, tạm biệt."

Albert nói xong, xoay người đi.

Năm người ngơ ngác nhìn bóng lưng của Albert.

Paloma cắn răng, siết chặt nắm tay nhỏ.

Hoth đấm mạnh mặt đất phát ra tiếng bùm.

dJimmy khẽ thở dài:

"Ai có chí nấy, hắn ở trong nhà cũng khó khăn, hắn còn phải chăm sóc cha đã cụt chân trái, nếu hắn chết trận ở đây thì người cha ma men của hắn chắc chắn sau vài ngày sẽ bị người phát hiện chết trong nhà."

Biểu cảm của Paloma dịu bớt.

Chương 312: Vương miện đại địa (2)

Chương 312: Vương miện đại địa (2)

Vương miện đại địa (2)

Rollon lắc đầu, nói:

"Ta đã thói quen bộ dạng này của hắn."

"Hắn cũng không xấu, chỉ là ài." Lake chỉ có thể thở dài.

Paloma thở dài, nói: "Ta cũng không hận hắn, nhưng ta chán ghét hắn mang đến tổn thương cho Valhein. Huống chỉ trước khi vào vị diện thần lực thì chúng ta đã giao ước rồi."

Mọi người ngây ra một lúc, Albert ngay lúc đó quả thực đồng ý sẽ cùng nhau tiến lùi trong vị diện thần lực.

Lake nói:

"Đúng rồi, nếu đổi lại là ta thì đại khái vĩnh viễn không cách nào tha thứ Albert. Vào lúc nguy cơ nhất, nói lời đó với Valhein, vào lúc thế này, không báo với Valhein một tiếng chạy trốn, đổi thành là ai thì trong lòng cũng sẽ khó chịu."

Jimmy nói:

"Chẳng qua là hắn làm ra lựa chọn bình thường nhất."

Lake nói:

"Không, con rối của hắn rất mạnh, ta hiện tại tuyệt đối không

đánh lại con rối của hắn."

"Ồ?" Những người khác nhìn hướng Lake.

"Một học sinh lớp cao của câu lạc bộ ma dược từng nói con rối của Albert có cấp bậc mạnh nhất trong Học viện Plato, chẳng qua hắn quá yếu đuối, giống như ta ngày xưa." Lake lẳng lặng nhìn ngoài cửa.

Trong phòng, Valhein yên lặng nhìn chiến lợi phẩm.

"Vốn định đợi cuộc thi kết thúc, phát thưởng hạng nhất ba trường rồi cùng hiến tế. Nhưng mà, hiện tại có người muốn khiến ta sớm bày ra sức mạnh, vậy thì như ngươi mong muốn. Hãy quý trọng khoảng thời gian cuối cùng của cuộc thi Hắc Thiết đi."

Valhein bắt đầu kiểm kê tất cả chiến lợi phẩm.

Nhóm chiến lợi phẩm đầu tiên là năm người truy sát Paloma để lại, đã bỏ vào không gian phế tích.

Nhóm chiến lợi phẩm thứ hai là Carlos cung cấp.

Nhóm chiến lợi phẩm thứ ba là thắng từ tay của các quý tộc.

Nhóm chiến lợi phẩm thứ tư đến từ đường hầm thung lũng ở thung lũng Hoa Giấy, Lawens hiến dâng, cộng thêm vật phẩm bị đốt hỏng của ma pháp sư áo xám và quý tộc. Valhein vung tay lên thu hết đồ vật vào không gian phế tích, hắn bước tới trước bàn tế.

Vòng tròn thứ bốn trên bàn tế phát sáng.

Trong ánh sáng trắng không có thiên phú tinh linh.

Chỉ có một vương miện.

Một vương miện hình thành từ ánh sáng màu vàng đất, chính giữa vương miện có một viên đá quý đại địa màu vàng óng trong

suốt.

"Quả nhiên là vương miện huyết mạch nguyên tố thổ."

Valhein vươn tay chỉ một cái, đầu ngón tay đụng chạm vương miện huyết mạch.

Valhein rời khỏi không gian phế tích, bắt đầu tiến hành minh tưởng, tăng nhanh hấp thu lực lượng của huyết mạch nguyên tố thổ.

Khi hấp thu nguyên tố hỏa thì toàn thân như đặt mình vào trong lửa, hấp thu huyết mạch Người Khổng Lồ thì toàn thân phình ra, bây giờ hấp thu huyết mạch nguyên tố thổ, Valhein cảm thấy thân thể có chút cảm giác bị xé rách, dường như thân thể không ngừng xuất hiện vết thương rồi khép lại.

Chờ hấp thu xong, Valhein cẩn thận quan sát thân thể, chẳng những không cao lớn vạm vỡ hơn, ngược lại gây đi một vòng, nhưng mà, thân hình càng thêm hoàn mỹ.

Nhéo cơ bắp trên tay, cứng rắn như đá.

Lại lần nữa đi vào tháp ma pháp, Valhein nhìn hướng vương miện đại địa, xem xét vương miện này mang đến lực lượng cho mình.

Huyết mạch nguyên tố thổ trung đẳng, huyết mạch tướng quân nguyên tố thổ.

Thân thiện với nguyên tố địa, tăng nhanh tốc độ thi pháp ma pháp hệ địa, tăng thêm uy lực tất cả ma pháp hệ địa, miễn dịch tổn thương từ ma pháp hệ địa cấp Tập Sự, miễn dịch bị té thương nhẹ, va chạm và bị đập trúng.

Lĩnh vực ma pháp, thủ hộ chi thổ. Mặt đất trong bán kính mười mét đều chuyển đổi thành lãnh thổ của tướng quân nguyên

tố địa, không ngừng dâng lên búa đá công kích kẻ địch.

Valhein nhìn qua khóe mắt phát hiện cây Ma Lực có biến đổi rõ rệt.

Rễ cây Ma Lực hệ địa trở nên thô to thần kỳ, đường kính to gấp đôi rễ cây hệ phong và hệ thủy, giống như núi nhỏ vắt ngang mặt đất.

Trong rễ cây dâng lên ma lực màu vàng đất, màu đậm hơn trước kia nhiều, mơ hồ tỏa ra hơi thở khó tả.

"Không lẽ khúc rễ cây này đột nhiên tăng lên sẽ dẫn đến ma pháp hệ địa tiến hóa?"

Valhein quan sát nơi khác. Lá cây từ ba nhánh cây Ma Lực đều giãn ra, lá cây Ma Lực nhiêu cỡ ba mươi mảnh.

Nhánh cây Ma Lực thứ bốn đã thành hình, trên cành lú năm mảnh lá non.

Valhein nhìn vương miện Người Khổng Lồ và vương miện đại địa ở sát nhau, hai vương miện này lơ lửng trong không trung, chính giữa có một sợi ánh sáng mơ hồ nối với nhau, tia sáng kia rất kỳ lạ, dường như hình thành tuyến đường sức mạnh, khiến sức mạnh của hai chiếc vương miện hình thành một loại tuần hoàn kỳ diệu.

Valhein hít sâu một hơi, lần thứ hai đi vào không gian phế tích.

Lần này, chiến lợi phẩm số lượng quá nhiều, Valhein phân loại sơ.

Ma pháp khí Hắc Thiết hỏng nặng, mười ba cái.

Ma pháp khí Thanh Đồng hỏng nặng, mười cái.

Trang bị thần lực Hắc Thiết hỏng nặng, mười ba cái.

Trang bị thần lực Thanh Đồng hỏng nặng, hai cái.

Ma pháp khí Hắc Thiết, mười cái.

Ma pháp khí Thanh Đồng, bảy cái.

Trang bị thần lực Hắc Thiết, chín cái.

Trang bị thần lực Thanh Đồng, bốn cái.

Một tòa biệt thự ma pháp ở bên ngoài, giấy nợ một vạn vàng đại bàng, la bàn Hoàng Kim hỏng nhẹ, hai trang sách hồn, quan tài nhiều màu Ai Cập nguyên vẹn, năm mươi viên thủy tinh ma lực, và pháp trượng đầu rắn khống chế thần lùn núi.

Cuối cùng là con Ma Ngưu Thanh Đồng.

Chương 313: Thu hoạch tràn đây

Chương 313: Thu hoạch tràn đây

Thu hoạch tràn đầy

Tính sơ thì nếu tính luôn Phong Chi kiếm trong tay Paloma, tổng thu hoạch lần này đã vượt qua mười bốn vạn vàng đại bàng, đó là chưa bao gồm hai trái thiên phú.

"Rất tốt!"

Valhein hít sâu một hơi, bắt đầu ném từng món ma pháp khí Hắc Thiết hỏng lên bàn tế.

Ma pháp khí Hắc Thiết bình thường giá trị 500 vàng đại bàng, tùy theo mức độ bị hỏng khác nhau mà giá thực tế dao động từ hai trăm đến ba trăm.

Mỗi món ma pháp khí Hắc Thiết hỏng có thể kích phát một lần vòng thứ nhất bàn tế.

Giá trị gộp của nhiêu ma pháp khí Hắc Thiết bị hỏng trên một nghìn vàng đại bàng thì tất cả tiểu thiên phú sẽ biến mất, dung hợp thành vòng ánh sáng thứ hai, xuất hiện vòng thiên phú thứ hai mới.

"Tinh thông vũ khí? Cái này chỉ bao gồm vũ khí của chiến sĩ, không bao gồm vũ khí loại pháp trượng, hơn nữa chỉ có thể dùng để tay cầm chiến đấu, rất thường thấy, chờ ta có cánh tay ma pháp rồi học nó cũng không muộn."

"Bắn chuẩn xác? Vào lúc đặc biệt có thể bắn tên, nghe nói thiên phú này cũng có trợ giúp tăng thêm độ chuẩn xác của ma pháp loại bay, chọn nó trước."

“Tinh thông đâm? Tạm gác lại."

Valhein vừa thâm phán đoán giá trị của từng thiên phú vừa ném đồ lên bàn, gặp thiên phú thích hợp liên lựa chọn.

Đáng giá vui mừng là, tân suất rễ Ma Lực xuất hiện bắt đầu tăng nhiều.

Tuy rằng mỗi cọng rễ chỉ có thể tăng thêm một phần vạn ma lực trưởng thành, nhưng tính lâu dài thì giá trị cao hơn bất cứ thiên phú phổ thông.

Cuối cùng, Valhein ném hết ma pháp khí và trang bị thân lực bị hỏng có giá trị thấp lên.

Bốn cọng rễ Ma Lực, thiên phú thể chất chiến đấu có vết thương khép lại và chảy máu chậm, làn da trơn và bắn chuẩn xác.

Đồng thời đạt được thiên phú hệ địa: Trâm trọng, tất cả sức mạnh hệ địa sẽ trở nên càng nặng.

Thiên phú hệ địa: Kiên cố, mật độ ma pháp đại địa càng cao, giống như thiên phú gia cố nhưng khác.

Thiên phú hệ phong: Nhanh chóng xoay chuyển, tất cả ma pháp hệ phong sẽ có tốc độ chuyển động nhanh hơn. Thiên phú hệ băng: Lạnh lẽo, hạ thấp nhiệt độ của tất cả ma pháp hệ băng.

Thiên phú hệ mộc: Mềm dẻo, tất cả lực lượng hệ mộc càng thêm cứng cỏi.

Valhein lựa chọn mười ba lần, còn có sáu hàng thiên phú trôi nổi ở giữa không trung, hoặc là rất tệ, hoặc là cần thật lâu về sau

mới có hiệu quả.

Tiếp tục bỏ thêm ma pháp khí nguyên vẹn vào bàn tế, nhưng mấy thiên phú đều không tốt, cuối cùng gom lại giá trị hơn một vạn vàng đại bàng, tất cả thiên phú vòng thứ hai bốn phía, tuôn ra thiên phú vòng tròn thứ ba.

Bởi vì chuyện Isina khiến tâm trạng của Valhein rất tệ, nhưng nhìn thấy thiên phú vòng tròn thứ ba thì hắn dở khóc dở cười, xua tan khó chịu trong lòng.

"Nếu bàn tế này mà là người sống thì chắc chắn là một đại chiến sĩ."

Vòng tròn thiên phú thứ ba đều thích hợp chiến sĩ.

Thiên phú chiến sĩ: Chuyện gia kỹ năng chiến đấu.

Thiên phú chiến sĩ: Thần lực tấn công mạnh.

Và thiên phú thăng cấp của thể chất Ma Ngưu, thiên phú thể chất chiến đấu: Thân thể Bạch Ngân.

Valhein cực kỳ không muốn chọn, rất muốn nói chính mình là ma pháp sư không phải chiến sĩ, nhưng thiên phú vòng tròn thứ ba giá trị một vạn vàng đại bàng không thể nào cứ để mãi trên bàn tế chờ gom đủ mười vạn.

Thân thể Bạch Ngân có thể cho cơ thể cứng cỡ bằng chiến sĩ Hắc Thiết, hơn cả chiến sĩ Thanh Đồng, lên đến mức độ chiến sĩ Bạch Ngân.

Loại thân thể mạnh mẽ này chỉ tính riêng mức độ cường hóa của loài người đã chẳng thua gì huyết mạch tướng quân Người Khổng Lồ.

Phối hợp năng lực cửớc đó, những vết thương nhẹ, bệnh nhẹ

có thể khiến ma pháp sư thân thể yếu đuối mất mạng đã hoàn toàn không cách nào uy hiếp đến Valhein.

Đành phải lựa chọn thân thể Bạch Ngân.

Valhein nhìn mấy món vụn vặt đầy đất, lại nhìn vê phía những món đồ lớn hơn.

"Lần này xui như thế, lần sau chắc sẽ may hơn. Thử xem giấy nợ có hiệu quả gì không."

Valhein câm giấy nợ một vạn vàng đại bàng đặt lên bàn.

Khói trắng hiện ra, bàn tế hấp thu, phun trào ra ánh sáng, hiện ra ba món vật phẩm.

"Xem ra thứ có năng lực khế ước cũng có thể bị hiến tế. Ủa?"

Valhein xoe tròn mắt.

Mới rồi là dở khóc dở cười, hiện tại là mặt lộ nét vui mừng. Valhein phớt thiên phú tinh linh hai hàng đầu, nhìn trân trân vật phẩm thứ ba.

Không phải thiên phú tinh linh, cũng không phải thứ lúc trước đã từng thấy.

Là thứ hoàn toàn mới.

Đó là một cục khoáng thạch to cỡ nắm tay, hỗn tạp nham thạch màu đen và thủy tinh đỏ nhạt.

Trong thủy tinh đỏ nhạt có chất lỏng màu xanh sậm như biển cả thu nhỏ sóng sánh.

Nguồn suối Ma Lực!

"Đổi số hên rồi! Quả nhiên là không có trung gian thương kiếm

chênh lệch giá! Nguồn suối Ma Lực giá thị trường mười mấy vạn, giờ chỉ cần một vạn đã vào tay!"

Một nguồn suối Ma Lực trực tiếp tăng thêm 10% tổng sản lượng ma lực và 10% ma lực khôi phục, vô luận cấp bậc gì đều thành tỷ lệ tăng thêm.

Valhein nhanh chóng vươn tay ra, bắt lấy nguồn suối Ma Lực.

Nguồn suối Ma Lực lập tức biến thành một luồng sáng trắng chui vào người Valhein.

Rời khỏi không gian phế tích, Valhein đi vào tháp ma pháp.

Valhein cúi đầu, cẩn thận quan sát một tòa giếng nước cao một mét nhô lên từ mặt đất bên cạnh rễ cây Ma Lực.

Giếng nước xây từ nham thạch màu trắng xám, đường kính trong miệng giếng khoảng 30cm, không lớn.

Chương 314: Thu hoạch tràn đầy (2)

Chương 314: Thu hoạch tràn đầy (2)

Thu hoạch tràn đầy (2)

Trong giếng không có nước, tràn ngập ma lực thể lỏng màu xanh sậm.

"Nguồn suối Ma Lực được gọi là ước mơ của ma pháp sư, dưới Thánh Vực không thể nào có được, không ngờ lúc ta ở Hắc Thiết đã sở hữu nó."

Valhein trở lại trước bàn tế, tiếp tục hiến tế.

Không ngừng đặt vào vật phẩm ma pháp, không ngừng lựa chọn thiên phú vòng thứ hai, không tốt thì để lại trên bàn.

Tất cả trang bị thần lực và ma pháp khí nguyên vẹn giá trị thấp tổng cộng giá trị hai vạn năm nghìn vàng đại bàng.

Đổi lấy một thiên phú hệ phong vòng tròn thứ ba giá trị một vạn: Cắt.

Và đổi lấy bảy thiên phú vòng tròn thứ hai giá trị khác nhau.

Thiên phú hệ địa: Đè nặng, có thể hình thành trọng lực mạnh mẽ trong phạm vi ma pháp hệ địa.

Thiên phú hệ hỏa: Nổ tung, lửa hình thành vụ nổ phạm vi càng lớn, uy lực nổ càng mạnh. Nếu là lửa không thể nổ thì hiện giờ cũng có được năng lực nổ tung.

Thiên phú hệ băng: Cứng rắn, khiến tất cả ma pháp hàn băng càng thêm kiên cố.

Thiên phú hệ băng: Tràn ngập, hơi lạnh ma pháp hệ băng có thể khuếch tán phạm vi lớn.

Thiên phú hệ lôi: Xích, có thể khiến sức mạnh lôi điện truyên bá lên thân thể của người đứng gân.

Thiên phú hệ mộc: Quấn quanh, dây leo có năng lực quấn quanh thì sức mạnh càng lớn, khiến ma pháp hệ mộc không có năng lực quấn quanh thì đặc biệt sinh ra dây leo.

Thiên phú hệ hỏa: Hỗn loạn, người bị trúng chiêu sẽ liên tục thấy hình tượng địch và ta trao đổi, không thể phân rõ phe nào địch phe nào bạn.

Cuối cùng còn lại ba hàng thiên phú vòng tròn thứ hai bàn tế, đều không phải là Valhein muốn lựa chọn.

"Vừa lúc, tiến hành đợt tực nghiệm tiếp theo, xem thử trực tiếp đặt thứ giá trị trên một vạn thì ba hàng thiên phú vòng tròn thứ hai sẽ dung hợp thành vòng tròn thứ ba mới hay tôn tại độc lập, cũng thử một thực nghiệm khác."

Valhein suy nghĩ về biệt thự ma pháp, hắn nhìn chằm chằm bàn tế.

Xuất hiện cảnh tượng kỳ diệu, trên bàn tế thế nhưng hiện ra biệt thự ma pháp bán trong suốt, sau đó biệt thự ma pháp bán trong suốt hóa thành ánh sáng trắng chui vào bàn tế. Ba hàng thiên phú vòng tròn thứ hai đột nhiên bị thu về bàn tế.

Tiếp đó, vòng tròn thiên phú thứ ba sáng lên, hiện ra một hàng thiên phú vòng tròn thứ ba mới.

"Lần này thực nghiệm thành công, về sau khi ta hiến tế vật

phẩm thì không cần mang vào không gian phế tích, hẳn là chỉ cần ta tiếp xúc vật phẩm thuộc về ta đều có thể trực tiếp hiến tế. Lần sau nếu có thêm thứ như trái thiên phú thì có thể nhanh chóng hiến tế."

Valhein vừa suy nghĩ vừa nhìn thiên phú ở phía trước.

Thiên phú nghệ thuật: Bậc thây huyên nhạc.

Thiên phú ma pháp: Thân thiện với động vật.

Thiên phú chiến sĩ: Chuyên gia chiến đấu.

Valhein không chút do dự lựa chọn cái thứ hai.

Thân thiện với động vật không có sức công kích, cũng không có lực phòng ngự, nhưng có năng lực mà ma pháp sư tha thiết ước mơ, chẳng những có thể trao đổi với động vật, chỉ cần hoàn thành giao dịch đơn giản nhất với đối phương, thí dụ như đưa cho động vật thức ăn, đối phương nhận lấy thì có thể khiến động vật trong thời gian nhất định nội thành người hâu của mình, nghe theo mệnh lệnh của mình.

Không chỉ có dã thú, còn bao gồm sâu, loài chim, cá.

Valhein nhìn mấy vật phẩm còn lại.

Nhẫn ma năng là một phần của trái thiên phú, đã hiến tế, sẽ không bị bàn tế tiếp thụ nữa. Nhưng Valhein vẫn thử đặt nhẫn ma năng lên.

Quả nhiên, bàn tế hấp thu sương khói toát ra từ nhẫn ma năng nhưng không hình thành bất cứ thiên phú.

"Năm mươi viên thủy tinh ma lực tương đương với 5000 vàng đại bàng, tạm không hiến tế, chừa lại để bổ sung thiên phú vòng thứ ba. Vậy thì bắt đầu với thứ giá trị thấp nhất."

Valhein đặt pháp trượng đầu rắn mà ma pháp sư áo xám dùng để khống chế thần lùn núi lên bàn tế.

Bàn tế hấp thu khói trắng, vòng tròn thứ ba sáng lên, ánh sáng trắng phun trào.

Thiên phú thể chất chiến đấu: Con mắt thấu suốt.

Thiên phú chiến sĩ: Khéo tay bắn nhanh.

Thiên phú hệ địa: Đứng vững.

"Khó chọn ghê."

Con mắt thấu suốt là thiên phú thăng cấp của Con Mắt Ma Ưng, rất mạnh, nhưng không hiếm hoi. Thiên phú hệ địa đứng vững là cực hiếm, có giá trị rất cao với ma pháp sư.

Chỉ cần đứng trên mặt đất thì ma pháp sư liên có thể liên tục không ngừng hấp thu lực lượng của mặt đất, chẳng những có thể hấp thu được ma lực, còn có thể cường hóa ma pháp hệ địa.

"Vì mười thiên phú ma pháp hệ địa"

Valhein vươn tay lựa chọn thiên phú hệ địa đứng vững.

Đây cũng là thiên phú ma pháp hệ địa thứ bảy.

Bất giác số lượng thiên phú ma pháp hệ địa trở thành đứng đầu các hệ.

Valhein nhìn hàng cực phẩm còn lại.

La bàn Hoàng Kim hỏng nhẹ, hai trang sách hồn và quan tài nhiều màu Ai Cập nguyên vẹn.

Valhein cầm lấy một trang sách hồn, lại buông xuống, đặt la bàn hỏng nhẹ lên.

Ánh sáng dâng lên, thắp sáng vòng tròn thứ ba.

Thiên phú thể chất chiến đấu: Xương sắt gân thép.

Thiên phú thể chất chiến đấu: Làn da kim loại.

Thiên phú thể chất chiến đấu: Nhanh chóng tự lành.

Valhein trầm mặc.

Ba thiên phú thể chất chiến đấu này đều khá tốt, đặc biệt là làn da kim loại và nhanh chóng tự lành, đều rất mạnh, có thể nói là vận may bùng nổ.

Chương 315: Tư duy siêu phàm

Chương 315: Tư duy siêu phàm

Tư duy siêu phàm

Vấn đề là, tại sao liên tục ra ba thiên phú thể chất chiến đấu?

Ta là ma pháp sư!

"Nó đang ám thị cái gì?

Valhein trừng mắt bàn tế, không chút do dự chọn nhanh chóng tự lành.

Đây là một loại thiên phú đặc biệt mạnh, mạnh đến mức bị một nhát đâm thủng bụng, sau ba giây, vết thương cơ bản khép lại, sau mười phút, miệng vết thương khép kín.

Chẳng những vết thương ngoài da, hay bị thương trong thịt, bao gồm bị thương trong Xương, nội tạng, tất cả vết thương đều có hiệu quả.

Đạt được thiên phú này, Valhein cố ý rời đi, sử dụng minh tưởng hấp thu lực lượng của thiên phú.

Theo sau, Valhein mơ hồ cảm thấy ma lực trôi đi, hẳn là nhanh chóng tự lành có hiệu quả, chữa trị tổn thương trong người.

"Nghe nói càng mạnh là 'Vi mô tự lành, có thể chữa trị tổn thương nhỏ nhất. Đối với chiến sĩ thường hay bị thương thì tương đương tăng thêm mười mấy năm tuổi thọ. Những Anh Hùng thậm chí Bán Thần rõ ràng thân thể không ngừng bị thương, nhưng hở chút là trên trăm tuổi đều là nhờ có loại thiên phú này."

Valhein đặt quan tài nhiều màu Ai Cập lên bàn tế.

Khói trắng dày đặc tuôn ra, chỉ thua trái huyết mạch Người Khổng Lồ và di hài vua của thần lùn lửa.

Cuối cùng, vòng tròn thứ bốn không sáng lên, vòng tròn thứ ba rực rỡ hơn mọi khí.

Thiên phú hệ thủy: Sặc nước.

Thiên phú hệ phong: Phân tách.

Thiên phú hệ mộc: Trưởng thành.

"Cái này"

Valhein không ngờ lần này đổi vạn may hơi lớn, ba thiên phú này đều là thiên phú mà ma pháp sư của các hệ khao khát.

Sặc nước, có khả năng nhất định làm nước của ma pháp hệ thủy tiến vào khí quản của kẻ địch, làm sặc, ngay cả mạnh mẽ như bậc thầy Thánh Vực nếu đang bị sặc nước thì cũng không có cách nào làm phép.

Phân tách, gió sẽ mang đi một tâng sức mạnh phòng ngự. Trưởng thành, ma pháp hệ mộc nếu không thu hồi lại thì có thể chậm rãi trở nên mạnh mẽ hơn, mạnh nhất là có thể tăng lên một cấp, đây là thiên phú mà ngay cả nhóm Thụ tỉnh cũng muốn tranh cướp.

Valhein suy nghĩ vài giây, lựa chọn thiên phú có tính chất thông dụng nhất, phân tách.

Một cái ma pháp hệ phong có thể phân tách được một tâng sức mạnh phòng ngự, mười mấy ma pháp hệ phong thì có thể thoải mái lột sạch bất kỳ cấp bậc sức mạnh phòng ngự cùng cấp nào.

Thiên phú này rất hiếm, theo ghi chép của Hội Nghị Ma Pháp

thì nó chỉ từng xuất hiện ba lần, số lượng này bao gồm nguyên tố gió và tất cả sinh linh hệ phong.

Trong nhân loại thì chỉ xuất hiện một lần.

Ma pháp sư Hoàng Kim có được thiên phú này trực tiếp trở thành phó hội trưởng của Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Phong, được nâng niu như bảo bối. Khuyết điểm duy nhất là thỉnh thoảng phải tới Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Phong, không ngừng làm phép, còn bị coi như đối tượng nghiên cứu.

Nếu phân tích tỉ mỉ ma pháp Truyên Kỳ thì nguyên văn là thiên phú ma pháp nứt ra' và thiên phú phân tách.

Điểm khác nhau của thiên phú này và ma pháp nứt ra chính là, ma pháp nứt ra chỉ nhắm vào ma pháp, mà phân tách thì nhắm vào cả tất cả sức mạnh dưới Thần linh.

Thiên phú này gặp phải sức mạnh phòng ngự cấp bậc cao, một lần làm phân tách có lẽ sẽ không thể phân tách toàn bộ được, nhưng nếu không ngừng làm phép thì vẫn sẽ có cơ hội.

Valhein đã xem qua ghi chép về thiên phú này, vị ma pháp sư Hoàng Kim kia dùng ba mươi bảy lần ma pháp hệ phong, thành công phân tách ma pháp phòng ngự Truyền Kỳ.

Sau đó, vị ma pháp sư Hoàng Kim kia trở thành đại hồng nhân của Hội Nghị Ma Pháp và Hiệp Hội Ma Pháp các hệ, nổi tiếng giống như hồng long vậy, chỉ cần là các vấn đề khó giải về phong ấn, phòng ngự di chỉ, phòng ngự vị diện thần lực thì đều phái hắn ra giải quyết.

Đáng tiếc là khi đang phá giải phòng ngự một di chỉ, vị ma pháp sư kia đã dính ma pháp bắn ngược lại, bị lưu đày tới địa ngục, đến nay cũng không rõ tung tích.

Thiên phú này một khi bại lộ thì chính là con dao hai lưỡi.

Cuối cùng, Valhein nhìn lại hai trang sách hồn.

Nhốt linh hồn con người vào giữa trang sách ma pháp, đây là một loại pháp thuật Thánh Vực tà ác.

Thân là một ma pháp sư chính thống, Valhein có chút không biết nên làm sao xử lý thứ này. "Trước tiên cứ hiến tế đi đã, hiến tế xong thì giao lại cho trường, tinh lọc lại."

Valhein làm ra quyết định, chậm rãi đặt tờ sách hồn lên tế đàn.

Một màn kỳ quái xuất hiện, trên sách hồn không xuất hiện làn khí màu trắng.

Thứ xuất hiện là ngọn lửa màu tím đại diện cho linh hồn nhân loại.

Âm...

Ngọn lửa linh hôn màu tím kia nhẹ nhàng vang lên, phát ra ánh sáng màu trắng chói mắt.

Valhein híp mắt, chỉ thấy ánh sáng trắng từ từ ngưng tụ lại thành một người trung niên.

Người nọ mặc giáp dây xích màu trắng bạc của chiến sĩ, giáp bụng là hình điêu khắc đầu sư tử vàng, gương mặt kiên nghị, ánh mắt sâu thẳm.

Một vị tướng quân chiến sĩ Hoàng Kim.

Vị tướng quân kia đột nhiên nhoẻn miệng cười, hướng Valhein chào theo kiểu quân đội, sau đó hóa thành ánh sáng, tiêu tan trong trời đất.

Bàn tế cũng không hấp thu sức mạnh linh hồn của tướng quân, nhưng nó vẫn sáng lên.

Vòng thứ tư đang sáng lên.

Valhein nín thở, đây là lần thứ ba xuất hiện thiên phú vòng thứ tư.

Chương 316: Tư duy siêu phàm (2)

Chương 316: Tư duy siêu phàm (2)

Tư duy siêu phàm (2)

Một đứa bé xuất hiện ở trong ánh sáng.

Không phải tinh linh thiên phú có cánh, là một nhân loại bé xíu.

Một thanh niên tóc đen, mắt đen, cao ba tấc, mặc áo bành tô màu đen, áo sơ mi màu trắng và giày da đen đứng thẳng ở giữa không trung, hai mắt trống rỗng.

"Thế mà lại là hóa thân ma pháp trong truyền thuyết. Có điều, hình dáng của người này, không phải chính là ta à..."

Valhein nhìn chằm chằm hóa thân ma pháp, lộ ra vẻ mặt quái dị. Sau đó, mới biết được sức mạnh của hóa thân ma pháp này.

Hóa thân ma pháp (Hắc Thiết), có tất cả sức mạnh cộng hưởng với chủ thể, nhưng chủ có thể sử dụng pháp thuật cấp Hắc Thiết, tất cả ma pháp có thể cộng dồn với ma pháp khác.

Valhein có chút sửng sốt, lộ ra vẻ mặt vui mừng, này tương đương với mình sở hữu một pháo đài ma pháp Hắc Thiết vô hạn, có thể làm mình đồng thời nhận được ma pháp Hắc Thiết cộng dồn.

Ví dụ như mình tự dùng giáp phòng hộ ma lực, sau đó hóa thân ma pháp sẽ một lần nữa sử dụng giáp phòng hộ ma lực,

tương đương mình có tới hai tâng giáp phòng hộ ma lực.

Ma pháp cộng dồn, là năng lực ma pháp cao cấp. Nếu như học được năng lực ma pháp cộng dồn thì mình có thể phát ra hai tầng giáp phòng hộ ma lực, hóa thân ma pháp cũng có thể phát ra hai tâng hộ giáp, nếu còn có hóa thân ma pháp khác...

Hóa thân ma pháp cần phải phóng ra ngoài cơ thể mới có thể có hiệu lực, hơn nữa mỗi lân như vậy chỉ có thể sử dụng một ma pháp, nếu như muốn đổi ma pháp khác thì cần phải quay trở lại tháp ma pháp, đổi mới trận đồ ma pháp.

"Hóa thân ma pháp là sức mạnh chỉ có bậc thầy Truyền Kỳ có thể tạo ra, nguyên liệu rất đắt đỏ, quy trình rườm rà, khả năng thất bại rất cao. Mấu chốt là cấp bậc của hóa thân ma pháp lơ lửng không cố định, giá trị cao, vượt xa tưởng tượng."

"Có nghĩa là, theo mình không ngừng trưởng thành thì sẽ nhận được hóa thân ma pháp cấp bậc càng cao hơn nữa. Không quản là pháp đài tùy thân hay phòng ngự cộng dồn thì đều cực kỳ hữu dụng. Then chốt là hóa thân ma pháp sẽ không bị sức mạnh của các loại thuật im lặng ảnh hưởng, trừ phi là lĩnh vực cấm ma pháp mạnh mẽ."

"Này rõ ràng là có thêm một ta khác cấp Hắc Thiết. Có điều, sách hồn nhìn thế nào cũng giống có giá trị trăm ngàn như thế, này hẳn là vì linh hồn quá mạnh mẽ tạo thành, nhưng tế đàn lại không hấp thu linh hồn này..." Tự hỏi hồi lâu, Valhein đặt trang sách hồn thứ hai lên.

Ngọn lửa màu tím của trang sách cũng bùng lên, sau đó hóa thành ánh sáng trắng chói mắt, ánh sáng ngưng tụ thành một thanh niên bình thường.

Người thanh niên lộ ra nụ cười mỉm được giải thoát, khom người làm lễ với Valhein, sau đó biến mất không thấy nữa.

Tế đàn lần thứ hai sáng lên, lần này không phải vòng bốn, chỉ là vòng ba mà thôi.

Thiên phú thể chất chiến sĩ: chạy nhanh siêu tốc.

Thiên phú chiến sĩ: chuyên gia vũ khí.

Thiên phú hệ thủy: mất nước.

Nhìn thấy thiên phú đầu tiên, ánh mắt Valhein có chút không thể dời đi được.

Thiên phú này cực kỳ hiếm thấy, cũng rất hữu dụng, không quản là chiến sĩ hay ma pháp sư.

Mà thiên phú hệ thủy này: mất nước, cũng rất hiếm thấy rất mạnh mẽ, ma pháp này xem tên có vẻ ôn hòa nhưng thực tế thì lực sát thương cực kỳ đáng sợ.

Nước có tác dụng rất lớn đối với con người, nếu như mất đi một lượng nước lớn trong một khoảng thời gian ngắn thì cơ thể sẽ xảy ra vấn đề lớn, nếu phối hợp với rút thể lực thì ngay cả Anh Hùng cũng không chịu nổi.

Thế nhưng trước đó vẫn chưa chọn thiên phú hệ thủy, bởi vì thiên phú hệ thủy giai đoạn ban đầu rất yếu, hơn nữa còn bị hạn chế sử dụng rất lớn.

Thoạt nhìn thì chạy nhanh siêu tốc là lựa chọn tốt hơn.

Valhein bắt đầu cúi đầu phân tích, thậm chí còn lấy sách ma pháp ra, vừa viết vấn đề vừa không ngừng tự hỏi.

"Mình là ma pháp sư hay chiến sĩ?"

"Mục tiêu của mình là truyền kỳ hay sống sót?"

"Nếu mình lựa chọn bảo vệ tính mạng và sinh tôn, như vậy có

làm mình sinh ra tâm lý trốn tránh hay không?"

"Mình muốn làm ma pháp hay chỉ muốn sống tạm?"

"Nếu mình chọn chạy nhanh siêu tốc, tức là chọn cái gì? Trốn tránh? Chạy trốn? Sợ hãi? Tích góp sức mạnh?"

"Mình vì cái gì mà chọn thiên phú? Là vì cái gì...

"Lựa chọn cái nào phù hợp với tư duy chiến đấu của mình hơn?"

"Mình rốt cuộc nên tuân theo bản năng hay tuân theo lý trí đây?" "Nếu bây giờ mình là ma pháp sư Truyền Kỳ, dùng thân phận truyền kỳ để tự hỏi, mình sẽ chọn cái nào?"

"Nếu bậc thây Plato ở nơi này, mình xin ngài ấy chỉ bảo, ngài ấy sẽ bảo mình chọn cái gì?"

"Nếu tương lai mình là ma pháp sư Truyền Kỳ, mình ở tương lai nhìn mình ở hiện tại, sẽ có lựa chọn thế nào?"

"Mình muốn thế giới trở nên tốt đẹp hơn, như vậy thì thiên phú thể chất chiến đấu có tác dụng lớn hơn hay thiên phú nguyên tố có tác dụng lớn hơn?"

Valhein không ngừng tự hỏi, từ các góc độ mà tự hỏi, sau đó đứng ở góc độ cao hơn để tự hỏi, rất nhanh, ngày càng rõ ràng hơn.

Toàn bộ quá trình thoạt nhìn như rất đơn giản, kỳ thực não chính là bộ phận tiêu tốn năng lượng nhiều nhất, hoàn thành xong toàn bộ quá trình tự hỏi mà không phải chỉ là suy nghĩ và cảm nhận.

Trên mặt Valhein lộ ra biểu cảm ủ rũ.

"Phù..."

Chương 317: Tư duy siêu phàm (3)

Chương 317: Tư duy siêu phàm (3)

Tư duy siêu phàm (3)

Cuối cùng, Valhein thở một hơi thật dài.

Con ngươi của thiếu niên, uể oải nhưng sáng ngời.

“Ta là, ma pháp sư"

Cuối cùng, Valhein đi ngược lại bản năng và thường thức, tuân theo trí tuệ, lựa chọn thiên phú hệ thủy: mất nước.

Valhein khẽ thở dài, cách nghĩ này của mình là học được từ các bậc vĩ nhân và hiền triết, cũng được tổng kết lại là tư duy siêu phàm.

Tư duy bình thường chính là tự hỏi từ đuôi đến đầu, từ ngoài vào trong, nhưng tư duy siêu phàm thì từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài.

Tư duy siêu phàm thoạt nhìn đơn giản, nhưng khi thật sự dùng nó thì cực kỳ đau đớn.

Chống cự lại chính mình, chống cự lại bản năng, chống cự lại niềm tin kiên định trong quá khứ, chống cự lại phần thần kinh kết nối thô nhất, nó còn khó hơn cả chuyện chiến thắng kẻ địch.

Đây cũng nguyên nhân mà các vĩ nhân các bậc hiền triết vĩ đại có thể trở thành vĩ nhân và hiền triết, bọn họ cũng thường xuyên

chống cự lại, thậm chí là chỉnh sửa lại bản năng của tộc quần.

"Làm như vậy đặc biệt mệt mỏi, nhưng nó cũng có nghĩa là đang leo dốc!"

Valhein hít sâu một hơi, bình ổn lại tâm tình, rời khỏi không gian phế tích.

Sau một khoảng ngôi thiên ngắn ngủi, hấp thu xong tất cả năng lực thiên phú, đặt chiến lợi phẩm về chỗ cũ.

Chỉ chốc lát sau, Valhein rời khỏi phòng, đi tới phòng khách.

Paloma, Lake, Rollon, Hoth và .Jimmy cùng nhìn sang.

"Ta chuẩn bị đi ra ngoài một chuyến, mọi người ở lại đây đừng lộn xộn. Nhớ kỹ phải bảo vệ Paloma thật tốt, có khả năng có người nhắm tới nàng ấy. Có điều nơi này có nhiều bạn học như vậy, khả năng sẽ là rất nhỏ." Valhein nói.

"Ngươi muốn làm gì?" Paloma chăm chú nhìn vào mắt Valhein, trên mặt chậm rãi kết băng.

Valhein nhoẻn miệng cười, nói: "Làm chuyện ta phải làm."

Paloma vừa định mở miệng thì Lake đã nói: "Valhein, ngươi không giống với vừa nãy nhỉ?" "Hử?"

"Khi nãy tuy ngươi cố hết sức che giấu, cố hết sức duy trì bình tính nhưng ai cũng nhận ra được ngươi mất hứng, ngươi đang tự thu mình lại, chống cự lại bọn ta. Nhưng bây giờ thì tâm tình của ngươi đã khôi phục bình thường, tràn đầy tự tin. Rất tốt!" Lake nói.

"Valhein, bọn ta biết ngươi muốn làm gì. Cũng giống như, bọn ta cũng biết vì sao ngươi lại che đi điểm thành tích trên tay trái của mình." Rollon nói.

Valhein mỉm cười, nói: "Ta hi vọng mọi người tin tưởng ta. Nếu như ta cần, ta sẽ giống như khi ở thung lũng Hoa Giấy, xin sự giúp đỡ từ các ngươi. Thế nhưng bây giờ ta quả thực không cần. Tin tưởng ta, ta biết rõ bản thân mình đang làm gì."

"Nhưng mà, quá nguy hiểm." Paloma nói.

"Đúng rồi, đối phương đông người như vậy."

"Ngộ nhỡ đâu ngươi hành động theo tình cảm, đối phương lại dùng thủ đoạn độc ác."

"Bọn ta muốn chuyển điểm thành tích cho ngươi, giúp ngươi giành lấy hạng nhất..."

Rollon cắt lời Hoth, hỏi: "Các ngươi còn nhớ lời Jimmy không? Cùng một việc, ở trong mắt bình dân và quý tộc có ý nghĩa rất khác biệt. Thực tế thì không chỉ bình dân và quý tộc, có đôi khi, cùng một việc nhưng hai người gần giống như nhau cũng có suy nghĩ hoàn toàn khác biệt. Ta ví dụ đơn giản một chút, đối với Albert, Jimmy và Paloma có phản ứng hoàn toàn khác biệt, mà thái độ của ta và hai bọn họ cũng không giống nhau."

"Đúng là vậy.' Jimmy nói.

"Vậy các ngươi nghĩ đi, là bản chất sự việc khác biệt, là người khác biệt, hay là người khác biệt có khả năng nhìn thấy sự khác biệt? Vì sao chứ?"

Nhóm người sững sờ, vấn đề này của Valhein, có chút sâu sắc huyền bí.

"Đạo lý này, một quyển sách cũng nói không hết. Chuyện ta sắp làm, có người sẽ coi đó là trở ngại, có người sẽ coi đó là khó khăn, có người sẽ cho rằng chuyện đó không có khả năng hoàn thành, có người lựa chọn từ bỏ, có người lựa chọn trốn tránh, có người quyết định khiêu chiến. Nhưng ở trong mắt ta, chuyện này

chỉ là nấc thang thông tới truyền kỳ. Không phải khó khăn, không phải trở ngại, tác dụng duy nhất của chuyện này là để ta tới gần truyền kỳ thêm một bước."

Trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, Valhein đi tới cửa, đưa lưng về phía nhóm người.

"Các ngươi suy nghĩ thêm một chút nữa, khi các ngươi ở dưới chân núi ngẩng đầu nhìn lên, các ngươi xem nấc thang lên núi là gì? Khi các ngươi đạp lên đỉnh núi, vui sướng tuôn trào, cúi đầu nhìn xuống thì xem nấc thang đó là gì? Vì sao nấc thang không thay đổi mà suy nghĩ của con người lại thay đổi? Dùng một góc độ khác để nghĩ về nó thì sẽ dễ hơn, càng có trợ giúp để leo lên hơn sao? Trong cuộc đời, nấc thang như vậy có bao nhiêu? Chúng ta phải làm sao với chúng? Nếu như có thể trả lời được thì có thể đuổi theo."

Valhein nói xong thì rời khỏi biệt thự ma pháp, tiến vào rừng rậm không người.

Năm người ngồi cùng bàn nhìn nhau.

"Valhein có phải vì muốn cản chúng ta mà nói dối không?" Hoth hỏi.

Bồn người lập tức lườm hắn trắng mắt.

Hoth đỏ mặt tới tận mang tai.

"Ta cứ cảm thấy, Valhein không phải đang nói về một đạo lý khó lường, nhưng mà nghĩ tới nghĩ lui vẫn không thể nào đoán ra được." Paloma cúi đầu nhíu mày.

Lake gật đầu, nói: "Ta cũng cảm thấy thấy, thoạt nhìn chỉ là một tầng rất mỏng, nhưng thực tế lại giống như nghìn vạn dặm. Nếu như có thể hiểu được đạo lý này thì có hi vọng truyền kỳ."

"Ta nghĩ tới đau cả đầu." Rollon nói.

Jimmy nhún nhún vai, nói: "Ta lười nghĩ, dù sao thì ta cũng không nghĩ ra được.'

Học viện Plato, điện phủ bí ẩn.

Chương 318: Nấc thang

Chương 318: Nấc thang

Nấc thang

Nhóm giáo viên lặng lẽ nhìn bảng xếp hạng điểm thành tích.

"Khu... Niedern, đừng quá khổ sở, khi nấy bọn ta cười hơi lớn tiếng một chút nhưng chỉ là hơi bất cẩn thôi. Thật ra, bọn ta rất đồng tình với thầy trò hai người, tuy là đồng tình với Valhein nhiêu hơn ngươi rất nhiều."

"Đúng đúng, bọn ta rất đồng tình với ngươi. Có điều, thua chính là thua, đừng nghĩ tới chuyện lấy gậy ma pháp của ngươi lại."

Nhóm giáo viên gật nhẹ đầu, nụ cười trên môi giống như mùi rượu sau khi say rượu, làm thế nào cũng không thể che giấu được.

"Vẫn còn thời gian một ngày mà, không vội." Sắc mặt Niedern xanh đen.

“Chuyện này, có chút kỳ lạ.' Gregory nói.

Niedern gật đầu, nhìn sang phía giáo vụ trưởng Larens đang cười híp mắt, lộ ra ánh mắt tìm tòi.

Larens cười hiền hòa, nói: "Ta không biết gì cả, đừng có hỏi ta."

Niedern quay đầu đi, nhìn thoáng qua ba thanh niên ở phía sau điện phủ bí ẩn, lại cúi đầu, tiếp tục tự hỏi.

Ba người thanh niên kia đứng ở trong góc nhìn bảng xếp hạng điểm thành tích, vẻ mặt khác nhau.

"Đám lão âm kia... quả nhiên đã ra tay với Valhein."

“Thì cũng như chúng ta năm đó vậy."

"Valhein có thể chống đỡ nổi không?”

"Khó nói, chúng ta bốn người, cũng chỉ có hai người chân chính xoay chuyển được thế cục.'

"Trí nhớ của ta không tốt lắm, nhưng chuyện đó thì nhớ rất kỹ. À đúng rồi, hắn tên là gì?"

"Valhein!" Hai người khác tức giận nói.

"Ừm. Hai người các ngươi tên gì?"

"Ta cứ cảm thấy ta đã quên đi một chuyện rất quan trọng, nhưng nghĩ thế nào cũng không ra." Vị diện núi Người Khổng Lồ, trong rừng.

Valhein chậm rãi đi ra khỏi khu rừng rậm, đi tới đỉnh núi có gốc cây khổng lồ, ba thần lùn lửa lộ ra vẻ mặt ngưỡng mộ đi theo phía sau.

Vài người lén la lén lút chờ Valhein đi xa rồi mới tiến vào nơi Valhein vừa kiểm tra ma pháp hệ địa khi nãy.

Nhìn mặt đất hỗn loạn, bọn họ ngẩn người.

"Có đàn rồng đi ngang qua đây hả..."

"Ám sát nhắm vào Paloma, tạm thời hủy bỏ!"

Valhein chậm rãi đi lên đại thụ trên đỉnh núi.

Ở nơi nhóm quý tộc tu tập, hơn trăm học sinh quý tộc nhìn Valhein.

Nhóm quý tộc kia nhìn nhau một cái, đồng loạt gật đầu rồi đi về phía Eugene.

Valhein một lần nữa đi tới chân núi của ngọn núi có gốc cây khổng lồ, nước lên thêm đá leo lên trên.

Mười mấy học sinh cản lại.

Xin hãy dừng lại đi Valhein các hại"

Valhein ngẩng đầu nhìn lên, nói: "Sức mạnh của Ba Tư? Xin chào."

Gương mặt học sinh Ba Tư lộ ra sự bất đắc dĩ, nói: "Quả thiên phú đã phân chia xong, đỉnh núi có gốc cây khổng lồ đã không còn liên quan gì tới cuộc thi Hắc Thiết nữa rồi, công chúa ra lệnh, cấm không cho bất cứ ai leo lên đỉnh núi."

"Ta cho ngươi một lựa chọn, hoặc là ta sẽ khiêu chiến từng người một và mỗi người sẽ bị cắt đứt một cái chân, để các ngươi sẽ không ngăn cản ta nữa. Hoặc là ngay bây giờ ngươi liên hệ với Isina, nói cho nàng ta biết, thời gian tốt đẹp đã kết thúc rồi." Valhein nói.

"Ngươi..." Học sinh Ba Tư rất tức giận.

"Ta biết các ngươi có ma pháp khí liên lạc khoảng cách ngắn, trước đó ta đã thấy rồi, cho ngươi ba phút. Sau ba phút, ta sẽ bắt đầu khiêu chiến, nếu như các ngươi bao vây tấn công thì đừng trách ta đại khai sát giới.'

"Ngươi chờ chút, ta sẽ liên hệ công chúa.' Học sinh Ba Tư kia cuống quít nói, sau đó bước nhanh vài bước tránh xa Valhein rồi lấy ma pháp khí hình trăng lưỡi liềm màu đen ra, cúi đầu nói gì

đó.

Nhóm học sinh Hy Lạp ở đối diện đỉnh núi có gốc gây khổng lồ phát hiện Valhein muốn lên núi, liền đứng dậy nhìn Valhein, thảo luận âm ï.

Nhóm năm người Paloma đứng trên tầng hai của biệt thự ma pháp, nhìn Valhein trên bậc thang. Trên cỏ, Albert vuốt cái đầu trọc lóc của con rối đen bằng gốm, nhìn bóng lưng Valhein, chậm rãi nói: "Hắn vẫn luôn nghĩ rằng mình có thể thay đổi tất cả, nhưng lại không biết ở trước mặt sức mạnh mạnh hơn, hắn chỉ là một con kiến."

Con rối gốm đen lắc đầu.

Albert đá ngã con rối gốm đen, cái đầu của nó lăn lông lốc ra xa, chia lìa với cơ thể.

Cơ thể hình trụ của con rối gốm đen chạy nhanh tới chỗ cái đầu, đưa tay cầm lên, gắn vào, lại tiếp tục lắc đầu.

"Thì ra khi nấy ngươi chỉ thử phần khớp nối ở đầu mà thôi." Albert nói.

Con rối gốm đen lắc đầu.

Albert đứng dậy, làm bộ như muốn đi tới, con rối gốm đen lập tức nằm xuống, lăn lông lốc ra sau.

Bậc thang trên đỉnh núi có gốc cây khổng lồ.

Học sinh Ba Tư kia đi tới, nói: Valhein các hạ, công chúa cho phép ngươi lên."

Valhein cất bước leo lên, bước chân vững vàng.

Học sinh Ba Tư nhìn Valhein từng bước đi tới, đột nhiên cảm thấy có chỗ nào đó không đúng.

"Các ngươi có cảm thấy Valhein bây giờ và trước đó không giống nhau không?”

"Ta cũng cảm thấy không đúng lắm, hình như hắn có nhiều sức mạnh hơn, cũng càng mạnh mẽ hơn."

"Có phải vì đã hấp thu được sức mạnh của huyết mạch Người Khổng Lồ không?"

"Chắc là vậy, các ngươi nhìn hắn đi, quả thực giống như Người Khổng Lồ vậy."

Chúng ta đi theo đi.'

Học sinh Ba Tư giữ khoảng cách hơn trăm mét với Valhein.

Không bao lâu sau, Valhein một lần nữa đi lên đỉnh núi, Harnas chờ ở bên cạnh bậc thang.

"Valhein các hạ, ngài... trở vê đi." Mặt của Harnas nhăn nhó hệt như cỏ cây xù xì.

Valhein không nhìn Harnas, quay đầu nhìn vê phía cung điện ma pháp.

Dưới sắc trời nhàn nhạt, cung điện ma pháp màu trắng trông đặc biệt bắt mắt.

Chương 319: Nấc thang (2)

Chương 319: Nấc thang (2)

Nấc thang (2)

Trước cửa lớn đứng bốn hàng người, một hàng chiến sĩ, hai hàng ma pháp sư, một hàng cung thủ.

Ở phía sau ba hàng người, Isina mặc váy tím đeo khăn che mặt màu trắng, chỉ lộ ra đôi mắt to đen láy, ngồi trên vương tọa bảo thạch.

Bốn vị quân đoàn bất tử tinh nhuệ vây ở xung quanh nàng.

Đôi mắt của Isina trông như làn gió mùa thu, tưởng đâu có chút ấm áp của mùa hè nhưng thật ra lại bị giá rét mùa đông tập kích.

"Chuyện kế tiếp, tốt nhất không nên nói với người ngoài." Valhein nói.

Harnas cắn răng nói: "Trước khi núi Người Khổng Lồ mở ra, Isina phái người tìm tới gia tộc bọn ta, cùng bọn ta đạt được thỏa thuận hợp tác. Bọn ta sẽ dùng hột để khai quật trái tim vị diện, có điều phương pháp để sở hữu trái tim vị diện thì vẫn chưa xác định. Nhưng quyền lựa chọn đầu tiên sẽ thuộc về Isina. Nếu trái tim vị diện không chọn nàng ta, chọn ta, thì nàng ta vẫn sẽ hợp tác với gia tộc bọn ta. Ngoài ra thì ta và nàng ta không có quan hệ gì cả. Địa vị của công chúa Ba Tư thật sự rất cao, nhưng ta là người Athens, không thể vì nàng ta mà đắc tội gia tộc Pandion được."

"Chuyện này không có quan hệ gì với ngươi cả, à đúng rồi, cho

ta mượn râu mép ma pháp.' Valhein đưa tay.

Harnas vội vàng đưa qua,

Valhein dán râu mép ma pháp, đi về phía cung điện ma pháp.

Harnas nhìn cung điện ma pháp một chút, lại nhìn bóng lưng Valhein, đi tới bậc thang nhìn xuống thì thấy nhóm học sinh Ba Tư đang đi lên, lại nhìn lêu bạt, phòng ma pháp và biệt thự ma pháp ở dưới chân núi.

"Chặn con đường này lại, không cho phép nhóm người Ba Tư lên núi!" Ánh mắt Harnas lóe lên tia tàn nhẫn.

Người đứng phía sau hắn lập tức chặn lại con đường bậc thang, chỉa kiếm về phía nhóm học sinh Ba Tư ở bên dưới.

"Harnas, ngươi làm vậy tức là đối địch với công chúa! Đối địch với Ba Tư!"

"Ta tin tưởng công chúa Isina sẽ không vì chút chuyện nhỏ này mà chậm trễ chuyện khai quật trái tim vị diện.' Harnas lạnh lùng nói.

Học sinh Ba Tư bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là sử dụng ma pháp khí liên lạc với lsina. "Chúng ta chờ ở đây đi, công chúa nói nàng sẽ giải quyết."

Nhóm học sinh Ba Tư bất đắc dĩ nhìn nhóm người Hy Lạp.

Harnas đứng phía sau hộ vệ, nhìn về phía Valhein.

Valhein đi tới cách cung điện ma pháp 50m thì dừng lại.

"Ngươi nên biết ơn vì ngươi không có sát ý với bọn ta, bằng không ngươi đã bị giết chết rồi." Âm thanh của Valhein bay vào trong tay mỗi người ở phía trước.

Một vài ma pháp sư cảm thấy thực quái dị, âm thanh của Valhein rõ ràng truyền tới từ giữa không trung nhưng lại có cảm giác như ở trong đất hình như cũng có âm thanh của hắn.

Bọn họ có ảo giác, mình tựa hồ đang ở trong lãnh địa của Valhein.

"Ta không biết ngươi đang nói gì." Âm thanh của Isina vẫn lạnh lùng như cũ.

"Tuy ta không biết vì sao ngươi lại làm như thế, thế nhưng sau khi ta tỉ mỉ ngẫm lại toàn bộ quá trình, trước tiên ngươi lấy lòng ta, sau đó thì ra tay. Trên thực tế cho dù ta chọn điểm thành tích thì ngươi cũng sẽ không thực sự giết bạn cùng bàn của ta. Hành vi của ngươi càng giống như là... thôi bỏ đi, những thứ này không quan trọng. Quan trọng là... ta muốn lấy lại đồ của ta." Valhein nói.

"Đã trở thành của ta, không ai có thể cướp đi." Isina kiêu ngạo nâng đầu.

Toàn thân của nàng cơ hồ bị quần áo che kín, nhưng mỗi tấc da thịt lộ ra đều giống như đang tỏa sáng lấp lánh.

Valhein lạnh nhạt nói: "Ngươi rất may mắn vì đã chừa lại đường lui cho mình. Hiện giờ, lấy danh nghĩa ma pháp, ta, Valhein đưa ra lời khiêu chiến với bốn mươi bảy người ở trước mặt. Khiêu chiến một chọi một, ta chỉ đánh bị thương không giết. Nếu là nhiều người cùng ra tay, sống chết không quản."

"Người Hy Lạp vĩnh viễn vẫn luôn kiêu ngạo như thế, Heracles như thế, Ajax như thế, ngươi cũng như thế. Ta thực muốn xem thử xem, ngươi lấy cái gì mà khiêu chiến với bốn mươi bảy người chúng ta! Trước tiên chọn mười người đấu một chọi một với hắn, ai tới?"

Ở phía trước công chúa Ba Tư, nhóm người lập tức nhận lệnh, tranh nhau giành quyền ra trước.

Không bao lâu sau đã chọn ra mười người, năm chiến sĩ và năm ma pháp sư.

"Đi thôi, Địa Ngạo Thiên, đàng hoàng thì đánh gấy xương, không đàng hoàng thì thêm một cánh tay, mở miệng phun lời kiêu ngạo thì đánh gãy tay chân." Âm thanh của Valhein giống như biển không gió, cuồn cuộn sóng ngầm.

Địa Ngạo Thiên đổi sang một cây gậy không có gai, cười hì hì đi tới trước.

"Đi thôi, để chúng ta nhìn thử sự vĩ đại của vị triệu hoán sư này xem nào." Isina không hề che dấu sự khinh thường trong giọng nói của mình.

Chiến sĩ dùng trường mâu khom người, nhìn chằm chằm Địa Ngạo Thiên, toàn thân tỏa ra màu Hắc Thiết, đột nhiên bị một làn gió trắng nhạt bao trùm, giống như xe chiến lao thẳng tới Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên không nhanh không chậm nghiêng người, thoải mái né tránh trường mâu, sau đó nhẹ nhàng vung gậy xương.

Âm!

Răng rắc...

Chiến sĩ Ba Tư hét thảm bay ra ngoài, ôm phần xương đùi gãy lìa của mình nhỏ giọng kêu rên, sắc mặt vàng như nến, mồ hôi to như hạt đầu túa ra đầy mặt.

Đỉnh núi có gốc cây khổng lồ chìm vào an tĩnh vô tận.

Gần như không ai nghe thấy tiếng kêu đau đớn của chiến sĩ Ba

Tư kia.

Chương 320: Hoa gai đá

Chương 320: Hoa gai đá

Hoa gai đá

Harnas có chút sửng sốt, đây là lần đầu tiên nhìn thấy Valhein và Địa Ngạo Thiên ra tay, thực không ngờ một người hầu Tập Sự lại mạnh đến như vậy.

Âm thanh của Isina vang lên.

"Không hổ là người hầu Thần Tích, sau khi ngươi hấp thu huyết mạch thì hắn cũng nhận được sức mạnh đầy đủ, đã thăng lên Hắc Thiết. Đáng tiếc, thực đáng tiếc..."

“Bồ lô ba lat

Địa Ngạo Thiên gật đầu, hình như đang nói là trả lời chính xác.

"Kế tiếp." Âm thanh của Valhein như đang đếm con rối.

Người Ba Tư khiêng người đầu tiên đi, phái người thứ hai ra trận.

Bảy giây sau, chiến đấu kết thúc.

Chiến sĩ thứ ba ra sân.

Năm giây.

Người thứ tư ra sân.

Sáu giây.

Người thứ năm ra sân.

Bảy giây.

Harnas và người Ba Tư ngơ ngác nhìn Địa Ngạo Thiên, ngơ ngác nhìn Valhein.

Ma pháp sư thứ sáu dè dặt tiến tới trước.

"Bắt đầu!"

Địa Ngạo Thiên chỉ ngón tay về phía đối thủ, sau khi niệm ra thuật hỏa cầu, ma pháp trận màu đỏ xuất hiện, lập tức có hỏa cầu bay ra.

Ma pháp sư ở đối diện bất đắc dĩ lăn khỏi vị trí, chuẩn bị né xong rồi mới...

Âm!

Thiên phú ma pháp: bùng nổ dữ dội.

Bán kính cú nổ của thuật hỏa cầu này gây ra rộng tới 1m5.

Bên trong không gian hình tròn đường kính ba mét kia hóa thành ánh lửa.

"A..." Ma pháp sư kêu thảm một tiếng, bị lực xung kích mạnh mẽ đánh bại, quần áo bị ngọn lửa lan tới, ngọn lửa cấp tốc lan tràn. Địa Ngạo Thiên vung gậy xương, không nhanh không chậm chạy tới trước.

"Ta chịu thua! Mau dùng thuốc chống cháy cao cấp cho ta đi!" Ma pháp sư Ba Tư hô to.

Ma pháp sư Ba Tư ở bên cạnh sớm đã có chuẩn bị, lập tức bước nhanh tới trước vài bước rưới thuốc chống cháy cao cấp, đồng thời hỗ trợ cởi áo khoác.

Hai ma pháp sư chậm rãi quay trở về.

Người Ba Tư trước cửa ngơ ngác nhìn vết thương của ma pháp sư kia.

Ngọn lửa chỉ đốt không tới ba giây nhưng trên người hắn có bảy tám lỗ máu đen ngỏm, lỗ lớn nhất cũng to cỡ nắm tay.

Giống như miệng núi lửa mới bị thiên thạch va trúng.

"Kế tiếp."

Âm thanh của Valhein làm ma pháp sư Ba Tư mới bị thương run lên, đau tới nhếch miệng nhe răng.

Rất nhanh, mười trận chiến đã kết thúc.

Mười trận thắng cả mười.

"Còn lại ba mươi bảy người." ánh mắt Valhein thực bình thản.

Harnas nhíu mày, Valhein thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt người Ba Tư sao, nhưng vì sao hắn lại cảm thấy Valhein có thể làm được vậy chứ?

Không thể, có lẽ chỉ là ảo giác mà thôi.

"Ngươi đang ép ta.' Isina lạnh lùng nói.

"Không, đây là cái giá phải trả cho sự lựa chọn của ngươi."

"Ngươi đã có lựa chọn sai, vậy thì phải trả giá thật lớn! Quân đoàn bất tử, ra trận!"

"Tuân lệnh!"

Bốn chiến sĩ quân đoàn bất tử mặc giáp màu đỏ sậm rời khỏi vị trí ở bên cạnh Isina, hai người một đội, phân biệt từ hai bên bọc

đánh về phía Valhein.

Địa Ngạo Thiên quay đầu lại nhìn về phía Valhein.

"Bô lô ba la."

Một thì không sợ, hai thì có hơi khó.

"Ngươi trở về đi."

Địa Ngạo Thiên vác gậy xương chậm rãi trở lại.

Bốn chiến sĩ hai mắt đỏ nhạt, bước đi trâm ổn, cây giáo dài màu trắng, khiên tròn dựng bên cánh tay, mỗi một động tác không biết đã luyện tập bao nhiêu vạn lần. Trên người mỗi người, huyết khí tận trời.

Trong mắt bọn họ không có sợ hãi, bởi vì bọn họ có thể sống lại.

Trong mắt bọn họ không có yếu đuối, bởi vì bọn họ không có cảm giác đau.

Trong mắt bọn họ không có đau đớn, bởi vì bọn họ vì giết chóc mà hưng phấn.

Harnas nhìn Valhein, trong mắt đầy đồng tình.

Quân đoàn bất tử bình thường đã mạnh mẽ không gì sánh bằng, mà cả bốn người này đều là quân đoàn bất tử tinh nhuệ từng xông pha chiến trường, bản thân có thể chống lại chiến sĩ Thanh Đồng bình thường, phối hợp với một thân trang bị thần lực, có thể nói chính là một cỗ máy giết chóc.

Cho dù thuật hỏa câu của Valhein rất mạnh nhưng cũng không có khả năng bắn trúng bọn họ.

Quân đoàn bất tử tinh nhuệ quá mạnh mẽ.

Đây là binh chủng có thể đánh ngang với chiến sĩ Sparta, thành Athens căn bản không tôn tại binh chủng mạnh mẽ như vậy.

"lẻng xẻng... lẻng xẻng”

Theo động tác tiến tới trước của bốn chiến sĩ, giáp kim loại phát ra âm thanh giống như sóng biển vỗ vào đá ngầm, lại giống như lời thân chết đang thì thâm.

Lúc hai bên cách nhau không tới 40m, Valhein giơ gậy ma pháp, đầu trượng chỉ hai quân đoàn bất tử tinh nhuệ bên trái.

"Nham thạch đột thứ.'

Nghe thấy câu thần chú quen thuộc này, mặt nhóm học sinh Ba Tư lộ ra biểu cảm kỳ quái.

Phạm vi lớn nhất để làm phép của ma pháp sư Hắc Thiết là ba mươi mét, Valhein làm vậy là điên rồi sao?

Huống chỉ, gai nham thạch trông có vẻ nhanh nhưng trước khi đâm ra từ mặt đất sẽ có chấn động, chiến sĩ Hắc Thiết có kinh nghiệm phong phú một chút đều có thể né tránh, chứ nói chỉ tới quân đoàn bất tử tinh nhuệ.

Một vài học sinh Ba Tư gật nhẹ đầu.

Ma pháp trận màu vàng đất đường kính một mét dựng đứng ở trước mặt Valhein.

Lúc này, nhóm học sinh Ba Tư vẫn không ngừng lắc đầu, nhưng nháy mắt tiếp theo đó, mọi người trừng to mắt.

Lấy hai quân đoàn bất tử tinh nhuệ làm trung tâm, mặt đất trong vòng bán kính năm mét nháy mắt vọt lên gai đá màu xám trắng rập rạp chi chít, giống hệt như hoa đá đua nở trải rộng ra xung quanh. Phập phập phập...

Chương 321: Hoa gai đá (2)

Chương 321: Hoa gai đá (2)

Hoa gai đá (2)

Âm thanh gai đá và kim loại va chạm, âm thanh rợn người đó trộn lẫn với tiếng máu thịt bị xuyên thủng.

Cơ thể hai quân đoàn bất tử tinh nhuệ giang rộng, toàn thân bị vô số gai đá nhiều đến không đếm xuể đâm xuyên qua cơ thể, treo lơ lửng giữa không trung.

Cơ thể của bọn họ khẽ co rúm, cho dù bụng bị xé toạc nhưng vẫn vùng vẫy như cá chết.

Xì xì...

Máu tươi phun ra như thác nước, cọ rửa gai đá màu xám trắng.

Mấy trăm gai đá giống như đóa hoa nở rộ chậm rãi bị nhuộm đỏ.

Chiến sĩ tinh nhuệ mạnh mẽ nhất Ba Tư, tử trận.

Toàn trường an tĩnh, tiếng máu tươi phun ra giống như lưỡi dao sắc bén đâm vào màng nhĩ mỗi người.

Một vài người nhìn gai đá chi chít rậm rạp mà đờ ra.

Gai đá màu xám trắng to như cánh tay, cao hai mét, mỗi cái đều giống như được thợ có tay nghề giỏi cẩn thận mài giũa, bề mặt sáng bóng trơn mượt, dưới thô trên mảnh, phần cao nhất

nhọn như đầu kim.

Gai đá chỉ chít tụ lại một chỗ trông như một con nhím khổng lồ.

Hai quân đoàn bất tử tinh nhiệ mạnh mẽ lúc này mỏng như lớp váng trên bê mặt sữa nóng, chỉ chạm nhẹ là vỡ ra.

Hai quân đoàn bất tử tinh nhuệ còn lại đang chuẩn bị chạy nước rút thì nhanh chóng tách xa nhau ra, không dám tiến tới trước.

Đối mặt với sức mạnh tuyệt đối không thể nào chống đỡ, bọn họ sợ.

Từ trước đến giờ chưa từng có ai từng thấy qua gai đá nhọn hoắt cấp Hắc Thiết lại chiếm phạm vi to như một tòa nhà.

"Đó là đá thạch anh! Một trong những loại đá cứng rắn nhất." Học sinh tinh thông ma pháp hệ thổ rốt cuộc cũng nhận ra loại đá này.

"Đá bình thường, đá hoa cương, đá thạch anh, đá hoa cương, kim cương, độ cứng của đá sẽ lần lượt được tăng cường. Ma pháp của hắn đã đạt tới cấp bậc ma pháp Hoàng Kim rồi sao?"

"Đó là hoa gai đá trong truyền thuyết!"

"Hai bên cách nhau hơn 40m... Âm thanh của Isina lần thứ hai vang lên.

"Không ngờ vận may của ngươi lại tốt như vậy, không chỉ có được huyết mạch Người Khổng Lồ, còn gặt hái được huyết mạch nguyên tố, hình thành ma pháp tiến hóa."

Học sinh Ba Tư kinh hãi nhìn Valhein.

Ma pháp tiến hóa là một loại ma pháp sáng tạo tự nhiên, mỗi

hệ ma pháp tương ứng đều có thể tiến hóa trở thành ma pháp mới mạnh mẽ hơn.

Thế nhưng, không quản là thời gian làm phép hay ma lực tiêu hao thì đều giống như trước đó, sẽ không tăng lên.

"Vì thế ta nói, nếu như ngươi có sát ý với ta thì đã chết rồi."

Valhein đột nhiên chỉa ngón tay về phía Isina ở rất xa.

"Nham thạch đột thứ."

"Bảo vệ công chúal"

Cả đám người loạn thành một đoàn, nhưng không ai biết nên làm sao bây giờ.

Hoặc nên nói là, bản năng làm bọn họ không dám tới gần Isina.

Nháy mắt đó, trước mặt Valhein hiện lên ma pháp trận màu vàng đất.

Phía sau ghế của Isina, gai đá vọt lên, hoa đá nở rộ.

Gai đá chỉ chít chằng chịt giống như vật phẩm trang trí của vương tọa, xinh đẹp nhưng lạnh băng.

Cơ thể hộ vệ run run.

Toàn thân ma pháp sư Ba Tư lạnh lẽo.

Cơ thể của hai quân đoàn bất tử còn sống cứng ngắc.

Công chúa Ba Tư cao quý giống như một chú chim nhỏ ở bên trong một khu rừng đầy gai nhọn, cơ thể tê dại, đầu ngón tay run rẩy.

Ma pháp tiến hóa, sức mạnh gia tăng, phạm vi gia tăng, khoảng cách cũng tăng gấp bội.

Trên mặt Harnas lộ ra biểu cảm phức tạp, tự lẩm bẩm: "Này nào phải nham thạch đột thứ chứ, rõ ràng là nham thạch đột thứ thứ thứ thứ thứ thứ...

Gió nhẹ thổi qua, lá cây sàn sạt lay động trên bầu trời trong xanh.

Có người nghe thấy tiếng kèn hiệu thắng lợi, có người nghe thấy tiếng chuông tang bi thương vang lên trong tai.

Ma pháp sư Ba Tư thầm tính toán tình cảnh chiến đấu với Valhein, kết quả bi ai phát hiện, cho dù nhân số có nhiều gấp đôi đi nữa thì cũng đoàn diệt mà thôi.

Hoa gai đá cách đó 60m rõ ràng chính là điềm báo tử vong. Tầm bắn của cung ma pháp thật sự rất xa, nhưng trước sự bảo hộ của ma pháp tiến hóa hệ địa thì chỉ là một cọng lông trâu hơi lớn một xíu mà thôi.

'AlzZ....

Isina đột nhiên phát ra tiếng thở dài, nhưng kỳ quái là trong mắt của nàng không có phẫn hộ hay căm giận, ngược lại giống như trút được gánh nặng mà thả lỏng.

“Mọi người, chịu thua đi."

Mệnh lệnh của công chúa vang vọng trên đỉnh núi gốc cây khổng lồ.

Không ai hối thúc.

“Ta chịu thua.

"Thua."

“Ta chịu thua, bội phục!"

“Chịu thua, thiên tài Hy Lạp mạnh mết"

"Chịu thua, tâm phục khẩu phục..."

Valhein cởi vải bông băng trên tay trái.

Con số đang không ngừng thay đổi.

Cuối cùng, Valhein nhìn vê phía Isina.

"Isina, ta một lần nữa khiêu chiến ngươi."

Nhóm người im lặng.

Ở trong tai nhóm người Ba Tư, giọng nói của Valhein giống như có lẫn âm thanh máu thịt tung tóe khi nãy.

“Ta chịu thua.

"Isina, ta khiêu chiến ngươi lần thứ ba."

“Ta chịu thua.'

"Isina, ta khiêu chiến ngươi lần thứ tư..."

“Ta chịu thua.”

'lsina....

Hai người một nói một đáp, duy trì liên tục không ngừng.

Thẳng đến khi con số trên tay trái của Isina dừng lại ở số không.

Tất cả học sinh Ba Tư ngơ ngác nhìn, phía sau tấm khăn che mặt mỏng màu trắng, lIsina đang nghiến răng nghiến lợi.

Mới đầu Harnas còn ngẩn người, đến cuối cùng đã cúi đầu. Sợ mình cười thành tiếng.

Valhein quá độc ác.

Valhein nhìn thoáng qua con số trên tay trái, gật đầu, một lân nữa nhìn sang nhóm học sinh Ba Tư.

Chương 322: Một người

Chương 322: Một người

Một người

Tất cả nhóm học sinh Ba Tư run rẩy, có dự cảm không tốt.

"Vì để tránh tình trạng có người cản trở ta giành hạng nhất, chúng ta làm thêm một vòng đi. Ta, Valhein, khiêu chiến mọi người ở trước mặt."

Tất cả học sinh Ba Tư sửng sốt, ai ai cũng căm phẫn.

"Ngươi làm vậy là gian lận!" Một học sinh gầm to, suýt chút nữa đã trào nước mắt.

"Valhein, ngươi hơi quá đáng rồi!" Âm thanh của Isina rốt cuộc cũng trộn lẫn cảm xúc mãnh liệt, không còn là nàng công chúa vẫn luôn cao cao tại thượng nữa rồi.

"Chỉ có như thế thì ngươi mới nhớ kỹ hậu quả khi lựa chọn sai. Thực tế thì trong lòng ta có chút hi vọng các ngươi từ chối, bởi vì hình ảnh hoa gai đá nở rộ khẳng định rất đẹp."

Tất cả người Ba Tư rùng mình, trước mắt không ngừng hiện lên hình ảnh hoa đá nở rộ không ngừng.

Đó là khu rừng gai đá.

"Ta chịu thua!" Ma pháp sư đã gọi cái tên 'hoa gai đá trước đó cũng bị dọa mất mật.

“Ta cũng chịu thua...'

Nhóm người chịu thua trước hết chính là nhóm học sinh hiểu rõ ma pháp hệ địa nhất.

Một số ít người do dự nhìn về phía Isina, công chúa không mở miệng, không tiện trực tiếp chịu thua cho lắm.

Isina thở dài một hơi.

Nàng ngẩng đầu nhìn mu bàn tay trái của mình.

Nhìn số '0' chói mắt kia.

"Ta đầu hàng."

Isina một lần nữa đầu hàng.

Số '0' kia tựa hồ hóa thành sợi tơ ngấm vào trong da, vào trong máu thịt, vào trong xương.

Giống như Valhein nói, Isina cảm thấy rất đau.

Sĩ khí của toàn bộ học sinh Ba Tư tan vỡ, tất cả đều đầu hàng.

Con số trên tay Valhein lần thứ hai tăng lên.

Isina nhìn Valhein nói: "Cám ơn người đã làm ta phải nhớ kỹ sự đau đớn ngày hôm nay, sau này, ta nhất định sẽ đưa ra sự lựa chọn càng chuẩn xác hơn." "Rất tốt, nói xong chuyện thứ nhất, chúng ta nói tới chuyện thứ hai." Valhein nói.

Sắc mặt Isina xụ xuống, nhíu mày.

"Chuyện thứ hai gì?" Trong lòng Isina có dự cảm không tốt.

Dù sao thì chuyện tương tự đã xảy ra ở nơi này, chỉ có điều người nói lời này chính là nàng.

"Harnas biết đấy."

Valhein nhìn về phía Harnas ở gân đó.

Harnas vừa bước tới trước vừa vắt hết óc suy nghĩ, vài giây sau thì ánh mắt sáng lên, hiểu ra, hắn lớn tiếng nói: "Công chúa Isina, Valhein các hạ có một thói quen, hắn cần một lời xin lỗi kiểu Val, bằng không hắn sẽ không tha thứ cho người phạm sai lầm. Chuyện này, ta đã từng nói với ngài rồi."

Isina im lặng không nói.

Harnas sợ Isina đã quên, giải thích nói: "Xin lỗi kiểu Val tức là lấy ra món đồ có giá trị cao nhất trên người mình để nhận lỗi, đương nhiên, tín vật gia tộc thì không tiện lắm, cho dù giá trị cao tới đâu cũng không cần lấy ra, ta tin tưởng Valhein các hạ là người biết nói đạo lý.'

Isina cắn răng, lấy ra một viên ngọc bích vàng nhạt to cỡ nửa ngón tay cái ném cho nữ hầu bên cạnh.

"Đưa đi."

Nữ hầu nơm nớp lo sợ nâng hai tay nhận lấy, sau đó cẩn thận đưa tới chỗ Valhein.

Một vài học sinh Ba Tư nhận ra viên ngọc kia nên lộ ra vẻ mặt hâm mộ, sau đó liếc nhìn Địa Ngạo Thiên một chút.

Valhein trừng mắt, nhưng vẫn nhận lấy viên ngọc màu vàng kia, hắn định nói rằng mình muốn quyền lựa chọn thứ ba của trái tim vị diện, căn bản không phải là muốn xin lỗi kiểu Vai.

Có điều, đồ đã đưa tới trước mặt rồi thì cứ sẵn tiện làm người ác một lần đi vậy.

"Đó là đá thần tích, là một loại đá thần thời cổ xưa. Tinh linh thân kỳ bình thường dưới cấp Thánh Vực sau khi ăn nó sẽ tiến hành lột xác. Có điêu niên đại đã quá xa xưa, sức mạnh của đá

thần đã trôi đi, viên đá thần tích này chỉ có thể làm sinh linh thần kỳ cấp Hắc Thiết lột xác. Hiện giờ sinh linh thần kỳ khó tìm, tác dụng chủ yếu của viên đá này chính là đặt cùng di hài của người hầu Kỳ Tích Hắc Thiết, sau khi được ma pháp trận hấp thu, người hâu Kỳ Tích Hắc Thiết sẽ thăng cấp lên làm người hầu Thần Tích." Dáng vẻ của Isina trông như gió nhẹ mây bay.

Thế nhưng ở trong tai Valhein, hàm răng của Isina giống như là đá mài dao vậy, mỗi lời nói phát ra đều được mài giữa sắc bén.

"Rất cám ơn sự hào phóng của công chúa Isina, nàng đã xin lỗi kiểu Val, như vậy, ân oán của nàng, ta xóa bỏ. Nếu nàng muốn, chuyện hợp tác của chúng ta vẫn có thể tiếp tục.

Isina nghiến răng nghiến lợi nói: "Đương nhiên phải tiếp tục! Ta phải dựa vào bộ dụng cụ ăn của ngươi để kiếm lại phần thiệt hại lần này! Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ trở thành người bạn hợp tác tốt nhất của ngươi! Cũng như lời ngươi đã nói, tình cảm chính là tình cảm, lợi ích là lợi ích."

Nhóm học sinh Ba Tư hiểu rõ Isina bụm mặt, thật không muốn để người khác biết công chúa Ba Tư là người như thế chút nào.

"Như vậy, có thể nói cho ta biết vì sao lại ép ta phải làm ra lựa chọn trước đó không?" Valhein hỏi.

Isina bất đắc dĩ thở dài, nói: "Bị một lão hồ ly lừa, có điều cũng giống như ngươi nói, mọi thứ đều là giao dịch, hậu quả tự mình gánh vác. Về phần chi tiết, sau khi ngươi rời khỏi núi Người Khổng Lồ thì sẽ biết."

Valhein gật đầu, nói: 'Kế tiếp, ta muốn nói chuyện thứ ba."

Lông mày Isina nhướng lên, giống như trường mâu đâm lên.

Có đủ chưa vậy!

Chương 323: Một người (2)

Chương 323: Một người (2)

Một người (2)

Valhein giống như không nhìn thấy biểu cảm của Valhein, nói: "Ta muốn tìm kiếm vận may một chút, muốn quyền lựa chọn thứ ba của trái tim vị diện. Nếu như thành công, chúng ta sẽ tiến thêm một bước hợp tác. Dù sao thì một mình ta cũng ăn không nổi vị diện này."

"Được!" Isina gật mạnh đầu.

"Chừng nào bắt đầu?" Valhein nhìn sang Harnas.

"Trước khi ngươi tới, bọn ta đang chuẩn bị khai quật, địa điểm đã tìm thấy rồi.' Harnas bất đắc dĩ nói.

"Vậy bây giờ chúng ta có thể đi rồi." Valhein nói.

Harnas gật đầu.

Isina bước xuống vương tọa, ba người đi vòng sang gốc cây khổng lồ.

Những người khác thì đi theo ở xa xa, khoảng cách hơn trăm mét.

Isina đeo trang sức nạm vàng khảm ngọc, lúc đi đường chuỗi trang sức phát ra tiếng leng keng lay động bên hông, gót sen uyển chuyển, lộ rõ sự mềm mại đáng yêu của cô gái Ba Tư.

Từng làn mùi hương kỳ lạ xộc vào mũi, tiến vào trái tim, rung

động tâm tư.

Valhein thâm suy nghĩ, lẽ nào có cả thiên phú 'hương thơm thiếu nữ? May mà tế đàn không xuất hiện.

Chỉ một chốc lát say, Valhein nhìn thấy trên mặt đất ở phía trước xếp mười cái hột thành một vòng tròn.

Phẩn đỉnh núi có gốc cây khổng lồ này được tạo thành từ đá đen, mặt đất có màu đen như mực, nhưng nơi đặt những cái hột kia thì mặt đất lại hơi mờ một chút, bên dưới hình như có nguồn sáng.

"Chính là chỗ đó hả?"

"Đúng vậy." Harnas gật đầu nói: "Ta sẽ tiến hành bước đầu khai quật."

Harnas nói, dùng một cái xèng ma pháp đặc chế, cẩn thận lại có tiết tấu gõ nhẹ phần đất được số hột vây quanh, giống như đang dùng kỹ xảo đặc biệt.

Chỉ chốc lát sau, mảnh đất kia xuất hiện vết nứt giống như thủy tinh bị vỡ vụn.

Harnas đứng dậy, thu hồi xẻng, nói: "Isina điện hạ, xin mời."

Isina gật đầu, đi tới bên cạnh, để Valhein và Harnas cũng nhìn rõ mặt đất, sau đó đưa tay nhặt phần đất bị vỡ, vất từng khối từng khối sang bên cạnh.

Chỉ chốc lát sau, bên dưới lộ ra một cái hố lớn cỡ thùng nước, bên trong hơi sáng.

Isina khẽ thở dài một hơi, chậm rãi đứng dậy.

"Các ngươi có thể tới gần xem."

"Không có à?" Ánh mắt Harnas lóe lên sự đau khổ và tuyệt vọng, hắn đi nhanh tới, nhìn thoáng qua hố nhỏ rỗng tuếch, đưa tay không ngừng sờ soạng đáy hố và mặt bên, sờ hết lân này tới lần khác.

Sờ cũng khoảng ba phút hắn mới thở dài, vừa phủi bụi trên tay vừa nói: "Trốn mất rồi."

"Ta tưởng đây là trái tim vị diện vô chủ, có khả năng rất lớn sẽ bị người tìm được chứ?" Valhein nói.

Harnas lắc đầu, nói: "Ngươi... còn trẻ, tri thức liên quan quá ít. Thực tế thì có một số lượng lớn vị diện thần lực vô chủ, số phát hiện được không tới một phần mười, mà số đó cao lắm chỉ có một phần ba là có chủ. Muốn để vị diện thần lực nhận chủ là chuyện rất khó, cho dù là bậc thây Truyền Kỳ hay chiến sĩ Anh Hùng thì đều có thể thất bại. Ta nghi là vị diện thần lực này có lẽ không tìm được chủ nhân mới thích hợp, nhưng nó thả ra hạt giống vị diện để tìm vận may."

"Trái tim vị diện có trí khôn à?" Valhein hỏi.

"Thú dữ gặp người cũng có phản ứng khác nhau, có con tỏ ra thân thiết, có con chạy trốn, có con lạnh nhạt, trái tim vị diện đương nhiên cũng như thế. Về phần trái tim vị diện có trí tuệ hay không, hẳn là giống như loài thú thông minh một chút nhưng vẫn chưa đạt tới trình độ ma thú. Nếu quả thực có chủ nhân đặc biệt thích hợp, nó nhất định đã lựa chọn từ sớm rồi."

"Thì ra là vậy." Valhein gật đầu.

Ba người đi ra ngoài, những người khác thấy một màn như vậy thì cũng hiểu được là trái tim vị diện không có, gật nhẹ đầu.

Harnas và Isina nói ra suy nghĩ của mình, sau đó đi tới cung điện ma pháp.

Valhein đi xuống bậc thang xuống núi.

Ở trước bậc thang, nhóm thủ hạ của Harnas đang canh giữ, mà mấy chục mét ở bên dưới là đám học sinh Ba Tư đang chán nản, không biết trên núi xảy ra chuyện gì.

Valhein nói với nhóm học sinh Ba Tư: "Các ngươi có thể lên rồi."

Thuộc hạ của Harnas lập tức tách sang hai bên.

Nhóm học sinh Ba Tư do dự một chút rồi cùng lên núi, đi tới trước cung điện ma pháp.

Thế nhưng, bọn họ chỉ đi được vài bước đã sửng sốt, ngơ ngác nhìn mảnh hoa gai đá. Máu đã khô cạn, hai quân đoàn bất tử tinh nhuệ bị treo bên trên.

Giống như cá mặn phơi nắng ngoài cảng.

Valhein tiếp tục đeo râu mép ma pháp, nhìn vê phía cung điện ma pháp, mở to miệng, âm thanh truyền khắp đỉnh núi.

"Ta, Valhein, lập trạm kiểm soát ở nơi này. Từ giờ trở đi, muốn xuống núi thì phải quyết đấu với ta. Nếu như muốn cường ngạnh xông qua trạm thì đừng trách ta ra đòn sát thủ. Địa Ngạo Thiên, chúng ta đi!

Valhein nói xong thì bước xuống dưới, ba thần lùn lửa huênh hoang đi theo sau.

Tất cả học sinh Ba Tư quay đầu lại nhìn về phía Valhein, biểu cảm khó có thể tin nổi.

Một người, một người Hy Lạp, một học sinh ma pháp bình dân của Hy Lạp lại dám lập trạm kiểm soát, ngăn cản tất cả học sinh Ba Tư?

Người này rốt cuộc muốn làm gì?

Khiêu khích đế quốc Ba Tư sao?

Thế nhưng, không có một người nào dám mở miệng.

Thẳng đến khi Valhein biến mất trên đỉnh núi.

Ngọn lửa phẫn nộ phừng lên trong nhóm học sinh Ba Tư, lan tràn.

Harnas thì ngơ ngác nhìn hướng Valhein biến mất.

"Valhein này, có sự hiên ngang của Plato Tứ Kiệt. Năm đó, Alexander cũng chính là như vậy, dùng sức của một mình mình, ngăn cản cả Học viện Quý Tộc."

Chương 324: Một người (3)

Chương 324: Một người (3)

Một người (3)

Trước mắt Harnas hiện lên hình ảnh cuộc thi năm đó.

Ngay trước khi Valhein lên núi, phần lớn quý tộc tụ tập ở xung quanh Eugene.

Một học sinh quý tộc trẻ tuổi giơ trường mâu và khiên cánh tay nói: "Eugene, trong mắt ngươi ta không đáng để khiêu chiến. Có điều ta vẫn muốn chiến đấu với người sẽ trở thành anh hùng tương lai như ngươi. Bình thường ta không có can đảm, nhưng trong cuộc thi Hắc Thiết, ta xin được khiêu chiến với ngươi! Hi vọng trải qua trận chiến này để tôi luyện kỹ năng chiến đấu của ta, học được tinh túy chiến đấu!"

Eugene mỉm cười, nói: "Eugene ta chưa bao giờ sợ khiêu chiến, tới đây! Ngươi yên tâm, ta sẽ khống chế thần lực ở bậc Hắc Thiết."

Vì thế, dưới sự vây xem của rất nhiều học sinh quý tộc, Eugene và người kia bắt đầu chiến đấu.

Eugene rõ ràng không dùng toàn lực mà giống như giáo viên chỉ dạy cho học sinh mà đấu với người kia, cuối cùng khi tới thời điểm thích hợp thì đột nhiên rút kiếm, sử dụng kiếm trên lưng chém ngã người kia.

"Cám ơn! Ta chịu thua."

Điểm thành tích trên tay hai người cùng thay đổi.

Eugene mỉm cười.

"Ta cũng muốn thử!" Lại một học sinh quý tộc đi tới.

Ai tới Eugene cũng không từ chối.

Thế nhưng sau khi đánh thắng năm người, đối mặt với người thứ sáu khiêu chiến, Eugene biến sắc, nhìn một vòng người xung quanh.

"Các ngươi đang ép ta gian lận à?" Eugene xanh mặt nghiêm nghị, hung ác như sư tử hổ báo.

"Eugene, thân phận của Valhein là gì?"

'Ma pháp sư bình dân."

"Vậy, thân phận của Plato Tứ Kiệt là gì?"

"Là quý tộc, hoặc quý tộc sa sút, Alexander không rõ xuất thân, nhưng ai cũng biết hắn có huyết mạch cao quý, không hề thua kém gia tộc Anh Hùng." Eugene nói.

"Học viện Plato có thể đè Học viện Quý Tộc, Plato Tứ Kiệt có thể đè tất cả quý tộc, thế nhưng để Valhein đè quý tộc, ngươi có biết chuyện này có ý nghĩa như thế nào không?" Eugene im lặng không đáp.

"Chúng ta có thể thua Học viện Plato, chúng ta có thể thua Plato Tứ Kiệt, nhưng chúng ta không thể thua bình dân! Vĩnh viễn không thể"

Eugene vẫn im lặng như cũ.

"Cho dù là Solon muốn mượn sức mạnh dân thường để chống lại quý tộc thì trong số quý tộc cũng có người ủng hộ, vì sao chứ? Bởi vì Solon cũng là quý tộc, hắn nhất định sẽ giúp tiểu quý tộc Nhưng Valhein thì không phải! Valhein chỉ là một dân thường, chỉ

là một ma pháp sư bình thường, nếu để hắn trở thành người đứng đầu cuộc thi Hắc Thiết, nếu để hắn áp đảo chúng ta, vinh quang của quý tộc sẽ bị giáng một đòn nghiêm trọng nhất từ trước đến nay!"

"Eugene, ngươi không chỉ là chiến sĩ Eugene, ngươi chính là Eugene của gia tộc quý tộc, ngươi chính là Eugene của Học viện Quý Tộc, ngươi cũng chính là Eugene quý tộc! Ngươi muốn bảo vệ vinh dự của bản thân mình, hay vinh dự của Kim gia tộc? Hay vinh dự của Học viện Quý Tộc? Vinh dự của toàn bộ quý tộc?"

"Phần lớn bọn ta đều là quý tộc bình thường, còn xa mới có thể sánh được với ngươi, đối với chúng ta mà nói, điểm thành tích của cuộc thi Hắc Thiết này có ảnh hưởng rất lớn, ảnh hưởng tới chức vụ sau khi tốt nghiệp, tới vinh quang gia tộc. Thế nhưng, bọn ta từ bỏ! Bọn ta từ bỏ thành tích của mình, từ bỏ vinh quang của mình, thậm chí từ bỏ cả vinh quang gia tộc! Là vì sao chứ? Là vì quý tộc!

"Vì quý tộc!" Rất nhiều người cùng hô lên.

"Vì quý tộc!" Ngày càng nhiều học sinh quý tộc rống lên.

Nhóm học sinh quý tộc nhìn Eugene, vành mắt đỏ bừng.

"Quý tộc, không thể bị dân thường giẫm đạp!"

"Vinh quang là do tổ tiên chúng ta dùng máu tươi và sinh mệnh đổi lấy! Dân thường làm sao có thể công khai cưỡi lên đầu chúng ta, sỉ nhục chúng ta chứ? Bọn họ không thể"

"Valhein có thể chiến thắng, có thể diễu võ dương oai, nhưng điều kiện hàng đầu chính là hắn cũng trở thành quý tộc."

"Dân thường, phải cúi đầu! Khom lưng! Cong gối! Quỳ xuống! Ngước mắt nhìn lên!"

"Eugene, vinh quang của toàn bộ quý tộc Athens, thậm chí là toàn bộ Hy Lạp đang nằm trong tay ngươi. Hoặc là ngẩng cao đầu, hoặc là đặt dưới chân Valhein, chỉ nằm trong một ý nghĩ của ngươi."

"Eugene, bọn ta biết ngươi là người có phẩm đức cao thượng. Tuy ngươi vì xúc động mà đã làm chuyện sai, tuy ngươi cũng từng tổn thương người khác, nhưng không giống với phần lớn quý tộc bọn ta, ngươi là một người có can đảm nhận sai, thậm chí ngươi sẵn sàng nhận sai với Valhein ở trước mặt mọi người. Bọn ta hi vọng ngươi không chỉ có mỹ đức của riêng mình, mà còn có mỹ đức của quý tộc!"

"Huống chi, bọn ta cũng không làm bừa, bọn ta thật sự khiêu chiến với ngươi, mà ngươi cũng không tùy tiện đối phó, chúng ta thu hoạch được kỹ thuật chiến đấu, ngươi thu hoạch được điểm thành tích, đây không phải gian lận mà là thứ ngươi nên có được!"

"Nếu như Học viện Plato dám phán ngươi gian lận, bọn ta chắc chắn sẽ đi tới đại lộ Sokrates, chặn lại cổng Học viện Plato, đòi lại công lý cho ngươi! Đối mặt với sức mạnh của toàn thể học sinh quý tộc, cho dù là Plato thì cũng phải cúi đầu!"

"Nếu là ở thời kỳ khác, có lẽ bọn ta sẽ không làm như thế. Nhưng bây giờ, Solon và nhóm ma pháp sư liên thủ với bình dân bức ép núi Chiến Thần, nếu như Valhein giành được vị trí hạng nhất trong kỳ thi này, chắc chắn sẽ làm sĩ khí của trận doanh bên bình dân bùng lên dữ dội. Chúng ta, nhất định phải bóp chết tai họa ngâm Valhein này!"

Chương 325: Vinh quang của quý tộc

Chương 325: Vinh quang của quý tộc

Vinh quang của quý tộc

"Chúng ta, nên phân ưu giúp nhóm bệ hạ ở núi Chiến Thần!"

"Vì quý tộc”

"Vì quý tộc!"

Đột nhiên, một học sinh quý tộc quỳ một gối xuống, mặt hướng về phía Eugene.

Tiếp đó, hơn phân nửa học sinh quý tộc chậm rãi quỳ xuống,

Eugene nhìn những gương mặt quen thuộc, thậm chí có cả bạn tốt của mình, có người từng giúp đỡ mình.

Cuối cùng, Eugene thở dài một hơi, nói: "Vì quý tộc!"

Tất cả quý tộc đều cười rạng rỡ, hô to tên Eugene.

'Eugenel"

'Eugenef"

Eugene hừ lạnh một tiếng, nói: "Nếu muốn khiêu chiến, ta sẽ nghiêm túc! Nếu như ai dám không xem nghiêm túc mà gạt ta thì đừng có trách ta nặng tay! Ta có thể vì vinh quang của quý tộc mà đồng ý với bọn ngươi, thế nhưng ta cũng phải vì chính mình mà chiến đấu."

"Không hổ là Eugene, yên tâm đi, mỗi người bọn ta đều ao ước được chiến đấu với ngươi!"

Vì thế, nhóm học sinh quý tộc từng người từng người một tiến hành khiêu chiến Eugene.

Trong quá trình học sinh quý tộc khiêu chiến Eugene, Valhein chậm rãi từ đỉnh núi đi xuống.

Vừa đi vừa hồi tưởng lại trải nghiệm của cuộc thi này.

Học tập ma pháp trong căn phòng ma pháp nhỏ, cứu Paloma, đốt chết năm người, gặp Carlos, xông vào thung lũng Ma Ngưu, ở giữa thung lũng Hoa Giấy đại chiến mười ba Lawens...

Rõ ràng nhất chính là hình ảnh kia, là dáng vẻ Paloma giơ cao quả thiên phú.

Đến giờ Valhein vẫn còn nhớ kỹ đôi mắt trong suốt xanh thẳm của nàng, vẻ mặt đầy phấn chấn, so với lúc cầm thương kiếm Chiến Thắng lại càng chói mắt hơn.

Valhein mỉm cười.

Cuộc thi Hắc Thiết đã gần kết thúc, đây là kết quả mình thích. Valhein dừng bước, nhìn xuống dưới chân núi.

Ánh mắt tìm kiếm, chăm chú nhìn vào lầu hai tòa biệt thự ma pháp quen thuộc.

Paloma đang ngẩng đầu nhìn sang.

Hai người ở xa xa nhìn nhau.

Trời đất mơ hồ, người kia lại thực rõ nét.

Con ngươi của Paloma là vì sao sáng của trời đất này.

Valhein mỉm cười, gật nhẹ đầu.

Giống như khi nàng bị bao vây trước đó.

Paloma đồng dạng cũng mỉm cười, gật nhẹ đầu.

Lúc này, tình cảm trong lòng hai người đều ấm áp nhộn nhạo, cùng xuất hiện một ý tưởng giống nhau ở trong đầu.

"Thì ra nàng ấy cũng có Con Mắt Ma Ưng."

"Thì ra hắn cũng có Con Mắt Ma Ưng."

Đột nhiên, trời đất sáng ngời.

Mọi người kinh ngạc ngẩng đầu nhìn xung quanh, chỉ thấy bầu trời vốn xám xịt giống như bị Thần linh vung tay đánh nát, ánh mặt trời sáng lóng lánh như thác nước vàng chiếu nghiêng xuống.

Không ai nhìn thấy mặt trời, nhưng cả núi Người Khổng Lồ này giống như trưa nắng ngày hè, bầu trời xám xịt nháy mắt biến thành trong suốt xanh thẳm.

Sự phiền muộn và buồn tẻ vốn có đã bị xua tan đi bởi ánh nắng như nụ cười của người yêu dấu.

Rất nhiều người lộ ra nụ cười.

Đột nhiên, Valhein trợn to mắt.

Tất cả mọi người cũng như thế.

Cả núi Người Khổng Lồ, không quản là cỏ là cây, là hoa là dây leo, tất cả đều xuất hiện những nụ hoa với màu sắc khác nhau.

Nháy mắt sau đó, hàng tỷ đóa hoa tách ra.

Xuân qua đi hè lại về.

Cả vị diện này tựa hồ bị hoa tươi phủ kín.

Hàng tỉ đóa hoa tựa hồ còn rực sáng hơn cả ánh mặt trời.

Mùi hoa nồng đậm lan tỏa làm người ta vui vẻ thoải mái. "Đẹp quá..." Vì sao trong mắt Paloma lóe sáng, hòa lẫn với vạn hoa.

Khắp nơi nơi đều có người kinh hô.

Mọi người không ngừng nhìn xung quanh.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Valhein quay đầu lại nhìn thoáng qua, chỉ thấy cái cây khổng lồ trên đỉnh núi cũng nở đầy hoa, hơn nữa nữa đóa hoa đó đặc biệt sáng ngời, giống như do ánh sáng hội tụ lại vậy.

Đột nhiên, một màn thần kỳ hơn xảy ra.

Đóa hoa khắp núi đồi đồng loạt tách ra khỏi cây cỏ, bay lên bầu trời.

Nháy mắt sau đó, trên cao truyên tới tiếng gió mãnh liệt.

Tiếp đó, đóa hoa tách ra thành cánh hoa.

Đỏ, hồng, tím, trắng, cam, vàng... bay lượn khắp bầu trời.

Trời đất trở thành biển hoa.

Thế giới hoa bay, rực rỡ tươi đẹp.

Đột nhiên, một vài người ngồi xuống đất, bắt đầu ngồi thiền.

Rất nhanh, càng nhiều người hiểu hơn, cũng vội vàng ngồi theo.

Chỉ chốc lát sau, Paloma cũng kịp phản ứng, nàng đưa cánh tay phải trắng nốn lên quơ quơ tay với Valhein, sau đó chỉ chỉ

mình.

Tiếp đó, nàng ngồi xuống, bắt đầu ngồi thiền.

Valhein gật đầu, cũng ngồi xuống bậc thang, ngồi thiền.

Thuận lợi tiến vào ánh sáng Thần giới, ánh sáng Thần giới giống như sôi trào, sức mạnh to lớn ồ ạt tràn vào thể tinh thần.

Nếu như ở Athens, một giây sau có lẽ thể tinh thần sẽ không chịu đựng nổi sức mạnh mãnh liệt đến như vậy, nhưng bây giờ thể tinh thân hoàn toàn không có cảm giác không khỏe, hơn nữa còn là ngày càng thoải mái hơn.

Hiệu suất này gấp vô số lần với khi ngồi thiên trên đỉnh núi.

Valhein hoàn toàn đắm chìm vào ngồi thiền.

Giữa tháp ma pháp, quả ánh sáng trắng nứt ra, một đứa bé mũm mĩm cao 33cm bịch một tiếng rơi xuống, ngã lăn quay, chổng vó.

Đứa bé mũm mĩm có chút sửng sốt, cười khanh khách không thôi.

Phân thân ma pháp tóc đen mắt đen mặc áo sơ mi trắng áo bành tô đen đột nhiên mở mắt, giãm lên lá cây ma lực, lơ lửng trên không trung, tay khoanh trước ngực, vẻ mặt lạnh như băng, lạnh lùng nhìn đứa bé mũm mm kia. Đứa bé cười khanh khách, vươn cánh tay mập mạp như củ sen muốn chụp lấy phân thân ma pháp.

Phân thân ma pháp không nói lời vào, vẫn ôm ngực, cơ thể cao ngất, thẳng tắp bay đi.

Đứa bé mũm mm kia tiếp tục cười khúc khích đuổi theo.

Chương 326: Vinh quang của quý tộc (2)

Chương 326: Vinh quang của quý tộc (2)

Vinh quang của quý tộc (2)

Chỉ một chốc lát sau, khắp nơi trên núi Người Khổng Lồ có tiếng người cười to.

Phần lớn ma pháp sư Tập Sự và chiến sĩ Tập Sự đã thăng lên Hắc Thiết.

Một số ít chiến sĩ Hắc Thiết lâu năm vượt qua được hào sâu, thăng lên Thanh Đồng.

Bọn họ tươi cười rạng rỡ, nhảy cẫng lên hoan hô.

Tất cả đều cám ơn vị diện thần lực, cám hơn thế giới hoa bay.

Không lâu sau, ngày càng nhiều người mở mắt ra.

Hiệu quả ngồi thiên nhanh chóng biến mất.

"Mọi người nhìn kìa!" Đột nhiên có người hồ to.

Mọi người nhìn sang, hoa bay vốn lộn xộn đột nhiên chuyển sang có quỹ đạo bay rất rõ ràng.

Quỹ đạo vòi rồng.

Vô số cánh hoa tạo thành một vòi rồng hoa tươi thật lớn bao phủ vị diện, nhanh chóng chuyển động.

Trung tâm vòi rồng khổng lồ hình như chính là cái cây khổng lồ trên đỉnh núi.

Vòi rông hoa tươi nhanh chóng xoay chuyển, ngày càng nhỏ, ngày càng dày đặc hơn.

Cũng ngày càng sáng ngời, chiếu sáng cả vị diện.

Chỉ chốc lát sau, vòi rồng hoa tươi đã thu nhỏ lại còn đường kính một cây số, tất cả mọi người ở dưới chân núi đều bị bao phủ.

Người ở trong vòi rồng hoa tươi phát hiện, số hoa tươi này không phải thực thể, hình như đều là do ánh sáng tạo thành, không chút bị cản trở xuyên qua cơ thể mình.

Vòi rông hoa tươi cấp tốc chuyển động nhưng không hề nghe thấy tiếng gió.

Rất nhiều người đưa tay muốn chụp lấy nhưng không thu hoạch được gì.

Paloma giống như quay trở lại thời ấu thơ, lộ ra nụ cười hồn nhiên, cố gắng chụp lấy cánh hoa bay đầy trời.

Nàng cũng giống như mọi người, không chụp được, thế nhưng nàng không tức giận, vẫn cười thật xán lạn, vui vẻ chụp cánh hoa.

Vòi rông hoa tươi nhanh chóng thu nhỏ lại, chỉ thoáng chốc đã cách xa mọi người ở dưới chân núi.

Paloma cũng không tức giận, vươn cánh tay trắng nõn cố gắng chụp lần cuối. "Ơ2?"

Paloma cảm giác được hình như chạm vào một thứ gì đó rất nhỏ, mềm mềm, giống như lông ngỗng, hoặc là giống như hoa tuyết.

Nàng cẩn thận thu hồi nắm tay, đặt ở trước mặt, cẩn thận mở

ra, đồng thời hơi nghiêng đầu, mắt hơi híp lại, giống như sợ có thứ gì đó trong tay chạy đi mất, cũng đầy mong chờ.

Một cánh hoa ánh sáng màu hồng nhạt im ắng năm trong lòng bàn tay, phần rìa cánh hoa khẽ lay động như bướm đang đập cánh.

Paloma giống như một đứa bé lộ ra nụ cười xán lạn, hàm răng trắng giống như có ánh mặt trời chuyển động, đôi mắt như đáy hồ, tràn đầy cát vàng sáng long lanh.

"Thật đẹp..."

Paloma cẩn thận dùng hai tay nâng cánh hoa kia, giống như đang nâng trái tim mình vậy.

Ngay cả dây chuyên Medusa Hoàng Kim cũng không thể che giấu được dung nhan tuyệt thế của nàng.

Thế nhưng, không ai nhìn Paloma.

Tất cả đều đang nhìn trung tâm của vòi rồng hoa tươi, vẻ mặt khác nhau.

Thì ra gốc cây khổng lồ trên đỉnh núi không phải trung tâm của vòi rông hoa tươi.

Valhein mới là trung tâm.

Người Ba Tư, Isina và Harnas trên đỉnh núi đi tới sát rìa đỉnh núi nhìn xuống Valhein trên bậc thang.

Khoảnh khắc này vòi rông đã chi chít hoa tươi, dày như bức tường, cao tới tận trời, giống như một cây trụ trời bằng hoa tươi vậy.

Paloma cầm cánh hoa, chậm rãi ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn vòi rồng hoa tươi thật dày.

Valhein đã hoàn toàn bị che lại.

Hàng tỉ cánh hoa ánh sáng sáng rực rỡ, vòi rồng hoa tươi giống như một mặt trời nhỏ, một lần nữa chiếu sáng núi Người Khổng Lồ.

Đột nhiên, vòi rồng hoa tươi bắt đầu sụp xuống, trở nên thưa thớt.

Một lượng lớn hoa tươi biến mất, giống như rơi vào lỗ đen không đáy.

Chờ lượng hoa tươi dần ít đi, lộ ra bóng dáng Valhein, mọi người mới nhìn rõ là xảy ra chuyện gì.

Cánh hoa giống như bươm bướm ồ ạt tràn vào trong cơ thể Valhein.

Thẳng đến cuối cùng, tất cả cánh hoa của vị diện thần lực đều nhập vào Valhein.

Paloma cúi đầu, chỉ thấy cánh hoa hồng nhạt sau cùng chậm rãi tan ra, thấm vào lòng bàn tay.

"Thì ra, là hắn tặng cho ta..."

Paloma ngẩng đầu nhìn Valhein ở giữa sườn núi, vì sao trong mắt sáng ngời.

"Xảy ra chuyện gì thế, lẽ nào Valhein có được trái tim vị diện?" Hoth hỏi.

Không có ai trả lời Hoth.

Bởi vì trong lòng mỗi người đều xuất hiện nghi vấn tương tự.

Ở chỗ nhóm quý tộc tụ tập cách đó không xa, nhóm học sinh quý tộc mới vừa nãy còn chung mối thù đang ngơ ngác nhìn

Valhein.

Không quản trong lòng bọn họ đang lo lắng điêu gì, nhưng giờ phút này, bọn họ đều đứng thẳng lưng, lẳng lặng nhìn, chờ đợi kết quả cuối cùng.

Mỗi người đều tin rằng, Valhein không có khả năng có được trái tim vị diện!

Tuyệt đối không thể

Núi Người Khổng Lồ không nên thuộc về ma pháp sư.

Quý tộc không nên thua dân thường!

Harnas nhìn Valhein vẫn còn đang ngồi thiền, hắn bước nhanh xuống bậc thang.

Cộp cộp cộp...

Lúc cách Valhein còn ba mét, ba thần lùn lửa giơ gậy xương nhìn chằm chằm Harnas.

Harnas dừng lại, nhìn bóng lưng Valhein ở bên dưới, trong mắt giống như đang diễn ra cả trăm vở kịch.

Đời này của hắn, chẳng bao giờ có những cảm xúc phức tạp như lúc này, cho dù là lúc dập đầu xuống bàn cũng chưa từng như vậy.

Chỉ chốc lát sau, Valhein mở mắt ra.

"Hoa đâu rồi?"

"Hả?" Valhein phát hiện tất cả mọi người ở các trại lớn bên dưới đều đang nhìn mình, bạn ngồi cùng bàn cũng đang nhìn mình.

Paloma giống như đã hoàn toàn gỡ xuống biểu cảm lạnh như băng, trên mặt lộ ra nụ cười ngọt ngào yếu ớt, cười thực tự nhiên, hình như đây mới là biểu cảm thường thấy nhất của nàng.

Chương 327: Chủ nhân vị diện

Chương 327: Chủ nhân vị diện

Chủ nhân vị diện

Valhein phát hiện, ánh mắt của Paloma nhìn về phía mình có thêm sự yêu thích mà trước đây không có.

Là lạ.

"Có khi nào mình hiểu nhầm không? Bọn họ không phải đang nhìn mình mà là nhìn đỉnh núi?"

Valhein quay đầu lại nhìn ra phía sau, kết quả phát hiện Harnas ở phía sau mình, mà người Ba Tư đang đứng ở rìa đỉnh núi, toàn bộ đều đang nhìn mình.

"Sao ai cũng nhìn ta vậy?" Valhein khó hiểu nhìn Harnas.

"Ngài không biết?"

Harnas nói xong, mặt liền nóng hừng hực, không ngờ mình đã không cẩn thận dùng kính ngữ thật sự, mà trước đó dùng các hạ chẳng qua là lời nói khách sáo mà thôi.

"Ta chỉ ngồi thiên minh tưởng một chút thôi mà, có cần nhìn chằm chằm ta vậy không?" Vẻ mặt Valhein đây mờ mịt.

"Lúc ngươi ngồi thiền, tất cả hoa bay đều tụ lại vê phía ngươi, cuối cùng tiến vào cơ thể ngươi. Hoa bay vì ngươi mà biến mất, cũng hiển nhiên nó vì ngươi mà xuất hiện."

Giọng của Harnas tràn đầy u oán vô tận.

"Thật à?"

"Thật."

"Vậy thì thật đáng tiếc, ta không nhìn thấy." Valhein nhìn lên bầu trời.

Ánh sáng sáng ngời đã biến mất, cả vị diện lại khôi phục sắc trời mờ mịt.

Bầu trời lại một lần nữa biến thành màu xanh xám.

"Ngươi... còn không biết đã xảy ra chuyện gì à?" Harnas đi tới bên cạnh Valhein, nắm lấy cổ tay trái của hắn, chậm rãi đưa lên cao.

Valhein nhìn mu bàn tay mình.

Ấn ký ma pháp màu xanh nhạt vẫn như cũ.

Nhưng con số ở bên trong thì đã thay đổi rất lớn.

6246.

"Này là..."

Harnas thở dài, nói: "Hoa bay khắp trời đất để chúc mừng tân chủ nhân." "Sao ta lại trở thành chủ nhân của vị diện chứ?" Valhein hỏi.

Harnas suy nghĩ vài giây, chậm rãi nói: "Khi nấy ta cũng không hiểu. Nhưng cẩn thận nghĩ lại thời điểm ngươi trở thành chủ nhân vị diện vừa vặn chính là sau khi dùng sức của một mình mình chiến thắng và ngăn chặn lại toàn bộ người Ba Tư, ta đoán là cái nhìn trước kia về trái tim vị diện của chúng ta có lẽ đã sai rôi. Trước kia chúng ta cho rằng trái tim vị diện do sức mạnh, vận may và huyết mạch ảnh hưởng, nhưng lần này, trái tim vị diện chọn ngươi có lẽ vì tinh thần của ngươi."

Valhein nhìn Harnas.

Harnas tiếp tục giải thích: "Tinh thần không sợ hãi. Titan cổ đại là nhóm sinh linh thứ hai trong trời đất. Một phần rơi vào tà ác, một phần hóa thành chúng Thần, một phần giống như Prometheus, chống lại chúng Thần, không sợ hãi, tự tin cố gắng. Ngươi là ma pháp sư, không phải là chiến sĩ, ngươi không có huyết mạch, ngươi cũng không giống vài vị chủ nhân may mắn chỉ vừa tiến vào đã thu phục được trái tim vị diện, thế nhưng sau khi ngươi dùng sức của một mình mình chống lại toàn bộ Học viện Ma Kỳ II, trái tim vị diện đã chọn ngươi.

"Ngươi xác định?" Valhein hỏi.

"Suy đoán, tất cả chỉ là suy đoán. Dù sao thì đây cũng là điều mà các vị Thần linh cũng không biết. Mỗi vị diện thần lực đều là một thế giới độc lập, đều giống như một hình thức Thần linh đặc biệt." Harnas nói.

"Ngươi so với ta còn hưng phấn hơn." Valhein mỉm cười nói.

"Sau khi trở thành chủ nhân của vị diện, cần phải qua rất lâu mới có thể ra vào, ít nhất cũng phải là mười năm nữa. Nhưng nếu là ngài, ta nghĩ là với khả năng của ngài thì cao lắm là một năm có thể chính thức ra vào vị diện núi Người Khổng Lồ, thậm chí có khả năng càng sớm hơn nữa.' Harnas nói.

"Ngươi nghĩ nhiều rồi, ta mới không nóng ruột vậy đâu. Chuyện ta muốn làm nhất bây giờ chính là tìm thời gian để học tập thật nhiều kiến thức về vị diện." Valhein nói.

Harnas đột nhiên nghĩ tới gì đó, nói: "À đúng rồi, sau khi trở về thì tìm giáo viên học viện của ngươi chuẩn bị một chút. Nếu không có gì bất ngờ thì người của Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Địa sẽ tới tìm ngươi. Ngươi có sức mạnh huyết mạch đôi của hệ địa và Người Khổng Lồ, có thể trực tiếp đảm nhận vị trí quản lý. Đương nhiên,

cấp bậc của ngươi quá thấp, có lẽ sẽ có chút cản trở. Dù sao thì người đảm nhận vị trí quản lý thường là Thánh Vực, chỉ có một số lượng cực ít là Hoàng Kim. Nếu như ngươi ngồi vào vị trí đó thì khẳng định chính là quản lý có cấp bậc thấp nhất của Hiệp Hội Ma Pháp toàn thế giới."

"Bây giờ ta cần dành thời gian để học tập." Valhein nói.

"Nếu như ngài muốn vẫn luôn làm một học sinh tốt thì có thể không cần gia nhập. Nếu như muốn tạo ra thành tích trong thế giới ma pháp, muốn có nhiều sự giúp đỡ hơn khi đối mặt với hãm hại ở bên ngoài thì Hiệp Hội Ma Pháp là một nơi tốt. Phe phái trong Hội Nghị Ma Pháp nhiều như rừng, nhưng các bộ phận trong Hiệp Hội Ma Pháp thì lại rất đoàn kết."

Valhein đột nhiên hỏi: "Một người có thể gia nhập nhiều hiệp hội ma pháp không?"

"Không có vấn đề gì cả, rất nhiêu bậc thây đều đang giữ chức vụ ở nhiều Hiệp Hội Ma Pháp, chỉ có điều nên phân rõ chính và phụ." Harnas nói.

Hai người vừa đi xuống núi vừa trò chuyện.

Dưới chân núi, căn cứ của nhóm quý tộc.

'6246.'

Eugene chính miệng báo ra con số trên tay trái Valhein.

Nhóm học sinh quý tộc lúc ban đầu vẫn còn có thể ưỡn thẳng lưng, nhưng chậm rãi, xương cốt của bọn họ bị rút ra, cơ thể cũng bị hòa tan.

Bọn họ chậm rãi ngồi bệt xuống đất, có người mê man nhìn bầu trời, có người ngơ ngác nhìn Valhein trên sườn núi, có người cúi đầu nhìn cây cỏ, không nói lời nào.

Chương 328: Chủ nhân vị diện (2)

Chương 328: Chủ nhân vị diện (2)

Chủ nhân vị diện (2)

Còn có vài người giống như kẻ say rượu, co quắp ngồi dưới đất.

Con số khổng lồ đã hoàn toàn đánh tan ý chỉ của bọn hắn.

Nhóm quý tộc vốn định tiếp tục chuyển điểm cho Eugene rơi vào trạng thái mê man.

"Toàn bộ điểm của quý tộc chúng ta cộng lại có thể được sáu ngàn điểm không?" Một âm thanh mờ mịt gõ vào linh hồn của tất cả học sinh quý tộc.

"Thiếu, cộng cả người của Học viện Plato cũng không đủ, thậm chí cộng cả người Ba Tư cũng chưa chắc đủ."

“Chúng ta... không tranh nữa sao?"

Đột nhiên, tiếng khóc thật khẽ vang lên.

Một ít quý tộc nhỏ tuổi đỏ mắt, không ngừng lau nước mũi không thể kiêm được.

"Đứng dấy Tất cả đứng dậy! Sao các ngươi lại ngồi xuống, cuộc thi vẫn chưa kết thúc!" Một thiếu niên quý tộc có gương mặt tàn nhang đột nhiên bật dậy, cơ thể khẽ lảo đảo, rống to với đám người.

Nhóm học sinh quý tộc nhìn thiếu niên này.

"Chúng ta vẫn chưa thua! Cuộc thi vẫn còn tiếp tục! Nếu như chúng ta dừng lại thì không phải chúng ta đã cúi đầu với dân thường rồi sao? Cha của ta nói với ta, cho dù cúi đầu với thú dữ cũng không được cúi đầu trước dân thường hèn mọn! Chúng ta vẫn chưa thua! Tất cả đứng dậy ngay đi! Eugene, ta vẫn còn ba điểm, ta muốn khiêu chiến ngươi! Ta muốn khiêu chiến ngươi!"

"Thôi bỏ đi." Trên mặt Eugene lộ ra vẻ đau khổ nhàn nhạt.

"Sao có thể bỏ! Cụ cố của ta dùng sức mạnh Truyền Kỳ của mình cứu vớt trăm ngàn đại quân! Ông nội ta dùng sức mạnh Thánh Vực lập rất nhiều chiến công hiển hách! Cha ta là chiến sĩ Hoàng Kim xuất sắc nhất Athens, một nhà bọn ta vẫn luôn tồn tại với vinh dự và thắng lợi, sao có thể thua dân thường chứ!"

"Còn ngươi?" Eugene hỏi.

Thiếu niên quý tộc gào to kia sững sờ tại chỗ.

Eugene đột nhiên bật cười tự giễu, đeo ba lô, chạy tới rừng Ma Hổ.

Gerner của gia tộc Bắc Phong nhìn bóng lưng Eugene, cũng đeo ba lô, đi theo Eugene.

"Ít nhất thì điểm thành tích của Valhein không phải từ la hét mà có."

Trong số mấy trăm học sinh quý tộc, chỉ có bảy người lặng lẽ thu dọn hành lý, đi về hướng rừng Ma Hổ.

"Kẻ phản bội! Các ngươi đều là kẻ phản bội quý tộc!" Thiếu niên quý tộc kia gào to theo bóng lưng Eugene.

Số học sinh quý tộc còn lại, có người tiếp tục đờ ra, có người

cúi đầu gạt nước mắt, có người nhỏ giọng mắng chửi, có người nhìn chằm chằm Valhein, vẻ mặt tối tăm.

Valhein trở lại biệt thự ma pháp.

"Valhein, ngươi đã làm gì vậy? Sao lại đột nhiên được trái tim vị diện chấp nhận chứ?" Hoth ngạc nhiên hỏi.

"Không phải ngươi thật sự chiến thắng người Ba Tư chứ?"

"Trái tim vị diện chỉ có 5000 điểm thành tích mà thôi, vậy 1246 điểm còn lại từ đâu mà có?"

Valhein nhìn thoáng qua Paloma một cái mới nói: "Ta cũng không biết xảy ra chuyện gì, ta quyết đấu vài trận với người Ba Tư, sau đó thì có được trái tim vị diện, có khả năng là vận may khá tốt."

"Có quỷ mới tinl"

"Ngươi rốt cuộc đã làm gì hả?"

Tất cả bạn cùng bàn đều nhìn chằm chăm Valhein.

“Thu dọn một chút đi, chúng ta dọn nhà."

"Đi đâu?"

"Vừa đi vừa nói.'

Rất nhanh, Valhein đã thu hồi biệt thự ma pháp, dẫn theo nhóm bạn ngôi cùng bạn đi tới chân núi của đỉnh núi có gốc cây khổng lồ, dựng biệt thự ma pháp ở ngay bên cạnh bậc thang đầu tiên, hoàn toàn chặn lại con đường lên xuống núi.

Tất cả bạn ngồi cùng bàn sửng sốt.

Nhóm người tham gia cuộc thi cũng nghi hoặc khó hiểu,

Valhein điên thật rồi sao?

Chặn đường người Ba Tư?

Học sinh của Học viện Plato vội vàng chạy tới hỏi xem đã xảy ra chuyện gì, Valhein dùng râu mép ma pháp chính thức tuyên bố.

"Xét thấy hành vi của người Ba Tư quá độc tài, ta quyết định sẽ dành sự nghiêm phạt tương tự cho bọn hội Bắt đầu từ bây giờ nghiêm cấm người Ba Tư xuống núi, ngoại trừ quyết đấu thắng được ta. Người cố ý vượt ải, chết!"

Lần này, âm thanh của Valhein truyền khắp trên dưới đỉnh núi có gốc cây khổng lồ, cũng truyền khắp các nơi đóng quân ở dưới chân núi. Người Ba Tư lần thứ hai nghe thấy Valhein nói như vậy.

Trên đỉnh núi vang vọng tiếng mắng chửi.

Isina thở dài, yên lặng quay trở lại cung điện ma pháp, nhìn mái vòm hình tròn mà đờ người.

"Sau khi quay trở lại Athens, trước tiên phải ký thỏa thuận chính thức với Siêu Tân Tinh, nhất định phải kiếm lại tiền lãi bù thiệt hại đá thần tích. Kế hoạch người hầu Thần Tích tạm thời ngừng lại, đừng lo, sau này vẫn còn cơ hội. Đại triệu hoán sư? Không ngờ vẫn còn một nhánh ma pháp này, như vậy thì ta cũng phải trở thành đại triệu hoán sư! Mắng Valhein? Ta không có nhiều thời gian để lãng phí vào chuyện không có chút ý nghĩa nào như vậy."

Sau khi Valhein đưa ra tuyên bố hung ác đó, dưới chân núi là một mảnh an tĩnh.

Không quản là học sinh của Học viện Quý Tộc hay học sinh của Học viện Plato, tất cả đều chờ xem kịch vui, có điêu một bên thì mong đợi Valhein gặp xúi quẩy, một bên chờ người Ba Tư gặp xúi quẩy.

Bọn họ mong chờ nhìn lên đỉnh núi, sau đó nhìn thấy nhóm học sinh Ba Tư đứng trên đỉnh núi mắng chửi, mắng nửa ngày mà một bậc thang cũng không dám bước xuống.

Rất nhanh sau đó, học sinh Ba Tư mắng mật liền rời khỏi rìa đỉnh núi.

Hơn hai trăm học sinh của hai trường nhìn mặt nhau.

Từ khi nào người Ba Tư lại trở thành kẻ sợ chó chỉ biết mắng chửi như vậy chứ?

Chương 329: Rollon xin giúp đỡ

Chương 329: Rollon xin giúp đỡ

Rollon xin giúp đỡ

Người Ba Tư mặc dù sẽ mắng người Hy Lạp, nhưng đều là mắng xong sẽ trực tiếp vung kiếm thật mâu thật xông lên chém giết, tại sao nhóm người Ba Tư trên đỉnh núi lại không ra tay?

Albert cầm lấy đầu con rối gốm đen, một câu cũng không nói nên lời.

Học sinh Học viện Plato hô hào vây tới, tò mò hỏi Valhein khi nãy lên núi làm gì.

"Thì chỉ là quyết đấu bình thường thôi, không có gì cả."

Đám người kia sống chết không tin.

Nhóm quý tộc cũng tìm Harnas hỏi chuyện, Harnas sống chết không chịu nói.

Ngay lúc này, một âm thanh già nua đột nhiên vang lên bên tai mỗi người tham gia kỳ thi.

"Trái tim vị diện đã gặp được chủ nhân của mình, cuộc thi Hắc Thiết lần này kết thúc, một tiếng sau mọi người sẽ được truyền tống về nơi tiến vào, xin hãy chuẩn bị sẵn sàng."

Nhóm học sinh quý tộc vốn vẫn còn chút hi vọng là điểm thành tích của Valhein rất có thể là giả, nhưng bây giờ nghe thấy âm

thanh này thì chút hi vọng kia cũng bị vô tình đánh nát.

Điều này giống như tuyên bố, Valhein là quán quân vậy.

Nhóm học sinh quý tộc tan vỡ tại chỗ, gào khóc.

Trước biệt thự ma pháp, sáu người ngồi cùng bàn ngôi trên đồi cỏ, nhìn bâu trời làm xanh xám ở xa xa.

"Aiz, kết thúc rồi. Ta cảm thấy ở đây còn tốt hơn trường học." Hoth nói.

“Ta cũng có hơi thích nơi này." Rollon nói.

Lake nhìn thoáng qua sườn mặt Rollon, mặt dính chút bụi bẩn và tóc cũng bóng nhờn, không có dáng vẻ anh tuấn ngày thường nhưng lại tăng thêm phần dũng mãnh và sắc bén mà trước kia không có.

"Đúng vậy, nếu ta cũng được ăn quả thiên phú thì kỳ thi lân này hoàn mỹ rồi." Jimmy nói.

Valhein nhìn bầu trời, nói: "Tuy ta đã ở trong biệt thự lớn, nhưng ta vẫn thích căn phòng nhỏ hơn."

Nhóm bạn cùng bàn không hiểu Valhein có ý gì, nhưng Paloma lộ ra vẻ mặt hoài niệm, nhưng ngay sau đó sắc mặt hơi ửng đỏ, tức giận trừng Valhein.

Rollon đột nhiên nói: "Valhein, ta muốn xin ngươi giúp một chuyện." Tất cả mọi người đều nhìn sang Rollon.

“Nói đi.”

"Trước kỳ thi Hắc Thiết ta đã lấy danh nghĩa gia tộc bọn ta để ghi danh trận đấu thành bang năm nay, ta muốn mời ngươi trợ chiến. Lỡ như chậm một bước để người khác mời được ngươi thì ta sẽ hết hi vọng giành được giải quán quân rồi." Rollon nói.

Paloma nhíu mày, gia tộc Bán Thần không cần phải tham dự giải đấu trong nội bộ thành bang này, thậm chí phần lớn gia tộc Anh Hùng cũng rất hiếm khi tham dự.

Trận đấu thành bang vẫn luôn là giải đấu tranh đua của các gia tộc Truyên Kỳ và Thánh Vực.

"Sẽ nguy hiểm." Paloma hoàn toàn không chú ý tới Rollon.

Rollon mỉm cười nói: "Có Valhein hỗ trợ, khả năng bọn ta đoạt giải quán quân là rất lớn, sẽ không có gì nguy hiểm. Chỉ là... trận quyết đấu quán quân cuối cùng có lẽ phải oan ức Valhein một chút."

"Hừ. Vinh quang của quý tộc đúng là công bằng mà, chỉ là một trận đấu thành bang thôi thế mà lại không cho phép bình dân đoạt giải quán quân, không quản thế nào cũng chỉ có thể để quý tộc đoạt giải quán quân. Bình dân nào dám giành nhất định sẽ bị giết chết, đúng là buồn cười." Lake châm chọc nói.

"Aiz...' Hoth thở dài, hắn cũng không thích cuộc chiến không công bằng này.

Rollon cười khổ: "Ta cũng biết như vậy không tốt, nhưng ta cũng không có cách nào. Ta... rất cần sự vinh dự này. Ta nói thật vậy, ta đã giết người ở Học viện Quý Tộc, đối phương vẫn luôn làm khó gia tộc bọn ta, hiện giờ gia tộc bọn ta rất khó khăn. Nếu như ta có thể trở thành quán quân thành bang, được vài đại quý tộc thưởng thức thì có thể làm đối phương e dè một chút. Trận đầu thành bang lần này, ta sẽ dốc toàn lực."

"Ta không có hứng thú với quán quân trận đấu thành bang cho lắm, dù sao thì phần thưởng thực tế cũng không nhiều lắm, chỉ là giải vinh dự mà thôi. Nếu ngươi thật sự thiếu người, thật sự muốn vị trí quán quân này, ta đồng ý giúp đỡ." Valhein mỉm cười nói.

"Rất cám ơn ngươi, Valhein!" Rollon cảm kích nhìn Valhein.

Paloma đen mặt nói: "Rollon, ngươi cần phải chịu trách nhiệm với lời nói của mình!"

Nhóm người kinh ngạc nhìn Paloma, không ngờ Paloma lại trực tiếp như vậy, rõ ràng là đang cảnh cáo Rollon.

Rollon bất đắc dĩ nói: "Paloma điện hạ, ngài yên tâm, Valhein chỉ giúp ta mà thôi. Nếu như sợ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, trận quán quân cuối cùng có thể giao cho người khác. Huống chỉ với thực lực của Valhein, căn bản không có khả năng bị thương trong cuộc chiến cấp Hắc Thiết."

"Ta đúng là không hiểu rõ về cơ chế của trận đấu thành bang cho lắm, các ngươi nói đơn giản một chút xem." Valhein nói.

Rollon nói: "Trận đấu thành bang vốn là một loại giải đấu thể thao, nhưng bởi vì cử hành hàng năm, tốn thời gian quá dài nên cuối cùng biến thành giải đấu giác đấu, bình thường sẽ tổ chức trong hai ngày, chỉ có thể dùng danh nghĩa quý tộc tham gia. Phân mở màn mang tính chất biểu diễn lúc đầu không đề cập tới, trận đấu thành bang đại khái chia làm bốn vòng. Vòng thứ nhất là tiểu đội chiến đấu với ma thú Thanh Đồng, vòng thứ hai là chém giết với tù binh ngoại quốc, vòng thứ ba là tiểu đội thắng lợi sẽ giành giải quán quân gia tộc. Vòng thứ tư là giải quán quân cuối cùng, tiểu đội quán quân phái ra hai người, tiến hành một trận đấu đặc sắc để cám ơn khán giả."

Lake tiếp lời: "Trận quán quân cuối cùng vẫn luôn là một quý tộc và một bình dân chiến đấu, bình dân không thể thắng, quý tộc phải thắng."

Chương 330: Rollon xin giúp đỡ (2)

Chương 330: Rollon xin giúp đỡ (2)

Rollon xin giúp đỡ (2)

Rollon lập tức nói: "Ta biết, giải quán quân cuối cùng thỉnh thoảng sẽ xuất hiện tình huống sỉ nhục bình dân, nhưng chỗ chúng ta không phải La Mã, giác đấu không máu tanh như vậy. Hơn nữa ta nào có thực lực sỉ nhục Valhein, ta cũng không muốn chết. Nếu ta thật sự làm như vậy thì sau này làm thế nào tời Học viện Plato được nữa? Cho dù ta không sợ Valhein thì cũng phải nghĩ tới thái độ của gia tộc Pandion."

Paloma yên lặng liếc nhìn Valhein.

"Vậy thì tốt rồi." Lake nói.

"Ta có thể đi không?" Hoth hỏi.

"Trận đấu thành bang nhất định phải là cấp Hắc Thiết mới có thể tham gia, nếu ngươi là chiến sĩ Tập Sự, ta có thể nghĩ cách đưa ngươi vào, dù sao thì thực lực của ngươi thế nào ta rõ như ban ngày, nhưng ngươi thật sự không thể tham gia được." Rollon nói.

"Tiếc thật. Vé trận đấu thành bang rất khó kiếm, ngươi cho bọn ta vài vé đi."

Rollon cười nói: "Các ngươi yên tâm, vé của bọn ngươi ta bao hết!"

Jimmy đột nhiên nói: "Trận đấu thành bang có cá cược quán

quân đúng không?”

"Ta nhất định sẽ đặt cho đội của mình!" Rollon nói.

"Nếu đặt đội của ngươi, 10 ngàn vàng đại bàng có thể thắng được bao nhiêu?" Valhein hỏi.

"Ta nghe ngóng thì ba đội nổi bật nhất lần này đã xuất hiện, tỉ lệ đặt cược rất thấp. Xếp hạng của gia tộc bọn ta khá thấp, tỉ lệ cược là 1:3. Nếu đội chúng ta thắng, ngươi đặt 10 ngàn vàng đại bàng thì sẽ có được 30 ngàn. Đương nhiên, đặt 10 là cao nhất, không thể đặt thêm được nữa.' Rollon nói.

"Vậy à, ta còn muốn vay tiền đặt 180 ngàn."

"Ngươi có thể tìm người tới để chia ra đặt, nhưng đừng quá đáng, bằng không bị tra ra sẽ mất trắng, kiếm một hai người là được rồi." Jimmy cười nói.

"Hiện giờ đã có thể đặt rồi à?" Valhein hỏi.

"Đã bắt đầu rồi."

"Được. Chờ trở lại Học viện Plato ta sẽ tới đấu trường đặt 10 ngàn vàng đại bàng!" Valhein nói.

"Có tiền tốt thật." .Jimmy bùi ngùi nói.

"Ta cũng đem hết toàn bộ gia sản ra đặt ngươi thắng." Hoth nói. “Ta cũng đặt Valhein.' Lake nói.

"Ta đặt gia tộc Rollon." Rollon bất đắc dĩ nói.

Nhóm người ngồi cùng bàn có chút kỳ lạ nhìn Rollon.

Bình thường, người mang tên của tổ tiên và gia tộc thường bị người nhà đặt kỳ vọng rất cao, giống như Eugene vậy.

Không ngờ, trên lưng Rollon lại đeo trách nhiệm nặng như vậy.

"Tỉ lệ đặt cược của giải đấu tính theo lúc khóa cược hay là lúc đặt tiền cược?" Valhein hỏi.

"Phần lớn tỉ lệ đặt cược đều tính theo lúc khóa cược, trận đấu thành bang thì khác. Tỉ lệ đặt cược của trận đấu sẽ thay đổi nhưng sẽ tính theo thời điểm đặt tiền cược, dù sao thì thực lực của gia tộc báo danh cơ bản đều rất ổn định, rất nhiều năm qua rất hiếm khi xảy ra bất ngờ. Hơn nữa trận đấu thành bang đều do đại quý tộc chịu trách nhiệm tổ chức chứ không phải thương nhân tổ chức, đại quý tộc sẽ không thích kiếm tiên từ chuyện này. Đương nhiên, có ngươi ở thì chúng ta có thể thuận lợi rồi." Giọng của Rollon lộ ra vui mừng.

Valhein gật đầu, có chút tương tự với bầu không khí ở La Mã, thi đấu giác đấu ở La Mã phần lớn cũng do quý tộc và viện nguyên lão ra tiền tổ chức, vì để biểu lộ sức mạnh, đổi lấy lòng dân.

"Ta cũng cảm thấy ngươi có thể làm quán quân đấy Rollon, Valhein nhất định có thể giúp ngươi giành chiến thắng." Hoth rất tự tin vào Valhein.

"Theo Valhein, kiếm tiền thôi. Càng vượt qua nhiều, càng kiếm được nhiều." .Jimmy hâm mộ nhìn mấy người còn lại.

Lake đột nhiên cũng lộ ra vẻ hâm mộ, nói: "Nhưng Valhein quả thực kiếm được nhiều. Khen thưởng của hạng nhất ba trường, ngay cả Thánh Vực cũng phải thèm."

Vẻ mặt nhóm người khẽ động.

"Phần thưởng hạng nhất... cho dù là quý tộc của gia tộc Anh Hùng cũng phải đỏ mắt." Rollon thở dài nói.

Paloma thì cúi đầu, nghiêm túc tự hỏi một vấn đề.

Vì sao mình vẫn theo Valhein nhưng lại không kiếm được tiền?

Ừm... thật ra thì cũng coi như lời được nửa cái mạng.

May mắn...

Paloma thầm suy nghĩ, nhẹ nhàng sờ chiếc nhẫn trên ngón tay, sau đó lén dùng ngón tay che đi.

"Cộng cả chiến lợi phẩm của cuộc thi Hắc Thiết, hiện giờ Valhein đã có thể được xem là đại phú ông rồi, gia tộc Thánh Vực mới lên cũng chưa chắc qua nổi. Valhein, ngươi có kế hoạch gì không? Ví dụ như mời bọn ta ăn một bữa tiệc lớn chẳng hạn." Jimmy nói.

"Ví dụ như, cái cạo cơ thể của ta." Hoth đột nhiên nhớ tới.

Valhein cười nói: "Không thành vấn đề! Chờ trở lại trường học, ta mời các ngươi tới nhà hàng Beauty of the Giant Dragon nổi tiếng nhất hiện giờ ăn bữa tiệc lớn, đảm bảo đều là những món ngon mà các ngươi chưa từng thấy qua chưa từng ăn qua bao giờ."

Paloma bu môi, có cái gì mà mình chưa ăn qua chứ.

"À đúng rồi, ngoại trừ tiệc lớn thì tặng mỗi người một bộ dụng cụ ăn bằng bạc." Valhein nói.

"Keo kiệt!" Nhóm bạn cùng bàn đồng thanh cười nói.

Thời gian còn lại, không còn ai gây chuyện nữa, tất cả mọi người đều tụ lại trò chuyện với bạn bè của mình.

Chỉ có một số ít học sinh đi tới đi lui, nhân cơ hội này để kết bạn.

Valhein đang chuẩn bị cứ vậy rời đi thì đột nhiên phát hiện Sigurd cầm kiếm dài với bao kiếm vỏ cây đứng cách đó không xa, trong lòng hơi động một chút, nói có việc với nhóm bạn cùng bàn

rồi đi tới chỗ Sigurd đang đứng một mình.

Sigurd ôm thanh kiếm dài ngồi ở dưới đất, nhìn lên bầu trời.

Phát hiện Valhein đi tới thì lộ ra nụ cười ấm áp.

"Chúc mừng ngươi, ma pháp sư quán quân." Mặt Sigurd rất bẩn, quần áo cũng cũ nát, nhưng khi cười rộ lên thì rất rực rỡ.

Chương 331: Lễ ăn mừng

Chương 331: Lễ ăn mừng

Lễ ăn mừng

"Chỉ là vận may tốt một chút mà thôi." Valhein khiêm tốn nói.

"Vận may là lời nói khiêm tốn của kẻ mạnh, là cái cớ của kẻ yếu. Ta và ngươi đều hiểu rõ, chúng ta có thể đi tới bước này đã phải trả cái giá thế nào." Sigurd lười biếng nói.

"Ta ở Athens rất hiếm khi gặp người Bắc Âu, đặc biệt là người Bắc Âu có vẻ ngoài tao nhã lịch thiệp."

"Đúng là vậy, phía bắc vẫn luôn có người nói ta trông giống người Hy Lạp." Sigurd nhún vai.

"Ta có một thương hội bán chút đồ, muốn khai thác thị trường. Ở bên Bắc Âu của ngươi có nguồn tiêu thụ không?" Valhein nói thẳng vào trọng điểm.

"Ngươi là người Hy Lạp rất trực tiếp. Mua bán thứ gì?" Sigurd hỏi.

"Một vài bộ dụng cụ ăn, dụng cụ ăn kiểu mới, một bộ dụng cụ ăn có thể thay đổi thế giới." Valhein nói ra, sau đó lấy ma pháp cho Sigurd xem.

"Vật thú vị, ta cảm thấy sẽ có lượng tiêu thụ rất tốt, chờ trở lại Athens, ta sẽ tới Học viện Plato tìm ngươi. Như vậy... ngươi nhận ra thanh kiếm này à?" Sigurd cười cười vỗ thanh kiếm trong lòng.

"Vốn chỉ suy đoán thôi, khi nghe thấy tên của ngươi thì đại

khái có thể xác định. Yên tâm, bất cứ ai nhận ra thanh kiếm này, cũng sẽ không có dị tâm." Valhein nói.

"Ta đang tìm người săn rồng, ngươi có hứng thú tham gia không?" Sigurd mỉm cười, không chút nghi ngờ nói với Valhein.

"Rồng Thánh Vực hay rông Truyên Kỳ?" Valhein nói.

Sigurd cười nói: "Thánh Vực và Truyền Kỳ hoàn toàn không phải một khái niệm, nếu là rồng Truyên Kỳ thì ta đã không thèm rồi. Là một con cự long Phong Bạo, Fafnir."

"Nghe nói hắn có thực lực gần đạt tới Truyền Kỳ." Valhein nói.

"Hắn có cơ thể Truyền Kỳ. Ta tới Athens chính là vì muốn tìm kiếm thuật giết rông. Ngươi cũng biết, đám ma pháp sư thô bạo Bắc Âu bọn ta chỉ am hiểu liều mạng, không rành mưu lợi. Sigurd nói.

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: "Ngươi mất bao lâu để chuẩn bị?"

"Cả đời." Giọng nói của Sigurd rất kiên định, nụ cười trên mặt cũng biến mất.

"Vì sao?"

"Hắn đã giết chết Brynhild, người con gái ta mến mộ." Sigurd nói. Valhein có chút sửng sốt, chuyện này có chút không giống với điều mình biết, hắn gật đầu nói: "Chờ ta thăng lên cấp Hoàng Kim, có thể hợp tác. Trước đó, chúng ta nên tích góp sức mạnh."

"Đương nhiên, trước tiên bắt đầu từ kiếm tiền."

Sigurd đưa tay phải ra.

Valhein cũng đưa tay phải ra.

Hai tay nắm lại, cùng chí hướng.

Hai người lại trò chuyện một chút về chuyện ở Bắc Âu, sau đó Valhein trở lại.

Paloma nhỏ giọng hỏi: "Người đó, sức mạnh huyết mạch hình như còn hơn cả ta."

"Cha của hắn là Sigmund" Valhein nói.

"Thì ra là con trai của vua xứ Bắc, huyết mạch Thần Vương Odin. Khó trách..." Paloma nói.

Valhein bắt đầu thu dọn đồ đạc, thu hồi biệt thự ma pháp, đeo tất cả mọi thứ có thể mang theo lên lưng.

Hòm quan tài màu của Ai Cập thì do Hoth vác.

Chỉ một chốc lát sau, âm thanh già nua cùng lúc vang lên bên tai mọi người.

"Dịch chuyển vị diện chuẩn bị bắt đầu, mọi người hãy chuẩn bị sẵn sàng."

Rất nhanh, lục tục có người bị ánh sáng trắng bao phủ, sau đó ánh sáng biến mất, người ở bên trong cũng không thấy đâu nữa.

Paloma nhìn xung quanh, nhỏ giọng nói: "Không biết khi nào mới có thể trở lại."

"Chờ đến lần tiếp theo vị diện mở ra, ta sẽ dẫn ngươi vào." Valhein nói.

"Ừ"

Soạt...

Paloma biến mất khỏi núi Người Khổng Lồ.

Valhein thu hồi thần lùn lửa.

Cuối cùng, tất cả mọi người đều đã đi rồi, chỉ còn lại Valhein.

"Sẽ không quên mình chứ..." Valhein thâm nghĩ.

Ánh sáng trắng xuất hiện bao phủ toàn thân.

Soạt...

Trước mắt tối sâm rồi lại sáng ngời, Valhein cảm thấy vô lực vì toàn thân lơ lửng, tiếp đó cơ thể nhanh chóng chìm xuống, giống như trên vai đang vác một tòa núi nhỏ từ trên trời rơi xuống. Nháy mắt sau đó, hai chân vững vàng giẫm lên mặt đất.

Nháy mắt một cái, trời đất biến hóa, phòng nghị sự và cổng dịch chuyển xuất hiện ở trước mắt.

Xung quanh là một lượng lớn bạn học, không chỉ bạn học tham gia cuộc thi mà còn có những bạn học khác và giáo viên trong trường.

Nhìn hoàn cảnh và nhóm thầy trò quen thuộc, trong lòng Valhein đột nhiên xuất hiện một cảm giác sai sai, thậm chí còn không thể phân biệt rõ rốt cuộc mình đang ở núi Người Khổng Lồ, hay là ở Học viện Plato.

Ánh sáng mặt trời ban chiều chiếu rọi lên cỏ xanh, tòa kiến trúc màu trắng cẩm thạch của Plato đặc biệt sáng ngời, bầu trời Athens xanh thẳm trong vắt.

Mỗi người tham gia cuộc thi đều có chút không thoải mái.

"Ta cảm thấy nơi này có chút xa lạ..." Hoth nhỏ giọng nói.

"Đúng vậy, giống như đã rời đi nhiều năm rồi vậy." Lake nói.

Mỗi người tham gia cuộc thi đều im lặng.

"Ta đại diện giáo viên và học sinh toàn trường chúc mừng người tham gia cuộc thi đã chiến thắng trở về!" Giáo vụ trưởng Larens dẫn đầu mỉm cười vỗ tay.

Xôn xao...

Nhóm thầy trò khác trong trường cùng võ tay hoan hô người tham gia cuộc thi.

Tiếng vỗ tay vang dội và tình thầy trò nhiệt liệt rốt cuộc cũng kéo được nhóm người tham gia cuộc thi quay trở lại Athens.

Những người tham gia của các trường khác được mời rời đi.

Bậc thây Larens nhìn một vòng mọi người, mỉm cười nói: "Điểm thành tích của cuộc thi đã ổn định, người xếp vị trí thứ mười là 85 điểm. Tất cả người tham gia cuộc thi hãy nhìn tay trái của mình, ai 85 điểm hoặc cao hơn 85 điểm xin mời đi tới trước mặt ta."

Trước cửa phòng nghị sự, Larens cầm gậy ma pháp trong tay, nhẹ nhàng gõ vào hư không, cánh cửa dịch chuyển to lớn biến mất.

Chương 332: Lễ ăn mừng (2)

Chương 332: Lễ ăn mừng (2)

Lễ ăn mừng (2)

Valhein một lần nữa nhìn thoáng qua tay trái mình, vẫn là con số khổng lồ kia, đi thẳng tới trước.

Hoth nhìn chăm chằm tay trái mình, xem đi xem lại nhiều lần, thậm chí còn dùng tay phải chà chà, xác định là thật thì hắn mới do dự đi tới trước.

Trong số học sinh năm ba và năm tư không tham gia hô to: "Hoth, ngươi đi tới làm gì?"

Hoth cười hè hè, tiếp tục đi tới trước.

"Không thể nào..."

"Hoth thế mà lại nằm trong top mười cuộc thi?"

"Nhất định là giả!"

"Ta không thấy rõ tay trái của hắn, ai thấy rõ không vậy?"

"Đừng nghi ngờ nữa, ta ở cùng vị diện thần lực với Hoth, điểm của hắn hơn 100 lận."

“Thật à?”

"Biết ngay thôi mà."

Tất cả ánh mắt học sinh năm ba và năm tư đều tập trung vào người Hoth.

Rất nhanh, mười người đi tới trước mặt Larens.

"Bây giờ xin hãy giơ tay trái lên, lộ ra điểm thành tích, từ trái qua phải, dựa vào điểm thành tích để xếp hàng."

Hoth chậm rãi giơ tay trái lên, 135 điểm thành tích xuất hiện trong mắt tất cả bạn học.

-Hoth vô địch!"

"Hoth hay lắm!"

Nhóm học sinh lớp lớn cứ như trúng thuật cuồng hóa, hô to không ngừng.

Hoth cười he he không thôi, ngượng ngùng dùng tay phải gãi gãi đầu.

Không khí của hiện trường nháy mắt được hâm nóng, tất cả bạn học lớp lớn đều nhiệt tình chúc mừng Hoth, thậm chí ngay cả những học sinh nữ vốn rụt rè cũng thật lòng vui mừng cho Hoth mà hô to.

Thế nhưng theo thứ tự sắp xếp tiến hành, ngày càng nhiều người dừng hô to.

Rất nhanh, toàn trường lặng ngắt như tờ.

Ánh mắt mọi người dính vào mu bàn tay trái của Valhein. "Ta hoa mắt hả?”

"62462 Không phải 246?"

"Giả đi, trong lịch sử Học viện Plato, chưa từng có ai vượt qua 1000 điểm."

"Ta nhớ lịch sử ghi chép thành tích của Aristoteles hình như là 820 điểm”

"Không phải hắn ăn gian chứ?"

"Ta cũng nghi ngờ là gian lận, nhưng ai lại gian lận thái quá đến vậy chứ, Valhein mới không ngu như vậy.

"Ta nhớ ra rôi, kỳ thi Hắc Thiết lần này tiến hành ở vị diện thần lực vô chủ, nói vậy là..."

Nhóm học sinh không tham gia kỳ thi liên quên mất Hoth, đều nhìn chằm chằm Valhein.

Bậc thầy Larens rất muốn lộ ra sáng vẻ uy nghiêm, nhưng ánh mắt rơi vào người Valhein thì nhịn không được lộ ra nụ cười, cao giọng nói: "Mọi người đoán không sai. Điểm thành tích trên tay trái Valhein quả thực là 6246 điểm, xếp hạng nhất ba người, là quán quân của kỳ thi này. Bởi vì hắn đã có được trái tim vị diện. Nói cách khác, từ giờ trở đi, ma pháp sư Hắc Thiết năm hai Valhein vinh dự trở thành chủ nhân vị diện trong truyền thuyết."

Sau một khoảng im lặng ngắn ngủi, tiếng hoan hô điên cuông vang vọng trên bầu trời Học viện Plato.

"Valhein! Valhein! Valhein...'

Không thể đếm hết số học sinh đang gào to, nhất là các chiến sĩ lớp lớn, bọn họ giống như lang như hổ, giơ cao nắm tay, liều mạng gào to, giống như bọn họ mới chính là quán quân vậy.

Nhóm học sinh năm nhất bị sự điên cuồng của học sinh những năm cuối dọa hoảng, bọn họ hoàn toàn không hiểu được Valhein xếp hạng nhất thì có ý nghĩa như thế nào đối với Học viện Plato.

Rất nhiều tân sinh thậm chí còn không biết cái gì là chủ nhân vị diện.

Nhóm giáo viên học viện thấy học sinh vui sướng như thế thì cũng nhịn không được lộ ra tươi cười.

Niedern đeo một cái túi lớn trên lưng, trên mặt là nụ cười nhàn nhạt.

Gregory cũng lẳng lặng nhìn Valhein.

Ở phía sau hai người, đông đảo giáo viên cấp bậc Hoàng Kim sắc mặt xanh đen.

Còn có một giáo viên nhìn chằm chằm cái túi lớn sau lưng Niedern mà đỏ vành mắt.

Paloma lẳng lặng nhìn Valhein, mặc dù biết nơi này là trường học, phải cố hết sức giữ tỉnh táo, thế nhưng nghe thấy bọn họ điên cuồng gào lên cái tên của Valhein thì vẫn nhịn không được. Mim cười dịu dàng.

Albert đứng trong đám người, lặng lẽ nhìn hết thảy.

Chờ đến khi rất nhiêu học sinh đã gào tới khản giọng, Larens mới mỉm cười nhìn sách ma pháp lơ lửng trước người mình, nói: "Hiện giờ ta chính thức tuyên bố, Valhein chính là quán quân kỳ thi Hắc Thiết lần này. Hắn giành được khen thưởng của cả ba học viện. Theo thứ tự là: một huy chương Thanh Đồng, dựng một pho tượng nửa người trong khu rừng của học viện, mỗi tháng... à xin lỗi, phần thưởng đã gia tăng rồi, năm ngày ăn cơm ma pháp mỗi tháng đã sửa thành mỗi ngày một bữa! Mỗi tháng ba lần vào Kính Chi Môn, thư mời dự bị tham gia cuộc thi Truy Tầm Giả, thư mời giải đấu nâng cấp của Quý Tộc, khiên thần lực của thợ thủ công Thần điện, di hài của người hầu Kỳ Tích Hắc Thiết, thư mời thăm dò vị diện..."

Larens đọc một hồi lâu mới xong.

"A... ta ghen tị muốn chết rồi!" Một chiến sĩ Thanh Đồng lớp lớn nhịn không được hô to.

"Ta cũng cảm sống sống không còn gì luyến tiếc!"

"Valhein, sau này Học viện Plato phải nhờ vào ngươi rồi!"

"Không được rồi, ta nghe xong cái chuỗi khen thưởng dài ngoằng kia xong thì chỉ muốn mưu tài hại mệnh thôi

Nhóm học sinh lớp lớn làm đủ trò hài hước, bầu không khí ở hiện trường rất vui vẻ.

Thế nhưng, một học sinh lớp lớn tham gia cuộc thi cười lạnh nói: "Chút khen thưởng đó đã ghen tị muốn chết rồi à? Nếu các ngươi nhìn thấy Paloma điện hạ đút quả thiên phú cho Valhein thì không phải lập tức đập tường rồi à?"

"Xảy ra chuyện gì?"

Mọi người bị lời nói của học sinh lớp lớn tham gia cuộc thi hấp dẫn.

Vì thế, người nọ liên kể lại chuyện Paloma đút quả thiên phú cho Valhein.

Chương 333: Thây chiêu hồn bóng ma

Chương 333: Thây chiêu hồn bóng ma

Thầy chiêu hồn bóng ma

Học sinh không tham gia kỳ thi Hắc Thiết lần này dùng ánh mắt cực kỳ phức tạp nhìn Valhein, lại nhìn Paloma, ánh mắt không ngừng quét tới quét lui trên người hai người.

Bình dấm chua của toàn bộ Hy Lạp tan vỡ, vẩy khắp biển Aegean.

Lake lớn tiếng nói: "Để ăn mừng Valhein giành được giải quán quân, để ăn mừng sự nghiệp yêu... khụ khụ... tình bạn tốt đẹp, ta quyết định tặng một cây đuốc!"

"Ta tặng củi gỗ”

"Ta tặng dầu hỏa!"

"Ta tặng một chuỗi cầu lửa lớn!"...

Học sinh toàn trường đều biểu đạt 'thiện ý' của mình.

Valhein dở khóc dở cười.

Paloma lạnh như băng đứng im tại chỗ, mặt không biểu cảm, Người Khổng Lồ trong lòng đã giãm hết tất cả mọi người ngoại trừ Valhein xuống đất, sau đó đi tới đi lui trên nên đất thịt người, thỉnh thoảng lại cố sức giãm mạnh một phen.

Bậc thầy Larens bắt đầu tuyên bố phần thưởng của những người khác.

Lúc này mọi người mới phát hiện một chuyện khó tin.

Lake, Rollon và Hoth phân biệt xếp hạng hai, hạng ba và hạng tư.

Bốn người ngồi cùng bàn Valhein giành lấy bốn vị trí đầu!

Trong nhóm giáo viên, Niedern thở dài nói: "Gregory, ngươi nói coi bốn hạng đầu trong trường đều ở lớp của ta, đều là học sinh của ta, có phải quá huênh hoang rồi không?"

Gregory theo thói quen muốn phản kích một phen nhưng ánh mắt liếc xéo qua cái túi to sau lưng Niedern, ho khẽ một tiếng nói: "Cũng không có cách nào, người có thực lực đi đến đâu cũng không thể giấu tài được. Người không có thực lực, rêu rao cho lắm vào rồi ngay cả quân lót cũng thua sạch."

Nhóm giáo viên ở phía sau hai người phừng lửa giận ngút trời, nắm tay siết chặt, chỉ hận không thể xông tới bóp chết hai người.

"Đúng vậy, có vài người vẫn luôn cười nhạo ta với ngươi, ta thật sự ngưỡng mộ sự gan dạ của bọn họ." Niedern nói.

"Aiz, hiện giờ không biết bọn họ đau lòng đến cỡ nào rồi, ta chỉ nghĩ tới thôi đã cảm thấy một đống gai băng ở trong tim ta chui tới chui lui."

"Thôi bỏ đi, chuyện cũ đừng nhắc tới nữa, dù sao cũng là chuyện qua rồi, làm người không thể bị kìm hãm bởi ánh hào quang của quá khứ được." Niedern nói.

Nhóm giáo viên ở gần đó yên lặng rời đi, vài giáo viên thậm chí còn vừa đi vừa lật xem trận pháp nguyên rủa ở trong sách ma pháp.

Larens tuyên bố xong khen thưởng của mười người, nhóm học sinh một lần nữa phát ra tiếng hoan hô mãnh liệt.

Vinh dự khi chiến thắng được Học viện Quý Tộc và cả Học viện Ba Tư chính là liều thuốc cuồng bạo tốt nhất.

"Tuy ta còn rất nhiều lời muốn nói, còn rất nhiều chuyện muốn hỏi, thế nhưng ta cho rằng người tham gia cuộc thi cân có một bữa tiệc lớn để an ủi dạ dày tổn thương của họ. Tất cả các bạn học, xin mời dùng cơm."

Larens nói xong thì vung gậy ma pháp, ánh sáng trắng ở khắp bâu trời rơi xuống đất, xuất hiện thành từng dãy bàn và ghế dài.

Trên chiếc bàn dài là rất nhiều thức ăn thơm ngon nóng nổi, mùi thịt tỏa ra thơm lừng.

Ở bên cạnh bàn đặt từng bộ dao nĩa màu trắng bạc.

"Đó là cái gì?"

Phần lớn học sinh nhìn bộ dụng cụ ăn kiểu mới, nghi hoặc khó hiểu.

Chỉ có một số ít quý tộc là khá ngạc nhiên.

Một học sinh quý tộc lớn tiếng nói: "Này không phải bộ dụng cụ ăn kiểu mới của nhà hàng Beauty of the Giant Dragon à? Nghe nói bàn cơm ở Beauty of the Giant Dragon đã đặt đầy cả ba tháng rồi, muốn tới đó ăn cũng không được. Loại dụng cụ ăn kiểu mới này hiện giờ vẫn chưa bán ra ngoài, phải chờ ngày mai mới bán ra."

"Không hổ là Học viện Plato, thế mà lại có thể mang bộ dụng cụ ăn này ra dùng trong tiệc mừng.'

"Ta vốn tưởng phải chờ tới mai mới có thể nhìn thấy bộ dụng

cụ ăn kiểu mới này, không ngờ hôm nay đã có thể sử dụng rồi."

"Còn có cả món salad Kelton, hiện giờ ngoại trừ một số ít gia tộc Bán Thần, phần lớn quý tộc muốn ăn chỉ có thể tới Dolphin River hoặc Beauty of the Giant Dragon thôi."

Học viện Plato tuyệt vời!"

Một vài học sinh quý tộc gấp gáp tìm chỗ ngồi xuống, cầm dao và rnĩa lên tỉ mỉ quan sát, chậm chạp chưa dùng thử.

Bọn họ nhìn nhau một cái, có chút không tự tin.

Không biết cách dùng!

Tuy ngoại hình của mấy thứ này không hề đặc biệt nhưng chế tạo thực sự rất tinh xảo, bên trên còn có đường vân ma pháp, lại được nhóm đại quý tộc thổi lên tận trời, trong lòng vài học sinh quý tộc tộc thì bộ dụng cụ ăn kiểu mới này bị phủ một lớp lụa mỏng thần bí lại cao qUÝ.

Nhóm học sinh lục tục ngồi xuống, nhưng đều nhìn dao rĩa kiểu mới chưa từng dùng bao giờ mà đờ người.

Đừng nói là dùng, ngay cả thấy cũng chưa từng thấy qua.

Lúc này có người nhỏ giọng nói: "Các ngươi nhìn Valhein kìa."

Nhóm người rướn cổ nhìn sang hướng Valhein.

Chỉ thấy Valhein ngôi ở bên cạnh Paloma, tay trái dùng nĩa cố định sườn heo, tay phải dùng dao ăn cứa qua lại cắt thịt, sau đó vừa thuần thục cắt sườn heo thành miếng nhỏ, vừa dạy Paloma.

"Đừng để ý tới ánh mắt của người khác, cầm dùng là được. Tác dụng của bộ đồ ăn là vì ăn cơm thuận tiện hơn, chỉ cần tiện là được, không quản là người nào mỹ hóa tư thế dùng cơm cũng chỉ là kẻ quê mùa tới không thể quê mùa hơn được nữa mà thôi, các

bậc vĩ nhân hiền triết từng va chạm xã hội có ai từng khoe khoang rằng kỹ thuật dùng cơm của mình cao minh cỡ nào, động tác ưu nhã cỡ nào không?

Chương 334: Thây chiêu hồn bóng ma (2)

Chương 334: Thây chiêu hồn bóng ma (2)

Thầy chiêu hồn bóng ma (2)

Người khoe khoang về tư thế dùng cơm đều chỉ là tinh thần thiếu thốn tới mức chỉ có thể khoe khoang về mặt này mà thôi, hoặc là khả năng thấp tới mức thật sự không thể làm được chuyện hữu dùng nào khác."

"Vì thế dao và nĩa ăn này không có cách dùng cố định, ngươi cảm thấy dùng thế nào tiện thì cứ dùng thế ấy. Tay phải của ta linh hoạt có lực nên ta dùng tay phải câm dao, cắt sẽ nhanh hơn. Với lại lúc cắt thịt nữa, ngươi có thể cắt miếng nào ăn miếng đó, cũng có thể cắt xong phân nửa rồi ăn, thậm chí có thể cắt nhỏ hết toàn bộ rồi mới ăn, không hề có cách thức cố định. Thuận tiện đơn giản mới là mỹ đức, công cụ là để dùng, không phải để lấy le."

"Còn nữa, gặp phải thức ăn không tiện dùng dao rĩa như phần thịt có xương, như bánh mì, vậy thì phải làm sao đây? Rất đơn giản, dùng tay. Tuyệt đối đừng vì ưu nhã mà làm chuyện ngu ngốc, lại càng không nên để những chuyện ngu ngốc cười nhạo người thông minh chân chính...'

"Nói nhiều thật đấy!" Paloma nói xong thì cầm dao rĩa lên, vụng về sử dụng.

Valhein gật đầu, khen ngợi: "Hạng nhất toàn lớp chính là không giống, rõ ràng là lần đầu tiên sử dụng nhưng vẫn dùng rất tốt."

Paloma không để ý tới Valhein, tự mình cắt thịt bò bít tết, nhưng âm thanh va chạm của dao rĩa và đồ gốm tựa hồ có trộn lẫn thêm một tia vui sướng.

Lake ho nhẹ một tiếng, nói: "Mọi người đều đang nhìn hai người đấy, chú ý ảnh hưởng một chút."

Valhein thuận miệng nói: "Ta không thể vì người khác nhìn mà không nói thật."

"Ngươi thắng..." Lake không biết nên làm sao phản bác.

"Giống như, bình thường gặp Paloma ta có thể nói là rất đẹp, đẹp nhất trong hàng tỉ những gương mặt xinh đẹp, nhưng bây giờ nhìn động tác của nàng, nhìn miếng thịt bị cắt banh chành, ta chỉ có thể nói... ừm... thôi bỏ đi, bạn ngồi cùng bàn của ta thật đáng yêu." Valhein nghiêm túc nói.

Phụt...

Rất nhiều bạn học cười phá lên.

Không thể nào đếm hết số lượng bạn học nam nhìn Valhein.

Bạn học à, ngươi trâu bò thật đấy!

Xem ra người tham gia cuộc thi nói không sai, hai người quả nhiên dám biểu lộ trước mặt quần chúng! Động tác của Paloma dừng lại, hít sâu một hơi, trong lòng thâm mặc niệm mười lần là không nên tính toán với ba kẻ ngu ngốc, sau đó tiếp tục chăm chú nhưng khá vụng về cắt thịt.

Có điều, thịt này hình như chính là miếng thịt ngon nhất mà mình từng ăn!

Cuộc nói chuyện của Valhein và Paloma đã xua tan rất nhiều sự chống cự của nhóm bạn học đối với bộ dụng cụ ăn kiểu mới,

rất nhiều người bắt đầu học cách sử dụng, mặc dù ở trước mặt mọi người trông có vẻ thiếu ưu nhã, nhưng nghe Valhein nói, lại nhìn đường đường là công chúa gia tộc Bán Thần cũng khá vụng về, vì thế không còn gánh nặng trong lòng nữa.

Dù sao thì, cho dù không ưu nhã thì vẫn tốt hơn là cầm bằng tay.

Một vài giáo viên nhìn Valhein mà âm thầm gật đầu, nếu không có Valhein thì khẳng định sẽ có rất nhiêu học sinh xấu hổ không dám dùng thử, nếu dùng không tốt thì thậm chí còn bị người khác cười ngạo, dù sao thì nơi này phần lớn đều là trẻ con, khẳng định sẽ có chuyện trêu chọc nhau.

Bầu không khí ở Học viện Plato khác với Học viện Quý Tộc.

Tiệc ở Học viện Plato chủ yếu là đơn giản mộc mạc, chỉ là vừa ăn cơm vừa trò chuyện mà thôi.

Trước tiên ăn cơm xong rồi tụm năm tụm ba nói chuyện phiếm.

Phàm là bạn học tham gia kỳ thi Hắc Thiết thì đều bị bạn học quấn lấy, tụ lại một chỗ nghe kể về trải nghiệm của cuộc thi.

Dù sao thì phân lớn bạn học trước đây chỉ tham dự cuộc thi bình thường mà thôi.

Gần như trọng tâm câu chuyện của mọi người đều có liên quan tới thung lũng Hoa Giấy và đỉnh núi có gốc cây khổng lồ, mà Valhein và Paloma chính là đối tượng không thể nào bỏ qua.

Rất nhanh, câu chuyện của Valhein đã truyên khắp Học viện Plato, hơn nữa càng lan truyền lại càng khoa trương.

Gì mà Địa Ngạo Thiên ma vũ song tu chưa từng chiến bại lần nào với quý tộc, câm gậy sừng trên đỉnh núi gốc cây khổng lồ, lia

mắt nhìn xuống thế giới, bùi ngùi quý tộc chẳng có al.

Rồi gì mà bảy người bạn cùng bàn ở thung lũng Hoa Giấy dùng mưu trí siết hơn trăm tên xác ướp, chiến lợi phẩm đầy đất, nhặt cũng không nhặt xuể.

Rồi gì mà Paloma vì đền ơn mà từ bỏ quả thiên phú huyết mạch Người Khổng Lồ, bày tỏ ngay trước mặt mọi người.

Rồi gì mà công chúa Ba Tư tranh giành tình nhân, vì tranh Valhein mà sỉ nhục Paloma, Valhein vì hông nhan mà giận giữ quét ngang cả quân đoàn bất tử, phong tỏa đỉnh núi gốc cây khổng lồ, dùng sức của một mình mình trấn áp cả Học viện Ma Kỳ II, chính là vô địch thời bấy giờ, là vua của Hắc Thiết!

Rồi gì mà Valhein điều động sức mạnh vị diện dùng hoa bay đầy trời để tỏ tình với Paloma, Paloma ngượng ngùng đồng ý. ...

Paloma tai thính nhạy bén ăn bữa cơm này ngoại trừ không ngừng sờ bộ dụng cụ ăn này thì còn không ngừng sờ dây chuyền Medusa Hoàng Kim.

Ngoại trừ Valhein và Hoth, những người bạn cùng bàn khác ngồi ăn mà trong lòng không khỏi run sợ.

Valhein ăn rất vui vẻ.

Mặc dù không thoải mái bằng đũa nhưng dù sao cũng tốt hơn là ăn gì cũng dùng tay bóc rất nhiều.

Đồ ăn phương Tây thì dao và nĩa chính là bộ dụng cụ ăn thích hợp nhất.

Cơm nước xong, đang chuẩn bị đi nghỉ ngơi một chút thì một người bạn học tới, nói rằng Eugene đang chờ ở bên ngoài.

Chương 335: Thây chiêu hồn bóng ma (3)

Chương 335: Thây chiêu hồn bóng ma (3)

Thầy chiêu hồn bóng ma (3)

Valhein cầm khối lập phương biệt thự ma pháp đi tới cửa.

Hai bên nhìn đối phương một cái, ăn ý đặt khối lập phương biệt thự ma pháp vào tay trái của đối phương.

Nháy mắt đó, Eugene nhỏ giọng nói: "Cẩn thận." Nói xong liền xoay người rời đi.

Valhein câm khối lập phương biệt thự ma pháp mới, nhìn bóng lưng Eugene, cúi đầu suy †Ư.

"Eugene đã biết cái gì? Hoặc là hắn đoán được có người muốn ra tay với mình nên nhịn không được nói như thế. Xem ra, hành vi trước đó của Eugene là bị người ta bày kế lợi dụng là chủ yếu."

Valhein thâm suy nghĩ, lúc này một người đánh xe từ trên xe ngựa nhảy xuống, chầm chậm chạy tới.

"Ông chủ Valhein."

Valhein có chút sửng sốt, sao lại có người dùng xưng hô quý tộc với mình chứ?

Ngẩng đầu nhìn lên, là người đánh xe của Kelton.

"Hill, sao ngươi lại ở chỗ này, Kelton tìm ta có chuyện à?”

"Ông chủ Valhein, từ hôm nay trở đi ta chính là người đánh xe ngựa riêng của ngài, cho dù ngài không cần thì ta cũng đánh xe theo ngài. Ngài Kelton nói rằng thời gian của ngài quá quý giá, không thể cứ đi bộ được. Ngài muốn ra ngoài ạ?"

"Ta còn phải quay lại trường học." Valhein nói.

"Vậy ta sẽ quay về liên lạc với ngài Kelton, ngài ấy nói rằng nếu ngài quay trở lại thì ta nhất định phải tới thông báo một tiếng." Hill nói.

"Ừm." Valhein gật đầu.

Trong lòng thâm suy nghĩ chuyện Eugene, chậm rãi quay trở vào.

Lúc đi ngang qua bảng thông báo của trường, ánh mắt liếc tới nội dung màu đỏ thì Valhein có chút sửng sốt, vội vàng nhìn kỹ lại.

Thì ra ở vị trí bắt mắt của bảng thông báo có một nội dung mới, trên đó viết rằng một nhà dân ở thành Athens bị sức mạnh thầy chiêu hồn tấn công, Học viện Plato đang điều tra, hi vọng nếu học sinh biết được manh mối có liên quan thì nhất định phải báo lại cho nhân viên nhà trường.

"Sức mạnh thây chiêu hồn...' Valhein quyết định nhanh chóng báo lại chuyện Lawens cho trường.

"Athens sẽ không xảy ra chuyện lớn đi? Xem ra cần phải tu luyện nhiều hơn nữa..."

Valhein nâng khối lập phương biệt thự ma pháp trở vê bàn ăn, bỏ thứ đó vào trong ba lô. Tiếp đó dùng quần áo bọc hai nghìn vàng đại bàng lại đưa cho Albert.

Đưa cho .Jimmy một món trang bị thân lực Thanh Đồng trị giá ba nghìn vàng đại bàng, vượt xa yêu cầu của .Jimmy. Jimmy cứ từ

chối mãi, nhưng Valhein thành tâm đưa tặng nên hắn liền nhận lấy.

Sau đó, Valhein vẫn tiếp tục tụ hội chung với bạn học.

Albert một mình ngôi trong góc, nhìn túi tiền trong tay mà lẩm bẩm: "Rốt cuộc cũng có thể chế tạo một cái chân giả ma pháp tốt rồi."

Nghỉ ngơi tới thời điểm thích hợp, Valhein câm phòng nhỏ ma pháp, tìm tới Niedern ở cách đó không xa.

Nhóm giáo viên khác đều đang tụ lại nói chuyện, chỉ có mỗi Niedern lẻ loi một mình.

Valhein nhìn Niedern, đột nhiên cảm thấy có chút thê lương.

Niedern đặt tay trên chiếc túi thật to trên lưng, vẻ mặt mặt mơ màng tốt đẹp.

"Giáo viên, ta trả lại ngài phòng nhỏ ma pháp, cám ơn." Valhein mỉm cười nói.

Lúc này Niedern mới nhận ra là Valhein tới, liên vung tay hào phóng nói: "Không cần trả, cho ngươi luôn đấy."

Valhein trực tiếp ném khối kim loại lập phương vào lòng Niedern, cảnh giác nhìn chằm chằm ánh mắt hắn, nói: "Không không không, thứ của ngài ta không thể nhận được."

"Đây là khen thưởng vì ngươi giành được hạng nhất." Niedern.

"Không không không, thây quá khách sáo rồi, thây cứ giữ lại cho mình dùng đi." Valhein kiên định nói.

Niedern nhịn không được lườm Valhein trắng mắt, nói: "Ngươi yên tâm, ta không có tính kế gì cả, chỉ muốn tặng ngươi một món quà mà thôi."

"Không thể nào yên tâm được." Valhein vẫn cảnh giác như trước.

"Aiz, ngươi làm giáo viên ta đây đau lòng quá. Niedern ta đây xin thê với chúng Thân, ta cam tâm tình nguyện tặng phòng nhỏ ma pháp cho ngươi, đồng thời cũng không có bất cứ mưu đồ nào cải! Hết sức vui vẻ!" Giọng của Niedern tràn đầy thành khẩn bất đắc dĩ.

Valhein nghi ngờ nhìn chằm chằm Niedern hồi lâu mới hỏi: "Thật à?"

"Thật! Ta đường đường là ma pháp sư Hoàng Kim, còn thiếu chút tiền lẻ này sao?" Niedern hỏi ngược lại.

"Đúng rồi." Niedern liếc Valhein trắng mắt, kín đáo đưa phòng nhỏ ma pháp cho Valhein.

"Vậy ta lấy à nha!" Valhein nói.

"Lấy đi! Giáo viên ta đây, thật thất bại mà." Niedern than thở.

"Ta cứ cảm thấy ngươi có chuyện gì đó gạt ta." Valhein đánh giá xung quanh một chút, phát hiện cái túi lớn trên người Niedern rất khả nghi.

"Nào có!" Niedern chân thành nói.

"Nói chính sự đi. Ta nhìn thấy trên bảng thông báo nói về chuyện thây chiêu hồn tập kích, chuyện này có lẽ có liên quan với Lawens...' Valhein ngắn gọn kể lại chuyện xảy ra, trong quá trình Niedern có hỏi về chuyện công chúa Isina, Valhein biết cũng không có gì giấu giếm, cũng nói ra.

"Như vầy đi, đêm nay ngươi viết lại quá trình chiến đấu khi đó rồi gửi cho ta, ta sẽ trình lên cho thây Thucydides." Niedern.

"À đúng rồi thầy, ta muốn nhờ thầy giúp một chuyện nhỏ." Valhein nói.

"Nói đi!" Giọng của Niedern rất hào phóng.

Valhein nhìn chằm chằm Niedern, cứ cảm thấy người này có chỗ nào đó không đúng: "Lần này ta kiếm được không ít chiến lợi phẩm, muốn lấy ra một số để đổi đồng vàng đại bàng, ma dược, ma pháp khí phù hợp với ta hoặc là đồ tốt gì đó, thầy xem thử một chút."

"Đi, chúng ta tới nơi không có người." Niedern nói.

Valhein nói một tiếng với bạn cùng bàn rồi vác quan tài màu thật to của Ai Cập, theo Niedern đi ra ngoài.

Thầy trò toàn trường nhìn theo sau hai người.

Chương 336: Học thuyết ma pháp sư tám tay

Chương 336: Học thuyết ma pháp sư tám tay

Học thuyết ma pháp sư tám tay

Nhóm học sinh đều hâm mộ nhìn Valhein.

Nhóm giáo viên thì hâm mộ nhìn Niedern.

Tới bãi cỏ không người, Valhein mở quan tài màu Ai Cập, ở bên trong ngoại trừ chiến lợi phẩm của thung lũng Hoa Giấy thì còn vài món chiến lợi phẩm khác.

Niedern đưa tay nắm quai túi, nhìn chằm chằm thứ trong quan tài màu Ai Cập, câm nín không nói nên lời.

"Phần của nhiều người à?"

"Đầu là của ta."

"Ta hiểu rồi, ngươi giúp bọn họ kiếm điểm thành tích, bọn họ nhường lại chiến lợi phẩm. Rất tốt, không hổ là học sinh một tay ta bồi dưỡng, suýt chút nữa đã kiếm nhiều hơn ta rồi." Niedern.

"Gì cơ?" Valhein nghi ngờ nhìn Niedern, lại một lần nữa quan sát cái túi đeo lưng kia.

Niedern ho khan một tiếng, nói: "Không đúng, nếu tính luôn cả quả thiên phú và trái tim vị diện thì ta không bằng được ngươi... khụ khụ, nói chuyện chính thôi."

Nói xong, Niedern vung tay lên để túi đeo lưng vào không gian giáo viên của mình.

Chỉ chừa lại gậy ma pháp Hoàng Kim năm khúc lơ lửng bên người.

Đột nhiên, ánh mắt Niedern rơi vào hai trang sách hồn, sửng sốt, vội vàng lấy vải nền trắng ma văn màu xanh thẳm ra, cẩn thận phân biệt gói kỹ hai trang sách hồn.

"Thứ này ngươi lấy được từ trên người ma pháp sư khống chế Lawens à? Vận may của ngươi tốt thật. Này không phải sách hồn bình thường, nó là sách gửi hồn, mau giấu kỹ đi, lỡ như bị pháp sư hắc ám phát hiện thì nhất định sẽ nhìn chằm chằm ngươi đấy."

"Sách gửi hôn?" Lần đầu tiên Valhein nghe thấy cái tên này.

"Sách hồn là thứ dùng một lần, dùng để kích hoạt sức mạnh ma pháp hắc ám, dùng một lần xong thì sẽ bốc cháy hoàn toàn. Nhưng sách gửi hồn thì không như thế, không những có thể sử dụng nhiều lần, còn có hai công dụng lớn."

"Một là giam câm linh hồn. Hai trang sách gửi hồn này của ngươi, một tờ rất bình thường, có thể giam cầm linh hồn Thánh Vực, nhưng có một tờ đặc biệt mạnh mẽ, ta nghi ngờ là nó có thể giam cầm linh hồn Anh Hùng, vì thế ta mới giật mình đến vậy."

"Công dụng thứ hai chính là lọ chứa linh hồn, pháp sư hắc ám có các loại ma pháp có thể khởi tử hoàn sinh, nhưng tiền đề là cần phải ký gửi linh hồn vào lọ chứa mạnh mẽ. Sách gửi hồn chính là một trong số những lọ chứa linh hồn cao cấp nhất. Vận may của ngươi thật sự quá tốt, có điều, đối phương không nên mang sách gửi hồn vào bên trong như vậy chứ? Rất kỳ quái, xem ra pháp sư hắc ám kia không biết dùng cách gì có được bảo vật này, còn chưa kịp ra tay đã bị phái tiến vào vị diện thân lực." Niedern chăm chú phân tích.

Trong lòng Valhein biết rất rõ, sách hồn xuất hiện thay đổi không hề có chút liên quan gì với pháp sư hắc ám kia, khẳng định là do tế đàn.

"Có nghĩa là giá trị của sách hồn vượt xa báu vật bình thường, cho dù không thể cho mình bất cứ thiên phú gì."

Valhein thâm nghĩ, nói: "Tờ sách gửi hồn bình thường kia đại khái khoảng bao nhiêu đồng vàng đại bàng vậy?"

"Bình thường thì ma pháp khí Thánh Vực có giá 5 vạn đồng vàng đại bàng, cao nhất là 20 vạn. Tờ sách gửi hồn bình thường kia cơ bản tương đương với một món ma pháp khí Thánh Vực. Giá trị đại khái tâm 8 đến 10 vạn đồng vàng đại bàng. Tờ sách gửi hồn có thể giam câm linh hồn Anh Hùng kia cực kỳ hiếm thấy, chỉ sợ phải tâm 20 đến 40 vạn, nếu như gặp người đang cần gấp, bán 50 vạn cũng có khả năng." Niedern nói.

"Ta muốn đổi một chiếc nhẫn không gian." Valhein nói.

"Nhẫn không gian quả thực là một trong những món ma pháp khí có tác dụng lớn nhất. Không có nhẫn không gian, ma pháp sư chỉ có thể dùng thuật túi tiền ma pháp, mỗi ngày dùng một lần thì không sao, chỉ sợ quên dùng thì túi tiên ma pháp sẽ đột nhiên mất đi hiệu lực, đồ vật sẽ rơi ra. Ngươi muốn bao lớn?" Niedern hỏi.

"Dùng trang sách gửi hồn bình thường này có thể đổi được bao nhiêu thì đổi." Valhein nói.

"Được, vậy thì phải xem vận may rồi, nếu như gặp ma pháp sư đang cần gấp sách gửi hồn thì có lẽ sẽ đổi được nhẫn không gian lớn. Chuyện này cứ để ta lo."

Valhein thở phào nhẹ nhõm, có nhẫn không gian rồi thì có thể che giấu được không gian phế tích.

"Thầy xem mấy thứ này, chọn giúp ta vài món hữu dụng, số

còn lại thì giúp ta bán đi. À đúng rồi, cây Phong Chi Kiếm này giữ lại, qua một khoảng thời gian nữa rồi tính." Valhein nói.

"Được." Niedern niệm ma pháp dò xét số lượng lớn, biết rõ tác dụng của mỗi món ma pháp khí.

Rất nhanh, Niedern đã giúp Valhein chọn xong những món ma pháp khí thích hợp lưu lại, sau đó mang hết số đồ có thể bán lẫn quan tài màu Ai Cập để vào trong không gian giáo viên.

"Ngươi muốn đổi thành đồng vàng đại bàng hay cần thứ gì khác không?" Niedern hỏi.

"Ngài nghĩ xem, bây giờ và sau này ta thiếu cái gì? Ví dụ như di hài người hầu Kỳ Tích Hắc Thiết?" Valhein hỏi.

Niedern im lặng suy tư một hồi, hỏi: "Cây ma lực của ngươi cao bao nhiêu rồi?"

"Không biết, để ta vào xem." Valhein nói xong thì ngồi thiền tiến vào tháp ma pháp.

"Cái quỷ gì đây!"

Thể tinh thần của Valhein sững sờ ở giữa tháp ma pháp.

Chỉ thấy một đứa bé mập mạp trắng trắng tròn tròn cao 33cm đang cưỡi trên đầu Địa Ngạo Thiên, đuổi theo hóa thân ma pháp

Hóa thân ma pháp bé nhỏ lạnh lùng ôm ngực thẳng tắp bay trên không trung.

"Tháp ma pháp của mình trở thành ổ sinh sản, nhà trẻ, trường mẫu giáo?"

Chương 337: Học thuyết ma pháp sư tám tay (2)

Chương 337: Học thuyết ma pháp sư tám tay (2)

Học thuyết ma pháp sư tám tay (2)

Valhein nhìn Địa Ngạo Thiên, lúc này mới ý thức được lúc mình ở vị diện thần lực thì chỉ cần tiến vào trạng thái ngồi thiên thì sẽ gọi Địa Ngạo Thiên ra trông chừng, từ trước tới nay chưa từng thu hồi Địa Ngạo Thiên rồi mới tiến vào tháp ma pháp.

Không ngờ, người hầu Thần Tích lại khác biệt, trực tiếp tiến vào trong tháp ma pháp chứ không phải chỉ thuộc về trận pháp ma pháp như các người hầu khác.

"Bô lô ba lai"

Địa Ngạo Thiên phát hiện Valhein tới thì vội vàng dừng lại, cười hì hì chạy tới.

Ánh mắt đứa bé mập mạp tỏa sáng, vội nhảy xuống khỏi vai Địa Ngạo Thiên, ngã sấp mặt cũng không hề chú ý, sau đó bò dậy bổ nhào tới bên chân Valhein, ôm chân Valhein không buông tay, sau đó a a nha nha nói gì đó.

Valhein nghe không hiểu.

Hóa thân ma pháp lơ lửng giữa không trung, ánh mắt vẫn lạnh lùng như trước, cho dù là nhìn Valhein thì vẫn là dáng vẻ cự tuyệt người khác ở ngoài ngàn dặm.

Valhein nhìn chằm chằm đứa bé mập, không có được chút tin

tức nào.

"Rõ ràng là hơi thở của Người Khổng Lồ, hẳn là trái tim vị diện biến hóa ra, như vậy thì cũng bình thường, nhưng có thể chạy trong tháp ma pháp của mình thì không bình thường. Kiến thức ma pháp về trái tim vị diện quá cao, dù sao thì cũng là cơm trong chén rồi, không vội, sau này có thời gian thì chậm rãi nghiên cứu.'

Trong lòng thầm suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn về phía cây ma lực.

Hai mét bảy, 42 chiếc lá ma lực, cành thứ năm của cây ma lực đã thành hình.

Đến ba mét thì chính là ma pháp sư Thanh Đồng.

"Nếu ma pháp sư Hắc Thiết chia thành ba cấp sơ trung cao, hiện giờ mình hẳn là ma pháp sư trung cấp, rèn luyện và cố gắng quả nhiên chính là phương thức trưởng thành nhanh nhất."

Valhein liếc nhìn tháp ma pháp, ngoại trừ ba nhóc con khá sinh động thì những thứ khác đều rất bình thường.

Rễ cây ma lực hệ địa lớn hơn một vòng, rõ ràng đã được vị diện thần lực tăng cường.

Valhein cúi người, xoa đầu đứa bé mập, nói: "Các ngươi tiếp tục chơi đi, ta có việc bận bên ngoài."

Nói xong, Valhein rời khỏi tháp ma pháp. "2m5." Valhein báo ra một con số thấp hơn một chút.

"Chỉ sáu bảy ngày mà thôi, ngươi đã từ ma pháp sư Tập Sự trưởng thành tới cấp ma pháp sư Hắc Thiết bậc trung, xem ra ngươi quả thực có trình độ của Tứ Kiệt học viện. Nếu không phải Tứ Kiệt học viện đã tốt nghiệp thì ngươi rất có thể sẽ được phong là Ngũ Kiệt học viện rồi. Được rồi, ngươi có thể suy nghĩ tới ma pháp Thanh Đồng rồi. Ngươi đã có đá Thần tích, vậy thì bất cứ

người hầu Kỳ Tích Hắc Thiết nào cũng có thể thăng lên làm người hâu Thần Tích, ta... thực sự hâm mộ ngươi." Niedern nhịn không được bùi ngùi.

Kế tiếp, Niedern giới thiệu với Valhein về kiến thức ma pháp cấp cao liên quan tới Thanh Đồng.

"Trong hệ thống pháp thuật Thanh Đồng, có ma pháp sư phái nguyên tố cạm bẫy, dùng để phòng ngự là rất lợi hại, bởi vì cạm bẫy không chỉ bày ra trên mặt đất, còn có thể bày ở các địa hình khác, bao gôm cả giữa không trung. Ví dụ như phía Học viện Plato có một số lượng lớn nguyên tố cạm bẫy."

"Học thuyết ma pháp sư tám tay cũng là một nhánh ma pháp rất kỳ diệu, có liên hệ mật thiết với ma pháp nhiều tay. Nói ngắn gọn thì nó căn cứ vào pháp thuật Thanh Đồng đôi tay nham thạch và pháp thuật Hoàng Kim 'cánh tay ma pháp' để hình thành lý thuyết. Theo lý thuyết thì rất có khả năng, nhưng phải đạt tới cấp bậc Thánh Vực thì mới có thể làm được. Hiện giờ có vài vị ma pháp sư Thánh Vực đang nghiên cứu, hiệu quả có hạn, bởi vì cần huyết mạch nguyên tố thủy, còn thiếu di hài hoàn chỉnh của Naga cấp bậc Truyền Kỳ nên vẫn chưa có được tiến triển hữu hiệu."

"Học thuyết mị lực vô hạn, một đám ma pháp sư rảnh rỗi không có chuyện gì làm dựa vào cơ sở thuật mê hoặc để sáng tạo ra một thuật mê hoặc cực hạn, sau khi tự sử dụng thì tất cả mọi người đều sẽ yêu mình, không quản là chủng tộc nào, bao gồm cả Thần linh. Nghe nói đã thành công được một lần, kết quả không đếm được số người nhào tới muốn chiếm hữu cơ thể hắn, theo quá trình tranh cướp không ngừng, cuối cùng đã giết chết hắn, xé xác ăn thịt, ngay cả xương cũng không từ bỏ. Ngươi tuyệt đối đừng có chọn con đường tà đạo này.'

"Còn có một học thuyết khó nghe hơn, tên là 'học thuyết đừng lại gần ta, nó lấy thuật cát chảy' thuật đầm lầy' 'thuật cạm bấy' thuật tường đá 'cạm bẫy nguyên tổ cấp Thanh Đồng và các loại ma

pháp chậm chạp trở ngại không cùng cấp bậc làm chủ để xây dựng một nhánh hệ thống pháp thuật tởm chết đám chiến sĩ. Ngươi đã có huyết mạch đôi Người Khổng Lồ và nguyên tố thổ, có thể nghĩ vê nhánh này. Tên khoa học của nhánh này gọi là pháo đài đại địa, rất hoàn thiện. Nếu như phối hợp với ma pháp hệ phong, có thể thiết lập sức mạnh phòng ngự ở trên không trung thì có thể trở thành pháo đài trống rỗng, cơ bản thì chiến sĩ cùng cấp gặp phải ngươi thì phải đi đường vòng."

Ánh mắt Valhein sáng lên, gật đầu.

"Mặt khác người hầu thiên phú và người hầu tộc đàn thích hợp với bất cứ cấp bậc nào. Hiện giờ đối với ngươi mà nói, lợi ích lớn nhất là nắm giữ được người hầu sức mạnh hệ địa. sinh linh thần kỳ hệ địa Hắc Thiết có ba loại."

Chương 338: Quân đoàn Cửu Đầu Xà

Chương 338: Quân đoàn Cửu Đầu Xà

Quân đoàn Cửu Đầu Xà

"Loại thứ nhất là Người Khổng Lồ bùn, mọi thứ đều tốt, nhưng trí thông minh lại quá thấp, quá ngốc nghếch”"

"Loại thứ hai là nham tước, sinh linh rất kỳ lạ, nhưng đáng tiếc từ trước đến nay chưa có ai thấy qua thi hài hoàn chỉnh, nghe nói đều rớt bể cả rồi."

"Loại thứ ba chính là người lùn đá. Thuộc về sinh linh thân kỳ khá lợi hại, bản thân không có ưu điểm gì đặc biệt lớn, cũng không có khuyết điểm. Có điều, ta cảm thấy nếu phối hợp với huyết mạch thiên phú đôi, cộng thêm biến đổi thần tích thì sẽ có được sức mạnh không tưởng. Ta thậm chí còn nghi ngờ rằng người hầu Thần Tích người lùn đá có thể trở thành Vua Sơn Khâu trong truyền thuyết."

"Có Người Khổng Lồ đá không?" Valhein hỏi.

"Người Khổng Lồ đá là bộ tộc có trí tuệ, không thể trở thành người hầu. Giống như cự long vậy, chỉ có thể bị khế ước triệu hoán, không thể trở thành người hầu triệu hoán. Đương nhiên, nếu như có huyết mạch đặc biệt thì có lẽ sẽ có sức mạnh đặc biệt. Ví dụ như huyết mạch Người Khổng Lồ của ngươi là Người Khổng Lồ tướng quân, nếu như tương lai may mắn thăng cấp lên Người Khổng Lồ lãnh chúa, thậm chí là huyết mạch Người Khổng Lồ đại quân thì hoàn toàn có thể dùng Người Khổng Lồ đá để triệu hoán

người hầu. Mặt khác, quả thực có thiên phú triệu hoán người hầu nhưng cần điều kiện rất khắt khe, ngươi không nên thực sự nghĩ tới chuyện làm đại triệu hoán sư gì đó đâu." Niedern nói.

"Khi đó ta chỉ đùa một chút mà thôi, nhưng thật sự có nhánh đại triệu hoán sư à?" Valhein hỏi.

"Ngay cả học thuyết mị lực vô hạn còn có, đại triệu hoán sư tính là gì chứ? Có điều nguồn vốn cho đại triệu hoán sư rất cao, hơn nữa còn phải bắt đầu bồi dưỡng từ Hắc Thiết, vì thế tất cả chỉ là lý thuyết mà thôi. Lời của ngươi thì ta cảm thấy có thể hoàn thành."

"Thật ra ta cảm thấy hứng thú với nhánh ma pháp sư tám tay hơn..." Valhein nói.

"Đừng mơ tưởng xa vời. Nếu ngươi thật sự muốn nghĩ về cấp bậc cao hơn thì ta đề nghị ngươi nghĩ cách thu thập giọt máu của Demon God Hydra đi." Niedern nói.

Valhein cố nhịn kích động trợn trắng mắt với Niedern, nói: "Thây à, đừng làm rộn mà, Demon God Hydra, toàn thế giới này cũng chỉ có hai ba con đi? Một giọt máu của chúng ít nhất cũng có thể đổi được một món ma pháp khí Truyền Kỳ cấp bậc thấp nhất. Ta chỉ là ma pháp sư Bạch Ngân lại đập chín món ma pháp khí Truyền Kỳ à? Không bằng ta thành thật nghiên cứu ma pháp sư tám tay thì hơn."

"Ngươi đó, sức tưởng tượng quá nghèo nàn rồi. Căn cứ vào suy luận ma pháp của ma pháp sư Truyền Kỳ, nếu như có thể dùng pháp thuật Bạch Ngân ngọn lửa rắn mai và chín giọt máu của Demon God Hydra tiến hành ma pháp sáng tạo thì ngọn lửa rắn ma sẽ tiến hóa thành rắn ma chín đầu, thành tựu không giới hạn. Ngươi phải hiểu rằng, Hydra và ma thú rắn bình thường không giống nhau, nó có huyết mạch Cự Long chân chính."

"Thầy, ta có cảm giác." Valhein nói.

"Cảm giác gì?"

"Ta cảm thấy, thấy mang hết mộng tưởng mà mình chưa hoàn thành chuyển thành hướng dẫn để ta hoàn thành."

"Không cần cám ơn, đây là trách nhiệm của giáo viên." Niedern lộ ra nụ cười hiền lành.

"..." Valhein không phản bác được.

Niedern tiếp tục đẩy mạnh tiêu thụ nói: "Lần trước bậc thầy Plato đại chiến ở ngoài thành, ngươi nhớ cái bóng Hydra cuồng bạo khi đó không?"

"Đương nhiên nhớ kỹ, ký ức vẫn còn mới mẻ, ta thậm chí còn cảm giác được bậc thầy Plato đứng trên đầu Hydra chiến đấu với kẻ địch, tình cảnh đó khẳng định rất hùng tráng."

"con Hydra kia chỉ là một con rối ma hóa. Ngươi biết ma pháp ngọn lửa rắn ma có thể cùng tồn tại ba cái không? Hơn nữa mỗi thiên phú hệ hỏa hoặc cấp bậc ma pháp sư tăng lên thì ngọn lửa rắn ma có thể tăng thêm một con, phối hợp với nguyên tố huyết mạch hệ hỏa, ngọn lửa rắn ma không chỉ tăng số lượng gấp bội mà còn có thể gia tăng cấp bậc. Nếu có huyết mạch ma quỷ, số lượng lại tăng gấp đôi. Nếu như có huyết mạch Cự Long thì lại tăng gấp đôi. Ngươi có thể tưởng tượng được hình ảnh một đám rắn ma chín đầu chiến đấu không? Đó là một nhánh lý thuyết ma pháp nổi tiếng: quân đoàn Hydra. Mặt khác, căn cứ vào suy luận ma pháp, nhánh ma pháp này có thể gia tăng nhánh tộc đàn người hầu."

Trước mắt Valhein lập tức xuất hiện một tình cảnh, dưới ánh trời chiều, một đám Hyra Truyền Kỳ cao như tòa nhà năm mươi tầng xuất hiện ở chân trời xếp thành hàng chỉnh tê, tạo thành binh đoàn Truyền Kỳ chiến đấu...

Cổ họng khô ran.

"Thầy à, ngài đừng nói nữa, ta nhất định sẽ tìm kiếm máu Demon God Hydra! Có đập nồi bán sắt cũng phải tìm! Thây còn nói thêm nữa thì ta sẽ xem thầy là gian thương bán máu Demon God Hydra đấy."

Niedern lộ ra nụ cười mỉm hài lòng, nói: "Lần này trong số phần thưởng hạng nhất của Học viện Ma Kỳ II có một bộ di hài người hâu Kỳ Tích hoàn chỉnh, ta sẽ nghĩ cách liên hệ Học viện Ma Kỳ II, để bọn họ đổi khen thưởng thành di hài người lùn đá."

"Khi nào thì được?" Valhein nhớ tới sự mạnh mẽ của Địa Ngạo Thiên, vì thế cũng tràn đây hứng thú với người lùn đá.

"Hai bên cách nhau quá xa, chắc cũng khoảng một tháng đi. Phần thưởng của Học viện Quý Tộc và học viện chúng ta cũng không thể lấy ra ngay được, đến khi đó sẽ cùng đưa cho ngươi. Nếu như may mắn thì có thể nhận được huy chương Ma Nguyên thứ hai." Niedern nói.

Chương 339: Quân đoàn Cửu Đâu Xà (2)

Chương 339: Quân đoàn Cửu Đâu Xà (2)

Quân đoàn Cửu Đầu Xà (2)

"Ta sẽ chờ một tháng. Ta chuẩn bị tham gia trận đấu thành bang với gia tộc Rollon, chuẩn bị đi đặt bọn ta thắng, ta sợ đi muộn thì tỷ lệ đặt cược sẽ thay đổi. Thầy có muốn tham gia không? Hiện giờ gia tộc Rollon đang là 1 đền 3." Valhein nói.

"Đương nhiên là đi rôi!" Niedern nói.

"Mượn trước hai vạn đồng vàng đại bàng của ta đi, sau này trừ lại trong số tiên bán chiến lợi phẩm." Valhein thực thản nhiên đưa tay.

Niedern bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Valhein, nói: "Ngươi chờ nửa tiếng đi, ta tìm người gom tiền."

"Được, có điều thầy à, ta có chuyện muốn hỏi." Valhein nói.

“Nói đi."

"Tại sao công chúa Ba Tư Isina lại phải làm vậy với ta?" Valhein hỏi.

Niedern im lặng không nói.

"Nàng ta không hề gấp gáp tích lũy điểm thành tích, chuyện này rất khả nghi. Nàng là một người rất muốn kiếm tiền, không có hứng thú với điểm thành tích, ngoại trừ nàng ta không thể không

dùng phương thức khác để có được điểm thành tích. Nàng ấy không tìm ai khác lại đặc biệt tìm ta, chuyện này cũng rất khả nghi. Rốt cuộc nàng vì ta mà tìm tới, hay vì ta là người có điểm thành tích cao nhất? Ta cứ cảm giác là về sau. Ta có thể suy đoán là không quản ai là người xếp hạng đầu thì cũng sẽ bị công chúa Ba Tư tìm tới không?"

"Chuyện này thì ta thật sự không rõ lắm." Niedern nói.

"Nhưng thầy cũng có suy đoán đi? Ta thậm chí còn nghi ngờ, trong cuộc thi xuất hiện chuyện này không phải lần một lần hai. Những cuộc thi trước có từng xuất hiện chuyện thế này không?" Valhein hỏi.

Niedern thở dài, nói: "Tứ Kiệt của học viện hình như đều trải qua. Năm đó Eculid và Alexander đi chung lượt, kết quả hai người bị ép đối chiến, sau đó Eculid chịu thua. Cuộc thi của Aristoteles thì ta không rõ lắm, nhưng hình như cũng xảy ra chuyện ngoài ý muốn. Về phần cuộc thi của Archimedes thì ta rất rõ, hắn cũng giống ngươi, bị uy hiếp giao ra điểm thành tích, nhưng khi đó thực lực của hắn không bằng ngươi, không thể phản kích nên nhận thất bại."

Valhein ngẩng đầu nhìn sương mù dày đặc ở phía sau Học viện Plato.

"Không chơi nổi mài Thầy nói coi, mấy lão âm... có đang chăm chú nhìn chúng ta không?" Valhein hỏi. "Không quan tâm, dù sao thì tất cả mọi người cũng mắng quen rồi, bọn họ cũng bị mắng quen rồi." Niedern lộ ra dáng vẻ cùng chung mối thù.

Trong sương mù, trên tháp ma pháp, hai cụ già sắc mặt bình tĩnh, không vui không giận.

"Vết thương của ta còn một tháng nữa mới khỏe lại, phần thưởng cho lần thử thách bí ẩn này, ngươi ra mặt đi."

"Ngươi có thể khen thưởng Valhein xong rồi lại tiếp tục dưỡng thương mà. Hoặc là dưỡng thương xong rồi khen thưởng, ta tin tưởng Valhein có thể chờ được."

"Thử thách là vì giới ma pháp."

"Khen thưởng cũng là vì giới ma pháp. Bằng không đưa cho Valhein chín giọt máu Demon God Hydra đi?

"Trong tay ta chỉ có hai giọt thôi!"

"Vậy thì đưa hai giọt."

"Thế thôi lùi một chút, Naga Truyền Kỳ đi."

'Vua Tinh Linh Gió trong tay ngươi cũng được.

"Đây là lần thứ mười bảy ngươi nhắc tới rồi. Ta nói rồi, chỉ có người sở hữu huyết mạch đôi nguyên tố phong và cự long mới có tư cách có được nó."

"Valhein đã có huyết mạch đôi Người Khổng Lồ và nguyên tố địa đấy thôi, còn có cả huyết mạch nguyên tố hỏa, không bằng ngươi tới Địa Ngục bắt vài con ma quỷ lãnh chúa, vì hắn mà tinh luyện huyết mạch ma quỷ đi. Như vậy thì có thể làm ma pháp hệ hỏa của hắn tiến hóa thành lửa địa ngục."

"Ta đã biết được ngươi muốn cho hắn cái gì rồi... chờ một thời gian nữa đi..."

Nửa tiếng trôi qua, Niedern đưa tới 20 ngàn đồng vàng đại bàng.

Ngoại trừ Albert, sáu người bạn cùng bàn đều đi thẳng tới đấu trường, lấy ra đồng vàng đại bàng của mình để đặt cược.

Rollon, Valhein và Paloma đều đặt đủ 10 ngàn đồng vàng đại bàng.

Nhóm người vừa rời đi, tỷ lệ đặt cược của gia tộc Rollon trực tiếp rớt xuống một đền hai.

Niedern vội vàng chạy tới thở dài một hơi, đặt 10 ngàn đồng vàng đại bàng.

Sáu người ngồi cùng bàn đi trên đại lộ Trí Tuệ, cùng nhận được tin nhắn ma pháp.

Sáu người cùng mở sách ma pháp.

Thì ra trường học chia thành hai nhóm kiểm tra, có một nhóm học sinh không tiến vào vị diện thần lực mà rời khỏi thành Athens, làm nhiệm vụ săn giết ma thú hoặc xử lý cuộc nổi loạn.

Có một nhóm bạn lớp năm ba bị phái tới thôn làng ở quanh Athens bình định dân bạo loạn, kết quả lại bị vây ở trong hang núi, ma pháp sư chịu trách chịu giám sát đã báo vê học viện, học viện phái bảy người bạn ngồi cùng bàn Valhein tới cứu viện với danh nghĩa là khảo nghiệm mới dành cho bảy người.

"Xem ra cuộc sống sau này của chúng ta sẽ không quá an bình." Lake nói.

"Nghe nói bạn học lớp trên một năm có hơn phân nửa thời gian chạy ở bên ngoài." Rollon nói.

"Cơ thể nàng thế nào rồi?" Valhein nhìn sang Paloma.

"Học viện đã giúp ta trừ khử nguyên rủa và suy yếu, tất cả bình thường." Giọng nói trong veo non nớt của Paloma vang lên.

"Vậy thì tốt rôi, chúng ta về trường học trước, hội hợp với Albert, chọn vũ khí trang bị, thức ăn và chiến mã.

Đãi ngộ của Hoth thì khác, giáo viên của trường kín đáo đưa cho hắn một con chiến mã có huyết mạch ma thú.

Dù sao thì mỗi lần tới lớp cưỡi ngựa, chỉ cần Hoth cưỡi được năm phút thì chiến mã sẽ sùi bọt mép, ngã xuống đất ngất xỉu.

Người này được gọi là sát thủ chiến mã.

Chương 340: Trấn Grey River

Chương 340: Trấn Grey River

Trấn Grey River

Bởi vì sắc trời đã tối, hơn nữa bảy người cũng mới trải qua kỳ thi vị diện, trường học để bảy người nghỉ ngơi dưỡng sức, sáng sớm ngày mai sẽ bắt đầu xuất phát.

Hôm sau, trời tờ mờ sáng, bảy người rời khỏi thành Hy Lạp.

Bầu trời phía tây là màu xanh đậm, bâu trời phía đông là màu trắng nhợt, ở dưới bầu trời hai màu chính là đại địa màu xám xanh, một con đường quanh co khúc khuỷu nối dài tới đường chân trời.

Bảy người bảy con ngựa, bụi hất lên tiến tới trước.

Vẻ mặt của Hoth rất phấn chấn, sáu người còn lại thì rất nghiêm nghị, chăm chú chạy đi.

Valhein rất khó chịu, không có yên ngựa, không có bàn đạp.

Bởi vì yên ngựa vẫn còn lạc hậu nên hiện giờ lực lượng ky binh rất yếu, chỉ có một số lượng cực nhỏ ky binh ma thú có năng lực chiến đấu mạnh mã.

"Nếu như sau này phải thường xuyên chạy ở bên ngoài thì phải sớm thiết kế ra yên ngựa và bàn đạp mới được. Tuy làm vậy sẽ thay đổi bố cục chiến tranh, gia tăng sức mạnh ky binh, thậm chí có thể giống như thời Trung Cổ sẽ xuất hiện một tầng lớp ky sĩ mới, ảnh hưởng tới toàn bộ xã hội, nhưng không thể quản được nhiều như vậy, cái mông quan trọng hơn. Xe ngựa ma pháp mặc

dù tốt nhưng ít nhất cũng phải chờ mình tăng tới cấp Bạch Ngân mới có thể sử dụng, hơn nữa tốc độ cũng không thể so với cưỡi ngựa. Chỉ có xe ngựa ma pháp cấp Thánh Vực thì tốc độ mới tăng vọt."

"Có lẽ chờ đến khi đạt tới Hoàng Kim, sẽ sáng lập phát triển ra ma pháp khí phi hành..."

Chiến mã lao đi, làn gió mát sớm mai phà vào mặt, Valhein chỉ có thể híp mắt, lại nhanh chóng nghĩ tới kính bảo hộ.

Sau đó, Valhein nhìn thoáng qua nhóm bạn ngồi cùng bàn, Hoth vẫn đầy phấn khởi như trước.

Paloma tuy đã khôi phục dáng vẻ lạnh nhạt nhưng ánh mắt lại hơi lóe lên, không ngừng quan sát cảnh sắc ở phương xa.

Vẻ mặt của Lake và Rollon có vẻ mặt nghiêm túc, .Jimmy lười biếng không lên nổi tinh thần.

Vẻ mặt Albert cũng uể oải, giống như xác sống ngồi trên lưng ngựa, than thở.

Valhein vốn muốn ở trên ngựa trao đổi với bạn học một chút, nhưng bây giờ mới phát hiện trong quá trình phi ngựa nhanh như vậy không có cách nào trao đổi liên tục.

Trước khi xuất phát, tất cả chiến mã đều đã được cho ăn thức ăn gia súc ma pháp, đủ để chiến mã chống đỡ chạy đường dài.

Mặc dù là vậy, sau một tiếng thì bắp đùi mọi người đều bị mài tới đau nhức, mông mất đi cảm giác, nên xuống ngựa nghỉ ngơi.

Bảy con ngựa bị buộc lại một chỗ, bảy người đứng ở một bên.

"Không ngờ cưỡi ngựa đường dài tấn công bất ngờ hoàn toàn khác với tưởng tượng..." Hoth xoa mông nói.

"Bắp đùi ta bị mài hỏng luôn rồi." Albert nói.

"Đây là chiến mã của trường, nếu là chiến mã bình thường thì còn cưỡi mệt hơn, căn bản không có cách nào chạy lâu và nhanh như vậy. Lake nói.

"Nhân dịp này nghỉ ngơi, chúng ta quyết định trước một chuyện đi." Valhein nói.

Mọi người nhìn Valhein.

"Trong tin nhắn ma pháp của trường đã nói rõ. Mục tiêu của những bạn học kia là giải quyết dân bạo loạn, thế nhưng lại bị dân bạo loạn bao vây tấn công, bị ép trốn vào hang núi. Không quản thế nào thì khảo nghiệm của bọn họ cũng đã kết thúc. Nội dung khảo nghiệm của ta rất rõ ràng, không chỉ giải cứu bạn học mà còn phải giải quyết nhóm dân bạo loạn kia. Hiện giờ bàn một chút, mọi người có ý kiến gì vê dân bạo loạn không?" Valhein nói.

Hoth thở dài: "Không có ý kiến gì, đều là người đáng thương. Nếu có thể được sống, ai muốn làm dân bạo loạn chứ?"

Rollon nói: "Đồng tình thì đồng tình, nhưng nếu phạm pháp, giết người thì nên bị xét xử!"

"Xử theo pháp luật nào? Pháp luật quý tộc à?" Lake cười lạnh nói.

Rollon nhíu mày, nói: "Bây giờ chúng ta đang nói ra cái nhìn của mình, không phải tranh luận đúng sai. Nếu như ngươi cảm thấy bất mãn với luật pháp Athens thì cứ tới núi Chiến Thần, luật pháp do bọn họ định ra."

"Rollon nói rất đúng, Lake, ngươi nên nói cái nhìn của mình hoặc là yên tĩnh một chút." Valhein bình tĩnh nói.

"Cái nhìn của ta rất đơn giản, dân bạo loạn chỉ là biểu tượng,

quý tộc mới là nguyên do." Lake nói.

Valhein nhìn sang .Jimmy.

"Ta không có ý gì cả, trường học bảo ta làm thế nào thì ta sẽ làm thế đó." Jimmy khéo léo né tránh tranh chấp.

"Ta cảm thấy... bọn họ cũng là bất đắc dĩ..." Albert nhỏ giọng nói.

Cuối cùng, Valhein nhìn vê phía Paloma.

Paloma nhìn bầu trời xa xăm, khẽ thở dài. "Là chúng ta đã không bảo vệ tốt bọn họ."

Nhóm người kinh ngạc nhìn Paloma.

Bọn họ không thể nào nghĩ tới lời nói như thế lại phát ra từ miệng quý tộc gia tộc Bán Thần.

Lake trừng to mắt, nghi ngờ mình nghe nhầm, trong một trăm quý tộc liệu có ai nói ra lời này không? Sẽ không, mười ngàn còn không có người nào.

Bọn họ càng nghĩ lại càng kinh ngạc, Paloma căn bản không cần phải lừa gạt ai cả, đây nhất định chính là suy nghĩ chân thật trong lòng nàng.

Valhein nhìn cơ thể nhỏ bé của Paloma, đột nhiên phát hiện mình hiểu biết rất ít vê người bạn ngồi cùng bàn này.

Nắng sớm chiếu rọi vào người Paloma.

Giống như phủ lên một tâng hào quang nhàn nhạt.

Valhein nói: "Cái nhìn của ta đối với dân bạo loạn chính là, có thương xót, có thương xót nhưng đáng chết. Sự việc xảy ra ngày hôm qua, trải qua một đêm thì mọi người cũng đã có suy nghĩ của

mình, như vậy mỗi người nói ra phương pháp xử lý của mình đi, nếu không nghĩ kỹ càng thì cứ nói thẳng. Hoth, ngươi trước đi."

Chương 341: Trấn Grey River (2)

Chương 341: Trấn Grey River (2)

Trấn Grey River (2)

"Ta... chưa từng nghĩ tới. Nếu như muốn ta nói thì, ta tới để cứu người, ta không muốn tổn hại những người dân thường đáng thương đó."

"Ừm, đây là phương pháp của ngươi. Còn Rollon thì sao?" Valhein hỏi.

"Trước khi tới ta đã nghĩ qua rồi, rất đơn giản, giết một nhóm, thả một nhóm." Rollon nói.

Valhein nhìn sang Lake.

Lake suy nghĩ một chút: "Ta hi vọng chúng ta có thể bắt được đầu nguồn tội ác, tiến hành phán quyết, những người còn lại thì thả đi."

"Jimmy, suy nghĩ của ngươi thế nào?"

Jimmy nói: "Ta nghe theo các ngươi, các ngươi nói nên làm sao thì ta liên làm như vậy, ta không rành chiến đấu."

“Ta cũng nghe theo các ngươi, dù sao thì ta nói cũng không ai nghe.' Albert nói.

'Vậy ngươi nói đi, bọn ta sẽ nghe." Valhein nói.

"Ta không muốn nói." Albert nói.

Valhein tức giận trừng Albert, cũng không lãng phí thời gian nhìn sang Paloma.

"Ta... ta chỉ muốn cứu những đứa nhỏ và những người phụ nữ kia, để bọn họ tới làm việc cho nhà bọn ta." Paloma hơi cúi đầu, tựa hồ có chút xấu hổ.

Valhein gật đầu một cái, nói: "Ta cũng có phương án của mình, nhưng phương án của ta... có lẽ sẽ làm mọi người phải gánh vác trách nhiệm không nên gánh, vì thế ta sẽ không nói ra. Có điều bảy người chúng ta vẫn phải lựa chọn một phương án giải quyết, không có khả năng tách ra làm riêng, bằng không đến khi đó còn chưa giải quyết xong nhóm dân chúng thì chúng ta đã nội chiến trước rồi, cũng giống như đám ngu đang kẹt trong hang núi kia. Vì thế ta đề nghị, chúng ta chọn ra một người, để người đó quyết định chúng ta sẽ làm theo phương án nào. Một khi đã chọn lựa thì không thể thay đổi, mọi người đều phải nghe theo, bằng không thì sẽ xử theo quân pháp. Đương nhiên, trước khi xác định thì mọi người đều có tư cách phản đối. Đây chính là phương pháp trước mắt của ta, mọi người có phản đối không?”

"Ta nhất định sẽ chọn ngươi!" Hoth nói.

“Khoan nói tới chọn ai, trước tiên cần phải thông qua phương án chọn người này đã. Có ai phản đối không? Nếu như phản đối thì phải đưa ra một phương án mới, nói cách khác, chúng ta sẽ rơi vào tranh chấp không ngừng. Mọi người cũng xem qua nội dung thư ma pháp mà học viện gửi tới rồi, nguyên do bọn họ bị ép vào trong hang núi là vì tranh cãi nội bộ quá kịch liệt." Valhein nhìn về phía mọi người.

"Ta ủng hộ." Hoth nói.

"Thật ra phương án của ngươi là hay nhất, nhưng nếu ngươi

không chịu nói ra thì khẳng định là có lý do. Dù sao thì chọn ai cũng không khác nào chọn phương án của người đó, không có phương án khác. Ta ủng hộ." Lake nói.

"Ta cũng không có phương án khác, ủng hộ ngươi." Rollon nói.

Paloma gật đầu, tỏ ý ủng hộ.

"Chỉ có thể làm vậy thôi, bằng không sẽ lãng phí rất nhiều thời gian." Jimmy nói.

"Cứ như vậy đi." Albert hoàn toàn dửng dưng.

Valhein gật đầu, nói: "Tốt lắm, bây giờ mọi người bắt đầu chọn người, người được chọn sẽ quyết định phương án cuối cùng nên mỗi người không thể tự chọn chính mình. Để tiết kiệm thời gian sẽ nói thẳng mặt, mọi người suy nghĩ kỹ một chút."

"Ta chọn Valhein! Dáng vẻ của Valhein ở vị diện thần lực thế nào mọi người cũng thấy cả rồi, dù sao thì hắn chính là người duy nhất làm ta đạt tiêu chuẩn." Hoth nói.

“Ta cũng chọn Valhein.' Rollon lập tức nói.

"Valhein." Giọng nói của Paloma rất kiên định mạnh mẽ.

"Đồng ý chọn Valhein." Jimmy sờ sờ hai chiếc nhẫn ma pháp Thanh Đồng trong tay, đây là hắn dùng trang bị thần lực đổi với bạn học lớp trên.

Lake bất đắc dĩ nói: "Thật ra ta muốn tự chọn mình, nhưng nếu tất cả mọi người đều chọn Valhein, cộng thêm phương án của người khác nói cũng không khả thi, ta cũng chọn Valhein.'

"Ta... có thể bỏ cuộc không?" Albert hỏi.

Mọi người nhìn sang Albert, biểu cảm trên mặt hắn lại càng xấu hổ hơn.

"Là vì Valhein nói có thể sẽ phải gánh vác trách nhiệm à?" Âm thanh của Rollon còn lạnh hơn cả gió sớm.

Albert ngậm miệng không nói.

Valhein mỉm cười nói: "Đương nhiên có thể bỏ cuộc, đây là quyền tự do của ngươi. Thế nhưng ngươi phải hiểu bỏ cuộc cũng không thể ảnh hưởng tới lựa chọn cuối cùng. Nếu như ngươi muốn ở lại thì kế tiếp nhất định phải tuân thủ quy củ đã định. Bằng không, hoặc là rời đội hoặc là nhận trừng phạt. Ngươi vẫn có thể bỏ quyền hoặc trốn tránh, chỉ cần không cản trở bọn ta thì không sao cả."

"Cám ơn. Ta bỏ quyền. Có điều các ngươi cứ yên tâm, ta sẽ không cản trở các ngươi." AIlbert nói. "Rất tốt. Cuối cùng là lựa chọn của ta, ta chọn Paloma." Valhein nói.

"Lúc này rồi mà... thôi bỏ đi, ngươi nói đi, chúng ta phải làm gì?" Lake ỉu xìu nói.

"Hiện giờ, không quản là ai thì đều có cơ hội phản đối, sau đó nếu có người phản đối thì không chỉ vô hiệu mà còn bị ta coi là nội gián ác ý quấy rối, uy hiếp tới sinh mạng. Âm thanh của Valhein dần dần trở nên lạnh băng.

Mọi người trầm mặc.

"Nếu không có ai phản đối, như vậy phương án kế tiếp sẽ do ta quyết định. Để tránh mọi người phải gánh chịu trách nhiệm, ta sẽ không nói, đương nhiên nếu như có thu hoạch thì tất cả mọi người đều có phần. Mặt khác, nếu cần thì ta nhất định sẽ nhờ mọi người giúp đỡ. Valhein nói.

Nhóm người gật đầu.

"Nếu Valhein đã nói vậy thì khẳng định là có lý do của hắn." Hoth nói.

"Thời gian không còn nhiều, chúng ta tiếp tục đi thôi, mặc dù có giáo viên âm thầm bảo vệ nhưng tới sớm một chút vẫn tốt hơn." Valhein nói.

Nhóm người leo lên lưng ngựa, tiếp tục chạy đi.

Chương 342: Lan đến

Chương 342: Lan đến

Lan đến

Lúc đi ngang qua một trấn nhỏ thì giảm tốc độ lại, nhìn về phía thị trấn.

Trấn Grey River.

Theo tài liệu mà trường gửi tới, kẻ đứng đầu nhóm dân bạo loạn tên là Jacques, mà đám dân bạo loạn kia cũng giống như Jacques, trước kia phần lớn đều sinh sống ở trấn Grey River.

Trấn Grey River là lãnh địa của gia tộc Truyền Kỳ Cabell, vốn là một thị trấn tốt, thẳng đến năm ngoái đứa con thứ ba của tộc trưởng gia tộc Cabell là Cammornra bị lưu đày tới nơi này, sự bình ổn của trấn nhỏ đã bị phá vỡ.

Cammorra cho rằng lúa mạch không ăn được nên yêu cầu toàn bộ lãnh địa phải trông lúa mì.

Tất cả cư dân đều phản đối, bởi vì người trồng lương thực đều biết, lúa mạch chịu được hạn hán, nhưng lúa mì thì không thể.

Trong khu vực Hy Lạp, lúa mạch phải vài chục năm mới mất mùa một lần, lúa mì thì cứ cách vài năm sẽ mất mùa. Vì thế người Hy Lạp mới quen dùng các vật phẩm như dầu ô liu, rượu nho này nọ để đổi lấy lúa mì ngoại quốc.

Cammonra nắm giữ tất cả quyền lực của trấn Grey River, cuối cùng mạnh mẽ mở rộng trông lúa mì.

Không ngờ rằng ngay năm nay, khu Athens gặp phải tình trạng hạn hán nhẹ, lúa mạch không bị ảnh hưởng lớn, nhưng lúa mì thì mất mùa toàn bộ.

Tá điền của quý tộc hàng năm phải giao năm phần sáu thu hoạch cho quý tộc, mình chỉ giữ được một phần sáu, còn được gọi là sáu một hán. Cho dù là năm được mùa, một phần sáu cũng rất túng thiếu, hiện giờ lúa mì mất mùa, còn phải nộp năm phần sáu lúa mạch, cả nhà coi như phải chết đói.

Cammonra cho rằng nhóm tá điền đã lười biếng mới dẫn tới lúa mì mất mùa, vì thế vẫn dựa theo số lượng năm ngoái để thu tô.

Hành vi của Cammonra đã chọc giận một số ít bình dân, bọn họ tới tìm Cammonra để nói chuyện, nhưng Cammonra vì chuyện lúa mì mất mùa bị cha mình trách mắng, lửa giận chưa tiêu nên đã phái người đánh bị thương bình dân. Bởi vì thương tích quá nặng mà hai bình dân đã tử vong vào ngày hôm sau.

Hành vi đó đã kích phát sự phẫn nộ của dân chúng, một lượng lớn dân chúng bình dân và tá điền ở trấn Grey River đã phản kháng lại Cammonra.

Cammonra mời tới một vị chiến sĩ Thanh Đồng và một đội binh riêng được huấn luyện nghiêm chỉnh, lấy lý do bình dân cự tuyệt nộp tô để giết bình dân, còn treo mười mấy thi thể lên chỗ cao để ra oai.

Rất nhiều bình dân không nộp đủ tiền thuê đất, lại không muốn ở lại trấn Grey River chết đói nên đã tụ tập lại với nhau, trở thành dân lưu lạc.

Người đứng đầu đội ngũ là Jacques, vốn là một chiến sĩ Hắc Thiết làm lính đánh thuê, gia cảnh giàu có, thấy người cùng trấn trôi dạt khắp nơi thì tới thương lượng với Cammoinra, kết quả bị chiến sĩ Thanh Đồng kia đánh bị thương, cũng bị đuổi ra khỏi trấn

Grey River.

Trong tình thế bất đắc dĩ bức ép, Jacques và dân lưu lạc của thị trấn hội hợp lại, cũng nhận thêm một số ít dân lưu lạc của các nơi khác, tạo thành một nguồn sức mạnh nhỏ, cướp bóc ở xung quanh, sau đó bị Athens phán xử là dân bạo loạn.

Học viện Plato muốn rèn luyện học sinh nên thường hợp tác với vệ quân thành Athens, lần này xem chuyện xử lý nhóm dân bạo loạn này là nội dung khảo nghiệm.

Nhưng không ngờ số học sinh tham gia khảo nghiệm lần này lấy học sinh năm hai và năm ba chiếm đa số, có người vì đối phương là bình dân đáng thương mà từ chối ra tay, có một vài người không dám giết người, điều này làm số ít học sinh dám ra tay bị cô lập, cuối cùng vì tranh cãi nội bộ mà không ngừng thất bại, ngược lại bị dân bạo loạn đuổi đánh phải lùi vào trong hang núi.

Phần lớn chiến sĩ mất đi vũ khí, không có chiến sĩ bảo vệ, ma pháp sư căn bản không thể an toàn làm phép, khó có thể đột phá vòng vây.

Bởi vì nhóm người này phần lớn đều là chiến sĩ Tập Sự, cho dù có ma pháp sư và chiến sĩ Hắc Thiết thì cũng là vừa mới thăng cấp, căn bản không có ma pháp sư từng học ma pháp cây sa kê, chỉ có thể dựa vào thuật tạo nước để chống đỡ.

Bị nhốt liên tục vài ngày, người bị thương không được cứu chữa, vết thương lại ngày càng nặng hơn.

Vì muốn sống, một vài học sinh khóc lóc nói mình là học sinh Học viện Plato, kết quả nhóm dân bạo loạn không chỉ không sợ, ngược lại còn vui vẻ, chuẩn bị bắt người tới Học viện Plato đòi tiền chuộc.

Nguyên nhân là tất cả dân bạo loạn đều cho rằng bậc thầy Plato là một người lương thiện, tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện hại bình dân.

Tất cả nguyên nhân chính là thị trấn Grey River này.

Trong sách còn ẩn ý nhắc tới, nhóm dân bạo loạn này vốn không đến mức thảm như vậy, nhưng bọn họ đang khai hoang ruộng thì bị trận chiến Truyền Kỳ nào đó lan tới, họa vô đơn chí.

Tuy cách rất xa nhưng nhờ có Con Mắt Ma Ưng nên Valhein vẫn có thể thấy rất rõ, bờ sông màu xám trắng, trấn nhỏ có hơn phân nửa căn nhà đổ nát, một số lượng lớn đồng ruộng bỏ hoang.

Ở lối vào thị trấn đóng vài cây cọc gỗ, trên cọc treo những xác chết thối rữa, quần áo rách nát.

Vài con quạ đen đậu trên xác chết, cố sức mổ xuống, mỏ chim thường xuyên rỉa trúng phần ruột màu đen làm lũ giòi trắng văng tung tóe.

"Lũ súc sinh này!" Âm thanh của Lake giống như từ trong kẽ răng phát ra.

Chương 343: Lan đến (2)

Chương 343: Lan đến (2)

Lan đến (2)

Valhein liếc mắt nhìn chằm chằm tòa nhà lớn nhất trong trấn, nói: "Chúng ta tiếp tục đi thôi."

Lại đi thêm một tiếng nữa, đội ngủ tới dưới chân một ngọn núi nhỏ.

Từ xa xa nhìn thấy ở giữa sườn núi có gần trăm người tụ tập.

Chân núi có mười mấy người, có người đi tới đi lui, có người tụ lại một chỗ nói chuyện phiếm.

Tới gân chân núi, nhóm bảy người Valhein chậm rãi giảm tốc độ.

Mười một người dưới chân núi lập tức nhìn sang, sau đó có người ra ám hiệu với người trên núi.

Bảy người nhảy xuống ngựa, cầm vũ khí trong tay.

Valhein, Lake, .Jimmy và Albert cầm gậy ma pháp.

Hoth vẫn nắm cây gậy to màu đen như trước.

Rollon tay trái cầm khiên tay phải cầm mâu ngắn.

Paloma cầm thương kiếm sắt thép mà học viện chế tạo, tư thế hiên ngang.

"Valhein, chúng ta làm thế nào đây, nghe theo ngươi." Hoth có

chút khẩn trương nắm gậy Hắc Thiết.

Nhóm người thở dài, đối mặt với ma thú, Hoth không hề căng thẳng, nhưng đối diện với nhóm bình dân này, tay chân Hoth lại luống cuống.

"Các ngươi cứ đứng phía sau ta là được rồi, ta sẽ giải quyết. Có điều, để an toàn, mỗi người phải thêm ma pháp. Da nham thạch của ta đã được tiến hóa, có thể kéo dài rất lâu, ta sẽ dùng cho mỗi người một lần. Giáp phòng hộ ma lực chỉ có thể duy trì vài phút, tác dụng không lớn, dùng liên tục thì quá lãng phí ma lực, nam không dần, nữ thì ưu tiên."

Valhein nói, cực kỳ thản nhiên làm phép thêm da nham thạch và giáp phòng hộ ma lực cho Paloma trước.

Da Paloma lập tức biến thành màu xám nhàn nhạt, bên ngoài cơ thể cũng tăng thêm một tầng hộ giáp trong suốt màu xanh nhạt.

Nhóm bạn cùng bàn khác lộ ra ánh mắt quái dị, nhưng ngay lúc này đang phải đối mặt với trận chiến nên cố nhẫn nhịn những lời nói cợt nhả trong lòng, không nói tiếng nào.

Sau khi làm phép thêm da nham thạch cho tất cả bạn học, Valhein mới tự sử dụng cho mình, sau đó mới đi tới chỗ mười một người ở phía trước. Nhóm bảy người chăm chú quan sát nhóm mười một người kia.

Mười một người mặc quần áo rách nát dính đầy nước bùn, trên người toàn là lỗ thủng, có quần áo của một người trông như những miếng vải rách ghép lại, có một người có một lỗ lớn ở phần đũng quần.

Bọn họ xanh xao vàng vọt, gương mặt dơ bẩn, tóc như gà mái vừa mới ấp nở tổ trứng xong. Ánh mắt của bọn họ cực kỳ quái dị, phần lớn đều vẩn đục nhưng lại có chút ánh sáng, giống như một

con bọ cánh cứng bóng nhẫy rơi vào trong lớp mỡ heo vậy.

Trong tay mười một người này đều cầm vũ khí Thanh Đồng, kiếm ngắn hoặc mâu ngắn thêm khiên gỗ, thô ráp như được lũ khỉ mài ra.

"Ai đấy? Muốn làm gì?"

Ở dưới chân núi, hai bên bày đội hình.

Nắng sớm lạnh lẽo.

Mười một người khẩn trương nhìn chằm chằm bảy người Valhein, ánh mắt của bọn họ rơi vào quần áo, ma pháp khí và vũ khí của nhóm Valhein, lộ ra biểu cảm quỷ dị, rõ ràng là sợ muốn chết nhưng lại có chút khinh thường.

"Bọn ta là học sinh Học viện Plato, tới cứu bạn học." Valhein nói thẳng điểm chính.

Mười một người kia đột nhiên thả lỏng, có vài người thậm chí còn mỉm cười.

"Học sinh của Học viện Plato à, bọn ta từng thấy qua rồi." Bọn họ vừa nói vừa cười ha hả, vẻ mặt đây khinh thường.

Sau đó, một người quơ quay về phía sườn núi, vừa làm ám hiệu vừa hô: "Là học sinh Học viện Plato, bỏ cảnh giới."

Tất cả bạn cùng bàn bên cạnh Valhein dùng ánh mắt thương hại nhìn mười một người ở phía trước.

Albert gật đầu nói: "Đám ngu ngốc này, thật hết thuốc chữa mà."

Sáu người ngồi cùng bàn đột nhiên đồng loạt quay đầu, kinh ngạc nhìn Albert, vẻ mặt ai ai cũng đầy nghi hoặc.

Albert đỏ mặt, có chút bất đắc dĩ lại tức giận nói: "Ta đâu có bị mù, có thể phân biệt được ai mạnh ai yếu mài!"

"Ngươi đã lớn rồi." .Jimmy nhịn không được dí dỏm nói.

"Không nói đùa, chúng ta không thể phạm vào sai lầm tương tự như đám người đối diện."

Valhein nói xong thì nhìn về phía người xanh xao vàng vọt ở phía trước, nói: "Ta quả thực chưa từng thấy qua dân bạo loạn, nhất là dân bạo loạn trong mắt lại lóe lên tia sáng của lũ trộm cướp. Trên mặt đám người lộ ra biểu cảm tức giận.

"Bọn ta không phải dân bạo loạn!" Một người gâm nhẹ.

"Vậy máu trên người các ngươi, máu trên vũ khí là máu của thú dữ văng lên à?" Valhein mặt không biểu cảm hỏi ngược lại.

Trong mắt của đám người lóe lên một tia hoảng sợ.

Valhein mở sách ma pháp, lật tới phần tin nhắn ma pháp của trường, nói: "Trong điều tra của Học viện Plato, lấy Jacques làm đại diện cho dân bạo loạn, có thể tra ra mười bảy người bị giết, hơn trăm người bị thương, tài sản ruộng đồng hoa màu bị phá hư nhiều vô số kể. Như vậy, các ngươi thực tế đã giết bao nhiêu người rồi? Trong lòng các ngươi đã bị máu của bao nhiêu người văng vào rồi?"

Trên mặt mười một người lộ ra biểu cảm cực kỳ phức tạp, có khủng hoảng, có hối hận, có đau đớn, có khổ sở, có phẫn nộ, thế nhưng tất cả đều có hưng phấn, hung bạo, vui Sướng...

"Bọn ta không muốn đắc tội bậc thầy Plato, nhưng nếu các ngươi đã đưa tới cửa thì không trách bọn ta được!" Một người đàn ông trung niên chỉa trường mâu về phía Valhein.

"Ngươi không nên có sát ý với ta." Valhein nhìn ánh mắt người

nọ, giọng nói mang theo một chút tiếc nuối.

Chương 344: Lan đến (3)

Chương 344: Lan đến (3)

Lan đến (3)

"Chỉ cho phép đám ông chủ quý tộc bọn ngươi giết bọn ta, không cho phép bọn ta giết ngươi à?" Ánh mắt tham lam của người đàn ông trung niên kia xẹt qua ma pháp khí trên người Valhein.

Valhein lạnh nhạt nói: "Ta không nói lời vô ích với các ngươi. Tránh đường ra để bọn ta cứu bạn học, như vậy các ngươi sẽ có một kết quả tốt hơn. Bằng không, bất cứ ai cản trở ta cứu bạn học đều bị ta coi là kẻ địch."

"Thế nào, ông chủ quý tộc tức giận rồi sao, muốn giết người sao?" Người đàn ông trung niên kia cười khẩy.

"Trong lòng ta quả thực không cứng rắn đến mức có thể lạm sát người vô tội mà không thèm để ý chút nào. Thế nhưng, mười một người các ngươi đều không phải người vô tội, ta giết cũng không có chút gánh nặng tâm lý nào. Vì thế khi các ngươi hao mòn hết sự đồng tình của ta thì cũng chính là thời điểm thần chết vẫy gọi các ngươi." Valhein nói.

"Ha ha ha... ngươi nói nhiều hơn đám học sinh rác rưởi trong hang núi kia đấy." Nhóm dân bạo loạn đối diện cười ha hả.

Valhein thở dài một tiếng.

"Triệu hoán người hầu Tập Sự."

Ba trận pháp ma pháp xuất hiện, ba thần lùn lửa thấp bé từ trong trận pháp xuất hiện.

"Quái vật thật đáng sợ, dọa chết người. Ha ha ha..." Bọn họ lần thứ hai cười ha hả.

Địa Ngạo Thiên quay đầu nhìn Valhein.

“Bồ lô ba la?”

"Đi tới trước, ai dám cản đường thì giết hết toàn bộ, thẳng đến khi nào bọn họ ném vũ khí quỳ xuống cầu xin tha thứ."

Trên mặt Địa Ngạo Thiên lộ ra vui vẻ, ở thời kỳ viễn cổ, giết chóc tự nhiên như hít thở vậy, sau khi trở thành người hầu, hắn vẫn luôn phải khắc chế.

Hiện giờ, đã không còn trói buộc nữa rồi.

“Bồ lô ba lat"

Quanh người Địa Ngạo Thiên bộc phát khí thế dũng mãnh trước nay chưa từng có, giống hệt th1u dữ viễn cổ bước bước dài xông tới, trong chớp mắt đã tiến tới hơn mười mét, nhảy lên thật cao, không đợi mười một dân bạo loạn kia kịp phản ứng, Địa Ngạo Thiên đã liên lục vung ba gậy.

Trong mắt của tất cả mọi người, gậy xương mũi nhọn nháy mắt từ một hóa thành ba, gần như cùng một lúc rơi vào đỉnh đầu ba người ở trước nhất.

Âm!

Âm!

Âm!

Ba cái đầu giống như ba quả dưa hấu chín rơi xuống từ độ cao một trăm mét, nổ tung tại chỗ, màu trắng đỏ vàng văng tung tóe.

Địa Ngạo Thiên nhếch miệng cười, gương mặt đầy hung ác.

Tám dân bạo loạn còn loạn cứng đờ, cánh tay bủn rủn, vũ khí lạch cạch rơi xuống đất.

Cùng lúc đó ở giữa sườn núi phát ra tiếng rít chói tai, có nữ, cũng có nam.

Địa Ngạo Thiên đang định tiếp tục quơ gậy, quay đầu nhìn lại Valhein.

Valhein lạnh lùng nhìn Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên xấu hổ, quay mạnh người lại, tiếp tục bổ nhào về phía đám dân bạo loạn.

Âm!

Người thứ tư tử vong.

Bảy người còn lại giống như rơi vào cơn ác mộng, rõ ràng muốn chạy trốn nhưng lại bị dọa tới không thể nhúc nhích.

Âm!

Cái đầu thứ năm nổ tung.

"A...

Một trong số người đó lúc này mới giống như giật mình tỉnh khỏi cơn ác mộng, bịch một tiếng quỳ xuống đất.

Năm người còn lại cũng theo bản năng quỳ xuống theo.

Địa Ngạo Thiên thè đầu lưỡi đỏ au, thực tự nhiên liếm máu dính trên gậy xương mũi nhọn, nhớ lại mùi vị thời kỳ viễn cổ, nhưng một thằn lùn nhỏ vội vàng kéo quần áo bằng da của nó, là chiếc áo da cắt may từ quần áo của Carlos.

Địa Ngạo Thiên cứng đờ người, tay run run, trực tiếp ném gậy

xương mũi nhọn qua một bên, sau đó dùng vẻ mặt chán ghét nhìn gậy xương mũi nhọn, cuối cùng len lén quan sát Valhein.

Valhein không nhìn Địa Ngạo Thiên, chỉ nói với sáu người kia: "Đặt tay sau đầu, đứng dậy, dẫn bọn ta lên núi."

Sáu người nơm nớp lo sợ đứng dậy, chậm rãi đi lên núi.

Valhein cất bước đuổi kịp, sáu người còn lại đi theo phía sau Valhein, dè dặt vượt qua năm cái xác không đầu.

Trong mắt Hoth, Lake, .Jimmy và Albert tràn ngập đồng cảm.

Trong mắt Paloma ngoại trừ đồng cảm thì còn một chút tự trách.

Rollon lạnh lùng nhìn một vòng số xác không đầu, trên mặt không có chút biểu cảm nào, ánh mắt cũng không hề có chút dao động nào.

Valhein vừa đi vừa ngẩng đầu nhìn về phía giữa sườn núi.

Trước cửa hang động ở giữa sườn núi vang đầy âm thanh mắng chửi, có người ngồi bệt dưới đất gào khóc, có người đưa tay cầm vũ khí hoặc nông cụ, dáng vẻ muốn xông tới.

Một người cao lớn cường tráng đứng ở trước đám người trưởng thành, ngăn cản nhóm dân bạo loạn kích động.

Dân bạo loạn tiếp tục lớn tiếng chửi mắng, đám người câm cung tên thô sơ có phần do dự.

Người nọ mặc một thân giáp da màu đen rạn nứt đủ chỗ, khiên và mâu ở trên tay cũng đầy lỗ hổng. Hắn để râu quai nón, trên mặt cũng dính một tầng tro bụi nhàn nhạt như những người khác, trong mắt tràn đầy mệt mỏi rã rời và bất đắc dĩ.

"Tại sao lại giết bọn ta?" Người đàn ông râu quai nón cao lớn

trừng cặp mắt đỏ ngầu, căm tức nhìn Valhein.

"Bởi vì người của ngươi muốn giết ta, hơn nữa bọn họ cũng từng giết người." Con ngươi Valhein lạnh như băng.

"Bọn ta là bất đắc dĩ!"

"Nói cứ như ta thích giết bọn hắn vậy." Valhein nói.

"Các ngươi, vốn có lựa chọn khác." Người đàn ông kia lớn tiếng nói.

Valhein gật đầu, nói: "Bởi vì giết bọn họ nên ta có lựa chọn khác. Ngươi là Jacques đúng không?"

Chương 345: Jacques

Chương 345: Jacques

Jacques

"Là ta." Lửa giận của Jacques chậm rãi tan đi, hắn không ngờ thiếu niên này lại bình tĩnh đến vậy, so ra thì mình lại càng giống một đứa bé hơn.

"Tránh ra, thả bạn học của ta ra, ta sẽ cho các ngươi một kết quả mà ta cho là công bằng." Valhein nói.

"Ngươi cho là?" Trên mặt Jacques lộ ra vẻ châm chọc, mấy chục người ở phía sau căm hận nhìn chằm chằm Valhein.

-Hoặc là ta cho là, hoặc là quý tộc cho là, ngươi chọn một."

Nhóm dân bạo loạn kia nghe không hiểu, nhưng sắc mặt .Jacques có chút thay đổi, nhìn chằm chằm Valhein, quan sát thật kỹ, sau đó nhìn những người khác ở phía sau Valhein. Khi ánh mắt của hắn rơi vào dây chuyền Medusa Hoàng Kim trước ngực Paloma thì biểu cảm hơi run run, cơ thể theo bản năng run rẩy.

"Xem ra, lần này Học viện Plato đã phái tinh anh tới." Sắc mặt .Jacques nghiêm nghị.

"Ta không phải tới để thương lượng với các ngươi, ta tới là vì cứu bạn học. Ta không có thời gian dây dưa với các ngươi, nếu chậm trễ một phút đồng hồ thì bạn học của ta có lẽ sẽ tử vong. Cho dù là ngươi, Jacques, cũng chỉ có thể làm cho ta có ba phút đồng cảm mà thôi."

Jacques khẽ thở dài, nói: "Nhóm bạn học của ngươi đã giết

bốn người bọn ta, tổn thương mười mấy người."

"Ta giết năm." Valhein nói.

Nhóm dân bạo loạn kia đột nhiên phẫn nộ.

"Kẻ giết người!"

"Hung thủ!"

"Quý tộc chết tiệt!"

Đột nhiên, một tay cung giương cung bắn tên.

Vèo...

Mũi tên xé gió bay thẳng tới chỗ Valhein.

Rất nhiều ánh mắt nhóm dân bạo loạn lóe sáng, sắc mặt Jacques thay đổi, vội vàng đưa tay ngăn cản, mũi tên dán sát qua ngón tay hắn bay qua.

Valhein mặt không thay đổi.

Paloma vung thương kiếm chặn lại đường bay của mũi tên, Rollon cũng bước tới một bước, dùng khiên cánh tay che chắn cho Valhein.

Một bóng dáng nho nhỏ nhẹ nhàng nhảy lên, giống như một con khỉ hái trái cây, cánh tay phải vươn tới chụp lấy lấy mũi tên gỗ.

Đáp xuống đất, Địa Ngạo Thiên lộ ra biểu tình khinh thường ném văng mũi tên đi.

"Giết hắn đi." Valhein ra lệnh.

Địa Ngạo Thiên chỉ một ngón tay, cầu lửa thật lớn âm âm bay

ra.

Âm!

Cầu lửa rơi vào bụng người nọ, âm một phát nổ tung.

Người nọ kêu thảm một tiếng, cơ thể nổ tung, hóa thành hai quả cầu lửa.

Hai tay cung ở gần đó bị vụ nổ lan tới châm lửa, rất nhanh đã hóa thành một quả cầu lửa quay cuồng dưới đất.

Những người khác sợ tới hét chói tai lùi lại phía sau, né xa ba người lửa kia.

Ngọn lửa không ngừng lan ra xung quanh, người xung quanh không ngừng lùi lại phía sau.

Bọn họ đã từng thấy thuật hỏa cầu, nhưng chưa từng thấy thuật hỏa cầu nào đáng sợ đến vậy.

"Giết chúng tá"

"Ngươi phải đên mạng cho bọn họi"

"Jacques, chúng ta cùng nhau giết hắn đi!"

"Giết hắn đi!"

"Ma pháp sư cận chiến chỉ là lũ vô dụng!"

"Bọn họ cần thời gian niệm chú, chúng ta nhiều người!"

Đông đảo dân bạo loạn quơ vũ khí muốn vọt tới.

Thế nhưng nhóm trẻ con và phụ nữ thì sợ tới không ngừng lùi lại, cách thật xa Valhein.

"Tất cả câm miệng!" Jacques đột nhiên quát to một tiếng, hệt

như sấm rền lấn át tất cả âm thanh của người khác.

Nhóm dân bạo loạn ngơ ngác nhìn .Jacques.

"Một đám ngu ngốc, lẽ nào các ngươi không phát hiện thuật hỏa cầu của người hầu hắn triệu hoán là lập tức phát ra à? Tất cả câm miệng! Từ giờ trở đi, không được ta cho phép mà dám mở miệng, đánh gãy chân ném xuống dưới chân núi!"

Nhóm người nghi hoặc nhìn Jacques. Jacques nhìn Valhein, vẻ mặt nghiêm nghị nói: "Không ngờ Học viện Plato lại phái người mạnh đến vậy tới đây."

"Cuối cùng cũng có một người thông minh, thả người đi." Valhein nói.

"Có thể thả người, nhưng trước tiên ngươi phải thắng được ta." .Jacques nói.

"Được, ta tự mình ra tay. Ngươi nói bắt đầu đi." Valhein bước tới trước.

Jacques chậm rãi giơ tay trái câm khiên, tay phải câm trường mâu, nói: "Bắt đầu!" Nói xong, hắn từ trên cao xông tới chỗ Valhein.

'Skennyl"

Valhein chỉ một ngón tay, dây quỷ bò ở bên hông bay ra ngoài.

Jacques sớm đã có chuẩn bị, vung mâu đâm tới, muốn dùng trường mâu chống lại dây quỷ bò.

Thế nhưng tốc độ của dây quỷ bò vượt khỏi tưởng tượng của hắn, trước khi trường mâu đụng vào, nó đã véo một tiếng bay tới, quấn lấy eo hắn rồi cấp tốc dài ra, sau đó giống như một con rắn quấn lấy hai tay hắn, thắt nút thật chặt cột lại ở sau lưng.

"Ngươi...

Jacques dùng hết sức lực toàn thân để giãy giụa, nhưng nút thắt dây thừng ma pháp trói chặt, mọi vùng vẫy đều là uổng phí sức lực.

Nhóm người đứng sau .Jacques thấy một màn này đều lộ ra biểu cảm bi thương, không ngờ ngay cả Jacques mạnh mẽ nhất cũng thất bại, hơn nữa còn là bại hoàn toàn như vậy.

Ma pháp sư này quá mạnh mẽ.

"Còn cân ta dùng ma pháp khác nữa không?" Valhein hỏi.

Jacques thở dài một hơi.

"Ta chịu thua." Jacques đứng im tại chỗ, không nhúc nhích.

Valhein không thu hồi nút thắt của dây quỷ bò.

"Jacques dẫn đường, mọi người từ bên trái ta rời cách xa hang núi hai mươi mét, người không nghe lệnh, giết!" Valhein không khách khí ra lệnh.

Ba thần lùn lửa hùng hổ xông tới, chuẩn bị nghe theo mệnh lệnh giết chết không tha.

Nhìn diện mạo hung ác của Địa Ngạo Thiên, dân lưu lạc giống như bầy cá gặp phải cá mập, vội vàng vọt tới bên tay trái Valhein, cách xa hang núi.

"Đi thôi. Valhein nói.

Jacques cúi đầu, dẫn nhóm người đi tới cửa hang núi.

Valhein đứng bên ngoài lớn tiếng kêu: "Các bạn học, ta là Valhein, học viện phái ta tới cứu mọi người. Ta đã giải quyết xong dân bạo loạn, mọi người có thể ra ngoài rồi."

Chương 346: Jacques (2)

Chương 346: Jacques (2)

Jacques (2)

"Valhein? Thật sự là giọng của Valhein!"

Chỉ thấy vài người từ trong hang động u ám đi ra, vẻ mặt vui sướng, toàn thân bẩn thỉu, chỉ trông tốt hơn nhóm dân bạo loạn ở bên ngoài một chút mà thôi.

“Thật sự là Valhein, mọi người ra đi! Bọn họ hô to vào trong hang.

Tiếp đó, mười mấy bạn học dìu dắt nhau chậm rãi đi ra.

Nháy mắt nhìn thấy nhóm bảy người Valhein thì một vài bạn học đã nghẹn ngào khóc rống.

“Cám ơn, cám ơn các ngươi!"

“Cám ơn Valhein, cám ơn các vị bạn học."

Valhein nhìn lướt qua nhóm bạn học, phát hiện có vài người bị thương nặng, liền nói: "Không cần nói nhiều, mọi người lập tức xuống núi quay về, trên đường sẽ có người đón mọi người. Ở đây sẽ do ta giải quyết."

Trong mắt nhóm học sinh kia không hề có ý chí chiến đấu, cám ơn nhóm Valhein xong liền vừa nhỏ giọng mắng nhóm dân bạo loạn vừa xuống núi, đi về phía Học viện Plato.

Jacques hơi cúi đầu, không nói được một lời.

Nhóm bình dân cách đó không xa sợ hãi nhìn nhóm Valhein.

"Ta không hiểu được, vì sao các ngươi sợ một chiến sĩ Thanh Đồng và quý tộc, nhưng lại không sợ đại ma pháp sư Truyền Kỳ mạnh mẽ." Valhein nói.

"Bậc thầy Plato là người lương thiện, mà Cammonra sẽ giết bọn ta." Jacques bất đắc dĩ nói.

"Bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh chính là thiên tính của chúng ta." Valhein thở dài, đứng ngoài cửa hang động nhìn bạn học dưới chân núi.

Ở giữa bầu trời trong xanh và đồng ruộng xám xanh, nhóm bạn học ở trên đường giống như một nhóm dân lưu lạc khác.

"Kế tiếp các ngươi tính làm sao?" Valhein hỏi.

Jacques khẽ vặn vẹo tay, nhưng vẫn không thể giấy ra được.

"Ta không biết, chỉ có thể giống như trước, tìm kiếm cái ăn ở khắp nơi, tiếp tục làm dân lưu lạc, hoặc là dân bạo loạn mà các ngươi nói.' Jacques đã không còn khí thế như lúc mới gặp, giống như một cụ già già nua, mờ mịt nhìn dân lưu lạc ở bên cạnh.

Valhein cũng nhìn sang phía bọn họ, giống như một nhóm người ăn xin cầm vũ khí và nông cụ trong tay.

Khí trời sáng sủa, nhưng thế giới trong mắt bọn họ chỉ là mây đen dày đặc.

Ngay cả trong ánh mắt những đứa nhỏ, cũng đầy mây đen.

"Ngươi biết rõ."

Jacques trầm mặc không nói.

"Ngay từ khi bắt đầu thì ngươi đã biết kết cục của mình. Núi

Chiến Thần sẽ không cho phép các ngươi tồn tại, nhiêu nhất là một tháng, bọn họ sẽ phái một chỉ đội ra khỏi thành giết sạch các ngươi, sau đó mang theo đầu các ngươi trở về, tuyên bố rằng mình đã giải quyết được một đám cướp, tiếp nhận sự hoan hô của dân chúng thành Athens. Có điều, các ngươi và đám cướp cũng không có gì khác nhau."

"Bọn ta không phải cướp!" Jacques nghiến răng nghiến lợi nói.

Nhóm dân lưu lạc kia cũng tỏ ra phẫn nộ, đám nhỏ siết nắm tay, rõ ràng đã đói tới đứng không vững nhưng vẫn muốn lao lên cắn xé Valhein.

Valhein giống như không nhìn thấy sự phẫn nộ trong mắt bọn họ, bắt đầu niệm thần chú.

"Cây sa kê." [còn gọi là cây bánh mi]

"Cây sa kê.

"Cây sa kê..."

Valhein một lèo phóng ra bên ngoài mười ma pháp cây sa kê, mười cây sa kê cao hai mét vững vàng đứng trên sườn núi.

Trên mỗi cây sa kê xanh biếc là mười mấy quả trắng to cỡ 33cm, bởi vì nó là quả sa kê được tạo ra từ ma pháp nên không cần nướng chín cũng tỏa ra mùi hương ngọt ngào.

Đám người vốn tức giận thay đổi biểu cảm rất rõ ràng.

Những đứa bé kia tựa hồ đã quên đi Valhein, chỉ trông mong nhìn những quả sa kê tỏa ra mùi hương của bánh mì.

Có vài đứa nhỏ thậm chí không ngừng lau nước miếng.

Trong ánh mắt của chúng, mây đen đã tan, ánh sao đong đầy.

Valhein nhìn thoáng qua .Jacques, vẻ mặt .Jacques rất phức tạp, lớn tiếng nói: "Hái xuống ăn đi, đó là ma pháp của ma pháp sư đại nhân, không có độc. Loại quả sa kê này chỉ có thể tôn tại mấy tiếng đồng hồ mà thôi, không ăn sẽ hư thối. Cẩn thận một chút, đừng ăn quá nhiều, coi chừng bị nghẹn hoặc quá no đấy..."

Jacques đột nhiên cúi đầu, một câu cũng không nói nên lời, rõ ràng không ăn gì cả nhưng cổ họng lại giống như bị quả sa kê nghẹn lại.

Nhóm dân lưu lạc vẫn không nhúc nhích, nhìn Valhein. "Ăn đi, là cho các ngươi." Giọng của Valhein khôi phục sự ôn hòa bình thường.

Nhóm người trẻ tuổi can đảm bước nhanh tới, tự ngắt một quả rồi nhanh chóng lùi lại phía sau, vừa nhìn chằm chằm Valhein vừa trực tiếp dùng răng gặm cắn.

Valhein vẫn không nhúc nhích.

"Ăn ngon không?" Một đứa bé chép miệng nhỏ giọng hỏi.

"Ăn ngon!" Thiếu niên đột nhiên ngừng lại, sau đó dùng sức tách quả sa kê ra, chia cho người xung quanh.

Vừa nuốt nước miếng vừa chia cho người khác, chính mình cũng không ăn thêm miếng nào nữa.

Sau đó nhóm thiếu niên bắt đầu không ngừng hái trái sa kê đưa cho những người khác, cuối cùng đã hái sạch quả.

Nhóm người ăn ngấu nghiến, thỉnh thoảng có người vì ăn quá gấp mà bị nghẹn hoặc sặc, người bên cạnh vội vàng tới giúp.

"Chú Jacques..." Một cô bé tám tuổi sợ hãi nhút nhát đi tới bên cạnh Jacques, tay câm một quả sa kê cố gắng giơ lên.

Dây thừng ma pháp bung ra.

"Cám ơn bé Nini, con trở lại ăn tiếp đi." Jacques nhận lấy quả sa kê.

Cô bé cười rộ lên, xoay người chạy trở lại chỗ nhóm người.

Jacques nghiêng người đi, đưa lưng về phía nhóm dân lưu lạc, không ngừng chà lau mặt mình.

Hắn không ngờ, lần đầu tiên để tất cả mọi người được ăn no chính là nhờ vào kẻ địch tới tiêu diệt bọn họ.

Chương 347: Phải thật nghe lời

Chương 347: Phải thật nghe lời

Phải thật nghe lời

Valhein và nhóm bạn ngồi cùng bàn lặng lẽ nhìn hết thảy, không ai nói gì.

Không ai biết nên nói gì.

Hoth cũng châm chậm quay người đi.

“Cái này ăn ngon thật...

Âm thanh trong trẻo của cô bé vang lên ở sườn núi.

Lake và Paloma cũng nhịn không được, quay người đi lau khóe mắt.

Jimmy và Albert than thở.

Rollon lộ ra vẻ đồng cảm, nhẹ nhàng lắc đầu.

"Ngươi vẫn luôn biết kết quả." Giọng của Valhein vẫn bình tĩnh như cũ.

"Đúng vậy."

Vai của .Jacques có thể chống đỡ hơn trăm người.

Nhưng bây giờ lại mềm nhữn rủ xuống.

"Người rõ ràng có lựa chọn khác.'

"Đúng vậy, ta có thể giống như các ngươi, đứng nhìn ở xa xa, đồng cảm là đủ rồi." Jacques lau khô gương mặt, ngẩng đầu, chế giễu nhìn Valhein.

Mặt của hắn bị nước mắt và bụi bẩn vẽ thành ác quỷ.

"Ta sẽ cứu người nên cứu, sau đó cho các ngươi một lựa chọn, trở lại trấn Grey River. Ít nhất cũng phải để thành Athens nghe thấy âm thanh của các ngươi."

Valhein nhìn .Jacques, trên mặt lộ ra nụ cười nhạt kỳ dị, trong nụ cười ẩn giấu thú dữ.

Jacques sửng sốt hồi lâu, vẻ mặt biến ảo, cuối cùng hít sâu một hơi, trong mắt lóe ra ánh sáng vô tận.

"Thật sao?"

"Thật!"

“Ta nghe lời ngươi!"

"Chờ bọn họ ăn xong." Valhein lắng lặng đứng đó.

Sắc mặt nhóm bạn ngồi cùng bàn khác nhau, nhìn Valhein, nhìn dân lưu lạc, thỉnh thoảng lại nhìn thành Athens xa xa.

Đều đang suy đoán Valhein muốn làm gì. Chờ mọi người ăn no, Valhein lớn tiếng nói: "Hiện giờ, tất cả trẻ con dưới mười bốn tuổi và mẹ của chúng, đứng ở phía bên tay trái của ta."

Nhóm dân lưu lạc tụ lại một chỗ, không ai dám bước qua.

Jacques hét lớn: "Hiện giờ tất cả nghe theo ma pháp sư đại nhân! Ai dám cãi mệnh lệnh của ma pháp sư đại nhân, ta sẽ giết kẻ đó! Mau lên một chút! Nini, dẫn mẹ con qua đó, nhanh!"

Jacques nói, giơ trường mâu chỉ về phía nhóm dân lưu lạc.

Vì vậy đám nhỏ hoảng sợ chậm chạp đi sang phía bên trái, nhưng hơn một nửa là đi một mình.

Valhein một lần nữa lên tiếng: "Tất cả cụ già..."

Âm thanh im bặt ngừng lại.

Gió núi nhẹ nhàng phất qua, một mảnh yên lặng.

Trong lòng mỗi người, đều giống như bị nhét một cục bông.

Người lớn tuổi nhất trong đội ngũ cũng không quá bốn mươi tuổi.

Ánh mắt Valhein hoảng hốt, lúc này mới ý thức được, bao gồm cả số trẻ sinh non và trẻ con, tuổi thọ trung bình của con người trong thời kỳ này thấp hơn 20 tuổi.

Bên trái 21 người, bên phải 63 người.

"Jacques, ngươi biết rõ mỗi người không?" Valhein hỏi.

"Ma pháp sư đại nhân, ta có thể gọi tên mỗi người." Jacques đứng thẳng tắp.

"Ta tin tưởng ngươi, hi vọng ngươi xứng đáng với niềm tin của ta." Valhein nói.

"Ngài cứ nói!" Jacques cúi đầu.

"Trong số 63 người, chọn ra những người hai tay sạch sẽ, để bọn họ đi qua bên trái. Ta hi vọng, càng ít càng tốt." Valhein mỉm cười nhìn .Jacques.

Cơ thể Jacques cứng ngắc, thở dài nói: "Ngài yên tâm!"

Nói xong, .Jacques đi xuống, bắt đầu gọi tên từng người, để bọn họ đi sang bên trái, ở cùng một chỗ với đám nhỏ và những

người phụ nữ.

Người bị gọi hoặc là tay không, hoặc là cầm gậy gõ, hoặc là câm nông cụ.

Không có người nào cầm vũ khí trong tay.

Chỉ chốc lát sau, .Jacques ngừng lại, nhìn nhóm người bên tay phải Valhein, cắn răng, cố sức cắn.

Thẳng đến khi khóe miệng chảy ra vết máu nhàn nhạt.

Jacques xoay người lại, nhìn Valhein. "Ma pháp sư đại nhân, đã chọn xong, không dư cũng không thiếu."

Valhein không nhìn nhóm người mà nhìn về phía xa, nhìn tòa thành Athens lúc này trông thật nhỏ bé.

Dưới bầu trời xanh thẳm, thành Athens giống như bị mây đen bao phủ.

Tượng thần Zeus và tượng thần Athena cao lớn có thể nhìn thấy rất rõ.

“Ta là Valhein.'

Valhein mỉm cười nhìn về phía .Jacques.

"Valhein đại nhân." Jacques cúi đầu nói.

"Paloma, gia tộc của nàng có thể tiếp nhận hết 41 người bên tay trái ta không?" Valhein quay lại hỏi Paloma.

"Có thể." Paloma gật mạnh đầu một cái, không chút do dự nào.

"Tốt, kế tiếp, ta sẽ dẫn theo nhóm người này quay về trấn Grey River. Sáu người các ngươi đưa những người kia tới nhà Paloma." Valhein nói.

“Ta đi với ngươi!" Lake nói.

Ta cũng đi theo ngươi. Hoth nói.

Rollon, .Jimmy và Albert thì đang do dự.

"Từ nơi này đi hai mươi dặm theo hướng tây nam sẽ tới trấn Green, đó là đất phong của nhà ta, cầm tín vật của ta dẫn người tới, sẽ có người sắp xếp ổn thỏa cho bọn họ. Về phần ta, ta sẽ theo ngươi tới trấn Grey River.'" Âm thanh của Paloma vẫn non nớt như trước, nhưng giọng điệu thì lại lạnh như băng.

Valhein gật đầu nói: "Tốt lắm, Rollon, Jimmy và Albert, ba người đưa bọn họ tới trấn Green, bốn người bọn ta tới trấn Grey River."

Ba người giống như trút được gánh nặng.

"Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ đưa người tới đó." Rollon nói.

dJimmy và Albert cũng gật đầu.

"Chúng ta chia nhau ra hành động." Valhein nhìn về phía .Jacques nói: "Chúng ta tới trấn Grey River.'

“Tuân lệnh!"

Trong mắt Grey River, một chút ánh lửa lan tràn.

Hắn xoay người nhìn bốn mươi ba người ở bên phải, lớn tiếng nói: "Mọi người nghe lệnh, cùng ma pháp sư đại nhân quay về trấn Grey River."

"Không phải chúng ta đã nói cho dù chết cũng sẽ không làm con chó của quý tộc à?”" "Chúng ta trở về thì có thể làm gì chứ? Trên tường nhà Cammonra có hai cái nỏ máy, chúng ta có về đó cũng chỉ là chịu chết mà thôi."

"Có phải ngươi bị ma pháp sư lừa rôi không?”

"Jacques, không phải ngươi muốn hại bọn ta chứ?"

"Câm miệng!" .Jacques rống giận.

Chương 348: Phải thật nghe lời (2)

Chương 348: Phải thật nghe lời (2)

Phải thật nghe lời (2)

Valhein lạnh lùng nhìn bốn mươi ba người kia, nói: "Bây giờ các ngươi không có lựa chọn, hoặc là về trấn Grey River với ta, hoặc là chết. Địa Ngạo Thiên, bao vây bọn họ."

"Bô lô ba lai"

Ba thần lùn lửa chia ra ba hướng vây quanh nhóm dân lưu lạc.

Nhóm dân lưu lạc lập tức nhớ tới sức mạnh của Địa Ngạo Thiên, câm như hến.

Jacques thở dài một tiếng, nói: "Theo ta đi thôi, đây là lựa chọn tốt nhất của chúng ta. Ta, Jacques, chưa bao giờ hại các ngươi.

Nhóm dân lưu lạc lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.

"Ta tin tưởng anh Jacques!" Một thiếu niên giơ trường mâu loang lổ vết máu nói.

"Được, chúng ta đi theo anh .Jacques.'

"Ta cũng tin tưởng .Jacquesl"

Nhóm dân lưu lạc hô to.

Giống như đang cổ vũ cho mình.

Jacques siết chặt nắm tay, móng tay bấu sâu vào trong thịt.

"Cám ơn mọi người!" Jacques quay đầu lại liếc nhìn Valhein, gật mạnh đầu, bước xuống núi trước tiên.

Những người còn lại theo ở phía sau, ba thần lùn lửa ở hai bên và phía sau, giống như chó Shepherd đang chăn cừu.

Valhein, Paloma, Hoth và Lake cũng dời bước.

Jacques đột nhiên dừng lại, nhìn nhóm người bên tay trái Valhein.

"Các ngươi tới trấn Green, tất cả phải nghe lời ma pháp sư đại nhân, phải..." Jacques nghẹn lời, ánh mắt tối sầm nhưng trong nháy mắt đã sáng ngời: "Phải thật nghe lời!"

Jacques nhìn bọn nhỏ, mỉm cười, nụ cười so với ánh mặt trời còn rạng ngời hơn, so với bâu trời lại càng trong trẻo hơn.

Đám nhỏ ngơ ngác nhìn nhóm Jacques đi xuống núi, bối rối không biết phải làm sao.

"Các ngươi theo bọn ta tới trấn Green, đừng hỏi tại sao, ta cũng không biết." Rollon giương trường mâu, quanh thân lộ ra ánh sáng màu Hắc Thiết.

dJimmy và Albert lộ ra gậy ma pháp.

Nhóm dân lưu lạc không nói lời nào, theo ba người xuống núi. Ba đội ngũ theo ba mục tiêu khác biệt tiến tới trước.

Nhóm học sinh khảo nghiệm thất bại đang trên đường lớn hướng về thành Athens.

Rollon, Jimmy và Albert dẫn người tới trấn Green.

Valhein, Paloma, Lake và Hoth, dẫn theo .Jacques và nhóm dân

bạo loạn theo con đường nhỏ gần đó tới trấn Grey River.

Jacques đi ở trước nhất, không nói lời nào.

Nhóm dân lưu lạc lúc ban đầu vẫn còn nghi thân nghi quỷ, nhưng thấy tuyến đường quen thuộc thì bắt đầu vừa trò chuyện vừa đi, một vài người thậm chí còn cười cười nói nói.

Nhóm bốn người Valhein dắt ngựa, đi ở sau lùng.

"Valhein, bây giờ ngươi có thể nói chốc nữa phải làm gì rồi đi? Ta đã có suy đoán, hi vọng ngươi đừng làm chuyện điên rồ." Ánh mắt Lake cực kỳ nghiêm nghị.

"Ta không biết Valhein muốn gì, nhưng cứ cảm thấy không tốt lắm. Ta cảm nhận được, Valhein cần giúp đỡ." Hoth nói.

Valhein cười cười, nói: "Các ngươi nghĩ nhiều rồi, ta chỉ làm một chuyện rất tầm thường mà thôi."

"Ngươi sợ liên lụy bọn ta đúng không? Bọn ta cũng đã theo ngươi tới đây rồi." Paloma nói.

"Không giống nhau." Valhein nói.

"Nếu sợ bị liên lụy, bọn ta đã không theo tới." Paloma nói.

Hoth và Lake cũng gật nhẹ đầu.

"Ta muốn biết sớm một chút." Lake nói.

"Xin lỗi, chuyện này các ngươi vĩnh viễn không thể biết trước được. Đương nhiên, các ngươi có lẽ sẽ thấy một chuyện, nhưng nó không có quan hệ gì với các ngươi cả." Valhein nói.

"Ngươi như vậy, thực đáng ghét." Paloma nhìn chằm chằm Valhein.

"Bây giờ nàng nói nhiều thật đấy, cứ tiếp tục như thế nhé." Valhein lộ ra nụ cười xán lạn.

Paloma lườm Valhein trắng mắt.

"Ta vẫn hi vọng ngươi đừng làm chuyện điên rồ." Lake nói.

"Ngươi yên tâm, ta chính là thiên tài tương lai của Học viện Plato, sao phải làm chuyện điên rô chứ?" Valhein cười nói.

"Aiz...' Lake thở dài.

"Lake, ta cảm thấy ngươi nghĩ nhiều rồi, Valhein thông minh như vậy, sẽ không làm chuyện ngốc đâu." Hoth nói.

"Người thông minh bình thường sẽ không làm chuyện điên rồ, nhưng khi đã làm thì chính là việc ngốc mà những kẻ ngu ngốc cả đời cũng không làm được." Lake nhìn Valhein.

Bốn người vừa trò chuyện vừa theo đội ngũ tiến tới trước.

Không biết qua bao lâu, nhóm người đã từ đường nhỏ ở phía tây bắc trấn Grey River.

Mặt trời ngả về tây, cái bóng trên mặt đất kéo ngày càng dài.

Athens đã sắp tiến vào hoàng hôn.

Một dòng sông nhỏ kề sát thị trấn chậm rãi chảy xuôi.

Trong ánh ráng chiều, trần Grey River giống như một người phụ nữ dịu dàng không màng danh lợi đang thiêm thiếp, lắng lặng an tường.

Chỉ có điều, cơ thể của người phụ nữ kia đã hư thối rồi.

Đi tới sát biên giới trấn Grey River, đội ngũ dừng lại.

Bọn họ nhìn căn nhà lớn nhất trong trấn, chỉ thấy bức tường vây thấp nở nơi đó dưới ánh ráng chiều rực rỡ chiếu rọi, đầu mâu và những tấm khiên lóe sáng lóng lánh.

Mười mấy người đứng trên tường thành cười cười nói nói, chỉ trỏ về phía nhóm dân bạo loạn ở bên ngoài.

Hai chiếc cự nỏ giống như hai con ma thú dùng ánh mắt lạnh như băng chăm chú nhìn mọi người.

Nhóm dân bạo loạn nhìn vô số xác chết treo ở đầu trấn mà nghiến răng nghiến lợi, nhỏ giọng chửi bới.

"Ba người các ngươi ở lại đây, ta cùng bọn họ tiến vào trấn." Valhein nói.

Paloma vươn bàn tay nhỏ bé trắng nõn, nắm lấy phần giáp da phía sau của Valhein.

"Cơ thể của ta khỏe rồi." Trong âm thanh non nớt của Paloma tràn đầy kiên định.

"Ta cũng đi!" Lake và Hoth đồng thanh nói.

Valhein xoay người, nhìn ba người bạn cùng bàn, lộ ra nụ cười mỉm nhàn nhạt.

Chương 349: Hãy làm điều ngươi muốn làm

Chương 349: Hãy làm điều ngươi muốn làm

Hãy làm điều ngươi muốn làm

"Cám ơn các ngươi vì đã làm như vậy. Nhưng bất cứ chuyện gì cũng có nhân tố không thể khống chế. Mặc dù ta tự nhận là có cách tách ra khỏi nguy hiểm nhưng cũng không dám hứa chắc là sẽ không có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, huống chỉ là còn dẫn theo các ngươi.' Valhein nói.

"Ngươi có thể không làm, ngươi đã nói, mỗi người đều có lựa chọn tốt hơn." Lake nhìn chằm chằm hai mắt Valhein.

Valhein nhìn thị trấn ở phía trước, nhìn vô số xác chết bị đóng trên cột, nhìn thế giới đầy tử khí âm trâm, nhìn bầu trời hoàng hôn.

"Ta vẫn luôn suy nghĩ, phải làm thế nào mới trở thành Truyền Kỳ, con đường nào mới có thể trở thành Truyền Kỳ, các ngươi đã nghĩ tới chưa?" Valhein hỏi.

Hoth lắc đầu.

"Ta đã từng nghĩ, nhưng không có kết quả." Lake nói.

Paloma gật đầu một cái.

"Ta đã lật tung tất cả bản tóm tắt cuộc đời của các bậc thầy Truyền Kỳ, cũng tìm hiểu ghi chép về đời quý tộc đầu tiên, hi vọng thông qua học tập trải nghiệm, lời nói, việc làm, phong cách làm

việc và phương thức hành động của bọn họ để tìm ra con đường Truyền Kỳ. Đáng tiếc con đường Truyền Kỳ của bọn họ có đủ loại, hành vi cũng khác biệt. Thế nhưng ta không ngừng tổng kết, không ngừng tự hỏi, rốt cuộc phát hiện một điểm giống nhau." Valhein nói.

Ba người nghiêm túc nhìn Valhein.

"Điểm giống nhau đó chính làm, việc bọn họ làm đều là chuyện mà bọn họ cho là có ý nghĩa nhất, có giá trị nhất. Từ trước đến giờ, bọn họ không phải vì Truyền Kỳ mà trở thành Truyền Kỳ, mà là làm chuyện mà họ cho rằng có ý nghĩa nhất, có giá trị nhất mà trở thành Truyền Kỳ. Phần lớn người cùng thời với bọn họ không chỉ không hiểu họ, ngược lại còn cười nhạo phủ nhận bọn họ, cho rằng bọn họ là kẻ lừa đảo, cho rằng chuyện bọn họ làm không có chút ý nghĩa nào cả. Thẳng tới khi bọn họ trở thành Truyền Kỳ, thẳng tới khi bọn họ làm được chuyện mà mình vẫn luôn muốn làm. Sau đó, những người cười nhạo bọn họ lại tiếp tục cười nhạo Truyền Kỳ tiếp theo trong tương lai."

"Ta vẫn luôn tự hỏi, vì sao phần lớn mọi người đều cười nhạo những vị Truyền Kỳ này? Ta nghĩ rất nhiều nhưng không có đáp án chính xác. Thẳng đến trước đó không lâu, ta đột nhiên nghĩ tới một khả năng, đó chính là người cười nhạo Truyền Kỳ đang dùng bản năng tự hỏi, dùng cảm giác để phán đoán thế giới này, nhưng lại không bao giờ suy nghĩ sâu sắc." "Sau đó ta không tiếp tục suy nghĩ về đáp án này nữa, ta chỉ nghĩ về chuyện mà mình cảm thấy là có ý nghĩa nhất, có giá trị nhất, chỉ khi nào làm được chuyện mà ta cho rằng nó có ý nghĩa nhất giá trị nhất thì ta mới tìm được con đường Truyền Kỳ của mình."

"Truyền Kỳ có trăm ngàn đường, nhưng con đường Truyền Kỳ của ta thì chỉ có một. Có lẽ, chọn lựa bây giờ của ta không phải chính xác nhất, nhưng giờ phút này, ta tin tưởng vững chắc rằng mình đang đi trên con đường Truyền Kỳ."

"Tuy bước tiếp theo có khả năng sẽ mang tới tai họa cho ta, nhưng cho dù ta đứng yên tại chỗ, ai biết được trấn Grey River xuất hiện một tên Cammorra, thành Athens liệu có xuất hiện Cammonra hay không? Hy Lạp có thể xuất hiện Cammonra hay không? Mà ta, liệu có trở thành dân bạo loạn hay không? Ta không biết."

"Vì thế, ta chỉ có thể làm chuyện mà ta cho rằng ý nghĩa nhất, có giá trị nhất."

Valhein nói xong, mỉm cười.

"Ba người các ngươi đứng ở đây đi, nói thật, nếu ba người tham gia chiến đấu thì lại càng tăng thêm phiền phức lớn hơn cho ta. Đau lòng hả? Đau lòng là đúng rồi." Valhein mỉm cười nhìn Paloma.

Paloma vẫn không buông tay.

“Ta không đi.' Hoth nói.

"Lần sau ngươi đổi lý do đi, nói như vậy tổn thương người khác quá." Lake bất đắc dĩ nói.

Valhein và Paloma bốn mắt nhìn nhau.

Paloma chậm rãi thu tay lại.

Valhein mỉm cười.

"Gặp lại sau." Valhein hướng mặt về phía trước, tay vung về phía sau.

Lúc này, âm thanh kiên định của Paloma vang lên.

"Làm chuyện ngươi muốn làm đi, sai tính cho tai"

Âm thanh của thiếu nữ tựa hồ có sức mạnh phá vỡ trời đất.

Valhein quay đầu lại nhìn vê phía thiếu nữ.

Dưới ánh trời chiều, ánh sáng của thương kiếm và ánh hoàng hôn, soi sáng thiếu nữ một thân áo giáp đỏ.

Kiêu ngạo của nàng nhấc lên làn gió khẽ tung bay lọn tóc bên eo, nhuộm lên chút kim quang.

Tròng mắt của nàng trong xanh như bầu trời trải khắp Athens.

Valhein mỉm cười, này có thể coi như nữ tổng tài bá đạo yêu mến mình không...

"Gặp lại sau.' Valhein bước nhanh tới chỗ nhóm dân bạo loạn.

Paloma, Hoth và Lake nhìn theo bóng lưng Valhein.

"Rốt cuộc hắn muốn làm gì?" Hoth hỏi.

"Ta chỉ có thể đoán được đại khái, đoán không ra chỉ tiết." Lake nói.

"Hắn muốn để Athens nhìn thấy màu sắc của trấn Grey River.' Paloma lẳng lặng nhìn bóng lưng Valhein, ánh mắt ôn nhu.

Nhóm dân bạo loạn đứng ở nơi đó, số thi thể và nhóm tư binh của quý tộc làm bọn họ tỉnh táo lại.

.Jacques, chúng ta... tới đây làm gì vậy?”

"Đúng vậy? Ta có hơi sợ."

"Chiến sĩ Thanh Đồng kia vẫn còn ở đó."

“Chúng ta... đi thôi.”

Toàn thân nhóm dân bạo loạn giống như nhũn ra, kinh hoảng nhìn Jacques.

Jacques đi tới bên cạnh Valhein, nói: "Valhein đại nhân, mọi chuyện đều nghe theo ngài."

Valhein gật đầu, đưa tay chỉ về hướng trấn Grey River.

"Trước đó, nơi này vẫn còn là quê hương của các ngươi, các ngươi được ở trong căn nhà ấm áp, được ăn lúa mạch mà mình trông, được nói chuyện phiếm với bạn bè người thân. Khi đó, quần áo của các ngươi vẫn còn hoàn chỉnh, trên mặt của các ngươi cũng không có nhiều nước bùn như vậy."

Chương 350: Hãy làm điêu ngươi muốn làm (2)

Chương 350: Hãy làm điêu ngươi muốn làm (2)

Hãy làm điều ngươi muốn làm (2)

Ánh mắt mọi người thay đổi, trở nên mềm mại, dịu ngoan hẳn đi, trước mắt mỗi người đều hiện lên ký ức tươi đẹp về trấn Grey River.

Valhein thu tay lại.

"Sau khi Cammonra tới đây, Grey River kết băng, đám nhỏ cũng không còn vui sướng chạy lui, dạ dày sôi trào như lũ ếch thường xuyên phát ra âm thanh quanh quẩn bên tai các ngươi. Các ngươi đói, các ngươi lạnh, các ngươi sống không nổi nữa. Các ngươi bất đắc dĩ phải rời bỏ quê hương, rời khỏi nơi đã từng ấm áp, đã từng hội tụ tất cả những gì tốt đẹp kia, rời khỏi trấn Grey River, tiến ra bên ngoài vừa tối tăm lại lạnh lẽo. Vì sinh tôn, các ngươi không từ thủ đoạn, trộm, cướp, giết chóc, chạy trốn..."

Nét mặt của đám người một lần nữa thay đổi, một số người túa mồ hôi toàn thân, một số người tỏ ra hoảng sợ, một số người thì lại càng hung bạo hơn, một số người nghiến răng nghiến lợi.

Valhein chỉ vê phía thành Athens xa xa.

"Đám dân lưu lạc bọn ngươi đã bị quý tộc lớn của thành Athens phán là đám trộm cướp, Cammorra chỉ nói vài câu đã làm các ngươi trở thành dân bạo loạn không chịu lao động, trở thành giặc cướp không chuyện ác nào không làm, trở thành kẻ giết người

tội ác chồng chất, trở thành lũ phản loạn cần bị tiêu diệt. Cao lắm là một tháng nữa, dưới sự xúi giục của Cammonra, trong thành Athens sẽ có một chi đội quý tộc do chiến sĩ Hoàng Kim lãnh đạo, bọn họ sẽ dùng cờ hiệu tiêu diệt băng trộm cướp, trong tiếng hoan hô của công dân Athens, rời khỏi thành Athens, sau đó tìm tới các ngươi. Các ngươi, sẽ như thế nào?"

Nhóm người giống như rơi vào hầm băng, gân như mỗi người đều nghe nói tới đám chiến sĩ quý tộc hung tàn kia.

Mấy trăm năm trước, quý tộc thịnh hành trò săn bắn, nhưng đối tượng đi săn không phải thú dữ, cũng không phải băng cướp, mà là dân lưu lạc.

"Ở trước mặt đội ngũ quý tộc mạnh mẽ, các ngươi chịu không nổi một kích, các ngươi sẽ bị bọn họ chặt đứt tay chân ném xuống đất giẫm đạp, sẽ bị bọn họ ném vào đống lửa thiêu chết, sẽ bị bọn họ kéo sau ngựa chơi đùa, từng người từng người sẽ bị chém đứt đầu. Chờ đến khi bọn họ chơi đã rồi sẽ tận hứng quay trở về, sẽ mang theo đầu các ngươi chất đây xe ngựa, trở lại thành Athens, một lân nữa tiếp nhận sự hoan hô của công dân Athens, được vinh quang và chiến lợi phẩm, được thăng cấp. Mà đầu của các ngươi sẽ được chôn cùng với đầu của những kẻ 'giặc cướp' khác, trở thành chất dinh dưỡng cho cỏ dại."

Một vài người khẽ run rẩy.

Paloma, Lake và Hoth đứng cách đó không xa, nghe thấy rất rõ ràng. Ba người cắn răng, siết nắm tay.

"Vì thế, không phải ta sỉ nhục các ngươi, các ngươi không hề lựa chọn, chỉ cần các ngươi có một chút lựa chọn thì đã không trở thành dân lưu lạc, lại càng không giống như chó hoang lang thang khắp trời đất bao la. Đến điểm cuối cuộc đời, các ngươi chỉ có thể bị quý tộc coi là thú dữ, là súc vật mà săn bắn, sau đó bị gán danh trộm cướp xấu xa, cho dù sau khi chết rồi cũng là đối tượng bị

toàn bộ Athens, toàn bộ Hy Lạp nguyên rủa."

Mọi người trầm mặc, không ai có can đảm phản đối.

Cũng không kiếm cớ phản đối.

Valhein một lần nữa nhìn về trấn Grey River, nhìn tòa nhà lớn kia.

"Thật ra ta vẫn không hiểu được tại sao quý tộc lại phải như vậy. Ngay cả một người chưa từng xuống ruộng như ta cũng biết, lúa mạch của Hy Lạp cứ mười lăm đến mười sáu năm sẽ mất mùa một lần, lúa mì thì bốn đến năm năm sẽ mất mùa, Cammonra đã học được những tri thức cơ bản này ở Học viện Quý Tộc, tại sao lại phải trông?"

Mọi người có chung nghi hoặc nhìn sang Valhein.

"Ta có một người bạn tên là Lake, chính là người vẫn luôn mang theo quầng thâm mắt, sắc mặt trắng bệch, người gây gầy đứng ở phía sau, hắn nói rằng quý tộc căn bản không xem bình dân là người, vẫn luôn xem là súc vật. Sau khi nghe thấy chuyện này, ta đột nhiên nhận ra, ở trong sách, nhóm quý tộc đời đầu tiên đều là nhân vật như Anh Hùng, bọn họ anh dũng như vậy, sáng suốt như vậy, hào phóng như vậy, bọn họ xem bình dân là người. Vì sao con cháu đời sau của bọn họ lại hoàn toàn khác biệt như vậy?"

Rất nhiều người khẽ gật đầu, bọn họ cũng không hiểu.

"Ta còn có một người bạn tên là Paloma, cũng ở phía sau ta. Nàng nói, quý tộc vì kiêu ngạo mới biến thành dạng như vậy. Ta cảm thấy hai người bọn họ nói không sai, nhưng hình như vẫn còn những góc độ khác để giải thích vấn đề này. Ta vẫn luôn tự hỏi nhưng không có kết quả, thẳng đến khi nghe nói tới chuyện ở trấn Grey River, nghe nói lúa mạch và lúa mì, nghe nói tới Cammonra."

"Ta phát hiện, Cammonra và các ngươi, hoặc nên nói là quý tộc và bình dân có một điểm giống nhau nhưng thực tế khoảng cách lại rất xa. Đúng vậy, các ngươi cùng ở trong trấn Grey River, cách xa nhau mấy con phố, thế nhưng Cammornra ở trong pháo đài có trọng binh canh gác, mà các ngươi bị ngăn cách ở bên ngoài vách tường. Các ngươi muốn nói gì với vị quý tộc Cammonra này thì cân phải trả một cái giác thật lớn, nếu như vận may không tốt thì có khả năng sẽ bị treo trên cọc gỗ."

Rất nhiều người quay đầu nhìn lại những cọc gỗ ở bên ngoài trấn, nhìn những gương mặt quen thuộc nhưng lại rất xa lạ trên cọc gỗ.

Ánh mắt Jacques lờ mờ, đừng nói là nhóm bình dân kia, cho dù là chiến sĩ Hắc Thiết như hắn, ở trong mắt Cammonra cũng không xứng để nói chuyện

Chương 351: Định nghĩa

Chương 351: Định nghĩa

Định nghĩa

"Là nguyên nhân gì dẫn tới khoảng cách thực tế của hai bên lại xa đến như vậy? Ta cứ nghĩ rôi nghĩ, nghĩ ra một từ, khoảng cách xã hội. Chính vì giữa quý tộc và bình dân có một khoảng cách xã hội khác nhau một trời một vực nên mới gặp phải khoảng cách thực tế một bước vạn dặm này. Như vậy, vì sao quý tộc đời đầu tiên không cách xa chúng ta, mà quý tộc hiện giờ lại cách chúng ta xa xôi đến như vậy?"

"Quý tộc đời đầu tiên thường xuyên cùng binh sĩ sóng vai chiến đấu, vì sao quý tộc bây giờ lại rất ít khi như vậy?”

"Quý tộc đời đầu có thể cùng mọi người ăn lúa mạch, vì sao quý tộc bây giờ nhất định phải ăn lúa mì?"

"Quý tộc đời đầu dùng tính mạng và máu tươi đổi lấy vinh quang và chiến lợi phẩm, vì sao quý tộc bây giờ chỉ biết núp trong pháo đài đùa giỡn đặc quyền?”

"Vì sao anh hùng quý tộc đời đầu mạnh mẽ chân chính lại chưa bao giờ tránh né bình dân, chưa bao giờ cố gắng nhấn mạnh quý tộc khác với bình dân, nhưng quý tộc bây giờ lại liều mạng phân chia mình và bình dân như vậy?”

"Ta đã nghĩ thật lâu, rốt cuộc suy nghĩ ra là, quý tộc bây giờ muốn bảo vệ chính mình."

"Vì sao bọn họ lại muốn bảo vệ mình? Là vì bọn họ sợ. Bọn họ

sợ cái gì? Sợ sự bất lực của mình, sợ mình không có được trí tuệ, uy danh và khả năng của bậc cha chú tổ tiên, nhưng có được đặc quyên, địa vị và tài phú. Từ sâu trong đáy lòng bọn họ nghĩ rằng mình không xứng với những thứ đặc quyên, địa vị và tài phú này, bởi vì quý tộc đời đầu là vĩ nhân mà cả đời này bọn họ cũng không thể nào vượt qua hoặc là sóng vai."

"Bọn họ cũng biết, tổ tiên mình vì mộng tưởng mà chiến, vì vinh quang mà chiến, vì thành bang mà chiến, vì nhân dân mà chiến, mà bọn hắn thì chỉ vì chính mình."

"Để bảo vệ đặc quyền, địa vị và tài phú của mình, bọn họ bịa ra một lời nói dối, lời nói dối này chính là bọn họ có tư cách kế thừa quyền lực, địa vị, uy danh, khả năng, trí tuệ, thậm chí là vinh quang của tổ tiên, mình là quý tộc, là cao quý, mà người khác thì chính là hèn mọn. Bọn họ đổi mới định nghĩa về nhân loại, đổi mới phân loại nhân loại. Có định nghĩa này, bọn họ có thể che giấu sự sợ hãi của mình, che giấu sự bất lực của mình, để có được sự biện minh hợp lý cho chuyện kế thừa tất cả di sản của tổ tiên."

"Vì để định nghĩa càng kiên cố hơn, để địa vị của mình càng ổn định hơn, bọn họ sẽ chủ động khuếch trương khoảng cách xã hội của quý tộc và bình dân, dùng hết mọi biện pháp để tô điểm đạo đức, hành thiện, mạnh mẽ, hợp pháp, kính dâng, can đảm của quý tộc v.. v... để những mỹ đức vốn thuộc về nhân loại được xếp lên người quý tộc, sau đó mang tội ác vốn thuộc về nhân loại đặt lên người người khác, ví dụ thương nhân có tiên nhưng không phải quý tộc, ví dụ nhưng người có sức mạnh lớn hơn so với người bình thường, ví dụ thế lực mới gây dựng sự nghiệp bằng hai bàn tay trắng, vì dụ như số ít bình dân hết ăn lại nằm."

"Hành động như vậy kỳ thực không đáng sợ, đáng sợ là theo quý tộc quanh năm suốt tháng điểm tô đẹp đẽ cho mình, một vài bình dân đã thật sự tin tưởng!

"Rất nhiều người có lẽ sẽ nghĩ rằng, có vài người tin thì có sao

đâu? Nhưng thực tế, một khi bình dân tin vào những lời tô điểm đẹp đẽ đó của quý tộc, cho dù chỉ tin là quý tộc có chút đặc việt, địa vị, vinh dự là đúng, thì tức là bọn họ sẽ tin vào mặt đối lập, bình dân là hèn mọn, hoặc tin rằng có một phần bình dân hèn mọn."

"Một khi tin tưởng vào sang và hèn, một khi tin vào loại định nghĩ này, trên thế giới chỉ biết có hai loại bình dân."

"Một loại nhận định chính mình chỉ có thể là bình dân, chỉ là người hầu của quý tộc, chính mình nên bị quý tộc nô dịch, chính mình nên nghe theo quý tộc, quý tộc nói cái gì cũng đúng, số phận cả đời này của mình đã được định trước. Những người này đang không ngừng làm vững chắc quyền uy của quý tộc."

"Loại người thứ hai chính là cho rằng hiện giờ mình mặc dù là bình dân nhưng tương lai có thể là quý tộc, chính mình không thể trở thành quý tộc nhưng đời sau của mình có thể trở thành quý tộc. Vì vậy những người này có thể lại càng bảo vệ quyền uy của quý tộc hơn cả loại người thứ nhất, càng cố gắng cổ xúy khoảng cách của quý tộc và bình dân, bọn họ nghĩ rằng mình đang bảo vệ tương lai của mình, bảo vệ tương lai của con cháu đời sau. Người như thế, đồng dạng cũng không ngừng làm vững chắc quyền uy của quý tộc."

"Suy nghĩ của loại người thứ hai thoạt nhìn có vẻ rất tốt, bọn họ thật sự sẽ có cơ hội trở thành quý tộc sao? Bọn họ đã coi thường vấn đề quan trọng nhất, khi bọn họ tiếp nhận định nghĩa và đặc quyền của quý tộc, bọn họ cũng nâng cấp quyền quyết định của quý tộc, hoàn toàn giao cho quý tộc.

"Những con người đáng thương vĩnh viễn không phát hiện, ngay từ khi bắt đầu quý tộc đã làm ra định nghĩa cuối cùng: bọn họ chính là bình dân, vĩnh viễn là bình dân, vĩnh viễn là bình dân không thể uy hiếp quý tộc! Không quản bọn cố gắng thế nào, không quản bọn họ làm ra điều gì, vĩnh viễn cũng không thể thoát

ra khỏi định nghĩa này, vĩnh viễn đảo quanh trong định nghĩa này nhưng lại cho rằng mình đang không ngừng đi tới trước. Heo ở trong chuồng heo, có lẽ cũng nghĩ như vậy."

Chương 352: Định nghĩa (2)

Chương 352: Định nghĩa (2)

Định nghĩa (2)

Trong mắt của tất cả nhóm dân lưu lạc toát ra đau thương nồng đậm.

"Các ngươi cho rằng đó là đáng sợ nhất à? Không. Đáng sợ hơn là con cái của bình dân, một khi phát hiện mình đời đời đều là bình dân thì sẽ hoàn toàn từ bỏ chống lại, hoàn toàn từ bỏ tiến tới, không cảm xúc giống như cái xác không hồn, máy móc giống như con rối máy móc, trung thành và tận tâm như súc vật mà làm việc cho quý tộc. Các ngươi vì sống sót mà thoát khỏi trấn Grey River, nhưng đời sau mười mấy đời sau, con cháu của các ngươi, cho dù chết đói cũng sẽ không rời khỏi trấn Grey River một bước. Bởi vì bọn họ đã triệt để tiếp nhận định nghĩa mà quý tộc đặt cho bọn họ: súc vật hai chân của trấn Grey River.'

Cơ thể của nhóm dân lưu lạc run rẩy.

"Các ngươi cho rằng đây là điều đáng sợ nhất sao? Không! Đáng sợ hơn là, quý tộc đời đầu hoàn thành hành động vĩ đại, ba thế hệ quý tộc tiếp theo gia tăng khoảng cách, vậy những quý tộc đời sau thì sao? Bọn họ rốt cuộc nghĩ như thế nào? Các ngươi biết Cammonra nghĩ thế nào không? Hắn căn bản không xem mình là người, chỉ xem mình là một dạng quý tộc giống như thần linh, là chân chính xem các ngươi là heo chó, xem các ngươi là dê bò, xem các ngươi là súc vật! Sau đó, chính là súc vật trồng lúa mì không tốt! Về sau nữa là súc vật bị đóng trên cọc gỗ! Hiện giờ là súc vật đang chạy trốn loanh quanh! Cuối cùng là súc vật để bọn họ kiếm

công!"

"Các ngươi chính là một đám súc vật bị đuổi ra khỏi nhà, một đám súc vật bị giết sạch người thân, một đám súc vật gần như bị chết đói, một đám súc vật hai chân cho dù bị đối xử như vậy cũng không dám chạm vào Cammonral"

Jacques gần như không thể cầm nổi trường mâu trong tay, nhỏ giọng nói: "Đừng nói nữa, đừng nói nữa...'

Lúc này rất nhiều dân lưu lạc đã khóc không thành tiếng, thậm chí ngồi bệt xuống, mất đi sức để đứng.

"Đừng nói nữa...'

'Đừng nói nữa...'

Rất nhiều người khóc lóc cầu xin.

Ba người bạn ngồi cùng bàn yên lặng chảy nước mắt.

Thì ra không chỉ chính mình, mỗi người của thế giới này đều đang ở trong nham thạch nóng chảy.

Qua một hồi lâu, Valhein mới tiếp tục mở miệng nói. "Nhân loại chỉ có một loại quý tộc và hai loại bình dân thôi sao? Không!"

"Ta đã đọc qua rất nhiều quyển sách, phát hiện còn một loại người nữa, đó chính là người trong mắt không có quý tộc, cũng không có bình dân, chỉ xem mình là người. Người như vậy sẽ không bị quý tộc định nghĩa, không bị thân phận bình dân hạn chế, không bị gia đình quý tộc ảnh hưởng, cũng không bị gia đình bình dân phá hủy. Người như thế sẽ tự quyết định cuộc đời của mình, tự truy tìm giá trị và ý nghĩa của mình!"

"Mỗi vị vĩ nhân và hiền triết trong lịch sử, không quản là quý tộc hay bình dân thì trước tiên đều thoát khỏi trói buộc của quý

tộc, thoát khỏi định nghĩa mà người khác dành cho mình, thoát khỏi định nghĩa dành cho mình trong quá khứ!"

"Bọn họ, trước chống lại quá khứ, sau đó thành Truyền Kỳ, thành Anh Hùng!"

"Hiện giờ, các ngươi bị Cammonra định nghĩa là dòi bọ, phân và nước tiểu, kẻ lười biếng, dân bạo loạn, giặc cướp, súc vật có thể tùy tiện chém giết, các ngươi có chấp nhận hay không?"

"Không chấp nhận!"

"Bọn ta không phải!"

"Bọn ta không phải!"

Đông đảo dân lưu lạc gào khóc kêu to.

"Không, các ngươi chính là giòi bọ! Chính là dân bạo loạn! Chính là giặc cướp! Chính là súc vật! Chính là rác rưởi!"

Valhein khinh miệt nhìn nhóm dân lưu lạc, không chút che giấu sự khinh thường trong lòng.

Nhóm dân lưu lạc phẫn nộ nhìn Valhein, đồng thời cũng tràn đầy thất vọng.

Vốn tưởng, Valhein là người hiểu mình.

Thì ra, hắn cũng giống như quý tộc.

"Các ngươi cho rằng ta sẽ ca ngợi các ngươi, cổ vũ các ngươi, thừa nhận các ngươi sao? Đừng có đùa! Các ngươi, từ đầu tới cuối đều bị quý tộc định nghĩa trong phạm vi súc vật, không ngừng đổi tới đổi lui, so với đám súc vật trong trấn, điểm khác biệt lớn nhất chính là các ngươi là súc vật dám rời khỏi trấn."

"Ngươi đừng có sỉ nhục bọn ta như thế"

Ngươi câm miệng đi!"

"Bọn ta là anh hùng! Bọn ta đang phản kháng quý tộc!"

“Đúng vậy, bọn ta là nghĩa sĩ!"

Valhein cười khẩy nói: "Nghĩa sĩ? Anh hùng? Phản kháng quý tộc? Vậy các ngươi nói cho ta biết, người tá điên vì bảo vệ kho lúa của mình mà đã bị các ngươi phanh thây ở làng Kahn là vị anh hùng nào giết chết? Vợ và đứa con lớn của hắn là nghĩa sĩ nào giết chết? Đứa con gái mới sinh mấy tháng của hắn lại là vị nghĩa sĩ nào ném vào đống lửa thiêu chết? Nói đi! Nói cho ta biết đi!"

Nhóm dân lưu lạc lặng ngắt như tờ.

Jacques cúi đầu, vẻ mặt tràn đầy hối hận.

"Nghĩa sĩ? Anh hùng? Các ngươi vừa làm thịt dê nướng vừa nhìn nhìn người chăn dê nhảy xuống sông tự sát là chuyện mà nghĩa sĩ có thể làm sao, hay là chuyện anh hùng sẽ làm? Các ngươi bỏ qua nhà quý tộc, cướp đoạt lương thực của dân chúng nghèo khổ rồi xưng mình là nghĩa sĩ hay anh hùng?”

Tất cả dân lưu lạc cúi đầu.

"Chỉ có súc vật mới có thể vung dao kiếm chém về phía trẻ nhỏ; chỉ có súc vật mới chém giết bình dân vô tội; chỉ có súc vật mới dùng đủ cái cớ để giết người vô tội!"

Chương 353: Tên

Chương 353: Tên

Tên

"Các ngươi nói rằng các ngươi phẫn nộ, các ngươi đau đớn, các ngươi buồn bã, các ngươi không có chỗ phát tiết, thế nhưng giết người vô tội thì có ích lợi gì? Hành vi của các ngươi giống như sư tử vồ linh dương bị thương và con hổ chộp con nai con vụng về vậy, hoàn toàn là tuân theo bản năng, hoàn toàn là chuyện mà chỉ có súc vật mới làm!"

"Nếu như các ngươi là người, nếu như các ngươi có một chút xíu tính người, các ngươi thật sự phẫn nộ, thật sự đau đớn, thật sự muốn phát tiết, thật sự muốn để người khác biết mình đã gặp phải chuyện gì, thật sự muốn thế giới hiểu mình, như vậy các ngươi sẽ không giống súc vật mà cắn xé nhỏ yếu, mà sẽ là một mặt mà con người cao hơn con thú."

"Cái gì là một mặt mà con người cao hơn con thú, cái gì là một mặt của con người, các ngươi biết không? Các ngươi không biết, nguyên nhân là đầu óc của các ngươi giống như súc vật vậy! Đến đây, nhìn ta, ta nói cho các ngươi biết, cái gì là một mặt của con người."

"Vung dao bổ về phía quý tộc cao cao tại thượng!"

"Quý tộc mới chính là gốc rễ làm các ngươi đau đớn! Mới là mục tiêu làm các ngươi tức giận! Không phải người vô tội nhỏ yếu."

"Biết vì sao các ngươi chỉ dám khi dễ nhỏ yếu không? Biết vì

sao ngay cả một cọng lông của quý tộc các ngươi cũng không dám đụng tới không? Bởi vì từ đầu tới đuôi, từ trong ra ngoài, các ngươi đã bị quý tộc định nghĩa, các ngươi chỉ là súc vật! Chỉ xứng làm súc vật bắt nạt nhỏ yếu."

"Vì sao các ngươi không dám chém về phía quý tộc? Bởi vì bắt đầu từ khi sinh ra, các ngươi đã nhận định rằng mình hẹn mọn hơn quý tộc! Đã nhận định rằng mình chỉ xứng quỳ gối ăn phân trước mặt quý tộc! Đã nhận định rằng mình chỉ là giòi bọ!"

"Vì thế, bây giờ đã biết vì sao Cammonra bắt các ngươi trồng lúa mì mà không trông lúa mạch chưa? Bây giờ đã biết vì sao Cammonra căn bản không nói chuyện trực tiếp với các ngươi chưa? Bây giờ đã biết vì sao các ngươi phải lưu vong như súc vật chưa?"

"Bởi vì ngay từ khi bắt đầu các ngươi đã lựa chọn tiếp nhận định nghĩa quý tộc và bình dân. Ngay từ khi bắt đầu các ngươi đã quỳ dưới đất, từ trước đến giờ chưa từng ngẩng đầu nhìn mắt Cammonra. Các ngươi chẳng thà chết đói, chẳng thà lưu vong, chẳng thà đi giết người vô tội vẫn không dám ngẩng đầu, không dám đứng dậy, không dám ưỡn thẳng lưng chăm chú nhìn vào mắt quý tộc, sau đó nói với bọn họ..."

"Ta không phải súc vật, ta là người!"

Mọi người ngơ ngác nhìn Valhein.

Mặt trời lặn, màn đêm buông xuống. Nhưng Valhein lại giống như bốc cháy, ánh lửa trên người hắn thắp sáng Athens, thắp sáng Hy Lạp, thắp sáng đêm tối của toàn thế giới.

Trong mắt Hoth tràn đầy tôn kính tối thượng.

Lake nhìn lưng Valhein, đột nhiên hiểu được có lẽ mình đã sai rồi.

Nước mắt trong mắt Paloma lưng tròng nhộn nhạo, nhưng nàng lại mỉm cười rất vui vẻ.

Jacques chậm rãi ưỡn ngực, cố hết sức nắm chặt trường mâu, trong mắt cũng phừng lên ngọn lửa tương tự.

Âm thanh của Valhein lần thứ hai vang lên.

"Trên thực tế, trên thế giới này có một vài người không tính là quý tộc cũng không tính là bình dân, khoảng cách của bọn họ với quý tộc rất xa, rất nhiêu quý tộc cũng chủ động cách xa bọn họ. Ở trong lòng quý tộc, khoảng cách với bọn họ còn xa xôi hơn cả bình dân. Những người này là ma pháp sư."

"Ma pháp sư trông giống như bình dân, bọn họ bị quý tộc công kích, bị chiến sĩ nói xấu, cũng từng giống như con chuột bị đàn áp. Thậm chí ngay cả vị Thân ma pháp mà bọn họ sùng bái lúc ban đầu cũng từ bỏ tín đồ mặt đất, chỉ lan truyền sức mạnh ở Minh Giới và Địa Ngục. Thế nhưng, ma pháp sư có cúi đầu không? Không bao giờ"

"Tất cả ma pháp sư vẫn cố gắng, nghĩ hết tất cả biện pháp để bản thân mạnh mẽ hơn, mãi cho đến một ngày, một bậc thây Truyền Kỳ tên là Sokrates không tiếp tục ẩn giấu sức mạnh nữa mà đột phá Anh Hùng, lên thẳng Bán Thần, cuối cùng lấy sức một mình mình chém giết Tân Thần. Khoảnh khắc Thần linh ngã xuống, mỗi quý tộc đều nhìn thấy huyết quang trên bầu trời, cũng nghe thấy tiếng gào khóc thảm thiết trong trời đất."

"Đó là huân chương của Sokrates."

"Từ đó về sau, địa vị của ma pháp sư hoàn toàn thay đổi. Như vậy, ma pháp sư và bình dân khác biệt ở đâu?"

Valhein nhìn tất cả dân lưu lạc.

Có dân lưu lạc với ánh mắt mê man, có người vẫn còn chìm

trong phẫn nộ như trước, có người tràn đầy mong chờ.

Valhein chỉ vê hướng thành Athens, chậm rãi nói: "Bởi vì, mặc dù hai bên đều xa xôi như nhau, nhưng ma pháp sư đã để quý tộc thấy được ánh sáng trên người mình."

Rất nhiều dân lưu lạc vẫn đầy nghi hoặc khó hiểu như trước.

"Ta biết bây giờ các ngươi vẫn chưa hiểu, không sao, ta sẽ cho các ngươi lựa chọn mới." Valhein lộ ra nụ cười ôn hòa.

Jacques nheo mắt, nụ cười này, vừa nãy đã thấy qua.

"Sự lựa chọn này có thể làm các ngươi rửa đi ác danh dân bạo loạn, thậm chí rửa sạch cái tên băng cướp bẩn thỉu, cuối cùng, có thể để các ngươi đường đường chính chính trở thành người Hy Lạp, để người đời sau vĩnh viễn nhớ kỹ, ở Hy Lạp, ở Athens, ở trấn Grey River, có bốn mươi bốn nghĩa sĩ đã từng vì phản kháng quý tộc mà tộc ra một chuyện kinh thiên động địa!

Chương 354: Tên (2)

Chương 354: Tên (2)

Tên (2)

Bọn họ không lựa chọn bị truy đuổi như súc vật, không lựa chọn bị treo trên cọc gỗ như súc vật, không lựa chọn tăng thêm huy chương loang lổ vết máu cho quý tộc, mà lựa chọn trở thành anh hùng! Trở thành anh hùng muôn đời!"

Người trong đội ngũ từ từ tỉnh táo lại, bọn họ trừng mắt nhìn Valhein, mơ hồ đoán được mục đích của Valhein.

Có người thở hổn hển, có người hoảng sợ, có người tràn đầy máu tanh trong mắt.

"Có lẽ, sẽ trở thành một con súc vật bị thần lùn gõ chết." Âm thanh của Valhein giống như một thùng nước lạnh dội lên đỉnh đầu bọn họ.

"Bô lô ba lai"

Địa Ngạo Thiên giơ gậy xương mũi nhọn, nhếch miệng nhe răng, bộ dáng hung ác.

Valhein lấy sách ma pháp ra, sử dụng ma lực khống chế để nó lơ lửng ở trước mặt, sau đó mở trang trống, đặt ngón tay lên phía trên.

"Ngày hôm nay, ta, Valhein, sẽ trở thành người ghi chép cho các ngươi. Hiện giờ, bắt đầu từ .jJacques, từ trái sang phải, lớn tiếng hô tên của các ngươi, mỗi người hô ba lần. Để âm thanh của các ngươi phá vỡ Athens, phá vỡ Hy Lạp, phá vỡ bầu trời, phá vỡ

thời gian, để người người đời sau đều nghe thấy tên của các ngươi! Bắt đầu!"

"Jacquesl" Chiến sĩ Hắc Thiết hô to.

"Quá nhỏ, ngươi đang học heo kêu đấy hả?" Valhein khinh miệt nói.

"Jacquesl" Hắn lớn giọng hơn.

"Lần nữa!"

"Jacquesl" Hắn dốc hết toàn lực gào to, thậm chí toàn thân cũng nóng lên.

"Lần nữa!"

'Jacquesl .Jacques! .Jacquesl"

Jacques gầm lên, giống như muốn khắc âm thanh của mình lên vùng đất này.

Jacques thở phì phò từng ngụm, nhưng trong mắt tựa hồ có thêm chút gì đó.

Giống như hắn có nhận thức mới về tên của mình, cũng có nhận thức mới về chính mình.

"Đã ghi lại. Kế tiếp!"

Valhein nhìn người ngoài cùng bên trái hàng thứ nhất.

Người nọ không trả lời. "Nói cho ta biết tên của ngươi, thiến nô giọng nhỏ." Valhein châm chọc nói.

-Howsonl"

"Ta thu hồi cách gọi thiến nô, giọng nhỏ... ngươi tên gì? Ta

không nghe thấy." Valhein lần thứ hai châm chọc.

"Howsonl" Thiếu niên dùng hết toàn lực rống to hơn.

"Ta không nghe thấy!" Valhein cũng gầm to.

"Howsonl Howsonl Howsonl! Ông đây tên là Howson! Ông là Howson giọng oang oang, là Howson gan dạ!" Howson tóc nâu rống to lên hệt như thú dữ.

"Rất tốt, ta nhớ kỹ rồi, Howson giọng oang oang. Như vậy, chúng ta xem nào, kế tiếp, có phải là giọng nhỏ..."

“Ta là Taylor! Taylor! Taylor! Taylor...'

Âm thanh của Taylor cực kỳ vang dội.

Valhein mắng từng người một, bọn họ lần lượt hô to.

"Thứ hai mươi mốt, ừm... ngươi tên là gì?" Valhein nhìn người phụ nữ thứ ba ở trong đội ngũ.

"Doris." Người phụ nữ kia lớn tiếng hô, tuy trên mặt có một tia đỏ ửng nhưng âm thanh rất vang dội.

"Tốt lắm, một nửa đám tạp chủng kia không bằng một người phụ nữ như ngươi!"

Không biết vì sao, rất nhiều người đột nhiên cười rộ lên.

Hình như bọn họ đã quên mất sau đó phải làm gì, chỉ nhớ là có người đang ghi tên của bọn họ, chăm chú nghe bọn họ hô to, thậm chí còn muốn âm thanh của bọn họ vang lớn hơn nữa.

"Thế nhưng, chỉ cần có một nửa đám tạp chủng có giọng lớn hơn ngươi, thì ngươi vẫn chỉ là một ả đàn bà giọng nhỏ mà thôi!" Valhein dùng lời nói quê mùa lỗ mãng của người Hy Lạp cười nhạo.

Gương mặt của người phụ nữ trung niên kia không chỉ không xấu hổ và phẫn nộ, ngược lại chỉ đỏ lừ lên.

“Ta là... Dorisl"

"Không được, ta không nghe thấy, ta không nghe ra được ngươi là con gái đại dương! Ta chỉ thấy một cô gái tóc xám bẩn thỉu thôi!"

"Dorisl"

"Âm thanh nhỏ thế, không thể nào ghi vào được trong sách ma pháp của ta."

"Doris!" Người phụ nữ phát ra tiếng thét chói tai gân như có thể chấn động bể mảnh thủy tinh.

"Rất tốt! Rất tốt! Nếu la hét có thể giành được sức mạnh, ngươi ít nhất chính là Anh Hùng, thậm chí là Bán Thần rồi! Doris, ta nhớ kỹ rồi, ngươi chính là người phụ nữ đầu tiên mà ta nhớ kỹ, là người phụ nữ có âm thanh lớn nhất! Ngươi đã vượt hơn cả đám tạp chủng kia rồi!"

Đám đàn ông bị chửi là tạp chủng cũng không tức giận, ngược lại trong lòng phừng lên một đám lửa.

Doris dốc hết toàn lực ưỡn ngực, trong tay cầm một cái cuốc nhuốm máu.

Cả đời này của Doris, lần đầu tiên nàng phát hiện cảm giác ưỡn ngực thẳng lưng tốt như vậy!

Cũng lần đầu tiên biết, thì ra có người muốn nhớ kỹ tên mình.

Không phải nhớ kỹ cha mình, không phải nhớ kỹ anh em mình, không phải nhớ kỹ chồng mình, không phải nhớ kỹ những người đàn ông khác, mà là nhớ mình, một người phụ nữ.

"Kế tiếp!"

Bọn họ tuần tự báo ra tên của mình, Valhein lần lượt ghi chép lại.

Cuối cùng, ở khoảng trống của trang giấy, Valhein ghi nhớ tên của bốn mươi bốn người.

Valhein giơ sách, hướng mặt giấy về phía người đối diện.

"Ta biết phần lớn các ngươi đều không biết chữ, nhưng ta nhớ kỹ tên của các ngươi, một người cũng không sót."

"Chúng ta không phải súc vật, là người có tên. Mọi hành động của chúng ta ngưng kết lại thành cái tên này chứ không phải là định nghĩa của bất cứ ai! Ngoại trừ tên của chúng ta, không ai có thể định nghĩa chúng ta! Đây mới chính là nguyên nhân thật sự mà con người đặt tên!"

Bọn họ nhìn những hàng tên, trong mắt lóng lánh ánh sáng trước nay chưa từng có.

Bọn họ lần đầu tiên cảm thấy mình thật sự đang sống, không phải tá điền, không phải sáu một hán, không phải dân lưu lạc, không phải dân bạo loạn, là một người không giống với bất kỳ ai khác, là người sống sờ sờ.

Valhein hít sâu một hơi.

Chương 355: Tên (3)

Chương 355: Tên (3)

Tên (3)

"Nói cho ta biết, các ngươi có muốn trở lại trấn Grey River hay không?" Valhein lớn tiếng hỏi.

"Muốn!" Mọi người cùng rống lên thật to.

"Nói cho ta biết, các ngươi có muốn chỉ vào mặt tên Cammonra ngu xuẩn kia mà nói, bọn ta muốn trồng lúa mạch, không muốn trồng lúa mì hay không?"

"Muốn!"

"Nói cho ta biết, các ngươi có muốn để người ta biết các ngươi không phải dân lưu lạc, không phải dân bạo loạn, không phải giặc cướp, không phải tội phạm giết người, mà là người Athens, là người Hy Lạp, là con người hay không?"

"Muốn!"

"Nói cho ta biết, các ngươi có muốn thoát khỏi định nghĩa súc vật mà Cammonra đã đặt cho các ngươi hay không?"

"Muốn!"

Mọi người rống giận, một vài người thậm chí còn lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

"Thế nhưng... chúng ta không đánh lại bọn hắn."

"Bọn hắn quá mạnh."

"Đó là chiến sĩ Thanh Đồng..."

Đội ngũ không đi tới nữa, ngừng lại.

"Để ta giải quyết chiến sĩ Thanh Đồng, ta sẽ giải quyết người mà các ngươi không thể giết được. Thế nhưng ta muốn nói một chút, ở trong đó cũng có người vô tội, ta hi vọng các ngươi buông tha những người hầu trong tòa nhà lớn, ai giết bọn họ ta sẽ giết người đó. Về phần nhóm binh lính kia, bọn họ có thể rất đáng thương nhưng cũng không vô tội."

"Trận chiến này thuộc vê các ngươi, ta chỉ là một người khách qua đường. Địa Ngạo Thiên, ba người các ngươi giải quyết hai cái nỏ lớn kia, sau đó giết sạch cung thủ!" Valhein nói.

“Bồ lô ba lá"

Ba thần lùn lửa giống như ba con sói, dùng tốc độ cực nhanh chạy ào vào trong trấn, biến mất không thấy đâu nữa.

Rất nhanh, nhóm người chỉ có thể nhìn thấy ba bóng dáng nhỏ bé như con thoi xuyên qua trong trấn, không ngừng tới gần nhà lớn của Cammonra. Nhóm người bình thường kia chỉ xem náo nhiệt, nhưng ánh mắt Jacques và một vài chiến sĩ Tập Sự tràn đầy kinh ngạc.

Người hầu Tập Sự thật đáng sợ.

Người trên tường vây thấp nhìn thấy ba thần lùn lửa, nhưng không quản là người thanh niên mặc quần áo đẹp đẽ hay chiến sĩ Thanh Đồng cầm chiến mâu, trên mặt đều là nụ cười hài hước.

Chiến sĩ Thanh Đồng kia nhướng mày, nhìn Valhein và những người khác ở phía sau lưng nhóm dân bạo loạn, mày nhíu chặt.

Hắn nắm chặt chiến mâu, cảnh giác nhìn ba thần lùn lửa đã vọt tới bên dưới tường vây.

Nhóm dân lưu lạc nín thở nhìn chằm chằm ba thần lùn lửa kia.

Chúng nó chính là hi vọng cuối cùng.

Ba thần lùn lửa thuận lợi vọt tới tường vây thấp màu trắng được đúng bằng nham thạch màu trắng, chỉ thấy Địa Ngạo Thiên đưa tay túm lấy chân trái một thần lùn nhỏ rồi ném về phía cái nỏ lớn thứ nhất, sau đó lại túm thần lùn nhỏ còn lại, ném sang cái nỏ thứ hai.

Thân lùn ném thần lùn?

Ném bay thần lùn?

Không quản là dân lưu lạc hay binh sĩ đều không ngờ tới tình huống này.

Nhóm binh sĩ kia thậm chí còn không tấn công, ngược lại chỉ cười phá lên.

Người thanh niên ăn mặc trang sức rực rỡ cười vui sướng nhất, tiếng cười giống như có thể vang tới tận Athens.

"Người đó chính là Cammonra." .Jacques chỉ thanh niên đang ôm bụng cười to nói.

Valhein gật đầu.

Nhóm dân lưu lạc trầm mặc, nếu không phải tận mắt nhìn thấy sự hung tàn của Địa Ngạo Thiên, nếu không phải đã bị Valhein kích động ý chí chiến đấu, khi nhìn thấy một màn này, cho dù là bọn họ đang chuẩn bị đánh trấn Grey River cũng bị chọc cười.

Hiện giờ, trong mắt bọn họ tràn đầy mong chờ.

Bọn họ hi vọng, Địa Ngạo Thiên hung tàn kia có thể đại phát thần uy ở nơi này.

Âm!

Âm!

Hai tiếng nổ mạnh phát ra, ánh lửa ngút trời.

Hai chiếc nỏ lớn đủ để uy hiếp chiến sĩ Bạch Ngân thế mà lại vỡ nát, người ở bên cạnh chiếc nỏ không bị nổ tan xác thì cũng bị lửa bắn trúng, toàn thân đang bùng cháy, kêu la thảm thiết chạy khắp nơi, thậm chí còn nhảy xuống tường vây. Tường vây cao ba mét rất chật hẹp, người lửa vì chạy trốn mà không ngừng vọt tới chỗ những người khác, ngọn lửa không ngừng lan ra.

Chỉ chốc lát sau, tường vây đã biến thành biển lửa, chỉ có bảy tám người nhảy xuống khỏi đó, hốt hoảng lui vào bên trong.

Địa Ngạo Thiên nhảy lên tường vây, để thân mình vào trong biển lửa nhưng lông tóc không hề bị tổn hại chút nào, mờ mịt nhìn xung quanh, người đâu rồi?

Ba người bạn ngồi cùng bàn của Valhein thấy một màn này thì liếc nhìn nhau.

Ai có thể ngờ được chỉ mới qua vài ngày, phạm vi tự bạo của thân lùn lửa đã từ bán kính năm mét trở thành bán kính gần bảy mét đâu chứ.

Một cú tự bạo đường kính mười bốn mét, đây đã là phạm vi tấn công của ma pháp sư Hoàng Kim bình thường.

Tốc độ phát triển của thần lùn nhanh hơn người!

Nhóm dân lưu lạc cũng bị một màn này dọa hoảng, không ai ngờ được ba thân lùn này còn hung tàn hơn cả những gì bọn họ

từng nhìn thấy.

Nếu như trước đó Valhein không nương tay mà ném ba thần lùn ra thì đã đủ nổ chết hết mọi người ngoài hang núi rồi.

Địa Ngạo Thiên từ trên tường vây nhảy xuống, vung gậy xương đập mạnh vào cổng lớn.

Cánh cổng lớn bằng gỗ sồi bọc Thanh Đồng rắn chắc bị đập vỡ thành mảnh nhỏ.

"Ngọn lửa này vẫn còn quá nhỏ. Mọi người nghe lệnh, xông lên! Bắt Cammonral"

Nhóm người có chút sửng sốt, ngẫm lại trước kia Cammonra không ai bì nổi, suy nghĩ lại thì tựa hồ đã qua mấy đời rồi.

"Theo ta giết!" Jacques dẫn đầu đám người.

"Giết"

"Giết"

Chương 356: Ném người

Chương 356: Ném người

Ném người

Rất nhiều người khàn giọng, phát ra âm thanh hung bạo nhất trong lòng mình.

Valhein lần thứ hai sử dụng thuật triệu hoán người hầu, Địa Ngạo Thiên ở phía trước biến mất, ba thần lùn lửa mới xuất hiện.

“Bồ lô ba lat Địa Ngạo Thiên kiêu ngạo vung gậy xương mũi ngọn tranh công.

Valhein gật đầu nói: "Chờ trở lại Athens, tìm thời gian đặt nhẫn thuật hỏa cầu cho ngươi."

"Bô lô ba lai"

Ba thần lùn lửa hưng phấn chạy tới trước.

Paloma và Hoth không có cảm giác gì, nhưng trán Lake thì túa mồ hôi lạnh, người hầu này quá mạnh, lại còn biết tranh công, bởi vì bình thường người hầu bị triệu hoán ra đều là người hầu mới tinh, không có khả năng có trí nhớ trước đó.

"Chúng ta thật sự không qua đó?" Hoth hỏi.

"Qua đó có tác dụng gì không?" Lake hỏi ngược lại.

-Hình như là không. Hoth tức giận nói.

"Chờ đi, chờ xem Valhein rốt cuộc muốn làm gì." Ánh mắt Lake

chuyển động, tiến tới trước vài bước.

Paloma trầm mặc vài giây, cũng đi tới trước vài bước.

Hoth nhíu mày, suy tư một hồi lâu mới hiểu được, cũng lặng lẽ tiến tới trước vài bước.

Cứ vậy, ba người giả vờ như không hay biết gì, vừa đi vừa nghỉ, không ngừng tiến tới trước.

Vọt tới trước cửa tòa nhà lớn, dân lưu lạc mới dừng lại.

Jacques quay đầu nhìn sang Valhein, hỏi: "Ma pháp sư đại nhân, chúng ta làm gì bây giờ?"

"Tấn công vào trong, bắt Cammonral Chiến sĩ Thanh Đồng kia giao cho ta." Valhein nói.

"Đi

Nhóm người giơ vũ khí hoặc nông cụ, ào ạt tràn vào bên trong.

Trong đại sảnh nham thạch màu trắng, màn che màu tím, những pho tượng tổ tiên bằng cẩm thạch thuộc về gia tộc Cabell được xếp ở hai bên.

Cammorra rúc ở trong góc, năm chiến sĩ Hắc Chiến che chắn trước mặt hắn.

Chiến sĩ Thanh Đồng kia đứng ở cửa đại sảnh, cảnh giác nhìn chằm chằm đám người. Valhein nhìn về phía Cammorra.

Hoàn toàn khác với lúc cười to trên tường vây khi nấy, sắc mặt Cammonra xám xịt, ánh mắt đảo loạn, khom người cong lưng núp phía sau nhóm chiến sĩ Hắc Thiết.

"Jacques, ngươi điên rồi à? Ngươi thế mà lại dám chống lại quý tộc Truyền Kỳ?" Chiến sĩ Thanh Đồng kia vừa tức lại gấp.

"Ngươi không nghĩ tới đúng không, bại tướng dưới tay sẽ quay trở lại trước mặt ngươi." Giọng của Jacques không hề có chút đắc ý nào, chỉ có bất đắc dĩ và bùi ngùi.

"Sớm biết vậy, khi đó ta nên giết chết ngươi!" Chiến sĩ Thanh Đồng khinh miệt nói.

"Đúng vậy, nếu không phải ta chạy trốn nhanh thì con giòi bọ Cammonra kia sợ bị đánh lén gọi ngươi trở về thì ta có lẽ đã chết trong tay ngươi."

Jacques xé mở phần áo trên vai trái, lộ ra vết thương đã sinh mủ.

Bên trong tựa hồ có ổ giun đang ngọ nguậy.

Cammonra hô to: "Ngươi còn đứng ngây ra như vậy làm gì, sao không giết bọn chúng đi? Ngu xuẩn! Ngu xuẩn!"

Chiến sĩ Thanh Đồng thở dài, nhìn Valhein nói: "Ông chủ Cammonra, tên ma pháp sư kia có chút kỳ quái, không, là rất kỳ quái, người hầu hắn triệu hoán ra quá mạnh mẽ. Ta thậm chí nghi ngờ là tên thần lùn kia có thực lực Thanh Đồng."

"Nói bậy! Ta cũng là chiến sĩ Thanh Đồng! Hắn chỉ dùng thuật triệu hoán Tập Sự mà thôi, người hầu Tập Sự sao có thể so sánh với chiến sĩ Thanh Đồng?"

"Nếu là người hầu Kỳ Tích thì có khả năng này." Chiến sĩ Thanh Đồng nói.

Cammonra có chút sửng sốt, sau đó lớn tiếng nói: "Tên pháp sư kia, ngươi biết ta là ai không hả? Ta là Cammonra của gia tộc Truyền Kỳ Cabell, bọn chúng tốn bao nhiêu tiền mời ngươi, ta trả gấp ba! Không không không, ta trả gấp mười!"

"Cái giá mà bọn họ trả, cả đời này ngươi cũng không trả nổi."

Valhein nhìn thoáng qua Jacques.

Jacques lại càng nắm chiến mâu chặt hơn.

"Ngươi là ma pháp sư nhà nào? Học viện nào? Giáo viên dạy ngươi là ai? Ngươi biết một ma pháp sư Hắc Thiết giết quý tộc phải trả cái giá thế nào không? Đặc biệt là gia tộc Truyền Kỳ! Nếu như ta chết, gia tộc ta sẽ không tiếc bất cứ cái giá nào tìm ngươi báo thù." Cammorra hô to.

"Ta không cảm thấy một con cháu không nên thân bị lưu vong khỏi thành Athens sẽ làm gia tộc Truyền Kỳ tốn bao nhiêu tâm tư báo thù. Có lẽ anh em của ngươi chỉ ước gì ngươi chết trong tay dân lưu lạc." Valhein nói.

"Ngươi... ngươi nói bậy! Nếu như ngươi giết ta thì cha nhất định sẽ báo thù cho ta. Gia tộc truyên Kỳ bọn ta không phải là gia tộc Thánh Vực nhỏ bé, nếu ta chết, gia tộc không báo thù thì vinh dự của gia tộc sẽ bị tổn hại nghiêm trọng." Cammonra quát to.

"Ta cảm thấy, nếu như ngươi sống, gia tộc các ngươi lại càng bị tổn hại nghiêm trọng hơn."

Cammonra có chút sửng sốt, nhất thời không thể nào phản bác, bởi vì cha của hắn cũng từng nói như vậy.

"Giết chiến sĩ Thanh Đồng kia đi." Valhein ra lệnh.

Địa Ngạo Thiên hưng phấn xông tới trước, đánh nhau với chiến sĩ Thanh Đồng cầm khiên và chiến mâu kia.

Tất cả mọi người ở xung quanh vội vàng lui ra.

Giáp bụng gấu Thanh Đồng ở bụng chiến sĩ Thanh Đồng tỏa ra ánh sáng dịu nhẹ, thân lực dũng mãnh tràn vào trong cơ thể hắn, làm làn da Thanh Đồng trên người hắn lại càng cứng rắn hơn, cơ thể cũng linh hoạt hơn.

Khiên và chiến mâu của hắn đều là trang bị Thanh Đồng thần lực, chúng không ngừng va chạm với gậy xương mũi nhọn của Địa Ngạo Thiên, phát ra âm thanh thanh thúy không ngừng.

Đối mặt với chiến mâu có ưu thế độ dài, Địa Ngạo Thiên nghĩ hết biện pháp cũng không thể tiến tới gần.

Chương 357: Ném người (2)

Chương 357: Ném người (2)

Ném người (2)

Nhóm dân lưu lạc nhìn nhau, có chút kinh sợ.

"Hắn rất mạnh." Jacques nhắc nhở Valhein.

Valhein gật đầu, nói: "Dù sao cũng là hộ vệ mà gia tộc Truyên Kỳ mời về, đương nhiên không yếu." Đồng thời ở trong lòng thầm đưa ra phán đoán, người này mạnh hơn Lawens, thực lực phải tương đương với Hag, mấu chốt là hành động linh hoạt, phản ứng mau lẹ.

Hơn mười giây, hai bên vẫn có sức mạnh ngang nhau, Valhein nói: "Tới lúc rồi."

Valhein vừa dứt lời, một ngọn lửa từ trước người Địa Ngạo Thiên bay ra, bởi vì ma pháp Tập Sự xuất hiện không có trận pháp ma pháp nên tốc độ rất nhanh, chiến sĩ Thanh Đồng không kịp phản ứng, bị mũi tên lửa bắn trúng vào hông.

Ngọn lửa lan tràn.

Chiến sĩ Thanh Đồng nhỏ giọng mắng một câu, cơ thể run lên, giáp da và giáp bụng nháy mắt bong ra, nhanh chóng lùi vê sau.

Giáp da và giáp bụng bị ngọn lửa bây quanh, mà trên người hắn thì không có ngọn lửa nào cả.

Valhein gật đầu, đây mới là năng lực phản ứng của chiến sĩ Thanh Đồng hợp cách, người này không quản là sức mạnh, tốc độ

hay kỹ xảo thì đều không bằng Địa Ngạo Thiên, nhưng giỏi về lợi dụng ưu thế của mình, cũng giỏi lợi dụng khuyết điểm của Địa Ngạo Thiên.

Chiến sĩ dùng đầu óc chiến đấu.

“Nhanh thêm chút nữa.' Valhein ra lệnh.

Sắc mặt Địa Ngạo Thiên tối sầm.

"Bô lô ba la!" Hắn phẫn nộ, chiến sĩ Thanh Đồng này thế mà lại làm chủ nhân phải liên tục ra lệnh.

Địa Ngạo Thiên vừa tấn công vừa không ngừng dùng tên lửa.

Chiến sĩ Thanh Đồng thâm kêu khổ, này cũng tương đương với cùng lúc chiến đấu với hai người, chầm chậm rơi vào thế yếu.

Đột nhiên một trận pháp ma pháp xuất hiện, một quả cầu lửa to lớn bay ra.

"Đây là thân lùn quỷ gì vậy chứ!" Chiến sĩ Thanh Đồng mắng to một tiếng, lăn khỏi vị trí vốn có.

Cầu lửa bùng nổ, ngọn lửa nháy mắt lan tới trên người hắn.

Chiến sĩ Thanh Đồng kêu rên đau đớn, thần lực Thanh Đồng ở trên người lại càng sáng hơn nồng đậm hơn, vững vàng cắt đứt ngọn lửa, sau đó nhảy vào ao nước trong sân.

Địa Ngạo Thiên tiến tới một bước, ngăn cản chiến sĩ Thanh Đồng.

“Cút cút cút!”

Chiến sĩ Thanh Đồng nổi giận vung chiến mâu liên tục tấn công mãnh liệt, chỉ thấy bên ngoài chiến mâu lóe lên ánh sáng xanh đen mờ mờ, mỗi lần va chạm với gậy xương của Địa Ngạo

Thiên lại phát ra tiếng keng keng giòn tan, thậm chí thỉnh thoảng còn lóe ra tia lửa.

Chiến mâu của hắn thỉnh thoảng đâm hụt xuống đất, đá nổ mạnh, mảnh vụn bay tứ tán.

"A...

Chiến sĩ Thanh Đồng đột nhiên quát to một tiếng, lui mạnh về sau, sau đó mùi khét lan khắp nơi.

Nhóm dân lưu lạc thậm chí còn nuốt nước bọt.

"Bụng ta... a....

Ngọn lửa theo bụng và khoang miệng của chiến sĩ Thanh Đồng chui vào.

Chỉ chốc lát sau, chiến sĩ Thanh Đồng bị đốt thành khung xương nám đen, rơi lả tả.

'Bô lô ba lat" Địa Ngạo Thiên giơ gậy xương mũi nhọn.

“Còn dư lại, giao cho các ngươi."

Valhein nói xong thì mở sách ma pháp, ghi chú thần lực của chiến sĩ Thanh Đồng có thể kiên trì chống đỡ được ngọn lửa trong vòng mười giây, nghĩa là nếu có trang bị thần lực Bạch Ngân, thời gian chống đỡ của chiến sĩ Thanh Đồng lại càng lâu hơn, thậm chí có thể xua tan ngọn lửa.

"Đi, theo ta xông lên giết chết tên Cammonra kia! Ngày này, ta đã chờ lâu lắm rồi!" Jacques cắn răng, nhặt vũ khí và khiên của chiến sĩ Thanh Đồng, dẫn người tiến vào đại sảnh.

Cammonra và năm chiến sĩ Hắc Thiết bị ép vào trong góc tường.

Nhóm dân lưu lạc chậm rãi tiến tới trước.

Pho tượng tổ tiên ở hai bên giống như đang chăm chú nhìn mọi người trong đại sảnh.

"Bảo vệ ta! Bảo vệ ta! Chỉ cần ta sống sót, mỗi người sẽ được thưởng hai nghìn đồng vàng đại bàng! Không, năm nghìn! Đám dân bạo loạn kia, ai chịu sang phe ta sẽ được thưởng một nghìn đồng vàng đại bàng! Một nghìn đồng vàng đại bàng đấy, cả đời này các ngươi cũng không thể kiếm được! Chỉ cần sang phe ta thì có ngay một nghìn đồng vàng đại bàng, còn chờ gì nữa chứ? Các ngươi lớn như vậy cũng chưa từng được chạm vào đồng vàng đại bàng, chỉ sờ qua những đồng cú mèo bẩn thỉu. Các ngươi nhìn ta làm cái gì? Ngay cả tiền cũng không cần à? Các ngươi điên rồi sao?" Cammonra la to. Nhóm dân lưu lạc đột nhiên dừng bước, ánh mắt Jacques nhìn lướt qua người ở phía sau, cười lạnh: "Đã đến bây giờ mà các ngươi vẫn còn tin những lời dối trá của Cammonra à? Trước đây hắn đối xử với chúng ta như thế nào, các ngươi đã quên hết rồi sao? Chúng ta giết nhiều người như vậy, lại giết thủ hạ của hắn, hắn sẽ bỏ qua cho chúng ta sao? Ngoại trừ giết hắn, chúng ta không có lựa chọn nào khác cả! Giết! Ai dám lùi bước, Jacques sẽ giết chết người đó trước!"

"Giết"

Nhóm dân lưu lạc quơ vũ khí, từ các phương hướng tấn công năm chiến sĩ Hắc Thiết.

Đám chiến sĩ Hắc Thiết này nếu đơn đả độc đấu thì không kém gì Jacques, nhưng đối mặt với tấn công từ bốn phương tám hướng thì bọn họ chỉ có thể bị động chống cự.

Sức lực của bọn họ chủ yếu đặt vào Valhein và Địa Ngạo Thiên.

Thế nhưng vũ khí của nhóm dân lưu lạc quá kém, theo một

trận âm thanh keng keng vang lên, vũ khí của bọn họ bể nát, đứt đoạn.

Năm chiến sĩ Hắc Thiết cầm vũ khí thần lực trong tay, dựa vào thần lực hộ thể nên chỉ bị thương ngoài da, ngược lại nhóm dân lưu lạc ở hàng đầu đều bị thương, thậm chí có bốn người mất đi sức chiến đấu, phải lùi ra sau.

Chương 358: Nhấm nuốt

Chương 358: Nhấm nuốt

Nhấm nuốt

Năm chiến sĩ Hắc Thiết cũng không dám gây sự, tiếp tục bị động phòng thủ.

Trong khoảng thời gian ngắn hai bên giằng co căng thẳng.

Cammonra giơ một thanh chiến mâu thần lực đâm loạn, cho dù hắn đã không chiến đấu nhiều năm, toàn bộ nhờ sức mạnh huyết mạch để thăng cấp nhưng dù sao cũng có thần lực Thanh Đồng, mỗi lần đâm một phát vẫn có thể làm đám người phải tránh né, ngay cả Jacques cũng không dám đối chọi chính diện.

Khác với lúc đầu, Cammonra đột nhiên im lặng không nói gì, thỉnh thoảng lại nhìn bầu trời ngoài cửa lớn.

"Xem ra hắn đang chờ cứu binh, Địa Ngạo Thiên, giải quyết năm chiến sĩ Hắc Thiết, đừng chủ động ra tay với Cammonra, đương nhiên nếu như hắn dám chủ động tấn công ngươi thì ngươi có thể phản kích." Âm thanh của Valhein vừa vặn để Cammonra nghe thấy.

"Ngươi..." Cammonra nghiến răng nghiến lợi, hắn vốn định kéo dài thời gian, chờ người khác phát hiện rôi báo tin vê Athens, không ngờ lại bị Valhein phát hiện.

Địa Ngạo Thiên lập tức chui tới chui lui trong đám người, giống như con cáo nhỏ chui vào tiên tuyến, sau đó lấy một địch năm.

Trong khoảng sân rộng rãi, Địa Ngạo Thiên là thế yếu, nhưng địa thế chật hẹp như đại sảnh này thì giống như chiến trường thuận lợi của hắn.

Chỉ chốc lát sau, dưới sự trợ giúp của Địa Ngạo Thiên, .Jacques dẫn dắt dân lưu lạc giết chết năm chiến sĩ Hắc Thiết.

Cammonra thấy chỉ còn lại một mình mình thì hoảng sợ, vừa cầm chiến mâu quơ quào lung tung vừa mang theo tiếng khóc nức nở hét to: "Đừng tới đây! Đừng tới đây! Ta là người gia tộc Truyền Kỳ, các ngươi giết ta thì nhất định sẽ bị phán tử hình! Gia tộc của ta nhất định sẽ giết các ngươi! Đám dân đen các ngươi không thể giết ta, ta là quý tộc cao quý! Ta là Cammonra, sao có thể chết trong tay đám người nghèo khổ bọn ngươi chứ! Đừng tới đây! Đừng tới đây! Cha ta nhất định sẽ giết sạch các ngươi..."

Cammonra mắng càng ác, căm hận trong mắt nhóm dân lưu lạc lại càng sâu hơn.

Lúc ban đầu bọn họ vẫn còn sợ Cammorra, sợ gia tộc Truyền Kỳ, sợ chết, nhưng Cammonra càng mắng chửi thì bọn họ đột nhiên hiểu được.

Dù sao cũng sẽ bị quý tộc giết chết, có gì phải sợ nữa chứ?

Lúc này, bọn họ đột nhiên hiểu được lời Valhein nói.

Cammonra này không phải kẻ ngu si, biết dùng tiền để mua người, thế nhưng lúc này đây hắn vẫn mắng bình dân là dân đen, không hề cảm thấy có gì không đúng, cũng không hê cảm thấy mình sẽ làm nhóm 'dân đen này phẫn nộ hơn.

Giống như những gì Valhein nói, hậu duệ của quý tộc đã hoàn toàn tin vào định nghĩa của mình.

Quý tộc, từ sâu trong linh hôn đã xem bình dân là súc vật.

"Giết hắn đi!" Một người hô to.

"Giết hắn đi!" Nhiêu hơn cùng hô to.

"Giết hắn đi!" Mọi người cùng hô to, bao gồm cả những người bị thương nặng nằm ở dưới đất.

"Giết hắn đi!"

Nhóm dân lưu lạc không thể kiềm chế được nữa, mỗi người đều hung hãn không sợ chết, mãnh liệt tấn công.

Đột nhiên, Jacques nắm chặt chiến mâu của Cammonra.

"Giết hắn đi!" Tiếng rống giận của Jacques phá tan nóc nhà.

"Giết hắn đi!" Dân lưu lạc có vũ khí chen nhau ùa lên, tất cả vũ khí cùng tấn công về phía Cammorra.

Quanh người Cammonra có thần lực Thanh Đồng hộ thể, nhưng gương mặt yếu ớt thì không ngừng bị tấn công, mắt bị đâm trúng, hắn kêu thảm ném vũ khí, theo bản năng dùng tay che mắt, tinh thân không ổn định, thần lực mất đi sự khống chế.

Ánh sáng màu vàng xanh nhàn nhạt biến mất khỏi người hắn.

Phập phập phập...

Vũ khí rậm rạp chi chít rơi vào người Cammonra, giống như ngàn vạn con dao băm lên người một con gà.

"Cứu mạng, cứu mạng, ta sai rồi, ta..."

Chỉ vài giây sau, cơ thể Cammonra đã bị băm nát, hoàn toàn tắt thở.

Nhóm dân lưu lạc vẫn chưa hết giận, kéo xác Cammorra ra giữa đại sảnh, tiếp tục vung vũ khí đâm chém, thậm chí có vài

người còn vốc thịt nát của Cammonra, vừa nhét vào miệng nhấm nuốt vừa chảy nước mắt.

Nhóm người nhấm nuốt một hồi thì bị mùi máu tươi kích thích nôn mửa, sau đó lại tiếp tục vốc thịt trên người Cammorra, tiếp tục nhấm nuốt, lại tiếp tục nôn.

Không ai ngăn cản.

Những người đó, đều là người bởi vì Cammonra mà mất đi tất cả người thân.

Cuối cùng, mọi người nhìn xác Cammonra. Giống như tấm thảm đỏ thối rữa trải trên mặt đất.

"Ha ha ha ha...' Một người đột nhiên ngồi ngay đó, lớn tiếng cười ha hả, nước mắt không thể kiềm được chảy ra ngoài.

"Súc vật! Súc vật..." Một vài dân lưu lạc vừa mắng vừa khóc.

"Con của ta, nếu không phải Cammorra thì sao con lại phải chết đói chứ..."

"Vợ của ta..."

Trong đại sảnh vang vọng tiếng khóc của nhóm dân lưu lạc.

Không có người nào vui vẻ vì thắng lợi.

Thắng lợi này, tới quá muộn.

Trong đại sảnh ngổn ngang thi thể, vũ khí vỡ nát rơi tứ tung, khắp mặt đất và vách tưởng toàn là vết máu sậm nửa khô nửa ướt.

Gió đêm gào thét giống như mang theo tiếng gào khóc mong manh.

Hai hàng pho tượng tổ tiên ở hai bên, vết máu chậm rãi đọng

lại.

Ba thần lùn lửa đứng ở cửa đại sảnh.

Valhein đột nhiên quay đầu lại, nhìn căn phòng ở bên cạnh, nhóm tôi tớ nô lệ đang run rẩy trốn ở bên trong.

"Valhein đại nhân, cám ơn ngài." Jacques đi tới trước cửa, hai tay trống trơn, toàn thân đẫm máu.

Có máu của kẻ địch, cũng có máu của mình.

Trên mặt hắn không sạch sẽ, cũng bị máu loãng gột rửa.

Hắn đang cười, cười rất vui vẻ.

Valhein chỉ nhìn thấy nụ cười đó trên mặt đám trẻ con.

Chương 359: Nhấm nuốt (2)

Chương 359: Nhấm nuốt (2)

Nhấm nuốt (2)

"Tay của ta rất sạch sẽ, nhưng ta lại không thể quản tốt bọn họ, xin lỗi." Jacques thu lại nụ cười, đưa tay chạm vào phần tóc bị máu dính bết lại, nhẹ nhàng gỡ ra.

"Ngươi không hề có lỗi với bất kỳ ai." Valhein nói.

Jacques thở dài, nói: "Khi đó ta muốn nói đạo lý với Cammonra, không ngờ lại dẫn tới chiến đấu, bị ép rời đi. Càng không ngờ Cammonra lại không có chút tinh thần quý tộc nào... không, là không có chút nhân tính nào, hắn lại phái người bắt vợ của ta, giết chết nàng, cũng đóng lên cây cột ngoài trấn. Ta thừa dịp đêm tối lén mang xác nàng đi, chôn cất. Khi đó con gái Julie của ta đang ở nhà bác con bé ở thành Athens, ta chuẩn bị đi tìm dulie thì phát hiện mình đã bị phát lệnh truy nã ở thành Athens, phải rời xa nơi đó."

"Sau đó, ta nhờ bạn gửi tin cho .Julie, bảo con bé phải tự cẩn thận chăm sóc chính mình, chờ ta có cơ hội sẽ vê đón con bé. Có điều ta nghi là Cammonra đã tìm tới bác con bé, dulie cũng trốn không thoát. Ta vẫn chưa thể liên lạc với Julie. Ta không phải một người chồng tốt, cũng không phải một người cha tốt, ta hi vọng nếu có thể thì ngươi hãy tìm con bé, gửi nuôi con bé cho một người tốt bụng. Đây là chuyện cầu xin cuối cùng của ta."

Ánh mắt Jacques hiền hòa không gì sánh bằng.

"Cho ta một món đồ có liên quan tới con gái ngươi, nếu không

có thì cho ta một giọt máu của ngươi, ta sẽ nhờ bậc thầy trong học viện tìm kiếm tung tích .Julie. Mặt khác, nói cho ta biết địa chỉ của bác cô bé." Valhein lấy ra sách ma pháp.

"Ta có con cá nhỏ mà con bé bện." Jacques vừa nói vừa lấy ra một cái bao vải nhỏ, mở tầng vải rách, lộ ra con cá nhỏ bằng lá cỏ ở bên trong.

Nháy mắt nhìn thấy con cá nhỏ được bện bằng cỏ, khóe miệng .Jacques nhếch lên nụ cười, sau đó cẩn thận gói kỹ ba tầng, dùng hai tay đưa cho Valhein.

"Nó rất dễ hỏng." Jacques nói.

"Yên tâm, ta sẽ giữ nó thật tốt." Valhein nói, nhận bọc vải cất vào trong dây lưng.

Tiếp đó .Jacques nói địa chỉ của bác .Julie, Valhein ghi lại trên sách ma pháp của mình.

"Nếu gặp được Julie, ngươi hãy nói với con bé, ta đã ra biển tìm kiếm kho báu, chờ con bé trưởng thành thì ta nhất định sẽ mang ốc biển trắng tinh trở về, tặng cho con bé làm quà trưởng thành. Có điều ta muốn xin lỗi con bé, trước khi con bé trưởng thành không có cách nào kể chuyện xưa cho con bé nghe trước khi ngủ nữa, cũng không có cách nào giúp con bé chải đầu, cũng không có cách nào làm món cháo cá mà con bé yêu thích, cũng không..."

Jacques nghiêng đầu, cổ họng nghẹn lại, không tiếp tục nói nữa.

Valhein lẳng lặng đứng đó. Qua một hồi lâu, Jacques ngẩng đầu, hỏi: "Tiếp theo, ngài muốn làm gì?"

Valhein hít sâu một hơi, nhìn vào trong đại sảnh, nhìn từng người dân lưu lạc, không bỏ sót người nào.

Đã có bốn người dân lưu lạc nằm dưới đất, từ từ nhắm mắt lại, không thể đứng dậy nữa.

"Chiến đấu đã kết thúc, nhưng sự việc vẫn chưa kết thúc." Âm thanh của Valhein vang lên.

Nhóm dân lưu lạc đồng loạt quay đầu, nhìn sang Valhein.

Ánh mắt của bọn họ, đặc biệt phức tạp.

"Các ngươi dùng máu tội ác của quý tộc rửa sạch thân phận mà quý tộc định nghĩa cho các ngươi. Từ giờ trở đi, các ngươi không không phải súc vật, không phải dân bạo loạn, không phải giặc cướp, không phải heo chó trâu ngựa, các ngươi phá tan lông giam của quý tộc, là chiến sĩ, là người, là người chân chân chính chính. Ta xin cúi chào với các ngươi."

Valhein nói xong thì khom người chín mươi độ.

Mỗi người đều lộ ra nụ cười xán lạn, mặc dù trong mắt dâng trào nước mắt.

Bọn họ mỉm cười nhìn Valhein, nhìn người đã để mình không còn là súc vật nữa.

Nháy mắt Valhein cúi người, mỗi người đều cảm thấy vinh quang to lớn dâng lên, trong lòng có cảm giác thành tựu và tự hào mà trước nay chưa từng có.

Thì ra, đây chính là cảm giác được tôn trọng sao?

Thật sự rất tốt.

Thì ra, bọn họ cũng có thể được tôn trọng.

Bọn họ cười, nước mắt lắng lặng trào ra.

Valhein đứng dậy, mở sách ma pháp, giơ trang sách viết đây

ắp bốn mươi bốn cái tên vê phía đại sảnh.

"Cái tên của mỗi người các ngươi đều ở nơi này. Mà ta, sau khi trở về sẽ viết một vở hí kịch có tên là Jacques, mỗi người các ngươi đều sẽ xuất hiện trong vở hí kịch này. Một người cũng không thiếu." Trên mặt Valhein là nụ cười mỉm thản nhiên.

Mọi người nhìn những ký tự không quen biết nhưng chính là những cái tên quen thuộc trên trang sách ma pháp sáng ngời, lại càng cười vui sướng hơn.

"Trải qua trận chiến này, các ngươi cũng đã hiểu được những lời mà ta đã nói trước đó. Khi Cammonra dùng tiền tài dụ dỗ, hắn dùng hám lợi để định nghĩa các ngươi, các ngươi không chịu khuất phục thì sẽ đột phá được định nghĩa này. Khi Cammonra biểu lộ gia thế, hắn dùng nhỏ yếu để định nghĩa các ngươi, các ngươi không cúi đầu, đột phá định nghĩa này. Khi Cammonra dùng cái chết để uy hiếp, hắn dùng nhát gan để định nghĩa các ngươi, các ngươi không ngừng tay lại, đột phá định nghĩ này." Bọn họ tiếp tục cười, cho dù có người có máu chậm rãi tràn ra từ khóe miệng.

"Hắn định nghĩa các ngươi là dân phản loạn, định nghĩa là giặc cướp, định nghĩa là súc vật hai chân, thế nhưng các ngươi đã đáp trả lại, giăm nát những định nghĩa mà hắn áp đặt cho các ngươi, sau đó thể hiện sức mạnh của các ngươi, tinh thần của các ngươi, ý chí của các ngươi. Cuối cùng, các ngươi đã thành công đổi mới định nghĩa của Cammonra, hắn không chỉ là một quý tộc kiêu ngạo, tự đại và đê hèn, hắn còn chính là một người không có năng lực, nhát gan và hèn yếu. Các ngươi, đầu tiên là chiến thắng chính mình, sau đó là chiến thắng Cammonra, chiến thắng quý tộc."

Chương 360: Ngọn lửa ở trấn Grey River

Chương 360: Ngọn lửa ở trấn Grey River

Ngọn lửa ở trấn Grey River

"Các ngươi, đã chiến thắng được kẻ địch lớn nhất, là chính mình."

"Từ giờ trở đi, trong mắt của các ngươi, không còn quý tộc và bình dân, chỉ có người!"

"Từ hôm nay trở đi, ta sẽ cố hết sức để lan truyền câu chuyện của các ngươi, để càng nhiều bình dân hiểu ra được, mình là người, cũng làm càng nhiều quý tộc hiểu ra được, mình là người.^

"Các ngươi sẽ cổ vũ càng nhiều người hơn thoát khỏi áp đặt định nghĩa của mình, định nghĩa của nhóm quý tộc, những định nghĩa về những kẻ độc ác, những định nghĩa về kẻ địch, định nghĩa về người nhà, định nghĩa về những người bạn học kia, định nghĩa về xã hội này, tất cả những định nghĩa tiêu cực, không tốt. Thậm chí, thoát khỏi định nghĩa mà chính mình đã đặt ra trong quá khứ."

"Khi đó, các ngươi không chỉ là người, mà còn là người chỉ đường, là người đi trước, là người cổ vũ, là người vĩ đại, là anh hùng! Làm cho càng nhiều người hơn, tìm được định nghĩa tốt đẹp hơn vê chính mình."

Người trong đại sảnh lại càng cười không ngừng, nước mắt cũng không ngừng rơi.

“Ta, xin cúi chào với các ngươi."

Valhein lần thứ hai khom người."

Cơ thể thẳng tắp, biểu cảm của Valhein dần dần trở nên lạnh lùng hơn.

"Máu của quý tộc rửa đi định nghĩa của các ngươi, nhưng không rửa sạch được tội lỗi trên người các ngươi."

Nụ cười của tất cả mọi người đông cứng lại, chậm rãi biến mất.

"Hiện giờ, có lẽ các ngươi đã hiểu được vì sao ta bảo .Jacques chọn các ngươi. Trên tay mỗi người chúng ta đều dính đầy máu người vô tội. Trong lòng mỗi chúng ta đều ẩn giấu một con thú dữ từng ăn thịt người. Dưới chân mỗi chúng ta đều là con đường nhuốm máu. Vì thế, các ngươi không thể rời khỏi đại sảnh này."

Jacques nhìn nhóm chiến hữu, vốn tưởng rằng lúc này đây bọn họ sẽ phẫn nộ, sẽ tuyệt vọng, sẽ quát mắng, nhưng không có.

Mọi người đều đặc biệt yên tĩnh, thậm chí còn có người mỉm cười, giống như nhận được giải thoát.

"Ta thường nghe một câu nói, khi tuyết lở thì không có một bông tuyết vào vô tội. Đúng vậy, bản thân những lời này không sai, nhưng người nói ra lời này lại thường ranh mãnh giấu đi chuyện quan trọng nhất, là ai đã gây ra trận tuyết lở đó? Có ai càng tội lỗi hơn tất cả bông tuyết cộng lại hay không? Các ngươi không vô tội, nhưng trong trận tuyết lở ở trấn Grey River, các ngươi đã giải quyết kẻ đầu sỏ gây ra trận tuyết lở, tránh được trận tuyết lở kế tiếp."

"Trên thế giới này, mỗi phút mỗi giây đều đang xảy ra tuyết lở, liên miên không dứt, chưa bao giờ ngừng cả."

"Phương pháp ngăn cản tuyết lở của ma pháp sư, chính là để quý tộc nhịn thấy hào quang của bọn họ, như vậy, các ngươi bị định nghĩa là bình dân, phá bỏ định nghĩa chính là có được hào quang, kế tiếp, chính là để quý tộc nhìn thấy."

"Ta vốn cho rằng, nhóm lên ngọn lửa ở cổng lớn thành Athens, để quý tộc ở gần đó nhìn thấy, để ngọn lửa thiêu đốt da bọn chúng, để thanh kiếm sắc bén đâm thủng trái tim bọn chúng, chỉ khi gân gũi cảm nhận được đau đớn, bọn chúng mới thấy được ánh sáng của các ngươi."

"Nhưng tiếc là, đi tới đây, đã là cực hạn của các ngươi."

Valhein nhìn bọn họ, trong mắt của bọn họ, lưu chuyển yếu ớt và không còn sức lực nữa.

Cho dù là Jacques thì cũng không dám nhìn thẳng vào thành Athens.

Giết chết Cammonra đã là cực hạn của bọn họ.

Có lẽ, sau này sẽ có người lựa chọn thích hợp hơn. Valhein nói.

"Kế tiếp, ta sẽ châm lửa nơi này, để thành Athens nhìn thấy ngọn lửa của trấn Grey River."

"Nhìn thấy ngọn lửa thiêu cháy quý tộc."

"Nhìn thấy ngọn lửa của bốn mươi bốn người các ngươi."

"Nhìn thấy ngọn lửa đột phá định nghĩa."

"Ta, xin gửi tới các ngươi lời xin lỗi."

Valhein lần thứ ba cúi người.

Người trong đại sảnh nhìn Valhein, không có phẫn nộ, không

có sợ hãi, không có mê man.

Trong ánh mắt của bọn họ, tràn đầy biết ơn.

Jacques đứng ở giữa đại sảnh, giơ chân giãm lên đầu Cammonra.

"Tất cả mọi người qua đây, chúng ta đứng chung một chỗ." Mặt .Jacques hướng ra ngoài cửa, hướng về phía Valhein, hướng về phía trời và đất.

Những người còn lại thì kéo thi thể của chiến hữu, hoặc dìu bằng hữu, hoặc chậm rãi bò qua.

Cuối cùng, bốn mươi bốn người, hoặc nằm dưới đất, hoặc ngồi, hoặc dìu nhau đứng thẳng. Bọn họ chặt chẽ đứng cùng một chỗ.

Bọn họ ở trên thi thể Cammonra, trong vũng máu, cùng nhìn Valhein.

Bọn họ mỉm cười.

Trên người bọn họ có áo rách, có bụi bặm, có vết bẩn, có vết máu.

Không có nước mắt.

Ánh mắt của bọn họ phảng phất như đang hát vang.

"Ta không phải một người chồng tốt, cũng không phải một người cha tốt, nhưng ngày hôm nay, cám ơn ngươi để ta biết, cả đời này nên làm gì có ý nghĩa nhất. Ta không phải súc vật, ta là Jacques.'

"Cám ơn ngươi không để đầu của bọn ta treo trên cọc gỗ. Ta không phải dê hai chân, ta là Howson."

"Cám ơn ngươi không để bọn ta quỳ rạp dưới thành Athens. Ta không phải giặc cướp, ta là Taylor.'

"Cám ơn ngươi đã nhớ kỹ tên ta. Ta không phải tên côn đồ, ta là Doris."...

Trong đại sảnh, dưới ánh sáng của ngọn đèn ma pháp, màn che màu tím, tường màu trắng và mặt đất màu máu, trong thế giới được tạo thành từ chúng, nhóm người quần áo lam lũ đẫm máu kia nói cám ơn, nói lên cái tên của mình.

Valhein lấy cửa làm khung tranh, khắc ghi hình ảnh của bức tranh này vào trong đầu.

"Sau ngày hôm nay, chúng ta sẽ gặp nhau trong hí gặp." Jacques nắm lấy mũi mâu nhọn, đâm mạnh vào cổ họng mình.

Chương 361: Ngọn lửa ở trấn Grey River (2)

Chương 361: Ngọn lửa ở trấn Grey River (2)

Ngọn lửa ở trấn Grey River (2)

Máu tươi theo chiến mâu chảy xuống.

Jacques mỉm cười, nhắm mắt lại, cơ thể đứng thẳng.

"Chúng ta sẽ gặp lại trong mắt mọi người!" Howson giơ kiếm lên rạch cổ họng mình.

"Chúng ta sẽ gặp lại trong tiếng kêu gọi." Taylor đưa tay nhặt lên thanh kiếm của Howson, đâm vào trái tim.

Chúng ta sẽ gặp lại trong tương lai.'

Doris cười, cầm lấy mảnh thịt nát của Cammonra, vừa nhét vào miệng nhấm nuốt, vừa dùng dao găm đâm vào cổ họng mình.

Máu đã ngừng chảy, nhưng nhấm nuốt vẫn không ngừng lại. ...

Valhein cúi đầu, đưa tay lau khô bụi Athens trên mặt.

"Mang hết tất cả gỗ vào đây, đặt ở giữa đại sảnh." Valhein nói.

"Bô lô ba la." Ba thần lùn lửa lập tức chạy ra ngoài.

Chỉ chốc lát sau, ba thần lùn lửa đã kéo những tấm ván gỗ lớn tới cửa, ngẩng đầu nhìn Valhein.

Valhein ngẩng đầu, nhìn vê phía chính giữa đại sảnh.

Bốn mươi bốn người chất cùng một chỗ.

Ngọn núi ở trước mắt, so với núi Olympus còn sừng sững hơn.

Biển ở dưới ngọn núi, còn rộng hơn cả biển Aegean.

"Đặt trên người bọn họ, mang hết tất cả khúc gỗ tới." Valhein nói.

Ba thần lùn lửa lập tức nhanh chóng vận chuyển gỗ, vóc dáng của chúng tuy nhỏ nhưng cơ thể tựa hồ tràn ngập sức mạnh vô hạn.

Không bao lâu sau, tất cả gỗ trong tòa nhà này đã bị ném hết vào đại sảnh.

Bao gồm cả cánh cửa làm bằng gỗ sồi.

Gỗ đã hoàn toàn bao trùm bốn mươi bốn người, xếp thành một núi gỗ.

Valhein bước tới trước, bắt đầu không ngừng thi pháp.

"Cây sa kê...

Cuối cùng, cả đại sảnh bị nhét đầy cây sa kê.

Mùi hương thơm ngát của quả sa kê kỳ dị che đi mùi máu tươi. 'Địa Ngạo Thiên, ngươi đập nóc nhà đi."

'Bô lô ba la

Địa Ngạo Thiên giống như một con khỉ con trèo lên nóc nhà, vung gậy xương mũi nhọn, đập vỡ nóc nhà.

Một số tảng đá rơi xuống đại sảnh, một số thì rơi ra ngoài

tường.

Bóng tối vẩy vào đại sảnh chỉ còn lại mỗi bốn bức tường.

"Thuật hỏa câu!"

Valhein ngẩng đầu, liên tục phóng ra thuật hỏa cầu.

Cầu lửa không ngừng rơi vào đống gỗ và đám cây sa kê nhồi nhét chật kín trong đại sảnh.

Ngọn lửa lan tràn, thiêu đốt tất cả.

Lửa cháy hừng hực xông lên bốn vách tường, phừng lên bầu trời.

Ngọn lửa này, trong đêm tối Hy Lạp, châm lên một điểm nhỏ.

Điểm nhỏ này, so với ngọn đèn trong nhà lại càng sáng ngời hơn, so với vì sao trên bầu trời lại càng sáng ngời hơn.

Valhein quay đầu lại nhìn về phía thành Athens.

Người trên tường thành Athens sẽ nhìn thấy ngọn lửa ở đâu.

“Chúng ta đi thôi.'

Valhein xoay người, vừa đi vừa nhìn ba người bạn ngồi cùng bàn.

Trong đêm tối, trong mắt ba người là ảnh chiếu ngược của ngọn lửa, phảng phất như bên trong tràn ngập sao trời vậy.

"Quay về Athens thôi." Valhein nói.

Ba người khẽ gật đầu.

Trong bóng đêm, nhóm bốn người rời khỏi thị trấn nhỏ này, cưỡi ngựa quay trở lại thành Athens.

Bốn người vừa rời khỏi trấn nhỏ thì một cổng dịch chuyển cao lớn màu xanh da trời xuất hiện ở cổng nhà Cammorra, giáo vụ trưởng Larens dẫn đầu bước ra.

Bọn họ nhìn về phía trước, ngọn lửa hừng hực thiêu đốt trong mắt bọn họ, im lặng một hồi lâu.

"Chung quy vẫn là trẻ con, làm việc quá bất cẩn." Một ma pháp sư Hoàng Kim liếc nhìn một vòng tình cảnh xung quanh, thậm chí có thể nhìn thấy một ít người dân trong trấn và người hầu nhà Cammonra. "Có lẽ, hắn đang khảo nghiệm chúng ta." Larens nhìn ngôi nhà bị đốt cháy, thế mà lại lộ ra nụ cười.

Nhóm ma pháp sư còn lại sửng sốt, tựa hồ có suy nghĩ.

"Trước tiên giải quyết tai họa ngầm rồi nói sau."

Chỉ thấy vị ma pháp sư Hoàng Kim nói xong thì lấy ra một cây thất huyền cầm Thánh Vực, những ma pháp sư khác đều cầm dây đàn ma pháp mình chuẩn bị sẵn trên tay, sợ đàn ma pháp bị quấy rây.

Ma pháp sư Hoàng Kim nhẹ nhàng gảy thất huyền cầm, giai điệu tuyệt vời lan ra bên ngoài, cho đến khi bao trùm cả trấn Grey River.

Mọi người trong trấn đều đờ đẫn hai mắt, chậm rãi đi về phía người gảy đàn.

Cuối cùng, mọi người như cái xác không hồn tụ tập ở trước mặt nhóm ma pháp sư.

Đột nhiên, giai điệu của thất huyền cầm thay đổi, trở nên gấp gáp hơn, giống như hạt mưa xối xả đập vào lá cọ.

Nhóm dân trong trấn đau đớn lắc lắc đầu, cuối cùng chậm rãi co quắp ở dưới đất, ngất xỉu.

"Xóa bỏ ký ức, kế tiếp chính là che giấu dấu vết của chúng, đề phòng pháp thuật tiên tri hôi tưởng lại quá khứ."

Larens chậm rãi đưa tay phải tới, chậm rãi niệm thần chú.

Không bao lâu sau, bươm bướm từ trong tay hắn bay ra khắp bầu trời, giống như tìm kiếm mật hoa mà bay tới mỗi nơi Valhein từng đi qua, hướng về phía hư không hút không ngừng, cơ thể cũng không ngừng phình to lên, cánh không ngừng đập, sau đó thì nổ tung.

Larens lấy ra một bức tượng Plato nhỏ bằng gỗ, cúi đầu làm lễ, sau đó ném vào trong đống lửa.

"Chúng ta về thôi."

Nhóm người gật đầu, tiến vào cổng dịch chuyển.

Chỉ chốc lát sau, bức tượng gỗ nhỏ ở trong ngọn lửa hóa thành tro tàn, ánh sáng màu trắng nhàn nhạt như gợn sóng nháy mắt lan rộng ra phạm vi vài dặm xung quanh, sau đó chậm rãi tan biến.

Giữa thành Athens vang lên tiếng cảnh báo dồn dập.

Một đội nhân mã lao ra khỏi thành Athens, chạy về phía trấn Grey River.

Ban đêm Athens ánh sao giăng đầy, và cả ánh trăng rọi sáng đường đi.

Không gấp như lúc tới, bốn người giảm bớt tốc độ, bốn con ngựa nện bước nhanh nhẹn theo tiết tấu tiến tới trước.

Chương 362: Gảy đàn

Chương 362: Gảy đàn

Gảy đàn

Nhóm người vừa đi vừa trò chuyện.

"Valhein, ngươi làm như vậy, lỡ như bị người ta biết thì chính là vấn đề lớn đấy." Từ khi rời khỏi trấn Grey River Lake vẫn luôn nhíu mày.

"Nếu ngay cả chuyện thế này mà Học viện Plato cũng không giải quyết được thì tôi chỉ có thể nghĩ tới chuyện chuyển tới nơi khác thôi." Valhein cười nói.

"A? Ngươi đang thử thách Học viện Plato đấy hả?"

"Đúng vậy, bọn họ kiểm tra ta hai lần, ta kiểm tra bọn họ một lần, có qua có lại, cũng không tính là quá đáng đi?" Valhein hỏi.

Ba người bạn cùng bàn im lặng không nói.

"Lời này của ngươi đừng để bậc thầy Plato nghe thấy đấy, ta sợ hắn sẽ dùng ma pháp Truyền Kỳ đập chết ngươi." Lake nói.

"Lá gan của ngươi đúng là lớn thật." Hoth nói.

Valhein mỉm cười nói: "Cũng không phải lớn gan gì, chủ yếu là sau lưng ta có người làm chỗ dựa, đúng không, công chúa Paloma điện hạ?"

Paloma lườm Valhein trắng mắt.

"Sau khi kiểm tra kết thúc, chúng ta phải viết một phần báo cáo, cũng chính là bản lời khai, chúng ta sẽ ăn ngay nói thật à?" Lake hỏi.

"Cứ ăn ngay nói thật là được, không cần phải giấu giếm, nhưng không nên nói với người khác. Valhein nói.

"Được rồi, ai bảo ngươi có chống lưng lớn bối cảnh lớn chứ." Lake lặng lẽ nói.

Paloma làm như không nghe thấy.

"Học kỳ sau sắp khai giảng rồi, đêm nay ngủ một giấc thật ngon, trưa mai chúng ta cùng ngồi lại tụ họp một chút, địa điểm chính là Beauty of the Giant Dragon. Đến khi đó ta sẽ bảo xe ngựa tới cổng trường học đón các ngươi, dù sao cũng là nhà hàng mới, sợ các ngươi không nhận ra." Valhein nói.

"Được, nhất định sẽ đi!" Có điều, ngươi nên chuẩn bị thêm thức ăn đấy, ngươi cũng biết lượng cơm của Hoth rồi mà." Lake nói.

"Không thành vấn đề, bao đủ." Valhein cười nói.

"Vậy ta không khách sáo đâu.' Hoth cười nói.

Valhein nhìn sang Paloma, nói: "Nàng đừng có không đến đấy nhé." Paloma gật đầu.

Bốn người tiếp tục tiến tới, phía trước là một cái sườn dốc, đột nhiên nhìn thấy một đội người cầm vũ khí trong tay ở phía trước, rời rạc vây quanh một chiếc xe ngựa màu đen.

"Người trong xe xuống mau, giao đồ đáng tiền ra thì có thể tha cho các ngươi rời đi. Ta nghĩ, các ngươi sẽ không thích cảm giác mũi mâu đâm vào cổ họng đâu!" Một người đàn ông cao lớn vạm vỡ giơ chiến mâu chỉ về phía người đánh xe.

Nhóm Valhein ở phía sau xe ngựa nên không nhìn thấy người nọ.

Tên đàn ông kia nói xong thì cùng những người khác nhìn vê phía tiếng vó ngựa truyền tới.

Hơn nửa đám cướp kinh ngạc nhìn Tề Linh.

Valhein đột nhiên bật cười, kẹp bụng ngựa một cái, vừa điều khiển ngựa tiến tới trước vừa hô: "Lại gặp mặt rồi, vận may của các ngươi vẫn luôn kém như thế"

Sau đó Valhein ghìm dây cương, chiến mã nâng hai chân trước, hí lên một hơi rồi dừng lại trước mặt nhóm người kia, tung người xuống ngựa, triệu hồi ba thần lùn lửa.

Ba người ngồi cùng bàn lập tức theo tới, đồng thời cũng tung người xuống ngựa, Paloma và Hoth một trái một phải đứng ở hai bên, lấy ra vũ khí.

"Ngươi chính là... Valhein rất biết lừa gạt hù dọa kia đấy hả?" Người đàn ông vạm vỡ kia nói.

"Từng gặp ở nhà ta hai lần, ở quán rượu Đao Cùn một lần, cũng coi như là người quen." Biểu tình Valhein có chút bùi ngùi, rõ ràng chỉ mới qua nửa năm nhưng lại giống như đã qua rất lâu rồi vậy.

"Ngươi tưởng rằng khi đó dọa được anh Lawens, bây giờ vẫn có thể dọa được bọn ta à? Nơi này là bên ngoài thành, Plato căn bản không có cách nào chú ý tới ngươi được. Bọn ta vốn vẫn luôn tìm cơ hội, không ngờ ngươi lại tự đưa mình tới cửa. Giết ngươi rồi, bọn ta sẽ liên hệ Lawensl" Tên đàn ông vạm vỡ cười gắn nói.

"Lawens? Đã chết rồi." Valhein nói.

"Nói bậy! Lawens làm sao có thể chết, hắn chính là chiến sĩ

Thanh Đồng! Ngươi nghĩ rằng bọn ta sẽ bị ngươi lừa gạt một lần nữa à?"

"Đã ít nhất một tháng bọn ngươi không thể liên lạc với Lawens rồi, biết vì sao Lawens đột nhiên cắt đứt liên lạc với bọn ngươi không?" Valhein hỏi.

Đám người đối diện biến sắc.

"Bởi vì Lawens lén chuyện đổi thành xác ướp sắt thép, sau đó tới vị diện thần lực để giết ta, đáng tiếc đã bị ta giết ngược. Cũng giống như ngày hôm nay vậy, gặp phải ta chính là bất hạnh của đám bọn ngươi. Dù sao thì hôm nay ta cũng có chút mất hứng, giết vài tên cướp từng có thù oán với ta cũng có thể làm dịu tâm tình một chút. Người đánh xe ngựa, các ngươi hãy đi đi, ở đây giao lại cho ta. Tuy Athens làm hành trình của các vị có thêm chút khúc chiết, nhưng người Athens sẽ giải quyết nó."

Valhein nói, đồng thời quan sát đám cướp ở trước mặt.

"Trước tiên không quản tới chiếc xe ngựa này, giết hắn trước!" Tên đàn ông vạm vỡ kia nói.

"Cám ơn ngài. Người đánh xe phát ra âm thanh khàn khàn, vung roi cho ngựa chạy.

Xe ngựa tiến vê phía trước, một thiếu niên đột nhiên mở cửa xe, lén nhìn lại phía sau, trong con ngươi sáng long lanh đầy tò mò.

"Làm sao hắn biết chúng ta không phải người Athens chứ?" Thiếu niên nhỏ giọng hỏi.

"Phong cách của xe ngựa." Người bên trong xe nói.

"Không nhìn hả?"

"Người hầu Thần Tích làm cho trận đấu này không hấp dẫn

chút nào, không xem cũng được."

Mười sáu tên cướp câm vũ khí sắc bén vây quanh.

"Lần này ta có thể ra tay đúng không? Ta đã mất hứng cả ngày nay rồi." Hoth nôn nóng muốn thử.

Paloma nghiêng đầu nhìn về phía Valhein.

Chương 363: Gảy đàn (2)

Chương 363: Gảy đàn (2)

Gảy đàn (2)

Valhein nhìn đám cướp này một chút, làn da ba người hiện lên ánh sáng màu Hắc Thiết, số còn lại thì giống như là chiến sĩ Tập Sự.

"Ba người các ngươi luyện tập một chút đi, ta sẽ bảo Địa Ngạo Thiên bảo vệ các ngươi. Chúng là cướp, không cần phải có gánh nặng tâm lý gì cả!" Valhein nói.

"Ta từ nhỏ đã muốn giết cướp rồi!" Hoth nói, quơ gậy lớn xông tới trước.

Một chiến sĩ Hắc Thiết cười khẩy, vung mâu đâm về phía Hoth, đâm được phân nửa thì phát hiện cây gậy sắt của Hoth vung tới vừa nhanh lại dài, hắn vội vàng thu chiêu, dùng tấm khiên bên tay trái chống lại.

Valhein, Lake và Paloma đồng thời lắc đầu.

Địa Ngạo Thiên cũng lắc đầu.

Âm!

Người nọ lẫn chiếc khiên đeo trên vai, trực tiếp bị gậy sắt đập nát, kêu thảm một tiếng rồi ngã xuống đất.

Hoth lại đập tiếp một gậy, nện lên đỉnh đầu đối phương.

Đầu nổ.

Đám cướp khác nhìn thấy mà mắt muốn nứt ra, vung chiến mâu hoặc thanh kiếm dài của mình nhào tới.

"Giết bọn chúng đi!"

Hoth và Paloma một trái một phải, thế mà lại không tránh cũng không lùi, trực tiếp đón lấy vũ khí của kẻ địch.

Lake thì bắt đầu luyện tập ma pháp tấn công, tuy hắn thi pháp rất chậm, uy lực cũng bình thường nhưng cũng mang tới khiếp sợ không nhỏ.

Có tên muốn tấn công Valhein nhưng đều bị Địa Ngạo Thiên cản lại.

Địa Ngạo Thiên cũng không tấn công, nhường cơ hội lại cho Hoth và Paloma.

Valhein đặc biệt quan sát Paloma, không nhìn không lo, nhìn một cái thì sau lưng lập tức túa khí lạnh.

Gần ba giây, thương kiếm của Paloma đã đâm thủng trái tim một chiến sĩ Tập Sự, sau đó còn chém bị thương một chiến sĩ Hắc Thiết.

"Nàng vẫn luôn che giấu thực lực à?" Valhein hỏi.

Paloma không nói lời nào, chỉ vung thương kiếm chiến đấu. Valhein lập tức hiểu được, ở trường học Paloma không cần phải tung hết toàn lực, khi ở đồi núi Người Khổng Lồ thì lại quá xui xẻo, trước đó bị lời nguyền rủa đánh lén, sau đó vì sử dụng thần khí dẫn tới suy yếu, đến bây giờ mới có cơ hội ra tay.

Sau đó, chỉ thấy Paloma giống như Nữ Thần Chiến Đấu, tiến lùi có thứ tự, cách đánh thành thạo, hoàn toàn không có bất kỳ động tác võ thuật đẹp mắt nào, tư thế cũng không xinh đẹp, nhưng mỗi chiêu mỗi đòn đều có quy luật vận hành kỳ lạ.

Trong mắt người am hiểu chiến đấu như Valhein, động tác của Paloma đẹp mắt gì sánh bằng, không phải vì xinh mà đẹp mắt, là vì động tác rất chuẩn xác và dứt khoát.

Mỗi bước tiến tới, lùi lại và lướt ngang đều giống như đã được canh đo đong đếm, sức lực mỗi lần ra tay, góc độ và kỹ thuật giống như đã được tính toán, điểm rơi, tốc độ và phạm vi của mỗi đòn đều giống như đã dự đoán từ sớm.

Valhein thậm chí có một loại ảo giác, không phải Paloma chủ động ra tay, mà là kẻ địch chủ động lao vào thân thương kiếm vậy.

Nàng giống như đang gảy một khúc thất huyền cầm rất dễ nghe, mà chiến trường chẳng qua chỉ là khúc nhạc mà nàng đàn ra mà thôi.

Đây là cảnh giới chiến đấu cực cao, bình thường phải lên tới chiến sĩ Hoàng Kim mới có thể đạt được.

Chiến sĩ Tập Sự không sống được quá ba giây trong tay nàng, ba giây thoáng qua, hoặc là bị thương nặng mất đi sức chiến đấu, hoặc là bị thương kiếm đâm xuyên, trực tiếp tử vong.

"Những thứ này đều là thuật giết người chân chính, không hổ là gia tộc Bán Thần." Valhein nghĩ thầm.

Rất nhanh, Paloma và Hoth đã giải quyết xong mười sáu tên cướp.

Hoth không quên học theo kinh nghiệm của người lớn truyền lại, giống như khi giết ma thú, đâm vào đầu thi thể một phát để đề phòng cá lọt lưới.

Hơi thở của Paloma có chút dồn dập, sắc mặt hồng hào, không còn là dáng vẻ lạnh lùng thường ngày, trong con ngươi lóe tia sáng, còn có chút chưa thỏa mãn.

Lake lắc đầu nói: "Các ngươi giết quá nhanh, ta còn chưa kịp ra tay. Thời gian của ma pháp sư cấp thấp quả nhiên không được..."

Ánh mắt liếc nhìn về phía Valhein và Địa Ngạo Thiên, Lake quuyết đoán im lặng.

"Hoth, vậy mới tốt chứ!" Valhein khen ngợi.

Hoth cười he he không ngừng, tiếp tục đâm đề phòng.

"Paloma, nàng đúng là làm ta phải nhìn với cặp mắt khác xưa. Ta thậm chí còn nghi ngờ rằng nếu Địa Ngạo Thiên không có ma pháp thì có lẽ cũng không phải đối thủ của nàng." Valhein nói.

"Hắn dùng ma pháp thì cũng không phải đối thủ của ta." Địa Ngạo Thiên kiêu ngạo nhìn vê bâu trời phương xa, gương mặt mịn màng của thiếu nữ giống như đang phản xạ ánh sáng của sao trời.

"Khen cái là nở mũi ngay hén? Chờ có cơ hội, ta sẽ để Địa Ngạo Thiên thử so tài với ngươi." Valhein nói.

"Mức độ ngọn lửa như thế này thì không làm ta bị thương được đâu." Paloma lạnh nhạt nói.

"Hử?" Valhein trừng mắt nhìn.

"Ngươi đúng là không biết gì vê sức mạnh khủng khiếp của gia tộc Bán Thần." Lake nhỏ giọng thì thâm.

"Vậy sao ngươi lại bị người ta đâm bị thương?" Valhein hỏi.

"Người giúp ta xóa nguyên rủa là bậc thầy Thucydides." Paloma hất hóc, lộ ra cái nhìn giống như bạn chưa từng nhìn thấy thế giới, đi tới cạnh chiến mã của mình.

"Nói cách khác, vũ khí ma thuật đã đâm nàng bị thương là sức mạnh của pháp sư Truyền Kỳ? Thế mà nàng vẫn chưa chết à?"

Valhein kinh ngạc, trước đó chỉ cho là nguyên rủa của bậc thây Thánh Vực mà thôi.

"Ta dốc toàn lực đối phó, chỉ có thể chống đỡ dưới tay Paloma được bốn giây." Hoth thở dài.

"Sao ngươi không nói cho ta biết?" Valhein thật sự không biết chuyện này.

"Thua thảm quá, không có mặt mũi kể ra." Vẻ mặt Hoth rầu rĩ.

Chương 364: Gảy đàn (3)

Chương 364: Gảy đàn (3)

Gảy đàn (3)

Valhein cẩn thận quan sát Paloma từ đầu tới chân một lần, đồng thời còn liếc nhìn sang Hoth.

Khác biệt quá rõ ràng.

Vũ khí của Hoth dính đầy máu tươi, trên người cũng bị văng rất nhiều giọt máu.

Trên người Paloma thì sạch sẽ, không quản là giáp hay thương kiếm, đều không hề có một chút vết máu nào.

"Bạn ngồi cùng bàn của ta đều là quái vật sao?" Valhein lắc đầu, trước đây đã biết Paloma lợi hại, chỉ là không ngờ lại lợi hại tới mức độ này, thậm chí còn xuất hiện một ý nghĩ trong đầu, đồi núi Người Khổng Lồ hoàn toàn là một chuyện ngoài ý muốn, tình huống bình thường hẳn là mình được Paloma ôm đi một đường...

Bốn người leo lên ngựa của mình, không quản thi thể đám cướp.

Thế nhưng Địa Ngạo Thiên theo thói quen kiểm tra thi thể, tìm được một chút tiên, đám này đừng nói trang bị thần lực, thậm chí còn không có vũ khí bị được gia tăng thêm ma pháp, nhiều đồ như vậy nhưng cộng lại thì chỉ có mười mấy đồng vàng đại bàng mà thôi.

"Ngươi giữ đi.' Valhein nói.

Địa Ngạo Thiên hưng phấn hô hô, giật túi tiền của đám cướp, bỏ tiền vào rồi đeo bên hông minh.

Hai người lùn nhỏ hâm mộ nhìn vua của mình.

Sắc trời tối dần, bốn người tiếp tục chạy đi, tâm tình thả lỏng hơn rất nhiều.

"Paloma, những người đó nàng tính sắp xếp thế nào?" Valhein hỏi.

"Đất nhà ta nhiều lắm, đủ cho bọn họ trồng." Paloma nói.

Valhein bất đắc dĩ nói: "Nàng đổi cách nói đi, lời này ta không có cách nào tiếp lời được."

Lake và Hoth cũng không ngừng gật đầu.

Lời này ai mà nói tiếp được chứ?

"Để bọn họ sống như những hộ nhà nông khác." Paloma nói.

"Ta có một số tiền dư, không bằng hai chúng ta hợp tác, lấy danh nghĩa của ngươi mua một ít ruộng, hoặc xây dựng xưởng, dùng để nuôi sống một số người." Valhein nói.

"Đước" Ánh mắt Paloma sáng ngời, gật mạnh đầu, ưu nhã như thiên nga uống nước.

"Đến khi đó hai ta tìm thời gian bàn lại một chút, sau đó tìm người tin tưởng giúp đỡ quản lý ruộng và xưởng. Chiến lợi phẩm thì có thể nhờ thây Niedern bán giúp, đại khái khoảng nửa tháng sẽ có phần tài chính đầu tiên. Ta hùn trước năm vạn đồng vàng đại bàng. Valhein nói.

"Bao nhiêu?" Lake bật thốt.

Hoth ngơ ngác nhìn Valhein, cảm thấy đồ cạo cơ thể của mình

có hi vọng rồi.

"Ta cũng hùn năm vạn tiên tiêu vặt." Paloma nghiêm túc gật đầu.

"Hai người nói đi, ta không có cách nào tiếp lời." Lake ngẩng đầu nhìn trời.

Hoth không ngừng gật đầu.

Paloma nhỏ giọng nói: "Thật ra năm vạn là rất nhiều, tiền tiêu vặt của ta tổng cộng chỉ hơn trăm ngàn mà thôi, nếu nhiêu hơn thì chỉ có thể bán đi những món quà được tặng."

"Ngừng, ngừng lại đi, đều là bạn học của nhau, không nói tới chuyện tiền bạc, nói tới tiên là trái tim ta lại đau, toàn thân cũng đau." Lake ôm ngực trái nói.

"Trái tim ta hình như cũng có hơi đau đau." Hoth nghi hoặc khó hiểu.

"Cứ quyết định vậy đi, lấy danh nghĩa thương hội hợp tác, gọi là cửa hàng Valhein - Paloma, gọi tắt là cửa hàng Vallowe đi." Valhein nói.

Paloma hơi nhíu mày, tuy cẩn thận suy nghĩ một chút thì xưng hô này không có vấn đề gì cả, nhưng cứ cảm thấy có chỗ không đúng.

Lake trừng mắt, nhìn Valhein một chút, suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn quyết định ngậm miệng.

"Rất tốt." Hoth nói.

"Ngay cả Hoth mà cũng nói tốt thì cứ định thế đi, gọi là cửa hàng Vallowe. Mục đích chủ yếu của cửa hàng này không phải là kiếm tiền, là cơ sở đảm bảo không mất tiền vẫn có thể giúp đỡ

được càng nhiều hơn. Bước đầu tiên nếu đã xong, ta chuẩn bị làm tiếp chút chuyện lớn hơn, đó chính là phổ cập... giáo dục trụ cột." Cuối cùng Valhein vẫn không nói ra mấy lời giáo dục phổ cập ma pháp.

Lake và Paloma đồng thời nhìn về phía Valhein.

Ánh mắt hai người giống như tia sáng lóe lên trong đêm tối.

"Ta sẽ tiếp tục gom tiền." Paloma nhẹ nhàng siết nắm tay nhỏ bé, giống như thiếu nữ gom tiên mua đồ ăn vặt, mua đồ trang điểm, mua quần áo, mua đồ trang sức này nọ vậy.

"Tiên của ta không nhiều lắm, nếu có thời gian, ta sẽ tới cửa hàng của hai người hỗ trợ, ủng hộ." Lake nói.

"Ta cũng đi!" Hoth vui vẻ nói.

"Được."

Valhein nói xong, đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía trước. Paloma cũng nhìn theo.

Hoth và Lake nhíu mày nhìn về phía trước, mơ hồ có thể nhìn thấy một vài điểm sáng, không rõ là gì.

"Hẳn là thành vệ quân Athens phát hiện nên phái người tới, chúng ta tránh một chút, né sát sang phía bên phải đi. Đám binh lính kiêu căng hung hãn này rất thích thừa dịp làm việc khiêu khích rồi lừa bịp tống tiền nhóm thương nhân." Valhein nói.

"Không cần." Paloma lạnh nhạt nói.

"Ta thế mà lại quên mất là có nàng ở đây. Có điều không cần phải xung đột với bọn họ đâu, Lake, Hoth, chúng ta né sang bên phải một chút, giảm bớt tốc độ." Valhein nói.

Paloma suy nghĩ một chút, cũng nhích sang bên phải một chút.

Không bao lâu sau, tiếng vó ngựa dồn dập như tiếng sấm vang lên ở phía trước, mặt đất chấn động, bụi đất tung bay.

Trong đội ngũ đang phi nhanh kia có hơn mười ngọn đèn ma pháp nhỏ.

Valhein nhìn sơ một cái, đối phương có chừng hai trăm người, mỗi người cưỡi một con ngựa, còn dắt theo một con, dùng để thay đổi trên đường. Người cầm đầu có phần bụng vàng óng ánh, ở trong bóng đêm còn chói mắt hơn cả đèn ma pháp, rõ ràng là giáp bụng Sư Tử Hoàng Kim mà chỉ có chiến sĩ Hoàng Kim được sử dụng.

Chương 365: Gặp Trên Đường

Chương 365: Gặp Trên Đường

Gặp Trên Đường

Lúc hai bên cách nhau hơn hai trăm mét, đối phương đột nhiên giảm bớt tốc độ, ngày càng chậm hơn.

Valhein cảm thấy không đúng, nhỏ giọng nói: "Mọi người cẩn thận." Sau đó nhìn thoáng qua Paloma.

Paloma vẫn giống như bình thường.

Đợi hai bên chỉ còn cách nhau một trăm mét, người bên đối diện cùng xuống ngựa, vũ khí và áo giáp pháp ra âm thanh loảng xoảng, đứng yên chờ đợi.

Valhein cẩn thận nhìn đám người phía trước, biểu cảm của bọn họ rất nghiêm túc, dáng vẻ kính cẩn, giống như đang chờ đợi kiểm duyệt chứ không giống có ác ý, mơ hồ đoán ra được một khả năng, lại liếc nhìn sang Paloma.

Vẻ mặt của Paloma vẫn lạnh lùng kiêu ngạo, không hề có biểu cảm.

Lúc khoảng cách hai bên còn mười mét, vị chiến sĩ Hoàng Kim kia đặt nắm tay lên ngực trái, khom lưng cúi đầu, lớn giọng nói: "Xin kính chào công chúa điện hạ."

Nhóm binh lính ở phía sau Chiến sĩ Hoàng Kim đồng loạt quỳ một gối, tiếng kim loại va chạm loảng xoảng giữa tiếng chào hỏi vang dội.

Áo giáp kêu vang, kiếm mâu như sương.

Paloma giống như nữ vương kiêu ngạo khẽ gật nhẹ một cái, sau đó dùng thần lực thay đổi âm thanh nói: "Các ngươi tiếp tục đi."

"Xin hỏi điện hạ, có cần phái binh lính theo hộ tống hay không?" Chiến sĩ Hoàng Kim lớn tiếng hỏi.

"Không cần, đi làm việc đi." Âm thanh của Paloma lạnh như băng, giống như đang nói về một chuyện không hề quan trọng.

"Tuân lệnh!"

Tất cả binh sĩ cúi đầu, chờ bốn người Valhein rời đi rồi mới một lần nữa lên ngựa, đi tới mục đích đã định trước đó.

Lake thở phào một hơi, nói: "Những người đó đều là quân tinh duệ của thành vệ quân đúng không? Bọn họ đứng chung một chỗ như thế, áp lực thật sự quá lớn."

"Paloma, thành vệ quân tuy chỉ thần phục gia tộc Bán Thần, nhưng thực tế chính là binh sĩ riêng của chung gia tộc Bán Thần, nhưng hiện giờ đang xử lý công chuyện quan trọng, xét về tình về lý thì không thích hợp đối xử long trọng với nàng như vậy đi? Dù sao thì cũng không có khả năng đối xử long trọng như thế với công chúa của gia tộc Bán Thần bình thường.' Valhein nói.

"Anh trai ta là tướng quân số hai của thành vệ quân, tuy là ta không thích hắn." Âm thanh của Paloma rất bình thản.

"Vậy thì đúng rồi." Valhein hiểu ra.

Lake nói: "Thành vệ quân là đội quân số một của Athens, tướng quân số một của đội quân số một cũng được xưng là đại tướng số một, hẳn là chiến sĩ Truyền Kỳ, nhưng bình thường không xuất hiện ở thành vệ quân. Người chân chính quản lý là tướng quân số

hai. Valhein, may mà ngươi không dẫn người giết đến thành Athens, bằng không thì lúng túng rồi..."

Lake làm ra ánh mắt quái dị đối với Valhein.

"Nói vớ vẩn gì đấy? Mau chạy nhanh chút đi." Valhein nói.

Lake bĩu môi.

Thẳng đến tận khuya thì nhóm bốn người mới tiến vào thành Athens.

Tiếp đó, sách ma pháp thông báo là có tin nhắn ma pháp, Valhein thầm nghĩ là có tín hiệu. Nhìn sơ một cái, có tin của thầy, cũng có tin cám ơn của bạn bè, những bạn học kia cũng đã được thây đón vê.

Bốn người đều nhận được tin nhắn giống nhau của học viện, nhiệm vụ dân phản loạn của cuộc thi đã kết thúc, bốn người đều tự quay về nhà mình, ngày mai nghỉ ngơi, ngày mốt mới trở về nộp báo cáo cuộc thi.

Rollon, .Jimmy và Albert vẫn chưa về.

Xem tin nhắn ma pháp xong, Lake nói: "Ta và Hoth quay về trường, Valhein, cũng khuya lắm rồi, ngươi đưa Paloma về đi. À đúng rồi, giao ngựa của hai người cho bọn ta đi, bằng không lại phải đưa thêm một chuyến nữa đó."

Lake nói xong thì kéo ngựa đi tới bên cạnh Paloma, nắm dây cương chiến mã của nàng, nói: "Ngươi xuống ngựa trước đi, con ngựa này để ta mang về học viện."

Vẻ mặt Paloma mờ mịt, mơ mơ hồ hồ xuống ngựa.

Valhein cũng tung người xuống ngựa, đưa dây cương cho Hoth.

"Trưa mai gặp!" Lake cười với Valhein, sau đó bảo Hoth mau đuổi kịp mình.

Hoth vừa cưỡi ngựa vừa bối rối, hình như cưỡi ngựa tới Học viện Plato thì sẽ nhanh hơn mà, Athens lớn như vậy, hai người đi bộ trở về nhà thì đi tới khi nào?

Valhein thấy vẻ mặt Paloma rất nghi hoặc thì nhún vai, mỉm cười nói: "Đi thôi, ta đưa nàng về nhà. Nàng nên cảm thấy may mắn là hôm nay về quá khuya, bằng không có lẽ nàng sẽ không được vương đã chiến thắng liên tiếp năm mươi quý tộc tự mình hộ tống về nhà đâu." "Từ khi nào tăng lên nhiều như vậy?" Paloma vừa đi vừa nói.

"Quý tộc Ba Tư thì cũng là quý tộc mà.' Valhein nói.

Paloma gật đầu, không nói thêm gì, dọc theo đường lớn đi tới trước.

Valhein lấy sách ma pháp ra, gửi tin nhắn ma pháp cho năm người bạn cùng bàn khác, sau đó nói với Paloma: "Ta đã gửi thư cho năm người bọn họ rồi, trưa mai tập hợp ở cổng trường, sau đó phân biệt ngồi trên hai chiếc xe ngựa tới Beauty of the Giant Dragon, nàng đừng tới trễ nhé."

"Ừm." Paloma khẽ gật đầu, lẳng lặng đi tới phía trước, cây thương kiếm trong tay đặc biệt bắt mắt trong đêm tối.

Hai người không nói thêm gì, đi một hồi lâu, Valhein hỏi: "Sao không nói gì?"

"Hở?" Paloma kinh ngạc quay đầu sang nhìn Valhein.

"Không phải đã giao hẹn xong là sau này sẽ nói nhiều hơn rồi à2" Valhein tỏ ra thành thật nói.

Paloma bất đắc dĩ thở dài, nói: "Mệt."

"Có lệ thật đấy." Valhein nói.

"Ta mệt thật, chuyện xảy ra ngày hôm nay chấn động hệt như chuyện năm đó vậy." Paloma chậm rãi đi tới, hai mắt khẽ chớp.

Valhein không ngờ Paloma thật sự nói chuyện, vì thế cũng không tiếp tục đùa nữa.

Chương 366: Gặp Trên Đường (2)

Chương 366: Gặp Trên Đường (2)

Gặp Trên Đường (2)

Đi một chốc, Paloma đột nhiên nói: "Chắc ngươi đã nghe nói về ông nội của ta rồi đúng không?"

"Công lao của bệ hạ Theseus rất vĩ đại, mọi người đều biết." Valhein thâm nghĩ, danh tiếng của vị này tuyệt đối lọt vào hàng thập đại anh hùng Hy Lạp cổ, thậm chí có khả năng xếp vào bốn top đầu.

"Mặc dù không biết hiện giờ hắn đang mạo hiểm ở đâu, nhưng khi ta còn bé, hắn rất thích ôm ta đi dạo chơi xung quanh." Trên mặt Paloma lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Valhein thâm thở dài một hơi, nếu đoán không sai, hiện giờ có lẽ Theseus đang ở Minh giới, khả năng tìm đường chết của vị đại anh hùng này phải xếp số một số hai khắp Hy Lạp này.

"Ta nhớ rất rõ, năm ta năm tuổi, một trong các học trò của hắn chỉ huy một trận chiến, đã nhờ hắn chỉ dạy. Hắn ôm ta giống như dạo chơi mà đi trên chiến trường. Đó là một trận chiến công thành, cảm giác khi đó rất kỳ quái. Rõ ràng ông nội ôm ta đi ở tiền tuyết hai quân, rõ ràng không ngừng đi giữa hai quân, nhưng từ đầu đến cuối không hề có ai phát hiện hai chúng ta, tất cả tấn công khi tới gần đều bị chệch hướng đi, cho dù là ma pháp mạnh mẽ hay kỹ năng chiến đấu. Sau này ta suy nghĩ cẩn thận lại, hắn đó chính là sức mạnh vĩ đại của Bán Thần."

"Khi đó ta còn rất nhỏ, cái gì cũng không hiểu, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy cuộc chiến khốc liệt đến như vậy, khắp nơi đều là chém giết, đao kiếm lóe sáng, máu tươi vẩy ra, mặt mũi dữ tợn, cơ thể vặn vẹo, tay chân đứt lìa, tiếng vũ khí va chạm, tiếng đá rơi, tiếng rống phẫn nộ, tiếng kêu gào đau đớn... sau này thỉnh thoảng ta lại mơ về ngày đó, sau đó hóa thành một chiến sĩ, không ngừng chiến đấu ở trong mộng.

"Khi đó ta không muốn xem, nhưng ta là con gái của gia tộc Pandion, vì thế ta ép mình phải xem, ép mình thể nghiệm, cho dù ta chỉ có năm tuổi."

"Sau đó, đại quân Athens công phá cửa thành, xông vào trong thành. Ông nội ôm ta nhàn nhã dạo bước, như đi trong chỗ không người vậy. Lúc đầu ta còn dám nhìn, thế nhưng một màn kế tiếp không quản thế nào cũng không thể ngờ được, chỉ thấy bình dân lần lượt bị đuổi ra khỏi nhà, quỳ ở dưới đất, bị chiến mâu đâm chết, hoặc một kiếm chặt đầu, hoặc bị chiến chùy đập nát đầu. Nhất là những người phụ nữ tay trói gà không chặt, trong số bọn họ thậm chí có người đang mang thai, có người chỉ là trẻ con xấp xỉ với ta, tất cả đang lần lượt bị binh lính Athens giết chết."

"Ta nhìn không được nữa, đưa tay lên che mặt, òa khóc. Không phải ta khóc vì sợ, là vì buồn, là vì khổ sở, là vì thế giới đó và thế giới trong lòng ta không giống nhau. Ta vốn cho rằng, gia tộc Bán Thần giống như trong sách đã nói, là vì bảo vệ nhân loại mà tồn tại, là nhân danh Thần Linh để bảo vệ nhân loại. Ta vốn cho rằng, ta tu luyện cũng là vì thế, là vì bảo vệ người Hy Lạp. Nhưng ta không ngờ là, người Hy Lạp lại đang tàn sát lẫn nhau."

"Từ ngày đó trở đi ta mới biết, Hy Lạp là một khái niệm chung tạo thành vô số thành bang quốc gia chứ không phải một thế lực thống nhất."

"Ta quá khó chịu, khóc, chỉ mong ông nội mau mang ta rời đi."

"Ông nội hỏi ta tại sao lại khóc. Đến bây giờ ta vẫn còn nhớ kỹ lời nói sau đó của hắn."

"Ông nội nói: 'Thì ra Paloma của ta muốn bảo vệ những người này, như vậy từ hôm nay trở đi con phải hướng về mục tiêu này mà tiến tới, liều mạng học tập, liều mạng cố gắng, chăm chỉ tu hành, sở hữu sức mạnh, mạnh đến mức làm cho tất cả mọi người không thể tổn hại được người mà con muốn bảo vệ, bao gồm cả ta. Bằng không thì con chỉ là Paloma thích khóc, Paloma chỉ nói mạnh miệng mà thôi. ' khi đó ta không hiểu, chỉ biết khóc. Ông nội giống như không hề nghe thấy lời của ta, tiếp tục đi trong thành phố, cứ tiếp tục đi như thế."

"Đó là một ngày trải nghiệm đau khổ nhất đời này của ta, mặc dù sau đó xảy ra ra rất nhiều chuyện đau khổ nhưng không thể nào vượt qua được ngày đó. Bắt đầu từ ngày đó, ta mơ mơ hồ hồ biết được, ta nên trở thành người thế nào, ta nên làm chuyện gì. Ta cứ cho là như vậy, cho là mình đã biết."

"Thế nhưng, ngày hôm nay nghe thấy lời của ngươi, tận mắt chứng kiến tất cả những gì ngươi làm, ta mới hiểu được."

"Ta nhớ những người đáng thương đã chết trước mặt ta ngày hôm đó, ta nhớ lời của ông nội, cũng nhớ được lời mình nói khi đó, thế nhưng ta đã quên làm. Ta thực sự đã hoàn toàn quên đi."

"Thẳng đến khi ngươi ở trước mặt chúng ta nói ra những lời này, thẳng đến khi ngươi dẫn dắt bọn họ xông vào trấn Grey River, thẳng đến khi ngươi châm lên ngọn lửa rọi sáng Athens. Cám ơn ngươi, cũng đã rọi sáng trí nhớ ta."

Paloma nói xong thì thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Trong mắt nàng chớp lóe ánh lửa kỳ dị.

"Như vậy, bây giờ nàng đã biết mình muốn trở thành người

thế nào chưa?" Valhein hỏi.

Paloma dừng lại, tay cầm thương kiếm, xoay người nhìn sang Valhein, gương mặt bừng sáng, hai mắt xán lạn, tóc dài tung bay trong gió đêm, mỗi sợi tóc tựa hồ trong suốt lóe sáng.

"Ta muốn trở thành nữ chiến thần Hy Lạp!"

"Ngươi vì cái gì mà muốn trở thành nữ chiến thần?" Valhein hỏi.

"Bảo vệ tất cả mọi người mà ta muốn bảo vệ."

Chương 367: Nữ võ thần

Chương 367: Nữ võ thần

Nữ võ thần

Valhein lẳng lặng nhìn Paloma, nhìn vẻ mặt đầy tinh thần của nàng, mỉm cười gật đầu.

Ở bên tai tựa hồ vang lên âm thanh lanh lảnh, là âm thanh có thứ gì đó vỡ nát.

"Cố gắng lên, chúng ta cùng nhau cố gắng.' Valhein mỉm cười nói.

"Vậy ngươi muốn trở thành người nào?" Paloma hỏi.

"Truyên kỳ."

"Không tin đâu. Nói thật đi!" Paloma nói.

"Không tin cũng được."

"Vậy ngươi vì cái gì mà muốn trở thành truyền kỳ?" Paloma hỏi.

"Nàng đoán xem." Valhein nói.

"Con người ngươi sao lại như vậy chứ? Ta đã nói tất cả chuyện của ta rồi, mà ngươi thì chẳng nói gì cả." Paloma khôi phục lạnh lùng.

"Ta thích nghe nàng nói chuyện, nàng đâu có nói nàng thích nghe ta nói đâu." Ý cười nhộn nhạo trong mắt Valhein.

"Ngươi..." Paloma hít sâu một hơi, tiếp tục đi tới trước.

Valhein theo sau, chậm rãi nói: "Con đường này rất khó."

"Vậy cũng hơn là không có đường, Paloma nói.

"Thật không nghĩ tới lời của nàng còn rất có triết lý." Valhein nói.

"Dù sao ta cũng là thứ nhất, ngươi là thứ ba đếm ngược đấy." Paloma kiêu ngạo nâng đầu, bước chân của thiếu nữ nhanh hơn rất nhiều.

"Xin hãy nói xếp hạng thành tích mới nhất của ta!" Valhein nói.

"Không!" Thiếu nữ bước nhanh tới trước, mái tóc dài đen nhánh óng ánh đong đưa sau đầu giống như đang uyển chuyển nhảy múa, tràn đầy hơi thở thanh xuân.

"Chờ hí kịch của ta ra mắt, cùng đi xem nhé?" Valhein cười hỏi.

"Được thôi!" Âm thanh của thiếu nữ đầy phấn chấn.

Valhein nhìn bóng lưng Paloma, trong lòng thâm thở dài một hơi.

Paloma rốt cuộc cũng phá vỡ âm thanh định nghĩa khó nghe, tìm trở vê định nghĩa lúc ban đầu.

Năng lực học tập thật đáng sợ. Không biết Lake và Hoth có thể phá vỡ định nghĩa trói buộc bọn họ hay không.

Thiếu niên và thiếu nữ đi trong đêm tối, vừa đi vừa nói chuyện với nhau, lưu lại một con đường sáng ngời.

Sau khi tới khu quý tộc, thỉnh thoảng có binh sĩ định vặn hỏi, nhưng nhìn thoáng qua pho tượng Medusa Hoàng Kim trước ngực

Paloma thì lập tức im lặng, cúi đầu, chờ hai người đi qua mới thôi.

Cuối cùng, hai người đi tới trước cổng một tòa nhà thật lớn.

Tường đá cao lớn màu trắng sừng sững, bên trong là tòa tháp bằng gỗ giống như trường mâu đâm vào bầu trời, chiếc nỏ ma pháp lớn ở trên tháp lóe ra ánh sáng nhàn nhạt trong đêm tối.

Hai bên trái phải cổng đứng mười vệ binh, chiêu cao xấp xỉ nhau, trên người mặc áo giáp mạ bạc lóe sáng, giống hệt như một pho tượng.

Hai người tới gần, nhóm vệ binh giống như con rối đồng loạt quay đầu nhìn về phía hai người. Sau đó, tất cả vệ binh lại đồng loạt quay đầu lại, giống như không hề nhìn thấy gì cả.

"Không vào nhà ta ngồi một chút à?" Paloma dừng lại ở cửa, vẫn là biểu cảm lạnh như băng nhưng trong mắt lại lóe lên tia sáng giảo hoạt.

"Vào chứ!" Valhein làm bộ như muốn vào cửa.

Paloma trừng to mắt, bị dọa hoảng.

Valhein cười cười dừng lại, nói: "Nếu là ban ngày thì ta sẽ vào thật, nhưng tối thì sẽ không quấy rây. Ngủ ngon nhé, trưa mai gặp."

"Ngươi chờ chút, ta sẽ bảo xe ngựa đưa ngươi về." Paloma bước nhanh về phía cổng.

"Không cần, ta tự vê được."

"Không thể để ngươi đưa về không thế được, chờ đấy đấy! Bằng không ta sẽ giận đấy!" Âm thanh của Paloma từ sau cổng truyền tới.

Valhein bất đắc dĩ đứng ở cổng, quan sát bốn phía, cuối cùng

nhìn về phía vệ sĩ toàn thân mặc giáp chỉ lộ ra khe hẹp rộng tâm một tấc ở mắt.

Valhein có cảm giác nhóm vệ sĩ được huấn luyện nghiêm chỉnh kia đang lén lút quan sát mình.

Chỉ một chốc lát sau, Paloma và xe ngựa cùng tiến ra.

"Chiếc xe ngựa này đã từng tới nhà ngươi." Paloma vẫn là dáng vẻ lạnh lùng như cũ, chỉ là ánh mắt lóng lánh, âm thanh cũng rất nhẹ nhàng.

"Ta nhớ ra rồi, quản gia nhà nàng từng tới nhà ta. Khi đó thây Niedern tìm nàng để nhập cổ phần, sao nàng lại không nói cho ta biết?" Valhein hỏi. "Ta với ngươi đâu có thân! Tạm biệt!" Paloma quay người đi, hai tay nhỏ bé vòng ra sau lưng, nhịp bước vui vẻ đi vào cổng.

Valhein bất đắc dĩ lên xe ngựa.

"Cậu chủ Valhein, xin ngồi vững." Người đánh xe ngựa nói xong thì điều khiển ngựa xuất phát.

Xe ngựa về tới nhà, Valhein cám ơn người đánh xe rồi tiến vào trong nhà.

Nhìn thoáng qua khoảng sân tối đen như mực, dùng thuật tạo nước ở ngoài sân rửa mặt, sau đó tiến vào phòng ngủ.

Đột nhiên, Valhein đứng ở cửa phòng ngủ.

Trên bàn đặt một cuộn da dê, là một cuộn da dê ma pháp.

Valhein lùi lại một bước, mở sách ma pháp, lưu loát sử dụng các hình chiếu lập thể của Plato.

Cuộn da dê ma pháp kia không có phản ứng.

Valhein đang định dùng sách ma pháp để sử dụng kỹ năng chụp hình mới của học sinh Hắc Thiết, sau đó liên hệ với thầy Niedern thì cuộn da dê kia đột nhiên bay lên không trung.

Trên cuộn da dê hiện lên một dòng chữ màu đen.

"Biết ngươi sẽ không đụng vào cuộn da dê này nên tự động mở ra. Lawens đã chết, ân oán xóa bỏ, mọi thứ kết thúc. Lấy danh nghĩa của ma pháp, xin thề."

Dòng chữ tồn tại ba giây, sau đó cuộn da dê bùng cháy, cuối cùng ngay cả chút tro bụi cũng không có, biến mất không còn tăm hơi.

Valhein lập tức gửi tin nhắn ma pháp cho Niedern.

"Thầy ơi, khuya rồi còn quấy rầy thực ngại quá, chỉ là chuyện này liên quan tới sinh mệnh của học trò xuất sắc nhất của ngài... Valhein viết sự việc vào tin nhắn ma pháp.

"Là phương pháp hỏa giải mà ma pháp sư thường dùng, chúc mừng trò. An tâm ngủ đi, ta ngủ đây!"

Chương 368: Nữ võ thần (2)

Chương 368: Nữ võ thần (2)

Nữ võ thần (2)

Valhein xem tin nhắn ma pháp xong, thầm nghĩ thầy thiệt không xứng chức mà, chuyện lớn có liên quan tới tính mạng mà cứ vậy quên đi sao?

Valhein suy nghĩ một chút rồi rời khỏi phòng ngủ, đi tới phòng sinh hoạt chung có pho tượng Thần linh, nhưng ngẫm tới trên người mình có bí mật nên không tới phòng có pho tượng, từ trong không gian phế tích lấy nệm chăn dự phòng ra.

Đang chuẩn bị ngủ thì tin nhắn ma pháp của Rollon, .Jimmy và Albert liên tiếp gửi tới.

Ba người đều nói mình vừa trở lại thành Athens, đơn giản nói chuyện một chút vê chuyện thu xếp cho dân lưu lạc, cũng nói rằng ngày mai mình nhất định sẽ đúng giờ tới trước cổng trường tập hợp.

Rollon và Jimmy đều hỏi Valhein tới trấn Grey River đã xảy ra chuyện gì, Valhein ậm ờ đám qua chuyện.

"Phù..."

Trước đó trải nghiệm ở đồi núi Người Khổng Lồ, còn chưa kịp nghỉ ngơi tốt đã ngựa không ngừng vó chạy đi cứu viện và xử lý dân chạy nạn, dây cung căng thẳng rốt cuộc cũng an tĩnh lại.

Vốn định ngồi thiền trước nhưng lại phát hiện cơ thể quá uể oải, ngồi thiền hiệu quả sẽ không tốt, Valhein quyết đoán dừng lại,

nhìn tháp ma pháp, nhìn không gian phế tích, chuẩn bị ngủ. .

Ngoài cửa nhà Rollon.

Đến cửa nhà, Rollon đưa dây cương cho người ở, mở sách ma pháp, xem tin trả lời của Valhein.

"Trấn Grey River bị cháy, có bằng hữu quý tộc nói rằng Cammonra của trấn Grey River đã bị chết cháy, chẳng lẽ là Valhein... không, mình không biết chuyện này, cũng không liên quan gì tới mình."

Rollon nghĩ thâm rồi đi về phía phòng ngủ của mình, nhưng đi được vài bước thì có một người hầu nhỏ giọng nói: "Cậu chủ, ông chủ vẫn luôn chờ ngài."

"Ta sẽ qua đó." Lúc này Rollon mới phát hiện, từ khi mình tiến vào vị diện thần lực thì chưa từng về nhà, nhớ tới nhiều ngày như vậy không tới hỏi thăm mẹ, trong lòng sinh ra chút áy náy. Nhưng nghĩ tới gương mặt âm trầm vạn năm không gặp của ông nội, trong lòng hắn cũng thực bất đắc dĩ.

Lê những bước chân nặng nề, Rollon tiến vào đại sảnh gia tộc. Đèn ma pháp đã tắt, cả đại sảnh tối đen như mực, chỉ có vài món đồ ma pháp tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt.

Pho tượng và tranh của tổ tiên xếp thành hàng ở hai bên, không có đèn ma pháp soi sáng trông chúng giống như những thứ ma quái san sát nhau.

Một ông cụ ngồi ở vị trí chủ tọa phía trước, đôi mắt như ngọn đèn trong đêm tối.

Dáng người ông cụ gầy gò, da nâu, nếp nhăn trên mặt hệt như gờ đá cứng ngắc.

Hai tay hắn đặt trên tay vịn, giống như hai miếng chân giò hun

khói đang được hong gió.

Phần ghế dựa ở bên vai trái ông cụ thiếu mất một mảng lớn.

"Ngài Leopold." Rollon đi qua cánh cửa, quỳ một gối chào hỏi, sau đó đứng dậy.

"Ai cho phép ngươi đứng dậy?" Ông cụ nhìn chằm chằm Rollon, giọng điệu bình bình, hai mắt giống như đang tỏa ra tia sáng xanh sâu kín.

Rollon cúi đầu, một lần nữa quỳ một gối, trong lòng thở dài, người ngoài căn bản không tưởng tượng được ông nội của hắn kỳ dị thế nào, ngay cả hắn cũng không được gọi là ông nội.

"Ta nghe thấy tên của điện hạ Paloma." Leopold ngẩng đầu nhìn ra ngoài cửa, nhìn bầu trời đầy ánh sao.

Rollon không biết ông nội nói gì, vẫn cúi đầu như cũ.

"Ta nghe nói, nàng ta sử dụng thương kiếm Chiến Thắng ở khắp nơi trong vị diện thân lực, giết chết một đại đội thần lùn. Ta nghe nói, nàng ta vì báo ân mà đã tặng quả thiên phú cho bạn học.' Leopold nói.

"Đúng là vậy ạ." Rollon cúi đầu nói.

"Ta nghe thấy cái tên Valhein." Ánh mắt Leopold lạnh như băng.

Rollon mơ hồ đoán được ý của ông nội, đầu lại càng cúi thấp hơn.

"Ta nghe nói, hắn liên tiếp chiến thắng quý tộc. Ta nghe nói hắn bẻ gấy cánh tay Eugene, còn là hai lần thắng lợi. Ta nghe nói, hắn sáng tạo ra phương pháp học tập chấn động tới bậc thầy Truyền Kỳ. Ta nghe nói, hắn xếp hạng nhất trong kỳ thi Hắc Thiết

ba trường, hắn là người đứng đầu vị diện." Giọng nói của Leopold bình bình, nhưng trong cổ giọng lại giống như có những khối sắt va chạm với nhau, âm thanh vang dội.

Ông cụ hơn sáu mươi tuổi mà âm thanh còn cao và vang hơn cả người trẻ.

Rollon cúi đầu, vẫn như cũ không nói được lời nào.

"Ta thậm chí còn nghe thấy cái tên Hoth, một người cao to vụng về, thế mà lại xếp hàng thứ tư trong kỳ thi."

Rollon vẫn như trước cúi đầu. "Vì sao, ta lại không nghe thấy tên của ngươi?" Lời nói của Leopold giống như tiếng chuông ban trưa quanh quẩn bên tai Rollon.

Rollon chỉ cảm thấy hai lỗ tai nổ vang, cơ thể lay động.

Ông cụ lẳng lặng nhìn ra ngoài cửa, ánh mắt rơi vào huy chương của gia tộc Rollon.

"Xin lỗi, con đã làm ngài phải thất vọng rồi, ngài Leopold." Rollon cố gắng che giấu đi sự xấu hổ trong giọng nói.

"Ta không nên để hắn đặt cái tên này cho ngươi."

Rollon chỉ cảm thấy trái tim mình bị thanh kiếm sắc bén đâm thủng, thậm chí có thể nghe thấy âm thanh máu tươi nhỏ xuống đất.

Tên của hắn, là cha đặt.

Người đàn ông tóc vàng vĩnh viễn mang theo nụ cười trên mặt kia cho dù chết ở trước mặt mình thì vẫn lộ ra nụ cười như thế, ánh mắt vẫn ôn hòa như thế.

"Xin lỗi, ngài Leopold, ta sẽ cố gắng hơn nữa." Rollon cắn chặt răng, chậm rãi nói.

"Sáng mai không cần tới chỗ mẹ ngươi thăm hỏi." Âm thanh lạnh như băng của Leopold quanh quẩn trong đại sảnh, giống như mang theo từng trận gió lạnh.

"Vì sao ạ?" Rollon cố nén phẫn nộ, ngẩng đầu nhìn về phía ông nội.

Chương 369: Thế giới của ta

Chương 369: Thế giới của ta

Thế giới của ta

Chiến sĩ Thánh Vực Leopold không nhìn cháu mình, vẫn như cũ nhìn vì sao trên bầu trời.

"Nàng ta biết được người đứng đầu kỳ thi Hắc Thiết không phải là ngươi nên đã tuyệt vọng bỏ đi. Không thành Thánh Vực, không trở về Athens."

Mỗi lời của ông nội đều giống như đang dùng một con dao róc da Rollon.

"Ngài nói dối! Mẹ sẽ không nói như vậy!" Rollon tức giận nhìn ông cụ đang ngồi, ánh mắt âng ậc nước.

"Nàng ta đương nhiên sẽ không nói!" Ông cụ đột nhiên cất cao giọng, dùng ánh mắt hung ác như ma lang nhìn chằm chằm cháu trai.

“Nàng ta đương nhiên sẽ không nói, con trai mình mang tới tai họa cho gia tộc!"

"Nàng ta đương nhiên sẽ không nói, con trai mình lần nào cũng làm mình phải thất vọng!"

"Nàng ta đương nhiên sẽ không nói, nàng ta vốn tưởng rằng, con mình xuất sắc như vậy!"

"Nàng ta đương nhiên sẽ không nói, mình không muốn một lần nữa cầm lấy thanh kiếm rỉ sét, đi làm lính đánh thuê, tự rèn luyện

chính mình."

"Thế nhưng, nàng ta sợ rằng vài năm nữa, trong gia tộc sẽ không có Thánh Vực!"

Rollon cắn chặt răng, dùng hết sức mạnh của mình ngăn cản nước mắt.

Không thể rơi nước mắt ở trước mặt người này!

Bằng không hắn sẽ càng nói ra những lời độc ác hơn!

Không thể rơi nước mắt!

Có chết cũng không thể khóc!

"Trở vê đi, chui vào ổ chó của ngươi mà khóc đi." Leopold không chút che giấu sự chán ghét trong mắt mình, nhẹ nhàng xua tay.

Giống như đang đuổi con ruồi đậu trên vành chén vậy.

Rollon cắn răng, xoay người đi ra ngoài.

Đi ra khỏi cửa, hắn nghe thấy ông nội ở bên trong than khẽ.

"Vì sao chết lại là con chứ?"

Rollon đi nhanh vào phòng ngủ.

Nước mắt theo gương mặt chảy dài, giống như con đê bị vỡ nên nước sông không thể nào ngăn lại được. Đây là lần thứ mười Rollon nghe thấy ông nội nói những lời này.

Trước mắt hắn lại một lần nữa hiện lên bộ dáng tươi cười của cha, nụ cười nhuộm máu.

Tới nay hắn vẫn nhớ kỹ trước khi chết, cha đã xoa tóc mình,

ôn hòa nói: "Chăm sóc thật tốt cho ông nội và mẹ nhé."

Thẳng đến khi nhắm mắt lại, cha vẫn giữ nguyên nụ cười mỉm.

Rollon chạy vào phòng ngủ, ngồi bên giường, ôm đầu gối, nhỏ giọng khóc nức nở. .

Không gian phế tích.

Valhein ngơ ngác nhìn vách ngăn không gian màu trắng ở bên tay trái pho tượng không đầu.

Lúc ở đồi núi Người Khổng Lồ, nơi đó có thêm một tia sáng màu xanh thẳm dựng thẳng.

Nhưng bây giờ ánh sáng xanh thẳm dựng thẳng kia đã biến mất, thay vào đó là một bức tranh sơn dầu, một bức tranh có dáng vẻ cực kỳ chân thực.

Khung tranh có màu càng cao hơn thân người.

Bên trong khung tranh là một thế giới đầy cánh hoa tung bay.

Ở giữa bầu trời đầy hoa, trên đỉnh ngọn núi là một cây đại thụ sừng sững, nó đang khẽ lay động.

Bức tranh sơn dầu động.

"Thì ra ánh sáng trước đó có liên quan tới vị diện thần lực. Xem ra bởi vì mình đã có được trái tim của vị diện nên tia sáng đã biến thành bức tranh sơn dầu này, nếu không chiếm được thì ánh sáng sẽ biến mất. Có điều..."

Valhein đưa tay, chậm rãi chạm vào bức tranh, sau đó ánh mắt trừng to.

Thể tinh thần của hắn thế mà lại có thể đi vào trong tranh!

"Này chẳng lẽ là..."

Cả người Valhein vọt vào trong tranh.

Trước mắt tối sầm rồi lại sáng ngời, Valhein phát hiện mình đang ở dưới gốc đại thụ trên đỉnh núi, thế nhưng, không có hoa bay đầy trời.

Valhein cúi đầu nhìn lại, cơ thể mình có chút mờ ảo, là thể tinh thần.

Cẩn thận quan sát xung quanh, nơi này chính là đồi núi Người Khổng Lồ, cũng chính là vị diện thần lực!

"Vị diện phế tích lợi hại đến vậy sao, có thể làm cho thể tinh thần của mình trực tiếp tiến vào vị diện thần lực? Mỗi vị diện đều là một thế giới khác nhau, cần phải trả một cái giá khổng lồ, hoặc là vào một thời điểm được quy định mới có thể ra vào, lẽ nào mình có thể tùy ý ra vào vị diện thần lực? Không, nhất định là có điều kiện gì đó, mình khoan hãy ra ngoài, xem ở đây thế nào đã."

Valhein vừa nghĩ như thế thì cũng từ từ bay lên cao.

Thì ra, thể tinh thần ở nơi này có thể tự do bay lượn.

Valhein chậm rãi gia tăng tốc độ bay.

Cuối cùng, tốc độ càng lúc càng nhanh hơn, thậm chí còn hơn tốc độ âm thanh gấp trăm lần, vòng quanh ngọn đồi này tâm vài vòng.

Cuối cùng, Valhein đứng trên đỉnh núi cao nhìn bao quát cả ngọn đồi núi Người Khổng Lồ.

"Thực kỳ quái, nhưng bây giờ nghiên cứu cũng không được gì, trước tiên thử xem có thể làm tới mức độ nào...

Có được món đồ chơi mới lạ, Valhein không còn buồn ngủ tẹo

nào, bắt đầu thử năng lực của mình.

Ở đây có thể làm rất nhiều chuyện, ví dụ như làm cho dòng sông phải đổi dòng, thậm chí có thể khiến ngọn núi này thay đổi vị trí.

Có thể khống chế tất cả mọi thứ ở nơi này!

Thế nhưng, sau khi làm một ngọn núi nhỏ thay đổi vị trí thì ma lực cũng hao hết.

Người đứng đầu vị diện có thể thay trời đổi đất ở nơi này, nhưng điều kiện hàng đầu là có đủ ma lực.

Ma lực không đủ, chỉ có thể làm ra những thay đổi có hạn chế.

Valhein đứng trên cao, nhìn khắp đất trời.

Đồi núi Người Khổng Lồ có hình dạng bất quy tắc, đông tây dài khoảng 50km, nam bắc dài khoảng 40km, diện tích khoảng 2000km vuông, cho dù là ở Ngôi Sao Xanh thì cũng tương đương với một thành phố rất lớn, diện tích của thành phố thủ đô cũng không lớn tới vậy.

Chương 370: Thế giới của ta (2)

Chương 370: Thế giới của ta (2)

Thế giới của ta (2)

Nơi này có năm quần thể thần lùn núi, nhưng trong đó có một quần thể còn rất ít người, tổng cộng dân số thần lùn núi chỉ hơn một nghìn mà thôi.

Xung quanh năm bộ lạc thần lùn núi này đều có quặng mỏ và vườn thuốc, trong mỗi kho hàng đều chất đầy quặng thô và dược liệu ma pháp được xử lý sơ qua.

Ngoại trừ cái đó thì còn có vài căn cứ ma thú, cuối cùng chính là một lượng lớn cây ô liu ma hóa.

Trừ bỏ một bộ lạc thần lùn núi bị tổn hại, một số ít ma thú bị săn giết, cả tòa đồi núi Người Khổng Lồ được giữ lại rất hoàn chỉnh.

Nơi này chính là nguồn thu nhập chủ yếu của một gia tộc Anh Hùng!

Cho dù Valhein đã chuẩn bị tâm lý thật tốt thì vẫn có chút kích động.

Sản xuất bình quân của đồi núi Người Khổng Lồ đại khái khoảng hai mươi vạn đồng vàng đại bàng.

Tức là một năm bằng một món ma pháp pháp ký Truyên Kỳ cơ bản.

Vốn cho rằng, có lẽ phải thu hoạch rất nhiều năm, nào ngờ chỉ

mới ngày thứ hai đã vào được rồi.

Valhein suy nghĩ một chút rồi bay về gốc đại thụ trên đỉnh núi, bắt đầu ngồi thiền.

Thể tinh thần thuận lợi tiến vào tháp ma pháp, thuận lợi tiến vào ánh sáng Thần giới.

Trước đó vốn rất uể oải, nhưng bây giờ thì tinh thần phấn chấn, hiệu quả ngồi thiền rất tốt.

Không biết qua bao lâu, Valhein mở mắt ra, rời khỏi ánh sáng Thần giới, trở lại gốc đại thụ, kiểm tra hiệu quả ngồi thiền.

Gần giống với tu luyện một tháng!

Và tương đương với bản thể tiến hành vị diện thần lực để tu hành.

"Không hổ là vị diện thần lực, khó trách tất cả mọi người đều muốn tranh cướp."

Giờ phút này, Valhein nghĩ rằng tất cả cố gắng trước đó rất đáng giá.

Hiệu quả ngồi thiền gia tăng tức là cây ma lực gia tăng, cũng tức là tốc độ phát triển của mình sẽ nhanh hơn.

Tự bù đắp được những thiếu sót của bản thân mình.

Tuy là so với những bậc thần Truyền Kỳ sở hữu vị diện thân lực càng mạnh hơn, hiệu quả ngồi thiền của hắn chỉ ít ỏi đến đáng thương, thế nhưng khi những bậc thầy Truyền Kỳ kia còn ở cấp Hắc Thiết, hiệu quả ngồi thiền tuyệt đối sẽ không mạnh mẽ bằng hắn!

"Có điều, cũng không nhất định, loại thiên tài giống như Aristoteles, cho dù là khi không có vị diện thần lực thì hiệu quả tu

luyện có lẽ vẫn vượt xa mình. Mình phải tìm càng nhiều vị diện thần lực mạnh mẽ hơn, tiếp tục gia tăng hiệu quả ngồi thiền!"

"Kế tiếp, chính là nghiên cứu xem nên làm sao thu thập tài nguyên nơi này."

Khoáng sản, dược liệu ma pháp, cây ô liu ma hóa và ma thú, đây là bốn loại đặc sản của đồi núi Người Khổng Lồ.

"Cho dù không gian phế tích rất mạnh thì cũng không có khả năng để mình tùy ý ra vào vị diện thân lực, chắc chắn sẽ có hạn chế nhất định, như vậy mỗi lần mang tài nguyên ra ngoài cần phải tối đa hóa lợi ích. Thế nhưng, không thể tiến hành khai phá kiểu phá hoại, tối ưu hóa lợi ích dài lâu tốt hơn tối ưu hóa lợi ích ngắn hạn."

Lúc này ma lực đã khôi phục, Valhein đi tới giữa một vườn dược liệu lớn nhất.

Nhóm thân lùn núi phụ trách bảo vệ nơi này nghênh đón như gặp Thần linh, tung hô quỳ rạp dưới đất.

Có người hoan hô, có người khóc ròng, có người ca hát ca tụng, có người sợ hãi...

Valhein gật đầu, không để ý tới bọn chúng, kiểm tra vườn dược nơi này xong thì chuyển sang kiểm tra kho hàng dược liệu ma pháp.

Trong kho hàng chất đầy ắp dược liệu ma pháp đã trải qua sơ chế.

Tất cả dược liệu ma pháp ở đây đều đã được gia tộc Agala lên kế hoạch cẩn thận, sau khi trải qua sơ chế đơn giản thì có thể giữ dược liệu được đến năm năm.

Thậm chí còn có một ít dược liệu ma pháp cần phải trồng rất

nhiều năm mới có thể thu hoạch. Hơn nữa cho dù không thu hoạch mà để nó tiếp tục sinh trưởng thì hiệu quả sẽ không ngừng tăng lên, giá trị cũng sẽ không ngừng nâng cao.

Vị diện thân lực này bình quân sản xuất được hai mươi vạn đồng vàng đại bàng, nhưng đã rất nhiều năm rồi không có người tiến vào.

Valhein nhìn một vòng kho hàng dược liệu ma pháp, nhanh chóng chuyển tới khu dược liệu hoa giấy khô.

Sau khi hoa giấy được hái sẽ được chế thành các loại nguyên liệu dược liệu khác nhau, hơn nữa mỗi loại nguyên liệu đều rất hút hàng.

Vì thế, hoa giấy ma pháp không phải dược liệu quý nhất nhưng vĩnh viễn là loại dễ bán nhất.

Khi không có nguồn tiêu thụ, buôn bán hoa giấy chính là lựa chọn tốt nhất.

Valhein nhìn nơi này một chút, có tới hơn vạn đóa hoa giấy khô. Tất cả đều là hoa giấy trong vòng hai năm nay, số hoa trước đó có lẽ vì đã mất đi hiệu lực mà đã được dọn sạch. Hoa giấy tươi có giá 200 đồng vàng đại bàng, nhưng hoa giấy khô một năm thì giá trị còn 50 đồng vàng đại bàng, nếu hơn một năm thì giá trị còn 10 đồng vàng đại bàng, trên hai năm thì không có chút giá trị nào.

Valhein tính sơ một chút, tổng giá trị hoa giấy khô ở đây phải hơn 30 vạn đồng vàng đại bàng.

Nếu như mang số 50 đồng vàng đại bàng, lần sau tiến vào, số hoa giấy khô giá 10 đồng vàng đại bàng sẽ hoàn toàn biến thành phế phẩm.

Nếu mang số 10 đồng vàng đại bàng thì số hoa giấy khô giá 50 đồng vàng đại bàng sẽ rớt xuống giá 10 đồng vàng đại bàng.

Chương 371: Cửa hàng dược liệu ma pháp

Chương 371: Cửa hàng dược liệu ma pháp

Cửa hàng dược liệu ma pháp

"Thực hiển nhiên, nếu chỉ có thể mang đi một loại thì nên chọn loại 50 đồng vàng đại bàng. Bằng không thì chẳng khác nào sẽ bị tâm lý không muốn thiệt hại điều khiển, không bỏ xuống được chi phí chìm. Mặc dù biết rõ làm vậy là lựa chọn chính xác, mặc dù trước kia mình vốn không hề có những thứ này, mặc dù mình sẽ kiếm được một số tiền lớn, nhưng nghĩ tới có một phần hoa giấy sẽ biến thành phế phẩm, trong lòng vẫn có chút tiếc nuối. Bản năng của con người quả nhiên có thể giúp đỡ con người, cũng có thể gây ra trở ngại.'

Valhein đưa tay chạm vào số hoa giấy khô trong kho hàng, thử muốn đưa hoa giấy vào không gian phế tích.

Thất bại.

"Quả nhiên không thể trực tiếp đưa vào không gian phế tích. Khả năng lớn nhất là chỉ có thể do thể tinh thần của mình vận chuyển vào không gian phế tích, hơn nữa trọng lượng vận chuyển sẽ do ma lực quyết định."

Bộ lạc thần lùn có đủ dụng cụ để cân đo, trải qua kiểm tra đơn giản, toàn bộ ma lực có thể di chuyển được tổng số trọng lượng khoảng 100kg.

"Quặng sắt không mang theo được bao nhiêu, nhưng có thể

mang đi tất cả hoa giấy, cộng thêm các loại dược liệu ma pháp."

Valhein viết tất cả dược liệu ma pháp thành danh sách, bởi vì hiện giờ mình chưa có nguồn tiêu thụ, chỉ có thể chọn trước những loại mà nhu cầu cần với số lượng lớn, đợi khi có nguồn tiêu thụ rồi, có lẽ cần phải một thời gian dài mới bán hết được số dược liệu ma pháp này.

Xem danh sách dược liệu ma pháp, Valhein thâm nghĩ: "Không thể cứ phiên Niedern bán như vậy, xem ra mình nên mở một cửa hàng bán dược liệu ma pháp, nếu có thể thì làm luôn một cửa hàng bán ma dược. May mắn là thế giới ma pháp dễ chơi hơn thế tục nhiều. Thương hội mới chỉ cần tới Hội Nghị ma Pháp đăng ký thì sẽ được bảo vệ, ngoại trừ vài ma pháp sư cực kỳ tà ác, bằng không sẽ không có ai tới gây phiền phức."

"Thế nhưng, vẫn là vấn đề cũ, mình không thể tiêu hao quá nhiều tinh lực. Ừm... trứng gà không thể để vào cùng một rổ, vật phẩm bình thường sẽ liên kết với quý tộc, vậy cửa hàng dược liệu ma pháp thì nên tìm ma pháp sư. Thầy Niedern đã có sẵn quan hệ, không thể lãng phí... không đúng, cần phải tăng thêm tình cảm thầy trò sâu sắc mới được."

Việc kinh doanh dược liệu ma pháp lớn như vậy nếu chỉ làm một mình thì ngay cả thời gian rảnh để tới trường cũng không có, đừng nói tới chuyện tu hành. Một khi bán với số lượng lớn thì chắc chắn sẽ có người âm thầm truy tìm nguồn dược liệu, nhưng nếu chỉ bán với số lượng nhỏ thì tế đàn sẽ chết đói mất.

"Thay vì để nhóm ma pháp sư kia tra ra, không bằng để thầy Niedern cõng cái ngồi này... à không, là giải quyết vấn đề hộ học trò."

Valhein lập tức vẽ ra một kế hoạch cơ bản.

Chuẩn bị xong 100kg dược liệu đắt giá có thể dễ dàng bán ra,

Valhein hao hết ma lực toàn thân, chậm rãi nhấc lên.

Nháy mắt nâng lên liên nghĩ tới mình quay trở lại phế tích.

Xoạt...

Trước mắt tối sâm rôi một lần nữa sáng ngời, Valhein phát hiện mình và một đống lớn dược liệu ma pháp xuất hiện trong không gian phế tích.

"Quả nhiên có thể làm được!"

Quay đầu nhìn lại bức tranh đồi núi Người Khổng Lồ kia.

Thế giới đầy hoa bay vốn đầy màu sắc kia biến thành màu trắng đen, nhưng ở phần dưới cùng của bức tranh, màu sắc rực rỡ đang chậm rãi lan lên trên, thay thế cho phần màu trắng đen.

Valhein đưa tay chạm thử, quả nhiên cảm xúc chỉ như những bức tranh thông thường, không thể đưa tay là dễ dàng tiến vào bên trong nữa.

"Xem ra, chờ đến khi bức tranh biến thành tranh màu thì lại có thể tiến vào. Mặc dù có hạn chế nhưng so với vài chục năm mới có thể tiến vào thì tốt hơn nhiều."

Nhìn một lượng lớn dược liệu ma pháp chất thành núi, tim Valhein đập nhanh hơn.

Đống dược liệu này tuy không nặng, nhưng tổng giá trị cũng phải hơn 500 ngàn đồng vàng đại bàng!

"Rốt cuộc cũng coi như người có tiên rồi. Khó trách ngay cả đại quý tộc cũng có thể xé mặt với nhau vì vị diện thần lực, ở trước mặt tiền tài thế này, không có bao nhiêu người có thể kiềm chế được. Trước tiên hiến tế thử xem."

Valhein chơi sang bóc một nhúm dược liệu ma pháp đặt lên tế

đàn.

Bàn tế không có phản ứng.

Suy nghĩ một chút, mơ hồ đoán được một khả năng.

"Trước tiên mang đi bán đã, sau đó vào dùng tiền hàng hiến tế thử."

Sau khi rời khỏi không gian phế tích, Valhein nhìn ra bên ngoài thì trời đã sáng, chỉ có thể thiêm thiếp hai tiếng.

Hai tiếng sau, Valhein vẫn còn buồn ngủ rời giường, đơn giản đặt ra thời gian biểu trong ngày. Buổi sáng liên hệ với Niedern, sau đó học tập, buổi trưa đi ăn cơm, buổi chiều về nhà bắt đầu viết hí kịch .Jacques, buổi tối học tập tri thức vị diện.

Valhein ra khỏi cổng nhà mình, chỉ thấy người đánh xe ngựa Hill đã đậu sẵn trước cổng.

"Ngươi tìm thêm một chiếc xe, buổi trưa chở ta và nhóm bạn học tới Beauty of the Giant Dragon. À đúng rồi, ngươi tới chỗ Kelton một chuyến, buổi trưa giữ lại một phòng cho ta. Phòng đơn kia vẫn còn giữ chứ?" Valhein hỏi.

"Ông chủ Valhein yên tâm, căn phòng đơn đó đặc biệt giữ lại cho ngài, không có ngài lên tiếng, ngài Kelton sẽ không để bất cứ ai sử dụng." Hill nói.

"Ừm, buổi trưa đừng quên đến đón ta, ta đi học trước đây."

Xin ngài yên tâm.'

Chương 372: Cửa hàng dược liệu ma pháp (2)

Chương 372: Cửa hàng dược liệu ma pháp (2)

Cửa hàng dược liệu ma pháp (2)

Valhein quay trở vào nhà, liên hệ với Niedern.

"Thầy ơi, trong thời gian học tập ở vị diện thần lực ta có quen biết vài người bạn, trong đó có người muốn làm một vụ làm ăn lớn, chủ yếu là về dược liệu ma pháp, ta chuẩn bị tự mở một cửa hàng mới khác với Beauty of the Giant Dragon, chủ yếu kinh doanh về nguyên liệu ma pháp."

"Sigurd hay Isina? Hai người này trước sau tới trường, để lại địa chỉ của mình, muốn tìm trò bàn bạc đấy." Phía sau tin nhắn ma pháp của Niedern có kèm theo tin của hai cuộn da dê, theo thứ tự là địa chỉ của hai người.

Sigurd không vội, trong vòng hai tháng là được, nhưng Isina thì muốn trong vòng hai ngày tới bàn về chuyện hợp tác.

Valhein thầm nghĩ đúng là buồn ngủ lại có người đưa gối tới.

"Cái này ta không thể nói tỉ mỉ được, chỉ có thể nói là chuẩn bị kinh doanh dược liệu ma pháp, có thể còn có một ít quặng ma pháp. Thầy cũng biết đó, mục tiêu của ta là bậc thầy Truyền Kỳ, kinh doanh cửa hàng cũng chỉ là bậc thang để đạt tới Truyên Kỳ mà thôi. Vì thế ta định liên kết với một vài ma pháp sư kinh doanh, không cần quá mạnh, cấp bậc Hoàng Kim hoặc Thánh Vực là được, điều kiện làm bạn hợp tác thì... đạo đức cao một chút, ôn hòa, hiền

lành, quang miinh lỗi lạc, nhân hậu, tài đức vẹn toàn, giúp người làm niềm vui."

Một lát sau, Niedern trả lời: "Người như vậy khó tìm lắm, ngoại trừ ta ra, hình như không còn ai phù hợp với điều kiện của trò cả."

Valhein thầm trợn trắng mắt ở trong lòng, nhưng trên tin nhắn ma pháp thì chỉ viết: “Ai ya, thầy nói vậy thì đúng là vậy thật! Thây chính là ma pháp sư Hoàng Kim duy nhất của Hy Lạp phù hợp với tất cả điều kiện."

"Bớt dùng giọng điệu đó với ta đi! Hợp tác thế nào?"

"Bởi vì ta chịu trách nhiệm nguồn cung cấp nên chiếm phần to, thầy chỉ cần tìm người kinh doanh, sẽ tốn không quá nhiều công sức. Thầy 5 cổ." Valhein lộ ra nụ cười mỉm thần bí.

"Nhiều vậy à? Xem ra ngươi cũng có lương tâm đấy, ta chỉ đành cố gắng đồng ý hợp tác với ngươi vậy.'

"Tuyệt, vậy không cho phép thầy đổi ý đâu đó. Cửa hàng này tổng cộng có 100 cổ phần, thây 5 cổ phần, ta 95 cổ phần."

Qua một hồi lâu, Niedern mới đáp lại: "Ngươi đang ở đâu đấy, gần đây lên đời quá rồi nhỉ! Xem ra Băng Lang không trị được ngươi, để ta triệu hoán Hàn Băng Mãnh Tượng thử xem!" "Hàn Băng Mãnh Tượng là người hâu Bạch Ngân đúng không? Nói thật, nó không đánh thắng được Địa Ngạo Thiên của ta đâu." Valhein nghiêm túc nói.

'Vậy cộng thêm ta nữal"

"Nếu như chỉ dùng pháp thuật Hắc Thiết, ta cảm thấy nếu cộng thêm ngài thì cũng không phải là đối thủ."

"Ha ha, rất tốt! Lần sau quay về trường, tiếp nhận huấn luyện

địa ngục đi!"

"Vậy thầy chấp nhận điều kiện hợp tác rồi à?"

"Chia 2:8 thì làm, đây chính là điểm mấu chốt của ta! Ngươi tưởng bán dược liệu ma pháp đơn giản vậy sao? Mới đầu phải mở rộng thị trường, tìm kiếm quan hệ, toàn bộ đều cần ta đây ngày đêm làm lụng vất vả, ngươi cho rằng tùy tiện tìm người là có thể thật tình giúp ngươi à? Thế giới ma pháp sư có thể sẽ tốt hơn thế tục một chút, nhưng cũng không phải người ngu!"

"Ngài nghĩ thử xem, cần phải bán một số lượng hoa giấy rất lớn, là tiêu hao quan hệ hay mở rộng quan hệ đây? Ta rõ ràng đang giúp ngài gom góp quan hệ ấy chứ! Ta hỏi ngài, mười lăm cổ phần đổi lại quan hệ tương lai, đổi lại đám thế lực lớn kia chủ động nịnh nọt bợ đỡ ngài, có lợi hay không? Ngài cứ hỏi thử hiệp hội ma pháp và quốc gia thành bang toàn thế giới đi, có nhà nào không thiếu hoa giấy không?"

"Ha ha, một lần ngươi có thể bán được bao nhiêu hoa giấy chứ hả? Ngươi tưởng Niedern ta đây là hệ thổ Tập Sự chưa từng va chạm xã hội à?"

"30 vạn đồng vàng đại bàng hoa giấy, 20 vạn đồng vàng đại bàng các loại dược liệu ma pháp, hàng hiện có sẵn! Nói cách khác, chỉ vài tháng trong tương lai thây sẽ đột nhiên có thêm 25 ngàn đồng vàng đại bàng! Nếu không phải thấy thầy bình thường vẫn luôn chăm sóc ta, thây nghĩ ta sẽ tìm thây à? Với số hàng này, ta có thể trực tiếp tìm tới hợp tác với bậc thây Thucydides đấy!" Valhein nhanh chóng gửi tin nhắn ma pháp.

"Ta suy nghĩ một chút." Niedern trả lời.

Một lát sau, Niedern nói: "5 cổ phần ít quá, dù sao ta hiểu ngươi quá mà, thích làm ông chủ vung tay. Loại cửa hàng ma pháp này có quá nhiều chuyện cần phải xử lý. Cho dù ta là ma pháp sư

Hoàng Kim, có hi vọng thành Thánh Vực, phía sau có thế lực ma pháp bậc nhất Hy Lạp, làm quá nhiều chuyện như vậy, thời gian và sức lực tiêu hao cũng giống như biển Aegean vậy.'

"10 cổ phần, là mười phần trăm rồi, không thể nhiều hơn nữa. Huống chỉ, chờ đến khi làm ăn lớn rồi còn cần phải liên kết với người khác, có thể sẽ bán ra một phần cổ phần. Ta có thể đảm bảo, năm nay thầy sẽ kiếm được ít nhất 5 vạn đồng đại bàng!"

"Đồng ý!" "Đêm nay ta sẽ đi gặp Sigurd và Isina, ngày mai sẽ tới tìm thây thành lập cửa hàng, thầy nhanh chóng chuẩn bị đi." Valhein nói.

'Được! Ta lập tức làm ngay!"

Valhein cảm thấy hàng chữ của thầy Niedern tràn đầy ý chí chiến đấu.

Valhein mỉm cười, tài nguyên của mình lại tăng thêm một cái.

Thương hội Siêu tân Tinh phụ trách kinh doanh các mặt hàng bình thường, tuy thoạt nhìn lợi nhuận nhỏ nhưng số lượng lại nhiều.

Chương 373: Vua hí kịch

Chương 373: Vua hí kịch

Vua hí kịch

Cửa hàng ma pháp thì chuyên kinh doanh nguyên liệu ma pháp, chủ yếu là kinh doanh sản phẩm từ vị diện thần lực.

"Đồi núi Người Khổng Lồ là vị diện thần lực loại nhỏ điển hình, sau này nhất định phải nghĩ cách sở hữu vị diện thần lực lớn một chút! Vị diện thần lực mới thật sự là một vốn bốn lời, then chốt là còn có thể đẩy nhanh tốc độ tu hành, quý giá hơn bất cứ thiết bị ma pháp nào. Ừm... nghe nói có ma pháp khí Truyền Kỳ có tác dụng hỗ trợ tu luyện, nghĩ cách làm một cái vậy.'

"Chờ lần sau đồi núi Người Khổng Lồ mở ra, trước tiên nói chuyện với đứa bé mập kia một chút, xem thử xem có thể nhờ hắn hỗ trợ gia tăng sản xuất của vị diện Người Khổng Lồ hay không.'

Valhein vừa đi qua đi lại trong sân vừa nghĩ kế hoạch kinh doanh tương lai.

Không bao lâu sau, Hill gõ cửa nhắc nhở, nói là đã đến giờ.

Mở sách ma pháp, xem đồng hồ, Valhein gật đầu, sử dụng thuật tạo nước đơn giản rửa mặt một chút, chỉnh lại dáng vẻ, ra khỏi cửa, tiến vào trong chiếc xe ngựa trước mặt.

Nhanh như chớp...

Bánh xe lăn trên mặt đất phát ra tiếng ồn có tiết tấu, tâm tư của Valhein phân tán tán loạn.

Không nghĩ về kiếm tiền, không nghĩ vê ma pháp, mà đang nghĩ xem nên làm sao sáng tác vở hí kịch mới.

Valhein câm sách ma pháp trong tay, không ngừng viết viết vẽ vẽ ở bên trên.

Bởi vì dùng ý nghĩ để viết chữ nên tốc độ rất nhanh.

"Rốt cuộc mình nên dùng phương pháp sáng tác hí kịch chủ nghĩa cổ điển, hay là dùng phương pháp sáng tác chủ nghĩa hiện thực nhỉ?"

"Nên viết bi kịch, hay viết chính kịch?"

"Nên viết một màn kịch hay là nhiêu màn kịch?"

"Nên viết kịch thiên về thơ theo xu hướng hiện giờ hay kịch với bài hát sáng tác?"

"Nên viết kiểu khép kín hay là kiểu cởi mở đây?"

Valhein không ngừng tiến hàng lựa chọn và đánh giá, quyết định cuối cùng là hoặc là không viết, đã viết thì phải viết cho lớn.

Hy Lạp là khởi nguồn của hí kịch phương Tây, mà hí kịch lúc ban đầu vốn là để tế Thần Rượu Dionysus, phát triển từ thơ ca ca tụng Thân Rượu. Lúc ban đầu chỉ là một người đeo mặt nạ biểu diễn, người cha của bi kịch Aeschylus đã tăng thêm một người, mà sau đó Sophocles lại tăng thêm một người nữa.

Hiện giờ hình thức kịch của Hy Lạp khá đơn giản, nhưng đã xuất hiện rất nhiều tác phẩm kinh điển.

Hiện giờ kịch vẫn chỉ là hoạt động giải trí của quý tộc và bình dân có tiền, cũng chưa được phổ biến.

Mặc dù vậy, kịch cũng chính là hoạt động giải trí được toàn bộ Hy Lạp, thậm chí là toàn bộ La Mã hoan nghênh nhất, không gì

sánh bằng.

"Nếu muốn viết, vậy phải viết một tác phẩm hoàn toàn không có khả năng sinh ra trong thời đại này!"

Valhein đắm chìm trong thế giới hí kịch, không ngừng viết dàn ý .Jacques.

Thoáng cái, Valhein thậm chí còn vận chuyển ma lực duy trì suy nghĩ với tốc độ cao, tránh cho đại não quá mệt mỏi.

"Ông chủ Valhein, đã đến Học viện Plato rồi ạ.'" Âm thanh của Hill ở bên ngoài truyền vào.

"Ừm”"

Valhein không đáp, múa bút thành văn.

Qua một hồi lâu, Valhein cảm thấy quá mệt mỏi mới dừng lại.

Dàn ý cơ bản đã hoàn thành, phần chi tiết của các màn cũng đã xác định, thậm chí còn viết ra một vài câu đặc sắc, kế tiếp chính là tiến hành sáng tác cụ thể.

Thu hồi sách ma pháp, bước xuống xe ngựa.

Đường lớn Sokrates an tĩnh, Học viện Plato thoạt nhìn vắng vẻ.

Suối phun Hải Ma phía sau cổng lớn trông vẫn giống như thường ngày.

Valhein thấy những người khác vẫn chưa tới liền đi vào học viện, chăm chú quan sát pho tượng ở hai bên.

Những pho tượng này có thể nói là nghệ thuật đỉnh cao của toàn bộ Hy Lạp, thậm chí là toàn thế giới, Valhein cẩn thận quan sát, không ngừng đánh giá, sợ hãi thán phục liên tục.

Không biết qua bao lâu, Valhein cảm giác là có người tới gần, ngẩng đầu nhìn lại thì Lake từ phía tây trường học đi tới.

"Ngươi đến sớm." Lake cười nói.

Valhein liếc nhìn Lake, quâng thâm trên mặt hắn nhạt đi một chút, áo chùng sạch sẽ, tóc đã khôi phục dáng vẻ dựng đứng trước kia, thoạt nhìn rất có tinh thần.

"Có điều, nhà của ngươi ở phía đông mà, sao lại tới từ phía tây vậy?" Valhein lập tức nhớ ra, trước kia Lake vẫn luôn đi từ phía tây.

Ánh mắt Lake tối sầm, sau đó cười gượng nói: "Không có gì, đi gặp một người bạn."

"Vậy à." Valhein gật đầu, không hỏi kỹ, mỗi người đều có bí mật của riêng mình.

"Bọn họ vẫn còn chưa tới à?" Lake cười cười chuyển chủ đề.

Valhein nhìn thoáng qua hai chiếc xe ma pháp, lắc đầu nói: "Chắc hôm qua về muộn quá nên ngủ nướng cả rồi. Chuyện tối hôm qua... rất cám ơn! Gửi cho ngươi lời hỏi thăm chân thành thắm thiết nhất."

Valhein cười ha hả vỗ vỗ tay Lake.

"Là bạn cùng bàn với nhau cả, nên làm. Bọn ta không đùa, thịt ngon nát trong cái nồi mẻ của ngươi vẫn tốt hơn để người khác cướp đi." Lake nháy mắt cười nói.

"Bạn học mà thôi, đừng nghĩ xa như vậy. À đúng rồi, mấy ngày nay em gái ngươi quen chưa?" Valhein hỏi.

"Tốt lắm. Có điều có chút chuyện không tốt lắm." Lake cảnh giác nhìn Valhein.

"Chuyện gì không tốt?"

"Con bé đột nhiên hỏi về chuyện của ngươi, hơn nữa còn liên tục hỏi rất nhiều lần! Thật sự không tốt chút nào!" Lake giống như phát hiện một người nguy hiểm cần phải quan sát vậy.

"Có thể là danh tiếng của ta lớn quá, người lại đẹp trai lương thiện! Để thỏa mãn lòng hiếu kỳ của nàng, ta có thể trực tiếp kể chuyện xưa của ta cho nàng nghe."

Chương 374: Vua hí kịch (2)

Chương 374: Vua hí kịch (2)

Vua hí kịch (2)

"Ha ha! Ta lập tức chuyển lời này cho Palomail"

"Không sao cả." Valhein nhún vai: "Ta và Paloma sẽ cùng đi."

"Da mặt ngươi dày quá rồi đấy." Lake bất đắc dĩ nói.

"Cái này gọi là thật thà chất phác." Valhein nói.

Lake liếc Valhein trắng cả mắt, quay đầu lại nhìn hai bên cổng lớn, phát hiện không có người nào thì liên nghiêng về phía sau, dựa vào khung cửa bằng đá cẩm thạch của Học viện Plato.

"Tối hôm qua ta ngủ không ngon." Lake nhìn bầu trời trong xanh trên cao, dưới ánh mặt trời chiếu rọi, hơi híp mắt lại.

Bóng cái mũi tẹt của hắn chiếu xuống đất, gân như không nhìn thấy độ cung.

"Ta thì cũng tạm." Valhein đứng bên cạnh, híp mắt ngẩng đầu, tiếp nhận ánh mặt trời xối rửa.

"Những lời ngươi đã nói ngày hôm qua đã xúc động rất lớn đối với ta, thậm chí còn lớn hơn cả những quyển sách mà ta thích nhất. Ta chẳng bao giờ tưởng tượng được chính mình lại trải qua một chuyện kỳ lạ như vậy." Lake thở dài nói.

"Có xúc động thì có thu hoạch." Valhein mỉm cười nói.

"Lòng tin của ta lại càng kiên định hơn, nhất định phải đấu tranh với quý tộc, nhất định phải để bình dân sống có tôn nghiêm!" Trên mặt Lake lộ ra biểu cảm kiên định.

Valhein sửng sốt, không ngờ Lake trước kia vẫn luôn cố chấp trong mâu thuẫn giữa quý tộc và bình dân của mình, không chú trọng tới định nghĩa quan trọng hơn. Vừa vặn trái ngược với Paloma tối qua, không hề bị định nghĩa của quý tộc và bình dân trói buộc, phá vỡ định nghĩa cũ, theo đuổi sứ mệnh cao hơn.

Suy nghĩ một chút, Valhein nói: "Có người rõ ràng đã leo lên dãy núi xa nhưng lại cứ tiếp tục đấu đá với những hòn đá dưới chân mình."

"Nói rất hay! Sau này ta sẽ bớt tham gia thi đấu cá nhân, dành nhiều thời gian để học tập hơn." Ánh mắt Lake lại càng kiên định hơn.

Valhein gật đầu, không nói gì nữa.

"À đúng rồi, viết kịch là một chuyện rất khó, thành tích môn hí kịch tự chọn của ta ngươi cũng biết mà, sau khi ngươi viết dàn ý xong, ta có thể góp ý chút. Thật ra ta cũng muốn viết một vở kịch, đáng tiếc là vẫn luôn không có thời gian nên chỉ đành từ bỏ. Ngay cả ngài Aeschylus cũng nói là quá đáng tiếc." Lake nói. "Ai?" Valhein kinh ngạc hỏi.

'Aeschylus. Lake nói.

"Cha của bi kịch à?"

"Ừ, chính là hắn."

"Ngươi thế mà lại biết hắn?" Valhein nói.

"Cũng là vận may của ta tốt. Ta tới nhà hội trưởng câu lạc bộ ma dược làm khách, vừa lúc gặp được Aeschylus tới thăm, sau đó

nói chuyện vài câu, hắn nói ta rất có tài." Lake mỉm cười, giọng nói lộ ra chút kiêu ngạo.

"Thật không nhìn ra, ta cứ tưởng đâu người viết kịch tốt nhất lớp chúng ta là... là thây Niedern.' Valhein nói.

"Hắn viết kịch tốt? Chưa nghe nói bao giờ."

Valhein đưa sách ma pháp của mình qua, cho Lake xem trang về Jacques, nói: "Ta đã viết xong dàn ý rồi, cũng viết được mấy câu đặc sắc, ngươi xem giúp đi. Có điều, ta không định viết loại kịch cũ đâu, ta định sáng tạo ra một thể loại kịch mới."

"Không học đi đã muốn chạy rồi à? Ai cho ngươi dũng khí đó vậy, núi Olympus à? Ta xem thử xem." Lake nhận lấy sách ma pháp, chăm chú xem.

Mới đầu thì hắn nhíu chặt mày, nhưng chậm rãi, mày giãn ra, vẻ mặt nghiêm túc.

Xem tới cuối cùng, vẻ mặt Lake rất kích động, lúc siết nắm tay, lúc thì trừng to mắt, gân như không thể nào khống chế được tâm tình của mình.

Cuối cùng, hắn nâng sách ma pháp, ngẩng đầu nhìn sang Valhein, trong mắt thậm chí có lóe lên tia sáng óng ánh.

"Kết cấu và hình thức của ngươi, ta không bình luận gì, nhưng câu chuyện của ngươi đã chấn động ta sâu sắc. Ta dám nói, nếu ngươi thật sự có thể viết xong .Jacques, ngươi chắc chắn sẽ trở thành một trong những tác giả kịch vĩ đại nhất Hy Lạp này!" Lake nói.

"Ngươi coi trọng ta quá rồi." Valhein khiêm tốn nói.

Thế nhưng Lake chỉ cúi đầu, nhỏ giọng thì thâm những câu nói mà Valhein đã viết.

"Không quản đêm tối dài đằng đẵng thế nào, ban ngày rồi sẽ tới."

"Cho dù sinh hoạt trong cống ngâm, cũng có quyền lợi được ngắm nhìn bầu trời."

"Sống hoặc là chất..."

"Sống như hoa mùa hè, chết như lá mùa thu..."

"Valhein, ta thật không nghĩ tới ngươi có thể viết ra những câu nói chấn động linh hồn như vậy! Thành tích kịch của ta xếp thứ nhất, nhưng vở kịch của ngươi chính là số một Hy Lạp! Xin tha thứ cho sự đắc ý và huênh hoang trước đó của ta, ở trước mặt ngươi, ta chỉ là một đứa trẻ con không hiểu về kịch. Kịch của ngươi đã vượt qua cả kịch, nó đã đạt tới trình độ triết học! Bên trong còn có một vài câu mà ta vẫn chưa thể nào hiểu được, nhưng nó làm cho linh hồn ta được rửa tội."

Valhein ho nhẹ một tiếng, có chút xấu hổ, những câu nói này đều rất nổi tiếng, ở đời sau mọi người đều biết, hắn chỉ tiện tay viết lại mà thôi, cũng không thể xác định là có cần dùng hay không.

"Ngươi không cần khiêm tốn, ta dám cam đoan, chỉ cần vở kịch của ngươi được trình diễn, ngươi sẽ nổi danh như bậc thầy Aeschylus! Ngươi chính là vị vua kịch tương lai!"

Lake nhìn Valhein, trong mắt tràn đầy chân thành.

"Ngươi yên tâm, ta sẽ cố gắng viết xong .Jacques." Valhein nói.

Lake giống như đột nhiên mất đi sức mạnh vậy, lười biếng dựa vào cửa đá cẩm thạch, nhỏ giọng nói: "Sống như hoa mùa hè, chết như lá mùa thu. Đây chính là lời diễn giải cho cuộc đời của Jacques, hắn tuy là một chiến sĩ Hắc Thiết bình thường, nhưng ở phần cuối của sinh mệnh lại rực rỡ như bông hoa mùa hè. Còn

những câu khác nữa, nó không phải viết về một mình .Jacques, mà là viết vê mỗi người chúng ta, viết về mỗi người dân thường. Có thể thấy được một câu tốt đẹp như vậy, thật sự là vinh hạnh của ta."

Chương 375: Vua hí kịch (3)

Chương 375: Vua hí kịch (3)

Vua hí kịch (3)

Valhein không ngờ vở kịch này lại ảnh hưởng lớn tới vậy đối với Lake, trong lúc nhất thời cũng không biết làm sao mới tốt.

"Valhein, ta từng nói với ngươi, nửa năm ta dưỡng thương ở khắp nơi kia chính là giai đoạn đau khổ thứ hai trong cuộc đời, ngươi còn nhớ không?" Lake lắng lặng nhìn xa xăm.

"Nhớ kỹ, khi đó ta cảm thấy rất kỳ quái nhưng không hỏi." Valhein nói.

"Đọc Jacques của ngươi, nhìn những câu nói tuyệt vời kia, ta liền nghĩ tới chuyện đau khổ nhất. Nếu như được nhìn thấy những câu nói này sớm hơn, có lẽ ta đã không đau khổ như vậy. Ta vẫn luôn cố gắng quên chuyện kia đi, nhưng làm thế nào cũng không quên được.' Lake nói.

Valhein im lặng lắng nghe.

"Ta vốn sinh ra trong một gia đình rất hạnh phúc, mặc dù cha mẹ không phải quý tộc nhưng vẫn là thương nhân hàng da có thu nhập tương đối khá, anh em bọn ta từ nhỏ chưa từng chịu khổ. Mãi đến một ngày nọ, tất cả mọi thứ đều thay đổi. Năm đó ta còn quá nhỏ, căn bản không biết nguyên nhân là gì, nhưng gần đây ta không ngừng điều tra, rốt cuộc cũng biết được nguyên nhân sự việc."

"Năm đó, cha mẹ ta có mua bán với một gia tộc quý tộc, bán

một số hàng da chất lượng rất tốt tới từ Bắc Âu cho người của gia tộc quý tộc kia. Nhưng không ngờ vị quản gia của quý tộc đó lại nổi lòng tham, dùng hàng chất lượng kém giá thấp tráo đổi cho hàng tốt nhà bọn ta, sau đó giao hàng kém đó cho quý tộc, nói rằng nhà chúng ta không giữ lời hứa. Đối phương là quý tộc, cho rằng bị sỉ nhục nên đã phái người tới đập phá cửa hàng nhà ta, cướp đi một lượng lớn hàng hóa và tiền tài, cũng cấm cha mẹ ta buôn bán ở Athens."

"Cha mẹ ta tìm tới núi Chiến Thần, nhưng núi Chiến Thần lại thiên vị quý tộc, không quản không hỏi. Trong tình huống bất đắc dĩ đó, cha mẹ ta không còn cách nào khác chỉ đành tìm tới nhà quý tộc kia, nhiều lần cầu xin, cũng nhiều lần giải thích là hàng đã bị tráo đổi. Thế nhưng quý tộc kia căn bản không chịu nghe lời giải thích của cha mẹ ta, sau đó mỗi lần cha mẹ ta tới, quý tộc kia lại bảo người đuổi đi. Thẳng đến một lần nọ đám binh sĩ của gia tộc kia nổi điên lên đánh chết mẹ ta."

"Sau khi mẹ mất, cha liên phát điên. Hắn biết tìm tới nhà quý tộc kia là vô dụng, vì thế đã tìm kiếm những đại quý tộc khác. Nhà quý tộc kia là gia tộc Truyền Kỳ, hắn liền đi tìm gia tộc Anh Hùng, tìm gia tộc Bán Thần, hi vọng đại quý tộc sẽ vì nhà bọn ta mà làm chủ lẽ phải. Ta không cần nói nhiều chắc ngươi cũng có thể đoán được, căn bản không có tác dụng, sẽ không có đại quý tộc nào vì một bình dân nhỏ bé mà đắc tội gia tộc Truyền Kỳ."

"Thế nhưng cha vẫn không ngừng xin giúp đỡ, rốt cuộc cũng dẫn tới tác dụng, nhưng không phải tác dụng tốt, mà là tác dụng xấu. Quản gia của quý tộc kia dẫn theo binh sĩ của gia tộc một lần nữa tới tìm cha ta."

"Khi đó ta cũng không biết chuyện này, chỉ biết là mẹ đã chết, biết cha vẫn luôn buồn bã, tất cả mọi thứ đều tới tận gân đây ta mới biết được."

"Nhưng ta nhớ rõ, ngày đó sắc trời rất tốt, cũng giống như

hôm nay vậy, mặt trời chói sáng tới không thể nhìn thẳng, bầu trời trong bắt có chút chói mắt. Ta từ bên ngoài trở về nhà, lúc đi tới khúc quanh thì đột nhiên nghe thấy trong con hẻm nhỏ ở góc đối diện phát ra âm thanh quen thuộc. Ta châm chậm đi qua thì nhìn thấy bốn năm người chặn lại ở cuối con hẻm, cố sức đấm đá cha ta, cha phát ra tiếng kêu thảm thiết."

"Khi đó ta còn quá nhỏ, nhìn thấy một màn như vậy thì chỉ biết ngơ ngác đứng đó, thậm chí còn không rõ đã xảy ra chuyện gì. Hiện giờ thì nhớ kỹ, cha nép sát vào tường, thân thể co ro, những tên kia vung gậy gỗ hoặc dùng chân đá mạnh. Rất nhanh, cha nhìn thấy ta."

"Khi đó ta không biết, nhưng bây giờ nhớ lại thì ánh mắt của cha khi đó chính là tràn đầy sợ hãi, tràn đây phẫn nộ, cũng tràn đầy buồn bã, nhưng nháy mắt nhìn thấy ta, tất cả những tâm tình đó đều biến mất, nó trở nên cực kỳ bình tĩnh, ánh mắt hắn rất ôn hòa, sau đó hắn dùng hết sức lực toàn thân để nâng tay trái lên, ở góc độ những kẻ kia không chú ý, hất nhẹ.

"Hắn không nói gì, nhưng nhìn bàn tay hất nhẹ của hắn, ta liền biết hắn muốn nói không được qua đây, không được qua đây... hắn muốn ta đi đi. Khi đó ta còn quá nhỏ, thực sự quá nhỏ, ta rất sợ, ta không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy rất sợ. Ta theo đường cũ chạy trở về, thoát đi."

"Ta chạy một hồi lâu thì đột nhiên hiểu được xảy ra chuyện gì, là có người đang tổn thương cha. Ta òa khóc, xoay người, liều mạng chạy về phía nơi cha ở. Vừa chạy vừa khóc, vừa chạy vừa la to."

"Khi ta một lần nữa chạy tới nơi đó, những người đó đã đi rồi. Nhìn cha nằm trong vũng máu, ta quỳ rạp xuống đất, không biết làm sao, chỉ biết gào khóc. Cha mắt mắt ra, ánh mắt vấn hiền hòa như vậy, hắn không nói gì nhưng ta biết hắn muốn nói gì."

"Khi đó nhất định hắn đang nói, hắn không trách ta. Sau đó, cha nhắm mắt lại, không còn mở ra nữa."

Chương 376: Chuẩn bị thay đổi

Chương 376: Chuẩn bị thay đổi

Chuẩn bị thay đổi

"Bắt đầu từ ngày đó, ta liền chìm vào hối hận vô tận. Ta bắt đầu căm hận chính mình, hận mình sao lại hèn yếu như vậy, sao mình lại nhát gan như vậy. Nếu như khi đó ta la lên, nếu như khi đó ta vừa chạy vừa kêu gào, đám người kia nhất định sẽ bị dọa chạy mất, ta cũng sẽ cứu được cha mình. Nhưng ta đã không làm vậy, là ta đã giết cha."

Lake lắng lặng nhìn xa xăm, nước mắt chậm rãi chảy xuống.

Valhein há to miệng, muốn nói chuyện này không thể trách Lake được, mỗi người đều có chuyện mà mình không thể làm, đều có lúc mất đi khống chế, cho dù lần đó hắn cứu được cha mình thì vẫn có khả năng có lần thứ hai...

Valhein đột nhiên hiểu được, mình không thể nói như vậy.

Lake vừa lau nước mắt, vừa nói: "Từ đó về sau, ta đã thề rằng mình không được lùi bước nữa, không thể giống như hại chết cha mà hại chết người khác. Vì vậy ta cố gắng làm công, cố gắng nuôi sống em gái. Vì thế khi đám côn đồ xuất hiện, ta đã bất chấp hậu quả mà giết chúng. Vì thế ta tình nguyện giúp Perus, chỉ là sau đó hắn đã chủ động từ bỏ chính mình. Vì thế ta tình nguyện giúp Hoth, vì thế ta tình nguyện giúp ngươi khi ngươi bị oan uổng, vì thế ta ở trường không sợ. . quý tộc, vì thế khi biết có người muốn hại ngươi ở vị diện thần lực, trong lòng ta đã trải qua vô số lần đấu tranh, cuối cùng vẫn chọn lựa theo dõi bọn họ giúp đỡ ngươi."

Valhein vỗ vỗ vai Lake, nói: "Ta đặc biệt cám ơn ngươi. Nếu không có ngươi, có lẽ ta đã bị đánh lén chết rồi."

"Không, phải là ta cám ơn ngươi. Sau tất cả những gì đã trải qua ở trấn Grey River hôm qua, ta đã mơ hồ hiểu được tương lai mình muốn gì. Hôm nay lại xem dàn ý .Jacques của ngươi, ta đột nhiên phát hiện ta vẫn luôn sống trong cống ngầm, ta vẫn luôn sống trong đêm tối, thế nhưng, ngươi đã làm ta biết được, ta có thể ngắm nhìn bầu trời, ta nhất định có thể nhìn thấy ban ngày!"

Lake vừa nói vừa lau nước mắt.

Valhein thở dài, khó trách Lake lại thích .Jacques, khó trách hắn vẫn luôn căm hận quý tộc, thì ra cha mẹ hắn đều chết trong tay quý tộc.

"Ta sẽ không giỏi an ủi, ta chỉ có thể nói, tiếp tục cố gắng, nỗ lực tìm ra con đường, trong tương lai thành lập một thế giới thuộc về mình!" Valhein ôn hòa nhìn Lake.

Lake gật mạnh đầu, nói: "Ngươi yên tâm, ta vốn vẫn luôn mơ mơ màng màng, nhưng trải qua chuyện ngày hôm qua, xem qua Jacques của ngươi, ta sẽ thay đổi! Giống như ngươi nói vậy, nếu ta muốn leo lên dãy núi xa thì hiện giờ ta phải tìm đường đi tới dãy núi, chứ không phải đấu đá với những hòn đá dưới chân!" "Như vậy thì tốt, tất tốt!" Valhein thâm thở phào nhẹ nhõm trong lòng.

Đúng lúc này, một bóng người quen thuộc từ phía tây con đường Sokrates xuất hiện.

Rollon một thân áo giáp màu đen, tay trái câm kiếm, tay phải cầm chiến mâu, bước chân trầm ổn đi tới phía này. Ánh sáng mặt trời vẩy lên mái tóc nâu sãm, ánh mắt của hắn vẫn là một màu đậm đến nhìn không ra u buồn như thế.

Ánh mắt liếc nhìn qua, vẻ mặt Lake đột nhiên xuất hiện chút

biến hóa rất nhỏ, vì thế Valhein quay đầu nhìn sang, chỉ thấy Lake rất bình tĩnh.

Có lẽ mình đã nhìn nhâm rồi.

"Rollon, đi ăn cơm sao lại mang theo vũ khí vậy? Mới vừa thi xong, nghỉ ngơi vài ngày đi." Valhein nói.

"Không thành Thánh Vực, vĩnh viễn không nghỉ ngơi!" Rollon nghiêm mặt nói.

Valhein sửng sốt, cảm giác Rollon hôm nay cũng có chút không đúng lắm.

"Đi thôi, chúng ta tới cạnh xe ngựa nói chuyện, nếu lười đứng thì có thể vào trong xe nói." Valhein vừa nói vừa đi tới chỗ xe ngựa.

Lake và Rollon gật đầu, theo Valhein đi tới trước.

Lake đi ở sau cùng, đi được vài bước thì đột nhiên dừng lại, nhìn về phía hông Rollon.

Nơi ấy lộ ra một góc của vật trang sức hình tròn màu bạc.

Ngày đó ở thung lũng Hoa Giấy, Rollon bị Lawens đẩy lùi nên đã làm rớt món trang sức bằng bạc này xuống.

Tín vật của gia tộc Rollon.

Lake ngừng lại tại chỗ, trước mắt hiện lên hình ảnh cha hất tay với mình trước khi chết.

Lake không nói với Valhein.

Món trang sức bằng bạc đã rơi xuống từ bên hông người đàn ông vung gậy gỗ.

Lúc người nọ khom lưng nhặt món trang sức bạc đó, Lake xoay người chạy trốn.

Lake vẫn luôn nhớ kỹ kiểu dáng của món trang sức bạc đó.

Và cả bàn tay đặt trên đất hất nhẹ của cha.

'Lake!" Valhein đứng cạnh xe ngựa hô.

"Hả? À, tới đây." Lake chậm rãi đi tới.

Lúc này, âm thanh của .Jimmy ở xa xa truyền tới.

"Haiiil Hai bọn ta cũng tới rồi đây!"

Ba người nhìn qua, chỉ thấy .Jimmy và Albert từ phía đông cùng đi tới, Jimmy vui vẻ vẫy tay. 'Paloma cũng tới.'

Nhóm người nhìn sang phía tây.

Trên con đường lát đá màu xám tro, Paloma mặc áo chùng trắng tinh đi tới, chân mang giày vải màu trắng, tóc dài đen nhánh đơn giản cột lại ở giữa thành chùm tóc đuôi ngựa rũ Ở Sau eo.

Theo động tác đi tới mà mái tóc của nàng nhẹ nhàng đong đưa, giống như tinh linh đang khiêu vũ.

Gương mặt nàng vẫn xinh đẹp không chút tì vết như trước kia, trước ngực nàng là dây chuyên Medusa hoàng kim bắt mắt, trên mặt nàng là biểu cảm bình tĩnh như trước, thậm chí còn có chút lạnh nhạt, thế nhưng trong con ngươi phản chiếu bầu trời trong xanh của nàng lại tràn đầy sức sống mà trước nay chưa từng có.

Hơi thở thanh xuân đập vào mặt.

Chương 377: Chuẩn bị thay đổi (2)

Chương 377: Chuẩn bị thay đổi (2)

Chuẩn bị thay đổi (2)

Quanh người nàng tựa hồ có tâng ánh sáng thân thánh màu trắng nhàn nhạt, giống như nàng mới chính là ánh mặt trời soi sáng Athens.

Năm người ngồi cùng bàn gần như nhìn tới ngây người.

"Ngại quá, ta rèn luyện tới suýt chút nữa đã quên mất thời gian!" Âm thanh thật thà phá vỡ an tĩnh.

Nhóm người theo âm thanh nhìn sang, chỉ thấy Hoth cười ha hả châm chậm đi tới.

Lake nói: "Bốn người bọn ta sẽ ngồi chiếc thứ hai. Valhein, Paloma, Hoth, ba người ngồi chiếc xe đầu tiên đi."

"Ah, được!" Hoth cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp chui vào trong chiếc xe ngựa đầu tiên.

Hoth dè dặt ngồi ở vị trí phía trước, sau khi hắn ngồi vào thì không còn chỗ nữa, người vào sau chỉ có thể ngồi ở vị trí đối diện hắn.

Jimmy, Rollon và Albert chăm chú nhìn Valhein và Paloma, cùng ngồi với Lake trên chiếc xe ngựa thứ hai, không gian rất vừa vặn.

"Mời."

Valhein thực lễ độ làm tư thế mời, thân sĩ đưa tay.

Paloma cũng thực lễ phép gật đầu gửi lời cảm ơn, không vịn tay Valhein mà nhẹ nhàng nhấc làn váy dài, vững vàng bước lên xe ngựa.

Mùi hoa lài theo gió phất qua mặt, Valhein tiếc nuối nhìn tay phải trống rỗng của mình.

Valhein bước lên xe ngựa, ngồi đối diện Hoth, bên cạnh Paloma.

Hoth giật giật mũi nhìn vê phía Paloma, nói: "Nàng dùng nước hoa Phoenicia đấy hả? Ta biết một bạn học nữ học tập không giỏi lắm cũng dùng mùi này, có điều của nàng có vẻ dễ chịu hơn nàng ta một chút."

Valhein nhớ tới chuyện của Hoth và bạn học nữ trước kia, suýt chút nữa đã cười phá lên.

Paloma hít sâu một hơi, lại chậm rãi thở hắt ra, quay đầu nhìn sang hướng khác.

Valhein hít nhẹ một chút, Ai Cập và Phoenicia đã có lịch sử dùng nước hoa rất lâu đời, sau khi lan truyền tới Hy Lạp đã trở nên thịnh hành một khoảng thời gian rất dài, người Hy Lạp thích nhất chính là mùi hoa lài, thậm chí còn dùng hoa lài làm quốc hoa.

"Hoth, đừng soi mói lung tung với nữ sĩ. Paloma tới tiệc chiêu đãi của ta, cố ý trang điểm một chút, trên tóc nàng có thêm một món trang sức bạc đơn giản, giày cũng đổi mới, thắt lưng đổi thành loại thêu hoa, dùng nước hoa thì có sao đâu chứ?" "É" Hoth có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua Paloma, quyết định sau này vẫn không nói chuyện với cô gái mặt lạnh lại mạnh mẽ này thì hơn, xem ra cảm giác thân thiết ngày hôm qua chỉ là ảo giác mà thôi.

Paloma khẽ cắn răng, nhịn không được nói: "Hai người đúng là bạn tốt ngồi cùng bàn!"

Valhein mỉm cười, nói: "Vẻ mặt của nàng không tệ, tối hôm qua ngủ ngon hả?"

"Ừm." Paloma nháy mắt tiến vào trạng thái lạnh lùng.

"Đây là lần đầu tiên nàng tham gia tụ họp của bạn học đúng không?" Valhein hỏi.

"Ừm." Paloma rất muốn liếc Valhein một cái, biết còn hỏi? Cả ngày chỉ biết dụ người ta nói chuyện, đủ chưa vậy?

Valhein nghiêng đầu nhìn sang Paloma.

Khi nấy không nhìn nhầm, nàng quả thực có ăn diện một chút, tuy thay đổi rất nhỏ, cũng rất thanh lịch, nhưng càng như vậy thì lại càng có vẻ đặc biệt chú trọng hơn.

Paloma nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ xe.

Ánh mặt trời chiếu vào, vẩy lên tròng mắt của nàng.

Valhein ảo giác rằng toàn bộ cỗ xe ngựa bị hồ nước xanh thẳm bao phủ.

"Quý tộc có phản ứng thế nào với bộ dụng cụ ăn kiểu mới?" Valhein hỏi.

"Ta sớm đã nghe người hầu nói một chút, có khả năng còn tốt hơn tưởng tượng của chúng ta một chút."

Paloma quay đầu lại nhìn về phía Valhein, phát hiện Valhein nhìn chằm chằm vào hai mắt mình, không có vô lễ, không có ý đồ xấu, hay là cảm thấy bị xúc phạm.

Bởi vì từ xưa tới nay chưa từng có ai nhìn nàng như vậy.

Cho dù có người lén nhìn nàng, một khi nàng nhìn sang thì bọn họ sẽ lập tức lảng tránh.

Paloma đón nhận ánh mắt Valhein, vẫn luôn cảm thấy hắn không xem mình là công chúa, không xem mình là điện hạ, không xem mình là người của gia tộc Bán Thần, thực sự chỉ là một người bạn cùng bàn bình thường mà thôi.

Loại ánh mắt này không giống với ánh mắt ngơ ngác ngốc nghếch của Hoth.

Nàng có chút vui vẻ, nhưng cũng có chút mất hứng.

"Vậy thì tốt rồi, xem ra ta đã đánh giá thấp năng lực mua sắm của quý tộc." Valhein nói.

"Là năng lực ganh đua so bì." Paloma dùng từ ngữ càng chuẩn xác hơn.

"Chờ đến nhà hàng, ta sẽ hỏi Kelton một chút, hắn sẽ biết. Vừa lúc ngươi cũng nên gặp hắn một lần, dù sao cũng đều là cổ đông."

Paloma nhẹ nhàng gật đầu một cái. Hai người đang trò chuyện thì xe ngựa đột nhiên dừng lại.

Paloma vốn đang nói chuyện vui vẻ, nhất thời nhíu mày.

"Khu quý tộc xảy ra chuyện lớn à?" Paloma nhìn ra bên ngoài.

"Hửm?"" Valhein không cảm thấy khác thường.

"Bằng không xe ngựa sẽ không dừng lại." Paloma giải thích rõ hơn.

Valhein nhịn không được bật cười: "Cái này là xe ngựa của ta, không phải xe ngựa của gia tộc Pandion các ngươi, bị cản lại kiểm tra là rất bình thường."

"Xe ngựa của ngươi?"

"Kelton sợ ta có khi cần dùng xe ngựa gấp nên đã sắp xếp chiếc xe ngựa này đưa đón ta.' Valhein nói.

"Ừm." Paloma gật đầu nói.

Đúng lúc này, cửa xe mở ra.

Paloma bình tĩnh nhìn binh sĩ kiểm tra.

Người binh sĩ kia nhìn thấy Paloma thì có chút sửng sốt, sắc mặt trở nên trắng bệch, vội quỳ một gối xuống, cúi đầu, không dám nói lời nào.

Paloma cũng không nhìn binh sĩ kia, chiếc nhẫn trên tay lóe sáng, trong tay chợt xuất hiện một vật hình chiếc khiên bằng đồng, to hơn tay nàng vài phần.

Chương 378: Tín vật hình khiên

Chương 378: Tín vật hình khiên

Tín vật hình khiên

Mặt ngoài của chiếc khiên là hình Medusa tóc trắng, nó được đúc bằng đồng thau, hình dáng khác biệt rất lớn với mặt dây chuyền mà Paloma đang đeo, nhưng nó rất tinh xảo, nếu quan sát kỹ, thậm chí còn có cảm giác lạnh như băng từ ánh mắt hẹp dài của lũ rắn.

Paloma đưa nó cho Valhein, nói: "Treo ở trước xe ngựa, sẽ không bị lỡ thời gian."

"Này là dấu hiệu của nhà nàng mà." Valhein dám dùng dấu hiệu của thương hội Plato linh tinh, nhưng dấu hiệu của gia tộc Bán Thần thì vẫn có chút lo lắng.

"Đừng quên chúng ta là người hợp tác." Paloma đặt tín vật hình khiên đồng Medusa vào tay Valhein.

"Nói cũng đúng, thế còn nhiều không?" Valhein chìa tay hỏi.

Paloma hít sâu một hơi, nghiêng đầu đi, làm như không nghe thấy.

Valhein cười cười, đi xuống xe ngựa nói với binh sĩ kia: "Không có việc gì đâu, các ngươi đi đi. Hill, sau này treo cái này trên xe."

Hill ở trước xe ngựa quay đầu lại, Valhein ném tín vật hình

khiên Medusa qua.

"Vâng, ông chủ Valhein... ông... ông chủ..."

Lúc đầu Hill không thấy rõ thứ đó là gì, chờ đến khi thấy rõ thì hai tay gân như không thể nắm vững, cơ thể run nhẹ, suýt chút nữa đã hất văng thứ này đi.

Thân là một người chăn ngựa, hắn chắc chắn phải nhận biết toàn bộ huy hiệu của các gia tộc.

Đây chính là huy hiệu của gia tộc Bán Thân!

Chỉ có trên xe ngựa của gia tộc Pandion mới treo thứ này!

Xe ngựa có treo tín vật này, không có binh sĩ nào dám cản lại.

Hắn cảm thấy thực phỏng tay.

Này không phải người có loại thân phận như hắn có thể đụng vào, thậm chí chỉ nhìn nhiều một chút cũng giống như đang khinh nhờn gia tộc thân thánh mạnh mẽ này.

Thế nhưng, cho dù có phỏng tay thế nào, Hill cũng không dám buông tay.

Sau đó, hắn nghĩ tới một khả năng, sắc mặt biến đổi kịch liệt.

Nếu như nó thật sự là tín vật của gia tộc Bán Thần, Valhein sao lại dám trực tiếp ném như vậy chứ? Không phải nên cung kính nâng bằng hai tay sao?

"Ông... ông chủ Valhein, cái này ở đâu mà có vậy ạ?" Hill ngay cả nói chuyện cũng bắt đầu lắp bắp. Sắc mặt hắn trắng bệch, môi tím rịm.

Sửng sốt một chút, sau đó Valhein mới nhận ra Hill tưởng mình làm giả, dở khóc dở cười nói: "Trên xe chúng ta có một vị

Pandion, là món quà mà nàng tặng cho ta, cũng là cổ đông của Beauty of the Giant Dragon."

"Hả? Ah, ta hiểu rồi, ta hiểu rồi ạ."

Hill thở dài một hơi, nhớ tới trước đó Kelton có mơ hồ nhắc tới chuyện này, chỉ là không ngờ thật sự có người của gia tộc Bán Thần ngồi trên xe ngựa của mình.

Hill hít sâu vài hơi, chậm rãi khôi phục bình tĩnh, sau đó mới cẩn thận tìm công cụ, treo huy hiệu khiên Medusa ở vị trí bắt mắt nhất của xe ngựa.

Động tác của hắn thành kính không gì sánh bằng, giống như thầy tế cung phụng Thần Linh vậy.

Lúc cầm lại roi ngựa, không biết vì sao, cảm giác như toàn bộ người trên phố đều đang nhìn mình.

Hắn ưỡn ngực, ngẩng đầu, lại nhìn binh sĩ bên cạnh.

"Từ giờ trở đi, sẽ không có ai chặn xe ngựa của ta nữa rồi!"

Hill vung roi ngựa, thật đẹp mắt lái xe rời đi.

Nhanh như chớp...

Hai chiếc xe ngựa tiếp tục tiến tới.

Vài binh sĩ chia ra ở hai bên và phía sau, chạy châm chậm theo xe ngựa, một khi có người hay xe ngựa khác ở phía trước cản trở, bọn họ sẽ phất tay ra hiệu nhường đường.

Dưới sự hộ tống của binh sĩ, hai chiếc xe ngựa thuận lợi dừng lại ở trước cửa Beauty of the Giant Dragon.

Chiếc xe ngựa phía sau mở cửa, bốn người lục tục bước xuống, Hoth cũng chịu không nổi leo xuống xe.

Dọc một đường này Valhein và Paloma chẳng coi ai ra gì mà thản nhiên trò chuyện, thật không thú vị chút nào!

"Nàng có cần chuẩn bị gì không? Nhà hàng này có ba cửa ra vào." Valhein nói.

Paloma suy nghĩ một chút, gật nhẹ đầu một cái, nói: "Chỉ là tiệc mừng bình thường của bạn bè mà thôi, không cần phải cố gắng né tránh."

"Ừm, tốt lắm."

Valhein xuống xe trước, sau đó lễ độ giơ tay nói: "Xuống xe cẩn thận."

Paloma dùng tay phải vịn vạt áo chùng, có một chút do dự, sau đó đưa tay trái đặt lên tay Valhein, chậm rãi đi xuống. Giống như cô dâu mặc áo cưới rực rỡ bước lên sân khấu vậy, Paloma vừa xuống xe liên rọi sáng bên ngoài.

Ánh mắt hai người gặp nhau, rồi lại cấp tốc tách ra.

Tay của hai người cũng tách ra, nhưng so với ánh mắt, tay bọn họ hình như đã chạm vào nhau thật lâu.

Lake, Rollon, Jimmy và Albert cùng giơ ngón cái với Valhein.

Valhein lắc đầu, thâm nghĩ thói đời thật là. Tâm tư của mấy đứa nhỏ mười lăm mười sáu tuổi này cũng thực phức tạp.

Hai ngày trước, mình sẽ thòm thèm cảm giác ngón tay gặp gỡ với nhau như thế này sao? Tuy tay Paloma nhỏ nhắn như mỡ đông, mềm mại như mây, sờ vào có cảm giác man mát, trơn trơn, cứ muốn nắm chặt trong tay, vậy thì sao chứ?

Paloma ngẩng đầu, nhìn tấm bảng hiệu to lớn trên cửa, trên đó viết 'Beauty of the Giant Dragon, bên cạnh còn vẽ hình đầu rồng

rất hài hước, biểu cảm sinh động.

Nhà hàng này không có màu trắng giống như những nhà hàng bình thường, nó có màu xanh da trời, trông giống như một vùng biển rộng ở trong mây vậy.

Paloma gật đầu một cái, nói: "Cũng không tệ lắm, chúng ta vào xem."

Paloma bước trước tiên, Valhein theo kịp, nhóm bạn học còn lại theo ở phía sau.

Hai người phục vụ ở cửa lập tức cung kính mở cửa lớn, cũng làm ra tư thế mời.

Chương 379: Tín vật hình khiên (2)

Chương 379: Tín vật hình khiên (2)

Tín vật hình khiên (2)

Paloma gật đầu một cái tỏ ra cám ơn, nhấc chân tiến vào tâng một của nhà hàng.

Nàng nhìn một vòng xung quanh.

Nàng có nghe Valhein nói qua, Valhein vốn định thiết kế cả hai tâng trên và dưới đều là phòng đơn, nhưng Kelton nói rằng có vài quý tộc thích đại sảnh rộng rãi sáng ngời, hơn nữa quý tộc tới nhà hàng chủ yếu là vì xã giao hơn ăn cơm, vì thế nếu có một nơi công cộng thì sẽ tốt hơn.

Valhein đứng ở bên cạnh Paloma, nhìn một vòng nhà hàng.

Chật ních.

Mỗi bàn đều ngồi đây, ở khu vực chờ thậm chí còn có quý tộc đang đứng.

Mặc dù bị sức mạnh của Medusa Hoàng Kim che giấu đi gương mặt xinh đẹp và khí chất, nhưng một khi có ánh mắt nào đó xeẹt qua thì đều bị Paloma làm cho kinh sợ.

Huống chị, tất cả quý tộc đều đang đồng loạt kính chào công chúa của gia tộc Pandion.

Một vài quý tộc nhỏ hoảng sợ vội vàng đứng dậy, làm bàn ghế

bị đụng ngã lạch cạch.

Rất nhiều người vốn không phát hiện Paloma, nhưng bị âm thanh ngã ghế làm cho giật mình, tất cả đều ngẩng đầu nhìn lên.

"Là điện hạ Paloma...'

"Nàng ở gần so với ở xa đẹp hơn gấp trăm lần..."

"Cao quý tới mức không thể nhìn thẳng, giống như vẻ đẹp của nữ thần vậy..."

Nhóm quý tộc vội vàng đứng dậy, nhóm đàn ông không dám nói lời nào, nhóm phụ nữ thì xì xào bàn tán, nhìn Paloma bằng ánh mắt tràn đầy ngạc nhiên.

Tất cả khách hàng đều đã đứng dậy, phần lớn mọi người đều cúi đầu, chỉ dám len lén quan sát vị công chúa này.

Paloma hơi nhíu mày, không ngờ lại trở thành như vậy.

Valhein cũng có chút khó hiểu, tại sao chứ?

Paloma gật nhẹ đầu, dùng giọng nói thần lực lạnh lùng kiêu ngạo nói: "Hoan nghênh mọi người tới Beauty of the Giant Dragon."

Nhóm khách sửng sốt, xem ra lời đồn là thật, nhà hàng này thật sự có quan hệ với gia tộc Pandion.

Thái độ của Paloma, rõ ràng là xem mình là chủ nhân nơi này. "Kính chào điện hạ."

Đông đảo nhóm quý tộc khom lưng chào.

Valhein tiến tới một bước, ở bên trái Paloma giơ tay phải của mình lên, nhỏ giọng nói: "Ta dẫn nàng lên lầu."

Lúc này Paloma mới phát hiện không biết vì sao, tay trái của

mình rất tự nhiên khoác vào tay phải Valhein, cùng đối phương chậm rãi đi tới cầu thang.

Nhóm quý tộc trợn mắt há hốc nhìn một màn này.

Tất cả mọi người đã không còn nhìn Paloma nữa, mà chuyển sang nhìn Valhein.

Người đàn ông này là ai?

Tuy đó chỉ là lễ tiết bình thường, nhưng nó chỉ tồn tại trong thành viên của gia đình, hoặc là người lớn với con cháu mà thôi.

Bạn cùng vai vế cùng lứa tuổi với nhau nếu làm như vậy, trừ phi là trường hợp có chút đặc biệt, không thì quan hệ kém nhất cũng là bạn thân.

Điện hạ Paloma không phải nổi tiếng quái gở lạnh lùng à?

Nàng ta không phải cả ngày ở nhà tu luyện học tập à?

Một người bạn nữ giới cũng không có, lấy đâu ra một người bạn thân nam giới chứ?

Người đàn ông này là ai?

Gia tộc Bán Thần vốn chính là trọng điểm sự chú ý của tất cả quý tộc, gia tộc Pandion lại chính là trọng điểm của trọng điểm, mà Paloma thì từ trước tới nay chính là đề tài hấp dẫn của nhóm quý tộc.

Phần lớn quý tộc đều nghi hoặc khó hiểu, nhưng số ít thì hiểu ra, xem ra lời đồn công chúa Paloma vì đền ơn đã tặng quả thiên phú cho bạn học là sự thật, có thể người này chính là bạn học của nàng.

Có lẽ chính là Valhein hạng nhất ba trường kia?

Hai người đi tới trước, Hoth tỉnh tỉnh mê mê theo sau.

Rollon, Lake, .Jimmy và Albert đứng ở cửa, tiến không được, lùi cũng không xong.

Cho dù Rollon là quý tộc của gia tộc Truyền Kỳ, nhìn thấy tình cảnh này cũng có chút khẩn trương.

Ba người kia thì hoàn toàn lúng túng.

Từ trước đến giờ bọn họ chưa từng tiếp xúc gần gũi với nhiều quý tộc như vậy.

Chỉ một thoáng mà người phía trước đã kéo dài khoảng cách, Rollon vội bước nhanh tới đuổi kịp. Có người nhận ra Rollon, liền nháy mắt hỏi Rollon, Rollon lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, sau đó chỉ chỉ Paloma và Valhein, tỏ vẻ mình nhận lời mời tới đây, thật sự không có nhiều thời gian để nói chuyện.

Nhóm quý tộc kia lập tức lộ ra nụ cười, đông thời cũng giấu đi ước ao trong lòng.

Lake cắn răng, cũng vào theo.

Jimmy và Albert thấy Valhein đã sắp biến mất trên lầu hai thì vội vàng đuổi kịp.

Nhóm Valhein vừa mới lên lầu, dưới lâu một liên trở nên huyên náo, nhóm quý tộc xì xào âm ï.

Hành lang lầu hai, Valhein và Paloma vẫn như bạn thân cặp tay nhau như trước, chậm rãi đi tới trước.

"Nàng thấy phong cách của tiệm thế nào?" Valhein hỏi.

"Có hơi lạ, không giống với phong cách nhà hàng Athens bình thường, nhưng làm cho người ta có cảm giác mới mẻ, nhẹ nhàng nhưng cũng sang trọng hơn, là thiết kế của ngươi đó hả?"

"Trả lời chính xác." Valhein mỉm cười nói.

"Hiện giờ ta đã tin tưởng lịch đặt trước ở Beauty of the Giant Dragon đầy tận hai tháng rồi.' Paloma nói.

"Phòng của chúng ta ở phía trước, quẹo qua là tới. Sau này nhà nàng nếu cần mở tiệc chiêu đãi loại nhỏ mà không muốn làm ở nhà thì có thể tới đây, cứ ghi tên của nàng là được. Hơn nữa mỗi phòng đơn của thương hội Plato đều có ma pháp trận đơn giản, đề phòng bị nghe lén."

Ngoại trừ Hoth, bốn người bạn học khác đi theo ở phía sau, thấy Valhein bình tĩnh trâm ổn nói chuyện với Paloma, không chỉ không luống, ngược lại còn giống như đang hướng dẫn Paloma, trong lòng bọn họ đều bùng lên tâm tình kỳ lạ.

Chương 380: Liên hoan

Chương 380: Liên hoan

Liên hoan

Hóa ra chính mình kém Valhein xa đến như vậy...

Cho dù là Rollon cũng có cảm giác mất mác, tuy hắn không dám tiếp xúc với Paloma, nhưng trong nội tâm thiếu niên vẫn có chút chờ mong. Hắn vốn tưởng ở trong Học viện Plato, cho dù mình không có cơ hội thì người khác sẽ càng không có khả năng.

Nào ngờ, nửa đường lại nhảy ra một Valhein.

Những ồn ào trước đây về hai người chiếm đa số là nửa đùa nửa thật, thế nhưng bây giờ nhìn hai người ở trước mặt mọi người thân thiết thì thầm với nhau, trong lòng tất cả bọn họ đều tràn đầy cảm giác hâm mộ.

Bốn người nhìn nhau một chút, đều từ mắt đối phương nhìn thấy tâm tình tương tự.

"Hôm nay nhất định phải ăn thật nhiều!" Lake hung tợn nói.

"Đúng! Ăn sập tiệm luôn là hay nhất!" Jimmy cũng chung mối thù.

"Nghe nói hai bọn họ tự mình bỏ tiền kinh doanh đấy, bằng không khi nãy Paloma sẽ không dùng tư cách chủ nhân để nói như vậy." Rollon nói.

'Vậy ăn cho hai bọn họ hoài nghi nhân sinh luôn!" Albert nói.

"Ăn cho Valhein hối hận vì đã mời chúng tal"

Lúc này, tình cảm của bốn người gia tăng đến cực hạn, giống như anh em ruột thịt vậy.

Chỉ có Hoth là không ngừng nuốt nước miếng, bởi vì vẫn cứ ngửi thấy những mùi hương mà chưa bao giờ được ngửi.

"Ở đây." Valhein chỉ căn phòng rộng rãi phía trước.

Lúc này Paloma mới thu tay lại, chậm rãi tiến vào, tò mò quan sát căn phòng này.

Căn phòng đơn này có cấu tạo là ba phòng nhỏ, một phòng có bàn dài, là nơi dùng cơm.

Một phòng là phòng khách, cung cấp chỗ cho khách hàng trao đổi sau khi ăn cơm xong.

Còn một phòng nữa là phòng rửa mặt.

Loại thiết kế này chưa từng xuất hiện ở Hy Lạp.

Phong cách trong phòng, vật trang trí và màu sắc cũng rất khác với phong cách hiện có của Hy Lạp, có một chút xa hoa và cao quý, nhưng so với phong cách của Ba Tư thì mộc mạc và đơn giản hơn.

Trên chiếc bàn góc vuông được trải khăn trắng, trước mặt mỗi chỗ ngồi bày bộ dụng cụ ăn bằng bạc chỉnh tê. "Thật không tệ."

Paloma ngồi ở bên trái vị trí chủ tọa.

Valhein ngồi ở vị trí chủ tọa của chiếc bàn dài.

Nhóm bạn học lục tục tiến vào ngồi xuống, tò mò quan sát căn phòng này.

"Cốc cốc cốc..."

Nhóm người ngẩng đầu, chỉ thấy một người trung niên cao lớn tao nhã đứng ở cửa, mỉm cười.

"Xin chào các vị, ta là Kelton, bữa cơm hôm nay xin để ta phục vụ các vị. Đây chính là điểm đặc biệt của nhà hàng bọn ta, nếu như các vị cảm thấy bất tiện thì có thể hủy phục vụ bất cứ lúc nào."

Paloma nhìn sang Valhein, vẻ mặt hỏi ý.

Valhein gật đầu, ý bảo đây chính là Kelton.

"Ngài Kelton, bọn ta chỉ làm tiệc liên hoan bạn học bình thường thôi, không có gì bất tiện cả, cứ như bình thường là được." Valhein nói.

"Tốt lắm, mời các vị xem thực đơn."

Kelton từ trong tay nhóm bồi bàn cầm lấy chồng thực đơn thật dày, phân biệt chia ra đưa cho bảy người.

Rollon lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, thực đơn món ăn ở đây đều được chế tạo từ da dê đắt tiền, hơn nữa mỗi món ăn đều được vẽ ra minh họa, cũng có ghi kèm theo nguyên liệu chế biến.

Hắn thân là quý tộc Truyền Kỳ, vốn không có hứng thú với ăn uống, nhưng không ngờ trong thực đơn đều là những món hắn chưa từng ăn qua, vì thế đã sinh ra chút hứng thú.

"Nhà hàng Beauty of the Giant Dragon gân như do ngài Valhein thiết kế toàn bộ, không chỉ món ăn, còn có trình tự dùng cơm kỳ lạ. Trong thực đơn có cả set món ăn, nếu như muốn thưởng thức món ăn khác thì có thể gọi thêm. Hơn phân nửa món ăn của nhà hàng bọn ta không có bán ở bên ngoài..."

Sau khi Kelton đơn giản giới thiệu một phen, mọi người bắt đầu gọi món.

Paloma đưa thực đơn tới trước mặt Valhein, nhỏ giọng nói: "Món bò Wellington này trông có vẻ rất ngon."

"Đúng rồi, món bò này ăn ngon lắm, chỉ là thức ăn mang lên hơn chậm, hơn nữa bên trong còn cho thêm sốt gan ngỗng. Ưu điểm là ăn miếng đầu tiên sẽ rất thơm, nước thịt dồi dào, ngoài giòn trong mềm, có thể làm người ta nếm được toàn bộ vị ngon của thịt. Khuyết điểm chính là khi đã ăn nhiều hơn một miếng thì vị sẽ trở nên béo ngậy gấp đôi, phần lớn mọi người không thể ăn nhiều, hai ta ăn cùng một phần có lẽ vẫn còn dư lại, nhưng không sao, ta tin tưởng Hoth có thể giải quyết." Valhein nói.

Hoth gật đầu nói: "Đúng đúng, không thể lãng phí, còn dư lại cứ để ta ăn."

Kelton cười nói: "Sau khi xem thực đơn xong thì có thể trực tiếp tìm tôi gọi món."

Hoth cầm quyển thực đơn thật dày trong tay, theo thói quen quẹt một cái từ trên xuống dưới, nói: "Toàn bộ."

"Hử?" Kelton hơi khom lưng nghiêng đầu, nghi ngờ mình nghe nhầm.

Sáu người ngôi cùng bàn nhìn sang Hoth, cùng cười phá lên.

Hoth nhìn Kelton, không rõ Kelton có ý gì.

Valhein cười nói: "Ý của Hoth là chọn toàn bộ ấy. Ta quên nói với ngươi, lượng cơm của hắn hơi lớn một chút, ít nhất cũng phải gấp mười người khác."

Lake đột nhiên nói: "Đó là bình thường! Nếu như hắn không khống chế thì ít nhất phải hai mươi. Hôm nay vui vẻ, chúc mừng cuộc thi thành công, chúc mừng Valhein xếp nhất ba trường, Hoth ăn thả ga, mục tiêu phải là ba mươi phân!"

"Đúng rồi, hôm nay Hoth phải ăn phần của ba mươi người đấy!" Jimmy cũng ồn ào theo.

Rollon và Albert cùng gật đầu.

"Thật sự có thể à?" Hoth nhìn sang Valhein.

"Không thành vấn đề!" Valhein không thèm quan tâm.

Chương 381: Liên hoan (2)

Chương 381: Liên hoan (2)

Liên hoan (2)

Vẻ mặt Kelton suy sụp, bất đắc dĩ nói: "Có vài món ăn có phân lượng hạn chế, có lẽ sẽ không đủ nhiều phần như vậy. Ví dụ như món bò Wellington, bọn ta không có cách nào chuẩn bị nhiều như vậy."

"Ta không kén chọn đâu, cứ nhiều thịt là được." Hoth thành thật nói.

"Không thành vấn đề." Kelton thở phào nhẹ nhõm.

Jimmy đột nhiên nói: "Hoth à, ngươi chuyển sang ngồi đối diện Valhein đi. Bằng không lúc bày thức ăn lên, ngươi bắt đầu ăn thì phiền lắm."

Nhóm người bật cười, bình thường thì sẽ để ông chủ và bà chủ phân biệt ngồi ở hai bên đầu bàn.

"Cũng đúng." Hoth cười ha hả chuyển vị trí, ngôi ở đối diện Valhein.

Khí thế kia giống như một mình độc chiếm cả nửa cái bàn lớn vậy.

Rất nhanh, nhóm người đã gọi thức ăn xong.

Paloma thông minh nhất, Valhein chọn món gì nàng liên chọn món ấy, chỉ có điều món khai vị không giống, nàng chọn món gan ngỗng anh đào đẹp mắt.

Valhein cũng không ngăn cản, loài người ở thời kỳ Ai Cập cổ đã bắt đầu ăn gan ngỗng béo, hiện giờ đã thịnh hành ở La Mã, Paloma nhất định đã từng ăn qua, nhưng món gan ngỗng anh đào tuyệt đối là món sáng tạo nhất thế giới này. Mặc dù không thể so với món kinh điển nhưng món ăn rất mới mẻ, dáng vẻ xinh đẹp, hấp dẫn người, như vậy là đủ rồi.

Rollon tự chọn, mà những người khác thì chọn theo những set món ăn mà Valhein đề cử.

Rất nhanh, món đầu tiên đã được dọn lên.

Valhein đang tuổi phát triển cơ thể, trực tiếp chọn món gan ngỗng áp chảo, nhiều mỡ nhưng có dinh dưỡng.

Mặt ngoài gan ngỗng bóng loáng béo ngậy có màu nâu của độ cháy không đồng nhất, mùi thơm tỏa ra nồng đậm, mỡ béo từ từ thấm vào lớp bánh mì xốp giòn ở bên dưới.

Cho cả bánh mì và gan ngỗng vào miệng cùng lúc, nhẹ nhàng cắn một cái, gan ngỗng nhanh chóng tan ra, mùi thơm nồng đậm lan tỏa trong miệng, gan ngỗng béo mịn cọ xát với đầu lưỡi.

Có bánh mì trung hòa, cảm giác béo bị giảm bớt vô hạn.

Paloma nhìn món gan ngỗng anh đào tinh xảo ở trước mặt, lộ ra vẻ mặt tò mò. Gan ngỗng anh đào được lớp nước sốt hoa quả đỏ bừng rưới ở bên ngoài, lộ ra màu sắc mê người, cực kỳ giống quả anh đào thật sự.

"Món gan ngỗng anh đào này được ướp lạnh, nàng có thể cách vài phút ăn một lần, cảm nhận xem bao nhiêu phút thì vị ngon nhất, sau đó sẽ ăn vào khoảng thời gian đó. Bình thường thì khoảng mười phút là vị ngon nhất." Valhein nhớ kỹ người bạn làm quản lý nhà hàng chi nhánh ở Ngôi Sao Xanh đã nói như vậy.

Gật đầu, Paloma ngồi thẳng người, trừng to mắt, chăm chú

nhìn món gan ngỗng anh đào.

Cực kỳ có cảm giác nghi thức.

Trong bảy người, trước mặt sáu người đều chỉ có một món khai vị.

Chỉ có một mình Hoth là có một đống lớn món khai vị.

Rõ ràng là nhà hàng món Tây, nhưng nhân viên phục vụ lại tới lui không dứt, không khí cứ hệt như ngày tết, Kelton bưng đồ ăn tới mức mũi túa mồ hôi.

Những người khác đều chọn món gan ngỗng áp chảo, gan ngỗng vốn béo ngậy, ăn xong có thể đè nén cảm giác thèm ăn, nhưng nhìn Hoth ăn thơm ngon như vậy, bụng mọi người cũng bắt đầu réo ùng ục.

Không tới năm phút đồng hồ, Paloma đã thật sự không đợi nổi nữa, cầm lấy phần cuống của gan ngỗng anh đào, đưa gan ngỗng vào miệng, cẩn thận nhấm nháp.

Vị béo của gan ngỗng áp chảo hòa tan, vào miệng liền béo ngậy, gan ngỗng ướp lạnh thì hoàn toàn khác biệt, mỡ tan đều ra khắp phần gan ngỗng, ăn không hề có cảm giác béo ngậy, rất vừa miệng. Mùi thơm cũng không nồng, nhàn nhạt quanh quẩn ở giữa hàm răng.

Bên ngoài gan ngỗng là nước sốt hoa quả được bếp trưởng tỉ mỉ điều chế, hoàn toàn trung hòa đi mùi tanh nhàn nhạt của gan ngỗng lạnh, cộng thêm hương trái cây nhàn nhạt làm món gan ngỗng anh đào có lớp kết cấu lẫn hương vị phong phú hơn.

Cho dù ăn xong thì trong miện vẫn còn vương cảm giác mềm mịn của gan ngỗng và thơm ngát của sốt trái cây.

"Ăn ngon lắm!" Ánh mắt Paloma tỏa sáng, âm thanh trong trẻo

như tiếng chuông gió.

Nàng nhìn chằm chằm gan ngỗng anh đào, trong mắt nhộn nhạo hạnh phúc.

Món ăn tiếp theo vẫn chưa bắt đầu, mọi người đang chờ.

Valhein lộ ra ý cười xấu xa, nói: "Dù sao thì trước mặt Hoth cũng có nhiêu món lắm, nếu ai đói thì cứ chia bớt một ít đi.'

Lake vội vàng nói: "Không được đâu, Hoth cái gì cũng tốt, nhưng những lúc thế này thì mang thù dữ lắm!"

"Hắn bảo vệ thức ăn ghê lắm." .Jimmy bất đắc dĩ nói. Hoth cười ha hả, nhét phần gan ngỗng áp chảo với bánh mì thứ bảy vào miệng.

Kế tiếp, Paloma cứ cách mỗi phút lại ăn một miếng, ăn xong cả tám miếng thì gật đầu nói: "Quả thực, sau khi băng tan hết thì gan ngỗng anh đào hơi mềm, giống như bị nát ra, hương vị cũng kém hơn nhiều. Cái ăn lúc ban đầu lạnh hơn những cái sau một chút, vào miệng có hơi khó chịu, nếu ăn liên tục luôn thì có lẽ sẽ rất khó chịu."

"Nàng rất sành ăn." Valhein nói.

Paloma kiêu ngạo nâng cằm.

Tiếp đó, từng món từng món được dọn lên, bảy người ăn rất hài lòng.

Không bao lâu sau, món bò Wellington đã được dọn lên, nóng hôi hổi, mùi thơm béo ngậy đặc trưng của thịt lan khắp phòng.

Mỗi phần bò Wellington đều có lớp da bọc vàng ươm xốp giòn, chỉ có thể nhìn thấy mặt ngoài bóng nhẵy, không thấy thịt bên trong.

Trước mặt Lake, Rollon và Albert cũng là một phần bò Wellington lớn.

Chương 382: Bí Mật Nhỏ

Chương 382: Bí Mật Nhỏ

Bí Mật Nhỏ

Trước mặt Hoth, ngoại trừ bò Wellington thì còn đủ món chính là thịt khác, sườn heo, bít tết, sườn cừu, đủ món cả, làm người ta nhìn thôi cũng cảm thấy no rồi.

Valhein không quản tới người khác, tay cầm dao và nĩa cắt món bò Wellington ra, mùi hương khác với bò bít tết bình thường theo hơi nóng tuôn ra.

Giữa làn hơi nóng nổi, lộ ra mặt cắt ngang của bò Wellington.

Bên trong những tâng bánh phồng mỏng là phần chân giò hun khói thật mỏng, tiếp sau đó nữa là tâng nhân đen của sốt nấm, gan ngỗng và củ hành tây cắt nhỏ, tận cùng ở bên trong chính là màu đỏ của thịt bò non mềm.

Dưới ánh đèn ma pháp chiếu rọi, nước thịt trên bê mặt thịt bò lấp lánh như những vì sao.

Paloma khẽ giật nhẹ mũi, hai mắt tỏa sáng.

Valhein thuần thục cắt thịt bò Wellington thành những lát vừa phải, đồng thời cả lớp vỏ bánh và phần nhân thịt, tuy dao và nĩa bị bẩn nhưng ở trước mặt mỹ vị thì căn bản không đáng giá nhắc tới.

Valhein xiên thịt bò đã cắt xong tới bên miệng Paloma, nói: "Thịt bò Wellington cắt hoàn mỹ thế này không thấy nhiều đâu, thịt này phải ăn khối lớn, hoặc là từng miếng nhỏ. Mở miệng nào, nhanh! Sắp nguội mất rồi!"

Hai mắt Paloma tỏa sáng, nhíu mày, sau đó người hơi nghiêng về sau một chút giống như muốn rời xa miếng bò.

Nàng lén nhìn một vòng mọi người, phát hiện ai cũng đang cúi đầu cắt thịt bò, đột nhiên vội vàng nghiêng tới trước, mở miệng ăn miếng bò mà Valhein đưa tới, sau đó vội vàng lùi người lại phía sau, ưỡn ngực ngẩng đầu.

Thịt bò vào miệng, cẩn thận nhấm nuốt.

Tầng da giòn xốp bên ngoài và phần nhân trung gian đã giữ lại nước thịt của món bò Wellington, mà phần chân giò hun khói được hun nóng lại tăng thêm vị thơm thịt heo cho món bò, không chỉ không làm hương vị của thịt bò trở nên hỗn loạn, ngược lại còn mang tới tác dụng nâng cao hương vị. Thịt bò non mềm mọng nước phối hợp với phần nhân béo, cộng thêm lớp da xốp giòn, từng tầng mỹ vị cùng bùng nổ trong miệng.

Paloma trừng to mắt, gật mạnh đầu.

Nàng luyến tiếc mở miệng, cho dù tản đi một xíu hương vị thôi cũng là thiệt hại rất lớn.

Valhein mỉm cười, cắt một miếng thịt bỏ nhỏ với phần nhân bỏ vào miệng.

Chậm rãi nhấm nuốt, tuy ngoài mặt Valhein không có biểu tình nhưng trong lòng thì đang lắc đầu.

Loại bò không ngon, thịt chưa đủ độ chín, bít tết chưa được nấu chín kỹ, không có nấm cục đen, so với món bò Wellington mà hắn từng ăn trước kia thì vẫn còn kém quá xa.

Xem ra, sau này muốn ăn thịt bò ngon thì phải nghĩ cách làm ra một cái lò nướng thịt ma pháp.

Thế nhưng, những người khác thì ăn tới trừng to mắt, không

ngừng gật gù, ngay cả Rollon vẫn luôn dè dặt ăn xong cũng khen ngợi không dứt miệng.

"Thơm! Thơm quát Thơm quá đi! Đây là món thịt ngon nhất mà ta từng ăn!" Hoth cực kỳ cảm động.

Kế tiếp, ngoại trừ Hoth và Rollon, những người khác chính là như Valhein đã nói, ăn vài miếng xong thì không thể nuốt trôi nữa, thực sự quá ngán.

Nhưng mặc dù vậy thì mỗi người cũng ăn hết phân nửa.

Thế nhưng Rollon và Hoth thì dễ dàng ăn xong một phần.

Làm Valhein giật mình là Paloma thế mà cũng ăn hết nửa phần thịt bò, tính ra cũng phải nửa cân.

Nghĩ lại thì dù sao nàng cũng là chiến sĩ, vì thế Valhein bình thường trở lại, chiến sĩ có thể ăn thức ăn béo ngậy hơn ma pháp sư và người bình thường.

Valhein đột nhiên nhìn sang Paloma, nhỏ giọng nói: "Thật ra thì nàng vẫn có thể ăn thêm đúng không?"

Paloma bởi vì thức ăn nóng hổi mà sắc mặt có chút đỏ ửng, nhưng sự lạnh nhạt ở trong mắt nhiều năm vẫn chưa tiêu tan.

Nàng nhìn Valhein, cơ thể thẳng tắp, cằm nâng lên, cố gắng làm ra hình tượng nàng công chúa nhỏ cẩn trọng không bị mỹ thực rung động.

Nhưng cảm nhận được sự chân thành trong mắt Valhein, băng giá trong mắt Paloma chợt tiêu tan, thay vào đó chính là chút ngượng ngùng nhàn nhạt.

"Ừm." Paloma khéo léo gật đầu một cái.

Valhein không ngờ Paloma lại đáng yêu đến như vậy, suýt chút

nữa đã cười ha ha, nhưng vẫn cố nhịn cười nói: "Kelton, lại thêm hai phân bò Wellington, một phần cho Hoth, một phân đặt trước mặt Paloma."

"Có thể sẽ chậm một chút, món bò Wellington cuối cùng của buổi trưa đều ở trong phòng này cả rồi." Kelton nói.

"Không sao, bây giờ làm cũng được." Valhein nói.

"Hai vị chờ." Kelton lập tức bảo người đi làm. Nửa phần bò Wellington còn lại của mọi người đều vào bụng Hoth.

Trong lúc đợi phần bò Wellington thứ hai, nhóm người bắt đầu ăn món tráng miệng.

Hoth thích ăn mật ong nhưng đối với món tráng miệng thì chỉ cảm thấy bình thường, đại đa số đàn ông đều không mấy hứng thú với món tráng miệng.

Thế nhưng đối mặt với món tráng miệng trước nay chưa từng có, sức ăn của Paloma gia tăng hơn hẳn.

"Bánh tart trứng? Ăn ngonl"

'Bánh pudding caramen? Mỹ vị!

'Bánh táo? Ngon miệng"...

Sáu người đàn ông không ngừng chớp mắt, không thể nào ngờ được Paloma lại cuồng nhiệt với đồ ngọt như vậy.

Nếu xong tất cả món ngọt, Paloma hài lòng buông tay, khom người tới gân Valhein.

"Có thể để thợ làm bánh nhà ta tới nơi này học làm món tráng miệng không, ta có thể trả đồng vàng đại bàng." Âm thanh của Paloma tựa hồ cũng mang theo vị ngọt.

"Chỉ cần hắn cam đoan không truyền ra ngoài thì có thể tùy ý học. Mặt khác, nếu như nàng muốn ăn thì có thể tới đây ăn bất cứ khi nào, thậm chí có thể đặt trước. Đây là tiệm ăn của chúng ta." Valhein nói.

"Không thể cứ ăn bên ngoài."

Chương 383: Bí Mật Nhỏ (2)

Chương 383: Bí Mật Nhỏ (2)

Bí Mật Nhỏ (2)

Paloma nhìn khay bánh ngọt trống rỗng, ánh mắt giống như được bôi mật.

Thật lâu sau, hai phần bò Wellington nóng hổi được đưa tới.

Phân biệt đặt trước mặt Paloma và Hoth.

Paloma hít sâu một hơi, chăm chú bắt đầu ăn.

Món bò Wellington lớn gần một ký rất nhanh đã biến mất trong đĩa, tiến vào dạ dày Paloma.

Valhein cười nói: "Xem ra ngay từ đầu ta đã phạm phải một sai lâm nhỏ, chiến sĩ chính là chiến sĩ, sẽ không vì giới tính mà thay đổi."

"Đó là đương nhiên!" Hoth lớn tiếng nói.

Rollon cũng gật đầu một cái.

Paloma làm như không nghe thấy, đắm chìm trong thức ăn ngon.

Những người khác thì lắc đầu, chính mình thật sự không có cách nào ăn nổi món béo ngậy đó.

Ăn uống no đủ, bảy người đi tới phòng tiếp khách, có trà và bánh ngọt, bắt đầu nói chuyện phiếm.

Bởi vì ăn uống rất thỏa mãn nên mọi người đều trở nên biếng nhác, nói một hồi liền đặc biệt thành thực, chủ yếu là không còn sức để mà động não nữa.

Sức mạnh toàn thân đều dùng để tiêu hóa thức ăn ngon.

Trải qua vị diện thần lực, trải qua khảo nghiệm trấn Grey River, lại trải qua một lần ăn uống thỏa thích, khoảng cách của mọi người đã ít đi rất nhiều.

Paloma ngày thường vẫn luôn bảo trì dáng vẻ công chúa thế mà lại lười biếng thả lỏng trên ghế sô pha.

Có điều nàng khá thông minh, nhờ Kelton lấy cho mình một tấm thảm nhỏ để đắp lên người.

Cái bụng nhỏ tròn trịa bị người ta nhìn thấy thì quá tệ!

Rollon, .Jimmy và Albert thật sự rất tò mò với chuyện ở trấn Grey River, liên tục hỏi nhiêu lần nhưng lần nào Valhein cũng chỉ trả lời qua loa có lệ, bọn họ không thể làm gì khác hơn là không hỏi nữa.

Thế nhưng mỗi người đều cảm thấy hứng thú với cửa hàng Vallowe.

"Chờ gia tộc vượt qua được cửa ải khó khăn, ta nhất định sẽ góp một khoản tiền vào cửa hàng Vallowe!" Rollon nói.

"Ta cũng rất thích những đứa bé kia. Nếu như sau này thật sự sẽ thành lập cửa hàng Vallowe ở trong thành Athens, mỗi tháng ta sẽ tới xem một lần."

"Ta... cũng có thể dạy bọn nó điêu khắc, hoặc là chế tạo con rối." Albert lần đầu tiên mở miệng.

Mọi người kinh ngạc nhìn Albert.

"Đương nhiên, điều kiện hàng đầu là ta có thời gian." Albert vội vàng giải thích.

Hoth nói: "Chúng ta có thể mang theo món ngon!"

"Đúng đúng đúng..." Mọi người đồng ý cùng hô.

Lake đột nhiên nhỏ giọng nói: "Valhein, có thể mang về cho em gái ta một ít món ngọt không, nhất là cái trứng... trứng gì kia..."

"Bánh tart trứng." Paloma bổ sung.

“Đúng vậy, chính là bánh tart trứng.' Lake nói.

"Không thành vấn đề, nhưng ngươi phải nói là ta đưal" Valhein nói.

"Ngươi... Paloma, không phải ta thêu dệt, ta nghi ngờ Valhein có ý đồ với em gái ta." Lake tố cáo.

Paloma lườm Lake trắng mắt, nhưng lại quá lười không muốn sờ mặt dây chuyền Medusa Hoàng Kim.

"Không nói thì không chol"” Valhein nói.

"Được rồi, ta nói!" Lake cắn răng nói.

Lake ngôi trở xuống, nghĩ tới dáng vẻ của em gái khi ăn bánh tart trứng, nhịn không được mỉm cười.

Một lát sau, tất cả mọi người đều không phản đối, trong phòng an tĩnh.

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì Jacques của Valhein sẽ nhanh chóng được biểu diễn, mọi người đừng quên xem đấy." Lake xoa bụng nói.

"Hửm? Diễn xuất? Kịch à?" Jimmy hỏi.

Lake nói: "Đúng rồi, chính là kịch. Valhein dựa vào... không, chỉ là tưởng tượng, hắn tưởng tượng ra một Jacques, sau đó viết một vở kịch. Ta đã xem dàn ý rồi, rất tốt, nhất định có thể chấn động thế giới. Ngày biểu diễn ta nhất định sẽ tới xeml Ta còn phải dẫn em gái theo, con bé có thể nghe thấy âm thanh!"

"Được, ta cũng tới xem." .Jimmy nói.

Trong mắt Rollon lóe ra chút lo âu, nói: "Sau khi Cammonra chết, gia tộc của hắn cho rằng có người đứng sau màn thao túng nhóm dân bạo loạn kia..." "Là dân lưu lạc." Lake cắt lời Rollon.

Rollon nhìn thoáng qua Lake, mặt không biến sắc nói: "Vậy dân lưu lạc. Gia tộc bọn họ vẫn luôn tìm kiếm hung thủ, thậm chí nghi ngờ nhóm bậc thầy của Học viện Plato. Ta không rõ ngươi muốn viết chuyện gì, nhưng nếu làm bọn họ chú ý thì gia tộc bọn họ nhất định sẽ tìm tới gây chuyện với ngươi."

Valhein đang định mở miệng thì âm thanh của Paloma đã vang lên.

"Bọn họ không dám!"

Âm thanh của Paloma rất mạnh mẽ.

Rollon gật đầu, nói: "Có Paloma thì đương nhiên không thành vấn đề. Có điều để an toàn thì trong vở kịch đó tốt nhất không nên xuất hiện cái tên Cammonra hoặc gia tộc bọn họ. Nếu quả thực có liên quan tới tên của họ thì bọn họ có quyền cấm vở kịch biểu diễn."

"Ngươi nói có lý. Tên của bốn mươi bốn người kia, ta sẽ không sửa, nhưng tên của những người khác thì không quan trọng. Nhưng vậy đi, ta sẽ sửa tên Cammonra một chút, sửa thành... Andrea đi.' Valhein nói.

Valhein nói xong thì cùng Paloma nhìn nhau một cái.

Chỉ có hai người biết hành vi của Andrea.

Lake cười nói: "Andrea bị một phát 'gậy bay Truyền Kỳ' của ngươi đập ngất là đủ thảm lắm rồi, ngươi vẫn chưa chịu buông tha hắn à?"

"Không có khả năng chỉ có một Andrea." Rollon nói.

"Chủ yếu là tạm thời không nghĩ ra người khác, là tên đó đi." Valhein dứt khoát.

Một lát sau, Jimmy nhịn không được hỏi: "Valhein, thỉnh thoảng ngươi hay dùng ngón cái và ngón trỏ tay phải búng vang một cái, có thể nói là vì cái gì không? Trước kia rất thường thấy ngươi làm như vậy, nhưng gần đây thì ít thấy. Trước đó không thân không tiện hỏi, hôm nay nhịn không được..

"Đúng vậy! Ta đã sớm muốn hỏi rồi!" Hoth vội vàng nói.

Chương 384: Con hổ

Chương 384: Con hổ

Con hổ

"Ta cũng muốn hỏi!" Lake nói.

"Còn ta nữa. Rollon nói.

AIlbert trừng to mắt, thật sự không chú ý tới Valhein có động tác nhỏ này.

"Ta cũng tò mò." Paloma nói.

Valhein bật cười, nói: "Đây là bí mật nhỏ của ta."

"Không được, ngươi nhất định phải nói. Ta phát hiện mỗi lần ngươi nhẹ nhàng búng ngón tay một cái thì không quản là dáng vẻ hay tư thế thì đều có biến hóa, ta vẫn không hiểu được, chẳng lẽ là bí thuật gì?" Lake hỏi.

"Ta cũng phát hiện. Có đôi khi sau khi làm động tác đó, khí chất của Valhein sẽ biến đổi kinh người. Jimmy nói.

"Nói đi!" Để nghe được đáp án của Valhein, Paloma thế mà lại chủ động mở miệng.

"Chờ tới cơ hội thích hợp, ta sẽ nói cho mọi người biết." Độ cung bên khóe miệng Valhein lại cao hơn một chút.

"Lừa đảo!" Paloma nhỏ giọng nói.

Jimmy thở dài, nói: "Được rồi, bọn ta tôn trọng bí mật của

ngươi, không hỏi. Có điều, ngươi có thể nói một chút về bài kiểm tra động vật trong ngày khai giảng đầu tiên của học kỳ này không? Trước đó ngươi không nói cũng thôi đi, giờ vẫn không chịu nói thì có chút hơi quá đáng.”

"Đúng vậy! Nếu ngươi vẫn như thế thì bọn ta sẽ tức giận." Lake nói.

"Sau này không để ý tới ngươi nữa!" Paloma nói.

Valhein trừng mắt, hỏi: "Oán khí của các ngươi lớn tới vậy hả?"

"Rất lớn!" Cả nhóm người trăm miệng một lời nói.

Valhein mỉm cười nói: "Có thể nói."

Nhóm người thở phào nhẹ nhõm.

"Nhưng chỉ có thể nói trước một loại động vật mà thôi, tự các ngươi thương lượng đi."

"Con thỏ!" Paloma lập tức nói ngay.

"Con hổi" Rollon và Lake đồng thanh nói.

"Diều hâu!" Albert nói.

"Dê Hoth nói. "Hiện giờ mỗi loại một phiếu, hổ hai phiếu, thực hiển nhiên là hổ được phiếu cao nhất." Valhein nói.

Nhóm người bất đắc dĩ nhìn Valhein, chỉ có ánh mắt của Rollon và Lake sáng ngời.

"Khụ khụ..." Valhein hắng giọng một cái, ngồi thẳng người lại.

"Chúng ta đều biết hổ là vua muôn thú, có thể nói là dã thú mạnh mẽ nhất, đại diện cho sức mạnh. Như vậy người chọn con

hổ, nội tâm có giống như vậy không? Không."

Nhóm người lại càng tò mò hơn, nghiêm túc lắng nghe.

"Trong lòng chúng ta đều có động cơ nguyên thủy, đó chính là mục đích bản năng nhất. Ta tin rằng ngoại trừ một số ít người có bệnh tâm lý thì động cơ làm việc của người bình thường đều là thiện, đều có yêu. Vì thế chúng ta không phân tích con hổ đại diện cho sức mạnh gì, chúng ta chỉ phân tích, chọn lựa sức mạnh xuất phát từ động cơ gì. Không biết các ngươi nghĩ thế nào, nhưng ta cho rằng, người chọn con cọp có động cơ nội tâm là bảo vệ', muốn có sức mạnh để có thể 'bảo vệ..

Nhóm người khẽ gật đầu, cách nói này rất mới mẻ, cũng rất có đạo lý.

"Thế nhưng, bảo vệ' có phạm vi, có phương hướng. Lake và Rollon đều muốn có sức mạnh để "bảo vệ", như vậy bọn họ muốn bảo vệ mình, bảo vệ người khác, hay là bảo vệ cái gì khác? Điều này liên quan tới thứ ẩn sâu trong nội tâm bọn họ, ta không tiện nói tỉ mỉ." Valhein nói.

Lake và Rollon đều cúi đầu.

Không biết là đang tự hỏi đang muốn tránh né ánh mắt người khác.

Nhóm bạn học còn lại có chút suy nghĩ, thầm chậm rãi suy nghĩ trong lòng.

"Còn những con khác?" Jimmy hỏi.

"Chờ lần hội tụ sau rồi nói." Valhein mỉm cười nói.

Sáu cặp mắt khinh bỉ rơi vào trên mặt Valhein.

Bảy người ngôi cùng bàn tiếp tục nói chuyện phiếm, tới khi

chạng vạng tối mới phát hiện đã trò chuyện quá lâu nên nhóm người lục tục rời đi.

Chờ những người khác đi rồi, Valhein gọi Kelton tới.

"Cám ơn ngươi đã cho ta một cơ hội làm quen với công chúa nhà Pandion." Kelton ngồi đối diện Valhein.

"Hắn là phải có đại quý tộc khác tới đây dùng cơm chứ?" Valhein hỏi.

"Thế nhưng không ai chịu để cho ta ở bên cạnh cả." Kelton bất đắc dĩ nói.

"Nhà hàng này kinh doanh thế nào?" Valhein hỏi.

Kelton mừng rỡ, huyên thuyên không ngừng: "Vượt quá sức tưởng tượng! Chỉ lợi nhuận thôi đã gấp năm lần Dolphin River. Quan trọng hơn chính là cơ hồ được tất cả mọi người ca ngợi. Cho dù có người nghĩ rằng có vài món ăn không hợp khẩu vị nhưng những món khác và đồ ngọt thì cực kỳ hoàn mỹ. Hơn nữa, mỗi người đều đặc biệt yêu thích quá trình dùng cơm, cũng rất thích sự sắp xếp các phòng ăn, thật sự quá khó tin. Nhất là món đồ ngọt, quả thực là đã làm các vị nữ sĩ phải điên cuồng..."

Valhein thâm nghĩ bọn họ không thích mới là lạ, đây chính là hệ thống mà Ngôi Sao Xanh đã dùng mấy nghìn năm chậm rãi tạo dựng nên.

Kelton huyên thuyên không ngừng nghỉ, Valhein bất đắc dĩ cắt lời hắn, nói: "Bộ dụng cụ ăn bán thế nào?"

Kelton bật mạnh người dậy, giống như phát điên vậy, hai mắt đỏ bừng, dùng giọng điệu cực kỳ khoa trương la to.

"Khó có thể tin được! Khó có thể tin được! Ngài quả thực là thiên tài kinh doanh! Ta vốn cho rằng gia tộc Pandion mua một lần

hai mươi bộ dụng cụ ăn Hoàng Kim đã là vung tay rất hào phóng rồi, kết quả có một vị công chúa Ba Tư thần bí vung tay mua một phát năm mươi bộ dụng cụ ăn Hoàng Kim! Năm mươi bộ, đó chính là trăm ngàn đồng vàng đại bàng! Hơn nữa còn là trả tiên mặt, khi đó ta không có mặt ở đó, nếu ở thì trái tim nhất định đã nổ tung mà chết rồi..."

Valhein có chút sửng sốt, thâm nghĩ, xem ra vị công chúa Isina kia thật sự thích những bộ dụng cụ ăn này, có lẽ mua về làm quà tặng, thế nhưng không thể loại bỏ khả năng nàng mang về Ba Tư làm đại lý cấp hai, kiếm khoản lợi nhỏ.

Chương 385: Con hổ (2)

Chương 385: Con hổ (2)

Con hổ (2)

"Ngài không biết tâm tình ganh đua của đám quý tộc nghiêm trọng cỡ nào đâu. Ngay cả ta cũng không ngờ chỉ một gia tộc Thánh Vực nho nhỏ khoe khoang một phát đã kích động toàn bộ quý tộc thành Athens muốn mua. Hiện giờ đã bán ra ba trăm bộ dụng cụ ăn Hoàng Kim, con số vẫn đang không ngừng nâng cao."

"Chỉ mới mở bán hai ngày mà đã bán được nhiều như vậy rồi à? Xem ra ta thật sự đã đánh giá thấp sức mua của đám quý tộc này. Ba trăm bộ dụng cụ ăn Hoàng Kim, đó chính là gần sáu mươi vạn đồng vàng đại bàng, vượt xa dự đoán. Bộ dụng cụ ăn bạc thì sao?" Valhein hỏi.

"Dụng cụ ăn Hoàng Kim chủ yếu dùng để bài trí có mặt mũi, quý tộc mua không nhiều. Bộ dụng cụ ăn bằng bạc thì không giống, đám quý tộc kia quả thực giống như không cần tiền vậy, cơ bản đều mua khoảng hai chục bộ. Bởi vì tuy quý tộc mua cho nhà mình dùng nhưng lại thường xuyên mở tiệc tùng, nếu một lần không mua hai ba chục bộ để sẵn, chờ đến khi mở tiệc mà thiếu thì mất mặt biết bao nhiêu chứ? Có điều, điên cuồng nhất ngược lại không phải nhóm quý tộc mà là những gia đình bình dân khá giả hoặc thương nhân có tiền. Bình thường bọn họ bị quý tộc chèn ép đủ điều, rất nhiều thứ cho dù có tiền cũng không thể sử dụng, nhưng bộ dụng cụ ăn thì không giống vậy."

"Vì thế... bộ dụng cụ ăn bằng bạc đã bán sạch hàng trong kho rồi, nhóm người lùn đang tăng thêm giờ làm việc để chế tạo, thậm

chí còn ngừng rất nhiều sản phẩm khác để làm. Lượng tiêu thụ bộ dụng ăn kiểu mới trong năm nay sẽ vượt xa hi vọng của chúng ta. Bây giờ chỉ là bắt đầu, chờ qua một khoảng thời gian ngắn nữa, quý tộc và những gia tộc mới nổi không ngừng đãi tiệc, ngày càng nhiều người không mua bộ dụng cụ ăn của chúng ta sẽ cảm thấy bị tụt hậu, số lượng mua hàng sẽ tăng bạo lần nữa. Nhưng đáng tiếc là bộ dụng cụ ăn bạc có thể dùng mấy trăm năm, thậm chí trở thành vật gia truyền, chỉ qua vài năm thì thu nhập sẽ trượt với phạm vi lớn." Kelton nói.

"Đây là chuyện tốt." Valhein cười nói.

"Hử? Không phải bán được càng nhiều mới càng tốt à?" Kelton kinh ngạc nói.

"Theo góc độ ngắn hạn để xem thì bán được càng nhiều càng tốt, nhưng theo lâu dài thì bọn họ phải dùng càng lâu mới càng tốt. Chúng ta không phải bán sản phẩm, thậm chí không phải nhãn hiệu, mà là nhận thức." Valhein mỉm cười nói.

"Không hiểu lắm." Kelton nhíu mày.

"Trước không nói tới bộ dụng cụ ăn kim loại bên chắc. Không bao lâu sau chúng ta sẽ chế tạo ra một vài bộ dụng cụ ăn không thể sử dụng lâu dài, sẽ dễ vỡ một chút." Trên mặt Valhein lộ ra nụ cười nhàn nhạt. "Bộ dụng cụ ăn gì?" Kelton hỏi.

"Không gấp, gần đây ta có chuyện bận. Chờ xong chuyện thì ta sẽ tìm nhóm người lùn chế tạo bộ dụng cụ ăn kiểu mới dễ bể, hoàn toàn thay thế đồ gốm. Về phần bộ dụng cụ ăn sắp tới... ngày mai ta sẽ đưa bản vẽ bổ sung những dụng cụ khác, giao cho xưởng người lùn, dù sao thì trên bàn không thể chỉ có vài loại này, còn cần nhiều hơn. Càng nhiều, càng rườm rà, càng tinh xảo, càng tỉ mỉ thì nhóm quý tộc lại càng thích."

"Trong não ngài quả thực có một vị Metis." Kelton dùng lời ca

ngợi cao nhất của thế giới này.

"Hôm nay ta cần phải tìm người bàn chuyện hợp tác, trưa mai có lẽ sẽ mời người tới ăn cơm, ngươi chuẩn bị một chút, đối phương... có lẽ cũng có sức ăn khá lớn." Valhein ngẫm tới thể hình gần bằng Hoth của Sigurd, cảm thấy đau lòng cho nhà hàng của mình.

"Nhất định sẽ làm ngài thỏa mãn." Kelton nói.

Valhein rời khỏi Beauty of the Giant Dragon, trước tiên đi tới chỗ ở của công chúa Ba Tư |sina.

Ở trên đường, Valhein lấy sách ma pháp ra, thử gửi tin nhắn ma pháp cho Paloma.

"2 2 2"

Gửi thành công.

Trái tim Valhein khẽ nảy lên.

Giống như cánh cửa nhìn thấy thế giới mới mở ra.

Qua một hồi lâu, Paloma mới đáp lại.

"Ta đang luyện tập kỹ năng chiến đấu, có chuyện gì không?"

"Chút nữa ta phải trao đổi chuyện hợp tác bộ dụng cụ ăn với công chúa Ba Tư, có rất nhiều chuyện cần phải dựa vào cổ phần để đưa ra quyết định. Kelton đương nhiên nghe theo ta, nàng có đồng ý để ta có toàn quyền quyết định không?"

"Ừ, mọi chuyện liên quan tới thương hội Siêu Tân Tinh, ngươi có thể thay ta toàn quyền quyết định."

"Nói thật, ánh mắt của nàng tốt hơn ta." Valhein thật sự bùi ngùi.

Qua một hồi lâu, Paloma mới trả lời: "Sau này ngươi còn đùa giỡn lung tung nữa thì cấm dùng tin nhắn ma pháp liên hệ tai"

"Không sao cả, việc nhỏ nghe lời nàng. Ta đi bàn chuyện làm ăn, trở về lại nói chuyện."

Xuống xe ngựa, Valhein để Hill đi tìm Sigurd trước, hẹn trưa mai tới Beauty of the Giant Dragon bàn chuyện phát triển kinh doanh sang Bắc Âu.

Gặp Isina, hai người bàn chi tiết chuyện hợp tác. Hai người quả thực là kỳ phùng địch thủ, toàn bộ quá trình là đấu trí tuệ và so gan dạ, cuối cùng hai người đều kiệt sức, sau nửa đêm thì quyết định thỏa thuận quy định chỉ tiết.

Kế tiếp chỉ cần hội trưởng thương hội Plato đồng ý thì có thể ký hiệp nghị cuối cùng.

Valhein về tới nhà liên nằm ngáy o... o...

Ngày hôm sau, Valhein tới trường để nộp báo cáo hai lần thực nghiệm, buổi trưa chạy tới Beauty of the Giant Dragon, ở phòng chuyên dùng của mình trao đổi với Sigurd.

Chương 386: Con hổ (3)

Chương 386: Con hổ (3)

Con hổ (3)

Quá trình thật ra cũng không tốt đẹp, Sigurd đường đường là huyết mạch Thần Vương, người kế thừa hợp pháp thứ nhất của vua xứ Bắc, tướng ăn cũng tốt hơn Hoth một chút.

Lượng cơm thì không nhỏ hơn Hoth chút nào.

Sau khi ăn cơm xong Sigurd ôm bụng hô to: Trước kia toàn là ăn thức ăn của heo.

Làm Valhein không ngờ chính là, Sigurd ăn no rồi rất dễ nói chuyện, quá trình đàm phán rất nhẹ nhàng, hai người nhanh chóng bàn ra chi tiết hợp tác, chỉ chờ ký hợp đồng, cuối cùng vui vẻ bắt tay rời đi.

Sau khi rời khỏi Beauty of the Giant Dragon, Valhein vội vàng trở vê Học viện Plato, cùng thây Niedern trao đổi chuyện mở cửa hàng mới.

Cái tên mà Valhein định đặt quá dài, Niedern đổi cửa hàng ma dược Leeuwenhoek đổi thành cửa hàng ma dược Hoek, sau đó hai người ký tên vào công văn ma pháp rồi gửi cho Hội Nghị Ma Pháp.

Rất nhanh đã được Hội Nghị Ma Pháp đáp lại, cửa hàng ma dược Hoek thành lập, có tư cách bán bất cứ loại dược liệu ma pháp và thuốc ma pháp nào ở thị trường và thành phố ma pháp.

Trao đổi kết thúc, Niedern đưa cho Valhein một cái nhẫn không gian, là dùng tờ sách hồn bình thường kia đổi lấy, bên trong

là một không gian dài rộng cao sáu mét, so với nhẫn không gian bình thường lớn hơn một chút.

Bên trong còn có hơn hai mươi ngàn đồng vàng đại bàng, đây là tiền bán vật phẩm giùm, còn có bảy món ma pháp khí Hắc Khí, nhẫn thuật hỏa câu.

Mở cửa hàng ma dược Hoek cần có tài chính để khởi động, Valhein trực tiếp lấy ra mười ngàn đồng vàng đại bàng, đồng thời cũng nói là vài ngày nữa sẽ đưa dược liệu tới.

Ngày hôm nay Valhein trải qua rất phong phú cũng rất uể oải.

Sau khi về nhà thì không còn sức lực để viết kịch nữa, sau khi ngồi thiền xong thì nằm xuống ngủ ngay.

Sáng sớm thức dậy phát hiện có tin nhắn ma pháp chưa đọc, là của Lake.

Mở ra xem xong, Valhein cực kỳ vui mừng.

Thì ra hôm qua Lake cố ý tới thăm hỏi cha của bi kịch Aeschylus, vị cụ già nổi danh khắp Hy Lạp này thế mà lại đồng ý thỉnh cầu của Lake, chỉ bảo cho Valhein, hai ngày sắp tới có thời gian rảnh, chỉ cần Valhein định ra giờ hẹn là được.

Valhein không ngờ có thể cùng người cha của bi kịch trong truyền thuyết gặp mặt sớm như vậy, hắn lập tức gửi tin nhắn ma pháp cho Lake, hẹn trưa hôm nay gặp mặt ở Beauty of the Giant Dragon.

Tới gần trưa, xe ngựa của Valhein tới cổng lớn Học viện Plato, Lake chờ ở đó.

Valhein xuống xe ngựa, thấy quâng thâm dưới mắt Lake lại càng thâm đen hơn thì tiến tới cho đối phương một cái ôm.

"Làm sao vậy? Làm chuyện gì trái lương tâm à? Sao lại nhiệt tình với ta như vậy? Có phải muốn gặp em gái ta không?" Lake cảnh giác nhìn Valhein.

"Không không không, ở trước mặt người cha của bi kịch, ta không có chút hứng thú nào với em gái ngươi nữa. Cho nên ta ôm ngươi là vì cám ơn ngươi đã lặng lẽ cố gắng. Aeschylus là một vị quý tộc, nhất định ngươi đã phải dốc toàn lực ứng phó. Xem đi, quầng thâm dưới mắt ngươi chính là chứng minh tốt nhất."

Valhein không phải người ngu, hắn hiểu rõ hai ngày nay Lake đã làm gì.

Danh tiếng của Aeschylus ở Hy Lạp này tuy không bằng Plato nhưng tuyệt đối không thua Thucydides, đặc biệt là trong vòng gia tộc mới xuất hiện, danh tiếng của Aeschylus lại càng lớn hơn.

Có thể làm người khổng lồ tiếng thơm muôn đời trong giới chịu gặp mặt một đứa trẻ mười mấy tuổi, Valhein thậm chí nghi ngờ Lake đã cầu xin Aeschylus.

“Cám ơn!" Lake lại cám ơn ngược lại Valhein.

Cám ơn Valhein đã không bỏ qua cố gắng của mình.

"Đi thôi! Hi vọng ngươi chưa ngán thức ăn ở Beauty of the Giant Dragon." Valhein vỗ võ vai Lake.

"Vĩnh viễn sẽ không chán. À đúng rồi, Nia nói cám ơn đồ ngọt của ngươi." Lake cười nói.

"Em gái của ta rất lễ phép, tốt." Valhein nói.

"Là em gái ta!" Lake trừng mắt.

Valhein cười ha ha một tiếng.

Lake có một thoáng do dự, không tình nguyện nói: "Nia nói,

đợi nàng làm xong chuyện trong tay, qua vài ngày nữa sẽ làm bìa sách ma pháp cho ngươi." Lake nói xong thì vỗ võ lớp bìa da bò bọc bên ngoài sách ma pháp của mình."

"Cám ơn nhiều nhé, lần sau tới gặp nàng, nhất định sẽ mang theo thật nhiêu đồ ăn ngon."

"Ta sẽ không để các ngươi gặp mặt!"

"Rồi sẽ có cơ hội thôi." Valhein cười nói.

Không bao lâu sau, hai người tới Beauty of the Giant Dragon, đứng bên cạnh chờ.

Một chiếc xe ngựa dừng lại, một ông cụ dáng vẻ cao lớn bước xuống xe, một thân áo dài Hy Lạp màu trắng, trên mặt là nụ cười ấm áp, trong ánh mắt thâm sâu lóe ra ánh sáng trí tuệ.

'Aeschylus các hạt" Lake bước nhanh tới.

Valhein cũng bước tới theo, nhìn người cha bi kịch vang danh ngàn đời này.

"Các hạ, đây chính là Valhein, bạn học của ta." Lake giới thiệu.

"Rất cám ơn Aeschylus các hạ đã tới." Valhein lập tức cúi đầu chào.

Cụ già cười ha ha một tiếng, nói: "Không không không, phải cám ơn ngươi mới đúng, bằng không ta phải chờ ít nhất là hai tháng mới có thể ăn mỹ thực ở nơi này. Ta vốn không định tới, nhưng Lake nói có thể ở đây ăn cơm nên lập tức gật đầu đồng ý."

"Ta nhất định sẽ để ngài có bữa ăn thơm ngon tuyệt vời, xin mời." Valhein nghiêng người làm tư thế mời, đồng thời cũng dùng ánh mắt ra hiệu cho bồi bàn đi trước dẫn đường.

Aeschylus đi vào nhà hàng, nhìn một vòng đại sảnh, khẽ gật

đầu, theo bồi bàn đi tới trước.

"Ngài Aeschylus!"

Xin chào ngài!

Chương 387: Cha của bi kịch

Chương 387: Cha của bi kịch

Cha của bi kịch

Đông đảo quý tộc tới dùng cơm đều chào hỏi cụ già, giọng nói tràn đầy tôn kính.

Aeschylus không ngừng mỉm cười gật đầu.

Ba người ngồi xuống, Valhein cười nói: "Chúng ta ăn trước rồi hãy nói chuyện, đừng để ông cụ bị đói bụng.'

"Ta cũng nghĩ vậy.' Aeschylus cười nói.

Valhein không ngờ vị cha của bi kịch này lại là một cụ già có tính cách sáng sủa như vậy.

Có lẽ, biết được niềm vui của người, biết được bi thương của người.

Kelton một lần nữa tự mình tới, giảng giải cặn kẽ món ăn, cũng hỏi thăm khẩu vị của ông cụ.

Vậy mà Aeschylus lại nói: "Nếu đã tới nhà hàng mới thì đương nhiên phải nếm thử những món ăn mới chưa từng ăn, nếu như lần nào cũng chỉ thử những món yêu thích cũ thì đó không phải nếm thử mà là lặp lại."

"Ngài đúng là một vị hiên giả trí tuệ." Kelton thật lòng khen ngợi.

Ba người cười cười nói nói, vui vẻ ăn xong một bữa cơm.

Có điều, cụ già không chạm vào các món ngọt.

Valhein và Lake kinh ngạc hỏi nguyên nhân.

"Ta thích tất cả những thứ ngọt, nhưng quá nhiều ngọt sẽ làm tê liệt cảm giác của ta. Vì thế ta muốn khắc chế một chút, từ bỏ ngọt trân tục, nắm giữ ngọt cao hơn, hí kịch." Aeschylus mỉm cười nói ra nguyên nhân.

"Bọn ta xin kính tặng thế giới món ngọt tuyệt vời nhất, hí kịch." Valhein nói.

Ba người cùng nâng ly, hớp ngụm nhỏ thưởng thức.

Sau khi ăn xong, ba người đi tới phòng tiếp khách, đầu tiên là nói chuyện phiếm nửa giờ, để Aeschylus hiểu về Valhein một chút.

Trong quá trình Valhein và Lake giải thích, cụ già thường xuyên gật nhẹ đầu để đáp lại hai người, mỗi lần nghe thấy chuyện đặc sắc thì không hề keo kiệt ngôn từ khen ngợi Valhein, mỗi câu đều giống như sử thi, làm người ta đặc biệt hưởng thụ.

Tiếp đó, Valhein lấy sách ma pháp của mình ra cho Aeschylus xem dàn ý.

Aeschylus chăm chú lật xem, sau khi xem xong cũng không lập tức nói gì mà suy tư thật lâu, sau đó lại một lần nữa lật xem.

Trong toàn bộ quá trình, Aeschylus không hề biểu lộ tâm tình, vẫn giữ nguyên dáng vẻ nghiêm túc chăm chú.

Lại một lần nữa suy nghĩ sâu xa, Aeschylus trả sách ma pháp lại cho Valhein.

"Đây là một câu chuyện hay, một vài câu nói của ngươi làm ta cho rằng ngươi là Thần Quyến Giả của Nữ thần Muse. Như vậy, ngươi muốn nghe lời nói thật chứ?" Aeschylus hỏi.

"Đương nhiên ạ.' Valhein nói.

"Theo góc độ cá nhân của ta thì, rất không thích."

Lời nói của Aeschylus giống như một thùng nước lạnh xối ướt xuyên tim Valhein và Lake.

Valhein chỉ gượng cười xấu hổ, Lake thì biến đổi sắc mặt.

"Tình tiết của ngươi, mới đầu không quá hấp dẫn, đó cũng là nguyên nhân vì sao hiện giờ hí kịch hay tuân theo trình tự đảo ngược, thỉnh thoảng phối hợp với các ngôn từ cảm thán để diễn giải nguyên nhân. Việc chuyển cảnh và thay đổi nhiều màn của ngươi có thể làm khán giả dễ mất tập trung. Còn có..."

Aeschylus nói rất nhiều điểm mà mình cho là khuyết điểm.

Valhein câm sách ma pháp, ghi nhớ lại những điều Aeschylus nói.

Thế nhưng chỉ xem vài điểm trong số đó làm trọng điểm, sau này khi viết kịch bản sẽ cải thiện.

Rất nhanh, ông cụ đã nói xong cái nhìn của mình.

Mặt Lake trâm như nước, không quản thế nào cũng không ngờ chuyện lại thành thế này, hắn vốn tưởng rằng Aeschylus sẽ rất thích vở hí kịch này.

Phòng khách yên lặng một chốc, trên mặt ông cụ khôi phục nụ cười mỉm, nhìn sang hai người.

"Trước đó là nói vê cái nhìn của cá nhân ta, như vậy tiếp theo sẽ nói vê cái nhìn của 'tác giả kịch Aeschylus'."

Ánh mắt Valhein ngưng tụ lại, Lake thì lộ ra kinh ngạc.

Cụ già cười ha ha một tiếng, nói: "Không cần kinh ngạc. Dù sao

thì ngoại trừ cái tên Aeschylus' thì ta thường bị người ta gọi là quán quân thi sĩ và cha bi kịch, tuy ta không thích xưng hô phía sau cho lắm. Thế nhưng khi được mọi người gọi như vậy, ta đương nhiên phải gánh vác trách nhiệm tương ứng."

Lake gật nhẹ đầu.

Nhưng Valhein nghe thấy hai chữ trách nhiệm thì ánh mắt lập tức thay đổi, lại càng chăm chú nhìn vị cha bi kịch này hơn.

"Cá nhân ta rất không thích loại hình hí kịch này của ngươi, chú ý, ta chỉ nói ta không thích. Ta không nói là không tốt, cũng không nói không ổn, bởi vì ta biết rõ, ở trước mặt thế giới thì mỗi người chúng ta đều không đáng kể, đều nhỏ bé như kiến cỏ. Cho dù ánh mắt có nhìn xa thế nào thì cũng chỉ có thể nhìn thấy phía trước, tâm mắt có hẹp thế nào cũng có thể thấy được điểm mù mà hiền nhân không thể thấy. Vì thế ta chỉ có thể nói, ta không thích. Thích của ta cũng không phải là tiêu chuẩn của thế giới, cũng không có tư cách làm ra phán đoán, nhất là phán đoán tiêu cực, nhất là phán đoán làm tổn thương người khác."

"Lúc ta làm ra phán đoán tổn thương ngươi thì cũng chẳng khác nào cho phép kiếm của ngươi đâm vào ngực ta." Giọng điệu của ông cụ lại càng hiền hòa hơn.

"Ngài thật là bậc đi trước tràn đầy trí tuệ." Valhein thành khẩn nói.

Lake đỏ mặt, trước đó đã xem thường cụ già này.

"Thế nhưng với tư cách là tác giả kịch, là quán quân thi sĩ, là cha bi kịch trong miệng người khác, yêu thích của cá nhân ta đã không còn quan trọng. Khi ta lần thứ hai dùng những thân phận này để xem dàn ý .Jacques của ngươi, gần như mỗi giây ta đều có thể hô lên thành tiếng, ngươi xem, đầu óc của ngươi hoàn toàn không bị đám lão già bọn ta trói buộc, ngươi căn bản không quan

tâm là một người, hai người hay là ba người, trực tiếp tăng lên hơn năm mươi người!"

Chương 388: Cha của bỉ kịch (2)

Chương 388: Cha của bỉ kịch (2)

Cha của bi kịch (2)

"Ngươi phá đám cũ kỹ bọn ta thành từng mảnh. Kịch một màn? Thô bạo đá đi, đổi thành nhiều màn. Chỉ một sân khấu? Ném xuống, sắp đặt thành nhiều bối cảnh, thay đổi thời gian, địa điểm sân khấu, đây quả thực là niềm cảm hứng tuyệt vời như chiếm được nàng Muse. Thơ ca? Đập vỡ hết đi, toàn bộ thay bằng ngôn ngữ phổ thông dễ hiểu, để ngay cả người không biết chữ cũng có thể nghe hiểu, ngươi dùng hành động thực tế làm bọn ta xấu hổ. Những nhà viết kịch bọn ta vẫn luôn tự cho rằng mình là kết tinh của trí khôn nhân loại, cho rằng mình hiểu được lòng người, nhưng ngươi làm bọn ta biết được mình dối trá cỡ nào. Nếu như không để người bình thường xem hiểu hí kịch là điều kiêu ngạo thế nào!"

"Văn từ của ngươi không đủ tốt đẹp, thế nhưng có vài câu nói, bao gôm cả những câu mà Lake nhiều lân ngâm tụng trước mặt ta hôm qua đã vượt qua được cái đẹp phàm trần, nó đã đạt tới cái đẹp triết lý."

"Đúng vậy, Aeschylus không thích, nhưng quán quân thi sĩ và cha bi kịch lại thích tới phát điên! Bởi vì ta nhìn thấy được sự vật hoàn toàn khác nhau, sinh mệnh hoàn toàn khác nhau! Sinh mệnh này thoạt nhìn nhỏ bé không chịu nổi, thậm chí còn có phần xấu xí, nhưng tại sao chúng ta lại phải từ chối nó chứ? Cũng giống như chúng ta sẽ không bóp chết một đứa bé xấu xí vậy. Chuyện mà

chúng ta phải làm chính là gieo rắc ánh sáng mặt trời, cẩn thận tưới nước, để thời gian chứng minh điều mới mẻ này!"

"Nếu như thời gian chứng minh điều mới mẻ này không đúng thì chúng ta sẽ tổn thất gì đây? Nhưng nếu chúng ta bóp chết điều mới mẻ này rồi cuối cùng thời gian chứng minh nó là điều tuyệt vời, như vậy chúng ta mới bị thiệt thòi lớn."

"Chúng ta không phải chân lý của thế giới, không quản ai là chân lý, phân lớn thời gian chúng ta thậm chí còn không phải là chân lý của mình. Thế nhưng chúng ta thường ngu muội xem nó là chân lý, coi nó là tiêu chuẩn để hạn chế chính mình, hạn chế người khác."

Cụ già không thèm quan tâm tới phản ứng của Valhein và Lake nữa, giống như đang ngâm nga thơ ca trong vở kịch của mình, huyên thuyên không ngừng nghỉ phát biểu cái nhìn của mình.

Valhein và Lake nhìn nhau.

Không hổ là chuyên gia làm thơ và viết kịch.

Aeschylus tiếp tục đưa ra nhận xét.

"Mỗi con người chúng ta khi còn sống đều bị nghi ngờ, bị phản đối, bị phủ nhận, bị bóp chết còn chưa đủ nhiều sao? Những điêu mới mẻ bị chết non còn chưa đủ nhiều sao? Những điều mới ngập chìm bởi nước bọt ô uế, có thứ nào không phóng ra ánh sáng rực rỡ?" "Hí kịch ra đời ở đâu? Ra đời từ lời cầu nguyện dành cho Thân Rượu, nhưng khi đó có ai ngờ được lời cầu nguyện lại có thể chuyển hóa thành hình thức nghệ thuật vĩ đại như thế không? Người xưa không vì hí kịch không trang trọng bằng cúng tế mà bóp chết hí kịch, ta, Aeschylus, cũng sẽ không phạm sai lầm như thế. Khi nhìn thấy hình thức hí kịch kỳ quái, phản ứng kém nhất không phải thờ ơ lạnh nhạt mà là dùng cơ thể mình ngăn cản những kẻ phá rối, tránh để bọn họ bóp chết sinh mệnh mới. Mà

phản ứng tốt nhất là vốc đầy ánh mặt trời và nước rót vào sinh mệnh nhỏ thoạt nhìn rất xấu xí này!"

Lake chẳng qua chỉ cảm thấy lời nói của Aeschylus có lý mà không ngừng gật gù.

Valhein lại bị lời của ông cụ kinh sợ, không ngờ ông cụ này có lẽ không phải là nhà triết học vĩ đại nhưng lời nói lại có sức mạnh xuyên thấu thời gian.

Valhein tán thưởng: "Ngài nói thật sự quá hay. Khi có cái mới xuất hiện, nếu lợi ích từ cái cũ càng lớn thì sự phản kháng sẽ càng kịch liệt hơn, sai lầm cũng lớn hơn, đây là bản năng mà ngay cả Thần Linh cũng không thể chống cự được. Mà ngài, Aeschylus, cha bi kịch vĩ đại đã siêu thoát khỏi định nghĩa này, dùng thân thể của mình, mở đường cho cái mới phát triển."

Cụ già vui sướng cười nói: "Không không không, là ta bị chuyện xưa của ngươi dẫn dắt, ta lấy được cảm hứng được trong vở kịch của ngươi. Ta không có được đức hạnh và tài năng như vậy... ta chỉ là... nên nói là, ta chỉ đổi mới định nghĩa của ta. Thay vì cùng đám lão già mục nát kia đi trên đường cản bước, ta lại càng yêu thích hộ tống cho nhóm đời sau tràn đầy sinh mệnh hơn, cho dù phải dùng thân thể tàn tạ này trải đường, dùng xương cốt bắc cầu."

Valhein và Lake đầy kính nể.

"Xin tiếp thu." Hai người nói.

"Như vậy, kế tiếp chúng ta sẽ nghiên cứu thật kỹ xem nên làm sao viết vở kịch .Jacques này. Kết cấu, cột sống, cảm xúc, tinh thần, tất cả những yếu tố này đều do ngươi quyết định, cố gắng đừng thay đổi, ta chỉ nói ra những đề nghị nhỏ không đáng kể mà thôi. Nhớ kỹ, vĩnh viễn đừng để thành kiến của người khác ảnh hưởng, ngoại trừ người đó ở ngay trước mặt ngươi. Đương nhiên,

ngươi cần phải có năng lực xác định cái gì là thành kiến."

"Ta hiểu. Hiền giả giống như ngài thật sự quá ít. Nếu ngài cũng tham dự, vậy ngài sẽ ký tên thế nào?" Valhein hỏi.

"Ta không dám xác định vở kịch này sẽ có thành tựu như thế nào, nhưng nhất định là một tác phẩm có hạn mức cao nhất rất cao. Có thể tham gia vào tác phẩm này chính là vinh hạnh của ta. Nếu như ta tiến hành ký tên thì ngược lại sẽ trở thành chỗ bẩn cho cả ta và tác phẩm này. Nếu ngươi muốn nhắc tới ta thì hãy đề lời cám ơn ở cuối tác phẩm là được.' Aeschylus nói.

Chương 389: Bàn xong

Chương 389: Bàn xong

Bàn xong

"Như ngài mong muốn." Valhein cũng không khách sáo nữa.

Ba người bắt đầu thảo luận nội dung kịch bản.

Đầu tiên, Valhein không chút giữ lại nói ra sự hiểu biết của chính mình về vở kịch này, bao gồm cả ý tưởng sáng tác chỉ tiết, sau đó ba người với các góc độ khác nhau bắt đầu thảo luận.

Cảm hứng luôn là sự kết hợp mới của những cái cũ, có lẽ là cái cũ của một người, hoặc cái cũ của nhiêu người.

Cuộc thảo luận của ba người tạo thành sự va chạm kịch liệt của nguồn cảm hứng, Valhein không ngừng ghi chú lại những câu nói quan trọng.

Thảo luận kéo dài tới tận đêm khuya mà ba người vẫn chưa đã.

"Mệt mỏi quá, ta phải về ngủ một giấc đây, trưa mai gặp!" Cụ già cũng không để ý tới là Valhein có đồng ý hay không, xoay người rời đi.

Valhein cười cười, ông cụ này thật sự rất giàu cảm xúc, không quản là lời nói hay hành động đều thẳng thắn hệt như trẻ con vậy.

Hai người tiễn ông cụ về xong mới về nhà.

Rạng sáng hôm sau, hội phó NaidI được hội trưởng thương hội

Plato trao quyền và Valhein lần lượt ký hiệp nghị hợp tác với Isina và Sigurd.

Thương hội Plato hứa hẹn sẽ phân biệt thành lập một xưởng sản xuất lớn ở Ba Tư và Bắc Âu để chế tạo bộ dụng cụ ăn kiểu mới.

Hai người cũng dứt khoát đưa chi phí ủy quyền hợp tác đầu tiên.

Mỗi người năm mươi vạn đồng vàng đại bàng, đầu gối Naidl mềm nhũn.

Valhein chỉ là nhịp tim đập nhanh hơn một chút mà thôi, Siêu Tân Tinh và cửa hàng ma dược Hoek vừa thành lập, chỗ cần dùng tiền khá nhiều, trước không vội chia hoa hồng, cứ chờ khoảng nửa năm hoặc một năm rồi nói.

Tích lũy nhiều thì có lẽ sẽ có cơ hội có một lần hiến tế cấp một triệu.

Đến trưa, Valhein và Lake một lân nữa ở Beauty of the Giant Dragon gặp ngài Aeschylus.

Ba người một lân nữa nói chuyện tới đêm khuya, lân này cơ hồ đã thảo luận xong mọi phương diện, đã định hình được toàn bộ vở kịch.

"Hiện giờ, cá nhân ta cũng bắt đầu thích Jacques rồi." Ông cụ vui vẻ cười rộ lên.

Lake nói: "Vở kịch này bao giờ mới trình diễn?" "Bao lâu thì ngươi viết xong?" Aeschylus hỏi Valhein.

"Sách ma pháp sáng tác rất nhanh, ba ngày thì có thể hoàn thành bản nháp, lại thêm hai ngày nữa để kiểm tra lại thì sẽ có được bản thảo sơ bộ." Valhein nói.

"Sau khi xong bản thảo sơ bộ, ta sẽ xem lại lần nữa rồi tìm người có liên quan để tập luyện. Có điều... vở kịch này ngươi muốn có lợi nhuận hay là... muốn có càng nhiều người xem?”

Aeschylus và Lake nhìn Valhein.

"Ta không thiếu chút tiền đó, huống chi ta không muốn dùng .Jacques để kiếm tiên. Ta hi vọng vở kịch này được càng nhiêu người xem càng tốt, để càng nhiều người nghe thấy cái tên này, thậm chí lúc đầu ta có thể chi tiên để chiêu mộ diễn viên rồi biểu diễn miễn phí. Nếu như có thể, ta thậm chí có thể để thương hội Plato thành lập một đoàn kịch." Valhein nói.

"Đoàn kịch?" Ánh mắt ông cụ sáng lên.

"Đúng vậy, chiêu mộ một nhóm người chuyên diễn kịch, để nó trở thành công việc của bọn họ. Bình thường có thể thông qua diễn kịch để kiếm tiền, lúc cần thì có thể biểu diễn miễn phí." Valhein nói.

"Suy nghĩ của người trẻ tuổi quả nhiên giống như sao băng trên bầu trời, khó có thể nắm lấy. Nếu như ngươi thật sự muốn để càng nhiều người xem được, đồng thời để nhiều người biết hơn thì cách tốt nhất chính là biểu diễn ở quảng trường thị chính, giống như... vị ma pháp sư Thánh Vực thông miinh kia." Cụ già mỉm cười nói.

"Biểu diễn ở quảng trường thị chính có hạn chế gì không? Nơi đó chính là trung tâm Athens.'

"Lần đầu tiên chỉ cần dùng tiền là có thể giải quyết. Lân thứ hai... bên chính phủ có lẽ sẽ không cho phép chúng ta biểu diễn ở quảng trường thị chính nữa, chúng ta có thể tới cảng Lion hoặc các nơi khác.

"Tốt, cơ hội lần đầu tiên rất quan trọng. Nếu không có gì bất

ngờ thì sau buổi biểu diễn đầu tiên, quý tộc biết được nội dung và chủ đề của vở kịch này chắc chắn sẽ ra tay ngăn cản. Có điều chúng ta có rất nhiều biện pháp, ví dụ như vào các ngày lễ lớn có thể biểu diễn ở cổng chính Học viện Plato để lấy tiền cứu tế." Valhein cười nói.

"Ngươi cười lên giống như một con cáo nhỏ vậy. Nếu đã kinh động tới Học viện Plato vậy không bằng thuận tiện mượn ít râu mép ma pháp của Học viện Plato, còn có thể tìm ma pháp sư hỗ trợ dựng sân khấu." Aeschylus cười nói.

"Ngài yên tâm, nhân duyên của ta ở học viện cũng không tệ lắm."

Hai con cáo một già một trẻ nhìn nhau cười.

Lake lắc đầu, thâm nghĩ mình đã quá trung thực rồi. "Đại khái cân bao nhiêu tiên, mười ngàn đồng vàng đại bàng đủ không?" Valhein hỏi.

Lake và Aeschylus cùng lộ ra biểu cảm bất đắc dĩ.

"Từ Beauty of the Giant Dragon có thể nhìn ra ngươi gia đại nghiệp đại. Không cần đâu, cộng cả tiền thu mua quý tộc quản lý quảng trường thị chính thì chỉ tâm hai ngàn đồng vàng đại bàng mà thôi, thậm chí còn không tới mức đó."

"Khi nào chúng ta mới biểu diễn?" Lake hỏi.

Aeschylus suy nghĩ một chút, nói: "Cố gắng sớm một chút! Lỡ như lộ ra tiếng gió, quý tộc ra tay sớm thì không tốt. Ta nghĩ xem... trước trận đấu thành bang thì sao?”

"Có quá vội không?" Lake hỏi.

"Chỉ cần trả đủ tiền thì diễn viên hoàn toàn có thể tập luyện xong trong vòng mười lăm ngày." Ông cụ nói.

"Ta phải tham dự trận đấu thành bang, cùng bạn học Rollon giành giải quán quân, chỉ sợ sẽ có xung đột thời gian." Valhein nói.

Chương 390: Bàn xong (2)

Chương 390: Bàn xong (2)

Bàn xong (2)

"Vậy biểu diễn vào buổi tối kết thúc trận đấu thành bang! Bởi vì người thắng trong trận đấu thành bang đều là quý tộc, sau khi kết thúc trận đấu bình dân đều cảm thấy căm hận. Nếu biểu diễn sau khi kết thúc trận đấu, hơn nữa còn tuyên truyền ở cổng đấu trường thì phần lớn bình dân sẽ muốn đi xem kịch. Đương nhiên, nếu trận đấu thành bang lùi lại thì có thể sửa thành ngày thứ hai." Aeschylus nói.

"Chuyện này ta nghe theo ngài. Có điều, ngài sao lại không giống quý tộc như thế?" Valhein mở to mắt.

Aeschylus giang tay nói: "Ta đầu tiên là người, tiếp đó là tác giả kịch, cuối cùng mới là quý tộc.'

"Ngài thành công cũng không phải là bất ngờ." Valhein thật lòng ca ngợi, chính là hoài bão này khiến cho cụ già này trở thành cha bi kịch.

"Tương lai của ngươi, cũng không phải là bất ngờ gì cả." Aeschylus mỉm cười khen ngợi Valhein.

Lake thâm than trong lòng, cho dù ở đâu thì nhân tài ưu tú đều hấp dẫn lẫn nhau, hai người chỉ mới quen biết hai ngày nhưng còn thân thiết với nhau hơn cả mình.

Xem ra, vẫn phải tiếp tục học tập Valhein!

"Trong Jacques, ngoại trừ xóa đi dấu vết của nhóm các ngươi.

Những câu nói của Jacques, định nghĩa vê quý tộc, định nghĩa vê bình dân, là ngươi sáng tạo ra à?" Aeschylus chăm chú nhìn Valhein.

Valhein do dự.

Trước đã nói qua, định nghĩa là bắt nguồn từ kiến thức thần kinh học, tâm lý học và xã hội học của Ngôi Sao Xanh, là vận dụng thực tế tổng hợp lại, nếu quả thực muốn trình bày rõ ràng thì có trăm ngàn lời cũng nói không hết. Hơn nữa nếu nói vê mô hình nhận thức, cấu trúc, khung sườn kiến thức thì đã vượt mức quy định cho thời đại này.

"Có thể ngài không biết, ta thường ở cảng Lion nghe người của các nước nói chuyện phiếm, nghe được rất nhiêu chuyện. Dần dần, ta tiến hành chắt lọc, phân loại, chỉnh lý những câu chuyện và kiến thức rồi hình thành hệ thống kiến thức của mình, sau đó có được lĩnh ngộ mới. Cách nói 'định nghĩa' này chính là sau khi tổng hợp lại những kiến thức kia, ta đã tự mình lĩnh ngộ ra và vẫn đang sử dụng."

"Rất tốt. Xem ra trước đó ra đoán không sai, hi vọng của loài người sinh ra từ Học viện Plato, ngôi sao mới của thế giới sẽ vươn lên từ ma pháp! Chúng ta gặp lại sau!"

Cụ già đứng dậy rời đi. Valhein và Lake nhìn nhau, cứ cảm thấy lời nói của ông cụ ẩn giấu điều gì đó.

Một chiến sĩ Bạch Ngân quý tộc lại ca ngợi ma pháp như vậy, cảm giác có hơi quái quái.

Ngày hôm sau, Valhein không viết kịch bản mà dựa theo địa chỉ của .Jacques đưa tìm kiếm Julie, đáng tiếc bác của Julie từ mấy tháng trước đã rời đi, đến nay vẫn không rõ tung tích.

Valhein giao con cá đan bằng mây tre lá kia cho giáo vụ trưởng

Larens, sử dụng ma pháp cũng không thể tìm được Julie, chứng tỏ cô bé đã ở ngoài một trăm km, vượt xa khỏi phạm vi mà ma pháp có thể tìm kiếm. Chỉ có thể chờ bậc thầy Plato hồi phục lại vết thương rồi tính.

Những ngày sau đó, Valhein đặt hết tâm tư vào chuyện sáng tác Jacques, chỉ khi nào viết mệt mới chuyển sang chuẩn bị bài cho học kỳ mới.

Cửa hàng ma dược Hoek vận hành tốt đẹp, toàn bộ dược liệu giao cho Niedern xử lý, nếu Niedern không cố ý đè xuống để kéo dài thời gian bán thì tất cả dược liệu ma pháp đã có thể bán sạch trong vòng ba ngày.

Nhà hàng Beauty of the Giant Dragon hoạt động bình thường, mỗi ngày Kelton đều bận từ sớm tới tận khuya, mệt nhưng cũng đầy vui sướng. Làm Kelton vui sướng là bên ngoài nhà hàng Beauty of the Giant Dragon lại tăng thêm một khối tín vật đồng thau Medusa, giải quyết được rất nhiều phiền phức ẩn bên trong.

Giống như Valhein suy đoán, sau khi bộ dụng cụ ăn kiểu mới thu về danh dự và lợi nhuận kinh người, nhóm quý tộc giống như lũ cá mập ngửi thấy mùi máu tươi tấp nập lao về thương hội Siêu Tân Tinh.

Nhưng chờ đợi bọn họ chính là hai tòa núi khổng lồ.

Một tòa là Học viện Plato, một tòa là gia tộc Pandion.

Tất cả cá mập hành quân lặng lẽ.

Sau lần đầu tiên vị diện mở ra được mười lăm ngày, Valhein một lần nữa tiến vào núi Người Khổng Lồ, tiến hành một lần ngồi thiên và trưởng thành vượt xa lúc bình thường, lại một lần nữa thu hoạch một lượng lớn dược liệu ma pháp.

Học viện Plato đúng giờ khai giảng, Valhein một lần nữa tiến

vào trạng thái học tập điên cuồng.

Tin tức tốt lớn nhất là chương trình học của học kỳ mới không thay đổi. Tin tức xấu là chương trình học năm ba sẽ tiếp tục gia tăng.

Đã trải qua hai lần khảo nghiệm, mỗi người đều có thay đổi rất rõ ràng.

Quan hệ của bảy người bạn ngồi cùng bàn cũng thân thiết hơn rất nhiều, Rollon bắt đầu thường nói chuyện với bạn cùng bàn. Paloma là một ngoại lệ.

Trong mắt năm người bạn cùng bàn khác, biểu hiện của Paloma trước đó giống như đang nằm mơ vậy, hiện giờ tỉnh mộng, Paloma lại khôi phục là thiếu nữ lạnh băng im lặng trước kia.

Thế nhưng Valhein rảnh rỗi sẽ gửi tin nhắn ma pháp thảo luận học tập với thiếu nữ trầm lặng.

Tuy mỗi lần đều làm thiếu nữ trâm lặng giận tới mức chỉ hận không thể cắn Valhein mấy ngụm.

Cửa hàng Vallowe của hai người cũng đang chậm rãi chuẩn bị.

Khen thưởng của ba trường và hai huy chương Ma Chương của hiệp hội ma pháp cũng đang trên đường tới.

Tập luyện .Jacques rất thuận lợi, giáo vụ trưởng Larens cũng góp mặt trong vở kịch và cung cấp tất cả đạo cụ ma pháp, người đứng đầu sở chính vụ Athens nể mặt Aeschylus và đồng vàng đại bàng nên cho phép vở hí kịch được biểu diễn ở quảng trường thị chính.

Chương 391: Nia

Chương 391: Nia

Nia

Mọi thứ đều phát triển theo mong đợi của Valhein, ngay ngắn, trật tự.

Thẳng đến khi cách trận đấu thành bang còn hai ngày.

Màn đêm buông xuống, giống như bình thường, Rollon tay trái câm kiếm, tay phải cầm mâu, rời khỏi Học viện Plato quay về nhà.

Tới gân cửa, lão quản gia Turner bước nhanh tới đón, lộ ra dáng vẻ tươi cười nói: "Cậu chủ, ông chủ đang chờ ngài ở phòng khách."

Rollon nhìn người hầu đã theo ông nội mình từ nhỏ, trái tim nặng nề nảy lên.

Trước khi mình sinh ra, lão Turner chính là quản gia của gia tộc này, khi đó lão Turner chỉ có chút tóc bạc lốm đốm mà thôi, nhưng bây giờ thì đã bạc trắng.

Địa vị của lão Turner ở trong gia tộc rất cao, thỉnh thoảng Rollon cũng sẽ xem Turner như ông nội.

Rollon nhớ kỹ, trước kia lần đầu tiên lão Turner đứng ở cổng chờ mình như vậy là vì chuyện chuyển trường tới Học viện Plato.

"Ta biết rồi, ông nội Turner." Rollon lễ phép nói một câu, bước chân chậm chạp đi về phía phòng khách.

Lão Turner hơi cúi đầu, vẻ mặt khiêm tốn.

Đợi Rollon đi xa rồi, hắn nhìn đứa nhỏ mà mình tận mắt nhìn nó trưởng thành, trong mắt lộ ra cảm xúc phức tạp.

"Ngài Leopold." Cầm kiếm và mâu ở trong tay, Rollon đi vào phòng khách quỳ một gối xuống, ngẩng đầu nhìn vê phía ông nội ngồi trên ghế.

Nửa bên lưng ghế bị thiếu ở phía sau Leopold đặc biệt bắt mắt.

Leopold hiếm thấy nhìn thẳng vào Rollon.

"Valhein đã đáp ứng tham dự trận đấu thành bang với ngươi?" Leopold hỏi.

"Đã đồng ý rồi ạ, thậm chí còn đặt cược mười nghìn đồng vàng đại bàng." Rollon trả lời.

"Tốt. Chỉ cần giành được giải quán quân, tên của gia tộc Rollon chúng ta chắc chắn sẽ vang vọng bên tai tất cả quý tộc Athens. Mà ngươi, sẽ trở thành một thành viên được dựng pho tượng đồng thau ở quảng trường thị chính."

"Ta nhất định sẽ cố gắng." Tâm tình Rollon dâng cao.

"Nghe nói ngươi có một người bạn ngồi cùng bàn tên là Lake?" Leopold làm như thờ ơ hỏi. Trái tim Rollon nặng nề nảy lên, nói: "Là một người bạn ngồi cùng bàn với ta, một kẻ bình dân làm người ta chán ghét, lúc nào cũng chống đối ta, cũng là người bạn cùng bàn có quan hệ kém nhất với ta."

"Từ nhỏ, ngươi đã không biết lựa chọn bạn rồi." Leopold giống như thuận miệng nói.

Rollon đột nhiên sống chết cắn răng, cố gắng cầm chặt kiếm

và mâu, gần như muốn bóp gấy thân mâu.

Trước mắt hắn hiện lên gương mặt bé nhỏ kia.

Đứa bé thường xuyên xuất hiện trong giấc mơ.

"Lake đang điều tra ngươi." Leopold nói.

"Cái gì?" Rollon trừng to mắt, lộ ra vẻ mặt khó tin.

Trong lòng hắn hiểu rõ, tuy Lake ghét ác như thù, mặc dù không thích quý tộc nhưng tuyệt đối là một bạn học có phẩm hạnh tốt đẹp, lương thiện chân thành, trước đó vì Valhein mà từ bỏ khảo nghiệm chính là ví dụ tốt nhất.

"Hắn đã biết là ta phái lão Turner tìm giáo viên kỹ năng chiến đấu của ngươi nhờ giúp đỡ, trong phạm vi hợp lý cố hết sức chấm điểm cao cho ngươi.' Nếp nhăn trên mặt Leopold giống như là khúc gỗ điêu khắc thành, cứng rắn không gì sánh bằng.

"Người nói cái gì?"

Rollon đứng bật dậy, máu nóng xông lên não, mắt nổ đom đóm.

"Hắn đã biết chuyện của ngươi." Giọng điệu của Leopold đặc biệt lạnh nhạt.

"Ta nói là, tại sao người lại tìm giáo viên dạy kỹ năng chiến đấu của ta? Tại sao người lại gian lận? Tại sao người lại làm như vậy?"

Rollon tức giận tới mặt đỏ bừng.

Hắn đột nhiên nhớ tới chuyện mà Lake từng nói trước kia, nói rằng mình đã gian lận, khi đó mình mắng Lake nói bậy, hiện giờ đột nhiên hiểu được khi đó Lake đã biết gì đó.

"Nếu cháu của ta có thể thi được hạng nhất, không bị một kẻ dân thường đạp lên, ta việc gì phải vác cái mặt già này đi cầu người ta." Trên mặt Leopold lộ ra biểu cảm châm chọc.

Toàn thân Rollon cứng ngắc, tay chân lạnh lẽo.

Không ngờ, ông nội lại nói ra lời như thế.

Càng không ngờ, Lake có lẽ đã nắm giữ bằng chứng.

Một khi Lake công bố ra ngoài thì Học viện Plato sẽ đuổi mình.

Trước đó bị Học viện Quý Tộc đuổi, giờ lại bị Học viện Plato đuổi, cho dù mình là quý tộc thì toàn bộ học viện ở Hy Lạp này cũng sẽ không thu nhận mình nữa.

Mà hậu quả đáng sợ nhất chính là gia tộc Rollon sẽ không còn danh tiếng và vinh quang nữa.

Gia tộc đối địch chỉ cần tốn chút công sức thì những gia tộc hợp tác với gia tộc Rollon sẽ hủy bỏ hợp tác.

Toàn gia tộc sẽ trở thành quý tộc xuống dốc.

Một khi ông nội chết đi thì cả gia tộc này sẽ không duy trì nổi mức chỉ tiêu ở khu quý tộc, chỉ có thể dọn ra khu bình dân.

Giờ phút này, bên tai Rollon vang lên âm thanh không dứt, tất cả đều là tiếng cười nhạo nói mình là quý tộc xuống dốc.

Những âm thanh độc ác, sắc bén, chói tai kia giống như một cây kim dài đâm vào trái tim Rollon, nhẹ nhàng xoay tròn.

“Tại sao lại như vậy, tại sao lại như vậy chứ..."

Rollon thâm lẩm bẩm, không thể nào hiểu được vì sao sự việc lại tới nước này.

Vành mắt hắn đỏ lên, cắn răng, chỉ hận không thể đập nát căn phòng khách này.

"Chúng ta không thể giao tương lai của ngươi cho dân thường quyết định. Lại càng không thể giao tương lai của gia tộc cho một dân thường quyết định." Âm thanh của Leopold vang lên trong đại sảnh.

Rollon cúi đầu, không nói được lời nào.

"Ngươi gây chuyện, ngươi phải giải quyết." Âm thanh của Leopold làm phòng khách hóa thành trời đông giá rét.

Chương 392: Nia (2)

Chương 392: Nia (2)

Nia (2)

"Có ý gì?" Rollon đột nhiên ngẩng đầu, trong mắt mang theo cảnh giác, chống cự, và căm giận, thù hận không thể nào che giấu.

"Ngươi biết cách làm của quý tộc mà." Leopold lạnh nhạt nói.

"Không có khả năng! Lake là thiên tài mà Học viện Plato xem trọng, bậc thây Plato vẫn luôn quan tâm hắn!" Rollon nói.

"Ah, xem ra ngươi vẫn chưa biết, mấy hôm nay bậc thây Plato đã thu hồi lĩnh vực của mình, toàn lực dưỡng thương. Leopold nói.

"Lẽ nào người đã sớm biết chuyện Lake rồi vẫn luôn chờ cơ hội này?" Rollon hỏi.

"Một kẻ đã gây họa cho gia tộc không có tư cách chất vấn một người đã cống hiến mỗi giọt máu mỗi tấc thịt cho gia tộc như ta." Ánh mắt Leopold đặc biệt sắc bén, giống như lưỡi dao phản chiếu ánh trăng, tựa hồ không phải đang nhìn cháu mình mà là nhìn kẻ thù.

"Ta tin tưởng, Lake sẽ không nói ra." Rollon nói.

"Ánh mắt chọn bạn của ngươi vẫn luôn kém cỏi như vậy. Xem ra từ nay về sau gia tộc này phải coi sắc mặt của một kẻ dân thường mà sống. Hắn vui thì chúng ta không cần lo lắng, hắn mất hứng thì chúng ta lo âu sợ sệt. Rollon, ngươi nói coi có đúng không?" Leopold lộ ra nụ cười mỉm lạnh như băng.

Rollon nắm chặt kiếm và mâu.

Rollon trong lời ông nội, không chỉ là hắn, mà còn là tên của tổ tiên.

"Ta sẽ giải quyết chuyện này!" Rollon cắn răng nói.

"Giải quyết thế nào?"

"Không cần ngươi lo! Chỉ cần ta làm Lake vĩnh viễn không mở miệng là được rồi!" Rollon nói.

"Vậy thì cút ra ngoài, giải quyết xong thì trở vê. Nếu như không thể giải quyết, vì vinh dự của gia tộc, ta chỉ có thể đuổi ngươi ra khỏi gia tộc, lấy lại tên của ngươi!" Cổ họng của Leopold giống như được làm từ tảng đá, mỗi lời nói ra đều cộm tai Rollon đau nhức.

"Ngươi vĩnh viễn thua kém cha mình!" Rollon đỏ mắt, xoay người rời đi.

Rollon bước ra khỏi phòng khách, phía sau chợt nghe thấy ông nội nhỏ giọng nguyên rủa.

"Vì sao người chết không phải là ngươi?"

Cơ thể Rollon cứng ngắc tại chỗ, trên mặt lộ ra biểu cảm khó tin. Đây là lần đầu tiên nghe ông nội nói ra những lời này, thậm chí còn có thể nghe thấy âm thanh nghiến răng của ông nội.

Trước mắt Rollon nháy mắt bị hơi nước bao vây.

Hắn vừa lau nước mắt vừa chạy ra ngoài, nhưng trong lòng lại hiện lên hình ảnh của cha vì cứu mình mà bị kẻ thù giết chết.

Chiến sĩ không tới ba mươi tuổi đã đạt tới cấp Thánh Vực chính là hi vọng của cả gia tộc.

Thế nhưng lại vì cứu con mình mà chết trong tay kẻ thù.

Rollon cắn chặt răng, dùng hết toàn lực để chính mình không bật khóc thành tiếng.

"Ta biết ngay mà, hắn vẫn luôn hận ta, vẫn luôn hận ta đã giết chết con hắn! Ta biết mà..."

Trong đại sảnh.

Leopold chậm rãi nhìn một vòng pho tượng tổ tiên.

Có hai vị trí trống.

Hồi lâu sau, Leopold vỗ nhẹ tay một cái.

"Bộp _"

Âm thanh trong trẻo quanh quẩn trong phòng khách.

Một người áo đen xuất hiện ở bên ngoài phòng khách, nửa quỳ xuống.

"Đi đi, nếu như hắn không dám ra tay thì các ngươi dựa theo... trước kia, giúp hắn một chút." Leopold lẳng lặng nhìn hoàng hôn Athens.

Sắc trời u ám chậm rãi chảy vào đôi mắt hắn.

Rollon chạy ra khỏi cổng lớn, chạy về phía khu bình dân, không ngừng hồi tưởng lại những lời nói của Lake và người khác, tìm thấy con đường nhà Lake, sau đó hỏi người gần đó, xác định địa chỉ cụ thể.

Đi tới trước cửa nhà Lake, Rollon mở cửa ra, chậm rãi bước vào.

Nhà Lake là dạng nhà cư dân điển hình ở Athens, căn nhà

được xây dựng bằng đá và quét bùn tro màu trắng.

Vào cổng đi vài bước qua khoảng sân nhỏ, trong đó có một bên là tường, ba mặt khác là phòng ở.

Rollon đứng ở trong sân, nhìn người ở phía dưới hàng hiên.

Dưới ánh sáng mờ ảo của lúc chạng vạng, một thiếu nữ mặc váy dài màu xám câm một khối da bò màu nâu đang chậm rãi lần mò, tựa hồ đang đo kích cỡ.

Trên mặt thiếu nữ đột nhiên lộ ra biểu cảm vui vẻ, nhưng sau đó thì có hơi sửng sốt, nụ cười biến mất, chậm rãi quay đầu lại, tai trái hướng về phía cổng. "Xin chào, ngươi tới tìm anh Lake hả? Chúng ta không quen nhau, bởi vì ta chưa từng nghe thấy tiếng bước chân của ngươi." Giọng nói của thiếu nữ giống như chim hoàng anh trong thung lũng vắng, lanh lảnh và ngọt ngào.

Rollon nhìn thiếu nữ, lộ ra vẻ mặt khó tin.

Trên mặt cô gái hiện ra vô số vết sẹo, giống như một con giun lớn dính ở bên trên, giăng đầy khắp nơi.

Ánh mắt thiếu nữ, xám mờ mịt.

Vì sao sáng long lanh của bầu trời đêm Athens không thể nào chiếu rọi vào ánh mắt nàng.

Rollon nhìn chằm chằm thiếu nữ, không nói được lời nào.

"Để ta đoán thử xem nào, ngươi hẳn là bạn cùng bàn của anh trai ta đúng không? Chắc chắn không phải là người cao to Hoth rồi, bước chân của hắn giẫm lên mặt đất khẳng định sẽ còn vang hơn cả tiếng chân voi chạy trốn." Trên mặt thiếu nữ lộ ra nụ cười mỉm.

"Cũng không phải là anh Valhein, anh trai nói rằng anh Valhein

rất giỏi trêu ghẹo con gái, nếu là anh Valhein thì nhất định sẽ giành nói chuyện trước. Ta đang làm bìa sách cho anh Valhein." Thiếu nữ nói, chậm rãi buông miếng da bò trong tay xuống.

"Cũng không phải là Jimmy, anh trai nói Jimmy là một người rất thích cười."

"Không thể là Albert, anh trai nói Albert kỳ thật rất đáng thương, nếu là hắn thì nhất định sẽ luôn mang theo con rối của mình."

Chương 393: Ngậm miệng ngươi lại

Chương 393: Ngậm miệng ngươi lại

Ngậm miệng ngươi lại

"Không có khả năng nhất chính là công chúa Paloma, nàng rất đẹp, lúc anh trai miêu tả nàng, ta thậm chí có thể cảm nhận được sự mất mát trong giọng nói của anh trai, đó là người mà hắn vĩnh viễn không dám nghĩ tới, giống như nữ thần vậy. Có điều, gần đây anh trai nói với ta, anh Valhein và chị Paloma rất xứng đôi, anh trai vẫn luôn giúp anh Valhein tìm cơ hội. Ta cũng rất muốn được ở cùng với bọn họ, đó nhất định là cặp tình nhân tuyệt vời nhất thế gian."

"Chẳng lẽ là anh Rollon? Cũng không giống lắm, anh Rollon cũng là quý tộc, anh trai nói anh Rollon rất kiêu ngạo, chỉ ít hơn chị Paloma một chút mà thôi. Anh trai nói anh Rollon mặc dù là quý tộc nhưng thật ra là người rất tốt, ở Học viện Plato chưa từng làm chuyện xấu, cũng rất chăm chỉ tu luyện, cố gắng học tập. Có điều dù sao anh Rollon là người có tên giống với tên gia tộc, nhất định phải gánh chịu gánh nặng mà người bình thường khó có thể tưởng tượng."

"Mấy hôm trước anh trai còn nói rằng, biểu hiện của anh Rollon trong kỳ thi giống như một vị anh hùng vậy, trên người sẽ phát sáng. Anh trai nói anh Rollon nhất định sẽ trở thành quý tộc xuất sắc, cũng nhất định sẽ trở thành chiến sĩ vĩ đại, để vinh quang của gia tộc Rollon nâng cao hơn một tầng."

Rollon đột nhiên không dám nhìn thiếu nữ, hơi nghiêng đầu,

mũi chua xót.

Qua hồi lâu, thiếu nữ than khẽ, nói: "Lẽ nào đoán sai hết rồi sao? Hay là bạn ở câu lạc bộ ma dược của anh trai, hay bạn học khác? Nhiều người lắm, ta đoán không ra. Ngài ngồi trước đi đã, ta hành động không tiện, sợ làm phiền tới ngài."

Thiếu nữ chậm rãi từ trên ghế đứng dậy, chậm rãi sờ soạng phía trước, cuối cùng lấy ra một cái ghế, sau đó buông tay, cúi chào với vị khách tới thăm.

"Ngài ngồi đi, anh trai sẽ về ngay thôi." Thiếu nữ cố gắng duy trì nụ cười.

Tay nàng, khẽ nắm lấy nhau.

Gió đêm thổi qua, quân áo thiếu nữ tung bay.

"Ngài không tới ngồi à? Ta sẽ không ép ngài." Thiếu nữ chậm rãi ngồi xuống.

Rollon im lặng.

Thiếu nữ cũng im lặng, qua một hồi lâu mới mở miệng.

"Từ nhỏ anh trai đã luôn chăm sóc ta, vì bảo vệ ta anh trai có thể làm bất cứ điều gì. Anh trai vẫn luôn cố gắng, mỗi ngày đều học tập tới tận khuya, người khác đều xem hắn là thiên tài, chỉ có ta biết, anh trai đang dùng sinh mệnh để đổi lấy kiến thức. Vì thế cơ thể của anh trai vẫn luôn không tốt. Anh trai rất hiên lành, chỉ là có đôi khi hành động hơi bốc đồng một chút. Nếu anh trai đã làm sai điều gì thì ngài hãy nghiêm phạt ta đi, ta nguyện ý gánh vác hết tất cả thay anh trai. Được không?"

Trong gió đêm, âm thanh của thiếu nữ cũng run run hệt như quần áo mình.

Rollon ngơ ngác nhìn thiếu nữ, đột nhiên nghĩ tới những chuyện trước đây về Lake.

Không biết vì sao, nước mắt chậm rãi trào ra.

Rollon hít sâu một hơi, dè dặt, rất sợ thiếu nữ nghe thấy.

Qua một hồi lâu, Rollon xoay người, nhanh chóng rời đi.

Rollon vừa ra khỏi cửa thì một người áo đen từ bên ngoài tường đảo người nhảy vào trong sân.

Giống như lá cây rơi rụng, lặng yên không một tiếng động.

Hai tay thiếu nữ nắm chặt, cắn chặt răng.

Gió đêm dữ dội hơn, làn váy run rẩy.

Người mặc đồ đen chậm rãi đi tới...

Trên đường phố.

Lake xoay xoay cổ, khẽ thở dài.

Không có bài thi trước khi học kỳ mới bắt đầu, vì thế có thời gian để học tập xong tất cả chương trình học trước khi vào học, nhưng gần đây tốn thời gian vào khảo nghiệm và giúp Valhein hoàn thành .Jacques nên đã trễ nải chuyện học rất nhiều.

Mấy ngày nay vẫn luôn học tới rất khuya mới về nhà ăn cơm.

"Hi vọng em gái sẽ không quá đói." Lake đi nhanh hơn, trong tay cầm phần cơm của hai người.

Đi tới con phố nhà mình, một người hàng xóm nói: "Lake, khi nãy có người hỏi thăm địa chỉ nhà ngươi đấy, ta thấy cũng là đứa nhỏ nên đã chỉ."

"Người nọ dáng vẻ thế nào?" Lake hỏi.

"Một thân áo giáp màu đen, tay trái cầm kiếm, tay phải câm mâu, một thiếu niên rất tuấn tú, trông giống như cậu chủ quý tộc bên khu tây, trên chân rất sạch sẽ."

"Ah cám ơn, ta biết là ai rồi." Lake nói.

"Hắn vào đợi một chốc rồi đi rồi. Đi về phía hướng tây, nếu ngươi về sớm một chút thì nói không chừng có thể gặp hắn. Ngươi xem, bóng người kia chính là hắn." Hàng xóm đột nhiên nhìn sang phía tây.

Lake quay đầu, vừa vặn nhìn thấy Rollon chuyển hướng sang một con đường khác, bóng lưng biến mất. Trong lòng cảm thấy thực khó hiểu, Rollon tới nhà mình làm gì? Lake đi nhanh vê phía cửa nhà, nhìn thấy cổng lớn khép hờ, không biết vì sao trái tim nảy lên mãnh liệt.

Năm đó khi mình giết người, cổng lớn cũng khép hờ như vậy.

"Nial

Lake vừa gọi tên em gái vừa bước nhanh vào trong nhà.

Lake vọt tới sân nhỏ, ngơ ngác nhìn về phía trước, tay buông lỏng, cơm tối rơi xuống đất.

Chén gốm kẻng vài tiếng, rơi vỡ, cơm và nước canh lặng lẽ chảy xuôi.

Nia ngửa mặt lên trời nằm ngửa dưới bậc thêm hành lang, quần áo rách toạc.

Ánh mắt Nia trống rỗng nhìn bầu trời, u ám không có ánh sáng.

Ánh trăng rơi vãi, phần cổ đã ngừng chảy máu, vết máu đen

đặc trên miệng vết thương.

Bên cạnh thi thể có dòng chữ bằng máu.

Ngậm miệng ngươi lại - Rollon.

“Nial"

Lake giống như phát điên xông tới trước, ôm lấy xác em gái, cố gắng bịt vết thương lại, hét to: "Nia! Nia em tỉnh lại đi! Mở mắt ra đi, nhìn anh trai đi mà, ta về rồi đây, ta ở bên Nia rồi đây! Ta về rồi, ta về rồi..."

Chương 394: Ngậm miệng ngươi lại (2)

Chương 394: Ngậm miệng ngươi lại (2)

Ngậm miệng ngươi lại (2)

Lake ôm xác em gái, gào khóc xé ruột xé gan.

Khóc hồi lâu thì Lake chợt tỉnh táo lại.

"Đúng rồi đúng rồi... ta là ma pháp sư, ta có thể làm người chết sống lại! Đúng đúng đúng... chờ ta trở thành bậc thây Truyền Kỳ rồi sẽ làm Nia sống lại. Nia, đừng khổ sở, anh trai ở bên cạnh đây rồi, sống lại rất đơn giản, giống như ta muốn chữa lành vết thương, chữa lành mắt của Nia vậy, chỉ cần trở thành Thánh Vực hoặc Truyền Kỳ thì nhất định có thể dễ dàng làm được..."

"Nia, Nia hãy ngủ một giấc, ngủ một giấc đi nhé, chờ lần sau Nia tỉnh lại, mắt cũng sẽ khỏi... Nia ngoan, lần này anh trai vê muộn, lần sau sẽ không bao giờ muộn nữa đâu. Sau này anh trai cống Nia, anh trai đi đâu thì Nia cũng theo tới đó, như vậy anh trai sẽ không bao giờ muộn nữa, như vậy chúng ta có thể vĩnh viễn ở cùng một chỗ..."

"Có điều..."

Lake nhìn dòng chữ bằng máu ở bên cạnh.

"Có điều, anh trai phải rời khỏi Nia một lần cuối cùng. Chờ anh trai giết Rollon rồi sẽ cõng Nia rời khỏi Athens, đến nơi mà không ai có thể tìm thấy, sau đó để Nia sống lại. Như vậy anh em ta có thể vĩnh viễn sống bên nhau, vĩnh viễn hạnh phúc, không bao

giờ tiếp xúc với những kẻ đáng sợ bên ngoài nữa..."

"Nia, em ngủ một lát đi nhé, anh trai sẽ đi giết Rollon! Người nhà của hắn giết chết cha mẹ chúng ta, hắn lại tổn thương Nia, sao ta có thể buông tha hắn, sao ta có thể buông tha hắn chứ? Em nói xem có đúng không, Nia?"

"Nia ngủ một lát nhé, anh trai sẽ lập tức vê ngay thôi, sẽ lập tức quay trở lại..."

Lake vọt vào phòng, cầm lấy đống quần áo, từng cái từng cái phủ lên cơ thể Nia, cuối cùng che kín gương mặt cô gái.

"Thế giới này, không đáng để Nia chú ý."

Lake mỉm cười thật dịu dàng với em gái, giống như những lần nhìn thấy con bé ngủ trưa vậy.

Lake đứng dậy, câm gậy ma pháp, đi ra khỏi nhà.

-Rollon....

Tiếng gào thét điên cuồng của Lake vang vọng trên bâu trời con phố.

Một người áo đen leo tường trèo vào, bôi đi dòng chữ bằng máu, sau đó lấy ra một cái lọ, chậm rãi đổ ra. Mảng sáng nhỏ hóa thành sức mạnh phép thuật kỳ dị, làm cả căn nhà trở nên mờ mịt.

Người nọ lại mở một cái lọ khác, sức mạnh kỳ dị lan ra tràn ngập khắp con đường, lần lượt từng người ngã xuống đất mê man.

Học viện Plato.

Hoth đang cố gắng vung nắm tay, điên cuồng đấm vào bao cát ma hóa.

"Ta muốn trở nên mạnh hơn, ta muốn trở thành chiến sĩ Hắc

Thiết!"

Mồ hôi rơi.

Gia tộc Pandion.

Paloma vung thương kiếm, ưu nhã như nữ thần, mạnh mẽ như cọp báo, đánh cho nữ chiến sĩ Thanh Đồng tập luyện với mình không ngừng lui lại.

Luyện tập một hồi, nàng lau sạch mồ hôi trên trán, sau đó lặng lặng xem sách ma pháp.

Nhà Jimmy.

Jimmy đang lật xem lịch sử ma pháp, thề rằng muốn giành được hạng nhất chương trình học lịch sử, được thây Cadmus khen ngợi.

Nhà Albert.

Albert nhíu mày ngửi mùi rượu nồng nặc, nghe tiếng gào thét như sấm rền ở sát vách, lặng lẽ chế tạo tay chân giả ma pháp.

Nhà Valhein.

Valhein đứng dậy, vừa chậm rãi khởi động cơ thể, vừa chậm rãi đi lại trong sân.

"Tiếp sau đó chính là trận đấu thành bang, nếu không có gì bất ngờ thì sẽ giúp Rollon giành được hạng nhất. Về phần cuộc chiến quán quân cuối cùng chỉ mang tính chất biểu diễn, chỉ cần để thủ hạ của Rollon đấu với hắn là được..."

Nhà Rollon.

Rollon tay không giống như cái xác không hồn trở về nhà, cởi bỏ giáp da nhuốm máu, cố gắng rửa sạch hai tay, cố sức chà rửa,

thẳng đến khi chà đôi tay đỏ ửng, thẳng đến khi chà rách cả da.

Không biết qua bao lâu, lão quản gia Turner đi tới.

"Thiếu gia Rollon, ông chủ chờ ngài ở phòng khách."

"Bảo hắn đợi đi." Trong mắt Rollon tựa hồ đã mất đi sắc màu, giống như con rối, chết lặng rửa tay mình.

Không biết qua bao lâu Rollon mới cầm lấy khăn lông, lau khô đôi tay máu me đầm đìa, chậm rãi đi tới phòng khách. Hắn bước lên bậc thang, đứng ở phòng khách, bình tĩnh nhìn cụ già ngồi trên ghế.

Nhìn nửa bên ghế dựa bị thiếu sau lưng cụ già.

Cụ già nhìn cháu trai mình, từ gương mặt không thể nhìn ra chút tâm tình nào.

Mắt và vẻ mặt Rollon giống như tượng đá, không hề có chút độ ấm nào.

"Rất tốt, không hổ là đứa nhỏ nhà Rollon.' Trên mặt ông cụ kia rốt cuộc cũng lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Ánh mắt Rollon khẽ run lên.

Đây là nụ cười đầu tiên của ông nội kể từ sau khi cha chết.

Đây là điều mình mong đợi nhất từ trước đến giờ.

Nhưng không biết vì sao hiện giờ lại không cảm nhận được vui sướng trong nụ cười kia, cũng không cảm thấy chính bản thân mình vui sướng.

Thì ra, không phải nụ cười của mỗi người đều là vui vẻ.

"À đúng rồi, hắn không chỉ điều tra chuyện ngươi gian lận, còn

điều tra những chuyện khác." Leopold tựa hồ nghĩ tới gì đó, thuận miệng nói.

"Hắn nói, người đã phái người giết chết cha mẹ hắn." Rollon nói.

"Lão Turner đã ra tay quá nặng." Leopold lộ ra tiếc nuối nói.

"Đúng vậy, giống như hôm nay ta đã ra tay quá nặng vậy." Rollon cúi đầu, lẳng lặng nhìn đôi tay mình, chúng vẫn đang chậm rãi chảy máu.

Leopold lẳng lặng nhìn Rollon.

Giọng của Rollon và trước kia không giống nhau.

Rollon chậm rãi ngẩng đầu, nhìn ông nội mình.

"Từ trước đến nay hắn chưa từng điều tra chuyện ta gian lận, hắn chỉ đang tìm hung thủ giết cha mẹ mình!"

"Không có gì khác nhau."

"Khác nhau rất lớn!"

Chương 395: Lake chết

Chương 395: Lake chết

Lake chết

Rollon dùng ánh mắt u ám nhìn ông nội ngồi trong bóng tối.

Đèn ma pháp trong phòng khách vẫn không mở.

"Ta nói rồi, ánh mắt chọn bạn của ngươi rất kém cỏi." Leopold nói.

"Vì thế, người đã giết nhóc Tom?" Rollon trả lời lại đầy mỉa mai.

Rollon nói xong, trong mắt rốt cuộc có sắc màu, là màu đen đặc.

Hắn nhớ kỹ năm sáu tuổi, cha mẹ vì gia tộc mà thường xuyên ra ngoài, trong nhà chỉ còn lại mình ông nội.

Lúc không có cha mẹ, tòa nhà này giống hệt như nhà ma tối tăm.

Vì trốn tránh mà mỗi ngày sau khi học tập tu luyện xong, Rollon lén trèo tường chạy ra ngoài chơi, tới tận khuya mới trở vê.

Không bao lâu sau, Rollon quen một đứa nhỏ cùng lứa, cha của đứa nhỏ đó là người hầu của một nhà quý tộc gần đó.

Dưới sự hướng dẫn của nhóc Tom, nhóc Rollon sáu tuổi không ngờ rằng thì ra thế giới này còn nhiều đồ chơi thú vị như vậy, hạt cát có thể làm tay chân không ngừng chui tới chui lui, phù sa có

thể hòa với nước, thậm chí ngay cả cuống lá rơi rụng cũng có thể dùng để chơi đùa...

Những ngày đó là khoảng thời gian tràn đầy màu sắc trong sinh mệnh của nhóc Rollon.

Không cần đối diện với những gương mặt dọa người trong nhà ma kia, không cần làm bạn với những pho tượng, không cần ngửi mùi hôi thúi.

Cho dù một thân nước bùn và mồ hôi thì vẫn ấm áp như vậy, vui vẻ như vậy.

Thẳng đến một hôm chập tối, nhóc Rollon một lần nữa chạy tới nơi hẹn với nhóc Tom.

Hắn nhìn thấy ông nội, thấy lão Turner, còn thấy nhóc Tom ngã xuống đất.

Cổ nhóc Tom nghiêng ngã vặn vẹo giống như vịt hoang bị bẻ gãy cổ.

Nhóc Rollon sáu tuổi ngẩng đầu, mờ mịt nhìn ông nội.

Leopold đưa chiếc khăn tay màu trắng cho lão Turner ở bên cạnh.

"Cám ơn ông chủ." Lão Turner nhận lấy chiếc khăn, chậm rãi chà lau tay mình.

Tay hắn rất sạch sẽ, không có nước bùn, cũng không có vết máu.

Nhưng không biết vì sao, nhóc Rollon cứ cảm thấy chiếc khăn màu trắng đó đang chậm rãi nhuộm đỏ. "Lão Turner ra tay quá nặng rồi." Giọng Leopold đầy tiếc nuối.

"Vì sao?" Nhóc Rollon lầm bầm hỏi.

"Thỉnh thoảng ngươi chạy ra ngoài chơi cũng không ảnh hưởng toàn cục, dù sao cũng chỉ là trẻ con. Ta nghĩ rằng một ngày nào đó ngươi sẽ hối cải, không ngờ ngươi lại mê muội trong đó." Leopold từ trên cao nhìn xuống nhóc Rollon.

Toàn bộ con đường giống bị cái bóng của Leopold bao phủ.

Nhóc Rollon nhìn người ông nội giống như xa tít ở phía chân trời, không thể nào hiểu được lời hắn nói.

"Tên của ngươi là Rollon, ngươi không chỉ đại diện cho ngươi mà còn đại diện cho gia tộc của ngươi, đại diện cho mỗi người bọn ta, đại diễn cho mỗi vị tổ tiên, đại diện cho vinh quang gia tộc.'

"Làm bạn với dân thường tức là kẻ địch với quý tộc."

"Hoặc là cô độc, hoặc là kết bạn với quý tộc."

"Hiểu chưa?" Leopold hỏi.

Nhóc Rollon lắc đầu, trong mắt tràn ngập nước mắt.

"Nghẹn trở lại đi! Đứa nhỏ của gia tộc Rollon chỉ có chảy máu, không chảy nước mắt!" Âm thanh của Leopold giống như sấm sét vang rền.

Nhóc Rollon cắn chặt răng, cắn thật chặt.

Đợi ông nội rời đi thì nước mắt cũng tuôn trào.

Rollon nhớ kỹ, vài ngày sau đó thì cha trở vê.

Thế nhưng trong mắt nhóc Rollon đã mất đi màu sắc.

Đến nay Rollon vẫn nhớ được, sau khi biết đầu đuôi sự việc, cha mỉm cười ôm lấy mình.

"Đi thôi, tới tìm ông nội, nói cho hắn biết, hắn đã sai." Nụ cười ấm áp của cha đã hòa tan bầu trời u ám trong lòng Rollon.

"DạI" Nhóc Rollon gật mạnh đầu.

Hai cha con đi tới phòng khách, cha buông nhóc Rollon xuống, dốc hết toàn bộ sức mạnh của chiến sĩ Hoàng Kim ra ngoài, quanh thân sáng ngời, giống như một con sư tử mạnh mã vọt tới trước mặt Leopold, tung ra một quyên.

Leopold vẫn không nhúc nhích.

Luông gió mạnh quét tới, nắm tay sượt qua người , đánh trúng lưng ghế phía sau Leopold.

Nửa phần lưng ghế nổ tung, vụn gỗ bay tán loạn. Trong làn gió mạnh, hai cha con bốn mắt nhìn nhau.

"Người không thể dùng cách dạy con của mình để dạy dỗ con trai ta! Người không thể hủy diệt con mình, cũng sẽ không thể hủy diệt con trai ta! Nếu người còn dám đối xử với thằng bé như vậy nữa, ta sẽ đá người khỏi vị trí gia chủ!"

"Chờ ngươi thăng lên Thánh Vực, ta mới nghe thấy." Leopold bình tĩnh nhìn hai mắt con trai mình.

"Tốt."

Rollon nhớ kỹ, một năm sau đó, cha thăng cấp lên Thánh Vực đã ôm mình tới, cũng là nơi đó, lặp lại lời giống như vậy.

"Nghe thấy rồi." Leopold gật đầu.

Trước mắt Rollon hốt hoảng, giống như trở về khi còn bé, giống như nhìn thấy người cha đầy phấn khởi, nhìn thấy nụ cười xán lạn kia.

Thẳng đến khi bên tai lại vang lên âm thanh của Leopold.

"Chúng ta không làm gì sai, chỉ là dân thường quá nhỏ bé. Chúng ta đủ kiên cường nên mới có thể sống mãi."

Ánh mắt của Rollon rơi vào phần lưng ghế dựa thiếu mất phân nửa phía sau Leopold.

Đột nhiên Rollon mỉm cười tự giễu.

"Hai hiện trường, các người đã dọn dẹp sạch sẽ rồi đúng không? Bao gồm cả người chỉ đường cho ta."

"Mọi thứ đều đã được giải quyết, cho dù Plato tự mình ra tay cũng không thể tìm được manh mối." Leopold nói.

"Không có chứng cứ không có nghĩa là sẽ không nghi ngờ. Nếu như ta bị điều tra, ta sẽ tự mình gánh vác.

Rollon nói xong thì xoay người rời đi.

"Muốn quay lại Học viện Quý Tộc không?" Leopold nhìn cháu trai, trong ánh mắt lóe lên tia sáng kỳ dị, u ám, đục ngầu, mờ mịt.

Rollon khó tin nhìn ông nội.

Chương 396: Lake chết (2)

Chương 396: Lake chết (2)

Lake chết (2)

Rollon vốn tưởng rằng nghe thấy tin tức này sẽ mừng như điên, nhưng không biết vì sao, khi nhìn ánh mắt âm trâm của ông nội, trái tim hắn lại chìm sâu vào đáy cốc.

Buổi sáng tươi đẹp ở Học viện Plato.

Trong tiếng kêu chíu chít của đám chim, Valhein đi vào phòng học.

Mọi thứ đều giống như bình thường, chỉ là nhóm bốn chuyên gia tới sớm Paloma, Hoth, Rollon và Lake lại vắng mặt một người.

Valhein ngồi xuống, quay đầu nhìn sang Hoth, sau đó hất cằm về phía chỗ ngồi của Lake.

"Không biết." Hoth lắc đầu.

Valhein gật đầu, thấy Paloma đang xem sách ma pháp thì thò đầu nhìn sang.

Paloma hơi nghiêng đầu, liếc xéo Valhein, vẻ mặt lạnh nhạt.

"Đề toán này ngươi làm sai rồi." Valhein đưa tay chỉ vào sách ma pháp của Paloma.

Nắm tay nhỏ bé của Paloma nắm lại, sau đó chậm rãi thả lỏng.

Sáng sớm không chịu làm chuyện tốt lại đi bắt lỗi người ta,

đúng là rảnh mài

Chỉ chốc lát sau, sách ma pháp biểu hiện có tin nhắn ma pháp, Paloma nhìn một cái, là Valhein gửi tới.

"Đừng quên ngày mai tới xem trận đấu thành bang của bọn ta, nhớ cổ vũ ta đấy."

Paloma cố nén kích động trợn trắng mắt, xóa bỏ tin nhắn ma pháp không có chút dinh dưỡng này đi.

Valhein theo lệ thường cường ngạnh giao lưu với Paloma, sau đó bắt đầu nhanh chóng chuẩn bị cho chương trình học hôm nay, chỉ lướt nhanh qua những nội dung quan trọng, không suy nghĩ nhiều, chỉ khắc sâu ký ức mà thôi.

Tiếng chuông vang lên, Valhein nhìn thoáng qua vị trí còn trống của Lake, nghi hoặc khó hiểu.

Niedern chậm rãi đi vào phòng học.

Một số ít bạn học đột nhiên kinh ngạc nhìn hắn.

Thân hình Niedern rất cao lớn, bình thường bước chân rất lớn, tốc độ rất nhanh, thế nhưng hôm nay hắn lại đi rất chậm.

Valhein nhìn Niedern, phát hiện vẻ mặt Niedern âm trầm, giống như bị bôi lên một tầng tro bụi thật mỏng. Niedern đứng vững trên bục giảng, chậm rãi nhìn một vòng học sinh.

Mỗi người đều cảm giác được, tốc độ nhìn của Niedern rất chậm.

Chỉ có một số ít người cảm nhận được ánh mắt Niedern dừng lại thêm một phút chốc ở vị trí trống của Lake.

Valhein đột nhiên cảm thấy rất khó chịu, nhưng không biết vì sao.

Niedern há to miệng rồi lại ngậm lại.

Nhóm học sinh kinh ngạc phát hiện, vành mắt Niedern đỏ ửng, thậm chí ngay cả mũi cũng có chút đỏ lên.

Trong phòng học an tĩnh, trong lòng mỗi người giống như bị một tảng đá lớn đè ép.

Qua một hồi lâu, Niedern mới chậm rãi hít sâu, vẻ mặt khôi phục bình tĩnh.

"Các bạn học, bạn học Lake của lớp chúng ta, tối hôm qua gặp phải tập kích, đã qua đời."

Lời nói của Niedern giống như sấm sét giữa trời quang, nổ ầm ầm bên tai mỗi học sinh.

"Cái gì?" Một vài bạn học kinh ngạc hỏi.

"Không thể nào..."

"Thầy ơi, thây có nói nhầm không vậy..."

Valhein ngơ ngác ngồi đó, đầu óc trống rỗng, hoàn toàn mất đi năng lực suy nghĩ. Thậm chí giống như vừa mới giật mình tỉnh dậy khỏi giấc mộng, lời của thầy Niedern giống như trong giấc mơ, mơ hồ đã nói gì đó, nhưng lại không thể nào nhớ được.

Sau đó, cả thế giới không thấy gì nữa, chính mình giống như chìm vào thế giới trắng xóa trống rỗng.

Qua một hồi lâu, tiếng khóc trầm thấp vang lên, tiếng chửi bới phẫn nộ vang lên, còn có tiếng rống của Hoth, chúng đã kéo Valhein từ thế giới trống rỗng quay trở lại.

Valhein chớp mắt một cái, chậm rãi khôi phục tri giác.

Thế giới trước mắt bị hơi nước che phủ.

Cái bóng của Lake hiện lên ở phía trước.

Là Lake đã cho mình ba lọ thuốc giải độc cao cấp.

Là Lake khi mình bị vu khống đã kiên định đứng bên cạnh mình.

Là Lake vì mình mà từ bỏ cuộc thi theo dõi kẻ địch.

Là Lake vì mình mà đi tìm cha bi kịch.

Là Lake vì liều mạng học tập mà trên mặt vĩnh viễn mang theo quầng thâm.

Là Lake vẫn luôn bảo vệ em gái mình. Là Lake đã nói là sẽ thay đổi.

Nhưng bây giờ...

Hoth ở bên cạnh đã rơi nước mắt đầy mặt, hai nắm tay siết chặt, hàm răng cắn chặt, rõ ràng đã dốc hết toàn lực để kiềm chế nhưng nước mắt vẫn không thể ngăn được tràn ra như dòng sông.

Tất cả bạn học đều đỏ vành mắt, có vài bạn học lặng lẽ lau nước mắt.

Valhein há to miệng nhưng không phát ra âm thanh, chỉ lặng lẽ ngậm miệng lại.

Sợ mình không thể khống chế nổi.

Valhein ngơ ngác ngôi đó, làm thế nào cũng không nghĩ thông được sao lại như thế, rốt cuộc đã đã xảy ra chuyện gì dẫn tới Lake tử vong.

Chỉ là ngoài ý muốn thôi sao?

Hi vọng chỉ là ngoài ý muốn.

"Thầy ơi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?" Một bạn học hỏi.

"Vào lúc khuya, học viện nhận được thông báo của Vệ Quân, nói rằng có thể là một học sinh của Học viện Plato đã chết trong ngõ vắng. Bọn ta vội vàng phái người chạy tới, phát hiện là xác của Lake. Sau đó bọn ta chia ra truy tìm hung thủ, người tới nhà Lake phát hiện, em gái Lake cũng đã bị sát hại." Mi mắt Niedern khẽ rũ xuống, trong ánh mắt tràn đầy đau thương.

"Đám súc sinh này! Súc sinh! Ngay cả Nia cũng giết! Đúng là lũ súc sinh khốn khiếp nhất trên đời! Súc sinh...

Hoth hoàn toàn mất khống chế, nắm tay điên cuồng đập lên bàn học, đồng thời còn mắng to.

Nhóm học sinh bị Hoth dọa hoảng, nhưng nhìn thấy hắn vừa khóc vừa mắng thì không khỏi đỏ vành mắt, rất nhiều người nghiêng đầu đi, lặng lẽ lau nước mắt.

Bạn học trong lớp đều biết, em gái Lake là một cô bé mù, rất đáng thương nhưng cũng rất tốt.

Thế nhưng nghe Hoth mắng như thế thì bọn họ mơ hồ nghĩ rằng, có lẽ Nia còn đáng thương hơn những gì người ta nói.

Chương 397: Ấm áp

Chương 397: Ấm áp

Ấm áp

Bằng không, Hoth cũng không mất kiêm chế đến như vậy.

Valhein nhớ rõ Hoth đã từng gặp Nia.

Mắng hồi lâu, Hoth dùng tay bụm mặt, gào khóc.

"Nia sẽ không được ăn mật ong Anzer nữa rồi... hu..."

Valhein vỗ nhẹ vai Hoth, cố sức cắn răng, cắn thật chặt.

Chờ tiếng khóc của Hoth nhỏ đi, Niedern thở dài nói: "Bọn ta đang dốc toàn lực điều tra chuyện này. Đáng tiếc nhất là bậc thây Plato vẫn còn đang dưỡng thương, đến giờ vẫn chưa biết chuyện này. Bậc thầy Hippolytus không am hiểu ma pháp hệ tiên đoán, hơn nữa cũng đã tự mình tới hiện trường sử dụng ma pháp khí Truyền Kỳ làm phép nhưng không có kết quả gì, hiện trường đã bị sức mạnh phép thuật quấy nhiễu."

"Nếu như ma pháp sư hệ tiên đoán Truyền Kỳ tới hiện trường trong vòng một tiếng đồng hồ thì có thể sẽ tìm được manh mối, hiện giờ... hiện giờ ngoại trừ Thần Linh giáng xuống, bằng không không có người nào có thể thông qua ma pháp tìm kiếm tung tích của hung thủ. Có điều thế giới này không chỉ có sức mạnh ma pháp mà còn có sức mạnh của trí khôn. Học viện Plato sẽ toàn lực điều tra, tương lai không lâu nhất định sẽ bắt được hung thủ sát hại Lakel" Niedern nói.

"Có khi nào là ngoài ý muốn không?" Một người nhỏ giọng nói.

"Không phải ngoài ý muốn." Valhein đưa ra phán đoán.

Rất nhiều người nhìn Valhein.

"Thật ra ta rất hi vọng là ngoài ý muốn, nhưng Lake và em gái mình tử vong trong cùng một ngày, hiện trường bị ma pháp mạnh mẽ phá hư, mấu chốt nhất chính là thời gian ngay vào lúc bậc thây Plato dưỡng thương, đã định trước là không thể nào là ngoài ý muốn. Nhất định là có người sớm đã muốn giết chết Lake! Nếu bọn họ đã dám giết người của Học viện Plato, nhất định là có sức mạnh chống lại Học viện Plato."

Valhein chậm rãi nói ra suy đoán của mình.

Nhiều bạn học cảm thấy sởn tóc gáy.

Niedern thở dài nói: "Chuyện này có khả năng còn phức tạp hơn tưởng tượng, Valhein nói không sai. Vì thế ta ở đây cảnh báo mỗi người các trò, không chỉ là ta mà còn là cảnh báo của học viện! Từ giờ trở đi, không quản là ai cũng không được điều tra chuyện của Lake! Một khi phát hiện sẽ dành ra hình phạt nghiêm khắc nhất!"

Mọi người nhìn Niedern, Niedern nhìn Valhein. "Có nghe thấy không?" Niedern hỏi.

"Nghe thấy ạ." Số ít học sinh thưa thớt đáp lại.

"Có nghe thấy không?" Niedern gia tăng âm thanh.

"Nghe thấy ạ." Càng nhiều học sinh đáp lại hơn.

"Có nghe thấy không?" Niedern nhìn chằm chằm Valhein, rống to hơn.

Lần này không có ai đáp lại, tất cả đều chuyển sang nhìn Valhein.

"Ta không phải người ngu, ta chỉ là ma pháp sư Hắc Thiết, lấy cái gì để điều tra thế lực dám đối đầu với Học viện Plato chứ? Ta sẽ không điều tra chuyện này." Valhein bình tĩnh nhìn vào mắt Niedern, trả lời.

Niedern nhìn Valhein, còn muốn hỏi một câu là vĩnh viễn à, thế nhưng hắn không nói ra khỏi miệng.

Bởi vì hắn biết đáp án.

Niedern nhìn một vòng lớp học, nói: "Học viện tuy cấm các ngươi điều tra nhưng học viện nhất định sẽ dốc toàn lực. Các ngươi không nên hoài nghi quyết tâm của học viện, nói một câu có lẽ không thích hợp, chuyện này không chỉ liên quan tới tính mệnh hai anh em Lake, đồng thời còn có liên quan tới toàn bộ học viện. Các ngươi không thể điều tra, nhưng có thể nghĩ lại những chuyện khác thường có liên quan tới Lake dạo gần đây, tìm thời gian viết tin nhắn ma pháp gửi cho ta, như vậy sẽ có trợ giúp rất lớn đối với bọn ta."

Valhein có chút sửng sốt, lập tức nhớ tới hai lần Lake tới từ đường lớn Sokrates ở phía tây, có khi nào liên quan tới chuyện này hay không?

Trong lòng thầm ghi nhớ chuyện này, chờ sau khi tan học sẽ gửi tin cho thầy Niedern.

Sau đó, Niedern lộ vẻ mặt đau thương nói: "Bọn ta đã phong tỏa con đường kia, cũng phong tỏa nhà Lake, mọi thứ sẽ không thay đổi, cho tới khi bậc thầy Plato xuất hiện. Chỉ cần không tìm thấy hung thủ thật sự, bọn ta sẽ không an táng hai anh em Lake, vì thế trong khoảng thời gian khá dài có lẽ sẽ không có tang lễ của bọn họ. Hiện giờ, mọi người hãy đứng dậy, mặc niệm cho anh em Lake.'

Nhóm người vội vàng đứng dậy, cúi đầu, nhắm mắt lại.

Qua hồi lâu, Niedern thở dài một hơi, nói: "Ta xin lỗi các trò, hiện giờ ta không có cách nào đứng lớp giảng bài. Tiết hôm nay sẽ chuyển thành tự học. Ta cần phải xử lý chuyện liên quan."

Niedern cầm sách ma pháp, chậm rãi bước ra khỏi phòng học.

Phòng học rơi vào an tĩnh gần như chết lặng, chậm rãi, có người xì xào thảo luận, tiếp đó ngày càng nhiều bạn học bắt đầu nhắc tới Lake.

"Lake là người rất tốt, có một lần ta vì chuyện trong nhà mà thành tích bị rớt thảm hại, hắn làm bộ như ngẫu nhiên gặp ta rồi nói rằng sau này có chuyện gì liên quan tới học tập thì có thể cùng thảo luận, nhưng thực tế thì ý của hắn là nếu có vấn đề gì thì cứ hỏi hắn."

"Đúng vậy, năm đó khi Perus bị bắt nạt, hắn đã đứng ra giúp đỡ rất nhiều lần, nhưng cuối cùng chính Perus đã từ bỏ nên hắn mới buông tay."

"Có vài lần ta tới hỏi bài Lake, không quản hắn bận thế nào cũng nhanh chóng giải đáp. Có khi tin nhắn ma pháp gửi tới chậm, hắn còn xin lỗi nói rằng mình bận làm chuyện khác nên không thấy tin."

"Lake đặc biệt rất nhiệt tình. Có lần bụng ta khó chịu, Lake nghe xong liên trực tiếp cho ta hai lọ dược, uống xong ta khỏe ngay. Ta muốn trả tiền nhưng hắn sống chết không chịu."

"Có lần ta bị bệnh, cũng chạy tới tìm Lake mua ma dược, trưa hôm đó hắn liền đưa cho ta, hắn rất tốt...

Valhein lằng lặng lắng nghe bạn học trong lớp nói chuyện, thế mới biết thì ra Lake vẫn luôn dùng đủ loại cách thức để giúp đỡ bạn học.

Chương 398: Ấm áp (2)

Chương 398: Ấm áp (2)

Ấm áp (2)

Thì ra Lake dùng đủ cách thức để chuộc tội, chuộc lại tội lỗi lúc nhỏ đã không thể cứu được cha mình.

"Thế nhưng, ngươi từ trước đến giờ không hề có tội..."

"Ngươi rõ ràng đã bắt đầu thay đổi..."

"Ngươi không thể nhìn thấy Jacques trình diễn..."

Valhein thâm suy nghĩ, đột nhiên nhìn sách ma pháp của mình, thấy mặt bìa liền nhớ tới Lake đã nói Nia muốn làm bìa sách cho mình...

Valhein cũng nhịn không nổi nữa, chậm rãi cúi đầu, tùy ý để thế giới này mở ảo.

Qua một hồi lâu, Valhein cảm nhận được Paloma ở bên cạnh huých mình một cái.

Valhein nghiêng đầu nhìn sang, Paloma dùng ngón tay chỉ sách ma pháp.

Mở sách của mình ra, quả nhiên có tin nhắn ma pháp của Paloma.

"Ta không giỏi ăn nói, cũng không giỏi an ủi người khác. Ta tin rằng nhất định sẽ tìm được hung thủ, Học viện Plato nhất định có thể báo thù cho anh em Lake! Nếu như ngươi khổ sở, có lời gì

muốn nói thì tìm ta. Không cần gửi tin nhắn ma pháp, chúng ta có thể tìm thời gian nói chuyện. Điều ta muốn nói nhất là ngươi ngàn vạn lần đừng truy tìm hung thủ giết Lake, nếu ngươi thật sự muốn tìm, chờ trở thành Thánh Vực rồi hãy tìm, được không?"

Valhein nhìn Paloma, nước ấm tuôn trào trong lòng.

"Được!" Valhein đáp lại một chữ.

Lúc ban đầu Valhein thật sự có kích động muốn truy tìm hung thủ, nhưng sau khi bình tính lại thì hiểu rằng mình không thể làm chuyện ngu ngốc. Nếu như Học viện Plato tìm không được hung thủ, như vậy chờ mình trở thành Thánh Vực, thành ma pháp sư cao cấp chân chính, nhất định sẽ dốc toàn lực tìm kiếm hung thủ!

Valhein nghiêng đầu nhìn thoáng qua Paloma, phát hiện nàng hơi siết nắm tay nhỏ, quơ quơ.

Đừng nản chí

Ta đang cổ vũ ngươi!

Valhein hiểu được tiếng lòng của Paloma, hít sâu một hơi, cũng siết nắm tay, nhẹ nhàng quơ quơ.

Nàng cũng phải cố gắng lên!

Paloma gật mạnh đầu. Valhein không ngờ ở thời điểm khó chịu như vậy, mình lại cảm nhận được thiện ý của thế giới.

Hoth đã lau khô nước mắt, nhưng vẫn như cũ siết chặt nắm tay, phẫn nộ trong mắt lại càng nồng đậm hơn.

"Hoth, ngươi muốn báo thù cho Lake và Nia không?" Valhein hỏi.

"Muốn!" Hoth nói.

"Tốt, vậy ngươi lấy cái gì để báo thù?" Valhein hỏi.

"Ta..." Hoth có chút sửng sốt, không nói ra được đáp án.

"Thế lực của đối phương lớn như vậy, báo thù cần có sức mạnh, đúng không?" Valhein hỏi.

"Đúng vậy."

"Như vậy trước khi báo thù, ngươi cần phải làm thế nào để có được sức mạnh?" Valhein hỏi.

"Tu luyện! Không ngừng tu luyện! Ta muốn trở thành chiến sĩ mạnh mẽ, thành anh hùng!" Hoth gâm nhẹ nói.

"Đúng vậy, đây mới là mục tiêu của ngươi! Đây mới là chuyện ngươi nên làm, chứ không phải là không ngừng phẫn nộ." Valhein nói.

"Cám ơn ngươi, Valhein.'

Valhein vỗ vỗ vai Hoth, không nói thêm gì.

Không khí lớp âm u, cả ngày đều thế.

Cho dù được Paloma quan tâm, cho dù chính mình khuyên nhủ Hoth, nhưng cả ngày Valhein vẫn cứ mơ mơ hồ hồ, vẫn nghe giảng bài, vẫn ghi chép lại, nhưng tổng thể thì cứ như đang mơ, tinh thần hốt hoảng, chính mình giống như không thuộc vê phòng học này vậy.

Thẳng đến cuối cùng tiếng chuông tan học vang lên, Valhein mới chợt nhận ra, mình đã quên tìm giáo viên, cũng quên viết nội dung cần chuẩn bị bài và ôn tập hôm nay.

Cầm lấy sách ma pháp, Valhein vội vàng chạy về phía văn phòng.

Không bao lâu sau, Valhein trở lại, viết nội dung cần chuẩn bị bài và ôn tập cho hôm nay lên bảng ma pháp.

Nhìn lại, trong lớp chỉ còn ngồi bốn bạn học.

Paloma và Rollon vẫn còn ở.

Paloma gật nhẹ đầu với Valhein, rời khỏi phòng học.

Trong lòng Valhein ấm áp. Trở lại chỗ ngồi, Valhein ngơ ngác một hồi mới chậm rãi rời khỏi phòng học, đi về nhà. Chỉ chốc lát sau, phía sau truyền tới tiếng bước chân xen lẫn tiếng vũ khí va chạm. Valhein cảm thấy quen tai, nhìn lại, là Rollon.

Valhein gật đầu một cái, tiếp tục đi tới trước.

Hai người yên lặng một chốc rồi Rollon lên tiếng.

"Ta không muốn giả vờ làm người tốt vào lúc này, quan hệ của ta và Lake đúng là không tốt, thế nhưng hiện giờ ta thật sự vì hắn mà khổ sở, ta thật sự mặc niệm cho hắn, ta thật sự không hy vọng hắn chết. Vì thế hi vọng ngươi không hiểu nhầm lời ta sắp nói." Rollon chậm rãi nói.

Valhein giữ im lặng, không đáp lại lời nào.

"Ta tìm ngươi là muốn nói với ngươi, ngày mai chính là ngày diễn ra trận đấu thành bang, hi vọng ngươi sẽ đúng giờ tham gia.' Rollon nói.

"Ừm." Valhein thờ ơ gật đầu một cái.

"Ta biết bây giờ nói chuyện này không được tốt cho lắm, giống như ta quá ích kỷ, thế nhưng ta đã đặt hết mọi thứ vào trận đấu thành bang này. Dùng mạng của ta, tương lai của ta, vinh quang của gia tộc, tất cả của gia tộc, đặt hết vào giải đấu này! Ta hi vọng ngươi tỉnh táo lại.' Rollon nói.

Trong lòng Valhein dâng lên một ngọn lửa vô danh, nhưng rất nhanh đã hít sâu một hơi, chậm rãi thở ra.

"Ngươi yên tâm, ngày mai ta sẽ đúng giờ tới đấu trường, cũng sẽ dốc toàn lực ứng phó để giúp ngươi giành được hạng nhất." Valhein nói.

"Đúng là quán quân quan trọng, nhưng hiện giờ ta lo lắng cho ngươi hơn, lỡ như ngày mai ngươi thất thân trên chiến trường thì rất có thể sẽ bị thương." Rollon nói.

"Ta hiểu. Ngày mai ngươi sẽ nhìn thấy một ta bừng sáng. Chỉ cần là trên chiến trường, ta nhất định sẽ xem mình là ma pháp sư chiến đấu." Valhein nói.

Hai người yên lặng đi tới trước.

Chương 399: Nguồn gốc của vinh quang

Chương 399: Nguồn gốc của vinh quang

Nguồn gốc của vinh quang

Một lát sau, Rollon thở dài, nói: "Cũng không biết vì sao, chuyện ngày hôm nay làm ta nghĩ tới cái chết của cha ta. Khi ta còn bé đã gặp rất nhiều chuyện, những ký ức đó đều có màu sắc, có đen, có xám, nhưng càng nhiều hơn là màu sắc rực rỡ, giống như hoa hướng dương dưới ánh mặt trời, giống như bầu trời xanh trong vắt. Thế nhưng từ khi cha chết, tất cả ký ức của ta đều chỉ là màu máu. Thế giới trong quá khứ của ta cũng chỉ là một mảnh màu máu."

Valhein không nói gì, chỉ lẳng lặng nghe.

"Cha ta là một thiên tài, là một chiến sĩ rất mạnh mẽ, ngay cả khắp Hy Lạp cũng rất nổi tiếng. Ta thường từ chỗ nhóm trưởng bối thân thiết nghe được những điều xúc động về cha, mỗi người đều nói nếu như không có lần ngoài ý muốn đó thì cha có thể trở thành Truyền Kỳ, thậm chí có cơ hội trở thành Anh Hùng."

"Trong trí nhớ của ta, quan hệ của cha mẹ rất tốt. Tính cách của cha mẹ rất rộng rãi, rất thích cười. Hắn đối với ta rất tốt, bây giờ nghĩ lại thì không nhớ nổi hắn từng từ chối ta chuyện gì, hắn vẫn luôn nghĩ hết mọi cách để thỏa mãn ta. Cho dù từng có một vài chuyện ngoài ý muốn, chỉ cần cha ở bên cạnh thì thế giới của ta vẫn rất tốt đẹp, thẳng đến ngày đó."

"Ta vẫn còn nhớ rõ ngày hôm đó, một nhà bọn ta ngồi xe ngựa

đi tới trang trại ở ngoài thành. Cha mẹ cười cười nói nói, còn nói sẽ sinh cho ta một cô em gái, mẹ đỏ mặt đánh nhẹ vai cha một cái. Ta nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn dãy núi tươi đẹp và bãi cỏ sáng ngời. Ở trong trí nhớ ta, quãng thời gian đó tựa hồ vẫn còn tồn tại."

"Hai kẻ đột nhiên phá vỡ sự an tĩnh đó. Kẻ thù của cha tìm tới, chiến đấu với cha. Khi đó ta không hiểu tại sao lại có người đánh nhau, tại sao lại có người chiến đấu. Thẳng đến khi lớn lên ta mới hiểu được, thứ tốt trên đời này có hạn, mỗi người đều muốn có càng nhiều thứ tốt hơn nên nhất định sẽ có người muốn cướp đi thứ tốt của người khác."

"Khi đó ta cũng không biết mình đối mặt với cái gì, chỉ nghĩ là đánh nhau bình thường. Ta còn lớn giọng nói cha cố lên, bởi vì trong lòng ta, cha nhất định sẽ thắng. Cho dù thua thì sao chứ, hắn vẫn là cha ta. Cho dù đối phương là hai người."

"Sự việc giống như ta nghĩ, cha quả thực rất mạnh, rõ ràng là một chọi hai nhưng vẫn thành công giết chết tên pháp sư kia, đương nhiên hắn cũng bị thương không nhẹ. Chiến sĩ còn lại không thể giết được cha, cha cũng không thể giết hắn. Sau đó tên điên kia đột nhiên kia từ bỏ cha, chuyển sang ta và mẹ. Ta không kịp phản ứng, mẹ thì tiến tới một bước, giúp ta cản lại đòn tấn công của kẻ kia, bị đánh bay ra ngoài."

"Tiếp đó, cha đúng lúc xông tới cứu ta, che chắn trước mặt ta, tiếp tục chiến đấu với kẻ điên kia."

"Ta ngơ ngác đứng đó nhìn cha ta chiến đấu như một ngọn núi cao. Sau đó cha và tên điên kia đều bị thương, tên điên đó hoàn toàn từ bỏ chiến đấu với cha, chỉ liều mạng muốn giết ta, mà cha thì vẫn luôn che chở ta. Cuối cùng cũng không biết thế nào, người nọ đột nhiên tấn công làm cha bị thương nặng, mà cha cũng đả thương tên điên kia. Cuối cùng hai bọn họ đều lưỡng bại câu thương."

"Ta không nhớ được tình cảnh cụ thể, ta chỉ nhớ rõ, phần đất gần đó đều bị hai người đạp nát, hai người máu me bê bết khắp người, cơ thể vặn vẹo không còn ra hình ra dạng. Cuối cùng kẻ kia chết đi, ta vọt tới trước mặt cha, muốn cha đứng dậy rồi cùng nhau về nhà."

"Cha nhìn ta, cho dù máu me đầy mặt nhưng vẫn mỉm cười như cũ, hắn thật sự đang cười, giống như thường ngày vậy. Hắn cười nói với ta là phải chăm sóc ông nội và mẹ thật tốt, nhưng càng phải chăm sóc tốt chính mình... '"

Rollon nói tới đây thì đột nhiên trừng to mắt, im lặng, lẳng lặng theo Valhein đi tới trước.

Trong mắt hắn lộ ra mờ mịt, nhíu mày suy tư, qua một hồi lâu thì trên mặt lộ ra đau khổ.

"Thì ra cha đã nói hai câu nhưng ta vẫn luôn nhớ mỗi câu trước mà thôi." Rollon tự lẩm bẩm, gương mặt có chút vặn vẹo rất nhỏ.

Hắn ôm ngực, giống như có vô số con rắn độc đang cắn xé trái tim mình.

Đi hồi lâu, Rollon tiếp tục kể về kinh nghiệm của mình.

"Vì sao ta lại rời khỏi Học viện Quý Tộc tới Học viện Plato chứ, nhất định ngươi đã từng nghe người khác nói. Không sai, ta đã giết người trong khi quyết đấu."

"Sau khi cha mất, cuộc đời ta cũng mất đi ánh sáng duy nhất, trong nhà giống như biến thành nhà ma, ta thường giật mình tỉnh giấc khỏi cơn mơ, một mình núp trong góc tường, nhỏ giọng lẩm bẩm tên cha, thẳng đến tận hừng đông. Đó chính là khoảng thời gian u ám trong cuộc sống của ta."

"Sau khi vào Học viện Quý Tộc, ta vẫn luôn im lặng kiệm lời,

không giỏi giao tiếp, thỉnh thoảng sẽ xảy ra xung đột nhỏ với người khác, thời gian lâu dài, xung đột nhỏ sẽ dẫn thành xung đột lớn. Có một vài bạn học vì mâu thuẫn gia tộc mà sỉ nhục ta ở trường, tấn công ta, cũng không ngừng sỉ nhục cha mẹ ta, nói ta là... nói chung là rất khó nghe. Việc làm người lớn là độc ác nhất, mà lời nói của trẻ con là độc ác nhất."

Chương 400: Nguồn gốc của vinh quang (2)

Chương 400: Nguồn gốc của vinh quang (2)

Nguồn gốc của vinh quang (2)

"Sau đó ta thật sự không nhịn được nữa nên đã đề nghị quyết đấu sống chết rôi không cẩn thận giết chết một quý tộc. Kết quả ngươi cũng biết rồi đấy, thế lực nhà bọn ta không đủ để vì ta mà chống cự nhiều quý tộc như vậy, Học viện Quý Tộc chỉ có thể đuổi ta, mà ta thì chỉ có thể tới Học viện Plato."

"Ta vốn tưởng rằng đây là kết thúc nhưng không ngờ đám quý tộc kia vẫn không chịu bỏ qua, không nhắm vào ta nữa nhưng lại bắt đâu nhắm vào gia tộc ta. Nếu như ta mạnh mẽ hơn, nếu như ta càng cố gắng hơn, nếu như ta càng nổi tiếng hơn, kẻ địch có lẽ sẽ nhún nhường một chút. Đáng tiếc lân này xếp hạng trong kỳ thi Hắc Thiết của ta không đủ cao, mẹ sợ gia tộc chống đỡ không nổi nên chỉ có thể sớm chuẩn bị, mang theo trang bị vũ khí, gia nhập đội đánh thuê, tôi luyện chính mình."

"Ta không thể tưởng tượng được một người mẹ quý tộc hơn ba mươi tuổi đã sống an nhàn sung sướng mấy chục năm, cuối cùng lại lựa chọn cầm lấy chiến mâu ra ngoài tu luyện, đây là lòng can đảm cỡ nào chứ, cũng là thất vọng vì ta. Vì thế ta đã thề rằng, nhất định phải dùng hết mọi biện pháp giành lấy giải quán quân, để mẹ một lân nữa có lại hi vọng về ta. Sau đó ta sẽ điên cuồng cố gắng hơn nữa, thẳng tiến tới Thánh Vực! Rollon ta, muốn giữ gìn vinh quang gia tộc! Không thể để gia tộc Rollon suy tàn trong tay tal"

"Valhein, xin hãy giúp ta một chút, ta muốn vì gia tộc giành lấy giải quán quân này. Valhein, ta câu xin ngươi, nhất định phải giúp ta."

Valhein quay đầu nhìn thoáng qua Rollon, thấy trong mắt hắn tràn ngập đau đớn.

"Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ giúp ngươi. Nhưng ngươi có nghĩ tới hay không, vinh quang của gia tộc vì sao mà sinh ra?" Valhein hỏi.

Rollon sững sờ, suy nghĩ một chốc rồi lắc đầu.

"Ta cảm thấy, chờ đến khi ngươi hiểu được vinh quang của gia tộc bắt nguồn từ đâu thì ngươi mới giữ gìn được nó, bằng không nhẹ thì lãng phí thời gian, nặng thì hối hận không kịp. Valhein nói.

"Được, có thời gian ta nhất định sẽ nghiêm túc suy nghĩ." Rollon gật mạnh đầu.

"Ngươi còn cơ hội, nhưng Lake thì không." Valhein nhìn về phương xa, trong mắt giống như toát ra ánh sáng nhàn nhạt.

Trái tim Rollon nặng nề nảy lên, sau đó làm bộ như thờ ơ nói: "Ta không hiểu lắm."

"Ngươi và Lake đều chọn con hổ."

"Ừm”" Rollon nhìn Valhein, ánh sáng hoàng hôn rơi lên mặt hắn, giống như hóa thành ưu thương. "Ta không biết vì sao ngươi lại chọn con hổ, nhưng ta biết vì sao Lake lại chọn nó."

"Vì sao?"

"Lake chọn hổ là vì muốn để con hổ bảo vệ em gái mình. Thời gian lâu dài hắn sẽ quên nhìn xem con hổ có ở bên cạnh mình hay không, thế nhưng hắn vẫn luôn cho rằng nó vẫn luôn ở bên cạnh."

Ánh sáng trong mắt Valhein dần mờ đi.

Qua một hồi lâu, Rollon nói: "Ngươi nói là hắn vốn cho rằng mình có đủ sức mạnh chống lại người khác, nhưng thực tế thì không phải?"

'Không kém bao nhiêu.' Valhein nói.

Xe ngựa của Hill vẫn theo ở phía sau, theo hai người đến tận cửa nhà.

"Đưa ta về tới nhà rôi, ngươi cũng về đi. Sáng mai ta tới đón ngươi, cùng gặp ba chiến sĩ Hắc Thiết khác, chúng ta cùng nhau tham gia trận đấu thành bang." Rollon nói.

"Ừm, Hill, ngươi đưa Rollon về nhà đi." Valhein nói.

Rollon cười nói: "Không cần, ta đi bộ về, vừa vặn suy nghĩ xem ngày mai nên làm thế nào nghênh chiến. Chiến đấu với ma thú Thanh Đồng thì có lẽ không quá khó khăn, nhưng trận chiến với tù binh và tội phạm thì khó nói, trận chiến giành giải quán quân cuối cùng lại càng khó hơn nữa.

"Tốt lắm, mai gặp."

"Mai gặp.'

Rollon xoay người đi vê hướng chân trời phía tây đang dần bị màn đêm bao phủ.

Valhein nhìn bóng lưng Rollon biến mất ở đầu đường, xoay người trở về nhà.

Tin tức Lake qua đời quá đột ngột, Valhein không có cách nào thích ứng, trở về phòng ngủ, lăn qua lăn lại suy nghĩ, làm thế nào cũng không có tâm tư học tập.

Qua một lúc lâu, Valhein mới phát hiện mình thế mà đã quên

ăn cơm tối.

Sợ muộn quá đói bụng làm cơ thể khó chịu nên tùy tiện từ không gian phế tích lấy ra chút đồ, ăn vài miếng phát hiện nuốt không trôi, cố gắng ăn một chút rồi thôi.

Đột nhiên sách ma pháp hơi tỏa sáng, phát ra hơi thở ma pháp mãnh liệt hơn bình thường một chút.

Valhein lập tức mở sách, đây là nhắc nhở khẩn cấp, chỉ có một số ít người có quyền như vậy.

Nhìn tin nhắn ma pháp mới được gửi tới, biểu cảm của Valhein chậm rãi dịu lại.

Đây là lần đầu tiên Paloma chủ động gửi tin nhắn ma pháp cho mình.

Nội dung thư hỏi rằng chiến sĩ làm sao lập tức né tránh thuật hỏa cầu, thoạt nhìn chỉ là hỏi thăm bình thường mà thôi. Thế nhưng Valhein biết, là Paloma lo lắng cho mình nên đã bỏ đi sự rụt rè ngày thường, bỏ đi thói quen lạnh lùng vốn có, bỏ đi hết tất cả mà đưa tay tới.

Valhein khẽ thở dài, chuyện này trông có vẻ dễ dàng nhưng không biết đã làm Paloma phải quyết tâm to lớn cỡ nào.

Suy nghĩ một hồi, Valhein liền nghiêm túc trả lời vấn đề này.

Qua một hồi lâu, Paloma gửi tin tới nói cám ơn đã trả lời.

"Phần giải thích cặn kẽ của ngươi làm ta học được góc độ tấn công và phòng thủ của ma pháp sư. Ngươi quả nhiên rất lợi hại, cám ngươi, Valhein!"

Valhein nhìn tin trả lời của Paloma, trong lòng ấm áp.

"À đúng rồi, ngày mai và ngày mốt trường cho nghỉ học, nàng

có thời gian tới xem trận đấu thành bang không?”

"Có."

Chương 401: Nguồn gốc của vinh quang (3)

Chương 401: Nguồn gốc của vinh quang (3)

Nguồn gốc của vinh quang (3)

Lập tức trả lời.

Nghĩ tới dáng vẻ nhìn chằm chằm sách ma pháp của Paloma, trong lòng Valhein lại càng ấm áp hơn.

"Ngày mai nàng sẽ tới sớm giành vị trí hay sẽ ngồi vị trí của gia tộc nàng?" Valhein hỏi.

"Ta sẽ ngồi vị trí của gia tộc."

"Ừm, vị trí gia tộc của nàng chính là vị trí tốt nhất. Người nhà nàng có đi không?"

"Chắc là không. Cơ bản thì mỗi trận đấu thành bang, vị trí gia tộc Bán Thần đều để trống. Trước kia ta chưa đi lần nào cả."

"Vậy ngày mai nàng đừng quên cổ vũ cho ta đấy."

"Yên tâm, ta sẽ yên lặng cỗ vũ cho ngươi ở trong lòng."

"Kỳ thi Hắc Thiết lần này nàng thu hoạch không nhiều, quả thiên phú cũng bị ta ăn, có làm lỡ chuyện thăng cấp của ngươi không?”

"Sẽ không, ta hiện giờ đã là chiến sĩ Thanh Đồng rồi."

"A? Thăng cấp khi nào vậy, sao không nói cho ta biết?"

"Mấy hôm trước. Chuyện nhỏ này có gì đáng để nói chứ?"

"Gia tộc Bán Thần nhà nàng đúng là lợi hại, thăng cấp Thanh Đồng mà cũng là chuyện nhỏ. Dựa theo tốc độ này của nàng thì rất có thể sẽ theo kịp tốc độ của Aristoteles, năm năm nàng sẽ thăng cấp Hoàng Kim nhỉ?"

"Năm năm... cần phải cố gắng một chút mới có thể thăng lên cấp Hoàng Kim."

"Gia tộc Bán Thần bọn nàng đều lợi hại như vậy à?""

"Thành viên dòng chính của gia tộc Bán Thần cơ bản đều là khoảng hai mươi tuổi sẽ thăng lên cấp Hoàng Kim, tâm ba mươi sẽ thăng cấp Thánh Vực, lên trên nữa thì cần phải xem cố gắng của bản thân. Mà gia chủ tiến hành một lần hiến tế cỡ lớn chắc chắn sẽ được Thần Linh quan tâm, thực lực sẽ tăng lên rất nhanh. Từng có một lần dòng chính của một gia tộc Bán Thần bị chết trận toàn bộ, cuối cùng Thần Linh đã chọn một chiến sĩ Thanh Đồng trẻ tuổi của dòng chính làm gia chủ, sau khi hiến tế kết thúc đã trực tiếp thăng lên Hoàng Kim, một tháng sau thăng lên Thánh Vực, ba năm sau thăng lên Truyền Kỳ."

Valhein chăm chú xem tin nhắn ma pháp hai lần, mặc dù biết người của gia tộc Bán Thần rất được Thần Linh quan tâm, nhưng không ngờ lại mạnh mẽ đến mức độ này.

Paloma gửi thêm tin nhắn ma pháp tới. "Ta lén nói một câu, nếu như có thể không hiến tế thì hãy cố gắng né tránh... hiến tế cho phần lớn Thần Linh. Đương nhiên, hiến tế nhỏ thì không sao, nếu tiến hành hiến tế lớn sẽ dẫn tới Thần Linh nhìn chăm chú thì ngươi sẽ bị khắc dấu ấn của vị Thần Linh đó, đó là vinh quang nhưng cũng là lồng giam. Có vài gia tộc còn lén nói rằng, hiến tế cho Thần Linh còn không bằng hiến tế cho ma quỷ Địa Ngục. Về phần cụ thể thế nào thì ta không thể nói." Paloma nói.

Valhein không ngờ vì muốn giúp mình làm dịu tâm tình mà Paloma dám nói cả chuyện quan trọng như vậy.

"Những bí mật này nàng không cần nói, ta sợ nó sẽ không tốt cho nàng." Valhein nói.

"Không có gì, rất nhiều gia tộc đều lén lút nói mà không sao cả. Thực tế thì Thần Linh làm gì rảnh rỗi đến mức vẫn luôn chú ý tới chúng ta chứ, chỉ cần không phải là vị Thần Linh đó, ngươi có hướng về phía bầu trời mà mắng to chúng thần, chúng thần cũng sẽ lười để ý. Thậm chí, nếu như ngươi có nguyên nhân mà mắng một vài Thần Linh, Thần Linh cũng không chú ý tới đâu. Ví dụ như vị nữ thần chịu trách nhiệm về thù hận kia, nếu như ngươi đột nhiên mắng nàng, có lẽ sẽ bị nàng nhìn chằm chằm, nhưng nếu ngươi gặp phải sự đối xử không công bằng, không có sức phản công, thời điểm đó cho dù ngươi chửi ầm lên thì vị kia cũng sẽ không trả thù ngươi."

Valhein gật đầu, nàng đang nói Nữ Thần Báo Thù.

"Nàng đã dám nói như thế thì sẵn tiện nàng nói xem vì sao mấy năm nay số lần hiện thân của Thần Linh lại ngày càng ít đi như vậy?"

"Cái này thì nói được, mọi người thường hay bàn về chuyện này, nguyên nhân ảnh hưởng tới Thần Linh giáng thế có rất nhiều, ta nói vài cái đơn giản đi. Nguyên nhân hàng đầu là Thần giới phong cấm, nghe nói ngoài mặt là bảo vệ quốc gia nhân loại nhưng thực tế là phong ấn Thần Titan, Thần Hoàng Hôn. Sau khi phong cấm, bản thể của chúng thần không thể giáng xuống, cho dù là giáng xuống bằng phân thân thì cũng cần phải tiêu hao một nguồn sức mạnh khổng lồ, thậm chí có thể sẽ làm tổn hại bản thể. Còn nữa, nghe nói Thần chiến Thần giới ngày càng kịch liệt, Chủ Thần hoặc Thần Vương của bốn Thần hệ lớn quả thực rất ít khi ra tay, nhưng Thần Linh dưới cấp bậc Chủ Thần thì thường xuyên tiến hành Thần chiến. Cộng thêm một số ít Cựu thần sống lại hoặc

Thần Linh Hoàng Hôn, chúng thần thật ra rất bận bịu."

"Nguyên nhân quan trọng nhất, ngươi nên biết, một vị Tân Thần vừa mới giáng xuống đã bị bậc thầy Sokrates chém chết. Thần Linh Hy Lạp vượt qua đại phong cấm Thần giới sẽ tạo thành một nửa hóa thân, sau đó trong thời gian ngắn để nó trưởng thành thành mức độ Tân Thần, nó sẽ tiêu tốn bao nhiêu Thần lực đây? Sau lần đó thì Thần tích giảm bớt. Còn có, Thần Linh sẽ bồi dưỡng Thần Quyến Giả ở nhân gian, chuyện này các Điện thần có thể giải quyết, bọn họ không cần tự mình xử lý, ngoại trừ xuất hiện chuyện gì đó dao động tới căn cơ Thần hệ." "Cựu thần có ý gì? Thỉnh thoảng ta có nhìn thấy nhưng không có giải thích cặn kẽ." Qua một hồi lâu, Paloma mới trả lời.

Chương 402: Truyền thuyết cựu thần

Chương 402: Truyền thuyết cựu thần

Truyền thuyết cựu thần

"Khi nãy ta đã đơn giản suy nghĩ một trận, vấn đề này cực kỳ phức tạp. Giống như nhân loại vậy, Thần Linh cũng có thay đổi và biến hóa. Chi tiết thế nào thì không ai biết, nhưng rất nhiều bậc hiền triết thông qua các manh mối phát hiện được rất nhiều bí mật của chúng thần. Các hiền triết thông qua nghiên cứu đã chia Thần Linh thành bốn đời."

"Thần Linh đời thứ nhất chính là Thần Sáng Thế, bọn họ sinh ra từ hỗn độn, phát triển thành chúng thần. Như 'Hỗn Độn Tauren' của Thần hệ Bắc Âu, 'Chaos và Nữ Thần Đất Mẹ Gaia của Thần hệ Hy Lạp, Thần nguyên sơ Atum của thần hệ Ai Cập, 'Thần nước ngọt Apsu và Thần rông Tiamat' của thần hệ Lưỡng Hà."

"Thân Linh đời thứ hai chính là Thần Linh được Thần Sáng Thế tạo ra, Người Khổng Lồ và một vài sinh linh có Thần mạch quái khổng lô. Những Thần Linh này bình thường vẫn luôn chiến đấu với nhau, thời kỳ của các vị Thần Linh đời thứ hai cũng là thời kỳ thế giới hỗn loạn nhất."

"Thần Linh đời thứ ba do Thần Vương và Chủ Thân của bốn Thần hệ lớn hiện giờ đứng đầu. Phân chia này không chính xác cho lắm, nhưng tổng thể thì chính là như vậy."

"Về phần Thần Linh đời thứ tư chính là các Thần Linh sinh ra sau khi bốn Thần hệ lớn thành lập."

"Căn cứ theo dự đoán của hiền triết, Thần Linh đời thứ ba hiện giờ không phải thông qua phương pháp hòa bình để nắm giữ Thần hệ, mà là trải qua huyết chiến Thần Linh cực kỳ tàn khốc, tận diệt hoặc phong ấn các vị Thần Linh mạnh mẽ khác mới có được địa vị và sức mạnh hiện giờ. Thần Linh hai đời trước không chịu quy thuận bốn Thần hệ lớn này được xưng là Cựu Thần."

Valhein nghiêm túc xem xong, sau đó trả lời: "Thì ra là vậy, thật không ngờ quan hệ của chúng thần lại phức tạp như vậy. Nhóm Cựu Thần hẳn là không từ bỏ ý đồ đi?"

"Bốn Thần hệ lớn tiến hành phong cấm Thần giới, mục tiêu chính là phong ấn Cựu Thần, tránh để bọn họ tranh cướp Thần giới. Nghe nói có một số lượng lớn Cựu Thần bị phong ấn ở Địa Ngục, hoặc nên nói là Cựu Thần trong Địa Ngục muốn phá vỡ bốn Thần hệ lớn, mọi người đều biết chuyện này, các lời tiên đoán được lưu truyền ở rất nhiều quốc gia. Ví dụ như tiên đoán liên quan tới Hy Lạp là, Thần Titan tập kết sức mạnh trong Địa Ngục, chuẩn bị đánh lên đỉnh Olympus, sẽ thông qua núi Olympus tiến vào Thần giới, khôi phục Thần lực, phát động huyết chiến báo thù chúng thần Hy Lạp."

"Thì ra là thế..."

Hai người cứ vậy dùng tin nhắn ma pháp trò chuyện, trò chuyện tới hai tiếng đồng hồ mới chúc nhau ngủ ngon. Buông sách ma pháp, Valhein cảm thấy tâm tình của mình đã dễ chịu hơn rất nhiều.

Hừng đông tờ mờ sáng, vòng tay ma pháp chấn động, Valhein rời giường rửa mặt, sau đó tiến hành một lần ngồi thiên đơn giản.

Đi tới giữa sân vườn thì Valhein lại nghĩ tới Lake, chậm rãi hít sâu, giữ vững bình tĩnh.

Không bao lâu sau, ngoài cửa truyền tới tiếng bánh xe lộc cộc.

Valhein quân áo chỉnh tề, tay cầm sách ma pháp đi ra khỏi cửa.

Lúc này mặt trời vẫn còn chưa mọc, sắc trời trong xanh rơi vãi phủ thành một tầng sương trắng nhàn nhạt bên ngoài thành Athens.

Ba chiếc xe ngựa dừng ở bên ngoài, Rollon tinh thân phấn chấn và ba chiến sĩ Hắc Thiết đứng bên cạnh xe ngựa.

Trên mặt Rollon lộ ra nụ cười ấm áp, bước tới, giang tay muốn ôm Valhein.

Ánh mắt Valhein xẹt qua ba vị chiến sĩ Hắc Thiết kia, cũng giang tay nhẹ nhàng ôm Rollon một cái.

Rollon vỗ vỗ lưng Valhein, sau đó tách nhau ra, nói với ba chiến sĩ Hắc Thiết kia: "Đây là bạn học của ta, quán quân giải đấu Học viện Plato, người xếp hạng nhất kỳ thi Hắc Thiết, chủ nhân vị diện, người đã làm người Ba Tư phải cúi đầu, Valhein."

"Valhein các hạ."

Ba chiến sĩ Hắc Thiết cúi đầu hành lễ, vẻ mặt cung kính.

Valhein lắc đầu: "Các ngươi đừng nghe Rollon nói bậy, ta chỉ có chút thành tựu thôi, không lợi hại như hắn thổi phồng đâu."

Rollon cười cười giới thiệu ba người với Valhein.

"Người tóc đỏ này đã nhìn ta trưởng thành, là lão Hắc Thiết nhà bọn ta, thực lực mạnh mẽ, cho dù bây giờ ta dùng hết sức bú sữa mẹ cũng không thể nào đánh lại hắn. Ta nghi ngờ là chờ đến khi ta thăng lên cấp Thanh Đồng cũng không phải là đối thủ của hắn. Chiến khiên của Casona giống như mọc trên cánh tay hắn, mà chiến mâu thì giống như một con rắn sống!"

"Xin chào Casona.' Valhein nói.

"Xin chào." Casona gật nhẹ đầu.

"Người cao to vạm vỡ râu ria xồm xoàm cầm cây búa lớn này là lão Hắc Thiết của gia tộc liên minh Akud. Sức mạnh của Colbert rất kinh người, nhìn cây búa lớn dài ba mét này đi, nhìn cơ thể này đi, thật sự là giống như một pho tượng Ma Hùng vậy."

"Xin chào Colbert."

"Xin chào." "Vị Glore này là một chiến sĩ Hắc Thiết vừa mới giải ngũ, có kinh nghiệm chiến trường rất phong phú. Đừng nhìn vóc dáng hắn lùn, hắn rất linh hoạt, vũ khí hắn dùng là loan đao của Ba Tư, rất đáng sợ. Mấy hôm trước ta vừa so tài với hắn, giống như đang chiến đấu với gió vậy."

"Xin chào Glore.'

"Xin chào.

Valhein lần lượt chào hỏi ba người, thái độ cả ba người đều rất hiền lành.

"Ba người bạn đồng hành này, người nào cũng từng tham gia hơn mười trận giác đấu, có ba người bọn họ ở, chúng ta nhất định có thể giành được quán quân!" Rollon vui sướng cổ vũ ba chiến sĩ Hắc Thiết.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết đều tỏ ra khiêm tốn, nhưng trong mắt lại lóe ra tia sáng kiêu ngạo.

Chương 403: Truyền thuyết cựu thần (2)

Chương 403: Truyền thuyết cựu thần (2)

Truyền thuyết cựu thần (2)

"Ba vị hãy ngồi chiếc xe đầu tiên đi, ta và Valhein sẽ ngồi chiếc thứ hai." Rollon cười nói.

"Không không không, ngài và ma pháp sư tôn quý không thể ngồi chiếc xe thứ hai được, nhất định phải ngồi chiếc thứ nhất." Casona lập tức cung kính nói.

"Đúng vậy, xin hai vị hãy ngồi chiếc thứ nhất." Colbert hùa theo.

Glore cũng gật đầu.

Valhein hơi kinh ngạc, không ngờ ba chiến sĩ Hắc Thiết xa lạ lại cung kính với mình như vậy, vốn cho rằng nhóm chiến sĩ kiêu căng khó thuần có kinh nghiệm phong phú này sẽ khinh thường ma pháp sư mười mấy tuổi như mình.

Rollon cũng không từ chối, cười nói: "Được, bọn ta ngồi chiếc thứ nhất, ba vị xin chịu oan ức một chút, ngồi chiếc thứ hai."

"Không oan ức.' Ba chiến sĩ Hắc Thiết cung kính nói.

Xe ngựa khởi động, ba chiếc xe ngựa chầm chầm tiến tới, chiếc xe ngựa trống thứ ba là xe ngựa của HIII.

Trên xe ngựa, Rollon nhỏ giọng hỏi: "Ngươi không thấy được

bộ dáng của bọn họ khi nghe nói ngươi là ma pháp sư mới mười sáu tuổi đâu, bộ dáng vểnh mũi lên trời của ba chiến sĩ kia chỉ kém muốn hung ác đập ngươi một trận thôi. Trên đường tới đây cả ba người bọn họ đều nói muốn thử ma pháp của ngươi, cứ như lũ quỷ đói chờ đợi được gặm cắn bữa tiệc lớn vậy."

"Bọn họ thay đổi từ khi nào?" Valhein hỏi.

"Khi thấy chiếc xe ngựa treo huy chương gia tộc Pandion của ngươi." Rollon nhịn không được cười nói: "Sau khi ta nói chiếc xe ngựa kia là của ngươi, ba chiến sĩ kia giống như nháy mắt biến thành chiến sĩ Bạch Ngân vậy, sắc mặt giống như hiện lên một tầng thần lực hộ thể màu bạc trắng. Đám thô lỗ này không biết kính nể ma pháp sư, nhưng hiểu được sự mạnh mẽ của gia tộc Bán Thần."

"Đây là chuyện tốt đối với giải đấu. Bằng không sẽ không thể nào thiếu được một chút tranh đấu." Valhein nói.

"Thật ra ta lại muốn bọn họ khiêu chiến ngươi, sau đó nhìn gậy xương của Địa Ngạo Thiên chỉa vào cổ bọn họ, vẻ mặt của bọn họ khi đó nhất định rất đặc sắc. Có điều Địa Ngạo Thiên của ngươi có thể hơn lão Hắc Thiết chứ? Ta cũng có chút không nắm chắc." Rollon nói.

"So với lão Hắc Thiết lợi hại nhất có lẽ cũng không kém nhiều." Valhein nói. "Có Địa Ngạo Thiên ở, chúng ta chẳng khác nào tăng thêm một chiến hữu, có ưu thế rất lớn. Đặc biệt là cuộc chiến tiểu đội quán quân cuối cùng, hai bên chắc chắn sẽ xuất hiện tình trạng giảm quân số, Địa Ngạo Thiên sẽ là sức mạnh mang tính quyết định." Rollon nói.

"Cuộc chiến trong trận đấu thành bang rất khốc liệt à?"

"Chỉ có thể nói là xem vận may, may mắn thì sẽ bình yên vô sự, nếu vận may không tốt thì thậm chí sẽ có người phải chết. Ma

thú Thanh Đồng mạnh cỡ nào cũng sẽ có điểm yếu. Nhưng nếu gặp phải tù binh hoặc tù nhân mạnh thì có thể sẽ bị loại sớm. Về phần trận chiến tranh giành quán quân cuối cùng, nếu là quý tộc có giao tình với nhau thì sẽ lén giao dịch trước trận chiến. Nếu là quý tộc có thù hận thì sẽ xảy ra tử chiến thảm thiết." Rollon lắc đầu.

"Lần này trong số quý tộc dự thi, có kẻ thù của gia tộc ngươi không?"

Rollon cười khổ nói: "Có, hai nhà. Đây cũng là nguyên nhân mà ta tìm ngươi, Địa Ngạo Thiên của ngươi thật sự quá mạnh."

Valhein gật đầu.

Không bao lâu xe ngựa dừng lại, mọi người xuống xe, đi tới cửa hông đấu trường Athens.

Valhein nhìn quanh, bức tường bao bên ngoài đấu trường Athens cao lớn sừng sững như ngọn núi, che khuất cả ánh sáng mặt trời, bóng người màu đen trải trên mặt đường làm nó càng trở nên âm u lạnh lẽo hơn.

Cách đó không xa, một cụ già lưng còng chậm rãi đi tới, tay cầm một chiếc móc sắt dính vết bẩn đỏ thẩm.

"Chúng ta vào trong đi, nếm thử bữa sáng của võ sĩ giác đấu." Rollon nói.

Nhóm năm người tiến vào cửa hông đấu trường, ngọn đèn ma pháp u ám chiếu sáng hành lang.

"Nơi này là khán đài bên dưới, để tiết kiệm nên đèn ma pháp được điều chỉnh khá mờ..." Rollon vừa đi vừa kiên nhẫn giải thích với Valhein.

"Tới nhà ăn rồi."

Đi qua đoạn hành lang tối tăm, mọi người đi tới một căn phòng không quá u ám, bày biện nơi này giống như bị nhuộm đen vậy, gần như chẳng thấy nổi phần dưới của mặt gỗ.

Cả trăm người đang ngồi ở các nơi, có người lẳng lặng ăn cơm, có người cười cười nói nói, có người không biết đang mắng chửi gì đó.

"Đi thôi, chúng ta đi lấy cơm. Võ sĩ giác đấu bình thường chỉ có thể ăn cháo lúa mạch, tốt hơn một chút thì có thể thêm bột xương tinh luyện, võ sĩ giác đấu giỏi nhất thì có thể ăn thịt bò. Trước mỗi trận đấu thành bang, chúng ta dùng cơm với tiêu chuẩn cao nhất, hơn nữa tất cả mọi mặc ăn uống nghỉ ngơi đều dựa vào tiêu chuẩn võ sĩ giác đấu, này coi như là sự tôn trọng cơ bản nhất dành cho võ sĩ giác đấu." Năm người cầm chén sành lớn trong tay, xếp hàng đi lấy cơm.

Việc lấy cơm cũng không có gì đặc biệt, đầu bếp thường trực tiếp múc cháo thịt bò lúa mạch bột xương vào chén, thỉnh thoảng sẽ ngừng lại để nhìn người lấy cơm.

Lúc tới phiên Valhein và Rollon, đâu bếp chăm chú nhìn một chút mới múc đây cháo cho hai người.

"Chắc nghi ngờ hai ta là đám nhóc xin cơm..." Rollon cười nói.

Năm người tìm một cái bàn trống, chậm rãi ăn.

Valhein húp một ngụm cháo, có vụn thịt bò nhỏ, còn có thịt cá, chỉ là vị khá thô cứng.

Chương 404: Lộ đài Bán Thần

Chương 404: Lộ đài Bán Thần

Lộ đài Bán Thần

Cháo có vị thức ăn tự nhiên, mùi thơm nhàn nhạt, ăn nhiều cũng không ngán.

Mọi người đang ăn cơm thì một người đàn ông cao gầy đi tới, mỉm cười vỗ vỗ vai Rollon.

Rollon ngẩng đầu liếc nhìn người nọ rồi coi như không thấy, tiếp tục ăn cơm.

Valhein ngẩng đầu.

Lúc này người đàn ông cười rộ lên, ánh mắt giống như ẩn giấu rắn độc.

"Tài nghệ của em trai ta không bằng người ta, ta cũng không nói gì. Có điều, trận đấu thành bang lần này nếu như đụng nhau, ta sẽ để ngươi hiểu, không nên gọi là Rollon." Người đàn ông kia xoay người rời đi, đi cùng hắn còn có bốn người đàn ông thể hình cao lớn mặc áo da, phần lưng mỗi người đều rất thô to, cứ như nửa bức tường vậy.

Valhein nhìn sang Rollon.

"Em trai hắn bị ta đánh bị thương, một trong hai gia tộc." Rollon thở ơ nói.

"Nhà kia đâu?" Valhein hỏi.

Rollon buông chén xuống, quay đầu nhìn một vòng đại sảnh, sắc mặt lạnh lùng, sau đó nói: "Ở đấy."

Valhein nương theo ánh mắt Rollon nhìn sang, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nơi đó ngồi năm người, ngoại trừ một người có hình tượng quý tộc Hy Lạp điển hình thì bốn người khác đều mặc áo chùng màu đen che đi cơ thể.

"Ta biết rồi, nhà đó tạo thành chiến đội hỗn tạp bốn nước, xác ướp chiến sĩ Ai Cập, thần đèn Ba Tư lão Hắc Thiết, thú hồn ma pháp sư và thú hồn cuồng chiến sĩ Bắc Âu." Rollon nói.

"Thú hồn cuồng chiến sĩ?" Valhein hỏi.

"Là cuồng chiến sĩ có thể dung hợp sức mạnh của thú hồn, khá hiếm thấy nhưng lại rất mạnh, một khu dung hợp thú hồn thì có thể nâng cao hơn một cấp bậc, tương đương với Thanh Đồng." Rollon nói.

"Nhằm vào ngươi hả?" Valhein hỏi.

"Thế nên ta cứ cảm thấy có lỗi với ngươi." Rollon bất đắc dĩ nói.

Valhein lại liếc nhìn về phía bốn người kia.

"Không sao cả, vừa lúc có thể tự mình thể nghiệm sức mạnh của các nước, tốt hơn là chờ sau này đột nhiên gặp phải sẽ luống cuống tay chân." Valhein nói.

"Vẫn luôn tích cực hướng tới trước nhể." Rollon mỉm cười. "Là ta vẫn luôn cố để mình vĩnh viễn tích cực hướng tới trước." Valhein nói.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết tựa hồ có chút suy nghĩ.

Sau khi cơm nước xong, Rollon đứng dậy.

"Đi, ra dạo đấu trường một chút, là lần đầu tiên tới đúng không?"

"Ừ.' Valhein gật đầu, ánh mắt lộ ra chút tò mò nhiều hơn trước kia.

Dưới ánh đèn lờ mờ, Rollon vừa đi vừa giới thiệu.

"Giác đấu là do bên La Mã truyền tới, nhưng tập tục của Hy Lạp và La Mã có chỗ khác biệt, không thảm khốc như bên đó. Thành phố có đấu trường ở Hy Lạp rất ít, cho dù có thì cũng không tiến hành nhiều trận giác đấu như La Mã, hơn nữa cũng rất ít có người chết, trừ phi là quý tộc thù địch muốn giải quyết tranh cãi ở đấu trường. Đương nhiên, Sparta là ngoại lệ, Sparta là võ sĩ giác đấu hậu sinh khả úy, tình yêu đối với giác đấu của bọn họ đã vượt qua cả La Mã."

"Athens sinh ra rất nhiều ma pháp sư và nhà triết học, địa vị của võ sĩ giác đấu không cao. Học viện võ sĩ giác đấu có quy mô cũng không lớn, mấy nhà lớn cũng chỉ có hai ba trăm người mà thôi, chả ra hồn ra dáng gì, không thể so với Học viện Plato chúng ta và Học viện Quý Tộc. Không như La Mã vs Sparta, học viện võ sĩ giác đấu có tới mấy nghìn người."

Rời khỏi nhà ăn, nhóm người đi tới hành lang, một bên là một dãy phòng trông giống như phòng giam.

"Phải biết là rất nhiêu võ sĩ giác đấu có xuất thân rất kém, phần lớn là tù binh, phạm nhân, giặc cướp và người cùng đường, vì thế lúc ban đầu chỗ ở của võ sĩ giác đấu được thiết lập theo kiểu phòng giam, lâu dần mới thành tập quán. Đương nhiên, võ sĩ giác đấu tự do thì không cần phải chịu khổ thế này..."

Tiếp đó, Rollon dẫn Valhein đi dạo những nơi quan trọng, ví

dụ như phòng chứa trang bị vũ khí, bể tắm lớn, nơi chuyên thu thập cặn bã... cuối cùng đi tới cổng vòm sáng ngời.

Từ kiến trúc tăm tối đi ra ngoài, nắng sớm rực rỡ chiếu sáng, Valhein hơi nheo mắt cẩn thận ngắm nhìn đấu trường hình tròn khổng lồ vượt xa sức tưởng tượng.

Khoảng sân đấu trường cứng chắc kia giống như một đồng bằng nhỏ, bốn phía là lưới phòng hộ, bên trên là ghế đá dạng bậc thang, một tầng rồi lại một tầng, chi chít như lên tới tận bầu trời.

Ở tầng cuối cùng còn có lều che nắng.

Ở phía Bắc đấu trường, phần trần hơi nhô lên, trông như một cái mỏ ưng treo cao giữa không trung.

Đứng trên đấu trường, Valhein cảm thấy mình giống như một hạt mè nhỏ bé ở trong cái nồi thật to. "Rung động đúng không? Lúc mới nhìn thấy cũng khó mà tin được. Đây là do pháp sư Truyền Kỳ và nhóm Anh Hùng tự tay xây dựng, có người nói nếu như chen chúc một chút thì có thể ngồi tới hơn triệu người. Có người nói nếu người có thị lực không tốt lắm ngồi ở hàng ngoài cùng nhất thì căn bản không thể thấy rõ người ở trên sân. Đây là đấu trường lớn nhất Hy Lạp ngoại trừ đấu trường của chiến thần Sparta...'

Âm ầm ầm...

Valhein nương theo âm thanh nhìn sang, chỉ thấy sát rìa đấu trường dựng rất nhiêu cọc gỗ, mọi người đang dùng kiếm gỗ hoặc giáo dài tấn công cọc gỗ.

"Bọn họ có lẽ là võ sĩ giác đấu chuẩn bị tham dự biểu diễn, đang tập làm nóng người..." Rollon chỉ phía nam đấu trường nói: "Chúng ta qua bên đó đi, chỗ ngồi bên đó được mở ra cho nhóm người tham sự trận đấu thành bang chúng ta, vừa lúc đối diện với lộ đài lớn, có thể kheién các đại nhân vật thấy rxo chúng ta. Nó ở

sát rìa sân trong, nhìn rõ hơn bên khán đài..."

Chương 405: Lộ đài Bán Thần (2)

Chương 405: Lộ đài Bán Thần (2)

Lộ đài Bán Thần (2)

"Trước đó ta còn nghĩ rằng trận đấu thành bang là hoạt động thi đấu thể dục thể thao." Valhein nói.

"Cũng không có cách nào, hạng mục thi đấu thể dục nhiều lắm, nếu cử hành một lượt thì phải hơn mười ngày, huy động nhân lực rất lớn, sau đó các thành bang cũng không cử hành nữa, chỉ có tổ chức theo khu vực, phạm vi Hy Lạp hoặc thi đấu thể dục toàn thế giới. Dù sao thì hàng năm Hy Lạp cũng có ít nhất một lần thi đấu lớn, ngươi nhất định sẽ có cơ hội tham gia. Có điều hạng mục thích hợp để ma pháp sư tham gia rất ít. Dù sao thì nếu các hạng mục cho phép ma pháp sư sử dụng ma pháp thì chiến sĩ sẽ không chơi được. Vì thế phần lớn hạng mục đều hạn chế ma pháp sư sử dụng ma pháp, dẫn tới ma pháp sư chỉ có thể tham gia hạng mục chiến đấu, hoặc là thi đấu thuộc về ma pháp sư mà thôi."

"Có cơ hội ta sẽ thử một chút." Valhein nói.

"Có gan đấy, tương lai có thể quét ngang giải đấu." Rollon cười nói.

"Mộng tưởng thì cân phải có mà, biết đâu thành thật thì sao." Valhein nói.

Nụ cười trên mặt Rollon dần tản đi, Valhein cả ngày không cười đùa không hề giống với trước đây.

"Chúng ta tìm chỗ làm nóng người trước đi, chờ lễ khai mạc kết thúc thì sẽ tiến hành rút thăm." Rollon nói.

"Giải đấu sẽ tiến hành theo trình tự bình thường à?"

"Ừ, sẽ không thay đổi. Lễ khai mạc, võ sĩ giác đấu biểu diễn, sau đó đến phiên chúng ta lên sân khấu. Theo thứ tự là chiến đấu ma thú, chiến đấu tù binh tù nhân, cuối cùng là gia tộc đối chiến. Ngày mai sẽ tiến hành trận chiến quán quân cuối cùng."

"Ừm"" Valhein gật đầu.

Valhein vừa đi vừa nhìn đấu trường rộng lớn.

Nắng sớm chiếu phân nửa đấu trường vàng óng ánh như lòng đỏ trứng gà, một nửa khác thì ẩn mình trong bóng râm.

Valhein chỉ nhẹ nhàng hoạt động cơ thể rồi ngồi xuống vị trí phía trước, lấy sách ma pháp ra.

Nơi này là sát rìa sân đấu, phía sau là tường cao mười mấy mét, trên vách tường là lưới phòng hộ và khán đài.

Giống như đang đặt mình vào đáy chén vậy.

"Ta đến đấu trường rồi, vừa mới ăn cơm xong, khi nào nàng đến?" Valhein gửi tin nhắn ma pháp cho Paloma.

Qua một hồi, Paloma mới đáp lại.

"Ta sẽ tới trước lễ khai mạc."

Valhein ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Trên khán đài bên đó có một khoảng đài trôi ra, tạo hình thành một cái đầu rồng thật to.

Đầu rồng há to miệng, đầu lưỡi hơi thè ra, có vài chỗ ngồi ở

ngay trên đầu lưỡi nó.

Đó là miệng cự quái trứ danh, còn được gọi là lộ đài Bán Thân, những đầu trường quy mô hơi lớn một chút đều có lộ đài như vậy.

Nó chuyên cung cấp chỗ ngồi cho đại quý tộc.

Ở Athens, chỉ có người của gia tộc Bán Thần mới có thể ngồi ở vị trí đó.

Anh Hùng cũng không có tư cách.

Theo thời gian trôi qua, người xuất hiện trên đấu trường và khán đài cũng ngày càng nhiều hơn.

Rất nhanh, một phần khán giả bắt đầu hô to tên của các võ sĩ giác đấu đang khởi động trên sân.

Võ sĩ giác đấu được gọi tên sẽ đứng dậy, giơ cao vũ khí hoặc lộ ra dáng người kiện mỹ, hoặc lớn tiếng rống lên, làm khán giả kích động hô to.

Valhein nhìn nhóm võ sĩ giác đấu mặc quần áo kỳ dị bên kia, đến giờ vẫn không rõ cái gì gọi là võ sĩ giác đấu Thrace, võ sĩ giác đấu cá, rồi võ sĩ giác đấu trang bị nặng, rồi thợ săn.

Nhưng võ sĩ giác đấu lưới thì nhận ra khá dễ, người cầm cái lưới lớn ở trong tay chính là họ, nhưng còn có người cầm dao bảo vệ võ sĩ giác đấu nên cũng khá khó phân biệt.

Giác đấu phát triển đến bây giờ thì cũng khá giống quyền anh và đấu vật, trở thành một thể loại thi đấu thể thao, chỉ có điều mức độ nguy hiểm cao hơn mà thôi.

Khi mặt trời rọi sáng cả đấu trường, mọi người cũng chen chúc đầy ắp, cả đấu trường giống như một cái nồi lớn đang sôi trào, âm thanh hỗn loạn làm người ta cảm thấy phiền.

Chỗ ngồi của người tham gia thi đấu của Valhein cũng chen đầy người của các gia tộc.

Valhein nhìn lướt qua, phát hiện vài quý tộc quen mặt trong cuộc thi Hắc Thiết, hai bên không hề giao tiếp bằng mắt với nhau.

Chỉ có Gerner của gia tộc Bắc Phong gật đầu với Valhein.

Valhein cũng khẽ gật đầu, người này hình như là em họ Paloma.

"Trên sân có bao nhiêu Anh gia tộc Hùng vậy? Gerner cũng tới rồi, Harnas không tới à?" Valhein hỏi. "Ngày hoàn thành cuộc thi, Harnas đã bị phái tới Ba Tư quản lý công việc buôn bán của gia tộc, đương nhiên mọi người đều hiểu đó là bị lưu đày, trừ phi sau này có thể trở thành Thánh Vực, bằng không đời này đừng mong trở vê. Gerner tới đây chỉ chơi đùa mà thôi, dù sao cũng là gia tộc Anh Hùng, sẽ không cản đường đám tiểu quý tộc chúng ta, phỏng chừng sau khi chiến thắng tù binh tù nhân sẽ bỏ quyền, hoặc là chịu thua đề rời đi."

"Khó trách lâu vậy rồi không thấy Harnas." Valhein nói.

Valhein liếc nhìn khán đài, đột nhiên phát hiện một hiện tượng nổi bật.

Khán đài gân sân đấu hơn có lượng người mặc quần áo màu trắng chiếm phần lớn, thỉnh thoảng trộn lẫn quân áo màu tím phổ biến của La Mã và Ba Tư. Đồ trang sức trên người bọn họ không ngừng lóe sáng lóng lánh.

Vòng giữa khán đài thì quần áo bắt đầu xuất hiện màu sắc hỗn tạp hơn, rất nhiều người mặc áo chùng màu trắng nhưng không sáng, giống như đã mặc rất lâu rồi vậy.

Chương 406: Nghi thức khai mạc

Chương 406: Nghi thức khai mạc

Nghi thức khai mạc

Mà vòng ngoài cùng của khán đài thì màu sắc quần áo chủ yếu là nâu và cọ, rất ít người mặc áo trắng, và hoàn toàn không nhìn thấy màu tím.

Ở một nơi có tới mấy trăm ngàn người, âm thanh hỗn loạn, ngôn ngữ hỗn loạn, tất cả đều hỗn loạn, chỉ có màu sắc quần áo là rõ ràng tới không ngờ.

Không bao lâu sau, Valhein nhìn về phía lộ đài Bán Thần, bên trong ngồi lẻ tẻ ba người.

Ba người này cách nhau khá xa, giống như không quen biết, chỉ lẳng lặng ngồi đó.

Paloma đang nhìn qua đây.

Hai người bốn mắt tương giao, Valhein vẫy vẫy tay.

Paloma khẽ gật đầu.

Valhein quay đầu muốn tìm kiếm bạn học và giáo viên của mình nhưng quét mắt nhìn một vòng, đối mặt với mấy trăm ngàn người, thôi quên đi, mình chỉ là Con Mắt Ma Ưng thôi, không phải Con Mắt Ma Ưng trăm đầu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, rất nhanh, ở đối diện lộ đài Bán

Thần, trên khán đài phía trên nhóm người dự thi, người chủ trì đeo chòm râu ma pháp bắt đầu lên tiếng.

Đầu tiên là ca ngợi chúng thần, sau đó ca ngợi quý tộc, cuối cùng ca ngợi mỗi người Athens.

Sau đó là phần đọc diễn cảm bài thơ thường thấy ở các giải đấu, tuyên bố quy tắc, lại thao thao bất tuyệt một hồi mới tuyên bố lễ khai mạc bắt đầu.

"Chúng ta đứng dậy thôi, nghi thức vào sân bắt đầu rồi." Rollon nhỏ giọng nói.

Toàn bộ đấu trường, không quản là người nào ở đâu đều đứng dậy, ba người trên lộ đài Bán Thần cũng không ngoại lệ.

Đột nhiên, tiếng nhạc ở bên cạnh vang lên.

Valhein nhìn nghiêng sang bên trái.

Chỉ thấy từ trong cánh cửa lớn đen ngòm ở bên đó có bốn chiến sĩ cao lớn cường tráng tiến ra, bộ giáp bụng sư tử vàng của bọn họ đặc biệt bắt mắt, họ mặc áo giáp thời chiến tranh, và giơ cành ngũ trảo.

Bọn họ là quan chấp pháp và trọng tài, cành ngũ trảo trong tay đại diện cho quyền lực chấp pháp của họ.

Toàn trường hô to, sơn hô hải khiếu.

Ở phía sau quan chấp pháp là nhạc công đang chơi đủ loại nhạc cụ, âm thanh của bọn họ bị tiếng hoan hô của người xem đè ép nên có chút lệch tông.

Phía sau dàn nhạc công là một pho tượng Athena màu trắng bằng gỗ do hơn mười người nâng, chậm rãi tiến tới.

Pho tượng Athena bằng gỗ màu trắng thần thánh trang

nghiêm, đầu đội vương miện, thân mặc áo chùng, tay trái cầm khiên, tay phải câm mâu.

Đôi mắt của nàng được khắc từ gỗ nên không có màu sắc gì cả, thế nhưng vẫn làm người ta không dám nhìn thẳng.

Nhóm người trên khán đài một lần nữa phát ra tiếng hoan hô kinh thiên động địa.

"Nữ Thần Trí Tuệ!"

'Athenal"

"Nữ thần phù hộ..."

Mọi người lớn giọng hô vang tên nữ thần.

Sau tượng nữ thần hộ mệnh thành bang Athena là các vị thần được võ sĩ giác đấu tín ngưỡng nhiều nhất.

Đôi cánh của Nữ Thần Chiến Thắng được bôi lên màu vàng rực rỡ, tay trái câm cành cọ, tay phải giơ cao vòng hoa chiến thắng.

Pho tượng Nữ Thần Chiến Thắng nhỏ hơn rất nhiều, nhưng lại kích động một trận hoan hô lớn hơn.

Đấu trường là sân nhà của Nữ Thần Chiến Thắng.

Valhein lắng lặng nhìn pho tượng Nữ Thần Chiến Thắng.

Diện mạo rất giống vị ngày đó bay tới khoảng không phía trên mình.

Sau tượng Nữ Thần Chiến Thắng là một đám nhóc cầm cành cọ trên tay, tiếp sau đó chúng tặng cành cọ cho những người chiến thắng.

Sau đó là nhóm quý tộc có ngoại hình chỉnh chu tinh xảo hoặc là các cụ già, các bậc trung niên mặc áo chùng dài màu trắng buộc thắt lưng màu tím, trang sức trên người không nhiều nhưng món nào cũng đặc biệt tinh xảo xinh đẹp.

Người chủ trì lập tức dùng âm thanh tràn đầy cảm xúc giới thiệu nhóm quý tộc vừa bước ra, dùng hết tất cả những lời ca ngợi hoa mỹ nhất để dành cho người tài trợ giải đấu.

Tiếp đó, nhóm võ sĩ giác đấu sẽ theo bước các vị quý tộc, nối tiếp đội ngũ.

"Chúng ta đi theo sau nhóm võ sĩ giác đấu." Rollon nhỏ giọng nói.

Khi nhóm võ sĩ giác đấu đi hết, nhóm quý tộc của đội dự thi sẽ đuổi theo.

Bọn họ chính là nhân vật chính của giải đấu lần này. Mọi người trên khán đài phát ra tiếng hoan hô, không phân biệt nam nữ già trẻ, không phân biệt quý tộc bình dân, không phân biệt nội ngoại, giờ phút này tất cả mọi người đều bị không khí toàn trường kích động, dốc hết sức mình mà hò reo.

Valhein ngẩng đầu nhìn lên khán đài, ở vị trí giao nhau của vòng trong và vòng giữa, đột nhiên nhìn thấy Hoth, .Jimmy và Albert.

Hoth lẳng lặng ở đó, rõ ràng cũng đứng như người khác, rõ ràng rất thích góp vui nhưng hắn không gào to, chỉ ngơ ngác đứng đó nhìn về phía trước, không biết đang nghĩ gì.

Jimmy và Albert thì hưng phấn hô to, khi nhìn thấy Valhein thì hai bọn họ còn cố gắng vẫy tay.

Valhein khẽ gật đầu một cái nhưng ánh mắt đã rời khỏi hai người, rơi vào vị còn trống ở bên cạnh bọn họ.

Một lúc lâu sau, Valhein yên lặng quay đầu lại, theo đội ngũ tiếp tục bước đi.

Đi một hồi thì đội ngũ dừng lại, tiếng nhạc tiếp tục vang lên, người chủ trì lần thứ hai lên tiếng, hoàn thành lễ khai mạc.

Rollon nhỏ giọng nói: "Bây giờ ta sẽ đi rút thăm, xem xem kế tiếp chúng ta sẽ tấn công ma thú gì, các ngươi trở lại chỗ ngồi của võ sĩ giác đấu để xem biểu diễn đi."

Valhein và nhóm quý tộc trở lại chỗ ngồi trước đó, người chủ trì lại bắt đầu ngâm nga thơ ca, ngâm xong thì nhóm dũng sĩ giác đầu đầu tiên cũng lên sân, tiến hành thi đấu.

Chương 407: Nghỉ thức khai mạc (2)

Chương 407: Nghỉ thức khai mạc (2)

Nghi thức khai mạc (2)

Trước khi trận chiến của võ sĩ giác đấu kết thúc, hai chiến sĩ và hai ma pháp sư phân biệt đứng ở rìa khán đài trong cùng, chỉ có bốn người bọn họ có thể đứng đó.

Trước ngực hai vị ma pháp sư đeo huy chương ma pháp sư bạch thuyền hàng hải, trước ngực hai chiến sĩ là huy chương Tinh Không.

Valhein phát hiện, những võ sĩ giác đấu này khác với trong tưởng tượng, bọn họ giống như vận động viên thể thao vậy, tuy cũng chiến đấu thật sự nhưng vẫn có rất nhiều hạn chế, ví dụ như không thể tấn công từ phía sau lưng, không thể tấn công vào đầu, một khi vũ khí của một bên bị hỏng thì không thể tiếp tục công kích, phải đợi trợ thủ đưa vũ khí mới...

Đối với Valhein đã nhiều lần tham gia thực chiến thì loại chiến đấu này kém hơn một chút, nhưng khán giả thì vẫn xem rất hăng hái.

Mỗi khi võ sĩ giác đấu bị thương chảy máu sẽ có một lượng lớn khán giả hoan hô reo hò.

Valhein bình tĩnh xem trận so tài, tìm kiếm những điều mình có thể học tập.

Không bao lâu sau, trận chiến đầu tiên kết thúc.

Tiếp đó, một vài người mang theo giỏ đi tới trên khán đài, sau đó từ trong giỏ lấy ra những quả bóng nhỏ bằng gỗ có vỏ mỏng rồi cố hết sức ném lên khán đài, rất nhiều khán giả cố gắng tranh giành chúng.

Chỉ có khán đài vòng ngoài và vòng giữa có bóng rơi tới.

Khán giả vòng trong nhìn nhóm người đanh giành bóng, lộ ra nụ cười mỉm thân thiện.

Lần đầu tiên Valhein thấy tình cảnh này, sớm đã nghe nói qua loại phong tục này bắt nguồn từ đấu trường La Mã, vì muốn lấy lòng dân nên đại quý tộc La Mã sẽ đặt giấy cói có viết chữ vào bên trong quả bóng gõ, quả bóng có thể mở ra, khi cuộc tranh tài kết thúc thì người sở hữu quả bóng có thể trao đổi thứ được viết trên mảnh giấy cói.

Chủng loại phần thưởng có rất nhiều, có nô lệ, có vũ khí, có thức ăn, có tiền.

Lúc trận giác đấu thứ hai bắt đầu, Rollon vác vẻ mặt đau khổ quay trở lại.

"Xin lỗi, vận may của ta kém quá."

Rollon nói, sau đó đưa mảnh giấy cói rút thăm cho Valhein và ba vị chiến sĩ Hắc Thiết khác xem.

"Rùa Ma Giáp?" Casona lộ ra vẻ mặt khó tin.

"Nó là vua Thanh Đồng, một trong số ma thú mạnh nhất cấp Thanh Đồng, nói theo một góc độ khác thì vận may của ngươi thật sự quá tốt." Valhein nói. Rollon bất đắc dĩ nói: "Số lượng rùa Ma Giáp rất thưa thớt, vận chuyển cũng phiền, rất hiếm khi xuất hiện ở các trận đấu thành bang, nhưng mỗi khi xuất hiện thì đội phải đấu với nó phải thua là không thể nghi ngờ. Trong trận chiến ma thú chốc nữa, phải chiến thắng trong vòng mười phút, bằng không

sẽ bị tính là thất bại. Bản thân rùa Ma Giáp có sức mạnh rất lớn, lực phòng ngự rất mạnh, lại còn biết ma pháp hệ thủy, khuyết điểm duy nhất là hành động trên đất bằng rất chậm, nhưng nếu nó rụt vào trong mai thì cấp Hắc Thiết căn bản không thể làm gì được nó."

"Nguyên liệu trên người rùa Ma Giáp rất đáng tiền, nhưng ta nghe nói cho dù là chiến sĩ Bạch Ngân gặp phải rùa Ma Giáp cũng rất lười ra tay, không phải không thích tiền mà là quá phiền, nghe nói chỉ có chiến sĩ Hoàng Kim hoặc ma pháp sư Hoàng Kim mới có thể dễ dàng đối phó loài này. Cuộc chiến ma thú lần này, khó khăn rồi." Casona nói.

"Có khi nào là bị nhắm tới không?" Glore thuận miệng nói.

Mọi người biến sắc, Casona không vui liếc nhìn Glore, Glore lập tức hiểu được mình vừa lỡ lời.

"Ta tin tưởng người tổ chức giải đấu rất công bằng, thế nhưng, không phải không thể xảy ra bất trắc." Âm thanh Rollon có chút nghiêm nghị.

Mọi người nhìn nhau, Rollon gần như đã nói rằng chuyện mình rút thăm rất có thể đã bị người ta động tay động chân.

"Không quản nói thế nào, chúng ta cũng phải dốc toàn lực đối phó, cho dù thất bại thì cũng xứng đáng với sự cố gắng của mình!" Colbert nhỏ giọng nói.

"Đúng vậy, chúng ta không thể từ bỏ." Casona nói.

Valhein vừa lật sách ma pháp xem đặc tính của rùa Ma Giáp, vừa chăm chú lắng nghe mọi người nói chuyện.

Sau khi đọc xong, Valhein tổng kết nói: "Ưu điểm của rùa Ma Giáp không nhiều, phòng ngự quá mạnh mẽ. Nhược điểm của nó chính là những phần có thể thò ra, đầu, bốn chân và đuôi. Chúng

ta chỉ cần chặt đứt đầu nó thì có thể nhanh chóng kết thúc chiến đấu."

"Lá gan của rùa Ma Giáp khá nhỏ, ta sợ nó sẽ rụt trong mai rùa, sống chết không chịu thò ra ngoài, chúng ta căn bản không có cách nào cả." Rollon nói.

"Ta không sợ nó núp trong mai rùa, ta chỉ sợ nó dùng ma pháp hệ thủy ảnh hưởng tới ma pháp hệ hỏa của ta. Có điều nếu nó muốn dùng ma pháp thì phải thò đầu ra, như vậy sẽ không khó giải quyết." Valhein tính toán nói.

"Đầu của nó cũng rất cứng, chúng ta phải tấn công một vị trí rất nhiều lần mới có thể chém đứt đầu nó." Casona nói.

Rollon cũng khẽ gật đầu.

"Phần mũi nhọn gậy xương của Địa Ngạo Thiên có độc! Chỉ cần đâm rách lớp da ngoài thì có cơ hội giết chết nó trong vòng mười phút!" Rollon nói.

Mọi người thương lượng chiến thuật một phen, chỉ có thể xoay quanh Địa Ngạo Thiên.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết hỏi về sức mạnh của Địa Ngạo Thiên, sau đó đều có chút nửa tin nửa ngờ.

Diễn biến ba trận biểu diễn của võ sĩ giác đấu nhanh chóng kết thúc, khán giả xem cũng thích mê.

Rất nhanh, người chủ trì tuyên bố, trận đấu thành bang chính thức bắt đầu, trận đầu chính là một đội chiến đấu ma thú.

Chương 408: Nghỉ thức khai mạc (3)

Chương 408: Nghỉ thức khai mạc (3)

Nghi thức khai mạc (3)

Trong tiến hoan hô của khán giả, một con Băng Lang Vương Thanh Đồng chậm rãi từ trong lồng giam đấu trường bước ra.

Cơ thể to lớn màu trắng và ánh mắt hung ác của nó làm khán giả phát ra từng trận kinh hô.

Tiếp đó, đội ngũ năm quý tộc thứ nhất bước lên sân đấu, tiến hành chiến đấu với Băng Lang Vương.

Theo cuộc chiến diễn ra, người xem không ngừng phát ra tiếng hô hào.

Kết quả, thực lực của đội quý tộc này hơi kém, phải trả giá là một người bị thương nặng ba người bị thương nhẹ, vào phút thứ chín giết chết Băng Lang Vương.

Bốn người đứng trên thi thể Băng Lang Vương, người chủ trì hô lớn cái tên gia tộc của đội làm khán giả phát ra tiếng hoan hô vang dội.

Trận chiến ma thú không ngừng diễn ra, ngoại trừ một số ít tiểu đội có khuynh hướng nghiền ép thì hơn phân nửa chỉ có thể miễn cưỡng giành chiến thắng, cũng có một số ít tiểu đội bị ma thú nghiền ép.

Gia tộc thất bại trong trận chiến ma thú sẽ dẫn tới một trận

cười nhạo quy mô lớn.

Valhein nghe tiếng cười nhạo kia, nghĩ tới phán đoán của những người khác trong đội rất có lý, quý tộc lợi dụng cách này để làm nhóm bình dân phát tiết tâm tình.

Điểm này, La Mã làm được toàn diện hơn.

Thi đấu giác đấu ở thành Athens, ngoại trừ những trận thi đấu đặc biệt, bằng không khán giả không có quyền quyết định sự sống chết của người bại trận.

Trừ phi có một số ít quý tộc ra mặt.

Nhưng ở La Mã, mỗi trận thi đấu giác đấu chính thức sẽ do toàn thể khán giả quyết định sự sống chết của kẻ bại trận.

Vì thế người La Mã châm chọc người Hy Lạp là ngay cả trên đấu trường cũng không có quyền quyết định, mà người Hy Lạp thì chỉ châm biếm người La Mã là chỉ có thể dùng quyền lực ở đấu trường thủ đô.

"Trận thứ bảy, gia tộc Rollon đối chiến rùa Ma Giáp."

Người hiểu về ma thú sửng sốt, sau đó phát ra tiếng hô hào hưng phấn.

"Thế mà lại là vua rùa Ma Giáp trong truyền thuyết đấu trường, thú vị!"

"Thằng quỷ con nhà Rollon, chậm rãi mà đánh đi!" "Ha ha, có trò hay để xem rồi, nỗi sỉ nhục của quý tộc năm nay liệu có phải là trận thứ bảy này hay không?"

"Thế mà lại là rùa Ma Giáp, gia tộc này thật sự xúi quấy."

"Chiến đấu với rùa Ma Giáp, quá trình rất nhàm chán, nhưng kết quả thì khẳng định là rất đặc sắc!"

Rất nhanh, toàn trường trào dâng tiếng hô hào vang dội, rất nhiều người gào chói tai.

Khác với những tiếng hô trước đó, trong những tiếng ồn ào kia đặc biệt nhiều lời châm chọc cười nhạo gia tộc Rollon.

Rollon sa sầm mặt, quay đầu nhìn vị trí gia tộc mình.

Ông nội không tới, thậm chí ngay cả lão Turner cũng không tới.

Rollon hít sâu một hơi rồi nói: "Chúng ta đi thôi! Toàn lực ứng phó, nhất định giành thắng lợi!"

"Đi!" Casona gầm nhẹ.

Bốn chiến sĩ đi trước, Valhein câm pháp trượng ba khúc trong tay đi theo phía sau.

Lúc Valhein đứng dậy, người ở một hướng đột nhiên hô to.

"Valhein cố lên!"

"Valhein cố lên..."

Rất nhiều người vì nghe thấy âm thanh mà nhìn sang, phát hiện nơi đó chính là khu vực của Học viện Plato.

Valhein vẫy vẫy tay với nhóm bạn học.

Tiếng hô của học sinh Học viện Plato lại càng to và rõ hơn.

Một vài quý tộc lộ ra nụ cười ẩn ý sâu xa nhìn Rollon.

Bình thường thì phải ủng hộ cho gia tộc Rollon mới đúng.

Nhưng bây giờ, tiếng ủng hộ một mình Valhein lại vang dội nhất.

Rollon lộ ra biểu cảm bình tĩnh, giống như không hề bị âm thanh hô hào ảnh hưởng.

Một chiến sĩ Hoàng Kim mặc giáp bụng hình sư tử vàng đi tới trước mặt đội bọn họ, sau đó bắt đầu kiểm tra trang bị của mỗi người.

Cuối cùng tới trước mặt Valhein nói: "Ngươi có thể sử dụng gậy ma pháp nhưng không thể dùng gậy ma pháp để phong ấn ma pháp, cũng không thể sử dụng vũ khí ma pháp khác."

Valhein gật đầu, cất những vũ khí ma pháp khác vào trong nhẫn không gian.

Chiến sĩ Hoàng Kim kinh ngạc nhìn thoáng qua nhẫn không gian của Valhein rồi xoay người rời đi.

Sau đó chiến sĩ Hoàng Kim huýt vang một tiếng, đồng thời ném chiếc khăn trắng lên bầu trời.

Một cái lông sắt khổng lồ được chậm rãi đẩy ra từ cánh cổng lớn, khán giả khắp nơi cố rướn cổ quan sát rồi phát ra tiếng kêu than kinh sợ.

Người của đấu trường nhấn vào cơ quan, bốn mặt lồng sắt tách ra ngã xuống đất, bụi mù bay tứ tung.

Một cái mai rùa khổng lồ dài hơn mười mét xuất hiện trên sân đấu, mai rùa tỏa ra ánh sáng kim loại màu xanh đen nhàn nhạt, lằn vân màu xanh da trời đặc biệt rõ ràng, trông nó như một chiếc nón giáp sắt đẹp tuyệt vời.

Mai rùa khổng lồ vẫn không nhúc nhích, đầu và bốn chân núp trong mai.

Valhein nhìn mép mai rùa, độ dày gần một mét.

"Thật sự làm người ta tuyệt vọng mà." Rollon nhỏ giọng nói.

"Ngươi nhái theo Albert đấy hả?" Valhein hỏi.

Rollon sửng sốt, lập tức điều chỉnh tâm tình: "Valhein, chúng ta cùng nhau giải quyết nó nào!"

Valhein gật đầu.

"Triệu hoán người hâu Tập Sự."

Ba trận pháp xuất hiện dưới chân, ba vị thân lùn lửa xuất hiện.

Phần lớn mọi người vẫn còn đang quan sát con rùa Ma Giáp khổng lồ kia, hoàn toàn không quan tâm tới đám người lùn kia.

Nhưng ánh mắt của đám học sinh từng trải qua cuộc thi Hắc Thiết thì căng cứng, nhìn chằm chằm Địa Ngạo Thiên, xúc cảm hỗn loạn.

Ở trên khán đài còn có rất nhiều ma pháp sư.

Bọn họ cũng sống chết nhìn chằm chằm ba thân lùn lửa kia.

Chương 409: Sâu không thấy đáy

Chương 409: Sâu không thấy đáy

Sâu không thấy đáy

Có liên quan tới triệu hoán người hầu hệ hỏa và ma pháp sư ma pháp đều sớm đã biết tới hào quang rực rỡ của Địa Ngạo Thiên trong cuộc thi Hắc Thiết, thậm chí còn định tìm cơ hội nghiên cứu một chút.

Người hầu Thần Tích thật sự quá hiếm hoi.

"Đi nào." Valhein hất cằm về phía rùa Ma Pháp.

Địa Ngạo Thiên hào hứng chạy tới, ba chiến sĩ khác cũng châm chậm theo sau, từ những hướng khác nhau vây quanh rùa Ma Giáp. Rollon thì đứng cách Valhein vài mét, chủ yếu là bảo vệ Valhein.

Địa Ngạo Thiên đứng cách rùa Ma Giáp hai mươi mét, niệm ma pháp thuật hỏa cầu.

Ma pháp trận màu đỏ xuất hiện rồi bay ra một quả cầu lửa thật to.

Âm...

Quả cầu lửa nổ tung trên người rùa Ma Giáp, ngọn lửa bắt đầu lan tràn ra khắp bốn phương tám hướng.

Tiếp đó Địa Ngạo Thiên chạy vòng quanh rùa Ma Giáp vài

bước, lại phóng ra pháp thuật, vừa chạy vừa phóng, liên tục không ngừng phóng ra thuật hỏa cầu, không bao lâu sau, ngọn lửa đã vây quanh toàn bộ rùa Ma Giáp.

Nơi ấy tựa hồ trở thành một căn nhà đang cháy phừng phừng.

Khán giả rất hiếm khi được nhìn thấy tình cảnh này, có người hô Địa Ngạo Thiên cố lên, có người hô rùa Ma Giáp cố lên, rất nhiêu người thậm chí còn đang bàn xem rùa Ma Giáp nướng có hương vị thế nào.

Nhưng nhóm ma pháp sư thì nhanh chóng hồi tưởng và tính toán, thời gian làm phép, góc độ làm phép, màu sắc ngọn lửa, bán kính nổ tung của cầu lửa, thời gian ngọn lửa của Địa Ngạo Thiên kéo dài, mỗi vị ma pháp sư đều giống như đang thi cử.

Rất nhanh, phần lớn vẻ mặt nhóm ma pháp sư trở nên nghiêm nghị, thuật hỏa cầu của thần lùn lửa này quá mạnh.

Đột nhiên có người hô to.

"Các ngươi mau nhìn tay người hầu thần lùn kia đi, ta nhìn thấy cái gì vậy, đúng là không thể tin được mà..."

Ngày càng nhiều người nhìn tới ngón tay của Địa Ngạo Thiên.

Trên tám ngón tay của thần lùn là tám chiếc nhẫn ruby sáng lóng lánh. "Tám chiếc nhẫn thuật hỏa cầu... điên rồi sao?"

"Này là người của gia tộc Bán Thần nào vậy? Quá nuông chiều đứa nhỏ rồi."

"Người hầu Thần Tích thế mà lại có thể đeo ma pháp khí, trước đây chỉ nghe nói mà thôi, không ngờ đã được chứng thực rồi."

Ở bên trong góc khán đài vòng trong là hơn mười vị ma pháp

sư, mỗi vị ma pháp sư đều đeo huy chương ma pháp cấp bậc khác nhau trên người, nhưng ở vành huy chương đều có thêm một vòng đỏ màu lửa.

"Valhein này rất thú vị, liệt hắn vào danh sách mục tiêu cần được hiệp hội quan sát, chờ hắn trở thành ma pháp sư Hoàng Kim thì thu nhận hắn vào hội. Nếu hắn đồng ý để hiệp hội nghiên cứu vua thần lùn lửa thì có thể thả lỏng yêu cầu gia nhập." Một lão pháp sư đeo huy chương thuyền trắng lướt sóng nói.

"Tuân mệnh." Vị ma pháp sư đeo huy chương cây sồi hoàng kim lập tức mở sách ma pháp, chăm chú ghi lại.

"À đúng rồi, nhớ tra xét kỹ ý đồ của các hiệp hội ma pháp khác. Nếu bọn họ cũng coi trọng đứa nhỏ này thì chúng ta phải thả lỏng yêu câu gia nhập hội hơn nữa, phải chiêu mộ hắn trước. Dù sao thì nghe nói hắn cũng có chút tiếng tăm ở Học viện Plato. Phong ấn thần điện Nữ Thần Trí Tuệ có lẽ có liên quan với hắn."

"Tuân mệnh."

Lão pháp sư thờ ơ liếc nhìn một vài khu vực, đối diện với vài ánh mắt.

Dưới sân đấu.

Rollon quay đầu lại hỏi: "Ngọn lửa của ngươi có thể thiêu đốt bao lâu?"

"Trước kia là mười lăm giây, bây giờ thì gân hai mươi giây." Valhein nói.

"Hình như không đốt nổi rồi, rùa Ma Giáp không hề có chút phản ứng nào, thậm chí cũng không có mùi khét vì bị nướng. Rollon nói.

"Chúng ta có tới ba mươi lần hai mươi giây, không vội."

Valhein bình tĩnh, không định ra tay.

Chính mình không có thiên phú đốt chồng lửa, ngọn lửa trùng điệp cũng sẽ không gia tăng uy lực.

"Vậy ma lực của Địa Ngạo Thiên thì sao?" Rollon hỏi.

"Sâu không thấy đáy."

Valhein đã từng tiến vào ảo cảnh trong Kính Chi Môn của học viện để kiểm tra Địa Ngạo Thiên, người kia không ngừng phóng thuật hỏa cầu suốt một tiếng đồng hồ cũng không bị hao hết ma lực, cũng không mệt mỏi, nhưng Valhein thì mệt nên đã quyết định bỏ dở bài kiểm tra. Mọi người chậm rãi chờ đợi.

Khán giả rất phấn khởi, nhưng có một số đã không thể kiên nhẫn nổi nữa.

"Gia tộc Rollon ngay cả rùa cũng không bằng!"

"Chỉ nhìn mà không đánh, tính làm khán giả à?"

"Dứt khoát chịu thua cho rồi! Đó là rùa Ma Giáp, cấp Hắc Thiết không có khả năng công phát"

"Gia tộc Rollon mất mặt quá đi..."

Valhein bình thản nhàn nhã, ngón tay Rollon nắm chặt trường mâu chậm rãi trở nên trắng bệch.

"Rollon, đối thủ gia tộc các ngươi hình như không thể bước lên được sân khấu lớn." Valhein nói.

"Ngươi nói rất đúng, ta không việc gì phải tức giận với chúng. Ta phải giành lấy thắng lợi, để chúng nhìn cho kỹ một chút!" Rollon nói.

Valhein khẽ lắc đầu, không nói thêm gì nữa.

Hai phút thoáng trôi qua, mùi khen khét thơm thơm bắt đầu tỏa ra, cũng lan tỏa tới trên khán đài.

Rollon mừng rỡ nói: "Tức là đã đốt tới phần yếu của nó rồi, hiệu quả rồi."

"Kế tiếp mới là trọng điểm." Valhein chăm chú nhìn ngọn lửa hừng hực kia.

'Aoooo....

Rùa Ma Pháp đột nhiên phát ra một tiếng gào rống đau đớn, bốn chân và đuôi vọt ra, tiếp đó một trận pháp ma pháp màu lam thật lớn xuất hiện trên đầu nó, tạo thành một vòng bảo vệ cơ thể màu xanh thẳm.

Xì xì...

Sức mạnh của nước và lửa va chạm, một lượng lớn hơi nước bốc lên.

Chương 410: Sâu không thấy đáy (2)

Chương 410: Sâu không thấy đáy (2)

Sâu không thấy đáy (2)

Ngọn lửa nhanh chóng suy yếu nhưng lại không bị dập tắt.

Rất nhiều người khó tin nhìn một màn này.

"Rùa Ma Pháp vừa sử dụng pháp thuật Thanh Đồng, là thủy y mà chỉ có ma thú hệ thủy có thể sử dụng, nhưng lại không thể dập tắt được ngọn lửa!"

"Ma pháp xuyên thấu, là sức mạnh ma pháp xuyên thấu!"

"Tiên đoán trước đó quả nhiên không sai, uy lực của thuật hỏa cầu kia vượt qua cấp Hắc Thiết, có lẽ đã đạt tới cấp Thanh Đồng rồi!"

Nhìn thấy một màn này, học sinh của Học viện Plato đặc biệt kích động.

"Valhein cố lên!"

"Địa Ngạo Thiên vô địch”

"Địa Ngạo Thiên! Địa Ngạo Thiên! Địa Ngạo Thiên!"

Valhein hơi sửng sốt, không ngờ Địa Ngạo Thiên lại nổi tiếng đến vậy ở trong học viện.

Địa Ngạo Thiên cũng tìm cơ hội vẫy vẫy tay, sau đó tiếp tục sử

dụng thuật hỏa cầu, làm rất nhiều người phải bật cười.

Vốn có rất nhiều khán giả cười nhạo gia tộc Rollon, nhưng rất nhanh đã có tiếng hô ủng hộ gia tộc Rollon, vài âm thanh cười nhạo lẻ tẻ cũng bị triệt để lấn áp.

“Gia tộc Rollonl"

“Gia tộc Rollonl"

Tâm tình của rất nhiều người bị tình cảnh này ảnh hưởng.

Trên mặt Rollon lộ ra biểu cảm vui mừng nhàn nhạt.

Trong nháy mắt tiếp theo, nụ cười trên mặt Rollon đông cứng lại.

Rùa Ma Pháp một lần nữa gầm nhẹ một tiếng, nó há miệng, trận pháp ma pháp màu lam một lần nữa xuất hiện, mà bên ngoài cơ thể nó thì xuất hiện thêm một lớp vảy nước ẩn bên trong lớp thủy y.

Sức mạnh hai tâng ma pháp lập tức ngăn chặn được ngọn lửa, ngọn lửa khắp người rùa Ma Pháp chậm rãi tiêu tan.

Lớp vỏ ngoài gô ghề tuyệt đẹp của nó, đặc biệt là phần bụng của mai rùa đã bị đốt rụi thành than đen.

"Thủy lân giáp. Là pháp thuật mà ma pháp sư cần phải sáng tạo được ma pháp mới có thể nắm giữ, rất mạnh mẽ, quả nhiên có hiệu quả rồi."

"Hai tâng phòng hộ không có cách nào công phá, thần lùn lửa rốt cuộc cũng bị phế rồi."

Nhóm ma pháp sư âm ï nghị luận.

"Bô lô ba lai"

Địa Ngạo Thiên tức giận, vừa mới nhận hoan hô của mọi người xong thì con rùa này dám xua tan ma pháp của mình?

Địa Ngạo Thiên chạy thật nhanh để lấy đà rồi nhảy lên thật cao, vung cái gậy đầu nhọn gõ vào đầu rùa Ma Giáp.

"Rống..."

Rùa Ma Giáp ngẩng đầu, há to cái miệng, một cột nước đường kính hơn ba mét phun ra như sông lớn bị vỡ đê, nước văng trúng Địa Ngạo Thiên, đồng thời cũng duy trì công kích liên tục.

Dòng nước hất Địa Ngạo Thiên văng ra xa năm mươi mét.

Địa Ngạo Thiên ngã lăn dưới đất, lắc lắc đầu, đưa tay lau bọt nước trên mặt, lộ ra biểu cảm ghét bỏ.

Thần lùn lửa rất ghét nước!

"Tấn công nhược điểm của rùa Ma Giáp!" Rollon hô to.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết kia lập tức từ ba hướng phóng tới, khom lưng cúi người, vũ khí phân biệt đánh trúng vào chân rùa Ma Giáp.

Ba tiếng vang trôi qua, vũ khí và chân rùa Ma Giáp tách ra, để lại vết tích màu trắng nhàn nhạt.

Rùa Ma Giáp lộ rõ vẻ khinh thường, mạnh mẽ nâng hai chân trước.

"Mau lùi lại, nhảy lên!" Casona rống lớn.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết có kinh nghiệm phong phú, nháy mắt hai chân rùa Ma Giáp dẫm xuống đất thì bọn họ đã nhảy lên thật cao.

Hai chân rùa Ma Giáp giẫm xuống đất, lấy chính mình làm trung tâm lan ra một trận động đất thật lớn, từng vòng tường nước túa ra khắp bốn phương tám hướng, một vòng nối tiếp một

vòng, ước chừng có khoảng ba vòng sóng nước màu trắng cuốn ra khắp mọi hướng.

Dưới ánh mặt trời chiếu rọi, ba vòng sóng nước giống như ba cánh hoa màu trắng khổng lô nở rộ trên đấu trường.

"Đáng chết, rùa Ma Pháp bình thường chỉ có thể tạo thành một vòng sóng nước mà thôi, cẩn thận đấy!" Rollon hô to. Ba chiến sĩ Hắc Thiết kia cách rùa Ma Giáp quá gần, bọn họ tránh được hai lần sóng nước nhưng cuối cùng vẫn bị làn sóng nước thứ ba đánh trúng, nặng nề ngã xuống đất.

Valhein định sử dụng thuật tường đất, trong lòng hơi động một chút, khóa lại sức mạnh huyết mạch nguyên tố.

Năng lực ma pháp tiến hóa hệ địa tạm thời biến mất.

Valhein đưa tay chỉ về phía trước.

"Thuật tường đất!"

"Thuật tường đất!"

"Thuật tường đất!"

Vài ma pháp sư kinh ngạc nhìn Valhein.

"Ưu điểm của ma pháp sư Hắc Thiết là có thể lập tức phát ra, khuyết điểm là không am hiểu sức mạnh ma pháp. Ma pháp hệ địa có thể tạm thời khắc chế hệ thủy, nhưng vấn đề là uy lực làn sóng nước của con rùa Ma Giáp này vượt xa bình thường, cho dù là ba bức tường đất thì ngay cả một làn sóng nước cũng không đỡ nổi."

"Rùa Ma Giáp rõ ràng có thiên phú hệ thủy, uy lực của dòng nước này rất mạnh."

"Cho dù thuật tường đất của hắn cứng rắn hơn bình thường cũng không có khả năng chống đỡ được."

Làn sóng nước thứ nhất âm ầm đập vào tường đất.

Mảnh tường đất thứ nhất vỡ tan.

Rất nhiều ma pháp sư khẽ lắc đầu.

Làn sóng nước thứ nhất kia tiếp tục cuốn tới.

Âm...

Sóng nước với thanh thế thật lớn kia cùng tường đất cùng tan vỡ, làn sóng nước thứ nhất hóa thành nước mêm yếu chảy xuôi trên mặt đất.

Nhóm ma pháp sư nhìn nhau.

"Thuật tường đất này, có chút mạnh mẽ!"

"Dùng hai thuật tường đất Hắc Thiết để ngăn cản một làn sóng nước Thanh Đồng siêu mạnh, hoặc là trượng ma pháp của hắn có thể gia tăng ma pháp hệ thổ, hoặc là hắn có tới hai thiên phú hệ địa.'

Rollon nhanh chóng lùi lại phía sau.

Chương 411: Tạc quy

Chương 411: Tạc quy

Tạc quy

Valhein thì cấp tốc thi triển một thuật tường đất.

Làn sóng nước thứ hai tán loạn.

Làn sóng nước thứ ba có chút chậm lại.

“Ta tới

Rollon hét lớn một tiếng, thần lực tuôn trào, hắn mạnh mẽ ném ra chiến mâu Hắc Thiết sáng ngời của mình, chiến mâu xuyên qua làn sóng nước làm phát ra một tiếng vang thật lớn, sau đó một phần nước bị tách ra khỏi bản thể sóng nước.

Rollon giơ tấm khiên bên tay trái, đón lấy làn sóng nước ập tới.

Âm...

Cả người Rollon bị sóng nước đập bay.

Ba làn sóng nước toàn bộ tan vỡ, trên mặt đất đấu trường lưu lại vết tích lóng lánh.

Khán giả phát ra tiếng hoan hô hào hứng.

Một vài ma pháp sư ngồi ở vòng trong khán đài khẽ gật đầu, bọn họ khác với nhóm ma pháp sư khi nấy, vòng bên ngoài của huy chương ma pháp của bọn họ có màu vàng đất.

"Quả nhiên là có huyết mạch Người Khổng Lồ, thậm chí còn có thiên phú hệ địa bình thường, mấu chết là có thể lập tức phát ra, nếu tương lai có thể vô chú thi pháp, có thể lập tức phát ra ma pháp hoàn mỹ thì thành tựu không thể nào ước lượng được. Hiệp hội ma pháp hệ hỏa cũng đã nhắm tới hắn, có lẽ sẽ xếp hắn vào mục tiêu quan sát bình thường, ánh mắt của ma pháp sư hệ địa chúng ta phải xa hơn, phải đặt Valhein vào mục tiêu quan sát trọng điểm." Một vị ma pháp sư đeo huy chương thuyền trắng lướt sóng ở trước ngực nói.

"Vâng." Ma pháp sư ở phía sau lập tức lấy ra sách ma pháp.

"Nếu như vận may của hắn tốt một chút, nhận được sức mạnh huyết mạch nguyên tố, cho dù chỉ là sức mạnh nguyên tố địa bình thường nhất thì chúng ta cũng phải lập tức mời hắn, còn phải dành cho hắn một chức vị cao và tài nguyên tu luyện phong phú, không thể để hiệp hội ma pháp khác giành trước."

"Tuân mệnh."

"Bô lô ba lai"

Địa Ngạo Thiên dễ dàng né tránh cả ba làn sóng nước, một lần nữa vung cây gậy mũi nhọn gõ về phía rùa Ma Giáp. "Phụt...'

Rùa Ma Giáp lại một lần nữa há mồm, phun ra cột nước.

Địa Ngạo Thiên phát ra tiếng thét phẫn nộ chói tai, bị dòng nước hất văng ra.

"Con rùa Ma Giáp này thậm chí còn có cả sức mạnh thiên phú hệ thủy, bằng không sẽ không thể nào làm Địa Ngạo Thiên phải chật vật đến vậy. Vì muốn đối phó ngươi, đối phương thật sự đã khổ tâm một phen rồi." Valhein nói.

Rollon cố gắng gật đầu một cái, lớn tiếng nói: "Chúng ta tiếp tục tấn công!"

Toàn thân ba vị chiến sĩ Hắc Thiết lóe ra ánh sáng màu Hắc Thiết, từ ba phương hướng khác biệt tấn công rùa Ma Giáp.

Hai cây chiến mâu một cây rìu lớn liên tiếp chém vào phần rìa bụng và chân rùa Ma Giáp, tiếng peng peng vang lên.

Cơ thể to lớn của rùa Ma Giáp khẽ giật giật, đột nhiên gâm nhẹ một tiếng, lấy nó làm trung tâm, trong vòng bán kính ba mươi mét xuất hiện mũi tên nước chỉ chít rậm rạp, mang theo tiếng xé gió rít rít tạo thành một màn hơi nước dày đặc.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết đưa thân mình vào trong làn mưa tên trắng xóa đó, không ngừng tấn công vào điểm yếu của rùa Ma Giáp.

Tên nước rơi lên thần lực hộ thể của bọn họ tạo thành những vệt trắng nhàn nhạt, sau đó bị ánh sáng Hắc Thiết bao trùm.

Địa Ngạo Thiên một lần nữa tấn công vào đầu của rùa Ma Giáp, rùa Ma Giáp một lần nữa há miệng phun ra cột nước hất văng Địa Ngạo Thiên.

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên bị ngã ở tít phía xa tức giận gầm rú.

Rùa Ma Giáp đột nhiên cấp tốc di chuyển sang ngang.

Âm...

Mai rùa nặng nề đập vào tấm khiên của Casona, Casona phát ra tiếng kêu đau đớn, không ngừng lăn tròn rồi nhanh chóng bật dậy, phun một bãi nước miếng có nhuộm máu xuống đất rồi tiếp tục tấn công.

Địa Ngạo Thiên lại lần nữa xông tới rồi lại bị rùa Ma Pháp hất văng ra, cứ vậy lặp đi lặp lại nhiều lần, Địa Ngạo Thiên tức giận không ngừng chạy vòng quanh rùa Ma Giáp, tìm kiếm cơ hội.

"Đòn tấn công của chúng ta hoàn toàn không có hiệu quả. Bọn họ đã rất cố gắng rồi nhưng vẫn không thể tổn thương được rùa Ma Giáp." Rollon nhìn ba chiến sĩ Hắc Thiết.

Đột nhiên rùa Ma Giáp ngẩng đầu lên gầm nhẹ, bên ngoài cơ thể lộ ra vài vệt lấm tấm màu bạc.

Valhein và Rollon nhìn nhau. "Thì ra đây mới là lá bài tẩy của bọn chúng."

"Tìm một con rùa Ma Giáp gần tới kỳ đột phá, một khi đột phá ở hiện trường thì sẽ thăng cấp lên làm ma thú Bạch Ngân, chúng ta phải thua là không thể nghi ngờ!" Valhein nghiến răng nghiến lợi nói.

"Địa Ngạo Thiên, dốc toàn lực!" Valhein nói xong, từ khoảng cách ba mươi mét bên ngoài bắt đầu phóng ra thuật hỏa cầu và nham thạch đột thứ, đồng thời tăng thêm nham thạch biểu bì và giáp phòng hộ ma lực cho bốn chiến sĩ.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết kia chấn động tinh thần, ra tay lại càng hung ác hơn.

"Bô lô ba lai"

Trên mặt Địa Ngạo Thiên lộ ra biểu cảm tức giận, đột nhiên hét lớn một tiếng, đôi mắt như rubi phát ra tiếng vỡ vụn lanh lảnh rồi hóa thành hai đốm lửa. Ngọn lửa tràn ra ngoài vành mắt, nháy mắt thiêu đốt cả người, cũng châm cả gậy xương mũi nhọn.

"Bô lô ba lai"

Địa Ngạo Thiên với ngọn lửa vây quanh người hơi cúi thấp người, cấp tốc chạy vọt tới trước, nơi nó đi qua, mặt đất rung động, bụi bay tứ tung.

Trong mắt rùa Ma Giáp lại xuất hiện tia giễu cợt, một lần nữa

há miệng phun ra cột nước.

Nháy mắt cột nước vọt tới, Địa Ngạo Thiên mạnh mẽ nhảy vọt sang bên phải, né tránh cột nước.

Chương 412: Tạc quy (2)

Chương 412: Tạc quy (2)

Tạc quy (2)

Rùa Ma Giáp cuống quít quay đầu, khống chế cột nước tấn công, Địa Ngạo Thiên lại một lần nữa tránh né.

Dòng nước màu trắng giống như vọt phun mất khống chế, bắt đầu tấn công lung tung, Địa Ngạo Thiên linh hoạt như mèo.

Năm giây sau, cột nước trong miệng rùa Ma Giáp đột nhiên biến mất.

Địa Ngạo Thiên nhảy lên thật cao, vung mạnh gậy xương mũi nhọn.

Rùa Ma Giáp rúc đầu, chân và đuôi vào mai, lỗ thủng cũng đột ngột khép kín.

Địa Ngạo Thiên hít sâu một hơi, ngọn lửa quanh người ồ ạt tràn về phía gậy xương mũi nhọn, gậy xương mũi nhọn phình to lên cứ như một cây Lang Nha Bổng to lớn.

Địa Ngạo Thiên xoay tròn gậy xương mũi nhọn hóa to, hung hăng bổ vào phần cửa khép kín.

Phần miệng khép kín phát ra tiếng thiêu đốt rất nhỏ, bên ngoài cũng lộ ra vết rách nhàn nhạt.

Địa Ngạo Thiên điên cuồng gõ, âm thanh pang pang vang dội.

Thuật hỏa cầu của Valhein không ngừng rơi xuống người rùa

Ma Giáp, ngọn lửa một lần nữa bao trùm rùa Ma Giáp.

Đột nhiên, phần miệng khép kín đầu rùa Ma Giáp phát ra tiếng vang lanh lảnh.

Giáp xương vỡ vụn, mảnh vụn văng tán loạn.

Rùa Ma Giáp gào khóc thò ra như rắn độc thò ra khỏi hang, há cái miệng to lớn dính máu của mình táp lấy Địa Ngạo Thiên.

Nửa người Địa Ngạo Thiên nằm trong miệng rùa Ma Giáp, mà phần đầu của rùa Ma Giáp còn lớn hơn cả toàn bộ thân mình Địa Ngạo Thiên.

Ánh mắt rùa Ma Giáp lóe ra tia sáng hung bạo, miệng rộng cố dùng sức, nó muốn cắn đứt ngang eo Địa Ngạo Thiên.

Âm...

Đầu rùa Ma Giáp nổ tung, cầu lửa bắt mắt nhanh chóng phình to sau cú nổ, chấn động mạnh mẽ hất văng cát bụi lên khắp bầu trời.

Ánh sáng tản đi, bầu trời chìm trong bụi bậm, phần cổ mất đi cái đầu rùa khổng lồ đang phun máu tươi tung tóe, xì xì rung động.

Toàn trường lặng im. "Xảy ra chuyện gì vậy?"

"Người hầu Tập Sự kia tự nổ à?"

“Thú vị thật...

Âm thanh của người chủ trì vang khắp toàn trường.

"Trận chiến ma thú thứ bảy, gia tộc Rollon chiến thắng, hãy dành cho gia tộc Rollon của chúng ta tràng võ tay nhiệt liệt nhất đi nào!"

Toàn trường hoan hồ.

"May mà có Địa Ngạo Thiên của ngươi." Rollon đi tới trước mặt Valhein, biểu cảm may mắn.

"Đối thủ của ngươi, chuẩn bị khá đầy đủ đấy." Valhein nói.

"Không sao, trận chiến kế tiếp không thể sử dụng biện pháp ngăn cản cao cấp, cấp Hắc Thiết lại không thể dùng khiên bảo vệ nguyên tố, bọn họ không thể chịu nổi thuật hỏa cầu của ngươi và Địa Ngạo Thiên đâu! Cứ thiêu chết bọn chúng cho ta!" Trong mắt Rollon phừng lên phẫn nộ.

Valhein gật đầu, trở lại chỗ ngồi trước đó.

Valhein trở lại vị trí, mở sách ma pháp, xem trận chiến ma thú tiếp theo, và cũng giống như trước đó, vừa xem vừa ghi chú lại từng người trong đội.

Rất nhanh, tất cả tiểu đội đã hoàn thành trận chiến ma thú.

Người chủ trì lên tiếng tuyên bố: "Cám ơn các gia tộc đã cống hiến cho chúng ta màn thi đấu đặc sắc. Chúng ta thực tiếc nuối khi có vài tiểu đội đã thất bại, có vài tiểu đội vì vết thương quá nặng mà tuyên bố rời khỏi cuộc thi đấu. Thế nhưng chúng ta cũng thật cao hứng vì kế tiếp sẽ có bảy đội tiến vào vòng thứ hai, trận chiến bắt tù binh. Trong quá trình các đội rút thăm, chúng ta sẽ được xem màn biểu diễn xiếc thú đặc sắc và đợt bóng gỗ hào phóng thứ hai."

Trong tiếng nhạc, một vài ma pháp sư mang theo người hầu dã thú của mình tiến vào đấu trường, cùng biểu diễn màn xiếc thú thú vị, làm khán giả bật cười ha hả.

Chỉ một chốc sau, Rollon rút thăm quay trở lại, đưa ra mảnh giấy cói.

"Chúng ta rút thăm ngẫu nhiên trúng nhóm tù binh thứ ba, hiện giờ vẫn chưa rõ thân phận và số lượng của đối phương, có điều ta tin là chúng ta nhất định sẽ thoải mái hơn khi nấy. Rollon nói.

"Khi nấy thật sự quá thảm hại, may mà ta chỉ bị chút thương nhẹ thôi." Casona nói.

"Trước mặt rùa Ma Giáp, chiến sĩ cấp thấp như chúng ta thật sự không có tác dụng gì." Colbert bất đắc dĩ lắc đầu.

"Trận chiến tiếp theo, chúng ta có thể phát huy được thực lực thật sự của mình!" Glore nói.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết nhìn nhau, gật mạnh đầu, ý chí chiến đấu phừng phừng trong mắt.

Sau khi màn xiếc thú kết thúc, trận chiến bắt tù binh cũng bắt đầu.

Valhein vẫn cầm sách ma pháp quan sát cuộc chiến, tiểu đội quý tộc này là đội trộn lẫn cả bốn nước mà Rollon đã nói, trong trận chiến ma thú bọn họ đã giành được chiến thắng gọn gàng chỉ trong ba phút trước một con Ma Hùng Thanh Đồng.

Đối diện năm người bọn họ là sáu chiến sĩ Hắc Thiết và bốn tay cung thủ.

Kết quả cuộc chiến khá bất ngờ, tiểu đội này giống như sư tử lao vào bầy cừu, dễ dàng giết chết bốn người, số còn lại bị thương nặng, kết thúc trong tiếng hoan hô của người xem.

Quý tộc dẫn đầu đi ngang qua Rollon, đưa ngón trỏ lên cổ mình rồi rạch nhẹ một đường, còn lộ ra nụ cười gắn.

Rollon hừ lạnh một tiếng.

Tiểu đội đó đi qua rồi, Rollon mới nói: "Hắn là Child, có tên anh họ quý tộc bị ta giết chết, gia tộc Baynes.'

"Huy chương của gia tộc đó có hình điểu sư của gia tộc Anh Hùng à?" Valhein hỏi.

Rollon gật đầu, vẻ mặt đầy bất đắc dĩ.

"Tiểu đội của bọn họ quả thực rất mạnh." Valhein nói.

"Theo ta biết thì để có được tiểu đội này, gia tộc bọn họ đã tốn một khoản khá xa xỉ. Có điều, ta có lòng tin sẽ chiến thắng bọn họ!" Rollon siết nắm tay nói.

Chương 413: Thẳng thắn giải quyết

Chương 413: Thẳng thắn giải quyết

Thẳng thắn giải quyết

"Lấy gì để chiến thắng?" Valhein hỏi.

Rollon sửng sốt một chút, nhìn Valhein, không rõ Valhein đang nói gì.

"Có lòng tin là chuyện tốt, có mục tiêu cũng là chuyện tốt. Nhưng giữa ngươi và mục tiêu có phải thiếu thiếu cái gì không?" Valhein hỏi.

"Ta nghĩ xem..." Rollon rơi vào trầm tư.

Qua một hồi lâu, ánh mắt Rollon sáng lên, nói: "Giữa ta và mục tiêu có một quá trình, chúng ta thường chỉ nghĩ tới mục tiêu mà quên đi quá trình nên phải làm thế nào. Quá trình này, chính là... làm sao để hoàn thành mục tiêu."

"Như vậy, làm sao để hoàn thành mục tiêu? Bây giờ điều mà chúng ta nên làm chính là tìm kiếm phương pháp để hoàn thành mục tiêu." Valhein nói, mở sách ma pháp ra, tỉ mỉ miêu tả năm người của tiểu đội gia tộc Baynes.

Rollon lộ ra vẻ mặt xấu hổ.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết khác cũng rất kinh ngạc.

Chờ Valhein nói xong, Glore thở dài nói: "Đúng là học sinh xuất

sắc của Học viện Plato. Chúng ta cũng xem chiến đấu, cũng ghi nhớ, cũng suy nghĩ, nhưng so với ngài thì chúng ta chẳng khác gì nhóm khán giả cả."

"Rollon, sau này chúng ta phải học tập Valhein nhiều hơn." Casona nói.

"Đúng vậy, ta sẽ học tập theo Valhein." Rollon lập tức mở sách ra.

Sau khi trận chiến bắt tù binh thứ hai kết thúc thì đã trưa, trận đấu thành bang bắt đầu nghỉ trưa, khán giả lục tục rời đi.

Nhóm Valhein trở vê nhà ăn, ăn cơm trưa.

Ăn cơm trưa xong thì tìm về 'phòng giam đơn được phân chia để nghỉ ngơi.

Những căn phòng này hình như được tùy tiện phân chia, những căn phòng gần đó cũng không có người.

Valhein ngồi trong phòng, ba mặt là tường, một mặt là chắn song. Thứ làm chắn song kia không phải sắt, mà là trụ thép to bằng cổ tay.

Trong phòng đã được quét dọn sạch sẽ, không có bụi bẩn, ngay cả bồn cầu cũng rất sạch sẽ, nhưng cảm giác ẩm ướt và mùi khai nhàn nhạt của nước tiểu thì vẫn không thể tiêu tan.

"Võ sĩ giác đấu chỉ quang vinh bề ngoài mà thôi." Valhein lắc đầu, đóng cửa thật kỹ rồi bắt đầu ngồi thiền.

Ngôi thiên xong, tiến vào tháp ma pháp.

Nhánh của Cây Ma Lực đã được bảy nhánh, lá thì tâm sáu mươi bốn mảnh nhỏ.

Sau khi rời khỏi vị diện thần lực, Valhein học tập thuật đóng

băng, và thuật ném đá, triệt để nắm giữ được mười trụ cột căn bản nhất của ma pháp Tập Sự.

Sau đó học tập ma pháp mô phỏng âm thanh, ảo giác kinh hoàng, dấu ấn bí ẩn, thuật nhìn bóng đêm, khóa ma pháp, cung gió và tên băng.

Hiện giờ, Valhein đã nắm giữ ma pháp trụ cột cấp Học Đồ và cấp Hắc Thiết.

Ngôi thiên xong, Valhein rời khỏi phòng võ sĩ giác giấu, đi tới đấu trường.

Ánh mặt trời rực rỡ ban trưa soi sáng toàn trường, người tới ngồi hơn phân nửa, ở trung tâm đấu trường, ma pháp sư và người hầu hề hước của mình mang tới từng trận cười vang.

"Kế tiếp chính là chúng ta." Rollon đi tới nói.

Valhein gật đầu.

Chỉ một chốc sau, người chủ trì tuyên bố cuộc chiến tù binh thứ ba bắt đầu.

Nhóm năm người Valhein võ trang đầy đủ đứng trên đấu trường.

Ánh mặt trời ban trưa khá chói mắt, Valhein híp mắt nhìn về phía trước.

Ở cổng lớn đối diện chậm rãi tiến ra một nhóm đàn ông vạm vỡ cầm vũ khí trong tay.

Ngoại hình những người này cao lớn cường tráng, quần áo tả tơi, phần cơ thể lộ ra bên ngoài chi chít vết thương, nhưng cơ bắp thì rắn chắc hệt như nham thạch.

Bọn họ cầm búa lớn, rìu lớn, hoặc cầm kiếm lớn, không có

khiên.

Mười bảy người, tất cả đều là chiến sĩ Hắc Thiết.

Bọn họ đi lại rất vững vàng, ánh mắt sắc bén, trên cằm trái mỗi người đều có một vết sẹo hình chữ 'x' nho nhỏ.

Trên khán đài hoàn toàn hỗn loạn, vô số người kinh hô, thậm chí còn có người kích động bật dậy.

Rất nhiều người Hy Lạp tức giận mắng chửi, còn có người cảm khái gia tộc Rollon thật xúi quẩy.

"Ta vốn tưởng học sinh Học viện Plato giỏi gây chuyện nhất rồi." Valhein nhìn nhóm tù binh kia nói.

Rollon cười khổ: "Thật không ngờ lại là cả một quân đoàn cuồng chiến sĩ khát máu, đây chính là quân át chủ bài của Bắc Âu, không hề thua kém quân bất tử Ba Tư. Xem ra giống như trước đó chúng ta đã thương lượng, chỉ có thể dùng chiến thuật cũ của ngươi." Ánh mắt Valhein hơi lóe sáng, gật đầu nói: "Bọn họ rất mạnh, đáng tiếc là không có ma pháp sư, đã định trước là bị ta khắc chế rồi."

"Chiến thuật cũ gì vậy?" Casona hỏi.

"Rồi các ngươi sẽ biết thôi, đây chính là cách mà Valhein dùng để một mình tiêu diệt cả đại đội thần lùn, đời này ta cũng không muốn gặp phương pháp chiến đấu này." Rollon nói.

Colbert nói: 'Các ngươi hẳn cũng nhìn ra được ta cũng là cuồng chiến sĩ. Nhưng ta phải nhắc nhở các ngươi. Đám cuồng chiến sĩ khát máu này một khi cuồng hóa thì sẽ không cảm thấy đau đớn. Ngọn lửa của ngài có lẽ rất mạnh nhưng trong một khoảng thời gian ngắn sẽ không thể đốt thủng được thần lực hộ thể của bọn họ. Bọn họ không phải con rùa đần độn kia. Chỉ cần cho bọn họ một giây thôi thì đã có thể giết sạch chúng ta rồi."

"Bọn họ không thể kiên trì được mười giây trong ngọn lửa của của ta đâu, ngay cả năm giây cũng không được. Lần này chúng ta sẽ dùng chiến thuật dự phòng đã nói trước đó, tất cả các ngươi phải nhớ rõ mình tồn tại là để bảo vệ ta, không cần phải xuất chiến, hiểu không?" Valhein nói.

"Hiểu!" Bốn người đồng thanh trả lời.

Hai bên đứng cách xa nhau trắm mét.

Trọng tài ném khăn trắng.

Chương 414: Thẳng thắn giải quyết (2)

Chương 414: Thẳng thắn giải quyết (2)

Thẳng thắn giải quyết (2)

"Gia tộc Rollon và cuộc chiến bắt tù binh, bắt đầu!" Âm thanh của người chủ trì vang vọng khắp toàn trường.

"Rống!"

Mười bảy cuồng chiến sĩ ngửa mặt lên trời gào to, toàn thân hiện lên màu Hắc Thiết, sau đó có thêm một quâng sáng màu đỏ nhạt.

Cặp mắt của bọn họ nháy mắt trở nên đỏ như máu, cơ thể phình to lên một vòng, mạch máu giống như đám giun đang ngọ nguậy dưới lớp da.

"Giết bọn chúng đi!"

"Giết!"

Mười bảy chiến sĩ Hắc Thiết xông thẳng tới.

"Triệu hoàn người hâu Tập Sự!" Valhein theo thói quen sử dụng ma pháp này.

Ba thần lùn lửa u oán nhìn thoáng qua Valhein, sau đó ánh mắt phừng lên, tràn đây cuồng nhiệt bổ nhào về phía kẻ địch.

Nhóm năm người Valhein lùi lại phía sau.

"Giết kết đám Hy Lạp hèn yếu!" Một cuồng chiến sĩ gào to.

"Giết chết lũ người lùn!"

"Giết sạch tất cả kẻ địch!"

Mười bảy cuồng chiến sĩ giống như phát điên, ánh mắt mất lý trí xông thẳng tới trước.

Chỉ một chốc lát sau, ba thần lùn lửa vọt tới trước mặt cuồng chiến sĩ cuông hóa.

Không đợi cuồng chiến sĩ ra tay, cả ba thần lùn lửa đồng loạt tự bạo.

Âm!

Âm!

Âm!

Chỉ bị một thần lùn nổ trúng thì cả người cuồng chiến sĩ sẽ bùng cháy.

Cùng bị thần lùn và Địa Ngạo Thiên nổ trúng thì cơ thể bị nổ banh xác, thi thể bị đốt rụi.

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người khó có thể tin nổi nhìn một màn đáng sợ này.

Mười bảy chiến sĩ Hắc Thiết là quân át chủ bài Bắc Âu nháy mắt đã chết tại chỗ bốn người, chín người bị ngọn lửa vây lấy, bốn người khác thì mờ mịt luống cuống.

"Cuồng nhân không sợi"

"Cuồng nhân không sợt"

Chín cuồng chiến sĩ bị ngọn lửa vây quanh thế mà lại giống như chín nguyên tố lửa, hung hãn không sợ chết, tiếp tục lao về phía đám Valhein.

Nhưng chờ đợi bọn họ chính là thuật tường đất.

Một giây, hai giây, ba giây, bốn giây, năm giây...

Chân của một hỏa nhân đột nhiên rơi ra, cả người bổ nhào tới trước.

Đầu của một hỏa nhân đột nhiên lộp bộp rơi xuống đất, rơi ở phía trước, nhưng cơ thể thì vẫn còn đang lao tới thật nhanh, một cước đá vào chính cái đầu của mình rồi lảo đảo tới trước.

Một người đang chạy tới thì cơ thể bắt đầu đổ sụp xuống như đang rơi vào trong đầm lầy vậy.

Hỏa nhân chạy nhanh nhất vọt tới bên tường đất, cố sức húc tới trước thì tiếng răng rắc giòn tan vang lên, toàn thân nứt toát, mà tường đất thì không hề lung lay. ...

Chỉ chốc lát sau, cả chín hỏa nhân toàn bộ vong mạng.

Bốn cuồng chiến sĩ không bị ngọn lửa đụng trúng, ánh mắt tĩnh lặng.

Ánh sáng đỏ trên người bọn họ vẫn còn như cũ, hiệu quả cuồng hóa vẫn còn như cũ, thế nhưng đã bị nỗi sợ làm cho tỉnh táo hẳn.

Valhein lần thứ hai thi pháp, ba thần lùn lửa một lần nữa xuất hiện.

"Đi đi thôi, giải quyết bọn họ đi."

Địa Ngạo Thiên cản hai thần lùn đang định đi theo, chính mình kích động lao tới chỗ cách cuồng chiến sĩ hơn mười mét.

Bốn cuồng chiến sĩ nhìn Địa Ngạo Thiên, ánh mắt phức tạp.

Không liên thủ, từng người bị công phá.

Liên thủ, nháy mắt nổ chất.

Khán giả trên khán đài nhìn hiện trường thảm khốc bên dưới, thật lâu không nói năng gì.

Thẳng đến khi Địa Ngạo Thiên một lần nữa đánh nhau với cuồng chiến sĩ, bọn họ mới lấy lại tinh thần.

"Liệt Valhein vào mục tiêu quan sát trọng điểm của hiệp hội!" Đại ma pháp sư Thánh Vực hệ hỏa nói như chém đinh chặt sắt.

"Aiz, lần đầu tiên ta cảm thấy thông cảm cho người Bắc Âu." "Quá thảm rồi."

"Khi nấy suýt chút nữa ta đã muốn hô cuồng chiến sĩ cố lên."

Khán giả vừa thảo luận vừa quan sát cuộc chiến.

Chỉ thấy bóng dáng nho nhỏ của Địa Ngạo Thiên trước mặt cuồng chiến sĩ cứ như một thú cưng bé nhỏ, thế nhưng không ngừng đánh bại từng người bọn họ.

Cuối cùng, bốn cuồng chiến sĩ trọng thương ngã xuống đất, hôn mê bất tỉnh.

Người chủ trì sửng sốt hồi lâu mới kích động tuyên bố: "Thật khó mà tin được! Quá khó tin! Đây là trận đấu thành bang nhanh gọn lẹ nhất trong lịch sử! Gia tộc Rollon quả thực là một tòa kho báu! Ta tuyên bố, gia tộc Rollon thắng lợi. Ta thật sự kỳ vọng vào biểu hiện kế tiếp của gia tộc Rollon!"

Khán đài một lần nữa bùng nổ tiếng hoan hô nhiệt liệt.

“Gia tộc Rollonl"

“Gia tộc Rollonl"

Mà bên khu khán đài Học viện Plato thì lại có tiếng hoan hô khác.

'Địa Ngạo Thiên!

"Địa Ngạo Thiên!

Địa Ngạo Thiên kiêu ngạo đứng trên người cuồng chiến sĩ, hất mặt thật cao, đang suy tư xem nên làm tư thế nào mới ngầu thì Valhein đã vung tay, xua tan thuật triệu hoán.

Nháy mắt cơ thể tiêu tán, Địa Ngạo Thiên lộ ra vẻ mặt u oán.

Rollon đi tới, thân thiết ôm vai Valhein.

"Kế tiếp bắt đầu cuộc chiến quý tộc. Chúng ta tiếp tục cố gắng! Chúng ta cùng nhau đưa cái tên gia tộc Rollon không ngừng vang vọng trên bầu trời thành Athens, vĩnh viễn không ngừng!" Rollon quơ quơ nắm đấm.

Valhein nhìn Rollon, trên mặt Rollon lộ ra nụ cười tươi rói không hề che giấu, đôi mắt sáng ngời hơn bao giờ hết.

Valhein trở lại chỗ ngồi, tiếp tục vừa xem chiến vừa ghi chép lại tình huống cụ thể của các tiểu đội.

Người dẫn đầu trận thứ sáu chính là vị quý tộc cao cao đã khiêu khích Rollon ở nhà ăn lúc sáng, rất nhanh, cuộc chiến đã kết thúc.

Tiểu đội năm người bọn họ bị nhóm tù binh Ai Cập đánh thành đầu heo, cả đám té ngã ở dưới đất.

Trong tiếng giễu cợt của người xem, bọn họ giả vờ như hôn mê bất tỉnh bị khiêng đi, dẫn tới một trận cười nhạo càng lớn hơn nữa.

Chương 415: Một mạch

Chương 415: Một mạch

Một mạch

Rollon đặt tay trước miệng tạo thành loa, lớn tiếng cười nhạo.

Rất nhanh, cả bảy tiểu đội đã hoàn thành phần chiến đấu bắt tù binh, có hai đội thất bại, chỉ còn lại năm đội.

Valhein nhìn về phía bốn đội khác, chỉ có mỗi đội liên minh các nước do Child lãnh đạo và đội của Gerner còn hoàn chỉnh đội ngũ.

Gerner tỏ ý với trọng tài là sẽ bỏ phần thi sau đó.

Vì thế chỉ còn lại bốn đội.

Rollon đi rút thăm.

Lần này, Rollon thực hưng phấn quay trở lại, giơ giấy cói nói: "Không phải đội hỗn tạp Baynes.'

Chỉ một chốc lát sau, người chủ trì tuyên bố, hai đội đối thủ của đội Rollon và Baynes đã từ bỏ tư cách thi đấu, còn cười nói rằng, hai đội từ bỏ này vốn tưởng có thể rút thăm ngẫu nhiên gặp nhau, kết quả lại rút trúng kết quả xui nhất.

Sau đó người chủ trì tuyên bố, hai đội còn lại nghỉ ngơi nửa tiếng, sau đó tiến hành trận chiến tranh đoạt vị trí tiểu đội quán quân.

"Đúng là may mắn." Rollon cười nói.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết gật đầu.

"Chúng ta nghiên cứu lại năm người kia đi." Valhein lấy sách ma pháp ra.

"Ừm!"

Cả bốn người giống như nhóm lính quèn nghe thấy mệnh lệnh của tướng quân, lập tức vây lại nhỏ giọng thảo luận.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết có kinh nghiệm rất phong phú, không ngừng đề cập tới các khả năng có thể xảy ra làm Valhein gật đầu không ngừng, cũng không ngừng ghi chép lại.

"Đã đến giờ!" Âm thanh người chủ trì vang vọng khắp toàn trường.

"Tất cả mọi người đều rất nôn nao rồi, ta cũng không nhiều lời vô ích, xin mời gia tộc Baynes và gia tộc Rollon lên sân khấu! Các vị khán giả thân mến, bây giờ các vị hãy lớn giọng hô to tên tiểu đội mình ủng hộ đi nào, lớn lên nào!" Người chủ trì cảm xúc mãnh liệt hô vang.

“Gia tộc Baynesl"

“Gia tộc Baynesl" Trước tiên có người hô vang gia tộc Baynes, rất nhiều người cũng phụ họa hô theo.

Rollon bất đắc dĩ nói: "Không hổ là gia tộc Anh Hùng."

Rollon vừa dứt lời, nhiêu người cũng bắt đầu hô to.

“Gia tộc Rollonl"

"Gia tộc Rollonl"

Âm thanh hô gia tộc Rollon đã triệt để vượt qua gia tộc Baynes.

Rollon kinh ngạc nhìn khán đài, trên mặt lộ ra cảm xúc cảm kích nhàn nhạt và kiêu ngạo nông đậm.

Valhein vỗ vỗ vai Rollon.

"Hình như ta đã hiểu được một chút những lời ngươi hỏi ta hôm qua, vinh quang tới từ đâu, nhưng vẫn còn vài nơi không đoán ra được."

"Cứ nghĩ, nghĩ nữa đi, nhất định sẽ hiểu được thôi." Valhein nói.

"ỪI" Rollon ngẩng đầu, trong mắt tràn đầy vui sướng.

Nhưng ánh mắt Valhein thì trở nên xám xịt.

Trước kia, Lake cũng có ánh mắt như vậy.

Đó đã là tách biệt quá khứ và mơ ước về tương lai tươi đẹp.

Đáng tiếc, Lake không có cơ hội.

Hai đội chậm rãi đi tới trước, cuối cùng dừng lại ở khoảng cách cách nhau một trăm mét.

Mặt trời đã sắp xuống núi, bức tường lớn của đấu trường che đi ánh mặt trời ở phía tây, phân nửa đấu trường giống như bị bóng tối cắn nuốt.

Phần giao nhau của bóng tối và ánh sáng mặt trời giống như trở thành đường hoàng hôn đặc biệt nhất của đấu trường, phân tách đấu trường ra làm hai.

Dưới lộ đài Bán Thần, pho tượng Athena vừa vặn được dựng ở nơi giao nhau của sáng và tối.

Trên khoảng lộ đài trên đầu rông, Paloma ngồi bên trong cũng vừa vặn nằm ở lằn ranh sáng và tối.

Giữa trắng và đen, dung nhan thiếu nữ giống như song song có sự thần bí của bóng đêm và hào quang ánh sáng.

Valhein ngẩng đầu nhìn lên lộ đài Bán Thần.

Paloma đang nhìn chằm chằm về phía này.

Trên mặt Paloma lộ ra chút do dự, qua một hồi lâu mới giơ nắm tay nhỏ bé hướng về phía Valhein, khẽ vẫy vẫy. Valhein gật đầu một cái, lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Trên khán đài, một số ít người kinh ngạc nhìn Valhein và Paloma.

Một số quý tộc trẻ tuổi biến đổi sắc mặt, nhỏ giọng căn dặn người bên cạnh điều tra quan hệ của hai người.

Một số ít đại quý tộc rơi vào trâm tư.

Valhein cẩn thận quan sát đội ngũ đối diện, sửng sốt một chút rồi nhỏ giọng nói: "Rollon, bên kia đã đổi xác ướp thành ma pháp sư Ai Cập rồi!"

“Cái gì?' Rollon vội vàng nhìn kỹ lại.

"Trong trận đấu thành bang có thể thay đổi người à?" Valhein hỏi.

"Nếu có tình huống đặc biệt thì có thể đổi, nhưng cần phải có sự đồng ý của chúng ta." Rollon lập tức giơ tay ra hiệu với trọng tài.

Trọng tài đi tới hỏi: "Có chuyện gì?"

"Bên kia đã đổi người rồi!" Rollon nói.

Trọng tài liếc nhìn sang đội đối diện, cười nói: "Đây là chiến thuật của bên đó, chiến sĩ xác ướp kia là con rối của ma pháp sư

Ai Cập. Bởi vì một lân chỉ có thể lên một người nên vẫn luôn để con rối xuất chiến. Hôm nay đổi lại, chính ma pháp sư sẽ xuất chiến thay con rối."

Valhein và Rollon nhìn nhau, vẻ mặt nghiêm nghị.

Trọng tài đi tới giữa hai đội, ném chiếc khăn trắng lên cao.

"Rốt cuộc là gia tộc Rollon dũng mãnh giành được hạng nhất, hay là gia tộc Baynes sẽ càng tốt hơn? Trận chiến giành ngôi vị gia tộc quán quân, bắt đầu!" Âm thanh của người chủ trì vang vọng trên không trung.

Dân chúng ở thành Athens phát ra tiếng hô to hưng phấn, không ngừng gào khàn giọng.

Thanh niên quý tộc Child ở đối diện đặt ngón trỏ ở trước cổ, rạch nhẹ một đường, lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

Bóng tối của đấu trường giống như một cái miệng rộng, triệt để cắn nuốt cả hai tiểu đội.

Valhein trước tiên niệm thần chú.

"Triệu hoán người hâu Tập Sự."

Địa Ngạo Thiên xuất hiện một lần nữa, nhìn xung quanh một chút, cuối cùng nhìn về phía trước.

Valhein lần lượt tung ra pháp thuật phòng hộ cho mình và tất cả đồng đội.

Rollon nhỏ giọng hỏi: "Chúng ta lên trước hay chờ bọn nó tấn công trước?" Valhein nhìn phía trước, đội ngũ bên kia vẫn không nhúc nhích, nhưng ma pháp sư Ai Cập kia thì cũng đang lẩm bẩm gì đó.

Chương 416: Một mạch (2)

Chương 416: Một mạch (2)

Một mạch (2)

"Tranh thủ ra tay trước, đê phòng chuyện ngoài ý muốn!" Valhein trâm giọng nói.

"Lên!"

Ba thần lùn lửa đánh tiên phong, năm người chạy chầm chậm theo sau, nhanh chóng vọt tới trước.

Biểu cảm trên mặt nhóm người gia tộc Baynes xuất hiện biến hóa rất nhỏ, tất cả cùng nhìn thoáng qua ma pháp sư Ai Cập kia.

"Cẩn thận ma pháp sư Ai Cập kia, có lẽ đối phương đang làm phép, cố gắng cắt ngang hắn!" Valhein nói.

“Chúng ta ném trường mâu dự phòng qua đó!"

"Colbert, sức ngươi lớn nhất, sau khi tới gần thì ném thân lùn lửa qua!" Valhein nói.

"Không thành vấn đề!" Colbert nói.

Rollon do dự một chút rồi nhìn thoáng qua ma pháp sư Thánh Vực và chiến sĩ Thánh Vực chịu trách nhiệm bảo vệ ở sát biên giới đấu trường.

Hai bên ngày càng gần hơn, đột nhiên, trên mặt tên Child ở đối diện lộ ra nụ cười quái dị.

Chỉ thấy ma pháp sư Ai Cập mặc áo choàng đen ở phía sau hắn đưa tay chỉ về phía Valhein.

Một trận pháp ma pháp đen như mực xuất hiện, lằn vân ma pháp rậm rạp chằng chịt lóe sáng.

Bắt đầu từ ngón tay phải của ma pháp sư Ai Cập, làn da bắt đầu tiên tan, máu thịt khô quắt, chuyển hóa thành xương khô, kéo dài tới tận bả vai.

Valhein nhíu mày, đột nhiên, đầu giống như bị một cái búa lớn nện trúng làm hắn ngã ngửa ra sau, đồng thời phát ra tiếng kêu rên đau đớn.

"Sao vậy?" Rollon vội vàng đưa tay đỡ lấy Valhein.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết khác cũng vội vàng dừng lại, mặt hướng ra phía ngoài bảo vệ Valhein và Rollon.

Ba thân lùn lửa cũng đột nhiên ôm đầu hét thảm, Địa Ngạo Thiên vừa ôm đầu gào to vừa lùi vê phía sau.

Rollon hoảng sợ nhìn Valhein, chỉ thấy Valhein cắn chặt răng, mồ hôi xuất hiện trên trán, sắc mặt trắng bệch.

"Chẳng lẽ là nguyền rủa?" Lão binh Glore giật mình nói. Một giây, hai giây, ba giây...

Đột nhiên, ở đội ngũ đối diện cũng phát ra tiếng gào thảm thiết.

Rollon nhìn sang, chỉ thấy ma pháp sư Ai Cập kia đưa tay ôm đầu, những lằn tơ máu mảnh xuất hiện trong mắt, cơ thể lảo đảo ngã ra sau, cuối cùng ngã xuống đất, cơ thể co quắp.

Valhein chậm rãi mở mắt ra, vẻ mặt mệt mỏi, hít sâu một hơi, mày nhíu chặt.

"Sao rồi?" Rollon lo lắng hỏi.

"Ổn. Có lẽ là một loại tấn công tinh thần, chỉ là đối phương không ngờ tới tinh thần của ta mạnh mẽ hơn hắn, làm hắn bị phản phệ." Valhein chậm rãi hít sâu, cố xoa dịu chút đau đớn còn sót lại.

Rollon mắng: "Gia tộc Baynes đúng là quá hiểm độc, khẳng định đã sử dụng bí thuật gì đó, nếu đổi lại thành người khác thì có lẽ đã chết rồi!"

Valhein nghiêng đầu nhìn về phía lộ đài Bán Thần.

Hai tay Paloma siết chặt, gương mặt nhỏ nhắn trắng bệch, con ngươi xanh thẳm cũng tràn đầy gợn sóng.

Valhein khẽ gật đầu với nàng.

Paloma thở phào một hơi nhẹ nhõm, nắm tay nhỏ bé cũng chậm rãi buông lỏng.

Sắc mặt quý tộc trẻ tuổi vẫn chăm chú quan sát hai người trở nên xanh đen.

Khán giả nghị luận âm ï, người chủ trì đúng lúc lên tiếng giải thích: "Đây là bí thuật tấn công tinh thần của Ai Cập, ma pháp sư của gia tộc Rollon đã chống đỡ được, mà người thi thuật đã gặp phải bất trắc."

"Người Ai Cập hèn hạt"

"Hắc ma pháp sư bỉ ổi!"

"Người Hy Lạp cố lên!"

"Gia tộc Rollon cố lên!"

Dân chúng Athens tức giận gào to, trợ uy cho nhóm Valhein.

Mà nhóm người ủng hộ gia tộc Baynes trước đó đã ngậm miệng.

"Còn có thể chiến đấu không?" Rollon hỏi.

"Có ảnh hưởng chút ít nhưng không sao." Valhein nói.

Sau đó, trên mặt Rollon lộ ra chút xấu hổ, nhỏ giọng nói: "Ngươi đừng giết Child, gia tộc của ta và hắn đã như nước với lửa, nếu giết hắn thì gia tộc bọn ta sẽ phải chịu tổn hại hủy diệt. Dù sao hắn cũng là con trai trưởng của gia tộc Anh Hùng, là người thừa kế thứ tư." "Ngươi sợ à?" Valhein vừa xoa huyệt thái dương vừa hỏi.

"Không cam lòng, nhưng quả thực là sợ." Rollon bất đắc dĩ nói.

"Xem ra, ngươi không để ý tới vinh quang gia tộc, ít nhất thì không để ý như chính ngươi vẫn tưởng." Valhein không khách sáo nói.

Rollon sửng sốt, cúi đầu, lộ ra vẻ mặt xấu hổ.

Valhein vỗ vỗ vai hắn nói: "Không sao, chuyện này ta sẽ giúp, ta sẽ cố gắng không giết hắn. Cũng giống như khi ở thung lũng Hoa Giấy, ngươi đã không nhận hai nghìn vàng Đại Bàng của ta vậy."

"Cám ơn ngươi." Rollon cảm kích nói.

"Bọn họ không tới, chúng ta qua đó!" Valhein chỉnh lại quần áo, tiến tới trước.

Ba thần lùn lửa lắc lắc đầu, quay đầu lại nhìn Valhein.

Valhein gật đầu, hai tiểu thần lùn lửa lập tức quên đi chuyện khi nấy, cao hứng phừng phừng lao tới đánh tiên phong.

Vẻ mặt Địa Ngạo Thiên rất tức giận, nó đá một cước vào mông

hai tiểu thần lùn lửa.

"Bô lô ba la!"

Hai tiểu thần lùn lửa lập tức ỉu xìu.

Địa Ngạo Thiên vác gậy xương mũi nhọn, vừa đi vừa dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm người phía trước, tay nắm cán gậy xương rung động răng rắc.

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên rống to hơn.

"Bô lô ba la!" Toàn thân hai tiểu thần lùn lửa bùng lên ngọn lửa, tức giận xông tới trước.

"Ngăn chúng lại!" Child hoảng sợ vội vàng lui lại phía sau.

Chiến sĩ Thánh Vực và ma pháp sư Thánh Vực chịu trách nhiệm an toàn bên ngoài sân đấu nhìn nhau, khẽ gật đầu, chuẩn bị sẵn sàng.

Tay phải một chiến sĩ Thánh Vực xuất hiện thuốc chắn lửa cao cấp.

"Đừng nổ lan tới Child." Rollon vội vàng nhắc nhở.

"Ừ.' Valhein thuận miệng đồng ý.

Chương 417: Hiệp hội ma pháp hệ phong chú ý

Chương 417: Hiệp hội ma pháp hệ phong chú ý

Hiệp hội ma pháp hệ phong chú ý

Ma pháp sư Thú Hồn ở đối diện niệm thần chú, chỉ thấy sau lưng hắn xuất hiện một con Ma Hùng Bắc Cực trắng như tuyết mờ ảo, tiến vào cơ thể cuồng chiến sĩ Thú Hồn.

Cuồng chiến sĩ Thú Hồn hét lớn một tiếng, trên người vốn có giáp phòng hộ ma lực và lớp da nham thạch, hiện giờ bên ngoài cơ thể đầu tiên là ánh sáng màu Hắc Thiết, tiếp sau đó là màu đỏ nhạt, cuối cùng là một tâng băng màu trắng.

Một tâng băng dày cả tấc.

Cuồng chiến sĩ Thú Hồn vung cây rìu lớn, không chút sợ hãi đối diện hai tiểu thần lùn lửa.

Hai tiểu thần lùn lửa vọt tới gần rồi lập tức tự bạo.

Âm!

Âm!

Cầu lửa thật lớn nổ tung, bùng lên một trận ánh sáng chói mắt, cuồng chiến sĩ Thú Hồn cao hơn hai mét hơi hạ thấp xuống, hai chân cắm sâu vào trong đất, hai nắm tay giao lại che chắn trước người.

Ngọn lửa mạnh mẽ nháy mắt phủ kín toàn thân, dày đặc hừng

hực, một giây sau đó, tầng băng ở bên ngoài cơ thể vỡ vụn, kèm theo ngọn lửa văng ra tứ tán.

Sau khi ngọn lửa bị xua tan, cuồng chiến sĩ Thú Hồn gầm nhẹ một tiếng, bên ngoài cơ thể lần thứ hai xuất hiện tầng băng.

Tầng băng dày hơn một tấc kia giống như một tầng giáp cứng rắn, tỏa sáng lấp lánh trên đấu trường.

Khắp đấu trường vang lên tiếng kinh hô.

"Valhein, ma pháp hệ hỏa của ngươi không thể làm gì được cuồng chiến sĩ Thú Hồn này rồi. Hoặc nên nói là tất cả ma pháp sư Hắc Thiết đều không chống lại được hắn." Rollon nói.

Valhein đang định mở ra huyết mạch nguyên tố nhưng ánh mắt liếc tới ma pháp sư Ai Cập kia, cũng không biết thế nào, trong lòng có chút bất an, tạm thời từ bỏ chuyện bại lộ thực lực.

Lúc này Địa Ngạo Thiên vọt tới trước mặt chiến sĩ Thú Hồn, vung gậy xương mũi nhọn, hung năng ném tới.

Cây rìu lớn của cuồng chiến sĩ bổ xuống.

Âm! Rìu lớn va chạm với gậy xương mũi nhọn, cơ thể cuồng chiến sĩ loáng một cái, Địa Ngạo Thiên lui về sau nửa bước.

Địa Ngạo Thiên vung gậy xương, thuật hỏa cầu phóng ra rồi nện vào eo cuồng chiến sĩ.

Tầng băng bên hông cuồng chiến sĩ cấp tốc nứt vỡ, mang theo ngọn lửa bong ra, tiếp đó mọc ra tầng băng mới.

Chân mày Valhein hơi nhíu lại.

"Sức mạnh của chiến sĩ Bắc Âu vốn mạnh mẽ, được hai nguồn sức mạnh Cuồng Hóa và Thú Hồn tăng thêm, sức mạnh đã vượt trội hơn hẳn Địa Ngạo Thiên, hơn nữa tầng băng kia quả thực là

khắc tinh của Địa Ngạo Thiên." Rollon nhìn sang ma pháp sư Thú Hồn nói: "Ma pháp sư Thú Hồn kia làm cuồng chiến sĩ Thú Hồn có thể sử dụng được ma pháp cơ bản, hơn nữa uy lực của ma pháp rất yếu, gần như không có uy hiếp."

"Địa Ngạo Thiên không làm gì được hắn, mà hắn cũng không thể làm gì được Địa Ngạo Thiên. Hiện giờ chúng ta có năm người, phản công ba người kia. Mặt khác, ta cứ cảm thấy ma pháp sư Ai Cập kia có vấn đề, khi tới gần ta sẽ sử dụng thuật hỏa cầu thiêu chết hắn, các người phối hợp ta." Valhein nói.

"Đi"

Bốn chiến sĩ xếp thành hình vòng cung ở phía trước, Valhein ở phía sau, hai bên cách nhau tâm mười lăm mét.

Ở đối diện, thanh niên quý tộc Child cầm trường mâu trong tay, gật đầu với ma pháp sư Ba Tư.

Chỉ thấy thân đèn Hắc Thiết trên đỉnh đầu ma pháp sư run lên, miệng đèn phun ra làn khói vàng óng, nháy mắt hóa thành một trận bão cát vàng sẫm lao nhanh tới.

"Lui lại hay xông tới? Tốc độ thi pháp của ma pháp sư thần đèn Ba Tư quá nhanh." Nhóm Colbert nhìn sang Valhein.

"Thuật dẫn phong!"

Valhein niệm thần chú xong, trận pháp lập tức xuất hiện, chỉ thấy cơn gió màu xanh nhạt trống rỗng xuất hiện lùa về phía bão cát.

Có điều, Valhein âm thâm khóa lại thiên thú tách rời' mạnh nhất.

Bốn người sửng sốt, trong mắt lộ ra nghi hoặc.

Ma pháp sư trên khán đài cũng lắc đầu.

Vị ma pháp sư Thánh Vực hệ hỏa kia thở dài nói: 'Ma pháp hệ hỏa và ma pháp hệ địa của tên nhóc này thật không tệ, nhưng ma pháp hệ phong thì rõ ràng kém cỏi hơn rất nhiều, ngươi xem đám hiệp hội ma pháp hệ phong đi, đều lắc đầu cả."

Ma pháp sư ở bên cạnh nói: "Đúng vậy, sức gió của thuật dẫn phong tạo ra quá nhỏ, chỉ có thể bốc lên chút khói mù. Tốc độ gió lại nhanh hơn Hắc Thiết bình thường, có thể là có sức mạnh gì đó tăng mạnh. Có điều, tốc độ nhanh nhưng sức mạnh không thể sánh bằng bão cát thì hiển nhiên sẽ bị thổi bay..."

Gió màu xanh và bão cát màu vàng gặp nhau.

Mọi người trừng to mắt.

Một màn quỷ dị xuất hiện, tốc độ gió của cả hai bên đột nhiên giảm bớt, nhưng giằng co một giây, làn gió màu xanh đột nhiên bắt đầu gia tăng tốc độ vọt tới trước, mà bão cát thì chợt tán loạn.

Người của hiệp hội ma pháp hệ hỏa và hiệp hội ma pháp hệ địa đều khẩn trương liếc trộm người hiệp hội ma pháp hệ phong.

Người của hiệp hội ma pháp hệ phong đều lộ ra vẻ mặt khó tin.

"Tốc độ gió không giảm, tuyệt đối là có thiên phú sức mạnh 'cấp tốc'."

"Gặp phải bão cát nhưng không phân tán, ngược lại rất ổn định, chắc chắn có thiên phú ngưng tụ."

"Lúc hai loại gió tiếp xúc với nhau thì xuất hiện gió xoáy, đây là dấu hiệu của thiên phú 'cấp tốc xoay chuyển."

"Ta còn cảm thấy, có khả năng có cả thiên phú tách rời, nhưng

không phải ma pháp lưỡi dao gió nên không thể xác định."

"Liệt Valhein vào mục tiêu quan sát trọng điểm của hiệp hội ma pháp hệ phong!" Ma pháp sư Thánh Vực hệ phong nãy giờ vẫn chưa lên tiếng ra lệnh.

Chương 418: Hiệp hội ma pháp hệ phong chú ý (2)

Chương 418: Hiệp hội ma pháp hệ phong chú ý (2)

Hiệp hội ma pháp hệ phong chú ý (2)

Gió màu xanh cực kỳ nhanh chóng cuốn về phía ma pháp sư Ba Tư.

Ma pháp sư Ba Tư lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, thân đèn trên đỉnh đầu một lần nữa xuất hiện ma lực vàng óng, ngưng tụ thành một tường cát chắn ở phía trước.

Nhóm ma pháp sư cấp bậc cao dở khóc dở cười.

Cơn gió màu xanh kia bay qua tường cát, tiếp tục thổi tới phía trước.

Trên khán đài bùng nổ một trận cười vang.

Rollon nhịn không được cười nói: "Tường ma pháp có thể ngăn nước, ngăn thuật dẫn phong bình thường, nhưng cơn gió này rõ ràng không giống như vậy."

Ma pháp sư Ba Tư đỏ mặt, thần đèn một lần nữa khẽ run lên rồi phun ra hạt cát dày đặc như những mũi tên chi chít rậm rạp bắn xuyên qua làn gió màu xanh.

"Chúng ta tiếp tục!" Valhein nói.

Tiểu đội vượt qua chỗ cuồng chiến sĩ Thú Hồn và Địa Ngạo Thiên, tiếp tục nhắm tới ma pháp sư Ai Cập kia.

Child đưa tay túm lấy cổ tay ma pháp sư Ai Cập, kéo hắn rời đi, đồng thời vòng quanh vị trí của cuồng chiến sĩ Thú Hồn và Địa Ngạo Thiên, giữ một khoảng cách với nhóm năm người Valhein.

Nhóm năm người Valhein nhìn nhau.

"Ma pháp sư Ai Cập kia quả nhiên có vấn đề, mọi người chú ý!" Valhein nói.

"Chúng ta chạy, bọn họ cũng chạy, không thể cứ xoay vòng vòng như vậy." Colbert nói.

"Xem ra chiến thuật của đối phương rất rõ ràng, là xoay quanh cuồng chiến sĩ Thú Hồn mạnh mẽ kia. Hay là... nghĩ cách chọc giận tên quý tộc kia?" Glore nói.

"Giải quán quân gia tộc quý tộc, không được mắng chửi, chúng ta phải giữ vững thể diện quý tộc.' Rollon nói.

"Vậy còn giải quyết cuồng chiến sĩ Thú Hồn kia. Các ngươi có đề nghị gì không?"

Valhein nhìn Child và ma pháp sư Ai Cập ở trong tay hắn, cảm giác bất an vẫn cứ quanh quẩn trong tim, quyết định tiếp tục giữ lại sức mạnh, chỉ sử dụng vào thời điểm mấu chốt.

Năm người nhìn chằm chằm chiến trường, nhanh chóng thảo luận.

"Sức mạnh của các ngươi có thể làm bị thương cuồng chiến sĩ Thú Hồn không?" Valhein hỏi.

Bốn người trầm mặc. "Tức là chúng ta nên coi nó là một con rùa Ma Giáp cỡ nhỏ nhưng linh hoạt hơn đúng không?" Valhein hỏi.

Bốn người cùng gật đầu.

"Ta có cảm giác, bọn họ sớm đã biết ta am hiểu ma pháp hệ hỏa nên tổ hợp này chính là nhắm vào ta." Valhein nói.

Rollon nói: "Chiến thuật của bọn họ rất rõ ràng, trước tiên dùng tấn công tinh thần giải quyết người mạnh nhất trong đội là ngươi, sau đó sẽ dễ dàng giải quyết bọn ta. Bởi vì nếu giải quyết ta trước, ngươi vẫn còn sức để đánh một trận, như vậy thì chính là lãng phí pháp thuật kia một cách vô ích. May mắn là ngươi đã chặn được ma pháp kia."

"Vậy thì cứ đánh kiểu lâu dài! Bình thường cuồng chiến sĩ Hắc Thiết sẽ cuồng hóa được mười phút, chúng ta có thể đợi được!" Valhein nói.

"Đúng vậy! Kéo dài thời gian chính là kế sách chiến đấu của chúng ta với người Bắc Âu." Lính già Glore nói.

"Địa Ngạo Thiên có thể kiên trì được không?" Rollon nói.

"Không thành vấn đề, nếu không thể kiên trì nổi, ta sẽ triệu hoán lại lần nữa!" Valhein nói.

Vì thế khán giả ở đấu trường nhìn thấy, ngoại trừ Địa Ngạo Thiên và cuồng chiến sĩ Thú Hồn, thành viên khác của hai đội cũng biến thành khán giả.

Rất nhiều người hô to, cổ vũ hai đội chiến đấu.

Một lát sau, năm người bàn bạc xong, chậm rãi hướng về phía cuồng chiến sĩ Thú Hồn.

Nhóm ba người ở trước mặt Valhein mười lăm mét, mà Valhein thì cách cuồng chiến sĩ ba mươi mét, cả đội ngừng lại.

Valhein bắt đầu sử dụng thuật hỏa cầu, không dốc sức nhắm vào cuồng chiến sĩ Thú Hồn, mà là nhắm vào dưới chân của hắn.

Vài đạo thuật hỏa cầu rơi xuống, không ngừng khuếch tán, nơi cuông chiến sĩ và Địa Ngạo Thiên chiến đấu biến thành biển lửa.

Giày của cuồng chiến sĩ sớm đã bị thiêu hủy, trên chân là một lớp băng thật dày.

Chân của hắn rơi vào trên ngọn lửa, tầng băng nổ tung, đồng thời dập tắt ngọn lửa trong phạm vi một mét xung quanh người.

Một giây sau, ngọn lửa lan rộng rồi một lân nữa rơi xuống chân hắn, dưới chân cuông chiến sĩ Thú Hồn lần thứ hai sinh ra tâng băng, lúc ngọn lửa tới gần thì lân thứ hai nổ tung.

Đột nhiên, thuật hỏa cầu của Địa Ngạo Thiên bay về phía hai chân cuồng chiến sĩ Thú Hồn.

Hỏa cầu nổ tung, ngọn lửa thiêu đốt phần chân cuồng chiến sĩ Thú Hồn, chậm rãi đốt cháy thần lực hộ thể, giáp ma lực phòng hộ và lớp da nham thạch. Hỏa cầu của Valhein một lần nữa bay qua.

Âm!

Cùng lúc đó, thân đèn Hắc Thiết khẽ động, ánh sáng vàng óng bay tới bám vào hai chân cuồng chiến sĩ Thú Hồn, ngưng tụ thành lớp cát bảo vệ.

Ngọn lửa bén tới, cát liền vẩy ra, kéo ngọn lửa đi.

Chờ đến khi ngọn lửa mới tới, tầng băng đã lần thứ hai bao trùm.

"Bọn họ khẳng định đã được đại sư hệ hỏa chỉ điểm, tìm được cách loại trừ bám dính và lan tràn." Âm thanh Rollon đầy suy sụp.

"Vậy thì cứ tiếp tục kéo dài thời gian!" Valhein thẳng thắn từ bỏ thi pháp, lẳng lặng quan sát.

Thời gian chậm rãi trôi qua, hai bên lẳng lặng quan sát, tiếng

hô hào của người xem ngày càng nhỏ.

"Bên đó bắt đầu gấp rồi." Rollon nhìn chằm chằm Child, nhỏ giọng nói.

Valhein gật đầu.

"Chuẩn bị sẵn sàng, đề phòng bọn họ chó cùng rứt giậu." Lính già Glore nói.

Đột nhiên, lúc đòn tấn công của Địa Ngạo Thiên bị đẩy lui, cuồng chiến sĩ một bước lao tới vượt qua Địa Ngạo Thiên, dốc toàn lực nhắm về phía Valhein.

"Hỏng rồi!" Valhein hét to.

Địa Ngạo Thiên xoay người đuổi theo, nhưng lại không thể đuổi kịp.

Chương 419: Hiệp hội ma pháp hệ phong chú ý (3)

Chương 419: Hiệp hội ma pháp hệ phong chú ý (3)

Hiệp hội ma pháp hệ phong chú ý (3)

Valhein lập tức xua tan Địa Ngạo Thiên.

"Triệu hoán người hầu Tập Sự!"

Ba thần lùn lửa chậm rãi xuất hiện ở trước người Valhein.

Thế nhưng cuồng chiến sĩ Thú Hồn đã giống như một con Ma Ngưu vọt tới trước mặt bốn chiến sĩ Hắc Thiết.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết ở phía trước, Rollon ở phía sau.

Bốn người cơ hồ đều ngửa đầu nhìn lên cuồng chiến sĩ Thú Hồn giống như ngọn núi nhỏ kia.

Rollon lui về sau nửa bước, nhưng trong nháy mắt tiếp theo đã kịp phản ứng, mặt đỏ tới mang tai nắm chặt trường mâu đâm tới trước.

Ba chiến sĩ Hắc Thiết từ ba phương hướng đánh tới.

Cuồng chiến sĩ Thú Hồn không tránh cũng không né, vung rìu lớn quét ngang.

Phẻng...

Trường mâu và tấm khiên của Casona liên tiếp vỡ nát, quát to một tiếng ngã ra sau, vết thương thật lớn trên bụng phun ra máu

tươi tung tóe, ruột gan bị đứt rơi lả tả, cột sống gấy, chỉ còn phần da lưng còn dính.

Colbert kêu thảm thiết lùi lại phía sau, cây rìu của hắn bị đánh bay, cổ tay trái bị chặt đứt.

Người cuối cùng, Glore lăn tại chỗ một vòng, né tránh được cái rìu lớn kia.

Cuồng chiến sĩ Thú Hồn thấy Glore lại có thể né tránh được cú rìu của mình thì sửng sốt, sau đó biểu tình phẫn nộ, vung rìu đuổi theo chém Glore.

Lính già Glore không ngừng chật vật né tránh sự truy sát của cuông chiến sĩ Thú Hồn trên chiến trường.

"Ngươi đang làm cái gì thế hả? Đi giết Valhein ngay!" Child giận tới không kìm được.

Cuồng chiến sĩ Thú Hồn hoàn toàn mặc kệ những người khác mà đuổi theo chém giết vị lính già, mỗi rìu chém ra đều phát ra tiếng rít chói tai, mỗi rìu chém xuống đất đều làm mặt đất bị bổ thành vết nứt.

"Cuồng chiến sĩ nổi điên rồi!"

"Ha ha, đây chính là khuyết điểm duy nhất của cuồng chiến sĩt"

Địa Ngạo Thiên vọt tới bên người Rollon, cùng bảo vệ Valhein. Dưới lớp băng, toàn thân cuồng chiến sĩ vốn có màu đỏ ửng chuyển hóa thành đỏ sậm, mơ hồ có thể nhìn thấy mạch máu đứt đoạn, máu ngưng tụ phồng lên dưới lớp da.

Rollon vội vàng nói: "Valhein, ngươi đừng tới gân! Đây là di chứng khi cuồng hóa thời gian quá lâu, sẽ triệt để rơi vào điên cuồng, sức mạnh tăng bạo, sau đó sẽ kiệt sức, cao lắm thì chỉ một phút nữa thôi, thắng lợi sẽ thuộc về chúng tai"

Sức mạnh của cuồng chiến sĩ nổi điên sẽ càng lúc càng lớn, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Một rìu bổ ra, lính già Glore không thể né tránh được nữa, đầu và thân mình bị cái rìu lớn kia chẻ thành hai khúc.

"Áo..."

Cuồng chiến sĩ Thú Hồn ngửa mặt lên trời gào to, tóc của hắn đột nhiên mọc dài ra, răng trở nên lớn hơn, giống như thú nhân.

"Xong rồi... Child lùi về sau một bước, tự lẩm bẩm, dứt khoát buông ma pháp sư Ai Cập ra.

Chỉ thấy cuông chiến sĩ Thú Hồn vẫn không nhúc nhích, toàn thân đẫm máu, giống như pho tượng xiêu vẹo âm âm ngã xuống đất.

Ma pháp sư Thú Hồn kêu lên một tiếng đau đớn, mũi trào máu như nước phun ra tung tóc.

Thú Hồn gấu bắc cực thoát ra khỏi cơ thể khô quắt queo như thi thể của cuồng chiến sĩ, chậm rãi bay về cơ thể của ma pháp sư Thú Hồn.

"Bọn ta chịu thua!" Child giơ cao tay phải.

Làm tất cả mọi người kinh ngạc chính là, Child thế nhưng lại không lộ ra vẻ mặt chán nản, ngược lại còn đang cười.

Child nhìn chằm chằm Rollon mà cười, lại nhìn chằm chằm Valhein rồi cười, càng ngày càng quỷ dị hơn.

Âm thanh người chủ trì vang dội trên đấu trường.

"Chúng ta hãy dùng tiếng reo hò nhiệt liệt nhất để chúc mừng gia tộc Rollon giành được quán quân trong trận đấu thành bang năm nay! Chúng ta hãy cùng nhau hô to cái tên 'Rollon đi nào!

Rollon!"

-Rollonl"

-Rollonl"

“Rollonl"

Không quản là quý tộc hay dân nghèo, lúc này đều lớn tiếng hoan hô. Rollon ném chiến mâu, đầu tiên là hướng bốn phương tám hướng làm lễ, sau đó ngẩng đầu lên cao, ngửa mặt nhìn bầu trời lúc xế chiêu, tiếp nhận lời ca ngợi và hoan hô của mọi người.

Trên mặt Rollon, nụ cười còn rực rỡ hơn cả mặt trời.

Valhein thì thở phào một hơi dài nhẹ nhõm, quay đầu nhìn về phía lộ đài Bán Thần.

Ánh mắt hai người gặp nhau.

Valhein gật nhẹ đâu một cái.

Paloma cũng gật nhẹ đầu một cái, sau đó thở phào một hơi.

Valhein giống như hoàn toàn không nghe thấy tiếng hoan hô của mọi người, liếc nhìn toàn trường.

Lính già Glore bị cuông chiến sĩ chém chất.

Lão Hắc Thiết Casona nhà Rollon lẳng lặng nằm dưới đất, phần eo gần như bị tách rời, đang thoi thóp.

Ngón tay hắn, bấu sâu vào trong mặt đất cứng rắn.

Colbert dùng quần áo quấn cổ tay trái bị chặt đứt, cố gắng hết sức dùng thần lực hộ thể để khép kín vết thương. Sắc mặt hắn vàng như nến, cơ thể không ngừng run rẩy, quần áo bị mồ hôi thấm ướt nhẹp.

Valhein chạy tới, cống Colbert đi nhanh tới hướng phòng chữa bệnh của đấu trường.

Mà Rollon thì vẫn như cũ ngẩng đầu nhìn bầu trời, hưởng thụ sự quang vinh thuộc về mình.

Vốn mọi người trong sân đều nhìn Rollon, nhưng chậm rãi có người bắt đầu nhìn theo bóng dáng đang vững vàng bước ởđi kia.

Đặc biệt là nhóm võ sĩ giác đấu, tù binh trong lồng giam, họ đều lẳng lặng nhìn theo Valhein.

Valhein tới gần, tất cả võ sĩ giác đấu và tù binh đều cúi đầu.

Valhein cống Colbert rời khỏi sân đấu, tiến vào hành lang u ám.

"Cám ơn ngươi..." Phía sau truyền tới âm thanh yếu ớt của Colbert.

"Nên làm mà, dù sao chúng ta cũng sánh vai chiến đấu với nhau." Valhein nói.

Valhein há miệng, không nói thêm gì.

Chương 420: Bán Thân chi thượng

Chương 420: Bán Thân chi thượng

Bán Thần chi thượng

Sau khi đưa Colbert tới phòng chữa bệnh, Valhein ngồi ở bên ngoài, dựa vào tường, lẳng lặng nghỉ ngơi.

Valhein đưa tay day day huyệt thái dương, ánh sáng trong mắt lờ mờ, vẻ mặt lộ ra chút mệt mỏi.

Không muốn nghĩ gì, không muốn làm gì, đầu óc trống rỗng, lẳng lặng nghỉ ngơi.

Qua hồi lâu, tiếng bước chân nhanh lẹ tiến tới gần.

"Valhein!" Rollon vui vẻ hô to.

Trong hành lang chật hẹp, âm thanh chấn động tới mức làm tường phải khẽ run.

Valhein quay đầu nhìn lại, Rollon với vẻ mặt hưng phấn đội vòng hoa bện từ cành nguyệt quế, tay cầm cành cọ xanh biếc.

Valhein gật nhẹ đâu một cái.

"Valhein, thật sự rất cám ơn ngươi! Ngươi không biết bây giờ ta kích động cỡ nào đâu! Từ hôm nay trở đi, ta không còn là Rollon trước kia nữa, ta đã trở thành quán quân thành bang Rollon! Không chừng vài ngày nữa, toàn bộ thành Athens này sẽ biết đến tên ta, thậm chí toàn bộ Hy Lạp phải lưu truyền tên của ta. Tối

nay, ta chắc chắn sẽ trở thành đề tài bàn luận của tất cả quý tộc, ngày mai cũng thết Tất cả những quý tộc đã từng coi thường ta, sau này phải xem trọng ta ba phần. Quý tộc có địch ý với ta, cũng phải thu liễm lại."

"Còn cả gia tộc Baynes nữa, chắc chắn cũng phải thu liễm! Mẹ ta mà biết chuyện nhất định sẽ cảm thấy rất vui mừng, ngày mai ta sẽ nghĩ cách liên hệ với mẹ, để mẹ trở vê! Từ nay vê sau, ông nội cũng không bao giờ coi thường ta nữa! Mà ta, Rollon, là quán quân thành bang, hiện giờ là truyền kỳ, sau này tất nhiên cũng sẽ trở thành truyền kỳ!"

Valhein lộ ra nụ cười mỉm thản nhiên, nói: "Đây là kết quả cho sự cố gắng của ngươi, chúc mừng ngươi, quán quân trận đấu thành bang của chúng ta."

Rollon cười ha hả, đi tới gần, lấy vòng nguyệt quế xuống, dùng hai tay đưa cho Valhein.

"Ta cần phải mang vòng nguyệt quế về nhà, nhưng ta hi vọng hiện giờ ngươi sẽ đội nó. Trong lòng ta hiểu rõ, nếu như không có ngươi, ta tuyệt đối sẽ không giành được giải quán quân, ngươi mới là người mạnh nhất trận đấu thành bang! Bây giờ nghĩ lại đội của Child, ta vẫn cảm thấy rét run. Nếu không có Địa Ngạo Thiên ngăn cản cuồng chiến sĩ Thú Hồn kia, cho dù người bên chúng ta nhiều gấp đôi thì chắc chắn cũng phải chết. Cuồng chiến sĩ kia quá mạnh mẽ."

Rollon vừa nói vừa đưa cành cọ tượng trưng cho thắng lợi qua. "Mặt khác, ta nghi ngờ ma pháp sư Ai Cập kia vốn muốn dùng tấn công tinh thần với ta, nhưng sau khi dự thi chúng nhận ra ngươi mới là người mạnh nhất, cho dù sử dụng với ta thì cũng sẽ thất bại nên đã lựa chọn dùng vào ngươi. Ngươi chính là ân nhân cứu mạng của ta! Mạng của Rollon ta, có thể nói chính là do ngươi cứu! Vinh dự của gia tộc bọn ta, cũng là do ngươi xoay chuyển! Cám ơn ngươi, Valhein! Ngươi chính là bạn thân cả đời của Rollon

tai"

Âm thanh của Rollon tràn đầy cảm xúc mãnh liệt, có thể so với bài diễn thuyết của hội thi thơ ca.

Valhein đứng dậy, nhận lấy vòng nguyệt quế rồi mỉm cười một lần nữa đội nó lên cho Rollon.

"Quán quân là của ngươi, cố gắng lên! Hi vọng sau này ở trên đấu trường, ngươi lại có thể đội vòng nguyệt quế trên đầu, để cái tên Rollon phải vang vọng khắp thế giới."

"Cám ơn ngươi, Valhein!" Âm thanh của Rollon run rẩy, thậm chí còn có chút nghẹn ngào.

Valhein vỗ vỗ vai Rollon.

"Hết thảy đều là chuyện ta phải làm, cũng giống như ngươi đã làm trong thung lũng Hoa Giấy." Valhein nói.

Rollon vui vẻ cười rộ lên.

"Hôm nay đã quá mệt mỏi rồi, quả thực so với cuộc thi Hắc Thiết còn mệt hơn, bây giờ ta về nhà nghỉ ngơi, sáng sớm mai xem ngươi thi đấu quán quân." Valhein nói xong liền đi ra ngoài.

Rollon vội vàng cản lại nói: "Chờ đã, hôm nay ngươi không thể về được."

Valhein sửng sốt một chút, hiểu ra.

Rollon bất đắc dĩ nói: "Thật ra ta cũng không muốn để ngươi thua trước mặt mọi người, nhưng năm người chúng ta chỉ còn lại mỗi ta và ngươi. Casona và Glore đã chết, Colbert bị đứt một tay, nếu để hắn ra sân thì khán giả sẽ mắng ta chết mất. Vì thế, ngày mai chỉ có thể là hai chúng ta lên sân, biểu diễn cho khán giả xem."

"Quả thực, khi nãy ta đã quên mất điểm này." Valhein nói.

Mặt mày Rollon hớn hở nói: "Không sao, đến khi đó ngươi cứ triệu hồi Địa Ngạo Thiên, sau đó để hắn dùng năng lực theo kiểu dí dỏm chiến đấu với ta, dù sao thì hắn cũng là người hầu của ngươi, để hắn mất mặt cũng tốt, dù sao thì mục đích chính cũng là chọc cười khán giả mà thôi. Chờ đến khi không sai biệt lắm, ta sẽ dùng chiến mâu giết chết Địa Ngạo Thiên, sau đó dưới ánh mặt trời sáng ngời, ta sẽ chỉa chiến mâu vào ngươi, ngươi giơ tay lên đầu hàng. Như vậy, khán giả sẽ không để tâm tới kết cục này nữa."

Valhein khống chế động tác muốn nhíu mày của mình, nói: "Ừ, ngày mai ta sẽ ứng phó. Ta chỉ muốn mau chóng rời khỏi đây." Rollon cười nói: "Đúng rồi, nghe nói trong tòa đấu trường này, rùa cũng không sống được quá ba ngày. Vốn ta còn không tin, thẳng đến khi rùa Ma Giáp chết ở trước mắt."

Valhein khẽ gật đầu.

"Aiz, làm ngươi phải khó xử rồi! Sau này chỉ cần ngươi cần hỗ trợ gì, ta nhất định sẽ dốc toàn lực! Chúng ta dù sao cũng là gia tộc Truyền Kỳ!" Rollon kiêu ngạo nói.

"Có điều, kỷ lục thắng liên tiếp năm mươi quý tộc của ta trước đó có thể sẽ bị ngươi chấm dứt." Valhein nói.

Chương 421: Bán Thân chi thượng (2)

Chương 421: Bán Thân chi thượng (2)

Bán Thần chi thượng (2)

"Ha ha! Ta nợ ngươi phần ân tình này, chờ lần sau Beauty of the Giant Dragon có món ăn mới, ta sẽ mời khách, để ngươi không cần tốn tiền ăn no say trong tiệm của mình luôn." Rollon vui sướng cười nói.

Valhein gật đầu, nhưng không cười.

Hai người nói chuyện một hồi rồi cùng nhau đi vê phía nhà ăn.

Dọc theo đường đi, võ sĩ giác đấu trên đường đều ngừng lại chuyện đang làm, hơi cúi đầu chào hỏi.

Tâm tình của Rollon rất tốt, suốt một đường vẫn luôn mỉm cười vui vẻ, lúc không có người thì nhỏ giọng nói: "Đây là đãi ngộ dành cho quán quân."

Valhein gật đầu, không nói gì.

Hai người một đường đi tới nhà ăn, nhóm võ sĩ giác đấu chờ hai người đã đi xa mới ngẩng đầu lên, nhìn theo bóng lưng Valhein.

Cơm nước xong, quý tộc ở lại đấu trường tìm Rollon nói chuyện phiếm, Valhein một mình chậm rãi đi vào đấu trường.

Màn đêm buông xuống, bầu trời đầy sao.

Mặc dù là buổi tối nhưng trên sân đấu vẫn truyền tới tiếng keng keng.

Nhóm võ sĩ giác đấu đang tập luyện.

Valhein ngẩng đầu nhìn bầu trời bị tường vây hình tròn vây lại, lắng lặng tản bộ vòng quanh đấu trường.

Càng đi, Valhein lại càng cảm thấy không thở nổi.

Đấu trường rõ ràng rất lớn, bên trên có vô số vì sao, nhưng có cảm giác như mình bị khóa chặt ở bên trong.

Valhein nhìn thoáng qua nhóm võ sĩ giác đấu.

Trong Con Mắt Ma Ưng, nơi này không khác gì ban ngày.

Ngoại trừ vài võ sĩ giác đấu cá biệt lộ ra biểu cảm tràn đầy tình cảm mãnh liệt, ý chí chiến đấu và nụ cười tươi rói, phần lớn võ sĩ giác đấu đều không có biểu tình luyện tập, hoặc là so tài với nhau.

Valhein vừa đi, vừa tự hỏi cuộc đời sau này của mình.

"Không có gì bất ngờ xảy ra, tương lai vài năm sau của mình là ở lại thành Athens từng bước học tập trưởng thành, dựa theo tốc độ hiện giờ, đại khái trước khi tốt nghiệp sẽ thăng lên cấp Hoàng Kim. Chờ đến khi nắm giữ được ma pháp sáng tạo, muốn đi theo hướng Hoàng Kim thì đi ra ngoài rèn luyện, đó là con đường mà mỗi ma pháp sư và chiến sĩ Hoàng Kim phải trải qua. Có lẽ nó có liên quan tới tinh thần mạo hiểm của người Hy Lạp..."

"Nếu có cơ hội thì đi Ba Tư một chút, tới Ai Cập xem một chút, cũng có thể tới Bắc Âu du lịch. Đương nhiên, nếu có thể tới Minh Giới, Địa Ngục xem thì càng tốt, nhất là Địa Ngục, có người nói đó chính là nơi mà bốn vị thần mạnh mẽ nhất thế giới, thần mạch quái khổng lồ bị khóa ở bên trong."

"Ta không chỉ muốn trở thành truyên kỳ, thật ra cái ta muốn chính là, xem thử xem phía trên truyền kỳ là cái gì..."

"Sokrates cuối cùng chỉ có thể thăng lên làm Bán Thần, như vậy, ma pháp sư liệu có thể đứng trên Bán Thần hay không?"

Valhein nhìn lên bầu trời đêm, nhìn kỹ các vì sao.

"Nơi ấy, có ngôi sao nào thuộc về thần của ta không?"

Tản bộ kết thúc, Valhein tìm một nơi để đọc sách.

Tới ban đêm, Rollon tìm tới, trò chuyện vài câu rồi hai người chúc nhau ngủ ngon

Valhein tiếp tục xem sách ma pháp, học tập tri thức vị diện, tới gần mười giờ tối mới quay trở về căn phòng tràn đầy mùi lạ của võ sĩ giác đấu.

Nhìn bồn cầu ở góc tường, mùi trong phòng tựa hồ còn nồng hơn cả lúc trưa.

Sau khoảng thời gian ngồi thiền ngắn ngủi, Valhein nằm xuống giường.

Chỉ nằm một chốc thì cảm thấy không ổn, phải triệu hồi Địa Ngạo Thiên và hai thần lùn ra cảnh giác mới an tâm chìm vào giấc ngủ.

Không biết qua bao lâu, Valhein chậm rãi mở mắt ra, phát hiện mình đã trở lại ngọn đồi Người Khổng Lồ.

Trên ngọn đồi Người Khổng Lồ, hương thơm bốn phía, hoa bay đầy trời.

Đặt mình trong thế giới xinh đẹp không gì sánh bằng đó, Valhein ngẩng đầu nhìn quang nhưng không biết mình muốn gì.

Cũng không biết trải qua bao lâu, những bông hoa kia đột nhiên chuyển thành màu đen, nhưng mà vẫn còn thơm như trước.

Valhein kinh ngạc đưa tay chụp lấy cánh hoa màu đen.

Đột nhiên ngọn đồi Người Khổng Lồ trở nên đen kịt, hóa thành một con thú lớn, há mồm táp tới.

Cùng lúc đó, ba thần lùn lửa xuất hiện trong bóng tối, la to.

Valhein sợ tới không ngừng lùi về phía sau, liều mạng thi pháp, nhưng khi há miệng ra thì không có âm thanh, càng không thể sử dụng được ma pháp thì lại càng lo lắng...

Valhein mở bừng mắt ra, trước mắt là một mảnh tối tăm, sau đó chậm rãi rõ ràng hơn.

Giờ phút này, Valhein tê dại suy nghĩ, cơ thể bủn rủn, hiểu được khi nấy mình vừa mơ thấy ác mộng.

Hương thơm trong mũi vẫn còn.

Valhein hít mũi một cái, có chút biến sắc.

Căn phòng đầy mùi lạ này sao lại có thể có hương thơm cơ chứ, chẳng lẽ vẫn còn đang ở trong mộng?

Valhein vội vàng ngồi dậy, cẩn thận kiểm tra xung quanh, là phòng của võ sĩ giác đấu, không phải nằm mộng!

Địa Ngạo Thiên đâu?

Đột nhiên Valhein đứng dậy, nhìn chỗ mặt đất ở cửa ra vào.

Dưới hàng song chắn là một cái hộp gỗ nhỏ màu đen, bên ngoài hộp gỗ có lằn vân ma pháp màu xanh nhạt, bên trong hộp trống rỗng.

Mùi hương rất có thể chính là từ đó tỏa ra.

Toàn thân Valhein cứng ngắc, kìm nén bực bội, theo bản năng đẩy cửa muốn trốn ra bên ngoài.

Cửa không dịch chuyển.

Khi tới gân chắn song thì thấy cửa đã bị khóa lại ở bên ngoài.

Sau đó, Valhein phát hiện cơ thể bủn rủn, căn bản không có cách nào phá hỏng cánh cửa này.

"Địa Ngạo Thiên nhất định có thể đạp nát cánh cửa này."

"Triệu hoán người hâu Tập Sự!"

Chương 422: Độc ma

Chương 422: Độc ma

Độc ma

Thần chú bình thường, nhưng tốc độ ma lực chảy trong trận pháp ma pháp lại rất chậm, rõ ràng có thể sử dụng pháp thuật rất nhanh, cần tới hơn năm giây mới có thể hoàn thành.

Trận pháp hoàn thành nhưng ma lực không có cách nào tuôn ra, không thể hình thành ma pháp hoàn chỉnh.

Thi pháp thất bại.

"Ma lực có thể lưu động nhưng lại không thể thi pháp, đây là hiện tượng của lĩnh vực cấm ma pháp. Nhưng vì sao ma lực lưu động lại chậm như vậy chứ, không đúng..."

Valhein một lần nữa kiểm tra cơ thể và ma lực của mình, có triệu chứng trúng độc mail

"Mùi thơm này là độc mail"

Valhein nín thở, xé chăn, dùng vải bọc kín cái hộp gỗ kia lại, sau đó đưa ra ngoài chắn song, cố gắng ném ra thật xa.

Sau đó từ không gian phế tích lấy ra khẩu trang vải bông đã chuẩn bị sẵn đeo lên.

Không thể sử dụng thuật dẫn phong, chỉ có thể từ không gian phế tích lấy ra một tấm bìa cứng, điên cuồng quạt gió, quạt mùi hương trong phòng ra ngoài.

Cuối cùng đến khi cả gương mặt đỏ bừng lên, Valhein mới gấp gáp hít thở.

Mùi hương trong phòng không còn thừa lại bao nhiêu.

Valhein đứng ở cửa hô to.

“Có ai không?" Valhein nhìn ra bên ngoài gọi to.

Valhein nghiêng tai lắng nghe.

Không có ai đáp lại, thậm chí ngay cả âm thanh phát ra cũng không có tiếng vọng.

"Nơi này cách âm!"

Valhein thâm suy nghĩ, sau đó lập tức giở sách ma pháp, gửi tin nhắn ma pháp cho bậc thây Niedern để xin giúp đỡ.

Thế nhưng, biểu hiện là không thể gửi được.

Giống như rơi vào hầm băng.

Có thư biểu hiện là chưa đọc, Valhein không có thời gian để xem.

Thử sử dụng nhẫn không gian.

Không hồi đáp.

Nhẫn không gian cũng giống như vật phẩm ma pháp, đều bị lĩnh vực cấm ma pháp cắt đứt.

Không gian phế tích vẫn có thể sử dụng!

"Độc ma... độc ma...'

Valhein đột nhiên sững sờ, trong mắt lộ ra biểu cảm buồn bã nồng đậm, ẩn phía sau sự đau buồn đó là tâm tình phức tạp không

gì sánh bằng.

Vô số tâm tình đen xen vào một chỗ, giống như nhuộm đôi mắt Valhein thành màu đen sẫm.

Trong tay Valhein xuất hiện một cái lọ nhỏ.

Nó lớn cỡ ngón cái, là một cái lọ trong suốt, bên trong chứa chất lỏng màu đen.

Dưới đáy chất lỏng có những hạt mịn trong suốt.

Thuốc giải độc cao cấp.

Nhìn lọ thuốc giải độc cao cấp này, vô số chuyện nối tiếp xuất hiện trong đầu.

Bi thương trong mắt Valhein lại càng nông đậm hơn, mở nắp lọ, rót vào miệng.

Vị thuốc đắng chát lan tràn trong miệng, Valhein nhịn không được khẽ ho khan.

Sắc buồn trong mắt lại càng đậm hơn.

Hắn cắn chặt răng, thật chặt.

Valhein nhìn thoáng ra bên ngoài chắn song, ánh mắt lộ ra cảm xúc kỳ quái.

Không phải tuyệt vọng, không phải phẫn nộ, không phải sợ hãi, không phải căm hận.

Là thất vọng.

"Có lẽ, là mình nghĩ nhiêu quá thôi..."

Valhein cúi đầu, trong tay xuất hiện lọ thuốc giải độc thứ hai,

ngửa đầu uống cạn, còn lắc lắc, không lãng phí một giọt nào.

Đây là Lake cho hắn.

Là Lake từ câu lạc bộ ma dược của hội trưởng có được.

Cũng là Lake cho mình nhiều hơn.

Vẻ mặt Valhein có chút hốt hoảng, ánh nắng sáng ngày hôm ấy chiếu vào tận trong tim, mái tóc dựng đứng như những chiếc kim đen của Lake đập vào tâm mắt, lời nói nửa đùa nửa thật quanh quẩn bên tai.

"Vốn chuẩn bị cho mỗi người bạn cùng bàn một lọ, nhưng mà ngươi gây sự giỏi hơn người khác, vì thế chuẩn bị cho ngươi hai lọ đó."

"Mà thôi, cho ngươi thêm một lọ nữa nè, ta cứ cảm thấy ngươi sẽ xui xẻo hơn đám bọn ta nhiều." Ánh mắt Lake trong suốt, so với bầu trời còn trong trẻo quang đãng hơn.

Valhein cắn răng, cố nén cảm giác cay cay ở mũi, vung nắm tay đấm vào tường.

Âm!

Đau đớn kịch liệt từ nắm tay truyền tới.

Valhein không kêu rên, ánh mắt lóng lánh.

"Ta sẽ không xui xẻo như vậy, ta nhất định có thể sống sót ra khỏi nơi này." Valhein đột nhiên cắn răng cười rộ lên.

"Bởi vì, ta có thuốc giải độc cao cấp của ngươi!"

Valhein vung tay lên, một đống hũ sành xuất hiện trước mặt, bên trong hũ đựng sữa dê ấm.

Sau đó, một cái thùng gỗ màu nâu chứa đầy trứng gà xuất hiện, tiếp theo là hai cái chén sành màu đen thật to.

Valhein bắt đầu đập trứng, tách lòng trắng và lòng đỏ ra.

Khi có một bát đầy lòng trắng thì dùng nĩa khuấy đều.

Cuối cùng lấy ra một ít máu Ma Ngưu.

Valhein bắt đầu ngồi thiền, cảm nhận ma lực trong cơ thể mình, cảm thấy thuốc giải độc cao cấp đã có tác dụng nhất định, thế nhưng hiệu lực đang suy giảm.

"Không rõ thứ độc ma này rốt cuộc có thành phần là gì, ở giới ma pháp này, ngoại trừ dùng các loại thảo dược và thuốc giải độc thì không có cách nào giải quyết độc ma cả. Nhưng mình không thể chỉ dựa vào thuốc giải độc, tuy sữa và lòng trắng trứng gà chỉ có thể dùng trong các trường hợp ngộ độc thức ăn và ngộ độc kim loại, nhưng cứ thử một lần cũng không sai, hơn nữa liệu pháp thông tiểu cũng có thể gia tăng tốc độ giải độc. Là phương thức lấy ngựa chết làm ngựa sống!"

"Chờ hiệu quả của hai lọ thuốc giải độc cao cấp này qua đi thì bắt đầu uống, sau đó dùng một lượng lớn thuốc giải độc bình thường, cuối cùng sẽ dùng lọ thuốc giải độc cao cấp cuối cùng."

Chỉ một chốc lát sau, Valhein bắt đầu uống từng ngụm từng ngụm sữa dê, sau đó là nuốt trọn lòng trắng trứng và máu.

Cứ qua một chốc, Valhein lại ngồi thiên kiểm tra cơ thể, kết quả phát hiện những thứ này quả thật sự có hiệu quải

Chương 423: Độc ma (2)

Chương 423: Độc ma (2)

Độc ma (2)

Vì thế, Valhein lại tiếp tục uống một lượng lớn lòng trắng trứng, đồng thời không ngừng dẫn nước ra.

Để tránh chính mình bị mất nước quá độ, Valhein đặc biệt điều chế hỗn hợp nước đường và muối, trong không gian phế tích có đầy đủ nguyên liệu.

Không bao lâu sau, căn phòng toàn mùi thối đã hoàn toàn bị mùi thơm bao trùm.

Lăn qua lăn lại hồi lâu, Valhein lấy thuốc giải độc bình thường trong không gian phế tích ra, uống từng lọ một, khi số lượng đạt tới mức nguy hiểm thì dừng lại.

Chờ đến khi hiệu quả thuốc giải độc qua đi, Valhein một lần nữa uống sữa dê, lòng trắng trứng và máu khử độc.

Cuối cùng, Valhein lấy ra lọ thuốc giải độc thứ ba mà Lake cho mình.

Valhein đưa lọ thuốc giải độc lớn cỡ ngón tay cái tới trước mắt, trong đầu hiện lên những hình ảnh ngày xưa khi ở cùng Lake, hé miệng, uống sạch.

"Các ngươi muốn giết ta trên đấu trường chứ không phải giết ở đây, đây chính là chút hi vọng sống của ta! Hơn nữa ta có ba loại huyết mạch sức mạnh, có nhiều thiên phú, cũng có thể kháng lại phần lớn độc mail"

Valhein lập tức tiến vào không gian phế tích, hiến tế tất cả đồ dùng có thể hiến tế, đáng tiếc là không có thiên phú chống lại chất độc, đều là thể chất chiến đấu và thiên phú liên quan tới hệ mộc.

Theo nghiên cứu của giới ma pháp, thiên phú hệ mộc có một loại thiên phú có thể kháng cự được những loại chất độc nhẹ, bởi vì độc trong ma pháp thuộc về sức mạnh hệ mộc.

Cùng lúc đó, ở căn phòng của Rollon xa xa.

"Hở, ai vậy?"

Rollon mơ mơ màng màng mở mắt, nhìn thấy một bóng người cầm đèn ma pháp trên tay.

"Thiếu gia, là ta, Turner."

Rollon sửng sốt hồi lâu mới chậm rãi ngôi dậy, đang định mở miệng thì phát hiện bóng người quen thuộc đứng ở ngoài cửa.

Rollon vội đứng dậy.

"Ngài Leopold." Rollon nói, nghi hoặc nhìn ông nội mình.

Ánh sáng của đèn ma pháp rất sáng, nhưng căn phòng thì rất tối, vì thế Rollon không thể nhìn rõ gương mặt của ông mình.

Leopold nhìn sang lão Turner.

"Ngươi đi ra ngoài trông coi đi."

"Vâng, thưa ngài." Lão Turner đặt đèn ma pháp tại chỗ rồi rời khỏi phòng.

"Nghe nói, ngươi vừa cúi đầu với một dân thường?" Leopold đứng ngoài cửa hỏi.

"Ta không có!" Một luồng lửa giận phừng thẳng lên đỉnh đầu

Rollon.

"Vậy sao hắn không cúi đầu trước ngươi?" Leopold hỏi.

"Hắn là bạn của ta, Lake không phải!" Rollon tức giận nói.

"Hắn là dân thường." Giọng điệu của Leopold vẫn luôn bình tĩnh như thế, gương mặt hắn vẫn luôn giống như một bức tượng đá điêu khắc, cứng rắn tới chói mắt.

"Hắn đã cứu mạng ta, giúp gia tộc Rollon đạt tới vinh quang!" Rollon nói.

"Mục tiêu của ma pháp sư Ai Cập kia, từ đầu đến cuối vẫn chính là hắn, ngươi chưa từng gặp phải nguy hiểm tới tính mạng." Leopold lạnh nhạt nói.

"Có ý gì?" Rollon cảm thấy bất an.

"Ngày hôm qua hỏi ngươi, ngươi vẫn chưa trả lời đấy."

"Trả lời cái gì?"

"Còn muốn quay lại Học viện Quý Tộc hay không?"

Trong bóng tối, Leopold giống như Người Khổng Lồ đứng ở cửa, bao trùm lấy Rollon.

"Không quản ta có muốn hay không, đã không thể quay về đó nữa rồi." Rollon nói.

"Ta đang hỏi, ngươi có muốn quay lại Học viện Quý Tộc hay không?" Âm thanh Leopold nặng nề hơn.

Trái tim Rollon đập thật mạnh, nhìn ông nội, giống như trở về đại sảnh trong nhà cổ gia tộc, toàn thân lạnh lẽo.

"Muốn." Rollon thành thật trả lời.

"Ta có thể để ngươi trở lại." Leopold nói.

"Thôi bỏ đi, cho dù ngươi thật sự có thể để ta quay lại thì ta cũng không rời khỏi Học viện Plato. Hiện giờ gia tộc đã không còn như năm xưa, ngươi lấy cái gì để ta trở về chứ? Cho dù trở lại Học viện Quý Tộc, ta sẽ lại bị đám người đó tấn công, sau đó lại quyết đấu, rồi lại rời đi sao? Gia tộc Baynes chỉ hận không thể chém ta thành muôn mảnh!" Rollon tự giêu nói.

"Nếu gia tộc Baynes đồng ý hòa giải thì sao?" Leopold nói.

"Hơn nửa đêm ngài tới đây đánh thức ta là vì muốn kể chuyện cười à?" Rollon nói.

"Chỉ cần ngươi giành giải quán quân trận sau, làm chuyện mà một quý tộc nên làm thì có thể trở lại Học viện Quý Tộc, sẽ không có bất kỳ người nào tới gây chuyện phiên phức với ngươi nữa.' Leopold nói.

"Rốt cuộc ngài có ý gì? Ta không tin gia tộc Baynes dễ dàng từ bỏ hận thù như vậy. Trừ phi, ngài và gia tộc Baynes đã đạt thành hiệp nghị gì đó." Ánh mắt Rollon tràn đầy cảnh giác.

"Nói đúng hơn là rất nhiều quý tộc của thành Athens đã đạt thành hiệp nghị liên hợp."

"Cái gì?" Rollon khó tin nhìn ông nội, sắc mặt lại càng bất an hơn.

"Chỉ cần trận kế tiếp, ngươi hãy làm chuyện mà quý tộc cần phải làm ở giải quán quân. Ngươi không chỉ có thể quay về Học viện Quý Tộc, không chỉ được kết hôn với con gái của gia tộc Anh Hùng, không chỉ được gia tộc dốc sức bồi dưỡng, mà còn có thể tự mình chủ trì đại hiến tế." Âm thanh của Leopold tràn đầy cám dỗ trí mạng.

"Đại hiến tế? Gia tộc chúng ta đã gần trăm năm không thể tiến

hành rồi. Đại hiến tế cần có một vật thần uy, kém cỏi nhất cũng phải là một phần xương cốt của Bán Thần, chúng ta lấy cái gì mà để làm đại hiến tế chứ? Theo ta được biết, bảo vật quý giá nhất trong kho hàng gia tộc cũng chỉ là vật Truyền Kỳ mà thôi. Nếu thật sự có thể đại hiến tế, hiện giờ cha đã là Anh Hùng rồi! Ngài dùng tư cách đại hiến tế để mê hoặc chính là làm nhục trí tuệ của ngài, cũng là sỉ nhục đầu óc của ta." Rollon chăm chú nhìn ông nội của mình.

Chương 424: Cựu Thần Tinh

Chương 424: Cựu Thần Tinh

Cựu Thần Tinh

"Đúng vậy, trong gia tộc quả thực không có vật thần uy, thế nhưng chỉ cần ngươi làm được chuyện mà quý tộc nên làm, như vậy ngươi sẽ nhận được lời mời của gia tộc Anh Hùng, tiến vào Cựu Thần Tinh." Lúc nói ra ba chữ 'Cựu Thần Tinh, ánh mắt Leopold sáng lên.

Hô hấp của Rollon cũng dồn dập, qua một hồi lâu mới khôi phục bình tĩnh nói: "Không có khả năng! Cựu Thần Tinh là ngôi sao của thần đã rơi xuống, tương đương với quốc gia, lãnh thổ của thần, là vị diện thân lực tối cao. Có thể làm thành viên của Cựu Thần Tinh không phải là người đứng đầu vị diện, mà chính là chủ nhân Thần Tinh, có địa vị ngang với Tân Thần. Có vài gia tộc có thể vững vàng không ngã suốt nhiều năm như vậy cũng chính vì có được Cựu Thần Tinh! Ngươi có thể gạt ta, nhưng không thể coi ta là kẻ ngu si!"

"Ngươi sẽ có tư cách tiến vào Cựu Thần Tinh, không phải là có tư cách làm chủ nhân Thần Tinh. Đối với gia tộc mạnh mẽ thật sự, tiến vào Cựu Thần Tinh không phải chuyện khó. Tăng thêm một vị trí cũng chẳng là gì. Huống chi, bọn họ làm thế vì muốn có lợi ích lớn hơn." Leopold nói.

“Ta không tin. Rollon nói.

Leopold lẩm bẩm: "Mỗi vị trí Cựu Thần Tinh đều có một chỗ chiến trường Thần Linh, thường xuyên gặp Bán Thần, Tân Thần thậm chí là thân thể chân thân, nếu như may mắn thì còn có thể

gặp được Chủ Thần, hoặc vật lưu lại của Thần Vương. Đương nhiên, người may mắn nhất trong truyền thuyết đã nhận được di vật của Thần Sáng Thế, có người nói vị Thần Vương Ba Tư kia đã cực kỳ may mắn khi nhận được thần khí chí cao là bảng đất sét số phận nên mới có thể thăng lên làm Thần Vương."

Trên mặt Rollon lộ ra biểu cảm phức tạp, thân là con trai trưởng của gia tộc Truyền Kỳ, từ nhỏ hắn đã nghe đến thuộc nằm lòng những truyền thuyết này. Vốn cho rằng đời này mình cũng không có cơ hội tiến vào Cựu Thần Tinh, nhưng không thể nào ngờ được cơ hội lại xuất hiện.

Nếu có thể có được thu hoạch từ Cựu Thần Tinh, cho dù chỉ là cơ thể khiếm khuyết của Bán Thần thì đã có tư cách mở đại hiến tế. Một khi được Thần Linh chú ý lâu dài thì có thể dễ dàng thăng lên Thánh Vực. Huyết mạch thần lực của hắn không đủ nhiều, vốn không thể nào thăng lên Truyên Kỳ, nhưng bây giờ thì khả năng là rất lớn.

Có được vinh quang giống như tổ tiên...

Leopold lẳng lặng nhìn cháu trai...

Ánh mắt Rollon dao động, giống như có cả triệu người đang bấu víu, đấu tranh muốn trèo ra ngoài. Qua một hồi lâu, Rollon thở dài một hơi, ánh mắt lờ mờ.

"Muốn ta làm gì?" Rollon cúi đầu hỏi.

'Làm chuyện quý tộc nên làm.

"Cái gì chuyện quý tộc nên làm?" Rollon vẫn cúi đầu như cũ.

Không dám nhìn vào mắt Leopold.

Leopold chậm rãi nói: "Thu gặt sinh mệnh dân thường, giẫm đạp tôn nghiêm dân thường, cắt đứt hi vọng dân thường, để bọn

chúng biết rằng, dân thường vĩnh viễn là dân thường, quý tộc vĩnh viễn là quý tộc. Để chân của ngươi, vĩnh viễn giẫm trên đỉnh đầu dân thường, đó chính là chuyện mà quý tộc nên làm."

Rollon đột nhiên ngẩng đầu, căm tức Leopold.

"Ngươi muốn ta giết Valhein?" Hắn nén giọng rống giận.

"Là giết dân thường."

"Nhưng hắn là bạn cùng bàn của ta, là bằng hữu của ta, hắn đã giúp đỡ ta ở trên đấu trường!"

"Con trâu giúp ngươi cày ruộng, vậy ngươi sẽ không ăn thịt trâu à2 Hoa quả thơm ngon làm tâm tình ngươi vui sướng, ngươi có ăn trái cây không? Thịt, là dùng để ăn, trái cây, là dùng để ăn, mà dân thường, cũng là để ăn." Âm thanh Leopold cực kỳ bình thản, giống như thật sự đang nói vê chuyện thức ăn vậy.

"Nhưng mà, hắn... hắn... hắn là... bạn của ta... hắn... hắn giúp ta..." Biểu cảm Rollon kinh hoảng, hoàn toàn không có cách nào hiểu được logic của ông nội, nhưng cũng cảm thấy mình khó lòng phản bác được.

"Ngươi cũng đã giúp hắn."

"Nhưng mà... đối với bọn ta... đó không phải là giao dịch." Rollon nhíu mày nói.

"Bạn cùng bàn của ngươi quan trọng, hay gia tộc quan trọng?" Leopold hỏi.

"Đều... đều quan trọng." Ánh mắt Rollon hoảng loạn.

"Chỉ chọn một mà thôi."

Rollon im lặng không nói.

"Là sinh mạng của dân thường quan trọng hay con đường Truyền Kỳ của ngươi quan trọng?" Leopold đột nhiên cất cao giọng.

Rollon ngơ ngác nhìn hành lang tối đen như mực ở bên ngoài, một câu cũng không nói nên lời.

"Dân thường mà thôi, cũng không phải người đầu tiên." Âm thanh của Leopold đột nhiên trở nên đặc biệt dịu nhẹ, giống như đang an ủi tâm hồn người ta. Rollon đột nhiên ngẩng đầu, dùng ánh mắt kinh hãi nhìn ông nội, gương mặt vặn vẹo, toàn thân run run.

"Ngươi... ngươi...' Trong mắt Rollon hiện lên sợ hãi khó có thể đè nén.

"Không hổ là đứa nhỏ nhà Rollon."

Âm thanh của Leopold giống như là gió rét thấu xương tiến vào trong máu thịt Rollon, vào trong xương tủy, vào linh hồn của hắn, cuối cùng chui ra mắt.

Khủng hoảng trong mắt chậm rãi tiêu tán, thay vào đó là phẫn nộ không có cách nào đè nén.

"Ngươi ép ta phải tự tay giết chết Lake, chính là vì bây giờ sao? Chính là vì giờ phút này? Chính là vì 'không phải người đầu tiên? Chính là vì muốn ta giết người đầu tiên rồi sẽ không chút đắn đo mà giết người thứ hai?" Rollon một lần nữa đè thấp âm thanh gầm nhẹ.

Leopold không trả lời, mà tự quyết định nói: "Đám sói con đã nếm qua máu người, sẽ coi con người là thức ăn."

Rollon nhìn Leopold, cảm thấy người này càng ngày càng xa lạ.

Đây không phải ông nội, đó là một pho tượng ma quỷ, một pho

tượng tà thần, một con ma thú điên cuồng.

Chương 425: Cựu Thần Tinh (2)

Chương 425: Cựu Thần Tinh (2)

Cựu Thần Tinh (2)

"Nhưng hắn là bạn của ta, là người bạn còn thân thiết hơn cả nhóc Tom! Hắn đã dạy ta rất nhiều thứ, hắn giống như ngọn đèn trong đêm tối, ta thậm chí cảm thấy rằng hắn đang chỉ đường cho ta, nếu giết hắn rồi, ta..." Rollon không nói nên lời.

"Ngươi có thể không giết hắn, để hắn sống sót rời khỏi sân thi đấu, để hắn bình yên quay trở về Học viện Plato. Có điều, tiếp sau đó, ngươi, ta và cả gia tộc phải đối mặt với sự tấn công điên cuồng của tất cả quý tộc. Ngươi cho rằng, khi rất nhiêu quý tộc tới tìm ta như vậy, ta có lựa chọn khác sao?"

"Ngài là chủ nhân của gia tộc Truyền Kỳ, là chiến sĩ Thánh Vực, sao ngài lại không thể có lựa chọn khác chứ?"

"Đúng vậy, đương nhiên là có lựa chọn, ai cũng có lựa chọn cả. Lúc ngươi dùng chiến mâu đâm về phía Lake, hắn đã ngừng thi pháp, hắn lựa chọn không giết ngươi, nhưng vì sao mũi mâu của ngươi lại xuyên thủng cổ họng hắn?" Âm thanh của Leopold giống như u hồn lay động trong đầu Rollon.

Rollon hốt hoảng lùi vê sau nửa bước, lúng túng nhìn ông nội, nhìn ác ma đang mỉm cười kia.

Qua hồi lâu sau, Rollon mới chậm rãi bình tĩnh lại, cười lạnh một tiếng.

"Rõ ràng là ngài đã bức ta giết chết Lake, nhưng lại cứ như tất

cả đều là lỗi lâm của ta vậy, thật buồn cười." Rollon nói.

"Ta chỉ bảo ngươi giải quyết chuyện đó thôi, mà ngươi lựa chọn giết chết hắn." Âm thanh của Leopold nhẹ bổng, nhẹ nhàng ôn nhu, cứ như một làn khói thuốc.

Rollon sững sờ tại chỗ.

Hắn chầm chậm hồi ức lại tình cảnh ngày hôm đó, cẩn thận nhớ lại từng câu nói của ông nội.

Leopold đột nhiên mỉm cười, cực kỳ ôn hòa nói: "Ngươi vẫn luôn biết rõ quý tộc nên làm gì.

Rollon không thể nào phản bác.

"Ngươi biết tác phong của quý tộc, ngươi biết cho dù không dám ra tay thì ta cũng sẽ đẩy nhẹ ngươi một cái. Vì thế khoảnh khắc ngươi bước ra khỏi nhà ngày hôm đó, chiến mâu của ngươi vẫn luôn chờ Lake. Cũng như hôm nay, lúc ta nói ra Cựu Thần Tinh, ngươi cũng luôn chờ đợi."

"Ngài nói bậy!" Rollon tức giận nhìn ông nội. Tay Rollon run rẩy, chân run rẩy, ánh mắt cũng run rẩy.

"Đây mới chính là đứa nhỏ quý tộc, là hậu duệ của gia tộc Rollon." Leopold làm ra vẻ tán thưởng.

"Các ngươi... rốt cuộc muốn làm gì?" Rollon ngẩng đầu nhìn Leopold.

Dường như đang nhìn một dãy núi đen nghìn nghịt ở xa xa.

"Giết một dân thường trên đấu trường, dùng phương thức công bằng công chính." Leopold nói.

"Nếu như công bằng công chính, người chết sẽ là quý tộc ta đây."

"Ngươi chịu trách nhiệm công bằng công chính giết giết, bọn ta chịu trách nhiệm thứ khác.

"Là ta chịu trách nhiệm nhuốm máu, các ngươi chịu trách nhiệm tẩy rửa." Rollon nói.

Leopold tựa hồ không nghe thấy lời châm chọc của Rollon, nói: "Đấu trường đã kích hoạt kết giới trục xuất vị diện, tất cả ma pháp triệu hoán đều sẽ mất đi hiệu lực, ngươi không cần sợ thần lùn kia. Đương nhiên, cũng đã kích hoạt kết giới suy yếu hệ hỏa. Đến khi đó, ma pháp sư hệ hỏa như hắn sẽ suy yếu đến cực hạn, cho dù có thiên phú dính liền và lan tràn cũng không thể nào thiêu đốt được thần lực hộ thể của ngươi."

"Các ngươi... kết giới trục xuất vị diện và kết giới suy yếu hệ hỏa đều cần thời gian rất dài mới có thể hoàn thành, quả nhiên các ngươi đã chuẩn bị ít nhất là nửa tháng rồi." Rollon nói.

"Ngươi hiểu nhầm rồi, hai loại kết giới này vốn vẫn luôn tồn tại ở đấu trường, chỉ có điều muốn kích hoạt thì cần chuẩn bị trước một ngày." Leopold nói.

"Thì ra đã chuẩn bị nhiều năm như vậy rồi, thật không hổ là quý tộc...' Rollon hơi cúi đầu, trong đôi mắt tựa hồ đang tuôn trào dòng nước bẩn thỉu đen kịt.

"Đương nhiên vẫn chưa đủ. Ngay lúc ngươi ngủ, bọn ta đã mời ma pháp sư Thánh Vực trục xuất người hầu thần lùn mà hắn dùng để canh gác, sau đó đốt độc ma trì trệ, đương nhiên, xét thấy cơ thể của hắn rất tốt nên trong độc ma có lẫn một vài thứ độc dược khiến cơ thể hắn suy yếu. Để tránh hắn thức dậy lúc nửa đêm và tránh hắn liên lạc với bên ngoài, bọn ta còn khởi động cả lĩnh vực cấm ma pháp, cũng ngăn cách âm thanh trong và ngoài."

"Các ngươi không sợ hắn sẽ vạch trần tất cả trên đấu trường sao?" Rollon hỏi.

"Lúc tiến vào đấu trường, sẽ có người lấy đi tất cả ma pháp khí của hắn, không quản là nhẫn không gian hay sách ma pháp. Trước khi lên sân đấu, sẽ luôn có người ở bên cạnh. Đấu trường trung tâm cách khán giả vòng gần nhất cũng hơn trăm mét, một khi trận quyết đấu bắt đầu, ngươi sẽ để hắn có cơ hội gào thét à?" Leopold nói.

"Hắn có thể trực tiếp cầu cứu, người của Học viện Plato sẽ không mặc kệ. Bậc thầy Larens sẽ xem trận tranh tài. Rollon nói. "Nếu như lão quản gia đáng thương quỳ dưới đất cầu xin, hắn sẽ cho rằng gia tộc quá xem trọng trận đấu này, vì đề phòng chuyện ngoài ý muốn mới ra hạ sách như vậy."

"Các ngươi để lão Turner lừa hắn..." Rollon trừng to mắt.

"Trước khi xong chuyện, hắn sẽ không biết." Leopold nói.

Rollon nhìn ông nội, hắn tựa hồ vẫn luôn cao cao tại thượng

"Ta không tin Valhein lại ngu xuẩn đến vậy." Rollon nói.

"Hắn không ngu, nhưng hắn đồng ý mạo hiểm tham gia trận thi đấu này, tức là, hắn nguyện ý vì ngươi mà hi sinh một chút, nếu một vị quản gia đáng thương chủ động tới nhận sai, cũng dành cho hắn phần bồi thường hậu hĩnh, hắn sẽ đồng ý hi sinh một chút. Huống chi, hắn là dân thường, dân thường vĩnh viễn luôn bị lợi ích trước mắt và sợ hãi che đậy. Dân thường, vĩnh viễn không dám chống đối gia tộc Truyền Kỳ." Leopold nói.

Chương 426: Tin không gửi được

Chương 426: Tin không gửi được

Tin không gửi được

"Cái chết của hắn, sẽ dẫn tới sự phẫn nộ của Palomal" Rollon nói.

"Nàng là công chúa nhà Bán Thần, nhưng cũng chỉ là một cô bé mà thôi. Bệ hạ Hippolytus sẽ không vì sự phẫn nộ nhất thời của con gái mà nghiêm phạt nhiều gia tộc như vậy. Leopold nói.

Rollon thở dài, nói: "Đúng vậy, ngay cả bậc thầy Plato mà các ngươi còn không sợ, huống chi là một công chúa vị thành niên. Thế nhưng, có đáng giá không?"

"Ta chỉ biết là, không quản Học viện Plato hay gia tộc Pandion, khẳng định đều cho rằng, vì hai tên dân thường Valhein và Lake mà đối địch với nhiều quý tộc như vậy, không đáng." Leopold nói.

"Thế nhưng, cái giá phải trả để giết hắn sẽ vượt khỏi sự tưởng tượng của ngươi." Rollon nhìn chằm chằm Leopold.

Hắn không thể nói ra chuyện Valhein là Quyến Giả của Nữ Thần Trí Tuệ Athena.

Leopold chậm rãi đưa tới một vòng kim loại có đường kính hai inch, dày nửa inch.

"Đặt bên hông ngươi, khi cận kê nguy hiểm thì nhấn đầu ưng khổng lồ, hai con chó sẽ lộ ra gai nanh nhọn tiêm ma dược mạnh

mẽ, giúp ngươi có được sức mạnh không gì sánh nổi. Đương nhiên, sau đó ngươi cần phải nghỉ ngơi một tháng."

Rollon run rẩy nhận lấy vòng kim loại.

Nương theo ngọn đèn ma pháp nghiêm túc quan sát hai mặt chiếc vòng.

Một mặt điêu khắc một con ưng khổng lồ, mặt kia điêu khắc chó săn hai đầu.

Ưng khổng lồ và chó săn, đều là động vật yêu thích của Thần Chiến Đấu Ares.

Đây là vật phẩm chuyên dùng của điện thần Thần Chiến Đấu.

"Khó trách ngươi không thể lựa chọn, khó trách..." Rollon chậm rãi đặt chiếc vòng ở bên hông, dùng thắt lưng che đi.

"Ngươi vẫn có thể lựa chọn như trước." Leopold lẳng lặng nhìn chằm chằm Rollon.

Ở sâu trong ánh mắt hắn, ẩn giấu điều gì.

"Lựa chọn sao..." Rollon cười tự giễu: "Khó trách ta cứ cảm thấy thái độ của Child thật quái dị, tuy dáng vẻ rõ ràng vẫn luôn nhắm vào ta, nhưng ta lại không hề cảm nhận được chút sát ý nào. Ma pháp sư Ai Cập kia, ngay từ khi bắt đầu đã muốn giết Valhein, chỉ là không ngờ, Valhein vẫn còn sống. Cuối cùng, không thể không bảo ta ra tay."

"Sau khi kết thúc, đấu trường sẽ hỏa táng thi thể hắn, sẽ có người xóa đi tất cả vết tích. Chúng ta sẽ dẫn ngươi tiến vào điện thần Thần Chiến Đấu, tiến hành tiểu hiến tế, đổi lại sự che chở của Thần Chiến Đấu. Ngươi chỉ cần nghỉ ngơi ở điện thần một tháng, ngươi vẫn như cũ là Rollon." Giọng điệu của Leopold rất bình ổn, nhưng ẩn sâu trong mắt hình như có nhiều hơn một cái gì

đó.

"Các ngươi làm vậy, không sợ sẽ chọc giận Thần Linh sao?"

"Chuông cảnh báo không reo vang, Thần Linh sẽ không biết."

Rollon theo bản năng liếc nhìn vê phía tháp chuông lớn ở phía bắc, nơi đó chính là chiếc chuông cảnh báo trứ danh.

Rollon cúi đầu, nhìn đôi tay mình, vết thương được rửa sạch ngày hôm qua, vừa mới khép lại.

Trong kẽ ngón tay, máu tươi phun ra.

Rollon cố trừng mắt nhìn, sau đó thầm thở phào nhẹ nhõm, đôi tay vẫn còn rất tốt, khi nãy chỉ là ảo giác.

"Vì sao ngươi lại đối xử với ta như vậy? Rõ ràng ta có thể thoải mái trở thành quán quân, thoải mái học tập ở Học viện Plato, thoải mái ôm bạn bè, thoải mái câm vũ khí, tại sao ngươi lại ép buộc ta?" Rollon tự lẩm bẩm.

"Ngươi vẫn có thể tiếp tục thoải mái như thế, ta chưa từng bức ép ngươi. Chiến mâu đâm Lake ở trong tay ngươi, mâu đâm Valhein, đồng dạng cũng ở trong tay ngươi." Leopold chậm rãi nói.

"Mâu đâm vào lồng ngực ngươi, cũng ở trong tay ta." Rollon ngẩng đầu, ánh mắt chớp lóe thù hận.

"Ta rất chờ mong ngươi làm vậy, thế nhưng, ngươi dám không?" Leopold ngẩng đầu thật cao, từ trên nhìn xuống Rollon.

Rollon chỉ cảm thấy Leopold giống như ma vương cao lớn đang đứng ở trước mặt, che chắn mặt đất, che chắn bầu trời, che đi tất cả ánh sáng và ấm áp.

Từng màn trong quá khứ hiện lên trong đầu, sợ hãi trong lòng tuôn ra như biển gầm.

"Ngươi tên là Rollon, là đứa trẻ ngoan nhà Rollon." Leopold đưa tay vỗ vỗ vai Rollon, xoay người rời đi.

Rõ ràng là toàn thân rét run, nhưng không biết vì sao, Rollon lại cảm thấy tay ông nội thật ấm áp.

Có lẽ, vì đây là lần đầu tiên ông nội chạm vào hắn.

Mẹ từng nói, ông nội chưa từng ôm hắn.

Khoảnh khắc Leopold bước ra ngoài cửa, Rollon đột nhiên nhỏ giọng líu ríu.

"Có thể buông tha cho ta không?" Thân hình Leopold khẽ chấn động, bước dài ra ngoài.

Ánh mắt Rollon mờ mịt, cong gối ngồi cuộn mình, hai tay ôm đầu gối, chậm rãi cúi đầu, chôn mặt thật sâu vào trong đầu gối.

Phòng của Valhein.

Mùi tanh hôi nồng nặc tựa hồ quay cuồng ở mỗi ngóc ngách, cho dù bồn cầu đã bị che đậy lại.

Valhein lắng lặng ngồi trên giường, lật xem những tin tức chưa đọc.

Những tin này được gửi tới trước khi lĩnh vực cấm ma thuật xuất hiện.

Phần lớn là tin chúc mừng của bạn học.

Trong đó có một tin do Niedern gửi.

Trong căn phòng tối đen, ánh sáng trắng của sách ma pháp chiếu lên mặt Valhein, làm sắc mặt hắn trông càng tái nhợt hơn.

Valhein lắng lặng nhìn tin của Niedern.

"Ta không muốn nói cho ngươi biết, thế nhưng, lại không thể không nói."

"Bậc thầy Plato còn chưa dưỡng thương xong đã xuất hiện trước thời hạn, đồng thời lấy ra ký ức còn lưu lại ở mi tâm Lake. Thông qua tin tức của ngươi và bạn học cung cấp để tiến hành kiểm chứng, rốt cuộc đã có được quá trình hoàn chỉnh và kết luận."

Chương 427: Tin không gửi được (2)

Chương 427: Tin không gửi được (2)

Tin không gửi được (2)

"Nhiều năm trước, ông nội Rollon từng phái quản gia Turner của mình đi mua da thuộc, số da đó rất tốt, giá cả cũng đắt. Turner muốn cái giá rẻ hơn một chút nhưng đối phương kiên quyết không giảm giá. Vì thế, Turner đã nói chuyện này lại với ông nội Rollon, có lẽ là khi đó Turner đã thêm mắm dặm muối gì đó nên ông nội Rollon khá tức giận, đã bảo Turner tự giải quyết, chỉ là hắn nhất quyết phải mua số hàng đó với cái giá thật thấp."

"Vì thế, trước tiên Turner trả tiền đặt cọc, mua số hàng đó, sau đó đổi thành da kém chất lượng, cường ngạnh đổi trả lại, còn nói xấu người thương nhân bán da. Có lẽ ngươi cũng đoán được, vị thương nhân đó chính là cha mẹ Lake. Cha mẹ Lake không ngừng tới cửa đòi công đạo, nhưng mẹ Lake đã bị Turner dẫn người tới đánh chết, sau đó cha hắn cũng bị Turner dẫn người đánh chết. Gia tộc Rollon đã bỏ ra số tiền gấp mấy lần tiên hàng, bình ổn được chuyện đó."

"Khi đó Lake vẫn còn nhỏ, hoàn toàn không nhớ rõ chuyện đã xảy ra, chỉ nhớ khi Turner đánh cha mình thì có làm rơi lại đồ trang sức bằng bạc của gia tộc. Lake chôn chuyện này ở trong đáy lòng, không hề hành động thiếu suy nghĩ. Thẳng đến khi thăng cấp lên ma pháp sư Tập Sự, hắn mới dựa vào kiểu dáng của món trang sức đó tìm kiếm gốc gác, không ngừng tới khu buôn tình báo ở khu tây phố Sokrates mua tin tức liên quan."

"Hết thảy những chuyện này là chúng ta biết được từ bên buôn tin tình báo đó. Bên buôn tin nói cho chúng ta biết, bọn họ sớm đã biết món trang sức bạc đó là của gia tộc Rollon rồi, chỉ là vẫn treo Lake, một là không dám đắc tội gia tộc Truyền Kỳ, hai là muốn kiếm thêm chút tiền của Lake. Thẳng đến đoạn thời gian thi Hắc Thiết, ở ngọn đồi Người Khổng Lồ Lake phát hiện Rollon có món trang sức bằng bạc tương tự, vì thế hắn đã tìm tới bên buôn tin. Bên buôn tin không thể không thừa nhận món trang sức bạc đó thật sự là tín vật của gia tộc Rollon.'

"Khi nói chuyện với Lake, bên buôn tin biết được Lake sớm đã từ chỗ bạn học nghe nói người nhà Rollon tìm kiếm sự giúp đỡ thì giáo viên dạy kỹ thuật chiến đấu. Bên buôn tin còn tưởng rằng Lake sẽ báo thù, nhưng nào ngờ Lake tỏ vẻ mình đã thay đổi, dự định lấy tu luyện ma pháp làm trọng tâm, trước hết sẽ không quản tới chuyện khác, chờ tới khi trở thành bậc thây Thánh Vực rồi tính sau."

"Sau đó bên buôn tin trong lúc uống rượu say với bạn đã không cẩn thận nói ra chuyện này, bị người của gia tộc Rollon biết chuyện, gia tộc Rollon tới tận cửa vặn hỏi, còn cho năm mươi đồng vàng đại bàng để ém miệng."

"Chúng ta nghi ngờ gia tộc Rollon đã biết Lake biết chuyện, cho rằng Lake sẽ gây ra phiền phức, thay vì chờ đến khi hắn thăng cấp lên bậc thây Thánh Vực, không bằng tiên hạ thủ vi cường." "Ngày đó cụ thể đã xảy ra chuyện gì, chúng ta không thể nào biết được, nhưng từ ký ức Lake lưu lại biết được, Lake và Rollon đã đánh nhau, khoảnh khắc cuối cùng, Lake đột nhiên mềm lòng mà gián đoạn thi pháp, mà chiến mâu của Rollon đã không chút do dự đâm thủng cổ họng Lake. Ta nhìn thấy bậc thây Plato lấy ra ký ức của Lake, là một mảnh đỏ tươi. Ta thậm chí còn có thể nghe thấy tiếng rên đau đớn cuối cùng của Lake."

"Sở dĩ nói cho ngươi biết những chuyện này, là vì cách hiện

trường không xa đã phát hiện sách ma pháp của Lake làm rơi."

"Trên mặt bìa chưa khép lại của sách ma pháp là một tin nhắn ma pháp chưa viết xong, người nhận là ngươi. Khi đó có lẽ hắn đang vừa đi vừa viết tin cho ngươi, sau đó nhìn thấy Rollon thì mất lý trí vọt tới."

"Tin nhắn chưa viết xong, viết rằng: Xin lỗi, có lẽ ta không nhìn thấy được Jacques rồi. Xin ngươi, hãy định nghĩa lại thế giới này..."

Valhein khép lại sách ma pháp, cúi đầu thật thấp.

Bờ vai khẽ run.

Trong đêm tối, Valhein lắng lặng ngồi đó.

Thẳng đến khi tiếng bước chân rất nhỏ phá vỡ sự yên lặng.

Valhein ngẩng đầu, nhìn ra bên ngoài chắn song.

Một thân áo chùng màu nâu chỉnh tề, trên mặt là nụ cười mỉm khiêm tốn, mái tóc hoa râm nhưng được xử lý sạch sẽ gọn gàng, ngay cả nếp nhăn khóe mắt cũng được chỉnh sửa tinh tế.

Valhein cẩn thận nhớ lại một chút, xác nhận mình chưa từng gặp người này.

Valhein nhìn đôi mắt nâu ôn hòa kia, lạnh như băng nói: "Làm phiền làm giúp một việc, ném cái hộp độc ma kia ra xa một chút."

"Xin chào cậu Valhein." Cụ già hơi cúi đầu, ân cần chào hỏi.

“Trước đó chúng ta chưa từng gặp mặt." Valhein nói.

"Ta là quản gia của gia tộc Rollon, Turner." Nụ cười trên mặt lão Turner ôn hòa không gì sánh bằng.

Con ngươi Valhein phóng đại, cho dù đã cố hết sức che giấu nhưng biểu cảm vẫn xuất hiện biến đổi rõ ràng.

"Ta biết, hiện giờ nhất định ngài đang rất tức giận, đang oán hận bọn ta. Nhưng xin cho phép ta đại diện gia tộc Rollon bày tỏ lời xin lỗi chân thành nhất hướng về ngài, mọi thứ đều là lỗi của bọn ta, bọn ta tuyệt đối không giảo biện."

Lão Turner khom lưng, cúi người.

Valhein khôi phục bình tĩnh, lắng lặng nhìn lão Turner, không nói lời nào. "Thế nhưng, ta hi vọng ngài có thể hiểu, bọn ta làm vậy là vì có nỗi khổ tâm."

Chương 428: Anh Hùng Hay Là Quý Tộc

Chương 428: Anh Hùng Hay Là Quý Tộc

Anh Hùng Hay Là Quý Tộc

"Đúng vậy, cậu chủ Rollon tin tưởng ngài, ta cũng hiểu được cuối cùng ngài sẽ chịu thua, ông chủ cũng hiểu được ngài đã nói thì sẽ làm. Thế nhưng, thân là quản gia của gia tộc Rollon, ta không thể nghĩ vậy. Bọn ta không thể nào ký thác toàn bộ hi vọng vào một người ngoài, không thể đặt vinh quang gia tộc lên người một đứa nhỏ. Thay vì nói là không tin ngài, không bằng nói là, bọn ta không tin tưởng bất kỳ ai, bao gồm cả cậu chủ Rollon."

"Nếu cuối cùng xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cho dù là ngài không cẩn thận hay có người âm thầm giở trò để ngài chiến thắng cậu chủ Rollon, như vậy gia tộc Rollon sẽ trở thành trò cười của toàn bộ Athens, thậm chí là trò cười của toàn bộ Hy Lạp. Điều này là đả kích trí mạng đối với gia tộc Rollon, có lẽ ngài hiểu được."

"Bọn ta biết ngài là người thông minh, nhưng ngài quá thông minh, thông minh đến mức ông chủ nói rằng, ngài ấy nhìn thấy Rollon sống dưới cái bóng của ngài. Vì thế, bọn ta chỉ có thể nắm giữ thắng lợi trong tay mình."

"Có điều ngài cứ yên tâm, loại độc ma này là độc ma trì trệ, nó có tác dụng giảm bớt tốc độ ma lực lưu chuyển của ngài trong vòng ba ngày, ba ngày sau, độc ma sẽ tự tiêu tan, không có bất cứ tác dụng phụ nào cả. Đương nhiên, bên trong có hòa lẫn một chút ma dược làm cơ thể suy yếu, vài ngày sau cũng sẽ tiêu tán. Ngài yên tâm, thuốc này sẽ không tạo thành tổn thương vĩnh viễn, ngài

xem đi, ta đứng ở đây, đồng dạng cũng hít vào một ít ma dược nhưng ta không hề để ý tới."

Valhein vẫn im lặng không nói gì.

"Cậu Valhein, xin cứ yên tâm, từ đầu đến cuối ngài vẫn luôn an toàn. Sức của gia tộc Rollon bọn ta cho dù lớn mạnh đến thế nào cũng không dám đối đầu với Học viện Plato, huống chi, ngài còn là bạn thân của điện hạ Paloma. Có thể ngài không chú ý nhưng quý tộc hiểu rất rõ, trở thành kẻ địch của gia tộc Paloma là chuyện tuyệt vọng đến cỡ nào. Vì thế, ngài tuyệt đối là người an toàn nhất trong toàn bộ đấu trường."

"Ta biết ngài sẽ phẫn nộ, sẽ oán giận, sẽ mắng chửi, nhưng ta hi vọng ngài không nói chuyện này với cậu chủ Rollon. Cậu chủ vẫn rất tin tưởng ngài, cũng rất thích ngài, vẫn luôn khen ngợi học thức, nhân phẩm và sức mạnh của ngài với bọn ta. Nếu như cậu chủ biết bọn ta lén làm chuyện này ở sau lưng mình, có lẽ cậu chủ sẽ từ bỏ chiến đấu, từ bỏ quán quân, từ bỏ vinh quang gia tộc. Vì thế, chờ sau khi trận chiến kết thúc, ngài có thể nói, nhưng ngàn vạn lần đừng nói trước trận chiến."

"Nếu cậu chủ thật sự từ bỏ chiến đấu, sự cố gắng của gia tộc Rollon bọn ta suốt nhiều năm qua cũng chỉ đành buông xuôi. Không chỉ người của gia tộc Rollon, đám người hầu và tá điên bọn ta cũng rơi vào nguy hiểm. Đương nhiên, bọn ta cũng sẽ không để ngài uổng phí công sức một phen như vậy. Gia tộc Rollon đã chuẩn bị hai món ma pháp khí Hoàng Kim, chỉ cần trận chiến này kết thúc, bọn ta sẽ tự tay dâng hai món ma pháp khí Hoàng Kim tới.'

"Ta tin tưởng, hai món ma pháp khí Hoàng Kim đã đủ để thể hiện thành ý của gia tộc bọn ta. Ba người khác hai chết một bị thương, tổng phần bồi thường của bọn họ cộng lại cũng không được nửa món ma pháp khí Hoàng Kim."

Lão Turner nhìn Valhein.

Valhein chỉ lắng lặng ngồi đó.

Lão Turner thở dài một tiếng, nói: "Ta biết, trong lòng ngài vẫn còn tức giận, chuyện này nếu đội lại là ta, ta cũng sẽ tức giận, dù sao cũng là bọn ta đã làm không đúng. Ta... ta xin quỳ xuống nhận sai với ngài, hi vọng ngài có thể vì cậu chủ Rollon mà tha thứ cho sai lầm của ta."

Lão Rollon nói, chậm rãi quỳ xuống đất.

Ánh mắt Valhein khẽ nhúc nhích.

Lão Turner lén quan sát ánh mắt Valhein, nhìn thấy một màn này, liền tiếp tục nói: "Nếu như ngài có bất mãn gì, hay có yêu cầu gì, có thể nói ra. Chỉ cần có thể làm được, bọn ta nhất định sẽ thỏa mãn ngài. Nghe nói ngài đã đắc tội một vị quý tộc khác, ông chủ nói, chờ trận đấu thành bang lần này kết thúc, ngài ấy nguyện ý giúp ngài hỏa giải."

"Từ trước đến tận bây giờ ta chưa từng nghĩ tới chuyện giành quán quân, ở trong mắt ta, giải quán quân này không có chút giá trị nào. Hiện giờ ta vẫn không rõ vì sao các ngươi lại làm như vậy.' Valhein nói.

Lão Turner cười khổ nói: "Ta vốn không muốn nói, nhưng suy nghĩ một chút thì vẫn nên nói thật thì hơn. Ngài còn nhỏ, nên không biết. Mấy chục năm trước, ông chủ nhà bọn ta tham dự trận đấu thành bang, vốn đã bàn bạc xong với một chiến sĩ Hắc Thiết, sẽ để ông chủ thắng. Không ngờ tới chính là, gia tộc đối địch đã mua chuộc chiến sĩ Hắc Thiết kia, còn dùng tính mạng cả nhà hắn để uy hiếp. Kết quả, ông chủ phải liều mạng đến bị thương nặng mới giành được giải quán quân, suýt chút nữa đã trở thành trò cười cho toàn bộ Hy Lạp. Chuyện này, vẫn là chuyện xấu của gia tộc Rollon."

"Bọn ta vốn không định chọn ngài, thân phận của ngài thật sự

quá đặc biệt. Kế hoạch ban đầu là bọn ta sẽ để lão Hắc Thiết Casona của gia tộc lên sân đấu, sau đó trước khi ra sân sẽ để hắn uống ma dược suy yếu cơ thể. Trong mười trận đấu quán quân của trận đấu thành bang, ít nhất có năm trận làm như vậy."

Chương 429: Anh Hùng Hay Là Quý Tộc (2)

Chương 429: Anh Hùng Hay Là Quý Tộc (2)

Anh Hùng Hay Là Quý Tộc (2)

Valhein gật đầu, nói: "Ta nghe nói, trước mỗi trận đấu quán quân, bình dân đều trở nên suy yếu hơn hôm trước đó, cơ thể cũng sẽ kém cỏi hơn, không ngờ là do ăn ma dược, hơn nữa còn trở thành thông lệ."

"Đúng vậy, nếu như ngài là chiến sĩ, bọn ta chỉ cần xin ngài uống ma dược là được, nhưng ngài lại là ma pháp sư, bọn ta chỉ có thể mở lĩnh vực cấm ma pháp. Hơn nữa, gia tộc Rollon bọn ta vẫn còn phải cầu xin ngài, có một chuyện, so với trận đấu thành bang còn quan trọng hơn ngàn lần vạn lần." Lão Turner quỳ dưới đất, vẻ mặt thành khẩn.

“Chuyện gì?”

Lão Turner nhìn vào mắt Valhein, chậm rãi nói: "Tiến vào Cựu Thần Tinh."

Sắc mặt Valhein khẽ động, theo bản năng hít sâu.

Ngày hôm qua mình vừa nhìn thấy tri thức về Cựu Thần Tinh trong vị diện, ký ức vẫn còn mới mẻ.

Đó chính là tiến vào một quốc gia Thần Linh rơi xuống, chỉ tùy tiện nhặt chút rác rưởi cũng có thể nhận được rất nhiều thần vật.

"Xem ra ngài biết Cựu Thần Tinh là gì. Cựu Thần Tinh không

giống với vị diện thân lực bình thường, cho dù là chủ nhân thần tinh thì cũng không có cách nào nắm giữ toàn bộ thần tinh, dù sao thì đó cũng là quốc gia Thần Linh. Vì thế, để lợi ích được tối đa hóa, mỗi khi tới thời điểm Cựu Thần Tinh mở ra, chủ nhân thần tinh sẽ dành ra một vài vị trí cho các gia tộc không phải phe đối nghịch. Số lượng vị trí rất ít ỏi, bởi vì số lượng gia tộc nhận được có hạn nên người khác cho dù có nhiều tiên cũng không mua được. Mà gia tộc bọn ta, vừa vặn có một chỗ." Lão Turner nói.

"Một chỗ đó, các ngươi sẽ cho ta?" Valhein hỏi.

Lão Turner mỉm cười nói: "Chỗ đó, chỉ có thể là quý tộc, nhưng mỗi người được phép dẫn theo một minh hữu. Ngài cũng biết đó, sức mạnh gia tộc bọn ta có chút suy yếu, rất ít khả năng tuyển ra được nhân tài xuất sắc hơn ngài. Mấu chốt là, cậu chủ Rollon nhà bọn ta tin tưởng ngài, ngài sẽ là minh hữu Cựu Thần Tinh của nội bộ gia tộc bọn ta! Ta thậm chí còn nghi ngờ rằng, sở dĩ ông chủ đồng ý sử dụng độc ma là vì muốn khảo nghiệm ngài."

Valhein cúi đầu không nói.

Lão Turner liền rèn sắt ngay khi còn nóng: "Với thực lực và vận may của ngài, một khi tiến vào Cựu Thần Tinh, muốn giành được chiến lợi phẩm sẽ rất dễ dàng. Nếu như có thể giành được vật thân uy thì còn có thể tiến hành đại hiến tế với Thần Linh, không quản là tăng cường sức mạnh hay đưa ra yêu cầu hợp lý với Thần Linh thì đều có thể! Nếu ngài có thể may mắn nhận được chân thần, hoặc thậm chí là vật của chủ thần, đến khi đó, toàn bộ gia tộc Rollon bọn ta đều phải ngưỡng vọng ngài."

Lão Turner cẩn thận quan sát Valhein, phát hiện ánh mắt Valhein dần dần sáng lên mới thâm thở phào nhẹ nhõm.

"Sau khi trận thi đấu kết thúc, ta muốn gia tộc các ngươi làm thêm một thứ nữa." Ánh mắt Valhein đặc biệt bình thản.

"Là thứ gì?" Lão Turner cố nén vui mừng hỏi.

"Chờ đến khi tới nhà Rollon, ta mới nói được."

"Chỉ cần là thứ mà gia tộc bọn ta có thể lấy ra, nhất định sẽ làm ngài thỏa mãn." Lão Turner lộ ra nụ cười khiêm tốn.

"Tốt." Valhein gật đầu.

"Như vậy, ngài đã đáp ứng rồi?"

"Ta sớm đã đáp ứng rồi." Valhein nói.

"Vậy ta phải quay về báo lại với ông chủ, ngài đúng là một vị ma pháp sư hiền lành. Đêm nay gia tộc Rollon sẽ tổ chức tiệc chúc mừng lần thi đấu này giành được thắng lợi, mời ngài nhất định phải đến dự." Lão Turner nói, đồng thời đưa tới tấm thiệp mời da dê.

Valhein đi tới chắn song, đưa tay nhận lấy.

"Làm phiền ngươi mang cái hộp kia đi đi, ta ghét mùi này." Vẻ mặt Valhein lạnh lùng.

"Ngài yên tâm." Lúc này lão Turner mới đứng dậy, cung kính mang hộp độc ma rời đi.

Ra từ cửa hông đấu trường, lão Turner đứng dưới xe ngựa, mở cửa.

"Ông chủ, chuyện đã xử lý ổn thỏa."

"Nói nghe thử xem." Leopold ở trong xe ngựa nói.

Lão Turner kể lại chuyện khi nấy một phen, nhấn mạnh phản ứng, biểu cảm, và cả thái độ sau cùng của Valhein.

"Tốt lắm, rốt cuộc thì hắn vẫn chỉ là trẻ con, không thể nào

giấu giếm được lòng tham của đám dân thường, cuối cùng bảo ngươi mang cái hộp đi chẳng qua chỉ vì chút tự tôn vô dụng mà thôi. Chúng ta về nhà."

"Vâng." Lão Turner đóng cửa xe, cùng với người đánh xe ngồi ở phía trước xe.

Một đôi mắt mờ nhạt hòa nhập vào trong bóng tối, lẳng lặng quan sát tất cả.

Không bao lâu sau, xe ngựa dừng lại ngoài cổng lớn gia tộc, lão Turner vội vàng nhảy xuống xe, mở cửa, đưa tay phải tới.

Leopold lẳng lẳng nhìn cánh tay phải của lão Turner, một hồi lâu sau mới đưa tay đặt lên trên, bước xuống xe ngựa. Nháy mắt giãm chân xuống mặt đất, thân mình Leopold hơi nghiêng một chút, lão Turner sợ tới mặt không còn chút máu, vội vàng đưa tay đỡ.

Sau khi Leopold đứng vững, cũng không di chuyển.

"Ông chủ, ngài..."

Leopold đột nhiên quơ tay, cắt lời lão Turner.

Hắn lẳng lặng nhìn cửa nhà mình, ánh mắt lộ ra hoài niệm.

'Lão Turner.'

"Vâng."

Ngươi nói xem, Rollon sẽ chọn anh hùng, hay là quy tộc?”

"Cậu chủ nhất định sẽ đưa ra lựa chọn thích hợp nhất với mình."

"Thật không..."

Âm thanh Leopold nhẹ bổng, chậm rãi đi vào trong nhà.

Cuối cùng, đi vào đại sảnh, nhẹ nhàng xoa chiếc ghế chỉ còn một nửa bên lưng dựa.

Valhein ngồi trên giường, lằng lặng lật xem sách ma pháp, học tri thức vị diện.

Giống như mọi thứ chưa từng xảy ra.

Chương 430: Anh Hùng Hay Là Quý Tộc (3)

Chương 430: Anh Hùng Hay Là Quý Tộc (3)

Anh Hùng Hay Là Quý Tộc (3)

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Bụng kêu vang ùng ục khe khẽ.

Valhein liếc nhìn thời gian trên sách ma pháp một chút.

Đã là bảy giờ sáng

Rollon vẫn chưa tới.

Không ai tới đưa cơm.

Lắng lặng nhìn bên ngoài chắn song, không có cửa sổ, chỉ có mặt tường đá vững chắc, ánh sáng từ ngọn đèn ma pháp ở hai bên hành lang le lói yếu ớt.

Suy nghĩ một chốc, Valhein đứng dậy đi tới đi lui, hoạt động gân cốt một chút rồi quay trở lại đọc sách.

Đột nhiên, bên ngoài truyên tới tiếng nhạc khe khẽ.

Valhein buông sách ma pháp.

Chỉ chốc lát sau, tiếng bước chân nhốn nháo đi tới.

Một nhóm người đứng ở cửa.

Người đi đầu có tướng mạo rất uy nghiêm, dáng vẻ chính trực, phần bụng đeo giáp bụng sư tử Hoàng Kim vàng lóng lánh.

Là một trong số trọng tài của trận đấu thành bang lần này.

Valhein sửng sốt một chút, đột nhiên mỉm cười.

Trọng tài kia tựa hồ không nhìn thấy nụ cười của Valhein, mở cửa, quay đầu liếc mắt ra hiệu với người bên cạnh một cái.

Hai chiến sĩ Thanh Đồng như lang như hổ xông tới, đứng trước mặt Valhein, che đi ánh đèn ma pháp yếu ớt.

Giống như hai con gấu đen chắn trước mặt.

"Giao ra tất cả đồ đạc trên người, đừng có giở trò."

"Được."

Valhein lạnh nhạt giao ra sách ma pháp, nhẫn không gian và rắn Minh Giới ở bên hông.

"Giúp ta giữ chúng thật tốt nhé, rất cám ơn." Valhein lễ phép nói.

Hai chiến sĩ Thanh Đồng sửng sốt, sau đó mới theo bản năng gật đầu. Nhìn thấy phản ứng của hai chiến sĩ Thanh Đồng, Valhein quay đầu nhìn sang trọng tài.

"Túi tiền ma pháp này, ta có thể giữ không?" Valhein vỗ vỗ túi tiền bên hông.

Hai chiến sĩ Thanh Đồng nhìn về phía trọng tài.

Chiến sĩ Hoàng Kim khẽ gật đầu, biểu cảm không có gì khác lạ.

"Có điều, vẫn phải kiểm tra một chút." Chiến sĩ Hoàng Kim nhìn thoáng qua hai chiến sĩ Thanh Đồng.

Hai chiến sĩ Thanh Đồng bắt đầu lục soát trên quần áo Valhein, cuối cùng rút dây thừng Ma Ngưu ra, đặt chung một chỗ với sách ma pháp.

"Dây thừng ma pháp cũng không thể dùng à?" Valhein nói.

"Để tránh ngoài ý muốn." Giọng nói của trọng tài đầy chính trực.

"Không cần đeo còng tay hay dụng cụ tra tấn à?" Giọng của Valhein vẫn bình tĩnh hệt như thường.

"Ngươi đã có chút hiểu nhầm rồi." Trọng tài lạnh nhạt nói.

Tai của Valhein thậm chí còn không nghe thấy nhịp tim đối phương biến đổi.

'Ngài đúng thật là một vị trọng tài chuyên nghiệp và một quý tộc hợp cách." Valhein nói, chậm rãi đi ra bên ngoài.

Hai chiến sĩ Bạch Ngân đi ở phía trước dẫn đường, chiến sĩ Hoàng Kim theo sát bên cạnh Valhein, chỉ cách nửa sải tay.

Ở góc độ mọi người không nhìn thấy, Valhein lấy một cái râu mép ma pháp và một lọ thuốc rỗng khỏi không gian phế tích, đặt trong đai lưng.

Không chờ đến khi ra khỏi đoạn hành lang này đã nghe thấy từng trận hoan hô từ bên ngoài truyền vào, đồng thời còn có âm thanh người chủ trì đang khen ngợi Rollon.

Quẹo qua một góc cua, nhóm người chuyển sang hành lang thông tới đấu trường.

Đường đi gồ ghề, tường giống như bị khói hun nhiều năm, ngay cả rêu trong hốc tường cũng là màu đen.

Cuối hành lang, nắng sớm lấp đây cánh cổng như ngọn lửa trời

thánh khiết, giống như đây là con đường thông tới Thần giới.

Valhein chậm rãi đi tới trước, sau khi đi ra khỏi cửa thì đứng lại.

Trọng tài vội vàng tiến tới, dùng ánh mắt nghiêm nghị nhìn chằm chằm Valhein.

Nhưng Valhein giống như không hề nhìn thấy, ngẩng đầu lên nhìn bầu trời.

Bầu trời trong vắt, ánh mặt trời chói chang, âm thanh khán đài so với mặt trời còn nóng rực hơn. "Có lẽ, ta không thể nhìn thấy .Jacques rồi." Valhein thầm nghĩ trong lòng.

Đột nhiên, Valhein ngây ngẩn cả người.

Qua một hồi lâu, màu xám trước mắt giống như phừng lên ngọn lửa hừng hực, trên mặt cũng lộ ra nụ cười vui sướng.

“Thì ra, mình chính là người được chọn thích hợp hơn!"

Valhein vui sướng cười rộ lên, bước chân kiên định đi tới trước.

Valhein vừa cười vừa đi, đồng thời quay đầu nhìn lên khán đài, nhìn đám đông được ánh mặt trời chiếu rọi lên người, nhìn quần áo chỉnh tê của bọn họ.

'ValheinI'

Người của Học viện Plato giành trước hô to.

Rất nhiều người không phải người của Học viện Plato cũng hô theo.

Nhóm giáo viên Niedern và Larens ngồi phía trước nhóm học sinh Học viện Plato, lẳng lặng nhìn Valhein.

Bọn họ không hô to, cũng không mỉm cười.

Chỉ lắng lặng nhìn.

Valhein nhìn thấy bọn họ, nụ cười vẫn xán lạn như trước, sau đó nhìn về phía lộ đài Bán Thần.

Dưới ánh mặt trời, gương mặt nhỏ nhắn của Paloma giống như tầng ngọc mỏng manh, ánh sáng mặt trời dường như có thể xuyên thấu qua làn da của nàng.

Nàng giống như thường ngày, kiêu ngạo ngẩng đầu, giống như nàng thiên nga trắng duy nhất trong hồ nước.

Nháy mắt nhìn thấy Valhein, thiên nga trắng kiêu ngạo khẽ gật đầu một cái.

Valhein mỉm cười đáp lại, sau đó nhìn sang Rollon trên đấu trường.

Ánh mặt trời chiếu sáng gương mặt Rollon, không biết là ánh sáng mặt trời hay vòng nguyệt quế trên đỉnh đầu xua tan đi nỗi u sầu chưa bao giờ tan biến trong đôi mắt hắn.

Nụ cười của hắn rất xán lạn.

Lúc nhìn thấy Valhein thì không còn rực rỡ như vậy nữa, nhưng vẫn còn mỉm cười.

Dưới mũi Rollon có đeo râu mép ma pháp.

Đây là thông lệ cũ của trận đấu thành bang.

Valhein mỉm cười đi tới chỗ Rollon.

Lúc hai người tới gần, Rollon ném chiến mâu và tấm khiên trên tay, gỡ kiếm, cẩn thận đóng kỹ râu mép ma pháp, đi nhanh vài bước, giang tay cho Valhein ở trước mặt một cái ôm nhiệt tình.

Chương 431: Người Được Chọn Thích Hợp Hơn

Chương 431: Người Được Chọn Thích Hợp Hơn

Người Được Chọn Thích Hợp Hơn

Sau đó, Rollon giơ tay Valhein, mặt hướng về phía khán giả, chậm rãi xoay quanh.

“Rollon

“RollonU

-RollonU

Người Athens bị tình bạn của hai người rung động, nhiệt liệt hoan hô.

Rất nhiều nữ giới thậm chí còn hét chói tai Rollon.

"Chúng ta sẽ mang tới một trận thi đấu đặc sắc cho khán giả!" Rollon vỗ vỗ vai Valhein, giống như anh lớn dặn em nhỏ, rồi xoay người bỏ đi.

Rollon nhặt lên chiến mâu và khiên cánh tay, xoay người lại nhìn vê phía Valhein, ánh mắt chứa đựng ý cười.

Valhein cũng mỉm cười, theo bản năng sờ gậy ma pháp, trống rỗng.

Vị trọng tài kia đưa tới một cây gậy ma pháp, một cây gậy ma pháp ba đoạn màu trắng.

Nháy mắt chạm vào gậy ma pháp, Valhein liền biết, đây chỉ là mô hình gậy ma pháp, hoàn toàn không có chút trợ giúp nào cho ma pháp.

"Cám ơn trọng tài." Valhein vẫn rất lễ phép nói.

Trọng tài đi tới vị trí giữa hai người, ném chiếc khăn màu trắng lên trời, sau đó nhìn Valhein, chậm rãi lui ra sau, một mực lùi tới rìa sân.

Valhein lắng lặng nhìn Rollon.

Rollon ở khoảng cách năm mươi mét nhìn Valhein.

"Ngươi thi pháp trước đi." Rollon hô.

"Ngươi dùng râu mép ma phép đi, ta nghe không rõ.' Valhein hô to.

Rollon cười cười, tưởng rằng Valhein nói đùa, nhưng đột nhiên hắn sửng sốt, kỹ càng quan sát sắc mặt trắng bệch và đầu tóc rối bời của Valhein, chỉ do dự một nháy mắt rồi quét râu mép, một lân nữa lộ ra nụ cười xán lạn.

"Ngươi thi pháp trước đi." Âm thanh của Rollon truyền khắp toàn bộ đấu trường.

Khán giả một lần nữa phát ra tiếng hoan hô nhiệt liệt.

"Chàng chiến sĩ hiên lành cỡ nào."

"Đây mới đúng là phẩm chất tốt đẹp của quý tộc."

"Nhân phẩm của hắn cũng chói lòa hệt như vẻ ngoài của hắn vậy." “Đúng là tình bạn làm người ta hướng tới mà.'

Valhein mỉm cười, tụng niệm ma pháp.

"Triệu hoán người hầu Tập Sự."

Qua ba giây, thi pháp thành công.

Trước người Valhein xuất hiện ba trận pháp ma pháp, thế nhưng ba trận pháp màu xanh nhạt cứ vậy lơ lửng trên mặt đất, không có thần lùn, không có người hầu.

Phần lớn người xem lộ ra vẻ mặt kỳ quái, thế nhưng, sắc mặt của nhóm ma pháp sư cấp bậc cao đều sa sâm, âm trâm quan sát xung quanh đấu trường.

Rất nhiều quý tộc lộ ra vẻ mặt suy tư.

Paloma khẽ nhíu mày.

Âm thanh của Rollon vang lên khắp toàn trường: "Valhein, xem ra vì ngày hôm qua trúng ma pháp của ma pháp sư Ai cập, đến giờ vẫn chưa khôi phục lại."

"Thì ra là thế." Phần lớn mọi người hiểu ra.

Valhein mỉm cười, nói: "Ta thử lại ma pháp hệ khác xem."

Nói xong, Valhein phóng ra thuật hỏa cầu mà mình sở trường nhất.

Qua vài giây, thi pháp hoàn thành, một quả cầu lửa chỉ lớn cỡ quả nho bay ra ngoài, cứ hệt như đứa bé sáu tuổi chơi ném tuyết vậy, loạng choạng bay được vài mét rồi bụp một tiếng, rơi lả tả trên không.

Khán giả toàn trường sửng sốt, tiếp đó cười ha ha.

Rất nhiều người thậm chí còn cười ứa nước mắt.

"Chưa từng thấy hỏa cầu nào nhỏ đến vậy."

"Đó là thuật hỏa điểm đi."

"Thú vị quá, hai người cố ý diễn hài đó hả?"

"Xem ra hai người này đã thương lượng xong rồi."

Nhóm quý tộc nở nụ cười đặc biệt trên mặt.

Ma pháp sư cấp cao thì lộ ra biểu cảm không vui, đặc biệt là hiệp hội ma pháp hệ hỏa, nhỏ giọng chửi mắng.

"Đám quý tộc chết tiệt kia, nhất định đã kích hoạt kết giới suy yếu hệ hỏa."

"Ta cảm thấy không đúng, theo lý thì Valhein sẽ nhường lại vị trí quán quân, vì sao người của gia tộc Rollon vẫn còn kích hoạt kết giới chứ?"

"Tình huống này, bình thường quý tộc muốn tránh xảy ra chuyện ngoài ý muốn, nhưng cũng có thể là muốn trêu đùa dân thường." Nhóm ma pháp sư của hiệp hội hệ hỏa nhíu mày.

Tiếp đó, Valhein sử dụng ma pháp hệ thủy, bóng nước ăn mòn.

Thi pháp xong, một quả bóng chứa chất lỏng màu xanh nhạt có kích thước bằng đầu người bay ra ngoài.

Rất nhiều người gật đầu, ma pháp này không khác mấy so với bình thường.

Rollon mỉm cười: "Xem ra tổn thương lần trước đã ảnh hưởng tới ma pháp của ngươi. Như vậy, chúng ta có thể chiến đấu không?"

"Thử lại lần nữa."

Valhein nói, vẫn như cũ khóa lại phần lớn thiên phú, sử dụng thuật đao gió, tên băng và nham thạch đột thứ thông thường

không có gì đặc biệt.

Valhein gật đầu, nói: "Được rồi, xem ra ngoại trừ không thể sử dụng thuật triệu hoán người hầu thì chỉ không thể sử dụng ma pháp hệ hỏa mà thôi. Chúng ta chính thức chiến đấu đi."

Nói xong, Valhein mở ra toàn bộ thiên phú, đồng thời kích hoạt huyết mạch nguyên tố và huyết mạch Người Khổng Lồ, ưỡn ngực ngẩng đầu, ánh mắt trâm ổn.

"Được thôi, vậy chúng ta bắt đầu, ngươi yên tâm, ta sẽ nương tay." Rollon mỉm cười nói.

Nhóm học sinh Học viện Plato và đông đảo ma pháp sư sửng sốt.

Rollon nói xong thì chầm chậm chạy tới trước.

Trên da hắn chậm rãi hiện lên ánh sáng màu Hắc Thiết, bên ngoài chiến mâu và tấm khiên tựa hồ có kim loại Hắc Thiết lưu động.

Chạy vài bước, cả người giống như hóa thành người kim loại Hắc Thiết, dưới ánh mặt trời tỏa ra sắc màu của kim loại.

Valhein tụng niệm thần chú.

"Thuật tường đất."

Người hiểu ma pháp sửng sốt, hai bên cách nhau hơn bốn mươi mét, vì sao lại niệm thần chú lúc này chứ?

Khoảng cách tấn công của ma pháp sư Hắc Thiết chỉ có ba mươi mét thôi.

Dưới chân Rollon khẽ chấn động, một bức tường nham thạch đột ngột từ dưới đất trồi lên, mãnh liệt nâng cao.

Rollon vừa vặn giãm ở bên trên bức tường, cả người bị nâng lên cao.

Tường cao bốn mét!

Chương 432: Người Được Chọn Thích Hợp Hơn (2)

Chương 432: Người Được Chọn Thích Hợp Hơn (2)

Người Được Chọn Thích Hợp Hơn (2)

Rollon bị bức tường đưa lên cao tới bốn mét.

"Này...

Nhóm người xem ô lên.

"Một ma pháp sư Hắc Thiết sao lại có thể làm thuật triệu hoán tường đá chứ?"

"Cái này đâu có giống tường đất?"

"Tường đất biến thành đá hoa cương, vậy tường đá chẳng phải có thể biến thành thạch anh, thậm chí là Corundum à?”

"Ma pháp của hắn hình như là lập tức phát ra..."

"Không phải trong cơ thể hắn... khụ khụ khụ..."

Bên khu hiệp hội ma pháp hệ địa, tất cả ma pháp sư đã bật người đứng dậy.

Ngay cả vị phó hội trưởng kia cũng sửng sốt nhìn một màn này.

"Thủ tịch phó hội trưởng Alex, đây là... ma pháp tiến hóa!"

"Đồng thời có được huyết mạch Người Khổng Lồ và huyết

mạch nguyên tố, hơn nữa không phải loại huyết mạch cấp thấp như Người Khổng Lồ binh sĩ hay nguyên tố địa binh sĩ, ít nhất cũng phải là cấp bậc Người Khổng Lồ tướng quân hoặc nguyên tố địa tướng quân."

"Lập tức gửi tin nhắn ma pháp báo cho người quản lý, phó hội trưởng và hội trưởng, nói rằng hiệp hội ma pháp hệ địa chúng ta muốn tăng thêm một vị trí người quản lý, chờ hắn trưởng thành thì trực tiếp vinh dự trở thành phó hội trưởng!"

'Vâng thưa ngài Alex!"

Người của hiệp hội ma pháp hệ hỏa cách đó không xa tuy vẫn còn đang ngồi nhưng cả người trông giống như đang lay động.

"Làm sao bây giờ? Thế mà lại có huyết mạch đôi dung hợp! Rõ ràng là hiệp hội ma pháp hệ hỏa chúng ta xem trọng hắn trước!"

"Ừm... thành viên của hiệp hội ma pháp hệ hỏa, có được huyết mạch đôi hệ địa, đây chính là chuyện tốt, có càng nhiêu huyết mạch thì chính là chuyện tốt! Ta phải gửi tin nhắn ma pháp cho hội trưởng, để hắn lập tức tới ngay Học viện Plato, tìm bậc thây Thucydides hoặc bậc thây Plato đòi người! Hiệp hội ma pháp hệ địa nhất định sẽ cấp cho Valhein vị trí người quản lý, chúng ta sẽ trực tiếp cấp vị trí phó hội trưởng! Nếu hắn dám cho vị trí phó hội trưởng, ta sẽ tặng luôn vị trí thủ tịch phó hội trưởng hiệp hội cho hắn! Còn giành nữa, thì tặng luôn vị trí hội trưởng!" "Thủ tịch Archer, ngài khoác lác nhỏ nhỏ thôi, còn khoác lác nữa thì đám ma pháp sư hệ địa bên kia sẽ tin là thật mất."

Trên lộ đài Bàn Thần.

Trên mặt Paloma lộ ra biểu cảm vui mừng, không ngờ lời dỗ dành của mình dành cho Valhein lại thành sự thật, thật sự có được sức mạnh huyết mạch đôi.

Mọi người vừa thảo luận vừa xem chiến trường.

Rollon miễn cưỡng đứng trên vách tường cao bốn mét, nhìn chằm chằm Valhein.

Trong đôi mắt của Rollon tựa hồ có chi chít trường mâu đang bay tới, hội tụ lại thành mây đen, bao phủ cả bâu trời.

Rollon đang định mở miệng nói chuyện, Valhein đã vung tay.

Tường đá tán loạn.

Thân hình Rollon loạng choạng, vội vàng tập trung rơi xuống nơi an toàn.

Nháy mắt trước khi Rollon rơi xuống đất, tường đá hoa cương màu xám xanh lần thứ hai nhanh chóng từ mặt đất nâng lên.

Lần này, Rollon cố hết sức né tránh tường đá, nhưng hai chân vẫn bị tường đá nâng lên cao.

Lúc này đây, Rollon mất thăng bằng, lên được phân nửa thì rớt khỏi tường đá, rơi xuống phía trước, cơ thể hơi nghiêng xuống.

Rollon cảnh giác nhìn ở bên dưới, không có biến hóa, đang định đáp đất thì điểm rơi lại đột ngột nâng lên một bức tường đá.

Rollon thâm mắng một tiếng ở trong lòng, vội vàng dùng hai chân đạp lên tường đá, nháy mắt cơ thể bị tường đá nâng lên thì lộn ngược ra sau.

Tường đá đang nâng lên cao ngăn cản tâm mắt của Valhein.

Valhein lập tức xua tan ma pháp, sau khi thấy rõ Rollon lộn ngược ra phía sau thì kích hoạt hai thiên phú hệ thổ là đè nặng và trì trệ.

"Thuật tường đá."

Lại một bức tường đá mạnh mẽ trồi lên.

Rollon sợ cơ thể mình bị tường đá đụng trúng nên không thể không dùng chân giẫm lên tường đá.

Lần này hắn không nhảy ra nữa mà cố sức đạp tường đá, muốn lùi lại phía sau thật nhanh rồi đáp xuống đất.

Thế nhưng, trước khi chân hắn đụng vào tường đá thì cả người chấn động, giống như bị thứ gì đó nhẹ nhàng đập trúng, nặng nề chìm xuống, đồng thời giống như bị sức mạnh vô hình bao lấy, trở nên chậm chạp hẳn.

"Ngươi..."

Rollon cuối cùng không thể kịp điều chỉnh cơ thể, cả người ngã ngang xuống đất.

Nháy mắt hắn rơi xuống, ở bên dưới lại có một bức tường đá đột ngột từ dưới đất trồi lên, nặng nề đập vào phần eo của hắn.

Khoảnh khắc này Rollon giống như con thú nhỏ bị cặp sừng to lớn của Ma Ngưu húc bay lên cao mấy mét, cơ thể đảo vòng trên bầu trời, theo một đường cong bất quy tắc rơi xuống đất, trường mâu ném đi, bội kiếm rơi xuống, chỉ còn lại tấm khiên tròn trên tay trái.

"Ta nhất định có thể né được!"

Rollon thầm thề trong lòng, cũng cố gắng hết sức bảo trì cân bằng cơ thể, chuẩn bị khi tiếp đất sẽ lăn đi...

Lại một bức tường đá đột ngột từ mặt đất dựng lên.

Rollon vội vàng giấy giụa muốn né tránh, nhưng xuất hiện cùng lúc với tường đá chính là sức mạnh đè nặng và trì trệ.

Âm!

Tường đá nâng lên một lần nữa đập vào phần giữa eo và chân Rollon, tiếng kêu rên của Rollon vang vọng khắp toàn trường, lại một lần nữa bị húc bay.

Người của hiệp hội ma pháp hệ địa nhìn nhau một phen, từ mắt đối phương nhìn thấy khiếp sợ.

"Tuyệt đối là có thiên phú kiên cố, bằng không sức mạnh không thể nào lớn đến như vậy.

"Cũng có cả thiên phú đè nặng nữa, khi nấy cơ thể hắn rõ ràng đã khựng lại."

"Vâ phần có trì trệ hay không, thì không rõ."

Chương 433: Tâm tư

Chương 433: Tâm tư

Tâm tư

Valhein mở thiên phú bụi bay.

Trước khi Rollon rơi xuống đất, tường đá một lần nữa xuất hiện, xung quanh là tầng bụi bay mù mịt.

'Bụi bay!”

Đông đảo ma pháp sư hô khẽ.

Lúc này đây, Rollon dựa vào kinh nghiệm chiến đấu phong phú, đưa tay vịn lấy phần chóp đỉnh của tường đá, loại bỏ hầu hết sức mạnh của tường đá, trong quá trình tường đá nâng lên thì buông ra rơi xuống.

Không phải lúc nào chiêu bụi bay cũng có hiệu quả.

Thế nhưng, Rollon lại không được may mắn.

Bụi bay vào trong mắt Rollon.

XX...

Rollon theo bản năng mắng một câu tục tu.

Âm thanh tục tĩu kia thông qua râu mép ma pháp, truyền ra khắp toàn trường.

Cười vang.

Một số ít quý tộc đã xanh mặt rồi.

Đây chính là trận đấu thành bang!

Là nơi biểu diễn sức mạnh, tôn nghiêm, vinh quang, ưu nhã và quyền lực của quý tộc.

Rollon đưa tay dụi dụi mắt, đồng thời tiêu hao thần lực đập bay bụi cát bay vào trong mắt.

"Xui xẻo."

Rollon thâm mắng một câu ở trong lòng, chỉ cho là vận may của mình không tốt.

Thế nhưng, lại một bức tường đá vọt lên khỏi mặt đất.

Âm...

Rollon căn bản không thấy được tường đá lần thứ hai bị húc văng lên giữa không trung, mà ngón trỏ của hắn suýt chút nữa đã tự cắm vào mắt mình.

Trong quá trình rơi xuống, Rollon híp mắt, nước mắt và thần lực không ngừng cọ rửa ánh mắt, nhìn mặt đất mơ mơ hồ hồ, bất chấp cơn đau đớn vì cơ thể bị đụng trúng, chỉ muốn khôi phục lại thị lực. Thế nhưng chờ đợi hắn chính là tường đá hoa cương vô cùng vô tận.

Lúc ban đầu khán giả vẫn còn cười nói, nhưng chậm rãi, tất cả bắt đầu ngơ ngác nhìn đấu trường.

Mắt Rollon không thể mở, cơ thể cũng không thể rơi xuống đất, giống như một quả bóng không ngừng bị đá lên không trung.

Rollon thử qua rất nhiều phương pháp, dùng chân, dùng tay, dùng cả tay và chân, dùng khiên... khiên đã nát.

Nhóm trọng tài không ngừng nhìn nhau, bốn bậc thầy Thánh Vực chịu trách nhiệm bảo vệ cũng không ngừng nhìn nhau, một vài quý tộc ở trên khán đài cũng liếc nhìn nhau, nhưng không có ai đứng ra thay đổi cuộc chiến làm người ta khó tin này.

Ma pháp sư hệ địa lúc thì hưng phấn, lúc lại xấu hổ, chốc lát sau lại hưng phấn, cứ không ngừng như vậy.

"Ma pháp còn có thể sử dụng như vậy sao, rốt cuộc là giới ma pháp đã hiểu nhầm về ma pháp, hay là đã hiểu nhầm về cái người tên Valhein này vậy..."

Mỗi ma pháp sư đều không ngừng thì thâm trong lòng.

Một đứa bé đột nhiên hô to: "Ba ơi, sao anh trai kia vẫn cứ luôn bay trên trời vậy ạ..."

"À... cái này... hắn... hắn là người bay Rollon."

Xung quanh yên lặng một chốc rồi cười vang.

Tiếng cười không ngừng lan ra khắp bốn phía.

Thế nhưng, một ít quý tộc không cười, nhất là học sinh của Học viện Quý Tộc, ánh mắt của bọn họ rất phức tạp.

Có người tràn đầy sợ hãi, quá dọa người!

Có người tràn đầy phẫn nộ, sao có thể đối xử như vậy với quý tộc của gia tộc Truyền Kỳ!

Có người tràn đầy biết ơn, Valhein đúng là người tốt, may mà khi đó không dùng chiêu này với mình!

Có người thầm mắng to trong lòng, ai nói Valhein chỉ dựa vào thân lùn chứ?

Âm!

Rollon ở giữa không trung đột nhiên phun ra một ngụm máu.

Hắn sống chết cắn răng, cố gắng loại bỏ bụi trong mắt, tiếp tục nghĩ cách.

Âm!

Âm!

Âm! Hắn lại một lần nữa bị tường đá đánh bay, ngoẹo đầu, ngất xỉu ở giữa không trung.

Bịch.

Rollon nặng nề rơi xuống đất.

Một mảng lớn tường đá hoa cương đan chéo lẳng lặng nằm ở phía sau Rollon, giống như phế tích liền kê không có điểm cuối.

Rollon nằm dưới đất, miệng ồ ồ trào máu.

Valhein lẳng lặng nhìn, không nói lời nào.

Khán giả cũng lẳng lặng quan sát.

Không quản là trận đấu nào, một bên hôn mê thì chắc chắn sẽ phán thắng thua.

Rất nhiều người không ngừng nhìn về phía trọng tài.

Thế nhưng, cả bốn trọng tài nhìn nhau, không nói được lời nào.

Valhein bình tính chờ đợi.

Qua một hồi lâu, Rollon châm chậm mở mắt, cơ thể run lên, tay đặt bên hông, nhìn thấy rõ tình thế thì thoáng buông tay.

Rollon lau khô máu bên khóe miệng, loạng choạng đứng dậy.

Tay phải của hắn, nhẹ nhàng gạt lớp áo giáp, gạt ra từng mảnh da vỡ.

Toàn thân hắn dính đầy bụi, làn da kiện mỹ màu vàng nhạt biến thành màu vàng đất, tóc bị máu và bụi dán bết lại thành máu bùn.

Vết máu khô dính bết trên mặt.

Vị quý tộc ưu nhã ưu buồn trước đó, đã không thấy nữa.

Rollon cười khổ một tiếng, chậm rãi nói: "Thật không ngờ, ngươi lại ẩn giấu sâu như vậy. Không ngờ ngươi vẫn luôn giả vờ là bị ma pháp sư Ai Cập làm bị thương nặng. Không ngờ, ngươi vẫn luôn nói mình không quan tâm tới giải quán quân, nói rằng nguyện ý nhường giải quán quân cho ta, chỉ là đang lừa gạt ta mà thôi. Valhein, ngươi đúng là tính kế quá sâu! Lòng dạ quá độc ác!"

Âm thanh của Rollon thông qua râu mép ma pháp truyền đi khắp toàn bộ đấu trường.

Toàn trường ô lên.

"Xảy ra chuyện gì?"

"Lễ nào Valhein thật sự đã lừa Rollon?”

"Không ngờ sự việc lại là như vậy."

"Khó trách..."

"Ta thấy không giống, Valhein không phải người ngu, trận đấu thành bang có nguyền lời bình duyên, cũng đâu phải hắn không biết."

Valhein cười cười, từ trong dây lưng lấy ra râu mép ma pháp, dán dưới mũi.

"Rollon, ngươi còn lời nào muốn nói không?”

Lúc Valhein nói chuyện, trên mặt không có chút ý cười nào, thay vào đó, là một tâng bóng mờ thật dày.

Sắc mặt bốn vị trọng tài biến đổi kịch liệt, bốn vị Thánh Vực ở bốn góc khán đài cũng kinh ngạc nhìn nhau.

Chương 434: Tâm tư (2)

Chương 434: Tâm tư (2)

Tâm tư (2)

Vị trọng tài áp giải Valhein sáng nay muốn xông tới nhưng cơ thể chấn động, đứng im tại chỗ, nhìn sang vị trí nhóm thầy trò Học viện Plato.

Giáo vụ trưởng Larens lạnh lùng nhìn hắn.

Giống như cự long đang nhìn thức ăn.

Trọng tài sửng sốt, bắt đầu do dự.

Đông đảo quý tộc căm tức nhìn trọng tài, sau đó nhìn bốn vị bậc thây Thánh Vực.

Bốn vị bậc thây Thánh Vực nhìn nhau, lại nhìn vê phía Học viện Plato, nhìn lộ đài Bán Thần, cuối cùng nhìn về phía khán giả toàn trường.

Bốn người trầm mặc.

Trên khán đài vòng trong, đột nhiên có người hô to: "Giật râu mép ma pháp của hắn xuống!"

'Dân thường không xứng mang râu mép ma pháp!"

"Hắn chắc chắn có vấn đề!"

"Rollon, giật râu mép ma pháp của hắn xuống!"

Đột nhiên, âm thanh của giáo vụ trưởng Larens vang vọng

khắp toàn trường.

"Xin các vị hãy bình tĩnh, các bậc thầy đang xem tranh tài." Larens đứng dậy.

Quái dị chính là, âm thanh của Larens còn lớn hơn cả Valhein và Rollon.

Nhóm quý tộc gào thét nhìn về phía Học viện Plato một chút, căm hận im lặng.

Chân mày Paloma hơi nhíu lại, trên gương mặt tinh xảo như tranh vẽ giống như xuất hiện những rặng mây đen nhàn nhạt.

Một lượng lớn khán giả nghi hoặc không hiểu, nhìn đông rồi lại nhìn tây.

Không khí ở hiện trường rất không đúng.

Một vị ma pháp sư Thánh Vực và một vị chiến sĩ Thánh Vực ở bên cạnh Larens đứng dậy.

Toàn bộ giáo viên đứng dậy.

Rất nhiều học sinh nhìn một chút, cũng đứng dậy.

Người của hiệp hội ma pháp hệ địa vốn đã đứng rồi.

Thủ tịch phó hội trưởng Archie của hiệp hội ma pháp hệ hỏa đứng dậy, tất cả ma pháp sư ở bên cạnh cũng đứng dậy. Tiếp đó, người của hiệp hội ma pháp hệ phong và người của hiệp hội ma pháp hệ thủy cũng đứng dậy toàn bộ.

Ma pháp sư ngôi rải rác các nơi và ma pháp sư của các học viện ma pháp nhỏ cũng lục tục đứng dậy.

Giờ phút này, huy chương ma pháp cho dù không có ánh sáng phản chiếu cũng nóng rực lóng lánh.

Khán giả ở phía sau nhóm ma pháp sư lặng lẽ nhích sang hai bên, không nói được một lời.

Hiện trường giống như bị đông cứng.

Paloma chậm rãi đứng dậy.

Tất cả quý tộc kinh ngạc nhìn về phía lộ đài Bán Thần, nhìn tiểu công chúa dưới ánh mặt trời, tóc dài như thác rũ xuống, áo choàng trắng tinh như được đính kèm ánh sáng thần thánh nhàn nhạt, con ngươi xanh thẳm giống như một bầu trời khác của đấu trường.

Trọng tài nhìn nhóm quý tộc ngồi ở vòng trong, này là ma pháp sư đang ra oail

Quý tộc cắn răng nghiến lợi nhìn ma pháp sư, nhìn nhau, không nhúc nhích.

Khóe miệng vị trọng tài kia giật giật, yên lặng xoay người trở lại mép rìa sân đấu.

Rollon thở dài một hơi, lảo đảo đi tới nhặt trường mâu và bội kiếm, đồng thời chậm rãi nói: "Lời ta muốn nói rất nhiều. Mặc dù nói ra làm ta rất khó chịu, nhưng mọi người đều biết, trận chiến cuối cùng của trận đấu thành bang, chỉ có thể là quý tộc chiến thắng. Nếu như ngươi đã không đồng ý, ta làm sao lại mời ngươi tham dự trận chiến này."

Khán giả khẽ gật đầu.

"Huống chi. Trước khi ngươi lên sân đấu, vì sợ ngươi làm bậy nên đã lục soát cơ thể, ngươi lấy râu mép ma pháp ở đâu ra? Không phải cố ý hại ta, thì còn có thể là vì cái gì?"

Càng nhiều khán giả gật đầu hơn.

"Đúng vậy, ta đã đáp ứng ngươi." Âm thanh Valhein truyền khắp toàn trường: "Thế nhưng, lúc ngươi ở trước mặt bạn học đề nghị ta tham gia trận đấu thành bang, ngươi không nói rằng buổi tối các ngươi sẽ lén dùng độc ma với ta, cũng không nói rằng sẽ sử dụng trận pháp suy yếu ma pháp hệ hỏa và trục xuất người hầu triệu hoán, lại càng không nói sẽ âm thâm liên hợp với gia tộc Baynes lợi dụng ma pháp sư Ai Cập và cuồng chiến sĩ Chiến Hồn giết chết ta, cũng không nói sẽ cắt đứt liên hệ của ta và Học viện Plato, càng không nói, ngươi muốn giết ta!"

Toàn trường lại một lần nữa ồ lên.

Khán giả điên cuồng nghị luận.

Rollon nhặt chiến mâu và trường kiếm lên, cười khổ nói: "Hạn chế sức mạnh của ngươi là nhóm ông nội làm, ngay từ đầu ta cũng không biết, chờ tới khi lên sân đấu phát hiện sức mạnh của ngươi không đúng liền lấy cớ ma pháp sư Ai Cập để che giấu. Chuyện này, ta xin lỗi ngươi, là gia tộc bọn ta đã sai, xin lỗi. Thế nhưng, ta thật sự không có khả năng giết ngươi, ngươi là bạn tốt ngồi cùng bàn với ta, lại là thiên tài của Học viện Plato, ta ngu xuẩn đến mức độ nào mới muốn giết ngươi chứ?"

"Dù sao thì, ngươi cũng đã giết một bình dân ngồi cùng bàn rồi, lại giết thêm một bình dân ngồi cùng bàn nữa thì cũng không phải việc khó." Valhein nói, từ trong dây lưng lấy ra một lọ thuốc trong suốt.

Lọ thuốc trong suốt kia, tỏa sáng lấp lánh ở dưới ánh mặt trời.

Rollon sững sờ tại chỗ, sắc mặt trắng bệch, ngơ ngác nhìn lọ ma pháp rỗng không kia.

Giờ phút này, đột nhiên hắn hiểu được, vì sao Valhein lại không bị độc ma ảnh hưởng.

Tâm tình của người xem trở nên kích động.

"Rollon đã giết bạn ngồi cùng bàn?"

"Không thể nào, Rollon lợi hại thế sao, hết giết bạn học ở Học viện Quý Tộc xong lại giết cả bạn học ở Học viện Plato à?"

"Rollon giết ai?"

Albert và .Jimmy trừng mắt há mồm, khó tin nhìn Rollon.

Ý nghĩ của Hoth hỗn loạn, đần độn nhìn xuống sân đấu.

Hai nắm tay Paloma nắm chặt.

Chương 435: Ngươi cần giúp đỡ không?

Chương 435: Ngươi cần giúp đỡ không?

Ngươi cần giúp đỡ không?

"Ngươi nhận ra cái lọ này đúng không, sáu người bạn ngồi cùng bàn chúng ta đều nhận được món quà từ Lake. Lúc tặng cho ta, Lake nói rằng ta gây họa nhiều hơn các bạn học khác. Nhưng không ngờ, hắn lại chết trước, chết ở trong tay ngươi. Mà độc ma gia tộc Rollon bọn ngươi bỏ độc ta lại bị thuốc của Lake giải hết. Khi nấy ta vẫn luôn suy nghĩ, nếu như không có thuốc giải độc cao cấp, sách ma pháp của ta bị trọng tài cướp đi không thể cầu viện, nhẫn không gian bị cướp đi không có cách nào lấy gậy ma pháp, chỉ có thể dùng khúc gỗ gậy ma pháp giả mà trọng tài nhét cho ta, lại còn bị trận pháp ma pháp làm suy yếu sức lực, hiện giờ ta sẽ là cái dạng gì?"

Valhein nói xong thì nhìn thoáng qua vị trọng tài kia, còn tiện tay ném cây gậy ma pháp mô hình đi.

Toàn trường im bặt, không ngờ tới, sự việc lại khúc chiết đến vậy.

Người bị Rollon giết chết, đã cứu Valhein.

Rất nhiều bình dân tức giận nhìn vị trọng tài kia.

Vị trọng tài kia nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Valhein.

Một số ít quý tộc ném ánh mắt khinh bỉ về phía trọng tài.

Mà phần lớn quý tộc thì mặt không biến sắc, giống như đang nghe người ta bàn về bữa cơm trưa.

Rollon thở dài một hơi, nói: "Ta hiểu rồi. Ngươi đã bị gia tộc đối địch mua chuộc, muốn dựa vào trận đấu thành bang để sỉ nhục ta, mục đích là đả kích gia tộc Rollon bọn ta. Hơn nữa ngươi rất thông minh, ngươi vẫn luôn khẳng định Lake là do ta giết, để mọi người tin rằng ta là tội phạm. Cần gì phải thế chứ?"

"Mua chuộc? Hiện giờ thu nhập mỗi năm của ta ít nhất cũng phải năm trăm ngàn vàng đại bàng, thân là người đứng đầu vị diện, một người có giá trị con người cao hơn toàn bộ gia tộc Rollon bọn ngươi, ngươi nghĩ, cần cái giá gì để mua được ta đây?" Valhein hỏi.

Toàn trường phát ra tiếng than sợ hãi không dứt, thậm chí ngay cả một ít quý tộc cũng lộ ra vẻ mặt khó tin.

Một năm thu nhập năm trăm nghìn vàng đại bàng, đây là thu nhập của các gia tộc Truyền Kỳ đỉnh cấp.

"Ngươi nói ngươi kiếm bao nhiêu cũng có thể, thế nhưng, một người dân thường chỉ mới mười sáu tuổi như ngươi lại nói mình có thu nhập năm trăm nghìn vàng đại vàng là đang sỉ nhục đầu óc của người Athens."

Valhein không tiếp tục dây dưa vấn đề thu nhập, chỉ nói: "Ta quên nói cho ngươi biết một việc. Vì điều tra cái chết của Lake, bậc thây Plato đã tự mình ra tay, sử dụng ma pháp rút ra ký ức trước khi chết của Lake. Trong trí nhớ của Lake, ngươi đã dùng chiến mâu đâm xuyên cổ họng hắn, mà hắn thì đã ngừng thi pháp, buông tha cho ngươi."

"Ngươi lại nói bậy rồi. Mặt khác, ngươi nên biết một thường thức, bất cứ ma pháp gì cũng có thể bị giả tạo, vì thế ma pháp không thể trở thành bằng chứng xác thực ở Athens." Vẻ mặt Rollon

lạnh nhạt, nhưng bàn tay cầm kiếm và chiến mâu của hắn lại càng dùng sức hơn nữa.

"Đúng vậy, ma pháp không thể trở thành bằng chứng xét xử ở Athens, nhưng có thể làm bằng chứng ở Học viện Plato! Đương nhiên, ngươi có thể nói rằng bậc thầy Plato đã giả tạo bằng chứng." Âm thanh của Valhein theo râu mép ma pháp truyền khắp toàn trường.

Sau đó, âm thanh của Larens vang lên: "Ta lấy thân phận giáo vụ trưởng của Học viện Plato tuyên bố, những gì Valhein nói đều là sự thật. Bậc thầy Plato đã dùng ma pháp rút ký ức của Lake, thấy rõ ràng kẻ giết người chính là Rollon."

Lần này âm thanh của Larens cũng vang vọng khắp toàn trường nhưng lại không để Valhein và Rollon nghe thấy.

Tiếp đó, một âm thanh chợt vang lên.

-Súc sinh! Rollon, tên súc sinh nhà ngươi!

Người gào thét không đeo râu mép ma pháp, thế nhưng tiếng rống giận của hắn gân như truyền khắp đấu trường to lớn này.

Gần như tất cả mọi người đều nhìn về phía người kia, bóng dáng cao lớn đó, Hoth.

Ánh mắt Hoth gần như có thể phun ra lửa, toàn thân giống như bị nung đỏ.

Cơ thể Rollon run lên, cắn răng, thở dài nói: "Valhein, không ngờ, ngươi không chỉ nói xấu ta, mà còn lừa dối người khác nói xấu ta. Xem ra, người mua ngươi đã bỏ ra vốn liếng rất lớn. Ta đang nghĩ xem kế tiếp ngươi sẽ làm thế nào, ngươi sẽ tiếp tục ra tay đánh ta thật thảm, sau đó làm ra vẻ ngươi không phải vì giải quán quân nên mới làm như thế rồi rời đi. Như vậy, tuy ngươi để lại giải quán quân cho ta nhưng lại làm Rollon bọn ta gánh chịu sự

sỉ nhục to lớn. Đúng không, bạn tốt ngồi cùng bàn của ta?"

Trên mặt Valhein lộ ra biểu cảm kỳ quái, trong mắt tựa hồ có vô số bóng dáng phức tạp đan xen, giống như ảnh ngược của rừng rậm ban đêm và hồ nước, cơn gió thổi qua, khu rừng khẽ động, hồ nước cũng dao động.

"Nhìn ngươi hôm nay, đột nhiên nghĩ lại lúc ở thung lũng Hoa Giấy, ngươi vì cứu ta mà bị Lawrence đánh bị thương, ngã xuống đất. Khi đó, bọn ta đã đưa tay về phía ngươi, vì sao tay ngươi, vẫn cứ nắm kiếm? Giống như trận đấu thành bang lần này, ta và Địa Ngạo Thiên rõ ràng đã giúp ngươi ngăn chặn kẻ địch, vì sao chiến mâu của ngươi lại đâm về phía ta? Ta biết ngươi có nỗi khổ trong lòng, ngươi bị ép buộc, ngươi bị ép phải giết Lake, bị ép phải giết ta." Vành mắt Valhein chậm rãi trở nên đỏ ửng, giọng nói không ngừng lại.

Chương 436: Ngươi cần giúp đỡ không? (2)

Chương 436: Ngươi cần giúp đỡ không? (2)

Ngươi cần giúp đỡ không? (2)

"Trước đó bọn ta lần thứ nhất nguyện ý đưa tay về phía ngươi, lần này vẫn nguyện ý như thế, nhưng vì cái gì khi đối mặt với bọn ta, ngươi vẫn luôn nắm chặt kiếm! Vì sao! Ngươi thà rằng phải giết bọn ta cũng không nguyện ý hỏi một câu 'Có thể giúp ta không à? Ngươi biết vì sao cuối cùng Lake lại ngừng thi pháp hay không? Ngươi không biết! Vậy ta nói cho ngươi biết, là hắn đột nhiên hiểu được, hắn muốn đưa tay về phía ngươi, hỏi ngươi rằng: Ngươi có cần giúp đỡ hay không? Vì ngươi, hắn đã từ bỏ chuyện báo thù cho cha mẹ, từ bỏ báo thù cho em gái, thế nhưng, ngươi lại không chút do dự đâm thủng cổ họng hắn!"

"Chúng ta ngồi cùng bàn, chúng ta là bằng hữu, chúng ta vốn có thể cùng nhau giải quyết khó khăn của ngươi! Nhưng ngươi lại làm cái gì? Giết chết Lake, người muốn giúp ngươi, còn muốn giết người muốn giúp đỡ ngươi là ta đây!"

"Trong lòng ngươi hiểu hơn ai hết, trận đấu thành bang gì đó, mua chuộc vớ vẩn gì đó, trong mắt ta không đáng một đồng! Trên ngọn đồi Người Khổng Lồ, công chúa Ba Tư đã dùng mạng của các ngươi ép ta phải lựa chọn, ta ngay cả một giây cũng không do dự giao hết toàn bộ thành tích cho nàng ta, đổi lại các ngươi bình yên rời đi! Bởi vì ta biết, phần thưởng hạng nhất gì đó, huân chương vinh dự gì đó, vật phẩm ma pháp gì đó, so với bằng hữu của ta, chẳng đáng là gì cả!"

"Ta, rõ ràng đứng trên đấu trường đưa tay vê phía ngươi, mà ngươi thì nắm kiếm!"

Valhein cắn chặt răng, dùng hết sức lực toàn thân để ngăn cản tâm mắt trở nên mờ mịit.

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Đến lúc này đây mọi người mới hiểu được, vì sao Valhein vẫn không dùng ma pháp có tính công kích mà chỉ dùng thuật tường đá mà thôi.

Hoth nhìn dưới sân đấu, khóc không thành tiếng.

Paloma lắng lặng nhìn xuống bên dưới, vẻ mặt vẫn lạnh nhạt như thế, nhưng hai hàng nước mắt chậm rãi lăn xuống.

Rollon ngơ ngác nhìn Valhein, trong đầu hiện lên những hình ảnh trong quá khứ, cuối cùng là ánh mắt sau cùng của Lake.

Hắn đột nhiên ôm ngực, cúi đầu.

Qua hồi lâu, Rollon chậm rãi ngẩng đầu.

Máu bẩn trên mặt đã bị thần lực cuốn đi.

Chỉ còn lại vết máu nhàn nhạt lưu lại ở sát vành mắt.

Rollon nặng nề thở dài, nói: "Lúc ngươi bị người ta mưu hại, ta thân là quý tộc đã chống đỡ áp lực rất lớn để giúp đỡ một người dân thường như ngươi. Ở trong thung lũng Hoa Giấy, ngươi bị vây giết, ta không chút do dự đứng ra. Ngày hôm nay, ngươi đối xử với ta như vậy sao? Miệng đầy lời nói dối, bịa đặt vu oan. Ngươi có một biệt hiệu, gọi là người tranh cãi trước giờ chưa từng thua khắp Hy Lạp này, trước kia ta không hiểu lắm, nhưng hôm nay thì đã hiểu rõ rồi. Đánh nhau thì ta không đánh lại ngươi, tranh luận cũng không bằng ngươi, nhưng ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng,

nhận sai, chịu thua, sau đó rời khỏi đấu trường."

"Vì sao, từ đầu đến cuối vẫn không chịu thu hồi kiếm và mâu của ngươi?" Valhein lắng lặng nhìn Rollon.

"Gia tộc Baynes ép ta, ông nội ép ta, ngay cả ngươi cũng ép ta!" Rollon đột nhiên biến sắc, dữ tợn như thú dữ, tay phải nhấn một cái trên eo.

Không đợi Valhein nói, Rollon đã giận dữ hét lên: "Ta vốn chỉ muốn đạt được thắng lợi ở trận chiến thành bang, ta vốn muốn làm một quý tộc chấn hưng gia tộc bình thường, nhưng các ngươi đều ép buộc ta! Ngươi, Valhein, ngươi đúng là biết nói chuyện, tất cả những lời tốt đẹp trên đời này đều bị ngươi nói hết rồi, nhưng ngươi làm cái gì? Ngươi nghĩ rằng ta yếu hơn ngươi sao? Đó chẳng qua là vì ta không muốn sử dụng bí thuật của gia tộc Rollon mà thôi! Hiện giờ ta kích hoạt bí thuật của gia tộc Rollon, ngươi đã không còn đường lui nữa rồi! Đây là ngươi tự tìm! Là ngươi tự tìm!"

Rollon nói, đột nhiên ngửa mặt lên trời gào thét, chỉ thấy cơ thể hắn châm chậm to lớn hơn, các phần cơ thể giống như bánh mì được nướng chín phồng to lên, nứt vỡ áo giáp.

Làn da toàn thân hóa thành màu đỏ ửng, bên ngoài màu đỏ đó là màu của Hắc Thiết.

Khi toàn thân được Hắc Thiết bao trùm, một tầng Thanh Đồng tiếp tục bao phủ ở bên trên.

Cuối cùng, bên ngoài lớp da Thanh Đồng bám vào chút lấm tấm màu bạc.

Gân xanh lộ rõ, giống như những sợi rễ cây hẹp dài ẩn mình trong da thịt.

Đôi mắt đỏ bừng, tròng trắng bị tơ máu chiếm cứ rõ rệt.

Trái tim hắn nảy lên kịch liệt, mỗi lần nảy lên đều giống như âm thanh của chiếc kèn lệnh và trống lớn trên chiến trường.

Khà khà...

Quần và áo giáp của hắn không ngừng nứt vỡ, chỉ còn lại quần áo cơ bản để che thân.

"Ta sẽ để ngươi nhìn thấy sức mạnh thật sự của tal"

Rollon hơi khom người xuống, mạnh mẽ nhảy lên một chỗ cao ở phía sau.

Âm!

Mặt đất bị sụp đổ với phạm vi nhỏ, vết nứt kéo dài, bụi đất tung bay.

Hắn dễ dàng nhảy lên cao sáu bảy mét, rơi vào trên tường đá hoa cương. Toàn trường kinh hô.

"Nhìn thấy không? Ở trước sức mạnh của ta, tường đá của ngươi chỉ là một cục đá nhỏ mà thôi."

Hắn nhảy xuống tường đá, xoay người, giơ tay, tung quyền.

Âm...

Tường đá nứt vỡ, đá vụn văng ra, bụi mù bốc lên bốn phía.

Một bức tường đá âm ầm sụp đổ.

"Đây chính là sức mạnh của tai" Rollon xoay người, kiêu ngạo từ trên cao nhìn xuống Valhein.

"Đây là lựa chọn của ngươi à?" Valhein hỏi.

"Đây là lựa chọn của ta!" Rollon ngẩng cao đầu, nắm tay nhẹ

nhàng chạm vào nhau ở trước ngực, hai cánh tay giống như chân sau của Ma Ngưu, bắp thịt nổi lên cuồn cuộn như những ngọn đồi.

"Rất tốt."

Chương 437: Ngươi cần giúp đỡ không? (3)

Chương 437: Ngươi cần giúp đỡ không? (3)

Ngươi cần giúp đỡ không? (3)

Valhein nói, gỡ túi tiền ma pháp bên hông xuống, một lượng lớn đồng vàng đại bàng từ trong túi tuôn ra như một dòng suối vàng.

Lẻng xẻng...

Kim quang lóe sáng, hoa cả mắt.

Valhein thu hồi túi tiền ma pháp, một lân nữa đeo vào bên hông, nhìn Rollon, cảm xúc buồn bã trong ánh mắt không thể nào che giấu.

"Nơi này là hai nghìn đồng vàng đại bàng, nợ của ngươi, ta trả." Valhein chậm rãi nói, buồn bã trong mắt lại càng nông đậm hơn.

"Nhặt lên!" Rollon tiến tới một bước, rống giận.

Valhein lắng lặng nhìn Rollon.

"Nhặt lên!" Rollon lại tiến thêm một bước tới trước, đồng thời lại càng rống to hơn.

Valhein tiến tới một bước, giãm chân lên hai nghìn vàng đại bàng kia.

"Kẻ phản bội! Kẻ phản bội! Ta xem ngươi là bằng hữu, nhưng ngươi lại phản bội ta!" Dưới làn da Rollon đột nhiên tuôn ra màu đỏ quỷ dị, hai mắt giống như có máu di chuyển.

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn Rollon, hắn đã mất lý trí rồi.

Rollon giận dữ hét lên: "Ta muốn dùng bí thuật của gia tộc Rollon, tiêu diệt tên dân thường dám bất kính với quý tộc như ngươi, ngươi không thể sỉ nhục ta như vậy! Ta mới là quán quân ở đây! Ta muốn ở trước mặt toàn bộ người dân Athens, lấy đi tính mạng của ngươi, giẫm đạp lên tôn nghiêm của ngươi, cắt đứt hi vọng của ngươi! Ta muốn ngươi phải cúi đầu, nhặt từng đồng vàng đại vàng, nâng bằng hai tay đưa cho ta! Vì vinh quang của tai Vì vinh quang của gia tộc! Vì vinh quang của quý tộc"

Rollon xông về phía Valhein, giống như một con gấu bự cuồng bạo.

"Nham thạch đột thứ!"

Âm thanh lạnh như băng vang lên, Valhein đưa tay chỉ về phía Rollon.

Lấy vị trí ba mét ở trước mặt Rollon làm trung tâm, bông hoa gai đá nở bung ra.

Gia cố, nặng nề, kiên cố, bụi bay, đè nặng, trì trệ, ma pháp tiến hóa...

Rollon dốc hết sức nhảy về phía sau, né tránh bông hoa gai đá kia.

Phập phập phập...

Cơ thể hắn ở giữa không trung bị mũi gai nhọn hoắt xuyên thủng. "Ngươi vừa nói gì?" Valhein ôn hòa hỏi.

Trong đấu trường to lớn, lặng ngắt như tờ.

Khán giả kinh ngạc nhìn xuống phía dưới, giữa sân giác đấu có màu vàng nâu, đóa hoa màu xám trắng đầy gai nhọn hoắt xuất hiện, đâm xuyên qua người mặc áo giáp màu đen.

Mũi gai nhọn bị nhuộm đỏ.

Từ xa xa nhìn lại thì giống như một cái lá màu đen mục nát rơi trên lưng một con nhím.

Hơn mười gai đá xuyên qua cơ thể Rollon, mũi nhọn lòi ra ngoài.

Quái dị là, chỉ vài giây sau, miệng vết thương của hắn đã ngừng chảy máu.

Máu thịt của hắn đang ngọ nguậy, giống như muốn gạt bỏ những mũi gai đá kia.

Rollon không chỉ không chết, không chỉ không hôn mê, ngược lại nằm trên bông hoa gai đá, cố gắng ngẩng cao đầu, căm tức Valhein.

Ánh mắt hắn đã hoàn toàn đỏ ngầu, miệng thở hổn hển như dã thú, rõ ràng muốn nói gì đó nhưng một câu cũng không nói nên lời.

Khán giả có mặt ở đây đều có thể nghe thấy âm thanh khò khè trong cổ họng Rollon, giống như có người đang từng ngụm từng ngụm húp cháo.

Quý tộc và ma pháp sư có kinh nghiệm phong phú lộ ra biểu cảm hiểu ra, liếc nhìn về phía thầy tế tư của thân điện Thần Chiến Đấu.

Sau khi sử dụng thuốc cuồng bạo mà thần điện Thần Chiến Đấu chế tạo, chính là như vậy.

Valhein chăm chú nhìn Rollon.

"Ngươi là quý tộc, rất nhiều người ngồi ở đây cũng là quý tộc, nghe nói trong nhà mỗi quý tộc đều có một bản mười quyển Sách Quý Tộc do bậc thây Sokrates biên soạn. Như vậy, ta có một vấn đề nhỏ, không tính ma pháp sư, có vị quý tộc nào đã xem xong cả mười quyển Sách Quý Tộc kia hay chưa? Đã xem hết thì giơ tay lên, chỉ cần có thể trả lời vấn đề trong sách, ta sẽ coi như ngươi đã đọc xong và tặng ngươi mười ngàn đồng vàng đại bàng, không đủ, thì thêm mười ngàn nữa."

Valhein nhìn một vòng toàn trường.

Toàn trường lại một lần nữa lặng ngắt như tờ.

Số quý tộc ở đây có thể tính tới con số hàng ngàn, thế nhưng không một ai nhấc tay.

Có vài quý tộc trẻ tuổi lộ ra biểu cảm do dự, đọc thì đọc rồi đấy, nhưng nội dung thì quên cả rồi.

Tay Paloma hơi giật giật rồi buông xuống, chỉ chăm chú nhìn Valhein.

Bây giờ ngươi nợ ta hai mươi ngàn đồng vàng đại bàng đấy! 'Như vậy, ngoại trừ quý tộc, có ai đã đọc xong Sách Quy Tộc không vậy? Xin hãy giơ tay lên."

Bậc thầy Larens giơ tay trước.

Đông đảo bậc thầy Thánh Vực và một số ít ma pháp sư Hoàng Kim giơ tay.

Số ít quý tộc nhìn nhóm ma pháp sư giơ tay, trên mặt nóng hừng hực.

Phần lớn quý tộc thì thờ ơ.

Rất nhiều khán giả bình dân nhìn một màn này, trên mặt lộ ra nụ cười khác nhau.

Chỉ có một số ít bình dân bắt đầu tự hỏi.

"Xem ra, ma pháp sư còn hiểu rõ quý tộc hơn cả quý tộc." Valhein dí dỏm nói, nhưng trên mặt không hề có ý cười.

Valhein tiếp tục nói: "Phần lớn quý tộc có lẽ đã không xem hết Sách Quý Tộc, không sao cả, ta tin tưởng phần lớn quý tộc đã từng mở ra trang đầu tiên, có lẽ đã thấy dòng chữ đầu tiên của quyển sách."

"Đặc quyền của quý tộc, sinh ra đã có." Âm thanh của Valhein đột nhiên cất cao.

Tất cả quý tộc theo bản năng ngồi thẳng người, ưỡn ngực, đây là lời bọn họ thường được nghe thấy, mỗi lần nghe thấy câu này, trên mặt bọn họ lại không giấu được sự kiêu ngạo.

Bây giờ cũng như thế.

Chương 438: Trách nhiệm của quý tộc

Chương 438: Trách nhiệm của quý tộc

Trách nhiệm của quý tộc

"Như vậy, có bao nhiêu người xem qua dòng chữ cuối cùng ở trang cuối cùng của quyển thứ mười trong bộ Sách Quý Tộc?”

Nhóm quý tộc sửng sốt, cơ thể thẳng tắp hơi chùn xuống.

Chỉ có một số ít quý tộc nhỏ giọng mặc niệm dòng chữ cuối cùng đó.

"Trách nhiệm của quý tộc, từ đầu đến cuối."

Giọng điệu của Valhein thực bình thản, nhưng nó lại giống như sấm sét vang vọng trong đấu trường.

Đông đảo quý tộc thay đổi sắc mặt.

Rất nhiều bình dân lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Xem sắc mặt các vị là biết, quý tộc chỉ biết đặc quyền, không biết trách nhiệm."

Đông đảo quý tộc giận tím mặt.

Số ít quý tộc không ngừng nháy mắt với trọng tài.

Bốn vị trọng tài cúi đầu, đếm số hạt cát trên mặt đất.

Nhóm bình dân lộ ra biểu cảm giễu cợt, một số ít bình dân

thậm chí còn lóe lên sự thù hận trong ánh mắt.

Thế nhưng, khi nhìn về phía Valhein thì ánh mắt lại trở nên đặc biệt ôn hòa.

"Nói tới trách nhiệm, ta từng nghe được một câu nói ở cảng Lion, câu nói đó là 'sức mạnh càng lớn, trách nhiệm càng lớn. Ta nhớ khi đó có rất nhiều thủy thủ thảo luận câu nói này, phần lớn mọi người đều đang cười nhạo."

"Ta nhớ đặc biệt rõ ràng, khi đó có người nói rằng, nếu như mình có sức mạnh thì dựa vào cái gì phải gánh chịu trách nhiệm chứ? Những lời này chỉ dùng để lừa gạt kẻ yếu, là lời tự an ủi của những kẻ yếu, kẻ mạnh thật sự tuyệt đối sẽ không nghĩ như vậy."

"Khi đó ta nghĩ rằng hắn nói có đạo lý, thẳng đến khi nhìn thầy câu nói đó của bậc thầy Sokrates.'

"Đặc quyền của quý tộc, sinh ra đã có; trách nhiệm của quý tộc, từ đầu đến cuối."

"ý nghĩa thật sự của những lời này chính là, có người sinh ra thì đã có được hết thảy vật ngoài thân và sức mạnh mà hầu hết mọi người không thể nào so sánh, nhưng nếu như bọn họ muốn tiếp tục có được những thứ này thì nhất định phải gánh vác trách nhiệm."

"Những lời này rất khó hiểu. Nhưng chúng ta có thể nghĩ một chút, xem thử xem nếu một người có sức mạnh càng lớn lại càng không chịu trách nhiệm thì sẽ là tình huống như thế nào nhé?"

"Một chiến sĩ Hoàng Kim vừa mắt một cô gái, cô gái không thích hắn. Cô gái chỉ là người thường, không có sức mạnh để chống lại, mà hắn thì làm gì cũng không cần phải chịu trách nhiệm, không cân chịu trách nhiệm về đạo đức, không cần chịu trách nhiệm về lương tâm, không cần chịu trách nhiệm về pháp

luật, thậm chí không cần chịu trách nhiệm với cô gái kia, như vậy, hắn sẽ làm gì đây? Không cần ta nói ra đáp án, tất cả mọi người đều hiểu."

"Một chiến sĩ Truyền Kỳ coi trọng một thành bang, muốn toàn bộ thành bang dốc sức phục vụ mình, người của thành bang không đồng ý, nếu như không cần phải chịu bất cứ trách nhiệm gì, vậy hắn có thể làm gì? Hắn chỉ cần chạy một vòng thành bang là đã có thể phá tan nát cả một thành phố."

"Nếu có một sự tồn tại mạnh hơn chiến sĩ Truyên Kỳ vô số lần, sức mạnh của hắn mạnh đến thái quá, thế nên mỗi nơi mà hắn đi qua, thế giới diệt vong. Thế nhưng hắn không quan tâm tới sinh mạng của mọi người, không quan tâm tới bất cứ thứ gì trên thế gian, như vậy liệu hắn có thể giống như trẻ con đùa nghịch với lũ côn trùng, không cần kiểm soát sức mạnh của mình, tùy ý đi dọc đi ngang, tùy ý hủy diệt thế giới- cho dù thật ra hắn vốn không muốn giết người."

"Tình huống mà chúng ta vừa nói chỉ là nếu như mà thôi, tình huống thực tế là gì? Tình huống thực tế chính là, nếu như một người có sức mạnh không ngừng gia tăng nhưng lại không chịu gánh trách nhiệm tương ứng thì thứ bị hủy diệt không phải thế giới, mà là chính bản thân hắn! Nếu như chiến sĩ Hoàng Kim đó thật sự không khống chế chính mình, không gánh chịu trách nhiệm, muốn làm gì thì làm, một ngày nào đó hắn sẽ bị chính sức mạnh khủng khiếp của mình hủy diệt."

"Sức mạnh càng lớn, trách nhiệm càng nhiều, những lời này không phải bảo vệ người khác, là chính mình. Là vì tránh cho mình không thể khống chế. Trách nhiệm không phải ràng buộc, giống như quần áo không phải vì ngăn cách chúng ta, là bảo vệ."

Khán giả toàn trường lộ ra biểu cảm khác nhau, có người gật đầu, có người nghi hoặc, có người lắc đầu, có người suy nghĩ sâu xa.

"Nếu như chỉ như vậy thì ta vẫn không thể nào hiểu được lời của bậc thầy Sokrates. Thẳng đến khi tự mình trải qua cái chết của Lake, trải qua chuyện chính mình bị hạ độc, bị lừa dối, bị giam cầm, thì ta mới thật sự hiểu được điểm này."

"Từ nhỏ ta đã có một giấc mộng rất mộc mạc, ta muốn làm cho Athens tốt đẹp hơn, muốn Hy Lạp tốt đẹp hơn, muốn toàn thế giới tốt đẹp hơn."

"Khi bé ta tới cảng Lion, vẫn luôn thấy rất nhiều thứ, quyết đấu, cướp giật, giết chóc, phản bội, lừa dối, đau đớn, phẫn nộ, tự sát... ta hiểu rõ, mình không có khả năng nghịch chuyển thế giới này, nhưng ta nhất định phải mang tới chút thay đổi, để thế giới này tốt đẹp hơn một chút, cho dù chỉ là tốt đẹp hơn một chút thôi, một chút thôi cũng đủ rồi." Trên mặt Valhein lộ ra nụ cười ôn nhu.

"Vì thế, ta muốn trở thành ma pháp sư Truyền Kỳ, dùng sức mạnh ma pháp để khiến thế giới này tốt đẹp hơn một chút. Ngay từ đầu suy nghĩ rất đơn giản, chờ đến khi trở thành ma pháp sư Truyền Kỳ rồi, ta sẽ có thể thay đổi thế giới, vì thế mỗi ngày ta đều nằm mộng đẹp, sống thật mơ hồ.

Chương 439: Trách nhiệm của quý tộc (2)

Chương 439: Trách nhiệm của quý tộc (2)

Trách nhiệm của quý tộc (2)

Theo những quyển sách mà ta được đọc, không ngừng tiến hành trao đổi tư tưởng với những bậc tài giỏi đức hạnh nhất trên thế giới từ những quyển sách đó, ta đột nhiên phát hiện một chuyện."

"Nhóm bậc thầy Truyền Kỳ này quả thực có sức lực mạnh mẽ, thế nhưng, trước đó bọn họ không có. Vì thế ta cẩn thận lật xem kinh nghiệm của bọn họ, nghiên cứu từng chút một, mỗi việc bọn họ làm đều giống như một bậc thang dẫn tới cấp bậc Truyên Kỳ, bọn họ giống như người bình thường, từng bước dễ dàng leo lên vị trí Truyền Kỳ."

"Ta cảm thấy thực kỳ quái, bắt đầu tự hỏi, trong đó chắc chắn có ẩn giấu điều gì đó. Bởi vì ta có một nguyên tắc tư duy cơ bản: Nếu như một chuyện trọng đại mà ta có thể dễ dàng hiểu được nó thì khẳng định là ta đã bỏ sót cái gì đó. Nguyên nhân rất đơn giản, nếu như ta có thể nhanh chóng hiểu được bản chất của bậc thầy thì ta nhất định đang đứng trên đỉnh cao của con người, chứ không phải đang sinh trưởng đầy đau khổ như vậy."

"Ta nhiều lân nghiên cứu những chuyện mà bọn họ đã làm, đến cuối cùng thì phát hiện ra một hiện tượng kỳ quái. Những chuyện mà bọn họ đã làm, có đôi khi là lật đổ lẽ thường; đôi khi là trái ý bậc cha chú; đôi khi là tổn hại lợi ích; đôi khi là từ bỏ dang tiếng; đôi khi là từ bỏ lợi ích; đôi khi là bị người ta phủ nhận... Nói

chung, những chuyện mà bọn họ làm, từ góc độ của người bình thường thì đó chính là chuyện sai trái hoặc là vô dụng. Thế nhưng mỗi việc mà bọn họ làm, không quản là nhỏ hay lớn thì đều có một điểm lạ thường giống như nhau."

"Đó chính là, mỗi khi làm, bọn họ chỉ nhắm tới chuyện mà mình muốn làm nhất, chúng ta có thể gọi đó là mục tiêu tinh thần, hoặc là lý tưởng, hoặc là sứ mệnh của chính mình."

"Khi bọn họ đứng trước mặt những quyết định trọng đại, bọn họ sẽ không lo lắng nó có thể kiếm được tiên hay không, không lo lắng sau này mình có thể ăn được cơm hay không, không lo lắng người khác có ý kiến gì về mình, chỉ xem xét xem chuyện này có hướng cuộc sống của mình về mục đích cuối cùng hay không."

"Nghĩ thông suốt được điểm này, ta đột nhiên hiểu được. Chỉ có làm chuyện làm thế giới tốt đẹp hơn thì ta mới có thể trở thành bậc thây Truyền Kỳ. Đây là, con đường Truyền Kỳ của Valhein ta."

"Sau khi suy nghĩ cẩn thận chuyện này, trong lòng ta có một cây thước, ta thường dùng hai cây thước đo 'làm thế giới tốt đẹp hơn và 'bậc thầy Truyền Kỳ' để tự cân đo chính mình, tại sao phải làm? Có cần làm hay không? Nên làm thế nào? Đương nhiên, ta làm cũng không tốt, ta thường quên sử dụng cây thước đo, thậm chí còn thường xuyên dùng sai, thế nhưng, ta không thúc ép bản thân, chỉ cần không ngừng tiến tới, không ngừng nhắc nhở chính mình, rôi một ngày nào đó, ta sẽ làm được." Valhein nhìn thoáng qua nhóm khán giả có chút không rõ, tiếp tục mở miệng.

"Ta vì mộng tưởng của mình mà làm những chuyện cần làm, đó chính là trách nhiệm của ta. Trách nhiệm càng nhiều, sức mạnh càng lớn, đó chính là bản chất sâu hơn!"

"Giống như, trên thế giới này có một ngọn núi lớn thần kỳ, có một cái hộp thần kỳ, ngươi muốn cái gì, chỉ cần mở nó ra là có được. Thế nhưng ngọn núi này lại rất cao, ngươi phải bò lên ngọn

núi này mới có thể mở cái hộp đó. Phần lớn mọi người đều cảm thấy ngọn núi đó quá cao nên không leo lên. Thế nhưng những vị bậc thầy, những vị hiền triết đó, không lo lắng khó khăn, không lo lắng trở ngại, bọn họ chỉ nghĩ một việc: Làm sao mới có được thứ mình muốn. Sau đó bọn họ lấy cái hộp thần kỳ kia làm mục đích, leo lên."

"Thú vị nhất là, rất nhiều người cho dù không leo được tới đỉnh núi, cũng có thể ngoài ý muốn gặp được những hộp kho báu nhỏ trong quá trình leo lên."

"Có người sẽ nói, leo lên núi quá mệt mỏi."

"Như vậy, so với nỗi đau đang đi mà rơi vào trong hố, ngã xuống ao, lạc trong sa mạc và đuối nước, chút mệt này tính là gì chứ?"

Valhein nói xong thì nhìn sang Rollon.

"Trước đó ta có hỏi ngươi, nguồn gốc vinh quang của gia tộc Rollon là gì, ngươi không trả lời. Rất hiển nhiên, ngươi cũng không biết nguồn gốc vinh quang gia tộc ở nơi nào. Như vậy, ngươi biết cái gì là vinh quang gia tộc không? Cũng thực hiển nhiên, ngươi không biết."

Điên cuồng trong mắt Rollon tiêu tan hơn phân nửa, thay vào đó là mê man và nghi hoặc.

"Ngươi chỉ tự tạo cho mình một sự tồn tại trông huy hoàng, đặt cái tên đẹp đẽ là vinh quang gia tộc, nhưng ngươi không biết đó là gì, như vậy, tất cả những gì ngươi làm không chỉ không liên quan tới vinh quang, mà đã định sẵn là đi ngược với vinh quang."

"Trước đây không lâu, ta đã xem qua trải nghiệm của đời tổ tiên Rollon đầu tiên của ngươi, sau khi xem xong, ta mới hiểu được vinh quang của Rollon đời đầu vĩ đại nằm ở đâu. Hóa ra hắn

và đồng bạn đã tấn công quân đoàn trộm cắp, hóa ra hắn và bằng hữu liên thủ chống lại ma thú xâm lấn thành trấn, hóa ra hắn và chiến hữu đã kê vai chiến đấu, hóa ra hắn và những người bạn Truyền Kỳ đã cùng nhau đánh bại Truyền Kỳ Ai Cập."

"Trong chuyện xưa của Rollon đời đầu tiên, ta phát hiện một chỉ tiết rất thú vị. Trong chuyện xưa ghi chép rằng có vài lần được ca ngợi về những chiến công của mình, hắn vẫn luôn đáp lại giống như nhau. Hắn nói rằng: 'Ta chỉ làm chuyện ta nên làm mà thôi"

Chương 440: Vinh quang

Chương 440: Vinh quang

Vinh quang

"Rollon, ngươi hiểu được vì sao Rollon đời một lại có thể trở thành Truyền Kỳ không? Bởi vì, hắn đang làm chuyện mà Truyền Kỳ phải làm!"

"Hắn gánh vác trách nhiệm của Truyền Kỳ, vì thế hắn có được sức mạnh Truyền Kỳ."

"Ta biết, câu nói này đi ngược lại cảm giác, trực giác và bản năng của chúng ta, thế nhưng nhân loại chúng ta sở dĩ có thể vượt qua động vật, vượt qua ma thú, vừa vặn chính vì bản năng siêu việt."

Valhein tiếp tục chăm chú nhìn Rollon.

"Rollon đời một không có vinh quang trời sinh, hắn dựa vào nỗ lực của mình, dựa vào công lao của mình, có được vinh quang. Khi ngươi sinh ra, không hề chém giết lũ trộm cắp, không hề chống lại ma thú, không chiến đấu với kẻ địch, nhưng lại có được vinh quang, đó là vì sao? Nó giống như là ngươi ưu tú hơn Rollon đời một vậy. Ngươi vừa sinh ra đã có vinh quang, Rollon đời một vĩ đại như vậy, nhưng ngay từ lúc ban đầu lại không có tiếng tăm gì."

"Vì thế, ta bắt đầu suy nghĩ, rốt cuộc là ngươi ưu tú hơn Rollon đời một, hay là các ngươi đã hiểu sai về vinh quang?"

"Tiếp đó, ta phát hiện một vấn đề lớn, tài sản có thể truyền thừa, huyết mạch có thể truyên thừa, một số sức mạnh có thể

truyền thừa, thế nhưng, vinh quang truyền thừa như thế nào? Ta xin hỏi các vị quý tộc ở đây, thế hệ đầu có truyền lại vinh quang cho các ngươi không? Vinh quang để ở đâu? Có thể cho ta xem một chút không? Ta tin rằng vinh quang không thể trao lại. Sức mạnh có thể thông qua huyết mạch truyền thừa, vậy vinh quang có thể không?"

"Có thể!" Một quý tộc hô to, tiếp đó có rất nhiều quý tộc hô theo.

Valhein gật đầu nói: "Có mới là lạ, theo ta được biết, một số quý tộc đã được mượn, hoặc là trao đổi, thậm chí ngay cả kiểm tra huyết mạch cũng có thể lừa gạt, hiện giờ có vài quý tộc và tổ tiên gia tộc không có quan hệ huyết mạch truyền thừa, nhưng vì sao lại ngâm thừa nhận rằng bọn họ được kế thừa vinh quang của thế hệ đầu?"

Quý tộc á khẩu không trả lời được.

"Các ngươi đã nói rằng huyết mạch có thể kế thừa, còn một vấn đề nữa, phần lớn vinh quang của quý tộc không phải do một người hoàn thành, đều là khi còn trẻ cùng đồng bạn chiến hữu hoàn thành, cho dù tương lai trở thành cường giả Truyền Kỳ hay Anh Hùng thì cũng thường là cùng nhiêu người chiến thắng kẻ địch, cũng cân dân chúng ủng hộ, cũng cần binh sĩ giúp đỡ, thành bang hỗ trợ, cái này không sai chứ?"

Rất nhiều bình dân gật mạnh đầu, thậm chí còn lên tiếng phụ họa. Gần phân nửa quý tộc bất đắc dĩ gật đầu, học sinh của Học viện Quý Tộc cảnh giác nhìn Valhein.

Valhein lộ ra nụ cười lịch thiệp, chậm rãi nói: "Nếu vinh quang là của nhiều người, các ngươi lại nói huyết mạch có thể truyền thừa vinh quang này, vậy quá trình truyền thừa của giới các vị thật loạn."

Nhóm bình dân cười vang.

Một số ít quý tộc nổi trận lôi đình, nhưng trường hợp này lại không phù hợp lôi ra râu mép ma phép để tranh luận với Valhein.

"Các vị quý tộc đừng nóng giận, chúng ta giả thuyết rằng huyết mạch không thể truyên thừa, là tinh thần truyền thừa đi, như vậy được rồi nhỉ?"

Sắc mặt của rất nhiêu quý tộc dịu đi.

Nhưng một số ít quý tộc thì có chút biến đổi, mơ hồ đoán được ý đồ của Valhein.

"Nhưng như thế cũng không đúng!" Valhein đột nhiên lắc đầu: "Lấy một ví dụ đi, bạn học Hoth của ta, cha của hắn là quan có công, mấy đời nhà bọn họ đều có chiến công, có khả năng tổ tiên nhà bọn họ chính là người đã từng kê vai chiến đấu với tổ tiên của các ngươi, như vậy, nếu vinh quang là tinh thân của đời đầu truyền lại thì trong số các ngươi có vài người khi nhìn thấy Hoth, liệu có nói là: A, cha, ta chính là con trai tinh thần của ngài!"

Nhóm bình dân một lần nữa cười vang.

Quý tộc lớn tuổi chỉ biết lắc đầu, mà nhóm quý tộc trẻ tuổi thì tức giận tới mức mắng to.

Paloma nhịn không được lườm Valhein trắng cả mắt, với xuất thân bình dân lại dám mỉa mai trước mặt toàn bộ quý tộc Athens, chỉ có Valhein mới có thể làm ra chuyện như vậy mà thôi.

Valhein nghiêm mặt nói: "Vì thế, ta đã nghĩ rất lâu, cuối cùng xác định, quý tộc có thể truyền thừa huyết mạch, có thể truyền thừa sức mạnh, có thể truyền thừa tài phú, nhưng vinh quang thì không thể truyền thừa."

"Câm miệng!"

“Nói bậy

"Giết tên dân thường đó đi!"

"Đúng là không muốn sống mài!"

"Trọng tài đang làm gì thế hả, còn không mau phán hắn cút ra ngoài!"

Bốn vị trọng tài vẫn cúi đầu như cũ, trong lòng thầm mắng, có bản lĩnh thì đánh đuổi nhóm ma pháp sư kia trước đi.

Một số ít quý tộc nhìn nhau, trong mắt lộ ra biểu cảm phức tạp. Có một số quý tộc không nói lời nào, nhưng sát ý trong mắt thì lại càng nồng đậm hơn.

Nhóm bình dân thì cũng không nói gì, lúc này, không quản bọn họ vì lý do gì mà tới đây, tất cả đều đang tự hỏi về kết luận của Valhein.

Vinh quang không thể truyền thừa!

Thế nhưng, nguồn gốc của đặc quyền lại chính là vinh quang.

Nếu vinh quang không thể truyền thừa, vậy đặc quyền...

Nếu trách nhiệm là từ đầu đến cuối, một khi nó bị cắt đứt, vậy đặc quyền...

Ngày càng nhiều ánh mắt của bình dân tỏa sáng, chấn động nhìn Valhein.

Kelton ngơ ngác ngôi trên khán đài, nhìn Valhein, tựa hồ đã mất đi năng lực suy nghĩ.

Rất nhiều bình dân hiểu về trận đấu thành bang đột nhiên đỏ vành mắt, ánh mắt nhìn về phía Valhein tràn đầy đồng tình và kính nể.

Chương 441: Vinh quang (2)

Chương 441: Vinh quang (2)

Vinh quang (2)

"Đứa nhỏ, hãy nhớ kỹ tên người này, Valhein."

"Vì sao ạ?"

"Hắn đang giúp ngươi."

"Vâng ạ! Valhein!"

Valhein đột nhiên nhíu mày, hơi cúi đầu, tự lẩm bẩm, hình như đang tự quyết định, thế nhưng âm thanh vẫn như cũ truyền khắp toàn trường.

"Vinh quang ở trên người tổ tiên, vinh quang lại không thể truyền thừa, vậy người đời sau đáng ra không thể nào thu được vinh quang. Nhưng vì sao quý tộc lại luôn tự xưng rằng mình có vinh quang của tổ tiên, gia tộc có vinh quang chứ? Này chứng tỏ, vinh quang đồng thời ở trên người tổ tiên, trong gia tộc, và trên người các quý tộc, tình huống này, suy nghĩ đơn giản một chút... thì chính là... chính là thi thể tổ tiên nằm trong gia tộc, một đám quý tộc như em bé to xác* ngồi trên thi thể tổ tiên, xé thịt của tổ tiên nhét vào miệng mình, từng ngụm từng ngụm nhấm nuốt. Đám em bé to xác kia cảm thấy mình có vinh quang của tổ tiên, sau đó ôm bụng, ợ hơi, phà ra khí thối xác chết, vênh váo đắc ý giơ quyền trượng trong tay, lệnh cho nhóm bình dân ở bên ngoài: Đây là vinh quang và đặc quyền mà tổ tiên ban thưởng, lấy danh nghĩa tổ tiên, lấy máu của các ngươi, ta uống." [*từ mạng, nghĩa là thân xác trưởng thành tâm hồn non nớt]

Đông đảo quý tộc nổi giận.

"Thật sự cho rằng bọn ta không dám giết ngươi à?""

Một thanh niên quý tộc của một gia tộc Anh Hùng chậm rãi đứng dậy, đeo râu mép ma pháp.

"Xem ra nhóm thiện nhân bọn ta đã quá lương thiện rồi, cho nên kẻ dân thường hèn mọn như ngươi đã quên đi sức mạnh của bọn ta."

Lại có thêm một quý tộc trẻ tuổi đứng lên, lúc nói chuyện cũng đeo râu mép ma pháp.

Rất nhiều quý tộc chuẩn bị đứng lên nghe thấy lời người kia nói thì một lần nữa ngồi trở lại, khó tin nhìn hắn.

Một phần quý tộc căm tức nhìn người nọ, chỉ hận không thể xông tới tát một bạt tai.

Ngay cả vị quý tộc đứng lên đầu tiên cũng khó tin nhìn sang người thứ hai, hắn vốn tưởng rằng khi mình là người đầu tiên đứng dậy sẽ nhận được sự tán tưởng của bậc cha chú, nhưng bây giờ mặt mũi đã bị cái tên ngu xuẩn đứng lên sau đó phá hỏng.

Valhein mỉm cười, nhìn bình dân khắp bốn phía. "Các ngươi, đã nghe thấy chưa?"

"Nghe thấy!" Hoth rống thật to.

"Nghe thấy!" Rất nhiêu học sinh Học viện Plato rống to.

"Nghe thấy!"

"Nghe thấy..."

Ngày càng nhiều bình dân hô theo, đồng thời tức giận nhìn chằm chằm vị quý tộc thứ hai đứng dậy.

Vị quý tộc đứng dậy đầu tiên, im lặng ngồi xuống.

Vị quý tộc đứng dậy thứ hai sửng sốt hồi lâu rồi cũng im lặng ngồi xuống.

Một ít quý tộc tức giận nhỏ giọng bàn bạc, nghĩ cách đày tên ngu xuẩn này tới phương Bắc, để người Thebes trừng trị hắn.

Thế nhưng, vẫn có một số quý tộc không hề để ý tới, nhỏ giọng thảo luận.

"Sau khi trận đấu kết thúc, trước khi nhận thưởng, tìm người giết hắn đi."

"Đúng vậy, sau đó để Rollon kéo thi thể hắn đi nhận thưởng, để đám dân đen kia nhìn cho rốt"

-Boris cũng không nói sai.

Giữa đấu trường, Valhein chậm rãi đi về phía Rollon.

Rollon chậm rãi rướn tới trước, cuối cùng, hai tay và nửa người trên đã thoát ra khỏi gai đá, nhưng chân thì vẫn bị gai đá đâm thủng

Hắn giống như đang ngồi trên bông hoa gai đá vậy.

Vết thương đã hoàn toàn ngừng chảy máu, đang dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy khép lại.

"Nhìn thấy không? Ta có sức mạnh bất tử! Ngươi mau nhận thua đi, ngươi chịu thua thì còn có đường sống. Nếu như giết ta, các quý tộc sẽ không tha cho ngươi! Ngươi không phải Chúa cứu thế, ngươi không cứu được dân thường, ngươi cũng không thể thay đổi được gì! Giống như ngươi không thể cứu được Lake vậy!"

Rollon đột nhiên giống như phát điên mà cười ha hả, trong kẽ răng đầy máu tươi.

Giống như linh cẩu đang cắn xé thi thể trâu rừng.

Vô số bình dân căm tức Rollon.

"Súc sinh

Rất nhiều bình dân mắng to.

Thế nhưng, mắng xong thì họ lại buồn bã nhìn Valhein. "Valhein...'

Paloma nhìn Valhein, tự lẩm bẩm.

Valhein vung tay lên, giải trừ ma pháp bông hoa gai đá, Rollon nặng nề ngã xuống đất.

Rollon ngửa mặt lên trời nằm dưới đất, lộ ra nụ cười điên cuồng, dân thường quả nhiên chính là dân thường, vĩnh viễn sợ hãi quý tộc, kế tiếp chính là để tất cả mọi người nhìn thấy, nắm đấm của mình làm thế nào xuyên thủng lồng ngực Valhein...

"Nham thạch đột thứ!

Âm thanh của Valhein vang vọng toàn trường, nụ cười của Rollon đông cứng trên mặt.

Phập phập phập...

Nháy mắt bông hoa gai đá xuất hiện, Rollon ngẩng mạnh đầu né tránh, đề phòng đầu mình bị đâm thủng.

Gai đá nhọn hoắt chi chít đâm thủng cơ thể hắn, đẩy hắn lên trên.

Mép đầu bị đâm tới không ngừng chảy máu.

Kỳ trước gai đá sau khi xuyên thủng cơ thể hắn chỉ cao hơn ba mươi cm mà thôi, nhưng lúc này thì sau khi xuyên thủng cơ thể

hắn, gai đá cao tới cả mét.

Dưới tác dụng của thuốc cuồng bạo, Rollon chỉ cảm thấy hơi đau mà thôi, nhưng cơ thể thì không thể chịu được vết thương nặng như vậy.

"Ngươi...

Rollon nhỏ giọng gào rú, muốn dùng sức nhấc nửa người trên để thoát ra nhưng đã không còn đủ sức nữa.

Lấm tấm điểm bạc trên người Rollon chậm rãi biến mất.

Valhein vừa đi vừa chậm rãi nói: "Người của đấu trường rõ ràng đã đưa vinh quang cho ngươi, ngươi lại bỏ qua không thèm để ý, theo đuổi vinh quang của Rollon đời một' đã không còn tồn tại, bảo vệ 'vinh quang gia tộc Rollon căn bản chưa từng có."

Chương 442: Một chút

Chương 442: Một chút

Một chút

"Từ đầu đến cuối ngươi vẫn không hiểu được đạo lý mộc mạc nhất, con người có thể phân loại đại khái, ví dụ như tóc thẳng hay tóc quăn, ví dụ như mắt đen hoặc mắt xanh, ví dụ như cần cù hoặc lười biếng, ví dụ như hung ác hoặc hiền lành, ví dụ như không phụ trách hoặc phụ trách, tuy có vài phân loại sẽ có ảnh hưởng không tốt, nhưng nó không ảnh hưởng tới toàn cục. Nhưng khi chúng ta không phải phân loại mà là phân chia cao thấp, trên dưới, sang giàu hèn kém, mọi thứ đều sẽ khác biệt."

"Lúc ngươi cho rằng, con người phân biệt sang giàu hèn kém, quý tộc cao hơn bình dân, thì khẳng định sẽ có người càng đắt giá hơn ngươi. Trong mắt những người đó, ngươi là hèn mọn. Sự hèn mọn của ngươi không phải từ bọn họ hay từ người bên ngoài, là khi ngươi tự cho mình cao quý hơn người khác, ngươi cũng tự cho rằng mình hèn mọn. Giống như, bởi vì ngươi cảm thấy mình cao quý hơn bình dân, vì thế ở trước mặt công chúa Paloma, ngươi cảm thấy mình hèn mọn hơn nàng ấy."

Rollon ngơ ngác nhìn Valhein, không ngừng nhớ lại quan hệ của mình và Paloma, không ngừng nhớ lại quá trình giao lưu của Valhein và Paloma.

Đôi mắt mờ mịt của hắn đột nhiên có chút trong suốt, hình như Valhein nói không sai, ở trước mặt Paloma mình vẫn luôn dè dặt, vẫn luôn ngưỡng mộ, thế nhưng Valhein thật sự chỉ xem Paloma là một người bạn học, một người bạn cùng bàn, không

hơn.

Trước kia Rollon vẫn không hiểu vì sao Valhein có thể làm được điều này, thậm chí tất cả bạn cùng bàn, tất cả người tham gia cuộc thi Hắc Thiết đều không thể nào hiểu được, nhưng ngày hôm nay, có lẽ đã hiểu rồi.

Trong mắt Valhein không có người hèn mọn, đương nhiên cũng không có người cao quý, mà hắn cũng sẽ không hèn mọn trước mặt bất kỳ người nào.

Ánh mắt Paloma thực ôn nhu, nhìn xuống gương mặt Valhein.

Valhein nhặt lên thanh trường kiếm thần lực Hắc Thiết mà Rollon làm rơi.

Vẻ mặt Rollon lộ ra sự kinh hoảng.

Nhóm quý tộc nghi hoặc, Valhein muốn giết Rollon? Làm sao có thể.

Cao lắm cũng chỉ là dọa mà thôi.

"Người nâng chính mình lên cao thì cũng dành ra một khoảng không để rơi xuống." Valhein vừa đi vừa nói.

"Nếu đã lừa dối để có được đặc quyền được người khác tôn vinh thì chắc chắn nó sẽ mất đi khi từ bỏ trách nhiệm cần phải gánh vác."

Valhein nắm kiếm, chậm rãi đi tới bông hoa gai đá. Rollon khẽ hoạt động, muốn giống như trước đó thoát ra khỏi mớ gai đá này, nhưng không có chút hiệu quả nào.

"Con hổ trong tim Lake dùng để bảo vệ em gái của hắn. Mà con hổ trong tim ngươi thì lại ăn thịt người."

Rollon sửng sốt, từng màn trong quá khứ hiện lên ở trước mắt.

Valhein vừa đi vừa nói: "Ngươi nói không sai, ta không phải là Chúa cứu thế, ta cũng không muốn làm Chúa cứu thế. Chuyện ta phải làm sau này, chỉ là để giấc mộng tương lai sẽ không làm ta thất vọng. Ta quả thực rất sợ chết, ta quả thực muốn rất nhiều, nhưng mục tiêu cả đời này của ta, chính là làm cho thế giới tốt đẹp hơn một chút, cho dù chỉ là một chút."

"Chỉ cần ta làm được, chết lúc nào cũng không còn quan trọng."

"Ngươi vẫn luôn mồm vì vinh quang, vì gia tộc, ngươi làm được không? Ngươi không làm được."

“Ta làm được."

Valhein đứng sát rìa bông hoa gai đá, nhìn toàn trường xung quanh.

Ánh mắt Valhein xẹt qua vòng màu trắng, xẹt qua vòng tạp màu, xẹt qua vòng đậm màu, xẹt qua nhóm bạn ngồi cùng bàn, xẹt qua nhóm bạn học, xẹt qua nhóm ma pháp sư, xẹt qua Paloma, xẹt qua mọi người.

Valhein giơ cao cây kiếm của Rollon.

Đột nhiên, chiến sĩ Thánh Vực chịu trách nhiệm bảo vệ khán đài muốn lao xuống sân đấu, nhưng vừa nhấc chân đã ngây người tại chỗ, nhìn về phía Học viện Plato.

Trong tay giáo vụ trưởng Larens đang nâng một tòa tháp ma pháp nho nhỏ.

Sức mạnh vô hình rơi xuống trung tâm đấu trường.

Ít nhất phải cấp bậc Thánh Vực mới có thể nhìn thấy vòng bảo hộ, nó vây quanh cả sân đấu, bao phủ hai người bên trong đấu trường, bao phủ Valhein.

Rollon điên cuông giấy giụa gào rú: "Ngươi dừng tay! Ngươi không thể giết ta! Dân thường không thể giết quý tộc! Ngươi giết ta thì ngươi cũng sẽ chết! Các quý tộc sẽ không bỏ qua cho ngươi! Ngươi không có lá gan giết ta! Ta là quý tộc! Ta là quý tộc cao quý! Giết ta, Thần Linh sẽ trừng phạt ngươi!"

"Ma pháp sư bọn ta, vốn có truyền thống như thế." Valhein mỉm cười, hàm răng trắng bóng, nụ cười xán lạn.

Nghe thấy lời Valhein, phần lớn mọi người lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.

Thế nhưng, một số ít quý tộc thì lộ ra vẻ mặt sợ hãi, trước mắt choáng váng, tựa hồ trở lại ngày đó trong quá khứ. Ngày đó, Sokrates treo cao trên bâu trời núi Chiến Thần, vứt xuống một cái đầu bị thần lửa thiêu đốt vàng rực.

Trong mắt bọn họ, hai bóng người trùng điệp.

Valhein vung trường kiếm.

Bông hoa gai đá tan biến.

Ánh sáng sắc lạnh xẹt qua phần cổ Rollon, thi thể rơi xuống đất, hai phần chia lìa.

Xé toạc hào nhoáng, chém đứt kiêu ngạo.

Dòng máu đỏ sậm như đóa hồng đen nở rộ trên mặt đất màu vàng nâu.

Nở rộ trong mắt Rollon.

Nở rộ trong mắt tất cả mọi người.

Sợ hãi bùng lên, đau đớn sinh sôi.

"Ngươi chính là quý tộc, nhưng không phải người."

Tay trái Valhein câm trường kiếm, tay phải giơ cao lọ thuốc rỗng, cung kính hướng toàn trường, chúc mừng thế giới.

Valhein vất trường kiếm đi, bước về phía hành lang đen kịt của đấu trường.

Trong bóng tối, lóng lánh rơi xuống, từng bước lên dòng ngân hà.

Chương 443: Một chút (2)

Chương 443: Một chút (2)

Một chút (2)

Một cụ già lưng còng vác một cái móc sắt sượt qua bên người, chậm rãi đi tới giữa sân đấu.

Bầu trời trong vắt, ánh mặt trời chói chang, mà âm thanh trên khán đài còn nóng rực hơn cả mặt trời.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, cụ già vung cái móc sắt dính vết bẩn màu đỏ đen móc lấy thi thể Rollon, khom người, cong lưng, chậm rãi kéo đi.

Một dòng máu đen nhàn nhạt giống như con rắn bị kéo dài.

Ánh mắt nhiều người rơi xuống chiếc cúp và vòng nguyệt quế đặt ở giữa pho tượng Nữ Thần Athena và Nữ Thần Chiến Thắng.

"Không thể bỏ qua cho Valhein!"

"Giết hắn đi!"

"Không ai có thể giết quý tộc, đặc biệt là ở trận đấu thành bang!"

"Hắn là kẻ dân thường đầu tiên giết chết quý tộc ở trận đấu thành bang, nhưng tuyệt đối không phải là kẻ dân thường đầu tiên chết ở nơi này!"

"Athens là Athens của quý tộc, Hy Lạp là Hy Lạp của quý tộc!"

"Khinh quý tộc bọn ta không có ai à?”

Quý tộc lần lượt đứng dậy.

Cuối cùng, toàn bộ quý tộc ở vòng trong đã đứng dậy.

Số lượng của bọn họ, vượt xa ma pháp sư.

Hai bên căm tức nhìn nhau.

"Khinh bình dân bọn ta không có ai à!I"

Một người đàn ông tức giận đứng dậy.

Lại thêm một người đứng dậy, tiếp đó, toàn bộ bình dân đứng dậy.

Quần áo bọn họ dính vết bẩn, chân dính đầy bùn đất, thân hình gầy yếu, ánh mắt kiên định.

Bình dân Athens ở khắp bốn phương tám hướng đứng ở chỗ cao, bao vây nhóm quý tộc.

Trong mắt rất nhiều quý tộc, hiện lên tia hoảng loạn chưa từng có.

Nỗi sợ hãi mà Valhein đã gieo xuống, lan tràn trong mắt bọn họ.

"Dân đen!" Một chiến sĩ Thánh Vực đột nhiên quát lớn, thần lực mạnh mẽ truyền đi âm thanh của hắn, trấn áp toàn trường hỗn loạn.

Tất cả quý tộc đây mong đợi nhìn hắn, tất cả bình dân tức giận nhìn hắn.

Nhóm học sinh quý tộc có tham gia kỳ thi Hắc Thiết tựa hồ có chút suy nghĩ, người này là cha của Carona, gia chủ gia tộc Thánh

Vực Enca.

Lúc ở bên ngoài thung lũng Hoa Giấy, Carona vì bảo vệ và liên thủ với ma pháp sư áo bào xám Lawens nên đã bị thuật hỏa cầu của Valhein thiêu chết.

"Chỉ có tử vong mới có thể tẩy sạch phân nước bẩn mà tên dân đen này đã hất vào quý tộc! Ta dùng toàn bộ gia tộc Enca cầu khẩn, xin Thần Chiến Đấu Ares vĩ đại giáng xuống, nghiêm phạt kẻ hung ác đã giết chết quý tộc, giết đi tên tội nhân đã vấy bẩn vinh quang, thân phạt thứ hèn mọn có ý đồ lật đổ quý tộc!"

Nói xong, gia chủ Enca quỳ một gối, hai tay nâng một mũi mâu Thanh Đồng rỉ sét.

Dưới phần rỉ sét, mũi mâu tỏa sáng rực rỡ, tỏa ra huyết quang nồng nặc.

Giống như có một dòng sông máu đang lưu chuyển ở mũi mâu.

Đông đảo quý tộc trừng to mắt, là thần vật được Thần Linh ban thưởng sau khi tiến hành đại hiến tế, tuy niên đại cổ xưa, không thể dẫn động bản thể Thần Chiến Đấu, nhưng khẳng định có thể dẫn động pho tượng Thần Chiến Đấu ở Điện Thần Chiến Đấu.

Âm ầm...

Tiếng sấm giữa trời quang, vì sao lóe giữa ban ngày.

Mọi người kinh hãi nhìn lên bầu trời.

Huyết quang bên ngoài mũi mâu Thanh Đồng ngày càng nồng đậm hơn, nhưng một lát sau thì không còn sáng nữa.

"Thần Chiến Đấu Ares vĩ đại, lẽ nào ngài trơ mắt nhìn tín đồ của ngài bị một kẻ dân thường giết chết hay sao?" Âm thanh bi

thương của gia chủ Enca truyền đi khắp toàn trường.

"Các vị Thần Quyến Giả của Thần Chiến Đấu Ares, giúp gia chủ Enca một tay đi!" Một quý tộc trẻ tuổi đột nhiên quỳ một gối, hướng Thần Chiến Đấu Ares cầu xin.

“Ta nguyện ý giúp”

“Ta cũng vậy!"

"Xin mọi người cùng với ta, cùng cầu xin Thần Chiến Đấu Ares!"

Một đám đông quý tộc quỳ xuống.

Một phần quý tộc đứng yên bất động.

Tiếng cầu xin đông đảo vang lên trên đấu trường, rõ ràng chỉ nhỏ giọng cầu xin nhưng ngày càng to hơn, trở thành cộng hưởng câu xin. Giống như thủy triều cuồn cuộn trên bầu trời, như núi ở Athens sụp đổ, đinh tai nhức óc.

Vô số sắc mặt bình dân trở nên trắng bệch, kinh hồn hoảng vía, hơi rụt cổ lại.

Mũi mâu Thanh Đồng trong tay gia chủ Enca đột nhiên lóe ra huyết quang chói mắt, tiếp đó tiếng kim loại vang lên, sắc bén làm mọi người cảm thấy ù tai và phải nhíu mày.

Mũi mâu bay lên giữa không trung, chậm rãi hóa thành máu và cấp tốc phình to lên.

Một pho tượng người đàn ông cao lớn hơn ba mét tỏa ra huyết quang đứng thẳng giữa không trung.

Diện mạo người nọ không rõ, vai rộng, chân tay rắn chắc, tay trái câm khiên cổ Thanh Đồng, tay phải cầm chiến mâu màu máu, trên đầu đội chiếc nón giáp Thanh Đồng với chiếc lông vũ màu đỏ

nổi bậc như bờm của một chú ngựa hung mãnh.

Chiếc áo choàng rách nát nhuộm máu sẫm ở trên vai theo gió nhẹ nhàng lay động, hàng nghìn hàng vạn tiếng chém giết quanh quẩn như thể bên trong ẩn giấu vô số chiến trường.

Huyết ảnh Thần Chiến Đấu đứng trên bầu trời của gia chủ Enca, đưa lưng về phía nhóm bình dân, mặt hướng vào sân đấu.

"Ares vĩ đại, xin ngài hãy nghiêm phạt tên tội dân Valhein kia, để vinh quang của ngài, soi sáng toàn bộ Hy Lạp!" Nước mắt gia chủ Enca chảy đầy mặt, khóc lóc cầu xin.

Một luồng hơi thở mạnh mẽ từ trên người huyết ảnh Thần Chiến Đấu lan rộng, ở giữa đấu trường đột nhiên nổi lên một trận gió lớn, đất vàng bị bốc lên cuồn cuộn, mọi người híp mắt, quần áo bay tán loạn, cả tòa thành Athens khẽ chấn động.

Bầu trời bắt đầu nhiêu mây, trở nên âm u.

Chương 444: Một chút (3)

Chương 444: Một chút (3)

Một chút (3)

Răng rắc...

Lồng ánh sáng chỉ có Thánh Vực mới có thể nhìn thấy ở giữa sân bị nghiền nát.

Cơ thể Larens hơi lảo đảo, thu hồi tháp ma pháp trên tay.

Nhóm ma pháp sư kinh ngạc nhìn một màn này, sức mạnh này quá mạnh mẽ, tuyệt đối vượt trên Truyền Kỳ, đã đạt tới mức cấp bậc Anh Hùng rồi, nhưng nó chẳng qua chỉ là tàn ảnh không biết từ bao nhiêu năm trước của Thần Chiến Đấu Ares mà thôi.

"Xong..." Albert ngơ ngác nhìn huyết ảnh Thần Chiến Đấu.

"Bọn họ chuẩn bị quá đầy đủ." Trong mắt .Jimmy tràn đầy buồn bã.

Hoth nhìn chằm chằm huyết ảnh Thân Chiến Đấu, nắm tay siết chặt, vẻ mặt bi phẫn.

Hắn không dám nói ra miệng, thế nhưng từ nay về sau, Thần Linh mà hắn thờ phụng sẽ bớt đi một người.

Trận gió ngày càng khủng khiếp hơn, bầu trời giống như có một con cự long đang không ngừng lao xuống, rốt cuộc có người không chống đỡ nổi nữa, phịch một tiếng quỳ xuống đất.

"Ares vĩ đại, xin tha thứ cho tội lỗi của bọn ta..."

"Thần Chiến Đấu vĩ đại, sự tồn tại ở Thần Giới trên cao, bọn ta xin thi hành thần dụ của ngài...

"Ngài chính là vinh quang, ngài chính là vinh quang...

'Valhein có tội, xin ngài hãy ném ngọn giáo phán xét...

Ngày càng nhiều bình dân run rẩy quỳ xuống đất, hướng huyết ảnh Thần Chiến Đấu sám hối.

"Cha, con đứng không nổi."

"Nhất định phải đứng."

"Vì sao ạ?"

"Nếu chúng ta quỳ xuống, Valhein sẽ chết vô ích."

Trong mắt nhóm bình dân vẫn còn đứng thẳng, bi thương nồng đậm như biển cả.

Mỗi người đều biết rằng, Valhein chắc chắn phải chết, chính mình không thể làm được gì, thế nhưng, dùng hết sức mình để đứng vững chính là sự tôn kính lớn nhất dành cho Valhein. Paloma nhìn chằm chằm huyết ảnh Thân Chiến Đấu, nhắm mắt lại, cúi đầu, yên lặng cầu xin.

"Chủ nhân của ta, xin hãy giáng thần phạt."

Đông đảo quý tộc cùng hô to lời cầu xin.

Gương mặt mơ hồ của huyết ảnh Thần Chiến Đấu khẽ giật giật, cánh tay phải chậm rãi giơ lên cây chiến mâu màu máu.

Bầu trời nháy mắt đen kịt, buổi sáng quang đãng biến thành đêm khuya.

Nháy mắt sau đó, mặt trời tựa hồ đã rơi xuống giữa đấu

trường.

Trên mũi mâu nhọn hoắc, ánh sáng bùng nổ cứ như một vầng mặt trời.

Nhóm bình dân lộ ra biểu cảm tuyệt vọng.

Nhóm ma pháp sư khẽ thở dài.

Nhóm quý tộc mỉm cười xán lạn.

Xoạt...

Một cái bóng màu trắng đứng ở phía sau huyết ảnh Thần Chiến Đấu.

Mọi người ngơ ngác nhìn bóng trắng kia.

Tượng Nữ Thần Athena giơ cao cánh tay phải, rõ ràng là nhanh vượt sức tưởng tượng nhưng trong mắt mọi người thì giống như lâu bằng cả một ngày vậy.

Cánh tay phải của tượng Nữ Thần nhẹ nhàng vỗ vào đỉnh đầu huyết ảnh Thần Chiến Đấu.

Giống như mẹ đang nhẹ nhàng vuốt đầu con mình vậy.

Âm...

Huyết ảnh nổ tung.

Một vòng năng lượng trong suốt lan tỏa trên bầu trời, quét qua Athens, xua tan bóng tối, cuốn đi những đám mây.

Đêm tối xua tan, gió dữ biến mất. Trời đất sáng ngời, vạn vật hồi phục như cũ.

Xoạt...

Tượng Nữ Thần Athena ở giữa không trung biến mất, lùi lại phía xa xa, bên dưới lộ đài Bán Thân.

Paloma với đôi mắt xanh thẳm, tay phải buông dây chuyền Medusa Hoàng Kim, chậm rãi ngồi xuống.

Đột nhiên, một tiếng hét thảm vang lên.

Mọi người theo âm thanh nhìn lại, ở bên dưới vị trí huyết ảnh Thần Chiến Đấu khi nãy, những người ở xung quanh đó dính đầy thịt nát và máu đen.

Cùng nổ tung với huyết ảnh của Thần Chiến Đấu, còn có cả gia chủ Enca.

Dưới sân đấu, cụ già lưng còng dùng móc câu kéo thi thể không đầu của Rollon biến mất trong hành lang u ám.

Trung tâm đấu trường, cái đầu của Rollon ngửa mặt lên trời, bầu trời trong con ngươi, dần dần mờ mị[t. .

(Hoàn Quyển Thứ Nhất)

Trên đầu trường, nhóm quý tộc nghị luận âm ï.

"Vì sao Nữ Thần Trí Tuệ lại đối phó sức mạnh của Thần Chiến Đấu chứ? Vì sao chứ?"

"Tuy mọi người đều biết là hai vị Thần Linh có xung đột thần quyền, nhưng từ trước tới nay chưa từng nghe nói hai vị Thần Linh ra tay trước mặt mọi người như vậy, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

"Lẽ nào từ nay về sau, chúng ta chỉ có thể chọn một trong hai vị Athena và Ares thôi sao?"

"Ta hiểu rồi! Chúng ta đã phạm một sai lâm, chúng ta không nên sử dụng sức mạnh của Thần Chiến Đấu để giết chết Valhein,

làm vậy chính là xúc phạm Nữ Thần Trí Tuệ."

"Đáng ra ngay từ lúc ban đầu chúng ta nên cầu xin sức mạnh của Nữ Thần Trí Tuệ, cho dù Nữ Thần Trí Tuệ không muốn giết chóc thì chúng ta vẫn có thể mời Nữ Thần Trí Tuệ giáng xuống."

"Đúng vậy. Như vậy, chúng ta phải làm gì đây?"

"Gia chủ Enca đã chết, hơn nữa còn là bị Thân Linh giết chết, nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì điện Nữ Thần Trí Tuệ sẽ ra mặt, yêu cầu núi Chiến Thần cướp lại danh hiệu quý tộc của gia tộc Enca."

"Không thể đi?"

"Thần hộ mệnh của Athens vĩnh viễn là Nữ Thần Trí Tuệ Athenal"

"Gia tộc Enca đáng thương.'

"Thế nhưng, Valhein phải chết! Nếu sức mạnh Thần Chiến Đấu không thể giết chết hắn, bây giờ chúng ta hãy đi triệu tập người của gia tộc tới giết hắn."

'Được! Ta cũng đi!”

Đông đảo quý tộc đứng dậy, đi tới câu thang.

Đúng lúc này, một âm thanh biếng nhác đầy sức hút vang vọng toàn trường.

"Ta, Medels, đại diện điện Nữ Thần Trí Tuệ tuyên bố, Valhein đã nhận được 'sự chú ý của Nữ Thần Trí Tuệ? là Thần Quyến Giả của Nữ Thần Trí Tuệ. Dưới ánh mắt của Nữ Thần, bất cứ sự giết chóc không tốt đẹp nào cũng giống như khiêu khích tới Nữ Thần Trí Tuệ vĩ đại. Bất cứ khiêu khích nào cũng có thể làm thức tỉnh kiếm và gậy ma pháp, khiên và giáp của điện Nữ Thần Trí Tuệ!

Các vị xin hãy tự giải quyết cho tốt đi."

Chương 445: Cúp và vòng nguyệt quế

Chương 445: Cúp và vòng nguyệt quế

Cúp và vòng nguyệt quế

Mọi người theo âm thanh nhìn sang, phát hiện người đã không còn bóng dáng.

Nhóm quý tộc vốn muốn đi tìm Valhein dừng bước, nhìn nhau.

"Này... không dễ làm rồi."

"Nếu như không biết Valhein là Thân Quyến Giả của Nữ Thần Trí Tuệ, giết thì cứ giết thôi, cao lắm là tìm người tới điện Nữ Thần Trí Tuệ xin lỗi, tiến hành hiến tế chuộc lỗi. Nhưng nếu đã biết thì chúng ta không thể ra tay được."

Đúng vậy.'

Nhóm quý tộc nhìn nhau, trong mắt phần lớn mọi người đều xuất hiện cảnh giác. Có người lén nhìn vê phía tượng thân Nữ Thần Trí Tuệ.

"Chúng ta làm sao bây giờ, lẽ nào cứ trừng mắt buông tha Valhein vậy sao?"

"Valhein chỉ nhận được 'sự chú ý của Nữ Thần Trí Tuệ' mà thôi, đó là bậc thấp nhất, trên đó còn có 'yêu thích, ưu ái, ban ân, chúc phúc' và cao nhất là thiên vị. Xem ra suy đoán trước đó không sai, Nữ Thần không thích Thân Chiến Đấu, cũng không phải vì để cứu Valhein. Không có Thần Linh nào vì một người 'được chú ý'

mà tấn công một vị Thần Linh khác, ít nhất cũng phải đạt tới bậc 'chúc phúc' mới được."

"Được, chúng ta không thể sử dụng thủ đoạn không tốt đẹp, nhưng có thể sử dụng thủ đoạn thích đáng. Mời núi Chiến Thần đứng ra, phán xét Valhein... không đúng, hắn được Nữ Thần Trí Tuệ chú ý tới, có thể miễn tử. Chúng ta chỉ có thể làm núi Chiến Thần lưu đày hắn mà thôi."

"Đáng tiếc..."

"Có điều, chưa chắc!"

"Dưới ánh mắt nữ thần, chúng ta không thể ra tay, nhưng chờ đến khi hắn rời xa Athens, rời xa Thần điện Nữ Thần Trí Tuệ, chúng ta có thể..." Child nói, ngón trỏ tay phải rạch một đường trên cổ.

"Gia tộc Baynes bọn ngươi và gia tộc Rollon là kẻ thù truyền kiếp, sao ngươi lại nhiệt tình với Valhein thế?"

"Aiz, các ngươi không cảm thấy, so với Rollon, Valhein càng đáng chết hơn à? Khoảnh khắc Rollon chết đi, trong lòng ta xuất hiện sự sợ hãi khó có thể diễn tả bằng lời, ta vậy mà lại sợ một dân thường. Khi đó ta liên nghĩ, nhất định phải giết Valhein! Chỉ có giết Valhein rồi, ta mới có thể tiếp tục an tâm làm quý tộc!"

"Đúng vậy, Valhein không chết, ta ăn ngủ không yên! Như vậy, có cách nào giết hắn hay không?"

"Rất đơn giản, hắn là dân thường, cho dù có Học viện Plato bảo vệ thì vẫn là dân thường như cũ mà thôi. Được 'Nữ Thần Trí Tuệ chú ý' chỉ có thể miễn tử một lần, đầu tiên sẽ phán tha hắn tội chết, nhưng sẽ lưu đày hắn, chờ ngày hôm sau lại lập một tội danh bắt hắn lại, giam giữ, nghĩ cách từ miệng hắn moi ra một tội danh nào đó, sau đó..." Child nói, đồng thời dùng ngón tay rạch một

đường trên cổ mình.

"Ta thấy có thể đấy! Cho dù không giết được hắn thì cũng phải giày vò hắn tới tàn phế, đây là biện pháp tốt nhất, ngươi nói coi, Andrea.'

Nhóm quý tộc nhìn sang Andrea nãy giờ vẫn chưa nói gì.

Andrea mỉm cười, nói: "Nếu hắn là Thần Quyến Giả của Nữ Thần Trí Tuệ, ta sẽ không tham gia vào hành động của bọn ngươi, dù sao thì gia tộc bọn ta cũng là tín đồ của Nữ Thần Trí Tuệ. Đương nhiên, nếu các ngươi cần giúp đỡ gì đó, bất cứ lúc nào cũng có thể tới tìm ta, từ trước đến nay ta vẫn luôn sẵn lòng trợ giúp bằng hữu."

Nhóm quý tộc kia nhìn chằm chằm Andrea, có người bĩu môi, có người gật đầu.

"Ngươi ấy, chính là quá cẩn thận, có điều dù sao ngươi cũng là ma pháp sư, cẩn thận một chút cũng không sao."

"Ngươi làm không sai. Ngươi tu luyện thế nào rồi? Thiên phú của ngươi còn hơn cả Eugene, gia tộc của ngươi thậm chí còn đang làm chuẩn bị cho ngươi tiến vào Cựu Thần Tinh, hâm mộ ngươi thật đấy."

"Eugene?" Andrea khẽ gật đầu một cái, mái tóc vàng rực dưới ánh mặt trời trông đặc biệt chói mắt.

"Ý của ngươi là..."

"Đúng vậy, ta đã đạt tới đỉnh cao nhất của bậc Thanh Đồng, qua một tháng nữa sẽ trở thành ma pháp sư Bạch Ngân."

"Chúng thần trên cao, ngươi vừa lên thăng cấp lên Thanh Đồng không tới ba tháng đi? Đến khi đó chỉ cần ngươi tiến hành một lần đại hiến tế, quả thực là... tương lai ngươi khẳng định chính là bậc

thây ma pháp sư vĩ đại như Plato."

"Không, Andrea khẳng định sẽ siêu việt hơn cả bậc thầy Plato!" Boris tán dương.

"Hiện giờ hắn đang bị giam trong đấu trường, trước tiên không cần xen vào đâu. Chúng ta tới núi Chiến Thần, nhờ bọn họ hỗ trợ giải quyết Valhein! À đúng rồi, ai trong số các ngươi đi lấy vòng nguyệt quế và cúp đi, không thể để dân đen có được!"

"Ta đi!" Ánh mắt Boris lóe lên phẫn nộ.

“Ta cũng đi!" Child nói.

Đội ngũ quý tộc chia làm hai đội, đội đông đảo hơn phần phật đi tới núi Chiến Thần, tiểu đội năm người thì hướng về phía khoảng sân giữa hai pho tượng Nữ Thần.

Số quý tộc còn lại, chậm rãi rời khỏi chỗ ngồi.

Ngoại trừ quý tộc, những người khác đều đứng im tại chỗ, có người thì cùng người khác trò chuyện, có người thì lặng lẽ chờ đợi.

Một vài bình dân nhỏ giọng oán giận đặc quyền của quý tộc quá lớn, phải chờ bọn họ rời đi rồi thì bình dân mới có thể rời đi.

Nhóm Boris và Child đi được phân nửa, đột nhiên giảm chậm tốc độ, nhìn về phía trung tâm đấu trường.

Chỉ thấy lão quản gia Tunner của gia tộc Rollon dẫn theo người hâu dùng quần áo ôm lấy đầu Rollon, ủ rũ rời đi.

"Aiz, mặc dù là kẻ thù truyền kiếp với gia tộc Rollon, ta cũng cảm thấy thương xót cho Rollon. Ngày lễ tang của Rollon, ta nhất định sẽ tới." Child nói.

Chương 446: Cúp và vòng nguyệt quế (2)

Chương 446: Cúp và vòng nguyệt quế (2)

Cúp và vòng nguyệt quế (2)

"Ta cũng sẽ tới, tặng một phần lễ hậu hĩnh. Sau này việc kinh doanh nhà chúng ta nếu có thể chiếu cố tới gia tộc Rollon thì khẳng định phải chiếu cố một chút." Boris nói.

"Đáng tiếc, huyết mạch con trai trưởng của gia tộc Rollon đã bị cắt đứt, ngài Leopold không thể sinh con được nữa, chỉ có thể tìm người thừa kế bên chi thứ hoặc huyết mạch quý tộc khá gần mà thôi."

"Leopold đáng thương, người này tuy hơi nghiêm khắc một chút nhưng dù sao cũng là quý tộc.

"Đều tại Valhein..."

Năm quý tộc vừa mắng Valhein vừa đi tới trước tượng Nữ Thần.

Trước tiên bọn họ làm lễ với hai pho tượng Nữ Thần, sau đó Boris đưa tay lấy đi cúp Thanh Đồng, Child đưa tay lấy vòng nguyệt quế.

"Các ngươi, đang làm gì đấy?"

Âm thanh lạnh lùng giống như của nữ vương vang lên ở phía sau bọn họ.

Năm người vội vàng quay đầu lại, nháy mắt nhìn thấy gương mặt lạnh như băng của Paloma thì cơ thể run bần bật.

"Bái kiến công chúa Paloma điện hạ."

Năm người cùng làm lễ, Boris và Child chỉ hơi khom lưng rồi đứng thẳng người, nhưng ba người của gia tộc Truyền Kỳ thì vẫn luôn cúi đầu, không dám thở mạnh.

Boris và Child nhìn nhau, nhìn ra cảnh giác trong mắt đối phương.

"Các ngươi đang làm gì đấy?"

Giọng của Paloma lại càng nghiêm nghị hơn, giống như đang răn dạy thuộc hạ vậy.

Ba người của gia tộc Truyền Kỳ lại càng khiếp sợ hơn, Boris thận trọng nói: "Điện hạ, ta biết ngài và Valhein là bằng hữu, hắn đã cứu mạng của ngài, ngài giúp hắn, chúng ta hiểu được, dù sao thì ngài cũng rất hiền lành. Thế nhưng, hiện giờ hắn đắc tội tất cả quý tộc."

"Ta đang hỏi, các ngươi muốn làm gì?" Giọng của Paloma lại càng lạnh băng hơn.

"Bọn ta... muốn lấy cúp và vòng nguyệt quế đi, không thể giao hai thứ này cho Valhein." Child nói.

Paloma giống như không nghe thấy, tiến tới lấy cúp và vòng nguyệt quế bỏ vào nhẫn không gian.

"Bàn tay bẩn thỉu của các ngươi, không xứng chạm vào vinh quang của Valhein." Paloma nói, sau đó xoay người rời đi.

Chờ Paloma đi xa rồi, Child nhỏ giọng lẩm bẩm: "Xem ra, quan hệ của nàng ta và Valhein thân thiết hơn lời đồn đãi rất nhiều, nói

không chừng hai người đã..."

"Suyt†, đừng nói nhảm, nếu để anh trai nàng ta nghe thấy thì chắc chắn sẽ đánh ngươi thành đầu heo đấy, đó đã là tình huống tốt nhất rồi."

"Đi thôi, chúng ta đi nói chuyện này cho Andrea biết."

"ĐI...

Năm thanh niên quý tộc vội vàng rời đi.

Ở một góc đấu trường, Paloma từ nhẫn không gian lấy vòng nguyệt quế ra, nhẹ nhàng cầm lấy nó, lằng lặng nhìn cánh cổng đen kịt cách đó không xa.

Valhein đi vào nơi đó, khẳng định đang ở trong một phòng của võ sĩ giác đấu.

Suy nghĩ một chút, Paloma ngẩng đầu nhìn về phía khán đài.

Nhóm quý tộc vẫn chưa rời đi toàn bộ, số khán giả còn lại vẫn đang chờ.

Paloma mở sách ma pháp, ấn vào tên 'Giáo vụ trưởng Larens'.

"Bậc thầy Larens, nhanh nhất là khi nào học viện mới làm xong bức tượng đồng thau cả người của Valhein?"

"Tượng đồng thau cả người? Mỗi bức tượng đồng thau của nhà vô địch trận đấu thành bang sẽ được đặt ở quảng trường thị chính, nhưng đây là trách nhiệm của núi Chiến Thần. Nếu không có gì ngoài ý muốn xảy ra thì bọn họ sẽ không đồng ý đặt tượng đồng thau của Valhein ở đó đâu."

"Chuyện này giao cho ta, ta chỉ muốn hỏi ngài nếu làm với tốc độ nhanh nhất thì khi nào mới xong.'

"Ta hiểu rồi. Nếu ta tự mình ra tay liên thủ với bậc thây Người Lùn thì chỉ cần một tiếng là có thể chế tạo xong. Có điều, sau khi rời khỏi đấu trường, ta cần làm một chuyện, có lẽ cần hai tiếng."

Paloma nhìn sắc trời một chút, trả lời: "Hiện giờ chỉ mới gần trưa thôi, hai tiếng cũng đủ rồi. Ta hi vọng, khi Jacques biểu diễn, ta có thể nhìn thấy bức tượng đồng thau của Valhein xuất hiện ở trước quảng trường thị chính."

"Aeschylus ở bên cạnh ta, hắn đang cùng ta thảo luận về chuyện .Jacques. Hắn nói, thừa dịp quý tộc còn chưa kịp phản ứng, biểu diễn luôn vào ngay đêm nay, nếu để tới ngày mai, núi Chiến Thần truyền ra mệnh lệnh nhắm vào Valhein thì đã muộn mất rồi. Có điều, hắn nói là mặc dù diễn vào hôm nay thì cũng có khả năng sẽ bị núi Chiến Thần gián đoạn."

Paloma nhìn thoáng qua vòng nguyệt quế trong tay.

"Không ai có thể gián đoạn vở .Jacquesl Các ngươi dốc hết sức chuẩn bị đi, ta sẽ đảm bảo Jacques thuận lợi biểu diễn." Paloma đáp.

"Nếu vậy, ta sẽ nói với Aeschylus, bảo hắn dốc toàn lực chuẩn bị."

Paloma khép lại sách ma pháp, nhìn về phía vị trí học sinh Học viện Plato, chỉ thấy Larens đang nhỏ giọng nói chuyện với một cụ già dáng người cao lớn.

"Larens, không bằng ngươi nhân dịp này, hiện giờ dùng ma pháp tuyên truyên một chút, nhưng không để quý tộc nghe thấy, được không?" Aeschylus nhỏ giọng nói.

Ánh mắt Larens sáng ngời, nói: "Được!"

Larens điều chỉnh râu mép ma phép, ho khẽ một tiếng rồi nói: "Các vị công dân thành Athens, ngày hôm nay chúng ta đã được

chứng kiến một hành động vĩ đại chắc chắn sẽ được ghi chép vào sử sách, một người bình dân giết chết một vị quý tộc ở trận đấu thành bang, đây chính là lần đầu tiên."

Đám đông người bình dân nhìn sang hướng Larens.

"Valhein, quán quân của đấu trường này, cũng là anh hùng của đấu trường. Thế nhưng, có lẽ các vị không biết, Valhein còn là một tác giả viết kịch vĩ đại, đây không phải lời tán thưởng của ta, mà là cha của bi kịch, ngài Aeschylus thừa nhận, hắn đang ở bên cạnh ta."

Chương 447: Biểu diễn hí kịch

Chương 447: Biểu diễn hí kịch

Biểu diễn hí kịch

"Đêm nay, ở quảng trường thị chính, một thể loại hài kịch hoàn toàn mới sẽ được biểu diễn, mà chủ đề của vở kịch chính là trận chiến của bình dân và quý tộc. Đúng vậy, tác giả của vở hí kịch này chính là Valhein, một vị ma pháp sư, một người chiến đấu bất khuất, một tác giả kịch ưu tú, một bình dân. Ta đại diện cho bậc thầy Aeschylus, đại diện cho toàn thể thành viên Học viện Plato, xin mời các vị đêm nay tới trước quảng trường thị chính xem hí kịch Jacques.'

"Đương nhiên, cũng xin mọi người giới thiệu với bạn bè và hàng xóm của mình, nói bọn họ tối nay hãy tới đại sảnh thị chính. Bởi vì, đây có thể là buổi diễn đầu tiên của .Jacques, cũng có thể là buổi cuối cùng."

Một số ít bình dân chìm vào suy tư, phần lớn thì nhanh chóng gật mạnh đầu.

"Nhất định sẽ ủng hộ!"

"Bọn ta nhất định sẽ tới!"

Vì Valhein!'

Vì Valhein!'

Rất nhiều bình dân hét to.

Một số ít quý tộc quay đầu lại nhìn nhóm dân thường, không

biết vì sao cứ cảm thấy đám dân thường này giống như có vũ khí trên tay, áo giáp trên người, vì thế vội vàng rời đi.

Trong phòng võ sĩ giác đấu.

Valhein đổi sang một căn phòng ở giữa, yên lặng ngồi đó, hai mắt trống rỗng.

Tiếng bước chân vang lên, cửa sắt mở ra.

"Đây chính là đồ dùng trước đó, một đồng cú mèo cũng không thiếu." Vị trọng tài chiến sĩ Hoàng Kim kia dùng hai tay nâng đồ, đặt ở bên giường.

"Rất cám ơn." Trong mắt Valhein có tia sáng, khẽ gật đầu.

"Có điều, trước khi núi Chiến Thần truyền lệnh xuống, ngài sẽ không thể rời khỏi phòng này. Đương nhiên, cũng sẽ không xuất hiện lĩnh vực cấm ma pháp nữa.' Trọng tài nói.

"Ta biết."

"Bọn ta sẽ đúng giờ đưa cơm cho ngài, chúc ngài có khoảng thời gian an tĩnh ở nơi này." Trọng tài khẽ gật đầu, xoay người rời đi.

Không khóa cửa.

Valhein nhìn cửa sắt, trên mặt hiện lên nụ cười thản nhiên, mở sách ma pháp. Vô số tin nhắn ma pháp chất đống bên trong.

Valhein mở tin của Paloma trước tiên.

"Ta sẽ đảm bảo .Jacques được diễn đúng kỳ hạn."

Valhein nhìn tin nhắn của Paloma, mỉm cười, đáp lại: "Cám ơn, chỉ tiếc là không thể cùng nàng xem nó. Chờ đến khi biểu diễn kết cục cuối cùng, ta sẽ mời nàng."

"Được"

Valhein chậm rãi lật xem sách ma pháp.

Không chỉ có học sinh Học viện Plato, không chỉ học sinh của các học viện pháp thuật nhỏ, vài ma pháp sư có chút nổi tiếng cũng gửi thư tới.

Có người chúc mừng, có người khen ngợi, có người đồng tình, có người cổ vũ.

Sau khi xem xong, Valhein mỉm cười.

Một hồi lâu sau, mở sách ma pháp, chuẩn bị chương trình học ngày mai.

Trong phòng khách gia tộc Rollon.

Lão Tunner cẩn thận kể lại chuyện đã trải qua, ngay cả từng lời nói của Valhein cũng không bỏ sót chút nào.

"Lặp lại lần nữa." Leopold ngồi trên ghế, vẻ mặt như bình thường.

Lão Tunner lần thứ hai kể lại.

Bình tĩnh nghe xong, Leopold chậm rãi đứng dậy, xoay người, nhẹ nhàng vuốt ve chiếc ghế chỉ còn một nửa phần lưng dựa, tay phải run run.

"Nửa bên lưng ghế này, vốn là để lại cho ngươi."

Nói xong, Leopold xoay người lại, nhìn ánh mặt trời ở ngoài cửa.

"Lấy chiến mâu của ta tới đây."

"Ông chủ, hắn là Thần Quyến Giả của Athena, nếu ngài ra

tay..."

"Rollon là cháu của ta."

"Thế nhưng..."

Ánh mắt lạnh lùng của Leopold rơi vào trên người lão Tunner.

Cơ thể lão Tunner run lên, xoay người đi ra phía bên ngoài.

Một bóng người bay xuống, chặn lại cửa lớn.

"Lâu rồi không gặp, người bạn cũ của ta." Larens câm gậy ma pháp trong tay, nhìn Leopold ở bên trong.

Lão Tunner sửng sốt một chút, sau đó chậm rãi lùi ra sau. Leopold nhìn chằm chằm Larens.

"Các ngươi đã sớm biết rồi?" Leopold hỏi.

"Sớm biết rồi." Larens nói.

"Tâm của nó, độc ác vậy sao?"

Trong ánh mắt Leopold, bốn bề dậy sóng.

"Hiện giờ không thể động vào Valhein." Larens nói.

"Muốn ta làm đá mài dao cho thánh vực của nó à?" Trên mặt Leopold lộ ra biểu cảm trào phúng hiếm thấy.

"Sau Thánh Vực, bọn ta sẽ không ngăn cản ngươi." Larens nói.

"Ta sẽ chờ." Leopold nói xong thì chậm rãi ngồi xuống.

Larens xoay người rời đi.

"Ngươi sẽ đợi được.' Khóe miệng Larens lộ ra ý cười kỳ lạ.

Mặt trời dần lặn về tây.

Các nơi trong thành phố, có một cái tên không ngừng được lan truyền.

"Các ngươi có nghe gì chưa? Có một bình dân tên là Valhein đã giết chết quý tộc của gia tộc Truyền Kỳ, ở ngay trong trận đấu thành bang..."

"Valhein có viết một vở kịch, đêm nay sẽ biểu diễn ở quảng trường thị chính, nhất định không thể bỏ qua..."

"Valhein thực lợi hại, đáng tiếc núi Chiến Thần sẽ không vì hắn mà dựng tượng ở quảng trường thị chính. Nếu vì hắn mà dựng tượng, ta nhất định sẽ tới sờ. Không sờ vào đầu pho tượng, nó có nghĩa là tấn công; không sờ vào vai pho tượng, nó có nghĩa là khinh thường. Không sờ vào cánh tay pho tượng, nó có nghĩa là tán thưởng. Chỉ muốn sờ vào mu bàn chân pho tượng, bởi vì ta muốn khom lưng kính trọng."

“Anh hùng bình dân chân chính...'

Không quản là khu điện thần, khu quý tộc, khu công xưởng, khu bình dân, khu nô lệ hay là bến cảng, cả tòa thành Athens đang thảo luận về cùng một người.

Lúc mặt trời sắp lặn, người ở bốn phương tám hướng đổ về phía đại lộ Nữ Thần Trí Tuệ, hướng về phía quảng trường thị chính.

Lần này, không có Solon hô hào, không có âm thanh của râu ma pháp, rất nhiều người giống như đã sớm hẹn với nhau.

Hoàng hôn mờ ảo, ráng chiều dần tan vào đất.

Chương 448: Biểu diễn hí kịch (2)

Chương 448: Biểu diễn hí kịch (2)

Biểu diễn hí kịch (2)

Hí kịch còn chưa bắt đầu, rất nhiều khán giả đã tự động tiến tới, hỏi những người đang bố trí sân khấu là có cần giúp đỡ gì hay không.

Dưới sức lực của ma pháp sư và chiến sĩ Học viện Plato, sân khấu đã được xây dựng rất nhanh, đồ sộ đến khó có thể tưởng tượng.

Sau đó các vị điều khiển rối tiến vào sân khấu, ma lực kết hợp với bối cảnh và màn che để thay đổi sân khấu.

Cách sân khấu không xa là từng hàng tượng đồng thau.

Mỗi vị quán quân của trận đấu thành bang sẽ có được một vị trí thuộc về mình ở nơi này.

Hiện giờ, nơi ấy có thêm một pho tượng mới, thậm chí nó còn tỏa ra mùi đặc trưng của Thanh Đồng vừa mới được làm nguội.

Đó là pho tượng của Valhein, trong tay câm gậy ma pháp ba khúc, trên người mặc áo chùng, lắng lặng nhìn phía trước.

Giống người thật như đúc.

Pho tượng đưa lưng về phía ánh tà dương.

Khi bóng của đồi Acropolis và tượng Nữ Thần Athena to lớn giống như bóng râm bao phủ cả quảng trường thị chính, quảng trường thị chính đã bị người tới từ các nơi của thành Athens chen lấn chật ních.

Có một lượng lớn ma pháp sư và chiến sĩ, có công nhân từ xưởng chạy tới, có bình dân ở các nơi, có một số nô lệ có thể tự do hoạt động, có thương nhân ngoại quốc ăn mặc khá đặc biệt.

Sigurd khoanh tay trước ngực, dựa tường, nhìn sân khấu.

Trong một căn phòng sát bên quảng trường, Paloma mở cửa sổ ra, nghiêng người nhìn sân khấu.

Ánh chiều tà chiếu rọi, tạo thành vệt màu đỏ cam trên hồ nước xanh thẳm.

Hoth với đôi mắt sưng đỏ và đông đảo học sinh Học viện Plato đứng ở trước sân khấu.

Nhóm học sinh đang xì xào bàn tán.

"Valhein đã định trước sẽ không bị phán tội chết rồi, có lẽ là lưu đày, thế nhưng quý tộc nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn."

"Đợi ngày mai có phán quyết ban xuống, chúng ta tập trung lại, thảo luận xem nên làm sao để giúp Valhein." "Ừm, chuyện này ta sẽ tổ chức!" Jimmy nói.

Ánh mắt Albert sáng lên, cúi đầu.

Giữa nhóm học sinh Học viện Plato và sân khấu, ở vị trí xem tốt nhất ngồi rất nhiều người lớn tuổi.

Khán giả ở gân đó không ngừng nhìn về phía bọn họ, ánh mắt tràn đầy tôn kính.

Những người đó chính là thi sĩ hoặc là tác giả kịch trứ danh

của thành Athens.

Aeschylus, Sophocles, Euripides, Aristophanes đều có mặt ở đó.

Như những ngọn núi cao xếp hàng ở đó, làm người ta phải ngưỡng mộ.

Trên ban công các tòa nhà sát bên quảng trường thị chính bày đầy ghế nằm và bàn. Trên bàn bày rất nhiều đồ dùng để pha rượu, hơn mười quý tộc trẻ tuổi nằm trên ghế nằm, vừa uống rượu nho, vừa ngắm nhìn bên ngoài cửa sổ, nói chuyện phiếm.

"Andrea, bọn ta biết ngươi rất thích hí kịch, thường xem kịch, nhưng tác giả vở kịch này là Valhein, sao ngươi cũng tới xem vậy hả?" Người nói chuyện là Child, vẻ mặt hắn khá ngả ngớn, tổ hợp mũi ưng và hốc mắt sâu làm diện mạo của hắn trông khá âm trầm.

"Ta không phải vì Valhein mà tới, ta vì nhóm đại sư hí kịch thôi. Một vở hí kịch làm Aeschylus phải khen ngợi thì nhất định có chỗ hơn người của nó.' Trong đôi mắt màu xám tro của Andrea ẩn chứa ý cười.

"Thế nhưng, chúng ta đừng xem thì hơn. Đây là hí kịch của Valhein, rất có thể sẽ có nội dung chỉ trích quý tộc. Các ngươi ngẫm lại biểu hiện của hắn trên sân đấu hôm nay đi, quả thực giống như chó điên muốn cắn xé cả đám chúng ta vậy."

Andrea mỉm cười nói: "Ma pháp sư Valhein là ma pháp sư Valhein, tác giả kịch Valhein là một người khác. Chúng ta không thể vì hắn là dân thường, hay hắn là ma pháp sư, hay hắn là hung thủ giết chết Rollon mà phủ nhận vở hí kịch này. Nếu vở hí kịch này thật sự không hay, chúng ta cứ im lặng xem xong rồi hãy tiến hành đánh giá."

"Ngài đúng là một người cơ trí lương thiện. Chúng ta vốn cho rằng, nguồn gốc sự thành công của ngài tới từ vận may, nhưng

đến hôm nay mới hiểu được, nguồn gốc thành công của ngài tới từ trí tuệ và tấm lòng khoan dung." Boris tán dương.

Mọi người khẽ gật đầu.

"Tuy ta là chiến sĩ, không thích ma pháp sư, nhưng ta vẫn tôn kính ma pháp sư vĩ đại giống như Plato. Tương lai của ngài là không giới hạn."

"Ta nghe nói có người muốn ngăn cản biểu diễn vở kịch này, thế nhưng quản gia Perls của gia tộc Pandion đã đích thân ra mặt, các quan chức phụ trách các vấn đề liên quan không thể không để buổi diễn tiếp tục tiếp hành."

"Gần đây có một lời đồn, nói là chờ đến khi công chúa Paloma tốt nghiệp, gia tộc Pandion sẽ tìm kiếm chàng rể tốt cho nàng ấy."

Tất cả quý tộc trẻ tuổi nhìn nhau, cuối cùng đều nhìn vê phía Andrea.

"Nghe nói, công chúa Paloma cũng tới xem vở hí kịch này."

"Nàng ta và Valhein hình như rất thân thiết."

"Vì thế, Valhein phải chết." Child nói xong, nhìn chằm chằm Andrea.

Khóe miệng Andrea, lộ ra nụ cười.

"Ngày hôm nay chỉ xem hí kịch, thưởng thức nghệ thuật vĩ đại mà thôi, xung đột bên ngoài, hận thù trong lòng, những cảm xúc hỗn loạn đó không nên mang tới đây, không nên sỉ nhục hí kịch vĩ đại. Chúng ta nâng ly, sau khi uống xong thì an tĩnh xem kịch, không quản tác giả của nó là ai." Andrea nói xong thì nâng ly.

"Cụng ly!"

Bức màn được kéo ra.

Chương 449: Giết chết quý tộc

Chương 449: Giết chết quý tộc

Giết chết quý tộc

Trung tâm thành Athens, đồi Acropolis như một ngọn núi thu nhỏ vững vàng sừng sững.

Ở dưới vách núi đá phía đông đồi Acropolis, một quảng trường to lớn được lát bằng phiến đá, ba mặt bị những ngôi nhà vờn quanh.

Sân khấu lớn được dựng dựa lưng vào vách núi, mọi người đứng trên quảng trường, ngửa đầu nhìn về phía sân khấu.

Sắc trời lờ mờ tối, màn che kéo ra.

"Wow....

Khắp nơi trên quảng trường lớn có người kinh hô.

Trên sân khấu, trời xanh mây trắng, núi cao nước xanh, những cánh đồng xanh mướt chỉnh tề trải ở bên trên.

Có gần năm thiếu niên đứng hoặc ngồi ở giữa sân.

Xa xa có nông dân dắt trâu cày ruộng, mồ hôi đổ như mưa.

Đột nhiên ánh sáng chiếu rọi sân khấu, nơi ấy giống như đang là ban ngày.

"Là ma pháp ảo thuật, lợi hại thật..."

"Sao bọn họ không đeo mặt nạ? Là hí kịch kiểu mới hả?"

“Thậm chí có tới năm người.

Năm thiếu niên quần áo tả tơi câm dụng cụ làm nông trong tay, có người nhẹ nhàng lắc lắc cánh tay, có người đấm đấm lưng, có người xoay xoay cổ.

Dưới mũi bọn họ có đeo râu mép ma pháp.

Thiếu niên cao lớn nhất trong số đó tiến tới một bước, nói với bốn người còn lại: "Nếu tương lai sau này ai trong số chúng ta giàu sang thì đừng quên những người bạn này đấy nhá."

"Ha ha, Jacques, ngươi đừng có nói chuyện cười, chúng ta đều là bình dân, sao có chuyện giàu sang chứ?”

"Đúng vậy, ngươi cứ thích mơ mộng hão huyên, nói mê sảng thôi."

Bốn người cùng cười nhạo .Jacques.

Jacques lại lắc đầu, hướng mặt về phía khán giả, nhìn lên bầu trời cao.

"Chim sẻ sẽ không hiểu được chí hướng của thiên nga!" Jacques giống như chém đinh chặt sắt nói. Cuộc nói chuyện của bọn họ rõ ràng truyền khắp quảng trường rộng lớn, thậm chí còn vang đi thật xa.

Bốn cậu bé kia lại bắt đầu cười nhạo .Jacques.

Đột nhiên một chiếc xe ngựa chậm rãi chạy vào sân khấu, một người đàn ông trung niên và một thiếu niên bước xuống xe, quần áo đẹp đẽ quý giá, đồng dạng cũng đeo râu mép ma pháp, bên cạnh là hai tên hộ vệ.

"Cha, đây chính là lãnh địa trấn Grey River của chúng ta hả? Thật xinh đẹp, sau này ta muốn thường xuyên tới đây."

"Chỉ có dân nghèo và quý tộc rác rưởi bị lưu đày mới ở nơi này thôi, Andrea, nói với ta, con không muốn ở chỗ này."

"Vâng thưa cha, con không muốn ở nơi này."

Quý tộc trên ban công theo bản năng liếc nhìn về phía Andrea, Andrea vẫn lộ ra vẻ mặt thản nhiên, giống như không hề liên quan tới mình.

Nhóm quý tộc khẽ gật đầu, thầm khen ngợi Andrea thế mà lại có thể giữ vững bình tĩnh.

"Cha, quần áo của bọn họ rách nát quá, bọn họ là ai?" Thiếu niên Andrea lớn tiếng hỏi.

"Bọn chúng không phải người." Người đàn ông trung niên nói.

"Ø? Vậy bọn họ là gì ạ?"

"Trong trấn Grey River chỉ có súc vật, bọn chúng chỉ khác nhau ở chỗ có bốn chân hay hai chân mà thôi."

"Ø? Vậy ta có thể cưỡi súc vật hai chân không ạ?”

"Bảo súc vật hai chân biến thành súc vật bốn chân thì con có thể cưỡi. Lấy danh nghĩa lãnh chúa trấn Grey River, lệnh cho thiếu niên cao nhất ở bên kia tới đây cho Andrea cưỡi."

Vì thế hai tên hộ vệ tiến tới, bức ép thiếu niên Jacques quỳ xuống đất, để thiếu niên Andrea cưỡi đi.

"Chaz!"

Thiếu niên Andrea tay trái túm tóc .Jacques, tay phải quơ quơ trên không trung, cực kỳ phấn khích.

"ChazI

"Chazl

"ChazI

Trong âm thanh hưng phấn của thiếu niên Andrea, Jacques quỳ dưới đất, chậm rãi bò tới.

Màn che chậm rãi hạ xuống, mở màn kết thúc. Bầu không khí ngột ngạt lan tỏa ở hiện trường.

Lúc này, lời dẫn kịch vang lên.

"Hai mươi năm sau, Andrea bởi vì phạm phải tội ác chồng chất nên bị gia tộc lưu đày tới trấn Grey River..."

Đông đảo quý tộc quay đầu lại nhìn sang Andrea.

Andrea cảm nhận được ánh mắt của bọn họ, mỉm cười nói: "Khi nãy ta đã nói rồi, kịch là kịch, hiện thực là hiện thực, chỉ là trùng tên mà thôi."

Nhóm người gật đầu, lại càng ngưỡng mộ với sự bình tĩnh của Andrea hơn nữa.

Không bao lâu sau, màn châm chậm được kéo lên.

Bối cảnh ruộng đồng trên sân khấu chuyển thành phòng khách một tòa nhà quý tộc lộng lẫy.

Thanh niên Andrea nằm trong đại sảnh được hai nữ hầu hầu hạ, uống rượu nho đỏ như máu tươi.

"Cậu chủ Andrea, không xong rồi, đám dân thường kia ở bên ngoài la ó đòi công lý..."

Kế tiếp, khán giả chân chân thật thật quan sát màn thứ nhất.

Ở trong màn này, bởi vì lương thực của trấn Grey River bị mất

mùa, Andrea hung ác nghiền ép, dân chúng đã chạy tới tìm Andrea đòi công đạo, nhưng Andrea đã phái người ra giết chết vài kẻ dân thường, treo xác bọn họ ở bên ngoài đại sảnh.

Tiếp đó, chiến sĩ Hắc Thiết Jacques xuất hiện, nói đạo lý với Andrea.

Trong đại sảnh, hai người tranh cãi kịch liệt, lời của Jacques làm Andrea phải câm nín không nói nên lời, được khán giả ủng hộ.

Đến cuối cùng Andrea đột nhiên nhận ra Jacques, sỉ nhục hắn là súc vật hai chân, sau đó lệnh cho hộ vệ đả thương .Jacques.

Jacques phun máu trốn thoát, hộ vệ của Andrea đuổi theo phía sau, màn che chậm rãi hạ xuống.

Khán giả ở hiện trường căn bản chưa từng thấy qua vở kịch nào có bối cảnh sắp xếp tốt như vậy, cũng chưa từng xem qua hình thức cuộc sống chân thật đến vậy, cảm xúc cũng bị kích động lên, có người mắng chửi Andrea, có người lo lắng hi vọng .Jacques có thể chạy thoát.

Nhóm bậc thây về kịch ở trước sân khấu nhỏ giọng thảo luận.

Không bao lâu sau, màn thứ hai bắt đầu.

Chương 450: Giết chết quý tộc (2)

Chương 450: Giết chết quý tộc (2)

Giết chết quý tộc (2)

Bối cảnh không phải đồng ruộng, không phải phòng khách quý tộc, mà là đất hoang.

Lúc đầu, .Jacques dẫn dắt nhóm cư dân của trấn Grey River trốn thoát, khai hoang trông trọt.

Thế nhưng cơn ác mộng buông xuống, quý tộc thành Athens dùng cờ hiệu tiêu diệt băng cướp, giống như săn thú mà săn bắt đầu .Jacques, kẻ dẫn đầu đám dân lưu lạc.

Không quản nhóm dân lưu lạc giải thích thế nào, đám quý tộc kia cũng không chịu nghe, không ngừng dùng những phương pháp săn bắn tàn bạo nhất.

Trong màn này, rất nhiều khán giả không nhịn được chửi ầm lên, suýt chút nữa đã làm buổi biểu diễn bị gián đoạn.

Jacques dẫn theo dân lưu lạc không ngừng trốn chạy.

Lại một lần nữa thoát khỏi trận săn của quý tộc, đội ngũ dân lưu lạc tụ lại một chỗ ăn cơm.

Jacques đột nhiên hô to.

"Cỗ xe Mặt Trời của Apollo chẳng bao giờ đi ngang qua đỉnh đầu ta."

"Ánh mặt trời Hy Lạp chẳng bao giờ chiếu rọi lên người ta."

"Bên tai ta chỉ có tiếng sấm sét của Thần Zeus nổ vang rền!"

Nhóm dân lưu lạc buồn bã nhìn .Jacques.

"Quý tộc và Truyền Kỳ, chẳng lẽ là trời sinh sao?"

"Chạy trốn là chết, giết quý tộc cũng là chết, đều là chết, vậy không bằng hãy vùng lên, vì chính nghĩa mà chết, vì thức tỉnh quần chúng mà chết! Giết chết quý tộc!"

"Giết chết quý tộc!" Howson hô lớn.

"Giết chết quý tộc!" Taylor hô lớn.

"Giết chết quý tộc!" Doris hô lớn.

"Giết chết quý tộc!" Bốn mươi bốn người trên sân khấu cùng hô lớn.

"Giết chết quý tộc!" Một số ít người dưới sân khấu bắt đầu hô lớn.

"Giết chết quý tộc!" Người đã tới xem trận chiến của Valhein và Rollon hô lớn.

"Giết chết quý tộc!" Số lượng lớn bình dân bắt đầu hô lớn.

Rất nhiều người vừa khóc vừa gào to.

Bọn họ muốn nói những lời này rất lâu rồi nhưng từ trước đến nay vẫn không dám nói ra. Trên sân khấu, mọi người cầm nông cụ hoặc vũ khí, cao cao đứng thẳng nhìn về bầu trời phương xa.

Màn che hạ xuống, màn thứ hai kết thúc.

Khán giả nhìn màn che, rưng rưng nước mắt.

Hoth liêu mạng lau nước mắt.

Đếm không hết số bình dân đỏ vành mắt.

Âm thanh chửi mắng quý tộc không ngừng vang lên.

Vài quý tộc trên quảng trường yên lặng rời đi.

"Ta có dự cảm xấu." Child nhỏ giọng nói.

“Ta cũng vậy."

"Chúng ta có nên xin núi Chiến Thần ngừng buổi biểu diễn lại không?”

"Nếu không sợ điện hạ Paloma, không sợ điện hạ Sisyphus, không sợ bệ hạ Hippolytus, các ngươi có thể thử xem."

Đám người nhụt chí.

"Ta không muốn xem nữa."

"Tuy nói chỉ là kịch nhưng sao cứ có cảm giác đang mắng quý tộc chúng ta vậy?”

"Ta cũng có cảm giác này."

"Andrea, ngươi vẫn muốn xem tiếp à?"

Andrea mỉm cười nói: "Ta vẫn kiên trì với cái nhìn của mình, kịch chính là kịch, hiện thực chính là hiện thực. Chúng ta dùng một đêm ngắn để xem cả cuộc đời của những con người kia, đó là thể nghiệm mới lạ cỡ nào chứ. Không có gì bất ngờ xảy ra thì kết tiếp ta: sẽ gặp xui xẻo. Ta không chạy thì thôi, bọn ngươi chạy cái gì?"

"Ha ha..." Nhóm quý tộc trẻ tuổi cười rộ lên.

"Ngài đúng là có đầu óc phóng khoáng điển hình đấy." Child tán thưởng.

Màn che một lần nữa được kéo lên.

Màn thứ ba bắt đầu.

Trên sân khấu, là phòng khách nhà Andrea.

Bốn mươi bốn nghĩa sĩ đang chiến đấu với thuộc hạ của Andrea.

Andrea giống như một con chuột kinh hãi rúc ở trong góc run rẩy.

Hai bên vừa chiến đấu vừa mắng chửi.

Nhóm nghĩa sĩ mắng Andrea. "Hung thủ, ngươi làm nhục vợ tai"

"Kẻ điên, ngươi giết cha ta!"

"Tên côn đồ, ngươi hại vợ con tai"...

Hành vi tội ác của tất cả quý tộc Athens thông qua tiếng rống giận của bốn mươi bốn người, vang lên.

"Giết chết Andreal"

"Giết chết Andreal"

Khán giả dưới sân khấu tức giận gầm lên.

Nhóm quý tộc trên ban công một lần nữa nhìn về phía Andrea, ánh mắt mỗi người đều phức tạp hơn khi nãy.

Bọn họ nhìn thấy nụ cười trên mặt Andrea biến mất, môi hơi mím lại, đôi mắt xám xanh âm u.

Cuộc chiến cuối cùng là Jacques và hộ vệ trưởng chiến đấu, cả hai diễn viên đều là chiến sĩ Hắc Thiết được Aeschylus chọn lựa kỹ càng vì muốn mang tới màn chiến đấu đặc sắc dị thường cho khán giả, nó vượt xa bất cứ vở hí kịch nào trước đó.

Thấy một màn này, tất cả nhóm tác giả kịch ngẩn người, không ngờ hí kịch lại có thể tả thực đến như vậy.

Cuối cùng, Jacques giết chết hộ vệ trưởng.

Jacques dẫn đầu mọi người bắt Andrea ra giữa sân khấu, giãm đầu hắn, nhìn về phía khán giả trước mặt.

Bốn mươi bốn người cùng nhìn về phía trước.

Hiện trường hoàn toàn xôn xao.

"Giết chết Andreal"

"Giết chết Andrea..."

Hơn trăm nghìn người cùng hô to.

Những người trước đó không dám hô 'giết chết quý tộc), lúc này cũng không hề kiêng dè gào lên.

"Giết"

Jacques tự mình ra tay, giết chết Andrea.

Bốn mươi bốn người vây tới, tiến hành tráo đổi thi thể Andrea.

Sau đó, toàn trường lặng ngắt như tờ, người Athens nhìn thấy cảnh tượng mà cả cuộc đời này chưa từng thấy qua. Chỉ thấy bốn mươi bốn người giống như dã thú tấn công xác Andrea, vung nông cụ và vũ khí, chặt, chém, băm, cắt...

Máu và thịt bò giống hệt như thật văng vung tóe trên sân khấu.

Giờ phút này, bốn mươi bốn người giống như biến thành ác ma nhuộm máu.

Thậm chí còn có người đưa tay vốc lấy thịt nát và máu tươi nhét vào miệng mình.

Vừa nhai vừa khóc rống.

Tất cả khán giả há to mồm, hoàn toàn chấn động.

Lúc này bên rìa sân khấu vang lên tiếng kèn lệnh, mặt đất chấn động, móng ngựa vang dội.

"Quý tộc săn bắn chúng ta đã sắp tới rồi." Âm thanh của Howson tràn đầy tiếc nuối.

Chương 451: Giết chết Andreal!

Chương 451: Giết chết Andreal!

Giết chết Andreal

"Ta chẳng thà tự sát cũng không muốn bị vu oan là giặc cướp, là chiến lợi phẩm của đám người kia."

"Đáng tiếc, chúng ta chỉ có thể giết chết Andrea, không thể tiến vào Athens, không có cách nào để đám ông chủ quý tộc cao cao tại thượng kia nhìn thấy sức mạnh của chúng ta. Chúng ta, không có cách nào làm bọn họ sợ hãi, không có cách nào làm bọn họ đau đớn."

"Không, chỉ cần biết rằng chúng ta đã giết chết Andrea, giết chết quý tộc thì đám quý tộc nhất định sẽ sợ hãi! Bọn họ nhất định sẽ vì sợ hãi và đau đớn mà giảm bớt ức hiếp bình dân khác. Chúng ta không giết được Athens, nhưng chúng ta có thể đốt lên ngọn lửa để thành Athens nhìn thấy! Để đốm sáng này vĩnh viễn thiêu đốt linh hồn bọn họ!" .Jacques hô to.

Nhóm quý tộc có mặt đều giật mình, rất nhiêu bình dân hiểu ra.

Giờ phút này bọn họ mới hiểu được ý nghĩa thật sự của ánh lửa trấn Grey River.

Jacques đứng giữa sân khấu, những người còn lại chậm rãi tới gân .Jacques.

Có người đứng hai bên, có người ngồi dưới đất, có người hấp hối.

Jacques nhìn bầu trời phương xa, giống như những vở kịch bình thường, bắt đầu ngâm nga những lời thơ dạt dào tình cảm.

"Cho dù sống trong cống ngầm, cũng có quyền được ngắm nhìn bầu trời."...

"Không quản đêm tối dài dằng dặc cỡ nào, ban ngày rồi cũng sẽ tới."...

"Ta chưa từng yêu thế giới này, nó cũng như thế đối với ta. Thế nhưng ta vĩnh viễn yêu thương mỗi người trên thế giới này."

Cuối cùng, Jacques một tay cầm đuốc, một tay cầm kiếm.

"Ta không phải dê hai chân, ta là Howson."

"Ta không phải giặc cướp, ta là Taylor."

"Ta không phải côn đồ, ta là Doris."...

Bốn mươi ba người lần lượt nói ra tên mình.

Mỗi người khi nói xong lập tức tự sát.

Cuối cùng, Jacques đặt kiếm ngang cổ.

"Ta không phải súc vật, ta là Jacques."

Nói xong, .Jacques vung kiếm tự sát, cây đuốc rơi xuống.

Phừng... Ngọn lửa ảo giác phừng lên thiêu đốt mọi người, thiêu đốt cả căn phòng khách, thiêu đốt toàn bộ sân khấu.

Sân khấu đỏ rực trở thành nơi sáng ngời nhất thành Athens.

Một vài người thậm chí lùi lại vài bước, sợ mình cũng bị nhen lửa.

Tiếp đó, ảo giác lần thứ hai xuất hiện.

Khán giả kinh ngạc nhìn thấy, sân khấu xuất hiện màn sáng, màn sáng hiện ra trấn Grey River đang cháy, mà trấn Grey River ngày càng xa ngày càng xa.

Cuối cùng trong hình xuất hiện thành Athens.

Dưới trời sao, trên tường thành Athens, nhóm binh sĩ nhìn về phía trấn Grey River.

Ánh lửa ngút trời.

Cuối cùng trên màn sáng hiện lên một dòng chữ.

Sống như hoa mùa hè, chết như lá mùa thu.

Rất nhiều người đắm chìm trong cảm xúc của vở kịch không thể tự kiêm chế, thế nhưng trong lòng một số ít chiến sĩ và ma pháp sư nhấc lên cơn sóng gió ngút trời.

Màn sáng ma pháp cuối cùng căn bản không phải ảo thuật, đó chính là ghi chép hình ảnh ma pháp của ngọn lửa trấn Grey River ngày đó.

Đó không phải là kịch, là ngọn lửa thật sự tồn tại.

"Giết chết Andreal" Hoth đột nhiên rống to.

"Giết chết Andreal" Rất nhiều người cùng rống theo.

"Giết chết Andrea!" Đếm không hết số bình dân rống to.

Mọi người gào thét, bật khóc.

Trên ban công, đông đảo quý tộc đồng loạt nhìn sang Andrea.

Vẻ mặt của Andrea so với lọ nồi còn đen hơn.

Qua hồi lâu, hắn mới chậm rãi thở hắt một hơi.

"Đúng là một ngày tốt đẹp, để ta nhìn thấy đám dân đen này giãy giụa như đám giòi bọ, nhỏ bé không chút nào đáng kể như vậy nhưng lại cố gắng như vậy. Đáng tiếc dân đen nhiều như vậy, chân chính dám giết quý tộc chỉ có một mình Valhein, mà Valhein rất nhanh sẽ chết. Giống như ly rượu nho này vậy..."

Răng rắc...

Andrea mỉm cười buông mảnh vỡ của ly rượu, chậm rãi rời đi.

Mọi người ở nơi này đều nhìn thấy con ngươi lạnh như băng của hắn.

Sân khấu ảo tan biến, tất cả diễn viên đứng trên sân khấu, cúi người với khán giả. Diễn viên đóng vai Jacques đỏ bừng mắt, hắn hít sâu một hơi, chậm rãi nói: "Vở kịch này căn cứ theo câu chuyện khởi nghĩa ở trấn Grey River' mà rất ít người biết viết ra. Nhưng chúng ta không ngờ rằng tác giả của nó, Valhein vĩ đại vào cùng ngày biểu diễn vở kịch này đã ở trên đấu trường, giống như Jacques, tự tay chém chết một quý tộc hèn hạ. Hiện giờ Valhein đang bị đối xử không công bằng, nhưng ta không biết phải làm thế nào. Ta chỉ có thể nói, chúng ta sẽ khắc ghi hết thảy, khắc ghi trấn Grey River, khắc ghi đấu trường, khắc ghi Jacques, khắc ghi Valhein."

'Valhein!'

'Valhein!'

'Valhein....

Ngày càng nhiều người hô to tên Valhein.

Mũi Paloma đỏ ửng.

Valhein đã nhóm lửa trấn Grey River, nhóm lửa đấu trường, mà bây giờ, nhóm lửa quảng trường thị chính.

Nhóm lửa Athens, nhóm lửa Hy Lạp, nhóm lửa toàn thế giới.

"Cám ơn ngươi đã chỉ đường cho ta."

Paloma đứng dậy rời đi.

Âm thanh hô hào 'Valhein không hề ngừng lại, ngược lại càng lúc càng lớn hơn.

Đột nhiên, có người hô to: "Đó là tượng quán quân đồng thau của Valhein! Là Valhein!"

Nhóm người tìm kiếm khắp nơi, phát hiện xung quanh tượng quán quân Valhein có những ngọn đèn ma pháp nhỏ, chiếu bức tượng sáng ngời.

"Valhein...'

Rất nhiều người cùng trải qua đấu trường và vở kịch, mắt ướt át.

"Tôn vinh ngài như một vị Thần!"

Một thiếu niên hô to một tiếng, sau đó đi tới, ngôi xổm trước bức tượng quán quân đồng thau của Valhein, vươn tay sờ vào phần mu bàn chân Valhein.

Người xung quanh sửng sốt, giống như sóng lớn cuộn trào mãnh liệt trôi qua.

Chương 452: Giết chết Andrea! (2)

Chương 452: Giết chết Andrea! (2)

Giết chết Andreal (2)

Rất nhiều người ngồi xổm xuống, giống như đối diện với người anh hùng mình tôn kính nhất, xoa mu bàn chân bức tượng đồng thau của Valhein.

Tình cảnh rơi vào hỗn loạn.

Bậc thầy Larens bay tới trên không trung bức tượng, cầm gậy ma pháp đánh vào hư không.

Âm...

Lấy tượng quán quân đồng thau làm trung tâm, làn sóng vô hình chậm rãi đẩy tới trước, tất cả người xem ở gần đó đều bị châm chậm đẩy ra, kinh hô lui về sau.

"Hôm nay nhiều người, vì đề phòng tình huống giãm đạp hoặc chuyện ngoài ý muốn xảy ra, nếu như muốn chạm vào tượng quán quân đồng thau của Valhein thì không được chen lấn, phải xếp hàng! Các học sinh Học viện Plato cùng giúp ta duy trì trật tự, để bọn họ hình thành đội ngũ thật dài. Mặt khác, ta đề nghị các vị hãy trở về nhà nghỉ ngơi, nếu như muốn chạm vào tượng quán quân đồng thau thì ngày mai quay lại cũng không muộn."

Bậc thầy Larens nhìn mọi người xung quanh, lại nói: "Bộ phận sáng lên của bức tượng ở quảng trường thị chính không phải một sớm một chiều mà hình thành, xin mọi người đừng nóng lòng.

Nhóm người nhìn sang những bức tượng quán quân đồng thau khác, có bức thì phần đầu sáng lên, có bức vai sáng lên, có bức cánh tay sáng lên, mà mu bàn chân sáng lên thì rất ít.

Một học sinh Học viện Plato đi tới, giúp đỡ bậc thây Larens duy trì trật tự.

Thế nhưng một màn làm tất cả mọi người không ngờ đã xảy ra.

Phần lớn mọi người không rời đi mà kiên trì xếp hàng.

Tổng số người vượt hơn trăm nghìn.

Ngay từ đầu mọi người cũng không phát hiện, nhưng theo thời gian trôi qua, các ma pháp sư bắt đầu ước tính thời gian.

Kinh ngạc phát hiện, mỗi người một giây thì một tiếng chỉ có thể để ba nghìn sáu trăm người chạm vào tượng, hiện giờ trăm nghìn người suốt một ngày một đêm cũng chưa sờ xong.

Vì thế Larens phải lần thứ hai khuyên nhủ nhóm người.

Thế nhưng vẫn có rất nhiều người không muốn rời đi, kiên trì xếp hàng.

Có một vài người không xếp hàng, bọn họ đứng dọc theo quảng trường, lẳng lặng nhìn dân chúng xếp hàng.

Ngay từ đầu bọn họ không thể nào hiểu được sự lựa chọn của dân chúng.

Thế nhưng theo thời gian trôi qua, một giờ, hai giờ, ba giờ...

Tới tận đêm khuya vẫn như cũ có người kiên trì xếp hàng.

Trước tượng quán quân, dân chúng như rồng rắn.

"Giống như Thần Linh." Sigurd thở dài một tiếng, chậm rãi rời đi.

"Kính trọng ngài như Thần." Kelton hơi cúi đâu về hướng tượng quán quân, xoay người rời đi.

Hag cũng cung kính cúi chào với tượng quán quân, sau đó theo Kelton rời đi.

Nhóm bậc thây viết kịch ngồi trước sân khấu, ngơ ngác nhìn đoàn người thật dài.

"Sống như Valhein, chết cũng không nuối tiếc."

Cha bi kịch thở dài một tiếng.

Những bậc thây hí kịch khác có chút sửng sốt, đều gật nhẹ hoặc gật mạnh, rất đồng ý với lời này.

Đêm tối dân nhạt nhòa, hừng đông ập tới.

Khắp nơi trong thành Athens, vừa mới tờ mờ sáng đã có người chạy thẳng tới quảng trường thị chính.

Sau khi tới nơi, bọn họ sững sờ tại chỗ, khó tin nhìn về phía trước.

Chỉ thấy trước pho tượng quán quân vẫn xếp một đội ngũ thật dài như cũ.

Người xếp phía trước tròng mắt đã đỏ bừng, cơ thể khẽ lắc lư, thậm chí có người còn gục gặng đầu, mơ mơ màng màng.

Thậm chí có người cả đêm không ngủ, vẫn luôn xếp hàng.

Người mới tới lặng lẽ tới phía sau đội ngũ.

Ma pháp sư vẻ mặt bình tĩnh duy trì trật tự đội ngũ, thế nhưng

bọn họ thật bất đắc dĩ nhìn đội ngũ không hề rút ngắn mà còn bắt đầu kéo dài hơn, cấp tốc kéo dài.

Lúc nắng sớm chiếu lên pho tượng quán quân Valhein, phía trước quảng trường thị chính một lần nữa xuất hiện một con rồng quanh co dài ngút nghìn.

Đặt mình vào trong đó, thấy một màn như vậy, tâm linh của mỗi người đều bị rung động thật sâu.

"Bọn họ không phải vì Valhein, là vì mình." Larens tự lẩm bẩm.

Trong con hẻm tối, một người đàn ông mặc áo trùm đen giống như bùn đất từ từ thành hình, thân hình đông cứng lại, bước ra khỏi con hẻm, theo đường lớn Nữ Thần Trí Tuệ rời quảng trường thị chính.

Hắn lẳng lặng nhìn quảng trường thị chính dưới ánh sáng sớm, một hồi lâu sau thì chậm rãi rời đi.

Bắt đầu từ đêm qua, cả tòa thành Athens đều nói về một cái tên.

Valhein.

Sáng sớm Học viện Plato an tĩnh, cho dù ngày nghỉ dành cho trận đấu thành bang đã qua, học sinh đã trở vê trường như bình thường để đi học, nhưng vườn trường vẫn an tĩnh như vậy.

Giống như vẫn còn đang nghỉ.

Đến trưa mới miễn cưỡng náo nhiệt hơn.

Jimmy chạy khắp nơi, không ngừng sử dụng tin nhắn ma pháp liên hệ bạn học trong học viện.

Tiếng chuông tan học buổi chiều vang lên.

Nhiều bạn học theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía bảng đen, muốn chép nội dung cần chuẩn bị và ôn tập tối nay.

Trên bảng đen không có gì.

Tất cả bạn học đều thất vọng mất mát.

Đúng lúc này, có người nhỏ giọng nói: "Núi Chiến Thần đã ra phán quyết rồi!"

Paloma đang xem tin nhắn ma pháp.

Bởi vì Valhein đã sát hại quý tộc Rollon ở đấu trường, núi Chiến Thần phán quyết tử hình Valhein. Nhưng Valhein được Nữ Thần Trí Tuệ chú ý, có một lần cơ hội miễn tử, phán quyết chuyển thành lưu vong mười năm.

Jimmy đứng dậy, nói với Hoth, Paloma và Albert: "Phán quyết đã ra rồi, bọn ta đang nghĩ cách giúp Valhein. Ta đã liên hệ vài bạn học, còn cả bạn của Lake, bọn họ cũng muốn giúp Valhein, chuẩn bị đêm nay tụ hội thương lượng đối sách. Mọi người có muốn đi cùng không?"

Chương 453: Giết chết Andrea! (3)

Chương 453: Giết chết Andrea! (3)

Giết chết Andreal (3)

“Ta đi!" Hoth lập tức nói.

"Ta cũng đi." Paloma gật mạnh đầu.

Ba người nhìn sang Albert.

Albert ấp úng nói: "Ta... trong nhà còn có việc, không đi được."

Paloma mặt không biểu cảm quay đầu đi nhìn ra bên ngoài, mái tóc đen khẽ lay, màu mắt như hồ xanh thăm thẳm.

Hoth cố sức siết chặt nắm tay rôi chậm rãi buông ra, vẻ mặt lạnh như băng.

dJimmy thở dài nói: "Trong nhà ngươi có việc thì bọn ta cũng không ép. Chúng ta đi thôi."

Ba người đứng dậy rời khỏi phòng học.

Albert lẳng lặng cúi đầu ngồi đó, qua một hồi lâu mới giật mình tỉnh lại, khom lưng ôm lấy hòm gỗ lấy từ câu lạc bộ con rối lúc trưa, bước nhanh về nhà.

Mặt trời chậm rãi rơi xuống, bóng dáng Albert kéo dài trên mặt đất, cách Học viện Plato ngày càng xa.

Đi tới cửa nhà, Albert hít sâu một hơi, buông hộp xuống, từ

bên trong lấy ra một cái chi giả ma pháp tinh xảo bằng Thanh Đồng, bên trên tràn đầy ma văn màu xanh nhạt.

Đây là kiện vật phẩm ma pháp đầu tiên mà hắn tự mình chế tạo.

Albert vuốt ve mặt ngoài nhẵn nhụi của chi giả, ánh mắt mềm mại, không khỏi nghĩ tới cái ngày nhiều năm trước.

Ngày đó, nhóc Albert bảy tuổi ngồi xổm trên mặt đất nghịch bùn, không ngừng điều chỉnh tỷ lệ nước và bùn, nặn ra đủ loại hình dáng.

Đột nhiên một bóng đen phủ xuống.

'Albert, con đang làm gì đó?”

Âm thanh quen buộc vang lên, nhóc Albert híp mắt ngẩng đầu nhìn người đang cản ánh mặt trời, người này chống gậy, dưới chiếc áo chùng chỉ lộ ra một chân.

“Ta đang nghịch bùn ạ.' Nhóc Albert cười hì hì nhìn cha.

Cha nhìn vết bùn lấm lem trên mặt và khắp người hắn, mỉm cười nói: "Sao lại nghịch bùn?"

Nhóc Albert thu lại nụ cười, thực nghiêm túc nói: "Ta muốn trở thành nhà điêu khắc, chế tạo một cái chân giả giống hệt như thật, để lúc cha đi đường sẽ giống như trước đây vậy!" Nhóc Albert đắc ý hít mũi một cái, theo thói quen dùng ngón trỏ bẩn của mình gãi gãi mũi, trên mặt lại tăng thêm một vệt bùn nhỏ, che đi chút tàn nhang.

Cha cười ha hả đưa tay xoa xoa tóc nhóc Albert.

"Vậy chúng ta giao hẹn nhé, chờ con chế tạo được chân giả thì ta sẽ gọi con là nhà điêu khắc Albertt"

"Dạt Nhóc Albert vui sướng cười rộ lên.

Khi đó, mẹ vẫn chưa mất, cha cũng không uống rượu.

Hình ảnh ấm áp biến mất ở trước mắt, ánh sáng trong mắt Albert lờ mờ.

Hắn nhẹ nhàng xoa chiếc chi giả ma pháp, hít sâu một hơi, bước vào trong nhà.

Mùi hôi của rượu phả vào mặt, cả gương mặt Albert nhăn lại thành hạt óc chó.

Một người đàn ông trung niên xiêu xiêu vẹo vẹo nằm nghiêng trên giường, đầu tóc rối bời dính vài mảnh lá vụn, hai mắt mờ mịt, chân tạo thành hình chữ 7\ ở trên giường, một chân lành lặn không tổn hại, một cái chân khác từ phần dưới đầu gối trở xuống được ghép với chân giả bằng gỗ.

"Cha, ta đã về rôi." Albert hơi khom người nói.

"Ừm." Người đàn ông trung niên hừ một tiếng, nhìn không ra là đang trả lời hay là men say phát tác.

"Ta đã làm ra một cái chỉ giả ma pháp, tuy vẫn chưa thể giống hệt như chân thật nhưng so với chân gỗ tốt hơn nhiều, hiện giờ ta sẽ ghép cho cha." Albert dè dặt nói.

"Ừm”"

Albert đi tới trước, thuần thục gỡ chân giả bằng gỗ xuống, nhẹ nhàng thay đổi chân giả ma pháp bằng kim loại kia.

Albert đứng dậy, nhìn cái chân giả ghép chặt khít với chân cha, trên mặt hắn lộ ra nụ cười vui sướng.

"Cha, ngài đi thử một chút đi, cái chân giả ma pháp này rất lợi hại, nhóm học sinh lớp trên trong câu lạc bộ con rối đều khen ngợi

ta." Giọng của Albert tràn đầy tự hào.

"Hửm?" Người đàn ông trung niên kia giống như hoàn toàn không nghe thấy âm thanh của Albert, hắn quay sang cầm lấy bầu rượu, rót vào trong ly.

Tí tách...

Nhỏ được ba giọt thì ngừng lại.

Hắn dùng sức lắc bầu rượu, trong bầu rượu không có âm thanh, sau đó giơ bầu rượu ném về phía Albert.

Albert vội vàng né tránh. Xoảng!

Bầu rượu nện lên tượng, mảnh vỡ văng tứ tung.

"Tháng này ngươi kiếm được bao nhiêu tiên?" Người đàn ông trung niên quay đầu sang nhìn Albert, ánh mắt sáng lên một chút.

Albert có chút sửng sốt, đang định nói hai nghìn đồng vàng đại bàng, nhưng nhìn thoáng qua cái chân giả ma pháp kia, đã dùng hết rồi.

"Ta... tháng này vẫn luôn tham gia khảo nghiệm, không kiếm được tiền." Albert khẩn trương nói.

"Rác rưởi! Ta nuôi ngươi lớn lên, tạo điều kiện cho ngươi tới trường, ngươi lại báo đáp ta như vậy à? Ngươi xem Strauss nhà hàng xóm đi, không lớn hơn ngươi bao nhiêu đã có thể đi làm công rồi, còn ngươi? Học không giỏi, kiếm tiên không nhiều, có ích lợi gì chứ? Nuôi ngươi còn không bằng nuôi một con chói"

Albert im lặng không nói, mình vào được Học viện Plato là vì đã vượt qua được kỳ kiểm tra tài năng, sau khi tới trưởng không chỉ không tốn một cắc bạc nào của cha mà bình thường vẫn luôn kiếm tiên phụ tiền nhà.

Nhưng mà, rượu rất đắt tiền.

"Cút ra ngoài, mua rượu về cho ta. Lần sau không mang rượu về nhà thì đừng có bước vào cái cửa này! Cút!"

AIbert cúi đầu, xoay người rời đi.

AIbert yên lặng đi ra khỏi nhà, lúc vào yên lặng lúc ra cũng yên lặng, yên lặng đi trên đường cái.

Dưới ánh ráng chiều chiếu rọi, Albert nhịn không được nữa, nước mắt tùy ý tràn ra.

"Người đã quên nhưng ta vẫn còn nhớ rõ."

Hắn lau nước mắt, một mình chậm rãi đi tới.

Căn phòng trong đấu trường.

Chương 454: Tiễn ngươi lên đường

Chương 454: Tiễn ngươi lên đường

Tiễn ngươi lên đường

Valhein lại xem tin nhắn ma pháp của thây Niedern.

"Núi Chiến Thần đã đưa ra phán quyết, lưu vong trò mười năm, kỳ hạn trong vòng ba ngày phải rời khỏi Athens. Trước tiên trò đừng đi, cứ ở lại đó, ta sẽ lập tức tới tìm trò. Nhớ kỹ, đừng rời đi."

"Vâng."

Valhein đơn giản đáp lại một chữ, bình thản như nước.

Qua hồi lâu sau, tiếng bước chân vang lên.

Valhein ngẩng đầu, giáo viên Niedern mặc một thân áo trùm đen đẩy cửa bước vào.

Gậy ma pháp năm khúc lơ lửng bên phải người thây tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt, theo hắn di chuyển tới trước.

"Học sinh thông minh nhất của ta, nhìn thấy giáo viên ưu tú nhất của ngươi sao vẫn trưng cái mặt lạnh ra thế kia." Niedern mỉm cười nói.

Valhein không vui nói: "Bây giờ mà còn cười được thì nhất định không phải người tốt lành gì."

Niedern lập tức thu lại nụ cười, ho khẽ một tiếng, đưa tay phải ra nói: 'Dùng nhẫn không gian của trò chạm vào nhẫn của ta, đồ đạc ta đã mang tới cả rồi. Hai cái huy chương Ma Nguyên, phần thưởng hạng nhất ba trường, bao gồm cả phần thưởng di hài người lùn đá của Ba Tư. Đương nhiên, còn có cúp quán quân và vòng nguyệt quế của trận đấu thành bang mà Paloma đã lấy lại giúp trò."

Valhein đưa tay trái ra, hai chiếc nhẫn không gian của hai người chạm vào nhau, ánh sáng chợt lóe.

Niedern từ bên hông cởi túi tiên ma pháp xuống nói: "Còn có hai trăm nghìn đồng vàng đại bàng mà trò lãnh trước, một trăm nghìn của cửa hàng ma dược Hoek, một trăm nghìn của nhà hàng Beauty of the Giant Dragon, số còn lại sẽ thanh toán cuối năm. Còn có hơn ba chục nghìn đồng vàng đại bàng, là tiên thắng cược trận đấu thành bang."

Valhein lấy ra túi tiền ma pháp của mình, túi tiền ma pháp của hai người chạm vào nhau.

Lẻng xẻng...

Số lượng đồng vàng đại bàng thật lớn hóa thành ánh sáng vàng óng cấp tốc chảy vào túi tiền Valhein.

Trong căn phòng tối tăm, ánh sáng vàng ươm chói lọi.

"Âm thanh tuyệt vời, ánh sáng xinh đẹp, lẽ nào trò không vui?" Niedern dùng hai con mắt một thật một giả nhìn chằm chằm Valhein.

'Không vui.

Tiếng đồng vàng chuyển sang kết thúc, Valhein cất túi tiền đi.

"Trò đi rồi thì cửa hàng ma dược thì có thể kinh doanh chút

dược liệu cơ bản mà thôi, thu nhập sẽ giảm mạnh." Niedern nói.

"Ta sẽ nghĩ cách vận chuyển dược liệu về đây, ta nghĩ khắp nơi trên thế giới đều có cửa hàng của Thương hội Plato đúng không?" Vẻ mặt Valhein thực bình tĩnh.

"Ừm. Đã đánh dấu trong sách ma pháp của trò. À đúng rồi, sau khi rời khỏi thành Athens thì sách ma pháp của trò không thể gửi tin tức được nữa, trò có thể tìm ma pháp sư Hoàng Kim sử dụng ma vật truyền tin, hoặc là tìm bậc thây Thánh Vực giúp đỡ tiến hành truyền tin cự ly siêu xa."

Valhein gật đầu.

"Mặt khác, trong sách ma pháp của trò đã tăng thêm rất nhiều nội dung cho phép, ngoại trừ trận pháp ma pháp Thanh Đồng thì còn có cả trận pháp ma pháp Bạch Ngân, ta đặc biệt giúp trò xin cả trận pháp ma pháp Hoàng Kim và chương trình học ma pháp sáng tạo. Với lại tất cả chương trình học từ năm nhất tới năm năm đều nằm trong sách của trò. Đương nhiên bao gồm cả một số lượng lớn sách ma pháp cao cấp." Niedern nói.

"Xem ra các thầy thật sự không muốn để ta trở về." Giọng nói của Valhein rất bình thản.

"Trò nói vậy thì các thầy sẽ rất đau lòng đấy. Thực tế là học viện vẫn luôn tìm cách giúp trò giảm bớt thời gian lưu vong."

"Ta cũng đã suy nghĩ chuyện này, nhưng nếu không có gì bất ngờ thì quý tộc sẽ ngăn cấm tất cả phương pháp giảm bớt hình phạt. Với lại... nếu ta đoán không sai, nhiều nhất là ngày mai bọn họ sẽ tìm ra một tội danh mới để bắt ta trở lại.

"Trò yên tâm, học viện sẽ không để trò bị bắt trở lại." Niedern mỉm cười nói.

"Đúng vậy, nhóm lão âm kia... chỉ ước gì để ta ăn trái đắng

nhiều một chút, đúng không?" Valhein nhìn chằm chằm mắt Niedern.

"Trò đã hiểu lâm học viện quá sâu rồi, bọn ta hi vọng nhìn thấy mỗi học sinh ưu tú có thể phát triển khỏe mạnh. Trò xem, cho trò nhiều trận pháp ma pháp và sách ma pháp như vậy, lại còn lấy hết phần thưởng cho trò. À đúng rồi, trò có nghĩ tới sẽ dùng huy chương Ma Nguyên để đổi cái gì hay chưa? Chờ trò thăng cấp lên ma pháp sư Bạch Ngân thì sẽ cần tới di hài của sinh linh thần kỳ cấp Thanh Đồng. Hai huy chương Ma Nguyên không đủ."

"Thầy giúp ta gửi Jacques cho Hội Nghị Ma Pháp đi, xem thử xem có thể đổi thành huy chương Ma Nguyên hay không." Valhein nói.

"Cái này cũng được à?" Niedern sửng sốt. "Dù sao ta cũng đang giúp ma pháp sư đả kích quý tộc, một vở kịch hay như vậy nếu không thể tính là có cống hiến cho giới ma pháp thì sau này còn ai dám dùng thân phận ma pháp sư chống lại quý tộc nữa, đúng không? Thầy cứ viết nguyên văn câu nói của ta vào đơn xin." Valhein nói.

Vẻ mặt Niedern thực bất đắc dĩ, nói: "Nếu trò dám muốn thì ta dám làm, ta sẽ thử xem. Mặt khác, sau này trò chú ý một chút, đừng có quá khoe khoang."

"Ta vẫn luôn thành thật đáng tin, trung hậu nghiêm túc, có bao giờ khoe khoang đâu chứ?" Valhein nghi hoặc khó hiểu.

"Trò biết bây giờ nhóm ma pháp sư kia đang nói cái gì không? Đều đang hoài nghi Địa Ngạo Thiên của trò là sinh linh thần kỳ siêu thần tích, thậm chí còn nghi ngờ nó là Thần Lùn cổ xưa. Đúng là gặp quỷ mà, đám người kia cái gì cũng dám nghĩ."

Chương 455: Tiễn ngươi lên đường (2)

Chương 455: Tiễn ngươi lên đường (2)

Tiễn ngươi lên đường (2)

"Được rồi, sau này ta sẽ kiêm chế một chút." Valhein nói.

"Trò còn muốn nói gì nữa?"

"Này là bàn giao lời trăng trối hả? Ta có thể mắng người không?" Valhein hỏi.

"Không thể."

"Ta có thể gia nhập vào Ba Tư, Ai Cập hay Bắc Âu không?" Valhein hỏi.

"Ta đề nghị trò hãy suy nghĩ cẩn thận." Trong mắt Niedern lóe ra tia sáng lạnh.

"Ta cảm thấy rất có khả năng, dù sao thì Học viện Plato mở mắt trừng trừng nhìn ra bị lưu vong, quý tộc Athens chỉ hận không thể ăn tươi nuốt sống ta. Nếu như ta lấy thân phận người bị hãm hại xin giúp đỡ, ba nước nhất định sẽ vui vẻ tiếp nhận. Huống chi ta ở Ba Tư và Bắc Âu đều có người quen, địa vị cũng không thấp." Valhein nói.

"Rốt cuộc trò có yêu cầu gì?" Niedern cảnh giác nhìn Valhein.

"Ta dùng tiền thuê chiến sĩ Hoàng Kim và ma pháp sư Hoàng Kim theo ta, thế nào?" Valhein hỏi.

"Trò có thể có bao nhiêu...' Niedern đột nhiên im lặng, bởi vì nói được phân nửa thì phát hiện Valhein thật sự có thể thuê nổi.

"Không được, trò đang lưu vong chạy trốn chứ không phải đại thiếu gia dạo chơi ngoài thành!" Niedern nói.

"Như vậy, tiếp theo ta nên đi đâu đây?" Valhein hỏi.

Niedern tức giận nói: "Biển rộng."

"Nơi cụ thể." Valhein nói.

"Ta cũng không rõ lắm, nhưng kế hoạch tạm thời của bọn ta chính là bờ đông đối diện biển Aegean. Nơi đó hiện thuộc về khu vực Hy Lạp, nhưng thực tế bị Ba Tư chiếm lĩnh, nơi đó bảo trì nền độc lập tương đối. Trò ở đó sẽ không cần lo lắng với mệnh lệnh của quý tộc Athens, hơn nữa nơi ấy cũng có học viện ma pháp rất mạnh."

"Ta có thể chuyển sang học viện ma pháp khác à?" Valhein hỏi.

"Cao lắm là học sinh trao đổi mà thôi. Trừ phi bậc thầy Plato mở miệng, bằng không trò sinh ra là ma pháp sư của học viện, chết sẽ trở thành thuật chiêu hồn của học viện." Niedern nói.

"Các thây ác độc thật đấy!" Valhein nói.

"Ah đúng rồi, trò còn cần gì không, ta sẽ bảo người tới chợ ma pháp mua giúp trò." Valhein lập tức nói: "Ta đã lên danh sách trong sách rồi, bây giờ sẽ gửi tin nhắn ma pháp cho thầy."

Niedern mở tin nhắn ra xem, nhìn danh sách vật phẩm ma pháp chi chít mà hoa cả mắt.

"Có tiền không biết làm gì à? Trò đang tránh nạn chứ không phải chơi trò sinh tôn. Tổng sản lượng giảm phân nửa, số lượng giảm phân nửa, quyết định như vậy đi!"

"Vậy ta tự đi mual" Valhein nói.

"Ra cửa một phát liền trực tiếp đưa trò ra biển rồi, trò còn muốn tới chợ ma pháp? Nghĩ hay quá đấy." Niedern nói.

"Các thầy thắng. Đi bây giờ đi." Valhein nói.

"Ta tiễn trò lên đường." Niedern nói.

"Thây đổi câu khác dễ nghe một chút đi." Valhein lườm Niedern trắng mắt.

"Ta rất vui sướng tiễn trò lên đường." Niedern nghiêm túc nói.

Hai người đi ra ngoài đấu trường, Hill vội vàng tới đón.

"Ông chủ Valhein!" Vẻ mặt Hill rất kích động.

Valhein gật đầu, nói: "Tam thời rời khỏi Athens, ngươi nói với Kelton không cần sợ, gặp chuyện thì chạy tới cổng Học viện Plato, đeo râu mép ma pháp gào to ta là bạn của Valhein, không để trái tim nghĩa sĩ băng giá, không để anh hùng chảy máu rơi lệ, Học viện Plato nếu muốn mặt mũi thì không đến mức thấy chết không cứu đâu. Nếu vẫn không giải quyết được thì tới tìm Paloma, đừng nói câu nào, cứ quỳ trước mặt nàng mà dập đầu, không đập đến chảy máu thì đừng ngẩng đầu. Nàng mềm lòng, nếu là việc có thể giúp thì nhất định sẽ giúp. Nếu ngay cả như vậy mà vẫn không thể giải quyết được thì đừng cầu người nữa, tranh thủ thời gian ôm tiền chạy trốn đi, ta sẽ không trách hắn."

Hill ngơ ngác nhìn Valhein, lời này sao không được tự nhiên như vậy chứ.

Valhein từ trong túi tiên ma pháp lấy ra năm mươi đồng vàng đã hiến tế đặt lên xe ngựa của Hill, nói: "Ngươi cũng cực khổ rồi, đây là thù lao cho ngươi. Ta đi đây, hãy bảo vệ mình thật tốt, hi vọng sau này ta trở về các ngươi không bị quý tộc giết chết."

"Cám ơn ông chủ Valhein! Cám ơn ông chủ Valhein...' Hill đỏ bừng cả gương mặt.

Lúc này Valhein mới ngồi lên xe ngựa của Niedern, chậm rãi chạy về phía cảng Lion.

"Trò nói coi Paloma nghe trò nói thế thì có đâm trò một thương không?" Niedern không vui nói.

“Nàng không nỡ."

"Trò chỉ dám dùng ngôn từ chiếm tiện nghi của nàng thôi, có bản lĩnh thì ở rể gia tộc Pandion đi!" Niedern nói.

"Hửm? Lấy công chúa của gia tộc Bán Thần chỉ có thể ở rể thôi à?"

"Đương nhiên, ít nhất cũng phải là gia tộc Anh Hùng mới có thể không coi là ở rể, ngay cả gia tộc Truyền Kỳ vẫn tính." Niedern nói.

"Ở rể sao, này chính là nghề nghiệp rất có tiền đồ..." Valhein rơi vào suy ngẫm.

"Trò tỉnh lại đi!"

Ở thành Athens và cảng Lion có hai tòa tường thành được gọi là tường thành dài', nó liên thông thành phố và bến cảng, con đường lớn nằm giữa hai bức tường bắc nam.

Xe ngựa chạy qua tường thành dài, đến cảng Lion.

Cảng Lion tổng cộng có ba bến cảng chính thức, hai bến quân dụng, một bến cho quân đội và thương nghiệp dùng chung.

Ngoài ra còn có một bãi cạn nhỏ, có thể coi là một cảng, nó được gọi là cảng câm.

Xe ngựa dừng lại ở cảng Cancellus quân thương dùng chung.

"Chúng ta chờ ở đây một chút, ta đã nhờ Cadmus tới chợ ma pháp giúp trò mua số đồ dùng ma pháp kia, đại khái cần khoảng một giờ. Để tránh nguy hiểm không cần thiết, trò chờ ở trong xe ngựa đi. Chờ Cadmus tới thì ta sẽ trực tiếp đưa trò lên thuyền."

Chương 456: Các ngươi còn là người sao?

Chương 456: Các ngươi còn là người sao?

Các ngươi còn là người sao?

Xe ngựa một đường đi tới, cảng Lion rất náo nhiệt, Valhein rất muốn được xem tình cảnh phồn vinh ở cảng Lion.

Có điều, Valhein cố nén tò mò, gật đầu nói: "Ta biết nặng nhẹ."

"Dù sao thì khi bé trò cũng thường xuyên tới nơi này, có lẽ lưu lại rất nhiêu ký ức lúc nhỏ." Niedern nói.

Rồi, thây nói vậy thì chính là vậy, Valhein không trả lời.

Hai người không nói lời nào, trong xe đặc biệt an tĩnh, cảng Lion lại càng có vẻ náo nhiệt hơn.

"Jacques của trò thật không tệ, nếu không có gì bất ngờ thì hiện giờ vẫn còn người đang chạm vào tượng quán quân đồng thau của trò. Trò không thấy được đúng là đáng tiếc, từ hôm qua đến tận bây giờ vẫn có người xếp hàng, nối liền không dứt." Niedern nói.

"Nếu như ta cũng có thể thấy thì có lẽ sẽ không có ai xếp hàng." Valhein nói.

"Tâm tình của trò hơi suy sụp." Niedern quay sang nhìn Valhein.

"Kẻ ngu cũng có thể nhìn ra." Valhein bất đắc dĩ nói.

"Đừng quá để ý, ra biển rồi thì tâm tình của trò lại càng tệ hơn thôi. Ngoại trừ Truyền Kỳ, không ai có thể ảnh hưởng tới biển cả." Niedern bắt đầu 'an ủi' Valhein.

"Vậy ta đúng là phải cám ơn thầy rồi!" Valhein nói.

"À đúng rồi, trò vẫn còn mang theo tảng đá tín vật của gia tộc Pandion chứ?"

"Paloma không đòi lại, ta vẫn luôn để trong nhẫn không gian."

"Vậy thì tốt rồi. Đừng làm mất, tín vật cổ xưa của gia tộc Pandion có sức mạnh thần kỳ trên đại dương bao la, dù sao thì có lời đồn rằng bệ hạ Theseus là con trai của Thần Biển. Đương nhiên phần lớn đều là đồn đãi, có điều không ai biết rõ là chuyện gì." Niedern nói.

"Ừm"' Valhein nói.

"Lần này trò đắc tội quý tộc quá ác, không có gì bất ngờ xảy ra thì quý tộc chắc chắn sẽ phái người truy sát. Bọn ta có thể ngăn được một phần, nếu có cá lọt lưới tìm tới, trò đừng cậy mạnh, cứ đầu hàng đi rồi đồng ý quay về Athens. Nếu không có gì bất ngờ thì sẽ không có mấy người thật sự giết trò đâu."

"Ta sẽ cẩn thận." Valhein nói.

"Ra biển thì phải cẩn thận. Cho dù là Thánh Vực tiến vào đại dương cũng có thể bị nuốt chứng. Tuy Cadmus sẽ giúp trò mua thuật thủy hành và ma pháp khí hít thở dưới nước, nhưng trò vẫn nên nhanh chóng thăng lên cấp Thanh Đồng, tự mình nắm giữ hai pháp thuật này.

"Ta hiểu. Cây ma lực của ta đã sắp cao ba mét, rất nhanh sẽ thăng cấp thành ma pháp sư Thanh Đồng."

"Dưới Hoàng Kim chỉ có thể học trụ cột, nhưng trụ cột nhất

định phải nắm chắc, nhất là trận pháp ma pháp, trò nhất định phải không ngừng tu luyện. Ta biết trò nắm giữ khả năng hội họa rất mạnh mẽ nhưng cũng không thể lơ là được..."

Vì thế, Niedern giống như đang dạy học, bắt đầu giảng về ma pháp tâm đắc của mình.

Valhein tiếp thu toàn bộ, thấy phần nào quan trọng lập tức ghi vào sách ma pháp.

"À đúng rồi, sau khi trò rời khỏi Athens, sách ma pháp không thể tự động bổ sung ma lực, trò cần phải truyền ma lực vào đó hoặc là tiêu hao quả cầu ma pháp..."

"Còn nữa, ta sẽ bảo Cadmus mua một chút thuốc hòa tan thi thể ma thú..."

"Cho dù là lúc chạy trốn cũng đừng quên học tập. Bởi vì tất cả những gì trò làm bây giờ sẽ quyết định hình dáng tương lai của trò..."

Qua hồi lâu, tiếng đập cửa vang lên.

Cửa xe mở ra, giáo viên lịch sử Cadmus xuất hiện ở bên ngoài.

Valhein lập tức gật đầu chảo hỏi, Cadmus xua tay chặn lại, nói: "Thời điểm này đừng làm như người xa lạ." Nói xong, hắn đưa tay phải tới, hướng nhẫn không gian về phía Valhein.

"Cám ơn thây." Valhein để nhẫn không gian của mình chạm vào nhẫn của đối phương.

Ánh sáng chợt lóe, đã chuyển xong.

Cadmus thu tay lại, nhìn Valhein, ánh mắt tràn đây khen ngợi.

"Trò đang cổ vũ bọn ta."

"Thầy quá khen rồi ạ." Valhein khiêm tốn nói.

"Được rồi, xuống xe đi, nên lên thuyền rồi." Âm thanh của Niedern nhỏ hơn bình thường rất nhiều.

Valhein gật đầu, bước xuống xe ngựa.

Trong vòng mấy trăm mét xung quanh thế mà lại trống rỗng, hơn mười vị ma pháp sư mặc áo trùm có nón rộng vành màu đen đứng ở các nơi, đề phòng người khác tới gần.

Bậc thầy Larens lơ lửng trên không trung, lẳng lặng nhìn Valhein.

Valhein khom lưng chào.

Larens gật nhẹ đầu.

"Đó là thương thuyền của Thương hội Plato, là thuyền ma pháp kiểu mới, chỉ cần trò ở trên đó, theo lý thuyết thì sẽ không có bất cứ tàu thuyền nào có thể đuổi kịp trò trên biển Aegean. Có điều phải nhớ kỹ, đây chỉ là thuyên buồm được gia tăng thêm sức mạnh phép thuật mà thôi, không phải ma pháp khí chân chính. So với các chiến hạm ma pháp chân chính thì chiếc thuyền này rất nhỏ bé không hề đáng kể." Niedern nói.

Valhein nhìn theo hướng ánh nhìn của Niedern.

Đó là một con thuyền có thể nói là thuyền khổng lồ ở thời đại này, cả con thuyền đen kịt, buồm trắng tinh, trông nó giống hệt như huy hiệu của ma pháp sư Thánh Vực.

Thuyền ma pháp dài cỡ bốn mươi mét, ba chiếc cột buồm cao cao đứng vững, mà tàu chiến ba mái chèo lớn nhất thời đại này cũng chỉ tâm ba mươi bảy ba mươi tám mét mà thôi.

"Vậy... ta lên thuyền." Valhein đi vài bước, quay đầu lại nhìn

Niedern.

Niedern gật nhẹ đầu một cái.

Gió biển phần phật, hải âu kêu to.

Sóng biển đánh vào bờ phát ra âm thanh ào ào.

Thuyên ma pháp nhẹ nhàng lay động.

Valhein không lên thuyên mà quay đầu nhìn vê hướng thành Athens.

:Hẹn gặp lại!

Valhein vung tay lên, bước dài tới thuyền ma pháp.

Trên thuyền, mọi người xếp thành hàng chờ đợi.

Chương 457: Các ngươi còn là người sao? (2)

Chương 457: Các ngươi còn là người sao? (2)

Các ngươi còn là người sao? (2)

"Valhein các hạ, ta là thuyền trưởng thuyên Hải Long, Berck. Thuyền này thuộc về Thương hội Plato, nơi này chính là nhà của ngài."

"Xin chào Valhein các hạ, ta là thợ lái chính của thuyền Hải Long, Somon, ta đã xem trận đấu thành bang, cũng xem vở .Jacques của ngài."

"Xin chào Valhein các hạ...'

Một vị thuyền trưởng, ba vị thuyền phó, một vị thủy thủ trưởng và ba vị ma pháp sư ở trên thuyền chủ động ân cần hỏi thăm Valhein.

Trong ánh mắt mỗi người đều tràn đầy tôn kính, cho dù là tuổi của bọn họ đều lớn hơn Valhein, cấp bậc mỗi người đều cao hơn Valhein, trải nghiệm của bọn họ đều phong phú hơn Valhein.

Nhóm thủy thủ cũng dùng ánh mắt tôn kính nhìn Valhein.

"Cám ơn mọi người, ta là Valhein, ở trên biển phải nhờ vào mọi người rồi." Valhein khách sáo đáp lại.

"Phải một chốc nữa thuyền mới có thể khởi hành, ta là thuyền trưởng nên không thể rời đi, Somon, ngươi dẫn Valhein các hạ đi làm quen với Hải Long một chút đi."

"Vâng!"

Valhein theo Somon đi trên boong tàu, trong lúc lơ đãng quay đầu lại nhìn thoáng qua thành Athens, có chút sửng sốt quay đầu lại.

Lấy sách ma pháp ra, gửi cho Paloma một tin nhắn ma pháp.

"Chờ ta trở lại, cùng nhau xem .Jacques."

"Được!"

Nửa giờ sau, thuyên Hải Long xuất phát.

Buồm trắng căng phồng, chiếc thuyền đen đâm xuyên biển cả xanh thẳm, chậm rãi tăng tốc, lưu lại chiếc đuôi trắng xóa thật dài ở sau thuyền.

Valhein đứng trên mép thuyền, vẫy vẫy tay với nhóm giáo viên ở bến cảng.

Thuyền đi được hơn mười phút, đột nhiên một bóng người lao ra khỏi cảng, vượt sóng lao tới.

Nơi đi qua, mặt biển nổ vang, sóng trắng văng lên tận trời.

Tốc độ gấp mười lần thuyền Hải Long.

Khắp nơi trên thuyền lập tức vang lên tiếng chuông đồng. Thành viên thuyên đều cầm vũ khí, Valhein và Somon cùng nhau đi tới boong tàu.

Nhóm thủy thủ bình thường rất lo lắng, nhưng thuyền trưởng, thuyền phó và ma pháp sư thì vẫn rất bình tĩnh.

Thuyền trưởng chỉ là chiến sĩ Hoàng Kim.

Nhưng người đạp nước lao tới kia lại là một vị Thánh Vực.

"Valhein các hạ, đừng sợ. Nếu là biển sâu thì có lẽ chúng ta phải trả một cái giá khổng lồ, nhưng nơi này là cảng Lion, lại còn ở trong phạm vi thành Athens." Thuyền trưởng Berck nói.

Vị chiến sĩ Thánh Vực kia tới ngày càng gần, đột nhiên phía bên dưới hắn hiện lên một mảng bóng đen thật lớn.

Âm...

Bóng đen lao ra khỏi mặt nước, nhấc lên một đợt sóng lớn.

Đó là một con rắn đen khổng lồ, đầu rắn của nó to như một căn nhà.

Con rắn lớn mở ra cái miệng rộng của mình một ngụm nuốt chứng chiến sĩ Thánh Vực kia, sau đó phát ra một tiếng vang kỳ lạ rồi lặn trở xuống biển, một lần nữa nhấc lên một trận sóng to.

Valhein lẳng lặng nhìn theo hướng con rắn lớn kia biến mất.

Lúc con rắn xuất hiện thì dưới mặt biển vẫn còn một bóng đen to lớn như cũ, con rắn này chỉ là một phần nhỏ của bóng đen đó mà thôi.

"Như vậy sẽ không còn tên ngu nào tới nữa." Thuyền trưởng Berck mỉm cười.

Đúng lúc này, Valhein phát hiện thây Niedern đang quơ tay.

Kinh ngạc nhìn sang, chỉ thấy Niedern gần như đã hóa thành chấm nhỏ đeo râu ma pháp, âm thanh truyên khắp cảng.

"Valhein, trong sách ma pháp của trò ngoại trừ trận pháp ma pháp, sách giáo khoa và sách ma pháp, còn có bài tập hằng ngày và bài thi, đều là giáo viên mỗi khoa thức suốt đêm chuẩn bị riêng cho trò, trò không nên phụ lòng sự kỳ vọng mà các thầy cô dành cho trò đấy! Chờ đến khi trở lại, nếu trò vẫn chưa làm xong thì

học viện sẽ cho trò trượt cuộc thi năm đót"

Valhein sững sờ tại chỗ.

Nhóm giáo viên ở cảng bật cười tươi rói, vẻ mặt hiền lành.

"Ta bị lưu đày! Ta bị đuổi giết! Ta đang chạy trốn! Các thầy còn là người không hả?"

Sáng sớm Học viện Plato so với hôm qua lại càng vắng lặng hơn.

Niedern đi vào lớp học, nhìn hàng cuối cùng mà ánh mắt khẽ run. Hàng cuối cùng vốn ngồi bảy học sinh.

Mà bây giờ, chỉ còn ba người.

Hoth, .Jimmy, Albert.

Niedern nhìn một vòng toàn lớp nói: "Chạng vạng hôm qua Valhein đã bình yên rời khỏi cảng."

Nhóm học sinh thở phào nhẹ nhõm.

"Có điều, ngay sáng sớm hôm nay núi Chiến Thần đã phát ra mệnh lệnh mới, nghi ngờ Valhein là kẻ khả nghi đã giết hại quý tộc ở trấn Grey River, dùng tội danh mới để bắt hắn. Không có gì bất ngờ xảy ra thì hiện giờ Vệ Quân đã tiến hành hành động truy bắt."

Nhiều bạn học siết chặt nắm tay, cực kỳ phẫn nộ.

"À đúng rồi, hôm nay bạn học Paloma xin nghỉ. Được rồi, kế tiếp chúng ta bắt đầu bài học hôm nay...

Lúc đang nói chuyện, Niedern nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn về phía núi Chiến Thần.

Núi Chiến Thần là một ngọn núi nhỏ hơn nằm giữa thành Athens và đồi Acropolis, dưới chân núi có phòng ốc vờn quanh, đều là cơ cấu cấp dưới của núi Chiến Thần, quản lý tất cả mọi chuyện trong thành Athens.

Ở góc đối diện núi Chiến Thần là đại doanh Vệ Quân rộng rãi sừng sững.

Một thiếu nữ thân hình mảnh mai đi tới trước, trong tay cầm tín vật màu vàng của gia tộc Pandion, một đường thông suốt từ cổng lớn đi thẳng tới trước đại sảnh Thành Vệ Quân.

Tướng lĩnh Thành Vệ Quân ngồi trong đại sảnh, kinh ngạc quay đầu nhìn lại thiếu nữ một tân giáp da đỏ au.

Không có tướng lĩnh nào mở miệng, Paloma ném tín vật trong tay tới trước cửa đại sảnh.

"Ta, Paloma, con gái của Hippolytus gia tộc Pandion xin các vị giúp một chuyện. Trước khi mặt trời ngày mai mọc xin hãy ở lại nơi này. Nếu có người rời đi, hiện giờ ta không làm gì được, nhưng phàm là người vượt qua Medusa Hoàng Kim thì ta sẽ ghi nhớ, khắc sâu vào linh hồn ta, bởi vì ngươi chính là kẻ thù của ta. Một khi thăng cấp Hoàng Kim, ta sẽ giết chết kẻ thù của mình, không chết không thôi!"

Chương 458: Sisyphus

Chương 458: Sisyphus

Sisyphus

Paloma đặt nắm tay lên trước ngực trái, hơi cúi đầu, chào theo kiểu nhà binh.

Nói xong, Paloma xoay người rời đi.

Nhóm tướng lĩnh trong đại sảnh nhìn theo bóng lưng thiếu nữ, nhỏ giọng nghị luận.

Paloma quay trở về gia tộc Pandion, đứng ở cổng lớn, lẳng lặng nhìn vào bên trong.

Cổng lớn nhà Pandion được khắc ra từ nguyên khối đá cẩm thạch màu trắng, trên khung cửa khắc hình dáng đủ loại sinh linh thần kỳ, ma thú hoặc là cự quái.

Đều là con mồi của gia tộc Pandion.

Bên trên đã khắc đầy.

Paloma một thân áo giáp đỏ rực như lửa đứng ở trước cổng, giống như đóa hoa hồng đỏ nở rộ.

Một người thanh niên cao lớn từ trong sân đi tới.

Quân áo người thanh niên này không giống với người Hy Lạp bình thường, nửa người trên mặc áo giáp màu đen, nhưng giáp da chỉ bao trùm phần ngực, để hắn lộ ra tám khối cơ bụng kiện mỹ đối xứng thẳng hàng, giống như được bậc thầy điêu khắc tự tay

khắc nên vậy.

Tuyến nhân ngư hai bên cơ bụng rõ ràng như dùng búa đẽo thành, đặc biệt rõ rệt.

Trên đùi là chiếc quần da đen bảy phân.

Có lẽ bởi vì áo giáp màu đen nên làn da màu đồng nhạt của hắn có vẻ đặc biệt bắt mắt, ngoài mặt thậm chí còn lóe ra ánh vàng bóng nhẵy.

Hắn rõ ràng cũng đi chân trần như phần lớn người Hy Lạp nhưng trên chân không hề có chút bụi bặm nào, sạch sẽ như mới vừa tắm xong vậy.

Ở bên trái cơ thể hắn lơ lửng một thanh kiếm quái lạ, một đường theo hắn đi tới trước.

Vỏ của thanh kiếm kia rất rộng, dáng vẻ rất giống quan tài Ai Cập, mặt ngoài quan tài có màu vàng, khắc hình thần chết khoác áo choàng cầm lưỡi hái trong tay.

Chuôi kiếm tạo thành từ ba khúc xương trắng vặn vẹo đan vào nhau, lưỡi kiếm là vòng gai xương màu trắng, không nhiêu không ít, mười tám vòng.

Thanh niên một đầu tóc xoăn đen nhánh, trong con ngươi màu đen phản xạ chút ánh sáng màu xanh, mũi thẳng, môi mỏng có màu nhạt nhẽo, diện mạo có chút giống với Paloma.

Nhưng khác với dáng vẻ vẫn luôn nghiêm nghị của Paloma, khóe miệng thanh niên vĩnh viễn duy trì độ cong cười mỉm, trên mặt luôn lộ ra vẻ tà dị không thể nào suy đoán được. Trong nụ cười của hắn ẩn sự bất cần đời, thậm chí làm người ta không thể nào đoán được hắn đang cười mỉm hay đang cười nhạo.

Thanh niên đứng trên con đường lát đá của sân nhà, nhìn

Paloma ngoài cửa.

Đôi mắt Paloma giống như ánh ngược của mặt trời.

"Em gái thân yêu của ta, ngươi đang làm gì vậy?" Sisyphus lộ ra nụ cười thản nhiên, giống như anh lớn đang nhìn em gái vậy, giọng điệu tràn đầy hiền lành, nhưng trong ánh mắt thì lại có chút ghét bỏ.

"Xin ngươi hãy ở nhà, thẳng đến khi mặt trời mọc lên lần nữa." Âm thanh non nớt ngọt ngào của Paloma vang lên trong sân.

"Không thành vấn đề, chỉ cần em nói cho ta biết nguyên nhân, có đợi đến khi mặt trời mọc lên từ đằng tây cũng được." Sisyphus không thèm để ý nói.

"Ngươi biết nguyên nhân." Paloma phụng phịu, mặt lạnh như băng nhìn người anh trai mình rất ít khi tiếp xúc này.

Sisyphus hơi ngoẹo đầu nhìn bầu trời ban sáng, nghĩ một hồi thì hiểu ra, nói: "Xem ra là vì Valhein, bên ngoài có tin hắn là người yêu của em, là người cạnh tranh vị trí em rể tương lai của ta mạnh nhất, chẳng lẽ là thật?"

Paloma cố nén kích động trợn trắng mắt, nói: "Giả."

"Vậy hắn là gì của em?" Nụ cười trên mặt Sisyphus lại càng sâu hơn, tia tà dị trong mắt cũng đậm hơn.

"Bạn của ta, bạn học của ta, bạn ngồi cùng bàn của ta, ân nhân cứu mạng ta." Paloma nói.

"Em không chết được, hơn nữa cũng đã đền ơn rồi." Sisyphus mỉm cười nói.

"Ngươi cũng không chết được, ngươi cũng không cần ta đền ơn, nhưng ngươi vĩnh viễn là anh trai của ta." Giọng nói của

Paloma đặc biệt lạnh nhạt.

"Em thích hắn?" Sisyphus thú vị nhìn em gái, hứng thú dạt dào.

Paloma suy nghĩ một chút, nói: "Thích lời hắn nói, thích đạo lý hắn kể, thích chuyện hắn làm."

"Cho nên, em thích hắn." Sisyphus khẽ huýt sáo.

"Đương nhiên. Người ta không thích sẽ không thể trở thành bằng hữu của ta, ví dụ như ngươi. Paloma nói.

"Em gái thân mến, em vẫn luôn tổn thương trái tim ta. Được rồi, ta đại khái hiểu được sự yêu thích của em dành cho hắn đã vượt qua mức độ bạn bè nhưng chưa tới mức người yêu, đúng không?" Sisyphus cười hỏi.

“Cũng không tính là sai.' Sisyphus nhún vai nói: "Vậy thì xin lỗi. Nếu như hắn là người yêu của em, ta thân là người làm anh, cho dù thế nào cũng sẽ giúp một tay. Có điều nếu hắn không phải người yêu của em, ta cần phải chấp hành mệnh lệnh của núi Chiến Thần, đi bắt hắn. Có điều em yên tâm, dù sao hắn cũng là bạn của em, ta sẽ đối xử tử tế."

"Ngươi đừng ép ta." Tay phải Paloma nắm chặt dây chuyên Medusa Hoàng Kim, giống như một bé mèo tức giận nhìn chằm chằm Sisyphus.

"Thế nào, quên mất mình đã khóc nhè thế nào khi so tài thua rồi à?" Sisyphus cười híp mắt như cũ.

"Ngươi không thể rời khỏi nơi này."

"Ta phải tới Thành Vệ Quân."

Paloma kéo mạnh dây chuyên Medusa Hoàng Kim.

Hai tay Paloma nắm thương kiếm Chiến Thắng, chỉ về phía

Sisyphus.

Sisyphus bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Vậy thì đừng trách ta."

Sisyphus nói xong thì đưa tay phải vê phía cây nguyệt quế bên phải, một cành cây gấy lìa bay tới trong tay hắn.

Sisyphus câm cành cây vung nhẹ, lá cây và nhánh cây rơi rụng tứ tán, chỉ lưu lại một cành cây trụi lủi. Thần lực màu vàng óng ánh giống như nước tuôn trào bao trùm toàn bộ cành cây.

Chương 459: Sisyphus (2)

Chương 459: Sisyphus (2)

Sisyphus (2)

"Ta và em đã lâu rồi không so đấu, hoài niệm thật đấy." Sisyphus cầm cành cây đi tới phía trước, kiếm Tàng Quan lơ lửng bên trái hắn.

Paloma dùng thương kiếm đâm thẳng tới.

Ánh mắt của nàng chăm chú, bước chân trầm ổn, thương kiếm lao vút tới không hề có chút động tác dư thừa nào, cũng không có chút sơ hở nào.

"Quá chậm." Sisyphus mỉm cười nhẹ nhàng nghiêng người né tránh thương kiếm Chiến Thắng, vung cành cây, nặng nề quất vào vai trái Paloma.

Chát...

Giáp da rách toạc, thần lực Thánh Vực giống như lưỡi dao sắc bén sắc qua.

Da hé mở, máu tươi tràn ra.

Paloma lui về sau nửa bước, im hơi lặng tiếng lại một lần nữa đâm tới.

Chát...

Sisyphus hoàn hảo không chút tổn hại, trên cánh tay trái Paloma lộ ra vết máu rõ ràng.

Paloma cắn răng, giống như không cảm thấy đau đớn, không ngừng tấn công.

Sisyphus dựa vào sức mạnh Thánh Vực mạnh mẽ vẫn luôn có thể né được công kích, luôn có thể dùng cành cây tấn công Paloma.

Chậm rãi, vết thương trên người Paloma ngày càng nhiều, toàn thân giống như tắm máu tươi.

Sisyphus lùi về sau một bước, trên mặt vẫn lộ ra nụ cười nhàn nhạt như cũ.

"Máu nhà Pandion không nên lãng phí ở đây."

Paloma giống như không nghe thấy lại một lần nữa đâm tới.

Sisyphus vẫn như trước, nhẹ nhàng nghiêng người vung cành cây quất về phía cánh tay Paloma.

Thế nhưng mặt ngoài thương kiếm Chiến Thắng chợt lóe tia sáng vàng, mạnh mẽ xoay chuyển, chém ngang về phía Sisyphus.

"Em vẫn luôn chuẩn bị cho chiêu này!"

Sisyphus lập tức hiểu được, cành cây thay đổi phương hướng, quất về phía thân thương kiếm Chiến Thắng.

Cành cây lặng yên không một tiếng động gấy lìa, thương kiếm Chiến Sáng bọc trong ánh sáng vàng chém về phía cánh tay Sisyphus.

Nháy mắt thương kiếm Chiến Thắng cắt vào da hắn, một tiếng kiếm rần chói tai vang lên, kiếm Tàng Quan rời vỏ.

Xương trắng là chuôi, lửa đen là kiếm.

Thân kiếm đen kịt, ngọn lửa trên kiếm cũng có màu đen kịt.

Sisyphus cầm thanh kiếm bốc lên ngọn lửa đen trong tay, cản lại thương kiếm Chiến Thắng.

Phần da bị thương kiếm Chiến Thắng sượt qua người đột nhiên hở ra, máu tươi vẩy ra.

"Em không nên ép ta rút kiếm." Vẻ mặt Sisyphus đột nhiên thay đổi, chút màu xanh nhợt nhạt trong mắt tan biến, trong tròng mắt đen kịt xuất hiện một vòng đỏ như máu.

Sisyphus mạnh mãẽ tiến tới một bước, vung kiếm chém xuống.

Paloma dùng thương kiếm Chiến Thắng chống đỡ.

Kendg...

Lưỡi kiếm va chạm phát ra tiếng vang chói tai.

Sắc mặt Paloma trắng đi, lùi lại hai bước.

Sisyphus một lần nữa vung kiếm, Paloma dùng thương kiếm Chiến Thắng chống đỡ, lùi lại một bước.

Sisyphus không ngừng chém tới, Paloma không ngừng chống đỡ.

Hai người công thủ ngày càng nhanh, ngày càng nhanh hơn, cuối cùng Sisyphus giống như một đám mây đen đè ép hướng về phía Paloma, mà Paloma thì giống như một đoàn ánh sáng chạm vào đám mây đen kia.

Lúc ban đầu, là Paloma mang theo thương kiếm Chiến Thắng ra trận, nhưng chậm rãi thì chính là thương kiếm Chiến Thắng dẫn nàng ra trận.

Song kiếm vung lên, tiếng keng keng bên tai không dứt.

Paloma không ngừng lùi lại, rời khỏi nhà Pandion, không

ngừng lùi lại trên con đường lớn.

Xung quanh hai người gió lớn lượn lờ, bụi băm tứ tung.

Dưới chân hai người, mặt đất không ngừng sụp đổ.

Đột nhiên Sisyphus thu hồi kiếm ảnh đầy trời, từ một tay cầm kiếm chuyển thành hai tay, chém mạnh một phát.

Paloma dùng hết toàn lực vung thương kiếm Chiến Thắng chống lại.

Âm... Cả người nàng bay ra ngoài, nặng nề ngã xuống phía xa bảy, tám mét.

"Nhận thua đi." Nụ cười trên mặt Sisyphus ngày càng nhạt, ý lạnh ngày càng nồng đậm hơn.

Paloma giấy giụa đứng dậy, cúi đầu, tóc dài rũ xuống, máu tươi dính bết lại.

Cơ thể nàng khẽ lảo đảo, chống thương kiếm Chiến Thắng mới miễn cưỡng đứng thẳng được.

"Anh trai, ngươi có thể không tới Thành Vệ Quân được không?" Paloma nhẹ giọng hỏi, gương mặt bị tóc che khuất.

"Không thể." Sisyphus trả lời rất dứt khoát.

"Vậy được rồi..."

Cơ thể Paloma lần thứ hai lảo đảo.

"Kiếm Chiến Thắng, Thương Bất Hủ!"

Tóc dài tung bay, thân quang ngưng tụ.

Tròng mắt xanh thẳm, ngôi sao thập tự hiện lên.

"Người điên!"

Sisyphus đột nhiên biến mất tại chỗ, nháy mắt xuất hiện sau lưng Paloma, tay phải cầm kiếm Tàng Quan đè lại thương kiếm Chiến Thắng, tay trái hóa thành dao tay, nặng nề chặt vào gáy Paloma.

Cơ thể Paloma mềm nhũn, nghiêng người ngã sấp xuống.

Sisyphus vội vàng đưa tay trái tới đỡ em gái mình.

Hắn buông kiếm Tàng Quan, tay phải treo giữa không trung, qua một hồi lâu mới nhẹ nhàng chạm vào mái tóc dài của Paloma.

Tà dị trong mắt Sisyphus biến mất, thay vào đó chính là tình cảm dịu dàng ấm áp.

Hắn nhớ rõ mình từng ôm em gái hai lần.

Một lần là khi con bé mới được sinh ra.

Lần thứ hai là khi mẹ muốn giết nàng.

Trong ngọn lửa lớn, thiếu niên ôm em gái ngủ say, liều mạng chạy trốn, liều mạng chạy...

Đây là lân thứ ba.

"Em đã lớn rồi..."

Sisyphus ôm Paloma đi vào trong sân, giao Paloma cho nữ hầu Thanh Đồng cao lớn.

"Đưa nàng về phòng ngủ, nhớ giúp nàng bôi thuốc trị thương." "Vâng thưa cậu chủ Sisyphus."

Sisyphus xoay người rời đi.

Dọc theo đường đi, thân kiếm Tàng Quan lóe lên ánh lửa đen hừng hực, thường xuyên đảo quanh người Sisyphus.

Người thường chỉ tò mò nhìn hắn, nhưng tất cả quý tộc nhìn thấy thì giống như thỏ thấy hổ, điên cuồng chạy trốn khắp bốn phương tám hướng.

Sisyphus tới đại doanh Thành Vệ Quân, dừng lại cách đại sảnh không xa, nhìn tín vật Hoàng Kim của gia tộc Pandion.

Chương 460: Coi thường ai đó hả?

Chương 460: Coi thường ai đó hả?

Coi thường ai đó hả?

"Tướng quân Sisyphus đại nhân." Chỉ thấy một tướng quân chiến sĩ Hoàng Kim bước qua cánh cửa, vọt tới trước mặt Sisyphus.

"Làm sao vậy?" Tà dị trong mắt Sisyphus vẫn còn, ý cười vẫn còn, nhưng đột nhiên lại có thêm một tia ý lạnh.

"Đại nhân, công chúa Paloma điện hạ vừa mới tới, nàng ném tín vật gia tộc Pandion ở đó, không cho bọn ta rời đi. Người nọ nói.

"Ngươi nói rõ chỉ tiết một chút xem." Giọng của Sisyphus rất ôn hòa.

"Công chúa điện hạ tới đây, ném tín vật, nói rằng không cho phép bọn ta rời khỏi phòng trước ngày mai. Nếu rời đi sẽ bị nàng xem là kẻ địch, đợi đến khi nàng thăng cấp Hoàng Kim nhất định sẽ quay về báo thù. Thế nhưng núi Chiến Thần đã hạ lệnh xuống, bọn ta không thể ở lại đây cả một ngày được. Tướng quân, xin ngài hãy ra lệnh đi."

"Núi Chiến Thần lớn hay ta lớn?" Sisyphus đột nhiên mỉm cười nhìn chiến sĩ Hoàng Kim.

"Đương nhiên là ngài lớn!" Chiến sĩ Hoàng Kim trả lời ngay, đây là thói quen của tất cả mọi người ở Thành Vệ Quân.

"Ta có một vấn đề, vì sao Paloma bảo ngươi ở trong phòng nghị sự mà ngươi lại chạy ra ngoài?" Sisyphus nhìn chiến sĩ Hoàng Kim, trong mắt tựa hồ thật sự có nghi hoặc.

Cơ thể chiến sĩ Hoàng Kim run lên, ánh mắt xẹt qua kiếm Tàng Quan vẫn chưa vào vỏ, sắc mặt biến đổi kịch liệt, dùng âm thanh run rẩy nói: "Đại tướng quân, ngài... ngài... nghe nói là ngài...

Soạt...

Ánh sáng đen chợt lóe, kiếm dài trở vào vỏ.

Đầu chiến sĩ Hoàng Kim rơi xuống đất, máu tươi từ cổ phun ra.

"Mệnh lệnh của núi Chiến Thần không phải là cái cớ để ngươi vượt qua tín vật nhà Pandion."

Sisyphus nói xong thì lộ ra nụ cười mỉm tà dị, nhìn vào trong đại sảnh.

Toàn bộ tướng lĩnh lẫn binh sĩ trong đại sảnh đều cúi đầu, không dám nhìn thẳng vị tướng quân thứ hai của Thành Vệ Quân này.

"Núi Chiến Thần lớn hay là ta lớn?"

"Ngài lớn!" Các tướng sĩ cùng hô to, đồng thanh, giống như đã luyện tập vô số lần rồi vậy.

"Các ngươi ở lại đại sảnh bàn bạc kế hoạch, ngày mai sau khi trời sáng thì đi bắt đối tượng tuyển chọn em rể số một của ta. Ta không vào đại sảnh, bằng không trong hôm nay cũng không ra được...

Sisyphus nói xong thì chậm rãi rời khỏi Thành Vệ Quân.

Nhà Pandion.

Ngoài cửa phòng Paloma.

Hai nữ hầu chiến sĩ Thanh Đồng nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

"Ta mới từ chỗ quản gia nghe nói tượng quán quân đồng thau của Valhein mà điện hạ bảo người chế tạo đã bị người của núi Chiến Thần cướp đi rồi."

"Sao có thể như vậy chứ, lá gan của bọn họ đúng là quá lớn mà."

"Nghe nói cũng chọc giận nhóm bình dân ở đó, nếu không có ma pháp sư ngăn cản thì bình dân đã xông lên núi Chiến Thần, tạo thành huyết án rồi."

"Nếu điện hạ biết thì chắc chắn sẽ không vui."

"Chuyện này tạm thời đừng nói với điện hạ, chờ vài ngày nữa tâm tình điện hạ tốt hơn rồi hãy báo."

"Aiz, vốn mấy hôm trước điện hạ giống như biến thành người khác, mỗi ngày đều rất vui vẻ, Valhein vừa đi, ngài ấy lại trở lại giống như trước kia rồi."

"Đúng vậy...'

Đột nhiên, trong phòng truyền tới tiếng thở nhẹ.

Hai nữ hầu vội vàng tiến vào trong phòng, đứng trước giường.

'Công chúa điện hạ, ngài làm sao vậy?”

Sắc mặt Paloma trắng bệch, vết thương khắp người đã khép lại, vết sẹo đã tan, chỉ còn lại vết đỏ nhàn nhạt.

"Ta... khi nấy ta nghe các ngươi nói, tượng quán quân đồng thau không còn nữa?" Paloma hơi trừng mắt, đôi môi trắng bệch,

không có chút sắc màu nào.

"Cái này... xin ngài yên tâm, sự việc sẽ được nhanh chóng giải quyết thôi ạ. Học viện Plato đã phái người tới núi Chiến Thần nói chuyện rồi."

"Ta muốn đi tìm bọn họ..." Paloma đưa tay vịn giường, cố ngồi dậy.

"Điện hại" Hai nữ hầu vội vàng đỡ Paloma.

"Ngài không thể đi được đâu! Vết thương của ngài vẫn chưa hồi phục."

"Ta muốn đi!" Paloma giấy giụa muốn xuống giường.

"Điện hạ, ngài không thể đi được..." Hai nữ hầu kinh hoảng.

Paloma vừa tức lại gấp, trước mắt tối sâm, ngất đi. “Công chúa điện hạt"

"Mau đi tìm quản gia đại nhân..."

Phủ Pandion gà bay chó sủa, hỗn loạn tưng bừng.

Ở góc đông nam phủ Pandion, là khoảng sân huấn luyện của gia tộc Pandion.

Bốn phía quanh sân được dãy cột hành lang bao quanh.

Một người đàn ông trung niên chắp tay sau lưng đứng dưới cột hành lang.

Bóng ma của cột hành lang rơi trên người hắn, che khuất nửa người trên, chia cơ thể hắn thành đường chéo theo tia sáng mặt trời.

Hắn chậm rãi đưa tay phải, ánh sáng chợt lóe, một ngọn giáo

ma hóa màu đen sọc đỏ xuất hiện trong tay.

Bên ngoài ngọn giáo ma hóa quấn một con rắn dài nhỏ màu đen.

Thần lực màu vàng sậm như nước bao quanh thân giáo.

Chân trái hắn bước ra nửa bước, cơ thể hơi xoay một chút, nhắm thẳng hướng núi Chiến Thần, ném mạnh ngọn giáo ma hóa.

Âm...

Ngọn giáo ma hóa mang theo tiếng nổ chói tai xẹt qua nửa thành Athens thì bắt đầu hạ thấp, đột nhiên, ngọn giáo lại tiến thêm một bước tăng tốc, phát ra tiếng nổ vang càng khủng khiếp hơn nữa.

Phía trước ngọn giáo tuôn ra sương trắng hình nón, phần đuôi cũng quấn quanh một tâng sương trắng.

Người của nửa thành phố nghe thấy âm thanh nên nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy ngọn giáo ma hóa giống như thần binh từ trên trời giáng xuống, hướng về một căn phòng trong núi Chiến Thần.

Một vị chiến sĩ Thánh Vực ngồi trong phòng, mặt lạnh răn dạy thuộc hạ.

"Là mệnh lệnh của núi Chiến Thần quan trọng hay lời của một cô gái quan trọng? Ta không muốn nhìn thấy pho tượng của Valhein xuất hiện ở bất cứ nơi nào trong Athens này nữa! Hắn là kẻ thù của quý tộc! Nhớ kỹ, hắn chính là kẻ thù của tất cả quý tộc! Nếu như ai..."

Chương 461: Coi thường ai đó hả? (2)

Chương 461: Coi thường ai đó hả? (2)

Coi thường ai đó hả? (2)

Ánh sáng màu đen lóe sáng.

Âm...

Nóc nhà nổ tung, căn phòng đổ nát, mặt đất chấn động.

Đất đá bay tứ tung, bụi bặm bốc lên.

Nhóm người hoảng sợ chạy trốn tứ phía, rất nhiều người bị sóng chấn động đánh bay hoặc bị đá vụn đập trúng.

Đợi đến khi bụi tản đi, nhóm người kinh ngạc phát hiện, căn phòng đã không thấy đâu nữa, mặt đất xuất hiện một cái hố to.

Vị chiến sĩ Thánh Vực kia bị ngọn giáo ma hóa màu đen ghim ở dưới đáy hố, mắt mở trừng trừng, đã ngừng thở.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, nơm nớp lo sợ, không biết làm sao.

Dưới cột hành lang nhà Paloma, bóng râm bao trùm hai tròng mắt sâu thẳm.

"Mệnh lệnh của núi Chiến Thần không phải là lý do làm Paloma phải đau lòng."

Người đàn ông trung niên chậm rãi rời đi.

Nửa tiếng sau, tượng quán quân đồng thau của Valhein một lần nữa xuất hiện ở vị trí cũ.

Bình dân thành Athens chạy thật nhanh báo tin cho nhau.

Trước tượng quán quân đồng thau, một lần nữa xuất hiện đội ngũ thật dài.

Người tới chậm thật bất lực, không có thời gian xếp hàng, nhìn lại những pho tượng quán quân khác ở gần đó, không quản là ai, sờ đầu một cái rồi xoay người rời đi.

Ngày hôm đó một số lượng lớn tượng quán quân đồng thau bị sờ đầu tới sáng bóng, đếm không hết gia tộc quý tộc tức giận tới mắng to Valhein.

Mặt trời lên cao, một âm thanh vang dội đột nhiên truyên khắp toàn thành Athens.

"Ta, Archer, lấy danh nghĩa thủ tịch phó hội trưởng Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Hỏa tuyên bố chính thức bổ nhiệm Valhein là quản lý Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Hỏa, cũng tuyên bố, Valhein là một bộ phận không thể chia cắt của Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Hỏa, một thành viên trung thành. Bất cứ người nào sử dụng phương thức xấu xa sát hại Valhein đều sẽ bị coi là kẻ thù của tất cả thành viên Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Hỏa! Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Hỏa sẽ cắt đứt mọi quan hệ, cũng sẽ không tiếc bất cứ cái giá nào phản công!"

Vài giây sau, lại một âm thanh vang lên.

"Ta lấy danh nghĩa phó hội trưởng Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Địa tuyên bố chính thức bổ nhiệm Valhein là quản lý thâm niên của Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Địa. Kẻ địch của Valhein cũng chính là kẻ địch của Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Địa."

Nghe thấy âm thanh của bậc thầy Alex, nhóm chiến sĩ và ma pháp sư đều sửng sốt.

Quản lý thâm niên còn một biệt danh khác nữa là phó hội trưởng dự bị'. Một khi có phó hội trưởng từ chức thì chắc chắn sẽ tuyển chọn quản lý thâm niên lên thay thế.

Bầu trời chỉ an tính một chốc, âm thanh thở hổn hển của Archer vang lên.

"Ta, Archer, lấy danh nghĩa thủ tịch phó hội trưởng Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Hỏa tuyên bố chính thức bổ nhiệm Valhein là phó hội trưởng Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Hỏa! Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Địa bọn ngươi nếu dám để hắn làm phó hội trưởng, chờ hắn quay trở lại Athens, ta dám đưa vị trí thủ tịch tặng cho hắn!"

"Archer, ngươi an tĩnh chút đi."

"An tĩnh mà hữu dụng thì còn muốn ma pháp hệ hỏa làm cái gì nữa?"

Người nghe thấy âm thanh dở khóc dở cười, hai vị thủ tịch phó hội trưởng của hai hiệp hội ma pháp lớn thế mà lại tranh giành một ma pháp sư Hắc Thiết.

Qua một hồi lâu, lại có âm thanh vang lên.

"Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Phong tuyên bố bổ nhiệm Valhein là quản lý Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Phong."

"Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Thủy tuyên bố bổ nhiệm Valhein là quản lý Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Thủy.

"Liên Minh Ba Hiệp Hội hệ băng, hệ mộc và hệ kim tuyên bố bổ nhiệm Valhein là quản lý của Liên Minh Ba Hiệp Hội."

Nhóm ma pháp sư nghi hoặc khó hiểu, Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Phong bổ nhiệm Valhein thì cũng bình thường đi.

Nhưng Hiệp Hội Ma Pháp Hệ Thủy xem náo nhiệt cái gì chứ?

Rồi liên quan gì tới Liên Minh Ba Hiệp Hội chứ?

Bình dân các nơi trong thành Athens hưng phấn hoan hô, bọn họ không hiểu rõ những vị trí đó đại diện cho điều gì, nhưng vẫn có thể nhìn ra được nhóm ma pháp sư đang dùng phương pháp của mình để lên tiếng ủng hộ Valhein.

Mà nhóm quý tộc thì đen hết cả mặt.

Một Học viện Plato so ra cao hơn vài gia tộc Bán Thần, nhưng so với núi Chiến Thần thì vẫn kém rất nhiều, nhưng cộng thêm năm hiệp hội lớn thì ý nghĩa hoàn toàn khác.

Nhóm người còn chưa suy nghĩ cặn kẽ thì hướng Học viện Plato truyền tới âm thanh của bậc thầy Larens.

"Chúc mừng học sinh năm hai, bạn học ma pháp sư Hắc Thiết Valhein được thăng cấp trở thành nghị viên chính thức của Hội Nghị Ma Pháp, cũng trở thành nghị viên chính thức trẻ tuổi nhất trong lịch sử của Hội Nghị Ma Pháp."

Lúc này trong miệng tất cả pháp sư cũng đầy vị chua, chúc mừng Valhein cũng thôi đi, nhấn mạnh 'học sinh năm hai và ma pháp sư Hắc Thiết' là có ý gì?

Coi thường ai đó hả?

Thuyền Hải Long theo gió vượt sóng, bình ổn rời đi.

Âm thanh thân tàu va chạm với sóng biển truyền vào phòng ngủ.

Ngọn đèn ma pháp trên đỉnh phòng ngủ nhẹ nhàng lay động làm căn phòng nhỏ trên tàu tăng thêm phần mờ ảo.

Valhein đã trải qua một đêm trên biển, dần dần thích ứng.

Mọi thứ tốt hơn dự đoán rất nhiều, không bị say tàu, không

khó chịu, có được thể chất chiến đấu và sức mạnh tinh thần mạnh mẽ nên cảm giác giống như ở trên đất bằng.

Valhein tiến hành đủ loại thử nghiệm, không quản là ngồi thiền, đọc sách, viết chữ trên sách ma pháp hay làm chuyện khác thì ảnh hưởng đều rất nhỏ.

Chương 462: Phòng ngự tuyệt đối

Chương 462: Phòng ngự tuyệt đối

Phòng ngự tuyệt đối

Thứ duy nhất thật sự bị ảnh hưởng là vẽ trận pháp ma pháp, chỉ khi nào tiến vào trong tháp ma pháp, sử dụng thể tinh thần để vẽ trận pháp mới không bị ảnh hưởng.

Valhein thâm thả lỏng, vì tránh ngoài ý muốn, hắn quyết định trước tiên tiến hành một vòng hiến tế, gia tăng sức mạnh bản thân.

Lúc ở đấu trường đã hiến tế kiếm gió và năm nghìn quả cầu ma pháp nhưng giữ lại đá thần tích.

Thanh kiếm kia mang tới một thiên phú chiến sĩ hiếm hoi tên là 'Da Kháng Ma Pháp, thiên phú này bình thường chỉ có thể gia tăng khả năng chống cự ma pháp của bản thân mà thôi, nhưng nó lại có một loại đặc tính khá là vô lại, làm ma pháp xuyên thấu bị mất đi tác dụng.

Năm nghìn quả cầu ma pháp có được thiên phú thể chất chiến đấu Xương Cốt Dẻo Daï, thiên phú hệ Mộc Ẩn Núp' và 'Lớn Mạnh, một 'Rễ Ma Lực, còn một cái thiên phú chiến sĩ nữa để lại trên tế đàn không chạm tới.

Hai mươi vạn đồng vàng đại bàng kinh doanh có được.

Hai vạn đồng vàng đại bàng thu được từ cá cược.

Giải quán quân thi đấu, cúp quán quân và vòng nguyệt quế

quán quân.

Hai huy chương Ma Nguyên.

Phần thưởng cuộc thi của Học viện Plato, một huy chương Thanh Đồng, một ma pháp khí Thanh Đồng 'Thắt Lưng Che Giấu Hơi Thở, một thư mời tham gia khảo nghiệm Truy Tầm Giả dự khuyết.

Phần thưởng cuộc thi của Học viện Quý Tộc là một cái khiên thần lực Bạch Ngân của Thần Điện sản xuất, một thư mời tham gia giải đấu thăng hạng của quý tộc, một bộ kỹ năng chiến đấu Thanh Đồng cao cấp, vé khách quý cho giải đấu Pythian.

Phần thưởng cuộc thi của Học Viện Ma Kỳ II của Ba Tư là một bộ di hài Người Lùn Đá hoàn chỉnh, thuyền ma pháp nhỏ, đèn thần Ma Lực.

Valhein hít sâu một hơi, nếu như hiến tế hết những thứ này thì sức mạnh của mình sẽ tăng vọt, chờ qua vài ngày nữa sẽ thăng lên làm ma pháp sư Thanh Đồng, thực lực sẽ tăng cao.

"Không biết lần này có thể gom đủ mười tầng thiên phú đơn hệ để uy lực ma pháp gia tăng gấp bội hay không."

Valhein đơn giản nghĩ một chút, quyết định trước tiên hiến tế tiên tài, cứ một nghìn đồng vàng đại bàng hiến tế một lần, hai mươi ba vạn đồng vàng đại bàng có thể hiến tế hai trăm ba mươi lần, đủ để sở hữu tất cả thiên phú vòng hai bình thường phù hợp với mình, vê phần những thiên phú đặc biệt hiếm hoi thì có thể dùng đồ vật giá trị cao để đổi lấy.

"Hai trăm ba mươi lần, thật nhàm chán..." Valhein nghĩ như vậy trong lòng, nhưng hai mắt lại tỏa sáng.

Vừa nghĩ thế, một nghìn đồng vàng đại bàng đã bay lên tế đàn, sương trắng bị hút đi tỏa ra ánh sáng trắng.

"Thực kém." Valhein lắc đầu.

Ý tưởng xuất hiện, một nghìn đồng vàng đã hiến tế rời khỏi tế đàn, một nghìn đồng vàng mới rơi xuống.

Cứ vậy, Valhein không ngừng lấy nghìn làm đơn vị nhanh chóng tiến hành hiến tế, gặp thiên phú phù hợp thì chọn, không phù hợp với mình thì giữ lại tích lũy, một khi tích tới mười tầng thiên phú vòng hai thì tự nhiên sẽ tăng lên thiên phú tầng ba.

Cuối cùng hai mươi ba vạn đồng vàng đại bàng được hiến tế xong.

Sau đó Valhein tiến vào tháp ma pháp nhìn một cái thì hoảng sợ.

Tổng số lượng tinh linh thiên phú đã lên tới gân trăm.

Thiên phú hệ địa rốt cuộc cũng kiếm đủ mười cái, hình thành cung điện mây hệ địa, nhóm tỉnh linh thiên phú hệ địa rời khỏi tổ chim đơn sơ, nằm trên tâng mây trắng ngáy o 0...

Valhein nhìn kỹ tháp ma pháp một chút, sau đó lấy sách ma pháp ra liệt kê bảng biểu, chăm chú hồi tưởng và ghi chú lại.

Hai mươi ba vạn đồng vàng đại bàng này tổng cộng thu hoạch được ba mươi ba thiên phú vòng hai và sáu thiên phú vòng ba, đồng thời có được chín mươi bốn rễ Ma Lực và ba nguồn suối Ma Lực.

Lúc hiến tế không có cảm giác gì, nhưng nhìn bảng thống kê thì Valhein mới ý thức được lân hiến tế này so với trước kia thu hoạch được nhiều tới khó mà tưởng tượng được.

Tất cả số lần hiến tế trước kia cộng lại, ngoại trừ hai món đồ lớn như di hài Thần Lùn Lửa và sách hồn, tổng sản lượng vật tế cộng lại cũng chỉ khoảng hai mươi vạn đồng vàng đại bàng mà

thôi.

Lần hiến tế trước đó gân như đã ép khô thiên phú vòng một, hiện giờ thì có lẽ đã sắp ép khô thiên phú vòng hai.

Valhein cẩn thận xem lại bảng ghi chép thiên phú các hệ vừa tăng thêm.

Thiên phú hệ địa mới: Sụp xuống, bùng nổ, kiên cố lâu dài.

Thiên phú hệ hỏa mới: Dung nham, nổ tung, ngưng tụ, cộng hỏa. Thiên phú hệ phong mới: Sắc bén, chói tai, ngưng kết.

Thiên phú hệ thủy mới: Lưu động, chấn động, ẩm ướt, nước xoáy, ngước ngầm, hơi nước, linh hoạt, nước ngầm nhiều tầng.

Thiên phú hệ băng mới: Trơn bóng.

Thiên phú hệ mộc mới: Chất độc.

Thiên phú hệ lôi mới: Sấm rền, tia chớp, dòng điện, dẫn điện, gia tốc.

Thiên phú hệ kim mới: Sắc bén, xé rách, dẻo dai, nhanh như gió, chảy máu, độc tính.

Thiên phú hệ ám mới: Mê man, đau đớn, chết lặng, mờ mịt, ảo giác, ảo giác thính giác, phân tâm, đau đớn gấp bội.

Cuối cùng, Valhein nhìn thoáng qua toàn bộ bảng thiên phú.

Tổng thiên phú, 95.

Rễ Ma Lực, 101.

Nguồn suối Ma Lực

"Có tiên tốt thật..."

Valhein có cảm giác trả qua quá trình cực khổ tích lũy lúc ban đầu, sự trưởng thành của mình đã bắt đầu lăn cầu tuyết, hơn nữa tốc độ và thể tích của cầu tuyết vượt xa tưởng tượng.

Chương 463: Phòng ngự tuyệt đối (2)

Chương 463: Phòng ngự tuyệt đối (2)

Phòng ngự tuyệt đối (2)

"Nhóm Truyền Kỳ bình thường có lẽ cũng không có nhiều thiên phú đến như vậy đi... nhưng thiên phú của bọn họ tập trung lại, uy lực rất mạnh, thiên phú của mình có phần phân tán, vì thế phải cố gắng hơn, không thể lơ là..."

Khép sách ma pháp lại, Valhein nhìn về phía trước tế đàn.

"Món tráng miệng đã xong, bắt đầu món chính."

Valhein nhìn thoáng qua vật nằm dưới đất, trước tiên đặt ma pháp khí Thanh Đồng 'Thắt Lưng Che Giấu Hơi Thở' giá trị rẻ nhất lên hiến tế, ma pháp khí Thanh Đồng bình thường có giá trị một nghìn đồng vàng đại bàng, cái này thì đắt hơn, trị giá hai nghìn đồng vàng đại bàng, vì có thuộc tính cố định là che giấu hơi thở, chỉ cần mang theo bên người là có công hiệu.

Valhein đưa tay, lựa chọn thiên phú hệ thủy: Áp lực nước.

"Tổng thiên phú hệ thủy có lẽ cũng đạt được mười rồi."

Thuyền ma pháp nhỏ, ma pháp khí Bạch Ngân, có thể di chuyển trên bề mặt chất lỏng, trị giá năm nghìn đồng vàng đại bàng.

Sau khi hiến tế thì kết hợp với thiên phú vòng hai trước đó, xuất hiện thiên phú vòng ba.

Lựa chọn thiên phú hệ thủy: Sương mù đậm đặc.

Valhein cầm lấy đèn thần Ma Lực, hình dáng giống như ấm trà bằng đồng, là ma pháp khí có tính đại diện của Ba Tư, rất hiếm thấy.

Chỉ cần rót ma lực vào bên trong thì có thể nhiêu lần phóng ra ma pháp cấp bậc Thanh Đồng hoặc thấp hơn, thẳng đến khi ma lực hao hết. Có điều, số lượng ma pháp bắn ra lớn nhất một ngày là một trăm lần.

Đặt lên tế đàn một phát lập tức kích hoạt thiên phú vòng ba, giá trị hơn vạn.

Được nguồn suối Ma Lực.

Tiếp đó đặt huy chương Thanh Đồng lên.

Huy chương chỉ có tác dụng đổi lấy ba môn học đạt tiêu chuẩn này thế mà lại trực tiếp kích hoạt vòng thứ ba, giá trị hơn vạn.

Trên tế đàn xuất hiện ma thiên phú kỹ năng chiến đấu, cộng thêm một thiên phú ma pháp: Thân thiện với ma quỷ.

Valhein nhớ tới lời thây Niedern. Phân lớn ma quỷ đều có huyết mạch sinh linh Thần Kỳ, vì thế ma quỷ cũng có thể trở thành người hầu được triệu hoán. Nếu sau này thật sự không tìm được di hài của sinh linh Thần Kỳ thì có thể dùng di hài của ma quỷ để thay thế, nó cũng ẩn chứa thiên phú năng lực tộc đàn tương tự.

Chỉ có điều sức mạnh của di hài ma quỷ bình thường rất kém cỏi, nếu như có được di hài ma quỷ Bán Thần hoặc con của ma quỷ Chân Thần thì hiệu quả có thể so sánh với người hâu Thần Tích.

Lựa chọn thân thiện với ma quỷ, Valhein nhìn một chút, đặt kỹ năng chiến đấu cao cấp Thanh Đồng lên, đó là một quyển da dê.

Quả nhiên chỉ kích hoạt được vòng hai, hơn nữa toàn là thiên phú kỹ năng chiến đấu, lưu lại đó không dùng.

Valhein đặt vé khách quý giải đấu Pythian lên, cũng là thiên phú không cần tới.

Tiếp đó ném thư mời giải đấu thăng hạng của quý tộc lên.

Dung hợp lại thành thiên phú vòng ba.

Ba thiên phú kỹ năng chiến đấu cộng với một thiên phú thể chất chiến đấu: Chạy trốn siêu tốc.

Chỉ có thể chọn chạy trốn siêu tốc.

Tiếp đó đặt khiên thần lực Bạch Ngân lên, trang bị thần lực Bạch Ngân có giá sáu nghìn đồng vàng đại bàng, khiên thì đắt hơn, mà còn là sản phẩm từ công tượng Thần Điện, tổng giá trị có lẽ phải hai chục nghìn...

Valhein chờ vòng ba sáng lên, kết quả soạt một cái, vòng bốn sáng lên!

"Cái này..."

Valhein khó tin nhìn một màn này.

Chỉ là khiên thần lực Bạch Ngân, cho dù đặc biệt cỡ nào cũng không có khả năng vượt quá năm chục nghìn đồng vàng đại bàng, thế nhưng tế đàn giám định lại vượt hơn trăm nghìn.

"Giá trị các sản phẩm của Thần Điện làm ra đều rất cao, lẽ nào, vật tế có liên quan tới thần linh thì giá trị sẽ vượt hẳn mong đợi?"

Valhein ngẩng đầu nhìn vòng bốn hiếm thấy của tế đàn thần quang.

Thiên phú thể chất chiến đấu: Cơ thể Hoàng Kim.

Thiên phú chiến sĩ: Phản ứng siêu tốc.

Thiên phú hệ mộc: Truyền nhiễm.

Thiên phú ma pháp: Niệm chú cấp tốc.

Nháy mắt nhìn rõ thiên phú, Valhein không chút nghĩ ngợi đưa tay chạm vào tinh linh thiên phú cuối cùng.

Đây là thiên phú cực mạnh, có thể trực tiếp rút ngắn một nửa thời gian tụng niệm thần chú.

Thần chú càng mạnh thì tốc độ niệm lại càng chậm. Đặc biệt là ma pháp Truyền Kỳ, thân chú bình thường cũng cần phải niệm hơn mười giây.

"Bản nâng cấp của thiên phú này chính là làm phép không niệm chú, so với ma pháp yên lặng mạnh mẽ hơn, cũng không biết cần tới vòng mấy mới mở được."

Valhein nhìn vê số vật tế không còn nhiều, chọn thư mời tham gia khảo nghiệm Truy Tầm Giả dự khuyết.

"Này cũng có thể sẽ đạt tới bốn vòng..."

Nhưng hiện thực quá tàn khốc, thư mời tham dự khảo nghiệm Truy Tầm Giả dự khuyết này chỉ có thể kích hoạt được thiên phú vòng ba.

Có điều nó là một thiên phú ma pháp hệ phong khá hiếm thấy, ảo giác thính giác.

"Cũng tạm."

Valhein nhìn vật tế sau cùng.

Đá Thần Tích và di hài Người Lùn Đá nhất định phải hiến tế cùng lúc, hiển nhiên có thể hình thành thiên phú vòng bốn.

Hai huy chương Ma Nguyên tách ra hiến tế.

Về phần cúp và vòng nguyệt quế của trận đấu thành bang...

Trong lòng Valhein có chút phức tạp, dù sao thì quá trình giành được cũng quá khúc chiết, hơn nữa cũng không dễ định giá.

"Huy hiệu Thanh Đồng cũng có thể đạt tới giá mười nghìn đồng vàng đại bàng, giải quán quân toàn thành Athens này, hơn nữa còn là lần đầu tiên có bình dân nhận được, tuyệt đối sẽ vượt trên vòng ba."

Chương 464: Phòng ngự tuyệt đối (3)

Chương 464: Phòng ngự tuyệt đối (3)

Phòng ngự tuyệt đối (3)

Chậm rãi đặt cúp lên.

Bốn vòng sáng lên!

Vượt khỏi tưởng tượng!

Valhein vui sướng bật cười.

Trong ánh sáng xuất hiện một đồ vật trước nay không có.

Phòng ngự tuyệt đối: Ý chí.

Đó là một cái khiên nhỏ có một mặt màu vàng nhạt.

Nháy mắt nhìn thấy nó, tự nhiên biết tác dụng.

Chống lại một lần tấn công tinh thần vượt quá cực hạn bản thân.

Valhein lập tức lựa chọn.

"Thứ tốt!"

Valhein không khỏi nghĩ tới đòn tấn công của ma pháp sư Ai Cập trước đó, cũng may vị ma pháp sư Ai Cập kia chỉ là cấp Hắc Thiết, nếu là Thanh Đồng thì có lẽ mình đã bị thương nhẹ, là Bạch Ngân thì mình sẽ bị thương nặng, nếu là Hoàng Kim, mình sẽ chết

ngay tại chỗ.

Phòng ngự tuyệt đối: Ý chí này, có lẽ không thể phòng ngự được sức mạnh của Thần Linh nhưng tuyệt đối có thể phòng ngự được đòn tấn công tinh thần cấp bậc Truyền Kỳ.

"Thật không ngờ một phần thưởng quán quân trận đấu thành bang lại có thể đổi được một món mạnh mẽ như vậy, nó có thể coi như là ma pháp khí Truyền Kỳ! Xem ra sau này có giải đấu cỡ lớn thì phải cố gắng tham gia! Sau khi hiến tế những món đồ danh dự này có lẽ sẽ nhận được những món đồ hiếm thấy mà cho dù là rất nhiều đồng vàng đại bàng cũng không thể đổi được."

"Như vậy cái vòng nguyệt quế này..."

Valhein đây mong đợi đặt vòng nguyệt quế lên.

Quả nhiên xuất hiện sương trắng nồng nặc, cuối cùng kích phát thiên phú vòng bốn.

Tia sáng hình nón phun trào ra phía trước.

Một người quen thuộc trong phiên bản tí hon mặc áo đuôi tôm xuất hiện trong ánh sáng.

Hóa thân ma pháp: Thanh Đồng.

Hóa thân ma pháp có phần giống với đèn thần Ma Lực nhưng lại càng mạnh hơn, ma pháp phòng ngự có thể cộng dồn, cũng không giới hạn số lần làm phép.

Valhein vui sướng thu hồi hóa thân ma pháp.

Ném một huy chương Ma Nguyên lên.

Như trước, ba vòng sáng lên, nhận được một nguồn suối Ma Lực.

Như vậy tổng số nguồn suối Ma Lực có được là năm, ma lực tăng thêm năm mươi phần trăm, tốc độ hồi phục ma lực tăng năm mươi phần trăm.

Cách giấc mộng ma pháp sư trăm giếng gân hơn một chút.

Ném huy chương Ma Nguyên thứ hai lên.

Valhein hoàn toàn không ôm hy vọng, dù sao thì huy chương Ma Nguyên mặc dù tốt nhưng cũng chỉ có thể kích hoạt thiên phú vòng ba mà thôi, hiện giờ mình đã có thể thường xuyên kích hoạt vòng bốn, tâm quan trọng của thiên phú vòng ba...

Valhein trừng to mắt nhìn chằm chằm ánh sáng trên tế đàn.

Bên trong là một cái vòng thủy tinh trong suốt không màu to cỡ bàn tay, bên trong vòng thủy tinh là trận pháp ma pháp phức tạp màu xanh da trời.

Gia cố ma pháp: Thanh Đồng.

Thơm quá đi!

Không ngờ được lại là năng lực gia cố ma pháp chỉ có bậc thầy Truyền Kỳ mới có thể nắm giữ

Gia cố ma pháp nghe có vẻ rất đơn giản, chính là làm cho một loại pháp thuật có hiệu quả vĩnh viễn với một người.

Nhưng có rất nhiều loại hình ma pháp không thể cố hóa, ma pháp công kích không có cách nào gia cố, ví dụ như thuật hỏa cầu.

Ma pháp lĩnh vực cũng không thể gia cố.

Chỉ có loại sức mạnh pháp thuật tương liên với cơ thể hoặc ở bên trong cơ thể mới có thể hình thành ma pháp gia cố.

Nếu muốn hình thành ma pháp gia cố, cho dù là gia cố tăng

thấp nhất là Hắc Thiết cũng cần bậc thầy Truyền Kỳ tốn thời gian một tháng, chỉ khắc duy nhất một loại trận pháp ma pháp, phối hợp với nguyên liệu làm phép tương ứng nhưng cũng không thể đảm bảo thành công trăm phân trăm.

Vì thế ngoại trừ học trò rất được yêu thích hoặc con cháu của bậc thầy Truyên Kỳ, hoặc là thông qua hiến tế Thần Linh, bằng không rất ít khả năng có người nhận được ma pháp gia cố.

Huy chương Ma Nguyên giá trị mười nghìn đồng vàng đại bàng lại đạt được năng lực gia cố ma pháp, thật sự vượt quá tưởng tượng.

Mặc dù chỉ là Thanh Đồng, chỉ có thể gia cố ma pháp cấp bậc Thanh Đồng hoặc thấp hơn nhưng giá trị vẫn vượt quá tưởng tượng.

Valhein đưa tay chạm vào, lập tức cảm nhận được vòng sáng bay vào trong tháp ma pháp của mình.

Áo giáp nham thạch.

Sau khi gia cố áo giáp nham thạch sẽ không tạo thành lớp đá bám trên người nữa mà hóa thành sức mạnh cùng cấp bám vào trên da, tương đương với lớp da hơi dày hơn một chút.

Quan trọng là mình có cả huyết mạch Người Khổng Lồ và huyết mạch Nguyên Tố, có khả năng tiến hóa ma pháp, như vậy có thể làm khả năng phòng ngự của áo giáp nham thạch tuyệt đối mạnh hơn ma pháp phòng ngự Bạch Ngân, đạt tới trình độ gần bằng Hoàng Kim.

Hơn nữa điểm mạnh của gia cố ma pháp chính là nếu như gia cố cho chính mình thì nếu ma pháp của mình gia tăng thì hiệu quả gia cố cũng sẽ tăng theo.

Gia cố ma pháp sỡ dĩ là năng lực của Truyền Kỳ bởi vì sau khi

ma pháp được gia cố thì nó có một hiệu quả cực kỳ vô lại.

Áo giáo nham thạch bình thường cho dù đánh một phát không phá được thì chỉ cần tấn công liên tục nhiều lần thì có thể nhanh chóng phá vỡ.

Áp giáo nham thạch được gia cố, hoặc là một phát phá vỡ, hoặc là trong một khoảng thời gian cực ngắn tấn công với cường độ mạnh, bằng không thì hãy đợi đấy, bởi vì ma pháp gia cố có thể thông qua hấp thu ma lực để liên tục không ngừng khôi phục sức mạnh.

"Thu hoạch lớn rồi!"

Cuối cùng, Valhein nhìn về phía di hài Người Lùn Đá và đá Thần Tích.

Chương 465: Gia cố ma pháp

Chương 465: Gia cố ma pháp

Gia cố ma pháp

Di hài Vua Thần Lùn Lửa là người hầu Thần Tích, kích hoạt được thiên phú vòng bốn, để mình nhận được thiên phú nguyên tố hỏa.

Di hài Người Lùn Đá này chỉ thiếu một chút là người hầu Kỳ Tích, nhưng phối hợp thêm đá Thần Tích thì hiệu quả sẽ không quá kém, dù sao thì Người Lùn Đá cũng là người hầu Hắc Thiết, mà Thần Lùn Lửa chỉ là người hầu Tập Sự.

Valhein đặt đá Thân Tích vào giữa di hài Người Lùn Đá.

Một màn kỳ lạ xuất hiện, đá Thân Tích thế mà lại chậm rãi hóa thành chất lỏng rồi thấm vào trong di hài Người Lùn Đá.

Lớp bên ngoài di hài Người Lùn Đá vốn khô héo đột nhiên tỏa ra tâng ánh sáng vàng nhàn nhạt.

Valhein đặt di hài Người Lùn Đá lên tế đàn.

Hấp thu sương trắng, ánh sáng trắng phun trào.

Vòng bốn sáng lên.

Thiên phú nghệ thuật: Bậc thây rèn.

Thiên phú thể chất chiến đấu: Cơ thể Hoàng Kim.

Thiên phú kỹ năng chiến đấu: Bậc thầy vũ khí.

Thiên phú ma pháp: Cường hóa người hầu.

Thấy thiên phú sau cùng, Valhein kinh ngạc.

Đây vốn là thiên phú chỉ tồn tại trong suy luận mà thôi, chỉ có ma thú Bán Thần mới có, ma pháp sư muốn nghiên cứu lại không có đầy đủ hàng mẫu.

Trước đó khi triệu hồi ra Địa Ngạo Thiên, rất nhiều người nghi ngờ là Valhein có loại thiên phú này.

Không ngờ lại có thật.

Trực tiếp chọn!

"Lý luận đại triệu hoán sư chỉ có trong truyền thuyết mà thôi, lẽ nào mình sẽ có cơ hội thực hiện lý luận trông có vẻ không thể nào thực hiện được này?"

Valhein nhìn mặt đất một chút, tất cả những thứ quan trọng đều hiến tế xong cả rồi, chỉ còn vài thứ lẻ tẻ để sau tính tiếp.

"Đáng tiếc đang ở trên thuyền nên không có cơ hội thử nghiệm, đợi đến khi xuống thuyền rồi phải tìm một nơi thử uy lực thiên phú mới được." Valhein hớn hở rời khỏi không gian phế tích, chuyển sang tiến vào tháp ma pháp.

Nhóc béo trái tim vị diện nhào tới, ôm chân Valhein không chịu buông tay.

Valhein không quan tâm tới nó, chỉ thấy trên không trung trung tâm tháp ma pháp xuất hiện thêm một cái khiên bảo vệ tuyệt đối và vòng tròn thủy tinh đại diện cho gia cố ma pháp, đồng thời có hai hóa thân ma pháp.

Ngoại hình của hóa thân ma pháp đều giống hệt như Valhein vậy.

Tổng số tinh linh thiên phú đạt tới một trăm lẻ hail

Trong đó, thiên phú nghệ thuật, thiên phú thể chất chiến đấu, thiên phú hệ địa và thiên phú hệ thủy đều đã vượt qua mười loại.

"Thầy Niedern nói rằng khi số lượng thiên phú vượt hơn mười, ngoại trừ hiệu quả pháp thuật gia tăng gấp bội thì còn có khả năng kích hoạt những hiệu quả thần bí khác, có điều trong sách không có ghi chép, chỉ có nhóm bậc thầy Truyền Kỳ mới biết được. Thế nhưng không bao lâu nữa mình đã có thể biết được hiệu quả cụ thể là gì."

Valhein ưỡn lưng một cái rồi đi ra khỏi phòng nhỏ trên tàu, đi lên lớp, tìm những thuyên viên không bận bịu để nói chuyện phiếm.

Ở trên thuyền Hải Long, mỗi ngày Valhein đều dùng một khoảng thời gian ngắn để giao lưu với các tâng lớp khác nhau ở trên thuyền, học tập tất cả kiến thức có liên quan tới hàng hải, thậm chí còn tự mình cầm lái, thu hoạch rất lớn.

Có điều phần lớn thời gian đều dành để đọc sách và học tập.

Hành trình cũng không tính là thuận lợi, thường xuyên gặp những cơn bão nhỏ, dẫn tới phải không ngừng đi đường vòng.

Biển Aegean này lớn hơn biển Aegean ở Ngôi Sao Xanh rất nhiều, cho dù không đi đường vòng thì thuyên Hải Long cũng cần tốn năm ngày mới có thể tới được bờ đông.

Valhein không gấp, chăm chỉ học tập.

Trên đường đi có tiến vào núi Người Khổng Lồ một lần, sau một khoảng thời gian dài ngồi thiên ở vị diện thần lực thì ma lực tăng trưởng vùn vụt.

Ở trên biển ngày thứ năm, thuyền Hải Long tiến hành bổ sung

lương thực ở đảo Samos.

Valhein đứng trên mạn thuyền nhìn đảo Samos, lộ ra vẻ tiếc nuối.

Bởi vì hòn đảo này là nơi sinh ra Vua Hình Học' bậc thây Truyên Kỳ Pithagoras, tuy trước đây bậc thây Pithagoras chủ yếu ở Miletus, hiện giờ đã tới Italia, thế nhưng vẫn được tính là thánh địa của ma pháp sư bọn họ.

Sau khi thuyền Hải Long tiếp tục lên đường, Valhein quay trở về căn buông nhỏ của mình ngồi thiền.

Minh tưởng xong, Valhein vừa mở mắt ra thì cảm giác thế giới hình như có chút không giống.

Valhein vội vàng tiến vào trong tháp ma pháp, nhìn cây Ma Lực của mình.

Cây Ma Lực đã vượt quá ba mét!

Tháp ma pháp từ hai tâng biến thành ba tầng.

Rễ cây Ma Lực lại càng to khỏe hơn, năm giếng ma pháp tỏa ra ánh sao màu xanh đậm xinh đẹp, phun ra nuốt vào ma lực.

Địa Ngạo Thiên và nhóc béo đang vui vẻ chạy tới chạy lui.

Cành cây Ma Lực trực tiếp tăng vọt lên chín cành, lá Ma Lực đã sinh trưởng thành tám mươi chín lá.

"Thật tốt quát"

Valhein đi ra ngoài, nói với lái chính Somon là mình muốn vẽ trận pháp ma pháp, hy vọng không bị quấy rầy, Somon liền quan tâm phái một thủy thủ đặc biệt tới canh ở cửa.

Trước tiên Valhein vẽ triệu hoán người hầu Hắc Thiết, sau khi

vẽ xong thì lấy di hài Người Lùn Đá ra ngoài, đặt vào giữa trận pháp ma pháp.

"Triệu hoán người hầu Hắc Thiết!" Valhein bình tĩnh triệu hôi Người Lùn Đá.

Một Người Lùn cao tâm một mét sáu thấy thế nào cũng giông giống Người Lùn xuất hiện ở giữa trận pháp.

Người Lùn này giống như phần lớn Người Lùn khác, da hơi đen, cơ thể chắc khỏe, toàn thân rắn chắc hệt như được đúc từ sắt thép, mái tóc màu nâu rối bời, râu mép màu đen bện thành hai bím lớn rũ ở trước ngực.

Chương 466: Gia cố ma pháp (2)

Chương 466: Gia cố ma pháp (2)

Gia cố ma pháp (2)

Khác với Người Lùn bình thường khác là trên đỉnh đầu Người Lùn này có vương miện màu vàng, trên vương miện khảm bảy viên đá quý màu sắc khác biệt.

Viên đá quý màu tím ở giữa so với đèn ma pháp còn sáng hơn, đủ để trở thành ngọn đèn pha ở dưới lòng đất.

Tay hắn cầm một cái chùy vuông gai nhọn, chuôi chùy đen kịt, đầu chùy vàng óng ánh như hoàng kim.

Hắn mặc áo giáp dây xích màu bạc kiểu dáng tinh xảo, hoàn toàn khác biệt với nhóm Người Lùn bẩn thỉu trong Học viện Plato, hắn càng giống như ky sĩ trong nhóm Người Lùn hơn.

Mà hắn quả thực đúng là ky sĩ.

Hắn không đứng trên mặt đất mà cưỡi trên lưng một con Hắc Ma Dương sừng to.

Hắc Ma Dương giống như ngựa con toàn thân bắp thịt phồng to vậy, đối với nhân loại trưởng thành thì có hơi bé, nhưng lại vừa vặn thích hợp cho trẻ con cưỡi.

Trên người con Hắc Ma Dương này cũng đeo đầy lớp giáp màu bạc sáng bóng.

Lẻng xẻng...

Người Lùn xoay người xuống dê, nửa quỳ xuống.

"Người Lùn Vương Kim Chùy, bái kiến bệ hạ."

"Be be..." Hai chân trước của Hắc Ma Dương quỳ xuống, cúi đầu, cơ thể run nhẹ.

Người hầu Người Lùn trừng to cặp mắt đen kịt, đầy tôn kính nhìn Valhein, trong ánh mắt thậm chí có chút sợ hãi.

"Ngươi sợ ta à?" Valhein có chút tò mò.

"Bệ hạ là Người Khổng Lồ, mà ta đây chỉ là lệ thuộc vào ngài." Người hầu Người Lùn đàng hoàng nói.

"Ngươi sửa tên đi." Valhein nói.

"Mệnh lệnh của bệ hạ là vinh quang của ta." Ánh mắt của người hầu Người Lùn rất kiên định.

"Ngươi sửa lại thành Vương Đại Chùy đi."

Vương Đại Chùy choáng váng.

"Người Lùn Vương Đại Chùy, cái tên hay biết bao nhiêu." Valhein nói. "Vâng, bệ hạ." Vẻ mặt Vương Đại Chùy đầy oan ức.

"Ngươi cấp bậc gì?" Valhein càng nhìn lại càng thấy Vương Đại Chùy không giống Hắc Thiết.

"Là đỉnh của bậc Thanh Đồng, gần Bạch Ngân thưa bệ hạ. Con súc sinh này là Hắc Thiết." Vương Đại Chùy kiêu ngạo ưỡn ngực, võ võ cái sừng dê thật to ở bên cạnh người mình.

"Be be..." Hắc Ma Dương vẫn cúi đầu như cũ.

Cặp sừng của nó quả thực giống như sừng linh dương vậy, dài gân hai mét.

"Tốt lắm." Valhein gật đầu, đứng dậy.

Vương Đại Chùy vui sướng đứng dậy, Hắc Ma Dương chỉ đứng được một nửa thì hai chân mềm nhũn, bịch một tiếng lại quỳ xuống đất, lớp giáp trên người lẻng xẻng kêu vang.

"Con súc sinh chưa trải đời này!" Vương Đại Chùy nắm cái sừng nó nhấc nhẹ, xách Hắc Ma Dương lên.

"Ngươi so với chiến sĩ Bạch Ngân bình thường, kết quả sẽ thế nào?" Valhein hỏi.

Vương Đại Chùy dùng tay phải giơ cây chùy lớn, tay trái giơ ba đầu ngón tay, ngẩng đầu lớn tiếng nói: "Ba chùy!"

"Rất tốt!" Valhein rất hài lòng, xem ra không chỉ cường hóa người hầu' có tác dụng gia tăng cho Vương Đại Chùy, ngay cả huyết mạch Người Khổng Lồ và huyết mạch Nguyên Tố cũng gia tăng mạnh mẽ.

Được chủ nhân tán thưởng, Vương Đại Chùy nhếch miệng cười vui sướng.

"Được rồi, vào tháp ma pháp làm quen với bạn mới của ngươi đi." Valhein vung tay lên xua tan Vương Đại Chùy.

Mở sách ma pháp, tìm kiếm trận pháp ma pháp Thanh Đồng khác.

"Lá của cây Ma Lực rất nhiều, nhưng thời gian có hạn, trước tiên học tập là quan trọng nhất."

Valhein nhanh chóng chọn ra những pháp thuật Thanh Đồng khá quan trọng, kháng đau ốm, thuật mê hoặc, con mắt nhạy bén,

nguyên tố tăng thêm, nguyên tố cạm bẫy, khiên nguyên tố, kháng độc, khiên nham thạch, đôi tay nham thạch, áo giáp nham thạch, chấn động mạnh mẽ, thuật tường đá, thuật cạm bấy, thuật đầm lầy, thuật cát chảy, ngọn lửa bùng cháy, thuật truyền âm, thuật phong hành, điều trị vết thương, tinh thông thủy tính, thuật thủy hành, hô hấp dưới nước, đóng băng hơi nước và thuật dây leo.

Hai mươi bốn trận pháp ma pháp, cho dù vẽ liên tục thì ít nhất cũng phải tốn sáu tiếng đồng hồ. Đây là Valhein có khả năng vẽ rất mạnh, hơn nữa còn chuẩn bị sẵn từ trước, ma pháp sư Thanh Đồng bình thường đừng nghĩ tới chuyện vẽ trận pháp ma pháp hoàn chỉnh trong vòng nửa giờ.

Sau khi vẽ xong mười hai trận pháp, Valhein cảm thấy uể oải nên rời khỏi tháp ma pháp.

Buồng nhỏ trên tàu lay động kịch liệt.

Valhein vội vàng vịn tường, loạng choạng mở cửa buồng.

Sắc trời u ám, mưa nhỏ tí tách, sóng biển nhấp nhô, đầu sóng bọt trắng đập vào thân tàu, gió mạnh phần phật bên tai.

Boong tàu ướt nhẹp, giống như bị bôi một tâng dầu mỡ.

Nhóm thủy thủ ở bên ngoài nhẹ nhõm, híp mắt, lớn tiếng nói trong gió: "Valhein các hạ, may mà ngài đã ra rồi, bằng không có lẽ bọn ta phải vào trong nhắc nhở ngài."

"Có bão lớn à?" Valhein lảo đảo nắm ván cửa.

"Đúng rồi, hơn nữa phạm vi còn rất rộng. Vị ma pháp sư Hoàng Kim kia bay lên giữa không trung quan sát, nghe nói kéo dài cả mấy trăm dặm, duy trì liên tục nhiều ngày, không thể nào đi vòng được, chỉ có thể từ bỏ điểm đến Miletus trước đó, đổi tuyến đường sang Ephesus.'

"Được, ta biết rôi. Ta không rành hàng hải bằng mọi người, nếu như cần thì có thể gọi ta, ta đã là ma pháp sư Thanh Đồng rồi. Ngươi không cần ở đây canh chừng nữa, đi làm chuyện của mình đi, nếu có chuyện quan trọng thì nhớ báo cho ta biết." Valhein lớn tiếng nói.

"Tuân lệnh!" Thủy thủ di chuyển rất nhanh trên boong tàu đang dao động.

Valhein tìm một sợi dây trong buồng nhỏ cột quanh hông mình, sau đó chậm rãi đi tới mép thuyên quan sát xa xa.

Phía đông nam mây đen cuồn cuộn, giống như đám động vật biển đang từ khắp bầu trời cuộn trào mãnh liệt ập tới.

Chương 467: Đến Ephesus

Chương 467: Đến Ephesus

Đến Ephesus

Thuyên Hải Long đang lái về phía mảng trời quang đãng phía đông bắc.

"Đáng tiếc..."

Thuyền Hải Long vốn định tới thành phố ma pháp đệ nhất Miletus ở bờ đông biển Aegean, cũng là nơi sinh của cha triết học, cha ma pháp Hy Lạp đồng thời là vua hệ thủy Thales, cũng là thành phố có nhiều ma pháp sư nhất khu Hy Lạp, thậm chí còn nhiều hơn cả Athens.

Không chỉ vua nước Thales thường ở nơi này, ngay cả vua hình học Pithagoras cũng ở nơi đó, học trò Hy Lạp của Pithagoras phần lớn đều tập trung ở Miletus.

Ở Miletus còn có tháp ma pháp chuyên dụng của vua hệ hỏa Heraclitus.

Athens mặc dù có Sokrates và Plato nhưng số lượng và sức mạnh của tháp ma pháp không thể bằng Miletus. Có điều, Athens trưởng thành nhanh hơn.

Miletus cũng là một trong số những thành phố mà đế quốc Ba Tư không muốn đánh, hai bên đã ký hiệp ước hòa bình.

Hiện giờ thuyên Hải Long đang hướng về Ephesus, là một thành phố sầm uất gần như Miletus ở bờ đông biển Aegean.

Nơi này là quê nhà của vua hệ hỏa Heraclitus, thế nhưng đã rất nhiều năm rồi hắn chưa quay lại.

Valhein còn nhớ rõ mấy hôm trước mình vừa xem qua tài liệu về thành phố Ephesus, nơi này nhiêu năm trước số lượng ma pháp sư cũng không ít, nhưng khi vua hệ hỏa rời khỏi Ephesus để du lịch thế giới không quay trở lại nữa, thành phố ma pháp này đã dần dần lụi tàn, hoàn toàn bị chiến sĩ làm chủ.

Sáng sớm ngày hôm sau, thuyền Hải Long cập bến thành phố Ephesus.

Thuyền trưởng Berck uyển chuyển nói rằng mệnh lệnh của Học viện Plato chuẩn xác muốn đưa Valhein tới thành phố bậc nhất bờ đông biển Aegean, sau đó dẫn toàn bộ thuyền viên tạm biệt Valhein.

Valhein ngoài mặt cười hì hì nhưng trong lòng lại thâm mắng nhóm giáo viên kia không phải là người, quơ quơ tay tạm biệt toàn thể thuyền viên tàu Hải Long, đi tới bến tàu.

Valhein nhìn xung quanh.

Hương vị nước biển nhàn nhạt đột nhiên biến mất, thay vào đó là mùi cá tôm hư thối nồng nặc.

Những con sóng cuốn theo mảnh gỗ vụn và rác rưới đánh lên bến tàu, phát ra tiếng ồn ào.

Chi chít rậm rạp đội thuyền theo cơn sóng nhẹ nhàng bồng bênh đong đưa, phát ra tiếng va chạm thật nhỏ.

Trên bến tàu, khắp nơi đều là hàng hóa chất cao như ngọn núi nhỏ.

Trên con đường giữa đống hàng hóa vãi đầy vệt nước bẩn, người tới người đi giăm văng tung tóe.

Thương nhân mặc đồ Ba Tư đang chỉ vào người mặc đồ Ai Cập mắng to.

Một người trẻ tuổi đeo sọt cá trên lưng trượt chân một phát ngã nhào xuống đất, cá đây sọt nhảy ra ngoài, bạch bạch giãy trên mặt đất, một mảng trắng sáng.

"Bõm..." Một thủy thủ say khướt rớt xuống biển lớn tiếng mắng chửi.

Một người Ai Cập cầm roi trong tay nhìn chằm chằm đám nô lệ đang vận chuyển đồ gốm, thường xuyên vung roi da nhắc nhở bọn họ.

Người phụ nữ Ba Tư vừa xuống thuyền mặc dù có khăn lụa che mặt nhưng vẫn làm người ta nhận ta nàng biến đổi sắc mặt, kéo làn váy kêu la om sòm né tránh nhóm công nhân bốc vác một thân đầy mồ hôi.

Một đội người mặc quần áo Bắc Âu đấm đá lung tung, giáp da trên người bị vệt bẩn bám đầy, tay câm búa hoặc chùy lớn, người xung quanh đều tránh đi.

Một quý tộc trẻ tuổi người đeo đầy trang sức vàng bịt mũi vịn cánh tay người hầu, nhón chân, bước đi thận trọng như đang đi trên đầm lầy.

Tiếng quát tháo, tiếng chửi mắng, tiếng chửi nhau, tiếng trả giá, tiếng trẻ con gào khóc, tiếng đồ dùng va chạm đan xen lại thành một thế giới hỗn loạn.

Valhein lắng lặng quan sát.

Nơi này và bến tàu Athens hoàn toàn là hai thế giới khác biệt.

Bến tàu Athens có xe ngựa, có các dụng cụ hỗ trợ liên quan với ma pháp, công nhân bốc vác cũng có công cụ, quản lý trật tự rõ

ràng.

Nhưng ở đây không có bất cứ dụng cụ nào liên quan tới ma pháp, khắp nơi đều là công nhân vận chuyển, khắp nơi đều là hàng hóa chất đống tỏa ra mùi hôi thối nồng đậm.

"Hây dôi ! I... Hây dôi !..."

Mười mấy công nhân bốc vác cởi trần kéo sợi đây, đầu khác của sợi dây cột vào một đống thùng gỗ lớn, bên dưới thùng gỗ có vài công nhân không ngừng đặt cây lăn ở phía trước, còn có vài người thu hồi cây lăn ở phía sau.

Valhein nhìn kiểu vận chuyện cổ xưa này, khẽ gật đầu.

"Hy Lạp cổ đại ở Ngôi Sao Xanh đại khái chính là trình độ này..." Nơi này so với cảng Lion ở Athens hình như tăng thêm một tầng bụi mơ hồ bao phủ trên hàng hóa, trên đội thuyền, trên quần áo, trên ánh mắt.

Valhein bước ra một bước, đột nhiên phát hiện một người đầu tóc rối bù bẩn thỉu liếc mắt nhìn mình, người nọ quấn một miếng vải quanh hông, thoạt nhìn còn bẩn hơn cả khăn lau ba năm không giặt, toàn thân bẩn thỉu, cặp mắt tặc lóe sáng.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, người nọ vội vàng né tránh, khiêng hòm gỗ đi tới trước.

Sau đó Valhein phát hiện có rất nhiều ánh mắt xẹt qua người mình.

Còi báo động trong người Valhein rú vang, quên mất bến tàu hoặc biên giới thành phố ở nơi này có thể coi là vùng đất nguy hiểm.

Valhein lập tức sử dụng triệu hoán người hầu Tập Sự và triệu hoán người hầu Hắc Thiết, gọi ra ba Thần Lùn Lửa và Vương Đại

Chùy.

Người trên thuyền Hải Long cách đó không xa quan sát Valhein khẽ gật đầu một cái, sau đó xoay người rời khỏi mạn thuyền, tự bận bịu làm chuyện của mình.

Người gần đó thì lộ ra biểu cảm kinh ngạc, ánh mắt nhìn về phía Valhein tăng thêm chút kính trọng.

Chương 468: Đến Ephesus (2)

Chương 468: Đến Ephesus (2)

Đến Ephesus (2)

Nhưng vẫn còn nhiều ánh mắt lia tới lia lui trên tay Valhein, tay Địa Ngạo Thiên và vương miện của Vương Đại Chùy.

Valhein đứng trên mặt đất không nhúc nhích, trước tiên sử dụng năng lực gia cố ma pháp vừa hiến tế có được tiến hành gia cố ma pháp áo giáp nham thạch.

Bên ngoài da truyền ra cảm giác nóng hừng hực như bị bôi ớt hoặc là có ngọn lửa xẹt qua.

Vẻ mặt Valhein không thay đổi, mười mấy giây sau, cảm giác nóng rực kia biến mất, thay vào đó là cảm giác mát lạnh.

Đưa tay phải sờ da trên mu bàn tay trái, không chỉ không cảm thấy thô ráp mà còn rất trơn mượt, hình như da còn căng mịn hơn.

Màu da có hơi tối đi một chút nhưng không đáng kể, mạch máu cũng không rõ ràng như trước kia nữa.

Valhein thâm thở phào một hơi, áo giáp nham thạch vốn là pháp thuật phòng ngự mạnh mẽ nhất cấp bậc Thanh Đồng, sau khi trải qua tiến hóa thì nó giống như một tầng áo giáp đá thạch anh vậy, lực phòng ngự toàn diện đã vượt hẳn pháp thuật Bạch Ngân, gần bằng pháp thuật Hoàng Kim...

Valhein đang nghĩ ngợi thì chỉ thấy ba Thần Lùn Lửa đột nhiên quỳ cả hai chân xuống, cố sức dập đầu.

Vương Đại Chùy cũng xoay người xuống dê, nửa quỳ xuống.

“Bồ lô ba lat"

"Ca ngợi bệ hạ vĩ đại của ta, cảm tạ ngài đã ban cho ta sức mạnh vĩnh cửu."

Bốn ánh mắt, bốn sự biết ơn.

"Trên người bọn ngươi cũng tăng hiệu quả gia cố của áo giáp nham thạch à?" Valhein nhìn chằm chằm bốn người hầu.

"Bô lô ba la!" Ba Thân Lùn Lửa liều mạng gật đầu.

"Đúng vậy thưa bệ hạ vĩ đại!" Vương Đại Chùy rất kích động.

"Be be..." Hắc Ma Dương vừa kêu be be vừa gật đầu.

Valhein dở khóc dở cười nhìn sang Hắc Ma Dương, trên người nó thế mà cũng nhận được hiệu quả của gia cố ma pháp.

Thuộc hạ của mình hình như có hơi mạnh mẽ. Sau đó, Valhein phát hiện một vấn đề nghiêm trọng.

Valhein nhìn chằm chằm Vương Đại Chùy.

"Hiện giờ mình có thể đánh lại Vương Đại Chùy hay không? Vương Đại Chùy cũng là người hầu Thần Tích, thiên phú của mình ở trên người hắn... thôi quên đi, không nên nghĩ nhiều như vậy, sau này nói tiếp. Hiện giờ quan trọng nhất là tìm một quán trọ, sau đó học hết tất cả ma pháp."

Ngón trỏ và ngón cái của Valhein búng nhẹ hai cái, ưỡn ngực ngẩng đầu, mặt không biểu tình đi vào trong đám người.

Giữa trưa ngày hôm sau, Valhein dẫn theo người hầu rời khỏi quán trọ 'Big Oak, trước tiên đi tới chợ nô lệ lớn nhất trong thành.

Trải qua một ngày cố gắng, Valhein đã nắm giữ được ba mươi tám pháp thuật cơ bản của cấp bậc Thanh Đồng, ngày hôm qua hắn tốn một đồng bạc chim công tìm hiểu sâu về thành phố này từ người phục vụ rượu.

Lúc không hiểu gì Valhein đã không muốn ở lại nơi này, khi hiểu được rồi, Valhein quyết định hôm nay sẽ rời đi!

Thành phố này quá nguy hiểm!

Hoặc nên nói là, tất cả thành phố ở bờ đông biển Aegean đều nguy hiểm, ngay cả thành phố ma pháp Miletus cũng không tốt hơn bao nhiêu.

Valhein đơn giản lập bảng an toàn một phen, kinh ngạc phát hiện nơi an toàn nhất là ra ngoài dã ngoại tìm kiếm một hang động trú ẩn, thứ hai là thành phố lớn của đế quốc Ba Tư, Miletus chỉ xếp thứ ba, về phần thành phố Ephesus này thì xếp ngoài top một trăm.

Có điều, vấn đề duy nhất khi đi Ba Tư chính là có lẽ đi rồi sẽ không về được.

Chợ nô lệ ở Ephesus so với bến tàu trật tự hơn nhiều, nhưng mùi lại càng khó ngửi hơn.

Nơi này được cấu tạo từ những dãy nhà gỗ màu nâu, nơi nhỏ thì chỉ có thể chứa được vài người, nơi lớn thì có thể chứa hơn trăm người.

Bến tàu tuy hỗn loạn nhưng trong ánh mắt mỗi người đều có tia sáng, là ánh sáng của linh tính.

Trong mắt nô lệ nơi này đã không còn linh tính, cũng không còn ánh sáng.

Nơi này có đủ loại nô lệ.

Nô lệ Người Lùn giống như khúc gỗ ngồi ở dưới đất, vẻ mặt như được đúc bằng sắt...

Nữ nô lệ loài người theo thói quen lắc lư cơ thể, không ngừng vươn tay làm dáng, khi có người tới gần thì trong mắt bọn họ mới lóe lên chút ý chí cầu sinh nhàn nhạt.

Nam nô lệ loài người đứng rũ rượi, tay đeo cùm bằng gỗ, hai mắt vô thần. Tinh Linh Mộc có da màu xanh lá đặc biệt bắt mắt nhưng phần lớn khách hàng đều cung kính lánh xa, bởi vì tinh linh mộc thoạt nhìn trông như nhân loại mọc một thân vỏ cây, trên người phần lớn mọc đầy rêu, thậm chí còn có sâu bọ bò qua bò lại.

Cự Ma cao hai mét rưỡi ở bất cứ nơi nào cũng có thể diễu võ dương oai, nhưng hiện giờ lại đang co rúc trong lồng, rũ rượi.

Nhóm Thần Lùn nhỏ tụ lại một chỗ, không ngừng cầu xin Thần Lùn, trông như đống dưa hấu ở trong kho hàng vậy.

Ngư Yêu mặt người bồng bênh trong rãnh nước, toàn thân bao trùm vảy màu xanh đen, chỉ có cái bụng hướng về phía trước có màu trắng nhạt, đôi tay có màng nhẹ nhàng lùa nước, đồng thời cũng thu lại hàm răng sắc bén có thể dễ dàng xé toạc cổ họng nhân loại của mình.

Đám Ma Quỷ nhỏ toàn thân có màu đỏ sậm giống như những món đồ chơi co ro trong góc, cái đuôi nhỏ khẽ lay động, thỉnh thoảng lại nức nở một tiếng, cũng không biết là khóc thật hay đang lừa người.

Một Người Khổng Lồ cao bốn mét toàn thân bị dây xích trói chặt ngồi ở dưới đất, nhàm chán dùng ngón tay chọt chọt mặt đất, chọt thành một cái hố.

Chương 469: Ta sợ một quyên hắn sẽ chết!

Chương 469: Ta sợ một quyên hắn sẽ chết!

Ta sợ một quyền hắn sẽ chết!

Lúc nhìn thấy Người Khổng Lồ, ánh mắt Valhein sáng ngời, nhưng nhìn kỹ thì đây là Người Khổng Lồ hoang dã rất thường thấy, trí thông minh rất thấp, ăn nhiều, vừa tham ăn vừa lười biếng, ngoại trừ ma pháp sư muốn nghiên cứu ma pháp thì chỉ có một số ít quý tộc mới dưỡng chúng làm ma thú mà thôi.

Đại quân Ba Tư có một đội Người Khổng Lồ rất mạnh, nhưng đó là Người Khổng Lồ bình thường.

Người Khổng Lồ cấp cao rất khó bị thuần hóa, chỉ có thể hợp tác.

Valhein nhìn Người Khổng Lồ kia một chút, rất cao lớn, cánh tay so với eo mình còn thô hơn, nhưng cơ thể thả lỏng, ánh mắt tan rã, ngay cả lông trên người cũng mềm nhũn, không hề có chút khí thế nào của Người Khổng Lô.

Người Khổng Lồ kia đột nhiên ngẩng đầu nhìn Valhein.

Cặp mắt Người Khổng Lồ này to bằng nắm đấm thanh niên, con ngươi có màu da cam giống như trứng gà đánh trong chén. Đột nhiên Người Khổng Lồ lộ ra vẻ hoảng sợ, nước mũi và nước bọt chậm rãi chảy ra, nhìn chằm chằm Valhein vài giây rồi quỳ rạp xuống đất, để trán áp đất, lạnh run.

Người xung quanh sợ tới cuống quít lùi ra sau, không biết

Người Khổng Lồ này bị điên cái gì.

"Xem ra hắn cảm ứng được huyết mạch Người Khổng Lồ tướng quân của mình, xem ra huyết mạch của hắn rất bình thường, tác dụng vượt quá tưởng tượng." Valhein thâm nghĩ.

Valhein không thèm quan tâm Người Khổng Lồ kia, tiếp tục bước tới trước, một người toàn thân đeo đầy đá quý và đồ trang sức bằng vàng đột nhiên chầm chậm chạy vài bước đuổi theo Valhein, mỉm cười nói: "Khách hàng tôn quý, không biết ngài cần nô lệ gì?"

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy cảnh giác nhìn người này.

"Hửm?"" Valhein lạnh nhạt nhìn thoáng qua người thương nhân mặc áo chùng Ba Tư màu đỏ này.

Ở nơi xa lạ này, sự thờ ơ vẫn luôn tốt hơn hiền lành và nhiệt tình.

"Ta là Aromo, là thương nhân nô lệ người Ba Tư, rất hân hạnh được biết ngài. Sự hùng mạnh của ngài đã hấp dẫn ta." Người thương nhân có gương mặt tròn phúc hậu mỉm cười khiêm tốn.

"Ngươi thấy được?" Valhein vẫn lạnh nhạt như cũ.

"Khi nhìn thấy người hầu mạnh mẽ của ngài, ta đã ý thức được sự bất phàm của ngài, dù sao thì thương nhân nô lệ bọn ta cũng quen thuộc với tất cả giống loài. Khi ngài đi ngang qua Người Khổng Lồ kia, ta đã sâu sắc cảm nhận được sự mạnh mẽ của ngài." Aromo nói.

"Ta cần nô lệ mạnh mẽ, ít nhất phải không thua Người Khổng Lồ hoang dã này. À đúng rồi, ta và công chúa Isina là bạn bè hợp tác trong chuyện kinh doanh." Vẻ mặt Valhein thả lỏng một chút, đồng thời lộ ra một mối quan hệ, tránh xảy ra ngoài ý muốn.

Ánh mắt Aromo sáng lên, cười rạng rỡ nói: "Thì ra ngài là bạn của công chúa Isina, viên ngọc lục bảo trên trán nàng chính là do anh cả ta đã bán cho nàng."

Valhein thất vọng: "Ngươi vẫn còn nghi ngờ ta sao? Ta và nàng đã gặp mặt vài lần rồi, trang sức trên trán nàng được khảm hoàng thạch. Người phụ nữ coi tiên như mạng kia có lẽ sẽ không thích ngọc lục bảo."

"Thì ra ngài thật sự quen biết công chúa Isina điện hạ, xin tha thứ cho sự nghi ngờ của ta. Nếu ngài mua nô lệ ở chỗ ta, ta nguyện ý bớt mười phần trăm cho ngài." Trên mặt Aromo lộ ra biểu cảm kiêng ky.

"Có Người Khổng Lồ thông minh một chút không?" Valhein nhìn Người Khổng Lồ hoang dã vẫn còn đang run kia.

Aromo bất đắc dĩ nói: "Người Khổng Lồ thông minh một chút vừa về hàng thì không tới mười ngày đã bị người của quân đoàn Người Khổng Lồ mua đi. Người Khổng Lồ này chính vì quá ngốc nên mới không bán được. Thực tế thì ta cũng không đề nghị ngài mua hắn, ăn thì nhiều sức thì nhỏ, vừa ngốc lại kém cỏi, thật sự chẳng ra sao. Có điều ngài và người khác không giống, Người Khổng Lồ này ở trước mặt ngài so với chó còn ngoan hơn, có lẽ sẽ giúp được ngài.

Valhein lắc đầu nói: "Cái khác thì không nói, nhưng nếu quá ngốc thì không thích hợp đi theo ta.

"Chỉ cần phối hợp vũ khí tốt, hắn có thể tương đương với bốn năm chiến sĩ Bạch Ngân. Đương nhiên hắn quá vụng về, người như hắn cũng không đánh lại chiến sĩ Hoàng Kim. Mặt khác, Người Khổng Lồ này có thiên phú kháng ma pháp, bọn ta đã thử nghiệm ma pháp sư Bạch Ngân, gân như không thể tổn thương được hắn." Aromo mỉm cười nói.

"Ngươi rất biết cách đẩy mạnh tiêu thụ, nhưng ta không có hứng thú với hắn. Có chiến sĩ Hoàng Kim không?" Valhein hỏi.

Aromo dở khóc dở cười: "Vị đại nhân này, thân phận của ngài quả nhiên không tâm thường. Nhóm nô lệ của bọn ta chủ yếu là người bình thường, đã hơn nửa năm rồi không thấy được chiến sĩ Bạch Ngân chứ nói chỉ tới chiến sĩ Hoàng Kim. Có điều... quả thật có một vị chiến sĩ Hoàng Kim bị thương, thậm chí có thể là Thánh Vực bị thương, có lẽ là một vị chiến sĩ kháng ma pháp."

"Ồ? Dẫn ta đi xem thử." Valhein nói.

"Ngài đi theo ta, hắn ở bên này. Hắn là một nô lệ tự do." Aromo nói. "Nô lệ mà còn có tự do à?"

"Khi đó ta cũng hỏi như vậy, nhưng đây là chính hắn nói. Nói trắng ra là hắn giống như một người lính đánh thuê, chỉ cần trả thù lao là có thể thuê hắn một thời gian ngắn. Có điều đầu óc hắn có chút vấn đề, không muốn làm lính đánh thuê, chỉ muốn làm nô lệ. Hơn nữa chỉ có thể thuê làm việc không thể mua đứt, qua một thời gian hắn sẽ rời đi, sẽ không theo cố chủ một thời gian dài." Aromo nói.

Chương 470: Ta sợ một quyền hắn sẽ chết! (2)

Chương 470: Ta sợ một quyền hắn sẽ chết! (2)

Ta sợ một quyền hắn sẽ chết! (2)

"Nếu không phải danh tiếng của lính đánh thuê nơi này không tốt thì ta cũng không tìm nô lệ. Không ngờ lại là một nô lệ lính đánh thuê, rõ ràng không phải người ta cần." Valhein nói.

Valhein và Aromo đứng bên ngoài một căn nhà gỗ.

Aromo cười nói: "Ngài nói rất đúng. Bờ đông biển Aegean hỗn loạn hơn bờ tây rất nhiều, hôm nay làm lính đánh thuê ngài mai có thể làm trộm cướp, ngoại trừ hiểu rõ thì đúng là không bằng mua nô lệ. Lỡ như gặp phải loại lính đánh thuê cùng đường, nhìn thấy ngài muốn kiếm một khoản tiền lớn lại không để ý tới khế ước chúng Thần thì khẳng định là hỏng bét. Ta có thể hướng về Marduk vĩ đại xin thề, hướng về bệ hạ Darius xin thề, vị nô lệ này tuyệt đối không giống như thế."

Valhein nhìn về phía nhà gỗ thấp lùn, nóc nhà rải cỏ hỗn loạn, vũng bùn trước cửa tỏa ra mùi vị tanh tưởi.

Nhà gỗ không có cửa, một người đàn ông cơ thể cao lớn ngồi trong góc tường, tóc che khuất nửa gương mặt, râu mép che khuất nửa còn lại.

So với Người Khổng Lồ hoang dã còn giống người hoang dã hơn.

Phần da lộ ra ngoài của hắn dính đầy bùn đất, nơi không dính

bùn thì lộ ra màu da vàng như nến, da thịt lỏng lẻo, hoàn toàn không giống một người khỏe mạnh, thế nhưng hắn thật sự rất cao lớn, chỉ ngồi đó thôi cũng có cảm giác áp lực kỳ lạ.

"Hắn có điểm gì không giống?" Valhein hỏi.

"Hắn từng dễ dàng đánh bại chiến sĩ Hoàng Kim, hơn nữa những vị cố chủ từng thuê hắn đều muốn trả một số tiền đắt đỏ để mua hắn, nhưng rất kỳ quái, giống như hắn đang chọn chủ nhân vậy. Sở dĩ hắn tới tìm ta là vì biết ta là người có danh tiếng tốt nhất trong chợ nô lệ, cũng biết ta dám bán hết thảy mọi thứ." Aromo mỉm cười nói.

"Lấy tên Thần Vương của các ngươi ra thê một lần nữa, rằng tất cả những gì ngươi nói đều là thật." Valhein nghiêm túc nhìn chằm chằm Aromo.

"Xin lấy Vua của vạn Vua Marduk vĩ đại thề rằng, tất cả những gì ta nói về vị Alcides này đều là sự thật." Ánh mắt Aromo đầy kiên định.

Valhein gật nhẹ đầu, có rất ít người Ba Tư dám mang Thần Vương ra đùa giỡn, nhưng cũng không phải không có.

"Hắn giá bao nhiêu?" Valhein hỏi.

"Nói ra xin ngài đừng nóng giận, một trăm đồng vàng đại bàng một ngày." Aromo lộ ra nụ cười lúng túng. Valhein nói: "Tiên thuê chiến sĩ Hoàng Kim bình thường là khoảng mười nghìn đồng vàng đại bàng một năm, mạnh hơn một chút thì có thể lên tới mười lăm nghìn. Vị này thì hay rồi, còn hơn cả gấp bội."

"Đúng vậy, ngoài trừ chi phí đắt đỏ, thời gian đi theo ngắn thì chính là một hộ vệ hoàn mí." Aromo nói.

"Ngươi nói hắn là chiến sĩ kháng ma pháp à?" Valhein hỏi.

"Đúng vậy, bọn ta đã thử qua rồi, bất cứ ma pháp nào của ma pháp sư Bạch Ngân cũng không có tác dụng. Chỉ là bọn ta không tìm được ma pháp sư Hoàng Kim để thử nghiệm. Ngài nên biết, chiến sĩ kháng ma pháp và sát thủ ma pháp sư đều là khắc tinh của ma pháp sư, nếu trong đội của ngài có một vị chiến sĩ kháng ma pháp thì không quản là đi đâu cũng không sợ ma pháp sư." Aromo nói.

Valhein chăm chú quan sát Alcides từ đầu đến giờ vẫn không nói gì.

Từ trên người hắn có thể cảm nhận được một loại hơi thở kỳ lạ, như có như không.

Valhein không đoán được sức mạnh này cụ thể là gì, là thần lực mạnh mẽ, hoặc là sức mạnh huyết mạch kỳ lạ nào đó.

"Ta muốn thuê hắn, nhưng phải thỏa mãn hai điều kiện."

"Ngài nói. Aromo nói.

"Điều kiện thứ nhất là ký khế ước chính thức nhiều vị Thần Linh."

"Chỉ cần ngài thêm một đồng vàng đại bàng, ta có thể sử dụng tấm da dê của Thần điện để làm khế ước." Aromo nói.

"Điều kiện thứ hai là, có thể chống đỡ nổi một quyền của người hầu ta..."

Valhein quay đầu lại, ba Thần Lùn Lửa và Vương Đại Chùy đều không thấy đâu, đang coi Người Khổng Lồ quỳ rạp dưới đất kia là cầu tuột để chơi đùa, thật sự quá đáng mà.

Ngay cả Hắc Ma Dương cũng dùng cái sừng nhọn của mình mà húc Người Khổng Lồ hoang dã, Người Khổng Lồ hoang dã cũng không tức giận, cười he he không ngừng.

Trong mắt Valhein lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó quát khẽ: "Trở lại đây!"

Bốn người hầu và một con dê xám xịt chạy trở lại.

Valhein quay sang nói với Vương Đại Chùy: "Ngươi bỏ vũ khí xuống, dùng nắm đấm toàn lực tấn công hắn."

Vương Đại Chùy buông cây chùy lớn màu vàng của mình xuống, mỉm cười, vươn hai ngón tay, sau đó nhìn chằm chằm hai ngón tay một lúc lâu mới thu hồi một ngón tay, cuối cùng dựng thẳng một ngón tay kiêu ngạo vênh mặt nói: "Ta sợ một quyền đấm chết hắn!"

Địa Ngạo Thiên ở bên cạnh bĩu môi, dáng vẻ thằng oắt này chỉ biết khoác lác. Ngươi học đếm số trước đi rồi hãy nói!

"Người Khổng Lồ kia, ta có thể một quyên đấm chết!" Vương Đại Chùy dùng ngón tay chỉ về phía Người Khổng Lồ hoang dã sau lưng.

Thương nhân nô lệ Aromo mỉm cười, không nói lời nào.

"Có cần hỏi ý hắn không?" Valhein hỏi.

Aromo gật đầu, hướng bên trong hô: "Alcides các hạ, ngài thấy vị cố chủ này thế nào?"

Lúc này Alcides mới ngẩng đầu, đôi mắt ở bên dưới lớp tóc đầy mê man nhưng nháy mắt tiếp theo đã trở nên trong suốt không gì sánh bằng.

Khoảnh khắc nhìn thấy ánh mắt kia thay đổi, Valhein nhạy bén cảm nhận được trong ánh mắt hắn ẩn giấu thứ gì đó rất đáng sợ.

Giống như một Người Khổng Lồ có thể hủy thiên diệt địa.

Chương 471: Alcides

Chương 471: Alcides

Alcides

Thậm chí đè nén của sức mạnh huyết mạch của mình!

Alcides khom người, chậm rãi tiến ra.

Vừa ra khỏi nhà gỗ nhỏ thì ưỡn ngực ngẩng đầu, nhìn xuống đám người.

Valhein trừng mắt nhìn, người này so với Hoth còn cao hơn, ít nhất cũng phải hai mét rưỡi.

Alcides chỉ mặc quần đùi, những phân khác không có mảnh vải nào.

Toàn thân da thịt lỏng lẻo, màu da vàng như nến, đường nét rất tốt, có thể nhìn thấy ở khắp nơi trên cơ thể nhưng hơi khô quắt, giống như kiện tướng thể thao đã bỏ quên chuyện rèn luyện quá lâu rồi.

Thậm chí còn có cả phần bụng nhỏ.

Thoạt nhìn trông như một Người Khổng Lồ nhỏ bị bệnh.

"Ngươi bị bệnh gì?" Valhein hỏi.

Alcides không nói lời nào.

Aromo bất đắc dĩ nói: "Hắn không thích nói chuyện lắm, ngài đừng để ý. Bệnh của hắn ta cũng đã mời người tới xem nhưng đều

không nói được, có lẽ là loại bệnh rất đặc biệt." Lúc nói chuyện còn nháy mắt với Valhein.

Valhein gật đầu hiểu được, ý Aromo muốn nói có thể là sức mạnh của ma pháp hoặc là nguyên rủa.

"Alcides, ngươi có chấp nhận hắn trở thành cố chủ của ngươi không?" Aromo hỏi.

Alcides nhìn chằm chằm Valhein một lúc lâu, gật đầu.

"Tốt, vậy ngươi chịu một quyền từ người hầu Thần Lùn của ta, ngươi chịu nổi một quyền của hắn là được." Valhein nói.

AIlcides gật đầu.

Hai mắt Alcides khôi phục dáng vẻ bình thường, không có ánh sáng cũng không có tinh thần, bình tĩnh nhìn Vương Đại Chùy.

"Vương Đại Chùy, đừng nhắm vào đầu gối, nhắm vào tay hắn." Valhein nói.

"Toàn lực?"

“Toàn lực."

Vương Đại Chùy chậm rãi lui về sau, hơi cúi người, chân đạp đất, mặt đất âm ầm sụp đổ, bụi bặm bay tứ tung.

Trong bụi đất. Người Lùn to con giống như mũi tên phóng tới như bay, vung quyên đánh về phía bụng Alcides.

Nháy mắt vung quyên, chỉ thấy cánh tay phải Vương Đại Chùy bắt đầu từ nắm tay hiện lên từng tâng từng tầng vảy đá, giống như từng tầng vảy được chạm trổ từ hoàng ngọc bao trùm toàn bộ cánh tay phải.

Cánh tay phải cấp tốc phình to lên, cuối cùng phình to bằng

hông của một người, cả cánh tay lớn bằng cơ thể hắn, giống như một cái trụ đá thật lớn dộng về phía Alcides.

Aromo lộ ra vẻ mặt kinh hãi, một quyền này thật sự có thể đập chết chiến sĩ Bạch Ngân.

Địa Ngạo Thiên trừng to mắt, lóe ra ưu thương nhàn nhạt.

Không dùng ma pháp hình như không thể đánh thắng được tên này.

AIlcides ra quyền.

Valhein nhìn chăm chằm cánh tay Alcides.

Cơ thể vẫn khô quắt như cũ, da vẫn lỏng lẻo như cũ, tốc độ cũng không đủ nhanh, không hê bộc phát ra bất cứ hơi thở hay sức mạnh mạnh mẽ nào.

Âm!

Thân hình Alcides vẫn không nhúc nhích, thu hồi nắm tay.

Vương Đại Chùy kêu thảm văng ra ngoài, vảy đá trên cánh tay phải nổ tung, sau đó một màn kinh khủng xuất hiện, máu thịt trên cánh tay phải của hắn văng tung tóe, lộ ra xương trắng âm u.

Tiếp đó, xương trắng cũng chậm rãi rạn nứt, răng rắc nát vụn.

Lúc Vương Đại Chùy nặng nề ngã xuống đất, cả cánh tay đã biến mất.

"Sức mạnh của người này quá khủng khiếp! Hắn mà dốc một quyền toàn lực thì ta sẽ chết!" Vương Đại Chùy kêu thảm thiết nói.

"Còn khoác lác nữa không?" Valhein sớm đã đoán được kết quả này.

"Không dám, không bao giờ dám khoác lác nữa!" Vương Đại Chùy cúi đầu nhìn bờ vai gãy la, đau khổ không thôi.

Valhein nhìn chằm chằm Alcides.

Sức mạnh cơ thể đơn thuần của Alcides đã có uy lực như thế, thậm chí còn không dốc toàn lực.

Thánh Vực tuyệt đối không thể làm gì được.

Trên Thánh Vực! Valhein nhìn sang Aromo, vẻ mặt Aromo cũng trở nên trịnh trọng.

Valhein vung tay lên, xua tan Vương Đại Chùy đang gào la thảm thiết, sau đó đổi mới triệu hoán.

Vương Đại Chùy cưỡi Hắc Ma Dương được đổi mới sợ tới mức lùi lại vài bước, rời xa Alcides.

Alcides cao lớn nhưng có chút gầy gò, đôi mắt vẫn không có ánh sáng như trước, ngơ ngác đứng ở đó.

Valhein cảm thấy có người chạm vào giáp da của mình, chỉ thấy Địa Ngạo Thiên vẻ mặt nghiêm túc chỉ chỉ Alcides.

Valhein gật đầu.

Có thể làm cho Địa Ngạo Thiên trở thành như vậy thì không phải Truyền Kỳ bình thường.

"Aromo, lấy da dê Thần điện đi, chúng ta ký khế ước." Valhein nói.

Valhein lại liếc nhìn Alcides, thực tế thì hắn tự mình tới chợ nô lệ chỉ thử vận may mà thôi, đã sớm chuẩn bị tâm lý sẽ lên đường một mình.

Thế nhưng đây chính là Truyền Kỳ thứ thiệt, loại chiến sĩ cấp

bậc này tuyệt đối không dám vi phạm khế ước chúng Thân.

"Khụ, nội dung khế ước với hắn cũng không có gì, vấn đề duy nhất chính là hắn có thể rời đi bất cứ lúc nào, đương nhiên là sẽ trả lại đồng vàng đại bàng. Hắn... hình như có chuyện quan trọng chờ làm." Aromo nói

Valhein thâm nghĩ loại ông lớn Truyền Kỳ này đừng nói tới chuyện có thể rời đi bất cứ khi nào, cho dù đi cùng mình một ngày thôi đã hời to rồi.

"Không thành vấn đề, thực lực của hắn chứng miinh tất cả." Valhein khá phóng khoáng.

"Ngài là một vị ma pháp sư có trí khôn." Giọng nói của Aromo rất thành khẩn, sau đó lấy ra khế ước Thần Điện."

Trên cuộn da dê lả tả hoa văn hoa hồng, đây là biểu tượng của Thần Điện Thần Sắc Đẹp, Thần thủ hộ thành phố Ephesus này chính là Nữ Thần Sắc Đẹp Venus.

Valhein gật đầu, Aromo không dùng khế ước của Thần Điện khác lừa gạt, có lẽ là chân thành, có lẽ là thông minh, cả hai người đều an tâm.

Ký khế ước xong, Valhein dùng túi vàng ma pháp của mình chạm vào túi vàng ma pháp của Alcides, đưa trước chín trăm đồng vàng đại bàng làm tiên thế chấp, hoàn thành giao dịch.

Chương 472: Alcides (2)

Chương 472: Alcides (2)

AIcides (2)

Valhein nhìn thoáng qua Người Khổng Lồ hoang dã kia, nói: "Ta thấy tên đó cũng đáng thương, bán rẻ cho ta đi."

Aromo cười mỉm nói: "Alcides chỉ tính là làm thuê nhưng Người Khổng Lồ hoang dã là hoàn toàn bán đứt cho ngài, giá cả sẽ rất cao, hai nghìn đồng vàng đại bàng. Có điều ta thiện ý nhắc nhở ngài, trước đó ta đã có nói rôi, Người Khổng Lồ hoang dã này rất vô dụng."

"Hai trăm." Valhein lạnh nhạt nói.

Aromo hơi biến đổi sắc mặt, nói: "Các hạ, ngài hơi quá đáng rồi."

"Hắn chiếm chỗ lớn như vậy, lãng phí nhiều sức lực của ngươi như vậy, mấu chốt là mỗi ngày cần tốn nhiều thức ăn như vậy, cố tình lại hết lần này tới lần khác không ai muốn, để ở đây một ngày chính là lỗ tiền một ngày." Valhein nói.

"Nhưng hắn dù sao cũng là Người Khổng Lồ được hoan nghênh." Aromo cười nói.

"Cái này thì chưa chắc, ngươi xem trên người hắn đầy vết dây hằn và vết thương, rõ ràng đã nô dịch thời gian dài cho con người, hoặc là đã vô dụng một thời gian dài, hoặc là bị ngươi mua đi bán lại. Giá cả không thể nào cao được. Ta lùi một bước, ba trăm đồng vàng đại bàng, không bán lập tức đi ngay."

Valhein nhìn thoáng qua Alcides, Alcides gật đầu.

Valhein nhấc chân rời đi, Alcides đuổi kịp, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy vội vàng đuổi theo, hai Thần Lùn Lửa nhỏ lưu luyến nhìn thoáng qua Người Khổng Lồ hoang dã kia, cũng nhanh chóng đuổi theo.

Một bước, hai bước, ba bước...

"Chờ đã, ta bán!" Aromo làm ra vẻ mặt bất đắc dĩ nói: "Như vậy ta bị lỗ mất hai trăm đồng vàng đại bàng."

"Ngươi kiếm ít nhất cũng phải một trăm đồng! Hắn cũng không cần khế ước."

Valhein dẫn Alcides quay trở lại trước mặt Người Khổng Lồ.

Người Khổng Lồ hoang dã bịch một tiếng quỳ xuống đất, trán chạm đất, mông nâng cao, cơ thể lạnh run.

So với khi nãy lại càng hoảng sợ hơn.

Valhein nói: "Từ hôm nay trở đi ngươi chính là tùy tùng của ta, ta sẽ không xem ngươi là nô lệ, thế nhưng ngươi là tùy tùng riêng của ta, phải trung thành với ta, hiểu không? Hướng chúng Thần Titan đời một thề đi."

Lúc này Người Khổng Lồ hoang dã mới nơm nớp lo sợ ngẩng đầu, dùng ngôn ngữ Người Khổng Lồ để thề.

Khác với nhân loại, lời thề của Người Khổng Lồ và Thần Linh có sự ràng buộc thật sự.

Valhein lại một lần nữa cẩn thận quan sát Người Khổng Lồ hoang dã này.

Da xám trắng, da thật dày, không nhìn thấy mạch máu, giống như da voi vậy. Trên da mọc lưa thưa sợi lông măng màu đen, mỗi

sợi dài hai ba tấc. Trên đỉnh đầu không có tóc, cũng chỉ lưa thưa lông măng mà thôi.

Mặt mũi có chút tương tự với nhân loại, hốc mắt rất sâu, mũi vừa lớn lại vừa tròn, hàm dưới nhô ra, hàm răng đặc biệt to, có chút giống người vượn khổng lồ hơi béo một chút.

Valhein không rõ vì sao người hầu của mình lại thích hắn, nhưng khẳng định là có bí mật gì đó, cứ mua đã rồi tính sau.

"Tên của ngươi." Valhein hỏi.

"Snore thưa bệ hạ." Ánh mắt Người Khổng Lồ hoang dã lóe lên tia xấu hổ.

"Bởi vì ngươi ngủ ngáy rất to à?" Valhein hỏi.

Snore thành thật gật đầu.

Lúc này Aromo mới cười nói: "Người này ngáy ngủ cứ như sầm rên vậy, người ngủ bên cạnh có thể bị tiếng ngáy của hắn chấn động tới tê dại."

"Có vũ khí cho hắn không?" Valhein hỏi.

"Ngoại trừ quân đoàn Người Khổng Lồ, không ai sẵn lòng cung cấp vũ khí cho Người Khổng Lồ, vũ khí Thanh Đồng quá giòn, sắt thép thì quá đắt, hơn nữa cũng không dùng thường xuyên. Vì thế Người Khổng Lồ hoang dã thường vác đại thụ để làm vũ khí, bị hủy thì lại nhổ một cây." Aromo nói.

Vương Đại Chùy đột nhiên quay đầu nhìn Snore, quan sát từ trên xuống dưới.

Valhein nói: "Vậy được rồi. Bây giờ chúng ta xuất phát, Ephesus có bán Ngựa Ma không?"

"Thứ này bị quản lý rất nghiêm, chỉ có các thế lực lớn giao

dịch, hoàn toàn không mua được. Đội ngũ của ngài không có cách nào cưỡi ngựa được, thể trọng của Alcides thì ngựa không thể chịu nổi, Snore thì càng khỏi phải nói. Ngài chỉ có thể mua ma thú cấp cao mà thôi.'

"Ma thú cấp cao có thể để Snore ngồi được thì ít nhất cũng phải là Địa Hành Long, ít nhất cũng ba chục nghìn đồng vàng đại bàng, ta cũng không có nhiều tiền như vậy. Vậy xe ngựa ma pháp được cải tiến thì sao?" Valhein hỏi.

"Ở Ephesus có rất nhiều, nhưng ở Ephesus thì không có bao nhiêu người mua, cần phải đặt trước."

"Thôi quên đi, trực tiếp đi bộ vậy." Hiện giờ Valhein chỉ muốn nhanh chóng thăng lên Bạch Ngân, đến khi đó có thể chân chính điều khiển xe ngựa ma pháp của mình, sẽ tiện hơn rất nhiều.

"Lựa chọn sáng suốt, tất cả đội buôn đều đi bộ. Ngài đi đâu? Ta có thể cam đoan để ngài và đội buôn cùng xuất phát." Aromo nói.

"Không cần. Kẻ địch mà đội buôn bình thường có thể ứng phó thì bọn ta cũng không sợ. Kẻ địch mà bọn ta không đối phó nổi, có nhiều đội buôn bình thường hơn cũng vô ích thôi." Valhein nói.

"Như vậy... Aromo nhìn thoáng qua Alcides.

"Ngài còn cần mua gì không?" Aromo cười hỏi.

"Không có, chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi thành phố này mà thôi." Valhein đã sống rất lâu ở Athens an toàn văn minh rồi, hoàn toàn không có cách nào thích ứng với loại thành phố như Ephesus.

"Ma pháp sư đều ghét thành phố này. Ngài đi đường cẩn thận, đặc biệt cẩn thận." Aromo cười ha ha nói.

Valhein kinh ngạc nhìn thoáng qua Aromo, không ngờ người

thương nhân nô lệ này lại tốt bụng như vậy.

Chương 473: Alcides (3)

Chương 473: Alcides (3)

AIcides (3)

Đối phương rõ ràng đang nhắc nhở mình, mình ăn mặc chói lóa dẫn theo người hầu rêu rao khắp nơi, hơn nữa còn đơn độc một thân một mình, rất có thể đã bị người ta nhìn chằm chằm.

Valhein cười khẽ nói: "Người đã biết thực lực Alcides sẽ không dám đụng tới ta. Không biết thực lực của hắn thì không đáng để ta quan tâm."

"Ngài là một ma pháp sư có thể nhìn thấu triệt vấn đề, nếu như ngài có nhu cầu về nô lệ và châu báu thì có thể gửi tin nhắn ma pháp vào địa chỉ này, ta nhất định sẽ thỏa mãn ngài." Aromo nói, sau đó đưa tới một tấm da dê.

"Ngươi là một thương nhân rất thành công." Valhein đưa tay nhận lấy, nhìn Aromo.

"Ta chỉ là đủ khiêm tốn mà thôi." Aromo mỉm cười.

"Nếu như gặp Isina, ngươi chuyển lời giúp ta, nói rằng ta rất cần di hài người hầu Thần Tích hoặc đá Thần Tích, chỉ cần nàng muốn giao dịch thì ta sẽ cho nàng ấy công việc làm ăn khó có thể tưởng tượng! Tạm biệt."

Valhein không muốn ở lại nơi này thêm một phút một giây nào, ra khỏi chợ nô lệ, trực tiếp đi tới hướng cửa nam.

"Ephesus quá nguy hiểm, không quản kế tiếp sẽ tới nơi nào, cứ rời khỏi đây rồi nói..."

Ba Thần Lùn, một Người Lùn, một người bình thường, một chiến sĩ cao dọa người, cộng thêm một Người Khổng Lồ, đội ngũ kỳ lạ này đi trên đường làm phần lớn người đi đường phải né ra xa. Nhưng rất nhiều người nhìn thấy Snore thì lộ ra biểu cảm kỳ quái.

Sau khi rời khỏi cửa nam thành Ephesus, đi chưa được mấy bước thì Alcides đột nhiên nhỏ giọng nói: "Có người nhìn trộm."

"Ngươi có thể giải quyết không?" Valhein hỏi.

"Được." Alcides gật đầu.

"Vậy tiếp tục đi thôi." Valhein không quá để ý.

Đội ngũ tiếp tục đi bộ tới trước, so với thương hội bình thường nhanh hơn một chút, nhưng so với chạy bộ thì chậm hơn rất nhiều.

Đi ngang qua một thương hội, Valhein nhìn một chút, không có xe ngựa, đều là dùng bò để kéo xe vận chuyển hàng, hơn nữa còn là loại xe gỗ cổ xưa, bánh xe được chế tạo bằng cả tấm ván gỗ, mà xe ngựa Athens đều dùng loại bánh có căm xe.

Đội buôn kia cảnh giác nhìn chằm chằm đội ngũ kỳ lạ này, thậm chí còn giảm bớt tốc độ.

Valhein không để ý tới bọn họ, bước nhanh hơn vượt lên trước, tiếp tục tiến tới. Trên đường, nhóm Valhein chặt một gốc cây lớn cỡ một người ôm, tước hết cành nhánh, để Snore vác trên vai làm vũ khí.

Snore thực vui vẻ vác thân cây gỗ tròn dài hơn năm mét kia, không nhìn ra là một kẻ không có sức mạnh.

Đi được hai tiếng thì Alcides đột nhiên dừng lại nói: "Bụng ta khó chịu, tới rừng cây giải quyết một chút."

Valhein dừng lại, nhìn vào mắt Alcides.

Đôi mắt bị lớp tóc bù xù của Alcides che khuất đã khôi phục sự trong suốt, nhưng vẫn không hề có chút tinh thần nào.

"Ừm." Valhein nói.

"Các ngươi tiếp tục đi tới đi, ta sẽ nhanh chóng đuổi theo." Alcides đi nhanh vài bước, chạy ào vào trong rừng.

"Tiếp tục..." Valhein nhìn thoáng qua nơi Alcides biến mất, tiếp tục tiến tới.

Đi thêm vài phút đồng hồ, từ trong khu rừng rậm phía trước đột nhiên xuất hiện một đội ngũ.

Ba người trước mắt toàn thân mặc áo giáp Thanh Đồng, mười mấy người mặc áo da hoặc áo vải theo sát phía sau, tay cầm kiếm dài hoặc chiến mâu và khiên cánh tay.

Valhein dừng lại.

Làn da của ba người phía trước chậm rãi biến đổi màu sắc, hóa thành da Thanh Đồng.

Sau đó trong số mấy chục người kia có sáu người có làn da hóa thành màu Hắc Thiết, những người còn lại thì màu da không thay đổi.

Người cầm đầu cao lớn cường tráng nhẹ nhàng vung cây kiếm dài thân lực Hắc Thiết trong tay, mỉm cười nói: "Xin chào người từ ngoài đến. Bọn ta là băng cướp Ba Anh Em, có lẽ ngươi chưa từng nghe nói qua nhưng tất cả mọi người ở gần Ephesus đều biết tên bọn ta. Không phải bọn ta mạnh mẽ cỡ nào, mà là băng cướp bọn ta nổi tiếng nhân từ. Chỉ cần đám các ngươi giao ra trang sức và đồ đáng giá trên người thì bọn ta sẽ để lại đầy đủ thức ăn và thậm chí là lộ phí cho các ngươi."

"Sao ta lại cảm thấy đám các ngươi có chút giống băng ăn xin vậy?" Valhein hỏi.

“Bồ lô ba la. Địa Ngạo Thiên ôm bụng cười to.

Hai Thần Lùn nhỏ có chút sửng sốt, nhìn nhau một phen rồi cũng cười theo.

Có vài tên cướp lộ ra vẻ mặt giận dữ, nhưng phần lớn những tên cướp khác thì vẫn không biến sắc.

"Ngươi có thể không đầu hàng, như vậy ngươi sẽ biết một bộ mặt khác của băng cướp Ba Anh Em bọn ta, chính là nổi tiếng tàn nhẫn. Bọn ta sẽ chặt bọn ngươi thành tám khối sau đó treo ở ven đường cho đám quạ đen ăn thịt." Tên cầm đầu mỉm cười nói.

Một người ở bên cạnh cười hì hì nói: "Đám lùn kia không cần phải nói, hoàn toàn không chịu nổi một kích. Về phần tên này... ừm, người cả thành đều biết ngáy ngủ, nói sao đây nhỉ, đại khái thì ngươi là người thứ hai mươi mấy bị Aromo lừa rồi. Toàn bộ người ở Ephesus đều biết tên ngốc Snore này ăn được ngủ được nhưng nhát như chuột, đừng nói Hắc Thiết, ngay cả một đứa bé cũng có thể dọa hắn run rẩy. Từ trước đến giờ hắn chưa từng đánh người, vẫn luôn bị người đánh. Tất cả người mua hắn đều ngoan ngoãn quay trở lại bán cho Aromo.'

Valhein mỉm cười nói: "Vậy thì chưa chắc."

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên chủ động xin đi giết giặc, vẻ mặt đây phẫn nộ.

Chương 474: Cái bụng khó chịu

Chương 474: Cái bụng khó chịu

Cái bụng khó chịu

"Bệ hạ, một mình ta có thể đánh bọn họ..." Vương Đại Chùy đột nhiên cúi đầu nhìn ngón tay đang co duỗi của mình, lại nhìn đám người phía trước, đếm hồi lâu mới nói: "Ta có thể đánh tất cả bọn họi"

"Các ngươi trước đừng ra tay. Snore, bọn họ muốn giết ta, bệ hạ của ngươi." Valhein xoay người lại ngẩng đầu nhìn Snore ở sau lưng, ánh mắt lạnh lùng.

Snore có chút sửng sốt, sau đó vẻ mặt trở nên phẫn nộ, hai mắt nháy mắt đỏ bừng.

-Snorel"

Snore phát ra tiếng gầm rú kinh thiên động địa, chỉ thấy bên ngoài cơ thể hắn hiện ra áo giáp nham thạch dày một tấc.

'Snorel"

Bên ngoài cơ thể lại hiện lên một tâng áo giáp nham thạch.

Snore hô năm lần, bên ngoài cơ thể xuất hiện năm tâng áo giáp nham thạch thật dày, cả người giống như từ Người Khổng Lồ hoang dã chuyển hóa thành Người Khổng Lồ đá.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy hưng phấn nhìn Snore, hai mắt tỏa sáng.

"Snorel"

Snore hô to lần thứ sáu, hai tay ôm khúc gỗ tròn lớn trên vai, bước tới một bước dài, giẫm mặt đất rung động ầm ầm, nhắm tới chiến sĩ Thanh Đồng cầm đầu.

Đám cướp bình thường kinh hãi, nhưng chiến sĩ thì vẫn mỉm cười như cũ.

"Không ngờ Snore cũng học được cách phô trương thanh thế, ma pháp sư bọn ngươi quả nhiên rất thú vị. Như vậy để ta tận mắt xem thử xem cái gì là Người Khổng Lồ rác rưởi!"

Thủ lĩnh băng cướp cầm cây kiếm dài của mình, mỉm cười nghênh đón Snore.

Snore giống như voi chiến lao tới, vung khúc gỗ tròn, từ trên xuống dưới quất thẳng về phía thủ lĩnh băng cướp.

Thủ lĩnh băng cướp mỉm cười, đang định lướt ngang một cái để né tránh rồi đâm một kiếm về phía cánh tay Snore, nhưng đột nhiên cảm thấy không đúng.

"Tốc độ của khúc cây kia sao lại nhanh tới vậy?"

Mọi người nhìn thấy khúc cây to lớn kia mang theo cơn gió mạnh khủng khiếp thổi bay mái tóc dài của thủ lĩnh băng cướp, cũng thổi bụi đất bay mù mịt.

Thủ lĩnh băng cướp không kịp né tránh, theo bản năng vung kiếm chống đỡ.

Âm! Kiếm dài nứt vỡ, khúc cây gỗ tròn âm một phát đập vào đầu thủ lĩnh băng cướp.

Phốc...

Máu thịt văng khắp nơi.

Thủ lĩnh băng cướp ngay cả kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra đã giống như một con muỗi hút no máu bị đập một phát vào tường, máu văng tung tóe.

Những người còn lại nhìn Snore, dại ra tại chỗ, không thể nào hiểu được vì sao Người Khổng Lồ rác rưởi ngày ngày bị người ta bắt nạt này lại đột nhiên biến thành chiến sĩ Người Khổng Lồ dũng mãnh đến như thế.

Âm!

Âm!

'Ba Anh Em không một ai sống sót, tất cả đều bị Snore dùng khúc gỗ tròn kia trực tiếp đập chết.

Lúc này, đám cướp mới lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

"Giết hắn đi!" Một chiến sĩ Hắc Thiết ném cây mâu của mình về phía Snore.

Nhưng những kẻ còn lại thì xoay người bỏ chạy.

Snore hít sâu một hơi rồi mạnh mẽ phun ra, gió mạnh phà ra thổi lệch mũi mâu ném tới.

Chiến sĩ ném mâu sợ ngây người.

Snore ôm khúc gỗ nhảy lên thật cao, cao hơn mười thước, một cước dẫm bẹp chiến sĩ ném mâu.

Tiếp đó nhóm Valhein nhìn thấy một tình cảnh thật khó tin, Snore giống như một con sư tử to lớn không ngừng nhảy lên ở trong đám chuột, một gậy một người, giống như đập chuột mà đập chết hết cả đám cướp.

"Quá tàn bạo..." Vương Đại Chùy ngẩn người.

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên giơ ngón tay cái lên.

Hai Thần Lùn nhỏ lạnh run.

Snore ném cây gỗ đi, đứng yên tại chỗ há mồm thở hồng hộc, áo giáp nham thạch ở quanh người chậm rãi tiêu tan.

Cuối cùng Snore mê man nhìn xung quanh một chút, gãi gãi đầu, vẻ mặt thực nghi hoặc đi về phía Valhein.

Valhein chăm chú đánh giá Snore, tựa hồ có chút suy nghĩ.

Đột nhiên Valhein quay đầu nhìn lại phía sau.

Alcides đã chạy tới, bước đi vững vàng không hề khác với lúc rời đi. "Giải quyết xong?" Valhein hỏi.

Alcides gật đầu.

Valhein cũng không hỏi nhiều.

Alcides nhìn hiện trường hỗn loạn một chút, nhìn thoáng qua Snore, lại nhìn sang Valhein, ánh mắt lóe lên tia nghi ngờ.

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên dẫn theo hai thuộc hạ Thần Lùn chạy tới chiến trường, bắt đầu nhặt những thứ đáng giá.

Vương Đại Chùy cũng xông tới, hắn chỉ nhặt vũ khí kim loại.

Chỉ một lát sau Địa Ngạo Thiên cười ha ha cầm một đồng lớn đồ đạc trở lại, có một túi tiền trị giá ba nghìn đồng vàng đại bàng và một chút đồ trang sức.

"Bô lô ba la." Lúc đưa đồ cho Valhein, trên mặt Địa Ngạo Thiên lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

Trang bị thần lực đều bị đập bể.

Valhein nhận lấy đồ vật để vào trong nhẫn không gian, sau đó chuyển vào không gian phế tích.

Vương Đại Chùy vẫn chưa quay lại, hắn chất tất cả vũ khí kim loại và vũ khí thần lực bị hư hại lại một chỗ.

Valhein đi thẳng tới trước, đang định lên tiếng thì chỉ thấy Vương Đại Chùy hốt một nắm trường mâu, gỡ bỏ phần cây gỗ, đặt mũi mâu sắt lên lòng bàn tay phải.

Chỉ thấy mũi mâu sắt chậm rãi bay lên, cũng cấp tốc chuyển hóa thành quả cầu thể lỏng.

Số lượng tạp chất từ trong quả cầu thể lỏng bay ra, quả cầu thể lỏng ngày càng sáng, giống như thủy ngân đang lơ lửng vậy.

Mọi người lắng lặng nhìn chằm chằm Vương Đại Chùy.

Địa Ngạo Thiên vội vàng chạy tới hỗ trợ, không ngừng gỡ phần kim loại ra.

Vương Đại Chùy lục tục gia tăng kim loại vào quả cầu thể lỏng, để quả cầu kim loại ngày càng lớn hơn.

Cuối cùng, vũ khí của mười mấy người đều bị ném vào.

"Aiz, vẫn là ít quá, không đủ để làm vũ khí cho Snore." Vương Đại Chùy thở dài.

"Chỗ ta còn."

Chương 475: Cái bụng khó chịu (2)

Chương 475: Cái bụng khó chịu (2)

Cái bụng khó chịu (2)

Valhein đi tới, vung tay một cái, chi chít vũ khí rớt xuống đất, tất cả đều là vũ khí thép mua từ thương hội Plato.

Ánh mắt Vương Đại Chùy sáng lên, hô to: "Đủ rồi!"

Nói xong thì từng thanh vũ khí tiến vào quả cầu kim loại thể lỏng kia, mà kích cỡ của nó cuối cùng cũng to lớn không gì sánh bằng.

Toàn bộ quả cầu kim loại thể lỏng sáng trắng như mặt gương, chiếu ngược bóng dáng vặn vẹo của đám người.

"Snore, ngươi thích vũ khí gì? Rìu? Chùy? Kiếm hay là gì?" Vương Đại Chùy hô to.

"Cây!" Snore thành thật nói.

Vương Đại Chùy trừng mắt trắng dã, nói: "Vậy làm thành trụ tròn đi, chờ ngươi dùng quen rồi thì có thể để bậc thầy gia tăng thêm sức mạnh."

Sau đó quả cầu kim loại thể lỏng kia bắt đầu biến hình, chậm rãi ngưng tụ thành một trụ đồ đằng hình tròn đen kịt.

Mặt ngoài trụ đồ đằng là hoa văn cổ xưa, đường kính khoảng mười li, cao năm mét, so với Snore còn cao hơn.

Trước khi định hình, Snore nói: "Có hơi ngắn."

"Vậy ngươi muốn dài bao nhiêu?" Vương Đại Chùy hỏi.

"Gấp đôi." Snore nói.

Mười mét? Ngươi đùa ta à?"

"Hắn còn có thể cao nữa." Alcides hiếm thấy mở miệng nói.

"Trụ đồ đằng dài mười mét nếu như sử dụng lâu dài, ngoại trừ càng nhiều kim loại hơn thì còn phải thêm chút kim loại ma pháp." Vương Đại Chùy nói.

"Chỗ ta có một chút trang bị ma pháp khí và thần lực, ngươi xem có cái gì dùng được không." Valhein vung tay một cái, lại âm ầm bay ra một đống lớn đồ vật.

"Chiến khiên thần lực? Trình độ này tuyệt đối là tin linh trên Thần Tinh của Thần Công Tượng chế tạo ra, bỏ vào trụ đồ đăng không có tác dụng gì, giữ lại. Kiếm gió? Được rồi, thanh kiếm này được. Có điều, thanh kiếm này giá trị không rẻ." Hai mắt Vương Đại Chùy tỏa sáng.

"Dùng đi." Valhein không để ý.

"Vâng!" Vương Đại Chùy hưng phấn dung nhập kiếm gió vào trong trụ đồ đằng, tiếp đó lại hấp thu một số lượng lớn đồ sắt bình thường, cuối cùng chế tạo thành một trụ đồ đằng đen kịt dài mười mét.

Mặt ngoài trụ đồ đằng màu đen có rất nhiều lằn vân màu đỏ quấn quanh những gương mặt đám thú dữ, trông rất đáng sợ.

Sắc mặt Vương Đại Chùy tái nhợt, buông lỏng tay, trụ đồ đằng bịch một tiếng rớt xuống đất, nện mặt đất cứng rắn phải rạn nứt.

"Đây là vũ khí chỉ có Truyên Kỳ mới có thể dùng được."

Valhein nói.

Mọi người nhìn sang Snore.

Chỉ thấy Snore giống như người bình thường cầm gậy trúc, thoải mái cầm lấy trụ đồ đằng vác lên vai.

Mặt đất dưới chân hắn bắt đầu lún xuống.

"Vương Đại Chùy, đây là năng lực gì?" Valhein hỏi.

"Chúa Tể kim loại. Một mạch của Người Lùn bọn ta, không chỉ có huyết thống Người Khổng Lồ đại địa, còn có huyết mạch của một loại sinh linh thần kỳ không biết tên. Có điều huyết mạch này quá yếu nên bị huyết mạch Người Khổng Lồ đại địa đè ép, mà năng lực Chúa Tể kim loại của bọn ta cũng chỉ có thể dùng cho ngoại vật, không thể tự tăng cường bản thân." Vương Đại Chùy nói.

"Chúa Tể kim loại có năng lực gì?"

"Chỉ có ba loại. Thứ nhất là tinh luyện kim loại. Chỉ cần có quặng thô trong phạm vi gần đó mười mét thì bọn ta có thể trực tiếp luyện ra, không quản là kim loại, khoáng sản hay bất cứ loại bảo vật nào.

"Loại thứ hai là chế tạo kim loại, quá trình các ngươi thấy khi nãy, trước tiên phân giải sau đó chế tạo, đó chính là quá trình chế tạo."

"Loại thứ ba chính là cường hóa kim loại, thêm vật phẩm có ma lực tương ứng vào trong kim loại, thay đổi thuộc tính bản chất của kim loại, sáng tạo ra vật phẩm mới. Ở thời đại bọn ta không có tên, nhưng dùng cách nói của thời đại này thì chính là trang bị thần lực hoặc trang bị ma pháp."

"Chờ đã, các ngươi có thể đồng thời sáng tạo hai thứ này à?"

Valhein nói.

"Vật phẩm thời bọn ta không phân chia là trang bị thần lực hay trang bị ma pháp, bất cứ sức mạnh nào cũng hữu dụng cả. Có điều nó được tạo thành từ một lượng lớn vật phẩm ma lực, trang bị ma pháp và trang bị thần lực thời bây giờ thì tiết kiệm nguyên liệu hơn. Chỉ cần là vật phẩm ma lực ta đã phân giải thì đều có thể chế tạo lại lần nữa.

"Hiện giờ ngươi có thể chế tạo trang bị ma lực cao nhất là cấp bậc nào?" Valhein hỏi.

"Hắc Thiết." Vương Đại Chùy nói. "Một ngày có thể chế tạo được bao nhiêu vũ khí Hắc Thiết, ví dụ như kiếm dài thần lực Hắc Thiết."

"Khoảng hai nghìn đến ba nghìn, nhiều hơn thì quá mệt mỏi." Vương Đại Chùy cúi đầu nhìn ngón tay mình.

"Rất tốt, ngươi rất có tiền đồ!" Valhein khen ngợi.

Sản lượng sản xuất một ngày của đám Người Lùn bên Học viện Plato đảm bảo không thể đạt tới con số này.

"Cám ơn bệ hại" Vương Đại Chùy kiêu ngạo ngẩng đầu, còn đắc ý liếc nhìn Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên bu môi.

"Chúng ta đi tiếp thôi. Snore, vác nặng như vậy không ảnh hưởng gì tới ngươi chứ?" Valhein hỏi.

"Snore có thể!" Snore lập tức bước nhanh hơn, mỗi bước đều giẫm mặt đất thành một cái hố nhỏ.

Đội ngũ một đường đi tới trước, thẳng tới chạng vạng thì Alcides tổng cộng đã đau bụng đi ngoài bốn lần, cũng gặp tổng

cộng năm băng cướp.

Valhein đều không ra tay, toàn bộ để Snore giải quyết.

Đám cướp kia trước khi chết đều rất bất ngờ.

Vì sao Snore lại trở nên mạnh mẽ đến như vậy?

Vương Đại Chùy thì rất bất mãn đối với Alcides.

Alcides mặc kệ Người Lùn hay lải nhải này.

Chương 476: Dì Tabitha

Chương 476: Dì Tabitha

Dì Tabitha

Valhein thì tựa hồ không hề để tâm tới chuyện Alcides thường xuyên rời đi.

Ùng ục ùng ục...

Âm thanh như tiếng sấm vang lên.

Snore cúi đầu.

Âm thanh vang dội kia từ trong bụng hắn phát ra.

"Cố thêm một chút, chốc nữa chúng ta tìm chỗ dựng trại tạm thời, sau đó sẽ ăn cơm tối." Valhein nói.

Snore thở phào nhẹ nhõm.

Hai tiếng sau, đội ngũ vẫn tiếp tục đi tới.

Bước chân của Snore bắt đầu lảo đảo, vũ khí đong đưa qua lại, ngoại trừ Alcides, những người khác đều né đi thật xa.

Hai Thần Lùn nhỏ từ đầu đến cuối vẫn luôn ôm đầu.

Sắc trời cũng đã tối, ở phía trước đột nhiên xuất hiện ánh lửa.

Valhein ngẩng đầu nhìn lên, ở nơi rất xa có một đống lửa đang cháy.

Nương theo ánh lửa, Valhein nhìn thấy một gương mặt quen

thuộc.

"Thấy đống lửa trại ở phía trước không? Chúng ta đi tới nơi đó."

Đội ngũ đi nhanh hơn, cách ánh lửa ngày càng gần.

Cách xa mấy trăm mét thì trong khu trại phía trước truyền tới tiếng cảnh báo dày đặc, người trong trại bày ra thế trận, bảo vệ xe bò, sẵn sàng đón địch.

Trong trại lờ mờ có khoảng bốn, năm chục người.

Valhein giống như không nhìn thấy, tiếp tục đi tới trước.

Chỉ chốc lát sau, một người trong trại lộ ra vẻ mặt vui mừng, đẩy lính đánh thuê trước mặt mình ra, một đường chầm chậm chạy tới chỗ Valhein.

"Valhein các hạ, không ngờ lại có thể nhìn thấy ngài ở nơi này." Harnas ngạc nhiên mừng rỡ nói.

Valhein mỉm cười, không ngờ lại gặp mặt người bạn cũ đã tặng phòng ăn và trái cây huyết mạch Người Khổng Lồ cho mình ở đây, trong lòng cũng ổn định hơn rất nhiều, thậm chí cảm thấy chắc chắn sẽ có chuyện tốt xảy ra.

"Chào Harnas. Từ xa ta đã thấy ngươi rồi." Valhein nói. "Sao tự dưng ngài lại tới đây, đã xảy ra chuyện gì à?" Harnas kinh ngạc nhìn sang những người khác.

"Ngươi không biết chuyện Athens à?" Valhein không ngờ quý tộc của một gia tộc Anh Hùng lại không biết chuyện lớn như vậy.

Harnas cười khổ nói: "Bọn ta là chiến sĩ, không phải ma pháp sư, cho dù là chiến sĩ Bán Thần nếu muốn truyền tin tức thì phải tự bay đi, hai là cả thế giới gào loạn cả lên. Cộng thêm ta đặt hết

tâm tư vào chuyện kinh doanh thương hội Agala bên này, hi vọng để gia tộc một lần nữa nhìn thấy giá trị của ta, để ta trở lại. Tin tức bên Athens hoàn toàn dựa vào thủy thủ hoặc nhóm lính đánh thuê mà thôi."

Valhein thấy người trong trại cách mình khá xa, thâm nghĩ Harnas sớm muộn gì cũng biết chuyện nên đơn giản nói một chút những gì đã xảy ra, bao gôm cả chuyện của mình với Lake và Rollon, cả chuyện xảy ra ở đấu trường và vở kịch Jacques do mình viết.

"Ta thế mà lại bỏ qua một chuyện lớn như thế sao, nó đủ để ghi vào sử sách luôn đấy! Xem ra ta vẫn hiểu sai về ngươi, ngươi tuyệt đối là người đàn ông mạnh mẽ nhất thế giới! Đệ nhất dưới Thần, ngoại trừ ngươi ra thì không thể là ai khác!" Harnas ngẩn người.

Dọc theo đường đi Alcides vẫn luôn rất bình tĩnh, thế nhưng bây giờ hai mắt đang tỏa sáng, một lần nữa cẩn thận nhìn Valhein.

"Ta nghĩ ngươi sẽ sợ tới mức bỏ trốn." Valhein mỉm cười nói.

Harnas nhún vai nói: "Nếu như ta ở Athens thì nhất định sẽ cố hết sức thoát quan hệ với ngươi, nhưng hiện giờ ta chỉ là một kẻ bị lưu đày mà thôi, gia tộc có thể cho ta cái gì chứ? Thậm chí còn không nhiều bằng ngươi. À đúng rồi, bọn ta cũng tới Miletus đấy, đi cùng nhau không? Hiện giờ ta chỉ là Thanh Đồng thôi nhưng trong đội có bốn Bạch Ngân."

"Ồ?" Valhein nhìn sang trại, nhìn một vòng đám người.

Harnas nhìn đội ngũ Valhein, há mồm nói: "Không ngờ ngươi lại mua cả hai nô lệ nổi tiếng nhất ở chợ nô lệ Ephesus."

"Ngươi cũng biết hai bọn họ à?" Valhein cười nói.

"Ta tới ngày thứ hai đã biết rồi. Alcides các hạ hẳn là Thánh

Vực bị thương, không cần nhiều lời. Còn Snore này... rõ ràng là Aromo dùng để gạt người. Chờ đã... cây cột trên vai hắn là khúc gỗ hay huyễn thuật vậy?"

Harnas giật mình nhìn Snore, cuối cùng ánh mắt rơi vào dưới chân Snore, nhìn mặt đất lún xuống một chút, vẻ mặt dại ra.

"Trước tiên vào trại ăn cơm đã, vừa ăn vừa nói. Ngươi đã biết hai người bọn họ thì ta cũng không cần giới thiệu nữa, Người Lùn này là người hầu mới của ta, ta đã là Thanh Đồng rồi." Valhein nói.

"Sự tiến bộ của ngài quả thật thần tốc. Đi thôi, ta giới thiệu bốn vị Bạch Ngân kia với ngài, ba chiến sĩ một ma pháp sư, đều là người đáng tin. Ngài cũng biết đó, ở nơi quỷ quái như bờ đông này không thể đi chung với người lạ được, mỗi người xa lạ đều là ma quỷ. À đúng rồi, hiện giờ hắn là có quý tộc đang tìm kiếm ngài, ngài tạm thời đổi tên... gọi là Suya đi, nhớ che giấu tên trong sách ma pháp của ngài."

"Ta sẽ giấu tên." Valhein nói.

Harnas dẫn theo Valhein đi vào trại.

Bốn vị Bạch Ngân liền đi tới.

Ba nam một nữ, nhưng ánh mắt mọi người đều rơi vào người vị nữ giới kia.

Nữ chiến sĩ trung niên kia mặc một thân áo giáp màu đen tinh xảo, mái tóc quăn màu nâu sẫm giống như gợn sóng tung bay ở phía sau, so với chiến sĩ bình thường thì nàng không tráng kiện bằng, có cảm giác có da có thịt nhưng không hề béo, cả người toát ra vẻ đầy đặn quyến rũ.

Có lẽ giáp da quá bó sát người nên đường cong cơ thể của nàng cũng biểu lộ rất rõ rệt, đặc biệt là phân mịn màng trắng nõn ở dưới cổ làm ánh mắt mọi người đều vô thức bị hấp dẫn, sau đó

vội vàng dời tâm mắt.

Giáp da không có tay lộ ra cánh tay trắng nõn như ngọc, tay nàng không giống chiến sĩ, cũng không có cơ bắp rõ ràng, có vẻ mềm mại trơn bóng, như bánh bao vậy.

Chiến sĩ nơi này có gương mặt khá gầy gò, góc cạnh rõ ràng, khắc khổ lão luyện, chỉ có mỗi người phụ nữ trung niên này có đường nét mượt mà, dáng vẻ xinh đẹp, trên mặt cũng không có quá nhiêu phong sương. Khóe mắt có chút nếp nhăn nhỏ không thể nhận ra, không chỉ không làm nàng trông già dặn, ngược lại càng tôn lên sự trưởng thành quyến rũ.

Gương mặt nàng rất trắng, ở giữa một đám chiến sĩ lôi thôi, trông nàng như đang phát sáng.

Valhein hơi kinh ngạc nhìn nữ chiến sĩ này, chính mình một đường nhìn thấy không ít chiến sĩ thiếu nữ, nhưng nữ chiến sĩ xinh đẹp lại trưởng thành như thế thì đúng là có một không hai.

Đôi mắt hiền dịu, ánh mắt dịu dàng, giống như cơ thể đầy đặn của nàng, tựa hồ có thể làm người ta hoàn toàn chìm sâu vào đó.

Nàng không hề có chút khí thế của chiến sĩ, mà giống như người dì trẻ tuổi ở nhà bên cạnh lúc mình còn bé, nhăn mặt mỉm cười đều tràn đầy thành thục quyến rũ, không ngây ngô, cũng không già yếu, vĩnh viễn tràn đây sức sống trong trí nhớ.

Harnas cười nói: "Đây là bằng hữu của ta, Suya, hắn tới nơi này là vì có chút chuyện ngoài ý muốn, nguyên nhân thì ta không tiện nói nhiều. Có điều ta có thể đảm bảo hắn không thành vấn đề. Kế tiếp..."

Harnas đi tới bên cạnh nữ chiến sĩ trung niên xinh đẹp kia, cười nói với Valhein: "Mới tới gần một chút mà ngươi đã bị Tabitha nữ sĩ hấp dẫn rồi, ngươi còn nhỏ nên xấu hổ, nhưng bọn

ta không chỉ không sợ xấu hổ mà còn lén nhìn lén nàng nữa. Không có cách nào, nàng đẹp quá.'

Tabitha rõ ràng có ngoại hình và cơ thể trưởng thành, nghe Harnas nói vậy thì trên mặt vẫn hiện lên vệt đỏ nhợt nhạt, nàng mỉm cười dịu dàng, hàm răng trong bóng đêm đặc biệt trắng sáng, nhẹ nhàng nói: "Xin chào, ta là Tabitha."

Âm thanh giống như giữa đôi môi non mềm của nàng bắn ra vậy, mềm mại như bánh ngọt.

"Xin chào tiểu thư Tabitha, ta là Suya." Valhein lễ phép nói.

Người trong đội buôn sửng sốt, cười vang.

Valhein nghi ngờ nhìn đám người, không rõ bọn họ cười cái gì.

"Đứa nhỏ nghịch ngợm, gọi là dì Tabitha!" Tabitha mỉm cười dịu dàng, mơ hồ mang theo ý quở trách, nhìn thiếu niên trước mắt giống như nhìn đứa con của mình vậy, chỉ là trong ánh mắt dịu dàng của nàng tựa hồ ẩn giấu chút đượm buồn.

Harnas cười ha ha nói: "Các ngươi thấy chưa hả, vị bằng hữu này của ta dũng cảm cỡ nào, hoàn toàn không chú ý tới vấn đề tuổi tác hơn kém."

Lúc này Valhein mới ý thức được vấn đề nằm ở đâu, cười mỉm nói: "Đúng vậy, dì Tabitha quá đẹp nên ta đã hoàn toàn xem nàng trở thành chị gái nhà bên."

Vẫn còn có người đang cười trộm.

Tabitha nhìn một vòng đám người, cười dịu dàng nói: "Các ngươi đừng làm khó hắn, hắn là đứa trẻ nhỏ nhất trong đội ngũ. Sau này hắn ở trong đội buôn thì để ta chăm sóc hắn."

"Cám ơn dì Tabitha." Valhein cảm thấy trong lòng thật ấm áp,

không ngờ trong hoàn cảnh hiểm ác này lại gặp được một người phụ nữ lương thiện như vậy.

Harnas cười nói: "Tuy Tabitha không phải người của thương hội Agala bọn ta nhưng được bạn giới thiệu, tuyệt đối đáng tin."

Harnas nói với Valhein: "Vị lão ma pháp sư ở bên cạnh Tabitha là Cecil, xuất thân từ học viện Miletus, kinh nghiệm phong phú, là người có nhiều mưu trí nhất trong đội chúng ta."

"Ngài Cecil." Valhein chào hỏi.

Cecil gật nhẹ đầu.

Sau đó Harnas giới thiệu hai người khác, người đàn ông vạm vỡ kia tên là Cedric, người còn lại tên là Carey làm Valhein phải nhìn thêm vài lần.

Carey thân hình gầy gò, làn da khô, thoạt nhìn hơn ba mươi tuổi, hốc mắt rất sâu.

"Hắn là chiến sĩ sát thủ ma pháp sư. Có điều ngươi yên tâm, Carey là bạn của chúng ta, tuyệt đối sẽ không tìm ngươi gây chuyện, huống chỉ người hầu của ngươi rất khó đối phó." Harnas cười ha ha nói.

Valhein gật đầu với Carey.

Carey lộ ra nụ cười nhàn nhạt nói: "Vị pháp sư bằng hữu này cứ yên tâm, sát thủ ma pháp sư bọn ta chỉ đối phó với đối thủ dễ chơi. Đối với ma pháp sư hệ lóe sáng như ngươi, bình thường bọn ta sẽ trốn đi rất xa."

"Ta rất muốn học tập từ ngươi để tránh bị ám sát, không biết trong lúc đi đường ngươi có chịu dạy ta hay không, đương nhiên ta sẽ trả thù lao tương xứng." Valhein nói.

"Rất sẵn lòng cống hiến sức lực vì ngài." Carey nói.

"Một lời đã định."

Valhein đơn giản trò chuyện vài câu rồi tìm một chỗ trống trong trại, trực tiếp lấy ra biệt thự ma pháp làm nhóm người trong đội buôn nhìn mãi không thôi, vẻ mặt hâm hộ, có người nhỏ giọng thảo luận, có người lắc đầu.

Snore đi đốn củi, rất nhanh đã dựng thành đống lửa ở trước biệt thự.

Snore rất cao, không thể nào vào trong biệt thự, vì thế mọi người ăn cơm ở bên ngoài.

Snore nhìn chằm chằm Valhein.

Bụng hắn vẫn không ngừng réo vang.

Valhein đang chuẩn bị lấy thức ăn trong không gian phế tích ra thì dì Tabitha mặc tạp dê màu trắng bưng một cái nồi nóng hổi đi tới.

"Đây là súp rau ta mới làm xong, thêm chút thịt muối, ngươi ăn đi cho nóng." Dì Tabitha đặt nồi xuống, dùng ngón tay vén lọn tóc ra sau tai.

Valhein cười nói: "Cám ơn dì Tabitha, trong nhẫn không gian của ta có mang theo không ít đồ ăn, để ta chia cho ngài."

Chương 477: Sát thủ ma pháp sư

Chương 477: Sát thủ ma pháp sư

Sát thủ ma pháp sư

"Không cần đâu, ta ăn xong rồi, nồi này là đặc biệt nấu cho ngươi. Ngươi còn nhỏ, đang tuổi lớn, ăn nhiều một chút." Dì Tabitha cười cười rời đi, bóng lưng thướt tha.

Valhein nếm súp rau, tay nghề của dì Tabitha quả thực không tệ.

"Các ngươi muốn ăn gì?" Valhein nhìn sang Snore và Alcides.

"Thịt! Snore vội nói.

"Giống thế." Alcides rất bình tĩnh.

"Ngươi đã không được ăn thịt bao lâu rồi?" Valhein nhìn Snore.

Snore có chút sửng sốt, cố gắng suy nghĩ, qua thật lâu mới bất đắc dĩ nói: "Đã không được ăn lâu lắm rồi, không nhớ được."

"Đưa hai tay ra.' Valhein nói.

Snore vội vàng đưa hai tay tới để nhận đồ ăn, Valhein vung tay một cái, một con dê nướng nguyên con từ trên trời rơi xuống, rơi vào trên tay Snore.

"Ăn đi." Valhein nói.

"Bệ hạ, ngài đối xử với ta tốt quá..." Snore vừa nói vừa chảy

nước miếng, vành mắt ươn ướt, đây chính là cả một con dê nướng!

Nói xong, Snore giống như đang cầm một ổ bánh mì thật lớn mà cắn cái đùi dê.

Rôm rốp...

Trực tiếp nhấm nuốt da thịt lẫn xương.

Snore vừa khóc vừa ăn, vừa ăn vừa hàm hồ nói gì đó không rõ.

“Thơm quá... ăn ngon... hu hu...'

Nhóm lính đánh thuê và người của đội buôn trợn trắng mắt, thật sự chưa từng thấy qua ai ăn thịt dê như thế.

Cả một con dê nướng lớn như thế thoáng cái đã bị Snore ăn hết, sau đó bắt đầu liêu mạng liếm ngón tay.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy không cần ăn cơm nhìn mà nuốt nước miếng ừng ực, trái cổ không ngừng lăn lộn.

"Chưa no à?" Valhein hỏi.

"He he..." Snore xấu hổ bật cười.

"Đưa tay.' Valhein nói. Snore lập tức đưa tay tới, ngón tay suýt chút nữa đã chọt vào mặt Valhein, hắn vội vàng lùi lại một chút.

Valhein lại vung tay, hai con dê nướng rớt xuống.

"Bệ hạ, ngài đối xử với Snore thật sự quá tốt...' Snore quỳ xuống tại chỗ.

Chưa bao giờ được ăn nhiều thịt tới vậy!

Trước đây chỉ được ăn toàn là thức ăn kém cỏi nhất, thậm chí

có một thời gian còn ăn thức ăn cho heo, thứ ngon nhất là xương còn thừa lại.

"Ăn đi." Valhein nói.

"Vâng!" Lần này Snore ăn chậm hơn một chút, bắt đầu thưởng thức hương vị thịt dê.

Alcides liếc nhìn Valhein.

Đúng là mở mang kiến thức, có ma pháp sư nhà ai lại để dê nướng nguyên con trong nhẫn không gian không chứ? Hơn nữa xem ra còn để không ít.

Sau đó Valhein trải khăn trải bàn, từ không gian phế tích lấy ra các loại thức ăn, bánh quy mật ong, cá ngừ hun khói, bít tết lạnh, sườn cừu bỏ da, quả sung...

Alcides câm nín, người ở xa xa cũng dại cả ra.

Vị ma pháp sư đại gia này đang đi dạo chơi à?

Dì Tabitha cũng không ngờ Valhein lại mang theo nhiều thức ăn như vậy, phì cười.

“Nguội thì tự hâm nóng lại.' Valhein nói xong thì đưa cho Alcides một bộ dụng cụ ăn, sau đó dùng dao rĩa ăn cơm.

"Bộ dụng cụ ăn trong truyên thuyết?" Alcides hỏi.

"Đúng vậy. Ngươi nhìn cách ta dùng, xem chút là biết thôi." Trước tiên Valhein lấy một miếng bò bít tết, đặt vào dĩa cắt gọn, đưa qua cho Alcides, sau đó tự mình ăn.

Alcides nhìn chằm chằm Valhein một lúc lâu, chăm chú cầm lấy nĩa, xiên miếng thịt bò bít tết đã được Valhein cắt gọn.

Rắc...

Dĩa ăn vỡ vụn, nĩa đâm xuyên qua khăn trải bàn lụi vào trong bãi cỏ, mảnh vỡ của dĩa ăn suýt chút nữa đã văng trúng Vương Đại Chùy.

Mọi người liếc mắt.

Alcides vẻ mặt không thay đổi, vẫn không nhúc nhích.

"Không sao, dĩa nhiều lắm." Valhein lấy ra một chồng dĩa, tiếp tục tự mình ăn cơm.

Sau khi xiên bể bốn cái dĩa, Alcides thuần thục nắm giữ dao nĩa, hơn nữa đặc biệt chuẩn xác, không quản là cắt thịt gì, không nhiều không ít một dao là xong, thậm chí còn không chạm vào đáy dĩa, không phát ra chút âm thanh va chạm nào.

Valhein bất đắc dĩ nhún vai, Paloma cũng như thế, ăn cơm với nhóm chiến sĩ thực thụ này thực không thú vị.

"Rất tốt." Alcides ăn một miếng, gật đầu tự tán thưởng.

Valhein rất nhanh đã ăn xong, sau đó Alcides ăn sạch sẽ tất cả thức ăn.

Valhein yên lặng tính toán trong lòng, gấp rưỡi Hoth, gấp chín Paloma.

Alcides nhìn chằm chằm số dụng cụ ăn trống rỗng, nhịn không được giải thích: "Thức ăn của ngươi, rất đặc biệt."

Valhein nhìn thoáng qua Alcides.

Cứ nói là ngươi thèm ăn đi!

Valhein mỉm cười nói: "Ta vẫn luôn chú trọng chuyện ăn uống, đây là thú vui, cũng là căn bản, dù sao thì ăn uống, ngủ nghỉ, rèn luyện chính là ba nền tảng đảm bảo cơ thể khỏe mạnh."

Alcides nhìn chằm chằm Valhein.

Còn là ma pháp sư biết nói chuyện.

Bẹp... bẹp...

Valhein và Alcides theo âm thanh nhìn lại.

Snore đang dùng đầu lưỡi liếm cái môi lớn của mình, âm thanh so với chó uống nước còn lớn hơn.

"Ngươi vẫn chưa ăn no à?" Valhein hỏi.

Snore lộ ra vẻ xấu hổ.

"Ta không tin."

Valhein đứng dậy, liên tiếp phóng ra mười phép thuật Hắc Thiết cây sa kê.

Sau khi thăng lên ma pháp sư Thanh Đồng, quả của cây sa kê lớn hơn hẳn một vòng, giống như quả dưa hấu màu trắng bự một thước, số lượng cũng tăng lên ba mươi quả.

"Ngươi ăn đi, hôm nay ta xem ngươi ăn!"

Snore hơi giật giật mũi.

"Thơm!" Nói xong liên xông tới, giống như gặm táo mà gặm đám quả sa kê thật to kia.

Rôm rốp rôm rốp...

Nhóm lính đánh thuê và người của đội buôn ở xa xa không làm gì, ngơ ngác nhìn Snore ăn quả sa kê.

Tình cảnh quá rung động. Valhein quay đầu nhìn thoáng qua những người đó, thậm chí nghi ngờ là bọn họ sẽ tới trước mặt

Snore ném đồng cú mèo.

Âm thanh đột nhiên biến mất.

Valhein kinh ngạc quay đầu lại, mười cây sa kê trụi lủi, trụi li...

"Lần nữa!"

Chương 478: Sát thủ ma pháp sư (2)

Chương 478: Sát thủ ma pháp sư (2)

Sát thủ ma pháp sư (2)

Valhein lần thứ hai làm phép, lại là mười cây sa kê.

Valhein không tin, quả sa kê không giống với trái cây bình thường, bên trong có lượng tinh bột rất dồi dào, sở dĩ các bậc ma pháp sư hiền triết chọn cây sa kê làm ma pháp cơ sở chính vì thứ này có thể ăn no chống đói, không hề thua kém thịt.

Một hồi sau, mười cây sa kê lại trụi lủi.

Valhein lại phóng ra mười cây...

Lại trụi...

Lại thêm mười cây.

Sau khi ăn sạch một trăm cây sa kê, cơ thể Snore đột nhiên lảo đảo, đưa tay hướng về phía Valhein.

"Đủ rồi..."

Nói xong thì nằm bẹp xuống đất, hai tay ôm bụng, trên mặt lộ ra vẻ mặt hạnh phục khó có thể diễn tả bằng lời.

Bữa cơm no nhất đời này!

Valhein nhìn cái bụng phình lên cao cao của Snore, nghiêm trọng hoài nghi trong bụng hắn có chứa một cái dạ dày không

gian.

Alcides ngơ ngác, biết rõ Người Khổng Lồ ăn rất nhiều, nhưng Người Khổng Lồ cũng không có khả năng ăn một bữa ăn có trọng lượng gấp mười lần thể trọng mình.

"May mà ta biết ma pháp, bằng không thật sự có khả năng bị hắn ăn tới nghèo mạt rệp...' Valhein tự lẩm bẩm.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy cùng gật đầu.

Ma pháp sư trong đội buôn nhìn Valhein, vẻ mặt đầy quái dị.

Lập tức phát ra pháp thuật Hắc Thiết đã rất lợi hại rồi, lại còn không ngừng nghỉ lập tức phát ra một trăm pháp thuật Hắc Thiết mà không hề có dấu hiệu suy giảm ma lực, ma pháp sư Thanh Đồng thật sự không thể làm được!

Vương Đại Chùy nhìn Snore, nhỏ giọng nói: "Tên này không có tên thật đâu nhỉ? Tên thật là Snore - ăn đến chết."

Địa Ngạo Thiên gật mạnh đầu.

"Tên thật?" Valhein nhìn sang Vương Đại Chùy, trước đó từng thấy từ này trong một ít sách vở nhưng lại không biết nó cụ thể là gì, trong từ điển ma pháp không giải thích, chỉ có thể đoán là sức mạnh viễn cổ.

"Bệ hạ, ngài không biết sao?" Vương Đại Chùy kinh ngạc hỏi.

"Biết, nhưng hiểu không nhiều." Valhein nói.

"Cũng đúng, ngài còn trẻ, không biết tên thật cũng rất bình thường. Bộ tộc Người Khổng Lồ đều là kế thừa huyết mạch tổ tiên mới nhận được sức mạnh, nhưng huyết mạch không phải tự nhiên kế thừa, cần phải nhận được tên thật. Sau khi nhận được tên thật thì chẳng khác nào nhận được sức mạnh chân chính của chi huyết

mạch này, cho dù sức mạnh vốn thấp cũng sẽ dần dần trở nên mạnh mẽ. Đáng tiếc ta là Người Lùn, không thể kế thừa tên thật. Nhưng tên này là Người Khổng Lồ thứ thiệt, có thể kế thừa tên thật." Vương Đại Chùy nói.

Vương Đại Chùy vừa dứt lời, Snore đột nhiên lăn một vòng, mặt úp xuống đất, sau đó quỳ gối trước mặt Valhein, trán chạm đất.

"Hắn muốn tên thật à?" Valhein hỏi.

"Xem dáng vẻ thì đúng là vậy." Vương Đại Chùy nói.

"Lẽ nào hắn cho rằng ta có thể cho hắn tên thật?" Valhein kinh ngạc hỏi, thầm nghĩ, sao mình không biết mình trâu bò đến vậy chứ?

"Có thể." Vương Đại Chùy dùng ánh mắt quái dị nhìn Valhein.

"Đừng làm rộn." Valhein liếc Vương Đại Chùy trắng mắt.

"Thật sự có thể, không tin thì ngài cứ thử xem." Vương Đại Chùy thực hâm mộ nhìn Snore.

Alcides có chút sửng sốt, trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, nhìn Vương Đại Chùy một chút, sau đó nhìn chằm chằm Valhein.

Valhein trừng to mắt, nói: "Vậy ta thử xem. Người Khổng Lồ mạnh nhất tên thật là gì?"

AIcides nói: "Titan đời thứ nhất của Hy Lạp bắt nguồn từ Thần Bầu trời Uranus và Nữ Thần Đất Mẹ Gaia, con cháu của bọn họ có được sức mạnh Chân Thần, là Titan. Nếu sức mạnh không đủ thì chỉ có thể xưng là Người Khổng Lồ. Thân phận của Gaia đặc biệt, không tính là tên thật trong Titan, vì thế tên thật của Titan đời thứ nhất mạnh nhất là Uranus, cũng tức là Thần Vương đời thứ nhất của Hy Lạp."

Valhein chỉ chỉ bầu trời nói: "Chính là ông nội của vị Thần Vương kia à?"

"Đúng vậy, Uranus sinh ra Cronos, con trai của Cronos chính là vị kia mà ngươi nói."

Thần Vương Zeus.

"Tốt lắm, Snore, ta sẽ ban cho ngươi tên thật là Uranus, tên đây đủ là Snore - Uranus." Valhein thuận miệng nói.

“Tạ ơn bệ hạ!" Snore vui tới phát khóc, gào khóc hu hu. Vương Đại Chùy câm nín không nói gì.

Địa Ngạo Thiên vẻ mặt mờ mịịt.

Alcides thì hoảng sợ.

Bây giờ mọi người điên cả rồi sao, bọn họ chỉ là nô lệ thôi, hai người này thì hay rồi, lại mang tên của Thần Vương đời thứ nhất ra chơi đùa.

Mấu chốt chính là một người có can đảm nói, một người có can đảm dùng!

Alcides câm nín hồi lâu, một lần nữa quan sát xung quanh Valhein.

Một người hầu Thần Lùn trên tay đeo tám chiếc nhẫn thuật hỏa cầu.

Một người hầu Người Lùn có thiên phú Chúa Tể kim loại.

Một tùy tùng Người Khổng Lồ hoang dã có thể vác một cây gậy kim loại nặng như vậy làm vũ khí.

Một ma pháp sư Thanh Đồng dám ban tên thật cho Người Khổng Lồ.

Nghĩ tới nghĩ lui, Alcides nghĩ rằng, trong đội ngũ này, chính mình hình như là người trông bình thường nhất.

Valhein nói: "Alcides, Uranus đã mất rồi, không có gì đáng sợ chứ?"

"Nói thì nói thế nhưng cũng nên cẩn thận chút. Dù sao thì hắn cũng là Đại Thần Vương đời thứ nhất, tất nhiên vẫn lưu lại sức mạnh rất lớn. À đúng rồi, Thần Vương đời thứ hai là Uranus thì vẫn còn sống, ngươi đừng nói lung tung." Alcides nhắc nhở.

"Cái này ta biết. Uranus bị con trai mình phong cấm ở sâu trong Địa Ngục, nghe nói Người Khổng Lồ vẫn luôn muốn đánh lên núi Olympus, người đứng sau hắn là hắn. Có điều trận chiến của Thần Vương không liên quan gì tới ta cả, ta nói cũng có sao đâu." Valhein nói.

Chương 479: Trận chiến của Truyền Kỳ

Chương 479: Trận chiến của Truyền Kỳ

Trận chiến của Truyền Kỳ

"Vẫn nên cẩn thận một chút." Vẻ mặt Alcides thực bất đắc dĩ, chính mình không sợ trời không sợ đất, nhưng vị ma pháp sư Thanh Đồng này cũng thực lớn gan.

"Ma pháp sư bọn ta không sợ cái này." Trên mặt Valhein lộ ra nụ cười thản nhiên, con ngươi còn sáng hơn vì sao sáng nhất.

Alcides có chút sửng sốt, trước mắt có chút hoảng hốt.

Năm đó mình cũng tự tin như thế, huênh hoang như thế, kiêu ngạo như thế, đơn thuần như thế.

"Đúng vậy, các ngươi là ma pháp sư..." Trên mặt Alcides lộ ra biểu cảm hâm mộ khó có thể diễn tả bằng lời.

Valhein nhìn sang Snore nói: "Các ngươi xem đi, ta dùng tên của Uranus cũng không có chuyện gì, các ngươi nghĩ nhiều quá mà thôi."

Vương Đại Chùy vẫn im lặng không nói gì.

Snore thì vẫn còn đang khóc hu hu.

Địa Ngạo Thiên thì vẫn là vẻ mặt mờ mịt.

Alcides ngẩng đầu nhìn bầu trời, một lát sau nói: "Xem ra là ta

nghĩ nhiều rồi. À đúng rồi, ngươi nói ngươi có viết một vở kịch tên là .Jacques, ta rất thích xem kịch, ta là người hâm mộ bậc thây Aeschylus, không ngờ hắn cũng giúp ngươi. Ngươi có thể nói một chút về vở kịch của ngươi không? Ta rất tò mò không biết ma pháp sư sẽ viết ra vở kịch như thế nào."

"Đáng tiếc, ta không thể biểu diễn được, ta sẽ kể một chút về nội dung vở kịch vậy. Nhân vật chính của vở kịch này tên là .Jacques...' Valhein chậm rãi nói.

Valhein nhìn về bầu trời phía xa, chậm rãi kể câu chuyện của .Jacques.

Kể đến cuối cùng, trong mắt Valhein tựa hồ có ánh lửa đang bùng cháy, giống như ảnh ngược của ngọn lửa trấn Grey River.

Dọc theo đường đi Alcides vẫn luôn lạnh lùng, nhưng trong quá trình nghe .Jacques, vài lân hắn siết chặt nắm tay, vài lần cúi đầu.

Sau khi nói xong câu sống như hoa mùa hè, chết như lá mùa thư", Valhein liên ngừng lại, chậm rãi tiến vào biệt thự.

Vương Đại Chùy ngơ ngác nhìn đêm tối, nhẹ nhàng lau khóe mắt.

Snore đưa lưng về phía nhóm người, nước mắt nước mũi chảy như thác.

Alcides ngồi yên trên mặt đất, nhìn bầu trời đầy sao. Một hồi lâu sau, hắn chậm rãi nói: "Ta cũng nhìn thấy ánh lửa của trấn Grey River."

Đột nhiên Alcides đứng dậy, nhìn khắp bốn phía.

Trong mắt hắn giống như có những viên thiên thạch trong suốt như có như không từ trên trời rơi xuống, giống như mưa sao băng

rải khắp bầu trời, hướng tới các nơi trên thế giới.

Không quản là Hy Lạp hay La Mã, là Ba Tư hay Ai Cập, không quản là Bắc Âu hay Mãng Hoang, không quản là Minh Giới hay Địa Ngục, trong tất cả Thần Điện đều có thần dụ giáng xuống.

Alcides nhíu mày, lại nhìn về phía tây, trong mắt lóe lên chút chán ghét, nhưng chút chán ghét rất nhỏ đó ẩn giấu sự hung bạo có thể hủy diệt thế giới.

"Bụng ta khó chịu, tìm chỗ giải quyết một chút." Alcides trâm mặc tiến vào trong rừng.

"Con lừa làm biếng kéo thì ít ¡ thì nhiều." Vương Đại Chùy bĩu môi lâm bầm.

Chỉ chốc lát sau, phía tây xa xa truyền tới tiếng vang thật to.

Mặt đất chấn động, sóng chấn động lan ra, cây cối ngã rạp.

Người của đội buôn lập tức thức dậy, tạo thành trận hình hướng mặt về phía tây.

Valhein nhanh chóng từ cửa lớn biệt thự bước ra, còn chưa đứng vững thì một bàn tay mềm mại ấm áp đã nắm lấy cổ tay hắn, kéo hắn qua một bên.

Valhein ngửi làn gió thơm nhàn nhạt, kinh ngạc nhìn dì Tabitha kéo mình tới bên cạnh.

"Ngươi còn nhỏ, đừng cậy mạnh, đứng ở sau ta." Âm thanh dịu dàng vang lên.

Tay trái dì Tabitha bảo vệ Valhein, tay phải cầm kiếm, hết sức chăm chú nhìn về phía trước, tay nàng ở trong bóng đêm giống như ngà voi được mài giũa, trắng nõn mềm mại.

Harnas lớn tiếng nói: "Tabitha, ta lấy danh nghĩa thủ lĩnh đội

buôn giao cho ngài nhiệm vụ bảo vệ Suya, hắn là người bạn đặc biệt quan trọng của ta, hi vọng tất cả mọi người ở đây biết điều này!"

Âm thanh của Harnas kiên định lạ thường.

Mọi người đều rùng mình, thay đổi cái nhìn về địa vị của vị Suya mới gia nhập này.

"Ta sẽ bảo vệ tốt đứa bé này." Âm thanh của Tabitha vẫn dịu dàng như cũ nhưng lại tăng thêm một tia kiên định.

Valhein mỉm cười không nói thêm gì, vẫn không nhúc nhích đứng bên cạnh dì Tabitha.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy đã chạy tới đứng trước mặt Valhein, Snore vác trụ đồ đằng bước vài bước tới phía trước bên trái Valhein.

Harnas nhìn thoáng qua Valhein, chính mình rõ ràng được cả đội buôn bảo vệ ở chính giữa nhưng lại cảm thấy Valhein còn an toàn hơn mình.

Một lát sau ma pháp sư Bạch Ngân Cecil lớn tiếng nói: "Người hầu phi hành của ta nhìn thấy ở nơi khá xa vừa kết thúc một cuộc chiến, phạm vi chiến đấu bao trùm trong bán kính khoảng mười dặm, tuy không thấy được hai bên chiến đầu nhưng tình cảnh thì chính là trận chiến của Truyền Kỳ điển hình. Người hầu của ta không dám tới gần, không rõ kết quả, nhưng các loại dấu hiệu cho thấy có thể là hai bên thử giao chiến, sau đó đã tự rút lui, bằng không trận chiến sẽ không kết thúc nhanh như vậy."

Chân mày Valhein hơi nhíu lại, rất nhanh đã kết thúc chiến đấu, ngoại trừ hai bên cùng rút lui thì còn một khả năng khác.

Harnas thở dài: "Nếu là cuộc chiến của Truyền Kỳ thì mọi người có thể yên tâm. Bọn họ bình thường sẽ không giận chó đánh

mèo lên chúng ta, nếu giận chó đánh mèo thì chúng ta cũng không có cách nào, kết cục đã định trước rồi."

Người của đội buôn cũng bất đắc dĩ gật đầu.

Chương 480: Trận chiến của Truyền Kỳ (2)

Chương 480: Trận chiến của Truyền Kỳ (2)

Trận chiến của Truyền Kỳ (2)

Tabitha nhỏ giọng nói: "Nhóc Suya, chốc nữa nếu thật sự có Truyền Kỳ muốn giết ngươi thì ngươi hãy chạy trước đi, chúng ta chống đỡ một chút, Truyền Kỳ có lẽ sẽ không thèm ra sức truy sát một đứa bé như ngươi đâu.'

'Cám ơn dì Tabitha.' Valhein nói khẽ.

"Ngươi còn quá nhỏ, sau chuyến này về nhà thì đừng tới vùng dã ngoại nguy hiểm này nữa, nghe thấy không?" Âm thanh của Tabitha rất dịu dàng, tràn đầy quan tâm, đồng thời xen lẫn với giọng điệu khuyên nhủ trẻ con của người lớn.

"Vâng, lần sau ta nhất định sẽ không chạy loạn nữa." Valhein mỉm cười nói.

Ở trong lòng Valhein cũng rất bất đắc dĩ, dì Tabitha thật sự xem mình như con, có điều mình cũng chỉ mười sáu mười bảy tuổi, Tabitha thì lớn hơn mình cỡ hai mươi tuổi, hai người đứng chung một chỗ thật sự sẽ bị người ta xem là mẹ con.

Nhóm người chậm rãi chờ đợi, qua một hồi lâu thì khu rừng ở bên cạnh vang lên âm thanh rất nhỏ.

Một vài người lính đánh thuê thay đổi hướng nhắm của cung nỏ, chỉa sang bên đó.

Alcides từ trong rừng đi ra, mặt không biểu cảm.

"Phù...' Nhóm người thở phào nhẹ nhõm.

"Mau lại đây! Cẩn thận trong rừng có người!" Vương Đại Chùy ngoắc ngoắc Alcides, bình thường vẫn luôn cười nhạo, đến thời điểm mấu chốt vẫn rất nhiệt tình nghĩa khí.

AIlcides gật đầu một cái, một đường châm chậm chạy tới, đứng bên cạnh Snore.

Qua thêm nửa tiếng, trong rừng không còn dấu hiệu gì khác thường.

Ma pháp sư Bạch Ngân lần thứ hai sử dụng người hầu phi hành dò xét, lớn tiếng nói: "Giải trừ cảnh giới, hai bên chiến đấu vẫn không xuất hiện, chúng ta an toàn."

Một vài lính đánh thuê nhỏ giọng hoan hô.

"Được rồi, ngươi vê ngủ đi, nhớ phải cẩn thận một chút." Tabitha mỉm cười dịu dàng, vỗ vỗ vai Valhein.

"Vâng, cám ơn dì Tabitha." Valhein giống như một thiếu niên ngoan ngoãn.

Tabitha mỉm cười rời đi, quay trở lại lêu của mình.

"Alcides, tối nay ngươi ngủ trong biệt thự đi, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy có thể giúp ngươi gác đêm." Valhein nói.

"Ta quen ngủ bên ngoài rôi, không sao cả." Alcides nói. Valhein gật đầu, tự mình tiến vào bên trong biệt thự ma pháp.

Rạng sáng hôm sau, Valhein vừa bước ra biệt thự thì dì Tabitha đã bưng súp rau nóng nổi đi tới.

Dẫn theo một nhóm lính đánh thuê quen mắt.

"Chào buổi sáng nhóc Suya." Dì Tabitha mỉm cười đi tới, ánh mặt trời chiếu sáng gò má vì bận rộn mà ửng hồng của nàng, làm toàn thân nàng giống như đang phát sáng.

"Dì Tabitha, ngài vẫn chưa ăn sáng đúng không?" Valhein hỏi.

"Vẫn chưa ăn, có điều ta nấu tới hai nồi." Dì Tabitha nói.

"Vậy ngài đừng về, ở lại đây ăn chung đi. Nhẫn không gian của ta rất lớn, mang theo rất nhiều thức ăn." Valhein nói.

"Không cần, ta về lều ăn được rồi." Dì Tabitha nghe thấy Valhein mời mình thì mỉm cười, ánh mắt cong cong, vẻ mặt vui vẻ.

"Ngài mà không chịu ở lại ăn thì ta sẽ không ăn súp rau đâu!" Valhein mỉm cười nhìn dì Tabitha.

"Đứa nhỏ nghịch ngợm, được rồi, để ta lấy thức ăn của ta tới."

"Vâng! Ta sẽ chuẩn bị ở đây."

Valhein lập tức trải khăn ăn xuống đất, bày ra các món ăn ngon.

"Chờ dì Tabitha ăn xong thì ngươi hãy ăn thêm nhé!" Valhein nhìn sang Alcides.

AIlcides gật đầu.

Valhein nhìn Snore một chút, đưa tay nói: "Thật ra ta cũng muốn để ngươi ăn thịt nhưng thật sự không cung cấp nổi, sau này ba bữa cơm sẽ ăn quả sa kê, buổi tối sẽ thêm thịt."

"Bệ hạ đối với ta thật sự quá tốt...' Snore nước mắt lưng tròng nói.

Valhein liên tiếp phóng ra ba mươi cây sa kê, sau đó cùng dì Tabitha ăn cơm.

Dì Tabitha ngồi quỳ trên khăn ăn, dáng người thẳng tắp, dùng tư thế cực kỳ tao nhã ăn cơm, người đẹp ăn cơm rất đẹp, nhưng mà... vẫn đang dùng tay để bốc.

Vì thế Valhein lấy dao và nĩa ra đưa cho dì Tabitha, còn tự tay dạy cách sử dụng.

Dì Tabitha tò mò học theo, dù sao cũng là chiến sĩ Bạch Ngân, rất nhanh đã học được.

Trong ánh nắng sớm mai, dì Tabitha mặc tạp dề trắng ngồi quỳ trên khăn ăn, tao nhã sử dụng dao rĩa, không nhanh không chậm đưa miếng thịt hoặc rau dưa vào trong hàm răng trắng tinh, sau đó khép miệng nhỏ nhẹ nhai nuốt.

Không quản là lúc nào trên mặt nàng vẫn luôn mang theo nụ cười mỉm dịu dàng, đặc biệt là lúc thì thâm nói nhỏ thì giống như đang cùng bậc con cháu nói chuyện phiếm vậy, rất ấm áp. Trong mắt Tabitha giống như ẩn chứa tất cả thiện ý của thế gian.

Lúc ban đầu Valhein có chút không được tự nhiên, nhưng cảm nhận được thiện ý đơn thuần và dịu dàng của dì Tabitha, Valhein nhanh chóng quen với chuyện ở chung với dì Tabitha.

Gió sớm thổi nhẹ, giống như muốn ngăn cản những tầm mắt lén liếc nhìn về phía dì Tabitha.

Ăn sáng xong, đội buôn tiếp tục xuất phát.

Harnas cố ý đi tới, xem thử xem Valhein có nhu cầu gì hay không.

Valhein không có nhu cầu gì cả, trò chuyện vài câu thì tìm tới Carey, trả đồng vàng đại bàng, học tập xem ma pháp sư làm sao để đối phó với sát thủ ma pháp sư.

Carey rất nghiêm túc dạy.

"Sát thủ ma pháp sư là một loại chiến sĩ chuyên nhắm vào ma pháp sư, bọn ta hiểu về ma pháp cũng không hề kém hơn ma pháp sư cùng cấp. Ở một phương diện khác, quan sát làm phép, phán đoán uy lực ma pháp, dự đoán các khía cạnh như góc độ và khoảng cách làm phép, phải cao hơn ma pháp sư thì mới có thể thật sự giết được ma pháp sư. Sát thủ ma pháp sư mạnh nhất thậm chí đã từng giết chết bậc thây Truyền Kỳ..."

Chương 481: Đoàn đánh thuê Phá Ma

Chương 481: Đoàn đánh thuê Phá Ma

Đoàn đánh thuê Phá Ma

"Ở trước mặt sát thủ ma pháp sư thì không nên dùng bất cứ phương pháp lừa dối gì, trừ phi huyễn thuật của ngươi vượt qua các vị ma pháp sư cấp cao. Muốn chống lại sát thủ ma pháp sư thì chỉ có một cách đơn giản nhất, lộ ra sức mạnh của ngươi, để sát thủ ma pháp sư biết rằng khả năng mình mất mạng quá lớn thì phần lớn bọn ta đều sẽ rút lui."

"Chiến sĩ kháng ma pháp hoàn toàn khác với bọn ta, bản chất vẫn là chiến sĩ, chỉ là bọn họ có được thiên phú kháng ma pháp nên được đặc biệt bồi dưỡng thành chiến sĩ chống cự lại ma pháp sư, bởi vì đặc biệt tu luyện nên khả năng kháng ma pháp của bọn họ lại càng mạnh mẽ hơn...'

"Không quản thế nào, chiến sĩ kháng ma pháp và sát thủ ma pháp sư đều là khắc tinh của ma pháp sư. Trước tiên ta sẽ giảng cặn kẽ một chút để làm sao nhắm tới sát thủ ma pháp sư và chiến sĩ kháng ma pháp..."

Valhein chăm chú học tập, gặp vấn đề thì đặt câu hỏi, điều gì quan trọng thì ghi chú lại trong sách.

Mọi người trong đội buôn đều nhìn Valhein với cặp mắt khác, hôm qua bọn họ còn tưởng rằng Valhein là loại cậu chủ quý tộc sống an nhàn sung sướng chỉ biết khoe khoang.

Dì Tabitha thỉnh thoảng lại liếc nhìn Valhein, gật nhẹ đầu, nụ cười của nàng vĩnh viễn luôn dịu dàng như vậy, nhưng lúc nhìn Valhein thì trong ánh mắt có tăng thêm chút yêu thương của bậc trưởng bối dành cho hậu bối.

Hôm nay một đường đi rất thuận lợi, từ sáng đến tối không hề gặp băng cướp nào.

Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên đều cảm thấy buồn chán.

Ngay cả Alcides cũng chỉ rời đi ba lần, Vương Đại Chùy cũng ngại cười nhạo hắn là con lừa lười.

Bữa trưa và bữa tối dì Tabitha đều qua ăn cơm chung.

Trong màn đêm, trước biệt thự ma pháp, nhóm Valhein và dì Tabitha cùng ăn cơm, cười cười nói nói.

Cơm nước xong Harnas cười cười đi tới nói: "Lần này coi như xong, lần sau không cho phép cướp người của thương hội Agala nữa!"

Dì Tabitha mỉm cười, lại múc cho Valhein chút canh.

"Ngươi cũng qua đây ăn đi." Valhein nói.

Harnas quay đầu nhìn thoáng qua người của mình, bất đắc dĩ nói: "Ta ăn xong rồi. Nói với ngươi một việc, sáng mai bọn ta sẽ rời khỏi đường chính đi tới thị trấn Núi Đỏ, có chút hàng hóa cần đưa tới đó, bọn ta sẽ ở lại đó một ngày, thu mua một ít quặng ma pháp rồi mới đi. Ngươi muốn trực tiếp đi tới Miletus hay đi cùng bọn ta tới thị trấn Núi Đỏ?"

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: "Chỉ có một ngày thôi, đi chung đi."

"Tốt, vậy ta đi chuẩn bị."

Thành Athens.

Tiệc tiến hành được phân nửa, nhóm quý tộc trẻ tuổi đã uống ngà ngà say.

Child mặt đỏ bừng, lớn tiếng chửi mắng: "Đều tại tên Valhein kia! Gia tộc Enca đang yên lành cứ vậy bị hủy mất! Bị thần điện xóa tên, bị Nữ Thần Trí Tuệ trục xuất khỏi Athens, trong vòng mười đời không được trở thành quý tộc. Valhein không chết thì quý tộc không yên!"

"Đúng vậy, một tên Valhein thôi mà Sisyphus giết chết chiến sĩ Hoàng Kim, bệ hạ Hippolytus thậm chí giết cả Thánh Vực. Sisyphus cũng thôi đi, có giết ai ta cũng không cảm thấy kỳ quái, nhưng vì sao bệ hạ Hippolytus cũng kích động như vậy? Ta không thể nào hiểu được! Lẽ nào trong mắt công chúa Paloma, chúng ta còn không bằng một dân thường hay sao?"

"Lời nói liên quan tới gia tộc Pandion, ta không muốn nghe thấy lần thứ hai." Andrea lạnh lùng nói.

"Chúng ta nói chuyện khác, nói chuyện khác thôi... thật ra thì chúng ta cũng không cần mắng làm chỉ, trong vòng ba ngày sẽ nghe thấy tin tức Valhein đã chết."

"Ha ha... đúng đúng đúng, chúng ta không cần chán nản, ta cam đoan trước ngày mai nhất định sẽ có tin báo Valhein đã chết."

"Thánh Vực phái ra đến giờ vẫn chưa có hồi âm, thế nhưng đã có gia tộc phái Truyền Kỳ lên đường, rất nhanh sẽ nhận được tin."

"Truyên Kỳ ra tay, Valhein chắc chắn sẽ phải chết. Đó là bờ biển đông, dù sao cũng là địa bàn thuộc vê người Ba Tư, Nữ Thần sẽ không gây phiền phức với chúng ta."

Đột nhiên Boris vọt vào trong phòng, lớn tiếng nói: "Không xong rồi, vị chiến sĩ Truyền Kỳ kia đã chết."

"Cái gì?"

Tất cả quý tộc nằm nghiêng trên giường đều bật mạnh dậy, nháy mắt tỉnh rượu.

Andrea vẫn luôn bình tĩnh cũng không khác với những người khác bao nhiêu.

Đây chính là chiến sĩ Truyền Kỳ!

Là cường giả khủng bố một quyền có thể phá nát mấy khu phố.

Cứ vậy chết đi sao?

"Boris, ngươi đừng ăn nói bậy bạ! Vị chiến sĩ Truyền Kỳ kia cho dù thua thì cũng không có khả năng chết! Trừ phi là nhiêu vị ma pháp sư Truyền Kỳ liên thủ.

"Người truyền tin vê cũng không thể tin được, nghiêm túc kiểm chứng một ngày mới gửi về quá trình cặn kẽ và phán đoán. Có điều ở chiến trường không có dấu vết ma pháp."

"Có ý gì?

"Là một chiến sĩ khác đã giết hắn. Không chỉ không có dấu vết ma pháp, dựa vào dấu vết biểu hiện thì cuộc chiến chỉ diễn ra trong một khoảng thời gian rất ngắn đã kết thúc, đại khái tâm hai ba giây, cao lắm là hai ba chiêu đã kết thúc. Người đi ngang qua thậm chí còn nói rằng nơi đó đột nhiên phát ra một tiếng vang lớn, sau đó thì yên ổn lại."

"Làm sao có thể! Có phải ngươi xem nhầm rồi không? Lúc vị chiến sĩ Truyên Kỳ kia rời đi còn mang theo hai món trang bị Anh Hùng, cho dù là Anh Hùng cũng đừng mong tới chuyện giết hắn trong hai, ba chiêu."

Chương 482: Đoàn đánh thuê Phá Ma (2)

Chương 482: Đoàn đánh thuê Phá Ma (2)

Đoàn đánh thuê Phá Ma (2)

"Thật sự không nhìn nhầm! Cuối cùng tra được kết quả là có một vị Anh Hùng đã giết chết chiến sĩ Truyền Kỳ kia, hơn nữa còn không phải Anh Hùng bình thường."

"Lẽ nào Học viện Plato đã nhờ được Anh Hùng của nước khác ra tay? Đáng chết! Đáng chết! Đáng chết!"

"Đám Thánh Vực kia rõ ràng đã xuất phát từ sớm nhưng đến giờ vẫn chưa có tin tức, lẽ nào cũng đã bị tên... Anh Hùng cấp đỉnh cao kia giết chết?"

Chúng ta làm sao bây giờ?”

"Các ngươi nói coi có phải là Học viện Plato bày ra cạm bẫy không?" Andrea hỏi.

Nhóm người im lặng.

"Chuyện giết Valhein cứ để chậm rãi đi đã. Nếu Học viện Plato sống chết muốn bảo vệ, còn có thần điện Nữ Thần Trí Tuệ can thiệp, chúng ta tạm ngừng đi. Chúng ta phải tiếp tục đề phòng, đảm bảo Học viện Plato không thể tìm ra phương pháp để hắn kết thúc lưu vondg..

"Đúng vậy, chúng ta không cần truy sát, chỉ cần không để hắn quay trở lại là được."

"Có điều 'đoàn đánh thuê Phá Ma kia đã sớm xuất phát rồi, đám sát thủ ma pháp sư và chiến sĩ kháng ma pháp kia đều được chọn lựa rất kỹ lưỡng, vốn rất có năng lực, aiz..."

"AIz....

Bờ đông biển Aegean.

Bên ngoài thành Ephesus, một đội ngũ toàn thân mặc giáp hoặc giáp sắt mèo đen đang gấp gáp hành quân.

Giống như dòng nước màu đen đang nhanh chóng chảy xuôi.

"Bởi vì cơn lốc nên chúng ta đã tới muộn một ngày. Đội tiên phong rời khỏi hàng, các ngươi đi cả ngày lẫn đêm, dùng tốc độ nhanh nhất tìm ra chỗ của Valhein, nếu ít người thì có thể thử tấn công, nếu đối phương quá mạnh thì lập tức quay trở lại báo cáo!"

“Tuân lệnh"

Một nhánh từ dòng sông đen kia tách ra, dùng tốc độ nhanh hơn tiến tới trước.

Bóng đêm tản đi, ánh nắng sớm chiếu rọi.

Dì Tabitha giống như hôm qua bưng súp nóng tới, cùng Valhein ăn sáng.

Ăn sáng xong, đội ngũ xuất phát.

Đi một tiếng thì đội ngũ rời khỏi đường lớn, theo đường nhỏ đi tới hướng đông. Nửa tiếng sau thì rời khỏi con đường nhỏ trong rừng, trước mắt trở nên rộng mở sáng ngời.

Phía trước là một ngọn núi màu đỏ nhạt cao thấp chập chùng, kéo dài không dứt.

Một thị trấn nhỏ giống như được bụi mù bao phủ xuất hiện

cách chân núi hơn mười dặm, giống như một con thú dữ thật lớn màu nâu xám nằm ở cuối con đường.

Harnas lớn tiếng nói: "Suya, nơi đó chính là thị trấn Núi Đỏ, đây là lần thứ hai ta tới nơi này. Trưởng trấn là người không tệ, quý tộc sở hữu lãnh địa này lười quản lý nơi này, chỉ cần hàng năm nộp đủ số lượng tiền vàng là được, không quản là tiền vàng đại bàng hay tiền vàng đầu rắn."

Valhein gật đầu, mặt chính trên tiên vàng của Ba Tư khắc hình đầu rắn giận dữ, mặt trái là tháp Babylon theo truyền thuyết là nơi liên thông với Thần giới.

"Thị trấn này vẫn luôn đề phòng nghiêm mật như vậy à?" Valhein hỏi.

“Cái gì?' Harnas lập tức quan sát thật kỹ.

Sát thủ ma pháp sư Carey nghiêm túc nói: "Cậu chủ Harnas, thị trấn Núi Đỏ đột nhiên gia tăng đề phòng, ngài nên chuẩn bị sẵn sàng."

Sắc mặt Harnas tối sâm, nói: "Mỏ quạ đen của ông cụ trưởng trấn sẽ không nói trúng chứ?”

"Chúng ta có tới đó không?" Carey hỏi.

"Chỉ tăng mạnh đề phòng chứ không phải không có người, đương nhiên phải giao hàng. Chúng ta đi nhanh thôi, tới sớm một chút, hỏi xem đã xảy ra chuyện gì. Ha ha, mọi người yên tâm, chúng ta nhiều người như vậy, sẽ không xảy ra vấn đề." Harnas cười lớn an ủi mọi người.

Một lát sau, Harnas và Tabitha cùng đi tới.

Tabitha mỉm cười với Valhein, lộ ra hàm răng trắng tinh nói: "Đừng sợ, sẽ không có chuyện gì đâu." Sau đó liền đi theo ở bên

cạnh Valhein, cảnh giác quan sát xung quanh.

Harnas nhỏ giọng nói: "Ngươi có nhận ra lai lịch của ngọn Núi Đỏ kia không?"

Valhein nhìn kỹ ngọn núi màu đỏ nhạt kia, lắc đầu.

"Ngọn Núi Đỏ này vốn có tên là Núi Ma Quỷ. Nghe nói ngọn núi vốn cao gấp bội hiện giờ, dưới chân núi có khe nứt liên thông với Địa Ngục, sau đó có một con ma quỷ Truyên Kỳ chạy tới phóng ra pháp thuật làm cả dãy núi cháy hừng hực, đốt núi cháy thành như vậy. Truyền thuyết này một nửa là thật một nửa là giả, nhưng nơi này có đường thông tới Địa Ngục có lẽ là thật. Lần trước khi tới nơi này, ông cụ trưởng trấn nói rằng trước đó có một trận động đất, rất nhiều nơi trên Núi Đỏ tỏa ra mùi lưu huỳnh. Ở trong truyền thuyết thì đó chính là hơi thở Địa Ngục." Valhein gật đầu, mặt không đổi sắc.

"Ông cụ trưởng trấn nói mấy chục năm trước khi Núi Đỏ tỏa ra mùi lưu huỳnh thì xuất hiện ma quỷ. Có điều chỉ là loại ma quỷ nhỏ, tương đương với Hắc Thiết hoặc là Thanh Đồng. Hi vọng lần này không xuất hiện ma quỷ Bạch Ngân hay Hoàng Kim, như vậy thì khó đối phó rồi. Đương nhiên cơ bản sẽ không có khả năng xuất hiện ma quỷ Thánh Vực, dù sao thì Địa Ngục cũng bị chúng Thần phong cấm rồi."

"Như vậy à, thế thì không phải ta đã tới đúng chỗ rồi sao?" Valhein hỏi.

"Có ý gì?

"Ma pháp sư bọn ta cảm thấy rất hứng thú với Địa Ngục và ma quỷ, hơn nữa vừa vặn muốn nghiên cứu ma quỷ một chút." Valhein nói.

"Ma pháp sư bọn ngươi đúng là lớn mật... chỉ là nếu là ma quỷ

bình thường thì ta cũng muốn xem một chút. Hi vọng là gặp được mị ma..." Ánh mắt Harnas tỏa sáng.

"Đừng có dạy hư trẻ con!" Tabitha trừng mắt tóe lửa.

"Khụ khụ... chúng ta đi tiếp thôi. Ta sẽ để chị Tabitha ở bên cạnh ngươi, nàng rất cẩn thận, vừa vặn có thể chăm sóc cho ngươi." Harnas nói.

Chương 483: Ủy Thác

Chương 483: Ủy Thác

Ủy Thác

"Ta thật sự không cần chăm sóc." Valhein bất đắc dĩ nói.

"Đứa nhỏ chính là thích cậy mạnh như vậy." Dì Tabitha mỉm cười dịu dàng, ánh mắt giống như muốn bao bọc lấy Valhein, không để đứa bé này chịu tổn thương.

Harnas nhún vai nói: "Quyết định vậy nhé, bây ta sợ nhất là ngươi gặp chuyện không may.'

Harnas liếc nhìn Valhein một cái rồi đi tới đội ngũ phía trước.

Đội ngũ nhanh chóng đi tới cổng trấn Núi Đỏ, ông cụ trưởng trấn ra ngoài chào đón.

"Đều là bằng hữu, ta sẽ không khách sáo, các ngươi mau vào đi, bên ngoài nguy hiểm." Lão trưởng trấn nói.

Đội ngũ tiến vào thị trấn, tất cả thu xếp ổn thỏa, đội buôn tiến vào đại sảnh chung của trấn, là một tòa nhà gỗ lớn có thể chứa được mấy trăm người.

Theo nhóm người không ngừng tiến vào, ngọn đèn trong đại sảnh chớp lóe, vài chiếc đèn cách cửa gần nhất bị thổi tắt.

Valhein và nhóm ma pháp sư khác phóng ra ánh sáng lơ lửng chiếu sáng đại sảnh chung.

Snore bất đắc dĩ ngồi ở ngoài cửa.

Thật sự không vào được.

Chòm râu dài của trưởng trấn đã hoa râm, lưng hơi còng nhưng rất cao lớn, huy hiệu chiến sĩ trước ngực trái là hình một con gấu bự màu bạc.

"Thế mà lại là một vị chiến sĩ Bạch Ngân." Valhein nhìn chằm chằm huy hiệu, nghĩ thâm.

"Thị trấn Núi Đỏ bọn ta và thương hội Agala là bạn cũ, ta cũng rất thích Harnas, tuy hắn vấn luôn ngắm nghía các cô gái của trấn bọn ta." Lão trưởng trấn mỉm cười.

Người trong thương hội và trong trấn ồn ào theo.

Harnas lễ phép gật đầu chào hỏi, thản nhiên tiếp nhận lời khen ngợi của lão trưởng trấn.

"Ta có ý riêng của ta, cũng có thiện ý. Thiện ý nói cho ta biết, sau khi chúng ta hoàn thành giao dịch thì nên bảo các ngươi lập tức rời đi. Nhưng lòng ích kỷ lại nói với ta, thị trấn Núi Đỏ bọn ta nên trả một khoảng khoáng thạch kếch xù để nhờ các vị tiến hành điều tra chuyện xảy ra dưới vùng Núi Đỏ. Nếu thật sự gặp nguy hiểm thì bọn ta sẽ báo lên thành bang, không thì thuê người giải quyết hoặc toàn trấn rời đi." Lão trưởng trấn bất đắc dĩ nhìn một vòng đám người ở đây, cuối cùng nhìn chằm chằm Harnas. Harnas chép miệng nói: "Lão trưởng trấn, nếu nơi này là lãnh địa gia tộc Agala, ta nhất định sẽ trực tiếp phái người đi, thế nhưng thân phận ta bây giờ thế nào ngài cũng biết mà, ta không muốn để thương hội mạo hiểm. Đương nhiên nếu phần lớn mọi người trong đội đồng ý thì ta sẽ đồng ý với ý muốn của bọn họ."

Lão trưởng trấn mỉm cười nói: "Nếu các ngươi đồng ý, tất cả những gì cướp được trong quá trình này đều thuộc về các ngươi. Các ngươi cũng biết ngọn núi Ma Quỷ này vốn là bảo địa, xuất hiện không ít mỹ vật quý giá, bao gôm cả nguồn suối Ma Lực. Mặt

khác, bọn ta sẵn lòng dùng khối mỏ vương này làm thù lao."

Lão trưởng trấn vừa nói vừa xốc lên mảnh vải rách trùm trên một khối quặng sắt cao hơn nửa người, bộ phận chủ yếu là phân đá màu đỏ nhạt, bên trong màu đỏ nhạt kia có thể nhìn thấy những điểm đỏ thẫm to cỡ trứng chim bồ câu, có hơn ba mươi viên, ở sâu bên trong không biết còn bao nhiêu.

Rất nhiều người ở đây lộ ra vẻ mặt tò mò, nhất là ma pháp sư và người hiểu về quặng sắt.

Valhein nhận ra loại đá ma pháp màu đỏ thẫm này, tên của nó là 'đá lửa đỏ, là nguyên liệu của rất nhiều ma pháp khí hệ hỏa. Đối với thị trấn như thế này hoặc quý tộc nhỏ thì nó chính là bảo vật, nhưng trong mắt ma pháp sư thì chỉ là nguyên liệu ma pháp cơ bản mà thôi.

Sở dĩ hứng thú không lớn là vì độ khó khi khai thác loại đá lửa đỏ này rất cao, chúng nó ẩn sâu trong đá đỏ, rất cứng rắn, ngay cả ma pháp biến đá thành bùn cũng không có tác dụng, chỉ có thể dùng một khối đá đỏ khác không ngừng đập nó, chậm rãi mới khai thác được.

Nếu dùng sức mạnh rất lớn đập vào nó, đá lửa đỏ sẽ bị nghiền nát, giá trị bị giảm đi rất nhiều.

Nếu mỏ đá lửa rất ít ỏi thì lãnh chúa sẽ từ bỏ khai thác, hoặc là bán đi với giá rẻ.

"Khối đá lửa đỏ mỏ vương từng có người ra giá mười nghìn đồng vàng đại bàng, bọn ta không đồng ý. Bởi vì bọn ta định giá nó là hai mươi nghìn đồng vàng đại bàng. Bây giờ bọn ta dùng khối đá lửa đỏ mỏ vương này làm thù lao để thuê các vị điều tra rõ tình huống dưới lòng đất Núi Đỏ, không biết các vị có đồng ý tiếp nhận hay không?"

Harnas nhìn sang nhóm chiến sĩ Bạch Ngân và Thanh Đồng, ánh mắt bọn họ đều sáng hơn bình thường.

Đội buôn này chạy tới chạy lui giữa Ephesus và Miletus cũng không kiếm được mười nghìn đồng vàng đại bàng, này là lợi nhuận của đội buôn, hơn nữa thương hội chiếm đầu to, tiền được chia tới tay mọi người cũng không nhiêu.

Nếu như nhận ủy thác này, dựa theo lệ cũ thì thương hội chỉ lấy một phần tiên thuê mà thôi. Valhein cũng không để ý tới số tiền đó, nhưng hắn muốn gặp ma quỷ một lần.

Vương Đại Chùy dùng truyền âm chủ tớ truyền lời tới bên tai Valhein.

"Bệ hạ, ở giữa khối quặng này có một viên đá quý rất có giá trị. Ngài cũng biết đó, thời đại đó của bọn ta sẽ không đặt tên cho một loại đá quý, ta chỉ biết đó là một viên đá ma pháp hệ hỏa." Vương Đại Chùy nói.

Valhein cũng dùng truyên âm chủ tớ hỏi: "Ngươi miêu tả hình dáng viên đá đó một chút, càng chỉ tiết càng tốt."

Chương 484: Ủy Thác (2)

Chương 484: Ủy Thác (2)

Ủy Thác (2)

"Hình dạng không có quy tắc, nếu đá lửa đỏ bình thường giống như ngọn lửa nhỏ thì viên đá ma pháp kia giống như một hồ lửa, hơn nữa còn tràn đầy hơi thở cuồng bạo, giống như có sinh mạng vậy. Ừm... ta nhớ ra rồi, loại đá ma pháp này hẳn là đã dung hòa máu hoặc xương của ma thú hệ hỏa rất mạnh."

Valhein hiểu ra, thầm nói với Vương Đại Chùy: "Xem ra sau này phải để ngươi học tập kiến thức khoáng sản thời bây giờ một chút. Đây là 'đá rông lửa rất nổi tiếng, là từ máu hoặc hài cốt ma thú hệ hỏa cao cấp ngưng tụ lại thành đá quý. Khối đá đó lớn cỡ nào?"

"Cỡ nửa ngón cái của ta." Vương Đại Chùy thầm nói, giơ nắm tay của mình lên.

Đá rồng lửa lớn như vậy, cho dù phẩm chất bình thường thì cũng phải trên dưới mười nghìn đồng vàng đại bàng, nếu phẩm chất tốt hơn một chút thì có lẽ sẽ hơn hai mươi nghìn đồng đại bàng, đủ để trở thành tài liệu chính cho ma pháp khí Thánh Vực.

"Ta có thể âm thâm lấy ra." Vương Đại Chùy thầm nói.

Valhein lạnh nhạt nói: "Không cần."

Vương Đại Chùy gật đầu.

Harnas nhìn sang Valhein.

Valhein nói: "Ta có thể đi cùng các ngươi, ngươi cũng biết rồi đấy, ta rất muốn gặp ma quỷ một lần."

Harnas nhìn vê phía thành viên đội buôn, nói: "Ta sẽ không cưỡng chế ra lệnh cho mọi người, vì thế tất cả dựa theo quy củ, từ Bạch Ngân và Thanh Đồng giơ tay quyết định, đi thì giơ tay. Nếu như đi chiếm phần lớn thì chúng ta sẽ nhận ủy thác. Đương nhiên, nếu ai không muốn đi thì có thể ở lại nơi này trông coi, chỉ là sẽ không được chia chiến lợi phẩm. Được rồi, bây giờ giơ tay biểu quyết. Ta đồng ý đi."

Harnas giơ tay phải lên.

Người cấp Bạch Nhân và Hắc Thiết nhìn nhau một cái, phần lớn mọi người đều giơ tay phải lên.

"Rất tốt, hiện giờ đội ngũ quyết định là sẽ đi. Thế nhưng phải tiến hành chuẩn bị cuối cùng. Lão trưởng trấn, bọn ngươi có yêu cầu gì không?" Harnas hỏi.

"Ít nhất phải là cấp Thanh Đồng, bởi vì hai người cấp Hắc Thiết của trấn bọn ta đi vào đó đã không quay lại. Bọn ta vốn định tới thành bang tìm người, không ngờ các ngươi lại tới nên liên chờ ngoài cửa. Nếu như các ngươi không đồng ý thì bọn ta mới tới thành bang cầu viện." "Khó trách." Harnas nhỏ giọng nói.

“Ta đi. Valhein nói.

Ngươi... suy nghĩ một chút đi. Tabitha hơi nhíu mày.

"Dì Tabitha, ta đang rèn luyện chính mình, huống chi có ngài ở, ta sợ gì chứ?" Valhein cười nói.

"Ta không muốn ngươi đi, có điêu nếu như ngươi nhất định muốn ởi thì ta sẽ bảo vệ ngươi thật tốt." Dì Tabitha bất đắc dĩ nói.

Nhóm người bàn bạc một phen, rất nhanh đã quyết định bốn

Bạch Ngân đều được điều động, đội buôn lại ra thêm một ma pháp sư Thanh Đồng và bốn chiến sĩ Thanh Đồng, người của Valhein thì đi hết toàn bộ.

Đội ngũ nhanh chóng chuẩn bị sẵn sàng, dưới sự hướng dẫn của một người dân cấp Hắc Thiết trong trấn, bọn họ bay qua một ngọn núi nhỏ cao cỡ trăm mét, đứng trên đỉnh núi.

"Mọi người nhìn bên kia, chính là chỗ đó." Dân trấn chỉ vào một cái lỗ đen lớn ở bên dưới sườn núi.

Valhein nhìn sang, trái tim nảy lên thình thịch.

Trong vòng vây của ngọn núi đỏ nhạt, một cái hố sâu màu đen bất quy tắc có đường kính tâm ba trăm đến bốn trăm mét, giống như con đường thông tới Địa Ngục vậy, sâu không thấy đáy, tựa hồ ẩn giấu quái thú khủng khiếp.

Khói đặc nhàn nhạt từ trong hố sâu bốc lên, cho dù đang đứng rất xa cũng có thể ngửi thấy mùi lưu huỳnh gay mũi.

Vị ma pháp sư Bạch Ngân kia hít hít mũi một cái, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Này đúng là hơi thở Địa Ngục, ta đã từng ngửi qua."

Valhein nhìn về phía Vương Đại Chùy, Vương Đại Chùy lắc đầu, sau đó nhìn sang Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên không để tâm gật đầu.

Cuối cùng, Valhein nhìn sang Alcides.

AIlcides gật đầu một cái.

"Xem ra là xuất hiện khe nứt vị diện, Alcides, ngươi có ý kiến gì không?" Valhein hỏi.

Mọi người nhìn người đàn ông cao lớn có râu và tóc che khuất

mặt này.

"Hơi thở Địa Ngục rất nhạt, chứng tỏ khe nứt vị diện cũng không lớn, sẽ không xuất hiện ma quỷ cấp bậc vượt quá Hoàng Kim."

Nhóm người thở phào một hơi.

Cho dù không có Alcides, với thực lực của đội ngũ này cũng có thể chiến thắng ma quỷ cấp bậc Hoàng Kim.

Ma pháp sư Bạch Ngân Cecil nhìn thoáng qua Snore, nói với Valhein: "Tùy tùng Người Khổng Lồ của ngươi có lẽ không thích hợp với nơi này."

"Thuật thu nhỏ Thanh Đồng của ta có thể thu nhỏ hắn lại một chút, thuật thu nhỏ Bạch Ngân của ngài sẽ càng tốt hơn, nếu con đường vẫn quá nhỏ thì ta có thể bảo hắn chờ ở bên ngoài. Valhein nói.

"Vậy là tốt nhất." Cecil gật đầu.

Nhóm người đứng trên núi, trải qua một khoảng thời gian ngắn bàn bạc, bọn họ tạm biệt người dân của thị trấn dẫn đường, đi tới hang động.

Đi tới gần, nhóm người bảo Titan dừng lại.

Những người khác đi tới sát mép hố to, thò đầu vào trong xem thử.

Vách hố đứng thẳng xuống dưới, sâu hơn ba mươi bốn mươi mét thì độ dốc mới giảm bớt. Sâu bên dưới tối đen như mực, vài nơi xuất hiện ánh sáng đỏ u ám, mơ hồ có thể nhìn thấy một cái cửa hang thật sâu.

Cecil nói: "Ta sẽ làm thuật bay lượn cho mọi người, mọi người

có thể giống như lông chim bay xuống dưới. Nhưng mà... Snore thì không có cách nào, ít nhất phải là thuật bay lượn của ma pháp sư Hoàng Kim mới chống đỡ nổi. Hắn dùng thuật bay lượn của ta bay xuống thì chẳng khác thì trực tiếp nhảy xuống cả."

Chương 485: Ủy Thác (3)

Chương 485: Ủy Thác (3)

Ủy Thác (3)

Valhein gật đầu, nhìn sang Snore.

Snore vác trụ đồ đằng, vốn đứng ở xa xa miệng hố không dám qua, sợ đè sụp hố, hiện giờ lại càng oan ức hơn.

"Vấn đề là, chúng ta làm thế nào leo lên?" Harnas hỏi ra vấn đề mấu chốt nhất.

Cecil nói: "Đơn giản, đến khi đó ta sẽ làm thuật bay lượn, thuật phong hành và thuật leo trèo cho mỗi người, có thể dễ dàng bò lên. Các người nhìn kết cấu đất của vách núi này đi, cực kỳ cứng rắn, không có vấn đề. Nếu là đất xốp thì ta có thể sử dụng thuật hóa đá và thuật hóa bùn để tạo thành cầu thang."

"Vậy thì tốt rồi, chỉ là Snore thì cho dù hắn xuống được, thuật leo trèo cũng không thể nào chống đỡ nổi thể trọng quá lớn của hắn."

"Ta có thể dẫn hắn xuống." Alcides nói.

"Hả?" Mọi người ngạc nhiên nhìn sang Alcides.

"Ngươi có cần suy nghĩ một chút không? Trụ đồ đằng có thể bỏ vào trong nhẫn không gian của ta mang đi, nhưng người hắn thì... Valhein nói.

"Ta và hắn xuống trước."

Trong ánh mắt đờ đẫn của mọi người, Alcides tay phải ôm trụ đồ đằng, tay trái túm lấy Snore, trực tiếp nhảy vào trong hố to đen kịt, tiếp đó hai người theo sườn dốc bước nhanh xuống hang động sâu thăm thẳm.

Nhóm người nhìn nhau một cái, đều cảm nhận được khiếp sợ từ trong ánh mắt của đối phương.

Dứt khoát như diều hâu vồ gà con vậy.

"Xem ra lời đồn ở chợ nô lệ là thật, Alcides ít nhất phải là một vị Truyền Kỳ, hơn nữa còn là loại rất mạnh. Chiến sĩ nhân loại cấp bậc Truyền Kỳ bình thường tuyệt đối không thể nào hành động nhẹ nhàng giống như hắn."

Valhein thở dài, nói: "Đáng tiếc hắn không thể làm thuê lâu dài, bằng không ta có thể thuê hắn tới chết."

"Chúng ta cũng đi xuống thôi."

Ma pháp sư Cecil làm phép thuật bay lượn và thuật leo trèo cấp bậc Thanh Đồng cho mỗi người, hai chiến sĩ Bạch Ngân nhảy xuống trước.

Valhein đứng bên cạnh nhìn kỹ động tác của bọn họ, sau đó những người còn lại lục tục nhảy xuống, thật sự giống như lông chim nhẹ nhàng lượn lờ rơi xuống sườn dốc ở dưới đáy hố.

"Ngươi có dùng thuật bay lượn bao giờ chưa?" Âm thanh dịu dàng của dì Tabitha vang lên.

"Lần đầu tiên dùng." Valhein nhìn độ cao hơn mười tầng lầu ở bên dưới.

"Tới đây, nắm lấy tay ta." Dì Tabitha đưa tay kéo lấy tay Valhein.

Mềm mại nhẫn nhụi, giống như bánh bao vừa mới ra lò.

"Ta đếm một hai ba thì cùng nhảy, ta sẽ giúp ngươi bảo trì bình ổn. Một... hai... bal"

Valhein theo dì Tabitha cùng nhảy xuống.

Valhein vốn tưởng sẽ có cảm giác trái tim nảy lên kịch liệt vì chòng chành như đi tàu lượn siêu tốc, thế nhưng ngoại trừ cảm giác không được an toàn cho lắm thì không có gì khác, tốc độ rơi rất chậm, chỉ là cơ thể hơi lắc lư, có điều tay bị dì Tabitha nắm nên cũng coi như bình ổn.

"Cám ơn dì Tabitha." Valhein chậm rãi hít sâu, lần đầu tiên rơi xuống từ độ cao như vậy, trong lòng vẫn có chút chấn động nhỏ bé, cũng có hồi hộp, nhưng là vì tò mò và hưng phấn.

Đột nhiên dì Tabitha dùng sức nhiều hơn một chút.

"Đừng sợ, ta ở đây."

Valhein quay đầu nhìn sang dì Tabitha, gió trong núi lay động mái tóc dài làm nó nhẹ nhàng đong đưa, dì Tabitha mỉm cười nhìn sang, trong mắt tràn đầy quan tâm và hiên hòa, cả người giống như tỏa ra ánh sáng thánh khiết nhàn nhạt.

Trong mắt của dì Tabitha có màu tím nhàn nhạt, đặc biệt tao nhã, nhưng phần tao nhã này bị nụ cười dịu dàng của nàng hòa tan thành sức mạnh thân thiện.

"Còn sợ không?" Dì Tabitha mỉm cười.

"Không sợ.' Valhein cười nói.

"Vậy thì tốt rồi." Dì Tabitha khẽ vung mái tóc dài, ánh sáng tung bay.

"Dì Tabitha, ta có một chuyện muốn hỏi, vì sao ngài lại đối xử

với ta tốt như vậy?" Valhein chậm rãi rơi xuống, đồng thời hỏi ra nghi hoặc trong lòng.

Ánh mắt của dì Tabitha giống như cơn gió mềm mại tới muộn của đầu hè, nhỏ nhẹ nói: "Bởi vì ngươi lớn xấp xỉ con trai ta, gặp ngươi ta liền nhớ tới đứa nhỏ đó. Hơn nữa... ừm...'

Hai người song song rơi xuống sườn dốc, lời nói của dì Tabitha bị cắt đứt.

Dưới tác dụng của thuật leo trèo, hai người đứng rất vững vàng.

"Chúng ta đi thôi, Cedric, ngươi đi trước đi." Trên đỉnh đầu Cecil lơ lửng một quả cầu ánh sáng có đường kính khoảng ba mươi cm.

Cedric giơ khiên cánh tay, chỉa trường mâu, bắt đầu đi trước. Valhein và ma pháp sư trong đội cùng sử dụng ánh sáng lơ lửng để rọi đường.

Đoàn người theo sườn dốc chậm rãi đi xuống phía dưới.

Đi đầu đội ngũ chính là người hầu Hắc Thiết mà Cecil triệu hoán ra, một con ma báo Hắc Thiết toàn thân đen kịt.

Gió thơm nhẹ nhàng lay động ở bên người, Valhein nhìn thoáng qua dì Tabitha, nàng đang chăm chú nhìn về phía trước.

Valhein theo bản năng muốn rút tay lại, dù sao thì hắn cũng không phải trẻ con.

Nhưng dì Tabitha lại nắm chặt tay Valhein, quay sang cười nói: "Lúc thế này đừng thẹn thùng, tối như vậy, đừng để bị lạc." Nói xong nàng tiếp tục kéo tay Valhein đi tới trước.

Valhein có chút sửng sốt, hiểu ra được nguyên nhân.

Hắn có Con Mắt Ma Ưng, mà bọn họ thì không có.

Ở trong mắt Valhein con đường phía trước rất sáng sủa, nhưng trong mắt dì Tabitha thì bên ngoài ánh sáng lơ lửng chính là một mảnh tối đen.

Valhein mơ hồ hiểu được, sở dĩ dì Tabitha thân thiết với mình như vậy là vì quá nhớ con nên đã chuyển dời tình cảm đó sang người mình, vì thế mấy ngày nay mới quan tâm mình đến như vậy.

Chương 486: Vương Đại Chùy lập công

Chương 486: Vương Đại Chùy lập công

Vương Đại Chùy lập công

Có lẽ, một nửa của mình được nàng bảo vệ, nửa còn lại chính là chỗ dựa tinh thần cho nàng ở trên đường.

Trong lòng Valhein mềm nhũn, nhẹ nhàng nắm lấy tay dì Tabitha.

Khóe miệng dì Tabitha lộ ra nụ cười nhàn nhạt, giữa chân mày là tình cảm ấm áp dịu dàng.

Lính đánh thuê ở phía trước thỉnh thoảng quay đầu lại liếc nhìn một cái, ánh mắt vẫn luôn xẹt qua phần bàn tay nắm chặt của hai người.

Ở trên mặt đất, sát rìa hố, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy nhìn lẫn nhau, vẻ mặt đầy chấm hỏi.

Bị bỏ quên?

Phải nhảy xuống hả?

Đi một hồi lâu thì Valhein mới nhớ ra, triệu hoán Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Địa Ngạo Thiên thực quy củ che chắn phía trước Valhein, cũng để hai thuộc hạ đi phía sau Valhein bảo vệ.

Vương Đại Chùy thì khác, hoàn toàn giống như chuột chui vào ổ, chạy loạn khắp nơi, lúc thì gõ gõ tảng đá, lúc lại quỳ rạp dưới đất lắng nghe, lúc không biết từ đâu lôi ra một cái cuốc sắt nhỏ đào đất.

Những người khác nhìn hắn như nhìn kẻ ngu si.

Một lát sau, Vương Đại Chùy chạy tới, vẻ mặt cười gian xảo, hai mắt lóe sáng, âm thâm dùng truyền âm chủ tớ nói: "Bệ hạ, nhẫn không gian!"

Valhein lập tức hiểu ý, chuyển hết đồ trong nhẫn không gian sang không gian phế tích rồi đưa tay trái sang chỗ Vương Đại Chùy.

Tay phải bị dì Tabitha nắm thực thoải mái.

Vương Đại Chùy đưa tay tháo nhẫn của Valhein đeo lên tay mình, sau đó bắt đầu chạy loạn khắp nơi, không ngừng chạm vào mặt đất hoặc vách tường gân đó, thỉnh thoảng sẽ giống như một đứa con nít nghịch ngợm nhảy lên thật cao.

Có điều Vương Đại Chùy cũng không gây ra động tĩnh quá lớn, những người khác cũng không nói gì.

Rất nhanh, đội ngũ dừng lại.

Nhóm người bất đắc dĩ nhìn về phía trước. Cuối con đường là hai cái hang lớn, bên trong có một con đường dốc tạo thành lối rẽ.

"Hai người bọn họ sao lại đi nhanh tới vậy chứ, hơn nữa còn không hề lưu lại chút dấu vết nào." Nhóm người cúi đầu nhìn mặt đất tìm kiếm, bởi vì mặt đất nơi này đặc biệt cứng rắn, cho dù là Snore khiêng một cây trụ nặng như vậy cũng không để lại dấu vết.

"Ta thử một chút." Ma pháp sư Bạch Ngân Cecil niệm thuật triệu hoán người hầu, chỉ thấy một con chuột lông xanh xuất hiện

ở giữa trận pháp, nhẹ nhàng giật giật mũi.

"Chít..." Chuột ma lông xanh phát ra tiếng hét chói tai hoảng sợ rồi nhảy lên cao cả mét, sau đó ngã xuống đất, chổng vó, cơ thể không ngừng co quắp, miệng sùi bọt mép, ngất xỉu.

"Hơi thở của Alcides quá mạnh, dọa hoảng chuột ma rồi." Cecil bất đắc dĩ nói.

"Chúng ta làm sao bây giờ? Đâu thể nào ở đây chờ bọn họ chứ?"

"Không để lại bất cứ ký hiệu nào, mấu chốt là bên dưới khẳng định còn rất nhiều lối rẽ nữa.

Nhóm người cảm thấy đau đầu.

"Đi lối to nhất." Valhein nói.

Nhóm người sửng sốt, hiểu ra.

"Nhóc Suya thật thông minh." Dì Tabitha mỉm cười khen ngợi.

Sát thủ ma pháp sư Carey nhặt một tảng đá đỏ cứng rắn ở dưới đất, vẽ vài mũi tên ở lối vào.

"Để tránh ngoài ý muốn." Hắn nói.

Valhein thì trực tiếp vẽ bản đồ đơn giản trong sách ma pháp.

Dì Tabitha nhìn chằm chằm sách ma pháp, đang muốn mở miệng hỏi thì Harnas đã nói: "Chúng ta đi nhanh một chút đi, mau chóng đuổi theo Alcides, ở bên cạnh hắn sẽ an toàn hơn.

Nhóm người vội vàng đi tới trước, dì Tabitha tiếp tục nắm tay Valhein đi tới trước.

Dọc theo đường đi, nhóm người không ngừng gặp ngã rẽ,

không có cách nào khác, chỉ có thể chọn lối đi lớn nhất.

Qua nửa tiếng, Vương Đại Chùy giống như tên trộm chạy tới bên cạnh Valhein, cười hì hì đưa nhẫn không gian qua.

Valhein nhìn Vương Đại Chùy, nhẫn không gian của hắn rất lớn, sao có thể đây nhanh như vậy...

Nhận lấy nhẫn không gian, Valhein sửng sốt.

Thật sự đã đầy!

Mặc dù phần lớn chỉ là kim loại và đá quý bình thường, giá trị có hạn nhưng cũng có một số ít đá ma pháp và kim loại ma pháp, trong đó đá lửa đỏ có rất nhiều.

Ước tính một chút, giá trị ít nhất cũng phải mười vạn đồng vàng đại bàng!

Nửa tiếng đã bằng tổng tiền lời hai năm của thị trấn Núi Đỏ.

Thực hiển nhiên, con đường này nằm trên mạch khoáng.

Valhein lập tức chuyển đồ bên trong vào trong không gian phế tích, lần thứ hai đưa nhẫn cho Vương Đại Chùy.

"Ngươi có công lớn!" Valhein thâm khen ngợi.

Vương Đại Chùy cực kỳ hưng phấn, lại hào hứng bắt đầu tâm bảo.

Valhein thâm than mình thật sự đã nhặt được bảo bối, ai ngờ được Người Lùn Đá Thần Tích lại mạnh mẽ tới vậy chứ, có thể từ dưới lòng đất tinh luyện ra kim loại đá quý, cho dù là quặng thiếu thốn cỡ nào thì cũng có thu hoạch không nhỏ. Nếu tên này có thể tiến hành tiềm hành trong lòng đất thì khẳng định chính là máy đào bảo bối.

"Huyết mạch nguyên tố cao cấp hơn có thuật địa hành, thậm chí có thể di chuyển trong núi đá, đến khi đó có thể dẫn hắn tới khu vực khai thác mỏ của thế lực đối địch..."

Quả thực không dám tưởng tượng, hình ảnh quá tuyệt vời.

Valhein đột nhiên nghĩ tới một vấn đề mấu chốt.

"Phạm vi chiết xuất của ngươi là mười mét, vậy phạm vi dò xét là bao nhiêu mét?" Valhein thâm hỏi.

"Bây giờ là khoảng trăm mét, căn cứ theo chất liệu đá khác nhau mà sẽ tăng giảm khác nhau, chờ ta thăng lên cấp Bạch Ngân thì khả năng cũng tăng mạnh!" Vương Đại Chùy rất kiêu ngạo.

Chương 487: Vương Đại Chùy lập công (2)

Chương 487: Vương Đại Chùy lập công (2)

Vương Đại Chùy lập công (2)

"Quả nhiên... đúng là thần khí. Mình phải nghĩ cách có được huyết mạch nguyên tố địa tế ti cao cấp hơn, nếu có thể thu hoạch được huyết mạch nguyên tố địa lãnh chúa thì có lẽ sẽ xuyên qua được tất cả loại đá."

Valhein đã có thêm mục tiêu mới.

Đội ngũ không ngừng đi sâu xuống lòng đất, hai tiếng sau, mùi lưu huỳnh ngày càng nồng đậm hơn, thậm chí còn làm ma pháp sư Thanh Đồng phải ho khan.

Cecil lập tức nói: "Mọi người dừng một chút đi. Mùi lưu huỳnh này không chỉ có mùi thiêu đốt mà còn có độc tính rất nhẹ, người bình thường không thể nào chịu được hơi thở Địa Ngục. Chỗ ta có một loại ma dược có thể hóa giải hơi thở Địa Ngục rất lớn. Nếu là thuốc rẻ thì ta cũng không tiếc nuối làm gì, chỉ là loại thuốc này có giá hơn mười đồng vàng đại bàng, dựa theo quy củ, nếu như muốn thì khi trở về phải trả tiền cho ta. Đương nhiên, ta sẽ thu theo giá vốn."

"Chỗ ta cũng có chút ma dược, đủ cho ta và dì Tabitha." Valhein nói.

Cecil lấy ra một loại ma dược, Valhein lấy ra ba loại ma dược đưa cho dì Tabitha.

"Một loại có thể chống đỡ hơi thở Địa Ngục, hơi thở vong linh và hơi thở bóng tối ăn mòn, một loại có tác dụng giảm bớt chất độc loại nhẹ trong thời gian dài, loại cuối cùng là giảm bớt mệt nhọc." Valhein đưa ma dược ra.

Dì Tabitha nhận lấy ba bình ma dược, đồng thời liếc nhìn dược trong tay những người khác, nói: "Trở về ta sẽ đưa tiên cho ngươi."

Valhein nói: "Nếu ngài đưa ta tiền, ta sẽ không đưa thuốc cho ngài. Lẽ nào ngài bảo vệ ta cũng có thể dùng tiên để tính toán sao?"

Trên mặt dì Tabitha lộ ra biểu cảm cảm động và vui mừng, nói: "Là ta không đúng, thuốc của ngươi, ta nhận."

Nói xong liền uống ba loại ma dược.

Người bên cạnh nhìn ba lọ thuốc trong tay dì Tabitha, lại nhìn thuốc trong tay mình, chênh lệch có hơi lớn, giá trị ba loại thuốc của Valhein ít nhất cũng trên trăm đồng vàng đại bàng.

"Còn có rong biển ma hóa, đặt trong mũi là được, có thể ngăn cản rất nhiều khí độc." Valhein lại đưa cho dì Tabitha một lọ thủy tinh nhỏ, bên trong nước có hai cục rong biển to cỡ hạt đậu màu xanh lá cây.

Hai ma pháp sư nhìn rong biển ma hóa, gật nhẹ đầu một cái, trên mặt lộ ra biểu cảm hâm mộ. Rong biển ma hóa chế tạo không khó, nhưng chất lỏng ma pháp dùng để bảo tồn lại rất đắt, một lọ này ít nhất cũng phải trăm đồng vàng đại bàng, hơn nữa chỉ có thể giữ được nửa năm.

Ngay cả ma pháp sư Bạch Ngân Cecil cũng không mua nổi, Valhein thì hay rồi, một phát lấy ra hai bình.

"Cám ơn ngươi, nhóc Suya." Trong mắt dì Tabitha tràn đầy cảm

động, trước đó nàng cũng từng nghe nói tới giá cả của rong biển ma hóa.

'Cũng cho ta một bình đi.' Harnas mặt dày đưa tay.

Valhein đưa một lọ ra, nói: "Không nhiều lắm."

Những người khác biết Valhein đang giải thích, nhưng cũng không quá để ý, dù sao thì cũng không có nhiều người mua thứ này.

Valhein phân biệt đặt hai hạt rong biển ma hóa vào trong mũi, rong biển ma hóa liền tan ra thành lá chắn mỏng trong suốt làm không khí hít vào lại càng tươi mát hơn.

Dì Tabitha dùng sức hít vài lần, lộ ra nụ cười vui vẻ.

Đội ngũ tiếp tục tiến tới.

Dì Tabitha một lần nữa nắm chặt tay Valhein, so với trước kia lại càng dùng sức hơn.

"Ngươi không uống ma dược, có nguyên nhân gì khác không?" Dì Tabitha nhỏ giọng hỏi.

Valhein nhỏ giọng nói: "Này không thành vấn đề, ta có một thiên phú nhỏ nên không sợ hơi thở Địa Ngục, chỉ cần dùng rong biển ma hóa là được."

"Nhóc Suya thật lợi hại!" Dì Tabitha nhẹ nhàng lắc lư tay hai người, rất vui vẻ.

Valhein cảm thấy thực bất đắc dĩ, xem ra dì Tabitha thật sự xem mình như con trai.

Tiếp tục đi xuống sâu hơn, hơi thở Địa Ngục ngày càng nồng đậm hơn.

Valhein không uống ma dược, không chỉ không bị ăn mòn, thể lực và sinh lực còn ngày càng dồi dào hơn, ngay cả tốc độ hồi phục ma pháp cũng nhanh hơn.

Thân thiện với ma quỷ, không chỉ là thân thiện với sinh linh ma quỷ mà còn thân thiện với hết thảy sức mạnh trong Địa Ngục.

Thành viên của đội ngũ lúc ban đầu còn nói muốn tìm Alcides và Snore, nhưng sau khi không biết đã đi qua bao nhiêu lối rẽ thì đã đánh mất ý định này. Nếu không phải vẫn chưa tra xét được tình huống, bọn họ thậm chí còn muốn trực tiếp quay trở về.

Không ngừng đi sâu xuống, bầu không khí dần dần áp lực hơn.

Nhưng mà Vương Đại Chùy rất vui.

Hắn không ngừng lôi ra kim loại và đá quý ở sâu bên trong, thu hoạch ngày càng nhiều hơn. Mỗi lần nhẫn đầy hắn lại giao cho Valhein, sau đó nhận lại nhẫn không gian trống rỗng, tiếp tục đi đào bảo.

Lính đánh thuê thỉnh thoảng giao lưu vài câu, thực hâm mộ nói, nếu như không ngoài ý muốn thì lãnh chúa nơi này trung bình mỗi năm sẽ thu được hai trăm nghìn đồng vàng đại bàng.

Dì Tabitha nhỏ giọng nói: "Ta nhìn ra được ngươi có không ít vật phẩm ma pháp, nhưng chỉ nên dùng ít ít thôi, hơn nữa còn phải tránh mặt người khác, người tham lam nhiều lắm. Lúc ta vừa mới tới Miletus cũng đã bị gạt không ít tiên."

"Ai dám lừa tiền của ngài, chúng ta tới Miletus cướp lại!" Valhein giả vờ trẻ tuổi nóng tính nói.

Dì Tabitha vui vẻ mỉm cười: "Ta tới nơi này vì rèn luyện chứ không phải hưởng thụ, vì thế cũng không mang theo bao nhiêu tiền, không sao cả."

Chương 488: Ai là chủ nhân?

Chương 488: Ai là chủ nhân?

Ai là chủ nhân?

"Ta nhìn ra được ngài không giống người làm lính đánh thuê lâu dài. Tuy đây là sự lựa chọn của ngài, ta không nên đánh giá lung tung nhưng nếu ta là con của ngài, ta càng hi vọng ngài ở nhà, hưởng thụ cuộc sống an toàn thoải mái chứ không phải lăn lộn mạo hiểm. Nơi này quá nguy hiểm, ngài đừng giải thích, đây chính là lời ngài vẫn luôn căn dặn ta." Valhein cười nói.

Ánh mắt dì Tabitha tối sâm, nhỏ giọng nói: "Không phải ta muốn cậy mạnh nói lời dễ nghe, ta cũng vì rơi vào đường cùng nên mới phải ra ngoài. Gia tộc bọn ta đang dần suy yếu, gia chủ bị bệnh nặng, chỉ sợ không qua nổi ba năm. Đứa nhỏ của ta còn quá nhỏ, nó... vẫn chưa thể chống đỡ nổi cả gia tộc, ta chỉ có thể rời đi."

Sau đó dì Tabitha lộ ra nụ cười xán lạn, ngẩng đầu thật cao tự tin nói: "Ngươi không nên coi thường ta, lúc còn trẻ ta rất có thiên phú, thậm chí có hi vọng lên Thánh Vực! Trước khi ta có thai thì đã là bậc đỉnh Bạch Ngân, trên người bắt đầu có thần lực Hoàng Kim, đủ để coi là một nửa chiến sĩ Hoàng Kim. Mặc dù đã nhiêu năm không rèn luyện nhưng không bao lâu nữa ta có thể thăng lên cấp Hoàng Kim. Ta tin tưởng, ta nhất định có thể trở thành Thánh Vực!"

"Ta tin tưởng dì Tabitha nhất định có thể trở thành Thánh Vực!" Valhein gật mạnh đầu, ánh mắt tràn đầy cổ vũ.

"Đúng là đứa trẻ ngoan..." Dì Tabitha dịu dàng nói: "Nếu ngươi

không có chỗ ở ở Miletus thì có thể tới chỗ ta. Phần lớn thời gian ta đều ở bên ngoài, phòng thuê bỏ trống cũng lãng phí. Quyết định vậy nha!"

Dì Tabitha đột nhiên mở lòng mỉm cười, cũng không quan tâm là Valhein có đồng ý hay không.

Valhein cười nói: "Vâng, chờ trở lại Miletus, ta sẽ ở chỗ của ngài, sau đó mới tới học viện Miletus... cẩn thận!"

Valhein đột nhiên hô khẽ, cũng theo bản năng kéo dì Tabitha ra sau, chính mình ngược lại tiến tới nửa bước.

Cả đội ngũ lập tức dừng lại.

"Xảy ra chuyện gì?" Người phía trước cấp tốc quay đầu lại nhìn thoáng qua Valhein ở phía sau, cái gì cũng không thấy, sau đó lại nhìn phía trước.

Valhein nhỏ giọng nói: "Người hầu của ta phát hiện ở cuối con đường có một hang động rất lớn, có bóng ma quỷ chợt lóe lên. Ta nghi ngờ có ma quỷ mai phục ở hai bên lối vào.

"Báo ma của ta cũng không phát hiện được kẻ địch ở xa như vậy." Cecil nửa tin nửa ngờ nói.

"Ngươi xác định?" Harnas hỏi.

"Xác định. Giống như trên sách viết, phân lớn ma quỷ có ngoại hình của con người, da màu đỏ sậm, trên đầu mọc ra hai cái sừng nhỏ, có cái đuôi nhỏ, tay cầm cây xiên kim loại, phía sau là cặp cánh nhỏ. Ta nhìn thấy trong mắt ma quỷ tỏa ra ánh sáng Hắc Thiết nhàn nhạt, hẳn là ma quỷ nhỏ có số lượng nhiều nhất ở Địa Ngục." Valhein nói.

"Miêu tả của ngươi rất rõ ràng, vậy thì hẳn là không sai. Mọi người cẩn thận, ma quỷ là chủng tộc lớn rất mạnh mẽ, sau khi

trưởng thành chúng nó sẽ trực tiếp thăng lên Hắc Thiết, tốc độ thăng cấp cũng nhanh hơn nhân loại. Mỗi ma quỷ đều trải qua Huyết Chiến vô tận, nghìn vạn lần không nên khinh thường bọn chúng. Chúng ta thương lượng phương án chiến đấu một chút."

Nhóm người trò chuyện một chút, định ra phương án.

Ma pháp sư Thanh Đồng sử dụng thuật triệu hoán người hầu Hắc Thiết, triệu hồi ra một con Băng Lang.

Cecil sử dụng thuật triệu hoán người hầu Thanh Đồng, triệu hoán một người nguyên tố hỏa hiếm thấy.

Người nguyên tố hỏa vừa xuất hiện thì cả hang núi sáng lên ba phần, cũng nóng hơn ba phần.

Đó là một ngọn lửa hình người, toàn thân đỏ bừng, ngọn lửa dao động, chỉ có tay chân, thân và đầu, trên đầu không có mặt mũi, lơ lửng trên không trung cách mặt đất một thước.

Lúc nhìn thấy người nguyên tố hỏa Thanh Đồng, vẻ mặt nhóm lính đánh thuê quen biết Cecil có chút thả lỏng.

Cecil giải thích: "Tất cả ma quỷ đều tinh thông sức mạnh hệ hỏa, ma quỷ mạnh mẽ thậm chí có thể nắm giữ được ngọn lửa Địa Ngục, đó là ngọn lửa rất đáng sợ có thể xếp ngang hàng với ngọn lửa Thần Giới. Đòn tấn công của chúng tự nhiên sẽ có sức mạnh hệ hỏa, người nguyên tố hỏa của ta có thể miễn dịch được ngọn lửa cấp bậc Hắc Thiết, không có thực thể, chiến đấu với ma quỷ có thể dây dưa rất lâu. Hả? Chờ đã, ngươi làm cái gì..."

Nhóm người trợn mắt há hốc mồm, người nguyên tố hỏa vốn phải đứng ở trước nhất bay tới trước mặt Valhein, quỳ một gối xuống, tay phải đặt trên ngực trái.

Sau đó người nguyên tố hỏa đứng dậy, đưa lưng về phía Valhein đứng vững vàng, hơi khom người làm ra tư thế chiến đấu.

Tình cảnh suýt chút nữa có chút không thể khống chế.

"Này là chuyện gì...'

"Hắn thật sự là người nguyên tố hỏa của ta sao?" Vẻ mặt Cecil dại ra. Nhóm chiến sĩ còn lại nhất thời cũng không biết xảy ra chuyện gì, ngậm miệng không nói gì, nhưng ánh mắt thì đảo loạn.

Mâu thuẫn của ma pháp sư mấy người, chiến sĩ bọn ta không xen vào.

Vài giây sau, lão ma pháp sư Cecil mới kịp phản ứng nói: "Suya các hạ, có phải ngài có huyết mạch nguyên tố hỏa cấp bậc cao không?"

Harnas hiểu ra, nói: 'Đúng vậy! Hắn khẳng định có huyết mạch nguyên tố hỏa bậc caol Trước đó bọn ta đã nghỉ ngờ rồi, hơn nữa hắn còn có... khụ khụ..."

Harnas suýt chút nữa đã nói ra chuyện Valhein có ma pháp tiến hóa hệ địa.

Nhóm người hiểu ra, nếu là vậy thì hợp lý.

Chương 489: Ai là chủ nhân? (2)

Chương 489: Ai là chủ nhân? (2)

Ai là chủ nhân? (2)

Đôi mắt xinh đẹp của dì Tabitha nhìn chằm chằm Valhein, mới vừa nãy khi Valhein kéo nàng lại, trong lòng nàng rất cảm động, không ngờ thiếu niên này chỉ là ma pháp sư Thanh Đồng lại chủ động bảo vệ một chiến sĩ Bạch Ngân, có phong độ đàn ông đến như thế.

Nhưng bây giờ thì dì Tabitha hiểu được, thiếu niên này mạnh mẽ hơn mình tưởng tượng, hơn nữa còn là rất nhiều rất nhiều.

Làm cho người nguyên tố hỏa Thanh Đồng gần như phản bội chủ nhân, này không phải chuyện người bình thường có thể làm được.

Valhein ho nhẹ một tiếng nói: "Bây giờ ngươi hãy nghe theo lệnh của ngài Cecil, không cần lo cho ta."

Người nguyên tố hỏa kia xoay người lại, khom lưng chào Valhein, sau đó giống như không có chuyện gì quay trở lại phía xa, đứng đầu đội ngũ.

Cecil dở khóc dở cười: "May mà Suya là đồng bạn, chứ nếu là kẻ địch thì người nguyên tố hỏa này nhẹ là không nghe theo lệnh, nặng thì phản bội ra tay với ta."

"Xin lỗi, ta không ngờ sự việc lại thành thế này." Valhein bất đắc dĩ nói.

"Không sao, ai cũng có bí mật của mình. Đi thôi, chúng ta tiếp tục tiến tới."

Đội ngũ lần thứ hai tiến tới, Vương Đại Chùy đứng phía sau Valhein bảo vệ, Địa Ngạo Thiên dẫn hai Thần Lùn nhỏ cùng những người hầu khác đi ở phía trước đội ngũ.

Làm tất cả mọi người giật mình là người nguyên tố hỏa rõ ràng là người hầu Thanh Đồng, Địa Ngạo Thiên là người hầu Tập Sự, thế nhưng người nguyên tố hỏa lại chỉ dám đứng sau Địa Ngạo Thiên.

Con Băng Lang Hắc Thiết kia cũng thế, nó nghiêng đầu nhìn Địa Ngạo Thiên hồi lâu, sau đó thành thật ngoan ngoãn đi theo phía sau.

Nhóm ma pháp sư và chiến sĩ ở phía sau lắc đầu không thôi, thật sự chưa từng thấy qua chuyện quái lạ như thế.

Địa Ngạo Thiên đi tới cách cửa hang mười mét thì dừng lại, quay đầu nhìn về phía Valhein.

Valhein gật đầu, nói: "Cứ làm theo phương thức chiến đấu ngươi thích."

Nhóm người trợn mắt há hốc nhìn Địa Ngạo Thiên khom người túm lấy Thần Lùn Lửa bên trái ném sang bên trái cửa hang, sau đó lại túm Thần Lùn Lửa còn lại ném sang bên phải.

Hai Thần Lùn Lửa nhỏ phân biệt rơi vào hai bên cửa hang, sau đó giương nanh múa vuốt chạy sang hai bên, biến mất trong tâm mắt mọi người.

Âm... ầm...

Tiếng nổ thật to vang lên.

Chỗ cửa hang vang lên tiếng gào đau đớn thảm thiết, chỉ thấy hai bên có ma quỷ ném xiên thép, bị lửa cháy hừng hực thiêu đốt kêu la hoảng loạn.

Ở bên dưới ngọn lửa, trên da của chúng bám một tầng dung nham đỏ sậm thật mỏng.

Đám lính đánh thuê không ngừng chớp mắt, ma quỷ tinh thông hệ hỏa bị ngọn lửa bao vây?

Thiêu đốt, bạo liệt, lan tràn, dính liên, dung nham, nổ vang, ngưng tụ và cộng hỏa, trong tám loại thiên phú, ngoại trừ ngưng tụ, tất cả đều có hiệu lực.

Ngưng tụ cần phải hao tốn thời gian tích góp và ma lực gấp hai, sau đó sẽ làm ngọn lửa phát huy uy lực gấp hai.

Cộng hỏa thì có thể hấp thu càng nhiều nguyên tố hỏa ở xung quanh hơn, nguyên tố hỏa càng dày đặc thì uy lực của cộng hỏa sẽ càng lớn.

Nơi này là hoàn cảnh biên giới Địa Ngục điển hình, nguyên tố hỏa cực kỳ dư thừa.

Chỉ qua vài giây, đám ma quỷ kia đã ngừng kêu la.

Nhóm người tiến vào hang động.

Xác của mười ba ma quỷ nằm dưới đất, đã bị đốt thành thây khô.

Mọi người nhìn Valhein một chút, vẻ mặt có thêm một tia tôn kính.

Cho dù là ma pháp sư Bạch Ngân cũng không có khả năng gọn gàng sạch sẽ giết chết nhiêu ma quỷ như vậy.

Bọn họ nhìn xung quanh.

Hang động này lớn bằng mấy cái đấu trường, cao bảy tám mét, phần đỉnh đỏ đen giao nhau, thạch nhũ rũ xuống.

Đá đỏ nhạt tỏa ra ánh sáng, thậm chí còn có thể nhìn thấy đá lửa đỏ khảm trong vách tường.

Trong mắt rất nhiều người phừng lên lòng tham, nhưng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu.

Hang động này bốn phương thông suốt, ước chừng có bảy cửa hang, cũng không biết đi thông tới nơi nào.

'Chúng ta thương lượng một chút."

Nhóm người đứng tại chỗ thương lượng, Vương Đại Chùy thì vui vẻ chạy loạn như một đứa con nít. Địa Ngạo Thiên do dự một chút rồi nện đôi chân ngắn chạy một vòng xung quanh hang động, nhìn vào các cửa hang một chút.

"Bô lô ba la!"

Địa Ngạo Thiên chạy trở lại, nắm lấy giáp da của Valhein, chỉ một cái hang rất bình thường.

Valhein hỏi: "Ý của ngươi là, nơi ấy rất có khả năng sẽ thông tới nơi càng quan trọng hơn?"

Địa Ngạo Thiên gật đầu.

Những người khác đều nửa tin nửa ngờ nhìn Địa Ngạo Thiên.

"Là lối đi đó có hơi thở Địa Ngục càng nồng đậm hơn hay là có gì khác biệt?" Valhein hỏi.

"Bô lô ba la." Địa Ngạo Thiên gật mạnh đầu.

"Mọi người cũng nghe thấy rồi đó, về phần cuối cùng sẽ đi đâu thì cần mọi người cùng quyết định." Valhein nói.

"Bây giờ chúng ta không có cách nào, chỉ có thể nghe theo cậu nhóc này. Đi lâu lắm rồi, ăn chút gì đó, nghỉ ngơi nửa tiếng rồi tiếp tục tra xét." Harnas nói.

Nhóm người ngồi dưới đất nghỉ ngơi, Valhein lấy ra hai cái núi vải mềm, đưa một cái cho dì Tabitha.

"Thật là đứa nhỏ biết săn sóc." Ánh mắt Tabitha nhìn Valhein lại càng dịu dàng hơn, nếu người không biết thấy tình cảnh này nhất định sẽ nghĩ hai người là mẹ con.

Valhein ngồi bên cạnh dì Tabitha, nhỏ giọng nói chuyện phiếm.

Chương 490: Tháp ma pháp dưới lòng đất

Chương 490: Tháp ma pháp dưới lòng đất

Tháp ma pháp dưới lòng đất

Ma pháp sư Thanh Đồng kia nghỉ ngơi một chốc rồi đi tới nơi ma quỷ tử vong, nhìn xác ma quỷ, thực tiếc nuối nói: "Một xác ma quỷ Hắc Thiết hoàn chỉnh trị giá một nghìn đồng vàng đại bàng, chỉ sừng ma quỷ thì trị giá năm trăm đồng vàng đại bàng, mắt và cánh cộng lại trị giá ba trăm đồng vàng đại bàng. Đáng tiếc."

"Ma quỷ mắc như vậy sao? Ma thú Bạch Ngân cũng chỉ có giá một nghìn năm trăm đồng vàng đại bàng mà thôi." Một chiến sĩ nói.

"Không có cách nào, ma quỷ rất ít khi xuất hiện ở thế giới chúng ta, ngoại trừ may mắn gặp được tiểu đội ma quỷ giống như thế này, bằng không muốn có nguyên liệu trên người ma quỷ thì nhất định phải xuống tận Địa Ngục. Nhưng như thế thì chỉ có Truyên Kỳ mới có thể lén lút lui tới Địa Ngục mà thôi, hơn nữa còn không thể gióng trống khua chiêng, sợ bị ma quỷ mạnh mẽ hoặc Người Khổng Lồ phát hiện. nhóm bậc thây Truyên Kỳ cũng không thể đặc biệt săn giết đám ma quỷ bình thường này, vì thế giá cả tài liệu ma quỷ vẫn luôn rất cao.

Valhein cười nói: "Lần sau ta sẽ cố gắng không dùng ma pháp hệ hỏa."

"Có điều, kế tiếp chúng ta nghìn vạn lần đừng quá tham lam, chỉ lấy mắt là được rồi, cánh thì hơi lớn, mà sừng thì mọc trên đầu

chúng, chúng ta không cắt xuống được, nếu như mang cả đầu theo thì quá lớn."

"Các ngươi không có nhẫn không gian à?" Valhein nhìn sang Harnas.

Harnas nhịn không được đảo mắt trắng dã, nói: "Ngươi cho rằng ai cũng có thể mang theo ít nhất là hai món ma pháp khí không gian bên người như ngươi chắc? Như vầy đi, kế tiếp nếu có xác ma quỷ, nhẫn không gian của ngươi còn chỗ thì ngươi cất đi, về tới Miletus thì ngươi lấy phân nửa, nửa còn lại thuộc về bọn ta, thế nào?"

Ánh mắt nhóm lính đánh thuê sáng lên, ý kiến này rất hay.

Valhein lại nói: "Ta cũng không thiếu số tiền này, nhưng phần chia cho ta nên cao hơn một chút. Nguyên nhân rất đơn giản, giả sử tổng giá trị của ma quỷ là mười, các ngươi chỉ có thể mang ra một, nói cách khác thì cho dù công lao của các ngươi lớn cỡ nào cũng chỉ được một. Nhưng nếu có ta, các ngươi sẽ có được năm, trong đó bốn phần chính là các ngươi hoàn toàn được miễn phí. Ta cho rằng, ta phải được bảy phần."

"Ngươi sáu, bọn ta bốn. Bốn này không phải chỉ có đám chúng ta, còn phải chia cho những người lính đánh thuê khác.' Harnas nói.

Valhein gật đầu: "Vậy cứ chia như thế."

Nhóm lính đánh thuê cũng tỏ ra đồng ý, tỷ lệ này không tính là đặc biệt công bằng nhưng cũng không phải bất công, nó thuộc về hợp lý.

"Ngươi lợi hại hơn ta tưởng tượng." Dì Tabitha mỉm cười nói, ánh mắt nhìn Valhein tràn đầy khen ngợi.

"Chị Tabitha, chúng ta là một đội buôn, hắn là người ngoài!

Ngài không nên bị tên nhóc này mê hoặc!" Một chiến sĩ Thanh Đồng trêu ghẹo.

"Ta chính là bị hắn mê hoặc đó. Các ngươi cứ ngẫm lại xem, hắn có thể triệu hoán người hâu mạnh mẽ như thế, mang theo nhiều thức ăn ngon như thế, lại còn dạy ra lễ nghi ăn cơm, rõ ràng chỉ là Thanh Đồng nhưng lại muốn bảo vệ ta, còn ôn nhu săn sóc, dọc theo đường đi vẫn luôn nghiêm túc học tập, đối với người nào cũng luôn lễ phép, lúc hiền lành thì rất hiên lành, khi cân bảo vệ lợi ích bản thân thì tuyệt đối không chịu thỏa hiệp, một chàng trai trẻ có sức hút như thế, ai lại không thích chứ?" Dì Tabitha mặt đầy ý cười, ôm tay phải Valhein, nghiêng đầu áp tới gần, dáng vẻ rất thân thiết.

Valhein cảm thấy cánh tay mình chạm vào nơi co dãn mềm mại, muốn rút tay lại nhưng lại bị dì Tabitha ôm chặt, không thể làm gì khác hơn là duy trì nguyên trạng.

"Nhóc con, đúng là người ta ước ao mài" Vị chiến sĩ Thanh Đồng kia càu nhàu.

Nhóm người cười to, toàn bộ đội buôn đều biết hắn thích Tabitha, cũng biết Tabitha đang để tang chồng, chỉ có một con trai, có đều hai bên địa vị cách xa, hắn vẫn không dám chủ động bày tỏ, chỉ có thể ẩn ý giúp đỡ Tabitha.

Dọc theo đường đi, hắn thỉnh thoảng lại lén nhìn Valhein và Tabitha, hiện giờ rốt cuộc nhịn không được.

Nhóm người tiếp tục cười cười nói nói, thời gian vừa tới thì nghiêm chỉnh xếp thành đội hình, đi theo con đường mà Địa Ngạo Thiên đã chỉ.

Vương Đại Chùy lén đưa nhẫn tới, Valhein nhận lấy xem thử, đá lửa đỏ vượt hơn nghìn viên, một viên có giá một trăm đồng vàng đại bàng. Đá lửa đỏ ánh sáng thì có giá mười vạn đồng vàng

đại bàng, còn có số đá quý quặng mỏ khác, tổng thu hoạch cũng phải hai trăm nghìn đồng vàng đại bàng.

Valhein đưa nhẫn rỗng sang, cho Vương Đại Chùy một ánh mắt khen ngợi.

Nhìn bóng lưng Vương Đại Chùy, trong lòng Valhein xúc động, khó trách cấp bậc Hoàng Kim đều đi du lịch thế giới, thì ra không chỉ tu luyện mà chủ yếu là kiếm tiền!

Nếu như mỗi tháng đều có thể gặp được một lần thế này thì cho dù có đưa trái tim vị diện cũng không đổi.

Đi ra ngoài một chuyến, kiếm được hơn triệu đồng vàng đại bàng, vòng thiên phú thứ năm đang ngoắc ngoắc mình!

Có điều này là may mắn thôi, vài năm cũng chưa chắc được một lần như thế.

Vì thế nhất định phải để Vương Đại Chùy vét sạch ba thước! Con đường này lúc ban đầu không có gì khác biệt, nhưng càng đi vào sâu thì nhiệt độ đột nhiên đập vào mặt.

Nhóm người nhìn nhau một chút, cẩn thận gật đầu.

Valhein tăng thêm ma pháp phòng hộ không ảnh hưởng tới hành động là da nham thạch, con mắt nhạy bén và kháng độc cho Tabitha.

Chương 491: Tháp ma pháp dưới lòng đất (2)

Chương 491: Tháp ma pháp dưới lòng đất (2)

Tháp ma pháp dưới lòng đất (2)

Ánh mắt dì Tabitha nhìn Valhein lại càng dịu dàng hơn nữa.

Hai ma pháp sư nhìn thấy làn da nham thạch trên người dì Tabitha thì ánh mắt đều khẽ dao động.

Rất nhanh, đội ngũ đã đi tới lối ra, người hầu đi ra ngoài trước, không bị tấn công.

Nhóm người nhanh chóng đi tới trước vài bước.

Phía trước là một không gian dưới lòng đất cực kỳ rộng rãi.

Trong hoàn cảnh u ám sinh trưởng rất nhiều loại rêu hoặc nấm phát sáng, đồng thời còn có những tảng thủy tinh hoặc tảng đá sáng long lanh.

Valhein nhìn xung quanh, liếc mắt không thấy được điểm cuối.

"Mọi người nhìn bên trong kìa!" Có người nhỏ giọng nói.

Mọi người nhìn phía trước bên trái, cơ thể chấn động.

Một tòa lâu đài màu đen được xây dựa vào núi, trong lâu đài có một tòa tháp ma pháp hắc diệu thạch cao mười tầng đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên, thân tháp tỏa ra ánh sáng màu đen nhàn nhạt, giống như một Người Khổng Lồ sừng sững đứng ở nơi đó,

tựa hồ có thể xông tới bất cứ lúc nào.

"Đi maul Tòa tháp ma pháp như vậy ít nhất phải là Thánh Vực mới có thể xây dựng được. Ma pháp sư Bạch Ngân Cecil nói xong thì mọi người quay lại hang động, nhanh chóng lui lại.

'Các người có ai nhìn rõ người trong lâu đài kia không?"

"Không thấy rõ."

Valhein không trả lời, không ngờ người trong tòa tháp ma pháp kia lại phức tạp đến vậy.

Có ma pháp sư nhân loại, có ma quỷ, có Người Lùn dưới lòng đất.

"Chúng ta sử dụng thuật phong hành, tăng tốc chạy trốn, hi vọng bọn họ không phát hiện."

Hai vị ma pháp sư làm phép thuật phong hành cho những người khác, Valhein làm thuật phong hành cho mình và dì Tabitha.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được màu xanh nhạt của thuật phong hành quanh người Valhein và Tabitha ngưng tụ càng nhiều hơn so với hai vị ma pháp sư khác.

Hai ma pháp sư nhìn nhau, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

Cùng một loại ma pháp, người có cấp bậc cao hơn thì uy lực sẽ càng mạnh hơn, nhưng thiên phú sẽ ảnh hưởng càng nhiêu hơn nữa, Valhein có tới chín thiên phú hệ phong, kỳ thực một số thiên phú không chỉ có tác dụng với ma pháp tấn công, nó còn có tác dụng với ma pháp hỗ trợ.

"Các ngươi còn nhớ rõ đường đi không?" Harnas nói.

"Tới lối rẽ sẽ thấy dấu hiệu." Carey nói.

"Người hầu của ta nhớ kỹ, Vương Đại Chùy, ngươi dẫn đường." Valhein nói.

"Tuân lệnh." Vương Đại Chùy giao nhẫn không gian cho Valhein, không còn dạo quanh lung tung nữa mà chạy tới trước, Valhein và dì Tabitha theo sau, sau đó là những người còn lại.

Không ai nói thêm gì nữa, cả đội ngũ giống như bị bóng tối bao trùm.

Không chạy bao lâu thì ở phía sau truyền tới âm thanh rất nhỏ.

Nhóm người nhìn nhau một cái, sắc mặt âm trầm.

Chạy được nửa giờ thì âm thanh phía sau không chỉ không biến mất mà còn tăng thêm.

Thế nhưng, hai ma pháp sư đã chịu không nổi.

Chiến sĩ Thanh Đồng cũng lộ ra mệt mỏi.

"Giảm tốc độ một chút đi." Ma pháp sư Cecil thở hổn hển, từ chạy chuyển sang sải bước.

“Ta cống ngài.' Carey nói.

Cecil lắc đầu, thở dài.

Một chiến sĩ Thanh Đồng bất đắc sĩ nói: "Không có tác dụng đâu, cho dù có cõng ma pháp sư, nhóm Thanh Đồng chúng ta sớm muộn gì cũng sẽ bị đuổi kịp. Các ngươi có lẽ đã phát hiện ở hoàn cảnh sát biên giới Địa Ngục này thể lực tiêu hao rất nhiều, cho dù có ma dược trợ giúp thì cơ thể cũng không thể nào gánh vác nổi."

"Đánh đi, chỉ cần người bên đối phương không cao hơn Hoàng Kim thì chúng ta nhất định có thể thủ thắng. Ở trong hoàn cảnh này, thể lực của ma quỷ mạnh hơn chúng ta nhiều, nếu còn chạy nữa thì chẳng khác nào tự sát từ từ cả." Valhein trầm giọng nói.

"Đánh! Đối phương chủ yếu là ma quỷ, trước tiên phòng ngự ma pháp hệ hỏa." Cecil kiên định nói.

Mọi người cũng gật đầu, thay đổi phương hướng, đối mặt với chỗ sâu trong con đường.

"Khiên nguyên tố hỏa." Valhein nói, đưa tay chỉ về hướng dì Tabitha.

"Khiên nguyên tố hỏal" Hai ma pháp sư cũng đồng thời làm phép cho các chiến sĩ khác.

Sau đó, mọi người sửng sốt.

Hai vị ma pháp sư này một người là Bạch Ngân một người là Thanh Đồng nhưng khiên nguyên tố hỏa tạo ra không khác bao nhiêu, khiên do ngọn lửa màu đỏ nhạt tạo thành, hơi mờ, cao cỡ một thước, trên người mỗi người có bốn tấm khiên chậm rãi xoay tròn, có thể suy yếu ma pháp hệ hỏa rơi vào người mình.

Thế nhưng khiên nguyên tố hỏa trên người dì Tabitha thì có chút không giống.

Lá chắn quanh người dì Tabitha cũng được tạo thành từ ngọn lửa, hơi mờ, nhưng trên lá chắn không chỉ có mặt khiên mà còn có hình ma chú cấp cao chim liệt diễm, khiên cao ba thước, hơn nữa có tới sáu tấm khiên xoay quanh cơ thể.

Ở trước mặt khiên nguyên tố hỏa của dì Tabitha, tấm khiên trên người người khác giống như một đứa em trai.

Nhóm lính đánh thuê nhìn nhau một cái, đều khó nén được sự hoảng sợ ở trong mắt.

Suya này còn mạnh hơn cả suy đoán trước đó của bọn họ.

"Ngài là bậc thây nguyên tố hỏa, ngài làm đi." Cecil bất đắc dĩ

xua tan khiên nguyên tố hỏa trước đó.

Cecil nói xong, đang định làm phép ma pháp phòng ngự nguyên tố địa cho Harnas, Harnas đã nói: "Ta đề nghị giao ma pháp phòng ngự cho Suya, các ngươi chịu trách nhiệm chiến đấu."

"Ngươi xác định?" Cecil hỏi.

"Cực kỳ xác định." Harnas đã từng nhìn thấy tình cảnh hoa gai đá nở rộ trên đỉnh núi gốc cây khổng lồ.

"Tốt lắm, bọn ta sẽ sử dụng ma pháp cạm bẫy."

Chương 492: Chiến sĩ kháng ma pháp?

Chương 492: Chiến sĩ kháng ma pháp?

Chiến sĩ kháng ma pháp?

Harnas lại dùng giọng nói thực kỳ quái nói: "Ma pháp cạm bấy này, tốt nhất cũng giao cho Suya."

"Vậy bọn ta làm gì?" Cecil dở khóc dở cười nói.

"Bảo vệ Suya?" Harnas bất đắc dĩ nửa đùa nửa thật.

Hai ma pháp sư tuy cảm thấy hơi khó chịu nhưng khi ma pháp tiến hóa áo giáp đá thạch anh xuất hiện trên người dì Tabitha, chút khó chịu đó liền tan biến.

"Đừng quên thêm ma pháp phòng ngự cho ta.' Hai vị ma pháp sư cùng nói.

Valhein gật đầu, không ngừng nghỉ tung ra ma pháp phòng ngự cho mọi người, bởi vì tình thế nguy cấp, tiếp đó rất có thể sẽ tiến hành chiến đấu với ma quỷ Hoàng Kim, nếu như giấu đi ma pháp tiến hóa thì rất có thể sẽ gián tiếp hại chết đồng bạn, vì thế Valhein không đóng lại bất cứ thiên phú nào.

"Thiên phú của Suya mạnh thật!"

"Đúng là đứa nhỏ làm người ta yên tâm."

Những chiến sĩ khác không ngừng khen ngợi.

Hai vị ma pháp sư nhìn nhau, xem ra nhóm chiến sĩ này không nhận ra ma pháp tiến hóa, nếu Valhein không nói, bọn họ cũng ăn ý giúp đỡ giấu giếm.

Dì Tabitha cười tủm tỉm nhìn Valhein làm phép cho các chiến sĩ khác, trong nụ cười lại có thêm chút kiêu ngạo, giống như con mình được mọi người công nhận vậy.

Sau khi gia tăng phòng ngự mạnh mẽ cho mọi người, tiếng bước chân trong lối đi ngày càng vang dội hơn.

"Ta làm thuật cạm bẫy, các ngươi lui về sau một chút đi, đừng để phạm sai lầm."

Valhein nói xong thì niệm thần chú: "Thuật cạm bẫy."

Cecil vội nói: "Không nên sử dụng cạm bẫy thay đổi địa hình, mặt đất nơi này đều là loại đá đặc biệt cứng rắn, rất nhiều thuật cạm bẫy sẽ mất đi hiệu quả..."

Ma pháp sư Bạch Ngân nói được phân nửa thì đột nhiên ngậm miệng.

Mọi người nhìn thấy, toàn bộ mặt đất con đường rộng khoảng hai mươi mét dài ba mươi mét toàn bộ sụp đổ, biến thành một cái hố to sâu khoảng năm mét, dưới đáy hố là gai đá thạch anh nhọn hoắc, ch¡i chít, dưới ánh sáng lơ lửng chiếu rọi lóe ra tia sáng sắc lạnh.

Nguyên tố địa ở ngoài hố đang ngưng tụ lại tạo thành mặt đất, giống như vết thương đang khép lại vậy, rất nhanh đã giống hệt như mặt đất ở xung quanh. Ánh mắt nhóm chiến sĩ đờ đẫn.

"Đây là thuật cạm bẫy cấp Thanh Đồng sao? Này rõ ràng là ma pháp Thánh Vực!"

Cecil và ma pháp sư Thanh Đồng nhìn nhau, xem ra chính

mình hoàn toàn không hiểu gì về sức mạnh của ma pháp tiến hóa.

Valhein nói: "Để tránh xác ma quỷ bị phá hoại quá lớn, ta không sử dụng thêm nguyên tố sức mạnh cho cạm bấy."

"Ta cảm thấy chỉ cần thêm vài thuật cạm bẫy nữa thì chúng ta có thể bình an trốn thoát, đó là nếu như đối phương không có Hoàng Kim." Harnas bất đắc dĩ nói.

Nhóm người đồng loạt gật đầu.

"Chúng ta lui về sau ba mươi mét, ta sẽ phóng ra cạm bấy thứ hai." Valhein nói.

Nhóm người lui về sau, Valhein phóng ra thuật cạm bẫy thứ hai.

"Ma quỷ khá sợ sức mạnh hệ băng, ngươi có muốn gia tăng thêm nguyên tố cho vũ khí của chiến sĩ không?" Cecil hỏi.

Nhóm người nhìn chằm chằm Valhein, thật ra Cecil muốn hỏi là: Khả năng gia tăng nguyên tố của ngươi có biến thái giống như thế hay không?

Valhein gật đầu một cái, đầu ngón tay phải chạm vào thanh kiếm dài thân lực Bạch Ngân của dì Tabitha, niệm thần chú.

"Gia tăng băng sương."

Lấy đầu ngón tay Valhein làm trung tâm, sương trắng xinh đẹp bắt đầu lan ra khắp bốn phương tám hướng, giống như hoa tuyết bao vây lấy cả thanh kiếm dài.

Trong hoàn cảnh sát biên giới Địa Ngục nóng bức, cả thanh kiếm xuất hiện sương trắng cực kỳ bắt mắt.

Hai vị ma pháp sư thở dài, bọn họ gia tăng nguyên tố chỉ có thể làm mũi kiếm sáng lên mà thôi, cái gia tăng băng sương này

quá tốt, tương đương với uy lực của ma pháp gia tăng.

"Ngươi là bậc thây về băng, ngươi tới đi."

Rất nhanh, vũ khí của mỗi chiến sĩ đều được sương trắng bao lấy.

"Chúng ta không nên đứng ở bên cạnh hố bẫy, đám ma quỷ kia sẽ cảnh giác, chúng ta làm bộ như chậm rãi tiến vê phía trước đi, như vậy chúng mới xông tới rồi rớt vào trong bẫy. Nếu trong đội ngũ của đối phương có ma pháp sư, kế tiếp ta muốn hành động đơn độc." Carey nói.

Nhóm người gật đầu.

Đột nhiên nhẫn trong tay Carey lóe sáng, từ đầu đến chân châm chậm trở nên trong suốt.

Nhóm chiến sĩ ước ao nhìn thoáng qua chiếc nhẫn trên tay Carey.

Valhein phát hiện mình hoàn toàn không nhìn thấy Carey, đột nhiên ở vị trí Carey biến mất có một bóng người trong suốt khẽ động, ánh sáng xung quanh vặn vẹo một cách mất tự nhiên.

Đội ngũ xoay người, chậm rãi đi ra bên ngoài.

Âm thanh sau lưng trở nên rõ ràng hơn.

Đột nhiên một trận âm thanh quỷ khóc sói tru vang lên.

"Cạm bẩy! Có cạm bẩy!"

"Không phải cạm bẫy, là cạm bấy rất lợi hại! Sao lại có cạm bẫy lớn như vậy chứ..."

"Mẹ nó...'

Ngôn ngữ ma quỷ, ngôn ngữ người lùn và ngôn ngữ nhân loại không ngừng vang lên.

Lúc này nhóm người mới quay lại xem thử, những người khác chỉ có thể nhìn thấy ánh sáng mơ hồ lóe sáng và một ít vũ khí tỏa sáng ở xa xa.

"Trong đội của bọn họ không có ánh sáng lơ lửng, xem ra tất cả đều có khả năng nhìn trong bóng tối." Cecil nói.

Chương 493: Chiến sĩ kháng ma pháp? (2)

Chương 493: Chiến sĩ kháng ma pháp? (2)

Chiến sĩ kháng ma pháp? (2)

Valhein nhìn chằm chằm đội ngũ ma quỷ kia nói: "Tin tức tốt là đối phương không có cấp bậc Hoàng Kim, tin tức xấu là số lượng người bên đối phương rất nhiều. Có ba ma pháp sư nhân loại, không đeo huy hiệu nên không thể phán đoán cấp bậc cụ thể, nhưng xem ra ít nhất là có một ma pháp sư Bạch Ngân. Còn có bốn, năm chiến sĩ nhân loại, có lẽ là sinh hoạt dưới lòng đất lâu ngày nên sắc mặt có hơi trắng. Nhiều nhất là ma quỷ, số lượng hơn trăm, ma quỷ Bạch Ngân có sáu con, Thanh Đồng hơn mười, số còn lại đều là Hắc Thiết, có một số ít ma pháp sư ma quỷ. Còn có hai mươi mấy người lùn dưới lòng đất, đều là chiến sĩ câm chùy. Mặt khác thì đó chỉ là số ở trên mặt đất. Không có gì bất ngờ thì rơi vào trong bẫy rập có khoảng hai mươi, ba mươi ma quỷ hoặc người lùn."

Nhóm người câm nín.

"Nhóc Suya, sao ngươi lại có thể lợi hại như vậy chứ?" Ánh mắt dì Tabitha nhìn Valhein sáng lấp lánh.

"Hắn còn lợi hại hơn các ngươi tưởng tượng rất nhiều, ta đặc biệt ghen tị với hắn." Harnas không chút che giấu giọng điệu chua chát của mình.

Hai vị ma pháp sư ngơ ngác nhìn phía trước, vẫn không nhúc nhích.

Đã chết lặng rồi, thích thế nào thì cứ thế ấy đi.

"Dựa theo kế hoạch trước đó, sử dụng cạm bẫy và tấn công tâm xa để giảm bớt quân số của chúng, cố gắng không cận chiến, chiến sĩ bên bọn chúng nhiều hơn, cận chiến thì chiến sĩ bên ta rất có hại."

-Hiện giờ chúng đang làm gì?"

Valhein nhìn phía trước nói: "Chúng dùng ma pháp kích hoạt cạm bẫy thứ hai, sau đó phóng thuật tường đá vào trong cạm bấy, dùng tường đá làm cầu, nhanh chóng băng qua cạm bẫy."

"Xem ra đối phương là ma pháp sư được huấn luyện chính thống, dùng thuật tường đá để giải quyết thuật cạm bẫy là một kỹ thuật trong sách giáo khoa. Nói cách khác, phía sau đối phương rất có thể là một thế lực rất lớn, sau khi chúng ta quay trở lại trấn thì phải lập tức rời đi, sau đó thông báo cho nhóm ma pháp sư ở Miletus." Cecil nói.

Nhóm người gật đầu.

"Thuật cát chảy." Valhein vung tay, một mảng cát lún thật lớn xuất hiện ở phía trước, ngăn cản cả lối đi.

Cát lún chậm chậm xoay chuyển. Đại đội ma quỷ tức giận gào rú xông tới, nhìn thấy cát lún không chỉ không giảm bớt tốc độ mà ngược lại còn tăng thêm, xông tới.

Nhóm ma pháp sư ở phía sau nhóm chiến sĩ ma quỷ nhìn nhau một cái, khẽ gật đầu rồi cùng phóng ra thuật cát chảy. Cách để ngăn thuật cát chảy rất đơn giản, sử dụng thuật cát chảy ở đối diện sẽ tạo thành sức mạnh đối lập, có thể làm cát trôi biến thành cát bình thường.

Mười mấy chiến sĩ ma quỷ ào ào chạy vào giữa vùng cát chảy, dùng tốc độ cực nhanh đạp lên mặt cát tiến tới trước, nhưng

không chạy được vài bước thì bắp chân đã lún vào trong cát, lúc ban đầu còn có thể rút chân ra tiếp tục chạy, nhưng rất nhanh toàn bộ phần thân dưới đã lún vào trong cát, dùng hết lực vùng vẫy.

"Giống như bị thứ gì đó kéo lái"

"Có thứ gì đó túm lấy chân tai"

Mười mấy tên ma quỷ và người lùn dưới lòng đất vùng vẫy kinh hoảng hô lớn, giống như một cọng rong biển đang giấy giụa giữa dòng nước ngầm, càng lún lại càng sâu.

Hai bên đều sửng sốt, thuật cát chảy là loại ma pháp cản trở chứ không phải ma pháp sát thương, nhưng vì sao lại có cảm giác đám ma quỷ này sẽ chết trong cát lún vậy chứ?

Ma pháp sư đối diện không ngừng sử dụng thuật cát chảy theo phương hướng ngược lại, thế nhưng thuật cát chảy của bọn họ không chỉ không làm thuật cát chảy của Valhein ngừng lại, ngược lại còn gia tăng sức mạnh cho thuật cát chảy của Valhein.

"Thuật cát chảy này không đúng..."

Đám ma quỷ kia đang dùng tốc độ khó có thể tin nổi chìm xuống, cuối cùng ô ô vài tiếng rồi bị cát lún hoàn toàn hút vào bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

"Sử dụng thuật tường đái" Một ma pháp sư Hắc Ám lớn tiếng nói.

Chỉ thấy từng bức tường đá dựng đứng trong xoáy cát, tường đá bị cát lún phá vỡ, đồng thời cũng cắt đứt sức mạnh của cát lún.

Vài ma quỷ nhảy vào trong cát kéo đồng bạn lên, kết quả chỉ kéo lên được những cái xác chảy ra vô số hạt cát từ trong miệng mũi.

"Giết nhân loại!"

"Giết nhân loại”

Đội ngũ ma quỷ lại càng điên cuồng hơn giẫăm lên gờ tường đá, lao tới.

Vài quả cầu lửa thật lớn từ sâu bên trong con đường bay tới.

Trong đó có ba quả cầu đặc biệt to, to bằng đầu người và trông khác với thuật hỏa cầu bình thường, màu sắc của thuật hỏa cầu bình thường thì trong và ngoài rất giống nhau, nhưng ba quả câu lửa này từ ngoài vào trong có màu sắc ngày càng đậm hơn. "Nằm xuống! Là hỏa cầu bạo liệt cấp bậc Bạch Ngân!" Cecil hô to.

Dì Tabitha ôm chầm lấy Valhein, sau đó kéo hắn cùng ngã nhào xuống đất.

Âm... ầm... ầm...

Ba quả cầu lửa lần lượt nổ tung, lực chấn động mạnh mẽ, lửa văng tứ tung, cả lối đi rung động, bụi bay mù mịt.

"Khi nấy sao ngươi không nhúc nhích? Hay là kinh nghiệm chiến đấu quá ít, sau đó cẩn thận một chút. May mà ta vẫn luôn ở bên cạnh." Dì Tabitha nhanh chóng đứng dậy, đưa tay kéo Valhein.

Valhein bất đắc dĩ đứng dậy.

Lúc cầu lửa bay tới, Valhein có hai suy nghĩ, một là sử dụng thuật tường đá ngăn cản, một là đứng im tại chỗ bất động, xem thử xem lực phòng ngự của mình thế nào.

Kết quả lại thành cái dạng này.

Chương 494: Chiến sĩ kháng ma pháp? (3)

Chương 494: Chiến sĩ kháng ma pháp? (3)

Chiến sĩ kháng ma pháp? (3)

"Ma pháp phòng ngự của Suya mạnh thật!"

"Không hề tổn hại."

"Ngay cả giáp da cũng không đốt được."

"Hỏa cầu bạo liệt mạnh như vậy lại bị khiên phòng ngự suy yếu tới cấp bậc Tập Sự."

Sĩ khí của nhóm chiến sĩ dâng cao, vừa nói vừa bảo vệ ma pháp sư châm chậm lui vê phía sau, đồng thời cũng nhìn chằm chằm đám chiến sĩ ma quỷ đang xông tới.

Ma pháp sư ma quỷ Bạch Ngân và ma pháp sư nhân loại nhỏ giọng nói chuyện với nhau, ánh mắt lộ ra kinh ngạc.

Một ma pháp sư Thanh Đồng nhịn không được hô to: "Vì sao các ngươi lại phái nhiều chiến sĩ kháng ma pháp tới như vậy? Rốt cuộc vì cái gì mà tới đây?"

Nhóm lính đánh thuê nhìn nhau, ai là chiến sĩ kháng ma pháp?

Qua một hồi lâu mới hiểu được là đối phương đã hiểu lâm.

Ma pháp sư Bạch Ngân Cecil hừ nhẹ một tiếng, bắt đầu làm phép.

"Mưa tên băng!"

Cecil làm phép xong thì giơ pháp trượng ba khúc chỉ về phía trước.

Trên đỉnh lối đi xuất hiện chi chít mũi tên màu trắng bao phủ phạm vi hơn mười mét rơi xuống bên dưới, trút xuống đội ngũ chiến sĩ ma quỷ.

Tên băng đếm không hết đâm trúng làn da đỏ nhạt của đám ma quỷ kia.

Chiến sĩ ma quỷ cầm cây chĩa thép trong tay vung lên cản lại, chiến sĩ Hắc Thiết toàn thân đã bị ghim thành con nhím, kêu la thảm thiết lui về phía sau, đồng thời vội vàng nhổ những mũi tên băng ra.

Chiến sĩ ma quỷ Thanh Đồng thì chỉ bị đâm rách da, tức giận không ngừng vọt tới.

Valhein thầm ghi nhớ trong lòng, cơ thể ma quỷ mạnh mẽ vượt xa nhân loại, nhưng ma quỷ cấp thấp không có thần lực hộ thể, đối mặt với pháp thuật tương khắc cấp bậc cao hơn thì sức chống cự sẽ rất kém.

Valhein đưa tay chỉ về phía trước.

"Thuật đầm lầy!"

Hai ma pháp sư trong đội nheo mắt, đây cũng là ma pháp lập tức phát ra, hơn nữa còn niệm chú cực nhanh. Ma quỷ đang xông tới trước nhất trực tiếp bị ngã vào trong bùn nhão.

"Chuẩn bị sẵn sàng, bọn chúng sẽ lao ra rất nhanh..."

Chiến sĩ Bạch Ngân Cedric kinh nghiệm phong phú nói được phân nửa thì im lặng, hai lính đánh thuê giương cung chuẩn bị bắn

cũng dừng lại.

Vốn tưởng thuật đầm lầy không vây khốn được chiến sĩ Hắc Thiết chứ nói chi là ma quỷ Thanh Đồng, thế nhưng đám ma quỷ kia sau khi rớt vào vũng bùn thì bước đi chậm chạp hệt như ốc sên bò, đồng thời cũng nhanh chóng chìm xuống.

Chỉ chốc lát sau đã bị bao phủ hoàn toàn.

Ma pháp sư nhân loại và ma pháp sư ma quỷ ở đối diện nhìn chằm chằm Valhein.

Đây rõ ràng chỉ là ma pháp loại ngăn cản, vốn chỉ sâu ngang eo, không có lực sát thương!

Nhưng vì sao nó lại giống như thuật cát chảy, trực tiếp bao phủ cả người ma quỷ?

Đội ma quỷ xung phong lần nữa ngừng lại.

Nhóm lính đánh thuê đồng loạt giơ ngón cái với Valhein.

Đối với bất cứ nghề nghiệp nào cần mang mạng ra mạo hiểm, đồng đội mạnh mẽ vĩnh viễn đáng giá tôn kính.

Valhein chỉ thử xem uy lực của ma pháp mà thôi.

Xem ra đã có tư cách xây dựng hệ pháo đài đại địa.

Có điều, hình như lợi hại hơn pháo đài dưới lòng đất một chút, có thể xưng là pháo đài đại địa tử vong...

Cecil rốt cuộc thấy rõ, bất đắc dĩ nói: "Ngươi rốt cuộc có bao nhiêu thiên phú hệ địa vậy? Đầm lầy và cát lún rất dày đặc, chắc chắn có gia cố và kiên cố, cát lún chỉ có khả năng chặn địch, không có khả năng cạm bẫy, kết quả bọn chúng rơi vào lại không ra được, khẳng định có thiên phú 'sụp xuống". Đây là thiên phú đặc biệt hiếm thấy của hệ địa."

"Vận may của ta khá tốt." Valhein nói.

Harnas thở dài nói: "Bầu không khí chiến đấu vốn yên lành đã bị pháp thuật của ngươi phá hủy hoàn toàn! Một chút cảm giác khẩn trương cũng không còn!"

Nhóm lính đánh thuê dùng sức gật mạnh đầu.

Dì Tabitha nhịn không được nhẹ giọng cười, nụ cười như tỏa sáng con đường u ám.

Nhân loại, ma quỷ và người lùn dưới lòng đất ở đối diện khó hiểu nhìn sang, vừa mới giao thủ, gặp hai ma pháp đã hao tổn hơn bốn mươi người, chiến đấu không ngừng bị cắt đứt, phải xử lý chuyện này thế nào đây?

"Giết" Ma pháp sư Bạch Ngân sử dụng phép hóa bùn thành đá.

Thuật đầm lầy trực tiếp hóa thành mặt đá bằng phẳng, chiến sĩ ma quỷ và người lùn dưới lòng đất lần thứ hai phát động tấn công, không cứu viện đồng đội bị chìm dưới đầm lầy.

Valhein suy nghĩ một chút, thông thạo hệ địa và hệ hỏa đã quá khoa trương, những pháp thuật Thanh Đồng hệ khác sau này hãy tìm cơ hội thử nghiệm.

Ma pháp hệ hỏa cấp Thanh Đồng là vòng lửa và ngọn lửa bùng cháy', đều là ma pháp ở khoảng cách gần, không thích hợp thử nghiệm lúc này.

Đột nhiên, ma pháp sư đối diện bắt đầu làm phép.

"Dì Tabitha, không cần giúp ta tránh né ma pháp."

Valhein nói xong thì thuật hỏa cầu của đối phương cũng đã gần hoàn thành, đưa tay chỉ về phía trước.

"Thuật tường đá!"

Một bức tường đá cao ngất chắn ngang giữa hai đội ngũ, hoàn toàn ngăn cản đám ma quỷ kia.

Thuật tường đá cao năm mét, mà lối đi này chỉ cao có sáu mét.

"Tường đá thạch anh..." Ma pháp sư Bạch Ngân lẩm bẩm.

Âm ầm ầm...

Cầu lửa liên tiếp nện vào phía sau bức tường, tiếng nổ đùng đùng, tường đá rung lên như động đất nhưng không hề xuất hiện vết rạn.

Đột nhiên, tường đá bị rạn nứt.

Ba ma quỷ Bạch Ngân mạnh mẽ toàn thân hừng hực ngọn lửa Địa Ngục húc nát tường đá lao ra, cơ thể cao ba mét hệt như một Người Khổng Lồ nhỏ.

Chương 495: Pháo đài đại địa tử vong

Chương 495: Pháo đài đại địa tử vong

Pháo đài đại địa tử vong

Trên mặt mỗi ma quỷ đều không hề che giấu sự kiêu ngạo, được ngọn lửa Địa Ngục bao vây làm lớp ngoài cơ thể chúng bám vào một tầng vỏ cứng màu đen nhàn nhạt.

Khác với đám ma quỷ nhỏ bình thường, ba ma quỷ Bạch Ngân này toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, cao lớn hơn hẳn, trong tay không có vũ khí, nhưng hai cánh tay hóa thành hai thanh đao xương đen kịt thật dày, đao phong lóe sáng.

Nháy mắt đi qua tường đá, ba ma quỷ Bạch Ngân liền thu lại lửa Địa Ngục.

Lớp vỏ màu đỏ sậm biến mất, ngoài da hiện lên chút cháy đen.

Trong mắt ba chiến sĩ ma quỷ, ánh sáng Bạch Ngân lóe lên, trên mặt hiện ra nụ cười tàn nhẫn.

Đột nhiên cả bức tường đá nổ mạnh.

Hòn đá to bằng đầu người nổ tung khắp bốn phương tám hướng, giống như tạo thành một cơn lốc đá, thậm chí còn văng tới cả nơi đám Valhein đang đứng.

"Thiên phú hệ địa: Bùng nổ, nơi có ma pháp hệ địa bị phá hỏng hoặc khi hết thời gian sẽ tự động tạo thành hiệu quả nổ tung. Khó trách ma quỷ bên trong hố cát lún lại có đầy cát trong miệng mũi

như vậy, khẳng định là sức mạnh bùng nổ đã rót hạt cát vào cơ thể bọn chúng, không có gì bất ngờ thì những thì thể đó có đầy cát trong bụng." Cecil lẩm bẩm.

Mỗi hòn đá đều có uy lực tương đương với ma pháp Hắc Thiết.

Ba tên ma quỷ Bạch Ngân đứng trong trận lốc đá, vững vàng bất động, đá vụn chỉ có thể tạo thành những vết mờ trên da của chúng.

Thế nhưng đám quỷ Thanh Đồng thì bị nện tới kêu cha gọi mẹ.

Hòn đá rơi vào đầu chiến sĩ Hắc Thiết thì chết tươi, rơi trúng những bộ phận khác thì bị nện tới da tróc thịt bong, xương cốt vỡ vụn.

Còn có cả một ma pháp sư trực tiếp bị nện ngất.

Nhóm lính đánh thuê ngơ ngác nhìn phía trước, một bức tường đá lại đập chết hai mươi, ba mươi ma quỷ Hắc Thiết.

Lần đầu mới nghe.

Ba tên ma quỷ Bạch Ngân quay đầu nhìn lại, phân nửa đám ma quỷ bị đá bay loạn đập ngã.

“Nhân loại!"

Ba tên ma quỷ Bạch Ngân rống lên một tiếng dữ dội, bên ngoài cơ thể hiện lên ngọn lửa nhàn nhạt, dùng tốc độ vượt xa chiến sĩ Bạch Ngân nhân loại xông tới.

“Nham thạch đột thứ!

Valhein chỉ tay vê phía ba tên ma quỷ Bạch Ngân.

Ba tên ma quỷ Bạch Ngân kia không tránh cũng không né, đột

nhiên cơ thể bị một sức mạnh vô hình cản lại, tốc độ giảm xuống, bọn chúng còn chưa kịp phản ứng thì gai đá chi chít rậm rạp nháy mắt xuất hiện, giống như vô số cây giáo dài từ dưới đất đâm ngược lên bâu trời.

Phốc phốc phốc...

Hoa gai đá nở rộ.

Hai tên ma quỷ Bạch Ngân bị đâm xuyên sọ, nháy mắt tử vong.

Còn một tên ma quỷ toàn thân bị đâm thành tổ ong vò vẽ nhưng đầu vẫn còn tốt, cơ thể kịch liệt co quắp, hai mắt trợn to, cổ họng bị đâm thủng phát ra tiếng khò khè.

Máu tươi của ma quỷ theo gai nhọn chảy xuống, phát ra tiếng thiêu đốt xèo xèo, bốc lên làn khói nhạt.

"Có thể phản kích." Valhein nói.

"Nham thạch đột thứ!"

"Nham thạch đột thứ!"

“Nham thạch đột thứ!"

“Nham thạch đột thứ...'

Valhein giống như một con rối không hề có chút tình cảm nào không ngừng lặp lại câu thân chú.

Trong lối đi, hoa gai đá nở rộ khắp nơi trên mặt đất.

Một đóa rồi lại một đóa, giống như bông hoa Địa Ngục.

Ngoại trừ vài ma pháp sư nhân loại ở sau cùng nằm ngoài phạm vi công kích và bảy tên chiến sĩ ma quỷ hoảng sợ tới liều mạng nhắm vào nhóm lính đánh thuê, tất cả ma quỷ đều bị hoa gai

đá màu xám trắng đâm thủng, treo lơ lửng giữa không trung.

Dòng máu nóng rực của ma quỷ thiêu đốt gai đá, mùi lưu huỳnh nồng nặc tràn ngập lối đi.

Hai bên ngơ ngác nhìn tình cảnh khó tin này.

"Mấy con cá lọt lưới này giao cho bọn ta!" Nhóm lính đánh thuê chiến sĩ ở phía trước lập tức phản ứng, tấn công về phía đám chiến sĩ ma quỷ đang tiến tới gần.

Ba ma pháp sư nhân loại nhìn nhau, xoay người bỏ chạy. "Phốc...'

Trong bóng tối, tia sáng sắc bén lóe lên, cái đầu của ma pháp sư Bạch Ngân nhân loại kia bay lên thật cao.

"Sát thủ ma pháp sư!" Hai ma pháp sư Thanh Đồng còn lại hét chói tai rôi liều mạng chạy trốn, nhưng sau đó bị Carey dễ dàng giết chết.

Bảy tên ma quỷ tới gần nhanh chóng bị chém chết năm tên, bắt làm tù binh hai tên.

"Chúng ta mau chóng quét dọn chiến trường, sau đó chạy đi, vừa chạy vừa hỏi cung để tìm hiểu lai lịch của tòa pháo đài ma pháp kia." Cecil nói.

Valhein đưa nhẫn không gian cho Vương Đại Chùy, sau đó vung tay xua tan ma pháp.

Nhóm lính đánh thuê Thanh Đồng cầm kiếm sắc bén trong tay, bắt đầu chém vào xác ma quỷ.

Không bao lâu sau, Vương Đại Chùy đã thu thập toàn bộ xác ma quỷ, đưa nhẫn không gian tới.

Mọi người nhìn sang Valhein.

"Ta nói không sai chứ, hắn lợi hại hơn các ngươi tưởng tượng rất nhiều." Harnas thở dài.

Cecil nhìn Valhein, khẽ thở dài: "Ngài chắc chắn là một ngôi sao mới có thể soi sáng thế giới ma pháp."

"Đây là sức mạnh chỉ có bậc thầy Truyền Kỳ có thể có khi còn trẻ."

"Ngươi yên tâm, từ giờ trở đi ta sẽ cách ngươi xa một chút, cho dù ta là Bạch Ngân." Sát thủ ma pháp sư Carey đứng ở vị trí cách đó năm mét nhún nhún vai.

Trong mắt nhóm lính đánh thuê cũng tăng thêm sự kính trọng mà trước đó không có.

"Chúng ta đi nhanh một chút, rất có thể vẫn còn ma quỷ đuổi theo." Valhein nói.

"Đi"

Chương 496: Pháo đài đại địa tử vong (2)

Chương 496: Pháo đài đại địa tử vong (2)

Pháo đài đại địa tử vong (2)

Nhóm lính đánh thuê dùng sợi dây trói hai tên ma quỷ nhỏ lại, hai vị ma pháp sư vừa đi vừa dùng ngôn ngữ ma quỷ tra hỏi.

Cuối cùng, mọi người cũng biết lai lịch nơi này.

Thì ra rất nhiều năm trước, nơi này từng là chiến trường thời cổ đại của ma quỷ và nhân loại, những lối đi này là do Người Lùn dưới lòng đất năm đó đào ra.

Trước đó không lâu, một vị ma quỷ lãnh chúa cấp bậc Truyên Kỳ ở bên Địa Ngục phát hiện khe nứt vị diện thông tới nơi này, thế nhưng bởi vì sức mạnh của khe hở vị diện quá lớn mạnh, chỉ có thể phái một vị ma pháp sư Hoàng Kim và thuộc hạ yếu hơn tới đây.

Tòa tháp ma pháp kia là cứ điểm của trận đại chiến trước kia, ma pháp sư Hoàng Kim mang theo ma quỷ đóng quân ở nơi đó, chuẩn bị mở rộng khe nứt vị diện.

Nhưng không ngờ vài ngày trước xảy ra một trận động đất, mặt đất sụp đổ xuất hiện cái hố lớn, lối đi bị người dân thị trấn Đá Đỏ phát hiện. Hai chiến sĩ Hắc Thiết của thị trấn đi dò đường đã bị giết chết.

Nhiều chuyện hơn thì hai tên ma quỷ nhỏ này nói năng lộn xộn, không rõ ràng.

Harnas nói: "Hiện giờ chúng ta có vài phương án để lựa chọn."

"Thứ nhất, không thay đổi gì cả, trở về thị trấn Đá Đỏ lấy phần thù lao được trả, vận chuyển hàng hóa chạy về Miletus, sau đó báo lên Tòa Tháp Pháp Sư Miletus."

"Thứ hai, phái người đi đưa tin, chúng ta ở lại bảo vệ người dân thị trấn Đá Đỏ."

"Thứ ba, chúng ta để lại những kiện hàng lớn, chỉ mang theo trang bị nhẹ, dùng tốc độ nhanh nhất quay trở vê Miletus. Được rồi, mọi người bắt đầu bàn bạc đi, cuối cùng giơ tay biểu quyết."

Nhóm người vừa đi vừa bàn bạc.

"Chúng ta không thể ở lại thị trấn Đá Đỏ được! Ma pháp sư Hoàng Kim kia lâu như vậy vẫn không đụng tới thị trấn Đá Đỏ, chứng tỏ trong khoảng thời gian ngắn hắn sẽ không ra tay với thị trấn. Nhưng nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hắn chắc chắn sẽ đuổi giết chúng ta, chúng ta ở lại tức là hại người dân thị trấn, hơn nữa cũng tương đương với từ bỏ đường sống."

"Đúng vậy, ta cho rằng nên chọn cách thứ ba, chúng ta hấp dẫn sự chú ý của ma pháp sư Hoàng Kim, trực tiếp trở về Miletus."

"Hàng hóa thì chỉ có thể để lại thị trấn Đá Đỏ, trang bị nhẹ rời đi."

"Cho dù đưa tin thì ma pháp sư Miletus chưa chắc sẽ coi trọng, tốt nhất là chúng ta mang theo hai tên ma quỷ nhỏ bắt được tới Miletus, bọn họ khẳng định sẽ dốc sức giải quyết đám ma quỷ dưới lòng đất này."

"Giơ tay biểu quyết đi."

Cuối cùng, đội ngũ quyết định lựa chọn phương án thứ ba.

Trong quá trình đội ngũ bàn bạc, trên tầng cao nhất của tháp ma pháp hắc diệu thạch ở sâu dưới lòng đất.

Một trận pháp ma pháp hình tròn đường kính hai mươi cm được khắc trên mặt đất tỏa ra ánh sáng màu xanh, nâng một cánh cửa hoàng kim cao sáu mét.

Giữa trận pháp ma pháp không ngừng bay ra những điểm sáng màu trắng bị cánh cửa hoàng kim lơ lửng giữa không trung hút vào.

Một lão ma pháp sư dáng vẻ khô gây dùng tay trái nắm chặt gậy ma pháp, nhắm mắt không nói gì.

Đột nhiên, ma pháp sư mở mắt.

"Con của ta đã chết..." Hắn than khẽ, nếp nhăn bên miệng kéo thành một đường hẹp dài như cây quạt xếp.

Hắn đưa tay chộp một cái, chiếc kính ma pháp ở bên cạnh bay tới tay phải, ma lực nông đậm ồ ạt tràn vào bên trong.

Trong kính ma pháp không ngừng lóe lên tình huống ở các lối đi, hình ảnh cấp tốc lóe lên rồi đột nhiên, hình ảnh dừng lại.

Bề mặt kính ma thuật từ từ thay đổi, chia làm hai, góc nhìn bên trên là ở phía sau đội ngũ Valhein, góc nhìn bên dưới là ở phía trước đội ngũ Valhein.

Tiếng nói chuyện của đội ngũ từ trong kính ma pháp truyền ra.

"Trong đội đã có sát thủ ma pháp sư, chắc chắn cũng có chiến sĩ kháng ma pháp. Đám chiến sĩ rõ ràng đã tham dự chiến đấu nhưng trên người không hề lưu lại chút dấu vết ma pháp nào, xem ra đây là một đoàn lính đánh thuê phá ma pháp..."

"Thì ra bọn chúng chuẩn bị tới Miletus tìm cứu binh. Từ nơi

này tới Miletus nếu đi cả ngày lẫn đêm, với tốc độ của đoàn lính đánh thuê thì phải mất hai ngày mới tới được. Có điều binh đoàn Hoàng Kim của ta phải tới ngày mai mới có thể luyện chế xong.

"Rất tốt, ngày mai chờ sẵn trên đường chúng phải đi qua, thử nghiệm uy lực của binh đoàn Hoàng Kiml"

Sau mười mấy phút, nhóm người trong kính ma pháp ngày càng xa.

Ma pháp sư tiếp tục rót ma lực vào trong kính, nhưng bề mặt kính không có chút thay đổi nào, không thể nhìn xa hơn.

Valhein và nhóm người bò lên trên hố, lắng lặng nhìn xuống dưới. "Alcides và Snore rốt cuộc đã đi đâu?" Valhein nhịn không được hỏi.

Nhóm người cùng lắc đầu.

"Chỉ cân có Alcides, Snore sẽ không gặp nguy hiểm. Có lẽ mấy ngày nữa lại nhìn thấy hai người đó ở chợ nô lệ."

"Có điều, Snore có lẽ sẽ không trở lại, ta cảm thấy Snore đã trở nên thông minh hơn."

"Ta cũng có cảm giác đó, cũng không biết là vì sao."

"Đi thôi, phải là bọn họ lo lắng cho chúng ta, chúng ta không có tư cách lo lắng cho một vị Truyên Kỳ và một Người Khổng Lồ đâu."

"Nếu bọn họ thật sự đã ra ngoài thì khẳng định sẽ tới thị trấn Đá Đỏ, chúng ta sẽ để lại lời nhắn ở nơi này."

Chương 497: Đến lúc thay đổi tuyến đường

Chương 497: Đến lúc thay đổi tuyến đường

Đến lúc thay đổi tuyến đường

Đội ngũ quay trở lại thị trấn Đá Đỏ, nói rõ tình huống với lão trưởng trấn và nhóm lính đánh thuê khác, sau đó để lại một lượng lớn hàng hóa và xe bò ở lại nơi này.

Sau khi ăn cơm tối xong, đội buông chỉ mang theo thức ăn nhẹ cho hai ngày, hành trang nhẹ và đồ dùng quý giá, nhẹ nhàng rời đi.

Chạng vạng tối, bầu trời phía tây dần dần ảm đạm, dân chúng trong thị trấn lặng lẽ nhìn đội buôn rời đi.

So với lúc tới, tốc độ của đội buôn rõ ràng nhanh hơn.

Bóng đêm như nước, âm thanh vắng lặng.

Đội ngũ hơn bốn mươi người, không ai nói gì.

Mọi người bước nhanh tới trước.

Valhein nhìn thoáng qua nhẫn không gian của mình, khối mỏ vương kia đang ở bên trong, còn có một lượng lớn xác ma quỷ.

Có điều ít hơn lúc ban đầu vài bộ.

Trong đội ngũ ngoại trừ hai tên ma quỷ bị bắt làm tù binh thì có thêm năm người hầu ma quỷ.

Khác với nhóm chiến sĩ, trên mặt năm vị ma pháp sư đều lộ ra

biểu cảm vui mừng.

Người hầu ma quỷ là loại người hầu rất hiếm, bọn họ có thể dùng vũ khí để chiến đấu giống như nhân loại, lại còn có thể sử dụng ma pháp, trí tuệ lại cao hơn ma thú.

Đến tận đêm khuya, phần lớn thành viên đội buôn đều mệt mỏi thì đoàn người mới tìm một mảnh đất trống ở ven đường nghỉ ngơi.

Không ai mang theo lều, chỉ có rất ít người mang theo quần áo thay đổi trải dưới đất làm giường.

Valhein giống như trước lấy ra biệt thự ma pháp, như trước trải khăn làm bàn cơm.

Thế nhưng, thiếu người.

Valhein cầm dao rĩa trong tay, nhìn xung quanh, không có Alcides có sức ăn lớn, cũng không có Snore gặm quả sa kê, thất vọng mất mát.

Dì Tabitha mỉm cười: "Mau ăn đi, ngay cả chúng ta cũng có thể bình an đi ra ngoài, bọn họ khẳng định rất an toàn. Có lẽ chờ tới lần gặp mặt sau đó, Alcides đã trở thành anh hùng nổi tiếng trên đời, mà Snore cũng trở thành Hoàng Kim, thậm chí là Thánh Vực."

Valhein đột nhiên hô lên: "Harnas, nếu Alcides là Truyền Kỳ, lại là người Hy Lạp thì hẳn là phải có người từng nghe nói tới rồi chứ?"

Harnas lắc đầu, đi tới nói: 'Chưa từng nghe nói tới, có thể là tên giả hoặc tên cũ. Thế giới này rộng lớn như vậy, không ai biết nơi nào có Thánh Vực đột nhiên thăng cấp lên Truyền Kỳ.'

Valhein gật đầu, Plato vốn tên là Aristoteles, người như thế ở Hy Lạp có không ít.

"Dì Tabitha, chúng ta ăn chút cơm tối đơn giản rồi ngủ đi."

"Ta ăn mấy miếng bánh quy mật là được rồi." Dì Tabitha đưa tay cầm lấy bánh quy.

Valhein lại đưa dao ra và thức ăn khác cho dì Tabitha.

"Ta biết lượng cơm của chiến sĩ rất lớn. Đi cả buổi tối như thế không có khả năng không đói bụng.' Valhein nói.

"Được rồi, cậu bé chu đáo." Dì Tabitha cười cười, đưa tay nhận lấy dao rĩa, tao nhã bắt đầu ăn.

Hai cánh tay của dì Tabitha trắng nõn như ngọc, lúc di chuyển trông giống như hai dòng sông sữa đang chảy, rạng ngời rực rỡ trong đêm tối.

Ăn cơm xong, Valhein để Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên ở lại bên ngoài gác đêm, lại sử dụng chuông canh gác, sau đó nhìn xung quanh.

Trong bóng đêm, người của đội buôn rải rác nằm ở các nơi, một phần lính đánh thuê đã nằm ngáy o o, người gác đêm chậm rãi đi lại, thỉnh thoảng nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

Năm người hâu ma quỷ tản ra các nơi, năng lực nhìn trong bóng đêm mạnh mẽ của chúng làm tất cả mọi người rất an tâm.

Valhein mời dì Tabitha cùng ở biệt thự, dì Tabitha cũng không khách sáo, ở lại sát bên cạnh Valhein.

Đêm khuya.

Một bóng người như có như không xuất hiện trong rừng rậm, lắng lặng nhìn trại nghỉ.

Qua hồi lâu, bóng người biến mất, trở lại trong một đội ngũ mặc áo giáp màu đen.

Đội ngũ một đường gấp gáp di chuyển.

Thẳng đến buổi sáng, đội ngũ áo giáp đen và chủ lực đoàn lính đánh thuê Phá Ma gặp nhau.

"Đội trưởng, bọn ta phát hiện đội ngũ của Valhein, nhân số của bọn họ rất đông, thậm chí còn có cả ma quỷ."

"Cái gì, có ma quỷ?"

"Vâng, có ma quỷ, có lẽ là người hầu, còn có người lùn, không rõ có phải là người hầu hay không.' "Có bao nhiêu người hầu ma quỷ?"

“Năm.”

"Bọn chúng tổng cộng có bao nhiêu ma pháp sư?”

"Tối đa sáu, bảy."

"Cái này thật hiếm thấy, di hài ma quỷ là vật hiếm có. Có nghĩa là trong đội ngũ của bọn họ rất có thể có ma pháp sư Hắc Ám, thậm chí có khả năng tinh thông triệu hoán ma quỷ. Có điều không sao cả, tất cả thành viên đã gia tăng phòng ngự nguyên tố hỏa, còn có ma pháp khí xua tan nguyên tố địa bên quý tộc đưa tới. Hắc chắc chắn phải chết!"

"Ta nghe bọn hắn nói là đang chuẩn bị tới Miletus kiếm viện binh, tuy không nói là nhắm vào ai nhưng hẳn là đề phòng người đang đuổi giết. Dù sao thì người đuổi giết đội ngũ bọn chúng không phải chỉ có một mình chúng ta, hiện giờ hắn vẫn chưa chết, có lẽ đã giải quyết được một số."

"Tốt lắm, chúng ta nhất định phải giải quyết hắn trước khi viện binh tới! Xuất phát! Giết sạch người lùn! Giết sạch ma quỷ! Giết sạch ma pháp sưi"

"Giết sạch ma pháp sư!"

Đoàn lính đánh thuê Phá Ma giống như một dòng lũ màu đen chạy về phía Miletus.

Một ngày mới, Valhein và đội buôn lần thứ hai xuất phát, tới gần trưa thì Cecil đột nhiên đi nhanh tới bên cạnh Harnas.

"Cậu chủ Harnas, ta đột nhiên nghĩ tới một cách có thể thông báo tới Tòa Tháp Pháp Sư Miletus nhanh hơn."

"Cách gì?" Harnas vội hỏi.

Valhein tò mò nhìn sang ma pháp sư Bạch Ngân.

Chương 498: Đến lúc thay đổi tuyến đường (2)

Chương 498: Đến lúc thay đổi tuyến đường (2)

Đến lúc thay đổi tuyến đường (2)

"Ma pháp sư Hoàng Kim Ronald ở thị trấn Trường Tùng, chúng ta chỉ cần tìm được hắn thì có thể nhờ hắn sử dụng người hầu truyên tin tới Miletus." Cecil nói.

Harnas nghe vậy thì mừng rỡ: "Nơi này cách trấn Trường Tùng chỉ có lộ trình nửa ngày mà thôi, tới tối là chúng ta có thể tới nơi, nếu đi Miletus thì phải ngày mai mới tới được. Đi thôi, chúng ta tới thị trấn Trường Tùng."

Đội ngũ lập tức tiến vào rừng rậm, biến mất trên đường lớn đi tới Miletus.

Không bao lâu sau, một đội ngũ hơn bảy mươi người đi ngang qua, tiến thẳng tới Miletus.

Mỗi người trong đội ngũ này đều mặc giáp da hoặc giáp sắt màu đen.

Sâu dưới lòng đất núi Ma Quỷ thị trấn Đá Đỏ.

"Cánh cửa quân đoàn Hoàng Kim rốt cuộc cũng hoàn thành."

Không bao lâu sau, lão ma pháp sư rời khỏi lòng đất, một mình cưỡi một bộ hài cốt chim ưng khổng lồ bay tới hướng Miletus.

Tới gân hoàng hôn, lão ma pháp sư đáp xuống tuyến đường

chính đi tới Miletus, leo xuống khỏi bộ hài cốt chim ưng khổng lồ, lấy ra chiếc kính ma pháp.

Ma lực ồ ạt tràn vào kính ma pháp, sau đó hướng kính về phía con đường.

Kính ma pháp không có chút thay đổi nào.

"Bọn chúng vẫn còn chưa tới, vậy chờ ta triệu hồi binh đoàn ma quỷ rồi chủ động nghênh đón bọn chúng!"

Lão ma pháp sư nói xong thì ánh sáng trong tay chợt lóe, một cánh cổng màu vàng chói to lớn cao sáu mét xuất hiện ở trước mặt.

Trên mặt lão ma pháp sư lộ ra vẻ mặt say mê, nhẹ nhàng xoa xoa khung cửa.

"Bắt đầu đi!"

Lão ma pháp sư nói xong thì cầm pháp trượng Bạch Cốt, tụng niệm một đoạn thần chú thật dài, ba phút sau, trên cánh cửa hoàng kim thật lớn kia xuất hiện vòng xoáy màu đen.

Tiếp đó một tên rồi lại một tên ma quỷ dáng vẻ hung ác không ngừng bước ra.

Có ma quỷ khổng lồ Hoàng Kim có đôi tay hóa thành hai thanh đao xương.

Có ma quỷ Hoàng Kim cả người quấn chặt dây xích, một lượng lớn dây xích rơi xuống đất, mỗi bước đi đều loảng xoảng vang dội.

Có ma pháp sư ma quỷ toàn thân bùng cháy ngọn lửa màu đỏ nhàn nhạt đi ra, cặp sừng ma quỷ màu vàng đặc biệt sáng ngời trong đêm tối.

Một đội người lùn dưới lòng đất mang theo mùi rượu đầy

người đi ra. ...

Mười phút sau, thân hình lão ma pháp sư lảo đảo, sắc mặt xám xịt buông pháp trượng.

Vòng xoáy màu đen trên cánh cửa Hoàng Kim biến mất, cánh cửa thật lớn cũng lờ mờ không còn ánh sáng, giống như bị lấy đi mất tâng mạ vàng bên ngoài.

Lão ma pháp sư thu hồi cánh cổng khổng lồ, nhìn đội ngũ số lượng ước chừng khoảng ba trăm trước mặt, mỉm cười.

"Vì lãnh chúa tội ác Castle, hãy xé nát đám sát thủ ma pháp sư và chiến sĩ kháng ma pháp kia đi!"

Đám ma quỷ hưng phấn tru lên, tiến vê phía hướng thành Ephesus.

Trong đêm tối, trên con đường lớn giữa Ephesus và Miletus, một đội ngũ màu đen và một đội ngũ đỏ sậm gặp nhau.

Trong đoàn lính đánh thuê Phá Ma, sát thủ ma pháp sư trước đó đã âm thâm điều tra đội buôn kinh hoảng hô lên: "Người lùn, ma quỷ, còn cả ma pháp sư! Khẳng định là viện quân của Valhein chặn đường chúng ta! Có điêu, số lượng của bọn chúng hơi nhiều."

"Ha ha, người hầu ma quỷ mà thôi, tưởng kháng nguyên tố hỏa của chúng ta chỉ trưng bày cho có thôi sao? Giết!" Thủ lĩnh đội ngũ rống một tiếng, hai tay câm một cây rìu chiến sáng lóng lánh đưa tới trước cơ thể, chậm rãi vọt tới trước.

Cùng lúc đó, áo giáp kim loại màu đen quanh người hắn tỏa ra ánh sáng màu xanh nhàn nhạt.

Nhóm chiến sĩ kháng ma pháp còn lại cũng hưng phấn lao tới, nhóm ma pháp sư ít ỏi đuổi kịp, sát thủ ma pháp sư thì lục tục ẩn thân hoặc tiến vào trong rừng cây gần đó.

Sát thủ ma pháp sư thăm dò đội buôn có chút sửng sốt, đột nhiên muốn hỏi ý đồ của đối phương thì nghe bên kia truyền tới tiếng rống chói tai.

"Đoàn lính đánh thuê Phá Ma đáng chết! Giết sạch bọn chúng!"

Sát thủ ma pháp sư kia thở phào nhẹ nhõm, xem ra thực sự là viện binh của Valhein.

"Giết!" Hắn hét lớn một tiếng, xông tới trước.

Hai đội ngũ màu đen và màu đỏ giống như hai dòng nước lũ va vào nhau.

Dưới sao trời, huyết khí tận trời.

Ở nơi rất xa, bên ngoài thị trấn Trường Tùng, một thanh niên ma pháp sư Thánh Vực lơ lửng giữa không trung dùng quả cầu thủy tinh nhìn hai đội ngũ đang chém giết điên cuồng kia.

Hắn có mái tóc xoăn màu đen, vẻ mặt đờ đẫn, trong mắt giống như có sương mù dày đặc bốc lên.

"Vận may của Valhein tốt đến vậy sao? Đầu tiên là thuê được vị kia, sau đó lại gặp hai đội ngũ ngu ngốc này..."

Trong màn đêm, đội buôn tiến vào thị trấn Trường Tùng.

Người dân thị trấn ở trên đường tò mò nhìn đội ngũ này, đặc biệt lại càng tò mò đối với ma quỷ hơn.

Cecil dẫn theo người áp giải hai tên ma quỷ tù binh đi tới nhà của ma pháp sư Hoàng Kim Ronald, Harnas thì dẫn người tới hội trường công dân, sau đó dẫn theo vài người đi tìm trưởng trấn.

Người của đội buôn đứng bên ngoài hội trường công dân nói chuyện phiếm, thỉnh thoảng có người đi ngang qua.

Valhein đang cùng dì Tabitha nói chuyện phiếm thì đột nhiên phát hiện dì mất tập trung.

"Dì Tabitha, làm sao vậy?" Valhein hỏi.

Dì Tabitha mỉm cười nói: "Không sao."

Chỉ chốc lát sau, Harnas dẫn theo trưởng trấn quay trở lại, trả tiền thuê phòng xong thì mọi người tiến vào bên trong.

Người có địa vị cao thì ngồi quanh bàn lớn, người còn lại thì đứng ở phía sau.

Chương 499: Đừng nhúc nhích!

Chương 499: Đừng nhúc nhích!

Đừng nhúc nhích!

"An toàn, kiểm kê thu hoạch thôi!" Harnas cười lớn nói.

Mọi người đều hưng phấn nhìn chằm chằm Valhein.

Kế tiếp, nhóm người tiến hành kiểm kê, mỏ đá lửa đỏ vương kia ước tính khoảng hai vạn đồng vàng đại bàng, xác ma quỷ ước tính khoảng tám vạn đồng vàng đại bàng, trang bị trên người ma pháp sư và chiến sĩ ma quỷ tổng cộng khoảng ba vạn đồng vàng đại bàng.

Nhóm người sau khi thương thượng, quyết định cuối cùng vẫn là muốn đồng vàng đại bàng, tỏ ý muốn bán phần mình cho Valhein. Có điều bởi vì công lao của Valhein trong cuộc chiến đó là lớn nhất nên thù lao của trấn Đá Đỏ Valhein chiếm phân nửa, chỉ cân đưa lại mười một nghìn đồng vàng đại bàng là mua được đá lửa đỏ.

Cuối cùng Valhein bỏ ra năm mươi lăm nghìn đồng vàng đại bàng thu mua tất cả chiến lợi phẩm.

Valhein trả tiền ngay tại chỗ, đội ngũ cũng chia tiền tại chỗ.

Valhein thu hoạch tràn đầy, thành viên đội buôn thì nhảy cẫng lên hoan hô, hai bên đều rất vui vẻ.

Valhein đồng thời yên lặng kiểm kê thu hoạch của Vương Đại Chùy ở núi Ma Quỷ, tính toán sơ bộ thì tổng giá trị khoảng chín chục vạn đồng vàng đại bàng, cộng thêm chiến lợi phẩm trước đó,

tổng thu hoạch vượt hơn một triệu!

Không bao lâu sau Cecil trở lại, nói rằng ma pháp sư Ronald đã gửi tin tới Miletus, đêm nay sẽ có người tới núi Ma Quỷ, nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì ngày mai có thể quay trở lại trấn Đá Đỏ lấy hàng hóa.

Mọi người lớn tiếng hoan hô, rất nhanh sau đó rượu và thức ăn Harnas đã đặt trước đó được đưa tới hội trường công dân.

Vì thế người của đội buôn ăn uống thả cửa, chúc mừng lần thu hoạch này.

Mọi người cũng bắt đầu cuồng hoan.

Ngay cả Vương Đại Chùy, Địa Ngạo Thiên và hai Thần Lùn nhỏ cũng chơi tới phát điên, cùng những người khác uống rượu, hô to, thậm chí là khiêu vũ, làm bầu không khí đặc biệt náo nhiệt.

Ngay từ lúc mới bắt đâu chúc mừng, Valhein đã phát hiện dì Tabitha không ở.

Qua một hồi lâu mới phát hiện dì Tabitha ngồi ở giữa hội trường công dân, đang ngửa đầu uống cạn một ly rượu lúa mì.

Nhìn dì Tabitha đặt ly rượu xuống, Valhein sửng sốt. Dì Tabitha ủ rũ cúi đầu ngồi ở đó, mắt ửng đỏ, khóe mắt ướt át.

Valhein vội vàng đi tới, ngồi xuống bên cạnh dì Tabitha.

"Dì Tabitha, ngài làm sao vậy?" Valhein hỏi.

Dì Tabitha cúi đầu, không nói lời nào.

Tay của dì Tabitha đang run rẩy.

Valhein thấy dì Tabitha không muốn nói, chỉ có thể lẳng lặng ngồi bên cạnh.

Dì Tabitha vẫn cúi đầu, không uống rượu nữa, thỉnh thoảng sẽ yên lặng rơi nước mắt rồi lau khô.

Valhein đau lòng nhìn người dì hiền lành này, lại không biết nên làm gì, chỉ có thể tiếp tục yên lặng ngôi đó.

"Ta ở bên cạnh ngài, nếu ngài muốn khóc thì cứ khóc đi." Valhein nhẹ giọng nói.

Dì Tabitha đột nhiên không nhịn được, ôm Valhein bật khóc.

Valhein vỗ nhẹ lưng dì Tabitha.

Người xung quanh nghe thấy tiếng khóc, nhìn qua.

Valhein vội vàng xua tay nháy mắt, bảo bọn họ đừng quấy rây.

Vì thế một vài người chủ động đứng bên cạnh hai người, đưa lưng che chắn không để những người khác nhìn thấy.

Trong hoàn cảnh náo nhiệt, Valhein thỉnh thoảng vỗ nhẹ sau lưng dì Tabitha, nhỏ giọng an ủi.

Qua hồi lâu, dì Tabitha tựa hồ đã khóc xong, nhỏ giọng nói: "Nhóc Suya, ngươi đi theo ta ra ngoài một chút đi."

"Vâng."

Dì Tabitha cầm lấy thanh kiếm ở bên người, cúi đầu đi trước, Valhein đi theo sau.

Ra khỏi hội trường công dân, gió đêm hơi lạnh, Valhein từ không gian phế tích lấy áo choảng ra khoác thêm cho dì Tabitha.

Dì Tabitha giống như không có cảm giác, chậm rãi đi tới phía trước.

Cuối cùng hai người đi ra bên ngoài, chậm rãi đi vòng quanh

thị trấn.

Dưới ánh trăng, ánh mắt dì Tabitha đã sưng thành quả đào.

Valhein nhìn dì Tabitha, phát hiện ánh mắt dì rất phức tạp, trong đau buồn lại xen lẫn mê man, phẫn nộ kèm theo hoang mang bối rối, thoạt nhìn như đủ loại tâm tình đan xen vào cùng một chỗ, loạn thành một nùi không thể gỡ ra.

Đi một hồi lâu, dì Tabitha chậm rãi nói: "Xin lỗi nhóc Suya, ta nghĩ tới chuyện đau lòng nên không thể khống chế, đã quấy rầy ngươi rồi."

"Không quấy rây." Valhein mỉm cười nói.

Qua một hồi lâu, dì Tabitha nói: "Chúng ta quen biết nhiều ngày như vậy mà ta vẫn không biết gì vê ngươi cả, ngươi có thể tâm sự chuyện xưa của mình không?"

Valhein mỉm cười nói: "Ta đoán, có lẽ rất nhiều người đoán được ta dùng tên giả, không có cách nào, ta hiện giờ đang gặp nguy hiểm. Có điều, nếu dì Tabitha muốn nghe thì ta sẽ nói một chút. Ta không phải tên là Suya, ta là Valhein."

Cơ thể dì Tabitha khẽ run.

Dưới ánh trăng, trong thị trấn nhỏ lấp lánh ánh đèn truyền ra từng trận hoan hô ầm ï, trong rừng cây bên ngoài thị trấn, lá cây xào xạc lay động trong làn gió nhẹ.

Cỏ dại trên mặt đất giống như sương trắng, phản chiếu ánh trăng trên bầu trời.

Valhein nhìn vê phương xa, trên mặt mỉm cười.

"Ta là một đứa trẻ rất bình thường, khi còn bé chỉ biết vui chơi nghịch ngợm..."

"Thẳng đến khi cha mẹ bị hại, ta mới hoàn toàn tỉnh táo lại, vì thế ta đã dùng công thức thức ăn cha mẹ để lại mang đi bán kiếm được món tiền lời thứ nhất..."

"Trong một trận đấu nhỏ ta đã đắc tội Andrea, sau đó bị Carlos hãm hại..."

"Tiếp đó ta cùng bạn bè tiến vào núi Người Khổng Lồ..."

"Sau khi rời khỏi núi Người Khổng Lồ, bọn ta tới trấn Grey River, chuyện này ta không nói với người khác, nhưng không biết vì sao ta lại đặc biệt tin tưởng ngài, ta kể ngắn gọn chuyện .Jacques một chút vậy...

Chương 500: Đừng nhúc nhích! (2)

Chương 500: Đừng nhúc nhích! (2)

Đừng nhúc nhích! (2)

"Sau đó Lake chết... ta không muốn nói, thế nhưng cũng không biết vì sao, ta cũng muốn tìm người tâm sự về chuyện này. Chuyện này đã nghẹn trong lòng ta quá lâu..."

"Sau đó chính là trận giác đấu mà cả đời này ta khó có thể quên được..."

Nói xong những chuyện đã qua, Valhein thở dài nói: "Cám ơn dì Tabitha, nói ra được những chuyện này, ta cảm thấy tốt hơn."

"Thì ra, ngươi đã phải đấu tranh đau khổ đến như vậy." Ánh mắt dì Tabitha ầng ậc nước mắt, đầy đồng tình nhìn Valhein, sâu trong mắt nàng, ẩn chứa đau đớn nồng đậm.

"Vì thế ta không biết làm sao để khuyên ngài, bởi vì mỗi chúng ta đều đau khổ, trên thế giới này không có người chân chính hiểu được chính mình."

"Vậy..." Âm thanh dì Tabitha có chút run rẩy: "Vậy... vậy ngươi nghĩ thế nào về Rollon?"

"Không biết, bởi vì đến bây giờ ta vẫn không rõ hắn đã trải qua chuyện gì. Giống như lời ta đã nói với hắn khi ở đấu trường, ta đã đưa tay về phía hắn nhưng hắn vẫn luôn nắm chặt kiếm. Không quản ngày hôm đó hay là hiện tại, ta đều hi vọng trước khi hắn đưa ra lựa chọn cực đoan nhất, hắn có thể suy nghĩ tới một vấn đề

đơn giản nhất chính là tìm kiếm ít nhất là ba khả năng, cẩn thận lựa chọn. Nếu trước khi giết Lake, hắn có thể suy nghĩ nhiều hơn, thậm chí là tới hỏi ta thì mọi thứ đã khác rồi." Valhein chậm rãi nói.

"Nếu như trước khi giết Lake hắn tới tìm ngươi để hỏi, ngươi sẽ trả lời thế nào?" Dì Tabitha hỏi.

Valhein than nhẹ, nói: "Vấn đề này khi ở trên thuyền ta đã suy nghĩ rất nhiêu. Suy nghĩ thật lâu, rốt cuộc cũng hiểu rõ."

Dì Tabitha lẳng lặng nhìn Valhein.

"Nếu Rollon tới tìm ta, ta sẽ nói với hắn: Người mà ngươi sùng bái nhất, tôn kính nhất, yêu thích nhất là ai? Nếu người đó gặp phải chuyện thế này sẽ làm thế nào?"

"Ngươi cho rằng, người Rollon sùng bái nhất là ai?" Dì Tabitha hỏi.

Valhein có chút sửng sốt, nghi hoặc nhìn thoáng qua dì Tabitha.

Thế nhưng dì Tabitha cúi đầu.

Valhein trả lời: "Ta và Rollon giao lưu không phải quá nhiều, nhưng cũng biết hắn rất ngưỡng mộ cha mình. Vì thế, hắn là ta nên hỏi: Nếu cha hắn gặp phải chuyện này, cha hắn sẽ làm như thế nào? Ta tin tưởng, Rollon sẽ làm ra lựa chọn tốt hơn."

"Đúng là đứa trẻ tốt, thật sự là đứa trẻ tốt..." Dì Tabitha cúi đầu, mái tóc dài che đi gương mặt, tự lẩm bẩm. Một lát sau, dì Tabitha giơ thanh kiếm trong tay lên, chậm rãi nói: "Gia tăng nguyên tố của ngươi rất mạnh mẽ, gia tăng băng sương qua cả một ngày mới biến mất. Ngươi có thể giúp ta tiến hành tăng thêm thuộc tính kim không?"

Valhein gật đầu: "Có điều ta có một thiên phú hệ kim là 'độc tính, mũi kiếm sẽ được gia tăng chất kịch độc ở một mức độ nhất định, ngài phải cẩn thận một chút, đừng để kiếm cắt trúng mình."

"Ừ.' Dì Tabitha vẫn nhìn cây kiếm dài thần lực ở trong tay.

Valhein chạm nhẹ ngón trỏ lên sống kiếm, một vòng phụ gia màu Thanh Đồng nhàn nhạt bao phủ lên thanh kiếm, làm hai lưỡi kiếm lại càng lóe sáng rực rỡ hơn.

Dì Tabitha vung tay, kiếm dài xẹt qua đám cỏ dại, đồng loạt đứt lìa bay lên.

Mùi cỏ tươi mát lan tỏa trong gió đêm.

"Ma pháp của ngươi thật sự lợi hại." Dì Tabitha lẳng lặng nhìn kiếm dài.

Ánh trăng khắp bầu trời đều nằm ở mũi kiếm.

Ngay lúc này, một âm thanh hùng hậu vang lên.

"Valhein, ngươi dám cử động một chút thì trường mâu của ta sẽ đâm thủng cổ ngươi, đừng hoài nghi sức mạnh của một chiến sĩ Hoàng Kim."

Toàn thân Valhein cứng ngắc, vẫn không nhúc nhích, thế nhưng đầu óc thì đang điên cuồng chuyển động.

Dì Tabitha lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, thậm chí là phẫn nộ, thế nhưng lập tức thu lại.

"Rất tốt, chậm rãi giơ tay lên, gỡ nhẫn trong tay ngươi ra, chậm rãi gỡ từng cái một rồi thả xuống đất. Đừng có ra vẻ, chỉ cần ngươi dám làm ra động tác làm phép, ta sẽ lập tức giết ngươi!"

"Được." Valhein tỉnh táo chậm rãi giơ hai tay lên, gỡ nhẫn ma pháp trong tay thả xuống, để chúng rớt xuống bên người, lăn vào

trong bãi cỏ.

"Được rồi, Tabitha, cám ơn nàng đã dẫn hắn ra đây, nàng có thể đi qua đây." Âm thanh của người đàn ông kia lần thứ hai vang lên.

"Ngài..." Valhein khó tin quay đầu nhìn sang dì Tabitha, thế nhưng khóe mắt chỉ nhìn thấy vệt sáng rực rỡ như sữa bò biến mất trong đêm tối.

"Đừng nhúc nhích! Còn dám cử động nữa ta sẽ giết ngươi!" Người đàn ông kia gâm nhẹ.

Suy nghĩ của Valhein hỗn loạn, trong đầu không ngừng hiện lên tình cảnh cùng trải qua với dì Tabitha, sẽ không sai, dì Tabitha chưa từng có ý thù địch, vẫn luôn có ý tốt với mình, không có khả năng sẽ hại mình, tại sao lại có thể như vậy...

"Được rồi, ngươi có thể xoay người." Âm thanh của người đàn ông nọ đầy vui sướng. Valhein giơ tay lên, chậm rãi xoay người.

Một người đàn ông râu quai nón mặc áo giáp màu xám cầm cây trường mâu bằng tay phải, bên ngoài trường mâu vờn quanh thần lực Hoàng Kim, mũi mâu chỉ cách cổ họng Valhein ba tấc.

Dì Tabitha đứng bên tay trái người đàn ông râu quai nón, hai tay cầm kiếm đặt bên trái cơ thể, hơi cúi đầu.

Mái tóc dài gợn sóng che đi đôi mắt nàng.

Đâu vai nàng khẽ run.

"Tabitha, quen biết nàng nhiều năm như vậy, nàng vẫn luôn nhẹ dạ như thế. Có điều nàng có thể dẫn hắn ra đây cũng coi như đã làm rất tốt rồi." Gương mặt người đàn ông lộ ra ý cười kỳ quái.

Valhein nhìn chằm chằm hai mắt người đàn ông này, chờ đợi

thời cơ, tìm kiếm sơ hở.

Chương 501: Ngươi xứng sao?

Chương 501: Ngươi xứng sao?

Ngươi xứng sao?

"Thế nào, còn muốn phản công? Đáng tiếc, từ Tabitha ta đã biết tên Truyền Kỳ đáng sợ tên Alcides kia đã rời đi. May mắn ta không hành động chung với thây ta, bằng không có lẽ ta cũng bị hắn giết chết rồi. Thế nào, thái độ hống hách ở đấu trường ngày đó đâu rồi?" Mũi mâu Thanh Đồng của chiến sĩ Hoàng Kim lại tiến tới gần hơn một tấc.

"Ngươi biết rõ cái giá nếu giết ta." Valhein nhìn chằm chằm hai mắt người đàn ông.

"Đúng, ta nhất định sẽ bị nhóm bậc thầy truy sát. Có điều giết ngươi thì chẳng khác nào báo thù cho thây ta, đồng thời sẽ được rất nhiều quý tộc bảo vệ, ta chỉ cần trốn vào Điện Thần, cho dù ma pháp sư mạnh mẽ cỡ nào cũng không thể nào tổn thương được ta. Đến khi đó, chỉ cần một lần hiến tế là ta có thể thăng cấp lên Thánh Vực, thậm chí có hi vọng Truyền Kỳ, lúc đó còn ai có thể giết được ta nữa chứ?" Nụ cười trên mặt chiến sĩ Hoàng Kim lại càng sâu hơn.

"Ta cho rằng ngươi vẫn còn lựa chọn khác, không nguy hiểm tính mạng nhưng vẫn có thể nhận được tài phú phong phú." Valhein chậm rãi nói.

"Ta không cần tài phú. Hơn nữa Tabitha đã đồng ý, chỉ cần ta có thể giải quyết hung thủ đã giết chết con trai nàng, nàng sẽ trở thành tình nhân của ta. Ngươi không biết địa vị của Tabitha trong lòng bọn ta năm đó đâu, đáng tiếc trong lòng nàng, ta chỉ là một

tên giặc cướp hèn mọn. Không giết ngươi, ta làm sao có thể có được nàng?" Trong ánh mắt chiến sĩ Hoàng Kim tràn đầy tà niệm.

"Ta không tin dì Tabitha sẽ nói như vậy, trước đó dì Tabitha ở cùng một chỗ với ngươi?"

Chiến sĩ Hoàng Kim mỉm cười nói: "Ta biết ngươi đang kéo dài thời gian, có điều không sao cả. Sau khi thây bị Alcides giết chết, ta liều mạng chạy trốn tới thị trấn nhỏ này tìm cơ hội. Không ngờ lại gặp Tabitha. Sau đó ta phái người truyền tin cho nàng, để nàng ra ngoài trấn gặp ta."

"Ta không nói thẳng là ngươi giết con trai nàng. Đầu tiên ta nói là con trai nàng đã chết, ta biết hung thủ, hơn nữa cũng có thể giết chết hung thủ, nếu nàng muốn báo thù cho con trai thì làm tình nhân cho ta mười năm. Nàng là một người phụ nữ dịu dàng, cũng là một người mẹ hiền lành, sao lại không muốn báo thù cho con trai chứ, vì thế nàng đã đồng ý. Ta biết nàng không tình nguyện, thế nhưng ai bảo nàng nhẹ dạ cơ chứ?"

Valhein ngơ ngác đứng yên ở đó, khó tin nhìn dì Tabitha.

Đôi tay giơ cao hơi run rẩy.

Chiến sĩ Hoàng Kim lộ ra nụ cười hài lòng, nói: "Đợi nàng đồng ý rồi, ta mới nói ra chuyện ta biết, nói ra ân oán của ngươi và Rollon. Ngươi ở bờ tây biển Aegean giết chết Rollon, lại gặp Tabitha ở bờ đông biển Aegean, thật sự quá thú vị, vì thế ta không lập tức giết ngươi. Bởi vì ta rất muốn xem phản ứng của ngươi."

"Dì Tabitha, xin lỗi..."

Valhein nhìn dì Tabitha bị mái tóc dài che đi gương mặt, cổ họng giống như bị thứ gì đó chặn lại, một câu cũng không nói nên lời.

Chiến sĩ Hoàng Kim cười nói: "Dù sao ngươi cũng là bạn tốt

ngồi cùng bàn với Rollon, Tabitha cũng không muốn nhìn thấy ngươi chết thảm. Ngươi còn lời gì muốn nói thì nói nhanh một chút, nói xong ta sẽ cho ngươi chết thật nhẹ nhàng. Ta tin tưởng sự nhân từ của ta sẽ đổi được trái tim Tabitha."

Trong đầu Valhein hiện lên những hình ảnh ở chung với dì Tabitha, đột nhiên nói: "Dì Tabitha, trước đó ngài không biết ta giết Rollon nhưng ngài từng nghỉ ngờ ta là Valhein đúng không? Ngài đã từng nghe Rollon nói về ta nên mới đối xử với ta tốt như vậy đúng không?"

Dì Tabitha đưa tay lau đi nước mắt trên mặt, vẫn cúi đầu như trước, dùng âm thanh đè nén cực điểm nói: "Mặc dù đã rất nhiều năm ta chưa đi ra ngoài rèn luyện nhưng ta cũng không ngốc. Âm thanh của ngươi là khẩu âm tiêu chuẩn của Athens, Harnas nể sợ ngươi như thế, ta đã nhiều lần từ chỗ quý tộc nghe nói vê chuyện nhà hàng Violet, mà bộ dụng cụ ăn ngươi lấy ra vừa vặn chính là dấu hiệu của Beauty of the Giant Dragon. Động tác sử dụng thông thạo chính là chứng minh tốt nhất. Sách ma pháp của ngươi cũng giống sách ma pháp của Rollon như đúc, là kiểu dáng tiêu chuẩn của Học viện Plato, chỉ là giấu đi tên của ngươi mà thôi. Suya và Valhein vốn là từ một cái tên phát ra. Tuổi của ngươi, vừa vặn cũng là năm thứ hai."

"Mấu chốt nhất là ngươi giống hệt như Rollon mô tả, ngươi không phải bình dân bình thường, Rollon vẫn luôn nói rằng ngươi có khí chất quý tộc, cũng có trí tuệ của bậc thây, hắn nói rất muốn học hỏi ngươi, nhưng hắn có hơi xấu hổ... Thế nhưng, khi đó ta chỉ cho rằng ngươi đang chạy trốn hoặc rèn luyện nên muốn đổi xử với ngươi tốt một chút, xem ngươi như con trai của ta, giống như Rollon vậy. Nhưng ta không ngờ tới, ngươi giết hắn, ngươi giết hắn..."

Dì Tabitha đột nhiên khóc không thành tiếng, tay trái bụm mặt, khóc nức nở.

Chiến sĩ Hoàng Kim than nhẹ một tiếng, nhưng ánh mắt vẫn luôn đặt trên người Valhein.

'Dì Tabitha...

Valhein không cảm thấy có lỗi với Rollon.

Lúc ném hai nghìn đồng vàng đại bàng xuống đất thì Valhein đã không còn áy náy nữa.

Nhưng bây giờ, Valhein cảm thấy có lỗi với dì Tabitha.

Nàng lương thiện như vậy, dịu dàng như vậy, cho dù chỉ nghi ngờ mình là bạn học của Rollon đã dốc hết sức giúp đỡ, thậm chí coi mình như con cháu mà đối xử cẩn thận. Rollon đáng chết. Nhưng dì Tabitha không nên chịu sự hành hạ này.

Chương 502: Ngươi xứng sao? (2)

Chương 502: Ngươi xứng sao? (2)

Ngươi xứng sao? (2)

"Nhận tội với Tabitha đi, nhận tội xong thì ta sẽ đưa ngươi lên đường tới Minh Giới." Chiến sĩ Hoàng Kim hài lòng nâng đầu, thần lực vàng óng ánh trên chiến mâu lại càng nồng đậm hơn.

Valhein lẳng lặng nhìn dì Tabitha.

Đột nhiên dì Tabitha thấp giọng hỏi: "Nếu Rollon tới xin ngươi giúp đỡ, ngươi nói ra câu nói kia, Rollon sẽ làm ra lựa chọn thế nào?”

"Ta tin tưởng hắn sẽ trở thành anh hùng giống như cha mình." Giọng nói của Valhein tràn đầy ôn hòa.

Trong mắt chiến sĩ Hoàng Kim lóe lên nghi hoặc, nhìn thoáng qua Tabitha, sau đó chuyển ánh mắt nhìn chằm chằm Valhein, tay phải chậm rãi dùng sức.

Trong đêm tối, ánh trăng chợt lóe.

Hai tay Tabitha câm kiếm, thân hình xoay sang bên phải, mái tóc dài như sóng biển gợn sóng, thanh kiếm dài hệt như vâng trăng khuyết xé rách không gian chém vào cổ chiến sĩ Hoàng Kim.

"Phốc...'

Đầu chiến sĩ Hoàng Kim bay đi, máu tươi phun tận trời.

Trên mặt hắn, biểu cảm khó tin đang dần đông cứng lại.

Gió đêm thổi bay mái tóc dài màu đen của Tabitha, ánh trăng chiếu lên mặt nàng, hai vệt nước mắt nhàn nhạt có thể thấy rất rõ.

Đôi mắt màu tím nhạt của nàng lóe sáng hệt như đá quý.

Có chút đỏ sẫm rơi vào khóe mắt nàng, giống như nốt ruồi lệ.

Đôi ngươi lạnh lùng.

"Con của ta phạm phải sai lầm, nhưng Valhein đã dùng phương pháp công bằng chiến thắng. Một tên giặc cướp tay đầy máu tanh như ngươi, xứng để ta làm tình nhân sao?"

Tabitha ném kiếm đi, đôi mắt lạnh lùng trong trẻo bị sương mù dày đặc bao phủ.

'Dì Tabitha... Valhein nhìn người phụ nữ dưới ánh trăng.

Tabitha chậm rãi xoay người lại, đưa lưng về phía Valhein.

"Ngươi đi đi, một đứa con của ta đã chết, ta không muốn đứa kia cũng..." Lúc nói những chữ cuối cùng, tiếng nức nở của dì Tabitha như ẩn như hiện.

Valhein ngơ ngác nhìn bóng lưng dì Tabitha. "Rollon nợ ngươi một mạng, ta trả thay hắn." Dì Tabitha nói.

Valhein vẫn không nhúc nhích.

“Cút! Dì Tabitha đột nhiên tức giận quát lớn.

Valhein vẫn không nhúc nhích.

Đột nhiên, Tabitha bụm mặt òa khóc.

Valhein tiến tới, giang hai tay, giống như khi ở hội trường

công dân, dùng sức ôm chặt dì Tabitha.

Dì Tabitha điên cuồng giấy giụa nhưng lại không thể nào thoát được cái ôm của Valhein.

Qua hồi lâu, dì Tabitha đột nhiên ôm lấy Valhein, lớn tiếng khóc.

Valhein vỗ nhẹ lưng dì Tabitha, không nói lời nào.

Khóc hồi lâu, dì Tabitha đột nhiên muốn giấy ra.

Valhein cố gắng ôm chặt.

Dì Tabitha bất đắc dĩ nói: "Ta muốn lau mặt."

Âm thanh của nàng khản đặc, không còn sức.

"Thuật tạo nước."

Valhein câm quả bóng nước lau sạch sẽ mặt dì Tabitha.

“Thuật chữa trị!"

Valhein sử dụng ma pháp hệ thủy cấp Thanh Đồng, tay phải đặt lên hai mắt dì Tabitha, ánh sáng nhàn nhạt sáng lên.

Dì Tabitha thuận theo châm chậm nhắm mắt lại, cảm nhận dòng nước mát mẻ chảy trên làn da.

Chỉ chốc lát sau, Valhein thu tay lại.

Đôi mắt sưng húp của dì Tabitha chỉ còn lại chút dấu vết.

Dì Tabitha dùng ánh mắt phức tạp nhìn Valhein, chậm rãi ngồi xuống.

Valhein ngồi xuống bên cạnh nàng.

Hai người lắng lặng nhìn ánh trăng trên bầu trời.

Một lát sau, dì Tabitha dịu dàng nói: "Ngày thứ hai ta đã bắt đầu nghi ngờ ngươi là Valhein, ta còn cố ý dò xét vài lần, ngươi... giống hệt như Rollon nói. Vì thế bắt đầu từ khi đó ta đã xem ngươi là con ta. Ngươi không biết, Rollon chưa bao giờ nói chuyện về những bạn học khác ở trước mặt ta, cũng chưa bao giờ khen người khác, bao gồm cả Eugene, bao gồm cả người của gia tộc Bán Thần. Thế nhưng khi xác định muốn tham gia trận đấu thành bang, hắn đã tìm tới ta xin ý kiến." "Hắn nói rất nhiều chuyện về ngươi, nói ngươi làm sao chống lại bạn học khác bắt nạt, nói thành tích của ngươi làm thế nào từng chút nâng cao, nói ngươi làm sao giúp đỡ Hoth, nói ngươi làm sao không hề chú ý tới Paloma, nói ngươi làm sao quang minh chính đại đánh bại Carlos ở phòng nghị sự... Đúng rồi, giống hệt như khi nãy ngươi kể. Hắn nói ngươi là một người bạn đáng tin cậy, cũng là một tấm gương đáng giá học hỏi, hắn nói, cả Học viện Plato, không ai có thể làm bạn của hắn, trừ ngươi."

"Ngươi nghĩ ta không giết ngươi là vì Rollon nợ ngươi một mạng sao? Hay là vì Rollon xem ngươi là bạn? Hay là vì ngươi công bằng chiến thắng Rollon? Đều không phải."

Valhein lắng lặng nhìn dì Tabitha.

Dì Tabitha ngẩng đầu nhìn ánh trăng sáng trên bầu trời, nước mắt nhàn nhạt chảy xuôi.

"Ở trong đại sảnh nhà bọn ta có một cái ghế chỉ có gia chủ mới có thể ngồi, thế nhưng lưng dựa của chiếc ghế đó bị nát mất nửa bên, ngươi biết vì sao nát không?"

Valhein lắc đầu.

"Chồng của ta, cũng chính là cha Rollon đã đánh nát nó. Ngươi biết vì sao hắn lại đánh nát lưng ghế dựa không?"

Valhein lắng lặng lắng nghe.

"Bởi vì ông nội của Rollon, chính là gia chủ gia tộc Rollon, Leopold ép buộc Rollon khi đó chỉ là một đứa bé phải tự tay giết chết người bạn nô lệ quen biết ở bên ngoài của mình. Bởi vì, nhóc Tom đã trộm gì đó của Rollon."

“Cái gì?" Valhein khó tin nhìn dì Tabitha.

"Thế nhưng, đoạn ký ức đó đối với Rollon là quá đau khổ, vì thế nó đã thay đổi ký ức tự lừa gạt chính mình. Sau khi lớn lên, nó tin vào ký ức đã thay đổi, cho rằng người giết nhóc Tom là lão Turner.'

"Lúc còn đoạn trí nhớ nó, nó từng khóc trong lòng ta nói rằng không muốn nhìn thấy bất kỳ người bạn nào phải chết đi nữa."

Chương 503: Kiến lười

Chương 503: Kiến lười

Kiến lười

"Nhóc Tom thật sự trộm đồ của Rollon sao?" Valhein hỏi.

"Sau đó ta có hỏi lão Turner, hắn không nói rõ nhưng ta hiểu được xảy ra chuyện gì. Đó là một phương pháp cổ xưa của quý tộc làm người ta tởm lợm, thông qua giết hại bình dân để mài giũa đời sau, không thèm quan tâm điều đó tổn hại tới đứa bé cỡ nào. Cha của Rollon đã từng bị ép phải làm, hắn không muốn Rollon cũng như thế, vì thế hắn tức giận tới tìm Leopold, đánh nát nửa bên ghế dựa."

"Cha Rollon đã thoát khỏi bóng ma tuổi thơ, nhưng Rollon thì không." Valhein chậm rãi nói.

Dì Tabitha quay đầu sang, dùng ánh mắt tràn đầy ấm áp nhìn Valhein, nhẹ giọng nói: "Vì thế lúc ban đầu sau khi đoán được ngươi là Valhein, ta liền xem ngươi là bạn của hắn, giống như nhóc Tom đáng thương, giống như đứa con của ta. Cho dù tên khốn kiếp kia nói ngươi chiến thắng Rollon, ta cũng không thể nhẫn tâm giết ngươi. Vì thế ngay từ khi bắt đầu ta chỉ muốn giết hắn để bảo vệ ngươi. Thế nhưng ta lại không có cách nào thuyết phục chính mình không báo thù cho Rollon....

Dì Tabitha nói được phân nửa thì cúi đầu, lặng lẽ rơi nước mắt.

Valhein lẳng lặng ngồi đó.

Qua thật lâu, dì Tabitha mới nhẹ giọng nói: "Ta gọi ngươi ra ngoài là vì muốn nghe xem ngươi nói thế nào chứ không phải muốn dụ ngươi ra ngoài để giết ngươi, ta không ngờ hắn dám ra tay ở gần thị trấn đến vậy. Thẳng đến khi ngươi nói lời kia, nói rằng ngươi muốn chỉ cho Rollon làm chuyện giống như cha mình. Ta đột nhiên hiểu ra ngươi chính là bạn của Rollon. Trên tay ngươi không nhuộm máu của Rollon, ngươi chỉ giúp hắn thoát khỏi sự khống chế của Leopold, kẻ dính máu Rollon trên tay là Leopold. Mà ta đã nhiều lần tự hỏi chính mình, nếu như cha của con ta ở, hắn sẽ làm thế nào."

Dì Tabitha ngẩng đầu nhìn mặt trăng, trên mặt lộ ra biểu cảm dịu dàng.

"Hắn có ý chí anh hùng, nếu như hắn ở đây nhất định sẽ giết chết tên khốn kiếp kia. Hắn là một người đàn ông ôn nhu, hắn sẽ không giết ngươi mà sẽ nói với ngươi, Valhein, ngươi là một chiến sĩ ưu tú, gia tộc Rollon bọn ta sẽ không giết người chiến thắng công bằng. Sau đó hắn sẽ rời đi, kiếm một nơi không người mà rơi nước mắt vì Rollon."

Dì Tabitha nói xong thì lau nước mắt, Valhein đưa qua mảnh vải trắng mềm mại.

"Ngươi còn là một đứa trẻ ôn nhu..." Dì Tabitha nhận lấy miếng vải, nhưng lại đột nhiên bụm mặt khóc.

Valhein biết, dì Tabitha lại nhớ tới Rollon. Hai người ngồi trên bãi cỏ dưới ánh trăng, giống như bạn bè mở rộng cửa lòng, nhẹ giọng nói chuyện với nhau.

Thẳng đến đêm khuya.

"Rốt cuộc tìm được ngươi rồi, Valhein." Một âm thanh âm u vang lên.

Valhein theo bản năng bảo vệ dì Tabitha ở sau lưng, nhìn hướng phát ra âm thanh.

Ở sau lưng Valhein, trong mắt dì Tabitha tràn đầy cảm động và phức tạp.

Một ma pháp sư cầm cây gậy ma pháp sáu khúc trong tay lơ lửng giữa không trung, trên đầu hắn đội một cái nón màu xanh đậm, trên người mặc áo choàng ngôi sao màu đen, trên áo choàng đeo huy chương thuyền trắng lướt sóng.

Vị ma pháp sư râu bạc rậm rạp che khuất phân môi, mỉm cười hiền lành.

"Ma pháp sư Thánh Vực các hạ tôn kính, ngài tìm ta có chuyện gì?" Valhein không kiêu ngạo không nịnh nọt ngẩng đầu nhìn ma pháp sư Thánh Vực.

"Thật là đứa nhỏ lễ phép. Ta cũng không muốn tổn thương ngươi, đáng tiếc ta nợ nhân tình của một gia tộc. Nếu ngươi có trăng trối gì thì nói đi, ta nhất định sẽ giúp ngươi chuyển lời." Lão ma pháp sư mỉm cười nói.

Valhein gật đầu nói: "Vâng. Trăng trối của ta là..."

Valhein đột nhiên hét to: "Đám lão bất tử Học viện Plato, mau tới đây cứu ta, còn không tới thì thiên tài xuất sắc nhất trong tương lai của Học viện Plato sẽ chết chắc rồi!"

Lão ma pháp sư khẽ mỉm cười nói: "Ngươi cho rằng nếu chưa tra xét rõ ràng mà ta lại tới đây sao? Đừng hét, sẽ không có ai tới đâu. Ngươi đã nói lời trăng trối xong, vậy thì ta sẽ..."

Lão ma pháp sư giơ gậy ma pháp chỉ về phía Valhein.

"Ngươi nói cái gì?" Một âm thanh lười biếng vang lên.

Ba người theo âm thanh nhìn sang, chỉ thấy một người thanh niên tóc đen rối bù như ổ gà lơ lửng cách vị trí lão ma pháp sư kia năm mét, lắng lặng nhìn xuống.

"Aristoteles2"

Chỉ thấy nhẫn ma pháp trong tay lão ma pháp sư lóe sáng, cơ thể đột nhiên biến mất tại chỗ rồi xuất hiện ở cách đó trăm mét.

Lão ma pháp sư vừa cấp tốc bỏ chạy vừa hô to: "Mọi người đều là thành viên của Hội Nghị Ma Pháp, ta đảm bảo sẽ không truy sát Valhein, cũng đảm bảo sẽ không đối địch với Học viện Plato! Năm đó chúng ta đã gặp mặt hai lần, ta cũng coi như trưởng bối của ngươi, xin hãy cho ta giữ lại cái mạng. Nếu có cơ hội, ta nhất định sẽ báo đáp ngươi..."

Tabitha trừng to mắt nhìn lão ma pháp sư ở phía xa, không ngờ đường đường là bậc thây Thánh Vực lại bị một ma pháp sư thanh niên dọa cho sợ vỡ mật, một chút phong cách bậc thây cũng không có. "Thì ra là Aristoteles...' Valhein không ngờ người nghịch kiến mà mình gặp trong ngày đầu tiên nhập học lại chính là Aristoteles.

Trái tim Valhein vô thức giật thót, đây chính một vị ông lớn đầu tiên cũng là duy nhất mình được gặp sau khi tới Athens, hơn nữa còn là một trong những ông lớn có cấp bậc cao nhất có sức ảnh hưởng và tác dụng thực tế xuyên suốt dòng sông lịch sử loài người dài đằng đẵng của Ngôi Sao Xanh.

Trong lịch sử loài người, rất nhiều người cho dù danh tiếng có lớn nhưng chỉ là có được mà không có cũng không sao.

Chương 504: Kiến lười (2)

Chương 504: Kiến lười (2)

Kiến lười (2)

Nhưng Aristoteles và một số ít khác không giống như vậy.

"Đã chậm..."

Lúc Aristoteles nói chuyện, sợi tóc xoăn màu đen đột nhiên biến thành một đầu tóc vàng tung bay, giống như mặt trời chiếu sáng đêm tối.

Trái tim Valhein nặng nề rung động, giống như bị một bàn tay khổng lồ bóp chặt nhưng chớp mắt đã biến mất.

Cũng không nghe thấy Aristoteles niệm thần chú, tay trái giống như đang đo đạc gì đó, sau đó ở giữa không trung vẽ một cái, mở ra một cổng dịch chuyển màu xanh đậm cao một thước.

Cùng lúc đó, tay phải đưa vào trong hư không lấy ra một quả bóng ánh sáng trắng tinh lớn bằng nắm tay.

“Tạm biệt."

Aristoteles tiện tay ném quả cầu ánh sáng kia vào trong cổng dịch chuyển.

Nháy mắt sau đó, quả cầu ánh sáng màu trắng xuất hiện ở vị trí trước mặt lão ma pháp Sư năm mươi mét, quả cầu ánh sáng nháy mắt chia ra làm mười.

Âm ầm ầm...

Mỗi quả cầu ánh sáng phun ra tia sáng trắng dài trăm mét, tia sáng dài mảnh giống như lưỡi kiếm.

Sau đó tia sáng trắng kia giống như loạn kiếm cấp tốc quét tới chỗ lão ma pháp sư, phát ra tiếng nổ vang dội.

Chỉ chớp mắt, khắp bâu trời là tia sáng trắng tán loạn.

Giống như vô số ngọn đèn sáng ngời với nhau lắc lư dao động trong đêm đen.

Trên người lão ma pháp sư xuất hiện sức mạnh phòng ngự chỉ chít rậm rạp, tia sáng trắng rơi vào người hắn, tiếng nổ vang dội, ánh sáng ma pháp lấp lánh.

Gần hai giây sau, tất cả sức mạnh phòng ngự tán loạn, lão ma pháp sư hét thảm một tiếng, tia sáng trắng chi chít rơi lên người.

Trong chớp mắt, cơ thể hắn bị cắt thành vô số khối, tia sáng trắng tiếp tục quét tới quét lui.

Cuối cùng mười quả cầu ánh sáng kia bốc hơi máu thịt toàn thân hắn, chỉ còn lại chút ma pháp khí bị hỏng lốp bốp rơi xuống đất. Aristoteles nhàn nhã vung tay lên, xua tan đi quả cầu ánh sáng và vô số tia sáng trắng nơi xa.

Valhein nhận ra ma pháp tự sáng chế trong truyền thuyết của Aristoteles.

Mười lưỡi kiếm.

Ma pháp này đã từng chém chết ma thú Truyền Kỳ.

"Bây giờ có thể nói cho ta biết kiến lười là gì chưa?" Aristoteles chậm rãi hạ thấp xuống, cuối cùng giống như tư thế ngồi chồm hổm ở dưới đất xem kiến mà ngồi xổm trên cao hai mét, đôi mắt sâu thẳm mang theo ý cười nhưng trong mắt vẫn luôn có làn

sương mù xám tro dày đặc.

Tóc của hắn chậm rãi phai màu, cuối cùng từ màu vàng biến về màu đen.

"Ngươi đi theo ta bao lâu rồi?" Valhein hỏi.

"Ta ở trên thuyền Hải Long."

"Giúp ta xử lý rất nhiêu kẻ đuổi giết?" Valhein hỏi.

"Ta chỉ xử lý đám tạp binh thôi, Alcides mới là chủ lực. Không thể không nói vận may của ngươi tốt thật, đã sắp đuổi kịp ta rồi." Aristoteles nói.

"Ngươi biết Alcides?"

"Gặp vài lần."

"Hắn có tên khác không?"

"Ta cảm thấy ngươi đang thẩm vấn tội phạm, bạn học Valhein. Xin hãy gọi ta là thây Aristoteles." Aristoteles hơi nhếch khóe môi, gương mặt tuấn tú tăng thêm một tia thân thiện.

Valhein nhún vai nói: "Nghĩ tới khi ăn cơm hay đi vệ sinh đều bị ngươi nhìn chằm chằm, ta có chút không biết nên làm sao để giao lưu với ngươi."

"Ta không có biến thái như vậy." Aristoteles trợn trắng mắt lườm Valhein, nhưng dáng vẻ thì vẫn tươi cười như cũ.

"Cám ơn." Valhein chăm chú chào hỏi.

Aristoteles giơ tay lên nói: "Không cần cám ơn, dù sao cũng đều là đám lão âm... khụ khụ, dù sao cũng là bọn họ ép ta tới. Sở dĩ ta muốn tới là vì muốn tìm cơ hội để ngươi nói chuyện kiến lười."

"Đến giờ ngươi vẫn chưa phát hiện cái gì là kiến lười à?" Valhein hỏi.

"Gần đây bận quá, quan sát bị đứt ngang." Aristoteles bất đắc dĩ nói.

Valhein suy nghĩ một chút nói: "Ta nói hai điểm."

"Nói đi." Hai mắt Aristoteles lóe ra tia sáng, giống như đứa bé tò mò nhìn chằm chằm Valhein.

"Điểm thứ nhất, ngươi có biết phương pháp giao lưu của con kiến không?"

Aristoteles lắc đầu.

"Khi còn bé ta thường tới cảng Lion chơi đùa, có một thời gian đặc biệt thích xem con kiến, nổi lên hứng thú với kiến, sau đó ở bên ngoài ổ kiến xây một tòa mê cung rồi đặt thức ăn ở những vị trí khác nhau. Vì thế chuyện thú vị đã xảy ra."

"Lúc đầu đám kiến sẽ chạy hỗn loạn cả lên, sau khi phát hiện thức ăn thì đám kiến bắt đầu tập trung lại, nhưng chuyện thú vị là con kiến không phải lập tức tụ lại tìm thức ăn. Chúng nó không thể nói như chúng ta, không thể chuẩn xác tìm ra con đường chính xác tiến tới chỗ có thức ăn."

"Nhóm kiến chậm rãi tập trung lại, cuối cùng phần lớn con kiến đi trên tuyến đường ngắn nhất vận chuyển thức ăn, rất khác với tuyến đường của con kiến phát hiện đầu tiên."

"Quá trình nghiên cứu cụ thể ta không nói, bởi vì cần một khoảng thời gian rất lâu mới có thể nói rõ. Ta muốn nói là ta nghi ngờ là trong quá trình di chuyển con kiến đã để lại một thứ gì đó, đại khái giống như một loại mùi, ta không rõ đó là gì, chỉ có thể miễn cưỡng gọi là pheromone.'

"Phần lớn con kiến sẽ đi theo con đường có pheromone đặc biệt nồng đậm, bởi vì pheromone càng nồng càng chứng minh con đường này có con kiến tới lui càng nhiều, càng có khả năng có thức ăn. Có điều loại pheromone này chẳng mấy chốc sẽ biến mất. Nói cách khác, nếu như không có thức ăn thì con kiến sẽ đi nơi khác, như vậy pheromone trên con đường này sẽ ngày càng ít đi, con kiến cũng không đi con đường này nữa."

Aristoteles hiểu ra, nói: "Suy đoán của ngươi rất tốt, đây đúng là cách con kiến tìm thức ăn.

Chương 505: Aristoteles

Chương 505: Aristoteles

Aristoteles

"Điểm thứ hai chính là, không quản là con đường có pheromone nồng đậm cỡ nào, cho dù nơi đó vĩnh viễn có thức ăn, cho dù con kiến vừa ra khỏi tổ là có thể vận chuyển thức ăn thì vẫn luôn có vài con kiến lười tựa hồ không làm gì, cứ lắc lư chạy tán loạn khắp nơi, sống chết không chịu đi con đường chính xác kia."

Ánh mắt Aristoteles lần thứ hai sáng ngời.

"Ta mơ hồ cảm nhận được gì đó." Aristoteles nói.

Valhein mỉm cười nói: "Lần sau, ngươi tìm một tổ kiến nhỏ, sử dụng ma pháp làm dấu hiệu từng con kiến lười, sau đó bắt hết toàn bộ những con kiến cần cù kia lại, ngươi nhất định sẽ phát hiện biến hóa kỳ diệu."

"Sau đó thì sao?" Aristoteles hỏi.

"Hoặc là ngươi tự tìm ra kết quả, hoặc là lần sau ngươi lại cứu ta lần nữa rồi ta sẽ trả lời ngươi.' Valhein nói.

Aristoteles cúi đầu, vừa suy nghĩ vừa nhỏ giọng nói: "Ta có thể ném ngươi xuống biển sau đó giúp ngươi...

"A... Thầy Aristoteles!" Valhein lớn tiếng kéo dài giọng.

Aristoteles ngẩng đầu, mỉm cười.

"Lần sau chúng ta sẽ bàn về chuyện kiến lười này."

Valhein hỏi: "Snore và Alcides hiện giờ thế nào?"

"Ngươi không cần lo lắng cho Alcides, chỉ cần hắn không muốn chết thì sẽ không có ai có thể giết được hắn. Về phần Snore... cũng không chết được, có điều khoảng thời gian gần đây sẽ khá khổ." Aristoteles nói.

"Bọn họ đi đâu?"

Aristoteles nhìn về phía thị trấn Đá Đỏ.

"Vẫn còn ở bên trong, có điều, muốn sụp rồi."

Âm ầm...

Mặt đất chấn động, phòng ốc lay động, Valhein và dì Tabitha đều đứng không vững, nắm lấy tay nhau đứng chung một chỗ.

Valhein và dì Tabitha nhìn nhau, sau đó cùng nhìn sang Aristoteles.

Aristoteles vẫn ngồi xổm giữa không trung, túng lúng gãi gãi mái tóc rối bời, nói: "Ta chỉ đoán thôi, không ngờ lại ứng nghiệm nhanh như vậy. Có điều chỉ sụp đổ con đường chiến trường ma quỷ thôi, cũng chính là nơi các ngươi đi hôm qua, sẽ không ảnh hưởng tới thị trấn Đá Đỏ."

"Ma pháp sư ở bên trong thì sao?" Valhein hỏi.

Aristoteles nhìn vê phía Miletus, cười nói: "Đánh nhau với kẻ đuổi giết ngươi, lưỡng bại câu thương.

"Rốt cuộc có bao nhiêu người đuổi giết ta?" Trong mắt Valhein lộ ra sự lo lắng.

"Trong lòng ngươi không tự tính toán à?" Aristoteles nửa đùa

nửa thật giêu cợt nói.

"Quên đi, không lo lắng chuyện này, dù sao thì cũng không tính được. Nơi đó sụp rồi, Alcides và Snore sẽ an toàn chứ?" Valhein hỏi.

"Sở dĩ nơi ấy bị sụp là vì Alcides đánh tan khe nứt vị diện, chạy vào Địa Ngục. Cũng không biết bọn họ tới tầng Địa Ngục nào, nhóm lãnh chúa Địa Ngục đáng thương..." Aristoteles thế mà lại tỏ ra đồng cảm.

Valhein gật đầu, nếu Aristoteles đã nói như vậy thì chứng tỏ là hai người kia sẽ không có chuyện gì.

Dì Tabitha dịu dàng nói: "Lúc đó hẳn là Alcides đã phát hiện được gì đó nên mới đuổi theo. Ngươi không cần phải lo lắng cho hai người đó, bọn họ sẽ không có chuyện gì đâu."

"Vâng." Valhein ngẩng đầu nhìn về phía Aristoteles: "Học viện rốt cuộc sắp xếp thế nào? Sẽ không thật sự để ta ở Miletus chờ chứ?"

Aristoteles nhìn lướt qua dì Tabitha, sau đó nói với Valhein: "Lúc đi học viện đã ra lệnh, bảo ta ngày mai đưa ngươi tới Sparta."

"Hả? Một ma pháp sư như ta tới Sparta? Đám lão âm kia... nghĩ thế nào vậy?" Valhein nghi hoặc khó hiểu.

"Cả bốn người bọn ta đều tới Sparta." Aristoteles lộ ra vẻ hoài niệm.

"Cảm giác thế nào?"

"Ta thì cũng được, ba người kia thì khá thảm..." Aristoteles lắc đầu thở dài, thế nhưng ở sâu trong mắt tựa hồ có tia sáng hả hê chợt lóe.

"Đưa ta tới Sparta vì muốn rèn luyện à?" Valhein hỏi.

"Không, là vì Sparta đồng ý, một khi Mardonius chuẩn bị tiến vào đồng bằng Marathon, bọn họ sẽ phái ra một chi đội xuất chiến." Aristoteles mỉm cười.

Valhein hiểu ra nói: "Ta hiểu rồi. Phương pháp kết thúc lưu đày rất ít, dễ nhất trong số đó có hai cái, nhận được thần dụ đặc xá hoặc là lập đủ chiến công. Nhận được thần dụ đặc xá thì đừng nghĩ tới, quá khó. Nhưng tiền đề để lập chiến công là tiến vào quân đội Athens, thực hiển nhiên nhóm quý tộc kia sẽ không cho ta bất cứ cơ hội nào. Vì thế các ngươi liền muốn ta tham gia quân đoàn ở các thành bang khác, tham gia chỉ huy cuộc chiến. Đến khi đó, chỉ cần tích lũy được đầy đủ quân công, nhóm quý tộc kia sẽ không có cách nào bắt ta, chỉ có thể trơ mắt nhìn ta trở vê Athens."

"Đúng vậy. Có điều núi Chiến Thần còn bịa thêm một tội danh bêu xấu ngươi, nói ngươi giết một quý tộc tên Cammonra ở trấn Grey River."

"Vậy ta còn vê được không?"

"Thầy Thucydides đã tự mình tới núi Chiến Thần, tìm được quý tộc truyền lệnh, yêu cầu giao ra chứng cứ, bọn họ không giao ra được, kết quả thầy Thucydides chửi âm lên, âm thanh truyền khắp toàn thành, cuối cùng núi Chiến Thần xám xịt thu hồi mệnh lệnh, không phát lệnh truy nã ngươi nữa." Aristoteles nói rồi cười rộ lên.

"Sau này có cơ hội thì nhất định phải cám ơn bậc thây Thucydides... không đúng, hắn chính là lão âm... kia." Valhein hừ lạnh một tiếng.

Aristoteles nói tiếp: "Ngươi nghỉ ngơi một đêm đi, ngày mai ta sẽ tới đón ngươi."

"Dùng xe ngựa ma pháp hay là thuyên?”

'Xe ngựa ma pháp.'

Valhein gãi đầu nói: "Đêm nay ta sẽ chuẩn bị một chút."

"Sáng mai gặp." Aristoteles nói xong thì chợt biến mất.

"Ngươi yên tâm, ta sẽ không nói ra chuyện ngươi thông qua Sparta để quay về Athens đâu.' Dì Tabitha nói.

"Ta biết ngài sẽ không. Ánh trăng rất đẹp, chúng ta vừa đi vừa trò chuyện đi." Valhein nói.

Hai người vừa vòng quanh thị trấn vừa trò chuyện, nói rất nhiều chuyện.

Chương 506: Aristoteles (2)

Chương 506: Aristoteles (2)

Aristoteles (2)

Thời gian dần trôi qua, ngăn cách giữa hai bên cũng chậm rãi tan rã.

Thế nhưng, ngăn cách vẫn không hề biến mất.

"Kế tiếp ta sẽ tới Sparta, khi nào ngài sẽ vê Athens? Nếu như gặp lại ở Athens, ta mời ngài tới Beauty of the Giant Dragon ăn thức ăn ngon." Valhein nói.

Dì Tabitha gật nhẹ đầu, nói: "Tạm thời ta chưa muốn trở về, Athens đối với ta mà nói đã không còn nhà nữa rồi."

Cơ thể Valhein chấn động, há to miệng, cũng không nói được gì.

"Ngươi đừng để ý. Không biết vì sao ta rất thích trấn Đá Đỏ, nơi đó hình như có thứ gì đó hấp dẫn ta. Nếu như làm lính đánh thuê mệt mỏi, ta sẽ trở về nơi đó ở một thời gian." Dì Tabitha nói.

"Vâng." Valhein nói, lấy ra con rắn Minh Giới và những trang bị thần lực mà chiến sĩ có thể sử dụng, đặt vào trong tay dì Tabitha.

"Sao ta lại có thể lấy đồ của ngươi?" Đôi mắt đẹp của dì Tabitha chuyển động, lộ ra quở trách.

"Ngài nhận đi, như vậy trong lòng ta mới dễ chịu một chút." Valhein câm lấy tay dì Tabitha, không cho đối phương trả lại.

Hai người bốn mắt nhìn nhau.

"Aiz, đứa nhỏ này..."

Dì Tabitha cất đồ đi.

Valhein lại sử dụng thuật chữa trị giúp mắt dì Tabitha bớt sưng đỏ rồi cùng nhau trở lại hội trường công dân của thị trấn.

Lúc tối, Valhein thử hiến tế số kim loại và đá quý, kết quả không có gì đáp lại.

Cơ bản có thể xác định mấy thứ này và thảo dược đều được tính là nguyên vật liệu, không thể trực tiếp hiến tế, chỉ có thể đổi thành đồng vàng đại bàng.

Thế nhưng, xác ma quỷ thì có thể trực tiếp hiến tế.

Rạng sáng hôm sau, Valhein ở trong trấn tạm biệt nhóm người.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy cũng lưu luyến bịn rịn vẫy tay với những người bạn cùng mình quẩy điên cuồng đêm qua.

Valhein đứng ở ngoài trấn nhỏ, nhìn đội buôn chậm rãi đi xa.

Dì Tabitha thường xuyên quay đầu lại nhìn về phía Valhein. Valhein cũng nhìn nàng.

Tiếng thở dài vang lên ở phía sau.

'Valhein, chúng ta đi thôi.'

Valhein quay đầu lại, Aristoteles và một chiếc xe ngựa trông rất giống xe ngựa bình thường xuất hiện ở phía sau, con rối người đánh xe trông rất giống người bình thường, chỉ là ánh mắt không có thần thái.

"Mời." Aristoteles lịch sự mở cửa xe.

Valhein nhìn vào bên trong, nào phải là thùng xe, căn bản là một căn phòng khách xa hoa.

Valhein bước vào trong, không hề cảm giác được là mình trở nên nhỏ hơn hay căn phòng xa hoa này biến lớn.

Aristoteles theo sau tiến vào bên trong, xe ngựa bay lên, đặc biệt ổn định.

"Thoải mái hơn ta tưởng tượng rất nhiều." Valhein nhìn bên trong xe, không chỉ có phòng khách, ở bên cạnh còn có phòng ngủ, khẳng định là một căn nhà đầy đủ mọi thứ.

"Ngươi cứ xem như đây là phòng ốc bình thường đi, làm gì cũng được." Aristoteles nói.

"Từ nơi này tới Sparta mất bao lâu?"

"Đây chỉ là ma pháp khí phi hành Thánh Vực, không tính là nhanh, nếu như gia tăng tốc độ bay thì khoảng bốn, năm tiếng, hiện giờ đang dùng tốc độ bình thường, mười mấy tiếng mới tới.'

Valhein gật đầu nói: "Sau khi tới Sparta, ta sẽ trực tiếp tham gia quân đoàn Sparta xuất phát hay phải rèn luyện một phen?"

"Mardonius đang tấn công đảo Euboea, theo các loại dấu hiệu biểu hiện thì sau khi chinh phục Euboea, đại quân Ba Tư sẽ xuôi nam, tiến vào đồng bằng Marathon. Kế hoạch trước mắt là trước tiên ném... khụ khụ, đưa ngươi tới học viện võ sĩ giác đấu lớn nhất Sparta rèn luyện một phen, một khi quân đoàn Sparta xuất phát, ngươi sẽ được sắp xếp trở thành ma pháp sư trong quân đoàn."

Valhein suýt chút nữa đã cho Aristoteles một cái liếc mắt, bậc thầy triết học mà mình vẫn luôn ngưỡng mộ sao lại có chung đức hạnh với đám lão âm thế kia?

"Các ngươi cũng từng bị ném vào à?"" Valhein hỏi.

Aristoteles nghiêm mặt nói: 'Kế tiếp, chính là trọng điểm. Có lẽ ngươi đã từng nghe qua, võ sĩ giác đấu là từ miền nam La Mã lan truyền ra khắp thế giới. Ở các nơi khác, võ sĩ giác đấu đều mang tính chất thi đấu thể thao, ở Sparta không giống vậy, võ sĩ giác đấu chính là chiến trường tàn khốc."

"Cái này ta biết, Sparta hoàn toàn thay đổi quy tắc của trận giác đấu, thậm chí so với trận đấu thành bang mà ta từng tham gia lại càng tàn khốc hơn." Valhein nói.

"Ở những thành phố khác, thỉnh thoảng sẽ có quý tộc tham gia giác đấu, chẳng qua là vì vui chơi thôi. Nhưng ở Sparta, từ bình dân cho tới quý tộc, tất cả đều phải trải qua thử thách đấu trường! Ta đã nghe qua chiến tích của ngươi, thậm chí tận mắt nhìn thấy ma pháp mạnh mẽ của ngươi, huyết mạch Anh Hùng đối với ngươi mà nói không đáng nói tới, giống như Eugene không hề có gì uy hiếp đối với ngươi. Thế nhưng huyết mạch của gia tộc Bán Thần thì không giống, không hề giống chút nào." Vẻ mặt Aristoteles rất nghiêm túc.

Valhein gật đầu, nói: "Ta biết. Ta đã thấy Paloma chiến đấu, nàng thậm chí còn không phát huy toàn lực đã có thể làm ta cảm nhận được áp lực. Cho dù nàng không dùng thương kiếm Chiến Thắng chiến một trận sống chết với ta thì kết quả thế nào cũng khó nói."

"Ngươi biết vậy thì tốt rồi. Trên thực tế, huyết mạch Bán Thần bình thường đối với ngươi có uy hiếp không lớn, chân chính có uy hiếp chính là chiến sĩ huyết mạch Bán Thần được Thần Linh chúc phúc. Ở thành Athens, chúng Thần chúc phúc rất ít, nhưng ở Sparta thì khác. Vị Thần thủ hộ thành bang Sparta là Ares, hắn là một vị Chủ Thần khát máu hiếu chiến, vì kích thích huyết tính của người Sparta, hắn rất thường ban phát thần ban. Vì thế chiến sĩ gia tộc huyết mạch Bán Thần dòng chính có rất nhiều vị được Chiến Thần quan tâm.

Chương 507: Kẻ cuồng giả ngâu

Chương 507: Kẻ cuồng giả ngâu

Kẻ cuồng giả ngầu

"Bọn họ không chỉ được Chiến Thần quan tâm mà còn có thể kích hoạt sức mạnh huyết mạch. Đó là chuyện chỉ có huyết mạch Bán Thần có thể làm được, kích hoạt sức mạnh huyết mạch ảnh hưởng quá lớn, bình thường trong vòng một năm sẽ không thể chiến đấu. Thế nhưng một khi kích hoạt thì sẽ rất mạnh, mạnh đến mức khó có thể tưởng tượng. Bốn người bọn ta đều bị dòng chính của gia tộc Bán Thần kích hoạt sức mạnh huyết mạch đánh bại." Vẻ mặt Aristoteles trở nên rất nghiêm túc.

"Ta sẽ nhớ kỹ, ta sẽ không coi thường chiến sĩ Sparta. Bởi vì ai ai cũng biết, Sparta này không quản là cá nhân hay quân đoàn thì sức chiến đấu đều xếp hạng một trong số mạnh nhất thế giới, không có bất kỳ quân đoàn nào có thể dễ dàng chiến thắng bọn họ." Valhein nói.

"Có điều, sức mạnh của bọn họ không chỉ như thế. Năm đó quân đoàn Sparta bởi vì coi thường ma pháp sư mà đã gặp phải một đoạn thời gian thất bại liên tiếp, còn nghi ngờ rằng ma pháp sư sẽ tấn công thành Sparta. Vì thế tất cả gia tộc Sparta đã hợp lại, tiến hành một lân hiến tế quy mô siêu lớn, được Ares ban cho sức mạnh bảo vệ thành bang vĩnh hằng. Chỉ cần ở trong phạm vi thành bang Sparta, chiến sĩ nhận được sức mạnh bảo vệ, có thể kích hoạt sức mạnh bảo vệ của Chiến Thần."

"Sức mạnh bảo vệ của Chiến Thần rất mạnh sao?" Valhein hỏi.

"Cơ bản thì tương đương với tăng lên một cấp bậc, đương

nhiên chỉ là sức mạnh gia tăng thôi, kỹ xảo chiến đấu không thay đổi."

“Đúng là vô lại!"

"Hy vọng ngươi không gặp phải thần tuyển giả."

'Cóýgì?

"Tất cả vua Anh Hùng và Bán Thần trong lịch sử mà ngươi từng nghe qua đều là thân tuyển giả."

"Ta hiểu rồi, chiến sĩ được chúng Thần đặc biệt quan tâm đều rất khó chết. Ngươi đã từng gặp chưa?”

"Gặp rồi."

"Thắng thua thế nào?"

"Có thua, cũng có thắng." Aristoteles cười nhạt một tiếng.

"Nghe nói giác đấu ở Sparta công bằng hơn Athens." Valhein nói.

"Đúng vậy. Trận đấu thành bang ở Sparta tuy cũng do quý tộc nắm giữ, không cho phép bình dân nhận được giải quán quân, nhưng khác với những giải đấu khác. Thậm chí, tất cả võ sĩ giác đấu huyết mạch Bán Thần không thể tranh giành giải quán quân, cho dù chiến thắng đối thủ ở cuộc chiến cuối cùng cũng chỉ có thể coi là á quân mà thôi. Vì thế cho dù ngươi gặp phải đối thủ là huyết mạch Bán Thần cũng không cần lo lắng."

"Cách duy nhất để bình dân có thể chiến thắng huyết mạch Bán Thần chính là dựa vào ma pháp, cả thế giới này chỉ có một số ít Anh Hùng có thể chống lại bậc thây Plato." Aristoteles nói.

Valhein mỉm cười, Truyền Kỳ và Anh Hùng không phải chuyện quan trọng, ý Aristoteles nói là bậc thây Plato chính là vô địch

trong Truyền Kỳ.

"Jacques của ngươi xem rất hay, ta là một trong số khán giả trong ngày ra mắt. Không có gì bất ngờ, sau này nếu có người viết lịch sử về hí kịch thì không thể nào bỏ qua được vở kịch này của ngươi. Đây là vở kịch hay nhất mà ta xem trong những năm nay, không ai sánh bằng." Aristoteles cảm khái nói.

"Ngài quá khen rồi." Valhein ngoài mặt mỉm cười, trong lòng cũng rất mừng rỡ.

Không phải người nào cũng có thể được Aristoteles thưởng thức như thế.

"Cũng không phải thái quá. Trước ngươi, các loại kịch trên toàn thế giới này, không quản là kịch câm thấp kém hay kịch cổ tích của La Mã, bi kịch và hài kịch của Athens, không có bộ kịch nào giống như ngươi, có thể vạch rõ bản chất của quý tộc và bình dân. Bình dân trong vở kịch đó có lẽ có đủ các điểm ưu tú, thế nhưng lại thiếu đi sức mạnh chống cự, thiếu đi sức mạnh làm chủ chính bản thân mình. Ngươi làm được. Người khác xem Jacques của ngươi có lẽ chỉ tràn đầy tinh thần không sợ hãi, nhưng trong mắt của ta thì còn một tinh thần khác, tinh thần của người có lẽ là người đứng đầu Athens." Giọng nói của Aristoteles tràn đầy kính trọng.

"Lời của ngài thật làm ta vừa mừng vừa lo." Valhein nói.

"Ta thích nhất chính là khái niệm định nghĩa mà ngươi mượn lời Jacques để nói ra. Có vài vở kịch gân biểu hiện ra bình dân muốn chống lại, có vài vở kịch gần biểu hiện ra bình dân chống lại thành công, nhưng chỉ có ngươi, hoàn hoàn chỉnh chỉnh sáng tạo ra một phương pháp chống lại, một phương pháp hoàn toàn thay đổi tinh thần thực dụng, một loại phương pháp mà người người đều có thể dùng. Vì thế ta đã xin thây Plato dùng thân phận nghị trưởng thứ nhất, đề cử .Jacques của ngươi là cống hiến Truyên

Kỳ."

Valhein nhìn làn sương sôi trào trong mắt Aristoteles, trong lòng xúc động, ông lớn không hổ là ông lớn, liếc mắt một cái đã nhìn ra cốt lõi của vở kịch.

"Rất cám ơn." Valhein khiêm tốn nói.

"Có điều, điều ta khâm phục nhất của ngươi chính là tinh thần thấy chết không sờn ở đấu trường ngày đó." Aristoteles nói.

“Thật ngại quá." Được một vị ông lớn cao cấp nhất đã định trước là sẽ lưu danh trong lịch sử khen ngợi như vậy, mặt của Valhein cũng đỏ luôn rồi.

"Không, ngươi đáng giá để ta kính phục. Bởi vì khi trúng độc ngươi đã có thể lựa chọn rời khỏi đấu trường, thế nhưng ngươi chọn ở lại đó, chống lại quý tộc." Aristoteles trịnh trọng nói.

"Hửm?"" Valhein sửng sốt nói: "Khi đó ta không có cách trốn thoát."

Aristoteles nghi hoặc hỏi: "Ngươi không biết?"

"Biết cái gì?"

Aristoteles hiểu ra, dở khóc dở cười nói: "Ngươi không biết ma pháp lĩnh vực tăng thêm huyết mạch sẽ không bị ảnh hưởng bởi bất cứ phương pháp cấm ma pháp nào à?”

Chương 508: Kẻ cuồng giả ngâu (2)

Chương 508: Kẻ cuồng giả ngâu (2)

Kẻ cuồng giả ngầu (2)

"Ta chưa từng nghe nói tới." Vẻ mặt Valhein mờ mịt.

"Ngươi học môn huyết mạch kiểu gì vậy?" Aristoteles chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

"Ta chỉ mới năm hai thôi mà thây Aristoteles!" Valhein thật sự oan ức.

"Ah, ta đã quên mất chuyện này. Có điều lúc học năm nhất ta đã xem hết sách giáo khoa của năm năm học rồi." Aristoteles lạnh nhạt nói.

Valhein liếc trắng mắt vị học sinh giỏi siêu cấp này, ngươi tới tìm ta lẽ nào là vì ra oai?

Aristoteles kiên trì giải thích: "Ngươi hẳn đã phát hiện, lúc ngươi ở trong lĩnh vực cấm ma pháp chỉ là không thể nào mở trận pháp ma pháp, nhưng ma lực thì vẫn lưu động như cũ, đúng không?"

"Đúng vậy."

"Ma lực của ngươi tới từ Cây Ma Lực, mà Cây Ma Lực trực tiếp liên thông với vị diện nguyên tố, ngoại trừ thân linh mạnh mẽ hoặc chủ nhân vị diện ra tay, bằng không không quản là ai cũng không thể chặt đứt liên hệ của Cây Ma Lực và vị diện nguyên tố.

Mà sức mạnh huyết mạch cũng như thế, trực tiếp liên thông với vị diện nguyên tố. Ngươi có huyết mạch nguyên tố hỏa đúng không?"

"Có."

"Nếu như ngươi là huyết mạch nguyên tố hỏa Tướng Quân thì ngươi sẽ sở hữu lĩnh vực ma pháp huyết mạch tên là Hỏa Diễm Chi Đăng. Không quản là bị cấm ma pháp, bị im lặng, bị phong ấn hay bị bất cứ sức mạnh nào hạn chế, chỉ cần không phải sức mạnh Thần Linh mạnh mẽ thái quá thì ngươi vẫn có thể phóng ra ngoài. Bởi vì sức mạnh của Hỏa Diễm Chi Đăng không phải tới từ ngươi, không phải tới từ nguyên tố xung quanh, mà nó tới từ vị diện nguyên tố hỏa. Đương nhiên, nếu như sức mạnh nguyên tố hỏa ở xung quanh bị cắt đứt, uy lực của Hỏa Diễm Chi Đăng sẽ yếu bớt."

"Thì ra là thế, xem ra ta phải sớm học tập môn huyết mạch mới được." Valhein nói.

"Đây là chương trình học huyết mạch năm thứ năm, môn huyết mạch năm ba và năm tư không liên quan. Dù sao thì chẳng ai ngờ được học sinh năm hai lại có được sức mạnh huyết mạch cao cấp đến vậy." Aristoteles nói.

"Còn ngươi?" Valhein hỏi.

"Năm thứ ba ta mới có được huyết mạch nguyên tố ánh sáng Đại Quân." Vẻ mặt Aristoteles nhàn nhã. Valhein nhịn không được trợn trắng mắt, trên nguyên tố Tướng Quân là nguyên tố Tế Tư, trên nữa là nguyên tố Lãnh Chúa, cuối cùng mới là nguyên tố Đại Quân.

Sức mạnh nguyên tố lớn tới Đại Quân mới thôi, bởi vì lên trên nữa chính là nguyên tố Chúa Tể, là chủ nhân của cả vị diện khổng lồ!

Ở giữa nguyên tố Đại Quân và nguyên tố Chúa Tể, còn có

nguyên tố Tuyển Đế Hầu, thế nhưng nó chỉ là thân phận mà thôi, không phải cấp bậc huyết mạch thực tế.

Độ khó để nhận được huyết mạch nguyên tố ánh sáng Đại Quân đại khái là gấp trăm lần nguyên tố hỏa Đại Quân, cũng tương đương gấp trăm nghìn lần nguyên tố hỏa Tướng Quân.

Valhein xác định được một chuyện.

Nếu không đoán sai, người này đi tìm mình vì muốn ra oai.

"À đúng rồi, ta cũng có nguyên tố hỏa Đại Quân, cái này muộn hơn, năm thứ năm mới có. Huyết mạch nguyên tố phong thì kém một chút, chỉ là Lãnh Chúa thôi, mấy năm trước vừa mới có. Về phần huyết mạch nguyên tố địa, nguyên tố thủy, nguyên tố băng và huyết mạch cự long thì không đáng nói, chỉ là Tướng Quân thôi. Đáng tiếc, ta không có nguyên tố kim loại, nguyên tố mộc, nguyên tố lôi và nguyên tố ám. Nghe nói nếu như có được toàn bộ huyết mạch nguyên tố thì sẽ có sức mạnh không thể nào tưởng tượng được.' Giọng điệu của Aristoteles vẫn lạnh nhạt như cũ.

Chết tiệt! Đúng là chết tiệt mài

Valhein ngẩng đầu nhìn trời, người này là người gì vậy chứ!

Chưa từng nghe nói Aristoteles lại có tính thích giả ngâu mãnh liệt đến vậy.

Đến giờ Valhein mới hiểu vì sao khi Aristoteles bộc phát sức mạnh tóc thay đổi màu sắc thì trái tim hắn lại giật thót như vậy, là vì huyết mạch nguyên tố hỏa Tướng Quân bị huyết mạch nguyên tố hỏa Đại Quân đè ép.

"Ngươi có bao nhiêu nguồn suối Ma Lực?"

"Không nhiều lắm, hơn ba mươi giếng Ma Lực."

"Còn rễ Ma Lực?"

"Cái này thì nhiều, năm chục nghìn."

"Quên đi, ta hỏi chuyện khác. Ngoại trừ huyết mạch nguyên tố hỏa và huyết mạch ma quỷ có thể tạo thành ma pháp tiến hóa, huyết mạch nguyên tố ánh sáng cũng có thể tạo thành ma pháp tiến hóa đúng không?" Valhein hỏi.

"Đúng vậy, mười lưỡi kiếm chính là sức mạnh ma pháp tiến hóa. Cố gắng lên, sau này người ta sẽ nói ngươi là học sinh xuất sắc nhất của Thần Quyến Giả sau Aristoteles." Vẻ mặt Aristoteles thực hiển nhiên. Valhein dở khóc dở cười.

Cái đồ cuồng giả ngầu Aristotelesl

Valhein thở dài, nói: "Nói chuyện chính, thần tuyển giả hoặc là thây tế tư của Thần Điện có thể mượn sức mạnh Thần Linh phong ấn sức mạnh huyết mạch của ta không?"

"Có thể, nhưng cái giá phải trả quá lớn. Cấp bậc huyết mạch của ngươi càng cao thì càng khó bị hạn chế. Ví dụ như huyết mạch nguyên tố hỏa Đại Quân, cho dù là Chân Thần tự mình ra tay cũng không thể hạn chế, ít nhất phải là Chủ Thần tự mình ra tay, hơn nữa còn là loại Chủ Thần có thần quyền ngọn lửa, ví dụ như là Thần Công Tượng. Đương nhiên, nếu như trở thành nguyên tố hỏa Tuyển Đế Hầu, cho dù là nguyên tố hỏa Chúa Tể cũng không thể cắt đứt liên hệ của ngươi và vị diện nguyên tố hỏa." Aristoteles nói.

"Nguyên tố Tuyển Đế Hầu quá xa xôi, vẫn là nói về Sparta đi, ta cảm thấy mình sẽ ăn trái đăng ở nơi này." Valhein nói.

"Chứ khi không đưa ngươi tới đó làm gì?" Aristoteles hỏi ngược lại.

Chương 509: Kẻ cuồng giả ngâu (3)

Chương 509: Kẻ cuồng giả ngâu (3)

Kẻ cuồng giả ngầu (3)

"Được rồi, các ngươi sẽ không đặc biệt nhắm vào ta chứ?" Valhein nhìn chằm chằm Aristoteles hỏi.

"Không phải bọn ta, là bọn hắn, ta chỉ thích đứng ngoài quan sát thôi." Aristoteles mỉm cười nói.

"Tới Sparta rồi liệu có bị quý tộc Athens phát hiện không?" Valhein hỏi.

"Lẽ nào ngươi vẫn chưa rõ thù hận của hai thành bang? Không ngừng tranh chấp lại không ngừng hợp tác, nếu quý tộc Athens phát hiện rôi muốn động vào ngươi, Sparta có lẽ sẽ xem ngươi là quốc bảo để bảo vệ. Ngươi yên tâm, cho dù bị phát hiện cũng không ảnh hưởng tới kế hoạch tương lai." Aristoteles nói.

"Năm đó bốn người bọn ngươi tới Sparta đã gặp chuyện gì?"

"Ba người kia không nói nhiều, nhưng ta đoán là mọi người đều như nhau, sau một khoảng thời gian đầu thích ứng thì mỗi ngày tham gia thi đấu giác đấu, một ngày ba đến năm trận là bình thường, thậm chí là liên tục từ sáng đến tối. Aiz, bọn họ đều nói tứ kiệt học viện chúng ta kỳ lạ, còn không phải là bị lão âm... giày vò sao." Aristoteles nhẹ giọng thở dài.

"Bốn người bọn ngươi sao lại biến thái... kỳ lạ?" Valhein quả thực có nghe qua chuyện này.

"Ta thích im lặng tự hỏi, vì thế trong mắt người khác ta là một kẻ điên cả ngày không làm gì cứ đi lung tung.'

"Eculid hoài nghi khi bé đầu mình bị bánh xe nghiên qua, là người mắc chứng hay quên siêu cấp, thường xuyên không nhớ được tên ta, quá ba ngày không gặp nhìn thấy ta sẽ cảnh giác hỏi ta là ai. Hắn thậm chí còn quên cả tên của các bậc thây."

"Alexander thì sợ máu, chưa bao giờ dám đụng vào máu. Một chiến sĩ Thánh Vực sợ máu, ngươi có thể tưởng tượng được không?"

"Danh tiếng của Archimedes là thối nhất, ba người bọn ta chỉ kỳ lạ thôi, chính vì hắn mà bọn ta mới bị xưng là tứ đại biến thái của học viện. Bởi vì hắn thích suy ngẫm khi tắm, một khi có phát hiện thì trần truông không một mảnh vải che thân hưng phấn chạy loạn khắp nơi. Ây, danh tiếng tứ kiệt học viện đều bị hắn làm hỏng."

Valhein lại nói: "Xem ra Archimedes bình thường nhất."

Aristoteles híp mắt nhìn Valhein, trong mắt giống như viết hai chữ to.

Biến thái! Trong xe ngựa ma pháp, Valhein và Aristoteles vui vẻ trò chuyện.

Chậm rãi biến thành Valhein học hỏi kiến thức ma pháp của Aristoteles.

Aristoteles vốn là giáo viên học viện, liên chăm chú chỉ dạy.

Valhein câm sách ma pháp, điên cuồng ghi chép lại.

Trong mắt Aristoteles không ngừng lộ ra tán thưởng, hắn vốn nghĩ rằng sau khi có danh tiếng khiếp sợ Athens và nhiều thiên phú làm người khác phải hâm mộ thì Valhein sẽ trở nên kiêu ngạo,

thậm chí muốn sánh vai với tứ kiệt học viện. Hắn cảm thấy mình vẫn còn rất trẻ, Valhein sẽ xem mình như bạn cùng lứa mà không khiêm tốn học hỏi, thế nhưng hoàn toàn không phải như vậy.

Ở phương đông xa xôi, trong vương thành Ba Tư xa xôi.

Isina xem hai phân báo cáo trước mặt, ngồi trên ngai vàng đá quý, mỉm cười.

Một phần đến từ đảo Euboea.

Một phần tới từ thành Ephesus.

"Vận may của anh rể Mardonius tốt thật, phát hiện một bộ di cốt Phong Hậu ở đảo Euboea của Hy Lạp, nói rằng chờ tới khi tới đồng bằng Marathon đánh chiếm thắng lợi quay trở lại thì sẽ đưa cho ta. Phong Hậu và Băng Hậu là vương giả trời sinh, đều là người hầu Thần Tích hiếm thấy, thật sự làm người ta mong chờ mà."

Sau đó Isina nhìn vê phía bên kia.

"Cướp mất hai người hầu Thần Tích của ta, còn muốn cướp cái thứ ba sao? Nằm mơ đi! Ta nghĩ, lần sau gặp mặt ta phải làm hắn hiểu được, ở trước mặt Phong Hậu, Thần Lùn Lửa và Người Lùn Đá của hắn ngay cả một kích cũng không chịu nổi. Có điều cũng nên chừa cho hắn chút mặt mũi, dù sao hắn cũng đang giúp mình kiếm tiền."

Sắc trời tối dần.

"Sắp tới Sparta rồi, ngươi có thể nhìn thấy ở cửa sổ phía trước." Aristoteles nói.

Valhein đi tới bên cửa sổ, nhìn xuống dưới.

Dưới ánh hoàng hôn, đất đai rộng lớn, rừng cây như tấm nệm,

dãy núi chập chùng.

Một tòa thành lớn hùng vĩ sừng sững ở phía trước, trông giống như một pháo đài được Thần Linh điêu khắc từ những ngọn núi.

Trong thành phố, bắt mắt nhất chính là những bức tượng Thần Linh khổng lồ.

Giống như ở thành Athens, tượng thần cao lớn nhất nơi này là tượng Thân Vương Thần Zeus ở phía đông.

Tiếp theo đó, ở phía tây là tượng Nữ Hoàng Hera.

Nhưng số lượng nhiều nhất là tượng thần Chiến Thần Ares. Từ thanh đồng, đá cẩm thạch, thạch cao, mạ thiếc, gỗ, cái gì cũng có.

Ngoại trừ vô số tượng thân cao lớn, bắt mắt nhất là những tòa kiến trúc hình tròn màu xám trắng.

Đấu trường hình tròn chi chít đông đảo.

Ở giữa thành phố, một tòa đấu trường rất lớn vượt xa Athens trông giống như miệng cự long sừng sững ở phía trước.

Khí thế của tòa đấu trường này thậm chí còn vượt qua cả tượng thần.

Ở tám phương hướng của đấu trường này đều có pho tượng Ares.

"Đấu trường này thật sự là đấu trường lớn nhất thế giới, còn hơn cả La Mã đi? Mà số lượng đấu trường giác đấu ở Sparta cũng vượt xa La Mã đúng không?" Valhein hỏi.

"Đúng vậy.' Aristoteles nói.

"Đúng là một thành phố nguy nga." Trong lòng Valhein chậm rãi phừng lên ngọn lửa.

"Học cách khống chế tâm tình của mình đi, ở Sparta này, mọi thứ đều do Ares nắm giữ." Aristoteles nói.

Valhein gật đầu, chẳng qua cảm thấy có chút kỳ quái, người bình thường đều gọi là Chiến Thần Ares, Aristoteles thì gọi thẳng tên, không phải không thể gọi như thế, chỉ là Aristoteles hình như không hề có chút kính trọng nào đối với Chiến Thần.

Chương 510: Một chữ là thầy

Chương 510: Một chữ là thầy

Một chữ là thây

Đột nhiên Valhein quay đầu nhìn nghiêng sang một chút, sau đó đi nhanh tới cửa sổ ở mặt bên xe ngựa, nhìn qua.

Ở dấy núi nằm ngang nơi đó có một khe hẹp dài sâu như bị Thần Linh dùng kiếm bổ ra, cửa khe đối diện với thành Sparta.

Cho dù cách khá xa nhưng vì Con Mắt Ma Ưng nên Valhein vẫn có thể nhìn thấy một mảnh trắng hếu trong khe sâu.

Ánh mắt Valhein lờ mờ, máu trên mặt chậm rãi mất đi.

"Nơi đó chính là khe núi vứt bỏ à?" Valhein hỏi.

Aristoteles thở dài nói: "Đúng vậy. Trẻ con bình dân ở Sparta ngoại trừ quý tộc sẽ bị đưa tới Điện Nhi Đồng Lesk kiểm tra. Nếu cơ thể đứa bé quá yếu sẽ bị vứt vào trong hẻm núi tự sinh tự diệt. Đương nhiên vẫn có người tốt bụng nuôi nấng những đứa bé ở trong đó, thế nhưng hiển nhiên, ở nơi như thế trẻ con sẽ rất khó sống."

Valhein nói: "Vì thế đứa trẻ còn sống cho dù lớn lên cũng không có quyền công dân Sparta, được xưng là chiến sĩ bị vứt bỏ. Chỉ khi nào lập được nhiều đại công thì bọn họ mới có thể trở thành công dân Sparta. Có điều, bọn họ và đời sau của bọn họ cho dù lập được chiến công nhiều cỡ nào, ngoại trừ thăng cấp lên Bán Thần, bằng không vĩnh viễn không thể trở thành quý tộc. Đúng không?"

"Không sai. Chưa từng có chiến sĩ bị vứt bỏ nâng cấp lên Bán Thần, cũng chưa từng có chiến sĩ bị vứt bỏ trở thành quý tộc." Aristoteles nói.

Valhein thở dài, nói: "Lần đầu tiên khi nghe tới hẻm núi bị vứt bỏ, ta có chút khổ sở, không ngờ lại tận mắt nhìn thấy."

"Ares là Sparta, đấu trường là Sparta, quân đoàn chiến sĩ đệ nhất Hy Lạp là Sparta, hẻm núi vứt bỏ cũng là Sparta." Aristoteles chậm rãi nói.

"Đúng vậy, có ánh sáng thì có bóng tối."

Lúc này, mặt trời dần dần lặn xuống.

Thành Sparta chầm chậm bị bóng tối bao trùm.

Ngay cả pho tượng Thần Linh cũng chỉ còn là bóng đen to lớn ẩn trong đêm tối.

Xe ngựa đáp xuống ngoài thành, chậm rãi chạy vào, cuối cùng dừng lại ở bên cửa hông một tòa đấu trường.

Hai người xuống xe ngựa, Valhein ngẩng đầu nhìn bức tường đấu trường thật cao.

"Đấu trường này có lớn bằng đấu trường ở thành Athens không?" Valhein hỏi. "Đường kính nhỏ hơn mười mét."

"Không hổ là thành phố của chiến sĩ, thủ đô của giác đấu. Đấu trường lớn như vậy chỉ thuộc về một học viện võ sĩ giác đấu thôi hả?" Valhein hỏi.

"Chính xác mà nói thì chỉ có học viện võ sĩ giác đấu mạnh nhất mới có tư cách làm chủ đấu trường này, mà học viện ở nơi này chỉ có một cách gọi Học viện Võ sĩ giác đấu Đệ Nhất."

"Học viện Võ sĩ giác đấu Đệ Nhất có bao nhiêu võ sĩ giác đấu?"

Valhein hỏi.

"Số lượng ghi danh võ sĩ giác đấu nhiều hơn mười nghìn, bây giờ nhân số đang huấn luyện ở học viện bình thường sẽ không thấp hơn năm nghìn người. Ngươi nhìn thấy dân cư ở xung quanh không?"

Valhein nhìn những căn nhà dân màu trắng ở gân đó.

"Nơi này hoặc là võ sĩ giác đấu của Học viện Đệ Nhất ở, hoặc là người nhà của họ ở. Khắp khu phố hơn mười nghìn hộ dân đều có quan hệ với Học viện Võ sĩ giác đấu Đệ Nhất." Aristoteles nói.

"Nơi kỳ quái...

Valhein không ngờ Sparta này lại mạnh mẽ hơn Sparta ở Ngôi Sao Xanh nhiều đến như vậy.

"Chúng ta đi tìm Julius. Hắn là người quản lý Học viện Võ sĩ giác đấu Đệ Nhất, một nhân vật rất Truyên Kỳ. Bình dân bình thường, chiến sĩ Hắc Thiết bình thường, lại có thể dựa vào cố gắng học tập, bắt đầu từ một quầy hàng nhỏ, từng bước trở thành nhân vật hô gió gọi mưa." Aristoteles vừa đi vừa nói.

"Học viện Võ sĩ giác đấu Đệ Nhất là nơi thương hội kiếm lời à?" Valhein hỏi.

"Đúng vậy, lúc ban đầu ta cũng có chút phản cảm, nhưng tìm hiểu sâu hơn thì thật sự phải khen ngợi sức mạnh vĩ đại của loại hình thương nghiệp này. Nếu không có những thương nhân võ sĩ giác đấu này, Sparta sẽ không mạnh mẽ thịnh vượng được như vậy." Aristoteles cảm thán nói.

Valhein gật đầu, nói: "Quả thực là vậy. Tiên tài quả thực có liên quan với tội ác, nhưng mang tới tội ác không phải tiền mà là những kẻ không hiểu đạo lý cơ bản. Nếu như không thể xem tiền tài như những thứ tâm thường như gạo và mì, không quản là tô

điểm xinh đẹp hay bôi đen làm bẩn thì đều vặn vẹo toàn xã hội, trở ngại nhân loại tiến bộ."

"Góc độ thật hiếm thấy." Aristoteles kinh ngạc liếc nhìn Valhein.

"Rất đơn giản, nếu như hạ thấp làm bẩn đồng tiền thì chắc chắn tương đương với chuyện trực tiếp hoặc gián tiếp cản trở xã hội phát triển; nếu như điểm tô thái quá thì mọi người sẽ mang tiền ra để so sánh với hết thảy tiêu chuẩn, dẫn tới xã hội sẽ thụt lùi. Ta cho rằng, đối xử với tiền tài, chúng ta nên giữ trung đạo, xem tiền là một vật trung tính, cảnh giác với những lời nói sai trái như coi tiên như rác, đồng thời cũng cảnh giác những lời nói sai lâm như xem tiên bạc nặng hơn tất cả mọi thứ. Thế giới này cân bằng, ví dụ như có người hạ thấp tiên tài nhưng mọi người đều biết, thực tế tiền không thấp như vậy, vì thế chắc chắn sẽ có người nâng cao tiền tài. Nếu như tất cả mọi người đều nói rằng tiên không cao không thấp, như vậy cũng không có ai muốn nâng. Đáng tiếc tất cả những ví dụ trong lịch sử đều chứng minh nhân loại rất thích đi theo hướng cực đoan. Có điều, may mắn là người ưu tú không làm như vậy." Valhein thuận miệng cảm khái nói.

“Trung đạo? Trung đạo? Trung đạo! Valhein, ngươi đúng là một kho báu!" Aristoteles đột nhiên hưng phấn hô lên.

Chương 511: Một chữ là thầy (2)

Chương 511: Một chữ là thầy (2)

Một chữ là thầy (2)

Một vài người ở gân đó nhìn qua, thế nhưng Aristoteles hoàn toàn không chú ý tới, ánh mắt hắn giống như đèn ma pháp, không ngừng chớp loạn.

"Ể..." Valhein đột nhiên hiểu ra, mình đã sơ ý lộ ra một vấn đề mang tính then chốt.

Aristoteles hiện giờ có lẽ vẫn chưa đề ra khái niệm trung đạo' này.

Valhein nhìn Aristoteles đang hưng phấn nổi điên, rất muốn giải thích, ông anh à, đây là do ông anh nói đấy!

"Ta thông suốt rồi, ta thông suốt rồi! Cái gọi là tiền tài trung đạo của ngươi có thể áp dụng vào đạo đức và luân lý, thậm chí có thể mở rộng sang các lĩnh vực khác. Ví dụ như đạo đức trung đạo sẽ là tốt, không quản là nhiều hay ít thì đều là xấu. Lại ví dụ như..."

Aristoteles giống như giáo viên giảng bài cho học sinh, bắt đầu không ngừng giải thích.

Valhein thấy vậy, còn có thể làm sao đây?

Lấy sách ma pháp ra ghi chú thôi.

Nói đủ nửa tiếng, Aristoteles mới trình bày xong triết lý của mình.

Cuối cùng, Aristoteles đột nhiên khom người chín mươi độ với Valhein.

Valhein vội vàng đỡ Aristoteles đứng dậy.

"Ngài mau đứng dậy đi... Valhein vội nói.

"Ngài chính là một chữ là thây của ta." Aristoteles trịnh trọng nói.

Valhein dở khóc dở cười: "Ta chỉ tùy tiện nói vậy thôi, cao lắm là cho ngươi chút linh cảm"

"Có đôi khi, chút linh cảm còn hơn mười năm tự hỏi." Aristoteles chân thành nói.

Valhein bất đắc dĩ, cố tình chính mình lại không thể nào nói ra tình hình thực tế.

"Đi thôi, chúng ta đi tìm Julius. Nếu như sau này ta viết sách liên quan, nhất định phải ghi chú trung đạo' là từ ngươi mà ra." Tâm tình của Aristoteles rất tốt, ánh mắt nhìn Valhein tràn đầy tán thành, tôn trọng và ca ngợi.

"Thật sự không cần, đều là chính ngươi lĩnh ngộ được..." Valhein thật sự không biết nên làm sao.

"Không! Chúng ta không nên tính toán chút việc nhỏ không đáng kể này." Aristoteles thân thiết vỗ vai Valhein, cùng đi vào trong đấu trường.

Trong lòng Valhein xúc động, khó trách Aristoteles có được thành tựu lớn đến như vậy, đường đường là ma pháp sư Thánh Vực, con cưng của toàn bộ giới ma pháp, thế mà lại khiêm nhường

cúi người đối với một thiếu niên ma pháp sư Thanh Đồng.

Aristoteles vui vẻ nói với một người trông coi cửa hông: "Mau đi báo cho Julius, nói là Aristoteles tới.'

Quả thật là một chữ thông suốt.

"Ngài chính là ngài Aristoteles? Ta lập tức đi thông báo ngay!" Người trông cửa nhanh như chớp chạy vào bên trong.

Hai người đi dọc theo lối đi.

Không giống với đấu trường ở Athens, trên tường ở đấu trường này phải cách rất xa mới có một chén đèn dầu, mùi đèn dầu nhàn nhạt tỏa khắp lối đi.

Valhein nhìn hoàn cảnh nơi này một chút, ngoại trừ không có đèn ma pháp, những nơi khác cũng gần giống với đấu trường Athens, ở dưới khán đài không có cửa sổ, ẩm ướt lạnh lẽo, mùi tanh hôi thoang thoảng.

Aristoteles quen đường quẹo một cái, chỉ thấy một người mập mạp mặc quần áo mộc mạc dẫn theo vài hộ vệ chạy tới.

Hai bên gặp mặt, người mập mạp kia hưng phấn giang hai tay chạy tới.

Aristoteles dở khóc dở cười nói: "Julius thì điểm nào cũng tốt, chỉ là hơi quá..."

dulius nhiệt tình ôm lấy Aristoteles, cản lại lời hắn muốn nói.

"Võ sĩ giác đấu ma pháp sư xuất sắc nhất của ta, rốt cuộc đã gặp lại rôi, mấy ngày nay ta cứ nghĩ ngợi mãi, ngày nào cũng trông ngóng ngươi tới. Trời ạ, ngươi lại trở nên tuấn tú hơn rồi!" .Julius nhịn không được tán thưởng.

"Vuốt mông ngựa hơi quá." Aristoteles cười nói.

dulius giống như không hề nghe thấy lời Aristoteles, xoay người đối mặt với Valhein, giang hai cánh tay, mỉm cười nói: "Ngươi chính là vị ma pháp sư thiên tài mà Aristoteles nói đúng không? Cậu nhóc tuấn tú đẹp trai, chúng ta làm quen nào, ta là .Julius."

Nói xong liền cho Valhein một cái ôm.

Valhein mỉm cười tiếp nhận, nghĩ thầm thật không hổ là ông chủ Học viện Võ sĩ giác đấu Đệ Nhất, thật sự là cao thủ thấu hiểu lòng người.

"Xin chào, ta là Valhein."

dulius cười nói: "Đi thôi, trước tiên tới phòng tiếp khách, chúng ta trò chuyện kỹ hơn. Aristoteles, chúng ta cũng năm năm rồi không gặp đi? Khi đó ngươi vẫn chỉ là Bạch Ngân mà thôi, hiện giờ đã là Hoàng Kim rồi. Lần đó khi ngươi rời đi, bức tường ở bên ngoài bị vẽ nguệch ngoạc hết cả lên, không biết bao nhiêu thiếu nữ vừa chảy nước mắt vừa viết tên ngươi để chúc phúc. Nếu như ngươi muốn hồi tưởng lại thanh xuân một chút, ta nghĩ các nàng khẳng định rất sẵn lòng để ngươi tận hưởng trưởng thành đấy." Aristoteles liếc Julius trắng mắt, nói: "Đừng dạy hư trẻ con! Nói chuyện chính!"

"Đấu trường chính là nơi dạy hư trẻ con, đúng không, Valhein." Julius nháy nháy ánh mắt ngươi hiểu mà với Valhein.

Valhein mỉm cười.

"Pho tượng của ngươi vẫn còn đang ở chỗ cũ, bị người ta sờ tới sáng bóng. Đặc biệt là võ Sĩ giác đấu ma pháp sư, cơ hồ xem ngươi như Thần Linh mà tôn sùng. Valhein, ngươi biết không, Aristoteles đã sáng tạo ra kỷ lục hạng nhất mà đến tận bây giờ vẫn không ai có thể phá được, trong hai tháng liên tiếp thắng một trăm lẻ bảy trận! Cho dù là Commodus đã trải qua hơn một nghìn trận

thi đấu, số trận chiến thắng lên tới năm trăm bảy mươi tám trận, Vua Giác Đấu duy nhất suốt mười năm trong lịch sử cũng không có cách nào thắng liên tiếp một trăm lẻ bảy trận trong hai tháng."

Aristoteles nghe thấy tên Commodus thì ánh mắt hơi dao động.

"Hi vọng ngươi có thể phá kỷ lục của ta." Aristoteles nói.

"Có phần thưởng gì không?"

"Chiếc xe ngựa ma pháp kia, đưa cho ngươi."

Chương 512: Kỷ lục của Aristoteles

Chương 512: Kỷ lục của Aristoteles

Kỷ lục của Aristoteles

"Một lời đã định! Lúc này trông ngài thật giống một vị giáo viên đức cao vọng trọng." Valhein nói.

"Nếu ngươi không phá được thì sao?" Aristoteles mỉm cười nói.

"Thì ta không lấy xe ngựa ma pháp của ngươi!" Thái độ của Valhein thực kiên định.

Aristoteles liếc Valhein trắng mắt.

-Hình như không có gì sai mà." Julius cười to nói.

Nhóm người vào phòng khách, Julius không khách sáo ngồi xuống ghế dài, mạnh đến mức chiếc ghế lắc lư, lớn tiếng nói: "Valhein, ngươi đừng câu nệ nhé, cứ xem như đây là nhà mình. Aristoteles, lần này sắp xếp thế nào?”

Sau khi ngồi xuống, Aristoteles suy nghĩ một chút nói: "Cứ như bình thường đi. Có điều, khoảng thời gian lần này rút ngắn một chút, sớm thì hai mươi ngày, muộn thì không quá năm mươi ngày."

dulius phàn nàn nói: "Valhein là đứa nhỏ làm người ta rất yêu thích, khí chất và ánh mắt của cậu nhóc nhất định sẽ làm vô số cô gái và chàng trai say mê, chỉ là thời gian ngắn như vậy, ta thực đau lòng mà."

"Không có cách nào, nếu có cơ hội, sau này sẽ đưa tới chỗ ngươi thêm vài người."

dulius hoàn toàn thất vọng: "Ngươi đưa nhiều hơn thì cộng lại cũng kém một dũng sĩ dám mắng toàn bộ quý tộc Athens. Valhein, không bằng ngươi ở lại đây đi, ta đảm bảo sẽ bồi dưỡng ngươi trở thành Vua Giác Đấu kế tiếp, tuy Commodus có lẽ sẽ không vui. Đến khi đó muốn tiền tài có tiền tài, muốn người đẹp có người đẹp, muốn danh dự có danh dự, chắc chắn sẽ tiến vào sách sử, trở thành nhân vật lớn nổi tiếng nhất của thời đại này. Thế nào? Có hứng thú không?"

Aristoteles cười nói: "Nhưng không thể thăng lên Hoàng Kim."

"So với Vua Giác Đấu, đừng nói Hoàng Kim, Thánh Vực tính là cái gì? Đương nhiên, bạn thân mến Aristoteles của ta, này không phải đang nói ngươi. Valhein, ngươi suy nghĩ một chút đi, ta tin tưởng ngươi có thể thay thế Vua Giác Đấu Commodus. Ta nghi ngờ khán giả đã chán xem chiến sĩ quyết đấu rồi, rất nhiều khán giả cũ bàn vê khoảng thời gian Aristoteles ở nơi này. Nếu ngươi dùng thân phận ma pháp sư giành được vị trí Vua Giác Đấu, ta tin tưởng nhất định sẽ hấp dẫn nhiệt tình của rất nhiều người xem." Julius nói.

"Và cả thù hận." Valhein mỉm cười nói.

dulius cười ha ha, híp mắt lại đầy vui sướng nói: "Ngươi quả nhiên là một đứa trẻ thông minh, phải như vậy thì ngươi mới có thể trở thành Vua Giác Đấu. Có điều ngươi yên tâm, người Sparta càng ghét ma pháp sư thì lại càng muốn công bằng chiến thắng ngươi."

"Mục tiêu của ta là Truyền Kỳ." Valhein nói.

"Ngươi có thể trở thành Truyền Kỳ của đấu trường." Julius tùy tiện nói.

Valhein cười cười, không trả lời.

Aristoteles nói: "Được rồi .Julius, đừng có dụ dỗ hắn. Chúng ta nói chuyện chính."

"Chỉ cần giống như trước đây thì dễ làm mà, ngươi cứ yên tâm, Julius ta hoặc là không đồng ý, nếu đã đồng ý thì nhất định sẽ làm tới tốt nhất." Julius mỉm cười nói.

Aristoteles suy nghĩ một chút nói: "Quả thực không có gì đặc biệt. Có điều, thực lực của hắn mạnh hơn ngươi tưởng đấy, mạnh hơn rất nhiều."

"Ngươi xác định?"

"Xác định."

"Cũng là nguyên tố Đại Quân?" Julius kinh ngạc nhìn Valhein.

"Chỉ là nguyên tố Tướng Quân." Aristoteles nói.

"Vậy thì hắn là không vượt quá tưởng tượng của ta, chuyện đấu trường Athens ta biết rất rõ, hắn có ma pháp tiến hóa, thiên phú cũng rất nhiều, khí chất mê người cộng thêm đầu óc thông minh." Julius nói.

"Ở một phương diện khác, hắn có khả năng vượt quá cấp bậc của ta." Giọng điệu của Aristoteles đặc biệt thong thả.

".." Vẻ mặt Julius đầy kinh hãi, nhìn chằm chằm Valhein, ánh mắt giống như có thể xuyên thấu qua xương cốt.

Valhein có cảm giác khi mình ở chợ nô lệ xem nô lệ cũng có ánh mắt như vậy.

"Thầy Aristoteles vẫn luôn khiêm tốn." Valhein mỉm cười nói.

"Hắn khiêm tốn? Quả thực là cười chết người, ngươi chưa

thấy qua năm đó hắn ở đấu trường huênh hoang tới cỡ nào đâu... ừm... nếu ngươi không biết thì ta không nói. Năm đó hắn cũng vì rèn luyện chính mình, đúng, chỉ vì rèn luyện chính mình thôi." Julius liếc nhìn Aristoteles rồi vội vàng dời ánh mắt đi.

Valhein nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Aristoteles.

Quả nhiên là kẻ cuồng giả ngầu.

Aristoteles nói: "Nếu tất cả như bình thường thì không có gì để nói. Điêu đặc biệt cần phải nói, chính là... ngày hôm nay sẽ để hắn bắt đầu khiêu chiến cọc vị."

Ánh mắt Julius sáng ngời, nhìn sang Valhein, mỉm cười nói: "Xem ra nhóm đại sư Học viện Plato thật sự mong chờ rất cao về ngươi."

"Khiêu chiến cọc vị là cái gì?" Valhein khẳng định đó không phải chuyện tốt. "Ngươi sẽ biết ngay thôi, có điêu ta không muốn xem, ta phải đi gặp đám bạn cũ năm đó. Aristoteles nói.

"Hồi tưởng thanh xuân à?" Valhein hỏi.

dulius cười ha ha.

"Ngươi học xấu hơi bị nhanh đấy." Aristoteles bất đắc dĩ nói.

"Nơi này có cửa hàng trang bị của thương hội Plato không?" Valhein hỏi.

"Ngươi muốn Vua Người Lùn giúp ngươi chế tạo vũ khí à?" Aristoteles hỏi.

-Đúng vậy.'

"Mở nhà hàng, bán bộ dụng cụ ăn, bán ma dược, kế tiếp còn muốn bán trang bị vũ khí, sau này ngươi sắp thành người giàu có rồi." Aristoteles cảm khái nói.

"Vì con đường Truyền Kỳ, tích trữ chút tiền nhất định không sai." Valhein nói.

Aristoteles gật đầu nói: "Ta sẽ liên hệ bên thương hội, để bọn họ hợp tác với ngươi."

dulius cười tủm tỉm nói: "Ta cảm thấy rất hứng thú với Vua Người Lùn."

Valhein và Aristoteles nhìn nhau.

"Ta rất sẵn lòng hợp tác với ngài Julius, ta cảm thấy so sánh với tiền tài lợi ích trước mắt, lợi ích tương lai quan trọng hơn. Valhein đưa tay.

Trong mắt Julius chợt lóe lên tia kinh ngạc, lập tức đưa tay về phía Valhein.

Chương 513: Kỷ lục của Aristoteles (2)

Chương 513: Kỷ lục của Aristoteles (2)

Kỷ lục của Aristoteles (2)

"Aristoteles, không phải ta hạ thấp ngươi, nhưng có vài phương diện Valhein thật sự lợi hại hơn ngươi năm đó. Julius nói.

"Học sinh của Plato, đương nhiên một đời hơn một đời!" Aristoteles không chút che dấu niềm tự hào, lấy sự ưu tú của học sinh làm vinh dự.

"Ta tin tưởng." Julius híp mắt mỉm cười.

"Có điều ngươi phải hiểu rõ một điều, hắn là người được các vị đại sư đặc biệt chú ý." Sắc mặt Aristoteles đột nhiên biến đen, lắng lặng nhìn chằm chằm Julius.

dulius nháy mắt trở nên khiêm tốn, hơi cúi đầu nói: "Bậc thây Aristoteles xin hãy yên tâm, có cho ta mười lá gan ta cũng không dám làm hại hắn. Năm đó có gia tộc Bán Thần muốn nghiêm phạt ngài một lần, ta đây cũng cắn răng trụ vững. Cho dù khi đó ngài không hề cho ta chỗ tốt gì cả."

Câu nói sau cùng lộ ra tủi hờn nông đậm.

Aristoteles mỉm cười vỗ vai Julius nói: "Ta đi trước đây, Leonidas đang chờ ta. Ta ở nơi này ba ngày, Valhein, trong vòng ba ngày này ngươi có thể dùng sách ma pháp liên hệ ta bất cứ lúc nào."

"Không phải rời khỏi Athens thì không thể dùng sách ma pháp liên lạc à?"

"Ta có thể." Aristoteles lộ ra nụ cười thản nhiên, xoay người rời đi.

Valhein thầm liếc mắt trong lòng, không giả ngầu thì chết hay sao?

Chờ đã, Leonidas?

"Đừng quên nhắc tới tên ta ở trước mặt hoàng tử Leonidas nhá, ta là Julius!" Julius rống to hệt như trâu rừng gầm rú, hoàn toàn không biết xấu hổ.

Aristoteles bước nhanh hơn rời đi.

dulius cười tủm tỉm nhìn về phía Valhein, nói: "Ăn cơm chưa?"

"Ăn rồi."

"Đi thôi, ta dẫn ngươi tới đấu trường xem một chút." Julius mỉm cười chân thành.

Valhein cảm thấy hắn ôm một bụng ý nghĩ xấu.

Hai người rời khỏi phòng khách, Julius hỏi: "Valhein các hạ, ngài có thể nói một chút về chuyện Vua Người Lùn không?"

Valhein thâm nghĩ người này thay đổi xưng hô nhanh thật.

"Ta có một người hầu đặc biệt, có thể nhanh chóng chế tạo trang bị thần lực Hắc Thiết và trang bị ma pháp. Ta muốn mở một cửa hàng trang bị vũ khí, đặc biệt bán trang bị vũ khí cấp thấp." Valhein nói.

"Ta đây nhất định là bạn hợp tác tuyệt vời dành cho ngài. Mở học viện võ sĩ giác đấu thực tế không kiếm được bao nhiêu tiền,

còn phải lao tâm lao lực, chân chính kiếm được tiền là những thứ bên ngoài học viện võ sĩ giác đấu. Nếu như trang bị thần lực của ngài thật sự rất tốt, ta có thể đảm bảo lượng tiêu thụ." Julius nói.

"Chính ngươi có thể đảm bảo?" Valhein hỏi.

dulius suy tư một chốc, nói: "Nếu như rất được hoan nghênh thì chỉ sợ phải kiếm người hợp tác.

"Vậy không bằng ta trực tiếp hợp tác với thương hội Plato, bọn ta vốn đã là quan hệ hợp tác.' Valhein nói.

dulius cắn răng, nói: "Ngài cho ta xem thử thành phẩm một chút đi, nếu như đủ tốt thì ta có thể đảm bảo ngài hợp tác với ta sẽ có lợi nhuận cao hơn."

"Được."

Valhein lấy ra một thanh kiếm dài thần lực Hắc Thiết mà Vương Đại Chùy chế tạo, đưa cho Julius.

"Ánh sáng lơ lửng."

Ánh sáng sáng ngời soi sáng con đường.

Nhóm hộ vệ phía sau lưng .Julius kinh ngạc nhìn Valhein, thế mà lại là lập tức phát ra ma pháp.

dulius nhận lấy thanh kiếm dài thần lực, nhìn kỹ một chút liền sửng sốt, sau đó bảo hộ vệ lấy ra vũ khí.

Kiếm đồng, một phát chém đứt.

Kiếm sắt, một phát chém đứt.

Kiếm thần lực Hắc Thiết, một phát thủng một lỗ lớn.

Kiếm thần lực Hắc Thiết của Valhein trơn bóng như mới, mũi

kiếm không có chút dấu vết nào.

"Đây là chất liệu sắt thép gì vậy? Đây là phương pháp rèn gì vậy? Đây là kiểu thần lực gia tăng gì vậy? Ai trong số các ngươi có thể nhìn ra?" Julius đưa kiếm cho nhóm hộ vệ sau lưng.

Mọi người xem qua một lần, lục tục lắc đầu.

Valhein mỉm cười nói: "Giá trị tổng thể của cây kiếm dài thần lực này gấp hai lần thần lực Hắc Thiết bình thường. Đương nhiên, so với những tác phẩm của các bậc thầy hoặc điện thần hiến tế tặng kèm thì vẫn có chút chênh lệch nhất định." "Bậc thây mà ngươi nói là Bán Thần tự tay chế tạo đi. Cho dù bậc thây Thánh Vực tự mình chế tạo kiếm dài thần lực Hắc Thiết cũng chưa chắc có thể đạt tới trình độ này. Phương pháp chế tạo thanh kiếm này có thể nói là hoàn mỹ, tác phẩm Hắc Thiết duy nhất mà ta từng thấy vượt hơn thanh kiếm này là do tin linh của điện thần Công Tượng chế tạo, được coi là tác phẩm nghệ thuật được trưng bày trên bệ đá của một gia tộc Truyền Kỳ."

dulius cầm thanh kiếm dài thần lực Hắc Thiết trong tay, không ngừng xoa xoa rãnh máu, không nỡ buông tay.

"Có điều, ta nghe nói Sparta thích dùng kiếm ngắn và chiến mâu, loại kiếm dài này hình như không thích hợp ở đây." Valhein nói.

"Đúng vậy. Trang bị tiêu chuẩn của Sparta là bốn món vũ khí, khiên tay trái, kiếm ngắn hông phải, một cây giáo, một cây chiến mâu. Giáo không có khả năng dùng trang bị thần lực, nhưng chiến mâu thì có thể." Julius nói.

"Ở Sparta, ta chỉ cần chế tạo kiếm ngắn và chiến mâu là được rồi đúng không?" Valhein nói.

"Ở Sparta thì giá trị của tấm khiên càng cao hơn. Trước khi

người Sparta bọn ta xuất chinh, mỗi người mẹ đều nói, hoặc là mang theo khiên trở vê, hoặc là nằm ở bên trên trở về." Julius nói.

"Vậy thì tốt, ta chịu trách nhiệm chế tạo khiên, kiếm ngắn và chiến mâu, phụ kiện liên quan thì có thể mua từ các xưởng khác, cuối cùng ráp lại." Valhein nói.

"Ta thấy không bao lâu nữa toàn bộ trang bị thần lực Hắc Thiết ở Sparta sẽ bị ngài lũng đoạn. Cho dù giá cả của ngài hơi đắt một chút." Julius nói.

Chương 514: Khiêu chiến cọc vị

Chương 514: Khiêu chiến cọc vị

Khiêu chiến cọc vị

"Một cây chiến mâu thần lực có giá khoảng một nghìn đồng vàng đại bàng, ngươi cảm thấy chiến mâu thần lực của chúng ta nên định giá thế nào?" Valhein hỏi.

"Nếu chỉ bán trang bị vũ khí cấp Hắc Thiết, ta đề nghị ngài nâng giá lên một nghìn năm trăm đồng vàng đại bàng, giá tiền này tuyệt đối không cao. Thế nhưng nếu ngài còn muốn bán những món đồ khác, muốn kiếm nhiều tiên hơn thì định giá một nghìn hai là cao nhất." dulius nói.

"Tốt lắm. Ta phải nhanh chóng thành lập cửa hàng vũ khí, đặt tên là... Trảm Long Giả đi, ta dự định sẽ vẽ một con rồng đỏ thật uy vũ làm nhãn hiệu." Valhein nói.

"Ta cũng nghe nói tới đầu rồng hài hước của Beauty of the Giant Dragon chính là nhãn hiệu mà ngài sáng tạo ra, ngài đúng là một vị kỳ tài kinh doanh. Ta hi vọng có thể hợp tác lâu dài với ngài. Bởi vì ta và ngài có chung niềm tin về buôn bán, tiền tài lợi ích ngắn hạn không quan trọng, lợi ích lâu dài quan trọng hơn. Julius nói.

"Hi vọng chúng ta hợp tác vui vẻ!"

Hai người nhìn nhau cười.

Nhóm chiến sĩ ở sau lưng Julius cảm thấy là lạ, một đứa nhỏ mười mấy tuổi sao lại nói chuyện già dặn như vậy, ở trước mặt

Julius lại không hề rơi xuống thế yếu chút nào.

Hai người đi ra khỏi con đường, đi qua cổng lớn, đi tới rìa đấu trường dưới ánh trăng.

Âm thanh kiếm gỗ chém vào cọc gỗ, âm thanh lưỡi kiếm va chạm, tiếng mắng chửi, tiếng chỉ dẫn kiên nhẫn, tiếng hô khẽ vì bị thương, đủ loại âm thanh không ngừng vang lên bên tai.

Có ở trần mồ hôi đầm đìa, có vũ trang đầy đủ né tránh xê dịch, có người bị huấn luyện viên mắng phun máu chó.

Ở bên rìa đấu trường là những bức tường cao, trên tường là một tấm lưới lớn để ngăn chặn dã thú, ở phía sau tấm lưới chính là những bậc thang khán đài.

Ở phía đối diện đồng dạng cũng có lộ đại nằm trên miệng rồng.

Đấu trường nơi này so ra đơn sơ hơn Athens nhưng lại tràn ngập hoang dã và thô bạo, có một nguồn sức mạnh vô hình kích thích máu người ta sôi sùng sục.

Valhein vui mừng, sau đó thì lộ ra nghi hoặc.

"Sao ở nơi này lại có nhiều người không phải người Sparta như thế?"

Tuy phần lớn vũ khí và trang bị của mọi người đều giống như nhau nhưng có vài loại quần áo và trang sức chỉ cần liếc mắt là có thể nhìn ra. Ví dụ như xác ướp Ai Cập sẽ bao quanh người bởi các dải kim loại ma thuật.

Còn có người cần phải thông qua vũ khí và diện mạo mới có thể nhận ra, ví dụ như người Bắc Âu, người Ba Tư và người Ai Cập, phần lớn đều có điểm khác biệt nhất định.

dulius kiêu ngạo nói: "Trước đây Sparta quả thực rất bài ngoại, nhưng mấy năm nay các vị vua đã tiến hành đổi mới, cho các quốc gia tiến vào Sparta huấn luyện. Không quá mấy chục năm, Sparta đã trở thành thánh địa được chiến sĩ toàn thế giới hướng tới, cũng chính vì thế mà Sparta bọn ta mới ngày càng lớn mạnh hơn. Thậm chí còn có rất nhiều người ngoại bang muốn quy phục và trở thành người Sparta. Nhưng người Sparta bọn ta có kiêu ngạo của người Sparta, chỉ tiếp nhận người ngoại bang xuất sắc, ít nhất phải đạt được cấp bậc Hoàng Kim. Không giống vài quốc gia ngu xuẩn, rác rưởi gì cũng thu nhận, kết quả tiếng oán than của dân chúng vang vọng khắp nơi, cuối cùng quốc gia bị người ngoại bang chiếm đóng, người bổn quốc thì trở thành nô lệ."

"Quả thực sẽ có những quốc gia ngu xuẩn như thế, trên sử sách thì những quốc gia như thế chưa bao giờ biến mất, sau này cũng sẽ có không ít." Valhein nói.

Trong lòng Valhein thực xúc động, người Sparta thời đại này cũng biết tới hiệu ứng cá da trơn, có vài quốc gia đặc biệt thích phong cách sao chép, nhưng sao chép đến mức bị tu hú chiếm tổ thì đúng là rất hiếm thấy.

"Hợp tác thì hợp tác, thế nhưng kế tiếp ta sẽ xem ngươi là một võ sĩ giác đấu để huấn luyện. Đầu tiên nếu ngươi muốn tiến hành bước đầu tiên thì hãy đứng ở nơi này hướng vê Chiến Thần Ares lập lời thê. Đây là bảng sáp tuyên thệ."

Valhein lập tức cầm lấy bảng sáp tiến hành tuyên thệ.

"Tốt lắm, ngươi đã tuyên thệ thì có thể coi là võ sĩ giác đấu, ngày mai sẽ ghi tên ngươi vào danh sách. Bình thường, võ sĩ giác đấu đều phải tiến hành huấn luyện khô khan trong một khoảng thời gian dài, cho dù là chiến sĩ có kinh nghiệm phong phú cũng cần học hỏi mấy tháng, nhưng ngươi không có thời gian. Có một kiểu có thể làm ngươi trực tiếp lên sân đấu, đó chính là khiêu chiến cọc vị." Julius nói.

Valhein nhìn Julius.

dulius nhìn một vòng đấu trường, nói: "Ngươi xem những cái cọc gỗ trên đấu trường đi, đó được dùng để huấn luyện người mới và để người cũ khởi động, nó bắt nguồn từ La Mã. Mà địa vị của võ sĩ giác đấu cũng dùng cọc gỗ để sắp xếp."

"Cọc gỗ thứ năm là dành cho người mới, người hoàn toàn không có tư cách ra sân đấu."

"Cọc gỗ thứ tư là võ sĩ giác đấu bình thường, ra sân chưa nhiều."

"Cọc gỗ thứ ba là võ sĩ giác đấu lâu năm, sau khi trở thành võ sĩ giác đấu có thể tham dự qua mười trận giác đấu chính thức."

"Cọc gỗ thứ hai, bình thường có thể trở thành đội trưởng hoặc đội phó trong đội ngũ, phải có kinh nghiệm trải qua hơn năm mươi trận đấu và năm năm tham gia. Đạt tới cấp bậc này thì có khả năng trở thành huấn luyện viên."

Chương 515: Khiêu chiến cọc vị (2)

Chương 515: Khiêu chiến cọc vị (2)

Khiêu chiến cọc vị (2)

"Cọc gỗ thứ nhất, ở La Mã thì ngay cả đám võ sĩ giác đấu Hắc Thiết như cừu con kia cũng có thể trở thành cọc thứ nhất, nhưng ở Sparta này phải là chiến sĩ Bạch Ngân mới được.' Lời nói của Julius làm nhóm người xung quanh cười vang.

"Khác với các trận đấu khác, hạn chế khác, có vài trận thi đấu giác đấu thậm chí cho phép võ sĩ giác đấu cấp bậc cọc thứ nhất xuất chiến. Vì thế ngươi ít nhất phải đạt tới vị trí cọc thứ hai thì mới có thể tham gia được đa số các phần thi đấu."

"Cái này ta hiểu." Valhein nói.

"Kế tiếp ngươi phải không ngừng khiêu chiến, cuối cùng xác định vị trí cọc gỗ của mình. Khiêu chiến cọc thứ năm và thứ tư chỉ cần chiến thắng một người là được, nhưng khiêu chiến ba cọc gỗ khác thì ngươi cần phải thắng liên tiếp ba người, không được gián đoạn, bằng không khiêu chiến sẽ thất bại." .Julius nhìn chằm chằm ánh mắt Valhein.

"Tốt lắm, bây giờ có thể bắt đầu chưa?" Valhein hỏi.

Người xung quanh đều dùng ánh mắt quái dị nhìn Valhein.

"Rất tốt!"

dulius nói xong thì vươn tay, ma pháp sư hộ vệ ở phía sau từ

nhẫn không gian lấy ra một cái ria mép đặt vào tay hắn.

"Ngày hôm nay, một vị ma pháp sư Thanh Đồng tên là Valhein muốn khiêu chiến cọc vị, mọi người có thể nghỉ ngơi, quan sát trận thi đấu khiêu chiến." Âm thanh của .Julius truyền khắp toàn trường.

Âm thanh hỗn loạn ở đấu trường đột nhiên ngừng lại, sau đó rất nhiều ánh mắt như ngọn lửa thiêu đốt rơi vào trên người Valhein.

Valhein có chút sửng sốt.

"Ánh mắt bọn họ nhìn ta hình như không đúng lắm." Valhein nói.

dulius cười híp mắt, gương mặt mập mạp như cái bánh bao nói: "Đương nhiên không đúng rồi, thi đấu khiêu chiến cọc vị căn bản chính là sỉ nhục tất cả võ sĩ giác đấu ở nơi này, nói chung là giữa các học viện võ sĩ giác đấu nếu có thù hận với nhau sẽ phái người tới tiến hành khiêu chiến cọc vị. Ngươi là ma pháp sư, mức độ sỉ nhục gấp đôi."

Valhein bất đắc dĩ lắc đầu, này rõ ràng chính là phá quán, khó trách thái độ của nhóm võ sĩ giác đấu giống như con sói hung ác như vậy.

"Có điều ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi hoàn thành khiêu chiến cọc vị, sau đó từng bước từng bước đánh cho bọn họ kêu cha gọi mẹ, bọn họ tự khắc sẽ tôn trọng ngươi như cũ, đương nhiên cho dù tôn trọng thì cũng không dập tắt được địch ý của bọn họ dành cho ma pháp sư." Julius vẫn mỉm cười tủm tỉm nói.

Valhein thở dài, biết là Aristoteles không có ý tốt.

"Vậy thì tới đi, kết thúc sớm một chút, hôm nay ta có hơi mệt." Valhein nói.

Sắc mặt của nhóm võ sĩ giác đấu ở xung quang lại càng giận dữ hơn.

dulius thì cười tủm tỉm, không hề tức giận chút nào.

Mấy nghìn người chậm rãi tập trung tới trước.

dulius nói: "Một chiến sĩ Hắc Thiết cọc gỗ thứ năm ra đi nào."

"Để tat"

"Tai"

Mười mấy chiến sĩ Hắc Thiết giành nhau vọt ra.

dulius chỉ một người cao lớn cường tráng nhất, nói: "Ngươi tới.' Sau đó nhìn sang Valhein.

Valhein hỏi: "Thi đấu giác đấu ở Sparta có thể triệu hoán người hầu đúng không?"

"Phần lớn đều có thể triệu hoán, chỉ có một số ít ngoại lệ. Khiêu chiến cọc vị đương nhiên có thể triệu hoán. Có điều ta biết người hầu của ngươi rất lợi hại, ta càng hi vọng thấy được sức mạnh của ngươi hơn." Julius nói.

"Được. Có điều uy lực ma pháp không thể khống chế, ta sợ sẽ tổn thương bọn họ, bọn họ có cần tăng thêm chút phòng hộ không?" Valhein nói.

"Người anh em, khoác lác cũng chân thành thật đấy, ta suýt chút nữa đã tin rồi." Một chiến sĩ Thanh Đồng ôm ngực huýt sáo.

Toàn bộ đám người cười vang.

"Thêm biện pháp phòng hộ quá phiên phức, ngươi ra tay nhẹ chút đi." Julius nói.

Valhein bất đắc dĩ nói: "Vậy không sử dụng ma pháp tấn công vậy."

"Người anh em, trình độ châm biếm của ngươi cao thật đấy." Người nọ lại quát to.

Có người cười, có người nhíu mày.

Nhóm ma pháp sư võ sĩ giác đấu ở nơi này đều đồng tình nhìn Valhein, ma pháp sư kiêu ngạo nhưng ở đấu trường ma pháp sư trời sinh yếu thế, bởi vì hoàn cảnh môi trường quá đơn điệu.

Nhưng nhóm võ sĩ giác đấu kỳ cựu không cười, ngược lại vẫn cẩn thận quan sát Valhein.

"Người ở phía trước tránh ra, dành ra khoảng sân đủ lớn cho hai người bọn họ." Julius nói. Nhóm người vội vàng dạt ra hai bên, giống như hạt cát chậm rãi bị đôi tay gạt ra sau.

Valhein và chiến sĩ Hắc Thiết kia cùng tiến tới trước.

Hai bên cách nhau ba mươi mét thì đứng lại.

Chiến sĩ Hắc Thiết tay trái câm khiên tay phải cầm mâu, hông bên phải cắm một thanh kiếm ngắn, hơi khom lưng chăm chú nhìn chằm chằm Valhein.

Toàn thân hắn bị ánh sáng màu Hắc Thiết bao phủ.

Valhein khẽ gật đầu, không hổ là Sparta, cho dù là võ sĩ giác đấu lính mới cũng làm người ta cảm nhận được tiêu chuẩn của chiến sĩ Athens mạnh mẽ.

"Bắt đầu!" Julius đột nhiên nói.

Chiến sĩ Hắc Thiết đối diện dốc toàn lực chạy nước rút, tâm mắt nhìn chằm chằm Valhein.

"Thuật tường đá."

Valhein đưa tay phải tới, ngón trỏ tay phải chỉ về phía chiến sĩ Hắc Thiết đối diện.

Trận pháp ma pháp hình tròn màu vàng đất xuất hiện ở phía trước ngón tay.

Tầm mắt chiến sĩ Hắc Thiết hơi dời xuống một chút, tìm kiếm vị trí tường đá xuất hiện.

Âm!

Tường đá thạch anh màu xám trắng từ dưới chân chiến sĩ Hắc Thiết chui lên, giống như rồng nước trồi lên, khí thế hung mãnh.

Chiến sĩ Hắc Thiết đang muốn tránh né nhưng thiên phú hệ địa dày đặc phát ra hiệu quả, hắn còn chưa kịp tránh né đã bị tường đá đụng trúng.

Chương 516: Ai ôiI ! 1

Chương 516: Ai ôiI ! 1

Ai ôil1I

Hắn hô khẽ một tiếng, chân truyền tới cảm giác đau đớn rất nhỏ, sau đó cơ thể bị đánh bay lên giữa không trung.

Hắn cố gắng điều chỉnh cơ thể, thế nhưng đau đớn làm hai chân hắn mất cân bằng, ngã ra sau rơi xuống đất.

“Thuật tường đá!"

Âm!

Ngay nháy mắt chiến sĩ Hắc Thiết rơi xuống đất, thuật tường đá thứ hai mọc lên nặng nề đụng vào lưng hắn.

Phốc...

Chiến sĩ Hắc Thiết phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt tối sâm xoay một vòng trên không trung rồi rơi xuống đất ngất đi. Ma pháp sư tinh thông hệ thủy vội vàng tới chữa trị.

Chỉ vài giây ngắn ngủi, chiến đấu đã kết thúc.

Nhóm võ sĩ giác đấu ở đây ngơ ngác nhìn một màn này, đều không kịp phản ứng vừa xảy ra chuyện gì.

Ma pháp sư võ sĩ giác đấu nhìn chăm chằm bức tường đá thạch anh kia.

"Tốc độ thuật tường đá xuất hiện có thể so với nham thạch đột

kích."

"Ma pháp đá thạch anh, hơn nữa không quản là độ dày, độ cứng hay phương diện khác đều mạnh hơn đá thạch anh bình thường."

"Ma pháp của hắn rất kỳ lạ, có chút giống ma pháp tiến hóa trong truyền thuyết, đương nhiên cũng có thể là thiên phú kỳ lạ hoặc sức mạnh huyết mạch."

dulius mỉm cười vỗ tay vài tiếng, nói: "Rất tốt, Valhein chiến thắng võ sĩ giác đấu lính mới cọc thứ năm, có tư cách khiêu chiến võ sĩ giác đấu chính thức cọc thứ tư, kế tiếp ai tới? Mọi người yên tâm, Valhein là một vị ma pháp sư rất hiên lành, hắn sẽ cố gắng né tránh làm bị thương nặng.'

“Ta tới

Đông đảo võ sĩ giác đấu cọc thứ tư hét to.

"Ngươi!" Julius chỉ một chiến sĩ Hắc Thiết xuất sắc quen thuộc.

Những võ sĩ giác đấu khác cũng gật nhẹ đầu, xem ra Julius cũng không nương tay, võ sĩ giác đấu này có thực lực nằm trong top mười cọc thứ tư ở học viện.

Hai bên đứng vững. "Bắt đầu!" Âm thanh của Julius vang lên.

Tường đá dựng lên, chiến sĩ bay lên trời.

Sau khi bức tường thứ năm dựng lên, chiến sĩ Hắc Thiết rơi xuống đất, phun ra một ngụm máu.

Ánh mắt mọi người tê dại.

"Đây đã là tổn thương nhẹ nhất rồi." Valhein nói với Julius.

"Ngài thật sự là một người lương thiện. Julius chân thành ca

ngợi.

Nhóm võ sĩ giác đấu không nói gì.

"Người anh em, bọn ta đã quá coi thường ngươi, ta nhận sai. Người cười nhạo Valhein khi nãy lớn tiếng nói.

Rất nhiều võ sĩ giác đấu bất đắc dĩ gật đầu, nhìn nhau.

Vị ma pháp sư này có chút không tâm thường.

Nhóm võ sĩ giác đấu cọc thứ nhất và huấn luyện viên nhíu mày, nhỏ giọng thảo luận.

"Ta cảm thấy áp lực."

"Vốn chỉ có ma pháp sư Bạch Ngân có thể làm ta chú ý mà thôi."

"Cần thận ma pháp sư Thanh Đồng này."

dulius cười ha ha, nói: "Valhein chiến thắng thành viên cọc gỗ thứ tư, chính thức trở thành võ sĩ giác đấu cọc thứ tư. Hiện tại... ai là huấn luyện viên số một hiện giờ?"

"Ông chủ, là ta, Augustu." Một chiến sĩ Bạch Ngân bước ra.

Valhein nhìn một cái, là mẫu đàn ông Bắc Âu vạm vỡ điển hình, thân hình cường tráng cao lớn, cơ bắp cuồn cuộn, cao tâm hai mét tư, nhưng giáp da toàn thân rất bẩn, vắt mỡ ra đủ để xào một chảo đồ ăn.

Có điều da của hắn không sáng bóng như những chiến sĩ khác.

Tất cả võ sĩ giác đấu đều kính trọng nhìn hắn, tổng huấn luyện viên Augustu, địa vị trong đấu trường gần với Vua Giác Đấu Commodus.

"Ngươi chọn ba thành viên của cọc gỗ thứ ba, phải là võ sĩ giác đấu xuất sắc nhất, để tên ma pháp sư tự cao tự đại đáng chết này kiến thức dũng sĩ Sparta chúng ta một chút!" dulius hét lớn.

"Rống!" Tất cả võ sĩ giác đấu đồng loạt giơ cao hai tay, phát ra tiếng gầm rú chỉnh tê.

Valhein mỉm cười, ngược lại có chút thích thú với lời nói của Julius.

"Anh lớn Augustu, để ta làm người đầu tiên đi! Ta muốn thử sức với người anh em này! Xem thử xem có phải hai con lợn sữa trước đó nương tay hay không." Chiến sĩ cười nhạo rồi lại nhận sai trước đó la lớn.

Augustu gật nhẹ đầu, lại chọn thêm hai chiến sĩ Thanh Đồng mạnh mẽ của cọc gỗ thứ ba.

"Chào người anh em, nhìn bên này nè, đúng rồi, ta chính là Segus, ta đã định trước sẽ trở thành võ sĩ giác đấu vĩ đại! Mục tiêu của ta chính là Vua Giác Đấu!"

Valhein mỉm cười nhìn thanh niên tinh thân phấn chấn có mái tóc dài màu đỏ này, quả thực bắt mắt như một con gà trống.

Lông mày của hắn ta khá nhạt nhưng mắt lại rất to, như mắt trâu vậy, mũi tẹt, miệng há đặc biệt to, lúc nói chuyện vẫn luôn lộ ra hàm răng cửa chỉnh tê.

Trong mắt của hắn tựa hồ có một ngọn lửa vĩnh viễn không tắt, trên mặt thậm chí còn phản chiếu ánh trăng nhàn nhạt.

Giống như phần lớn các võ sĩ giác đấu khác, hắn mặc giáp da, cầm khiên, mâu và kiếm ngắn.

"Chúng ta bắt đầu thôi, mắt trâu." Valhein nói.

"Làm sao ngươi biết biệt danh của ta? Ta nổi tiếng như vậy hả?" Vẻ mặt Segus thực mờ mịt.

Rất nhiều võ sĩ giác đấu nhịn không được cười phá lên.

Hai bên đi tới vị trí cách nhau năm mươi mét.

"Thuật tường đá của ngươi vô dụng với ta, đổi ma pháp đi." Segus kiêu ngạo nói.

Valhein gật đầu, nói: "Ta không coi thường đối thủ, nhất là chiến sĩ Thanh Đồng cùng cấp. Ngươi yên tâm, ta sẽ không sử dụng thuật tường đá với ngươi."

"Tốt lắm!" Segus nói xong thì thay đổi sắc mặt, chăm chú nhìn Valhein.

Nháy mắt đó Valhein cảm thấy giống như mình đang ở trong một khu rừng, bị một con hổ dữ nhìn chằm chằm.

Chương 517: Ai ôi! ! ! (2)

Chương 517: Ai ôi! ! ! (2)

Ai ôi!!! (2)

Valhein thâm gật đầu trong lòng, mỗi chiến sĩ Thanh Đồng đều là chém giết từ trong núi đao biển máu mà ra, nếu như mình bị Segus tiếp cận thì chắc chắn sẽ nguy hiểm đến tánh mạng.

Có điều, hẳn là hắn sẽ không tới gần được.

Ma pháp sư võ sĩ giác đấu lục tục làm phép, đám ánh sáng lơ lửng bay lên phía trên chiến trường.

Chiếu rọi chiến trường sáng rực như ban ngày.

"Bắt đầu!" Âm thanh của tổng huấn luyện viên Augustu vang lên.

Segus hít sâu một hơi, chậm rãi chạy châm chậm tới.

"Thuật đầm lây!"

Một vũng đầm lầy thật lớn bán kính mười lăm mét xuất hiện ở phía trước.

Bùn nhão màu xám đen châm chậm nhúc nhích, bong bóng lục tục xuất hiện rồi liên tiếp nổ tung, phát ra tiếng phốc phốc thật nhỏ.

Nhóm võ sĩ giác đấu vô thức phát ra tiếng hô nhẹ, nhóm ma pháp sư thì vẻ mặt dại ra, bao gồm cả ba ma pháp sư Bạch Ngân.

"Thuật đầm lầy thôi mà, sau khi ta thăng cấp lên Thanh Đồng thì loại ma pháp này chỉ có thể làm ta miễn cưỡng giảm bớt tốc độ mà thôi, ai ôi! ! !... khốn khiếp..."

Nhóm người kinh ngạc nhìn thấy Segus lúc đầu rõ ràng dựa vào đôi chân có thần lực Thanh Đồng giẫm lên mặt đầm lầy nhanh chóng lướt tới trước, thế nhưng chỉ mới chạy được vài bước thì giống như bị trẹo chân, hai chân đột nhiên rơi vào trong bùn nhão, nhanh chóng lún tới đầu gối.

Phối hợp với tiếng chửi bậy khôi hài của Segus, nhóm người rất muốn cười nhưng lại không cười nổi.

"Không có gì! Cho dù rơi vào giữa đầm lầy thì cao lắm cũng chỉ cao tới hông ta, giảm bớt tốc độ của ta mà thôi, ta có cách thoát khỏi ma pháp của ngươi, ai ôi! ! !... khốn khiếp..."

Đầm đây đã cao tới ngực rồi!

Segus luống cuống, điều động thần lực Thanh Đồng toàn thân, sử dụng kỹ năng chiến đấu của Thanh Đồng, mạnh mẽ dùng khiên đập xuống dưới.

Chỉ thấy ánh sáng Thanh Đồng phóng ra bao lấy tấm khiên, hóa thành khiên ánh sáng thật lớn, tạo thành lực chấn động đáng sợ rơi vào trong bùn nhão. Nháy mắt khiên ánh sáng chấn động bên dưới, Segus muốn mượn phản lực giãy ra khỏi mớ bùn nhão.

Thế nhưng không có tình cảnh bùn nhão văng tung tóe như hắn tưởng tượng.

Khiên ánh sáng lún vào bên trong.

"Ai ôi! !1... khốn khiếp thật mà..."

Segus và tất cả võ sĩ giác đấu đều trợn tròn mắt.

"Là thiên phú sụp xuống, thật sự có thể dìm chết người." Một ma pháp sư Bạch Ngân nhịn không được hô khẽ.

Lúc này, thuật đầm lầy đã bao phủ tới cổ Segus.

"Segus, đầu hàng đi!" Một võ sĩ giác đấu trêu ghẹo nói.

"Không, ta không tin mình sẽ bị thuật đầm lầy dìm chết!"

Nhóm người suy nghĩ một chút, đúng vậy, đúng là chưa có ai bị thuật đầm lầy dìm chết đuối.

Rất nhiều người nhìn về phía Valhein.

"Nếu như ngươi không đầu hàng, rất có thể ngươi sẽ trở thành người đầu tiên bị thuật đầm lầy dìm chết, bởi vì mười tám kẻ chết chìm trước đó là chiến sĩ ma quỷ."

Tất cả võ sĩ giác đấu lộ ra vẻ mặt cứng đờ.

Một vài võ sĩ giác đấu trẻ tuổi đã rét run hết cả người.

"Segus ta, cho dù chết cũng sẽ không đầu hàng ma pháp sư cùng cấp!" Segus rống to hơn.

Thế nhưng nhóm võ sĩ giác đấu đầy sân thi đấu đều chỉ trợn trắng mắt, không thì ngẩng đầu nhìn trời, không thì mỉm cười hoặc đưa tay lên đỡ trán.

“Úc ục ục...'

Đâu Segus cũng bị dìm ngập, chỉ còn lại mái tóc dài màu đỏ nhạt.

Giống như cây hoa mào gà bị rớt vào trong vũng bùn.

Bùn nhão kịch liệt chấn động.

Đột nhiên hai cánh tay chui ra khỏi đầm lầy, đầu tiên là nắm chặt nắm tay lại, sau đó đồng thời giơ ra hai ngón trỏ.

Tư thế đầu hàng tiêu chuẩn của võ sĩ giác đấu.

Valhein vung tay lên, xua tan hiệu quả của thuật đầm lầy.

Segus nằm trên mặt đất, thở hồng hộc nặng nề.

Nhóm võ sĩ giác đấu cười châm biếm nhìn hắn. "Segus, không phải ngươi nói có chết cũng không đầu hàng ma pháp sư cùng cấp à?"

Hiện trường tràn đây hơi thở vui sướng.

"Các ngươi cười nhạo ta như thế, ta đau lòng lắm đấy. Còn ai dám cười nhạo ta thì ta sẽ phản bội chiến sĩ, gia nhập ma pháp sư đấy!" Segus ngồi dưới đất ăn vạ.

"Nhưng bọn ta không muốn ngươi lắm đâu." Một ma pháp sư Bạch Ngân cười nói.

Nhóm người cười vang.

Segus liếc đám người trắng mắt, đàng hoàng đứng dậy, sau đó lén liếc nhìn về phía Valhein, phát hiện Valhein không nhìn mình thì thở phào nhẹ nhõm.

"Kế tiếp." Augustu lạnh lùng nói.

Hai người biết nhau, chiến sĩ Thanh Đồng đi trước.

Một giây sau.

"Thuật đầm lây!"

Mười giây sau.

Nhìn đầm lầy đã bao phủ tới cổ, chiến sĩ thứ hai bất đắc dĩ giơ ngón trỏ đầu hàng.

"Kế tiếp..."

"Chờ đã, để ta nghiên cứu trước một chút." Người thứ ba hô.

Mọi người nhìn về phía Valhein.

Valhein gật nhẹ đầu, rất muốn biết chiến sĩ sẽ giải quyết thuật đầm lầy như thế nào, để sau này mình có thể chuẩn bị.

Số lượng lớn võ sĩ giác đấu tụ tập lại một chỗ, thảo luận ầm ĩ.

Phần lớn mọi người đưa ra kết quả nhất trí, thuật đầm lầy của Valhein quá tà đạo, không chơi nổi.

Có vài chiến sĩ hệ huyễn thuật đưa ra các biện pháp giải quyết, thê son sắt cho rằng nhất định sẽ thành công, sau đó bị lườm trắng mắt.

Rất nhanh, chiến sĩ thứ ba tràn đầy tự tin bước lên sâu đấu.

Sau khi sử dụng đủ kỹ thuật và phương pháp chiến đấu đa dạng, nhưng kết cục vẫn là ở trong đầm lầy giơ ngón trỏ đầu hàng.

Chương 518: Vua Giác Đấu

Chương 518: Vua Giác Đấu

Vua Giác Đấu

"Rất tốt! Ta tuyên bố Valhein thành công thăng lên võ sĩ giác đấu cấp bậc cọc gỗ thứ ba." dulius nhìn cả tòa đấu trường bị Valhein khuấy đảo tới mức bừng bừng sức sống, vẻ mặt đầy tươi cười.

Vẻ mặt của rất nhiều võ sĩ giác đấu trở nên khó coi.

Segus cười tủm tỉm nói: "Các người anh em cọc gỗ thứ hai, các ngươi nên trực tiếp đầu hàng đi cho rồi. Các ngươi cũng chỉ là Thanh Đồng mà thôi, chẳng qua kỹ thuật mạnh hơn bọn ta một chút, sức mạnh lớn hơn bọn ta một chút, kinh nghiệm phong phú hơn bọn ta một chút, chạy không thoát khỏi kết cục bị bùn nhão chảy vào tai đâu. Ít nhất phải là thần lực Bạch Ngân mới may ra chạy qua được đầm lầy này, nhưng cũng sẽ bị giảm bớt tốc độ rất lớn."

"Ngươi phản bội nhanh quá đấy."

“Ta đây rõ ràng là ăn ngay nói thật, đúng không?”

Nhóm võ sĩ giác đấu không thể làm gì được Segus.

Nhóm chiến sĩ nhìn về phía chiến sĩ Bạch Ngân.

"Segus nói không sai, căn cứ vào các dấu hiệu suy đoán thì chỉ có thân lực Bạch Ngân mới không bị rơi xuống đầm lầy, nhưng sẽ bị kéo chậm tốc độ, nếu nắm giữ sức mạnh không tốt thì vẫn có thể rơi vào."

"Không sai, thuật đâm lầy của hắn rõ ràng có thiên phú chậm chạp."

"Ma pháp sư Thanh Đồng có nhiêu thiên phú như vậy, có để người ta sống không chứ?"

Một ma pháp sư Bạch Ngân bất đắc dĩ nói: "Không chỉ thiên phú, rõ ràng còn có sức mạnh huyết mạch."

"Cái gì? Chẳng lẽ là Aristoteles thứ hai?"

Mọi người kinh hãi, kinh ngạc nhìn Valhein.

"Vừa nấy ta có nhìn thấy Aristoteles."

"Người anh em à, ngươi không phải là học sinh của Aristoteles chứ?" Segus hét to.

Valhein mỉm cười nói: "Ta có thể tính là học sinh của hắn."

"Xong rồi..."

Sĩ khí của đấu trường giống như đột nhiên bị Thần Gió thổi đi, vẻ mặt của đám người xám xịt.

Nhất là nhóm võ sĩ giác đấu kỳ cựu, trong mắt giống như phừng lên nỗi sợ bị Aristoteles chi phối.

"Sẽ không giống như lần đó, cuối cùng phải là Commodus ra tay mới thắng được Aristoteles chứ?"

"Vua Giác Đấu tới!"

Mọi người đột nhiên đồng loạt nhìn về phía lộ đài trên miệng rồng.

Một chiến sĩ cao lớn đội mũ giáp sư tử mạnh mẽ khoanh tay đứng ở nơi đó như một pho tượng Anh Hùng, toàn thân tỏa ra khí

thế như ngọn lửa bùng cháy.

Bên tai thậm chí có thể nghe thấy tiếng lửa đốt phừng phừng.

Giống như có thể thiêu đốt cả tòa đấu trường, cũng có thể đè sập cả tòa đấu trường.

Nửa thân trên hắn để trần, quanh người chỉ chít vết thương, cơ thể giống như được đúc bằng đồng, mơ hồ có ánh kim nhàn nhạt.

"Commodus." Julius mỉm cười ngoắc ngoắc Vua Giác Đấu ở phía xa.

Commodus đặt tay phải lên trước ngực trái, hơi cúi đầu chào hỏi Julius, sau đó một lần nữa khoanh tay, hiên ngang nhìn nhóm người.

"Guồng quay tơ của Nữ Thần Vận Mệnh chậm rãi chuyển động, sợi tơ của hai người mang vận mệnh đã gặp nhau ở đấu trường, là Commodus trở thành Vua Giác Đấu suốt mười một năm có một không hai, hay là học sinh của Aristoteles sẽ báo thù cho thầy mình, tất cả sẽ trình diễn ở Sparta..." Segus giống như thi sĩ bắt đầu ngâm nga.

Một đám đàn ông thô kệch trợn trắng mắt, bọn họ căm ghét nhất chính là điệu bộ của đám thi sĩ.

Valhein khá bất ngờ liếc mắt đánh giá Segus, không ngờ trong số nhóm chiến sĩ Sparta lại có người tinh thông hí kịch, cứ tưởng đâu trong đầu óc người Sparta chỉ có cơ bắp mà thôi.

dulius mỉm cười: "Nhóm võ sĩ giác đấu thân mến của ta, Vua Giác Đấu đang chăm chú nhìn các ngươi đấy, chẳng lẽ các ngươi không muốn chiến thắng ma pháp sư ngoại lai này, nhận được sự chú ý và ca ngợi của Vua Giác Đấu hay sao? Augustu, ngươi chọn ba người trong số cọc gỗ thứ hai đi."

Augustu gật đầu một cái, lại chọn ba người.

Vẻ mặt Valhein so với khi nãy lại càng nghiêm nghị hơn.

Ba người này cũng đều là chiến sĩ Thanh Đồng, thế nhưng lại làm người ta có cảm giác hoàn toàn khác trước.

Hai người trước hung ác như hổ báo, người thứ ba mới nhìn trông không hề hung ác độc địa gì, có vẻ rất ôn hòa, nhưng Valhein biết, đó là một con voi.

dulius mỉm cười: "Ubiku đã từng chiến thắng chiến sĩ Bạch Ngân bình thường." Valhein gật đầu, nói: "Vậy ta sẽ dùng pháp thuật tấn công khá nhu hòa."

Valhein lục tục đối chiến với ba chiến sĩ Thanh Đồng.

Hai trận trước Valhein đều dùng thuật đầm lầy thoải mái chiến thắng.

Ubiku bước đi trên chiến trường.

Đây là một người trung niên tóc dài thắt thành bím ở phía sau, xem ra hẳn là người Thrace.

"Ngươi là một ma pháp sư nhân từ, không phải là tự đại." Ubiku nói.

Nhóm võ sĩ giác đấu khác muốn phản bác nhưng lại tìm không ra lý do.

"Dù sao ta cũng là thành viên của Học viện Đệ Nhất, không cần bởi vì thắng bại nhất thời mà làm bị thương người khác." Valhein mỉm cười nói.

"Tốt lắm. Như vậy kế tiếp, ta cũng sẽ cố gắng không làm ngươi bị thương." Ubiku ngẩng cao đầu, sắc màu Thanh Đồng uyển chuyển như dòng nước chậm rãi khuếch tán trên người.

"Chỉ cần ngươi có thể tiếp cận ta trong vòng năm mét thì coi như ta thua."

"Cho phép ta dùng mâu không?" Ubiku cầm hai cây mâu trong tay.

"Quy tắc thi đấu chính quy là gì?" Valhein hỏi.

dulius nói: "Trong khi chiến đấu đoàn đội thì không có bất cứ hạn chế nào, bởi vì trước khi giao chiến ma pháp sư đã thi triển một lượng lớn ma pháp phòng ngự cho chính mình. Nếu một mình đối chiến thì ma pháp sư có thể tăng thêm một pháp thuật phòng ngự cho mình."

Chương 519: Vua Giác Đấu (2)

Chương 519: Vua Giác Đấu (2)

Vua Giác Đấu (2)

Valhein gật đầu nói: "Được, ta sẽ làm thuật khiên nham thạch."

"Được.' Ubiku nói.

"Khiên nham thạch!"

Một tấm khiên đá thạch anh cỡ một mét bảy xuất hiện trước mặt Valhein, lơ lửng cách mặt đất một tấc, Valhein chỉ cần hơi cúi đầu một cái sẽ được cả tấm khiên che chắn.

Bên ngoài lớp khiên khắc hình một ngọn núi lớn, mà trên ngọn núi ngồi một người khổng lồ còn lớn hơn cả ngọn núi.

"Tấm khiên này có hơi lớn."

"Ba tấc." Võ sĩ giác đấu ở bên hông đưa tay ước lượng độ dày của tấm khiên.

"Cái thứ khốn khiếp này mà là khiên nham thạch gì chứ, rõ ràng là tường nham thạch!" Segus há mồm văng tục.

"Thật sự chưa từng thấy qua khiên nham thạch nào như thế."

"Pháp thuật nham thạch vốn chỉ cứng hơn đá bình thường mà thôi, bây giờ dày tới cỡ này, Ubiki muốn khóc rồi."

Nhóm võ sĩ giác đấu thảo luận âm ï, nhóm ma pháp sư nhìn nhau, vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Mời.' Valhein nói.

Tiếng nói vừa vang lên, Ubiku nói: "Ta sẽ ném thẳng vào chính giữa tấm khiên, ngươi sợ thì trốn đi."

Nói xong thần lực Thanh Đồng của hắn vây lấy cây mâu, dùng tư thế tiêu chuẩn phóng mạnh về phía Valhein.

Valhein vẫn không nhúc nhích nhưng trong lòng đã chuẩn bị sẵn sàng rụt đầu xuống.

Âm!

Cây mâu với tốc độ khủng khiếp va vào khiên nham thạch, tiếng nổ qua đi, phần thân gỗ của cây mâu nổ tung, đầu mâu cũng văng tung tóe, vụn đá thạch anh rất nhỏ ở mặt ngoài tấm khiên văng ra khắp nơi.

Nhóm người rướn cổ nhìn tấm khiên.

Chỉ thấy vị trí trung tâm tấm khiên hơi lệch một chút xuất hiện một cái lõm nhỏ, đại khái có thể nhét một quả táo xanh chưa chín.

"Xong rồi, ma pháp sư này quá khủng bố! Kỹ thuật ném mâu của Ubiku có danh tiếng ở Sparta này, có thể xuyên thủng bất cứ phép thuật phòng ngự cùng cấp nào." "Ngày diệt vong của chiến sĩ tới rồi."

"Thế này thì còn đánh kiểu gì nữa?"

dulius mỉm cười nhìn nhóm võ sĩ giác đấu dưới tay mình, không nói lời nào.

"Tiếp tục?" Valhein hỏi.

"Tiếp tục." Ubiku chăm chú nhìn Valhein.

"Thuật đầm lây!"

Đầm lầy màu đen bán kính mười lăm mét xuất hiện dưới chân Ubiku.

Một màn kỳ quái xuất hiện, hắn thế mà lại không ngừng đi tới, hoàn toàn không bị rớt xuống.

"Ubiku thật lợi hại!" Nhóm võ sĩ giác đấu nhịn không được khen ngợi.

Ánh mắt Valhein rơi vào phần chân của Ubiku, hắn dùng thần lực Thanh Đồng vây lấy chân mình, cũng dùng kỹ thuật bước cực nhanh nhưng cực kỳ nhẹ giẫm lên mặt đầm lầy, không để mình rơi xuống.

Mặc dù thuật đâm lầy đã tăng thêm đủ loại sức mạnh cản trở nhưng tốc độ bước tới trước của hắn vẫn giống như người bình thường đang chạy thật nhanh.

Bẹp bẹp bẹp...

Bàn chân của hắn rơi vào mặt đầm lầy phát ra âm thanh đặc sệt.

"Lợi hại." Valhein thật lòng tán thưởng một tiếng, không ngờ một chiến sĩ Thanh Đồng lại có thể làm được trình độ này.

"Thuật dây leo!" Lúc làm phép, Valhein từ trong nhẫn không gian lấy ra một hạt giống, làm phép xong thì hạt giống biến mất ở trong trận pháp màu xanh lá cây.

Valhein chỉ vê phía Ubiku.

Lần này, không có ai coi thường pháp thuật của Valhein.

Có điều, nhìn thấy hiệu quả của thuật dây leo thì tất cả võ sĩ giác đấu đều thở phào nhẹ nhõm.

Không biến thái đạt tới bán kính mười lăm mét như thuật đầm lầy, chỉ thấy một khoảng đầm lầy bán kính cỡ hai mét rưỡi biến thành màu xanh lá cây, phạm vi chỉ lớn hơn thuật dây leo bình thường một chút mà thôi.

Trong màu xanh lá cây đó, dây leo bắt đầu bò tới trước.

Tốc độ cũng rất bình thường.

Nhóm võ sĩ giác đấu lần thứ hai thở phào nhẹ nhõm.

Dây leo chỉ quấn lấy hai chân Ubiku, theo lý thì hắn có thể dễ dàng thoát ra. Ubiku cố gắng muốn thoát ra khỏi dây leo đi tới trước.

Phốc...

Ubiku đang vọt tới trước không chỉ không giấy ra được mà thậm chí vì mất cân bằng mà ngã nhào vào trong đống dây leo.

Dây leo chi chít rậm rạp giống như đám rắn quấn lấy cơ thể hắn.

"Không đúng, thuật dây leo của hắn sao lại có gai nhọn? Lại còn tự động thắt chặt lại. Chẳng lẽ ta hoa mắt?"

"Bên ngoài mũi gai nhọn có màu xanh thẳm phản chiếu ánh sáng, là có độc."

"Thuật dây leo đổi màu, chậm rãi biến thành màu của đầm lầy. Nhóm ma pháp sư, mau nói coi đây là thuật dây leo quỷ quái gì vậy, quá dọa người rồi! Thuật dây leo bọn ta thấy trước kia đều là giả cả à?"

Một vị ma pháp sư Bạch Ngân hưng phấn lại bất đắc dĩ nói: "Thiên phú gai nhọn làm dây leo mọc ra gai nhọn, thiên phú quấn quanh làm dây leo không ngừng thắt nút lại, trói buộc càng mạnh

hơn. Màu xanh thẳm kia là thiên phú chất độc, đổi màu là thiên phú ẩn núp. Trước đây chỉ có trên người Tinh Linh hệ mộc mới có nhiều thiên phú hệ mộc như vậy mà thôi, không ngờ lại được nhìn thấy trên người nhân loại."

"Không đúng, thần lực của Ubiku rất mạnh, có thể dễ dàng giãy thoát khỏi thuật dây leo cấp Thanh Đồng."

"Đó là vì còn có thiên phú bên chắc', Ubiku phải mất một hồi lâu mới cởi ra được."

"Không đúng, các ngươi có cảm thấy dây leo đang lớn lên từ từ không?"

"Là thiên phú lớn mạnh, biến lớn nhanh như vậy không giống thiên phú trưởng thành, trưởng thành thì cần một lúc lâu mới mạnh lên được, uy lực sẽ trực tiếp tăng lên một cấp bậc. May mắn thiên phú hệ mộc của hắn không nhiều như thiên phú hệ địa, bằng không gai nhọn và chất độc có thể đâm thủng thần lực hộ thể của Ubiku, trực tiếp giết chết hắn."

"Lớn mạnh lại thêm bền chắc, chiến đấu kết thúc."

Chương 520: Chấn động cọc gỗ thứ nhất

Chương 520: Chấn động cọc gỗ thứ nhất

Chấn động cọc gỗ thứ nhất

Nhóm người bất đắc dĩ nhìn một trong số những chiến sĩ Thanh Đồng mạnh nhất Học viện Võ sĩ giác đấu Đệ Nhất.

Ubiku nằm trên mảng thực vật màu xanh, bị dây leo chằng chịt quấn thành bánh chưng, không quản cố gắng giấy giụa thế nào cũng không có tác dụng gì, chậm rãi dây leo ngày càng nhiều, cuối cùng quấn hết toàn thân hắn, cũng không nhìn thấy hắn nữa.

Bánh chưng khổng lồ vẫn không nhúc nhích, thậm chí không nhìn thấy hắn đang giấy giụa.

"Ta chịu thua thay hắn." Tổng huấn luyện viên Augustu thở dài.

Valhein vung tay lên, xua tan ma pháp.

Ubiku há miệng thở dốc, sắc mặt hơi xanh, xem ra mớ dây leo kia đã bịt kín miệng mũi hắn.

Có điều làm đám người kinh ngạc chính là Ubiku co chân, nằm trên đất không thẳng ra được.

"Ubiku, sắc mặt của ngươi có chút không đúng lắm, chẳng lẽ... trên dây leo có gai, hơn nữa chúng còn quấn toàn thân, cho dù ngươi có thần lực hộ thể thì bộ phận yếu ớt nhất cũng sẽ bị đâm đau... trời ạ, Ubiku đáng thương... Segus nhịn không được hô to.

Đếm không hết võ sĩ giác đấu cúi đầu cười.

"Câm miệng đi Segus, còn lảm nhảm nữa thì ông đây sẽ cắm chiến mâu vào trong xx của ngươi rồi cắm vào trong miệng ngươi đấy!" Sắc mặt Ubiku tái xanh, sau khi mắng xong thì cũng lười che giấu, dùng hai tay ôm hạ bộ.

Càng nhiều võ sĩ giác đấu hơn cúi đầu cười trộm.

Valhein cố nhịn cười nói: "Xin lỗi, đây là lần đầu tiên ta sử dụng thuật dây leo sau khi thăng cấp lên Thanh Đồng, quên mất loại tác dụng phụ này."

"Không sao, ngày mai sẽ khỏi thôi, để ta nằm một chút." Ubiku cố nén đau nói.

Đột nhiên trong đám người không nhịn được phát ra tiếng cười the thé kỳ lạ, giống như gió giật.

Ngày càng nhiều người cười phá lên.

Những người khác cũng bị lây nhiễm, nhịn không được, toàn trường phát ra tiếng cười ha ha suông sã.

Ubiku trợn trắng mắt, nhỏ giọng thì thầm: "Đám phản bội này! Sớm biết thế thì ông đây đã không bước ra tiếp nhận khiêu chiến." dulius cười hồi lâu mới nói: "Tốt lắm, ta tuyên bố từ giờ trở đi Valhein sẽ trở thành võ sĩ giác đấu cọc thứ hai. Như vậy, Valhein, ngươi có hứng thú khiêu chiến cọc gỗ thứ nhất không?”

"Có thể dùng người hầu không?" Valhein hỏi.

dulius suy nghĩ một chút, nói: "Trước tiên cứ thử xem, nếu như không thể không sử dụng, đối phương sẽ lùi lại cho ngươi thời gian triệu hoán người hầu."

"Được.' Valhein nói.

dulius nhìn vê phía Augustu.

Đã chọn xong hai người. Augustu nói.

Mọi người sửng sốt, sau đó trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn.

Augustu muốn ra sân!

Hắn là tổng huấn luyện viên.

Tuy bởi vì bị thương mà không tính là võ sĩ giác đấu Bạch Ngân hạng nhất, nhưng vẫn xếp trong top năm của toàn bộ Học viện Đệ Nhất.

"Rất tốt!" Julius mặt mày rạng rỡ.

'Didos, ngươi lên đi." Augustu nói.

Một chiến sĩ Bạch Ngân trầm ổn lão luyện gật đầu, bước lên chiến trường, đứng ở vị trí cách Valhein một trăm mét.

Augustu thổi còi.

"Thuật cạm bấy!"

"Thuật cạm bấy!"...

Chỉ thấy Valhein đặt thuật cạm bẫy ở trước mặt mình ba mươi mét, sau đó ở trước đó thi triển thuật cạm bẫy, hai thuật không có khe hở dung hợp lại với nhau, trở thành cạm bẫy dài sáu mươi mét, rộng ba mươi mét.

Trong hố sâu năm mét, từng hàng gai đá nhọn hoắt an ổn được xếp dày đặc, không hề có chỗ trống.

Tiếng kinh hãi không ngừng vang lên, tất cả võ sĩ giác đấu đều biến thành khán giả bị dọa kinh hãi.

Cho dù là chiến sĩ Bạch Ngân có sức mạnh to lớn cũng không có cách nào nhảy xa tới sáu mươi mét, huống chi cho dù nhảy được thì cũng sẽ bị tấn công ở giữa không trung.

Didos lão luyện lập tức muốn đi vòng, nhưng hắn chạy hướng nào, Valhein liền liên tiếp sử dụng thuật cạm bẫy ở hướng đó.

Tất cả thuật cạm bẫy không hề có khe hở nối tiếp với nhau. Didos chạy rất nhanh nhưng tốc độ làm phép của Valhein lại càng nhanh hơn.

Chỉ chốc lát sau, chỉ có khoảng đất đường kính năm mét ở dưới chân Valhein là đất bằng, bên ngoài năm mét chính là một khoảng cạm bẫy hình tròn rộng lớn kéo dài sáu mươi mét.

Bên ngoài vòng tròn cạm bẫy bị ma pháp bụi bặm bao trùm, thoạt nhìn không khác gì trước kia.

Didos sững sờ đứng im tại chỗ.

Valhein không nhanh không chậm lần thứ hai làm phép.

"Cạm bẫy nguyên tố: Hệ mộc."

"Cạm bẫy nguyên tố: Hệ mộc."...

Rất nhanh, tất cả cạm bẫy chuyển hóa thành cạm bẫy nguyên tố hệ mộc, bốn vách tường bẫy rập và gai nhọn bên dưới xuất hiện chỉ chít dây leo xanh biếc.

"Valhein, sau này ngươi chính là thần tượng của ta!" Segus ngẩn người.

Những người còn lại khó tin nhìn một màn này.

"Pháo đài đại địa... Nhóm ma pháp sư lẩm bẩm nhận ra hệ ma pháp này.

Chiến sĩ Bạch Ngân Didos chậm rãi vòng quanh rìa cạm bẫy hình tròn, ánh mắt mờ mịt, tay chân luống cuống.

Đấu trường vắng lặng một chốc lát, sau đó mọi người thảo luận ầm ĩ.

"Ma pháp sư này có hơi mạnh mẽ...'

"Chiến sĩ Bạch Ngân toàn lực nhảy tới đại khái chỉ nhảy được bốn mươi, năm mươi mét mà thôi. Cho dù có thể nhảy qua cạm bẫẩy thì Valhein nhất định sẽ nửa đường tấn công, chắc chắn sẽ rơi xuống bẫy. Như vầy còn đánh thế nào đây?"

"Đây là ma pháp sư sao? Này rõ ràng là bậc thây!"

"Ma pháp sư này thuộc chòm sao con nhím à...'

"Mau nghĩ chiến thuật một chút đi, xem thử xem có phá được không."

"Nghĩ cái rắm!" Segus không vui.

Vẻ mặt Julius rạng rỡ, thậm chí khoái trá vỗ cái bụng bự.

"Học sinh của Học viện Plato quả nhiên đều là nhân tài."

Chương 521: Chấn động cọc gỗ thứ nhất (2)

Chương 521: Chấn động cọc gỗ thứ nhất (2)

Chấn động cọc gỗ thứ nhất (2)

Qua một hồi lâu, Didos cũng không tấn công, đứng ở bên rìa cạm bẫy đờ ra nhìn Valhein.

Tổng huấn luyện viên Augustu ho nhẹ một tiếng, nói: "Hai vị võ sĩ giác đấu nếu như kéo dài thời gian chiến đấu sẽ bị phán là hòa. Valhein, kết quả hòa chính là ngươi khiêu chiến cọc vị thất bại."

Valhein nói: "Vậy ta sẽ bỏ vòng cạm bẫy bên ngoài."

Vung tay lên, toàn bộ vòng cạm bẫy ở bên ngoài sụp đổ biến mất, một lần nữa khôi phục thành mặt đất kiên cố.

Chỉ còn lại vòng cạm bẫy bên trong, rộng ba mươi mét.

"Chiến sĩ Bạch Ngân, hiện giờ ngươi có thể thử nhảy qua." Valhein nói.

"Ta mới không ngốc!" Tiếng quát của Didos dẫn tới một trận cười.

Didos nhíu mày tới gân nhưng dừng lại ở sát rìa cạm bẫy mười mét.

Hai người lại giằng co.

"Cái này cũng không thể phân thắng thua." Augustu nói.

Valhein giang tay nói: "Ma pháp của ta quá mạnh, ta sợ hắn sẽ phải chịu tổn thương không thể khôi phục."

Đấu trường lặng ngắt như tờ.

Không ai phản đối, không ai cười nhạo.

"Nhưng ngươi cũng phải phân thắng bại." Augustu bất đắc dĩ nói.

dulius đột nhiên nói: "Valhein, ngươi cố gắng nhẹ tay một chút, nếu làm hắn bị thương, ta sẽ xin thầy tế tư của điện thần dốc toàn lực điều trị, đảm bảo cơ thể hắn sẽ cơ bản hồi phục lại như lúc ban đầu. Đây là số mệnh của võ sĩ giác đấu."

Valhein nhìn Didos.

"Mời." Thần lực hộ thể của Didos uyển chuyển lan ra khắp toàn thân giống như thủy ngân.

Vậy ta... đóng lại chút thiên phú đi."

Valhein nói, chỉ ngón tay về phía Didos.

"Nham thạch đột thứ."

Người am hiểu thần chú này sửng sốt, chỉ là vừa cảm thấy thực kỳ quái thì dưới chân Didos chấn động. Didos nhảy mạnh ra phía sau, kinh hãi nhìn gai đá đầy đất.

Toàn trường kinh hô.

Mặt đất trong bán kính năm mét tương đương với phạm vi của một ngôi nhà dân cư.

Những chiến sĩ chiến đấu với Valhein trước đó cảm thấy cả

người mát lạnh, trong lòng tràn đầy may mắn.

Lúc Didos từ giữa không trung rơi xuống, âm thanh của Valhein vang lên.

“Nham thạch đột thứ.'

Một đóa hoa gai đá nở rộ ở điểm rơi của Didos.

Didos thật sự sợ hãi, chỉ thấy hắn gỡ khiên cánh tay ném lên trên gai nhọn rồi chính mình rơi xuống tấm khiên.

Đột nhiên, hoa gai đá biến mất, thay vào đó là thuật cát chảy.

Khác với mặt đầm lầy sẽ châm chậm chìm xuống, tấm khiên vừa chạm vào thuật cát chảy lập tức bị cát lún cuốn vào.

Ánh sáng Bạch Ngân trên hai chân Didos lại càng đậm hơn, chỉ thấy hắn đạp trên cát lún hệt như đất bằng, nhanh chóng di động sang bên cạnh, muốn thoát ra khỏi phạm vi cát lún.

"Nham thạch đột thứ.'

Cát lún chấn động.

Nháy mắt mũi gai đá sắc nhọn đâm ra, thần lực Bạch Ngân dưới chân Didos đột nhiên trải rộng, hình thành hai vòng tròn màu bạc. Chân hắn giẫm lên cát lún, cơ thể bay lên trời.

Âm...

Sức mạnh cực lớn va chạm với cát lún, hất cát văng tung tóe đầy trời.

Ở trong mớ cát bay, gai đá ngập trời.

Nhóm chiến sĩ Thanh Đồng tràn đầy ước ao, chỉ thua kém một cấp bậc, mình không làm được nhưng chiến sĩ Bạch Ngân có thể

dễ dàng làm được.

Didos cứng rắn nhảy ra khỏi thuật cát chảy.

"Thuật cạm bẫy."

Dưới chân Didos xuất hiện một cái hố sâu rất lớn, bên trong hố là chi chít gai nhọn.

Vẻ mặt Didos bình tĩnh như thường, thần lực Bạch Ngân ở dưới chân lần thứ hai phủ dày hơn.

Nhóm chiến sĩ Bạch Ngân ở nơi này đều mỉm cười.

Trình độ cạm bẫy gai nhọn này đối với chiến sĩ Thanh Đồng là chắc chắn phải chết, nhưng đối với chiến sĩ Bạch Ngân thì chỉ là gặp nguy hiểm mà thôi, chỉ cần thần lực Bạch Ngân đủ dày thì có thể chặn được rồi dễ dàng nhảy ra.

"Cạm bẫy nguyên tố: Hệ thủy."

Valhein mỉm cười, vốn không muốn dùng kiểu vô lại này.

Thiên phú hệ thủy có mười một cái.

Ma pháp hệ thủy Valhein đang nắm giữ đều rất yếu.

Thế nhưng một khi hình thành cạm bẫy nguyên tố thì cả cạm bẫy tương đương với một ma pháp hệ thủy.

Valhein vừa dứt lời, toàn bộ cạm bẫy nguyên tố đột nhiên bị sương mù dày đặc bao phủ.

Nhóm người ngạc nhiên, dày đặc hơn bất cứ làn sương nào, thay vì nói là sương, không bằng nói là một mảng sữa dê thật lớn.

"Này... thiên phú hơi nước thiên phú tăng cấp, sương mù dày đặc, Valhein này sao lại có nhiều thiên phú như vậy...' Ma pháp sư

nhận ra thiên phú thực bất đắc dĩ.

Đột nhiên từ bên trong cạm bấy truyền tới tiếng chửi bậy thô tục, sau đó là tiếng kêu thảm thiết.

"Ta chịu thua, mau xua tan ma pháp đi!" Didos kêu thảm thiết nói.

Nhóm võ sĩ giác đấu rợn gai ốc, tiếng kêu thảm thiết của Dodis giống như bị quấn đầy tơ máu.

Valhein vung tay lên, thuật cạm bẫy tan đi.

Chỉ thấy Dodis từ dưới đất bật mạnh dậy, lớn tiếng nói: "Khụ khụ... ông chủ Julius, mau mời thầy tế tư điều trị cho ta, ngài nhìn sau lưng ta đi..."

Didos xoay người lại, mọi người nhìn thấy một hình ảnh thê thảm.

Phía sau lưng, mông và chân sau xuất hiện chi chít những vết thương hình tròn, vết thương đã bị thần lực Bạch Ngân che lại nhưng cả phần phía sau vẫn bị máu tươi nhuộm đỏ.

"Didos, xảy ra chuyện gì vậy?" Julius hỏi.

Didos vẫn chưa tỉnh hồn, trên mặt vẫn còn lưu lại biểu cảm hoảng loạn: "Ta cũng không biết, ta đã phóng ra thần lực Bạch Ngân, chuẩn bị giẫm lên gai nhọn nhảy ra, trước mắt là một mảnh trắng xóa, ta vốn tưởng rằng không có gì nhưng cơ thể ta đột nhiên bị áp lực vô hình làm mất cân bằng, hai chân rơi xuống gai nhọn, nhưng cảm giác lại rất trơn trượt, sau đó ta bị trượt chân, lưng nặng nề ngã xuống mảng lớn gai nhọn kia, phải đầu hàng. Thật đáng sợ...

Chương 522: Chấn động cọc gỗ thứ nhất (3)

Chương 522: Chấn động cọc gỗ thứ nhất (3)

Chấn động cọc gỗ thứ nhất (3)

Một vị ma pháp sư Bạch Ngân lẩm bẩm: "Sương mù dày đặc, áp lực nước, ẩm ướt hoặc trơn trượt, huyết mạch của Valhein này có lẽ không bằng Aristoteles nhưng thiên phú tốt thì tựa hồ còn nhiều hơn cả Aristoteles..."

"Xong rồi, khắc tinh của chiến sĩ xuất hiện rồi!" Vẻ mặt Segus tuyệt vọng.

"Người tới, dẫn Didos tới điện thần điều trị. Kế tiếp." Julius vẫn tươi cười như trước.

Chiến sĩ Bạch Ngân thứ hai cười khổ nói: "Ta có thể trực tiếp chịu thua không?"

"Muốn từ bỏ vinh quang của võ sĩ giác đấu à?" Augustu nói.

"Thật ra có thể đổi thành khoảng cách của ma pháp sư để áp sát chiến thắng hắn." Chiến sĩ Bạch Ngân kia nói.

Ánh mắt võ sĩ giác đấu toàn trường sáng lên.

Khoảng cách làm phép của ma pháp sư Thanh Đồng là bốn mươi mét, mà khoảng cách làm phép của Bạch Ngân là sáu mươi mét, nếu là ma pháp phạm vi lớn thì khoảng cách làm phép còn có thể kéo dài.

"Các ngươi không phát hiện khoảng cách của thuật cạm bẫy đã vượt quá phạm vi làm phép của ma pháp sư Thanh Đồng rồi à?" Một ma pháp sư nói.

Vị ma pháp sư Bạch Ngân kia cười lạnh nói: "Đừng có nằm mơ. Ma pháp tiến hóa có thể làm cự ly của hệ ma pháp gia tăng gấp bội, ngoại trừ ma pháp sư Hoàng Kim sớm sử dụng thuật bay lượn, bằng không, chỉ riêng nham thạch đột thứ của Valhein thôi không biết đã chết bao nhiêu ma pháp sư. Các ngươi có biết ma pháp tiến hóa có một biệt danh không? Gọi là ma pháp sư dao phay, bởi vì ma pháp sư có ma pháp tiến hóa giết chết ma pháp sư cùng cấp đơn giản như băm đồ ăn vậy. Chỉ có điều, sức mạnh của Valhein có chút mạnh mẽ, ma pháp sư và chiến sĩ cấp cao cũng sẽ giống như đồ ăn thôi."

"Tiếp tục!" Augustu nói.

Chiến sĩ Bạch Ngân thứ hai bất đắc dĩ ra sân.

Valhein từ bỏ dựng pháp đài đại địa, trực tiếp sử dụng thuật cạm bẫy dưới chân chiến sĩ Bạch Ngân.

"Ta đầu hàng!" Chiến sĩ Bạch Ngân vừa rơi xuống vừa hô to.

Chỉ còn lại một trận chiến cuối cùng.

Mọi người nhìn vị chiến sĩ Bạch Ngân thứ ba, tổng huấn luyện viên Augustu.

Augustu vừa tiến ra sân vừa nói: "Ta chỉ có thể toàn lực chiến đấu ba phút, sau ba phút nếu không thể thắng thì ta thua là không thể nghi ngờ. Tất cả mọi người phải quan sát thật kỹ trận chiến của hai bọn ta."

"Vâng!" Tất cả võ sĩ giác đấu đáp lại, thân thái sáng ngời, hai mắt sáng như đèn pha.

"Rốt cuộc có thể nhìn thấy tổng huấn luyện viên đại nhân dốc toàn lực rồi!"

"Đúng vậy, cũng gần nửa năm rồi hắn không đánh toàn lực."

"Nghe nói năm đó hắn từng đánh hòa với Aristoteles."

Ở ngoài trăm mét, Augustu đứng lại, bên ngoài làn da màu đồng của hắn bôi một tầng đất vàng nhẫn nhụi suy yếu, trong đêm tối, ánh mắt của hắn thậm chí còn mờ hơn cả chiến sĩ bình thường.

"Có thể bắt đầu rồi." Augustu nói.

Gương mặt chữ điền của Augustu giống như đá tảng nhìn về phía Valhein.

Valhein nói: "Nếu như đối phó với chiến sĩ Bạch Ngân bình thường, ta có thể không cần người hầu, thế nhưng đối phó với một võ sĩ giác đấu đặc biệt mạnh mẽ như ngài, nếu không cần người hầu thì không chỉ là khinh địch, còn là ngu xuẩn."

Augustu gật đầu, nói: "Cho dù là Aristoteles năm đó cũng dựa vào người hầu Thần Tích mới có thể chiến thắng ta."

Valhein có chút sửng sốt, tên biến thái chết tiệt Aristoteles kia đã không còn ở nơi này mà vẫn gián tiếp giả ngầu được một phen.

"Năm đó thầy Aristoteles có mấy người hầu Thần Tích?" Valhein hỏi.

"Lúc ở cấp bậc Bạch Ngân, hắn có một người hầu Thần Tích, hai người hầu Kỳ Tích."

Valhein đột nhiên cảm thấy trong lòng thực ấm áp, ít ra xét về phương diện người hầu thì mình cuối cùng cũng không bị Aristoteles hoàn toàn nghiền ép.

Valhein trước tiên gọi ra Thần Lùn Lửa.

"Trên tay thần lùn sao lại có thể đeo tám chiếc nhẫn ma pháp chứ!" Segus một lần nữa bùng nổ văng tục.

"Là tám chiếc nhẫn thuật hỏa cầu." Một ma pháp sư bổ sung.

"Còn đáng tiên hơn toàn thân cao thấp của ta luôn!" Trên mặt Segus tràn đầy tuyệt vọng.

Nhóm võ sĩ giác đấu dùng ánh mắt quái dị nhìn Valhein.

"Triệu hoán người hầu Hắc Thiết!"

Vương Đại Chùy cưỡi dê hùng hổ từ trong trận pháp ma pháp xuất hiện.

"Lại còn một kỹ sĩ đầu đội vương miện, áo giáp lóe sáng, ta nói này Valhein, ngươi tới đây khoe của đấy hả?" Segus hô to.

Nhóm võ sĩ giác đấu cũng cùng chung mối thù nhìn sang Valhein. 'Be be...

Hắc Ma Dương đột nhiên coi thường liếc mắt nhìn thoáng qua Segus, sau đó lệch miệng dê không ngừng nhai nhai.

"Hình như ta nghe thấy con dê này đang mắng ta là quỷ nghèo...' Cả người Segus đần hẳn ra.

"Ha ha ha ha..." Nhóm võ sĩ giác đấu cười to.

Vương Đại Chùy cực kỳ lễ phép nói: "Ngươi nghe nhầm rồi, nhân loại, nó không phải mắng, nó chỉ nói ra một sự thật mà thôi."

Nhóm người lần thứ hai cười phá lên.

Valhein rất muốn đá Vương Đại Chùy một cước, từ khi vớt được chỗ tốt từ chiến trường thân ma cổ xưa, Vương Đại Chùy bắt

đầu cà phất cà phơ.

Ánh mắt Augustu rơi vào chiếc vương miệng trên đầu Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

"Cả hai bọn họ đều là người hầu Thần Tích..." Augustu nói.

-Đúng vậy.'

Tiếng cười im bặt ngừng lại.

"Be be..." Hắc Ma Dương quay đầu nhìn một vòng toàn trường.

Nhóm võ sĩ giác đấu dở khóc dở cười.

Nhóm ma pháp sư thì khẽ thở dài.

"Có tiên thật tốt."

Valhein ngẩng đầu nhìn sang Augustu.

"Thân phận của ngươi không tâm thường, ta sẽ dốc toàn lực ứng phó."

Chương 523: Ma pháp sư dao phay

Chương 523: Ma pháp sư dao phay

Ma pháp sư dao phay

Lần này Valhein trực tiếp phóng ra một lượng lớn thuật cạm bấy, hình thành vòng tròn cạm bẫy rộng sáu mươi mét, không tăng thêm nguyên tố thủy mà tăng thêm nguyên tố kim để gai nhọn trong cạm bẫy càng sắc bén hơn, cứng rắn hơn.

Valhein rất muốn tăng thêm nguyên tố ám, chỉ tiếc là nguyên tố ám giống với nguyên tố quang, không có đơn độc rễ cây Ma Lực thì không thể gia tăng nguyên tố.

Sau đó Valhein làm ma pháp phòng ngự cho mình, giáp phòng ngự ma lực, làn da nham thạch và khiên nham thạch.

Valhein ngẩng đầu nhìn về phía Augustu.

"Ta thấy thân phận Bạch Ngân tấn công một ma pháp sư Thanh Đồng như ngươi cũng không phải chuyện quang vinh, nhưng ngươi có sức mạnh to lớn mà ta lại có thương trên người, miễn cưỡng coi như bình đẳng. Tất cả võ sĩ giác đấu, nhìn kỹ!" Augustu nói xong thì chậm rãi bước tới trước, giống như có thủy ngân đang lưu chuyển rất nhanh, nhanh chóng bao lấy toàn thân hắn, hình thành thần lực hộ thể sáng trắng.

"Thuật cát chảy!" Valhein vung tay, một mảng lớn cát lún màu vàng rơi xuống vị trí cách chân Augustu tám mươi mét.

Một màn làm người ta kinh ngạc xuất hiện, Augustu giống như

hoàn toàn không bị ảnh hưởng bước nhanh tới trước.

Ánh mắt Valhein rơi vào dưới chân Augustu, trong lòng kích động, Sparta quả nhiên ngọa hổ tàng long, thuật cát chảy có nhiều thiên phú như vậy chỉ hơi kéo chậm tốc độ của hắn mà thôi.

"Thuật đầm lầy!"

Sau khi Augustu lao ra khỏi phạm vi của thuật cát chảy, đầm lây màu đen xuất hiện ở dưới chân hắn.

Augustu giãm lên đầm lầy như đi trên đất bằng, bùn nhão không ngừng nhẹ nhàng chấn động.

"Chủ nhân, kỹ thuật chiến đấu của người này cao hơn ta, ngài phải cẩn thận!" Vương Đại Chùy vội vàng nhắc nhở.

"Hơn ngươi bao nhiêu?" Valhein hỏi.

"Rất nhiêu!" Vẻ mặt Vương Đại Chùy nghiêm túc.

Địa Ngạo Thiên cũng gật mạnh đầu.

"Không hổ là tổng huấn luyện viên Học viện Đệ Nhất." Valhein mỉm cười nhìn về phía Augustu đang chạy ra khỏi đầm lầy.

Chỉ thấy Augustu vọt tới sát mép rìa khu vực cạm bẫy, mạnh mẽ nhảy lên, hai chân bơi trên không trung, thế mà lại nhảy xa ba mươi mét, vượt qua hố bẫy thứ nhất, rơi xuống hố bấy thứ hai.

Trước lúc rơi xuống đất, Augustu ở trên không trung tay cầm chiến mâu đâm về phía gai đá ở điểm rơi.

Bên ngoài đầu mâu lóe lên tia sáng bạc, thần lực Bạch Ngân mạnh mẽ nổ tung, ánh sáng trắng lóe sáng, lấy đầu mâu làm trung tâm, tất cả gai đá trong bán kính một mét dưới hố bẫy đều bị nổ nát vụn.

Mắt thấy Augustu sẽ bình an rơi xuống.

Âm thanh của Valhein vang lên.

"Nham thạch đột thứ."

Hoa gai đá bán kính năm mét trồi lên khỏi mặt đất, thế nhưng Augustu một lần nữa vung chiến mâu, kỹ năng chiến đấu bùng nổ, ánh sáng bạc lóe sáng nổ nát vụn mảng gai đá, hai chân vững vàng rơi xuống mặt gai đá bị nổ vụn.

Không bị tổn thương chút nào.

'Augustul"

"Augustul"

Nhóm võ sĩ giác đấu hưng phấn hô to.

"Quả nhiên lợi hại!" Valhein không ngờ kinh nghiệm chiến đấu của chiến sĩ Bạch Ngân này lại phong phú đến như vậy, nắm bắt thời cơ mạnh đến thế, kỹ thuật lại mạnh mẽ, đây là chuyện mà những chiến sĩ Bạch Ngân khác hoàn toàn không thể làm được.

"Ngươi dù sao cũng chỉ là ma pháp sư Thanh Đồng, nếu như ngươi thăng cấp lên Bạch Ngân, có lẽ ta sẽ rất vất vả." Augustu nói xong, dưới chân phát lực, gai đá nổ nát vụn, cả người hắn nhảy tới phía trước.

Lúc này hắn chỉ nhảy hơn mười mét liền rơi xuống.

"Tên nước đầy trời!"

Valhein chỉ một ngón tay, chỉ thấy mũi tên nước rậm rạp chằng chịt không ngừng rơi xuống, bao trùm phạm vi bán kính ba mét, theo đó thiên phú sương mù dày đặc giống như biến thành trụ sương trắng xóa vừa vặn nằm ở điểm rơi của Augustu.

Lúc tên nước đầy trời hình thành, Augustu vừa vặn đáp xuống điểm rơi, chạy ào vào trong làn hơi nước.

Augustu lần thứ hai dùng chiến mâu nổ tung gai đá trên mặt đất, thần lực Bạch Ngân lóe sáng gạt đi làn sương mù. “Thuật dây leo!"

Trước khi Augustu rơi xuống đất, dây leo đã bắt đầu bò tới trước, cũng cuốn lấy chiến mâu của Augustu.

"Hừ!" Augustu đột nhiên rung mạnh chiến mâu, thần lực màu bạc nổ tung xé rách dây leo. Hai chân hắn rơi xuống trên đống dây leo, trước khi bị dây leo trói lại, Augustu đã nhanh chóng lấy đà phóng lên không trung, muốn rơi xuống mặt đất bằng dưới chân Valhein.

“Thuật xung kíchU”

Valhein đưa tay chỉ vê phía Augustu.

Nháy mắt nghe thấy câu thần chú này, nhóm ma pháp sư nghi hoặc khó hiểu, thuật xung kích là một ma pháp hệ phong, nó có thể tạo ra một làn gió, khoảng cách gần nhưng sức mạnh rất lớn.

Thế nhưng sức mạnh có lớn cỡ nào thì chỉ giới hạn ảnh hưởng tới chiến sĩ Thanh Đồng mà thôi, dù sao cũng chỉ là gió, không có khả năng ảnh hưởng tới chiến sĩ Bạch Ngân.

Một cơn gió màu xanh bán kính năm mét cấp tốc tiến tới.

Ngưng tụ, ngưng thực, sắc bén, cấp tốc, quay nhanh, huyễn thính, chói tai và cắt xén, tám loại thiên phú cùng phát huy, chỉ có thiên phú bong tróc rất hiếm không được mở ra.

Ngưng tụ và ngưng thực làm làn gió quả thực không giống gió, càng giống như làn nước hơn.

Sắc bén, quay nhanh và cắt xén làm phần rìa của làn gió cấp tốc xoay tròn, có thêm lưỡi dao gió mà thuật xung kích căn bản không có.

Ma pháp cấp tốc và tăng tốc làm làn gió vốn đã nhanh lại càng nhanh hơn tới mức không thể tưởng tượng nổi.

Âm!

Chương 524: Ma pháp sư dao phay (2)

Chương 524: Ma pháp sư dao phay (2)

Ma pháp sư dao phay (2)

Trong ánh mắt khó tin của mọi người, Augustu giơ khiên cánh tay, giống như bị một cú đấm khổng lồ đấm trúng, theo một tiếng nổ to văng ra ngoài.

Thiên phú huyễn thính và chói tai giống như cây kim ghim vào lỗ tai hắn.

Augustu không hề tỏ ra đau đớn, chỉ hơi nhíu mày.

Augustu bay ngược vê sau vài mét, chỉ một chút nữa là đã rơi vào trong hố bẫy, hắn lập tức điều chỉnh cơ thể, dùng khiên phá hủy gai nhọn, rơi xuống đất.

"Nham thạch đột thứ!"

Phản ứng của Augustu vượt xa sự tưởng tượng của tất cả mọi người, trước lúc hoa gai đá đâm trúng mình, hắn lần thứ hai xuất ra chiến mâu, sử dụng kỹ năng chiếu đấu nổ tung gai đá, động tác lưu loát sinh động mây bay nước chảy, giống như đã sớm đoán được tất cả.

Valhein thâm than trong lòng, ma pháp khi tung ra cần phải chỉ tay, phương hướng, tốc độ và sức mạnh đều có thể đoán được, trong mắt loại chiến sĩ kỳ cựu này không có gì đáng nói, hoàn toàn có thể né tránh.

"Thuật hỏa câu!" Valhein một lân nữa làm phép.

Một quả cầu lửa thật lớn bay vê phía Augustu.

Chỉ thấy ngay trước khi thuật hỏa cầu nổ tung, Augustu đột nhiên kích hoạt thần lực và chiếc khiên bay về phía thuật hỏa câu.

Âm!

Thuật hỏa cầu nổ tung, thiên phú nổ vang làm quả cầu lửa phát ra âm thanh lớn vượt xa bình thường.

Mày Augustu lần thứ hai nhíu lại.

Chỉ thấy ngọn lửa nổ tung đầy trời, nơi ngọn lửa rơi trúng xuất hiện dung nham nóng hổi.

Trên người Augustu không có lửa và dung nham, thế nhưng toàn bộ chiếc khiên đã bị dung nham vây quanh, chỉ thấy trên khiên lóe sáng ánh sáng bạc, sau đó hắn dùng thần lực vung một phát, hất thần lực và ngọn lửa dung nham văng ra ngoài.

Nháy mắt nhìn thấy ngọn lửa dung nham, tất cả mọi người đều nhìn thoáng qua Valhein, trong mắt tràn đầy hảo cảm.

Trong câu lửa ẩn theo dung nham, nếu như sử dụng cạm bẫy nguyên tố hỏa, khắp nơi trong cạm bấy tất nhiên sẽ tràn đầy dung nham, khi đó Valhein có thể phối hợp với dung nham để tổn thương Augustu. "Đã lâu rồi không thấy được ma pháp sư lợi hại như vậy!" Augustu không hề tức giận, chỉ lân thứ hai nhảy vê phía Valhein.

Bốn người hầu vừa nhìn Augustu, vừa nhìn Valhein, chờ đợi Valhein ra lệnh.

“Thuật xung kíchI" Valhein đưa tay phóng ra một làn gió to lớn.

Lần này Augustu sớm đã có chuẩn bị đâm mạnh chiến mâu tới.

Đầu mâu lóe sáng đột nhiên xuất hiện gió xoáy màu bạc, giống như một con đại bàng đập cánh, chiếc mỏ sắc bén đánh tan làn gió.

Augustu từ trên trời giáng xuống, cố nén khó chịu vì huyễn thính và chói tai, chiến mâu đâm thẳng tới mặt Valhein.

“Thuật tường đát"

Tường đá thạch anh đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên, chắn ngang hai người.

Augustu tựa hồ đã sớm có chuẩn bị, cấp tốc thu hồi chiến mâu, tay trái nắm lấy đỉnh tường đá, theo tường đá nâng lên rồi nhảy một phát, đứng trên đỉnh tường đá, dự tính từ bên trên nhảy xuống tấn công Valhein.

Cả bức tường đá bị bao phủ trong cát bụi, Augustu đột nhiên nhắm mắt lại.

“Thuật xung kích!"

Augustu vội vàng vung khiên cánh tay chống đỡ, cơ thể bịch một tiếng bị cơn gió thổi bay.

"Cạm bẫy nguyên tố thủy."

Augustu ngã vào trong cạm bẫy hơi nước mờ mịt, rõ ràng hai mắt bị cát bụi che mờ nhưng giống như mọc dài tròng mắt, chuẩn xác đoán được khoảng cách của mình và cạm bẫy ở bên dưới, một lân nữa dùng chiến mâu đánh tan gai nhọn dưới đáy hố bẫy, bình yên đáp xuống.

Trong mắt Augustu chậm rãi trào ra thần lực màu bạc và nước mắt, trong đó trộn lẫn bụi cát mịn.

Augustu mở mắt ra, cạm bấy là một mảnh trắng xóa, rõ ràng cái gì cũng không nhìn thấy nhưng lại có thể trực tiếp nhảy lên chỗ đất bằng phẳng của Valhein, cũng lần thứ hai nhảy lên tường đá.

Lần này, hắn dùng thân lực Bạch Ngân bảo vệ hai mắt, không sợ cát bụi.

Augustu sừng sững trên đỉnh tường đá.

Phía trước là sương mù trắng xóa dày đặc.

Ma pháp Hắc Thiết đơn giản, thuật sương mù.

Nhóm võ sĩ giác đấu bất đắc dĩ than nhẹ, đây là hoàn cảnh thiên nhiên rất tệ đối với chiến sĩ, ngoại trừ đạt tới cấp bậc Thánh Vực, bằng không cho dù là chiến sĩ Hoàng Kim cũng không thể nào xua tan loại sương mù phạm vi rộng này.

Augustu nghiêng tai lắng nghe, thế nhưng ngạc nhiên phát hiện thính lực của mình hoàn toàn không nhạy bén được như trước, bên tai vang lên âm thanh ong ong nhè nhẹ.

"Thật giỏi cho Valhein!" Augustu than nhẹ một tiếng.

Hóa ra lúc ban đầu Valhein không ngừng sử dụng ma pháp hệ hỏa và ma pháp hệ phong chính vì muốn lợi dụng thiên phú nổ vang và huyễn thính ẩn bên trong tạm thời phá hỏng thính lực của hắn.

Vì lúc này đây.

Với kinh nghiệm phong phú của Augustu, chỉ cần thính lực hoàn chỉnh, cho dù ở trong sương mù thì thực lực cũng không bị ảnh hưởng quá lớn.

Nhưng bây giờ nhìn không thấy cũng không nghe được.

Bên dưới thoạt nhìn là mặt đất bằng phẳng, thế nhưng trong lòng Augustu biết rõ mặt đất bằng phẳng bên dưới đã bị hóa thành cạm bẫy, trước đó sở dĩ Valhein để đất trống chính vì chế tạo ảo giác.

"Lỡ như hắn có ma pháp thị giác, có thể nhìn xuyên làn sương mù..." Augustu có một thoáng do dự rồi nhảy xuống dưới.

Tới vị trí mặt đất quả nhiên đạp hụt, hắn thầm tính toán khoảng cách thay đổi của mình và đáy cạm bẫy.

"Vị trí đáy cạm bẫy cách mặt đất năm mét, khi còn khoảng một mét thì mình sẽ sử dụng kỹ năng chiến đấu phá hủy đi gai nhọn..."

Chương 525: Trận đấu hành hình

Chương 525: Trận đấu hành hình

Trận đấu hành hình

Đột nhiên dưới chân truyền tới lực cản, tiếp sau đó là kim đâm đau đớn và cảm giác tê liệt rất nhỏ.

"Trúng kế rồi!"

Chiêu sâu của cạm bẫy không phải năm mét như trước đó, tối đa ba métI

Augustu cúi đầu nhìn, chỉ thấy hai chân mình giẫm lên trên đống gai nhọn chỉ chít.

Bên ngoài gai ngọn lóe sáng màu kim loại, còn có lấm tấm màu xanh nhạt.

Cạm bẫy nguyên tố kim loại.

Augustu than nhẹ một tiếng, nếu là thời kỳ hoàn toàn khỏe mạnh thì hắn đã sớm phát hiện rồi, nhưng hắn bị thương đã nhiều năm, không bằng thực lực năm xưa.

“Ta chịu thuat"

Âm thanh của Augustu quanh quẩn trong đấu trường.

Sương mù trắng tản đi, Augustu ngồi dưới đất, hai chân cách mặt đất một khoảng, thần lực Bạch Ngân theo bước chân của hắn

chậm rãi tràn ra, lẫn bên trong còn có chút chất độc màu xanh lá cây và máu biến thành màu đen.

Rất nhanh, chất độc biến mất, thần lực Bạch Ngân bao trùm bàn chân, Augustu đứng dậy.

"Tổng huấn luyện viên, hắn làm sao làm được vậy?" Segus nghi hoặc khó hiểu.

Augustu suy nghĩ một chút rồi nói: "Valhein ngay từ bắt đầu đã không phải muốn nhanh chóng giải quyết ta. Trước tiên hắn lợi dụng chiều sâu của bẫy rập chế tạo ra ảo giác cho ta, để ta cho rằng cạm bẫy sâu năm mét. Sau đó lại lợi dụng sức mạnh thiên phú ảnh hưởng tới thính giác của ta. Cuối cùng sử dụng chiến thuật đơn giản nhất nhưng cũng là cốt lõi nhất, sương mù dày đặc phối hợp với cạm bấy. Thị lực và thính lực của ta đều bị tổn thương, kế tiếp căn bản không có sức chống cự."

Augustu quay đầu nhìn Valhein, nói: "Tương lai của ngươi sẽ không có giới hạn, bởi vì ngươi không phải dùng sức mạnh ma pháp để chiến thắng ta, mà là dùng trí tuệ ma pháp."

"Ngài quá khen rồi, ta chẳng qua là may mắn mà thôi." Valhein nói.

Người đàn ông thô kệch cao hai mét tư này đột nhiên hơi cúi đầu làm lễ, nói: "Cám ơn sự nhân từ và lương thiện của ngươi. Nếu như ngươi gia tăng nguyên tố hỏa hoặc nguyên tố phong trong cạm bấy thì không chỉ làm ta bị thương, thậm chí còn có khả năng hủy hoại hoàn toàn thính giác của ta."

"Đầu là võ sĩ giác đấu cùng học viện, không cần phải ra tay quá nặng. Huống chi nếu ngươi không bị thương, chúng ta thắng bại thế nào cũng chưa chắc." Valhein mỉm cười nói.

"Ngài đúng là một người khiêm tốn." Augustu nói.

Ánh mắt nhóm võ sĩ giác đấu rơi vào người Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, hai người này từ khi bắt đầu vẫn chưa ra tay.

"Ta tuyên bố, Valhein vinh dự trở thành võ sĩ giác đấu cọc gỗ thứ nhất!" Julius nói.

"Rống!" Một vài võ sĩ giác đấu giơ nắm tay, miệng phát ra tiếng hoan hô, là lễ nghi chúc mừng cọc gỗ thứ nhất.

Thế nhưng ngoại trừ Segus và nhóm ma pháp sư đầy phấn khởi, phần lớn võ sĩ giác đấu đều ỉu xìu.

dulius cười tủm tỉm nói: "Đám đũy nhỏ bé thân mến của ta, nhìn thấy không hả? Đấu trường này giống như một cái giếng, đám các ngươi chỉ là lũ ấch ngồi đáy giếng ở truông mà thôi. Sparta này chẳng qua là một cái giếng lớn hơn một chút. Bây giờ có một con đại bàng xẹt qua miệng giếng, các ngươi đã cảm nhận được sức mạnh của hắn chưa? Nói cho ta biết, cảm nhận được chưa?"

"Cảm nhận được!" Võ sĩ giác đấu nhỏ giọng nói.

"Đám đũy thiến không có trứng các ngươi, ta không nghe được." Sắc mặt .Julius thay đổi, ánh mắt lạnh như băng.

"Cảm nhận được!" Tất cả võ sĩ giác đấu đều cố sức rống to.

"Rất tốt, cảm nhận được thì tốt rồi." Julius lại khôi phục dáng vẻ cười híp mắt: "Ngày mai Học viện Đệ Nhất chúng ta sẽ tham gia nhiều trận thi đấu giác đấu, nhưng cọc gỗ thứ nhất hoặc cấp bậc Thanh Đồng chỉ có thể tham gia năm trận. Một trận đấu thú, một trận trận đấu hành hình, ba trận thi đấu mười người, ta sẽ để Valhein liên tục tham dự năm trận, các ngươi có ý kiến gì không?"

"Không có!" Tất cả võ sĩ giác đấu đều tâm phục khẩu phục.

"Như vậy, các ngươi nên làm sao chúc mừng võ sĩ giác đấu cọc

gỗ thứ nhất xuất hiện?" Âm thanh của .Julius truyền khắp toàn trường.

"Rống!" Tất cả võ sĩ giác đấu giơ cao hai tay, siết chặt nắm đấm, đầu hướng tới trước, lớn tiếng rống to, phần cổ lộ gân xanh.

Trên mặt Valhein chợt lóe lên chút nghi hoặc.

"Đi thôi, người bạn ma pháp sư thân mến kiêm cọc gỗ thứ nhất của ta, chúng ta trở về tâm sự chuyện hợp tác thôi. Julius nói xong câu này mới gỡ ria mép, ôm vai Valhein cười tủm tỉm đi trở về.

Tất cả nhóm võ sĩ giác đấu đều nhìn chằm chằm bóng lưng Valhein, suy nghĩ phức tạp.

Lời này của .Julius không phải nói cho Valhein nghe, mà là nói với đám võ sĩ giác đấu ở đây.

Ngay cả tổng huấn luyện viên cũng không chiếm được loại ưu đãi này.

Valhein vừa theo Julius đi vào bên trong vừa nghiêng đầu nhìn thoáng qua lộ đài trên miệng rồng.

Bóng dáng Vua Giác Đấu đã biến mất không thấy nữa.

Valhein và .Julius trở lại phòng tiếp khách.

dulius đặt mông ngồi xuống chiếc ghế dài có thể vỡ nát bất cứ lúc nào, mỉm cười nói: "Ngươi có chút lo lắng về trận đấu hành hình đúng không?"

Valhein gật đầu.

"Tại sao chứ?" Julius hỏi.

"Trận đấu hành hình của Sparta có phải là lợi dụng các phương pháp hành hạ tù binh hoặc tù nhân đến chết, sau đó dựa

vào tiếng hoan hô của người xem quyết định, người nào được hoan hô nhiều hơn thì người đó sẽ chiến thắng?" Valhein hỏi.

"Đúng vậy. Tiếng hoan hô trong trận đấu hành hình của Aristoteles vẫn luôn cao nhất." dulius nói.

Chương 526: Trận đấu hành hình (2)

Chương 526: Trận đấu hành hình (2)

Trận đấu hành hình (2)

"Khi chiến đấu ta không ngại giết người. Thậm chí ta còn muốn chủ động giải quyết người có khả năng sẽ hại chết ta. Thế nhưng bảo ta hành hạ một người ta hoàn toàn không quen biết tới chết, không phải ta không thể làm, mà là không muốn làm." Valhein nói.

"Vì ngươi, bọn ta sẽ chọn ra tội nhân hung ác thật sự, sẽ không chọn tù binh, không chọn †ù nhân tội nhẹ." Julius vội nói.

"Ta phải hiểu rằng vì sao mình phải giết người. Ta có thể giết tội phạm trên pháp trường, nhưng hành hạ đến chết vì thỏa mãn khán giả, thỏa mãn yêu cầu của ngươi, thỏa mãn quy tắc của đấu trường, vì thế ta không muốn làm. Bởi vì hôm nay vì thỏa mãn khán giả mà hành hạ người khác đến chết, tiếp theo sẽ làm ra chuyện khác tàn bạo hơn nữa."

dulius suy nghĩ một chút, nói: "Theo trận đấu hành hình mà nói, hoặc là ngươi hoàn thành hành hạ đến chết để giành lấy hạng nhất, hoặc là từ bỏ hạng nhất."

"Theo ta biết, chiến tích thắng liên tiếp không tính trận đấu hành hình hoặc trận chiến ma thú, chỉ tính đối chiến bình thường." Valhein nói.

"Đúng vậy, chiến tích thắng liên tiếp không tính, nhưng nếu

thất bại thì sẽ ngừng lại chuỗi thắng liên tiếp."

"Nhất định ta sẽ có lựa chọn khác." Valhein nói.

"Ta tin tưởng ngươi sẽ nghĩ ra phương pháp đúng đắn nhất, thế nhưng ngươi không thể từ bỏ trận đấu hành hình. Sau khi ngươi hoàn thành lời tuyên thệ, ngươi đã mất đi quyền lựa chọn." Julius mỉm cười nói.

Valhein lại nói: "Không, ta vẫn có quyền lựa chọn như cũ, ta có thể lựa chọn thu mua ngươi, ta có thể lựa chọn dùng lợi thế hợp tác cửa hàng để uy hiếp ngươi, ta có thể lựa chọn rời khỏi đấu trường, ta có thể lựa chọn liên hệ Aristoteles thuyết phục hắn, ta có thể từ bỏ thân phận học sinh Học viện Plato, ta có thể cầu cứu Hội Nghị Ma Pháp, ta thậm chí có thể mở một đường máu từ nơi này... Ngươi xem, lựa chọn của ta nhiều lắm."

dJulius nửa đùa nửa thật nói: "Ở trước mặt Aristoteles ta vẫn luôn có cảm giác này, giống như miệng của người khác mới là miệng, miệng của mình chỉ là một cục thịt. Như vậy, ngài sẽ từ chối tham gia trận đấu hành hình sao?"

Valhein mỉm cười nói: "Ta đương nhiên sẽ đi, thậm chí sẽ tranh đoạt vị trí quán quân trận đấu hành hình, bởi vì ngay khi nấy ta thông qua tự hỏi đã có được lựa chọn mới."

"Nhân loại quả nhiên vẫn luôn nói dối."

"Là nhân loại vẫn luôn biểu hiện ra những sắc màu khác biệt." Valhein mỉm cười nói.

"Ngươi thắng! Ta không nói lại Aristoteles, cũng không vọng tưởng có thể thuyết phục học sinh của hắn!" Julius bất đắc dĩ nói.

Valhein mỉm cười uống một hớp nước.

"Lò rèn và cửa hàng thành lập thế nào? Ngày mai ta sẽ phái

người đi tìm vị trí." Julius nói.

Valhein suy nghĩ một chút: "Ta không cần lò rèn, ta cần một cửa hàng bán đồ, hai kho hàng và một phòng chế tạo. Một kho hàng chứa nguyên vật liệu, một kho hàng chứa thành phẩm vũ khí, mà phòng chế tạo dùng để hoàn thành bước lắp ráp cuối cùng để hoàn thành vũ khí. Ta chỉ phụ trách sản xuất vũ khí, về phần nguyên vật liệu cần thiết, đồ phối hợp, cất vào kho, vận tải, tiêu thụ, lắp ráp, mua bán này nọ, toàn bộ do ngươi giải quyết."

"Cái giá so với ta tưởng tượng còn nhiều hơn."

"Rất nhiêu người xếp hàng để được làm đấy." Valhein nói.

"Như vậy, cửa hàng Trảm Long Giả sẽ phân chia thế nào, cách gọi của ngươi hình như là... hình thức đầu tư cổ phần?" Julius nói.

"Xem ra ngươi hiểu biết rất sâu về cửa hàng của ta. Ta chuẩn bị chia cửa hàng Trảm Long Giả thành một trăm cổ, bởi vì ta ra sức lớn nhất, ta nên chiếm chín mươi cổ." Valhein nói.

dulius trừng to mắt: "Ngươi là kẻ chém rồng hay kẻ cắn nuốt rồng thế hả? Chín mươi cổ? Cũng mệt ngươi nghĩ ra cho được! Cũng may mà Julius ta đây tính tình ôn hòa, đổi thành kẻ nóng nảy thì mũi mâu đã chỉ vào cổ họng ngươi rồi."

"Vậy ngươi nói xem thế nào?" Valhein mỉm cười nói.

"Tuy ngươi nắm giữ Vua Người Lùn sức mạnh mạnh mẽ, thế nhưng nhiều công đoạn như vậy đều do ta giải quyết... Như vầy đi, mỗi người một nửa. Năm mươi cổ trong tay ta cũng không phải một mình ta chiếm, còn có đám ác long ở sau lưng ta nữa." Julius nói.

"Ác long cũng không đáng sợ, đáng sợ là ác long tham lam. Ngươi được hai mươi cổ, không thể nhiều hơn nữa. Ngươi suy nghĩ một chút đi, một món vũ khí giá một nghìn hai trăm đồng

vàng đại bàng, chi phí nguyên liệu tâm khoảng ba trăm đồng vàng đại bàng, chi phí chế tạo khoảng ba trăm đồng vàng đại bàng, lãi gộp lại cũng phải sáu trăm đồng vàng đại bàng, cộng thêm các loại chi phí khác thì lãi sẽ nằm ở mức năm trăm đồng vàng đại bàng. Một tháng bán được hai trăm món chính là mười vạn đồng vàng đại bàng, ngươi chiếm hai mươi cổ, mỗi tháng lấy không hai vạn đồng vàng đại bàng, một năm tức là hai mươi bốn vạn đồng vàng đại bàng, so với gia tộc Thánh Vực bình thường còn kiếm được nhiều hơn, ngươi còn gì không hài lòng nữa chứ?"

"Không không không, không phải tính như thế. Hai mươi bốn vạn đồng vàng đại bàng này ta cũng chỉ lấy được mười vạn mà thôi, nhưng công sức và cái giá phải bỏ ra thì vượt xa mười vạn. Ta bốn ngươi sáu, không thể ít hơn được." Valhein suy nghĩ một chút, nói: "Trong thành Sparta, cửa hàng vũ khí lớn nhất là do ai mở?"

"Còn có thể là ai, đương nhiên là cửa hàng vũ khí của điện thân Công Tượng rồi, toàn bộ Hy Lạp này bọn họ chính là số một." Julius nói.

Chương 527: Người Shiloh

Chương 527: Người Shiloh

Người Shiloh

"Điện thần Công Tượng muốn nhập cổ không?" Valhein hỏi.

dulius có chút sửng sốt, nói: "Lá gan của ngài quả thực có thể bao trùm cả biển Aegean, ta nghĩ xem...'

Một lát sau, Julius lắc đầu nói: "Không thể, điện thần Công Tượng thì khá hữu nghị nhưng không có hứng thú bắt tay buôn bán với người khác, lại còn là lĩnh vực bọn họ am hiểu."

"Vậy điện thần Chiến Thần thì sao?" Valhein mỉm cười.

dJulius lại càng hoảng sợ hơn, nói: "Ngươi không biết chiến thần Huyết Ảnh chết ở đấu trường Athens à?"

"Chúng Thần là chúng Thần, thương nghiệp là thương nghiệp. Ta chủ động đưa tiền cho điện thần Chiến Thần, bọn họ không cần à? Chiến Thần không cần nhưng nhóm thầy tế tư cũng không cân sao?" Valhein hỏi.

"Ngươi rốt cuộc có mục đích gì? Dù sao ngươi cũng là thần quyến giả của Nữ Thần Trí Tuệ.' Julius nói.

"Hiện giờ ta chỉ quan tâm tới thương nghiệp, không lo lắng tới chuyện khác. Ta sẽ đưa mười cổ cho điện thần Chiến Thần, bọn họ có muốn không?" Valhein hỏi.

"Đương nhiên muốn! Điện thần Chiến Thần đều là một đám não tàn chỉ có mỗi cơ bắp, không giỏi kinh doanh, cố tình lại tiêu

tiền rất nhiều, hàng năm ngươi đưa tới trăm nghìn, thậm chí là còn hơn trăm nghìn đồng vàng đại bàng cho bọn họ, bọn họ khẳng định sẽ quên đi thân phận của ngươi, cũng nguyện ý giúp ngươi giải quyết tất cả khó khăn." Julius nói.

"Muốn thì tốt rồi. Nếu ngươi có thể làm điện thân Chiến Thần nhận mười cổ, ta sẽ cho ngươi thêm năm cổ." Valhein nói.

dulius suy tư hồi lâu, bất đắc dĩ nói: "Ta vẫn muốn cò kè mặc cả với ngươi, thế nhưng ta là một thương nhân có lương tâm. Hàng năm đưa nhiều đồng vàng đại bàng như vậy cho điện thần Chiến Thần là chuyện mà ta không thể nào làm được, dùng tiền của ngươi và kéo gần quan hệ với điện thân Chiến Thần thì ta rất muốn làm. Ngươi yên tâm, ta đảm bảo sẽ làm điện thần Chiến Thần trở thành một thành viên của cửa hàng Trảm Long Giả, cũng nguyện ý bảo vệ cửa hàng chúng ta."

"Tốt lắm, hi vọng ngươi sớm quyết định rồi chúng ta chính thức thành lập cửa hàng. Trước đó, ngươi cần phải cho ta một bộ trang bị Hắc Thiết thịnh hành nhất Hy Lạp, ta phải nghiên cứu một chút, đương nhiên cuối cùng sẽ trả lại nguyên số lượng. Sau đó ngươi cần phải quyết định xem chúng ta sẽ chế tạo loại hình vũ khí nào, ta sẽ gấp gáp chế tạo trước khi cửa hàng thành lập. Mặt khác sau khi cửa hàng thành lập, ngươi nên để nhóm võ sĩ giác đấu của mình hỗ trợ làm quảng cáo." Valhein nói.

"Quảng cáo?" Julius nghi hoặc khó hiểu.

"Chắc chắn ngươi có học viện võ sĩ giác đấu đối địch hoặc là có thù hận rất sâu đúng không?" Valhein mỉm cười hỏi.

"Đương nhiên!" Julius nheo mắt, tia sáng lạnh lóe lên trong mắt.

"Ta tự mình dẫn người khai chiến học viện võ sĩ giác đấu, tất cả mọi người đều sử dụng trang bị vũ khí hiệu Trảm Long Giả, sau

khi thắng lợi, ngươi phải làm gì, không cần phải nói nhiều đi?"

Toàn thân Julius run lên, ánh mắt lóe sáng lớn tiếng nói: "Đương nhiên ta hiểu rồi! Ta nhất định sẽ để toàn bộ Sparta biết rằng chúng ta chiến thắng Học viện Người Khổng Lồ Hung Ác khốn khiếp kia, đương nhiên là phải dùng vũ khí của Trảm Long Giả chiến thắng!"

"Tốt lắm..." Valhein đột nhiên có chút sửng sốt nói: "Ta cảm thấy mình đã quên mất một chuyện, trong số trang bị vũ khí mà chiến sĩ cần có, bộ phận nào hao tốn chỉ phí kỹ thuật và thời gian nhiêu nhất?"

"Giáp bụng thứ nhất, áo giáp thứ hai, khiên thứ ba." Julius nói.

"Giáp bụng thì thôi, nó không phải kim loại. Khiên không cần phải nói, khẳng định sẽ chế tạo. Nhưng áo giáp thì... áo giáp thần lực thì phải căn cứ vào thể hình để chế tạo đúng không?" Valhein nói.

"Đúng vậy, chế tạo áo giáp là vấn đề lớn. Thế nhưng chúng ta có thể chế tạo áo giáp chế thức. Áo giáp không thể nhỏ, nhưng nếu lớn một chút thì hoàn toàn có thể mặc thêm giáp da ở bên trong, hơn nữa rất nhiều áo giáp có thể buộc chặt lại, chỉ là kỹ thuật khá rườm rà. Ví dụ như mảnh che tay cũng không phải hình ống đồng mà là hai miếng sắt hình hai nửa vòng tròn hoặc là hình chữ C, đeo vào, buộc chặt lại thì có thể điều chỉnh kích cỡ."

Valhein nói: "Tốt lắm, đến khi đó chúng ta có thể chọn ra một ít loại áo giáp có thể điều chỉnh có lượng tiêu thụ cao, lợi nhuận sẽ vượt qua tưởng tượng."

"Nếu chế tạo được một bộ áo giáp chế thức trọn vẹn, giá cả phải lên tới ba nghìn đồng vàng đại bàng. Chi phí nguyên liệu chỉ có sáu trăm đồng vàng đại bàng nhưng phí chế tạo rất cao, ít nhất cũng một nghìn bốn trăm đồng vàng đại bàng, cuối cùng lợi nhuận

rất khó đạt tới tám trăm đồng vàng đại bàng. Ngươi có thể hạ thấp được bao nhiêu chi phí?"

Valhein thâm nghĩ đối với Vương Đại Chùy thì chi phí chính là không, nhưng vẫn làm bộ suy tư hồi lâu mới nói: "Cho dù là bậc thây Người Lùn chế tạo thì cũng cần tới một nghìn hai trăm đồng vàng đại bàng đi?"

"Nếu như xuống một nghìn một trăm đồng vàng đại bàng, chúng ta bán hai nghìn chín trăm đồng vàng đại bàng thì mới có ưu thế. Dù sao thì người có thể mua được áo giáp thần lực cũng không nhiêu, cho dù mua thì nhất định sẽ chọn áo giáp đặt làm với mức giá tương tự. Ý của ngươi là, chỉ có thể chế tạo sẵn, không thể chế tạo đặt làm?" Julius hỏi.

"Không phải không thể. Lỡ như ta rời khỏi Sparta, nơi chế tạo chuyển thành Sparta, thời gian vận chuyển thôi đã là một vấn đề." Valhein nói.

Chương 528: Người Shiloh (2)

Chương 528: Người Shiloh (2)

Người Shiloh (2)

"Vua Người Lùn không thể thường trú ở Sparta sao?" Giọng nói của Julius tràn đầy tiếc nuối.

"Vua Người Lùn là bí mật của ta, xin lỗi." Valhein nói.

"Ta có thể hiểu được, giống như ai ai cũng biết trong Học viện Plato có bộ lạc Người Lùn mạnh mẽ và lò luyện hỏa sơn nhưng không có cách nào chiếm làm của riêng vậy. Sau lưng ngươi có lẽ cũng là một vị bậc thầy đúng không?" Julius tiếc hận nói.

Valhein mỉm cười, không giải thích.

dulius nhìn chằm chằm Valhein nói: "Cổ phần của ta là toàn bộ cửa hàng Trảm Long Giả hay chỉ là chi nhánh Sparta?"

"Nếu ngươi có thể phát triển rộng rãi khắp Hy Lạp, cổ phần của ngươi không chỉ là toàn bộ cửa hàng, ta còn có thể cho ngươi thêm năm cổ." Valhein nói.

"Ai... ta hiểu, đáng tiếc Hy Lạp chưa bao giờ là một quốc gia, ở nơi này mỗi thành bang chính là một quốc gia, chi phí giao dịch qua lại rất cao."

"Đừng nản chí, nếu như ngươi thật sự có thể kinh doanh tốt cửa hàng này, ta sẽ để ngươi trở thành một trong số đại lý của nhà hàng 'Beauty of the Giant Dragon”. Valhein nói.

Ánh mắt Julius mở to sáng ngời, hưng phấn nói: "Ngươi không

biết sau khi bộ dụng cụ ăn khắc đầu rồng kia xuất hiện ở Sparta đã dẫn tới chấn động lớn cỡ nào đâu. Nhất là đám quý tộc kia, liều mạng tuyên truyền lợi ích của bộ dụng cụ ăn bạc, chỉ hận không thể dùng dao ăn bày ra thành một đường ranh giới quý tộc và bình dân ở trước cửa nhà. Lò rèn ở Sparta đã phỏng chế một số, nhưng có thực lực e ngại danh tiếng sẽ không làm như thế, không có thực lực thì làm quá thô, quý tộc căn bản không chịu mua. Khi nào ta có thể làm đại lý?"

"Ta chuẩn bị mở ba cửa hàng ở Sparta, thương hội Plato một cái, ta chuẩn bị cùng điện thân Chiến Thần bàn bạc mở một cái, cái cuối cùng ta sẽ cố gắng nghĩ tới ngươi." Valhein nói.

dulius khẽ nháy mắt, cuối cùng đột nhiên im lặng, qua một hồi lâu mới hỏi: "Có phải ngươi có... âm mưu lớn gì với điện thân Chiến Thân không?"

"Không phải âm mưu, là vì hợp tác lớn hơn sau này, lớn đến mức cần tất cả điện Chủ Thần và một lượng lớn gia tộc Bán Thần bắt tay mới có thể làm được. Ta đưa ra thì chắc chắn muốn kiếm lại rồi." Valhein mỉm cười.

"Không hổ là học sinh Plato, ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ thành công." Ánh mắt Julius tràn đầy chân thành. "À đúng rồi, trước khi trận đấu hành hình ngày mai bắt đầu, giúp ta chuẩn bị hai bình rượu nho lớn." Valhein nói.

"Không thành vấn đề."

Hai người nói chuyện tới nửa đêm mới sơ bộ định ra chuyện hợp tác cửa hàng Trảm Long Giả.

Trước khi ngủ, Julius tự mình đưa Valhein tới một căn phòng lớn của đấu trường, tất cả vật dụng hằng ngày đều đầy đủ, hoàn toàn khác với võ sĩ giác đấu bình thường.

"Đây là chỗ ở của Aristoteles năm đó, ta tin tưởng ngươi thích ở đây hơn phòng giam của võ sĩ giác đấu." Julius nói.

"Rất cám ơn, ta rất thích nơi này." Valhein nói.

"Vậy ngày mai chúng ta gặp lại.'

"Ngày mai mai gặp.

Chờ Julius đi rôi, Valhein đột nhiên thở dài.

“Trước tiên làm bài tập vậy...'

Sáng sớm hôm sau, Valhein ngồi thiền trước rôi mới tới nhà ăn lớn, dọc theo đường đi gần như tất cả võ sĩ giác đấu đều cúi đầu chào hỏi.

Chỉ có một số ít võ sĩ giác đấu cọc gỗ thứ nhất là gật nhẹ đầu.

Vào nhà ăn, võ sĩ giác đấu bình thường chỉ có thể ăn cháo lúa mạch và nước sốt đen trứ danh của Sparta, võ sĩ giác đấu cọc gỗ thứ nhất thì có lựa chọn phối hợp phong phú hơn, rau cải, thịt, cá, trái cây, bánh quy, cái gì cũng có.

Ăn cơm xong nhóm người tụ lại nói chuyện phiếm, Valhein lẻ loi ngồi xem sách ma pháp, xem phần ghi chép lặt vặt của nhóm ma pháp sư, không tốn đầu óc, có thể coi như giải trí lúc nghỉ ngơi.

Chỉ một chốc lát sau, một giọng nói thật lớn vang lên ở bên cạnh.

"Người anh em... không, thần tượng, ngươi chăm chỉ quá, nghe nói Aristoteles cũng giống như thế, hễ có thời gian rảnh là lại đọc sách."

Valhein ngẩng đầu nhìn lên, Segus tóc đỏ nhạt cười hì hì đứng ở bên cạnh, trong phòng ăn u ám, đôi mắt trâu trừng to hệt như

ngọn đuốc.

"Ngươi cũng nên biết chữ." Valhein nói.

Segus tùy tiện ngồi xuống băng ghế bên cạnh, nói: "Biết chữ có ích lợi gì chứ? Hơn chín phần mười người Sparta không biết chữ, không phải cũng sống rất tốt à? Ở giữa quý tộc và võ sĩ giác đấu, biết chữ có thể sẽ bị người ta xem thường. Ai bảo ở Sparta này người biết chữ phần lớn đều là người Shiloh chứ." "Người Shiloh ý là chỉ nô lệ hả?"

"Đúng vậy, người Sparta bọn ta chỉ cần đánh hạ được thành bang thì sẽ định người ở thành bang đó là người Shiloh, cấm bọn họ học tập ma pháp hoặc kỹ năng chiến đấu, chỉ cho phép bọn họ làm nông hoặc làm công, cung cấp nuôi dưỡng cho người Sparta bọn ta. Ngươi đừng thấy ta ở thành Sparta này rất tâm thường, khi tới lãnh địa của ta thì ta có thể coi như nửa quý tộc! Sau khi ta thăng lên cấp Hắc Thiết thì được chia một hộ người Shiloh. Sau khi thăng lên Thanh Đồng thì được chia hai hộ người Shiloh. Tất cả thành phẩm của bọn họ đều do ta phân chia. Ta là người thiện tâm nên luôn chia một nửa, ta cũng không thiếu chút lương thực này, bọn họ ăn nhiều một chút vẫn tốt hơn bị đói chết." Segus nói.

"Sự lương thiện của ngươi còn hơn quý tộc." Valhein nói.

Chương 529: Kéo duỗi

Chương 529: Kéo duỗi

Kéo duỗi

Segus nói: "Ngươi đúng là tinh mắt! Có vài quý tộc chính là kẻ ngu, thu hoạch sáu phần lương thực thì mình lấy đi năm phần, chỉ chừa lại một phần, lỡ như tá điền chết đói thì người bị tổn thất không phải chính là quý tộc hay sao? Ta không rõ vì sao quý tộc lại không hiểu đạo lý đơn giản này. À đúng rồi, ngươi là lần đầu tới Sparta đúng không?"

"Lần đầu tiên tới." Valhein khép sách ma pháp lại.

"Chờ qua vài ngày nữa tới ngày nghỉ, chúng ta ra thành Sparta dạo một chút, ngươi muốn đi đâu ta cũng quen thuộc hết á." Segus cười nói.

Valhein nhìn kỹ Segus, phát hiện trong mắt hắn tràn đầy mong đợi, ánh mắt rất sáng, nhịp tim ổn định.

"Được, vừa vặn ta cũng muốn biết về Sparta một chút, có người quen dẫn đường thì càng tốt hơn." Valhein nói.

"Hôm nay ngươi tham gia năm trận quyết đấu, có hai trận có ta tham gia, ngươi muốn nghe quy tắc và kinh nghiệm của trận thi đấu giác đấu một chút không?" Segus nói.

Valhein mỉm cười nói: "Cầu còn không được."

Vẻ mặt Segus rạng rỡ, lập tức nói: "Ta sẽ kể cho ngươi nghe về giác đấu của Sparta, chỗ chúng ta không giống võ sĩ giác đấu trứng mềm ở La Mã..."

"Cũng không giống với đấu thú ở những nơi khác, khán giả Sparta bọn ta xem đấu thú không phải xem người giết ma thú, là xem ma thú giày vò người. Vì thế kế tiếp ngươi nhất định phải cẩn thận, bởi vì Thanh Đồng rất có thể sẽ gặp phải ma thú Hoàng Kim. Trận chiến ma thú của ngươi ta cũng có tham gia, đến khi đó nếu ngươi có gì không biết thì cứ hỏi ta là được. Đương nhiên ma thú Hoàng Kim rất thông minh, sẽ không thật sự giết người, bình thường chúng ta gọi chúng là võ sĩ giác đấu ma thú, thỉnh thoảng còn có thể vui đùa ầm ĩ một trận, ha ha...'

"Trận đấu hành hình thì khá tàn nhẫn, có khả năng ngươi sẽ không quen, nhưng nói đến cùng thì vẫn là giết người, có ai chưa từng giết người đâu chứ..."

"Trận chiến mười người kỳ thực chính là năm đấu năm, trận chiến mười người của ngươi cũng có ta tham gia. Trận chiến mười người thật ra không có quy tắc gì, chỉ là năm người tạo thành hai đội ngũ chiến đấu. Người nào bị thương thì lùi ra, thẳng đến khi có một bên chịu thua...'

"Trận chiến cá nhân thì đơn giản hơn, hai võ sĩ giác đấu chém giết lẫn nhau."

"Còn có trận chiến đoàn đội quy mô lớn, quy mô hai bên một trăm người do đoàn trưởng, cũng gọi là bách binh trưởng dẫn dắt, loại trận chiến trăm người này rất ít khi diễn ra, nhưng mỗi khi diễn ra đều có một lượng lớn khán giả chen chúc tới xem, bởi vì trận chiến đoàn đội bình thường đều là người Sparta và tù binh chiến đấu bằng đao thật thương thật, là trận chiến chân thật nhất cũng khốc liệt nhất..."

"Có trận chiến tàn sát, một người hoặc một số ít chiến sĩ sẽ giết người Shiloh tay không tấc sắt hoặc là tù binh..."

"Còn có vài trận đấu sẽ nhờ bậc thầy thay đổi địa hình, ví dụ như biến thành rừng cây, hoặc là các loại tường vây, thậm chí còn

có trận chiến công thành hoặc trận chiến dưới nước...

Trong khoảng thời gian Segus giải thích, một vài võ sĩ giác đấu cũng đi tới, tham gia cuộc nói chuyện.

Được phân nửa thì huấn luyện viên hét lớn: "Đám thiến kia, mông của các ngươi đã thối rữa trên băng ghế rồi, đã đến lúc phải nhấc nó lên rồi đấy!"

Nhóm võ sĩ giác đấu vội vàng rời khỏi nhà ăn lớn, cùng tiến vào đấu trường, bắt đầu làm nóng người.

Dưới bầu trời quang đãng màu xanh da trời, trên mặt đất màu vàng, nhóm võ sĩ giác đấu túa mồ hôi như mưa, âm thanh huyên náo không dứt bên tai.

Valhein nhìn thấy ở trong sân có người chạy bộ, đi bộ, vì thế hắn cũng bắt đầu chạy bộ, Segus vẫn luôn đi theo Valhein, lải nhải kể vê chuyện có liên quan tới võ sĩ giác đấu và Sparta.

Sau khi chạy xong, Valhein bắt đầu tiến hành kéo duỗi, nhóm võ sĩ giác đấu tò mò nhìn Valhein.

"Đây là phương pháp tu luyện của ma pháp sư bọn ngươi à? Thật thần bí." Segus hâm mộ nói.

Valhein bật cười nói: "Không phải, lúc ở cảng Lion ta nghe người ta nói. Trước khi vận động nếu kéo duỗi có thể đề phòng vì vận động dữ dội mà tổn thương cơ thể, ví dụ như rút gân này nọ, vận động kéo duỗi xong thì có thể vươn người, để cơ thể có độ dẻo dai, giảm bớt mệt nhọc cho cơ thể. Ví dụ ngày hôm trước ngươi vận động rất dữ dội, hôm sau sẽ có vài chỗ bị đau nhức đúng không?"

"Đó là chuyện thường xảy ra." Segus nói.

"Nếu như tiến hành kéo duỗi chuẩn xác thì ngày hôm sau cơn

đau nhức của ngươi sẽ giảm bớt rất nhiêu, nếu ngươi không cần làm gì thì có thể theo ta học, coi như là phương pháp tu luyện của ma pháp sư." Valhein mỉm cười tiếp tục làm động tác kéo duỗi.

Segus tò mò làm theo.

"Không có cảm giác gì." Sau khi làm xong Segus nhỏ giọng nói.

"Nếu như cảm giác của ngươi luôn đúng thì bây giờ ngươi ít nhất đã là chiến sĩ Hoàng Kim rồi." Valhein nói xong thì nhìn xung quanh.

Segus nghĩ một hồi, vội hỏi: "Ngươi tìm nơi luyện tập của ma pháp sư đúng không, đi thôi, ta dẫn ngươi đi. Ma pháp của ma pháp sư bình thường sẽ phá hỏng địa hình, hơn nữa uy lực cũng không dễ khống chế, chỉ có thể luyện tập ở nơi đặc biệt. Chính là chỗ chúng ta đi ngang qua khi nãy, ngươi xem, chính là nơi này.'

"Cám ơn."

Sau khi Valhein tới nơi đó thì đóng lại tất cả thiên phú, bắt đầu làm phép luyện tập.

Chương 530: Kéo duỗi (2)

Chương 530: Kéo duỗi (2)

Kéo duỗi (2)

Dựa theo nội dung trong sách giáo khoa, không nên để ý tới hiệu quả cuối cùng của làm phép, mà là khắc ghi từng chỉ tiết nhỏ của cả quá trình làm phép ở trong suy nghĩ, mỗi khi hiểu biết về ma pháp sàng sâu hơn thì sức mạnh lại càng mạnh hơn.

Nhóm ma pháp sư bí mật quan sát Valhein, cuối cùng đều gật nhẹ đầu. Kiến thức cơ bản của học sinh Học viện Plato quả nhiên rất vững chắc.

Có một số ma pháp sư nhỏ không có danh sư hướng dẫn thậm chí còn sống chết nhìn chằm chằm Valhein, nhớ kỹ từng động tác của Valhein.

Segus ở gần đó luyện tập kỹ năng chiến đấu.

Sau khi ma lực tiêu hao phân nửa, Valhein gọi Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy ra hộ vệ, tìm một nơi không người, bắt đầu ngồi thiền để khôi phục ma lực.

Ngồi thiên xong thì Valhein phát hiện Segus ở ngay bên cạnh.

"Ta luyện tập kỹ năng chiến đấu xong, sợ ngươi đang ngồi thiền bị quấy rây nên ở bên cạnh trông chừng." Segus tràn đây thiện ý nói.

Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên nhìn nhau, cùng Hắc Ma Dương bĩu môi.

Nịnh nọt!

Valhein cám ơn Segus, trong lúc nghỉ ngơi lại hỏi Segus chút chuyện liên quan tới Sparta.

Segus rất tri kỷ, biết gì nói nấy.

Tầm tám giờ rưỡi sáng, tiếng kèn vang lên.

Nhóm võ sĩ giác đấu đang huấn luyện lui vê phía sau, toàn bộ thối lui tới rìa biên giới đấu trường.

Phần lớn võ sĩ giác đấu bắt đầu nghỉ ngơi, nhưng nhóm lính mới thì vẫn chăm chỉ luyện tập với cọc gỗ như cũ.

Valhein liếc nhìn bọn họ, phần lớn đều là độ tuổi không khác mình bao nhiêu, thậm chí còn có cả trẻ con bảy tám tuổi.

Segus thấy Valhein nhìn về phía những đứa nhỏ kia thì cười nói: "Hiện giờ những đứa nhỏ này thật may mắn, nếu là mấy chục năm trước, tất cả những đứa bé đều sẽ bị đưa tới quân doanh huấn luyện, từ nhỏ đã phải tiếp nhận huấn luyện tàn khốc nhất, còn bị huấn luyện đi tới chỗ người Shiloh trộm đồ, phải giành thức ăn với người khác, mà lễ trưởng thành chính là giết người. Hiện giờ thì tốt rồi, nếu như không muốn tới quân doanh thì có thể nhận huấn luyện ở đấu trường." "Ngoại trừ quân doanh và đấu trường, người Sparta không còn lựa chọn nào khác à?”

"Đương nhiên là có, trở thành ma pháp sư Tập Sự. Lén nói cho ngươi biết, tuy người Sparta bọn ta rất căm thù ma pháp sư nhưng trong lòng vẫn rất hâm mộ khi các ngươi có thể nắm giữ được đủ loại sức mạnh thần kỳ. Ngoài ba hướng này ra thì không còn lựa chọn khác nữa, dù sao thì ở Sparta bọn ta, ngay cả phụ nữ cũng cần rèn luyện cơ thể. Sparta bọn ta có rất nhiều nữ chiến sĩ mạnh mẽ."

"Còn người làm thợ thủ công hay thương nghiệp thì sao?"

Valhein hỏi.

"Trước kia người dân toàn Sparta đều là binh lính, mọi người ăn ở chung một thể, cá nhân không hề có tài phú. Sau đó Song Vương và nhóm trưởng lão cho rằng như vậy không thực tế, vì thế đã cho phép những người bị thương hoặc cơ thể không tốt làm những công việc khác. Sau đó lục tục cho phép người bên ngoài tiến vào Sparta kinh doanh, có điều địa vị của bọn họ khá thấp. Đương nhiên nếu như làm ăn lớn thì vẫn đáng giá được mọi người tôn kính. Ví dụ như ông chủ Julius, hắn chỉ là Hắc Thiết nhưng hắn đã nuôi dưỡng ra vô số chiến sĩ Sparta mạnh mẽ, ở trong mắt người Sparta bọn ta, hắn tương đương với một vị tướng quân." Segus nói.

Valhein nhìn thoáng qua khán đài, nói: "Thi đấu giác đấu sắp bắt đầu, chúng ta chuẩn bị một chút đi."

"Đi thôi, ta sẽ giải thích cặn kẽ cho ngài."

Hai người đi tới cổng lớn đối diện lộ đài miệng rồng, cánh cổng lớn được làm từ đá cẩm thạch trắng trên nên đen, bên trên khắc tòng thần của Chiến Thần Ares.

Valhein nhận ra có Nữ Thần Phá Thành, Nữ Thần Tranh Chấp, Thần Khủng Bố, Thần Chiến Lịch, Thân Kinh Hoảng và Thần Sợ Hãi, ngoài ra thì còn một lượng lớn lãnh chúa ma quỷ.

Segus nói: "Đây là cổng sinh tử trứ danh của đấu trường, chúng ta từ nơi này tiến vào sân, sau đó từ nơi này lên sân đấu..."

Hai người ngồi trên ghế gỗ cách cổng sinh tử không bao lâu thì mấy nghìn khán giả xuất hiện trên khán đài, lẻ tẻ như những hạt bắp trên mảnh đất đen phì nhiêu vậy.

"Người ít như vậy à?" Valhein hỏi.

"Người xem hơn một nghìn đã là rất nhiều rồi. Dù sao thì hiện

giờ cũng không phải ngày lễ lớn, cũng không có mánh lới gì, chỉ là thi đấu giác đấu bình thường thôi." Segus nói.

"Thì ra là thế."

Thời gian vừa tới, người chủ trì của giải đấu đeo râu ma pháp, cực kỳ nhiệt tình giới thiệu những phần thi đấu hôm nay, cũng nhấn mạnh rằng học trò của Aristoteles cũng đang ở đây, còn tuyên bố rằng võ sĩ giác đấu Sparta khẳng định có thể đá nát mông đám ma pháp sư Athens, làm khán giả cười vang. Valhein mỉm cười, biết người chủ trì kia đã rất kiềm chế rồi, nếu mình không có mặt ở đây thì cũng không biết sẽ nói lời khó nghe gì nữa.

Thi đấu giác đấu hằng ngày không có lễ nghỉ gì long trọng, chỉ đưa tượng gỗ của Ares từ cổng sinh tử đặt bên dưới lộ đài miệng rồng, một đường biểu diễn sáo và trống, tiếp đó người chủ trì tuyên bố sáng hôm nay có ba đến năm trận đấu thú.

Ra sân trước tiên là hai chiến sĩ Hắc Thiết, màn chiến đấu hoa lệ dẫn tới ủng hộ rất nông nhiệt, thậm chí có khán giả ném đồng cú mèo hoặc đồng vàng chim công vào giữa đấu trường.

Chương 531: Kéo duỗi (3)

Chương 531: Kéo duỗi (3)

Kéo duỗi (3)

Màn biểu diễn mang tính chất mở màn qua đi, tiếp theo là năm chiến sĩ Hắc Thiết chống lại một con ma trư Bạch Ngân.

Con ma trư Bạch Ngân này bị ma pháp sư âm thầm khống chế, nhưng vũ khí của chiến sĩ Hắc Thiết căn bản không tổn thương được ma trư Bạch Ngân, toàn bộ quá trình chính là ma trư Bạch Ngân trêu đùa chiến sĩ Hắc Thiết, thường xuyên húc bay chiến sĩ Hắc Thiết lên trời.

Khán giả cực kỳ hưng phấn, đều là ủng hộ ma trư Bạch Ngân.

Thú vị nhất là có đôi khi ma trư còn hướng vê phía khán giả mà cúi chào, làm khán giả vốc một đống lớn đông cú mèo ném xuống sân đấu.

Valhein nhìn nhóm người Sparta này mà dở khóc dở cười, ở nơi khác có lẽ sẽ không nhìn thấy được chuyện như thế.

Segus cười nói: "Có lẽ ngài không biết, cách đây không xa có một học viện võ sĩ giác đấu tên là 'Học viện Ma Thứ, võ sĩ giác đấu trong học viện đó không phải chiến sĩ Sparta mà đều là ma thú thông minh. Tiết mục được giữ lại của bên đó không phải đấu thú mà là ma thú đùa giốn người, ma thú đùa giỡn càng thú vị, tiếng hoan hô của khán giả lại càng lớn.

"Đúng là thêm kiến thức." Valhein rất thích kiểu giác đấu đa dạng này.

Trận đấu kết thúc, người chủ trì tuyên bố ma trư Bạch Ngân chiến thắng, khán giả đứng lên hoan hô.

Tiếp theo là trận thứ hai, là đấu thú bình thường, một đội chiến sĩ Hắc Thiết tấn công ma thú Thanh Đồng, tình cảnh đây máu me, phản ứng của khán giả bình thường.

Trận đấu kết thúc, Segus nhỏ giọng nói: "Đến phiên chúng ta ra sân rồi, chuẩn bị một chút."

Hai người đứng dậy, ba chiến sĩ khác và tổng huấn luyện viên Augustu đứng chờ ở cạnh cổng.

dulius đi tới cười tửm tỉm nhìn Valhein nói: "Trận đấu này chỉ là đấu thú bình thường mà thôi, bốn chiến sĩ Thanh Đồng và ngươi, chiến đấu với mộc sư Bạch Ngân, đừng lo lắng, với thực lực của các ngươi khẳng định có thể chiến thắng nó."

"Cố gắng không sử dụng ma pháp hệ hỏa nhỉ?"

"Hả?" Julius không hiểu lắm.

"Lỡ như cháy hỏng ma thú thì sẽ thiệt hại không ít tiền." Valhein nói.

"Ừm, mà cũng đúng, ma pháp của ngươi có hơi mạnh mẽ. Có thể không dùng ma pháp hệ hỏa thì đừng dùng, dù sao ngươi vẫn còn ma pháp mạnh khác." Julius nói.

Valhein mỉm cười, không đáp lời.

"Trận thứ ba! Trận thứ ba! Khán giả tôn kính, trận thứ ba làm người ta phải kích động bắt đầu rồi! Vì sao các ngươi lại không kích động xíu nào vậy? Ah... ta quên nói, trận này sẽ được gặp một người không thể tưởng tượng được đâu, hắn chính là thiên tài Học viện Plato Athens, học trò của Aristoteles, là một người đàn ông muốn khiêu chiến Vua Giác Đấu! Hắn chính là ma pháp sư kiêu

ngạo nhất, tự đại nhất, ngông cuồng nhất, âm hiểm nhất, hắc ám nhất, thần bí nhất nhưng cũng mạnh mẽ nhất toàn bộ đấu trường này, Valhein! Chúng ta hãy cầu nguyện cho Mộc Sư Bạch Ngân giết chết tên ma pháp sư khốn khiếp này đi! Giết chết hắn!"

"Giết chết hắn!" Rất nhiều khán giả chiến sĩ hưng phấn la to.

"Hiệu quả tiết mục thôi." Julius mỉm cười nói.

"Một bụng ý xấu." Valhein liếc nhìn Julius, sau đó cùng nhóm chiến sĩ khác bước qua cổng sinh tử, đi vê phía đấu trường.

Khoảnh khắc này Valhein thế mà lại mặc một thân áo chùng trắng Hy Lạp, tay phải câm sách ma pháp.

Hoàn toàn không phù hợp với bốn chiến sĩ Thanh Đồng còn lại, cũng không hợp với đấu trường này.

Tiếng la ó vang lên không ngừng.

"Giết chết ma pháp sư đi!"

"Ma pháp sư đều đáng chết!"

"Thằng nhóc này thoạt nhìn rất kiêu ngạo!"

“Ta ghét ma pháp sưt"

'Xé nát người Athenst"

Valhein nhún nhún vai, nói với Segus ở bên cạnh: "Hình như ta rất được mọi người yêu mến."

'Là chọc người ta tức giận."

Ba chiến sĩ Thanh Đồng kia cùng cười phá lên.

Rống...

Một tiếng nổ vang rung trời từ đối diện truyền tới.

Theo tiếng vang nhìn lại, một con sư tử khổng lồ dài mười mét chậm rãi đi tới, khác với sư tử bình thường, bên ngoài cơ thể con sư tử này lại là vỏ cây xù xì màu nâu, trên vỏ cây thỉnh thoảng mọc ra những cây con dài cả thước, lông bờm trên đỉnh đầu cũng là một mảng hoa cỏ màu xanh.

Ngoại hình kỳ lạ nhưng cơ thể rất khỏe mạnh, oai phong lãm lẫm.

Segus lập tức giải thích: "Cơ thể Mộc Sư được tạo thành từ loại gỗ kỳ lạ, so với máu thịt ma thú cùng cấp lại càng cứng rắn hơn, đừng thấy cả người nó là một thân gỗ, nó không sợ lửa, hành động cũng rất nhanh nhẹn, mấu chốt là còn biết sử dụng pháp thuật hệ mộc, có thể quấn lấy kẻ địch, đương nhiên pháp thuật hệ mộc của nó không phải quá mạnh, kiểu tấn công chủ yếu vẫn là dùng cơ thể..."

Valhein đương nhiên cũng biết vê loại ma thú này, nhưng cũng không ngăn cản Segus, như vậy hắn có thể học được cách đối xử với ma thú ở góc độ của võ sĩ giác đấu.

Theo tiếng còi của trọng tài vang lên, toàn thân Mộc Sư run lên, ngửa mặt lên trời gào to, phần lông bờm hoa cỏ màu xanh kia nổ tung, dẫn tới những trận hoan hô nhiệt liệt.

Valhein trước tiên gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, sau đó làm phép áo giáp nham thạch và giáp phòng hộ ma lực cho bốn chiến sĩ Thanh Đồng.

"Các ngươi đi đi, ngày hôm qua ta vẫn chưa làm bài tập xong, à đúng rồi Địa Ngạo Thiên, không cho phép dùng ma pháp hệ hỏa."

Valhein nói xong thì đưa tay từ trong nhẫn không gian lấy ra một cái ghế, thuận thế ngồi xuống, nâng sách ma pháp bắt đầu làm

bài tập.

Chương 532: Ta chỉ muốn an tĩnh làm bài tập

Chương 532: Ta chỉ muốn an tĩnh làm bài tập

Ta chỉ muốn an tĩnh làm bài tập

Bốn chiến sĩ Bạch Ngân ngu người.

Ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi một phen.

Segus gấp đến độ đầu tóc đỏ run run, ho khan lớn như gà trống gáy, nói: "Thân tượng, ngươi đúng là thần tượng của ta! Làm bài tập ở trên đấu trường, đọc sách giáo khoa ở trước mặt ma thú, ngươi đang diễn hí kịch gì vậy?"

"Đừng có kì kèo nữa, Mộc Sư muốn xông tới rồi kia kìa." Valhein nói.

"Vì bệ hạ!" Vương Đại Chùy tay trái cầm sừng dê, tay phải giơ chiến chùy Hoàng Kim, kẹp bụng dê xông thẳng tới.

"Be be be be be be..." Hắc Ma Dương lộ ra vẻ mặt không biết sợ.

Địa Ngạo Thiên sải cái chân ngắn bước theo sau.

"Chơi thật à?" Segus vẫn còn ngơ ngác.

"Đi đi đi, mau ra chiến đấu đi."

Valhein vung tay, tiếp tục cúi đầu làm bài tập.

Bốn chiến sĩ Thanh Đồng nhìn nhau, bất đắc dĩ nhắm về phía

Mộc Sư Bạch Ngân.

Mộc Sư nheo mắt nhìn chằm chằm Valhein, dùng chỉ số thông minh không quá nhiều của mình phán đoán, có âm mưul

Phải cách xa ma pháp sư này một chút!

Khán giả ngơ ngác nhìn một màn này.

Thẳng đến khi Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy chiến đấu với Mộc Sư Bạch Ngân bọn họ mới kịp phản ứng.

"Trả vé!"

"Ma pháp sư này xx quá kiêu ngạo! Quá tự đại rồi!"

"Hắn có rất nhiều tiền, mua được vị trí ngồi xem tốt như vậy!"

"Mộc Sư Bạch Ngân, giết chết ma pháp sư kia đi!"

"Hắn không chỉ mỉa mai ma thú, hắn còn đang giễu cợt chúng ta, giễu cợt toàn bộ Spartal"

"Giết ma pháp sư kia đi!"

"Giết hắn đi!"

Khán giả hoàn toàn phẫn nộ. Số khán giả lý trí còn lại dở khóc dở cười, đấu trường Học viện Đệ Nhất này ngày càng thú vị, lại có cả loại võ sĩ giác đấu như Thân thế này.

Nhóm võ sĩ giác đấu sát rìa đấu trường đang quan sát cũng ngẩn người, nhóm lính mới đang luyện tập ngơ ngác nhìn Valhein.

Còn có thể chơi như vậy sao?

Nhóm võ sĩ giác đấu đứng cạnh .Julius bất đắc sĩ nhìn sang Julius.

Ngài nhìn nhầm rồi đi?

Nhưng Julius lại mỉm cười, nói: "Rất tốt, không quản là hắn vô tình hay cố ý nhưng cũng làm rất đẹp."

"Ông chủ, lời này có ý gì?" Tổng huấn luyện viên Augustu hỏi.

"Đấu trường chúng ta có thiếu ma pháp sư không?" Julius hỏi.

"Không thiếu." Augustu trả lời.

"Có thiếu võ sĩ giác đấu đẫm máu không?"

"Không thiếu."

"Có thiếu võ sĩ giác đấu hài hước không?"

Augustu nhìn thoáng qua Segus đang chiến đấu, nói: "Không thiếu."

"Vậy ngươi cảm thấy võ sĩ giác đấu nào dám ở trên đấu trường, ở trước mặt ma thú Bạch Ngân, không coi đám đông khán giả ra gì mà làm bài tập không?"

"Không ai dám.

"Vì thế Học viện Đệ Nhất chúng ta đã có một vị võ sĩ giác đấu hiếm thấy mà toàn bộ Sparta này không có." Julius mỉm cười nói.

"Thế nhưng, khán giả đang mắng hắn."

"Ngươi nghĩ một võ sĩ giác đấu, có người mắng tốt hơn hay không ai thèm quan tâm tốt hơn?"

"Ừm... vẫn là có người mắng tốt hơn một chút."

"Vì thế hắn không thèm để ý, chúng ta cũng không cần quan tâm."

"Ngài nói rất đúng..."

Augustu day day huyệt thái dương, mơ hồ cảm thấy từ khi mình thua Valhein, mình nên đoán được vị ma pháp sư này không giống bình thường.

Khán giả vừa mắng vừa xem trận đấu.

Xem một hồi, có người đột nhiên nói: "Hai người hầu kia khá thú vị."

"Ky sĩ Người Lùn kia thoạt nhìn trông khá ngu ngốc nhưng cũng có chút đáng yêu." "Thần Lùn nhỏ kia cũng khá thú vị, hơi xấu xí một chút nhưng hung ác thì không thua gì chiến sĩ Thanh Đồng."

Tiếng mắng chửi dần dần ít đi, rất nhiều người bắt đầu cổ vũ võ sĩ giác đấu trên sân đấu.

Cũng có người hô Mộc Sư Bạch Ngân cố lên.

Hai Thần Lùn Lửa nhỏ thật sự quá yếu, rất nhanh đã bị móng vuốt Mộc Sư chụp chết.

Nhưng Địa Ngạo Thiên thì còn hung mãnh hơn cả chiến sĩ Thanh Đồng, thường xuyên chui tới chui lui ở dưới bụng Mộc Sư, bất thình lình gõ một gậy, nện vụn gỗ bay tán loạn làm Mộc Sư Bạch Ngân không ngừng rống giận mà không làm được gì.

Vương Đại Chùy thì dũng mãnh tới mức làm tất cả mọi người phải trợn mắt há hốc.

Hắn cưỡi Hắc Ma Dương thế mà lại có thể đối mặt chính diện với Mộc Sư Bạch Ngân.

Cho dù hai bên đụng nhau thẳng mặt thì Vương Đại Chùy cũng có thể vung kim chùy đập nát một phần cơ thể Mộc Sư Bạch Ngân

trước khi bị đánh bay.

Sau khi bị đánh bay, Vương Đại Chùy lắc lắc đầu tiếp tục đứng dậy, giống như không hề có vấn đề gì vậy.

Về phần Hắc Ma Dương thì lại càng hung mãnh hơn, thỉnh thoảng từ bên hông đánh lén, có khi còn hất ngã Mộc Sư Bạch Ngân.

Rất nhanh, tất cả mọi người ở hiện trường phát hiện, bốn chiến sĩ Thanh Đồng cộng lại cũng không thể tổn hại Mộc Sư Bạch Ngân nhiều bằng hai người hầu kia.

"Ông đây sao có thể thua hai người hầu chứ! Đâm chết Mộc Sư Bạch Ngân!" Segus rống giận xông lên.

Vì thế bốn chiến sĩ và hai người hầu dốc toàn lực hợp tác, sau mười mấy phút, Mộc Sư Bạch Ngân ầm một tiếng ngã xuống đất.

Nó chậm rãi nhắm mắt lại, ánh mắt liếc xéo qua nhìn thấy tên nhân loại kia vẫn còn đang ngồi đó đọc sách.

Hắn rốt cuộc tới làm cái gì?

Mang theo nghi hoặc cuối cùng, Mộc Sư Bạch Ngân chậm rãi nhắm mắt lại.

"Làm tốt lắm."

Rất nhiều khán giả hoan hô, bắt đầu ném đồng cú mèo xuống sân đấu.

Vương Đại Chùy, Địa Ngạo Thiên và bốn võ sĩ giác đấu cũng tao nhã cúi chào bốn phương, tạo được ấn tượng rất tốt.

Valhein vẫn còn ngồi đó làm bài tập.

Đoàn người đi tới trước mặt Valhein.

Chương 533: Ta chỉ muốn an tĩnh làm bài tập (2)

Chương 533: Ta chỉ muốn an tĩnh làm bài tập (2)

Ta chỉ muốn an tĩnh làm bài tập (2)

"Xong rồi à?" Valhein ngẩng đầu hỏi.

"Xong rồi." Segus đỡ thắt lưng bất đắc dĩ nói.

"Ta trở về làm bài tập." Valhein cất cái ghế đi, quay trở về chỗ rồi ở rìa đấu trường tiếp tục làm bài tập.

Khán giả đầy dấu chấm hỏi trong đầu.

"Này cũng được à?"

"Ma pháp sư đáng chết này!"

"Người Athens kiêu ngạo, tự đại, cuồng vọng và ngu ngốc!"

"Hôm nay ta nhất định phải xem hắn thất bại!"

"Nếu hắn không thua, ta sẽ không bao giờ tiến vào học viện võ sĩ giác đấu này nữa!"

Segus nhỏ giọng nói: "Ngài đừng để ý, người Sparta bọn ta đều là người thô kệch, gặp chuyện là mắng chửi, quen mất rồi."

Valhein cười cười, tức giận với người thời đại này thì đã sớm chết vì tức rồi.

Khán giả phía bên trên rất tức giận.

Ma pháp sư kia quá kiêu ngạo!

Hai trận đấu thú kế tiếp tiến hành bình thường.

Sau đó chính là trận đấu hành hình.

Lần lượt tù binh hoặc tù nhân được áp giải lên đấu trường, cột vào trên cây cột.

Trước tiên người chủ trì tuyên bố tội của bọn họ, gặp phải tội ác đặc biệt hung tàn, khán giả lập tức mắng to.

Võ sĩ giác đấu lần lượt hành hạ những kẻ kia tới chết, có lột da, có xẻo thịt, có khoan lỗ, tiếng kêu la thảm thiết tràn ngập toàn trường.

Valhein tiếp tục làm bài tập.

"Đến phiên ngài." Segus nói.

'Oh.

Valhein cầm hai bình rượu nho bảo Julius chuẩn bị từ sớm, đi thẳng tới trước.

Toàn trường chú ý.

"Lại là tên nhóc kial "Để ta suy nghĩ xem chốc nữa làm sao mắng hắn!"

"Ma pháp sư chết tiệt... hử? Trong tay hắn là cái gì vậy?"

Lúc mọi người chăm chú quan sát, Valhein đặt bình rượu dưới đất, sau đó triệu hoán Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy ta một ngụm ngươi một ngụm uống cạn rượu nho, Vương Đại Chùy còn chia cho Hắc Ma Dương vài ngụm.

Vì thế cả ba tên lảo đảo đi tới trước mặt tù nhân.

Sau đó, Valhein lần thứ hai lấy ra cái ghế, ngồi xuống làm bài tập.

Toàn trường lại bùng nổ.

Trên khán đài là một mảnh mắng chửi, nhóm võ sĩ giác đấu dở khóc dở cười.

Rất nhanh sự chú ý của mọi người bị Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy thu hút.

Chỉ thấy hai tên kề vai sát cánh lảo đảo tiến tới trước, đi tới vị trí cách cọc gỗ trói tù nhân mười mét thì Vương Đại Chùy chỉ chỉ tù nhân rồi chỉ chỉ mình.

Địa Ngạo Thiên mất hứng, chỉ chỉ tù nhân rồi chỉ chỉ mình.

Vương Đại Chùy đưa tay đẩy mạnh Địa Ngạo Thiên, chỉ thấy Địa Ngạo Thiên giống như hồ lô lăn dưới đất quay cuồng lăn ra sau, lăn lộn mấy vòng mới lảo đảo đứng dậy.

Địa Ngạo Thiên tức giận giơ gậy xương kêu to, thế nhưng hắn sửng sốt, người đâu rồi?

Khán giả cười vang.

Địa Ngạo Thiên thế mà lại mơ mơ màng màng đưa lưng về phía Vương Đại Chùy.

Ha ha ha... Vương Đại Chùy ôm bụng cười to.

Lúc này Địa Ngạo Thiên mới kịp phản ứng, xoay người lại ném gậy xương vê phía Vương Đại Chùy, Vương Đại Chùy vội vàng xoay người phóng lên dê, kết quả Hắc Ma Dương nghiêng một cái, Vương Đại Chùy bịch một tiếng từ trên lưng dê ngã xuống.

"Ha ha ha..." Khán giả lại một lần nữa cười to.

Vương Đại Chùy mơ mơ màng màng đứng dậy, phát hiện Địa Ngạo Thiên thế mà đang chạy về phía tù nhân, Vương Đại Chùy vội vàng nhào tới túm lấy chân Địa Ngạo Thiên.

Một màn thú vị xuất hiện, cái chân còn tự do của Địa Ngạo Thiên bắt đầu đạp loạn lia lịa lên đâu Vương Đại Chùy, đạp Vương Đại Chùy phải gào khóc kêu la loạn xạ.

Người xem cười ha ha, hai tên này đang bắt đầu trận chiến tranh giành tù nhân.

Nhóm võ sĩ giác đấu cũng cười theo, nhưng càng xem lại càng kinh hãi, hai người hầu này học ai vậy chứ, đủ loại hành vi kỳ quái mới lạ, có tài hơn cả diễn viên hí kịch.

Khán giả nào thấy qua tình cảnh buồn cười như vậy, cười từ đầu đến cuối, có vài người thậm chí còn cười tới đau bụng.

Hai người bụi bặm đầy người cãi nhau hồi lâu, sau đó bắt đầu say khướt đánh nhau, quá trình tranh đấu ngày càng hài hước hơn.

Qua hồi lâu, hai người bắt đầu tranh giành cây chùy của Vương Đại Chùy, tranh một hồi thì cây chùy rơi tới bên cạnh người tù nhân kia.

Hai vị này đột nhiên khựng lại, cùng nhìn về phía bên cạnh tù nhân.

Chỉ thấy Hắc Ma Dương đột nhiên ngậm lấy cây chùy, đứng thẳng người vung mạnh một phát.

Âm...

Kim chùy to lớn đập nát bét phần đầu tù nhân.

"Bô lô ba lai"

"Đồ dê hèn mọn!"

Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên cùng nhìn nhau, cùng chung mối thù, bắt đầu giương nanh múa vuốt xông về phía Hắc Ma Dương.

Khán giả không ngờ tới ngay cả một con dê cũng có thể giết người, hoàn toàn quên mất đây là trận đấu hành hình hành hạ tới chết, điên cuồng hoan hô, điên cuồng gào tên Vương Đại Chùy, Địa Ngạo Thiên và Hắc Ma Dương cố lên.

Cuối cùng, ba tên kia kiệt sức mệt mỏi nằm bẹp xuống đất, há mồm thở dốc, trận chiến cũng kết thúc.

Khán giả lớn tiếng hoan hô, thậm chí còn có người đưa ngón tay vào miệng cố sức huýt một tiếng thật vang.

Lúc này Địa Ngạo Thiên, Vương Đại Chùy và Hắc Ma Dương mới đứng dậy, lễ phép phân biệt các hướng cúi chào.

Lại một lần nữa nhận được tiếng hoan hô của người xem, sau đó ba người mới lảo đảo quay trở lại bên cạnh Valhein.

"Chúng ta trở về thôi." Valhein cất ghế, câm sách ma pháp quay trở vê.

Khán giả sửng sốt, sao lại quên béng mất ma pháp sư này rồi.

Chương 534: Vòng nguyệt quế

Chương 534: Vòng nguyệt quế

Vòng nguyệt quế

Lúc này người chủ trì cười híp mắt nói: "Căn cứ theo quy tắc của đấu trường, quán quân của trận đấu hành hình lần này chính là ma pháp sư Valhein! Chúng ta hãy hoan hô vì hắn đi nào!"

"Xùy...

Đám người đứng xem phát ra tiếng xua đuổi.

Sau đó, khán giả cũng bị chính âm thanh của mình chọc cười.

'Ma pháp sư này cũng khá thú vị.

"Thú vị cái rắm! Ta chỉ muốn thấy cảnh hắn bị ma thú chụp chết khi đang đọc sách."

"Nghe nói trận chiến mười người lúc chiêu cũng có hắn đấy, các ngươi nói coi đến khi đó hắn có tham chiến không?”

"Không biết được.

Người chủ trì tuyên bố phần thi đấu giác đấu buổi sáng kết thúc, khán giả lục tục rời đi, nhóm Valhein thì quay trở lại nhà ăn lớn ăn cơm trưa.

Hôm nay nhà ăn lớn náo nhiệt hơn bình thường một chút, rất nhiều võ sĩ giác đấu phấn khích thảo luận chuyện hai người hầu của Valhein.

Rất nhiều võ sĩ giác đấu thậm chí còn bắt đầu nghiên cứu thực lực thật sự của hai người hầu.

Có người đoán xem buổi chiều Valhein có tự mình tham chiến hay không.

Segus ngồi bên cạnh Valhein, hâm mộ nhìn phân cơm trưa rau trộn thịt ở trước mặt Valhein, nói: "Thi đấu biểu diễn, đấu thú và hành hình đều không phải thi đấu giác đấu tiêu chuẩn, không tính thành tích, không thêm tiền thưởng hay phần thưởng, cũng không tính vòng nguyệt quế."

"Vòng nguyệt quế?" Valhein hỏi.

"Vòng nguyệt quế là gọi chung, bao gồm cả vương miện cành cọ, vương miện ô liu, vương miện nguyệt quế, vương miện cần tây dại. Ở Sparta, chỉ có trận thi đấu thực chiến chân chính mới có thể nhận được vòng nguyệt quế. Giống như thi đấu thực chiến chiêu nay, không quản là trận chiến bắt tù binh hay trận thi đấu của võ sĩ giác đấu học viện chúng ta với võ sĩ giác đấu học viện khác, tất cả đều thuộc về thi đấu thực chiến, không quản là trận thực chiến mấy chọi mấy, chỉ cần thắng liên tục năm trận thì sẽ nhận được một vòng nguyệt quế. Nếu như thất bại giữa đường thì bắt đầu tính lại từ đầu."

Valhein gật đầu, vòng nguyệt quế có thể là đồ hiến tế thượng hạng. "Quan trọng hơn vòng nguyệt quế chính là cúp. Chỉ có những trận giác đấu lớn, phải tốn hai ba ngày mới có thể phân thắng bại, mới được thưởng cúp. Ở Sparta, có rất nhiều loại cúp thi đấu, trong đó nổi tiếng nhất chính là thi đấu Vua Giác Đấu."

"Cái này ta biết."

"Nhưng có lẽ ngươi không biết, ở Sparta, cúp có thể đổi lấy trang bị thần ban ở các điện thân." Segus nói.

"Ồ2" Valhein hứng thú.

Vòng nguyệt quế và cúp là vật hiến tế tốt, nhưng giá trị hiến tế của trang bị thần ban lại càng cao hơn.

"Quả nhiên, cho dù là ma pháp sư cũng không có cách nào chống cự lại sức quyến rũ của trang bị thần ban. Aiz, giấc mơ của ta chính là được sở hữu một trang bị thân ban." Segus nói.

"Nghe nói cúp ở giải thi đấu thể dục còn quan trọng hơn?" Valhein hỏi.

"Đương nhiên! Giải thi đấu thể dục không chỉ là một thành bang dự thi, thậm chí là toàn bộ Hy Lạp dự thi, tùy tiện một cái cúp hoặc vòng nguyệt quế thôi cũng có giá trị không hề thua kém cúp Vua Giác Đấu. Nếu như giành được nhiều giải quán quân, thậm chí đạt được tổng quán quân thì tuyệt đối là vinh dự đặc biệt của cả đời. Về phần giải thi đấu Olympic, đó là phạm vi toàn thế giới, Bắc Âu, Ba Tư, Ai Cập và các nước nhỏ đều sẽ tới dự thi, có năm nọ thậm chí ngay cả ma quỷ cũng tới dự thi, kết quả cũng nhận được tư cách tham gia, còn giành được một giải quán quân, rất được ủng hộ." Lúc nói chuyện, hai mắt Segus tỏa sáng.

Trái tim Valhein nhẹ nhàng nảy lên, bắt đầu suy đoán giá trị hiến tế quán quân giải thi đấu.

"Giải thi đấu Vua Giác Đấu mỗi năm đã sắp cử hành, ngươi cũng có cơ hội, chỉ cần vào được top ba là có thể giành được cúp." Segus nói.

"Khi nào cử hành?" Valhein hứng thú.

"Còn hơn hai mươi ngày nữa.' Segus nói.

Valhein gật nhẹ đầu, nếu như còn ở đây thì hắn nhất định sẽ tham gia, cho dù không giành được Vua Giác Đấu thì cũng có thể giao thủ với võ sĩ giác đấu mạnh mẽ nhất Sparta.

Có thể, sẽ gặp mặt được Vua Giác Đấu Commodus.

Ăn cơm trưa xong, nhóm võ sĩ giác đấu tiếp tục huấn luyện, thời gian vừa tới thì tục tục đi ra sát rìa đấu trường, chờ đợi phần thi đấu giác đấu buổi chiều.

Hai trận đầu là trận chiến Hắc Thiết, Valhein thỉnh thoảng liếc nhìn một cái, phần lớn thời gian đều dành cho học tập. Trận thứ ba là trận chiến Thanh Đồng, nhóm năm người Valhein và Segus đi qua cổng sinh tử, lên sân đấu.

Năm chiến sĩ Bạch Ngân đối diện là người của học viện võ sĩ giác đấu khác.

Nhóm người kia nhìn thấy Valhein mặc áo chùng chứ không phải giáp da thì mỉm cười.

Sau đó, trên khán đài đột nhiên truyền tới tiếng la ó vang dội.

"Giết chết ma pháp sư đi!"

"Giết chết người Athensl"

'Sparta vô địch!"

"Người của Học viện Võ sĩ giác đấu Hùng Sư, nếu như các ngươi chiến thắng, ông đây sẽ thưởng cho các ngươi năm mươi đồng vàng đại bàng!" Một khán giả là chiến sĩ Thanh Đồng đột nhiên rống lên thật to.

Ánh mắt của người của Học viện Hùng Sư tỏa sáng, phần thưởng bình thường sẽ không có phần của bọn họ, loại khen thưởng chỉ định này thì sẽ chiếm được phân nửa.

Đồng đội của Valhein dở khóc dở cười.

Thù oán gì vậy chứ?

"Thần tượng à, ngươi chọc nhiều người tức giận rồi. Võ sĩ giác đấu như vậy, kết cục sau này đều rất thê thảm." Segus bất đắc dĩ nói.

"Đúng vậy, ngươi tham chiến đi." Người đồng đội kia nói.

Chương 535: Vòng nguyệt quế (2)

Chương 535: Vòng nguyệt quế (2)

Vòng nguyệt quế (2)

"Trong lòng ta nắm chắc." Valhein nói xong thì lấy ghế ra.

Nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất trợn trắng mắt.

Trên khán đài rống giận không ngừng.

Nháy mắt trọng tài nói bắt đầu, Valhein triệu hoán hai người hầu rồi đặt mông ngồi xuống ghế, vừa học bài vừa chửi thâm giáo viên.

Khán giả lại càng tức giận hơn.

Sắc mặt năm chiến sĩ Thanh Đồng ở đối diện đầu tiên là trở nên giận dữ, sau đó mỉm cười.

"Cơ hội kiếm đồng vàng đại bàng tới rồi!"

“Các anh em, lên thôi, đánh ngã bọn họ!"

"Còn có một tên cưỡi dê nữa chứ, cười chết ta mà! Ta không tin mình lại thua một con dê

"Giết"

Hai bên ngày càng gần.

Một màn làm mọi người không thể nào ngờ tới đã xảy ra.

Hắc Ma Dương đột nhiên tăng tốc vọt thẳng tới trước mặt một chiến sĩ Thanh Đồng, đối phương phản ứng rất nhanh, lập tức giơ khiên cánh tay chống đỡ, đồng thời vung chiến mâu đâm tới.

Hai tay Vương Đại Chùy vung kim chùy.

Kẻng...

Khiên vỡ nát, cánh tay bị gấy xương, chiến sĩ Thanh Đồng kia kêu thảm thiết bay ra ngoài.

'Be be be be be be...

Hắc Ma Dương và Vương Đại Chùy thế mà lại giống như hổ lạc vào bây dê, tách rời đội hình của đối phương.

Người phía sau tiến tới, chia ra vây lấy bốn chiến sĩ Thanh Đồng bên đối phương, làm đối phương phải đối mặt với địch từ cả hai phía.

Qua gân ba phút, Địa Ngạo Thiên vung một gậy kết thúc chiến đấu.

Địa Ngạo Thiên nhảy lên lưng Hắc Ma Dương, cùng Vương Đại Chùy giơ cao vũ khí, lớn giọng hô to.

Bốn chiến sĩ Thanh Đồng cũng giơ vũ khí gào to, tuyên bố thắng lợi.

Nhóm võ sĩ giác đấu của Học viện Đệ Nhất hò reo hoan hô.

Một vài võ sĩ giác đấu thầm lẩm bẩm trong lòng.

Hai người hầu này một người hình như có thực lực Thanh Đồng, một người hình như có thực lực Bạch Ngân...

Chỉ có một số ít khán giả lớn tiếng ủng hộ người chiến thắng.

Số đông khán giả mặt không biểu cảm vỗ tay thật nhẹ, ánh mắt rơi vào trên người Valhein.

Chỉ chốc lát sau, trận thi đấu giác đấu thứ tư bắt đầu, đồng dạng cũng là trận chiến Thanh Đồng.

Valhein vẫn còn, nhưng những người khác thì đã đổi toàn bộ.

Kế tiếp, giống như tái diễn trận trước đó.

Valhein học tập, người hầu chiến đấu, bên ta nghiền ép, bên địch gặp tai họa.

Bốn phút kết thúc chiến đấu.

Nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Hùng Sư đối diện không nhịn được cơn giận thảo luận âm ĩ, không thể tin vào chuyện xảy ra trước mắt.

Khán đài mới vừa nãy vẫn còn hừng hực khí thế, lúc này đột nhiên hành quân lặng lẽ.

Rất nhiều người đột nhiên không còn sức để quát mắng nữa.

Valhein quả thực không phải là người!

"Không sao, kế tiếp chính là trận chiến Bạch Ngân, Valhein cũng tham gia, ta không tin hắn không thất bại! Kế tiếp nếu như Học viện Hùng Sư có thể chiến thắng Valhein, ta sẽ tăng thêm năm mươi đồng vàng đại bàng khen thưởng!" Chiến sĩ Thanh Đồng trước đó đột nhiên rống giận.

"Hank, ngươi đừng có tức giận, một trăm đồng vàng đại bàng tương đương với nửa năm thu nhập của ngươi đấy, không đáng."

"Đúng đấy Hank, bình tĩnh chút đi."

"Ta tin tưởng kế tiếp cho dù thắng thì hắn cũng sẽ tự mình ra

tay. Chỉ cần hắn ra tay, sau này còn dám ngồi đó đọc sách thì chúng ta sẽ cười nhạo hắn."

Đúng vậy!

Rất nhanh, trận giác đấu cấp Bạch Ngân thứ năm đã bắt đầu.

Valhein liên tục tham gia nên không xuống sân đấu, chỉ từ trên ghế đứng dậy. Rất nhiều người xem bình tĩnh trở lại, đây mong chờ.

Dù sao thì trận chiến Bạch Ngân cũng rất hiếm thấy.

Huống chi, còn có thể nhìn thấy ma pháp sư kiêu ngạo kia tự mình ra tay.

Lúc này đây, Valhein triệu hồi hai người hầu xong thì không ngồi xuống mà làm phép thuật phòng ngự cho đồng đội và người hầu.

Khán giả đang chuẩn bị cười nhạo thì Valhein đặt mông ngồi xuống, tiếp tục đọc sách.

Bốn phương tám hướng khắp khán đài truyền tới tiếng chửi bậy.

Còn có một ít khán giả dở khóc dở cười.

Đây chính là trận chiến Bạch Ngân, lại dám chỉ cho người hầu tham chiến, mạnh đến vậy sao?

Võ sĩ giác đấu của Học viện Hùng Sư đối diện giận tím mặt, nhóm chiến sĩ Bạch Ngân nhỏ giọng bàn bạc.

"Tên Valhein không coi ai ra gì cả, bốn người chúng ta ngăn cản những người khác, ngươi đi đánh lén hắn, để hắn nếm thử sự lợi hại của chiến sĩ Sparta chúng tai"

"Được!"

Ở phía sau Valhein, bên cạnh cổng sinh tử, tổng huấn luyện viên Augustu nhỏ giọng nói: "Ông chủ, như vậy có đắc tội nhiều người quá không?"

dulius vẫn luôn cười.

"Ngươi chờ xem lượng khán giả ngày mai sẽ rõ."

Bốn chiến sĩ Bạch Ngân trên sân bất đắc dĩ thở dài, theo hai người hầu xông lên chiến đấu.

Hai bên bày ra đội hình chỉnh tê, giống như hai tiểu đội trên chiến trường chậm rãi tới gần.

Hai bên gặp nhau, chiến mâu như rồng, khiên như vách tường.

Âm thanh vũ khí va chạm vang vọng khắp đấu trường.

Rất nhiều khán giả đứng dậy, hai tay đặt bên miệng làm thành loa, lớn tiếng hô võ sĩ giác đấu mình yêu thích cố lên.

Khác với cuộc chiến cấp bậc Thanh Đồng, cuộc chiến Bạch Ngân ngay từ ban đầu đã rơi vào giằng co.

Vương Đại Chùy hung hãn không sợ chết tìm cơ hội đột kích, kết quả không chỉ không thể công mà còn lui, trên người bị trường mâu đâm trúng, nếu không phải có ma pháp phòng ngự của Valhein thì chắc chắn đã bị đâm thủng một lỗ.

Chiến đấu chậm rãi tiến hành, khán giả cũng khẩn trương. Điểm khác biệt là khán giả thường hô hào ủng hộ học viện hoặc võ sĩ giác đấu mình yêu thích.

Chương 536: Thân Sấm Vương Đại Chùy

Chương 536: Thân Sấm Vương Đại Chùy

Thần Sấm Vương Đại Chùy

Thế nhưng mọi người toàn trường vẫn luôn thường xuyên nhìn về phía một người.

Valhein.

Từ đầu đến cuối, Valhein vẫn luôn đọc sách.

Chỉ khi nào mệt mỏi mới ngẩng đầu lên xoay cổ một chút, nhìn chiến đấu một chút rồi lại tiếp tục đọc sách, viết viết vẽ vẽ.

Chiến đấu tiếp tục, đột nhiên võ sĩ giác đấu của Học viện Hùng Sư thay đổi trận hình, nhóm Vương Đại Chùy không kịp phản ứng.

Chờ đến khi bọn họ phản ứng thì một chiến sĩ Bạch Ngân đã vượt qua bọn họ, nhắm tới Valhein.

Toàn trường kinh hô.

"Valhein!" Chiến sĩ Bạch Ngân rống to.

Lúc này Valhein mới ngẩng đầu, thấy chiến sĩ Bạch Ngân ở cách đó hơn trăm mét đang lao về phía mình.

Valhein mỉm cười, đang định câm lấy gậy ma pháp thì đột nhiên một âm thanh truyền khắp toàn trường.

"Vì bệ hạt"

Vương Đại Chùy đột nhiên hét lớn một tiếng, chỉ thấy cánh tay phải của hắn đột nhiên trở nên cực kỳ thô to, tâng tâng lớp lớp vảy đá màu trắng xám nhanh chóng mọc ra, cánh tay vảy to lớn như tay người trưởng thành.

Chiến chùy Hoàng Kim cũng đột nhiên phình to, tỏa ra ánh sáng vàng lóng lánh.

"Vì bệ hại"

Vương Đại Chùy lần thứ hai hét lớn một tiếng, chân trái giãm mạnh mặt đất phía trước, mặt đất rạn nứt, bụi mù tung bay, sau đó vung cánh tay phải ném mạnh chiến chùy Hoàng Kim đã trở nên rất to về phía chiến sĩ Bạch Ngân kia.

Ánh sáng trắng bao quanh chiến chùy Hoàng Kim, nó giống như một tia sáng trắng xanh mang theo tiếng xé gió bay vút đi.

Chiến sĩ Học viện Hùng Sư không ngừng hô to, chiến sĩ Bạch Ngân vội vàng quay đầu lại, ánh mắt liếc xéo nhìn thấy chiến chùy Hoàng Kim đang bay nhanh tới, hắn bình tĩnh lăn đi né tránh hướng bay của chiến chùy Hoàng Kim.

Nhìn thấy một màn này, nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Hùng Sư thở phào nhẹ nhõm, mà chiến sĩ của Học viện Đệ Nhất thì thở dài.

Phản ứng của chiến sĩ Bạch Ngân này quá nhanh, đã né được hướng bay của chiến chùy Hoàng Kim.

Đột nhiên, toàn trường kinh hô.

Chiến chùy Hoàng Kim đã thay đổi phương hướng!

Chiến sĩ Bạch Ngân vẫn đang lộn nhào không kịp phản ứng,

chiến chùy Hoàng Kim nặng nê nện vào lưng hắn.

Phốc...

Giống như búa lớn nện vào gỗ mục, chiếc chùy to lớn xuyên vào cơ thể chiến sĩ Bạch Ngân, mang theo xương cốt, nội tạng và máu tươi văng ra ngoài, bay trở về phía Vương Đại Chùy.

Máu tươi vãi một đường.

Lúc chiến chùy Hoàng Kim trở lại trong tay Vương Đại Chùy thì đã trơn bóng như mới.

"Bảo vệ bệ hạ là trách nhiệm của bọn ta." Vương Đại Chùy chân thành nói.

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên giơ cao gậy xương mũi nhọn của mình, vỗ vỗ vai Vương Đại Chùy.

Valhein lộ ra nụ cười, gật nhẹ đầu rồi tiếp tục đọc sách.

Trận chiến ngừng lại, sắc mặt khán giả dại ra.

Chiến sĩ Bạch Ngân kia có thần lực hộ thể, chiến sĩ Bạch Ngân đánh một kích toàn lực cao lắm là đánh hắn phun máu văng đi mà thôi, tuyệt đối không thể bị thương nặng đến như vậy.

Ánh mắt mọi người rơi vào cây chùy lớn vàng óng ánh trong tay Vương Đại Chùy.

Trang bị thần lực Hoàng Kim.

Sau đó, nhóm người nhìn về phía Valhein, suýt chút nữa tức tới lệch mũi.

Thời khắc quan trọng như vậy mà vẫn đang đọc sách, quả thực không xem đối thủ là người.

Thực không phải người mài

"Bọn ta chịu thual" Đội trưởng của võ sĩ giác đấu Học viện Hùng Sư đột nhiên giơ ngón trỏ.

Võ sĩ giác đấu trên sân nhìn vê phía khán giả.

Trận chiến còn chưa kết thúc đã chịu thua sẽ làm khán giả phẫn nộ, nếu như phần lớn khán giả không đồng ý thì võ sĩ giác đấu nhất định phải tiếp tục chiến đấu. Thế nhưng, khán giả không phản ứng chút nào.

Võ sĩ giác đấu hai bên chào nhau, võ sĩ giác đấu Học viện Hùng Sư vội vàng khiêng chiến sĩ Bạch Ngân hôn mê đi, võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất quay trở lại bên cạnh Valhein.

"Kết thúc rồi à? Trở về thôi." Valhein cất ghế đi, xoay người đi trở về.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy đi theo sau, bốn chiến sĩ Bạch Ngân còn lại đi ở sau cùng.

Người nhìn thấy một màn này đều có một loại ảo giác.

Đội ngũ này, ma pháp sư Thanh Đồng Valhein kia mới là đội trưởng.

Khán giả ngơ ngác nhìn xuống sân đấu, nhất thời không biết nên nói gì.

"Trả vé!" Một khán giả nhịn không được hô to.

Số khán giả còn lại dở khóc dở cười.

Mắng Valhein đi, nhưng Valhein đã thắng.

Không mắng chửi thì cứ cảm thấy có chỗ nào đó không đúng.

"Có điều, chiến sĩ Người Lùn kia thật lợi hại."

"Thần Lùn nhỏ kia cũng rất mạnh."

"Aiz, người hầu mạnh như vậy sao lại xui xẻo bị Valhein vớ được chứ."

"Đáng tiếc, Valhein vẫn không ra tay."

"Khẳng định là hắn chỉ biết dựa vào hai người hầu kia mà thôi, hắn chả là gì đâu!"

"Đúng đúng đúng, hắn chỉ ở đó ra vẻ vậy thôi!"

Đúng lúc này, người chủ trì tuyên bố Học viện Đệ Nhất thắng lợi, cũng lớn tiếng nói: "Từ hôm nay trở đi Valhein sẽ trở thành võ sĩ giác đấu thường trú của Học viện Đệ Nhất, mỗi ngày đều có hắn thi đấu, nếu mọi người thích thì có thể thường xuyên tới xem."

"Xem hắn? Không có khả năng!"

"Ta cũng không xem, có kẻ ngu mới chạy tới đấu trường xem hắn đọc sách."

"Ma pháp sư đánh giác đấu rất đẹp, nhưng giác đấu của Valhein không có gì thú vị đáng nói!"

"Ta thì có chút muốn xem thử xem bao giờ hắn mới tham chiến..."

"Ta không quan tâm hắn có tham chiến hay không, ta chỉ muốn nhìn thấy cái ngày hắn bị chiến sĩ đánh no đòn!"

"Ta cũng thết"

Chương 537: Thân Sấm Vương Đại Chùy (2)

Chương 537: Thân Sấm Vương Đại Chùy (2)

Thần Sấm Vương Đại Chùy (2)

Khán giả vừa phàn nàn vừa rời đi.

"Làm tốt lắm!" Julius khoái trá giang tay cho Valhein một cái ôm nhiệt tình.

Nhóm võ sĩ giác đấu khác nghi hoặc, Valhein này có địa vị lớn vậy sao? Đã sắp làm hỏng đấu trường luôn rồi mà .Julius vẫn vui vẻ như vậy?

Chỉ chốc lát sau .Julius tuyên bố sắp xếp võ sĩ giác đấu ngày mai, chiều mai sẽ có tới bảy trận thi đấu thực chiến, Valhein liên tiếp đánh năm trận.

Nhóm võ sĩ giác đấu hâm mộ nhìn Valhein.

Tuy nhiều lần tham dự chiến đấu có thể sẽ tổn thương cơ thể, nhưng mỗi trận tham chiến có thể thêm tiên thưởng, hơn nữa sẽ được nhiều khán giả biết tới hơn.

Rất nhiêu võ sĩ giác đấu nổi tiếng trong khoảng thời gian nghỉ phép có thể nhận lời mời của khán giả, hưởng thụ quyền lợi mà võ sĩ giác đấu bình thường không nhận được.

dulius đưa Valhein về phòng, chỉ kệ binh khí ở phòng ngoài nói: "Trên đó là tất cả trang bị thân lực Hắc Thiết được hoan nghênh nhất ở Sparta, bên cạnh có giấy cói ghi rõ chi tiết số liệu

và lượng tiêu thụ, có thể dùng để tham khảo."

"Tốt lắm." Valhein gật đầu, dùng nhẫn không gian lấy tất cả những thứ đó đi.

Về tới phòng, Valhein lấy sách ma pháp ra gửi tin nhắn ma pháp cho Aristoteles.

"Thây ơi, có rảnh rỗi thì mua giúp ta một món ma pháp khí Bạch Ngân có tác dụng thân chú phong tỏa nhé, đề phòng có người khác rình rập ta. Bây giờ ta không tiện rời khỏi đấu trường.'

"Trong tay ta có, để đưa cho ngươi, đêm nay sẽ bảo người đưa tới."

"Cám ơn thầy. Mặt khác, ta còn thiếu một bộ giáp da ma pháp sư Bạch Ngân."

Nửa ngày sau Aristoteles không ừ hử gì.

"222 Nhận được tin không vậy?”

"Nơi này dù sao cũng không phải Athens, sách ma pháp của ta có khi sẽ không nhận được tin. Ngươi gửi lại đi."

"Ta còn thiếu một bộ giáp da ma pháp sư Bạch Ngân."

Aristoteles lại nửa ngày không trả lời.

"Không có gì.' Valhein gửi tin nhắn ma pháp.

"Ừ, sau này có chuyện gì cứ nói, giáo viên ta đây có thể làm được thì nhất định sẽ giúp ngươi!" Valhein bĩu môi khép sách lại, bày đặt giả vờ không có tín hiệu với mình?

Valhein triệu hồi Vương Đại Chùy, sau đó vung tay một cái, tất cả trang bị vũ khí âm ầm rơi xuống đất.

"Đại Chùy à, thời điểm bộc lộ thực lực của ngươi tới rồi." Valhein nói.

"Bệ hạ yên tâm!" Vương Đại Chùy nói, câm lấy một cây kiếm dài thần lực, chỉ thấy một vòng ánh sáng trắng hiện lên, sau đó tiện tay đặt qua một bên, cầm lấy một món khác.

Rất nhanh sau đó, Vương Đại Chùy đặt món trang bị thần lực cuối cùng xuống, nói: "Bệ hạ, ta đã học xong kỹ thuật chế tạo trang bị thần lực ở nơi này rồi."

"Tốt lắm!" Valhein nói.

"Cám ơn bệ hạ khen ngợi!" Vẻ mặt Vương Đại Chùy đầy rạng rỡ.

Valhein đưa nhẫn không gian cho Vương Đại Chùy nói: "Bên trong có rất nhiều kim loại ma pháp và đá ma pháp, còn có một số lượng lớn kim loại bình thường, ngươi xem thử xem có thể chế tạo trang bị thần lực gì."

Vương Đại Chùy nhận lấy nhẫn không gian, nhìn lướt qua một chút rồi nói: "Có thể chế tạo được tất cả trang bị thân lực. Bản chất của trang bị thân lực chính là thêm vào trong kim loại bình thường một lượng kim loại ma pháp vừa phải, sau đó tiến hành cấu tạo thần lực, rất đơn giản. Chỗ khó ngoại trừ chế tạo thì chính là cấu tạo thần lực, với ta thì nó rất dễ dàng."

"Vậy ngươi thử chế tạo một cây kiếm dài thần lực thử xem."

“Tuân lệnh."

Chỉ thấy trong tay Vương Đại Chùy xuất hiện một ít kim loại, sau đó kim loại hóa thành chất lỏng rồi tụ lại thành một quả cầu kim loại.

Chỉ thấy Vương Đại Chùy nắm lấy quả cầu kim loại, cố sức

nắm thật chặt, quả cầu kim loại giống như chất lỏng cấp tốc biến hình, cuối cùng hóa thành một cây kiếm dài thần lực.

Nháy mắt sau đó một tia ánh sáng trắng nhàn nhạt từ đáy chuôi kiếm xet tới trước, cuối cùng từ mũi kiếm bay ra, biến mất không thấy gì nữa.

Kiếm dài thần lực hoàn toàn thành hình.

"Hoàn thành." Vương Đại Chùy dùng hai tay nâng kiếm dài, chỉ cần lắp thêm trang sức phối hợp thì có thể bán.

"Rất tốt. Kế tiếp ngươi căn cứ theo tỷ lệ tổng thể mà ta nói, bắt đầu chế tạo trang bị thần lực đi.' Valhein nói.

"Ngài đúng là một vị bệ hạ hào phóng, rèn trang bị chính là sở thích mà Người Lùn Đá bọn ta làm mãi mà không biết mệt mỏi." Vương Đại Chùy đầy phấn khởi nói.

Valhein liếc mắt nhìn chằm chằm Vương Đại Chùy, thầm nghĩ sau này ngươi đừng có khóc đấy.

"Tốt lắm, ta sẽ bổ nhiệm ngươi làm... thủ tịch quan rèn của trẫm, sau này tất cả vũ khí cân rèn sẽ giao cho ngươi hoàn thành!" Valhein nói.

Thế mà Vương Đại Chùy đột nhiên bịch một tiếng quỳ hai chân xuống đất, hai mắt đong đầy nước nói: "Cám ơn bệ hạ ban ơn! Từ nay về sau Đại Chùy sẽ cúc cung tận tụy vì ngài, nhất định sẽ vì ngài rèn ra vũ khí vô địch, kiếm chỉ thiên hạ, mở rộng lãnh thổi"

Lông mày Valhein nhướng lên, đám người hầu của mình học từ ai thế nhỉ, sao lại cứ như đám diễn viên hí kịch, rõ ràng là mấy lời nói suông mà thôi, sao lại trở thành ân điển trời ban rồi.

"Làm tốt lắm, ta rất coi trọng ngươi!" Valhein vỗ vỗ vai Vương

Đại Chùy.

Vương Đại Chùy hưng phấn đứng dậy, dùng năng lực Chúa Tể Kim Loại tiến hành rèn vũ khí.

Valhein kinh ngạc phát hiện có lẽ vì mình khen ngợi nên tốc độ chế tạo vũ khí của Vương Đại Chùy tăng nhanh hơn khi nấy một phần mười.

Chương 538: Thân Sấm Vương Đại Chùy (3)

Chương 538: Thân Sấm Vương Đại Chùy (3)

Thần Sấm Vương Đại Chùy (3)

Cứ vài giây là làm xong một trang bị thần lực, tốc độ này quả thực quá biến thái.

Cho dù là Người Lùn cấp bậc Hoàng Kim của Học viện Plato, muốn chế tạo một cây kiếm dài thần lực Hắc Thiết cũng cần tốn thời gian một ngày, nếu như chế tạo áo giáp thì ít nhất cũng bốn năm ngày.

Thứ hạn chế chế tạo trang bị thần lực không phải nguyên liệu mà là tốc độ chế tạo.

Valhein nhìn Vương Đại Chùy đầy hào hứng, đột nhiên nghĩ tới một hình ảnh tuyệt vời.

Nếu như 'Triệu hoán người hầu Hắc Thiết' thăng lên thuật triệu hoán tộc đàn, một phát triệu hoán người Người Lùn Đá, như vậy số lượng trang bị thần lực...

Valhein mở sách ma pháp, gửi tin nhắn ma pháp cho Aristoteles.

"Aristoteles vĩ đại, học sinh ưu tú Valhein cầu xin ngài, có di hài Thân Tích Thanh Đồng nào không? Bạch Ngân cũng được, Hoàng Kim cũng được, ta không kén chọn đâu.

“Có, tự mình dùng.' Aristoteles đáp.

"Có đường dây nguồn hàng không? Ta có tiên, muốn mua." Valhein nói.

Qua một hồi lâu, Aristoteles mới trả lời: "Di hài người hầu Thần Tích càng cao cấp thì số lượng lại càng ít, giá trị càng cao, vấn đề là có rất nhiều người tranh giành. Người hầu cấp thấp giá trị không lớn, ít người muốn, nhưng người hầu Thần Tích cao cấp thì giá cao đến đáng sợ. Bậc thầy Truyền Kỳ rất ít nên di hài Thánh Vực giá cả không cao, tâm khoảng năm mươi vạn, tương đương với giá trang bị Truyền Kỳ cao cấp. Nhưng bậc thầy Thánh Vực rất nhiều, ngươi biết di hài người hầu Hoàng Kim bao nhiêu tiền không? Bốn mươi vạn! Giá của hai món ma pháp khí Truyền Kỳ sơ cấp."

"Ta mua được. Valhein nói.

"Sao ta có cảm giác ngươi đang chọc tức ta thế nhỉ? Thiên phú tộc đàn người hầu, ngươi tính đi chuyên ngành hay toàn diện?"

"Thầy Niedern cho rằng ta thích hợp đi hướng toàn diện, cố gắng đảm bảo mỗi người hầu đều có đặc tính khác biệt."

"Ừm... người hầu Tập Sự của ngươi là hệ hỏa, người hầu Hắc Thiết là hệ địa, ta đề nghị người hầu Thanh Đồng chọn Phong Hậu, người hầu Bạch Ngân chọn Băng Hậu. Băng Phong Song Hậu, tuy rất hiếm thấy và quý giá nhưng bởi vì là hậu duệ của nguyên tố Thần Linh cổ xưa, ma pháp của các nàng có thể tiến hành dung hợp, cũng chính là ma pháp sáng tạo mà ma pháp sư chúng ta thường nói. Ngươi chỉ cân mua thôi, đáng tiếc là, không ai bán cả." "Được rồi, ta sẽ suy nghĩ một chút. Người hâu Hoàng Kim ta nên chọn cái gì thì tốt?" Valhein hỏi.

"Theo lý mà nói, ngươi chọn hệ thủy sẽ tốt hơn, bổ sung bốn hệ sức mạnh chính là địa hỏa phong thủy. Nhưng người hầu Hoàng Kim hệ thủy quá yếu, không bằng chuyển thành hệ mộc, hệ kim loại, hệ bóng tối, hệ ánh sáng hoặc hệ lôi. Chờ ngươi trở

thành Truyền Kỳ thì có thể lựa chọn người hầu Thánh Vực hệ thủy thì sẽ không yếu."

"Hệ bóng tối và hệ ánh sáng thì thôi vậy, ta không có rễ Ma Lực hai hệ này, không phát huy được uy lực. Hệ lôi cũng có hơi yếu, ta chọn giữa hệ mộc và hệ kim loại vậy."

"Hệ kim loại cấp bậc Hoàng Kim kỳ thật có hai sinh linh Thần Kỳ đặc biệt mạnh mẽ. Một là kim loại Baroque, một loại Nhân Mã kim loại, là vương giả của tộc đàn Nhân Mã. Một loại khác là Người Khổng Lồ kim loại, nhưng ngươi ít nhất phải có huyết mạch Người Khổng Lồ Đại Quân mới có thể triệu hoán. Còn một loại người hầu Kỳ Tích, Sói sắt thép, ngươi có thể nghĩ cách để tìm kiếm đá thần tích."

"Còn hệ mộc thì sao?”

"Người hầu Thần Tích cấp bậc Hoàng Kim hệ mộc chỉ có một loại. tên là nhánh Cây Thế Giới. Đây là một trong số những người hầu thưa thớt nhất, bởi vì tính chất đặc biệt kỳ quái của nhánh Cây Thế Giới nên có thể xem nó là sinh linh Thần Kỳ, nhưng bản thân nó là một bộ phận của Cây Thế Giới. Năm đó ta cũng muốn tìm kiếm loại người hầu Thần Tích này, đáng tiếc tìm không được nên đổi thành hệ lôi. Nhánh Cây Thế Giới từng được bán đấu giá ở Athens, ngươi đoán xem giá là bao nhiêu?"

"Một trăm vạn?" Valhein hỏi.

"Quá ít.”

"Ba trăm vạn?”

"Tiếp tục."

"Năm trăm vạn?"

"Một vị diện thần lực, tổng trị giá gân mười triệu, cũng chính

là giá của một món bán thần khí."

"Vì sao chứ?" Valhein kinh ngạc.

"Nhánh Cây Thế Giới có thể chế tạo ma dược kéo dài tuổi thọ. Nhánh Cây Thế Giới kia khá lớn, đại khái có thể chế tạo được mười lọ, mỗi lọ kéo dài được mười năm tuổi thọ. Đương nhiên mỗi người chỉ có tác dụng khi uống lọ đầu tiên mà thôi."

"Nói cách khác, cho dù ta có nhánh Cây Thế Giới thì cũng có thể bán đi chứ không thể hóa thành người hầu Thần Tích?" Valhein hỏi.

"Xét về phương diện lý trí thì cách nói của ngươi là chính xác. Thế nhưng ngươi không cảm thấy trở thành người đầu tiên trên thế giới có được người hầu nhánh Cây Thế Giới lại càng đặc biệt hơn à?"

Valhein thầm nghĩ, quả nhiên trong đầu ngươi chỉ toàn là chuyện giả ngâu!

"Nhánh Cây Thế Giới thật sự khó có như vậy à?" Valhein hỏi.

"Cực kỳ khó, thứ này cơ bản thuộc về thần vật, chỉ có thể tiến vào Cựu Thần Tinh mới có được. Vận may của ta bình thường, sau khi tiến vào Cựu Thần Tinh cũng không có được nhánh Cây Thế Giới, chỉ lấy được di hài Chân Thần, hơn nữa còn là không trọn vẹn."

Valhein yên lặng nhìn tin nhắn ma pháp, hận không thể ném sách ma pháp vào mặt Aristoteles.

Đó chính là di hài Chân Thần đó, cho dù chỉ là một cái tay thôi cũng đủ để kích hoạt một lần hiến tế lớn.

Chương 539: Nhánh Cây Thế Giới

Chương 539: Nhánh Cây Thế Giới

Nhánh Cây Thế Giới

Di hài Chân Thần không trọn vẹn hiến tế tuyệt đối sẽ không thấp hơn vòng bảy, nói không chừng còn có thể đổi được huyết mạch Đại Quân.

Giá trị ít nhất là gấp mười lân nhánh Cây Thế Giới.

"Nhánh Cây Thế Giới làm người hầu có lợi không?" Valhein suy nghĩ một chút, ngươi giả ngầu thì mặc kệ ngươi, ta đây sừng sững bất động.

"Nhánh Cây Thế Giới là một bộ phận của Cây Thế Giới, theo lý mà nói thì nhánh của Cây Thế Giới trưởng thành không giới hạn. Dù sao thì Cây Thế Giới đầu tiên kia đã bị nhóm Cựu Thần chém gấy, hiện giờ nghe nói ngay cả Thần Linh cũng đang trồng nhánh Cây Thế Giới, tranh thủ để cây con của mình trưởng thành thành Cây Thế Giới trước. Bởi vì Cây Thế Giới chỉ có duy nhất một cây mà thôi."

"Vậy nhánh Cây Thế Giới có ưu điểm nào khác hay không, ví dụ như chiến đấu này nọ?" Valhein hỏi.

"Đương nhiên có ưu điểm. Căn cứ theo suy đoán, người hầu nhánh Cây Thế Giới, đừng thấy nó chỉ là cấp bậc Hoàng Kim, thực tế thì uy lực không thua gì Thánh Vực. Có thần vật này tự nhiên sẽ sinh ra một rễ cây Ma Lực hệ mộc, ma pháp hệ mộc và thiên phú

đều sẽ tăng mạnh. Nếu thiên phú hệ mộc của ngươi đủ nhiều, tạo thành cộng hưởng với nguyên tố hình thành hệ mộc thì ngươi sẽ phát hiện, nhánh Cây Thế Giới có thể chống lại được Truyền Kỳ. Đương nhiên, chỉ là chiến sĩ Truyền Kỳ."

"Cộng hưởng nguyên tố? Ta chưa học tới kiến thức này." Valhein nói.

"Đây là kiến thức ma pháp bậc cao, trong sách không có, ít nhất phải đạt tới Thánh Vực mới có thể học được. Có điều... ta nghi ngờ không bao lâu nữa ngươi sẽ gặp thôi. Chờ đến khi thấy nó ngươi tự nhiên sẽ biết, không vội. Thời gian không còn sớm nữa, Agamemnon đi ngang qua Sparta nên tới tìm ta uống rượu, hôm nay trò chuyện tới đây thôi."

Hoàng tử của Mycenaean, người đứng đầu tương lai của Hy Lạp trong trận chiến thành TrOy...

Valhein hít sâu một hơi.

Lại giả ngầu... thôi quên đi, tha lỗi cho hắn, dù sao cũng là thần tượng của mình khi bé.

"Aiz, vẫn là nói chuyện với thầy Niedern vui hơn."

Valhein lắc đầu, tiếp tục học tập.

Nhưng trong đầu đều là nhánh Cây Thế Giới.

"Quên đi, không nghĩ nữa, nghĩ cách có được Phong Hậu và Băng Hậu đi vậy. Chờ đến khi đó sẽ nói Aristoteles và thây Niedern giúp mình chú ý, nếu có người ta tay, chỉ cần có thể dùng đồng vàng đại bàng mua được, có đắt cũng mua."

Ngày hôm sau, tất cả đều như bình thường, chỉ có điều buổi sáng Valhein không tham gia thi đấu giác đấu, chỉ tham gia năm trận thi đấu thực chiến vào buổi chiều.

Thế nhưng làm tất cả mọi người kinh ngạc chính là khán giả hôm hay gấp rưỡi ngày hôm qua.

Nhóm khán giả thê thốt sẽ không tới xem ngày hôm qua đều có mặt.

Buổi sáng nhóm võ sĩ giác đấu dốc hết vốn liếng nhưng khán giả đều tỏ ra lờ đờ uể oải.

Buổi chiêu, Valhein vừa vào sân, ánh mắt khán giả toàn trường lập tức phát sáng.

Nháy mắt Valhein lôi cái ghế ra, khán giả toàn trường đồng thanh gào to.

"Trả vé! Trả vé! Trả vé!"

Nhóm võ sĩ giác đấu kinh ngạc, sao khán giả lại hưng phấn tới vậy?

Buổi sáng rõ ràng còn có người ngủ gật.

"Kẻ hiểm độc chết đi..."

Valhein nửa đùa nửa thật nhỏ giọng thì thâm một câu, sau khi gọi Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy ra thì ngồi xuống, mở sách ma pháp học tập.

"Giết chết ma pháp sư!"

"Đám ngu xuẩn bên kia, ngay cả kẻ ngồi trên ghế mà các ngươi cũng đánh không lại à?"

"Các ngươi là người của Học viện Kiếm Tật Phong đúng không? Nếu trận này mà thua thì bọn ta sẽ để toàn bộ người Sparta biết Học viện Kiếm Tật Phong bị một Thần Lùn và một Người Lùn đánh tơi bời!"

"Giết chết ma pháp sư!"

Võ sĩ giác đấu và người ủng hộ Học viện Kiếm Tật Phong đều sửng sốt.

Nhóm khán giả này rốt cuộc đang mắng ma pháp sư kia hay mỉa mai Học viện Kiếm Tật Phong vậy?

Trận đầu, năm chiến sĩ Thanh Đồng mơ mơ hồ hồ lên sân đấu.

Hai phút sau, bọn họ bị Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy đánh thảm thiết, một chiến sĩ Thanh Đồng không cẩn thận bị Hắc Ma Dương dùng sừng dê húc ngất.

"Học viện Kiếm Tật Phong rác rưởi!"

"Thứ chiến sĩ ngay cả ma pháp sư cũng không bằng!"

"Tù binh của Thần Lùn!"

"Chiến sĩ sống dưới đũng quần Người Lùn!" Nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Kiếm Tật Phong thật sự muốn nổi điên, này là khán giả gì vậy?

Sao mắng cả hai bên vậy chứ?

Khán giả ủng hộ Học viện Kiếm Tật Phong vốn cũng muốn mắng lại nhưng thấy nhân số phe bên kia hơi nhiều, tâm tình có hơi kích động nên từ bỏ.

Người chủ trì nhân cơ hội nói: "Thần Lùn kia là Vua Thần Lùn Lửa cao quý, tên là Địa Ngạo Thiên. Còn Người Lùn kia là Vua Người Lùn cao quý, tên là Vương Đại Chùy! Đều là người hâu của Valhein."

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy cùng cúi người chào khán giả.

'Địa Ngạo Thiên Vương Đại Chùy!"

"Địa Ngạo Thiên Vương Đại Chùy!"

Cái tên của hai người vang vọng khắp đấu trường.

Valhein ngoảnh mặt làm ngơ, tiếp tục ngồi yên đó đọc sách.

Hai người hầu liên tiếp chiến năm trận, cả năm trận đều thắng.

Khi trận cuối cùng kết thúc, nhìn Valhein vẫn ngồi yên một chỗ bất động, ngọn lửa phẫn nộ của khán giả liền bắn về phía Học viện Kiếm Tật Phong.

"Học viện Kiếm Tật Phong rác rưởi!"

"Ngay cả một ma pháp sư bất động cũng không đánh lại!"

"Nỗi nhục của Spartal"

“Cút đi

Chương 540: Nhánh Cây Thế Giới (2)

Chương 540: Nhánh Cây Thế Giới (2)

Nhánh Cây Thế Giới (2)

"Các ngươi chỉ xứng chui tới chui lui trong đũng quần Địa Ngạo Thiên mà thôi, ngay cả đũng quần của Vương Đại Chùy và nhóc dê đen cũng không xứng"...

Địa Ngạo Thiên hơi nghi hoặc nhìn khán giả nọ một chút.

Nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Kiếm Tật Phong cố nén cơn giận trong bụng rời đi, khán giả ủng hộ bọn họ cũng ngậm miệng không nói được lời nào len lén rời đi.

Người chủ trì ho nhẹ một tiếng nói: "Tới hôm nay thôi mà Valhein các hạ đã tích lũy được tám trận thắng liên tiếp, dựa theo quy tắc thì chúng ta sẽ tiến tới trước tượng Chiến Thần trao vòng nguyệt quế cho Valhein các hạ. Xin mọi người hãy dùng tiếng vỗ tay nhiệt liệt để chúc mừng Valhein các hạ đi nào."

"Tấm màn đen!"

"Trả vé!"

Khán giả hô to, nhưng phần lớn mọi người đều cười đùa tí tửng.

Lúc tổng huấn luyện viên đội vòng nguyệt quế lên đỉnh đầu Valhein, khán giả lại một lần nữa bùng nổ.

"Tấm màn đen!"

"Tấm màn đen!"

Valhein liếc trắng mắt, đi về phía cổng sinh tử.

"Hắn dám trợn trắng mắt với chúng ta à?"

"Hắn muốn tạo phản hả?"

"Trả vé! Trả vé! Trả vé!"

Mọi người rống lên.

dulius cười đến mức mí mắt trên và mí mắt dưới dính lại với nhau, không lấy dao cắt thì không thể nào tách ra được.

Rất nhiều võ sĩ giác đấu thấy một màn này mơ hồ cảm thấy đấu trường sẽ có sự thay đổi mới.

Ngày thứ ba, số lượng khán giả lần thứ hai gia tăng.

Mới đầu tất cả khán giả vẫn còn khá rụt rè, nhưng rất nhanh toàn trường đã học theo gào lên trả vé' và tấm màn đen.

Tới ngày thứ năm, rõ ràng vẫn là thi đấu giác đấu bình thường, nhưng lúc Valhein ra sân thì trên khán đài đã ngồi tám nghìn người. Là gấp tám lần ngày thứ nhất.

Nháy mắt Valhein ngồi xuống ghế, phần lớn ánh mắt khán giả đều sáng ngời, lớn giọng gào lên âm ï.

"Trả vé!"

"Trả vé!"

"Trả vé!"

Nhóm võ sĩ giác đấu của Học viện Ô Liu Sắt ở đối diện cười

như nở hoa, không ngờ đối thủ bị chán ghét như vậy, có rất nhiều người phản đối.

Kế tiếp, nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Ô Liu Sắt cười không nổi nữa.

Bắt đầu từ trận đấu thua Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, khán giả toàn trường bắt đầu điên cuồng mắng chửi Học viện Ô Liu Sắt, đủ loại lời thô tục của Sparta và Hy Lạp giống như gió bão càn quét trên sân thi đấu.

Võ sĩ giác đấu Học viện Ô Liu Sắt bị mắng tới mờ mịt.

Valhein ngồi ở đó, Valhein khiêu khích mấy người, chửi bọn ta làm cái gì?

Lại là năm trận thắng liên tiếp.

Trong tiếng gào tấm màn đen không ngừng nghỉ, Valhein đội chiếc vòng nguyệt quế thứ tư, mỉm cười hơi cúi người với khán giả trước mặt, sau đó đi về phía cổng sinh tử.

"Chỉ cúi người chào một mặt, rõ ràng là muốn gây sự với chúng tal"

"Ngày mốt có giải thi đấu cúp, chúng ta tuyệt đối không thể bỏ qua cho hắn!"

"Đúng vậy, không thể bỏ qua cho hắn!"

Học viện Đệ Nhất giống như nghênh đón anh hùng mà võ tay cho Valhein.

Người trâu bò như thế, không thấy nhiều.

Vị võ sĩ giác đấu bị khán giả la ó như vậy trước đó đã mười năm rồi không thể xuống giường.

Năm đó Aristoteles cũng không dám chơi như vậy.

Có điều nhóm võ sĩ giác đấu có chút không rõ, khán giả dùng tiền tới để mắng chửi Valhein rốt cuộc có âm mưu gì?

Ra khỏi cổng sinh tử, Julius cười tủm tỉm tự mình tới đón.

"Valhein, làm tốt lắm! Học viện đã xác định rồi, trận thi đấu giác đấu Nữ Thần Tranh Chấp ngày mốt sẽ do ngươi dẫn đội tham gia. Ngày mai ngươi nghỉ ngơi một ngày, bồi dưỡng tinh thần."

Segus ở bên cạnh nhỏ giọng thì thâm: "Hắn đã nghỉ ngơi sáu ngày rồi." "Giải thi đấu cúp? Hình như khán giả có nói." Valhein nói.

"Đúng vậy. Lấy danh nghĩa tòng thần Nữ Thần Tranh Chấp của Chiến Thần cử hành giải thi đấu cấp Thanh Đồng chính thức. Nữ Thần Tranh Chấp thích nhiều người chiến đấu, vì thế hình thức thi đấu là mỗi đội mười người, trọng tài sẽ rút thăm cho hai đội đối chiến. Mỗi vòng đối chiến sẽ loại đi một người, đến vòng thứ mười thì mỗi đội chỉ còn lại một người. Không quản là còn lại bao nhiêu đội, mọi người sẽ cùng tiến vào sân đấu, bắt đầu loạn chiến, cuối cùng sẽ căn cứ vào thứ tự bị loại để xếp hạng."

“Hình thức này cũng khá thú vị. Valhein nói.

"Nếu biểu hiện tốt, Nữ Thần Tranh Chấp sẽ ban thưởng thần vật."

"Có ý gì? Thế nào thì tính là biểu hiện tốt?" Valhein hỏi.

dulius suy nghĩ một chút rồi nói: "Không có hình thức cố định, dù sao thì người phàm cũng không thể dò xét yêu thích của Thần Linh. Có điều mỗi lần Nữ Thần ban thần vật đều là vì chiến trường xảy ra bất ngờ. Ví dụ như có một lần có một cặp song sinh càn quét khắp toàn trường đã nhận được thần ban. Còn có một lần, tất cả mọi người đều bị thương nặng, đều sắp chết. Nữ Thần đã ban

thần tích cứu sống bọn họ. Nói chung ở trong giải đấu của Nữ Thần Tranh Chấp, càng loạn thì càng tốt. Giống như ở giải đấu của Thần Khủng Bố thì kẻ địch càng hoảng sợ lại càng tốt, nếu như có thể dọa khán giả sợ tới phát khóc, dọa võ sĩ giác đấu tới mức tè ra quần thì khẳng định sẽ được thần ban."

"Thật sự do Thân Linh quyết định à?" Valhein hỏi.

Chương 541: Giải đấu thần ban

Chương 541: Giải đấu thần ban

Giải đấu thần ban

dulius nhìn xung quanh, áp sát bên tai Valhein nhỏ giọng nói: "Thực tế thì Thần Linh tự mình ban thần ban rất ít, gọi là thần ban bình thường chia thành hai loại. Một loại là thầy tế tư điện thần nhận định rằng trận đấu này phù hợp với yêu thích của Thần Linh thì điện thần sẽ thay mặt thưởng thân ban. Một loại khác chính là cùng sức mạnh của Thần Linh sinh ra cộng hưởng, sức mạnh Thần Linh giáng xuống thành thần ban chứ không phải là bản thân Thần Linh."

"Thì ra là thế." Valhein nói.

"Nhất định phải nắm chặt, sau khi trở thành võ sĩ giác đấu được thân ban, tiền đồ của ngươi sẽ không có giới hạn, sẽ được hoàng tộc và trưởng lão Sparta coi trọng. Nếu như may mắn thì sẽ nhận được sức mạnh khác, ví dụ như là thiên phú." Julius nói.

"Nhưng ta là ma pháp sư, hơn nữa từng nhận được chú ý của Nữ thần Trí Tuệ." Valhein nói.

dulius nhún vai, nói: "Thân Linh cũng không phải cả ngày rảnh rỗi không có chuyện gì nhớ kỹ một người phàm. Huống chi quy tắc của giải đấu là do điện thần và hoàng tộc cùng quyết định, được Thần Linh cho phép, Thần Linh sẽ không đến mức vì con người mà phá hỏng quy tắc của mình. Trừ phi ngươi đã xác định quy thuận Thần Linh, ví dụ như ngươi nhận được cấp bậc Thần Quyến Giả cao nhất từ Nữ thần Trí Tuệ là thiên vị, hoặc là gia tộc của các ngươi chuyên cung phụng Nữ thần Trí Tuệ. Nếu như ngươi thật sự

mạnh mẽ nhưng chưa trở thành tín đồ của Thần, chúng thần đều muốn lôi kéo ngươi, sao lại có chuyện chán ghét ngươi chứ.

"Ta hiểu rồi, có điều loại thân ban này có bị thu hồi lại không?" Valhein hỏi.

dulius cười ha ha một tiếng, nói: "Thần ban từ hiến tế và thần ban từ giải đấu là hai khái niệm. Thần ban từ hiến tế là cầu xin kiêm giao dịch, giống như ngươi lập công cho đức vua, đức vua ban chức vị cho ngươi, khi ngươi phản bội đầu quân cho địch quốc, đức vua đương nhiên sẽ thu hồi. Nhưng thần ban từ giải đấu thì tương đương với đức vua ban cho ngươi vàng bạc châu báu, cho dù ngươi phản bội chuyển sang địch quốc thì cũng có thể mang theo vàng bạc châu báu mà chạy, đức vua không có cách nào cả."

"Ví dụ này rất chuẩn xác, ta hiểu rồi." Valhein nói.

"Nếu như ngươi giành được cúp, muốn bán đi hoặc đổi được trang bị thần ban muốn bán thì có thể tìm ta. Dù sao thì trang bị được điện thần Nữ Thần Tranh Chấp ban thưởng đều là chiến sĩ, rất hiếm khi có ma pháp sư." Julius nói.

"Ta hiểu, nếu như ta thật sự muốn bán thì nhất định sẽ tìm ngươi giúp." Valhein nói.

dulius tươi cười nói: "Quả nhiên ngươi là người có thể tin tưởng! Ngươi yên tâm, chúng ta chính là bạn bè, chuyện thế này ta sẽ không tính lời lãi đâu, một đồng cú mèo cũng không rút."

Valhein mỉm cười, trong lòng biết rõ .Julius không phải vì kiếm tiên, nhưng có thể thông qua giao dịch trang bị thần ban để kết giao với người có địa vị, so với tiền bạc thì lại càng được nhiều lợi hơn.

"Ngày mai được nghỉ, ngươi muốn tự mình tìm nơi vui chơi

giải trí hay làm chuyện khác cũng không sao. Sparta bọn ta không có nhiều quy tắc như Học viện Plato." Julius lộ ra nụ cười đen tối.

Valhein không vui: "Ta còn nhỏ, không hiểu ngươi đang nói gì. Ngày mai ta chỉ muốn đi xung quanh một chút, đơn giản tìm hiểu về Sparta một chút, so với những chuyện thô tục này, hiểu được phong tục và văn hóa của Sparta quan trọng hơn."

"Ha ha, ta tin rồi. Ngày mai ngươi muốn tự mình đi dạo hay tìm một người hướng dẫn? Ngày mai ta có chuyện nên không thể phân thân được, bằng không nhất định sẽ cùng ngươi dạo chơi khắp toàn thành." Julius bất đắc dĩ nói.

"Đáng tiếc thầy Aristoteles đã đi rồi... ta tìm Segus vậy, hắn rất nhiệt tình." Valhein nói.

dulius nhớ lại một chút, gật đầu nói: "Xuất thân của Segus sạch sẽ, ở học viện đã hơn năm năm, đáng tin, chỉ là mồm mép quá thiếu đánh, không thành vấn đề, ngày mai sẽ sắp xếp cho hắn đi cùng ngươi. Có điều... Sparta không thể so với Athens, chiến sĩ rất nhiều, đám này quả thật giống như từ trong bụng ma thú chui ra vậy, thô lỗ khủng khiếp, rất dễ dẫn tới tranh chấp, nhất định phải cẩn thận."

Valhein nói: "Ta có Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, có thể giải quyết được rất nhiều phiên phức."

"Vậy thì tốt rồi. Nếu như gặp chuyện thì cứ nhắc tới tên ta. Thực sự không được thì cứ nói mình là bạn của hoàng tử Leonidas, dù sao thì ngươi cũng là học sinh của Aristoteles, hoàng tử Leonidas khẳng định sẽ giúp đỡ." Julius nói.

"Tốt lắm." Valhein mỉm cười nói.

Rạng sáng ngày hôm sau, Valhein rời khỏi phòng thì phát hiện Segus vẻ mặt đầy hưng phấn chờ ở ngoài cửa.

"Valhein các hạ, chúng ta đi ăn cơm thôi, cơm nước xong thì dẫn ngài đi xem thành Sparta một chút."

"Được.

Hai người cơm nước xong thì đi ra khỏi đấu trường.

Nắng sớm chiếu rọi, Segus mặt đầy hưng phấn, sắc mặt so với mái tóc đỏ của mình còn hông hào hơn.

"Ngài muốn đi đâu?" “Tùy tiện đi một chút đi, đi tới đâu nói tới đó. Valhein nói.

Một đường đi tới, Valhein không ngừng quan sát tất cả ở Sparta, Segus ở bên cạnh giới thiệu.

Vốn tưởng kiến trúc và con đường ở Sparta sẽ rất bẩn và hỗn loạn, nhưng thực tế thì chỉ đơn sơ hơn so với Athens mà thôi, nhưng con đường và mặt đất so với thành Athens lại càng sạch sẽ hơn.

Thỉnh thoảng có thể nhìn thấy những người xanh xao vàng vọt mặc quần áo cũ nát đang quét dọn con đường.

"Này chính là người Shiloh à?" Valhein hỏi.

"Đúng vậy." Segus không để ý nói.

Chương 542: Giải đấu thân ban (2)

Chương 542: Giải đấu thân ban (2)

Giải đấu thần ban (2)

Đi được vài bước thì bên tai đột nhiên truyền tới âm thanh chát chát nhỏ, giống như âm thanh dùng roi quất vào trong da thịt.

Chỉ một chốc lát sau đã thấy phía trước là một tòa điện thân bằng đá cẩm thạch màu trắng rất hùng vĩ, dưới bậc thang điện thần là một pho tượng Thần Mặt Trăng sừng sững, Nữ Thần Mặt Trăng mặc trang phục thợ săn và ủng da, tư thế rất hiên ngang, tay cầm cung dài Ngân Nguyệt, bên trái là nai con sừng vàng, bên phải là bốn con chó săn.

Phía dưới pho tượng Thân Mặt Trăng là một đội ngũ xếp hàng thật dài, trong đội ngũ toàn là đứa nhỏ mười mấy tuổi. Ở đoạn đầu hàng, một thiếu niên mười mấy tuổi quỳ rạp dưới đất, miệng cắn vải mềm, lưng để trần.

Chát... chát...

Chiếc roi liên tục rơi vào phần lưng thiếu niên, quất một cái liền để lại vết roi dài máu tươi đầm đìa, giống như sơn đỏ tạt vào trên miếng đồng.

Thiếu niên thỉnh thoảng phát ra tiếng kêu tắc nghẹn, cơ thể run nhè nhẹ.

Hai người dừng lại, Segus nhìn mặt thiếu niên, trên mặt lộ ra biểu tình phức tạp.

"Đây là một trong những phương pháp rèn luyện lòng can đảm và độ dẻo dai của người Sparta bọn ta. Trong khoảng mười bốn đến hai mươi tuổi, hàng năm sẽ tiến hành quất roi một lần. Có điều sau khi quất xong sẽ được điện thần tiến hành điều trị đơn giản, sẽ không tổn thương gân cốt. Thế nhưng đối với trẻ con thì đây là nỗi đau rất lớn. Aiz...'

Quất roi kết thúc, thiếu niên mặt không còn chút máu nào bò dậy, một thiếu niên khác càng nhỏ gây hơn quỳ rạp xuống đất.

Chát...

"A...' Thiếu niên nhỏ gầy phát ra tiếng kêu đau đớn thảm thiết.

Hai chiến sĩ hành hình liếc nhìn nhau, trên mặt lộ ra chút không vui, đột nhiên gia tăng sức mạnh.

Chát! Chát!

Thiếu niên nhỏ gầy lại càng kêu la thảm thiết hơn, đau tới giãy giụa không ngừng.

Phần lớn thiếu niên ở phía sau đồng cảm nhìn thiếu niên nhỏ gầy kia, chỉ có một số rất ít là trông hả hê.

Đột nhiên thiếu niên nhỏ gầy nhịn không nổi nữa dùng hai tay chống đất muốn đứng dậy.

Chiến sĩ hành hình một cước đạp lên cổ thiếu niên, dùng sức đạp xuống, chiến sĩ còn lại thì giơ chân đạp lên sau lưng thiếu niên nhỏ gây. Cây roi dài như mưa giông gió bão rơi xuống người thiếu niên nhỏ gầy, rất nhanh đã đánh thiếu niên ngất xỉu.

"Đơn giản điều trị một chút rồi ném thứ bỏ đi này ra ngoài!" Một vị thầy tế tư già mặc áo chùng trắng âm trâm mắng.

Segus thở dài: "Bọn ta khi bé rất đáng thương, nhưng đó cũng

là nguyên nhân bọn ta mạnh mẽ. Đi thôi, hôm nay người xếp hàng rất nhiều, xem ra các điện khác cũng có người chịu quất roi."

Hai người vòng quanh nơi hành hình, đi tới nơi khác.

Valhein phát hiện phần lớn người Sparta nơi này kết thành đội, đội ngũ trên dưới mười lăm người, người đi trước chỉ là số ít, liền nhớ ra đây là tập tục sống của người Sparta, bình thường sắp xếp cho mười lăm chiến sĩ ăn ở cùng một chỗ, bồi dưỡng ý thức đoàn đội và tình cảm chiến hữu, có thể gia tăng cường sự gắn kết và sức chiến đấu rất lớn.

Chỉ chốc lát sau, Segus chỉ vào một căn phòng lớn làm bằng gỗ: "Nơi đó chính là nhà ăn công cộng. Ngay cả quý tộc cũng thường xuyên tới nhà ăn công cộng, món nước sốt đen của Sparta bị toàn thế giới cười nhạo đã sinh ra ở đó. Có điều mặc dù nước sốt đen rất khó ăn nhưng các cụ già cũng không nỡ uống canh thịt, muốn chừa lại cho nhóm thanh thiếu niên đang cần phát triển."

Dọc theo đường đi, Valhein không ngừng chứng kiến các loại phong tục ở Sparta.

Đột nhiên một đội ngũ tù nhân đeo xiêng chân và còng tay đi tới, hơn ba mươi người bị khóa xích liền với nhau, ủ rũ cúi đầu chậm rãi đi tới trước.

Trên người bọn họ bị bôi thuốc nhuộm có màu sắc khác nhau, quần áo và tóc tai có hình thù kỳ quái.

Đám trẻ con ở gần đó đảo quanh bọn họ, lớn tiếng cười nhạo âm ï.

Segus thờ ơ nói: "Bình thường bọn ta hay tổ chức cho người Shiloh đi trên đường để sỉ nhục và đả kích bọn họ, đương nhiên cũng vì gia tăng lòng tin của người Sparta bọn ta, để người Sparta bọn ta biết được thảm trạng khi biến bại."

Valhein gật đầu, nói: "Chúng ta tới khe sâu vứt bỏ xem một chút đi, ta muốn xem thử những đứa bé đáng thương bị vứt bỏ kia."

"Tốt nhất chúng ta nên thuê một chiếc xe ngựa."

"Không thành vấn đề."

Hai người thuê một chiếc xe ngựa chạy ra hướng ngoại thành.

Còn chưa ra khỏi thành đã có giọng ca truyền tới, chậm rãi ngày càng rõ ràng hơn.

".. bởi vì chúng ta không tuân theo mệnh lệnh nên bị nghiêm phạt công bằng! Bởi vì chúng ta không tuân theo mệnh lệnh nên bị nghiêm phạt công bằng..." Valhein theo tiếng vọng nhìn lại thì thấy phía trước có một khu chợ người tới người đi, một nhóm người đàn ông cường tráng chỉ mặc quần đùi che khuất thân dưới, vừa hát vang vừa chậm rãi đi tới trước.

Khác với biểu cảm bi thảm của nhóm người Shiloh, nhóm người đàn ông này có người cười hì hì không để ý, có người im lặng, có người bình tĩnh, có rất ít người lộ ra vẻ mặt xấu hổ, cúi đầu.

Trong đó có vài người cơ thể đặc biệt cường tráng, khí thế rất mạnh, giống như người ở vị trÍ cao.

Làm Valhein có cảm giác ngay cả chiến sĩ Bạch Ngân ở đấu trường cũng kém xa bọn họ.

"Đám đáng thương..." Segus trông có vẻ hả hê nói.

"Bọn họ là ai?"

Chương 543: Khe núi vứt bỏ đứa nhỏ

Chương 543: Khe núi vứt bỏ đứa nhỏ

Khe núi vứt bỏ đứa nhỏ

"Đàn ông qua hai mươi lăm tuổi vẫn độc thân chưa kết hôn, theo luật pháp ở Sparta bọn ta nhận định rằng bọn họ cố ý không chịu cưới, phạm phải hành vi tội ác phá hỏng quốc gia. Dù sao thì người của Sparta bọn ta quá ít, nếu không cưỡng chế kết hôn sinh con thì nhân số sẽ ngày càng ít, tất nhiên sẽ bị các thành bang khác thay thế. Vì thế cứ tới thời gian nhất định sẽ kéo đám đàn ông độc thân ra diễu phố thị chúng. Ngươi xem đi, phần lớn bọn họ đều không thèm để tâm, đã quen luôn rồi."

"Lời bài hát của bọn họ cũng là một phần của trừng phạt à?" Valhein hỏi.

"Ha ha, đúng vậy. Người đi trên đường đều đang cười bọn họ, quá đáng thương." Segus nói.

"Không ngờ Sparta lại không hữu nghị với chó độc thân như vậy, đúng là quá thảm" Giọng của Valhein tràn đầy đồng cảm.

"Chó độc thân? Từ này hay đấy, ha ha."

Segus vừa cười vừa hồ to với nhóm đàn ông độc thân đang bị trừng phạt kia: "Chó độc thân, mau mau kết hôn đi, kết hôn rồi thì không bị trừng phạt nữa. Chó độc thân!"

Người đi đường gân đó cười ha ha.

Một vài đứa bé cũng học theo gào to: “Chó độc thân! Chó độc thân..."

Nhóm chó độc thân đang diễu hành tức giận trừng Segus.

Segus quay trở về xe ngựa, nói: "Ta tuyệt đối sẽ không giống như bọn họ, ta nhất định sẽ kết hôn trước tuổi hai lăm."

"Có mộng tưởng là rất tốt." Valhein nửa đùa nửa thật nói.

"Sparta bọn ta cưỡng chế kết hôn, chỉ cần thương lượng xong với cô gái mình thích, tìm thời cơ dẫn theo anh em cướp về nhà được thì coi như kết hôn. Vì thế ta không sợ độc thân.' Segus nói.

"Vấn đề là, có cô gái nào thích ngươi không?" Valhein hỏi.

Segus có chút sửng sốt, gãi gãi đầu nói: "Mấy năm nay ta vẫn luôn tập trung vào đấu trường, đúng là không quen biết cô gái nào. Trước đây ta còn tưởng rằng sau khi trở thành võ sĩ giác đấu mạnh mẽ thì sẽ có gái tỏ tình với mình, kết quả căn bản không có ai cả. Đáng giận nhất chính là đêm qua ta nhìn thấy trên bức tường bị ghi nguệch ngoạc bên ngoài thậm chí còn có thiếu nữ tỏ tình với Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy."

"Vì thế, ngươi cũng là chó độc thân." Valhein nói.

Segus tự lẩm bẩm: "Hình như cũng không sai." Xe ngựa tiếp tục tiến tới, ra khỏi thành, tới khe núi vứt bỏ ở bên ngoài thành Sparta.

Valhein xuống xe ngựa, lông mày và mũi hơi nhíu lại.

Mùi hôi thối nhàn nhạt lan truyên trong không khí.

"Đây là mùi của khe vứt bỏ, aiz...' Segus than nhẹ.

“Chúng ta vào thôi.

Hai người chậm rãi đi tới phía trước.

Ngọn núi màu xám nhạt trông giống như khung cửa khổng lồ, bên trong để lại một con đường đủ để mười cỗ xe ngựa có thể chạy song song.

Lối vào khe sâu, một đội binh sĩ Sparta mặc áo giáp màu đen đi tới đi lui.

Bọn họ nhìn Valhein và Segus một chút rồi tiếp tục tuần tra.

Hai người tiến vào khe sâu, đi hơn mười phút thì phía trước rộng rãi thoáng đãng hơn.

Đồng cỏ xanh mướt trải rộng, từng dãy nhà gỗ cũ kỹ màu nâu nằm chi chít ở giữa, nóc và tường nhà gỗ đen sì, giống như bị nước mưa thấm ướt.

Ở xa hơn một chút là những gò đất nhỏ cao thấp chập chùng, xa hơn là gò đất bị phong hóa lộ ra chút trắng bệch.

Valhein thu hồi tầm mắt, hai người đi thẳng tới trước, cũng nhìn những căn nhà gần đó.

Tiếng trẻ con khóc không ngừng vang lên.

Một vài người đi tới đi lui, nữ giới chiếm đa số.

Có người phụ nữ đưa lưng về phía nhóm người, đang cho đứa bé bú.

Có người phụ nữ vừa rơi nước mắt vừa dỗ dành đứa bé trong lòng.

Có người đang đút cơm nước cho đám trẻ.

Cũng có người dọn dẹp nhà gỗ cũ nát, để đám nhỏ nằm ngủ.

Một thiếu nữ mặc áo đen đi ra khỏi một căn nhà gỗ, khẽ thở dài rồi quay đầu nhìn về khe núi.

Thân hình thiếu nữ nhỏ nhắn xinh xắn, mái tóc màu đen rũ xuống, phần tóc mái che khuất hơn nửa bên mặt.

Thế nhưng tròng mắt thiếu nữ có màu hồng nhạt.

Giống như kim cương hồng vậy.

Ánh mắt của nàng tựa hồ có ma lực kinh người khiến người ta chỉ liếc mắt một cái thì khó lòng quên được.

Valhein nhìn thiếu nữ, thiếu nữ cũng nhìn lại. Hai người bốn mắt nhìn nhau.

Valhein dừng lại, gật nhẹ đầu chào hỏi, thiếu nữ nháy mắt một cái như mỉm cười nhưng lại không lộ ra chút biểu hiện nào, gật nhẹ đầu rồi đi tới một căn nhà khác.

Segus than nhẹ một tiếng, nói: "Tuy luật pháp là phải ném những đứa bé yếu ớt vào trong khe sâu, nhưng người thân không vứt bỏ bọn họ. Rất nhiều bà mẹ sẽ tới đây để cho đám trẻ có sữa bú, nhưng số lần sẽ dần dần ít đi, cuối cùng rồi cũng sẽ từ bỏ. Có một vài người tốt có thời gian rảnh rỗi sẽ tới chăm sóc đám nhỏ.

"Thành bang không cấm các nàng ấy à?" Valhein hỏi.

"Pháp luật thành bang không có quy định không được cứu giúp trẻ con, thậm chí còn quy định nếu trẻ nhỏ có thể sống tới ba tuổi thì người Sparta có thể nhận nuôi. Một số ít cha mẹ sẽ nuôi nấng đứa bé tới ba tuổi rồi xin nhận nuôi chúng. Thực tế thì ta biết khá nhiều chiến sĩ bị vứt bỏ như thế."

"Thì ra là thế." Valhein nói.

"Ngươi tới nơi này vì muốn quyên góp à? Nơi đó là thùng

quyên góp." Segus chỉ về phía một cái thùng gỗ.

Chương 544: Khe núi vứt bỏ đứa nhỏ (2)

Chương 544: Khe núi vứt bỏ đứa nhỏ (2)

Khe núi vứt bỏ đứa nhỏ (2)

"Quyên góp có tác dụng không lớn với những đứa bé sơ sinh này. Sau khi tới đây thì tất cả gần giống với phỏng đoán của ta, khe sâu vứt bỏ không cần quyên góp gì cả, cái cần thiết là nuôi dưỡng thời gian dài." Valhein nói.

"Vậy ý của ngươi là..." Segus khó tin nhìn Valhein.

"Ở Athens ta đã thành lập một hội từ thiện, chuẩn bị thành lập một cái ở Sparta." Valhein nói xong thì ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Bầu trời xanh thẳm, vạn dặm không mây, thế nhưng cả tòa vực sâu này lại rất âm u.

"Như vậy sẽ tốn không ít tiền." Segus nói.

Valhein mỉm cười nói: "Ta đã tính rồi, một năm không tới mười vạn đồng vàng đại bàng đâu.

"Một chiến sĩ Hoàng Kim một năm cũng không kiếm được mười vạn đồng vàng đại bàng. Thu nhập của Vua Giác Đấu Commodus một năm hình như cũng không tới hai vạn đồng vàng đại bàng. Đương nhiên hắn có cửa tiệm và sản nghiệp khác, tổng thu nhập chắc chắn sẽ hơn hai vạn đồng vàng đại bàng. Hơn nữa nuôi trẻ sơ sinh thì một năm không dùng tới một vạn đồng vàng đại bàng đâu, thậm chí là một nghìn cũng không tới." Segus nghi

hoặc nhìn Valhein.

"Chỉ nuôi trẻ em thì có khả năng không cần bao nhiêu tiên, chờ chúng lớn hơn một chút thì sẽ tốn nhiêu hơn." Valhein nói.

"Hả? Ngươi làm thật hả? Ngươi đừng phí tâm tư nữa, cũng có một vài người thử bôi dưỡng chiến sĩ bị vứt bỏ nhưng mà... tỷ lệ chiến sĩ bị vứt bỏ thành tài không cao, cơ bản đều là lỗ vốn. Nếu như thành lập đoàn lính đánh thuê tư nhân thì hẳn là không lỗ quá nhiêu." Segus nói.

"Ta cứu những đứa bé này không phải vì muốn kiếm tiền." Valhein nói.

"Vậy là vì cái gì?"

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: "Nguyên nhân có rất nhiều. Một phần là xuất phát từ lòng tốt bụng cơ bản nhất của nhân loại, ta có thể nhìn người trưởng thành bước vào Minh Phủ nhưng không thích để trẻ con không hề có năng lực lựa chọn phải đi vào con đường phải chết như thế. Từ nhỏ ta đã hi vọng lúc mình có năng lực thì có thể giúp đỡ những người cần giúp. Huống chi ngươi không cảm thấy nếu như chỉ tốn một ít tiền là có thể cứu được nhiều người như vậy không phải là chuyện rất giá trị sao? Không phải là giá tiền, mà là giá trị.'

Segus do dự nói: "Ngươi nói rất có lý, thế nhưng ta vẫn cảm thấy có chỗ nào đó không đúng. Dùng tiền của mình cứu người khác không nhất định là chuyện tốt đi."

"Nếu như ta không giàu lại đi giúp đỡ người thì đó là cổ hủ, nói khó nghe là ngu xuẩn. Thế nhưng trong tay ta có rất nhiều tiền nhàn rỗi, vốn kiếm được từ thế giới này, như vậy ta mang một phân tiên tặng lại cho người thế giới này không phải là chuyện rất tốt sao? Một năm tốn mấy nghìn đồng vàng đại bàng đối với ta mà nói chỉ bằng món ma pháp khí Hoàng Kim mà thôi, dùng một món

ma pháp khí Hoàng Kim đổi lại nhiều sinh mệnh như vậy, cực kỳ giá trị. Valhein nói.

"Ngài đúng là một người lương thiện. Segus thành thật nói.

"Huống chi, mỗi người đều có thể từ việc hành thiện nhận được thu hoạch tâm linh và tinh thần, thứ mình nhận được vượt xa cái giá bỏ ra. Vì thế ta không hiểu vì sao người Sparta lại không muốn nuôi nấng những đứa bé này." Valhein nói.

"Không phải không muốn mà là không thể. Bình dân nuôi không nổi, không ai có khả năng mỗi ngày đi tới đi lui xa như vậy. Người có tiên và quý tộc nuôi nổi nhưng lại không thể làm thế. Bởi vì trong mắt người Sparta, ném những đứa bé tới nơi này là ý muốn của pháp luật và Thần Linh, nếu quý tộc vẫn muốn nuôi những đứa bé này thì liệu có tính là chống lại Thần Linh hay không? Có bị quý tộc khác căm thù không?" Segus nói.

"Thì ra là thế. Có điều ta tin tưởng bất cứ vị Thần Linh nào có chính nghĩa trong lòng cũng sẽ không cho phép chuyện như thế xảy ra." Valhein nói.

Trong nhà gỗ, thiếu nữ có đôi mắt kim cương hồng kia chăm chú liếc nhìn Valhein, sau đó tiếp tục giúp đỡ những đứa bé đang oa oa gào khóc.

Segus lộ ra vẻ mặt kinh hãi, vội vàng đưa tay che trước mặt Valhein, nhỏ giọng nói: "Thần tượng đại nhân của ta ơi, ngài đừng nói như thế, sẽ hù chết người mất. Mấy năm trước ta tận mắt nhìn thấy có người uống rượu say mắng chửi Thần Linh ở trước mặt mọi người, kết quả trời giáng sấm sét đánh hắn chết tại chỗ."

"Ta không chỉ mặt gọi tên Thần Linh, sẽ không sao đâu." Valhein mỉm cười nói.

"Nếu như ngươi thật sự muốn nuôi nấng chúng, đầu tiên cần

phải kiếm một lượng lớn vú em, đây cũng không phải chuyện dễ. Dù sao thì trẻ sơ sinh không thể uống sữa dê sữa bò được, mà uống nước cơm thì rất khó sống." Segus nói.

"Đây là tư duy của chiến sĩ các ngươi, ta là ma pháp sư, vì thế khi nghĩ tới những đứa bé sơ sinh này trước tiên ta sẽ nghĩ xem nên làm sao dùng ma pháp để giải quyết. Ta tùy tiện lật sách, tìm giáo viên hỏi thì biết là có một loại ma dược khi rót vào sữa dê hoặc sữa bò, lại cho thêm nước pha loãng thì có thể để trẻ sơ sinh uống trực tiếp, hiệu quả không thua kém gì sữa mẹ. Hiện giờ ta chỉ cần mua loại ma dược này thì có thể nuôi sống tất cả trẻ con ở nơi này. Ngươi xem đi, sự việc không khó như tưởng tượng." Valhein nói.

"Có thật không? Ta không hiểu ma pháp lắm, ngươi đừng có lừa ta." Segus nghỉ ngờ nói.

Chương 545: Kiếm Vinh Quang

Chương 545: Kiếm Vinh Quang

Kiếm Vinh Quang

"Thật, hơn nữa giá cả cũng không đắt. Hôm nay ta muốn tìm người của thương hội Plato thường trú ở Sparta, trực tiếp để bọn họ chế tạo ma dược." Valhein nói.

Segus cười nói: "Vậy thì tốt quá. Sau này có thời gian, ta cũng sẽ tới đây hỗ trợ. Có điều... nếu ngươi không ở Sparta thì phải làm sao bây giờ?"

"Julius sẽ làm tốt tất cả." Valhein nói.

"Vậy thì chưa chắc." Segus nhỏ giọng nói.

"Chỉ cần hắn hợp tác với ta một ngày, muốn kiếm được nhiều tiền hơn thì chắc chắn sẽ làm tốt." Valhein nói.

Đúng lúc này, ở phía sau vang lên một âm thanh hùng hậu.

"Ta cũng tới hội từ thiện hỗ trợ."

Segus vừa mừng vừa sợ, quay mạnh đầu lại.

Valhein chưa từng nghe qua âm thanh này, xoay người nhìn lại.

Một người đàn ông cao lớn mặc đồ đen đứng ở phía sau, đầu đội mũ mềm màu xám, trông hắn như một tòa tháp sắt, hai người phải ngửa đầu lên mới có thể thấy rõ được toàn diện người đàn ông này.

Làn da màu đồng, gương mặt vuông vắn, đôi mắt màu nâu đậm, vết sẹo bắt mắt từ phần trán bên trái kéo dài tới bên phải, giống như một khe rãnh.

Cho dù bị lớp áo đen bao trùm nhưng cơ thể hắn vẫn giống như những ngọn núi nhỏ chen chúc nhô ra bên ngoài. Hai cánh tay khoanh trước ngực, tay áo phồng lên như sắp rách toạc tới nơi.

"Xin chào Vua Giác Đấu Commodus các hạ tôn kính." Segus vội vàng khom lưng hành lễ.

"Thân phận võ sĩ giác đấu của ta hằng năm thu vào quả thực không tới hai vạn đồng vàng đại bàng." Khóe miệng Commodus lộ ra nụ cười thản nhiên.

Segus cười xấu hổ.

"Xin chào, Vua Giác Đấu Commodus các hạ." Valhein gật nhẹ đầu.

"Đều là người mình cả, đừng khách sáo như vậy." Commodus lộ ra nụ cười hiền lành.

"Khụ... Commodus các hạ, trước đây ngài cũng tới nơi này sao?" Segus lấy can đảm ngẩng đầu hỏi.

Commodus nhìn một vòng khe sâu, trong mắt tựa hồ có mây đen ngưng tụ.

"Trên gò núi sau căn nhà kia, chính tay ta đã đào hố để chôn em trai ta. Một đứa con trai của ta cũng chôn cất ở bên cạnh."

"Xin lỗi, ta không nên hỏi bậy." Segus vội nói.

Ánh mắt Commodus thực thản nhiên, nói: "Sai không phải ngươi, cũng không phải ta."

Hắn vẫn khoanh tay trước ngực như cũ, giống như mãng xà

quấn chặt.

"Ngươi không muốn làm chút gì đó cho khe sâu vứt bỏ này sao?" Valhein hỏi.

"Ta không có hứng thú với chuyện làm chúa cứu thế." Commodus không nhìn Valhein, vẫn như cũ nhìn phương xa.

"Ta rất có hứng thú làm chuyện ta muốn làm." Valhein cười nhạt một tiếng.

"Bao giờ hội từ thiện của ngươi thành lập? Ta muốn quyên góp." Commodus nói.

"Ngươi không sợ bị tổn hại danh tiếng sao?" Valhein hỏi.

"Thỉnh thoảng bị người ta mắng cũng là chuyện tốt, ngươi nói xem đúng không, kẻ đọc sách trên sân đấu?" Khóe miệng Commodus lộ ra độ cong vi diệu.

Valhein cười cười, nói: "Ta đã xem qua nơi này rồi, chuẩn bị trở vê mua ma dược, Commodus các hạ ở lại nơi này hay cùng trở về?"

"Cùng trở về đi, cũng lâu rồi ta không rời khỏi thành, vừa vặn đi bộ một chút." Commodus nói.

"Lời mời của ngài làm chúng ta rất vinh hạnh." Segus vội vàng nháy mắt với Valhein.

Valhein chỉ mỉm cười.

Ba người xoay người đi ra ngoài hẻm núi.

Thiếu nữ ở trong phòng đưa bàn tay trắng nõn vịn khung cửa nhìn ba người, nhìn về phía bóng lưng Valhein.

Con ngươi sáng lóng lánh như viên đá quý hồng nhạt.

Ba người rời khỏi khe sâu, chậm rãi đi về phía thành Sparta, hai cỗ xe ngựa theo phía sau.

Commodus buông thống hai cánh tay.

Valhein nhìn tòa thành hùng vĩ ở phía trước, tường thành cao như tòa nhà mười tâng, mặt trên tường thành đủ rộng để cung cấp cho bảy tám cỗ xe ngựa chạy song song.

Đó là tòa thành to lớn do phân thân Thần Linh xây dựng nên.

Bức tượng Thần Zeus, Hera và Ares to lớn có thể thấy rất rõ ràng.

Bọn họ không chỉ là chúa tể bầu trời, tựa hồ cũng là chúa tể vùng đất này.

"Ngươi chuẩn bị tham gia cuộc thi đấu Vua Giác Đấu năm nay hả?" Giọng nói của Commodus lại càng hiền hòa hơn khi nấy. "Ừ, vất vả tới Sparta một lần, lại gặp được trận thi đấu giác đấu nổi tiếng như vậy, sao có thể không tham gia chứ." Valhein nói.

Năm nay có người, có lẽ còn hơn ta. Commodus nói.

Segus kinh hãi, khó tin nhìn vị Vua Giác Đấu này.

Ở trong suy nghĩ của võ sĩ giác đấu, Commodus khẳng định chính là hóa thân của Chiến Thần.

"Người nhà Bán Thần à?" Valhein hỏi.

“Pollux.'

Valhein gật đầu, nhân vật có cái tên vang dội, một trong hai anh em của hóa thân chòm sao song tử trong truyền thuyết.

Segus vội hỏi: "Chính là cái người mà trước đó không lâu ngài lén so tài mà không phân thắng bại á hả? Chuyện đó là thật sao?"

Commodus cười nhạt một tiếng, nói: "Lén so tài là thật, thế nhưng ta thắng."

"Ta đã nói ngài không thể nào bị một đứa bé đánh ngang tay được mà." Segus nói.

"Đó là chuyện ba tháng trước, hiện giờ hắn đã thăng cấp lên Bạch Ngân rồi." Commodus nói.

Segus nhỏ giọng lẩm bẩm: "Chiến sĩ Bạch Ngân, huyết mạch Bán Thần vốn đã hơn phân nửa chiến sĩ Hoàng Kim rồi, kích hoạt sức mạnh huyết mạch thăng lên một cấp, kích hoạt Chiến Thần bảo vệ lại tăng thêm một cấp, đủ để so sánh với chiến sĩ Hoàng Kim bậc cao nhất, ngài quả thực có khả năng thất bại."

"Có điều chỉ cần ngài có thể tiến vào trận chung kết, cho dù hắn thắng thì ngài vẫn là Vua Giác Đấu như cũ, đúng không?" Valhein hỏi.

Chương 546: Kiếm Vinh Quang (2)

Chương 546: Kiếm Vinh Quang (2)

Kiếm Vinh Quang (2)

"Mười lần Vua Giác Đấu của ta, có hai lần thua trong tay huyết mạch Bán Thần. Thế nhưng chiến thắng chiến sĩ Bạch Ngân không có huyết mạch Bán Thần thì đã vượt hơn mười người!" Giọng của Commodus tràn đầy tự tin.

"Hai vị hậu duệ Bán Thần nào đã thắng ngươi?" Valhein hỏi.

'Một người là Leonidas, người kia là Sisyphus. Commodus nói.

Segus sợ hãi than: "Ta đã sớm biết chuyện này, nhưng mỗi lần nhớ lại không hề cảm thấy ngài nhỏ yếu, ngược lại chỉ cảm thấy ngài quá mạnh. Leonidas đã định trước là Vua Sparta, cho dù mạnh như cặp anh em Pollux và Castor cũng không phải là đối thủ của hắn. Tương tự Sisyphus cũng rất đáng sợ, là cháu trai của bệ hạ Theseus, thiên tài thế hệ trẻ của thành Athens, thậm chí đã từng được Heracles, Ajax và rất nhiều cường giả khen ngợi. Thế nhưng ngài, không phải huyết mạch Bán Thần lại có thể làm hai người bọn họ dốc hết toàn lực mới chiến thắng được, ngài ở trong lòng bọn ta khẳng định chính là ánh sáng của bình dân. Cũng chỉ có ngài mới có tư cách nắm giữ Kiếm Vinh Quang."

Commodus mỉm cười, cũng không đáp lại.

Valhein liên hỏi: "Ta cũng từng nghe nói tới Kiếm Vinh Quang, nó rốt cuộc là chỉ cái gì?"

"Vũ khí được ban thưởng của Chiến Thần Ares vĩ đại, bản thân vũ khí không mạnh mẽ nhưng vũ khí có một tia thần uy rất nhạt của tòng thần của hắn, một khi sử dụng có thể chém chết một Truyền Kỳ có sức phòng ngự mạnh mẽ, đáng tiếc chỉ có thể duy trì trong thời gian một năm, hơn nữa cũng chỉ có thể sử dụng một lần. Commodus các hạ có được mười thanh Kiếm Vinh Quang, hiện giờ chỉ có một thanh còn lưu thần uy." Segus nói.

"Đã dùng rồi. Năm nay cùng một vị Truyên Kỳ liên thủ chém chết một con ma thú Truyên Kỳ. Commodus nói.

"Chậc...' Segus hít sâu một hơi: "Nói cách khác, ngài đã dùng mười lần Kiếm Vinh Quang và có được mười lần chỗ tốt cực lớn?"

"Bằng không vì sao mọi người đều muốn có được Kiếm Vinh Quang chứ?" Commodus mỉm cười.

Segus nhỏ giọng nói: "Để ta tính thử xem nào. Một con ma thú Truyền Kỳ có giá năm mươi đến một trăm vạn, tính trung bình là tám mươi vạn, cho dù ngài không phải Truyền Kỳ, chỉ có thể ra một kiếm thì được mười vạn đồng vàng đại bàng cũng không quá đáng đi? Mười lần ra tay... thế thì thu nhập thực tế hàng năm của ngài, vượt hơn mười vạn đồng vàng đại bàng?"

Commodus không nói lời nào. "Ta cứ tưởng rằng mình và Vua Giác Đấu chỉ kém một số không mà thôi, hiện giờ ta mới hiểu ra là kém tận ba số không. Rõ ràng chỉ kém có một cấp bậc mà thôi, sao lại thua kém nhiều vậy chứ? Chiến sĩ Hoàng Kim một năm cũng không có khả năng kiếm được mười vạn đồng vàng đại bàng." Segus cực kỳ uể oải.

"Ta tò mò nhất chính là ngươi làm sao chiến thắng được Aristoteles?" Valhein hỏi.

"Lúc hắn ở cấp Bạch Ngân cũng không quá mạnh, bởi vì trước đó vẫn luôn đọc sách học tập, kinh nghiệm chiến đấu thiếu hụt.

Chủ yếu là hắn vẫn không mở sức mạnh nguyên tố ánh sáng Đại Quân. Một khi mở ra, dưới Anh Hùng không ai có thể địch lại, cho dù là con nhà Bán Thần cũng không phải đối thủ của hắn." Commodus nói.

"Đúng vậy. Huyết mạch bậc Đại Quân, đó là sức mạnh chỉ có Thần Linh có thể nắm giữ, một khi mở ra thì có thể càn quét kẻ địch. Đáng tiếc ta chưa từng thấy hắn mở ra sức mạnh của nguyên tố ánh sáng Đại Quân và nguyên tố hỏa Đại Quân, khẳng định là rất đồ sộ." Valhein đầy tiếc nuối nói.

Commodus cảm khái nói: "Tuy cuối cùng ta chiến thắng Aristoteles nhưng trong lòng ta biết rõ, hắn và ta không giống nhau. Ta chỉ có thể thắng được hắn trong một khoảng thời gian ngắn ngủi, mà toàn bộ cuộc đời của hắn đã định trước sẽ trường tồn với thế gian, tên tuổi lưu lại muôn đời."

"Ta không cảm thấy hai ngươi có gì khác nhau cả." Valhein mỉm cười.

"Ngươi còn trẻ, ta hy vọng ngươi vẫn luôn nghĩ như vậy." Commodus nói.

Valhein nói: "Ngươi đã xem trận đấu đầu tiên của ta, cảm giác thế nào?"

"Rất không tồi." Commodus nói.

"Ngươi biết ta không phải muốn nghe cái này." Valhein nói.

"Ừm... đại khái thì ta sẽ phải hao tốn một ít sức lực mới có thể chiến thắng ngươi. Dù sao thì ngươi chỉ là Thanh Đồng, không phải Bạch Ngân. Nếu như ngươi là Bạch Ngân, chỉ sợ so với Aristoteles còn khó dây dưa hơn.' Commodus nói.

"Ngươi rất có tự tin." Valhein nói.

"Sở dĩ ta nói như vậy là vì hai người hầu Thần Tích của ngươi. Hai người bọn họ rất lợi hại, lợi hại đến mức làm ta phải ước ao." Commodus nói.

"Ai mà không ước ao chứ? Ngồi kiếm tiên là được." Segus chua xót nói.

Valhein nhìn thoáng qua bức tượng Thần khổng lồ thấp thoáng nơi xa, nói: "Ta muốn thỉnh giáo ngươi một chút, không biết ngươi có nguyện ý không?"

"Nếu ngươi tới sớm vài tháng, ta sẽ không ngại đấu tập với ngươi, dù sao thì ta cũng rất thưởng thức ngươi. Ngày đó ta suýt chút nữa đã xuống sân đấu rồi. Có điều cuộc thi đấu Vua Giác Đấu đã sắp bắt đầu, ngươi còn tham gia dự thi, chúng ta không thích hợp đấu tập. Commodus nói. "Cũng đúng." Valhein tiếc nuối nói.

Valhein lại nói: "Thế nhưng ta muốn tìm một vài chiến sĩ Bạch Ngân mạnh mẽ đấu tập, chiến sĩ Bạch Ngân gặp mấy ngày nay quá yếu, ngay cả người hầu của ta cũng không giải quyết được."

"Hai người hầu của ngươi cũng không yếu hơn ngươi." Segus nói.

"Người hầu của ta cũng là sức mạnh của ta." Valhein nói.

Chương 547: Kiếm Vinh Quang (3)

Chương 547: Kiếm Vinh Quang (3)

Kiếm Vinh Quang (3)

Commodus nói: "Kiếm người giúp ngươi thì khó nhưng kiếm người hận ngươi thì rất đơn giản. Trở về tìm Julius hỏi danh sách mười xếp hạng đầu của võ sĩ giác đấu học viện, một đường đánh từ hạng mười tới hạng nhất là được."

"Con người ta vẫn luôn không muốn khơi gợi ra phân tranh." Valhein nói.

"Năm đó ta đã làm, Aristoteles cũng từng làm, người muốn làm Vua Giác Đấu đều đã làm." Vua Giác Đấu liếc nhìn Valhein, mỉm cười lộ ra hàm răng lóe tia sáng sắc bén như lưỡi sao.

Valhein suy nghĩ một chút, gật mạnh đầu nói: "Được rồi! Hơn nữa ta không cần Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, cho dù gián đoạn chiến thắng liên tiếp cũng không sao cả."

Segus nói: "Ngươi hiểu nhầm rồi. Loại khiêu chiến này là lén đấu tập, bình thường sẽ tiến hành vào ban đêm, không tính là thi đấu giác đấu. Chờ trở về tìm .Julius, hắn sẽ rất vui vẻ giúp ngươi liên hệ đối thủ."

"Cố gắng lên, chuẩn bị thêm chút thuốc trị liệu, cũng nên chuẩn bị sẵn tiền, bị thương nặng thì lập tức tới điện thần gần đó chữa trị." Commodus thế mà lại vui đùa nói.

"Ta sẽ chuẩn bị tốt." Valhein mỉm cười nói.

Ba người vừa trò chuyện vừa đi tới.

Một đội nhân mã chậm rãi xông tới trước mặt.

Hai bên ngày càng gần nhau, lướt ngang qua nhau.

Pollux = Polydeuces

Đội ngũ gặp nhau trên đường lớn rồi tách ra, mọi thứ đều rất tự nhiên.

Đột nhiên Commodus dừng lại.

Vương Đại Chùy hô to.

"Cẩn thận!"

Valhein cấp tốc xoay người.

"Khiên nham thạchI"

Trước khi khiên đá thành hình, ba người trong đội ngũ kia đồng thời ném mạnh ngọn giáo về phía Valhein.

Tiếng rít chói tai.

Vương Đại Chùy vung chiến chùy đập nát một ngọn giáo. Mắt thấy hai ngọn giáo khác sẽ bay tới, một bàn tay to như rặng mây đen chắn trước mặt Valhein, nhẹ nhàng chụp tới, bàn tay to kia giống như có lực hút rất lớn, hai ngọn giáo chủ động rơi vào trong tay.

Commodus nhẹ nhàng nắm chặt, cán giáp gãy nát, buông lỏng tay, ngọn giáo gãy rơi xuống đất.

"Ngươi là... Commodus?"

Người đối diện toàn bộ dừng tay.

Valhein cấp tốc nhìn một vòng đám người, một người quanh thân lóe lên thần lực màu Hoàng Kim, bốn người bao trùm thần lực Bạch Ngân, chín người còn lại thì hiện ra màu Thanh Đồng.

"Cút." Commodus che chắn trước mặt Valhein và Segus, vẻ mặt không biểu tình, ánh mắt sáng như gương.

Chiến sĩ Hoàng Kim đối diện cười lạnh một tiếng, nói: "Ngươi chẳng qua chỉ là chiến sĩ Bạch Ngân mà thôi, có lẽ là vô địch trên đấu trường nhưng ở trước mặt nhóm chiến sĩ đã vào sinh ra tử bọn ta thì chẳng có gì ghê gớm. Mục tiêu của bọn ta là Valhein, chỉ cần ngươi tránh ra thì bọn ta sẽ xem như chưa có chuyện gì xảy ra."

"Không ai có thể làm hại võ sĩ giác đấu thủ hạ ta ở trước mặt ta." Giọng điệu của Commodus thực bình thản.

Segus lén nhích lại gần sau lưng Commodus.

"Cũng tốt, vậy để ta cho ngươi xem một chút, so sánh với chiến sĩ chân chính, võ sĩ giác đấu các ngươi không đáng một đồng!" Chiến sĩ Hoàng Kim lao thẳng tới chỗ Commodus.

"Thuật cạm bẫy!"

"Cạm bẫy nguyên tố: Ngọn lửa!"

Chỉ thấy vị trí đội ngũ đối phương đột nhiên xuất hiện hố bẫy dài ba mươi bét, ngoại trừ chiến sĩ Hoàng Kim sớm đã nhảy lấy đà, nhóm chiến sĩ còn lại không có chỗ mượn lực rơi xuống dưới.

Cùng lúc với đất sụp xuống, sức mạnh của nguyên tố hỏa lan đầy cạm bẫy.

Đủ loại thiên phú như thiêu đốt, bùng nổ, lan tràn, dính liền, dung nham, nổ vang, cộng hỏa đồng loạt bùng nổ.

Gai đá dựng thẳng dưới hố bẫy, giữa gai đá là dòng dung nham tuôn chảy, bốn vách tường cạm bẫy giống như có dòng thác dung nham đổ xuống.

Bùng nổ không ngừng, dung nham và tia lửa văng tung tóe, không quản là ai, chỉ cần bị chúng đụng tới sẽ lập tức bị sức mạnh lan tràn và dính liên bao trùm.

Chỉ một chớp mắt, tất cả chiến sĩ Thanh Đồng bị dung nham và ngọn lửa thiêu đốt, điên cuồng vùng vẫy kêu la trong hố bẫy.

Bốn chiến sĩ Bạch Ngân toàn thân bao trùm thần lực Bạch Ngân thật dày, chân đạp lên gai đá nhảy ra khỏi cạm bẫy, thần lực Bạch Ngân toàn thân bong ra thành từng mảng, mang đi dung nham và ngọn lửa.

Sau đó bốn chiến sĩ Bạch Ngân từ hai bên vượt qua Commodus, hướng thẳng tới Valhein.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy vững vàng bảo vệ phía bên trái Valhein, Segus khom người nhìn chằm chằm hai chiến sĩ Bạch Ngân phía bên phải.

"Thuật cạm bấy!"

"Cạm bẫy nguyên tố: Gió mạnh."

Hai chân chiến sĩ Bạch Ngân bên phải đạp vào khoảng không, rơi xuống bẫy.

Thiên phú ngưng tụ, ngưng thực, sắc bén, cấp tốc, quay ngược, huyễn thính, chói tai, cắt xén... cùng với thiên phú rất hiếm khi dùng tới, phân tách!

Cả hố bấy chi chít chằng chịt lưỡi dao gió màu xanh bay vùn vụt, uy lực của mỗi lưỡi dao tương đương với ma pháp Hắc Thiết bình thường, nhưng dưới tác dụng của thiên phú thì uy lực đạt tới

cấp bậc Thanh Đồng.

Thần lực hộ thể có thể dễ dàng chống lại ma pháp Thanh Đồng.

Hai chiến sĩ Bạch Ngân hừ nhẹ một tiếng, không tránh cũng không né, sau đó hai bên tai truyền tới tiếng thét chói tai dồn dập và đủ loại âm thanh kỳ quái, hình như có Người Khổng Lồ gầm rú, có núi lở đất mòn, có biển gầm, chấn động tâm hồn.

Hai người lập tức dùng thần lực Bạch Ngân bảo vệ lỗ tai.

Đột nhiên, hai người cùng kêu la thảm thiết, khó tin cúi đầu nhìn cơ thể mình.

Thần lực hộ thể toàn thân đột nhiên biến mất, lưỡi dao gió chi chít chém vào cơ thể.

Chương 548: Chờ ngươi ở trận chung kết!

Chương 548: Chờ ngươi ở trận chung kết!

Chờ ngươi ở trận chung kết!

Chỉ trong chớp mắt, toàn thân đã chỉ chít vết thương, máu tươi phun ra tung tóe.

"Thần lực hộ thể của ta đâu?"

Hai chiến sĩ Bạch Ngân liêu mạng đạp lên gai nhọn muốn nhảy ra khỏi hố bẫy.

Thế nhưng dưới chân bọn họ đã không còn thần lực hộ thể.

Gai nhọn sắc bén đâm sâu vào chân hai người.

Lưỡi dao gió chi chít chặt đứt da thịt.

Hai chiến sĩ Bạch Ngân vô lực ngã xuống, đau đớn gào thét, cơ thể chậm rãi bị lưỡi dao gió cắt thành thịt nát...

Ở bên ngoài cạm bẫy, hai chiến sĩ Bạch Ngân ở bên trái vốn định tấn công Valhein đột nhiên ngừng lại, kinh hãi nhìn chằm chằm Commodus, chậm rãi lui về phía sau.

Valhein và Segus cũng nhìn sang Commodus.

Chỉ thấy tay phải Commodus kẹp chặt cổ chiến sĩ Hoàng Kim kia giơ lên cao, bóp một cái, bẻ một cái.

Răng rắc...

Đầu chiến sĩ Hoàng Kim vẹo qua một bên, ánh mắt lờ đờ, hơi thở đã ngừng.

"Chiến sĩ Hoàng Kim, ta giết nhiều rồi."

Commodus lạnh lùng vứt xác chiến sĩ Hoàng Kim sang một bên.

Hai chiến sĩ Bạch Ngân xoay người bỏ chạy.

Chỉ thấy ánh sáng chợt lóe trong tay Commodus, hai ngọn giáo nhọn cấp tốc phóng tới, phân biệt xuyên thủng trái tim hai chiến sĩ Bạch Ngân từ phía sau, đóng đinh hai người xuống đất.

Hai chiến sĩ Bạch Ngân cố gắng giãy giụa, liều mạng cào bùn đất, dần dần động tác ngày càng chậm, cuối cùng không còn nhúc nhích.

"Ma pháp của ngươi mạnh mẽ hơn ta tưởng tượng." Commodus liếc nhìn cạm bẫy đã biến mất.

Chín chiến sĩ Thanh Đồng đã biến thành than đen, hai chiến sĩ Bạch Ngân biến thành thịt vụn, xương bị ma pháp hệ phong cắt như hạt gạo dính sốt cà chua.

"Ta cũng không ngờ ngươi chỉ dùng vài chiêu đã giết chết chiến sĩ Hoàng Kim, cho dù đối phương không phải bậc đỉnh của cấp Hoàng Kim. Thiên phú thể chất chiến đấu và thiên phú kỹ năng chiến đấu của ngươi tổng cộng vượt hơn hai mươi đi?" Valhein hỏi. Commodus không trả lời.

Segus nhỏ giọng nói: "Nghe nói là hơn ba mươi, dù sao cũng nhận được một lượng lớn giải quán quân các giải đấu suốt nhiều năm như vậy, cũng nhận được rất nhiều lần ban thưởng, mười năm làm Vua Giác Đấu cũng không phải làm không. Ngoại trừ chiến sĩ gia tộc Bán Thần, ngay cả huyết mạch Anh Hùng cũng không có cách nào so sánh với hắn."

Commodus bật cười một tiếng, nói: "Thiên phú của Valhein chỉ nhiều hơn chứ không ít hơn ta."

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy hưng phấn xông tới trước, bắt đầu lục soát thi thể.

Valhein làm như không thấy, nói: "Vì sao ngươi lại không thăng cấp lên Hoàng Kim? Ta cảm nhận được ngươi đang cố gắng đè ép sức mạnh."

Commodus cười cười, không trả lời.

"Ngươi không hiểu rồi." Segus nói: "Ở Sparta có rất nhiều chiến sĩ Bạch Ngân đè ép sức mạnh để tránh thăng cấp lên Hoàng Kim. Bởi vì giới hạn cao nhất của võ sĩ giác đấu chính là Bạch Ngân, một khi thăng cấp lên Hoàng Kim thì không thể tham gia quyết đấu nữa. Đấu trường không cho phép Hoàng Kim hoặc cấp bậc cao hơn chiến đấu, nguyên nhân quan trọng nhất là nếu cấp bậc Hoàng Kim chiến đấu quá nhiều lần thì toàn bộ đấu trường sẽ bị hủy hoại. Nếu là Thánh Vực thì chỉ một trận là có thể sập đấu trường rồi. Trước đây đã xảy ra chuyện như thế, đã đè chết rất nhiều khán giả."

"Vẫn còn nguyên nhân khác đi?" Valhein nói.

Segus nhìn thoáng qua Commodus, không lên tiếng.

"Lợi ích. Thân là Vua Giác Đấu, những thứ ta có được vượt xa chiến sĩ Hoàng Kim, thậm chí vượt xa mơ ước khi còn nhỏ của ta." Commodus thẳng thắn nói.

Lúc này Segus mới nói tiếp: "Chính là như vậy. Đừng nói chiến sĩ Hoàng Kim, cho dù ngay cả là chiến sĩ Thánh Vực, thu nhập một năm cũng rất khó vượt hơn một vạn đồng vàng đại bàng. Trước đó Commodus các hạ đã nói, thực tế thu nhập một năm của hắn nhiêu hơn mười vạn đồng vàng đại bàng, thậm chí có khả năng càng cao

hơn nữa. Hắn cũng đâu phải người ngu, vì sao lại từ bỏ tiên lớn đi kiếm tiền lẻ chứ?"

Valhein chỉ mỉm cười, không nói gì nữa.

"Ngươi còn trẻ, nếu ngươi trưởng thành hơn một chút nữa thì sẽ hiểu.' Commodus than nhẹ.

Segus gật đầu, thở dài nói: "Valhein, bọn ta biết ngươi là người có chí lớn, ngươi sẽ không lựa chọn giống như bọn ta, thế nhưng nếu như ngươi giống bọn ta, thấy được nhiều hiện thực tàn khốc thì sẽ hiểu được lựa chọn của Commodus các hạ là lựa chọn chính xác nhất."

Valhein vẫn mỉm cười như cũ, cũng không phản bác lời nào. Chỉ chốc lát sau, Địa Ngạo Thiên đốt cháy hết tất cả số xác, cùng Vương Đại Chùy mang chiến lợi phẩm tới.

Commodus thực hiển nhiên lấy đi áo giáp Bạch Ngân có giá trị nhất trên người chiến sĩ Hoàng Kim và một chiếc nhẫn thần lực, Segus lấy một cây chiến mâu thần lực Thanh Đồng, còn lại thuộc về Valhein.

"Chúng ta lên xe đi.' Valhein nói.

"Lên xe của ta trò chuyện một chút đi." Commodus dẫn đầu lên xe.

Hai chiếc xe ngựa một trước một sau chạy về thành Sparta.

"Người muốn giết ngươi không ít." Commodus nhìn ra ngoài cửa sổ đột nhiên nói.

Valhein hơi suy nghĩ một chút, nói: "Ta cho rằng truy sát đã kết thúc. Trận này càng giống như báo thù hơn. Dù sao cũng có rất nhiều người muốn giết ta nhưng bị giết, người thân bạn bè thầy trò của bọn họ sẽ không từ bỏ ý đồ."

"May mắn ở trong đấu trường sẽ an toàn." Segus nhỏ giọng thì thâm.

"Bên trong thành cũng tương đối an toàn." Commodus nói.

"Sau này ta sẽ không ra khỏi thành nữa, có chuyện gì sẽ bảo Julius làm giúp." Valhein nói.

"Ông chủ không phải chân chạy của ngươi."

"Vì tiền hắn sẵn lòng làm chân chạy." Valhein nói.

Chương 549: Chờ ngươi ở trận chung kết! (2)

Chương 549: Chờ ngươi ở trận chung kết! (2)

Chờ ngươi ở trận chung kết! (2)

"Có thể tìm ta mài" Segus hùng hồn nói.

Xe ngựa dừng lại ở cửa hông đấu trường, Valhein và Segus xuống xe ngựa, Commodus ngồi trên xe, xe ngựa chậm rãi chạy đi.

"Ta chờ ngươi ở trận chung kết."

Âm thanh hùng hậu trên xe ngựa truyền lại.

"Ta rất chờ mong được gặp ngươi." Valhein mỉm cười.

Segus nhìn chằm chằm Valhein, nói: "Ngươi không thể đánh thắng hắn được đâu, nếu như ngươi thăng lên cấp Bạch Ngân thì nói không chừng có khả năng, nhưng Thanh Đồng thì không được, thật sự không được."

"So với chiến thắng hắn, được đấu một trận chân thật với hắn lại càng có ý nghĩa lớn hơn đúng không?" Valhein hỏi.

"Cũng đúng.' Segus có chút buồn bực nói: "Sao ta cứ cảm thấy ngươi đặc biệt khoe mẽ thế nhỉ? Nhưng ngươi lại giống như không chỉ khoe mẽ mà là thật sự nghĩ như vậy, hơn nữa hình như... đúng là có thể làm như vậy. Ngươi là đang cố làm cho mình tin tưởng hả?"

Valhein nhịn không được bật cười, nói: "Ngươi hay nói người

không giống mình, người có suy nghĩ khác mình, người nói khác với mình là khoe mẽ à?”

"É... hình như ngươi nói không sai." Segus cúi đầu tự hỏi.

"Đi thôi, chúng ta tới cửa hàng Thương hội Plato ở đây một chuyến, thương lượng với bọn họ chuyện làm ma dược cho đám trẻ."

"Ừ"

Hai người ngồi lên xe ngựa đã thuê, một lần nữa rời khỏi đấu trường.

Valhein và Segus bận rộn cả một ngày, cuối cùng cũng xử lý ổn thỏa chuyện này.

Đến buổi tối, Julius dẫn Valhein tới điện thần Chiến Thần, ký thỏa thuận liên quan tới 'cửa hàng chi nhánh Trảm Long Giả ở Sparta.

Thấy tế tư của điện Chiến Thần giống như không hề biết Valhein là ai, toàn bộ quá trình cực kỳ thuận lợi.

Valhein thuận tiện thành lập luôn 'chi nhánh Hội Từ Thiện Vallowe', có điện thần Chiến Thần giúp đỡ, một đường thông suốt.

Hoàn thành xong chuyện quan trọng, Valhein và Julius tới cửa hàng trang bị trên phố thương nghiệp cạnh đấu trường. Valhein vung tay lên, vũ khí và áo giáp thần lực do Vương Đại Chùy chế tạo rơi xuống đất chất chồng như núi.

dulius ngẩn người.

dulius tính toán đại khái một chút, tổng số trang bị thần lực Hắc Thiết này vượt hơn một nghìn món.

"Ma pháp sư Valhein vĩ đại, thật sự đây là thành quả mấy ngày

nay đó hả? Này không phải vũ khí sắt thép bình thường mà là trang bị thần lực! Theo ta được biết, ngoại trừ Song Vương ra lệnh toàn lực chế tạo, bằng không toàn bộ trang bị thần lực Hắc Thiết một ngày cũng không có nổi năm mươi món. Đừng cảm thấy kỳ quái, bởi vì ngoại trừ bậc thây Hoàng Kim, cho dù là thợ rèn ma pháp ưu tú cỡ nào cũng cần rất nhiều ngày để chế tạo ra một món trang bị thần lực Hắc Thiết. Mà nhóm bậc thầy Hoàng Kim thì thường chế tạo trang bị thần lực cao cấp hơn."

"Tốc độ chế tạo của các ngươi chậm vậy à? Ở Học viện Plato, sản lượng của thợ rèn Người Lùn cao hơn ngươi nói rất nhiều." Valhein nói.

"Ngài cũng nói đó là thợ rèn Người Lùn mà, bọn họ trời sinh chính là bậc thây về rèn rồi. Sparta bọn ta không thiếu vũ khí bình thường, vũ khí bình thường có khi còn bỏ xa Athens. Thế nhưng ma pháp sư quá ít, muốn tham gia chế tạo lại càng ít hơn nữa, vì thế tốc độ rèn trang bị thần lực ở thành Sparta rất chậm. Mấy năm nay Song Vương và các vị trưởng lão vấn luôn thảo luận xem có nên chiêu mộ một lượng lớn ma pháp sư hay không, nhưng nhóm quý tộc thì vẫn luôn phản đối, rất sợ ma pháp sư uy hiếp địa vị của quý tộc." Julius nói.

"Thì ra là thế. Xem ra ta mở chi nhánh ở nơi này là lựa chọn rất chính xác. À đúng rồi, phần tiền hàng đầu tiên nhớ gửi hết cho ta, để hợp tác lâu dài, chúng ta cần thể hiện thành ý với Người Lùn.' Valhein nói.

"Ngài yên tâm, ta nhất định sẽ để vương quốc Người Lùn hùng mạnh ở sau lưng ngài thỏa mãn!" Julius vội vàng nói.

“Chúng ta nói chuyện Hội Từ Thiện ởđi...'

Hai người nói chuyện tới nửa đêm, tất cả cũng định xong.

dulius vỗ bụng đảm bảo nhất định sẽ làm tốt chuyện Hội Từ

Thiện.

Rạng sáng hôm sau, Julius dẫn Valhein và nhóm võ sĩ giác đấu rời khỏi đấu trường Học viện Đệ Nhất, tiến tới sân thi đấu cuộc tranh tài giác đấu.

Giống như những trận thi đấu giác đấu lớn, đầu tiên là nghi thức khai mạc dài lê thê, nghi thức vào sân, đọc diễn cảm sử thi, cầu nguyện với Nữ Thần...

Trong quá trình này, Valhein thỉnh thoảng liếc nhìn một vòng đấu trường, ước tính đại khái thì khán giả toàn bộ đấu trường này vượt hơn mười vạn người, đây là vì nhân số Sparta khá ít ỏi, nếu đổi lại là Athens thì ít nhất cũng phải gấp bội.

Nhờ có hóa thân Thần Linh hoặc bậc thây Truyền Kỳ hỗ trợ xây dựng đấu trường, bằng không căn bản không thể chứa nổi nhiều người như vậy.

Có điều, Valhein luôn cảm thấy có chỗ nào đó không đúng.

Trải qua buổi lễ khai mạc dài dòng, trong ánh nhìn lom lom của bức tượng Nữ Thần Tranh Chấp bằng gỗ, võ sĩ giác đấu của ba mươi hai học viện chia ra ở các nơi trong đấu trường, người chủ trì bắt đầu rút thăm.

Phàm là hai học viện bị rút trúng thì lập tức vọt thẳng lên sân bắt đầu quyết đấu.

Quy tắc cuộc thi đấu giác đấu của Nữ Thần Tranh Chấp khá khác biệt, quan trọng là tranh chấp, thắng bại ngược lại không quan trọng.

Mỗi lần thi đấu chỉ có mười phút, mười người hai bên không quản thắng bại đều phải rời sân đấu, cũng giảm đi một thành viên, chờ đợi vòng đấu chín người.

Trận đầu và trận thứ hai, các học viện đều rất ra sức, khán giả lớn tiếng hoan hô.

Chương 550: Coi thường ai đấy?

Chương 550: Coi thường ai đấy?

Coi thường ai đấy?

Trận thứ ba hai học viện muốn chơi chiêu, ngoài mặt tỏ vẻ đánh rất nhiệt tình nhưng thực tế đều đang tiết kiệm sức lực.

Mười phút vừa tới, hai đội liên ngừng lại.

Thế nhưng chờ đợi bọn họ chính là tiếng rít gào của Đại Tế T¡ điện thân Tranh Chấp.

"Con rệp hèn mọn! Con chuột hèn hại! Thứ lai căng bất kính Thần Linh! Ở trước mặt Nữ Thần Tranh Chấp vĩ đại mà các ngươi lại dám lỏng lẽo chậm trễ như thế! Ta không quản phía sau các ngươi là quý tộc nhà ai, vị trưởng lão nào hay vị Vua nào! Lấy danh nghĩa Nữ Thần Tranh Chấp, ta tuyên bố Học viện Ngân Sư và Học viện Sphinx bị cấm tham gia bất cứ giải thi đấu nào do điện thân Tranh Chấp cử hành trong vòng mười năm! Hai mươi tên giòi bọ khốn kiếp này bị điện thần Tranh Chấp liệt vào danh sách những kẻ không được hoan nghênh! Học viện của các ngươi mau cút ngay ra ngoài, chậm một bước thì ta sẽ cầu xin sức mạnh của Nữ Thần nghiền nát các ngươi từ đỉnh đầu tới gót chân, toàn bộ đều nghiên thành thịt vụn! Cút! Cút ngay!”

Tiếng gầm rú phẫn nộ của chiến sĩ Thánh Vực truyền khắp toàn trường.

Lúc này rất nhiều khán giả mới ý thức được mình bị lừa, vì

thế đều mắng to.

Trong tiếng quát mắng của mọi người, người của hai học viện kia xám xịt bỏ chạy.

Rất nhiều võ sĩ giác đấu không chỉ không đồng cảm mà còn mắng to.

Segus ở một bên bĩu môi nói: "Đám ngu ngốc này, vì quán quân mà không từ thủ đoạn, bình thường chơi một chút cũng thôi đi, Đại Tế T¡ các hạ tự mình giám sát mà vẫn dám chơi như thế, đáng đời."

dulius lập tức mắng: "Các ngươi nhớ kỹ, trận đầu tiên phải dốc toàn lực ứng phó! Ta không cần các ngươi tiết kiệm thể lực, ta chỉ cần Đại Tế T¡ thỏa mãn, ta chỉ cân Nữ Thần thỏa mãn! Chúng ta có thể thua nhưng không thể bị chửi mà cút xéo, hiểu chưa? Nếu như dám can đảm làm ta mất mặt, ta sẽ ném các ngươi vào trong nhà tù tăm tối, nếm thử mùi vị bị lũ gián và lũ chuột chui vào trong lỗ đít!"

Cơ thể nhóm võ sĩ giác đấu run lên, từ trước tới nay Julius vẫn luôn nói được thì làm được.

Segus vội nói: 'Valhein, vậy trận này ngươi đừng làm bài tập nữa.

dulius có chút sửng sốt, mỉm cười nói: "Do Valhein tự quyết định, ta tin tưởng hắn sẽ làm ra lựa chọn chính xác nhất."

"Nhưng mà..." Segus còn muốn nói thêm nhưng bị ánh mắt nghiêm nghị của Julius ngăn lại. Trận thứ tám, rốt cuộc cũng đọc tới tên Học viện Đệ Nhất.

Mấy nghìn khán giả đột nhiên lên tinh thần, hai mắt tỏa sáng nhìn chằm chằm giữa sân.

Sau đó, mười võ sĩ giác đấu của hai học viện tiến vào sân, người chủ trì thì đọc lên tên của hai mươi người bọn họ.

Hơn phân nửa cái tên sẽ dẫn tới ít hoặc nhiều tiếng hoan hô, nhưng khi tới tên Valhein thì đột nhiên bùng nổ tiếng hoan hô tuy không phải nhiều nhất nhưng là âm thanh vang dội nhất, chỉnh tê nhất.

"Valhein! Tất thua!"

"Valhein! Tất thua!"

"Valhein! Tất thua!"

Valhein vừa nghe thì suýt chút nữa đã văng tục, theo âm thanh nhìn lại chỉ thấy gân mười nghìn antifans hưng phấn đưa tay lên bên miệng làm thành loa và gào to.

Nhịp rất đều! Âm thanh vừa rõ vừa tol

Quả thực giống như đã luyện tập rồi vậy.

Có tổ chức có kỷ luật!

Rốt cuộc cũng hiểu được là chỗ nào không đúng, thì ra đám antifans kia vẫn luôn cố nhịn, tới tận lúc này mới đột nhiên bùng nổ.

Những khán giả khác vừa nghe thì đều bật cười.

Tình huống trận chiến còn chưa bắt đầu mà tiếng hô đã nghiêng về một phía như thế rất ít khi xuất hiện, cho dù có thì cũng là đối với những võ sĩ giác đấu có danh tiếng rất tệ hại mà thôi.

dulius không chỉ không tức giận mà ngược lại còn đặc biệt vui vẻ, chỉ kém nói với học viện bên cạnh là, thấy không, Valhein của học viện bọn ta đấy.

Mười võ sĩ giác đấu của học viện đối diện cảm thấy rất cao hứng, vui vẻ đi tới trước.

Hai bên cách xa nhau một trăm mét thì dừng lại, theo tiếng còi của trọng tài vang lên mà hai bên tiến hành bước chuẩn bị cuối cùng.

Valhein trước tiên gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, sau đó tăng thêm ma pháp phòng ngự cho tất cả chiến sĩ.

Đối diện cũng có ma pháp sư, cũng đang tiến hành làm ma pháp phòng ngự cho mọi người.

Nhưng chờ Valhein làm xong tất cả ma pháp phòng ngự thì ma pháp sư bên đối diện còn chưa hoàn thành được phân nửa.

Khán giả thấy vậy thì mất hứng thú. Thế nhưng kế tiếp, Valhein làm toàn trường kinh ngạc tới sững sờ.

Chỉ thấy Valhein không biết từ chỗ nào lôi ra một cái ghế, ngồi xuống, mở sách ma pháp, làm bài tập.

Gần mười nghìn antifans hết nhìn đông tới nhìn tây, nhìn những gương mặt sững sờ trên khán đài mà nhịn không được cười ha ha.

Trên vị trí lộ đài ở miệng rồng là thành viên của gia tộc Bán Thần và nhóm thầy tư tế của điện thần Tranh Chấp.

Mỗi người đều có sức ảnh hưởng tới thế cục Sparta, mỗi người ngày thường đều không lộ ra vui buồn, thế nhưng bây giờ thì vẻ mặt của bọn họ đang mờ mịi.

Đại Tế Ti của điện thần Tranh Chấp phải dùng hết toàn lực mới kiêm chế được chính mình không ném ngọn giáo bán thần khí Tranh Chấp trong tay ra ngoài.

Chính mình vừa mới mắng hai học viện tới phun máu chó, thế mà tên ma pháp sư Thanh Đồng này lại dám chơi như thế?

Chương 551: Coi thường ai đấy? (2)

Chương 551: Coi thường ai đấy? (2)

Coi thường ai đấy? (2)

Đại Tế T¡ hít sâu một hơi, làm ra quyết định, mười phút sau trực tiếp tuyên bố ma pháp sư này bất kính, có thể trực tiếp giết thì trực tiếp giết, nếu bối cảnh quá lớn thì trước tiên quất một trận roi rồi đuổi ra khỏi Spartal

Coi thường ai chứ hả?

Đại Tế Ti nhìn nhóm thầy tư tế khác, tất cả các thầy tư tế không quản là thuộc về phe phái nào, lúc này đều gật mạnh đầu.

Giết chết tên ma pháp sư chết tiệt kia đi, giữ gìn uy nghiêm của Nữ Thần Tranh Chấp!

Giữa sân, hai đầu gối Segus mềm nhũn, suýt chút nữa đã quỳ gối xuống, nói: "Thần tượng à, không, cha ruột à! Không, ông nội! Ngài nghiêm túc một chút được không? Cái này và thi đấu giác đấu hằng ngày của chúng ta thật sự không giống nhau, thật sự có Thần Linh chú ý nơi này đó, thật đó! Ngươi không sợ nhưng bọn ta sợ."

Tám chiến sĩ Thanh Đồng còn lại cũng mong chờ nhìn Valhein, giống như chó con đói bụng ba ngày nhìn thấy thức ăn bị cướp đi vậy, có thể khóc bất cứ lúc nào.

Valhein này thật sự quá lớn gan!

Lế nào không nhìn thấy người nào đang ngồi trên lộ đài miệng

rồng à?

Đó chính là nhóm thầy tư tế của Nữ Thần Tranh Chấp, nhóm thầy tư tế của vị Nữ Thần này đều là chiến sĩ táo bạo, chỉ ước gì thiên hạ đại loạn, thậm chí ước gì bản thân Sparta loạn trước, chọc bọn họ mất hứng, mười phút vừa qua thì khẳng định sẽ ra tay.

Valhein mỉm cười không đáp, chỉ đưa hai phần râu mép ma pháp cho Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên.

Segus nhìn thấy vậy thì thở dài nói: "Ngươi đã chuẩn bị sẵn sàng thì bọn ta cùng điên với ngươi vậy. Các anh em, trận này, không quản chúng ta có thể sống tới xế chiều nay không, cứ liều mạng đi!"

Mọi người nặng nề gật đầu.

Mười võ sĩ giác đấu đối diện cười hì hì tiến tới.

Sau đó một màn làm khán giả cảm thấy thú vị xảy ra, một Thần Lùn nhỏ và một Người Lùn nhỏ thế mà lại đi đầu đội ngũ Học viện Đệ Nhất, những chiến sĩ khác ở phía sau.

Chỉ thấy Vương Đại Chùy giống như một tên côn đồ bá vai Địa Ngạo Thiên, đeo râu ma pháp côn đồ nói: "Địa Ngạo Thiên, ta đoán chúng ta sẽ giải quyết hết đám đó trong vòng ba phút, ngươi cảm thấy chúng có thể chống đỡ bao lâu?"

Địa Ngạo Thiên suy nghĩ một chút, giơ lên bốn ngón tay. "Năm phút à? Ngươi quá coi trọng bọn chúng rồi."

Địa Ngạo Thiên ghét bỏ nhìn thoáng qua Vương Đại Chùy.

Segus nhịn không được tiến tới bên râu mép Vương Đại Chùy nói: "Đó là bốn."

“Ta nói năm chính là năm!" Vương Đại Chùy tức giận quay sang trừng Segus.

Âm thanh của hai người truyền khắp toàn trường.

'Ha ha ha ha...

Khán giả cười nghiêng ngả, vốn hai tên nhóc này trông khá nổ, không ngờ một trong hai lại không biết đếm số.

Nhóm võ sĩ giác đấu đối diện lúng túng.

Bọn họ nhìn nhau một cái, gật mạnh đầu, ngâm nảy ra suy nghĩ hung ác.

Đột nhiên, khán đài vang lên tiếng hô chỉnh tê.

“Địa Ngạo Thiên! Vương Đại Chùy!"

“Địa Ngạo Thiên! Vương Đại Chùy!"

Đám antifans của Valhein gào lên cổ vũ Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Vương Đại Chùy xoay người nhảy lên dê, cùng Địa Ngạo Thiên chào hỏi khán đài.

Sau đó, Vương Đại Chùy đột nhiên nói với mười võ sĩ giác đấu phía trước: "Các anh em, bọn ngươi quá yếu! Về nhà uống sữa hai năm nữa đi, uống ngụm to ấy, uống ít quá không được đâu."

Trên khán đài lần thứ hai bùng nổ tiếng cười to.

Người Lùn cưỡi dê kiêu ngạo như vậy, thật sự rất thú vị.

Nhóm võ sĩ giác đấu Thanh Đồng đối diện hít sâu một hơi, lửa giận phừng lên trong mắt.

Ánh mắt nhóm thầy tư tế điện thần Tranh Chấp sáng lên, này chính là có náo nhiệt thì có tranh chấp đi? Làm tốt lắm!

“Học viện Liệt Ưng, vô địch!"

“Học viện Liệt Ưng, vô địch!"

Khán giả ủng hộ võ sĩ giác đấu đối diện gào to.

Sau đó khán giả ủng hộ Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy cũng bắt đầu gào to.

Còn chưa đánh mà người ủng hộ hai bên đã làm cả toàn đấu trường này tràn đầy nguyên tố hỏa.

Gương mặt cứng ngắc của Đại Tế T¡ hơi dịu đi, nhìn Valhein đang làm bài tập, tựa hồ có chút suy tư. Hai đội nhanh chóng tới gần, cùng xông tới.

Toàn bộ khán đài đột nhiên an tĩnh, trong tưởng tượng của phần lớn mọi người hẳn là hai bên vọt tới, khiên va chạm, trường mâu vung lên.

Thế nhưng một màn làm tất cả mọi người khó tin xảy ra.

Lúc hai bên tới gần thì Vương Đại Chùy và Hắc Ma Dương đột nhiên bay lên trời, hai móng trước của Hắc Ma Dương đạp mạnh lên chiếc khiên chắn của chiến sĩ Thanh Đồng phía trước, cùng lúc đó chiến chùy Hoàng Kim của Vương Đại Chùy cũng nện vào mũ giáp của chiến sĩ Thanh Đồng xui xẻo.

Thùng...

Mặc dù Vương Đại Chùy không dốc toàn lực nhưng chiến sĩ Thanh Đồng kia cũng trợn trắng mắt, ngất xỉu.

Cùng lúc Vương Đại Chùy giải quyết chiến sĩ Thanh Đồng, Địa Ngạo Thiên thế mà lại lăn qua đũng quần của một chiến sĩ Thanh

Đồng khác, không đợi chiến sĩ Thanh Đồng nọ kịp phản ứng thì gậy xương đã gõ mạnh lên trên, nện vào giữa hai chân chiến sĩ Thanh Đồng.

"Áu...

Chiến sĩ Thanh Đồng kia phát ra tiếng thú dữ rống giận, ném vũ khí, bụm hạ bộ lăn lộn dưới đất.

Vô số khán giả tỏ ra đồng tình.

Nữ khán giả thì dở khóc dở cười.

Giữa sân, một thiếu nữ mặc áo khoác đen dùng đôi mắt kim cương hồng nhìn thoáng qua Valhein đang làm bài tập.

Chương 552: Bại tướng dưới tay Thần Lùn

Chương 552: Bại tướng dưới tay Thần Lùn

Bại tướng dưới tay Thân Lùn

Đội ngũ của Học viện Liệp Ưng bị xuyên thủng, thiệt hại hai chiến sĩ, lập tức rơi vào nguy Cơ.

Nhóm chiến sĩ Học viện Đệ Nhất bị Julius đe dọa nên dốc toàn lực, ra tay cực kỳ độc ác.

Sau khi Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy một lần nữa giải quyết hai người, nhóm chiến sĩ Học viện Liệp Ưng suy sụp sĩ khí, rúc vào một chỗ, không ngừng bị động chống đỡ.

Bọn họ không dám trực tiếp đầu hàng, bởi vì lời rít gào của Đại Tế T¡ đã cắt đứt đường lui rồi.

Sáu người bọn họ ngoan cường chiến đấu kích động được sự đồng cảm của người xem, rất nhiều người bắt đầu hô Học viện Liệp Ưng cố lên.

Thế nhưng tiếng hô Học viện Đệ Nhất cố lên lại càng chỉnh tề hơn.

Nguyên tố hỏa một lần nữa gia tăng.

Cuối cùng, ở phút thứ tư, chiến sĩ cuối cùng bị một thương đâm xuyên vai, thuận thế ngã xuống.

Người chủ trì hét to: "Ca ngợi Nữ Thần Tranh Chấp! Học viện

Đệ Nhất giành được ưu thế tuyệt đối, giữ vững địa vị vương giả đấu trường, chúng ta hãy hoan hô cho Học viện Đệ Nhất nào!"

Toàn trường hoan hô, thỉnh thoảng xen lẫn vài tiếng cười ha ha kèm câu tấm màn đen.

Sau tiếng hoan hô chính là giọng điệu mỉa mai quen thuộc của nhóm antifans của Valhein.

"Ngay cả kẻ ngồi ghế cũng không đánh lại, đám người Học viện Liệp Ưng mau đi chết đi!"

"Thần Lùn còn mạnh hơn đám các ngươi!"

"Đồ bại tướng dưới tay Thần Lùn!"

Khán giả ủng hộ Học viện Liệp Ưng trước đó đen mặt, nghẹn một bụng lửa giận.

Số khán giả còn lại cười tủm tỉm quan sát.

Trên lộ đài miệng rồng, nhóm thầy tư tế nhìn về phía Đại Tế Ti.

Vẻ mặt Đại Tế T¡ vẫn như bình thường, không nói lời nào.

Tất cả tiến hành như lệ thường.

Qua một hồi thì khán giả đột nhiên phát hiện, trận chiến đẹp mắt có, trận chiến đẫm máu đặc sắc có, nhưng không có trận chiến nào thú vị bằng trận của Học viện Đệ Nhất. Hai tiếng sau, vòng đối chiến mười người kết thúc.

Nghỉ ngơi mười phút, người chủ trì tuyên bố bắt đầu rút thăm trận chiến chín người.

Một trận rồi một trận qua đi, trận thứ mười hai bắt đầu rút thăm, sau khi người chủ trì đọc tên Học viện Đệ Nhất và Học viện

Kiếm Tật Phong, phần lớn khán giả đều lên tinh thần.

Khán giả quen thuộc của Học viện Đệ Nhất thì lộ ra vẻ mặt quái dị.

Nhóm võ sĩ giác đấu của Học viện Đệ Nhất nhìn nhau một cái.

Kiếm rác rưởi... không, là Học viện Kiếm Tật Phong, mấy hôm trước vừa mới gặp, hơn nữa đối phương hình như còn rất thảm.

Mặt võ sĩ giác đấu Học viện Kiếm Tật Phong đen xì, một ông cụ mặc quần áo rực rỡ ở phía sau đội ngũ đột nhiên nhỏ giọng mắng vài câu, sau đó nhìn thoáng qua Julius, bất đắc dĩ ngồi xuống.

Tiếp đó, người chủ trì tiếp tục đọc tên.

Lúc đọc tên 'Valhein, đám antifans lập tức đồng loạt hô to.

"Valhein! Tất thua!"

"Valhein! Tất thua!"

Trước đó vốn chỉ có đám antifans tụ tập một góc gào như thế mà thôi, nhưng đột nhiên khắp bốn phương tám hướng khán đài đều có người hô theo, lại còn rất chỉnh tê.

Valhein nghi ngờ nhìn khắp bốn phía, trong đầu đầy dấu chấm hỏi.

Này cũng được sao?

Ha ha ha ha...

Khán giả toàn trường phát ra tiếng cười khoái trá.

Hai đội ngũ ra sân, tất cả giống như tái diễn, trước tiên Valhein gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, làm ma pháp

phòng ngự cho đồng đội, sau đó lấy ghế ra ngồi xuống.

"Trả vé!"

"Trả vé!"

Đám antifans lần thứ hai hô to, khán giả cũng ồn ào theo.

Valhein không để ý tới ai khác, tiếp tục đọc sách.

Tiếng còi của trọng tài vang lên, hai đội cùng nhìn đối phương.

Tiếng hô kinh ngạc của Vương Đại Chùy truyền khắp toàn trường: "Ô? Này không phải đối thủ cũ Dao Phay Gió à? Lần này các ngươi phải cố gắng một chút nhé, lỡ như thua thảm như học viện gà con khi nãy thì người ta sẽ nghĩ là đám các ngươi đang lừa gạt Nữ Thần đấy."

Võ sĩ giác đấu Học viện Kiếm Tật Phong đỏ mắt, mà nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Liệt Ưng cũng phẫn nộ không thôi.

Đột nhiên, có khán giả hô to.

"Kiếm Tật Phong!"

"Kiếm Tật Phong!"

Mới đầu chỉ là một hướng người hô mà thôi, nhưng rất nhanh đã là hai hướng hô lên.

Người hô sau chính là khán giả ủng hộ Học viện Liệp Ưng khi nãy.

Khán giả hai bên hợp lại thành một, thanh thế rất lớn.

Khán giả của Học viện Đệ Nhất không vui, đồng loạt hô to.

"Học viện Đệ Nhất!"

"Học viện Đệ Nhất!"

Võ sĩ giác đấu ở dưới sân còn chưa chiến đấu, trên khán đài đã cãi trước.

Trong lúc đó thỉnh thoảng còn có người tức giận mắng to.

Một vài thầy tư tế của điện thần Tranh Chấp lộ ra ý cười.

Đây chính là điều Nữ Thần thích xem, nếu khán giả đánh nhau thì lại càng tốt.

Khán giả hai bên tranh chấp dẫn tới những khán giả khác thích thú, dưới ánh mặt trời ban trưa chiếu rọi, toàn bộ đấu trường nóng hừng hực.

Hai đội ngũ chậm rãi bước tới, sau đó bắt đầu chạy chầm chậm, cuối cùng lao tới.

Rất nhanh đã giống như hai bức tường va vào nhau.

Thế nhưng một bên là tường đất, bên kia lại là sắt thép.

Không ngoài dự đoán, Vương Đại Chùy trực tiếp đánh bị thương nặng một người, xuyên thủng đội hình, sau đó quay đầu dê lại, tiến hành lần xung phong thứ hai.

Nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Kiếm Tật Phong thâm mắng to trong lòng, đồng thời co rút đội hình, bị động phòng ngự.

Nhìn Học viện Kiếm Tật Phong kinh sợ như thế, nhóm thầy tư tế của điện thần Tranh Chấp nghệt mặt ra.

Chương 553: Bại tướng dưới tay Thần Lùn (2)

Chương 553: Bại tướng dưới tay Thần Lùn (2)

Bại tướng dưới tay Thần Lùn (2)

Trên khán đài, tiếng xùy nổi lên khắp bốn phía.

Khán giả hô Học viện Kiếm Tật Phong cố lên giảm đi.

"Vương Đại Chùy!"

"Vương Đại Chùy!"

Đông đảo khán giả bắt đầu gào tên Vương Đại Chùy làm người ta chú ý nhất trên sân lúc này.

Valhein nghi hoặc chớp mắt, sao lại có không ít giọng phụ nữ thế nhỉ?

Không phải nên ủng hộ mình mới đúng à?

Vương Đại Chùy giống như kẻ điên, mặt đỏ bừng, la hét tiến hành ky sĩ xung phong, mỗi lần xông tới đều tràn đầy lực húc, thậm chí không tiếc bị thương cũng phải đảm bảo tổn thương được kẻ địch.

Hệt như một con Ma Ngưu con đang xông pha ngang dọc trên sân đấu.

Khán giả lại càng hưng phấn hơn, tiếng hô rung trời.

Rất nhanh, nhóm chiến sĩ của Học viện Kiếm Tật Phong bị

Vương Đại Chùy xung phong hết lần này tới lân khác xé rách trận hình, cuối cùng tất cả thành viên đều chiến bại.

Vương Đại Chùy, Địa Ngạo Thiên và nhóm chiến sĩ Thanh Đồng cùng giơ vũ khí, toàn trường hoan hô.

"Học viện Đệ Nhất!"

"Học viện Đệ Nhất!"

Đông đảo khán giả ủng hộ người thắng.

dulius cười híp mắt vỗ bụng, vẻ mặt tự đắc.

Ông chủ của các học viện võ sĩ giác đấu khác nhìn về phía Julius, có người ước ao, có người khinh thường, có người không biểu cảm, có người lạnh lùng hừ nhẹ.

Trận đối chiến chín người kết thúc, tiến vào thời gian nghỉ trưa.

Khán giả rời đi đây phấn khởi thảo luận, phần lớn đều là thảo luận về Học viện Đệ Nhất, Valhein, Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên.

Giờ nghỉ trưa kết thúc, mọi người trở về sân thi đấu.

Nhóm người đầy mong chờ chờ đợi trận đối chiến tám người.

Làm tất cả khán giả không ngờ tới chính là trận đầu tiên chính là Học viện Đệ Nhất, hơn nữa đối thủ còn là học viện xếp thứ tư của toàn bộ Sparta, Học viện Nộ Long, ông chủ học viện này là người Ba Tư, tỷ lệ người Ba Tư trong đội chiếm phân nửa.

Người chủ trì vừa mới tuyên bố danh sách, trên khán đài đã có người hô.

"Học viện Đệ Nhất!"

"Học viện Đệ Nhất!"

'Spartal

'Spartal"

Tâm tình của phần lớn khán giả Sparta tăng vọt.

Một số ít khán giả Ba Tư vốn muốn hô ủng hộ Học viện Nộ Long nhưng hô vài tiếng thì phát hiện chính mình cũng không nghe rõ, hơn nữa xung quanh xuất hiện vô số ánh mắt phẫn nộ nên chỉ đành im lặng ngậm miệng.

Toàn bộ nhóm thầy tư tế điện thần Tranh Chấp đều mỉm cười, ngay cả Đại Tế Ti cũng không ngoại lệ.

Làm người Sparta căm thù Ba Tư, đây chính là tranh chấp càng lớn hơn nữa.

dulius vội vàng đứng dậy nói với Valhein: "Trận này nhất định phải thắng thật đẹp, càng đẹp càng tốt, tốt nhất là có thể chọc giận người Ba Tư. Đây là cơ hội lớn! Có thể được thần ban hay không, trận này rất quan trọng."

Valhein nhìn thoáng qua nhóm thầy tư tế trên lộ đài ở miệng rông, gật nhẹ đầu.

"Ta sẽ thử xem, ta sẽ làm thế này..."

Valhein nhỏ giọng nói, Julius nghi ngờ hỏi: "Có thể thắng được không?"

"Có thể."

"Tốt, ta sẽ bảo bọn họ làm theo lời ngươi."

Trong sự chờ mong của tất cả mọi người, hai đội cùng lên sân đấu.

Nhóm người vốn tưởng tất cả sẽ giống như trước.

Valhein chỉ thêm ma pháp phòng ngự cho Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, sau đó thì ngồi xuống ghế.

Bảy chiến sĩ Thanh Đồng còn lại xếp thành một hàng đứng trước mặt Valhein, không nhúc nhích.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy kề vai sát cánh giống như hai nhóc du côn cười hì hì đi tới trước, Hắc Ma Dương không ngừng kêu be be be be ở bên cạnh.

Đi vài bước, Vương Đại Chùy lớn tiếng nói: "Đối diện nghe cho kỹ đây, bệ hạ nói, đối phó với đám bọn ngươi mà lên nhiều người như vậy chính là bắt nạt con nít, thực lực của hai bọn ta kém nhất. À đúng rồi, chủ nhân nhà ta rất hiền, tốt nhất các ngươi nên chuẩn bị thuốc chống cháy cao cấp nhất nhá, lần này, hai bọn ta sẽ dốc toàn lực đấy!"

Tất cả khán giả đều ngẩn người, Valhein này cũng quá kiêu ngạo rồi.

Người Sparta vốn muốn xem người Ba Tư bại trận, lúc này lại cảm thấy tức giận, lỡ như thua thì chẳng phải đánh mất mặt mũi người Hy Lạp rồi sao?

Nhóm thầy tư tế điện thần Tranh Chấp cũng thực nghi hoặc, nếu như thua, tuy có thể gia tăng tranh chấp của người hai nước nhưng lòng người Sparta sẽ không thoải mái.

Đột nhiên tất cả võ sĩ giác đấu của Học viện Đệ Nhất đồng loạt hô to.

"Học viện Đệ Nhất! Tất thắng!"

"Học viện Đệ Nhất! Tất thắng!"

Sau đó rất nhiêu khán giả bất đắc dĩ hô theo, thời điểm này không thể không ủng hộ người phe mình.

"Học viện Đệ Nhất! Tất thắng!"

Thế nhưng, âm thanh rất thưa thớt.

Đột nhiên, âm thanh chỉnh tề vang lên.

"Địa Ngạo Thiên, Vương Đại Chùy! Tất thắng!"

"Địa Ngạo Thiên, Vương Đại Chùy! Tất thắng!"

Đám antifans của Valhein đồng loạt rống thật to, bầu không khí toàn bộ sân thi đấu nháy mắt bị đốt cháy.

Khán giả lần đầu tiên xem Valhein thi đấu hôm nay cũng bị lây nhiễm, lớn tiếng hô tên Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

"Giết chết người Ba Tư!"

"Thắng lợi thuộc về Sparta!"

"Người Hy Lạp tất thắng!"

Ngày càng nhiều người hô lớn.

Nhóm nhân vật lớn trong sân nhìn về phía Julius, chỉ thấy .Julius mỉm cười, tất cả như bình thường.

Bọn họ lập tức hiểu được, Julius đang đặt cược.

Thua thì xám xịt.

Thắng thì điện thần Tranh Chấp chắc chắn sẽ có vài phần kính trọng đối với Học viện Đệ Nhất và Julius.

Đám đấu sĩ của Học viện Nộ Long tuyệt đối không ngờ đối phương coi thường bản thân như vậy. Tám đấu sĩ liếc nhau, vẻ

mặt nanh ác.

Chương 554: Chung kết bắt đầu, vé vào cửa bán hết sạch

Chương 554: Chung kết bắt đầu, vé vào cửa bán hết sạch

Chung kết bắt đầu, vé vào cửa bán hết sạch

"Giết hai người hầu trước, rồi giết ma pháp sư ngạo mạn, tự đại và cuồng vọng! Chúng ta phải ngay mặt đánh gục đối phương, khiến bọn họ hoàn toàn không còn lời nào để nói!"

"Vì Nộ Long"

"Vì Nộ Long"

Tám đấu sĩ không phân biệt quốc tịch, đoàn kết một lòng.

Các tư tế của Điện Thần Tranh Chấp thấy cảnh này, hơi nhíu mày.

Nữ Thần Tranh Chấp chán ghét đoàn kết.

Trưởng tư tế đột nhiên mở miệng nói:

"Nếu hai đứa nhóc kia có thể đánh gục tất cả mọi người phía đối diện thì chắc chắn Nữ Thần sẽ thấy vui vẻ vì điều này."

Tư tế và người gia tộc Bán Thần ở gần đó nhẹ gật đầu.

Một ma pháp sư Ba Tư ở phía sau, bảy chiến sĩ ở phía trước.

Đội ngũ chậm rãi tăng tốc, xông hướng Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Vương Đại Chùy trực tiếp xung phong, Địa Ngạo Thiên theo ở phía sau.

Một ngọn đèn Thanh Đồng lơ lửng trên đầu ma pháp sư Ba Tư, miệng đèn phun ra cát vàng mịn, chợt thấy mặt đất phía trước đột nhiên chui ra những cánh tay cát dài hai mét chặn lại Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên câm Đuôi Dê nhảy lên, đứng ở sau lưng Vương Đại Chùy. Bất ngờ là Vương Đại Chùy không né tránh, xông lên nhanh hơn.

Khán giả toàn trường sửng sốt nhìn cảnh này, đây chính là ma pháp Ba Tư rất nổi tiếng, Sa Chi Thủ, cực kỳ khó chơi, sao Vương Đại Chùy dám lao qua?

Hắc Ma Dương lao vào Sa Chi Thủ, cánh tay cát chộp hướng chân của nó.

Trên người Hắc Ma Dương như bôi dầu, những bàn tay cát dù gồng sức cỡ nào đều sẽ bị trơn trượt ra, không cách nào ngăn trở bước chân của Hắc Ma Dương.

Ma pháp sư kinh nghiệm phong phú khẽ lắc đầu, dùng ma pháp hệ thổ ở trước mặt người lùn đá, quả thực múa búa trước cửa Lỗ Ban.

Ma pháp sư Ba Tư kia giờ phản ứng lại, nhưng Hắc Ma Dương tựa như ngựa bay nhảy lên cao, lướt qua chiến sĩ Thanh Đồng ở hàng trước, đáp xuống chỗ ma pháp sư Thanh Đồng.

Đám chiến sĩ Thanh Đồng hấp tấp vung chiến mâu đâm ra, chỉ có ba người đâm trúng Hắc Ma Dương, nhưng Hắc Ma Dương chỉ lảo đảo trên không, chẳng hề bị tổn thương. Chiến sĩ Thanh Đồng trợn mắt há hốc mồm, cẩn thận quan sát mới phát hiện trong da lông của Hắc Ma Dương dường như có một lớp đá.

Ma pháp sư Ba Tư luống cuống tay chân phòng ngự, Vương Đại Chùy ném một cây chùy qua, tất cả ma pháp phòng hộ đều nát.

Ma pháp sư ở trong đám khán giả thâm giật nảy mình, không biết là thiên phú xuyên thấu ma pháp hay là thiên phú chiết xuất ma pháp.

Khi Vương Đại Chùy định ném chùy thứ hai thì ma pháp sư Ba Tư vừa chạy trốn vừa hét 1o:

"Ta đầu hàng! Ta buông bỏ trận chiến đấu này!"

Vương Đại Chùy vừa lòng thu về chiến chùy Hoàng Kim, hợp sức với Địa Ngạo Thiên đối kháng bảy chiến sĩ Thanh Đồng khác.

Chiến đấu vừa bắt đầu, bảy chiến sĩ Thanh Đồng đã tràn ngập tuyệt vọng, bọn họ phát hiện công kích của mình rơi vào hai người kia hoàn toàn không có tác dụng.

Hai người dường như từng giây từng phút được bảo vệ từ ma pháp phòng hộ cường đại.

Chiến mâu còn có thể để lại vết trầy màu trắng nhạt trên người Địa Ngạo Thiên, nhưng Vương Đại Chùy thì khác, áo giáp bao trùm toàn thân hắn, nếu không dùng kỹ năng chiến đấu thì chiến mâu thậm chí không cách nào để lại dấu trên áo giáp.

Nhìn lần lượt từng người Ba Tư ngã xuống, khán giả điên cuồng hét to:

"Vương Đại Chùy!"

"Địa Ngạo Thiên!"

"Học viện Đệ Nhất!"

'Spartal"

Trong sóng hò reo toàn trường, Vương Đại Chùy đánh xỉu chiến sĩ Thanh Đồng cuối cùng, rồi cùng Địa Ngạo Thiên cưỡi trên Hắc Ma Dương, chạy một vòng lớn quanh Valhein, đạp bụi bay lên.

Khán giả hoan hô càng thêm nhiệt liệt.

Đám đấu sĩ của Học viện Nộ Long chán nản buồn rầu, người Ba Tư bối rối nhìn Valhein.

Thương nhân đấu sĩ của học viện khác bắt đầu ra lệnh:

"Khi vê hãy điều tra Valhein này!"

"Tra rõ chi tiết của người này."

dulius thì nhìn hướng ban công miệng rồng, phát hiện các đại nhân vật ở nơi đó mỉm Cười.

dulius thở phào. Trong tiếng hoan hô đầy rẫy, Valhein vẫn dửng dưng như chẳng liên quan đến mình, cất ghế trở về bên cạnh Julius.

"Giỏi quát"

dulius cho Valhein một cái ôm siết đầy nhiệt tình.

Valhein mỉm cười.

dulius lớn tiếng khen ngợi:

"Ngươi thi đấu mấy trận đã được chú ý từ tư tế điện thần! Tiếng hò reo vừa rồi lớn còn hơn tiếng hò reo vòng chung kết ở các mùa trước! Ngươi là niềm kiêu hãnh của Học viện Đệ Nhất!"

Đấu sĩ ở một bên hâm mộ nhìn Valhein.

Sau khi kết thúc cuộc chiến hai đấu tám thì tiến hành cuộc

chiến hai đấu bảy, lần này Địa Ngạo Thiên yên phận chiến đấu bình thường.

Valhein vẫn ngồi trên ghế đọc sách.

Tuy trận chiến hai đấu bảy không hấp dẫn bằng lúc trước hai người đấu với tám người, nhưng mà khán giả đã thích Vương Đại Chùy, Địa Ngạo Thiên rồi, không chút keo kiệt lời cổ vũ.

Trận chiến hai đấu bảy cuối cùng kết thúc lịch trình thi đấu của ngày thứ nhất.

Ngày thứ hai, cuộc tranh tài giác đấu cử hành đúng hạn.

Thi đấu thú và thi đấu biểu diễn mở màn sau khi kết thúc thì bắt đầu cuộc chiến hai đấu sáu.

Khán giả vô cùng nhiệt tình.

Khi người chủ trì đọc tên của Valhein thì càng nhiều người đồng loạt hét to:

"Valhein! Thua chắc!"

Valhein đã lười để ý mấy fan nhìn không ra là phe mình hay phe địch.

Nhưng sau khi Valhein gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, toàn trường kêu hai cái tên nhiệt tình còn hơn Valhein.

Chương 555: Chung kết bắt đầu, vé vào cửa bán hết sạch (2)

Chương 555: Chung kết bắt đầu, vé vào cửa bán hết sạch (2)

Chung kết bắt đầu, vé vào cửa bán hết sạch (2)

Rất nhiều người phát hiện đấu sĩ của Học viện Đệ Nhất đều thay đổi trang phục, đổi thành đồng phục trang bị thân lực Hắc Thiết thống nhất, hơn nữa ở vị trí bắt mắt có dấu hiệu đầu rồng đỏ.

Thậm chí Địa Ngạo Thiên và hai tiểu thần lùn cũng thay đồ, có thể nói là trang bị đến tận răng.

Vương Đại Chùy không thay trang bị, chỉ chạm khắc một thương hiệu cửa hàng Trảm Long Giả ở ngực trái.

Đám tư tế của Điện Thần Tranh Chấp phát hiện hôm qua số người đông hơn hôm nay một chút, bọn họ hết sức bất ngờ.

Bởi vì quy luật của tất cả thi đấu đều là ngày đầu tiên và ngày cuối cùng là đông người, khoảng giữa ít khán giả xem thi đấu hơn, không ngờ lần này tăng trưởng ngược.

Điều này khiến đám tư tế của Điện Thần Tranh Chấp rất vui vẻ, vì sẽ khiến càng nhiều người tắm dưới ánh sáng của Nữ Thần Tranh Chấp.

Nhiều tư tế lặng lẽ nhìn Valhein.

Ánh mắt trưởng tư tế nhìn Valhein đặc biệt hiền hòa.

Chiến đấu một ngày rất nhanh trôi qua, mỗi lần Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy lên sân, tất nhiên sẽ dẫn phát khán giả kêu to như thủy triều lên.

Địa Ngạo Thiên, Vương Đại Chùy không phụ sự kỳ vọng của khán giả, nhiều lúc lấy ra thực lực chân chính, ngẫu nhiên cố ý làm cao, chọc khán giả cười to.

Tất cả mọi người phát hiện, Valhein chỉ là công cụ gọi ra Địa Ngạo Thiên, Vương Đại Chùy.

Nhưng đám đấu sĩ ngày hôm qua hiểu rõ chỉ tiết của Valhein thì thường dùng ánh mắt kiêng ky nhìn quét hắn.

Cọc gỗ thứ nhất cấp Thanh Đồng, chỉ có số ít thiên tài chiến đấu mới có thể đạt đến, cơ bản đều là người của gia tộc Bán Thần hoặc gia tộc Anh Hùng.

Hơn nữa ma pháp sư bị yếu thế khi ở trên sân giác đấu, người như vậy càng thêm ít thấy.

Sau khi chiến đấu ngày thứ hai kết thúc, khi người chủ trì tuyên bố ngày mai sẽ có hai mươi bốn người của hai mươi bốn học sinh đấu sĩ cùng lên sân đại hỗn chiến thì toàn trường sôi trào.

Vô số người cao giọng kêu to học viện đấu sĩ mà bọn họ ủng hộ nhất, vô số người mong đợi chung kết vào ngày mai. Một đêm qua trong chớp mắt.

Sáng sớm ngày thứ ba cuộc tranh tài giác đấu, xuất hiện tin tốt khiến đám tư tế Điện Thần Tranh Chấp mặt mày hớn hở.

Bán hết vé!

Khi vào sân, có hàng nghìn người đứng ở cửa oán trách, thậm

chí chửi mắng, càng đông người tụ tập hơn.

Tư tế Điện Thần Tranh Chấp nghe đám khán giả không có vé mắng chửi tựa như nghe âm nhạc tuyệt vời.

Vì thế trước khi tổng chung kết mở màn, người chủ trì tuyên bố tin tức khiến toàn trường khiếp sợ.

"Tuyên bố nhân danh Điện Thần Tranh Chấp, đợt thi đấu này đã nhận được vui sướng từ Nữ Thần Tranh Chấp, cho nên, vô luận ai được đến quán quân tất nhiên sẽ được làm thần tử của điện Nữ Thần! Đương nhiên, nếu ai có thể khiến giải giác đấu này càng hấp dẫn thì sẽ là thần tử đạt được càng nhiều huy hoàng! Các đấu sĩ, chiến đấu đi, chém giết đi, phân tranh đi, lấy lòng Nữ Thần đi!"

Sau ngắn ngủi yên tĩnh, toàn trường hoan hô.

Giống như có lực lượng vô hình vụt qua toàn trường, vô luận là đấu sĩ hay khán giả, trên mặt đều hiện ra cuồng nhiệt, trong mắt rực cháy ngọn lửa đỏ.

Nhìn hiện trường cuồng nhiệt, trưởng tư tế vui vẻ thả ra mũi mâu Tranh Chấp hơi phát sáng.

Người chủ trì kéo dài giọng, lớn tiếng tuyên bố:

"Chiến đấu Bắt đầu!"

Sau đó hai mươi bốn đấu sĩ từ phương hướng khác nhau đi về phía trước, toàn bộ đi vào sân.

Chiến ý ngưng tụ trên đất vàng.

Tất cả khán giả hâm mộ nhìn hai mươi bốn người này, điều này nghĩa là, hai mươi bốn người đang được Nữ Thần chú ý.

Khác với lúc trước, mỗi người đều mang râu ma pháp.

Trọng tài thổi còi, mọi người đều không nhúc nhích.

Valhein theo luật cũ, gọi Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy ra, sau đó thêm ma pháp phòng hộ cho mọi người.

Thêm xong rồi Valhein nhìn chung quanh sân giác đấu, mỉm cười nói:

"Ta tôn kính Nữ Thần Tranh Chấp, cũng sẵn sàng cố gắng lấy lòng Nữ Thần, cho nên, ta sẽ làm một ít chuyện khiến mọi người không vui vẻ. Nhưng ta là người yêu hòa bình, cho nên trong chiến đấu lúc trước ta cố ý cho Đại Chùy và Ngạo Thiên nương tay, có thể không giết người thì cố gắng đừng giết. Ta hy vọng trận chung kết cuối cùng này có thể khiến ta yên lặng làm xong bài tập. Nếu các ngươi chiến thắng Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy thì ta sẽ đứng lên nghênh chiến, nếu trước khi chiến thắng hai người này mà có ai ý đồ buộc ta đứng lên, như vậy ta sẽ tạm thời buông xuống hòa bình, dùng máu tươi và linh hồn của chư vị để lấy lòng Nữ Thần Tranh Chấp."

Rất nhiều đấu sĩ im lặng không nói, không ai muốn đắc tội đấu sĩ cọc gỗ thứ nhất, huống chi chiến đấu lúc trước đúng là Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên nương tay.

Một chiến sĩ Thanh Đồng đột nhiên lớn tiếng nói: "Mọi người đừng tin tưởng hắn nói linh tinh! Hắn chẳng qua là một ma pháp sư vô cùng bình thường, nguyên nhân hắn có thành tựu hôm nay là hoàn toàn dựa vào hai người hầu! Chúng ta chỉ cần phân ra một nửa người bám giữ hai người hầu của hắn, những người khác đi giết hắn, nhất định có thể giải quyết hắn! Giết hắn rồi chúng ta lại công bình cạnh tranh quán quân."

“Nham thạch đột thứ.'

Chương 556: Quán quân tranh tài

Chương 556: Quán quân tranh tài

Quán quân tranh tài

Một giọng nói trong trẻo vang vọng toàn trường, tất cả mọi người nhìn thấy Valhein ngón tay chỉ hướng chiến sĩ cách hơn bảy mươi mét.

Mọi người nghi hoặc khó hiểu, ma pháp sư Thanh Đồng căn bản không cách nào công kích kẻ địch xa như vậy.

Chiến sĩ Thanh Đồng nói chuyện cười khẽ nhìn về hướng Valhein.

Phập!

Hoa gai đá nở rộ.

Chiến sĩ Thanh Đồng giống như bãi thịt nát nằm trong một đống chày đá, thân thể co giật mạnh.

Máu tươi văng khắp nơi, kêu xèo xèo, tiếng máu chảy ra từ vết thương thông qua râu ma pháp truyên khắp toàn trường.

Tất cả mọi người khó tin nhìn cảnh này.

"Còn có ai không muốn để ta ngôi xuống?" Valhein nhìn quét toàn trường.

Cả tòa sân giác đấu im ắng, giống như chốn bí mật chờ đợi

tình nhân hẹn hò.

Valhein ngồi xuống, mở ra sách ma pháp, làm bài tập.

Giây sau, tiếng kêu tên của Valhein vang vọng bầu trời.

"ValheinU'

'ValheinU

'ValheinU

Người lúc trước mắng Valhein dữ nhất giờ phút này hét muốn bể giọng.

Valhein ngồi xuống, mở ra sách ma pháp, nghiêm túc làm bài.

Tiếng hò reo từ khán giả thưa dần, nhưng ánh mắt càng sáng tỏ.

Đám đấu sĩ vẫn giữ yên lặng.

Vương Đại Chùy cưỡi trên Hắc Ma Dương nói:

"Ta không phải nhằm vào ai, trên sân giác đầu này những kẻ đứng đều là đồ bỏ đi."

Địa Ngạo Thiên và Hắc Ma Dương bỗng nhiên quay đầu, giận dữ nhìn Vương Đại Chùy.

Đang nói ai vậy?

Đám khán giả cười đau bụng, Người Lùn này rất gợi đòn. "Khụ khụ, chiến đấu, chiến đấu thôi. Lần này, chúng ta phải dùng bản lĩnh thật. Nhưng hai mươi hai người thì hơi nhiều, hai chúng ta hợp sức xử từng tên đi, kẻ nào muốn giải quyết chúng ta nhất thì chúng ta làm thịt tên đó trước, chọn ai nhỉ?" Vương Đại Chùy nghiêm trang vuốt hai bên râu to.

Hai mươi hai đấu sĩ thay đổi sắc mặt, nhìn nhau, có vài người thậm chí còn từ từ lui về phía sau.

Người ở ngoài sân thấy thế âm thầm lắc đầu.

Chỉ có đám tư tế Điện Thần Tranh Chấp càng nhìn Vương Đại Chùy càng thấy thuận mắt, chế tạo phân tranh, vĩnh viễn chế tạo phân tranh là lý tưởng trong đời của mỗi một tín đồ Nữ Thần Tranh Chấp.

"Chọn ai gần nhất đi, lên!"

"Bô lô ba la!"

Hai người một trước một sau xông về phía chiến sĩ Thanh Đồng ở gần.

Chiến sĩ Thanh Đồng kia co giò chạy, vừa chạy vừa hét:

"Mọi người mau đến giúp ta, chúng ta phải hợp sức mới có thể chiến thắng hai người kial Không thể bị bọn họ một kích phá tan!"

Nói đúng!"

“Ta giúp ngươi ngay đây!"

Mấy đấu sĩ lớn tiếng kêu to, nhưng không nhúc nhích.

Chỉ có một số người giữ im lặng thì lặng lẽ áp sát Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên.

Hơn một nửa đấu sĩ nhìn nhau, ngầm hiểu, lặng lẽ hành động.

Hắc Ma Dương đột nhiên tăng tốc vượt qua Địa Ngạo Thiên, càng lúc càng gần chiến sĩ Thanh Đồng kia hơn.

"Mọi người hỗ trợ, không thể bị hắn một kích đánh tan!" Chiến sĩ Thanh Đồng lớn tiếng kêu to, âm thanh run rẩy, trong cổ họng

giống như có một đám quạ xoay quanh.

Bởi vì trong chiến đấu ngày đầu tiên, hắn bị Vương Đại Chùy một chùy đánh xỉu.

Mắt thấy hai bên cách nhau mười mét, Hắc Ma Dương bỗng nhiên chân đạp mặt đất, đại địa nổ tung, bụi bay mù mịt, Hắc Ma Dương và Vương Đại Chùy tựa như cây nỏ to bay lên cao, tựa như đại bàng nhào về phía chiến sĩ Thanh Đồng kia.

Chiến sĩ Thanh Đồng bất chợt không còn nghe tiếng bước chân đuổi theo nữa, nhìn lại, mặt lộ vẻ nghi hoặc, sau đó qua đuôi mắt thấy một đoàn bóng ma trên đầu.

Vương Đại Chùy từ trên đầu đập xuống.

"Ta " Chiến sĩ Thanh Đồng chưa kịp chửi thì lại bị một chùy đánh ngất.

Khán giả giật mình thi nhau kêu lên, động tác vừa rồi của Vương Đại Chùy và Hắc Ma Dương quá ngầu, giống như đang bay vậy.

"Bô lô ba la."

Địa Ngạo Thiên hâm mộ nhìn người ta có thú cưỡi, hắn quay đầu nhìn tiểu thần lùn lửa vô dụng.

Hửm?

Gì đây? Tại sao có bốn chiến sĩ Thanh Đồng lén lút tấn công hai tiểu thần lùn kia?

Lúc trước chủ nhân nói trước khi đến chung kết không thể tự nổ.

Hiện tại là chung kết

Địa Ngạo Thiên ra lệnh:

"Bô lô ba la!"

Bùm!

Bùm!

Hai tiểu thần lùn lập tức tự nổ, ngọn lửa khuếch tán, sóng khí cuồn cuộn, bốn chiến sĩ Thanh Đồng đều bị nổ bay, ngọn lửa và dung nham khuếch tán.

"Đầu hàng, chúng ta đầu hàng! Đây là loại lửa gì vậy? Cứu mạng! Các vị đại nhân cứu mạng!"

Bốn chiến sĩ Thanh Đồng dùng thần lực bao bọc toàn thân, điên cuồng lăn lộn dưới đất, nhưng chẳng những vô dụng, ngược lại khiến mặt đất bắt lửa.

Mọi người kinh ngạc nhìn thấy, trên người bốn chiến sĩ bao trùm lửa và dung nham, ước chừng vài giây nữa thân lực Thanh Đồng sẽ bị đốt thủng.

Chiến sĩ Thánh Vực phụ trách bảo hộ khán giả lập tức bay qua, cách xa năm mét vung tay lên, lửa và dung nham trên người chiến sĩ Thanh Đồng bị tách ra, bị lực lượng vô hình ném ra xa.

Rất nhiều chiến sĩ nhìn mà thèm, đây là sức mạnh cường đại của chiến sĩ Thánh Vực, có năng lực lĩnh vực bán kính năm mét, trong vòng năm mét có thể làm được nhiều thứ không ngờ tới, cũng sẽ tăng mạnh lực lượng của bản thân.

Những chiến sĩ, ma pháp sư cấp bậc cao thì lòng rung động.

Chương 557: Quán quân tranh tài (2)

Chương 557: Quán quân tranh tài (2)

Quán quân tranh tài (2)

Theo lý thuyết, trong lĩnh vực của chiến sĩ Thánh Vực thì không cần ra tay cũng có thể khiến ngọn lửa tắt, dung nham lạnh. Nhưng chiến sĩ Thánh Vực này chỉ có thể phân tách ngọn lửa và dung nham mới có thể cứu người, chứng minh ngọn lửa đó có thể đối kháng nhẹ với lực lượng lĩnh vực.

Bốn chiến sĩ Thanh Đồng cảm ơn chiến sĩ Thánh Vực, bất đắc dĩ xoay người rời đi.

Trên sân đấu chỉ còn mười bảy người.

"Chúng ta nhất định phải hợp sức!"

"Hợp sức!"

Mười tám chiến sĩ cùng nhau tụ tập, nhưng Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên chia nhau nhắm trúng một chiến sĩ Thanh Đồng, đuổi theo đánh.

Hai chiến sĩ Thanh Đồng bỏ chạy, tuyệt đối không ngay mặt nghênh chiến.

Khán giả không ngờ đám chiến sĩ Thanh Đồng này hèn thế, đều xì gió, tiếp đó lớn tiếng quát mắng.

Nhưng mà, vô luận khán giả chửi thúi đầu thì hai chiến sĩ

Thanh Đồng vẫn không dừng lại.

"Chạy tới chỗ chúng ta này!"

Còn lại mười lăm chiến sĩ Thanh Đồng đứng thành ba hàng phương trận, dùng khiên bảo vệ bên trái người, giáo dài vươn ra từ bên phải, khiên bên phải của mỗi chiến sĩ đều có thể ngăn trở bên phải của chiến sĩ đứng phía trái, chỉ có chiến sĩ ở ngoài cùng bên phải là nửa người lộ ra ngoài nguy hiểm.

Bọn họ chạy bước nhỏ, đội ngũ trật tự nghênh hướng chiến sĩ Thanh Đồng gần nhất.

Chiến sĩ Thanh Đồng kia lập tức quẹo cua, nhưng Vương Đại Chùy lại lần nữa tăng tốc một chùy đánh xỉu.

Kendgl

Địa Ngạo Thiên vẫn đang truy sát một chiến sĩ Thanh Đồng khác.

"Vì bệ hạ!" Giọng nói của Vương Đại Chùy truyền khắp toàn trường.

Khán giả kinh ngạc nhìn thấy Vương Đại Chùy thế nhưng một người cưỡi Hắc Ma Dương xông hướng phương trận chiến sĩ.

"Vương Đại Chùy!"

Rất nhiều khán giả lớn tiếng hoan hô. Bầu không khí trong hiện trường tràn ngập bi tráng.

Vương Đại Chùy xông tới đằng trước phương trận chiến sĩ, Hắc Ma Dương bỗng nhảy lên cao.

"Nguy rồi, tản ra!" Một chiến sĩ Thanh Đồng trung niên kinh nghiệm dày dạn chợt phát hiện ý đồ của Vương Đại Chùy.

Nhưng những người khác không phản ứng lại, theo bản năng sử dụng kỹ năng chiến đấu đâm mâu ra.

Những chiến mâu mang theo kỹ năng chiến đấu và thần lực nổ tung trên người Hắc Ma Dương.

Tổng cộng tám cây chiến mâu đâm trúng, đủ phá vỡ thần lực Bạch Ngân hộ thể, chợt thấy áo giáp nham thạch cố hóa bên ngoài người Hắc Ma Dương vỡ vụn, ba đầu mâu đâm vào thân thể của nó.

"Be!" Hắc Ma Dương ăn đau, ở giữa không trung giãy giụa kêu hướng phương xa.

Vương Đại Chùy nhanh nhẹn nhảy xuống, rơi vào phía sau phương trận, một chùy đập vào lưng của một chiến sĩ Thanh Đồng.

Chiến sĩ Thanh Đồng kia bản năng xoay người giơ khiên đỡ, nhưng chỉ nghe bùm một tiếng, xương tay trái của hắn vỡ vụn, cả người bay ngược ra.

"Dám bị thương tọa ky của ta hả!"

Mắt Vương Đại Chùy đỏ ngầu, vung chiến chùy giết hướng chiến sĩ Thanh Đồng.

Đám chiến sĩ Thanh Đồng vừa đánh vừa lui, hơn mười cây giáo dài không ngừng lợi dụng ưu thế cự ly hoặc đỡ hoặc đâm.

Rất nhanh, Vương Đại Chùy không tổn thương được người, áo giáp trên người rạn nứt nhiều chỗ, ngay cả áo giáp nham thạch cũng nứt nẻ.

-Đánh không lại! Vương Đại Chùy xoay người chạy.

"Be " Áo giáp nham thạch mới phủ lên vết thương của Hắc Ma

Dương, nhưng hành động không nhanh nhẹn băng lúc trước.

Vương Đại Chùy cưỡi Hắc Ma Dương vòng qua chiến sĩ Thanh Đồng, xông về phía Địa Ngạo Thiên.

Hai huynh đệ chúng ta hợp sức đi

Địa Ngạo Thiên đã đánh ngất người kia, xông đến.

Hai huynh đệ đồng tâm hiệp lực, giết hướng mười bốn chiến sĩ Thanh Đồng cuối cùng.

Nhưng mười bốn chiến sĩ Thanh Đồng này khác với chiến sĩ lúc trước, mỗi người đều là đấu sĩ Thanh Đồng xuất sắc nhất của từng học viện, hai người trong một chốc không làm gì được mười bốn người.

"Thuật hỏa câu!"

Địa Ngạo Thiên đột nhiên thi pháp, thuật hỏa cầu siêu khổng lồ bay về phía đám chiến sĩ Thanh Đồng.

Tất cả chiến sĩ Thanh Đồng giật nảy mình, nhanh chóng trốn tránh.

Bùm!

Thuật hỏa cầu nổ hụt.

Nhưng chiến sĩ Thanh Đồng đã bị tách ra.

Hai người lập tức xông hướng chiến sĩ Thanh Đồng bên trái, nhưng mới đánh một lúc thì bị kẹp vào giữa, buộc phải tránh đi, cho cả nhóm hội hợp.

Chiến đấu càng thêm kịch liệt.

Không bao lâu, Hắc Ma Dương bị thương nặng nằm trên mặt

đất không cách nào chiến đấu.

Vết thương trên người Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy càng lúc càng nhiều, đám chiến sĩ Thanh Đồng ở phía đối diện tiêu hao rất lớn.

Có vài chiến sĩ Thanh Đồng dồn sức đánh liều bị thương nặng, đánh bị thương Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên.

Valhein rốt cuộc buông sách xuống, nghiêm túc quan sát thi đấu, nhưng thường thường viết vẽ, tổng kết chiến đấu, tổng kết ưu và nhược điểm của hai người hầu, tổng kết các loại phương thức chiến đấu, cũng phỏng ra cách làm sao để thắng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, tình trạng vết thương của Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy càng lúc càng nghiêm trọng, thậm chí ảnh hưởng đến Địa Ngạo Thiên thi pháp, nhưng chiến sĩ ở đối diện cũng giảm xuống còn bảy người.

Đến lúc này, khán giả ở hiện trường không còn chia phe nữa, cùng nhau cổ vũ, hò reo cho hai bên.

Cuối cùng, khi chiến sĩ Thanh Đồng còn sót lại năm người thì Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy bắt đầu lảo đảo.

Vương Đại Chùy đã liên tục dùng chùy bay hai lần trong trận chiến này, liên tục bị thương nặng hai người, nhưng tác chiến suốt khiến thân thể hơi không chịu nổi.

Chương 558: Quán quân tranh tài (3)

Chương 558: Quán quân tranh tài (3)

Quán quân tranh tài (3)

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên đột nhiên thẳng tắp xông hướng năm người.

"Địa Ngạo Thiên!" Vương Đại Chùy đột nhiên rống to, muốn lao lên theo.

“Bô lô ba lal" Địa Ngạo Thiên hét to.

Mắt Vương Đại Chùy ngấn lệ, lùi nhanh.

"Bô lô ba la!"

Địa Ngạo Thiên đột nhiên hô to một tiếng, thân thể hóa thành một đoàn lửa bỗng nổ tung.

Năm chiến sĩ Thanh Đồng bên đối phương bị nổ bay, theo sau bị ngọn lửa bao phủ.

"Đầu hàng! Chúng ta đầu hàng!"

Năm chiến sĩ Thanh Đồng nhìn lửa và dung nham đầy người, hoảng sợ tuyệt vọng.

Chiến sĩ Thánh Vực lần thứ hai xuất hiện, sử dụng lực lượng lĩnh vực phân tách ngọn lửa và dung nham.

Vương Đại Chùy nhìn vị trí Địa Ngạo Thiên biến mất, khẽ thở

dài, xoay người, đưa mặt vê phía Valhein, một gối quỳ dưới đất, tay chống chiến chùy.

"Bệ hạ, chúng ta thắng."

Valhein đứng lên, lại gọi ra Địa Ngạo Thiên và hai tiểu thần lùn.

Vương Đại Chùy hưng phấn chạy tới, cùng Địa Ngạo Thiên choàng vai bá cổ.

Khán giả cực kỳ cảm động, lần lượt hô to tên của hai người.

Giọng nói của người chủ trì truyền khắp toàn trường.

"Thắng bại đã phân, quán quân xuất hiện! Chúng ta hãy hoan hô cho Vương Đại Chùy, Địa Ngạo Thiên, Valhein, Học viện Đệ Nhất!"

Toàn trường đứng dậy, lớn tiếng hoan hô, mặt đất và bầu trời cùng rung rinh.

Quý tộc Bán Thần và đám tư tế trên ban công miệng rồng cùng đứng lên.

Trưởng tư tế mỉm cười hiền hòa, nắm mũi mâu Tranh Chấp, đang định giơ lên, đột nhiên, sân giác đấu tối xuống.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chợt thấy một đoàn mây đen lơ lửng trên trăm mét bên trên sân giác đấu, phạm vi che hơn mười dặm, che lấp ánh sáng mặt trời buổi sáng.

Tất cả mọi người mặt lộ vẻ hoảng sợ, nhưng trong hoảng sợ mơ hồ có nét vui mừng.

Sau đó mây đen tách ra, một luông sáng đỏ máu nhạt từ trên trời giáng xuống. Cột sáng màu máu bao phủ Valhein.

Cũng bao phủ Địa Ngạo Thiên, Vương Đại Chùy.

"Là thần ban!"

"Ca ngợi Nữ Thần Tranh Chấp!"

"Ngợi khen Nữ Thần!"

Trừ số ít người nửa quỳ dưới đất, đa số người giơ cao hai cánh tay, lớn tiếng hoan hô.

Mặt trưởng tư tế lộ vẻ kích động, nhìn chăm chú khe nứt ánh sáng đỏ trong mây đen, tay phải run run.

Ở trong mắt người ngoài thì đợt thần ban này càng giống như là hình thành từ cộng hưởng lực lượng của Nữ Thần Tranh Chấp, thân là trưởng tư tế của Điện Thần Tranh Chấp, hắn có thể cảm ứng được, đây là Nữ Thần Tranh Chấp tự mình giáng thần ban xuống.

Nữ Thần Tranh Chấp đã mấy chục năm không tự mình thần ban.

"Ca ngợi Nữ Thần Tranh Chấp!" Trưởng tư tế lớn tiếng hoan hô.

Những tư tế bình thường đều nửa quỳ dưới đất, cao giọng cầu nguyện, thậm chí ngâm nga sử thi ca ngợi Nữ Thần Tranh Chấp.

"Ca ngợi Nữ Thần Tranh Chấp!"

Valhein đứng trong ánh sáng ban thưởng của Thần, chân thành giơ cao hai cánh tay, chân thành ca ngợi.

Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên cũng giơ cao hai tay, vẻ mặt tràn đầy sung sướng.

Valhein cảm giác có dòng chảy hơi mát tuôn vào thân thể của

mình.

Tiếp đó, lại có một dòng chảy mát tuôn vào.

Valhein ngẩn ngơ, thế cho nên phân tâm vào lúc này.

Trong sách và trong truyền thuyết ghi chép nhiều về thần ban, nhưng cơ hồ tất cả mọi người được thần ban một lần chỉ cho một loại năng lực hoặc một vật phẩm.

Cho dù có người đạt được Thần Linh yêu thích, được hai loại thần ban thì cũng chia ra buông xuống hai lần, hoặc có thêm Thần Linh ban cho.

Còn như bây giờ một lần cho luôn hai đợt thân ban có lẽ không phải không có, nhưng ít đến mức không được ghi chép.

Valhein nghi hoặc khó hiểu, trong lòng không ngừng suy đoán.

"Trong hệ thần Hy Lạp có rất nhiều chỉ nhánh, cũng xưng là tiểu hệ thân, mỗi tiểu hệ thân đều có rất nhiều Thần Linh, như tiểu hệ thân Nữ Thần Đại Dương, tiểu hệ thần Hà Bá, tiểu hệ thân Nữ Thần Muse, tiểu hệ thần Nữ Thần Vận Mệnh vân vân. Mà trong đó còn có hai hệ thân luôn đối lập, tức là tiểu hệ thân Bất Hòa và tiểu hệ thân Tường Hòa. Trong đó tiểu hệ thân Bất Hòa với Nữ Thần chiếm đa số, cũng càng mạnh, cho nên gọi chung là Nữ Thần Bất Hòa."

"Nhiều Thần Linh của Hy Lạp nếu truy tìm căn nguyên của bản thân và hành động thần quyền, thậm chí ngẫu nhiên lờ đi quyền hành của Thần Vương Zeus. Thí dụ như tiểu hệ thân Bất Hòa Thần Linh vì tăng cường lực lượng, vì đả kích tiểu hệ thân Tường Hòa mà thường hay gợi lên các loại tranh chấp, nội đấu giữa thành bang Hy Lạp, nội đấu giữa Thần Linh Hy Lạp, cuộc đấu lớn giữa hệ thần Hy Lạp và hệ thần khác đều có bóng dáng của tiểu hệ thần Bất Hòa. Nhưng Zeus vẫn luôn không kiêm chế bọn họ, e rằng

trong này có gì đó mờ ám."

"Tuy rằng Ares và Athena đều có thần quyên 'chiến tranh và chiến đấu, nhưng Ares là tên điên hiếu chiến khát máu, Nữ Thần Athena còn có một thần quyền là 'Hòa bình. Nhưng ta bị Athena chú ý, Nữ Thần Tranh Chấp là tòng thần của Ares, giáng xuống một tâng thần ban đã có chút kỳ lạ, tại sao giáng xuống hai tâng?"

"Thần Linh sẽ không tự dưng thưởng cho, ta cũng không có thiên phú thể diện, vậy thì chỉ có thể là ta gợi lên phân tranh giữa bình dân và quý tộc trong Athens, tăng mạnh lực lượng của Nữ Thần Tranh Chấp nên mới âm thầm ban cho ta hai loại lực lượng."

Nghĩ đến đây, trong lòng Valhein rộng mở sáng sủa.

Chương 559: Thần ban của Nữ Thần Tranh Chấp

Chương 559: Thần ban của Nữ Thần Tranh Chấp

Thần ban của Nữ Thần Tranh Chấp

"Điêu này xem như có sữa là mẹ sao? Nhưng rốt cuộc ai là khụ khụ"

Valhein lập tức dừng lại ý tưởng không lành mạnh.

Trên mây đen vang tiếng sấm.

Cơ mặt Valhein cứng lại, hơi hoảng.

Cột sáng màu máu thu lại, rút vê tâng mây.

Khe nứt màu đen khép lại, chớp mắt sau tan biến không còn dấu vết.

Tia nắng buổi sáng lại chiếu vào sân giác đấu.

Người chủ trì hưng phấn đến mức mặt đỏ rực, cao giọng hò reo:

"Chúng ta hãy hoan hô cho Valhein kiêu ngạo, tự đại, cuồng vọng, nhưng lại cường đại, may mắn và táo bạo! Hắn được ưu ái của Nữ Thần Tranh Chấp, đã là đấu sĩ được thần ban"

'ValheinU'

'ValheinU

"Valheint

Toàn trường hoan hô.

Giây phút này, không có người để ý Valhein có phải là ma pháp sư hay không, cũng không có người để ý hắn có phải là người Sparta hay không, nếu đã nhận thần ban của Nữ Thần Tranh Chấp thì là người mình, hơn nữa là người mình đáng giá sùng bái.

Đặc biệt là đám trẻ, đôi mắt sáng rực nhìn Valhein.

Đấu sĩ của học viện khác cũng hò reo hùa theo, dù rằng đa số người không tình nguyện.

Chủ nhân của Học viện giác đấu Đệ Nhất Julius cũng hùa theo hét lớn tên của Valhein, hưng phấn giống như một cục thịt to đã chín.

Segus lớn tiếng dùng ngôn ngữ Sparta khen ngợi:

"Valhein quá ngâu!"

Lần này Valhein nghiêm túc vái chào bốn phương tám hướng, trong tiếng hò reo của mọi người, hắn trở về bên cạnh Julius.

"Hoàn mỹ như thần!"

dulius lao tới, lại cho Valhein một cái ôm siết.

Segus thì xông tới ôm Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên, khiến hai người hoang mang. Kế tiếp, đó là các loại biểu diễn.

Sau biểu diễn là nghi thức trao giải.

Mặt trưởng tư tế mang nụ cười hiền hòa, tự tay đội vòng nguyệt quế cho Valhein, tiếp đó đưa lên cúp, thậm chí vỗ vai của Valhein.

Hạng hai và hạng ba thì do tư tế bình thường trao giải.

Trao giải xong là nghi thức bế mạc, cuối cùng Valhein và tất cả đấu sĩ dạo một vòng trên sân.

Khi quay vê chỗ .Julius, một tư tế trung niên điển trai đang nói chuyện với .Julius.

Nhìn thấy Valhein, tư tế trung niên bước nhanh đến, mỉm cười nói: "Valhein các hạ, xin chào, ta là chủ tư tế của Điện Thần Tranh Chấp, Boas."

"Chủ tư tế Boas tôn kính, xin chào các hạ." Valhein mỉm cười vái chào.

Boas nói:

"Chúc mừng ngươi trở thành Thần Quyến Giả của Nữ Thần Tranh Chấp."

Valhein hỏi:

"Đây cũng xem như Nữ Thần Tranh Chấp ưu ái sao?"

Boas đáp:

"Thông thường thì loại này xem như Nữ Thần Tranh Chấp chú ý. Hơn nữa, đồng thời được đến nhiều vị Nữ Thần ưu ái, vậy thì ngài nhất định cũng được ưu ái từ Nữ Thần May Mắn."

Valhein nói:

"Ta còn cho rằng các ngươi sẽ cố ky một thân phận khác của ta."

Boas mỉm cười nói:

"Chúng ta sẽ không xen vào chuyện của Thần Linh, chúng ta

chỉ để ý yêu ghét của Nữ Thần Tranh Chấp."

Valhein gật gù, dường như đã hiểu, càng hiểu rõ hơn quan hệ giữa hệ thần với những nhân viên thần chức này.

"Dựa theo thông lệ, sau khi nhận cúp có thể đi kho chứa bảo bối của điện thần lựa chọn báu vật, vậy bây giờ ngươi tính đợi sau này đi hay đi ngay?"

Valhein nhìn thoáng qua Julius.

dulius nhẹ gật đầu.

"Vậy ta đi bây giờ, thừa dịp Nữ Thần ưu ái còn có nhiệt độ, vận khí của ta có lẽ sẽ tốt một chút.' Valhein nói. Boas quay đầu nhìn về hướng Julius:

"Tốt, vậy bây giờ chúng ta hãy đi kho chứa báu vật của điện thần. Julius, ngươi làm rất tốt, Học viện Đệ Nhất sẽ nhận được yêu thích của Nữ Thần."

dulius khiêm tốn cúi người:

"Vì Nữ Thần, chúng ta sẽ vĩnh viễn chế tạo phân tranh."

"Chúng ta đi." Boas mỉm cười mang theo Valhein cùng nhau rời đi sân giác đấu, ngồi xe ngựa đi Điện Thân Tranh Chấp.

"Chúng ta nghe nói chuyện của ngươi ở Athens." Boas ở trên xe nói.

Valhein mỉm cười, trong lòng thầm rùng mình.

"Thần Linh luôn khoan dung, chỉ cần ngươi có thể khiến Thần Linh vui vẻ, nhưng Thần Linh cũng ghen tị." Boas nói lấp lửng.

Valhein nhẹ gật đầu, sau đó dùng ngữ khí bình thản nói:

"Ta hiện tại chỉ là một phàm nhân, mục tiêu của ta là trở thành Truyền Kỳ, còn chuyện khác thì không liên quan tới ta, ta cũng không có tâm tư quản."

Nào ngờ Boas bảo:

"Nghe nói đám tư tế của Điện Thần Tường Hòa có chút phê bình kín đáo với ngươi."

Valhein nhủ thầm, tới chủ đề chính rồi.

Valhein nói lấp lửng:

"Bản thân ta là một ma pháp sư theo đuổi hòa bình, đương nhiên, ta cũng không kháng cự lấy lòng Nữ Thần Tranh Chấp."

Boas mỉm cười nói:

"Nữ Thần khoan dung. Nếu có một ngày ngươi cần trợ giúp, cửa lớn của Điện Thần Tranh Chấp vĩnh viễn mở rộng vì ngươi, vô luận ở Sparta hay Athens, hoặc bất kỳ nơi đâu trong Hy Lạp, chỉ cần ngươi có thể làm Nữ Thần vui vẻ là được, vô luận ngươi ở đâu."

Valhein qua loa nói:

"Ca ngợi Nữ Thần Tranh Chấp."

Trong lòng Valhein tràn ngập cảnh giác cao độ.

Điện thần khác ước gì hết sức lôi kéo hắn, muốn hắn chỉ tín phụng một Thần Linh, nhưng nghe lời của Boas thì Nữ Thần Tranh Chấp rõ ràng không để ý hắn đầu phục ai, chỉ cần chế tạo rối loạn thì Nữ Thần Tranh Chấp sẽ luôn giữ sự chú ý, thậm chí sẽ không ngừng giáng xuống thần ban.

Điều này nghĩa là Nữ Thần Tranh Chấp có mưu đồ to lớn. Nhớ lại truyền thuyết xem trong sách, chẳng lẽ liên quan đến việc tranh

cướp thần vị cao hơn?

Chương 560: Thần ban của Nữ Thần Tranh Chấp (2)

Chương 560: Thần ban của Nữ Thần Tranh Chấp (2)

Thần ban của Nữ Thần Tranh Chấp (2)

Boas khẽ mỉm cười, nói:

"Bây giờ ngươi nên nghĩ là sẽ chọn loại báu vật gì. Nhưng trong kho báu vật của Điện Thần Tranh Chấp chỉ có ma pháp khí bình thường, không có ma pháp khí thần ban, ngươi có thể đổi trang bị thần lực thần ban có giá trị cao rồi trao đổi ma pháp khí tốt."

Valhein nói:

"Cảm ơn kiến nghị tốt bụng của ngài, ta sẽ suy xét cẩn thận."

Rất nhanh, xe ngựa đến Điện Thần Tranh Chấp.

Điện thần của Hy Lạp đa số là điện thần đơn, một vị Thần Linh hưởng riêng một điện chủ độc lập to lớn.

Hai người vòng qua Điện Thần Tranh Chấp, đi dãy kiến trúc phụ phía sau điện thần, xuyên qua các tầng vệ binh bảo vệ, đi vào một tòa điện phủ.

"Ngươi có thể lựa chọn bất kỳ báu vật nào ở đây, nhưng có một số báu vật cần nhiều cái cúp mới đổi được." Boas nói.

Valhein gật đầu, ngẩng đầu nhìn lại.

Chợt thấy kho báu vật dài cỡ hơn bốn mươi mét, rộng hai mươi mét, hai bên trái phải có hai hàng kệ, chính giữa cũng có hai hàng kệ.

Trên kệ có các loại báu vật.

Có trang bị thân lực tỏa ra hơi thở thần thánh, có các món ma pháp khí tinh khí, có vật phẩm cất chứa cổ xưa, có pho tượng quý giá và bút tích của danh nhân, còn có châu báu rực rỡ xinh đẹp.

Valhein tập trung ngay vào một cục khoáng thạch màu đỏ nhạt, trên khoáng thạch khảm thủy tỉnh trong suốt to cỡ nắm tay, trong thủy tinh sóng sánh chất lỏng màu xanh như đại dương thu nhỏ.

Nguồn suối Ma Lực, đáng tiếc bên dưới viết cần ba chiếc cúp Tranh Chấp mới đổi được.

Boas nói: "Bên cạnh còn có một kho báu vật nhỏ, là trưởng tư tế các hạ từ mấy thế hệ trước chơi một trò nhỏ, hiện tại các điện thân đều học theo. Trong kho báu vật nhỏ đó có năm mươi món báu vật, đa số báu vật rất bình thường, nhưng có vài món giá trị đắt đỏ không thua gì nguồn suối Ma Lực. Tất cả báu vật trong đó đều bị hòm gỗ che, bị lực lượng của điện thân phong cấm, không cách nào dòm ngó. Mỗi cái cúp có thể chọn một hòm trong kho báu vật nhỏ, nếu ngài thích thì có thể thử vận may."

Valhein mỉm cười nói: "Thì ra quý điện thần cũng giỏi vê chế tạo phân tranh trong lòng."

Boas nói:

"Ngươi có thời gian một ngày, không cần gấp gáp, từ từ suy xét, cũng có thể từ từ quan sát báu vật trong kho báu vật lớn."

Valhein tò mò đi đến cửa hông, chợt thấy trong kho báu vật nhỏ quả nhiên có rất nhiều hòm gỗ, không giống như kho báu vật

lớn có thể cảm giác rõ rệt.

Boas mỉm cười nhìn Valhein.

Đột nhiên, Valhein ngây ra một lúc, rồi chớp mắt liên tục.

Thế giới trước mắt Valhein thay đổi.

Mỗi cái rương đều thành trong suốt, nhưng mà, vẫn không thấy được thứ trong rương, chỉ có thể nhìn thấy sương khói trắng hoặc nhiều hoặc ít, hoặc đậm hoặc nhạt.

Những làn khói trắng này cực kỳ quen mắt.

Đặt vật tế lên bàn tế toát ra khói trắng cũng như thế này.

"Vì lấy được vật tế càng tốt, cho nên bàn tế cũng thân ban cho ta một thiên phú thần nhãn?"

Valhein đưa mắt nhìn, chợt thấy trong năm mươi hòm đa số khói trắng rất bình thường, ước chừng giá trị bốn, năm nghìn vàng đại bàng.

Trong đó có bốn cái hòm là khói cực kỳ đậm, ước chừng giá trị mười vạn vàng đại bàng, đủ kích hoạt bốn vòng thiên phú.

Valhein vẻ mặt thản nhiên.

Hắn đi ra kho báu vật nhỏ, vào kho báu vật lớn.

Bề mặt tất cả vật phẩm trong kho báu vật lớn cũng toát ra khói trắng.

Valhein đầu tiên là đưa mắt nhìn quét, định nhìn từng món nhưng kinh ngạc phát hiện, có một vật phẩm tỏa sương mù dày đặc, trắng đến chói mắt.

Đó đã không phải là khói trắng nữa mà là tia sáng, sáng rực

giống như đèn ma pháp.

Đó là một khúc đâu mâu Thanh Đồng gấy, đại khái to cỡ bàn tay, bê mặt gỉ sét, nhưng phần mũi mâu vẫn sáng choang, đặt ở trong góc không bắt mắt, chỉ cân một chiếc cúp là có thể đổi.

"Tổng sản lượng của đoàn sáng sương mù này không lớn nhưng quá chói, chói còn hơn trang bị thần ban. Nếu trang bị thần ban là lây dính hơi thở của Thần giới thì cây mâu gấy đó rất có thể ẩn chứa hơi thở của Chân Thần. Không sốt ruột, ta tạm giả vờ cẩn thận nhìn xem."

Valhein chậm rãi đi dạo trong kho báu vật lớn, nhìn từng món, với mỗi vật phẩm tỏa sương mù dày đặc vượt qua mười vạn vàng đại bàng thì đều âm thầm ghi lại.

Qua hơn nửa tiếng, Valhein đi một vòng, đã ghi nhớ tất cả báu vật có giá trị cao.

Nhưng không có món báu vật nào giá trị lớn hơn đầu mâu gấy kia.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, giá trị của khúc mâu gấy vượt qua năm mươi vạn vàng đại bàng, tương đương với một món ma pháp khí Truyền Kỳ cao đẳng, thậm chí càng quý trọng.

Boas hỏi:

"Thế nào, ngươi muốn lựa chọn trong kho báu vật lớn hay kho báu vật nhỏ?"

Valhein cười bất đắc dĩ nói:

"Không hổ là kho báu vật của điện thần, rất hấp dẫn người."

"Những thứ này chưa phải là báu vật cất chứa của điện thần." Trong giọng nói của Boas tràn ngập kiêu ngạo.

"Ta hiểu." Valhein gật đầu.

Valhein suy nghĩ một hồi, nói:

"Con người của ta thích ổn trọng, thôi chọn trong kho báu vật lớn vậy."

Boas gật đầu, trong ánh mắt vụt qua một chút tiếc nuối.

Nữ Thần Tranh Chấp càng thích người có tinh thần mạo hiểm hơn.

Valhein đột nhiên nhún vai, nói:

"Báu vật mà ta muốn lấy thì cân quá nhiều cúp, còn vật thần có thể đổi được thì không có giá trị cao trong mắt ta."

Chương 561: Nửa khúc mũi mâu

Chương 561: Nửa khúc mũi mâu

Nửa khúc mũi mâu

Boas nói:

"Ngài có thể gửi cúp ở đây, chờ khi ngài lại lấy được cúp giải thi đấu Tranh Chấp một lần nữa thì có thể gộp chung đổi vật. Đương nhiên, ngài cũng có thể mua cúp Tranh Chấp từ tay người khác."

Trong lòng Valhein dao động, nói:

"Ta không thể ở lại Sparta lâu."

Boas nói:

"Vậy đáng tiếc. Đương nhiên, nếu ngươi đạt được cúp trong giải thi đấu lớn, thí dụ như cúp Vua Giác Đấu, cúp của giải thi đấu thể dục thì cũng có thể ở đây đổi lấy báu vật, những cúp của giải lớn đều thông dụng trong tất cả điện thần."

Mắt Valhein sáng rực:

"Vậy ạ, cảm ơn mách bảo của ngài."

Boas nói:

"Trước khi lựa chọn, ngươi có thể tùy thời thay đổi chủ ý."

Valhein lại lần nữa đi dạo trong kho báu vật lớn, cuối cùng,

thở dài, nói: "Thôi, nếu không có vật phẩm thích hợp với ta thì chọn thứ thích nhất đi. Mâu gấy này chắc là báu vật thời đại thượng cổ? Tuy bị phủ bụi nhiêu năm, nhưng đối với người thích lịch sử thượng cổ và cất chứa báu vật thì là một vật đẹp rất tuyệt."

Boas khuyên khéo:

"Ánh mắt của ngươi rất tốt. Mâu gấy này đúng là vật phẩm trước thời đại Hắc Ám, tuy năm tháng xa xôi, bị gỉ sét nhưng vẫn sắc bén, ít nhất là một phần của chiến mâu Truyền Kỳ, thậm chí là Anh Hùng. Đối với người thích cất chứa thì giá trị của cây mâu gấy này là không thể đánh giá. Nhưng ta kiến nghị ngươi suy nghĩ kỹ lại."

Valhein vươn tay câm mâu gấy, nói: "Không suy xét, suy xét nữa có lẽ sẽ mất đi cơ hội này."

"Như vậy, chúc mừng ngài đổi được vật đẹp mình thích."

Mắt Boas lóe tia vui sướng, tuy Valhein không đủ mạo hiểm trong kho báu vật nhỏ, nhưng mức độ mạo hiểm trong kho báu vật lớn còn hơn thế nữa, ít người sẽ lựa chọn vật cất chứa vô dụng như vậy.

Valhein thu mâu gãy vào nhẫn không gian, lấy ra cúp, đưa cho Boas. Trao đổi xong, hai người đi ra ngoài, Boas trước tiên rời khỏi, đi vê báo cáo.

Thừa dịp cơ hội này, Valhein một bên từ từ đi, một bên cẩn thận đánh giá kiến trúc, pho tượng và phong cách của Điện Thân Tranh Chấp.

Valhein vừa đi vừa nhìn, xem xong đang định lên xe, sau lưng truyền đến giọng nói của Boas.

"Valhein các hạ, xin chờ đất"

Valhein xoay người, chợt thấy Boas bước nhanh đi tới, trong tay nâng một hộp gỗ nhỏ.

"Ngài đây là "

Boas mỉm cười nói:

"Trưởng tư tế nói ngài quá tùy tính, đi chọn một vật phẩm cất chứa chứ không chọn vật phẩm thực dụng. Điện thần vừa lúc có một món vòng tay ma pháp Bạch Ngân hệ bóng tối, cơ hồ không có người sử dụng, thôi thì tặng cho ngài."

'Làm vậy ngại quá.' Valhein không vươn tay ra nhận.

"Đây là ngài nên có được." Boas nhét hộp gỗ vào tay Valhein.

Valhein nói:

"Cảm ơn Boas, cũng kính nhờ ngài chuyển đạt lòng cảm kích của ta đối với trưởng tư tế."

"Nguyện phân tranh và náo động đi theo ngài." Boas đưa tặng chúc phúc đẹp nhất của Điện Thần Tranh Chấp.

Cơ mặt Valhein cứng ngắc, cười cười, từ biệt Boas, lên xe ngựa.

Ngồi trên xe, Valhein nhủ thâm:

"Ngươi mới là bị phân tranh và náo động đi theo, cả nhà ngươi đều bị phân tranh và náo động đi theo!"

Về đến sân giác đấu, Valhein vốn muốn lập tức minh tưởng quan sát bản thân bị Nữ Thần Tranh Chấp thưởng cho thiên phú gì, nhưng hai chân vừa đạp đất thì bị .Julius và đám đấu sĩ chờ lâu xúm lại đưa về sân giác đấu, tham gia tiệc mừng công.

Tất cả đấu sĩ được cho phép uống ba ly rượu nho, ngay cả vua

giác đấu Commodus cũng xuất hiện, chủ động kính Valhein một ly rượu, dẫn phát đấu sĩ toàn trường hò reo.

dulius uống đến say bí tỉ, thậm chí đùa với Commodus ngay trước mắt bao người:

"Chúng ta đã nghe nói, lần này Valhein được thần ban là Nữ Thần Tranh Chấp tự mình giáng xuống. Commodus, tuy ngươi liên tục lấy quán quân giải thi đấu Tranh Chấp nhiêu lân, được thân ban một lần, nhưng đó chỉ là thân ban từ điện thân, không bằng thần ban từ Nữ Thần."

dulius nói xong, toàn trường vắng lặng một lúc, sau đó mọi người vờ như không nghe thấy gì, tiếp tục vui vẻ ăn uống, tán gẫu ồn ào.

Valhein sửng sốt nhìn Julius và Commodus.

Commodus mỉm cười, nâng chén kính .Julius.

dulius đáp lễ một chén, hai bên cùng cười.

Kết thúc tiệc mừng công, Valhein từ biệt .Julius, chuẩn bị trở về phòng, nhưng Julius kéo cánh tay Valhein lại, vừa đi vừa nói: "Đi, ta đưa ngươi về về, ta ta có một việc nhờ ngươi."

Rời khỏi đám đông lộn xộn, Julius hơi tỉnh táo, nói:

"Valhein, ngươi nhất định phải giúp ta việc này. Ta năm đó nợ người bạn một nhân tình, hiện tại đối phương đến cầu ta, nếu Julius này không làm được, chẳng bằng ụp đầu vào hố phân chết ngộp cho rồi."

Valhein nói:

"Ngươi hãy nói trước.'

"Bạn của ta có một đứa con gái, là ma pháp sư Hắc Thiết.

Ngươi cũng biết, hiện tại thành thị công nhận ma pháp sư nhiều nhất trong Hy Lạp là Miletus, nhưng nơi giỏi về dạy ma pháp sư là Học viện Plato. Quan hệ giữa Athens và Sparta có khi giúp đỡ lẫn nhau, nhưng cũng luôn tranh đấu gay gắt, bạn của ta vẫn luôn không yên tâm cho con gái đi Athens. Bạn của ta rất giàu, thậm chí có thể mướn đại ma pháp sư Thánh Vực giảng bài, nhưng con gái của hắn đinh ninh chỉ có bậc thây của Học viện Plato mới xứng là bậc thầy, ây, ợt"

Valhein hơi tránh ra nhưng bị Julius kéo về.

Chương 562: Nửa khúc mũi mâu (2)

Chương 562: Nửa khúc mũi mâu (2)

Nửa khúc mũi mâu (2)

"Con gái của hắn không phải loại người cố chấp không nói lý, sau này hỏi mới biết con bé sùng bái Sokrates, bởi vậy đinh ninh chỉ có Học viện Plato mới là truyên thừa ma pháp sư chính thống. Hắn luôn nghĩ biện pháp mời ma pháp sư Thánh Vực tốt nghiệp từ Học viện Plato, nhưng không mời được, ma pháp sư của Athens sao có thể đến Sparta dạy cho một học sinh. Có thể mời Hoàng Kim ma pháp sư đến, kết quả hoặc là chuyên tinh thông ma dược, hoặc là chuyên tinh thông ma pháp khí, không giống với thứ con bé muốn. Ngày hôm qua chúng ta gặp mặt, ta nhắc tới ngươi, nói ngươi là học sinh xuất sắc của Học viện Plato, mấu chốt là Aristoteles chính miệng thừa nhận học sinh, bị các bậc thầy chú ý, kết quả hắn nảy ý muốn ngươi làm thầy cho con gái của hắn, cho dù là ngắn hạn, ít nhất có thể thỏa tâm nguyện của con bé."

"Ta chỉ là ma pháp sư Thanh Đồng." Valhein nói.

dulius nói:

"Lúc ấy ta cũng nói như vậy, tiếp đó hắn nói, chỉ cần ngươi có thể đoạt được quán quân giải thi đấu Tranh Chấp thì hắn sẽ tâng bốc ngươi thành học trò thế hệ mới được bậc thầy Plato xem trọng nhất, song song với học viện Tứ Kiệt, con gái của hắn chắc chắn sẽ đồng ý tìm ngươi làm thầy."

Valhein mặt dày nói:

“Có lẽ các ngươi đang tự thuật sự thực.”

dulius mừng rỡ hỏi:

"Ngươi đồng ý?"

"Đối phương đồng ý rồi sao?" Valhein hỏi.

dulius nói:

"Đương nhiên, ngươi vừa lấy được quán quân hắn liên nói con gái đồng ý, ngày mai sẽ đến. Ngày mai chúng ta hẹn thời gian là được."

Valhein nói:

"Ta rất muốn đồng ý với ngươi, nhưng ngươi cũng biết, ta lúc bình thường hoặc là đọc sách hoặc tham dự giải giác đấu, hơn nữa chúng ta đã giao hẹn rồi, về sau mỗi tối sẽ đi học viện giác đấu khác khiêu chiến với chiến sĩ Bạch Ngân, căn bản không có thời gian."

"Ta tin tưởng, chúng ta mỗi ngày nhất định có thể rút ra thời gian dạy một tiết học. Valhein, giúp đỡ ta đi." Julius tràn ngập cầu xin nói.

Valhein bất đắc dĩ nói: "Ta không phải không muốn giúp, là bản thân ta còn cần không ngừng học tập, còn phải làm bài tập."

dulius lộ biểu cảm ngươi đừng lừa ta:

"Mấy chuyện này ngươi có thể làm trên sân giác đấu mà."

Valhein chớp chớp mắt, ngẫm nghĩ, tiếp tục lừa dối:

"Bấy nhiêu thời gian đó sao mà đủ. Lúc trước ta ở Học viện Plato, học từ sáng tới tối, trừ lúc ăn và ngủ ra đều dùng để học, nhưng học mãi không xong, càng miễn bàn hiện tại. Ngươi không

biết Học viện Plato phải học nặng cỡ nào đâu, nếu không thì ta cần gì làm bài trên sân giác đấu?"

"Valhein, ngươi giúp đỡ ta đi, ta đã hứa với bạn mình rồi. Hay là ta quỳ xuống cầu ngươi" dulius níu cánh tay Valhein, làm động tác quỳ.

Valhein thấy rõ Julius quyết tâm muốn hắn hỗ trợ, đang định quyết đoán từ chối, đột nhiên nhớ tới kỹ thuật Feynman, có lẽ hắn có thể thông qua phương thức dạy người khác để sửa sang lại kiến thức của bản thân.

Đợt trước học nhiều kiến thức nhưng chưa chỉnh lý có hệ thống, vừa lúc mượn cơ hội lần này thông qua dạy người khác để nhận lại, phát hiện điểm mù kiến thức của bản thân.

Valhein đành phải nói:

"Được rồi, ta đồng ý, nhưng ta chỉ có thể dạy trình độ cơ bản của lớp ma pháp năm nhất và năm hai Học viện Plato."

"Không sao, chương trình học khác của con bé hẳn là vượt rất xa ngươi." Julius thuận miệng nói xong thì xanh mặt, vội sửa lời: 'Ý của ta không phải vậy, con bé là thiên tài rất giỏi. Lúc con bé gặp ta còn nói rằng nguyên nhân đồng ý tìm ngươi học tập chỉ vì muốn bậc thây của Học viện Plato dạy, không phải học kiến thức cụ thể, mà là phương pháp học tập, học tập tư duy, học tập thứ càng bản chất."

Nói xong những lời này, Julius lộ vẻ mặt hối hận, cẩn thận dè dặt nhìn Valhein.

Valhein lại tò mò hỏi: "Lời này là ngươi biên hay nàng tự mình nói?"

"Con bé chính miệng nói, ngươi cũng biết trong bụng của ta có bao nhiêu kiến thức mà. Đến bây giờ ta vẫn không hiểu con bé nói

vậy là có ý nghĩa gì."

Valhein suy nghĩ một hồi, buông tiếng thở dài nói: "Ngươi cho ta một khó khăn rất lớn, con gái của người kia e rằng học thức cao hơn ta. Như vậy đi, ta đồng ý, nhưng ta không phải đồng ý làm thây mà là học tập lẫn nhau. Ta chỉ là chia xẻ thứ ta học được chứ không phải dạy nàng."

"Không có vấn đề, chỉ cần ngươi đồng ý dạy, cho dù con bé không chịu học thì vẫn xem như ta hoàn thành hứa hẹn.' Julius nói.

Valhein hỏi: "Đúng rồi, con gái của người kia bao nhiêu tuổi?"

dulius trả lời:

"Mới qua mười hai tuổi."

Valhein trâm mặc, ma pháp sư Hắc Thiết mười hai tuổi, quả thực là yêu nghiệt.

"Nhà của người này không tâm thường đúng chứ?" Valhein hỏi.

dJulius hờ hững nói:

"Tổ tiên là gia tộc Truyền Kỳ, nói không tâm thường quả thực không tầm thường, nhưng hắn không phải dòng chính, hiện tại gia chủ là bác của hắn, nói dễ nghe là quý tộc, nhưng thực tế địa vị chỉ như bình dân chúng ta. Tối đa thêm hai, ba đời nữa sẽ mất đặc quyền quý tộc. Bạn của ta giỏi về kinh doanh, biết cách lợi dụng thân phận, cho nên tài phú nhiều hơn ta một chút. Ngươi nghĩ đi, có thể trở thành bạn tốt với ta thì thân phận cao tới đâu được? Đừng nhìn đám đại quý tộc bình thường khen ngợi ta, nhưng ai mà chịu quen thân với thương nhân bình dân như ta? Còn những tiểu quý tộc, nói câu khó nghe, vì bảo vệ chút vinh diệu ít ỏi của tổ tiên mà sống mệt còn hơn ta, ta còn không thèm bọn họ."

Chương 563: Nhẹ nhàng đi tới trước

Chương 563: Nhẹ nhàng đi tới trước

Nhẹ nhàng đi tới trước

Valhein phát hiện .Julius thái độ tự nhiên, ngữ khí bình ổn, thậm chí ngay cả tim đập đều vững vàng, hẳn là không nói dối.

Valhein nói:

"Vậy chúng ta ngày mai tìm chút thời gian gặp mặt đi."

dulius nói:

"Cứ quyết định vậy đi! Nhưng mà mặt của con bé có chút tỳ vết, nhưng tính cách rất tốt, khiến người tội nghiệp, ngươi đừng biểu lộ ra nhiều cảm xúc."

Valhein mỉm cười nói:

"Nếu một ma pháp sư để ý vẻ ngoài thì không cách nào trở thành ma pháp sư vĩ đại."

dulius nói:

"Tốt! Lần này ngươi giúp đỡ ta, ta nợ ngươi một nhân tình lớn! Về sau có nơi nào cần dùng, ta giúp được bao nhiêu sẽ giúp bấy nhiêu! Đã bắt đầu báo danh giải đấu lớn Vua Giác Đấu, ta thay ngươi trực tiếp báo danh, ngươi là cọc gỗ thứ nhất, có thể trực tiếp đi vào vòng dự tuyển."

Valhein hỏi:

"Lịch thi đấu của giải đấu lớn Vua Giác Đấu sắp xếp như thế nào?"

"Ta quên ngươi chưa từng tham gia. Giải đấu lớn Vua Giác Đấu đều là chiến đấu một chọi một. Bước thứ nhất là đấu vòng loại quy mô lớn, bởi vì dưới cấp Hoàng Kim đều có thể tham dự, không chia theo cấp bậc, cho nên số người tham dự rất đông, mỗi lần đều cỡ hàng vạn. Quá trình đấu vòng loại rất đơn giản, gồm có một chiến sĩ Bạch Ngân tay cầm gậy gõ, chiến sĩ Bạch Ngân liên tục tấn công năm chiêu, trong vòng năm chiêu nếu không bị đánh trúng thì tính là vượt qua. Phần lớn chiến sĩ Thanh Đồng đều sẽ bị đào thải, cọc gỗ thứ nhất và cấp bậc Bạch Ngân có thể vượt qua vòng đấu loại."

"Sau đó là thi đấu dự tuyển, số người thi đấu sẽ giảm xuống còn cỡ một nghìn người."

"Mô thức thi đấu dự tuyển là mỗi người đánh năm trận, thắng được ba điểm, thế hòa một điểm, thua không điểm. Làm vậy thì phòng ngừa một số người thực lực không tệ nhưng gặp phải thực lực càng mạnh bị đột nhiên đào thải. Cuối cùng, xếp hạng chỉ chọn sáu mươi bốn tốp đầu. Nếu điểm bằng nhau thì sẽ thi đấu thêm."

"Tiếp theo là đấu tiểu tổ, sáu mươi bốn người chia ra tám tiểu tổ, tám thành viên đấu với mấy người khác một trận, hai người thành tích tốt nhất trong mỗi tổ đi vào đấu bán kết, chỉ còn mười sáu người.' "Mười sáu người này tương đương đi vào vòng chung kết, tiến hành đấu loại tàn khốc nhất, mãi khi nào chọn ra thứ nhất, cũng là quán quân. Nhưng chưa xong."

"Cuối cùng là tổng chung kết Vua Giác Đấu, quán quân của năm nay và Vua Giác Đấu năm trước đấu với nhau, ai chiến thắng thì sẽ trở thành Vua Giác Đấu mới."

Valhein gật gù:

"Lưu trình thi đấu có hệ thống ghê nhỉ."

dulius nói:

"Dù sao hằng năm đều có, hơn nữa tiến hành mấy trăm năm, tự nhiên là đầy đủ."

"Vậy ta về phòng."

"Ngày mai gặp."

Về phòng, Valhein gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, sau đó lấy ra ma pháp khí Bạch Ngân mà Aristoteles đưa tặng, lồng phong tỏa, chiếc lông nhỏ cỡ nắm tay.

Rót vào ma lực, bên ngoài lồng tỏa ánh sáng màu xám nhạt, nhanh chóng biến lớn, rất nhanh phủ lên nguyên căn phòng, ngăn cách trong ngoài.

Valhein lấy ra nửa khúc đầu mâu đưa cho Vương Đại Chùy.

"Ngươi nhìn xem chất liệu của đầu mâu này." Valhein nói.

Vương Đại Chùy khẽ kêu một tiếng, cẩn thận dè dặt vươn tay nhận lấy, nhìn kỹ một lúc thì rất vui vẻ nói:

"Bệ hạ, đây chính là báu vật quý giá, là một khí cụ Bán Thần vỡ nát, từng bị thân uy bao trùm thời gian dài, hơn nữa chất liệu cực kỳ quý hiếm. Đáng tiếc, thần khí này bị sức mạnh cường đại phá hủy, ngay cả chất liệu cũng bị ảnh hưởng. Nhưng có thể dùng làm tài liệu chính của trang bị thần lực Truyên Kỳ. Ta có thể sử dụng lực lượng kim loại chúa tể gia công nó thành kim loại hỗn hợp có thể trực tiếp rèn tạo, đương nhiên, ta không cách nào chế tạo nó thành trang bị thần lực cường đại."

Valhein hỏi:

"Bên trong có thần uy không?"

Vương Đại Chùy chần chừ giây lát, nói: 'Hồi bẩm bệ hạ, chỉ có thể nói ta không cảm giác được, thông thường, thần khí bị lực lượng cường đại đánh nát giống như vậy trải qua năm tháng tẩy rửa, cơ hồ không thể nào giữ lại thần uy."

Valhein nhìn chăm chú đầu mâu gãy, khói trắng bao phủ vô cùng chói mắt, nếu không có thần uy thì ánh sáng trắng không thể nào như vậy.

"Nếu không có thần uy, trải qua ngươi gia công thì giá trị của thứ này sẽ càng cao, đúng không?" Valhein hỏi. "Đương nhiên! Nếu không có lực lượng kim loại chúa tể, gia công lại vật phẩm này sẽ mất thời gian rất lâu, cần tiêu hao nhiều vật thần." Vương Đại Chùy kiêu ngạo nói.

"Còn nếu có thần uy giao cho ngươi gia công lại thì sao?"

Vương Đại Chùy ủ rũ:

"Nếu gia công lại, thần uy tiêu tan, tương đương hạ thấp giá trị của thứ này."

Valhein nói:

"Tốt, hai người hãy trông chừng nó cho kỹ, đến lúc đó ta sẽ lại tìm ngươi."

Rồi Valhein bắt đầu minh tưởng, đi vào tháp ma pháp.

Khi thấy hai thiên phú mới mà Nữ Thần Tranh Chấp ban cho, Valhein tâm thần rung lên, suýt chút thoát khỏi trạng thái minh tưởng.

"Nữ Thần Tranh Chấp chịu chơi thật."

Thiên phú thứ nhất rất hiếm hoi, chống cự độc tính, đây là

thiên phú mà rất nhiều người tha thiết ước mơ.

Điểm mạnh của thiên phú này nằm ở chỗ có thể rất nhanh hóa giải chất độc thấp kém, chậm rãi hóa giải chất độc cỡ vừa, tuy không thể hóa giải chất độc quá mạnh nhưng giảm chậm tốc độ tử vong, phối hợp thuốc giải độc cao đẳng thì sẽ không bị kịch độc dưới cấp bậc Truyền Kỳ độc chết.

Chương 564: Nhẹ nhàng đi tới trước (2)

Chương 564: Nhẹ nhàng đi tới trước (2)

Nhẹ nhàng đi tới trước (2)

Valhein nhìn thiên phú tỉnh linh này, trong lòng có chút phức tạp.

Valhein quay sang nhìn thiên phú khác tăng mạnh thực lực của ma pháp sư.

Ma pháp chỉ dẫn.

Đây là thiên phú ma pháp khiến chiến sĩ nghe tiếng sợ vỡ mật.

Có thiên phú này, rất nhiều chiến sĩ vốn có thể tránh né ma pháp đều sẽ trở nên khó mà tránh thoát. Dưới sức mạnh của ma pháp chỉ dẫn, ma pháp có thể tiến hành chuyển hướng hoặc tăng tốc trong phạm vi nhất định.

Chỉ thua loại ma pháp biến thái là ma pháp bám theo.

Ít nhất cỡ thiên phú bốn vòng, hơn nữa cực kỳ hiếm hoi.

"Phối hợp thiên phú loại tăng tốc thì không cần e ngại chiến sĩ tốc độ siêu nhanh."

Valhein rời khỏi tháp ma pháp, đi vào không gian phế tích.

Trong không gian phế tích còn có rất nhiều vòng nguyệt quế, có phần thưởng thắng liên tiếp cũ, cũng có phần thưởng thắng liên

tiếp trong giải đấu lớn Tranh Chấp. Vòng nguyệt quá bắt mắt, nhất là vòng nguyệt quế quán quân của giải đấu lớn Tranh Chấp.

Valhein định tìm thời cơ tập trung hiến tế, nhưng mâu gấy Thanh Đồng là ngoại lệ.

Thứ này rất quý giá, lỡ thần uy xói mòn thì hối tiếc không kịp.

Valhein hít sâu một hơi, đặt đầu mâu Thanh Đồng lên bàn tế.

Vầng sáng dày đặc tuôn ra từ mâu gãy, thậm chí khiến Valhein bản năng hơi nheo mắt.

Nguyên đầu mâu Thanh Đồng như bị mặt trời nhỏ màu trắng bao bọc, ánh sáng vầng sáng bị bàn tế hấp thu.

Vòng thứ nhất sáng lên rồi tắt, vòng thứ hai vòng thứ ba vòng thứ bốn

Vòng thứ bốn nóng cháy đến chói mắt, nhưng nó không biến mất.

Giống như suy đoán trước đó của Valhein, gần tới vòng thứ năm nhưng còn ở trong vòng thứ bốn.

"Nếu thứ thưởng cho bình thường thì ta sẽ đặt tạm ở đây, chờ về sau hiến tế chung một đợt, góp đủ vòng thứ năm rồi tính."

Valhein thầm nghĩ, ánh mắt nhìn chằm chằm bàn tế.

Bàn tế phun trào ánh sáng trắng mông lung.

Trên ánh sáng trắng đột nhiên hiện ra hai hàng tám món vật phẩm có thể chọn. Lúc nhìn thấy ánh sáng trắng, Valhein bản năng biết, lần này có thể chọn mỗi hàng một món.

Valhein gật gù, vật phẩm lúc trước hiến tế, chênh lệch giữa các vòng không quá lớn, tối đa chỉ kém vài vạn.

Nhưng giữa vòng thứ bốn và năm có lẽ chênh lệch chín mươi vạn vàng đại bàng, nếu hiến tế vật phẩm giá trị chín mươi vạn mà chỉ cho chọn một lần thì lỗ to.

Valhein nhìn hàng thứ nhất.

Thiên phú thể chất chiến đấu: Thể chất Hoàng Kim.

Thiên phú chiến sĩ: Phản ứng siêu tốc.

Thiên phú ma pháp: Ma pháp thị giác.

Thứ bốn là một chiếc vương miện, vương miện màu xanh.

Vương miện huyết mạch tướng quân nguyên tố phong.

Valhein nhẹ nhàng thở ra, dùng cúp đổi vật thân, hắn đã cược đúng.

Tiếp theo chỉ còn thiếu một tướng quân nguyên tố thủy là sẽ được bốn huyết mạch nguyên tố cơ sở, tác dụng không thể đánh giá.

Ma pháp thị giác rất mạnh, nhưng Valhein vẫn chọn vương miện huyết mạch tướng quân nguyên tố phong.

Hàng thứ hai tạm giữ lại, Valhein vê phòng, bắt đầu hấp thu lực lượng của huyết mạch nguyên tố phong.

Cảm giác vi diệu dâng lên trong người, ban đầu chỉ là cảm giác mát, nhưng rất nhanh diễn biến thành cảm giác đau đớn rõ ràng, dường như có có kim nhọn đi trong thân thể.

May mà cảm giác đau đớn cũng không mãnh liệt, chỉ là số lượng có hơi nhiều.

Chậm rãi, cảm giác đau đớn biến mất, chuyển hóa thành thoải mái.

Chốc lát sau, Valhein cảm giác thân thể nhẹ hãng, thậm chí ngay cả tinh thần đều cảm thấy nhẹ nhàng.

Valhein đi vào tháp ma pháp, nhìn hướng vương miện huyết mạch tướng quân nguyên tố phong.

Nguyên tố phong thân hòa, giống như nguyên tố thân hòa khác, giảm thời gian thi pháp của nguyên tố phong, tăng uy lực của ma pháp hệ phong, miễn dịch ma pháp hệ phong cấp bậc Tập Sự.

Tướng quân nguyên tố phong không có lĩnh vực nguyên tố, nhưng cho một năng lực: Nhẹ nhàng đi tới trước.

"Aristoteles từng nhắc tới." Cái nhẹ nhàng đi tới trước này có thể khiến người trong lúc tiến lên thì không bị lực cản không khí, trọng lực siêu thấp ảnh hưởng, tốc độ nâng cao một mảng lớn.

Hiệu quả đó không chỉ riêng Valhein, không chỉ riêng ma pháp hệ phong, còn bao gồm tất cả ma pháp loại bay, thí dụ như thuật hỏa cầu, thậm chí Valhein ném ra hòn đá, bắn ra tên đều sẽ bị nhẹ nhàng đi tới trước ảnh hưởng.

Một khi huyết mạch tăng thêm một bước, thăng cấp thành tư tế nguyên tố phong thì nhẹ nhàng đi tới trước sẽ tiến hóa thành bay.

Đến lúc đó, có thể trực tiếp bay trên cao, hoàn toàn loại bỏ trọng lực.

Nguyên nhân Aristoteles có thể ở giữa không trung như giẫm trên đất bằng, là bởi vì có được huyết mạch lĩnh chủ nguyên tố phong.

Nhẹ nhàng đi tới trước khác với lĩnh vực, không cần thả ra, luôn tồn tại, tương đương với thiên phú dành riêng cho tướng quân nguyên tố phong.

Hiện giờ tháp ma pháp có bốn loại lực lượng huyết mạch là nguyên tố địa, nguyên tố hỏa, nguyên tố phong và Người Khổng Lồ.

Lại trở về không gian phế tích, Valhein nhìn hàng thiên phú thứ hai.

Thiên phú nghệ thuật: Chúa tể âm nhạc.

Thiên phú chiến sĩ: Chuyên gia vũ khí.

Thiên phú ma pháp: Phòng hộ chồng.

Thiên phú hệ hỏa: Chấn động.

Trong lòng Valhein vô cùng rối rắm.

Vô luận là phòng hộ chồng hay chấn động đều rất hữu dụng, đều là thiên phú hàng đầu nhất.

Hiệu quả của chấn động là một hơi quét ngang, ma pháp hệ hỏa nổ tung sẽ hình thành xung lực không mạnh nhưng kỳ dị, tất nhiên sẽ khiến kẻ địch lui về phía sau.

Chương 565: Phòng hộ chồng

Chương 565: Phòng hộ chồng

Phòng hộ chồng

Ma pháp này có một điểm rất độc là nếu ma pháp sư trúng chấn động sẽ bị đánh gãy thi pháp.

Chiến sĩ trúng chấn động thì tất cả kỹ năng chiến đấu đều sẽ bỏ dở, thậm chí ngay cả thân lực hộ thể cũng sẽ tạm ngừng chốc lát.

Nhưng phòng hộ chồng càng đáng sợ.

Có thể khiến hiệu quả của hai lân ma pháp phòng hộ giống nhau chồng lên.

Nếu chỉ riêng là như vậy vẫn chưa đủ để đánh đồng với chấn động.

Vấn đề là, Valhein có ma pháp hóa thân!

Ma pháp hóa thân và sử dụng ma pháp phòng hộ, có thể chồng lên cho chủ nhân.

"Tổng sản lượng phòng hộ này ta nhớ trong thi đấu so tài, đấm tay, vật lộn, đấu vật đều cho phép ma pháp sư sử dụng ma pháp phòng hộ lên sân "

"Ma pháp hóa thân cũng có thiên phú của ta, vậy chẳng phải là có thể chồng lên hai tầng cho ta? Tức là tổng cộng bốn tầng?"

Lòng Valhein rạo rực.

"Chấn động tuy đáng quý, phòng hộ giá càng cao, nếu là vì chồng lên, có thể bỏ hai thứ kiat"

Valhein ngang nhiên lựa chọn phòng hộ chồng.

Nhanh chóng rút ra không gian phế tích, từ từ cảm thụ lực lượng của thiên phú mới.

Hấp thu lực lượng xong, Valhein hít sâu một hơi.

"Áo giáp nham thạch!"

Trong ánh mắt ngạc nhiên của Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, trên người Valhein có thêm một lớp áo giáp thạch anh dày cỡ một tấc.

Hai người chớp mắt với nhau.

Rất nhanh, Vương Đại Chùy sực tỉnh ngộ nói: "Bệ hạ, ngài đạt được thiên phú mới?"

Bên người Valhein bay ra một anh đẹp trai 3cm mặc áo đuôi én, là ma pháp hóa thân cấp Thanh Đồng.

Ma pháp hóa thân vươn tay chỉ vào Valhein:

"Áo giáp nham thạch."

Chợt thấy áo giáp nham thạch trên người Valhein chẳng những không dày hơn, ngược lại biến mỏng nửa tấc.

Nhưng hơi thở nguyên tố thổ trên áo giáp càng thêm dày đặc.

"Áo giáp nham thạch!" Ma pháp hóa thân lần thứ hai thi pháp.

Trong ánh mắt mong đợi của Valhein, áo giáp nham thạch lần thứ hai biến hóa, lại mỏng hơn, nhưng hơi thở nguyên tố thổ nồng hơn nữa.

Ba lớp áo giáp nham thạch thêm một lớp gia cố ma pháp đem lại hiệu quả khiến Valhein tràn ngập cảm giác an toàn.

Valhein nói:

"Hai ngươi đều hiểu rõ hiệu quả phòng hộ của áo giáp nham thạch rồi chứ?"

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy cùng nhau gật đầu.

Valhein chỉ vào ngực mình, nói:

"Dựa theo hiểu biết của các ngươi, hãy vận dụng lực lượng công kích ta, sức lực tương đương với đánh tan một lớp áo giáp nham thạch, chú ý, không cần quá nặng, chúng ta đi bên ngoài.'

Ba người đi đến hành lang.

"Bệ hạ, ta sợ một chùy sẽ đập chết ngươi" Vương Đại Chùy kiêu ngạo mà ngẩng đầu lên, thổi râu bay bay.

Valhein nói:

"Ta chết thì ngươi cũng đừng mơ sống. Mau lên, nắm giữ đúng sức, có thể nhẹ chút, không được đánh hai chùy. Đừng nói với ta là hai ngươi không thể kiểm soát được sức lực dễ như vậy."

"Ngài có thể vũ nhục Địa Ngạo Thiên, nhưng không thể vũ nhục ta!" Vương Đại Chùy lớn tiếng nói.

Địa Ngạo Thiên tức giận liếc xéo Vương Đại Chùy.

Khi dễ ta không biết nói tiếng người?

Valhein giục:

"Nhanh lên, dùng sức mạnh có thể đánh nát một lớp áo giáp nham thạch."

Vương Đại Chùy buồn rầu nói:

"Thật không? Nếu ta tổn thương ngài thì sẽ nhận trừng phạt vĩnh cửu."

Valhein nét mặt sa sâm nói:

"Yên tâm, đây là ta tự nguyện, chỉ cần ngươi không phải cố ý tổn thương ta thì sẽ không bị gì. Mau lên, còn nói nhảm nữa thì ta sẽ mệnh lệnh ngươi làm một số chuyện suốt đời khó quên."

"Được rồi "

Vương Đại Chùy hít sâu một hơi, tay cầm chiến chùy Hoàng Kim vung mạnh, nhưng khoảnh khắc đầu chùy chạm vào ngực Valhein thì hắn bỗng khựng lại, sau đó đẩy nhẹ tới trước.

Chiến chùy Hoàng Kim như con muỗi chích nhẹ trên áo giáp nham thạch.

Địa Ngạo Thiên ngây người, sau đó cười phá lên.

Valhein trừng Vương Đại Chùy.

Hắn xụ mặt hỏi:

"Ngươi muốn đi hố phân ăn một tấn phân phải không?"

Vương Đại Chùy nhăn mặt hỏi:

"Ngài thật sự không phải thử thách sự trung thành của ta?"

"Nếu lần sau ngươi còn chưa dùng sức, ta sẽ khiến ngươi biết cái gì là thử thách thật sự."

Vương Đại Chùy rùng mình một cái, vẻ mặt đau khổ nói:

"Vậy ta đánh mạnh đây. Dù cho ngài có phòng hộ, cũng sẽ bị ta

đánh lui vê phía sau."

Valhein nói:

"Ngươi yên tâm đi, công kích cỡ này không tổn thương ta được, cho dù bị thương ta cũng có thể bỏ tiền ra mời tư tế điện thần chữa trị."

"Tốt!"

Vương Đại Chùy từ từ lui vê phía sau.

Địa Ngạo Thiên đảo tròng mắt, nhanh như chớp chạy đến sau lưng Valhein.

"Thỉnh bệ hạ cẩn thận!"

Vương Đại Chùy lại lần nữa hít sâu một hơi, vung chiến chùy Hoàng Kim.

Valhein giang rộng hai chân đứng vững.

Bùm!

Chiến chùy Hoàng Kim đánh mạnh vào người Valhein, hắn không nhúc nhích.

Bề mặt áo giáp nham thạch không hề nứt hay sụp đổ.

Valhein rống to:

"Ngươi muốn ăn một tấn luôn phải không?"

"Lần lần sau ta sẽ mạnh hơn nữal"

Vương Đại Chùy vẻ mặt đau khổ, lần thứ hai vung chiến chùy. Bùm!

Lần này, Valhein không cách nào đứng vững, nghiêng ngả lảo

đảo lui về phía sau, Địa Ngạo Thiên ở sau lưng vội vươn tay đỡ lấy.

Vương Đại Chùy giận dữ nhìn Địa Ngạo Thiên.

Ta đánh chủ nhân, ngươi vuốt mông ngựa, khiến ta làm kẻ ác?

Địa Ngạo Thiên cười híp mắt.

"Ngươi xác định một kích này có thể đánh nát áo giáp nham thạch bình thường?"

Valhein cúi đầu nhìn áo giáp nham thạch của mình, chỉ có một dấu hằn mờ, không có bất cứ tổn thương.

"Ta cảm giác có thể." Vương Đại Chùy chột dạ đáp.

Valhein khẽ thở dài:

"Xem ra ngươi vẫn không đủ trung thành. Hiện tại đã đến lúc thử nghiệm tình bạn của hai ngươi. Vương Đại Chùy, đưa búa cho Địa Ngạo Thiên."

Chương 566: Phòng hộ chồng (2)

Chương 566: Phòng hộ chồng (2)

Phòng hộ chồng (2)

Vương Đại Chùy mừng rỡ như điên, đưa cho Địa Ngạo Thiên chiến chùy Hoàng Kim mà hắn bảo bối không chịu cho ai mượn.

Địa Ngạo Thiên nâng bằng hai tay, mặt nhăn nhó.

Valhein thi triển một pháp thuật lên Vương Đại Chùy.

"Áo giáp nham thạch!"

"Áo giáp nham thạch!"

Ma pháp hóa thân tiến hành chồng lên hai lớp.

Trên người Vương Đại Chùy thêm hiệu quả bốn lớp áo giáp nham thạch.

Vương Đại Chùy vẻ mặt mờ mịt nhìn Valhein, không ngừng nháy mắt.

Địa Ngạo Thiên sực tỉnh ngộ, nhếch miệng cười to.

'Bệ, bệ hạ Vương Đại Chùy này trung thành với ngài, ma pháp ưu tú như vậy ngài nên cho Địa Ngạo Thiên mặc vào. Trên người của ta đã có áo giáp!"

"Đứng yên ở đó đừng nhúc nhích, Địa Ngạo Thiên, dồn hết sức đánh một đòn đi. Nếu ngươi không dám, ta khiến cho Vương Đại

Chùy đánh ngươi." Valhein nói.

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên lớn tiếng thề thốt.

Vương Đại Chùy nổi giận mắng: "Địa Ngạo Thiên, ta xem như nhìn thấu ngươi! Ngoài miệng là anh em, nhưng không bằng rơm rác!"

Địa Ngạo Thiên cười tủm tỉm vung chiến chùy Hoàng Kim, dốc hết sức lực ra, bỗng nhiên đập vào ngực của Vương Đại Chùy.

Bùm!

Vương Đại Chùy bay ngược ra, té xuống đất ôm ngực lớn tiếng hét thảm: "A Ta chết! Ta bị anh em tốt của mình đánh chết rồi, bệ hạ, ngài nhất định phải báo thù cho ta, a”

"Mau đứng lên!

Valhein đá vào mông Vương Đại Chùy, buộc hắn đứng lên.

Ba người nhìn chằm chằm vào ngực của Vương Đại Chùy.

Có dấu vụn đá rõ ràng, nhưng không có khe nứt.

Vương Đại Chùy cười gượng gạo, nói:

"Trong công kích vừa rồi của Địa Ngạo Thiên có 'thân lực xuyên thấu, nhưng may mắn ta chịu đựng được. "Ngươi thật sự dốc hết sức?" Valhein lạnh lùng nhìn Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên lộ vẻ mặt hổ thẹn, ngón trỏ và ngón cái sát vào nhau chỉ chừa một khe nhỏ.

"Còn thiếu một chút? Lần này sử dụng dốc hết sức, rố chưa?" Valhein nghiêm túc nói.

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên gật mạnh đầu.

'Chờ chút đã.'

Valhein đợi một lúc sau, với tác dụng của ma pháp tiến hóa, áo giáp nham thạch hoàn toàn khôi phục, vụn đá ở bề mặt cũng biến mất không thấy.

Valhein dặn dò:

"Bắt đầu đi, ghi nhớ, dốc hết sức một kích. Ngươi mà đánh hết sức thì vượt qua chiến sĩ Thanh Đồng."

Địa Ngạo Thiên lên tiếng, dốc hết sức ra tay.

Bùm!

Vương Đại Chùy lại lần nữa bay ngược ra, tiếp đó cấp tốc bò dậy.

"Ha ha, không sao hết!" Vương Đại Chùy cười nói.

"Trao đổi." Valhein bắt đầu thi pháp.

Địa Ngạo Thiên u oán nhìn Valhein, tiếp đó nhìn vê hướng Vương Đại Chùy.

"Ha ha ha ha Địa Ngạo Thiên, ngươi cũng có hôm nay! Bệ hạ, ngài thật sự là một vị chủ nhân vừa công bằng vừa nhân từ!" Vương Đại Chùy nhận lấy chiến chùy Hoàng Kim, cười híp mắt nhìn ngạo thiên.

Thi pháp xong, Valhein nói:

"Ngươi hiện tại dốc hết sức một kích, tương đương với bình thường chiến sĩ Bạch Ngân hàng đầu sử dụng kỹ năng chiến đấu đánh hết sức đúng không?"

"Chắc còn mạnh hơn chút nữa." Vương Đại Chùy kiêu ngạo nói.

Valhein nói:

"Ừm, là ta nói đúng."

Vương Đại Chùy chán nản buôn râu.

Valhein nói:

"Thử đánh hết sức đi."

"Ta thật sự sẽ dốc hết sức!" Vương Đại Chùy trịnh trọng nói.

"Ta biết, ngươi đánh hết sức có thể thoải mái phá vỡ một lớp áo giáp nham thạch, nhưng hiện tại là bốn lớp." Valhein nói. "Địa Ngạo Thiên, chuẩn bị sẵn sàng!"

Vương Đại Chùy nói xong, bỗng nhiên lao qua, dốc hết sức đánh vào ngực của Địa Ngạo Thiên.

Bề mặt chiến chùy Hoàng Kim lấp lóe ánh sáng trắng nóng rực, lực lượng sinh linh thân kỳ vòng quanh cây chùy.

Bùm!

Địa Ngạo Thiên đáng thương như trái bóng da bị đánh bay đến mười mấy thước xa, rớt xuống đất lại lăn ra sau, giống như cục đá rơi vào nước, liên tục búng mấy lần mới dừng lại.

Vương Đại Chùy tràn ngập mong đợi nhìn Địa Ngạo Thiên:

"Ôi, ta tự tay giết anh em mặt ngoài một lần rồi."

Địa Ngạo Thiên choáng váng đứng lên.

"Bô lô ba la " Hắn cúi đầu nhìn ngực của mình.

Valhein và Vương Đại Chùy bước nhanh lên, yên lặng nhìn ngực của Địa Ngạo Thiên.

Bề mặt có một khe nứt nhỏ, nhưng khe nứt đang dần khép lại.

Vương Đại Chùy hơi thay đổi sắc mặt, nói: "Bệ hạ, chỉ có chiến sĩ Hoàng Kim phối hợp kỹ năng chiến đấu Hoàng Kim mới có thể một kích vỡ nát. Nếu muốn hoàn toàn tan rã thì phỏng chừng phải là chiến sĩ Hoàng Kim đứng đầu mới làm nổi. Nhưng có lẽ như thế vẫn chưa thể tổn thương lớp áo giáp nham thạch đã được cố hóa."

"Tức là, áo giáp nham thạch bốn lớp này hoàn toàn vượt qua ma pháp phòng hộ Bạch Ngân, đạt tới cấp độ ma pháp phòng hộ Hoàng Kim. Phối hợp thiên phú huyết mạch Người Khổng Lồ'"

Về phòng, Valhein kiềm nén xung động hiến tế vòng nguyệt quế khác, cầm sách ma pháp, nhìn một lúc thì thẫn thờ.

"Nếu ngày mai ta đi giảng bài thì nên nói vê cái gì? Đứa trẻ kia rõ ràng là thiên tài cấp bậc yêu nghiệt, vê lượng kiến thức tất nhiên vượt qua ta. Nếu ta dạy theo phương thức dạy của đám giáo viên Học viện Plato thì ước chừng không ổn, lỡ bị trượt chân thì rất mất mặt, nhất định phải lấy ra kiến thức vĩ đại mà khác biệt, vượt qua thời đại, vượt qua trước mắt, vượt qua trực giác, vượt qua bản năng, chạm đến chân thực thậm chí cấp bậc chân lý. Hơn nữa cô bé đã nói rõ mục đích học tập, thứ cô bé cần không phải kiến thức bình thường mà là nhận thức ban đầu”

Chương 567: Thầy Valhein

Chương 567: Thầy Valhein

Thầy Valhein

Valhein nhìn sách ma pháp, suy nghĩ thật lâu, rốt cuộc nghĩ đến mấy phương hướng giảng bài mơ hồ.

"Chắc được rồi, ghi nhớ mấy phương hướng này rồi sửa sang hệ thống kiến thức ma pháp học kỳ đầu của năm hai, chờ ngày mai sẽ suy nghĩ lần nữa. Trải qua một đêm này nghỉ ngơi, ta tin tưởng đại não sẽ giúp ta chỉnh lý tin tức tương quan."

Valhein làm ra quyết định, bắt đầu ôn tập lại chương trình học kiến thức ma pháp của học kỳ trước, sau đó vẽ đại sơ đồ tư duy của toàn bộ học kỳ, chải vuốt rõ mạch lạc cơ bản.

Bận rộn đến đêm khuya, Valhein mới mơ màng thiếp ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, Valhein giống như mọi ngày tiến hành minh tưởng, bảo chứng suốt ngày tập trung hơn.

Ăn cơm trưa xong luyện tập ma pháp, buổi sáng vẫn là thi giác đấu hằng ngày.

Hôm nay khán giả nhiều hơn một vạn năm nghìn.

Valhein đã không tham dự thi đấu thú và cuộc thi buổi sáng, nhưng khán giả không ngừng hô to Địa Ngạo Thiên, Vương Đại Chùy hoặc Valhein, Julius buộc phải nhờ vả Valhein. Valhein đành phải khiến Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy tham dự một trận thi đấu thú.

Khán giả phi thường vừa lòng, không ngừng ném đồng cú mèo hoặc bạc chim công xuống sân giác đấu.

Buổi chiêu có bảy trận quyết đấu, Valhein tham dự năm trận khiến khán giả đã ghiền.

Nguyên ngày hôm nay Valhein giống như lúc trước, không tự mình chiến đấu.

Khán giả đã thói quen xem Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên, cũng thói quen không nhìn cái tên ngồi thảnh thơi trên ghế trong sân, không có cảm thấy đột ngột.

Kết quả thi giác đấu, lúc ăn cơm chiều, Segus bưng bát cháo ngồi xuống cạnh Valhein, tràn ngập hâm mộ nói: "Valhein, ngươi biết ta thấy gì trên tường hình vẽ bên ngoài sân quyết đấu không?"

Valhein thuận miệng hỏi:

"Tỏ tình với ngươi hả?"

"Là tỏ tình với ngươi, mấy chục cái, nam nữ đều có, hâm mộ muốn chết." Segus ăn mấy miếng cháo, tùy tay đặt một bên.

Valhein hỏi: "Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên còn nhận được nhiều tỏ tình hơn chứ gì?"

Segus đẩy bát cháo ra xa:

"Ngươi đừng nói, ta muốn chết, ta còn không bằng một thằn lùn!"

Valhein vỗ vai của Segus, nói:

"Đừng buồn, chỉ cần cố gắng, ngươi vẫn có cơ hội đuổi kịp Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên."

Segus nói:

"Ta muốn đuổi theo ngươi."

"Ngươi sẽ bị hiện thực đánh cục.

Segus vẻ mặt tuyệt vọng, muốn ụp mặt vào bát cháo cho rồi.

Đám đấu sĩ ở bên cạnh cười lớn.

Ăn xong cơm chiều, mọi người tán gẫu trong nhà ăn mờ tối.

Hộ vệ của Julius đi tới, cung kính nói: "Valhein các hạ, chủ nhân nói thỉnh ngài đi phòng tiếp khách, có khách nhân đang đợi ngài."

Valhein gật đầu, từ biệt mấy người khác, đến phòng tiếp khách của Julius.

Giống như mọi khi, Valhein lễ độ gõ cửa, còn chưa đợi mở cửa đã nghe tiếng cười sang sảng của .Julius ở bên trong.

"Nhất định là Valhein đến, toàn sân giác đấu Không, toàn Hy Lạp, sợ rằng cũng chỉ có hắn là lễ độ như vậy."

Tiếp đó trong phòng có tiếng sofa bị kéo.

Valhein đẩy mở cửa, chợt thấy Julius rõ ràng muốn đứng lên nhưng rồi cật lực ngồi xuống sofa, theo sau bị hộ vệ bên cạnh nâng lên.

Phía đối diện Julius đứng một cô gái mảnh khảnh nhỏ nhắn, thậm chí không cao bằng Vương Đại Chùy.

Cô gái mặc đồ màu đen, đội mũ, tóc đen dày như tấm màn rũ xuống che lấp hơn phân nửa khuôn mặt, phân mặt trắng nõn lộ ra ngoài có thể thấy rõ chút bớt màu đỏ sậm.

Đôi mắt của thiếu nữ phát ra tia sáng hồng nhạt dưới ánh sáng đèn ma pháp, tựa như kim cương.

Hai người bốn mắt giao nhau.

"Thầy Valhein, chúng ta lại gặp mặt."

Khuôn mặt của cô gái bị che lấp nhưng thiếu nữ tựa như hoa tươi nở rộ ngày hè, trong đôi mắt tràn ngập hân hoan thuần khiết. Âm thanh trong trẻo giống như vàng anh.

Dù Valhein sớm chuẩn bị tâm lý nhưng vẫn bị tinh thần phấn chấn và thản nhiên trong giọng nói của thiếu nữ ảnh hưởng.

Valhein mỉm cười, nói: "Thế giới này rất nhỏ."

"Thì ra hai người đã gặp nhau?" Julius ngạc nhiên liên tục nhìn qua nhìn lại giữa thiếu nữ và thiếu niên.

Thiếu nữ mỉm cười, nói:

"Chúng ta từng gặp nhau, cũng đã gặp ở khe sâu vứt bỏ, vê sau trên cuộc tranh tài giác đấu ta mới biết hắn là 'kẻ tàn sát quý tộc' nổi tiếng như cồn Valhein. Được quen thầy là vinh hạnh của ta."

Trong lòng Valhein nghi hoặc, đang định đặt câu hỏi, Julius cười nói:

"Vậy quá tốt! Việc này chứng minh các ngươi từ lúc ban đầu định sẵn sẽ là thầy trò và bạn! Ta vốn cho rằng còn cần ta giới thiệu, như vậy thì quá tốt. Chúng ta nói ngắn gọn, giờ vào việc chính trước, chỉ nói ba việc, thù lao, thời gian dạy, nội dung giảng bài. Đương nhiên cái cuối nội dung giảng bài do hai người tự quyết định, ta không tham dự."

dulius quay đầu nhìn về hướng Valhein, lại nói:

"Chrismay đồng ý trả thù lao 100 vàng đại bàng cho mỗi lớp học, ngươi cảm thấy như thế nào?"

"Giá rất cao, ta không có lý do từ chối." Valhein nói.

dulius hỏi:

"Tốt, tiếp theo là thời gian dạy học. Buổi sáng và buổi chiều ngươi đều có thi giác đấu, buổi tối cần khiêu chiến với chiến sĩ Bạch Ngân, vậy là chỉ có hai khoảng thời gian sáng sớm và sau cơm chiều là rảnh. Ngươi chọn cái nào?"

Valhein nhìn hướng thiếu nữ mắt màu kim cương hồng:

"Sao cũng được, tùy Chrismay thích lúc nào."

Chrismay mỉm cười, nói: "Cảm ơn thầy Valhein, thời gian sáng sớm quá mức quý giá, ngài hẳn là dùng để minh tưởng và luyện tập ma pháp, ta không thể chiếm dụng. Thôi thì giảng bài sau cơm chiều đi, ngoài ra ta rất hứng thú với cách ngài sử dụng ma pháp chiến đấu, hy vọng buổi tối cho phép ta xem cuộc chiến, học tập kỹ xảo chiến đấu ma pháp."

Chương 568: Thây Valhein (2)

Chương 568: Thây Valhein (2)

Thầy Valhein (2)

"Đương nhiên là được." Valhein đáp lại một nụ cười lễ độ.

dulius cười nói: "Nếu thời gian và thù lao đã nói rõ ràng, tiếp theo là nội dung giảng bài, ta sẽ không tham dự. Đi, ta mang hai người đi phòng chuyên môn, về sau các ngươi lấy nơi đó làm phòng học."

dulius mang theo Valhein và Chrismay đi vào phòng học, tiếp đó rời đi.

Cái gọi là phòng học chỉ là một gian phòng rộng rãi, trải thảm Ba Tư màu đỏ dày, một bên có sofa và ghế, ba mặt là vách tường trắng tinh, gọn gàng sạch sẽ.

Chiếc nhẫn trên ngón tay trái của Chrismay lóe tia sáng, một tấm bảng đen ma pháp dài hơn một mét xuất hiện trong tay nàng.

"Thầy, ta đã chuẩn bị tốt hết thảy dụng cụ, tùy ngài đặt vào vị trí ngài thích." Chrismay đưa bảng đen ma pháp cho Valhein.

Valhein vươn tay nhận lấy, gắn vào vách tường đối diện sofa, bảng đen ma pháp sản sinh lực hút dính chặt vào tường.

Quay đầu lại, chợt thấy trước mặt Chrismay đã đặt sẵn bàn học và ghế cho một người, tựa như học sinh tiểu học ngoan ngoãn, ưỡn ngực ngồi ở đó.

Chrismay cởi mũ trùm đầu xuống, nhưng hơn phân nửa khuôn

mặt vẫn bị tóc dài che chắn.

Xuyên qua khe hở tóc dài đen huyền có thể nhìn thấy một nửa khuôn mặt của nàng bị vết bớt màu đỏ sậm siêu to bao trùm, gò má trái có một vết bớt nhỏ màu càng sậm hơn che một nửa má trái, ngoài ra trên mặt còn có tàn nhang nhỏ.

Trên bàn, sách ma pháp mở ra, mẫu điển hình của Học viện Plato, nhưng hơi khác với sách gốc, là phiên bản bán ra ngoài.

Valhein nhìn thoáng qua khuôn mặt Chrismay, cuối cùng nhìn chằm chằm đôi mắt của nàng, mỉm cười, nói:

"Đây là lần đầu tiên chúng ta chính thức biết nhau, ta sẽ tự giới thiệu. Ta tên Valhein, một ma pháp sư Thanh Đồng hơi ưu tú, từng là học sinh kém của Học viện Plato, hiện tại coi như là học sinh ưu tú. Mục tiêu của ta là ma pháp sư Truyên Kỳ, đang đi tìm con đường Truyền Kỳ. Trước mắt bởi vì đắc tội quý tộc, đang lẩn trốn, nghĩ biện pháp quay về Athens. Quan trọng nhất là, ta là một học sinh vĩnh viễn nỗ lực, vĩnh viễn học tập, vĩnh viễn tiến bộ, vĩnh viễn thay đổi học sinh, làm học sinh suốt đời. Tiếp theo đến lượt ngươi."

Đôi mắt Chrismay lóe sáng, mỉm cười nói: "Ngài là một người thầy chân thành, vậy ta cũng học theo ngài, vô tư thẳng thắn giới thiệu bản thân. Ta là một hậu duệ quý tộc bình thường, nhưng không có thiên phú thân lực, hoặc nên nói là may mắn thông qua học tập có được thiên phú ma pháp, muốn trở thành ma pháp sư vĩ đại nhất. Nguyên nhân ta tìm ngài làm thầy có lẽ chỉ xem ngài là vật thay thế, để thỏa mãn nguyện vọng không cách nào trở thành học sinh của Học viện Plato của ta.

Chrismay nói đến đây quan sát Valhein.

Valhein vẫn mỉm cười lắng nghe, nét mặt chẳng hề thay đổi.

"Ta là người sùng bái Sokrates, cũng là người đi theo tinh thần của bậc thầy Plato, ma pháp sư của Miletus và Athens ngang tâm, ta từng có thầy là ma pháp sư của Miletus, thậm chí từng có ba vị giáo viên Thánh Vực, nhưng ta rất không hài lòng. Ba giáo viên Thánh Vực đó cho ta cảm giác rất tương tự, thành tựu và địa vị của bọn họ hoàn toàn là dùng kiến thức ma pháp nhiều như biển chồng lên. Ta không phải phủ định hoặc phê bình bọn họ, ta chỉ là cảm thấy, bọn họ hiểu về ma pháp dường như rất rộng, rất nhiều, nhưng ta không cảm thụ được độ cao, độ sâu đó."

Valhein nghe đến đây, nhẹ gật đầu.

Chrismay nói tiếp: "Ta đã đọc truyện ký và chuyện kể về các bậc thây, đặc biệt là sau khi đọc xong 'đất nước lý tưởng' của bậc thây Plato, ta càng tin tưởng Athens và Học viện Plato mới là nơi học tập tương lai của ta. Ta biết bậc thây Plato không thể nào nhận ta làm học trò, nên ta muốn chọn cái thứ hai, trở thành học trò của Aristoteles, tiếc rằng điều này vẫn quá xa vời với ta. Mới gần đây, ta tìm được một cơ hội, đi qua Athens, tuy chỉ ở lại một ngày, chỉ đứng trên đại lộ Sokrates nhìn chăm chú vào cổng Học viện Plato một lúc nhưng ta vẫn nhận được niềm vui khó tả. Lúc ấy ta tự nói với mình rằng, ta nhất định phải đến Học viện Plato học tập!"

"Đáng tiếc là, cha quá mức cưng chiều ta, sợ ta bị tổn thương, luôn không muốn đưa ta đến Athens. Cho nên, ta chỉ có thể tiếp tục lùi một bước, tìm một vị ma pháp sư xuất thân Học viện Plato ưu tú, vừa lúc cha nói đến ngài, mà ta thì rất thích sự tích của ngài trong Athens, và .Jacques trứ danh. Ta cho rằng ở vài khía cạnh, .Jacques của ngài là tác phẩm xuất sắc vượt qua thời đại này. Cho nên, ta hy vọng trở thành học sinh của ngài, học ma pháp từ ngài. ˆ

Valhein mỉm cười nói:

"Khen quá rồi. Ta đã nói, ta không phải dạy ngươi cái gì, ta cũng không phải giáo viên đủ tư cách, ta chỉ chia xẻ những gì học

được, biết được của mình cho ngươi. So với dạy dỗ thì ta càng thích dùng từ giao lưu hơn. Ta thậm chí hoài nghi, bàn về lượng kiến thức thì ngươi vượt rất xa ta, có thể nói cho ta biết ngươi nghiên cứu ở lĩnh vực nào không?"

Chrismay một lần nữa ưỡn thẳng người, hơi hếch cằm, trong ánh mắt tràn ngập tự tin, nói: "Hai năm trước ta đã đọc xong tất cả sách giáo khoa của năm thứ năm trong Học viện Plato, liên tục đọc ba lần, năm ngoái và năm nay đều ôn tập nhanh một lân. Ma pháp, triết học, chiến đấu, chiến tranh, vật lộn, lịch sử, diễn kịch, địa lý, thiên văn, truyện ký, ta đã xem tất cả tác phẩm xuất sắc trong các lĩnh vực, trong đó có hai, ba trăm quyển kinh điển nhất thì ta đọc từ ba lần trở lên, cũng ghi lại cảm nghĩ, hơn nữa mỗi năm sẽ lật xem lại phần tinh hoa và phần ta thích. Đồng thời, ta cũng chú ý một số tác phẩm nổi tiếng mới nhất, thí dụ như vở kịch của ngài, ta đã được trọn bộ từ ma pháp sư khác."

Chương 569: Đốt lên ngọn lửa

Chương 569: Đốt lên ngọn lửa

Đốt lên ngọn lửa

Valhein thở dài, nửa đùa bảo:

"May mắn ta sớm có chuẩn bị tâm lý, nếu không hiện tại đã che mặt chạy ra. Nếu ta đoán không lầm, thiên phú ma pháp của ngươi chắc mạnh hơn ngươi để lộ ra mặt ngoài đúng chứ?"

"Ta sớm đã có thể thăng cấp Thanh Đồng, nhưng mà, trong lòng tràn ngập vô số nghi hoặc, ta không rõ ràng con đường của ta là chính xác hay sai lâm, ta lo lắng ta sẽ trở thành người giống như mấy ma pháp sư Miletus, cuối cùng học được vô tận kiến thức, nhưng mãi mãi dừng lại ở Thánh Vực, không cách nào chứng kiến Truyền Kỳ. Ta tìm ngài là vì muốn hiểu rõ thứ bên trong Học viện Plato, muốn học được bản chất của ma pháp." Chrismay nói.

"Nếu ngươi mong muốn là bản chất ma pháp thì ta không thể nói ngươi tìm lầm, ta chỉ có thể nói, ta cũng đang truy tìm, vê điểm này thì chúng ta là người cùng chung chí hướng. Thậm chí, dù là các bậc thây Truyên Kỳ cũng chưa chắc hiểu rõ bản chất của ma pháp. Hoặc nên nói, đám ma pháp sư dùng mấy nghìn năm trên vạn niên đi tìm kiếm, có lẽ chỉ là đến gần bản chất, mà không cách nào chạm đến bản chất." Valhein nói.

Đôi mắt của thiếu nữ một lần nữa rực sáng:

"Ta có thể thử một lần."

"Tốt, ta rất thích dũng khí của ngươi, chúng ta cùng nhau thử."

Hai người nhìn nhau cười.

Valhein nói:

"Với thiên phú và gia thế của ngươi, đi vào Học viện Plato học tập dễ như trở bàn tay, ta trước tiên câu chúc ngươi trở thành học sinh của Học viện Plato, em lớp dưới Chrismay."

"Em lớp dưới? Ta thích xưng hô này." Chrismay vui vẻ cười rộ lên.

"Nếu ngươi muốn trở thành học sinh của Học viện Plato thì ta thay mặt các giáo viên của học viện hỏi ngươi một câu mà mỗi học sinh mới năm hai đều phải trả lời. Bây giờ hãy đặt tay lên sách ma pháp của ngươi, sau khi ta đặt câu hỏi, ngươi phải viết xuống ý nghĩ đầu tiên hiện ra trong đầu mình, ghi nhớ, nhất định phải viết trong vòng ba giây. . Nếu ngươi viết không ra, ta sẽ bỏ dở chương trình học."

"Được."

"Câu hỏi là, nếu bậc thây Plato tìm được ngươi, mệnh lệnh ngươi trèo lên núi Olympus, ngươi sẽ làm thế nào? Một hai" Chrismay ngây ra một lúc, do dự một giây, viết xuống một chữ trên sách ma pháp.

Valhein hỏi:

",.. ba! Nói cho ta biết ý tưởng đầu tiên của ngươi là cái gì?"

Trong mắt Chrismay lóe tia do dự:

"Trong đầu của ta lóe lên một câu hỏi hơi xúc phạm người, có thể đổi câu khác không?"

"Nếu ở trong trường học, ngươi có thể đổi đáp án che giấu ý đồ thật của mình, nhưng nơi này chỉ có hai chúng ta, ngươi cứ

việc to gan nói thẳng."

"Tốt, ý nghĩ đầu tiên của ta trong khoảnh khắc đó là muốn hỏi tại sao bậc thầy Plato muốn hạ mệnh lệnh này?" Chrismay nhìn chằm chằm vào đôi mắt của Valhein.

Valhein nở nụ cười vui mừng, nói: "Ngươi là một đứa trẻ rất ưu tú, câu hỏi mà không bị hỏi lại thì không có chút giá trị. Vậy thì ta cá nhân hỏi ngươi một câu, trừ bản chất ma pháp mà ta không thể dạy ra, ngươi còn muốn học được cái gì từ ta?"

Chrismay rũ mi mắt xuống, qua một lúc sau, ngước đầu lên, mắt sáng như đàn sao, làn da phát sáng, nói:

"Ta muốn được đốt lên."

Valhein nhìn chằm chằm vào mắt kim cương hồng, im lặng không nói.

Chrismay đang nói câu danh ngôn của Sokrates.

Giáo dục không phải rót vào, mà là đốt lên ngọn lửa.

Chrismay giải thích:

"Thây ma pháp sư trước kia của ta, hoặc nên nói là thầy ở các lĩnh vực khác cơ hồ đều là rót vào kiến thức, bọn họ là thầy, bọn họ rất lương thiện, bọn họ cũng có học thức uyên bác, bọn họ có kinh nghiệm phong phú, bọn họ có năng lực mạnh trong lĩnh vực của mình. Nhưng ta xin phép nói một câu lời thật hơi chói tai, bọn họ không phải nhà giáo dục, thậm chí không phải nhà giáo dục đủ tư cách. Nhưng ta biết bậc thây Sokrates là nhà giáo dục ưu tú, bậc thầy Plato là nhà giáo dục ưu tú, ta cũng tin tưởng, Học viện Plato nhất định có nhà giáo dục ưu tú khác."

Valhein mỉm cười hỏi:

"Ngươi thật sự chỉ có mười hai tuổi?"

"Ta càng vô tri hơn bạn cùng lứa khác." Chrismay mỉm cười, trong ánh mắt lấp lóe tia vui vẻ khó tả.

"Đúng rồi, chúng ta vĩnh viễn cảm thấy chính mình vô tri, hơn nữa sẽ càng thêm vô tri."

Hai người nhìn nhau cười.

Valhein câm lên bút lông ngỗng ma pháp chung bộ với bảng đen ma pháp, đi tới trước bảng đen, nhìn vào mắt của Chrismay, nói:

"Ta không thể dạy bản chất ma pháp cho ngươi, ta thậm chí không phải nhà giáo dục đủ tư cách. Môn học đầu tiên này, ta không dạy ngươi ma pháp, không dạy ngôn ngữ, không dạy chữ, không dạy ký âm, không dạy ngươi bất cứ thứ gì có thể học trực tiếp từ trường học, thậm chí không có thầy dạy cho ta."

Chrismay theo bản năng ưỡn thẳng người, hai mắt càng thêm sáng tỏ.

Valhein viết lên bảng đen ma pháp.

"Ta là một người thích nghĩ ngợi lung tung, nên trong đầu của ta tích lũy nhiều câu hỏi. Mãi khi đi vào Học viện Plato học tập, ta mới từ từ biết rất nhiều thứ, nhưng bấy nhiêu chưa đủ. Lúc năm nhất, ta sống mơ hồ, hoàn toàn không biết nên làm thế nào.

Chương 570: Đốt lên ngọn lửa

Chương 570: Đốt lên ngọn lửa

Đốt lên ngọn lửa

Mãi đến trước đó không lâu, ta mới đột nhiên lĩnh ngộ một khái niệm, ta không nhớ khái niệm tương tự là nghe người ở cảng Lion nói hay đọc trong cuốn sách nào đó, nhưng khái niệm này, từ ngữ này là ta có thể chia xẻ cho ngươi trong lớp học này, cũng là ta cho rằng mỗi đứa trẻ nên học, không phải kiến thức, mà là một loại tư duy."

Valhein nhủ thầm, Aristoteles đại lão, không biết hiện tại ngươi có hoàn thành 'siêu hình học' chưa, có đưa ra khái niệm lưu truyền trong đời sau không, nhưng vì trấn được học sinh yêu nghiệt này, đành dùng siêu vũ khí như ngài.

Valhein dùng bút ma pháp chỉ hướng một từ ngữ.

Chrismay xoe tròn mắt.

"Nguyên tắc thứ nhất!"

"Vậy, cái gì là nguyên tắc thứ nhất? Nói đơn giản là trong mỗi lĩnh vực hoặc hệ thống tôn tại một loại nguyên tắc thứ nhất, nguyên tắc này là một mệnh đề hoặc là giả thiết, không thể bị cắt bỏ hoặc tỉnh lược, không thể bị phản bác. Loại nguyên tắc thứ nhất này là quy luật trong quy luật, là phương pháp trong phương pháp, là nhận tri trong nhận tri, là tư duy trong tư duy, một khi ngươi lĩnh ngộ nguyên tắc thứ nhất trong lĩnh vực nào đó, thực tiễn nhiêu lần thì mọi thứ trong lĩnh vực này với ngươi giống như đứng trên nóc nhà rót nước xuống, đổ ập xuống, giống như một

nhát đao xẻ cây tre dài, thế không thể đỡ."

"Đương nhiên, đây là một loại giải thích nghĩa hẹp, bởi vì quá mức tuyệt đối, rất khó dùng câu nói đơn giản chứng minh rõ ràng. Thí dụ như lúc trước chúng ta đã nói, chúng ta rất khó tìm được bản chất của ma pháp, mà bản chất của ma pháp là một loại nguyên tắc thứ nhất."

"Nguyên tắc thứ nhất cứng nhắc chỉ tồn tại trong một số ngành học chân lý. Như các ngành học triết học, toán học, hình học, thực vật học, lịch sử."

Valhein nói:

"Thí dụ như trong hình học, chúng ta có thể giả định một cá định đề, hoặc nên gọi nó là tiền đề của hình học phẳng, ví dụ 'giữa hai điểm chỉ có một đường thẳng nối duy nhất, tiền đề hình học này có một giải thích khác là một đường thẳng xác định hai điểm. Trong lĩnh vực hình học phẳng, chúng ta không thể lật đổ mệnh đề này, đây là một nguyên tắc thứ nhất trong hình học phẳng. Ta nêu ví dụ này ngươi sẽ cảm thấy rất đơn giản, thậm chí cho rằng vốn nên như thế, dù là đồ ngốc cũng biết, đúng không?"

Chrismay chân thành gật đầu một cái.

"Ngươi sẽ cảm thấy này rất đơn giản, thậm chí rất vô dụng, nhưng mà, ngành học và ma pháp vĩ đại thành lập dựa trên những thứ nhìn như đơn giản, vô dụng này. Bởi vì có tiên đề thoạt nhìn đơn giản vô dụng, có thể suy luận ra định lý dường như cũng vô dụng, nhưng các lý luận vô dụng mà hữu dụng này gộp lại với nhau sẽ hình thành sức mạnh to lớn thúc đẩy loài người phát triển lớn với tốc độ khó tin."

Valhein do dự một chút, không giảng thứ càng sâu hơn.

Chrismay hơi cau chân mày thanh mảnh:

"Ta không hiểu lắm, bởi vì ta cũng học về hình học, nhưng không rõ cái gì là tiền đề, định đề hoặc định lý."

Valhein thâm nghĩ tuy rằng hiện tại đã có người đưa ra một ít lý luận, xem như là tiên đề hoặc định lý, nhưng hiện nay chưa có ai rõ ràng định nghĩa chính xác những chữ như tiền đề' hoặc 'định lý, phải đợi Aristoteles và Eculid đứng ra mới xem như hoàn thành.

Hiện tại Aristoteles và Eculid đều quá trẻ tuổi.

Hiện giờ hình học của học phái Pitago chỉ có thể tính là lý luận hình học, miễn cưỡng xem như hình học nghĩa rộng. 'Hình học cơ sở của Eculid mới là hình học thật sự.

Valhein mỉm cười nói: "Những thứ này đều là kiến thức vĩ đại, về sau chúng ta từ từ giảng, nhưng ở đây, chỉ là một ví dụ. Nếu hình học rất khó hiểu, chúng ta đổi sang ví dụ dễ hiểu hơn trong ma pháp học. Bậc thầy 'Mỉm cười Truyền Kỳ' Democritos và thây của mình là Leucippus đưa ra nguyên tử luận trứ danh, vạn vật đều do một loại vật chất nhỏ không thể phân ly tổ hợp, hắn không cách nào xác định đó là cái gì, nhưng đặt tên cho thứ nhỏ nhất đó là nguyên tử. Chúng ta tạm gác lại nguyên tử luận là đúng hay sai, chúng ta sẽ phát hiện, vị bậc thây Truyền Kỳ này hiểu biết vê tất cả ma pháp Truyền Kỳ, phương thức hành vi, phương thức tư duy đều căn cứ vào nguyên tử luận, vững tin tất cả vật chất ma pháp là do một loại nguyên tử tổ hợp thành. Nguyên tử luận thành nên móng cho hắn thăng cấp Truyền Kỳ, chuyện này không sai chứ?"

Chrismay gật đầu nói: "Đúng, chuyện này là đúng, ngài ấy từng tự mình nói thành tựu ma pháp của mình thành lập trên nguyên tử luận."

Valhein hỏi:

"Vậy thì trong mắt của hắn, bản chất của ma pháp là nguyên tử luận, nguyên tử luận là nguyên tắc thứ nhất ở lĩnh vực ma pháp

mà hắn 'cho rằng' như vậy, ngươi hiểu không?”

"Có thể hiểu nghĩa mặt ngoài." Ánh mắt Chrismay nhìn Valhein có thêm chút chăm chú và trịnh trọng.

Valhein nói tiếp:

"Ta lại lấy bản thân ta nêu ví dụ, ngươi sẽ càng hiểu rõ. Lúc ta học ma pháp thì luôn tìm nguyên tắc thứ nhất của ma pháp sư chiến đấu'. Lúc ấy ta nghĩ khi ta chiến đấu không thể đánh lung tung, không thể chỉ trông vào bản năng chiến đấu, hẳn là tìm một phương pháp tối cao cơ bản nhất, bản chất nhất, vững chắc nhất, thích hợp với ta nhất, dùng loại phương pháp này chỉ dẫn chiến đấu của ta, cố gắng hết sức bảo chứng phương pháp tối cao nào thích hợp cho bất kỳ trận đấu nào."

Chương 571: Nguyên tắc thứ nhất

Chương 571: Nguyên tắc thứ nhất

Nguyên tắc thứ nhất

"Ta từng nghĩ điều này, không thể nào. Bởi vì chúng ta sẽ gặp phải vô số loại khả năng, không có bất cứ một loại phương pháp nào có thể thích hợp cho mọi trận đấu, nếu theo đuổi một loại phương pháp áp dụng cho tất cả trận đấu nhất định sẽ gặp phải ngoài ý muốn." Chrismay kiên định nói.

Nhưng giây sau Chrismay đỏ mặt, trong con mắt màu hồng dập dờn sóng nước, vội nói: "Xin lỗi thây, ta không nên nói lung tung."

Valhein lại khen ngợi: "Ngươi làm rất tốt! Đây là phương thức mà ta thích nhìn thấy, đây mới là giao lưu và chia xẻ, về sau ngươi cứ giữ như thế. Hơn nữa, ngươi nói không sai. Ban đầu ý tưởng của ta giống hệt như ngươi, bởi vì ta phát hiện, đánh với Băng Lang cần một bộ phương pháp, đánh với Ma Ngưu cần phương pháp khác, đánh với chiến sĩ cũng cần dùng cách khác, chiến đấu với chiến sĩ khác cùng cấp bậc có lẽ phải đổi phương pháp khác nữa. Cho nên ta nghĩ tới nghĩ lui, đột nhiên nghĩ đến một vấn đề 'Tại sao nhất định phải sử dụng phương pháp này trong lúc chiến đấu? Lúc không đánh nhau hoặc trước khi đánh thì sao, có phương pháp tối cao nào có thể giúp ta giành chiến thắng không? '"

Chrismay đột nhiên hé mở môi anh đào nhỏ, lờ mờ hiểu điều gì.

Valhein mỉm cười nói: "Đúng rồi, ta đột phá giới hạn trong

vòng chiến đấu, ở ngoài vòng chiến đấu tìm được một nguyên tắc thứ nhất' có thể hoàn thành mục tiêu của ta. Phương pháp này có lẽ vô dụng với người khác, khó mà áp dụng cho tất cả, sẽ bị rất nhiều người phản đối, thậm chí có lẽ không thể áp dụng cho bản thân ta trong tương lai, nhưng đối với ta hiện tại thì nó là phương pháp chiến đấu tối cao. Phương pháp tối cao này rất đơn giản, đó là trước khi chiến đấu hãy dốc hết sức lực ra tích lũy lực lượng, bao gồm học tập ma pháp, tăng lên địa vị, đạt được bậc thầy trọng thị, kết bạn đồng bọn, xây dựng liên minh thương nghiệp, dùng tiền đổi lấy ma pháp khí, cường hóa ma pháp của mình, dùng tất cả phương thức tăng cường chính mình, tiếp đó, dựa vào sức mạnh cường đại ở trong chiến đấu đánh bại bất cứ kẻ địch."

Chrismay xoe tròn mắt nói: "Ta thích phương pháp tối cao này. Hơn nữa từ trong phương thức suy nghĩ của thầy dường như có thể tổng kết một phương pháp khác, hoặc nên nói tư duy, đó là, nếu muốn giải quyết chuyện gì thì đừng chỉ cực hạn ở trong đó, còn có thể nhảy ra. Thí dụ như, rõ ràng thầy muốn tìm một loại phương pháp chiến đấu tối cao, kết quả tìm được cách nằm ngoài chiến đấu. Phương thức này dường như cũng có thể làm nguyên tắc thứ nhất của lĩnh vực nào đó."

Valhein mỉm cười nói:

"Sự mẫn tuệ và trí tuệ của ngươi khiến người kinh thán. Khái niệm này tên là đổi mới mang tính đột phá, thí dụ như, loài người cổ đại chỉ có thể góp nhặt thức ăn hoang dại, nhưng có một số tiên hiên nhảy ra phạm vi góp nhặt, bắt đầu 'gieo trông'. Một số tiên hiền khác nhảy ra phạm vi săn bắn, hoàn thành nuôi dưỡng "

Trong lòng Valhein còn có nhiều ví dụ của đổi mới mang tính đột phá nhưng không nói ra, từ hình học Euclid đến hình học phi Euclid, từ cơ học cổ điển đến cơ học lượng tử, từ xe ngựa đến xe hơi dầu đốt, từ xe hơi dầu đốt đến xe điện, đều là trực tiếp nhảy ra một số hạn chế của lĩnh vực ban đầu, đều là đổi mới mang tính

đột phá.

"Ta hiểu rồi, trong lĩnh vực 'đổi mới, kiểu đổi mới mang tính đột phá này có thể tính là một loại nguyên tắc thứ nhất. Đương nhiên, đây chỉ là nguyên tắc thứ nhất lĩnh vực đổi mới mà ta cho rằng, người khác cũng có thể trong lĩnh vực đổi mới tìm được nguyên tắc thứ nhất của bản thân mình."

Trong lòng Valhein cảm khái cô bé này thật là quá thông minh, nói tiếp: "Ngươi nói phi thường chính xác. Trên thực tế, chúng ta ở bất cứ lúc nào đều không thoát được nguyên tắc thứ nhất theo nghĩa rộng. Cho một ví dụ đơn giản nhất, hai bà mẹ đều có con, nhưng trong lĩnh vực chăm sóc trẻ con' thì nguyên tắc thứ nhất của hai người không giống nhau, một bà mẹ cho rằng bản thân dốc hết sức lực ra bảo hộ con cái là quan trọng nhất, tức là, nguyên tắc thứ nhất yêu con của bà là bảo hộ. Một bà mẹ khác cho rằng để con gặp vấp ngã và rèn luyện đủ chừng mực mới càng quan trọng, tức là nguyên tắc thứ nhất yêu con của bà là rèn luyện."

"Như vậy, bởi vì hai người mẹ tuân theo nguyên tắc thứ nhất khác nhau, nên phương thức chăm con cũng khác hẳn. Từ đó suy rộng ra, trong đầu của mỗi người chúng ta đều tồn tại một hoặc nhiều loại nguyên tắc thứ nhất, nguyên tắc thứ nhất này quản lý chung ngôn ngữ, hành động, suy nghĩ các thứ của chúng ta, cuối cùng quyết định mọi thứ của chúng ta."

"Ta luôn thích tự nói với mình rằng hành động và tư duy đều là đúng, như vậy, ta đã sớm là nhân vật đứng đầu trong lĩnh vực của ta, nhưng ta không phải bậc thây đứng đầu của giới ma pháp, vậy thì chắc chắn ta yếu kém ở mặt nào đó, là yếu kém về mặt nào? Là vì ta không tìm được nguyên tắc thứ nhất tốt hơn của mỗi lĩnh vực, thậm chí cho dù ta từng nghe về loại nguyên tắc thứ nhất này nhưng ta không làm theo, cho nên ngôn ngữ, hành vị, tư duy, năng lực, các thứ của ta không tốt, vì vậy ta mới không phải bậc thầy hàng đầu của giới ma pháp."

Chrismay nói:

"Ta hơi choáng rồi."

Chương 572: Nguyên tắc thứ nhất (2)

Chương 572: Nguyên tắc thứ nhất (2)

Nguyên tắc thứ nhất (2)

Valhein nói:

"Đây là một lý luận cực kỳ thâm ảo, nhưng nhìn thì rất đơn giản, chúng ta có thể cơ hồ lập tức hiểu được câu mỗi lĩnh vực đều tôn tại nguyên tắc thứ nhất, chúng ta cũng sẽ tưởng lầm bản thân đã rõ, nhưng trên thực tế, tùy theo chúng ta suy nghĩ sâu thêm, chúng ta sẽ phát hiện bản thân càng lúc càng mơ hồ, nhưng mà, nếu chúng ta tiếp tục suy nghĩ, không ngừng suy nghĩ, không ngừng thực tiễn, chúng ta sẽ chân chính hiểu. Nếu ai nhìn liền cho rằng có thể hoàn toàn hiểu, hoặc là đại não tránh cho mệt nhọc suy nghĩ nên theo thói quen đánh lừa bản thân, hoặc đã giống như bậc thây Sokrates, bậc thầy Plato, thật sự chân chính nắm giữ nguyên tắc thứ nhất, đã thay đổi thế giới. Ngươi nói không hiểu, ta rất vui vẻ, bởi vì ngươi có thể nhận rõ bản thân."

"Làm sao có thể biết rằng hoàn toàn hiểu nguyên tắc thứ nhất?" Chrismay hỏi.

"Lấy nguyên tắc thứ nhất làm chủ đề, viết một quyển sách, một quyển sách mà ngươi có thể xem hiểu, người khác cũng có thể xem hiểu, điều này ý vị ngươi thật sự biết, hiểu, nắm giữ nguyên tắc thứ nhất." Valhein nói.

Trong mắt của thiếu nữ lấp lóe ánh sáng nhạt:

"Ngài hoàn toàn hiểu nguyên tắc thứ nhất rồi chứ?"

"Ta gân đây mới phát hiện khái niệm nguyên tắc thứ nhất, nếu cuồng vọng một chút thì có thể nói, đại khái có thể dùng mười năm nắm giữ. Nếu khiêm tốn hơn thì ta có thể phải dùng thời gian cả đời để học tập."

Chrismay hỏi:

"Vậy làm cách nào học và nắm giữ nguyên tắc thứ nhất?"

Valhein mỉm cười nói:

"Nói xong khái niệm cơ bản của nguyên tắc thứ nhất thì chúng ta cân học cách sử dụng nguyên tắc thứ nhất. Nguyên tắc thứ nhất có mấy trọng điểm để học, trọng điểm thứ nhất là 'Chân lý quản lý chung đạo lý, không cần dùng đạo lý quản lý chung chân lý. Tức là cân dùng chân lý làm nguyên tắc thứ nhất, đừng dùng những đạo lý hời hợt mà mọi người đều nói để làm nguyên tắc thứ nhất."

Chrismay hỏi:

"Ngài có thể nêu một ví dụ không?"

Valhein hỏi:

"Khi chúng ta tiến hành thuật luyện kim hoặc luyện chế ma dược, thoạt nhìn là bỏ tất cả tài liệu vào dụng cụ chứa, giống như nấu ăn, vậy thì phải chăng có thể nói thuật luyện kim và luyện chế ma dược là nấu ăn không?"

"Nghe thì có đạo lý, nghe cũng có chỗ tương tự, nhưng ta cảm thấy không thể nói như vậy.'

"Đúng rồi, nguyên nhân rất đơn giản, trong cách nói sai lâm này, chúng ta chỉ lấy ra 'tính tương tự hoặc tính giống nhau' mà bỏ qua khác biệt' và sai biệt, bỏ qua khác biệt lớn của bản chất. Nếu

chúng ta luôn dùng đạo lý hời hợt để giải thích hiện tượng, chúng ta sẽ vĩnh viễn rơi vào cạm bẫy hiểu, do đó bỏ qua chân lý. Chúng ta có thể liên hệ Đạo lý' và 'Chân lý' là nhờ ký ức học tập, nhưng càng phải học được phân chia."

"Trọng điểm thứ nhất kéo dài ra nữa là chúng ta 'tốt nhất' phải dùng lý luận vững chắc của ngành học cơ bản làm nguyên tắc thứ nhất của chúng ta, chứ không phải dùng tục ngữ, đạo lý trong sinh hoạt làm nguyên tắc thứ nhất." Valhein nói.

Chrismay hỏi:

"Ngài có thể nêu ví dụ chứng minh không?"

Valhein mỉm cười nói: "Rất tốt, ngươi không nói mình hiểu, cũng không hề thấy xấu hổ vì đặt câu hỏi."

"Thí dụ như, chúng ta muốn tìm một loại nguyên tắc thứ nhất trong Tĩnh vực học tập. Phát hiện trong thực vật học có phương pháp phân loại, lúc bình thường chúng ta đặt đồ vật cũng tiến hành phân loại. Như vậy, chúng ta hẳn là lựa chọn phương pháp phân loại có hệ thống hơn trong thực vật học, chứ không phải lấy phương pháp phân loại trong sinh hoạt làm nguyên tắc thứ nhất của chúng ta."

"Hoặc ví dụ trao đổi đồng giá là nên móng của thuật luyện kim, nhưng chúng ta trong ngày thường mua bán giao dịch, dường như cũng tính là một loại trao đổi đồng giá, có tính tương tự. Nếu phải lựa chọn nguyên tắc thứ nhất giữa hai thứ, chúng ta nhất định phải chọn trao đổi đồng giá trong thuật luyện kim chứ không thể chọn mua bán giao dịch trong sinh hoạt."

Chrismay hỏi:

"Ta vẫn không hiểu lắm, tại sao thứ tương tự nhưng không thể trao đổi? Ta hiểu đạo lý đó nhưng ta không hiểu tại sao."

Valhein suy nghĩ một hồi, chậm rãi nói:

"Mỗi người nhìn đạo lý với góc độ khác nhau, góc độ của ta là nếu chúng ta phải chọn một con đường thì chọn đường tùy thời thay đổi dài ngắn, rộng hẹp, địa hình hay chọn một đường thời gian dài không thay đổi?"

Chrismay đáp:

“Cái thứ hai." "Nếu chúng ta phải chọn một ngọn đèn đường thì chọn đèn lúc sáng lúc tối, lúc lớn lúc nhỏ, lúc có lúc không hay chọn ngọn đèn ổn định, sáng tỏ, cố định, rõ ràng?"

Chrismay đáp:

"Cái thứ hai."

Valhein nói:

"Vậy là ngươi sẽ hiểu, mua bán giao dịch trong chợ là thay đổi, thậm chí bán giá rẻ, có bán giá cao, không có tiêu chuẩn tính toán thật sự. Nhưng trong luyện kim thuật, trao đổi đồng giá là hiện tại, thậm chí trong một khoảng thời gian dài về sau không thể bị lật đổ. Vậy thì khái niệm trao đổi đồng giá trong thuật luyện kim càng giống đường cái bằng phẳng, ngọn đèn sáng vĩnh hằng."

Chrismay nói:

"Vấn đề là, chúng ta làm sao xác định nguyên tắc thứ nhất của mình là đường cái bằng phẳng, ngọn đèn sáng vĩnh hằng?"

Valhein xòe tay nói:

"Không cách nào xác định, thậm chí dù là lý luận vững chắc của các loại ngành học đều có thay đổi, bị đột phá. Nhưng lý luận vững chắc của các loại ngành học cơ bản 'Tương đối mà nói càng đến gần chân lý so với lý luận và đạo lý khác. Nếu có thứ đến gần

chân lý hơn nữa thì tại sao chúng ta chọn rời xa chân lý?

Chương 573: Nguyên tắc thứ nhất (3)

Chương 573: Nguyên tắc thứ nhất (3)

Nguyên tắc thứ nhất (3)

Chỉ bởi vì thứ rời xa chân lý cách chúng ta gần hơn, chúng ta dễ dàng chạm tới cho nên chúng ta từ bỏ truy tìm 'chân lý càng rõ hơn sao?"

Chrismay im lặng thật lâu, mắt hấp háy.

Valhein nói tiếp:

"Trọng điểm thứ hai của nguyên tắc thứ nhất là 'chú ý ranh giới áp dụng, mỗi nguyên tắc thứ nhất phủ lên lĩnh vực là có hạn."

"Mỗi người có rất nhiều lĩnh vực, lấy bản thân ta làm ví dụ, có lĩnh vực ma pháp, lĩnh vực học tập, lĩnh vực kinh doanh, lĩnh vực xã giao, lĩnh vực đời người, lĩnh vực tư duy, vân vân và vân vân. Ví dụ lĩnh vực xã giao, lĩnh vực này còn phải chia nhỏ ra, thí dụ như 'giao lưu gia đình, 'giao lưu trường học, 'giao lưu công tác' vân vân, hơn nữa tùy vào đối tượng giao lưu khác nhau mà chia nhỏ ra nữa. Nguyên nhân cần chia nhỏ là vì chúng ta rất khó dùng cùng một loại phương thức giao lưu với mọi người.'

"Ta nêu một sai lâm mà mọi người đều sẽ phạm phải. Lúc ở cảng Lion, ta gặp một ông chủ nhỏ, ông chủ này phát hiện nếu đối xử tốt với đám công nhân thì bọn họ sẽ lười biếng ăn bớt ăn xén, nhưng nếu nghiêm khắc, thường xuyên hăm dọa thì đám công nhân sẽ ngoan ngoãn nghe lời. Thí dụ như, yêu câu công nhân làm

một việc, hắn liên hăm dọa rằng nếu làm không tốt sẽ giảm lương, nếu làm không tốt sẽ đánh một trận. Hắn luôn nói chuyện với công nhân bằng ngữ khí dọa nạt, vẫn luôn thuận lợi, tiếp đó đắc chí, thậm chí tuyên dương bốn phía đã tìm được phương pháp tốt quản lý công nhân, cho rằng làm như vậy có thể giải quyết hết thảy vấn đề. Vì thế khi 'giao lưu với công nhân, tư duy hăm dọa là nguyên tắc thứ nhất của hắn."

"Vâ sau, ta phát hiện một việc khiến ta kinh ngạc. Không ngờ hắn dùng phương thức 'hăm dọa' đối xử với vợ và con của mình, vợ con thường bị hắn dọa sợ tới mức rụt rè sợ hãi, sau này khi đứa con lớn lên thì bắt đầu phản kháng hắn. Hắn cũng không phải người có trí tuệ đầy đủ, hắn không hiểu nghĩ lại, hắn sẽ không suy nghĩ tại sao sẽ như vậy, hắn chỉ cảm thấy làm như vậy với công nhân có hiệu quả thì với những thứ khác cũng có hiệu quả, hắn không sai, kẻ sai chắc chắn là đứa con. Kết quả là con của hắn bỏ nhà đi, bị băng cướp giết."

"Trong lúc hắn tuyệt vọng đã phát sinh xung đột với một chiến sĩ Thanh Đồng, hắn dám hăm dọa đối phương. Kết quả, chiến sĩ Thanh Đồng bị hắn chọc giận, ra tay đập nát cửa hàng của hắn, còn thường xuyên mang người đến quấy rối, cuối cùng khiến hắn phá sản. Chuyện này, chúng ta nói đến thì thật khó tin, trên thực tế, mỗi người đều phạm sai lâm tương tự.” Valhein nói:

"Chúng ta không thể nào dùng cùng một loại phương thức giao lưu với người khác nhau, tức là, chúng ta không thể dùng một loại nguyên tắc thứ nhất để quản lý chung tất cả lĩnh vực.

Chrismay suy nghĩ một lúc sau, nói: "Ta đại khái hiểu ý của ngài, nhưng dường như đằng sau còn có thứ khác, chia nhỏ vô hạn, dường như còn cất giấu cái gì."

"Rất tốt, ngươi quả nhiên là người đi theo tinh thần của các bậc thây. Chia lĩnh vực lớn ra lĩnh vực cỡ vừa, chia lĩnh vực cỡ vừa thành lĩnh vực nhỏ, chia lĩnh vực nhỏ thành lĩnh vực tí hon,

cứ chia nhỏ như thế, chia đến mức không thể chia được nữa, đối với mỗi lĩnh vực chúng ta đều phải sử dụng tư duy khác nhau, hành vi hoặc ngôn ngữ đều tìm được nguyên tắc thứ nhất thuộc về nó. Loại phương pháp này đặc biệt thích hợp Tĩnh vực đơn nhất. Thí dụ như, một người suốt đời chỉ nghiên cứu 'dược tê kéo dài tuổi thọ, có thể sử dụng loại phương pháp này nghiên cứu dược tê kéo dài tuổi thọ đến mức tận cùng. Phương pháp này khiến ngươi nghĩ tới cái gì? Xin hãy trả lời ta, bạn học Chrismay." Valhein mỉm cười nói.

"Trường phái nguyên tử!" Chrismay vui vẻ đáp lại.

"Đúng rồi! Loại lý luận này không ngừng phân tách thành lập trên cơ sở trường phái nguyên tử, thông qua trường phái nguyên tử tinh luyện ra một loại tư duy phía sau bậc thầy Democritos, loại tư duy này tên là chủ nghĩa rút gọn, chủ nghĩa rút gọn là một loại tư duy tách rời vô hạn."

"Ở một vài mặt, nguyên tắc thứ nhất vừa vặn trái ngược với chủ nghĩa rút gọn, không phải truy tìm nơi sâu hơn, kỹ hơn mà truy tìm theo phương hướng càng cao càng ít. Trực tiếp, chúng ta cần làm tốt trong lĩnh vực xã giao, ta không cần suy xét rốt cuộc có bao nhiêu phân loại, không suy xét có bao nhiêu loại tình huống, ta chỉ cần tìm được một loại hoặc vài loại phương pháp tối cao số ít, một loại hoặc vài loại tư duy cố định số ít, với sự dẫn dắt của vài loại tư duy đó giao tiếp cùng mọi người. Có người nói điều này không thể nào, ta sẽ nói, việc này rất khó, nhưng ta sẽ thử truy tìm! Thí dụ như trong lĩnh vực xã giao, 'tư duy cùng thắng' có thể tính là một loại nguyên tắc thứ nhất."

"Ta thích cách nói của ngài, ngoài ra, ta xin thừa nhận sai lâm với ngài. Từ nay về sau, thế giới của ta không tồn tại Không thể nào, chỉ tôn tại "Ta sẽ học tập." Chrismay tựa như chú chim non vui vẻ.

Nụ cười và rạng rỡ trong ánh mắt của nàng hoàn toàn che giấu

vết bớt trên mặt.

Valhein mỉm cười nói: "Nguyên tắc thứ nhất, bản thân nó vốn là một loại nguyên tắc thứ nhất, mà chủ nghĩa rút gọn cũng là một loại nguyên tắc thứ nhất."

Chrismay lặp lại nguyên câu này trong đầu, suy nghĩ kỹ, gật mạnh đầu một cái.

Chương 574: Đồng đẳng

Chương 574: Đồng đẳng

Đồng đẳng

"Ta hiểu."

"Trọng điểm thứ ba của nguyên tắc thứ nhất là không ngừng dùng, lặp đi lặp lại sử dụng, chỉ khi không ngừng sử dụng, chỉ khi chuyên chú sử dụng, mới có thể chân chính nắm giữ, chuyển hóa thành năng lực của chúng ta. Nhiều người sẽ cảm thấy quá trình nỗ lực rất khổ, nhưng mà, tại sao không nghĩ đến ngọt lành sau khi hoàn thành?"

Đôi mắt của Chrismay sáng như trời sao:

"Lời nói của ngài giống như sao Bắc Cực chỉ đường, tựa như sấm sét của Thần Vương."

Valhein mỉm cười, nói: "Đây là ta nghiên cứu những gì vô số bậc thầy và thánh hiền trải qua, tổng hợp quy luật: Bọn họ vô cùng may mắn từ nhỏ phát hiện một loại nguyên tắc thứ nhất mạnh mẽ, vững tin vào nó, tiếp đó luôn làm việc đúng theo nguyên tắc thứ nhất của bản thân, cuối cùng, thành tựu siêu phàm, vinh quang muôn đời. Ta thì không may mắn như vậy, ta từ nhỏ rất bình phàm, nhưng mà, chỉ cần ta tìm được nguyên tắc thứ nhất của mình, rôi cứ thực hành thì ta có lẽ không thể trở thành siêu phàm, nhưng ta sẽ vô hạn đến gần siêu phàm, sẽ vượt xa ta của trước kia."

"Ngài là may mắn, cũng trí tuệ." Chrismay ánh mắt nóng cháy.

"Chúng ta đều là may mắn, tương lai của chúng ta khác nhau chỉ ở chỗ nhận phần may mắn này hoặc là ném đi." Valhein nói.

Chrismay siết chặt nắm tay nhỏ:

"Được ngài soi sáng, ta đã nắm chặt!"

"Thật là bé ngoan." Valhein mỉm cười.

Chrismay sóng mắt mênh mang, như sông nhỏ dập dờn, nhẹ giọng nói: "Ngài cũng chỉ là mười sáu tuổi, chỉ lớn hơn ta bốn tuổi."

Valhein ngây ra một lúc, mỉm cười, chỉ hướng dòng chữ trên bảng đen:

"Nguyên tắc thứ nhất là nội dung giảng bài tiết học đầu của ta, cũng là môn học thứ nhất trong ước mơ lúc nhỏ của ta, càng là bài học cuộc đời đầu tiên trong ước mơ của ta. Tiếc rằng bài học cuộc đời đầu tiên không có ai giảng thuật nguyên tắc thứ nhất cho ta, nhưng mà, từ nay về sau không còn tiếc nuối gì nữa."

Chrismay chăm chú nhìn Valhein.

"Ngày này là ngày may mắn nhất trong đời ta. Ta tin tưởng, không nói đến Aristoteles, thậm chí là bậc thầy Plato hoặc bậc thầy Sokrates đều không thể dạy cho ta bài học cuộc đời đầu tiên quan trọng như vậy. Từ nay về sau, ngài là thầy suốt đời của ta." Trong giọng nói trong trẻo của Chrismay tràn ngập kiên định.

Valhein mỉm cười, không nói gì thêm, lớp học này vốn là đứng trên vai vô số người khổng lô, vượt qua thời đại này rất nhiều. Bao gồm Aristoteles xác định nguyên tắc thứ nhất' cũng chỉ là đang truy tìm nguyên tắc thứ nhất duy nhất, vĩnh hằng, tối cao trong trời đất chứ không thật sự mở rộng nguyên tắc thứ nhất. Nguyên tắc thứ nhất của đời sau càng đa dạng hơn nguyên tắc thứ nhất của Aristoteles.

Qua một hồi lâu, Chrismay hỏi: "Thầy Valhein, vậy rốt cuộc có nguyên tắc thứ nhất cao nhất nào không? Bản chất hơn cả bản chất ma pháp, là bản chất duy nhất của tất cả thế giới, nguyên tắc thứ nhất duy nhất?"

Valhein suy nghĩ một hồi, nói: "Đầu tiên, chúng ta có thể tin tưởng, thế giới này tồn tại một nguyên tắc thứ nhất cao nhất, chúng ta thậm chí có thể không ngừng truy tìm."

Chrismay gật mạnh đầu.

Valhein mỉm cười nói:

"Thứ hai, ngươi phải ghi nhớ trọng điểm thứ bốn khi học nguyên tắc thứ nhất là tán thành nhiều khả năng, giữ nhiều góc độ, tin tưởng hết thảy biến hóa, cho phép đối lập tồn tại. Chúng ta cho phép, tin tưởng, hoặc truy tìm nguyên tắc thứ nhất cao nhất, nhưng chúng ta cũng phải tin rằng thế giới này có lẽ không chỉ có một' nguyên tắc thứ nhất cao nhất trên tất cả."

Chrismay trầm tư.

Phòng học im ắng.

Valhein lấy ra sách ma pháp, bắt đầu nhớ lại quá trình mình vừa giảng thuật, tra khuyết bù sót, cũng đối chiếu lời đã nói, những gì làm và nghĩ, nhìn xem có chỗ nào không tốt thì ghi chú lại.

Chrismay không ngừng suy nghĩ, ngẫu nhiên viết vẽ trên sách ma pháp.

Qua thời gian hai tiết học, hai người mới sửa sang lại suy nghĩ của bản thân xong xuôi.

Valhein nhìn thoáng qua Chrismay:

"Vậy thì tiết học giảng đến đây thôi. Sắc trời đã tối, người nhà có đến đón ngươi không?"

Chrismay mắt lóe tia sáng nói:

"Người nhà sẽ khiến xe ngựa mà ta thường dùng đến đón tiếp ta, ngài yên tâm."

"Vậy là tốt rồi."

Chrismay thu hồi sách ma pháp, cung kính cúi đầu chín mươi lăm độ hướng Valhein, rồi đứng thẳng dậy nhìn nhau.

Trong mắt của Chrismay tràn ngập chân thành: "Cảm ơn thầy, đây là bài học đặc biệt nhất trong đời ta, một bài học của ngài đã mở ra cửa lớn thế giới mới cho ta."

Valhein nói:

"Tiếp theo hãy cố gắng tìm nguyên tắc thứ nhất của ngươi, tiếp đó nỗ lực đi làm. Đi, ta tiễn ngươi ra cửa."

"Vâng!

Chrismay khẽ ừ, cùng Valhein đi ra cửa.

dulius phát ra tiếng cười sang sảng hỏi:

"Chrismay, người mà ta đề cử không tệ chứ? Hết giờ dạy mà hai ngươi vẫn chưa đi ra thì ta biết ngay đã tìm đúng thầy cho con."

Chrismay mỉm cười dịu dàng nói:

"Hết thảy đúng như lời của ngài."

"Nếu con vừa lòng thì tốt quá rồi! Đi, chúng ta cùng đưa con ra cửa, xa phu của nhà con chắc đã sốt ruột chờ. Valhein, cảm ơn

ngươi!" Julius lớn tiếng nói.

Valhein mỉm cười, không nói gì thêm.

dulius đang định đi lên theo kịp Valhein, phát hiện Valhein và Chrismay đi song song, nhỏ giọng tán gấu, Julius suy nghĩ một hồi, thả chậm bước chân, đi cách hai mét, yên lặng nghe.

Chrismay nói:

"Thầy, bốn yếu điểm đó, ta cứ cảm thấy cũng là nguyên tắc thứ nhất cực kỳ tinh thâm ở một vài lĩnh vực."

Chương 575: Đồng đẳng (2)

Chương 575: Đồng đẳng (2)

Đồng đẳng (2)

Valhein nói:

"Xem ra ngươi đúng là trải qua suy nghĩ, đúng rồi, hơn nữa nó áp dụng cho nhiều lĩnh vực.'

"Ngài đúng là kho báu. Nói thật lòng, ban đầu ta cũng không ôm hy vọng quá lớn, ta vốn cho rằng, ngài sẽ giảng một vài lý niệm của Học viện Plato, hoặc là giảng giải hệ thống ma pháp của Học viện Plato đúng theo thứ tự cho ta, nhưng không ngờ ngài nhắm thẳng vào căn bản của cuộc đời, nhắm thẳng vào điểm cao nhất của cuộc đời. Ngài đưa ra phương hướng, đưa ra con đường, tiếp theo ta chỉ cần từ từ đi thì tốt rồi. Tuy rằng quá trình này không thoải mái, nhưng còn hơn là thống khổ lúc hối hận trong tương lai." Chrismay nói.

Valhein nói:

"Ngươi có thể nhìn thấy điểm này đã tốt lắm. Kiến thức dự trữ của ngươi đã đạt đến cực hạn, kế tiếp, ngươi nên tiến hành kiến thức quản lý đơn giản."

"Kiến thức quản lý?" Chrismay ngước đầu lên, tựa như con rồng tham tài phát hiện một kho báu lớn nhất đời, đôi mắt ở trong đêm tối sáng còn hơn đèn ma pháp.

"Đúng rồi. Kiến thức quản lý tinh thâm cần hệ thống khác nhau, ta không thể đưa ra lựa chọn thay cho ngươi. Nhưng kiến

thức quản lý cơ bản thật ra rất đơn giản, trong chiến đấu không đọc sách, đối với tờ giấy trắng, phân loại kiến thức mình đã biết, giống như chủ nghĩa rút gọn lúc trước vậy, từng chút một phân tách xuống, thành kết cấu hình tháp, tìm thiếu sót bù đắp vào. Quá trình này ban đầu sẽ khiến người hưng phấn, bởi vì đây là thăm dò đầu óc của mình, sau đó tràn ngập mệt mỏi, bởi vì tương đương với đào móc kiến thức từ trong óc chúng ta”

Valhein cúi đầu nhìn Chrismay, mỉm cười nói: "Cuối cùng sẽ cảm thấy thống khổ."

"Tại sao thống khổ?”

"Bởi vì phát hiện bản thân vô cùng vô tri, cảm giác đó phi thường thống khổ." Valhein nói.

Chrismay chắp hai tay sau lưng, cất bước nhẹ nhàng, ngẩng đầu nói: "Ta sẽ không cảm thấy thống khổ, ta sẽ vui vẻ, bởi vì càng vô tri càng có nghĩa là ta có thứ mới cần học."

Valhein nói:

"Rất tốt, chứng minh ngươi đã chính xác 'Định nghĩa học tập và kiến thức, mà ta thì còn đang đối kháng bản năng, đang từ từ chuyển từ thống khổ thành vui vẻ, mãi đến khi ở trong lòng ta, học tập và đọc sách không còn là vui vẻ hoặc thống khổ, mà bị định nghĩa tâng cao lớn quản lý chung. Cho nên, ta ở giai đoạn hiện nay cái gọi là chính chắn là cảm thụ được niềm vui từ trong học tập và cố gắng." "Vậy ta suy nghĩ chính chắn trong giai đoạn hiện nay của mình là cái gì, chắc là tìm được nguyên tắc thứ nhất, vẫn luôn dùng nguyên tắc thứ nhất chỉ dẫn mọi thứ của mình."

"Hy vọng chúng ta càng thêm chính chắn, chứ không phải bị thế tục định nghĩa." Valhein nói.

Thân thể nho nhỏ của Chrismay rung lên, ngẩng đầu nhìn

hướng Valhein, nụ cười xán lạn.

"Đây là nguyên nhân ta thích .Jacques, ta biết ngay người viết ra Jacques chắc chắn khác với mọi người."

Valhein trêu ghẹo:

"Không biết là ai nói ban đầu không ôm hy vọng."

Chrismay hỏi:

"Dù sao ta đã thất vọng nhiều lần, nghĩ như vậy cũng là bình thường. À mà thầy Valhein, ngày mai ngài giảng cái gì, cần ta chuẩn bị bài trước không?"

"Ta không kiến nghị ngươi chuẩn bị bài." Valhein nói.

"Tại sao?"

"Nếu ngươi chuẩn bị bài thì ta giảng cái gì?"

Hai người nhìn nhau cười khoe hàm răng trắng.

dulius mỉm cười, nhìn hai người, giống như trở lại thời đại là bản thân phấn chấn hào hùng nhất.

Đi ra sân giác đấu, Chrismay đột nhiên cười tinh nghịch nói:

"Đó là xe ngựa của ta."

Valhein nhìn chiếc xe ngựa kia, sửng sốt.

dulius nhìn biểu cảm của Valhein thay đổi, xem kỹ xe ngựa, lộ vẻ mặt thắc mắc, nhìn hộ vệ sau lưng mình.

Hai hộ vệ đều nhẹ lắc đầu.

Valhein nhìn chiếc xe ngựa kia, rất là cảm khái:

"Thảo nào lúc trước cảm thấy lời ngươi nói có ẩn ý, thì ra chúng ta thế nhưng đã sớm gặp nhau."

Hôm đó sau khi đốt trấn Grey River, trên đường về Athens từng thấy thuộc hạ của Lawens chặn một chiếc xe ngựa, đúng là chiếc xe trước mắt.

Xa phu của xe ngựa vẫn là xa phu đó.

Xa phu già khuôn mặt bình thường thản nhiên nhìn Chrismay: "Tiểu thư, ngài đến muộn."

Không giống như xa phu nhìn chủ thuê, càng giống người cha nhắc nhở con gái.

"Khiến ngài đợi lâu, rất xin lỗi." Chrismay hơi cúi đầu, nhưng trên mặt vẫn cười tươi.

Xa phu già lộ ra vẻ bất đắc dĩ, theo sau nhìn về hướng Valhein, mỉm cười nói: "Cảm tạ nghĩa cử lần trước của ngài."

"Tiện tay thôi, huống chỉ các ngươi không cần trợ giúp." Ánh mắt của Valhein rơi vào tay xa phu già.

Chỗ cổ tay có vết chai dày.

Chrismay đặt hai tay ở trước người, ngoan ngoãn cúi người vái chào Valhein, âm thanh trong trẻo:

"Ta về nhà thưa thầy, chúng ta ngày mai gặp."

Valhein mỉm cười nói:

"Tạm biệt.'

Xe ngựa chậm rãi rời khỏi sân giác đấu.

Thiếu nữ ngồi trên xe ngựa đôi mắt sáng lấp lánh.

"Ta từng thấy tận mắt ngọn lửa ở trấn Grey River, giờ thì nhìn thấy ngọn lửa cuộc đời. Ta nhất định phải đi Học viện Plato học tập, nhất định phải trở thành Plato!"

Thiếu nữ siết nhẹ nắm tay nhỏ, trong đôi mắt có ngọn lửa mới rực cháy.

Cửa hông sân giác đấu, Julius mỉm cười hỏi:

"Thế nào? Hình như con bé không làm khó ngươi được."

Valhein nói:

“Trong quá trình giao lưu, không ai làm khó ai.'

dulius nói:

"Được rồi, vậy bắt đầu từ ngày mai, mỗi buổi tối ngươi phải đi giao lưu với chiến sĩ Bạch Ngân khác. Cứ theo như giao hẹn lúc trước, đánh từng sân giác đấu, ngươi không thể dùng Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, phải tự mình thi pháp chiến đấu."

Chương 576: Đồng đẳng (3)

Chương 576: Đồng đẳng (3)

Đồng đẳng (3)

"Không có vấn đề." Valhein nói.

"Hơn nữa bắt đầu từ ngày mai, phần thi giác đấu của ngươi sẽ tăng thêm. À mà ngươi nghĩ sao về vô hạn khiêu chiến giác đấu?" Trong mắt Julius lấp lóe tia sáng khác lạ.

Valhein nói:

"Nói cụ thể chế độ thi đấu xem."

dulius nói:

"Nguyên một ngày, từ sớm tới tối, toàn bộ nhận khiêu chiến từ cùng vị trí cột hoặc cùng cấp bậc, liên tục không ngừng, không ngừng không nghỉ, mãi đến đêm khuya."

Valhein suy nghĩ một hồi, nói: "Đây là một trong những cuộc thi giác đấu được hoan nghênh nhất đúng không?"

dulius nói:

"Đúng rồi, bởi vì rất ít ỏi. Ma pháp sư từ trước đến giờ không đấu, bởi vì lượng ma pháp có hạn, ngay cả Aristoteles cũng không thử. Chiến sĩ cũng rất ít, nguyên nhân rất đơn giản, thể lực của chiến sĩ có hạn."

Valhein hỏi:

"Commodus kia thì sao?"

"Mấy năm trước Commodus từng tổ chức một trận vô hạn giác đấu, nhưng chỉ kiên trì mười tiếng, buộc phải bỏ dở. Ngươi đại khái cảm thấy Commodus không đủ mạnh, nhưng trên thực tế, trong lịch sử kiên trì hơn tám tiếng đã rất hiếm hoi. Chỉ có huyết mạch Bán Thần mới làm được, nguyên nhân có thể làm được là bởi vì bọn họ có thiên phú tương quan sức chịu đựng. Ngươi biết sau hôm đó Commodus phải nghỉ ngơi bao lâu không?"

"Mười ngày?"

dulius nói:

"Vô hạn giác đấu, Commodus suốt một tháng không có tham gia chiến đấu, hơn nữa mỗi cách mấy ngày đều phải đi điện thần nhận chữa trị một lần. Hắn nói, may mắn nhanh chóng kết thúc chiến đấu, nếu gắng gượng thêm một tiếng thì thân thể sẽ xuất hiện tổn thương không thể chữa khỏi."

"Nhưng Commodus hận được thu hoạch to lớn đúng không?"

dulius nói:

"Đúng, hắn cũng thừa nhận, lần đó vô hạn khiêu chiến khiến hắn đột phá bản thân, nắm giữ sức mạnh cường đại. Hắn thậm chí cho rằng, bản thân chỉ cần từ bỏ thân phận đấu sĩ là có thể thăng cấp Thánh Vực trong vòng mười năm. Nhưng ta khuyên hắn hãy bỏ ý tưởng đó đi. Chiến sĩ Thánh Vực chẳng những cần luôn chờ đợi thành bang mộ binh, có lẽ mất mạng, chỉ nói về thu nhập cũng không nhiều như hiện tại. Nếu hắn có thể thăng cấp đến Truyền Kỳ thì thôi khỏi bàn, nhưng ta không cho rằng không dễ đến Truyền Kỳ như vậy."

Valhein nói:

"Muôn vật muôn linh phải luôn không ngừng tiến bộ mới có

thể tránh cho diệt vong. Loài người như vậy, cá nhân cũng như này."

dulius nhún vai, nói: "Ta hiểu tâm trạng của đám Anh Hùng các ngươi, cho nên ta rất thích các ngươi, cũng hy vọng các ngươi làm Anh Hùng, nhưng mà, ta chỉ muốn dễ dàng vượt qua một đời, dù sao trời sập có các ngươi chống."

"Ngươi thật sự thoải mái sao?" Valhein mỉm cười, xoay người đi trở vê.

dulius ngây người tại chỗ, im lặng không nói.

Hắn hỏi hộ vệ ở sau lưng:

"Các ngươi cảm thấy, các ngươi thoải mái hay ta thoải mái hơn?"

Một hộ vệ đương nhiên nói:

"Đương nhiên là chúng ta thoải mái."

dulius lớn tiếng hét hướng hành lang mờ tối:

"Valhein, ngươi cảm thấy sao?"

Bóng dáng ởi tới trước không dừng lại.

"Mỗi người có thống khổ đồng đẳng, khó khăn đồng đẳng."

dulius nghe lời Valhein nói, hoang mang khó hiểu.

Nhìn bóng dáng Valhein biến mất, Julius bỗng hỏi:

"Chuyện khó khăn nhất, thống khổ nhất của các ngươi là gì?"

"Không có tiền!" Hai hộ vệ nhìn nhau, cùng cười rộ lên.

dulius gật đầu, nói:

"Ta không cho rằng đây là việc khó nhất, ta cho rằng khó khăn nhất là bảo vệ sản nghiệp của ta không bị đám quý tộc chết tiệt nuốt trọn. Vậy thì các ngươi nghĩ Valhein cho rằng chuyện khó khăn nhất là cái gì?"

Hai hộ vệ lắc đầu.

Về đến phòng ngủ, Valhein theo thường lệ sử dụng lồng phong tỏa, phòng ngừa bên ngoài nhìn ngó, tiếp đó gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy. "Mấy ngày này chiến đấu, các ngươi có thể hội gì không?" Valhein hỏi.

Vương Đại Chùy nói:

"Rất tốt! Đặc biệt là sau khi hai chúng ta đại chiến với hai mươi ba người, ta cảm giác ta rất nhanh có thể thăng cấp Bạch Ngân!"

"Ừm, tức là ngươi còn cần thật lâu mới có thể thăng cấp Bạch Ngân." Valhein nói.

Vương Đại Chùy ủ rũ.

Valhein hỏi:

"Địa Ngạo Thiên thì sao?"

Địa Ngạo Thiên mặt mày hớn hở:

"Bô lô ba lai"

Valhein gật đầu, nói: "Tức là, hai ngươi khác với những người hầu bình thường, đều có thể được nâng cao từ trong thực chiến?"

"Đúng vậy!" Vương Đại Chùy kiêu ngạo nói.

Valhein yên lặng suy nghĩ.

"Bệ hạ, ngài hiện tại thực lực quá thấp." Vương Đại Chùy.

"Hửm"?" Valhein lạnh lùng nhìn quét Vương Đại Chùy.

Vương Đại Chùy sợ tới mức hồn phi phách tán, vội nói: "Ta không phải ý đó, ý của ta là ngài hiện tại cấp bậc quá thấp, nếu cấp bậc cao hơn một chút, lực lượng mạnh hơn một xíu thì dù không có huyết mạch của lĩnh chủ nguyên tố cũng có thể độc chiếm vị diện, trở thành chúa tể vị diện. Đến lúc đó, ta cùng Địa Ngạo Thiên có thể sinh hoạt trong vị diện kia, thống soái tộc quần, thực lực liên tục không ngừng nâng cao, đương nhiên, vĩnh viễn sẽ không cao hơn ngài.'

"Còn có thể như vậy?" Valhein hoàn toàn không ngờ tới, gần đây hắn đọc nhanh nhiều cuốn sách về vị diện học, huyết mạch học và triệu hoán học, căn bản không nhắc đến điểm này.

Vương Đại Chùy cẩn thận dè dặt nói: "Không phải ta xem thường những ma pháp sư này, là bởi vì đám ma pháp sư quá trẻ tuổi, ta và Địa Ngạo Thiên tính sơ cũng sống mấy trăm tuổi."

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên cười tủm tỉm giơ cao gậy xương mũi nhọn.

Valhein lườm Vương Đại Chùy:

"Lần sau ngươi còn nói chuyện kiểu đó thì giày của ta sẽ hôn mạnh vào mông ngươi!"

Chương 577: Vị diện người hâu

Chương 577: Vị diện người hâu

Vị diện người hầu

Vương Đại Chùy liếc trộm Valhein, thở ra nói:

"Người hầu Thần Tích chúng ta không giống với người hầu bình thường."

"Ngươi vốn chỉ là người hầu Kỳ Tích." Valhein nói.

"Di hài đó không phải của ta, ta là người hầu Thân Tích thật sự." Vương Đại Chùy vẻ mặt bất đắc dĩ.

Valhein rơi vào trâm tư.

"Hơn nữa, ta cùng Địa Ngạo Thiên có chút khác nhau, ta thông minh hơn hắn, hơn nữa có được càng nhiều ký ức." Vương Đại Chùy nói.

Địa Ngạo Thiên bĩu môi, nhưng không phản bác.

"Thí dụ như kiến thức về vị diện?"

"Đúng rồi, thí dụ như đồi núi Người Khổng Lồ là hình thành từ sức mạnh của Titan, khi huyết mạch của ngài đến cấp độ Tĩnh chủ Người Khổng Lồ là có thể thu nạp vị diện này. Không phải là chủ của vị diện như các ngươi hiểu mà là chúa tể vị diện thật sự, khiến toàn bộ vị diện đều nghe theo ngài. Một ý nghĩ của ngài có thể khiến hoa tàn, cây cối khô héo, thay trời đổi đất. Đến khi đó, ta đi vào đồi núi Người Khổng Lồ thì sẽ giống như được sự sống mới, cùng tuổi thọ với ngài và đồi núi Người Khổng Lồ."

Địa Ngạo Thiên gật mạnh đầu.

Valhein lộ chút vẻ giật mình, những điều này đều là kiến thức mà giới ma pháp chưa chạm tới.

Những lý luận này tất nhiên sẽ thúc đẩy giới ma pháp.

"Như vậy, trừ ta trở thành huyết mạch lĩnh chủ Người Khổng Lồ ra còn có biện pháp khác sao?" Valhein hỏi.

Vương Đại Chùy nói:

"Nói chính xác hơn là dù ngài có huyết mạch lĩnh chủ Người Khổng Lồ thì cũng chỉ là có cơ hội, còn cân có đủ sức mạnh cường đại. Nếu không có lực lượng của huyết mạch lĩnh chủ Người Khổng Lồ, ngài sở hữu lực lượng của Thần Linh cũng có thể hoàn toàn chuyển hóa đồi núi Người Khổng Lồ. Vị diện thần lực đã được biết đến trên thế giới đa số đều nằm trong tay chúng thần."

"Chẳng lẽ không có biện pháp khác?" Valhein hỏi.

Vương Đại Chùy nói: "Nếu như là người khác thì có lẽ đành chịu, nhưng bệ hạ thì khác, tùy theo lực lượng của ngài trưởng thành, có lẽ có biện pháp. Nhưng mà, dù thế nào, cũng cần ngài nắm giữ đủ nhiêu lực lượng, dù sao cấp Thanh Đồng chắc chắn không được, cấp bậc Bạch Ngân thì chưa chắc, nhưng cấp bậc Hoàng Kim không chừng có hy vọng."

Valhein hỏi:

"Ngươi từng nghe vê Tộc Đàn Người Hầu Luận chưa?”

Vương Đại Chùy nói:

"Ta biết, đây là thành quả nghiên cứu của ma pháp sư các ngươi, nhưng nghiên cứu này thiếu một nền móng, đó là vị diện. Tộc quần người hầu với điều kiện tiên quyết là phải có một vị diện

thần lực tính chất tương hợp. Nếu không thì, tối đa chỉ có thể gọi ra một tiểu đội. Như hai cái đuôi của Địa Ngạo Thiên, như con dê mà ta cưỡi, trên cơ bản là cực hạn."

Valhein hỏi:

"Tức là nếu ta chân chính điều khiển đồi núi Người Khổng Lồ, ngươi đi vào trong đó ở thì đồi núi Người Khổng Lồ có lẽ sẽ sinh ra một vương quốc Vua Người Lùn thật sự?"

"Chắc là vậy." Vương Đại Chùy nghiêm mặt nói.

"Cho nên, các ngươi hiện tại chiến đấu, không ngừng mài giữa bản thân cũng là vì ngày nào đó?" Valhein hỏi.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy nhẹ gật đầu.

Vương Đại Chùy bổ sung thêm:

"Chúng ta khác với người hầu bình thường, lực lượng của bọn họ bị cố định, nhưng chúng ta có thể không ngừng trưởng thành. Mà một khi hình thành tạm thời gọi là 'vị diện người hầu' đi, tất cả người hầu cùng hệ, thí dụ như Người Lùn bình thường dưới tay của ta cũng có thể không ngừng trưởng thành. Nói cách khác, người hầu Thần Tích phối hợp vị diện thần lực tương đương sống lại một tộc quần, tiếp đó, sáng tạo ra tộc quần mới."

Valhein hỏi:

"Còn chúng thân? Có phải mỗi Thần Linh đều có nhiều vị diện người hầu như vậy không?”

Vương Đại Chùy lắc đầu nói: "Chúng thần không phải không gì không biết, không có gì không thể làm được. Sức mạnh của bọn họ bị các loại nhân tố ảnh hưởng. Thí dụ vị nam thân như chủ quản chiến đấu kia, vị diện người hâu của hắn không thể nào có Người Lùn thợ rèn của chúng ta, vị diện người hầu của hắn là quái vật từ

người và thú kết hợp, có thể gọi là thú nhân."

"Đợi đã nếu theo như ngươi nói thì Thân Chiến Đấu Ares là Chủ Thần Thú Nhân, Thần Thợ Thủ Công Vulcan là Chủ Thần Người Lùn, vậy Nữ Thân Mặt Trăng và Săn Bắn là Chủ Thần của tinh linh?" "Đúng vậy. Vương Đại Chùy nói.

"Cuộc chiến của thần trên Thần giới trong đa số chiến đấu là vị diện người hầu của bọn họ chiến đấu?" Valhein hỏi.

"Đúng vậy. Tân Thân và Chân Thần bình thường tự mình tham gia chiến đấu, nhưng Chủ Thần tối đa là phái phân thân chiến đấu, Thần Vương cơ hồ không tham dự cuộc chiến của thân." Vương Đại Chùy nói.

Valhein hỏi:

"Đừng nói ngươi là người hầu Thân Tích của Thần giới nhé?"

"Ta không biết, ta thậm chí hoài nghi ta là thần." Vương Đại Chùy vẻ mặt nghiêm túc.

Valhein cùng Địa Ngạo Thiên trợn mắt, ngay cả Hắc Ma Dương cũng lộ vẻ khinh thường.

Valhein nói:

"Ta thấy ngươi nên bị hiện thực đập một trận. Vậy thì ta quyết định, ta tiếp thu vô hạn khiêu chiến, đến lúc đó hai ngươi thay ta chiến đấu cả ngày."

Vương Đại Chùy nửa quỳ dưới đất:

"Nguyện cống hiến sức lực vì bệ hạ!"

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên hai tay giơ cao lên trời, giống như người Hy Lạp cầu nguyện với thần.

Valhein đột nhiên nói: "Đúng rồi, ta được đến hai loại thiên phú, hai ngươi cũng ở trong ánh sáng ban thưởng của Thần từ Nữ Thần Tranh Chấp, có được chỗ tốt gì không?"

Chương 578: Vị diện người hầu (2)

Chương 578: Vị diện người hầu (2)

Vị diện người hầu (2)

Valhein cẩn thận quan sát hai người.

"Đương nhiên có!" Vương Đại Chùy hưng phấn nói.

“Bô lô ba laU"

'Be beU

Valhein khó tin nhìn Hắc Ma Dương.

"Ngươi cũng được thần ban?"

Hắc Ma Dương gật mạnh đầu.

Vương Đại Chùy nói: "Ta đạt được thiên phú là 'Chiến đấu cuồng nhiệt, càng chiến càng mạnh. Địa Ngạo Thiên đạt được thiên phú tên là 'Ma pháp kéo dài, có thể trên diện rộng tăng thêm khoảng cách thi pháp."

Valhein bất đắc dĩ nhìn thoáng qua Địa Ngạo Thiên, tên này hên thật, hắn còn không có thiên phú đó.

"Be be!" Hắc Ma Dương cắn góc áo của Vương Đại Chùy, kéo nhẹ.

Vương Đại Chùy hâm mộ sờ sừng dê:

"Con súc sinh này càng dữ hơn, đến từ chúa tể kim loại của ta, được thể chất chiến đấu kim loại, có thể trong thời gian ngắn chuyển đổi thân thể thành kim loại càng cứng rắn và kiên cường dẻo dai, kim loại sẽ hấp thu tất cả tổn thương, sau khi giải trừ kim loại hóa thì thân thể không chịu bất cứ ảnh hưởng. Đương nhiên, nếu thể chất chiến đấu kim loại bị trực tiếp phá hủy, nó vẫn sẽ chết."

"Bel"

Hắc Ma Dương ngửa mặt lên trời hét to, khiến Valhein liên tưởng đến vua sư tử đứng bên vách vực rống to.

Valhein bất đắc dĩ, thể chất chiến đấu kim loại là thứ hiếm hoi và mạnh nhất trong các thiên phú này, vậy mà bị một con dê lấy được.

Valhein đột nhiên nói:

"Nếu sau khi nó biến thành kim loại rồi giết chết nó thì phải chăng chúng ta sẽ có kim loại phẩm chất cao vô hạn?"

Hắc Ma Dương nhìn chằm chằm Valhein, không ngừng lui về phía sau, mãi khi đến mông đánh vào tường.

Vương Đại Chùy cười nói: "Sẽ không, sau khi nó chết thì mớ kim loại này sẽ tan biến, giống như ma pháp của ngài rồi cũng sẽ tan biến vậy."

"Đáng tiếc." Valhein nhìn Hắc Ma Dương.

Hắc Ma Dương run cầm cập.

Sáng sớm ngày thứ hai, bên ngoài sân giác đấu treo hai băng-rôn dài bằng vải bông.

Băng-rôn thứ nhất viết, từ hôm nay trở đi, Valhein sẽ dần thi

đấu nhiều hơn.

Băng-rôn thứ hai viết, chín ngày sau Valhein sẽ tiến hành giác đấu vô hạn cọc gỗ thứ nhất, từ hôm nay trở đi bán vé, hơn nữa, hoan nghênh tất cả đấu sĩ cọc gỗ thứ nhất báo danh tham dự, chỉ cần lên sân liền có thể đạt được trợ cấp mười vàng đại bàng.

Tin tức truyền khắp thành, vô số khán giả ùa tới sân giác đấu Học viện Đệ Nhất mua vé.

Nhiều đấu sĩ cọc gỗ thứ nhất ùn ùn kéo đến, báo danh muốn giác đấu với Valhein.

Ngày này, Valhein tham dự bảy trận thi giác đấu, chỉ có một trận là đấu thú.

Sau cơm chiều, Valhein dạy học cho Chrismay. So với ngày đầu, Chrismay càng hoạt bát, liên tục đặt câu hỏi trong tiết học, Valhein thậm chí khích lệ nàng làm như vậy.

Học bài xong Julius mang theo hai người đi Học viện đấu sĩ Liệt Ưng xếp hạng mười trong Sparta.

Đám đấu sĩ của Học viện Liệt Ưng xoa tay, nóng lòng muốn thử.

Đêm nay, Valhein tự mình chiến đấu, một khi ma pháp hao hết thì minh tưởng khôi phục ma lực, hao hết ba lần ma lực thì khiêu chiến kết thúc.

Bởi vì chỉ là cuộc đấu khiêu chiến chứ không phải thi giác đấu, Valhein và đối phương đều nương tay. Valhein đóng kín một ít thiên phú, đối phương một khi tới gần đánh trúng Valhein một lần thì được tính là thắng.

Uy lực ma pháp yếu đi, gián tiếp kéo dài thời gian chiến đấu.

Cuối cùng, Valhein chiến đấu mười hai trận, thắng chín trận, hai trận bởi vì hao hết ma lực nên hòa, một trận bị chiến sĩ Bạch Ngân đứng đầu mạnh mẽ áp sát, giáo dài đánh trúng thân thể, tính là thua.

Đây là âm thầm luận bàn, không ảnh hưởng thành tích thắng liên tục trên sân giác đấu.

Lúc Valhein đi vào Học viện đấu sĩ Liệp Ưng, đám đấu sĩ mang theo địch thị và khinh miệt.

Khi Valhein rời đi, trong mắt mỗi đấu sĩ đều tràn ngập kính ý.

Ngày thứ hai, Valhein tham dự chín trận giác đấu hằng ngày.

Số lượng khán giả hằng ngày của sân giác đấu Học viện Đệ Nhất chính thức đột phá hai vạn người!

Vé vào cửa khiêu chiến vô hạn đã bán hết hơn một nửa. Chín ngày qua trong chớp mắt.

Valhein hoàn thành hành động vĩ đại khiêu chiến chín học viện, lúc trở về sân giác đấu, toàn bộ đấu sĩ của Học viện Đệ Nhất đều hò reo, Commodus vỗ mạnh vai Valhein.

Valhein suýt bị vỗ ngồi bệch xuống đất.

"Ta sẽ đến xem khiêu chiến vô hạn ngày mai!" Commodus cười rời đi.

Trời tờ mờ sáng, bên ngoài sân giác đấu của Học viện Đệ Nhất tụ tập rất nhiều khán giả.

"Lần này khẩu hiệu nhất định phải đồng đều!"

"Đúng rồi, suyt lớn tiếng vào!"

"Phải cho Valhein nghe thấy tiếng lòng của người Sparta."

Mọi người vui vẻ tán dóc.

Mặt trời dâng lên, người Sparta từ bốn phương tám hướng đi tới, vào sân giác đấu.

Không lâu sau, trên sân giác đấu đã ngồi đông đúc khán giả.

Bên ngoài sân giác đấu, người chưa vào sân càng lúc càng đông hơn.

Từ ba ngày trước, mấy chục vạn vé vào cửa đã bán hết sạch.

Người không có vé thì tụ tập ở cửa lẩm bẩm, không muốn rời đi, một đám giống như kiêng rượu ba năm nhưng đột nhiên thấy rượu ngon nho Rượu Thần tự mình ủ ra, ai nấy hai mắt sáng rực, không ngừng nuốt nước miếng.

Bọn họ chỉ có thể tò mò nhìn băng-rôn kỳ lạ treo trong và ngoài sân giác đấu.

Một số người biết chữ chậm rãi đọc:

"Nhẫn của Trảm Long Giả, là vũ khí Hắc Thiết cần có khi ở nhà đi du lịch, giết người cướp của."

"Khiên Trảm Long Giả, ai dùng người ấy lóe sáng."

Chương 579: Quảng cáo của sân giác đấu

Chương 579: Quảng cáo của sân giác đấu

Quảng cáo của sân giác đấu

"Mũ giáp Trảm Long Giả, tự tin vậy đấy."

"Giày Trảm Long Giả, đá ai người đó đau."

"Bao tay Trảm Long Giả, vô hạn sát làn da, cảm thụ tơ lụa."

"Giáp ngực Trảm Long Giả, làm đàn ông thật tuyệt."

"Yêu hắn hãy tặng chiến mâu Trảm Long Giả cho hắn; hận hắn hãy dùng kiếm dài Trảm Long Giả cắt đứt hắn."

"Trang bị tốt, đến từ Trảm Long Giả."

Trong tiếng oán trách của khán giả không có vé, thi giác đấu vô hạn bắt đầu.

Đội ngũ khổng lô nâng ra pho tượng Thần Linh bằng gỗ mở ra nghi thức khai mạc. Thần Chiến Đấu, Nữ Thần Thần Chiến Đấu, Nữ Thần Báo Thù, pho tượng của nhiều vị Thần Linh dạo quanh sân quét đấu một vòng rồi đặt dưới ban công miệng rồng.

Trên ban công miệng rồng hiếm khi ngồi đầy người.

Người trẻ tuổi chiếm đa số, còn có một ít con nít hoạt bát hiếu động tò mò vươn cổ nhìn xuống.

Đứa bé nhỏ tuổi hơn nữa thì đạp trên ghế đẩu nhỏ, hai tay đặt

trên rìa ban công thò đầu ra ngoài.

Sau khi kết thúc nghi thức vào sân và ngâm thơ, người chủ trì tuyên bố thi đấu lần này có tính hiệu quả, mời các tư tế của điện thân chứng kiến trận thi đấu này, tuyên bố nếu Valhein thành công phá vỡ kỷ lục, sáng tạo kỷ lục mới của thi giác đấu vô hạn thì sẽ được Điện Thần Chiến Đấu ban phát cúp Vô Hạn.

Sau đó Vua Giác Đấu Commodus xuất hiện, đứng cạnh người chủ trì đọc diễn văn dẫn đến sóng hò reo, tiếng thét chói tai cơ hồ xé rách bầu trời, vô số người hét muốn bể giọng, mặt đỏ rực.

"Ta tuyên bố, thi giác đấu vô hạn chính thức bắt đầu! Mời Valhein ra sân! Chúng ta hãy hoan hô cho ValheinU'

Nhưng rộ lên đồng thanh một câu:

"Trả vét"

"Trả vét"

"Trả vé!"

Mười mấy vạn người đồng thanh hô to, thanh thế to lớn, thậm chí át qua tiếng hoan hô Vua Giác Đấu lúc trước.

Số ít người trước đến giờ chưa xem Valhein thi đấu sợ tới mức hoảng hốt lo sợ, thậm chí có người chuẩn bị tinh thần tùy thời chạy trốn.

Trong Sparta, nhiều người la trả vé thì chỉ có một kết quả.

Tập thể khán giả đi xuống dạy cho đấu sĩ đáng chết bài học nhớ đời.

Đặc biệt là đám con nít, bị sợ tới mức trợn mắt há hốc mồm, thân thể cứng ngắc, không ngừng đảo tròng mắt tìm tuyến đường chạy trốn.

Nhưng mà, nhiều người rất nhanh phản ứng lại, đám người la 'trả vé' chẳng những không tức giận, ngược lại một đám vô cùng hưng phấn.

Đám đấu sĩ thấy cảnh này, dở khóc dở cười, Valhein đã mang lại phong trào mới cho Sparta.

Valhein mặc kệ mười mấy vạn fan chẳng ra fan, anti fan chẳng ra anti fan, hắn gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, tiếp đó thêm ma pháp phòng hộ cho hai người.

Khán giả bắt đầu hô to tên của Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên, hai người cười tủm tỉm phất tay với khán giả, dẫn phát đáp lại càng nhiệt liệt.

Sau đó xuất hiện trường hợp nổi tiếng.

Valhein lấy ghế ra, ngồi xuống, giở sách ra.

Lần này còn đặt cái bàn nữa.

"XI"

Toàn trường suyt lớn, khán giả từ bốn phương hướng đông tây nam bắc, nhiêu không đếm xuể phát ra âm thanh tương tự.

Đám khán giả chưa từng xem Valhein giác đấu đã có kinh nghiệm, không tiếp tục sợ hãi, ngược lại đều bị chọc cười.

Rất nhiều đứa trẻ bắt chước người lớn cũng suyt, chơi rất vui.

Vương Đại Chùy, Địa Ngạo Thiên toàn thân mặc trang bị có dấu hiệu của Trảm Long Giả, xông hướng chiến sĩ Bạch Ngân ở phía trước.

Valhein nhìn bóng lưng của Vương Đại Chùy, Địa Ngạo Thiên, nhớ chiến đấu mấy hôm trước.

Ban ngày đều là Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên chiến đấu, nhưng đến buổi tối thì đổi thành Valhein khiêu chiến các chiến sĩ Bạch Ngân của những học viện giác đấu.

Liên tục chiến đấu đến ngày hôm qua, ma lực không ngừng tiêu hao không ngừng khôi phục, Valhein thậm chí mơ hồ cảm giác thân thể có chút đau nhức.

Nhưng mà, thu hoạch to lớn. Mỗi ngày đánh xong, trên đường về nhà Valhein sẽ nhớ lại một lần, thậm chí nhiều lần những nơi quan trọng nhất, đặc biệt là khoảnh khắc đối phương phá tan phòng hộ tới gần, trong đầu hắn nhớ đi nhớ lại, thậm chí sẽ tưởng tượng bản thân từ góc độ khác nhau như mặt phải, mặt trái, bên trên, phía sau, nhớ lại phương thức tiến công của quân địch, khiến toàn bộ chiến đấu trở nên lập thể.

Sau khi về nhà, Valhein sẽ nghiêm túc ghi chép lại tất cả tâm đắc, thậm chí còn dùng phác họa đơn giản vài nét vẽ ra một số trường hợp đánh nhau quan trọng, sau đó phân loại kết nạp, tổng kết suy nghĩ.

Sau đó suy nghĩ chiêu sâu.

Valhein nhớ rõ trong giao lưu lúc trước Aristoteles từng nói một câu rất trọng yếu.

Ma pháp sư chưa chắc có kiến thức phong phú nhất, kinh nghiệm chiến đấu phong phú nhất, kỹ xảo chiến đấu cường đại nhất, nhưng chắc chắn giỏi về suy nghĩ nhất.

Valhein thường đối thoại với Vương Đại Chùy, giao lưu với chiến sĩ Bạch Ngân và ma pháp sư Bạch Ngân ở sân giác đấu.

Chín ngày ngắn ngủi, Valhein đã trưởng thành nhanh chóng.

Nhìn Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy đánh nhau với chiến sĩ Bạch Ngân phía đối diện, Valhein rất muốn ra tay.

Nhưng Valhein phải làm khán giả.

Lần này Valhein lấy sách ra không phải vì làm bài mà là tốc ký.

Chiến đấu lúc trước đa số là với chiến sĩ Thanh Đồng, không đáng giá lãng phí thời gian, nhưng tất cả đối thủ hôm nay đều là chiến sĩ Bạch Ngân.

Quá trình ghi chú là quá trình suy nghĩ.

Đối với ma pháp sư thì tâm quan trọng tương đương với kinh nghiệm thực chiến, không phân cao thấp.

Chương 580: Quảng cáo của sân giác đấu (2)

Chương 580: Quảng cáo của sân giác đấu (2)

Quảng cáo của sân giác đấu (2)

Bảy phút sau, Địa Ngạo Thiên đánh bị thương chiến sĩ Bạch Ngân, hai bên dừng tay, chiến sĩ Bạch Ngân nhận thua.

Kế tiếp, không có bất cứ thời gian nghỉ ngơi, chiến sĩ Bạch Ngân thứ hai giơ khiên câm mâu trực tiếp xông đến.

Vương Đại Chùy chẳng chút tỏ ra yếu thế, kẹp Hắc Ma Dương lao thẳng qua.

Khán giả thấy cảnh này, hưng phấn đến mức gầm gú lên.

Ánh mắt của Valhein giống như cái lồng khóa chặt chiến sĩ Bạch Ngân, không bỏ qua động tác nhỏ nào của người này.

Hễ phát hiện điều gì là Valhein sẽ ghi vào sách ma pháp.

Ba phút sau, chiến đấu kết thúc.

Chiến sĩ Bạch Ngân thứ bốn bước lên nhanh.

Thứ bốn, thứ năm, thứ sáu

Vô hạn giác đấu tiến hành với tân suất siêu cao khó mà tưởng tượng.

Chiến đấu đặc sắc như sóng vô tận ập đến, sóng trước chưa lặng sóng sau đã đè lên, khán giả không ngừng điên cuồng hò hét,

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy chiến đấu, Valhein cùng rất nhiều đấu sĩ không ngừng dùng não suy nghĩ.

Đến giữa trưa, chiến đấu vẫn không ngừng.

Nhiều khán giả có kinh nghiệm đã mang theo đồ ăn sẵn, kiên quyết không rời đi.

Nhưng càng nhiều khán giả vội vàng rời đi, lại vội vàng trở về.

Buổi chiều, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy vẫn đánh kịch liệt với chiến sĩ Bạch Ngân mới.

Tâm mắt của khán giả dời khỏi nơi chiến đấu, rơi vào người Valhein.

Trên bàn của Valhein bày đầy thức ăn, tay cầm dao rĩa, ưu nhã ăn như đang ở trong nhà hàng.

Dù là khán giả thường xem Valhein giác đấu cũng cảm thấy đầu đau.

Người này sao mà dũng mãnh thế.

So với ma pháp sư này thì đám đấu sĩ của Sparta dường như thua chị kém em.

Đấu tiếp bốn tiếng, khán giả phát hiện động tác của Địa Ngạo Thiên, Vương Đại Chùy không còn linh hoạt như ban đầu, trên người rốt cuộc xuất hiện vết thương khó mà nhanh chóng khép lại, cũng bắt đầu đổ máu.

Đến tiếng thứ sáu, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy có sai sót rõ ràng.

Đến tiếng thứ bảy, hai người đã không cách nào đứng vững.

Đến tiếng thứ tám, hai người dìu nhau.

Vương miện trên đỉnh đầu của Địa Ngạo Thiên hơi nghiêng lệch, đá quý màu đỏ nứt ra như phóng xạ.

Áo giáp sáng choang trên người Vương Đại Chùy rạn nứt, một mảnh giáp vỡ găm vào bắp chân, bị cát bụi và máu nhuộm đen.

Hắc Ma Dương nằm ở gần đó, chỉ còn một sừng.

Nhưng mà, hai người vẫn nhìn chăm chú vào chiến sĩ Bạch Ngân mới lên sân phía đối diện.

Người chủ trì hô to: "Đây là thứ chín mươi bảy! Chiến sĩ Bạch Ngân thứ chín mươi bảy! Sự dũng cảm, sức chịu đựng và kiên trì của Vương Đại Chùy, Địa Ngạo Thiên đã vượt xa tưởng tượng. Có lẽ đây là trận chiến cuối cùng của hai người, chúng ta hãy đưa lên hò reo để khích lệ và tôn kính họ!"

Trên sân đấu vang lên tiếng khán giả hoan hô.

Tròn mười lăm phút sau, chiến sĩ Bạch Ngân ngã xuống, mà Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy đứng cách nhau ba mét nhìn nhau, lảo đảo đi hướng đối phương.

Mỗi bước mỗi loạng choạng.

Đột nhiên, Địa Ngạo Thiên ngã xuống đất, theo sau, Vương Đại Chùy cũng ngã xuống đất.

Hai người chậm rãi dùng tay và chân bò vê phía đối phương.

Lần lượt từng khán giả đứng dậy.

Toàn trường yên lặng nhìn hai chiến sĩ khiến người tôn kính.

Cuối cùng, hai người tới gân, chậm rãi vươn tay ra nắm lấy tay của đối phương.

Tiếng hò reo nguyên sân đấu xé rách bầu trời.

Hai người mang theo nụ cười từ từ khép mắt lại, không nhúc nhích.

Rất nhiều khán giả chảy xuống giọt lệ cảm động.

Chiến sĩ Bạch Ngân thứ chín mươi tám do dự một chút, đi hướng Valhein.

Valhein lại lần nữa sử dụng gọi ra người hầu.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy xuất hiện với hình tượng lành lặn không sứt mẻ, thân thể của hai người lúc trước đã biến mất. Nhìn Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy mới toanh xuất hiện, khán giả mừng rỡ như điên.

"Vương Đại Chùy!"

"Địa Ngạo Thiên!"

Hai người sống lại tại chỗ một lần nữa bắt đầu chiến đấu.

Trên khán đài, nhiêu chiến sĩ bình tĩnh nhìn trận chiến đấu này, trong đó một ít chiến sĩ Bạch Ngân vẫn luôn nhìn Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên.

Người của các thế lực lớn ngồi cùng nhau, nhỏ giọng giao lưu.

"Sau giải thi đấu Tranh Chấp, thực lực của hai người rõ ràng nâng cao."

"Người hầu Thần Tích quả nhiên bất phàm, không ngờ có thể trưởng thành giống như chúng ta."

"Tốc độ trưởng thành của bọn họ quá nhanh."

"Có khi nào liên quan thần ban của Nữ Thần Tranh Chấp không? Tốc độ di động của bọn họ không giống như dựa vào kinh nghiệm trưởng thành, càng giống đạt được năng lực đặc biệt.'

"Những chiến sĩ đột nhiên được thiên phú hệ phong hoặc tốc độ cũng có hiện tượng giống hai người."

"Thoạt nhìn Valhein sẽ là dự bị nặng ký của Vua Giác Đấu."

"Commodus tự mình ra sân, điều này đã chứng minh hắn xem trọng cỡ nào."

"Pollux từ bỏ Vua Giác Đấu năm nay, nghe nói là bởi vì Menelaus tham gia, xem như một loại lễ độ của gia tộc Bán Thần."

"Hoàng tử thứ hai của vương quốc Mycenae, em trai của Agamemnon, chiến sĩ được Tyndareus bệ hạ xem trọng, cuộc chiến Vua Giác Đấu năm nay e rằng càng hấp dẫn hơn."

"Ta hiện tại chỉ muốn biết khi nào thì Valhein mới chịu tự mình tham gia chiến đấu."

"Ai mà chẳng muốn biết điều đó?"

Thời gian từ từ trôi qua, mặt trời lặn, màn đêm buông xuống.

Một đám ánh sáng lơ lửng xuất hiện bên trên sân giác đấu, nguyên sân giác đấu bị chiếu sáng giống như ban ngày.

Chương 581: Vương miện Nữ Thần

Chương 581: Vương miện Nữ Thần

Vương miện Nữ Thần

Có số ít khán giả rời khỏi ghế, phần lớn khán giả vẫn dào dạt hứng thú.

Tiếng thứ mười, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy bỗng gặp một chiến sĩ đứng đầu mạnh mẽ, trên người bị thương nặng, Valhein buộc phải một lần nữa gọi họ ra.

Cách không giờ càng lúc càng gần, chiến đấu cũng càng lúc càng kịch liệt.

Bắt đầu từ chín giờ sáng đến buổi tối mười một giờ, đã chiến đấu mười bốn tiếng.

Không giờ là lúc kết thúc chiến đấu.

Về sau tất cả chiến sĩ Bạch Ngân thay đổi sách lược chiến đấu, bắt đầu điên cuồng tấn công mãnh liệt.

Một tiếng cuối cùng thường là hai, ba phút chấm dứt một trận.

Valhein không thể không nhiều lần gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Cuối cùng, tiếng chuông không giờ vang lên.

Chiến đấu ngừng.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy nâng nhau đứng thẳng.

Giọng nói của người chủ trì truyền khắp toàn trường: "Mười lăm giờ, liên tục thắng hai trăm lẻ hai chiến sĩ Bạch Ngân! Mười lăm giờ, liên tục thắng hai trăm lẻ hai chiến sĩ Bạch Ngân! Vô luận là tổng thời gian hay là liên tục thắng tổng số người, Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên đều phá vỡ kỷ lục giác đấu vô hạn của Sparta, thậm chí toàn thế giới! Chúng ta hãy hoan hô cho Valhein! Chúng ta hãy hoan hô cho mỗi vị dự thi! Chúng ta hãy hoan hô cho Sparta vĩ đại!"

Toàn trường đứng dậy, cho dù là người mắt lim dim cũng đột nhiên tỉnh táo lại.

"Valheint

"Valheint

"Valhein!

Mười mấy vạn tiếng hoan hô quanh quẩn trên bầu trời, thật lâu không tán.

dulius và đám đấu sĩ của Học viện Đệ Nhất cũng hô to theo, rõ ràng hét muốn bể giọng nhưng họ không thèm để ý.

Trong khán đài, Chrismay mỉm cười nhìn thây của mình.

Valhein thu hồi bàn ghế, chào khán giả bốn phương.

"Mời Valhein đến trước mặt tượng thần lĩnh thưởng! Hắn sẽ nhận được vòng nguyệt quế Vô Hạn và cúp Vô Hạn mà Điện Thần Chiến Đấu và chúng thần tán thành! Đồng thời trở thành công dân vinh dự của Sparta, địa vị ngang với công dân Spartal"

Tiếng hò reo như gầm, tiếng vỗ tay như sấm.

Một số không phải người Sparta vô cùng hâm mộ nhìn Valhein,

bọn họ cho rằng, cái gọi là vòng nguyệt quế và cúp đều không bằng địa vị công dân vinh dự Sparta.

Đây là thân phận cao nhất mà không phải người Sparta có thể nhận được, thậm chí dù Valhein đánh với Sparta cũng sẽ không ảnh hưởng phong hiệu này.

Mỗi vị công dân vinh dự đều là người Sparta tôn kính, vô luận là bạn hay đối thủ.

Valhein cũng không ngờ Sparta cho mình vinh dự cao như vậy, hắn ngước đầu nhìn ban công miệng rồng.

Trong ban công, rất nhiều người mỉm cười.

Số ít người ngẩng đầu nhìn bầu trời, lộ ra tiếc nuối.

Phá vỡ kỷ lục giác đấu Vô Hạn quan trọng hơn một đợt quán quân giải thi đấu Tranh Chấp, vậy mà không có thần ban.

Nhưng suy nghĩ một hồi cũng cảm thấy bình thường, dù sao Thần Linh phải nắm giữ đúng mực, thần ban không thể quá mức thường xuyên.

Dù cho mấy năm nay Commodus sáng tạo huy hoàng lừng lẫy không đếm xuể, có thể nói là Vua Giác Đấu số một Sparta, thần ban mười mấy năm cộng lại không nhiều hơn hai mươi lần, chỉ có hai năm đồng thời được đến hai lần thần ban, nhưng cũng cách nhau vài tháng, thời gian khác một năm chỉ được một lần thần ban mà thôi.

Valhein đi trước, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy theo sau, cùng đến trước tượng thần.

Giữa sân giác đấu bên trong và ban công miệng rồng có một bệ đá màu xám trắng, trên bệ đá xếp nhiều pho tượng Thần Linh bằng gỗ.

Thần Chiến Đấu Ares ở giữa, bề mặt gỗ ánh vàng rực rỡ, nhìn trời xanh, khoẻ mạnh uy vũ.

Hai bên có Chân Thần dưới trướng Ares, còn có Chân Thân khác mà đám đấu sĩ tín phụng, nhưng Chủ Thần chỉ có mỗi mình Ares.

Một tư tế trung niên của Điện Thần Chiến Đấu cười đi tới, đang định vươn tay cầm lấy vòng nguyệt quế đội cho Valhein thì đột nhiên dừng tay.

Thần quang rực rỡ, bầu trời rắc hoa.

Cả tòa sân giác đấu đều bị ánh sáng trắng tinh khiết bao phủ.

Tư tế trung niên bản năng lui vê phía sau nửa bước, vươn tay che mắt, sau đó nheo mắt xuyên qua kế tay nhìn hướng nguồn sáng. Mọi người có mặt kinh ngạc nhìn tượng thân phía trước Valhein.

Chợt thấy tượng thần của Nữ Thần Chiến Thắng bằng gỗ thế nhưng giống như sống vậy, cúi người, vươn cánh tay trắng nõn ra cầm lên vòng nguyệt quế.

Một đôi cánh Chiến Thắng thuần khiết giang rộng sau lưng nàng, tựa như thiên nga trắng, khiến người hoa mắt.

Tất cả mọi người nín thở im lặng, không dám quấy nhiễu Nữ Thần.

Trong đôi mắt của đám tư tế Điện Thần Chiến Thắng rực cháy ánh sáng cuồng nhiệt.

Trên khuôn mặt bằng gỗ của Nữ Thần vốn không vui không buồn, nhưng vào giây phút này, mỗi một người cảm thấy Nữ Thần Chiến Thắng đang mỉm cười.

Chợt thấy Nữ Thần Chiến Thắng hai tay câm vòng nguyệt quế, chậm rãi duỗi hướng Valhein.

Valhein hơi cúi đầu, giữ sự khiêm cung trước mặt Nữ Thần.

Dưới ánh nhìn chăm chú của khán giả toàn trường, Nữ Thần Chiến Thắng đội vòng nguyệt quế Vô Hạn lên đầu Valhein.

Chớp mắt sau, Valhein cảm thấy một dòng nước ấm tuôn vào thân thể, trong lòng tràn ngập vui sướng.

"Ca ngợi Nữ Thần Chiến Thắng vĩ đại!" Trong giọng nói của Valhein tràn ngập chân thành.

"Ca ngợi Nữ Thần Chiến Thắng!"

"Ngợi khen Nữ Thần!"

Toàn trường hoan hô, cho dù là người chuyên tín Ares cũng không chút do dự ca ngợi vị Nữ Thần tiểu hệ thân đối lập này.

Pho tượng Nữ Thần mỉm cười, thân thể đứng thẳng, ánh sáng chậm rãi tiêu tan.

Chương 582: Vương miện Nữ Thần (2)

Chương 582: Vương miện Nữ Thần (2)

Vương miện Nữ Thần (2)

Cuối cùng, khôi phục thành hình dạng pho tượng một tay cầm quyền trượng Chiến Thắng, một tay cầm cành cọ.

Tư tế của Điện Thần Chiến Đấu thu lại tất cả cảm xúc, cung kính nâng cúp đưa vào tay Valhein.

Valhein đầu đội vòng nguyệt quế, nâng lên cúp Vô Hạn khoe cho khán giả ở phương hướng khác nhau.

'Valhein!'

"Valhein!

"ValheinI'

Toàn trường hô to.

"Thật sự là một đấu sĩ hoàn mỹ, thật hy vọng hắn có thể vĩnh viễn ở lại Sparta." Julius thì thào tự nói.

"Đáng tiếc, hắn sẽ không vĩnh viễn ở lại đây.' Commodus nói.

"Đúng rồi, rất đáng tiếc." Julius nhỏ giọng nói.

Khán giả lúc trước từng chứng kiến thần ban ở giải thi đấu Tranh Chấp đều hai mắt nóng cháy.

"Valhein thật sự là một người may mắn! Trong thời gian ngắn như vậy cùng nhận được thần ban từ hai vị Nữ Thần."

"Nếu như có thể gả cho Valhein thì tốt rồi."

"Nếu hắn trong thời gian ngắn lại được đến thần ban, ta thậm chí hoài nghi Thần Linh thật sự sẽ chú ý hắn."

"Hắn rất khác với mọi người, khoảnh khắc ngồi trên ghế quá đẹp trai!"

"Thật hy vọng hắn có thể đoạt được Vua Giác Đấu."

"Không thể nào, trong lịch sử không tồn tại ma pháp sư có thể đoạt được Vua Giác Đấu, cũng tuyệt đối không cho phép ma pháp sư được đến Vua Giác Đấu! Vua Giác Đấu là trận địa vinh diệu cuối cùng của chiến sĩ chúng taI"

"Hắn tuyệt đối không đánh lại Commodusl"

Mọi người bàn tán xôn xao.

Bóng đêm đã sâu, không hoạt động gì nữa, người chủ trì tuyên bố giải thi đấu kết thúc, khiến mọi người cố gắng nhanh chóng về nhà. Đa số thiếu niên thiếu nữ chen chúc lao ra sân giác đấu, trên tường tranh vẽ ngoài sân, bọn họ dùng bút than viết tên của Valhein, Địa Ngạo Thiên, Vương Đại Chùy.

Lần này, Julius thế nhưng hiếm thấy không chờ Valhein ở cửa sống chết, mà trước tiên chạy đến lối ra ở ban công miệng rồng, khiêm tốn đưa thành viên gia tộc Bán Thần và tư tế rời đi.

Tiệc mừng công tiến hành nửa giờ, Julius mới mặt mày hớn hở chạy tới, giang hai tay cho Valhein một cái ôm nhiệt tình đúng kiểu Julius.

"Valhein, ngươi quả thực là ngôi sao may mắn của ta! Không

ngờ người của gia tộc Bán Thần và tư tế nhiều lần khen ngợi ta, nói chỉ có ta mới có thể bồi dưỡng ra đấu sĩ ưu tú nhất Sparta, thậm chí toàn thế giới! Trời ạ, cho ta một chén rượu nho hạ nhiệt độ đi, nếu không thì trái tim của ta sẽ nổ tung!"

dulius khoa trương kêu lên xong cầm lấy một chén rượu nho uống ừng ực.

Đám đấu sĩ hoàn toàn thói quen bộ dạng của .Julius, cười tủm tỉm trò chuyện.

Chờ tiệc mừng công diễn ra đã đủ, Valhein cảm tạ mọi người, trở về phòng, Julius lập tức theo kịp.

"Đi, ta đưa ngươi trở lại!" Julius choàng vai bá cổ, trong nụ cười mang theo một chút nịnh nọt.

"Gì đấy?" Valhein cảnh giác nhìn Julius.

"Ngươi không cần hiểu lầm, ta chỉ là vui vẻ thay ngươi." Julius vội nói.

"Giải thích là che giấu."

dulius cười gượng hai tiếng, đi tiếp, ra sảnh lớn, vào hành lang sân giác đấu mờ tối hắn mới quay đầu nhìn hộ vệ theo sau.

Hai hộ vệ lập tức đi chậm lại, theo từ xa.

dulius đè thấp giọng nói: "Valhein, cúp Vô Hạn có bán không? Ta nhất định cho ngươi một cái giá bất ngờ."

"Giá sao?" Valhein hỏi.

“Mười lăm Không, hai mươi vạn vàng đại bàng!" Julius nghiêm túc nói.

"Năm đó Commodus bán bao nhiêu?”

dulius đáp:

"Hắn hả? Mười lăm vạn vàng đại bàng."

"Bình thường cúp Vô Hạn giá trị cũng không cao, tối đa bằng một nửa giá của cúp Tranh Chấp. Nhưng cúp Vô Hạn phá vỡ kỷ lục thì ít nhất ngang bằng hai cúp Tranh Chấp, ta không nói sai chứ?" dulius nói:

"Đúng rồi, một cúp Tranh Chấp cùng lắm giá trị sáu vạn vàng đại bàng, nhưng với cúp Vô Hạn ta có thể cho ngươi hai mươi vạn, đã tăng giá gấp đôi rồi, ta tuyệt đối sẽ không lừa bịp ngươi.

"Nhưng mà, rất nhiều báu vật của điện thần mà vàng đại bàng không mua được." Valhein nói.

dulius nói:

"Khụ khụ Vậy thì ta không che giấu ngươi, một vị đại nhân vật của gia tộc Bán Thần đồng ý dùng hai mươi vạn vàng đại bàng mua cúp Vô Hạn của ngươi, hạn mức cao nhất của hắn là ba mươi vạn. Ngươi xem, Julius này là người thành thật biết bao, ta không muốn lời một vàng đại bàng nào."

"Ba mươi vạn vàng đại bàng, tương đương một món ma pháp khí Truyền Kỳ trung đẳng, giá này vượt qua sức tưởng tượng của người bình thường. Nhưng mà Ta thật sự không thiếu tiền." Valhein nói.

dulius mặt lộ vẻ câu xin túm hai cánh tay của Valhein.

Valhein tức giận nói: "Vì Chrismay, ngươi đã cầu một lần, ta không muốn nhìn thấy tiết mục giống nhau lặp lại nữa!"

dulius ho nhẹ một tiếng, cười gượng gạo, nói: "Ngươi hiểu lầm, Julius này sao có thể liên tục làm loại chuyện đó được, ta đã nợ ngươi một nhân tình, nếu ngươi không muốn, ta lần này tuyệt

đối sẽ không cưỡng ép ngươi. Như vậy đi, ta thêm hai vạn, tự ta bỏ ra hai vạn chịu chưa? Không thể nhiều hơn, hết mức rồi, ta bị lỗ nặng thật."

Valhein hỏi:

"Vì khiến người của gia tộc Bán Thần nợ ngươi một nhân tình nhỏ mà như vậy, đáng giá không?"

Mặt Julius nghiêm túc nói:

"Đáng chứ, cực kỳ đáng giá.'

"Nhưng phi thường xin lỗi, ta muốn dùng cúp này đổi vật tốt mà mình thích."

"Được rồi Tuy rằng ta cực kỳ không nỡ, nhưng đây dù gì là chiến lợi phẩm của ngươi, hết thảy do ngươi quyết định." Trong mắt Julius tràn ngập tội nghiệp.

Valhein nói:

"Loại cúp này bằng bao nhiêu cúp bình thường?"

Chương 583: Cúp

Chương 583: Cúp

Cúp

dulius ngẫm nghĩ trả lời:

"Như giải thi đấu Tranh Chấp là thi đấu cúp cơ bản nhất, cúp như Vua Giác Đấu được gọi là giải đấu lớn, cúp được gọi là cúp giải thưởng lớn, đại khái tương đương hai chiếc cúp bình thường"

Valhein hỏi:

"Khoan, Commodus mỗi năm đều có thể lấy ít nhất một chiếc cúp giải thưởng lớn?"

'Đương nhiên."

Valhein nói:

"Xem ra chúng ta lúc trước đã xem thường Commodus.'

dulius lộ vẻ mặt phức tạp nói:

"Ban đầu hắn còn đồng ý chia đều với ta, cuối cùng mấy năm nay hắn chín ta một. Trước kia, đều là ta giúp hắn bán đồ, bây giờ hắn chỉ tượng trưng mỗi năm kêu ta bán thay một ít. Chỉ riêng thu nhập của hắn đã vượt qua ta. Tổng thu nhập của ta rất nhiều, nhưng giá thành lớn, tiêu dùng lớn. Hắn thì khác, hắn chỉ có một mình."

Valhein gật đầu, nhớ lúc trước Segus tính tài sản của Commodus dường như bỏ sót cúp Vua Giác Đấu mỗi năm một lần

và cúp quan trọng khác. Có lẽ Commodus thu lợi hằng năm có thể đạt đến ba mươi vạn vàng đại bàng, tương đương với bình thu lợi một năm của gia tộc Truyền Kỳ bình thường.

Valhein bắt chước giọng điệu lừa dối người khác của Julius:

"Như vậy, vê cúp Vô Hạn, ngươi có kiến nghị gì với ta không hả, bạn Julius thân mến?"

dulius dở khóc dở cười, nói: "Được rồi được rồi, con người của ta tuy hám lợi nhưng chưa từng lừa gạt bạn. Nếu ngươi là loại thương nhân như ta thì nên lựa chọn buôn bán, bởi vì tổng giá trị của quá trình và kết quả giao dịch lớn hơn vật phẩm nhiều. Nhưng mục tiêu của ngươi là Truyền Kỳ, không phải thế tục, vậy thì ngươi nên dùng cúp này đổi lấy báu vật thích hợp với mình. Hơn nữa loại cúp này có thể mở ra hiến tế."

"Vậy mà cũng được?" Valhein thật sự không ngờ rằng.

dulius nói:

"Đương nhiên! Có Thần Linh thích cúp còn hơn là thần hài. Ngươi không phải quý tộc, chỉ một chiếc cúp giải thưởng lớn thì không có tư cách mở ra hiến tế, ngươi ít nhất phải gom được ba cúp giải thưởng lớn mới có tư cách hiến tế. Cho nên nói, nếu ta là ngươi thì sẽ tích góp, chờ khi gom đủ ba chiếc cúp giải thưởng lớn thì một hơi hiến tế hết." Valhein thấp giọng hỏi: "Ma pháp sư chúng ta, không thích hiến tế"

dulius vẫy tay đuổi đi hai hộ vệ ở phía sau, nhỏ giọng nói: "Ta biết, ma pháp sư các ngươi luôn phòng bị Thần Linh, mà Thần Linh cũng phòng bị ma pháp sư. Nghe nói từ trước khi ma pháp sư xuất hiện, lúc phép thuật vừa hưng thịnh thì chúng thần từng được dự ngôn, nói rằng ma pháp sẽ cùng thần lực tồn tại trên đời. Nữ Thần Địa Ngục Hecate nắm giữ thần quyên ma pháp và thần quyên phép thuật đột nhiên bị chúng thân chèn ép, bị buộc phải

rời khỏi mặt đất, chỉ có thể phát triển tín dân trong Địa Ngục và Minh giới. Điều này dẫn đến không có vị Thần Linh nào chủ động phát triển tín dân ma pháp sư, chỉ có Athena dựa vào thân quyền trí tuệ có thể lôi kéo ma pháp sư, nhưng cũng chỉ riêng là lôi kéo, không có phát triển mạnh."

Valhein gật đầu, nói: "Sự tình cơ bản là như vậy."

"Nếu ngươi muốn hiến tế, cố gắng hết sức đi Điện Thần Athena, và cố gắng chỉ đổi vật phẩm, không cần đổi lấy lực lượng. Thần Linh có thể thu về lực lượng, nhưng ngươi có thể bán vật phẩm. Nếu ngươi không muốn xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn thì hãy như trước kia, trực tiếp dùng cúp đổi lấy báu vật của điện thần." Julius nói.

"Xem ra chỉ có thể như vậy." Valhein buông tiếng thở dài.

dulius nói:

"Đúng rồi, cúp bình thường như giải thi đấu Tranh Chấp muốn đổi cũng không sao, nhưng cúp giải thưởng lớn giống đại điện hoặc là cúp của giải thi đấu thể dục lớn thì cố gắng đổi với Đại Thần Điện mà ngươi tin tưởng."

Valhein nói:

"Chuyện này thì ta hiểu. Tức là, ta hẳn là về Athens, tìm tư tế của điện thần Nữ Thần Trí Tuệ để đổi."

"Đúng rồi. Tuy ngươi được Nữ Thần Tranh Chấp quan tâm, nhưng ngươi không phải tín dân thành kính của Nữ Thần Tranh Chấp, càng không là tín dân thành kính của Thần Chiến Đấu, dù thân phận của ngươi không tầm thường, có chút vật thân sẽ không để ngươi đổi. Những người của gia tộc Bán Thần này sau khi được cúp thì có thể giao thiệp với tư tế của điện thần đổi lấy báu vật trong kho báu vật, chúng ta hoàn toàn không làm được. Đổi cách

nói khác, ngươi dùng cúp này tối đa có thể đổi báu vật giá trị mười mấy vạn hơn hai mươi vạn, nhưng gia tộc Bán Thần có lẽ sẽ đổi được báu vật bốn mươi vạn, thậm chí giá trị càng cao.

Valhein gật đầu, xem ra vô luận nơi nào đều có thỏa thuận ngầm, cái này là cấp cao Bán Thần VIP đây mà.

"Đương nhiên, với thân phận của ngươi có lẽ có thể giao thiệp với tư tế của Nữ Thần Trí Tuệ." Julius nói.

"Vô cùng cảm tạ chỉ dẫn của ngươi." dulius cảm khái nói: "Đáng tiếc, ngươi chỉ là ma pháp sư, nếu ngươi là chiến sĩ, tham gia thi giác đấu xong hoàn toàn có thể chuẩn bị cho giải thi đấu Pythian. E rằng năm nay Commodus có cơ hội đạt được quán quân vật lộn của giải thi đấu Pythian. Đây là quán quân của giải thi đấu lớn chính thức, giá trị cao còn hơn Vua Giác Đấu."

Lòng Valhein dao động, hỏi:

"Ngươi có thể cho biết giá trị của các loại cúp không?"

dulius ngẫm nghĩ nói:

"Cúp bình thường nhất là loại cúp như giải thi đấu Tranh Chấp, hoặc là giải thi đấu thể dục cho thành bang nhỏ tổ chức, tức là thành bang nhỏ trao cúp."

Chương 584: Cúp (2)

Chương 584: Cúp (2)

Cúp (2)

"Giải thi đấu Vua Giác Đấu như Vua Giác Đấu là giải quan trọng nhất của Sparta, vậy thì cúp quán quân do thành bang lớn trao.

"Mà giải thi đấu Pythian là giải thi đấu của tất cả thành bang Hy Lạp, mấy chục thành bang hợp sức tổ chức, Đền Thần Apollo làm bên tổ chức, là một trong năm giải thi đấu lớn của toàn Hy Lạp, cho nên cúp của mỗi hạng thi đơn cũng gọi là cúp giải đấu lớn."

"Thế nhưng giải thi đấu Pythian ngoại trừ quán quân hạng đơn thì còn Vua Quán Quân. Bao gồm các bộ môn lớn là Vua Chạy Nước Rút, Vua Vật Lộn, Vua Toàn Năng, Vua Âm Nhạc và Vua Đua Ngựa, cúp của Vua Quán Quân có giá trị càng cao hơn."

"Ngoại trừ cúp Vua Quán Quân thì khó khăn nhất là 'Tổng Vua Quán Quân, hiện nay toàn thế giới chỉ có một người từng đạt được Tổng Vua Quán Quân, ngươi cũng biết là ai rồi."

Valhein gật đầu: "Heracles, ngoại trừ hắn thì chưa có ai đạt được Tổng Vua Quán Quân."

dulius mỉm cười nói: "Đúng vậy. Nếu như cúp thi đấu của thành bang nhỏ có giá trị là một, Vua Giác Đấu thành bang lớn phía bắc giá trị hai, cúp bộ môn đơn của giải thi đấu Pythian giá trị ba, cúp Vua Quán Quân giá trị mười, mà giá trị của cúp Tổng Vua Quán Quân có thể là một trăm, hoặc là một nghìn, nói chung

là không thể đánh giá được."

Valhein nói: "Tổng Vua Quán Quân tính thế nào?"

"Rất đơn giản. Trong giải thi đấu Pythian năm đó, giành được ba giải Vua Quán Quân, hơn nữa hai bộ môn thi đấu còn lại nếu giành được một giải quán quân nữa thì sẽ trở thành Tổng Vua Quán Quân. Năm đó Heracles đã quét ngang ba bộ môn lớn là chạy đua, vật lộn và toàn năng, dũng mãnh giành được Vua Quán Quân, cuối cùng bị thất bại trong phần thi đua ngựa. Chắc ngươi cũng biết, thân là đại anh hùng, cơ thể hắn cường tráng đến cỡ nào, ngựa khỏe cỡ nào cũng không chịu nổi thể trọng của hắn. Trong phần thi đua xe cuối cùng, hắn vốn có cơ hội giành được giải quán quân, hơn nữa đối thủ đều có ý nhường bước, giúp hắn đoạt được danh hiệu Tổng Vua Quán Quân. Đáng tiếc sau đó hắn bị phát hiện là huyết mạch của Thần Zeus, bị vị Thân Hậu kia hãm hại." Julius thở dài.

"Vậy làm sao giành được Vua Quán Quân của các hạng mục lớn?"

"Rất đơn giản, giành quán quân ở tất cả các bộ môn trong hạng mục đó! Vua Chạy Đua thì cần phải giành được bốn giải quán quân là quán quân chạy cự ly ngắn, quán quân chạy bên, quán quân chạy cự ly dài và quán quân chạy kèm vật nặng. Vua Vật Lộn cần giành ba giải quán quân là quán quân quyền anh, quán quân đấu vật và quán quân vật lộn. Vua Toàn Năng thì cần giành năm giải quán quân, theo thứ tự là môn chạy cự ly dài kèm vật nặng, môn ném dĩa, môn nhảy xa, môn ném lao và môn thi bơi. Chú ý, nếu chỉ là tổng điểm xếp hạng nhất thì chỉ có thể gọi là Quán Quân Toàn Năng' mà thôi. Chỉ khi nào xếp hạng nhất của cả năm bộ môn chạy cự ly dài kèm vật nặng, ném dĩa, nhảy xa, ném lao và thi bơi thì mới được gọi là Vua Quán Quân Toàn Năng.'

"Tiếp đó là Vua Âm Nhạc, cần phải trở thành quán quân ba bộ môn sáo dọc, thi cầm và đàn Lyre. Mà Vua Đua Ngựa có hai bộ

môn, quán quân đua ngựa và quán quân xe chiến. Bây giờ ngươi đã biết Tổng Vua Quán Quân khó lấy cỡ nào chưa?"

Valhein suy nghĩ một chốc, nói: "Nói cách khác trong năm hạng mục lớn này, đối với chiến sĩ và ma pháp sư thì khó nhất chính là âm nhạc, đúng không?"

"Đương nhiên. Quán quân hạng mục âm nhạc này đều là các bậc thầy ngay từ nhỏ đã dành thời gian vào âm nhạc, chiến sĩ và ma pháp sư không thể nào chiến thắng bọn họ. Heracles rốt cuộc là một nửa ngoại lệ, hắn gảy một khúc nhạc tự nghĩ ra, có bản gốc thêm điểm nên mới giành được quán quân. Hơn nữa từ nhỏ Heracles đã được dạy dỗ rất nghiêm khắc, có thể nói là anh hùng toàn năng chân chính." Julius nói.

"Xem ra ta không có hi vọng giành được Tổng Vua Quán Quân rồi." Valhein mỉm cười nói.

dulius cười ha ha nói: "Tên nhóc nhà ngươi quả nhiên có dã tâm, đừng nói Tổng Vua Quán Quân, thậm chí ngươi còn không giành được Vua Quán Quân, ngay cả quán quân bộ môn đơn cũng không có khả năng giành được. Đúng là ma pháp sư bọn ngươi không ngừng gây áp lực cho các giải thi đấu lớn để ma pháp sư cũng được dự thi, thế nhưng chiến sĩ không được dùng thần lực, ma pháp sư bọn ngươi cũng bị hạn chế. Có vài bộ môn cho phép sử dụng ma pháp, nhưng phần lớn chỉ được dùng một lần mà thôi. Thi đấu vật lộn có thể dùng ma pháp phòng ngự nhưng cũng chỉ là ba lần mà thôi, hơn nữa còn là sử dụng trước khi bắt đầu, trong quá trình vật lộn không thể sử dụng, lại càng không được dùng ma pháp công kích. Có vài bộ môn hoàn toàn không thể sử dụng ma pháp, phải đeo vòng tay cấm ma pháp, ví dụ như nhảy xa, ngươi sử dụng ma pháp hệ phong thì có thể bay thẳng lên trời luôn rồi, còn thi cái rắm gì nữa."

Ánh mắt Valhein hơi dao động, hỏi: "Nếu ta sử dụng sức mạnh thiên phú thì sao? Có bị vòng tay cấm ma pháp ảnh hưởng không?"

Chương 585: Cúp (3)

Chương 585: Cúp (3)

Cúp (3)

dulius nói: "Giải đấu có quy định, chỉ cân là sức mạnh không bị vòng tay ma pháp ngăn cấm thì đều được, ngay cả thiên phú cũng không bị cấm. Ừm... ngươi hình như có huyết mạch Người Khổng Lồ đúng không? Nếu là huyết mạch Người Khổng Lồ bậc Tướng Quân, có thể biến thành người khổng lồ thì có thể thử! Bởi vì năm nọ có một chiến sĩ may mắn dựa vào khả năng biến thân thành người khổng lồ quét ngang ba hạng mục quyên anh, đấu vật và vật lộn, lấy được danh hiệu Vua Vật Lộn. Có điều... chiến sĩ kia ngoại trừ có thể biến thành người khổng lồ thì còn thiên phú thể chất chiến đấu và kỹ thuật chiến đấu của chiến sĩ, những thứ này ngươi khó có khả năng có được, không có hi vọng đâu."

dulius lắc đầu.

Valhein nhìn .Julius, không nói lời nào.

Ai nói ta không có?

dulius cuối cùng lắc đầu nói: "Ngươi đừng suy nghĩ nhiều như vậy, không thể nào đâu. Trừ phi là giải thi đấu lén cử hành không có hạn chế, đơn giản chỉ dùng để giải trí thì ma pháp sư có thể trực tiếp ném dĩa xa cả mấy nghìn mét, chiến sĩ Truyền Kỳ sẽ ném xa tới mức không thể tìm thấy. Với điều kiện hàng đầu là hạn chế thần lực và ma pháp thì ma pháp sư căn bản không phải đối thủ của chiến sĩ. Hoạt động thể dục chính là dành cho chiến sĩ."

"Không sao, ta là người thích nếm thử chuyện mới mẻ, làm thế

nào để báo danh đại hội thể dục thể thao vậy? Ta sẽ đăng ký toàn bộ." Valhein nói.

"Ngươi... thật không hổ là võ sĩ giác đấu ngôi ghế, khán giả có tâm nhìn tốt nhất toàn trường, chuyện gì cũng làm được. Ngươi thật sự muốn báo danh thì có thể tìm người của Học viện Plato, bọn họ sẽ báo danh giúp ngươi. Có điều nếu ngươi muốn ra sân thi đấu thì nhớ đừng nói là quen ta đấy, ta gánh không nổi đâu." Julius nói.

"Đừng quá tham lam, Thần Linh đang chăm chú nhìn ngươi đấy." Julius nhìn Valhein thật sâu, sau đó xoay người rời đi.

Valhein nhìn bóng lưng Julius, chìm vào trầm tư.

Valhein đột nhiên hiểu được, tuy mình học được rất nhiều kiến thức, thậm chí là chân lý, thế nhưng kinh nghiệm cuộc sống của mình thì không bằng Julius, nhất là kinh nghiệm sống ở Hy Lạp.

Kiến thức và thường thức cuộc sống không chỉ không xung đột mà thậm chí còn cùng xuất hiện trong rất nhiều trường hợp.

"Dựa vào kế hoạch ban đầu của mình thì rất đơn giản, giành được cúp quán quân nhiều nhất có thể, tiến vào Điện Thần Chiến Đấu lớn nhất nơi này, dựa vào ánh mắt tế đàn để đổi lấy báu vật có giá trị nhất. Thế nhưng .Julius đã nhắc nhở mình, đầu mâu Thanh Đồng này liệu có phải là mồi dụ của Nữ Thần Tranh Chấp hay không? Điện Thần Chiến Đấu có khi nào cũng có mồi dụ tương tự hay không? Một lần mình có được đầu mâu Thanh Đồng là may mắn, nếu như liên tục hai lần thì liệu Thân Linh có chú ý tới hay không?"

"Julius quả nhiên khôn khéo, tham lam mà hắn nói mặc dù không phải chỉ chuyện này, nhưng rõ ràng chỉ về mọi phương diện. Như vậy giữ những cúp lớn mình có lại, chờ quay về điện

thân Nữ Thần Trí Tuệ ở Athens rồi đổi. Các vị Thân Linh khác đều có tướng ăn rất khó coi, duy chỉ có tất cả truyền thuyết vê Athena thì ít nhất cũng có tướng ăn đẹp."

"Ngoại trừ Athena, cũng có thể tới đổi ở điện thân Zeus. Bởi vì hắn là Thân Vương, mạnh mẽ đến thái quá, căn bản sẽ không dùng chút thủ đoạn nào, trừ phi mình uy hiếp hắn. Mà thực hiển nhiên, cho dù mình trở thành Truyên Kỳ thì hắn cũng không có khả năng chú ý tới mình. Có điều, Thần Zeus sẽ chú ý gì đây? Đúng là một trò chơi tốt để luyện tập trí não."

Valhein suy nghĩ thật lâu, cứ cảm thấy có chỗ nào đó không đúng, lại qua một hồi lâu nữa mới phát hiện vấn đề.

Thực sự đã quá huênh hoang rồi, nên bắt đầu lo lắng tới Thần Linh.

"Cúp thì cứ giữ lại, về phần vòng nguyệt quế thì sẽ sử dụng trước trận chung kết Vua Giác Đấu."

Kế tiếp, tất cả khôi phục bình thường.

Ban ngày tham gia thi đấu giác đấu và học tập, sau bữa cơm tối thì giảng bài cho Chrismay, thậm chí thỉnh thoảng yêu câu Chrismay giảng bài cho mình.

Lúc đầu Chrismay từ chối kịch liệt, nhưng sau khi giảng xong, thấy mình lại càng nắm vững kiến thức về các lĩnh vực liên quan hơn thì rất vui vẻ, sau đó Valhein nói cho Chrismay biết về kiến thức Feynman.

Mỗi lần học với Chrismay xong, hai người sẽ đi cùng với .Julius tới thách đấu với các học viện võ sĩ giác đấu khác.

Khiêu chiến từ hàng thứ chín tới thứ hai xong thì khiêu chiến những xếp hạng phía sau.

Có điều phần khiêu chiến sau đó phải dừng lại, nguyên nhân là vì tất cả chiến sĩ Bạch Ngân đều đang chuẩn bị cho giải thi đấu Vua Giác Đấu.

Rất nhanh, vòng loại của giải thi đấu Vua Giác Đấu đã bắt đầu, Valhein là cọc gỗ thứ nhất, không cần dự thi, vẫn như cũ tham gia các buổi thi đấu giác đấu bình thường.

Có điều số lượng Valhein tham gia thi đấu hàng ngày đã lên tới mười trận.

Valhein và Julius đều quyết tâm muốn phá kỷ lục chiến thắng liên tiếp của Aristoteles.

Dù sao thì có Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy. Đi đêm nhiều cũng có ngày gặp ma.

Vòng đấu loại vẫn đang tiến hành, Valhein theo lẽ thường tới Học viện Đệ Nhất tham gia thi đấu giác đấu, đối thủ hôm nay là Học viện võ sĩ giác đấu Bạch Ưng.

Trận đấu một chọi một, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy dễ dàng chiến thắng.

Trận thứ hai cũng là trận chiến một đấu một, đối thủ cũng rất bình thường nhưng khá linh hoạt.

Đột nhiên chiến sĩ Bạch Ngân kia lộ ra sơ hở, Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên liền hưng phấn vọt tới tấn công, nhưng chờ đợi bọn họ chính là kỹ năng chiến đấu lôi đình vạn quân.

Chương 586: Võ sĩ giác đấu nổi giận

Chương 586: Võ sĩ giác đấu nổi giận

Võ sĩ giác đấu nổi giận

Kỹ thuật kiếm khủng khiếp này bắt nguồn từ gia tộc Anh Hùng, dùng thân lực Bạch Ngân hóa thành lưỡi kiếm ánh sáng màu bạc giăng khắp bầu trời, tạo thành một cơn lốc ánh sáng bạc đường kính ba mét ở xung quanh cơ thể chiến sĩ Bạch Ngân.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy không chút đề phòng bị cơn lốc kiếm vây quanh.

Hai người lảo đảo lùi lại, lưỡi kiếm ánh sáng cắt thành từng đường vết thương, máu tươi chảy ròng ròng, thậm chí rơi vào trạng thái mù trong một khoảng thời gian ngắn.

Khán giả toàn trường lạnh run trong một khoảnh khắc, hít sâu một hơi.

Là cạm bẩy!

Nhóm võ sĩ giác đấu bị kỹ năng lóe sáng làm kinh ngạc đến ngây người.

"Không tốt, Valhein cẩn thận!" Segus đột nhiên hô to.

Chỉ thấy chiến sĩ Bạch Ngân kia sau khi đánh bại Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy xong thì dùng tốc độ khó tin nhắm vào Valhein.

"Triệu hoán người hầu Tập Sự!"

"Triệu hoán người hâu Hắc Thiết!"

Valhein không chút hoang mang gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy đã đổi mới.

Từ đầu đến cuối Valhein không hề rời khỏi ghế.

"Ngươi đang tự tìm đường chết!"

Vương Đại Chùy chỉ huy Hắc Ma Dương, chiến chùy Hoàng Kim bên tay phải phát ra ánh sáng trắng rực rỡ.

"Bô lô ba la!"

Địa Ngạo Thiên và hai Thần Lùn nhỏ đỏ mắt, nhào thẳng tới.

Thần Lùn thứ nhất tự nổ tung, chiến sĩ Bạch Ngân bị ngọn lửa vây quanh, chỉ thấy ngọn lửa và dung nham quanh người hắn, cùng với hộ thể Bạch Ngân nhanh chóng bong ra thành từng mảng.

Thần Lùn thứ hai tự nổ tung, giáp bụng của chiến sĩ Bạch Ngân bùng ra tia sáng mạnh mẽ bị ngọn lửa xua tan.

Tiếp đó là Địa Ngạo Thiên tự nổ tung, so với trước đó càng mãnh liệt hơn, ngọn lửa bùng cháy và tiếng nổ chói tai vang lên.

Chiến sĩ Bạch Ngân cho dù đã sớm chuẩn bị cũng bị nổ bay ra ngoài, bên ngoài thần lực Bạch Ngân vây quanh người một lần nữa dính đầy ngọn lửa và dung nham. Trong lúc hắn bay ngược ra ngoài, một tia sáng trắng tỏa ra uy thế không gì sánh nổi bay vọt tới.

Chiến sĩ Bạch Ngân dùng hết toàn lực đón lấy chiến chùy Hoàng Kim, nhưng chiến chùy cấp tốc lệch đi, lách qua chiến khiên, rơi vào lồng ngực hắn.

Phốc...

Trong ánh mắt kinh hãi của khán giả toàn trường, chiến chùy Hoàng Kim đập gãy xương ngực chiến sĩ Bạch Ngân, xuyên thủng cơ thể.

Chiến sĩ Bạch Ngân cúi đầu nhìn thoáng qua lỗ thủng lớn trên ngực, trong mắt lộ ra vẻ mặt khó tin, chậm rãi nhắm mắt lại.

Nhóm võ sĩ giác đấu của Học viện Bạch Ưng lập tức xông lên, nhưng một ngọn giáo từ trên trời rơi xuống ngay trước mặt đám người, buộc họ phải dừng lại.

Tổng huấn luyện viên Augustu cầm lấy ngọn giáo thứ hai, từ xa xa nhìn lại đám võ sĩ giác đấu kia.

Soạt...

Nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất lập tức quơ lấy ngọn giáo bên người, nhắm về phía đội võ sĩ giác đấu kia.

Nơi này là sân giác đấu của Học viện Đệ Nhất, hơn hai vạn khán giả đang cổ vũ Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

"Giết hắn đi!"

"Giết hắn đi!"

Giờ phút này bọn họ rất tức giận, toàn bộ học theo tập tục của La Mã, giơ tay phải lên, chỉa ngón cái xuống đất.

Địa Ngạo Thiên hung ác đi tới trước mặt chiến sĩ kia, cúi đầu nhìn một chút rồi đá một cước vào đầu chiến sĩ Bạch Ngân, sau đó khinh thường nhìn một vòng Học viện Bạch Ưng, đưa tay lên dùng ngón cái xẹt qua cổ mình.

Chiến sĩ Bạch Ngân đã chết.

Toàn trường hoan hô.

Nhìn thấy một màn này, lúc này khán giả mới phát hiện thì ra Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên dốc toàn lực mạnh đến như vậy, có thể giết chết một chiến sĩ Bạch Ngân bậc đỉnh.

Nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Bạch Ưng đen mặt, không nói được lời nào, sau khi người chủ trì tuyên bố trận chiến kết thúc thì tiến vào dọn dẹp chiến trường.

Khán giả thảo luận âm ï. "Này rõ ràng là đã sớm có âm mưu đánh lén rồi!"

"Học viện Bạch Ưng chết tiệt!"

Tổng huấn luyện viên của hai bên gặp mặt nói chuyện, sau đó quay trở lại vị trí trận doanh của mình.

Tổng huấn luyện viên Augustu nhìn lướt qua nhóm võ sĩ giác đấu sắp ra sân, quát khẽ nói: "Đánh nặng tay vào, cố gắng đừng đánh chết. Nếu đánh chết thì cũng chả sao!"

Nói xong thì nhìn về phía Valhein.

Valhein gật nhẹ đầu.

Tiếp đó võ sĩ giác đấu hai bên bắt đầu chiến đấu nhiều người.

Học viện Đệ Nhất đằng đằng sát khí, Học viện Bạch Ưng sớm đã có chuẩn bị.

Hai bên vừa vào sân đã giết đỏ cả mắt rồi, máu thịt văng tứ tung, tiếng xương gãy vang vọng.

Bởi vì có ma pháp phòng ngự mạnh mẽ của Valhein, Học viện Đệ Nhất nhanh chóng giành được chiến thắng, đồng thời chỉ bị thương nhẹ mà thôi, mà học viện đối phương thì bị thương rất nặng, không vặn vẹo thì cũng gấy tay gấy chân, không lõm ngực

lõm bụng thì cũng xuất huyết nội tạng.

Đánh một trận rồi lại một trận, đánh hết cả đám người Học viện Bạch Ưng kia.

Ngay cả khán giả cũng phát hiện nhóm võ sĩ giác đấu ra sân cuối cùng của Học viện Bạch Ưng đang run rẩy.

Khán giả không ngừng cổ vũ Valhein, không ngừng mắng chửi Học viện Bạch Ưng.

Sau khi trận chiến cuối cùng kết thúc, Học viện Bạch Ưng xám xịt chạy trốn, khán giả lớn tiếng hoan hô, hiếm khi đồng lòng nhất trí đến như vậy.

Valhein trở lại cổng sinh tử, nhóm võ sĩ giác đấu mắng to.

"Chiến sĩ Bạch Ngân kia lạ hoắc!"

Chương 587: Võ sĩ giác đấu nổi giận (2)

Chương 587: Võ sĩ giác đấu nổi giận (2)

Võ sĩ giác đấu nổi giận (2)

"Cách thức chiến đấu của chiến sĩ Bạch Ngân kia không giống với võ sĩ giác đấu, võ sĩ giác đấu chúng ta chiến đấu sẽ có chút tính chất biểu diễn, cố gắng để động tác trông đẹp một chút. Nhưng chiến sĩ kia thì đánh rất tàn bạo, rõ ràng là Bạch Ngân bậc đỉnh trong quân doanh."

"Xem ra, Valhein hoặc Học viện Đệ Nhất chúng ta gần đây nổi tiếng quá nên bị người ta ghen ghét.'

"Không quản là vì ai, chỉ cần dám giở trò ở đây thì chính là muốn gây sự với Học viện Đệ Nhất chúng ta."

Nhóm người đang trò chuyện thì chỉ thấy .Julius đen mặt vọt ra.

"Khi nấy xảy ra chuyện gì?" Julius nhìn nhóm võ sĩ giác đấu của Học viện Bạch Ưng lục tục rời đi.

Nhóm người ta một câu ngươi một câu kể lại chuyện xảy ra cho Julius.

dulius suy ngẫm hồi lâu.

"Mọi người ngừng huấn luyện, đi ăn một bữa thật ngon, sau bữa cơm tối thì cùng ta xuất phát!" Julius nghiến răng nghiến lợi rống lên một tiếng, sau đó xoay người trở về phòng mình.

Valhein kinh ngạc phát hiện mỗi võ sĩ giác đấu đều giống như thú dữ nổi điên, ý chí chiến đấu hừng hực trong mắt.

"Đánh chết đám ch* cht kia!" Segus siết nắm tay gầm nhẹ.

"Xảy ra chuyện gì?" Valhein nghi ngờ hỏi.

Segus cười he he nói: "Xem ra ngươi không biết, đừng gấp, tối nay đi cùng bọn ta thì ngươi sẽ hiểu thôi, đảm bảo ngươi sẽ mở rộng tâm mắt! Chuyện này đã rất nhiều năm rồi không thấy nữa."

Valhein mơ hồ đoán được một khả năng, gật đầu.

Tới giờ cơm tối, đi vào nhà ăn, Valhein khẽ hít mũi một cái.

Mùi thịt xông vào mũi.

Nơi phát thức ăn chất đầy thức ăn bóng nhẫy, thịt heo, thịt dê, thịt gà, thịt cá, tất cả xếp thành những ngọn núi nhỏ nóng hổi.

Valhein chưa bao giờ thiếu thịt ăn, nhìn thấy nhóm võ sĩ giác đấu ngấu nghiến ăn như ma thú thì có cảm giác dạ dày mình biến thành cối xay thịt, cần một lượng lớn thức ăn mới nhét đầy được. Trước kia đầu bếp phát thức ăn có kỹ thuật vẫy thức ăn rất vi diệu, vẫn luôn bảo trì trạng thái làm người ta không thỏa mãn nhưng không đến mức há mồm mắng to, nhưng lần này thì giống như ông nội ruột của võ sĩ giác đấu vậy, hào phóng không gì sánh bằng.

"Có đủ không? Thiếu thì thêm một muôi nữa nhé! Ăn thỏa thích đi! Con mẹ nó chứt"

Một muôi thịt mỡ béo ngậy có thể ngán chết người.

"Thêm một muôi nữa đi!" Segus nuốt nước bọt nói.

"Được!" Muôi phát thức ăn của đầu bếp trút vào cái chén sành lớn màu đen ở trước mặt Segus.

Mùi thức ăn trong phòng ăn còn nông đậm hơn cả những buổi tiệc ăn mừng ngày lễ.

Trong mắt nhóm võ sĩ giác đấu tràn đầy ý chí chiến đấu, so với trước trận thi đấu lớn còn sáng hơn.

Chậm rãi, nhóm võ sĩ giác đấu đang trong ngày nghỉ hoặc võ sĩ giác đấu tự do cũng lục tục tới, mỗi người đều ăn ít nhất là một phần cơm.

Bữa cơm tối nay đặc biệt dài, sau khi ăn cơm tối xong, mọi người đều không rời đi mà ở lại nhà ăn tiêu hóa thức ăn.

Hằng ngày số lượng võ sĩ giác đấu ở Học viện Đệ Nhất duy trì khoảng trên dưới ba nghìn người, hôm nay tổng cộng đột phá sáu nghìn người.

Vì thế phòng ăn bị thiếu chỗ ngồi, rất nhiều người đang đứng dựa lưng vào tường.

Không bao lâu sau, một bóng người tròn vo quen thuộc đi vào nhà ăn.

dulius đội mũ giáp màu đen, trên mũ giáp là chùm lông bờm ngang màu đỏ trông giống như một cây quạt lông xù, đó là biểu tượng đội trưởng của Sparta.

Trên người hắn mặc áo giáp bạc lóe sáng.

Hai tay đều câm chiến khiên.

Vua Giác Đấu Commodus, tổng huấn luyện viên Augustu và vài người lạ mặt có khí thế mạnh mẽ đứng sau lưng Julius.

Nhà ăn vốn náo nhiệt trở nên lặng ngắt như tờ.

Nơi ánh mắt Julius đảo qua, mọi người đều đàng hoàng im lặng.

"Julius ta chưa bao giờ sợ khiêu chiến. Nếu như quân lai căng chó chết kia thật sự vì chiến thắng, thật sự vì giác đấu, cho dù chúng tổn thương Valhein ta cũng không nói nửa chữ. Thế nhưng mục đích của chúng không phải giành thắng lợi, không phải chiến thắng, mà là đang giở trò quỷ, chúng muốn giết chết Valhein, muốn hại Học viện Đệ Nhất! Chúng đang dùng thủ đoạn hèn hạ nhất sỉ nhục Julius ta, sỉ nhục mỗi người ở Học viện Đệ Nhất, xem chúng ta là đồ chó lai" "Rống!" Tất cả võ sĩ giác đấu đồng loạt rống to, nhà ăn bị chấn động tới run nhè nhẹ.

"Dám giở trò trong đấu trường giác đấu của ta thì phải chuẩn bị sẵn sàng trả cái giá thật lớn! Ta muốn để đám Học viện Bạch Ưng kia biết .Julius ta dựa vào cái gì mà trở thành ông chủ của Học viện Đệ Nhất! Mọi người theo ta, chơi chết đám chó thiến không trứng kia!"

"Rống!"

dulius xoay người đi ra ngoài, nhóm võ sĩ giác đấu lục tục bỏ vũ khí trong tay xuống, tay không đuổi kịp.

Valhein và Segus cũng đi trong đội ngũ.

Valhein đây tò mò, không ngờ mình lại có cơ hội nhìn thấy một trận tranh chấp của võ sĩ giác đấu.

Đi ra khỏi cửa hông, Chrismay đang xuống xe ngựa, thiếu nữ nghi hoặc nhìn một đại đội lớn cả mấy nghìn người kia.

Valhein đi ở ngoài rìa đội ngũ, ngoắc ngoắc Chrismay.

Chrismay gật đầu mỉm cười, hơi nhấc làn váy bước nhanh tới, cùng Valhein sóng vai đi tới.

Xe ngựa đi theo cách đó mười mét.

"Thầy à, mọi người đang làm gì vậy?" Chrismay tò mò hỏi,

trong đôi mắt mơ hồ có chút hưng phấn.

"Ta cũng không biết, có thể coi là một trận quần ẩu..." Valhein kể lại chuyện đã trải qua.

"Thì ra là thế, đây là lần đầu tiên ta được xem đấu trường tranh chấp đó, đúng là tới quá đúng lúc mà." Chrismay gần như nhảy cẫng lên hoan hô.

Chương 588: Julius hung bạo

Chương 588: Julius hung bạo

dJulius hung bạo

Valhein dở khóc dở cười nói: "Không ngờ ngươi lại thích xem náo nhiệt như thế."

Chrismay cười nói: "Ta đã sớm nghe nói tới chuyện này rồi, nhưng vẫn chưa được thấy tận mắt, nhiều lần nghe nói liên chạy tới, nhưng đáng tiếc là đã kết thúc mất rồi."

"Loại võ sĩ giác đấu quần ẩu này hình như cần phải tuân thủ quy củ, ta thấy bọn hắn đều đi tay không. Valhein nói.

"Đúng vậy. Võ sĩ giác đấu rất hiếu chiến, người Sparta bọn ta lại càng đặc biệt hiếu chiến, vì thế lúc ban đầu khi đấu trường xuất hiện, rất nhiều học viện giác đấu thường xuyên xung đột với nhau. Phần lớn đều sẽ tự kiềm chế, nhưng thỉnh thoảng cũng vì một ít nguyên nhân mà tăng lên, thậm chí sẽ nhờ chiến sĩ Hoàng Kim ra tay, lần kịch liệt nhất đã phá nát cả một quảng trường. Hội trưởng lão không nhịn được nữa nên đã ban ra pháp luật. Nếu như hai học viện giác đấu có mâu thuẫn thì cho phép đánh nhau nhưng không được dùng thần lực hay ma pháp, cũng không cho phép dùng vũ khí, bên yếu hơn có thể dùng khiên để phòng ngự nhưng không được dùng khiên để tấn công." Chrismay nói.

Valhein gật đầu, thâm nghĩ chuyện này khá giống với môn khúc côn cầu ở Ngôi Sao Xanh, đều cho phép ẩu đả ở một mức độ hạn chế.

Chrismay vui vẻ nói: "Theo thây quả nhiên may mắn, đây cũng

là lần chiến đấu quy mô nhất của các học viện giác đấu suốt mấy năm nay. Có điều Học viện Bạch Ưng hình như không phải học viện giác đấu lớn."

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: "Xếp hạng tâm hai mươi, vốn vài ngày nữa ta định tới đấu trường bọn họ khiêu chiến, không ngờ bọn họ lại phái người tới xử ta trước."

Chrismay gật đầu nói: "Chuyện này không phải suy nghĩ chợt nảy ra của chiến sĩ Bạch Ngân kia, cũng không phải học viện giác đấu kia muốn làm gì, hẳn là có người muốn nhắm vào thầy hoặc là Julius."

"Rất có thể là vì Julius." Valhein nghiêm túc trả lời.

Chrismay che miệng bật cười, đôi mắt phấn hồng lóe sáng.

Đi tới một hồi, Valhein đột nhiên nhón chân lên nhìn xung quanh, phía sau đội ngũ đi theo một nhóm người đông nghìn nghịt, nhân số đã vượt qua cả Học viện Đệ Nhất.

"Người tới xem náo nhiệt nhiều thật." Valhein nói.

"Đương nhiên. Học viện giác đấu tranh chấp thì một năm cũng chưa chắc có được một lần, hiện giờ lại chính là Học viện Đệ Nhất tiếng tăm lừng lẫy ra tay, ít nhất phải hơn trăm nghìn người muốn xem. Có điều, võ sĩ giác đấu Học viện Bạch Ưng hẳn là không có đấu trường riêng của mình, không biết có đủ rộng hay không, nếu quá chật thì nhiều người sẽ không xem được.' Chrismay hãng hái không thôi.

Segus ở bên cạnh nói: "Chỗ của Học viện Bạch Ưng rộng lắm, đủ cho trăm nghìn người vây xem. Lần trước khi Học viện Bạch Ưng bị đánh, ta có xem."

"Hử? Học viện Bạch Ưng thảm như vậy à?" Valhein hỏi.

"Học viện đó vàng thau lẫn lộn, ông chủ học viện đó là một kẻ ngu hám lợi, nếu không phải có thân phận là con riêng của một vị đại quý tộc nào đó thì trường mâu cắm vào mông hắn cũng đủ tạo thành cổ thụ che trời luôn rồi." Segus nói.

Valhein liếc Segus trắng mắt, Chrismay thì cúi đầu cười trộm.

Segus nhỏ giọng nói: "Julius đã sớm muốn đánh tên ngu này, lần này mang theo hai tấm khiên chính vì sợ tên kia sớm đã đề phòng. Có điều trước khi hắn làm chuyện này thì nên đoán được kết quả này. Ta đoán là hắn đã chạy mất rồi."

"Có thể đột nhiên sắp xếp một chiến sĩ Bạch Ngân mạnh như vậy vào học viện chắc chắn phải được ông chủ học viện đồng ý. Có điều, những võ sĩ giác đấu khác có khả năng cũng chạy trốn rồi không?" Valhein gật đầu nói.

"Trốn không thoát. Không trốn thì cao lắm là bị đánh một trận, mọi người sẽ không cười nhạo, dù sao thì võ sĩ giác đấu có thắng cũng có thua. Thế nhưng nếu võ sĩ giác đấu trốn chạy thì sẽ có một lượng lớn khán giả từ chối xem học viện này thi đấu, hơn nữa học viện khác cũng có quyên không thi đấu với học viện này. Kết quả chính là võ sĩ giác đấu sẽ rời đi, mà học viện giác đấu này cũng sẽ xuống dốc. Đã từng có hai học viện giác đấu bởi vì thế mà phải bán sang tay." Segus nói.

“Đúng là thành bang thú vị.' Valhein cười nói.

Đội ngũ quy mô khổng lồ đi tới Học viện Bạch Ưng.

Nơi này là một quảng trường khá rộng lớn, Học viện Bạch Ưng chiếm một phạm vi rộng lớn, phòng ốc gần nhất cũng cách mấy chục mét.

Xung quanh Học viện Bạch Ưng là bức tường đá trắng xám sừng sững, cánh cổng lớn bằng gỗ bọc đồng đóng kín.

Valhein triệu hôi Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

"Đám dê con Học viện Bạch Ưng, sao lại khóa cửa thế hả? Núp trong đũng quần mà khóc à?" Một người đàn ông vạm vỡ đứng ở cửa kêu to.

"Đám gà trắng kia chẳng lẽ đang tắm hả? Bọn ta sẽ không khách sáo đâu đấy."

Âm ầm ầm...

Một chiến sĩ Bạch Ngân dùng thần lực bao lấy cánh tay, không ngừng dộng vào cổng chính.

Đánh nát phần cửa gỗ thì phát hiện phía sau là tầng tầng lớp lớp mỏm đá và núi giả. "Đã sớm biết bọn ngươi co rút ở bên trong mài Hủy tường đi!" Julius ra lệnh.

Chỉ thấy hai người lạ mặt ở sau lưng Julius đi tới chỗ mặt tường, lúc tới gần thì cánh tay hai người lóe ra ánh sáng màu hoàng kim rực rỡ trong đêm tối.

Nhóm cư dân trong thành theo tới ở cách đó không xa phát ra tiếng hô khẽ, người phía sau rướn cổ nhón chân nhìn về phía hai chiến sĩ Hoàng Kim kia.

Chương 589: Julius hung bạo (2)

Chương 589: Julius hung bạo (2)

dulius hung bạo (2)

Nhóm ma pháp sư bắt đầu sử dụng thuật ánh sáng lơ lửng, chiếu sáng khoảng cổng ra vào.

Âm...

Một chiến sĩ Hoàng Kim tung ra một quyền xuyên thủng vách tường, tiếp đó một cước mãnh liệt đá tới, nửa bức tường bị đạp văng.

Chỉ thấy hai chiến sĩ Hoàng Kim giống như con rối công thành hình người, không ngừng đập đổ bức tường.

Gạch vụn văng tứ tung, bụi đất mù mịt.

Có điều chỉ sau vài đòn tấn công ngắn ngủi, một mảng lớn bức tường được gia cố đã vỡ nát.

Hai vị chiến sĩ Hoàng Kim vẫn chưa ngừng tay, không ngừng mở rộng vị trí tấn công.

Chỉ một lát sau, một con đường rộng hơn mười mét xuất hiện trước mặt mọi người.

Hai chiến sĩ Hoàng Kim vẫn chưa thu tay, tiếp tục không ngừng mở rộng ra hai bên.

Lúc này nhóm người mới hiểu được, bọn họ tới phá nhà.

Nhóm người Sparta ở phía xa hô to.

“Đánh đi

'Xông vào đi!"

'Hung hăng đánh bọn chúng đi!

“Tiêu diệt Học viện Bạch Ưng!"

Tất cả võ sĩ giác đấu đều nhìn vê phía Julius.

dulius đeo râu ma pháp, tiếng thở dài vang vọng khắp toàn trường.

Mọi người yên lặng trở lại.

"Ta vừa mới nghe thấy có người nói Học viện Đệ Nhất bọn ta lại tới bắt nạt người, trong lòng cảm thấy thực bất đắc dĩ. Theo một góc độ nào đó mà nói, những lời này thật sự không sai, bởi vì Học viện Đệ Nhất bọn ta vẫn luôn bắt nạt các võ sĩ giác đấu khác trên đấu trường, vẫn luôn bắt nạt những võ sĩ giác đấu khác trước mặt chúng thần, vẫn luôn bắt nạt võ sĩ giác đấu khác trong ánh nhìn chăm chú của tất cả khán giả. Thế nhưng võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất bọn ta có từng bắt nạt bình dân không? Học viện Đệ Nhất bọn ta có từng vi phạm thần dụ của Thần Chiến Đấu hay không? Học viện Đệ Nhất bọn ta có từng làm khán giả thất vọng hay không? Không có, một lần cũng không có!" Như vậy, ngày hôm nay tại sao bọn ta lại tới Học viện Bạch Ưng? Có hai nguyên nhân."

"Nguyên nhân thứ nhất, mọi người đều biết học viện bọn ta vừa xuất hiện một võ sĩ giác đấu thiên tài trẻ tuổi là Valhein, đừng thấy hắn chỉ mới mười lăm mười sáu tuổi, hắn có thực lực rất mạnh mẽ. Đúng vậy, hiện giờ biệt danh của hắn đã truyền khắp toàn thành, gì mà võ sĩ giác đấu ngồi ghế, gì mà khán giả có vị trí

xem tốt nhất, thế nhưng chắc chắn không có bao nhiêu người hiểu được vì sao hắn lại làm như vậy. Nhưng những người đã xem giải thi đấu của Nữ Thần Tranh Chấp nhất định sẽ hiểu được. Là vì Valhein quá mạnh, hắn là ma pháp sư Thanh Đồng nhưng lại có thể nháy mắt giết chết bất cứ chiến sĩ Thanh Đồng nào, thậm chí có thể dễ dàng giết chết chiến sĩ Bạch Ngân, nếu như hắn dốc toàn lực chiến đấu thì sẽ như thế nào?"

"Chiến sĩ tấn công ở khoảng cách rất gần, nếu ra tay quá nặng thì vẫn có thể lập tức thu tay, nhưng ma pháp sư không giống vậy, một khi ma pháp sư đã hoàn thành đòn tấn công thì căn bản không có cách nào lập tức thu hồi. Vì để tránh dẫn tới thương vong quá lớn, Valhein nhân từ vẫn luôn không tự mình ra tay. Cho dù là Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên cũng luôn cố gắng khống chế sức mạnh của mình, Valhein không muốn sảng khoái đánh một trận sao? Valhein không muốn được khán giả tán thưởng sao? Đương nhiên muốn, nhưng hắn không muốn giết quá nhiều người, bởi vì mỗi võ sĩ giác đấu, mỗi người Sparta đều là thành viên của Hy Lạp, đều là tài sản của Chúng Thần. Valhein biết rằng mình để lại mạng một người thì chính là thêm một phần sức mạnh để đối đầu với ngoại địch."

"Thế nhưng đám hàng thiến của Học viện Bạch Ưng đã làm cái gì? Bọn chúng sắp xếp một chiến sĩ Bạch Ngân ngoài giới cấp tốc gia nhập trở thành võ sĩ giác đấu, sau đó sắp xếp lên sân thi đấu, tiếp đó tìm cơ hội đánh lén Valhein. Nếu như đó chỉ là một loại chiến thuật, chỉ vì giành thắng lợi, Học viện Đệ Nhất bọn ta sẽ nuốt ngụm máu này vào bụng, không rên tiếng nào. Thế nhưng mục đích của chúng không phải giành giải quán quân, cũng không phải thắng lợi, càng không phải vì vinh quang của võ sĩ giác đấu, chỉ vì Valhein đã giành được quán quân giải thi đấu Tranh Chấp và quán quân giải thi đấu Giác Đấu Vô Hạn, chỉ là muốn vấy bẩn Học viện Đệ Nhất bọn ta."

"Sau giải thi đấu Tranh Chấp, Valhein chiếm được cái gì? Thần

ban của Nữ Thần Tranh Chấp! Sau giải thi đấu Giác Đấu Vô Hạn, Valhein chiếm được cái gì? Thần ban của Nữ Thần Chiến Thắng! Một võ sĩ giác đấu ưu tú được Thần Linh quan tâm, một thiếu niên được hơn trăm nghìn khán giả yêu thích, một đứa trẻ nhân từ như vậy lại bị ám toán như thế, đây không phải nhắm vào cá nhân Valhein hay Julius ta đây, thậm chí không phải nhắm vào Học viện Đệ Nhất, mà là nhắm vào Sparta, là nhắm vào Thần Linh! Người Sparta chúng ta từ khi nào lại trở thành xấu xa như vậy? So tài trên sân đấu không lại thì dùng âm mưu bên ngoài sân đấu, đây là muốn đào móc căn cơ Sparta chúng ta, là hủy diệt mỗi người Sparta chúng ta, cũng chính là cắt đứt tương lai Sparta chúng ta!"

dulius thực buồn bã nhìn một vòng dân chúng Sparta.

Lông ngực nhóm dân chúng vốn đứng ở vị trí trung lập bắt đầu phập phồng, biểu cảm dần dần trở nên phẫn nộ, rất nhiều người nghiến răng nghiến lợi. Không quản nam nữ. Ở Sparta này, mỗi người đều là chiến sĩ.

Chương 590: Valhein bị đánh lén

Chương 590: Valhein bị đánh lén

Valhein bị đánh lén

"Làm tốt lắm Julius! Tuy ngươi tham tài nhưng chỉ có ngươi có thể nuôi dưỡng ra võ sĩ giác đấu ưu tú nhất Spartal"

"Đúng thết"

"Người Sparta sẽ không dùng âm mưu đối phó người một nhài"

"Quyết đấu thì phải công bằng công chính!"

"Không ai có thể sỉ nhục sự quan tâm của Thần Linh!"

"Sparta chúng ta không cần Học viện Bạch Ưng rác rưởi!"

Đông đảo dân chúng hét to.

dulius gật đầu, nói: 'Cám ơn mọi người đã hiểu. Nguyên nhân thứ hai tới nơi này rất đơn giản, Học viện Đệ Nhất bọn ta, mỗi người đều là chiến sĩ! Các ngươi xem đi, Valhein và những võ sĩ giác đấu ma pháp sư kia đều tay không mà tới; các ngươi xem đi, trên quân áo của đầu bếp học viện bọn ta vẫn còn dính vụn thịt; các ngươi xem đi, võ sĩ giác đấu kỳ cựu của bọn ta đã hơn sáu mươi tuổi cũng từ trong nhà tới đây; các ngươi xem đi, một võ sĩ giác đấu thương nhân vẫn luôn bị mọi người cười nhạo như ta đây cũng mặc áo giáp tới đây."

dulius vừa nói vừa giơ cao hai chiếc khiên cánh tay.

"Nhìn ta như thế này, các ngươi cảm thấy ta rất sợ chết đúng không? Được rồi, ta quả thực rất sợ chết." Julius cười phá lên.

Dân chúng cũng phát ra tiếng cười thiện ý.

dulius thu lại nụ cười, lớn giọng nói: "Đúng vậy, ta sợ chết, ta chỉ là một chiến sĩ Hắc Thiết không luyện tập nhiều năm rồi, ta bị người ta mắng là ngồi không hưởng lợi, đếm không hết người nói xấu nguyền rủa ta. Thế nhưng ta đây, .Julius, một công dân Sparta bình thường nhát gan sợ chết bỏ bê luyện tập, lúc Học viện Đệ Nhất bị ám toán, ta không dùng âm mưu để ám toán ngược lại như con chó lai căng Học viện Bạch Ưng kia, cũng không nhút nhát bỏ trốn để lại những đứa con mà ngày thường hắn vẫn luôn tung hô, mà là người đầu tiên đứng rail"

Dân chúng Sparta chăm chú nhìn Julius.

dulius mỉm cười, đưa tay chỉ về phía Ba Tư nói: "Nếu có một ngày, không quản là người Ba Tư hay người Ai Cập bao bây Sparta, ta vẫn nhát gan sợ chết như trước, thế nhưng ta, dulius, vẫn như cũ giống như tất cả các công dân Sparta, mặc giáp cầm khiên như hôm nay, bước lên chiến trường! Ta, Julius, Học viện Đệ Nhất bọn ta, người Sparta chúng ta, chính là phải đường đường chính chính giẫm nát kẻ địch ở dưới chân! Đây mới chính là Sparta!" Câu cuối cùng, Julius dùng hết toàn lực rống thật to.

'Spartal"

'Spartal"

Dân chúng ở hiện trường đều bị lời nói của .Julius dẫn dắt tâm trạng, cùng gào to.

"Tiêu diệt Học viện Bạch Ưng!" Julius hét lớn một tiếng, xoay người giăm lên đoạn tường sụp đổ, ào ào chạy vào bên trong Học viện Bạch Ưng.

"Tiêu diệt Học viện Bạch Ưng!" Võ sĩ giác đấu tính bằng hàng nghìn giống như đàn sói xông về phía trước.

“Tiêu diệt Học viện Bạch Ưng!" Dân chúng Sparta vây xem cũng hô to.

Hai chiến sĩ Hoàng Kim vẫn ở chỗ cũ phá hủy bức tường.

Valhein theo dòng người đi vê phía trước, có chút suy nghĩ nhìn thoáng qua tường rào đang bị phá vỡ.

Dân chúng bên ngoài có thể thấy rõ ràng chuyện xảy ra bên trong.

Valhein và Chrismay nhìn nhau, đêu mỉm cười.

Hai người ngẩng đầu nhìn bóng lưng .Julius ở phía trước.

Hơn năm nghìn người tràn vào đấu trường chỉ có nhân số khoảng một nghìn người, dũng mãnh như sóng thần ập vào làng, như đàn heo rừng xông vào ổ chuột.

Valhein vốn muốn tìm cơ hội thử khả năng sáp lá cà của mình, dù sao thì hai bên cũng không thể dùng vũ khí, không thể dùng thần lực, kết quả hắn và Chrismay bị tách ra, chờ đến khi hiểu được thì đã muộn, đã không thể làm gì khác, chỉ có thể đứng ngoài rìa, cùng nhóm dân chúng bên ngoài rướn cổ quan sát.

Võ sĩ giác đấu Học viện Bạch Ưng kêu rên liên hồi.

Nhóm võ sĩ giác đấu không phải bị đánh bị thương, mà là bị giãm.

Không phải võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất không muốn đánh, mà là vừa vung tay một cái đã bị đám người phía sau đẩy tới, sau đó vô thức giãm lên võ sĩ giác đấu Học viện Bạch Ưng xông tới trước.

Hơn năm nghìn người giống như thủy triều càn quét, tan hoang.

Đột nhiên Valhein cảm thấy mình giẫm lên thứ gì đó, cúi đầu nhìn một chút thì thấy một chiến sĩ mặt mũi đầy dấu chân hộc máu nằm dưới đất, thân lực hộ thể Thanh Đồng ở trên người đang từ từ biến mất.

Không rên tiếng nào đã bị tươi sống giãm ngất.

Kẻ này thực thảm, bị ép dùng thần lực hộ thể mà vẫn bị giãm ngất, có lẽ có không ít chiến sĩ Bạch Ngân lén ra độc thủ. Valhein ngẩng đầu thì thấy mình đã thoát ra khỏi đội quân, trên mặt đất phía trước là võ sĩ giác đấu Học viện Bạch Ưng bị giãm tới choáng váng.

Âm...

Valhein bất đắc dĩ nhìn về phía trước.

Nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất phá tường xong còn chưa hài lòng, bắt đầu phá nhà luôn rồi!

Nhóm võ sĩ giác đấu trốn trong nhà kêu cha gọi mẹ xông ra ngoài, chờ đợi bọn họ chính là nắm tay hoặc là bàn chân ở khắp mọi nơi.

Valhein đang đi vào bên trong thì chợt thấy ba bóng người lén lén lút lút men theo đoạn tường bể khom người vòng ra sau lưng đội ngũ Học viện Đệ Nhất, chuẩn bị chạy trốn.

"Đứng lại!

Valhein rống to một tiếng, ba võ sĩ giác đấu Học viện Bạch Ưng sợ tới mức giật thót.

Ba người ngẩng đầu nhìn lên, là Valhein, sững sốt.

Này không phải ma pháp sư kia sao?

Này không phải võ sĩ giác đấu ngồi ghế chỉ biết dựa vào người hầu Thần Tích à?

Ba võ sĩ giác đấu nhìn nhau, cùng gật mạnh đầu, trong mắt lóe ra tia sáng tàn nhẫn.

Chương 591: Valhein bị đánh lén (2)

Chương 591: Valhein bị đánh lén (2)

Valhein bị đánh lén (2)

Đánh không lại võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất cũng thôi đi, chẳng lẽ còn không đánh được một ma pháp sư hay sao?

Ba võ sĩ giác đấu cùng nhào tới trước, một người hô to: "Đây là trận chiến của các học viện, ở trước mặt đông đảo công dân Sparta, ngươi không được dùng ma pháp! Người hâu của ngươi cũng thuộc vê ma pháp, chỉ cân bọn ta không dùng thần lực thì chúng cũng không được tấn công!"

Nhóm công dân Sparta ở bên ngoài nhìn thấy Valhein bị vây đánh thì bị kích động tình cảm quân chúng.

"Học viện Bạch Ưng quả nhiên đều là đám chó lai căng, đánh không lại chiến sĩ thì chạy tới đánh lén ma pháp sư!

"Ta biết ba bọn hắn, trước đó từng thấy trong trận thi đấu Thanh Đồng, Valhein xui xẻo rồi!"

"Nhóm võ sĩ giác đấu kia đi xa quá rồi, không thể nào cứu kịp."

"Aiz, ma pháp sư nhỏ bé đáng thương, đứa trẻ nhân từ như vậy lại bị hung ác đánh một trận."

"Đáng tiếc Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy không thể ra tay."

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy có chút sửng sốt, sau đó nhìn nhau, cả hai cùng nhún nhún vai, sau đó dùng ánh mắt khá quái dị nhìn ba chiến sĩ Thanh Đồng kia.

Xa xa có vài võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất phát hiện Valhein bị đánh lén, vừa gào to vừa xông tới, nhưng khoảng cách hai bên quá xa, đã định sẵn là quá muộn.

Valhein nhẹ nhàng xoay cổ, mỉm cười.

Võ sĩ giác đấu Thanh Đồng đối diện vội nói: "Ngươi không thể sử dụng ma pháp lúc này! Nếu ngươi dùng thì sẽ mất đi tư cách võ sĩ giác đấu, sau đó còn mất đi thân phận công dân danh dự của Sparta."

Valhein đưa tay phải tới trước, mặt mỉm cười, ngoắc ngoắc tay với ba chiến sĩ Thanh Đồng kia.

Segus đang lao tới giúp Valhein dở khóc dở cười, vừa chạy vừa thâm mắng trong lòng, đã là lúc nào rồi mà còn ra vẻ như thế, thời điểm này còn hù dọa ai nữa chứ?

Chrismay vội nói: "Ngươi mau tới giúp thầy đi."

Người đánh xe thủ ở bên cạnh Chrismay có chút do dự, sau đó chần chừ đi về phía Valhein, thế nhưng tốc độ còn nhanh hơn Segus một chút. Nhóm công dân Sparta ở bên ngoài sững sốt, nhất là người từng xem Valhein đánh giác đấu, dở khóc dở cười.

Sao Valhein lại dũng mãnh như thế chứ, ma pháp sư này so với người Sparta lại càng Sparta hơn vậy?

Lẽ nào cũng vì kiêu ngạo như thế nên hắn mới được phong là công dân vinh dự của Sparta?

Bộ không sợ bị ba người kia đánh chết sao?

Nháy mắt đó hai bên gặp nhau.

Mọi người trừng to mắt nhìn bốn người kia.

Valhein giống như cơn gió bước tới một bước, lướt tới bên cạnh chiến sĩ Thanh Đồng ngoài cùng bên phải.

Trên mặt chiến sĩ Thanh Đồng kia lộ ra nụ cười, theo bản năng xoay người vung quyền tấn công, thế nhưng nháy mắt nắm đấm tung ra thì ánh mắt hắn lộ ra mờ mịt.

Tên này làm thế nào tiếp cận người mình?

Tốc độ di chuyển sao lại nhanh tới vậy?

Tốc độ nắm đấm sao lại nhanh tới thế?

Lực nắm tay sao lại...

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Valhein hơi khom lưng né tránh nắm đấm của chiến sĩ Thanh Đồng kia, khớp ngón tay của nắm tay phải dùng tốc độ khó có thể tin nổi đánh vào phần lưng phía sau chiến sĩ Thanh Đồng.

Nơi đó có phần nội tạng yếu ớt nhất của con người, thận.

Một tiếng vang nhỏ.

Trước mắt chiến sĩ Thanh Đồng kia tối sầm, đau đớn mãnh liệt từ phần hông truyền tới.

Nháy mắt nắm tay phải tung vào người chiến sĩ Thanh Đồng bên phải, Valhein tiến về trước nửa bước, hơi ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào vị trí cằm của chiến sĩ Thanh Đồng.

Nắm tay bên trái chuẩn xác đấm vào cằm chiến sĩ Thanh Đồng.

Cả người chiến sĩ Thanh Đồng bay lên không nửa thước, chớp

mắt đã ngất xỉu ở giữa không trung rồi nặng nề rơi xuống đất.

Võ sĩ giác đấu và người đánh xe tiến tới cứu viện Valhein khựng lại.

Nhóm công dân Sparta ở bên ngoài sửng sốt.

Chrismay há to mồm, trong mắt lóe tia sáng kỳ dị liên tục.

Vòng qua, tung nắm tay bên phải rồi tung nắm tay bên trái, toàn bộ quá trình lưu loát sinh động giống như bậc thầy vật lộn có kinh nghiệm phong phú.

Chỉ có chiến sĩ có kinh nghiệm phong phú nhìn ra đòn tấn công của Valhein đầy sơ hở.

Bước chân thiếu ổn định.

Phát lực quá vội vàng.

Hơi thở không bình ổn.

Góc độ vung tay bị lệch...

Đủ loại vấn đề, loại chiến sĩ này nếu ở học viện giác đấu thế nào cũng bị huấn luyện viên mắng một trăm lần một ngày.

Thế nhưng Valhein có hai ưu điểm, một là nhanh, hai là chuẩn.

Tốc độ quá nhanh, nhanh đến mức gân bằng chiến sĩ Bạch Ngân bậc đỉnh không dùng thần lực.

Điểm rơi của nắm tay rất chuẩn, chứng tỏ ánh mắt có khả năng nắm giữ cực kỳ mạnh mẽ.

Nhóm chiến sĩ hiểu ra, có lẽ Valhein không học kỹ năng chiến đấu nhưng ma pháp sư của Học viện Plato có lớp học kỹ năng

chiến đấu, kỹ thuật chiến đấu, thân là ma pháp sư thì cần phải ghi nhớ nhược điểm trên cơ thể con người, thận và cằm chính là nhược điểm lớn nhất của mỗi chiến sĩ.

Có điều vì sao tốc độ của Valhein lại nhanh đến vậy? Sức mạnh cũng lớn tới vậy?

Hai chiến sĩ Thanh Đồng còn lại muốn đập Valhein một trận sửng sốt, trong lòng bọn họ không có sợ hãi, không có do dự, chỉ có không cam lòng.

Bởi vì trong đầu hiện lên một hình ảnh.

Khi mình tràn đầy tự tin bước lên sân đấu, toàn trường đột nhiên vang lên hàng loạt tiếng giễu cợt: Đây không phải chiến sĩ bị ma pháp sư dùng nắm đấm đánh ngã à?

Chương 592: Valhein bị đánh lén (3)

Chương 592: Valhein bị đánh lén (3)

Valhein bị đánh lén (3)

Không thể như thết

Hai người theo bản năng phát huy thực lực được rèn luyện lâu dài, một người vượt qua đồng bạn từ bên hông bọc đánh Valhein, người kia thì nâng chân phải đá nghiêng về phía tai trái và huyệt thái dương của Valhein.

Võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất vốn dừng lại một lần nữa xông tới.

Rất nhiều chiến sĩ lộ ra vẻ mặt phẫn nộ, là chiến sĩ lại ra tay độc ác với ma pháp sư như vậy là quá đáng.

Nếu bị đá trúng vào tai và huyệt thái dương thì đầu Valhein chắc chắn sẽ xuất huyết, bị thương nặng hôn mê.

Trong ánh mắt lo lắng của mọi người, Valhein cấp tốc khom lưng né tránh cú đá kia, sau đó khom người tung ra một cú đấm móc.

Chuẩn xác rơi vào giữa hai chân chiến sĩ Thanh Đồng kia.

"Ta...

Chiến sĩ Thanh Đồng phát ra tiếng mắng thảm thiết, ôm hạ bộ, mắt nhắm lại, gương mặt vặn vẹo, ngã nhào xuống đất.

Toàn trường kinh hãi.

Chỉ là người Sparta kinh hãi không phải vì điểm rơi của nắm đấm Valhein, mà là sự nhanh nhẹn và sức mạnh của Valhein.

Chém từ dưới lên trên là kỹ thuật chiến đấu cơ bản.

Chiến sĩ Thanh Đồng cuối cùng nhấc chân đá về phía ngực Valhein.

Valhein không chút do dự nhấc chân đá lại.

Hai chân gặp nhau.

"Xong...' Rất nhiều người thậm chí không muốn xem tiếp nữa, cơ thể một thiếu niên ma pháp sư làm sao có thể so sánh với chiến sĩ Thanh Đồng luyện tập lâu dài cơ chứ?

Chrismay sợ tới mức cơ thể nhỏ nhắn co rụt lại, suýt chút nữa đã hô thành tiếng.

Răng rắc...

Tiếng xương cốt vỡ vụn giòn tan vang khắp toàn trường.

Mọi người đồng cảm nhìn về phía Valhein, thế nhưng chân của chiến sĩ Thanh Đồng kia mới là bên vặn vẹo, hắn ngã xuống đất, ôm cái chân gãy gào lên đau đớn, trán túa một tâng mồ hôi mịn. Nhóm người ngơ ngác nhìn, Valhein vững vàng thu hồi chân phải, sau đó nhẹ nhàng xoay cổ.

Segus vọt tới cách đó vài mét thì dừng lại, không ngừng chớp mắt.

Cái miệng nhỏ của Chrismay há to tới mức có thể nuốt cả một quả táo.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy nhìn nhau, thờ ơ nhún

nhún vai.

"Võ sĩ giác đấu Học viện Bạch Ưng quá yếu." Valhein tiếc nuối lắc đầu.

Valhein vốn tưởng sẽ nghe thấy lời khen ngợi của nhóm dân chúng Sparta ở bên ngoài, thế nhưng lại cảm nhận được bầu không khí không đúng cho lắm.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy rất nhiều người Sparta lộ ra sắc mặt khó chịu.

Đột nhiên có một người mang theo tiếng khóc nức nở mắng: "Mặt mũi người Sparta bị ba tên ăn hại này làm mất hết cả rồi!"

"Ba chiến sĩ đánh một ma pháp sư, bị ma pháp sư đánh ngã cả ba, chuyện này mà truyền đi thì chúng ta còn làm người được nữa không chứ?"

"Mấu chốt là cả ba tên ăn hại này đều là công dân Sparta."

"Chiến sĩ bị chiến sĩ đánh bại thì không sao cả, nhưng bị ma pháp sư dùng nắm tay đánh bại thì trời sập rồi!"

"Ta nghi ngờ Thân Chiến Đấu Ares mà thấy một màn này sẽ tung một quyền tiêu diệt cả thành Sparta mất thôi, vì nghĩ rằng đám vô dụng này làm gì có tư cách ngưỡng mộ mình!"

"Đánh chết ba tên khốn khiếp này đi..."

Valhein dở khóc dở cười, mạch não của người Sparta hình như không giống với người bình thường cho lắm, cảm giác vinh dự quá mạnh mẽ.

"Ông đây càng nghĩ lại càng tức giận, còn kêu khóc nữa hả, khóc cái xxx nhà ngươi..." Segus ở bên cạnh nhìn võ sĩ giác đấu ôm chân gãy kia, tức giận không có chỗ phát tiết, một cước giẫm vào

mặt đối phương.

Người nọ kêu thảm một tiếng rồi ngã vật ra đất.

Võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất ở gần đó thở phì phì xông tới, quay người đạp đá lung tung một trận, tươi sống đạp ngất.

"Đáng đánh lắm!"

Dân chúng ở bên ngoài bắt đầu nhảy cẫng lên hoan hô, đều là dáng vẻ nghiến răng nghiến lợi.

Chrismay xách làn váy bước nhanh chạy tới, suýt chút nữa đã ngã nhào vào người Valhein, ngửa đầu dùng con ngươi hồng nhạt sáng long lanh nhìn chằm chằm Valhein, hỏi: "Thầy à, làm sao ngài làm được vậy?" "Từ nhỏ ta đã muốn làm một vị anh hùng song tu ma pháp võ thuật rồi, vì rèn luyện cơ thể mà mỗi ngày đều đi hơn mười dặm từ nhà mình tới cảng Lion. Hiện giờ tuy ít rèn luyện nhưng học tập và luyện đều không bỏ lỡ, mỗi ngày ta đều chạy bộ lúc sáng sớm ở đấu trường, bọn họ cũng thấy." Valhein nghiêm túc nói.

"Không tin.' Chrismay bíu môi.

Lúc này, ông cụ đánh xe nhà Chrismay nói: "Cậu chủ Valhein có rất nhiều thiên phú chiến sĩ, còn có thiên phú thể chất chiến đấu hiếm có, hơn nữa còn có huyết mạch nguyên tố phong.

Chrismay hiểu ra: "Thì ra là thế, khó trách. Có điều sao thầy lại có nhiều thiên phú thể chất chiến đấu như vậy?"

"Ta vừa mới nói đấy thôi, từ nhỏ ta đã bắt đầu rèn luyện cơ thể rồi, nắm giữ được rất nhiều kỹ thuật rèn luyện cơ thể. Ta học tập người khác sau đó mày mò ra phương pháp vận động kéo duỗi, phương pháp chủ yếu rèn luyện cơ thể, tương lai sau này chắc chắn sẽ truyên khắp thế giới." Giọng của Valhein vẫn nghiêm nghị như cũ.

"Toàn nói nhảm thôi!" Chrismay cười hì hì nói.

"Người giỏi vẫn luôn bị hiểu lâm." Valhein lắc đầu nhìn sâu trong sân giác đấu Học viện Bạch Ưng.

Hai võ sĩ giác đấu Hoàng Kim đã phá đi ba mặt tường, đang phá nốt mặt còn lại rồi nhanh chóng hội hợp.

Học viện Bạch Ưng có thể chứa hơn một nghìn võ sĩ giác đấu, khoảng sân rộng rãi, thế nhưng hơn năm nghìn người tiến tới thì không có gì có thể chống đỡ.

Chương 593: Dân chúng nóng giận

Chương 593: Dân chúng nóng giận

Dân chúng nóng giận

Rất nhiều võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất đang đứng trên nóc nhà phá nhà.

Chỉ một chốc lát sau, mặt tường cuối cùng bị đạp vỡ, hai chiến sĩ Hoàng Kim mỉm cười võ tay hoan nghênh, thu tay lại.

Tiếp đó, võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất đông nghìn nghịt từ sâu trong Học viện Bạch Ưng quay trở về, đội ngũ không chỉnh tê nhưng tràn đầy khí thế, giống như có âm thanh hào hùng vang lên trên bâu trời của bọn họ.

dulius hất cao đầu, tay không đi đầu đội ngũ.

Bên tai Valhein mơ hồ vang vọng khúc nhạc 'Người Trong Giang Hồ.

Rất nhiều người nắm lấy cổ chân người của Học viện Bạch Ưng kéo đi tới trước.

Đi tới bên cửa thì võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất ném nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Bạch Ưng ra trước cửa, chất thành một ngọn núi nhỏ.

Thỉnh thoảng có võ sĩ giác đấu đột nhiên tỉnh lại, chỉ cần có chút dị động sẽ nghênh đón một trận đạp loạn rồi lần thứ hai ngất xỉu.

dulius dán râu mép pháp thuật trên miệng, hắng giọng một tiếng, lớn tiếng nói: "Sparta tất thắng!"

"Sparta tất thắng!"

"Sparta tất thắng!"

Nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất cùng gào to, rất nhiều dân chúng cũng gào theo.

dulius hài lòng dẫn đông đảo võ sĩ giác đấu rời khỏi Học viện Bạch Ưng.

Rất nhiều dân chúng xem xong trò hay, vừa trò chuyện vừa rời đi.

Vẫn còn mấy nghìn người đứng ở bên ngoài Học viện Bạch Ưng, vẻ mặt mỗi người đều là chỉ hận không thể rèn sắt thành thép mà nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm chằm nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Bạch Ưng.

Chỉ một chốc lát sau, rất nhiều võ sĩ giác đấu lục tục tỉnh lại, bọn họ mơ mơ màng màng bò ra khỏi đống người, lảo đảo đứng dậy, ánh mắt mờ mịt mê mang, chán chường không gì sánh bằng.

Mặt mũi bọn họ bầm dập, máu me đầy mặt, còn có người bị trật khớp tay, miệng mồm cũng bị lệch.

Đột nhiên một chiến sĩ trong nhóm Sparta ở bên ngoài mắng: "Bị ma pháp sư đánh thành như vậy mà còn mặt mũi xx đứng dậy à? Sao không chết luôn đi?" "Mẹ nó, quả thực là mất hết mặt mũi võ sĩ giác đấu bọn ta mài"

"Xem dáng vẻ x của đám bọn ngươi đi, so với người Shiloh còn không bằng."

'Càng nhìn lại càng giận!"

"Ông đây nhịn hết nổi rồi!"

Chỉ thấy một người vạm vỡ tức giận lao ra.

Chỉ thấy mấy nghìn người quát mắng tiến tới vung tay mãnh liệt đấm đá nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Bạch Ưng vẫn còn chưa hiểu trời trăng gì.

Đám võ sĩ giác đấu đáng thương còn chưa hiểu xảy ra chuyện gì, ngay cả kêu oan cũng không kịp, một lần nữa bị đánh ngất.

Ngay cả nhóm người vẫn chưa tỉnh lại cũng không thoát được kiếp nạn, mấy nghìn người lần lượt giãm qua bọn họ một lần.

Sau khi xả một phát cho hả giận, nhóm dân chúng sảng khoái bá vai cặp cổ đi tới các quán rượu uống rượu trò chuyện.

Sau khi trở lại học viện giác đấu, buổi tiệc ăn mừng lớn được mở ra.

Khác với trước đó có hạn chế uống rượu, lần này Julius trực tiếp mang số rượu trong hâm rượu tới nhà ăn, cho phép uống không hạn chế.

Có điều phần lớn võ sĩ giác đấu vẫn như cũ uống chậm và giữ tỉnh táo, chỉ có một số võ Sĩ giác đấu cá biệt nốc rượu ừng ực, uống tới say mèm.

Lúc ban đầu mọi người cao hứng nói chuyện mình đấm đá nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Bạch Ưng như thế nào, nói một hồi thì đột nhiên chuyển sang người Valhein.

Rất nhiều người vây tới.

"Valhein, ngươi là thật hay giả thế? Một đánh ba? Còn là dùng nắm tay?"

"Ta cũng không tin, khẳng định là tên Segus kia nịnh nọt

ngươi!"

"Lời của Segus không thể tin được!"

"Thân thể nhỏ bé kia của ngươi... ây, lúc ta mười sáu tuổi hình như còn không bằng ngươi. Không đúng! Một ma pháp sư như ngươi sao lại cường tráng như vậy chứ? Ta sờ cái coi... ngươi thậm chí còn có cả cơ bắp nữa?"

"Ta cũng sờ...'

Valhein trợn trắng mắt đập tay đám võ sĩ giác đấu hèn mọn kia.

"Valhein, dám đấu một trận không dùng thần lực không dùng ma pháp với ta không hả?"

"Đúng đấy, đấu một trận đi! Bằng không thì ngươi chỉ giỏi khoe mẽ thôi!"

"Ngươi là ma pháp sư chứ không phải Vương Đại Chùy, lấy đâu ra sức mạnh chống lại ba chiến sĩ Thanh Đồng chứ!"

"Nếu ngươi thắng ta, sau này thấy ngươi ta sẽ gọi ngươi là chaI"

Một võ sĩ giác đấu uống hơi nhiều gào to.

Nhóm người cười vang.

Valhein dở khóc dở cười, trong lòng biết rõ thật ra nhóm người này vẫn còn rất khắc chế, nếu hắn là chiến sĩ thì không biết nhóm người này sẽ nói ra những lời khó nghe tới cỡ nào nữa.

“Đánh một trận!"

“Đánh một trận!"

Đám đông trong đấu trường bắt đầu ồn ào, bọn họ vừa ồn ào vừa dọn mấy cái bàn ở giữa nhà ăn ra bốn phía.

Võ sĩ giác đấu ở các vị trí khác trong nhà ăn thấy náo nhiệt thì cũng tham gia giúp vui, cùng võ bàn hô to.

"Đánh một trận!"

“Đánh một trận!"

Rất nhanh, chính giữa nhà ăn đã được dọn ra một khoảng trống lớn, tất cả mọi người đều đứng sát rìa, Commodus uống rượu tới mặt đỏ hồng, đang kê vai với Julius đã uống ngà ngà say, cười tủm tỉm nhìn Valhein trong sân đấu.

Chrismay ngồi trong một góc nhà ăn lén nhấp một ngụm rượu nho, sau đó bị hương vị chua chát làm gương mặt nhỏ nhắn nhăn nhó, nhe răng nhếch miệng, ông cụ đánh xe ở bên cạnh cười trộm, đồng thời lấy đi ly rượu của nàng.

Đối diện Valhein là một chiến sĩ Thanh Đồng đã ngà ngà say.

"Ngươi thắng, ta sẽ gọi ngươi là cha!" Chiến sĩ Thanh Đồng kia hô to.

Chương 594: Dân chúng nóng giận (2)

Chương 594: Dân chúng nóng giận (2)

Dân chúng nóng giận (2)

Đám đông võ sĩ giác đấu cười phá lên, đây là phương pháp đánh đố mà nhóm võ sĩ giác đấu thường dùng.

Valhein cười nói: "Chúng ta không cần cá đâu, không phải ta sợ ngươi gọi ta là cha, ta chỉ sợ những người khác cũng không phục thì sáng sớm ngày mai ta sẽ có thêm mấy nghìn đứa con trai mất."

"Tên khốn nạn này!"

"Tiêu diệt hắn đi!"

"Không thể để Valhein há mồm được, hắn quá cay độc!"

Đông đảo võ sĩ giác đấu cười mắng.

Segus hô lớn: "Valhein, ngươi đánh một trận đi! Hai ngươi đều uống rượu, đây là trận đấu công bằng, để đám chó chết này thấy sự lợi hại của ngươi đi!"

"Segus, cái đồ kém cỏi!"

Nhóm người ồn ào.

Gương mặt Valhein đỏ ửng, hai mắt sáng bóng, mỉm cười nói: "Ta ra tay thật đấy!"

"Đánh thì đánh đi, lẽ nào ta sợ ngươi chắc?" Võ sĩ giác đấu đối

diện lui về sau hai bước, ánh mắt lờ mờ vì say tản đi, hai nắm tay siết lại giơ trước người làm ra tư thế quyền anh.

Valhein cười cười, bộ môn quyền anh của Hy Lạp cổ có lịch sử rất lâu đời, quyền anh là môn học bắt buộc của chiến sĩ và võ sĩ giác đấu, ở Học viện Plato cũng là một khóa học bổ sung.

"Vậy ta không khách sáo đâu." Valhein tan sạch hơi nước trong mắt, đồng dạng cũng giơ nắm tay, chăm chú nhìn chằm chằm đối phương.

Hai chân Valhein bắt đầu di chuyển.

"He he, tốt lắm, đến khi đó đừng kêu đaul" Chiến sĩ Thanh Đồng đối diện nói xong thì đột nhiên đấm một phát thẳng vào mặt Valhein.

Một màn làm mọi người khó tin xảy ra, Valhein nghiêng người tránh được cú đấm này, đồng thời tay phải ra tay như sấm sét, đột phá phòng ngự của chiến sĩ Thanh Đồng, đấm vào mũi hắn.

Âm...

Trước mắt chiến sĩ Thanh Đồng nổ đom đóm, vội vàng co tay lại bảo vệ mặt, thế nhưng tiếp sau đó chính là đòn phản công hệt như gió táp mưa sa của Valhein. Cả nhà ăn lặng ngắt như tờ, mắt mở trừng trừng nhìn nắm tay Valhein như mưa rơi vào trên người chiến sĩ Thanh Đồng.

Chiến sĩ Thanh Đồng không ngừng lùi lại, thẳng đến khi lưng nặng nề đụng vào vách tường thì Valhein mới ngừng tay lại.

Chiến sĩ Thanh Đồng sưng mặt sưng mũi rũ tay xuống, ngơ ngác nhìn Valhein đang khe khẽ thở hổn hển, mơ mơ màng màng hỏi: "Ngươi rõ ràng là chiến sĩ, sao lại ngụy trang thành ma pháp sư chứ? Ngươi gạt taI"

Nhóm người dở khóc dở cười, thế mà bị đánh tới say bí tỉ luôn rồi.

“Gọi chal"

"Gọi chat"

Đám võ sĩ giác đấu vô lương tâm gào to.

Chiến sĩ Thanh Đồng đánh thua bất đắc dĩ hô to: "Valhein, ngươi là cha ta! Cha Valhein!"

'Ha ha ha..."

Bầu không khí vui sướng lan tràn trong nhà ăn.

Sau đó nhóm võ sĩ giác đấu nhìn chằm chằm Valhein thảo luận âm ï.

"Tốc độ ra quyên của hắn rất nhanh, chiến sĩ Thanh Đồng dùng thần lực chắc cũng cỡ thế mà thôi. Đương nhiên, sức mạnh của hắn hơi thiếu một chút."

"Không, sức mạnh không thiếu, là thiếu kỹ năng. Các ngươi xem... vết thương của đứa con cả của Valhein cũng không nhẹ."

"Cách phát lực của hắn không đúng, nếu làm đúng thì con cả của hắn đã sớm ngất xỉu rồi."

Nghe nhóm võ sĩ giác đấu soi mói, Julius đột nhiên cười nói: "Không có người thứ hai à? Không biết các ngươi nghĩ sao chứ dù sao thì ta thân là chiến sĩ, trơ mắt nhìn chiến sĩ bị ma pháp sư đánh thành đầu heo như vậy, ta thật sự nhịn không được!"

"Ta tới!" Lại một chiến sĩ Thanh Đồng nhiệt huyết xông lên, đứng dậy đi tới chỗ Valhein.

Năm giây sau, Valhein một quyền đấm trúng cằm hắn, chỉ thấy

hắn trợn trắng mắt lảo đảo hồi lâu rồi âm một tiếng ngã xuống đất.

Nhóm chiến sĩ tại chỗ chấm hỏi đây đầu, nhóm ma pháp sư có mặt ở đây chấm hỏi toàn thân.

"Không thể nào, tốc độ của Valhein sao lại nhanh đến như vậy?"

"Theo lý thuyết thì với tốc độ đó, chiến sĩ Thanh Đồng phải tránh được mới đúng."

"Ngươi lên thử đi, đừng có theo lý thuyết."

Valhein mỉm cười nói: "Con thứ ba muốn lên à?" Nhóm võ sĩ giác đấu cười mắng.

"Con thứ ba tới đây!" Một võ sĩ giác đấu tùy tiện đi tới.

Đây là người cao to nổi danh trong Học viện Đệ Nhất, đầu cao muốn đụng xà nhà, mặc dù khá ngốc nhưng sức lực dọa người, nếu không sử dụng thân lực thì đã từng đánh bại chiến sĩ Bạch Ngân, được học viện đặt cho biệt danh là người cao to.

"Đánh ngươi thì ta cần dùng vật lộn chứ không phải quyền anh." Valhein nói.

"Ừm, vậy không hạn chế dùng vật lộn. Đương nhiên, ngươi không được đánh chỗ này của ta." Người cao to chỉ phần giữa hai chân, biểu cảm nghiêm túc.

Nhóm võ sĩ giác đấu cười ha ha.

"Ngươi yên tâm, chúng ta chỉ đấu tập bình thường thôi." Valhein nói.

Segus nhao nhao nói: "Yên tâm đi, dù sao thì Valhein cũng muốn có cháu trai mà."

Nhóm người cười vang, người cao to cũng không tức giận, cười tủm tỉm ngoắc tay với Valhein.

Rất nhanh, hai người đã chiến đấu.

Hoàn toàn khác với khi nãy, Valhein nhiều lần tấn công nhưng đều là nửa đường thu tay, bởi vì đối phương quá cao lớn, cánh tay lại quá dài, trong môn vật lộn này thì cơ thể cao to mà cường tráng chiếm ưu thế hơn bất cứ kỹ năng nào.

Rất nhanh, Valhein bắt đầu dựa vào ưu thế linh hoạt di chuyển nhanh chóng, sau đó dùng kỹ thuật đá để tấn công người cao to.

Lúc đầu mọi người chỉ cảm thấy Valhein chỉ đang phí sức mà thôi, thế nhưng rất nhanh đã phát hiện động tác của người cao to dần dần trở nên chậm chạp.

"Các ngươi xem, chân trái người cao to sưng rồi."

Chương 595: Chào buổi sáng nha cha

Chương 595: Chào buổi sáng nha cha

Chào buổi sáng nha cha

"Ma pháp sư làm phép ánh sáng lơ lửng xem nào, đèn ma pháp có hơi tối."

Ma pháp ánh sáng lần lượt bay lên không trung, soi sáng nhà ăn.

Nhóm người nhìn kỹ mới phát hiện bên chân trái người cao to bị Valhein không ngừng đá trúng đã biến thành màu xanh tím, nhưng chân Valhein thì vẫn trơn bóng như cũ.

Đột nhiên Valhein nặng nề đá một phát vào chân trái người cao to.

"Ai ôi..."

Cả người người cao to lảo đảo muốn ngã xuống đất, Valhein lập tức nhào tới cứng rắn đối chọi với đòn tấn công lung tung của người cao to, nhắm chủ yếu vào mặt đối phương, sau đó cấp tốc lui lại.

Người cao to vội vàng đứng lên.

'Không đúng...'

Mọi người không ngừng nhìn qua nhìn lại giữa Valhein và người cao to.

Khóe miệng người cao to chảy máu, mắt trái sưng húp, mà trên mặt Valhein thì trơn bóng như mới!

"Cha lại đùa giốn rồi! Ta phải méc ông nội!" Đứa con cả của Valhein khoa trương gào lên, dẫn tới một trận cười to.

Một ma pháp sư có kinh nghiệm nói: "Xem ra trước đó ta đoán không sai, trên người Valhein có hiệu quả của ma pháp gia tăng, hẳn là gia tăng áo giáp nham thạch."

"A? Vậy chẳng phải tức là chúng ta tay không đánh vào áo giáp nham thạch à? Thế thì chơi cái rắm gì nữa!"

"Trả vét"

"Trả vé!"

Một đám võ sĩ giác đấu nhao nhao ồn ào, cảm thấy cảm giác hô to như thế thật đã.

Kế tiếp, Valhein dựa vào phương thức chiến đấu linh hoạt không ngừng đánh ngã người cao to, sau đó tìm cơ hội tấn công, cuối cùng người cao to sưng mặt sưng mũi giơ tay.

“Cha à, ta chịu thual"

Valhein bật cười kéo người cao to dậy, sau đó nói: "Mọi người cùng đấu tập thôi, vui vẻ thôi, không cần gọi cha."

Valhein thật sự không quen chơi như thế, nó quá khác biệt với giới ma pháp sư. Một bên hỗn loạn, một bên trật tự.

"Vậy không được, ngươi không thể phá hư quy tắc của võ sĩ giác đấu!"

"Đúng, đừng có dùng dáng vẻ bẩn thỉu của ma pháp sư các ngươi lên đấu trường trong sáng bọn ta.'

"Đứa thứ tư đâu? Mau lên."

"Chiến sĩ Bạch Ngân được không?" Một chiến sĩ Bạch Ngân hỏi.

"Không thành vấn đề!" Valhein nói.

Một chiến sĩ Bạch Ngân tiến tới.

Lần chiến đấu này hoàn toàn khác với trước đó, Valhein không dễ dàng chạm vào được chiến sĩ Bạch Ngân, cho dù chạm được thì cũng không thể tạo thành tổn thương quá lớn.

Tấn công của đối phương tuy lợi hại nhưng vấn đề là tốc độ phản ứng của Valhein quá nhanh, đối phương không thể nào chạm tới Valhein.

Cuối cùng đánh một hồi lâu, hai bên kết thúc với kết quả hòa.

"Đáng tiếc, kỹ năng cận chiến của Valhein quá kém, nếu có thể luyện tập một năm, không, cao lắm là nửa năm thì hiện giờ đã có đứa con trai thứ tư rồi."

"Các ngươi nói coi Valhein có thể tham gia môn vật lộn trong giải thi đấu Thể Dục không?"

"Ta thấy được đấy, khẳng định quét ngang nhóm Thanh Đồng, có điều không thể chia nhóm."

"Từ từ đã, các ngươi không muốn tham gia môn vật lộn giải thi đấu Thể Dục thì thôi đi, ta muốn tham gia, ta còn muốn giành quán quân, không muốn gặp Valhein đâu."

Sau đó lục tục có người tới khiêu chiến Valhein, có Thanh Đồng cũng có Bạch Ngân, còn có cả Hắc Thiết không phục.

Nhóm Hắc Thiết vừa mới bắt đầu đã bị Valhein đánh bẹp, không có chút sức nào để đánh trả, một hơi bị đánh vào trong góc tường.

“Quái vật!

Nhóm võ sĩ giác đấu rốt cuộc cũng đạt thành chung nhận thức.

"Commodus, ngươi dạy dỗ hắn một chút đi!"

'€ommodusl"

'€ommodusl"

Đám người cùng gào to.

Valhein liếc trắng mắt đám người kia, nói: "Ta không đánh với Commodus đâu, hoàn toàn không có cửa thắng, chờ ta luyện tập một chút đã. Julius, giúp ta tìm huấn luyện viên đi, ta muốn luyện quyền anh, đấu vật và vật lộn, tìm người tốt nhất ấy, ta sẽ trả tiền luyện tập.

"Xem ra đánh bại ba tên kia, lại nhận nhiều con trai như vậy nên bành trướng muốn tham gia đại hội Pythian rồi hả?" Lời nói của Julius làm toàn trường an tĩnh.

Nhóm người mắt to trừng mắt nhỏ, ma pháp sư muốn tham gia môn vật lộn của đại hội Pythian?

Đùa chắc?

"Làm người thì cần có mộng tưởng, biết đâu thành sự thật thì sao? Con đường Truyền Kỳ của ta thiếu báu vật quá, cúp quán quân của giải thi đấu lớn quá quý giá, đương nhiên phải tranh một phen. Ta đã sắp lên năm ba rồi, năm ba thì các môn quyên anh, đấu vật và vật lộn sẽ trở thành môn học chính, các môn thể dục cũng là môn chính. Huống chi không tìm hiểu rõ ràng cách chiến đấu của chiến sĩ một phen thì ta làm sao đánh bại các ngươi?" Valhein nói.

Commodus gật đầu nói: "Tốt lắm, quyền anh, đấu vật và vật

lộn của Aristoteles cũng rất lợi hại, nếu không dùng thần lực thì phần lớn chiến sĩ cùng cấp sẽ không phải là đối thủ của hắn. Nghe ngươi nói như vậy thì ta cũng chuẩn bị đi sâu vào tự tìm hiểu ma pháp, lần tự học ma pháp trước đó đã là bốn năm trước, hiện giờ chỉ sợ ta đã rất lạc hậu rồi."

Nhóm võ sĩ giác đấu có người không cho là đúng, có người ngưỡng mộ nhìn Commodus, không ngờ đã có địa vị cao như thế mà hắn vẫn còn chủ động học tập lĩnh vực khác như thế.

Chỉ có một số người cực ít, bao gồm cả Valhein nhìn chằm chằm Commodus.

Không ngờ cảnh giới tư duy của hắn cao hơn tưởng tượng nhiều như thế, chỉ xem vài trận vật lộn, nghe vài câu nói thì đã quả quyết học tập, quyết định thay đổi nhanh như vậy, này không phải người bình thường có thể làm được. Cho dù là rất nhiêu Thánh Vực, thậm chí là Truyền Kỳ cũng không làm được trình độ như Commodus.

Chương 596: Chào buổi sáng nha cha (2)

Chương 596: Chào buổi sáng nha cha (2)

Chào buổi sáng nha cha (2)

Commodus mỉm cười nói: "Nhìn ta như vậy làm gì? Thật sự cho rằng Commodus ta đứng ở vị trí Vua Giác Đấu này mười năm chỉ nhờ vào một thân cơ bắp này thôi sao? Đứa con trai thứ ba của ngươi còn cường tráng hơn ta nhưng trong đầu hắn chỉ đầy cứt trâu mà thôi.'

Đám người cười phá lên, người cao to kia cũng cười ha ha không ngừng.

"Không cho phép ngươi học thương nghiệp." Julius âm trầm nói.

"Đã lén học năm năm rồi." Commodus lạnh nhạt nói.

dulius liếc nhìn Commodus, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Rất nhiều võ sĩ giác đấu cúi đầu cười thầm, hai người này mấy năm nay cứ hệt như vợ chồng già, không ai rời bỏ ai nhưng bình thường vẫn luôn đấu võ mồm.

dulius đột nhiên nói: "Valhein, chờ giải thi đấu Vua Giác Đấu kết thúc thì ngươi tìm Commodus, để hắn dạy ngươi ba bộ môn quyền anh, đấu vật và vật lộn, hắn đều đã giành được giải quán quân ba môn này! Hắn khẳng định không muốn dạy ngươi, nhưng nếu ngươi thua hắn trong giải thi đấu Vua Giác Đấu thì cứ bảo là bồi thường, hắn chỉ có thể đồng ý thôi. Nếu ngươi chiến thắng hắn

trong giải thi đấu Vua Giác Đấu thì từ nay về sau ngươi chính là Vua Giác Đấu của Sparta, võ sĩ giác đấu bậc nhất của Học viện Đệ Nhất, ngoại trừ ta thì tất cả võ sĩ giác đấu đều phải nghe theo ngươi, bao gồm cả Commodusl"

"Vậy thì cám ơn nhá, Julius.' Valhein cười nói.

Commodus trợn trắng mắt, xoay người rời đi.

Buổi tiệc ăn mừng tiếp tục tiến hành, rất nhiều võ sĩ giác đấu tùy tiện không để ý cha hay con, hơi rượu bốc lên liền đòi vật lộn với Valhein, cho dù bị đánh bầm dập mặt mũi, phải gọi cha trước mặt mọi người thì vẫn vui vẻ, hoàn toàn không để ý thắng thua.

Valhein bị quấn tới tận khuya mới lấy cớ đưa Chrismay ra về để trở vê phòng ngủ.

Rạng sáng hôm sau, Valhein vừa mới vào nhà ăn đã có rất nhiều người đồng thanh hô †o.

"Chào buổi sáng nha chai"

Nhóm người nói xong thì cười ha ha, hoàn toàn không để ý chút nào.

Valhein cười cười lắc đầu.

Buổi sáng ở Học viện Đệ Nhất không có gì thay đổi, nhưng tin tức Học viện Bạch Ưng bị dỡ bỏ giống như mọc cánh lan truyền khắp toàn thành.

Rất nhanh, tất cả mọi người đều biết Học viện Bạch Ưng không chỉ bị Học viện Đệ Nhất nhìn thấu mưu mô, mà còn bị người ta đánh tới tận nhà, ông chủ học viện sớm đã chạy trốn rồi, để lại gân một nghìn võ sĩ giác đấu bị đánh hai trận.

Rất nhiều người tò mò vì sao lại bị đánh tới hai trận, hỏi ra

mới biết là Học viện Bạch Ưng chọc dân chúng vây xem tức giận, ba chiến sĩ Thanh Đồng đánh lén Valhein không thể sử dụng pháp thuật nhưng lại bị hắn đơn thân độc mã đánh ngã.

Qua một thời gian, truyền miệng hóa thành tin đồn, có người nói rằng ba chiến sĩ Thanh Đồng Học viện Bạch Ưng dùng thần lực nhưng bị Valhein không dùng ma pháp đánh bại.

Rất nhanh đã biến thành Valhein bị mười võ sĩ giác đấu Thanh Đồng đánh lén, kết quả Valhein một chọi mười, dùng nắm đấm hung hăng dạy dỗ đám rác rưởi kia.

Sự việc thật thật giả giả, rất nhiều người nửa tin nửa ngờ.

Đến trưa, một tin tức lần thứ hai lan truyên.

Học viện Đệ nhất phát ra thông báo, từ nay về sau từ chối tiến hành bất cứ trận thi đấu hằng ngày nào với Học viện Bạch Ưng, nếu như gặp mặt ở các giải đấu lớn thì sẽ dựng thẳng huyết kỳ của võ sĩ giác đấu, không chết không thôi!

Cũng không bao lâu, liên tục có học viện võ sĩ giác đấu tuyên bố từ chối tiến hành thi đấu hằng ngày với Học viện Bạch Ưng, bởi vì ba chiến sĩ Thanh Đồng của Học viện Bạch Ưng trong tình huống không sử dụng thần lực và ma pháp lại bị một ma pháp sư Thanh Đồng dùng nắm đấm đánh ngất xỉu, đánh mất mặt mũi người Sparta, không thích hợp thi đấu biểu diễn.

Tiếp đó rất nhiều võ sĩ giác đấu của Học viện Bạch Ưng biểu lộ Học viện Bạch Ưng vi phạm tinh thần chiến đấu của võ sĩ giác đấu, bọn họ có quyền cắt đứt hợp đồng với Học viện Bạch Ưng, chuyển sang các học viện khác.

Bắt đầu từ sáng sớm, nhiều người ở các nơi trong thành Sparta tỏ ra sau này sẽ từ chối xem Học viện Bạch Ưng thi đấu, cũng kêu gọi cả người thân bạn bè.

Đủ loại tin tức ùn ùn kéo tới, rất nhiều người hiểu được, Học viện Bạch Ưng sắp sụp đổ.

Ở Sparta này, hoặc là có thực lực hoặc là có danh tiếng, hiện giờ Học viện Bạch Ưng không có cả hai.

Bị ảnh hưởng bởi tin tức liên quan tới Học viện Bạch Ưng, khán giả tới xem buổi thi đấu hằng ngày lúc chiều của Học viện Đệ Nhất hôm đó đã tăng vọt lên năm chục nghìn, phá vỡ kỷ lục ghi chép khán giả tới xem cuộc thi đấu hằng ngày ở Sparta.

dulius nhìn nhóm khán giả nhiệt tình trên khán đài, cười tới sắp lệch miệng, sau đó đi tìm Valhein bàn bạc.

Rất nhanh, người chủ trì tuyên bố để chúc mừng Học viện Đệ Nhất phá vỡ kỷ lục ghi chép giải đấu hằng ngày, hôm nay Valhein sẽ đấu thêm năm trận.

Khán giả toàn trường điên cuồng hoan hô. "Valhein có thi đấu vật lộn không?"

"Muốn xem vật lộn!"

Cũng không biết là ai rống một phát, hướng gió toàn trường liền thay đổi.

"Muốn xem vật lộn!"

"Muốn xem vật lộn!"

"Muốn xem vật lộn!"

Một số lượng lớn khán giả hưng phấn hô lớn.

Valhein ở dưới sân đấu dở khóc dở cười.

dulius đi tới, cười nói: "Qua đêm nay thì ngươi đã có thể phá vỡ kỷ lục chiến thắng liên tiếp của Aristoteles rồi, hơn nữa ngươi

là một tháng, hắn là hai tháng."

Chương 597: Kết quả có tính khiêu chiến nhất

Chương 597: Kết quả có tính khiêu chiến nhất

Kết quả có tính khiêu chiến nhất

"Nhanh vậy à?" Valhein cẩn thận nghĩ lại, đúng là thế thật.

"Cái này còn là không tính thi đấu Giác Đấu Vô Hạn, bằng không thì ngươi đã sớm vượt qua rồi." Julius nói.

"Có nghĩa là sau hôm nay, chiếc xe ngựa ma pháp Thánh Vực kia sẽ thuộc về ta."

“Cái gì? Hai ngươi đánh cược à?” Julius lập tức đoán được.

"Ừm, tiền đặt cược chính là chiếc xe ngựa ma pháp kia của hắn." Valhein nói.

dulius sợ hãi than: “Aristoteles đúng là chơi lớn, thế mà chịu chơi như thế. Xe ngựa ma pháp Thánh Vực của hắn là hàng đặc chế, giá trị thực tế tương đương với ma pháp khí Truyền Kỳ, giá trị hai mươi vạn đồng vàng đại bàng."

"Không biết ta có thể thắng liên tiếp hai trăm trận hay không." Valhein nói.

Ánh mắt Julius khẽ động, nói: "Tính phá kỷ lục chiến thắng liên tiếp năm trăm bảy mươi tám trận của Commodus à? Một ngày hai mươi trận, hơn hai mươi ngày là được."

Valhein lắc đâu cười nói: "Theo lý thuyết thì có thời gian,

nhưng làm như vậy thì quá bắt mắt rồi, không cần phải như thế đâu, cứ thuận theo tự nhiên đi."

"Cũng đúng. Vòng sơ khảo Vua Giác Đấu đã kết thúc, kế tiếp đại khái chính là vòng đấu loại, ta đã bảo người sắp xếp thời gian cuộc chiến của ngươi vào lúc trưa, như vậy sẽ không ảnh hưởng tới phần thi đấu giác đấu hằng ngày vào buổi chiều của ngươi." Julius nói.

"Ừm." Valhein gật đầu nói.

Thời gian lại từng ngày trôi qua.

Sau khi kết thúc vòng sơ khảo thì có sáu mươi bốn người mạnh nhất tham dự vòng đấu loại, sau đó chính là vòng mười sáu người mạnh nhất, cuối cùng là còn tám người.

Giải thi đấu Vua Giác Đấu không hề ảnh hưởng tới tiết tấu học tập của Valhein.

Bởi vì từ trận đấu đầu tiên tới khi tiến vào tám người mạnh nhất, Valhein vẫn luôn ngồi trên ghế học tập.

Tên của Valhein đã lan truyền khắp toàn bộ thành bang Sparta.

Phàm là khán giả nhìn thấy Valhein đều lớn giọng vui vẻ hô trả vé, hoặc là dở khóc dở cười.

Bắt đầu từ vòng đấu loại sáu mươi bốn người, phần lớn khán giả đều tới xem giải thi đấu Vua Giác Đấu, hoạt động thi đấu hằng ngày của Học viện Đệ Nhất đã tạm ngừng, nhưng thời gian học tập của Valhein lại càng ít hơn, bởi vì hắn lại càng phải khắc khổ luyện tập ma pháp hơn, hơn nữa mỗi ngày còn luyện tập chiến đấu cận chiến một tiếng đồng hồ.

Bởi vì có tư duy học tập tốt, dựa vào phương pháp học tập 'cố gắng thực hành, Valhein tiến bộ rất nhanh, nhanh đến mức khiến

tất cả mọi người và ngay cả Vua Giác Đấu Commodus cũng phải giật mình.

Ngày mai sẽ tiến hành vòng thi tám người mạnh nhất, mà Valhein thì đang ở đấu trường chờ kết quả rút thăm.

Valhein ngồi sát tường đấu trường nghỉ ngơi, nhìn nhóm võ sĩ giác đấu khác túa mồ hôi như mưa luyện tập, bên tai nghe thấy tiếng bước chân đồn dập.

Valhein quay đầu lại, nhìn thấy Julius xông tới.

dulius thả chậm bước chân, nặn ra nụ cười cứng đờ hệt như một bức tượng.

"Kết quả thế nào?" Valhein hỏi.

"Ngày mai ngươi sẽ gặp Menelaus." Giọng nói Julius đầy mất mát.

"Đúng là kết quả rất có tính khiêu chiến." Valhein mỉm cười.

Segus ở bên cạnh thâm cân nhắc cẩn thận một phen, vốn tưởng Valhein sẽ nói là kết quả kém nhất, không ngờ thế mà lại nói là có tính khiêu chiến, hai cái này rốt cuộc khác nhau thế nào?

"Ta tin tưởng ngươi nhất định có thể chiến thắng! Chiến sĩ của gia tộc Bán Thần thôi mà, Commodus có thể thì ngươi cũng có thể"

Valhein mỉm cười nói: "Đúng thế, chỉ là chiến sĩ của gia tộc Bán Thần thôi mà, chẳng có gì ghê gớm cả, ta thấy rồi."

"Rất tốt, có lòng tin quan trọng hơn tất cả mọi thứ! Ta đề nghị hôm nay ngươi nghỉ ngơi nhiều một chút, cố gắng thả lỏng." Julius nói.

"Với ta mà nói, ngày mai cũng giống như tất cả những ngày

mai khác mà thôi, không có gì khác nhau cả. Vì thế ngày hôm nay cũng giống như tất cả những ngày hôm nay khác." Valhein mỉm cười nói.

"Tốt lắm, tất tốt." Julius không ngừng gật đầu, trong ánh mắt tràn đầy khen ngợi.

Sau đó Julius nói: "Ta đi tìm Commodus, hắn hiểu rõ chiến sĩ Bạch Ngân có huyết mạch Bán Thần nhất, Menelaus là kẻ địch chung của hai người các ngươi, nhất định hắn rất sẵn lòng nói cho ngươi biết cần chú ý cái gì."

"Tốt, ta rất sẵn lòng học tập Commodus." Valhein nói.

Ăn cơm tối xong, Valhein giống như bình thường trở về phòng học.

Chrismay đã ngồi ở đó.

Thấy Valhein vào cửa, Chrismay lập tức bật dậy, lộ ra nụ cười xán lạn: "Chào thầy." Valhein gật đầu nói: "Tối nay ta muốn tìm Commodus tìm hiểu về chiến sĩ huyết mạch Bán Thần một chút, hôm nay không thể dạy quá giờ." Valhein nói.

"Chiến sĩ huyết mạch Bán Thần? Ta có đọc qua vài quyển sách liên quan. Không bằng... hôm nay ta dùng kỹ thuật Feynman giảng về nó được không?" Chrismay mỉm cười hỏi.

"Rất tốt! Ngươi lên đi, ta ngồi bên dưới." Valhein trực tiếp ngồi vào vị trí ghế ngồi của Chrismay.

Chrismay không chút luống cuống, thật tự nhiên tao nhã cầm lấy bút lông ngỗng đi tới trước tấm bảng đen, bút lông ngỗng ma pháp khẽ động, trên bảng lập tức hiện lên dòng chữ huyết mạch Bán Thần.

"Nếu nói về chiến sĩ huyết mạch Bán Thần, đầu tiên chúng ta

phải biết rốt cuộc như thế nào mới tính là huyết mạch Bán Thần? Huyết mạch Bán Thần rốt cuộc vì sao lại không giống với người bình thường? Hì hì... thây à, ta mở đầu không tệ chứ?" Thiếu nữ cười hì hì nhìn Valhein, hàm răng trắng sáng và nụ cười rực rỡ chiếu sáng cả phòng học.

"Rất tốt!"

Valhein chăm chú nhìn vào mắt Chrismay, trên mặt lộ ra ý cười, đã hoàn toàn không chú ý tới diện mạo của thiếu nữ.

Chương 598: Kết quả có tính khiêu chiến nhất (2)

Chương 598: Kết quả có tính khiêu chiến nhất (2)

Kết quả có tính khiêu chiến nhất (2)

Ánh sáng của tâm hồn và tinh thần của mỗi người hấp dẫn hơn dáng vẻ bề ngoài rất nhiều.

"Chúng ta biết rằng, không quản là nhân loại hay Chúng Thần thì đều phải từ Thần giới hấp thu thần lực, chỉ có khác biệt về số lượng chứ không khác biệt vê bản chất, đương nhiên lời này tuyệt đối không nên nói trước mặt các vị thầy tế tư và dân cuồng tín, bọn họ sẽ nổi điên lên đấy. Nhưng thực tế thì chênh lệch sức mạnh của Thần Linh và nhân loại rất lớn, quyết định chủ yếu từ cái gì? Có rất nhiều cách nói, ví dụ như sức mạnh của thần vị, ví dụ như sức mạnh của thần quyền, ví dụ như sức mạnh của thần tinh, tất cả đều có, nhưng hôm nay chúng ta chủ yếu nói về sức mạnh của thần uy."

"Cái gì là thân uy? Không quản là quý tộc, chiến sĩ hay ma pháp sư đều có nghiên cứu nhưng vẫn không thể nghiên cứu ra kết quả chân chính. Vì thế mọi người dứt khoát xem thân uy là một loại sức mạnh đơn độc mới, một loại sức mạnh có thể làm thần lực xảy ra biến đổi. Hơn nữa sự thật chứng minh một khi có bất kỳ sức mạnh nào dung hòa với thần uy thì không quản là thần lực hay ma pháp, uy lực đều sẽ tăng vọt."

"Vì thế từng nghe nói Bán Thần giết Thần, nghe nói Bán Thần chiến thắng Anh Hùng Truyền Kỳ, nhưng có rất ít Truyền Kỳ hoặc Anh Hùng chiến thắng Bán Thần, càng không cần phải nói tới Chân

Thần. Mặt khác thì trong tất cả truyền thuyết, người từng giết Bán Thần, thậm chí là Chân Thần thì trong huyết mạch đều có ẩn chứa thần uy. Bao gồm cả... Sokrates vĩ đại. Có điều thần uy của người khác đều là trời sinh có được, hoặc là kế thừa huyết mạch, hoặc là được Thần Linh ban cho. Mà bậc thầy Sokrates thì không biết đã dùng phương pháp gì nhập thần uy vào trong ma lực, vì thế mới có thể giết chết Tân Thần."

Valhein vừa chăm chú lắng nghe vừa suy nghĩ cách dùng từ của Chrismay, cô nàng quý tộc này phần lớn đều dùng từ rất trung lập, sự kính trọng Thần Linh rất nhỏ bé, càng có khuynh hướng nghiêng về ma pháp sư hơn.

"Đương nhiên, Sokrates diệt Thần là một bí mật lớn, khắp nơi vẫn luôn giấu kín, cũng rất đề phòng. Ừm, thoáng tiết lộ suy đoán của ta một chút, bất cứ ma pháp sư nào nhập thần uy vào ma pháp đều sẽ bị Thần Linh nhắm tới, thậm chí là... truy sát."

Chrismay nhìn Valhein thật sâu, con ngươi trong suốt giống như không có ý nghĩ sâu xa nào, chẳng qua đó chỉ là một động tác mà thôi.

Mặt Valhein không biểu cảm, gần giống như Chrismay.

"Như vậy, trở lại vấn đề lúc đầu của chúng ta, kết luận chính là, người có được thần uy mới có thể xem là huyết mạch Bán Thần. Đương nhiên kiểu phân chia này khá qua loa, cho dù cùng là huyết mạch Bán Thần thì số lượng thần uy trong cơ thể cũng có chênh lệch rất lớn. Chưa kể tới có một số ít người là con cái của hóa thân Thần Linh, một số khác thì trong người có huyết mạch Bán Thần để có thể tiếp nhận nổi Thần Linh giáng lâm, thần uy trong huyết mạch của hai loại người này nhiều tới dọa người. Ví dụ như Anh Hùng bậc nhất Hy Lạp Heracles, con ruột của hóa thân Thần Vương ở nhân gian, vừa chào đời thì thần uy trong cơ thể đã đạt tới cấp bậc Bán Thần, hơn nữa hắn được uống ** của hóa thân Thần Hậu Hera ở nhân gian, có được sức mạnh không thể tưởng

tượng được."

Valhein nói: 'Chờ đã, con cái của hóa thân Thần Linh thì dễ hiểu, trước kia thường xuyên có phân thân Thần Linh đi lại ở hạ giới, để lại lượng con nối dòng đông đảo, hiện giờ phần lớn gia tộc Bán Thần đều là con cháu của Thần Linh. Nhưng mà tiếp nhận Thần Linh giáng lâm cụ thể là chỉ chuyện gì?"

Chrismay nhíu mày, suy nghĩ hồi lâu mới nói: "Chuyện này là cơ mật trong cơ mật của quý tộc, nói nhiều có thể sẽ bị Thần Linh xử phạt, có điều ngươi là thầy của ta, nói ra không sao cả, có lẽ Hội Nghị Ma Pháp sớm cũng đoán được rồi. Chuyện này chỉ là một suy đoán, hóa thân Thần Linh cần phải chuẩn bị rất nhiều mới có thể giáng lâm, nhưng nếu có chuyện lớn khẩn cấp cần phải giáng xuống thì phải làm sao? Chỉ có thể dùng cách Thần Linh nhập thể. Về phần cặn kẽ như thế nào thì ta hoàn toàn không biết."

"Sokrates đã gặp phải Thần Linh nhập thể à?" Valhein hỏi.

"Rất có thể, nhưng không thể xác định." Chrismay nói.

"Tốt lắm, tiếp tục đi." Valhein nói.

"Đã nói xong như thế nào mới tính là huyết mạch Bán Thần, như vậy bây giờ nói về tác dụng của thần uy. Bản thân thần uy là một loại sức mạnh, có thể trực tiếp sử dụng, ví dụ như bình thường nghe thấy ma thú Bán Thần gầm một tiếng, chiến sĩ bình thường sẽ bị hù chết, Thánh Vực hoặc Truyền Kỳ sẽ bị ép tới không thể nhúc nhích, hết thảy là nhờ vào sức mạnh thần uy. Thế nhưng thần uy nhập vào thân lực hoặc ma lực mới có thể phát huy ra tác dụng lớn nhất. Tác dụng trực tiếp của thần uy đối với người sử dụng chính là cường hóa thân thể một cách toàn diện, tác dụng gián tiếp là hình thành thiên phú nhanh hơn. Gần như tất cả những người có nhiều thiên phú đều là người có thần uy trong cơ thể. Vì thế thầy Valhein biết bây giờ ta đang nghĩ gì không?"

"Ngươi nhất định đang nghĩ Aristoteles chính là huyết mạch Bán Thần, tiếp tục giảng cái khác đi.' Valhein nói.

Chương 599: Vòng nguyệt quế này?

Chương 599: Vòng nguyệt quế này?

Vòng nguyệt quế này?

Chrismay cười cười, tiếp tục nói: "Vì thế mỗi người của gia tộc Bán Thần đều có số lượng thiên phú vượt xa người bình thường. Lấy ví dụ như Menelaus mà ngài sắp đối chiến đi, đừng thấy hắn chỉ có mười mấy tuổi, số lượng thiên phú của hắn đã vượt qua ba mươi rồi, thậm chí là càng nhiều hơn. Một khi hắn kích hoạt sức mạnh huyết mạch thì thực lực Bạch Ngân có thể trực tiếp thăng lên Hoàng Kim, nếu như cộng thêm hiệu ứng Thần Chiến Đấu bảo vệ đặc biệt ở Sparta thì có lẽ hắn có thể tàn sát chiến sĩ Hoàng Kim bậc đỉnh. Có điều đó không phải chỗ đáng sợ nhất, đáng sợ nhất là mỗi người của gia tộc Bán Thần vào thời khắc mấu chốt có thể sẽ nhận được sự giúp đỡ của hóa thân Thần Linh."

Sắc mặt Valhein đen đi, loại chuyện này không chỉ mới nghe qua một lần.

Chrismay cười nói: "Có điều thây yên tâm, chỉ là một trận thi đấu Vua Giác Đấu mà thôi, không đến mức làm hóa thân Thần Linh giáng xuống. Trên cơ bản thì chỉ khi nào xảy ra những cuộc chiến lớn có thể thay đổi thế cục của thành bang hoặc Hy Lạp thì hóa thân Thần Linh mới ẩn thân tham chiến. Đương nhiên, bọn họ không thể trực tiếp ra tay, chỉ có thể gián tiếp trợ giúp, ngoại trừ bên kia có hành vi tội ác cố ý xúc phạm. Nghe nói, chỉ nghe nói thôi nha, một khi dưới mặt đất xảy ra trận chiến tranh lớn thì trên Thần giới khẳng định cũng đang có Thần chiến."

Valhein gật đầu, khả năng của suy đoán này rất lớn.

"Đối mặt với Menelaus, thây không chỉ phải chú ý tới huyết mạch Bán Thần của hắn, càng phải quan tâm tới gia tộc sau lưng hắn, huyết thống hoàng tộc Mycenaean. Tài lực của gia tộc bọn họ vượt xa những gia tộc Bán Thần bình thường, đối với gia tộc bọn họ mà nói, nguyên bộ trang bị Hoàng Kim kháng ma pháp cao cấp chẳng là gì." Chrismay nói.

Valhein gật đầu, nói: "Ta cũng đã suy xét vấn đề này, nếu không có gì bất ngờ thì ngày mai Menelaus sẽ ăn mặc giống như chiến sĩ kháng ma pháp vậy."

"Uy lực áo giáp kháng ma pháp của gia tộc Bán Thần vượt xa chiến sĩ kháng ma pháp bình thường, thầy nhất định phải đặc biệt chú ý. Nếu như có khả năng thì cố gắng dốc hết toàn lực đối phó." Chrismay nói.

Valhein mỉm cười nói: "Từ lời của ngươi nói thì có vẻ ngươi càng hi vọng ta thắng hơn quý tộc nhỉ?"

"Đương nhiên, ngài là người thầy ta yêu quý nhất, ta đương nhiên hi vọng ngài chiến thắng, trở thành Vua Giác Đấu rồi. Sau đó ta có thể tự xưng là học trò của Vua Giác Đấu ma pháp sư đầu tiên!" Chrismay cười hì hì nói.

Kế tiếp Chrismay lại giảng với Valhein vê một chút nội dung liên quan tới huyết mạch Bán Thần và gia tộc Bán Thần, Valhein chăm chú ghi chép lại nội dung. Học xong, tiễn Chrismay về xong thì Valhein tới tìm Commodus.

Commodus không biết nhiều kiến thức vê Bán Thần như vậy, nhưng rất nghiêm túc kể lại những đối thủ huyết mạch Bán Thần mà mình từng gặp.

"Leonidas khẳng định là một con rồng to lớn, sự mạnh mẽ của

hắn không thuộc về bất cứ kỹ năng nào mà là khí thế chỉ tiến không lùi của hắn. Ta đã chiến đấu với vô số người, nhưng chỉ có khi đối mặt với hắn thì chưa chiến đã cảm thấy e sợ. Leonidas là một người khổng lồ có thể chống đỡ bầu trời, tương lai của hắn là không giới hạn. Ta nói cụ thể một chút về kỹ năng của hắn..."

"Sisyphus thì rất khôi ngô, rất quyến rũ, hắn và Leonidas là hai loại hình hoàn toàn khác biệt. Hắn cũng giống như ngoại hình của mình, càng ôn hòa đẹp đẽ hơn một chút, nhưng ánh mắt của hắn rất quái dị, giống như bất cứ ai cũng là vật nhỏ không đáng giá nói tới vậy... tha thứ cho ta vì từ ngữ không thể phong phú như ma pháp sư các ngươi, dùng cách ví von của chiến sĩ Sparta thì ánh mắt của Sisyphus giống như ngươi chỉ là một cọng lông XX Vậy...

"Ta đã từng giao chiến với Agamemnon, có điều không phải thi đấu Vua Giác Đấu chính thức, bởi vì hắn khá xui xẻo, dùng tên giả để tham gia thi đấu giác đấu, trong giải thi đấu Vua Giác Đấu đã gặp trúng Leonidas, bị Leonidas đánh thành đầu heo, có điều hai người đó cũng vì thế mà trở thành bạn tốt. Đương nhiên tính tình Agamemnon thế nào cả thiên hạ này đều biết rồi, kiêu căng tự đại, tham lam vô độ, lòng dạ hẹp hòi, sĩ diện tới chết... Vì thế lân lén giao chiến đó ta đã phải chủ động chịu thua. Vì thế ngươi nên hiểu vì sao ta cố gắng giúp ngươi đối phó em trai hắn là Menelaus như vậy. Nếu Menelaus là em trai Agamemnon, đương nhiên cũng tu luyện kỹ năng chiến đấu của hoàng tộc Mycenaean, kỹ năng chiến đấu nhà bọn họ rất mạnh mẽ. Năm đó Agamemnon rõ ràng chỉ là chiến sĩ Bạch Ngân nhưng Thệ chiến đấu Sư Môn đã tu luyện xong bậc đầu tiên, nắm giữ được kỹ năng chiến đấu 'Mũi Mâu Sao Mai"

"Theo truyền thuyết thì kỹ năng chiến đấu Sư Môn thật ra chính là Thần kỹ được đơn giản hóa. Thiên phú của Menelaus không bằng Agamemnon, có lẽ hắn chưa thể hoàn toàn nắm giữ Mũi Mâu Sao Mai nhưng có thể miễn cưỡng sử dụng..."

Hai người nói chuyện hai tiếng.

Cám ơn Commodus xong, Valhein vừa suy nghĩ vừa trở vê phòng, sau đó lấy ra lồng phong tỏa, gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy rồi tiến vào không gian phế tích.

Bên cạnh tế đàn trong không gian phế tích chất đây vòng nguyệt quế.

Phần lớn vòng nguyệt quế tùy tiện chất vào một chỗ, chỉ có hai cái được đặt riêng ở một nơi, một cái là vòng nguyệt quế của giải thi đấu Tranh Chấp, cái kia là vòng nguyệt quế của giải thi đấu Giác Đấu Vô Hạn.

Chương 600: Vòng nguyệt quế này? (2)

Chương 600: Vòng nguyệt quế này? (2)

Vòng nguyệt quế này? (2)

Valhein vung tay lên, một đống nhỏ vòng nguyệt quế chỉnh tê chất chồng lên nhau.

Cứ thắng liên tiếp năm trận nhận được một vòng nguyệt quế thắng liên tiếp, hiện giờ có ba mươi ba vòng nguyệt quế.

Valhein đã chiến thắng liên tiếp một trăm sáu mươi sáu trận, trở thành võ sĩ giác đấu chiến thắng nhiều nhất trong một tháng.

"Tới phần mình thích nhất rồi..."

Valhein đặt vòng nguyệt quế chiến thắng liên tiếp bình thường lên tế đàn.

"Hử?"

Thiên phú nghệ thuật: Nhạy cảm màu sắc.

Thiên phú thể chất chiến đấu: Đôi tay linh hoạt.

Thiên phú chiến sĩ: Thông thạo kỹ năng chiến đấu.

"Chỉ thế thôi?" Valhein ngơ ngác nhìn ba tinh linh thiên phú trên tế đàn, rất muốn đánh thức bọn chúng dậy hỏi xem đã xảy ra chuyện gì.

Còn có thể làm sao chứ, tiếp tục đặt cái thứ hai lên.

Vẫn là ba thiên phú, một thiên phú nghệ thuật, một thiên phú thể chất chiến đấu, một thiên phú chiến sĩ.

Valhein suy tư hồi lâu, đặt cái thứ ba, cái thứ tư, cái thứ năm, cái thứ sáu...

Thẳng đến cái thứ chín, Valhein không suy tư nữa.

Phần lớn xuất hiện một thiên phú nghệ thuật, một thiên phú thể chất chiến đấu, một thiên phú chiến sĩ, lúc không may thì ngay cả thiên phú thể chất chiến đấu cũng không có, gặp luôn một phát hai cái thiên phú chiến sĩ.

Kỳ quái là những thiên phú này có khi là vòng hai, có khi là vòng ba, hoàn toàn không cố định.

"Xem ra khí hậu nơi nào dưỡng người nơi ấy, Sparta này không nuôi ma pháp sư." Trong lòng Valhein có chút buồn bã.

"Bằng không thì mình dùng tiền tổ chức 'giải thi đấu ma pháp sư' ở Athens, sau đó sưu tầm cúp với vòng nguyệt quế, liệu tế đàn có nhảy dựng lên mà đánh mình không nhỉ?"

"Thôi bỏ đi, số thiên phú thể chất chiến đấu và thiên phú chiến sĩ này coi như giúp mình khi tham gia đại hội Pythian vậy."

Valhein bắt đầu lựa chọn thiên phú thể chất chiến đấu hoặc thiên phú chiến sĩ. Cuối cùng lựa chọn liền tù tì hai mươi sáu thiên phú thể chất chiến đấu hoặc thiên phú chiến sĩ.

Thiên phú thể chất chiến đấu chọn mười hai cái: Cơ thể nhanh nhẹn, ánh mắt thấu suốt, nhìn trong bóng tối, đôi tay linh hoạt, xương cốt sắt thép, làn da kim loại, truyên âm cấp tốc, chữa lành bên trong, vết thương đông lại, cân bằng tuyệt đối, bàn tay vững chắc và nhảy vọt siêu cấp.

Thiên phú chiến sĩ chọn lựa mười ba cái: Phản ứng cấp tốc,

thông thạo kỹ năng chiến đấu, tinh thông vũ khí, cơ thể ổn định, làn da dẻo dai, né tránh cực nhanh, đề kháng bệnh tật, chống lại tử linh ăn mòn và chống lại bóng tối ăn mòn.

Số thiên phú còn lại dung hợp thành một thiên phú vòng bốn, đối với ma pháp sư cũng có tác dụng rất lớn, sức chịu đựng kéo dài.

Trước đó Valhein vốn không muốn lựa chọn thông thạo kỹ năng chiến đấu và tinh thông vũ khí, nhưng đột nhiên nhận ra hai môn ném dĩa và ném lao thật ra có thể nhờ vào tinh thông vũ khí để tăng cường, quan trọng hơn chính là muốn chiến thắng được chiến sĩ càng hiếu chiến thì tìm hiểu sâu hơn về kỹ năng chiến đấu và vũ khí là lựa chọn tốt.

Sau khi rời khỏi tế đàn để cơ thể hấp thu sức mạnh thiên phú, Valhein một lần nữa tiến vào.

Đặt vòng nguyệt quế của giải thi đấu Nữ Thần Tranh Chấp lên.

"Cho ta một loại thiên phú ma pháp đi nào."

Valhein nhắm mắt lại, sau đó châm chậm mở mắt ra, mặt không biểu cảm.

Thiên phú nghệ thuật: Bậc thầy sáo dọc.

Thiên phú thể chất chiến đấu: Cơ thể Hoàng Kim.

Thiên phú chiến sĩ: Chuyên gia vũ khí.

Không có gì cần phải do dự, cơ thể Hoàng Kim.

Sau khi rời khỏi không gian phế tích, cơ thể trở nên nóng rực, Valhein nhắm mắt lại chậm rãi cảm nhận cơ thể biến đổi.

Hai người hầu cùng nhìn nhau một chút, sau đó cúi đầu nhìn cơ thể mình, mừng như điên.

Lúc này mới bao lâu chứ, thế mà đã có được cơ thể Hoàng Kim rồi?

Những thiên phú này đối với bản thân Valhein thì chỉ là thăng cấp rất nhỏ bé, nhưng đối với Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy thì gia tăng khá rõ ràng.

Vương Đại Chùy nhỏ giọng nói: "Bây giờ ta có thể thoải mái chiến đấu với chiến sĩ Bạch Ngân."

Địa Ngạo Thiên thì so chiêu cao của mình với Vương Đại Chùy một chút, đã cao hơn Scml

Sau đó, hai người hầu nhìn Valhein, cơ thể Valhein bắt đầu cao lên với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy, cơ thể cũng to lớn hơn, rất nhanh đã to hơn một vòng.

Nhưng tỉ lệ rất tốt, thoạt nhìn lại càng uy vũ hơn.

Cường tráng mạnh mẽ giống như chiến sĩ vậy.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy nhìn nhau, chìm vào suy tư.

Lễ nào chủ nhân không nói dối, thật sự muốn song tu ma võ?

Hấp thu xong sức mạnh của cơ thể Hoàng Kim, Valhein một lần nữa tiến vào không gian phế tích, đặt vòng nguyệt quế cuối cùng của giải thi đấu Giác Đấu Vô Hạn lên tế đàn.

Lần này Valhein cũng lười nhắm mắt cầu nguyện, không sao cả, dù sao thì tế đàn cũng là lợn chết không sợ nước nóng.

Đều là thiên phú vòng bốn.

Thiên phú nghệ thuật: Bậc thầy thi cầm.

Thiên phú chiến sĩ: Chiến đấu cuồng nhiệt.

Thiên phú chiến sĩ: Chồng lặp tổn hại.

Valhein khẽ thở dài.

Tin tức xấu là quả nhiên không có thiên phú ma pháp sư, tin tức tốt là người hầu của mình thật có phúc.

Chồng lặp tổn hại là một loại thiên phú chiến sĩ cực kỳ mạnh mẽ, sau khi tấn công kẻ địch một lần, trong một khoảng thời gian ngắn nếu tấn công vào cùng bộ phận đó thì lần tấn công thứ hai này sẽ được nhân đôi sức mạnh, tạo thành sức tấn công gấp bội.

Chương 601: Vòng nguyệt quế này? (3)

Chương 601: Vòng nguyệt quế này? (3)

Vòng nguyệt quế này? (3)

Phối hợp với kỹ năng chiến đấu hai đòn liên tục thì nó sẽ trở thành ác mộng của kẻ địch.

Thiên phú này có hiệu quả đối với tấn công cận chiến, không quản ngọn giáo, mũi tên hay ma pháp thì đều không dùng được.

"Ơ... hình như quyền anh và vật lộn có thể dùng được, với mình mà nói thì đó chỉ đơn thuần là thiên phú thi đấu thể dục. Thế nhưng đối với hai tên nhóc kia thì không giống như vậy.

Valhein nhìn vòng nguyệt quế trên mặt đất, vẻ mặt ghét bỏ, ngón tay khẽ động, tất cả vòng nguyệt quế bay ra ngoài rìa, coi như là vật sưu tâm vậy.

Sau đó Valhein nhìn về phía bức tranh núi Người Khổng Lồ.

Sau khi rời khỏi Athens, Valhein đã mở vị diện núi Người Khổng Lồ ba lần, từ đó thu hoạch được một lượng lớn thảo dược, tất cả đều chất đống trong không gian phế tích.

Hiệu quả của ba lần ngồi thiên ở vị diện thần lực cũng rất tốt, Cây Ma Lực không ngừng tăng cao.

Không biết bao lâu nữa mới có thể hoàn toàn khống chế vị diện thần lực này.

Rời khỏi vị diện phế tích, Valhein nhìn Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy đang mừng như điên, hỏi: "Vui không?"

"Bệ hạ, ngài quả nhiên có sức mạnh lớn lao, sâu không lường được! Ở trước mặt ngài, bọn ta chính là những con kiến ở trên mặt đất, cho dù dùng cả đời để bò lên cũng không có cách nào bò lên đầu gối ngài." Vương Đại Chùy đây buồn nôn khen ngợi.

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên giơ cao gậy xương mũi nhọn, cơ thể phình lên nong áo giáp thiếp thân thành cái chum.

Valhein thở dài nói: "Ba mươi mốt thiên phú thể chất chiến đấu, hai mươi thiên phú chiến sĩ, hơn nữa cộng với thiên phú của bản thân các ngươi, hai ngươi đúng là tiểu siêu nhân rồi."

"Đừng quên chế tạo lại áo giáp cho Địa Ngạo Thiên, đi thôi, chúng ta ra ngoài thích ứng cơ thể mới một chút."

Ba người cùng ra khỏi phòng, kiếm võ sĩ giác đấu vẫn còn đang luyện tập ngoài sân đấu.

Valhein hô to một tiếng cần người bồi luyện vật lộn tự do, lập tức có người tiến tới.

Kết quả nhóm võ sĩ giác đấu đáng thương bị ba người này đánh cho bâm dập mặt mũi.

Có vài chiến sĩ Bạch Ngân tràn đầy tự tin, mấy hôm trước còn có thể thoải mái chống đỡ Valhein, nhưng hôm nay liên tiếp bị nắm đấm của Valhein tấn công mãnh liệt. Không sử dụng thân lực, phần lớn chiến sĩ Bạch Ngân đã không thể chống đỡ nổi đòn tấn công của Valhein.

Tổng huấn luyện viên Augustu cảm thấy hứng thú, cuối cùng tiến lên vật lộn một trận với Valhein.

Lúc đầu Valhein không ngừng phòng thủ, mà cơ thể Augustu

có thương tích, thể lực cấp tốc tiêu hao, chỉ một chốc lát sau thì Valhein đã bắt đầu tiến hành phản công.

Dưới tác dụng của cơ thể Hoàng Kim, mỗi một quyền của Valhein đều ẩn chứa sức mạnh của chiến sĩ Hoàng Kim, kèm theo sức mạnh của nắm đấm còn có đặc tính chấn động, xung kích, mãnh liệt.

Augustu toàn lực phòng thủ, không ngừng bị đánh lui.

Trong biểu cảm trợn mắt há hốc của đông đảo võ sĩ giác đấu, Augustu bị Valhein đánh từ đầu này tới đầu kia sân đấu nhưng chỉ có thể đánh trả lại vài cái tượng trưng.

Valhein đánh quá hưng phấn, căn bản không chú ý, chờ tới khi phát hiện thì hai người đã đánh tới bên đối diện, hắn vội vàng thu tay lại.

'Ngại quá, không kịp dừng lại.'

Người đàn ông Thrace vạm vỡ Augustu này nghiêm túc nói: 'Không sao, cha Valhein.'

Valhein dở khóc dở cười, vỗ vỗ vai đối phương, cùng nhau trở vê.

Đi vài bước thì Augustu nhỏ giọng nói: "Không tới giải thi đấu lớn thì cố gắng đừng để lộ thực lực của ngươi. Ngươi có chú ý thấy lúc mình dốc toàn lực ra quyền thì sẽ phát ra âm thanh như biển gâm không?"

"Có." Valhein gật đầu, hắn cũng vừa mới phát hiện không lâu, trong cơ thể ầm ầm vang dội, máu dâng trào như sóng dữ.

"Đây là dị tượng chỉ có sau khi vượt qua hai mươi loại thiên phú thể chất chiến đấu và thiên phú chiến sĩ. Có được dị tượng kỳ dị như thế, sức mạnh khi ngươi tung quyền sẽ mạnh hơn trước

gấp ba lần! Ngươi nghĩ cách đóng lại một ít thiên phú không quan trọng đi, cố gắng đừng để thiên phú vượt quá hai mươi. Đương nhiên nếu như đặc biệt cần giải quán quân nào đó thì có thể sử dụng, nhưng sẽ bại lộ. Người biết chuyện này rất ít, nhóm võ sĩ giác đấu bình thường hẳn là chưa từng nghe nói tới." Augustu nói.

Lúc này Valhein mới ý thức được nguyên nhân Augustu muốn đánh với mình.

"Cám ơn ngươi đã nhắc nhở, ngài phải chịu oan ức rồi." Valhein thật lòng biết ơn người đàn ông Thrace vạm vỡ này.

"Không oan ức, có thể chiến đấu với chiến sĩ có sức mạnh như biển gầm là một loại vinh quang. Có thể chiến đấu với ma pháp sư có sức mạnh như biển gầm chính là thần tích, đời này không hối tiếc." Augustu nghiêm túc nói. Valhein dở khóc dở cười, vị tổng huấn luyện viên thoạt nhìn khô khan này cũng thực giỏi nói lời oán trách.

"Nhiều năm trước Commodus đã có sức mạnh như biển gầm, không biết hiện giờ đã có song ba mươi thiên phú hay chưa. Song ba mươi thiên phú, nghe nói là phối hợp với thân lực ra tay một cái thì âm thanh có thể truyên xa mấy trăm mét, sức mạnh như tiếng sấm, triền miên không dứt, thật đáng ước ao." Augustu bùi ngùi nói.

"Song ba mươi thiên phú? Mạnh như vậy sao..." Valhein tự lẩm bẩm.

Chương 602: Đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ

Chương 602: Đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ

Đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ

"Có điều, cho dù là Commodus thì song ba mươi thiên phú có lẽ đã là cực hạn rồi, nghe nói chiến sĩ có huyết mạch Bán Thần thì song ba mươi thiên phú là quá tệ, song bốn mươi thiên phú mới đạt tiêu chuẩn, song năm mươi thiên phú mới tính là hạng nhất. Mà các vị anh hùng huyết mạch Bán Thần tiếng tăm lừng lẫy cơ bản đều là song sáu mươi thiên phú, về phần vị anh hùng đệ nhất Heracles kia thì phỏng chừng là song bảy mươi, thậm chí là song tám mươi. Đương nhiên ta chỉ nghe người khác nói vậy thôi, tất cả đều được truyền ra từ gia tộc Bán Thần."

"Cái này... ma pháp sư hoàn toàn không so được." Valhein không ngờ thế giới này lại có nhiều biến thái như vậy.

"Tổng số lượng thiên phú của ma pháp sư rất nhiều nhưng phân tán ra ở rất nhiều hệ ma pháp, trông có vẻ bình thường. Nếu không tính thiên phú nghệ thuật thì chiến sĩ chỉ có hai hệ lớn, tính tập trung rất lớn, tác dụng phát huy mạnh mẽ hơn so với ma pháp sư. Hơn nữa nghe nói số lượng thiên phú hệ đơn của ma pháp sư cũng không nhiều, cao lắm chỉ ba mươi bốn mươi mà thôi, nhưng thiên phú chiến sĩ và thiên phú kỹ năng chiến đấu thì tổng cộng hơn trăm thiên phú. Truyền thuyết nói rằng mục tiêu của Heracles chính là đạt được song một trăm thiên phú, sau đó nhắm tới con đường phong Thần."

"Biến thái..."

Valhein tính toán một chút, tổng cộng thiên phú của mình cũng chỉ mới một trăm ba mươi ba mà thôi, hơn nữa chia đều cho các phân hệ, mà thiên phú hai hệ của Heracles thế mà lại đạt tới hai trăm, chênh lệch quá lớn.

"Xem ra vẫn còn phải tiếp tục cố gắng, ta thực sự quá bình thường rồi." Valhein bùi ngùi nói.

Augustu cũng thực xúc động.

"Ta muốn đánh chết ngươi."

Valhein làm như không nghe thấy.

Ngày hôm sau, Valhein vẫn giống như ngày thường đi vào nhà ăn, thế nhưng nhóm võ sĩ giác đấu của Học viện Đệ Nhất lại rất hưng phấn.

"Valhein, tiêu diệt thằng oắt con gia tộc Bán Thần kia đi!"

"Cha à, cố lên!"

"Ngươi nhất định phải chiến thắng! Học viện Đệ Nhất chúng ta tồn tại chính là để dạy cho gia tộc Bán Thần một bài học!"

"Cho dù thua thì cũng phải để hắn thiệt thòi lớn!" "Chơi chết hắn đi!"

"Bọn chúng không xứng làm võ sĩ giác đấu!"

"Bọn ta sớm đã đặt ghế tập thể rồi, hơn năm nghìn người đều ủng hộ ngươi!"

Đám võ sĩ giác đấu bình thường vẫn luôn cười toe toét, lúc này tất cả đều bộc lộ tâm tình thật sự của mình đối với quý tộc.

Valhein cười cười, sau khi chào hỏi thì đi ăn cơm như bình thường.

Sau khi ăn xong, Julius, Commodus và Valhein dẫn đầu, toàn bộ mọi người của đấu trường Học viện Đệ Nhất rời đi, cuồn cuộn tới đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ.

Muôn người đổ xô ra đường, người khắp thành Sparta từ bốn phương tám hướng đổ tới trung tâm thành phố.

Đội ngũ năm nghìn người sau khi tiến vào đường lớn thì giống như suối nhỏ im hơi lặng tiếng đổ vào sông lớn.

Từ vòng thi đấu bát cường tới vòng cuối của cuộc thi đấu Vua Giác Đấu sẽ được cử hành ở đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ.

Ở bất cứ nơi nào trong thành cũng có thể nhìn thấy đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ cao vút tới tâng mây, đây là lần đầu tiên Valhein tới gần nơi này.

Nếu tường ở các đấu trường khác là núi cao thì bức tường màu xám tro này khẳng định là vách tường vị diện, cao bằng trời, cô lập hai thế giới, bên trong tựa hồ là một thế giới độc lập thần kỳ.

Bốn phương tám hướng đấu trường đều có cửa vào.

Theo dòng người chật chội, Valhein đi tới cửa ra vào, nô lệ Shiloh quân áo lam lũ tiện tay đưa qua một cái hộp gỗ.

Valhein mở hộp gỗ ra, bên trong là một bộ kính thủy tinh ma pháp, có gọng kính và thấu kính nhưng không có quai đeo, chỉ có một cái giá đỡ dài cầm tay, cần được ráp thủ công.

Valhein tiến vào đấu trường, ngẩng đầu nhìn xung quanh, cả tòa đấu trường trông giống như một cái giếng sâu thật to, mà đông đảo mọi người giống như những con kiến ở đáy giếng.

Ngay cả người ngồi ở đối diện cũng nhỏ như hạt gạo.

Rốt cuộc cũng hiểu vì sao lại phát kính ma pháp cho mỗi người như vậy.

Đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ chính là đấu trường lớn nhất toàn thế giới, là hóa thân của Thần Chiến Đấu tự mình xây dựng, lớn quá sức tưởng tượng.

Đấu trường Thần Chiến Đấu khổng lồ có sức chứa hai triệu người, mà toàn bộ công dân Sparta trong thành Sparta, cộng thêm người ngoại bang và người Shiloh cũng không tới hai triệu. Đây là loại kiến trúc thần tích mà nhân loại căn bản không có cách nào xây dựng.

Đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ chưa bao giờ cần vé vào cửa.

Valhein tính sơ một chút, đường kính khoảng sân đấu của đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ vượt hơn ba cây số, về phần đường kính toàn bộ nơi này thì không thể suy đoán được.

Giống như một thành bang nhỏ vậy.

Khán đài ở bốn hướng trông như những sườn núi, trên sườn núi là tầng tầng lớp lớp băng ghế cho khán giả như những nấc thang khổng lồ nối thẳng lên bầu trời.

Ở sát rìa bức tường, một pho tượng Thần Chiến Đấu Ares được dựng lên trông như một người giám hộ và chúa tể của thế giới này, cao ngạo sừng sững.

Hiện giờ đang là buổi sáng nhưng mặt trời lại không thể chiếu rọi toàn trường, vẫn có một mảng lớn bên sườn đông bị bao phủ trong bóng râm.

Nơi này giống như là một vị diện độc lập, một đấu trường vị diện có tên là Thần Chiến Đấu.

Chương 603: Đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ (2)

Chương 603: Đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ (2)

Đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ (2)

Dưới sự dẫn dắt của .Julius và Commodus, nhóm người tìm được một khoảng trống lớn ở phần giữa khán đài.

Chrismay thế mà cũng cùng người đánh xe của mình sớm ngồi ở đó.

Nhìn thấy Valhein, Chrismay đón ánh mặt trời phương đông đi tới.

"Thầy Valhein, nhất định phải thắng trận này nhé!" Chrismay lớn tiếng cổ cũ, gương mặt lộ ra ý cười.

"Được.' Valhein mỉm cười nói.

"Nếu có thể giành được quán quân ở đây, sau này có lẽ sẽ nhận được chỗ tốt khó có thể tưởng tượng." Chrismay nhỏ giọng nói.

Valhein đang muốn hỏi là chỗ tốt gì thì thiếu nữ đã cười hì hì, vui vẻ chạy vê chỗ ngồi.

Valhein cười cười lắc đầu, đứa học sinh này của hắn cho dù có kiến thức thâm sâu như biển thì tính tình vẫn chỉ là một đứa nhỏ.

Chờ đến khi tất cả võ sĩ giác đấu đều ngồi xuống, Julius ôm vai Valhein nói: "Đi thôi, chúng ta xuống phía dưới."

Đi cùng Julius ngoại trừ hai hộ vệ thì còn có Commodus và Augustu.

Vài người vừa trò chuyện vừa nhìn quanh, thỉnh thoảng có người hô to tên của Commodus và Valhein.

Nhóm người dọc theo cầu thang đá đi xuống sân đấu, tới chỗ cổng sinh tử.

Bên cạnh cổng sinh tử đã đứng mấy chục người.

dulius nhiệt tình chào hỏi với ông chủ hoặc võ sĩ giác đấu của các đấu trường khác, mà rất nhiều võ sĩ giác đấu cũng chủ động tới chào hỏi Commodus và Valhein.

Tám người sắp ra sân thì hiện giờ đã tới bảy người rồi.

Valhein và sáu võ sĩ giác đấu Bạch Ngân khác cũng không thân, nhưng trải qua nhiều ngày thi đấu giác đấu như vậy nên đều biết đối phương.

Chỉ mới giao chiến với một võ sĩ giác đấu Bạch Ngân trong số này, là đấu tập lúc chiều, Valhein không sử dụng Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, cuối cùng đã thất bại.

Nhóm võ sĩ giác đấu này cũng quen biết Commodus, nói chuyện rất vui vẻ.

Valhein ở bên cạnh lắng lặng nghe nhóm võ sĩ giác đấu ưu tú nhất Sparta trò chuyện phiếm, được lợi rất nhiều.

Nhóm người đang trò chuyện thì Commodus đột nhiên quay đầu nhìn sang lối vào gần đó, tiếp đó những người khác cũng nhìn theo tâm mắt của Commodus.

Chỉ thấy một đội chiến sĩ chỉnh tê tiến tới, bọn họ giơ cao trường mâu, mũi mâu lóe sáng, áo giáp mạ bạc, phần ngực trái của

áo giáp được khắc dấu hiệu một cánh cửa tạo thành từ hai con sư tử khổng lồ.

Ở phía sau đội chiến sĩ giáp bạc là một người toàn thân mặc áo giáp màu vàng óng ánh nhàn nhạt, mặt nạ Hoàng Kim đặc trưng của hoàng tộc Mycenaean che khuất gương mặt. Vóc dáng hắn không cao, nhưng được bộ giáp phụ trợ trông đặc biệt oai hùng, giống như nam châm vững vàng thu hút ánh mắt mọi người.

Hắn giống như phần lớn chiến sĩ Sparta, tay trái câm khiên, tay phải câm chiến mâu, bên hông giắt một cây kiếm ngắn.

Khác với giáp Hoàng Kim thông thường, mặt ngoài bộ giáp của hắn có vết rạn theo quy luật, bên trong vết rạn tựa hồ có chất lỏng màu xanh đen đang di động.

Ánh mắt Valhein khẽ động.

Ma văn xanh đen, đó là dấu hiệu bên ngoài của giáp kháng ma pháp, mà trên thân người này, không quản là mũ giáp, mặt nạ, giáp vai, giáp ngực, giáp bụng, miếng che tay, khiên hay giáp bắp chân, tất cả các bộ phận đều bao phủ ma văn xanh đen.

Loại ma văn xanh đen này được ma pháp sư gọi vui là ma văn tuyệt vọng.

Nếu như chỉ là vài món trang bị kháng ma pháp thì tác dụng cũng không coi vào đâu, nhưng mặc nguyên bộ trang bị ma văn tuyệt vọng như thế, một khi ma pháp Hắc Thiết tới gần sẽ trực tiếp bị xua tanI

Uy lực của ma pháp Thanh Đồng rơi vào trên giáp thì không còn tới phân nửa.

Valhein quan sát thật kỹ, đó là một bộ trang bị thần lực Hoàng Kim, cho dù là ma pháp Thánh Vực rơi vào cũng sẽ yếu đi hai phần uy lực.

Valhein lại nhìn sáu vị võ sĩ giác đấu Bạch Ngân còn lại, tất cả mọi người đều mặc giáp da ma thú không tính là quá quý trọng, cũng không bao trùm toàn thân, rất nhiều phần da bị lộ ra ngoài. So với chiến sĩ giáp vàng kia thì giống như là người rừng vậy.

Tổng huấn luyện viên Augustu ở bên cạnh nói: "Hiện giờ ngươi đã sâu sắc cảm nhận được đấu trường không công bằng với ma pháp sư cỡ nào rồi đúng không?"

"Đúng vậy, đúng là ma pháp sư không công bằng với hắn." Valhein nói.

Nhóm võ sĩ giác đấu ở gần đó phì cười, dùng ánh mắt tán thưởng nhìn thiếu niên tự tin này.

"Nè Menelaus, dáng vẻ này của ngươi tuấn tú quá rồi đấy!" Một võ sĩ giác đấu nằm trong bát cường cười nói đi tới, chào hỏi với người mặc áo giáp vàng bên kia.

Chờ đợi hắn là chiến mâu đồng loạt chỉa tới của nhóm hộ vệ giáp bạc. Soạt...

Tất cả chiến mâu lập tức chỉ nghiêng vê phía trước mười lăm độ, chỉnh tê răm rắp như một bức tượng được mô phỏng.

Menelaus trong bộ giáp vàng lẳng lặng nhìn về phía lộ đài miệng rồng, giống như không nghe thấy có người gọi mình.

Vị chiến sĩ bát cường kia xấu hổ cười nói: "Đúng là hoàng tộc kiêu ngạo mà." Nói xong thì quay trở về.

Nhóm võ sĩ giác đấu không chút khách sáo cười phá lên.

"Mặt nóng dán áo giáp lạnh, thoải mái không hả?"

"Ngay cả tư cách nịnh hót cũng không có."

"Nhìn rõ thân phận đi, đám người chúng ta, ngoại trừ

Commodus, không ai có thể làm hắn coi trọng đâu."

Võ sĩ giác đấu nọ cười xấu hổ, cũng không phản đối.

Valhein lắng lặng suy tư.

Không bao lâu sau, âm thanh của người chủ trì xuất hiện trên đấu trường, rõ ràng là một vị tế tư chủ trì của điện thân Chiến Thần.

Chương 604: Vòng bát cường giải Vua Giác Đấu

Chương 604: Vòng bát cường giải Vua Giác Đấu

Vòng bát cường giải Vua Giác Đấu

Sau đó là nghi thức khai mạc giải thi đấu Vua Giác Đấu rườm rà, đầu tiên là quan chấp pháp, ngạc công, tượng thần, thiếu niên, người tài trợ, võ sĩ giác đấu lần lượt đi tới trước, tiếp đó là nhiều loại thi đấu biểu diễn.

Trong lúc đó cũng có những quả bóng gỗ liên tiếp ném về phía khán giả, tiếng reo hò không ngừng vang lên.

Tám người dự thi đều tới cùng nhau, nhưng Valhein và sáu người khác đứng chung một chỗ, Menelaus lạnh lùng đứng một mình.

Võ sĩ giác đấu bát cường kia lại tới bắt chuyện, nhưng nhận được chỉ có một chữ.

"Cútf

Tiếp đó lại nghênh đón trận cười nhạo của người khác.

Từ đầu đến cuối Menelaus vẫn luôn ẩn mình trong bộ giáp vàng, chỉ có thể thông qua hốc mắt của mặt nạ nhìn thấy đôi ngươi màu xanh lam nhạt ẩn trong bóng tối u ám.

Hắn tựa hồ không cảm thấy hứng thú với bất cứ thứ gì, chỉ thỉnh thoảng nhìn về phía lộ đài miệng rồng.

Valhein cũng nhìn sang.

Chỉ thấy trên lộ đài miệng rồng ngồi đầy người.

Đột nhiên một thanh niên tóc xoăn rất tuấn tú nhìn sang, mỉm cười nâng ly rượu thủy tinh.

Tiếp đó, hai thiếu niên ở bên cạnh thanh niên tuấn tú này cũng nâng ly, mặt hướng vê phía Valhein.

Valhein có chút sửng sốt xác định người nọ nhìn mình, sau đó nhớ lại mình thật sự chưa từng gặp ba người này nhưng lại có thể xác định ba người này đang nâng ly với mình.

Valhein quay đầu nhìn Menelaus một chút, muốn xem thử xem có phải ba người kia nâng ly với hắn hay không.

Kết quả Menelaus thế mà cũng đang nhìn chính mình.

Không biết tại sao từ ánh mắt màu xanh nhạt của đối phương, Valhein nhìn ra chán ghét và lạnh lùng.

"Lễ nào là ảo giác?"

Valhein đã qua độ tuổi luôn đầy đề phòng và suy nghĩ sâu xa theo hướng xấu rồi, sau đó hắn nhìn ba người trên lộ đài miệng rồng, ba người kia vẫn mỉm cười với mình như cũ. Valhein gật nhẹ đầu.

Ba người đó cũng gật nhẹ đầu, thiếu niên nhỏ tuổi nhất trong ba người thậm chí còn vẫy vẫy tay với mình, sau đó làm chuyện của riêng mình.

Valhein do dự một chút rồi rời khỏi vị trí của mình, tìm được .Julius và Commodus ở cách đó không xa.

"Hai người nhìn lên lộ đài miệng rồng đi, vị trí chính giữa hàng thứ ba từ dưới đi lên có một thanh niên, bên người có hai thiếu

niên, người thanh niên đó rất tuấn tú, mái tóc xoăn màu đen, trên người mặc áo giáp màu đen, trên giáp có dấu hiệu không rõ ràng, để râu quai nón nhàn nhạt, mỉm cười rất hiền lành. Trên vai trái đeo vòng tay Hoàng Kim, sau lưng khoác áo choàng màu đỏ, đó là ai vậy?" Valhein hỏi.

Commodus và Julius cùng nhìn Valhein, vẻ mặt nghiêm túc.

Commodus không nói được lời nào.

dulius nghi ngờ nói: "Nếu không phải Aristoteles biết hắn, ta sẽ ngăn ngươi hỏi chuyện này, nhân vật ở tâng lớp này không thể bàn tán lung tung, đặc biệt là khi hắn ở cách chúng ta không xa. Có điều, bọn ta không thể bàn nhưng ngươi thì có thể, hắn chính là Leonidas."

Valhein có chút sửng sốt, hiểu ra.

"Sao ngươi lại hỏi hắn?" Julius hỏi.

"Hai thiếu niên ngồi bên cạnh hắn cùng giơ ly rượu với ta, ta nghi ngờ có lẽ bọn họ nhận nhầm người." Valhein nói.

dulius lập tức cười nói: "Ngươi dọa ta sợ phát hoảng, còn tưởng ngươi muốn làm gì chứ. Đơn giản thôi, Leonidas là bạn của Aristoteles, có lẽ Aristoteles đã nói về ngươi với bọn họ, có lẽ bạn của bọn họ nhận ra ngươi, cũng biết chuyện của ngươi, vì thế mới chào hỏi ngươi. Có điều sao vẻ mặt ngươi lại bình tĩnh tới vậy, ta có chút kích động đấy."

"Thì ra là thế, hắn là có liên quan tới thầy Aristoteles. Vậy hai thiếu niên ở bên cạnh hắn là ai?" Valhein hỏi.

"Pollux và Castor, cặp anh em hoàng tộc Bán Thần nổi tiếng. Hai bọn họ có quan hệ rất tốt với Leonidas, có khả năng vì thế mà quen biết Aristoteles, cũng có hảo cảm với ngươi." dulius nói.

Valhein gật đầu, nghi hoặc trong mắt không biến mất, bởi vì anh em Pollux và Castor thân thiện, tốt bụng, nhiệt tình còn hơn cả Leonidas, lẽ nào từng xem mình thi đấu? Hơn nữa còn hô trả vé' và 'tấm màn đen?

Sau khi phần thi đấu biểu diễn kết thúc, âm thanh của người chủ trì vang vọng trong đấu trường.

"Ta vừa mới nghe thấy rất nhiều người xem oán giận, được rồi, vì thế ta đại diện cho bên tổ chức giải đấu lần này bỏ hết toàn bộ phần biểu diễn buổi trưa, trực tiếp tiến vào phần thi đấu bát cường Vua Giác Đấu của chúng ta! Các vị khán giả thân mến, các ngươi có hài lòng không?" Vị chủ tư tế của Điện Thần Chiến Đấu làm người chủ trì mỉm cười nhìn một vòng toàn trường.

"Thỏa mãn..."

"Thỏa mãn..."

Tiếng hô ầm ĩ vang dội khắp bốn phương tám hướng đấu trường, bị sức mạnh thần bí của đấu trường phóng đại lên, tạo thành âm thanh giống như biển động không ngừng khuếch tán ra bên ngoài, tới tận mấy trăm dặm.

Nhóm lữ khách ở ngoài thành Sparta lộ ra biểu cảm hâm mộ, bước nhanh hơn về phía thành Sparta.

Nhóm người Shiloh đang làm ruộng đỡ thắt lưng nhìn về phía Sparta, nhìn những bức tượng thần kia, trong mắt lóe lên căm hận nồng đậm.

Nhưng càng nhiều người Shiloh lộ ra sợ hãi hơn.

Người chủ trì mỉm cười gật đầu, nói: "Tốt lắm, tiếp theo chúng ta sẽ tuyên bố hai tuyển thủ của trận đấu bát cường đầu tiên. Vị thứ nhất, Menelaus, con của Atreus, em trai Agamemnon, hoàng tử thứ hai của Vua Mycenaean, mang theo vinh quang của gia tộc Bán

Thần, con cưng của Thần Chiến Đấu, vị anh hùng tương lai, chúng ta hãy chào mừng... Menelausl"

Chương 605: Vòng bát cường giải Vua Giác Đấu (2)

Chương 605: Vòng bát cường giải Vua Giác Đấu (2)

Vòng bát cường giải Vua Giác Đấu (2)

Chỉ thấy trên một chiếc xe chiến hai ngựa kéo, Menelaus đứng bên cạnh người đánh xe, trên người mặc giáp, trên mặt đeo mặt nạ Hoàng Kim, tay câm khiên và mâu có ký hiệu chiến sĩ.

'Menelausl"

'Menelausl"

Số lượng lớn khán giả hô to tên Menelaus, nhất là nhóm quý tộc kia, kêu tới khàn cả giọng.

Rất nhiều bình dân cũng hô theo.

Thế nhưng rất nhiều tướng sĩ lại không ừ hử gì, chỉ lặng lẽ nhìn Menelaus.

Rất nhiều năm trước, Sparta và Mycenaean từng xảy ra chiến tranh, hai bên mặc dù đã ký hiệp ước, trở thành thành viên của đại liên minh Peloponnesus, thế nhưng ít nhiều gì cũng còn chút xung đột.

Dưới ánh mặt trời ban trưa chiếu rọi, Menelaus giống như người tí hon màu vàng óng ánh ở trên sân đấu, có chút gai mắt.

Bình thường vào lúc này võ sĩ giác đấu sẽ cúi chào bốn hướng để cám ơn, thế nhưng Menelaus lại giống như một vị tướng quân

cao ngạo, đứng thẳng trên xe ngựa trong làn bụi mù.

"Tiếp theo, chúng ta chào đón vị kế tiếp. Được rồi, nháy mắt nhìn thấy cái tên của hắn, ta suýt chút nữa đã hô to trả vé rồi... thế đấy, hãy để chúng ta chào mừng ma pháp sư Valhein, quán quân giải thi đấu Nữ Thần Tranh Chấp, người nắm giữ kỷ lục mới của giải thi đấu khiêu chiến giác đấu vô hạn, người bảo trì chiến thắng liên tiếp suốt một tháng, võ sĩ giác đấu trên ghế và... vị khán giả có vị trí tốt nhất! Lúc này đây, chúng ta phải cùng nhau hô vang điều gì?"

"Trả vé!"

"Trả vé!"

"Trả vét"

Thỉnh thoảng cũng có người hô tên Vương Đại Chùy hoặc Địa Ngạo Thiên.

Giống như tầng tầng lớp lớp tiếng sấm vang lên, mới đầu chỉ có người xem trận đấu của Valhein hô mà thôi, nhưng rất nhanh đã có nhiêu khán giả không rõ chân tướng cũng gào theo giúp vui.

Nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất gào tới đỏ mặt tía tai. Valhein cố nhịn không trợn trắng mắt, từ tay trọng tài phụ nhận lấy râu mép ma pháp đeo lên miệng.

Sau đó Valhein bước lên xe chiến, tiến vào giữa sân.

Valhein nhìn Menelaus ở xa xa một chút, lại nhìn khoảng sân rộng.

Hai người bước xuống xe ngựa chiến, đứng ở vị trí cách xa nhau trăm mét.

Trọng tài mặc một thân áo giáp cũng đi tới giữa sân.

Trên phần giáp bụng bắt mắt của trọng tài là vài ngôi sao màu vàng chiếu sáng lấp lánh.

Chiến sĩ Thánh Vực.

Người chủ trì mỉm cười nói: "Hai vị tuyển thủ đã vào vị trí, trước khi chiến đấu, hai vị có muốn nói gì không? Hoàng tử Menelaus tôn quý, xin hãy nói trước đi."

Khán giả câm kính ma pháp trong tay, chăm chú nhìn hai người.

"Ta không có hứng thú nói quá nhiều với bại tướng dưới tay.' Âm thanh của Menelaus truyền khắp toàn trường.

Trong âm thanh của thiếu niên mang theo chút thành thục, có chút khàn khàn.

Mọi người tựa hồ nhìn thấy tia lửa nổ tung.

Đấu trường yên tĩnh.

"Ta vừa vặn ngược lại. Ta rất tò mò, râu mép ma pháp ở phía sau lớp mặt nạ của ngươi là đã đeo sẵn từ sớm rồi hả? Có khó chịu không vậy?" Âm thanh của Valhein đồng dạng cũng truyền khắp toàn trường.

Ha ha ha ha...'

Khán giả quen thuộc với Valhein cất tiếng cười to, nhóm võ sĩ giác đấu của Học viện Đệ Nhất rất vui vẻ.

Gia tộc Bán Thần?

Valhein trước giờ chưa từng sợi

Càng nhiều khán giả bật cười nhìn hai người, để võ sĩ giác đấu đấu võ mồm ở các giải thi đấu lớn là một tình cảnh khá vui vẻ, rất

nhiều võ sĩ giác đấu thậm chí còn khổ luyện những câu nói cười nhạo.

"Ta nghe nói trong số võ sĩ giác đấu Sparta xuất hiện một võ sĩ giác đấu ma pháp sư kỳ quái, ma pháp không tốt cho lắm nhưng nhờ vào người hầu mà giành được hết giải quán quân này tới giải quán quân khác, liên tiếp thành thắng lợi." Âm thanh của Menelaus lộ ra châm chọc nhàn nhạt.

Valhein mỉm cười nói: "Đúng vậy, ta không có huyết mạch Bán Thần để dựa vào, không có gia tộc hoàng thất để dựa vào, không có anh trai mạnh mẽ để dựa vào, nghèo tới mức không có nửa đồng cú mèo, chỉ có thể dựa vào người hầu. Nhưng mà hai người hầu này của ta đều là ma pháp của ta, đều là dùng tiền mồ hôi nước mắt của ta đổi lấy. Về phần ngươi, đối mặt với một ma pháp sư có ma pháp không được tốt lắm lại mặc cả bộ trang bị kháng ma pháp được chế tạo tỉ mỉ, lời này có hơi lạ nha... nói thế nào nhỉ, nếu ngươi thật sự xem ta là bại tướng dướng tay thì có lẽ sẽ mặc một bộ giáp rất bình thường. Hiện giờ mặc một bộ trang bị có giá trị hơn ba trăm nghìn đồng vàng đại bàng, trong đầu ta liên hiện lên một hình ảnh, một đứa bé bịch một tiếng quỳ xuống ôm chân cha mình gào to: 'Cha à, cho ta một bộ giáp Hoàng Kim đi, ngài mà không cho thì ta sẽ bị hai tên người hầu của Valhein đánh chết mất. ”

"Sau đó cha hắn nói: Được rồi, con yên tâm, ta sẽ cho con một bộ giáp vô địch có thể phòng ngự được bất cứ chiến kỹ nào. ' Nhưng cha à, hắn là ma pháp sư, ta cần giáp kháng ma pháp đắt đỏ. ' Không phải con nói ma pháp của hắn không được tốt lắm, chỉ biết dựa vào người hầu thôi sao?' Ây... xin lỗi, ta không phải người ngu, không bịa tiếp được nữa rồi..."

Valhein lộ ra biểu cảm tiếc nuối, đưa hai tay ra phía ngoài.

Tiếng cười không ngừng vang lên trong đấu trường.

Chrismay che miệng cười không ngừng.

Đám võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất cười nghiêng ngả.

Rất nhiều khán giả nghĩ rằng, vẻ mặt của Menelaus ở phía sau lớp mặt nạ kia khẳng định đã đỏ tím luôn rồi.

Chương 606: Huyết mạch Bán Thân

Chương 606: Huyết mạch Bán Thân

Huyết mạch Bán Thần

"Ma pháp sư quả nhiên đều là mồm mép lanh lợi, ta chỉ hỏi một câu thôi, ngươi dám không dùng người hầu ma pháp không?" Menelaus nói.

"Chỉ cần cởi giáp kháng ma pháp của ngươi, ta dám, nhưng ngươi dám không?" Valhein hỏi ngược lại.

"Nói đến cùng thì vẫn là ngươi không dám." Menelaus giơ trường mâu chỉ về phía Valhein.

"Aiz, ta thực sự không dám, thật không ngờ ta thế mà lại thua ngươi hai lần." Valhein thở dài.

Menelaus sửng sốt, lẳng lặng nhìn Valhein.

Khán giả cũng tò mò nhìn Valhein, lẽ nào trước đó hai người từng giao đấu?

Valhein nói tiếp: "Ta được thầy Aristoteles đưa tới Sparta, trước lúc rời đi thầy Aristoteles có tới tạm biệt ta, thế nhưng vẻ mặt của hắn khá tức giận, ta hỏi ra mới biết đã xảy ra chuyện gì. Thì ra hắn và Agamemnon là bạn tốt nhưng hai người lại đột nhiên vì ta và Menelaus mà cãi nhau, cuối cùng ta thua, bây giờ ta sẽ kể lại tình cảnh hai người tranh cãi ngày đó."

"Aristoteles nói: Agamemnon, tướng mạo của ngươi giống như

Thần Linh, ánh mắt như cự long, cơ thể có thể so với Titan, ở trước mặt ngươi, mặt đất giống như run rẩy, bầu trời như than thóc, thật sự làm người ta tôn kính. ' ^

"Agamemnon nói: 'Ta chẳng là gì, ta có một đứa em trai yêu dấu, hắn tên là Menelaus, có thiên phú hơn cả ta. ' "

"Aristoteles không phục, nói: 'Ta có một học sinh tên là Valhein, hắn cũng rất có thiên phú. _"

"Agamemnon nói: 'Em trai ta là võ sĩ giác đấu vĩ đại. ' "

"Aristoteles nói: 'Valhein là người giữ kỷ lục cuộc thi đấu giác đấu vô hạn. ' "

"Agamemnon nói: 'Em trai ta có huyết mạch Bán Thần. ' "

"Aristoteles nói: Valhein có huyết mạch nguyên tố và huyết mạch Người Khổng Lồ. ' "

"Agamemnon nói: 'Em trai ta có thể chiến thắng mười kẻ địch. ' "

"Aristoteles nói: Valhein có thể chiến thắng một trăm kẻ địch. ' "

"Agamemnon rõ ràng mất hứng nói: 'Em trai ta có một người cha là Vua, có thể cho hắn tài phú vô tận. ' " "Aristoteles thờ ơ nói: 'Valhein có người thầy Truyên Kỳ tên là Plato, có thể dạy hắn trí tuệ vô hạn. `"

"Agamemnon thở phì phì nói: Em trai ta có nguyên bộ giáp kháng ma pháp. ' "

"Aristoteles nói: 'Valhein sở hữu một vị diện thần lực. ' "

"Agamemnon tức giận nói: 'Em trai ta có can đảm chiến đấu với Người Khổng Lồ. ' "

"Aristoteles hời hợt nói: 'Valhein dám giết ma quỷ. ' ”

'Agamemnon giận không kìm được, quát to: Em trai ta dám ăn phân ˆ

"Aristoteles cuống quít nói: 'Ta chịu thua, học sinh Valhein của ta không dám ăn. ' "

Đám người vốn đang nghe hăng say, không ngờ hai vị cường giả có danh tiếng và địa vị cao như thế cũng đấu võ mồm, nhưng nghe tới hai câu cuối cùng thì tương phản quá mãnh liệt làm bọn họ không kịp phản ứng, tất cả đều sửng sốt.

Nháy mắt sau đó, đám người cười phá lên.

Đặc biệt là một số người đang uống nước đã phun hết vào người ngồi phía trước, so với tưới hoa còn đều hơn.

Nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất cười nắc nẻ.

Chrismay cười tới toàn thân run rẩy, nước mắt cũng sắp chảy ra.

Ngay cả người đánh xe vốn rất nghiêm túc ở bên cạnh nàng cũng lộ ra vẻ mặt dở khóc dở cười.

Trên lộ đài miệng rồng, một số ít quý tộc lộ ra vẻ mặt không vui, một số cố nén cười, chỉ có một số không chút để ý cười to.

Đặc biệt là ba người Leonidas, Pollux và Castor giơ ly với Valhein khi nãy, cười tới không ngừng được.

Leonidas vừa cười vừa nói: "Aristoteles nói không sai, người học sinh này của hắn quả nhiên không giống với người khác, ha ha... mắt của tên nhóc Menelaus kia phừng lửa rồi, nếu như bây giờ bịt mặt nạ của hắn lại thì hắn sẽ nổ tung luôn mất."

"Menelaus đáng thương, mang thói quen của hoàng thất tới

đấu trường, thế mà lại sắp xếp đội danh dự tiến vào sân. Khi đó ta đã khuyên hắn xem mình là một võ sĩ giác đấu rồi, kết quả hắn khen ngược, cũng không biết nổi điên cái gì mà thật sự cãi nhau với Valhein..." Pollux cười tủm tỉm nói.

"Vì sao hắn phát điên, ngươi còn không biết à? Có điều hắn chọn nhầm người mất rồi. Valhein này rất thú vị." Castor thoạt nhìn cũng chỉ xấp xỉ tuổi Valhein.

"Trêu chọc Agamemnon và Aristoteles, lá gan tên nhóc này rất lớn, ta thích." Leonidas cười tủm tỉm nhìn Valhein. Valhein ngoài miệng mỉa mai nhưng trong lòng có chút nghi ngờ, lúc đầu chỉ cảm thấy đối phương nói vài lời vớ vẩn trước trận đấu mà thôi, ở Sparta thì đây là chuyện bình thường, trước khi chiến đấu người Hy Lạp thường dùng ca hát hoặc mắng chửi để gia tăng sĩ khí phe mình và quan sát tinh thần đối phương.

Có điều trong giọng nói Menelaus rõ ràng có trộn lẫn chút gì đó.

Menelaus chỉ mũi mâu về phía Valhein, nói: "Sự tự đại của ngươi sẽ làm ngươi đưa ra lựa chọn sai lầm!"

Valhein lại lạnh nhạt nói: 'Chúc mừng ngươi, ngươi là võ sĩ giác đấu đầu tiên làm ta phải từ bỏ chiếc ghế của mình để đứng dậy chiến đấu."

Valhein nói xong thì nhìn một vòng toàn trường.

Hơn trăm nghìn khán giả phát ra tiếng gầm rú hưng phấn.

"Valheint

"Valhein

"ValheinI'

Một số ít khán giả suýt chút nữa đã rưng rưng nước mắt.

Valhein rốt cuộc cũng không còn ngồi trên cái ghế chết tiệt kia nữa rồi! Rốt cuộc tự mình chiến đấu rồi!

Menelaus quay đầu nhìn thoáng qua trọng tài.

Trọng tài nhìn người chủ trì trên đài cao.

Người chủ trì gật nhẹ đầu.

"Trận chiến bắt đầu!" Trọng tài hô to một tiếng, tung cao chiếc khăn màu trắng.

Valhein lập tức gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Menelaus không nói lời nào, chạy bước nhỏ, lớp giáp và làn da chậm rãi được thần lực Bạch Ngân trạng thái lỏng bao vây.

Chương 607: Huyết mạch Bán Thân

Chương 607: Huyết mạch Bán Thân

Huyết mạch Bán Thần

Gần ba giây sau, cả người hắn tỏa ra ánh sáng màu đỏ nhàn nhạt, phân hốc mắt của mặt nạ tỏa ra ánh sáng đỏ đậm nhất, hoàn toàn che chắn cặp mắt của hắn.

Rất nhiều khán giả hét lên kinh ngạc, đặc biệt là quý tộc.

Khán giả gia tộc Bán Thần trên lộ đài miệng rồng nhìn nhau một chút, lộ ra ánh mắt khó tin.

Commodus chăm chú nhìn Menelaus toàn thân tỏa ra ánh sáng đỏ.

Augustu nhỏ giọng mắng: "Chết tiệt... thế mà lại trực tiếp kích hoạt huyết mạch Bán Thần"

"Thuật cạm bấy!"

"Thuật cạm bấy!"

"Cạm bẫy nguyên tố gió..."

Valhein không ngừng làm phép, trước người lập tức lần lượt xuất hiện những hố bẫy thật lớn.

Menelaus thay đổi phương hướng, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy lập tức tiến tới.

Rất nhanh, trước mặt Valhein đã hoàn thành được một nửa cạm bẫy liên hoàn, mà ở bên ngoài cạm bẫy, Menelaus đang giao chiến với Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Valhein tiếp tục phóng ra cạm bẫy nguyên tố phạm vi lớn, đồng thời quan sát trận chiến.

Menelaus tiến tới một bước, Địa Ngạo Thiên vung gậy xương nện tới.

Trường mâu được thân lực Bạch Ngân và ánh sáng huyết mạch bao phủ quét ngang đập vào gậy xương, cơ thể Địa Ngạo Thiên lảo đảo một cái, cả người lẫn gậy xương lui về sau nửa bước.

Võ sĩ giác đấu thấy một màn này thì trừng to mắt, sức lực của Địa Ngạo Thiên mạnh cỡ nào mọi người đều biết, cho dù là võ sĩ giác đấu Bạch Ngân dốc toàn lực cũng không yếu hơn bao nhiêu, nhưng bây giờ lại không đỡ được một đòn bình thường của Menelaus.

"Khốn kiếp!" Vương Đại Chùy toàn lực vung chiến chùy Hoàng Kim về phía Menelaus.

Menelaus chợt rút chiến mâu về rồi đâm mạnh tới, mũi mâu hướng thẳng về phía chiến chùy Hoàng Kim.

Âm...

Âm thanh vang dội bùng nổ trên sân đấu, Bạch Ngân và ánh sáng huyết mạch nổ tung, cơ thể Vương Đại Chùy lảo đảo, Menelaus tương tự cũng lảo đảo. Dưới chân hai người vẫn không nhúc nhích.

Người xem ồ lên.

Người từng xem Valhein thi đấu thì sợ hãi vì Menelaus, bởi vì đối với tất cả những chiến sĩ Bạch Ngân từng gặp, cho dù Vương

Đại Chùy không dốc toàn lực thì cũng không có ai có thể lay động được Vương Đại Chùy.

Nhóm quý tộc chưa từng xem Vương Đại Chùy chiến đấu thì kinh hô vì Vương Đại Chùy, Menelaus chính là huyết mạch Bán Thần, cho dù là thằng ngu thì với tài nguyên và quy trình huấn luyện nghiêm khắc của gia tộc Bán Thần thì vẫn có thể huấn luyện thành chiến sĩ cường đại. Huống chi dưới tác dụng của huyết mạch Bán Thần, Menelaus mặc dù là cấp bậc Bạch Ngân nhưng vẫn có thể dễ dàng đánh bại chiến sĩ Hoàng Kim bình thường. Kết quả, chỉ có thể làm cơ thể Vương Đại Chùy lảo đảo mà thôi?

Augustu và Commodus nhìn nhau.

"Sức mạnh của Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên tăng vọt, ta vốn cho rằng bọn chúng không chịu nổi một đòn của Menelaus." Augustu nói.

"Cơ thể của bọn chúng đã mạnh mẽ hơn, giống như đột nhiên có thêm rất nhiều thiên phú thể chất chiến đấu hoặc thiên phú kỹ năng chiến đấu vậy." Commodus có chút suy tư nhìn về phía Valhein đang tiếp tục sử dụng thuật cạm bẫy.

"Ngươi làm phép, ta cận chiến." Vương Đại Chùy hét lớn một tiếng, sau đó vung chiến chùy chỉ huy Hắc Ma Dương xông lên.

Trước kia khi gặp chiến sĩ Bạch Ngân, không quản là top mười sáu người mạnh nhất hay top ba mươi hai người mạnh nhất, khi Vương Đại Chùy dốc toàn lực thì không ai dám đối đầu chính diện, đều là vừa đánh vừa lui, thế nhưng Menelaus này lại vung chiến mâu thành tàn ảnh, không chút sợ hãi đón đầu.

Chỉ thấy vũ khí hai người không ngừng va vào nhau phát ra tiếng keng keng vang dội.

Rất nhanh mọi người phát hiện Menelaus đang tiến tới mà

Vương Đại Chùy và Hắc Ma Dương đang không ngừng lùi lại.

Hắc Ma Dương thỉnh thoảng kêu be be một tiếng, ánh mắt lóe ra tia hoảng sợ khó có thể ngăn chặn.

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên hét lớn một tiếng, quả cầu thật to bay vê phía Menelaus.

Trên mặt Địa Ngạo Thiên lộ ra một nụ cười nhạt, trang bị kháng ma pháp? Ta từng thấy rồi!

Menelaus không tránh cũng không né, phía sau lớp mặt nạ là gương mặt lạnh lùng. Thuật hỏa cầu? Không biết đã xua tan bao nhiêu.

Thuật hỏa cầu gầm thét bay tới, nháy mắt chạm vào lớp giáp của Menelaus thì quả cầu lửa nháy mắt teo nhỏ hơn phân nửa, màu sắc lờ mời Quả cầu lửa nổ tung phát ra tiếng đùng đoàng chói tai.

Menelaus và Địa Ngạo Thiên cùng kinh ngạc liếc nhìn nhau.

Địa Ngạo Thiên kinh ngạc là vì tất cả uy lực của thuật quả cầu, không quản là uy lực của bản thân ma pháp hay thiên phú đều bị giảm mất phân nửa.

Menelaus kinh ngạc là vì cho dù là thuật hòa cầu của ma pháp sư Hoàng Kim rơi lên giáp của mình cũng sẽ trực tiếp tán loạn, nhưng vì sao uy lực của thuật hỏa cầu này vẫn vượt xa cấp Hắc Thiết đạt tới cấp Thanh Đồng?

Sức mạnh của ma văn trên lớp giáp tạo thành sức phòng ngự ma pháp mạnh mẽ, nhưng ngọn lửa ở điểm rơi của quả cầu lửa vẫn còn đang thiêu đốt, còn có khuynh hướng bắt đầu khuếch tán dung nham, lan tràn ngọn lửa ra phía bên ngoài.

Chỉ là, chậm hơn so với bình thường.

Rất nhiều khán giả suýt chút nữa đã nhảy dựng lên.

Chiến sĩ và ma pháp sư mạnh mẽ nhìn nhau, thế mà lại có thể bùng cháy trên lớp giáp kháng ma pháp.

"Hắn là Địa Ngạo Thiên có huyết mạch nguyên tố hỏa..." Pollux nói.

Menelaus lui vê sau nửa bước, theo bản năng nhìn thoáng qua ngọn lửa vẫn còn đang cháy, đồng thời đang lan ra ở trước ngực.

Chương 608: Valhein sáu tay

Chương 608: Valhein sáu tay

Valhein sáu tay

"Hừ!" Menelaus hừ lạnh một tiếng, thế mà lại không thèm quan tâm tới ngọn lửa, tiếp tục tấn công Vương Đại Chùy.

Thế nhưng Vương Đại Chùy đột nhiên vung nhẹ tay trái, một chiếc khiên Hoàng Kim rực rỡ xuất hiện, bắt đầu lấy phòng ngự làm chủ.

Vương Đại Chùy phòng ngự, Địa Ngạo Thiên không ngừng sử dụng thuật hỏa cầu.

Valhein tiếp tục dựng cạm bẫy nguyên tố phong.

Lúc đầu Menelaus hoàn toàn không chú ý, nhưng mười mấy thuật hỏa cầu rơi vào trên người, ngọn lửa nối thành một mảng.

Phần áo giáp bắt đầu xuất hiện biến hóa rất nhỏ.

Số ít nhóm bậc thây phát hiện manh mối thở dài.

"Ma pháp của Vua Thần Lùn Lửa quả nhiên mạnh mẽ."

"Mạnh như áo giáp kháng ma pháp do Thánh Vực chế tạo cũng không có cách nào chịu đựng thiêu đốt trong một khoảng thời gian dài như vậy."

"Còn tiếp tục như thế thì Menelaus phải thua là không thể nghi ngờ."

Đúng lúc này, Menelaus đột nhiên hét lớn một tiếng.

“Cút cho tat

Chỉ thấy thân lực Bạch Ngân quanh người Menelaus chấn động lóe lên, kỹ năng chiến đấu kích hoạt, tất cả ngọn lửa đều bị sức mạnh to lớn đánh văng ra khắp bốn phương tám hướng.

Những ngọn lửa kia vừa chạm vào mặt đất liên cấp tốc lan tràn, biến nơi chiến đấu thành biển lửa.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy ở trong ngọn lửa nhưng không hề bị thương chút nào, tất cả ngọn lửa chạm vào hai người đều nhanh chóng tách ra, giống như dầu mỡ nhỏ vào trong nước, phân biệt rất rõ ràng.

Đông đảo ma pháp sư hâm mộ nhìn một màn này, ít nhất phải có huyết mạch nguyên tố hỏa bậc Tướng Quân thì ngọn lửa ma pháp mới không tổn hại tới người có linh hồn tương liên.

Lúc này rất nhiều người nhìn về phía Valhein, đột nhiên phát hiện Valhein đã tạo ra một mảng lớn cạm bẫy hình tròn bất quy tắc.

Dưới chân Valhein đã không còn đất bằng, hắn đang đứng ở chính giữa bẫy rập. Sức mạnh của cạm bẫy không hề tổn thương hắn xíu xiu nào, mà sức mạnh của huyết mạch nguyên tố làm hắn đứng trên gai đá giống như giẫm trên đất bằng.

Trên khán đài phát ra từng trận kinh hô.

Menelaus lùi lại vài bước, ngừng tấn công. Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên cũng ngừng tay, cảnh giác nhìn hắn.

Menelaus hừ lạnh một tiếng, nói: "Trước đó sở dĩ ta hỏi ngươi có dám không dùng người hầu hay không không phải vì ta sợ người hầu của ngươi, mà là ta muốn nói trong mắt ta, hai tên

người hầu của ngươi chẳng đáng nói tới. Trong tình huống không dùng người hầu mà ngươi vẫn có thể thắng được ta thì ngươi mới có thể chiến thắng ta, đáng tiếc suy nghĩ nông cạn đã hạn chế ngươi. Ta vẫn không tấn công tới là vì muốn để ma pháp sư các ngươi có một cơ hội công bằng mà thôi. Ngươi đã bày cạm bẫy nguyên tố hoàn tất, ta có giáp kháng ma pháp, chúng ta huề nhau. Hiện giờ ta sẽ dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết trận chiến này. Thần Chiến Đấu Ares vĩ đại, ta xin khẩn cầu sự bảo vệ của ngài!"

Menelaus gầm nhẹ một tiếng.

Mặt đất chấn động, gió mạnh rít gào, một cột sáng màu vàng từ trên trời giáng xuống rơi vào trên người Menelaus rồi hóa thành một lớp áo giáp vàng nhạt.

Menelaus cao lên hơn một mét, thân hình lại càng cường tráng hơn, chắc khỏe hơn, thậm chí có thể nhìn thấy dấu vết cơ bắp cuồn cuộn vận sức ở bên dưới lớp giáp.

"Xong rồi..."

Rất nhiều người ủng hộ Valhein lộ ra biểu cảm tuyệt vọng.

Chỉ riêng sức mạnh của Menelaus thôi đã đủ khinh thường quần hùng, hiện giờ còn kích hoạt sự bảo vệ của Thần Chiến Đấu, Menelaus có thể chống lại bất cứ chiến sĩ Hoàng Kim bậc đỉnh nào.

Sự bảo vệ của Thân Chiến Đấu quá mạnh mẽ, rơi vào trên người có huyết mạch Bán Thần như Menelaus thì cơ bản tương đương với ma pháp phòng ngự của Thánh Vực, kế tiếp, bất cứ ma pháp nào của Valhein cũng không thể tổn hại được hắn.

"Sức mạnh của Thần Linh quả nhiên to lớn. Ngươi đã nói công bằng, vậy thì ta càng phải công bằng một chút." Valhein than nhẹ một tiếng.

Khán giả toàn trường đột nhiên trừng to mắt, áp sát kính ma

pháp nhìn chằm chằm hai bên vai Valhein.

Chỉ thấy hai bên vai Valhein xuất hiện một người tí hon mặc quần áo kỳ lạ, tóc đen mắt đen, hai tay khoanh trước ngực, vẻ mặt lạnh lùng.

Rất nhiều người bật mạnh dậy rồi lại vội vàng ngồi xuống.

Có ma pháp sư, có chiến sĩ, có thầy tế tư, có quý tộc, thậm chí có cả thành viên gia tộc Bán Thần trên lộ đài miệng rồng. "Là hóa thân ma pháp...

Chỉ có một số lượng rất ít người nhận ra người tí hon này.

"Áo giáp nham thạch."

Valhein tự làm phép cho chính mình.

Tiếp đó, hóa thân Thanh Đồng cũng làm phép áo giáp nham thạch cho mình, hơn nữa còn liên tục sử dụng hai lần.

Bên ngoài cơ thể Valhein tăng thêm một tâng áo giáp nham thạch thật mỏng, cộng thêm áo giáp nham thạch gia tăng thì tương đương với bốn tầng áo giáp.

Toàn trường bàn tán xôn xao.

"Là ma pháp trùng điệp hoặc phòng ngự trùng điệp, Valhein này quả thực là quái vật..."

"Aristoteles là quái vật huyết mạch và thiên tài, mà Valhein này thì chính là quái vật thiên phú..."

Tiếp đó hóa thân ma pháp Thanh Đồng biến mất rồi lại xuất hiện.

Valhein liên tiếp sử dụng hai lần 'giáp phòng hộ ma lực' cho mình.

Hóa thân Hắc Thiết và hóa thân Thanh Đồng liên tiếp sử dụng hai lần pháp thuật giáp phòng hộ ma lực Hắc Thiết.

Sáu tâng giáp phòng hộ ma lực dung hợp thành một lớp áo phép thuật mờ nhạt màu xanh nhạt nhẹ nhàng lay động quanh người Valhein.

Khán giả ngẩn người.

Chương 609: Valhein sáu tay (2)

Chương 609: Valhein sáu tay (2)

Valhein sáu tay (2)

Hai hóa thân ma pháp biến mất rồi một lần nữa xuất hiện, cùng Valhein thi triển thuật làn da nham thạch.

Sáu tâng làn da nham thạch cộng lại.

Sau đó hai hóa thân ma pháp biến mất rồi lại xuất hiện.

Hóa thân Hắc Thiết vẫn không nhúc nhích nhưng hóa thân Thanh Đồng thì cùng Valhein tiếp tục làm phép, vẫn là liên tục sử dụng hai lần.

"Khiên nham thạchl"

"Khiên nham thạch!"

"Khiên nham thạch!"

"Khiên nham thạchI"

Bốn chiếc khiên đá thạch anh xuất hiện ở trước người Valhein rồi hợp lại thành một chiếc khiên mới chỉ dày có nửa tấc, chiếc khiên xám trắng lơ lửng cách mặt đất một thước, cao tới phần cổ của Valhein.

Toàn trường an tĩnh.

Menelaus ở đối diện vẫn không nhúc nhích, giống như bức

tượng điêu khắc.

Hóa thân Thanh Đồng quay trở về tháp ma pháp một lần nữa xuất hiện.

“Đôi tay nham thạch.

Valhein làm phép hoàn tất trước, chỉ thấy từ hai bên vai mọc ra một cánh tay đá thạch anh cường tráng, mỗi cánh tay dài hai mét, so với cả người Valhein còn dài hơn!

Sau đó, hóa thân ma pháp cũng làm phép 'đôi tay nham thạch hoàn tất.

Trên vai Valhein lần thứ hai mọc ra đôi tay đá giống như đúc.

Tròn trĩnh cả bốn cánh tay đá.

Mọi người khắp toàn trường, không quản là thân phận gì, cho dù là vị Đại Tế T¡ tôn quý của Chiến Thần Điện thì ánh mắt cũng đầy mờ mịt.

Vì sao cánh tay đá của tất cả các ma pháp sư đều tương đương với cánh tay thật của mình, mà cánh tay đá của Valhein thì lại giống như cánh tay của người khác vậy, nói đúng hơn là cánh tay của người khổng lồ?

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy quay đầu nhìn thoáng qua Valhein, trong ánh mắt tràn đầy kính sợ. Người khác không rõ, nhưng hai bọn họ liếc mắt một cái liền nhận ra chủ nhân bốn cánh tay kia của Valhein.

Chúng giống hệt cánh tay của Snorel

Sau đó, bốn cánh tay còn dài hơn cả người Valhein cào mặt đất một phát, chỉ thấy một lượng lớn đất cát đá ầm ầm bay lên tạo thành bốn tấm khiên thật lớn cao hơn cả Valhein.

Bốn cánh tay giơ cao tấm khiên đá thạch anh trong tay, cũng che chắn ở trước mặt Valhein như tấm khiên ma pháp kia.

Không quản là ma pháp sư hay chiến sĩ, nhìn thấy một màn này đều tuyệt vọng.

Này không phải năm chiếc khiên mà là một ngọn núi.

Đây là ma pháp sư Thanh Đồng sao?

Thế này thì còn đánh đấm cái gì nữa?

“Tạm thời tới đây đi. Valhein ngừng làm phép.

Hai hóa thân ma pháp biến mất rồi lại xuất hiện.

Toàn trường yên tĩnh như đã chết lặng.

Chiến sĩ đã từng giao đấu với Valhein, không quản là Thanh Đồng hay Bạch Ngân đều túa mồ hôi như mưa, chỉ chít tới ướt cả áo.

Ở khoảng khán đài của Học viện Đệ Nhất, Segus dùng ngón tay tính: "Bốn tầng áo giáp nham thạch, sáu tâng giáp phòng hộ ma lực, sáu tâng làn da nham thạch, bốn tâng khiên nham thạch, bốn cánh tay nham thạch và bốn tấm khiên đá, Valhein thuộc chòm sao Thần Rùa đấy à? Thật con mẹ nó nhảm nhí mà, nếu đối phương không phải huyết mạch Bán Thần, không có sự bảo vệ của Thần Chiến Đấu, cho dù là Bạch Ngân bậc đỉnh, Valhein vọt thẳng tới vật lộn cũng có thể đè đối phương thành thịt vụn..."

Chrismay dùng hai tay bụm miệng, đôi mắt màu hồng tràn đầy kinh ngạc, bàn chân hưng phấn không ngừng đạp đạp mặt đất.

"Người thây bảo tàng của ta..."

Lúc này, âm thanh của người chủ trì vang lên: "Trước kia có lời đồn rằng Valhein là một đứa trẻ lương thiện nhân từ, sở dĩ hắn

vẫn luôn ngồi trên ghế, một là vì phải làm bài tập quỷ quái của Học viện Plato, hai chính là không muốn ra tay độc ác với võ sĩ giác đấu, bởi vì hắn cho rằng mỗi người Hy Lạp, mỗi con dân của hệ thần Olympus đều là sức mạnh của Thần để đối kháng ngoại lực. Ta vẫn luôn cho rằng lời đồn này là dối trá, ta vẫn luôn cho rằng ngoại trừ triệu hoán Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy thì không còn bản lĩnh gì, hiện giờ ta mới hiểu được, Valhein quá nhân từ. Hắn chưa hẳn là người nhân từ nhất thế gian, nhưng tuyệt đối là võ sĩ giác đấu nhân từ nhất trên đấu trường! Có điều, ngày hôm nay hắn quá tàn bạo, suýt chút nữa đã làm trái tim ta nổ tung!" Lời nói của người chủ trì giống như ngọn lửa thiêu đốt đấu trường.

Toàn trường nổ tung.

"Valhein, bọn ta đã trách oan ngươi rồi!"

"Valhein, ngươi là chiến sĩ ưu tú nhất trong số ma pháp sư!"

"Mẹ nó, lần này là tấm màn đen thật rồi, đen quá! Valhein vô địch!"

"Không bao giờ hô trả vé nữa! Đáng giá lắm!"

'Valhein!

'ValheinI'

Nhóm 'antifans' nháy mắt chuyển thành fans, điên cuồng gào to tên Valhein.

Đột nhiên, cặp anh em Pollux và Castor bật dậy, lớn tiếng gào tên Valhein.

Người của gia tộc Bán Thần khó tin nhìn cặp anh em này, ngay cả Leonidas cũng dở khóc dở cười.

Tiếng hoan hô toàn trường đột nhiên giảm đi.

Bởi vì rất nhiều quên cả hoan hô mà nhìn hai anh em Pollux và Castor trên lộ đài miệng rồng.

Gia tộc Bán Thần chỉ hoan hô hai loại người, một là Vua Giác Đấu giành được thắng lợi sau cùng, một là võ sĩ giác đấu của gia tộc Bán Thần.

Hiện giờ Valhein đã phá vỡ quy tắc của gia tộc Bán Thần.

Hoặc có lẽ là, Valhein thật ra chính là con riêng của gia tộc Bán Thân?

Augustu thở dài nói: "Nếu ta là Menelaus ở đối diện, đại khái đã bị dọa phát hoảng rồi, này là người nào vậy chứ, đúng là biến thái mài"

"Vua Giác Đấu năm nay, hơi khó rồi. Commodus day day huyệt thái dương, đờ người nhìn bốn cánh tay đá to lớn kia.

Chương 610: Valhein sáu tay (3)

Chương 610: Valhein sáu tay (3)

Valhein sáu tay (3)

dulius hưng phấn kêu khóc gào rú, giống như một quả bóng cao su phát cuồng vậy.

Valhein ngoắc ngón tay với Menelaus ở bên ngoài vòng cạm bẫy.

"Ngươi qua đây."

Động tác kỳ lạ phối hợp với lời nói khiêu khích, hơn nữa dáng vẻ võ trang đầy đủ, làm toàn trường cười nghiêng ngả.

"Rất tốt, ngươi đã làm ta tìm được khát vọng chiến đấu. Ta, Menelaus, con của Atreus, hôm nay sẽ để hào quang của gia tộc Bán Thần hiện ra ở nơi này!" Menelaus nói xong thì hơi cúi thấp người, chuẩn bị ra tay.

"Tốt nhất ngươi nên thu hồi câu sau cùng, ngươi chỉ có thể đại diện cho Menelaus, chỉ có thể đại diện cho chính ngươi mà thôi, ngay cả hoàng tộc Mycenaean ngươi cũng không thể đại diện được, lại càng không thể đại diện cho tất cả gia tộc Bán Thần. Đừng dùng sức mạnh mà gia tộc Bán Thần ban cho ngươi vấy bẩn hào quang của gia tộc Bán Thần." Valhein thản nhiên nói.

Đông đảo người của gia tộc Bán Thần gật nhẹ đầu.

Menelaus rốt cuộc vẫn chỉ là đứa nhỏ, còn quá trẻ tuổi, bị kích

thích một cái liền nói ra lời không nên nói.

"Như vậy, ta, Menelaus, hôm nay muốn chém ma pháp sư ở đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ!"

Menelaus khom người nhảy vọt lên, mặt đất dưới chân lộ ra vết rạn nứt hình mạng nhện, bụi mù bốc lên bốn phía.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy vừa ngẩng đầu vừa nhìn về phía Valhein.

Chỉ thấy Menelaus giống như đại bàng bay lượn trên bầu trời thẳng tắp nhảy vọt về phía Valhein.

Hai bên cách nhau tám mươi mét, thế nhưng Menelaus giống như có thể trực tiếp phóng tới.

Đông đảo chiến sĩ hâm mộ nhìn lớp giáp bắp chân vàng nhạt của Menelaus, bên trên đang tỏa ra ánh sáng mãnh liệt.

"Thuật dẫn phong!"

Valhein và hai hóa thân ma pháp lục tục sử dụng pháp thuật Hắc Thiết có vẻ rất bình thường này.

Chỉ thấy ba luồng gió lớn màu xanh cao hơn hai mươi mét lục tục tuôn về phía Menelaus.

Nhóm ma pháp sư lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, phạm vi, độ cao và tốc độ của luồng gió này vượt xa tất cả thuật dẫn phong, đây là hiệu quả được huyết mạch nguyên tố phong gia tăng mới đạt được.

Thuật dẫn phong vốn không thổi ngã được cả trẻ con, nhưng bây giờ lại tạo thành một cơn gió mạnh, các yếu tố gió ngưng tụ, ở bên trong thỉnh thoảng còn có lưỡi dao gió lóe lên, hoàn toàn là một loại ma pháp khác.

Menelaus ở giữa không trung vung trường mâu, ánh sáng bạc lóe lên, thân lực tan rã, nháy mắt đánh tan những luồng gió màu xanh ở trước mặt mười mấy mét.

Nhưng Menelaus cũng vì thế mà từ trên không trung rơi xuống, cách Valhein hai mươi mét.

Menelaus cúi đầu nhìn cạm bấy gai đá chi chít và lưỡi dao gió cỡ nhỏ bay tới bay lui dưới chân.

Đột nhiên bên tai truyền tới tiếng rít chói tai, tiếp đó là những âm thanh kỳ lạ xen lẫn, có tiếng người khổng lồ rống giận, có tiếng ma thú gào to, có tiếng biển gâm ập tới.

Menelaus chỉ phá được một phần thuật dẫn phong mà thôi, khi hắn rơi xuống thì đã tiến vào trong phạm vi của thuật dẫn phong.

Menelaus sớm đã có chuẩn bị nhưng vẫn nhướng mày, cố chịu đựng hai loại sức mạnh chói tai và huyễn thính, rơi xuống cạm bẫy.

Lưỡi dao gió chi chít rơi vào người Menelaus lại giống như lá cây thổi tới, không thể tạo thành tổn thương, thế nhưng sức mạnh huyễn thính và chói tai vô cùng vô tận thì vẫn không ngừng có tác dụng.

Trước khi rơi xuống đất, Menelaus vung chiến mâu tấn công bên dưới, thần lực Bạch Ngân bùng nổ như một đóa hoa ánh sáng màu trắng nở rộ, đánh tan gai nhọn trong phạm vi một mét.

Nháy mắt Menelaus rơi xuống, chi chít hoa gai đá từ dưới đất đâm lên.

Chiến mâu trong tay Menelaus rung lên, kỹ năng chiến đấu lần thứ hai bùng nổ, đóa hoa thần lực nở rộ đánh tan hoa gai đá.

Hai chân vững vàng rơi xuống đất.

Menelaus ngẩng đầu nhìn Valhein cũng ở trong hố bẫy, ánh mắt mang theo ý cười, hoàn toàn không chú ý tới tiếng rít chói tai và đủ loại huyễn thính.

Hết thảy âm thanh chỉ là ảo giác, căn bản không có cách nào đe dọa được gia tộc Bán Thần...

Âm! Menelaus đột nhiên ngã tới trước, cùng lúc đó dưới thân hắn lần thứ hai nở rộ một đóa hoa gai đá.

Gai đá rậm rạp chi chít đâm vào lớp giáp của Menelaus.

Gai đá có thể đâm thủng thần lực hộ thể của Bạch Ngân bình thường nhưng lại chỉ có thể để lại chút dấu vết nhàn nhạt trên lớp thần lực hộ thể của Menelaus.

Thế nhưng phần rìa mặt nạ của Menelaus lại có máu tươi tràn ra.

Menelaus quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái chiến chùy Hoàng Kim lóe ánh sáng trắng bay trở về, Vương Đại Chùy điều khiển Hắc Ma Dương dùng một tay chụp chiến chùy Hoàng Kim, tay kia nắm sừng dê xông tới.

Cùng xông tới với Vương Đại Chùy còn có cả quả cầu lửa thật to của Địa Ngạo Thiên.

Hai người giẫm trên gai đá cạm bẫy rậm rạp chỉ chít lại như đi trên đất bằng.

"Đáng chất..."

Menelaus nháy mắt hiểu được chiến thuật của Valhein, dùng thiên phú hệ phong quấy nhiễu thính lực, sau đó công kích từ cả hai phía.

Không sử dụng thân lực Bạch Ngân bịt tai thì sẽ bị âm thanh

chói tai phá hỏng thính giác.

Sử dụng thần lực Bạch Ngân bịt tai thì sẽ không nghe thấy gì.

Đột nhiên ánh mắt Menelaus liếc xéo sang hướng Valhein có quả cầu ánh sáng theo cầu lửa của Địa Ngạo Thiên bay tới, hắn quay đầu nhìn về phía Valhein.

Chỉ thấy ba quả cầu ánh sáng màu xanh nhạt dùng tốc độ khó có thể né tránh bay tới chui vào trong cơ thể hắn.

Chương 611: Hào quang Bán Thân

Chương 611: Hào quang Bán Thân

Hào quang Bán Thần

Nháy mắt quả cầu ánh sáng chạm vào giáp kháng ma pháp của Menelaus thì thu nhỏ lại chỉ còn một phần mười bản gốc.

Ma pháp hệ cơ bản, không gia tăng thiên phú nguyên tố.

"Rút thể lực..."

Menelaus nghiến răng nghiến lợi nói.

Chiến sĩ toàn trường nghe thấy loại pháp thuật Hắc Thiết đơn giản tới không thể đơn giản hơn này, người nào người nấy đều rét run.

"Rút thể lực!"

"Rút thể lực..."

Valhein và hai hóa thân ma pháp liên tiếp không ngừng sử dụng ma pháp rút thể lực.

Cho dù hiệu quả bị giáp kháng ma pháp, bảo vệ của Thần Chiến Đấu và sức mạnh huyết mạch Bán Thần suy giảm tới cực hạn, nhưng số lượng đủ nhiều thì vẫn dẫn tới biến chất.

Menelaus đạp mạnh lên mặt đất, đang định nhảy lên như khi nãy, khán giả toàn trường hô khã.

Chiến chùy của Vương Đại Chùy và sừng của Hắc Ma Dương đã nặng nề rơi vào lưng Menelaus.

Lúc này Hắc Ma Dương đã không còn là một thân lông dê nữa mà đã kích hoạt thiên phú thể chất chiến đấu thể chất chiến đấu kim loại'.

Thứ húc vào lưng Menelaus chính là sừng kim loại.

Chiến chùy của Vương Đại Chùy nện vào điểm chùy bay trúng khi nãy.

Áo giáp đổ sụp.

Ánh mắt Menelaus tối sầm, cơ thể nặng nề ngã tới trước.

Hắc Ma Dương lui vê sau nửa bước, sau đó một lân nữa cúi đầu húc tới.

Thuật hỏa cầu của Địa Ngạo Thiên không ngừng bay tới, để lại từng đốm lửa chậm rãi lan tràn trên người Menelaus.

Thuật rút thể lực của Valhein không ngừng không nghỉ.

"Các ngươi cút đi!"

Menelaus đột nhiên hét lớn một tiếng, quanh người bùng nổ ánh sáng sáng ngời, chỉ thấy thần lực Bạch Ngân ở trước ngực hắn nhanh chóng tuôn trào rồi ngưng tụ thành hai con sư tử.

Hai con sư tử phân biệt đứng thẳng ở hai bên, chân trước chạm vào nhau, hợp lại thành một khung cửa màu bạc trắng hùng vĩ.

Trên mỗi cánh cửa trong khung cửa đều có một con sư tử.

Đột nhiên ánh mắt của hai con sư tử lóe sáng.

Cánh cổng Bạch Ngân giống như được điêu khắc trên người Menelaus đột nhiên sống lại, châm chậm mở ra.

Ở bên trong cánh cửa sư tử là một màu đen kịt.

Một tiếng sư tử gâm rống từ sâu bên trong màn đen của cánh cửa truyền ra, hơi thở khủng bố lan ra khắp toàn trường.

Trong cửa sư tử giống như ẩn giấu Titan tận thế, cự long thảm họa.

Mũ giáp của Menelaus nháy mắt hóa thành xương sọ sư tử khổng lồ màu trắng, ngoại trừ vị trí đôi mắt có lỗ, những vị trí khác đều bị bịt kín.

Tất cả sức mạnh như hào quang huyết mạch Bán Thần, hộ thể Bạch Ngân và sự bảo vệ của Thần Chiến Đấu đều hòa thành một thể, hóa thành lớp giáp xương trắng, bao khắp toàn thân.

Đâu sư tử, thân xương trắng.

Trên phần giáp xương trắng ở khớp xương và phần hông có khắc đầu sư tử mạnh mẽ.

Giáp xương trắng đột nhiên bùng nổ ánh sáng dữ dội, tạo thành hào quang màu trắng hình bán cầu khuếch tán ra mấy trăm mét, sau đó dần dần thu lại.

Hào quang màu trắng hình thành khí thế mênh mông cuồn cuộn như đại dương từ trên trời đổ xuống, lại như dãy núi bay tới, đè ép mọi người tới thở không nổi.

"Valhein, ngươi không nên chọc giận một vị chiến sĩ của gia tộc Bán Thần!" Âm thanh Menelaus truyền khắp toàn trường.

Ánh sáng lướt tới, rút thể lực bị xua tan, thuật cạm bẫy bị xua tan, mọi người chuyển thành đứng trên mặt đất.

Thậm chí tất cả ma pháp khí trên người Valhein, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy đều tạm thời mất đi hiệu quả.

"Hào quang Bán Thần..."

Rất nhiều khán giả đầy rung động nhìn một màn này, năm đó không quản là Leonidas hay Sisyphus, thậm chí là các thành viên khác của gia tộc Bán Thần khác cũng chưa từng kích hoạt hào quang Bán Thần ở trên đấu trường.

Hào quang Bán Thần sẽ tiêu hao thần uy trong cơ thể. Dùng hào quang Bán Thần ở trên đấu trường chứ không phải sử dụng với kẻ địch, đối với chiến sĩ gia tộc Bán Thần thì đây là một chuyện không quang vinh.

Leonidas nhìn Menelaus, nhẹ giọng thở dài.

Pollux và Castor nhìn nhau, Pollux bất đắc dĩ lắc đầu, Castor thì lộ ra vẻ mặt thất vọng.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Vương Đại Chùy quơ chiến chùy, cùng Hắc Ma Dương xông tới.

"Oắt người lùn, ngươi không nên tổn thương bản hoàng tử."

Menelaus đột nhiên xoay người, dùng tốc độ khó tin tránh được Vương Đại Chùy, sau đó vung mạnh chiến mâu.

Toàn thân Menelaus phát ra tiếng biển gầm, mà phía sau lưng hắn hiện lên cánh cửa sư tử Hoàng Kim cao tới năm mét, ánh sao lấp lánh.

Giờ phút này, vạn giới đen kịt, duy chỉ có mũi mâu sáng ngời, giống như sao mai trước lúc bình minh.

Mũi Mâu Sao Mai, thắp sáng trời cao.

Âm...

Chiến mâu Menelaus bị sư tử khổng lồ lờ mờ quấn quanh đâm xuyên qua ngực Vương Đại Chùy.

Vương Đại Chùy cúi đầu nhìn, lồng ngực mình xuất hiện một cái lỗ lớn, lớn đến mức cơ thể bị bẻ gãy.

"Bệ hạ, ta đã làm ngài thất vọng rồi..." Nửa người Vương Đại Chùy ngã về sau, rơi xuống đất lăn vài vòng thì ngừng lại.

Phần hai chân ở dưới bụng vẫn như cũ mang theo Hắc Ma Dương xông tới trước.

"Bô lô ba la!" Địa Ngạo Thiên lao mạnh tới, cùng hai Thân Lùn nhỏ tới gân Menelaus rồi cùng tự bạo.

Âm!

Âm!

Âm!

Rất nhiều người của gia tộc Bán Thần lắc đầu, mức độ sức mạnh này hoàn toàn không đủ uy hiếp Menelaus hiện giờ.

Bởi vì giáp xương sư tử đã được gia tăng hào quang Bán Thần, tương đương mỗi phút mỗi giây Menelaus đều ở giữa ánh sáng nhàn nhạt của Bán Thần.

Đột nhiên, một lượng lớn người của gia tộc Bán Thân bật dậy.

Chương 612: Hào quang Bán Thần (2)

Chương 612: Hào quang Bán Thần (2)

Hào quang Bán Thần (2)

Menelaus thế mà lại bị nổ bay ra ngoài.

Ngọn lửa mãnh liệt bao trùm toàn thân hắn, dung nham nóng cháy và tốc độ lan tràn vẫn giống như trước, đang nhanh chóng lan rộng trên giáp xương sư tử.

"Đó là không có khả năng..."

"Sức mạnh của người phàm sao có thể chống lại được hào quang Bán Thần?"

"Lẽ nào đây là sức mạnh chân chính của người hầu Thần Tích?"

"Không hổ là sinh linh thần kỳ đã từng có tiềm chất phong thần, may mắn là đã bị chúng Thần tiêu diệt..."

"Suyt....

Người của gia tộc Bán Thần đột nhiên ngậm miệng.

Bầu không khí của toàn bộ đấu trường trở nên quỷ dị, lúc đầu chỉ là võ sĩ giác đấu lộ ra vẻ mặt không vui, thậm chí là giận dữ, nhưng từ chuyện hào quang Bán Thần được lan truyên ra, rất nhiêu bình dân Sparta cũng nhíu mày.

Menelaus sử dụng giáp kháng ma pháp, huyết mạch Bán Thần và sự bảo vệ của Thần Chiến Đấu là đã quá ỷ thế hiếp người rồi, bây giờ lại còn kích hoạt hào quang Bán Thần vốn không nên dùng.

"Khụ khụ..."

Menelaus ho nhẹ vài tiếng đứng dậy, phóng ra thần lực Bạch Ngân hất văng dung nham và ngọn lửa trên người, nhìn về phía trước.

Một lượng lớn cạm bẫy mới xuất hiện, bên cạnh Valhein xuất hiện Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy mới, hơn nữa Valhein và hai hóa thân ma pháp đã gia tăng nguyên bộ phòng ngự ma pháp cho chúng.

Sáu tầng phòng hộ ma lực, sáu tầng làn da nham thạch và bốn tầng áo giáp nham thạch.

Khán giả ngơ ngác nhìn một màn này, đồng thời nhìn vê phía Menelaus, đột nhiên lộ ra biểu cảm có chút hả hê.

Valhein nhìn Menelaus, mỉm cười nói: "Ngươi quả nhiên rất mạnh, thế nhưng không đáng để ta phải dốc toàn lực đối phó, ngoại trừ Commodus, không ai đáng giá để ta phải dốc toàn lực cả. Đương nhiên, trừ phi ngươi có thể nhiều lần sử dụng hào quang Bán Thần."

Valhein nói, đồng thời tiếp tục thi triển thuật cạm bẫy và cạm bẫy nguyên tố.

Khác với khi nấy chính là Valhein thi triển cạm bẫy nguyên tố địa. Cạm bẫy mới này không có màu xanh của gió, chỉ là phần đáy cạm bẫy trở nên càng cứng rắn hơn, đồng thời mười loại sức mạnh thiên phú nguyên tố địa cũng được kích hoạt.

Valhein vừa lui về sau vừa khuếch trương phạm vi cạm bẫy nguyên tố địa, mà Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy thì đứng

chung một chỗ, nhắm về phía Menelaus.

Lúc hai người vọt tới một nửa thì Menelaus hạ thấp người muốn nhảy vọt lên.

Thế nhưng ngay khoảnh khắc Menelaus hạ thấp người, Valhein đưa tay chỉ về phía Menelaus.

"Thuật đầm lầy."

Menelaus không đề phòng, không chỉ không thể nhảy lên mà ngược lại bị lún sâu vào trong đầm lầy, cơ thể lảo đảo, hai cánh tay vung loạn xạ, miễn cưỡng ổn định thân mình.

Rất nhiều khán giả cười to.

Nhóm ma pháp sư lắc đầu không ngừng, nếu như có thể lập tức phóng ra ma pháp thì ma pháp sư có vô số phương pháp để nhắm vào chiến sĩ.

"Hừ!"

Menelaus hừ lạnh một tiếng, dùng thần lực Bạch Ngân bao lấy bàn chân, nhảy ra khỏi vũng bùn, sau đó giống như giẫm trên đất bằng, nhanh chóng chạy ra khỏi phạm vi đâm lây, nhảy lên đất bằng.

"Thuật cạm bấy!"

"Cạm bẫy nguyên tố địa!"

Hai chân Menelaus đạp hụt trên không, rơi xuống dưới.

Ở giữa không trung, năng lực của bụi bay, đè nặng và chậm chạp ảnh hưởng lên cơ thể Menelaus, bụi bay mất đi hiệu quả, nhưng đè nặng và chậm chạp làm tốc độ của hắn giảm đi một chút.

Menelaus dùng kỹ năng chiến đấu phá đi gai nhọn dưới chân, lân thứ hai nhảy lấy đà, nghênh đón hắn chính là ba luồng gió mạnh vừa cao vừa dày của thuật dẫn phong.

Lần này Menelaus không dùng kỹ năng chiến đấu đánh nát mà trực tiếp nhảy tới ở trong luồng gió.

Hai loại thiên phú huyễn thính và chói tai lần thứ hai có hiệu lực, hai mắt của Menelaus toát ra kinh ngạc khó có thể che giấu.

Menelaus vốn tưởng rằng sau khi mình phóng ra hào quang Bán Thần và dùng giáp xương sư tử thì sẽ hoàn toàn ngăn cản được tất cả sức mạnh thiên phú của ma pháp sư, nhưng huyễn thính và chói tai chỉ yếu hơn trước không tới một phần.

Bên tai Menelaus lần thứ hai tràn đầy âm thanh hỗn loạn chói lọi. Nháy mắt chạm vào luông gió mạnh màu xanh kia, tốc độ nhảy của Menelaus giảm đi, chỉ nhảy tới năm mét thì không thể tiến tới được nữa, rơi thẳng xuống.

"Này là gió quỷ gì vậy?" Menelaus khó tin rơi vào trong cạm bẫy đã đổi mới.

Chờ đợi Menelaus chính là sức mạnh thiên phú bụi bay, đè nặng và chậm chạp, bụi bay vẫn không có hiệu quả, nhưng gió mạnh đã tiến vào trong cạm bẫy nguyên tố địa.

Bụi cát lơ lửng khắp bầu trời phía trên cạm bẫy nguyên tố địa.

Lúc này đây Menelaus không chỉ bị bụi bay, đè nặng và chậm chạp ảnh hưởng mỗi phút mỗi giây, còn phải chịu đựng sức mạnh thiên phú hệ phong là huyễn thính, chói tai và cắt xén ảnh hưởng.

Lưỡi dao gió tí xíu rơi lên người Menelaus quả thực sẽ không tạo thành tổn hại, thế nhưng chúng sẽ không ngừng tiêu hao sức mạnh của hắn.

Lúc đánh mất thính giác, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy đã vây ở phía sau, tiến hành tấn công.

Hai người hoàn toàn không bị cạm bẫy nguyên tố địa và thuật dẫn phong ảnh hưởng.

Menelaus thầm than trong lòng, xoay người lại tấn công Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, chờ thuật dẫn phong tản đi thì sẽ nhảy lấy đà tiến tới chỗ Valhein, cho dù có giáp xương sư tử hộ thể nhưng hắn cũng không dám một đường đạp lên gai nhọn chi chít chạy tới.

Chương 613: Trường phái ma pháp mới

Chương 613: Trường phái ma pháp mới

Trường phái ma pháp mới

Thế nhưng từ lúc đó thì thuật dẫn phong không hề ngừng nghỉ, đồng thời tốc độ di chuyển trở nên chậm chạp dẫn tới thời gian thuật dẫn phong dừng lại lại càng dài hơn.

Những quả cầu ánh sáng màu xanh nhạt rút thể lực lần lượt tiến vào trong cơ thể Menelaus.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy không còn dũng mãnh xông tới nữa.

Địa Ngạo Thiên đứng phía sau Vương Đại Chùy phóng ra thuật hỏa cầu, mà tay trái Vương Đại Chùy thì có thêm một chiếc khiên.

Dưới sự ảnh hưởng của thiên phú nguyên tố địa và nguyên tố phong, Menelaus không còn linh hoạt được như trước.

Chiến đấu suốt một phút đồng hồ thì Menelaus mới đẩy lùi được Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy Valhein đang không ngừng thi triển thuật rút thể lực, mà hai hóa thân ma pháp đang dựa theo tiết tấu cố định sử dụng thuật dẫn phong, làm hắn vĩnh viễn bị vây trong sức mạnh của thuật dẫn phong và cạm bẫy nguyên tố địa.

Chỉ ngắn ngủi một phút đồng hồ, Valhein đã phóng ra hơn bốn mươi lần rút thể lực.

Động tác của Menelaus rõ ràng giảm tốc độ so với trước đó.

"Valhein chết tiệt! Ma pháp sư chết tiệt!" Menelaus đột nhiên cáu kỉnh, hắn từ bỏ Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên, xoay người nhắm vào Valhein.

Tốc độ của thuật dẫn phong đột nhiên tăng nhanh hơn.

Dưới chân Menelaus xuất hiện thần lực Bạch Ngân thật dày, đạp lên gai nhọn chi chít của cạm bẩy chạy tới trước, chạy được vài bước thì đạp hụt một phát, chân bị trẹo, cả người suýt chút nữa đã ngã nhào xuống, Menelaus vội vàng rụt chân lại, cúi đầu nhìn, gai đá ở dưới chân không biết vì sao đột nhiên sụp xuống.

"Lại là thiên phú ma pháp!" Menelaus gần như sắp phát điên rồi, nhảy không thể nhảy, chạy không thể chạy, nhưng hắn vừa mới kích hoạt hào quang Bán Thần, nếu kích hoạt lần nữa thì không chỉ tổn thương cơ thể mà thậm chí còn bị giảm thọ.

Ngay khoảnh khắc Menelaus do dự, Valhein lùi vê sau một bước, sử dụng thuật rút thể lực, từ đầu đến cuối vẫn luôn duy trì khoảng cách tâm bốn mươi mét.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy xông tới, tấn công phía sau lưng Menelaus.

Menelaus lần thứ hai bị Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên quấn lấy.

Theo Học viện Đệ Nhất dẫn đầu, trên khán đài đột nhiên phát ra tiếng cổ vũ chỉnh tê.

"ValheinI 'ValheinI

'ValheinI'

Valhein nhìn một vòng toàn trường, mỉm cười, tiếp tục duy trì

không ngừng sử dụng rút thể lực.

Sau khi sử dụng một trăm lần rút thể lực, Valhein bắt đầu chuyển sang tấn công ma pháp, thuật hỏa câu.

Thuật hỏa cầu không chỉ không ngừng bám vào trên giáp xương sư tử, hơn nữa lúc nổ tung còn tạo thành thiên phú âm thanh nổ vang.

Màng tai chính là một trong những bộ phận yếu ớt nhất của con người.

Chỉ chốc lát sau, động tác của Menelaus hơi chậm lại, chỉ cảm thấy bên tai phát ra âm thanh sắc bén khó có thể chịu được, không thể không dùng thần lực Bạch Ngân hoàn toàn che tai lại, không còn bị huyễn thính, chói tai và nổ tung đày đọa nữa, thế nhưng đã quá muộn.

Hiện tượng ù tai xuất hiện.

Ngay lúc Menelaus phân tâm, Vương Đại Chùy liên tục nện hai chùy vào khuỷu cánh tay bên phải của hắn, kích hoạt năng lực chồng lặp tổn hại.

Giáp xương sư tử biến hình, Menelaus hô khẽ một tiếng, vội vàng vung trường mâu tấn công Vương Đại Chùy.

Kendg...

Chiến chùy Hoàng Kim và chiến mâu va vào nhau.

Chiến mâu văng ra, cánh tay phải Menelaus run bần bật, hô lên một tiếng đau đớn.

Vương Đại Chùy mừng rỡ nói: "Thằng nhóc này bị thương rồi! Ha ha! Thắng lợi thuộc vê bệ hạt"

Vương Đại Chùy càng đánh càng hăng, Địa Ngạo Thiên dùng

thuật hỏa cầu ở đủ góc độ xảo quyệt, Valhein không ngừng sử dụng nham thạch đột thứ, hai hóa thân ma pháp không ngừng phóng ra thuật dẫn phong.

Ngược lại Menelaus bởi vì bị ù tai và rút thể lực ảnh hưởng nên không ngừng bị Vương Đại Chùy đánh trúng.

Đột nhiên Menelaus nhắm mắt lại, tay trái theo bản năng muốn dụi mắt.

'Ma pháp sư hèn hạ...'

Nháy mắt tiếp theo, Menelaus đột nhiên kịp phản ứng, đây là thiên phú bụi bay, hắn vội vàng dùng thần lực Bạch Ngân rửa mắt.

Âm! Hắc Ma Dương mạnh mẽ xông tới, cặp sừng hung hăng húc trúng bụng Menelaus, chiến chùy Hoàng Kim của Vương Đại Chùy nện âm ầm vào chính giữa đầu sư tử.

Ánh mắt Menelaus tối sầm, ngã nhào xuống trên mớ cạm bẫy gai đá chỉ chít.

Vương Đại Chùy đã chờ cơ hội này rất lâu, cánh tay phải hóa thành cánh tay đá to lớn cầm lấy chiến chùy Hoàng Kim đã trở nên thô to hơn xông tới, nhắm vào Menelaus vẫn chưa kịp phản ứng, nện mạnh vào đầu hắn, giơ lên, nện xuống... liên tục thành một mảnh hư ảo.

Chồng lặp tổn hại điên cuồng có hiệu lực, cuồng nhiệt chiến đấu làm toàn thân Vương Đại Chùy tràn đầy sức mạnh.

Âm! Âm! Ầm! Âm...

Toàn thân Menelaus run lên không ngừng, liêu mạng muốn đứng dậy, nhưng ngay cả là dưới sự bảo vệ của giáp xương sư tử cũng không thể nào chịu nổi chấn động thường xuyên và kịch liệt đến như thế.

Mới đầu Menelaus cảm thấy mình rơi vào trong nước, một lượng nước lớn theo miệng và mũi tràn vào trong cơ thể, thời gian dần trôi qua thì cơ thể dân dân chìm xuống, ánh sáng trước mắt ngày càng mờ nhạt, ngày càng mờ nhạt, mà bóng tối thì ngày càng đậm hơn, ngày càng đậm hơn, chính mình giống như rơi vào trong đại dương đen kịt.

"Không! Ta là hoàng tử của gia tộc Bán Thần, ta không thể thua trong tay một kẻ dân thường! Huyết mạch của ta, vinh quang của ta, tất cả của ta, hào quang Bán Thần!"

Chương 614: Trường phái ma pháp mới (2)

Chương 614: Trường phái ma pháp mới (2)

Trường phái ma pháp mới (2)

"Hào quang Bán Thần!" Tiếng gào của Menelaus truyền khắp toàn trường.

Ánh sáng mãnh liệt và sức mạnh bùng nổ, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy ở ngay bên cạnh bị hất văng ra ngoài, nặng nề ngã vào trong cạm bẫy.

Ngay cả Valhein cũng lảo đảo lùi lại vài bước.

Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, Menelaus nhảy vọt lên.

Menelaus ở trên không trung nhìn về phía Valhein.

"Không ai có thể chiến thắng ta, không ai cả... phốc..."

Menelaus nhắm mắt lại, rơi thẳng xuống phía sau.

Máu tươi từ phần lỗ ở mắt và cổ của mũ giáp Menelaus tràn ra.

Giáp xương sư tử tiêu tan, biến trở về bộ giáp kháng ma pháp lúc ban đầu.

Trọng tài Thánh Vực ở bên ngoài sân đấu vội vàng tiến tới, xốc giáp mặt của Menelaus nhìn ba giây, sau đó thở phào nhẹ nhõm.

"Menelaus liên tục sử dụng hào quang Bán Thần, cơ thể không

chịu nổi, nghỉ ngơi một trận là có thể khôi phục." Trọng tài quay đầu nhìn Valhein một chút rồi ôm lấy Menelaus đi về phía Đại Tế T¡ của Chiến Thần Điện.

Đại Tế Ti Chiến Thần Điện là một cụ già cao lớn oai hùng, túi mắt dày, vẻ mặt lạnh lùng, hắn hừ lạnh một tiếng rồi vung tay lên, một vị chủ tư tế đứng dậy đi về phía trọng tài Thánh Vực, sử dụng thần thuật điều trị cho Menelaus.

Người chủ trì lớn tiếng nói: "Bởi vì Menelaus còn quá trẻ, cưỡng chế sử dụng hào quang Bán Thần dẫn tới hôn mê. Ta tuyên bố trận này Valhein chiến thắng! Chúng ta hãy chúc mừng Valhein đã tiến vào vòng bán kết cuộc thi Vua Giác Đấu!"

Lúc nói chuyện, người chủ trì chăm chú nhìn Valhein.

Valhein nhìn vê phía đối phương, gật nhẹ đầu.

Người chủ trì thâm thở phào nhẹ nhõm, lộ ra nụ cười mỉm thân thiện.

Toàn trường hoan hồ.

Đặc biệt là nhóm bình dân nảy sinh tức giận với Menelaus khi nãy giống như phát điên mà gào to.

"Valheint

"Valhein Valhein ngẩng đầu nhìn lộ đài Bán Thần.

Phần lớn người của gia tộc Bán Thân không nhúc nhích, mặt không biểu cảm.

Pollux và Castor thì đặt tay bên miệng, lớn tiếng gào tên Valhein.

Leonidas thì mỉm cười, một lần nữa nâng ly với Valhein.

Valhein gật nhẹ đầu, rốt cuộc đáp lễ lại, sau đó gửi lời cám ơn tới khán giả khắp bốn hướng.

Xe chiến chạy tới chở Valhein tới trước lộ đài Bán Thần lãnh thưởng, một vị chủ tư tế của Chiến Thần Điện tự mình đội vòng nguyệt quế cho Valhein.

Ngôi trên xe chiến, Valhein trở lại cổng sinh tử.

"Võ sĩ giác đấu vô địch thân mến của ta, ta quả thực yêu ngươi chết mất!" Julius xông tới cho Valhein một cái ôm nhiệt tình.

Valhein đảo mắt trắng dã, sớm đã giơ tay lên tùy ý cho Julius ôm, sau đó đập tay với Augustu và Commodus vừa tiến tới.

dulius buông tay, ôm vai Valhein nói: "Lúc hắn sử dụng hào quang Bán Thần, ta cứ nghĩ ngươi thua rồi, không ngờ ngươi lại thắng! Ta cảm thấy ngươi vẫn chưa dốc toàn lực, đúng không?"

Valhein quay đầu nhìn sang Commodus, mỉm cười nói: "Đương nhiên, đối thủ của ta chỉ có một người.

dulius lại nói: "Không, cho dù là Commodus cũng không có cách nào chiến thắng Menelaus đã sử dụng hào quang Bán Thần."

Valhein mỉm cười lắc đầu: "So về kinh doanh bọn ta không bằng ngươi, nhưng luận về chiến đấu thì ngươi không bằng ta và Commodus đâu. Đúng là mặt 'số lượng' sức mạnh của Menelaus vượt qua ta và Commodus. Nhưng hắn không thể khống chế tâm tình của mình, ta lại cố ý khiêu khích tâm tình của hắn, hơn nữa hắn quá kiêu ngạo dẫn tới hắn chỉ có thể phát huy được tám phần thực lực mà thôi. Mặt khác, Menelaus có kinh nghiệm chiến đấu với chiến sĩ rất phong phú, ví dụ như quá trình chiến đấu với Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên rất xuất sắc, xuất sắc tới mức ta cảm thấy phải tôn trọng, hắn quả thực đã luyện tập rất cực khổ. Thế nhưng hắn rõ ràng không am hiểu về đối phó ma pháp sư."

Commodus lộ ra vẻ mặt kỳ quái, nói: 'Không, Chiến sĩ gia tộc Bán Thần có ma pháp sư đấu tập từ nhỏ tới lớn, chưa bao giờ gián đoạn. Không phải Menelaus không am hiểu đối phó ma pháp sư, hắn chỉ không am hiểu đối phó với loại ma pháp sư như ngươi thôi."

"Đúng thết" Julius và Augustu cùng cười to.

Commodus có chút suy ngẫm nói: "Ta nghi ngờ ngươi sẽ mở ra một trường phái ma pháp mới." "Trường phái gì?" Valhein tò mò hỏi.

“Trường phái một triệu thiên phú.'

Nhóm võ sĩ khác trong nhóm bát cường tiến tới chúc mừng Valhein.

Sau đó sáu người khác lục tục chiến đấu, tranh giành vé vào trận so tài bán kết.

Lần này Valhein không đọc sách mà triệu hoán Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy ra, ba chủ tớ chăm chú quan sát trận chiến, chăm chú học tập.

Đến trưa, danh sách vòng bán kết đã xác định, ngày thi đấu Vua Giác Đấu đầu tiên kết thúc, khán giả lục tục rời đi.

Sáng hôm sau chính là ngày thi đấu bán kết, thi đấu quý quân (hạng ba) và á quân (hạng hai).

Vòng thi đấu bán kết, lúc Valhein lôi ghế và bàn ra, khán giả toàn trường mỉm cười, sau đó nhiều tiếng la ó trả vé vang lên không ngừng.

Đếm không hết khán giả lộ ra nụ cười bất đắc dĩ, từ xưa tới nay, thậm chí là tương lai sau này, chỉ sợ sẽ không bao giờ nhìn thấy tình cảnh này ở đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ nữa.

Valhein mở sách ra, chăm chú quan sát người hầu mình chiến đấu.

Vì có thể học thêm một chút, Valhein cố ý bảo hai người cố gắng kéo dài thời gian chiến đấu.

Hai bên chiến đấu mười lăm phút, chiến sĩ Bạch Ngân hao hết thần lực thở hồng hộc bị đánh ngã xuống đất.

Chương 615: Không có quán quân ngoài suy đoán

Chương 615: Không có quán quân ngoài suy đoán

Không có quán quân ngoài suy đoán

Khán giả lớn tiếng hoan hô Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Đồng thời rất nhiều người nhìn về phía lộ đài miệng rồng, tranh luận.

"Ta vốn cảm thấy Menelaus kia chẳng ra gì, nhưng bây giờ mới hiểu hắn mạnh thế nào."

"Đúng thế, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy có thể độc chiến với võ sĩ giác đấu ở vòng bán kết, thế mà lại bị một kỹ năng chiến đấu của Menelaus đánh chết, rốt cuộc Menelaus mạnh đến mức nào chứ?"

"Nói vậy thì thực lực của Valhein đúng là sâu không lường được."

"Người này đúng là làm người ta hận tới nghiến răng, nếu ta là đối thủ của hắn thì chắc sẽ bị hắn chọc tức chết."

"Ở đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ lại thua một người hầu ma pháp, võ sĩ giác đấu nào chịu được chứ?"

"Đối mặt với Vua Giác Đấu, khẳng định hắn không dám làm như thế. Các ngươi đoán xem trong trận quán quân tiếp theo, hắn có ngồi trên ghế xem á quân chịu nỗi khổ bị người hâu đánh bại

không hả?"

"Hử? Xem ra mọi người đều biết ai là quán quân rồi, chỉ có trận Vua Giác Đấu cần phải lo lắng thôi..."

Sau đó trận thi đấu bán kết thứ hai bắt đầu, chiến sĩ Bạch Ngân Ubikus chiến thắng đối thủ, giành được tư cách chiến đấu giành vé vào trận chung kết.

Người này chính là võ sĩ giác đấu đã chủ động tới tìm Menelaus bắt chuyện nhưng bị đuổi đi trước đó.

Valhein lẳng lặng ngồi đó, kế tiếp chính là phần thi đấu biểu diễn, hơn một tiếng đồng hồ sau đó, hai võ sĩ giác đấu bị loại tiến hành trận đấu giành vị trí quý quân.

Trận chiến quý quân nhanh chóng kết thúc, âm thanh của người chủ trì truyền khắp toàn trường.

"Kế tiếp hãy nghênh đón khoảnh khắc kích động nhất thôi nào, giải quán quân rốt cuộc sẽ thuộc về vị khán giả có tầm nhìn tốt nhất là Valhein hay là quý quân năm ngoái Ubikus? Để chúng ta rửa mắt một phen! Đầu tiên, chúng ta hãy mời Ubikus ra sân! Hắn là một chiến sĩ dũng cảm..."

Lúc người chủ trì huyên thuyên không ngừng nghỉ giới thiệu, Ubikus đã cưỡi xe chiến, giơ cao trường mâu tiến tới trung tâm sân đấu.

Toàn trường hô vang tên Ubikus. Tiếp đó, Valhein leo lên xe chiến.

Nhìn chiếc xe chiến tiến tới trước, người chủ trì mỉm cười nói: "Tiếp theo, người ra sân chính là Valhein, hắn có quá nhiều biệt hiệu, gì mà khán giả có tâm nhìn tốt nhất, gì mà võ sĩ giác đấu trên ghế, gì mà vua trả vé, gì mà kẻ hấp dẫn xùy, gì mà người triệu hồi Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, nhưng không quản là biệt

hiệu gì cũng không thể che giấu được sức mạnh và ánh hào quang của hắn! Tiếp theo, xin mời Valhein ra sân!"

"ValheinI'

'Valhein!

'ValheinI'

Lần này không có ai hô trả vé, không có ai xùy, mọi người đều tràn đầy mong chờ và tôn kính hô tên Valhein.

Nhất là nhóm ma pháp sư không được yêu thích ở Sparta, tiếng gào to hơn ai hết.

"Valhein! Valhein! Valhein...' Chrismay thế mà lại giống như võ sĩ giác đấu, dùng giọng nói trong trẻo của mình hô to, giống hệt như một con nhóc hoang dã.

Ông cụ đánh xe ở bên cạnh bất đắc dĩ thở dài, thế nhưng ánh mắt của hắn xẹt qua vết bớt đỏ sậm được phần tóc mái che khuất của Chrismay thì vẻ mặt trở nên rất hiền hòa.

Valhein giơ gậy ma pháp chào hỏi khán giả xung quanh.

Xuống xe ngựa, Valhein và Ubikus đứng cách xa nhau hàng trăm mét.

Ubikus hơi cúi đầu chào hỏi Valhein: "Ma pháp sư Valhein tôn kính, ta đã từng thấy qua thực lực chân chính của ngươi, ta thừa nhận sự mạnh mẽ của ngươi vượt quá sức tưởng tượng, thế nhưng trước khi thất bại thật sự tới, ta quyết sẽ không nhận thua. Ta hi vọng ngươi có thể đáp ứng một thỉnh cầu nhỏ của ta. Đó chính là nếu như ta có thể chiến thắng Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, xin hãy chiến đấu chính diện với ta."

"Không thành vấn đề." Valhein nói.

"Rất cám ơn, mỹ danh của ngài chắc chắc sẽ vang dội khắp Hy Lạp, nguyện cho chúng Thần phù hộ. Mà ta, lấy mâu làm lời thề, lấy khiên làm vinh quang, sẽ dốc toàn lực đối phó!" Ubikus nói.

Khán giả hoan hô vì Ubikus.

Valhein gật nhẹ đầu, không nói lời nào nhưng trong lòng đang nghĩ chiêu trò của tên nhóc này đúng là nhiều thật, chính là võ sĩ giác đấu điển hình, dùng tất cả biện pháp lừa dối khán giả, rất nhiều khán giả đã bị dính chiêu.

Đây là một cách để sinh tồn.

Valhein triệu hồi Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, sau đó triệu hồi hóa thân ma pháp, phân biệt gia tăng tối đa phòng ngự ma pháp cho bọn họ. Khán giả hứng thú nhìn một màn này, bởi gì tăng tối đa phòng ngự nên sức mạnh của Vương Đại Chùy thực khó có thể tưởng tượng, thậm chí có thể chống lại kỹ năng chiến đấu Mũi Mâu Sao Mai của Menelaus, đó chính là một đòn mạnh nhất của chiến sĩ Hoàng Kim bậc đỉnh.

Gia tăng kết thúc, Valhein một lần nữa lấy ghế và bàn ra, mở sách ma pháp.

Nhóm khán giả đang xem phát ra tiếng xùy cười quen thuộc.

Ông cụ đánh xe bất đắc dĩ nhìn Chrismay ở bên cạnh, cô nàng thế mà cũng học theo phát ra tiếng xùy xùy, hơn nữa còn rất phấn khởi.

Valhein chăm chú quan sát trận chiến của Địa Ngạo Thiên, Vương Đại Chùy và Ubikus.

Ubikus rất mạnh mẽ, tuyệt đối là chiến sĩ Bạch Ngân mạnh mẽ nhất, có kinh nghiệm phong phú, kỹ năng thành thạo, tính cách bình tĩnh, mỗi chi tiết nhỏ đều nắm giữ rất vừa vặn.

Ngay khi trận chiến bắt đầu, Ubikus đã nắm lấy quyền chủ động trong cuộc chiến, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy không có cách nào thoát khỏi tiết tấu của hắn.

Chương 616: Không có quán quân ngoài suy đoán (2)

Chương 616: Không có quán quân ngoài suy đoán (2)

Không có quán quân ngoài suy đoán (2)

Valhein gật đầu không thôi, trước đó quan sát Ubikus thi đấu cũng là như thế, hắn quả thực là vì chiến đấu mà sinh ra, mức độ nắm giữ sức mạnh đã đạt tới đỉnh điểm, thế nhưng số lượng thiên phú của hắn thì có hơi ít.

Ubikus không chỉ có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, thỉnh thoảng trong những khoảng thời gian an toàn còn làm ra một vài động tác xinh đẹp cuốn hút làm người xem phải tán thưởng.

Sau khi trận chiến tiến hành được mười phút, động tác của Ubikus rõ ràng giảm bớt, mà Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy đột nhiên phát lực.

Cuối cùng Ubikus bởi vì thể lực không đủ nên bị Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy đánh bại.

Thế nhưng, Ubikus cũng đã cống hiến cho khán giả một trận chiến đặc sắc nên nhận được sự kính trọng và hoan hô của người xem.

Kết thúc chiến đấu, chủ tư tế điện Thần Chiến Đấu tiến hành trao giải á quân và quý quân, mỗi người đều nhận được vòng nguyệt quế và cúp, mà Valhein thân là quán quân thì được nhận thêm một món bảo vật cấp bậc Hoàng Kim.

Đây là một cái vòng tay định thân, có thể thi triển thuật định

thân đối với kẻ địch ở bên cạnh, tổng giá trị hơn hai vạn đồng vàng đại bàng, bởi vì trang bị ma pháp có chứa thuật định thân rất khó chế tạo, đây là ma pháp cấp bậc Hoàng Kim cực kỳ phức tạp.

Cuối cùng người chủ trì lớn tiếng tuyên bố lịch trình ngày hôm nay kết thúc, buổi sáng ngày mai sẽ tổ chức trận chung kết Vua Giác Đấu cuối cùng.

Trong tiếng hoan hô của nhóm người xem, Valhein trở lại cổng sinh tử.

Commodus đứng ở cạnh cửa lắng lặng nhìn Valhein, cơ thể hắn vẫn nong chật áo da không tay như cũ, ánh mắt hắn vẫn lạnh lùng như cũ, chỉ là khóe miệng nhếch lên độ cong thật nhỏ.

Valhein nhìn chăm chằm con ngươi màu nâu của Commodus.

"Chúng ta rốt cuộc cũng gặp nhau ở đây." Commodus nói.

"Ta rất chờ mong trận chiến với ngươi." Valhein nói.

"Ta thực sự không muốn thua một ma pháp sư Thanh Đồng." Âm thanh Commodus rất bình thản.

"Ngươi có thể thua bởi một bậc thầy Truyền Kỳ trong tương lai." Valhein mỉm cười nói.

"Ta không đấu mồm lại ngươi, dù sao thì ngươi cũng là một người đàn ông có thể mắng hoàng tử của gia tộc Bán Thần hộc máu. Có điều không biết vì sao, ta rất chờ mong trận chiến với ngươi, so với lần gặp Aristoteles năm đó lại càng chờ mong hơn."

"Ta rất vinh hạnh, Vua Giác Đấu các hạ."

Hai người nhìn nhau cười.

"Buổi trưa chúng ta cùng ăn cơm đi, cả ba người chúng ta." Julius ở bên cạnh đột nhiên nói.

Valhein và Commodus nhìn nhau, cùng gật đầu.

Trong làn sóng người cuồn cuộn, Valhein và nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất cùng rời đi.

Rời khỏi đấu trường, trên đường phố bùng nổ tiếng hoan hô.

"Valheint

"Valhein

Valhein theo tiếng hô nhìn lại, chỉ thấy hơn nghìn người tụ tập lại cùng nhau hô to về phía mình, có nam có nữ.

Valhein đưa tay, mỉm cười quơ quơ tay với bọn họ.

Những người đó điên cuồng phát ra tiếng hét chói tai, thậm chí có rất nhiều thiếu nam thiếu nữ đỏ mặt.

Commodus cười nói: "Người thích ngươi đã vượt qua người thích ta rồi."

Valhein nửa đùa nửa thật nói: "Không đâu, là vì người thích ngươi đều đã già rồi."

dulius ở bên cạnh cười phá lên.

Commodus chỉ gật đầu, tựa hồ có chút suy ngẫm.

Trở lại đấu trường, Valhein, Julius và Commodus đi tới phòng tiếp khách, trong phòng đã dọn bàn xong, người hầu lục tục dọn cơm nước lên.

dulius mỉm cười rót rượu cho hai người nói: "Ngày mai chính là ngày quan trọng của hai người các ngươi, các ngươi có thể uống nhưng không nên uống nhiều, chỉ cho phép uống một ly."

"Nếu có thể không uống, vậy thì ta không uống." Valhein nói.

"Ta nếm một chút." Commodus nhàn nhạt uống một hớp nhỏ rồi thôi.

dulius ngồi xuống nói: "Ăn cơm trước đi, ăn xong rồi hãy nói."

Ba người lẳng lặng ăn xong.

Không nói lời nào.

Qua một hồi lâu, Valhein mỉm cười nói: "Không khí có chút nặng nề, mỗi lần trước trận thi đấu Vua Giác Đấu đều thế à?"

dulius than nhẹ nói: "Ta tiếc nuối nhất chính là ngày trước lần đầu tiên Commodus trở thành Vua Giác Đấu, ngày hôm đó hai bọn ta uống tới say mèm, khi đó muốn chúc mừng hắn đoạt giải quán quân, không ngờ hắn thật sự giành được giải. Nguyên nhân là đối thủ của Commodus, vị Vua Giác Đấu tiền nhiệm kia đã đạt được thành tích Vua Giác Đấu suốt ba năm, trên đấu trường không ai có thể ngăn cản. Nhưng cuối cùng, Commodus đã lợi dụng sự kiêu ngạo của đối phương để chiến thắng, giành được Vua Giác Đấu."

"Còn năm thứ hai?" Valhein hỏi.

"Commodus có thể lợi dụng sự kiêu ngạo của đối phương thì cũng có thể sử dụng sự phẫn nộ của đối phương." Julius nâng ly với Commodus nói: "Quán quân có thể dùng sức mạnh thủ thắng, một Vua Giác Đấu có thể dùng sức mạnh thủ thắng một lần, nhưng nếu là Vua Giác Đấu thì chắc chắn phải dựa vào đầu óc."

dulius nói xong thì uống một hơi cạn sạch.

Commodus không nói lời nào.

Valhein gật đầu nói: "Đúng vậy, thành công một lần thì có đủ loại nguyên nhân, nhưng liên tục thành công thì khẳng định là phải dựa vào đầu óc để nắm giữ phương pháp thành công.

dulius thở dài nói: "Ta thật sự rất ước ao Commodus, hắn có sức mạnh rất lớn, có suy nghĩ thông minh. Ta thậm chí dám xác định, nếu như hắn rời khỏi con đường võ sĩ giác đấu, xây dựng học viện võ sĩ giác đấu thì khẳng định sẽ bồi dưỡng được võ sĩ giác đấu rất ưu tú, trở thành ông chủ của Học viện Đệ Nhất mới. Mà ta thì chỉ có thể nhìn bóng lưng hắn mà thở dài."

Chương 617: Chiến giáp Sơn Nhạc

Chương 617: Chiến giáp Sơn Nhạc

Chiến giáp Sơn Nhạc

Valhein mỉm cười nói: "Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ hợp tác với Commodus, cùng kinh doanh đấu trường võ sĩ giác đấu của các ngươi."

dulius im lặng không nói.

Commodus không nói gì.

"Xem ra, so với Commodus, ngươi tin tưởng ta hơn." Valhein nói.

"Ta thích người có dáng vẻ tự tin một cách mù quáng như ngươi." Julius cười phá lên, Commodus cũng cười.

Valhein nhún vai nói: "Nguyên nhân rất đơn giản, ngươi có thể hợp tác thành lập cửa hàng vũ khí với ta, có thể giúp ta thành lập hội từ thiện nhưng lại không muốn cùng Commodus mở học viện võ sĩ giác đấu, nhất định là tin tưởng ta hơn."

dulius và Commodus nhìn nhau, cấp tốc dời mắt.

"Quả nhiên ngươi vẫn còn là con nít." Julius nói.

"Có đôi khi, trong mắt trẻ con chỉ có mục tiêu, không thấy thứ gì khác, vì thế mới tới đích được.' Valhein nói.

Hai người ngồi yên lặng nhìn bàn.

Một lát sau, Julius cười nói: "Năm nay có gia tộc Bán Thần tham gia nên cá cược trước trận quán quân đã bị hủy bỏ, bởi vì ngay cả nhà cái lớn cũng cho rằng Menelaus chắc chắn sẽ thắng, không cần thiết phải lập cược. Đương nhiên sau trận đó thì bọn họ hối hận tới đen ruột. Có điêu đánh cược Vua Giác Đấu thì vẫn không bị hủy. Theo ta được biết thì bởi vì trận chiến năm nay đặc biệt đặc sắc, hơn nữa Valhein có đủ chuyện xấu kỳ lạ, tổng số tiền đánh cược cho trận Vua Giác Đấu đã vượt quá mười triệu đồng vàng đại bàng rồi, rất nhiều quý tộc, thậm chí là gia tộc Bán Thần cũng đã đặt cược. Nghe nói bên Athens cũng chảy vào hơn hai triệu đồng vàng đại bàng."

"Nhiều vậy sao? Ta nhớ năm vừa rồi cũng chỉ có hai, ba triệu mà thôi, cho dù là hai năm có Sisyphus và Leonidas tham gia cũng không vượt quá tám triệu, hơn nữa sáng mai mới có thể khóa cược." Commodus lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

dulius gật đầu, nhìn thoáng qua Valhein nói: "Bọn ta cũng không rõ vì sao bên Athens lại có người chơi lớn tới vậy. Số đồng vàng đại bàng bên Athens chảy vào chủ yếu là xem trọng Commodus, xem trọng Valhein rất ít."

"Tỷ lệ đặt cược của hai bọn ta là bao nhiêu?" Valhein hỏi.

"Commodus là một đền một chấm hai, của ngươi là một đền năm. Đương nhiên, tỷ lệ này vẫn còn thay đổi, sẽ lấy tỷ lệ cuối cùng lúc khóa cược để làm chuẩn." Julius nói.

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: "Ta có thể tự đặt cho mình không?"

"Đương nhiên là được, nhưng ta khuyên ngươi không nên đặt." Julius mỉm cười nói.

Commodus liếc nhìn Julius, không nói lời nào.

Valhein nhìn Julius vẫn không thay đổi nụ cười mỉm trên mặt, lại nói: "Ta đặt chính mình.”

"Ngươi đặt bao nhiêu?" Julius vẫn mỉm cười như cũ.

Valhein từ trong nhẫn không gian lấy ra một khối kim loại, đặt lên bàn.

Kích cỡ lớn cỡ lòng bàn tay, thoạt nhìn có vẻ là đông nhưng không giống với đồng đen bình thường, mặt ngoài khối kim loại này tỏa ra ánh sáng bảy màu.

"Này là... Thanh Đồng Thân Hóa?" Julius hơi thay đổi sắc mặt.

"Ánh mắt rất tốt, tuy niên đại cổ xưa, giá trị hơi giảm nhưng khối này hoàn toàn có thể dùng làm vật liệu chính cho mũi mâu Hoàng Kim." Valhein nói.

"Rất tốt. Giá thị trường của khối Thanh Đồng Thần Hóa này không thấp hơn năm mươi vạn đồng vàng đại bàng, bên trong không biết có ẩn chứa thần uy không vậy?" Julius đầy mong đợi hỏi.

"Không có.' Valhein nói.

"Đáng tiếc, nếu có chứa thần uy thì giá trị sẽ tăng lên gấp bội. Có điều dùng thứ này đi đặt cược tương đương với sáu mươi vạn đồng vàng đại bàng. Xem ra bọn ta đã quá xem thường ngươi rồi. Hiện giờ ngay cả ta cũng không lấy ra được nhiều tiền đặt cược như vậy." Trên mặt Julius lộ ra vẻ hâm mộ.

"Nói cứ như ta có thể lấy ra ấy." Commodus bất đắc dĩ lắc đầu.

"Lần đánh cược này hẳn cũng có một phần của ngươi đi?" Valhein nhìn sang .Julius.

dulius cười lạnh nói: "Năm rồi có ta, nhưng năm nay tiền đặt cược lớn quá nên ta bị đá ra ngoài, giống như ngươi nói ấy, tướng ăn của các quý tộc... thôi quên đi, không nói cũng được. Có điều, ngươi thật sự định đặt cho chính mình à?"

"Đương nhiên, nếu ta đặt Commodus, bọn họ chịu à?" Valhein mỉm cười nói.

Trong mắt Julius lộ ra cảm xúc phức tạp, nhưng bởi vì mắt nhỏ nên ẩn giấu rất tốt.

Hắn nhìn thoáng qua Commodus, đột nhiên im lặng.

"Commodus, ngươi cũng đặt chính mình à?" Valhein hỏi.

Commodus im lặng hồi lâu mới nói: "Ta chưa bao giờ đặt chính mình."

"Vì sao?" "Ta đặt cược số tiền mình kiếm được sau đó thua sạch trong trận gặp Sisyphus và Leonidas. Từ đó về sau ta không động vào vụ này nữa." Vẻ mặt Commodus thực bất đắc dĩ.

Valhein bật cười.

dulius nói với Valhein: "Ta tốt bụng khuyên ngươi một câu, ở trên đấu trường thì Commodus chính là sự tồn tại bất bại. Cho dù là năm đó Sisyphus và Leonidas muốn thắng hắn cũng phải liều mạng bị thương nặng mới có thể thành công. Hơn nữa... tâm trạng Commodus bị ảnh hưởng, không dám toàn lực đánh một trận, bởi vì đối phương chính là con trưởng của gia tộc Bán Thần. Sau đó hai người đều ngầm thừa nhận, nếu Commodus không để ý sống chết toàn lực đánh một trận, kết quả rất có thể là đồng quy vu tận."

Commodus mỉm cười.

"Ta không chỉ là võ sĩ giác đấu." Valhein nói.

"Nhưng đấu trường chính là thiên hạ của võ sĩ giác đấu." Julius nhìn chằm chằm Valhein.

Commodus mở miệng nói: "Valhein, ngươi phải suy nghĩ cho kỹ, nếu như ngươi đặt khối Thanh Đồng Thần Hóa này, thắng thì ngươi có thể kiếm được hai, ba chục vạn đồng vàng đại bàng, nhưng nếu thua thì ngươi sẽ thiệt hại sáu mươi vạn đồng vàng đại bàng."

Chương 618: Chiến giáp Sơn Nhạc (2)

Chương 618: Chiến giáp Sơn Nhạc (2)

Chiến giáp Sơn Nhạc (2)

"Đánh cược mà, thắng thua là bình thường, không sao cả. Đánh cược là đánh cược, chiến đấu là chiến đấu." Valhein lạnh nhạt nói.

dulius thở dài, nói: "Bắt đầu từ khi còn là trẻ con Commodus đã sống trong đấu trường rồi. Ta thậm chí có cảm giác hắn mới là ông chủ của đấu trường, ngươi không hiểu được hắn đã trả giá thế nào đâu. Giác đấu là cuộc đời của hắn, giác đấu là sinh mệnh của hắn, ngươi rất khó chiến thắng một chiến sĩ đã hòa thành một thể với đấu trường. Ngươi cũng không hiểu rõ Commodus."

"Ta hiểu rõ mình." Valhein nói.

"Ngươi... ta vẫn như cũ khuyên ngươi hãy suy nghĩ một chút, ở đấu trường thì Commodus vĩnh viễn là Vua."

Valhein nhìn về phía Commodus.

Vẻ mặt Commodus thản nhiên, cơ thể ưỡn thẳng, toàn thân giống như một cây chiến mâu đâm thủng bâu trời.

Trong đôi mắt hắn tràn đầy tự tin.

"Đấu trường chỉ là một bộ phận của thế giới." Valhein cười nhạt một tiếng.

"Dù sao thì ta cũng không nói lại ngươi." Julius trợn trắng mắt.

Ánh mắt Commodus có chút lờ mờ, lắng lặng nhìn mặt bàn.

"Nếu ngươi thật sự muốn đặt chính mình thì đi theo ta."

"Ta có thể đặt cổ phần cửa hàng Trảm Long Giả không?" Valhein hỏi.

'Không được!" Julius rít gào.

"Rồi rồi, ta kiếm ít một chút vậy." Valhein cười nói.

dulius quay đầu nhìn về phía Commodus.

"Ngươi đừng có bị tên nhóc này ảnh hưởng đấy, ta nghi ngờ hắn đặt nhiều như thế là vì muốn gia tăng lòng tin cho mình, đả kích tâm trạng ngươi."

"Nếu ta thật sự bị hắn đả kích thì chứng tỏ ta cần phải luyện tập thêm, đây là chuyện tốt. Nếu không bị hắn đả kích chứng tỏ ta đã đủ mạnh mẽ, đồng dạng cũng là chuyện tốt." Commodus không để ý nói.

"Ta thích cách nói này của ngươi." Valhein nói.

"Hai kẻ điên!" Julius đứng dậy.

"Ta dẫn ngươi đi đặt cược. Commodus, còn ngươi?" Julius hỏi. "Ta không thiếu tiền." Commodus nói.

"Ta quá thiếu tiên." Valhein ngậm ngùi nói.

"Đi"

Nhìn bóng lưng Julius và Valhein, Commodus chìm vào suy tư.

Sau khi dùng Thanh Đồng Thần Hóa định giá đặt cược sáu mươi vạn đồng vàng đại bàng xong, Valhein trở lại đấu trường luyện tập, buổi tối về phòng thì tiến vào không gian phế tích.

Trong không gian phế tích có hai vòng hoa mới.

Một cái là vòng nguyệt quế trận bán kết, một cái là vòng nguyệt quế quán quân.

Về phần cúp quán quân, Valhein đặt ở bên cạnh cúp Giác Đấu Vô Hạn, không định sử dụng.

Trước tiên Valhein đặt vòng nguyệt quế bán kết lên, mặt không biểu cảm.

Tin tức xấu là quả nhiên không có thiên phú ma pháp hoặc thiên phú nguyên tố, chỉ có thiên phú thể chất chiến đấu và thiên phú kỹ năng chiến đấu.

Tin tức tốt là giá trị vòng nguyệt quế bán kết vượt khỏi tưởng tượng, kích hoạt vòng bốn của tế đàn.

Valhein trừng mắt nhìn thiên phú rơi ở chính giữa.

Thiên phú thể chất chiến đấu: Hấp thu ánh sáng (huyết mạch nguyên tố mộc).

Trong lòng Valhein có chút bối rối, đây chính là một thiên phú rất nổi danh.

Không quản là ánh mặt trời hay ánh trăng, thậm chí là ánh lửa chiếu rọi, chỉ cần là nơi sáng ngời thì có thể không ngừng hấp thu sức mạnh ánh sáng để bổ sung thể lực, tinh lực, thân lực, ma lực, tất cả các loại sức mạnh, thậm chí ngay cả sức mạnh khác của Thần Linh cũng có thể chậm rãi khôi phục.

Tuy số lượng hấp thu ít nhưng hơn ở chỗ kéo dài không ngừng.

Lúc lần đầu tiên nghe tới thiên phú này, trong lòng Valhein liền chuyển đổi thành từ kia: Sự quang hợp.

Không ngờ thiên phú mạnh mẽ này lại xuất hiện.

Nhưng vấn đề là thiên phú này có hạn chế rất lớn.

Cần có huyết mạch nguyên tố mộc.

Valhein không có.

Nhưng sau này có lẽ sẽ có.

Vì suy nghĩ lâu dài, Valhein lựa chọn thiên phú hấp thu ánh sáng này. Valhein để vòng nguyệt quế quán quân lên.

Nháy mắt thiên phú xuất hiện, con ngươi Valhein liên phóng đại, ngay lập tức chọn thiên phú chiến sĩ chứ không phải thiên phú thể chất chiến đấu rất tốt kia.

Sau đó, Valhein rời khỏi không gian phế tích, minh tưởng hấp thu sức mạnh thiên phú mới.

Hấp thu sức mạnh thiên phú mới xong, Valhein mở mắt ra.

Vương Đại Chùy một thân áo giáp mới tinh không ngừng xoay quanh Valhein, hưng phấn tới mức trái tim muốn nổ tung.

Mà Địa Ngạo Thiên và hai Thần Lùn Lửa nhỏ cũng đang vây quanh nhìn bộ giáp mới trên người mình, đồng dạng cũng hưng phấn choáng váng.

"Trời ạ, ôi trời ạ! Bệ hạ quá thần kỳ! Ta yêu bệ hại"

"Bô lô ba lai"

Chỉ thấy trên người bốn người hầu hai lớn hai nhỏ này đều tăng thêm một tầng chiến giáp màu xám bạc thật mỏng bao lấy từ đầu tới chân, ngoại hình có phong cách cổ xưa, cảm giác đầy đủ. Bên ngoài lớp chiến giáp màu xám bạc kia giống như một quyển tranh cuộn hùng vĩ, bên trên vẽ đầy sông núi đồ sộ cao chót vót,

vắt ngang trời đất.

Nếu như thân hình bốn người hầu phóng đại lên kích cỡ người bình thường thì uy lực đủ để lấn át bất cứ chiến sĩ gia tộc Bán Thần nào phải lu mờ.

Chỉ riêng khí thế và độ mỹ cảm thôi, ngoại hình của bộ chiến giáp này không hề thua kém quần áo lộng lẫy do Thần Linh chế tạo trong truyền thuyết.

Thiên phú chiến sĩ: Chiến giáp Sơn Nhạc (Người Khổng Lồ).

Chỉ có huyết mạch Người Khổng Lồ mới có thể sử dụng.

Valhein có huyết mạch Người Khổng Lồ.

Trong lòng Valhein thâm mặc niệm chiến giáp Sơn Nhạc, chỉ thấy nham thạch màu xám bạc từ dưới chân nhanh chóng sinh trưởng lan tràn, cuối cùng bao trùm toàn thân, tạo thành chiến giáp Sơn Nhạc lộng lẫy.

Rõ ràng tính chất là đá nhưng lại có cảm giác giống như kim loại.

Chương 619: Nói chuyện vui

Chương 619: Nói chuyện vui

Nói chuyện vui

Valhein cảm ứng được liên hệ của mình và đại địa lại càng chặt chẽ hơn, sức mạnh từ mặt đất đang không ngừng rót vào chiến giáp Sơn Nhạc.

Chỉ cần chân đạp đất, chiến giáp Sơn Nhạc sẽ vĩnh viễn duy trì.

"Quả nhiên, Truyên Kỳ nằm trong nguy hiểm, cũng chỉ có giải thi đấu cấp bậc này mới có thể để mình thu hoạch được lớn như vậy. Loại thiên phú này khẳng định cho dù có bao nhiêu đồng vàng đại bàng cũng không thể đổi được. Không được, sau này nhất định phải nghĩ cách tổ chức giải đấu ma pháp sư!"

"Đi thôi, chúng ta thử uy lực của chiến giáp Sơn Nhạc một chút." Valhein mỉm cười nói.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy lộ ra vẻ mặt bi ai, chậm rì rì ra khỏi phòng.

Rất nhanh, Valhein khoái trá quay trở vê phòng ngủ.

Trong đêm tối, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy nhìn chằm chằm gương mặt sưng phù của đối phương, hơi nheo mắt, trong mắt lóe ra ánh sáng nguy hiểm.

Sáng sớm, tinh thần của mỗi võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất tăng vọt.

"Thế lực thế giới võ sĩ giác đấu, thứ nhất, Sparta. Thứ hai, Học viện Đệ Nhất. Thứ ba, La Mất" Julius hô to.

"Giải thi đấu Vua Giác Đấu chẳng qua chỉ là cuộc nội chiến của Học viện Đệ Nhất mà thôi"

"Ca ngợi JuliusU

dulius, Commodus và Valhein dẫn đầu nhóm võ sĩ giác đấu, lần thứ ba tiến vào đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ.

Giống như phần thi đấu hai ngày trước, trọng tài cẩn thận kiếm tra hai người, cũng lấy đi tất cả những đồ dùng không thể mang ra sân, bao gồm cả nhẫn không gian.

Sau khi trải qua phần biểu diễn dài dòng rất thú vị mà khán giả căn bản không muốn xem, Valhein và Commodus cưỡi xe ngựa chiến từ hai đầu đấu trường đồng thời tiến tới.

Hai làn bụi mù thẳng tắp tiến về phía đối phương.

Móng ngựa điếc tai, bụi mù như làn sóng.

Lúc hai làn bụi mù màu vàng nhạt sắp va vào nhau thì hai chiếc xe ngựa chiến ảo diệu dịch ra, sau đó đảo vòng ở trung tâm tạo thành một vòng bụi mù.

Lúc hai chiếc xe ngựa chiến xoay quanh, người chủ trì lớn tiếng giới thiệu hai người.

Thế nhưng khán giả căn bản không nghe hắn nói gì, tất cả đều đang la to. Rất nhiều người mặc kệ khán giả ngồi sau, đứng dậy giơ cao tay mình, cổ vũ cho Commodus hoặc Valhein.

Chậm rãi, phần lớn khán giả đều đã đứng dậy, vẻ mặt hưng phấn, gào to.

Chờ đến khi người chủ trì giới thiệu hai người xong, tiếng

hoan hô khắp toàn trường vẫn không ngừng lại.

Xe ngựa dừng lại, Valhein lặng lẽ dùng thuật tạo nước, hút đi bụi trên người mình.

Khán giả nhìn thấy một màn này thì vừa bực mình lại buồn cười, người này làm sao vậy chứ, trận thi đấu Vua Giác Đấu quan trọng như vậy nhưng trước tiên lại nghĩ tới chuyện rửa bụi trên người.

Commodus phóng ra thần lực hộ thể, hất văng tất cả bụi bặm.

Người chủ trì lớn tiếng nói: "Trước khi đại chiến bắt đầu, hai người có muốn nói gì với đối phương hay không? Tất cả mọi người đều biết hai người đều là võ sĩ giác đấu của Học viện Đệ Nhất, khẳng định có những lời ngày thường muốn nói nhưng ngại nói ra đúng không? Không sao, ở nơi này muốn nói gì cứ nói ra hết!"

Âm thanh của khán giả dần dần thưa thớt, tò mò nhìn chằm chằm hai người.

Commodus ho nhẹ một tiếng, thử râu mép ma pháp rồi nhìn mặt Valhein, cười nói: "Valhein, ta vẫn luôn có một vấn đề rất tò mò muốn hỏi ngươi, không biết ngươi có đồng ý trả lời hay không."

"Ngươi hỏi trước đi." Valhein nói.

Commodus nghiêm túc nói: "Ta nghe có người nói ngươi vẫn còn là trẻ con chưa mọc đủ lông, ta vẫn luôn muốn hỏi lông của ngươi rốt cuộc đã mọc đủ dài chưa vậy?"

Ha ha ha...'

Toàn trường cười vang.

Phản ứng của phụ nữ ở Sparta cũng như đàn ông, hầu như không có ai xấu hổ.

Chỉ là cũng có rất nhiều người đỏ mặt.

Chrismay có chút ngượng ngùng nhìn thầy của mình.

Valhein nói: "Đương nhiên là mọc dài rôi, bằng không râu mép của ngươi từ đâu mà làm ra được chứ."

Ha ha ha...

Toàn trường cười nghiêng ngả, rất nhiều người thậm chí cười tới vỗ đùi đen đét, Valhein thực sự bị nhiễm bẩn rồi, so với chiến sĩ Sparta còn tục hơn.

Commodus liếc nhìn Valhein, nói: "Ta không muốn nói gì nữa."

Người chủ trì cười nói: "Valhein, ngươi có gì muốn nói với Commodus không?" "Biến thái." Valhein nói.

Chỉ một từ đơn giản làm toàn trường lần thứ hai cười phá lên.

Chờ đến khi khán giả cười đủ, người chủ trì nói: "Là Commodus giữ vững truyền kỳ, kéo dài chuỗi thắng, trở thành Vua Giác Đấu liên tiếp chiến thắng mười một lần, hay là Valhein với cấp bậc Thanh Đồng trở thành Vua Giác Đấu Thanh Đồng đầu tiên và là Vua Giác Đấu ma pháp sư đầu tiên, xin mọi người hãy chờ xeml"

Trọng tài thổi còi, Commodus vẫn không nhúc nhích.

"Trước tiên ngươi triệu hôi Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, lập tốt cạm bẫy đi rồi ta sẽ ra tay. Commodus nói.

'Vậy cám ơn trước.'

Valhein nói xong thì gọi Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy,

sau đó làm phép nguyên bộ phòng ngự cho mình và hai người bọn họ, sau đó bắt đầu phóng ra thuật cạm bẫy.

"Thuật cạm bấy!"

Valhein vừa dứt lời, Commodus đột nhiên chuyển động lao thẳng tới.

"Vĩnh viễn không nên tin lời đối thủ." Commodus nói xong thì nhanh chóng vọt tới trước.

"Tiếp thu!" Valhein bình tĩnh tung ra thuật cạm bẫy.

Rất nhiều khán giả phát ra tiếng xùy xùy với Commodus.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy cũng xông tới.

Thế nhưng khán giả nhanh chóng thu lại tiếng xùy của mình, bởi vì Commodus không nghĩ cách nhắm về phía Valhein mà là chủ động đón lấy Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên xông tới.

Chương 620: Nói chuyện vui (2)

Chương 620: Nói chuyện vui (2)

Nói chuyện vui (2)

Rất nhiều người gật đầu tán thưởng Commodus, cũng có người khen ngợi Valhein ứng phó khéo léo.

Valhein nhanh chóng tạo thành cạm bẫy thật lớn có bán kính sáu mươi mét, không để chính mình đứng trên đất trống mà trực tiếp rơi vào trong cạm bẩy, sau đó sử dụng cạm bẫy nguyên tố.

"Cạm bẫy nguyên tố thủy!"

Không bao lâu sau, tất cả tính chất của cạm bẫy đã thay đổi, một số trở thành cạm bẫy nguyên tố phong và hỏa, nhưng phần lớn là cạm bẫy nguyên tố thủy.

Sương mù trắng bao phủ toàn bộ cạm bẫy nguyên tố thủy.

Khán giả không nhìn thấy Valhein trong sương mù, lập tức gào lên âm ï.

Đột nhiên trên bầu trời xuất hiện một màn ánh sáng trắng thật lớn, tất cả mọi người không quản là nhìn từ góc độ nào cũng nhìn thấy màn ánh sáng kia đối diện với mình.

Trên màn ánh sáng xuất hiện hình ảnh của sân đấu, trên màn sáng thì làn sương trắng kia giống như đột nhiên biến mất, khán giả thông qua màn ánh sáng kia có thể thấy rõ Valhein đứng trong cạm bẫy.

"Hẳn là bậc thầy Truyền Kỳ ra tay."

"Hoặc là bậc thây Thánh Vực dùng ma pháp khí Truyền Kỳ."

"Sức mạnh thần kỳ..."

"Nhưng hẳn là Commodus không nhìn thấy màn sáng này."

Khán giả vừa sợ hãi thán phục vừa nhìn Valhein ở trong hố bẫy.

Valhein đứng trong làn sương mù màu trắng nhìn về phía trước.

Không có huyết mạch nguyên tố thủy, Valhein không có cách nào nhìn thấu làn sương mù.

Thế nhưng có được năng lực nhìn trong bóng tối.

Toàn bộ thế giới ở trong mắt Valhein xuất hiện thay đổi rất lớn.

Theo thị giác không ngừng điều chỉnh, làn sương màu trắng biến thành màu xanh đen, mà ở phía xa có ba bóng dáng màu đỏ nhạt đang chuyển động rất nhanh.

Trong đó, cái bóng cao nhất có màu đỏ đậm nhất.

“Như vậy, ta ra tay đây. Commodus nói xong thì đột ngột vung chiến mâu, chỉ thấy chiến mâu của hắn giống như một con rồng dài nổi trên mặt nước, thanh thế rất lớn, lại giống như mũi tên nhọn bách phát bách trúng, lướt đi như gió, chuẩn xác ghim vào cổ họng Vương Đại Chùy.

Trên mũi mâu tuôn ra một luông ánh sáng màu bạc.

"Ọc...'

Vương Đại Chùy đột nhiên buông chiến chùy, dùng hai tay bụm cổ, máu tươi chậm rãi theo khóe miệng tràn ra.

"Bô lô ba la..."

Địa Ngạo Thiên kinh ngạc nhìn Vương Đại Chùy, vừa phân tâm một cái thì ánh sáng bạc đã lóe lên.

Chiến mâu của Commodus đột nhiên tách ra thành hai, đồng thời đâm vào hai mắt Địa Ngạo Thiên.

Phốc, một tiếng vang nhỏ vang lên.

Mũi mâu đâm vào hốc mắt phát ra âm thanh trùng điệp.

Địa Ngạo Thiên còn chưa kịp phản ứng thì trước mắt đã tối sầm, sau đó bụm hốc mắt túa máu gào la thảm thiết.

Commodus nhảy vào trong bấy.

Thấy một màn này, khán giả có vẻ mặt khác nhau, có người hưng phấn khen ngợi, có người lớn tiếng trầm trồ, có người toàn thân rét run, có người run sợ trong lòng.

"Commodus hình như còn đáng sợ hơn cả Menelaus, không phải cái loại nhìn rất đáng sợ, mà là sợ tới hãi hùng khiếp vía." Chrismay nhỏ giọng thốt lên kinh ngạc.

Người đánh xe ở bên cạnh Chrismay gật đầu nói: "Khả năng khống chế sức mạnh của Commodus đã đạt tới trình độ Thánh Vực rồi, cho dù là chiến sĩ Hoàng Kim ở trước mặt hắn cũng chẳng khác nào một đứa con nít. Trình độ này của hắn là năm thứ ba sau khi ta thăng cấp lên Thánh Vực mới đạt được."

"Chỉ dùng thần lực cấp bậc Bạch Ngân, trong hai người ai sẽ thắng?" Chrismay tò mò hỏi.

"Hắn."

'Vì sao?"

"Hắn đang tuổi tráng niên, mà ta thì đã già rồi."

Chrismay và người đánh xe già cùng nhìn màn ánh sáng.

Chỉ thấy trên màn ánh sáng, ngoại trừ trên chân, khiên và chiến mâu bao vây thần lực Bạch Ngân, nhưng nơi khác trên người Commodus không hề có thần lực bảo vệ. Commodus mặc áo giáp da màu đen bình thường, phần chân và cánh tay cường tráng lộ ra hơn phân nửa.

Gió nhẹ thổi qua, da của hắn trông giống như đồng cỏ mùa xuân, lông tóc bay bay.

Ngọn lửa trong cạm bẫy nguyên tố hỏa cháy lách tách, gió mạnh trong cạm bẫy nguyên tố phong không ngừng bốc lên, lưỡi dao gió bay vun vút phát ra âm thanh chói tai, át đi âm thanh trong làn sương trắng.

Chân Commodus đạp lên gai nhọn chi chít của cạm bẫy nguyên tố thủy, không ngừng chạy tới, gần như không hề bị ảnh hưởng gì, khả năng khống chế sức mạnh làm người ta phải than thở.

Trong làn sương mù trắng, Valhein lắng lặng nhìn đường nét đại khái của bóng dáng cao lớn màu đỏ kia, vẫn không nhúc nhích, thậm chí còn thu lại địch ý.

Chỉ thấy bóng người màu đỏ kia bắt đầu chạy lung tung không có mục đích, Valhein nhìn thoáng qua hai bóng người nhỏ bé đang giãy giụa ở phía xa, đổi mới phép thuật.

"Triệu hoán người hầu Tập Sự!”

"Triệu hoán người hầu Hắc Thiết!"

Làm phép xong, Valhein nhìn vê phía bóng dáng Commodus,

hắn vẫn còn đang chạy lung tung, không khác mấy với khi nấy.

Vì thế Valhein yên tâm nhỏ giọng sử dụng ma pháp phòng ngự cho Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Cuối cùng là tăng thêm thuật phong hành cho hai bọn họ, dưới tác dụng của thuật phong hành và huyết mạch nguyên tố phong, hai người chạy giống như lướt đi, gần như không thể nghe thấy bất cứ âm thanh nào.

Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên nhìn nhau, lớp da màu xám bạc toàn thân giống như dòng nước từ lòng bàn chân tuôn trào lên trên, bao trùm lấy toàn thân, tạo thành lớp chiến giáp Sơn Nhạc uy vũ.

"Đi thôi, chơi chết tên râu ria xôm xoàm kia!" Vương Đại Chùy lớn tiếng nói.

Chương 621: Cứng rắn hao tổn

Chương 621: Cứng rắn hao tổn

Cứng rắn hao tổn

Valhein tức giận liếc Vương Đại Chùy trắng mắt, sau đó lập tức xoay người lẩn đi tới nơi khác trong làn sương mù trắng, sau đó lẳng lặng nhìn hai bóng đỏ nhỏ bé đang lao về phía bóng đỏ to lớn kia.

Hai bên nhanh chóng gặp nhau, thế nhưng chỉ vài giây sau, phía trước đã truyền tới tiếng kêu thảm thiết của Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên.

Valhein thấy hai người ôm mắt lăn lộn ở dưới đất.

Lúc này khán đài truyền tới tiếng rống to vang dội.

"Commodusfl"

"Commodusl"

"Vua Giác Đấu!"

Một vài khán giả đặc biệt ủng hộ Valhein im lặng không nói gì, thông qua màn ánh sáng Truyền Kỳ bọn họ thấy rất rõ, lần này ngay cả kỹ năng chiến đấu Commodus cũng không sử dụng, chỉ dùng chiến mâu đơn giản đâm một phát đã có thể nhanh chóng chọc mù mắt hai người, trực tiếp phế bỏ Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

"Commodus quá mạnh, tư duy chiến đấu quá cao siêu." Valhein thâm thở dài trong lòng, chậm rãi di chuyển trong làn sương mù

trắng.

"Có điều như thế cũng bại lộ chiến lược của hắn. Hắn không dùng kỹ năng chiến đấu mạnh mẽ của mình nhanh chóng giải quyết Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy mà chỉ dùng kỹ năng đơn giản nhất, nghĩa là hắn đang tiết kiệm thần lực, hiển nhiên đã chuẩn bị để chiến đấu lâu dài. Hắn không né tránh mà làm hai người bọn họ nhanh chóng mất đi sức chiến đấu, như vậy có nghĩa là hắn chỉ xem mình là mục tiêu chân chính. Thế nhưng hắn là Vua Giác Đấu, không phải người bình thường, hắn không có khả năng muốn đánh lâu dài, hiển nhiên cũng muốn tốc chiến tốc thắng. Nhưng... tốc chiến tốc thắng thì cần phải trả cái giá rất lớn, khả năng thất bại cũng lớn, rốt cuộc hắn có chuẩn bị để trả cái giá lớn đó hay chưa? Đáng tiếc kiểu chiến đấu của hắn đã bán đứng phương hướng của hắn..."

Đứng ở vị trí tương đối an toàn, Valhein không ngừng suy nghĩ.

Đột nhiên Valhein nhìn thấy bóng người cao lớn kia đi về phía mình.

"Hắn đã phát hiện ra mình, là trùng hợp hay sớm đã phát hiện nhưng lại giả vờ như trùng hợp? Hắn có thiên phú mạnh mẽ gì có thể bắt được mình hay không? Mình đã ngăn cản thị giác và thính giác của hắn, hơn nữa còn sử dụng ma pháp che giấu hơi thở, như vậy còn mùi thì sao? Chỉ là mũi của Ma Khuyển cũng không đánh hơi được mình, nhưng nếu là thiên phú khứu giác cao cấp hơn thì rất có thể. Mặt khác, nếu hắn có loại thiên phú chiến sĩ trực giác thú dữ rất hiếm thấy này thì rất có khả năng phát hiện được mình. Nếu như là trực giác nguy hiểm mạnh mẽ hơn nữa thì chỉ cần mình lộ ra một chút địch ý nào hoặc phát ra pháp thuật thì hắn đều cảm nhận được vị trí đại khái của mình. Khi nãy lúc mình phóng ra pháp thuật thì hắn không có chút phản ứng nào cả, là hắn thật sự không có trực giác nguy hiểm hay là giả vờ không

biết?"

Đầu óc Valhein điên cuông chuyển động, suy nghĩ một phen, đột nhiên đổi mới triệu hoán Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, cũng ra mệnh lệnh mới.

Vương Đại Chùy bĩu môi, bất đắc dĩ cưỡi Hắc Ma Dương vọt tới vị trí cách Commodus tầm hai mươi mét, không ngừng dùng chùy Hoàng Kim gõ vào khiên để phát ra âm thanh vang vọng, quấy nhiễu thính giác của Commodus.

Địa Ngạo Thiên thì dẫn hai Thần Lùn Lửa nhỏ vọt thẳng tới chỗ Vương Đại Chùy.

Âm!

Âm!

Hai Thần Lùn Lửa nhỏ lần lượt nổ tung, tạm thời tản đi làn sương mù ở xung quanh, ngọn lửa mãnh liệt tuôn trào chấn động toàn thân Commodus.

Nháy mắt Thần Lùn Lửa nổ tung, toàn thân Commodus bị thần lực Bạch Ngân bao lấy.

Bên ngoài lớp Bạch Ngân kia lấm tấm những vết đốm màu Hoàng Kim.

Bên ngoài tâng Bạch Ngân hộ thể, ngọn lửa và dung nham cháy hừng hực.

Sau đó lớp Bạch Ngân hộ thể bong ra, kéo theo ngọn lửa và dung nham cùng rời khỏi cơ thể Commodus.

Đột nhiên, Địa Ngạo Thiên cũng tự bạo.

Ngọn lửa mãnh liệt và lực xung kích nháy mắt chấn động cơ thể Commodus, mạnh như Commodus cũng không thể nào lập tức

kích hoạt.

Thế nhưng cơ thể Commodus đột nhiên tuôn ra ánh sáng màu trắng nhạt bao lấy toàn thân, ngăn đi tất cả lực xung kích và ngọn lửa.

Sau đó ánh sáng trắng biến mất, ngọn lửa và dung nham rớt xuống đất.

Commodus không chút tổn hại nào tiếp tục tiến tới.

"Này râu ria xôm xoàm, ngươi mạnh đấy, chờ trận chiến này kết thúc dạy ta một chút được không?" Vương Đại Chùy vừa cưỡi Hắc Ma Dương đảo vòng quanh quấy rối Commodus vừa gào to.

"Không thành vấn đề, năng lực chiến đấu của hai ngươi đều rất mạnh nhưng kỹ năng quá kém, ý thức chiến đấu cũng quá kém." Commodus vừa tìm kiếm Valhein vừa thoải mái nói.

"Đúng thế, thời đại bọn ta sống rất hỗn loạn, bọn ta chiến đấu chỉ vì một mục tiêu thôi, đó chính là giết chết đối phương. Nhưng võ sĩ giác đấu bọn ngươi thì khác, ngoại trừ giết chết đối phương thì còn phải nghiên cứu tìm cách làm đối phương mất đi sức chiến đấu, đây là thiếu sót của bọn ta. Ở trên người ngươi, ta nhìn thấy một hướng tiến bộ mới." Vương Đại Chùy hô to.

"Đúng thế, trong đầu ngươi chỉ toàn là giết địch, một khi tới đấu trường thì có vài phương pháp không thể dùng nên thực lực của ngươi bị hạn chế rất lớn. Bởi vì mỗi khi ra trận ngươi đều phải suy xét xem nó có thể dùng được hay không, mà ta đã trải qua muôn nghìn thử thách, sớm đã thích ứng với hoàn cảnh này. Ta rất có hứng thú với kỹ năng giết địch của người hầu Thần Tích bọn ngươi, có thời gian đấu tập một chút. Luận về số lượng giết địch thì ngươi nhiều hơn ta rất nhiều."

Chương 622: Cứng rắn hao tổn (2)

Chương 622: Cứng rắn hao tổn (2)

Cứng rắn hao tổn (2)

"Đương nhiên, kẻ địch mà ta đã giết không tới mười nghìn thì cũng phải tám nghìn."

"Bớt ở đây khoe mẽ đi, một kẻ không biết đếm số như ngươi biết tám nghìn viết thế nào không? Đừng nói tám nghìn, bây giờ ngươi thử giơ tám ngón tay cho ta xem xem" Commodus giêu cợt nói.

"Ngươi có thể xem thường ta nhưng không thể xem thường toán học của ta! Hiện giờ ta đưa tám ngón tay cho ngươi xem."

Chỉ thấy Vương Đại Chùy lao ra khỏi làn sương trắng, vọt tới gần chỗ Commodus, nghiêm túc dựng năm ngón tay bên trái và bốn ngón tay bên phải.

"Thấy không, đây là tám!"

Khán giả toàn trường sửng sốt, cười ha ha.

"Năm cộng bốn bằng mấy?" Commodus hỏi.

"Bảy!" Vương Đại Chùy cấp tốc trả lời, cực kỳ phấn khích.

Toàn trường cười vang.

"Tròng mắt của ngươi có ích lợi gì?" Commodus đột nhiên ra

tay, trong nháy mắt chọt mù hai mắt Vương Đại Chùy.

"Mắt của ta... Commodus, tên tiểu nhân hèn hạ này, dám đánh lén ta!" Vương Đại Chùy mắng to.

Commodus nhìn xung quanh một vòng, nhắm tới hướng Địa Ngạo Thiên trước đó mà xông tới vị trí cũ của Valhein.

Valhein một lần nữa đổi mới triệu hoán Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, để Địa Ngạo Thiên và Thân Lùn Lửa nhỏ tự bạo tiêu hao thân lực của Commodus, mà Vương Đại Chùy thì ở xa xa chạy theo Commodus, không ngừng dùng chùy gõ vào khiên, thỉnh thoảng mắng hai câu.

"Commodus, có bản lĩnh thì ngươi đến đánh ta này!"

"Chọt mắt thì tính là anh hùng gì chứ, ngươi rốt cuộc là Vua Giác Đấu hay Vua Chọt Mắt thế hả?"

"Có dáng người to bự như thế mà lại nhìn chằm chằm lông của bệ hạ, nhìn chằm chằm mắt của ta, ta nghi ngờ ngươi là cái đồ đại biến thái... bệ hạ, xin lỗi, ta nói sai rồi."

"Ngươi hại Địa Ngạo Thiên chết nhiêu lần như vậy, nhất định hắn sẽ báo thù. Đợi đến ngày tuyết bao trùm trời đất, Địa Ngạo Thiên nhất định sẽ dẫn theo bộ tộc Thần Lùn Lửa, điều khiển cỗ xe Mặt Trời giáng xuống đụng nát bắp chân ngươi." Truy đuổi và tìm kiếm trong làn sương mù vốn có chút buồn chán, nhưng những lời quát mắng của Vương Đại Chùy đã tăng thêm chút thú vị cho cuộc chiến.

Sau khi triệu hồi Địa Ngạo Thiên lần thứ bảy, Valhein nhướng mày, chỉ để hai Thần Lùn Lửa nhỏ đi nổ Commodus rồi để Địa Ngạo Thiên cưỡi Hắc Ma Dương chung với Vương Đại Chùy, không ngừng tìm cơ hội phóng ra thuật hỏa cầu về phía Commodus.

Cho dù mạnh như Commodus thì cũng không thể nhiều lần tránh được thuật hỏa cầu có thiên phú chỉ dẫn ma pháp.

Có điều, cho dù không thể tránh thì Commodus cũng có thể sử dụng khiên dễ dàng ngăn chặn cầu lửa, nhưng cần phải hao tốn thần lực Bạch Ngân bao lấy tấm khiên.

Commodus tựa hồ không ngừng suy đoán vị trí của Valhein, Valhein cũng dè dặt, cố gắng đảm bảo phương hướng di chuyển của mình không theo một quy luật nào.

Thế nhưng thỉnh thoảng vị trí của hai người đã cách nhau rất gần nhưng Commodus lại không phát hiện.

Valhein cũng không vì thế mà an tâm, vẫn tiếp tục bảo trì cảnh giác.

Commodus giống như con ruồi không đầu đi loanh quanh khắp nơi, lại một lần nữa vừa vặn cách Valhein rất gần, đột nhiên hắn chợt nhắm về phía vị trí của Valhein.

Một bức tường đá từ dưới đất chui lên chắn trước mặt Commodus, mặt khiên của Commodus xuất hiện ánh sáng, chiến khiên đập mạnh tới.

Âm!

Tường đá vỡ vụn, Commodus phá tường xông ra, đá vụn bay tán loạn, bụi mù ngập trời.

Đột nhiên, toàn thân Commodus lóe ra ánh sáng thân lực hộ thể, cũng cấp tốc xông tới trước.

Chỉ thấy cả bức tường đá kia âm ầm nổ tung, vụn đá chi chít văng ra xung quanh, một số rơi vào trên người Commodus, để lại dấu vết mờ nhạt trên cơ thể có thần lực Bạch Ngân hộ thể.

Commodus dừng lại, hơi giật giật mũi, phóng nhanh về phía Valhein.

Valhein cảm nhận được cử động nhỏ của Commodus, hắn lập tức vọt thẳng vào cạm bẫy nguyên tố phong, sau đó tùy tiện tìm một phương hướng rời đi.

Rất nhanh, Commodus đã đứng ở rìa cạm bẫy nguyên tố phong nhìn xung quanh, trên mặt lộ ra nghi hoặc nhàn nhạt.

Cầu lửa của Địa Ngạo Thiên bay tới, Commodus lập tức tránh né.

Hai bên không ngừng đấu trí và đọ dũng khí, có vài lần Commodus suýt chút nữa đã nhìn thấy Valhein, thế nhưng Valhein đã dùng đủ phương pháp tránh đi được.

Chậm rãi, động tác của Commodus không còn nhạy bén như trước nữa. "Valhein, nếu lông ngươi đã mọc dài thì ra đánh nhau thẳng mặt với ta!" Commodus rống †o.

Vương Đại Chùy hô lớn: "Chiêu khích tướng của ngươi vô dụng, bệ hạ nói hắn chỉ đang dùng ma pháp, về phần nhìn đẹp hay không đẹp, thẳng mặt hay sau lưng, vinh quang hay thấp hèn thì không quan hệ gì với hắn cả. Thậm chí chiến thắng hay thất bại cũng không phải trọng điểm, trọng điểm của bệ hạ chính là sử dụng ma pháp chiến đấu tốt hơn. Ngươi hiểu không? Dù sao thì ta cũng không hiểu."

Nương theo âm thanh của Vương Đại Chùy, còn cả cầu lửa của Địa Ngạo Thiên mà đi tới.

"Đã như thế thì ta chỉ có thể đổi chiến thuật."

Commodus nói, đột nhiên nhắm về phía Vương Đại Chùy.

"Chạy mau!" Vương Đại Chùy hô to, sau đó ném mạnh chiến

chùy Hoàng Kim về phía Commodus.

Ánh sáng trắng bọc lấy chiến chùy Hoàng Kim gầm thét bay tới, Commodus không thể tránh được nên vội vàng giơ khiên chống đỡ, cũng khéo léo lùi ra sau để giảm bớt lực.

Thế nhưng khiên của Commodus phát ra tiếng keng giòn giã, thân lực Bạch Ngân bảo vệ tấm khiên bị nghiền nát, tấm khiên vặn vẹo, phần rìa bị rạn nứt, ngay cả người hắn cũng không ngừng lùi về sau, cánh tay đau nhức.

"Sức mạnh lớn thật." Commodus nhìn Vương Đại Chùy biến mất trong làn sương mù trắng.

Chương 623: Cứng rắn hao tổn (3)

Chương 623: Cứng rắn hao tổn (3)

Cứng rắn hao tổn (3)

Thời gian chậm rãi trôi qua...

Nửa tiếng sau Commodus bắt đầu thở hổn hển, hắn không còn dùng Bạch Ngân hộ thể bao lấy trường mâu nữa, chỉ có khiên và hai chân được thần lực Bạch Ngân bao lấy.

Bên trong cạm bẫy, tiếng gió rít gào, ngọn lửa hừng hực, càng nhiều nơi bị một mảng lớn sương mù bao vây.

"Valhein, phóng ra thuật cạm bẫy không tốn nhiều ma lực, thế nhưng duy trì cạm bẫy nguyên tố phạm vi rộng như thế thì cân phải tiêu hao rất nhiều ma lực, ngươi còn không ngừng gia tăng ma pháp phòng ngự trên người, để ta đoán một chút xem bây giờ ngươi còn bao nhiêu ma lực? Một phần tư hay là một phần năm?"

Vương Đại Chùy lớn tiếng nói: 'Bệ hạ nói, ngay từ lúc ban đầu ngươi đã muốn đánh lâu dài rồi, chủ nhân sẽ chơi tới bến với ngươi. Xem thử xem ai trụ được lâu hơn."

"Xem ra ta bị Valhein nhìn thấu mục tiêu chiến đấu rồi. Valhein, ngươi biết ta đang kéo dài thời gian chứ không phải muốn tốc chiến tốc thắng như Menelaus từ khi nào vậy?" Commodus nói.

Vương Đại Chùy nói: "Bệ hạ nói, rất đơn giản, Menelaus đã thất bại nên ngươi sẽ theo bản năng nghi ngờ hiệu quả của phương thức tốc chiến tốc thắng. Mặt khác, kiểu chiến đấu của

ngươi cũng đã bại lộ suy tính của ngươi, hiện giờ nói những chuyện này đã không thể ảnh hưởng đại cục nữa rồi, bởi vì ngươi đã mất đi năng lực tốc chiến tốc thắng. Bệ hạ còn nói nếu như ngay từ khi bắt đầu ngươi dốc toàn lực tốc chiến tốc thắng thì còn có cơ hội thủ thắng, nhưng bây giờ thì đã không còn cơ hội nữa rồi, đầu hàng đi."

Commodus mỉm cười nói: "Valhein, ngươi rất biết chơi đấu trí, có điều ngay từ khi bắt đầu ta đã sớm chuẩn bị tình huống ngươi nhận ra mà ứng phó rồi. Như vậy chúng ta xem thử xem nếu như thần lực của ta và ma lực của ngươi đều hao hết thì phần thắng của ai sẽ lớn hơn?"

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Không bao lâu sau, người chủ trì tuyên bố: "Hiện giờ trận chiến đã trải qua một tiếng. Trận chiến này chính là trận thi đấu chung kết Vua Giác Đấu lâu nhất, hãy để chúng ta xem xem hai người này có thể kiên trì bao lâu."

Sau hai mươi phút, Commodus đột nhiên rời khỏi cạm bẫy, nhảy lên đất bằng.

"Valhein, ngươi lên đây đi, ta đã cảm thấy bẫy rập của ngươi bắt đầu yếu bớt rồi, không bao lâu nữa thì mảnh cạm bẫy này sẽ tan biến. Ta tin rằng ngươi không còn nhiều ma lực, mà ta thì cũng không còn thừa nhiều thần lực, chúng ta hãy dùng chút thần lực và ma lực còn lại không nhiều này, tiến hành trận chiến cuối cùng, ngươi thấy thế nào? Ngươi xem đi, hai tay ta đã run rồi, ta đoán sắc mặt của ta cũng đã trắng bệch, mà thể lực của ta đã bị tổn hao nghiêm trọng.'

"Bệ hạ nói, chờ một chút.' Vương Đại Chùy hô to.

"Chờ? Như vậy ta sẽ đứng chờ bên ngoài cạm bẫy, chậm rãi khôi phục thể lực và thần lực. Phải biết rằng, nếu kết quả trận thi

đấu chung kết Vua Giác Đấu là hòa thì ta sẽ vẫn là Vua Giác Đấu!"

Commodus đứng ở nơi đó như nhà vua của đấu trường.

Thế nhưng rất nhiều khán giả nhíu mày, nhất là người ủng hộ Commodus.

Bọn họ phát hiện Commodus thoạt nhìn không đúng lắm.

Môi của hắn rạn nứt, làn da màu trắng giống như lớp băng vụn vỡ dính trên người, sâu trong lằn nứt là một mảnh đỏ sẫm, giống như người lữ khách sa mạc đã nhiều ngày không được uống nước.

Phần da trên cơ thể hắn cũng lờ mờ không có ánh sáng, toàn thân bong ra lớp da chết màu trắng.

Rất nhiều người phát hiện trái cổ Commodus không ngừng lăn lộn, giống như đang không ngừng nuốt nước bọt.

Nhóm ma pháp sư kinh nghiệm phong phú nhìn nhau một chút, không nói được lời nào.

"Ngươi hiểu nhầm rồi, bệ hạ nói chờ là hắn chờ, mà ngươi thì không chờ nổi." Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên cưỡi Hắc Ma Dương nhảy ra khỏi cạm bẫy.

"Ô?" Commodus nhìn chằm chằm Vương Đại Chùy.

"Bởi vì ta muốn báo thù, thù bị ngươi chọc mù mắt nhiều lần như thế." Vương Đại Chùy cười híp mắt nói.

“Bồ lô ba lal Địa Ngạo Thiên giơ cao gậy xương mũi nhọn.

"Xem ra các ngươi vẫn còn giấu bài, lộ ra đi." Hơi thở Commodus trở nên dài hơn.

"Tốt lắm, thế thì ta sẽ dốc toàn lực." Vương Đại Chùy cười

cười nhảy xuống Hắc Ma Dương, vuốt vuốt chòm râu dài bện thành đuôi sam trước người.

Commodus và khán giả toàn trưởng lẳng lặng nhìn Người Lùn cao lớn cường tráng này.

"Dùng tên của bệ hạ, tấn phong là Vua, suốt đời tận trung, đi theo chủ ta, muôn đời muôn kiếp, tới chết mới thôi."

Cái người ngày thường vẫn luôn cười hè hè đột nhiên trở nên cực kỳ nghiêm túc, ánh mắt rất chân thành, dáng vẻ cung kính.

Đột nhiên quanh người Vương Đại Chùy tỏa ra ánh sáng màu vàng nhạt, mà cơ thể theo ánh sáng tỏa ra trướng to lên, cơ bắp toàn thân giống như bàng quang heo bị thổi hơi mà nhanh chóng phồng lên.

Chỉ trong chớp mắt Vương Đại Chùy đã phình to lên tới hai mét năm, cao gần bằng Commodus nhưng cơ thể tráng kiện hơn Commodus hai vòng, toàn thân bao trùm lớp giáp kim loại thật dày cỡ một tấc.

Ngoại hình tổng thể không thay đổi, vẫn là một Người Lùn cầm cây chùy lớn trong tay.

Thế nhưng Người Lùn này quá cao, còn cao hơn cả phần lớn nhân loại.

Chân của hắn trông như chân voi, hai tay cũng như hai cái đùi voi.

Phần da mặt lộ ra bên ngoài không phải lông lá xôm xoàm mà là từng tâng vân đá màu xám bạc.

Hắn đứng đó như một ngọn núi, toàn thân tỏa ra hơi thở mạnh mẽ mà mắt thường có thể nhìn thấy, tựa hồ ngay cả không khí xung quanh cũng bị hắn gạt ra.

Chương 624: Vua Sơn Khâu

Chương 624: Vua Sơn Khâu

Vua Sơn Khâu

Địa Ngạo Thiên ngẩng đầu nhìn Vương Đại Chùy, cả người sững sờ, cổ ngẩng tới phát mỏi.

Vì sao cái tên có chiều cao xấp xỉ mình đột nhiên trở nên cao như vậy chứ?

Sau này còn có thể vui vẻ chơi đùa với nhau nữa không?

"Vua Sơn Khâu...'

Một số ít người có kiến thức uyên bác lẩm bẩm, nhận ra vị vua của vị Vua Người Lùn trong truyền thuyết, một nhân vật mạnh mẽ có thể sánh với Người Khổng Lồ.

"Hiện giờ ta đã tin tưởng Valhein là người hiền lành rồi... Âm thanh bất đắc dĩ của Commodus truyền khắp toàn trường.

Đếm không ít võ sĩ giác đấu lộ ra vẻ mặt xấu hổ, đặc biệt là những người từng bị Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy đánh bị thương, hiện giờ trong lòng đều tràn đầy biết ơn.

May mà trước đó Vương Đại Chùy không biến thân thành Vua Sơn Khâu, bằng không thân thể nhỏ bé của bọn họ thật sự không chịu nổi một chùy kia.

Ánh mắt của bọn họ đồng loạt rơi vào cái chùy lớn của Vương Đại Chùy.

Nó không còn là cây chùy nữa rồi, đó là một cây cột gắn thêm một căn nhà nhỏi

Âm...

Vương Đại Chùy hơi buông tay một chút, cây chùy rơi xuống đất phát ra tiếng vang thật lớn, tựa hồ ngay cả người trên khán đài cũng chấn động theo.

Chỉ thấy hai tay Vương Đại Chùy hợp lại đặt ở giữa lông mày, sau đó chậm rãi tách ra hai bên, ở giữa hai tay hắn có một thanh kim loại màu bạc không ngừng kéo dài sang hai bên tay.

Cuối cùng, một cái vòng bạc đeo trên đầu Vương Đại Chùy, che mắt hắn lại, tạo thành vòng bảo vệ mắt, phần ở mắt có chi chít lỗ kim.

"Ta muốn báo thù."

Âm thanh của Vương Đại Chùy trở nên ồm ồm khàn đặc, cầm cây chùy lên, giống như một tòa núi nhỏ nhắm về phía Commodus.

Âm ầm ầm...

Vương Đại Chùy một đường chạy tới, mặt đất chấn động, bị giãm thành một cái hố nhỏ.

Cạm bẫy biến mất, Valhein một lần nữa xuất hiện trên mặt đất.

"Như vậy, ta sẽ giải quyết Vua Sơn Khâu này trước rồi sẽ giải quyết ngươi." Commodus liếc nhìn Valhein, một tay cầm khiên, một tay câm mâu, nhắm về phía Vương Đại Chùy.

"Đất!" Hai bên rõ ràng cách nhau hơn hai mươi mét, Vương Đại Chùy đột nhiên vung chùy nện mạnh vào mặt đất.

Âm ầm...

Chỉ thấy vết nứt đen kịt uyển chuyển giống như một con rắn khổng lồ nhanh chóng lan tràn tới dưới chân Vương Đại Chùy.

Commodus vội vàng nhảy lên thật cao, né tránh sức mạnh khủng khiếp này.

Vương Đại Chùy lại lộ ra vẻ mặt mỉm cười.

Âm ầm ầm ầm...

Chỉ thấy một ngọn núi nhỏ từ mặt đất dưới chân Commodus đột ngột vọt thẳng lên, bên trên ngọn núi là chi chít mũi nhọn, không quản là số lượng hay chất lượng thì đều vượt xa hoa gai đá của Valhein.

Sắc mặt Commodus biến ảo, ánh mắt lóe sáng, cuối cùng quát khẽ một tiếng, cầm chiến mâu đánh về phía ngọn núi nhỏ.

Phù...

Chiến mâu của Commodus nháy mắt bị mũi nhọn vòi rông màu đen vây quanh, vòi rồng màu đen dài mười thước đánh vào phần đỉnh ngọn núi nhỏ kia.

Âm!

Phần đỉnh nhọn của ngọn núi nổ tung, nhưng ngọn núi kia vẫn dùng tốc độ khó tin trồi lên cao, mũi nhọn mới cấp tốc hình thành.

"Không tốt... Commodus ở giữa không trung cuộn người lại, đồng thời sử dụng Bạch Ngân hộ thể và kỹ năng chiến đấu hộ thể, toàn thân lóe ra ánh sáng trắng, động thời sử dụng khiên ngăn cản ngọn núi nhỏ vọt tới gân bâu trời.

Âm!

Và...

Hai âm thanh cùng vang lên.

Ngọn núi nhọn phóng vút ra khỏi mặt đất, nhắm thẳng về phía Commodus.

Commodus quay đầu nhìn về phía Vương Đại Chùy, cây chùy lớn giống như căn nhà nhỏ xé rách không khí bay vút tới.

Valhein lắng lặng nhìn Commodus bị vây giữa ngọn núi nhọn và cây chùy lớn.

"Rống!"

Hai mắt Commodus chợt lóe một tia sáng đỏ, sau đó kim quang trời giáng hóa thành lớp áo giáp óng ánh màu vàng nhạt uyển chuyển như Thần Linh giáng thế. Sự bảo vệ của Thần Chiến Đấu.

Commodus dùng hết toàn lực xoay người, mạnh mẽ nện khiên về phía cây chùy lớn, nháy mắt khiên bay ra, thân lực Bạch Ngân cũng nhập vào, cấp tốc hóa thành một chiến sĩ áo giáp bán trong suốt lao thẳng về phía cây chùy lớn.

Âm!

Cây chùy lớn nháy mắt phá nát chiến sĩ áo giáp kia, khiên hóa thành mảnh nhỏ văng khắp nơi.

Tấm khiên thoáng cản trở được chiến chùy, cơ thể Commodus rơi nhanh xuống, chiến chùy to lớn xẹt ngang qua đỉnh đầu, thế nhưng ngọn núi với chi chít gai nhọn kia đã húc trúng cơ thể hắn.

"Hự...'

Commodus kêu lên một tiếng đau đớn, cơ thể văng ngược lên, lớp bảo vệ của Thần Chiến Đấu dao động kịch liệt, hộ thể Bạch Ngân vỡ vụn, kỹ năng chiến đấu phòng ngự cũng tiêu tan.

Vù...

Commodus bay lên giữa không trung, khó tin nhìn cây chùy to lớn kia quẹo cua một phát đang bay ngược trở lại.

Cây chùy một lần nữa thẳng tắp lao vun vút về phía hắn.

"Ta là Vua Sơn Khâu!" Vương Đại Chùy vừa gào to vừa chạy về phía Commodus, mặt đất chấn động, bụi đất tung bay, giống như đàn voi đang giày xéo mặt đất.

"AIz....

Commodus than nhẹ một tiếng, luồng gió mạnh quấn quanh người giống như đặt mình vào trong vòng gió xoáy vô hình.

Giáp bụng Bạch Ngân gấu bự đột nhiên biến hình, hóa thành một cái động sâu thật to màu đen, bên trong động truyền ra tiếng núi lửa bùng nổ.

Nháy mắt sau đó ngọn lửa tuôn ra bao lấy toàn thân Commodus.

Lẻng xẻng...

Tiếng kim loại trong trẻo vang lên quanh người Commodus, chỉ thấy ngọn lửa đỏ rực kia hóa thành những mảnh vảy kim loại, ngưng tụ thành vảy lửa hơi mờ quanh người Commodus.

Chương 625: Vua Sơn Khâu (2)

Chương 625: Vua Sơn Khâu (2)

Vua Sơn Khâu (2)

Ngọn lửa thiêu đốt tới trên thân chiến mâu, khiến chiến mâu cũng được phủ một tầng vảy lửa.

Toàn thân Commodus đang thiêu đốt.

"Hệ chiến đấu Anh Hùng của Chiến Thần Điện, Thành Lũy Chiến Hỏa..."

Rất nhiều người phát ra âm thanh thán phục, không ngờ Commodus im hơi lặng tiếng thông qua hiến tế nhận được kỹ năng chiến đấu mạnh mẽ tới vậy, hơn nữa còn đã luyện thành.

Commodus giống như lơ lửng trên không trung, tay phải câm chiến mâu đâm về phía cây chùy lớn vừa bay ngược trở lại, tay trái vung nắm tay tấn công về phía Vương Đại Chùy nhào tới.

Phía sau người Commodus xuất hiện một tòa thành hùng vĩ đổ nát do ngọn lửa tạo thành.

Thành lũy Spartar cổ.

Tiếng sấm phát ra vang dội, âm thanh truyền ra vài trăm mét.

Âm!

Âm!

Cây chùy lớn và nắm tay Vương Đại Chùy phân biệt trúng vào

chiến mâu và nắm tay trái của Commodus.

Nháy mắt đó, tất cả mọi người cảm thấy Commodus giống như bị hai ngọn nùi đè ép, nhưng nháy mắt tiếp theo, ánh lửa lóe sáng, ngọn lửa đỏ rực nổ tung, chiến chùy và Vương Đại Chùy bay ngược ra hai bên.

Commodus từ trên không trung rơi xuống, hai chân lùi về sau vài bước mới có thể đứng vững.

"Tay của ta! Commodus, sức mạnh của ngươi sao lại lớn như thế chứ?"

Vương Đại Chùy nhìn tay phải mình, bao tay kim loại đã hoàn toàn vỡ vụn. Làn da nham thạch chậm rãi rạn nứt, tiếp đó làn da nham thạch và chiến giáp Sơn Nhạc vỡ vụn, lộ ra làn da màu vàng óng ánh nhàn nhạt.

Toàn trường ô lên.

Ánh mắt khán giả suýt chút nữa đã chui vào trong kính ma pháp, cố gắng nhìn kỹ làn da của Vương Đại Chùy. "Có phải ta nhìn nhầm rồi không, da của hắn thế mà lại có màu vàng nhạt."

"Đó không phải là một loại thể chất chiến đấu tên là cơ thể Hoàng Kim à?"

"Này cũng khoa trương quá rồi đó, hắn làm sao có được?"

"Khi nãy các ngươi có nghe thấy tiếng sấm không?"

"Chắc là nghe nhầm thôi."

"Không nhầm đâu, là Commodus đã đạt được song ba mươi thiên phú trong truyền thuyết!"

"Khó trách có thể đánh nát sức mạnh phòng ngự của Vua Sơn Khâu, thì ra là có song ba mươi thiên phú.

"Xem ra Commodus đã dùng phần thưởng có được mấy năm nay đổi thành thực lực của mình."

"Không hổ là Vua Giác Đấu mười năm liên tục!"

Commodus giơ tay nhìn nắm tay mình một chút, ngón tay vặn vẹo, xương vỡ ghim vào trong thịt nhưng hắn tựa hồ không cảm thấy đau đớn.

"Chúng ta tiếp tục." Con ngươi Commodus lạnh băng, cầm chiến mâu chỉa về phía Vương Đại Chùy.

Vương Đại Chùy vẫy nhẹ tay phải một cái, chiến chùy khổng lồ bay trở về, hắn dùng hai tay câm chùy, nghênh đón Commodus.

Valhein tập trung tinh thần nhìn chằm chằm hai người, theo bản năng dùng ma lực nâng sách ma pháp, nhanh chóng ghi lại những kinh nghiệm tâm đắc.

Khán giả đã không chú ý tới Valhein có lấy ghế ra làm bài tập hay không nữa rồi, chỉ chăm chú nhìn hai người.

Commodus giống như một người khổng lồ lửa mini, mỗi lần tấn công âm thanh đều rất vang dội, tiếng sấm rền vang, thành lũy chiến hỏa ở sau lưng ban cho hắn sức mạnh vô cùng vô tận, trường mâu của hắn giống như một con rồng lửa bay lượn ở giữa sân.

Vương Đại Chùy giống như một vị anh hùng giáp bạc cao lớn quơ chiến chùy khổng lồ có thể phá hủy mặt đất, dồn sức vọt mạnh tới, mỗi phát đánh đều dốc toàn lực, cho dù thất bại nện xuống thì cũng có thể hình thành sức mạnh ma pháp hệ địa để tấn công Commodus.

Mặt đất nơi chiến đấu giống như mảnh sứ vỡ vụn dày đặc, hố to chi chít trông như vừa trải qua một trận thiên thạch oanh tạc, khán giả ngồi ở rìa khán đài kinh hồn bạt vía, rất sợ Vương Đại

Chùy sẽ đập sập đấu trường.

Một người có kinh nghiệm phong phú, kỹ năng vô song.

Một người sức lực khủng bố, ma vũ song tu. Hai bên không có người nào chiếm được lợi lộc gì, chậm rãi lớp giáp của hai người bắt đầu bị nghiền nát, vết thương trên người cũng ngày càng nhiều, động tác ngày càng chậm.

Sau mười mấy phút, chiến mâu lửa to lớn và chiến chùy Hoàng Kim to lớn gặp nhau lần nữa.

Âm!

Vương Đại Chùy và chiến chùy Hoàng Kim văng ra ngoài, nặng nề ngã xuống đất, cơ thể hắn giống như quả cầu da xì hơi cấp tốc thu nhỏ lại.

"Bệ hạ, thuộc hạ bất lực, đã hết thời gian." Vương Đại Chùy nằm dưới đất, ngón tay hơi nhúc nhích, giống như Người Lùn thực vật.

Địa Ngạo Thiên vội vàng chạy tới, cẩn thận kiểm tra, phát hiện không có việc gì, chỉ là quá mệt nhọc mà thôi, vì thế hắn thở phào nhẹ nhõm.

"Ngươi qua đây." Commodus ngoắc ngoắc tay với Valhein.

"Chờ. Thuật sương mù!"

Trong cái lườm trắng mắt của Commodus và khán giả, mặt đất chỗ Valhein đứng trải rộng sương mù trắng.

"Valhein, ngươi không thể đánh một trận đàng hoàng với ta như một võ sĩ giác đấu à?" Commodus bất đắc dĩ nói.

"Trong lời nói này của ngươi có hai sai lâm. Thuật sương mùi"

Commodus rất muốn trợn trắng mắt thêm lần nữa.

"Sai lâm thứ nhất, ta trước là ma pháp sư, sau đó mới là võ sĩ giác đấu. Phương thức chiến đấu của ta trước tiên phải phù hợp với ma pháp sư, sau đó mới suy nghĩ tới võ sĩ giác đấu, về phần ngươi có thích hay không thì nó không nằm trong phạm vi suy nghĩ của ta. Thuật sương mùt"

Khán giả dở khóc dở cười, Valhein thực sự là lúc nói chuyện cũng không quên làm phép.

"Sai lâm thứ hai, chỉ cần không vi phạm quy tắc đấu trường, ta không quản có phải đường đường chính chính hay không, cũng không quản có tính là thâm độc thấp kém hay không, ta chỉ đang chiến đấu, một trận chiến không có tốt xấu đúng sai. Thuật sương mù."

Chương 626: Sức mạnh huyết mạch

Chương 626: Sức mạnh huyết mạch

Sức mạnh huyết mạch

"Rồi rồi, ngươi nói đúng hết, ta không nói lại ngươi. Có điều ngươi có thể rời khỏi làn sương mù trắng đó không?" Commodus bất đắc dĩ nói.

"Không thể. Thuật sương mù." Valhein trả lời đặc biệt nghiêm túc.

"Xem ra thuật cạm bẫy đã tiêu hao rất nhiều ma lực của ngươi, ngươi chuyển sang dùng thuật sương mù tiêu hao ma lực ít hơn để ảnh hưởng ta. Có điều sau khi ta mở Thành Lũy Chiến Hỏa thì làn sương mù này của ngươi đã không còn bất cứ tác dụng gì nữa rồi." Commodus nói xong thì dùng thần lực kích hoạt kỹ năng chiến đấu Thành Lũy Chiến Hỏa, tiện tay phất một cái, ánh lửa chợt lóe, làn sương mù trong vòng mười mét toàn bộ tiêu tan.

"Nếu Thành Lũy Chiến Hỏa của ngươi tiêu tốn ít thần lực, vậy vì sao không dùng ngay từ lúc đầu? Rất hiển nhiên, ma lực tiêu hao khi ta dùng thuật sương mù ít hơn nhiều số thần lực ngươi cần tiêu hao để sử dụng Thành Lũy Chiến Hỏa. Mặt khác, thần lực của ngươi còn có thể sử dụng bao nhiêu lần Thành Lũy Chiến Hỏa nữa đây? Mười lần? Hai mươi lần? Hệ chiến đấu càng mạnh thì thần lực tiêu hao càng nhiều. Thuật sương mù!" Valhein tiếp tục làm phép.

"Ánh mắt của ngươi quả nhiên rất độc. Sức mạnh hệ chiến đấu

không phải bình thường, mỗi lần kích hoạt sử dụng cần dùng một lượng lớn thần lực. Có điều cho dù thần lực của ta không còn nhiều thì vẫn đủ để dùng Thành Lũy Chiến Hỏa giải quyết ngươi!" Commodus nhấc chân tiến tới trước.

"Triệu hoán người hầu Hắc Thiết!"

Vương Đại Chùy một lân nữa cưỡi Hắc Ma Dương xuất hiện ở trước mặt Valhein.

Commodus nhìn vị trí Vương Đại Chùy khi nấy, ngoại trừ mớ hố to thì không còn gì cả.

"Ngạc nhiên không? Bất ngờ không? Vương Đại Chùy ta đây lại quay lại rồi đây!" Vương Đại Chùy hét to, vẻ mặt đắc ý.

Commodus kinh ngạc nói: "Người hầu Thần Tích quả nhiên khác biệt, kích hoạt sức mạnh mạnh mẽ đến vậy vẫn có thể lập tức khôi phục. Có điều, ta không tin ngươi lại có thể kích hoạt sức mạnh Vua Sơn Khâu lần nữa."

Valhein mỉm cười nói: "Ngươi nói không sai, mỗi ngày Vương Đại Chùy chỉ có thể sử dụng sức mạnh Vua Sơn Khâu một lần, lặp lại triệu hoán cũng vô dụng. Thuật sương mùi"

Vương Đại Chùy thực kinh ngạc nhìn thoáng qua Valhein, trừng to mắt nhưng ngậm miệng lại không nói.

Commodus đã đi vào trong sương mù, lần này không tiêu hao thần lực xua tan sương mù mà chỉ không ngừng tiến tới trước. Chiến sĩ và ma pháp sư có kinh nghiệm phong phú nhìn Commodus, ánh mắt trở nên quái dị.

Bởi vì thân mình Commodus đã không thể bảo trì vững vàng được nữa, thỉnh thoảng sẽ hơi run lên, ngay cả bàn tay nắm chiến mâu thỉnh thoảng cũng hơi lảo đảo một chút.

Âm thanh của Valhein truyền khắp toàn trường.

"Commodus, ngươi không cần cố chống đỡ, cứ cố chống đỡ như thế, trừ phi ngươi có loại thiên phú tự lành mạnh mẽ kia, bằng không ngươi phải gánh chịu tổn thương vĩnh viễn."

Âm thanh của Valhein tràn đầy tiếc nuối.

"Xem ra ngươi đã phát hiện, vậy thì ta cũng không cần phải giấu nữa. Ta không rõ vì sao cơ thể ta lại ngày càng suy yếu như thế, hẳn là ngươi đã dùng ma pháp đặc biệt gì đó, cũng có thể là có liên quan tới Vua Sơn Khâu. Có điều ý chí của ta có thể chống đỡ cơ thể ta hoàn thành phần chiến đấu kế tiếp, thẳng đến khi một lần nữa giành được Vua Giác Đấu." Commodus nói.

"Ừm... để ta suy nghĩ một chút, có lẽ ngươi có thiên phú chiến sĩ hồi phục thể lực hoặc là thiên phú xua tan ma pháp đúng không? Nhưng ngại quá, không có tác dụng đâu, nói thật, cho dù là ta hiện giờ cũng không có cách nào lập tức khôi phục sức mạnh cho ngươi, hoặc là cần phải nghỉ ngơi nhiều ngày hoặc là nhờ thầy tế tư mạnh mẽ điều trị." Valhein nói.

"Ngươi lại chơi đấu trí rồi, mấy lời đả kích tâm trí này không có tác dụng với ta." Commodus nói.

"Ngươi sẽ duy trì tình huống hiện giờ, thẳng đến khi nhịn không được nữa hoặc là thừa dịp ta không chú ý sử dụng thiên phú hoặc kỹ năng chiến đấu nào đó à? Nhưng ngại quá, ta đã suy nghĩ đủ phương diện rồi, từ khoảnh khắc ta quyết định tham gia thi đấu Vua Giác Đấu thì ta đã tự hỏi nên dùng phương pháp nào ổn thỏa nhất để đánh bại ngươi. Đến nước này thì ngươi đã không còn bất cứ phần thắng nào nữa rồi. Thuật sương mù!" Valhein nói.

"Ta chỉ tin tưởng chính mình." Giọng của Commodus tràn đầy kiêu ngạo.

"Ta tin tưởng chân lý." Giọng của Valhein rất bình tĩnh.

"Như vậy, ta chắc chắn sẽ chiến thắng chân lý!" Commodus đột nhiên tăng tốc, men theo âm thanh của Valhein xông thẳng tới.

"Rút thể lực!"

"Rút thể lực!"

"Rút thể lực!"

Valhein và hai hóa thân ma pháp cùng sử dụng rút thể lực, ba quả cầu ánh sáng màu xanh cùng lúc bay vào cơ thể Commodus.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy che chắn trước người Valhein. "Rút thể lực..."

Lúc Commodus vọt tới chỗ Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, cơ thể đã trúng tròn mười hai lần rút thể lực.

Valhein và hai hóa thân ma pháp không hề sử dụng ma pháp khác, tiếp tục sử dụng rút thể lực đối với Commodus.

Thân hình Commodus lảo đảo, tốc độ giảm đi, trong mắt lóe lên tia khác thường.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy giống như sói như hổ tiến tới.

"Không phải như thế, nhưng... không có cách nào."

Commodus nói, đột nhiên hít sâu một hơi, quanh người bộc phát một trận ánh sáng màu trắng ngà giống như thần quang của Thần giới, lại giống như chúc phúc của Chúng Thần, hơi thở mạnh mẽ đang xối rửa cơ thể hắn.

Chương 627: Sức mạnh huyết mạch (2)

Chương 627: Sức mạnh huyết mạch (2)

Sức mạnh huyết mạch (2)

Vết thương khép lại, hiệu quả rút thể lực bị xua tan, da cũng trơn bóng như mới.

Tất cả trông như đã quay trở lại thời điểm đỉnh cao nhất.

Thế nhưng vẻ mặt của Commodus trông đặc biệt nghiêm nghị.

"Không có tác dụng đâu, bởi vì ta có thiên phú hệ thủy 'Mất Nước'. Tác dụng của bản thân thiên phú hệ thủy này không lớn, bởi vì đối mặt với một thân thiên phú và năng lực phòng ngự mạnh mẽ, ý chí chiến đấu lại cực kỳ mạnh mẽ như ngươi, cho dù chỉ dừng lại trong sương mù mười phút thì cũng không bị ảnh hưởng quá lớn. Thế nhưng thời gian mà ngươi dừng lại trong cạm bẫy nguyên tố thủy đã vượt xa mười phút, lại còn liên tục di chuyển. Khi nấy ngươi sử dụng sức mạnh rất mạnh mẽ, có thể khôi phục thể lực, điều trị cơ thể, thế nhưng không thể nào khôi phục lượng nước trong cơ thể mà ngươi đã mất đi. Ta rất bội phục sự mạnh mẽ của ngươi, bởi vì nếu là người bình thường bị mất nước tới trình độ như ngươi thì đã tử vong rồi."

Valhein thản nhiên nói ra đòn sát thủ lợi hại nhất của mình.

Lúc nghe tới thiên phú Mất Nước: này, toàn thân nhóm chiến sĩ Spartar lớn tuổi lạnh lẽo, trong mắt xuất hiện sự sợ hãi khó có thể đè nén.

Bốn mươi năm trước, một vị tướng quân Thánh Vực của Spartar đã đắc tội một vị bậc thây Truyền Kỳ của Miletus.

Không lâu sau vị tướng quân kia dẫn theo ba nghìn chiến sĩ Spartar và mười nghìn binh sĩ của các thành bang lệ thuộc tiến đánh một thành bang nhỏ, buổi tối đã xây dựng cơ sở tạm thời ở trên đường.

Đêm hôm đó bắt đầu đổ mưa nhỏ, tí tách tí tách rơi cả đêm.

Sáng sớm ngày hôm sau, vị tướng quân Thánh Vực kia da dẻ toàn thân bị nứt nẻ khóc lóc chạy về Spartar, sau đó phát điên.

Spartar phái người đi tra xét, cuối cùng xác định đó là một vị bậc thây Truyền Kỳ sử dụng thuật tạo mưa không có chút lực sát thương nào nhưng đã kèm thêm thiên phú Mất Nước' của mình.

Một thuật tạo mưa bình thường cộng với thiên phú thoạt nhìn cũng rất bình thường dùng thời gian cả một đêm giết sạch mười ba nghìn chiến sĩ.

Bắt đầu từ ngày đó, địch ý của Spartar đối với ma pháp sư lại càng gia tăng hơn.

"Thì ra là thiên phú khủng khiếp này. Nếu như ngươi có thể vây ta thêm mười phút thì có lẽ ta sẽ không có chút phân thắng nào, nhưng may mắn là ta cảm nhận được nguy cơ, sớm nhảy ra khỏi cạm bẫy. Để ta kết thúc ma pháp của ngươi! Trên đấu trường, ta chính là chân lý.

Commodus nhảy vọt tới lướt qua Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, từ trên trời giáng xuống, đâm về phía Valhein.

Chiến mâu như rồng.

"Ngươi không phải. Đôi tay nham thạch!"

“Đôi tay nham thạch.

Valhein và hóa thân ma pháp Thanh Đồng cùng làm phép, trên đầu vai Valhein xuất hiện bốn cánh tay người khổng lồ.

Đột nhiên, trên đỉnh đầu Valhein xuất hiện vương miện, vương miện bùng nổ tuôn ra ánh sáng màu vàng đất.

Ánh sáng tỏa quanh người Valhein ra ngoài hai mươi mét, mặt đất trong vòng bán kính hai mươi mét này đột nhiên dao động như mặt biển, cát đá mềm mại, bụi bặm như làn sóng.

Âm! Âm! Âm!

Một cây trụ đá thạch anh màu xám trắng thật lớn từ dưới đất mọc lên, vọt tới chỗ Commodus trên bầu trời.

Trụ đá thạch anh này dài hơn mười mét, to đến mức một người có thể ôm hết, giống như cây trụ ở điện thần.

Trong nháy mắt, sáu cây trụ đá lớn từ các phương hướng khác nhau vọt tới chỗ Commodus, không một góc chết.

Toàn trường hét chói tai không ngừng, tiếng than sợ hãi không thôi.

Rất nhiều người bụm miệng, trừng to mắt.

Commodus ở giữa không trung lộ ra biểu cảm kinh ngạc, vung mạnh trường mâu đánh tan một trụ đá lớn, sau đó mượn lực nhảy về phía trước, muốn nhảy tới trên đỉnh đầu Valhein rồi phát động tấn công một lần nữa.

Thế nhưng lần nhảy lên này, trông giống như một con mèo con lấy đà nhảy thật mạnh nhưng lại bị trượt chân nên sức mạnh chỉ đạt được một nửa như dự đoán.

Trong mắt Commodus lóe lên tia mờ mịt, sau đó bị hai cây trụ

đá lớn đánh bay.

"Là sức mạnh của lĩnh vực nguyên tố địa, Vùng Đất Bảo Vệ! Chỉ cần Commodus ở xung quanh Valhein thì sẽ bị thiên phú hệ địa ảnh hưởng!" Một ma pháp sư Hoàng Kim lập tức nhận ra sức mạnh của Valhein.

Ma pháp sư Hoàng Kim kia vừa dứt lời thì trên đỉnh đầu Valhein lại hiện ra một chiếc vương miện. Chiếc vương miện thứ hai nổ tung.

Cơ thể Valhein cấp tốc phình to cao lên, giống như Vương Đại Chùy hóa thân thành người khổng lồ Sơn Khâu vậy, nong vỡ quần áo, hóa thành người khổng lồ cao bốn mét.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy khó tin ngẩng đầu nhìn Valhein, so với Snore còn cao hơn một chút!

Hiện giờ Valhein có sáu cánh tay tráng kiện, dưới tác dụng của huyết mạch Người Khổng Lồ, tất cả sức mạnh phòng ngự trên người Valhein gia tăng gấp bội.

Chiến giáp Sơn Nhạc màu xám bạc bao trùm toàn thân Valhein, phảng phất như Thần Linh trên Thần giới giáng xuống.

Khán giả toàn trường khó tin nhìn một màn này, chỉ có một số ít chiến sĩ và ma pháp sư cấp bậc tương đối cao kiến thức rộng rãi lộ ra biểu cảm hứng thú.

Bọn họ đã xem qua rất nhiêu sức mạnh huyết mạch rồi.

Chỉ có điều chưa từng nhìn thấy nó trên người một ma pháp sư Thanh Đồng.

Chương 628: Bốn tâng

Chương 628: Bốn tâng

Bốn tâng

Bốn cánh tay của Valhein quơ xuống phía dưới một phát, đất đá cát bụi bay lên tạo thành bốn cái chùy đá thật lớn trong tay.

Vương Đại Chùy lộ ra vẻ mặt xấu hổ.

So với cây chùy đá khổng lồ của Valhein, chùy lớn của hắn chỉ là cọng giá mà thôi.

Hai tay Valhein ôm ngực, bốn cánh tay giơ cao cây chùy khổng lồ, từ trên cao nhìn xuống, ánh mắt lạnh nhạt, vẻ mặt bình tĩnh.

Sừng sững như núi.

Khán giả ngơ ngác nhìn người khổng lồ Valhein.

Nắm tay nhỏ bé của Chrismay nắm chặt, vẻ mặt đầy kinh ngạc và hưng phấn.

Ánh mắt nhóm võ sĩ giác đấu Học viện Đệ Nhất thực phức tạp, không quản thế nào cũng không ngờ tới ăn chung ở chung với Valhein lâu như vậy lại không biết đây là một quái vật vượt xa khỏi tưởng tượng của mình.

Commodus ở cách đó hai mươi mét lau máu bên khóe miệng, trong mắt lóe lên cuồng nhiệt và hưng phấn mà trước nay chưa từng có, ánh sáng của Thành Lũy Chiến Hỏa sau lưng lúc sáng lúc tối.

"Tốt lắm! Rất tốt! Đã rất nhiều năm rồi ta không gặp được đối thủ chân chính! Ngươi làm ta nhớ tới chiến đấu vốn là vui sướng như thế! Làm ta nghĩ tới âm thanh mà ta gần như đã quên mất, đối thủ chân chính mà ta muốn, chiến thắng chân chính mà ta muốn! Đánh bại ngươi! Ta là Vua Giác Đấu, Commodusl"

Commodus hét lớn một tiếng, sức mạnh của hắn không tăng thêm, thân thể hắn vẫn không có sức lực như trước, thế nhưng ý chí của hắn phừng lên hệt như ngọn lửa, giống như tăng thêm nhiên liệu cho Thành Lũy Chiến Hỏa.

Thành Lũy Chiến Hỏa, cháy hừng hực.

"Từ hôm nay trở đi, không phải nữa rồi."

Vương miện ngọn lửa xuất hiện trên đỉnh đầu Valhein, sau đó nổ tung.

Ngọn lửa nhàn nhạt bao trùm trong phạm vi mười lăm mét quanh người Valhein, sáu ngọn đèn ánh sáng tạo thành từ ngọn lửa lơ lửng cách người Valhein mười mét, châm chậm xoay tròn.

Hỏa Diễm Chi Đăng đỏ tươi dài một thước, một tay có thể nâng.

Rất nhiêu ma pháp sư hệ hỏa nhìn chằm chằm Hỏa Diễm Chi Đăng, cảm nhận được hơi thở nguyên tố hỏa nồng đậm ở bên trong thì lộ ra vẻ say mê. "Ta chính là Vua Giác Đấu!"

Hai mắt Commodus đỏ sậm, chân đạp đất, nhắm về phía Valhein.

Một cây rồi lại một cây trụ đá từ dưới đất chui lên xông về phía hắn.

Commodus dùng tốc độ khó tin và bộ pháp tuyệt diệu, giống như có thể biết trước hướng trụ đá mà tránh đi, cơ thể mềm mại

như vải bông, tốc độ nhanh như luồng gió.

Valhein vẫn không nhúc nhích lắng lặng nhìn Commodus chạy ào vào lĩnh vực nguyên tố hỏa.

Phừng...

Tất cả thiên phú nguyên tố hỏa như dung nham, thiêu đốt, lan tràn, dính liên, nổ vang, nổ tung cùng bùng nổ, toàn thân Commodus bị ngọn lửa vây quanh.

Thế nhưng hắn giống như người lửa không sợ ngọn lửa, tiếp tục vọt tới trước.

Sáu ngọn đèn Hỏa Diễm Chi Đăng giống như cá mập bơi tới trước, đồng loạt phun ra sáu trụ lửa, mỗi trụ đều thô như eo người, ngọn lửa rực rỡ tuôn trào hệt như dòng nước lũ.

Phừng...

Âm...

Ngọn lửa bùng cháy nổ mạnh, lại một lân nữa giảm bớt tốc độ của Commodus.

Lấy cái giá là điên cuồng tiêu hao thần lực, Commodus chống chọi ngọn lửa xông tới trước.

Hắn vọt tới trước mặt Valhein mười mét.

Một tường đá đột ngột từ dưới đất mọc lên, cao bốn mươi mét, dài bốn mươi mét, dày ba mét!

Trên tường đá là vô vàn ngọn núi, trên mỗi ngọn núi có một người khổng lồ với đủ hình dạng.

Có người khổng lồ đang uống rượu, có người khổng lồ nhìn về phương xa, có người ngửa mặt lên trời rít gào, có người giơ chùy

nện xuống...

Sau đó bên ngoài tường đá nổi lên từng vòng gợn sóng, trung tâm của gợn sóng hiện ra một cây trụ đá thô to cổ xưa, trên mỗi trụ đá xám trắng đều tỏa ra hơi thở cổ xưa thê lương, mỗi trụ đá giống như đều đã từng chống đỡ trời đất, nâng lên Thần giới.

Mỗi trụ đá đều to đến mức cần hai người mới có thể ôm hết.

Cả trăm trụ đá từ tường đá trồi lên, giống như mưa rơi mà nhắm về phía Commodus.

Âm ầm ầm ầm...

Một cây rồi lại một cây mang theo sức mạnh to lớn kỳ lạ đánh vào người Commodus. Lúc đầu Commodus còn có thể dùng thần lực và kỹ năng chiến đấu chống cự, vừa đánh vừa lui, nhưng chậm rãi chỉ có thể bị động phòng ngự, cơ thể không ngừng bị đánh lui.

Tường đá chậm rãi tan rã, Valhein thu hồi Hỏa Diễm Chi Đăng.

Mỗi trụ đá sau khi va chạm đều biến mất, nhưng trên bầu trời phía trên Valhein sẽ xuất hiện một cây trụ đá mới.

Valhein không ngừng đi tới trước, trụ đá không ngừng tấn công, Commodus không ngừng lùi lại.

Âm... ầm... ầm...

Thành Lũy Chiến Hỏa tiêu tan, Commodus dùng thần lực cố chống đỡ.

Thần lực hao hết, hắn dùng chiến mâu chống đỡ.

Chiến mâu nát, hắn dùng nắm tay chống đỡ.

Nắm tay máu thịt be bét, hắn dùng cánh tay chống đỡ.

Xương cánh tay vỡ nát, hắn dùng ngực chống đỡ.

Xương ngực vỡ vụn, hắn dùng đầu ngăn cản.

Âm ầm ầm...

Trên đấu trường xuất hiện một đường máu rõ ràng, Valhein đạp trên đường máu tiến tới trước.

Commodus ngửa mặt lên trời ngã xuống, cả người đẫm máu, thế nhưng hai chân hắn chậm chạp đạp lên bùn đất, cánh tay gấy cố gắng chống đỡ mặt đất, cả người run rẩy ngồi dậy.

Khắp bầu trời phía trên Valhein tràn đầy trụ đá.

“Chịu thua chưa?”

"Ta vẫn còn có thể đứng dậy." Commodus chợt bật dậy, ngọn lửa trong mắt mãnh liệt hơn bất cứ lúc nào.

Gương mặt đầy vết máu của hắn đang mỉm cười, máu đỏ tươi trong kẽ răng không thể che hết phần răng trắng tinh.

"Chúng ta, tiếp tục!" Commodus lảo đảo phóng về phía Valhein, dùng đầu vọt về phía ngực Valhein.

Chương 629: Bốn tâng (2)

Chương 629: Bốn tâng (2)

Bốn tầng (2)

Bốn cây trụ đá rớt xuống, nặng nề nện lên người Commodus.

Đầu Commodus nằm trên mặt đất, tiếng xương vỡ giòn tan vang vọng khắp toàn trường.

Phốc...

Commodus phun ra một ngụm máu, hai chiếc răng trắng tinh lăn lăn trên đất, bị bụi bặm dính vào.

Hộc hộc...

Commodus thở hổn hển như một cái hộp bị lọt gió, nhưng rất nhanh hô hấp đã trở nên yếu ớt.

Valhein đứng bên cạnh Commodus, lẳng lặng nhìn vị Vua Giác Đấu ngày xưa, mặt không biểu cảm.

"Còn có thể đứng dậy không?"

"Đương nhiên có thể!" Âm thanh đầy vui sướng của Commodus vang lên: "Khụ khụ... phốc..."

Commodus lại phun ra một ngụm máu, dùng đôi tay giống như thịt nhão chống đỡ cơ thể, mất ba phút mới có thể đứng dậy.

Hắn nghẹo đầu, giống như xác chết thối rữa, lảo đảo đi về phía Valhein, mỗi bước đi lâu giống như đi một năm vậy.

Trên mặt Commodus vẫn mang theo ý cười.

Khóe mắt của hắn lóng lánh chớp lóe, ướt át vết máu khô.

Một bước, hai bước, ba bước...

Cơ thể Commodus nghiêng một cái, nặng nề ngã xuống đất.

Valhein nhìn vê phía trọng tài.

Trọng tài lắng lặng nhìn Commodus.

Valhein nhìn về phía người chủ trì.

Người chủ trì lắng lặng nhìn Commodus.

Valhein nhìn toàn trường.

Toàn trường lẳng lặng nhìn Commodus.

Valhein nhìn Commodus.

Commodus quỳ rạp xuống đất, nghẹo đầu, một bên mặt áp sát mặt đất, bên còn lại hướng về phía Valhein.

Hắn vẫn còn mỉm cười như cũ.

"Ta, thua." Commodus chậm rãi nhắm mắt lại.

Valhein thu lại tất cả sức mạnh, cơ thể lảo đảo, cũng không để ý hình tượng ngồi xuống bên cạnh Commodus, nhưng trên người vẫn bao trùm chiến giáp Sơn Nhạc như cũ.

Quần áo đã rách nát.

"Valhein chiến thắng!" Trọng tài Thánh Vực nói xong thì quay đầu nhìn vê phía chủ tư tế Chiến Thần Điện, chủ tư tế nhìn sang Đại Tế Ti.

Đại Tế T¡ gật nhẹ đầu, ánh mắt nhu hòa.

Chủ tư tế bay tới chiến trường, thi triển thần thuật mạnh mẽ.

Chỉ thấy một cột sáng màu trắng sữa có đường kính hơn ba mét từ trên trời giáng xuống bao phủ lấy hai người Commodus và Valhein, tỏa ra ánh sáng thần thánh.

Trong cột sáng, Valhein nhìn thấy cơ thể Commoodus đang lành lại với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy.

Chỉ hơn mười giây thì cơ thể Commodus đã khôi phục bình thường, thậm chí ngay cả tình trạng mất nước trước đó cũng biến mất.

"Ngươi rất không tồi." Chủ tư tế Chiến Thần Điện hơi mỉm cười với Valhein rồi xoay người đi.

Commodus nhẹ nhàng xoay người, ngửa mặt hướng lên trời, râu mép ma pháp đã không còn trên mặt hắn.

"Mệt mỏi quá..." Hắn nhìn thẳng lên bầu trời trong xanh, nhẹ giọng thở dài.

Valhein gỡ râu mép ma pháp ném qua một bên, nằm ngửa xuống, đồng dạng cũng nhìn bầu trời.

"Ngươi đang nghĩ gì vậy?" Valhein hỏi.

"Không nghĩ gì cả, đầu óc trống rỗng." Âm thanh của Commodus rất ôn hòa, giống như đã thay đổi một linh hồn khác vậy.

"Nếu như ngươi dốc toàn lực ứng phó ngay từ ban đầu, không quản hậu quả mà ra tay thì phần thắng sẽ lớn hơn." Valhein nói.

"Khi ngã xuống lần đầu tiên, ta mới hiểu được." Âm thanh của Commodus tràn đầy tiếc nuối.

"Bây giờ ngươi đã biết nguyên nhân gốc rễ làm mình thất bại chưa?" Valhein hỏi.

"Là do ta đã không dốc toàn lực ngay từ đầu."

"Đó là tâng hành vi mà thôi." Valhein nói. "Ta không hiểu." Commodus nhíu mày nói.

"Ngươi thua ta là kết quả của mặt ngoài cùng nhất, ai cũng có thể trực tiếp nhìn thấy, còn có thể gọi là tâng biểu tượng." Valhein nói.

"Cái này hiểu."

"Hành động gì của ngươi đã dẫn tới kết quả ngươi thua ta, tạo thành tầng biểu tượng? Là vì ngươi đã không dốc toàn lực ra tay ngay từ lúc đầu, hành động này đã dẫn tới kết quả ngươi thua ta.' Valhein nói.

"Vậy phía dưới tầng hành vi là gì?" Commodus hỏi.

"Tầng nguyên lý. Ngươi cần phải trả lời chính xác vấn đề của chính ngươi, vì sao ngươi lại chọn đánh lâu dài chứ không phải là tốc chiến tốc thắng?" Valhein hỏi.

Commodus suy nghĩ một chút rồi nói: "Ta hiểu đại khái rồi, ta căn cứ vào nhiều nguyên nhân. Thứ nhất, Menelaus sử dụng phương pháp tốc chiến tốc thắng, kết quả là thất bại, ta theo bản năng cho rằng tốc chiến tốc thắng không thích hợp. Thứ hai, ta muốn mình hiểu được cách chiến đấu của ngươi, như vậy mới có biện pháp nhắm vào ngươi hiệu quả hơn, mà chuyện này thì cần thời gian. Thứ ba, cũng là quan trọng nhất, ta cho rằng khi ma lực của ngươi và thần lực của ta cùng tiêu hao hết thì phân thắng của ta sẽ lớn hơn một chút. Nguyên nhân thứ ba, dùng trên ma pháp sư bình thường thì rất chuẩn xác, nhưng dùng trên người ngươi... thì hoàn toàn không dùng được, ta chỉ cho rằng ngươi có huyết mạch

nguyên tố bình thường mà thôi, không ngờ lại là nguyên tố Tướng Quân, mặc dù không phải như Aristoteles nhưng cũng không phải người mà ta có thể ngăn cản."

Trong giọng nói của Commodus tràn đầy tiếc nuối.

"Như vậy, ngươi cần phải tiếp tục hỏi chính mình, tại sao ngươi lại cho rằng Menelaus không được thì ngươi cũng không được? Vì sao ngươi nhất định cần phải tốn một khoảng thời gian dài hiểu ta rồi mới có thể nhắm vào ta? Tại sao ngươi cho rằng đối với ma pháp sư khác có thể thì đối với ta cũng có thể?" Valhein hỏi.

Commodus sửng sốt thật lâu, thở dài nói: "Ta không nghĩ ra."

"Ngươi cho rằng có nhiều yếu tố như vậy tạo thành, nhưng ta cho rằng nhân tố quan trọng nhất chính là ngươi dùng phương pháp gì để suy nghĩ, ta gọi đó là tâng tư duy." Valhein nói.

"Không phải chúng ta đều nghĩ xem nên làm sao để trở thành Vua Giác Đấu à?" Commodus hỏi ngược lại.

Chương 630: Đổi mới

Chương 630: Đổi mới

Đổi mới

"Ngươi dùng cả một đời để suy nghĩ xem nên làm sao để trở thành Vua Giác Đấu, mà suy nghĩ làm sao trở thành Vua Giác Đấu chỉ là chút nhạc đệm mười mấy ngày trong cuộc đời của ta mà thôi." Valhein nói.

"Suy nghĩ của ta là chính xác." Commodus nói.

"Ta cũng không nói ngươi sai. Ngươi xem đi, chúng ta ở trong đấu trường, nhưng bên ngoài đấu trường là Spartar. Ngoài Spartar là Hy Lạp, ngoài Hy Lạp chính là thế giới loài người. Trên thế giới loài người là Thần giới, mà Thần giới cũng chỉ là một phần của thế giới vô tận. Ngươi cho rằng tư duy của Vua Đấu Trường cao hơn, sâu hơn, rộng hơn hay Vua Spartar lợi hại hơn? Hay Vua Hy Lạp lợi hại hơn? Hay Vua Nhân Loại lợi hại hơn? Hay là Thần Vương lợi lại hơn? Hay là Vua của Thế Giới lợi hại hơn?" Valhein hỏi.

"Ta vẫn không hiểu." Commodus nói.

"Ngươi là võ sĩ giác đấu, ngươi tìm kiếm chân lý của đấu trường. Ta là ma pháp sư, ta tìm kiếm chân lý của thế giới. Đương nhiên, ta cũng không nói ma pháp sư cao quý hơn võ sĩ giác đấu, nói đúng hơn là ta muốn hỏi ngươi, ngươi cho rằng chân lý mà ngươi tìm được ở đấu trường này gần với chân lý tâng sâu sắc nhất, hay là chân lý của thế giới ma pháp càng gần với chân lý tâng sâu nhất hơn?" Valhein hỏi.

"Ta là võ sĩ giác đấu, nhưng ta cũng là chiến sĩ, chiến sĩ không

thua kém ma pháp sư!" Commodus nói.

"Chiến sĩ sẽ không áp chế cấp bậc của mình nhiều năm như vậy." Valhein nói.

Commodus nhíu mày.

Valhein nhìn chằm chằm cụm mây trắng trông như cây bông vải trên bầu trời, nói: 'Mơ ước lúc còn nhỏ của ngươi là gì?"

"Vua Giác Đấu! Từ nhỏ ta đã muốn làm Vua Giác Đấu." Trong giọng nói của Commodus tràn đầy kiêu ngạo, giống như một đứa bé.

"Chỉ muốn làm Vua Giác Đấu?"

"Đúng thế, chỉ muốn làm Vua Giác Đấu! Lúc lần đầu tiên quan sát trận chiến của Vua Giác Đấu thì ta đã biết đây là mục tiêu của cả đời mình." Commodus mỉm cười, vẻ mặt nhu hòa hệt như cụm mây trên bầu trời.

"Thế nhưng ngươi đã hoàn thành rồi." Valhein nói.

"Hử?" Cũng không biết là Commodus không nghe thấy hay không hiểu.

"Ngươi sớm đã hoàn thành ước mơ lúc còn nhỏ của mình rồi, ngươi sớm đã là Vua Giác Đấu." Valhein nói.

'Không sai. Commodus lộ ra nụ cười hài lòng.

Valhein thở dài.

"Hoàn thành mơ ước lúc còn nhỏ, hoàn thành mục tiêu của quá khứ, chẳng lẽ không phải là chuyện tốt à?" Commodus mỉm cười nói.

"Lúc ngươi là đứa nhỏ, mục tiêu của ngươi là Vua Giác Đấu.

Vậy bây giờ ngươi là Vua Giác Đấu, mục tiêu của ngươi là gì?"

Âm thanh của Valhein rất nhẹ, nhưng so với một triệu cột đá đập trúng người lại càng làm Commodus đau đớn hơn.

Commodus đột nhiên cảm thấy máu thịt của mình rất đau đớn, xương cốt đau đớn, tủy xương cũng đau đớn, thậm chí ngay cả linh hồn cũng đau đớn.

"Ngươi đang nói ta bây giờ ngay cả đứa nhỏ cũng không bằng à? Ta đã làm sai gì sao?" Commodus cố sức siết chặt nắm tay, ánh mắt mờ mịt, không biết nhìn về phía nào.

"Sai lầm mà chúng ta thường mắc phải nhất chính là lẫn lộn mục tiêu ngắn ngủi và mục tiêu cuộc sống, cho rằng hoàn thành mục tiêu tạm thời chính là hoàn thành mục tiêu của cuộc sống." Valhein nói.

"Không phải ngươi vẫn luôn muốn trở thành Truyền Kỳ à? Truyền Kỳ cũng chỉ là một mục tiêu tạm thời lâu hơn Vua Giác Đấu một chút mà thôi." Commodus nói.

"Truyền Kỳ chỉ là mục tiêu ma pháp sư của ta, hơn nữa nó là mục tiêu mà ta có thể nói ra, trên Truyền Kỳ thì vẫn còn cái khác, ta không thể nói. Ta vẫn luôn nói rằng ta muốn làm thế giới này tốt đẹp hơn, muốn trở thành Truyền Kỳ. Đáng tiếc không có bao nhiêu người chân chính hiểu được những lời này." Valhein nói.

"Ta cũng không thể nào hiểu được." Commodus nói.

Valhein giơ tay lên chỉ lên bầu trời.

"Ta chưa bao giờ quan tâm tới lồng giam vương vị, tương lai của ta chính là mặt đất và bâu trời."

Commodus lẳng lặng nhìn bầu trời, không biết tại sao mũi hơi chua xót, tia sáng nhộn nhạo trong mắt.

"Vậy, ta nên làm thế nào?”

"Một bộ quần áo rách thì cứ đổi bộ quần áo mới là được. Một kỹ năng chiến đấu bị loại bỏ, đổi kỹ năng chiến đấu mới là được. Một loại tư duy bị lạc hậu, vậy sinh ra cái mới, tìm kiếm tư duy tốt hơn cho thế giới này là được. Thế giới này rất đơn giản, chỉ là chúng ta vẫn luôn tự giam cầm chính mình."

Commodus rốt cuộc không có cách nào chú ý tới bầu trời nữa, quay sang nhìn về phía Valhein, trong cơ thể của thiếu niên này tựa hồ ẩn giấu một bậc thầy trí tuệ.

"Hiện giờ ngươi đã biết vì sao mình thua ta chưa?" Valhein hỏi.

Commodus cẩn thận ngẫm lại cuộc nói chuyện với Valhein, một lần lại một lần hồi tưởng, cẩn thận ngẫm lại từng câu nói của Valhein.

Qua hồi lâu, hắn hiểu ra.

"Ta chỉ muốn trở thành Vua Giác Đấu, vì thế ta chỉ để ý tới mọi thứ trong đấu trường, dần dà ở trong đấu trường thì ta quả thực ngày càng lớn mạnh. Ta càng mạnh thì lại càng cho rằng chân lý trong đấu trường là chân lý chân chính, những cái khác không quan trọng. Cho dù bên ngoài xuất hiện một loại chân lý mới, một chuyện mới, nhưng bởi vì ta chỉ quan tâm tới đấu trường nên đã bỏ qua, thậm chí còn căm thù. Đây là tất nhiên, bởi vì ta sẽ liều mạng bảo vệ thứ mà mình cho là đúng. Hiện giờ trong đấu trường có một người bên ngoài tới, đó chính là ngươi."

Chương 631: Đổi mới (2)

Chương 631: Đổi mới (2)

Đổi mới (2)

Commodus liếc nhìn Valhein, tiếp tục nói: "Tất cả của ngươi thực tế đều vượt xa khỏi phạm vi đấu trường, thế nhưng ta vẫn như cũ dùng cách thức của đấu trường để suy nghĩ cách chiến đấu của ta và ngươi. Ta không... dùng cách nói 'sinh ra cái mới' mà ngươi nói để tự hỏi, ta chỉ có thể đánh bại ngươi khi ta cũng đứng ở độ cao như ngươi và có tâng tư duy không thua kém ngươi."

"Bây giờ ngươi đã biết vì sao Leonidas và Sisyphus có thể chiến thắng ngươi chưa?" Valhein hỏi.

Ánh mắt Commodus chậm rãi trừng to.

"Ta nhớ ra rồi, Leonidas từng nói một câu, hắn phải giống như Heracles vậy, trở thành người mạnh nhất dưới Thần, trong mắt của hắn là thế giới của tất cả con người, hắn tất nhiên có thể nhìn thấy chân lý toàn thế giới."

"Sisyphus có nói, hắn muốn trở thành Sisyphus của các thế giới, hắn rất ngông cuồng, thế nhưng chỉ cân hắn nói ra lời đó thì nó sẽ ép buộc hắn đưa mắt mình nhìn ra thế giới. Cái mà hắn thấy cũng là chân lý thế giới."

"Ngươi cũng giống như thế, các ngươi đều thế, các ngươi muốn xem thế giới, cũng nhìn thấy thế giới, vì thế đấu trường sẽ không vây khốn các ngươi. Mà ta, ta chỉ biết đối phó với đám cá nhỏ trong cái hồ đấu trường này, một khi một con rồng khổng lồ từ biển tiến vào hồ, cho dù chỉ là rồng nhỏ thì trong mắt ta đó

cũng chỉ là một con cá hơi lớn một chút mà thôi. Ta dùng phương pháp đối phó với đám cá để đối mặt với rồng thì làm sao có thể giành được thắng lợi. Ta đã hiểu rồi..."

Commodus than nhẹ một tiếng, tiếp tục nói: "Ta rốt cuộc cũng hiểu được vì sao ngươi lại lấy sách vở ra học tập trước mặt mọi người, vì sao không chú ý tới sự ủng hộ hay phản đối của người xem, vẫn luôn làm ra những chuyện không nên làm ở đấu trường rồi, không phải tính cách ngươi kỳ lạ, không phải vì lòe thiên hạ, không phải vì ngươi là kẻ đặc biệt, không phải vì cái gì khác. Chỉ vì trong mắt ngươi, đấu trường và nơi khác không hề khác biệt, chỉ là một phần của thế giới mà thôi."

"Như vậy, Vua Giác Đấu Commodus, bây giờ mộng tưởng và mục tiêu của ngươi là gì? Giống như ước mơ của trẻ con, tiếp tục làm Vua Giác Đấu sao?" Valhein hỏi.

"Ta đã không phải là Vua Giác Đấu nữa rồi..." Nói tới đây, cơ thể Vua Giác Đấu đột nhiên chấn động, đầy kinh hãi nhìn Valhein.

Valhein vẫn nhìn bầu trời như cũ, khóe môi nhếch lên.

"Ta hiểu rồi... ta rốt cuộc hiểu được sự kinh khủng của người như ngươi và Aristoteles. Khi ta còn làm Vua Giác Đấu, ta chỉ biết làm Vua Giác Đấu, khi ta không còn là Vua Giác Đấu, ta vẫn chỉ nghĩ tới chuyện giành lại Vua Giác Đấu. Hiện giờ sau cuộc nói chuyện với ngươi, khi ta đã không còn là Vua Giác Đấu, ta mới xem xét tới mục tiêu khác. Thế nhưng ngươi, Aristoteles, những thiên tài trong mắt mọi người như các ngươi, ngay từ lúc ban đầu đã trực tiếp không thèm để mắt tới loại mục tiêu ngắn ngủi như Vua Giác Đấu này mà trực tiếp hướng tới mục tiêu càng xa hơn."

"Ta chỉ tổng kết sắp xếp lại những điểm giống nhau của các vị bậc thầy, sau đó học tập mà thôi.' Valhein nói.

"Có điêu, mục tiêu của các ngươi xa như vậy, thật sự có thể

hoàn thành sao?" Commodus hỏi.

"Bọn họ chưa bao giờ hỏi, ta cũng không hỏi, ta chỉ hỏi vì sao."

Valhein thở hắt một hơi, đứng dậy.

Trên khán đài, một số người rất ít ỏi nhìn chằm chằm Valhein, rơi vào suy ngẫm.

Valhein nhặt râu mép ma pháp, phủi phủi bụi đất, sử dụng thuật tạo nước rửa sạch rồi dán dưới mũi.

"Xin lỗi vì đã để các vị đợi lâu, ta đang khai thông cho Commodus, dù sao thì tên biến thái trong đầu đầy suy nghĩ xấu xa như thế một khi thất bại rất có thể sẽ làm ra chuyện đáng sợ, ví dụ như chạy ra đường lớn nhổ lông người khác."

Toàn trường cười to, rất nhiều người vừa cười vừa mắng Valhein.

Có điều khán giả cũng thở phào, khi nãy mặc dù không biết hai người đang nói gì nhưng hiển nhiên không phải chỉ là nghỉ ngơi.

Commodus thua quá thảm.

Thậm chí còn thảm hơn bại tướng dưới tay hắn những năm qua, nếu Valhein hỗ trợ khuyên nhủ thì mọi người cũng yên tâm hơn.

Không có người Spartar nào muốn thấy võ sĩ giác đấu nổi tiếng nhất thành bang mình gục ngã không gượng dậy nổi.

Valhein quay đầu lại nhìn chằm chằm Commodus nằm dưới đất, đưa tay.

"Tới, thể nghiệm cảm giác người khác giành được Vua Giác Đấu đi nào, đã mười năm rồi ngươi không có được cảm giác này, khẳng định rất hoài niệm."

Lẫn trong tiếng cười mắng, Commodus liếc Valhein trắng mắt, đưa tay.

Valhein kéo Commodus một cái.

Toàn trường hoan hô.

"Commodusl"

"Commodusl" '€ommodusl"

Khán giả toàn trường đồng loạt hô to, cổ vũ Commodus, cám ơn hắn đã mang tới một trận chiến đấu đặc sắc cho mọi người.

Hai người đi tới dưới lộ đài miệng rồng, nơi đó bày rất nhiều bức tượng gỗ của Thần Linh.

Pho tượng Chủ Thần chỉ có một vị là Thần Chiến Đấu Ares, những cái khác đều là Chân Thần, cấp bậc thấp hơn Chủ Thần.

Valhein nhìn một vòng tượng thần, sau đó nhìn về phía vị chủ tư tế đã cứu chữa cho Commodus.

Đây là một cụ già mỉm cười hiền lành, áo choàng trắng trên người tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt.

"Chúc mừng ngươi, Valhein thân mến, từ hôm nay trở đi ngươi chính là Vua Giác Đấu, thậm chí có thể trở thành Vua Giác Đấu Spartar.' Cụ già giang hai tay cho Valhein một cái ôm.

Lúc hai người tách ra, cụ già thuận tiện tháo xuống râu mép ma pháp của Valhein.

Chương 632: Đổi mới (3)

Chương 632: Đổi mới (3)

Đổi mới (3)

Ánh mắt Commodus khẽ động, hơi cúi đầu, bảo trì khiêm tốn.

"Kinh nghiệm của ngài rất phong phú." Valhein mỉm cười trừng mắt nhìn.

Cụ già cười ha ha một tiếng, lộ ra vẻ mặt hiền lành nói: "Ngươi là một đứa trẻ thích nói thật, ta cũng là người thích nói thật. Như vậy ngươi có hứng thú gia nhập Spartar hay không? Ngươi xem, người Spartar rất thích ngươi, cho dù ngươi chỉ là một vị khán giả trên đấu trường, cho dù ngươi đánh anh hùng Commodus của bọn ta thê thảm đến như vậy, bọn ta và Athens không giống nhau."

"Ta sợ lời nói của ta quá tổn thương người." Valhein nói.

"Nói đi, ngày hôm nay ngươi chính là Vua Giác Đấu, chỉ cần không xúc phạm, ngươi thậm chí có thể mắng to bất cứ vị nào trên sân đấu, bao gồm cả vị Đại Tế Ti mà ta vẫn luôn muốn kéo hắn xuống kia." Cụ già mỉm cười nói.

Valhein dở khóc dở cười, người Spartar quả nhiên hoàn toàn khác với người Athens.

Rõ ràng là thầy tế tư nhưng lại có một thân thô bỉ của chiến sĩ.

"Khi ngài muốn phân rõ ta là võ sĩ giác đấu Spartar hay võ sĩ giác đấu Athens thì ta đã biết, Spartar giống như Athens." Valhein mỉm cười nói.

Commodus lập tức nhớ tới cuộc nói chuyện trước đó của hai người, chậm rãi suy ngẫm.

Ông cụ nói: "Đúng vậy, ta có lòng ích kỷ. Nhưng lòng ích kỷ của ta là vì thành bang, lòng ích kỷ của ta là vì Thân Chiến Đấu, ta cực kỳ mong muốn ngươi trở thành võ sĩ giác đấu của Ares.'

"Chúng ta đều là con dân của Thần." Valhein thành kính nói.

Ông cụ lắng lặng nhìn Valhein.

Commodus cũng lắng lặng nhìn Valhein.

"Lễ nào ta nói sai sao?" Valhein mỉm cười hỏi.

"Ngươi rất thích hợp làm quan ngoại giao." Giọng nói của ông cụ tràn đầy bất đắc dĩ.

"Không, ta chỉ không muốn bị trói buộc, thế giới lớn như vậy, ta muốn đi xem thử." Valhein nói.

"Ở dưới hào quang của Thần thì ngươi mới có được sức mạnh mạnh mẽ hơn, mới có thể thấy thế giới rộng lớn hơn."

"Ta đã đắm chìm trong hào quang của Thần Chiến Đấu, cũng đã đắm chìm trong hào quang của Chúng Thần." Valhein chân thành nói. Ông cụ thở dài, nói: "Nếu ngươi cứ khăng khăng như thế, thế thì vì Spartar, vì Thần Chiến Đấu, ta chỉ có thể hướng Thần Chiến Đấu cầu nguyện trước khi trao giải, cầu xin Thần Chiến Đấu bệ hạ từ bỏ thần ban dành cho ngươi."

"Vì ta, can thiệp Thần Linh à?" Nụ cười trên mặt Valhein biến mất.

"Không, đây chỉ là cá nhân ta cầu xin Thần Chiến Đấu bệ hạ." Vẻ mặt ông cụ lạnh nhạt.

"Thực đáng tiếc, ngươi tước bỏ ta thì tức là ngươi có thể tước

bỏ người khác, có thể tước bỏ bất cứ người nào có ích với Chiến Thần Điện." Valhein than nhẹ một tiếng.

"Ta làm tất cả đều là vì Thần Chiến Đấu bệ hạ." Giọng nói của ông cụ tràn đầy thành kính.

"Đây chính là tính hạn chế của loài người chúng ta, chúng ta luôn cho rằng mình chính xác, luôn cho rằng chúng ta có thể quyết định xem Thần Linh cần gì.' Valhein nhìn thoáng qua Commodus.

Commodus cúi đầu rũ mi mắt, không nói được lời nào.

"Ma pháp sư quả nhiên rất biết cách nói chuyện, hiện giờ, chúng ta tiếp tục buổi lễ trao giải." Trên mặt ông cụ một lần nữa xuất hiện dáng vẻ tươi cười.

Nụ cười của hắn bây giờ còn xán lạn hơn khi nãy, mỗi nếp nhăn tựa hồ đều có ánh sáng tỏa ra.

"Tất cả như ngài mong muốn." Trên mặt Valhein hiện lên nụ cười mỉm tương tự.

Valhein đạp lên bậc thang tiến lên đài cao, sau đó ông cụ đội vòng nguyệt quế lên đỉnh đầu Valhein, trao cúp cho Valhein, cuối cùng trịnh trọng giao cho Valhein một cái hộp gỗ rất đẹp.

Tay trái của Valhein câm cúp Vua Giác Đấu, tay phải câm lấy Kiếm Vinh Quang trong hộp gỗ, giơ lên cao.

Kiếm dài có bê mặt bằng đồng thau, ánh sáng màu trắng nhàn nhạt lấp lánh dưới ánh mặt trời, tựa hồ có thể chiếu sáng toàn trường.

Toàn trường hoan hô.

"Vua Giác Đấu!"

"Vua Giác Đấu!"

"Vua Giác Đấu!"

Commodus ngẩng đầu nhìn Valhein, ánh mắt phức tạp nhưng chậm rãi lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Hắn nhớ tới chính mình khi còn bé, nhớ tới đứa nhỏ đứng trên khán đài lớn tiếng gào la, nhớ tới đứa bé thề rằng phải trở thành Vua Giác Đấu.

"Khi ta đã là Vua Giác Đấu, ta vẫn muốn làm Vua Giác Đấu sao?" Commodus nhìn Valhein, trong lòng nhiều lần hỏi vấn đề này.

Mỗi lần hỏi, trái tim hắn lại đập kịch liệt hơn.

Hỏi đến cuối cùng, trái tim hắn gần như muốn nổ tung, máu trong người giống như sôi sùng sục.

Chrismay quay đầu nhìn về lộ đài miệng rồng.

Nghi thức trao giải kết thúc, trong tiếng hoan hô của mọi người, chủ tư tế rời đi, người chủ trì giới thiệu.

Đợi tới khi người chủ trì nói xong thì mời mọi người chủ động rời đi, thế nhưng không có ai động cả.

Tất cả mọi người nhìn Valhein, nhìn pho tượng Chúng Thần ở sau lưng Valhein.

Nhóm thầy tư tế của Chiến Thần Điện lộ ra nụ cười kỳ lạ.

Commodus than nhẹ một tiếng, cho dù là chính mình đã trở thành Vua Giác Đấu mười lân thì cũng chỉ nhận được hai lần thân ban, hơn nữa cũng chỉ là thân ban của Điện Thần Chiến Đấu chứ không phải thật sự là Thần Chiến Đấu tự mình ban cho.

Nhóm võ sĩ giác đấu của Học viện Đệ Nhất nhẹ giọng thở dài, lộ ra vẻ mặt đồng cảm.

Ở Spartar, người lần đầu tiên trở thành Vua Giác Đấu đều sẽ nhận được thần ban, đây đã trở thành lệ cũ.

Không ngờ Valhein đã phá vỡ thần thoại chiến sĩ Vua Giác Đấu, cũng phá vỡ cả quy tắc là Vua Giác Đấu chắc chắn sẽ được thần ban.

Nhóm ma pháp sư ở hiện trường nhìn Valhein, trong mắt mơ hồ lộ ra giận dữ.

Chương 633: Công bằng

Chương 633: Công bằng

Công bằng

Nhóm ma pháp sư siết nắm tay.

Chrismay níu vạt áo, nhỏ giọng nói: "Này không công bằng."

"Thần nói công bằng thì chính là công bằng." Ánh mắt của ông cụ đánh xe đầy buồn bã.

Thành Athens.

Tiếng chuông nghỉ trưa của Học viện Plato vang lên.

Nhóm học sinh lớp ba năm hai chờ giáo viên rời đi.

Trên chiếc bàn dài ở hàng cuối cùng, Hoth nghiêm túc vẽ bản đồ tư duy khó coi trên sách ma pháp.

dJimmy và Albert đang bàn xem trưa nay ăn gì.

Paloma quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, dưới ánh mặt trời chiếu rọi, cây cỏ đang lóe sáng.

Tay phải của nàng nhẹ nhàng xoa chiếc nhẫn khỏe mạnh.

Đột nhiên thầy Niedern bước nhanh vào.

"Mọi người chờ chút, ta muốn thông báo một chuyện quan trọng." Vẻ mặt thầy Niedern rất nghiêm nghị, ánh mắt lạnh lùng.

Trái tim tất cả mọi người căng thẳng.

Niedern nói: "Tiền tuyến truyền chiến báo về, đại quân Ba Tư đã rời khỏi bán đảo Euboea, đang xuất phát tới đồng bằng Marathon. Núi Chiến Thần đã phát động chiêu mộ binh sĩ. Học viện Plato cũng nằm trong phạm vi chiêu binh. Phòng giáo vụ quyết định sẽ điều một số lớp suốt đêm tiến tới đồng bằng Marathon, phối hợp liên quân Hy Lạp chống lại đại quân Ba Tư. Tập thể lớp ba năm hai chúng ta đã được chiêu binh, sáng sớm ngày mai theo quân đội xuất phát. Lần hành động này tương đương với khảo nghiệm Thanh Đồng..."

Chờ Niedern nói xong mọi chuyện cần chú ý thì cả lớp cũng nổ tung, nhóm học sinh thảo luận âm ï.

"Sao lại đột nhiên như vậy chứ? Đám Ba Tư chó chết! Sao lại muốn xâm lược Hy Lạp chúng ta chứt

"Mọi người đừng sợ, Chúng Thần sẽ phù hộ chúng ta."

"Tất cả mọi người đều là người của Học viện Plato, đừng tin chuyện hoang đường Chúng Thần phù hộ đó chứ, nếu Chúng Thần phù hộ người Hy Lạp thì những người kia vì sao lại chết? Chúng Thần mới không rảnh rỗi như thế mà phù hộ chúng ta đâu." "Mọi người đừng tranh cãi, hiện giờ đầu tiên là phải xem xem làm sao tự bảo vệ mình trên chiến trường. Ai quen biết bạn bè trong quân đội thì nghĩ cách để họ sắp xếp chúng ta ở khu vực không quá nguy hiểm, chuyện này là quan trọng nhất."

“Ta đoán, ngoại trừ Paloma thì không ai giúp được chúng ta."

"Có điều, dựa vào thói quen của gia tộc Bán Thần thì đại khái sẽ sắp xếp Paloma tới chỗ nguy hiểm nhất."

"Đáng tiếc Valhein không ở, nếu hắn ở đây thì khẳng định sẽ nghĩ ra ý kiến hay, ma pháp của hắn khẳng định cũng có thể làm chúng ta an toàn hơn."

"Lạc đề, lạc đề rồi, ta cảm thấy quan trọng nhất là... thây Niedern, buổi trưa bọn con có thể về nhà chuẩn bị không ạ?"

"Buổi chiều vẫn còn lớp, tới tối tan học xong thì có thể về nhà chuẩn bị."

Âm thanh oán giận vang lên không ngừng, hơn phân nửa học sinh trợn trắng mắt.

"Thầy ơi, ngài nói với phòng giáo vụ một chút đi ạ, để bọn con về nhà sớm đi."

"Đúng đấy ạ, bọn con đã sắp chết trên chiến trường rồi, cho nghỉ nửa ngày cũng không được sao ạ?"

"Muốn chết thì ngươi chết đi, bọn ta đều sẽ sống sót trở về, cái đồ mỏ quạ đen!"

dJimmy la lớn: "Mọi người ăn cơm trưa nhanh một chút nhá, cơm nước xong thì phải trở vê phòng học thảo luận xem chúng ta nên làm gì, sau đó trên đường chạy tới Marathon thì thảo luận xem nên chiến đấu thế nào, nên làm sao tự bảo vệ mình."

"Nghe .Jimmy đi!"

Nhóm học sinh lục tục đứng dậy, đột nhiên mặt đất chấn động.

'Làm sao vậy?"

"Lẽ nào người Ba Tư đã đánh tới Athens rồi?"

"Chấn động này có hơi quen nha..." Albert lẩm bẩm.

"Ta nhớ ra rồi, ngày đó khi Valhein được Nữ Thần Athena quan tâm thì hình như cũng có chấn động như thế này..."

"Đi, chúng ta ra ngoài xem một chút."

Nhóm người chạy ra ngoài phòng học, nhìn về phía pho tượng Athena khổng lồ.

"Quả nhiên..."

Nhóm người khó tin nhìn thấy bức tượng thần Athena vốn hướng mặt về phía đông biển Aegean, thế nhưng bây giờ đang từ từ chuyển động, từ phía đông chuyển về phía nam.

Thế nhưng chỉ chuyển động trong một chốc lát thì chấn động ngừng lại. Nhóm người nháy mắt một cái, đột nhiên phát hiện bức tượng thần Athena khổng lồ tựa hồ đã khôi phục lại vị trí cũ.

"Xảy ra chuyện gì thế, sao lại quay về chỗ cũ rồi?"

"Chẳng lẽ mọi người bị hoa mắt tập thể? Nhưng chấn động là thật mà."

"Đúng là chuyện lạ mỗi ngày đều có, có Valhein thì đặc biệt nhiều."

"Sẽ không phải cũng có liên quan tới Valhein chứ?"

"Liên quan gì tới Valhein chứ, cũng không biết hắn đang lánh nạn ở nơi nào..."

'Aiz, Valhein đáng thương...

Paloma siết chặt nắm tay.

Spartar, đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ.

Valhein thản nhiên, chuẩn bị cất bước đi xuống.

Đột nhiên, bức tượng gỗ Thần Chiến Đấu giống như hơi chấn động một cái, như có tiếng trống trận nổ vang, sau đó bức tượng gỗ tỏa ra ánh sáng đỏ ngòm.

"Là thân ban!"

"Thần Chiến Đấu bệ hạ giáng xuống!"

Người Spartar hưng phấn gào lên, rất nhiều người quỳ xuống, nhóm thầy tế tư nhìn nhau, cũng vội vàng quỳ xuống.

Valhein xoay người nhìn vê phía bức tượng gỗ Thần Chiến Đấu đang tỏa ra ánh sáng đỏ.

Bức tượng gỗ kia tựa hồ chậm rãi giơ tay lên, chỉ về phía Valhein.

Một tia sáng bay tới tiến vào trong cơ thể Valhein.

Sau đó, bức tượng gỗ Thần Chiến Đấu tựa hồ đã khôi phục nguyên trạng, lắng lặng nhìn phương xa.

Người chủ trì có chút sửng sốt, gào lớn: "Chúng ta hãy hoan hô vì Valhein!"

"Valheint

"Valhein

Người Spartar phát ra tiếng hoan hô cuồng nhiệt.

Nếu Valhein được Thần Chiến Đấu ban thưởng thì tức là Thần Chiến Đấu tiếp nhận hắn.

Chương 634: Công bằng (2)

Chương 634: Công bằng (2)

Công băng (2)

Thần Chiến Đấu tiếp nhận, toàn bộ người Spartar cũng sẽ tiếp nhận.

Valhein kinh ngạc nhìn lướt qua khán đài, không ngờ thế mà lại có nhiều người quỳ xuống như vậy, ở Athens cũng không có bao nhiêu người quỳ xuống với Thần Linh.

"Ca ngợi Thần Chiến Đấu!" Valhein lớn tiếng hoan hô, dáng vẻ cung kính.

Nghi thức trao giải kết thúc, Valhein bước xuống đài cao, trọng tài ở bên cạnh đưa ma pháp khí tới.

Valhein đeo vào, sau đó bỏ cúp, vòng nguyệt quế và Kiếm Vinh Quang vào trong nhẫn không gian.

Valhein liếc mắt nhìn Commodus, nhìn thấy tia sáng kỳ dị trong mắt đối phương.

"Ngươi đã nghĩ thông suốt rồi?" Valhein hỏi.

"Nghĩ thông rồi! Trải qua nhiều lần truy hỏi muốn hiểu được, so với trở thành võ sĩ giác đấu, ta lại càng khao khát trở thành Anh Hùng hơn! Ta muốn trở thành Anh Hùng! Ta muốn trở thành Anh Hùng!"

Trong giọng nói của Commodus tràn đầy kích động không thể che giấu.

"Rất tốt, như vậy đây chính là mục tiêu mới của ngươi. Có điều, vì sao ngươi vẫn là chiến sĩ Bạch Ngân?”

Valhein nhìn làn da của Commodus, không có chút thay đổi nào, không có tầng ánh sáng dịu nhẹ ở bên ngoài cơ thể như chiến sĩ Hoàng Kim.

"Ta muốn tham gia đại hội Pythia, sau khi tham gia đại hội Pythia xong ta sẽ thăng cấp Hoàng Kim, tiến lên con đường Anh Hùng." Commodus nói.

Valhein lại mỉm cười, nói: "Ồ, xem ra ngươi cảm thấy giải thi đấu thể dục quan trọng hơn con đường trở thành Anh Hùng, vậy ngươi có thể đặt mục tiêu là Tổng Vua Quán Quân chứ đừng làm Anh Hùng làm chỉ."

"Ngươi đang châm chọc ta sao?” Commodus nói.

"Ta đang tự thuật một sự thật: Ngươi vì giải thi đấu Pythia, vì quán quân thể dục mà có thể chậm lại con đường Anh Hùng, ngươi có thể vì càng nhiêu chuyện mà ngươi cho là đúng đắn làm chậm lại con đường Anh Hùng, thế nhưng ngươi đã quên mất, trở thành Anh Hùng mới là chuyện quan trọng nhất trong cuộc đời ngươi. Một khi ngươi tự thiết lập cản trở, tìm cớ cho mình, cơ bản là vì hai nguyên nhân chủ yếu, thứ nhất, ngươi không biết mình muốn gì, thứ hai, trong lòng ngươi có sợ hãi." Valhein nói.

Commodus lẳng lặng nhìn Valhein, nhẹ giọng thở dài. "Ta nghi ngờ ngươi biết thuật đọc tâm, đọc được thứ sâu thẳm trong trái tim mà chính bản thân ta cũng không ý thức được. Ta và ngươi, chênh lệch quá xa." Commodus nói.

"Chênh lệch? Không có lớn vậy đâu, ta có thể hiểu được ngươi là vì ta đã từng phạm phải sai lâm như thế, hơn nữa còn phạm sai lầm tương tự như thế nhiều đến đếm không hết. Sau đó ta muốn làm tốt hơn, chỉ thế thôi."

"Nhưng mà ngươi còn nhỏ, rất nhiều chuyện ngươi có thể học một lần nữa, thay đổi một lần nữa, nhưng ta thì liệu có được không? Ta có thể đột phá khỏi trói buộc của đấu trường hay không?" Commodus mờ mịt nhìn vách tường to lớn của đấu trường ở xung quanh.

Khán giả đang tiến ra lối ra, bọn họ nhỏ như những con kiến.

Lúc này Commodus mới ý thức được, mình cũng chỉ là một con kiến nhỏ bé.

"Trông một cái cây, thời gian tốt nhất là mười năm trước, mà thời gian tốt hơn chính là hiện tại!" Valhein mỉm cười nói.

"Thế nhưng, con người rất khó sửa đổi chính mình." Commodus thở dài.

"Vì thế, lựa chọn vào sức mạnh mà ngươi tin tưởng. Ta tin tưởng trí tuệ, tin tưởng kiến thức, tin tưởng Sokrates, tin tưởng Plato, tin tưởng Aristoteles, tin tưởng những bậc thây hiền triết. Đương nhiên, thay vì nói là tin tưởng 'con người' bọn họ thì không bằng nên nói là tin tưởng tư tưởng của bọn họ, tin vào suy nghĩ của bọn họ, tin vào con đường mà bọn họ từng đi qua. Ngươi không tin những nhân vật vĩ đại này nhưng ngươi lại tin tưởng một chính mình nhỏ bé, tin tưởng người xung quanh, tin tưởng những kẻ kém xa tít tắp những nhân vật vĩ đại kia, rốt cuộc là vì sao chứ?" Valhein hỏi.

Môi Commodus khẽ động, vẻ mặt phức tạp, đắn đo thật lâu mới thở dài nói: "Ngu ngốc."

"Hiện giờ có một cơ hội để không ngu ngốc, phải xem xem ngươi muốn làm thế nào." Valhein đi về phía cổng sinh tử.

'Ngươi đúng là một nhân loại vĩ đại.'

"Ta không phải người sản xuất vĩ đại, ta chỉ là người vận

chuyển vĩ đại mà thôi." Valhein mỉm cười.

Commodus hồn bay phách lạc đi theo Valhein, trong miệng nhiều lần lẩm bẩm trồng cây, hiện giờ là thêm cả vĩ đại nữa...

Khán giả gần rời khỏi đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng Lồ thỉnh thoảng quay đầu liếc nhìn lại, đột nhiên cảm thấy Commodus so với trước kia lại càng đáng thương hơn.

Đi qua cổng sinh tử, Julius đưa tay ôm lấy Commodus.

"Đừng quá để ý mà bạn già của ta, chỉ cần Valhein vê Athens thì ngươi vẫn sẽ là Vua Giác Đấu lần tiếp theo thôi." Trong giọng Julius tràn đầy chân thành.

Commodus có chút sửng sốt, ngơ ngác tùy ý .Julius ôm mình. "Ngươi... làm sao vậy? Tuy nhiêu năm qua đã lâu rồi vợ chồng chúng ta không ôm nhau nhưng cũng không tới mức ngươi hoàn toàn không có cảm giác chứ?" Julius nửa đùa nửa thật nói.

Augustu và nhóm võ sĩ giác đấu nhìn Commodus, thở dài.

"Ngươi chỉ thua một lần mà thôi, không có ai là vô địch mãi được, ngươi cứ coi như Valhein là con riêng của Bán Thần đi, tuy ta nghi ngờ hắn là con riêng của Chân Thân." Augustu nói.

"Nếu ngươi mà cũng như thế thì bọn ta có còn cần sống nữa không chứ-" Á quân Ubikus nói.

Commodus lại nói: "Các ngươi hiểu lầm rồi, ta đang nghĩ tới một chuyện. Thì ra ở trong mắt .Julius, nếu Valhein không trở về Athens thì ta không thể trở thành Vua Giác Đấu. Hoặc là, ta chỉ có thể là Vua Giác Đấu."

Nhóm người kinh ngạc nhìn Commodus.

Chương 635: Eculid

Chương 635: Eculid

Eculid

"Vua Giác Đấu không tốt sao? Ta nằm mơ cũng muốn trở thành Vua Giác Đấu." Ubikus nói.

Commodus xoay người, bước qua cổng sinh tử nhìn đấu trường, nhìn bầu trời bị bức tường vây lại.

"Trước đây ta cũng như thế, Vua Giác Đấu là giới hạn của ta. Nhưng hôm nay ta đã hiểu, đấu trường chỉ là kinh nghiệm của ta, Vua Giác Đấu chỉ là một trải nghiệm của ta. Từ hôm nay trở đi, ta đã không còn là võ sĩ giác đấu Commodus nữa, ta là chiến sĩ Commodus."

Nói xong, ánh sáng vàng óng ánh chợt lóe lên quanh người Commodus, bám vào bên ngoài tâng da, ánh sáng dân dần ngưng tụ lại, ngày càng mạnh mẽ hơn, cuối cùng toàn thân hắn trông như một bức tượng thần mạ vàng.

Đám người ngơ ngác nhìn Commodus, không rõ vì sao hắn lại thăng cấp lên chiến sĩ Hoàng Kim lúc này, hoàn toàn từ bỏ thân phận võ sĩ giác đấu.

Vẻ mặt Julius mờ mịt.

Hoàng Kim bên ngoài cơ thể Commodus dần vỡ vụn thành mảnh nhỏ, nát thành bột phấn, cuối cùng hóa thành từng làn khói nhẹ theo lỗ chân lông tiến vào trong thân thể.

Commodus hướng về phía đấu trường Thần Chiến Đấu Khổng

Lồ cúi chào thật sâu, sau đó dẫn đầu nhanh chóng rời đi.

Cúi chào quá khứ, vĩnh viễn không quay đầu.

Bước lên con đường mới.

Valhein nhìn bóng lưng Commodus, mỉm cười xán lạn.

Qua thật lâu, Julius rống giận: "Valhein, ngươi rốt cuộc đã nói gì đó hả? Cái tên điên này, Học viện Plato bọn ngươi đều là lũ điên! Ta vốn tưởng trên thế giới có hai loại ma quỷ, một loại sinh sống ở Địa Ngục, một loại tên là Aristoteles. Không ngờ lại xuất hiện loại ma quỷ thứ ba mạnh mẽ nhất, Valhein! Chuyện năm đó Aristoteles không làm được, thế mà ngươi lại làm được! Ngươi rốt cuộc đã dùng ma pháp gì lừa gạt Commodus! Valhein chết tiệt, không có hắn, ta lấy cái gì tiếp tục nắm giữ Học viện Đệ Nhất đây hả?"

"Dù sao thì hắn cũng đã rời đi rồi, bớt giận đi. À đúng rồi, ta quyết định sẽ để ngươi đảm nhiệm vị trí chỉ nhánh bán hàng hóa của Beauty Of The Giant Dragon ở Spartar, làm tốt lắm." Valhein vỗ vỗ vai Julius, theo Commodus đi ra ngoài.

"Ta bị thiệt hại mất Commodus, ngươi có thể cho ta thêm một phần không?" Julius hô †o. "Nghĩ hay quá nhỉ!"

"Ta chúc ngươi lông không mọc dài nổi!" Julius rống to.

"Ngươi vĩnh viễn mất đi ta." Valhein cố nén kích động ném một thuật hỏa cầu về phía dulius.

"Xin lỗi, ta sai rồi" Âm thanh của Julius đầy hùng hồn.

"Ta nghỉ ngơi ba ngày." Valhein nói.

"Ngươi... không thành vấn đề!" Julius thở dài.

"Chủ nhân, lần này ngươi lỗ nặng." Augustu nói.

dulius suy tư hồi lâu nói: "Cũng không hẳn. Aristoteles giống như Thần Linh cao cao tại thượng, từ trong xương hắn đã không chú ý tới người như ta, hoặc nên nói là hắn không quan tâm hết thảy, hắn chỉ để ý tới ma pháp và chân lý. Valhein... giống như một người khác, nếu có thể đầu tư trước khi hắn trưởng thành có lẽ sẽ nhận được hồi báo càng phong phú hơn nữa. Về phần học viện võ sĩ giác đấu, nếu sang năm chúng ta không giành được Vua Giác Đấu, ta sẽ nghĩ tới chuyện sang lại."

"Thật sao?" Augustu cực kỳ kinh ngạc.

"Ta sẽ suy nghĩ một chút. Dù sao thì dựa vào chính mình ta cũng không thể thực hiện nổi mộng tưởng trở thành người giàu nhất Hy Lạp. Ngươi đừng thấy Commodus cao lớn như một tên ngốc, thật ra hắn không hề thua kém ta chút nào. Khẳng định Valhein đã nói chuyện gì đó rất quan trọng nên hắn mới đột nhiên thay đổi. Có điều hắn đã kiếm đủ rồi, dù có ngày ngày ăn rồi chờ chết cũng chẳng sao. Ừm... không được, ta phải moi ra điều Valhein đã nói từ miệng hắn, nói không chừng nó cũng có lợi với ta...' .Julius lập tức chạy chầm chậm tới trước.

Trở lại Học viện Đệ Nhất, Julius và những người khác chuẩn bị cả chiêu, mở ra tiệc ăn mừng Vua Giác Đấu long trọng.

Tiệc ăn mừng không chỉ có người của Học viện Đệ Nhất tham gia mà còn có người của các học viện võ sĩ giác đấu khác.

Nhóm ông chủ học viện võ sĩ giác đấu đều rất vui vẻ.

dulius không quản là ai cũng ôm, dù sao thì nhóm ông chủ học viện võ sĩ giác đấu cũng học theo dáng vẻ của hắn mà nhiệt tình ôm hắn.

Buổi tiệc ăn mừng kéo dài tới nửa đêm, Julius mắng tới nửa đêm.

Bởi vì có ba ngày nghỉ ngơi nên Valhein cũng uống rượu nhiều hơn một chút, cũng bỏ đi cái giá trước kia, hòa mình cùng nhóm võ sĩ giác đấu, chơi các trò chơi của Spartar.

Bao gồm cả những trò khá thô bỉ.

Thẳng tới tận đêm khuya Valhein mới mơ mơ màng màng ngủ. Sáng sớm hôm sau, Valhein rời giường rửa mặt, Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy tỉnh thân phấn chấn thủ ở trước cửa.

Valhein đẩy cửa đi ra ngoài, hộ vệ của Julius vội hỏi: "Valhein các hạ, có đặc sứ của thành Athens tới đây, đang ở trong phòng khách của ông chủ, hi vọng ngài mau chóng xuất phát. Bởi vì đại quân Ba Tư đang chuẩn bị tiến về nam rồi."

"Là ai?" Valhein vừa hỏi vừa nhanh chóng chạy tới phòng khách của Julius, hai mắt lóe sáng.

"Eculid các hạ, cũng đã từng tới Học viện Đệ Nhất huấn luyện." Giọng nói của hộ vệ tràn đầy kính trọng.

"Ô? Ngươi có xem qua cuộc chiến của hắn năm đó không?" Valhein hỏi.

"Có xem. Ma pháp của hắn giống như có mắt vậy. Đấu trường vẫn luôn có một truyền thuyết là không ai có thể né tránh được ma pháp của Eculid, bởi vì hắn đã đo đạc từng thước tấc một của đấu trường."

"Cái này ta biết, hình học của Eculid rất tốt, hắn đã vận dụng hình học vào trong ma pháp. Ngoài cái đó ra thì còn gì nữa?" Valhein hỏi.

Chương 636: Eculid (2)

Chương 636: Eculid (2)

Eculid (2)

"Dễ quên... ngoại trừ tên của mình thì hắn có thể quên hết mọi thứ. Ngài không biết tình cảnh xấu hổ khi hắn gặp .Julius sáng nay đâu, ông chủ .Julius đã dùng một cái ôm nhiệt tình hoan nghênh hắn, ngài đoán xem Eculid các hạ đã nói gì? Hắn nói: 'Ta với ngươi quen thân lắm sao?' Ngài đừng nói cho ông chủ .Julius biết nhá, lúc ta nghe thấy câu đó suýt chút nữa đã phì cười thành tiếng rồi. Nếu không phải ông chủ biết rõ chứng hay quên của Eculid thì chắc đã giận điên luôn rồi. Dù sao thì năm đó ông chủ Julius cũng đối xử với Eculid rất tốt, kết quả... hắn quên hết cả rồi." Hộ vệ vừa cười vừa nói.

Valhein cười nói: "Đúng rồi, kẻ hay quên Eculid, đây là biệt hiệu của hắn ở Học viện Plato. Ta chưa từng gặp hắn nhưng hắn đã từng gặp ta rồi, có điều chắc là hắn đã quên mất rồi."

"Ngài nói không sai chút nào. Ông chủ hỏi hắn tới làm gì, hắn nói là tìm người, sau đó hai người bọn họ mắt to trừng mắt nhỏ cả nửa ngày, Eculid mở sách ma pháp ra mới xác định được là tới tìm ngài." Hộ vệ dở khóc dở cười nói.

"Ta đã chuẩn bị tốt tâm lý rồi." Valhein cười cười lắc đầu.

Valhein gõ cửa tiến vào thì nhìn thấy gương mặt tròn cười tủm tỉm của Julius và một gương mặt ngơ ngác.

Valhein chăm chú quan sát vị Eculid này.

Chòm râu giống như thác nước bị đông cứng treo ở trên cằm, bao trùm trên đỉnh đầu là chiếc mũ vải ma pháp dày màu tím, tất cả mọi người trong học viện đều nói đó là Eculid muốn bảo vệ phần não bị bánh xe nghiên của mình.

Eculid thoạt nhìn cỡ trên dưới hai mươi, so với Valhein không lớn hơn bao nhiêu, con ngươi đen bóng óng ánh rõ ràng, giống như hang động sâu nhất thế giới này, nhưng ánh mắt đờ đẫn làm người ta cảm thấy hắn giống như già đi hơn mười tuổi.

Hắn giống như một cụ già lãng tai hoa mắt nhìn Valhein.

Trong mắt hắn lộ rõ một câu: Ai vậy?

Valhein chỉ một ngón tay vào sách ma pháp ở trước mặt Eculid, nói: "Tên của ta ở trong sách ma pháp của ngài."

Đờ đẫn trong mắt Eculid tản đi, ánh mắt sáng ngời, hơi cười lên nói: "Ngươi chính là..."

Eculid hơi cúi đầu nhìn thoáng qua sách ma pháp.

"Ngươi chính là Valhein? Đi thôi, chúng ta tới đồng bằng Marathon." Eculid nói.

"Ngài phải nói rõ ràng mọi chuyện đã, chúng ta ngồi xuống, từ từ nói." Valhein cười nói.

Eculid suy nghĩ một chút, nói: "Chúng ta phải đi giải quyết Kim Tự Tháp Diệt Vong." "Hở?" Valhein và .Julius nhìn nhau.

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: "Ta có nghe nói qua Kim Tự Tháp Diệt Vong, đây là một tổ chức ma pháp sư đặc biệt của Hy Lạp, mục tiêu cao nhất của tổ chức này chính là tiêu diệt Ai Cập, chứng minh nguồn gốc ma pháp bắt nguồn từ Hy Lạp chứ không phải từ phép thuật Ai Cập. Vì mục tiêu này mà bọn họ đã làm rất nhiều chuyện làm người ta giận sôi gan. Có điều ta tin tưởng ngài

tới tìm ta là vì một nguyên nhân khác, ta rất sẵn lòng lắng nghe. Thế nhưng ta lại càng hi vọng ngài nói một chút về đồng bằng Marathon, đại quân Ba Tư và chuyện ta quay về Athens hơn."

dulius cười nói: "Valhein, ngươi không cần giải thích thay hắn đâu, hắn lảm nhảm quen rồi, bình thường ta cũng không nghe mấy chuyện hắn nói."

Valhein lại liếc nhìn Julius thật sâu, nói: "Không, Eculid đang nói mục đích căn bản nhất khi tới tìm ta.'

Vẻ mặt Julius mờ mịt, mà Eculid thì kinh ngạc nhìn Valhein.

"Khó trách ngay cả... ngay cả... cái người kia... ngay cả Aristoteles cũng khen ngươi. Tốt lắm, trước tiên chúng ta nói chuyện khẩn cấp nhưng không quan trọng, ta rất ghét xử lý những chuyện không quan trọng, ta càng thích giải quyết những chuyện quan trọng mà không gấp hơn."

Eculid nói xong thì mở sách ma pháp ra, vừa nhìn ghi chép bên trên vừa nói.

"Bởi vì hệ thân, quốc gia và văn hóa khác biệt, đế quốc Ba Tư một lần nữa tây chinh Hy Lạp, người dẫn quân là Mardonius, con rể của Darius đời một, hắn đã dẫn dắt đại quân đánh hạ đảo Euboea. Khu vực Attica Hy Lạp do thành bang Athens dẫn đầu, xây dựng liên minh ban đầu, đi trước tới đồng bằng Marathon, ngăn chặn đại quân Ba Tư. Xét thấy Ba Tư là nước giàu mạnh binh lính mạnh mẽ, lần này tổng đại quân đổ bộ lên Marathon đã vượt qua một triệu, cần các thành bang Hy Lạp liên minh chống đỡ. Bởi vì trước đó Spartar đã từng đồng ý sẽ cùng các thành bang khác chống lại đại quân Ba Tư, Athens phái ra đặc sứ tới viện trưởng lão Spartar, ta sẽ đưa đặc sứ tới."

Eculid nhìn thoáng qua Valhein, tiếp tục nói: "Nhiệm vụ mà học viện giao cho ta là sau khi Spartar xác định xuất binh sẽ đưa

ngươi tới đông bằng Marathon trước, lấy danh nghĩa ma pháp sư tòng quân tham gia cuộc chiến ở đồng bằng Marathon, lập đủ chiến công, rửa sạch tội danh cũ, trở về Athens."

Ánh mắt Julius khẽ động, ho nhẹ một tiếng nói: "Theo ta được biết thì tội danh của Valhein rất nặng, nếu muốn rửa sạch tội danh thì ít nhất cũng phải giết tới vạn binh sĩ Ba Tư, như vậy quá làm khó người, khả năng thành công quá nhỏ. Ta thấy không bằng để hắn ở lại Spartar tu luyện, chờ đến khi thăng cấp lên Bạch Ngân rồi hãy tham gia chiến đấu."

Eculid không để ý tới .Julius, nhìn Valhein.

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: "Nếu tham chiến thì khả năng thành công quả thực rất nhỏ, nhưng nếu không đi thì sẽ không có chút khả năng nào."

Chương 637: Giúp đỡ

Chương 637: Giúp đỡ

Giúp đỡ

"Đừng quên, nếu như ngươi không kiếm đủ công trạng trong trận chiến này, một khi bại lộ thân phận thì sau đó tuyệt đối sẽ không thể dùng phương pháp tương tự, có khả năng sẽ vĩnh viễn không tích đủ quân công rửa sạch tội danh." Julius nói.

"Đây là chuyện mà mấy lão già kia cần phải suy nghĩ, ta tin tưởng chỉ cần bọn họ muốn ta về thì nhất định có thể tìm được biện pháp. Ta sẽ đi đồng bằng Marathon." Valhein nói.

dulius lộ ra ánh mắt ai oán nói: "Lẽ nào ngươi cứ vậy rời khỏi ta sao?"

"Đừng nói nhảm, lập tức đưa cho ta một phần tiên hàng, bằng không vương quốc Người Lùn sẽ giết tới trước mặt ngươi đấy." Valhein nói.

"Trước tiên cho ngươi năm vạn đi. ." Julius nói được phân nửa thì bị ánh mắt lạnh băng của Valhein bức ép dừng lại.

"Mười vạn?"

Ánh mắt Valhein vẫn lạnh băng như cũ.

"Mười lăm vạn? Không thể nhiều hơn nữa."

"Được rồi được rồi, hai mươi vạn." Julius bất đắc dĩ nói.

"Trước tiên là hai mươi vạn. Hai tháng sau, ta muốn thấy thêm

hai mươi vạn nữa. Ta tin tưởng sau khi ta trở thành Vua Giác Đấu, cửa hàng vũ khí của chúng ta sẽ buôn bán rất thịnh vượng.' Valhein nói.

"Chưa chắc đi?"

"Ngươi làm tượng của ta và Commodus đặt ở trước cửa hàng vũ khí, nói rằng đây là cửa hàng vũ khí được hai vị Vua Giác Đấu đề cử, ta tin tưởng nhất định sẽ có hiệu quả." Valhein nói.

"Ngươi đúng là thiên tài thương nghiệp. Hay là ngươi dẫn theo ta cùng đi phát tài đi, ngươi nhất định sẽ trở thành Hy Lạp... không, khẳng định sẽ trở thành người giàu nhất thế giới, ta chỉ cần trở thành người giàu nhất Hy Lạp là đã thỏa mãn rồi." Julius cười tửm tỉm nói.

"Người giàu nhất thế giới? Đó là một mục tiêu nhỏ rất tốt, có điều mục tiêu trước mắt của ta hiện giờ vẫn là Truyền Kỳ. Ngươi mau đi lấy tiền đi, đừng có nghĩ tới chuyện kéo dài. Ta cho ngươi hai tiếng đồng hồ đấy, không kiếm được tiền thì ta sẽ thiêu rụi đấu trường." Valhein nói.

"Ta đi ngay đây!" Julius không ngờ chút tâm tư nhỏ của mình lại bị Valhein nhìn thấu, vội vàng chạy đi. "Khi nào chúng ta đi?" Valhein hỏi.

Eculid nhún vai nói: "Này không phải chuyện quan trọng gì cả, khi nào đi cũng chả sao. Ta cho rằng chúng ta sẽ không ảnh hưởng tới tình hình cuộc chiến, lần này ta tới chiến trường sớm cũng chỉ làm tham mưu mà thôi, so với chiến đấu, ta lại càng yêu thích vẽ hình học dưới ánh mặt trời hơn."

"Không phải ngài muốn thăng lên Thánh Vực à?" Valhein nghi hoặc nhìn Eculid.

Eculid cười xấu hổ nói: "Tích lũy của ta còn kém một chút, thế

nhưng chỉ cần ta hiểu được chân lý thuộc về mình thì sẽ thăng cấp lên Thánh Vực, con đường tương lai là một mảnh bằng phẳng, sẽ không thua kém ba tên kia."

"Chiến đấu cũng có thể giúp ngài thăng lên Thánh Vực." Valhein nói.

Eculid trợn trắng mắt, khinh thường nói: "Đừng dùng lời lẽ này khuyên ta, không có tác dụng đâu, ta cần nghe những thứ căn bản, là căn bản ấy."

"Nếu như ngài có thể thu lại ánh mắt khinh thường, tự mình suy ra căn bản trong lời nói của ta thì có lẽ sẽ dễ hiểu hơn." Valhein nói.

Eculid lập tức vuốt chòm ria mép đen thùi, gật đầu nói: "Ừm, ngươi nói như vậy rất chính xác, ta phải thay đổi suy nghĩ của mình, ta nên giống như ngươi nói, không quản người khác nói gì ta cũng phải thử tự mình tìm ra căn bản chứ không phải dựa vào người khác nói căn bản cho ta nghe."

Valhein gật đầu, thâm nghĩ nhóm ông lớn này thật sự lợi hại, tư duy đều mạnh mẽ đến vậy.

"Ta sớm đã định là mai sẽ đi, bởi vì có lẽ phải tới tối thì đặc sứ mới có kết quả. Lỡ như Spartar từ bỏ xuất binh thì có lẽ ngươi sẽ không ra chiến trường được, ta phải đưa ngươi vào thành bang khác. À đúng rồi, cái người kia..."

Eculid liếc nhìn sách ma pháp, từ nhẫn không gian lấy ra một cái hộp gỗ nhỏ, lộ ra vẻ hâm mộ nói: "Đây là Aristoteles đã thua ngươi, tương đương một ma pháp khí Truyền Kỳ, đến khi nào ta mới có thể giàu như vậy chứ, thật là nhiều tiền..."

Valhein dở khóc dở cười nhìn Eculid, trong mắt hắn giống như có đồng vàng đại bàng bay lượn.

"Hắn là chiếc xe ngựa ma pháp kia đi?" Valhein hỏi.

"Ta chính là ngồi chiếc xe ngựa ma pháp này cùng đặc sứ tới Spartar.' Eculid nói.

"Có điều, ngài là ma pháp sư Hoàng Kim, hơn nữa còn là ma pháp sư Hoàng Kim đứng đầu, không nên thiếu tiên mới đúng." Valhein nói.

"Ma pháp sư Hoàng Kim sao lại không thiếu tiên chứ? Ta mỗi ngày đều tìm kiếm chân lý của thế giới, làm gì có thời gian dùng ma pháp để kiếm tiền. Nhưng không có tiền thì ta không thể tìm kiếm chân lý thế giới càng tốt hơn. Nếu như ta có vô số tiền tài, ta có thể để mọi người phụng sự cho ta, cùng giúp ta tìm kiếm chân lý của thế giới! Thế nhưng ta sợ nếu đi kiếm tiền thì sẽ không có sức lực và tâm tư tìm kiếm chân lý, vì thế ta nghèo." Eculid thực bất đắc dĩ.

Valhein suy tư hồi lâu, chậm rãi nói: "Ngài nói có vẻ rất hợp lý. Như vầy đi... chờ ta trở lại Athens, trước tiên sẽ tài trợ cho ngài mười vạn đồng vàng đại bàng, ngài có thể tùy ý dùng số tiền này để tìm kiếm chân lý thế giới. Đương nhiên, ngài cần ghi chú lại công dụng của mỗi khoản tiền."

"Thật sao? Rất cám ơn ngươi, xem ra phần lớn những lời đồn đãi về ngươi ở trong học viện đều là giả dối! Ghi chú lại hoàn toàn không thành vấn đề, ta thích ghi chú lại phần lớn mọi chuyện, lúc cần thì có thể lật ra xem lại." Hai mắt Eculid tỏa sáng.

Chương 638: Giúp đỡ (2)

Chương 638: Giúp đỡ (2)

Giúp đỡ (2)

"Là vì tính dễ quên nên ngài mới ghi chú lại hay là vì lý do nào khác?" Valhein mỉm cười nhìn chằm chằm Eculid.

"Thú vị, ngươi thú vị hơn người khác! Aristoteles cũng rất lâu sau đó mới hiểu được ý đồ của ta, không ngờ chỉ mới gặp mặt lần đầu tiên mà ta đã bị ngươi nhìn thấu. Ta cho rằng tất cả những chuyện không quan trọng có thể ghi chú lại trong sách ma pháp chứ không phải đựng trong não, ta phải không ngừng dọn dẹp những thứ vô dụng trong đầu, chỉ giữ lại một số rất ít, bao gồm chân lý và những thứ có giá trị cao nhất. Một ngày nào đó, ta sẽ tìm ra chân lý sau cùng nhất, sau đó từ chân lý đó suy luận ra tất cả, thậm chí suy luận ra một thế giới mới. Đến khi đó, thế giới bừng sáng, con đường phía trước là vô hạn!"

Tâm tình Eculid rất mãnh liệt, hai nắm tay siết chặt.

Valhein chấn động trong lòng.

"Ngài nhất định có thể thành công!" Valhein chân thành nói.

"Thật sao? He he, ta cảm thấy ta đã bỏ qua mất một cái gì đó, chỉ kém một chút, một chút nữa thôi..." Thanh niên Eculid ngượng ngùng đưa tay gãi cái đầu bị mũ vải bao trùm, đầu ngón tay trắng nõn giống như được tạo thành từ mẻ phô mai tươi mới.

Valhein há miệng muốn nói chân lý kia, thế nhưng chỉ mỉm cười nói: "Thầy Eculid, các bạn học của ta... thôi quên đi, khẳng

định là ngài không nhớ được."

"Ta có ghi chú trong sách ma pháp, lớp các ngươi đã bị phái tới đông bằng Marathon." Eculid đột nhiên nói.

Valhein nhướng mày: "Bọn họ chỉ là học sinh năm hai mà thôi, sao lại phải tới nơi nguy hiểm như vậy? Đối phương chính là đại quân Ba Tư."

"Ngươi cũng chỉ là học sinh năm hai thôi." Eculid mỉm cười.

Valhein giãn mày, thở dài nói: "Đúng vậy, bọn ta đều là học sinh năm hai. Ta hiểu rồi."

"Kế hoạch của học viện là một khi Viện Trưởng Lão và quan chấp chính Spartar xác định xuất binh thì ta sẽ điều khiển xe ngựa ma pháp của ngươi, mang theo ngươi và một tiểu đội Spartar tới đồng bằng Spartar trước, ngươi sẽ lấy danh nghĩa chiến sĩ Spartar tham chiến. Đương nhiên, nhớ kỹ phải đeo cái mặt nạ ma pháp này..."

Eculid nói, đưa cho Valhein một cái mặt nạ ma pháp mềm mại.

"Bởi vì ngươi là chiến sĩ thành Spartar tới sớm nhất, sẽ nhận được một lượng lớn quân công. Hơn nữa, cái kia... ừm..." Eculid nhìn thoáng qua sách ma pháp rồi nói tiếp: "Leonidas sẽ sắp xếp cho ngươi một thân phận tướng quân cao một chút, đảm bảo ngươi sẽ nhận được toàn bộ chiến công mà không bị người khác phân chia. Kế tiếp thì phải dựa vào chính ngươi, cho dù là Học viện Plato cũng không thể giúp ngươi, bằng không một khi bị đám không biết xấu hổ của Núi Chiến Thần tra được thì sẽ hủy đi chiến công của ngươi." Eculid nói.

"Ta hiểu, ta sẽ cẩn thận. Có điều, thân phận tướng quân có phải hơi cao rồi không? Ít nhất cũng phải lên tới cấp bậc Hoàng Kim mới có thể trở thành tướng quân, hơn nữa căn bản là phải

quản lý hơn nghìn người." Valhein nói.

"Ngươi là công dân vinh dự của Spartar, đương nhiên cũng có thể trở thành tướng quân vinh dự, huống chi ngươi lại còn là Vua Giác Đấu." Eculid nói.

Valhein hiểu ra, nói: "Ta nhớ ra rồi, địa vị của Vua Giác Đấu sẽ được nâng cao trên chiến trường, có người thừa kế đệ nhất của gia tộc Bán Thần như Leonidas hỗ trợ, ta trở thành tướng quân là chuyện rất đơn giản."

"Aristoteles đã nói chuyện với Leonidas rồi, đến khi đó Leonidas sẽ sắp xếp một đội tinh nhuệ hỗ trợ ngươi, để ngươi nhận được càng nhiều quân công hơn. Có điều Leonidas cũng chỉ có thể làm được tới mức đó mà thôi, không có cách nào để ngươi dẫn dắt đội ngũ trăm người, hoặc là nghìn người được." Eculid thiện ý giải thích.

"Này đã quá đủ tốt rồi, lần sau gặp mặt ta nhất định phải cám ơn lòng tốt và sự hào phóng của Aristoteles." Tay phải Valhein áng chừng chiếc hộp gỗ.

Hai người nhìn nhau mỉm cười.

"Thầy Eculid, sau đó ngài muốn làm gì?" Valhein hỏi.

"Chợ ma pháp ở Spartar quá nhỏ, cũng không có ma pháp sư tinh thông hình học, ta chỉ muốn ở lại chỗ này đọc sách, chờ đặc sứ Athens xác nhận tin tức, ngài mai khởi hành." Eculid nói.

"Không phải ngài đã quên hết bạn bè cũ ở Spartar rồi chứ?" Valhein hơi híp mắt nhìn Eculid.

Eculid chăm chú suy nghĩ hồi lâu, nói: "Ta không nhớ nổi mình có bạn bè gì ở Spartar."

"Ngài thắng. Có điều ta vừa vặn cũng không có chuyện gì,

không bằng chúng ta tâm sự một chút về hình học đi?" Valhein hỏi.

"Ngươi biết hình học à?" Eculid dùng ánh mắt hoài nghi nhìn Valhein.

Valhein rất muốn nói rằng hiện giờ ta hiểu còn nhiều hơn ngươi, nhưng sau này thì không chắc.

"Chính vì không hiểu nên mới xin ngài chỉ dạy. Ta tin tưởng ngài nhất định đã nghe nói tới kỹ thuật Feynman, hiện giờ chính là thời điểm tốt để ngài sử dụng nó." Valhein nói.

Eculid do dự một chốc rồi nói: "Được rồi, ta không thích lãng phí thời gian, nhưng ngươi thì khác, ta vẫn khá tin tưởng ánh mắt của cái người kia." 'Aristoteles.' Valhein nói.

"Đúng, chính là hắn."

Kế tiếp, hai người bắt đầu bàn về kiến thức có liên quan tới hình học.

Valhein phát hiện kiến thức hình học của Eculid hoàn toàn dừng lại ở hình học phái Pythagoras, nhưng lại khác với học trò của phái Pythagoras, Eculid cứ cảm thấy phái hình học này thiếu sót chút gì đó, chỉ là hắn vẫn chưa tìm ra được.

Lúc này Eculid vẫn chưa biết lý thuyết tỷ lệ của Eudoxus, cũng chưa nghe tới tam đoạn luận của Aristoteles, tự nhiên cũng không thể dựa vào cơ sở của hai người này sáng tạo ra nên tảng của khoa học, mệnh đề hóa.

Chương 639: Logic

Chương 639: Logic

Logic

Valhein vẫn luôn do dự không biết có nên nói thẳng ra hay không, nhưng cứ cảm thấy nếu mình nói ra mệnh đề hóa thì sẽ nói ra tam đoạn luận, cũng nói cả lý thuyết tỷ lệ, mà ba loại kiến thức này quá lớn rồi.

So với lý thuyết bù đắp cho phần thiếu sót của trường phái Pythagoras, tam đoạn luận chính là cơ sở của logic học, mà mệnh đề hóa thì chính là nên móng khoa học muôn đời không đổi, lôi ra bất cứ cái nào cũng có thể chấn động thế giới, tuy rằng trong khoảng thời gian ngắn hoặc thậm chí là một khoảng thời gian khá dài, phân lớn mọi người đều không hiểu được giá trị thật sự của những kiến thức này.

Cuối cùng Valhein kiêm chế không nói gì, chỉ thảo luận về dàn giáo hình học hiện tại, không hề đề cập tới định lý hay mệnh đề gì, cũng không đề cập tới mệnh đề hóa căn bản nhất.

Ngoại trừ bàn vê hình học, thỉnh thoảng hai người cũng bàn vê chuyện khác, lúc đầu Eculid có chút ghét bỏ, rõ ràng nghĩ rằng Valhein lãng phí thời gian của mình, bởi vì hắn muốn theo đuổi chân lý cuối cùng của thế giới, coi như nể mặt mũi mười vạn đồng vàng đại bàng mà ứng phó Valhein.

Thế nhưng khi bàn sâu hơn, Eculid đã quên đi dự tính lúc ban đầu, bắt đầu chăm chú giao lưu đủ mọi mặt như số học, hình học, triết học, ma pháp, lịch sử, văn hóa và văn minh với Valhein.

Trong quá trình nói chuyện, thỉnh thoảng Valhein lại viết viết vẽ vẽ trên sách ma pháp.

"Không nên ghi nhớ quá nhiều kiến thức, chỉ nhớ những gì căn bản nhất. Một khi chúng ta quá dựa dẫm vào những mớ kiến thức nông cạn kia thì sẽ bỏ qua nguyên lý chân chính." Eculid thiện ý nhắc nhở.

"Siêu phàm như ngài thì chỉ cần nhớ căn bản thôi, nhưng bình thường như ta thì không chỉ phải nhớ căn bản mà còn phải nhớ những điểm kiến thức quan trọng, thông qua liên hệ của những kiến thức này tìm hiểu nghiên cứu toàn bộ thế giới. Có điều ta ghi chép nhiều nhất không phải điểm kiến thức." Valhein nói.

"Vậy là cái gì?"

"Cách mà ngài tự hỏi, tuyến đường ngài suy ngẫm vấn đề, hoặc là một loại logic."

"Logic?" Hai mắt Eculid tỏa sáng.

Valhein hiểu được mình vừa phạm phải một sai lâm nhỏ, logic là do Aristoteles hiểu ra, hiện giờ có lẽ Aristoteles vẫn chưa nói ra. Thế nhưng trong tình cảnh giao lưu thế này thật sự rất khó không đề cập tới từ ngữ cơ bản nhất này. "Logic là từ diễn sinh ra từ logos mà Vua Hệ Hỏa, bậc thây Heraclitus đã sáng tạo ra." Valhein không thể làm gì khác hơn, chỉ có thể giải thích.

Eculid đột nhiên đưa tay nắm lấy hai cổ tay Valhein, đôi mắt giống như lão sói già cô độc sắp đói tới phát điên nhìn thấy miếng thịt bò nướng thơm lừng.

Valhein sợ tới mức suýt chút nữa đã đá ra một cước.

Eculid hưng phấn lớn tiếng nói: "Ta thích logos nhất! Logos chính là căn nguyên của ma pháp, logos chính là cơ sở của thế giới, mặc dù giới ma pháp hiện giờ có chút khác với lý thuyết logos

của Vua Hệ Hỏa, nhưng người tiếp nhận đã ngày càng nhiều hơn. Có thể nói cho ta biết cái gì là logic không? Ta có cảm giác, từ ngữ này khẳng định ẩn giấu một sức mạnh rất vĩ đại."

Valhein im lặng không nói.

Logos là trung hòa giữa triết học và ma pháp, tương đương với 'đường lớn, có thể nói là quy luật của ma pháp, cũng có thể nói là căn nguyên của ma pháp, nhưng hiện giờ nó đại biểu cho vế sau nhiều hơn một chút.

Valhein trâm tư một hồi lâu mới nói: "Bình thường ta hay chạy tới cảng Lion, hướng vê phía biển rộng suy ngẫm vấn đề. Trên thực tế thì ta cảm thấy rất xấu hổ khi tùy tiện thay đổi từ ngữ của bậc thầy, thế nhưng ta cứ cảm thấy từ logos này chỉ về căn nguyên của ma pháp rất tốt. Mà do logos kéo dài dẫn ra sức mạnh, ví dụ như liên hệ bản chất của ma pháp hoặc những sự vật trong đó, loại quan hệ hoặc quy luật tôn tại không đổi này, có thể gọi là logic.'

"Đương nhiên, sự hiểu biết của ta về từ ngữ này vẫn còn rất hạn hẹp, nhưng ta có cảm giác logic là một từ ngữ huy hoàng cho đời sau." Valhein hàm hàm hồ hồ nói.

"Không sai! Một chút cũng không sai! Căn nguyên của thế giới là logos, mà liên hệ căn bản nhất của thế giới chính là logic! Quá mỹ diệu, quá mỹ diệu..."

Eculid đột nhiên buông Valhein ra, đứng dậy đi tới đi lui trong phòng khách, vẻ mặt đỏ ửng, hưng phấn tới toàn thân phát run.

"Logos, logic... đúng, cái từ logic này quá mỹ diệu! Ta cứ cảm thấy phái hình học Pythagoras thiếu thiếu thứ gì đó, đúng, chính là logic, chính là logic! Trời ạ, Valhein, ngươi đúng là thiên tài, xin lỗi, ta đã xem thường ngươi! Từ hôm nay trở đi, tứ kiệt của Học viện Plato biến thành ngũ kiệt rồi. Nếu như nhất định phải giữ

xưng hô tứ kiệt thì cứ đá tên chiến sĩ man rợ Alexander kia ra! Hắn chỉ muốn trở thành Vua Loài Người, mà bọn ta thì muốn trở thành Vua Triết Học, Vua Ma Pháp! Hắn không xứng xếp chung với bốn người bọn ta! Mà địa vị tối cao của hắn cũng chỉ chiếm được vài tờ ít ỏi trên sách lịch sử mà thôi, còn Plato chân chính thì nằm trong suy nghĩ của loài người, muôn đời muôn kiếp, vĩnh viễn không thay đổi!"

Valhein ngơ ngác nhìn Eculid đang khua tay múa chân, thật ra hắn nói không sai, tuy độ dài trên sách lịch sử của nhóm bậc thây Eculid còn không bằng Alexander, thế nhưng tư tưởng của bọn họ quả thực đã chiếm lấy đầu óc của mỗi con người. Có điều không ngờ Học viện Plato cũng có loại khinh bỉ này.

Chương 640: Logic (2)

Chương 640: Logic (2)

Logic (2)

"Logic, logic... quá mỹ diệu! Quá mỹ diệu! Đây tuyệt đối là thứ mỹ vật chí thiện gần với logos... không không không, đây là mỹ vật chí thiện cùng cấp với logos. Valhein thân mến, ngươi đúng là ngọn đèn sáng! Ngươi chính là Thân Linh! Ngươi chính là Vua Triết Học! Tiêu diệt Aristoteles, ngươi mới là học trò chân chính của Plato! Tên ngu ngốc Aristoteles kia kém hơn ngươi, ngươi sáng tạo ra logic có thể nghiền ép tất cả thành tựu của hắn, ở trước mặt ngươi, hắn chỉ là một con kiến, ha ha ha ha... Ta đột nhiên hiểu được vì sao hắn ngày ngày nhìn kiến rồi, thì ra là đang quan sát chính mình... Lời này ngươi đừng nói với hắn, tên đó đen đối hung ác lắm." Nói xong câu cuối, cuồng nhiệt trong mắt Eculid nhạt đi một chút.

Valhein dở khóc dở cười, xem ra Eculid đã không ít lần thảo luận sâu về nguyên lý ma pháp với Aristoteles, hơn nữa trông có vẻ hai người có sự bất đồng, có điều, chỉ là bất đồng về triết lý mà thôi.

"Khụ khụ, vài ngày trước ta cũng có nói chuyện với thầy Aristoteles, được chỉ dẫn cộng thêm trải nghiệm ở cảng Lion nên mới phát hiện ra từ logic này." Valhein vội nói.

"Không không không, là ta, là ta. Ngoại trừ ngươi thì ta là người đầu tiên biết về logic, Aristoteles cao lắm chỉ là thứ hai thôi... ừm, ngươi trước tiên khoan nói với hắn, ta muốn chính miệng nói cho hắn biết cái gì là logic, nhất định hắn sẽ sửng sốt,

nhất định sẽ đây kính nể mà nhìn ta, không dám cười nhạo ta chỉ là một ma pháp sư Hoàng Kim nho nhỏ nữa rồi, ha ha ha ha..."

Eculid vừa nói vừa giống như một con cua nhỏ giương nanh múa vuốt đi tới đi lui trong phòng tiếp khách.

Valhein bật cười một tiếng, nhóm bậc thầy này quả thực đều rất thú vị.

Eculid hưng phấn một hồi lâu rồi nói: "Ta không quản ngươi nữa, ta phải đi nghiên cứu logic, thực sự quá mỹ diệu, ta thậm chí không muốn đi đồng bằng Marathon nữa... Có điều, cho dù tới nơi đó thì ta cũng sẽ không rời khỏi đại doanh, ta sẽ nghiên cứu logic, ta có cảm giác logic là một sự tồn tại đặc biệt, một loại chân lý, có thể giúp ta theo đuổi chân lý chung cực của thế giới. Quá mỹ diệu, quá mỹ diệu..."

Eculid giơ tay đi ra khỏi phòng khách.

Hộ vệ ngoài cửa ngẩn người, Julius dáng vẻ gió nhẹ mây bay đi tới.

"Sao thế, hắn không dọa ngươi chứ? Quen thì tốt thôi." Julius lạnh nhạt nói.

"Cũng tạm, gần giống tới tưởng tượng của ta." Valhein mỉm cười nói.

"Ta biết hết tứ kiệt của học viện, trừ ngươi và Alexander, ba kẻ khác đều là người điên." dulius nói. "Alexander... hắn không chiến thắng Commodus à?"" Valhein hỏi.

dulius nói: "Trong các trận đấu tập bình thường thì hai bọn họ không phân thắng bại. Hắn chỉ ở lại Học viện Đệ Nhất không tới nửa năm, không kịp giải thi đấu Vua Giác Đấu. Có điều Commodus từng nói nếu một chọi một thì hắn có lòng tin chiến thắng Alexander, trăm đấu trăm thì có thể thủ hòa. Thế nhưng nếu hai

bên dẫn dắt vạn quân tác chiến, Commodus cảm thấy mình ngay cả chút cặn xương cũng không thể lưu lại được."

"Đúng vậy, thiên phú của Alexander không nằm ở kỹ năng chiến đấu mà là chiến lược. Quan hệ của ngươi và Alexander cũng không tệ đi?" Valhein nói.

"Cũng tạm, hắn có chút trâm lặng ít nói, còn choáng máu nữa, ta nhìn hắn không vừa mắt." Julius nói.

Valhein suýt chút nữa đã trợn trắng mắt: "Ta thu hồi lại lời nói khen ngươi tinh mắt, tối đa mười năm ngươi sẽ hối hận với lựa chọn của mình. Ngươi không nên dùng ánh mắt phán xét võ sĩ giác đấu để giám định một vị Vua."

“Ta x, ngươi nói cái gì?" Julius sợ hãi.

"Không nói chuyện này, gom đủ tiên chưa?" Valhein hỏi.

dulius mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Valhein, Alexander rốt cuộc có xuất thân thế nào vậy? Ta thật sự không biết, ta chỉ cảm thấy hắn là một chiến sĩ có thiên phú khá kỳ lạ mà thôi, hắn không có hứng thú với võ sĩ giác đấu bọn ta, lúc đầu ta nịnh nọt hắn thật lâu nhưng hắn cứ xa cách mãi thì ta liên mặc kệ hắn, ta sẽ không đắc tội hắn chứ?”

Valhein suy nghĩ thật lâu rồi nói: "Nếu có một ngày hắn dẫn quân đánh tới Spartar, nhớ kỹ là phải quy hàng sớm."

"Ngươi đừng làm ta sợ..." Julius thật muốn khóc.

"Đưa tiền trước đi." Valhein tháo túi tiền ma pháp khí.

dulius vẻ mặt đau khổ tháo túi tiền ma pháp của mình ra chạm vào túi tiền của Valhein.

Nhìn tiền vàng óng ánh chuyển động, nghe tiếng vang lẻng

xẻng, vành mắt Julius ươn ướt.

"Ta rất ghét nhìn tình cảnh này, từ nhỏ đã ghét rồi." Julius nói.

"Ta rất thích." Valhein nói.

dulius liếc Valhein trắng mắt.

"Chúng ta bàn một chút về chuyện cửa hàng Trảm Long Giả, cửa hàng Beauty Of The Giant Dragon và hội từ thiện Vallowe đi...

dulius than thở gật đầu.

Thảo luận mọi chuyện không sai biệt lắm thì bên ngoài truyền tới tiếng bước chân gấp gáp lại nặng nề. Valhein ngẩng đầu nhìn về phía cửa.

Cửa mở ra, Chrismay thở hổn hển đứng ở đó.

Vết bớt màu đỏ sậm trên mặt thiếu nữ tựa hồ tan ra, hóa thành vệt màu đỏ nhạt lan ra, bao trùm hơn phân nửa gương mặt.

Mái tóc đen dài giống như cụm mây đen che khuất gương mặt của nàng.

Hai tay nàng nắm chặt ở trước bụng.

Trong đôi mắt kim cương hồng kia, quẩn quanh u oán.

"Thầy à, ngài muốn rời đi sao?" Chrismay hỏi.

"Trận chiến ở Marathon chuẩn bị bùng nổ, ta cần phải tham chiến." Valhein nói.

"Vậy còn lớp học của chúng ta..." Chrismay nhìn chằm chằm Valhein.

Không biết vì sao, Valhein có chút chột dạ.

Chương 641: Trình tự

Chương 641: Trình tự

Trình tự

Valhein hít sâu một hơi, đứng dậy mỉm cười nói: "Có lẽ phải chấm dứt ở đây."

"Ta vẫn chưa chuẩn bị xong." Cái miệng nhỏ nhắn của Chrismay hơi vểnh lên.

"Ta cũng thế, xin lỗi.' Valhein nói.

"Nhưng mà ta không muốn thầy đi." Ánh nước nhộn nhạo trong mắt Chrismay.

dulius im lặng không một tiếng động rời đi.

Valhein thở dài nói: "Trên đời không có bữa tiệc nào không tan, trước đó chúng ta cũng nói xong rồi, ta không xác định là có thể dạy ngươi tới khi nào. Sau khi ta trở thành Vua Giác Đấu, có lẽ là thời cơ tốt để rời khỏi nơi này."

"Ta..." Chrismay cúi đầu, hai tay túm chặt áo choàng màu đen.

Valhein suy nghĩ một chút rồi đi qua, cười nói: 'Chúng ta ôm một cái để tạm biệt nào."

"Ta không muốn!" Chrismay đột nhiên xoay người chạy đi.

Valhein vội vàng đuổi theo, thấy ông lão đánh xe theo sát Chrismay thì thở phào nhẹ nhõm.

"AlzZ....

Valhein thở dài một tiếng, yên lặng đi về hướng đấu trường, nhìn bầu trời bị tường vây bao lại.

Bên ngoài đấu trường, trên xe ngựa, gương mặt nhỏ nhắn của Chrismay lạnh như băng.

Qua hồi lâu sau, nàng đột nhiên nhoẻn miệng cười, thùng xe cũng tỏa nắng.

"Ta muốn tới Athens, ta muốn tới Học viện Plato!"

"Ông chủ sẽ không đồng ý đâu." Ông lão đánh xe thở dài nói.

"Ta muốn tới Học viện Plato!" Chrismay mỉm cười nói.

"Không phải là vì Valhein chứ?" Giọng điệu của ông lão đánh xe có chút kỳ lạ.

"Ta rất thích thầy, thầy là người rất có sức hút, là người tốt, nhưng so với thầy thì ma pháp và chân lý lại càng hấp dẫn ta hơn." Ánh sáng tỏa sáng rực rỡ trong đôi mắt Chrismay.

"Ông chủ sẽ không đồng ý."

"Thầy có nói, muốn làm chuyện gì thì phải suy nghĩ xem nên làm sao hoàn thành, đừng lo lắng chuyện không làm được thì phải làm sao. Nếu như gặp trở ngại thì nghĩ cách giải quyết trở ngại. Ta nhất định có thể thuyết phục cha, sau đó tới Học viện Plato!"

"Cô chủ mà nói thế thì ông chủ sẽ rất đau lòng..." "Ta muốn tới Học viện Plato!" Âm thanh trong trẻo của Chrismay quanh quẩn trong xe.

Buổi tối, Julius tổ chức một buổi tiệc tiễn Valhein thực vui vẻ ở đấu trường.

Nhóm võ sĩ giác đấu rất nuối tiếc, vì thế không khí vui vẻ của buổi tiễn đưa có chút nặng nề buồn bực.

Commodus không tới, hắn đã không phải là võ sĩ giác đấu của Học viện Đệ Nhất nữa.

Ở giữa đấu trường, Julius ở một bên sầu muộn nốc rượu.

"Sao thế, đang tự hỏi xem nên chết kiểu nào à?" Valhein ngồi xuống bên cạnh Julius.

dulius liếc Valhein trắng mắt, ngẩng đầu nhìn đấu trường, thở dài nói: "Ngươi và Commodus đều rời đi, sống qua năm nay, sang năm ta không biết phải làm gì, ta rất mờ mịt.'

"Không phải ngươi muốn trở thành người giàu nhất Hy Lạp à? Sao vẫn còn mờ mịt." Valhein nói.

"Nếu như ta mất đi thân phận ông chủ của Học viện Đệ Nhất thì có lẽ sẽ hoàn toàn vô duyên với vị trí người giàu nhất Hy Lạp rồi." Julius nói.

"Có lẽ, chỉ khi ngươi từ bỏ thân phận thương nhân võ sĩ giác đấu thì ngươi mới có cơ hội trở thành người giàu nhất Hy Lạp." Valhein nói.

"Vì sao?"

Valhein chỉ bầu trời đấu trường nói: "Ngươi chỉ nhìn thấy một mảng bầu trời nhỏ bé ở đấu trường như thế này sẽ không thể nhìn thấy bầu trời Hy Lạp, tự nhiên cũng không thể trở thành người giàu nhất Hy Lạp. Ngươi phải thấy được mặt đất và bầu trời của cả Hy Lạp này mới có thể trở thành người giàu nhất Hy Lạp. Chứ không phải ngươi phải trở thành người giàu nhất Hy Lạp thì mới có thể nhìn thấy mặt đất và bầu trời Hy Lạp, trình tự suy luận này, chúng ta bình thường vẫn luôn đảo ngược. Mặt khác, ta giúp ngươi hủy đi bức tường này rồi, không cần cám ơn."

Valhein vỗ vỗ vai Julius, đi sang chỗ nhóm võ sĩ giác đấu khác.

dulius ngơ ngác nhìn bầu trời đấu trường, đột nhiên cảm thấy bức tường kia thật chói mắt, nó ngăn cản tâm mắt của hắn, ngăn cản cổ họng ngắn, ngăn cản trái tim hắn.

Segus ở bên cạnh trầm tư hồi lâu rồi len lén tìm tới Valhein.

"Khụ khụ, người chỉ dẫn à, ta có một thỉnh câu nhỏ." Segus nói.

"Hử? Thỉnh cầu gì?" Valhein hỏi.

"Hiện giờ ta không biết mình muốn gì." Segus thực râu rĩ, gương mặt bị rượu nhuộm đỏ trông càng giống ngọn lửa hơn mái tóc đỏ của hắn.

"Sao ngươi lại hỏi ta vấn đề này?" Valhein hỏi. Segus suy nghĩ một chút, lộ ra nụ cười ngượng ngùng nói: "Bởi vì trong sân thi đấu này, trong tất cả những người ta quen biết thì ngươi là người có trí tuệ nhất, hơn nữa cũng là người lương thiện nhất, nếu như ngươi có thể trả lời được thì nhất định sẽ nguyện ý giúp đỡ. Sẽ không giống như một vài người khác, cho dù rất mạnh mẽ cũng tuyệt đối không để ý tới người khác như thế."

"Vậy tại sao ngươi cho rằng ta là người có trí tuệ nhất?" Valhein hứng thú nhìn Segus.

Segus đương nhiên nói: "Commodus là võ sĩ giác đấu ưu tú nhất, hắn cho rằng ngươi rất lợi hại. Julius là thương nhân võ sĩ giác đấu lợi hại nhất toàn Spartar, hắn cũng ngưỡng mộ ngươi, thậm chí bình thường còn nghe theo lời ngươi. Aristoteles lợi hại như vậy lại tự mình đưa ngươi tới. Eculid có danh tiếng lớn như vậy lại tới đón ngươi, có nghĩa là nhóm bậc thây của học viện tốt nhất toàn thế giới đều coi trọng ngươi. Ta quả thực hơi đần độn một chút nhưng không phải người ngu. Nếu như người không khác

ta là mấy cũng khen ngươi thì có lẽ ta sẽ nghĩ rằng ngươi cũng chẳng có gì hay, thế nhưng rất nhiều người giỏi hơn ta, ngay cả nhóm bậc thầy cao lớn tới mức ta có dùng kính ma pháp cũng không thể nhìn rõ cũng khen ngợi ngươi, nếu ta còn không chịu học tập theo ngươi thì ta đúng là ngu thật rồi."

Chương 642: Trình tự (2)

Chương 642: Trình tự (2)

Trình tự (2)

Valhein nhìn Segus, mỉm cười nói: "Đầu tiên, ta không có trí tuệ, ta chỉ đang học và sử dụng trí tuệ của các bậc thầy. Thứ hai, ngươi phải nhớ kỹ những câu mình đã nói ngày hôm nay, phải nhớ kỹ kiểu suy ngẫm này, người có cách tự hỏi giống như ngươi chính là người tự lĩnh ngộ được trí tuệ.'

Segus sửng sốt, cố gắng gật đầu nói: "Ta thật sự không hiểu, nhưng ngài đã nói thế thì nhất định là thế."

"Được rồi, tuy ta muốn nói là ngươi nên học cách tìm hiểu nguyên do vì sao ta lại nói thế, có điều không cần vội, cứ từ từ. Về phần ngươi nói không biết mình muốn làm gì, thật ra thì ta cũng không biết." Valhein bật cười giang tay.

"Nhưng mà... nhưng mà... ta cảm thấy ngài nhất định sẽ biết." Màu rượu đỏ trên mặt Segus bị nhuộm đỏ vì nôn nóng.

"Ta thật sự không biết, ta thậm chí còn đang ở giai đoạn tự nhận biết chính mình, ngay cả chính bản thân mình ta vẫn chưa thể hiểu rõ ràng, sao ta có thể hiểu được ngươi chứ? Nếu như ta không thể hiểu rõ ngươi mà lại đưa ra phương hướng cụ thể cho ngươi, như vậy không phải đang hại ngươi sao?" Valhein cười nói.

"Nhưng mà... ta vẫn cảm thấy là ngài biết." Segus lại càng gấp hơn.

"Ta không biết nên bảo ngươi làm cái gì, nhưng ta có rất nhiều

cách để làm, đó chính là phương pháp." Valhein mỉm cười nói.

"Vậy cũng được, vậy cũng được!" Segus nói.

"Không phải vậy cũng được, mà là phương pháp vĩnh viễn chiến thắng đáp án." Valhein nói.

"Ta cảm thấy không có gì khác nhau cả, đáp án đơn giản trực tiếp hơn." Segus dè dặt nói: "Ta ăn ngay nói thật, ta biết ngài thích như vậy."

"Đây chính là vì sao ngươi không biết tương lai mình muốn làm cái gì."

Segus sửng sốt.

"Đáp án chỉ có thể giải quyết một vấn đề, nhưng phương pháp thì có thể giải quyết mười vấn đề, nguyên lý có thể giải quyết một trăm vấn đề, tư duy có thể giải quyết một nghìn vấn đề, mà các bậc hiền triết vẫn luôn theo đuổi một thứ có thể giải quyết được tất cả vấn đề, hoặc nên nói là nguyên lý thứ nhất, hoặc nên nói là động lực thứ nhất, hoặc là chân lý chung cực." Valhein mỉm cười nói.

"Ta nghe không hiểu." Segus nói. "Không phải ngươi muốn biết mình muốn cái gì à? Rất đơn giản, suy nghĩ, luôn suy nghĩ, vẫn luôn suy nghĩ, một ngày nghĩ không ra thì mười ngày, mười ngày nghĩ không ra thì một năm, một năm nghĩ không ra thì mười năm. Vẫn luôn suy nghĩ, cứ nghĩ như thế, rồi một ngày nào đó ngươi sẽ nghĩ ra mình muốn gì." Valhein nói.

"Nhưng mà... mười năm sau ta mới nghĩ thông được thì có phải quá muộn rồi không?"

"Con người khi còn sống, hoặc là làm chuyện mình không thích, hoặc là làm chuyện mình thích, không phân sớm muộn.' Valhein nói.

"Vậy có phương pháp để nghĩ không?" Sau khi hỏi xong, Segus cũng sửng sốt.

Valhein trêu ghẹo cười nói: "Phương pháp đơn giản nhất chính là liệt kê, viết ra hết tất cả những chuyện mà ngươi muốn làm, viết hết ra thẳng đến khi đào rỗng đầu óc của ngươi, làm suy nghĩ của ngươi cứng đờ, trống rỗng. Hơn nữa không phải làm một lần, mỗi ngày đều phải làm, có lẽ mười ngày hoặc một tháng, thẳng đến khi ngươi vững tin là viết không nổi nửa. Đến lúc này ngươi nhìn vào những gì mình đã viết và tưởng tượng Thần Chiến Đấu đang cầm chiến mâu chỉ vào đầu ngươi, Thần Chiến Đấu nói rằng ngươi phải gạch bỏ hết tất cả những chuyện khác và chỉ có thể để lại một chuyện mà thôi, hơn nữa chuyện này có thể làm ngươi động tâm, không cần phải xem xét xem chuyện này có thể thành công hay không, chỉ cần xem xét xem mình có thể làm được hay không, nếu ngươi không chọn được chuyện làm mình động tâm, không làm ngươi cảm nhận được máu từ trái tim tỏa ra khắp toàn thân thì Thần Chiến Đấu sẽ đâm một mâu giết chết ngươi."

"Ta hiện giờ đã có chút động tâm rồi, chỉ là nghĩ tới tình cảnh đó, thật kỳ quái." Segus nói.

"Bởi vì ngươi tin tưởng rằng mình có thể dùng phương pháp này tìm được chuyện mà mình muốn làm nhất. Hiện giờ hãy từ bỏ sự sợ hãi của ngươi, từ bỏ cái cớ của ngươi, mỗi ngày tìm thời gian suy ngẫm xem mình muốn làm cái gì, nghĩ xem ngươi muốn làm gì, ngươi muốn biến thế giới thành dạng gì, nhớ kỹ hết thảy. Sau đó hãy gạch bỏ đi những chuyện không làm ngươi động tâm, chọn ra cái duy nhất. Đó chính là chuyện mà ngươi muốn làm nhất." Valhein nói.

"Nếu có hai cái thì phải làm sao?" Segus hỏi.

"Bây giờ ngươi chỉ có thể tự cứu lấy mình thôi." Valhein vỗ vỗ vai Segus, xoay người rời đi.

"Sau đó thì sao?"

"Ta đã nói cho ngươi phương pháp rồi, sao ngươi lại còn muốn hỏi?" Valhein mỉm cười nói.

"Thì ra là thế...' Segus tự lẩm bẩm.

Dưới bầu trời đêm, ánh mắt hơi sáng.

Sau khi trở lại phòng ngủ, Valhein lập tức lấy ra ma dược tỉnh rượu, ánh mắt nháy mắt tỉnh táo lại, đi tới phòng ngủ của Eculid.

"Cuộc nói chuyện với Eculid đã chỉ dẫn cho mình rất lớn. Chuyện tới đồng bằng Marathon ngoài mặt là vì để mình quay trở về Athens, nhưng trong mắt Eculid thì tâng nguyên nhân sâu hơn là vì Kim Tự Tháp Diệt Vong. Như vậy với mình mà nói, so với trở về Athens thì tâng nguyên nhân sâu hơn là vì cái gì? Rất hiển nhiên là muốn trở thành Truyền Kỳ. Vì thế mục đích mình tham gia trận chiến Marathon lần này không phải chỉ là vì trở về Athens, mà càng phải hướng về phía Truyền Kỳ."

Sau khi nghĩ thông suốt, Valhein gõ cửa tiến vào.

Chương 643: Ba mươi dũng sĩ Spartar

Chương 643: Ba mươi dũng sĩ Spartar

Ba mươi dũng sĩ Spartar

".. bạn học Logic, có chuyện gì không?" Vẻ mặt của Eculid rất hiên lành, mỉm cười hỏi.

Valhein dở khóc dở cười: "Quên đi, trí nhớ của ngài không tốt, ta cũng không cự cãi làm gì. Ta chỉ muốn hỏi chuyện liên quan tới Kim Tự Tháp Diệt Vong, ta muốn làm tốt chuẩn bị trước chứ không phải chờ tới khi chuyện tới trước mặt mới bắt đầu."

"Rất tốt, ta và người kia không nhìn nhầm ngươi. Ngươi ngồi xuống trước đi đã." Eculid nói xong thì dùng ngón trỏ tay phải gõ nhẹ một chút lên bìa sách ma pháp, gậy ma pháp trôi bên người hắn nhẹ nhàng lay động, sau đó gậy ma pháp phóng ra ánh sáng bao phủ cả căn phòng, ngăn cách trong ngoài.

Trang sách ma pháp ở trước mặt hắn cũng lật thật nhanh.

Rất nhanh sau đó, Eculid đã cầm lấy sách ma pháp đọc.

"Vì để ma pháp Hy Lạp dẫn đầu thế giới, vì để ma pháp sư Hy Lạp trở thành ma pháp sư ưu tú nhất, một phần ma pháp sư đã liên hợp lại tạo thành Hội Kim Tự Tháp Diệt Vong, cắt đứt mối liên hệ của phép thuật Ai Cập, ma pháp Ai Cập và ma pháp Hy Lạp, muốn Hy Lạp trở thành cái nôi của ma pháp, từ đó để ma pháp Hy Lạp nhận được vị trí chủ đạo chính thống. Có điều ở trong mắt ta, đây là một đống sai lầm... trình tự logic sai lầm, đúng

vậy, chính là logic, ca ngợi logic và Valhein. Ø? Chúng ta nói tiếp, muốn ma pháp Hy Lạp dẫn đầu thế giới, chuyện chúng ta phải làm không phải hủy diệt ma pháp Ai Cập, không phải cắt đứt phép thuật Ai Cập, mà là tăng cường bản thân, đây mới chính là con đường ma pháp mạnh mẽ."

Valhein gật đầu: "Ngài nói rất đúng."

Valhein thầm so sánh Eculid và Aristoteles, phát hiện hai người này đều có một điểm chung, lúc nói chuyện đầu tiên sẽ nói vì sao, sau đó sẽ nói nên làm thế nào, cuối cùng mới nói là cái gì, đây là tư duy siêu phàm điển hình, thoạt nhìn nó đi ngược với trực giác nhưng thực tế đây mới chính là lối tư duy chính xác.

"Bọn họ vốn có lý tưởng tốt, nhưng trải qua nhiều năm phát triển thì lý tưởng của bọn họ trở nên vặn vẹo, mục tiêu của bọn họ biến thành vì hủy diệt ma pháp sư Ai Cập mà không từ bất cứ thủ đoạn nào, chúng ta nghi ngờ Hội Kim Tự Tháp Diệt Vong đã trở thành quân cờ của người có dã tâm, muốn hoàn thành mục tiêu bí mật. Trước đó ở Athens xuất hiện hơi thở của vong linh, chúng ta nghi ngờ bọn họ đã tiếp xúc hơi thở tử vong ở Ai Cập rồi mang vê Athens. Ma pháp sư có khả năng chống cự lại hơi thở tử vong nhưng dân chúng bình thường thì không thể, vì thế đã dẫn tới một gia đình bình dân tử vong." Vẻ mặt Eculid trở nên nghiêm nghị.

Valhein nói: "Trước đó ta có trình lên Học viện Plato một phần báo cáo, chính là chuyện Lawens bị chế tạo thành chiến sĩ xác ướp, không biết có liên quan tới hơi thở tử vong hay không.'

Eculid im lặng hồi lâu, mở một trang sách nói: "Chuyện này có khả năng có quan hệ nhất định với ngươi, hiện giờ học viện vẫn chưa rõ ràng."

"Có quan hệ với ta, trừ phi...'

"Có điều ngươi cũng đừng nghĩ ngợi quá nhiêu, chuyện này sẽ

không ảnh hưởng quá lớn tới ngươi. Thế nhưng... phương án của học viện là phái một người có đủ trí tuệ đánh vào Hội Kim Tự Tháp Diệt Vong, nếu tìm được kẻ đứng sau thì tốt, nếu không tìm được thì cố gắng phá hủy hội thần bí này, tránh nó gây ra đại họa. Theo ta được biết thì bọn họ đã tiến hành ám sát một số người gần gũi với Ai Cập, rất nhiêu người vô tội đã bị ảnh hưởng." Eculid nói.

"Học viện muốn chọn ta à?" Valhein hỏi.

Eculid cười mà không cười nói: "Học viện vốn muốn chọn ta nhưng ta đã là ma pháp sư Hoàng Kim, tiến vào Hội Kim Tự Tháp Diệt Vong chắc chắn sẽ bị tâng quản lý cấp cao cảnh giác. Tuy trí tuệ của ngươi kém hơn ta một chút nhưng ngươi trẻ tuổi, cấp bậc thấp. Cho dù ngươi đã sắp trở thành ma pháp sư Bạch Ngân thì quản lý cấp cao của Hội Kim Tự Tháp Diệt Vong cũng sẽ không cảnh giác ngươi, ngược lại sẽ xem ngươi là quản lý cấp cao tương lai mà dốc lòng bồi dưỡng. Huống chi ngươi bây giờ chính là người được bốn hiệp hội nguyên tố coi trọng, chỉ cần trong lúc ngẫu nhiên ngươi nói rằng mình muốn gia nhập Hội Kim Tử Tháp Diệt Vong, bọn họ nhất định sẽ tiếp nhận ngươi."

"Để ta đi nằm vùng à? Có ảnh hưởng gì tới chuyện bài vở không?" Valhein hỏi.

"Ngươi yên tâm, bọn ta cũng không muốn ngươi tiến vào lật đổ Hội Diệt Vong... ừm, đây là tên gọi tắt, ta không thích dùng từ ngữ quá dài cho những chuyện không quan trọng, mệt não. Ý tưởng của bọn ta rất đơn giản, chính là để ngươi lấy được lòng tin của bọn họ, sau đó truyền tin vê học viện, cuối cùng sẽ do học viện ra tay giải quyết. Trong tình huống bình thường thì ngươi không có bất cứ nguy hiểm nào." Eculid nói.

"Có đôi khi cách mệt mỏi nhất chính là cách nhanh chóng nhất. Lỡ như không bình thường thì sao?" Valhein hỏi.

"Ngươi nói rất đúng, ta muốn đổi mới suy nghĩ vê chuyện này. Không bình thường thì bọn họ cũng không thể làm gì được ngươi cả, ngươi bây giờ chính là người được toàn bộ giới ma pháp sư Athens coi trọng. Ngươi không biết đám lão già kia nghe thấy ngươi nhận được danh hiệu Vua Giác Đấu thì cười thành dáng vẻ gì đâu. Huống chi, Hội Diệt Vong rất thích ngươi.'

"Vì sao lại thích ta? Ta chưa từng có tiếp xúc với ma pháp sư Ai cập." Valhein nói.

Chương 644: Ba mươi dũng sĩ Spartar (2)

Chương 644: Ba mươi dũng sĩ Spartar (2)

Ba mươi dũng sĩ Spartar (2)

"Nhưng ngươi đã đặt tên cho phương pháp học kia là Kim Tự Tháp, bọn họ rất thích, bọn họ cho rằng ngươi đã giành được danh hiệu Kim Tự Tháp của Ai Cập và rất phù hợp với tên gọi Hội Kim Tự Tháp Diệt Vong, họ cho rằng ngươi và Hội Diệt Vong chính là đồng minh tự nhiên.

"Bệnh thần kinh... nói cách khác, chỉ cần ta trở lại Athens, chỉ cân đi học bình thường ở trường, thỉnh thoảng tham gia hội nghị của Hội Diệt Vong, cung cấp tin tức cho học viện là được?" Valhein hỏi.

"Đúng vậy.' Eculid nói.

"Nhưng ta chính là học sinh của Học viện Plato, làm như thế có quá lộ liễu không?" Valhein hỏi.

"Bọn họ không biết học viện chúng ta và Hội Nghị Ma Pháp muốn tấn công bọn họ. Huống chi, cũng không phải chỉ có một mình ngươi." Eculid nói.

Trên mặt Valhein lộ ra nụ cười kỳ dị: "Sẽ không phải là sau khi tiến vào Hội Diệt Vong này xong thì tất cả đều là người nằm vùng của học viện và hiệp hội ma pháp, chỉ có một số ít là người trung thành và tận tâm với Hội Diệt Vong đi?"

Eculid cười ha ha một tiếng, nói: "Ngươi thật hài hước, tình

cảnh này nghĩ tới thôi cũng thấy buồn cười, sao có thể chứ."

"Cũng không phải chưa từng xuất hiện." Valhein nghĩ thâm.

"Thế nào, ngươi sẽ không từ chối chứ? Này cũng không phải nhiệm vụ đặc biệt khó khăn gì cả. Học viện vốn nghĩ rằng sẽ xem nhiệm vụ này như khảo nghiệm Thanh Đồng của ngươi.

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: 'Khảo nghiệm này không có trợ giúp quá lớn đối với chuyện trở thành bậc thây Truyên Kỳ của ta. Nếu là hành động trong thời gian ngắn thì ta làm được, nhưng nếu lâu dài thì ta sợ nó sẽ ảnh hưởng quá lớn. Dù sao thì lúc Hội Diệt Vong họp, ta cũng không thể ngồi làm bài tập đi?"

"Bài tập không thể làm... có điều, ta cho rằng ngươi đã xem nhẹ chuyện này." Eculid nói.

"Hử?" Valhein nhìn Eculid.

"Lúc ở trong phòng nghị sự của học viện, ngươi từng nói với Cromwell rằng chỉ khi nào dùng thân phận của bậc thầy Truyền Kỳ yêu cầu chính mình thì mới có thể trở thành bậc thây Truyền Kỳ. Nói cách khác, không phải sau khi trở thành bậc thầy Truyền Kỳ mới có thể làm chuyện mà bậc thầy Truyền Kỳ phải làm. Hội Diệt Vong này được nhóm bậc thầy Truyền Kỳ cho rằng có hại cho giới ma pháp Hy Lạp, như vậy nếu ngươi muốn trở thành bậc thây Truyền Kỳ thì sẽ làm vì giới ma pháp. Ngươi không chỉ là Valhein, không chỉ là ma pháp sư, không chỉ là nghị viên ma pháp, ngươi chính là thành viên của giới ma pháp. Ngươi phải dùng độ cao của toàn bộ giới ma pháp để nhìn chuyện này thì mới có thể đạt tới đỉnh cao của giới ma pháp, trở thành bậc thầy Truyền Kỳ." Eculid nói.

Valhein có chút sửng sốt, sau lưng mồ hôi lạnh đã chảy ròng ròng.

"Ta hiểu được rồi, ta sẽ dùng thân phận người của giới ma pháp để nhìn nhận chuyện này, làm chuyện mà ta phải làm!" Valhein thở phào nhẹ nhõm, xem ra mình thật sự biết đạo lý này, cũng hiểu nó, chỉ là hiểu biết chưa đủ sâu.

Lúc đối mặt với người khác, mình có thể nói đạo lý này rất rõ, nhưng khi đặt vào người mình thì lại không thể nhanh chóng đưa ra phán đoán.

Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường.

Bản chất chính là mình vẫn chưa hoàn toàn nắm giữ đạo lý này.

"Cám ơn thầy đã nhắc nhở, từ nay về sau, ta sẽ càng hiểu biết sâu sắc đạo lý này hơn. Nếu như ta có thể làm tốt chuyện này thì có nghĩa là ta đã nắm giữ sơ bộ về nó chứ không còn là chỉ dừng ở ngoài miệng nữa." Valhein nói.

"Tốt! Rất tốt! Ta và người kia không nhìn nhầm ngươi!" Eculid gật mạnh đầu, khen ngợi.

Valhein mỉm cười, nhớ tới phản ứng của Eculid trước và sau khi khuyên bảo, mình và hắn rất giống nhau, tức là bây giờ có lẽ mình vẫn chưa đạt được cảnh giới như Eculid nhưng cũng đã tiếp cận!

Đột nhiên, Eculid mở một tin nhắn ma pháp.

"Ma pháp sư bên đặc sứ gửi tin nhắn ma pháp cho ta, hoàng tử Leonidas đã chọn lựa ba mươi dũng sĩ để ngươi chỉ huy, trở thành nhóm chiến sĩ đầu tiên tới đồng bằng Marathon, ngày mai sẽ xuất phát. Sau đó Spartar sẽ phái một đội không ít hơn năm nghìn người gia nhập liên quân Hy Lạp, cùng chống lại Ba tư." Eculid nói.

Trên mặt Valhein lộ ra biểu tình quái dị.

"May mà không phải ba trăm người..."

"Đúng thế, nhân số nhiều thì sẽ bất lợi cho ngươi." Eculid nghiêm túc gật đầu.

"Ngày mai phải gấp gáp lên đường, ta đi ngủ trước đây, có chuyện gì thì chúng ta sẽ nói trên đường đi.' Valhein nói.

'Được, sáng mai gặp.'

Sáng sớm hôm sau, trời tờ mờ sáng.

Valhein rửa mặt xong, mở cửa phòng.

dulius, Augustu, Segus và một số ít võ sĩ giác đấu đứng ở cửa. "Tới, ôm một cái tạm biệt nào." Julius cố sức chớp chớp mắt, không để nước mắt chảy ra, thẳng thắn giang tay ôm.

Valhein mỉm cười ôm mỗi người.

"Eculid đã chờ ở nơi bí mật, ra khỏi cửa hông sẽ có người dẫn ngươi đi, bọn ta cũng không thể đi theo. Eculid nói rằng sẽ cho ngươi một bất ngờ. Đi thôi, bọn ta tiễn ngươi." dulius mỉm cười nói.

Valhein gật đầu, đoàn người chậm rãi đi ra bên ngoài.

Mỗi võ sĩ giác đấu đều cao to lực lưỡng, nhưng bây giờ bọn họ lại giống như biến thành cụ già đi tập tễnh.

Đoạn đường rất ngắn lại đi như rất dài.

Cuối cùng, Valhein chủ động ôm mỗi người, sau đó dưới sự hướng dẫn của đội hộ vệ của Leonidas rời khỏi đấu trường.

dulius và Segus nhìn theo bóng lưng Valhein, khóe mắt dính giọt sương sớm mai.

Chương 645: Bất ngờ

Chương 645: Bất ngờ

Bất ngờ

Đi tới góc rẽ, Valhein xoay người giơ tay vẫy chào nhóm .Julius.

Bọn họ cũng nhiệt tình vẫy tay tạm biệt.

Quẹo vào góc, Valhein hít sâu một hơi rồi tiếp tục đi tới, tiếp tục đi tới.

Dưới sự hướng dẫn của hộ vệ Leonidas, Valhein một đường đi tới trước một khoảng sân rộng.

Trong sân không có suối phun, không có cây cối, không có cột hành lang, chỉ có một tòa nhà lớn và một khoảng sân lót đá trắng.

Ba mươi chiến sĩ cao lớn đứng trong sân, mỗi người đều mặc trang bị theo quy định của Spartar.

Ngoại trừ người dẫn đầu có mũ bờm ngựa ngang màu đỏ, những người khác đội mũ bờm ngựa đứng màu đỏ, mũ giáp đồng thau bảo vệ phần lớn gương mặt, chỉ có thể thông qua khe hở hình chữ 'T' nhìn thấy ánh mắt và miệng mũi của họ,

Bọn họ mặc giáp kim loại đồng thau thống nhất, đeo giáp bụng Hoàng Kim, giáp bụng Bạch Ngân hoặc giáp bụng Thanh Đồng. Dưới giáp bụng là chiến quần màu nâu kết hợp giữa kim loại và vải bông.

Hai cánh tay và bắp chân của họ đeo hộ giáp kim loại màu

đồng, phía sau, chiếc áo choàng màu đỏ nhẹ nhàng lay động trong làn gió sớm.

Tay trái cầm khiên, tay phải cầm mâu, xếp thành đội hình chỉnh tê nhìn về phía Valhein.

Dẫn đầu là một chiến sĩ Hoàng Kim so với Hoth còn cao hơn.

Valhein nhìn thấy bóng dáng quen thuộc này thì có chút sửng sốt.

Chiến sĩ Hoàng Kim dẫn đầu mỉm cười nói: "Tướng quân Valhein, chúng ta lại gặp mặt rồi."

Valhein vui vẻ cười rộ lên.

"Commodus, chúng ta lại gặp mặt rồi."

Commodus đưa nắm tay phải lên chạm nhẹ vào ngực trái, không nói thêm gì.

Ánh mắt Valhein chuyển sang chiến sĩ thiếu niên mặc giáp bụng Thanh Đồng ở bên cạnh Commodus.

Chiến sĩ thiếu niên kia so với Valhein lại càng non nớt, áo giáp toàn thân nhiều hơn người khác một chút, dày hơn một chút, da thịt trắng nõn, so với phụ nữ lại càng trơn mềm hơn, giống như được xối một tầng nước vậy. Valhein đã từng thấy thiếu niên này, một trong hai thiếu niên ở trên lộ đài miệng rồng đã nâng ly mời rượu mình, đồng thời cũng lớn tiếng cổ vũ mình.

Hắn là người em trong cặp anh em nhà Bán Thần, Castor.

"Người nhà ngươi đồng ý cho ngươi tới đông bằng Marathon à?" Valhein hỏi.

Castor ưỡn ngực, lớn tiếng nói: "Ta trước tiên là chiến sĩ Spartar, sau đó mới là chiến sĩ gia tộc Bán Thần."

"Có chí khí lắm!"

Castor lập tức nâng đầu, vẻ mặt hưng phấn.

Những chiến sĩ khác thực kinh ngạc nhìn thoáng qua Valhein, không hiểu vì sao đường đường là chiến sĩ gia tộc Bán Thần lại có thái độ tốt như vậy, ngay cả là với Commodus thì Castor cũng không có thái độ đó.

Vài chiến sĩ Bạch Ngân quen thuộc nhìn nhau một cái, trong mắt lóe lên sự thất vọng.

Bọn họ vốn không muốn nghe theo mệnh lệnh của một người cấp Thanh Đồng, hơn nữa còn là ma pháp sư Thanh Đồng, lại còn là ma pháp sư Thanh Đồng Athens, nhưng địa vị của Leonidas rất cao, bọn họ phải nghe theo.

Bọn họ vốn tưởng cho dù Valhein chiến thắng Commodus thì hoàng tử gia tộc Bán Thần như Castor cũng sẽ không để Valhein trong mắt, chuẩn bị xem kịch vui một phen.

Kết quả sau khi được Valhein khen ngợi, Castor thế mà lại vui sướng giống như được trưởng bối khen ngợi.

Hoàng tử gia tộc Bán Thần dễ nói chuyện như thế từ khi nào vậy?

Mới vừa nãy đối với nhóm chiến sĩ khác vẫn còn tỏ ra kiêu ngạo.

Lẽ nào bởi vì Valhein là Vua Giác Đấu? Tuyệt đối không phải, Commodus chính là Vua Giác Đấu suốt mười năm.

Lúc này Eculid mới từ trong nhà chậm rãi tiến ra, mỉm cười nói: "Chúng ta có thể xuất phát rồi."

Valhein nói: "Thầy Eculid, ta chưa có kinh nghiệm chiến đấu,

dọc theo đường đi phải phiền ngài chỉ huy rồi."

Eculid gật đầu, nhìn một vòng chiến sĩ nói: "Ta nhất định sẽ đưa các ngươi an toàn tới doanh trại liên quân Hy Lạp, có điều sau đó thì ta buông tay không quản."

"Ta hiểu." Valhein lấy hộp gỗ trong nhẫn không gian ra, lấy ra mô hình xe ngựa ma pháp dài một thước.

Ma pháp sư Thanh Đồng có thể sử dụng xe ngựa ma pháp nhưng chỉ giới hạn ở công năng cơ bản mà thôi, phải là cấp Bạch Ngân mới có thể kích hoạt khả năng không gian của xe ngựa ma pháp. Eculid nhận lấy xe ngựa ma pháp, nhẹ nhàng nâng một cái, chờ xe ngựa ma pháp tỏa ra ánh sáng màu xanh nhạt thì ném ra ngoài.

Xe ngựa rơi xuống đất, cấp tốc biến lớn, hóa thành xe ngựa ma pháp cũ kỹ thoạt nhìn rất bình thường lẳng lặng nằm yên trên mặt đất.

Rất nhiều chiến sĩ lộ ra vẻ tò mò.

"Chúng ta đi vào thôi." Eculid nói, sau đó tự mình tiến vào.

Valhein đứng ở cửa nói: "Các ngươi vào trước đi."

"Vâng, tướng quân!" Commodus hô lớn trước tiên, sau đó khom người đi vào cửa xe.

Nhóm người kinh ngạc nhìn thấy sau khi Commodus tiến vào cửa xe thì cấp tốc thu nhỏ lại.

Sau đó, nhóm chiến sĩ còn lại nhìn Castor.

Castor vẫn không nhúc nhích.

"Chiến sĩ Bạch Ngân vào đi." Valhein nói.

Chiến sĩ Bạch Ngân lục tục tiến vào trong, tiếp sau đó là chiến sĩ Thanh Đồng, Valhein tiến vào sau cùng.

Valhein đứng thẳng người nhìn một vòng phòng khách, phát hiện mặc dù có hơn ba mươi người đàn ông vạm vỡ võ trang đầy đủ đứng trong phòng thì phòng khách chỉ có vẻ hơi chen chúc một chút mà thôi.

Eculid lười biếng nằm trên ghế sô pha, mở sách ma pháp ra tự nhiên lật xem.

Ba mươi chiến sĩ đồng loạt nhìn Valhein.

"Hoạt động tự do, nhưng phải giữ vững cảnh giác." Valhein nói.

"Tuân lệnh!" Ba mươi chiến sĩ đồng thanh nói.

Valhein hài lòng gật đầu, đi tới ngồi xuống bên cạnh Eculid.

Chương 646: Bất ngờ (2)

Chương 646: Bất ngờ (2)

Bất ngờ (2)

Ngoại trừ Castor, những chiến sĩ khác đều cố kiêm chế lén quan sát hoàn cảnh xung quanh, thậm chí là ngắm nhìn cảnh sắc bên ngoài.

"Thầy Eculid, đặc sứ Athens không rời đi sao?" Valhein hỏi.

"Hắn còn chút chuyện phải làm, ta mới không quản hắn. Lần này chúng ta cấp tốc tiến tới đồng bằng Marathon, cho dù đi ngang qua Athens cũng sẽ không dừng lại." Eculid ở bên cạnh vừa xem sách ma pháp vừa nói.

"Ừm, ta biết." Âm thanh của Valhein ẩn chút phiền muộn rất nhỏ không thể nhận ra.

"Hiện giờ không cần lo lắng, khi tới gần đồng bằng Marathon thì cẩn thận một chút, có khả năng đối phương sẽ phái trinh sát dò xét xung quanh." Eculid nói.

"Cấp bậc rất cao à?" Valhein hỏi.

"Cũng không cao, một chiến sĩ Hoàng Kim hoặc ma pháp sư Hoàng Kim đánh lén thì chiếc xe ngựa này cũng sẽ bị tổn hại. Đây chỉ là xe ngựa ma pháp Thánh Vực mà thôi, không phải Truyên Kỳ." Eculid nói.

"Thầy Aristoteles có xe ngựa ma pháp Truyền Kỳ không?" Valhein hỏi.

Eculid đột nhiên khép sách lại, nhìn phía trước, ánh mắt đờ đẫn, thở dài một hơi nói: "Ta nghi ngờ hắn có vô số vị diện thần lực, bắt đầu từ khi biết hắn, hắn đã không thiếu đồ rồi, muốn cái gì thì có cái đó. Ngươi rất có tiền, nhưng cũng chỉ là có tiền mà thôi, còn tên kia là phú khả địch quốc, không chỉ có tiên mà thôi. Có một lần ta tận mắt nhìn thấy một việc đã dọa hoảng ta một phen."

"Chuyện có thể làm ngài ghi nhớ, khẳng định rất đặc biệt!" Valhein hứng thú.

Vậy mà Eculid vừa lật sách vừa nhỏ giọng thì thâm: "Chuyện đó sao? Ah ah, thấy rồi. Thucydides nợ hắn hai món ma pháp khí Truyền Kỳ, hơn nữa còn là ma pháp khí cao cấp. Hơn nữa từ nội dung nói chuyện của hai người bọn họ khi đó thì bậc thây Plato cũng nợ Aristoteles.'

"Này... không thể nào, hắn buôn bán gì à?" Valhein hỏi.

Eculid liếc nhìn Valhein thật sâu, nói: "Ngươi khinh thường Aristoteles như thế à?"

"Ý của ngài là..."

"Giống như ta đã nói trước đó, ta nghi ngờ hắn có vị diện thân lực đếm không hết. Hắn chưa bao giờ buôn bán, cũng chưa bao giờ tới chỗ người khác mua đồ, mà ta thì biết ngươi vẫn luôn nhờ Niedern mua đồ giúp mình. Mỗi món đồ của Aristoteles đều là của hắn, là cái loại tùy tiện lấy ra dùng ấy." Eculid nói. Trong lòng Valhein có chút sụp đổ, hỏi: "Hắn rốt cuộc có bao nhiêu vị diện thần lực?"

"Cụ thể thì không rõ lắm, dù sao thì hắn chỉ cần tùy tiện đi ra ngoài dạo bộ một chút là có thể thu hoạch được một lượng lớn báu vật. Ta tổng cộng hợp tác với hắn ba lần, lần nào ta cũng dính một thân bụi đất, tay không mà về, hắn thực sự không nhìn nổi

nên đã chia cho ta một chút chiến lợi phẩm. Tuy nói vậy rất tổn thương lòng tự trọng của ta, nhưng đồ mà hắn tùy tiện đưa cho ta còn nhiều hơn đồ mà ta thu hoạch được nếu tự mình đi rèn luyện, là cái loại nhiêu hơn rất nhiều ấy." Vẻ mặt Eculid thực bất đắc dĩ.

Nhóm chiến sĩ còn lại tò mò nghe nhóm thiên tài này tám chuyện.

"Ý của ngài là, vận may của hắn rất tốt?"

"Nếu dùng từ may mắn để hình dung thì có hơi hạ thấp hắn. Nói thế này đi, bình thường khi hình dung một người có vận may rất tốt thì hay nói người đó là con riêng của Nữ Thần May Mắn, mà ta thì nghi ngờ Aristoteles chính là cha của Nữ Thân May Mắn." Eculid bất đắc dĩ nói.

Nhóm chiến sĩ Spartar hoảng sợ, ngay cả Commodus cũng dở khóc dở cười, chỉ có Castor là không thèm để ý.

Valhein thở dài nói: "Ta đại khái có thể hiểu được, là dạng tâm tình giống như khi ta biết hắn có huyết mạch nguyên tố ánh sáng Đại Quân vậy."

Eculid gật đầu, nói: "Nếu như ngươi còn chút tôn nghiêm thì rời xa hắn đi. Ta lớn tuổi rồi, không có cách nào, chỉ có thể dựa vào chút chỗ tốt mà hắn cho ta thôi."

Valhein dở khóc dở cười nói: "Ta cũng không tranh với ngươi, ta tay làm hàm nhai, ta tin tưởng tương lai ta sẽ kiếm được tiền không ít hơn hắn."

Eculid liếc nhìn Valhein từ trên xuống dưới, nói: 'Lúc hắn ở cấp bậc Bạch Ngân đã phát hiện một ma pháp khí Truyền Kỳ nên đặt trong nhà làm tác phẩm nghệ thuật, ngươi được thế không?"

"Ừm... ừm... ừm..." Valhein trầm tư hồi lâu, bất đắc dĩ nói: "Kém một chút."

"Lúc hắn ở cấp bậc Hoàng Kim đã giải phẫu đầu của di hài Bán Thần, chú ý, là của chính hắn, không phải của học viện, ngươi được thế không?"

"Ừm..." Valhein nói: "Thầy Eculid, chúng ta đừng nói tới người không quan trọng này nữa. Chúng ta nói một chút về hành động kế tiếp đi, ngài có đề nghị gì với ta về trận chiến Marathon không?"

Eculid trầm ngâm hồi lâu mới nói: "Ngươi muốn mau chóng trở lại Athens hay là không gấp?"

"Ta muốn lập công." Valhein nói.

"Nếu là giết người thì ngươi giết không nổi, bởi vì một khi ngươi giết quá nhiều người, người Ba Tư sẽ chú ý tới ngươi, sẽ nghĩ cách phái ma pháp sư hoặc chiến sĩ Hoàng Kim mạnh mẽ nhắm vào ngươi...' Eculid nói.

Valhein lại nói: 'Chờ đãt Bọn họ sẽ nhắm vào ta à?"

"Lá gan của ngươi lớn thật." Eculid kinh ngạc nhìn Valhein.

Valhein mỉm cười nói: "Giết nhiều chiến sĩ Hoàng Kim hoặc ma pháp sư Hoàng Kim một chút thì không phải chiến công sẽ tăng cao à?"

"Nhưng ngươi phải cân nhắc tới nguy hiểm." Eculid nói.

Valhein quay đầu nhìn vê phía Commodus nói: "Ngươi có thể chống đỡ được bao nhiêu chiến sĩ Hoàng Kim bậc đỉnh?"

Commodus suy nghĩ một chút rồi nói: 'Năm người."

Nhóm chiến sĩ xung quanh lộ ra kính sợ.

Không ai nghi ngờ.

Chương 647: Thuật Sĩ Vận Mệnh

Chương 647: Thuật Sĩ Vận Mệnh

Thuật Sĩ Vận Mệnh

"Bây giờ ngươi rốt cuộc đã là chiến sĩ Hoàng Kim bậc đỉnh chưa?" Valhein hỏi.

"Chỉ có thể coi là chiến sĩ Hoàng Kim bậc cao, cần một, hai tháng nữa mới có thể thực sự trở thành bậc đỉnh." Commodus nói.

"Còn ngươi?" Valhein nhìn sang Castor.

Castor có chút bất đắc dĩ nói: "Nếu ta giống anh trai, từ nhỏ đã sở hữu vũ khí Bán Thần thì có thể phòng ngự được một chiến sĩ Hoàng Kim bậc đỉnh. Có điều chiến mâu của ta chỉ là chiến mâu Hoàng Kim mà thôi, chiến khiên là chiến khiên Thánh Vực, nhưng không thể nào chống đỡ được chiến sĩ Hoàng Kim bậc đỉnh. Có điều cho ta thêm mười mấy ngày, sau khi thăng cấp lên Bạch Ngân, kích hoạt sức mạnh huyết mạch thì ta có thể tương đương với chiến sĩ Hoàng Kim bậc đỉnh."

"Nhà các ngươi... không nuôi nổi ngươi à?" Valhein nửa đùa nửa thật nói.

Castor dở khóc dở cười nói: "Không phải nuôi không nổi, là ta chủ động muốn đi, cha mất hứng nên không cho ta trang bị thần lực tốt nhất. Giờ nghĩ lại thì có chút hối hận, đáng tiếc khi đó bị anh trai và chị gái vô lương tâm lừa gạt nên không nghĩ nhiều như thế."

"Đứa nhỏ đáng thương. Yên tâm, ta sẽ chăm sóc cho ngươi." Valhein nói.

"Cám ơn." Castor vui vẻ cười rộ lên.

"Hiện giờ thế nào?" Valhein nhìn sang Eculid.

Eculid suy nghĩ một chút, nói: "Loại chiến tranh này, Thánh Vực không thể tự mình ra tay, cao lắm là Thánh Vực khiêu chiến Thánh Vực. Thế nhưng nếu như ngươi giết quá nhiều chiến sĩ Hoàng Kim hoặc ma pháp sư Hoàng Kim thì bên Ba Tư nhất định sẽ chơi ám chiêu, ví dụ như thuật nguyền rủa hoặc các loại tấn công tinh thần. Nhưng ngươi có Kiếm Vinh Quang, lúc nguy cấp có thể dùng để cứu mạng."

Valhein lại nói: "Ta định hiến tế Kiếm Vinh Quang, chỉ có thể sử dụng một lần thực sự quá lãng phí."

"Ngươi có thể hấp dẫn một ít ma pháp sư Hoàng Kim hoặc chiến sĩ Hoàng Kim, nhưng số lượng không thể quá nhiều, giết vài người thì phải lập tức lui ra phía sau." Eculid nói.

"Vậy thì tốt rồi."

Castor lại nói: "Anh trai Valhein, ta đề nghị ngươi suy nghĩ cho thật kỹ."

"Hử? Vì sao?" Valhein nhìn sang Castor.

Commodus và nhóm chiến sĩ Spartar khác lộ ra vẻ mặt khó tin, kinh ngạc nhìn hai người.

Hoàng tử của gia tộc Bán Thần lại xưng hô với Valhein giống như với anh trai mình? Không phải nghe nhầm rồi chứ?

Hoặc là, Valhein thật sự là con riêng của gia tộc Bán Thần như trong truyền thuyết?

Tuy quý tộc Spartar không nghiêm ngặt như những nơi khác, nhưng người của gia tộc Bán Thần từ tận trong xương đã rất kiêu ngạo, đừng nói không có khả năng gọi bình dân là anh, cho dù gặp người của gia tộc Anh Hùng cũng chưa chắc gọi như thế.

Người của gia tộc Bán Thần vẫn luôn xem mình là con cháu của Thần.

Eculid nhìn Valhein, tựa hồ có điều suy nghĩ.

Castor nói: "Nếu là Quân Đoàn Bất Tử Hoàng Kim thì sao?"

Valhein nhìn sang Commodus.

"Hai tên." Commodus bất đắc dĩ nói.

Eculid gật đầu, nói: "Dù sao cũng là binh chủng mạnh nhất của Ba Tư, chiến sĩ Hoàng Kim của Quân Đoàn Bất Tử, một khi liều mạng thì có thể sánh ngang với nửa Vua Giác Đấu. Mà Quân Đoàn Bất Tử hoàng tộc ưu tú nhất thì chỉ sợ còn hơn cả Commodus."

Commodus gật đầu nói: "Ta đã từng giao đấu với chiến sĩ Quân Đoàn Bất Tử, đối phương rất mạnh. Nhưng hắn nói chiến sĩ của Quân Đoàn Bất Tử hoàng tộc thì còn mạnh hơn." Lúc nói chuyện, Commodus nhìn về phía Castor.

Castor thản nhiên nói: "Dù sao thì Ba Tư cũng chỉ có một Vua, huyết mạch của Vua Ba Tư đều mạnh hơn phần lớn huyết mạch Bán Thần bọn ta một chút. Có điều vẫn bị Heracles đánh cho răng rơi đầy đất đấy thôi. Trong số nhóm Anh Hùng Ba Tư, ngoại trừ Gilgamesh vẫn chưa giao đấu với Heracles, những người khác cũng không mạnh hơn chúng ta bao nhiêu."

"Thật muốn thấy hai vị Vua Anh Hùng Gilgamesh và Heracles này giao đấu." Valhein nói.

Đúng vậy...

Ngoại trừ Eculid, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ sùng bái.

Eculid lật lật sách ma pháp, đột nhiên nói: "À đúng rồi..."

Hắn đột nhiên dừng lại.

Xe ngựa nhẹ nhàng chấn động, bắt đầu nghiêng đi.

Nhóm người nhìn ra ngoài, thì ra xe ngựa đã rời khỏi thành Phong Hậu, bắt đầu bay lên bâu trời.

Nhóm chiến sĩ tò mò nhìn ra ngoài, nhìn thành Spartar dân dần nhỏ lại.

Qua một hồi lâu, xe ngựa phi hành bình ổn ở giữa không trung, Eculid nhìn sách ma pháp nói: "Ta vừa mới nhớ ra, đại quân Ba Tư mạnh nhất không phải Quân Đoàn Bất Tử."

"Là quân đoàn Người Khổng Lồ?" Nhóm chiến sĩ đồng thanh nói, sắc mặt cũng hơi thay đổi.

Eculid cũng không gật đầu, chỉ hỏi: "Người khổng lồ, bao nhiêu?" Nói xong thì mỉm cười nhìn về phía Commodus.

Commodus bất đắc dĩ nói: "Phòng thủ thì vẫn có thể làm được. Nếu tấn công thì kết quả tốt nhất là lưỡng bại câu thương."

"Không, ngươi không phải đối thủ của người khổng lồ Hoàng Kim bậc đỉnh. Không phải nói thực lực của ngươi không bằng bọn chúng, mà là một khi chúng phát rồ lên thì sẽ liêu mạng với ngươi. Mạng của ngươi chỉ có thể chọi cứng với chúng mà thôi." Eculid nói.

Commodus một lần nữa bất đắc dĩ gật đầu nói: "Ta hiểu."

“Còn ngươi?" Valhein nhìn sang Castor.

"Ta chạy." Vẻ mặt Castor thực thản nhiên, dẫn tới một tràng

cười thiện ý của nhóm chiến Sĩ.

"Có điều... Castor nhìn về phía Valhein nói: "Ngươi có huyết mạch Người Khổng Lồ tướng quân, Quân Đoàn Người Khổng Lồ Ba Tư đều là Người Khổng Lồ dân thường hoặc Người Khổng Lồ chiến sĩ, không có khả năng có Người Khổng Lồ tướng quân, vì thế khi bọn chúng gặp ngươi sẽ không chủ động tấn công. Đương nhiên nếu ngươi khiêu khích thì bọn chúng sẽ không cố ky nhiều đâu, dù sao thì Người Khổng Lồ cũng có rất nhiều chi nhánh."

Chương 648: Thuật Sĩ Vận Mệnh (2)

Chương 648: Thuật Sĩ Vận Mệnh (2)

Thuật Sĩ Vận Mệnh (2)

"Nói chung là ta cố gắng né tránh người khổng lô Hoàng Kim là được rồi đúng không?" Valhein hỏi.

Eculid vừa lật sách vừa nói: "Đâu chỉ là người khổng lô Hoàng Kim, ngươi còn cần phải né tránh hậu duệ Nộ Xà, hậu duệ hoàng tộc Ba Tư, Thuật Sĩ Vận Mệnh...'

"Cái gì?" Valhein và tất cả chiến sĩ hô khẽ, ngay cả Castor cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Đúng vậy, lần này bọn họ đã phái ra hai vị Thuật Sĩ Vận Mệnh."

Sắc mặt của nhóm chiến sĩ trở nên rất khó coi.

"Xem ra bọn họ rất coi trọng cuộc chiến này." Castor nói.

Eculid gật đầu, nói: "Con rể của Vua Ba Tư tự mình dẫn quân, đương nhiên rất coi trọng."

"Thuật Sĩ Vận Mệnh rốt cuộc mạnh chỗ nào vậy? Ta chỉ biết bọn họ có thể mượn dùng sức mạnh của thần khí tối cao là 'Bảng Bùn Vận Mệnh ”" Valhein nói.

"Nghĩ nhiều rôi, ngay cả bùn của Bảng Bùn Vận Mệnh bọn họ còn không mượn được. Thứ bọn họ có thể mượn dùng là hình

chiếu sức mạnh huyết mạch của Bảng Bùn Vận Mệnh." Eculid nói.

Valhein lộ ra vẻ mặt kỳ quái, nói: "Thần khí mà còn có thể sinh con à? Ba Tư loạn tới vậy sao?"

Eculid bị Valhein chọc cười, nói: "Là Ba Tư dùng bí pháp phong ấn hình chiếu Bảng Bùn Vận Mệnh vào huyết mạch hoàng tộc, sau đó huyết mạch hoàng tộc này được chỉ định là đứa con của Vận Mệnh, tác dụng chủ yếu của đứa con Vận Mệnh này chính là sinh con. Trong đó phần lớn con cháu sẽ có một số ít khi tới độ tuổi nhất định sẽ kích hoạt phần sức mạnh của hình chiếu Bảng Bùn Vận Mệnh, vì thế mới được gọi là Thuật Sĩ Vận Mệnh."

"Bảng Bùn Vận Mệnh là thần khí tối cao, hình chiếu của nó tương đương với cấp bậc thần khí gì?" Valhein hỏi.

"Ta cũng không phải Thần Linh, ta nào biết được chứ, chỉ biết là tương đương với thần khí chân chính, không phải loại hàng bán thần khí." Eculid nói.

"Vậy sức mạnh của Thuật Sĩ Vận Mệnh mạnh tới mức nào?" Valhein hỏi.

"Cả hai Thuật Sĩ Vận Mệnh kia đều là ma pháp sư Hoàng Kim, ngươi cứ xem bọn họ như ma pháp sư Thánh Vực là được. Hơn nữa một khi triệu hồi ra Sách Vận Mệnh thì ma lực của bọn họ là vô tận." Eculid nói.

"So với ngài thì sao?" Valhein hỏi.

Eculid có chút sửng sốt, suy nghĩ một chút mới nói: "Bọn họ chỉ có sức mạnh nhưng trình độ thì kém một chút. Ta đã từng giết một Thuật Sĩ Vận Mệnh."

Nhóm chiến sĩ hô khẽ, ánh mắt nhìn về phía Eculid tràn đầy ngưỡng mộ.

"Thuật Sĩ Vận Mệnh có gì đặc biệt? Nhìn thấy ta sẽ né đi." Valhein nói.

"Thuật Sĩ Vận Mệnh rất dễ nhận ra, giống như sợ người khác không nhận ra mình vậy, trên đầu đội mũ trắng, thân mặc áo choàng màu vàng, vẻ mặt lạnh lùng, đôi mắt cá chết, cứ cảm thấy khắp thiên hạ này đều là nô lệ của bọn họ." Vẻ mặt Eculid lạnh như băng.

"Vậy thì tốt rồi, ta sẽ cách xa bọn họ một chút." Valhein nói.

Xe ngựa ở trên không trung phóng như bay về phía đồng bằng Marathon, người trong xe ngựa tán gẫu với nhau.

Bữa trưa và bữa tối đều dùng trên xe ngựa, tới lúc gân khuya Eculid mới lười biếng nói: "Đã sắp tới đồng bằng Marathon rồi, các vị xin hãy giữ vững tinh thần, coi chừng bị trinh sát của Ba Tư đánh lén."

Nhóm người lập tức chỉnh lại quần áo, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, Valhein cũng gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Thời gian chậm rãi trôi qua, nửa tiếng, một tiếng...

"Không đúng! Chuẩn bị xuống xe!"

Xe ngựa đột nhiên cấp tốc hạ thấp, Valhein chỉ cảm thấy trái tim mình bị ném lên trời rồi rơi tuột xuống.

"Xảy ra chuyện gì?" Valhein hỏi.

"Vẫn chưa thể xác định." Vẻ mặt Eculid nghiêm nghị.

Xe ngựa đáp xuống đất, đoàn người nhanh chóng từ trong xe lao ra ngoài.

Valhein nhìn xung quanh, nơi này là một bãi cỏ rậm rạp, cỏ

dại không quá đầu gối, gió nhẹ thổi qua, cọng cỏ dại thô to như rau dại nhẹ nhàng lay động.

Cách đó không xa là một cánh rừng, còn có một con đường quanh co.

Ở nơi xa hơn thì đã bị làn sương mù màu xám bao phủ.

Eculid hít nhẹ một cái, sau đó chạm vào nhẫn không gian, nhỏ giọng mắng một câu rồi vươn ngón trỏ, tiêu hao ma lực vẽ một trận pháp phức tạp trên mặt đất.

Phức tạp đến mức Valhein nhìn cũng có chút hoa mắt.

Sau đó, trận pháp chợt lóe sáng rồi hóa thành một làn khói xanh tiêu tan.

"Trụ Babylon." Eculid bất đắc dĩ nói.

"Sao ta lại xui xẻo như thế chứ..." Castor mang theo tiếng khóc nức nở bất đắc dĩ nói.

Nhóm chiến sĩ còn lại đều nghi ngờ nhìn hai người. Eculid giải thích: "Người Ba Tư đã lén trông một Trụ Babylon ở gần đây, tạo thành một kết giới ma pháp khổng lồ. Chỉ cần chúng ta tiến vào thì sẽ luôn đảo quanh ở nơi này, vĩnh viễn không thể ra được. Ngươi có thể tưởng tượng Trụ Babylon như một chiếc lưới đánh cá, chúng ta chính là những con cá bị vây. Bọn họ không tới thăm lưới thì chúng ta có thể sống thật lâu, nhưng một khi bọn họ thu lưới, kích hoạt Trụ Babylon thì tất cả chúng ta sẽ phải chết."

Valhein cũng thử sử dụng nhãn không gian nhưng phát hiện nhẫn không gian không có tín hiệu.

"Đừng uổng phí sức lực làm gì, Trụ Babylon ẩn chứa sức mạnh phong kín không gian, đừng nói nhẫn không gian, chúng ta thậm chí còn không thể truyền đạt bất cứ tin tức nào ra ngoài. Đáng

tiếc, ngươi có Kiếm Vinh Quang, trong nhẫn không gian của vị hoàng tử da trắng nõn này khẳng định cũng có không ít đồ vật cứu mạng, ta cũng có, nhưng... đều không lấy ra được." Eculid ngôi xổm dưới đất, cầm lấy hòn đá không ngừng vẽ những đường cong hình học kỳ quái, hơn nữa càng vẽ lại càng lớn, thậm chí chổng mông đi ra xa mười mấy mét.

Chương 649: Năm trang

Chương 649: Năm trang

Năm trang

Tất cả mọi người đều không nói gì, lẳng lặng nhìn hắn.

Vẽ suốt nửa tiếng, Eculid thở dài nói: "Tìm được vị trí Trụ Babylon rồi, nhưng mà chúng ta lại không phá hỏng được nó. Nó được sức mạnh phòng ngự mạnh mẽ bảo vệ, có điều vẫn phải thử một chút. Hoàng tử trắng nõn, ngươi có báu vật nào của gia tộc Bán Thần không? Hiện giờ không lấy ra thì sau này không có cơ hội đâu."

Castor liếc Eculid trắng mắt, nói: "Ta là Castor. Ta có, nhưng nó nằm trong nhẫn không gian."

"Đi thôi, trước tiên tìm ra Trụ Babylon. Nắm lấy quần áo của ta, người đi phía sau cũng nắm quần áo người trước mặt, mọi người đi chung một chỗ, nếu đi lạc thì ta không chịu trách nhiệm đâu.' Eculid nói.

Valhein đi tới trước, hai tay khoác lên vai Eculid, những người khác cũng đuổi kịp, mọi người nối thành một con rồng thật dài, đi theo sau Eculid.

Trong đêm khuya, đội ngũ này trông như con chiên của một tà giáo nào đó.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy một trái một phải nắm lấy giáp da của Valhein, hai Thần Lùn nhỏ nắm lấy tay Địa Ngạo Thiên.

Eculid dùng ma lực nâng sách ma pháp, vừa nhanh chóng lật xem sách ma pháp vừa chậm rãi đi tới trước.

Đường đi của Eculid hoàn toàn không có quy luật nào cả, nhưng Valhein mơ hồ cảm thấy nó căn cứ theo đường cong phức tạp mà hắn đã vẽ trên mặt đất trước đó.

Đi khoảng chừng mười phút, Valhein cảm thấy không đúng lắm, liên hỏi: 'Con đường này cân phải lật sách mới đi được à?"

Eculid nói: 'Lật sách là lật sách, đi là đi. Ta căn cứ theo quan sát trước đó tính toán ra vị trí của Trụ Babylon, thế nhưng cần phải đi rất lâu, không gấp."

"Thì ra là thế. À đúng rồi, ta phát hiện ngài có một thói quen, khi không có chuyện gì sẽ lật sách, thật là khiến người ta phải bội phục sự chăm chỉ của ngài." Valhein nói.

"Ngươi đánh giá cao ta rồi, ta đang tìm kiếm thôi. Ta cứ cảm thấy mình đã quên đi hai chuyện quan trọng nhất, vì thế khi rảnh rỗi ta sẽ lật sách ma pháp của mình, tìm kiếm hai chuyện đó.' Eculid nói.

Valhein cố nén kích động trợn trắng mắt, nói: "Ta hiểu rồi."

"Aiz... ngươi có thể giúp ta tìm xem ta đã quên chuyện gì rồi không?" Trong giọng của Eculid tràn đầy buồn bã. Valhein có chút sửng sốt, dò xét nhìn sườn mặt Eculid nhưng không có cách nào thấy rõ biểu cảm thật sự của hắn.

"Ta vẫn luôn tìm kiếm hai chuyện quan trọng, đây là chuyện duy nhất từ nhỏ đến lớn mà ta vẫn ghi nhớ." Eculid nói.

"Từ nhỏ đã tìm rồi à?" Valhein thực tò mò.

Eculid gật đầu, nói: "Từ nhỏ ta đã có cảm giác mình đã quên mất hai chuyện quan trọng nhất, ta nhất định phải nhớ ra, nhất

định phải nhớ. Ta nghỉ là hai chuyện đó rất quan trọng, sau khi đầu của ta bị bánh xe nghiền qua thì đã quên mất. Bánh xe chết tiệt, kẻ địch suốt đời này của tai"

Valhein cười khổ không thôi, nói: "Có lẽ chỉ là ảo giác của ngài mà thôi."

"Không không không, không phải ảo giác, linh hồn của ta, máu và đầu óc ta đều nói cho ta biết, ta phải nhớ ra hai chuyện kia, đáng tiếc, ta đã quên rồi..." Âm thanh Eculid đặc biệt buồn phiền.

Valhein không hiểu lắm, nhìn sang những người khác.

Những người khác hoặc là hoàn toàn không nghe thấy, hoặc là còn mờ mịt hơn cả Valhein.

Vì sao lời nói của ma pháp sư vẫn luôn huyền ảo như vậy chứ?

"Ta vẫn tiếp tục tìm đi vậy, các ngươi cũng không tin ta." Eculid nhỏ giọng oán trách, nhanh chóng lật sách ma pháp.

"Cũng đâu phải ngài có được sách ma pháp ngay từ nhỏ đâu, tìm kiếm trên sách có ích lợi gì chứ?" Valhein hỏi.

"Ta nghi ngờ là mình có nhớ lại một khoảng thời gian ngắn, ghi chú vào trong sách, sau đó lại quên. Tìm kiếm trong sách ma pháp dù sao cũng tốt hơn là tìm kiếm lung tung." Eculid nói.

"Được rồi, ngươi chậm rãi tìm đi." Valhein thật sự không hiểu trong cái đầu của loại thiên tài lập dị như Eculid đang nghĩ gì.

Có điều, Eculid rốt cuộc đã quên chuyện gì?

Valhein vội vàng lắc đầu, mình không thể biến thành tứ kiệt của học viện.

Đi khoảng nửa tiếng, Eculid đột nhiên thu hồi sách, bước đi nhanh hơn.

Chỉ chốc lát sau, Eculid đột nhiên dừng lại, người phía sau cũng vội vàng dừng lại, không ngừng đụng vào nhau.

Tay phải Eculid tỏa ra ánh sáng ma pháp nhàn nhạt, không ngừng viết viết vẽ vẽ trên mặt đất, sau khi trận pháp ma pháp hoàn chỉnh được hình thành thì lóe lên một tia sáng, trận pháp ma pháp giống như nước rót vào trong mặt đất. Đột nhiên, trước mắt xuất hiện gợn nước nhộn nhạo.

Ào ào...

Giống như bọt sóng nhỏ vụn đập lên bờ, tiếng nước nổi lên khắp bốn phía, tiếp đó không gian phía trước giống như thủy tinh vỡ vụn, lộ ra một cây cột đá màu vàng đất.

Valhein nhìn kỹ thì thấy cột đá thô to đủ một người ôm hết, cao ba mét, tỏa ra màu vàng đất tinh tế, giống như một món đồ gốm to lớn.

Ở bên ngoài cột đá khắc một tòa thành phố hùng vĩ, thành phố kia trông như một ngọn núi lớn, một tâng rồi lại một tâng, tổng cộng chín tâng.

Valhein từng nhìn thấy tòa thành phố này ở trong sách ma pháp.

Vườn Treo Babylon.

"Aiz... ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Trụ Babylon, quả nhiên không có hi vọng, cho dù lấy Kiếm Vinh Quang ra được thì cũng không có hi vọng, chậm rãi chờ đi, hi vọng rằng nơi này biến mất nhiều người sẽ có Truyền Kỳ tới kiểm tra xem đã xảy ra chuyện gì... có điều, bậc thầy Truyền Kỳ có lẽ sẽ không tới nơi này. Thánh Vực thì có khả năng, hoặc là người có cầm bán thần khí trong tay, hoặc là hai tên Aristoteles hoặc Archimedes, bằng không thì căn bản sẽ không có cách giải quyết Trụ Babylon." Eculid đưa tay chụp

lấy mũ vải màu tím trên đỉnh đầu, nhẹ nhàng gãi một chút, vẻ mặt rầu rĩ.

Chương 650: Năm trang (2)

Chương 650: Năm trang (2)

Năm trang (2)

"Hiện giờ chúng ta có thể đi ra chưa?" Hai tay Valhein vẫn còn khoác trên vai Eculid.

"Ah, được rồi, nhưng đừng chạy xa." Eculid ngồi bệt xuống đất, nhanh chóng lật sách.

"Ngài đang tìm kiếm phương pháp giải quyết hay tìm hai chuyện mình đã quên vậy?" Valhein hỏi.

"Đương nhiên là đang tìm chuyện ta đã quên rồi, dù sao thì ta cũng không có cách nào với Trụ Babylon cả, đương nhiên, các ngươi có thể thử xem, ta không cản." Eculid nói, sau đó tiếp tục cúi đầu lật sách ma pháp.

Valhein nhìn những người khác.

"Ta đi xem thử một chút."

Commodus chỉ thấp hơn Trụ Babylon một chút đi tới gần, chỉ thấy thần lực Hoàng Kim lóe sáng dũng mãnh lan ra trên chiến mâu của hắn, giống như mái tóc dài của mỹ nữ tóc vàng dưới ánh mặt trời.

Commodus hít sâu một hơi rôi đâm mạnh tới, gió xoáy hoàng kim bao lấy chiến mâu đâm thẳng vào chính giữa Trụ Babylon.

Một tiếng vang nhỏ vang lên, Trụ Babylon không chút sứt mẻ, Commodus thì nhíu mày lùi ra sau.

"Tấn công của ta hình như đã rơi vào không trung."

Valhein nhìn về phía Eculid.

Eculid không nói lời nào.

"Ngươi có thể thử dùng hệ chiến đấu Thành Lũy Chiến Hỏa, dù sao cũng là hệ chiến đấu Anh Hùng. Mặc dù ngươi chỉ nắm giữ hai loại kỹ năng chiến đấu thì Thánh Vực bình thường cũng không dám chống đỡ." Castor ở bên cạnh nói.

"Vẫn là quá non." Eculid nói một câu làm Castor trợn trắng mắt.

"Ta thử xem." Commodus hít sâu một hơi, giáp bụng hóa thành vòng xoáy màu đen, trong xoáy nước nổ vang từng trận.

Sau đó phế tích thành phố rực lửa hiện lên phía sau Commodus, hắn quát khẽ một tiếng, ngọn lửa bao vây chiến mâu đột nhiên hóa thành một con rồng đỏ dài mảnh, theo Commodus cùng tấn công.

Hai mắt Valhein sáng ngời, kỹ năng chiến đấu ở cấp bậc Hoàng Kim hoàn toàn khác với trước kia. Trước đó khi Commodus sử dụng chiêu này thì trên chiến mâu chỉ có ngọn lửa mà thôi, miễn cưỡng có chút hình thức ban đầu của rồng, nhưng bây giờ rồng lửa mờ ảo đã trông rất rõ ràng, đập cánh muốn bay, móng vuốt sắc bén, đầu rồng uy nghiêm, lớp vảy rồng màu vàng làm kỹ năng chiến đấu tràn đầy nét đẹp khác biệt.

Rồng lửa bao lấy chiến mâu há to miệng, từ mũi thương lóe ra một vòng ánh sáng vàng bắn vào Trụ Babylon.

Âm!

Tất cả không có gì thay đổi so với khi nãy, kỹ năng chiến đấu mạnh mẽ đến thế nhưng ngay cả bụi bặm ở xung quanh cột đá

cũng không bốc lên chút nào.

"Rất quái lạ.' Commodus nhìn Trụ Babylon mà đờ người ra.

Eculid vừa lật sách vừa nói: "Có người ở cách đây vài dặm, ngươi ở nơi này dốc toàn lực tấn công thì hiệu quả thế nào?"

Commodus có chút sửng sốt, nói: 'Sức mạnh của ta sao có thể tấn công được người ở cách đó vài dặm chứ."

"Trụ Babylon này chính là cách xa ngươi mấy trăm dặm." Eculid nói.

Nhóm người gật nhẹ đầu, mơ hồ hiểu được ý Eculid.

"Kỹ năng thứ hai của Thành Lũy Chiến Hỏa, ngươi cũng có thể chứ?" Castor hỏi.

"Có thể." Commodus nói.

Castor ném thanh chiến lâu Hoàng Kim qua.

"Sử dụng kỹ năng chiến đấu thứ hai của hệ chiến đấu, Ngọn Lửa Sao Băng."

"Thế nhưng kỹ năng chiến đấu Ngọn Lửa Sao băng này cần phải thiêu đốt chiến mâu, ý của ngài là..." Commodus cảm thấy thanh chiến mâu Hoàng Kim trong tay nóng phỏng tay.

"Trong nhà chỉ cho ta chiến mâu Hoàng Kim thôi, nhưng không phải chỉ một cây, nếu như không ra ngoài được thì có giữ thứ này cũng vô dụng. Nếu như có thể ra ngoài, đổi một cây khác là được."

Rất nhiều chiến sĩ bùi ngùi lắc đầu, không hổ là gia tộc Bán Thần, chiến mâu Hoàng Kim hai, ba vạn đồng vàng đại bàng cũng không hề để trong lòng.

"Ta thử lại lần nữa." Commodus chậm rãi lùi ra sau.

"Ngươi không biết kỹ năng chiến đấu Bán Thần à?" Valhein hỏi.

"Luyện thì có luyện rôi nhưng không phải Bạch Ngân thì không dùng được." Castor nói.

Valhein gật đầu.

Commodus hít sâu một hơi, chỉ thấy màu của Thành Lũy Chiến Hỏa ở sau lưng hắn ngày càng nhạt đi, ngọn lửa bùng cháy ngày càng yếu, nhưng ngọn lửa vây quanh chiến mâu lại càng dày hơn, màu sắc cũng càng đậm hơn.

Cuối cùng cả tòa Thành Lũy Chiến Hỏa ở sau lưng Commodus tiêu tan, sau đó dốc hết toàn lực ném cây chiến mâu đã bị ngọn lửa vây quanh ở trong tay đi.

Nháy mắt chiến mâu rời khỏi tay phải Commodus, mũi mâu nháy mắt bùng ra tia sáng chữ thập màu bạc, sau đó giống như sao băng ở chân trời, xé rách không gian, nặng nề đập vào Trụ Babylon.

Mọi người đầy trông mong nhìn sang.

Chiến mâu nổ tung, sóng xung kích khủng khiếp khuếch tán ra xung quanh.

Cỏ dại dày đặc vốn đứng thẳng giống như lông chó bị thấm ướt nằm rạp xuống đất, lá cây vỡ vụn bay tán loạn.

Thế nhưng, Trụ Babylon không hề sứt mẻ chút nào.

"Đây đã là một đòn mạnh nhất của ta rồi." Commodus bất đắc dĩ nói.

"Thế mới nói là đừng lãng phí thời gian, chờ đi thôi. Người trẻ tuổi chính là không có kiên trì như thế." Eculid chỉ mới hai mươi

tuổi vênh mặt ra vẻ.

"Lẽ nào chúng ta cứ ngồi chờ chết như thế sao? Ta không muốn!" Miệng Castor giống như sắp phun ra lửa tới nơi.

"Ở nơi này không có cha ngươi đâu." Eculid thản nhiên nói.

Castor biến sắc nhưng chỉ hơi cúi đầu, không nói được lời nào.

Nhóm chiến sĩ ở một bên kinh hồn hoảng vía, đây chính là hoàng tử của gia tộc Bán Thần, nhóm ma pháp sư đều không muốn sống như vậy sao?

Valhein vỗ vỗ vai Castor, cười nói: "Đừng tính toán với người mắc bệnh hay quên, có điều ngươi muốn mắng thì cứ mắng đi, ngày mai hắn sẽ quên ngay."

Chương 651: Cứ điểm Marathon

Chương 651: Cứ điểm Marathon

Cứ điểm Marathon

Eculid không ngẩng đầu lên nói: "Ta sẽ ghi chú lại những người mắng ta vào trong sách ma pháp."

"Ghi bao nhiêu rồi?" Valhein hỏi.

Eculid lật sách nói: "Năm trang rồi..."

Mọi người nhìn trang sách lớn như vậy, dở khóc dở cười, ghi lại ít nhất cũng hai trăm người rồi.

Castor bất đắc dĩ lắc đầu, vẻ mặt dịu đi.

"Vương Đại Chùy, ngươi có thể giải quyết không?" Valhein nhìn về phía Vương Đại Chùy vẫn luôn tò mò.

Vương Đại Chùy lắc đầu nói: "Nếu là hàng kim loại thuần khiết thì có lẽ ta còn có cơ hội. Hay là để ta đào đất thử xem?"

Nhóm người lườm trắng mắt, thứ này nếu có thể đào được mới là lạ.

"Ngươi có cách nào không?" Valhein hỏi Địa Ngạo Thiên.

Địa Ngạo Thiên xấu hổ lắc đầu.

Valhein đi tới trước Trụ Babylon, dùng tay sờ sờ mặt ngoài, cảm giác mình căn bản không sờ tới cột đá, ngược lại chỉ sờ vào

lớp ma pháp bảo vệ bóng loáng.

"Thây Eculid, này là nguyên lý gì vậy?" Valhein hỏi.

Eculid lật sách nói: "Mà cũng đúng, dù sao ngươi cũng chỉ mới học năm hai. Ừm... không gian bên trong nhẫn không gian là sử dụng ma pháp sáng tạo ra một loại được gọi là không gian thứ nguyên, lớp ngoài của Trụ Babylon cũng tương tự như thế, hình thành một lớp khiên thứ nguyên. Hiệu quả giống như ta nói, nhìn thì chỉ là một lớp mỏng manh nhưng kỳ thật lại có khoảng cách rất xa, loại khoảng cách gần như có thể trung hòa tất cả ma pháp dưới Truyền Kỳ. Ngay cả một ít ma pháp Truyền Kỳ cũng không thể ảnh hưởng xa tới vậy."

"Là một loại sức mạnh phòng ngự đúng không?" Valhein hỏi.

'Đúng vậy.' Eculid nói.

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: "Thầy Eculid, ngài dẫn bọn họ rời khỏi nơi này đi, ta thử phá giải nó."

"Hử?" Eculid ngẩng đầu nhìn về phía Valhein.

Valhein mỉm cười, vẻ mặt thản nhiên.

"Ngươi xác định?" Eculid hỏi. "Xác định." Valhein nói.

Eculid hơi nhíu mày, nhìn làn sương mù xám xịt ở phương xa, gật đầu nói: "Các ngươi đi theo ta.'

Nói xong Eculid đứng dậy đi tới trước.

Castor vội vàng đưa tay chụp lấy vai Eculid, những người khác cũng giống như trước nắm lấy chiến giáp của người trước mặt.

"Lần này không cần." Eculid chậm rãi nói.

Bàn tay trắng nõn của Castor ửng lên màu đỏ nhạt, vội vàng

rụt tay lại.

Nhóm người đi một chốc rồi đột nhiên biến mất trong không khí.

Valhein gọi ra hai hóa thân ma pháp.

"Thuật dẫn phong!"

Valhein và hai hóa thân ma pháp cùng sử dụng ma pháp hệ phong Hắc Thiết bình thường nhất này.

Lần này Valhein mở ra thiên phú phân tách tiếng tăm lừng lẫy.

Phía trước không hề biến đổi.

Valhein cũng không nóng nảy, không ngừng sử dụng.

Một lần, hai lần, ba lần...

Lúc phóng ra thuật dẫn phong tới lần thứ ba mươi hai thì âm thanh giòn tan như thủy tinh vỡ vụn vang lên.

"Thành công rồi!" Vương Đại Chùy hưng phấn hô to.

Chỉ thấy mặt ngoài màu vàng đất của Trụ Babylon đột nhiên mờ đi, giống như mất đi tầng ánh sáng.

Valhein cho Vương Đại Chùy một ánh mắt.

Vương Đại Chùy lộ ra vẻ mặt cầu xin đi qua, giống như chạm vào ngọn lửa dè dặt đưa tay chạm vào mặt ngoài cột đá, đụng một cái thì giống như điện giật lùi lại.

"Bô lô ba la!" Giọng của Địa Ngạo Thiên tràn đầy mỉa mai.

Vương Đại Chùy hừ lạnh một tiếng rồi mới đưa tay đặt bên trên, nhẹ nhàng xoa xoa.

"Bệ hạ, thật sự chỉ là cột đá bình thường." Vương Đại Chùy nói.

Valhein đi qua, đưa tay sờ một chút, quả nhiên cảm giác hoàn toàn khác với khi nãy.

"Ngươi đi theo hướng nhóm Eculid biến mất, tìm bọn họ trở lại đây." Valhein nói.

"Vâng." Vương Đại Chùy ủ rũ cúi đầu rời đi, rất nhanh đã biến mất. Qua khoảng mười phút thì Eculid dẫn đầu đội ngũ chậm rãi đi tới.

Giống như một đám con nít chuẩn bị chơi trò diều hâu bắt gà con vậy.

"Khó mà tin được, không hổ là người nghĩ ra logic." Eculid đi nhanh tới trước vài bước, nhẹ nhàng xoa Trụ Babylon.

Những người còn lại cũng vây tới, có người chỉ nhìn, có người cẩn thận sờ soạng, quả nhiên hoàn toàn khác với trước đó.

"Ngươi quả nhiên rất thần bí." Castor thật lòng khen ngợi.

"Làm sao ngươi làm được vậy?" Commodus tò mò hỏi.

Hơn mười đôi mắt sáng long lanh nhìn chằm chằm Valhein.

"Sức mạnh ma pháp." Valhein nghiêm túc nói.

"Ta tin rồi." Eculid nhìn chằm chằm Valhein, giống Thành Vệ Quân đang tra hỏi tội phạm.

"Khu... thầy Eculid, kế tiếp chúng ta nên làm thế nào?" Valhein hỏi.

"Nếu đã giải được phòng ngự của Trụ Babylon thì rất đơn giản, chỉ cần rút nó ra khỏi mặt đất thì có thể phá giải kết giới ma

pháp này."

"Đơn giản như vậy à?"

Eculid không vui: "Cột đá đơn giản nhưng khiên thứ nguyên thì không đơn giản, nếu như là bậc thầy Truyền Kỳ không am hiểu nhiều về không gian thứ nguyên, nếu gặp nó thì hoặc là bạo lực phá giải hoặc lăn qua lộn lại nửa ngày trời. Ngươi lấy đi, không ngờ còn chưa tới đại doanh liên quân thì ngươi đã lập được công lớn rồi."

"Công lao này bao lớn?" Valhein hỏi.

"Nếu như ngươi có thể phát hiện thêm mười Trụ Babylon nữa thì cứ ném vào đại doanh liên quân xong thì có thể phủi mông trực tiếp quay về Athens." Eculid nói

"Nhiều quân công tới vậy sao?" Valhein lộ ra vui mừng, hoàn toàn không ngờ lại nhiêu như thế.

"Chứ ngươi tưởng là bao nhiêu? Chế tạo Trụ Babylon thì không dưới hai chục vạn đồng vàng đại bàng, tương đương với một món ma pháp khí Truyền Kỳ sơ đẳng. Số lượng lấy được hoàn chỉnh ở Hy Lạp là rất ít, hoàn chỉnh như lần này tổng cộng không hơn ba cái. Aiz, vận may của ngươi tốt thật, ngươi không phải chính là Aristoteles tiếp theo chứ? Rất có thể..."

Chương 652: Cứ điểm Marathon (2)

Chương 652: Cứ điểm Marathon (2)

Cứ điểm Marathon (2)

Ánh mắt của Eculid đột nhiên trở nên cực kỳ ôn hòa, thậm chí còn có chút ôn nhu, ôn nhu tới mức làm Valhein ớn lạnh.

"Ta trực tiếp lấy đi à2" Valhein hỏi.

"Trực tiếp lấy đi đi, lỡ như còn có người khác bị nhốt thì công lao của ngươi sẽ còn lớn hơn nữa. Có điêu nhớ kỹ phải nhanh chóng đeo mặt nạ ma pháp vào, à đúng rồi, ngươi cần phải đặt cho mình một cái tên giả." Eculid nói.

"Uracrates? Dài quá... Urala... không dễ nghe, hay là Urak đi." Valhein thuận miệng nói.

Nhóm người tò mò nhìn Valhein, không rõ vì sao hắn lại đặt cái tên này.

Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên nhìn nhau, nhún nhường cúi thấp đầu.

Eculid nghi ngờ liếc nhìn Valhein, gật đầu nói: "Vậy sẽ gọi ngươi là Urak. Bây giờ có thể rút Trụ Babylon, toàn bộ kết giới ma pháp sẽ nhanh chóng mất đi hiệu lực, nhớ kỹ lập tức lấy mặt nạ ma pháp trong nhẫn không gian ra."

"Vâng. Commodus, ngươi tới đi. Valhein nói.

Commodus gật đầu, dùng lực ôm lấy Trụ Babylon, chậm rãi rút ra.

Nháy mắt Trụ Babylon rời khỏi mặt đất, lấy vị trí của cột đá làm trung tâm, ánh sáng nhàn nhạt nhanh chóng khuếch tán.

Valhein phát hiện mình có thể sử dụng nhẫn không gian, lập tức lấy ra mặt nạ ma pháp mềm mại như da sứa đeo lên mặt.

Nháy mắt liên kết với mặt nạ ma pháp, Valhein lựa chọn một gương mặt, mặt nạ ma pháp châm chậm biến hình, cuối cùng hoàn toàn ngưng kết.

Valhein mở sách ma pháp, nhìn chính mình ở trong gương.

Mũi ưng sắc bén, hốc mắt sâu, con ngươi màu vàng óng ánh nhàn nhạt, khóe mắt có một vết sẹo nhạt dài một tấc, trông càng giống chiến sĩ hơn là ma pháp sư.

"Đừng để người ta thấy sách ma pháp của ngươi."

Valhein bất đắc dĩ cất đi, hỏi: "Vậy sau này ta học bài thế nào đây?"

"Sử dụng phòng nhỏ ma pháp, hoặc là lu ma pháp." Eculid nói.

"Nhưng ta không có lêu ma pháp." Valhein nói.

Eculid hít sâu một hơi, chỉ mũi mình hỏi: "Ngươi muốn luộc lều ma pháp từ trên người ta à?"

"Ngài đã hiểu nhầm rồi, ta chỉ muốn mua lại theo giá thị trường thôi. Ta sợ luộc chết ngài mất, ngài cũng không phải thầy Aristoteles, có thể lấy ra cả một chiếc xe ngựa ma pháp." Valhein nói.

"Coi thường ta à? Cầm lấy đi! Không lấy tiền của ngươi! Dù sao ta cũng là giáo viên!" Khóe miệng Eculid hơi co rút. Đưa tay, cố

nén đau đớn ray rứt trong lòng, từ nhẫn không gian lấy ra một cái bao vải đưa cho Valhein.

"Ngài đúng là người cẩn thận."

Valhein không ngờ thứ này lại còn có người dùng vải bọc lại, mở ra xem thì thấy một cái lêu thu nhỏ lớn cỡ bàn tay.

"Thây à, sao lêu vải của thầy lại có màu xanh lá cây nhạt vậy? Ta nhớ chúng nó thường có màu xanh lá mạ mà?" Valhein vừa nói vừa cất lều vải ma pháp vào trong nhẫn không gian.

Eculid trịnh trọng nói: "Đây là quà mà bạn ta tặng cho ta, nghe nói đã truyên ba đời rồi, ngươi phải quý trọng nó đấy."

Valhein dở khóc dở cười, xem ra Eculid đã mua hàng giá rẻ từ một cửa hàng bán đồ cũ, cũng không biết đã dùng bao nhiêu năm rồi, có thể từ màu xanh lá mạ trở thành màu xanh nhạt như thế.

"Vâng, ta sẽ quý trọng nó, dù sao cũng có giá vài trăm đồng vàng đại bàng!" Valhein nói.

"Bên kia có người." Commodus nhỏ giọng nói.

Sau đó, nhóm người theo tâm mắt Commodus nhìn sang, chỉ thấy trên con đường kia có một đội buôn hơn năm mươi người đang ngơ ngác nhìn xung quanh, thấy nhóm Valhein thì lộ ra vẻ cảnh giác.

Ánh sáng tiếp tục khuếch tán, càng lúc càng nhanh.

Không bao lâu sau, ảnh hưởng của Trụ Babylon đã hoàn toàn tiêu tan.

Trong màn đêm, ngày càng nhiều người xuất hiện trên đường, không chỉ đội buôn, còn có vài đội ngũ lẻ tẻ, thậm chí có hai đội binh sĩ có nhân số khổng lồ.

Hai đội binh sĩ này đều vượt quá hai nghìn người.

Eculid phóng ra ánh sáng lơ lửng, đeo râu ma pháp ho nhẹ một tiếng, nói: "Bọn ta là viện quân Spartar tới cứ điểm Marathon chi viện, khi nấy các ngươi đã bị Trụ Babylon vây khốn, là ta và Urak đã cùng giải quyết. Đến khi đó chúng ta sẽ báo quân công lên liên quân, hi vọng các vị làm chứng. Trong lòng Commodus chính là Trụ Babylon.'

Nhân mã các phe cùng nhìn về phía Eculid.

"Đó là ma pháp sư Eculid, tứ kiệt của Học viện Plato Athens, ta đã từng gặp qua một lần rồi, hắn sẽ không nói dối. Có điều, sao hắn lại xưng là viện quân Spartar nhỉ?"

"Commodus! Thế mà lại là Commodus kìa, Vua Giác Đấu của Spartar!" "Xem ra Eculid đã tới Spartar mời được Vua Giác Đấu!"...

Eculid nói: "Bọn ta chuẩn bị ngồi xe ngựa ma pháp rời đi, bên các ngươi có đặc phái viên hay người truyền tin hay không, có thì có thể cùng sử dụng xe ngựa ma pháp để đi nhanh hơn."

Thế nhưng, không có ai đáp lại.

"Tốt lắm, bọn ta đi đây, gặp lại ở đại doanh liên quân." Eculid nói xong thì phóng xe ngựa ma pháp ra.

Valhein sử dụng nhẫn không gian thu Trụ Babylon đi, cùng nhóm người tiến vào trong xe ngựa, bay về phía đồng bằng Marathon.

Không bao lâu sau, xe ngựa ma pháp đáp xuống, tốc độ cũng giảm chậm lại.

"Có binh sĩ nhìn thấy chúng ta, xuống xe thôi."

Valhein xuống xe ngựa, nhìn vê phía trước, chỉ thấy hai ngọn

núi cao như hai người khổng lồ lẳng lặng đứng ở phía trước.

Trong hẻm núi ở giữa, một cái bóng màu xám trắng nằm ngang ở đó, đó là tường thành cao hơn mười mét chắn ngang hẻm núi.

Trên tường thành, nhóm binh sĩ câm trường mâu đang tuân tra.

Chương 653: Con của vua hình học

Chương 653: Con của vua hình học

Con của vua hình học

Ở vị trí chính giữa tường thành là chiếc cửa đồng màu xanh khổng lồ đang khép kín, phần tường thành phía trên cánh cửa đồng, một vị tướng lĩnh dẫn theo binh sĩ cảnh giác nhìn xuống.

Eculid từ không gian lấy ra một con dao găm Thanh Đồng giơ tới trước.

Sau đó, vị tướng quân kia lấy ra một quyển sách ma pháp.

Valhein tò mò nhìn quyển sách kia, so với sách ma pháp của Học viện Plato thì nó khá thô ráp, được bao lại bằng da thú màu đen có chút vệt bẩn, đó là sách chỉ huy của quân đội Hy Lạp, có thể dùng để truyền lệnh trong phạm vi nhất định, có rất nhiều công dụng đặc biệt.

Valhein nhìn về phía dao găm Thanh Đồng, đó là tín vật thời chiến tranh, vị tướng quân kia đang dùng sách ma pháp chỉ huy để kiểm tra.

Vài giây sau, vị tướng quân kia gật đầu, nhấc tay một cái, cánh cửa khổng lồ bằng đồng phát ra âm thanh ken két rồi mở ra phân nửa.

Đoàn người nhanh chân tiến vào cổng lớn.

Phía sau cánh cổng lớn, vị tướng quân kia dẫn theo mấy trăm

binh sĩ đứng ở phía trước tạo thành chiến trận nghiêm mật.

Vị tướng quân kia mở miệng nói: "Ta là Barnra, tướng quân chịu trách nhiệm tường thành phía nam, xin hãy nói rõ mục đích các vị tới đây, Eculid các hạ."

Eculid nói: “Ta với tư cách là đặc sứ liên quân Hy Lạp đã tới Spartar đàm phán, Spartar đã đồng ý phái binh cứu viện. Ba mươi mốt người phía sau ta chính là đội tiên phong tới tiền tuyến đầu tiên. Thủ lĩnh đội bọn họ là... tướng quân Urak, một vị ma pháp sư Thanh Đồng, hai người khác theo thứ tự là Commodus và Castor. Ta phải tới gặp tướng quân Feirste." Eculid lần thứ hai giơ dao găm Thanh Đồng.

"Ta còn chức trách nên không thể dẫn ngài tới gặp tướng quân Feirste, xin Eculid các hạ tha lỗi. Ta sẽ bảo thuộc hạ dẫn đường, tướng quân khẳng định rất vui mừng khi thấy viện quân tới từ Spartar." Vẻ mặt Barnra rất bình tĩnh, nhưng những binh lính khác thì tò mò nhìn vị tướng quân Thanh Đồng Valhein này.

Sau đó, tướng quân Barnra phái một đội binh sĩ mười người dẫn nhóm bọn họ tiến vào cứ điểm Marathon.

Bóng đêm ngày càng tối hơn, khắp cứ điểm Marathon đều là lửa trại.

Valhein vừa đi vừa nhìn xung quanh, nơi này quả nhiên giống như tưởng tượng, hoàn toàn không có nơi ở thống nhất, phần lớn đều là nhà gỗ hoặc lều vải mới được dựng lên, rất nhiều người lấy thành bang làm đơn vị, tụ tập lại với nhau.

Lửa trại chiếu sáng những gương mặt chết lặng.

"Binh sĩ, tiền tuyến đã bắt đầu đánh chưa?" Valhein hỏi.

"Bẩm tướng quân, trước khi đại quân Ba Tư đổ bộ lên đất liền thì chúng ta đã tập trung nhân sự, dự định ngăn cản bọn chúng đổ

bộ, thế nhưng bọn chúng lại phái ra bậc thầy Thánh Vực, lấy cớ khiêu chiến, bậc thây Thánh Vực của liên quân phải ra nghênh chiến. Kết quả thì ngài cũng đoán được rồi đấy, lúc Thánh Vực chiến đấu, đại quân của bọn chúng đã đổ bộ lên đất liền, chúng ta không còn cách nào khác chỉ đành rút về." Binh sĩ trưởng của tiểu đội dẫn đường nói.

"Sách lược của chúng ta là gì?" Valhein hỏi.

Binh sĩ trưởng do dự một chút, nói: "Ta chỉ là một binh sĩ trưởng nho nhỏ mà thôi, trước khi các vị tướng quân hạ lệnh ta không dám nói suông."

Valhein gật đầu nói: 'Cám ơn ngươi, ta sẽ trực tiếp hỏi tướng quân Feirste."

Lúc này một đội nhân mã đi tới, chào hỏi với vị binh sĩ trưởng kia.

Dọc theo đường đi, đám người Valhein băng qua một đội rồi lại một đội nhân mã, toàn bộ cứ điểm Marathon rất hỗn loạn, số binh lính kia trông không giống quân nhân được huấn luyện nghiêm chỉnh, giống như một số lượng lớn lính đánh thuê.

Valhein hỏi: "Các thành bang có phái quân tinh nhuệ tới không?"

"Ngài đã nhìn ra rồi, các thành bang đều có quyết định của mình, hiện giờ phần lớn thành bang chỉ phái lính đánh thuê tới, vẫn chưa có quân tinh nhuệ tới. Thành Athens các ngài chính là quân tinh nhuệ duy nhất tới nơi này." Binh sĩ trưởng nói, hâm mộ nhìn lướt qua phía sau Valhein.

Kém cỏi nhất cũng là chiến sĩ Thanh Đồng.

Valhein vừa trò chuyện vừa đi trong màn đêm, thỉnh thoảng lại nhíu mày.

Thính giác quá nhạy bén, hiện giờ lại là đêm khuya nên vẫn luôn có thể nghe thấy tiếng thảo luận của một ít binh sĩ.

Phần lớn binh sĩ đều không có sĩ khí, đều đang nhỏ giọng oán giận hoặc nghi thân nghi quỷ.

Valhein nghi ngờ mình đã tiến vào trại tù binh.

Đi một hồi lâu thì đội ngũ đứng trước một khoảng sân, bốn binh sĩ ở cửa nhìn sang.

"Đây chính là chỗ ở của tướng quân Feirste." Binh sĩ trưởng lịch sự đứng ở bên cạnh.

Bên trong khung cổng gỗ bạch dương bạc truyền ra tiếng cười sang sảng.

"Yên tâm, chúng ta là bạn bè nhiều năm rồi, Feirste ta sẽ không bạc đãi bạn bè đâu." Valhein nhìn vào bên trong, chỉ thấy một bóng người cao lớn quen thuộc và một chiến sĩ trung niên xa lạ bước ra.

Feirste có chút sửng sốt, ánh mắt dời khỏi Eculid, nhìn một vòng mọi người, cuối cùng tầm mắt rơi vào trên người Valhein.

Feirste áp sát bên tai chiến sĩ trung niên nọ, nhỏ giọng nói: "Chỗ ta có khách tới, yên tâm, chuyện đó ta sẽ giải quyết giúp ngươi." Nói xong thì bàn tay dày rộng vỗ nhẹ vai người chiến sĩ kia.

"Chỉ có ngài là đáng tin!" Chiến sĩ trung niên kia thở phào nhẹ nhõm, đi ra khỏi cổng lớn, lịch sự gật đầu với nhóm Valhein một cái, sau đó nhanh chân rời đi.

"Là viện quân của Spartar đúng không? Ta đại diện tất cả người Hy Lạp tỏ lòng biết ơn chân thành với các ngươi." Cơ thể Feirste thẳng tắp, đặt nắm tay phải lên ngực trái.

Nhóm chiến sĩ Spartar vội vàng đứng thẳng người đáp lại, ánh mắt nhảy nhót.

Valhein nhìn bộ dáng quen thuộc của Feirste.

Chương 654: Con của vua hình học (2)

Chương 654: Con của vua hình học (2)

Con của vua hình học (2)

Một chiếc áo khoác da màu trắng, làn da màu nâu gần như bị mài mòn bởi năm tháng, bộ ria mép đen nhạt mọc tứ tung trên cằm như cỏ dại.

Ánh mắt vẫn sáng ngời đầy tinh thần giống hệt như lần đầu gặp gỡ, nhưng râu mép thì trông rối loạn hơn, nếp nhăn trên mặt tựa hồ cũng sâu hơn nhiều.

Tướng quân Feirste lộ ra nụ cười hiên hòa, mỉm cười nói: "Đi thôi, chúng ta vào trong nhà rồi nói."

Nhóm người đang muốn đi tới thì Eculid đột nhiên liếc nhìn Valhein một cái, ánh mắt xẹt qua Castor và Commodus.

"Vua Giác Đấu, ngươi ở đây canh chừng bọn họ đi, đừng để bọn họ chạy loạn, hoàng tử trắng nõn, ngươi cùng bọn ta tiến vào đi." Nói xong, ánh mắt Eculid lại xẹt qua Valhein, chính mình thì bước vào bên trong, đuổi kịp tướng quân Feirste,

Castor nhỏ giọng phàn nàn đi vào trong.

Nhóm chiến sĩ dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn thoáng qua Commodus, trong mắt lộ ra vẻ đồng cảm.

Valhein đang định nhấc chân, ánh mắt xẹt qua Commodus, phát hiện gương mặt ẩn sau lớp mặt nạ của hắn lộ ra chút xấu hổ

rất nhạt.

Nháy mắt sau đó, Valhein mỉm cười nói: "Commodus, cùng vào trong đi, ta tin tưởng nhóm chiến sĩ Spartar sẽ không xằng bậy."

Valhein chú ý tới hai mắt Commodus.

Commodus có chút sửng sốt, gật đầu một cái rồi đi vào theo.

Nhìn nhóm Valhein đi vào bên trong sân, nhóm chiến sĩ Spartar đi tới bên tường, tụ lại một chỗ.

Một chiến sĩ tháo chiếc mũ giáp nóng nực xuống, vừa vuốt gọn lông bờm màu đỏ dựng thẳng trên mũ giáp, vừa thở dài nói: 'Aiz, thân phận của chúng ta vẫn kém một chút."

"Không có cách nào, một người là thiên tài Học viện Plato, một người là hoàng tử gia tộc Bán Thần, ngay cả Vua Giác Đấu suýt chút nữa còn không được tiến vào. Bên trong dù sao cũng là tướng quân Thánh Vực.'

"Có điều, Valhein này... không phải, là Urak này, rốt cuộc có lai lịch như thế nào vậy? Eculid và Aristoteles một người đưa một người đón, nói ra thì cho dù là Castor cũng chưa chắc có thể mời được hai vị này đi? Ít nhất cũng phải là cấp bậc như hoàng tử Leonidas mới được. "Không rõ lắm, dù sao thì nghe nói là rất nổi danh ở Athens."

"Nói cứ như không nổi danh ở Spartar vậy ấy. Các ngươi không thấy nhóm nam nữ trẻ tuổi mặt tươi như hoa bàn về Valhein đâu, cứ như phát điên vậy. Càng khoa trương hơn nữa là thậm chí còn có người muốn gả cho Vương Đại Chùy, ta thực sự không thể nào hiểu được."

"Ngươi đương nhiên không hiểu rồi, bởi vì ngươi không đánh lại Vương Đại Chùy."

Ha ha ha ha...

Tiếng cười vang của nhóm người bay qua khoảng sân, truyền vào phòng.

"Đều ngồi đi, đừng khách sáo, đã tới đây thì đều là bạn. Eculid, lại cường tráng hơn một xíu rồi đấy!" Feirste đưa bàn tay to tới, không có ý tốt nắn bóp vai trái Eculid.

Eculid đau tới hít một hơi, vội vàng trốn ra sau: "Hèn chi vừa nhìn thấy ngươi là vai ta lại đau, ta nhớ ra rồi! Feirste kìm sắt!"

"Ha ha ha..." Tướng quân Feirste sảng khoái cười to: "Rất tốt, có thể làm cho Eculid nhớ kỹ tên ta, cho dù chỉ là biệt hiệu thì ta cũng rất vui. Đại tướng Miltiades nói rất nhớ những ngày ngươi dạy hắn học hình học đấy."

Sắc mặt Eculid lập tức thay đổi, kinh hoảng nhìn đông rồi lại nhìn tây.

"Hắn không ở đây chứ? Ta thà chết cũng không dạy hắn học hình học! Cái lão ngu dốt... khụ khụ... lão già đó, ngay cả tam giác cũng không phân biệt được! Ta đã không nhớ được mặt mũi hắn ra sao, ta thậm chí không nhớ được tên của hắn, thế nhưng nghĩ tới mình có một học sinh ngốc tới vậy, ta chỉ muốn chết! Ta rất muốn chết!" Eculid lộ ra vẻ mặt đau khổ.

Valhein, Castor và Commodus dở khóc dở cười, chưa từng có thanh niên nào ngang nhiên nói về chiến sĩ Truyền Kỳ như thế, Miltiades còn là một trong số những vị chiến sĩ Truyền Kỳ nổi danh nhất ở Athens, thậm chí là toàn bộ Hy Lạp.

"Đại tướng có ngốc như vậy sao?" Valhein hỏi.

"Có!" Feirste và Eculid đồng thanh nói.

Ba người Valhein sửng sốt.

Feirste cười ha ha một tiếng nói: "Những mặt khác của tướng quân đều rất tốt, chỉ là toán học và hình học lại rất kém, cố tình lại rất hứng thú với hình học, thê rằng muốn dùng hình học nghiên cứu ra vũ khí chiến tranh lợi hại nhất. Hắn muốn tìm Vua Hình Học Pythagoras học, nhưng Pythagoras lại rất hiếm khi tới Athens. Sau đó nghe nói Eculid của Học viện Plato được xưng là 'Con của Vua Hình Học, vì thế liền nhờ người trả giá cao mời Eculid. Kết quả... các ngươi thấy rồi đấy, ta rất thích nhìn dáng vẻ của Eculid khi nhắc tới đại tướng. Ha ha ha ha...'

Âm thanh sang sảng giống như có thể xuyên thủng nóc nhà. Eculid ngồi trên ghế, râu rĩ không vui.

"Thật thảm, may mà học sinh của ta thông minh..." Valhein mỉm cười ngồi xuống.

Castor cũng cười tủm tỉm ngồi xuống.

Commodus do dự một chút, đứng ở vị trí gân cửa như hộ vệ.

"Vua Giác Đấu Commodus? Cừ thật, mười năm trước khi ta còn là chiến sĩ Hoàng Kim, tất cả mọi người đều bàn vê ngươi! Đứng đấy làm gì? Ngồi đi!" Feirste làm bộ nghiêm nghị trừng mắt nhìn Commodus.

"Vâng, tướng quân Feirste!" Commodus dè dặt ngồi xuống ghế, giống như trên ghế có mọc gai vậy.

"Tốt lắm! Ngươi tốt hơn bọn họ nói! Bọn họ đều nói rằng ngươi chỉ có thể nhìn thấy bầu trời bé nhỏ ở đấu trường, cả đời cũng không thoát ra được, thế nhưng ngươi đã đi ra rồi! Thành tựu tương lai của ngươi khẳng định sẽ vượt xa ta! Ta coi trọng ngươi!" Feirste cổ vũ nói.

Chương 655: Di hài Kỳ Tích

Chương 655: Di hài Kỳ Tích

Di hài Kỳ Tích

"Ngài quá khen, nếu không nhờ Valhein... khụ khụ... nếu không nhờ Urak cảnh tỉnh ta, chỉ sợ ta thật sự sẽ sống như một con heo ở đấu trường." Commodus đã hoàn toàn mất đi khí thế ở đấu trường, giống như một tân binh non nớt, hai tay cũng không biết nên đặt ở đâu.

Feirste cười cười, nhìn sang Castor, nói: "Một trong hai anh em song sinh Spartar, ta từng nghe nói qua, cậu nhóc sao lại xấu hổ như thế hả? Chiến sĩ Hy Lạp chúng ta chính là lớn tiếng mà nói, đấu đá lung tung, đáng lý ra khi nấy ngươi phải đá cánh cửa gỗ kia rồi hô to, lão già Feirste có ở trong đó không!"

Castor cười hè hè, cố ưỡn ngực.

Valhein lột mặt nạ ma pháp xuống, mỉm cười nói: "Tướng quân Feirste, chúng ta lại gặp rồi."

"Ta đã sớm biết là ngươi! Rất tốt! Rất tốt! Tốt vượt khỏi tưởng tượng của ta! Athens cần người trẻ tuổi như ngươi, Athens chắc chắn cũng sẽ vì ngươi mà vinh quang! Đáng tiếc là ta không thể xem trận quyết đấu ngày hôm đó, cũng không xem vở kịch kia. May mà ta đã mượn ma pháp khí để xem lại một lần! Rất tốt! Rất tốt! Không hổ là Valhein mà ngay cả đại tướng Miltiades cũng phải ca tụng!" Trong ánh mắt tướng quân Feirste tràn đầy kích động.

Commodus và Castor hâm mộ nhìn Valhein, chính mình chỉ được Feirste cổ vũ mà thôi, nhưng khi đối diện với Valhein, Feirste

thật lòng khen ngợi.

"Ta đã nói ngài có ánh mắt đệ nhất thiên hạ rôi mà." Valhein thản nhiên nói.

"Đúng thế, người Hy Lạp chính là phải có tinh thần không biết xấu hổ này, các ngươi phải học Valhein một chút." Feirste cười to nói.

Eculid vừa lật sách vừa nói: "Này lão già, bớt tranh cãi đi, chân người Ba Tư sắp giẫm lên giày ngươi rồi kia kìa. Nói chuyện chính đi, nói xong ta còn bận chuyện khác."

"Ngươi thì bận cái rắm gì chứ, thành thật ngồi đó đi." Feirste cười híp mắt ngồi xuống.

"Aiz...' Eculid lộ ra dáng vẻ học sinh ma pháp đụng trúng dân nhà binh không chịu nói lý.

Valhein mỉm cười nói: "Tướng quân, nói chuyện chính, ta tới đây là vì muốn lập công quay vê Athens."

Feirste cười cười gật đầu, lấy sách chỉ huy giống sách ma pháp ba phần ra nói: "Hôm nay ta sẽ ghi tên các ngươi vào sổ ghi chép quân công, quân công của liên quân lần này do ta quản. Trước khi luận công khen thưởng, ngoại trừ ta và đại tướng Miltiades thì không ai có quyền nhìn thấy tên ngươi."

"Dùng tên thật à?" Eculid hỏi. "Không dùng tên thật, đám lão già Núi Chiến Thần có cả trăm biện pháp làm quân công của hắn vô hiệu." Feirste nói.

"Có nguy hiểm không?" Eculid hỏi.

"Ta đảm bảo sẽ không có vấn đề." Feirste thu lại ý cười nói.

"Vậy thì tốt rồi. Có điều, trước tiên ghi chép lại quân công ban

đầu đi." Eculid nói.

Feirste gật đầu, nói: "Các ngươi là đội ngũ đầu tiên của Spartar tới, ta sẽ cho các ngươi một phần công lao gấp rút tiếp viện."

Eculid nhìn sang Valhein nói: 'Lấy ra cho hắn xem cái gì là quân công lớn."

Nhẫn không gian trong tay Valhein chợt lóe sáng, Trụ Babylon thật to nằm trên mặt đất, giống như một người khổng lồ nằm dưới chân Feirste.

Feirste bật dậy, trừng to mắt, vẻ mặt kinh ngạc mừng rỡ.

"Trụ Babylon? Các ngươi nhặt được ở đâu thế? Đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy nó được bảo tôn hoàn hảo như thế đấy, các ngươi xem lăn vân và kết cấu ma lực ở bên trên đi, chắc chắn có tác dụng rất lớn cho việc nghiên cứu của chúng ta." Tướng quân Feirste nói.

"Đám lão già các ngươi sao lại nói chuyện khó nghe thế? Cái gì mà nhặt được chứ? Là đội ngũ bọn ta gặp phải kết giới ma pháp, ta dẫn bọn họ tìm được Trụ Babylon, Valhein đã ra tay giải quyết." Eculid nói.

"Ngươi cũng không thể giải quyết, mà Valhein lại có thể?" Tướng quân Feirste nửa tin nửa ngờ nhìn Valhein, ngoài miệng nói vậy nhưng ánh mắt lại lóe sáng, đã tin hơn phân nửa.

Eculid bĩu môi, đỡ chiếc mũ vải màu tím ở trên đầu nói: "Ta cũng đâu có được thiên phú tốt như hắn chứ... khụ khụ, ta đoán thế, nếu hắn không muốn nói thì chúng ta không nói. Trụ Babylon này ta chỉ chiếm một phần quân công nhỏ mà thôi, hắn chiếm phần lớn."

Tướng quân Feirste suy nghĩ một chút rồi nói: "Valhein, ngươi biết là ta sẽ không làm khó ngươi, nhưng ngươi phải hiểu là quý

tộc sẽ tìm hết mọi cách để gây chuyện. Nếu như dành phần lớn quân công của Trụ Babylon này cho ngươi, bọn họ nhất định sẽ mưu hại ngươi. Lúc đó chỉ có một mình ngươi chứ không còn ai khác, không có quân kiểm soát, không có nhân chứng. Cho dù có người trong kết giới thì cũng không có ai nhìn thấy quá trình các ngươi giải quyết Trụ Babylon. Vì thế lần quân công này chỉ có thể chia đều cho ngươi và Eculid.'

Eculid nhướng mày, nhìn về phía Valhein.

Valhein gật đầu nói: "Ta đã sớm dự tính được kết quả này, nếu không có thầy Eculid thì ta căn bản không thể nào tìm được Trụ Babylon, hắn chiếm một nửa quân công cũng hợp lý. Huống chỉ là vì tránh cho quý tộc bới móc, không thành vấn đề."

"Rất tốt, ngươi có thể nghĩ như vậy là tốt rôi. Ngươi yên tâm, ta sẽ cố gắng hết sức giúp ngươi thu hoạch quân công, chuyện này thì ta chính là người trong nghề." Feirste cười nói.

"Trận chiến Marathon này sẽ đánh bao lâu?" Valhein hỏi.

Tướng quân Feirste than nhẹ: "Ngắn thì nửa tháng, lâu thì... không thể xác định. Bởi vì quân Ba Tư đã thay đổi chiến lược, muốn giành lấy cứ điểm Marathon, tiến từng bước một."

"Tốt lắm, có thể để ta kiếm được càng nhiều quân công hơn." Valhein nói.

Eculid nói: "Một cây Trụ Babylon vốn có thể đủ quân công cho ngươi trực tiếp thăng lên binh đoàn trưởng, hiện giờ thì chỉ có thể làm đội trưởng thôi."

"Ta không hiểu về quân công và hệ thống chức vụ lắm." Valhein biết thời kỳ này không có quân hàm, chỉ có chức vụ.

Chương 656: Di hài Kỳ Tích (2)

Chương 656: Di hài Kỳ Tích (2)

Di hài Kỳ Tích (2)

Feirste giải thích: "Tuy biên chế của các thành bang đều có chỗ khác biệt nhưng cũng đang chậm rãi thống nhất, đặc biệt là ở trong liên quân. Bình thường mười người là một đội, do 'binh sĩ trưởng' thống lĩnh. Trăm người là một đại đội, do đội trưởng' thống lĩnh. Nghìn người là một binh đoàn, do 'binh đoàn trưởng' thống lĩnh. Vạn người chính là quân đoàn vạn người, gọi tắt là quân đoàn, do tướng quân thống lĩnh. Trên nữa chính là đại tướng, số lượng quân đoàn vạn người mà đại tướng thống lĩnh không cố định, ít thì ba vạn nhiều thì mười vạn."

"Thì ra là thế." Valhein nói.

"Quân công hoàn chỉnh của Trụ Babylon có thể làm ngươi trực tiếp thăng lên binh đoàn trưởng, nhưng bây giờ ngươi chịu oan ức một chút, chỉ có thể làm đội trưởng. May mắn ngươi là tướng quân vinh dự, nếu ngươi dùng thân phận bình thường tiến vào, cho dù là thân phận binh đoàn trưởng thì chiến công cũng phải chia cho các tướng lĩnh Spartar khác. Eculid nói.

"Quân công của ta tích lũy tới tướng quân thì có thể quay vê Athens đúng không?" Valhein nói.

"Đúng vậy. Căn cứ vào quân công ít nhiều, tướng quân chia thành ba cấp độ, theo thứ tự là tướng quân tân nhậm, tướng quân thâm niên và tướng quân chiến công. Quân công của ngươi chỉ cần tích lũy tới tướng quân tân nhậm thì có thể quang minh chính đại trở về thành Athens, đây là phân thưởng mà thành Athens dành

cho người có công. Đương nhiên, nếu ngươi một lần nữa bị lưu đày thì phải tích lũy tới tướng quân chiến công mới được, cần lượng quân công gấp mười lần trước kia!" Feirste mỉm cười nói.

"Ngài là... tướng quân chiến công?" Ánh mắt Valhein rơi vào trước ngực Feirste, bên ngực trái có đeo huy chương bằng đồng, bên trên có hình ba ngôi sao.

"Năm ngoái tích lũy đủ quân công, năm nay mới chính thức thăng cấp." Trong giọng nói của Feirste lộ ra chút tự hào.

Trong mắt Commodus và Castor tràn đầy kính trọng, mỗi vị tướng quân chiến công đều là trụ cột của thành bang.

"Bây giờ làm gì thì kiếm được quân công tốt nhất?" Valhein hỏi.

Feirste có chút sửng sốt nói: "Trước khi ngươi tới ta cũng đã suy nghĩ xem việc gì thích hợp với ngươi...

"Trước tiên nói những chuyện có quân công cao nhất đi, có thể sẽ thích hợp với ta đấy." Valhein nói. "Tên nhóc kiêu ngạo!" Feirste nói: "Bắt sống Mardonius sẽ có quân công tối đa, làm đi."

"Hắn là Thánh Vực hay Hoàng Kim?" Valhein đầy phấn khởi hỏi.

Bốn người khác trong phòng đều bật cười.

"Lá gan lớn thật đấy." Commodus nói.

"Valhein là người duy nhất mà ta không muốn cổ vũ." Feirste nửa đùa nửa thật nói.

"Mardonius tuy có địa vị cao nhưng chỉ là chiến sĩ Hoàng Kim mà thôi, ngươi vẫn có cơ hội. Có điều... điều kiện hàng đầu là ngươi có thể giải quyết vị chiến sĩ Thánh Vực và ma pháp sư

Thánh Vực ở bên cạnh hắn." Eculid nói.

"Hai vị Thánh Vực này phải nhờ hết vào ngài rồi, giáo viên!" Valhein chăm chú nhìn Eculid.

"Cách xa ta một chút!" Eculid làm ra vẻ mặt ghét bỏ.

Những người khác cười to.

Feirste cười nói: "Giết Mardonius, có đầu hoặc xác thì quân công có thể trực tiếp thăng lên cấp bậc tướng quân tân nhậm. Bắt sống Mardonius, quân công gấp hai."

"Ta suy nghĩ một chút, kế tiếp." Valhein nói.

Feirste suy nghĩ một chút rồi nói: "Đục thủng Vương Thuyền Ba Tư."

"Kế tiếp."

"Cung cấp mũi tên, hiện giờ đang rất thiếu..."

“Cái này ta làm!" Valhein lập tức nói.

Feirste mỉm cười nói: "Đứa nhỏ chính là nóng ruột như thế. Ta chưa từng nghe nói là có ma pháp sáng tạo mũi tên đấy, cho dù ngươi biết rèn thì chẳng lẽ suốt ngày ở trong lò rèn chế tạo mũi tên?"

"Nói đi, liên quân thiếu bao nhiêu tên?" Valhein hỏi.

"Hai chục vạn, mỗi ngày! Đây chỉ là số lượng cơ bản, vốn là do Athens cung cấp. Hiện giờ trong kho hàng chỉ còn năm chục vạn mũi tên mà thôi, cho dù có các thành bang liên tục không ngừng viện trợ nhưng vẫn không đủ, vẫn thiếu rất nhiều."

"Hao tốn nhiều mũi tên đến thế à?"

"Đương nhiên, dùng tiết kiệm một chút, thậm chí có thể thu về một ít khi dọn dẹp chiến trường, số tiêu hao thực tế sẽ không khoa trương đến vậy." Feirste nói.

"Ta không thể chế tạo toàn bộ mũi tên, nhưng có thể chế tạo phần mũi của cây tên." Valhein nói.

"Phần khó làm nhất cây tên chính là phân mũi nhọn, nó chiếm tám phân mười quân công, một ngày ngươi có thể cung cấp bao nhiêu?" Feirste hỏi. "Năm vạn." Valhein báo ra một con số khá thấp, trước đó hắn đã hỏi qua Vương Đại Chùy, nếu chỉ là chế tạo vũ khí bình thường thì hiện giờ hắn có thể tiện tay làm ra một đống lớn, thứ nhỏ như mũi tên này một ngày có làm năm vạn cũng không thành vấn đề.

"Ngươi... ngươi nói giỡn à? Sản lượng của toàn bộ lò rèn của thành Athens cộng lại, một ngày cũng khó có thể chế tạo năm vạn mũi tên. Nếu không có lò rèn Hỏa Sơn và Người Lùn của Học viện Plato, bọn ta cũng không có lòng tin đánh trận này." Feirste trừng to mắt.

"Ngươi nghĩ ta sẽ mang chuyện này ra đùa giỡn à? Đương nhiên là các ngươi cung cấp nguyên liệu, cho ta một kho hàng lớn, mỗi ngày ta tiến vào là có thể giải quyết." Valhein nói.

Eculid nhìn chằm chằm Valhein, chìm vào trầm tư.

Castor đột nhiên nói: "À đúng rồi, Valhein có thể chế tạo ra một lượng lớn trang bị Hắc Thiết! Ở lò rèn Spartar của hắn có mấy nghìn trang bị ấy, toàn là từ hắn mà ra."

"Ta có thể làm chứng." Commodus nói.

"Ngươi... lấy đâu ra khả năng chứ?" Feirste hỏi.

Chương 657: Chiến thuật

Chương 657: Chiến thuật

Chiến thuật

"Chuyện này ngài không cần lo, nói chung là sau lưng ta có một vương quốc Người Lùn."

"Thật sự khó tin! Nếu như ngươi thật sự muốn phần quân công này thì phải lập giấy quân lệnh đảm bảo, này cũng không phải nói giỡn. Nếu như ngươi không làm được, bị quý tộc biết thì bọn họ có quyền giết ngươi!" Feirste nghiêm túc nói.

"Yên tâm, ta sẽ không lấy tính mệnh mình ra đùa giỡn. Mỗi ngày chế tạo năm vạn mũi tên thì sẽ có được bao nhiêu quân công?" Valhein hỏi.

"Hiện giờ cần gấp hai trăm vạn mũi tên, quân công tối đa. Sau đó cần phải căn cứ vào nhu cầu, quân công sẽ giảm mạnh. Hai trăm vạn mũi tên này đại khái tương đương với quân công hai binh đoàn trưởng. Ta chỉ có thể chia cho ngươi một trăm vạn mà thôi, dù sao thì các thành bang khác cũng muốn kiếm một chén canh."

"Tốt lắm, vậy một trăm vạn! Mỗi ngày ít nhất năm vạn, trong vòng hai mươi ngày đảm bảo hoàn thành, chỉ nhanh hơn chứ không chậm hơn đâu" Valhein nói.

"Phải lập giấy quân lệnh đảm bảo!" Feirste nhìn chằm chằm Valhein nói.

"Không thành vấn đề."

Sau đó, hai người liền lập giấy quân lệnh.

"Aiz, xem ra sự phát triển của ngươi vượt xa tưởng tượng của ta. Đừng nói với ta ngươi đã sắp thăng cấp lên Bạch Ngân rồi đấy nhá?" Feirste nói.

"Ta đúng là chuẩn bị lên Bạch Ngân, đang tìm di hài Phong Hậu." Valhein nói.

"Cấp bậc gì?"

"Cấp bậc người hầu Thần Tích."

"... coi như ta không hỏi, ta vẫn cho rằng đại tướng Miltiades ngẫu nhiên có được di hài Thanh Đồng Kỳ Tích kia đã là rất hiếm thấy rồi." Feirste nói.

"Bao nhiêu tiền?" Valhein vội vàng hỏi.

"Ngươi muốn mua hả? Đại tướng cũng không có nói là không bán, hắn là chiến sĩ, giữ lại di hài Kỳ Tích thì tác dụng cũng không lớn..." Trong lúc nhất thời Feirste cũng không biết nên trả lời thế nào, Valhein hỏi quá thẳng thắn.

"Nếu ta muốn che giấu tung tích, thì không thể sử dụng người hầu ma pháp vốn có, vì thế ta muốn mua một người hầu Kỳ Tích quá độ không tệ." Valhein nói.

"Ngươi dùng di hài Kỳ Tích quá độ sao? Theo ta được biết, di hài Kỳ Tích Thanh Đồng có giá trị rất lớn, khoảng năm vạn đến tám vạn đồng vàng đại bàng." Tướng quân Feirste bất đắc dĩ nhìn Valhein. "Ngài giúp ta hỏi rõ xem là di hài gì, xem thử xem đại tướng Miltiades ra giá bao nhiêu." Valhein nói.

"Ta dẫn ngươi đi... À mà không được, chỗ đại tướng Miltiades thường có nhiều tai mắt, ngươi đi rất có thể sẽ bị chú ý. Bây giờ ta sẽ hỏi ngay." Feirste nói xong, lấy ra sách chỉ huy, sử dụng giống

như sách ma pháp của ma pháp sư vậy, gửi một lá thư cho Miltiades.

"Đại tướng bận rộn nhiều việc, có thể phải một lát sau mới trả lời tin được, chúng ta nói chuyện trước đã." Feirste nói.

Valhein hỏi "Có quân công nào liên quan tới trang bị và vũ khí không? Chỉ cần có liên quan đến bộ phận kim loại, ta đều có thể giải quyết..."

"Dừng lại! Một trăm vạn mũi tên đã là giới hạn cao nhất của ngươi rồi. Ngươi giải quyết hết thì những liên bang khác phải làm sao bây giờ? Quân công của quân hậu cần phải làm sao bây giờ? Ngươi tưởng nơi này là trường học của ngươi hả?" Feirste nói.

"Ta đã quên mất chuyện này." Valhein suy ngẫm rồi nói.

"Trong hai mươi ngày này, ngươi chỉ có thể làm chuyện này, sau hai mươi ngày ta sẽ tìm tiếp xem có công việc quân công nào liên quan hay không. Còn hướng tìm quân công khác, ví dụ như chiến đấu trực diện, ví dụ như tìm được tin tình báo quan trọng, ngươi đều có thể trực tiếp làm." Feirste nói.

"Kế tiếp, chúng ta chỉ cần phòng thủ là được rồi đúng không?" Valhein hỏi.

"Muốn phòng thủ, nhưng không thể chỉ luôn phòng thủ.' Feirste nói.

"Sợ ma pháp sư Ba Tư phá hư cứ điểm à?" Valhein hỏi.

Feirste bất đắc dĩ nói: "Đúng vậy. Từ khi có ma pháp sư, hình thức chiến tranh đã hoàn toàn thay đổi. Trước đây, chúng ta chỉ cần tử thủ thành lũy là đủ rồi, dù sao thì chiến sĩ có thể phá hỏng thành lũy thường sẽ không trực tiếp tham gia trận chiến công thành, thường chỉ khiêu chiến lẫn nhau mà thôi. Nhưng bây giờ, đừng nói ma pháp sư Hoàng Kim, cho dù là thuật hóa đá thành bùn

của ma pháp sư Bạch Ngân, cũng có thể dễ dàng giải quyết loại tường thành này. Loại cứ điểm này không giống như Sparta hoặc Athens, có điện thần hoặc sức mạnh ma pháp bảo vệ, không sợ ma pháp bình thường. Vì thế chúng ta có thể phòng thủ, nhưng vì đề phòng quân Ba Tư tức nước vỡ bờ, chúng ta cũng cần chủ động tác chiến."

Valhein đột nhiên nghĩ tới một trận chiến Marathon khác, nói: "Tướng quân, ta có một đề nghị, liên quan tới trận chiến mở màn với đại quân Ba Tư."

"Ngươi nói đi." Feirste chăm chú lắng nghe.

Eculid, Commodus và Castor tò mò nhìn Valhein, tên nhóc này vừa biết ma pháp, lại có thể vật lộn, chẳng lẽ lại còn hiểu binh pháp chiến lược nữa sao? Tam Tu trong truyền thuyết sao? "Mời xem bản đồ địa hình của đồng bằng Marathon." Valhein nói, theo trong sách ma pháp tìm ra Hy Lạp lập thể ma pháp đồ kia.

Commodus và Castor lộ vẻ tò mò, hai người cũng chưa từng thấy.

Sau đó, Valhein không ngừng điều chỉnh địa đồ ma pháp, cuối cùng đồng bằng Marathon vốn mờ ảo ở giữa phòng, biển rộng, dãy núi, bình nguyên, ao đầm đều có thể nhìn thấy rõ ràng, thậm chí ngay cả cứ điểm Marathon trông cũng rất sống động đứng sừng sững trước mặt mọi người.

"Chúng ta có thể thấy, trong bản đồ đồng bằng Marathon, mặt phía bắc và tây bắc là đầm lầy chết chóc trứ danh, cho dù là bậc thây Thánh Vực, một mình tiến vào nơi đó cũng rất nguy hiểm, bất cứ đại quân nào âm mưu băng qua đầm lầy chết chóc đều chỉ có đường chết. Phía tây là núi Ronnie và núi Nira, núi non trùng điệp. Phía đông còn lại là diện tích biển Aegean xinh đẹp. Mà ở trong đó..."

Chương 658: Chiến thuật (2)

Chương 658: Chiến thuật (2)

Chiến thuật (2)

Valhein chỉ vị trí bên cạnh đồng bằng Marathon, nói: "Mảnh này gọi là vịnh Marathon, trên bờ địa thế bằng phẳng, có thể nói là bến cảng tự nhiên, đây cũng là nguyên nhân chính vì sao đại quân Ba Tư lựa chọn nơi này để đổ bộ. Quân của bọn chúng rất đông, rất nhiêu chiến thuyền, nếu như không lựa chọn vùng bờ biển rộng rãi, nếu một ngày chúng ta đột kích, có thể biết trước kết cục."

"Cứ điểm Marathon của chúng ta nằm ở phía nam đồng bằng Marathon, nếu người Ba Tư đột phá Marathon cứ điểm, có thể tốc hành tiến tới vùng trung tâm Hy Lạp, có thể xuôi nam, cũng có thể tây tiến, trở thành cơn ác mộng của chúng ta. Vì thế chúng ta chỉ có thể chặn quân Ba Tư lại ở nơi này. Nếu chúng ta không thể vẫn luôn tử thủ, cần phải xuất chiến, như vậy, trận chiến đầu tiên không chỉ phải thắng mà còn phải thắng lớn, hoàn toàn đánh tan nát ý chí của chúng. Nói như vậy, trận đầu tiên có lẽ bọn họ sẽ không để Quân Đoàn Người Khổng Lồ, hậu duệ Nộ Xà , Quân Đoàn Chiến Tượng hoặc Ky Sĩ Ma Thú xuất chiến đúng không?" Valhein hỏi.

Feirste gật đầu nói: "Điêu động Quân Đoàn Chiến Tượng, Quân Đoàn Người Khổng Lồ, Ky Sĩ Ma Thú rất khó khăn, bọn họ không dám mạo hiểm, chỉ chờ đến khi nào đại quân đứng vững ở đồng bằng Marathon mới điều động từ đảo Euboea tới, không thể tới từ trận đầu tiên. Hậu duệ Nộ Xà là một nhánh của Quân Đoàn Ma Thú Phi Hành, có uy lực khiếp sợ, trừ phi quân Ba Tư vỡ trận,

bằng không sẽ không dùng tới. Hơn nữa, chúng ta đã có biện pháp đối phó Quân Đoàn Nộ Xà, mặc dù phải trả cái giá không nhỏ, nhưng đáng giá."

"Quả nhiên, gân giống như suy đoán của ta. Như vậy, trận chiến mở màn của đại quân Ba Tư, có lẽ sẽ là binh sĩ binh thường chiếm đa số, cao lắm sẽ tăng thêm một ít Quân Đoàn Bất Tử. Người Ba Tư khác với người Hy Lạp chúng ta, người Hy Lạp đi theo hướng binh sĩ tỉnh nhuệ, chiến sĩ của chúng ta lấy bộ binh hạng nặng làm chủ yếu, mỗi người đều trải qua huấn luyện nghiêm ngặt, tỷ lệ chiến sĩ Tập Sự và chiến sĩ Hắc Thiết của chúng ta nhiều hơn quân Ba Tư rất nhiều. Ba Tư mặc dù là một đế quốc nhưng tỷ lệ Quân Đoàn Bất Tử và Quân Đoàn Quốc Vương chiếm không tới một phần tư, phần lớn binh sĩ còn lại là được chiêu mộ từ các nơi khác. Tướng lĩnh và quý tộc Ba Tư đều không quản sống chết của đám binh sĩ kia, đừng nói tới giáp da, thậm chí bọn họ chỉ mặc quần áo rách nát, tay cầm trường mâu bình thường nhất, thậm chí ngay cả khiên gỗ cũng không có, lấy cái tên bộ binh hạng nhẹ đẹp đẽ. Là như thế đúng không?" Valhein hỏi.

"Đúng vậy, xem ra ngươi cũng khá hiểu người Ba Tư." Feirste nói.

"Ta đã nghiên cứu qua nhiều cuộc chiến của người Ba Tư, bọn họ thích dựa vào ưu thế quân số tuyệt đối, tấn công dồn dập kẻ địch, hơn nữa, bọn họ đặc biệt thích để Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử ở vị trí trung tâm đâm thủng đội ngũ địch. Thế nhưng, quân chính quy của bọn họ có hạn, vì thế hai cánh bộ binh hạng nhẹ trở thành nhược điểm lớn nhất của họ." Valhein nói.

"Ngươi nói tiếp đi!" Feirste hai mắt lấp lánh, tất cả mọi người đều nhìn ra vẻ kích động của hắn.

Valhein nói: "Trong trận đại chiến sắp tới, không dám nói có phương pháp thủ thắng, nhưng trận đại chiến đầu tiên này, ta

không chỉ nắm chắc tất thắng, mà ta còn có lòng tin sẽ cho đại quân Ba Tư một cú đánh đầu đau đớn, hoàn toàn làm suy yếu tinh thần của bọn chúng.'

"Thủ đoạn gì?" Feirste vội vàng hỏi.

"Đi ngược lại con đường cũ, chúng ta tăng cường hai cánh quân của liên quân Hy Lạp, lấy đánh tan hai cánh quân Ba Tư làm trọng điểm đột phá. Sau đó, trung quân của chúng ta toàn lực phòng thủ, chỉ cần trung quân có thể thủ vững trước tấn công của Quân Đoàn Bất Tử và Quân Đoàn Quốc Vương, kéo dài tới khi hai cánh quân Ba Tư tan vỡ. Trung quân Ba Tư vì tránh bị quân ta tấn công từ ba mặt, tất nhiên sẽ bị hai cánh kéo lui vê phía sau. Nhưng thực tế trung quân Ba Tư vĩnh viễn lui chậm hơn so với hai cánh, đại quân của chúng ta có thể tạo thành hình chữ 'V/, từ ba hướng không ngừng tấn công trung quân Ba Tư...

Valhein nhìn nhóm người xung quanh, tiếp tục nói: "Trung quân Ba Tư kiên trì càng lâu, thiệt hại của bọn họ lại càng lớn. Đến khi đó, chúng ta thậm chí có thể thả chậm tiết tấu hai cánh, giảm tốc độ tấn công hai cánh Ba Tư, dồn sức tấn công chủ yếu vào Quân Đoàn Quốc Vương Ba Tư và Quân Đoàn Bất Tử. Bộ binh hạng nhẹ của Ba Tư chỉ là tạp binh, chúng ta chỉ cần tiến hành tấn công ma pháp vừa đủ, thì có thể đánh tan sĩ khí của bọn họ, thế nhưng quân chính quy thì không giống như thế, phải tưởng tượng như đang gặm xương, từng chút gặm sạch bọn chúng. Chỉ có như thế, mới có thể làm nhụt sĩ khí và lòng tin của quân Ba Tư, mới làm bọn họ ngày càng kiêng dè hơn."

"Một khi bọn họ hoàn toàn sụp đổ, chúng ta dùng tốc độ nhanh nhất truy đuổi, đánh cho chúng đòn chí mạng. Nếu như bọn họ không có chuẩn bị, chúng ta có thể đánh thẳng một mạch vào đại doanh, sau đó tấn công chiến thuyền của bọn chúng. Đại khái thì chúng ta cũng chỉ có một cơ hội này để đánh úp quân chủ lực Ba Tư, một khi quân đoàn lớn mạnh mẽ khác của bọn họ xuất hiện,

thứ mà chúng ta phải gặm không phải xương mà là tảng đá."

Valhein đã đơn giản hóa quá trình thực tế của một trận chiến Marathon khác.

Chương 659: Thú Một Sừng

Chương 659: Thú Một Sừng

Thú Một Sừng

Feirste thở dài, nói: " Thật không ngờ, ngươi lại có tâm nhìn như vậy, lẽ ra trước đây ta nên bắt ngươi vào quân Athens. Ở nơi này cũng không có người ngoài, ta nói thật vậy, đại tướng Miltiades cũng muốn sử dụng chiến thuật như vậy, thế nhưng, có rất nhiều người đã phản đối, họ cho rằng như thế quá mạo hiểm. Ngày mai, sẽ phải tiến hành trận chiến đầu tiên, nhưng bọn họ vẫn còn đang tranh chấp."

"Lẽ nào có vấn đề gì sao?" Valhein hỏi.

"Đương nhiên là có vấn đề, nhân số chúng ta quá ít. Ngày mai đại quân Ba Tư có thể trực tiếp phái mười vạn, thậm chí là mười lăm vạn đại quân xuất chiến, mà chúng ta chỉ có thể phái tối đa hai vạn. Chiến thuật này yêu cầu trung quân có thể phòng ngự được quân chính quy của Ba Tư, nếu không có cách nào phòng ngự... hậu quả khó mà lường được. Huống chi khả năng truy đuổi mà ngươi nói, đại quân Ba Tư đổ bộ bờ biển đã hơn hai mươi vạn, quân số của chúng ta hiện giờ vẫn chưa đủ sức tấn công đại doanh của chúng." Feirste nói.

"Hai vạn đánh mười vạn? Không vấn đề gì!" Valhein nhớ tới một trận chiến Marathon khác, tỷ lệ một vạn đánh chín vạn, kết quả quân Hy Lạp chiếm ưu thế dành thắng lợi tuyệt đối, chỉ hai trăm người chết trận, mà quân Ba Tư mất hơn sáu nghìn quân.

"Tốt lắm cậu nhỏ, người có lòng tin với người Hy Lạp quá ít! Ngươi không trải qua hội nghị tác chiến của bọn ta trước đó, quả

thực là lông gà rơi đầy đất, phái chủ chiến và phái chủ hòa tranh cãi ầm ĩ như cái ao ếch. Đại tướng Miltiades tính tình tốt như vậy, sau cùng tay cũng phải nắm chuôi kiếm. Ngươi rất giỏi, ta nhất định sẽ đem ý tưởng của ngươi nói lại với đại tướng." Feirste rất tán thưởng.

Valhein mỉm cười nói: "Nếu hai chúng ta đều không có ý kiến về phương án đánh lui hai cánh quân Ba Tư, vậy vấn đề chính là làm sao phòng thủ trung quân Ba Tư. Ta tin tưởng chỉ cần phái đủ ma pháp sư, hoàn toàn có thể ngăn chặn bọn chúng. Chúng ta chỉ cần kéo dài thời gian, chờ đại quân ở hai cánh chiến thắng hai cánh quân Ba Tư, đó chính là cơ hội cho chúng ta phản công."

Feirste nhìn chằm chằm vào bản đồ ma pháp, tự lẩm bẩm: "Mười vạn đại quân Ba Tư, cơ bản sẽ xuất hai vạn Quân Đoàn Quốc Vương và thêm ba nghìn Quân Đoàn Bất Tử, nếu như dựa vào chiến thuật của ngươi và đại tướng, chúng ta tuyệt đối có cơ hội quét sạch bọn chúng, ghi dấu ấn đại thắng chưa từng có trong lịch sử."

Valhein lập tức nhớ lại nhiều trận giao chiến của hai bên, phát hiện thật sự không có trận chiến nào toàn diệt được đội quân chính quy vạn người của Ba Tư.

"Mấu chốt là, chúng ta dùng biện pháp gì để ngăn chặn?" Feirste nói.

"Nếu chỉ là hai ba vạn quân chính quy Ba Tư thì ta tin rằng ma pháp sư bọn ta có thể làm được. Một mình ta chặn bốn năm nghìn người là không thành vấn đề." Valhein nói.

"Ngươi xác định?" Ánh mắt Feirste sáng lên.

"Ta xác định. Commodus giành trả lời trước, vẻ mặt bất đắc dĩ, trước mắt giống như hiện ra chằng chịt cạm bẫy.

"Ngươi sẽ dùng cách gì?" Feirste hỏi.

Valhein nói ra phái pháo đài đại địa của mình, cũng đơn giản kể lại trận chiến đấu của mình và Commodus.

"Ngươi không lo lắng tới ma pháp sư bên đối phương à?" Feirste nói.

"Ta cũng suy xét tới ma dược quay trở lại của liên quân, cũng suy xét tới chuyện ma pháp của ta không phải sát thương mà là cản trở, không quản ma pháp sư đối phương bắn ngược như thế nào cũng không thể xua tan ma pháp của ta, chỉ có thể suy yếu, ví dụ như dùng thuật tường đá ngăn cản thuật cát chảy, nhưng như thế thì vẫn có thể ảnh hưởng tới quân đoàn Ba Tư." Valhein mỉm cười nói.

Feirste bất đắc dĩ nói: "Đúng vậy, nếu muốn thắng lợi thì tất nhiên phải trả cái giá thật đắt. Ngươi có sức mạnh huyết mạch, phạm vi ảnh hưởng của ma pháp hệ địa của ngươi thậm chí đạt tới trình độ của ma pháp sư Hoàng Kim, mấu chốt là ma pháp sư Hoàng Kim tiêu hao rất nhiều ma lực, mà ngươi thì tiêu hao rất ít, đây là ưu thế rất lớn. Thế nhưng khoảng cách làm phép của ngươi chỉ có khoảng tám mươi mét, mà khoảng cách làm phép của ma pháp sư Hoàng Kim lại tới một trăm mét."

"Ta đứng ở phía sau đội ngũ, lúc ma pháp sư Hoàng Kim có thể tấn công ta thì mũi giáo và mũi tên của bên ta cũng có thể rơi vào người đối phương, đối phương sẽ không ngu ngốc như thế. Mặt khác, ma pháp sư Bạch Ngân khẳng định có cách hóa giải ma pháp của ta, nhưng ma pháp sư Hoàng Kim có thể lập tức phát ra ma pháp được mấy người đây? Hóa giải pháp thuật của ta cần tốn bao nhiêu ma lực? Một mình ta ít nhất có thể kiêm chế năm vị ma pháp sư Hoàng Kim bên đối phương!" Valhein nói.

"Nếu như ngươi thật sự có thể giữ chân năm vị ma pháp sư Hoàng Kim bên đối phương, đồng thời có thể ngăn cản quân địch

thì ta thấy có cơ hội. Dù sao thì ma pháp sư Hoàng Kim vốn rất ít, ma pháp sư có thể chiến đấu lại càng ít hơn. Ma pháp sư Hoàng Kim ở trung quân Ba Tư cao lắm chỉ có mười mấy người. Thế nhưng chiến sĩ Hoàng Kim sẽ có rất nhiều, ngươi phải tin tưởng vào ngọn giáo và mũi tên của chiến sĩ Hoàng Kim." Feirste nói.

"Ở trước mặt Commodus, những sức mạnh đó sẽ không thể tới gặp ta, đúng không?" Valhein mỉm cười nhìn vê phía Commodus.

Commodus gật mạnh đầu.

Chương 660: Thú Một Sừng (2)

Chương 660: Thú Một Sừng (2)

Thú Một Sừng (2)

"Tấm khiên này cho ngươi mượn, ngăn chặn tất cả đòn tấn công bay về phía Valhein." Castor nói, từ nhẫn không gian lấy ra chiến khiên Thánh Vực màu vàng nhạt.

Commodus không chút khách sáo đưa tay nhận lấy, giống như vuốt ve tình nhân, cẩn thận vuốt ve.

Eculid nói: "Thật ra ma pháp sư bọn ta có thể hợp tác, ví dụ như để những người khác làm thuật cạm bẫy, Valhein chịu trách nhiệm tiến hành gia tăng nguyên tố, thiên phú của hắn thật sự rất nhiều. Đối với chiến sĩ Hoàng Kim chính là phiên phức, đối với binh sĩ bình thường hoặc ngay cả là Quân Đoàn Bất Tử cũng chính là tai nạn."

"Ta không thể dùng ma pháp hệ hỏa, chỉ cân tăng thêm cạm bẫy hệ băng là đủ rồi." Valhein nói.

"Cũng đúng, ma pháp hệ hỏa của ngươi quá nổi danh, không phải bất đắc dĩ thì không nên bại lộ." Feirste nói: "Nếu đại tướng Miltiades là thống soái liên quân, không có gì bất ngờ xảy ra thì chiến thuật cuối cùng sẽ do hắn định ra. Hơn nữa có ma pháp sư kỳ quái như ngươi, khả năng phòng thủ thành công của chúng ta có lẽ sẽ gia tăng nhiều hơn. Mấu chốt là sau khi ma pháp sư gia nhập thì hình thức chiến đấu đã thay đổi rất lớn."

"Đúng vậy, nếu là hình thức chiến đấu kiểu dày đặc thì một mình ta có thể toàn diệt hai chục nghìn quân chủ lực Ba Tư."

Valhein nói.

Feirste bất đắc dĩ nói: "Phạm vi tấn công của ma pháp sư các ngươi vượt xa chiến sĩ, khiến cho kiểu chiến đấu hình thức dày đặc ngày xưa trở thành bia ngắm. Hiện giờ chiến sĩ hai bên đều phải tản ra, đồng thời bất cứ lúc nào cũng phải để ý tới ma pháp, điều này dẫn tới trận chiến của chiến sĩ sẽ không kịch liệt như trước. Độ mãnh liệt của cuộc chiến không cao, có nghĩa là khả năng phòng thủ của chúng ta cũng tăng lên nhiều hơn, nhưng thời gian chiến đấu sẽ kéo dài, đối với bên ít người hơn sẽ càng bị bất lợi hơn."

"Cho dù là Quân Đoàn Quốc Vương của Ba Tư thì phần lớn cũng đều là binh lính bình thường, một phần nhỏ là chiến sĩ Tập Sự, chiến sĩ Hắc Thiết cũng không nhiều, ta có thể dễ dàng giải quyết. Nhưng Quân Đoàn Bất Tử thì chỉ có thể cứng đối cứng mà thôi, ma lực của ta không thích hợp lãng phí trên người bọn họ.' Valhein nói.

"Tốt lắm, ta sẽ gửi phần bàn bạc của chúng ta tới cho đại tướng Miltiades, sau đó chúng ta sẽ bàn chiến thuật cụ thể hơn."

Sau khi gửi một bức thư cho đại tướng Miltiades, Feirste cùng mọi người bàn bạc xem Bạch Ngân làm sao dựa vào ma pháp lập tức phát ra và ma pháp hệ địa phạm vi lớn cản trở và kiềm chế ma pháp sư Hoàng Kim phe địch.

Chỉ một chốc lát sau, Feirste nhìn thoáng qua sách chỉ huy, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc. "Đại tướng Miltiades nói rằng món di hài Kỳ Tích đó tặng cho ngươi! Đồng thời còn nói hắn rất tán thành chiến thuật của ngươi, ngày mai trung quân phải nhờ vào ngươi! Chờ cuộc chiến tranh lần này kết thúc, hắn nhất định sẽ tự mình đeo huân chương tướng quân cho ngươi!"

Eculid và Commodus khó tin nhìn Valhein, ngay cả Castor cũng cảm thấy kinh ngạc.

Đây chính là di hài Kỳ Tích cấp bậc Thanh Đồng, mặc dù không phải di hài Thần Tích nhưng đối với gia tộc Bán Thần cũng là vật hiếm có.

"Này..." Valhein nhất thời cũng không kịp phản ứng, sao lại có một cái bánh từ trên trời rớt xuống vậy chứ, lại còn rất thơm.

"Đại tướng Miltiades nói, mặc dù không phải là di hài Thần Tích nhưng nó rất quý hiếm, là sinh linh Thần Kỳ hệ quang, vốn muốn hỏi xem Aristoteles có muốn hay không, nếu ngươi đã muốn thì lập tức phái người đưa tới. Chờ một lát sẽ tới." Trong mắt Feirste lộ ra vẻ hâm mộ.

Eculid, Commodus và Castor nhìn nhau, ánh mắt hơi đỏ lên.

Trước đó thấy Feirste tán thưởng Valhein, chỉ cảm thấy là Feirste có ánh mắt tốt mà thôi, nhưng bây giờ Miltiades không chỉ ánh mắt tốt mà còn đang đầu tư, thậm chí là đang đặt cược!

Mỹ vật quý hiếm đến như thế mà nói tặng là tặng, có thể thấy vị chiến sĩ Truyền Kỳ mà mọi người tôn kính kia coi trọng Valhein cỡ nào.

"Người hầu Kỳ Tích hệ quang? Giá trị không thấp hơn mười vạn đồng vàng đại bàng, tương đương với nửa món ma pháp khí Truyền Kỳ. Ta được người ta gọi là con trai của Vua Hình Học, vì sao không có ai tặng cho ta món quà lớn như vậy chứ? Con trai của Vua Hình Học không phải chính là hoàng tử à?" Eculid ngơ ngác nhìn Valhein, tức giận bất bình.

"Nói cách khác, Valhein đã cướp đi thứ vốn thuộc về Aristoteles? Sinh linh Thần Kỳ hệ quang rất ít ỏi, trong lịch sử thì di hài hoàn chỉnh có thể trở thành người hầu cũng chỉ có hơn mười kiện mà thôi, Aristoteles có huyết mạch hệ quang Đại Quân, người hầu Kỳ Tích này đối với hắn mà nói chẳng khác gì người hầu Thần Tích của người khác." Castor nhìn với góc độ khác.

"Đây chính là Truyền Kỳ sao..." Commodus tự lẩm bẩm, vừa rời khỏi cánh cổng lớn của võ sĩ giác đấu, thế giới quan đã bị lật đổ nghiêm trọng.

"Aiz, đại tướng Miltiades đối với ta thật sự tốt quá. Ta cũng cảm thấy có chút ngượng ngùng...' Valhein không ngừng cân nhắc trong lòng, cuối cùng quyết định thuận theo tự nhiên.

"Ta không nhìn ra ngươi xấu hổ chỗ nào cả.' Feirste bật cười.

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: "Sau này nếu có khả năng giúp được việc gì cho đại tướng Miltiades, ta nhất định sẽ giúp." "Hắn là chiến sĩ Truyền Kỳ, có gì cần ngươi giúp chứ?" Feirste nói. "Vậy phải làm phiền hắn giúp ta một chút rôi, ta không kén chọn đâu." Valhein cười nói. Feirste cười ha ha: "Ta chính là thích loại người không biết xấu hổ như ngươi vậy. Chúng †a chờ một chút đi.”

Chương 661: Thú Một Sừng (3)

Chương 661: Thú Một Sừng (3)

Thú Một Sừng (3)

Không bao lâu sau, ngoài cửa có âm thanh, Valhein lập tức sử dụng mặt nạ ma pháp thay đổi gương mặt.

Sau đó hộ vệ của Feirste ôm vào một cái hộp gỗ dài hơn một mét, sau đó rời đi.

"Xem một chút đi." Feirste hất cằm về phía chiếc hộp gỗ.

Valhein khom lưng mở nắp hộp, một thi thể khô héo nằm bên trên lớp cỏ rơm khô vàng, giống như một con sơn dương khô đét.

Thế nhưng toàn thân con sơn dương này trắng như tuyết, da lông, chân và sừng trên đỉnh đầu, không có nơi nào không trắng, mặc dù ngoại hình vặn vẹo khô quắt nhưng cũng không hề xấu xí, mặt ngoài thậm chí còn hiện ra tâng ánh sáng thần thánh nhàn nhạt.

“Đây là... Valhein sợ ngây người.

"Một con thú một sừng chưa trưởng thành..." Eculid nhìn lướt qua sách ma pháp, cũng lộ ra biểu tình kinh hãi.

"Này... hình như mười vạn đồng vàng đại bàng cũng mua không nổi." Castor nói.

"Thứ này đắt như vậy à?" Commodus chậc lưỡi không thôi, không ngờ nhóm ma pháp sư lại phí tiên đến thế.

Eculid nuốt nước miếng nói: "Thú một sừng là sinh linh Hoàng Kim, sinh ra đã là Bạch Ngân, trưởng thành chính là Hoàng Kim, thực lực không bằng cự long nhưng có năng lực pháp thuật hệ quang mạnh mẽ, hơn nữa trời sinh miễn dịch bất cứ loại sức mạnh tinh thần gì, địa vị không thua kém cự long bình thường. Con thú một sừng này chỉ có cấp bậc Thanh Đồng hẳn là vì huyết mạch thiếu tinh khiết. Có điều chính vì huyết mạch thiếu tinh khiết nên mới còn lại đến bây giờ. Thú một sừng đã bị diệt sạch rồi, theo truyền thuyết thì chỉ có ở quốc gia của Thần Linh mới có."

"Ta không thể dùng ngay, phải tìm Đá Thần Tích cấp Thanh Đồng!" Valhein nhìn về phía Eculid.

"Hội Nghị Ma Pháp có, mười miếng huy chương Ma Nguyên." Eculid nói.

"Huy chương Ma Nguyên có giá một vạn đồng vàng đại bàng một miếng, ta mua, lại thêm hai nghìn đồng vàng đại bàng cho ngài làm thù lao, ngài không lỗ đâu." Valhein nói.

Eculid nhíu mày nói: "Của ta không bán nhưng ta có thể giúp ngươi tìm người bán. Một vạn ba nghìn một miếng!"

"Ngài kiếm bao nhiêu?" Valhein hỏi.

"Một miếng kiếm năm trăm..." Eculid ngẩng đầu nhìn trụ gỗ màu nâu nhạt trên nóc nhà, bên trên dính bụi hơi nhiều.

"Ngài hay quá nhỉ? Đưa cho ta cái lều vải ma pháp gia truyền rách tan nát xong thì lại còn kiếm tiền của ta? Có giáo viên nào như ngài không hả? Trái tim của ngài có đau không?" Valhein hỏi.

"Lệ quốc tế rồi." Eculid nhỏ giọng thầm thì.

"Nể mặt mũi tướng quân Feirste, mỗi miếng huy chương Ma Nguyên bớt năm trăm đồng vàng đại vàng đi, quyết định như vậy nha, mặt mũi của tướng quân Feirste ngài nhất định phải cho đó."

Feirste ngơ ngác nhìn Valhein, liên quan gì tới ta?

"Được rồi..." Eculid cảm thấy mình không nên kiếm tiền của học sinh.

"Hôm nay ta sẽ đưa tiền cho ngài, ngài mua giúp ta rồi xin Hội Nghị Ma Pháp nhanh chóng chuyển tới. Chờ ta thăng cấp lên Bạch Ngân sẽ lập tức sử dụng. Quyết định như vậy! Ca ngợi đại tướng Miltiades.' Valhein nói.

Valhein lập tức đậy nắp lại, dùng nhẫn không gian lấy di hài thú một sừng chưa trưởng thành đi.

"Vận may của ngươi có hơi tốt." Eculid nói.

"Ngài hỏi tướng quân Feirste thử xem vì sao vận may của ta lại tốt như thế?" Valhein liếc Eculid trắng mắt.

Eculid nhìn sang Feirste.

Feirste mỉm cười nói: "Ngay từ năm ngoái thì Valhein đã ủng hộ nhiệt tình quan điểm của đại tướng Miltiades, nhận định rằng đại quân Ba Tư chắc chắn sẽ từ Marathon đổ bộ lên đất liền. Đại tướng Miltiades nghe thấy tin báo của ta thì lập tức gạt bỏ nghị luận của mọi người, ra lệnh gia cố cứ điểm Marathon, đồng thời lục tục trữ vật tư ở nơi này. Lần này chiến thuật của Valhein và đại tướng Miltiades lại không hẹn mà trùng. Di hài Kỳ Tích này, thay vì nói là tặng, không bằng nói rằng đại tướng Miltiades cám ơn và tán thành."

"Aiz... người có thể cướp được bảo vật của Aristoteles, vận may chắc chắn không kém." Eculid thở dài.

Commodus và Castor nhìn nhau, thầm cười, Eculid chính là một trong tứ kiệt Học viện Plato, là sự tôn tại làm người ta phải thở dài than ngắn, kết quả gặp Valhein lại biến thành bộ dạng này, mặc dù chỉ là nhất thời đùa giỡn mà thôi.

Feirste nhìn thoáng qua sách ma pháp nói: "Đã là hừng đông rồi, ta lập tức dẫn mọi người đi tìm nơi nghỉ ngơi, ngày mai còn trận đại chiến phải đánh nữa! Đi thôi, ta dẫn mọi người đi."

Valhein lại nói: "Bây giờ ngài chính là mục tiêu chú ý của mọi người, không thích hợp đưa bọn ta đi đâu, ngài chỉ cần phái hộ vệ được rồi." "Cũng tốt, cẩn thận một chút sẽ không sai."

Dưới sự hướng dẫn của hộ vệ Feirste, nhóm Valhein tìm được một căn nhà trống thu xếp ổn thỏa. Valhein, Eculid và Castor đều có phòng của mình, Commodus thì ở chung một chỗ với những người khác.

Valhein lấy ra trước mười vạn đồng vàng đại bàng cho Eculid, đây là tiền mua tám miếng huy chương Ma Nguyên, cũng để Eculid hỗ trợ liên hệ với Hội Nghị Ma Pháp nhanh chóng đưa Đá Thần Tích Thanh Đồng tới.

Trước khi đi ngủ, Valhein theo thói quen sử dụng lồng phong tỏa ngăn cách trong ngoài, sau đó gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, cũng lấy ra di hài thú một sừng chưa trưởng thành.

"Đây là đồng bọn tiếp theo của bọn ngươi." Valhein nói.

Chương 662: Đủ

Chương 662: Đủ

Đủ

Vương Đại Chùy nhìn chằm chằm di hài khô quắt nhưng vẫn tràn đầy mỹ cảm kia, sờ sờ chòm râu xồm xoàm nói: "Bệ hạ, ngài nói như thế thì có loại tàn nhẫn khá hài hước đó."

"Bô lô ba la." Địa Ngạo Thiên cười tủm tỉm.

Valhein nói: "Qua một thời gian nữa ta sẽ sử dụng Đá Thần Tích làm thú một sừng biến thành người hâu Thân Tích của ta, các ngươi không có đề nghị gì chứ?"

Vương Đại Chùy lập tức nói: "Ta khuyên ngài không nên sử dụng, dứt khoát bán đi."

"Vì sao?" Valhein tò mò hỏi.

"Thú một sừng là sinh linh rất thuân khiết, chúng tượng trưng cho sinh linh Thần Kỳ lương thiện, loài ngân phi mã mạnh mẽ không gì sánh bằng ở hậu thế chẳng qua cũng chỉ là hậu duệ của chúng mà thôi. Thú một sừng mạnh mẽ nhất chính là sự tôn tại mà ngay cả cự long cũng không dám trêu chọc...

"Nói trọng điểm!" Valhein nói.

"Trọng điểm chính là thú một sừng rất lương thiện, nhưng tính nóng cũng khá lớn, loại người tâm đen như ngài... khụ khụ, người có tâm thiếu thuần khiết như ngài, rất có thể sẽ bị thú một sừng chống cự." Vương Đại Chùy vừa nói vừa chậm rãi cúi đầu.

"Ngươi muốn chết đúng không hả?" Valhein lườm trắng mắt.

"Dù sao thì tộc đàn thú một sừng chướng mắt ta, mà ta thì đã đủ lương thiện rồi, ngài thế nào thì ngài cứ tự mình nghĩ đi." Vương Đại Chùy càng nói thì âm thanh lại càng nhỏ.

Địa Ngạo Thiên len lén gật đầu.

"Ta là đứa nhỏ tâm tư đơn thuần, lương thiện chính trực, hồn nhiên ngây thơ! Ta không sợ!" Giọng nói của Valhein đầy kiên định.

Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên nhìn nhau, yên lặng cúi đầu, trợn trắng mắt.

"Quyết định như vậy đi, cho dù thú một sừng không nghe lời ta thì cũng có thể cung cấp thiên phú cho ta, thiên phú của thú một sừng rất mạnh, không lỗ đâu. Được rồi, hai ngươi canh cửa đi, ta chuẩn bị tu luyện."

Valhein nói xong thì tiến vào không gian phế tích.

Di hài thú một sừng yên tĩnh nằm ở trong đó.

"Chờ có cả Đá Thần Tích thì cùng hiến tế một lượt, có thể sẽ nhận được huyết mạch nguyên tố ánh sáng, đó chính là huyết mạch đặc biệt hiếm có, toàn bộ Athens có lẽ chỉ có một mình Aristoteles có.' Nhớ tới Aristoteles, Valhein có chút chua chua. Ngày mai chính là đại chiến, cần phải gia tăng thực lực một chút.

Ánh mắt Valhein rơi vào hai phần thưởng nhận được sau giải thi đấu Vua Giác Đấu.

Vòng nguyệt quế Vua Giác Đấu.

Cúp Vua Giác Đấu.

Về phần Kiếm Vinh Quang, Valhein không dám mang vào

không gian phế tích.

Bởi vì bên trên đó có thần uy, mặc dù bình thường chỉ là thần uy Bán Thần mà thôi, nhưng cẩn thận vẫn tốt hơn. Lỡ như lúc hiến tế bị Thần Chiến Đấu Ares cảm ứng được thì sẽ xảy ra vấn đề lớn.

Chỉ có những nơi mà sức mạnh của Ares yếu đi mới được, ví dụ như gần điện thần của các vị Chủ Thần khác, có lẽ trở lại thành Athens rồi hãy nói.

"Cúp Vua Giác Đấu có giá trị rất lớn, đến khi đó phải đổi một ít đồ vật quý giá, hiện giờ không thể dùng để hiến tế, để tránh lúc đổi đồ vật có hiệu quả hiến tế kém hơn."

Valhein câm lấy vòng nguyệt quế Vua Giác Đấu.

Vòng nguyệt quế là tượng trưng cho vinh quang, thế nhưng mức độ vinh quang của vòng nguyệt quế Vua Giác Đấu quá mạnh mẽ, đối với chiến sĩ mà nói thì nó đã vượt xa giải đấu thể dục.

"Hi vọng đừng như Thần Chiến Đấu cho mình một cái thiên phú chiến sĩ là chuyên gia vũ khí." Valhein thâm lẩm bẩm trong lòng.

Valhein cầm vòng nguyệt quế đặt lên tế đàn.

Vòng bốn không chút ngoài ý muốn sáng lên.

"Phù...

Valhein thở phào nhẹ nhõm, trên mặt hiện ra nụ cười.

Đủ rồi!

Huyết mạch nguyên tố thủy Tướng Quân!

Tứ đại nguyên tố cơ sở là địa hỏa phong thủy đã có đủ rồi!

Valhein chỉ tay một cái, vương miện nguyên tố thủy màu xanh nhạt hóa thành một dòng nhỏ tuôn vào trong cơ thể.

Rời khỏi không gian phế tích, Valhein bắt đầu ngồi thiền, hấp thu sức mạnh của vương miện nguyên tố thủy.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy khó tin nhìn nhau, sau đó nhìn chằm chằm Valhein mà đờ người ra.

"Lễ nào... bệ hạ đang từng bước tìm lại sức mạnh thuộc vê mình sao?" Vương Đại Chùy nhỏ giọng nói. “Bồ lô ba la.'

"Không thể nào là mới chiếm được cả, tốc độ phát triển này quá nhanh rồi, chỉ thua kém Thần Linh trời sinh mà thôi. Khẳng định là bệ hạ đang khôi phục lại sức mạnh ngày xưa!" Vương Đại Chùy nhỏ giọng nói.

"“Bô lô ba la...

"Được rồi, ngươi đúng hết đấy, lười tính toán với ngươi. Có điều, chúng ta hiện giờ cũng có đủ bốn huyết mạch lớn rồi, chúng ta lại là sinh linh Thần Kỳ..."

Trong mắt Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên đều lộ ra mừng rỡ như điên.

"Bô lô ba la!" Mặt Địa Ngạo Thiên đỏ bừng.

Vương Đại Chùy hít sâu một hơi nhưng không thể nào áp chế được hưng phấn trong lòng.

"Đủ bốn huyết mạch nguyên tố tương đương với khôi phục sức sống, chúng ta đã có thể trưởng thành bình thường! Ta lập tức có thể thăng lên Bạch Ngân!" Vương Đại Chùy siết chặt nắm tay nói.

Sau khi ngồi thiên, Valhein nhìn Cây Ma Lực ở giữa tháp ma

pháp của mình, hoàn toàn mặc kệ nhóc béo đang ôm chân mình.

Đầu tiên là rễ cây nguyên tố thủy đang cấp tốc phồng to lên, rất nhanh đã thô to giống như ba cái rễ cây khác.

Sau đó một màn càng kỳ dị hơn đã xảy ra, bốn chiếc rễ đồng thời chậm rãi phình to lên một vòng mới dừng lại.

Chương 663: Đủ (2)

Chương 663: Đủ (2)

Đủ (2)

Valhein rõ ràng có thể cảm nhận được liên hệ của tháp ma pháp của mình với bốn vị diện nguyên tố lớn địa hỏa phong thủy lại càng chặt chẽ hơn, tốc độ Cây Ma Lực của mình trực tiếp tăng tiến gấp bội!

Tốc độ khôi phục ma lực cũng gấp bội.

Từ nay về sau, cho dù bị trúng ma độc hoặc là những ma pháp có tính hạn chế khác thì cũng sẽ bị rễ cây của bốn nguyên tố lớn suy yếu.

Ở trên rễ chính của Cây Ma Lực bám vào một ít Rễ Ma Lực, tác dụng là giúp Cây Ma Lực trưởng thành nhanh hơn, mà hiện giờ mỗi rễ Cây Ma Lực đều đã thô to gấp đôi lúc ban đầu!

"Nói cách khác, từ nay về sau hiệu quả của tất cả Rễ Ma Lực của mình sẽ tăng lên gấp bội? Này đúng là quá tốt! Ơ..."

Valhein phát hiện trên rễ chính của Cây Ma Lực đang chậm rãi mọc ra sáu nhánh Rễ Ma Lực, đó không phải đổi được từ tế đàn mà là tự bản thân nó mọc ra.

Thú vị nhất là bốn mặt của mỗi Giếng Ma Lực đều sinh ra một rễ nguyên tố nhỏ, mặc dù không thể làm ma lực của Nguồn Suối Ma Lực gia tăng nhưng có thể khiến cho tốc độ khôi phục của Nguồn Suối Ma Lực tăng lên gấp bội.

Ngẩng đầu, vương miện nguyên tố thủy mới có được hiện lên

trên không trung.

Mà vương miện của bốn nguyên tố lớn địa hỏa phong thủy phân biệt ở bốn phương, mơ hồ có bốn sợi tơ trắng nhạt kết nối bốn vương miện lại với nhau.

Ở bên ngoài hình vuông do bốn vương miện tạo thành, còn kết nối với vương miện Vua Người Khổng Lồ và vương miện nguyên tố địa.

Ánh mắt Valhein rơi vào vương miện nguyên tố thủy, có được sức mạnh của vương miện nguyên tố thủy.

Nguyên tố thủy thân thiện cũng giống như những nguyên tố khác, giảm thời gian làm phép của ma pháp hệ thủy, tăng cường uy lực của ma pháp hệ thủy, miễn dịch ma pháp hệ thủy cấp bậc Học Đồ.

Đáng tiếc là nguyên tố thủy Tướng Quân không cung cấp sức mạnh lĩnh vực nguyên tố thủy, nhưng cung cấp được sức mạnh thiên phú vĩnh viễn: Thủy hành.

Ánh mắt Valhein dao động, trong số bộ môn Vua Toàn Năng của đại hội Pythia có mục bơi, mình lại biết thủy hành, vậy quán quân...

Sau đó, Valhein nhìn mười vạn đồng vàng đại bàng trên mặt đất, đây là phân nửa tiền lời của cửa hàng vũ khí Trảm Long Giả, một nửa khác đã dùng để mua huy chương Ma Nguyên.

Tuy mười vạn đồng vàng đại bàng đưa cho Eculid cũng có thể hiến tế, nhưng hiến tế xong có lẽ sẽ ảnh hưởng tới phẩm chất Đá Thần Tích Thanh Đồng mà mình mua, không thể vì nhỏ mà mất lớn được.

Valhein lục tục hiến tế mười vạn đồng vàng đại bàng này.

Kết quả cuối cùng lại vừa buồn vừa vui.

Buồn là không đổi được thiên phú tốt.

Vui là được xem là phân thưởng tham gia thường xuyên, tân suất Nguồn Suối Ma Lực và Rễ Ma Lực rõ ràng được tăng cao.

Mười vạn đồng vàng đại bàng đổi lấy tròn tĩnh năm Nguồn Suối Ma Lực, bốn mươi Rễ Ma Lực và một thiên phú thể chất chiến đấu, Xương Cốt Phục Vị, trong bất kỳ tình huống trật khớp hay gãy xương nào cũng có thể nhanh chóng hồi phục như cũ, tác dụng rất lớn.

Valhein mở sách ma pháp, xem bảng ghi chép.

"Nguồn Suối Ma Lực tổng cộng đạt được mười một cái, nói cách khác tổng sản lượng ma lực của mình gia tăng hơn gấp đôi, lại bước thêm một bước dài tới mục tiêu ma pháp sư trăm giếng."

"Rễ Ma Lực thì hơi ít, chỉ mới hơn một trăm, tốc độ phát triển chỉ tăng một phần trăm, cần cố gắng hơn, còn kém Aristoteles quá xa, tốc độ phát triển của Aristoteles tới ba nghìn phần trăm!"

"Tốc độ khôi phục ma lực của Nguồn Suối Ma Lực tăng gấp đôi, tốc độ khôi phục ma lực của Cây Ma Lực tăng gấp đôi, vẫn chưa đủ, mục tiêu của mình là hồi phục ma lực vô hạn, phải như thế thì mới có thể sáng lập ra ma pháp càng mạnh mẽ hơn. Theo thiên phú tăng lên, tỷ lệ Rễ Ma Lực và Nguồn Suối Ma Lực xuất hiện sẽ càng thường xuyên hơn, là thứ tốt để gia tăng thực lực trong thời gian ngắn, chờ trận chiến Marathon kết thúc, ta sẽ nghĩ cách gia tăng tốc độ kiếm tiền, tiếp tục gia tăng ma lực của mình..."

Valhein không ngừng lên kế hoạch tương lai, chậm rãi nằm ngủ.

Tiếng kèn to rõ vang lên, Valhein mở mắt, thu hồi Địa Ngạo

Thiên và Vương Đại Chùy, bước nhanh ra khỏi phòng.

Những người khác lục tục rời khỏi giường, đi tới phòng khách.

"Đơn giản rửa mặt một chút đi, Commodus, ngươi sắp xếp hai người đi lấy cơm." Valhein nói.

"Tuân lệnh!"

Valhein nói xong thì sử dụng thuật tạo nước để đánh răng rửa mặt.

Chờ Valhein làm xong, Eculid đi tới gần. "Kiểu súc miệng của ngươi rất kỳ quái." Eculid tò mò nhìn Valhein.

"Không phải súc miệng, là đánh răng, một ít quý tộc La Mã cũng dùng cách này, nhưng kiểu của bọn họ rất qua loa." Valhein nói.

"Có thể dạy ta không? Rửa mặt thì không cần, ta vừa nhìn đã biết rồi." Trong mắt Eculid tràn đầy tò mò.

"Được."

Valhein đơn giản nói một chút về nguyên lý bàn chải đánh răng.

"Thú vị, thú vị...' Eculid hưng phấn sử dụng thuật tạo nước làm ra một cái bàn chải đánh răng bằng nước như Valhein nói.

Valhein nhìn một chút, cọng lông bàn chải đánh răng của Eculid rất tinh rế, óng ánh trong suốt, hình giọt nước duyên dáng, có thể nói là một công trình lớn.

So sánh với Eculid, tác phẩm của mình giống như tác phẩm xấu xí của ma pháp Học Đồ vậy.

Valhein linh động nói: "Thầy Eculid, hình học của ngài tốt như

vậy, nếu không dùng thì quá lãng phí rồi."

Chương 664: Hiện thực và chân lý

Chương 664: Hiện thực và chân lý

Hiện thực và chân lý

Eculid nghiêm túc nói: “Cái gì gọi là không dùng thì quá lãng phí? Ngươi đang vũ nhục hình học! Hình học là triết học vĩ đại, là nên móng của ma pháp, cho dù không dùng, cho dù chỉ đơn giản là hình thành trong tâm trí thì vẫn có ý nghĩa và giá trị không thể thay thế. Dùng vào thực tế? Quả thực là đang sỉ nhục hình học. Chúng ta phải loại trừ tư duy 'chủ nghĩa thực dụng' hạn hẹp thì mới có thể thăm dò tâng chân lý càng sâu hơn! Nếu như hoàn toàn dựa thực dụng và cảm quan để phán đoán thì chúng ta nhất định sẽ bị thứ gọi là thực dụng ở trước mắt trói buộc, giống như đi lung tung trong đêm tối vậy! Chân lý mà chúng ta cần giống như một ngọn đèn sáng tới chỉ dẫn cho tâm mắt của chúng ta! Ngươi nên đổi mới lại logic của mình."

Valhein bất đắc dĩ, đây là một loại tư duy siêu phàm của các nhà triết học Hy Lạp cổ đại, bọn họ cho rằng thế giới hiện thực mà mắt mình có thể nhìn thấy không quan trọng, thế giới chân lý mà tư duy chạm tới quan trọng hơn.

Trong cái nhìn của bọn họ thì mọi thứ đều là tài vặt, không đáng nhắc tới, chỉ có triết lý và lý luận của thế giới chân lý mới là vĩnh hằng.

Trong mắt các bậc thầy thì hiện thực trước mắt không thể thay đổi được những chân lý về lý thuyết triết lý này, nhưng chân lý thì lại có thể dễ dàng quyết định hiện thực.

Trong mắt nhà triết học Hy Lạp, hình học và toán học vốn không liên quan, thậm chí ngay cả người theo phái học thuật Pythagoras nói rằng mọi thứ đều có thể đếm cũng xem toán học trở thành một phần của triết học.

Trong mắt nhà triết học và ma pháp sư chỉ có ma pháp và triết học, nhưng thứ khác đều là một nhánh nằm ngoài triết học và ma pháp, không cần phải quá chú ý.

Loại giá trị tư duy này đi ngược lại với kinh nghiệm và trực giác, cảm giác hoàn toàn sai lâm, nhưng Valhein biết, đó là một trong những nguyên nhân quan trọng giúp con người phát triển siêu việt.

"Thầy nói đúng, không nên đi ngược lại logic đúng đắn, nên lấy chân lý để quản lý thường thức, không nên lấy thường thức quản lý chân lý. Chân lý có thể giải thích tất cả nhưng thường thức thì chỉ là ví dụ của chân lý, vĩnh viễn không thể thay thế hoặc sánh ngang với chân lý. Ví dụ như hình học chính là chân lý, nếu dùng thì phải dùng cho việc lớn!" Valhein nói.

Ánh mắt Eculid sáng lên, khôi phục bộ dáng tươi cười, gật đầu nói: "Tốt, rất tốt! Không dùng lại có công dụng lớn, ta rất thích cách nói này! Ngươi quả nhiên rất ưu tú."

Nói xong, Eculid chăm chú ghi chú vào trong sách ma pháp.

Valhein ho nhẹ một tiếng, nói: 'Ý của ta là, lúc rảnh rỗi ngài có thể làm một ít trò chơi nhỏ để rèn luyện trí não, ví dụ như thiết kế một loại bàn chải đánh răng đẹp hơn phù hợp với hình học, làm người ta nhận thức được vẻ đẹp của hình học, đồng thời còn có thể nhận được chút tài chính tạo điều kiện cho ngài tiếp tục nghiên cứu hình học, hình thành một vòng tuần hoàn tốt đẹp."

Eculid trầm tư một hồi rồi nói: "Ta không quan tâm tới người khác có hiểu được vẻ đẹp của hình học hay không, có điều nếu

như chỉ hao tốn rất ít thời gian, có thể để ta tiếp tục nghiên cứu hình học thì ta sẽ làm. Có điều, ta sẽ đưa ra phương án tốt nhất, sau đó ngươi tìm Archimedes, hắn thích làm chuyện này. Hừ!"

Eculid không hề che giấu sự bất mãn mà mình dành cho Archimedes.

Valhein đang định nói thì Eculid đã nói tiếp: "Ngươi không nên lệch lạc giống như Archimedes, hắn đi sâu vào phân tích thế giới hiện thực trước mắt rồi sau đó mới đi ngược lại theo đuổi chân lý. Phương pháp này không phải không đúng, mà là nó có thể đánh lừa chúng ta. Đương nhiên, Archimedes hiểu rõ là mình chỉ đang theo đuổi chân lý, tất cả ở thế giới hiện thực chỉ là phương pháp mà thôi, thế nhưng người khác thì chưa chắc sẽ phân rõ được thứ tự này. Phần lớn mọi người đều cho rằng Archimedes thông qua hiện thực phát hiện kỹ thuật, lại từ kỹ thuật phát hiện chân lý, thực tế là Archimedes mang theo tư duy theo đuổi chân lý, hắn quan tâm hiện thực chẳng qua chỉ là một phương pháp, không phải mục tiêu cuối cùng."

"Thầy nói rất đúng, ta nhất định sẽ có trật tự tư duy logic đúng đắn này." Valhein nói.

"Trật tự logic? Rất tốt." Eculid lại lân nữa chăm chú ghi chú.

Nhóm chiến sĩ khác chỉ cảm thấy đau đầu, này chính là chuyện hằng ngày của ma pháp sư sao? Súc miệng rửa mặt thôi cũng có đạo lý sâu xa như vậy sao?

Chỉ có Castor và Commodus vẫn luôn chăm chú lắng nghe, chăm chú suy ngẫm.

Tuy rằng nghe không hiểu.

Không bao lâu sau, hai chiến sĩ Spartar khiêng thùng gỗ đen thui quay trở lại.

Valhein nhìn một chút, bên trong là cháo lúa mạch xen lẫn một ít lương thực phụ và chút thịt muối, bên trên nổi một tâng dầu ô liu màu xanh nhạt.

Nhóm chiến sĩ Spartar hơi nhíu mày, tuy không phải bọn họ ăn không nổi loại cháo lúa mạch này, nhưng một phần cháo là quá ít, căn bản không đủ để duy trì cường độ chiến đấu cao.

"Chút thức ăn này quá ít, mọi người ăn thức ăn ta dự trữ đi, nhưng cố gắng tiết kiệm một chút, dù sao thì ta cũng không có nhiều." Valhein nói rồi lấy ra mấy loại thịt, có chân giò hun khói, có thịt muối, có thịt cá.

Ánh mắt nhóm chiến sĩ tỏa sáng, đều tự lấy phần thịt vừa đủ, sau đó bắt đầu ngồm ngoàm ăn. Cơm nước xong, nhóm Valhein ra khỏi khu nhà, nhìn xung quanh.

Khắp nơi trên khoảng đất trống đều đã dựng lều vải, còn có một ít nhà đất do ma pháp sư Hoàng Kim dùng ma pháp tạo ra, có thể sử dụng hơn mười ngày.

So với nhóm chiến sĩ Spartar, áo giáp của phần lớn chiến sĩ đều khá cũ kỹ, màu da cũng không quá khỏe mạnh, trong mắt không có tinh thần, nhưng cũng không tính là tuyệt vọng, chỉ là đã nghĩ thông suốt với mọi thứ trước mắt mà trở nên lạnh lùng.

Chương 665: Hiện thực và chân lý (2)

Chương 665: Hiện thực và chân lý (2)

Hiện thực và chân lý (2)

Toàn bộ cứ điểm là một mảnh lộn xộn, có người còn đang xì xụp húp cháo, có người chậm rãi nhai thịt hun khói kèm theo, có người bắt đầu rèn luyện kỹ năng chiến đấu, có người lẳng lặng ngồi đó, có người trẻ tuổi biểu cảm rất hưng phấn bàn về cuộc chiến sắp xảy ra.

Nhưng nhóm chiến sĩ lớn tuổi thì dùng ánh mắt phức tạp nhìn nhóm chiến sĩ trẻ tuổi kia.

Tất cả giống như được tái hiện.

Không bao lâu sau một quan truyền lệnh đi tới, cung kính đưa cho Valhein một bảng sáp ong và một con dao găm Thanh Đồng.

Valhein cám ơn, sau đó tiếp nhận lấy bảng sáp ong.

Thì ra đó là lệnh ủy nhiệm do chiến sĩ Truyền Kỳ, người thống lĩnh liên quân, đại tướng Miltiades tự mình gửi đi, trong tình huống không vi phạm quân lệnh cấp bậc cao hơn, cho phép Valhein dẫn dắt nhóm chiến sĩ Spartar hành động tùy theo tình thế. Sau đó còn thêm các loại ám hiệu, danh sách các quân đoàn và danh sách tướng lĩnh.

Valhein cất bảng sáp ong đi, lẳng lặng chờ đợi.

Chỉ thấy rất nhiều quan truyện lệnh tới lui khắp nơi, không

ngừng phát ra mệnh lệnh, trong hỗn loạn lại có trật tự.

Tầm khoảng tám giờ sáng, cứ điểm bị mặt trời chiếu sáng.

Nhà trong cứ điểm vẫn còn tối tăm, mặt đất vẫn lầy lội như cũ, nhóm chiến sĩ vẫn dính đầy vết bẩn trên người.

Thế nhưng thế giới tựa hồ lại có thêm chút sức sống.

Valhein dẫn theo ba mươi chiến sĩ Spartar và Eculid đi ra khỏi cửa thành bắc.

Ánh nắng buổi sáng xua tan làn sương mù phương xa, làn gió mặn thổi từ mặt biển phía đông lùa tới, phía chân trời xa xôi là một đường xanh thẳm.

Ở sát rìa mảnh xanh thẳm đó, đại doanh quân Ba Tư giống như một con Ma Ngưu màu đen đang quỳ rạp trên bờ biển.

Nhiều đội binh sĩ Ba Tư chỉnh tê hoặc hỗn loạn chậm rãi từ trong đại doanh đi ra, từ xa xa nhìn lại giống như một mảnh ruộng đen kịt đang di động.

Valhein trừng mắt nhìn, chỉ thấy trong đại doanh Ba Tư có từng con từng con Phi Xà đang nhàn nhã bay lượn, đám Phi Xà này có bốn cánh màu đen, khắp người có màu đỏ sậm, lúc hô hấp thì phần mũi xuất hiện đốm lửa nhỏ.

Mỗi con Phi Xà đều dài bảy, tám mét, thân mình thô to. Phi Xà này có huyết mạch của Nộ Xà và Hỏa Long, hợp thành quân đoàn vương bài Quân Đoàn Nộ Xà.

Trong đại doanh, rất nhiều ma pháp sư Ba Tư đang ngồi thiền, từng chiếc đèn ma pháp lơ lửng trên không trung phun ra nuốt vào ma lực.

Valhein cẩn thận nhìn đội ngũ đang không ngừng tuôn ra từ

đại doanh Ba Tư.

Giống hệt như trên sách nói, một số lượng lớn binh sĩ giống như mới từ trong đồng ruộng đi ra, xanh xao vàng vọt, chân đầy bùn đất, quần áo trên người rách rưới, trong tay câm trường mâu thô ráp.

Có vài cây mâu thậm chí còn chưa mài bóng, xước gỗ vẫn còn.

Vốn cho rằng bọn họ sẽ lờ đờ uể oải, nhưng không ngờ là ánh mắt mỗi người đều rất hung ác, thậm chí còn có một chút khinh thường.

Valhein có chút suy nghĩ, có lẽ người Ba Tư đã chiếm được đảo Euboea, nhóm binh sĩ này vẫn còn chìm đắm trong quá khứ thắng lợi, không để người Hy Lạp vào mắt, đồng thời có lẽ bọn họ đã được cổ vũ, chỉ cần chiếm được Hy Lạp thì nhất định sẽ được thù lao hậu hĩnh.

Chờ số lượng bộ binh hạng nhẹ đi tới, nhiều binh sĩ mặc giáp sáng lóng lánh đi ra ngoài.

Số binh sĩ mới ra này có trang bị chỉnh tê, phân lớn mặc giáp da chất lượng tốt, có khiên có mâu, một số ít người thậm chí giống như chiến sĩ Spartar, sau lưng là ngọn giáo lóe sáng, mũi mâu phản chiếu ánh sáng trông giống như ngôi sao vào ban ngày.

Một ít binh sĩ trong số đó thậm chí còn mặc hộ giáp kim loại có khả năng phòng ngự tốt hơn.

Nhóm binh sĩ này chính là quân chủ lực và quân chính quy của Ba Tư, trực thuộc Vua Ba Tư, cũng được xưng tụng là Quân Đoàn Quốc Vương.

Mà phía sau Quân Đoàn Quốc Vương có nhiều đội chiến sĩ mặc áo giáp màu đỏ sậm, toàn thân uyển chuyển như người hình chum đi ra ngoài, trên ngực trái mỗi người đều có khắc ký hiệu loan đao

đỏ tươi.

Nhóm Quân Đoàn Bất Tử này bước đều đi tới trước, giống như con rối.

Valhein hoàn hồn nhìn lại phía chiến sĩ Hy Lạp.

Chiến sĩ bên Hy Lạp do người của nhiều thành bang hợp thành, ăn mặc thì màu sắc khá rực rỡ, nhưng chiến sĩ bên Hy Lạp, ngay cả chiến sĩ lôi thôi nghèo khó nhất cũng có một thân giáp da cũ kỹ.

Phần lớn chiến sĩ đều có hộ giáp kim loại trên người, không thì cũng là áo giáp kim loại hoặc mảnh che tay bằng kim loại, điểm này tạo thành đối lập mãnh liệt với đại quân Ba Tư ở đối diện. Chiến sĩ Hy Lạp không có quá nhiều người xanh xao vàng vọt, phần lớn đều là cơ thể cân xứng, chiều cao bình quân rõ ràng vượt xa người Ba Tư.

Trải qua kiểm tra đơn giản, Valhein dẫn người tiến vào trung quân, mà Eculid thì tách ra với mọi người.

Valhein đứng yên tại chỗ, vừa quan sát tình thế trung quân vừa thảo luận với chiến sĩ có kinh nghiệm ở trong đội ngũ.

Commodus và Castor không nói lời nào, kinh nghiệm chiến trường của bọn họ còn không bằng chiến sĩ Spartar bình thường.

Rất nhanh, thống lĩnh trung quân, quan truyền lệnh của tướng quân thâm niên Marcus tìm được Valhein, đưa ra một ít đề nghị, hi vọng tiểu đội Spartar có thể hỗ trợ thủ vững trung quân, chỉ trong quá trình truy đuổi mới cho phép rời khỏi trung quân tiến tới cánh trước.

"Rất hiển nhiên, vị tướng quân Marcus này không coi trọng tiểu đội chúng ta." Castor bĩu môi.

"Chúng ta không cần quan tâm tới thái độ của người khác, chúng ta chỉ cần chính mình." Valhein nói.

"Chúng ta có cần liên hệ ma pháp sư Hoàng Kim không?" Commodus nói.

Chương 666: Chờ ngươi trở về

Chương 666: Chờ ngươi trở về

Chờ ngươi trở về

Valhein nhìn theo ánh mắt Commodus, nhìn về phía Eculid, chỉ thấy hơn mười vị ma pháp sư Hoàng Kim đang trò chuyện vui vẻ với Eculid.

Tuổi của nhóm ma pháp sư Hoàng Kim kia đều đã ngoài bốn mươi, thậm chí có lão ma pháp sư râu tóc bạc phơ, vẻ mặt ôn hòa nói chuyện với Eculid.

"Không cần, Eculid đang âm thầm giúp chúng ta. Hiện giờ nếu chúng ta quá thân thiết với Eculid thì sẽ bị người có tâm chú ý. Kế tiếp nhiệm vụ chủ yếu của các ngươi là bảo vệ ta, mà ta thì chủ yếu là sử dụng thuật cạm bẫy trì hoãn quân Ba Tư." Valhein nói.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Trong đại quân Ba Tư, quan truyền lệnh cưỡi ngựa không ngừng truyền đạt mệnh lệnh, đội ngũ Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử dần dần chỉnh tê.

Cùng lúc đó, tướng lĩnh cánh trái, trung quân và cánh phải của Hy Lạp bắt đầu sử dụng râu mép ma pháp phát ra âm thanh.

Hai bên bài binh bố trận.

Mặt trời phương đông giống như điểm phân cách của mặt biển xanh đậm và bầu trời xanh nhạt, dưới ánh mặt trời, hai đội quân hoàn toàn không cân xứng từ xa nhìn nhau.

Bên thế trận lớn có khoảng mười hai vạn người, cộng thêm ba nghìn người của Quân Đoàn Bất Tử.

Bên kia thì chỉ có hai vạn năm nghìn người, trung quân thậm chí còn không tới một vạn.

Nhìn trận hình đối diện, một bên trong lòng nóng như lửa, một bên thì trong lòng lạnh như băng.

Valhein nhìn thấy trên mặt phần lớn người Ba Tư ở đối diện đều lộ ra ý cười, cho dù là nhóm bộ binh hạng nhẹ quần áo lam lũ cũng thế, đại đội trưởng ngay cả trường mâu cũng không nắm vững nhưng vẫn mang theo sự kiêu ngạo của nước lớn.

Nhóm ma pháp sư ở phía sau nhóm chiến sĩ lại càng cười vui vẻ hơn, trận này đã định trước là sẽ giống như trận chiến ở đảo Euboea vậy, chỉ là một trận giết chóc nghiêng hẳn về một bên.

Valhein nhìn về phía liên quân Hy Lạp.

Ngoại trừ một số rất ít chiến sĩ lộ ra vẻ mặt lạnh nhạt, phần lớn ánh mắt chiến sĩ đều rất căng thẳng, lòng bàn tay đổ mồ hôi, không ngừng buông trường mâu ở bên người để chà lau lòng bàn tay.

Còn có một số ít chiến sĩ lộ ra vẻ mặt tuyệt vọng, sắc mặt trắng bệch, run nhè nhẹ. Phía sau vang lên một tiếng nói già nua.

"Ta, Miltiades, vì Hy Lạp mà đứng ở nơi này, cũng chắc chắn sẽ ở nơi này chứng kiến một màn kỳ tích."

Valhein quay đầu lại nhìn về phía cụ già đứng trên tường thành.

Mái tóc của ông cụ đã hoa râm, khác với phần lớn người Hy Lạp để tóc xoăn, hắn để kiểu tóc đầu đinh ngắn ngủn, mái tóc bạc cứng rắn dựng đứng như kim châm.

Hắn thoạt nhìn giống như một ông cụ mũi tròn bình thường mà thôi, thế nhưng thân hình của hắn quá cao lớn, giống như một con gấu bự đứng ở nơi đó, cơ thể cao đến mức thậm chí có hơi còng lưng.

Nhưng lưng còng không chỉ không ảnh hưởng tới khí thế của hắn, ngược lại làm cho hắn giống như một con thú dữ sẵn sàng tấn công bất cứ lúc nào.

Cặp mắt của hắn trong veo, tựa hồ có một cây thần kiếm băng giá, ánh mắt sắc bén như có thể đâm thẳng vào mắt người khác.

"Năm ngoái, ta đã biết bọn chúng sẽ đổ bộ vào Marathon! Ta tự mình liên lạc với các thành bang, cuối cùng đạt được nhất trí sẽ xuất binh cùng chống lại Ba Tư. Hôm nay, giống như năm ngoái đã nói, Marathon ta sẽ đặt cược vinh quang của quá khứ và cuộc đời tương lai để chỉ huy trận chiến này. Viện quân ở các nơi của Hy Lạp đang không ngừng tới đây. Chúng ta chỉ cần chống đỡ một ngày, chỉ cần một ngày thì nhóm viện quân đầu tiên sẽ tới, sống qua ngày thứ hai, sẽ có càng nhiều viện quân xuất hiện hơn."

"Phía sau chúng ta không phải chỉ là cứ điểm Marathon, mà còn có đồng ruộng mênh mông, có thôn làng và nông dân, còn có thành bang, có người nhà của Hy Lạp chúng ta. Hiện giờ ta đã chán ghét bà lão trong nhà ta lắm rồi, nàng cứ lải nhải suốt cả ngày, cứ trách móc ta, có đôi khi ta còn nghi ngờ là năm đó mắt mình mù rồi mới cưới nàng! Các ngươi cũng có vợ, có phải cũng nghĩ như thế không?"

Rất nhiều người lính già cười rộ lên.

"Bọn ta không dám nói thế trước mặt mấy vạn người đâu."

"Không, toàn Hy Lạp này chỉ có ngài nghĩ như thế thôi”

Nhóm binh sĩ vốn đang rất căng thẳng cười phá lên.

Âm thanh của Miltiades một lần nữa truyền khắp đại quân.

"Không chỉ có bà lão kia làm ta phiên chán, đứa con trai của ta cũng rất ngốc. Nó rõ ràng chỉ là chiến sĩ Hoàng Kim mà ta đưa tay bóp một cái là chết, rõ ràng đã lập gia đình rồi, cháu của ta cũng cao hơn nó rồi, thế mà nó vẫn ngốc hệt như năm đó! Lúc ta bảo nó ngoan ngoãn ở lại Athens đi, thằng ngốc này không chỉ lén ra chạy tới cứ điểm Marathon, không chỉ tự mình dẫn binh, thậm chí còn đang đứng giữa các ngươi, đứng ở trung quân!"

Binh sĩ toàn trường hết nhìn đông lại nhìn tây. Chỉ có rất ít người nhận ra.

Valhein tìm nửa ngày cũng không tìm được con trai của đại tướng Miltiades.

Thế nhưng ở trong lòng tựa hồ có thứ gì đó bị châm lên.

"Đứa con trai ngu ngốc đó của ta nói rằng, đứa con trai thứ ba của nó vừa mới sinh, lúc nó rời khỏi Athens thì thằng bé còn chưa kịp mở mắt. Nó nói, nó tới nơi này, nó đứng ở trung quân, nó dùng ngực mình đối mặt với Ba Tư là vì muốn con mình ít nhất cũng có thể sống tới ngày mở mắt ra nhìn thấy ánh mặt trời Hy Lạp."

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

"Mà ta thì rất phiền chán bà lão trong nhà, nàng cứ luôn huyên thuyên, cứ luôn ghét bỏ ta, thế nhưng lúc đưa ta ra ngoài cửa, nàng không còn lải nhải nữa. Giống như lần đầu tiên ta xuất chiến sau khi kết hôn, cũng như mỗi lần ta xuất chinh, nàng vẫn luôn đứng bên cạnh cửa, nói với ta, chờ ta trở vê. Ta không biết nàng nói bao nhiêu lần, ta cũng quên mất rằng mình đã nghe bao nhiêu lần rồi, thế nhưng ta nhất định có thể sẽ được nghe lần tiếp theo nàng nói với ta, chờ ta trở về! Nhất định có thể nghe thấy!"

Chương 667: Chờ ngươi trở về (2)

Chương 667: Chờ ngươi trở về (2)

Chờ ngươi trở về (2)

"Ta không thể xông lên trước nhất, thế nhưng ta nhất định sẽ là người cuối cùng rời khỏi nơi này! Ta, Miltiades, sẽ chăm chú nhìn mỗi người các ngươi, chăm chú nhìn bóng lưng của các ngươi, ta nhìn thấy trên vai các ngươi cũng đang gánh vác gia đình, gánh vác thành bang, gánh vác Hy Lạp như ta! Ta sẽ nhìn các ngươi tiêu diệt đám con hoang Ba Tư kia, giết sạch lũ Ba Tư hèn mọn, đuổi chúng xuống biển Aegean như lũ chuột nhắt! Chúng Thần cùng tôn tại với chúng tat"

"Chúng Thần cùng tôn tại với chúng ta!"

"Chúng Thần cùng tồn tại với chúng tai"...

Valhein cũng hô to theo.

Sức mạnh vô hình nhưng mạnh mẽ đang kích động cả đại quân.

"Người Hy Lạp, vĩnh viễn không sợ hãi!"

Miltiades hô to một tiếng, mạnh mẽ quay người ném một ngọn giáo màu vàng sậm về phía đại doanh Ba Tư.

Ngọn giáo xé rách bầu trời, phát ra tiếng nổ vang chói tai, thiêu cháy không khí, phừng lên ngọn lửa hừng hực, hóa thành một tia sáng đỏ, giống như sao chổi giáng xuống đại doanh Ba Tư.

Nháy mắt sau đó trong đại doanh Ba Tư, một ngọn giáo đồng dạng cũng có ngọn lửa quấn quanh từ dưới mặt đất phóng ra, đụng vào ngọn giáo của Miltiades.

Âm...

Ngọn lửa và thần lực trên bầu trời bùng nổ như pháo hoa, trùng hợp rơi vào trên không trung đại quân Ba Tư.

Đại quân Ba Tư biến thành một mảnh hỗn loạn, đám ngựa kêu loạn xạ, hất tung hai chân ném bay ky sĩ hoặc đảo loạn, chạy tứ tán.

Bên phía đại quân Hy Lạp thì kèn lệnh vang rên.

"Giết"

Âm thanh của Miltiades truyền khắp đồng bằng Marathon, thậm chí tựa hồ đã truyền khắp toàn bộ Hy Lạp.

"Giết"

"Giết"

Quân Hy Lạp gâm thét đi tới trước. Ba cánh quân của Hy Lạp tiến vê phía trước.

Đại quân Ba Tư nhanh chóng chặn lại hỗn loạn, nghênh đón liên quân Hy Lạp.

Valhein ở trong trung quân, không ngừng tiến tới.

Cứ một trăm người sẽ có một đại đội trưởng, bọn họ đeo râu mép ma pháp, không ngừng ra lệnh cho thuộc hạ ở gân đó, mười người một binh sĩ trưởng, theo lệnh của chỉ huy theo sát đội ngũ.

Nghìn người lập thành binh đoàn, binh đoàn trưởng dùng râu mép ma pháp truyền âm thanh đi xa hơn.

Trái phải giữa, ba cánh quân, tất cả đều có một vị tướng quân không ngừng phát ra mệnh lệnh, đảm bảo đại quân không ngừng tiến tới.

Lúc đầu ba cánh quân rất dày đặc, làm người ta nhớ tới thời kỳ chiến đấu vẫn chưa có ma pháp sư.

Khi đó đội hình sát cánh của Hy Lạp là số một thế giới, mỗi vị chiến sĩ sẽ cùng chiến hữu ở bên cạnh dựa sát vào chung một chỗ, mỗi người đều dùng khiên bên trái bảo vệ một nửa bên trái của mình, cũng bảo vệ một nửa bên phải của chiến hữu.

Vì thế chiến sĩ ngoài cùng bên phải của hàng vĩnh viễn là chiến sĩ ưu tú nhất, bởi vì chỉ có bọn họ là không có khiên của đồng đội ở nửa bên phải.

Thế nhưng, thời đại đã khác rồi.

Sau khi đội hình sát cánh của các thành bang các quốc gia bị ma pháp sư xem là bia ngắm sống, đội hình sát cánh đã hoàn toàn lùi ra khỏi sân khấu lịch sử.

Valhein vừa bước đi vừa quan sát, ba cánh quân giống như chìm vào trong nước, chậm rãi tản ra, giữa hai binh sĩ phải duy trì khoảng cách hai mét.

Dù vậy thì mỗi tiểu đội, đại đội hoặc binh đoàn vẫn bị một sức mạnh vô hình đoàn kết với nhau như cũ.

Tiếng bước chân dày đặc, âm thanh áo giáp va chạm, mệnh lệnh không ngừng truyền xuống, tiếng hít thở nhẹ nhàng, trong sự hối thúc của tiếng kèn lệnh giống như một dòng nước lũ không ngừng tiến về phía trước, tiến về phía trước.

Chiến sĩ Spartar bao vây Valhein ở giữa, khoảng cách của mỗi người đều giống như được đo đạc.

Trong làn gió sớm mai, lớp áo choàng đỏ nhạt trên vai nhẹ nhàng lay động.

Hai bên cách nhau ngày càng gần, ngày càng gần.

Valhein cảm thấy tim mình bắt đầu đập nhanh hơn, hơi thở bắt đầu ồ ồ, vài nơi trên cơ thể thậm chí còn bị tê dại.

Lúc mấy chục vạn đại quân chỉ là con số, Valhein không hề có chút cảm giác nào. Khi mấy chục vạn đại quân ở ngay trước mặt, cơ thể hắn theo bản năng bắt đầu đề phòng.

Số người bên mình chỉ bằng một phần năm bên đối phương.

Valhein thậm chí cảm nhận được ma lực trong tháp ma pháp đang gia tăng tốc độ chuyển động, không quản là thân thể hay tinh thần thì đều đã chuẩn bị chu đáo.

Cố gắng hít sâu, giữ bình tĩnh, rất nhanh thì khủng hoảng trong lòng đã tan biến, thay vào đó là một loại hưng phấn.

Đây là cảm giác mà trên đấu trường không thể nào trải nghiệm được.

Ở trong đội ngũ mấy vạn người, nghênh đón mấy chục vạn kẻ địch.

Chính mình trở nên nhỏ bé không gì sánh bằng, bởi vì mình chỉ là một phần của mấy chục vạn mà thôi.

Thế nhưng chính mình cũng to lớn không gì sánh bằng, bởi vì giờ phút này, cả ba cánh quân của Hy Lạp là một thể.

Valhein nhìn phía trước, ngón trỏ và ngón cái tay phải búng nhẹ, tự hỏi chính mình một vấn đề cơ bản nhất, lúc này mình nên làm gì?

Đầu óc theo bản năng chuyển động.

Chương 668: Chờ ngươi trở về (3)

Chương 668: Chờ ngươi trở về (3)

Chờ ngươi trở về (3)

Thực lực của Quân Đoàn Quốc Vương như thế nào, bọn họ sẽ dùng phương pháp gì để tấn công, chính mình nên dùng cách gì để ngăn chặn bọn họ, tại sao mình lại sợ bị Quân Đoàn Quốc Vương tấn công...

Quân Đoàn Bất Tử như thế nào, nhóm ma pháp sư kia thì sao, nhóm cung thủ sẽ chiến đấu thế nào, nhóm mâu thủ thì sao...

Trải qua một phen suy xét đơn giản, Valhein hoàn toàn không để tâm tới Quân Đoàn Quốc Vương, chỉ quan tâm tới Quân Đoàn Bất Tử, ma pháp sư, mâu thủ và cung thủ.

"Chiến mâu và mũi tên bay tới, giao cho ngươi." Valhein nói.

"Tôn kính, tướng quân." Commodus tiến tới một bước, chắn trước người Valhein, thủy chung bảo trì khoảng cách một mét rưỡi với Valhein.

Không quản Valhein đi nhanh hơn hay chậm hơn, Commodus đều có biến đổi tương ứng, hiện giờ cho dù Commodus muốn đuổi kịp Commodus thì cũng rất khó.

Mặc dù hai người chỉ cách nhau gần như thế.

"Ngươi hơi nhích sang bên phải một chút đi, chắn mất tâm mắt của ta rồi." Valhein vừa đi tới vừa nói.

Commodus lập tức nhích sang bên phải, lúc này Valhein mới có thể nhìn thẳng phía trước.

Hai bên ngày càng gần, lúc có thể nhìn thấy rõ gương mặt đối phương thì động tác của hai bên đều chậm lại.

Nhóm ma pháp sư tụng niệm thần chú, ánh sáng ma pháp lóe lên trong đội ngũ cung thủ của hai bên.

Nơi từng làn gió nhẹ thổi qua, trên cung ma pháp của cung thủ lóe lên ánh sáng màu xanh nhạt, sức mạnh của cung gió làm cho mũi tên bay xa và nhanh hơn, uy lực cũng càng mạnh hơn.

Tiếp đó là ma pháp hệ phong xẹt qua, dẫn dắt sức mạnh của mũi tên làm cho mỗi mũi tên bắn ra đều có năng lực dẫn đường nhất định, có thể chuẩn xác trúng vào mục tiêu kẻ địch.

Sau đó tiếng kim loại va chạm leng keng vang vọng khắp chiến trường, trên cung đều có thêm sức mạnh ánh sáng kim loại rực rỡ, mỗi mũi tên đều trở nên sắc bén hơn.

Nhóm ma pháp sư Hoàng Kim chủ tu hệ pháp thuật chiến đấu có thể làm cho lực sát thương của cung thủ bình thường tăng lên gấp đôi. Valhein cũng không nhàn rỗi, lục tục làm ma pháp phòng ngự cho mọi người trong tiểu đội Spartar.

Mỗi chiến sĩ Sparta đều có thể cảm nhận được lực phòng ngự mạnh mẽ, trong lòng đều rất biết ơn.

Sau khi tăng phòng ngự cho mọi người, Valhein làm cho chính mình thêm một lớp khiên nham thạch, khiên nham thạch cao hơn nửa người lơ lửng trước mặt, tùy ý di chuyển theo hành động của mình.

Hai bên ngày càng gần, ngày càng gần.

Valhein lại một lần nữa nghe thấy tiếng tim đập của mình và

người khác.

Hai bên thậm chí có thể nhìn rõ sự sợ hãi trong mắt đối phương.

Đột nhiên, nhóm đội trưởng và binh đoàn trưởng bên Hy Lạp bắt đầu cất tiếng hát.

"Tắm mình trong ánh sáng Thần Linh... hít thở làn gió trên biển Aegean... người Hy Lạp vô địch hậu thế... người Hy Lạp vĩnh viễn không e sợ... người Hy Lạp trăm trận trăm thắng..."

Tất cả người Hy Lạp cũng bắt đầu gào thét hát theo.

Đây là lần đầu tiên Valhein tham chiến, thế nhưng rất nhanh cũng bắt đầu lớn tiếng gào theo.

Tiếng ca quanh quẩn ở ba cánh quân Hy Lạp, tất cả binh sĩ giống như đã tìm được lòng trung thành và lòng tin.

Có vài binh sĩ hai mắt đỏ bừng rống lên thật to, tựa hồ không chỉ lên tinh thần mà còn đe dọa quân Ba Tư.

Trên chiến trường, tiếng ca hào hùng của quân Hy Lạp giống như hóa thành sức mạnh vô hình, rất nhiều người Ba Tư lộ ra vẻ mặt sợ hãi, tâm thần bất an.

Thế nhưng Quân Đoàn Bất Tử và Quân Đoàn Quốc Vương không chút dao động, mặt không biểu cảm tiếp tục tiến tới.

"Bắn!

Mũi tên của bên Hy Lạp bay ra trước.

Mũi tên đầy trời bay về phía trước.

“Tránh nét"

Quân Đoàn Quốc Vương Ba Tư lập tức giơ khiên cao quá đỉnh đầu.

Chiến sĩ Quân Đoàn Bất Tử thì giống như không nhìn thấy những mũi tên kia, cũng không nghe thấy âm thanh.

Mà hai cánh quân bộ binh hạng nhẹ thì có chút không rõ, không có khiên thì phải làm sao bây giờ? Có người dùng cánh tay bảo vệ đầu, có người quơ trường mâu lung tung, chỉ có một số ít người có tấm khiên gỗ giơ lên che chắn.

Mũi tên rậm rạp chi chít như châu chấu rơi xuống, liên miên không dứt.

Khiên của Quân Đoàn Quốc Vương dễ dàng ngăn cản mũi tên, chiến sĩ Quân Đoàn Bất Tử mặc dù bị tên bắn trúng nhưng chỉ tùy tiện nhổ ra rồi tiếp tục tiến tới.

Nhóm bộ binh hạng nhẹ trong làn mưa tên thì từng người từng người ngã xuống, cho dù là người câm khiên gỗ trong tay cũng không chống đỡ nổi mũi tên đã được gia tăng ma pháp, một khi bị bắn trúng thì nháy mắt sẽ cảm thấy toàn thân đau đớn kịch liệt, mất đi sức chiến đấu.

Tiếng kêu rên như nhiễm dịch bệnh của bộ binh hạng nhẹ lan truyền trong đội quân Ba Tư, thế nhưng bọn họ vẫn như cũ đi tới, tiếp tục đi tới.

Bởi vì phía sau có người cầm roi trong tay, trên mỗi chiếc roi đều có gai ngược thấm nước muối.

Trong đại quân Ba Tư, càng nhiều mũi tên hơn bay ra.

Chiến sĩ Hy Lạp thuần thục giơ khiên lên.

Commodus thậm chí còn không giơ khiên, chỉ giống như quơ gậy trúc mà thoải mái quơ chiến thương kim loại, gạt sạch toàn bộ

mũi tên bay tới.

“Ném giáo!"

Sau khi vòng tên đầu tiên của đại quân Ba Tư rơi xuống, nhóm binh đoàn trưởng Hy Lạp mới phát ra mệnh lệnh.

Chỉ thấy mấy hàng chiến sĩ đầu đột nhiên dừng lại, gỡ giáo sau lưng ra, nhắm thẳng phía trước, ném mạnh một phát.

Phập phập phập...

Lần lượt từng người Ba tư bị ngọn giáo đâm xuyên qua người, ghim xuống đất.

Vết thương xì ra máu tươi, nhuộm đỏ quần áo, bọn họ cố gắng giấy giụa, toàn thân co quắp, nhưng động tác lại ngày một chậm đi.

Người phía trước không quay đầu nhìn lại, người phía sau lướt qua thi thể của bọn họ.

Mọi thứ giống như chỉ là ảo giác.

Chương 669: Kéo dài

Chương 669: Kéo dài

Kéo dài

Đi tới, đi tới, chỉ có đi tới.

Quân Ba Tư cũng rút giáo ra phản công, nhưng ngọn giáo nhẹ nhàng bay tới quả thực giống như lời chào hỏi hòa bình hữu nghị vậy, rất nhiều ngọn giáo trông giống như cỏ dại bị ngọn gió thổi bay, thậm chí còn bay nghiêng ra ngoài.

"Đồ Ba Tư trẻ con, đây mới gọi là giáo!"

Một chiến sĩ Hắc Thiết Hy Lạp cười ha ha chụp lấy ngọn giáo nhẹ nhàng bay tới, nghiêng người xoay một chút, dồn lực phần eo, dùng tư thế chuẩn chỉ không cần bàn cãi ném ngược ngọn giáo ra ngoài.

Phập...

Chủ nhân của ngọn giáo kia là một người nông dân Ba Tư xanh xao vàng vọt hơn hai mươi tuổi.

"Xin lỗi bệ hạ Darius..."

Thanh niên ngã xuống đất, nhìn bầu trời trong xanh, tất cả những gì trải qua trong cuộc đời đều hiện lên trước mắt.

Cuối cùng, hắn tựa hồ hiểu ra gì đó, chậm rãi nhắm mắt lại.

Máu tươi từ khóe miệng chảy ra, nước mắt theo khóe mắt chảy xuống.

Đại quân hai bên âm ầm va chạm vào nhau.

Hai cánh chiến đấu ngay từ lúc ban đầu, đang rất căng thẳng.

Bộ binh hạng nhẹ đông đảo của quân Ba Tư giống như phát điên, dựa vào ưu thế nhân số, hung hãn không sợ chết mà lao lên tấn công.

Mà nhóm chiến sĩ Hy Lạp thì hoàn toàn ngược lại, một khi tiến vào chiến đấu thì vẻ mặt cực kỳ bình tĩnh, bọn họ giống như con rối, không hề sợ hãi, không có tâm tình, chỉ biết tìm cách để chiến thắng kẻ địch ở trước mắt.

Kỹ năng cao siêu làm mỗi chiến sĩ Hy Lạp trưởng thành trên chiến trường.

Mà cuộc chiến ở trung quân thì xuất hiện một màn quỷ dị.

Hai bên chỉ một chốc nữa thôi là đụng phải nhau, từng mảng ma pháp xuất hiện trước mặt Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử.

Có tường lửa dài mấy chục mét, có gai băng chăng chịt rậm rạp đầy trời, có vòi rồng đường kính mười mấy mét, có mảng lớn cạm bẫy...

Tấn công của trung quân Ba Tư lập tức gián đoạn, hậu phương không ngừng có người tiến tới, tạo thành một khu vực dày đặc ở tiền tuyến.

Đột nhiên một số lượng lớn mũi tên và ma pháp rơi vào khu vực trung quân dày đặc của quân Ba Tư.

Lúc này quân Ba Tư mới hiểu ra vội vàng tản ra tứ tán, phía hậu phương Ba Tư bắt đầu lui về phía sau.

Chiến sĩ Hy Lạp một đường nhận được mệnh lệnh rống lên reo

hò, thậm chí còn dùng trường mâu gõ vào khiên, cười nhạo quân Ba Tư.

Thế nhưng chờ đợi nhóm chiến sĩ Hy Lạp là tên và ma pháp rậm rạp chỉ chít.

Có điều chiến sĩ Hy Lạp đã sớm chuẩn bị, dùng khiên để chắn tên, cũng sớm dự đoán điểm rơi của ma pháp để né tránh.

Thế nhưng mặc dù là vậy, khi gặp phải ma pháp phạm vi lớn thì các chiến sĩ vẫn lục tục hi sinh.

Chiến sĩ trung quân Hy Lạp ngừng xung phong, lấy phòng ngự làm chủ, nhưng nhóm chiến sĩ Ba Tư thì không thể ngừng lại, tiếp tục hướng tới trước.

Valhein không sử dụng ma pháp hệ hỏa mà nhắm vào tám mươi mét ở trước mặt để thi triển ma pháp, thuật cát chảy.

Vòng xoáy cát lún diện tích rộng với bán kính hai mươi mét xuất hiện ở phía trước.

Valhein có chút sửng sốt, thuật cát chảy của mình rõ ràng chỉ có bán kính mười lăm mét mà thôi, chẳng lẽ bởi vì tập hợp đủ huyết mạch bốn hệ, sức mạnh cũng gia tăng toàn diện?

Không chỉ Valhein sửng sốt, chiến sĩ gần đó và hai bên ở xa xa đang quan sát chiến trường cũng đều sửng sốt.

Vòng cát lún lớn như vậy bao trùm lên cả trăm chiến sĩ Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử, phần lớn đều là chiến sĩ bình thường, nhưng có mười mấy chiến sĩ Hắc Thiết, hai chiến sĩ Thanh Đồng và một chiến sĩ Bạch Ngân.

Chỉ một giây sau, tất cả chiến sĩ bình thường, chiến sĩ Hắc Thiết và chiến sĩ Thanh Đồng đều nhanh chóng chìm xuống, không quản bọn họ dùng cách gì cũng không thể thoát ra được.

Chiến sĩ Bạch Ngân kia đỡ hơn một chút, thế nhưng chiến sĩ Bạch Ngân vốn không cần phải sợ thuật cát chảy này lại bắt đầu giảm tốc độ.

Commodus tiện tay lấy một ngọn giáo trong nhẫn không gian ra, ném một phát.

Mặc dù là giáo của chiến sĩ Hoàng Kim nhưng ở khoảng cách xa như vậy, chiến sĩ Bạch Ngân cũng có thể dễ dàng thoát được.

Thế nhưng thiên phú hệ thổ của Valhein quá nhiều, mà ngọn giáo của Commodus lại quá nhanh. Phập...

Ngọn giáo đâm phập vào lồng ngực của chiến sĩ Bạch Ngân.

Cả người chiến sĩ Bạch Ngân nổ tung thành hai nửa, đầu, vai và hai tay văng ra ngoài.

Đến tận lúc chết, chiến sĩ Bạch Ngân cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Người Ba Tư chửi ầm lên.

"Người Hy Lạp đúng là không biết xấu hổ, thế mà lại ẩn giấu ma pháp sư Thánh Vực!"

"Cho dù là ma pháp sư Hoàng Kim chuyên hệ thành lũy đại địa cũng khó có thể làm ra thuật cát chảy có bán kính hai mươi mét, không đúng... hình như thuật cát chảy của ma pháp sư Thánh Vực cũng không có cách nào rộng đến vậy, trừ phi là vòng cát chảy cấp bậc Hoàng Kim.

"Vậy rốt cuộc là thứ gì, thuật cát chảy sao lại lớn đến thế? Hẳn là ma pháp sáng tạo của ma pháp sư Hoàng Kim đi?"

"Còn có chiến sĩ kia nữa, rõ ràng là Hoàng Kim, vì sao sức mạnh lại đạt tới gần Thánh Vực, có thể chẻ sống chiến sĩ Bạch

Ngân thành hai nửa như thế chứ?”

"Chiến sĩ Hoàng Kim, tiêu diệt bọn chúng đi!"

Chương 670: Kéo dài (2)

Chương 670: Kéo dài (2)

Kéo dài (2)

Trong trung quân Ba Tư, tròn năm chiến sĩ Hoàng Kim và ba ma pháp sư Hoàng Kim tập hợp nhìn về phía Valhein và Commodus.

Valhein thì hiểu được, sau khi có đủ huyết mạch bốn hệ, chính mình chưa từng sử dụng ma pháp, vì thế đã tự xem thường chính mình.

Valhein nhìn ba ma pháp sư Hoàng Kim và năm chiến sĩ Hoàng Kim ở phía xa, con ngươi khẽ động, làm phép thử thăm dò.

"Thuật cạm bấy!"

Ở bên ngoài trăm mét, một hố bẫy dài bốn mươi mét đột nhiên xuất hiện, tất cả người Ba Tư ở trong phạm vi đó đều bị rơi xuống.

"Lớn vậy sao?"

Nháy mắt rơi xuống, trong đầu bọn họ đều xuất hiện ý nghĩ như thế.

Nhóm chiến sĩ ở bên cạnh Valhein lại càng hoảng sợ hơn, lẽ nào Valhein đã ẩn giấu cấp bậc thật sự của mình? Khoảng cách làm phép của ma pháp sư Thanh Đồng sao lại có thể vượt qua một trăm mét.

Valhein thử sử dụng cạm bẫy nguyên tố để gia tăng sức mạnh cho cạm bấy, chỉ tiếc là chỉ có ma pháp hệ địa đạt tới phạm vi làm

phép một trăm mét mà thôi, khoảng cách của những ma pháp hệ khác không có tác dụng xa đến như vậy.

Bởi vì cạm bẫy của Valhein sâu tới sáu mét nên mọi người không thể nhìn thấy tình huống bên dưới.

Chỉ thấy ba chiến sĩ Hoàng Kim hùng hổ nhảy ra, hai vị chiến sĩ Hoàng Kim khác mỗi người xách theo một vị ma pháp sư Bạch Ngân, nhoáng một cái cũng nhảy ra khỏi hố bẫy.

Quanh người ma pháp sư Hoàng Kim có sức mạnh phòng ngự rất mạnh, bọn họ không bị gai nhọn dưới cạm bẫy tổn thương, thế nhưng có một người bị trật chân, người kia thì ôm cổ.

Gần chỗ bọn họ không chỉ có ma pháp sư Hoàng Kim và chiến sĩ Hoàng Kim.

Còn có rất nhiều chiến sĩ bình thường và ma pháp sư bình thường.

Chiến sĩ Hoàng Kim lục tục nhảy xuống cứu người nhưng vẻ mặt của bọn họ đều rất khó coi.

Rất nhanh chiến sĩ Hoàng Kim đã ngừng lại, đứng bên hố bẫy, im lặng nhìn xuống.

Chỉ một chốc lát sau, Valhein xua tan sức mạnh của thuật cạm bẫy, chỉ thấy trên mặt đất xuất hiện hơn mười thi thể, có chiến sĩ cũng có ma pháp sư. Miệng vết thương của bọn họ rất giống nhau, toàn thân chỉ chít vết thương do gai nhọn đâm thủng.

"Đáng tiếc không giết được ma pháp sư Hoàng Kim hoặc chiến sĩ Hoàng Kim. Chúng ta lui về phía sau." Valhein nói.

Nhóm chiến sĩ Spartar ở bên cạnh làm như không nghe thấy, hộ tống Valhein lui về phía sau, thoát khỏi phạm vi tấn công của ma pháp sư quân địch.

Bên cạnh năm chiến sĩ Hoàng Kim xuất hiện nhóm chiến sĩ trẻ tuổi đeo theo một lượng lớn ngọn giáo, bọn họ đưa giáo tới, động tác rất nhịp nhàng, tựa hồ đã được huấn luyện nghiêm khắc.

Năm chiến sĩ Hoàng Kim nhìn nhau một cái, cùng gật đầu, sau đó cấp tốc nhận lấy ngọn giáo, rót thân lực Hoàng Kim vào rồi nhắm vê phía Valhein mà ném giáo đi.

Cùng lúc đó, năm chiến sĩ trẻ tuổi kia đã đưa ngọn giáo mới tới vị trí trước đó, năm chiến sĩ Hoàng Kim nhìn cũng không nhìn tiện tay chộp lấy rồi một lần nữa ném đi thật mạnh...

Năm chiến sĩ Hoàng Kim hóa thành cỗ máy ném giáo, điên cuồng ném ngọn giáo về phía vị trí của Valhein.

Valhein bất đắc dĩ lui về sau, Commodus thì thành thực ngăn chặn trước người Valhein, không ngừng dùng chiến khiên che chắn hoặc dùng chiến mâu hất đi.

Đột nhiên không ngừng có ma pháp rơi vào trên người Valhein.

Làn gió chếch đi làm những đòn tấn công bị dẫn lệch sang bên cạnh.

Mờ ảo phai nhạt làm bóng dáng trở nên lờ mờ, không rõ ràng.

Thuật phân ảnh, Valhein đột nhiên biến thành hai người, Valhein kia ánh mắt đờ đẫn nhưng hành động tương tự với Valhein, từ phía xa thì rất khó phân biệt thật giả.

Chụp ánh sáng ma lực, một cái chụp hình trứng màu lam nhạt hoàn toàn bao lấy toàn thân Valhein.

Valhein quay đầu nhìn lại, nhóm ma pháp sư Hoàng Kim và Bạch Ngân ở phía sau mỉm Cười.

Valhein gật đầu một cái, tiếp tục quan sát cuộc chiến.

"Không đúng, kế hoạch của mình vốn là ngăn chặn năm ma pháp sư Hoàng Kim, sao bây giờ lại biến thành mục tiêu tấn công của năm chiến sĩ Hoàng Kim vậy chứ? Có cảm giác không ổn lắm..."

Nhìn chằm chằm chiến sĩ Hoàng Kim và ma pháp sư Hoàng Kim ở phía trước, Valhein lộ ra nụ cười khinh thường, quyết định cứ sợ sệt vài ngày, chờ thăng cấp lên Bạch Ngân rồi sẽ triệu hoán thú một sừng Thần tích, để bọn họ kiến thức uy lực của ma pháp sư Hy Lạp một chút! Rất nhanh, Valhein lui về sau hai mươi mét, chiến sĩ Hoàng Kim bên đối phương khiêu khích gầm rú vài tiếng, phát hiện không có tác dụng thì ngừng lại.

Thấy chiến sĩ Bạch Ngân và ma pháp sư Hoàng Kim của đối phương không thể nhắm vào mình, Valhein lấy ra một hạt giống, bắt đầu làm phép.

"Roi dây leo!" Valhein sử dụng một ma pháp không quá gây chú ý nhưng lại là cơn ác mộng đối với chiến sĩ cấp Bạch Ngân trở xuống.

Chỉ thấy cách binh sĩ ngoài cùng tiên tuyến khoảng hai mét mọc ra một cây dây leo màu xanh đậm.

Trên chiến trường, ngoại trừ Valhein thì vẫn còn ma pháp sư Thanh Đồng khác sử dụng roi dây leo, thế nhưng roi dây leo của Valhein rõ ràng quá khác với người khác.

Trên dây leo của Valhein có gai nhọn, gai nhọn lóe sáng óng ánh màu xanh lam nhạt, hơn nữa dây leo của Valhein đang chậm rãi thay đổi màu sắc, giống như lũ tắc kè bông hóa thành màu sắc giống như mặt đất, cho dù là chiến sĩ Hoàng Kim, nếu không có thiên phú thị giác thì ở ngoài xa mấy chục mét cũng không thể nhìn thấy rõ.

Chương 671: Roi ma quỷ

Chương 671: Roi ma quỷ

Roi ma quỷ

Dây leo của người khác khi thành hình thì cố định sẽ to bằng cổ tay, Valhein thì hay rồi, bắt đầu chậm rãi biến lớn hơn dài hơn, cuối cùng biến thành kích cỡ cánh tay, to hơn hẳn hai vòng.

Sáu loại thiên phú gai nhọn, chất độc, mềm dẻo, quấn quanh, ẩn núp và lớn mạnh lục tục có hiệu quả.

Những dây leo khác dài hai mét, nhưng dây leo của Valhein thì dài tới bốn mét.

Trên chiến trường, phần lớn binh sĩ ở phía trước dây leo kia đều dời bước cách xa dây leo trông thô to kia.

Thế nhưng một chiến sĩ Quân Đoàn Bất Tử xông thẳng tới.

Hắn cầm chiến mâu bên tay trái, tay phải cầm loan đao.

Valhein không nghĩ tới lại gặp một người hiểu về dây leo, vũ khí như mũi mâu sẽ không có tác dụng với roi dây leo, chiến sĩ câm mâu bình thường đều bị dây leo quất cho cả người toàn là máu. Thế nhưng chiến sĩ sử dụng đao kiếm thì có thể dễ dàng chặt đứt dây leo.

"Có điều, roi dây leo của ta có thể giống với bình thường sao?"

Valhein có chút mong đợi nhìn chiến sĩ kia.

Dây leo dài bốn mét mềm nhũữn nằm dưới đất, giống như một

con mãng xà lười biếng.

Chiến sĩ Hắc Thiết của Quân Đoàn Bất Tử kia đảo nửa vòng, rời xa phần ngọn của roi rồi đột nhiên nhắm tới phần gốc của roi dây leo.

"Ta có cần giải quyết hắn không? Kinh nghiệm của hắn rất phong phú, biết rõ nên làm sao để đối phó với dây leo." Commodus nói.

"Chờ một chút." Valhein nói.

Chiến sĩ Quân Đoàn Bất Tử xông tới cực nhanh, khoảng cách bốn mét đối với chiến sĩ Hắc Thiết mà nói thì chỉ nháy mắt là có thể tới, thế nhưng khi hắn bước tới một bước, roi dây leo giống như loài rắn đang dọa nạt quét ngang một phát, hất văng lên một mảng bụi bặm và cát đất.

Chiến sĩ Quân Đoàn Bất Tử không có động tác, chuẩn bị cứng rắn chống đỡ cú quất, sau đó một dao chém đứt gốc dây leo.

Thế nhưng một màn làm mọi người không thể tưởng tượng được đã xảy ra.

Roi dây leo dùng tốc độ mà chiến sĩ Hắc Thiết không thể nào phản ứng kịp quấn lấy cổ chân hắn. Roi dây leo giơ cao ném văng chiến sĩ Hắc Thiết lên giữa không trung.

Ngay khi đạt tới điểm cao nhất thì roi dây quật mạnh chiến sĩ xuống đất.

Âm...

Cơ thể chiến sĩ Hắc Thiết nặng nề ngã xuống đất, hai tay của hắn buông lỏng, trường mâu và loan đao văng đi.

Chiến sĩ Hắc Thiết còn chưa kịp phản ứng thì roi dây leo đã

lần thứ hai ném hắn lên cao, sau đó lại đập mạnh xuống đất, tới tới lui lui không hề gián đoạn.

Âm... ầm... ầm...

Chiến sĩ Hắc Thiết xui xẻo giống như trở thành món đồ chơi trong tay người khổng lồ, cơ thể không ngừng tiếp xúc thân thiết với mặt đất cứng rắn.

Sau vài lần thì đã hoàn toàn hôn mê.

Thế nhưng roi dây leo vẫn không ngừng lại, giống như phát điên mà tiếp tục quấn lấy chiến sĩ Hắc Thiết đập mạnh.

Âm ầm ầm...

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, chiến sĩ Hắc Thiết kia tươi sống bị nện thành mảnh nhỏ, cuối cùng roi dây leo chỉ còn quấn lấy mỗi nửa cái chân.

Mặt đất xung quanh roi dây leo trải rộng vết máu và mảnh thịt vụn.

Nhóm chiến sĩ Ba Tư gần đó lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Ngay cả chiến sĩ bên Hy Lạp cũng kinh hồn bạt vía.

Đây là roi dây leo sao? Này rõ ràng là một cánh tay điên.

Valhein dùng râu mép ma pháp hô to với ma pháp sư Ba tư ở đối diện: "Các ngươi đừng hiểu nhầm, ma pháp mà ta dùng trước đó là nhờ vào ma pháp khí của bậc thầy, đã hoàn toàn bị phế bỏ rồi, không dùng được nữa, sau này ta chỉ biết dùng roi dây leo thôi, các ngươi cho ta chút thể diện đi, đừng nhắm vào ta nữa, để ta an an ổn ổn thăng cấp lên Bạch Ngân đi."

Dưới tác dụng của mặt nạ ma pháp, ngay cả âm thanh của Valhein cũng có sự thay đổi rõ ràng, lại càng trâm thấp chất phác

hơn, phối hợp với gương mặt đã hơn hai mươi tuổi, rất ít khả năng bị nhận ra.

Valhein nói xong thì đi ngang qua trước mặt trung quân, cứ đi vài bước lại làm một thuật roi dây leo.

Mỗi roi dây leo đều có thể tấn công phạm vi bán kính bốn mét, cứ cách bảy mét Valhein lại làm một thuật roi dây leo, một đường đi tới một đường làm phép.

Rất nhanh, năm mươi cây roi dây leo đã nằm rạp trên mặt đất. Một khi có binh sĩ xông tới thì chắc chắn sẽ bị dây leo quấn lấy cổ chân, sau đó đập đến chất.

Có nhiều binh sĩ không tin tà quái xếp thành đội hình dày đặc tiến tới, kết quả dây leo túm lấy một binh sĩ làm vũ khí, tươi sống đập chết những binh sĩ khác.

Tất cả binh sĩ bình thường và binh sĩ Hắc Thiết đều không phải là đối thủ của roi dây leo.

Vì thế chiến tuyến rộng hơn ba trăm mét mà Valhein phụ trách nhất thời giống như được thi triển huyễn thuật hoặc kết giới tĩnh lặng vậy.

Binh sĩ Ba Tư quay đầu lại nhìn ma pháp sư bên mình.

Nhóm ma pháp sư cúi đầu bàn bạc, không hề đáp lại.

Rất nhanh sau đó một vài chiến sĩ Thanh Đồng cầm loan đao trong tay nhắm về phía roi dây leo, ngay lúc này, thân là binh sĩ trung kiên của quân Ba Tư, nhóm chiến sĩ Thanh Đồng cần chứng tỏ thực lực bất phàm của mình.

Chiến sĩ Thanh Đồng không làm Valhein thất vọng, so với chiến sĩ Hắc Thiết mạnh hơn nhiều, roi dây leo phải quật liên tục vài chục cái mới chết.

Binh sĩ Ba Tư kinh hãi, chậm rãi lui về phía sau.

Chương 672: Roi ma quỷ (2)

Chương 672: Roi ma quỷ (2)

Roi ma quỷ (2)

Thậm chí ngay cả binh sĩ Hy Lạp cũng lộ ra vẻ mặt không đành lòng, đó nào phải là roi dây leo chứ, nhất định chính là roi ma quỷ, giết người tới mức làm mặt đất đầy mảnh vụn, khắp nơi đều là mùi máu tanh nồng và vết máu chói mắt.

Nhóm ma pháp sư Ba Tư vẫn chưa ra tay.

Chiến sĩ Bạch Ngân ra trận, bọn họ dùng thần lực Bạch Ngân bọc lấy toàn thân, thế nhưng làm bọn họ không ngờ tới chính là lần này roi dây leo không quấn lấy bọn họ nữa mà dứt khoát sử dụng kiểu quật thường thấy.

Mạnh như chiến sĩ Bạch Ngân cũng không có cách nào nhanh chóng giải quyết roi dây leo, chờ đợi bọn họ chính là đòn tấn công của các chiến sĩ Hy Lạp.

Sau khi thiệt hại mấy chiến sĩ Bạch Ngân, quân Ba Tư lần thứ hai rời xa roi dây leo.

Lúc này Valhein đã rời xa tiền tuyến, được chiến sĩ Spartar bao quanh, tiến vào trong lêu vải ma pháp, bắt đầu ngồồi thiên khôi phục ma lực.

Nhóm chiến sĩ Spartar nhỏ giọng thảo luận.

"Đám roi dây leo này lợi hại thật, cho dù là chiến sĩ Thanh Đồng Spartar chúng ta chỉ sợ cũng khó có thể chiến thắng."

"Ma pháp sư cấp bậc thấp không dám tới gần tấn công, ma pháp sư Hoàng Kim lại không muốn lãng phí ma lực, quả thực sẽ bị chặn lại."

"Chiến sĩ Hoàng Kim động rồi."

Valhein vừa lúc đi ra khỏi lầu vải ma pháp, nhìn về phía trước.

Chỉ thấy nhóm chiến sĩ Bạch Ngân không dùng thần lực tiến hành cú ném giáo bình thường, kết quả phần lớn giáo dài bị roi dây leo quất bay, cho dù bị ngọn giáo đâm trúng thì cũng chỉ là đâm xuyên qua, sau đó lại tiếp tục sinh trưởng.

Đây chính là ưu điểm của ma pháp hệ mộc.

Nhóm chiến sĩ Hoàng Kim tức giận, bắt đầu dùng thần lực bao lấy ngọn giáo dài, tấn công vào phần gốc của roi dây leo.

Tất cả roi dây leo đột nhiên quấn lại thành một đoàn.

Âm... ầm... ầm...

Phần gốc roi dây leo không có cách nào di chuyển bị ngọn giáo dài thần lực Hoàng Kim ghim trúng, phần lớn roi dây leo bị triệt để phá hủy, chỉ có một phân nhỏ còn sót lại, sau đó chậm rãi sinh trưởng, khôi phục, nhưng rất nhanh sau đó lại bị ngọn giáo thần lực Hoàng Kim phá nát. "Lời rồi..." Commodus nói.

"Một ngọn giáo dài tăng thêm thần lực Hoàng Kim, tính thế nào cũng là người Ba Tư lỗ." Castor cười nói.

Valhein tiếp tục làm phép, lần này liên tục sử dụng một trăm lần thuật roi dây leo, tạo thành phòng tuyến kéo dài bảy trăm mét.

Nhóm chiến sĩ Hoàng Kim bất đắc dĩ không ngừng sử dụng ngọn giáo thần lực Hoàng Kim.

Valhein cảm thấy phen này hời khá lớn nhưng lại không thể

cứ sử dụng sức mạnh ma pháp tiến hóa mãi được, sợ bị người ta nhận ra.

Vì thế dứt khoát khóa lại huyết mạch Người Khổng Lồ nhưng giữ lại thiên phú hệ địa.

"Thuật cát chảy!"

Hố cát lún hình tròn đường kính mười mét xuất hiện trước tiền tuyến, không ngừng tăng lên, cuối cùng bao trùm phạm vi nghìn mét của chiến tuyến.

Nhóm chiến sĩ Ba Tư dừng bước, lại một lần nữa quay đầu nhìn lại, loại cát lún này cứ tiến tới là chết, mà nhảy trên không trung để băng qua thì chính là bia ngắm sống, cũng là chất.

Nhóm chiến sĩ Hoàng Kim nghiến răng nghiến lợi nhìn Valhein, chỉ có cấp bậc Thánh Vực mới có thể dùng kỹ năng chiến đấu hoàn toàn phá hủy cát lún, chiến sĩ Hoàng Kim bình thường cần phải sử dụng rất nhiều kỹ năng chiến đấu mới có thể hủy được một mảnh cát lún, tiêu hao rất lớn.

Thế nhưng hiện giờ là chiến tranh tiêu hao, tiêu hao vài tên lính thì không sao, nhưng một khi chiến sĩ Hoàng Kim Ba Tư ra tay trước thì sẽ tiêu hao sức mạnh trước, kia chẳng khác nào cho chiến sĩ Hoàng Kim của Hy Lạp có cơ hội phản công.

Nhóm chiến sĩ Hoàng Kim nhìn về phía nhóm ma pháp sư Hoàng Kim Ba Tư.

Nhóm ma pháp sư Hoàng Kim bất đắc dĩ thở dài, bọn họ vốn tưởng phải chờ tới thời điểm mấu chốt mới ra tay, căn bản không muốn bị cuốn vào cuộc chiến ngay từ ban đầu. Nhưng thật sự không thể tránh được, chỉ đành sử dụng phương pháp bắn ngược bình thường, đồng dạng sử dụng thuật cát chảy, dựa vào vòng xoay ngược lại để trung hòa thuật cát chảy của Valhein.

"Thuật cát chảy!"

Chỉ thấy vị trí thuật cát chảy của Valhein xuất hiện một thuật cát chảy theo hướng ngược lại.

Sau đó... thuật cát chảy của ma pháp sư Ba Tư chìm xuống, thuật cát chảy của Valhein vẫn còn đang xoay tròn, chỉ là hơi chậm đi một chút mà thôi. Nhóm ma pháp sư Hoàng Kim thay đổi vẻ mặt.

Ma pháp giống nhau, thế nhưng ma pháp sư Hoàng Kim lại bị ma pháp sư Thanh Đồng nghiền ép?

“Hy Lạp vô địch!"

"Hy Lạp tất thắng!"

Nhóm chiến sĩ phía sau thuật cát chảy kích động rống to.

Nhóm ma pháp sư Hoàng Kim Ba Tư nhìn nhau một cái, vẻ mặt tỏ ra không vui, nhiều ma pháp sư Hoàng Kim cùng hướng vào một thuật cát chảy của Valhein thực hiện thuật cát chảy hướng ngược lại.

Năm cái, năm cái, năm cái...

Hơn ba mươi thuật cát chảy rơi xuống thì thuật cát chảy của Valhein mới ngừng lại, khôi phục mặt đất bằng phẳng.

Nhóm chiến sĩ Hoàng Kim Ba Tư dùng ánh mắt quái dị nhìn nhóm ma pháp sư Hoàng Kim.

"Các ngươi đừng đấu pháp nữa, trực tiếp sử dụng mấy loại pháp thuật phạm vi lớn như thuật tường lửa, thuật vòi rồng, thuật gai băng, thuật ong độc hoặc là thuật mây độc đi."

Ma pháp sư Hoàng Kim im lặng.

Ma pháp sư cấp bậc Hoàng Kim có lực phá hoại rất lớn, nếu như không ngừng làm phép, cho dù đối diện là tâng tầng lớp lớp chiến sĩ Thanh Đồng cũng không thể nào chịu nổi, nhưng thường thì chỉ trong tình huống liều chết kháng cự hoặc toàn quân xung phong thì ma pháp sư Hoàng Kim mới ra tay, lúc bình thường chỉ sử dụng một ít ma pháp hỗ trợ mà thôi.

Nhóm ma pháp sư khi đạt tới cấp bậc Hoàng Kim sẽ có một vài quy tắc ngầm.

Nếu như hai bên không có thù hận, nếu không phải liều mạng chiến đấu thì chỉ giết chút chiến sĩ kiếm chút điểm quân công mà thôi, dù sao mọi người cũng đều là ma pháp sư, cố gắng không xé mặt nhau, nếu như giết đỏ cả mắt, sau này đụng mặt thì quá xấu hổ.

Chương 673: Không có Thanh Đồng vô dụng

Chương 673: Không có Thanh Đồng vô dụng

Không có Thanh Đồng vô dụng

Hiện giờ Hy Lạp rõ ràng đang ở thế yếu, ma pháp sư Hoàng Kim không dùng pháp thuật Hoàng Kim mạnh mẽ, nếu như bị một ma pháp sư Thanh Đồng làm cho phải ra tay trước thì còn cân danh dự của ma pháp sư nữa không chứ?

Nhóm ma pháp sư Hoàng Kim Ba Tư có chút xấu hổ.

Nhóm ma pháp sư Hy Lạp lặng lẽ chế giễu.

Hai cánh không ngừng phát ra âm thanh vang dội, chiến sĩ và ma pháp sư hai bên không ngừng ra tay, tên bay vùn vụt, ngọn giáo bay đầy trời, thế nhưng mặt trận ở trung quân thì giống như đang đàm phán.

Cũng may phương pháp của nhóm ma pháp sư rất nhiều, ma pháp sư Hoàng Kim không tình nguyện sử dụng phương pháp thứ hai để đối phó với thuật cát chảy, thuật tường đá.

Chỉ thấy từng hàng thuật tường đá nằm ngang trong cát, chúng cao hơn mặt đất một chút, hoàn toàn ngăn cản vòng xoáy cát xoay tròn, cứ cách khoảng một mét lại có một bức tường đá, nhóm chiến sĩ Ba Tư giẫm lên tường đá để băng qua cát lún.

Làm phép xong, nhóm ma pháp sư Hoàng Kim cùng lui về phía sau, giống như muốn nói rằng mình đã cố hết sức rồi, không phải đợt tấn công cuối cùng hoặc thời điểm nguy hiểm thì đừng gọi bọn

họ.

Ma pháp sư cân phải nghỉ ngơi.

Nhóm chiến sĩ Ba Tư cười nhạt, nhưng nếu đã giải quyết được thuật cát chảy thì cũng không so đo nữa.

"Giết"

Quân Đoàn Bất Tử và Quân Đoàn Quốc Vương được trang bị võ trang đầy đủ vọt nhanh tới trước, giãm lên tường đá bắt ngang qua bãi cát lún, dễ dàng băng qua...

Tuy cảm giác có gì đó là lạ nhưng hình như cũng không có gì.

Cấp tốc vọt tới trước!

Vù vùi

Một chiến sĩ mê mang đưa tay lên dụi dụi mắt, chân đạp hụt một phát, ngã vào trong khoảng cát lút.

Sức mạnh hấp thu của cát lún không biến mất, sức mạnh thiên phú vẫn còn.

Người chiến sĩ kia hô vài tiếng thì bị cát lún nuốt chửng.

"Ngu ngốc! Đừng có ngã xuống!" Nhóm tướng lĩnh chiến sĩ Hoàng Kim ở phía sau tức giận mắng to.

Thế nhưng lục tục có người bị thiên phú bụi bay làm phải híp mắt lại, ngã vào trong bãi cát lún.

Nhóm tướng lĩnh Ba Tư chỉ cho là bọn họ không cẩn thận hoặc là có mũi tên bắn trúng chính diện, ngoại trừ mắng to thì không thể làm gì khác.

Phần lớn chiến sĩ Ba Tư rất may mắn, không bị bụi bay làm

phải nhắm mắt lại nhưng chỉ cần bước vào khu vực của thuật cát lún, cho dù giãm lên tường đá thì vẫn phải chịu ảnh hưởng của chậm chạp và đè nặng, không quản là tốc độ chạy hay tấn công cũng đều chậm đi hẳn.

Nhóm chiến sĩ Hy Lạp chờ sẵn ở ngoài rìa cát lún lục tục ra tay.

Hai bên xảy ra trận đại chiến ở sát rìa cát lún.

Ma pháp sư Hắc Thiết, Thanh Đồng và Bạch Ngân lần lượt ra tay, chẳng qua khác với cách chiến đấu của chiến sĩ, nhóm ma pháp sư chỉ dùng vài ma pháp rồi sẽ nhanh chóng lui vê phía sau để đề phòng ngọn giáo và mũi tên của chiến sĩ nhắm tới.

Thời gian chậm rãi trôi qua, nhóm ma pháp sư không thể nào làm phép không ngừng nghỉ, rất nhiều ma pháp sư khi còn lại một phần ba ma lực sẽ lùi về phía sau đội ngũ, ngồi thiên khôi phục ma lực.

Nhân vật chính của chiến trường vẫn là chiến sĩ.

Bởi vì không thể sử dụng chiến thuật tập trung dày đặc, hai bên đều khá rời rạc, ưu thế nhân số của Ba Tư có tác dụng rất lớn, hai cánh quân chậm rãi tiến tới.

Chiến đấu rơi vào cục diện bế tắc ngắn ngủi.

Hiện giờ Valhein cũng không làm gì, chỉ sử dụng thuật cát chảy, làm phép xong thì chạy ra phía sau ngôi thiên, ngồi thiên xong thì lại bổ sung thuật cát chảy.

Lúc ban đầu hai bên cũng không hiểu được tác dụng của thuật cát chảy.

Thế nhưng nhóm chiến sĩ ở tiền tuyến Hy Lạp nhanh chóng phát hiện chiến sĩ Ba Tư một khi rời khỏi phạm vi của thuật cát

chảy sẽ khỏe như rồng như hổ, nhưng nếu ở trong phạm vi thuật cát chảy, cho dù giẫãm lên tường đá thì động tác cũng chậm chạp hơn rất nhiều.

Vì thế binh sĩ trưởng và đội trưởng ở tiền tuyến bắt đầu ra lệnh thủ vững cát lún, cố gắng không để cho binh sĩ Ba Tư rời khỏi phạm vi thuật cát chảy.

Không bao lâu sau, tướng lĩnh trung quân Ba tư phát hiện điểm kỳ quái.

Thiệt hại của hai bên chênh lệch quá lớn, chiến đấu nửa ngày, rất nhiều chiến sĩ Hy Lạp vẫn là gương mặt cũ, mà bóng lưng binh sĩ Ba Tư đã thay đổi hết đợt này tới đợt khác.

Thế nhưng nếu binh sĩ Ba Tư bị thiệt hại lớn như vậy thì xác đâu? Sao xác lại ít như thế?

Thuật cát chảy. "Kiểm kê binh sĩ!" Một vị tướng quân Ba Tư đột nhiên rống to.

Đại quân Ba Tư bắt đầu kiểm kê binh sĩ một lượt, một tin tức làm người ta khiếp sợ truyên khắp trung quân.

Hai chục nghìn Quân Đoàn Quốc Vương, chết trận năm nghìn.

Ba nghìn Quân Đoàn Bất Tử, chết trận một nghìn.

Trong tình huống không phải là trận chiến công thành thì đây là thiệt hại rất khủng khiếp, nếu là tình huống bình thường thì đã đủ làm tán loạn đội quân một bên.

Nhưng vì sao hai bên không hề phát hiện chứ?

"Thuật cát chảy chết tiệt! Tất cả ma pháp sư nghe lệnh, xua tan thuật cát chảy cho ta, ta muốn xem thử xem bên dưới chôn bao nhiêu xác!" Tổng chỉ huy trung quân Ba Tư rống to.

Nhóm ma pháp sư Hoàng Kim cũng cảm thấy chuyện này không đúng, cũng không che giấu nữa, liên tục sử dụng pháp thuật Hoàng Kim 'ma pháp tiêu mất' rất hao tốn ma lực.

Rất nhiêu ma pháp sư cảm thấy bất đắc dĩ, ma pháp tiêu mất tốn ma lực gấp ba lân ma pháp Hoàng Kim bình thường, mà ma lực của ma pháp Hoàng Kim bình thường tiêu hao gấp mười lần ma pháp Thanh Đồng, tốn ba mươi lần ma thuật để xua tan ma pháp của ma pháp sư Thanh Đồng, bọn họ rất đau lòng.

Theo lý thì ma pháp tiêu mất cấp bậc Hoàng Kim có thể trăm phần trăm xóa đi ma pháp cấp bậc Thanh Đồng.

Thế nhưng rất nhiều ma pháp sư Hoàng Kim có chút sửng sốt.

Chương 674: Không có Thanh Đồng vô dụng (2)

Chương 674: Không có Thanh Đồng vô dụng (2)

Không có Thanh Đồng vô dụng (2)

Bởi vì ma pháp tiêu mất của bọn họ thất bại rất nhiều, xác xuất thành công còn không đạt tới sáu mươi phần trăm.

Ngược lại thuật tường đá mà bên Ba Tư dùng lại biến mất bình thường, dẫn tới nhóm binh sĩ Ba Tư đang chiến đấu bị rơi vào trong cát lún.

Nhưng đối mặt với mệnh lệnh của tổng chỉ huy, bọn họ không có cách nào, chỉ có thể kiên trì không ngừng làm phép.

Ánh sáng xanh thẳm của ma pháp tiêu mất không ngừng rơi vào thuật cát chảy, thuật cát chảy dần dần mất đi công hiệu.

Xác chiến sĩ Ba Tư bị thuật cát chảy nuốt mất xếp thành một ngọn núi nhỏ đột nhiên xuất hiện trên mặt đất, một đống rồi lại một đống.

Không chỉ quân Ba Tư hoảng sợ, ngay cả chiến sĩ Hy Lạp cũng không ngờ tới.

"Quân Ba Tư tiêu rồi!"

"Quân Đoàn Quốc Vương sắp chết sạch rồi!"

"Xác Quân Đoàn Bất Tử chất thành núi!"

Một vài tướng lĩnh Hy Lạp đột nhiên sử dụng râu mép ma pháp dùng ngôn ngữ Ba Tư nói chuyện, âm thanh truyền khắp toàn trường.

Rất nhiều người Ba Tư không tin, thế nhưng khi bọn họ nhìn thấy từng đống xác chất thành ngọn núi nhỏ ở trung quân thì luống cuống.

Nhóm bộ binh hạng nhẹ cứng ngắc người, lý trí mách bảo bọn họ rằng số thi thể đó chỉ là một phần nhỏ mà thôi, nhưng cơ thể và tâm tình bọn họ vẫn không chịu nghe theo khống chế.

Đột nhiên tiếng kèn tổng tiến công vang lên ở hai cánh quân Hy Lạp.

Ma pháp sư Hoàng Kim ở bên hai cánh hung hãn ra tay.

Từng hàng thuật tường lửa ngăn chặn đường lui của binh sĩ Ba Tư, nhóm binh sĩ ở vị trí tường lửa xuất hiện lăn lộn kêu la thảm thiết.

Từng luồng gió lốc điên cuồng xoay tròn, nơi nó đi qua chỉ để lại phần tay chân bị nghiền nát.

Từng chùm hoa gai băng trắng từ trên trời giáng xuống bao trùm lấy phạm vi bán kính ba mươi, bốn mươi mét, đổ ập lên người binh sĩ, mỗi gai băng là một lỗ máu.

Từng đàn ong độc lớn cỡ ngón tay bay vù vù như mây đen kéo tới, nơi chúng đi qua, một lượng lớn binh sĩ dính máu đầy mặt, da tái xanh, chậm rãi chết đi.

Đối mặt với ma pháp phạm vi lớn xuất hiện, toàn bộ tuyến bộ binh hạng nhẹ ở bên hai cánh quân của Ba Tư hỏng mất, liều mạng chạy trốn.

Nhóm hiến binh cầm roi gai ngược chạy trốn càng nhanh hơn.

Hai cánh quân Hy Lạp ồ ạt xông lên.

Thế nhưng cánh quân ở trung quân hai bên lại không có động tĩnh.

Nhóm chiến sĩ ở trung quân Hy Lạp nóng lòng muốn chiến đấu, nhưng vì không có mệnh lệnh nên không dám ra tay.

Mà chiến sĩ ở trung quân Ba Tư thì luống cuống, bởi vì trong tâm mắt bọn họ, phía trước chính là núi xác của Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử, hai bên là ma pháp Hoàng Kim không ngừng nghỉ và những binh sĩ phe mình đang chạy tán loạn.

Nhóm chiến sĩ và ma pháp sư cấp cao hơi biến đổi sắc mặt, bọn họ hiểu rõ bộ binh hạng nhẹ nhà mình là đức hạnh gì, một khi bọn họ đã bỏ chạy tán loạn như thế, cho dù tập trung lại thì cũng là chuyện rất lâu sau đó, như vậy trung quân phe mình sẽ bị cả ba cánh quân vây công, rơi vào nguy hiểm bị bao bây.

Hiện giờ trung quân Ba Tư chỉ có hai lựa chọn.

Hoặc là lui về sau tập trung với hai cánh quân phe mình.

Hoặc là đục thủng trung quân Hy Lạp, vây đánh một bên cánh trái hoặc cánh phải Hy Lạp.

"Xông lên! Xuyên thủng trung quân Hy Lạp!" Tổng chỉ huy trung quân Ba Tư ra lệnh xung phong.

Nhóm ma pháp sư Hoàng Kim Ba Tư thâm mắng trong lòng, quay ngược trở lại tiên tuyến, tụng niệm ma pháp Hoàng Kim phạm vi lớn.

Thế nhưng trung quân Hy Lạp sớm đã chuẩn bị xong.

Chỉ thấy chi chít mũi tên ma pháp và ngọn giáo dài kháng ma pháp bay về phía ma pháp sư Hoàng Kim.

Nhóm chiến sĩ Hoàng Kim ở gần ma pháp sư Hoàng Kim không thể không ra tay ngăn cản, mà nhóm ma pháp sư Hoàng Kim thì có người kiên trì làm phép, cũng có người dừng làm phép, nhanh chóng lui về phía sau.

"Giết!"

"Giết!"

Chuyện làm trung quân Ba Tư lo lắng đã xảy ra, hai cánh quân của Hy Lạp đang xông thẳng về phía bọn họ. Ba bên vây công, trung quân Ba Tư lập tức hỗn loạn.

Ngoại trừ Quân Đoàn Bất Tử kiên định tuân theo mệnh lệnh, không ngừng tiến tới trước, Quân Đoàn Quốc Vương đã bắt đầu có người chạy trốn.

Số người chạy trốn biến thành toàn cục tán loạn.

“Toàn quân, xông lên!

Âm thanh của đại tướng Miltiades như sấm rền nổ vang trên bầu trời.

"Kẻ nào dám lui, giết!" Hướng đại doanh Ba Tư truyền tới một âm thanh the thé.

Nhóm hiến binh Ba Tư cầm vũ khí trong tay, như sói như hổ chém giết nhóm binh sĩ chạy trốn, nhóm ma pháp sư thì sử dụng thuật tường lửa ngăn chặn người phe mình.

Binh sĩ Ba Tư chỉ có thể ngừng chạy trốn, xoay người lại đối phó binh sĩ Hy Lạp.

Quân Đoàn Bất Tử không sợ chết ngăn chặn liên quân Hy Lạp xông tới, làm binh sĩ Ba Tư có cơ hội chấn chỉnh đội hình.

Valhein than nhẹ một tiếng, tác dụng của Quân Đoàn Bất Tử ở

trong chiến tranh quá mạnh mẽ.

Thế nhưng một bên khí thế hừng hực, một bên không có lòng ham chiến, cán cân bắt đầu nghiêng về phía liên quân Hy Lạp.

Nhân số bên đại quân Ba Tư rất nhiêu, Quân Đoàn Bất Tử lại không sợ chết, trong lúc nhất thời lại có thể ổn định trận tuyến.

Hết thảy đều nằm trong dự tính của liên quân Hy Lạp.

Cách sắp xếp đội hình của liên quân Hy Lạp xuất hiện biến đổi nhỏ.

Chương 675: Bỏ qua trọng điểm

Chương 675: Bỏ qua trọng điểm

Bỏ qua trọng điểm

Nhân số ở hai cánh quân giảm đi, đồng thời lấy thủ làm chủ, nhưng trung quân Hy Lạp thì bắt đầu tấn công mãnh liệt.

Valhein nhanh chóng hiểu ra.

Bộ binh hạng nhẹ ở hai cánh quân Ba Tư đã không còn ý chí chiến đấu, căn bản không còn sức tấn công, mà nhóm bộ binh hạng nhẹ này căn bản không phải mục tiêu của đại quân Hy Lạp, muốn giết bọn họ lúc nào cũng được.

Thế nhưng cơ hội ăn tươi Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử thì rất hiếm hoi.

Xem ra quản lý cấp cao của liên quân Hy Lạp thà rằng liều mạng lưỡng bại câu thương cũng muốn triệt hạ hai chục nghìn Quân Đoàn Quốc Vương và ba nghìn Quân Đoàn Bất Tử này.

Ma pháp và mưa tên rơi vào trung quân Ba Tư đột nhiên gia tăng, ngày càng nhiều chiến sĩ Hoàng Kim và ma pháp sư Hoàng Kim tập trung về phía trung quân.

Tính tổng số người thì bên Hy Lạp kém xa Ba Tư.

Nhưng nếu tính số lượng cấp bậc Hoàng Kim thì liên quân Hy Lạp không hề thua kém Ba Tư.

Chiến tuyến ở trung quân hai phe giống như trở thành cối xay thịt.

Valhein một lần nữa không ngừng sử dụng thuật roi dây leo vào những vị trí có kẻ địch dày đặc, nguyên nhân chủ yếu là ma pháp hệ mộc có trí khôn nhất định, có thể phân biệt địch ta, bằng không nếu dùng thuật cát chảy thì cho dù quân địch chạy trốn thì quân ta cũng không dám đuổi theo.

Trong trận đại chiến hỗn loạn này, ma pháp sư Hoàng Kim của hai bên đều trở thành mục tiêu bị đối phương tấn công, đã không còn ai chú ý tới ma pháp sư Thanh Đồng này nữa.

Chỉ thuật roi dây leo của pháp thuật Thanh Đồng không thể nào ảnh hưởng được thế cục.

Thế nhưng, roi dây leo của Valhein lại có thể.

Nhất là binh sĩ Ba Tư bị quấn lấy cổ chân không ngừng đập tới đập lui ném tới ném lui có cảm giác đánh vào thị giác rất sâu sắc, ngay cả sĩ khí của quân Hy Lạp còn bị ảnh hưởng, huống chỉ là quân Ba tư.

Trong tâm mắt của chiến sĩ Ba Tư, mỗi khi có một chiến hữu phe mình bị roi dây leo quãng đập túi bụi thì trong lòng bọn họ lại sợ hãi một phen. Sau khi trải qua một đoạn chiến đấu kịch liệt, ma pháp sư Hoàng Kim và chiến sĩ Hoàng Kim hai bên cùng giảm bớt số lần ra tay.

Rất nhanh, ma pháp sư Hoàng Kim hai bên ăn ý ngừng lại, lùi vê phía sau ngồi thiền, khôi phục ma lực.

Nhóm ma pháp sư Hoàng Kim phía sau trung quân Hy Lạp thỉnh thoảng lại mỉm cười nhìn về phía 'Urak' tới từ Spartar.

"Cậu nhỏ đó thật thú vị."

"Không biết là do Spartar tập trung bồi dưỡng hay thiên tài của thành bang khác."

"Đáng tiếc, ma pháp sư Thanh Đồng hơn hai mươi tuổi, thành tựu có hạn, rất khó để sánh ngang với tứ kiệt Plato, không bao lâu nữa sẽ bị dàn thiên tài thế hệ mới vượt trội."

"Eculid, nghe nói ngươi từ Spartar tới, Urak này thế nào?"

"Cũng được, hắn sắp thăng cấp lên Bạch Ngân rồi." Eculid nói.

"Trước không nói tới chuyện của hắn, sắp tới lượt tấn công thứ hai rồi, chúng ta cũng cần chuẩn bị, tránh bị đối phương phản công."

"Bắt đầu chuẩn bị đi, nếu ma pháp sư bên kia phản ứng nhanh thì còn có cơ hội chạy trốn. Thực đáng tiếc, hơn phân nửa ma pháp sư đối diện ta đều đã từng gặp qua ở Miletus....

"Eculid, trận chiến kế tiếp phải nhờ vào ngươi rồi."

"Không thành vấn đề."

Chiến đấu vẫn còn tiếp tục.

Valhein làm phép xong thì quan sát ma pháp sư hai bên.

Ma pháp sư Hoàng Kim rất hiếm khi tự mình ra tay.

Trung quân hai bên không có ma pháp sư Hắc Thiết, ma pháp sư Hắc Thiết đều được sắp xếp ở cánh bên.

Hai bên có mấy trăm ma pháp sư Hắc Thiết thay phiên nhau ra trận, thủ đoạn tấn công nhất trí, không ngừng thi triển thuật hỏa cầu tới phía trước.

Thuật hỏa cầu chính là cơn ác mộng đối với bộ binh hạng nhẹ bình thường, một khi bị bắn trúng thì sẽ hoàn toàn mất đi sức

chiến đấu, nhưng nếu rơi vào người chiến sĩ mặc áo giáp thì chỉ có thể tạo thành vết thương nhẹ mà thô.

Bởi vì tác dụng của thuật hỏa cầu quá nhỏ nên Valhein nghi ngờ mục đích của hai bên là muốn rèn luyện ma pháp phe mình, thế nhưng rất nhanh hắn đã phát hiện tác dụng chủ yếu của nhóm ma pháp sư Hắc Thiết này không phải dùng thuật hỏa cầu để giết người, mà là công kích sĩ khí đối phương. Trong mắt người bình thường, ma pháp sư Hắc Thiết đáng sợ hơn chiến sĩ Hắc Thiết rất nhiều.

Bọn họ có thể hiểu được tấn công của chiến sĩ Hắc Thiết nhưng không thể nào hiểu được ma pháp, nhìn đám cầu lửa bay tới, trong lòng nhóm chiến sĩ ít nhiều gì cũng bị ảnh hưởng.

Valhein nhìn sang phía ma pháp sư Thanh Đồng.

Số lượng ma pháp sư cấp bậc này ít hơn rất nhiều, hai bên chỉ có hơn một trăm người mà thôi, khác với ma pháp sư Hắc Thiết, khả năng nắm giữ ma pháp của bọn họ thuần thục hơn.

Lúc cần sử dụng ma pháp có tính công kích, bọn họ sẽ sử dụng thuật hỏa cầu, bóng nước ăn mòn, hơi nước đóng băng hoặc là hoa gai đá, phần lớn thời gian thì bọn họ sẽ dùng ma pháp có tính hạn chế như thuật cát chảy, thuật đầm lầy, thuật tường đá, thuật cạm bẫy, như vậy có thể tạo cơ hội cho chiến sĩ quân mình.

Không có thiên phú mạnh mẽ thì sát thương của loại ma pháp cấp bậc này có hạn.

Vì thế ma pháp sư Thanh Đồng cũng không phải chủ lực trên chiến trường.

Hiện giờ ma pháp sư Bạch Ngân mới là người làm phép chủ lực của hai bên.

Từng ngọn lửa rắn ma giống như đồng bạn dựng thẳng cơ thể

đứng bên cạnh nhóm chiến sĩ.

Mỗi ngọn lửa rắn ma to cỡ cổ tay người bình thường, cao gần hai mét, cái miệng to lớn của nó cứ cách mười giây lại phun cầu lửa một lần, uy lực thậm chí còn lớn hơn cả ma pháp sư Hắc Thiết bình thường.

Thỉnh thoảng có mưa tên băng chỉ chít từ trên không trung rơi xuống, tạo thành sát thương trí mạng đối với nhóm chiến sĩ tập trung đông đúc.

Chương 676: Bỏ qua trọng điểm (2)

Chương 676: Bỏ qua trọng điểm (2)

Bỏ qua trọng điểm (2)

Cầu lửa nổ tung to bằng đầu người bay ra ngoài, loại cầu lửa nổ tung này so với thuật hỏa cầu chậm hơn một chút, khi phát nổ thì ánh lửa và sóng xung kích sẽ oanh tạc tất cả kẻ địch trong phạm vi bán kính ba mét, chiến sĩ dưới Hắc Thiết một khi nằm ở vị trí trung tâm thì chắc chắn phải chết. Cho dù là chiến sĩ Hắc Thiết có thần lực Hắc Thiết hộ thể cũng sẽ bị thương nặng.

Bên cạnh mỗi ma pháp sư Bạch Ngân đều lơ lửng một thanh kiếm kim loại dài hơn hai mươi cm, đó là lưỡi dao sắc bén có thể chủ động tấn công tất cả kẻ địch trong phạm vi năm mét quanh người.

Một khi chiến tuyến nguy cấp, nhóm ma pháp sư Bạch Ngân sẽ sử dụng ma thuật Bạch Ngân hệ hỏa máu cuồng hóa có nguồn gốc từ Bắc Âu để làm nhóm chiến sĩ bức phá sức mạnh và tốc độ của bản thân, nhưng tối đa chỉ có thể duy trì mười phút, nhóm chiến sĩ đó không thể không lùi lại phía sau, rơi vào khoảng thời gian dài suy yếu.

Tạm thời suy yếu còn hơn là bị giết chết.

Ma pháp sư Bạch Ngân làm phép có khoảng cách là sáu mươi mét, bọn họ có được khoảng cách làm phép rất an toàn, đếm không hết chiến sĩ đã chết trong tay bọn họ.

Valhein có chút hiểu được vì sao các thành bang hoặc các quốc gia lại không phát triển mạnh về ma pháp sư, chi phí đầu tư quá cao nhưng ít nhất phải đạt tới cấp bậc Bạch Ngân thì mới có thể phát huy tác dụng thật sự ở trên chiến trường.

Phần lớn thời gian, ma pháp sư Tập Sự và ma pháp sư Hắc Thiết đều là trói buộc.

Valhein nhìn ma pháp sư Hoàng Kim của hai bên, nghi ngờ trong lòng giống như nước nóng ngâm lá trà sẽ bốc lên từng làn sương trắng.

Trước đó nhóm ma pháp sư Hoàng Kim đã biểu hiện sức mạnh rất lớn, trong vòng trăm mét, đủ loại ma pháp phạm vi lớn quét ngang đối phương, chiến sĩ dưới cấp bậc Bạch Ngân một khi trúng phải ma pháp Hoàng Kim thì chắc chắn phải chết.

Chiến sĩ hai bên thiệt hại nặng nà.

Thế nhưng hình thức ma pháp mà hai bên dùng chỉ là ma pháp cơ bản đơn giản nhất trong các hệ ma pháp Hoàng Kim, cũng không sử dụng ma pháp sáng tạo mà mình sở trường nhất.

"Xem ra chờ đến thời điểm quyết chiến cuối cùng thì sẽ thấy được đủ loại ma pháp sáng lập khác nhau."

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói với nhóm chiến sĩ Spartar: "Các ngươi quan sát cho thật kỹ, một khi ma pháp sư Hoàng Kim hai bên dốc toàn lực thì chúng ta phải lập tức lùi về phía sau!"

"Ngươi yên tâm, ta cũng không ngu ngốc, một khi bọn họ sử dụng ma pháp sáng tạo, ta chạy xa được bao nhiêu thì sẽ chạy bấy nhiêu." Castor nói.

"Ừm, mọi người cẩn thận. Có rất nhiều loại ma pháp sáng tạo rất kỳ dị, có thể khống chế tỉnh thần, không bóng không hình, thậm chí có thể đột phá giới hạn trăm mét." Commodus nói.

Trong đầu Valhein không ngừng hiện lên quá trình gặp tướng quân Feirste ngày hôm qua, đột nhiên phát hiện một chuyện quan trọng.

Không quản là Feirste hay Eculid thì đều không nói tới một chuyện quan trọng nhất.

Khi nào ma pháp sư Hoàng Kim và chiến sĩ Hoàng Kim sẽ ra tay?

Ngày hôm qua bàn về quân sự, thảo luận chiến thuật chiến lược, nhưng hai người tựa hồ đều không chú ý tới tác dụng của ma pháp sư Hoàng Kim và chiến sĩ Hoàng Kim.

Cho dù lúc Valhein đề cập tới chuyện ma pháp sư Hoàng Kim ngăn chặn quân địch thì hai người cũng không nói quá sâu.

"Số lượng ma pháp sư Hy Lạp không phải đứng đầu trong bốn nước, nhưng xét về tài nghệ thì chính là cao nhất trong bốn nước, ta không tin bọn người kia không chuẩn bị cho lần chiến đấu này. Lúc chiến đấu không thể sử dụng ma pháp Thánh Vực, không có nghĩa là trước khi chiến đấu không thể nhờ bậc thầy Thánh Vực sử dụng cổng dịch chuyển hoặc là trận pháp truyền tống. Miltiades thân là chiến sĩ Thánh Vực, lại là đại tướng có chiến lược vô song, nếu như nửa năm trước đã đoán được trận chiến Marathon này, tất nhiên đã sớm nhờ bậc thầy Thánh Vực hỗ trợ..."

Valhein hiểu được, chính mình đã phát hiện ra một phần của chân tướng.

"Chúng ta lui về sau thêm ba mươi mét nữa." Valhein vừa đi vừa thu hồi lêu vãi ma pháp.

"Sao thế? Khoảng cách này thì ngươi chỉ có thể dùng sức mạnh của ma pháp tiến hóa thôi, một lần hai lần còn có thể lấy cớ là ma pháp khí, nhưng nếu nhiều hơn thì chắc chắn sẽ bị nghi ngờ. Dù

sao thì Thánh Vực và Truyền Kỳ có ma pháp tiến hóa không tính là ít, nhưng cấp Thanh Đồng có ma pháp tiến hóa thì lại quá ít." Castor nói.

Commodus liếc mắt nhìn Valhein, đã sớm dự đoán được nói: "Hắn sợ chết."

Valhein liếc Vua Giác Đấu cũ trắng mắt, nói: "Đây là mệnh lệnh."

Trong trận chiến kịch liệt, một đội chiến sĩ bình thường cách tiền tuyến ngày càng xa, sau đó dừng lại.

"Chúng ta làm gì tiếp?" Castor nói.

"Yên lặng theo dõi biến đổi." Valhein quay đầu lại nhìn thoáng qua nhóm ma pháp sư Hoàng Kim đang vây quanh Eculid thì thâm, đồng thời nhìn sang nhóm ma pháp sư Ba Tư. Valhein đột nhiên hỏi: "Castor, ngươi thân là gia tộc Bán Thần, vẫn luôn quan tâm tới những cuộc chiến tranh quan trọng đúng không?"

"Đương nhiên."

"Năm ngoái đại quân Ba Tư trước tiên đã chiếm lĩnh đảo Euboea ở phía bắc, trận chiến đó trải qua như thế nào, ngươi có biết không?" Valhein hỏi.

"Không dám nói là rõ như lòng bàn tay nhưng quá trình cuộc chiến thì đã xem qua ba lần, hơn nữa còn là báo cáo chiến đấu bên Ba Tư." Castor cười nói.

Chương 677: Sức mạnh tiên tiến

Chương 677: Sức mạnh tiên tiến

Sức mạnh tiên tiến

"Vậy trong trận đại chiến ở đảo Euboea đó, ma pháp sư Hoàng Kim của Ba Tư có tác dụng như thế nào, có vận dụng ma pháp sáng tạo mạnh mẽ gì?" Valhein hỏi.

Castor có chút sửng sốt, nhíu mày suy nghĩ hồi lâu mới nói: "Ta suy nghĩ xem nên trả lời thế nào... không có, không sử dụng ma pháp sáng tạo mạnh mẽ, nhóm ma pháp sư Hoàng Kim cũng không ra tay quá nhiều, cơ bản lấy chiến sĩ làm chủ."

Valhein nói: "Vậy có phải có thể nói thế này. Ba Tư là một đế quốc khổng lồ, mặc dù gần trăm năm nay ma pháp phát triển rất nhanh chóng nhưng bởi vì hoàng tộc của Ba Tư phần lớn đều là chiến sĩ, vì thế ở Ba Tư vẫn là chiến sĩ lãnh đạo ma pháp sư, ma pháp sư chỉ bị coi là chiến sĩ tấn công phạm vi rộng mà thôi. Trong đế quốc Ba Tư cũng không xây dựng quân đoàn ma pháp sư lấy ma pháp sư làm trụ cột, cũng không phát triển chiến thuật tương ứng với ma pháp sư. Hoặc nên nói là có lẽ ma pháp sư đang phát triển nhưng không được đế quốc Ba Tư tiếp nhận. Bởi vì đế quốc Ba Tư tự nhận là mình mạnh mẽ hơn hoặc là sức mạnh ở giai đoạn hiện giờ mạnh mẽ hơn, ví dụ như Quân Đoàn Người Khổng Lồ, ví dụ như Quân Đoàn Ma Thú, ví dụ như Quân Đoàn Phi Xà, ví dụ như Thuật Sĩ Vận Mệnh, đúng không?"

"Cách nói này của ngài hình như còn rõ ràng hơn của ta. Đúng vậy, ngài nói rất đúng với tình trạng hiện giờ của Ba Tư." Castor có

chút xấu hổ.

"Vậy thì tiếc quá. Trước đó ta cũng không để ý tới một vấn đề quan trọng." Valhein nói.

"Vấn đề quan trọng gì?" Castor và nhóm chiến sĩ Spartar khác đều tò mò nhìn Valhein.

"Trên thực tế thì trận chiến tranh quy mô nhất của Hy Lạp và ba nước khác đã là chuyện hai mươi năm trước. Tuy hai mươi năm qua các quốc gia không ngừng va chạm, chiến đấu với quy mô nhỏ cường độ thấp chưa bao giờ gián đoạn, gần như là mỗi năm đều có, nhưng trận chiến mà một quốc gia trực tiếp huy động đại quân năm mươi vạn thì chính là lần đầu tiên trong hai mươi năm qua. Nhưng tình hình chiến đấu ở đảo Euboea chứng tỏ trong hai mươi năm qua, chiến thuật và phương pháp chiến tranh của đế quốc Ba Tư không có gì thay đổi, đúng không?"

Castor trâm tư một chút, gật nhẹ đâu một cái.

"Đúng vậy, ta vừa nghĩ lại tình hình chiến đấu ở bán đảo Euboea, cũng nhớ lại những cuộc chiến đối ngoại của đế quốc Ba Tư dạo gần đây, không có thay đổi gì lớn, chỉ là có chút tiến bộ nhỏ về mặt trang bị, số lượng ma pháp sư tăng nhiều hơn mà thôi."

"Như vậy, còn Hy Lạp thì sao?" Valhein hỏi.

Nhóm người sửng sốt. Trên mặt ba mươi chiến sĩ Spartar đều lộ ra vẻ xấu hổ.

Có người bởi vì không quan tâm tới ma pháp sư mà xấu hổ, có người bởi vì tác dụng của ma pháp sư trên chiến trường ngày càng lớn mà xấu hổ.

"Hy Lạp không giống như thế!" Castor đột nhiên nói.

"Nhất là Athens, sức mạnh của ma pháp sư có thể nói là đã có thể chi phối toàn bộ thế cục thành bang, ngay cả núi Chiến Thần Athens cũng không muốn xung đột chính diện với Học viện Plato. Tất cả đều bắt nguồn từ chuyện bậc thầy Sokrates giết Thần. Bắt đầu từ ngày hôm đó, các thành bang ở Hy Lạp đã bắt đầu có ý định bồi dưỡng ma pháp sư, tuy không lớn mạnh bằng Athens nhưng cũng hình thành quy mô. Từ đó về sau học viện ma pháp lớn nhỏ xuất hiện ở các nơi chính là ví dụ tốt nhất. Ngoại trừ Spartar bọn ta, Spartar vẫn luôn bài xích ma pháp sư, giống như... giống như đế quốc Ba Tư phiên bản nhỏ vậy. Nếu như cuộc chiến này mà ma pháp sư Hy Lạp có thể bộc lộ tài năng, sau khi trở về ta sẽ nhắc nhở hoàng gia Spartar." Castor nói.

Valhein thở dài nói: "Ngươi xem, ngươi, hoàng tộc Ba Tư và hoàng tộc Spartar, chỉ khi nào thấy được thay đổi ngoài mặt và hiệu quả mới chịu thay đổi từng chút một, giống như con lừa bướng bỉnh bị quất roi vậy. Trên thực tế thì khi các ngươi thấy được biểu tượng thì thế giới đã thay đổi rồi, khi các ngươi hoàn toàn hiểu được biểu tượng thì sự thay đổi này đã không thể đảo ngược. Khi các ngươi muốn nắm giữ loại sức mạnh này thì lại phát hiện những người hoặc là những thế lực nắm giữ sức mạnh này đã trở thành quái vật to lớn mà các ngươi không thể chống lại. Không nói tới vấn đề này. Kết luận của ta là, trận chiến này sẽ quyết định cho tương lai của Hy Lạp và Ba Tư."

"Chiến thuật ma pháp sư à?" Commodus nhạy bén phát hiện được vấn đề mấu chốt.

"Tiến bộ, hoặc nên nói là tiên tiến. Trận chiến này kiểm tra xem giữa Hy Lạp và Ba Tư, bên nào nắm giữ sức mạnh tiên tiến hơn. Trước đó không để ý tới điểm này, có điều may mắn mà ta đã ngộ ra sớm. Nếu như ta đứng ở bên đối diện, hiện giờ đã bắt đầu chạy trốn rồi. Valhein nói.

Valhein nói xong thì lắng lặng nhìn phía trước.

Phía sau Valhein, vài ánh mắt đảo qua bóng lưng hắn.

Castor không ngừng suy tư.

Commodus khẽ thở dài: "Tuy ta không hiểu rõ nhưng ta có cảm giác mọi thứ sẽ đúng như ngươi nói. Trên thực tế thì nếu như ngươi ở bên đối diện phát hiện ra vấn đề này thì rất bình thường, nhưng ngươi ở cùng bên với chúng ta lại có thể phát hiện sớm như vậy, năng lực này thực sự quá mạnh mẽ. Ngươi vừa nói như thế, ta bắt đầu nghĩ lại các loại dấu hiệu suốt hai ngày nay thì quả thực khác biệt."

"Ta hi vọng các ma pháp sư Hy Lạp sẽ không làm ta thất vọng. Có thể sống ở thời đại này, chứng kiến thế giới này tiến bộ, là đau khổ, cũng là may mắn." Valhein lắng lặng nhìn phía trước, khóe miệng hình như có nụ hoa tươi hé mở.

Eculid ngẩng đầu nhìn vị trí của Valhein ở trước mặt mình hai mươi mấy mét, sau đó lại cúi đầu, viết viết vẽ vẽ trong sách ma pháp.

Trên sách ma pháp của Eculid là tình hình đại khái của toàn bộ chiến trường.

Chương 678: Sức mạnh tiên tiến (2)

Chương 678: Sức mạnh tiên tiến (2)

Sức mạnh tiên tiến (2)

Mà trong hình dáng đại khái của chiến trường phủ chi chít những chấm nhỏ và lằn kẻ, nhiều đến mức giống như bị gội mực nước khắp cả trang giấy vậy, đen xì một mảnh.

Chậm rãi, chiến sĩ hai cánh Hy Lạp một lần nữa tiến tới trước, mà nhóm bộ binh hạng nhẹ của quân Ba Tư thì không ngừng lùi lại.

Trung quân Ba Tư trước đó đã chịu thiệt một phen nên không còn liều lĩnh nữa, phối hợp chậm rãi lùi lại với hai cánh quân, đồng thời cố gắng không ảnh hưởng tới sĩ khí.

Đợi sau khi trận hình ổn định lại rồi, ba cánh quân Ba Tư thử phát động tấn công, bên Hy Lạp hơi lùi lại một chút.

Hai bên hình thành thế giằng co.

Cũng không lâu lắm, chiến sĩ ở hai cánh quân Hy Lạp đột nhiên xông lên.

Giống như quay trở lại điểm khởi đầu của cuộc giằng co vậy.

Nhóm tướng lĩnh Ba Tư sẵn sàng, bình tĩnh vững vàng lui về sau.

Thế nhưng khi toàn bộ chiến sĩ liên quân Hy Lạp tổng tấn

công, ma pháp Hoàng Kim phạm vi lớn dày đặc nổ tung trong đội hình bộ binh hạng nhẹ của Ba Tư.

Tình cảnh này giống như đúc với lần đầu tiên Ba Tư lui về phía sau.

Nhóm tướng lĩnh Ba Tư mặt lạnh chống đỡ, bắt đầu chỉ huy có mục tiêu.

Dưới sự chỉ huy và áp lực của nhóm tướng lĩnh Ba Tư, binh sĩ Ba Tư bắt đầu chỉnh tê lui lại.

Ma pháp sư Hoàng Kim phóng ra đủ loại ma pháp phạm vi lớn, có ngọn lửa, có làn sương, có bầy ong, thoạt nhìn che khuất cả bầu trời nhưng lực sát thương cũng không quá mạnh mẽ.

Valhein cảm thấy có chút quái dị, không ngừng liếc nhìn một vòng hai cánh quân của Hy Lạp.

"Sao lại có một vài ma pháp sư ăn mặc kiểu chiến sĩ theo đội ngũ xông tới trước như thế?" Hắn nhỏ giọng hỏi.

"Cái gì?" Commodus và Castor vội vàng nhìn sang hai bên cánh, vẻ mặt mờ mịt.

"Các ngươi nhìn kỹ tư thế khi chạy của một vài người đi. Tư thế khi chạy của nhóm chiến sĩ rất hùng hổ, cho dù là động tác đề phòng thì cũng có tư thế giống như muốn lao tới, cơ thể của bọn họ sẽ nghiêng tới trước, bởi vì kẻ địch của bọn họ ở phía trước, không quản là bọn họ không tình nguyện cỡ nào thì vẫn luôn duy trì tư thế đó, đó chính là bản năng chiến đấu được bồi dưỡng nhiều năm, là phương pháp tốt nhất mà bọn họ cho rằng có thể bảo vệ tính mạng của mình. Thế nhưng trong số đó có một số ít người không giống như thế, cơ thể bọn họ đúng là nghiêng vê phía trước nhưng thực tế lại đang rụt cổ, rất sợ chiến đấu trực diện, còn có vài người giữ thân trên thẳng tắp, thậm chí có hơi lùi sát về

phía sau, bọn họ không phải đang quan sát kẻ địch ở trước mặt, bọn họ đang quan sát toàn bộ chiến trường, đây là tâm nhìn điển hình của ma pháp sư. Hơn nữa các ngươi cũng có thể nhìn kiểu bước đi của bọn họ, khác với nhịp bước vững vàng của chiến sĩ, bước chân của bọn họ nhẹ nhàng không có lực, thậm chí có khi còn bước kiểu bước dài bước ngắn, rõ ràng không phải đang lao nhanh tới, đặc biệt không biết cách nên chạy thế nào trong tình cảnh hỗn loạn này, những chiến sĩ đã được trải qua huấn luyện tuyệt đối sẽ không ngốc như thế..."

Valhein một hơi liệt kê ra một đống lớn nhưng âm thanh rất nhỏ, sợ bị ma pháp sư bên đối phương nghe thấy, mặc dù chiến trường lúc này đã rất hỗn loạn.

"Ngươi nói thế thì trông có vẻ đúng thật, ta cũng cảm thấy có vài chiến sĩ trông không giống chiến sĩ, hơn nữa tuổi tác còn có hơi lớn." Castor nói.

Commodus gật đầu nói: "Ta cũng vừa phát hiện vài người, bọn họ dùng mặt nạ ma pháp để thay đổi diện mạo, thoạt nhìn chỉ là gương mặt hai mươi, ba mươi tuổi, nhưng làn da lộ ra ngoài lớp giáp lại rất lỏng lẻo, thậm chí còn có đốm đồi mồi, hơn nữa bước chân tiến tới quả thực rất chậm rạp. Nhẫn đeo trên tay cũng hơi nhiều."

Ba người không ngừng nhỏ giọng thảo luận vê nhóm ma pháp sư ẩn mình ở bên trong hai cánh quân.

Nhóm chiến sĩ Spartar khác lộ ra vẻ mặt khó hiểu, mấy người này mắc ưng à? Sao mình chỉ thấy một đội ngũ hỗn loạn đang xông tới vậy chứ?

Đột nhiên cả ba người cùng im lặng, không ngừng nhìn đội quân hai bên cánh.

Chỉ thấy một ít chiến sĩ giả mà mình vẫn luôn chú ý trước đó

đột nhiên ngừng lại, hơn nữa bên cạnh mỗi người đó cũng đứng hai đến ba chiến sĩ, cảnh giác nhìn xung quanh, bảo vệ vị chiến sĩ giả kia.

Valhein vội quay đầu lại nhìn nhóm ma pháp sư Hoàng Kim Hy Lạp ở phía sau, chỉ thấy Eculid đột nhiên nhắm mắt lại.

Từ khả năng thị giác bóng tối của mình, Valhein nhìn thấy quanh người một lão ma pháp sư ở bên cạnh Eculid xuất hiện rất nhiều sợi tơ sức mạnh, nháy mắt quấn quanh người từng vị ma pháp sư Hoàng Kim, sau đó từ trên người nhóm ma pháp sư Hoàng Kim này kéo dài ra, liên tiếp kết nối với ma pháp sư Hoàng Kim.

Có ít nhất năm mươi người trực tiếp hoặc gián tiếp bị sợi tơ mà mắt thường không thể nhìn thấy kia kết nối với lão ma pháp sư kia.

Valhein lập tức nhớ tới một loại ma pháp Hoàng Kim.

Kết nối tâm linh. Nhưng kết nối tâm linh chỉ có thể kết nối với một người, một phát kết nối cả mấy chục người là cái quỷ gì? Hắn là ma pháp sáng tạo.

Chương 679: Sức mạnh tiên tiến (3)

Chương 679: Sức mạnh tiên tiến (3)

Sức mạnh tiên tiến (3)

Trái tim Valhein giật thót, hắn liếc nhìn Eculid thật sâu, sau đó quay đầu lại nhìn trung quân ở phía trước.

Thậm chí còn không nhìn tới nhóm ma pháp sư đang ẩn núp trong đội quân ở hai cánh.

Biểu cảm của chiến sĩ Hoàng Kim và ma pháp sư Hoàng Kim ở trung quân có thay đổi rất nhỏ, Valhein biết, người bên phe đối phương đã cảm nhận được một ít chỉ tiết kỳ quái, nhưng đầu óc của bọn họ không xử lý tin tức và cho ra kết quả chuẩn xác đủ nhanh, chỉ có thể đưa ra phán đoán căn bản nhất, cũng làm bọn họ sinh ra cảnh giác, cảm thấy không ổn nhưng lại không thể hiểu rõ là gốc rễ của nguy hiểm nằm ở nơi nào.

Đột nhiên nhóm ma pháp sư Hoàng Kim Hy Lạp được kết nối tâm linh bắt đầu tụng niệm thân chú.

Tiếp đó, ở trước mặt một lượng lớn ma pháp sư Hy Lạp xuất hiện trận pháp ma pháp có màu sắc khác nhau, sức mạnh nguyên tố tuôn trào khắp chiến trường.

'Không đúng!

"Chạy!

"Chạy maul"

Nhóm ma pháp sư Hoàng Kim Ba Tư phát hiện nguyên tố tuôn trào trước tiên lập tức lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, chỉ thấy quanh người bọn họ bùng nổ ánh sáng chỉ chít.

Tất cả ma pháp khí trên người đồng thời kích hoạt.

Từng tâng từng tâng sức mạnh phòng ngự giống như cánh hoa nở rộ trên người ma pháp sư Ba Tư, có người biến mất ngay tại chỗ, có người bay vút lên trời, có người nháy mắt dịch chuyển tới vị trí hậu phương cách đó trăm mét, có người trực tiếp tiến vào cổng dịch chuyển.

Chỉ trong chớp mắt, nhóm ma pháp sư Hoàng Kim Ba Tư đã chạy sạch.

Tiếng mắng chửi của nhóm chiến sĩ Hoàng Kim Ba Tư truyền khắp chiến trường.

'Lũ chuột nhát gan này!"

"Tất cả cẩn thận! Đám ma pháp sư chết tiệt!"

"Trở vê nhất định phải băm chúng ral"

Nhóm chiến sĩ Hoàng Kim cũng bắt đầu chạy trốn, thế nhưng sắc mặt của nhóm tướng lĩnh thì trắng bệch.

Bọn họ không thể trốn, ít nhất thì hiện giờ không thể trốn. Đột nhiên, chiếc nhẫn trên tay ma pháp sư Hoàng Kim Hy Lạp không ngừng lóe sáng, ở gần nhóm tướng lĩnh trung quân Ba Tư ở phía trước xuất hiện từng cánh cổng dịch chuyển màu xanh đen.

Nháy mắt nhìn thấy cổng dịch chuyển, Valhein liền nhớ tới tình cảnh Aristoteles đã dùng cổng dịch chuyển để kéo dài khoảng cách ma pháp để giết chết ma pháp sư Thánh Vực.

Cùng lúc đó, hết ngọn giáo này tới ngọn giáo khác có bốn màu

dài hai mét xuất hiện trước mặt đông đảo nhóm ma pháp sư Hoàng Kim Hy Lạp.

Ma lực màu vàng đất, màu đỏ rực, màu xanh của gió và màu xanh của nước đan xen vào trong ngọn giáo.

Ngay cả Valhein lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy ma pháp này cũng phải trừng mắt thật to, ma pháp này quá nổi danh.

Lấy bốn hệ ma pháp địa hỏa phong thủy kết hợp tạo thành ma pháp sáng tạo bậc Hoàng Kim, là đòn tấn công đơn mục tiêu mạnh nhất của ma pháp Hoàng Kim, khuyết điểm duy nhất chính là phải tiêu hao ma lực gấp sáu lân ma pháp Hoàng Kim bình thường.

Tất cả ngọn giáo bốn nguyên tố bay vào trong cổng dịch chuyển.

Trong cổng dịch chuyển ở gần nhóm tướng lĩnh Ba tư bay ra hết ngọn giáo bốn nguyên tố này tới ngọn giáo bốn nguyên tố khác.

Sắc mặt nhóm tướng lĩnh Ba Tư và chiến sĩ Hoàng Kim Ba Tư thay đổi kịch liệt, bọn họ lập tức dùng hết toàn lực phòng thủ ngọn giáo bốn nguyên tố đang bay thẳng tới trong tầm mắt.

Thế nhưng nháy mắt sau đó, chỉ có ba chiến sĩ Hoàng Kim một lân nữa thay đổi sắc mặt, bọn họ không dùng kỹ năng chiến đấu tấn công ngọn giáo bốn nguyên tố mà mình nhìn thấy, ngược lại xoay mạnh người lại, dùng kỹ năng chiến đấu phòng ngự phía sau lưng của mình.

Valhein trừng to mắt.

Ngoại trừ ba người đó, toàn bộ số chiến sĩ Hoàng Kim Ba Tư còn lại giống như kẻ ngu chống đỡ ngọn giáo bốn nguyên tố không phải bay về phía mình, lại không chút đề phòng ngọn giáo bốn nguyên tố đang bay thẳng tới sau lưng mình.

Phập phập phập...

Chiến sĩ Hoàng Kim lần lượt bị ngọn giáo bốn nguyên tố xuyên thủng qua người hoặc bị đâm trúng.

Không chờ bọn họ kịp phản ứng thì ngọn giáo bốn nguyên tố đã nổ tung.

Âm ầm ầm...

Ngoại trừ chiến sĩ Hoàng Kim có năng lực phòng ngự mạnh mẽ, sau lưng chỉ bị đâm thủng một lỗ to bằng miệng chén, số chiến sĩ Hoàng Kim còn lại bị ngọn giáo bốn nguyên tố đâm trúng đều bị sức mạnh cuồng bạo nổ thành mảnh nhỏ.

Đại quân mười hai vạn chiến lực cao cấp tử vong chín phần.

Ngọn cờ lớn ở trung quân, đã ngã.

"Lui lại!"

Chiến sĩ Hoàng Kim còn sống vừa điên cuồng rống thật to vừa chạy trối chết.

Bước chân của bọn họ có chút lảo đảo, có chút phù phiếm, chạy được vài chục bước mới ổn định lại.

Âm thanh của chiến sĩ Hoàng Kim truyền khắp toàn trường.

Ba cánh quân của Ba Tư, hoàn toàn tan vỡ.

Nhóm ma pháp sư Hoàng Kim Hy Lạp lại một lần nữa không lộ ra biểu tình làm phép.

Chương 680: Phân tích của Valhein

Chương 680: Phân tích của Valhein

Phân tích của Valhein

Valhein vốn muốn theo đại quân xông tới trước, thế nhưng đột nhiên dừng lại.

Không chỉ Valhein, tất cả mọi người ở trung quân Hy Lạp đều từ bỏ xông tới, bắt đầu đứng yên bất động ở tại chỗ.

Không chỉ là vì tổng chỉ huy trung quân phát ra mệnh lệnh trung quân đứng im tại chỗ chờ lệnh.

Càng là vì thế giới này giống như đột nhiên thay đổi.

Ánh mắt của tất cả mọi người giống như biến thành bầu trời đêm, sau đó vô số pháo hoa xinh đẹp nhưng tàn ác nổ rộ trên bầu trời.

Từng luồng ma pháp mạnh mẽ bay vào trong cổng dịch chuyển.

Ma pháp sáng tạo - Vòi Rồng Lưỡi Dao Gió giống như một con rồng khổng lồ dựng đứng trên chiến trường, vòi rồng lưỡi dao gió lớn cỡ vòng tay của mười mấy người, cao như tòa nhà mười tầng, tốc độ di chuyển của ma pháp này thậm chí còn vượt xa tốc độ của chiến sĩ Bạch Ngân khi dốc toàn lực chạy trốn, nó giống như một con thú dữ điên cuồng lao nhanh.

Phàm là những người ở trong phạm vi cách Vòi Rồng Lưỡi Dao

Gió ba mét đều bị ma pháp hút vào bên trong, bị vô số lưỡi dao gió cắt xén.

Ngay cả chiến sĩ Bạch Ngân cũng không kiên trì nổi ba giây.

Chỉ chốc lát sau thì vòi rồng đã biến thành màu đỏ sậm, thịt vụn không ngừng văng ra ngoài, giống như một chiếc cối xay thịt di động, làm nhóm chiến sĩ Ba Tư hoảng sợ tới kêu cha gọi mẹ.

Ma pháp sáng tạo - Đàn Ưng Rực Lửa, là một đội ngũ được tạo thành từ ba mươi ngọn lửa ma ưng, Đàn Ưng Rực Lửa vừa từ trên không trung lao xuống vừa phun ra ngọn lửa xuống bên dưới, thiêu đốt đám người.

Sau khi Đàn Ưng Rực Lửa xet qua, mặt đất để lại những cục than đen hình người.

Ma pháp sáng tạo - Đất Đai Bùng Nổ, chỉ thấy mặt đất trong phạm vi đường kính trăm mét đột nhiên sạt lở, mọi người ở khu vực đó rơi xuống hố sâu bốn, năm mét, sau đó cả cái hố sâu ầm ầm nổ tung.

Đất đá văng tứ tung khắp bầu trời, đồng thời còn xen lẫn đầu, thân mình, tay chân, một ít tròng mắt, răng hoặc ngón tay của binh sĩ Ba tư.

Ánh mắt Valhein đột nhiên sáng ngời nhìn về một hướng.

Chỉ thấy nơi đó xuất hiện một mảng mây màu đỏ, đại khái bao trùm phạm vi đường kính tám mươi mét, mầm lửa li ti giống như giọt mưa từ trên không rơi xuống. Những mầm lửa đó nhỏ tới đáng thương, nhỏ tới mức Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử ở bên dưới đám mây không thèm quan tâm.

Thế nhưng khi mầm lửa bé nhỏ kia rơi lên người bọn chúng, Valhein nhìn thấy một màn quen thuộc.

Ngọn lửa đột nhiên lan ra, dính vào trên người bọn chúng, không ngừng thiêu đốt.

Sau khi mầm lửa rơi xuống, mặt đất nháy mắt hóa thành biển lửa.

Chỉ hai giây sau thì ma pháp biến mất, thế nhưng tất cả chiến sĩ Ba Tư ở trong phạm vi ngọn lửa đều đã bị chết cháy.

Những ngọn lửa này ít nhất phải có ba thiên phú lan tràn, dính liền và thiêu đốt.

"Quả nhiên không thể xem thường ma pháp sư của thế giới." Valhein nghĩ thầm.

Đột nhiên một cụm mây xanh biếc di chuyển qua cổng dịch chuyển.

Ma pháp sáng tạo - Đàn Ong Độc, đám ong đó bay thẳng tới nơi có số lượng người nhiều nhất, không hề dừng lại, gặp người liên bắn ra gai độc rồi rời đi.

Cho dù là chiến sĩ Bạch Ngân có trang bị thần lực và thân lực Bạch Ngân hộ thể cũng không thể nào chống đỡ nổi, một khi bị gai độc bắn trúng sẽ nháy mắt mất đi sức chiến đấu, sau đó trong vài giây bị độc chết.

Ma pháp sáng tạo - Đàn Trăn Dây Leo, chỉ thấy dây leo to bằng bắp đùi chi chít rậm rạp xếp thành hàng uyển chuyển như đàn trăn thời cổ xưa có màu xanh đậm bò tán loạn trên mặt đất, không quản là gặp bao nhiêu người, cứ một người xoắn một cái, làm binh sĩ Ba Tư cho dù có kỹ thuật chiến đấu cao cỡ nào, sức mạnh lớn cỡ nào, phản ứng nhanh cỡ nào cũng khó có thể thoát được cái chết.

Nơi Đàn Trăn Dây Leo đi qua, xác rải khắp nơi trên mặt đất.

Đủ loại ma pháp sáng tạo giống như tai họa giáng xuống chiến

trường, mất đi ma pháp sư và chiến sĩ mạnh mẽ phản công, binh sĩ Ba Tư giống như tiến vào trong Địa Ngục, hơn nữa còn là Địa Ngục trong ngày diệt vong.

Sau khi phóng ra ma pháp sáng tạo vòng thứ nhất, tất cả ma pháp sư bước chân tiến vào trong cổng dịch chuyển.

Lúc này bọn họ đã chuyển tới vị trí vừa mới bị ma pháp càn quét, không còn sót lại bất cứ kẻ địch nào.

Ma pháp sư Hoàng Kim lần thứ hai tụng niệm thần chú.

Valhein lại lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, bởi vì một phần binh sĩ trung quân Ba Tư giống như kẻ ngu sỉ không chỉ tản ra chạy trốn mà lại tụ tập lại một chỗ.

Valhein nhớ tới phản ứng trông rất ngu si của nhóm chiến sĩ Hoàng Kim trước đó.

Hình như có một bàn tay vô hình đang kiểm soát chiến trường. Mà nhóm ma pháp sư Hoàng Kim giống như đã sớm dự tính được, ma pháp sáng tạo phạm vi lớn lần thứ hai rơi vào trong đám chiến sĩ Ba Tư tụ tập dày đặc nhất.

Làm toàn thân Valhein rét run chính là đợt tấn công thứ hai này có tới ba mươi bốn ma pháp Hoàng Kim phạm vi lớn, mà gần đó vừa vặn cũng có ba mươi bốn chiến sĩ Ba Tư tụ tập lại.

Từ xa nhìn lại, nhóm chiến sĩ Ba Tư giống như đang chờ đợi số ma pháp Hoàng Kim kia vậy.

Chương 681: Phân tích của Valhein (2)

Chương 681: Phân tích của Valhein (2)

Phân tích của Valhein (2)

Trong lòng Valhein xuất hiện một suy nghĩ đáng sợ, quay đầu nhìn thoáng qua Eculid vẫn còn nhắm mắt như cũ, sau đó một lần nữa nhìn về phía chiến trường.

Tình cảnh lại càng quái dị hơn xảy ra, nhóm binh sĩ Ba Tư đầu tiên rõ ràng vì tập trung mà bị giết sạch, thế nhưng nhóm chiến sĩ Ba Tư còn lại vẫn cứ tụ tập lại cùng nhau để chạy trốn.

Vô tình ma pháp Hoàng Kim lại một lần nữa rơi xuống đầu bọn họ.

"Chiến sĩ Ba Tư ngu như vậy sao?" Nhóm chiến sĩ Spartar nhìn tới choáng váng.

"Khẳng định là một đám cá không có óc!"

Chỉ vài giây trước, Valhein cũng nghĩ như thế.

Thế nhưng Valhein có thể xác định, vị trí rơi của những ma pháp phạm vi lớn này quá tinh diệu rồi.

Nhẫn trong tay nhóm ma pháp sư Hoàng Kim lần thứ hai lóe sáng, ở phía xa trước mặt một lần nữa xuất hiện cổng dịch chuyển.

Cổng dịch chuyển ở phía xa xuất hiện trên đường chạy trốn

của trung quân Ba Tư.

Lần này cổng dịch chuyển không phân bố ở các nơi mà cứ cách trăm mét lại có một cánh, tạo thành một hình cung trên chiến trường, ngăn cản đường lui của trung quân Ba Tư.

Nhóm ma pháp sư Hoàng Kim lại một lần nữa làm phép vào cổng dịch chuyển.

Từng luồng ma pháp phạm vi lớn khủng khiếp đồng loạt bay ra khỏi cổng dịch chuyển.

Khu vực ma pháp tử vong hình vòng cung xuất hiện trên chiến trường, nhóm binh sĩ trung quân Ba Tư chạy trốn trước tiên đụng phải nó.

Nhóm ma pháp sư Hoàng Kim nhìn thoáng qua cổng dịch chuyển an toàn, nhấc chân bước vào.

Hơn ba mươi vị ma pháp sư Hoàng Kim tiến tới trước, đẩy mạnh phạm vi sử dụng ma pháp phạm vi lớn, không ngừng tiến tới, không ngừng làm phép.

Hơn ba mươi người, bao vây toàn bộ trung quân Ba Tư.

Trước đó, trung quân Ba Tư chỉ là tan vỡ trận hình mà thôi, thế nhưng bây giờ tinh thần của tất cả binh sĩ trung quân đều đã tan vỡ.

Bọn họ giống như con ruồi không đầu chạy tán loạn, nhưng chờ đợi bọn họ chính là mệnh lệnh của đại tướng Miltiades.

"Vây kín!" Hơn ba mươi pháp sư Hoàng Kim ở phía nam, liên quân ở phía bắc, giống như hai bàn tay khổng lồ khép chặt lại.

Chiến sĩ Hoàng Kim Hy Lạp lập tức ra tay toàn lực, ở trước mặt bọn họ, mỗi chiến sĩ Ba Tư kia chỉ tùy ý cho bọn họ chém giết.

Một nhát hoặc hai nhát.

Commodus nhìn mà nhiệt huyết sôi trào.

Castor không ngừng nhìn Valhein.

'Các ngươi cũng ởđi đi."

"Tuân lệnh!"

Tất cả chiến sĩ Spartar giống như một đám ma thú khát máu, xông tới chém giết.

Valhein lắng lặng nhìn chiến trường.

Hai chục nghìn Quân Đoàn Quốc Vương và ba nghìn Quân Đoàn Bất Tử, gần như bị tiêu diệt hoàn toàn.

Phương xa, nhóm ma pháp sư Hoàng Kim Ba Tư và lẻ tẻ vài chiến sĩ Hoàng Kim không ngừng quay đầu nhìn lại, mỗi lần liếc nhìn một cái, căm giận trong lòng bọn họ lại tăng thêm một phần.

Mà hai cánh quân bộ binh hạng nhẹ chạy thoát được cũng thường xuyên quay đầu nhìn lại, mỗi khi liếc nhìn một cái, khủng hoảng trong lòng lại tăng thêm một chút.

Trong đại doanh Ba Tư, nhóm binh tướng chuẩn bị cứu viện gần chạy ra khỏi cổng đại doanh thì ngừng lại, đây buồn bã nhìn đồng bào bị vây công.

Đã không còn kịp nữa rồi.

Người Ba Tư trong đại doanh lặng lẽ nhìn một màn này.

Một người Ba Tư trung niên có mái tóc ngắn màu nâu nắm chặt cốc rượu trong tay, cốc rượu vàng ròng đã bị hắn bóp méo mó thành đồng nát.

Sắc mặt nhóm quản lý cấp cao của đại quân Ba Tư ngồi bên cạnh hắn cũng đen như đáy nôi.

Biểu tình của nhóm ma pháp sư Ba Tư thì không như bọn họ, không có phẫn nộ, không có buồn bã, chỉ có kinh ngạc.

Chiến thuật của ma pháp sư Hy Lạp đã tuyệt vời tới trình độ như thế rồi sao?

Lúc chiến sĩ Ba Tư cuối cùng ngã xuống, trên chiến trường truyền tới tiếng hoan hô rên vang.

Liên quân Hy Lạp điên cuồng gầm rú, rất nhiều người giống như phát điên mà chạy băng băng, nhảy, lăn lộn tới phía trước, dùng tất cả phương pháp để phát tiết tâm tình trong lòng. Vốn tưởng là cuộc chiến phải thua không còn nghi ngờ gì nữa, cứ cho rằng phải đặt cược tính mạng mà chiến đấu, cho rằng mình sẽ bị quân Ba Tư giãm nát dưới chân.

Thế nhưng Hy Lạp đã chiến thắng!

Rất nhiều người hô vang, yên lặng chảy nước mắt.

Còn có vài người bắt đầu thu dọn chiến trường, khiêng xác đồng bào Hy Lạp trở về.

Ba mươi chiến sĩ Spartar quay trở lại.

Vừa đi vừa thảo luận.

"Nhóm bộ binh hạng nhẹ mà Ba Tư chiêu mộ ngu ngốc cũng dễ hiểu, nhưng Quân Đoàn Quốc Vương không đến mức ngu ngốc như thế, cho dù có hoảng sợ cỡ nào cũng không có khả năng tụ lại một chỗ chạy trốn để nhóm ma pháp sư một lưới bắt hết như thế."

"Ta cũng cảm thấy thực kỳ quái, lẽ nào ma pháp sư bên chúng ta sử dụng huyễn thuật phạm vi lớn hoặc là ma pháp khống chế

tinh thần?"

"Không có khả năng, nếu có năng lực đó thì cân chi phải làm cho rắc rối vậy chứ?"

"Val... Urak, ngươi là ma pháp sư, ngươi biết nguyên nhân là gì không?" Castor hỏi.

Nhóm chiến sĩ Spartar tò mò nhìn Valhein.

Chương 682: Ma pháp sư đều là quái vật

Chương 682: Ma pháp sư đều là quái vật

Ma pháp sư đều là quái vật

Valhein xoay người nhìn nhóm ma pháp sư Hoàng Kim đang đứng, chỉ thấy sắc mặt Eculid trắng bệch, áo choàng ma pháp ướt mô hôi, đang được một vị ma pháp sư khác đỡ.

Tất cả chiến sĩ và ma pháp sư ở xung quanh đều dùng ánh mắt tràn đầy kính trọng nhìn về phía Eculid.

Eculid mỉm cười, ánh mắt đảo qua Valhein, gật đầu một cái, sau đó ngồi lên xe ngựa, dưới sự bảo vệ của một lượng lớn chiến sĩ, quay trở về cứ điểm.

"Bởi vì Eculid." Valhein đưa lưng về phía nhóm chiến sĩ Spartar, trả lời.

"Cái gì?" Castor tưởng mình nghe nhầm.

"Các ngươi không nhìn thấy nhưng ta phát hiện có người đã dùng sức mạnh của ma pháp sáng tạo chuyển hóa kết nối tâm linh thành kết nối tâm linh đa trọng. Tất cả ma pháp sư Hoàng Kim mà các ngươi thấy trước đó đều đã được kết nối tâm linh cùng một chỗ. Kết nối tâm linh đa trọng này có hai điểm cốt lõi, điểm cốt lõi thứ nhất chính là ma pháp sư phát ra ma pháp, mà điểm thứ hai chính là Eculid, hắn sẽ quyết định thời điểm và điểm rơi của ma pháp." Valhein nói.

"Không thể nào..." Castor ngẩn người.

Commodus ngơ ngác nhìn chiếc xe ngựa đang dần dần đi xa kia.

"Các ngươi không cảm thấy Ngọn Giáo Bốn Nguyên Tố rất quái lạ à?"

"Ngọn Giáo Bốn Nguyên Tố giết chết chiến sĩ Hoàng Kim là chuyện rất bình thường, nhưng chiến sĩ Hoàng Kim lại không né tránh được Ngọn Giáo Bốn Nguyên Tố thì rất kỳ quái, hơn nữa phần lớn Ngọn Giáo Bốn Nguyên Tố đều giết chết chiến sĩ Hoàng Kim từ phía sau, điều này lại càng kỳ quái hơn nữa. Nếu như các ngươi nghĩ lại thì sẽ hiểu được đó là một quá trình cực kỳ đáng sợ."

"Hiện giờ ta chỉ có thể suy đoán, trước khi nhóm cổng dịch chuyển đầu tiên xuất hiện thì trong đầu Eculid đã suy đoán ra phản ứng tiếp theo của mỗi chiến sĩ Hoàng Kim, nhớ kỹ, là phản ứng của từng chiến sĩ Hoàng Kim trong trung quân."

"Sau đó, Eculid khống chế điểm rơi của tất cả cổng dịch chuyển. Sau khi cổng dịch chuyển xuất hiện, hành động của nhóm chiến sĩ Hoàng Kim kia khẳng định sẽ có thay đổi, mà sau đó Eculid lại một lần nữa suy đoán hành động kế tiếp của tất cả bọn họ."

"Khi lần thứ hai làm ra phán đoán, hắn kiểm soát tất cả ngọn giáo bốn nguyên tố bay vào cổng dịch chuyển."

"Lúc ngọn giáo bốn nguyên tố tiến vào cổng dịch chuyển được phân nửa thì Eculid có thể dựa vào sức mạnh của tất cả ma pháp sư để ảnh hưởng tới góc độ của ngọn giáo bốn nguyên tố, trong nháy mắt đó, Eculid đã tiến hành phán đoán động tác kế tiếp của chiến sĩ Hoàng Kim lần thứ ba."

"Liên tục ba lần phán đoán sẽ giảm mạnh sai sót. Thậm chí ta còn nghi ngờ là trước khi chiến đấu Eculid đã ghi nhớ kỹ tư liệu

về mỗi chiến sĩ Hoàng Kim Ba Tư, bao gồm cả tính cách, yêu thích, cách chiến đấu, lựa chọn ở thời điểm nguy cấp, phản ứng ở hiện trường của bọn họ, tất cả đều nằm trong tính toán. Dựa vào vô số tin tức đó, Eculid sẽ quyết định điểm rơi và góc độ cuối cùng của ngọn giáo bốn nguyên tố."

"Hơn nữa, ngọn giáo bốn nguyên tố nhất định phải phù hợp với một điều kiện, đó chính là xuất hiện ở sau lưng mỗi vị chiến sĩ Hoàng Kim. Thế nhưng vì để tránh chiến sĩ Hoàng Kim ngoài ý muốn xoay người lại thì cần dùng một thứ gì đó hấp dẫn ánh mắt của bọn họ. Đúng, đây cũng chính là điều kiện thứ hai mà ngọn giáo bốn nguyên tố cần phải đáp ứng được, chính là đảm bảo trong tâm mắt mỗi chiến sĩ Hoàng Kim đều có ngọn giáo bốn nguyên tố khác, để bọn họ nghĩ rằng chỉ có mỗi một ngọn giáo bốn nguyên tố hướng về phía mình mà thôi."

"Chỉ có trong tình huống như vậy thì chiến sĩ Hoàng Kim mới có thể đặt lực chú ý vào ngọn giáo bốn nguyên tố trong tâm mắt chứ không chú ý tới ngọn giáo bốn nguyên tố ở phía sau lưng. Đó chính là vì sao chúng ta cảm thấy nhóm chiến sĩ Hoàng Kim kia giống như kẻ ngu si, không hề đoán được ngọn giáo bốn nguyên tố ở sau lưng mình."

"Nói tới thì ta có thể nói dự tính đó chính là, trước khi nhóm ma pháp sư sử dụng cổng dịch chuyển không phải bọn họ đã phóng ra rất nhiều ma pháp phạm vi lớn à? Những ma pháp đó thật ra có tác dụng che chắn tâm mắt, làm nhóm chiến sĩ Hoàng Kim kia không nhìn thấy ngọn giáo bốn nguyên tố."

"Kết quả thì các ngươi cũng nhìn thấy rồi đấy, có một vài chiến sĩ Hoàng Kim khác biệt có lẽ đã cảm nhận được nguy hiểm, có lẽ phát hiện ngọn giáo bốn nguyên tố không phải chân chính hướng về phía mình, sau đó đã nhanh chóng xoay người lại chống đỡ ngọn giáo bốn nguyên tố ở phía sau lưng. Này không thể nói là Eculid có được hay không, mà là Eculid lấy hay là bỏ."

"Lựa chọn lấy và bỏ thứ nhất của Eculid chính là lựa chọn giết chết phần lớn chiến sĩ Hoàng Kim, từ bỏ những chiến sĩ Hoàng Kim cá biệt."

"Lần thứ hai lựa chọn lấy và bỏ của Eculid chính là vì bố cục tiếp theo. Điểm rơi của cổng dịch chuyển không chỉ có liên quan tới ngọn giáo bốn nguyên tố mà còn có liên quan tới ma pháp phạm vi lớn tiếp sau đó. Vì để ma pháp phạm vi lớn tiếp sau đó có thể giết được càng nhiều Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử hơn, hắn đã cho phép những chiến sĩ Hoàng Kim cá biệt kia chạy thoát."

"Kế tiếp, chúng ta nhìn thấy nhóm ma pháp Hoàng Kim phạm vi lớn đầu tiên bay ra khỏi cổng dịch chuyển, giết chết một lượng lớn binh sĩ Ba Tư. Hiện giờ chúng ta nghĩ lại mới hiểu được, mỗi con đường, phương hướng và phạm vi của ma pháp đều đã được tính toán kỹ lưỡng. Mà mục đích tính toán chỉ có một, để càng nhiều Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử tụ tập lại một chỗi"

Chương 683: Ma pháp sư đều là quái vật (2)

Chương 683: Ma pháp sư đều là quái vật (2)

Ma pháp sư đều là quái vật (2)

"Vì tránh né ma pháp phạm vi lớn tấn công, cho dù là binh sĩ Ba Tư thông minh cũng theo bản năng lựa chọn con đường an toàn ở gần nhất, này có nghĩa là rất ít chiến sĩ Ba Tư lựa chọn đường riêng để chạy trốn, do đó đã tụ tập lại một chỗ. Đúng vậy, tụ tập lại một chỗ có lẽ sẽ chết, nhưng nếu không chọn con đường đó, bọn họ cảm thấy mình sẽ chết ngay lập tức.'

"Eculid hiểu rất rõ, trong tình huống đó binh sĩ Ba Tư chỉ biết dựa vào bản năng của con người, ví dụ như vì né tránh tai nạn trước mắt mà quên đi tai nạn tiếp sau đó, ví dụ như mọi người đều đi tới một chỗ thì chứng tỏ nơi đó an toàn. Rất hiển nhiên, bản năng của con người ở trong quá khứ có thể tự cứu lấy mình, nhưng ở thời đại mới này thì đó chính là tự đâm một dao vào mình."

"Làm ta khâm phục chính là, Eculid không chỉ tính toán phản ứng của chiến sĩ Hoàng Kim, không chỉ ảnh hưởng hướng di chuyển của nhóm binh sĩ Ba Tư đầu tiên, mà còn dùng đợt tấn công ma pháp thứ hai một lần nữa ảnh hưởng hướng di chuyển của binh sĩ Ba Tư ở phía sau, làm sát thương của đợt ma pháp thứ ba bảo trì hiệu suất cao nhất. Sau đó không cần Eculid nữa, nhóm ma pháp sư Hoàng Kim trực tiếp dịch chuyển ra phía sau, chặt đứt đường chạy trốn của trung quân Ba Tư rồi nhắm thẳng phía trước mà sử dụng ma pháp phạm vi lớn, càn quét một đường là được."

Ba mươi chiến sĩ Spartar nhìn nhau, vẻ mặt mờ mịt.

Tình cảm nói với bọn họ rằng người tên Valhein này đang nói bậy, nhân loại sao có thể vượt trội đến mức như thế, mức độ tính toán như thế sẽ làm đầu óc nổ tung luôn mất!

Thế nhưng nhớ lại những gì xảy ra trước đó, càng nghĩ lại càng cảm thấy Valhein nói rất có khả năng.

Bởi vì nếu như đại quân Ba Tư thật sự ngu như bọn họ nhìn thấy thì đã không thể càn quét xung quanh Ba Tư, cũng không thể dễ dàng chiếm lấy đảo Euboea như thế.

"Ma pháp sư đều là quái vật à?" Commodus nhìn Valhein, nhỏ giọng lẩm bẩm.

"Thời thế thay đổi rồi..." Castor siết chặt nắm tay.

Những chiến sĩ Spartar khác thì vẫn chưa hiểu gì.

Valhein mỉm cười nói: "Đi thôi, chúng ta về thôi, trận chiến này đủ cho đại quân Ba Tư không dám hành động thiếu suy nghĩ ba ngày rồi. Chỉ khi nào Quân Đoàn Người Khổng Lồ, Quân Đoàn Ma Thú và Quân Đoàn Hạng Nhất tới mới dám một lần nữa tấn công chúng ta."

"Đi thôi! Hôm nay rất có thể ta sẽ thăng cấp lên binh sĩ trưởng." Commodus vui sướng nhếch môi cười. "Ta cảm thấy mình có thể sẽ thành đội trưởng!" Castor lại càng lạc quan hơn.

Nhóm chiến sĩ Spartar còn lại bu môi, bọn họ ít nhất cũng là đội trưởng, thậm chí có cả binh đoàn trưởng.

Valhein câm dao găm Thanh Đồng trong tay, dẫn mọi người đi tới nơi phụ trách ghi chép quân công, để ba mươi người bọn họ tiến vào trận pháp ma pháp phát hiện nói dối, tiến hành báo cáo công trạng sơ bộ.

Sau đó, Valhein đi một chuyến tới chỗ tướng quân Feirste, báo cáo công trạng của mình.

Bởi vì tướng quân Feirste quá bận rộn nên Valhein cũng không làm lỡ thời gian của hắn.

Sau khi báo công trạng xong thì định tới thăm Eculid, kết quả người tới thăm lại quá nhiều, Valhein chỉ đành yên lặng rời đi.

Rất nhanh, mọi người nhận được tin tức từ quan truyền lệnh, hôm nay chỉ có phép các thành bang tổ chức ăn mừng quy mô nhỏ, cấm uống rượu, cấm ồn ào, phải đề phòng địch tập kích.

Thành bang Spartar vừa vặn được xếp trực đêm một đoạn tường thành đêm nay, bởi vì hiện giờ chỉ tiểu đội Spartar do Valhein lãnh đạo nên nhiệm vụ này rơi lên vai bọn họ.

Lúc xế chiều, cả đội ngũ đều đi ngủ để buổi tối có tinh thần.

Ngoại trừ Valhein.

Valhein làm bài tập.

Làm bài tập xong, Valhein chỉ ngủ nửa tiếng, sau đó thức dậy tiếp tục học khắc trập pháp ma pháp.

Trận pháp ma pháp Bạch Ngân phức tạp hơn trận pháp của ma pháp Thanh Đồng, ma pháp sư Bạch Ngân phải tốn hai tiếng mới có thể hoàn thành một trận pháp ma pháp.

Cho dù là ma pháp sư Thánh Vực cực kỳ thành thạo, muốn khắc trận pháp ma pháp Bạch Ngân cũng cần thời gian một tiếng.

Điều này dẫn tới chi phí cho khoảng thời gian học tập trận pháp của ma pháp sư Bạch Ngân rất cao.

Bắt đầu từ khi tiến vào Spartar, mỗi ngày Valhein đều dành ra một tiếng để học tập trận pháp ma pháp Bạch Ngân, sau đó phát

hiện thật sự quá chậm nên lại giảm đi một tiếng thời gian ngủ, mỗi ngày tốn hai tiếng để tập khắc trận pháp.

Nói ra thì ma pháp sư Bạch Ngân cần thời gian hai, ba năm mới có thể nắm giữ được tất cả ma pháp Bạch Ngân cơ sở.

Valhein biết không thể gấp gáp được nên chỉ lựa chọn tiến hành học tập trận pháp thông dụng nhất của ma pháp sư Bạch Ngân.

Bao gồm cả tác động tinh thần, triệu hoán người hâu Thanh Đồng, thuật ngủ mê, thuật nói bằng bụng, thuật leo trèo, thân chú phong tỏa, thuật sụp đổ, hóa đá thành bùn, hóa bùn thành đá, cầu lửa nổ tung, ngọn lửa rắn ma, làn sóng lửa, làn gió đổi hướng, mông lung mờ mịt, thuật bay lượn, băng sương tách ra và mưa tên băng.

Cùng với nhánh ma pháp mà chỉ có cấp bậc Bạch Ngân mới có thể sử dụng.

Ngón tay phóng điện của hệ lôi điện và lưỡi dao sắc bén lơ lửng của hệ kim loại.

Lúc lựa chọn ngón tay phóng điện thì Valhein khá bối rối, bởi vì ma pháp hệ thiểm điện và ma pháp hệ ánh sáng có một đặc điểm tương tự đó chính là trước khi sinh ra rễ cây nguyên tố đơn độc thì uy lực sẽ rất yếu.

Chương 684: Ma pháp sư đều là quái vật (3)

Chương 684: Ma pháp sư đều là quái vật (3)

Ma pháp sư đều là quái vật (3)

Căn cứ theo sách ma pháp ghi chép thì khi không có rễ cây nguyên tố lôi điện, uy lực của ngón tay phóng điện đại khái chỉ tương đương với một lần bị tính điện quẹt trúng, chỉ làm da cảm thấy tê tê mà thôi, cũng có thể dùng để giết ruồi giết muỗi, chứ ngay cả con chó cũng không giết nổi.

Vì thế ngón tay phóng điện được xưng là nỗi sỉ nhục của ma pháp sư Bạch Ngân, một cái tên khác của nó là không bằng chó.

Thế nhưng trong thế giới ma pháp thì tất cả đều có khả năng.

Nếu có ma pháp sư Bạch Ngân muốn chủ tu hệ lôi điện, mỗi ngày điên cuồng sử dụng ngón tay phóng điện, sử dụng hết ma lực thì ngồi thiên khôi phục ma lực, sau đó cứ tiếp tục như thế, kiên trì ba năm sẽ sinh ra được rễ cây nguyên tố lôi mảnh khảnh.

Từ đó trở đi, uy lực của ngón tay phóng điện rốt cuộc sẽ tăng vọt vê chất lượng, uy lực tương đương với ma pháp Thanh Đồng.

Thế nhưng muốn rễ nguyên tố lôi tiếp tục phát triển lớn mạnh hơn thì phải tiếp tục luyện tập, luyện được hai ba năm thì uy lực của ngón tay phóng điện mới đạt tới cấp bậc ma pháp sư Bạch Ngân.

Từ đó về sau ma pháp hệ lôi học được sẽ có được uy lục bình thường, chân chính trở thành ma pháp sư hệ lôi.

Thế nhưng có rất ít ma pháp sư Bạch Ngân muốn dành năm sáu năm thời gian để luyện tập ngón tay phóng điện.

Vì thế ma pháp sư hệ lôi bị người ta đặt cho cái tên là kẻ thích phóng điện.

Ma pháp hệ lôi luyện tập rất khó khăn, chỉ khi nào luyện thành, vào thời điểm đặc biệt sẽ phát huy ra sức mạnh không thể nào tưởng tượng nổi, mấu chốt nhất là ma pháp hệ lôi và ma pháp hệ ánh sáng giống như nhau, một khi đã luyện thành và bắt đầu tiến hành ma pháp sáng tạo thì uy lực có thể phá hủy trời đất.

Ngón tay phóng điện là ma pháp lập tức phóng ra, một khi chỉ tay, tia điện bay vùn vụt.

Valhein biết mình không có nhiều thời gian để phóng điện như thế, sở dĩ chọn học ngón tay phóng điện là vì gửi gắm kỳ vọng vào tế đàn.

Chỉ cần có thể hiến tế ra huyết mạch nguyên tố lôi thì sẽ trực tiếp sinh ra rễ nguyên tố lôi, ma pháp hệ lôi điện của hắn cũng sẽ tiến triển từng bước một.

Hai mươi ma pháp Bạch Ngân này trông có vẻ đơn giản nhưng Valhein học hơn một tháng chỉ nắm giữ được mười cái. Ma pháp sư thật sự quá khó khăn...

Vì thế ngày trực đêm thứ nhất, Valhein đưa mặt nạ ma pháp cho Địa Ngạo Thiên sử dụng, chính mình trốn trong lều vẽ trận pháp ma pháp.

Buổi sáng khi từ lều vải bước ra, Valhein cảm thấy mắt mình sắp mù tới nơi rồi, cả thế giới giống như được tạo thành từ vô số đường cong.

Mấy ngày tiếp theo, viện quân của các thành bang Hy Lạp lục tục kéo tới, toàn bộ cứ điểm Marathon giống như một con rối

chiến tranh khổng lồ, thực lực không ngừng tăng cao.

Ngược lại đại doanh bên Ba Tư thì vẫn rất yên tĩnh, giống như nhóm lão âm sắp nghẹn tới phát hoảng vậy.

Bên Hy Lạp nhận được tình báo, kết cục cuộc chiến đầu tiên ở Marathon chấn động toàn bộ Ba Tư.

Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử bị tiêu diệt hoàn toàn gần như là chuyện trăm năm chưa từng có.

Đại đế Darius rất tức giận, thế mà lại một lần nữa gia tăng số lượng Quân Đoàn Người Khổng Lồ, Quân Đoàn Ma Thú và Quân Đoàn Phi Xà, thậm chí còn phái tới một vị Thuật Sĩ Vận Mệnh Thánh Vực, để tránh Hy Lạp lại phái ra chiến lực quá cao diệt sạch đại quân Ba TƯ.

Trận đầu tiên ở Marathon đánh xong, tất cả mọi người đều nghi ngờ trong vòng ba ngày sau đó đại quân Ba Tư sẽ dốc toàn lực phản công một trận.

Nhưng làm tất cả mọi người không ngờ tới chính là, đại quân Ba Tư thế mà lại yên tĩnh hẳn.

Chỉ không ngừng chuyển binh lực chủ chốt từ đảo Euboea tới đại doanh Ba Tư ở Marathon.

Đại doanh Ba Tư bất động, liên quân Hy Lạp cũng hoàn toàn không có ý tấn công.

Phía sau cứ điểm Marathon chính là Hy Lạp, vì thế không bao giờ thiếu lương thực.

Ba Tư thì khác, đại quân Ba Tư mỗi ngày đều tiêu hao một con số lương thực khổng lồ, kéo dài càng lâu, liên quân Hy Lạp lại càng có lợi.

Trong vòng năm ngày, từng nhóm từng nhóm viện quân và vật tư liên tục không ngừng chuyển tới cứ điểm, người trong cứ điểm cũng ngày càng nhiều hơn, rất nhanh đã vượt hơn năm vạn người.

Dựa theo khuynh hướng gia tăng này, cuối cùng viện quân Hy Lạp sẽ vượt hơn mười vạn người.

Con số này đối với Ba Tư thì chẳng là gì, thế nhưng đối với một thành bang tương đương với một quốc gia Hy Lạp mà nói, liên quân mười vạn người đã là một con số to lớn, trong lịch sử Hy Lạp, cuộc chiến tranh mà quân số của liên quân Hy Lạp vượt hơn mười vạn tổng cộng cũng không quá năm lần.

Thừa dịp năm ngày này, dành ra buổi sáng học bài và làm bài tập, Valhein dùng buổi chiều và buổi tối để học khắc trận pháp ma pháp Bạch Ngân.

Bởi vì khắc trận pháp ma pháp cũng tương đương với học tập ma pháp, vì thế ma lực của Valhein gia tăng nhanh chóng.

Chạng vạng ngày thứ năm, Eculid phái người đưa tới một cái hộp gỗ nhỏ rất tinh xảo.

Valhein mở ra xem thì thấy là Đá Thần Tích Thanh Đồng.

Chương 685: Dự cảm không tốt

Chương 685: Dự cảm không tốt

Dự cảm không tốt

Valhein quay trở lại phòng của mình, sử dụng lồng phong tỏa, gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, hít sâu một hơi rồi tiến vào trong không gian phế tích.

"Huyết mạch nguyên tố ánh sáng! Huyết mạch nguyên tố ánh sáng! Huyết mạch nguyên tố ánh sáng..."

Valhein vừa lẩm bẩm vừa đặt Đá Thần Tích vào giữa di hài thú một sừng, sau đó đặt di hài lên trên tế đàn.

Một vòng, hai vòng, ba vòng, bốn vòng.

Ánh sáng trắng phóng lên cao, vương miện huyết mạch xuất hiện ở giữa không trung.

Valhein ngất.

Theo lý mà nói vương miện huyết mạch nguyên tố ánh sáng sẽ có màu trắng sữa bò hoặc là màu trắng tinh thần thánh huy hoàng, nhưng vì sao cái vương miện huyết mạch này lại đỏ như máu thế kia?

Mắt hắn có vấn đề à?

Trừng mắt nhìn lại, không sai, chớp chớp mắt, vẫn là như thế.

Lại dụi dụi mắt.

Vẫn giống như cũ!

Vương miện huyết mạch có màu đỏ như máu, viên đá quý đỏ ngỏm ở chính giữa vương miện tỏa ra hơi thở tà dị.

Valhein hít sâu một hơi, cẩn thận quan sát vương miện.

Cả người suýt chút nữa lảo đảo ngã nhào.

Vương miện huyết mạch ma quỷ tướng quân.

"Ai trộm mất vương miện huyết mạch nguyên tố ánh sáng của ta rồi!"

"Ta dùng thú một sừng thần thánh thuần khiết để hiến tế, lại đưa cho ta huyết mạch ma quỷ?"

Valhein lớn tiếng rít gào ở trong lòng.

Lúc này Valhein rất muốn đá tế đàn một cú, để nó đổi lại cho mình huyết mạch nguyên tố ánh sáng.

Huyết mạch nguyên tố ánh sáng không chỉ rất hiếm mà mấu chốt là sức mạnh này rất mạnh, một khi có được nó thì sau này khả năng bảo vệ tính mạng của hắn sẽ càng gia tăng hơn nữa. Trúng độc? Tinh lọc một chút là tốt rồi.

BỊ thương? Chữa trị một chút là được.

Sắp chết? Thử dùng ánh sáng rực rỡ cứu chữa.

Chiến sĩ huyết mạch nguyên tố ánh sáng chính là ác mộng của tất cả kẻ địch, căn bản không thể nào giết chết được.

Ma pháp sư nguyên tố ánh sáng thì cơ bản là tương đương với hai hệ lớn là ma pháp sư và thầy tế tư, cũng là một đối thủ rất khó dây dưa.

Trong tay ma pháp sư, nguyên tố ánh sáng phối hợp với nguyên tố khác tiến hành ma pháp sáng tạo có thể sẽ tạo thành một ma pháp mạnh mẽ.

Aristoteles chính là ví dụ tốt nhất, chỉ dùng một ma pháp thôi đã giết chết ma pháp sư Thánh Vực cùng cấp hệt như cắt rau vậy.

Huyết mạch ma quỷ cũng rất tốt, nhưng so với huyết mạch nguyên tố ánh sáng thì kém một chút.

Ưu điểm duy nhất của huyết mạch ma quỷ chính là có thể cùng nguyên tố hỏa tạo thành sức mạnh ma pháp tiến hóa, để tất cả ma pháp hệ hỏa tiến hóa thành lửa địa ngục.

Lửa địa ngục có thể gia tăng thiên phú hệ bóng tối, tạo thành hai tầng thiên phú cộng dồn, lực hóa hoại vượt xa ngọn lửa thiên giới, nhưng tốc độ của lửa thiên giới nhanh hơn, mấu chốt là đẹp.

Ngọn lửa địa ngục đen như mực vừa nhìn đã biết là sức mạnh đặc trưng của ma pháp sư tà ác, chính mình chính là ma pháp sư Truyền Kỳ trong tương lai, sao lại có thể nắm giữ một thứ tà ác như thế chứ?

Một ma pháp sư toàn thân bùng lên ngọn lửa màu đen, một ma pháp sư quanh người là ngọn lửa thiên giới trắng tinh thuần khiết, không cần nghĩ cũng biết mọi người sẽ cảm thấy người sau đáng tin hơn.

Ma quỷ là gì?

Là một trong những sinh linh hung tàn nhất giả dối nhất thế giới, chúng am hiểu huyễn thuật, lừa gạt và ma pháp hắc ám, chúng đùa giỡn linh hồn và lòng người, là sự tồn tại mà ngay cả Thần Linh cũng phải đau đầu.

Địa Ngục là nơi nào? Đó là nơi lưu vong của Tội Thần và Cựu Thần.

"Valhein ta cho dù chết cũng không thể làm bạn với ma quỷ! Trái tim ta hướng về ánh sáng!"

Valhein đưa tay chạm vào vương miện huyết mạch ma quỷ trên tế đàn.

Tới thì cũng tới rồi, không thể lãng phí.

Valhein rời khỏi không gian phế tích, ngồi thiên thật sâu để hấp thu sức mạnh huyết mạch ma quỷ.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy mắt to trừng mắt nhỏ, sau đó không ngừng cúi đầu quan sát cơ thể mình.

Hơi thở của bọn họ không ngừng tăng lên.

Cuối cùng Địa Ngạo Thiên đột phá cấp Hắc Thiết, thăng lên cấp Thanh Đồng.

Vương Đại Chùy trừng to mắt nói: "Ta có cảm giác chỉ cần bệ hạ thăng cấp lên Bạch Ngân thì ra cũng có thể thăng lên Bạch Ngân. Ta bây giờ còn là cấp Thanh Đồng chẳng qua là vì bị bệ hạ kéo chân lại mà thôi... ơ? Bệ hạ thăng cấp lên Bạch Ngân rồi."

Hai người nhìn về phía Valhein, hơi thở của Valhein tăng vọt, đã thăng cấp lên ma pháp sư Bạch Ngân.

Địa Ngạo Thiên quay đầu lại nhìn chằm chằm Vương Đại Chùy.

Vương Đại Chùy cũng trừng mắt nhìn lại.

Vương Đại Chùy vẫn còn là cấp bậc Thanh Đồng, không thăng cấp lên Bạch Ngân.

Tình cảnh cực kỳ xấu hổ.

"Khụ khụ... ý của ta là, chờ bệ hạ ổn định ở cấp Bạch Ngân rồi

thì ta mới có thể thăng cấp lên Bạch Ngân, ta không thể cướp danh tiếng của bệ hạ được. Có điêu ta thế mà đã có huyết mạch ma quỷ rồi. Huyết mạch này bị huyết mạch Người Khổng Lồ trong cơ thể ta áp chế một chút, tác dụng đối với ta không lớn, nhưng đối với ngươi thì tác dụng lại khá lớn đấy nhỉ. Ngươi bây giờ hẳn là đã nắm giữ lửa địa ngục rồi đúng không?" Vương Đại Chùy lập tức đổi chủ đề nói.

Địa Ngạo Thiên có chút sửng sốt, búng tay một cái, chỉ thấy đầu ngón tay xuất hiện một ngọn lửa mỏng manh màu đen.

Địa Ngạo Thiên chậm rãi há to mồm, đây là sức mạnh mà ngay cả khi còn sống hắn cũng không thể có được.

Chương 686: Dự cảm không tốt (2)

Chương 686: Dự cảm không tốt (2)

Dự cảm không tốt (2)

Lửa địa ngục đó, đây chính là sức mạnh ngọn lửa cao cấp có thể sánh ngang với lửa thiên giới, là sức mạnh mà chỉ có sinh linh cấp bậc cao mới có thể có được, hắn đây chỉ là thần lùn lửa, thế mà lại được coi là sinh linh cấp bậc cao rồi sao?

Cho dù là ma quỷ, trừ phi có được huyết mạch bán thần, bằng không thì phải đạt tới cấp bậc Hoàng Kim mới có thể tự do khống chế lửa địa ngục.

Không quản là người sở hữu lửa địa ngục hay lửa thiên giới, ở thời cổ đại đều có một cách gọi là sinh linh Hoàng Kim, long tộc chính là sinh linh Hoàng Kim.

Địa Ngạo Thiên quay sang quỳ trước mặt Valhein, cộp cộp cộp dập đầu ba cái, nện mặt đất lõm thành một cái hố.

"Thành thật thật đấy, đổi lại là ta, ít nhất cũng phải chờ bệ hạ tỉnh lại rồi mới dập đầu, ngu ngốc." Vương Đại Chùy lắc đầu.

Valhein hấp thu sức mạnh huyết mạch ma quỷ xong thì đi tới tháp ma pháp.

Vương miện bốn hệ địa hỏa phong thủy vẫn nối liền một chỗ như cũ, trở thành bốn góc của hình vuông.

Mà vương miện nguyên tố địa tướng quân thì vẫn nối liền với

vương miện người khổng lồ tướng quân, nhưng hiện giờ ở bên cạnh vương miện nguyên tố hỏa tướng quân đã tăng thêm một cái vương miện ma quỷ tướng quân, hơn nữa giữa hai vương miện còn có một tia sáng mỏng nối liền.

"Xem ra đã tạo thành ma pháp hệ hỏa tiến hóa, từ nay về sau khoảng cách làm phép ma pháp hệ hỏa của mình sẽ gia tăng lên gấp bội, ngọn lửa cũng hoàn toàn chuyển hóa thành lửa địa ngục. Đáng tiếc hiện giờ không tiện thử nghiệm, chờ ngày mai lên chiến trường, dùng đại quân Ba Tư thử xem."

Valhein nhìn vương miện huyết mạch ma quỷ mà đờ ra.

"Aiz, mình vẫn yêu thích lửa thiên giới hơn. Tế đàn này giở trò quỷ gì vậy chứ, thú một sừng đại diện cho thần thánh thuần khiết sao lại có thể cho ra huyết mạch ma quỷ chứ? Cho dù không thể cho mình huyết mạch nguyên tố ánh sáng thì cũng có thể cho mình huyết mạch nguyên tố lôi điện mà, ma pháp lôi điện của thú một sừng cũng rất nổi danh."

Valhein nghi hoặc khó hiểu, nhưng chuyện cũng đã tới nước này rồi, còn có thể làm sao đây? Miễn cưỡng tiếp nhận vậy, dù sao thì thơm vẫn hơn không thơm.

Ánh mắt tập trung vào huyết mạch ma quỷ, thấy rõ sức mạnh mà huyết mạch ma quỷ tướng quân mang tới cho mình.

"Huyết mạch ma quỷ cũng có một vài thứ..." Cơ bản nhất là huyết mạch có khả năng thân thiện với ma quỷ, đáng tiếc cái này đã có mất rồi, hai tầng thân thiện thì sức mạnh sẽ mạnh mẽ hơn một chút, cao lắm là tăng mạnh uy lực của một vài loại huyễn thuật, ma pháp lừa gạt, nhưng vẫn có chút lãng phí.

Thứ chân chính làm Valhein muốn có chính là thiên phú kèm theo của huyết mạch ma quỷ tướng quân.

Ánh mắt phá huyễn thuật.

Không quản là đối với ma pháp sư hay chiến sĩ thì đây chính là thiên phú sức mạnh mà bọn họ tha thiết ước mơ.

Nếu như bây giờ gặp phải kết giới ma pháp của Trụ Babylon thì chỉ cần liếc mắt là thấy được vị trí của Trụ Babylon, căn bản không cần chờ Eculid tính toán cả nửa ngày nữa.

Sở dĩ ánh mắt phá huyễn thuật lại có chữ phá chính vì nó không chỉ nhìn thấu huyễn thuật mà thôi, mà còn có thể miễn dịch sức ảnh hưởng của huyễn thuật đối với mình.

Huyễn thuật chỉ là môi giới, phải thừa nhận các loại sức mạnh rất lớn, có thể dễ dàng giết người.

Nhưng miễn dịch huyễn thuật tức là vật thừa nhận những sức mạnh đó không tôn tại, cũng không thể tổn hại mình.

Có điều, ánh mắt phá huyễn thuật cũng bị cấp bậc ảnh hưởng, hiện giờ có thể phá được huyễn thuật cấp bậc Thánh Vực, thậm chí cũng có thể nhìn thấu huyễn thuật của Truyền Kỳ bình thường, nếu như gặp phải huyễn thuật Truyền Kỳ mạnh mẽ thật sự, ví dụ như huyễn thuật ma quỷ Truyền Kỳ thì vẫn không có cách nào phá được.

Nhưng huyễn thuật Truyền Kỳ của nhân loại bình thường thì căn bản không thể nào gạt đước ánh mắt phá huyễn thuật.

'coi như cũng tạm...

Valhein vẫn cảm thấy không đủ thơm.

Valhein nhìn chằm chằm vương miện ma quỷ một hồi lâu, tuy thâm nói với chính mình là huyết mạch này kỳ thực không tệ nhưng thật sự thì chênh lệch quá lớn, đã lệch một trăm tám mươi độ rồi, sao không lệch luôn ba trăm sáu mươi độ đi?

Không cam lòng mà.

"Không đúng, ta có dự cảm không ổn, chẳng lẽ thú một sừng có vấn đề? Sẽ không lệch thành ngựa ác mộng Địa Ngục chứ? Ngựa ác mộng cũng không tệ, nhưng so với thú một sừng thì kém quá xa! Không được, để tránh đêm dài lắm mộng, mình phải mau chóng triệu hoán ra xem thử mới được.

Ánh mắt Valhein rơi vào trên Cây Ma Lực.

Cây Ma Lực vốn cao hơn ba mét lúc này đã cao tới bốn mét mốt. Cành cây của Cây La Lực cũng đạt tới mười lăm cành, lá Cây Ma Lực đã đạt tới một trăm bốn mươi ba chiếc, có thể khắc được một trăm bốn mươi ba ma pháp, số lượng này vượt xa số lượng ma pháp mà Valhein có thể nắm giữ hiện giờ.

Số lượng này đối với ma pháp sư Bạch Ngân mà nói là rất nhiều, nhưng đối với các bậc thây ma pháp sư Hoàng Kim thì quá ít, vẫn chưa đủ.

Tháp ma pháp cũng mở rộng thành bốn tầng, hơi thở ma lực trong cả tòa tháp ngày càng nông đậm hơn, cảm nhận cũng càng mạnh mẽ hơn.

"Trước tiên mình sẽ khắc thuật triệu hoán người hâu Thanh Đồng!"

Valhein thâm nghĩ, sau đó đặc biệt luyện tập ma pháp triệu hoán người hầu Thanh Đồng hai tiếng đồng hồ rồi mới tiến vào tháp ma pháp khắc trận pháp lên lá cây.

Toàn bộ quá trình dùng đúng năm mươi phút, là lân khắc trận pháp ma pháp chậm nhất.

Chương 687: Valhein Bạch Ngân

Chương 687: Valhein Bạch Ngân

Valhein Bạch Ngân

Valhein nhìn chằm chằm trận pháp triệu hoán người hâu Thanh Đồng trên lá Cây Ma Lực, lắc nhẹ đầu.

Dưới đáy trận pháp ma pháp không có dấu vết màu xanh nhạt, có nghĩa là trận pháp ma pháp của Valhein vẫn chưa hoàn mỹ, chưa đạt được tới cấp bậc Thánh Vực. Kế tiếp chỉ có thể không ngừng luyện tập ma pháp này để hoàn thiện trận pháp ma pháp.

Hoàn thành thắng được hoàn mỹ.

Cấp bậc càng cao thì lúc ban đầu lại càng khó đạt được trận pháp ma pháp hoàn mỹ.

Giống như trận pháp ma pháp Truyền Kỳ, lân đầu tiên khắc thì cơ bản phải tốn gân một tháng thời gian mới có thể chậm rãi khắc mới được.

Sau khi rời khỏi trận pháp ma pháp thì lấy di hài thú một sừng ra cho trận pháp hấp thu, sau đó bắt đầu triệu hoán.

"Thuật triệu hoán người hầu Thanh Đồng!"

Sau khi làm phép xong, Valhein sửng sốt cả người.

Một sinh linh cao to toàn thân hừng hực ngọn lửa màu đen xuất hiện trong phòng.

Đó là một sinh linh đen nhánh có ngoại hình giống loài ngựa nhưng lại càng cao lớn cường tráng hơn, thân dài hơn bốn mét, vai cao gần hai mét rưỡi, đầu cao hơn ba mét, đứng trong phòng thế mà cần phải cúi đầu.

Nếu nó không cúi đầu thì cái sừng xoắn ốc màu đen bị ngọn lửa màu đen quấn quanh kia rất có thể sẽ đâm thủng nóc nhà mất.

Nếu như không nhìn tới màu sắc và lửa địa ngục khắp người nó thì ngoại hình của nó giống thú một sừng như đúc, cũng giống như ngựa, chỉ là có thêm cái sừng và cao lớn uy phong, ánh mắt rất trong suốt.

Thế nhưng toàn thân con ngựa này đen kịt.

Lửa địa ngục quanh người cũng có màu đen, da lông đen, bốn vó đen, sừng cũng đen.

Toàn thân đen bóng, oai hùng hơn so với bất cứ con ngựa chiến nào trên thế giới này, cho dù là thú cưỡi của Truyền Kỳ hoặc thậm chí là Anh Hùng cũng không mạnh mẽ uy phong bằng con thú một sừng màu đen này, thậm chí cũng không đẹp bằng nó.

Nó giống như được điêu khắc từ kim cương đen vậy, mỗi cọng lông đều đen bóng trong suốt, giống như kiệt tác của Thần Linh.

Thế nhưng vì sao thú một sừng tượng trưng cho thần thánh và thuần khiết lại biến thành thú một sừng màu đen chứ? Thú một sừng màu đen cúi đầu, dùng đầu mình cọ nhẹ vào vai Valhein, đặc biệt thân thiết, giống như trẻ con đang làm nũng với cha mẹ vậy.

Thế nhưng, Valhein không thích chút nào.

Ôm sai đứa nhỏ rồi đi?

Không phải là mình khắc trận pháp ma pháp sai rồi chứ?

Không phải là mình đọc sai thân chú chứ?

Có phải ánh mắt phá huyễn thuật đã làm hư mắt mình rồi không?

Valhein nhìn về phía Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Hai bọn hắn đang đứng dưới bụng ngựa, ngẩng đầu nhìn thú một sừng màu đen giống như một ngọn núi nhỏ.

Hai thần lùn nhỏ run lẩy bẩy, Hắc Ma Dương thì trực tiếp quỳ dưới đất.

"Đây là... thú một sừng Địa Ngục, bệ hạ, tâm của ngài phải đen tới mức độ nào mới có thể làm thú một sừng thuần trắng triệu hoán thành thú một sừng Địa Ngục vậy chứ... lẽ nào ta theo nhầm người mất rồi... Vương Đại Chùy tự lẩm bẩm, nói xong lời cuối cùng thì đột nhiên ngậm miệng.

"Thú một sừng Địa Ngục?" Valhein lắng lặng nhìn thú một sừng toàn thân bốc lửa cực ngầu này.

Thật là đẹp quá, thậm chí so với thú một sừng thuần trắng còn đẹp hơn.

Chỉ là màu sắc không khớp mà thôi.

Vương Đại Chùy vội nói: "Đúng vậy, là thú một sừng rất hiếm thấy trong truyền thuyết. Xem ra di hài thú một sừng kia của ngài có huyết mạch Địa Ngục, vì thế dẫn tới di hài kia biến thành di hài Kỳ Tích chứ không phải di hài Thần Tích. Thế nhưng ngài sử dụng Đá Thần Tích cưỡng chế nâng cao sức mạnh của nó, làm nó hoàn chỉnh được sức mạnh huyết mạch. Ta nghi ngờ là Đá Thần Tích mà ngài có được cũng có thiên hướng nghiêng về sức mạnh Địa Ngục, lệch đi một chút như thế liên xuất hiện một con thú một sừng Địa Ngục."

"Thú một sừng Địa Ngục có thực lực thế nào?"

Valhein thở dài, đưa tay sờ sờ cổ thú một sừng Địa Ngục.

Còn có thể thế nào đây? Dù sao cũng là do mình gọi tới, cũng đâu thể nào ném đi?

Trước tiên cứ giữ lại, chờ đến khi tìm được di hài Phong Hậu rồi không triệu hoán nó nữa là được.

Vương Đại Chùy lộ ra vẻ mặt xấu hổ nói: "Số lượng thú một sừng Địa Ngục quá ít, ta cũng không rõ thực lực của chúng, nhưng chúng nó có một danh hiệu, gọi là thú cưỡi của Ma Thần. Không phải Thần Linh trong Địa Ngục thì không có tư cách cưỡi chúng nó. Về phần thực lực... ta sợ là vì lệch nên nó chỉ có thể làm thú cưỡi, năng lực chiến đấu thì chưa chắc. Đương nhiên, hiện giờ không thể kết luận, vẫn phải ra chiến trường kiểm tra một chút. Có điêu cho dù nó lệch lạc thì vẫn có thể một chân sút bay ta đi, dù sao thì nó vừa ra đời đã đột phá hạn chế, thăng lên cấp Bạch Ngân."

"Nó và thú một sừng khác nhau chỗ nào?" Valhein phát hiện lửa địa ngục được khống chế rất tốt, giống như không có độ ấm vậy, hơn nữa da lông trên người con ngựa này rất nhẫn nhụi, trơn mướt như nước, sờ tới sờ lui rất thoải mái, vì thế nhịn không được sờ vài cái.

Tuốt ngựa.

Từ mũi thú một sừng Địa Ngục phun ra hai ngọn lửa nhỏ, híp mắt, thoải mái hưởng thụ.

"Thú một sừng Địa Ngục khẳng định có được khả năng của thú một sừng, ví dụ như miễn dịch khống chế tinh thần, có điều xem dáng vẻ của nó thì không có cách nào sử dụng ma pháp hệ ánh sáng, có lẽ cũng không thể sử dụng ma pháp hệ lôi điện, chỉ có thể

sử dụng ma pháp hệ hỏa. Có điều nó có thể sử dụng lửa địa ngục, luận về sát thương thì hẳn là mạnh hơn thú một sừng bình thường một chút. Giống như ta có thể nâng cấp thành Vua Sơn Khâu, Địa Ngạo Thiên có thể tự bạo, nó cũng có năng lực mạnh mẽ như thế. Có điều... nó sẽ không thể nói chuyện." Vương Đại Chùy nói.

Chương 688: Valhein Bạch Ngân (2)

Chương 688: Valhein Bạch Ngân (2)

Valhein Bạch Ngân (2)

"Đến, nói hai câu cảm tưởng thử coi." Valhein nhìn thú một sừng Địa Ngục nói.

"Hí?" Trong đôi mắt to đen láy của thú một sừng Địa Ngục tràn đầy nghi hoặc.

Valhein nói với Vương Đại Chùy: "Quả thực không thể nói chuyện. Quên đi, không nghĩ ngợi nhiều nữa, để ngày mai lên chiến trưởng xem thử thực lực của nó. Nó lớn quá, gác đêm cũng không cân nó. Tạm biệt."

Valhein nói xong thì vung tay lên xua tan thú một sừng Địa Ngục.

"Mặt khác, sau này bớt nói mấy lời kỳ quái đi nhé, cái gì mà theo nhầm người hả?" Valhein đá một cú vào mông Vương Đại Chùy.

"Bệ hạ dạy chí phải." Vương Đại Chùy cười hì hì nói.

Valhein không để ý tới Vương Đại Chùy, bắt đầu tiếp tục học ma pháp Bạch Ngân.

"Lần đầu tiên khắc trận pháp ma pháp mặc dù không ảnh hưởng tới hiệu quả cuối cùng, thế nhưng vẽ càng tốt thì uy lực ma pháp lúc ban đầu lại càng lớn, mình sẽ phải chiến đấu trong

khoảng thời gian ngắn trong tương lai, không thể gấp gáp khắc trận pháp ma pháp được, ít nhất phải đạt tới tiêu chuẩn trên trung bình. Tham thì thâm, đêm nay lại vẽ thêm hai trận pháp rồi hãy ngủ. Trước tiên nên vẽ cái nào đây nhỉ?"

"Rất hiển nhiên ma pháp hệ hỏa trở thành ma pháp tiến hóa, học tập ma pháp mệ hỏa Bạch Ngân sẽ có tác dụng lớn nhất. Hơn nữa sau khi có được ma pháp hệ hỏa rồi, mình có thể không cần dùng ma pháp khác nữa, thành công che giấu được thân phận của mình. Cho dù nhóm bạn học nhìn thấy mình cũng không thể nào tưởng tượng được trong một khoảng thời gian ngắn mà mình có thể có được hai loại ma pháp nguyên tố tiến hóa. Tính toán thời gian thì bọn họ cũng nên tới rồi..."

"Có điều, cụ thể mình nên học hai loại ma pháp hệ hỏa nào đây?"

"Cầu lửa nổ tung ưu tiên trình độ khá cao, khoảng cách bay khá xa, phạm vi rộng, cú nổ có uy lực rất lớn, ngoại trừ tốc độ hơi chậm thì không có khuyết điểm, nhưng mình có các loại thiên phú, tuyệt đối sẽ nhanh hơn thuật hỏa cầu của ma pháp sư bình thường, hơn nữa đây là chiến trường hỗn loạn, tốc độ chậm cũng không thành vấn đề."

"Ngọn lửa rắn ma cũng có độ ưu tiên cao, ma pháp sư Bạch Ngân bình thường chỉ có thể triệu hoán ba ngọn lửa rắn ma, nhưng cấp bậc nâng cao, thiên phú gia tăng, huyết mạch nguyên tố hỏa, huyết mạch ma quỷ cũng có thể gia tăng số lượng ngọn lửa rắn ma, hiện giờ chỉ sợ mình có thể triệu hoán được mấy chục ngọn lửa rắn ma rồi. Ừm, xem ra đây là ma pháp nên chọn."

"Làn sóng lửa rất mạnh, tâng tầng lớp lớp ngọn lửa thiêu đốt phía trước, trong chiến đấu quy mô lớn thì quả thực là vũ khí lợi hại. Khuyết điểm của làn sóng lửa chính là khá thấp, chiến sĩ Hắc Thiết cũng có thể nhảy qua, hơn nữa còn tiêu hao ma lực quá lớn, làn sóng lửa của mình có lẽ sẽ mạnh hơn một chút, nhưng ma lực

tiêu hao chính là một vấn đề lớn."

"Áo choàng lửa thuộc về ma pháp phòng ngự, sức mạnh then chốt là phòng ngự, nhưng lại có thể đốt phỏng kẻ địch trong phạm vi hai mét. Đối với ma pháp sư thì năng lực này không có quá nhiều tác dụng, nhưng đối với chiến sĩ thì chính là thần khí. Nhưng áo choàng lửa này chỉ có thể làm phép sử dụng cho chính mình, chỉ trong hoàn cảnh đặc biệt mới có thể phát huy công dụng."

"Máu cuồng hóa, lợi dụng sức mạnh của ngọn lửa để kích thích chiến sĩ, trong khoảng thời gian ngắn gia tăng sức mạnh, không thích hợp dùng cho mình. Chờ sau này học rồi thì có thể dùng cho Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, sau khi thời gian cuồng hóa kết thúc thì sẽ bị suy yếu một khoảng thời gian, xua tan đi triệu hoán lại thì có thể tạo thành cuồng hóa vô hạn."

"Thuật quang diễm, từ trên trời giáng xuống ngọn lửa sáng chói, có hiệu quả làm mù mắt, tốc độ rất nhanh, khoảng cách xa, chỉ là uy lực quá nhỏ. Nếu như có huyết mạch nguyên tố ánh sáng, ngọn lửa của mình thăng cấp lên thành lửa thiên giới thì uy lực của thuật quang diễm cũng sẽ tăng mạnh, đáng tiếc, đáng tiếc lửa địa ngục là màu đen, hiệu quả gây mù bình thường, hiệu quả duy nhất của thuật quang diễm là tốc độ nhanh, để vào danh sách xem xét sau.

"Xem ra thì hai ma pháp mình nên chọn hôm nay là cầu lửa nổ tung và ngọn lửa rắn ma. Ngày mai học máu cuồng hóa, sau khi thú một sừng Địa Ngục ra sân thì mình sẽ cho nó một phép máu cuông hóa, hoàn mỹ."

Nghĩ tới chính mình đã thăng cấp lên ma pháp sư Bạch Ngân, Valhein thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Từ nay về sau mình rốt cuộc cũng là ma pháp sư trung cấp rồi, đã có đủ năng lực tự vệ.

Chỉ cần tăng lên một bước, thăng cấp lên Hoàng Kim thì lại có thể thả lỏng thêm một chút, không cần lo lắng bị tính kế nữa.

Không còn là ma pháp sư không có thế lực bảo vệ thì sẽ chết nữa rồi, mình cũng có đủ năng lực tự vệ mạnh mẽ.

"Cần phải gom tiền rồi. Địa Ngạo Thiên đã thăng lên Thanh Đồng, tức là hắn có thể sử dụng ma pháp khí Bạch Ngân, nhẫn thuật hỏa cầu đa trọng còn chưa bắt đầu sử dụng đã lỗi thời, kế tiếp có lẽ hắn sẽ đi theo hướng cầu lửa nổ tung đa trọng hoặc ngọn lửa rắn ma đa trọng.

"Chờ thăng cấp lên Hoàng Kim, mình cần ít nhất là mười ma pháp khí Thánh Vực, một cái trung bình trăm nghìn đồng vàng đại bàng, như vậy ít nhất cần có một triệu đồng vàng đại bàng.... Valhein thở dài, chăm chú học trận pháp ma pháp cầu lửa nổ tung và ngọn lửa rắn ma.

Tờ mờ sáng, Valhein khắp hai trận pháp ma pháp lên lá Cây Ma Lực, sau đó mờ mịt thiếp ngủ.

Tiếng kèn vang rên.

Valhein giật mình tỉnh giấc, từ trên giường ngồi dậy.

Vương Đại Chùy thận trọng nói: "Bệ hạ, trước đó có người gõ cửa, bọn ta nhỏ giọng nói rằng ngài đang ngủ, bọn họ nói mình ra chiến trường trước."

Chương 689: Quân Đoàn Người Khổng Lồ

Chương 689: Quân Đoàn Người Khổng Lồ

Quân Đoàn Người Khổng Lồ

Valhein khẽ nhíu mày một cái, nhưng thấy sự cẩn thận trong mắt Vương Đại Chùy thì đè xuống không nói mấy câu như tại sao lại không đánh thức ta, dù sao thì không quản là nhóm Commodus hay Vương Đại Chùy thì đều vì muốn tốt cho mình.

Valhein hít sâu một hơi, bình ổn tâm tình, gật nhẹ đầu nói: "Bây giờ ta sẽ đi ra ngoài."

Nói xong thì Valhein xua tan Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên, bước nhanh ra khỏi phòng.

Ánh sáng mặt trời chiếu sáng cứ điểm, mùi tanh hôi nhàn nhạt và mùi thối rữa quanh quẩn trong mũi.

Valhein nhìn một vòng toàn trường, phát hiện có rất nhiều binh sĩ lui tới, vẻ mặt mỗi người đều rất nặng nề.

Valhein câm dao găm Thanh Đồng trong tay, nhanh chóng thông qua kiểm tra, đi tới cửa bắc.

Chỉ thấy trên đồng bằng Marathon phía trước, hai bên đã bắt đầu đại chiến lần thứ hai.

Ma pháp bay lượn, tên bay đầy trời, tiếng kêu giết vang rền, vũ khí lóe sáng.

Lia mắt nhìn tối, trong đại quân Ba tư, bộ binh hạng nhẹ và quân chính quy ở chung một chỗ, ba cánh quân không hề tách ra, đội hình hoàn toàn khác với trận lần trước.

Mà ở phía sau ba cánh quân còn có bốn chi quân đoàn làm mỗi người Hy Lạp phải run SỢ.

Một chi Quân Đoàn Người Khổng Lồ, một chỉ Quân Đoàn Phi Xà, một chi Quân Đoàn Ma Thú, một chi Quân Đoàn Chiến Tượng.

Số lượng của bốn chi quân đoàn này không nhiều, nhưng giống như bốn ngọn núi lớn, đè ép tới mức làm rất nhiều người Hy Lạp thở không nổi.

Trong Quân Đoàn Phi Xà, hơn hai trăm con phi xà với đôi cánh lông vũ đảo quanh trên bầu trời, miệng không ngừng phun ra đầu lưỡi đỏ tươi.

Rõ ràng cách xa như thế nhưng trong tai người Hy Lạp tựa hồ quanh quẩn tiếng rít lạnh lẽo của nó, làm cả người cũng phát lạnh theo.

Thỉnh thoảng có phi xà đùa nghịch phun ra một quả cầu lửa gào thét bay đi rồi nổ tung ở phương xa.

Mỗi quả cầu lửa kia có uy lực tương đương với cầu lửa nổ tung của ma pháp sư Bạch Ngân.

Nhìn Quân Đoàn Phi Xà giống như nhìn thấy tình cảnh quả cầu lửa khổng lồ ùn ùn từ trên trời giáng xuống.

Trong Quân Đoàn Ma Thú, tròn ba trăm con ma thú dáng vẻ khác nhau đang không ngừng gầm nhẹ, hai mắt chúng đỏ bừng, bị sức mạnh ma pháp mạnh mẽ trói buộc.

Chúng nó không thể giãy khỏi sự khống chế của ky sĩ, vì thế chúng nó sẽ phát tiết phẫn nộ trong lòng mình lên những kẻ địch ở

phía trước.

Dùng ma pháp và nanh vuốt giết chết kẻ địch!

Một trăm chiến tượng ngoan ngoãn đứng ở phía sau ba cánh quân, chúng nó cao to hơn voi bình thường, mỗi con đều cao hơn tám mét, thân dài mười sáu mét, quả thực chính là thuyền chiến chạy trên đất liền.

Trên lưng mỗi con chiến tượng đều có một cái nhà gỗ nhỏ, bên trong đứng đấy cung thủ và mâu thủ.

Phía trước nhà gỗ nhỏ, người điều khiển thông qua dây thừng ma pháp trấn an chiến tượng.

Mắt của chiến tượng bị dùng vải bố rất dày che kín.

Ở trên chiến trường không cần chúng suy nghĩ, chỉ cần dựa theo mệnh lệnh của người điều khiển mà tiến tới trước.

Mũi của đám chiến tượng này giống như một con trăn khổng lồ, hai chiếc ngà được gắn mũi nhọn màu đen có đầy gai nhọn sắc bén.

Số gai đó rất sắc bén, vì thế mỗi khi vòi voi vô tình quẹt trúng sẽ để lại chi chít vết thương.

Trong Quân Đoàn Người Khổng Lồ, chắn một trăm Người Khổng Lồ thân cao bốn mét đứng ở phía xa, Người Khổng Lồ cao nhất thậm chí đã vượt hơn sáu mét.

Mỗi người bọn chúng đều mặc áo giáp kim loại đen dày hoàn mỹ, mỗi chiếc áo giáp đều dày một tấc, giống như một pháo đài di động cỡ nhỏ.

Trong tay mỗi người đều nắm một thứ vũ khí rất lớn, gậy sắt to như cây cột, búa to như ván cửa, chùy dây xích to bằng chum

nước.

Hơn nữa trên áo giáp và vũ khí của bọn chúng còn tỏa ra ánh sáng đỏ nhàn nhạt.

Đó là biểu hiện của vũ khí được phụ ma.

Bọn chúng cũng không động, chỉ đứng ở nơi đó, giống như ngọn núi lớn ở phía xa, cao bằng trời.

Ánh mắt của nhóm Người Khổng Lồ rất lạnh lùng, vẻ mặt kiêu ngạo hơn bất cứ ai.

Trong lòng nhóm Người Khổng Lồ thì mình mới chính là Quân Đoàn Hạng Nhất của quân đoàn Ba Tư, những quân đoàn khác tuy cũng mạnh mẽ nhưng chỉ là loại thú, chỉ có Quân Đoàn Người Khổng Lồ vừa có sức mạnh khổng lồ lại không hề thua kém trí tuệ của nhân loại.

Quân Đoàn Người Khổng Lồ của Ba Tư, từ trước đến giờ vẫn duy trì chiến tích bất bại.

Từng có hòa, nhưng chưa từng bại.

Mỗi Người Khổng Lồ đều biết, tương lai không lâu nữa sẽ có Quân Đoàn Người Khổng Lồ lớn hơn vượt biển tới đây.

Sự dũng mãnh của Người Khổng Lồ khẳng định sẽ uy hiếp toàn bộ Hy Lạp!

Ánh mắt Valhein rơi vào trên người nhóm Người Khổng Lồ kia, hơi nhíu mày.

Quân Đoàn Người Khổng Lồ chính là quân đoàn làm người Hy Lạp sợ hãi.

Dù sao thì mỗi Người Khổng Lồ đều có thực lực của chiến sĩ Hoàng Kim, sức mạnh của bọn chúng lại lớn hơn chiến sĩ Hoàng

Kim nhân loại, cơ thể càng cường tráng hơn, lực phòng ngự mạnh mẽ hơn, cũng càng có uy hiếp hơn.

Đại đế Cyrus của Ba Tư từng tự hào nói, không có kẻ địch nào mà một chi Quân Đoàn Người Khổng Lồ không thể đánh ngã, nếu có, vậy lại thêm một chi Quân Đoàn Người Khổng Lồ nữa.

Valhein quan sát kỹ biểu cảm của binh tướng Hy Lạp, trái tim cũng chìm sâu xuống thung lũng.

Nét mặt của bọn họ còn âm u hơn cả trận đấu đầu tiên.

Hiện giờ trên chiến trường, chiến sĩ Hy Lạp đã đạt tới bốn vạn, mà Ba Tư thì không tới mười ba vạn, tỷ lệ hai bên đã thu nhỏ lại so với trận chiến đầu tiên.

Thế nhưng tình hình lại càng hỏng bét hơn.

Bởi vì đây là một trận chiến tiêu hao không ngừng không nghỉ.

Chương 690: Quân Đoàn Người Khổng Lồ (2)

Chương 690: Quân Đoàn Người Khổng Lồ (2)

Quân Đoàn Người Khổng Lồ (2)

Bốn quân đoàn kia giống như bốn thanh Thần Kiếm trấn giữ cả đồng bằng Marathon này.

Nếu chiến sĩ Hy Lạp chiến thắng được quân chính quy và bộ binh hạng nhẹ của Ba Tư thì bốn thanh thần kiếm này sẽ ra khỏi vỏ, quét ngang liên quân Hy Lạp.

Nếu chiến sĩ Hy Lạp duy trì hiện trạng thì cũng sẽ bị ưu thế quân số của quân đoàn Ba Tư tổn hại.

Ba Tư không thiếu người.

Giống như đại đế Darius từng càn rỡ tuyên bố, loại dê hai chân này chẳng qua chỉ là công cụ để hắn thực hiện mơ ước Vua thế giới mà thôi.

Valhein cảm thấy trong lòng có một tảng đá lớn đè nặng.

Rất nhanh ánh mắt Valhein rơi vào bóng dáng một số người mặc áo choàng đỏ.

Dưới ánh mặt trời rực rỡ, tấm áo choàng đỏ rực kia lóe sáng.

Không chỉ tiểu đội ba mươi người Spartar kia, những chiến sĩ Spartar khác cũng đã tới chiến trường, khoảng chừng hơn hai ngàn người.

Valhein đã tìm được đội ngũ của mình nhưng ánh mắt vẫn không dừng lại, tiếp tục tìm kiếm trên chiến trường.

Đột nhiên ánh mắt Valhein căng thẳng.

Một bóng dáng quen thuộc đập vào tâm mắt.

Giáp da đỏ rực như lửa, đường cong có lồi có lõm, dáng người duyên dáng, tóc dài đen nhánh, gương mặt xinh đẹp, kỹ năng chiến đấu gọn gàng sạch sẽ, hết thảy đan xen tạo thành một thiếu nữ thần võ hiên ngang trên chiến trường.

Paloma cấp bậc Thanh Đồng đang giao chiến với một chiến sĩ Quân Đoàn Bất Tử cấp Bạch Ngân, không hề rơi vào thế yếu.

Ở gần Paloma, những bóng dáng quen thuộc đang làm chuyện của mình.

Có người giao chiến với chiến sĩ khác, có người không ngừng làm phép, có người đang chữa trị cho người bị thương.

Một đám đứa nhỏ ở trong một đám đứa nhỏ khác.

Valhein khẽ thở dài một hơi, lần này trong số quân viện binh của các thành bang có không ít thanh niên.

Hoth đã đổi sang gậy sắt gai nhọn, đánh cho chiến sĩ Hắc Thiết của Ba Tư không ngừng lùi vê sau.

Hắn vẫn thế, ngay cả chiến sĩ Tập Sự cũng không phải, vẫn chỉ là một người bình thường, không hề có chút thân lực nào.

Jimmy có quy tắc phóng ra thuật hỏa cầu, mỗi lần làm phép xong lại quan sát bốn phía.

Albert trốn phía sau nhóm chiến sĩ, con rối gốm đen bảo vệ bên cạnh hắn, mà hắn thì điều khiển con rối Thanh Đồng tấn công chiến sĩ Ba Tư, chuyên nhắm vào chiến sĩ bình thường và chiến sĩ

Tập Sự, tuyệt đối không đụng tới nhóm chiến sĩ cấp cao.

"Rất tốt, cơ bản đều ở..."

Mi mắt Valhein hơi rũ xuống, nhanh chóng ít sâu một hơi, ngẩng đầu ưỡn ngực nhìn về phía chiến trường.

Đang định triệu hồi ra thú một sừng Địa Ngục nhưng nhớ tới dàng vẻ hoảng sợ tới nhữn cả người của Hắc Ma Dương, Valhein quyết định chờ tới thời điểm nguy cơ rồi mới gọi ra, rất có thể sẽ tạo ra hiệu quả không thể tưởng tượng nổi.

Dù sao cũng là sinh linh Hoàng Kim, luận vê cấp bậc và huyết mạch thì chỉ sợ chỉ có Người Khổng Lồ cao cấp nhất trong Quân Đoàn Người Khổng Lồ kia có thể so sánh mà thôi.

Học sinh của Học viện Plato chịu trách nhiệm cánh trái, Valhein chậm rãi đi tới, cuối cùng dừng lại ở vị trí cách nhóm Paloma hơn trăm mét.

Vị trí này là vị trí của cung thủ và ma pháp sư Bạch Ngân.

Hai ma pháp sư Hoàng Kim, ba chiến sĩ Hoàng Kim và nhóm cung thủ ở gần đó khó hiểu nhìn Valhein, thằng nhóc này chính là tài năng xuất chúng ở trận đấu lần trước, nhưng dù sao cũng chỉ là ma pháp sư Thanh Đồng mà thôi, sức ảnh hưởng tới toàn cục không lớn, chạy tới đây để làm chỉ? Giả trang là ma pháp sư Hoàng Kim à?

Nhìn dao găm Thanh Đồng cấp bậc tướng quân trong tay Valhein một chút, bọn họ cũng không nói gì.

Valhein lại nhìn chiến trường một chút, thấy nhóm ba mươi người Castor và Commodus đang liên thủ chiến đấu, vì thế hắn cũng không gọi bọn họ.

Vị trí hiện giờ của hắn còn an toàn hơn ngày đầu tiên, bên

cạnh còn có cả chiến sĩ Hoàng Kim.

Đang tính làm phép, ánh mắt liếc xéo về phía bóng dáng đỏ rực kia, đột nhiên quên mất thân chú của cầu lửa nổ tung.

Valhein một lần nữa hít sâu một hơi, giơ pháp trượng ba khúc có được từ trấn Đá Đỏ lên, bắt đầu tụng niệm thần chú.

"Cầu lửa nổ tung!" Lúc Valhein đọc thần chú cầu lửa nổ tung được một nửa thì tất cả ma pháp sư ở gần đó đều kinh hãi.

Có người xoay người bỏ chạy.

Có người nhanh chóng lao tới gân.

Có người rút gậy ma pháp nhắm vào ót Valhein.

Có người nhắm ma pháp khí về phía Valhein.

Chỉ có một số ít ma pháp sư sững sờ tại chỗ, không hiểu vì sao các vị ma pháp sư khác lại phản ứng như thế.

Nhóm chiến sĩ ở gần đó cũng nghi hoặc khó hiểu, sao nhóm ma pháp sư này lại giống như đàn gà xù lông thế kia?

Khoảng cách ma pháp sư Bạch Ngân làm phép là sáu mươi mét, nhưng bên ngoài khoảng cách đó lại chính là vị trí của ma pháp sư Bạch Ngân và chiến sĩ phe mình. Làm phép ở khoảng cách này, điểm rơi của cầu lửa nổ tung tất nhiên là nằm ở trận doanh phe mình!

Vì thế nhóm ma pháp sư kinh nghiệm phong phú vừa nghe thấy Valhein đọc thần chú ở vị trí này thì nháy mắt đoán được Valhein rất có thể là kẻ phản bội!

Thế nhưng ký ức về biểu hiện của Valhein ở trận chiến thứ nhất vẫn còn quá mới mẻ trong đầu nhóm ma pháp sư này, vì thế bọn họ mới không lập tức ra tay.

Có vài người chuẩn bị ra tay nhưng khi nhìn thấy trước người Valhein xuất hiện trận pháp màu đen thì mê mang.

Trận pháp của ma pháp hệ bóng tối có màu đen, thế nhưng vì sao trong trận pháp ma pháp màu đen của Valhein còn lộ ra màu đỏ rực, hơn nữa trận pháp ma pháp giống như có ngọn lửa màu đen đang nhún nhảy?

Nháy mắt quả cầu lửa thật lớn đường kính ba mươi li bay ra ngoài, nhóm chiến sĩ vốn không hiểu nhiều về ma pháp đều sửng sốt.

Chương 691: Trận rắn dài

Chương 691: Trận rắn dài

Trận rắn dài

Cầu lửa nổ tung đen nhánh to bằng đầu người, mặt ngoài có mầm lửa tán loạn trông giống như đám rắn đang nhảy múa cuồng loạn, chưa từng nghe nói tới thứ này!

Lẽ nào người này thật sự là ma pháp sư Hoàng Kim hoặc là ma pháp sư Thánh Vực ẩn giấu?

Này là ma pháp sáng tạo gì vậy?

Chỉ có một số rất ít ma pháp sư nháy mắt có phán đoán.

"Hắn không phải kẻ địch, đừng tấn công!" Một ma pháp sư Hoàng Kim vội vàng thu hồi tay phải đeo đầy nhẫn ma pháp của mình lại, sau đó nhanh chóng tiến tới gần Valhein, bắt đầu cảnh giác xung quanh.

Trong quá trình ma pháp sư Hoàng Kim nói chuyện, quả cầu lửa to bằng đầu người kia dùng tốc độ vượt trội hơn hẳn thuật hỏa cầu bình thường bay tới giữa không trung, chớp mắt bay ra ngoài một trăm mười mét, rơi vào giữa đám chiến sĩ Ba Tư.

Âm...

Cầu lửa địa ngục nổ tung, ngọn lửa màu đen dày đặc lan tràn.

Trong mắt mọi người, nơi đó tạo thành một không gian hình tròn màu đen nhạt có bán kính khoảng tám mét, bao vây lấy chiến sĩ Ba Tư ở bên trong.

Trong bán kính tám mét của cầu lửa đó có chín chiến sĩ, ba chiến sĩ bình thường, ba chiến sĩ Tập Sự, một chiến sĩ Hắc Thiết, một chiến sĩ Thanh Đồng và một chiến sĩ Bạch Ngân.

Nháy mắt tiếng nổ tung vang lên, tất cả bọn họ đều bị nổ bay.

Ba chiến sĩ bình thường và ba chiến sĩ Tập Sự bị nổ phanh thây, mỗi người bị nổ thành năm sáu khối, bị ngọn lửa đen bao lấy văng ra.

Chiến sĩ Hắc Thiết và chiến sĩ Thanh Đồng bay lên không trung rồi nặng nề ngã xuống đất, toàn thân phừng lên ngọn lửa màu đen, bên dưới ngọn lửa màu đen kia chính là dung nham màu đỏ rực.

Hai chiến sĩ này điên cuồng giãy giụa, phát ra tiếng gào đau đớn thảm thiết, nhưng chỉ vỏn vẹn hai giây đã mất đi âm thanh.

Cổ họng bị đốt thủng, im lặng giấy giụa, cơ thể vặn vẹo, gương mặt điên cuồng.

Bốn giây sau, cơ thể hai người bị đốt thành than đen, nặng nề ngã xuống đất làm bụi đen bay tán loạn.

Chiến sĩ Bạch Ngân kia có thần lực Bạch Ngân bao lấy toàn thân, toàn bộ thần lực nổ tung mang theo lửa địa ngục tách rời khỏi cơ thể làm hắn thoát khỏi hiểm cảnh bị ngọn lửa thiêu đốt.

Mọi người đều kinh ngạc nhìn thấy làn da của chiến sĩ Bạch Ngân đỏ thẫm, thậm chí có bọt nước nửa trong suốt từ từ thành hình.

Đây là ngọn lửa gì vậy? Cách sức mạnh Bạch Ngân hộ thể mà vẫn có thể đốt phỏng chiến sĩ Bạch Ngân?

Dù chiến sĩ Bạch Ngân không dùng thần lực hộ thể, bị nước sôi tạt lên người cũng không đỏ đến mức này.

"Ma pháp sư Hoàng Kim đánh lén! Vô sỉ! Đau chết mất, đau chết mất XXX " Chiến sĩ Bạch Ngân ăn đau để lại một chuỗi lời thô tục của Ba Tư, trốn về đại doanh.

Rất nhiều người nghi hoặc khó hiểu, chiến sĩ Bạch Ngân có sức mạnh ý chí rất kiên cường, cho dù bị phỏng cũng không đến mức rên đau ngay trên chiến trường, điều này rất kỳ lạ.

Valhein nhủ thâm chiến sĩ Bạch Ngân này khá may mắn, hắn có chín thiên phú hệ hắc ám, chỉ có thiên phú đau gấp mấy lần là chắc chắn trúng, còn thiên phú khác thì không phải có thể kích phát trăm phần trăm, vậy mà chiến sĩ Bạch Ngân này có thể hoàn mỹ tránh khỏi tám thiên phú khác.

Còn về chiến sĩ khác, thiên phú hệ hắc ám tổn thương bọn họ thua xa lửa địa ngục

Lúc này, rất nhiều ma pháp sư Hy Lạp nhìn ra phía sau, muốn xem là vị ma pháp sư Hoàng Kim nào ra tay.

Nhưng mà, bọn họ nhìn thấy là tất cả ma pháp sư đều nhìn hướng một người trẻ tuổi khoảng hai mươi mấy tuổi.

Ma pháp sư lúc trước hô to lại lần nữa rống to:

"Bảo hộ ma pháp sư Sparta này! Phái hai chiến sĩ Hoàng Kim đến!"

Ba chiến sĩ Hoàng Kim ở một bên vội đi tới bên cạnh Valhein, trên mặt không có biểu cảm uất nghẹn gì, nhưng mà trong ánh mắt tràn ngập nghi hoặc.

Tên này rốt cuộc là cấp bậc gì?

Trong ánh nhìn chăm chú của nhiều người, Valhein lại lần nữa sử dụng quả cầu lửa nổ.

Một quả câu lửa đen ngòm to cỡ đầu người bay vụt qua đỉnh đầu của nhóm người ở phía trước, rơi vào binh sĩ Ba Tư.

Quả cầu lửa màu đen nổ tung, binh sĩ Ba Tư cấp bậc thấp trực tiếp bị nổ chết, binh sĩ khác đều bị ngọn lửa màu đen bao bọc.

Dưới Bạch Ngân thì chết chắc.

Binh sĩ Ba Tư ở xung quanh giật nảy mình, quát to bảo nhau đề phòng. "Coi chừng ma pháp của ma pháp sư Hoàng Kim! Có lẽ bọn họ sắp xung phong!"

'C€oi chừng ma pháp”

Chiến sĩ Ba Tư ở gần đó không ngừng hô to, rất nhanh, tất cả chiến sĩ Ba Tư trong phạm vi mấy trăm mét đều tinh thần cảnh giác.

Hai quả cầu lửa màu đen ngòm, uy lực to lớn, phạm vi rất lớn, cự ly cực xa liên tục nổ, lập tức dẫn phát tướng lĩnh Ba Tư và ma pháp sư cấp cao, chiến sĩ cấp cao chú ý.

Thậm chí trong đội ngũ bốn quân đoàn ở hậu phương cũng ồn ào nhẹ.

Quái dị là, Quân Đoàn Người Khổng Lồ thường miệt thị tất cả kẻ địch lại ôn ào lớn nhất.

Valhein cũng mặc kệ người khác có phản ứng gì, lại lần nữa nhắm một nơi, thả ra quả cầu lửa nổ.

Một chiến sĩ Ba Tư mắt sắc hét to:

“Tránh nét"

Chiến sĩ ở gân điểm rơi của quả cầu lửa nổ lập tức chạy nhanh mấy bước, tiếp đó lăn lộn tại chỗ, ôm đầu dùng cái khiên ngăn trở thân thể.

Bùm!

Lửa đen khuếch tán, cát bụi văng khắp nơi, động đất lớn, tất cả binh sĩ trong phạm vi hoặc là bị nổ đến mức rời ra vỡ nát, hoặc là người bốc cháy hét thảm.

Chương 692: Trận rắn dài (2)

Chương 692: Trận rắn dài (2)

Trận rắn dài (2)

Chiến sĩ Ba Tư ở gần đó lỗ tai bị ù, thính giác bị thiên phú tiếng nổ tạm thời phá hư.

"Hắn quả nhiên là ma pháp sư Hoàng Kiml"

Trong trận doanh Ba Tư, một ma pháp sư Hoàng Kim từng chạy trốn vào ngày đầu tiên nổi giận mắng chửi.

"Không, hắn không phải ma pháp sư Hoàng Kim, hắn chỉ là ma pháp sư Bạch Ngân."

"Không thể nào!"

"Ngọn lửa địa ngục của hắn tiến hóa từ ma pháp huyết mạch nguyên tố hỏa và huyết mạch ma quỷ cấp bậc trung đẳng, không phải ma pháp sáng tạo. Nếu ngươi nhìn kỹ, suy nghĩ kỹ thì sẽ hiểu."

Đám ma pháp sư của Ba Tư ngơ ngác nhìn ngọn lửa màu đen còn cháy hừng hực dưới đất.

Ma pháp sư hai bên địch ta ở khu vực gần đó cùng dừng tay, tất cả đều nhìn về hướng Valhein.

Đám chiến sĩ Ba Tư cũng kinh hồn táng đảm, thường liếc trộm Valhein, chuẩn bị tinh thần né quả cầu lửa màu đen.

Chiến sĩ học sinh của Học viện Plato chỉ nhìn thoáng qua

Valhein rồi tiếp tục chiến đấu.

Paloma liếc Valhein qua khóe mắt, tiếp tục đánh với chiến sĩ Bạch Ngân.

Nhưng đám ma pháp sư thì nhìn chằm chằm Valhein, hai mắt tỏa sáng.

Bọn họ trước đến giờ chưa thấy quả cầu lửa nổ màu đen bao giờ.

Ma pháp sư Hoàng Kim ở sau lưng hỏi:

"Ngươi ngươi tên Urak đúng không? Đây là ma pháp hệ hỏa tiến hóa của ngươi?"

"Đúng rồi, quả cầu lửa nổt" Valhein lại lần nữa thi pháp.

Lần này sử dụng cự ly tối đa, quả cầu lửa nổ bay một trăm hai mươi mét mới đột nhiên nổ tung.

Ma pháp sư Hoàng Kim kia lập tức nói với một ma pháp sư Hắc Thiết:

'Nhanh báo cáo cho đại tướng, cứ nói là chúng ta có được một ma pháp sư Bạch Ngân ma pháp hệ hỏa tiến hóa, hy vọng phái người chuyên phụ trách bảo hộ. Và đừng quên thông báo với ma pháp sư Hoàng Kim khác."

Toàn bộ chiến trường quá lớn, Valhein chỉ hấp dẫn sự chú ý của binh tướng hai bên ở khu vực gần, người ở xa hơn không bị ảnh hưởng chút nào. Valhein đang định lại lần nữa thi pháp, phát hiện chiến sĩ Ba Tư ở phía trước ít hơn, bọn họ hoặc là tiến lên trước, hoặc là lướt ngang đi nơi khác.

Valhein suy nghĩ một hồi, không đi chỗ khác, lại lần nữa thi pháp.

"Ngọn lửa rắn ma."

Valhein vươn tay chỉ một cái, một con rắn to đen ngòm thô cỡ eo người, dài ba mét dựng đứng trên mặt đất, làm tất cả chiến sĩ Hy Lạp và chiến sĩ Ba Tư giật mình, chiến sĩ hai bên trong phạm vi mười mấy mét đều lùi ra sau, cảnh giác nhìn con rắn lửa đen này.

Con rắn lửa đứng thẳng như cây cột, vảy rắn đen ngòm lấp lóe như lửa, trên đầu rắn to lớn dựng đứng một đôi sừng nhọn ma quỷ, đôi mắt đỏ rực yêu dị, nó mở ra miệng rộng, bên trong không có lưỡi rắn, chỉ có một quả cầu lửa nhỏ màu đen đang hút lấy nguyên tố hỏa ở xung quanh, nhanh chóng biến lớn.

Khi quả cầu lửa phình to đến đường kính khoảng 15cm thì lửa rắn ma bỗng phun về phía binh sĩ Ba Tư cách xa mười mấy mét.

Vèol

Trong thuật hỏa cầu đi kèm tất cả thiên phú của Valhein, tốc độ nhanh đến mức vượt xa tưởng tượng.

Binh sĩ Ba Tư kia thậm chí còn chưa phản ứng lại đã bị quả cầu lửa đen ngòm đánh vào mặt.

Bùm!

Đầu của binh sĩ Ba Tư nổ tung, vật thể trắng, vàng, đỏ văng khắp nơi.

Quả cầu lửa nổ bao trùm phạm vi bán kính ba mét, hai binh sĩ Ba Tư khác cũng nằm trong phạm vi đó nhưng không bị nổ bay, chỉ lảo đảo lùi lại, sau đó thân thể rực cháy lửa địa ngục.

Hét thảm vang lên.

Chiến sĩ hai bên thấy cảnh này đều lộ ra kính sợ, chẳng qua trong mắt chiến sĩ Hy Lạp tràn ngập tôn kính, trong mắt chiến sĩ

Ba Tư thì tràn đầy e sợ.

Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử còn đỡ hơn chút, những binh bộ nhẹ được nhận tạm thời thì theo bản năng chạy trốn hướng hai bên.

Binh sĩ ở gần ngọn lửa rắn ma đang giảm bớt với tốc độ rất nhanh.

Ngọn lửa rắn ma phun lửa một quả cầu lửa xong lại mở ra miệng rộng, nguyên tố hỏa lại lần nữa tụ tập trong miệng của nó, quả cầu lửa không ngừng phình to ra.

Năm giây sau khi phun ra thuật hỏa cầu thứ nhất, ngọn lửa rắn ma lại phun ra quả cầu lửa thứ hai.

Đám người hiểu rõ về ma pháp ngọn lửa rắn ma đều giật thót tim. Ngọn lửa rắn ma phải cách mười mấy giây mới có thể phun ra một quả cầu lửa, dù là bậc thây Thánh Vực tự mình ra tay thì khoảng cách thời gian cũng không thể nào thấp hơn 10 giây.

Hiện tại, con ngọn lửa rắn ma này chỉ cần 5 giây.

Valhein đột nhiên mở miệng hỏi ma pháp sư Hoàng Kim ở bên cạnh:

"Xin hỏi, thuật hỏa cầu của ngọn lửa rắn ma chắc cự ly sẽ ngắn hơn một nửa so với ma pháp sư thi pháp thuật hỏa câu đúng không?"

Mặt ma pháp sư Hoàng Kim tràn đây hâm mộ đáp:

"Đúng, ta là ma pháp sư Hoàng Kim, cự ly thi pháp thuật hỏa cầu là 100m, ngọn lửa rắn ma của ta chỉ có thể công kích kẻ địch trong vòng 50m. Của ngươi là ma pháp tiến hóa, cự ly công kích ngọn lửa rắn ma của ngươi là 60 mét. Không đúng, của ngươi không phải ngọn lửa rắn ma mà là rắn ma địa ngục."

Valhein gật đầu, đi cách chỗ học sinh của Học viện Plato ở bên trái mấy chục mét, cách ngọn lửa rắn ma thứ nhất 30m lại thả ra con rắn ma địa ngục thứ hai.

Tiếp đó, Valhein một đường đi tới, cứ cách 30m sẽ thả ra một con rắn ma địa ngục.

Khi Valhein thả ra mười mấy rắn ma địa ngục thì mọi người chỉ biết hâm mộ.

Nhưng khi con rắn ma địa ngục thứ mười xuất hiện thì ma pháp sư trong phạm vi lớn dừng tay, sững sờ nhìn rắn ma địa ngục to như con trăn, nhìn ma pháp sư Sparta Urak cứ cách mấy chục mét sẽ thả ra một con rắn ma địa ngục.

Chương 693: So sánh tiêu hao ma lực

Chương 693: So sánh tiêu hao ma lực

So sánh tiêu hao ma lực

Một ma pháp sư Hắc Thiết thì thào:

"Chẳng phải nói ma pháp sư Bạch Ngân chỉ có thể thả ra ba ngọn lửa rắn ma thôi sao?"

"Đừng quên mỗi khi lên một cấp bậc hoặc thêm một thiên phú hệ hỏa thì có thể thả ra thêm một con ngọn lửa rắn ma."

"Nhưng hiện tại hắn đã thả mười hai, không, mười ba con ngọn lửa rắn ma, thiên phú hệ hỏa của hắn nhiều hơn mười cái sao?"

"Huyết mạch nguyên tố hỏa, huyết mạch ma quỷ, huyết mạch Cự Long cùng huyết mạch Cự Quái đều có thể gia tăng gấp đôi ngọn lửa rắn ma."

Khi con rắn ma địa ngục thứ hai mươi xuất hiện, khi chiến tuyến 600m đều có rắn ma địa ngục to khỏe dựng đứng thì tất cả ma pháp sư của hai quân dừng lại thi pháp, ngơ ngác nhìn từng con rắn ma địa ngục liên tục phun ra thuật hỏa cầu.

Valhein thả ra con rắn ma địa ngục thứ hai mươi mốt, vừa tiến lên vừa tính nhẩm:

"Ta có tám thiên phú hệ hỏa, cộng thêm cấp bậc Bạch Ngân, và số lượng thi pháp mười một con ngọn lửa rắn ma căn bản, huyết

mạch nguyên tố hỏa và huyết mạch ma quỷ mỗi bên tăng gấp đôi tức là ba mươi ba con ngọn lửa rắn ma. Hưm, nếu thi triển ra hết sẽ bại hộ tổng số ma pháp hệ hỏa của ta, thôi thì thả ra hai mươi lăm con, tránh cho bị người khác đoán được.

Cuối cùng, trên chiến tuyến hơn bảy trăm mét có hai mươi lăm con rắn ma địa ngục dựng đứng.

Cứ cách năm giây là đám rắn ma địa ngục sẽ phun ra một thuật hỏa cầu, uy lực của thuật hỏa cầu này tương đương với pháp thuật quả cầu lửa nổ của Bạch Ngân.

Điều này nghĩa là, liên quân Hy Lạp có thêm hai mươi lăm ma pháp sư Bạch Ngân, hơn nữa là ma pháp sư tiên tuyến liên tục không ngừng sử dụng thuật hỏa cầu, và thả ra quả cầu lửa địa ngục, sức sát thương thực tế cỡ bốn, năm mươi ma pháp sư Bạch Ngân.

Trong trận chiến đấu này, ma pháp sư Bạch Ngân chiến đấu cùng một lúc, hai bên chỉ có tổng cộng chưa đầy một trăm người.

Eculid nhìn Valhein, nuốt nước miếng ừng ực.

Đây là học sinh ma quỷ gì vậy?

Ma pháp sư Bạch Ngân năm hai thì còn hiểu được, nhưng ma pháp sư song ma pháp tiến hóa năm hai là đầu óc con người có thể hiểu nổi sao?

Năm xưa Aristoteles được gọi là đứng đầu Plato Tứ Kiệt, lúc học năm hai cũng không càn rỡ như vậy.

Càng không càn rỡ đến mức bày trận rắn dài ở trước mặt đại quân Ba Tư

Lúc này, tiểu đội Sparta gồm ba mươi người đã quay về, tiếp tục hộ vệ Valhein.

Một Sparta nhìn thấy mọi người đều nhìn chăm chú nơi này, không kiềm được hô lớn:

'Spartal"

'Spartal"

'Spartal"

Commodus và Castor siêu hưng phấn, hai người đều bị các con rắn ma địa ngục làm giật mình ngây người.

Valhein mấy ngày hôm trước còn đang râu, vắt óc tìm cách che giấu thân phận, sao hôm nay đột nhiên hóa thân ma quỷ?

Ma pháp sư của các thành bang chỉ cảm thấy trong miệng nhét đầy thịt mỡ heo chấm nước sốt giấm, vừa ngấy vừa chua.

Không ngờ trong đám dân mọi Sparta đó toát ra một thiên tài ma pháp sư.

Buồn quá đi.

Đám ma pháp sư dừng tay, các chiến sĩ ở chiến tuyến khác cũng ngẫu nhiên nhìn hướng có ngọn lửa rắn ma.

Nơi đó khiến người quá tuyệt vọng.

Sau khi thuật hỏa cầu phun ra, vô luận có đánh trúng người hay không đều sẽ lan tràn khuếch tán dưới đất, hình thành dải lửa cháy bán kính mười mấy mét, thiêu đốt từ hai mươi giây trở lên.

Nhưng rắn ma địa ngục chỉ cần 5 giây liền có thể phun ra một quả cầu lửa.

Hai mươi lăm con rắn ma địa ngục, mảng lớn dải lửa địa ngục khiến chiến tuyến 700m giống như thành địa ngục.

Trừ Quân Đoàn Quốc Vương, Quân Đoàn Bất Tử có kinh nghiệm phong phú kỹ xảo thành thạo còn miễn cưỡng đấu một trận được, những binh bộ nhẹ bình thường giống như người thường lỡ lạc vào địa ngục vậy, giơ giáo dài nơm nớp lo sợ di chuyển tới trước.

Nếu xui xẻo sẽ bị thuật hỏa cầu của rắn ma địa ngục trực tiếp giết chết.

May mắn hơn một chút thì sẽ bị mũi tên nhọn từ đâu bay tới bắn thủng.

May mắn nhất là có thể bình an đi đến trước mặt chiến sĩ Hy Lạp khác, tiếp đó bởi vì bị rắn ma địa ngục kinh sợ mà tay chân bủn rủn, rất nhanh bị giết chết.

Tướng lĩnh của hai bên bất đắc dĩ làm ra phán đoán, trên chiến tuyến hơn bảy trăm mét này Valhein chiếm một nửa công lao. Ngẫu nhiên có chiến sĩ không tin sự thật này, xông đến gần rắn ma địa ngục, dùng giáo dài đâm.

Giáo dài đâm xuyên rắn ma địa ngục tổ hợp từ ngọn lửa, rắn ma địa ngục không bị tổn thương gì, nhưng giáo dài của chiến sĩ Ba Tư thì bốc cháy.

Chiến sĩ Ba Tư xoay người trốn, nhưng rắn ma địa ngục bỗng vươn dài ra, nhào lên táp đầu của người kia.

Bùm!

Đầu của rắn ma địa ngục, quả cầu lửa trong miệng nó, bao gồm đầu của người kia cùng nổ tung.

Rắn ma địa ngục lắc người khôi phục hình tượng đầu rắn sừng quỷ, tiếp tục phun ra quả cầu lửa.

Các tướng lĩnh Ba Tư nhíu mày nhìn cảnh này.

Nếu cứ để rắn ma địa ngục ở đó thì bị tiêu hao không phải người Hy Lạp, mà là đại quân Ba Tư.

Quả cầu lửa của rắn ma địa ngục tuy mạnh nhưng phương thức công kích rất đơn nhất, Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử kinh nghiệm phong phú đều có thể trước tiên tránh né, nhưng đả kích quá lớn với sĩ khí của Ba Tư, ít nhất có thể ảnh hưởng toàn bộ cánh hữu đại quân Ba Tư.

Các tướng lĩnh Ba Tư ban đầu còn ôm lòng may mắn, nhưng phát hiện xác chết người Ba Tư trong phạm vi công kích của rắn ma địa ngục càng lúc càng nhiều, nhiều chiến sĩ Ba Tư tuy rằng vẫn chiến đấu, nhưng phần lớn dốc hết sức phòng thủ, dồn hết tinh lực vào đề phòng rắn ma địa ngục.

Điều này dẫn đến bọn họ không có tinh lực đối kháng chiến sĩ Hy Lạp.

"Không thể tiếp tục như vậy, chiến sĩ Hoàng Kim ra tay, sử dụng kỹ năng chiến đấu đầu giáo, hủy diệt rắn ma địa ngục!"

Chương 694: So sánh tiêu hao ma lực (2)

Chương 694: So sánh tiêu hao ma lực (2)

So sánh tiêu hao ma lực (2)

Đám chiến sĩ Hoàng Kim cầm giáo dài, thân lực Hoàng Kim vàng bóng bao bọc đầu giáo, nhắm hướng rắn ma địa ngục ở đằng trước, ném giáo đi.

Có Hoàng Kim giáo chiến vào đầu của rắn ma địa ngục, có nhắm vào phần đuôi nối với mặt đất của rắn ma địa ngục.

Nhưng đám ma pháp sư Ba Tư lộ ánh mắt quái dị.

Bùm bùm bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, từng con rắn ma địa ngục bị giáo dài lấp lóe ánh sáng vàng đâm trúng, thân rắn tán loạn, ngọn lửa văng khắp nơi.

Nhưng chỉ hai giây sau, nguyên tố hỏa ngưng tụ, rắn ma địa ngục mới lại thành hình.

Một ma pháp sư Hoàng Kim Ba Tư khẽ thở dài:

"Nếu là ngọn lửa rắn ma bình thường, chiến sĩ Hoàng Kim ném mạnh đầu giáo thì có thể đánh gục nó. Nhưng đây là rắn ma địa ngục, nếu chiến sĩ Hoàng Kim muốn đánh gục nó nhất định phải lại gần, dùng kỹ năng chiến đấu mạnh mẽ bao phủ toàn bộ thân rắn ba mét. Nhưng đây là điều mà người Hy Lạp hy vọng chúng ta làm."

Đám chiến sĩ Hoàng Kim im lặng không nói, nếu bọn họ xông lên dồn hết sức công kích rắn ma địa ngục, vậy thì chờ đợi bọn họ sẽ là đầu giáo và cây giáo bốn nguyên tố của chiến sĩ Hy Lạp, họ chết chắc.

Tướng lĩnh Ba Tư hỏi:

"Ma pháp sư các người có biện pháp gì giải quyết rắn ma địa ngục không? Ma pháp hệ băng, hệ thủy không thể dập lửa sao?"

Ma pháp sư Hoàng Kim đáp:

"Với ma pháp hệ hỏa bình thường thì ma pháp hệ băng hoặc hệ thủy có thể giải quyết, nhưng đây là lửa địa ngục, ma pháp hệ băng, hệ thủy của chúng ta không giải quyết được."

"Vậy còn tiêu trừ ma pháp thì sao?"

Ma pháp sư Hoàng Kim trả lời:

"Nếu ngài khiến chúng ta sử dụng tiêu trừ ma pháp giải quyết rắn ma địa ngục thì có nghĩa là tiếp theo chúng ta không thể ma lực sung túc để tác chiến."

Tướng lĩnh Ba Tư ra lệnh:

"Dù sao trong cuộc chiến Marathon đợt đầu các người giữ lại ma lực cũng chỉ là chạy trốn. Thử xem, sử dụng tiêu trừ ma pháp!" Đám ma pháp sư Hoàng Kim bất đắc dĩ nhìn nhau:

"Chúng ta thử tập trung sử dụng tiêu trừ ma pháp với một rắn ma địa ngục trước, xem thử tổng cộng cần bao nhiêu tiêu trừ ma pháp mới có thể thành công, tính toán tỷ lệ tiêu hao ma lực."

Đám ma pháp sư gật đầu, luân lưu thả ra tiêu trừ ma pháp.

Một cái, hai cái, ba cái

Ánh sáng màu xanh của tiêu trừ ma pháp thứ mười hai rơi xuống, con rắn ma địa ngục thứ nhất tan biến không còn dấu vết.

Đây vốn là một tin vui lớn đã thành công, nhưng đám người phe Ba Tư sắc mặt đen còn hơn lửa địa ngục.

"Ma pháp Hoàng Kim bình thường tiêu hao gấp ba lần ma pháp Bạch Ngân bình thường, tiêu trừ ma pháp tiêu hao ma lực đại khái là gấp mười lần ngọn lửa rắn ma, hiện tại có mười hai tiêu trừ ma pháp, tính ít thì nếu bình quân mười lần liền có thể thành công, như vậy phe ta tiêu hao ma lực nhiều hơn đối phương gấp trăm lần."

Đám ma pháp sư Hoàng Kim không nói một lời, tiêu hao như vậy quá khủng bố, điều này nghĩa là, ma pháp sư Hoàng Kim Ba Tư ở trên chiến trường chẳng những không thể kiềm chế Valhein, còn cần điều nhiều ma pháp sư Hoàng Kim hơn từ đại doanh khác đến.

"Có lẽ ban đầu hơi xui thôi, dùng tiêu trừ ma pháp xua tan con thứ hai thử xem."

Rất nhanh, con rắn ma địa ngục thứ hai tan biến.

Dùng mười bảy lần tiêu trừ ma pháp.

"Thử con kế tiếp."

Mười sáu lần.

"Thử một con nữa."

Mười bốn lần.

Mọi người thế này mới biết, lần đầu tiên là may mắn nhất.

Trung bình cân dùng mười lăm lần tiêu trừ ma pháp mới có thể giải quyết một con rắn ma địa ngục.

Tiêu hao ma lực thực tế của hai bên là nhiều hơn 1:150.

Đám ma pháp sư biết ma pháp tiến hóa cường đại, đã sớm chuẩn bị tốt tâm lý, nhưng các tướng lĩnh Ba Tư thì sắp đứt dây thần kinh.

Một tướng lĩnh Ba Tư chửi ầm lên:

"Đế quốc nuôi các ngươi, nhưng đám phế vật các ngươi lên chiến trường trừ chạy trốn ra còn có thể làm cái gì? Cùng là ma pháp sư, tại sao ma pháp sư của Hy Lạp Quân có thể chống lại hai vạn Quân Đoàn Quốc Vương, còn các ngươi không đối phó nổi một ma pháp sư Bạch Ngân? Tại sao?"

Một ma pháp sư Hoàng Kim không chút khách khí phản phúng:

"Đương nhiên là bởi vì đế quốc cho rằng chiến sĩ cao quý hơn ma pháp sư, dồn hết tiền cho các ngươi. Đã đến lúc đế quốc cần các ngươi, hỡi các chiến sĩ Hoàng Kim, lao qua, đánh gục từng con Địa ngục Ma Long đi!"

Thống lĩnh tối cao của cánh hữu Ba Tư lạnh lùng nói:

"Mọi người nói ít vài câu! Mục đích hiện giờ của chúng ta là đạt được chiến thắng, mà không phải nội chiến!"

Một chiến sĩ Hoàng Kim nói:

"Không giải quyết được vấn đề, vậy hãy giải quyết kẻ chế tạo vấn đề. Chúng ta nghĩ biện pháp tập kích ma pháp sư Bạch Ngân kia, giết hắn! Chư vị ma pháp sư, ta biết các ngươi sợ giết nhầm thiên tài Hy Lạp, đắc tội các bậc thầy Hy Lạp, nhưng nếu các ngươi không giết một người lập uy thì các ngươi sẽ đắc tội Mardonius điện hạ!"

Một ma pháp sư Hoàng Kim nói:

"Ta thấy cách này cũng được."

"Lực lượng phòng hộ bên cạnh hắn không mạnh, đại khái có bốn, năm chiến sĩ Hoàng Kim, ba ma pháp sư Hoàng Kim. Chỉ cần chúng ta sử dụng cổng dịch chuyển song hướng, trước tiên dùng ma pháp phạm vi lớn oanh kích rồi khiến một số chiến sĩ, ma pháp sư thông qua cổng dịch chuyển đến nơi đó, tiến hành công kích, giết chết hắn xong ma pháp sư ở đó sử dụng cổng dịch chuyển song hướng trở về. Quá trình này chỉ cần thời gian rất ngắn, đối phương nhất định không cách nào phản ứng lại."

Chương 695: Người Khổng Lồ xung phong

Chương 695: Người Khổng Lồ xung phong

Người Khổng Lồ xung phong

Một chiến sĩ Hoàng Kim nói:

"Đúng, càng nhanh càng tốt! Một khi bọn họ ý thức sự cường đại của Urak, bị vị đại tướng Miltiades chú ý thì rất có thể sẽ bảo vệ hắn. Tác dụng của hắn lớn hơn ma pháp sư Hoàng Kim."

Đám ma pháp sư Hoàng Kim vẻ mặt không vui, nhưng không thể phản bác lại.

Ma pháp tiến hóa xác thực rất mạnh.

"Như vậy chúng ta hãy lập một kế hoạch ám sát đi! Nhưng trước khi ám sát, chúng ta cần liên lạc với hai quân khác, khiến bọn họ tăng áp lực, đồng thời khiến bốn quân đoàn hàng đầu hành động, hấp dẫn sự chú ý của bọn họ."

"Tốt!"

Tướng lĩnh Ba Tư và ma pháp sư bắt đầu bàn bạc phương án hoàn thiện.

Trong quân đội Hy Lạp, mấy ma pháp sư lộ vẻ mặt quái dị, sau đó các tin nhắn ma pháp lập tức lan truyền trong đại quân Hy Lạp.

Valhein bổ sung thêm mấy con rắn ma địa ngục bị ma pháp sư Ba Tư đánh tan, quay về đội ngũ ma pháp sư Hoàng Kim và chiến

sĩ Hoàng Kim, giữ khoảng cách an toàn xa hơn 100m với tiên tuyến.

Commodus đột nhiên thở dài thườn thượt.

"Làm sao vậy?" Castor ở một bên ngửa đầu nhìn Commodus, hắn còn chưa cao bằng vai của Commodus.

"Ta đang nghĩ, nếu lúc ở sân giác đấu mà thằng nhóc này là ma pháp sư Bạch Ngân, lúc tổng chung kết Vua Giác Đấu mà hắn thả ra rắn ma địa ngục đầy đất, sau đó lôi ghế ra làm bài tập, ta có khi nào trở thành kẻ thua cuộc Vua Giác Đấu nhục nhã nhất trong các đời Vua Giác Đấu không?"

Castor không chút suy nghĩ đáp:

"Chắc rồi."

Commodus lườm Castor, chiến sĩ Sparta ở bên cạnh cùng cười lớn.

"Bước tiếp theo ngươi định làm cái gì?" Castor nhìn về hướng Valhein.

Valhein hơi thay đổi sắc mặt, thở dài, lấy ra lêu ma pháp.

"Còn có thể làm sao? Làm bài tập thôi."

Valhein nói xong vào lều ma pháp. Các chiến sĩ Sparta dở khóc dở cười, làm học sinh thật sự tội nghiệp.

Ở trên chiến trường thì mạnh mẽ như cọp, nhưng đối mặt bài tập thì nhát như chuột.

Bọn họ không nhìn thấy, trong lêu ma pháp, Valhein cười híp mắt mở sách ma pháp ra, vui vẻ làm bài tập ma pháp, càng làm càng vui vẻ.

Nhưng làm xong bài tập ma pháp, bắt đầu làm bài tiếng nước ngoài thì nụ cười biến mất trên mặt Valhein.

Valhein bất đắc dĩ mở ra bài tập tiếng Ba Tư, chậm rãi làm, vẻ mặt tẻ nhạt vô vị.

Đột nhiên có tiếng thét chói tai vang lên:

"Kẻ địch tấn công!"

Rồi vang tiếng nổ điếc tai.

Valhein dựng đứng lông tơ toàn thân.

"Người Ba Tư chết tiệt!"

Dụng cụ phòng hộ ma pháp rậm rạp trên tay sáng lên, từng lớp lực lượng phòng hộ chồng lên.

Một ma pháp sư rống to:

"Bảo hộ Urakl"

Commodus gầm lên:

"Chiến!"

Valhein lập tức thu lại lêu ma pháp, sau đó phát hiện có một vòng bảo hộ nửa hình tròn đường kính bốn mét bao phủ mình.

Bên ngoài vòng bảo hộ, mười mấy ma pháp Hoàng Kim phạm vi lớn đang tàn phá.

Một quả cầu băng to lớn từ trên bầu trời điên cuông bắn cột băng, phát ra tiếng giòn vang rào rào.

Một con rồng đất lửa nằm sấp cách năm mét, há mồm phun ra sông lửa hùng dũng nhấn chìm vòng bảo hộ nửa hình tròn, tiếng

lửa nổ quanh quẩn bên tai.

Một vòi rồng bảy, tám mét cách vòng bảo hộ hai mét, lưỡi dao gió bắn tứ phía, tiếng xé gió chói tai liên tục không ngừng.

Đàn ong độc rậm rạp, mây tử linh dày đặc khiến người nôn mửa, mặt đất liên tục nổ.

Vô số binh sĩ Hy Lạp ngã xuống.

Thậm chí những người Sparta cũng lần lượt ngã xuống.

Toàn thân Commodus lấp lóe ánh sáng vàng, rống to vung cái khiên và giáo dài chặn lại tất cả ma pháp tấn công Valhein. Ma pháp dày đặc va chạm trên hộ thể thần lực Hoàng Kim của hắn.

Không biết Castor dùng sức mạnh giữ mạng gì mà có vòng bảo hộ màu vàng bao bọc toàn thân, đứng cạnh Commodus.

Ma pháp che kín trời, dù Valhein có thị giác bóng tối cũng không cách nào nhìn thấy người ở xa.

Vài giây sau, ma pháp phạm vi lớn tan biến.

Chợt thấy trong các cánh cửa ma pháp màu xanh lao ra từng chiến sĩ Hoàng Kim, ma pháp sư Hoàng Kim Ba Tư.

Chỉ trong khoảnh khắc đã có mười bảy chiến sĩ Hoàng Kim, sáu ma pháp sư Hoàng Kim ùa ra.

Lực lượng mang tính áp chế tuyệt đối.

Tay phải Valhein vuốt nhẫn không gian trên ngón tay trái, tùy thời chuẩn bị lấy ra Kiếm Vinh Quang.

Nhưng mà, đột nhiên có một cột sáng màu trắng to lớn từ trên trời giáng xuống.

Cột sáng trắng thuân khiết cao cỡ sáu mét, đường kính ba mét bao phủ Valhein, xung quanh còn trôi nổi những cọng lông chim ngưng tụ từ thánh quang.

Những ma pháp sư, chiến sĩ Hoàng Kim Ba Tư xông đến bỗng chốc thay đổi sắc mặt.

Thần thuật cấp Thánh Vực, quang huy che chở.

Ai vận dụng ma pháp khí thần thuật quý giá như vậy vì một ma pháp sư Bạch Ngân?

Trên mặt người đánh lén Ba Tư lộ rõ sự khiếp sợ, nhưng rồi bọn họ nhìn nhau, nét kiên nghị thay thế khiếp sợ.

Giết!

Đám chiến sĩ Hoàng Kim toàn thân lấp lánh ánh sáng vàng, thần lực Hoàng Kim tựa như ngọn lửa vàng rực cháy quanh người họ, mỗi một người đều dốc hết sức lực ra xông hướng Valhein.

Đám ma pháp sư giơ tay lên, ma pháp khí toàn thân liên tục lấp lóe, từng đợt pháp thuật mạnh mẽ rơi xuống chỗ Valhein.

Bọn họ là ma pháp sư Hoàng Kim, nhưng có thể sử dụng ma pháp khí Thánh Vực.

Tia sáng màu xám tách rời vật chất bay ra, tia sáng bay tới đâu là không khí bốc hơi, không gian dường như hơi vặn vẹo.

Sử dụng ánh nhìn tử vong, bầu trời hiện ra một đầu lâu to cỡ một mét, trong hai hốc mắt màu xanh dâng trào ra lực lượng vô hình đánh về phía Valhein.

Một nữ yêu u linh cao năm mét, người mặc váy dài màu đen chấm đất bán trong suốt xuất hiện sau lưng một vị ma pháp sư, nữ yêu u linh phát ra tiếng rít thê lương, nữ yêu khóc lóc thảm thiết

kích phát từng đợt sóng gợn phía trước quang huy che chở.

Một cơn lốc hình trụ màu lửa đỏ giáng mạnh xuống chỗ Valhein, tựa như vòi rồng lửa, sức mạnh lửa bão quét ngang hết thảy.

Từng đợt ma pháp đủ để giết ma pháp sư Bạch Ngân một trăm lần thi nhau bay ra.

Đám chiến sĩ Hoàng Kim cũng áp sát Valhein.

Chương 696: Người Khổng Lồ xung phong (2)

Chương 696: Người Khổng Lồ xung phong (2)

Thần lực Hoàng Kim rực cháy toàn thân Commodus, sau lưng hiện ra tòa thành chiến hỏa, điên cuồng vung giáo chiến đánh tan nhiều ma pháp.

Đột nhiên một luông sáng màu xanh nhạt lấp lóe vụt qua, Valhein, Commodus, Castor và người ở gần đều biến mất không thấy.

"Chúng ta bị phát hiện rồi, đi!"

Tất cả chiến sĩ Hoàng Kim và ma pháp sư định xoay người trở vê cổng dịch chuyển song hướng.

Một ma pháp sư cách cổng dịch chuyển chỉ có một bước xa, hắn cấp tốc xoay người, nhấc chân xông tới trước.

Nhưng ánh sáng màu vàng nhạt vụt qua, bao phủ tất cả cổng dịch chuyển.

Trong mắt ma pháp sư lóe tia sáng kinh hoàng, định lùi lại, nhưng hắn chung quy không phải chiến sĩ, thân thể phản ứng chậm một chút.

Thân thể của ma pháp sư vẫn đi vào cổng dịch chuyển.

Tất cả cổng dịch chuyển vào giây phút này bề mặt nổi gợn sóng, dường như có ai ném một cục đá nhỏ xuống mặt hồ phẳng lặng buổi hoàng hôn.

Chợt thấy thân thể của ma pháp sư kia chớp mắt bị lực lượng chấn động không gian cắt thành vô số mảnh vụn nhỏ rơi rào rào đầy đất.

Một phần rơi xuống chỗ này, phần khác rơi xuống bên kia cửa ma pháp, trong đại quân Ba Tư.

Có một ma pháp sư nhãn lóe tia sáng, thân thể vốn có thể chớp mắt dịch chuyển đi xa, nhưng kết quả giống như ma pháp sư đi vào cổng dịch chuyển, không gian chấn động xuất hiện, cắt thân thể của hắn thành vô số mảnh nhỏ.

"Rời khỏi nơi này!"

Đám chiến sĩ Hoàng Kim Ba Tư từ bỏ sử dụng cổng dịch chuyển, chuẩn bị chạy về đại doanh.

Nhưng những binh sĩ bị ma pháp giết chết đột nhiên bùng nổ, thần lực Hoàng Kim và kỹ năng chiến đấu cao đẳng rực sáng.

Cùng lúc đó, phương xa có các cây giáo bốn nguyên tố bay tới.

Khoảnh khắc trông thấy cây giáo bốn nguyên tố thì tất cả chiến sĩ Hoàng Kim, ma pháp sư Hoàng Kim Ba Tư biết rằng bản thân trúng kế, người Hy Lạp đã sớm chuẩn bị sẵn sàng.

"Đều đi chết đi!" Các ma pháp sư Ba Tư tự biết chết chắc, đột nhiên kích phát tất cả ma pháp khí và sức mạnh toàn thân, ánh sáng chói mắt khiến bọn họ thoạt nhìn giống mặt trời hình người nứt nẻ.

Ma lực thuần túy và nguyên tố hỗn loạn giống pháo hoa bảy sắc bắn lên giữa ban ngày, nhanh chóng nở to.

Người ở xa chỉ nhìn thấy ánh sáng rực rỡ, nhưng người ở gần bọn họ thì thấy thế giới tối tăm.

Tận thế buông xuống.

Bùm bùm bùm!

Valhein đứng bên cạnh thống lĩnh trong quân và Eculid, nhìn mặt đất ở trước mặt mình.

Xác chết của ma pháp sư và người bình thường bị sức mạnh ma pháp cuồng bạo bốc hơi, mặt đất bị nổ ra một hố to sâu mấy mét, hố to một mảnh đen ngòm, rất nhiều nơi bởi vì nhiệt độ cao kết tinh hóa mà bốc khói đen.

Chiến sĩ Hoàng Kim Ba Tư đều gục ngã.

Đám chiến sĩ Hoàng Kim Hy Lạp thì toàn thân đen ngòm khó khăn đi ra ngoài.

Đám người ở gân đó đều nhìn ra cuộc đọ sức đánh lén và đánh lén ngược này là người Hy Lạp chiến thắng.

Valhein vội vàng nhìn hướng Học viện Plato, thở phào.

Thì ra lực lượng cuối cùng mà ma pháp sư Ba Tư muốn chết chung bị phòng hộ ma pháp đã chuẩn bị sẵn áp súc trong bán kính ba mươi mét, số người thương vong bị kiểm soát trong phạm vi rất thấp.

Dù vậy vẫn có hơn một trăm người chết.

Nhưng bên Ba Tư tổn thất mười bảy chiến sĩ Hoàng Kim và sáu ma pháp sư Hoàng Kim, tan rã một nửa chiến đấu cấp cao trong quân Ba Tư.

"Sức chiến đấu cấp cao của Ba Tư đến đánh lén đã toàn quân bị diệt, Hy Lạp đại thắng!"

"Hy Lạp đại thắng!"

Đám chiến sĩ Hy Lạp rống to, khiến người phe mình biết đã làm xong thành tích chiến đấu kinh người cỡ nào.

Đám chiến sĩ Hy Lạp sĩ khí tăng mạnh, nhưng bên Ba Tư thì sĩ khí xuống thấp, các chiến sĩ trong quân luống cuống, chẳng còn bảo đảm hậu phương nữa.

"Giết"

"Giết"

Đám chiến sĩ Hy Lạp luôn bị động cùng hét to, chủ động tiến công. Tiên tuyến Ba Tư dễ dàng sụp đổ.

Các tướng lĩnh đại doanh Ba Tư ven biển khi thấy cảnh này, tức giận đến nỗi chửi ầm lên.

Một số ma pháp sư hoàn toàn không quan tâm thắng thua sắc mặt bỗng trở nên trắng bệch.

Sáu ma pháp sư Hoàng Kim bỏ mình, đây là chuyện rất hiếm có.

Thống soái Ba Tư, Mardonius sắc mặt âm trầm, mũi ưng to lớn tựa như cái liềm treo trên mặt.

"Xuất động!" Mardonius rốt cuộc hạ đạt mệnh lệnh.

"Ù ù!"

"Ù ù!"

"Ù ù!"

"Ù ù!"

Bốn tiếng kèn xa xăm dày nặng vang lên.

Chiến sĩ Ba Tư vốn đang tan tác khi nghe tiếng kèn này thì giống như cuồng chiến sĩ đã cuồng hóa, sĩ khí tăng mạnh, anh dũng xông lên, giảm bớt thế tan tác nhiều.

Ngược lại bên liên quân Hy Lạp, rất nhiều chiến sĩ và ma pháp sư đang công kích bỗng dùng ánh mắt ngạc nhiên nghi ngờ nhìn hướng bốn quân đoàn hàng đầu của Ba Tư.

Valhein cũng nhìn phía trước.

Bốn quân đoàn Ba Tư hành động.

"Húi!”

Băng sương chỉ lang, liệt diễm ma hùng, tật phong hùng sư, nham thạch cự tích, tứ tí cự viên, nhiều ma thú phát ra tiếng gâm rống khát máu xung phong, thậm chí đụng tan tác người Ba Tư phe mình đứng ở đằng trước.

Đột nhiên từng tiếng hừ lạnh phát ra từ chỗ Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Những ma thú đang nổi máu điên đột nhiên ngừng lại, cát bụi bay đầy trời, chúng nó ngoan ngoãn đứng yên tại chỗ, trộm nhìn hướng Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Đám phi xà của Quân Đoàn Phi Xà phát ra tiếng rít, lập tức đổi phương hướng, xoay quanh tại chỗ.

Quân Đoàn Cự Tượng vẫn không nhúc nhích.

Trước ánh nhìn của người hai bên địch và ta, Quân Đoàn Người Khổng Lồ cao sáu mét ngửa mặt lên trời rống to, hai cánh tay tựa như hai cánh giương ra hai bên người.

"Grào!" “Grào!I" Tất cả Người Khổng Lồ cùng rống theo.

Chương 697: Người Khổng Lồ xung phong (3)

Chương 697: Người Khổng Lồ xung phong (3)

Có một trăm Người Khổng Lồ khoác áo giáp dày chắc, tựa như một trăm tòa thành lũy loại nhỏ chậm rãi tiến lên trước, càng đi càng nhanh, bắt đầu chạy chậm.

Đất đai rung rinh, cát bụi bay lên.

Động đất.

"Quân Đoàn Người Khổng Lồ!"

"Quân Đoàn Người Khổng Lồ!"

"Quân Đoàn Người Khổng Lồ!"

Đám chiến sĩ Ba Tư vốn sắp xông ra tiền tuyến thế nhưng tất cả đều dừng lại, cùng kêu tên Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Thậm chí chiến sĩ Hoàng Kim cũng cuồng nhiệt rống to.

Quân đoàn bất bại, quân đội vô địch.

Quân Đoàn Người Khổng Lồ mới là linh hồn và ý chí thật sự của đại quân Ba Tư.

Nhìn thấy Quân Đoàn Người Khổng Lồ lao ra, đám tướng lĩnh Ba Tư ở trong đại doanh ven biển nở nụ cười vốn biến mất từ lâu.

Dù là đám ma pháp sư xem thường chiến sĩ lúc này cũng nở nụ cười tươi.

Đám bệnh nhân Ba Tư đang dưỡng thương trong đại doanh giấy giụa đứng lên, nhìn hướng phương xa, nhìn hướng chiến thắng.

Quân Đoàn Người Khổng Lồ xuất hiện, thế như tuyết lở.

"€o cụm trận hình!"

Tướng lĩnh ba quân Hy Lạp nhịn đau buông bỏ thừa thắng xông lên, bắt đầu co cụm.

Ba quân co cụm toàn diện.

Phía sau Quân Đoàn Người Khổng Lồ, các ma thú lại điên cuồng, gầm rống xung phong.

Quân Đoàn Cự Tượng chậm rãi hành động, đám voi chiến che mặt chạy nhẹ dưới sự khống chế của người điều khiển.

Mặt đất rung rinh càng thêm kịch liệt.

“Gri gril"

Đám phi xà phát ra tiếng kêu vui thích, tiến lên trong quân, có phi xà âm hiểm quấn lấy phòng nhỏ ở trên lưng voi to, tùy thời chuẩn bị tập kích.

"Người Khổng Lồ!"

"Người Khổng Lồ!" Binh sĩ Ba Tư ở tuyến đầu thấy đại quân Hy Lạp co cụm trận hình thì ngừng chiến đấu, cùng hò hét cổ vũ Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Ánh nắng ban mai chiếu khắp đồng bằng Marathon.

Giờ phút này rực rỡ nhất không phải mặt trời mà là một trăm Người Khổng Lồ.

Bốn quân đoàn cùng xuất kích.

Các ma pháp sư phe Hy Lạp bất đắc dĩ khẽ thở dài, lục tục niệm tụng thuật triệu hoán người hầu.

Người hầu ma pháp cấp bậc khác nhau đi ra ma pháp trận, cùng nhau xông hướng trong quân.

Những người hầu giống như thiêu thân lao đầu vào lửa nghênh hướng Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Tất cả ma pháp sư Hắc Thiết, Thanh Đồng đều rút lui.

Ma pháp của bọn họ thậm chí không cách nào tổn thương một cọng lông tơ của Người Khổng Lồ, nhưng nắm đấm của Người Khổng Lồ có thể đánh bọn họ vỡ thành hai nửa.

Đám ma pháp sư Bạch Ngân nhóm khua chiêng gõ trống thi triển nhiều thuật cạm bẫy.

Đám ma pháp sư Hoàng Kim nhóm ngâm tụng cây giáo bốn nguyên tố.

Đây là ma pháp duy nhất có thể tổn thương Người Khổng Lồ, những ma pháp sáng tạo phạm vi lớn rơi vào người Người Khổng Lồ như con muỗi chích, vừa rắc rối vừa không thể tạo thành sát thương có hiệu quả.

Mỗi Người Khổng Lồ đều có năng lực miễn dịch ma pháp mạnh mẽ.

Nhìn Người Khổng Lồ càng lúc càng gần, càng lúc càng nhiều chiến sĩ Hy Lạp giảm bớt nỗi sợ, ngược lại mỉm cười.

Buổi sáng lúc nhìn thấy bốn quân đoàn hàng đầu thì họ đã chuẩn bị tinh thần chết, bây giờ giây phút cuối cùng đã đến, sao phải hoảng sợ?

Người Khổng Lồ chỉ là cường đại, không phải bất tử bất hủ.

"Người Hy Lạp vĩnh viễn không e ngại!"

"Hy Lạp!

-Hy Lạp!"

-Hy Lạp!"

Đám chiến sĩ Hy Lạp hít thở mạnh, rống to.

Nhìn từ trên trời thì đại quân Ba Tư vẫn giữ trận hình rời rạc phân loại ba quân ban đầu.

Chẳng qua bốn quân hàng đầu dưới sự dẫn dắt của Quân Đoàn Người Khổng Lồ cắt qua trong quân, tiến thẳng lên trước, để lại cuồn cuộn cát bụi.

Ngược lại đại quân Hy Lạp phía đối diện vẫn giữ trận hình rời rạc, binh sĩ cách nhau khoảng cách rất lớn, nhưng ba quân liên tục lùi lại và co cụm, dần dần dung hợp thành một quân.

Các tướng lĩnh giỏi vê chiến thuật thì trong mắt tràn ngập bất đắc dĩ.

Đội hình quá rời rạc, Quân Đoàn Người Khổng Lồ dẫn dắt bốn quân đoàn như vào chốn không người, liên quân Hy Lạp không thể làm phòng thủ hoặc đánh trả có hiệu quả.

Đội hình quá mức dày đặc thì có thể ở mức độ nào đó sát thương Quân Đoàn Người Khổng Lồ, nhưng đại quân bên ta cũng đối mặt khả năng nhanh chóng tan vỡ.

Nhưng liên quân Hy Lạp chỉ có thể lựa chọn co cụm trận hình.

Người Hy Lạp khác với người Ba Tư.

Thà rằng chiến bại, cũng tuyệt đối không mặc cho Quân Đoàn Người Khổng Lồ tàn phá.

Hàng trăm người hầu ma pháp bất chấp tất cả lao ra đại đội liên quân Hy Lạp, nghênh hướng Quân Đoàn Người Khổng Lồ ở đằng trước nhất.

Đám Người Khổng Lồ cao lớn chẳng những không đề phòng, ngược lại nhìn người hầu ma pháp xông lên giống như nhìn con kiến vậy.

Đám Người Khổng Lồ mỉm cười, vung vũ khí to lớn lên.

Bùm bùm bùm!

Vô luận là chùy xích hay búa lớn, vô luận là kiếm to hay giáo lớn đều bị nhóm Người Khổng Lồ ném ra ngoài như gậy.

Bọn họ không cần bất cứ kỹ xảo, chỉ cần động tác đập đơn giản nhất.

Từng con người hâu ma pháp hoặc là bị đập dẹp hoặc là bị đập thành hai khúc, hoặc là bị đập nát toàn thân.

Có Người Khổng Lồ căn bản không cần vũ khí, đụng mạnh tới trước.

Từng con ma thú bị đụng bay, ngã xuống đất rồi bị Người Khổng Lồ từ phía sau xông lên đạp nát.

Giống như đất đá lăn qua.

Hàng trăm người hầu ma pháp giống như một luồng gió mùa hè thổi qua Người Khổng Lồ, dấu vết duy nhất mà chúng nó để lại là từng bãi máu dưới đất.

Đám Người Khổng Lồ tiếp tục xông lên, trong cát bụi bay lên, thân thể của các chiến sĩ Hy Lạp run khẽ, run theo mặt đất bị

Người Khổng Lồ giãm đạp.

Đám Người Khổng Lồ quá mạnh, chúng đến quá gần.

Đó không phải Người Khổng Lồ, đó là Ma Thần. Số ít chiến sĩ Hy Lạp trẻ tuổi vứt bỏ vũ khí, xoay người chạy.

Mấy người khác nhìn thoáng qua chiến sĩ chạy trốn, trong mắt chẳng có một chút xem thường và tức giận, chỉ có thản nhiên bi ai.

Các học sinh của Học viện Plato đã sớm bị sắp xếp đến hậu phương, bọn họ sẽ không đụng độ với Quân Đoàn Người Khổng Lồ, nhưng mỗi người đều tay chân lạnh lẽo, hai chân run cầm cập.

Bùm bùm bùm!

Một đám cổng dịch chuyển màu xanh thẫm xuất hiện ở gân Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Từng cây giáo bốn nguyên tố thay đổi màu sắc cắt qua không gian, bay ra cổng dịch chuyển, bắn về phía Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Eculid kết nối tâm linh với tất cả ma pháp sư Hoàng Kim, mỗi một cây giáo bốn nguyên tố đều bay tới điểm rơi siêu tốt, dù cho bậc thây Truyền Kỳ tự mình chỉ huy cũng chỉ có hiệu quả như thế.

Nhưng xuất hiện cảnh tượng tuyệt vọng.

Chương 698: Dung nham lửa địa ngục

Chương 698: Dung nham lửa địa ngục

Từng luồng sáng ma pháp rực sáng trên người Người Khổng Lồ, đám ma pháp sư Hoàng Kim của Ba Tư ra tay.

Cây giáo bốn nguyên tố dễ dàng xé rách tất cả ma pháp phòng hộ, nhưng mà, nguyên tố trôi đi, tốc độ giảm bớt, có một phần bị kéo chệch.

Chỉ có hơn mười cây giáo bốn nguyên tố bắn trúng Người Khổng Lồ, rơi vào giáp kim loại kèm ma pháp siêu trọng dày cỡ một tấc của Người Khổng Lồ.

Cây giáo bốn nguyên tố chui vào áo giáp kim loại, cắm mạnh vào, nhưng không cách nào xuyên thấu.

Cùng lúc đó, đám mũi tên phá ma pháp rậm rạp như đàn châu chấu bay lượn, rơi vào người của Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Bùm bùm bùm!

Mũi tên đụng vào áo giáp của Người Khổng Lồ giống như khớp đốt ngón tay va chạm với cổng thành.

Đám Người Khổng Lồ vươn ra bàn tay to bụm mặt, hơi híp mắt nghe âm thanh êm tai kia.

Ngẫu nhiên có mũi tên may mắn đâm vào da của Người Khổng Lồ thì giống như một mảnh dằm chui vào tay người, nhổ một cái, bắn ra tí máu, vậy thôi.

Liên quân Hy Lạp dốc hết sức xuất kích không tạo thành chút ảnh hưởng nào cho Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Mặt đất vẫn rung rinh, liên quân Ba Tư vẫn đang xung phong.

Các ma pháp sư Hoàng Kim, chiến sĩ Hoàng Kim Hy Lạp nhìn nhau, gật đầu.

Vào lúc thế này, không thể khiến những người cấp bậc cỡ trung và thấp hơn ra tay, tác dụng của bọn họ quá nhỏ.

Chỉ có cấp bậc Hoàng Kim mới có thể đối kháng Người Khổng Lồ.

Còn về sống chết, trước cứ điểm Marathon thì bọn họ đã không rảnh suy nghĩ nhiêu nữa.

Chỉ suy nghĩ cách thắng trận chiến tranh này.

Quân Đoàn Người Khổng Lồ càng lúc càng gần, bốn quân đoàn hàng đầu càng lúc càng gần, đại quân Ba Tư tập hợp lại cũng càng gần hơn.

Giây phút này là khoảnh khắc đại quân Ba Tư tự tin nhất.

Dù là đám binh bộ nhẹ câm giáo không chắc thì trong ánh mắt cũng tràn ngập tự tin.

Valhein khe khẽ thở dài:

"Thuật triệu hoán người hầu Thanh Đồng." Ma pháp trận hiện ra, thú một sừng Địa Ngục cao lớn sinh ra từ trong ánh sáng màu xanh.

Lửa địa ngục cháy hừng hực toàn thân nó, da lông đen nhánh sáng lấp lánh dưới ánh sáng mặt trời, giống như kim cương đen.

Sừng nhọn hình xoắn ốc với lửa địa ngục vòng quanh dường

như là giáo thân đâm thủng bâu trời.

Thân thể hoàn mỹ tựa như vị thân điêu khắc tự mình điêu khắc ra, mỗi một khối cơ bắp đều giống như được mài giũa tỉ mi.

Tất cả người nhìn thấy thú một sừng Địa Ngục đều ngẩn ngơ.

Sao lại có thú một sừng màu đen được?

Hơn nữa sao con thú một sừng màu đen này chỉ có thể hình dung bằng từ ngầu, rõ ràng là ma thú nhưng rất tuấn tú, giống như một nam thanh niên điển trai đứng ở nơi đó.

Một ít nữ chiến sĩ cùng nữ ma pháp sư lộ vẻ si mê.

Eculid và Feirste nhìn nhau, bộ dạng gặp quỷ.

Đã giao hẹn là thú một sừng thuần trắng đâu? Tại sao biến thành thú một sừng Địa Ngục.

Không chỉ mình người Hy Lạp kinh ngạc, ngay cả người Ba Tư nhìn thấy thú một sừng Địa Ngục đều ngẩn ngơ.

Đặc biệt là những ma pháp sư tự cho rằng tinh thông ma pháp thì càng ngạc nhiên hơn ai hết.

Thú một sừng Địa Ngục khoe đẹp trai một giây sau đó thè lưỡi to liếm mặt Valhein.

Valhein nghiêng đầu tránh đi, chỉ hướng Quân Đoàn Người Khổng Lồ, nói:

"Hãy bày ra lực lượng mạnh nhất của ngươi, thắng sẽ cho ngươi liếm."

Thú một sừng Địa Ngục bỗng nhiên quay đầu nhìn hướng Quân Đoàn Người Khổng Lồ xông đến, mặt lộ vẻ chán ghét:

"Hí hí"

Thú một sừng Địa Ngục khẽ kêu như con ngựa, xoay người, móng chân cứng rắn đạp nhẹ mặt đất, ưu nhã cất bước nhẹ nhàng chạy tới trước, tăng tốc từ từ.

Tất cả người của hai bên địch ta đều bị nó hấp dẫn ánh nhìn.

Bởi vì thân thể của nó bắt đầu thay đổi.

Đâu tiên là to ra, to từng vòng, cuối cùng vai cao hơn 3m5, cao hơn một mét.

Đầu của thú một sừng Địa Ngục cao hơn đa số Người Khổng Lồ. Tùy theo thân thể biến lớn, cơ bắp toàn thân càng rõ ràng, giống như từng cục bướu thịt nhô ra, ngoại hình vẫn khỏe đẹp nhưng tăng thêm sự tà dị và bạo ngược.

Trong quá trình biến to, da lông màu đen của thú một sừng Địa Ngục vỡ ra, từng khe nứt lan tràn trên bề mặt thân thể của nó, dung nham đỏ thẫm đặc quánh chảy trong vết nứt.

Chốc lát sau vết nứt và dung nham lan tràn toàn thân thú một sừng Địa Ngục.

Thú một sừng Địa Ngục vẫn đẹp, nhưng từ vẻ đẹp bê ngoài hoàn toàn chuyển hóa thành một vẻ đẹp bạo lực hung ác bạo ngược.

Dường như là ác thần giáng trân.

Mặt trời còn đó, Quân Đoàn Người Khổng Lồ vẫn lóe sáng, nhưng nguyên đồng bằng Marathon dường như tối xuống.

Dung nham của thú một sừng Địa Ngục giống như đang lan tràn ra bóng tối và hoảng sợ.

Sự biến đổi của nó chưa dừng lại.

Thiên phú thuộc vê Valhein không ngừng khuếch tán trên người thú một sừng Địa Ngục, cuối cùng thiên phú chiến giáp Sơn Nhạc của huyết mạch Người Khổng Lồ hiện ra trên người thú một sừng Địa Ngục.

Đám người Valhein mặc chiến giáp Sơn Nhạc chỉ giống như đồ án khắc ngoài da, nhưng chiến giáp Sơn Nhạc trên người thú một sừng Địa Ngục hoàn toàn được đúc từ dung nham và lửa địa ngục.

Trên các ngọn núi lớn có Người Khổng Lồ uống rượu, có Người Khổng Lồ gầm lên, có Người Khổng Lồ vung rìu, có Người Khổng Lồ chẻ núi, thậm chí có Người Khổng Lồ vươn tay chộp hướng trời đầy sao.

Tiếp đó xuất hiện cảnh tượng khiến tất cả mọi người khiếp sợ.

Những bức tranh Người Khổng Lồ bám trên người thú một sừng Địa Ngục đột nhiên tách ra, bay ra ngoài.

Chợt thấy các ngọn núi dung nham cỡ nhỏ vòng quanh thú một sừng Địa Ngục, trên những ngọn núi dung nham đó, từng dung nham Người Khổng Lồ đều sống lại, có Người Khổng Lồ thật sự uống rượu, có Người Khổng Lồ thật sự đang rống to, có Người Khổng Lồ thật sự đang vung búa.

Chương 699: Dung nham lửa địa ngục (2)

Chương 699: Dung nham lửa địa ngục (2)

Quân Đoàn Người Khổng Lồ phía đối diện cùng dừng lại bước chân, kinh khủng nhìn thú một sừng Địa Ngục.

Đám Người Khổng Lồ ngừng lại quá gấp, cho nên ma thú ở phía sau lần lượt đụng vào lưng Người Khổng Lồ ở hàng sau. Quân Đoàn Chiến Tượng ngừng gấp, ngay cả Quân Đoàn Phi Xà cũng giảm bớt tốc độ.

Cho dù là thủ lĩnh của Quân Đoàn Người Khổng Lồ, tướng quân Người Khổng Lồ cao sáu mét tay không xé chiến sĩ Thánh Vực cũng lộ tia kinh hoàng trong mắt.

Những Người Khổng Lồ trẻ tuổi thì càng thêm không chịu nổi, thậm chí run cầm cập.

Người Ba Tư vốn ý chí chiến đấu sục sôi bỗng chốc hoảng hốt lo sợ, liên tục dụi mắt và chớp mắt, không thể tin cảnh này.

Đừng nói là con thú một sừng màu đen này, dù là thú một sừng trắng tinh cấp bậc Hoàng Kim xuất hiện cũng không thể dọa Người Khổng Lồ thành như vậy.

Cho dù là cự long xuất hiện, đám Người Khổng Lồ cũng chỉ là cẩn thận cảnh giác, không thể nào sợ hãi.

Quân Đoàn Người Khổng Lồ của Ba Tư từng diệt rồng!

Người Hy Lạp thì vẻ mặt mơ hồ, sao một con thú một sừng

màu đen mà dọa Quân Đoàn Người Khổng Lồ mạnh mẽ sợ tới mức đó?

Thú một sừng Địa Ngục tách đội ngũ Hy Lạp ra, để lại sông dung nham rộng hai mét ở sau lưng, mang theo cát bụi bay lên lao ra quân trận Hy Lạp, nhảy lên cao về phía Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Phong thái mạnh mẽ tuấn tú giãn ra trên bầu trời, giống như ngựa bay lửa cháy đang bay lượn.

Bóng dáng đen ngòm đó dường như che lấp cả mặt trời.

Trong không trung cách Quân Đoàn Người Khổng Lồ khoảng 20m, thú một sừng Địa Ngục đột nhiên toàn thân tuôn ra dung nham đỏ thẫm và lửa địa ngục màu đen càng dày đặc, một cột lửa địa ngục màu đen bắn lên cao, xuyên thủng khung trời.

Trong cột lửa, thú một sừng Địa Ngục nặng nề rơi xuống, bốn vó đạp đất.

Lấy thú một sừng Địa Ngục làm trung tâm, đất đai trong bán kính trăm mét đột nhiên rạn nứt, mảnh vụn bắn tung tóe khắp nơi.

Sau đó dung nham đỏ thẫm và lửa địa ngục màu đen dày đặc đan vào nhau, bắn lên cao tựa như suối phun.

Suối phun dung nham lửa địa ngục bán kính trăm mét, mãi đến lan rộng trên trăm mét. Khủng bố là, rõ ràng bị dung nham lửa địa ngục che chắn nhưng mọi người đều nhìn thấy thú một sừng Địa Ngục giống như ở trung tâm địa ngục, ngửa mặt lên trời hú dài, bờm ngựa đung đưa, đuôi dài quất qua lại.

Giống như chúa tể ma từ trên trời giáng xuống,

Toàn bộ Quân Đoàn Người Khổng Lồ và quân đoàn ma thú đều bị dung nham lửa địa ngục nhấn chìm.

Phi xà ở trên trời phát ra tiếng rít kinh sợ, không ngừng vỗ cánh chậm rãi lùi ra sau.

Từng con voi to rõ ràng bị bịt mắt nhưng giống như nhìn thấy cảnh tượng khủng bố gì, vô luận người điều khiển sử dụng loại thủ đoạn nào thì các con voi vẫn liên tục lùi lại.

Vài giây sau, suối phun dung nham lửa địa ngục từ trên trời giáng xuống, như hồ nước đổ ập xuống.

Mọi người nhìn thấy Quân Đoàn Người Khổng Lồ và quân đoàn ma thú bị dung nham lửa địa ngục bao bọc.

Càng khiến tất cả mọi người không ngờ là, tất cả Người Khổng Lồ xoay người chạy trốn.

Mỗi Người Khổng Lồ đều giống như trông thấy chúa tể Địa Ngục, vứt bỏ binh khí, liêu mạng chạy trốn trên mảnh đất ngập dung nham và lửa địa ngục.

Đa số Người Khổng Lồ chạy theo đường thẳng, cá biệt Người Khổng Lồ tràn ngập thống khổ chạy lung tung, có Người Khổng Lồ thậm chí ném xuống binh khí, bịt tai, mặt tràn đầy hoảng sợ.

Thiên phú hệ bóng tối phát uy.

Quân Đoàn Người Khổng Lồ đụng phải quân đoàn ma thú, đẩy ngã chúng, đạp lên chúng chạy trốn tiếp.

Dung nham lửa địa ngục rất mạnh, nhưng thú một sừng Địa Ngục chung quy chỉ là Bạch Ngân, chưa thể đốt chết Người Khổng Lồ, tối đa chỉ có thể tổn hại nặng những ma thú bình thường.

Nhưng cùng lúc đó, ma thú bị dung nham lửa địa ngục đốt cháy và Người Khổng Lồ giãm lên thì không đơn giản là bị thương nặng.

Từng con ma thú bị Người Khổng Lồ đạp nát, ma pháp không chỗ không ở dọc theo vết thương lan tràn tuôn vào người của chúng nó.

Từng con ma thú thống khổ kêu gào, lăn lộn đầy đất, vô luận chúng nó dùng thủ đoạn gì đều không cách nào xua tan ngọn lửa khủng bố kia.

Nhìn từng Người Khổng Lồ toàn thân rực cháy dung nham lửa địa ngục lao trở về, Quân Đoàn Phi Xà quay đầu bỏ chạy.

Ban đầu cự tượng chỉ là kinh khủng, nhưng khi Người Khổng Lồ và hơi thở của dung nham lửa địa ngục tới gần thì chúng nó hoàn toàn cuồng bạo.

Chợt thấy mỗi con cự tượng điên cuồng lắc đầu và thân thể, ném bay người điều khiển, ném rớt phòng nhỏ trên lưng, xoay người chạy trốn.

Chúng nó bị bịt mắt.

Nhìn từ xa, hơn một trăm con cự tượng lục tục xoay người, chúng nó thành hình quạt điên cuồng chạy như điên về phía đại quân Ba Tư, để lại cát bụi bay mù mịt.

Phía trước đàn voi hình quạt là Quân Đoàn Người Khổng Lồ toàn thân cháy dung nham lửa địa ngục, và số ít ma thú bị dọa nổi điên.

Đại quân Ba Tư nháy mắt tan vỡ.

Đám ma pháp sư người thì bay, người thì dịch chuyển, nhanh chân đi trước.

"ùn

Tiếng kèn tổng tấn công của Hy Lạp vang lên.

Các tướng sĩ Hy Lạp đầu tiên là ngây ra một lúc, sau đó mới phản ứng lại.

"Giết"

"Giết!"

"Người Ba Tư xong rồi!"

"Giết sạch kẻ địch!"

Các tướng sĩ Hy Lạp nháy mắt hóa thành sư tử hổ báo, lao lên như kẻ điên.

Chương 700: Vận mệnh tan vỡ

Chương 700: Vận mệnh tan vỡ

Số ít binh sĩ Ba Tư vốn chỉ muốn tránh né chiến tượng chứ không muốn chạy trốn, nhưng khoảnh khắc toàn quân Hy Lạp xung phong, bọn họ xoay người chạy.

Rất nhiều binh bộ nhẹ thậm chí trực tiếp ném đi vũ khí.

Về chạy trốn thì bọn họ có kinh nghiệm hơn Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử.

Đại quân Ba Tư toàn tuyến tan tác!

Lần này càng thảm hơn lần trước.

Hôm nay số người của liên quân Hy Lạp nhiều gấp hai lần trước.

Hơn nữa Người Khổng Lồ, ma thú và cự tượng giẫm lên toàn quân.

Nhiều binh sĩ Ba Tư bị ba quân đoàn hàng đầu đuổi theo chạy.

Cự tượng bị bịt mắt có con chạy hướng đầm lầy lớn, có con chạy hướng đại doanh Ba Tư, có con chạy thẳng tới chỗ vịnh.

Binh sĩ Ba Tư ở trên lưng chiến tượng đa số bị ném bay, chỉ có số ít người ôm chặt dây buộc bằng da, mắt trợn trắng bị hất qua hất lại, ngẫu nhiên nôn mửa.

Đột nhiên, một ít cổng dịch chuyển xuất hiện trên tuyến đường binh sĩ Ba Tư chạy trốn.

Sau đó ma pháp phạm vi lớn bay ra.

Chúng nó không rơi xuống đất mà bay lên trời, bay hướng Quân Đoàn Phi Xà duy nhất không bị tổn hại trong bốn quân đoàn hàng đầu.

Ma pháp phạm vi lớn rậm rạp rơi vào đàn phi xà.

Nhiều phi xà bất ngờ không kịp đề phòng, dù chúng nó có được tính miễn dịch ma pháp mạnh mẽ, nhưng gặp phải ma pháp có tính chuyên nhằm vào thì vẫn mất đi tiên cơ.

Chúng nó liều mạng chạy trốn, nhưng các ma pháp sư Hy Lạp chuẩn bị sung túc.

Hai trăm con phi xà hoàn toàn mất sự bảo hộ của ma pháp sư và chiến sĩ đều bị diệt.

Còn về ba quân đoàn hàng đầu khác

Valhein đứng yên tại chỗ, lặng lẽ nhìn binh sĩ Hy Lạp ở phía trước điên cuồng truy sát, lặng lẽ nhìn binh sĩ Ba Tư ở xa hơn nữa chạy thục mạng.

Rõ ràng binh sĩ Hy Lạp không nhiều bằng một nửa người Ba Tư, nhưng tựa như người chăn dê xua bầy dê.

Trừ số ít Quân Đoàn Bất Tử bị tấn công còn có thể chống cự, binh sĩ Ba Tư khác chỉ biết chạy, thường bị chiến sĩ mạnh mẽ từ phía sau đuổi theo kịp, đâm giáo xuyên thủng tim. Quân Đoàn Phi Xà bị diệt xong, cổng dịch chuyển lục tục xuất hiện ở nơi đoàn người dày đặc, đám ma pháp sư Hoàng Kim bắt đầu oanh tạc dồn dập.

Lần này, đám ma pháp sư càng yên tâm hơn cuộc chiến Marathon thứ nhất.

Lần trước bọn họ còn lo lắng đại quân Ba Tư phản công, nhưng lần này, đại quân Ba Tư đã không cách nào phản công.

Người Hy Lạp không ngừng truy sát, người Ba Tư không ngừng chạy trốn.

Vô luận người trong đại doanh Ba Tư cố gắng như thế nào, đều không cách nào ngăn cản khủng hoảng lan tràn.

Bởi vì một con thú một sừng dung nham lửa địa ngục to lớn vẫn đang rượt đuổi binh tướng Ba Tư, hơn nữa chuyên môn nhắm những chiến sĩ Bạch Ngân hoặc chiến sĩ Hoàng Kim cấp bậc cao.

Hễ thú một sừng Địa Ngục rượt kịp ai thì bốn vó giẫm mặt đất, dung nham lửa địa ngục đầy trời bắn lên cao.

Tuy rằng phạm vi kém xa lần đầu tiên, bán kính chỉ có năm mươi mét, nhưng sát thương hoàn toàn không thua kém ma pháp sư Hoàng Kim.

Chiến sĩ Hoàng Kim đã trốn xa, nếu chiến sĩ Bạch Ngân không thể lao ra phạm vi dung nham lửa địa ngục trong vòng ba giây thì thần lực hộ thể sẽ bị trực tiếp đốt thủng.

Trên thực tế, phần lớn chiến sĩ Bạch Ngân có thể chạy khỏi phạm vi này trong vòng ba giây.

Điều kiện tiên quyết là thiên phú hệ bóng tối mất đi hiệu lực.

Cho nên, không có bất cứ chiến sĩ Bạch Ngân nào có thể chạy ra phạm vi của dung nham lửa địa ngục.

Thiên phú hoang mang, hỗn loạn, tê dại, mờ mịt thống khổ, phân tâm, ảo giác, mê âm, nhân mức đau đớn, kẻ địch luôn sẽ bị trúng vài cái.

Không phải mỗi người đều may mắn, không phải mỗi người

đều có năng lực chống cự mạnh mẽ giống như Người Khổng Lồ.

Thú một sừng Địa Ngục tựa như đạp lò xo, nhảy lưng tưng trong đại quân Ba Tư, rơi xuống đất là có suối phun dung nham lửa địa ngục bán kính năm mươi mét, dọa điên tất cả chiến sĩ Ba Tư.

Rất nhanh xuất hiện cảnh tượng khiến tất cả người Hy Lạp không ngờ tới.

Chợt thấy binh sĩ Ba Tư rậm rạp tan tác lao ra ngoài đại doanh Ba Tư.

Tường thấp của đại doanh Ba Tư do ma pháp sư kiến tạo, bọn họ căn bản không sợ người Hy Lạp tập kích, cho nên tường thấp chỉ có tác dụng che lấp cơ bản, cao cỡ hai mét, chỉ đến phần bụng của đám Người Khổng Lồ. Cửa đại doanh Ba Tư đóng kín, tướng lĩnh Ba Tư ở trên tường thành không ngừng sử dụng râu ma pháp la hét, hăm dọa binh sĩ Ba Tư không được bỏ trốn, mệnh lệnh bọn họ quay đầu phản kích.

Người Khổng Lồ đã sớm chạy trốn khỏi phạm vi của dung nham lửa địa ngục, nhưng bọn họ da dày thịt béo, nghiêm trọng nhất chỉ là bị phỏng nặng, khó chết.

Nhưng thú một sừng Địa Ngục còn rượt theo sau lưng, bọn họ vẫn vô cùng kinh khủng.

Đám Người Khổng Lồ không để ý những tướng lĩnh Ba Tư này, bọn chúng xông đến tường thấp, tung chân đá sập tường, lao vào đại doanh.

Binh sĩ Ba Tư ở phía sau cũng xông vào theo.

Binh sĩ Ba Tư như thủy triều lao vào đại doanh.

Chợt thấy trong đại doanh Ba Tư một mảnh hỗn loạn, gia súc

trâu ngựa và ma thú chạy lung tung, bốn phía dấy lên ngọn lửa, một trận gà bay chó sủa.

Binh tướng Hy Lạp đang định tiếp tục xông lên, nhưng nhiều ma pháp sư Hoàng Kim Ba Tư và chiến sĩ Hoàng Kim đi ngược dòng người hỗn loạn xông ra ngoài thành.

Hai ma pháp sư người mặc áo chùng màu vàng, đầu đội miện thánh màu trắng đến giữa không trung, hai người có tròng trắng mắt nhiêu hơn, đồng tử chỉ bé cỡ hạt đậu xanh, nhìn thoáng qua có thể dọa người vã mồ hôi lạnh.

Trước mặt hai người hiện ra hai ảo ảnh như làm bằng bùn.

Chương 701: Vận mệnh tan vỡ (2)

Chương 701: Vận mệnh tan vỡ (2)

Kỳ dị là nhìn thoáng qua thì thấy là miếng bùn, nhưng nếu nhìn kỹ nó thì sẽ thấy trước mặt hai người trống rỗng không có gì.

Cùng lúc đó, trên chiến thuyền Ba Tư trên mặt biển gần đó, từng cỗ cự nỏ ma pháp đang điều chỉnh góc độ.

"Lùi lại phía sau!" Tiếng quát của tướng lĩnh Hy Lạp lục tục vang lên trên chiến trường.

Đám lính người Hy Lạp từ từ ngừng bước chân, bắt đầu nhặt chiến lợi phẩm trên chiến trường, cứu trợ người Hy Lạp bị thương, chuẩn bị rút lui.

"Hí hí?"

Thú một sừng Địa Ngục đột nhiên quay đầu nhìn hướng Valhein.

Valhein khẽ hếch cằm hướng hai Thuật Sĩ Vận Mệnh.

Thú một sừng Địa Ngục lao thẳng về phía hai Thuật Sĩ Vận Mệnh.

Ma pháp sư Hoàng Kim Ba Tư lộ nụ cười khinh miệt, lúc trước loạn quân chạy tán loạn, bọn họ tự nhiên chỉ có thể đi theo trốn, không còn cách nào nhằm vào thú một sừng Địa Ngục.

Nhưng nếu là ma pháp sư đánh nhau bình thường, cấp bậc

Hoàng Kim có quá nhiều ma pháp có thể giải quyết người hầu bị triệu hoán.

Một ma pháp sư Hoàng Kim niệm thần chú, chỉ hướng thú một sừng Địa Ngục:

"Thuật trục xuất!"

Một luồng sáng xanh bỗng bao phủ thú một sừng Địa Ngục.

Dưới ánh sáng xanh bao phủ, thú một sừng Địa Ngục tiếp tục xông lên.

Chớp mắt ánh sáng xanh biến mất.

Trục xuất thất bại.

Ma pháp sư Hoàng Kim thả ra ma pháp giật mình ngây ra như phỗng.

Thuật trục xuất rất kỳ lạ, có miễn dịch ma pháp cao cỡ nào cũng vô ích, có thể chống cự thuật trục xuất thì trừ phi có năng lực đặc biệt gì.

Ma pháp sư Hoàng Kim khác cũng thi pháp, từng cái thuật trục xuất rơi xuống người thú một sừng Địa Ngục.

Mãi khi thú một sừng Địa Ngục đã xông đến trước mặt bọn họ thì thuật trục xuất vẫn không có hiệu quả gì.

Ma pháp sư Hoàng Kim nhìn ma vật khủng bố toàn thân rực lửa địa ngục tới gần, trong lòng tràn ngập hoảng sợ, nhưng đứng im không nhúc nhích, nhìn về hướng hai Thuật Sĩ Vận Mệnh trên bầu trời.

Hai Thuật Sĩ Vận Mệnh lộ vẻ mặt châm chọc, một thanh niên trẻ trong hai người chỉ hướng thú một sừng Địa Ngục xông lên trước.

Một chùm sáng đỏ kỳ dị bay ra khỏi Bảng Bùn Vận Mệnh, rơi xuống người thú một sừng Địa Ngục.

Thấy tia sáng đỏ kia, chiến sĩ và ma pháp sư cấp bậc cao bên phe liên quân Hy Lạp cơ mặt cứng ngắc, thân thể lạnh lão.

Bọn họ cơ hồ đều từng chứng kiến kết quả Thuật Sĩ Vận Mệnh ra tay, biết bao nhiêu Hoàng Kim cường đại, thậm chí Thánh Vực đã bị một chỉ trông vô cùng đơn giản như vậy làm tan biến thành mây khói trong chớp mắt.

Bọn họ giống như nhìn thấy chùm sáng đỏ xuyên thấu da lông, máu thịt, linh hồn, thậm chí xuyên thấu vận mệnh của thú một sừng Địa Ngục.

Năng lực hàng đầu của Thuật Sĩ Vận Mệnh, vận mệnh tan vỡ.

Đây không phải là năng lực pháp thuật, mà là một loại thần thuật, là sức mạnh mà thần khí tối cao Bảng Bùn Vận Mệnh giao cho bọn họ, tương đương trực tiếp mượn dùng sức mạnh từ Thần Linh.

Trong loại sức mạnh này ẩn chứa thần uy chân chính, hơn nữa là thần uy siêu cao.

Dưới Truyền Kỳ mà trúng chiêu này là phải chết.

Dù là đại ma pháp sư Truyền Kỳ nếu không trước tiên sử dụng lực lượng phòng hộ Truyền Kỳ cũng sẽ bị Thuật Sĩ Vận Mệnh Hoàng Kim giết chết.

Đây là sức mạnh trực tiếp tan vỡ vận mệnh.

Bất kỳ người hầu ma pháp trúng phải thần thuật này đều sẽ hoàn toàn tiêu vong, không cách nào triệu hoán ra nữa.

Bởi vậy người Hy Lạp biết chuyện này đều quay đầu nhìn về

hướng Valhein, trong mắt tràn đầy thương tiếc.

Eculid chỉ tiếc rèn sắt không thành thép lẩm bẩm:

"Người hầu giá trị hai mươi vạn vàng đại bàng cứ thế tiêu đời, đồ phá sán ủa?"

Ánh sáng vận mệnh tan vỡ rơi xuống người thú một sừng Địa Ngục tựa như que diêm vừa quẹt, một vòi rồng lướt qua rồi thôi.

Thú một sừng Địa Ngục đột nhiên nhếch môi, lộ ra nguyên hàm răng trắng nõn ngay ngắn.

Bốn vó của nó đạp mạnh xuống đất.

Dung nham lửa địa ngục giống hệt như lần đầu tiên bắn lên cao. Suối phun dung nham lửa địa ngục to lớn bán kính trăm mét, cao trăm mét bùng nổ trước cửa đại doanh Ba Tư.

Chiến sĩ Hoàng Kim còn đỡ chút, những ma pháp sư có ma pháp khí mạnh vào phút nguy cơ ập đến liên được phòng hộ ma pháp bao vây.

Thuật Sĩ Vận Mệnh trung niên cũng lão luyện vận dụng ma pháp khí phòng hộ bảo vệ bản thân, dù biết rằng hình chiếu của Bảng Bùn Vận Mệnh sẽ giúp bản thân ngăn cản hết thảy tai nạn.

Thuật Sĩ Vận Mệnh thanh niên cũng muốn làm như vậy, nhưng hắn không dùng ma pháp khí bảo hộ bản thân.

Hắn cho rằng, sức mạnh của Bảng Bùn Vận Mệnh chắc chắn sẽ bảo vệ mình giống như trước kia, như mỗi lần chiến đấu vậy.

Bảng Bùn Vận Mệnh có sức mạnh vô địch.

Trong mắt Thuật Sĩ Vận Mệnh thanh niên tràn ngập thản nhiên, khóe miệng thậm chí vẫn mang theo ý cười châm chọc.

Dung nham lửa địa ngục như suối phun bắn lên, đánh sâu vào tất cả Hắc Thiết, chiến sĩ Hoàng Kim và hai Thuật Sĩ Vận Mệnh.

Khoảnh khắc dung nham lửa địa ngục bắn vào người, nụ cười trên mặt Thuật Sĩ Vận Mệnh thanh niên đông lại.

Hắn nhìn qua khóe mắt thấy Bảng Bùn Vận Mệnh không chút phản ứng.

Tại sao?

Chương 702: Nghỉ ngơi

Chương 702: Nghỉ ngơi

Thuật Sĩ Vận Mệnh thanh niên muốn vận dụng ma pháp khí, nhưng đột nhiên khép mắt lại.

Thiên phú hệ bóng tối, mê man.

Dung nham lửa địa ngục đen ngòm bao bọc toàn thân của hắn.

Không chỉ mình Thuật Sĩ Vận Mệnh trẻ tuổi này, trừ Thuật Sĩ Vận Mệnh trung niên ra, đa số chiến sĩ Hoàng Kim và ma pháp sư Hoàng Kim đều trúng đủ loại thiên phú hệ bóng tối.

Người trúng tê dại sẽ mất sức phán đoán đối với nguy hiểm, dù cho rõ ràng bị lửa đốt cháy toàn thân cũng không cảm giác được đau đớn và nguy hiểm, mãi đến khi bị đốt chết.

Người trúng mê man sẽ quên thi pháp hoặc sử dụng kỹ năng chiến đấu, đi lung tung, căn bản không biết làm gì, từ từ bị đốt chết.

Đột nhiên, có mấy chiến sĩ Hoàng Kim và ma pháp sư giết hướng người mình.

Trên mặt mỗi người đều hiện ra tức giận và hoảng sợ vô tận.

"Giết ngươi!"

"Đồ hung thủ!"

"Không ngờ ngươi sống lại, ta muốn giết cả nhà của ngươi!"

Thiên phú hệ bóng tối: Ảo giác.

Một trong những thiên phú khủng bố nhất của thiên phú hệ bóng tối.

"Không thể tha thứ."

Quanh người Thuật Sĩ Vận Mệnh trung niên bị ánh sáng trắng chói mắt bao bọc, không bị dung nham lửa địa ngục ảnh hưởng chút nào, vươn ngón tay chỉ hướng thú một sừng Địa Ngục.

Bầu trời buổi sáng trong lành, dù có ngôi sao trên bầu trời cũng không thể nhìn thấy.

Nhưng trong khoảnh khắc này, mọi người đều cảm giác bầu trời tối xuống, một ngôi sao chữ thập sáng lên phía chân trời phương đông, sau đó ngôi sao thập tự này biến thành ngọn lửa màu trắng thánh khiết, nháy mắt vượt qua không gian, đánh trúng thú một sừng Địa Ngục.

Cột lửa ánh sáng trắng cao cỡ mười tầng lầu giáng mạnh xuống, tựa như thác nước thánh hỏa.

Thú một sừng Địa Ngục chỉ khẽ hừ một tiếng, thân thể bị hoàn toàn bốc hơi.

Để lại một lỗ sâu đen ngòm dưới đất.

Eculid khẽ thở dài: "Đáng tiếc không thể sống lại, nếu bị Vận Mệnh Thánh Viêm giết chết còn có thể sống lại thì sau này sẽ gọi Valhein bằng thây."

Tướng quân Feirste nói:

"Đây chính là ngươi nói, ta ghi nhớ."

"Ngươi ghi nhớ cái gì? Ta quên rồi." Eculid lườm Feirste, tiếp tục nhìn đại doanh Ba Tư.

Thú một sừng Địa Ngục bỏ mình, nhưng một dung nham lửa địa ngục cuối cùng trực tiếp giết chết bảy chiến sĩ Hoàng Kim và bốn ma pháp sư Hoàng Kim, còn có bốn chiến sĩ Hoàng Kim và sáu ma pháp sư Hoàng Kim chết vì bị người trúng ảo giác giết.

Nhưng nhìn đám Hoàng Kim, Thánh Vực tứ điên trong đại doanh Ba Tư, liên quân Hy Lạp chung quy không lựa chọn lao vào đại doanh.

Nỏ ma pháp lớn trên chiến hạm Ba Tư tỏa ra ánh sáng sương lạnh.

Đến hiện tại, tổng binh lực của Ba Tư vẫn hơn liên quân Hy Lạp.

Hải quân của liên quân Hy Lạp còn chưa đến.

Tướng quân Feirste nhìn cảnh này, nhỏ giọng nói: "Đáng tiếc, nếu hải quân của đại tướng Themistocles chạy tới kịp, chúng ta giáp công hai mặt thì hiện tại có thể ăn mừng chiến thắng cuối cùng rồi."

Một tướng quân Hoàng Kim ở bên cạnh cũng buông tiếng thở dài nói:

"Các quý tộc còn đang quan sát, các thành bang cũng quan sát, dù chiến thắng trận đại chiến thứ nhất thì bọn họ cũng lo lắng hải quân bị diệt toàn quân. May mắn là trận đại chiến thứ hai chúng ta vẫn chiến thắng, tối hôm nay ước chừng hải quân liên quân Hy Lạp sẽ xuất phát từ cảng Athens."

"Quý tộc, bọn họ là chó điên chỉ có thể nhìn thấy ích lợi trước mắt, chúng ta toàn thắng hai trận chiến thì chắc chắn bọn họ sẽ xem Ba Tư là thịt mỡ, đến lúc đó Hy vọng ta suy nghĩ nhiều." Tướng quân Feirste yên lặng nhìn phương xa.

Đại doanh Ba Tư đã dần dần bình tĩnh.

"Ta không hiểu chính trị, nếu dùng tư duy toán học để suy tính thì ngươi vĩnh viễn suy nghĩ quá ít.' Eculid nhìn Valhein.

"Đúng rồi, khi bọn họ cho rằng Ba Tư là trái hồng mềm tất nhiên sẽ đẩy tay của người khác ra, để chính mình bóp lấy."

Bọn họ sẽ bóp trúng một con nhím.' Eculid không cho là đúng.

"Nhưng đổ máu không chỉ là tay của ma thú, đây là lý do tại sao đại tướng Miltiades thà rằng đắc tội núi Chiến Thân cũng quyết đối kháng đại quân Ba Tư." Feirste nhìn hướng đám người Hy Lạp trên chiến trường.

"Luôn sẽ có người muốn dấy lên ngọn lửa đốt trấn Grey River." Ánh mắt của Eculid rời khỏi Valhein, chuyển hướng đại dương xanh biếc, chiến thuyên Ba Tư rậm rạp nhẹ nhàng lên xuống theo sóng biển.

Feirste nhìn thoáng qua Valhein, lại nhìn vê hướng binh sĩ Hy Lạp.

Feirste mỉm cười nói:

"Đúng vậy, chiến thắng cuối cùng rồi cũng sẽ thuộc về chúng ta."

Nụ cười trên mặt Feirste giống hệt nụ cười trên khuôn mặt binh sĩ Hy Lạp.

Valhein đang kiểm kê Sparta.

Sáu người bỏ mình, tất cả đều chết vì bị Ba Tư tập kích.

Chỉ còn hai mươi bốn người.

Vô luận là Commodus, Castor hay Sparta khác đều chẳng có một chút bi thống.

Đây là số mệnh của chiến sĩ.

Bọn họ không mất vì thất bại, chẳng qua gục ngã trước khi nhận trái ngọt chiến thắng.

Commodus nói:

"Trận chiến này đủ cho chiến công của ngươi rồi."

Castor gật đầu.

"Xác định sao?" Valhein hỏi.

"Giết chết một Thuật Sĩ Vận Mệnh là quân công bằng một nửa tướng quân. Là ngươi đánh gục bốn quân đoàn, cộng thêm những chiến sĩ và ma pháp sư trực tiếp chết vào thú một sừng cũng dư sức bằng công lao một nửa tướng quân rồi." Trong giọng nói của Commodus tràn ngập hâm mộ.

"Ta chưa từng nghĩ đến một ma pháp sư Thanh Đồng có thể dễ dàng kiếm quân công như vậy, ngay cả gia tộc Bán Thần chúng ta đều không làm được Không, ngươi đã là Bạch Ngân." Trong giọng nói của Castor cũng tràn đầy hâm mộ.

Valhein nói:

"Ta cũng cảm thấy quang vinh vì các ngươi."

Chương 703: Nghỉ ngơi (2)

Chương 703: Nghỉ ngơi (2)

Commodus và Castor cùng nhau trợn mắt, miệng của Valhein vĩnh viễn độc như vậy.

Castor đột nhiên quay đầu nhìn thoáng qua tướng lĩnh liên quân ở trên tường thành, trâm mặc thật lâu, thở dài, nói: "Kế tiếp ngươi khó mà rời đi, nhưng ngươi có thể viện cớ ma lực xảy ra vấn đề, tạm thời nghỉ ngơi."

"Ồ?" Valhein lộ vẻ mặt nghi hoặc nhìn về hướng Castor.

Castor bất đắc dĩ nói:

"Ngươi hiểu ma pháp, ngươi hiểu chiến đấu, nhưng ngươi không hiểu quý tộc."

Valhein cau mày suy nghĩ một lúc mới gật đầu, nói: "Ta đại khái hiểu ý của ngươi. Nhưng bọn họ sẽ không ngốc đến mức đó chứ?"

Castor nói:

"Người Ba Tư liên tục thua hai trận, thoạt nhìn thật ngốc, nhưng bọn họ thật sự ngốc sao?"

"Đúng rồi, bọn họ không ngu, bọn họ chỉ là bị quá khứ bắt cóc, dùng đầu óc cứng ngắc liều mạng đối kháng thủy triều lớn của thời đại, nhưng có bọn họ cứ luôn nói với bản thân rằng mình không sai. Bọn họ cho rằng đang bảo hộ bản thân, nhưng bọn họ không thể bảo vệ chính mình, chỉ đang bảo vệ sự ngu muội của mình." Valhein nhìn đại doanh Ba Tư, nhìn các loại dụng cụ đã

sớm bị người Hy Lạp đào thải ở trong đại doanh.

Chênh lệch ít nhất mười năm.

Castor nói:

"Bây giờ ngươi hãy nằm xuống nghỉ ngơi."

Valhein gật đầu, nói: "Chúng ta cuối cùng sẽ chiến thắng.

Valhein nói xong lấy ra cái cáng tự chế từ trong không gian phế tích trên tay, đặt xuống đất, hắn leo lên.

"Đi đi." Valhein nói.

“Urak! Ngươi làm sao vậy Urak? Ngươi đã tiêu hao ma lực quá mức sao?" Castor hét lớn, mặt không cảm xúc, nhưng trong âm thanh tràn ngập bi thương và khổ sở.

"A, chiến đấu sắp tới dựa vào các ngươi Ta đã cố gắng!" Valhein nói xong nhắm mắt lại.

"Hai người" Commodus dở khóc dở cười.

Rất nhiều người nhìn hướng này, thậm chí các tướng quân ở trên tường thành cũng nhìn về phía này.

Hai Sparta xông đến, nâng lên cáng, cùng đội ngũ chậm rãi đi hướng cứ điểm. Eculid vội vàng thi pháp, mang theo luồng gió nhỏ màu xanh chạy tới.

Eculid hỏi:

"Sao vậy? Có phải bị sức mạnh của vận mệnh ảnh hưởng?”

"Vận mệnh không ảnh hưởng ta được, nhưng quý tộc thì có." Valhein nheo mắt lười biếng nói.

Mặt trời thật chói mắt.

Eculid lặng im một lúc sau, gật đầu.

Eculid nói:

"Ta hiểu, ngươi nghỉ ngơi mấy ngày đi, chờ đến thời cơ thích hợp thì ta sẽ liên hệ ngươi."

Valhein hỏi:

"Quân công của ta tính thế nào?"

Eculid liếc hướng tường thành, nói: "Chỉ cần tướng quân Feirste phụ trách quân công thì không ai cướp quân công của ngươi được."

"Nếu tướng quân Feirste bị điều đi thì sao?" Valhein hỏi ngược lại.

Eculid nói:

"Bọn họ đầu tiên phải giải quyết đại tướng."

"Ừm, cũng phải, bọn họ là tầm nhìn hạn hẹp, nhưng không là tên ngốc." Valhein xen lẫn vào câu chửi thê của Hy Lạp.

Castor nói:

"Nhưng bọn họ muốn quân công thì phải được sự đồng ý của đại tướng."

Eculid nói:

"Đương nhiên, có được thì có mất, không ai có thể độc chiếm mọi thứ, đại tướng không được, quý tộc cũng không thể."

Castor nói:

"Cũng phải."

Một đội người xuyên qua cửa thành, đi vào cứ điểm, đi hướng chỗ ở.

Khóe môi Valhein bỗng cong lên nụ cười đùa cợt.

Commodus, Castor, Eculid cũng nhìn nhau, trên mặt đều hiện ra vẻ châm chọc tương tự.

Những binh sĩ Sparta này không chút thay đổi.

Commodus không kiềm được cười cười nói:

"Người Athens các ngươi đúng là thú vị.' Castor vuốt đầu hổ trên giáp bụng:

"Người mà Sparta chúng ta câu còn không được nhưng bị các ngươi đuổi đi, hiện tại thế nhưng còn ở trên tường thành cảm khái tại sao hắn không phải người Athens, ta không ôm bụng cười to là đã cho các ngươi mặt mũi lớn rồi."

Eculid nói:

"Cũng thế thôi, Sparta các ngươi đề phòng ma pháp sư như phòng trộm."

Castor nghẹn lời.

Commodus quay đầu nhìn hướng tường thành, nhìn bóng lưng của đám quý tộc đó.

Valhein hơi hé mắt ra, nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc.

Bóng dáng từng bị gậy gỗ to đánh xỉu, và mái tóc quăn màu vàng nhạt.

Trên tường thành, Andrea dùng đôi mắt màu xanh xám nhìn

quét đồng bằng Marathon.

Quý tộc thanh niên ở một bên nói:

"Ngài quá khiêm tốn, dù là kèn chiến trường cũng không thể sánh ngang với thụ câm của ngài. Nếu chiến trường kết thúc trước ngày hội trò chơi Pythian chắc chắn ngài sẽ trở thành quán quân thụ cầm của năm nay. Thiếu niên tướng quân Athens cộng thêm quán quân âm nhạc trò chơi Pythian, ngài sẽ nhận được yêu mến của Thần Mặt Trời."

Andrea cười tươi nói:

"Child, lời khen của ngươi khiến ta không dám nhận. Chẳng qua ta lỡ chỉ huy một trận chiến đấu, tiếp đó dùng ma pháp khí của gia tộc giết một chiến sĩ Hoàng Kim hoặc ma pháp sư Hoàng Kim, cuối cùng đạt được quân công, đại khái chỉ đến mức độ binh đoàn trưởng. Tướng quân mười mấy tuổi quá khoa trương, ta không làm nổi."

Child thở dài, nói: "Nói đến quân công thì ma pháp sư Bạch Ngân tên Urak thật là gặp vận may từ trên trời rơi xuống, có một con người hầu ma pháp thân kỳ may mắn khắc chế Quân Đoàn Người Khổng Lồ, thậm chí ngoài ý muốn giết một Thuật Sĩ Vận Mệnh. Các tướng lĩnh luôn thảo luận về hắn. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hắn sẽ trở thành tướng quân trẻ tuổi nhất trong mấy năm nay, đứng sau Aristoteles."

Andrea nói:

"Đúng thật, người Sparta này kém hơn Aristoteles nhiều. Cuộc chiến Fire trứ danh lần đó thật là rung động toàn bộ Athens, việc này cũng dẫn đến quân đội càng thêm trọng thị bồi dưỡng ma pháp sư. Tiếc rằng đám già ngoan cố đó luôn sợ hãi ma pháp sư."

Child nhún vai nói:

"Chiến sĩ như ta không hiểu nổi ma pháp sư các ngươi."

Chương 704: Cướp công lao

Chương 704: Cướp công lao

Andrea nhìn phương xa, lộ nét mặt trâm trọng.

Andrea nói:

"Có lẽ các ngươi sẽ cho rằng ta muốn cướp đoạt công lao của bọn họ, ta đến mạ vàng. Nhưng mà, vô luận là quá khứ, hiện tại hay tương lai thì ta vẫn dám nói ta làm như vậy là vì Athens, thậm chí vì Hy Lạp. Chỉ khi ma pháp sư như ta ở địa vị cao trong Athens, trở thành tướng quân có thực quyền thì ta mới có thể thay đổi thành kiến của Athens, thậm chí toàn Hy Lạp đối với ma pháp sư. Phải để chiến sĩ và ma pháp sư liên hợp lại thì toàn bộ Hy Lạp mới có thể đối kháng kẻ địch lớn bên ngoài. Ta có lòng ích kỷ thật, nhưng về việc này thì ta không thẹn với lòng.

Child nói:

"Ta xem không hiểu hình thế của tương lai, cũng bỏ qua trận chiến ma pháp sư đầu tiên bị bọn họ đồn thổi vô cùng kỳ diệu, nhưng hôm nay thật sự đã thấy một ma pháp sư Bạch Ngân tâm thường mà có thể ảnh hưởng toàn bộ tình hình cuộc chiến, đây là điều trước kia ta không ngờ tới. Mặc kệ nói sao thì, ma pháp sư tất nhiên càng lúc càng quan trọng."

"Cho nên, ta muốn trở thành đại tướng, tiếp đó, thay đổi ma pháp sư, thay đổi toàn Athens, thay đổi toàn Hy Lạp!" Andrea nói rồi nhìn hướng đại tướng Miltiades ở gần đó.

Andrea cúi đầu lẩm bẩm:

"Nhưng chiến tranh luôn phải đổ máu, biến cách luôn phải có người hy sinh, các vị, xin lỗi, ta không phải nhằm vào các ngươi, ta chỉ vì Hy Lạp."

Andrea lần thứ hai ngước đầu lên nhìn phương xa, hai nắm tay siết chặt, trong mắt lấp lóe tia sáng kiên nghị.

Đêm hôm đó, các thành bang tổ chức tiệc mừng công với quy mô khác nhau, tiệc mừng công lần này có quy mô lớn hơn trận chiến đầu tiên nhiều.

Mọi người đều biết, tối nay người Ba Tư không thể nào tập kích, bởi vì bọn họ đã bị dọa vỡ mật.

Nhiêu người Hy Lạp thậm chí cho rằng chỉ cần đại tướng Themistocles dẫn dắt hải quân Hy Lạp đến tất nhiên có thể phá tan hải quân Ba Tư, theo sau hai bên hợp sức diệt gọn người Ba Tư.

Nhưng nhiều tướng lĩnh kinh nghiệm phong phú thì trâm mặc uống rượu.

Sáng sớm hôm sau, một tin tức khiến toàn quân bất an truyền khắp cứ điểm.

Đại tướng Miltiades bị tái phát vết thương cũ, tạm thời không cách nào chỉ huy chiến đấu sắp tới, sẽ do núi Chiến Thần phái một vị tướng quân Thánh Vực phụ trách chỉ huy. Thế là, các loại tin vỉa hè lưu truyền trong quân.

"Mợ nó, đây là đang cướp công lao thắng trận! Kế tiếp, chỉ cần đánh bại đại quân Ba Tư thì công đầu tất nhiên là của tướng quân mới. Ài, đau lòng đại tướng Miltiades."

"Tướng quân mới còn dám trào phúng đại tướng Miltiades, nói cái gì chỉ cần đứng ở trên tường thành liên có thể chờ đợi quân công âm ầm kéo đến, hắn thì khác, hắn sẽ cùng quân tham gia chiến đấu."

"Buồn cười nhất là nghe nói để một đứa trẻ quý tộc mười mấy tuổi dẫn dắt một đội binh đoàn tinh anh nghìn người, nói rằng hắn là ma pháp sư, đánh nhau giỏi hơn xa tướng lĩnh bình thường khác. Cười chết người, nếu ai có thể nắm chắc tình hình cuộc chiến thì người đó có thể làm tướng lĩnh cấp cao, vậy ta đề cử ma pháp sư ma quỷ Urak! Ma pháp sư đó lợi hại hơn hắn!"

"Nghe nói Urak cũng bị bệnh."

"Ha ha, một vị đại tướng đứng đầu, một vị công thần đứng đầu mà bây giờ đều bị bệnh, tên ngốc đều biết xảy ra chuyện gì. Không có thú Địa Ngục của ma vương, ta chống mắt xem bọn họ làm sao đối phó bốn quân đoàn hàng đầu của Ba Tư, a không, hiện tại chỉ còn ba."

"Nghe nói các quý tộc hợp sức buộc đại tướng Miltiades giao quyền, nhưng đại tướng Miltiades cứng rắn chịu đựng áp lực, chỉ giao ra một phần quyền lực. May mắn tướng quân Feirste còn phụ trách ghi quân công, nếu để quý tộc phụ trách ghi quân công lần này không biết có bao nhiêu quân công của bình dân chuyển dời cho quý tộc."

"Táo chưa chín đã muốn hái xuống ăn? Coi chừng chua rụng răng!"

"Chờ xem, đám nhóc con quý tộc này sẽ không sống yên được đâu!"

"Đám tạp chủng chó đẻ!"

"Bọn họ là bị người Ba Tư mua chuộc rồi sao? Bọn họ tin vào dị thân sao? Tại sao chúng thần không giáng sét xuống đánh chết bọn họ?"

“Thật là không xem những binh sĩ như chúng ta là con người, hoàn toàn xem chúng ta là công cụ để bọn họ giành quân công.

Không, ở trong mắt bọn họ thì chúng ta thậm chí không bằng công cụ, công cụ còn phải bảo vệ bảo dưỡng, đối với bọn họ thì chúng ta là rác rưởi xài xong vứt!"

"Quý tộc chết tiệt! Trong Jacques diễn quá đúng! Chọc bố điên lên là bố mang theo dao găm trực tiếp đâm vào luôn! Dù sao đều phải chết, dù sao đều sống không nổi, ai hại bố thì bố sẽ tìm người đó báo thù!"

Nguyên một ngày này đều là tiếng oán trách của binh sĩ các thành bang.

Valhein dường như thật sự bị bệnh, vẫn luôn không bước ra cửa, thời gian chủ yếu dùng vào học và làm bài, còn dư thời gian thì học và khắc họa trận đồ ma pháp. Lại qua một ngày, đại doanh Ba Tư lần thứ hai hành động.

Lần này đại quân Hy Lạp không ra ngoài mà tiến hành cuộc chiến phòng thủ cứ điểm.

Người Ba Tư không vận dụng bất cứ quân hàng đầu nào, thậm chí cũng không cử ra Quân Đoàn Bất Tử, chỉ phái ra nhiều binh bộ nhẹ và Quân Đoàn Quốc Vương xuất chiến.

Số lượng ma pháp sư cũng giảm bớt.

Chiến đấu giữa hai bên đột nhiên dường như trở lại trăm năm trước, cơ hồ hoàn toàn do chiến sĩ chúa tể.

Cuộc chiến công thành thảm liệt vén mở màn.

Valhein không ra ngoài, nhưng ngẫu nhiên nghe chiến báo từ tiền tuyến, trong đầu cơ hồ có thể vẽ ra sự thảm liệt của trận chiến.

Ba Tư hoàn toàn là dùng mạng người để tiêu hao.

Dù người Hy Lạp có ưu thế phòng thủ lớn cỡ nào thì cũng có ngày hao hết binh lực.

Chương 705: Cướp công lao (2)

Chương 705: Cướp công lao (2)

Khi mặt trời ngả về phía tây, hoàng hôn buông xuống, người Ba Tư mới ngừng công thành.

Đêm khuya ngày đó, Valhein nghe được một tin tức không thể tưởng tượng.

Bởi vì là cuộc chiến phòng thủ, hơn nữa Ba Tư không cử ra quân đoàn mạnh, thương vong của liên quân Hy Lạp ít hơn ngày hôm qua, thế nhưng bị quý tộc thổi phồng là công lớn.

Sau đó lệnh khen ngợi của Basaro đến, gọi trận chiến này là cuộc chiến vĩ đại nhất chiến dịch Marathon, bởi vì số người bỏ mạng của liên quân Hy Lạp thấp hơn năm trăm, ít hơn số người bỏ mạng trong hai trận chiến trước.

Valhein nhìn thấy lệnh khen ngợi này thì ngây người.

Một loại cảm giác quen thuộc quanh quẩn trong lòng hắn.

Nếu lần sau số người bỏ mạng lớn hơn, bị người Ba Tư giết không còn một manh giáp, có khi nào bọn họ thổi phồng trên dưới toàn quân ra sức kháng chiến, vì không để tướng quân bỏ mình cảm thấy lạnh lòng dưới Minh Phủ, càng khen ngợi gấp đôi?

Rất nhanh, Valhein nghe được tin đặc biệt.

Andrea từ một thiếu niên mười mấy tuổi quân công bằng không trực tiếp thăng cấp binh đoàn trưởng, nguyên nhân là hắn dẫn dắt binh sĩ chẳng những không lui về phía sau một bước, ngược lại tạo thành thương vong to lớn đối với binh sĩ Ba Tư công

thành, đồng thời, toàn binh đoàn không có một người tử vong.

"Thì ra đây mới là con đường tắt lấy được quân công nhẹ nhàng nhất, ta quả nhiên không hiểu quý tộc "

Trong đầu Valhein hiện ra một trường hợp, binh đoàn tinh anh với Hắc Thiết hoặc chiến sĩ cấp cao hơn chiếm tỷ lệ trên 70% đang ra sức tác chiến, Andrea đứng ở phía sau đội ngũ lớn tiếng cổ vũ.

Cuộc chiến phòng thủ kéo dài ba ngày, quý tộc liên tục kiếm quân công ba ngày.

Núi Chiến Thần liên tục ba ngày ban phát lệnh khen ngợi, quân công của các quý tộc tăng lên vùn vụt.

Nhưng không ai phát hiện số người thương vong bên người Hy Lạp liên tục nâng cao.

Có một số người bị thương nặng chết trong hậu phương, không bị đặt vào số liệu thống kê bỏ mình.

Ngày thứ ba, số người bỏ mình nhiêu hơn một nghìn, người bị thương vô số kể.

Đối với Ba Tư thì một nghìn người này chỉ là con số, nhưng ở Hy Lạp, mỗi người đều là chiến sĩ kinh nghiệm phong phú.

Thầy trò của Học viện Plato dù cho có ma pháp sư bảo hộ, một khi bị thương nặng sẽ bị mục sư trị liệu, cũng không ngừng có người ngoài ý muốn bỏ mình.

Dù không đi ra chiến trường, Valhein cũng có thể phán đoán ra, đây là kế hoạch của Ba Tư, hơn nữa không ngừng sửa đổi dựa theo tình huống của liên quân Hy Lạp.

Các tướng lĩnh Ba Tư bó tay với chiến lược ma pháp sư, nhưng đối phó quý tộc Hy Lạp thì dễ như trở bàn tay.

"Quả nhiên, vẫn là quý tộc hiểu rõ quý tộc nhất."

Tối ngày thứ ba, Valhein nghe được một tin tức điên cuồng, vì mở rộng chiến công, phe quý tộc quyết định ngày mai ra khỏi thành tác chiến.

Valhein nghe thấy tin tức này liên chạy tới chỗ ở của Eculid.

Valhein hỏi:

"Thầy Eculid, thây còn cần tài trợ nghiên cứu mười vạn vàng đại bàng không?"

Eculid vươn tay sửa lại mũ vải màu tím, vẻ mặt nghiêm túc nói:

"Muốn chứ! Ta nhới"

"Vậy lập tức khiến Học viện Plato rút khỏi chiến đấu ngày mai, cấm bọn họ tham gia chiến đấu! Nếu ngươi không làm như vậy thì ta sẽ liên hệ Palomal" Valhein nói.

"Paloma là ai? Mà thôi không quan trọng, ta đang suy xét về chuyện mà ngươi nói. Nếu ngay cả ngươi đều phát hiện không đúng, chứng minh ngày mai là nguy cơ lớn. Ta sẽ mệnh lệnh bọn họ ngày mai không được tham gia chiến đấu, tiếp đó tìm tướng quân Feirste bàn bạc. Ngươi trở về đi, chuyện này giao cho ta." Eculid nói.

Hai người cùng nhau ra cửa, đi hướng khác nhau.

Bước ra một bước, Valhein quay đầu hỏi: "Không thể tránh khỏi sao?"

Eculid ngừng bước chân, đưa lưng về phía Valhein.

"Nếu như có thể tránh khỏi thì ngươi cũng sẽ không rời đi Athens. Nhưng ta cứ cảm thấy có phương pháp tránh được, nhưng

ta quên rồi. Ta hoài nghi chuyện ta quên có liên quan với chuyện này, để ta tìm lại xem" Eculid vừa giở sách vừa đi về phía trước.

Valhein ngơ ngác nhìn bóng lưng của Eculid, nhíu chặt chân mày.

"Thứ hắn quên rốt cuộc là thật hay giả?"

Valhein lắc đầu, tiếp tục trở về.

Đi một lúc sau, bóng dáng rực lửa đi tới trước mặt hắn.

Dù là thiếu nữ thích xinh đẹp nhưng lúc này bất chấp giáp da hư hỏng và dơ bẩn, vẻ mặt lạnh lùng đi tới trước. Ánh mắt Valhein vụt qua Paloma, hơi rũ mí mắt, nhưng luôn nhìn nàng qua khóe mắt.

Paloma vẫn luôn nhìn thẳng đằng trước.

Giống như mọi thứ trên đời này đều không đáng giá nàng nhìn thẳng một lần.

Hai người lướt qua nhau.

Valhein tiếp tục đi vê phía trước.

Mũi Paloma hít nhẹ, sửng sốt xoay người, nhìn hướng bóng lưng của Valhein, chân mày đen mảnh hơi cau.

Nàng nhẹ nhàng lắc đầu, xoay người rời đi.

Cơ bắp càng nhiều, tấm lưng càng rộng, thân hình càng cao, khí chất lộ ra chút tà dị, không chỉ có một người bị huyết mạch ma quỷ ảnh hưởng.

Chỉ là cảm giác hơi giống thôi.

Có lẽ chỉ là

Paloma cúi đầu, vuốt nhẹ chiếc nhẫn khỏe mạnh trên ngón tay.

Nàng tiếp tục đi tới trước, nhưng con ngươi có chút buồn, bước đi chậm chạp.

Về phòng, Valhein thở hắt ra, rồi lại thở dài thườn thượt.

Cưỡng bức mở sách ma pháp ra, nhưng suy nghĩ bất ổn.

Valhein chuyển sang đọc du ký của các bậc thầy.

Vẫn không tập trung được.

Valhein đổi sang suy nghĩ mục tiêu, suy nghĩ tương lai bản thân nên làm cái gì.

Suy nghĩ sống động trong đầu óc khiến hắn từ từ bình tĩnh trở lại.

Suốt ba ngày, Valhein chỉ học sáu ma pháp Bạch Ngân.

Thuật quang diễm, sóng lửa hệ hỏa, máu cuồng hóa đã học xong, áo choàng lửa này nọ thì chờ sau này rảnh học tiếp.

Làn gió đổi hướng có thể biên độ nhỏ ảnh hưởng tất cả mũi tên thậm chí là ma pháp bay, phối hợp huyết mạch tướng quân nguyên tố phong sẽ có hiệu quả cực mạnh, đã học xong.

Mông lung mờ nhạt thì có thể khiến thân thể trở nên mơ hồ, phối hợp làn gió đổi hướng thì dù gặp chiến sĩ tấn công gần thân cũng có thể ảnh hưởng phán đoán của kẻ địch, tác dụng rõ ràng, cũng đã học xong.

Một ma pháp cuối cùng, Valhein lựa chọn băng sương nở rộ.

Ma pháp giống như làn gió đổi hướng, là ma pháp mạnh có thể dùng mãi cho tới bậc Truyền Kỳ.

Chương 706: Cấm cửa

Chương 706: Cấm cửa

Băng sương nở rộ chỉ có lúc đầu là mất thời gian lâu để thả ra, nhưng tùy theo mức độ nắm giữ không ngừng nâng cao, ma pháp này có thể đạt được năng lực thi pháp không cần niệm chú, phối hợp với thiên phú khác có thể hình thành chớp mắt thả ra.

Sau khi thả ra băng sương nở rộ sẽ nháy mắt hình thành một mảnh lực lượng băng giá phạm vi hình tròn, làm kẻ địch chậm chạp nhiều, là một trong những pháp thuật giữ mạng mạnh nhất của ma pháp sư.

Cũng là ma pháp trung tâm của dòng đóng băng tuyệt đối'.

Đám ma pháp sư chuyên tinh vê hệ băng hơn một nữa sẽ đi dòng đóng băng tuyệt đối, kẻ địch của bọn họ bình thường chưa kịp ra tay đã bị tươi sống đông chết.

"Chờ có nguyên tố huyết mạch băng rồi mới suy xét nghiên cứu trường phái này, trước mắt chỉ cần học tập băng sương nở rộ thì tốt rồi. Còn về ma pháp tiến hóa hệ băng thì chưa có ghi chép nào, không chừng có người được huyết mạch tương tự, phải có sức mạnh thần quyền băng tuyết mới có thể đạt được tiến hóa."

"Ma pháp từ cấp bậc Bạch Ngân thì trường phái bắt đầu tăng nhiều tính bùng nổ. Thí dụ như cơ bản nhất của hệ kim loại là lưỡi dao bén trôi nổi' là cơ sở không thể thiếu của trường phái ghế vua sắt. Mưa đầy trời của hệ thủy nhìn như vô dụng, cũng là cơ sở của 'dòng bậc thây gieo trồng, số ít ma pháp sư buông bỏ chiến đấu, ngược lại nghiên cứu những ma pháp có thể tăng mạnh toàn loài người, trong đó số ít ma pháp sư chuyên tinh về hệ mộc cần

phụ trách gây giống và gieo trông, có cống hiến to lớn với loài người."

"Nhưng không ai đoán được phát triển của sự tình, trường phái bậc thầy gieo trông vậy mà có năng lực chiến đấu mạnh, hoàn toàn thay thế trường phái chúa tể sơn lâm trong quá khứ, dù sao chúa tể sơn lâm chỉ có thể bị giới hạn tác chiến trong rừng nhiều cây cối, nhưng bậc thây gieo trông vốn đã trồng cây."

"Ma pháp cơ sở của trường phái đánh trên không cũng xuất hiện ở ma pháp sư Bạch Ngân, gôm thuật lơ lửng' và thuật bay lượn, nếu không nắm giữ thi pháp di động và thi pháp bay, cần nhờ vào thuật lơ lửng mới có thể thi pháp trên không trung, nhưng nếu có thi pháp bay thì hai pháp thuật này sẽ bị đào thải."

"Còn về trường phái quân đoàn Hydra mạnh nhất, trước mắt chỉ là lý luận, bởi vì căn bản không có người dùng máu Hydra quý giá để cường hóa ma pháp ngọn lửa rắn mai. Dù đến cấp bậc Thánh Vực, nắm giữ vua rắn rực lửa, dựa vào ma pháp lá cây cộng sinh, có thể khiến ngọn lửa rắn ma tăng mạnh về mọi mặt, một hơi phun ra ba ngọn lửa rắn ma cũng không đáng giá rót vào nhiêu máu quý giá như vậy. Nhưng quân đoàn Hydra đặc biệt thích hợp ta, bởi vì những cái đầu của Hydra có thể thả ra ma pháp khác hệ."

"Nếu thật sự có thể dung hợp máu của Bán Thần Hydra vào ngọn lửa rắn ma, chín con ngọn lửa rắn ma phun ra quả cầu lửa có khi nào kèm thêm thiên phú đa hệ? Tộc đàn Hydra là sinh vật rất kỳ lạ, chúng nó là sinh linh duy nhất nắm giữ ma pháp toàn hệ, nhưng mà, bởi vì tạp mà không tinh, dẫn đến khi dễ kẻ địch bình thường thì mọi việc đều thuận lợi, nhưng ở trước mặt đối thủ mạnh lại yếu xìu. Ta thì khác, ta có nhiều thiên phú."

"Đáng tiếc, Hydra ít nhất phải đến cấp bậc Truyền Kỳ mới có chín đầu hoàn chỉnh, phải đến Bán Thần mới có thể nắm giữ ma pháp hệ thứ mười hệ quang, một giọt máu Bán Thần chỉ có thể tăng thêm một cái đầu, giá thành quá cao, xem tình huống rồi tính

tiếp vậy."

Valhein lặp đi lặp lại nghiên cứu các loại trường phái, ban đầu, chỉ tập trung vào hệ hỏa và hệ địa có được ma pháp tiến hóa, nhưng rất nhanh đã nhận ra bản thân phạm một sai lâm.

"Ta không nên suy nghĩ theo góc độ ta có cái gì thì làm cái nấy, góc độ này không sai, thậm chí trong thời gian ngắn thu lợi cực cao, nhưng sẽ đi chệch đường. Ta muốn trở thành Truyền Kỳ, thậm chí cao hơn Truyên Kỳ thì phải bắt đầu suy xét trường phái nào chỉ hướng Truyền Kỳ, chỉ hướng cao hơn Truyền Kỳ!"

Nghĩ đến đây, Valhein rộng mở sáng sủa, lại dùng phương hướng xa hơn, chính xác hơn để suy xét ma pháp của mình.

"Nên từ bỏ đóng băng tuyệt đối. Có thể học sâu hơn về băng sương nở rộ, nhưng trường phái đóng băng tuyệt đối là trường phái cấp bậc càng cao tác dụng nhỏ, nguyên nhân rất đơn giản, những kẻ địch mạnh và ma thú lực lượng mạnh đến mức đáng sợ, căn bản không thể nào bị đóng băng."

"Dòng đấu trên không là quan trọng hàng đầu, tuy rằng rất khó, nhưng đại ma pháp sư Truyền Kỳ chiến đấu toàn là bay tới bay lui, Truyên Kỳ đứng chôn chân? Không tồn tại."

"Dòng bậc thây gieo trông, không thể nói là không tốt, điều kiện tiên quyết là cần nhiêu thời gian chuẩn bị, chỉ cần có đầy đủ thời gian thì bậc thây gieo trông là chúa tể sơn lâm di động, có thể chú ý, nhưng không thể dồn sức cho nó."

"Còn về quân đoàn Hydra, nếu dùng con đường tư duy phương thức mới thì nó cũng như dòng chiến đấu trên không, là quan trọng hàng đầu. Dù phải bỏ nhiêu công sức nhưng chỉ cần hoàn thành thì uy lực sẽ mạnh đến đáng sợ. Trường phái ma pháp này nếu không tính tới vấn đề bỏ vốn thì suy xét từ thiên phú của bản thân hay từ góc độ Truyền Kỳ đều nên làm, phù hợp cả hai tâng.

Huyết mạch Hydra đến từ vua ác ma, vua thần quái Typhon. Tuy rằng không cách nào xác định thực lực của Typhon hiện tại thế nào, nhưng từng có thực lực của Thần Vương, dù Zeus và chúng thần Hy Lạp hợp sức đều không cách nào giết chết, chỉ có thể miễn cưỡng phong ấn trong Địa Ngục. Nếu có thể rót máu của Typhon cho quân đoàn Hydra thì thôi bỏ đi, ta bay hơi xa."

Chương 707: Cấm cửa (2)

Chương 707: Cấm cửa (2)

Valhein dào dạt hứng thú nghiên cứu ma pháp hệ Bạch Ngân, có chỉ dẫn mang tính phương hướng càng rõ ràng, hết thảy mạnh như thác đổ.

Valhein ngủ một giấc đến khi trời sáng trưng, ra khỏi phòng, mấy người khác đang ăn sáng, chẳng qua ánh mắt có chút kỳ lạ.

Valhein nghi hoặc khó hiểu, nhìn bốn phía, phát hiện ngoài cửa tăng thêm bốn binh sĩ thủ vệ.

Valhein đi tới cửa.

"Tướng quân Urak hãy nhận mệnh lệnh của tướng quân Feirste, hôm nay ngài không được ra khỏi cửa, nếu ngài làm trái quân lệnh sẽ bị xóa tất cả quân công! Xin tướng quân đừng khó xử những chiến sĩ bình thường chúng ta!"

Valhein ngây ra một lúc sau chán nản xoay người vào trong sân, cùng chiến sĩ Sparta ăn cơm.

Castor nói:

"Tướng quân Feirste đúng là người tốt, hắn làm vậy vì tốt cho ngươi."

Valhein không nói một lời, lặng lẽ ăn cơm.

Commodus nói:

"Castor nói đúng. Nếu ngươi ra khỏi phòng, đi cửa thành,

thống soái hiện tại ra lệnh cho ngươi mang theo chúng ta đi tiền tuyến, ngươi chiến đấu hay kháng lệnh? Nếu ngươi không thể giết đủ kẻ địch, thống soái quý tộc sẽ nói ngươi lơ là nhiệm vụ, trực tiếp cướp quân công của ngươi. Nếu không có mệnh lệnh của thống soái mà ngươi tự ra tay, vậy bọn họ vẫn có biện pháp nói ngươi làm trái quân quy."

Castor nói:

"Điêu Commodus nói chỉ là một trong số đó. Nếu lần này liên quân Hy Lạp thắng lớn thì ngươi an toàn. Nếu liên quân Hy Lạp thua trắng, bọn họ sẽ lôi ngươi ra chịu tội thay, thân phận mặt ngoài của ngươi là người Sparta, thống soái liên quân Hy Lạp hiện tại là quý tộc Athens, chắc chắn sẽ gây sự với ngươi. Thậm chí nếu bọn họ vốn phải thua thì dù ngươi có thể xoay chuyển tình hình cuộc chiến, bọn họ cũng sẽ cướp quân công của ngươi. Nhưng quân công lớn như vậy rất khó cướp, trừ phi trực tiếp định tội ngươi! Ta biết ngươi còn ôm ảo tưởng với quý tộc, nhưng ta nói rồi, ta hiểu quý tộc rõ hơn ngươi."

Biểu cảm của Castor hơi rối rắm.

Commodus võ vai Valhein:

"Hãy tin Castor, hắn là một trong những quý tộc lớn nhất." Castor trừng Commodus:

"Ta nghe không giống như lời khen."

Commodus nói:

"Xem ra ngươi cũng biết, nói người ta là quý tộc chẳng khác nào chửi người ta."

Castor bất đắc dĩ nói:

"Sau này ngươi hãy học điểm tốt của Valhein, đừng học luôn

thói xấu."

Trong bầu không khí thân thiện đốp chát nhau, mọi người ăn xong.

Qua một hồi lâu, Valhein nói:

"Commodus, ngươi hãy đi hỏi thăm giúp ta, người của Học viện Plato có lên sân không? Nếu lên sân thì hãy hỏi cụ thể là lớp nào."

Castor nói:

“Ta đi cho, ta quen chị Paloma.'

Valhein nhìn chằm chằm Castor:

"Hả?"

Castor nhún vai, nói:

"Trước đó có gặp một lần, mà thật ra là hai lần."

"Có phải nàng là người không kết hôn?"

Castor do dự một chút, nói: "Ta cũng không thể hoàn toàn xác định, hơn nữa cho dù xác định cũng không thể nói."

"Cũng phải, vậy ta không làm khó dễ ngươi. À, ngươi có cơ hội đi vào Thần Tinh không? Ta đồng ý mua với giá hợp lý, chắc chắn sẽ không khiến ngươi chịu thiệt." Valhein nói.

Castor xòe hai tay nói:

"Vị diện thần lực cấp bậc Thần Tinh vô cùng quan trọng với gia tộc Bán Thần chúng ta, ta không tự quyết định được. Đương nhiên, nếu có người đồng ý bán suất thì ta nhất định nghĩ biện pháp nói cho ngươi. Thật ra, ngươi tìm ta chẳng bằng tìm Paloma.

Nàng đặc biệt được người trong gia tộc thương yêu, ngươi cũng biết mà."

Valhein hơi kinh ngạc nói:

"Ta không biết."

"Hả? À, hiểu rồi, lúc ấy ngươi đã rời khỏi Athens, chắc không biết chuyện đó. Khoảng thời gian trước người của núi Chiến Thần khó xử Paloma, tộc trưởng Pandion tự mình ra tay, kinh động toàn bộ quý tộc Athens.'

"Cái gì? Có người dám khó xử nàng?" Valhein vừa lo lắng vừa khó chịu. "Đương nhiên là bởi vì ngươi. Pho tượng quán quân của ngươi bị người của ma pháp sư lấy đi, Paloma không vui vẻ, tiếp đó tộc trưởng Pandion tự mình ra tay giết một vị ma pháp sư. Núi Chiến Thần mệnh lệnh thành vệ quân bắt ngươi, Sisyphus tùy tiện tìm cớ giết một tướng quân định bắt ngươi. Thoạt nhìn thì hai người đang giúp ngươi, thực tế đều là vì giúp Paloma.' Castor nói.

"Ngươi có thể nói tỉ mỉ hơn được không?"

Castor nói:

"Ta luôn ở Sparta, chỉ biết bao nhiêu đó thôi. Chờ sau khi ngươi khôi phục thân phận hãy hỏi lại Paloma, hoặc về Athens hỏi thăm một tiếng là biết."

Valhein nói:

"Ừm, thôi ngươi đi đi, cố gắng hết sức đừng để nàng tham dự chiến đấu hôm nay, nếu không được thì cứ bảo là ta nhờ ngươi nhắn với nàng như vậy."

"Xem ra ngươi thật sự lo lắng người bạn cùng bàn này. Yên tâm, nàng nể mặt ta, không đến nỗi phải lôi tên ngươi ra. Chờ tin tốt của ta." Castor xoay người rời đi.

Không bao lâu, Castor trở vê.

"Tin tốt, hôm nay Học viện Plato nghỉ lấy sức một ngày, chị Paloma rất thông minh, ngày hôm qua đã tìm Eculid, nói về sau trừ phi là đại tướng Miltiades chỉ huy, nếu không thì nàng và bạn học sẽ không tham gia chiến đấu."

Valhein nhớ tới ngày hôm qua đi lướt qua nhau, chắc Paloma đi tìm Eculid, hắn yên lòng.

Valhein nói:

"Nếu nàng biết né chiến thì tốt rồi."

Castor đột nhiên cười thần bí, nhỏ giọng nói: "Nàng hỏi ngươi."

Trái tim Valhein bỗng đập nhanh.

"Đương nhiên không phải hỏi Urak mà là hỏi Valhein. Ta nói ngươi còn đang tu luyện ở sân giác đấu, có lẽ phải qua nửa năm, một năm mới có thể rời khỏi Sparta."

Valhein hỏi:

"Phản ứng của nàng thế nào?"

Chương 708: Helen?

Chương 708: Helen?

"Ngươi cũng không phải không biết tính tình của nàng ta mà, giống như khắp thiên hạ này đều thiếu tiền của nàng ta vậy... khụ khụ, nói chung chính là luôn lạnh lùng như thế. Có điều nghe nói ngươi vẫn rất khỏe mạnh thì nàng an tâm." Castor nói.

Valhein gật đầu.

"Hôm nay chúng ta có thể thấy được rốt cuộc là quý tộc Ba Tư và quý tộc Athens, ai là kẻ ngu ngốc hơn."

Valhein nhìn bầu trời hướng đồng bằng Marathon.

"Có cần mời một ma pháp sư Hoàng Kim tới dùng mắt quan sát và thuật hình ảnh không?" Castor hỏi.

"Có thể à?" Valhein hỏi lại.

"Tốt xấu gì ta cũng là người của gia tộc Bán Thần, chút mặt mũi này chắc chắn sẽ có người chịu cho thôi! Để ta đi nhờ một ma pháp sư Hoàng Kim đang nghỉ ngơi." Castor nói xong thì rời đi.

Qua hơn nửa tiếng, Castor dẫn theo một vị ma pháp sư lớn tuổi có huy chương Cây Sồi Hoàng Kim ở trước ngực.

Ma pháp sư lớn tuổi vẻ mặt hiền lành, biểu cảm của Castor thì có chút u ám, hiển nhiên sự việc không thuận lợi như tưởng tưởng, nhưng vẫn thành công.

"Vị này là ma pháp sư Antoine, hắn đồng ý giúp chúng ta quan sát tình huống chiến trường."

Hai bên đơn giản trò chuyện một chút, Antoine làm phép.

Giữa trận pháp ma pháp màu xanh đen xuất hiện một con mắt lớn cỡ nắm tay, vật thể này trắng bệch, sau đó một con ngươi màu đen chậm rãi hiện lên ở bên trên.

Ngay cả nhóm chiến sĩ Spartar kiến thức rộng rãi nhìn thấy nhãn cầu này cũng cảm thấy thực quái dị.

Mắt quan sát chậm rãi bay lên cao, rất nhanh đã bay lên bầu trời cứ điểm.

Antoine nói: "Ta chỉ là ma pháp sư Hoàng Kim, sau khi chuyển hóa mắt quan sát thành màn nước thì không thể nhúc nhích, xin các vị hãy bảo vệ ta một chút."

"Dùng cái này đi, món đồ nhỏ người khác tặng." Castor tiện tay từ nhẫn không gian lấy ra một cốc nước Bạch Ngân, bên trên điêu khắc hoa văn phức tạp và nạm những viên đá quý có màu sắc khác nhau, trông giống như đồ dùng của nhóm nhà giàu Ba Tư.

"Thì ra là cốc hình ảnh, có thể tiết kiệm được rất nhiều ma lực của ta."

Antoine nói, sau đó sử dụng ma lực kết nối cốc hình ảnh và mắt quan sát. Chỉ thấy trong chiếc cốc Bạch Ngân đá quý trống rỗng đột nhiên xuất hiện nước trong suốt, nước ngày càng nhiều, cuối cùng tuôn trào ra khỏi miệng cốc, không tràn xuống dưới mà lại tràn lên phía bên trên.

Cuối cùng tạo thành một bức màn nước lớn dài cỡ hai mét.

Chậm rãi, những viên đá quý bên ngoài chiếc cốc hình ảnh phát ra ánh sáng khác nhau, trên màn nước trong suốt xuất hiện rất nhiêu điểm sáng.

Chỉ chốc lát sau, những điểm sáng kia ngưng tụ lại rôi nhanh

chóng hiện lên tình cảnh trên chiến trường Marathon.

Trên mặt đất màu nâu nhạt điểm xuyến cỏ cây màu xanh, thỉnh thoảng lại có những vệt màu đỏ đen.

Bên trên là hai đội quân Ba Tư và Hy Lạp đang đánh giáp lá cà.

Trên màn nước không có bất kỳ âm thanh nào nhưng có thể biểu hiện rất rõ ràng tình cảnh chiến đấu trên chiến trường, góc độ giống như quan sát từ trên trời.

Nhóm chiến sĩ Spartar tò mò nhìn.

'Không ngờ lại rõ ràng tới vậy.'

"Ngay cả động tác cơ bản nhất cũng có thể thấy rõ."

"Ma pháp thật sự thần kỳ."

Vẻ mặt của Valhein, Castor và Commodus rất bình tĩnh, so với thị lực của bọn họ thì loại màn nước này quá mơ hồ.

Commodus nói: "Giờ trông có vẻ thế lực hai bên ngang nhau. Hoặc là khả năng sát thương bên Hy Lạp chúng ta có ưu thế hơn, số người Ba Tư chết đi nhiều hơn người Hy Lạp chúng ta rất nhiều. Thế nhưng nếu xét về tỷ lệ thương vong thì hai bên cũng không chênh lệnh bao nhiêu. Thực tế thì bên Hy Lạp chúng ta phải chịu chút thiệt thòi nhỏ."

Castor thở dài nói: "Tỷ lệ thương vong tương đương nhưng bên Ba Tư không hề để ý tới, bởi vì bọn họ cơ bản là một thể. Ngược lại bên Hy Lạp chúng ta thì mỗi thành bang là một quốc gia độc lập, bất cứ thành bang nào bị thiệt hại quá nặng cũng sẽ dẫn tới nghi ngờ các thành bang khác, không còn toàn lực chiến đấu. Có điều may mắn là chúng ta có chung Thần Linh."

"Nhưng Thần Linh của chúng ta cũng không tính là đoàn kết."

Một chiến sĩ Spartar nhỏ giọng thầm thì.

"Urak, ngươi cảm thấy tình huống hiện giờ thế nào?" Castor đột nhiên lớn tiếng kêu tên giả của Valhein, những người khác cũng gật nhẹ đầu, hiểu được Castor muốn nhắc nhở mọi người không nên lỡ miệng ở trước mặt người ngoài.

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: "Màn nước của chúng ta chỉ có thể nhìn được chiến trường kịch liệt, nhưng trung tâm trận chiến Marathon không nằm trên chiến trường, cũng không nằm ở cứ điểm Marathon, mà ở trong đại doanh Ba Tư."

"Có kiến giải. Ma pháp sư Hoàng Kim Antoine lập tức điều chỉnh góc độ quan sát, mắt quan sát nhanh chóng nhìn về phía đại doanh Ba Tư, cũng nhanh chóng thu gần khoảng cách hơn.

Valhein quan sát thật kỹ biểu cảm của người ba Tư, có vài người cấp bậc cao ngẩng đầu liếc mắt quan sát, sau đó mỉm cười, không quá để tâm.

Valhein quan sát mọi thứ trên màn nước, sắc mặt ngày càng kém.

"Có phát hiện gì không?" Commodus hỏi.

"Ta cảm thấy có gì đó không đúng nhưng lại không nói ra được." Castor nói.

Valhein liếc nhìn Antoine, không nói gì.

Antoine mỉm cười nói: "Ta đã đi theo đại tướng Miltiades mười lăm năm, từ ma pháp sư Thanh Đồng thăng cấp lên Hoàng Kim."

"Tướng quân Feirste ủy nhiệm hắn." Castor nói.

Valhein gật đầu nói: "Trước hết ta chú ý tới dáng vẻ và biểu cảm rất nhỏ của tướng lĩnh Ba Tư rất không đúng. Đó không phải

dáng vẻ nên có sau khi đại bại liên tiếp hai trận và trận chiến công thành ba ngày, ngoại trừ tướng lĩnh Ba Tư, chiến sĩ Hoàng Kim và ma pháp sư Hoàng Kim, bọn họ am hiểu... ta tạm gọi là quản lý biểu cảm"

Chương 709: Helen? (2)

Chương 709: Helen? (2)

"Ta đại khái hiểu được ý của ngươi, từ ngữ này rất thú vị." Hai mắt Antoine hơi lóe sáng.

"Quả nhiên, ta đã nói là cảm thấy có vấn đề, vẫn là ngươi quan sát cẩn thận. Ngươi vừa nói vậy thì ta cũng hiểu được, biểu cảm là phản ứng của trạng thái tâm lý, bọn họ nhẹ nhàng như vậy không phải vì nghĩ rằng có thể chiến thắng chúng ta, mà là thắng lớn. Thế nhưng từ bề ngoài xem qua thì bọn họ không có cách nào thủ thắng cả, như vậy chỉ có thể là chúng đang giấu cái gì đó ở phía sau." Castor nói.

Nhóm chiến sĩ Spartar lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, bọn họ đang nói đùa hay nói thật vậy? Chỉ cần nhìn biểu cảm của kẻ địch là có thể nhìn được nhiêu thứ như vậy à?

Commodus hỏi: "Đám quý tộc kia liệu có nhìn ra được không?"

"Nếu bọn họ liên tục chiến bại thì có khả năng sẽ nhìn ra được, nhưng bọn họ lại nếm trải biểu hiện chiến thắng giả dối mà Ba Tư tạo ra, lại liên tục được núi Chiến Thần khen ngợi, các ngươi cảm thấy bọn họ sẽ giống chúng ta, chăm chú phân tích biểu cảm của tướng lĩnh Ba Tư sao?" Valhein hỏi.

"Aiz...' Commodus than thở một tiếng.

"Thật không ngờ trong nhóm Spartar các ngươi lại xuất hiện một ma pháp sư có thiên phú, am hiểu chiến lược, thậm chí là hiểu lòng người đến như vậy. Có hứng thú gia nhập Athens không? Ta có thể đảm bảo sẽ đưa ngươi tiến vào Học viện Plato để được đào

tạo sâu hơn.”

Valhein im lặng không nói.

Biểu cảm của nhóm chiến sĩ Spartar có chút kỳ lạ.

"Urak, ngươi còn phát hiện chuyện gì kỳ lạ nữa không?" Castor đổi chủ đề, cứu vãn tình cảnh xấu hổ này.

"Bọn chúng... đã cho quân mai phục. Nếu như các ngươi nhìn kỹ sẽ phát hiện trong đại doanh Ba Tư, lều trại và phòng ốc ma pháp gần với hướng chúng ta đều đóng kín cửa, nhưng lều trại và phòng ốc ma pháp ở phía xa thì có mở có đóng, rất tự nhiên. Ta vẫn còn nhớ rõ mấy hôm trước những lều trại và phòng ốc gần cổng lớn chưa từng xuất hiện tình trạng đồng loạt đóng kín như thế, rất hiển nhiên, bên trong đang cất giấu cái gì đó. Hơn nữa con đường từ những nơi đó thông ra bên ngoài đã được dọn dẹp sạch sẽ, gần như không có người Ba Tư nào tới lui ở nơi đó, hoàn toàn khác tới tình cảnh hỗn loạn ở nơi khác." Valhein nói.

Lúc này nhóm người mới quan tâm tới những chỉ tiết đó ở đại doanh Ba Tư, hiểu ra.

"Có điều nhóm quân mai phục kia không phải dùng để đánh lén, cũng không giống đuổi giết. Đại doanh Ba Tư cách chiến trưởng rất xa, không thể nào đánh lén, cho dù thủ thắng thì cũng không thể đuổi giết, như vậy chỉ có hai khả năng. Một là dịch chuyển quy mô lớn, rất hiển nhiên Ba Tư không thể trả nổi chi phí cao như vậy. Một khả năng khác thì ta nghĩ các ngươi cũng đoán được rồi."

Valhein nói xong, nhóm chiến sĩ Spartar bình thường tỏ ra mờ mịt, có ý gì?

Thế nhưng một số ít chiến sĩ Spartar và Antoine cùng gật nhẹ đầu.

"Xem ra Ba Tư muốn dẫn chúng ta tiến về phía đại doanh, ví dụ như giả thua, sau đó sẽ phản công. Nhưng ta cứ cảm thấy còn chút gì đó nữa." Castor nói.

"Thiếu chính là quyết tâm của chúng xuất phát từ nơi nào. Đây chính là điều làm ta cảm thấy kỳ quái nhất, nếu như chúng ta có thể tìm ra được nơi phát ra lòng tin của chúng thì tất cả đều có thể giải quyết dễ dàng." Valhein nói.

Màn nước chậm rãi thay đổi, tâm nhìn chuyển về hướng mặt biển.

Số lượng lớn chiến thuyền Ba Tư xếp thành hàng chỉnh tề, đội hình hải quân Ba Tư sẵn sàng đón địch.

"Là hải quân Ba Tư ra tay sao?" Commodus hỏi.

"Xem mực nước thì trọng lượng của chiến thuyền không khác gì trước đó, chứng tỏ không có quân mai phục hay sức mạnh khác trốn trên thuyền. So với đội hình mấy hôm trước thì hạm đội Ba Tư cũng không có sự thay đổi quá lớn. Còn cả mớ thiết bị trên thuyền cũng không chuyển xuống đất liền. Nếu như các người quan sát tỉ mỉ sẽ phát hiện, cuộc chiến trên đồng bằng Marathon đang rất kịch liệt nhưng hải quân Ba Tư lại rất hiếm khi nhìn về phía đồng bằng Marathon, vẫn không ngừng nhìn về phía nam, rõ ràng đang đề phòng hải quân Hy Lạp, điều này chứng tỏ cuộc chiến hôm nay có quan hệ không lớn với hải quân Ba Tư. Đương nhiên, mọi chuyện không có tuyệt đối, chỉ là có khả năng rất nhỏ mà thôi.' Valhein nói.

Commodus lộ ra vẻ mặt xấu hổ, nhóm chiến sĩ Spartar túa mồ hôi lạnh, đã chiến đấu nhiều ngày như vậy mà ngay cả chi tiết mấu chốt như mực nước mà bọn họ cũng không chú ý tới, mà Valhein thì ngược lại, không chỉ chú ý mà còn ghi nhớ, còn vận dụng.

"Ma pháp sư Spartar làm người ta phải kinh ngạc, nếu như ngươi có thể gia nhập quân đội Athens, ngươi sẽ trở thành ma pháp sư tướng quân đầu tiên của Athens, thậm chí là ma pháp sư đại tướng! Đại tướng thực quyền!" Trong ánh mắt của Antoine, ánh sáng kỳ dị lóe sáng liên tục.

"Aiz...' Castor nhìn Valhein, thở dài một tiếng.

Antoine không biết Castor thở dài cái gì, nhưng người Spartar thì biết.

Nhóm người tiếp tục trò chuyện, đột nhiên Castor đưa bàn tay phải trắng nốn của mình tới chụp lấy cổ tay Valhein kéo vào trong phòng trong, sau đó tỏ ý với Valhein.

Valhein lấy ra lồng phong tỏa, ngăn cách trong ngoài, nghi ngờ nhìn thiếu niên này. "Ngươi có hứng thú tiến vào gia tộc Bán Thần không?" Castor nhìn chằm chằm hai mắt Valhein.

"Hử?"

"Nếu như ngươi muốn phát triển nhiều hơn nữa thì Athens là không có khả năng nữa rồi, ngươi đã đắc tội quá nhiều quý tộc Athens, cho dù gia tộc Pandion cố gắng bảo vệ thì cũng chưa chắc hữu dụng. Huống chỉ trong tương lai quý tộc Athens và Học viện Plato chắc chắn sẽ có một trận chiến, đứng sau quý tộc là Thần Linh, Học viện Plato chắc chắn sẽ thất bại. Cho dù là Sokrates đã từng giết Thần." Hai mắt Castor lóe sáng.

"Tiếp tục." Valhein mơ hồ đoán được mục đích của Castor.

"Có muốn lấy công chúa gia tộc Bán Thần làm vợ không? Paloma thì ngươi đừng nghĩ tới nữa, nàng ta chính là người không thể kết hôn! Chị gái Helen của ta xinh đẹp hơn nàng ta nhiều!"

Âm thanh của Castor hấp dẫn như ma quỷ.

Ánh mắt Valhein đầy nghi hoặc.

Helen? Là người con gái xinh đẹp nhất Hy Lạp mà ngay cả Thần Sắc Đẹp Venus cũng phải ghen tị?

Không đúng, trọng điểm là, Paloma là người không thể kết hôn sao?

Chương 710: Quý tộc già dặn

Chương 710: Quý tộc già dặn

Hai người cùng nhìn chằm chằm vào ánh mắt đối phương.

"Nếu không nhớ nhầm thì ngay buổi sáng hôm nay ngươi vẫn còn nói là không xác định, cũng nói là không thể nói. Đừng nói với ta ngươi là Eculid, khi còn bé từng bị bánh xe cán qua đầu nên mắc chứng hay quên nhé." Ánh mắt Valhein sáng như đuốc.

"Ta chỉ nói thật mà thôi." Giọng nói của Castor rất bình tĩnh.

"Ngươi là quý tộc già dặn.' Valhein sâu xa nhìn Castor.

"Ta quả thực là vì lợi ích của gia tộc và Spartar, nhưng ta không cần phải lừa dối ngươi. Ta không xác định là vì ta không rõ tộc trưởng Hippolytus của nhà Pandion có con gái riêng hay không. Trước đó sở dĩ ta không muốn nói là vì không muốn bán đứng gia tộc Bán Thần kia. Thế nhưng căn cứ theo tin tức tình báo mà ta biết để suy đoán thì Hippolytus không có con gái riêng. Con gái của Hippolytus, hoặc nên nói là toàn bộ gia tộc Pandion chỉ có một mình Paloma mà thôi. Như vậy nàng ta chỉ có thể là người không thể kết hôn."

"Vì sao nàng chỉ có thể là người không thể kết hôn? Không phải rất nhiều gia tộc Bán Thần không có người không thể kết hôn à?" Valhein hỏi.

"Ngươi phải biết là Hy Lạp có rất nhiều vị Nữ Thần chưa kết hôn, trong đó bao gồm cả Nữ Thần Trí Tuệ Athena và Nữ Thần Săn Bắn Artemis. Nhà Pandion đời đời thờ phụng Nữ Thần Athena, nói cách khác, đời đời nhà bọn họ đều có người không thể kết hôn."

Giọng nói của Castor rất sâu xa.

Valhein sửng sốt, nghĩ lại tất cả những chuyện liên quan tới Paloma.

"Không đúng! Ta nghe nói có quý tộc muốn kết thông gia với nhà Pandion, thậm chí còn chỉ rõ là Palomal" Valhein nói.

"Thứ nhất, bọn họ không thể xác định Paloma có phải là người không thể kết hôn hay không, bọn họ đang đánh cược. Thứ hai, rất nhiều gia tộc không tin vào lời đồn người không thể kết hôn. Thứ ba, nếu như chỉ kết hôn mà không xảy ra quan hệ thì cũng không bị Thần Linh nguyền rủa. Dù sao thì thời đại cũng đang biến đổi, không ai có thể xác định lời nguyên rủa trong quá khứ liệu có hiệu lực trong hiện tại hay không. Huống chi nếu gia tộc đủ lớn mạnh, tiến hành một lần hiến tế lớn thì có thể được Thần Linh che chở, trung hòa được lời nguyền rủa khi kết hôn với người không thể kết hôn." Castor nói.

"Nói vậy thì Paloma cũng có thể trung hòa lời nguyền của người không thể kết hôn." Valhein nói.

Castor im lặng hồi lâu mới nói: "Nàng không thể trung hòa được, tình huống của người không thể kết hôn rất phức tạp, ta không thể nói. Hoặc có thể nói là, ngay cả người như bọn ta cũng không hiểu rõ nguyên nhân thật sự." "Vì lôi kéo ta mà ngươi bán sạch gia tộc Pandion luôn à?" Valhein hỏi.

"Hiện giờ chỉ bán một chút thôi, chờ ngươi trở thành anh rể của ta rồi thì ta nhất định sẽ bán sạch." Castor mỉm cười nói.

"Theo ta được biết, Helen là cô gái mà toàn Hy Lạp, thậm chí là toàn thế giới đều mơ ước, đếm không hết gia tộc và hoàng tộc muốn cưới được nàng, ngươi dùng nàng để dụ dỗ ta đúng là ngu ngốc." Valhein hoàn toàn không quan tâm.

"Không không không, ngươi đã bỏ qua một điểm quan trọng rồi. Những kẻ được gọi là gia tộc lớn và hoàng tộc lớn kia cưới chị gái ta thì được lợi chính là gia tộc bọn họ, trong mắt của bọn họ thì chị gái ta chỉ là vâng sáng danh dự gia tăng thêm cho bọn họ mà thôi, sẽ không có trợ giúp thật sự cho gia tộc của bọn ta. Nhưng ngươi thì khác, ngươi sẽ gia tăng sức mạnh của gia tộc bọn ta, cũng gia tăng sức mạnh của Spartar."

"Ngươi là một thiên tài, gân mười bảy tuổi đã có được song ma pháp tiến hóa, có được nhiều sức mạnh huyết mạch, không quản ngươi là hóa thân Thần Linh, thể xác trời sinh may mắn hay là thiên tài, không quản là gì, tất cả đều chứng tỏ tương lai của ngươi không có giới hạn."

"Ngươi chính là nhà chiến lược chân chính, kiến giải của ngươi về trận chiến Marathon tương đương với đại tướng, nắm bắt chỉ tiết rành rẽ tới mức làm người ta sợ hãi, có thể nói là bậc thây chiến lược chân chính, đối với Spartar mà nói thì giá trị của ngươi đã vượt xa thiên tài."

"Ngươi chính là một thành viên của Học viện Plato, có tâng thân phận này thì Spartar sẽ hấp dẫn càng nhiều ma pháp sư hơn. Đúng là mấy lão bảo thủ kia vẫn căm thù ma pháp sư như cũ, thế nhưng tương lai của Spartar là của chúng ta, là của ta và ngươi. Cho dù là ta thì cũng đang do dự xem có nên để Spartar hoàn toàn tiếp nhận ma pháp sư hay không, nhưng khi tự mình trải qua cuộc chiến lần này, ta rốt cuộc hiểu rõ, ở trước mặt dòng thủy triều của thời đại, ngay cả đế quốc Ba Tư mạnh mẽ cũng không chịu nổi một đòn, nếu Spartar vẫn cứ ngu ngốc ngoan cố giữ vững quan niệm sai lầm thì nhất định sẽ đẩy Spartar vào vực sâu tử vong."

"Không chỉ ta, tất cả những người trẻ tuổi của Spartar, không quản là Leonidas dũng mãnh thông minh hay anh trai Pollux của ta thì đều rất thích ma pháp sư, ngươi cho rằng Aristoteles được hoan nghênh ở Spartar như thế chỉ vì thông minh hơn người khác thôi

sao? Thậm chí ngay cả kẻ kiêu căng nóng nảy Agamemnon làm ta chán ghét kia cũng đã nói, một khi hắn trở thành Vua của Mycenaean thì chắc chắn sẽ gia tăng chiêu mộ ma pháp sư.

"Nói cách khác, chỉ cần ngươi gia nhập Spartar, gia nhập gia tộc bọn ta, không, cho dù ngươi không cưới chị gái ta mà lấy công chúa Spartar khác, ngươi cũng sẽ trở thành người đứng đầu quân đoàn ma pháp tương lai của Spartar, thậm chí ngươi có thể trở thành người đứng đầu tối cao của quân đội Spartar! Đến khi đó ngươi sẽ không bị quý tộc trêu chọc như đại tướng Miltiades, cũng không bị quý tộc đè ép như đại tướng Themistocles, thế hệ quý tộc trẻ Spartar bọn ta nhất định sẽ ủng hộ ngươi!"

Chương 711: Quý tộc già dặn (2)

Chương 711: Quý tộc già dặn (2)

"Ma pháp chính là thủy triều thời đại, mà ngươi đang dẫn dắt dòng nước!" Giọng điệu của Castor vững như đỉnh đóng cột.

"Ngươi quả nhiên là một quý tộc già dặn." Valhein xoay người rời đi, để lại Castor sững sờ ở nơi đó.

"Ngay cả chị gái cũng không dao động được hắn, lẽ nào... muốn mình tự mình ra trận?"

Castor rơi vào trầm tư.

Ngoài mặt Valhein rất bình tĩnh đi tới trước màn nước đã thay đổi hình ảnh, nhìn nó đờ ra.

"Người không thể kết hôn? Thì ra mình vẫn luôn không để ý tới một điểm rất quan trọng. Lúc có mặt người ngoài, Paloma vẫn luôn lạnh lùng, không nguyện ý nói chuyện với ai. Thế nhưng khi ở núi Người Khổng Lồ, tuy nàng không chủ động nói ra nhưng rõ ràng là hoàn toàn khác biệt với lúc bình thường. Nàng rất thấu tình đạt lý, sợ mình mất hứng, thậm chí cũng không còn lạnh lùng. Khi đó mình cho rằng bởi vì thân phận địa vị cao nên nàng mới kiêm nén tính cách của mình. Hiện giờ nghĩ lại thì có lẽ là vì nàng biết mình là người không thể kết hôn, cho nên mới giữ khoảng cách với người khác như thế?"

"Lẽ nào gia tộc của nàng không có cách nào giải quyết lời nguyên này sao? Hoặc là, đây thật sự là một loại nguyền rủa thật

sao? Người không thể kết hôn không phải chỉ là một loại truyền thuyết sai lầm thôi sao? Nếu hiến tế lớn có thể giải quyết vấn đề nguyền rủa cưới nàng, như vậy khẳng định cũng có biện pháp giải quyết lời nguyền của nàng."

"Paloma rốt cuộc có phải là người không thể kết hôn hay không?"

"Helen rốt cuộc có dáng vẻ thế nào? Ừm... mình chỉ suy nghĩ một chút mà thôi..."

"Castor rốt cuộc đang thử thăm dò mình hay thật sự nghĩ rằng mình có thể thay đổi Spartar? Mình cũng có chút khâm phục chính mình...

Valhein suy nghĩ miên man trong đầu.

Castor nhanh chóng đi ra, cũng đang suy tư.

Cuộc chiến trên màn nước vẫn còn tiếp tục, người Ba Tư không điều động Quân Đoàn Hạng Nhất, hai bên chiến đấu vừa tàn khốc lại dài dằng dặc.

Giống như có một con dao lớn thật cùn đang châm chậm cắt xén hai bên đại quân.

Qua hồi lâu, Commodus đột nhiên nhỏ giọng nói: "Quân Ba Tư đang rút lui."

"Cái gì?" Valhein vội vàng nhìn về phía màn nước.

Castor cũng giật mình, ngẩng đầu nhìn lên.

Trên màn nước, binh sĩ ngoài chiến tuyến của Ba Tư đang vừa đánh vừa lui, thế nhưng đội hình không hề hỗn loạn.

Có điều, tướng lĩnh quý tộc Hy Lạp cũng không ngu ngốc, cũng không ra lệnh tổng tấn công, vẫn chỉ tiến tới bình thường.

Một bên thoáng lui vê phía sau, một bên thoáng tiến tới, chỉ thế mà thôi.

Trong sân, nhóm binh sĩ Spartar và Antoine thỉnh thoảng liếc nhìn về phía Valhein.

Dự đoán thật sự quá chuẩn xác, quân Ba Tư rõ ràng đang dụ địch tiến tới sâu hơn.

'C€oi như cũng được, vị tướng quân quý tộc kia xem ra cũng có kinh nghiệm." Commodus nói.

"Quý tộc tuy xấu nhưng cũng không phải ngu ngốc." Castor nói.

"Nếu như là quân Ba Tư thì nhất định đã bị quân Hy Lạp dẫn về tới gần đại doanh rồi, lân này thất bại, sau đó sẽ làm như thế nào?" Valhein hỏi.

"Làm bộ ổn định, tiếp tục lui lại." Castor nói.

"Nếu như lại thất bại thì sao?" Valhein hỏi.

"Đám tướng lĩnh Hy Lạp ngu xuẩn đó cũng sẽ lui về sau, tránh bị trúng kế." Castor nói.

Valhein không nói thêm gì, tiếp tục nhìn chằm chằm màn nước.

Castor kinh ngạc liếc nhìn Valhein, sao chỉ nói phân nửa vậy chứ.

Nhưng ma pháp sư Hoàng Kim Antoine thì có chút suy nghĩ, gật nhẹ đầu.

Liếc xéo qua nhìn thấy động tác của Antoine, Castor hiểu ra: "Ý của ngươi là sau khi thất bại lần này, quân Ba Tư không có khả năng lui thêm lần nào nữa, sẽ trực tiếp dùng sức mạnh mà mình đang che dấu?"

"Cũng có thể sẽ có phương pháp khác, cũng có thể sẽ trực tiếp ra tay. Cái này phải xem thử mức độ tham lam của quý tộc hai bên." Valhein nói.

"Ta hiểu đại khái rồi..."

Nhóm người nhìn chằm chằm màn nước, chỉ thấy các quân đoàn Hy Lạp được chỉ huy đâu ra đấy, cũng không vì quân Ba Tư không ngừng lùi lại mà liều lĩnh xung phong.

Người Ba Tư vừa đánh vừa lui, thế nhưng khi quân Ba Tư đã lùi lại khoảng nghìn mét, đại quân Hy Lạp từ bỏ tiến tới, bắt đầu nghỉ ngơi tại chỗ.

Rất nhiều người Hy Lạp dùng ngôn ngữ Ba Tư cười nhạo kẻ địch ở đối diện, gào to rằng mình sớm đã nhìn thấu trò mèo dụ địch xâm nhập của bọn chúng.

Nhóm Valhein nhìn màn nước, gật nhẹ đầu, xem ra nhóm quý tộc núi Chiến Thần vẫn có chừng mực.

Sau đó, góc độ của màn nước thay đổi, rơi vào trên tường thành Hy Lạp. Chỉ thấy một ít quý tộc vây quanh một vị tướng quân lớn tuổi không ngừng thảo luận, vị tướng quân lớn tuổi kia không ngừng lắc đầu, cuối cùng chọc cho đám quý tộc trẻ tuổi kia nghiến răng nghiến lợi, mắng to vài câu rồi bỏ đi.

Phần lớn quý tộc thì lằng lặng đứng đó, dáng vẻ thản nhiên.

"Xem ra phần lớn quý tộc rất thông minh." Commodus nói.

Màn nước chậm rãi chuyển hướng về phía chiến trường.

Lúc này, quân Ba Tư khởi động đợt tấn công thứ hai, mà quân Hy Lạp thì bắt đầu trật tự lui lại.

Rất nhiều người Hy Lạp vừa rút lui vừa lộ ra nụ cười dí dỏm.

"Ùùù..."

Trong đại doanh Ba Tư, tiếng kèn lệnh rên vang.

Chỉ thấy từ trong lêu vải và những căn nhà ở bên tường thành đột nhiên mở cửa, chiến sĩ của Quân Đoàn Bất Tử toàn thân mặc áo giáp kim loại lần lượt lao nhanh ra ngoài, vượt qua tường thành, châm chậm chạy về phía chiến trường.

Tròn một vạn Quân Đoàn Bất Tử.

Người kém cỏi nhất trong Quân Đoàn Bất Tử cũng là chiến sĩ Hắc Thiết.

Thấy Quân Đoàn Bất Tử xuất hiện, người Hy Lạp cũng không sợ hãi, ngược lại thở phào nhẹ nhõm.

Đây là một con số có thể chấp nhận được.

Quân Ba Tư bắt đầu xông lên, quân Hy Lạp vừa đánh vừa lui, đội hình vẫn duy trì hoàn hảo như cũ.

Quân Đoàn Bất Tử tới ngày càng gần.

Commodus thở phào nhẹ nhõm nói: "Xem ra Ba Tư suốt đêm vận chuyển Quân Đoàn Bất Tử trên đảo Euboea tới đây."

Castor nói: "Theo tin tình báo, Quân Đoàn Bất Tử trên đảo Euboea chỉ có hai nghìn. Số tám nghìn kia hẳn là tới sau."

"Chỉ có Quân Đoàn Bất Tử thôi sao?"

Valhein tự lẩm bẩm, những người khác có chút sửng sốt.

Mỗi người đều cảm thấy toàn thân rét run.

Chương 712: Thuyên vị diện

Chương 712: Thuyên vị diện

Castor đột nhiên nghĩ tới cái gì, xoe tròn mắt nói:

"Chắc không phải bọn họ sử dụng thuyên vị diện chứ? Toàn thế giới cộng lại có chưa tới năm chiếc! Đây là thần khí thật sựt"

Commodus hỏi:

"Đó là cái gì?"

"Chế tạo một vị diện thân lực mạnh mẽ mà ẩn chứa sức mạnh đặc biệt thành một con thuyền, hơn nữa có thể bị tùy thân mang theo, có thể dịch chuyển không gian. Có thể tưởng tượng thuyền vị diện là một chiếc nhẫn không gian cỡ lớn, hoặc xe ngựa ma pháp siêu to, bên trong có thể chứa người ở." Castor ngẩng đầu nhìn cứ điểm trên không, sắc mặt nghiêm túc.

"Trong chiến tranh không cho sử dụng sức mạnh từ Truyền Kỳ hoặc cao hơn nữa. Nếu Ba Tư dám vận dụng thần khí, vậy có thể trực tiếp di chuyển tượng thần lớn trong thành Athens đến, chém chết tất cả người Ba Tư." Antoine nói

Castor hỏi ngược lại:

"Nếu thuyền vị diện không phải tham gia chiến đấu, chỉ là vận chuyển quân hàng đầu thì sao?

Antoine tái mặt, vội mở sách chỉ huy ra gửi quân tình khẩn cấp.

"Muộn rồi " Valhein thì thào tự nói.

"Xuất hiện rồi? Sao ta không thấy?" Commodus nhìn màn nước lại ngó lên trời.

"Ánh mắt không thấy được, nhưng đầu óc có thể tưởng tượng ra. Nếu liên tục trải qua hai trận thảm bại thì có thống khổ không?"

Mắt Commodus lóe tia u ám, nói: "Thống khổ, phi thường thống khổi Trước và sau khi ta trở thành Vua Giác Đấu đều trải qua thống khổ lớn."

Valhein hỏi:

"Sau đó thì sao?"

Commodus nói tiếp:

"Về sau ta không muốn thống khổi Ta liều mạng nỗ lực, liều mạng nâng cao bản thân, ta nhất định không để thống khổ tương tự đó lại xuất hiện."

"Nhìn từ góc độ khác thì kẻ địch không trọng yếu, thống khổ không trọng yếu, quan trọng là thu hoạch được gì từ trong thống khổ, sau đó được nâng cao bao nhiêu. Ngươi làm được, ta làm được. Vậy còn các tướng lĩnh Ba Tư trải qua trận thua thảm thì sao? Giống như quý tộc Hy Lạp vì lấy quân công mà không tiếc mạo hiểm thất bại hòng cướp quyền, các quý tộc Ba Tư vì giành lấy chiến thắng, vì tránh cho về nước bị Darius xử quyết, cộng thêm ma pháp sư Hy Lạp kích thích, bọn họ tất nhiên sẽ có thay đổi lớn."

Valhein nhìn chiến trường.

Mọi người ra chiều đăm chiêu.

"Có thể nói rõ ràng hơn không?" Commodus hỏi.

"Chúng ta đánh bại Ba Tư cũ, nhưng kích hoạt Ba Tư mới. Bây giờ đối thủ của Ba Tư mới là quý tộc Hy Lạp cũ.' Valhein nói.

Mọi người sực tỉnh ngộ, góc độ này nói quá rõ ràng.

"Đây là chuyện tốt hay xấu cho Hy Lạp?”

Valhein nhún vai, nói: "Ta không rõ ràng nó tốt hay xấu cho Hy Lạp, nhưng chắc chắn là chuyện tốt cho toàn loài người."

Mọi người cẩn thận cân nhắc câu nói này, cứ cảm thấy trong lời nói của Valhein cất giấu thứ gì khắc sâu.

Đám người đang suy nghĩ thì mây đen bỗng kéo đến, hơn một nửa chiến trường đều bị bóng đen to lớn bao phủ.

“U ám từ đâu tới?"

Antoine chậm rãi chỉnh góc độ con mắt, theo sau trợn mắt há hốc mồm.

Chợt thấy trên trời cao có ánh sáng ma lực màu xanh sẫm dập dờn như biển.

Trong biển xanh thẳm, một chiếc thuyền lớn dài năm nghìn thước chậm rãi hiện ra.

Ngăn trở thái dương, che lấp ánh sáng mặt trời.

Như núi như thân.

Nguyên chiếc thuyền nổi to tựa thần rồng treo lơ lửng, ánh sáng ma lực kỳ dị như dòng điện đủ màu chạy dọc bề mặt thuyền, rõ ràng thân thuyền bằng gỗ đen nhưng tỏa ra màu kim loại lóe sáng.

Valhein đang định cẩn thận quan sát thì vang tiếng nổ lớn.

Âm thanh truyền khắp cả đồng bằng Marathon, truyền đến cứ điểm Marathon.

Mọi người không xem màn nước nữa, ngước đầu nhìn bầu trời trước mặt.

Một bóng đen to lớn xuất hiện trên bầu trời.

Mép thuyền lớn mở ra các cửa lớn

Vù vù vùi

Từng con phi xà hai cánh đốm đen đỏ sậm dài bảy, tám thước tựa như đàn bồ câu bay ra, tổng số nhiêu hơn một nghìn con. Thậm chí có mấy con phi xà bốn cánh lớn cỡ hai mươi mét, toàn thân bị lốc xoáy màu xanh bao bọc, trong mắt rắn giống như có tia chớp nhảy lên.

Trong đó có con phi xà to khỏe nhất trên đầu mọc vương miện bằng xương, trên vương miện nâng một quả câu lửa siêu to như mặt trời nhỏ, tỏa ánh sáng chói lòa.

Vẻ mặt Castor tuyệt vọng:

“Quân Đoàn Phi Xà Vương, quân đoàn nộ long thật sự.”

"Đó là ˆ

Sau khi Quân Đoàn Phi Xà Vương bay ra cửa khoang thuyền, từng bóng dáng to lớn lần lượt xuất hiện ở cửa và sàn tàu.

Những bóng dáng này thật quen thuộc, đều cao hơn 4m, có bóng dáng cao hơn 6m.

Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Trên thân thể từng Người Khổng Lồ đều mặc áo giáp dày, không, nên gọi là bọc thép.

Vị trí đầu thuyền, một Người Khổng Lồ cao như ngọn núi 10m đứng đó.

"Vua Người Khổng Lồ" Giọng nói khô khốc chui ra từ cổ họng của Commodus.

Trên thân thể Vua Người Khổng Lồ này không mặc áo giáp kim loại, toàn thân bị đá quý màu vàng bán trong suốt dày phủ lên, giống như một Người Khổng Lồ đá quý.

Đối với người thường thì Người Khổng Lồ như núi cao này dát đầy đá quý vàng.

Nhưng đối với ma pháp sư, đó là cục đá cứng còn hơn đá thạch anh, hoàng ngọc thạch.

Vua Người Khổng Lồ này trông rất mộc mạc, chỉ có hoàng ngọc đầy mình tỏa sáng trên bâu trời, đỉnh đầu không đội vương miện, thậm chí không có vũ khí kim loại, chỉ khiêng một thân cây đen ngòm.

Thân cây dài 20m.

Bề mặt thân cây bám đầy hoa văn ma pháp màu xanh đen.

Cây ma văn có tuổi hơn 3000 năm, chém xuống một mảnh nhỏ có thể thành tài liệu chính của ma pháp khí Thánh Vực, đó là nếu chặt được.

Từng luông ma pháp hệ phong màu xanh rơi vào Người Khổng Lồ, đám Người Khổng Lồ từ trên cao hơn trăm mét nhảy xuống.

Dù có sức mạnh ma pháp thì tốc độ rơi của bọn họ cũng cực nhanh.

Chương 713: Thuyền vị diện (2)

Chương 713: Thuyền vị diện (2)

Âm!

Âm!

Âm!

Mỗi Người Khổng Lồ đều giống như ác ma từ trên trời giáng xuống, sau khi đập ra một đám hố to, đạp lên khe nứt trên mặt đất, trong cát bụi cuồn cuộn giết hướng binh tướng Hy Lạp.

"Quân Đoàn Người Khổng Lồ, bất bại!"

Chợt thấy Vua Người Khổng Lồ cao 10m, phát ra tiếng rống đinh tai nhức óc, khiêng thân cây ma văn bỗng nhiên nhảy ra khỏi chỗ thuyền vị diện.

Âm ầm ầm!

Vua Người Khổng Lồ như núi nhỏ đạp xuống đất, lấy hắn làm trung tâm, mặt đất bán kính hai trăm mét sụp xuống vỡ vụn, mọi người trong phạm vi, vô luận là người Hy Lạp hay người Ba Tư đều bị đá vụn bắn tung tóe đè chết

Dù cho cường như chiến sĩ Bạch Ngân cũng không ngăn nổi trong đá to ẩn chứa uy năng của Người Khổng Lồ.

"Giao ra con Vua Ma Thú Địa Ngục, nếu không ta sẽ san bằng cứ điểm Marathon!"

Vua Người Khổng Lồ điên cuồng xông hướng liên quân Hy Lạp, chạy mấy bước bỗng cúi người, nhảy vọt lên cao.

Nhảy một hơi cao 50m, mọi người đều hết hồn.

Thân thể to lớn như vậy, khiêng vũ khí khổng lồ như thế mà di chuyển nhẹ nhàng đến thế.

Giống như gió núi thổi qua.

Rầm!

Vua Người Khổng Lồ phát ra tiếng nổ lớn đáp xuống đất, theo sau tay câm thân cây ma văn vung mạnh, quét ra một hình quạt lớn, đám chiến sĩ Hy Lạp hét thảm bay ngược ra, ngực bụng lõm vào, xương vỡ vụn, thậm chí có người bị sức mạnh cường đại quét gấy thành hai nửa.

Phía cuối thân cây ma văn thậm chí xé rách không khí, phát ra tiếng rít chói tai.

"Giao ra Vua Ma Thú Địa Ngục, ta muốn nướng sống nó! Người Khổng Lồ bất bại!" Vua Người Khổng Lồ ngửa mặt lên trời rống to, tiếp tục nhảy tới nhảy lui, dùng thân cây ma văn quét ngang. “Rút lui

Giọng nói nặng nề nổ vang trong không trung, ba quân Hy Lạp toàn tuyến tan tác.

Vua Người Khổng Lồ tựa như con sư tử khổng lồ không ngừng nhảy vọt trong bầy kiến, nơi đi qua, khói bụi nổi lên bốn phía, tiếng gầm rú vang lên, binh sĩ Hy Lạp lần lượt tử vong

"Người Ba Tư, đồ tôi! Vậy mà vận dụng thần khí!" Giọng nói tức giận của thống soái Hy Lạp truyền khắp đồng bằng Marathon.

"Các ngươi hiểu lầm, đây là tàu vận chuyển của chúng ta, bởi

vì dịch chuyển cự ly siêu xa nên không nắm vị trí chính xác, trùng hợp xuất hiện bên trên chiến trường. Thuyền vị diện không tấn công một xíu nào, thậm chí còn ở giữa không trung, không tính là vận dụng thần khí. Các ngươi cũng có thể sử dụng thuyền vị diện đưa đón binh sĩ, người Ba Tư chúng ta tuyệt đối sẽ không nói các ngươi tồi. Chư vị, lân sau gặp!"

Trên thuyền vị diện phát ra giọng nói kiêu ngạo, sau đó vô số ma lực bao bọc thuyền vị diện bộc phát ra ánh sáng chói lòa trên bầu trời, giống như mặt trời nổ tung.

Ánh sáng chói lòa vụt tắt, thuyền vị diện biến mất.

Trên chiến trường, Hy Lạp binh bại như núi đổ. Một nghìn con phi xà ở giữa không trung không ngừng phun ra quả cầu lửa nổ, oanh tạc dồn dập

Một nghìn Người Khổng Lồ ở trên mặt đất va đụng lung tung, đánh đâu thắng đó

Đại quân Ba Tư điên cuồng truy sát.

Cơ hồ giống như cảnh tượng trận chiến đầu tiên ở Marathon, đám ma pháp sư Hy Lạp thả ra một ít ma pháp sau đó bất đắc dĩ sử dụng ma pháp chạy trốn.

Chiến sĩ Hoàng Kim cấp cao bất đắc dĩ lắc đầu, giành trước chạy trốn

Một nghìn Người Khổng Lồ tương đương với một nghìn chiến sĩ Hoàng Kim.

Một nghìn con phi xà bằng hai nghìn ma pháp sư Bạch Ngân.

Trước sức mạnh tuyệt đối, người Hy Lạp tuyệt đối không có khả năng chiến thắng.

Valhein qua màn nước, nhìn đám người Hy Lạp chạy trốn, nhìn những gương mặt tuyệt vọng trong đó.

Trước màn nước, mọi người đều lặng lẽ nhìn.

Lúc này, đã không ai có thể cố gắng xoay chuyển

Trận chiến thứ ba trên đồng bằng Marathon, người Hy Lạp thua trận.

Người Hy Lạp không ngừng chạy trốn, người Ba Tư, Quân Đoàn Người Khổng Lồ cùng Quân Đoàn Phi Xà không ngừng truy sát.

Nhiều binh sĩ Hy Lạp xông vào cửa thành, thậm chí hình thành giẫm đạp, số ít binh sĩ bị thương bị đạp chết dưới cửa thành. Chỉ kém một bước.

Dưới uy hiếp chết chóc, trước nỗi hoảng sợ, mỗi người đều bình đẳng.

Hai trận chiến trước trong quân Ba Tư phát sinh cái gì thì bây giờ trình diễn giống y như vậy với quân Hy Lạp.

Âm ầm!

Cửa lớn đóng kín.

Hàng nghìn binh sĩ Hy Lạp còn ở ngoài cửa.

"Đám quý tộc điếm thúi! Ta dùng mọi thứ mình có nguyền rủa các ngươi! Các ngươi không chết tử tế được! Người Hy Lạp, vĩnh viễn không cúi đầu!"

Một chiến sĩ Hắc Thiết mắng xong, chảy xuống nước mắt và máu, xoay người giết hướng một Người Khổng Lồ cao 6m.

"Quý tộc điếm thúi! Các ngươi là đồng lõa của người Ba Tưi

Giết!"

Lại một người Hy Lạp chửi thề trước cửa cổng đóng kín rồi xoay người giết trở về.

Không còn ai xông hướng cửa lớn, không có người gõ cửa, không có người van xin.

Trong tức giận và hoảng sợ, hơn một nghìn binh sĩ Hy Lạp chạy ngược về phía người Ba TƯ.

Lần lượt từng người ngã xuống, nhưng mỗi một người ít nhất đổi lấy mạng sống của một người Ba Tư.

Giọng nói của thống soái Ba Tư Mardonius vang vọng trên bầu trời:

"Công thành!"

Tất cả người Hy Lạp tái mặt.

Vốn cho rằng, Ba Tư lần này chiến thắng sẽ rút vê, nhưng không ngờ rằng bọn họ muốn phá thành.

"Xong rồi "

Trong đầu mọi người dâng lên ý nghĩ giống nhau.

Trước mặt Người Khổng Lồ thì tất cả tường thành không chịu nổi một kích.

Trước mặt Quân Đoàn Phi Xà rậm rạp, tất cả vũ khí phòng thủ thành đều chỉ là đồ chơi.

Chương 714: Người đàn ông kia

Chương 714: Người đàn ông kia

Quân Đoàn Người Khổng Lồ xếp thành một hàng, vênh váo tự đắc đi hướng tường thành.

Quân Ba Tư rậm rạp tựa như người hầu bảo vệ xung quanh Người Khổng Lồ.

Đại quân Ba Tư thậm chí không có sử dụng bất cứ vũ khí tấn công thành nào, bởi vì bọn họ biết, ở trước mặt Quân Đoàn Người Khổng Lồ, cái gọi là tường thành không chịu nổi một kích.

Đến lúc đó, chỉ cần đi theo xông vào thành là được.

Chẳng những chiến sĩ quân chính quy biết điều đó, mỗi người Ba Tư đều nghe về câu chuyện tương tự.

Bầy phi xà cánh trên đầu Người Khổng Lồ, lưỡi rắn đỏ tươi phát ra tiếng xèo xèo.

Trên tường thành cứ điểm Marathon, máy ném đá có tương lai xoắn ốc được gọi là 'con la hoang' lắp đầy đạn đá, máy ném đá với lực đàn hồi mạnh đã sẵn sàng, người bắn nỏ yên lặng nhìn người Ba Tư cùng Người Khổng Lồ.

Các ma pháp sư đứng phía trước người bắn nỏ, đằng trước nhất là từng hàng chiến sĩ khiên mâu sẵn sàng chiến đấu.

Giáo dài sắc bén, cái khiên lóe sáng.

Trên tường thành, cơ hồ không thấy được quý tộc.

Rất nhiều quý tộc đã tụ tập quanh cửa sau cứ điểm Marathon, khi nào thành bị phá bọn họ sẽ bỏ trốn ngay.

Vị thống soái quý tộc thì đờ đẫn đứng trên tường thành.

Hắn biết, khoảnh khắc thuyền vị diện xuất hiện, khoảnh khắc Người Khổng Lồ từ trên trời giáng xuống thì kết cục của hắn đã định sẵn.

Cõng tội danh thua trận.

"Loài người ngu xuẩn!"

Vua Người Khổng Lồ cười khinh miệt, cúi người.

Tất cả Người Khổng Lồ cũng cúi người.

Chợt thấy bọn họ hai tay cắm vào lòng đất, sức mạnh nguyên tố thổ tụ tập hình thành tảng đá to giữa hai tay.

Chưa đợi người Hy Lạp phản ứng lại, một nghìn Người Khổng Lồ cách 200m ném đá to lên tường thành.

“Tránh né "

Âm thanh chói tai vang lên, người Hy Lạp trên tường thành rối ren. Đá to như mây đen bay đầy trời.

Có tảng đá rơi xuống trước, đập xuống mặt đất, hoặc đánh vào trên vách tường, phát ra tiếng động lớn.

Có đá to bay qua tường thành, rơi xuống nóc nhà ở phía sau, có đập trúng người phát ra tiếng gào thê lương.

Hơn một nửa đá to rơi xuống tường thành.

Bùm bùm bùm!

Vô số binh sĩ bị đập nát bấy.

Nhiều vũ khí phòng thủ thành bị đá to đập hỏng.

"Bắn!"

Người Hy Lạp vội vàng bắn những dụng cụ ném đá.

Hàng trăm đá bay về phía Người Khổng Lồ.

Người Ba Tư rối ren, nhưng đám Người Khổng Lồ mỉm cười.

Vua Người Khổng Lồ không kiêm được cười lớn:

"Loài người ngu xuẩn!"

Vua Người Khổng Lồ nói xong giơ hai tay tới trước chộp lấy hai tảng đá bay tới.

Người Khổng Lồ khác cũng giống như vậy, lục tục bắt lấy tảng đá bay đến gần.

Một số đá rơi xuống chỗ không có người, một số khác bị Người Khổng Lồ bắt lấy, chỉ có số rất ít đá to đập trúng đại quân Ba Tư.

Thương vong của hai bên hoàn toàn không hình thành tỷ lệ.

"Loài người ngu xuẩn!" Vua Người Khổng Lồ lại lần nữa rống to một tiếng.

Người Khổng Lồ khác lần thứ hai ném đá lên tường thành Hy Lạp.

Ném đá mấy lần, trên tường thành cứ điểm thây ngã khắp nơi, máu chảy thành sông, khắp nơi đều là tảng đá.

Thậm chí ngay cả rất nhiều ma pháp sư cũng bị ném trúng.

Không có một ma pháp sư Hoàng Kim nào ở đầu tường.

'Xung phong!"

Xung phong!"

Vua Người Khổng Lồ rống to một tiếng, sải chân bước nhanh tới trước, để lại một đám dấu chân hăn sâu.

Động đất mạnh như đàn voi chạy. Mắt thấy Người Khổng Lồ sắp xông lên tường thành, một tiếng quát chói tai vang lên:

"Thuyền vị diện đâu? Sao không thấy thuyền vị diện? Bổn tướng đang định đánh rớt một chiếc thuyền vị diện làm chiến lợi phẩm!"

Người Ba Tư ngoái nhìn, phía đông đồng bằng Marathon, đội tàu đông nghìn nghịt xuất hiện ở đường chân trời, ở giữa trời xanh và biển xanh thẳm, tựa như thú biển chậm rãi bước tới.

Bên đại doanh Ba Tư bỗng thổi tiếng kèn rút lui.

Người Ba Tư hoảng loạn lui vê phía sau, đám Người Khổng Lồ khó chịu xoay người nhìn hướng đại doanh Ba Tư.

Vua Người Khổng Lồ nhìn thoáng qua đại doanh Ba Tư, lại nhìn hướng cứ điểm Hy Lạp ở trước mắt, mím môi, nhăn mũi, lộ ra tức giận:

"Loài người ngu xuẩn, ta muốn ăn Vua Ma Thú Địa Ngục, chắc chắn siêu bổi Siêu bổi" Vua Người Khổng Lồ oán trách mấy câu, xoay người rời đi.

Ban đầu Vua Người Khổng Lồ còn bước từ từ, nhưng mấy người khác đều đang chạy nhanh, hắn nhìn thoáng qua phương hướng hạm đội Hy Lạp, trông thấy một người đàn ông toàn thân

lông rậm thì tái mặt, sải bước đi nhanh.

Nhìn bóng dáng đại quân Ba Tư rút lui, người Hy Lạp thở phào nhẹ nhõm.

Binh sĩ trên tường thành nhìn hướng đông, tiếc rằng phía đông cứ điểm bị vách núi chắn, không thấy được hạm đội Athens ở phương xa.

Theo sau, toàn thành hoan hô, các quý tộc lần lượt bước lên tường thành một lần nữa.

Trong sân, Valhein qua màn nước nhìn đội tàu xa xôi kia, hỏi:

"Là đội tàu của chúng ta?"

"Là đại tướng Themistocles, mỗi người Sparta đều nhớ kỹ chất giọng chan chát của hắn." Biểu cảm của Castor hơi phức tạp.

Nét mặt của người Sparta khác cũng hơi thay đổi.

Valhein mỉm cười, Themistocles được gọi là khắc tinh của Sparta.

Sparta và Athens đánh nhau có thua có thắng.

Themistocles đánh trận cũng lúc thắng lúc thua.

Nhưng hễ trận đánh với Sparta mà có Themistocles chỉ huy, vô luận là hải chiến hay lục chiến thì Themistocles trăm trận trăm thắng.

Cho nên, thái độ của người Sparta đối với Themistocles cực kỳ phức tạp, một mặt sùng bái chiến sĩ Truyền Kỳ chiến lược vô song, thực lực cường đại này, một mặt căm thù kẻ gian trá thường dắt mũi người Sparta xoay vòng quanh. Themistocles là dị loại trong chiến sĩ Truyền Kỳ. Thế cho nên nhiều quý tộc châm chọc hắn, nói hắn càng giống như ma pháp sư mà không phải chiến sĩ.

Chương 715: Người đàn ông kia (2)

Chương 715: Người đàn ông kia (2)

Hắn là một thân thoại, trong tất cả chiến sĩ Truyền Kỳ còn sống, hắn là người duy nhất xuất thân từ bình dân.

Là quý tộc Truyền Kỳ đời đầu chân chính.

Là nhân vật có tính tranh luận nhất Athens.

Người căm thù hắn thì cho rằng hắn bại hoại đạo đức, trong mắt chỉ có quyền lợi dụng vọng, sử dụng các loại âm mưu quỷ kế đối đãi đối thủ, rất nhiêu quý tộc Athens đều bị Themistocles làm cho thống khổ không muốn sống, chủ động cầu hòa.

Người thích Themistocles thì cho rằng hắn là ánh sáng của bình dân, tuy vê mặt đạo đức hơi bại hoại, nhưng đó là đối với quý tộc, đối với thành bang khác, với Ba Tư, với tất cả kẻ địch, nhưng với Athens thì hắn vẫn luôn hết lòng hết dạ.

Qua thật lâu, đội tàu liên quân Hy Lạp đến Marathon, người trên tường thành thế này mới nhìn thấy hình dạng đội tàu.

Phần lớn người Hy Lạp bắt đầu hoan hô, nhưng quý tộc lại lên tường thành thì mặt đen thui.

Thông qua màn nước, Valhein nhìn thấy một người trung niên vóc dáng bình thường đứng ở đầu thuyền chủ soái của đội tàu Hy Lạp.

Đó là một người đàn ông chỉ mặc chiếc quần lửng da nâu,

mình trần đỏ đến mức thành màu đen, chói mắt hơn lông ngực của hắn là lông đen ở phần bụng lộ ra trên lưng quân, lông đen rậm thiếu chút nữa có thể nối liền với lông ngực.

Hơn một nửa khối cơ bụng rõ ràng bị lông đen rậm che lấp.

Valhein bỗng hiểu tại sao quý tộc luôn cười nhạo Themistocles là nhà âm mưu, lông đen trên bụng hơi giống lông chỗ kia.

"Không hổ được gọi là người đàn ông kia." Valhein dở khóc dở cười.

Tuy Themistocles để mình trần nhưng đầu đội chiếc mũ Thanh Đồng ma pháp, trong đôi mắt nâu sâu thẳm không có tia sáng cơ trí của Truyền Kỳ bình thường, hoặc sự trầm ổn của đại tướng, ngược lại lộ ra tia trêu tức, rất giống người trẻ tuổi bất cần đời, không giống quý tộc Truyền Kỳ đời đầu hơn bốn mươi tuổi.

Valhein nhìn râu quai nón rậm rạp ở cằm của Themistocles, râu rậm tới mức nối liền với lông ngực.

Không cao lớn, không cường tráng, thậm chí làn da không săn chắc, cơ bụng, cơ ngực cũng không đẹp, đặc biệt toàn thân đầy lông, nhìn sao đều không giống như Truyền Kỳ và đại tướng. Valhein dời ánh nhìn chuyển sang xem thanh kiếm phía bên phải Themistocles.

Nó không phải kiếm, càng giống là ván cửa.

Dài khoảng hai mét, rộng nửa mét, lưng kiếm đen ngòm, mũi kiếm càng đen hơn.

Cự kiếm yên lặng trôi nổi ở giữa không trung.

Cửa Thâm Đen, kiếm của Anh Hùng.

Vì thanh kiếm này, Themistocles chẳng những phá sản còn nợ

số tiền lớn, đến nay vẫn chưa trả xong.

Kiếm này là Themistocles mặt dày mày dạn mua từ tay của Heracles, nghe nói ôm chân Heracles khóc chảy nước mũi xin được mua ngay trước mặt bao người, làm Heracles buồn nôn đành phải bán.

Chủ nợ là nhà Pandion.

Chuyện của Themistocles thường lưu tuyên trong Athens, dù Valhein không đặc biệt chú ý cũng nghe qua nhiều lần.

"Ôi, quý tộc của Athens, sao các ngươi còn mặt mũi đứng trên tường thành? Mau kêu tên già Miltiades ra, chờ lúc bố lên tường thành mà còn thấy có rác quý tộc nào đứng trên đó là bố cho ăn đấm!"

Các quý tộc đứng trên tường thành hai mặt nhìn nhau, có người nhỏ giọng chửi rủa, có người nhỏ giọng oán trách, nhưng đều chuẩn bị xuống lầu.

Themistocles bỗng nhảy xuống thuyền, chân đạp giữa không trung, một bước đi trăm mét, giống như chim to bay lượn.

Cửa Thâm Đen theo sát hắn.

Các quý tộc ở trên tường thành sôi chảo dầu, chạy tán loạn như chuột bị phá hang, thậm chí có chiến sĩ cấp bậc cao nhảy xuống từ tường thành.

Nhưng Themistocles là chiến sĩ Truyền Kỳ.

Tốc độ của hắn quá nhanh, mấy giây sau đã vọt lên tường thành, nhấc chân đá đám quý tộc, đá bay vèo vèo.

Thống soái Thánh Vực đại biểu núi Chiến Thần thấy một chân đá tới thì vội hét to:

“Đại tướng, là ta ˆ

Themistocles đá bay thống soái liên quân đương nhiệm, đường đường tướng quân Thánh Vực mà cắm đầu xuống nóc nhà bên dưới như con lợn chết, vách tường nổ tung, khói bụi nổi lên bốn phía.

"Đá ngươi chứ ai! Nếu không phải bố kịp thời đuổi tới nơi, cứ điểm Marathon đã thành nhà vệ sinh của Người Khổng Lồ! Phế vật, đều là phế vật!" Themistocles chưa bớt giận, bỗng nhảy xuống tường thành đá đám quý tộc bay vèo vèo.

Cấp bậc thấp thì bị đá gãy xương sườn, cấp bậc cao thường bị đá dính vách.

"Đại tướng, chúng ta đã xuống tường thành rồi át"

Người nói chuyện bay ngược ra đập vào vách tường, ọc máu.

"Cho nên nói các ngươi đều là tên ngốc." Themistocles lạnh lùng cười, trong con ngươi màu nâu lóe tia sáng lạnh.

Trước màn nước, đám người Valhein ngơ ngác nhìn mấy chục quý tộc nằm dưới đất.

"Không chút nương tay, nhẹ nhất cũng gãy hai khúc xương sườn."

"Có người xui xẻo đã hấp hối, phỏng chừng Themistocles là loại người ghét gia tộc."

Valhein hỏi:

"Themistocles lúc bình thường đều dữ dội như vậy sao?"

Castor và Antoine gật mạnh đầu.

"Quý tộc có thể nhịn được?" Valhein hỏi.

"Không phải quý tộc có nhịn nổi hay không, là hắn luôn tìm quý tộc báo thù." Castor bất đắc dĩ nói.

"Ta biết hắn sinh ra trong gia đình buôn bán, mẹ là người ngoại bang, lúc nhỏ thường bị quý tộc khi dễ, nhưng hắn đã là Truyền Kỳ mà còn tùy hứng vậy sao?" Valhein hỏi.

"Hắn từng nói, vì muốn có thể tùy hứng như vậy nên mới nỗ lực trở thành Truyền Kỳ. Nếu trở thành Truyền Kỳ còn chưa thể tùy hứng còn không bằng chết cho rồi." Castor nói.

Valhein dở khóc dở cười.

Chương 716: Thuật biến thân chân thực

Chương 716: Thuật biến thân chân thực

Castor nhỏ giọng nói: "Ngươi cẩn thận một chút, không chừng lời chúng ta đang nói đều bị hắn nghe được. Ngươi cũng thấy tính khí của vị đại tướng này rồi, vui buồn thất thường, nuốt hận sẽ trả, hễ là đắc tội hắn đều thê thảm."

"Ta không đắc tội hắn, hắn không cần thiết chuốc thêm thù oán. Nếu hắn đúng như bên ngoài đồn thì không cách nào thăng cấp Truyền Kỳ." Valhein nói.

"Ngươi nói có đạo lý, nhưng mà tôn kính hắn một chút không có chỗ xấu."

Valhein hỏi:

"Ít nhất đối với cứ điểm Marathon hiện tại, hắn đến là chuyện tốt. Ta rốt cuộc biết tại sao những quý tộc này nóng lòng cướp quyền Miltiades, vì muốn tranh thủ trước khi Themistocles đến. À mà liên quân không có đại tướng hải quân khác sao?"

Castor nhún vai, nói:

"Tuy Sparta chúng ta rất căm thù Themistocles, nhưng hội trưởng lão đồng lòng quyết nghị nếu muốn khiến Sparta xuất binh thì phải do Themistocles chỉ huy hải quân. Không chỉ Sparta, tất cả thành bang của Peloponnisos bán đảo, đa số thành bang ở tây và bắc Hy Lạp đều yêu cầu Themistocles dẫn dắt hải quân. Ngươi nên hiểu rằng mạng của những chiến sĩ bình dân này không phải quý

tộc hoặc phú thương, nhưng chiến thuyền của các thành bang đều thuộc về quý tộc hoặc phú thương, chúng ta không muốn tài sản của mình thành bọt nước."

Valhein nói:

"Thì ra là vậy, xem ra mọi người đều tín nhiệm đại tướng Themistocles."

Castor mỉm cười nói:

"Trừ tín nhiệm Themistocles ra, tiện thể làm quý tộc Athens khó chịu luôn. Nhìn xem, lúc Themistocles đá đấm quý tộc Athens thì chúng ta đều rất vui vẻ."

"Đáng tiếc " Valhein nhìn Themistocles vênh váo tự đắc, nhớ đến sự tích về người này.

Commodus nói:

"Các quý tộc Athens chắc sẽ yên phận một thời gian."

"Bọn họ sẽ thành thật đến khi cuộc chiến Marathon kết thúc." Ma pháp sư Hoàng Kim Antoine nói: "Nếu quý tộc Athens lại muốn đoạt quyền, các thành bang sẽ hợp sức giúp đại tướng Miltiades giải quyết bọn họ."

Giọng của Valhein nhẹ tênh:

"Tức là, trên vạn người chết trận hôm nay bị hy sinh trước tiên."

Không có người nói chuyện. Mỗi người đều biết đáp án.

Valhein chậm rãi nói: "Ta đột nhiên nhớ tới một câu nói, những chiến sĩ này hy sinh thì chỉ là sinh mệnh, còn vị tướng quân Thánh Vực kia phải hy sinh chức quan, các quý tộc phải hy sinh quân công."

Trong sân vẫn không có người nói chuyện.

"Cho nên, hoặc là thay đổi, hoặc là tiêu diệt. Lần này ta phạm sai lâm, lần sau ta sẽ không phạm sai lâm tương tự nữa." Valhein nói xong, xoay người vê phòng của mình.

Castor khẽ nói:

"Hắn không nên tự trách vì chuyện này."

Antoine cảm khái:

"Hắn nên như vậy, vì hắn có trái tim của Truyên Kỳ."

Castor ngây ra một lúc, trên mặt hiện ra hổ thẹn.

Commodus nhíu chặt chân mày, nói:

"Nhưng hắn chỉ là Bạch Ngân, hắn không có biện pháp."

Antoine mỉm cười nói:

"Không sai, đây là góc độ nhìn chuyện này của chúng ta. Còn hắn thì đang tìm cách cho lần sau. Ta thích hài tử này, hắn ưu tú hơn ta."

Commodus chiêm nghiệm kỹ:

"Tìm cách cho lần sau”

Castor kiên định nói:

"Ta cũng nên làm như vậy! Lần sau nếu gặp chuyện tương tự, ta sẽ nhân danh gia tộc phản đối quý tộc Athensl"

"Nếu không phải quý tộc Athens thì sao? Nếu đó là cha của ngươi thì sao?" Antoine thu lại màn nước và mắt quan sát, xoay người rời đi.

Castor ngây người tại chỗ, không nói nên lời.

Giữ được cứ điểm Marathon, nhưng trong cứ điểm không có chút bầu không khí vui vẻ gì.

Từng xác chết từ bên ngoài đưa vào cứ điểm, đám ma pháp sư phụ trách xử lý xác chết bận tối mặt tối mũi. Một ít thành bang buộc phải từ bỏ đưa xác về, tìm chỗ chôn ở hậu phương, qua loa chôn.

Rất nhanh, kết quả trận chiến thứ ba bày ra trước mắt Valhein.

Hy Lạp có hơn bảy nghìn người bỏ mạng, hơn ba nghìn người bị thương nặng không cứu được.

Tổn thất ngày hôm nay vượt xa tổng số trung bình của tất cả cuộc chiến trước, tạo thành đả kích trí mạng cho liên quân Hy Lạp.

Có viện quân của thành bang đang xây dựng chế độ bỏ mình.

Valhein đột nhiên hiểu tại sao Themistocles đánh quý tộc bờm đầu.

Bởi vì hắn từ ngoài thành đến, bay lướt qua chiến trường, đi qua xác của chiến sĩ Hy Lạp.

Ăn cơm chiều xong, Valhein tiếp tục học trận đồ ma pháp Bạch Ngân. Eculid xông vào nhà, dứt khoát gọn gàng sử dụng thần chú phong tỏa.

Ánh sáng màu xám trắng bao phủ nguyên căn phòng.

Eculid vịn mũ vải màu tím:

"Ngươi có huyết mạch ma quỷ đúng không? Cấp bậc cỡ nào?"

Valhein nhìn về phía thanh niên ma pháp sư Hoàng Kim này,

trong đôi mắt dường như cất giấu con nhện màu máu bện ra hai tấm mạng nhện màu đỏ.

"Huyết mạch ma quỷ tướng quân."

"Có huyết mạch nguyên tố thủy không?" Eculid lại lần nữa đặt câu hỏi.

"Ngươi không xem sách, chứng minh ngươi nhớ kỹ rất rõ ràng." Valhein nói.

Eculid phớt lờ Valhein, cúi đầu, sách ma pháp bỗng bay đến trước ngực, hắn nhanh chóng lật trang.

"Trận chiến tranh này có hai chiến trường, một cái trên đất liền, một cái ở biển. Đánh tàn phế lục quân, Ba Tư có thể liên tục không ngừng vận chuyển, nhưng nếu đánh gục hải quân, như vậy lục quân Ba Tư tự nhiên tan vỡ. Đại tướng Themistocles đến khiến đại tướng Miltiades quyết định, thông qua đánh gục hải quân Ba Tư đạt đến mục đích đánh bại Ba Tư.

Valhein gật đầu, không nói chuyện.

Eculid nói tiếp:

"Hải quân Ba Tư vô cùng cường đại, nhiều năm trước bọn họ ủy thác Miletus chế tạo một chiếc soái hạm ma pháp, chắc ngươi có thể nhìn thấy, chiếc thuyên Ba Tư lớn nhất là kết tinh trí tuệ của ma pháp sư Miletus, phí tổn cao cỡ ba trăm vạn vàng đại bàng, có được năng lực ma pháp mạnh nhất thời bấy giờ. Chẳng những có thể chỉ huy tất cả thuyền hạm, còn có thể trước tiên báo động trước. Trên thuyên có bậc thầy Truyền Kỳ trấn giữ, dù đại tướng Themistocles muốn tập kích đều không còn cách nào."

Chương 717: Thuật biến thân chân thực (2)

Chương 717: Thuật biến thân chân thực (2)

Valhein hỏi:

"Chẳng phải Thánh Vực và Truyền Kỳ có thể tự mình ra tay sao?"

Vẻ mặt Eculid thản nhiên nói:

"Themistocles thích ngụy trang thành chiến sĩ Hoàng Kim ra tay."

"Vậy à." Valhein buồn cười, Themistocles đúng là quái thai trong Truyền Kỳ.

"Cho nên, nếu muốn chiến thắng hải quân Ba Tư nhất định phải giải quyết chiếc soái hạm kia. Ngươi có huyết mạch nguyên tố thủy hay không rất quan trọng." Eculid nói.

Valhein mơ hồ đoán được một ít khả năng, nói: "Ta có huyết mạch nguyên tố thủy, nguyên tố thủy tướng quân."

Mắt Eculid mắt sáng lên, nói: "ĐiI"

Hắn nói xong định kéo tay của Valhein.

Valhein rút tay phải giấu ra sau:

"Nói rõ ràng trước đã."

Eculid lập tức rút tay về, vừa lật sách vừa nói:

"Ngươi biết năng lực thiên phú kèm theo huyết mạch tư tế ma quỷ không?"

Valhein đáp:

"Ta chưa gặp bao giờ, huyết mạch học chỉ nói sơ lược. Huyết mạch ma quỷ càng thần bí hơn bốn huyết mạch nguyên tố."

"Cấp bậc huyết mạch của ngươi lên thêm một bậc là huyết mạch tư tế ma quỷ, năng lực kèm theo là thuật biến thân, đúng vậy, tên này giống như ma pháp Hoàng Kim, hiệu quả cũng gần như nhau, là lợi dụng sức mạnh ảo thuật khiến bản thân trông như người hoặc sinh vật khác. Nhưng tác dụng của thuật biến thân chỉ là lừa gạt ngũ giác của người khác, nếu dùng ma pháp tương tự như ánh mắt phá huyễn thuật thì thuật biến thân không chút tác dụng. Nhưng mà, nếu của ngươi huyết mạch thăng cấp đến lĩnh chủ ma quỷ, vậy thì thuật biến thân ma quỷ sẽ đẳng cấp thành thuật biến thân chân thực."

Valhein hỏi:

"Thuật biến thân chân thực? Thì ra là có liên quan huyết mạch ma quỷ?"

"Xem ra ngươi cũng rõ ràng thuật biến thân chân thực, là khiến thân thể của mình hoàn toàn biến hình, vô luận là lông tóc, làn da, cơ bắp hay xương, mỗi chỉ tiết trên người đều sẽ trực tiếp biến hóa. Cho dù là Thần Linh, nếu không tra xét rõ ràng cũng sẽ không phát hiện thuật biến thân chân thực. Tất cả ma pháp dò xét đều vô hiệu với thuật biến thân chân thực, bởi vì đây là biến hóa thật sự. Đây là thuật biến thân chân thực mà ngươi biết, nhưng thuật biến thân chân thực của huyết mạch lĩnh chủ ma quỷ nếu dùng lên thân thể người khác, sau khi biến thân thậm chí sẽ bất giác làm ra thói quen giống y như đúc, thậm chí lấy đi một phần ký ức." Eculid nói.

"Mạnh như vậy sao?" Valhein hoàn toàn không ngờ rằng thuật biến thân chân thực của huyết mạch ma quỷ mạnh như vậy.

Eculid nói:

"Đúng, ma quỷ là đại danh từ của lừa gạt và nói dối, trong huyết mạch của bọn họ ẩn chứa loại thiên phú thần kỳ này. Tuy ngươi chỉ có huyết mạch ma quỷ tướng quân, nhưng trong máu của ngươi ẩn chứa loại lực lượng này, đây là vì sao huyễn thuật ma quỷ cực kỳ mạnh, Chúa Tể Địa Ngục có thần uy biến ảo thành thật. Nếu ngươi chỉ là có được huyết mạch ma quỷ thì ta sẽ rời đi ngay, nhưng ngươi còn có huyết mạch nguyên tố thủy tướng quân, là người dự tuyển duy nhất phù hợp với kế hoạch."

"Cần có huyết mạch ma quỷ và huyết mạch nguyên tố thủy cùng lúc sao?"

Eculid nói:

"Ngươi đại khái có thể đoán được, đúng vậy, chúng ta sẽ mời bậc thây Thánh Vực sử dụng thuật biến hình, biến ngươi thành một con cá. Dù là thuật biến thân của bậc thây Truyền Kỳ cũng không thể đánh lừa ma pháp dò xét của soái hạm Ba Tư, nhưng ngươi có huyết mạch nguyên tố thủy, trong ma pháp dò xét sẽ phán định ngươi là sinh linh nguyên tố thủy, tức là cá hoặc thủy yêu. Nhưng mà, ma pháp dò xét sẽ tra xét có dấu vết ảo thuật hay ma pháp nào không, ngươi dựa vào huyết mạch ma quỷ cũng có thể che giấu loại hơi thở này. Cuối cùng, có lẽ sẽ có ma pháp sư dùng mắt thường phán đoán, thuật biến hình có thể đánh lừa được. Huyết mạch nguyên tố thủy, huyết mạch ma quỷ cùng thuật biến hình, không thể thiếu một thứ. Thậm chí nếu cấp bậc huyết mạch quá thấp cũng dễ thất bại."

Valhein hỏi:

"Hiện tại ta hoàn toàn hiểu rồi, các ngươi định khiến ta biến

thành cá lẻn vào cạnh soái hạm Ba Tư, tìm cách phá hoại nó?”

Eculid nói:

"Không, không cần. Ngươi chỉ cần bơi dưới đáy biển đến đáy soái hạm Ba Tư, dù cho cách nhau mấy chục mét cũng không có vấn đề. Sau đó ngươi há mồm phun ra ma pháp khí, ma pháp khí đó sẽ tự động lao ra, hủy diệt soái hạm Ba Tư. Ta nhân danh Plato bảo đảm quá trình này cực kỳ nguy hiểm với người khác, nhưng không chút nguy hiểm cho ngươi.'

Valhein nói:

"Ha ha, học sinh của Học viện Plato nhân danh Plato gian lận lừa gạt chẳng phải là truyên thống của học viện sao? Ta cũng đã từng làm." Eculid cười gượng gạo, nói: "Lân này thì khác."

Valhein cúi đầu suy tư thật lâu, nói:

"Không phải ta từ chối gì, mà là chuyện này tính nguy hiểm quá lớn, có quá nhiều nhân tố không xác định. Nói đến thì đơn giản, làm lại là chuyện khác. Ta thậm chí phải tìm một thời gian học lại cách bơi như cá, Cho nên ˆ

"Ta hiểu!" Eculid nói: "Hai vị đại tướng quyết định, chỉ cần ngươi có thể làm chuyện này, vô luận thành công hay thất bại đều ghi công đầu cho ngươi."

"Ta đã có nửa cái công đầu." Valhein nói.

Eculid trợn trắng mắt nói:

"Dẹp đi, ta còn lương thiện hiên lành lắm, nói không lại ngươi. Đi nào, ta mang ngươi đi gặp đại tướng Themistocles. Chỗ đại tướng Miltiades còn bị quý tộc theo dõi, chỗ đại tướng Themistocles thì quý tộc không dám phái người đi."

"Có thể không thấy hắn được không?" Valhein nhớ lại cảnh tượng lúc trước, cảm thấy hơi hoảng.

Chương 718: Đại tướng Themistocles

Chương 718: Đại tướng Themistocles

"Không cần sợ, đại tướng Themistocles rất thưởng thức ngươi. Thậm chí còn phàn nàn với ta, bảo .Jacques nên đổi thành Themistocles, cho hắn ở trong vở kịch giết quý tộc. Hắn thậm chí muốn mời ngươi viết một vở kịch riêng cho hắn, tên là "Themistocles bị trói buộc." Eculid nghiêm trang nói.

Valhein trợn trắng mắt, Themistocles này quả nhiên không có hạn cuối.

Valhein nói:

"Đi thì đi, ngươi nghĩ biện pháp thông báo cho đại tướng Miltiades, ta sợ đại tướng Themistocles bỗng chốc nổi điên cũng cho ta một cước."

Eculid giở sách nói:

"Theo như ta hiểu biết thì con người của Themistocles tồi tệ vô sỉ, vì đạt mục đích không từ thủ đoạn, chỉ cần ngươi có giá trị lợi dụng lớn với hắn thì hắn sẽ không động ngươi. Hắn thật sự muốn khiến ngươi viết vở hài kịch lấy hắn làm nhân vật chính, trước kia hắn từng tìm cha đẻ của bi kịch Aeschylus."

Valhein hỏi:

"Rồi sao nữa?"

Eculid đáp:

"Bị mắng chạy, ta nhớ rõ việc này."

Valhein nở nụ cười, hỏi tiếp:

"Hắn không đánh bậc thầy Aeschylus hả?"

"Hắn không muốn đắc tội với nhà viết kịch toàn Hy Lạp, chỉ chửi hai câu rồi bỏ đi."

Valhein nói:

"Có lý trí hơn ta nghĩ."

Eculid nói:

"Nhưng đối với thiên tài trẻ tuổi thì hắn không dễ chịu lắm, năm đó Aristoteles một trận chiến được phong tướng, hắn còn châm chọc mỉa mai, về sau phát hiện thiên phú của Aristoteles siêu mạnh lại chủ động làm thân, Aristoteles lười nhìn hắn."

Valhein hỏi:

"Aristoteles là quý tộc, ta là bình dân, chắc hắn không đến mức thù ghét gì ta chứ? Hơn nữa ta bây giờ là kẻ thù của quý tộc Athens. Khoan, Aristoteles một trận chiến được phong tướng? Chuyện khi nào? Hình như ta từng nghe qua nhưng không có ghi chép tỉ mỉ."

Eculid nói: "Chuyện đó đương nhiên không thể ghi chép, ghi chép cũng không ai tin, mấu chốt là trường hợp quá thảm liệt. Trận chiến ấy thậm chí để lại ám ảnh tâm lý to lớn cho người Ai Cập, nên Aristoteles tới đâu là người Ai Cập né tránh tới đó. Aristoteles có biệt hiệu ở Ai Cập là Ma Vương Lửa."

"Kể nghe chơi." Valhein tràn ngập tò mò, muốn hiểu biết về trận chiến thành danh của tên siêu biến thái Aristoteles.

Eculid nói:

"Ngươi có thiên phú hệ hỏa: Bắn toé không?”

"Lẽ nào ngươi không biết ta có nó hay không?" Valhein hỏi ngược lại.

"Ta biết ngươi không có, nhưng ai biết rốt cuộc ngươi có hay không!" Eculid lườm Valhein.

Valhein trả lời:

"Không có cái đó, nếu có thì ta không cần giấu giếm làm gì."

"Vậy ngươi biết thiên phú bắn tóe chứ?”

Valhein nói:

"Đương nhiên biết, ma pháp hệ hỏa đánh trúng kẻ địch sẽ tách thành đốm lửa nhỏ bay tứ tán. Thiên phú này có tác dụng bình thường, nhưng phối hợp dính liền và lan tràn tương đương với phạm vi thi pháp mở rộng gấp mấy lần."

Eculid hỏi:

"Ngươi biết thiên phú vận dụng của bắn tóe là liên tục bắn chứ?"

"Liên tục bắn? Được gọi là thiên phú quần công biến thái nhất trong thiên phú hệ hỏa? Aristoteles sở hữu nó?"

Eculid gật đầu.

Valhein vừa hâm mộ vừa bất đắc dĩ nói:

"Vậy ta hiểu Aristoteles lập quân công như thế nào rồi. Nếu ta có ma pháp này, đừng nói mười vạn đại quân Ba Tư, cho dù trăm vạn đại quân ở trước mặt ta cũng chỉ là bụi."

Eculid nói tiếp:

"Lúc ấy người Ai Cập cử binh tấn công một thành bang trên đảo Crete, đúng dịp Aristoteles du lịch ở nơi đó. Aristoteles thì không biết ngươi có hiểu biết gì vê người này không, ỷ vào đứng đầu học viện Tứ Kiệt nên hùng hổ dọa người, ỷ thế hiếp người, trong mắt không có người Ngươi đừng nói lại mấy lời này với hắn. Tóm lại, người trong thành bang đó cầu xin Aristoteles giúp. Aristoteles hùng hổ dọa người, ỷ thế hiếp người, trong mắt không có người đã gật đầu đồng ý. Tiếp đó, hắn ở trước trận hai quân nói rằng: Này bạn Ai Cập, nể mặt Aristoteles này lui vê đi, nếu không thì đứng đầu học viện Tứ Kiệt mà ra tay là các ngươi muốn khóc cũng không kịp"

"Đợi đất" Valhein đánh gấy lời của Eculid: "Sao ta cảm thấy lời này không giống như hắn nói.

"Lĩnh hội tinh thần, chi tiết không trọng yếu. Dù sao, Aristoteles hùng hổ dọa người, ỷ thế hiếp người, trong mắt không có người đã chọc giận người Ai Cập. Người Ai Cập có đại quân ba vạn, thành bang kia tổng cộng mới có năm nghìn già yếu bệnh tàn, tại sao đối phương phải sợ một học sinh năm năm Hoàng Kim nhỏ bé? Bọn họ chửi Aristoteles, ngươi ngẫm lại đi, Aristoteles hùng hổ dọa người, ỷ thế hiếp người, trong mắt không có người "

Valhein nói:

"Ngươi còn lặp lại nữa là ta sẽ méc thầy Aristoteles."

Eculid u oán nhìn Valhein một cái, ho nhẹ một tiếng, nói tiếp:

"Aristoteles giả vờ giả vịt khuyên bảo bọn họ, bọn họ đâu chịu nghe, bắn tên về phía Aristoteles. Aristoteles khó chịu, ném ra một thuật hỏa cầu, tiếp đó, thế giới thanh tĩnh. Đây là trận chiến lửa ít ai biết."

Valhein không hỏi tiếp, cũng không cười, trước mắt hiện ra một mảnh cảnh tượng.

Dưới ánh hoàng hồn, trên cát vàng, một mình Aristoteles đứng trước đại quân ba vạn, dựa vào sức mạnh của huyết mạch nguyên tố quang đại quân và huyết mạch nguyên tố hỏa đại quân và hình thành ma pháp tiến hóa, đạt được lửa thiên giới, thuật hỏa cầu ít nhất có thể bay xa 200m.

Thuật hỏa cầu đánh trúng một người, không ai để bụng.

Nhưng sau đó với tác dụng của thiên phú Tiên tục bắn, trên thân thể người đó toát ra mấy chục quả cầu lửa thiên giới màu trắng thuần khiết kéo đuôi lửa nho nhỏ rơi xuống thân thể mấy chục người xung quanh.

Rồi mấy chục người đó lại bắn ra mấy chục quả cầu lửa rơi vào thân thể nhiều người hơn nữa.

Chương 719: Đại tướng Themistocles (2)

Chương 719: Đại tướng Themistocles (2)

Xung quanh có bao nhiêu người là bắn ra bao nhiêu quả câu lửa liên tục bắn.

Chớp mắt sau, hàng trăm, ngàn người bị dính ngọn lửa liên tục bắn.

Trước mắt Valhein giống như hiện ra một hình ảnh, trong đại quân ba vạn người rậm rạp quả cầu lửa thiên giới màu trắng không ngừng khuếch tán, không ngừng liên tục bắn.

Ba vạn người Ai Cập giống như domino bị đẩy ngã, chỉ chớp mắt đã bị lửa thiên giới đốt thành tro tàn.

Valhein hỏi:

"Liên tục bắn thật sự không có giới hạn?”

Eculid nói:

"Thật sự, dù cho toàn thế giới đứng đầy người thì Aristoteles chỉ cần ném một thuật hỏa cầu. Nhưng trong chiến đấu một chọi một hoặc cấp bậc cao, tác dụng của liên tục bắn rất yếu, đơn giản là trúng một thuật hỏa cầu."

Valhein thở dài, hỏi: "Tại sao mỗi lần khi ta cho rằng đã hiểu Aristoteles thì vài hôm sau hắn lại trở nên vô cùng xa lạ?"

Eculid đồng tình vỗ vai của Valhein:

"Ngày xưa ta cũng nghĩ vậy, bây giờ vẫn nghĩ vậy. Trước khi chúng ta đến đây từng thảo luận, nếu Aristoteles vẫn ở cấp bậc Hoàng Kim thì cho người Ba Tư một vạn lá gan cũng không dám xâm lược Hy Lạp."

Valhein hỏi:

"Hắn là người duy nhất có được thiên phú liên tục bắn?"

Eculid trả lời:

"Người duy nhất. Thiên phú này ít gặp, luôn bị cho rằng không tồn tại, mãi đến bị Aristoteles chứng minh."

Valhein nói:

"Đồ biến thái Aristoteles!"

"Gọi hay lắm!"

Valhein bất đắc dĩ lắc đầu, đứng lên đi ra ngoài, nói: "Hy vọng có một ngày ta cũng được biến thái giống như Aristoteles."

"Cố gắng lên, hài tử, chỉ cần ngươi không ngừng nỗ lực, không ngừng học tập, một ngày nào đó, ngươi cũng có cơ hội tận mắt nhìn thấy trường hợp Aristoteles liên tục bắn vạn quân." Valhein liếc xéo Eculid, sao mà thầy của Học viện Plato đều cùng một cái tính.

Valhein nói:

"Đi thôi, tám nhảm với ngươi chẳng bằng đi gặp đại tướng Themistocles."

"Được, ngươi đừng hối hận."

Hai người đi đến chỗ ở của đại tướng Themistocles.

Valhein cẩn thận dè dặt đi vào, chưa đợi xem rõ ràng sân và sảnh chính chợt thấy một bóng người như gấu chó nhào lên.

Ha ha ha ha bé Valhein thân yêu, ta đợi ngươi thật lâu!

Cái ôm kiểu gấu làm Valhein cảm giác bản thân bị tấm thép vây quanh rồi ngã vào đống cỏ, cỏ dại lông xù đâm vào mặt và cổ.

Valhein choáng váng ngẩng đầu lên.

So với những chiến sĩ mạnh mẽ thì đại tướng Themistocles ở trước mắt không vạm vỡ, không cao lớn quá mức, chỉ cao hơn Valhein nửa cái đầu, nhưng dù sao là chiến sĩ Truyền Kỳ, thiên phú thể chất chiến đấu và thiên phú chiến sĩ đầy mình, làn da và cơ bắp như đúc bằng thép, cứng ngắc.

Themistocles lúc này giống như một bức tượng thép và phủ đầy lông.

Themistocles gây hơn người thường, da đen hơn, cười toe tóe, trong đôi mắt màu nâu giống như cất giấu hai thế giới kỳ diệu, ánh mắt lấp lóe tràn ngập sức hấp dẫn kỳ lạ.

Cánh tay trái của Themistocles khoác lên vai Valhein, tay phải khoác lên vai Eculid, cười đi vào trong.

"Đi đi đi, chúng ta vào trong nói chuyện. Ta chuẩn bị một con cá ngừ vây xanh, dài sáu mét! Ta tự đi xuống vớt nó trên đường tới đây, nên đến hơi chậm. Có lẽ các ngươi không quen ăn thịt cá sống, ta có thể kêu người nấu chín, nhưng vậy thì hơi uổng." Trong giọng nói của Themistocles như nhuộm ánh sáng mặt trời, nhiệt tình dào dạt.

Eculid xoe tròn mắt, bất đắc dĩ lắc đầu, lúc quan trọng như vậy mà hắn xuống biển bắt cá.

"Chậm trễ?"

Một ý tưởng vụt qua đầu Valhein, hắn nói:

"Cá ngừ vây xanh sao mà ăn chín được, đương nhiên phải ăn sống. Chừa phần nạm to cho tal"

"Nhìn xem, đây mới là biết cách ăn. Nhưng nói cho ngươi một tin không tốt, ta ăn hết phần nạm ngon nhất rồi. Đừng buồn, có chừa nạm cớ vừa nửa nạc nửa mỹ, hoa văn đó tựa như ánh sáng của thần thuật. Đi đi đi, chúng ta vừa ăn vừa nói. Còn ngươi thì sao hả Eculid?" Themistocles vỗ vai của Eculid." “Ta ăn chín.'

"Tốt, vậy nướng một phần cá ngừ, tuy ăn cũng được nhưng không ngon mấy. Valhein, ngươi còn muốn ăn cái gì?"

"Có Panopea generosa không? Có ngựa có nhím biển gọt không? Có tôm hùm lớn không? Có hàu Gillardeau không? Có cua hoàng đế không?" Trong mắt Valhein tràn ngập mong đợi.

"À thì có tôm hùm lớn, có ốc, ta thích ăn! Mấy thứ khác thì lần sau ngươi dẫn ta ăn với." Themistocles đột nhiên cảm thấy hai cánh tay vô lực, ôm Valhein không nổi.

Valhein nói:

"Được, có cơ hội chúng ta xuống biển vớt, ta muốn ăn lâu rồi."

"Giải quyết xong cái đám Ba Tư thì chúng ta xuống biển vớt món ngon!"

Ba người đi vào nhà, Themistocles búng ngón tay cái tách, ba người trước tiên tán gẫu một khoảng thời gian, chợt thấy các loại hải sản bị bưng lên.

Vòi bạch tuộc to bị cắt khúc, một thau sò, ốc biển xếp thành núi nhỏ, ba con tôm hùm lớn toàn thân đỏ rực, từng miếng bụng cá ngừ vây xanh màu đỏ nhạt.

Chương 720: Rừng rậm

Chương 720: Rừng rậm

Valhein lấy ra dao nĩa, cắt miếng cá ngừ vây xanh, theo bản năng muốn chấm với xì dầu và sơn quỳ, nhưng không có, đành thở dài chấm muối biển trắng bỏ vào miệng, khép mắt lại, hưởng thụ mùi vị lâu không được ăn.

Thịt cá mềm mịn còn hơn lưỡi của tình nhân, bởi vì rất tươi nên trong thịt có chút xíu vị chua, thậm chí biến thành một loại gia vị.

Bụng cá không tanh như lưng cá, mùi tanh gần như không có bị muối biển che giấu.

Mỡ cá ngon lành nở rộ trong miệng.

Tiếc rằng gân thịt mỏng phá hủy vị cuối cùng và dư vị, nhưng khuyết điểm không che lấp được ưu điểm.

Valhein lại lấy ra một mảnh cá ngừ, khựi gân cá ra, trông không đẹp mắt lắm, bỏ vào miệng ngấm nháp, gật gù.

"Thịt của cá ngừ to hơi cứng chút, vị rất ngon. Nhưng nếu là cá ngừ vây xanh ở gần biển thì phần thịt càng ngon, cũng càng ngọt lành. Nếu như có thể bỏ cá ngừ nhỏ vào nhiệt độ thích hợp cho chín muồi vài ngày thì sợi gân trong thịt sẽ biến mất, càng tuyệt vời hơn." Valhein nghiêm túc bình phẩm.

Themistocles trợn mắt há hốc mồm, lập tức nói: "Ta ghi nhớ, ta sẽ kêu đầu bếp trên thuyền nghiên cứu kỹ cách ăn thịt cá ngừ."

Eculid nhìn hai người ăn thịt cá sống như đang ngắm người

rừng.

Valhein lại ăn một miếng thịt tôm hùm, cau mày hỏi:

"Tôm hùm không rửa sạch sao?"

"Ta sẽ sai người ghi nhớ!" Giọng của Themistocles thấp hơn trước một nấc.

"Ốc biển lớn rất ngon, không cần thêm cái gì, nấu sơ rồi bỏ vào miệng đã như biển Aegean xanh thẳm." Valhein vừa nói vừa khen ngợi.

"Ta cũng thích ăn ốc biển, nhưng càng thích hình dạng." Trên mặt Themistocles rốt cuộc hiện ra nụ cười vui vẻ.

"Đừng quên hắn là chủ nhân của Beauty of the Giant Dragon." Eculid nhìn thoáng qua cuốn sách, nói.

Themistocles vui vẻ gật đầu.

Valhein nói:

"Beauty of the Giant Dragon cần thức ăn ngon trong biển như vậy. Nhưng khó mà được nguồn cung ứng lâu dài, nên có nhiều món không thể nấu." "Chúng ta thành lập một cửa hàng chuyên vớt hải sản không?" Themistocles hỏi.

Valhein ngây ra một lúc, nói:

"Được chứ, tại sao không thử nhỉ?"

Themistocles cười toe:

"Quả nhiên là thằng nhóc khiến người thích, chờ kết thúc cuộc chiến Marathon, chúng ta sẽ sai cấp dưới giải quyết chuyện này."

“Cạn chén!"

“Cạn chén!"

Eculid nhẹ gật đầu, đường đường đại tướng Truyền Kỳ, đơn giản tán gẫu mấy câu đã bắt lấy cơ hội làm ăn và hành động ngay, sự nhạy bén này vượt xa đa số người buôn bán khác.

Valhein chỉ là một ma pháp sư Bạch Ngân vậy mà không chút nào luống cuống, đồng ý ngay, người thường không có được sự quyết đoán như vậy.

Eculid lặng im giây lát, đột nhiên dùng nĩa ghim đi phân nạm cỡ vừa của cá ngừ mà Valhein cực khổ khựi gân ra, bỏ vào miệng nhấm nháp, cơ mặt trồi lên thụt xuống.

Eculid gật gù:

"Tạm được."

Ba người nhìn nhau cười, tiếp tục ăn ngấu nghiến.

Ăn xong, ba người đi tới phòng tiếp khách ở một bên. Themistocles nháy mắt, Eculid thả ra thân chú phong tỏa, ngăn cách trong ngoài.

"Ăn uống no đủ, chúng ta nói việc chính đi." Themistocles ngả người ra sau, hai chân gác trên bàn, lười nhác vô cùng.

Ngón trỏ màu xám vàng luồn vào trong lông ngực rậm, chơi lông ngực như thiếu nữ vân vê lọn tóc đài.

Trái ngược thị giác mãnh liệt làm Valhein muốn mù mắt.

Valhein liếc qua Eculid, vị bậc thây tương lai này mặt không cảm xúc, nhưng nhìn sang chỗ khác, cục trái cổ chạy lên xuống.

Có lẽ ăn miếng cá sống nhiều quá nên buồn nôn chăng?

Valhein nhủ thâm:

"Thật là tùy hứng, sự tùy hứng tức chết Thần Linh."

"Chắc Eculid đã nói với ngươi rồi, suy xét thế nào?" Themistocles nheo mắt, vẻ mặt thoải mái.

Đâu ngón tay chậm rãi chọc khoáy rừng rậm lông ngực. Valhein cũng nhìn sang hướng khác:

"Ta có huyết mạch ma quỷ và huyết mạch nguyên tố thủy."

Themistocles khẽ lên tiếng:

"Tốt!"

Valhein nói:

"Nhưng giá gốc cao quá, phiêu lưu quá lớn."

"Muốn cái gì?"

"Các ngươi có thể cho cái gì?"

Themistocles cười tự tin nói:

"Chúng ta có thể cho rất nhiều thứ."

Lông ngực vếnh cao còn hơn nụ cười tự tin.

Valhein đưa mắt nhìn xa xăm.

Valhein nói:

"Đầu tiên là phải bảo đảm công bằng về quân công."

"Tất nhiên, ta đá đít đám quý tộc này là vì cái gì?"

Valhein và Eculid cùng nhẹ gật đầu.

"Thứ hai, nếu về sau ta gặp khó khăn trong Athens thì quân đội

phải ra tay một lần."

Ngón trỏ rút ra khỏi rừng lông rậm, nhẹ đung đưa.

Themistocles nói:

"Trước đến giờ quân đội Athens không đồng lòng, không ai có thể đại biểu quân đội giúp đỡ. Nhưng ta hoặc Miltiades có thể giúp một lần. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không làm trái pháp luật của Athens, cũng sẽ không lan đến bản thân. Dù không đưa ra điều kiện này, với người ghi công đầu cho Marathon, chúng ta cũng sẵn lòng làm. Có lẽ, thật sự đến ngày nào đó, thì hai chúng ta đều sẽ ra tay." Themistocles nói.

Valhein gật đầu, nói: "Cuối cùng là về chiến lợi phẩm, đây là màn chính trong mỗi đợt chiến tranh, ta được lòng trước mất lòng sau, không muốn bởi vì chiến lợi phẩm mà trở mặt. Ta nhớ mấy năm trước, Agamemnon và Achilles cùng lên bắc đối kháng người Bắc Âu, kết quả hai vị chiến sĩ ưu tú nhất đương thời vì chiến lợi phẩm trở mặt thành thù."

"Nói.

Ngón trỏ lại chui vào rừng lông ngực.

"Ta hy vọng có chiến lợi phẩm liên quan ma pháp sư sẽ do ta lựa chọn trước, nếu không có loại vật phẩm đó thì cho phép ta chọn lựa từ trong kho quân dụng Athens." Valhein nói.

Chương 721: Rừng rậm (2)

Chương 721: Rừng rậm (2)

Themistocles trâm tư vài giây:

"Không thành vấn đề, ta có thể đồng ý. Nhưng cần nhớ kỹ, bất kỳ người nào được chọn lựa chiến lợi phẩm đầu tiên đều sẽ đối mặt kẻ địch đếm không xuể."

"Ta mà sợ có nhiều kẻ địch?" Valhein mỉm cười hỏi ngược lại.

"Ha ha, làm khá lắm. Đáng tiếc vẫn quá mềm lòng, nếu là ta, nhất định sẽ nghĩ biện pháp giải quyết bạn học quý tộc đó trước tiên trong cuộc thi Hắc Thiết. À, cuộc chiến Marathon không trọng yếu, quan trọng là có hứng thú viết cho ta một vở kịch 'Themistocles bị trói không?"

Valhein cố nén không trợn trắng tròng mắt lên:

"Ta nếu nhớ không lầm, có bộ kịch cực kỳ nổi tiếng tên là 'Prometheus bị trói."

Themistocles nói:

"Có sao đâu. Prometheus là kẻ phản nghịch trong Thần Linh, cứu loài người, vậy ta có thể làm kẻ phản nghịch trong loài người, cũng cứu loài người. Sức mạnh của ta không bằng Thần Linh Titan Prometheus, nhưng ta yêu loài người, công lao với Athens của ta hoàn toàn không kém hơn hắn. Ngay cả Sisyphus ẻo lả đó còn cho rằng bản thân không kém hơn Thần Linh, sao ta thua hắn được!"

"Phét lác như thế không sợ bị sét đánh sao?" Valhein cẩn thận dè dặt hỏi.

"So với bị sét đánh thì càng sợ ta đánh luôn sét." Themistocles vẻ mặt hoàn toàn không quan tâm.

Valhein ánh mắt sáng ngời, trong lòng thâm khen, quả nhiên là chiến sĩ Truyền Kỳ, cái gọi là quái dị tách biệt chỉ là biểu tượng, điều khác với người thường là phương thức tư duy bê trong.

Valhein nói:

"Đã vậy thì chúng ta hãy chuẩn bị kế hoạch đánh chìm soái hạm Ba Tư."

Themistocles nói:

"Khá lắm, có phong phạm năm xưa của ta. Bơi qua mấy trăm chiếc thuyền rồi bơi bên dưới soái hạm thôi mà, ta cũng dám làm!

Valhein nhìn Themistocles, nhủ thâm có ngày ra đường gặp ma.

Valhein hỏi:

"Theo lý thuyết, người hầu ma pháp cũng có thể bị thật biến hình biến thành cá chứ?"

Eculid ngây ra một lúc, đồng tử nở to. Thật sự không phải con người!

"Quả nhiên gian trá đúng như trong tưởng tượng của ta." Themistocles lộ vẻ khen ngợi, trong giọng nói tràn ngập tán dương.

Themistocles lại hỏi:

"Nhưng đã xác định người hầu ma pháp cũng có được và huyết mạch nguyên tố thủy chưa?"

Eculid thở dài, nói: "Người hầu Thần Tích không giống nhau, người hầu Thần Tích quả thực có thể cộng hưởng tất cả huyết

mạch và thiên phú với chủ nhân. Lúc trước Valhein lừa người khác nói hắn cộng hưởng huyết mạch của người hầu ma pháp, chỉ có đám trai gái khờ đó tin được, còn những ưm, những bậc thầy như chúng ta đều hiểu nguyên nhân."

Valhein ngước đầu nhìn nóc nhà:

"Trong phòng này có nhiều người không sợ sét đánh quá nhỉ."

Eculid lườm Valhein:

"Đúng rồi, ít nhất có ba người."

Themistocles rút về chân gác lên bàn trà, ngồi thẳng người, nói: "Chúng ta có thể làm thử, nếu người hầu ma pháp làm được thì có thể không cần vào sâu quá. Trận chiến này có thể thua, nhưng sinh mệnh càng trọng yếu."

Trong lòng Valhein dâng lên ấm áp, không hổ là đại tướng nổi tiếng đời sau, có ánh mắt.

Themistocles cười tủm tỉm nói:

"Dù chết cũng phải viết xong 'Themistocles bị trói' đã."

Valhein và Eculid cùng trợn trắng tròng mắt.

Valhein hỏi:

"Vậy bây giờ chúng ta đi đội tàu thử?"

Eculid nói:

"Đi, dùng xe ngựa ma pháp, tránh cho người khác nhìn thấy."

Ba người cưỡi xe ngựa ma pháp chạy ra cứ điểm, đáp xuống thuyền biển ma pháp của liên quân Hy Lạp.

Valhein quan sát thuyền biển ma pháp, phong cách phi thường quen thuộc, đây là tàu chiến ma pháp cỡ lớn do Học viện Plato chế tạo, tuy nhỏ hơn soái hạm Ba Tư một vòng nhưng cũng dài cỡ một trăm hai mươi mét, có thể nói là vật khổng lồ.

"Yên tâm, chiếc tàu chiến ma pháp này có năng lực ma pháp mạnh mẽ, trong khu vực biển 1000m xung quanh sẽ không bị ma pháp tra xét được, chúng ta ở đây làm cái gì đều sẽ không bị phát hiện, huống chỉ ở dưới biển, đi!" Themistocles mang theo Valhein và Eculid đi hướng đuôi thuyền.

Dọc đường đi, đám lính hải quân cười chào hỏi Themistocles, hoàn toàn không xem hắn là đại tướng hải quân Truyền Kỳ, ngược lại còn mỉa mai lông ngực của hắn.

Themistocles vừa đi vừa cười mắng, không đánh binh sĩ nào, sự hùng hổ lúc đánh quý tộc biến mất hết.

Ba người đi đến đuôi thuyền.

"Thử đi." Themistocles nói.

Valhein triệu hoán ra Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên.

"Ồ?" Themistocles và Eculid đều sửng sốt nhìn hai vật nhỏ không nhỏ chút nào.

Địa Ngạo Thiên đã là Thanh Đồng, Vương Đại Chùy thành công thăng cấp Bạch Ngân.

"Người hầu Kỳ Tích hình như mạnh hơn của Aristoteles một chút. Người hầu của Aristoteles chỉ có một con vượt cấp, người hầu Tập Sự thăng cấp Thanh Đồng, người hầu Hắc Thiết thăng cấp đều là vượt hai cấp."

Themistocles vuốt ve Hắc Ma Dương càng cao to vạm vỡ, không biết còn tưởng hắn mê vật dễ thương đang vuốt dê, người

biết chuyện đều đoán được hắn đang so sánh lông ngực với lông cừu.

Hắc Ma Dương ngoan ngoãn đứng ở nơi đó, không nhúc nhích.

Vương Đại Chùy nghiêng mắt nhìn thoáng qua Themistocles, cây búa giơ đến một nửa thì buông xuống.

"Cứ sờ thoải mái, không phải trả tiền."

Vương Đại Chùy leo xuống con dê, vênh váo đi tới đi lui trước mặt Valhein, khoe ra thân hình càng cao, cơ bắp càng cứng rắn, áo giáp càng hoa lệ, cuối cùng vịn vương miện trên đầu.

"Bớt khoe khoang!" Valhein một cước đá vào vào mông Vương Đại Chùy, tật xấu này học theo ai thế?

Chương 722: Trong mưa

Chương 722: Trong mưa

"He he." Vương Đại Chùy kiêu ngạo đứng ở sau lưng Valhein.

Địa Ngạo Thiên và hai tiểu thần lùn không cử động, nhưng tròng mắt đảo quanh.

Địa Ngạo Thiên còn đỡ chút, hai tiểu thần lùn lửa sắc mặt có chút tái nhợt.

Đây là trên biển.

Valhein nói:

"Thầy Eculid hãy sử dụng thuật biến hình thử một lần."

Eculid nhẹ gật đầu, sử dụng thuật biến hình đối với Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Ở trong mắt người ngoài thì hai người biến thành hai con cá ngừ to thẳng tắp, lưng màu xanh đen, bụng trắng tinh như bạc.

Nhưng ở trong mắt Valhein thì cả hai chỉ có thêm một lớp ngoại hình ma lực siêu mỏng, chỉ cần hắn muốn thì liếc mắt một cái có thể phá ảo giác.

"Thế nào?" Valhein hỏi.

"Hai ngươi xuống nước thử xem." Themistocles nói.

Hai người lập tức nhảy lên mép thuyền, sau đó nhảy xuống đại dương.

Bùm!

"Chúng ta cũng đi xuống đi." Themistocles trực tiếp nhảy xuống.

Eculid thi triển mấy ma pháp như thuật thủy hành, hít thở dưới nước, sau đó nhảy xuống.

Valhein có huyết mạch nguyên tố thủy, thở dưới nước là năng lực cơ bản, thuật thủy hành cũng vượt xa năng lực ma pháp, chỉ thi triển một thuật bay lượn cho bản thân rồi trực tiếp nhảy xuống.

Biển buổi tối rất phẳng lặng.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Năm tiếng nhảy vào nước khác nhau phá vỡ bình tĩnh.

Tiếng rơi xuống nước của Valhein rất nhẹ, nước tới đầu gối thì ngừng chìm xuống.

Hai chân của Valhein giẫm trên mặt biển màu xanh đẹp, đạp nước mà đi.

Mặt biển không dâng cao hơn mu bàn chân.

Eculid ở gần đó cũng biết thuật thủy hành, nhưng nước biển ngập lên eo.

Chiến sĩ Truyền Kỳ Bạch Ngân thì lặn trong nước.

Valhein động ý niệm, nước biển dưới chân dường như bị hắn khống chế, thân thể lập tức chìm xuống.

Biển vẫn như cũ, hắn vẫn là hắn, nhưng đi vào nước biển thì cảm giác khác hẳn lúc trước bơi lội.

Quần áo và làn da ẩm ướt, nhưng nước biển ban đêm chẳng những không lạnh ngược lại tràn ngập ấm áp.

Thân thể không có cảm giác bị nước biển ngâm, ngược lại giống như bị nước biển bao bọc, nâng lên.

Bên ngoài mắt, tai, miệng mũi như có một lớp lá mỏng ngăn trở nước biển, có thể thoải mái hít thở.

Valhein không nhúc nhích, nhưng trong lòng suy nghĩ, lập tức cảm thụ được từ nước biển sau lưng truyên đến lực đẩy, đẩy hắn tới trước, tốc độ nhanh hơn người thường dốc hết sức bơi lội.

Valhein thử bơi lội, kết quả giống như cá mập bỗng nhiên xông ra ngoài, sau lưng để lại sóng nước cạn.

"Thế này mới là bơi lội."

Valhein hoàn toàn quên nhiệm vụ của hai người hầu, thỏa thích bơi trong biển, linh hoạt, nhanh nhẹn hơn cả loài cá.

Quen thuộc sức mạnh mà huyết mạch nguyên tố thủy đưa cho, Valhein mới nhìn về hướng Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Chợt thấy hai người cũng giống như hai con cá lớn bơi rất vui vẻ.

Themistocles theo sau hai người, không ngừng chỉ dẫn.

Eculid đứng trong nước, vẻ mặt hâm mộ.

Chốc lát sau, Valhein bơi tới gần Eculid, thân thể dần trồi lên.

"Ngươi không có lực lượng huyết mạch sao?" Valhein hỏi.

Eculid bĩu môi, kiêu ngạo mà chỉ hướng đầu mình:

"Não của ta hơn tất cả huyết mạch."

"Đúng rồi, trí tuệ và ma pháp mới là căn bản, lực lượng huyết mạch chỉ là thứ yếu." Valhein nói.

"Ngươi biết thì tốt rồi."

"Nhưng lượng biến sản sinh biến chất." Valhein nói.

Eculid liếc xéo Valhein.

Valhein hỏi: "Chắc ngươi có thiên phú khác chứ nhỉ?"

Eculid thở dài, nói: "Ta là có thiên phú hiếm, nhưng đều là thông qua học tập từ từ thu được, không có thiên phú nào là miễn phí có, cũng không giống như Aristoteles đột nhiên được thiên phú siêu mạnh."

Giọng điệu Valhein kiên định nói:

"Đôi khi mô thức tư duy chính xác còn hơn vô số thiên phú, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể trở thành ngôi sao chói sáng nhất giới ma pháp, không thua kém gì Aristotelesl"

"Ngươi xem trọng ta vậy sao?" Eculid nghi ngờ nhìn Valhein.

“Ta không bao giờ gạt người. Valhein nói.

"Cũng đúng, dù sao ta cũng là học viện Tứ Kiệt, hiện tại trưởng thành chậm, tương lai chắc chắn không kém hơn Aristoteles! Ta là người phải vượt qua Sokrates và Plato!" Eculid kiêu ngạo ngẩng đầu.

Valhein mỉm cười nói:

"Ngươi nhất định có thể thắng họ trong lĩnh vực của mình, bỏ xa luôn!"

Eculid nheo mắt, vịn mũ hỏi:

"Chắc không phải ngươi muốn nhờ vả ta chuyện gì chứ?"

"Ngươi không biết ngượng nói ra lời như vậy? Ngươi hiện tại có thể cho ta cái gì?" Valhein trợn trắng mắt, lặn xuống nước.

Eculid ngây ra thật lâu, thở dài nói: "Plato là lão biến thái, Aristoteles là trung biến thái, hiện tại lại thêm một tiểu biến thái, cuộc đời thật khó khăn."

Chốc lát sau, Valhein và Eculid lên thuyền, Themistocles thì tiếp tục ở dưới nước huấn luyện Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên.

Mãi đến đêm khuya, Themistocles xách hai người bay lên tàu chiến, thỏa mãn nói:

"Không tệ, hai người hoàn toàn có thể đảm nhiệm. Hơn nữa, kế hoạch sẽ thay đổi."

Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên đôi mắt trông mong nhìn Valhein, chớp mắt liên tục.

Nhanh chóng thu về hai chúng ta đi, quá mệt mỏi, Themistocles không phải người, đã bị hành nửa đêm rồi, thật sự không chịu nổi nữa!

Valhein vờ như không thấy, hỏi:

"Sửa thế nào?"

Themistocles đáp:

"Kế hoạch ban đầu là để ngươi lặn xuống bên dưới soái hạm Ba Tư, sau đó thả ra ma pháp khí phá hỏng tàu. Vì lo sự an toàn của ngươi, chúng ta chỉ có thể sử dụng loại ma pháp khí chờ ngươi bơi đi mới có hiệu quả, lựa chọn hữu hạn. Dù sao, chúng ta không thể giết ngươi cùng soái hạm Ba Tư. Nhưng có hai vật nhỏ

không sợ chết này thì có thể lựa chọn càng nhiều ma pháp khí."

Vương Đại Chùy cứng cổ nói:

"Ai nói chúng ta không sợ chết?"

Địa Ngạo Thiên giơ tay kháng nghị:

"Bô lô ba lai"

Hai đứa bị lơ đẹp.

"Thí dụ như?" Valhein hỏi.

Themistocles mỉm cười nói:

"Một ma pháp khí dùng để phá hủy soái hạm Ba Tư, cái thứ hai thì sử dụng sau, thủy tinh bom biển."

"Các ngươi ác quá, nếu dùng thủy tinh bom biển thì chiến thuyền trong phạm vi nghìn mét đều bị đánh chìm, thậm chí sẽ hình thành sóng biển, sóng xung kích đánh vào đại doanh Ba Tư."

Chương 723: Trong mưa (2)

Chương 723: Trong mưa (2)

Themistocles nói:

"Vừa hủy diệt hải quân Ba Tư vừa phải cho lục quân Ba Tư nếm mùi của biển."

"Vậy ta mỏi mắt mong chờ."

"Cái kế hoạch này cực kỳ quan trọng, chúng ta huấn luyện mấy ngày, bảo đảm không có sai sót. Themistocles nhìn Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

Hai ngày sau, Valhein ở trên tàu chiến ma pháp, dưới sự che chắn ma pháp của tàu chiến, Themistocles tự mình rèn luyện Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên. Hai người vốn không giỏi bơi lội ngày càng giỏi bơi.

Sáng sớm ngày thứ ba từ khi Themistocles đến, đồng bằng Marathon đổ mưa phùn.

Mặt đất bị tô sắc xanh biếc.

Mây đen màu xám chì bao phủ bầu trời, mây trôi bênh bồng rơi vào biển Aegean, nhuộm đen mặt biển.

Đại quân Ba Tư tập hợp lại, trong tiếng kèn lảnh lót, từng đội ngũ đi ra đại doanh Ba Tư.

Quân Đoàn Vua Người Khổng Lồ và Quân Đoàn Phi Xà Vương chờ xuất phát.

Cứ điểm Marathon, đại tướng Miltiades lại câm quyền đứng trên tường thành.

Binh sĩ Hy Lạp chậm rãi ra khỏi cửa thành.

Ở trước mặt Quân Đoàn Người Khổng Lồ, phòng thủ tương đương bị đánh.

Những quý tộc đến mạ vàng yên phận ở trong cứ điểm, thậm chí không dám leo lên tường thành.

Andrea đứng trong quý tộc, nhìn tường thành, do dự rối rắm.

Một quý tộc đứng bên cạnh nói:

"Ngươi đừng đi ra ngoài, ở trước mặt Quân Đoàn Người Khổng Lồ, dù Miltiades tự mình chỉ huy cũng vô ích."

"Đúng rồi, dù sao chiến công của ngươi đã tích lũy đến binh đoàn trưởng, có thể dẫn dắt một nghìn binh sĩ, sau khi vê Athens trực tiếp đi vào thành vệ quân, từ từ tích lũy quân công, không cần thiết mạo hiểm lớn như vậy."

"Hôm đó nếu không phải ma pháp sư Hoàng Kim tốt bụng cứu ngươi thì ngươi có lẽ đã chết dưới chân Người Khổng Lồ."

"Quý tộc chúng ta không làm được, Miltiades càng không thể"

"Trận chiến này, thắng thì công lao chỉ có thế, nhưng thất bại sẽ mất mạng." Các quý tộc tốt bụng khuyên bảo.

Qua thật lâu, Andrea buông tiếng thở dài, nói: "Ta nghe lời các ngươi, không ra ngoài. Dù sao mục đích lần này của ta chỉ làm binh đoàn trưởng, nếu thật sự dựa vào trận chiến này lên làm tướng quân thì không biết sẽ dẫn đến phiền phức thế nào."

"Ngươi nghĩ được như vậy thì tốt rồi. Dù thua cuộc chiến Marathon thì chúng ta cũng có thể chạy trốn. Cho dù bị bắt, chỉ

cần trả tiền chuộc là được, sợ gì. Lỡ như may mắn thắng, đám gia tộc Anh Hùng chúng ta có quyền chọn chiến lợi phẩm trước. Ma pháp sư trong quý tộc không nhiều, ngươi muốn cái chỉ cần nói một tiếng."

Andrea nở nụ cười:

"Nói cũng phải."

Gió sớm mạnh mẽ thổi qua eo Marathon, sóng biển dập dờn, thuyền lay động.

Eculid đã về lại đất liên, Valhein cùng Themistocles đứng ở đầu thuyền, nhìn hải quân Ba Tư ở đằng trước.

Tính số lượng thuyền thì hải quân Ba Tư đông gấp ba hải quân Hy Lạp.

Tính về mức độ tiên tiến của thuyền chiến ma pháp thì hai bên xấp xỉ nhau.

Có điều, thực lực của hải quân Hy Lạp luôn đứng đầu thế giới, nhưng hải quân Ba Tư chiếm ưu thế về số đông.

"Hiện tại bắt đầu sao?" Valhein hỏi.

"Chờ thêm chút nữa, đợi lục quân bắt đầu chiến đấu." Themistocles nhìn đồng bằng đằng trước mé trái của đồng bằng Marathon.

Mưa nhỏ rơi tí tách, hai quân giao chiến.

Quân Đoàn Vua Người Khổng Lồ và Quân Đoàn Phi Xà Vương ở phía sau đại quân Ba Tư.

Bọn họ vẫn chưa tham gia chiến đấu, lại giống như mây đen, nặng tru đè trong lòng mỗi một chiến sĩ Hy Lạp.

Đánh nhau lúc mưa rơi và khi trời nắng là hoàn toàn khác nhau.

Một số người toàn thân vô lực, chỉ suy nghĩ giữ mạng, không muốn liều mạng.

Nhưng trong lòng một số người khác thì không bình tĩnh, đặc biệt xung động.

Nhìn từ xa, màn mưa dường như là một cây lưỡi liềm, xem hai bên binh sĩ Hy Lạp và Ba Tư binh sĩ giống như cỏ dại, bị từng nhát đao cắt.

Tiếng mưa gió át tiếng chiến trường.

Giết chóc và tử vong lặng lẽ diễn ra dưới u ám.

Valhein hỏi: "Chắc đến lúc rồi chứ?"

'Chờ thêm chút nữa.”

Lại qua nửa giờ, Valhein nhìn hướng Quân Đoàn Vua Người Khổng Lồ.

Chợt thấy Vua Người Khổng Lồ cao mười mét không kiên nhẫn đi tới đi lui, lớn tiếng quát.

Người Khổng Lồ khác cũng bắt đầu xao động.

"Quân Đoàn Người Khổng Lồ có động tĩnh." Valhein nói.

"Không sai, ngươi nắm chắc thời cơ tạm được, hiện tại có thể đánh." Themistocles nói.

Valhein sử dụng truyền âm chủ tớ, ma pháp sư Hoàng Kim ở đuôi thuyên lập tức thi pháp cho Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, hai con cá ngừ to từ đuôi thuyền nhảy xuống, biến mất trong biển.

Thời gian chậm rãi trôi.

Valhein không dám nhìn hải quân Ba Tư một lần nào, sợ bại lộ ý đồ, chỉ nhìn chằm chằm chiến đấu trên đất liền.

Soái hạm Ba Tư đen ngòm giống một con cá kình đen to nổi trên mặt biển, có hàng nghìn chiến thuyền ở gần đó lênh đênh theo sóng biển, chỉ riêng mình soái hạm không dao động.

Trước cá kình soái hạm Ba Tư, những chiến thuyền này giống như mấy con cá sadin.

Chương 724: Đánh chìm

Chương 724: Đánh chìm

Phòng thuyền trưởng trên soái hạm Ba Tư.

Mười mấy ma pháp sư dưới sự dẫn dắt của một vị ma pháp sư Thánh Vực khống chế nguyên chiếc soái hạm ma pháp.

Trước mặt mỗi vị ma pháp sư đều hiện ra bốn, năm màn nước, bên trong chiếu cảnh các phương hướng của soái hạm ma pháp.

Có bầu trời, có mặt biển, cũng có đáy biển.

Một ma pháp sư nói:

"Có rùa biển, huyết mạch giám sát và hơi thở ma pháp giám sát bình thường."

"Có bạch tuộc đi qua, huyết mạch giám sát và hơi thở ma pháp giám sát bình thường."

"Có hai con cá ngừ, huyết mạch giám sát và hơi thở ma pháp giám sát bình thường."

Ma pháp sư phụ trách giám sát không ngừng báo ra sinh vật cỡ lớn ở đáy biển.

Hai con cá ngừ càng lúc càng gần, sắp đến đáy thuyền.

Vị ma pháp Thánh Vực hơi cau mày, suy tư một lúc sau, hỏi: "Cá ngừ là loài cá theo đàn đúng không?"

Ma pháp sư giám sát nói:

"Cá ngừ đa số theo đàn, nhưng cũng có con tách khỏi bầy cá."

Ma pháp sư Thánh Vực nhẹ gật đầu, vẫn hơi cau mày, bởi vì hắn cảm giác có nơi nào không đúng, trong một chốc lại không cách nào xác định.

"Kích cỡ của hai con cá ngừ thế nào?" Ma pháp sư Thánh Vực xoay người đi hướng màn nước phát hiện cá ngừ.

“To hơn cá ngừ bình thường một chút."

Mắt ma pháp sư Thánh Vực nhìn hai con cá ngừ, sầm mặt xuống:

"Mau sử dụng nỏ ma pháp dưới nước công kích! Nhanh! Dù giết nhâm cũng không thể bỏ qua! Cá ngừ hình thể to như vậy ít khi xuất hiện ở bờ biển!"

"Tuân mệnh!"

Ma pháp sư giám sát giật thót tim, trong lòng tràn ngập cực độ bất an, bởi vì ma pháp sư Thánh Vực nói không sai, hắn phụ trách giám sát nhiều năm như vậy, trước đến giờ không thấy cá ngừ hình thể to như vậy, cá ngừ ở gần biển đều không lớn như vậy.

Hắn vội kéo cần kéo bên tay phải phát ra cảnh báo, khiến ma pháp sư phụ trách khống chế thủy nỏ ma pháp dưới nước chuẩn bị công kích. Khoảnh khắc chạm vào cần kéo, ma pháp sư nhìn qua khóe mắt thấy con cá ngừ nhỏ hơn bỗng phun ra một chuỗi bong bóng.

Trong chuỗi bong bóng dường như có một mũi tên màu bạc, không to, chỉ cỡ ngón cái, dài một mét.

Nhưng ma văn màu xanh trên đầu mũi tên màu bạc vô cùng bắt mắt, càng lúc càng sáng tỏ.

Ma pháp sư giám sát phát ra tiếng hét chói tai, thậm chí quá mức khẩn trương dẫn đến lạc giọng:

"Có kẻ địch tấn công!"

Cùng lúc đó, ma pháp khí quanh người tất cả ma pháp sư liên tục chớp nháy, sức mạnh phòng hộ mạnh mẽ bao phủ bọn họ.

Theo sau, âm thanh chói tai vang vọng bên trên hạm đội Ba Tư.

Valhein vụt ngoái nhìn soái hạm Ba Tư, chẳng lẽ thất bại?

Themistocles thì cười tửm tỉm nhìn chăm chú một góc chỗ soái hạm Ba Tư.

Kiếm lớn Anh Hùng Cửa Thâm Đen bên cạnh Themistocles đột nhiên biến mất không thấy.

Khi mũi tên màu bạc bay lên trên, con cá ngừ to khác há mồm phun ra một thủy tinh đa giác to cỡ nắm tay.

Trong thủy tinh không màu dường như có làn sương lơ lửng.

Khoảnh khắc thủy tinh đi vào trong nước đột nhiên nổ tung, hình thành một điểm chấn động siêu nhỏ, sau đó sức mạnh khủng bố từ điểm chấn động khuếch tán bốn phương tám hướng.

"Đó là mũi tên gì?"

"Hủy ma pháp." Trong giọng nói của ma pháp sư Thánh Vực tràn ngập tuyệt vọng.

Nhẫn trong tay hắn lóe sáng, chớp mắt dịch chuyển lên cao, sau lưng mọc đôi cánh gió màu xanh.

Hắn đột nhiên quay đầu nhìn về hướng hơi cao bên trái, một ông già đứng trong không trung.

Ông già tóc rất dày, giống như đội hải tảo màu xám đen.

Khuôn mặt ông già nhăn nheo, rêu phong màu xanh nhạt khỏe mạnh trưởng thành, giống vỏ cây già trong rừng mưa nhiệt đới.

Trong tay ông già câm một cây gậy ma pháp tám khúc, trên gậy không gắn đá quý, gắn một ngọn núi mini. Nhìn kỹ thì trong núi có dãy núi đan xen, gà gáy chó sủa, nông dân bận rộn, như chốn thiên đàng.

Ma pháp sư Thánh Vực run giọng hỏi:

"Bậc thầy, tại sao ngài không ra tay?"

Bậc thầy Truyên Kỳ không nói một lời.

Ma pháp sư Thánh Vực đột nhiên cảm giác hiện trường hơi thở kỳ dị, toàn thân lạnh lẽo, vội vàng nhìn bốn phía.

Hắn đột nhiên cứng người lại, nhìn mây đen màu xám chì trên trời cao, bên trong có một mảnh bóng ma đen ngòm.

Bóng ma hình kiếm.

Dài cỡ nghìn mét.

Ma pháp sư Thánh Vực trên mặt hiện ra vẻ thống khổ, cúi đầu nhìn xuống dưới.

Vang lên âm thanh trong trẻo, giống như trứng gà còn sót lại hơi ấm của gà mái rớt xuống cẩm thạch.

Biển cả bên dưới soái hạm Ba Tư rút đi sắc xanh dương, ánh sáng bạc lấp lánh.

Một vệt sáng bạc từ bên dưới xuyên qua soái hạm Ba Tư.

Hai sợi tơ, ba sợi tơ

Chớp mắt sau, sợi tơ ánh sáng bạc rậm rạp từ bên dưới soái hạm Ba Tư xuyên thủng thân tàu, như hoa bạc nở rộ.

Đám ma pháp sư trong khoang thuyền vội vàng kích phát các loại ma pháp khí chạy trốn, nhưng ma pháp khí không có bất cứ phản ứng.

Soái hạm Ba Tư vỡ ra, ánh sáng bạc nung nóng chảy mỗi một người.

Đột nhiên, lấy soái hạm Ba Tư làm trung tâm, một cạm bẫy nước biển với đường kính nghìn mét xuất hiện, nước biển bị bài trừ sạch, có thể thấy đáy biển.

Tất cả hạm tàu trong phạm vi nặng nề rớt xuống đáy biển không nước, nổ ầm ầm, chia năm xẻ bảy.

"Không Hj

Một âm thanh kỳ dị phát ra từ trong cái hố biển, truyên khắp hải dương, truyền khắp đồng bằng Marathon.

Tựa như Thần Linh gõ vào bầu trời.

Tất cả mọi người theo tiếng nhìn lại.

Cột nước trắng với đường kính nghìn mét bắn lên cao, như núi băng tuyết. Sóng biển vòng tròn nổ tung dạt đi bốn phương tám hướng.

Các chiếc chiến thuyền Ba Tư tựa như lá khô trong gió lênh đênh trên mặt biển, bị ném bay, lật nghiêng, vỡ nát, chìm xuống.

Không đợi người Ba Tư phản ứng lại, từng đợt sóng biển năm, sáu mét ập đến bờ.

Chương 725: Đánh chìm (2)

Chương 725: Đánh chìm (2)

Đại doanh Ba Tư được bố trí tỉ mỉ giống như lâu đài trên bờ cát.

Vô luận tinh diệu, tỉ mỉ xây lên cỡ nào thì cũng chỉ là hạt cát trước sóng lớn không ngừng vỗ.

Chỉ trong chớp mắt, sóng biển nhấn chìm đại doanh Ba Tư.

Chiến đấu giữa hai bên ngừng bặt, không có người biết phát sinh cái gì.

Đám lính Hy Lạp cũng sinh lòng hoảng sợ.

Là Hải Ma Thú đến tấn công sao?

Người Ba Tư càng là sợ tới mức cùng nhau lui về phía sau.

Hải quân Ba Tư là bảo đảm của lục quân.

Sóng lớn cuồn cuộn, khi đến trước hạm đội hải quân Hy Lạp thì đầu sóng cao cỡ nửa mét.

"Tạm được, nếu không chỉ có thể mời Hải Ma Thú ra, đám Hải Ma Thú toàn là tham lam." Themistocles nói xong nâng lên cánh tay phải, sau đó vung mạnh xuống.

Trong hải quân Hy Lạp vang tiếng kèn.

Trên đài nhìn xa của tàu chiến ma pháp, một thuyền viên đang nhanh chóng phất cờ tín hiệu.

Hải quân Hy Lạp đi tới trước.

Nhìn thấy hải quân Hy Lạp như đàn cá mập, hai bên sực tỉnh ngộ.

Là hải quân Hy Lạp phá hủy soái hạm Ba Tư!

Những gì vừa phát sinh là hải quân Hy Lạp làm.

"Chiến thắng thuộc về Hy Lạp!"

"Hy Lạp tất thắng!"

'Spartal"

“Thebes vô địch!"

"Vinh diệu của Collins chiếu rọi Marathonl"

Chiến sĩ Hy Lạp trên đất liền giống như bị thêm vào vô số thần thuật và thuật cuồng hóa, sĩ khí tăng mạnh.

Không có tướng lĩnh hạ mệnh lệnh, binh sĩ Hy Lạp toàn thể xung phong.

Như đàn trâu điên xông hướng người Ba Tư. Quân Đoàn Quốc Vương và Quân Đoàn Bất Tử còn có thể bình thường chống cự, nhưng binh bộ của Ba Tư dễ dàng tan tác, lần lượt lùi lại phía sau.

Tướng lĩnh Ba Tư chửi âm lên, không ngừng hạ đạt các loại mệnh lệnh.

Nhưng mà, một nửa thuyền Ba Tư bị chìm, nguyên đại doanh Ba Tư bị ngập nước, đại quân Ba Tư sĩ khí đã xuống đáy.

Thống soái Ba Tư Mardonius rống to:

"Cử Quân Đoàn Người Khổng Lồ, Quân Đoàn Phi Xà ra! Xử lý

người Hy Lạp trên đất liên trước, maul"

"Húil”

Vua Người Khổng Lồ phát ra tiếng rống như king kong, hưng phấn giơ thân cây ma văn, giành trước xông lên.

Người Khổng Lồ khác cũng gầm rú xông lên.

Quân Đoàn Phi Xà bay vèo vèo theo Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Đại quân Hy Lạp vốn còn sát khí đằng đằng nháy mắt dập lửa.

Bóng ma Quân Đoàn Người Khổng Lồ còn ám ảnh trong lòng mỗi người.

"Đáp xuống với tốc độ cao nhất! Nếu không thì chờ chúng ta ăn mất hải quân Ba Tư, cứ điểm Marathon cũng sẽ bị Người Khổng Lồ chiếm lĩnh!" Themistocles hơi nhíu mày.

Valhein nhìn hướng bên trái đồng bằng Marathon.

Đại quân Ba Tư vốn sắp tan vỡ, nhưng bởi vì Quân Đoàn Người Khổng Lồ xung phong, người Ba Tư nháy mắt tỉnh táo lại.

Hết thảy đều dường như trở lại ngày Vua Người Khổng Lồ xuất hiện, người Ba Tư đi theo Quân Đoàn Người Khổng Lồ xông hướng binh sĩ Hy Lạp.

Không có tướng lĩnh tuyên bố rút lui.

Không có tiếng kèn rút quân vang lên.

Cũng không có binh sĩ Hy Lạp rút lui.

Trong mưa phùn, người Hy Lạp nheo mắt, hơi cong lưng, tay cầm binh khí mở ra lại siết chặt, ngực bụng lên xuống, hô hấp sâu.

Valhein nhìn bóng dáng như lửa đỏ kia.

Tay của thiếu nữ lướt qua vòng cổ Medusa Hoàng Kim trên cổ.

"Nơi này không cần ta nữa chứ?" Valhein hỏi.

"Tạm thời không cần." Themistocles nhìn đằng trước.

"Ta đi nơi cần ta." Valhein nói, thi pháp niệm chú.

Ma pháp trận to lớn hiện ra trên sàn tàu, thú một sừng Địa Ngục đen nhẻm khỏe mạnh dâng lên từ ma pháp trận.

Cho dù là Themistocles khi nhìn thấy thú một sừng Địa Ngục cũng mắt sáng ngời.

"Quả nhiên không chết." Themistocles không kiềm được khen ngợi.

Miệng của thú một sừng Địa Ngục hơi nhe ra, trong khe hở có thể thấy hàm răng trắng tinh.

Thú một sừng Địa Ngục há miệng rộng, thè đầu lưỡi đỏ nhạt liếm mặt của Valhein.

Valhein vươn tay, lưỡi liếm tay hắn.

Thú một sừng Địa Ngục vẻ mặt nghi hoặc, trong ánh mắt còn có một chút uất ức.

"Lần trước ngươi giải quyết Người Khổng Lồ, ta cho phép ngươi liếm, nhưng không cho liếm mặt."

Thú một sừng Địa Ngục lui vê phía sau nửa bước, trợn to mắt đen, vẻ mặt tan vỡ, giống một cô gái nghe bạn trai ngoại tình bình tĩnh phân tích sự tình trải qua và đưa ra kết luận rằng lỗi tại nàng, nhưng có thể lại cho nàng một cơ hội.

"Chúng ta đi chiến trường."

Valhein nói, định vỗ lưng của thú một sừng Địa Ngục.

Hơi bị cao, không vỗ tới được, hắn đành vỗ vào một bên bụng.

"Hí hí "

Thú một sừng Địa Ngục vùng vằng khẽ kêu, chợt thấy lửa địa ngục dâng lên trên lưng nó ngưng tụ thành ngọn lửa hình dạng ghế ngồi.

Lửa địa ngục, ngai vua đen.

Valhein hơi thấp người, bỗng nhảy vọt lên, dựa vào thiên phú thể chất chiến đấu mạnh mẽ không nắm đúng góc độ, bất đắc dĩ rớt xuống sàn thuyền.

Thú một sừng Địa Ngục chớp mắt lia.

Chỉ có thế?

Thủy thủ hải quân xung quanh nghiêng đầu cười sặc sụa.

Thú một sừng Địa Ngục quá cao, cỡ con voi.

Valhein bất đắc dĩ thi triển thuật bay lượn và thuật trôi nổi với mình, khiến thân thể nhẹ hơn một chút.

Vừa thi pháp xong, Valhein chưa kịp nhảy thì bị sức mạnh vô hình nâng lên ngai địa ngục. "Hưm”?”" Valhein nhìn vê hướng Themistocles.

Themistocles cách không khí chậm rãi thả cánh tay phải giơ cao xuống.

Valhein hỏi:

"Ngươi không thể làm sớm một chút sao?”

"Lúc này vừa lúc." Themistocles cười híp mắt nói.

"Hèn gì cấp dưới của ngươi suốt ngày mắng ngươi là quái thú lông ngực hạ lưu! Chúng ta đi."

Valhein túm bờm sau đầu thú một sừng Địa Ngục, hai chân kẹp nhẹ không kẹp được bụng, chỉ có thể kẹp lưng.

"Hí hí "

Thú một sừng Địa Ngục ngửa đầu hí dài.

Lửa địa ngục quanh người nó đột nhiên cháy mạnh, theo sau lửa địa ngục phủ lên Valhein, hóa thành giáp lửa đen ngòm, chỉ lộ ra khuôn mặt.

Áo giáp toàn thân đen ngòm, nhưng có tia dung nham đỏ thẫm chảy ra từ khe nứt áo giáp, chẳng những tăng thêm tính thẩm mỹ cho áo giáp, còn thêm chút uy thế khó tả.

Ở trong địa ngục, lửa địa ngục làm giáp, dung nham làm trang sức.

Chương 726: Vua Người Khổng Lồ?

Chương 726: Vua Người Khổng Lồ?

"Oách thế?" Người đàn ông kia cũng giật mình ngây người, đầu ngón tay rút khỏi rừng lông ngực.

So với ngai vua và áo giáp địa ngục thì lông ngực của hắn quá yếu.

"Giát"

Valhein ra lệnh một tiếng, thú một sừng Địa Ngục chân đạp boong tàu nhảy lên cao, nhảy xuống đại dương, bay hướng phương xa.

Thủy thủ hải quân nguyên chiếc thuyền vội chạy tới mép thuyền, chợt thấy thú một sừng Địa Ngục giống như lông chim lướt nhẹ trên biển, bốn vó đạp nước, sóng nước nổ tung, lần thứ hai nhảy lên cao giống như đang bay trên trời.

Valhein vững vàng ngôi trên ngai địa ngục.

Như quân như vương.

"Ta cũng muốn!" Themistocles hai mắt sáng rực.

“Đại tướng, đây chính là Vua Ma Thú Địa Ngục.'

Themistocles lau khóe miệng:

"Sau trận chiến lớn này ta đi Địa Ngục một chuyến, bắt một

con vê!"

Trong mưa phùn.

Trên biển màu xanh đen, hải quân Hy Lạp xông hướng hải quân Ba Tư.

Trên đất bùn màu nâu sẫm, đại quân Ba Tư giẫm lên cỏ dại trong bùn xông hướng đại quân Hy Lạp.

Trên đồng bằng Marathon bao la, Valhein giống như một hạt lúa, nhỏ bé không bắt mắt bằng giọt mưa.

Nhưng xuất hiện cảnh tượng kỳ lạ.

Trong Quân Đoàn Vua Người Khổng Lồ, Người Khổng Lồ từng đánh với thú một sừng Địa Ngục đều ngừng bước, xoay người chạy.

Binh tướng Ba Tư vốn theo sau bọn họ đều nghi hoặc khó hiểu, chưa đợi phản ứng lại, đã bị một trăm Người Khổng Lồ hoặc là giẫm xuống bùn đạp chết, hoặc bị đụng bay.

Trên mặt một trăm Người Khổng Lồ lộ rõ hoảng sợ, và nét kính sợ quái dị.

"Đáng chết! Các ngươi đang làm cái gì!"

Vua Người Khổng Lồ cảm thấy lạ, rõ ràng đại quân Hy Lạp cách chưa đầy 500m nhưng buộc phải ngừng lại. Đám Người Khổng Lồ chạy trốn không trả lời hắn.

"Đám ngu, tại sao vẫn không chịu nói nguyên nhân lần trước chạy trốn? Các ngươi không có lý nào không đánh thắng được người hầu Bạch Ngân tâm thường! Tại sao không nói cho ta! Mà hiện tại, các ngươi lại bị con ngựa đen dơ bẩn kia dọa chạy! Ta nhất định phải ăn nó, phải ăn thịt nó! Siêu bổ! Siêu bổi Đi cùng ta,

ăn thịt Vua Ma Thú Địa Ngục!"

Vua Người Khổng Lồ gầm rống, bất chấp quân lệnh, vụt xoay người tấn công Valhein và thú một sừng Địa Ngục.

"Ăn thịt Vua Ma Thú Địa Ngục!"

Người Khổng Lồ khác gầm rống chuyển hướng, đạp nước bùn bì bõm chạy theo Vua Người Khổng Lồ hướng tới bờ biển.

Vua phi xà ngừng lại giữa không trung, ngây ra một lúc, thè lưỡi đỏ ra, quay đầu nhìn phi xà bốn phía.

Không có con nào muốn tiếp tục xung phong.

Phi xà rất mạnh, nhưng rất khó độc lập tác chiến, mũi giáo dưới đất, mũi tên phá ma pháp, ma pháp cấp bậc Hoàng Kim đều là khắc tinh của chúng nó.

Vua phi xà đảo tròng mắt, di chuyển theo Vua Người Khổng Lồ.

Toàn quân Ba Tư mờ mịt, muốn điên, đây là chuyện gì?

Tướng lĩnh ở hậu phương đại quân Ba Tư tức điên rít gào, Vua Người Khổng Lồ làm ngơ như không nghe thấy, trong miệng không ngừng la hét 'siêu bổ.

Thống soái Mardonius vừa bị sóng biển vỗ vô cùng chật vật lau nước mưa và nước biển trên mặt, chửi âm lên:

"Giết con ngựa đen chết tiệt đó, giết nó! Ta có thể bị một con súc sinh vũ nhục một lần, nhưng không thể bị vũ nhục lặp đi lặp lại!" Mardonius luôn nổi tiếng là tính tình hiên hòa rốt cuộc không kiềm được gào rống.

Nói xong, Mardonius nhìn về hướng hai vị Thuật Sĩ Vận Mệnh.

"Ngươi biết là ta không thể ra tay." Thuật Sĩ Vận Mệnh Thánh Vực mới tới không nhìn Mardonius, ngược lại dào dạt hứng thú nhìn vê phía Valhein và thú một sừng Địa Ngục.

Nàng là một người phụ nữ trưởng thành ba mươi mấy tuổi, đeo mạn che mặt màu trắng, cao kêu đứng giữa đám đàn ông, không lộ vẻ mảnh mai, cao hơn nhiều chiến sĩ Hoàng Kim.

Một Thuật Sĩ Vận Mệnh Hoàng Kim khác nói:

"Vận Mệnh Tan Vỡ và một số pháp thuật nhỏ khác cự ly thi pháp là 200m, ta không giết nổi người hầu của hắn, càng vô dụng với hắn. Trên người của hắn ước chừng có nhiều vị Thần Linh ưu ái, thậm chí có Chủ Thần. Vận Mệnh Thánh Viêm quả thực có thể hòa tan hắn, nhưng cần hắn ở trong vòng trăm mét. Ngài kêu khiến ta ra tay, không bằng phái một đội tổ hợp ma pháp sư Hoàng Kim và chiến sĩ Hoàng Kim thôi khỏi, đã thử rồi, ngài nên ngẫm nghĩ lại biện pháp khác."

Mardonius hung hăng trừng hai Thuật Sĩ Vận Mệnh một cái, rất hiển nhiên, một người vì cấp bậc nên không tiện ra tay, một người thì sợ chết.

"Ta tin tưởng, Quân Đoàn Vua Người Khổng Lồ và Quân Đoàn Phi Xà Vương nhất định có thể giải quyết hắn!" Mardonius hừ lạnh một tiếng, quay đầu nhìn hướng hải quân Ba Tư, trong lòng cầu nguyện hải quân có thể chống chọi lâu một chút, chỉ cần chiếm lĩnh cứ điểm Marathon thì sứ mệnh của hải quân đã hoàn thành hơn phân nửa.

"Giết"

"Cho dù chết trong tay Người Khổng Lồ cũng không lỗt"

"Giết "

Chiến sĩ Hy Lạp vốn tay chân mềm nhũn khi thấy quân hàng

đầu bên địch đã mất thì tin tưởng trào dâng, mang theo quyết tâm phải chết lao qua.

Binh sĩ Ba Tư chửi thâm Vua Người Khổng Lồ và vua phi xà, bất đắc dĩ nghênh hướng binh sĩ Hy Lạp. Nhưng sĩ khí của bọn họ rất ổn, xem bộ dạng thì hai quân đoàn hàng đầu chỉ là rẽ qua chỗ ngoặt giết người mà thôi, rất nhanh sẽ quay vê, không chừng có thể từ bên cạnh bọc đánh người Hy Lạp.

Hai đại quân đụng độ nhau, bọt nước tung tóe, bùn lây văng khắp nơi.

Valhein nhìn hai quân đoàn hàng đầu hùng hổ, trong lòng đánh trống rút lui, hắn vốn định lao vào đại đội Hy Lạp, nhưng tại sao hai quân đoàn hàng đầu lao qua?

Một nghìn Người Khổng Lồ, một nghìn phi xà thì dù là đại quân mười vạn người cũng không chịu nổi.

Chương 727: Vua Người Khổng Lồ? (2)

Chương 727: Vua Người Khổng Lồ? (2)

Dù là Aristoteles cấp bậc Hoàng Kim ngày xưa có thiên phú liên tục bắn, kích phát huyết mạch đại quân cũng chưa chắc có thể thắng.

Valhein thở dài, túm lông bờm của thú một sừng Địa Ngục, sử dụng truyền âm người hầu ra hiệu nó áp sát đại quân Hy Lạp, tránh đi Người Khổng Lồ cùng phi xà.

Nhưng thú một sừng Địa Ngục không đáp lại.

Nó nhìn chăm chú vào Vua Người Khổng Lồ, bộ dạng quyết chiến một trận.

"Học theo ai thế này?"

Valhein trông thấy thú một sừng Địa Ngục nổi điên, hắn thì không cách nào thi pháp, nhẫn không gian trên tay lóe sáng, thay nhẫn trôi nổi bình thường không dùng, sử dụng thuật trôi nổi cho mình, nhanh nhẹn rơi xuống đất.

Dựa vào thiên phú thể chất chiến đấu mạnh mẽ, thuật trôi nổi cùng với huyết mạch nguyên tố phong, Valhein miễn cưỡng rơi xuống đất.

Thú một sừng Địa Ngục hí vang, dường như càng vui vẻ, tăng tốc lao lên trước.

Trong quá trình nó xông lên thì làm giống như lần đầu tiên

xuất chiến, toàn thân nhanh chóng biến lớn, lửa địa ngục cháy quanh người, dung nham chảy xuôi.

"Siêu bổ!" Vua Người Khổng Lồ giơ thân cây ma văn tiếp tục xung phong.

Hai bên càng lúc càng gần, thế cho nên ngay cả Ba Tư cùng binh sĩ Hy Lạp đều thả chậm động tác, ngẫu nhiên nhìn hướng thú một sừng Địa Ngục.

Binh sĩ Ba Tư có chút lo lắng, sợ lần này giống như lần trước, một con ngựa dọa đi nguyên Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Binh sĩ Hy Lạp thì hy vọng cảnh tượng tái diễn, nhưng Vua Người Khổng Lồ này khác với Người Khổng Lồ kia, khả năng đó rất nhỏ.

Trong sự lo lắng của đại quân hai bên, Vua Người Khổng Lồ và thú một sừng Địa Ngục tới gần.

"Ta muốn ăn ngươi!"

Quanh người Vua Người Khổng Lồ toát ra từng lớp áo giáp nham thạch, thân thể nhô lên cao hai mét, hoàn toàn hóa thành Người Khổng Lồ nham thạch.

Giống như lần trước, thú một sừng Địa Ngục kích phát tất cả lực lượng, núi Người Khổng Lồ bay ra khỏi người, vòng quanh con ngựa rồi vọt lên cao, nặng nề rớt xuống.

Cảnh tượng quen thuộc xuất hiện, lửa địa ngục dung nham khổng lồ bán kính trăm mét tựa như suối phun bắn lên cao, nhấn chìm một phần Người Khổng Lồ, Quân Đoàn Phi Xà gian trá thì luôn ở đăng xa không tới gần. "Hơi thở này Ta sai rôi!" Vua Người Khổng Lồ đột nhiên phát ra một tiếng hét kinh hoàng, Xoay người chạy.

Tất cả Người Khổng Lồ bị dung nham lửa địa ngục tổn thương đều giống như gặp quỷ, sợ tới mức xoay người chạy. Còn có một ít Người Khổng Lồ thậm chí hai chân mềm nhũn, không đứng vững té ngã trong bùn lầy, lật đà lật đật.

Người Khổng Lồ ở ngoài phạm vi dung nham lửa địa ngục thấy Vua Người Khổng Lồ bỏ chạy thì dứt khoát xoay người chạy trốn.

"Vương, rốt cuộc có chuyện gì?"

'Phát sinh cái gì?"

"Hơi thở gì vậy?"

'Xéo đi!"

Vua Người Khổng Lồ vừa chửi vừa xua dung nham lửa địa ngục quanh người, chân mày nhíu chặt, không ngừng suy tư, trong đôi mắt lóe tia sáng hoảng sợ.

Đám phi xà nổi giữa không trung, ngơ ngác nhìn Quân Đoàn Người Khổng Lồ đột nhiên tán loạn.

Vua phi xà thè lưỡi với Vua Người Khổng Lồ:

“Gri griU'

"Đồ ngốc!" Vua Người Khổng Lồ mắng một câu, tiếp tục cắm đầu chạy về phía đại doanh Ba Tư.

Vua phi xà giận điên lên mắng hết nửa ngày, rồi xoay người trốn theo Quân Đoàn Người Khổng Lồ.

Nhìn cảnh tượng mấy hôm trước tái hiện, mỗi chiến sĩ Hy Lạp trong lòng dấy lên vô tận ngọn lửa.

"Phản công!"

"Phản kích!"

"Xung phong!"

'Làm thịt người Ba Tưt

Không có tướng lĩnh ra lệnh, tất cả người Hy Lạp, vô luận là ma pháp sư hay chiến sĩ đều tự phát bắt đầu xung phong.

Tướng lĩnh Ba Tư hét to:

“Chặn đứng!"

Hai quân đoàn hàng đầu chạy trốn khiến sĩ khí toàn quân Ba Tư trực tiếp tan vỡ. "Chạy đi!"

Người Ba Tư toàn tuyến tan tác.

Cấp bậc Hoàng Kim và các tướng lĩnh Hy Lạp không kịp phản ứng lại, bọn họ thậm chí hoài nghi trước mắt là ảo giác, mãi khi giọng nói của Miltiades vang vọng toàn trường.

"Người Hy Lạp, xung phong, giết sạch người Ba Tư! Chúng thần đang che chở chúng tai Hải quân chúng ta sắp thắng lợi!"

"Giết "

Binh tướng Hy Lạp bắt đầu truy sát người Ba Tư, mà đám ma pháp sư không ngừng lợi dụng cổng dịch chuyển đến đẳng trước, sử dụng ma pháp phạm vi lớn oanh tạc người Ba TƯ.

Giống như mỗi đợt chạy tán loạn, các ma pháp sư Ba Tư giành chạy trước.

Trong đại doanh sụp đổ, Mardonius và tướng lĩnh Ba Tư giận điên lên.

Người Khổng Lồ bình thường chạy trốn thì thôi đi, tại sao Vua

Người Khổng Lồ cũng chạy trốn?

"Mardonius điện hạ, các ngươi đầu hàng đi. Chắc chắn anh trai sẵn lòng thanh toán tiền chuộc cho các ngươi." Vị Thuật Sĩ Vận Mệnh Thánh Vực nữ giới lười biếng nói.

Mardonius tức giận trừng Vua Người Khổng Lồ.

Vua Người Khổng Lồ từ xa mắng Mardonius:

"Nhìn cái gì? Tên mặt trắng vô dụng!"

Mardonius tức giận đến nỗi mặt đỏ rực, nhưng không cãi lại.

Địa vị của Vua Người Khổng Lồ ở trong Ba Tư không thua gì hắn.

Một số người Ba Tư địa vị cao nghiêng đầu cười thầm.

Chờ Vua Người Khổng Lồ lao vào đại doanh, Mardonius chỉ vào một trăm Người Khổng Lồ trốn về trước, tức giận quát:

"Tại sao ngươi chạy trốn? Tại sao?! Nói cho ta! Bọn họ như con chuột rụt đuôi không dám nói, chẳng lẽ ngươi cũng không dám nói sao?"

"Ngươi đang nói chuyện với ai đấy? Có tin bố hươ thân cây đập dẹp ngươi không? Tên mặt trắng không trứng!" Vua Người Khổng Lồ nói xong ngồi lên nhà ma pháp bị sóng biển phá hủy.

"Atlas! Ta không thể làm gì ngươi, nhưng bệ hạ Darius và bệ hạ Gilgamesh có thể đánh gãy chân của ngươi!" Mardonius gầm lên.

Vua Người Khổng Lồ nhún vai, hoàn toàn không quan tâm nói:

"Lúc Người Khổng Lồ chúng ta gia nhập Ba Tư đã giao hẹn, nếu có cùng tộc hoặc là tình huống cần thiết thì có thể từ chối

xuất chiến! Giao tiên chuộc đi, chúng ta đầu hàng."

Chương 728: Nâng lên cao té đau

Chương 728: Nâng lên cao té đau

Mardonius thay đổi sắc mặt, thì thào lẩm bẩm: "Ý của ngươi là "

"Mặc kệ đoán đúng hay không, hãy khép mỏ của ngươi lại." Vua Người Khổng Lồ nhìn thoáng qua thân cây ma văn, ánh mắt đầy uy hiếp lườm Mardonius.

Mardonius nghi hoặc khó hiểu nhìn hướng thú một sừng Địa Ngục, lại nhìn bóng dáng Valhein mơ hồ trong mưa phùn, sau đó nhìn vê hướng mặt biển.

Soái hạm ma pháp và tất cả tàu chiến ma pháp của Ba Tư đều bị chìm, không có tàu chiến ma pháp cường đại, hải chiến cơ hồ nghiêng về một phía.

Thuật Sĩ Vận Mệnh nữ giới nghi hoặc khó hiểu nhìn Vua Người Khổng Lồ, nói nhỏ:

"Không có lý nào, thôi, đến lúc đó hỏi trực tiếp anh trai vậy. Mardonius, nếu là Vua Người Khổng Lồ đầu hàng trước thì tội của ngươi sẽ rất nhẹ. Hiện tại lập tức đầu hàng, chúng ta còn có thể ngồi chiến thuyền Ba Tư trở về, nếu không, chỉ có thể ngồi chiến thuyên của Hy Lạp về đến bờ bên kia."

"Ài." Đáy mắt Mardonius lóe tia sáng phức tạp, do dự ba phút đồng hồ, lấy ra râu ma pháp chế tạo đặc biệt đeo lên môi.

"Miltiades, Themistocles, chúng ta đầu hàng!"

Trên tường thành, Miltiades mỉm cười, âm thanh truyền khắp đồng bằng Marathon:

"Người Hy Lạp, chúng ta chiến thắng!"

Nhưng mà, từ bờ biển vọng lại tiếng quát của Themistocles.

"Kêu tên của hắn trước rồi mới đến ta? Xem thường ta? Tiếp tục giết! Chúng ta thẳng hướng đảo Euboeal" Giọng nói kiêu ngạo của Themistocles quanh quẩn trong không trung.

Chiến sĩ Hy Lạp đang định hò reo đều dở khóc dở cười.

"Ngừng chiến đi!" Phía sau Mardonius, một ông già ẩn sau lớp áo choàng màu đen đột nhiên mở miệng, ngoài miệng không có râu ma pháp, âm thanh lại truyên khắp toàn trường.

Âm thanh vang đến đâu là mây đen tan hết, nước bốc hơi.

Trong phút chốc, ánh sáng mặt trời chiếu khắp đồng bằng Marathon.

Rất nhiều người kinh ngạc nhìn hướng bầu trời.

Phương xa vẫn nặng tiĩu mây đen, nhưng trên bầu trời bị mở một cái lỗ to, bên ngoài lỗ là trời xanh biếc, ánh sáng mặt trời chiếu xuống.

Nhìn từ xa sẽ thấy một cột sáng to lớn xuyên thủng mây đen, từ trên trời giáng xuống, chỉ chiếu rọi đồng bằng Marathon.

Giống như Thần Tích. "Không ngờ rằng ngài cũng đến." Miltiades hơi cúi đầu chào.

"U¡ chà, đây là con chuột to luôn giấu đầu lòi đuôi, trước đến giờ không dám đánh ngay mặt đây mà. Thuyền vị diện đưa ngươi đến? Nể mặt ngươi! Ngừng công kích, hạm đội thứ ba ở lại, còn lại theo ta đi đảo Euboeal"

Themistocles lại ra lệnh, giơ một tay ngoắc, bóng kiếm màu đen to lớn biến mất trên tầng mây.

Kiếm lớn Cửa Thâm Đen lại lơ lửng bên cạnh Themistocles.

Ông già buông tiếng thở dài, thân thể hóa thành hạt cát bay theo gió.

Cuộc chiến Marathon, kết thúc.

Hai bên thu hồi vũ khí, binh sĩ Hy Lạp như sói như cọp lao vào đại doanh Ba Tư, bắt đầu cướp tất cả vật tư trừ đồ dùng sinh hoạt ra.

Vũ khí tấn công thành, trang bị vũ khí, vật phẩm ma pháp, tài nguyên quý giá.

Chỉ có chiến sĩ và ma pháp sư cấp bậc Hoàng Kim hoặc cao hơn là không bị tấn công quấy rối, cấp bậc thấp đều bị người Hy Lạp lột sạch, cướp hết đồ trên người, chỉ cho mặc áo đơn cơ bản nhất.

Quân Đoàn Người Khổng Lồ vui vẻ ăn uống tại chỗ, Vua Người Khổng Lồ thường liếc nhìn thú một sừng Địa Ngục vênh váo tự đắc, ngẫu nhiên nghi hoặc nhìn Valhein.

Thú một sừng Địa Ngục quay về bên Valhein, há mồm thè lưỡi liếm mặt hắn.

Valhein nói:

"Sau này hãy liếm."

Thú một sừng Địa Ngục ai oán nhìn hắn.

"Đưa ta về."

Mắt thú một sừng Địa Ngục sáng rực, há mồm thè lưỡi ra.

"Liếm trước rồi đưa về saul"

Valhein xụ mặt, khẽ quát:

"Bò xuống!"

Thú một sừng Địa Ngục sợ tới mức toàn thân run lên, không tình nguyện quỳ trên mặt đất.

Valhein hừ lạnh một tiếng, cưỡi lên lưng của nó.

"Vâ thành."

"Hí hí." thú một sừng Địa Ngục không vui kêu nhỏ hai tiếng, gục đầu ủ rũ chở Valhein vê.

“Urakl" “Urakl"

'Spartal"

Nơi Valhein đi qua, người Hy Lạp lần lượt hoan hô.

Cho dù là người ghen ty cỡ nào cũng biết ai có công đầu trong trận chiến này.

Đến trước mặt Commodus và Castor, Valhein xoay người xuống ngựa.

Valhein nhìn thoáng qua, tiểu đội Sparta chỉ còn lại hai mươi người, tổng cộng mười người chết trận.

Nhưng mà, mỗi người Sparta đều vui vẻ phấn khởi.

"Giỏi lắm!" Commodus xông đến nhiệt tình ôm Valhein.

Siết chặt còn hơn thương nhân đấu sĩ Julius.

Valhein hoài nghi có ít nhất hai khúc xương bị Commodus siết gãy.

Thú một sừng Địa Ngục giật nảy mình, nheo mắt nhìn chăm chằm Commodus, trong đôi mắt lấp lóe tia sáng nguy hiểm.

Ta không thể liếm, ngươi có thể ôm? Nhớ kỹ ngươi!

Vẻ mặt Castor hoang mang hỏi:

"Tại sao thú một sừng Địa Ngục của ngươi có thể dọa đi Quân Đoàn Người Khổng Lồ? Lần đầu tiên có thể hiểu, nhưng lần thứ hai thì rất lạ."

Castor sững sờ nhìn thú một sừng Địa Ngục.

Commodus hâm mộ nhìn thú một sừng Địa Ngục:

“Ta sờ nó được không?"

Thú một sừng Địa Ngục xù lông, nhấc móng phải lên làm bộ đá Commodus.

Commodus vội vàng lui về phía sau một bước.

Valhein nhìn thú một sừng Địa Ngục:

"Ta cũng muốn hỏi điều này, ngươi làm bằng cách nào?"

Thú một sừng Địa Ngục ngẩng cao đầu, mặt đây kiêu ngạo.

"Thôi đi, tự ngươi cũng không biết." Valhein cáu kỉnh nói.

Thú một sừng Địa Ngục lộ vẻ lúng túng, bất đắc dĩ cúi đầu, kêu vang, bốn vó đạp qua đạp lại làm bùn lầy văng khắp nơi, như con nít chơi nước.

Castor hỏi:

"Ngươi cũng không biết?"

Valhein thuận miệng trả lời: “Có lẽ vì ta quá đẹp trai.' Mọi

người cùng trợn trắng mắt, bao gồm thú một sừng Địa Ngục.

Chương 729: Nâng lên cao té đau (2)

Chương 729: Nâng lên cao té đau (2)

Castor nói:

"Kỳ lạ, ta tìm người hỏi Vua Người Khổng Lồ kia thử."

Valhein nói:

"Sau khi hỏi được đừng quên báo cho ta biết. Ta phải trở về ngủ một giấc, ở trên thuyền ba ngày, thân thể rã ra."

Commodus hỏi:

Là ngươi đánh chìm soái hạm Ba Tư đúng không? Lúc trước hai chúng ta suy đoán Eculid gọi ngươi đi làm gì, hiện tại cơ bản xác định."

"Đó là nỗ lực của mọi người, ta chỉ mang đến tác dụng rất nhỏ." Valhein khiêm tốn nói.

Commodus nói:

"Ngươi đừng nói như vậy, ta sợ hãi.'

Những người khác gật mạnh đầu.

"Đi đi, chúng ta về thành." Valhein liếc đám người, đạp con đường bùn lầy đi vào trong thành.

Castor nói nhỏ:

“Chúng ta đi gặp tướng quân Feirste trước.'

"Sao vậy?" Valhein vừa đi vừa hỏi.

Castor nói:

"Trao đổi với hắn, khiến hắn nhanh chóng đưa danh sách chiến lợi phẩm đến, đặc biệt là thứ ngươi cần."

Valhein nói:

"Không cần sốt ruột đi, ta lấy công đầu, dù sao đều là ta chọn đầu tiên."

Castor đầy ẩn ý nói:

"Ngươi chỉ có công đầu của bình dân, không phải của quý tộc."

"Lần đầu tiên ra chiến trường, ta ngược lại quên chuyện này. Ừ thì đi, chúng ta đi gặp tướng quân Feirste trước." Valhein ngẩng đầu nhìn hướng tường thành, đại tướng Miltiades đã rời đi, mà rất nhiều quý tộc đứng trên tường thành, lộ rõ tâm trạng vui sướng, vui vẻ nói chuyện.

Đột nhiên, một thanh niên quý tộc tóc vàng nhìn qua.

Bốn mắt giao nhau. Andrea và Urak.

Sau đó dời đi.

Valhein tiếp tục đi về phía trước.

Trên tường thành, chân mày Andrea nhíu chặt lại nhanh chóng giãn ra, hỏi:

“Trong các ngươi có ai quen Urak kia không?”

"Không biết, là ma pháp sư mới chui ra gần đây, nghe nói là

con riêng của quý tộc Sparta nào đó. Bên cạnh hắn là Castor, người đó mới là đáng giá chú ý. Ta đi bái phỏng Castor, tiếc rằng hắn nói thời gian chiến tranh, không tiện giao lưu, chờ về sau tính tiếp. Đáng tiếc lần trước hắn đến Athens chỉ gặp gia tộc Bán Thần, lúc chúng ta biết tin thì hắn đã về Sparta."

"Các ngươi chớ quên, Urak có lẽ sẽ là người lập công đầu." Trong đôi mắt xanh xám của Andrea thấy lớp u ám.

"Người lập công đầu Thật sự khiến người hâm mộ. Đã có nhà lịch sử học ghi chép chuyện này, gọi đây là chiến tranh Hy Lạp - Ba Tư lần thứ hai, chiến dịch Marathon e rằng là bắt đầu của chiến tranh Hy Lạp - Ba Tư lần thứ hai, hoặc là sự chấm dứt. Urak này định sẵn để lại nét mực đậm trong sách sử, xếp song song với đại tướng Miltiades và đại tướng Themistocles.'

"Hắn trước đó là tướng quân danh dự của Sparta, quân công lần này có thể trực tiếp khiến hắn vinh thăng tướng quân mới, nếu may mắn có thể trực tiếp thăng nhiệm tướng quân lâu năm."

"Trừ phi hắn là gia tộc Bán Thần, nếu không thì dù cho gia tộc Anh Hùng, Sparta cũng không thể nào khiến hắn một bước tăng lên tới tướng quân lâu năm có thực quyên. Nhưng nếu chúng ta khiến hắn thăng nhiệm tướng quân lâu năm trong liên quân, sau khi hắn trở lại, đám lão già Sparta sẽ nghĩ sao?"

"Trong chiến tranh Hy Lạp - Ba Tư lần thứ nhất, các thành bang đã thề trước mặt chúng thân, quân công của liên quân tương đương quân công của thành bang, Sparta không có quyên tước đoạt quân công của Urak."

Các quý tộc Athens nhìn nhau cười.

Andrea mỉm cười nói:

"Hắn không phải quý tộc chính thức, chỉ là con riêng, tất nhiên

sẽ khiến quý tộc chính thống đối địch. Phương thức chèn ép hắn của Sparta rất đơn giản, sẽ không cho hắn thực quyền của tướng quân lâu năm, tối đa xem hắn như tướng quân mới, cho hắn làm việc khổ sai hoặc ném tới nơi dưỡng lão. Hắn sẽ cam tâm sao?"

"Cho người Sparta nội đấu một khoảng thời gian, càng phù hợp ích lợi của Athens chúng ta.

"Quyết định vậy đi, chúng ta lén báo với núi Chiến Thần, khiến núi Chiến Thần hỗ trợ nâng cao Urak, tốt nhất cho một số danh hiệu danh dự hoặc phần thưởng. Nhưng không biết tại sao, mỗi lần nhìn thấy hắn, ta đều cảm thấy hắn rất chán ghét." Andrea nói.

"Dù sao hắn cũng là ma pháp sư, hơn nữa có được ma pháp tiến hóa. Nhưng ngươi không cần lo lắng, hắn lớn hơn ngươi mười mấy tuổi mà cấp bậc cỡ bằng ngươi. Mười năm sau, ngươi có lẽ đã là Thánh Vực, mà hắn, tối đa cũng chỉ là Hoàng Kim. E rằng tiềm lực của hắn đã hao hết."

Andrea gật đầu, nói:

"Cho hắn được hời, nhưng đau đầu là Sparta, chúng ta chỉ cần nhìn từ xa ngọn lửa trong thành Sparta.'

"Nhưng ngươi nhớ nắm chắc, Andrea."

"Sao?"

"Hắn là người lập công đầu, lại là ma pháp sư, lỡ như có chiến lợi phẩm tốt, quân đội sẽ lập tức phân phối cho hắn. Đại tướng Miltiades nổi tiếng công bằng, nếu có lẽ giành trước xin chiến lợi phẩm, dù là quý tộc Bán Thần cũng không cướp được. Còn Feirste nữa, như đại tướng Miltiades phiên bản hai, vừa thối vừa cứng."

"Ta suýt chút quên. Đi, chúng ta nhất định phải lập tức ghi lại danh sách chiến lợi phẩm, tiếp đó trực tiếp đi kho quân dụng lấy chiến lợi phẩm, không thể cho người Sparta được lợi!"

"Đi"

Các quý tộc của Athens vội vàng rời đi.

Không bao lâu sau, đám người Valhein đi vào chỗ ở của tướng quân Feirste. Tướng quân Feirste vỗ ngực bảo đảm tuyệt đối sẽ giữ gìn chiến lợi phẩm của Valhein, nếu có bất cứ sơ xuất, hắn liền nghỉ hưu, không còn mặt mũi làm tướng quân.

Chương 730: Mượn quân công

Chương 730: Mượn quân công

Toàn bộ cứ điểm Marathon tràn ngập trong không khí vui sướng cả ngày.

Đến hoàng hôn, bên ngoài kho quân dụng.

Nhiều quý tộc trẻ tuổi hưng phấn ùa đến, vài người trong tay cầm sách chỉ huy.

"Thật sự không ngờ lần này chiến lợi phẩm phong phú như vậy!"

"Những chiến sĩ Hoàng Kim, ma pháp sư Hoàng Kim còn muốn giãy giụa, ha ha, trực tiếp lột sạch bọn họ!"

"Các ngươi không thấy biểu cảm của Mardonius đâu, mếu luôn."

"Đáng tiếc mấy Thánh Vực mạnh quá, không ai dám động vị Thuật Sĩ Vận Mệnh kia."

"Ta vừa ý bộ áo giáp toàn thân cấp bậc Hoàng Kim kia, nghe nói là bậc thầy Ba Tư chế tạo, trên đó khảm nhiều đá quý ma pháp."

"Ta thích loan đao của Ba Tư, tiếc rằng có một cái cấp bậc Thánh Vực, quân công của ta không đổi được."

"Ta thì đủ quân công rồi."

"May mắn nhất là Andrea."

"Đúng rồi, trong danh sách chiến lợi phẩm không ngờ có di hài Phong Hậu. Mấy năm trước ta từng gặp trong phòng đấu giá ở Athens, ngay lúc đó các ma pháp sư liều mạng tranh đoạt."

"Andrea, sau khi vê Athens ngươi nhớ tổ chức tiệc rượu, không thể giấu những rượu ngon cất chứa trong nhà các ngươi nữa."

Andrea cười híp mắt đi về phía trước, nói: "Ta không định về Athens, ta sẽ trực tiếp đi Delphi, tham gia thi đấu Pythian, bảy ngày sau tổ chức rồi."

"Có lẽ ta sẽ vê Athens trước mới đi được, không chừng bỏ lỡ thi đấu hai ngày đầu."

"Người ở các nơi trong Hy Lạp đã bắt đầu tụ tập về thi đấu Pythian. May mắn chúng ta cách Delphi rất gần, chỉ hai ngày đi đường."

"Tới rồi, ngài quan quân nhu, chúng ta đến lấy chiến lợi phẩm." Child cười tủm tỉm nhìn quan quân nhu.

Quan quân nhu là một người đàn ông trung niên cao lớn, câm sách chỉ huy, mỉm cười nói:

"Mời các vị báo tên để ta xem xét quân công."

Mấy người đồng thanh kêu lên:

'Andrea, ngươi lên trước đi!" Andrea ưỡn ngực nói:

"Andrea của gia tộc Trausse."

Quan quân nhu cười tươi nói:

"Thì ra là gia tộc Trausse lừng lẫy, ngài chờ chút, ta xem thử”

Hắn tìm kiếm trên sách chỉ huy, rất nhanh cười nói: "Ngài có chiến công phi phàm, đủ để đổi chiến lợi phẩm ngài muốn. Nhưng

ngài là người đầu tiên, đại tướng Miltiades còn chưa đến."

Một ít quý tộc biến sắc, nhìn về hướng Andrea.

"Đại tướng Themistocles không ở, chúng ta có thể mặc kệ hắn, đại tướng Miltiades chưa đến thì có phải là chúng ta hơi lỗ mãng không?"

"Lỗ mãng cái gì? Lần này công đầu không phải là hắn, là Urak kia. Hắn là bình dân, chúng ta tự nhiên không cần cố ky."

"Suy nghĩ kỹ hơn đi."

Andrea do dự một chút, hỏi:

"Thứ trên danh sách chiến lợi phẩm cấp cao trong kho quân dụng của các ngươi đều có chứ?"

"Đầu có."

Andrea hỏi:

"Di hài Phong Hậu thì sao?"

"Ngay đây."

Quan quân nhu vỗ vào hòm gỗ màu nâu ở một bên, hòm lóe vầng sáng xanh mờ, bị ma pháp phong ấn.

Andrea hít sâu một hơi, trái tim bỗng đập nhanh.

Dù cho gia tộc Trausse gia nghiệp lớn, cha của Andrea chỉ cho suất trang bị ma pháp khoảng năm vạn vàng đại bàng khi ở cấp bậc Bạch Ngân.

Vốn có tám vạn, đáng tiếc, bởi vì đắc tội Valhein cùng gia tộc Pandion nên bị trừ ba vạn.

Năm vạn vàng đại bàng đối với ma pháp sư Bạch Ngân nào đều là số tài khoản kếch xù, dù sao có thể mua năm món ma pháp khí Hoàng Kim.

Nhưng không mua nổi di hài Thanh Đồng, Thần Tích.

Andrea hỏi:

"Quân công của ta đủ không?"

Quan quân nhu nhìn, cười gượng gạo, nói: "Giá trị của di hài Phong Hậu quá cao, quân công của ngài không đủ."

Andrea không kiêm được nâng cao âm thanh:

"Cái gì? Quân công của ta đủ khiến một tiểu binh thăng cấp đến binh đoàn trưởng!"

Quan quân nhu bất đắc dĩ nói:

"Vốn chiến lợi phẩm này yêu cầu quân công không cao, kết quả bị các vị ma pháp sư đại nhân biết, bọn họ sử dụng các loại thủ đoạn tìm người móc nối quan hệ muốn đổi lấy di hài Phong Hậu. Di hài này chất lượng tốt, đã hơn mười năm không xuất hiện di hài Phong Hậu nguyên vẹn như vậy. Không còn cách nào, chúng ta đành phải nâng cao quân công đổi chiến lợi phẩm này, các ma pháp sư đại nhân mới chịu yên lặng."

Andrea hỏi:

"Vậy ta có thể mượn quân công chứ?"

Quý tộc ở xung quanh có người mặt lộ nét vui mừng, có người nhíu mày.

"Ngài là người của gia tộc Anh Hùng, lúc bình thường đương nhiên không có vấn đề, nhưng Ta sợ có quý tộc khác cũng tranh đoạt di hài Phong Hậu này. Nếu ngài mượn quân công đổi nó, tuy

rằng không tính cái gì, nhưng e rằng sẽ tổn hại thanh danh của gia tộc Trausse." Quan quân nhu khuyên nhủ.

Andrea lắng lặng nhìn hòm gỗ tỏa ánh sáng ma pháp.

Mượn quân công của người khác là thỏa thuận ngầm của quý tộc, nhưng nếu bị người vạch ra sẽ là chuyện khiến gia tộc hổ thẹn.

“Ta mượn quân công!"

Quan quân nhu bất đắc dĩ nói:

"Được rồi, ngài hỏi bạn của ngài đi."

Andrea hỏi:

"Trong các ngươi có ai đồng ý cho ta mượn không?"

"Ta! Đầu là bạn, không sao cải"

“Chút quân công thôi mà.”

Trong đó bốn người giành trước mở miệng, Andrea mừng rỡ nói:

"Vô cùng cảm tạ! Chờ khi về Athens, ta nhất định cảm tạ các ngươi hậu hĩnh."

"Nhớ đấy, rượu nho của đảo Thiết Lạp nhé!"

"Không có vấn đề!"

Mấy quý tộc gom góp rốt cuộc đủ quân công.

"Mời ngài hãy xem chiến lợi phẩm trước." Quan quân nhu nói xong mở hòm gỗ ra. Mọi người tò mò nhìn qua.

Chợt thấy ánh sáng xanh nhạt bao trùm miệng hòm, như lớp

màng nhựa mỏng.

Phía dưới lớp màng mỏng màu xanh là một bộ hài cốt hình người to cỡ bàn tay đặt ở chính giữa đáy hòm.

Chương 731: Mượn quân công (2)

Chương 731: Mượn quân công (2)

Hài cốt hình người cỡ bàn tay sáng trong suốt giống như thủy tinh màu xanh, lằng lặng cuộn lại.

"Đẹp quá.'

"Quả thực là tác phẩm nghệ thuật."

"Nghe nói toàn là di hài từ mấy nghìn năm trước, lưu giữ hoàn chỉnh như vậy, Andrea, ngươi siêu may mắn."

Quan quân nhu mỉm cười nói:

"Di hài của sinh linh thần kỳ vốn là rất nhiều, nhưng rất khó lưu giữ nguyên vẹn. Bị tổn hại một chút là uy lực của người hầu ma pháp sẽ giảm mạnh, thậm chí sẽ triệu hoán thất bại. Chúc mừng cậu chủ Andrea."

Andrea nhếch môi cười, có Phong Hậu thì không cần hâm mộ thú một sừng Địa Ngục nữa rồi.

Andrea nói:

"Được, ta đổi."

Ngay lúc này, một tiếng cười già nua hùng hậu vang lên bên ngoài kho quân dụng:

"Capoulos, di hài Phong Hậu kia còn đó không?”

Tất cả mọi người ngây ra một lúc, âm thanh quá quen thuộc.

Đại tướng Miltiades.

Tại sao hắn tự mình đến nơi này?

Tại sao hắn nhắc đến di hài Phong Hậu?

Quan quân nhu Capoulos dùng ánh mắt quái dị nhìn thoáng qua Andrea, lớn tiếng cười nói: "Đại tướng, ngài đến đúng lúc, có mấy người bạn quý tộc đang định đổi di hài Phong Hậu."

"Hửm?"

Một bóng người cao lớn vào cửa, giống như gấu lớn xâm nhập.

Ánh mắt Miltiades nhin từng người.

Mỗi người đều cảm thấy làn da bị ánh mắt của Miltiades đốt cháy.

"Đại tướng Miltiades!"

Tất cả mọi người cúi đầu vái chào.

Đại tướng Miltiades nhìn Andrea. "Nhóc Andrea, ta đã nói ánh mắt của ta không sai, ngươi tương lai nhất định sẽ trở thành một ma pháp sư ưu tú. Ta đã thấy chỉ huy của ngươi trên chiến trường, tuy hơi non nhưng có phong phạm của cha ngươi. Ngươi tới Marathon khiến ta rất vui vẻ." Miltiades khen ngợi.

"Ta chẳng qua là làm việc mình nên làm." Andrea vội vàng khiêm tốn nói.

Miltiades quét mắt qua mọi người, hơi cau mày, theo sau mỉm cười, vẻ mặt ôn hòa hỏi:

"Trong các ngươi ai có quân công cấp bậc ba binh đoàn trưởng

chăng? Có lẽ là ta nhớ lâm."

Tất cả mọi người cứng ngắc tại chỗ, sắc mặt lúng túng.

Cổ họng Andrea lên xuống, mờ mịt bối rối, vắt óc tìm cách.

Quan quân nhu nói:

"Đại tướng, Andrea mượn quân công."

Trên mặt Andrea giống như có dung nham lưu động, trong lòng dường như có ác ma gầm rống.

Quan quân nhu chết tiệt!

Miltiades sững sờ nhìn Andrea, tia sáng trong mắt vụt tắt, không còn phong thái vừa rồi.

Hắn nhẹ nhàng gật đầu, nói:

"Capoulos, ta đổi di hài Phong Hậu."

"Tuân mệnh, đại tướng." Quan quân nhu dứt khoát đóng nắp hòm gỗ, hai tay nâng đưa tới trước.

Đại tướng Miltiades dùng tay phải nâng lên hòm gỗ, đang định cất bước xoay người nhưng bỗng tiến lên một bước, tay trái vỗ vai của Andrea.

"Tiếp tục cố gắng." Nói xong, đại tướng Miltiades xoay người rời đi.

Một số quý tộc hâm mộ nhìn Andrea, được đại tướng Miltiades khen ngợi và khích lệ, đây chính là vinh diệu to lớn.

Nhưng số ít quý tộc thì giống như Andrea, sóng lòng trào dâng.

Mọi người đều biết tính tình của đại tướng Miltiades, ngay

thẳng lương thiện, rất ít nổi giận.

Nhưng không có nghĩa hắn là ông ba phải.

Câu "Tiếp tục cố gắng", nếu đổi thành người hơi nóng tính thì mang nghĩa à "Ngươi khiến ta rất thất vọng".

Mượn quân công không phải vết nhơ lớn gì, nhưng ở trong mắt đại tướng xem vinh diệu quân nhân nặng hơn tất cả giống như Miltiades thì là một hạt cát lớn trong mắt. Huống chị, tại sao đại tướng Miltiades tự mình đến đổi lấy di hài Phong Hậu?

Andrea tính giành chiến lợi phẩm với đại tướng Miltiades sao?

Nghĩ đến điểm này, một ít quý tộc vã mồ hôi lạnh, Andrea đang tìm đường chết.

Tuy rằng đại tướng Miltiades sẽ không so đo, nhưng không có nghĩa là cấp dưới của hắn cũng chịu bỏ qua.

"Các ngươi chọn đi, ta đi trước. Andrea nói xong lặng lẽ đi ra kho quân dụng.

Mấy quý tộc nịnh nọt Andrea vội vàng theo kịp.

Đi một lúc sau Andrea mới nhỏ giọng mắng một câu.

"Gặp quỷ!"

"Andrea, đừng đặt trong lòng, chỉ là ngoài ý muốn mà thôi. Kế tiếp nhờ người đề nghị chuyện tăng quân công cho Urak, đây là kiến nghị của ngươi, ta tin tưởng đại tướng sẽ cải thiện quan cảm với ngươi."

"Đúng rồi, hơn nữa kế tiếp ngươi sắp tham gia thi đấu Pythian, đại tướng nhất định sẽ đi quan sát. Chỉ cần ngươi thành công đoạt được Quán Quân Thụ Cầm, nổi tiếng như cồn thì đại tướng tất nhiên sẽ quên chút lấn cấn này."

"Những thứ này đều là việc nhỏ."

Andrea gật đầu, trong lòng suy tư, đại tướng Miltiades không thể sử dụng di hài Phong Hậu, rốt cuộc muốn tặng cho ai?

Đám người Valhein đứng trong sân, nhìn theo thân vệ của Miltiades rời đi.

Sau đó mọi người nhìn hòm gỗ trên bàn đá.

"Ài, không hổ là đại tướng, tặng di hài thú một sừng xong lại tặng di hài Phong Hậu! Sao không thấy ai tặng gì cho ta?" Castor vô cùng hâm mộ nói.

"Mấu chết là tiết kiệm một số lớn quân công!" Commodus nói.

"Có thể là do sức hấp dẫn cá nhân không gì sánh bằng của ta đã chinh phục đại tướng Miltiades, giống như chinh phục đại tướng Themistocles vậy." Valhein vô cùng cảm khái.

"Phil"

"Phi!"

Các chiến sĩ Sparta phun nước miếng.

Castor nói:

"Ngắm Phong Hậu đi, ức chế một nửa dợn ói."

"Ngắm Phong Hậu nào."

"Cảm tạ Phong Hậu cứu mạng."

Chương 732: Phong Hậu

Chương 732: Phong Hậu

Valhein mở hòm gỗ lộ ra di hài nhỏ trông như thủy tỉnh màu xanh.

"Đẹp quá.'

Trong ánh mắt hâm mộ của mọi người, Valhein ôm hòm đi vào nhà.

Castor lớn tiếng hỏi:

"Lát nữa đi ra thử uy lực của Phong Hậu xem sao, nghe nói Phong Hậu có thể sử dụng ma pháp hệ phong vượt cấp bậc của mình.

"Thật sự?" Valhein thật tình không biết.

Castor nói:

"Ta đọc từ sách trong gia tộc, nếu sau này ngươi có thêm Băng Hậu, tuyệt đối sẽ trở thành người số một trong cấp bậc Hoàng Kiml"

"Cảm ơn chúc phúc của ngươi."

Valhein nói xong đi vào trong phòng, tiếp đó gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy trông cửa, sau đó khiến sức mạnh của trận đô ma pháp hấp thu di hài Phong Hậu.

Di hài Phong Hậu chỉ to cỡ bàn tay nhưng khó hấp thu hơn di hài thú một sừng, loay hoay mười mấy phút mới hoàn thành.

"Triệu hoán người hầu Thanh Đồng!"

Ma pháp trận màu xanh rực rỡ hiện ra.

Một tinh linh nhỏ mở mắt ra, trôi nổi bên trên ma pháp trận.

Tiểu tinh linh to cỡ bàn tay, da thịt trắng nốn, thân thể trong suốt như kẹo dẻo trái cây, mơ hồ có thể thấy xương mảnh nhỏ.

Nàng mặc váy áo màu xanh nhạt, làn váy vừa đúng che phủ đầu gối, cổ trễ lộ ra xương quai xanh và trắng mịn chói mắt, giống đóa hoa trắng nở rộ.

Sau lưng nàng có bốn cánh gió màu xanh nhạt vỗ nhẹ, lặng lẽ.

Bốn tinh linh phong nhỏ bằng móng tay cái vòng quanh nàng, bay qua bay lại như ong mật.

Nàng có tóc dài màu xanh lá, mặt trái xoan hơi nhọn, trên mặt khảm đôi mắt như hai viên đá quý xanh tò mò đánh giá Valhein.

Nàng chớp nhẹ mắt, khí chất ngây thơ mà quyến rũ hòa lẫn trên gương mặt nàng.

Valhein đã có kinh nghiệm phong phú:

"Biết nói chuyện không?" "Không hứng thú.' Phong Hậu nói xong có gió nhẹ xoay tròn quanh người, gấu váy bay lên, chân trắng nốn dường như tỏa vầng sáng trắng.

Phong Hậu nhảy nhẹ đáp xuống vai Valhein, hai chân chéo nhau ngồi nghiêng, dựa vào cổ hắn như dựa vào cây.

Da thịt dán vào nhau trơn mềm.

Valhein liếc qua Phong Hậu ngồi bên vai trái:

'Không hứng thú mà dựa vào người ta?"

Phong Hậu không nhìn Valhein, trong tay xuất hiện một chiếc lá màu xanh, đặt bên môi nhẹ thổi.

Làn điệu du dương như tiếng địch vang vọng trong phòng, khiến người vui vẻ thoải mái, giống như ngày hè gặp gió, bay bổng trong núi.

"Dễ nghe!" Vương Đại Chùy cười tủm tỉm nói.

Địa Ngạo Thiên cũng cười:

"Bô lô ba lat"

"Đồ ninh!" Valhein đá đít cả hai.

Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên nhìn nhau, không ngừng nháy mắt.

Vương Đại Chùy dõng dạc nói:

“Ta có khi nào không nịnh đâu?”

Địa Ngạo Thiên tràn ngập nghi hoặc:

"Bô lô ba lat"

Valhein dặn hai đứa ở yên trong phòng, hắn ra sân.

"Ôi!

"Tinh linhI"

"Bé xinh quát"

“Như bước ra từ trong mơ."

Đám đàn ông Sparta thô lỗ hai mắt tỏa sáng, cô gái tinh xảo xinh đẹp như vậy dù chỉ là một người hầu ma pháp, cũng rất khó khiến người không yêu thích.

Castor muốn vươn tay sờ thì bị Valhein tét tay.

"Nàng là của ta!" Valhein trợn mắt một cái.

Commodus lại cởi sạch áo giáp.

"Ngươi làm gì!" Valhein tùy thời chuẩn bị lập tức phát ra ma pháp trong nhẫn. "Đương nhiên là thử uy lực ma pháp hệ phong của nàng, lỡ mà hỏng bộ giáp của ta thì sao. Lúc nãy thảo luận, Castor nói Phong Hậu rất lợi hại." Commodus nói xong quanh thân phủ lên thần lực Hoàng Kim dày, rực rỡ lấp lánh.

Valhein nghiêng đầu nhìn thoáng qua Phong Hậu trên vai, hắn nhìn hướng Castor nói:

"Hình như ngươi hiểu rõ Phong Hậu hơn cả ta."

Castor tràn ngập hâm mộ nói: "Trong sách nói Phong Hậu là hậu duệ của Chúa Tể nguyên tố phong và Thần Tinh Linh, bọn họ có thực thể như tỉnh linh, nhưng đồng thời cũng có nguyên tố thể, cho nên thân thể mới bán trong suốt. Trưởng thành đến cấp bậc Hoàng Kim thì Phong Hậu có thể tùy ý chuyển đổi thân thể và nguyên tố thể. Phong Hậu của người khác là cấp Thanh Đồng, của ngươi chắc là Bạch Ngân?"

Valhein nói:

"Ừ, cấp bậc của nàng là Bạch Ngân."

Castor nói:

"Trong sách nói Phong Hậu tinh thông tất cả ma pháp hệ phong ở cấp bậc của mình, bao gồm các loại mà ma pháp sư loài người không học được. Hơn nữa, còn có thể nắm giữ ma pháp cao một bậc. Phong Hậu có bao nhiêu cái thiên phú hệ phong, liên có thể nắm giữ bấy nhiêu ma pháp hệ phong cao một bậc. Nếu ngươi có nhiều thiên phú hệ phong thì nàng sẽ nắm giữ nhiều pháp thuật hệ

phong Hoàng Kim."

Valhein hỏi:

"Nghe ý của ngươi là Phong Hậu có lẽ lợi hại còn hơn thú một sừng Địa Ngục?"

Castor suy nghĩ một hồi, nói: "Vốn là như vậy, nhưng với ngươi thì đều lợi hại. Trên sách nói nếu phối hợp Băng Hậu, hai người sẽ sử dụng năng lực ma pháp sáng tạo hình thành ma pháp hai hệ băng phong. Bởi vì Băng Hậu là hậu duệ của Chúa Tể nguyên tố băng và Thần Tinh Linh, xem như một nửa cùng tộc. Ngươi hiện tại cần sớm chuẩn bị cho Băng Hậu."

Valhein nói:

"Ừ, Aristoteles từng nói chuyện này, hắn nói sẽ chú ý giúp ta. Nếu đường cùng thì ta sẽ tuyên bố tin tức trong Hội Nghị Ma Pháp, tranh thủ gom đủ Băng Phong Song Hậu sau khi thăng cấp ma pháp sư Hoàng Kim."

Commodus vỗ ngực:

"Nào, thử uy lực của Phong Hậu xem sao."

Valhein liếc qua Phong Hậu, nói:

"Dùng ma pháp Bạch Ngân ba tầng lưỡi dao gió thử xem?"

Phong Hậu tiếp tục thổi lá cây, không nhấc mí mắt lên một chút nào, tùy tay chỉ hướng Commodus cách mười mét.

Phía trước đầu ngón tay trắng nõn và móng tay hồng có ba luông gió màu xanh quấn quanh bay, chớp mắt sau mở rộng bay tới trước.

Âm ầm ầm!

Trong sân vang ba tiếng xé gió kịch liệt, ba lưỡi dao gió dài hai mét xé rách không khí, xuyên thủng chướng ngại đánh vào người Commodus.

Dù Commodus đã chuẩn bị từ trước cũng bị trực tiếp đụng bay.

Commodus đập mạnh vào tường, suýt đụng sập tường trên sân.

Chương 733: Phong Hậu (2)

Chương 733: Phong Hậu (2)

Castor trợn mắt há hốc mồm.

"Đây là lưỡi dao gió quái quỷ gì vậy?”

Commodus mặt xám mày tro đứng lên.

"Đây là lưỡi dao gió hay giáo gió?" Commodus nghi hoặc khó hiểu nhìn ngực.

Bề mặt thần lực Hoàng Kim bị xé mở ba lỗ hổng lớn, để lại vết trầy nhẹ trên làn da, vết trây nhanh chóng biến mất.

"Hắn là Vua Giác Đấu, thiên phú nhiều hơn ta, ma pháp Bạch Ngân tâm thường đã có thể trực tiếp xuyên thủng thần lực hộ thể của Commodus?" Castor có chút không dám nhìn Phong Hậu.

Valhein cũng nghi hoặc khó hiểu, uy lực rất mạnh.

"Các ngươi có phát hiện không? Ba tầng lưỡi dao gió của nó giống như sức mạnh của ma pháp tiến hóa? Huyết mạch nguyên tố phong và huyết mạch Cự Long hình thành gió trời, gió trời có rất nhiều đặc điểm, thí dụ như tốc độ nhanh đến mức khiến người giận sôi, hơn nữa có xung lực mạnh mẽ, lưỡi dao gió của nó đều phù hợp. Ta còn chưa học ba tâng lưỡi dao gió, dù học thì tốc độ không thể nào đột phá âm thanh." Valhein nói.

"Nếu ngươi không muốn bại lộ Phong Hậu thì hãy cất vào, ta tìm một sân luyện tập cỡ nhỏ, đuổi người bên trong đi, thử thực lực thật sự của Phong Hậu. Con này mạnh đến mức kỳ quái." Castor dào dạt hứng thú nói.

"Không cần phiên phức như vậy, Phong Hậu, ngươi hãy nói ra năng lực của ngươi." Valhein nói.

"Không hứng thú." Phong Hậu tiếp tục thổi lá cây.

Valhein trầm tư giây lát, thăm dò hỏi:

"Chắc không phải ngươi chỉ biết nói một từ này chứ?"

Làn điệu du dương tạm dừng rồi thổi tiếp.

Valhein nghiêng đầu nhìn nàng, sao cảm giác dường như nàng hậm hực, rốt cuộc là đúng hay sai?

Thật là hành hạ người!

"Đi, chúng ta thử sức mạnh của Phong Hậu thôi."

Valhein đang định thu về Phong Hậu, chợt thấy Phong Hậu bỗng đứng lên từ vai hắn, chân trắng nõn bước tới gần vành tai, khẽ hôn môi Valhein.

Các chiến sĩ Sparta vẻ mặt hâm mộ, công khai ngọt ngào, ma pháp sư sướng vậy sao? Ta cũng muốn làm ma pháp sưi

Vèol

Phong Hậu bỗng biến thành một vòi rồng nhỏ, liên tục thu nhỏ rơi vào vành tai trái của Valhein.

Mọi người tập trung nhìn vào, trên vành tai của Valhein hiện từng đường nét màu xanh vẽ ra thân thể và mặt mày tinh xảo của Phong Hậu, giống như xăm hình.

Những người khác hâm mộ, Castor thì vô cùng khiếp sợ.

"Đây đây là dấu ấn thịnh trang mà?”

Commodus hỏi:

"Là gì?

"Những trang bị thần lực nhiều phần nếu được chúc phúc từ Thần Linh thì có thể trở thành thịnh trạng hoa lệ, có được sức mạnh cường đại. Nhưng thịnh trang Truyền Kỳ bình thường và thịnh trang Anh Hùng chỉ là trang bị thần lực mạnh mẽ, không có sức mạnh đặc biệt. Nhưng bắt đầu từ thịnh trang Bán Thần đến Thần Linh đều có thể hóa thành dấu ấn bám lên người, nếu cần thì có thể trực tiếp triệu hoán ra. Anh trai của ta có một bộ ngực giáp thịnh trang như vậy, thành hình xăm trên ngực. Ài, cha mẹ của ta rất thiên vị, chị của ta cũng có, mỗi mình ta"

Commodus nói:

"Im đi, lạc đề."

Castor nghi hoặc hỏi:

"Khụ khụ. Tóm lại, một khi gặp phải nguy hiểm liền có thể kích phát sức mạnh của thịnh trang hoa lệ. Hơn nữa loại thịnh trang này ẩn chứa thần uy, cho nên có thể không ngừng trợ giúp và tẩm bổ chủ nhân. Ta không ngờ tinh linh thân kỳ cũng có thể hình thành dấu ấn thịnh trang, chẳng lẽ thịnh trang Thần Linh và sinh linh thần kỳ có quan hệ?"

Valhein hỏi:

"Vậy tại sao thương kiếm Chiến Thắng của Paloma không thể hình thành dấu ấn thịnh trang?

"Đó là dụng cụ Bán Thần độc lập, không phải từ thịnh trang Bán Thần lắp ráp. Không thể nào cho nàng mang nguyên bộ thịnh trang Bán Thần ra, đều đặt trong gia tộc thờ phụng, thậm chí trực tiếp bỏ vào đền thần. Thịnh trang lắp ráp của anh chị của ta có thể lấy ra dùng, là bởi vì thiếu bộ, chẳng bằng lấy ra sử dụng như

thần khí đơn độc. Nhưng thương kiếm Chiến Thăng là hóa thân của thuyền vị diện Athena tự mình rèn tạo, một món đại khái bằng hơn nửa bộ thịnh trang Bán Thần." Mặt Castor lộ vẻ mong ước.

"Mạnh như vậy?" Valhein hỏi. "Là ngươi quá coi khinh gia tộc Pandion. Tuy rằng nhà chúng ta có huyết mạch Zeus, là gia tộc Thần Vương, gia tộc Pandion tín phụng Athena, chỉ là gia tộc Chủ Thần, nhưng Hy Lạp có một đống gia tộc Thân Vương mang huyết mạch Zeus, gia tộc Chủ Thần, Athena thì chỉ có hai, ba nhà. Cho nên, gia tộc Pandion và gia tộc chúng ta cách biệt thực lực không lớn. Đặc biệt Sisyphus, đè đầu người hai thế hệ trong toàn bộ Sparta, chỉ có Leonidas cân sức với hắn. Ta hoài nghi, Paloma cũng có sức mạnh kinh người, chẳng phải luôn che giấu." Castor nói.

Valhein gật đầu, Paloma quả thực cố ý giấu sức mạnh.

Commodus và các chiến sĩ Sparta vẻ mặt đờ đẫn, đám người này thật giỏi khoe khoang, há mồm là thịnh trang hoa lệ, ngậm miệng là dụng cụ Bán Thần.

"Đi, chúng ta tìm một sân tu luyện thử xem Phong Hậu mạnh cỡ nào."

Chương 734: Thiên phú triệu hoán mạnh nhất

Chương 734: Thiên phú triệu hoán mạnh nhất

Rất nhanh, đoàn người tìm được một sân huấn luyện loại nhỏ, dài rộng khoảng 50m.

Eculid nghe tin mà tới, thi triển thân chú phong tỏa, phòng ngừa người ngoài nhìn ngó.

"Tuy ta không có sở hữu nổi người hầu Thần Tích, nhưng ta cũng muốn nhìn uy lực của Phong Hậu. À, ngươi nhìn áng mây trên trời kia xem, có giống mười vạn vàng đại bàng không?" Eculid nhìn bầu trời nói.

Valhein nói:

"Yên tâm đi, chờ ta vê Athens sẽ quyên tiền ngày, đồ bủn xỉn."

Eculid tức giận nói:

"Dám ăn nói kiểu đó với thầy hả?"

"Vậy áng mây kia cũng mất luôn."

"Ý của ta là, ngươi nói đúng."

"Ngài thật sự là một người thầy tốt." Valhein nói.

Eculid nở nụ cười khiêm tốn, nhưng cắn răng hơi chặt.

"Nào, chúng ta thử đi." Commodus nửa thân trên ở trần cách 20m ngoắc ngón tay với Valhein.

Valhein nói:

"Ra đi, Phong Hậu.'

Trong phạm vi mười mấy mét quanh người Valhein bỗng nổi gió nhẹ, cát bụi mù mịt, gió xanh tụ tập ở vành tai trái, sau đó gió ngưng tụ thành người nhỏ xinh to cỡ bàn tay.

'Không hứng thú.'

Phong Hậu nói xong dựa vào cổ của Valhein ngồi xuống, lấy chiếc lá xanh biếc ra thổi nhẹ.

Âm thanh du dương vang vọng trong sân huấn luyện.

Eculid vừa lòng khen ngợi:

"Không hổ là người hầu ma pháp của học sinh của ta, thiên phú nghệ thuật này nếu đi giải thi đấu lớn, nhất định có thể đoạt quán quân một mục âm nhạc."

Valhein chỉ hướng Commodus, nói với Phong Hậu:

"Dùng ma pháp Hoàng Kim mà ngươi nắm giữ tấn công tên kia, dốc hết sức công kích, không cần sợ, hắn không chết được."

Phong Hậu nhỏ bé giống như lúc trước, tùy tay chỉ hướng Commodus, gió nhẹ thổi trên đầu ngón tay rồi bay tới trước.

Commodus hít sâu một hơi, sử dụng kỹ năng phòng hộ, thân lực Hoàng Kim ở ngoài người ngưng tụ thành hai lớp áo giáp thần lực.

Gió nhẹ màu xanh bay khỏi đầu ngón tay của binh sĩ Ba Tư ngưng tụ thành cây giáo gió dài hai mét, mang theo tiếng rít chói tai lao ra.

"ủa2?"

Rất nhiều người mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Tốc độ chậm hơn lưỡi dao gió lúc trước nhiều.

Commodus không lùi ngược lại tiến lên, vung nắm đấm.

Bùm!

Gió và cây giáo gió va chạm vào nhau, gió nổ tung, cát bụi bay lên, tóc của Commodus bay trong gió.

Commodus nhìn nắm đấm phải, chỉ có vết nứt nhỏ, không rạn nứt như lúc trước.

Valhein hỏi:

"Sao lần này không phải là gió trời? Làm lại, dùng ma pháp cấp bậc Hoàng Kim oanh tạc Commodus.

Phong Hậu liên tục chỉ hướng Commodus.

Cây giáo gió, thuật gió xoáy, gió cắt đứt, lưỡi dao gió bay loạn, trói buộc gió, các loại ma pháp hệ phong hoa mắt bay ra.

Tuy rằng Valhein đóng kín thiên phú phân tách, nhưng còn tám thiên phú hệ phong cộng thêm thiên phú vốn có của Phong Hậu, năng lực công kích siêu mạnh.

Nhưng mười mấy ma pháp không xuất hiện trường hợp như gió trời, không có sức mạnh trùng kích, cũng không có tốc độ siêu âm.

Castor hỏi Eculid:

"Ma pháp của Phong Hậu thế nào?"

Eculid suy nghĩ một hồi, nói: "Tổng thể thì vượt qua ma pháp sư Hoàng Kim bình thường, đến trình độ ma pháp sư chuyên tinh

hệ phong. Nhưng nàng dù sao là cấp bậc Bạch Ngân, uy lực ma pháp hơi kém. Vấn đề lớn nhất của nàng là kỹ xảo yếu, bất kỳ ma pháp sư chuyên tinh hình học nào đều sẽ thắng nàng."

Valhein lại nói:

"Ở trước mặt ngươi thì hình học của nàng kém, nhưng ma pháp sư hệ phong chuyên tin hình học mới có bao nhiêu người? Nàng không hiểu hình học nhưng nàng hiểu gió, đã rất mạnh." "Ngươi nói cái gì đều đúng." Vẻ mặt Eculid hiền hòa.

"Tiếp tục." Valhein nói với Phong Hậu.

Phong Hậu lười biếng không ngừng công kích Commodus, sau khi sử dụng hơn hai mươi ma pháp hệ phong thì Phong Hậu bỗng dùng gió xoáy thô cao bao vây Commodus.

Mạnh hơn thuật gió xoáy lúc trước nhiều.

Gió xoáy này có màu đen nhạt, xoáy gấp, lưỡi dao gió rậm rạp bắn ra ngoài, mấy người khác vội vàng thụt lùi.

"Rất mạnh!"

Qua gió xoáy có thể mơ hồ nhìn thấy bóng dáng của Commodus.

Từng đợt trói buộc gió không ngừng quấn quanh hắn, khiến hắn không cách nào chạy ra phạm vi gió xoáy.

Vù vù vùi

Gió xoáy màu đen nhạt liên tục cắt áo giáp của Commodus, tựa như cỗ máy xay thịt phát ra âm thanh chói tai.

Eculid nói:

"Tương đương với ma pháp tiến hóa hơi yếu, chắc là thiên phú

riêng của Phong Hậu. Tiếc rằng Phong Hậu quá thưa thớt, ta đọc sách không ghi tỉ mỉ."

Valhein suy nghĩ một hồi, nói: "Ngươi thử dùng ma pháp hệ phong Bạch Ngân công kích hắn, chỉ sử dụng ba tầng lưỡi dao gió."

Đầu ngón tay Phong Hậu điểm nhẹ, từng thuật ba tầng lưỡi dao gió bay ra.

Valhein tính nhẩm.

Một, hai, ba

Đếm đến ba tầng lưỡi dao gió thứ mười một, mười hai thì đột nhiên chúng phát ra tiếng động lớn, đột phá vận tốc âm thanh, mang theo tiếng âm ầm đánh trúng Commodus.

Dù Commodus đã chuẩn bị từ trước, né rồi nhưng bả vai vẫn bị ba tâng lưỡi dao gió cường hóa chém trúng, thân thể lảo đảo lui về phía sau.

"Là nó!" Commodus ra hiệu dừng lại.

Phong Hậu thu vê đầu ngón tay, nhẹ nhàng thổi ngón tay hơi nóng, tiếp tục thổi lá cây.

"Xem ra chúng ta đã đoán đúng, cường hóa ma pháp hệ phong của nàng không phải tất nhiên xuất hiện, là có xác suất nhất định. Hơn nữa cấp bậc càng cao, xác suất xuất hiện càng thấp." Valhein nói.

Chương 735: Thiên phú triệu hoán mạnh nhất (2)

Chương 735: Thiên phú triệu hoán mạnh nhất (2)

Eculid vừa suy tư vừa nói:

"Rất mạnh, đừng nói người hầu Bạch Ngân bình thường, dù là người hầu Hoàng Kim bình thường đều không bằng nàng. Nàng không hứng thú với chiến đấu, nhưng có thể đoán được rằng nếu nàng nghiêm túc chiến đấu, tuyệt đối sẽ càng mạnh. Hơn nữa, nàng không lộ ra hết sức mạnh. Ta đã gặp một Phong Hậu, chỉ là cấp Thanh Đồng, nhưng khi dốc hết sức chiến đấu thì thân thể sẽ biến to ra, uy lực ma pháp sẽ biến mạnh."

"Vừa lòng?" Valhein nhìn về hướng Castor và Commodus.

Commodus đáp:

"Vừa lòng."

Castor lại ra chiêu đăm chiêu nói:

"Người hầu của Valhein hơi lạ, dường như có thể thăng rất nhiều cấp bậc, vĩnh viễn không có giới hạn thời gian, điều này nghĩa là, hắn vĩnh viễn không là một người chiến đấu, một người tương đương với một tiểu đội ma pháp. Nếu có hai tâng thiên phú triệu hoán, có thể triệu hoán hai loại người cùng cấp bậc thì vô địch rồi."

"Cũng có thể nói là chơi xấu. Về chất thì ma pháp của hắn không bằng Aristoteles lúc cùng cấp bậc, nhưng vê lượng thì dường như đã vượt mặt." Eculid bất đắc dĩ lắc đầu.

"Hâm mộ." Commodus nói.

Eculid hỏi:

"Ngươi xác định muốn đi phương hướng này?”

Valhein suy nghĩ một hồi, nói: "Ta có thiên phú về mặt này, nếu không đi thì rất lãng phí."

Eculid tràn ngập tò mò hỏi:

"Ồ? Ngươi có thiên phú loại triệu hoán gì?"

“Triệu hoán vàng đại bàng." Valhein nói.

Mọi người lần lượt cười mắng.

Eculid cười mắng xong mở miệng nói:

"Xem ra ta đã đi lệch đường. Ta nghiên cứu hình học không có vấn đề, nghiên cứu ma pháp cũng không có vấn đề, nhưng mà, nếu ta có thể phân phối tốt thời gian, tìm được phương thức kiếm tiền có lẽ có thể giúp ta càng nhanh thăng cấp. Ta nhớ là ngươi”

Eculid giở sách ra, vừa xem vừa nói: "Ngươi từng nói kiếm tiền là phụ trợ ngươi thăng cấp Truyền Kỳ, ngay lúc đó ta không cho là đúng, nhưng hiện tại, ta đột nhiên hiểu. Có nhiều phương thức trợ giúp chúng ta thăng cấp Truyền Kỳ, tiền chỉ là một phương pháp. Nhưng mà, ta lại bởi vì coi thường tài phú và thương nhân, che mắt bản thân nhiêu năm như vậy. Ưm, một số thương nhân có lẽ là tội ác, nhưng vàng đại bàng vốn không ác. Ta thích thái độ đối với vàng đại bàng của ngươi, ở trong mắt ngươi, vàng đại bàng thật sự chỉ là công cụ, như bánh mì, quần áo. Đúng là bởi vì ngươi không xem trọng kim tiền, cũng không xem thường nó, cho nên ngươi mới có thể có được càng nhiều kim tiền. Tốt, tốt lắm!"

Eculid vừa nói vừa ghi chú.

Valhein nhủ thâm dường như Aristoteles cũng từng nói lời như vậy.

Commodus khế thở dài:

"Lúc trước ta cũng cho rằng kim tiền là thứ quan trọng nhất trong đời ta, giờ mới hiểu khi ta đuổi theo kim tiền thì ta chỉ có thể chiếm được nó. Khi ta theo đuổi mục tiêu cao hơn, kim tiền tự nhiên đi theo. Thật không biết đầu óc của Valhein mọc kiểu gì, tuổi nhỏ mà nhìn thấu như vậy."

Eculid sờ cằm nói:

"Ngươi nói cũng có đạo lý, ngươi xem, ta chỉ cần tiếp tục nghiên cứu ma pháp và hình học thì Valhein nguyện ý giúp đỡ ta. Hưm, dường như ta không cần tốn tinh lực vào kiếm tiên, không có tiền hãy tìm đến Valhein."

Valhein liếc xéo Eculid.

Eculid đưa sách ma pháp cho Valhein:

"Đây là danh sách chiến lợi phẩm cấp cao của kho quân dụng, ngươi nhìn xem có thích thứ gì không, ngươi có quyền lựa chọn trước."

Valhein cẩn thận lật xem, vượt xa tưởng tượng, các loại tài nguyên ma pháp, ma pháp khí hoặc trang bị thần lực, thứ gì có thể lột được thì cướp hết, không biết bao nhiêu chiến sĩ và ma pháp sư Ba Tư cấp bậc Hoàng Kim khuynh gia bại sản.

Valhein hỏi:

"Có luôn quyền trượng của Darius? Nhưng chắc không thể đổi?"

Eculid đáp:

"Đổi được, nhưng phải trả quân công gấp đôi. Thông thường không có người nguyện ý đổi, dù sao đây là thứ Ba Tư nhất định phải chuộc lại, vì một cây quyền trượng đắc tội Đại đế Ba Tư, không đáng giá."

Valhein xem tiếp, hỏi:

"Có một số vật phẩm thần bí, nó là gì?"

"Có một số chiến lợi phẩm vô luận là quý tộc, đại tướng, đại ma pháp sư hay quan quân nhu đều không phân biệt được, thậm chí sử dụng ma pháp phân biệt chỉ có thể mơ hồ nhận ra chất liệu, không rõ ràng cụ thể là cái gì, đều bị xếp vào thần vật phẩm thần bí. Nhưng ta khuyên ngươi hãy mặc kệ nó, mấy thứ đó mười món có chín là phế phẩm, phỏng chừng đều là các loại mảnh ghép trang bị thần lực hoặc ma pháp khí, may mắn là mảnh nhỏ thân thể ma thú, rất khó lợi dụng."

Valhein hỏi:

"Trong kho quân dụng của chủ thành Athens cũng có chiến lợi phẩm tương tự chứ?"

Eculid trả lời:

"Có, hơn nữa rất nhiêu, ném thì quá lãng phí, giữ thì không biết dùng thế nào. Không thể bán chúng nó đổi tiên, dù sao là chiến lợi phẩm. Nếu bán rẻ nhưng là báu vật thì ai gánh trách nhiệm? Ai cũng không dám gánh vác, cho nên ném trong kho quân dụng, nghe nói đã chất mấy kho rồi. Đừng nói là ngươi muốn cầu may nhé? Ngươi không phải Aristoteles."

Valhein hỏi:

"Hả? Ý của ngươi là Aristoteles từng thử vận may."

Eculid nói:

"Hắn có hai huyết mạch đại quân nguyên tố ánh sáng và ngọn lửa, khiến hắn cảm ứng rất mạnh với báu vật mang tính chất giống nhau, còn hơn vượt qua bậc thầy Truyền Kỳ. Hễ là báu vật của hai hệ này thì hắn nhìn ra ngay. Năm đó ta ngẫu nhiên cùng hắn đi kho quân dụng hoặc chợ ma pháp nhặt của rơi, ài, người so với người tức chết người."

Valhein nói:

"Ta cảm ứng với báu vật cũng rất mạnh, ta hoài nghi mình có thiên phú che giấu."

"Dẹp đi." Eculid bỗng sửng sốt, thay khuôn mặt tươi cười nói: "Chờ khi về Athens, ta mang ngươi đi chợ ma pháp, ta không ham cái gì, nếu ngươi phát hiện báu vật, bản thân không cần thì cho ta mượn dùng mấy năm là được. Báu vật hay không phải báu vật đều chẳng sao, ta chủ yếu là vì hình học cùng ma pháp."

"Người khác nói như vậy thì ta thật sự không tin, ngươi nói như vậy, ta tin.' Valhein nói.

Chương 736: Quyền trượng thế giới

Chương 736: Quyền trượng thế giới

Eculid ngây ra một lúc, trên mặt hiện ra vẻ phức tạp.

Eculid nhẹ siết chặt nắm tay phải:

"Cuối cùng có người tin tưởng ta "

Valhein mỉm cười, nhủ thầm bậc thầy loại thiên chấp thế này thật dễ bị lừa, nhưng Eculid thật sự nghĩ như vậy sao?

Eculid làm vẻ mặt kiêu ngạo kẻ sĩ chết vì tri kỷ:

"Đi, ta mang ngươi đi kho quân dụng, tùy ngươi lựa chiến sĩ! Nếu bọn họ dám không cho, ta đập nát kho quân dụng!"

"Tốt!"

Đoàn người hưng phấn chạy tới kho quân dụng, dọc đường đi thảo luận về các loại chiến lợi phẩm.

Bởi vì Valhein là tướng lĩnh của đoàn đội này, cho nên chiến sĩ khác cũng có tư cách giành trước lựa chọn chiến lợi phẩm.

Dọc đường, Eculid thông qua sách ma pháp tìm Feirste tra duyệt quân công của Valhein. Tổng quân công cỡ sáu cấp bậc tướng quân, cộng thêm công đầu một chiến dịch lớn, tương đương với quân công bảy cấp bậc tướng quân.

Eculid cảm khái nói: "Ta hao phí nhiêu công sức, phụ trợ ma

pháp sư giết nhiều người như vậy, cuối cùng cũng chỉ có chín quân công cấp bậc binh đoàn trường, còn thiếu một cái mới đến quân công cấp bậc tướng quân. Ngươi thì danh xứng với thực, công lao nổ soái hạm Ba Tư và nhiều chiến thuyên ma pháp quá lớn, bốn quân công cấp tướng quân tâm thường vẫn coi như khiến ngươi chịu thiệt. Nếu ngươi là gia tộc Bán Thần, không, dù ngươi chỉ là gia tộc Anh Hùng thì thu hoạch quân công cũng ít nhất tăng gấp đôi! Lần này, phỏng chừng ngay cả đại tướng Miltiades và đại tướng Themistocles cũng không có quân công nhiêu bằng ngươi."

"Quân công của quý tộc nhiều hơn bình dân đến thế sao?" Valhein không ngờ rằng chênh lệch lớn như vậy.

Eculid nói:

"Mấu chốt không phải quân công, mấu chốt là nhiều lúc dù bình dân có nhiêu quân công cũng không thể ngồi lên vài vị trí. Cho nên, những tướng lĩnh bình dân một khi thăng cấp Thánh Vực, không thể không gia nhập quý tộc. Ma pháp sư tốt một chút, hơn một nửa ma pháp sư Thánh Vực không gia nhập quý tộc."

Valhein hỏi: "Còn ngươi?"

Eculid nói:

"Ta là quý tộc sa sút, nếu ta không phải quý tộc, quân công càng ít nữa, toàn thế giới đều không tốt với ma pháp sư."

"Điều này khiến ta nhớ tới một câu nói."

"Câu gì?"

Valhein nói:

"Nguyên nhân kiến thức vĩ đại mới được tán thành, không phải vì người phản đối dân dần công nhận, mà là người phản đối đều chết sạch. Cho nên đừng quá sốt ruột."

Eculid ngây ra một lúc, sâu thẳm nhìn Valhein một cái, không nói chuyện.

Đoàn người đi tới kho quân dụng, quan quân nhu thấy là Urak và Eculid lập tức nhiệt tình nói: "Hoan nghênh hoan nghênh, ta đợi ngươi thật lâu, người lập công đầu Urak! Ngài đừng sốt ruột, nghi thức trao quân hàm đang được chuẩn bị, sẽ hoàn thành trong vòng ba ngày. Qua vài hôm nữa, chờ hết thảy kết thúc, chúng ta sẽ thông báo các thành bang và đền thần Delphi đúc pho tượng Anh Hùng vĩ nghiệp cho ngài.'

"Pho tượng vĩ nghiệp?" Valhein chưa phản ứng lại, cứ cảm thấy điêu này còn quá xa xôi với mình.

"Ha ha, đúng rồi. Tuy chưa chính thức ban phát, nhưng chúng ta đều biết, ngài chẳng những có huân chương người lập công đầu chiến dịch, còn có huân chương người vĩ đại, đồng thời liên quân còn đang thảo luận ban phát huân chương đặc biệt cho ngài, ước chừng có bảy huân chương người hộ bang, người tàn sát Người Khổng Lồ, người lật hạm, người cứu viện, người đẩy lùi, người vinh diệu, và người vô tội, tạm thời có tổng cộng chín quả huân chương này. Thật ra tính công lao của ngài sẽ được đến càng nhiều huân chương, đáng tiếc ngài không phải quý tộc, một lần chín quả huân chương là cực hạn."

“Ta ngược lại quên luôn chuyện này."

Trong đầu Valhein tưởng tượng kết thúc hiến tế những huân chương này, nhớ tới huân chương người vĩ đại, trái tim không kiềm được đập dồn dập.

Huân chương người vĩ đại chính là một trong những huân chương cao cấp nhất Hy Lạp.

Tướng quân dù có nhiều công lao hơn, có vô số chiến công, cũng không cách nào thăng nhiệm đại tướng.

Chỉ khi nào được huân chương người vĩ đại, có pho tượng vĩ nghiệp trong đền thần Delphi mới có tư cách đảm nhiệm đại tướng.

Mọi người nghe chín loại huân chương này thì tràn ngập hâm mộ, ngay cả Eculid không chú trọng nhiều đến vinh dự quân đội cũng không ngoại lệ. Castor thân là dòng chính trong gia tộc Bán Thần, trong mắt lộ ra một chút cuồng nhiệt, cho dù là người của gia tộc Bán Thần cũng ít có được ba loại huân chương siêu hiếm là Vĩ Nghiệp Giả, người tàn sát Người Khổng Lồ, người lật hạm.

Commodus chậm rãi hô hấp sâu, siết chặt hai nắm tay.

"Ta chợt hiểu khi so với những quân công, huân chương này thì vinh diệu của Vua Giác Đấu không đáng giá nhắc tới, không đáng giá nhắc tới! Vĩ Nghiệp Giả, đây mới là mục tiêu mới của ta!" Trái cổ Commodus lên xuống, giống như đang nhỏ giọng gầm rống.

Người Sparta khác gật mạnh đầu.

Valhein bỗng hỏi:

'Làm sao có được huân chương người Hy Lạp 2"

Quan quân nhu bị nghẹn câm nín, những người khác trợn trắng mắt với Valhein.

Eculid không biết nên nói cái gì:

"Ta thật sự muốn bóp chết ngươi! Sao dã tâm của đứa học sinh này lớn quá vậy?"

Castor bất đắc dĩ nói: "Đó là huân chương cao cấp nhất Hy Lạp, ít nhất là Anh Hùng mới có khả năng đạt được, dù cho rất nhiều Bán Thần đều không có. Nhà ta có vị tổ tiên Bán Thần bởi vì không được đến huân chương người Hy Lạp nên về già buồn bực

không vui."

Commodus nói:

"Trong lịch sử chỉ từng xuất hiện chín quả huân chương người Hy Lạp nhỉ?"

Eculid nói:

"Đây chính là huân chương cao nhất do tất cả người Hy Lạp bầu ra, cân nương sức mạnh của đền thân. Chờ khi nào ngươi tiêu diệt ma quái Bán Thần, hoặc là cứu toàn Hy Lạp rồi hãy mơ."

Chương 737: Quyên trượng thế giới (2)

Chương 737: Quyên trượng thế giới (2)

Valhein nói:

"Vậy tạm lấy cái Vĩ Nghiệp Giả."

Mọi người cùng nhau quay đầu lườm Valhein.

Valhein hỏi:

"Quân công của ta có thể đổi thứ nào?"

"Đương nhiên, cho dù là quyền trượng Đại đế giá trị cao nhất cũng chỉ cỡ quân công bốn tướng quân, đương nhiên, 'chỉ là này là nhằm vào một mình ngài thôi." Trong giọng nói của quan quân nhu tràn ngập khiêm tốn.

Trong quân kính nể loại người có công lao thật như Valhein nhất.

Castor hỏi:

"Cái gì? Quyền trượng Đại đế trị giá nhiều quân công vậy sao? Một món vũ khí Truyền Kỳ cũng chỉ đáng giá quân công bốn tướng quân, không lẽ là một trong bốn quyền trượng Ba Tư?"

Quan quân nhu mỉm cười nói:

"Cây quyền trượng Đại đế này chẳng những cần quân công bốn tướng quân, điều kiện đổi rất khắc nghiệt, chỉ có đại tướng, gia

tộc Bán Thần hoặc người lập công đầu mới có tư cách đổi. Đến lúc đó chư vị sẽ hiểu."

Valhein hỏi:

"Tất cả chiến lợi phẩm cấp cao đều ở trong này?"

Quan quân nhu mỉm cười nói:

"Đúng rồi, đều ở trong nhà kho này."

Valhein nói:

"Vậy ta sẽ dựa vào thiên phú của mình cảm ứng thử."

Quan quân nhu mỉm cười tránh đường:

"Xem ra ngài không chỉ có quân công kinh thế, còn có thiên phú khó tin, mời."

Eculid chớp chớp mắt, Valhein thật sự có thiên phú? Nhưng người có nhiêu huyết mạch thì không chừng làm được thật.

Mắt Castor lóe tia sáng, mặt lộ nét vui mừng.

Valhein làm bộ bước chậm, không ngừng vuốt các loại hòm, nhưng thực tế là mượn dùng sức mạnh của bàn tế. Khoảnh khắc có được con mắt bàn tế, Valhein đột nhiên híp mắt lại.

Bởi vì một vật phẩm bị vải đen bao bọc tỏa ánh sáng trắng chói mắt, đậm còn hơn mũi giáo gấy kia mấy chục lần!

Ánh sáng chói lòa hình thành quả cầu ánh sáng trắng đường kính hơn ba mét.

Mọi thứ trong kho quân dụng bị quả cầu ánh sáng trắng che giấu.

Valhein bị rung động thật sâu.

Mũi giáo gấy kia ở trước mặt quả cầu ánh sáng này giống như ngọn đèn buổi tối vậy.

"Tuyệt đối là vật tế vòng năm, thậm chí có thể là vòng sáu! Không lẽ sắp mở ra thời đại vòng năm rồi sao? Sắp hát khúc ca vòng năm rồi sao?"

Valhein nheo mắt nhìn hướng khác, tuy chỗ khác cũng lấp lóe ánh sáng, nhưng không có bất cứ vật phẩm nào ánh sáng cỡ vòng năm, thua xa quả cầu ánh sáng này.

Đóng kín con mắt bàn tế, Valhein bước tới vén vải đen lên.

Một cây quyền trượng vàng ròng hơi cũ đặt ngang trên đó, vẻ ngoài không khác lạ, thậm chí có chút thô ráp, thẳng đuột từ trên xuống dưới, phần đỉnh gắn hai tai, mặt trên khảm một viên hồng ngọc.

Không quá sáng, viên ngọc có chút tỳ vết nhưng to cỡ nắm tay.

Có một hàng chữ dọc từ trên xuống.

Eculid kinh ngạc hỏi:

"Sao Dariuscho Mardonius mang theo quyền trượng này?"

"Đây là quyền trượng Cyrus, một trong bốn quyền trượng nổi tiếng nhất lịch sử Ba Tư đây mà. Để ta xem." Castor tò mò đi lên, nhận lấy quyền trượng.

Castor chậm rãi đọc chữ trên quyền trượng bằng chữ Ba Tư:

"Ta, Cyrus, vua của thế giới, vị vua của vĩ đại. Quả nhiên là quyền trượng Thế Giới. Đáng tiếc ta không có đủ quân công, nếu đủ thì dù mạo hiểm đắc tội đế quốc Ba Tư cũng phải mang về gia tộc. Đối với gia tộc Bán Thần thì đây cũng là vật phẩm cất chứa

cao cấp nhất, các ngươi Ta hiểu rồi."

Quan quân nhu mỉm cười nói: "Đúng rồi, chúng ta sợ dẫn phát phiền phức, cho nên chỉ công bố quyền trượng của Darius, dùng để Mardonius chỉ huy đại quân, không dám công bố là quyền trượng Thế Giới. Đến lúc đó lặng lẽ cho Ba Tư chuộc lại, nếu bị ai đổi, lấy ra khoe khoang, Đại đế Darius sẽ nổi điên."

Castor cau mày nói: "Chuyện này không đơn giản. Darius thế nhưng lấy ra quyền trượng Thế Giới, có thể thấy cực kỳ xem trọng chiến trường lần này. Ta phải báo tin này cho Sparta." Valhein nói:

"Vua Anh Hùng, Gilgamesh, rất có thể đã hành động."

Castor nói:

"Khả năng này cực kỳ lớn! Xem ra hai vị đại tướng cũng ý thức được quyên trượng phỏng tay, dứt khoát lặng lẽ xử lý. Khiến Ba Tư chuộc lại thì mọi thứ bình thường, nếu ai dám chiếm làm của riêng, Darius giận dữ, rất có thể tăng nhanh tiến trình. Ta vốn cho rằng, cuộc chiến Marathon là chấm dứt chiến tranh Hy Lạp - Ba Tư lần thứ hai, không ngờ nó còn không phải là điểm bắt đầu, chỉ là mở màn. Lỡ như Gilgamesh thân chinh thì thật là đau đầu, toàn Hy Lạp đều bị cuốn vào."

"Để xuống đi, thứ này ta có quân công cũng không dám lấy. Mang về nhà sẽ bị cả nhà mắng thúi óc, các trưởng lão Sparta sẽ đạp bể ngưỡng cửa nhà ta." Castor đưa quyền trượng Thế Giới cho Valhein.

"Ta đổi." Valhein thu quyền trượng Thế Giới vào nhẫn không gian.

Castor: 22?

Eculid: 222

Commodus: 2???

Quan quân nhu: 222

"Ta vừa rồi nói hết nửa ngày đều cho không khí nghe sao?" Castor tức xì khói: "Gia tộc Bán Thần chúng ta đều không dám chiếm làm của riêng mà ngươi dám lấy quyền trượng Thế Giới? Nó không phải vật phẩm bình thường, đây là vật thần hóa! Ngươi biết cái gì là vật thân hóa không? Trong sách sử chính thức của Ba Tư ghi rằng đây là quyền trượng Thần Linh ban cho vị vua mở nước Ba Tư Đại đế Cyrus, dù sự thật không phải như vậy nhưng lưu truyên nhiều năm, dưới lực lượng của nguyên quốc gia, vật phẩm này đã tương đương với bị Thần Linh chúc phúc! Thần Linh không để ý, nhưng Darius sẽ tức hộc máu!"

Commodus bất đắc dĩ nói:

"Quyền trượng này trừ đặt trong nhà ra chẳng có ích gì, ngươi vì một vật phẩm cất chứa mà đắc tội toàn bộ Ba Tư? Đắc tội Đại đế Ba Tư được gọi là đến gần Thần Linh? Ngươi nói cho ta nên đi ra sân giác đấu, phải đột phá bản thân, tốt, ta đi ra, kết quả ngươi muốn tay đấm Ba Tư, chân đá Darius? Không trêu vào nổi, ta về lại sân giác đấu thôi."

Eculid lẩm bẩm:

"Bị dục vọng che mắt."

Chương 738: Vị diện thân lực loại lớn

Chương 738: Vị diện thân lực loại lớn

"Tướng quân, ngài hãy suy nghĩ kỹ hơn đi. Chính tai ta nghe đại tướng Miltiades nói rất thích cất chứa tác phẩm nghệ thuật, nhưng hắn đều không dám giữ lại quyền trượng này." Quan quân nhu lộ vẻ cầu xin.

Castor thở dài, nói: "Darius đưa quyền trượng Thế Giới cho Mardonius là vì sao, đã nghĩ chưa?"

Valhein đáp:

'Có nghĩ chứ."

Castor lộ vẻ mặt không tin:

“Nói nghe chơi."

"Mardonius là con rể của Darius, lại có Truyền Kỳ bảo hộ, trong đại quân không thể nào có người chống lại mệnh lệnh của hắn. Cho nên, Darius không cần đưa quyền trượng Thế Giới cho hắn. Hơn nữa Mardonius chỉ là con rể chứ không phải con trai con gái ruột, Darius không thể nào thiên vị hắn tới mức đó. Darius đang tuổi tráng niên, chưa bị lú lẫn. Vậy thì chỉ có thể nói lên hiện tại hoặc tương lai, có ai đó thân phận cao hơn Mardonius nhiều, hơn nữa có lẽ sẽ cướp quân quyền của Mardonius. Cây quyền trượng Thế Giới này là để đối kháng lại người có thân phận địa vị cao hơn Mardonius nhiều."

Castor không nói một lời, những người khác nghiêm túc nghe.

"Dù cho bậc thầy Truyền Kỳ thậm chí chiến sĩ Truyền Kỳ Không, ở đế quốc Ba Tư, dù là Anh Hùng cũng không dám cướp quân quyên của Mardonius. Nếu là Bán Thần thì không thể nào tham dự cuộc chiến thế tục. Cộng thêm lúc trước chúng ta nghe được tin vê Gilgamesh, rất hiển nhiên, kế hoạch của Darius là khiến Mardonius đứng vững gót chân trong Hy Lạp, rồi mời Gilgamesh chinh phục Hy Lạp. Quyên trượng này đại biểu Đại đế Cyrus, năm xưa Đại đế Cyrus từng hợp sức với nhiều Anh Hùng, buộc Gilgamesh buông bỏ đối kháng Ba Tư, hai bên ký kết khế ước hai vua. Quyền trượng Thế Giới đủ sức uy hiếp Gilgamesh, chắc ai cũng biết tính tình của Gilgamesh rồi chứ?"

Castor gật đầu, nói:

"Biết trạng thái của Gilgamesh. Hắn vốn nổi danh là bạo quân, nô dịch người dân, thích giết chóc, tội ác tày trời, tội ác chồng chất. Về sau, Thần Linh phái ra Enkidu trừng phạt hắn, kết quả hai người trở thành bầu bạn. Dưới sự trợ giúp của Enkidu, tính tình Gilgamesh hoàn toàn thay đổi, trở thành vua tốt. Về sau trong đợt đánh với Hy Lạp, Enkidu chết trận, dù hiến tế với Thần Linh cũng không thể sống lại nàng. Ngày ấy đôi mắt Gilgamesh chảy máu, ăn luôn Enkidu. Từ nay về sau Gilgamesh đôi khi là tính cách bạo quân, đôi khi là vua tốt. Quyên trượng Thế Giới có tác dụng áp chế bạo quân Gilgamesh, tránh cho hắn làm xằng làm bậy, vừa khiến vua hiền Gilgamesh buông bỏ chiến tranh." Valhein nói:

"Vậy nên lúc nãy ta đã nó, có lẽ Gilgamesh sẽ đến."

Castor nói:

"Được rồi, ta lại coi khinh ngươi."

Commodus khế thở dài:

"Nếu mất quyền trượng Thế Giới, Gilgamesh đến Hy Lạp, có khi nào đại khai sát giới không? Hắn là vua Anh Hùng, từng tay

câm kiếm Vạn Vật giết Bán Thần, mà Bán Thần của Hy Lạp chưa chắc dám ra mặt. Duy nhất có thể đối kháng với hắn chỉ có Heracles."

"Nói này, có khi nào hắn trực tiếp đến cướp quyền trượng Thế Giới không?" Castor ra chiều đăm chiêu.

"Nếu đồn đãi là thật, lúc là bạo quân hắn sẽ tự tìm đến." Eculid nói bằng giọng lừa dối và hù dọa.

"Nếu thật sự đến thì ta sẽ đưa quyền trượng Thế Giới cho hắn. Hơn nữa, người Ba Tư cũng không phải không giảng đạo lý, chờ bọn họ biết quyền trượng Thế Giới ở trong tay ta nhất định sẽ chuộc lại, đến lúc đó ta đồng ý bọn họ là xong, chẳng mất mát gì." Valhein nói.

Castor hỏi:

"Ngươi xác định đổi báu vật với người Ba Tư có giá trị cao hơn là đổi từ kho quân dụng sao?"

“Ta xác định.' Valhein nói.

"Tức chết chúng ta cho rồi! Sao to gan quá vậy?"

"Ta cân báo cáo cho đại tướng, hơn nữa cần hắn hạ lệnh phong khẩu." Quan quân nhu bất đắc dĩ mở sách chỉ huy ra.

Qua một lúc sau, quan quân nhu bất đắc dĩ nhìn chằm chằm sách chỉ huy hồi lâu, nói: "Đại tướng nói, hết thảy do ngươi quyết định, hắn không can thiệp. Được rồi, ta cũng không quản được, dù sao trời sập có đại tướng và ngươi chống. Mang đi đi!"

Valhein lần thứ hai mở ra con mắt bàn tế, nhìn quét kho quân dụng, xem vài món chiến lợi phẩm, đều phải trả nhiều quân công, không có lời. Những cái gọi là vật phẩm thần bí thật sự giống như Eculid đã nói, đa số giá trị trung bình.

Thế là, Valhein không đổi chiến lợi phẩm nữa, mà là chuẩn bị đi kho quân dụng của thành Athens đào kho báu.

Valhein nói:

“Các ngươi chọn đi." "Chọn cái khỉ mốc! Chúng ta đều đang suy xét làm sao phủi sạch quan hệ với ngươi đây. Ta trở về phải nói cho hai vua Sparta và hội trưởng lão, làm sao tránh khỏi lửa giận của Darius và Gilgamesh, chuẩn bị sẵn sàng cho cuộc chiến Marathon lần thứ hai." Castor ở trong quân lâu, cũng bắt đầu mắng lời thô tục.

"Lần thứ hai bọn họ ít có khả năng lên bờ từ đồng bằng Marathon, đây là vùng đất đau lòng của họ."

Valhein nói xong, trái tim đột nhiên bỗng nhiên đập nhanh.

Bọn họ không dám lên bờ từ đồng bằng Marathon, vậy

Hiện tại Leonidas còn sống.

Không được, nhất định phải nghĩ biện pháp tránh đi trận chiến Thermopylael

Không muốn trở thành một trong ba trăm người!

Lần này mang theo ba mươi chiến sĩ Sparta quả nhiên không phải điềm lành!

Gilgamesh mà nổi điên, có thể hủy đi toàn bộ Thermopylae.

Castor hỏi:

Sao vậy?”

"Không có gì, ta đột nhiên ý thức được, nếu Gilgamesh sắp đến thì ta phải nỗ lực tu luyện, đến lúc đó hắn giết tới cửa, ta ít nhất có sức chạy." Valhein nói xong đi trở vê.

Những người khác vội vàng theo kịp.

Eculid bước nhanh theo kịp, nói: "Lần trước thành công dự đoán cuộc chiến Marathon, vậy trận tiếp theo nếu là Gilgamesh thân chinh, bọn họ sẽ lên bờ ở chỗ nào?"

Valhein hỏi:

"Tại sao các ngươi không suy nghĩ, sau khi Mardonius thua trận thì thống soái lần sau là ai?"

Castor nói:

"Chuyện này rất khó đoán."

'Xerxes.' Valhein nói ra ba chữ.

"Con trai của thân" Castor hút ngụm khí như đau răng.

Chương 739: Vị diện thân lực loại lớn (2)

Chương 739: Vị diện thân lực loại lớn (2)

Eculid nói:

"Không sao cả, Xerxes hiện tại còn trẻ tuổi, chỉ là Thánh Vực, cho dù thăng cấp Truyền Kỳ, uy hiếp cũng hữu hạn."

Valhein hỏi:

"Hửm? Thật sự không để ý Xerxes? Hắn được gọi là con trai của thân, thành tựu tương lai không dưới Gilgamesh, định sẵn sẽ trở thành Bán Thần."

Eculid nói:

"Ha ha, nếu hắn là con trai của thần thì ta là người ngang hàng với người đánh bại con trai của thần."

Mọi người dở khóc dở cười.

Valhein hỏi:

"Aristoteles từng chiến thắng Xerxes?"

Eculid đáp:

"Sau khi Aristoteles thăng cấp Hoàng Kim có hai huyết mạch đại quân thì chưa từng thua, dù đối diện đối thủ cấp bậc cao hơn."

"Ta hiện tại càng lúc càng không muốn nghe cái kẻ hùng hổ dọa người, ỷ thế hiếp người, trong mắt không có người này."

Valhein nửa đùa nói: "Nhưng đã thấy bộ dạng của hắn sau khi mở ra hai huyết mạch đại quân chưa?"

"Gặp rồi." Trong mắt Eculid giống như có núi lửa bùng nổ, ngọn lửa ngập trời.

Valhein hỏi:

"Cụ thể như thế nào? Chắc oách lắm?"

"Đâu chỉ là oách, trông như Thần Linh giáng trần, lúc ấy thôi bỏ, không nói với ngươi, sợ bị đả kích. Năm đó ta thấy tận mắt hắn mở ra hai huyết mạch đại quân thì xuống tinh thần suốt nửa tháng. Cùng là học viện Tứ Kiệt, tại sao hắn ưu tú đến thế? Cho dù như vậy, cũng không thể cả ngày hùng hổ dọa người, ỷ thế hiếp người, trong mắt không có người "

"Ngừng đi, ta biết nỗi lòng của ngươi khổ, hay là như vậy đi, dạy ra một học sinh vượt qua hắn được chứ? Ta biết tuy rằng ngươi giả nghèo, nhưng chắc chắn có thứ tốt nào đó, đưa cho ta nhé? Ta giúp ngươi vượt qua Aristoteles. Tưởng tượng đi, học sinh vượt qua Aristoteles thì chẳng khác nào chính ngươi vượt mặt Aristoteles?" Valhein nói.

"Ha ha, tạm biệt." Eculid xoay người rời đi.

"Đồ keo kiệt." Eculid cười tủm tỉm nói:

'Chờ ta khi nào nhớ tới hai việc đã quên thì sẽ tặng báu vật cho ngươi."

"Vậy là đời này ta không có hy vọng!" Valhein lớn tiếng nói.

"Cho nên, trước tiên giúp ta tìm kiếm ký ức đi! Tìm được ký ức, ta sẽ cho ngươi một vị diện thần lực lớn!" Eculid cười gian, bước đi.

Valhein ngây người tại chỗ.

Valhein hỏi:

"Các ngươi nói xem, là hắn nắm giữ dấu hiệu vị diện của một vị diện thân lực lớn, hay chính hắn là chúa tể vị diện của vị diện thần lực lớn?"

Castor ngẫm nghĩ nói:

"Vế thứ hai khả năng thấp hơn. Theo ta được biết, toàn bộ Hy Lạp có tổng cộng không hơn bốn người nắm giữ vị diện thần lực lớn. Ước chừng hắn có dấu hiệu của vị diện thần lực lớn nào đó, biết bí mật của vị diện đó. Nhưng dù vậy cũng tương đương với giấu báu vật. Một vị diện thần lực lớn sản xuất hằng năm tương đương thu nhập một năm của gia tộc Anh Hùng đứng đầu. Nếu vị diện thần lực lớn có sản vật phong phú, thậm chí bằng với gia tộc Bán Thần."

"Thật sự quý trọng như vậy?" Valhein thầm tính toán giá trị của vị diện thần lực lớn.

Castor nói:

"Diện tích của một tòa vị diện thần lực lớn cơ bản tương đương với toàn bộ Hy Lạp. Biết quan trọng nhất là cái gì không? Vị diện thân lực lớn gần như mở ra thời gian dài, dù chỉ có được dấu hiệu vị diện của thế giới kia cũng có thể tùy thời đi vào, thu lợi vượt xa tưởng tượng.

Valhein suy tư thật lâu, nói:

"Gia tộc Bán Thần của các ngươi có phương pháp khôi phục ký ức không? Nếu ta được vị diện thần lực lớn kia thì sẽ liên hợp khai thác với gia tộc các ngươi."

Castor nói:

"Thôi đi, chúng ta không có cách trợ giúp Eculid lãng quên nhớ lại ký ức. Trưởng tư tế của điện thần nói ngay cả đại hiến tế đều không làm được. Trừ phi Eculid trở thành Thần Linh mới có thể tìm về ký ức, hoặc là có Thần Linh hạ phàm trợ giúp hắn."

Valhein vừa đi về vừa suy nghĩ:

"À¡, để ta tìm cách khác, dù sao là một vị diện thần lực lớn."

Valhein vê phòng, như cũ, hắn gọi ra Địa Ngạo Thiên, Vương Đại Chùy, tiếp đó sử dụng thân chú phong tỏa. Đi vào không gian phế tích.

Trước đó vì có Castor ở bên ngoài thúc giục, Valhein hiến tế di hài Phong Hậu xong liền rời đi, không xem kỹ kết quả hiến tế.

Phong Hậu vốn có khả năng rất lớn khiến bản thân hắn đạt được huyết mạch tướng quân nguyên tố phong, nhưng hắn có rồi, nên chờ rảnh mới nhìn, không chừng sẽ được thu hoạch bất ngờ.

Valhein nhắm mắt lại, tiếp đó chậm rãi mở, nhìn hướng bàn tế.

"Ài, tạm được."

Trên bàn tế là gia cố ma pháp (Bạch Ngân).

"Đáng tiếc không phải lực lượng huyết mạch nhưng gia cố ma pháp cũng không tệ, để nghĩ xem cố hóa cái gì."

Chương 740: Thân quyền: Quốc gia

Chương 740: Thân quyền: Quốc gia

Ma pháp phòng hộ hệ địa cấp Bạch Ngân, chỉ có một áo khoác ngoài bằng cát, vấn đề là nếu sử dụng thứ này thì xung quanh đều là cát bụi.

"Nếu cố hóa, vậy khi ta ăn cơm sẽ đầy cát, lỡ lúc kết hôn với Paloma thì rất bất tiện. Thật ra cũng chưa chắc cứ muốn kết hôn, loại bỏ."

"Áo choàng lửa cũng vậy, không thể chọn. Làn gió đổi hướng cũng không được, chưa kịp ăn cơm thì đồ ăn đã bay mất. Mông lung mờ nhạt càng không được, kẻ địch không thấy rõ ta, phe bạn cũng không thấy rõ ta. Thuật phân ảnh không thể, đáng tiếc, nếu không vĩnh viễn có thêm một ta thì rất ngầu."

"Lưỡi dao sắc bén lơ lửng cũng không thể cố hóa, tiếc thật, nếu không thì tương đương thêm một vũ khí bay tự động hộ chủ."

"Chỉ có áo giáp sương hàn và da gỗ để chọn."

"Áo giáp sương hàn khá đơn giản, đồng nghĩa thêm một lớp áo giáp, giống như áo giáp nham thạch vậy. Da gỗ hơi đặc biệt, có thể trên diện rộng tăng cường tính dẻo của làn da và cơ bắp, phối hợp thiên phú của ta có thể giảm mạnh hoãn lực xung kích. Dù sao cho dù ta có áo giáp hộ thân, sức mạnh của chiến sĩ cường đại vẫn tổn thương được thân thể của ta, da gỗ có thể giảm bớt sức mạnh kia nhiều. Hơn nữa gia cố ma pháp sẽ tăng lên theo ma pháp tiến bộ, bây giờ sử dụng, chờ khi nắm giữ ma pháp hệ mộc tiến hóa, ma

pháp này sẽ tự động biến mạnh."

Valhein suy nghĩ một hồi, để lại sức mạnh gia cố ma pháp, chờ về sau học tập da gỗ thì sẽ cố hóa cho bản thân.

Valhein cúi đầu, nhìn quyền trượng Thế Giới.

Màu hoàng kim lóe sáng, chữ cổ xưa, tỏa ra hơi thở kỳ lạ.

Valhein hít sâu một hơi, hai tay nắm quyền trượng Thế Giới.

"Huyết mạch đại quân! Huyết mạch đại quân! Huyết mạch đại quân!"

"Ta muốn tìm cơ hội lên mặt lại với Aristotelesl"

"Ông bạn già bàn tế, giúp đỡ đi! Huyết mạch đại quân! Huyết mạch đại quân! Huyết mạch đại quân!"

Valhein lẩm bẩm mặc niệm thật lâu, mở mắt ra, chậm rãi đặt quyền trượng Thế Giới tượng trưng cho Ba Tư dựng nước lên bàn tế.

Bàn tế nhẹ nhàng run lên.

Valhein hai mắt tỏa sáng.

Vòng thứ nhất, sáng lên rồi tắt. Vòng thứ hai, sáng lên rồi tắt.

Vòng thứ ba, sáng lên rồi tắt.

Vòng thứ sáu sáng lên.

Tim Valhein đập nhanh, quả nhiên là vật tế của vòng sáu, thành công!

Vòng thứ sáu tắt.

Vòng thứ bảy sáng lên!

Mắt của Valhein trợn to như chuông đồng, cố gắng không cười điên cuồng.

Vượt xa tưởng tượng!

Vòng thứ nhất rất có thể giá trị một ức vàng đại bàng!

Xác của một con ma thú Bán Thần cũng chỉ là giá trị một nghìn vạn.

Một ức vàng đại bàng, tương đương với di hài của Hạ Chân Thần.

Quyền trượng này dữ dội đến thế sao?

Khi bàn tế bắt đầu phun ánh sáng lên trời thì Valhein lại lần nữa nhắm mắt lại, giống như mỗi một người mê tín, lẩm bẩm:

"Huyết mạch đại quân! Huyết mạch đại quân! Huyết mạch đại quân!"

"Bàn tế huynh, có thể vượt qua Aristoteles được hay không đều nhờ vào ngươi!"

Valhein nói xong, bỗng nhiên mở mắt ra nhìn đằng trước.

Giống như mọi lần, trên bàn tế phun ra cột sáng hình nón.

Khác nhau là cột sáng lần này đặc biệt to lớn, cao cỡ mười mét.

Một ngai vua to lớn lơ lửng trong ánh sáng.

Đó là một ngai vua Hoàng Kim chói mù mắt, siêu thô tục.

Vật siêu tục sặc sỡ sắc vàng, đúc bằng Hoàng Kim.

Hai bên lưng ghế là hai con rồng vàng, đuôi gắn liên với hai

bên nhọn của lưng ghế, thân thể rồng to vươn ra hai bên, giương cánh, mình rồng tựa như bình phong của ngai vàng.

Lưng ghế là một bộ phù điêu sặc sỡ màu vàng, chỗ cao nhất có một người mơ hồ không rõ đứng trên núi giơ cao quyền trượng Thế Giới.

Chân núi có rồng to, Người Khổng Lồ, thần quái, ma thú, Người Lùn, người cây, tinh linh, loài người, vô số chủng tộc quỳ dưới đất, động tác của mỗi người sống động như thật, khiến người cảm giác tùy thời sẽ cử động.

Hai bên tay vịn ghế hoàng kim là hai con trăn màu vàng sậm, mở mồm máu to, ngoại hình cực kỳ giống Thần Linh Ba Tư Nộ Xà Tiamat, hai tay đặt lên đó biểu thị bá khí. Trên đệm ngồi là bản đồ trần gian, Bắc Âu, Hy Lạp, Ai Cập và Ba Tư, đường nét bốn nước rõ ràng, biển Aegean là trung tâm của thế giới.

Vật chống dưới ngai không phải chân ghế bình thường mà là các Người Khổng Lồ. Những Người Khổng Lồ có một gối quỳ dưới đất hai cánh tay giơ cao, có dùng lưng cõng, có Người Khổng Lồ hai đầu gối quỳ dưới đất một tay đưa lên, các loại hình tượng cái gì cần có đều có.

Ngai vàng rực rỡ sắc vàng, cảm giác khá thô tục nhưng nhìn sướng mắt.

"Thần quyền: Quốc gia."

Valhein thu được một thông tin đánh sâu vào linh hồn.

Thần quyền? Hiến tế có thể được đến thần quyền?

Đây không phải là sức mạnh của thần sao? Hiện tại có thể dùng sao?

Valhein lập tức nhớ lại giải thích mơ hồ về thân quyên trong

sách ghi lại, quyền hành của thần gọi tắt thần quyền, là một trong những lực lượng cường đại nhất của Thần Linh.

Thí dụ như chiến tranh thần quyền và chiến đấu thần quyền, Athena và Ares đều có, hai người dựa vào chiến tranh thân quyền hoặc chiến đấu thần quyền, có thể sử dụng sức mạnh cường đại to lớn, hơn nữa tín đồ của bọn họ tham dự chiến tranh hoặc chiến đấu thì sức mạnh của họ sẽ tăng cường.

Thần quyên là một trong những sức mạnh chính của Thần Linh.

Nhiều Thần Linh vì tăng mạnh lực lượng thần quyền của mình mà bất chấp tất cả.

Thậm chí có ma pháp sư hoài nghi, Thần Linh chỉ là nô lệ của thân quyền, bọn họ bị buộc không ngừng làm việc để tăng mạnh thần quyền.

"Ta có đọc sách vê Thần Linh, giải thích và suy đoán nhiều về thân quyên, có đủ loại, nhưng chưa từng nghe có quốc gia thần quyền. Là bàn tế tạo ra hay hoàn toàn đến từ lực lượng của quyền trượng Thế Giới? Thần quyên này có ý vị như thế nào với ta?"

Chương 741: Thần quyên: Quốc gia (2)

Chương 741: Thần quyên: Quốc gia (2)

Valhein không mù quáng vui vẻ, không trực tiếp nhận sức mạnh này, mà là không ngừng phân tích.

Cuối cùng, hắn loáng thoáng hiểu được một điều, nhưng khó mà nói rõ được, dường như có lớp pha lê mơ hồ ngăn cách mình với thế giới.

"Nếu đã là vốn nên nhận lấy thì phải gánh vác trách nhiệm."

Valhein nói xong vươn tay chỉ một cái, ngai thần quốc gia to lớn hóa thành ánh sáng vàng chui vào người của hắn.

Valhein lập tức rút ra khỏi không gian phế tích, đi vào trạng thái minh tưởng.

Chớp mắt sau, làn da của hắn đỏ rực.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy kinh ngạc nhìn Valhein, chợt thấy da của Valhein chậm rãi phồng lên, trở nên càng thêm trong suốt.

Mà mạch máu bắt đầu trở nên thô to hơn, máu như thác đổ phát ra tiếng ầm ầm. Nhìn kỹ thì thứ chảy trong mạch máu không phải máu mà là dung nham.

Trong dung nham lẫn chút vàng nhạt.

Vương Đại Chùy ngơ ngác nhìn Valhein, biểu cảm phức tạp:

"Loại lực lượng này, quả nhiên "

“Bô lô ba la.' Địa Ngạo Thiên cũng nghệch mặt ra, liên tục gãi người.

Trên thân thể của Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên cũng bắt đầu biến hóa.

Phong Hậu vốn bám trên vành tai của Valhein đột nhiên bay ra, chuyển thành hình dạng tinh linh nhỏ, tỏa ánh sáng đỏ nhạt, ôm cổ hắn, người chậm rãi vặn vẹo, miệng phát ra tiếng rên nhỏ như nhạc khúc đêm.

Thế giới tinh thần trong minh tưởng, dưới vách ngăn hai giới.

Không gian tối đen, một luồng sáng Thần giới kỳ lạ bao phủ Valhein.

Ánh sáng thần xa nhất.

Trong ánh sáng Thần giới, Valhein nhắm chặt hai mắt, điên cuồng hấp thu lực lượng của ánh sáng Thần giới.

Ánh sáng Thần giới bỗng sáng rực, sau đó các màu ánh sáng nhấp nháy.

Nếu Valhein lúc này mở mắt ra, nhất định sẽ tưởng mình đến quán bar, không, nên nói là thính phòng ca múa vô cùng cổ xưa.

Múa may quay cuồng. Cuối cùng, tất cả ánh sáng thần hòa thành một, hóa thành ánh sáng hỗn độn, như trắng như đen, như trong như đục, như nước như khói, ánh sáng mông lung.

Ở trong ánh sáng thần mông lung đó khiến hiệu quả minh tưởng của Valhein nâng cao nhiều.

Không biết qua bao lâu, Valhein mở mắt ra, đi vào tháp ma pháp.

Vô luận là thiên phú tỉnh linh luôn ngủ say, hay nhóc mập suốt ngày chạy lung tung, hoặc là thú một sừng Địa Ngục luôn thích liếm mặt Valhein, giờ phút này đều sững sờ nhìn bên trên vương miện huyết mạch.

Ngai thần quốc gia lơ lửng trên cao, tỏa ra hơi thở như quân như thần, nhìn xuống thiên hạ, hiệu lệnh chúng sinh.

Lần này, Valhein cảm giác ngai thần quốc gia không thô tục, dù hoàn toàn bằng hoàng kim cũng hoàn mỹ dung hợp bá khí và nghệ thuật, cân bằng thế tục và siêu phàm.

Mình rồng là cánh, Người Khổng Lồ chống lưng, tay vuốt Nộ Xà, mông ngồi trên thiên hạ.

Valhein dường như nhìn thấy một chuỗi cơn sốt vụt qua đáy mắt đám thiên phú tinh linh, người hâu ma pháp và hóa thân ma pháp.

6661

Hoàng cung Ba Tư.

Isina xụ mặt.

Từ khi tin Mardonius thua trận truyền đến, nguyên hoàng cung lòng người hoảng sợ, nếu không phải vì an ủi chị của mình, tức là vợ của Mardonius thì nàng dù chết cũng sẽ không tới nơi này.

Ai biết cha của mình, Darius khi nào thì nổi giận.

Nhưng làm Isina bực tức nhất là đã hứa mang vê di hài Phong Hậu cũng mất!

"Người Hy Lạp chết tiệt! Tại sao mỗi lần gặp phải người Hy Lạp thì ta luôn xui xẻo? Không có vua của thần lùn lửa, không có đá Thần Tích, bây giờ không có luôn di hài Phong Hậu! Urak nắm

giữ ma pháp hệ hỏa tiến hóa không lẽ là Valhein2 Không thể nào, hắn không thể nắm giữ hai loại ma pháp tiến hóa nhanh như vậy được, thiên tài như Aristoteles đều không làm được.'

Isina tháo khăn che mặt xuống, đi qua đi lại trong cung điện, thân thể yểu điệu lắc lư, trang sức bằng đá ngọc phát ra tiếng êm tai dễ nghe.

Nhưng mặt mày Isina đầy bực tức.

"Người Hy Lạp chết tiệt, chẳng những phá hỏng kế hoạch của Đại đế, thậm chí cũng phá hủy kế hoạch của ta! Di hài Phong Hậu của ta! Ta ở trong biên cảnh Ba Tư mất thời gian lâu như vậy vẫn không tìm được, lẽ nào ước mơ triệu hoán sư Thần Tích của ta thật sự tan biến, chỉ có thể làm triệu hoán sư Kỳ Tích sao? Ta không cam lòng!"

"Càng xui xẻo là, lần này viễn chinh thất bại, nghĩa là lần sau chủ đạo viễn chinh sẽ là tên điên GilgameshI Phân bạo quân của hắn không cần biết giao hẹn giữa hai nước, nếu chọc giận hắn thì có lẽ sẽ trực tiếp ra tay hủy thành. Đến lúc đó dẫn phát Bán Thần Hy Lạp ra tay thì toàn bộ đại quân Ba Tư xong rồi. Lần này ít nhất còn có thể chuộc người, lần sau chỉ có thể chuộc lại xác chết!"

"Đáng chết, thật sự đáng chết! Tại sao từ khi quen Valhein thì ta ngày càng xui xẻo? Hưm, nhưng bộ dụng cụ ăn kiểu mới bán rất tốt, cho ta kiếm được nhiều vàng đại bàng, tổng thể thì Valhein mang đến vàng đại bàng vượt rất xa thu lợi của ta. Từ khía cạnh ích lợi, hắn là đồng bọn hợp tác tốt, nhưng theo tình cảm thì ta thật sự rất muốn bóp chết hắn!"

Ngay lúc này, hộ vệ trung niên râu xôm của nàng vội vã đi vào, mặt mày hớn hở.

“Điện hạ, có tin tức! Có tin tức!”

"Tin gì?" Isina cố nén ngữ khí hơi không kiên nhẫn.

"Có tin tức của nhánh cây Thế Giới!"

"Thật không?" Isina hưng phấn thét chói tai, gân như lạc giọng.

“Thật sựt"

Chương 742: Sức mạnh của ngai thần

Chương 742: Sức mạnh của ngai thần

Hy Lạp, cứ điểm Marathon.

Valhein nhìn chằm chằm ngai thần quốc gia dát vàng khảm ngọc lơ lửng trong tháp ma pháp.

Trước kia nhìn thấy vương miện huyết mạch liền có thể câu thông, đạt được tin tức, nhưng hiện tại, ngai thần quốc gia không cung cấp thông tin hữu dụng gì.

"Chẳng lẽ "

Valhein suy nghĩ một hồi, nhẹ nhàng lên, thể tinh thần bay lên giữa không trung, ngồi trên ngai thân quốc gia to lớn.

Ngai thần tỏa sáng, ánh sáng chói lòa.

Ánh sáng vàng nóng rực như ánh sáng mặt trời giữa trưa, tháp ma pháp vốn hơi âm u nháy mắt sáng như ban ngày.

Tất cả sinh linh trong tháp ma pháp đều một gối chạm đất, nửa quỳ bên dưới, không dám nhìn thẳng Valhein.

Valhein dựa lưng vào ngai thân quốc gia, cảm thụ hơi thở kỳ lạ cuồn cuộn trong ngai thân, nhưng dường như bị lực lượng nào đó phong ấn, không cách nào chân chính phát huy lực lượng.

Trong đầu Valhein hiện ra một ít tin tức.

Không có thần uy, không nắm giữ sức mạnh thuộc về Thần Linh thì không thể hoàn toàn khống chế ngai thần.

Nhưng bởi vì ngai thần quốc gia quá mạnh, vẫn có thể cho một loại lực lượng, đó là khiến tất cả sức mạnh loại lĩnh vực mở rộng diện tích gấp đôi.

"Không tệ.'

Valhein mỉm cười.

Hỏa Diễm Chi Đăng trong huyết mạch nguyên tố hỏa tướng quân, Thủ Hộ Chi Thổ huyết mạch nguyên tố đại tướng quân đều là sức mạnh loại lĩnh vực.

Chờ sau khi thăng cấp Thánh Vực, ma pháp sư cũng có thể sử dụng sức mạnh lĩnh vực.

Khuyết điểm duy nhất của sức mạnh loại lĩnh vực là trung tâm vĩnh viễn là bản thân, hơn nữa phạm vi hơi nhỏ.

Đối với chiến sĩ, sức mạnh loại lĩnh vực quả thực là thân khí, đa số vượt qua phạm vi công kích của kỹ năng chiến đấu của họ.

Lĩnh vực của ma pháp sư rất lớn, bán kính vượt xa chiến sĩ, nhưng ngắn hơn cự ly thi pháp của ma pháp bình thường.

Bởi vậy sức mạnh lĩnh vực trong tay ma pháp sư dùng cho phòng hộ.

Hỏa Diễm Chi Đăng của Valhein chỉ có thể phủ lên bán kính 15m, nhưng cự ly thi pháp của ma pháp bình thường rộng tới 60m, cấp bậc càng cao thì chênh lệch giữa hai bên càng lớn.

Bây giờ dưới tác dụng của thần quyền quốc gia, lĩnh vực ma pháp trực tiếp khuếch trương đến bán kính 30 mét, tiến bộ vượt qua tưởng tượng.

Điều này nghĩa là, một khi thả ra Hỏa Diễm Chi Đăng và Thủ Hộ Chi Thổ, mọi người trong bán kính 30 mét chẳng những bị hai loại ma pháp này công kích, hơn nữa liên tục không ngừng bị thiên phú hệ địa, hệ hỏa công kích.

Là khắc tinh thật sự của chiến sĩ.

Sau đó Valhein lại được thông tin của ngai thần quốc gia, tùy theo cấp bậc của hắn thăng cao, lực lượng tăng cường, ngai thần quốc gia sẽ lục tục giao cho sức mạnh càng mạnh.

Valhein gật đầu, đây dù sao là sức mạnh chỉ mình Thần Linh có, dù lộ ra chút xíu cũng đủ cho hắn được lợi lớn.

"Nhưng ta còn muốn sức mạnh huyết mạch đại quân."

Ngồi trên ngai thần quốc gia, Valhein nhìn chung quanh tháp ma pháp, nhìn xem có biến đổi gì lớn không.

"Hưm?""

Valhein đột nhiên vươn tay ngoắc, một thiên phú tinh linh hoàn toàn mới từ xa bay đến.

Đó là một tinh linh lớn hơn tất cả thiên phú tinh linh khác một vòng, to cỡ bàn tay, sau lưng có có mười đôi cánh ánh sáng, thân thể tổ hợp từ ánh sáng vàng nhạt, khác hẳn thiên phú tinh linh mộc mạc bình phàm khác.

Thiên phú tỉnh linh này không xuất hiện trong bàn tế, điều này nghĩa là sau khi Valhein sở hữu thần quyên quốc gia thì tăng thêm thiên phú riêng.

Valhein nhìn chăm chú thiên phú tinh linh màu vàng này, lập tức biết sức mạnh của nó.

Thiên phú cấp thần: Miễn dịch uy của Hạ Vị Thần.

Miễn dịch một phần sức mạnh thần uy thuần túy, có thể suy yếu bất cứ công kích nào kèm thần uy.

"Thứ tốt!" Valhein không kiềm được khen ngợi.

Nếu không tính thần uy thì Bán Thần chỉ mạnh hơn Anh Hùng về 'lượng, không như cấp bậc khác có khác biệt về bản chất. Nhưng thêm vào thân uy thì nâng cao về chất.

Vua Anh Hùng trong lịch sử có thể giết Bán Thần là vì huyết mạch Thần Linh của họ quá đậm, chứ không phải Bán Thần có thể sử dụng thần uy.

Nếu không tính thiên phú đặc biệt, không sử dụng ma pháp khí, ma pháp hoặc trang bị thần lực đặc biệt, dù cho Truyền Kỳ gặp phải Bán Thần cũng không cách nào đối kháng thân uy.

Hơn nữa, rất nhiều người trong gia tộc Bán Thần dù họ không phải là Bán Thần cũng có sức mạnh của thần uy.

Điều này nghĩa là, bắt đầu từ bây giờ, uy hiếp từ huyết mạch Bán Thân sẽ giảm thấp nhiều.

Valhein dời mắt khỏi thiên phú tinh linh cấp thần thứ nhất, nhìn hướng cây Ma Lực.

Cây Ma Lực thô hơn gấp mấy lần.

Rễ cây bốn nguyên tố đều thô một vòng.

Điều này nghĩa là, tổng sản lượng ma lực cơ bản tăng gấp đôi! Mà giếng Ma Lực là tăng thêm 10%, tổng sản lượng ma lực cơ bản, tức là tổng sản lượng ma lực của Valhein tăng gấp bốn lần lúc trước.

"Không hổ là sức mạnh của Thần Linh, dù cho đa số lực lượng đều bị bàn tế phong ấn, còn sót chút xíu có thể khiến ma lực của ta

tăng thêm nhiều như vậy. Hơn nữa, rễ Ma Lực dường như tăng thêm mấy lần "

Valhein đếm sơ rễ Ma Lực nhỏ trên rễ cây, hắn ngây người.

Tăng hơn một nghìn sợi!

Trước kia rõ ràng chỉ có hơn một trăm sợi.

"Tăng thêm hơi quá nhiều rồi, gân như tăng gấp tám lần. Tốc độ trưởng thành của cây Ma Lực từ 1%, trực tiếp tăng vọt đến 10% tối thiểu, tăng thêm quá nhiều. Tuy rằng không sánh bằng Aristoteles có hơn ba mươi vạn "

Valhein rơi vào trầm tư, tiếp đó lại nhìn tháp ma pháp của mình, phát hiện toàn bộ tháp ma pháp cũng xuất hiện biến hóa, chẳng qua rất nhỏ, có lẽ sẽ bị ngai thần quốc gia từ từ thay đổi.

"Dù sao là tượng trưng quyền lực của một vị vua mở nước, dù gì là sức mạnh từ một quốc gia dựng dục, tạm được."

Valhein rời đi tháp ma pháp.

Chương 743: Sức mạnh của ngai thần (2)

Chương 743: Sức mạnh của ngai thần (2)

Phong Hậu lười biếng nằm trên vai Valhein, thấy hắn mở mắt ra thì biến thành làn gió, hình thành ấn ký màu xanh bám trên vành tai trái của hắn.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy giật nảy mình, vội vàng nửa quỳ, không dám ngẩng đầu.

Valhein hỏi:

"Các ngươi có thay đổi gì?"

Vương Đại Chùy cung kính nói:

"Bẩm bệ hạ, chúng ta cảm thụ được sức mạnh to lớn thượng đỉnh của ngài."

"Bớt vuốt mông ngựa." Valhein nói.

Vương Đại Chùy nói tiếp:

"Sức mạnh của ta tăng mạnh giống như là gông xiềng bị phá vỡ."

Valhein hỏi:

"Nói cụ thể hơn đi."

"Khó nói, hơn nữa dường như có một cửa lớn vô hình mở ra trước mặt của ta."

"Ngươi lậm sách triết học quá rồi, thôi dẹp."

Valhein mở sách ma pháp ra xem, đã là rạng sáng, không ngờ hấp thu sức mạnh nguyên đêm.

Đuổi Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy đi, Valhein ra khỏi phòng.

Vừa đi ra chợt nghe Castor, Commodus giống như hai kẻ hèn nhát cùng chiến sĩ Sparta khác xì xầm nói chuyện.

"Các ngươi nói xem, nếu Valhein đưa tới Gilgamesh, thậm chí Darius thì sao? Darius ngự giá thân chinh không phải trò đùa."

"Ai biết tên đó nghĩ gì, ta thật sự hối hận không xử hắn lúc trên sân giác đấu."

"Hối hận vô dụng, bởi vì ngươi vốn không làm thịt hắn nổi."

"Ui chà, tám chuyện gì vậy? Đang khen ta hả?" Valhein mắt lạnh nhìn quét Commodus và Castor.

Hai người lập tức cười tủm tỉm đứng lên, nụ cười trên mặt cực kỳ giả trân.

"Ăn cơm trước, ăn xong cùng ta đi đại doanh Ba Tư một chuyến, à, sửa lại là trại tù binh rồi. Valhein nói. "Ngươi muốn làm cái gì?"

Tất cả mọi người cảnh giác nhìn Valhein.

Lúc này mà người lập công đầu đi gặp tù binh Ba Tư, không sợ bọn họ tạo phản sao?

Castor nói:

"Tốt, ngươi đi đi."

Commodus khoanh tay trước ngực, nghiêm túc nói:

"Chúng ta đứng ở trên tường thành giúp ngươi kinh sợ người Ba Tư!"

"Đừng giốn nữa, mọi người quan hệ tốt như vậy, thân như anh em ruột, sao ta có thể cắt xén quân công và huân chương của các ngươi được?"

Các chiến sĩ Sparta hết chối đẩy.

Ăn cơm xong, đoàn người rời đi cứ điểm, đến đại doanh Ba Tư.

Nhìn ma pháp sư quen mặt kia, đại doanh Ba Tư náo động.

"Không thể khiến hắn coi khinh chúng taI"

"Nghe nói hắn còn là người có công lớn làm nổ soái hạm!"

"Xem ra là muốn vũ nhục chúng ta, đi, không thể lại bị hắn khi nhục!"

Đám chiến sĩ Hoàng Kim, ma pháp sư Hoàng Kim mặc áo đơn đau buồn giận dữ tụ tập.

Đám đông quý tộc, chiến sĩ, ma pháp sư, binh sĩ Ba Tư, phi xà, thậm chí một số Người Khổng Lồ kéo ra, đến trước cửa đại doanh Ba Tư đã không có tường thành.

Vua Người Khổng Lồ cố gắng núp sau cùng đội ngũ, tiếc rằng dù hắn nằm đã cao hơn người ta đứng, đành kéo hai con phi xà che ở trước mặt, xuyên qua khe hở trộm đánh giá Valhein.

Ánh mắt của Vua Người Khổng Lồ cực kỳ phức tạp, có nghi hoặc, có mê mang, có tức giận, có cảm thấy thẹn, có không cam lòng, còn có kính sợ, hoảng sợ, thậm chí hơi nịnh.

"Loại hơi thở này Quả nhiên!"

Chờ Valhein đến gần, Vua Người Khổng Lồ bỗng tái mặt, ném hai con phi xà ra, xoay người bỏ chạy. Người Khổng Lồ khác cũng vội vàng chạy trốn, đạp phá mảng lớn lều và nhà cửa.

Đoàn người hùng hồ không biết phát sinh cái gì, ngay cả Người Khổng Lồ đều chạy mất dép thì mình ở lại làm gì?

Chạy!

Đặc biệt là đám ma pháp sư không có ma pháp khí thì không chút cảm giác an toàn quên luôn thi pháp, co giò chạy theo chiến sĩ Hoàng Kim. Chớp mắt tựa như gió thu quét lá rụng, chỉ có mười mấy người Ba Tư đứng ở cửa lớn.

Mardonius giống như con rối thiếu dâu chậm rãi xoay người, nhìn phía sau trống rỗng và hậu phương rối ren.

Còn lại mười mấy người Ba Tư trên mặt tràn ngập đau buồn giận dữ.

Bọn họ giống như mấy chiếc lá khô cuối cùng treo trên cây vào đầu mùa đông.

Đế quốc Ba Tư chưa từng khuất nhục như vậy!

Bị ma pháp sư Bạch Ngân dọa đến mức này!

Urak, Ba Tư và ngươi không đội trời chung!

Binh sĩ và tướng lĩnh Ba Tư ở ngoài trại tù binh Ba Tư bất đắc dĩ nhìn Valhein, hiện tại sợ người Ba Tư tạo phản, người lập công đầu chạy tới phá làm gì? Không sợ xảy ra chuyện sao?

Valhein giơ tên dao găm Thanh Đồng, binh tướng Hy Lạp lười nhìn hắn, trực tiếp nghiêng người cho đi.

Valhein đi vào cửa lớn.

Người Ba Tư lấy Mardonius dẫn đầu nhìn Valhein, vẻ mặt đau buồn giận dữ.

"Các ngươi mặc đồ mỏng nhỉ?" Valhein vừa quan sát mọi người vừa bước tới.

Quý tộc Ba Tư thường mặc trang phục hoa lệ, toàn thân đeo vàng đeo bạc, đá quý đủ thứ, giờ thì mộc mạc giống như là đi chặng đường 300m liên tục gặp mười ba đợt cướp bóc.

Mardonius trầm giọng nói:

"Urak, ngươi nên biết ngươi chỉ là một ma pháp sư Bạch Ngân nho nhỏ, nói quá nhiều, làm quá mức không tốt cho ngươi."

Valhein hỏi:

"Địa vị của ngươi cao, chạy tới Hy Lạp mãi là muốn hốt chỗ tốt gì?"

Mardonius vẫn bình tĩnh, không lộ vẻ tức giận ra ngoài:

"Người có thân phận như ngươi đã định sẵn dựa vào vận may giành chiến thắng, đắc ý vênh váo. Nhưng ta khuyên ngươi đừng xem cao mình quá, coi chừng ngã té.'

Valhein bình tĩnh nói:

"Bây giờ trong đầu của ngươi đang tưởng tượng một thanh niên ma pháp sư gặp vận may từ trên trời rơi xuống vênh váo tự đắc nhục nhã đối thủ? Ta rất tiếc nuối nói cho ngươi

Chương 744: Bảng giá của Valhein

Chương 744: Bảng giá của Valhein

Sắc mặt của người Ba Tư hơi dịu đi.

"Ngươi thật sự nói đúng." Valhein nói một câu làm mắt người Ba Tư rực lửa.

Mọi người nghiến răng nghiến lợi nhìn Valhein.

Castor và Commodus suýt chút cười ra tiếng.

"Nguyên nhân ta muốn nhục nhã ngươi, không phải bởi vì chúng ta chiến thắng, các ngươi đánh thua. Mà bởi vì đám ngốc các ngươi đến hiện tại đêu không rõ bản thân thua như thế nào, vẫn quy kết chiến thắng của người khác là ăn may, vẫn quy kết thất bại của mình là vì nguyên nhân bên ngoài. Cho nên, nếu các ngươi luôn nghĩ như vậy thì các ngươi sẽ luôn thua, ta mà sợ các ngươi? Ta xem thường loại người như các ngươi, bao gồm hết!"

"Ngươi rất quá đáng!"

"Ngươi đang buộc chúng ta buông bỏ hòa bình sao?”

"Ngươi đang vũ nhục Ba Tư!"

Mười mấy người ôm sòm cãi vã.

Mardonius thì bình tính còn hơn lúc trước, chân mày nhíu chặt.

Phương xa, số ít người còn mặc quần áo hoa lệ thì nhìn Valhein, ra chiêu đăm chiêu.

Valhein lười để ý những người Ba Tư tức giận, nhẫn lóe tia sáng, quyền trượng Thế Giới xuất hiện ở trong tay.

Tiếng mắng ngừng bặt.

Trên mặt của mỗi người Ba Tư đều hiện ra vẻ phức tạp.

Valhein cất quyên trượng Thế Giới vào.

Valhein mỉm cười nói:

"Chiến lợi phẩm này là của ta."

Mặt Mardonius đỏ rần, nhưng cố kiềm nén, hít sâu một hơi, chậm rãi nói: "Chứng minh ý đồ tới đây của ngươi đi."

Khóe môi Valhein cong lên, hỏi:

"Bây giờ ngươi không nói ta đến nhục nhã ngươi nữa?"

Mardonius trâm giọng nói:

"Xin lỗi, ta xin lỗi ngươi vì trước đó phán đoán sai. Ta cho rằng một ma pháp sư có thể chiến thắng Quân Đoàn Người Khổng Lồ, một ma pháp sư có ma pháp tiến hóa, một ma pháp sư trở thành người lập công đầu trong chiến dịch, một tướng quân quyết định chiến tranh sẽ không chỉ vì nhục nhã chúng ta mới đi đến nơi này."

Valhein nói:

"Rất tốt, hèn gì ngươi có thể trở thành thống soái đại quân, mà người khác chỉ có thể đứng sủa bậy. Ta mang theo thành ý mà đến, hy vọng mang theo thành ý rời đi."

Mardonius hỏi:

"Ngươi muốn khiến chúng ta chuộc lại cây quyền trượng kia?"

"Đúng vậy, quyền trượng Thế Giới."

Người Ba Tư tái mặt.

Mọi người đều biết, nhưng sao có thể trực tiếp nói ral

Đây chính là thể diện của Ba Tư!

"Ngươi nói đi."

Mardonius ưỡn ngực, yên lặng nhìn Valhein.

"Ta muốn đổi di hài người hầu Thần Tích cường đại, vị diện thần lực, ma pháp khí hoặc tài nguyên cao cấp, cho ta một tòa thành thị cũng được." Valhein nói.

"Ngươi quá cuồng vọng!"

"Chúng ta cho dù chết cũng không thể đồng ý các ngươi!"

"Ngươi không cân được một tấc lại muốn tiến một thước!"

Các tướng võ quan văn Ba Tư đứng phía sau Mardonius lên tiếng đáp trả.

"Các ngươi muốn nói là quyền trượng Thế Giới không bằng một tòa thành thị? Các ngươi đang vũ nhục Cyrus Đại đế?"

"Ngươi ˆ

Tất cả mọi người im thin thít, lúc này nói câu nào đều lọt bấy, chỉ có thể ngậm miệng.

Huống chi, mọi người trong lòng biết rõ ràng, quyền trượng Thế Giới thật sự đủ để đổi một tòa thành thị.

Có lẽ người Hy Lạp không thể hiểu được, bởi vì trong mắt bọn

họ thì một tòa thành thị là một quốc gia, nhưng đế quốc Ba Tư quá lớn, có nhiều thành thị.

Mardonius bình tĩnh nói:

"Ngươi yêu cầu quá tham lam, chỉ là một cây quyền trượng."

"Đúng rồi, chỉ là một cây quyền trượng, dù là lúc cuộc chiến của thân ở Thần giới chúng thần Hy Lạp cầm quyền trượng Thế Giới giơ ra trước mặt chúng thần Ba Tư cũng chẳng là gì. Nếu ta không nhớ nhầm thì Đại đế Cyrus được Thần Linh Ba Tư phong thần. Các ngươi đoán hắn nghĩ như thế nào? Có lẽ hắn không thể làm gì Đại đế Darius, nhưng các ngươi sẽ có hậu quả gì nhỉ, điện hạ Mardonius thân mến?"

Mardonius và đám người sau lưng hắn lộ vẻ mặt hoảng loạn.

Đế quốc có vô tận non nước, nhưng Đại đế một tay che trời.

Mardonius hỏi:

"Rốt cuộc ngươi muốn cái gì?"

"Thôi thì để ta thu nhỏ phạm vi giúp các ngươi. Một tòa vị diện thân lực cỡ trung, ước chừng có đặc tính hỏa, phong hoặc thủy hoặc là chín giọt máu của Bán Thần Hydra. Hoặc là một món Bán Thần. Hoặc là một nhánh cây Thế Giới. Hoặc là lực lượng huyết mạch đại quân. Hoặc là một tòa thành thị phía đông biển Aegean, hơn nữa bảo chứng không bao giờ xâm phạm. Chỉ cần chọn một cái."

Một chiến sĩ Hoàng Kim rống to:

"Sao ngươi không đi ăn cướp cho rồi!"

Valhein mỉm cười nói:

"Đang cướp đây.'

Mardonius nhìn Valhein bằng ánh mắt âm trầm:

"Ngươi quá lòng tham.'

Castor và Commodus nhìn Valhein, rất muốn kéo hắn về cứ điểm, thật là không sợ chết.

Ngay cả đại tướng Themistocles đều không dám mơ tới quyền trượng Thế Giới, nhưng Valhein dám, hắn cho rằng các đại tướng và quý tộc không muốn có sao?

Giết bao nhiêu người Ba Tư thì Đại đế Darius chẳng thèm để ý, thậm chí sau khi bị bắt giữ, Darius còn chiêu đãi nồng hậu rồi rộng lượng thả ra.

Nhưng lấy quyền trượng Thế Giới uy hiếp Darius là không chừa đường lui.

Valhein nhún vai, nói: "Các ngươi suy nghĩ rõ ràng, ta đợi tin của các ngươi."

Mặt Mardonius tràn đầy bất đắc dĩ nói:

"Ngươi Chúng ta cần thời gian suy xét."

"Đương nhiên, ta cho các ngươi thời gian, nhưng điều kiện tiên quyết là trước khi Gilgamesh đến. Nếu trả lời trễ, ta trực tiếp hiến tế quyền trượng Thế Giới cho Nữ Thần Athena."

Giọng điệu của Valhein bình thản, nhưng ánh mắt khóa chặt người Ba Tư.

Chương 745: Bảng giá của Valhein (2)

Chương 745: Bảng giá của Valhein (2)

Khi Valhein thốt ra cái tên Gilgamesh, số ít người Ba Tư, bao gồm Mardonius đáy mắt lóe tia sáng, dù bọn họ cố gắng che giấu.

"Ít nhất cần một năm." Mardonius nói.

Valhein gật đầu, nói: "Cố gắng nhanh chóng. Dù sao lỡ như gia tộc Bán Thần nào muốn được Thần Linh ưu ái, dùng quyền trượng Thế Giới hiến tế lớn, mua từ tay của ta thì đành nói tiếng xin lỗi."

Mardonius nói:

"Chúng ta sẽ cố gắng nhanh chóng cho ngươi câu trả lời."

"Tốt, lần này giao dịch rất vui vẻ. Hy vọng chúng ta lần sau cũng có thể đàm phán trong hòa bình." Valhein nói, bản năng vươn tay ra, khi muốn rút về thì đã muộn, động tác này thật sự quá quen thuộc.

Mardonius nhìn bàn tay Valhein vươn ra, hơi hoang mang không hiểu nó có ý nghĩa gì.

So sức cổ tay?

So sức nắm?

Lén nhét tờ giấy?

Người của Ba Tư và Hy Lạp đều nghi hoặc khó hiểu.

Valhein mỉm cười nói: "Dùng bàn tay không vốn nên cầm kiếm để nắm tay của đối phương, tỏ vẻ ta chẳng những không cầm vũ khí, trong lòng cũng không có vũ khí, đây là lễ tiết giao dịch và đàm phán tốt nhất mà ta nghĩ ra. Đương nhiên, trừ lúc ôn dịch."

“Thì ra là vậy. Mardonius cũng từ từ vươn tay ra.

Valhein siết chặt tay của Mardonius nhẹ đưa lên xuống rồi thả ra.

Mardonius đăm chiêu nhìn dấu bầm mờ trên tay.

Có phải là hắn muốn siết chặt tay ta để trút giận không? Bằng không tại sao cảm giác hơi đau?

Valhein nhìn về phía đám người Ba Tư mặc đồ hoa lệ ở gân đó, mỉm cười nói: "Các vị bậc thây, hy vọng về sau nương tay cho, ta chỉ làm việc thay người khác, bất đắc dĩ. Ma pháp sư Bạch Ngân nhỏ bé như ta rất yếu ớt. Và cả mấy cụ trong núi khiến người sợ ướt quần, ta chỉ là con tốt, mọi người hãy nên hòa bình."

Valhein mỉm cười gật đầu chào, xoay người rời đi.

Vô luận là người Ba Tư hay người Hy Lạp đều vẻ mặt câm nín, Valhein nói lời này nghe như đùa. Thấy sao đều giống như khiêu khích.

Castor theo sát sau lưng Valhein:

"Ngươi làm ơn đừng dọa chúng ta được không? Trái tim huyết mạch Bán Thần của ta không chịu nổi ngươi làm kiểu này."

Commodus bất đắc dĩ nói:

"Trái tim của Vua Giác Đấu cũng không chịu nổi. Ngươi không thấy hai vị đại tướng đều nể mặt cụ trong núi à? Ngươi nói thẳng ra không sợ bị ông ta giết sao?"

Valhein nhún vai, hoàn toàn không quan tâm.

Castor hỏi:

"Ngươi thét giá cao ngất trời, đơn giản muốn những thứ đó thôi sao?"

"Ta chỉ muốn những thứ đó." Valhein nói.

Commodus nói nhỏ:

"Nếu ta mà là ngươi thì chỉ lấy một trăm vạn."

"Nếu ta là ngươi cũng sẽ cảm thấy một trăm vạn là được." Valhein hoàn toàn không quan tâm nói.

Commodus và Castor nhìn nhau, thấy rung động trong mắt đối phương.

Cái tên này đang khoác lác hay thật sự có trí tuệ cao như vậy?

Vì sao tùy tiện nói một câu đã chứa đầy triết lý?

Mardonius nhìn bóng lưng Valhein khuất xa, thở dài, bất đắc dĩ xoay người đi trở về, đến bên cạnh Vua Người Khổng Lồ ở sau một căn nhà.

Vua Người Khổng Lồ nằm nghiêng phía sau nhà, đưa lưng về phía bên ngoài, một tay chống đầu, một tay cầm cây giáo dài xỉa thịt dính kẽ răng, thè lưỡi cuốn thịt nuốt xuống.

"Atlas."

Mardonius kêu gọi làm Vua Người Khổng Lồ giật bắn người.

"Làm ta sợ muốn chết! Sao ngươi tới đây? Vị bệ hạ kia đâu?"

Atlas vội vàng nằm sấp xuống đất, thò đầu ra khỏi nhà cẩn

thận nhìn đằng trước.

Thấy bóng lưng của Valhein thì Vua Người Khổng Lồ thở phào.

Mardonius ngồi xuống cạnh Vua Người Khổng Lồ:

"Bệ hạ? Hắn rốt cuộc là người nào?"

Trông Mardonius như một hạt cơm bên cạnh bát to.

"Không thể nói." Atlas nói. "Ta từ trước đến giờ không đắc tội ngươi, cũng luôn là người ủng hộ cung cấp tiền riêng cho Quân Đoàn Người Khổng Lồ. Ta có danh tiếng tốt trong Quân Đoàn Người Khổng Lồ, luôn thỏa mãn nhu cầu của các ngươi, chẳng lẽ ngươi không thể nói một câu sao?" Mardonius hết sức ngọt nhạt dỗ dành.

Atlas xòe tay.

Bùm!

Căn nhà bên cạnh sụp đổ, bụi bay mù mịt.

Atlas nói:

"À thì cũng chỉ là suy đoán của ta, của tất cả Người Khổng Lồ. Ước chừng hắn có huyết mạch Titan vô cùng cao quý, hoặc là huyết mạch Cổ Thần, tóm lại ta không phân biệt được. Hôm nay loại hơi thở đó càng dày đặc, nếu trước kia ta ôm hoài nghi, muốn thăm dò hắn thì sau hôm nay, ta buông bỏ đối kháng với hắn. Ta hoài nghi hắn có sức mạnh một câu giết ta."

Mardonius nói:

"Chỉ có Titan thượng vị mới có thể một câu nói quyết định sống chết của ngươi."

"Tóm lại ta không muốn lấy mạng của mình cá cược." Atlas lại

bắt đầu dùng giáo dài xỉa răng: A ”

Mardonius cố nén xung động bịt mũi, hỏi: "Rốt cuộc là huyết mạch của dòng Titan nào? Tin này rất quan trọng với đế quốc."

Atlas hỏi:

"Ngươi biết nguồn gốc tên của ta chứ?”

Mardonius đáp:

"Đương nhiên, tuy ta không tin ngươi có huyết mạch của Atlas, vị kia là Titan bầu trời nổi tiếng, huyết mạch của hắn chỉ có thể là Titan, sẽ không là Người Khổng Lồ bình thường giống như ngươi."

"Ngươi hiện tại đắc tội ta." Vua Người Khổng Lồ hừ lạnh một tiếng.

"Khụ khụ, nói sai, nói sai. Ta tin tưởng, ngài nhất định là hậu duệ của Thần Titan Atlas."

"Ta cảm thụ được hơi thở càng gần sát, đậm đặc của Atlas từ trên người hắn, ta không dám nói, tự ngươi suy nghĩ đi." Vua Người Khổng Lồ nói xong vươn tay vỗ nhẹ vai của Mardonius, đứng lên rời đi.

Mardonius nằm sấp xuống đất, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Về cứ điểm, Valhein đi thẳng tới chỗ ở của Feirste, vừa gặp mặt đã nói:

"Từ nửa năm đến một năm sau Gilgamesh sẽ đến Hy Lạp!"

Chương 746: Hoàng Hậu Người Lùn

Chương 746: Hoàng Hậu Người Lùn

Tướng quân Feirste buông sách chỉ huy trong tay xuống:

"Xảy ra chuyện gì?"

"Sự tình là như vậy, ta vì tìm ra hướng hành động sắp tới của đại quân Ba Tư nên đã chịu nhục, hy sinh nhiều quân công, đổi lấy quyền trượng Thế Giới vô dụng, tiếp đó " Valhein vẻ mặt chân thành giảng thuật sự tình.

Commodus và Castor ngay từ đầu trợn trắng đến cuối cùng suýt rớt luôn tròng trắng.

Chờ Valhein nói xong, tướng quân Feirste dở khóc dở cười.

"Ngươi rõ ràng lập công lớn, nhưng tại sao trong lòng ta có một giọng nói mách rằng trừ phần kết luận, còn lại không thể tin một chữ nào?”

Castor nói:

“Trong lòng ta cũng có giọng nói đó.'

Commodus tiếp lời:

“Ta cũng vậy.'

"Thứ khác không trọng yếu, quân công này A không, tình báo này quan trọng nhất." Valhein vẻ mặt chân thành.

Feirste gật đầu, nhìn ngoài cửa thẫn thờ thật lâu, lấy ra sách chỉ huy, phát ra một tin nhắn.

Feirste mỉm cười nói:

"Ta đã gửi tin cho đại tướng Miltiades, hết thảy do hắn quyết định, các ngươi trước hãy ngồi đây chờ. Va Urak, hai ngày sau tổ chức nghi thức trao huân chương, rồi tiếp theo ngươi định đi đâu? Nếu về Athens thì đưa giùm phong thư của ta cho vợ và con gái."

Valhein nói:

"Xin lỗi, chắc ta không mang thư giúp ngài được, sau khi kết thúc nghi thức trao huân chương ta sẽ đi thi đấu Pythian."

Feirste nói:

"Ta quên mất chuyện này, thi đấu Pythian sắp tổ chức rồi, đây là giải thi đấu toàn Hy Lạp, một trong những cuộc thi chỉ đứng sau giải đấu lớn Olympic. Ta cũng rất muốn đi, nơi này cách Delphi không xa, đáng tiếc, đại tướng Miltiades có lẽ sẽ đi, ta chỉ có thể ở lại đây."

Castor nói nhỏ: "Hắn không phải đi làm khán giả, hắn là đi dự thi, hơn nữa là vì Tổng Vua Quán Quân."

Feirste chớp chớp mắt, khó tin nhìn Valhein. "Ta đã khiến Học viện Plato giúp ta báo tất cả hạng mục, đương nhiên, ta không tham gia hạng mục âm nhạc, chỉ tham gia các hạng mục đấu thể dục."

"Ngươi" Feirste dở khóc dở cười: "Ta quả thực không biết nói sao với ngươi, ngươi đúng là quái thai trong ma pháp sư, quái vật trong Spartal Tùy ngươi, nhưng nếu ngươi mất mặt, vê sau đừng khóc."

Commodus ồm ồm nói:

"Tướng quân, ngài tốt nhất đừng nói lời như thế, ta hoài nghi, hắn ít nhất có thể mang về năm quán quân."

"Chớ nói đùa." Trong mắt tướng quân Feirste tràn ngập ánh nhìn xem đồ ngốc.

Trong giọng nói của Commodus tràn ngập bất đắc dĩ:

"Ngài đừng quên, có một số hạng mục thi đấu thể dục có thể sử dụng sức mạnh không mang tính công kích, thí dụ như có thể chủ động kích phát sức mạnh thiên phú. Valhein có huyết mạch tướng quân Khổng Lồ, ngài thấy rộng biết nhiều, nên biết điều này có ý nghĩa như thế nào."

Mắt Feirste lóe tia sáng, sực tỉnh ngộ nói: "Người Khổng Lồ biến thân!"

"Đúng.

Feirste nói:

"Vậy là có cơ may rôi! Ta nhớ hai mươi mấy năm trước từng xem một trận thi đấu, là một Học viện Plato có được huyết mạch Người Khổng Lồ đã quét ngang thi đấu vật, được hai mục quán quân đấu vật. Tiếc rằng không cho phép chiến sĩ sử dụng lực lượng huyết mạch."

Commodus nói:

"Có lẽ hắn còn có lực lượng huyết mạch khác, ví dụ như lân này lặn xuống nước."

"Huyết mạch nguyên tố thủy, vậy có thể giành hạng nhất trong hạng mục bơi lội."

Commodus nói:

"Không chỉ thế, hắn còn có huyết mạch nguyên tố phong. Ta

hoài nghi hắn thậm chí có thể lấy được quán quân bốn hạng thi chạy, trở thành Vua Chạy Đua."

"Rất có thể, nhưng dường như chưa có ma pháp sư đoạt được danh hiệu vua trong cấp bậc giải đấu lớn. Bởi vì thông thường ma pháp sư phải đến ma pháp sư Hoàng Kim mới bùng nổ thực lực, giải thi đấu Pythian hạn chế là Bạch Ngân hoặc dưới Bạch Ngân. Có lẽ, hắn thật sự sẽ sáng tạo kỳ tích!"

Feirste nhìn chăm chú Valhein giống như đang ngắm một tác phẩm nghệ thuật tuyệt đẹp.

Valhein nhún vai, nói: "Đáng tiếc, ta không học nhạc khí từ nhỏ, nếu không thì, ta thật sự có cơ hội đoạt một quán quân trong thi đấu âm nhạc. Castor khẽ thở dài:

"Ta đặc biệt hy vọng ngươi có thể trở thành Tổng Vua Quán Quân thứ hai sau Heracles. Một ma pháp sư trở thành Tổng Vua Quán Quân thì là cảnh tượng thú vị biết bao, tiếc rằng ngươi không tinh thông sáo dọc, đàn lyre hoặc mục nào trong đàn thơ, nếu không thì thật sự có cơ hội. Hiện tại còn có thời gian vài ngày, ngươi có thể khiến Học viện Plato cho ngươi chuẩn bị ngựa và xe ngựa để thi đua xe ngựa, nhưng không thể khiến ngươi trong thời gian ngắn ngủi tinh thông nhạc khí. Cũng có thể làm được, nhưng đó là gian lận."

Feirste đột nhiên nói: "Thật ra hắn còn có cơ hội, trước kia từng phát sinh, chẳng qua, cần Quán Quân Âm Nhạc khiêu khiến với hắn."

Castor mỉm cười nói:

"À, cách đó hả, nhưng khả năng rất nhỏ, các giải thi đấu lớn tổ chức mấy trăm năm, dường như chỉ có hai lần, hơn nữa đều chấm dứt trong thất bại. Quy củ này là vì bảo đảm công bằng trong thi đấu, tránh cho có người may mắn đoạt giải quán quân. Không nói

nữa, dù sao hắn không đặt mục tiêu là Tổng Vua Quán Quân, hơn nữa chỉ có một Heracles."

Commodus lộ vẻ mặt khát khao:

"Đúng rồi, chỉ có một Heracles."

Bốn người ngồi tán gẫu một lúc sau, tướng quân Feirste đột nhiên lật xem sách chỉ huy.

Trên mặt Feirste hiện ý cười, khép sách lại, nhìn về hướng Valhein.

"Đại tướng nói tình báo này đáng giá năm quân công cấp bậc tướng quân."

Valhein mỉm cười nói:

"Hơi ít, thôi thì tạm chấp nhận."

Valhein nói một câu bị Commodus và Castor lườm liếc.

"Nhưng tướng quân lại nói, hiện tại không cách nào xác định tình báo thật giả, phải chờ Gilgamesh thật sự xuất hiện, đại chiến cuối cùng kết thúc, mới có thể tính là quân công của ngươi.

Chương 747: Hoàng Hậu Người Lùn (2)

Chương 747: Hoàng Hậu Người Lùn (2)

Ha ha, cáo già.'

"Đại tướng còn nói, ngươi khi nào thì công bố thân phận?"

Valhein hỏi:

"Có gì cần chú ý à?"

"Ngươi có hai thời cơ công bố. Thứ nhất là ở nghi thức trao huân chương, nấu gạo sống thành gạo chín. Nhưng trên đường về Athens ngươi sẽ gặp nhiều khó khăn, quý tộc sẽ nghĩ tất cả biện pháp ngăn cản. Thậm chí có lẽ sẽ dùng thủ đoạn đê hèn bóp méo quân công của ngươi, tóm lại là bất chấp tất cả."

"Thời cơ thứ hai là khi nào?"

"Chờ ngươi đến dưới thành Athens mới công bố, ngươi lấy thân phận tướng quân liên quân, đeo các loại huân chương như người vô tội. Quý tộc Athens dù ăn gan ma long cũng không dám đuổi ngươi đi. Bởi trước mặt Nữ Thần trong Athens, bọn họ làm việc cần kiêng dè. Huống chi, khi đó đại tướng đã nghĩ biện pháp đúc xong pho tượng anh hùng vĩ nghiệp cho ngươi, đưa đến đền thân Delphi. Ngày pho tượng của ngươi đặt trong Delphi, trừ phi Thần Linh tự mình tuyên án ngươi, hoặc là ngươi phản bội Hy Lạp, nếu không thì quý tộc Athens phải được sự cho phép của điện Nữ Thần Trí Tuệ mới có thể phán ngươi có tội. Thậm chí dù ngươi phản bội Athens, gia nhập Sparta thì quý tộc Athens đều không

cách nào trực tiếp phán định ngươi có tội."

Valhein suy nghĩ một hồi, nói: "Ta không chỉ lựa chọn thời cơ thứ hai, còn muốn phong quang trở vê Athensl"

"Ngươi định giành một ít quán quân trong Pythian rôi mới vê?"

"Đúng!"

Mặt Feirste quái dị nói:

"Mà tại sao ta muốn nói là 'Một ít quán quân?"

"Thôi ta đi đây, hẹn gặp ở nghi thức trao huân chương." Valhein cười đứng lên, đi ra khỏi cửa, đột nhiên xoay người.

Mặt Valhein nghiêm túc nói:

"Quân công gì đó, cũng không trọng yếu, quan trọng là, chúng ta có thể giống như cuộc chiến Marathon lần này không, chuẩn bị sẵn sàng đối phó Gilgamesh. Lần sau chúng ta sẽ đối diện Gilgamesh và Xerxes hợp sức, hai vị con trai của thân, đại quân mấy trăm vạn và sức mạnh càng khủng bố hơn."

"Vậy chúng ta cần thủ vững đồng băng Marathon sao?" "Không, chiến tranh lần tới, đồng bằng Marathon sẽ không là trung tâm."

"Vậy ở đâu là trung tâm?”

"Thermopylae và eo biển Piraeus!" Valhein xoay người rời đi.

Feirste rùng mình, chiêm nghiệm lại cảnh tượng lần đầu tiên gặp mặt Valhein, hắn suy tư thật lâu, vội vàng chạy đến chỗ đại tướng Miltiades.

Về đến nơi ở, Valhein khôi phục thói quen ngày thường.

Làm bài tập, đọc sách giáo khoa, tiếp đó khắc trận đồ ma pháp

Bạch Ngân.

Buổi tối sắp đi ngủ, Valhein gọi ra Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên, hắn thói quen minh tưởng.

Vương Đại Chùy lẩm bẩm:

"Ta cứ cảm giác cửa lớn của thế giới mới đang mở ra với ta."

"Bô lô ba la." Địa Ngạo Thiên nhỏ giọng phụ họa.

Valhein không quên năng lực phát giác cơ bản nhất, dù là với mình hay người khác.

"Cửa lớn "

Óc Valhein lóe tia sáng, đi vào không gian phế tích, nhìn bức tranh sơn dầu ở mép ánh sáng trắng không gian phế tích.

Lối vào đồi núi Người Khổng Lồ.

"Thế nhưng là như vậy "

Tính thời gian thì lần sau đồi núi Người Khổng Lồ mở ra ước chừng sau nhiều ngày nữa, hiện tại tranh dầu đa số hẳn là một mảnh màu trắng đen.

Nhưng không ngờ tranh dầu khôi phục hình động sặc sỡ, hoa bay đây trời, nhánh cây chập chờn.

Valhein đi vào bên trong, minh tưởng như mọi khi, hiệu quả một lần minh tưởng ở đây hơn bên ngoài một tháng.

Minh tưởng xong, Valhein chọn lựa nhiều thảo dược và kim loại quý trọng nhất.

Valhein ngạc nhiên phát hiện, bản thân có thể cõng trọng lượng vật phẩm nhiều hơn trước gấp năm lần!

Valhein không có trực tiếp rời đi, mà là thử triệu hoán Vương Đại Chùy, Địa Ngạo Thiên, Phong Hậu và thú một sừng Địa Ngục.

Trước kia hắn thử rồi, không chút cảm giác.

Nhưng hiện tại, có thể rõ ràng cảm ứng một ít hơi thở của người hầu, chẳng qua, vẫn không cách nào triệu hoán tiến vào. Cứ theo đà này thì rất nhanh có thể gọi bọn họ vào.

"Tác dụng của người khác không lớn, Vương Đại Chùy mà vào thì trực tiếp lấy kim loại ra từ khoáng thạch, sáng tạo một tiệm thợ rèn trong này, các loại vũ khí trang bị liên tục không ngừng. Hiện tại Vương Đại Chùy đã thăng cấp Bạch Ngân, nghĩa là hắn có thể nhẹ nhàng chế tạo trang bị thần lực Thanh Đồng! Có bọn họ thì có thể lấy càng nhiều thứ từ bên trong ra, hoàn toàn phát hiện giá trị của vị diện thần lực, thu lợi trung bình hàng năm e rằng hơn năm mươi vạn vàng đại bàng, mấu chết là liên tục không ngừng, không bao giờ khô cạn."

Valhein cõng thảo dược và kim loại quý trọng ra, đặt ở không gian phế tích, hắn về phòng.

Valhein hỏi:

"Vừa rồi các ngươi có cảm ứng được gì không?"

Vương Đại Chùy trả lời:

"Ta cảm thấy bệ hạ triệu hoán chúng ta, nhưng bị sức mạnh nào đó ngăn trở."

Địa Ngạo Thiên liên tục gật đầu.

"Là ta ở trong đồi núi Người Khổng Lồ triệu hoán các ngươi. Tương lai không lâu sau, các ngươi có thể đi vào đồi núi Người Khổng Lồ." Valhein nói.

"Cảm ơn bệ hại! Nhưng ngài có thể ban cho ta một gái không, một Hoàng Hậu Người Lùn không?" Vương Đại Chùy nửa quỳ dưới đất, trong ánh mắt lấp lóe khát vọng.

Chương 748: Chịu tải

Chương 748: Chịu tải

"Ta đang thảo luận đồi núi Người Khổng Lồ mà ngươi muốn tán gái? Nghẹn lên tới óc rồi hả?" Valhein cáu kỉnh hỏi.

Vương Đại Chùy nghiêm nghị nói:

"Bệ hạ, ngài hiểu lầm, ta là người có ánh mắt lâu dài giống như ngài vậy. Ta đang nói không phải vê hôn nhân của cá nhân ta mà là kéo dài cả một tộc đàn. Một khi chúng ta vào ở đồi núi Người Khổng Lồ thì ta sẽ có sức mạnh của tộc đàn, đến lúc ấy, ta sẽ đạt được quyên hành ngày xưa, có được thần dân, có được tộc đàn, sinh sản sinh sôi."

"Mị mị H)

Valhein liếc Hắc Ma Dương:

"Ngươi cũng muốn dê cái?"

Hắc Ma Dương liền ngoan ngoãn quỳ xuống, cười nịnh nọt, hàm răng trắng lộ ra trong miệng đen ngòm.

Valhein ngẫm nghĩ nói:

"Sau khi ngươi đi vào đồi núi Người Khổng Lồ thì thuật triệu hoán của ta có biến đổi gì không?"

"Ngài sẽ có năng lực triệu hoán tiểu đội, ước chừng mười người, tức là năm vị Ky Sĩ Ma Dương hùng tráng uy mãnh." Vương Đại Chùy nói.

Valhein cười cười, hỏi:

"Thực lực của bốn ky sĩ khác so với ngươi thì thế nào?"

"Cấp bậc vĩnh viễn thấp hơn ta một bậc."

Valhein hỏi:

"Giai đoạn sau triệu hoán tiểu đội là gì?"

"Là triệu hoán bộ lạc, tổng số lượng lên tới một trăm, Ky Sĩ Ma Dương mới thấp hơn ta hai cấp, nhưng có thể sinh ra Người Lùn mới. Trong bộ lạc Người Lùn Đá của chúng ta có ma pháp sư Người Lùn.'

"Giai đoạn tiếp theo nữa?"

"Triệu hoán quân đoàn, tổng số lượng khoảng một nghìn, cấp bậc yếu nhất sẽ thấp hơn ta ba bậc. Lúc này quân đoàn của chúng ta đã hoàn chỉnh, sẽ xuất hiện Người Lùn mạnh mẽ sử dụng vũ khí ma pháp. Giai đoạn tiếp theo nữa thì ta cũng không biết, bởi vì lúc ta còn sống chỉ là Vua Người Lùn cấp bậc quân đoàn." Vương Đại Chùy nói.

Valhein nhìn vê hướng Địa Ngạo Thiên: "Nếu các ngươi có vị diện thần lực nguyên tố hỏa thì cũng sẽ bắt đầu sinh sản sinh sôi, không ngừng lớn mạnh chứ?"

"Bô lô ba la" Địa Ngạo Thiên hưng phấn giải thích.

"Coi như ta không hỏi gì"

Valhein ngẫm nghĩ tuyến đường phát triển ma pháp loại triệu hoán trong tương lai, sau đó thiếp ngủ.

Hôm sau, một tin tức tốt truyền khắp liên quân Hy Lạp.

Ba Tư đã giao nộp tiên chuộc đợt đầu tiên, nhóm tù binh quan

trọng nhất cưỡi thuyền rời đi.

Nguyên một ngày, cứ điểm Marathon đều chìm đắm trong biển sung sướng.

Đa số binh sĩ quân công hữu hạn, bọn họ đều không có tư cách đổi chiến lợi phẩm.

Nhưng mỗi người được chia tiền chuộc.

Bắt đầu từ buổi chiều, người của các thành bang trong cứ điểm Marathon cõng túi, đẩy xe lĩnh vàng đại bàng vàng chóe từ chỗ hậu cần.

Dù là lính mới chưa từng giết người cũng ít nhất lĩnh đến mười vàng đại bàng.

Âm thanh ca ngợi đại tướng Miltiades vang suốt một buổi chiều không ngừng.

Nếu như là quý tộc lĩnh quân, tuyệt đối không thể nào chia nhiều vàng đại bàng như vậy cho tướng sĩ.

Valhein cũng đi lĩnh tiên chuộc Ba Tư thanh toán.

Được hai mươi vạn!

Thậm chí nhiều hơn hai vị đại tướng Miltiades và Themistocles.

Trong mắt quý tộc lớn thì số tiền kia cũng không nhiều, nhưng so với nhiều lần chiến tranh, con số này có thể nói là to lớn.

Đối với Valhein thì đây là giá của một món ma pháp khí Truyền Kỳ sơ đẳng miễn phí.

Valhein thừa dịp hỏi Feirste vê tổng số tiền chuộc của Ba Tư lần này, Feirste không trả lời con số cụ thể, chỉ đáp trên nghìn vạn

vàng đại bàng.

Một trận chiến giàu to.

Nhưng hơn một nửa tiền chuộc đều dùng để thanh toán tiền trợ cấp, dưới sự giám sát của tư tế điện thần phát tận tay người nhà của từng binh sĩ.

Valhein về chỗ ở, các chiến sĩ Sparta xách túi tiền hưng phấn thảo luận.

"Đây là ta lần đầu tiên chân chính kiếm được vàng đại bàng! Cảm giác quá tuyệt vời! Dù trong nhà cho ta vàng đại bàng gấp mười lân cũng không thể khiến ta hưng phấn như vậy. Ta muốn giữ lại số vàng đại bàng này, tương lai khoe khoang trước mặt con cái!" Castor mở ra túi tiên, hai tay không ngừng bốc lên tiên xu vàng chóe.

Ánh sáng vàng lấp lánh, tiếng kêu leng keng.

"Loại cảm giác này còn tuyệt hơn thu hoạch trong sân giác đấu." Commodus cầm vàng đại bàng đặt trong miệng cắn nhẹ, cắn ra dấu răng đối xứng trên mặt vàng đại bàng Zeus.

Valhein nhìn nụ cười tươi rói của bọn họ, hắn mỉm cười, rồi vào nhà làm bài tập.

Một ngày mới đến, Valhein cố ý thay một bộ áo chùng màu trắng.

Trong sân, các chiến sĩ Sparta toàn thân mặc đồ gọn gàng sạch sẽ đang chuyện trò vui vẻ.

Nhưng trong mắt nhiều người đều biểu lộ ra khẩn trương và mong đợi.

Cho dù là Commodus và Castor cũng có chút không tự nhiên.

Valhein hỏi:

"Lưu trình nhận huân chương như thế nào?"

Castor hơi hưng phấn nói:

"Vâ mặt lý luận là từ dưới lên trên. Đầu tiên trong các thành bang trao quân hàm, huân chương cho cấp binh sĩ trưởng, đội trưởng của mình. Sau đó dựng đài cao ở ngoài thành, trao huân chương cho cấp binh đoàn trưởng và tướng quân. Ngươi đã ra đây thì chúng ta đi chỗ người Sparta tụ tập, xem nghi thức trao huân chương."

"Đi"

Mọi người hưng phấn đi ra ngoài.

Áo choàng đỏ thắm và mũ giáp đỏ khiến mỗi người đều nhận ra bọn họ là người Sparta.

Từng đội ngũ của các thành bang từ những hướng khác nhau tiến lên, trên mặt của mỗi người tràn đầy nụ cười vui vẻ.

Các chữ như quân công, vàng đại bàng, trao huân chương không ngừng vang bên tai.

Valhein mỉm cười nhìn cảnh này.

Thật ra mong muốn của đa số người rất đơn giản, lấy được thứ vốn nên nhận là đủ thỏa mãn, có thể vui vẻ làm việc.

Thậm chí bị tổn thất chút xíu, tuy rằng sẽ tức giận và không vui vẻ, nhưng có thể chịu dựng.

Chương 749: Chịu tải (2)

Chương 749: Chịu tải (2)

Nhưng luôn có quý tộc vì ích lợi của bản thân mà ăn luôn mồ hôi và máu của người khác, thậm chí muốn cướp mọi thứ của người ta, thế này mới tạo thành hai bên đối lập và hỗn loạn.

Tham lam và thiển cận của bên trên là dẫn đầu xung đột và đối lập.

Nhìn những nụ cười đó, những khuôn mặt dù cho vết thương đầy người đều sung sướng, Valhein chợt hiểu tại sao đại tướng Miltiades thà đắc tội quý tộc cũng quyết giành quyên chỉ huy tối cao liên quân.

Bởi vì Miltiades đã thấy nhiều xác chết sau thất bại.

Cũng trông thấy nhiều khuôn mặt vặn vẹo tức giận sau chiến thắng.

Miltiades muốn thấy nụ cười hơn.

Nụ cười vào phút này.

Valhein hít sâu một hơi, từ từ thả ra cảm động trong lòng, bỗng hiểu nhiều điều.

Miltiades chịu tải trách nhiệm thua trận nên mới nhận được bọn lính khen ngợi.

Miltiades chịu tải tức giận của quý tộc mới có thể nhìn thấy nụ cười của đám lính.

Miltiades gánh hy vọng của người Hy Lạp mới có thể đạt được chiến thắng, mới có thể trở thành Truyền Kỳ, mới có thể trở thành đại tướng.

Valhein vui vẻ cười.

Hắn từng chịu tải hy vọng của thầy trò Học viện Plato, chịu tải hy vọng của Jacques, chịu tải hy vọng của trẻ em bị vứt bỏ và lưu dân Sparta, chịu tải hy vọng của binh sĩ trong chiến dịch Marathon, nhưng chưa đủ.

Những thứ này chưa đủ để thăng cấp Truyền Kỳ, càng miễn bàn cao hơn Truyền Kỳ.

Ta chịu tải càng nhiều, thu hoạch càng nhiều.

Valhein nắm chặt hai tay, mỉm cười bước tới trước.

Rất nhanh, mọi người đến một nơi rộng rãi, nơi này cơ hồ mỗi một người đều mặc áo choàng màu đỏ đặc biệt của Sparta.

Mọi người hưng phấn nói chuyện, hưng phấn chờ đợi, hưng phấn mong mỏi.

Dù là người lập công đầu như Valhein đi cùng Commodus, Vua Giác Đấu cũng không hấp dẫn nhiều sự chú ý.

Lúc này mỗi người có một thân phận như nhau.

Người có công. Không lâu sau, tướng lĩnh quân đội Sparta mang người xuất hiện, đầu tiên là đeo râu ma pháp phát biểu bài văn nhiệt huyết, người Sparta kích động máu nóng sôi sục, gầm rống.

'SpartaU"

"Spartal"

Chỗ cứ điểm lát sau cũng ồn ào tiếng hò reo:

'Athenst"

'Athensl"

“Thebesl"

“Thebesl"

"Macedonial"

"Mycenaeanl"

Các thành bang Hy Lạp có mối thù truyền kiếp, vào giây phút này không hề tức giận khi nghe âm thanh của thành bang đối địch.

Trên mặt từng người tràn ngập nụ cười từ tận đáy lòng.

Chiến thắng của Marathon tuyệt đối không phải chiến thắng của bất cứ người nào hoặc đoàn thể nhỏ nào, mà là chiến thắng của tất cả người Hy Lạp, là công lao của mọi người, cũng là vinh diệu của người Hy Lạp.

Sau đó tướng lĩnh Sparta bắt đầu trao quân hàm và huân chương.

Đâu tiên, tướng lĩnh đọc tên từng binh sĩ trưởng mới, lần lượt từng binh sĩ Sparta hoặc xông lên trước, hoặc được đội hữu nâng lên, cười toe toét cầm dấu hiệu binh sĩ trưởng Thanh Đồng của mình giơ lên cao, dẫn tới tiếng hò reo lớn.

Tiếp theo tuyên bố binh sĩ trưởng thăng cấp thành đội trưởng, lần này ít người hơn, nhưng tiếng hoan hô càng nhiệt liệt.

Sau đó trao huân chương cấp thấp, lần này số người càng ít, nhưng mỗi lần trao huân chương tất nhiên sẽ dẫn phát tiếng hò reo càng kịch liệt hơn trước.

Quân hàm chỉ là chức vị, nhưng huân chương càng nhiều là vinh diệu.

Valhein nhạy bén phát hiện các nơi đều hò reo, nhưng âm thanh thấp dần, chỉ riêng tiếng hô bên Sparta chẳng những không hạ thấp, ngược lại lên tới nóc khi trao huân chương.

Dù là Athens cũng không bằng Sparta ít người hơn.

Valhein thở dài thườn thượt.

Nhiều thành bang như vậy, chỉ có trao huân chương của Sparta là giữ sự công bằng cơ bản. Tiếng hò reo của binh sĩ là binh sĩ và bình dân phát ra tín hiệu với quý tộc, bất cứ quý tộc và tướng quân sâu sắc nào đều nên nhận ra tín hiệu này, tiếp đó làm ra thay đổi.

Đáng tiếc, sự tham lam và thiển cận, ngạo mạn và ngu muội của họ đã bỏ qua tín hiệu này.

Mỗi một tín hiệu đều là một mảnh bông tuyết, cuối cùng sẽ lăn thành quả cầu tuyết.

Ở trong mắt quý tộc ngu muội thì chỉ là bông tuyết hơi nhiều.

Trong mắt quý tộc minh mẫn thì chỉ là quả cầu tuyết nguy hiểm rất nhỏ.

Trong mắt hiền nhân, nước có thể thẩm bổ mặt đất cũng có thể là băng tuyết trong tương lai.

Valhein mỉm cười nhìn tất cả điều này.

“Thêm mười vạn vàng đại bàng quyên góp cho Eculid."

Valhein trải qua nghi thức trao huân chương cả buổi sáng, ăn cơm trưa xong hắn và đội ngũ Sparta đi hướng ngoài thành.

Gió nóng buổi chiều thổi qua đồng bằng Marathon.

Bãi cỏ lởm chởm như bị đàn trâu cắn.

Không biết là cỏ xanh che đi dấu vết chiến tranh, hay dấu vết chiến tranh bao vây cỏ xanh.

Dưới tường thành, đám ma pháp sư dựng đài cao, chiến sĩ của các thành bang tụ tập ở các nơi, hưng phấn thảo luận chiến tranh, quân công, huân chương, người nhà, tương lai cùng hy vọng.

Valhein quay đầu nhìn hướng đại doanh Ba Tư.

Tướng lĩnh, quý tộc, quân hàng đầu và chiến sĩ cấp bậc cao của Ba Tư đã rời đi, còn lại binh lính bình thường và bộ binh nhẹ nhận tạm thời đều nhìn nơi này.

Trong mắt mỗi người u ám, nhưng kết nối với nhau thì sáng lấp lánh.

Giống như sóng biển dưới ánh nắng, lấp lánh.

Không lâu sau, đại tướng Miltiades dẫn dắt tướng lĩnh Hy Lạp leo lên đài cao.

Tiếng hoan hô đinh tai nhức óc.

-Hy Lạp!"

-Hy Lạp!"

"Hy Lạp "

Chương 750: Vua của Marathon

Chương 750: Vua của Marathon

Hơn mười vạn quân dân đứng trước đài cao, nhìn các đại nhân vật như sấm bên tai.

Bóng dáng cao lớn của Miltiades giống như một ngọn núi, tóc ngắn cứng rắn giống con nhím.

Miltiades hơi nâng tay lên, tiếng hò reo của toàn quân giảm bớt.

"Ta, Miltiades, vì Hy Lạp đứng ở đây, cũng sẽ chứng kiến một cuộc kỳ tích tại đây."

Mọi người ngây ra một lúc, sau đó nhớ ra trước khi khai chiến Miltiades từng nói câu nói này, không sửa một chữ.

Một ít binh sĩ không kiêm được nữa, nước mắt lưng tròng.

Rất nhiều người mắt đỏ hoe.

Miltiades lộ vẻ cảm khái:

"Cảm tạ mỗi người tham gia chiến đấu, khiến ta có thể lặp lại câu nói này. Trước khi nghi thức trao huân chương, xin mọi người hãy ai điếu cho mỗi đồng bào bỏ mình, khiến chúng ta trong lòng ghi khắc bọn họ."

Miltiades đặt tay phải lên ngực trái, hơi cúi đầu.

Tất cả mọi người cũng làm giống như vậy.

Ánh nắng ấm áp chiếu xuống, giờ phút này lại không cách nào chiếu sáng đại quân này.

Qua thật lâu, Miltiades mới ngước đầu lên, nói: "Nguyện bọn họ an tường yên giấc ngàn thutrong vòng tay của chúng thần."

Mọi người đồng thanh kêu lên:

"Nguyện bọn họ an tường yên giấc ngàn thutrong vòng tay của chúng thần."

Valhein nói xong, ngước đầu lên, nhìn Miltiades.

Rõ ràng chiến thắng, nhưng tóc của Miltiades trắng thêm một ít.

"Cảm tạ chư vị, khiến ta có thể lại một lần nữa gặp bà già nhà ta, khiến ta có thể nói được làm được. Mỗi vị có mặt ở đây đều là người thắng, đều là chiến hữu mà Miltiades Vĩnh viễn tôn kính!"

Các tướng sĩ yên lặng nhìn Miltiades.

Lời nói của Miltiades chân thành còn hơn mặt trời, trái tim của mỗi người cảm thấy ấm hơn ánh nắng.

Mỗi một người đều tin tưởng ông già cao lớn uy mãnh này, không phải tin vào sự tích của hắn, không phải tin vào sức mạnh của hắn, không phải tin vào thân phận của hắn, chỉ tin tưởng Miltiades. Giống như hắn tin tưởng mỗi một người.

Trong quý tộc, Miltiades là độc lập không gì sánh kịp.

Trong tướng sĩ, sự tích của Miltiades rất nhiêu, có xấu mặt, có hài hước, có vui vẻ, có bi thương, nhưng không có tội ác.

Miltiades không phải người hoàn mỹ, mỗi người đều biết lúc

hắn còn trẻ thích khoác lác, thích đi khắp nơi mạo hiểm, từng làm trò cười.

Nhưng mà, Miltiades đáng giá tin cậy.

Giống như hắn từng nói, hắn sẽ là người cuối cùng rời khỏi đồng bằng Marathon.

Mỗi lần hắn nói như vậy thì tất nhiên sẽ làm như vậy.

"Tặt hào được là chiến hữu của các ngươi."

Miltiades nói rồi tay phải co thành đấm đập nhẹ vào ngực trái.

Tất cả tướng sĩ lặng lẽ nâng lên nắm tay phải đặt nhẹ lên ngực trái, vị trí trái tim.

Miltiades đột nhiên cười cười, âm thanh sang sảng truyền khắp toàn trường.

"Hôm nay là ngày vui vẻ, vậy thì hãy để ta trao huân chương, quân hàm cho chiến hữu của chúng ta. Nào, cho ta nghe tiếng hò reo của các ngươi, có muốn đứng ở trước mặt ta không?"

Mọi người rống to:

"Muốn!"

"Cái gì? Ta không nghe thấy? Các ngươi bị người Ba Tư dọa teo gan rồi à?"

Mọi người la bể giọng:

"Muốn!"

Miltiades cười to bảo:

"Tốt! Ta hy vọng mỗi người đều có thể đứng ở của ta trước

mặt, do ta tự tay đeo huân chương chol Bây giờ ta bắt đầu tuyên bố danh sách nhóm nhận huân chương đầu tiên. Nhóm đầu tiên là trao huân chương cho người không sợ, bọn họ bước ra từ tử vong, xung phong trong hoảng sợ, đứng thẳng trong tuyệt vọng. Bọn họ gánh vết thương nặng khó thể chữa lành trong trận chiến này, bọn họ đã từng không sợ, cũng vĩnh viễn không sợi Tiếp theo ta sẽ đọc tên của họ."

Sau đó Valhein nhìn thấy cảnh tượng vô cùng rung động.

Từng người bị thương nặng hoặc bị chiến hữu nâng, hoặc bị chiến hữu cõng, hoặc bị chiến hữu ôm bước lên đài cao.

Có người đứt hai tay sâu tận vai, có người chỉ còn nửa người trên, có người nửa khuôn mặt bị xé nát, có người trên ngực bụng như bị con thú khổng lồ ngoạm một miếng to. Từng người bị thương nặng lên bục.

Miltiades không ngại phiền trao huân chương cho từng người, kêu tên họ, kể ra sự tích của họ.

"Đây là chàng trai Thebes rất giỏi, Hicks, hắn tận mắt nhìn thấy hắn dùng giáo dài xuyên qua cổ họng một Quân Đoàn Bất Tử, rồi hưng phấn út mũi giáo ra, máu tươi bắn tới trên mặt! Lúc ta còn ở tuổi hắn không thể giết Quân Đoàn Bất Tử như vậy."

Hicks mất đi hai chân, dựa vào ngực của chiến hữu, hưng phấn dùng tay phải nâng lên huân chương hình khiên.

"Đây là lính già của Athens, Mahar, thật sự là chó già! Hắn giết binh bộ nhẹ của Ba Tư như giết người rơm, một phát một tên, làm gọn còn hơn hồi ta là trai tráng."

Lính già Mahar kiêu ngạo ngẩng cao đầu, dù cho mất đi hai cánh tay, tất cả mọi người cũng biết đôi tay của hắn mạnh mẽ cỡ nào.

"Đây là chiến sĩ tinh nhuệ của Sparta, Coen con, ta biết cha của hắn, một chiến sĩ Bạch Ngân ưu tú. Thằng nhóc này là quái thai trong chiến sĩ Sparta, dùng kiếm không cần cây giáo, hắn ít nhất giết bảy tinh nhuệ của Quân Đoàn Quốc Vương Ba Tư, toàn bộ một kiếm chặt đầu! Đừng nhìn hắn chỉ còn một cánh tay, nhưng ta tin tưởng tương lai thằng nhóc này nhất định có thể trở thành chiến sĩ Hoàng Kiml"

Coen con kiêu ngạo hét to:

"Spartal"

'Spartal

Nhiều chiến sĩ Sparta ở dưới đài cao lớn tiếng đáp lại.

Valhein mỉm cười nhìn Coen con, bởi vì lúc sáng hắn thăng cấp đội trưởng.

Chương 751: Vua của Marathon (2)

Chương 751: Vua của Marathon (2)

Miltiades giống như đối đãi con cháu của mình, gọi tên mỗi người không sợ, thậm chí nói ra chuyện chỉ có chính họ trải qua chiến trường mới biết, có vài người bởi vì bị Miltiades nói ra trải qua mà bật khóc.

Rất nhiều binh sĩ nhìn cảnh này, mũi cay xè.

Miltiades không nói dối.

Hết thảy đúng như hắn đã nói trước lúc chiến tranh, hắn nhìn chăm chú mỗi một người, nhìn chăm chú mỗi một bóng lưng.

Quá trình này rất dài, lần này có hơn hai trăm người không sợ, nhưng mà, Miltiades từ đầu tới đuôi đều không thay đổi, vĩnh viễn tràn đầy kiên nhẫn, trong ánh mắt vĩnh viễn lộ ra dịu dàng, trong giọng nói vĩnh viễn tràn ngập khích lệ.

Tất cả tướng sĩ cũng giống như vậy, không có người cảm thấy mệt mỏi.

Miltiades đang khen ngợi người không sợ, cũng đang khen ngợi mỗi một người.

Người không sợ cuối cùng rời đi, đại tướng Miltiades tiếp tục ban phát các loại huân chương cao đẳng.

Những huân chương này hoặc là cho những chiến sĩ bình thường có biểu hiện đặc biệt, hoặc là tướng sĩ cấp cao giết chết

nhiều quân địch, trong đó bao gồm nhiều ma pháp sư, bao gồm Eculid.

Khi giới thiệu Eculid, Miltiades không tiếc lời ca ngợi, thậm chí nói Eculid đã cứu mạng của ít nhất hai vạn người Hy Lạp trong trận chiến dịch này.

Danh tiếng của Eculid lại lần nữa vang vọng toàn bộ đồng bằng Marathon.

Castor và Commodus cũng đều lên đài lĩnh thưởng, Miltiades khen ngợi hai người hết lời.

Dù hai người này một là quý tộc Bán Thần, một là liên tục mười lần Vua Giác Đấu, khi trở về hai người lâng lâng, chân như đi trên bông, tùy thời lên mây.

Nhưng từ đầu đến cuối không gọi tên của Valhein.

Ban đầu Valhein nghi hoặc khó hiểu, nhưng rất nhanh ý thức đến một khả năng, yên lặng chờ đợi.

Sau nghi thức trao huân chương là nghi thức trao quân hàm.

Hy Lạp chỉ có chức vị, quân hàm và chức vị một thể, không có quân hàm đặc biệt, chỉ có huân chương.

Miltiades tự mình đeo huân chương binh đoàn trưởng, tướng quân cho tất cả binh đoàn trường và tướng quân mới. Trong đó bao gồm Andrea, trong chiến dịch lần này hắn thăng cấp thành bình đoàn trưởng, nhảy lên lớp giữa.

Cuối cùng, hộ vệ bên cạnh Miltiades nâng một hộp gỗ, đứng thẳng.

Miltiades mỉm cười hiền hòa chậm rãi nhìn quét tất cả mọi người, tiếp đó ngẩng đầu nhìn hướng Ba Tư, vừa nhìn vừa nói:

"Có một ma pháp sư trẻ tuổi, dùng sức mạnh của bản thân kiềm chế hơn mười vị ma pháp sư Hoàng Kim và chiến sĩ Hoàng Kim."

"Có một ma pháp sư trẻ tuổi, cường đại đến mức khiến lĩnh đại quân Ba Tư kiêng ky, mưu toan tập kích, lại tổn binh hao tướng."

"Có một ma pháp sư trẻ tuổi, lấy sức của một người, sử dụng ma pháp rắn ma địa ngục hình thường phòng tuyến 1000m, sợ tới mức vạn quân không dám tiến lên."

"Có một ma pháp sư trẻ tuổi,

"Có một ma pháp sư trẻ tuổi, triệu hoán ra người hầu ma pháp, liên tục hai lần đánh lui Quân Đoàn Người Khổng Lồ, khiến Người Khổng Lồ hốt hoảng chạy trốn, khiến Vua Người Khổng Lồ chạy cuống cuồng, hoàn toàn hủy diệt nhiều quân hàng đầu, đặt ưu thế to lớn cho quân ta! Ta đã nói Eculid tương đương với cứu hai vạn người Hy Lạp. Mà hắn, cứu tất cả người Hy Lạp chúng tal"

"Có một ma pháp sư trẻ tuổi, lấy cấp bậc Bạch Ngân giết Thuật Sĩ Vận Mệnh quan trọng nhất của Ba Tư, sáng tạo kỳ tích, trở thành người đầu tiên trong lịch sử."

"Có một ma pháp sư trẻ tuổi, mạo hiểm lớn khiến người hầu ma pháp mang theo ma pháp khí lặn trong nước, hủy diệt soái hạm ma pháp của Ba Tư, phá hoại vô số thuyền Ba Tư, giết cấp bậc Hoàng Kim đủ để xếp thành núi nhỏ."

"Đối diện ma pháp sư này, cho dù là ta cũng phải dâng lên lòng kính trọng không gì sánh bằng, thế cho nên, ta thậm chí không cách nào nói ra tên của hắn, bởi vì cái tên đó sẽ truyên khắp toàn Hy Lạp, sẽ vang vọng thế giới, sẽ lưu danh muôn đời. Hắn là người vô tội, người cứu viện, người đánh lùi, người vinh diệu, người đánh chìm thuyền, người tàn sát Người Khổng Lồ, người hộ bang,

người vĩ đại và người lập công đầu chiến dịch Marathon, ma pháp sư nắm giữ lửa địa ngục, Truyền Kỳ tương lai! Chúng ta hãy mời hắn cưỡi Vua Ma Thú Địa Ngục lên đài! Chúng ta hãy hò reo nhiệt tình nhất dành cho hắn! Hắn, hôm nay là vua của Marathonl"

Miltiades dùng giọng cao vút, ánh mắt rơi vào mặt của Valhein.

Mọi người đều bị lời của Miltiades kích phát ra tình cảm thuần túy nhất, hét to kêu gọi:

"Vua của Marathonl"

"Vua của Marathonl"

"Vua của Marathonl" Toàn quân hơn mười vạn người, tất cả đều nhìn Valhein hô lớn.

Valhein bất đắc dĩ nhìn hướng đại tướng Miltiades, trao huân chương thôi mà phải cưỡi thú một sừng Địa Ngục sao?

Commodus thúc giục:

“Nhanh một chút, ngươi dám không cho đại tướng Miltiades mặt mũi?”

Castor nói:

"Còn muốn tự cao tự đại như thế nào? Toàn quân đều đang nhìn ngươi!"

Valhein bất đắc dĩ gọi ra thú một sừng Địa Ngục.

"Hí hít"

Thú một sừng Địa Ngục vừa ra sân đã bá đạo nâng cao móng trước, thân thể gần như đứng thẳng tám mươi độ.

Quanh thân dâng lên ngọn lửa, uy thế vô song.

Khi móng trước đạp xuống, Valhein đầy kinh nghiệm nhảy nhẹ lên lưng của thú một sừng Địa Ngục, ngồi xuống.

Sau đó lửa địa ngục màu đen dâng lên, ngưng tụ thành ngai vua lửa địa ngục uy vũ.

Khác với ngai vua lửa địa ngục lúc trước, hiện tại hai bên ngai có đôi cánh rồng to tổ hợp từ dung nham đỏ thẫm và lửa địa ngục đen ngòm, tựa như hai cánh của Ngục Hỏa Cổ Long, hao lệ uy vũ khiến người trợn mắt há hốc mồm.

Nhìn thấy cảnh tượng hùng vĩ như vậy, bọn lính càng điên cuồng.

"Vua của Marathonl"

"Vua của Marathonl"

Chương 752: Quá khứ của Miltiades

Chương 752: Quá khứ của Miltiades

Số ít người nhìn Valhein mà không lớn tiếng hò reo, trong mắt lộ rõ ghen ty, nhưng cũng tràn ngập hâm mộ.

Phía trước Valhein, tất cả binh sĩ chủ động tách ra hai bên, chừa một con đường rộng rãi.

Valhein vỗ sau gáy thú một sừng Địa Ngục.

Thú một sừng Địa Ngục như mắc bệnh điên, hưng phấn hí dài, thân thể bỗng biến to mấy vòng, da dẻ rạn nứt, dung nham chảy xuôi, trước tiên là bước nhanh chạy lấy đà rồi nhảy vọt lên cao.

Như ngựa trời bay lượn.

Mặt trời treo cao bâu trời, nó thì che cả mặt trời.

Mọi người phát ra tiếng kêu kinh ngạc, nó dường như là ma vương từ trong mặt trời buông xuống.

Lúc trước chỉ nhìn từ xa trên chiến trường, bây giờ quan sát ở khoảng cách gần mới có thể rõ ràng cảm thụ được sức ép khủng bố kia.

Thú một sừng Địa Ngục vững vàng rơi xuống đài cao.

Đối diện rõ ràng là chiến sĩ Truyền Kỳ, nhưng thú một sừng Địa Ngục không hề e ngại, ngửa đầu hí, một sừng đâm trời.

"Tuyệt!" Dù là Miltiades, trong mắt đều biểu lộ ra thưởng thức không cách nào che giấu.

Dưới đài cao gần đó, người đàn ông trung niên cao ba mét, toàn thân mọc đầy lông đen nhạt hừ lạnh một tiếng.

Người ở đây hoặc là đố ky Valhein, hoặc là hâm mộ Valhein, chỉ có người đàn ông trung niên này nhìn thú một sừng Địa Ngục với vẻ mặt hâm mộ ghen ghét.

Valhein nhảy xuống thú một sừng Địa Ngục:

"Khiến ngài chê cười."

Thú một sừng Địa Ngục lập tức xoay người, đưa mặt về phía mọi người dưới đài, kêu lên, giơ móng trước, lửa địa ngục phừng phực.

Khiến nhiều binh sĩ lớn tiếng hò reo vì nó.

Nó cũng là công thần lớn của cuộc chiến Marathon.

"Đại tướng Miltiades!" Valhein đặt nắm tay phải lên ngực trái, hơi cúi đầu chào.

"Vua của Marathonl" Ánh mắt Miltiades hiền hòa, mỉm cười, trong nụ cười cất giấu thứ khác với những lần trao giải trước.

Hai người đứng nhìn nhau, nghiêng mặt vê phía mọi người dưới đài. "Ta chỉ là một ma pháp sư." Valhein không tiện không kiêu nói.

Miltiades mỉm cười, không nói một lời, hắn vươn tay, mở ra hộp gỗ mà hộ vệ nâng, lấy ra một quả huân chương đặt ở bên trái phía trong cùng.

Miltiades giơ cao huân chương Thanh Đồng, cất cao giọng nói:

"Đây là quả huân chương người vô tội, nợ trợ giúp Anh Hùng của chúng ta tránh khỏi công kích ác ý!"

Mọi người hoan hô, Miltiades tự tay đeo huân chương lên ngực trái của Valhein, hắn giống như mỗi 8ki nhận huân chương, cúi đầu cảm ơn.

Miltiades cầm từng quả huân chương.

"Đây là người vinh diệu'", bởi vì hắn là chiến sĩ, cũng là người chiếu rọi toàn trường!"

"Đây là người đẩy luï, bởi vì hắn là chúa tể xoay chuyển tình hình cuộc chiến, hắn là người đầu tiên thổi kèn xung phong, hắn phát ra tín hiệu phản kích!"

"Đây là người cứu viện, bởi vì hắn chẳng những đến trước, chẳng những không chỉ dũng cảm chiến đấu, còn anh dũng ra tay khi Marathon đối mặt tai họa ngập đầu!"

"Đây là người đánh chìm thuyền, bởi vì hắn tự tay đánh chìm soái hạm ma pháp Ba Tư, chiếc tàu chiến được gọi là mạnh nhất thế giới. Hắn sử dụng ma pháp khí do ma pháp sư chế tạo gân như phá hủy tất cả tàu chiến ma pháp của Ba Tư. Hắn, hủy diệt toàn bộ vịnh."

"Đây là người tàn sát Người Khổng Lồ, bởi vì hắn liên tục hai lân đánh gục Người Khổng Lồ. Hắn đáng sợ còn hơn người tàn sát Người Khổng Lồ, giết Người Khổng Lồ không khó, nhưng khiến Người Khổng Lồ thấy bóng dáng đã chạy tán loạn thì dù là ta đều không làm được."

"Đây là người hộ bang, bởi vì hắn bảo hộ được cứ điểm Marathon, bảo hộ mỗi người ở đây, bảo hộ đồng ruộng rộng lớn phía sau cứ điểm, nhiều người Hy Lạp và mỗi tòa thành bang!"

"Đây là người lập công đầu' chiến dịch, bởi vì hắn chắc chắn là

người số một cuộc chiến Marathon, không ai so được!"

"Đây là người vĩ đại, bởi vì khi tất cả công lao liệt kê bên trên cộng lại, hắn không chỉ có cứu mười mấy vạn người chúng ta, không chỉ cứu cứ điểm Marathon, còn cứu Athens ở phía sau, cứu Attica, cứu bán đảo Peloponnesos cùng với toàn Hy Lạp! Hắn, tràn ngập vĩ đại, là Anh Hùng!" Miltiades lớn tiếng kêu to.

“Tràn ngập vĩ đại, là Anh Hùng!"

“Tràn ngập vĩ đại, là Anh Hùng!"

Rất nhiều tướng sĩ lớn tiếng kêu gọi.

Chỗ phương hướng Học viện Plato, đám thiếu nam thiếu nữ cũng hét to. Jimmy giơ cao hai tay, mặt đỏ rực.

AIbert thì thào tự nói: "Đây mới là Anh Hùng, mới là ma pháp sư thật sự, đám bạn học ở Học viện Plato chẳng là gì."

Paloma nhỏ giọng lặp lại mấy câu, mới nhận ra bản thân thất thố.

Nàng đột nhiên nhíu mày, nhìn Urak.

"Tại sao cứ cảm thấy dường như đã gặp hắn ở đâu rồi? Tại sao hắn có thể khiến tim ta đập nhanh? Nhất định là ảo giác!" Thiếu nữ trong lòng có chút bất an.

Commodus ở gần đó đôi mắt lóe tia sáng.

Không hổ là người đàn ông giúp ta đánh sập vách tường sân giác đấu.

Không hổ người đàn ông có mục tiêu là và biển trời.

Một ngày nào đó, ta cũng phải trở thành Vĩ Nghiệp Giải

Hai tay Castor siết chặt.

Đây mới là vinh diệu mà hắn, người mang huyết mạch Bán Thần nên theo đuổi.

Andrea buông tiếng thở dài, thì thào tự nói: "Thật không biết đẩy hắn lên vị trí tướng quân lâu năm là đang giúp hắn hay hại ta. Tại sao ta càng lúc càng thù địch hắn?"

Andrea nói xong nhìn chỗ học sinh của Học viện Plato, nhìn thoáng qua bóng dáng màu đỏ.

Trên đài cao.

"Ta đại biểu tất cả người Hy Lạp, cảm tạ ngươi." Miltiades nói xong, khom người csi đầu hướng Valhein.

Valhein ngây ra một lúc, vội vàng vươn ra hai tay ngăn trở, nhưng Miltiades đã hoàn thành động tác.

Chương 753: Quá khứ của Miltiades (2)

Chương 753: Quá khứ của Miltiades (2)

Một đại tướng Truyền Kỳ cao lớn, một người già tóc hoa râm.

Một ma pháp sư như yêu nghiệt, một người trẻ tuổi tóc đen.

Người già đang cảm tạ người trẻ tuổi.

Quá khứ đang tán thành tương lai.

Toàn trường sôi trào, hoan hô ầm ĩ.

“Miltiadest

"Vua của Marathonl"

Mọi người thi nhau hoan hô hai người.

Không có người bởi vì Miltiades hạ mình mà coi thường hắn, ngược lại càng kính trọng gấp mười lần, gấp trăm lần!

Hắn đại biểu tất cả người Hy Lạp cảm tạ.

Hắn cũng đang đại biểu bản thân cảm tạ tất cả người Hy Lạp.

Hắn cảm tạ không phải một người mà là lực lượng đại biểu tương lai và hy vọng.

“Miltiadesl

"Vua của Marathon!"

Nhiều chiến sĩ trẻ lau nước mắt, cao giọng hoan hô.

Mỗi người đều cảm thấy hãnh diện chưa từng có.

Ma pháp sư và chiến sĩ cấp bậc cao thấy cảnh này, trong lòng dâng lên cảm xúc khác lạ.

Có lẽ, đây là nguyên nhân hắn trở thành Truyền Kỳ không bao giờ cổ hủ ở yên một chỗ.

Vĩnh viễn tán thành, thậm chí chủ động tán thành sinh mệnh mới.

Miltiades gắn huân chương người vĩ đại thứ chín lên ngực Valhein.

Khi tiếng hò reo của tướng sĩ hạ thấp, Miltiades câm huân chương thứ mười, mọi người đều rất quen mắt.

"Đây là huân chương binh sĩ trưởng, được rồi, hãy nhìn bức tường huân chương này đi, ta hơi phiên rồi. Ta đột nhiên phát hiện thanh niên đáng ghét này lần đầu tiên ra chiến trường! Tên khốn này đang đả kích chúng ta sao? Nào, mọi người cùng ta đuổi hắn xuống đài!" Miltiades vẻ mặt ghét bỏ.

Mọi người cười to, ồn ào la ó.

"Đây là huân chương đội trưởng, lười khích lệ hắn!" "Đây là huân chương bình đoàn trưởng, xnhìn xem, cái thứ mười hai rồi, vải dày dữ."

Tiếp đó, Miltiades câm lấy huân chương thứ mười ba, giơ lên cao, cười nói:

"Xem, đây là huân chương tướng quân, ta còn nhớ buổi chiều bệ hạ Theseus đeo cho ta, ngài nói: Nhóc, hy vọng có một ngày, ngươi cũng có thể đeo huân chương cho người khác. ' Lúc ấy ta

nhất định sẽ làm như vậy. Nhưng hiện tại ta mới hiểu, lúc ấy tâm trạng của bệ hạ Theseus rất phức tạp, dù sao chàng trai đứng trước mặt hắn có lẽ tương lai càng ưu tú hơn hắn."

Mọi người cất tiếng cười to.

Paloma nghe được tên ông nội của mình thì cười mắt cong cong.

Đeo huân chương tướng quân cho Valhein xong Miltiades xoay người nhìn hướng tất cả mọi người.

Trong hộp gỗ còn một quả huân chương nằm yên ở trong đó.

Đôi mắt của Miltiades đột nhiên trở nên vô cùng sâu thẳm:

"Thật ra ta phạm một sai lâm."

Toàn trường lặng ngắt như tờ, im ắng nhìn Miltiades.

"Quân công, vinh diệu, thực lực của người trẻ tuổi này đã vượt qua tưởng tượng của chúng ta. Dựa theo thông lệ, ta nên rèn giữa tính tình của hắn, có thể tránh cho hắn tự cao tự đại, cũng có thể tránh cho hắn bị tội ác công kích. Trưởng bối của chúng ta làm như vậy, cha mẹ, tổ tông của chúng ta đều trải qua như vậy. Chúng ta làm loại việc này, không là vì hại hắn, không phải bởi vì sợ hắn vượt qua chúng ta, mà là bảo hộ hắn."

Rất nhiều người nhẹ gật đầu.

"Ta bị mài giữa, Themistocles bị mài giữa, gân như mọi người ta quen đều đã bị mài giữa. Đương nhiên, có người từ từ trưởng thành, có người không gượng dậy nổi. Vô luận là ta hay những người này, chúng ta cứ cảm thấy đây là nên làm, đây là chính xác, mãi đến khi người trẻ tuổi này xuất hiện, ta bắt đầu hoài nghi."

Mọi người nghi hoặc khó hiểu nhìn Miltiades.

"Chúng ta làm như vậy cần có một cơ sở, đó là chúng ta chính xác hơn hắn. Về vận dụng ma pháp, ta chính xác hơn Eculid không? Không. Khi đối diện Quân Đoàn Người Khổng Lồ, ta chính xách ơn ma pháp sư trẻ tuổi này không? Không. Vậy Như vậy, tại sao ta cảm thấy mình có thể lựa chọn thay hắn? Tại sao ta sẽ cảm thấy mình có thể mài giũa hắn? Lỡ như, tan ói là lỡ như, lỡ như ta sai thì sao?"

Miltiades nhìn tất cả mọi người.

Không ai có thể đáp lại.

"Trải qua trọn một đêm suy nghĩ, ta rốt cuộc hiểu ra, ta bảo hộ hắn không hề sai, nhưng mà, ta đang ngạo mạn bảo hộ hắn. Nếu đám già chúng ta thật sự chính xác thì loài người chúng ta sẽ là thế hệ sau mạnh hơn thế hệ trước. Nếu đám chúng ta chính xác thì người đời sau lại như thế nào? Ta tin tưởng tương lai loài người sẽ càng lúc càng tốt, nhưng ta lại dùng hành động thực tế phủ định bản thân."

Mọi người yên lặng nghe.

"Ta nghĩ mãi, bỗng thiếp ngủ, có một giấc mơ. Mơ ta hiện tại đột nhiên trở về quá khứ, gặp ta của quá khứ."

"Ta của quá khứ không có trí tuệ cao, lực lượng cũng không mạnh, còn khóc nhè, đang gặp đãi ngộ bất công, hắn bị vu hãm, bị ác ý công kích, cực kỳ thống khổ. Hắn hỏi ta, tại sao những kẻ cao cao tại thượng, luôn miệng đạo đức mà không trợ giúp hắn? Thậm chí những người tán thành hắn cũng không vươn tay ra?"

"Ta suy nghĩ một hồi, nói, đây là con đường mỗi người phải đi qua."

"Tiếp đó, hắn đột nhiên nói một câu rất tục nhưng ta không trả lời được, hắn hỏi: Ngươi luôn ăn cơm, nhưng có một ngày, đột

nhiên có người ép ngươi ăn phân. Rất hiển nhiên, ngươi sẽ không chết vì ăn phân, ngươi sẽ tiếp tục trưởng thành, tiếp tục lớn lên. Vậy sau khi ngươi lớn lên vẫn sẽ nói mỗi người đều nên ăn phân chứ? Ngươi sẽ nói người ép ngươi ăn phân là đang gián tiếp trợ giúp ngươi sao?"

"Ta chợt nhận ra, trên đường đời của chúng ta định sẵn sẽ bị ép ăn các loại phân, không thiếu vị nào. Chúng ta đến thế giới này, chúng ta nỗ lực, không phải bắt buộc ăn phân, nhưng nhất định phải khiến bản thân không ăn phân, phải cho cànng heièu người không ăn phân. Ta nên nói rằng chuyện này là đau khổ, chúng ta phải học được từ đau khổ, nhưng chúng ta cũng nên hung hăng đánh một trận kẻ ép mình ăn phân, tránh cho hắn liên tục không ngừng đút phân cho người khác, bởi vì bắt người ta ăn phân là sai."

"Trong lòng ta tràn ngập áy náy, thì ra ta của quá khứ luôn gặp đau khổ, chưa từng gián đoạn, hắn không thiếu đau khổ hay thống khổ, mà thiếu sự quan tâm, trợ giúp, yêu."

"Hắn đột nhiên cười hỏi: vô cùng cảm tạ lương thiện và bảo hộ của ngươi, nhưng mà, ngươi có thể buông xuống cường quyền của ngươi, khiến bản thân ta lựa chọn sao?”

"Ta đột nhiên bừng tỉnh, từ từ lau khô khóe mắt."

"Ta ngồi dậy, nói, tốt."

Miltiades mỉm cười nhìn quét toàn trường.

"Ta không có phản bội ta của quá khứ, dù tóc trắng, lưng còng, vẫn luôn trở thành ta càng tốt hơn."

Chương 754: Tướng quân lâu năm

Chương 754: Tướng quân lâu năm

Mọi người nhìn Miltiades, thật lâu nói không nên lời.

Có người chỉ có thuần túy kính nể.

Có người suy tư lời của Miltiades.

Có người tự hỏi lại bản thân có phản bội mình hồi trẻ không?

Sau một khoảng lặng, giọng nói của đại tướng Miltiades lại lần nữa truyền khắp toàn trường.

"Mỗi vị tướng lĩnh của Hy Lạp chúng ta đều có huân chương siêu đẳng, có ánh mắt lâu xa. Lần này, chúng ta khắc sâu nhận thức tác dụng của ma pháp trên chiến trường, dù sao chúng ta không thể kém hơn cả người Ba Tư. Cho nên, vì tăng cường sức mạnh ma pháp, giảm bớt hy sinh của binh sĩ, tương lai có càng nhiều chiến thắng, rất nhiều tướng lĩnh hợp sức tiến cử ma pháp sư trẻ tuổi bê ncạnh, khiến hắn trở thành vị ma pháp sư tướng quân lâu năm đầu tiên trong lịch sử liên quân Hy Lạp. Ban đầu vì muốn bảo hộ hắn nên ta từ chối."

"Nhưng sau khi đối thoại với mình thời niên thiếu, ta ý thức được, ta đang dùng sự ngạo mạn của người già để trói buộc hắn, ta dùng đầu óc của quá khứ để phán đoán một sinh mệnh mới, nói một câu càng nghiêm trọng, có lẽ ta tự tay bóp chết tương lai của Hy Lạp, thậm chí là tương lai của loài người! Cho nên, ta triệu tập tất cả tướng lĩnh thảo luận chuyện này, hơn nữa tiến hành bỏ

phiếu. Cuối cùng đại đa số tướng lĩnh đồng ý cho ma pháp sư trẻ này thăng cấp."

Miltiades lần thứ hai nhìn chung quanh toàn trường.

"Cho nên, ta hiện tại muốn hỏi tất cả chiến hữu ở đây, các ngươi có đồng ý cho người lập công đầu, người vĩ đại, ma pháp sư cứu vớt chúng ta thăng cấp thành tướng quân lâu năm không?"

"Đồng ý"

"Đồng ý"

"Đồng ýP

Vô số binh sĩ cao giọng hét ra cùng một từ.

Đặc biệt là ma pháp sư hét lớn nhất.

Dù là bậc thây có công lao lớn như Sokrates, Plato xếp hạng trong quân cũng chỉ là tướng quân mới.

Tướng quân lâu năm là thứ cao vượt xa tầm tay ma pháp sư.

Vô số ma pháp sư vì thành bang, vì bảo người người khác, dù lập công lao siêu lớn, tích lũy quân công tương đương với đại tướng nhưng mãi không được thừa nhận, vĩnh viễn không cách nào thăng cấp tướng quân lâu năm.

Mà từ hôm nay trở đi, vì sự tồn tại của ma pháp sư trẻ tuổi này, oàn Hy Lạp sẽ sinh ra biến hóa mới.

"Tốt lắm, ta, Miltiades, hôm nay đại biểu tất cả tướng lĩnh và binh sĩ trong cứ điểm này, đại biểu mỗi một vị chiến đấu, mỗi một người chết trận, trao cho vị vua của Marathon này thân phận mới, tướng quân lâu năm của Hy Lạp!"

Miltiades cầm huân chương tướng quân lâu năm giơ lên cao

cho mọi người xem, sau đó đeo huân chương thứ mười bốn cho Valhein.

"Chiến thắng thuộc về Hy Lạp!" Valhein đeo râu ma pháp, giọng nói dõng dạc.

"Chiến thắng thuộc về Hy Lạp!!!"

Trong tiếng la điếc tai, nghi thức trao huân chương chính thức kết thúc.

Trong đại doanh Ba Tư, một số chiến sĩ hoặc ma pháp sư Bạch Ngân thoạt nhìn không khác gì quân chính quy bình thường đã tụ tập lại với nhau.

Bọn họ xa xa nhìn người Hy Lạp xuất hiện, nhìn người Hy Lạp kêu to, nhìn người Hy Lạp rời đi.

"Tuy rằng không biết bọn họ đang nói cái gì, nhưng phải công nhận, Hy Lạp đã khác xưa."

"Hừ, nếu không phải tại con Vua Ma Thú Địa Ngục chết tiệt kia thì chiến thắng sẽ thuộc về chúng ta."

"Tại sao đám chiến sĩ các ngươi chỉ nhìn thấy trái trên cây chứ không thấy sự trưởng thành của cây? Không thấy tích lũy trong đất đai? Không chỉ là mặt ngoài của trận chiến thắng này, thậm chí mặt ngoài ma pháp, chắc chắn có nguyên nhân sâu hơn trợ giúp Hy Lạp cường đại. Đáng tiếc, ta không thấy được, đại nhân vật cao cao tại thượng thì không muốn xem."

"Những đại nhân vật đó luôn biết tìm cớ thất bại cho bản thân."

"Hy vọng Ba Tư chúng ta cũng có thiên tài như vậy.

"Ba Tư cần có đất trồng trước rồi mới có nhân tài như vậy."

Sau khi nghi thức trao huân chương kết thúc, Valhein nhận được quân lệnh chính thức, chiến dịch Marathon kết thúc, hắn và tiểu đội Sparta có thể tùy thời rời đi.

Buổi tối, Valhein cùng hai mươi người ngồi trong sân, ăn và uống rượu ngon, tán dóc, nói chuyện trên trời dưới đất.

Nói được một nửa thì Eculid gia nhập vào.

Mỗi một người đều tận tình uống rượu, tận tình kêu to. Một đêm này, các nơi trong cứ điểm Marathon đều là như vậy.

Nói từ lúc phương đông đen đến dần chuyển sang màu xanh đen mọi người mới thỏa mãn giải tán.

Cả đám hẹn nhau cùng đi thi đấu Pythian.

Lần này, Valhein không giải rượu, gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, ngủ tự nhiên.

Đến gần giữa trưa, Valhein đã lâu không ngủ ngon duỗi lưng xuống giường.

Nghỉ ngơi cả tinh thần và thân thể khiến hắn phơi phới hẳn ra.

"Đến lúc quan trọng rồi!"

Không gian phế tích.

Hai mươi vạn vàng đại bàng sáng lấp lánh chia thành hai trăm ụ tiên ngay ngắn, mỗi ụ là một nghìn vàng đại bàng.

Mười bốn quả huân chương xếp hàng ngang.

Valhein nhìn mớ huân chương, trước mắt hiện ra cảnh tượng chiến đấu, mỉm cười.

Giá trị của đa số huân chương này đều hơn Vua Giác Đấu, như

là một đống thiên phú vòng bốn.

Mà huân chương người vĩ đại thậm chí có thể là vòng năm.

"Hiện tại ta tin tưởng thời đại vòng năm đã đến."

"Làm ít đồ ngọt hâm nóng đã."

Valhein bắt đầu cấp tốc hiến tế vàng đại bàng, một lần một nghìn.

Gặp thiên phú vô dụng thì để lại, thiên phú hữu dụng hoặc là rễ Ma Lực thì giành lấy.

Khi hiến tế đến lân thứ sáu thì Valhein dừng lại.

Bởi vì một vật phẩm mới trước giờ chưa từng có hiện ra bên trên bàn tế, ở sau hai thiên phú.

"Dịch ma năng? Lập tức chữa trị lá cây Ma Lực bị tổn hại, tổng cộng mười giọt, một giọt chữa trị một mảnh lá cây Ma Lực. Thứ tốt!"

Valhein mỉm cười.

Chương 755: Tướng quân lâu năm (2)

Chương 755: Tướng quân lâu năm (2)

Bản chất của ma pháp sáng tạo là thông qua thay đổi trận đồ ma pháp hoặc kết nối với lá cây Ma Lực đạt được lực lượng siêu mạnh, trả giá là tiêu hao ma lực gấp mấy lần và thử lỗi.

Sau khi đến cấp bậc Hoàng Kim, ma pháp sư cần tìm ra một phương hướng ma pháp sáng tạo cho mình, tiếp đó không ngừng sửa chữa trận đồ ma pháp của mình, sáng tạo ra ma pháp khác biệt.

Nhưng tự dưng vẽ ra trận đồ ma pháp mới thì không biết có hiệu quả gì không.

Khắc trận đồ ma pháp vào lá cây Ma Lực mới có thể xác định hiệu quả.

Nếu trận đồ ma pháp vô hiệu hoặc là hiệu quả cực kém, chỉ có thể sử dụng "Ma lực xóa sổ", hủy đi trận đồ ma pháp, nhưng hậu quả là bề mặt của lá cây Ma Lực bị tổn hại, cần một tháng mới có thể chữa lành.

Hiện nay giới ma pháp không có cách nào hiệu suất cao tăng nhanh khôi phục lá cây Ma Lực, chỉ có thể minh tưởng nhiều và vị diện thần lực đặc biệt mới có thể tăng nhanh khôi phục.

Sau khi đến cấp bậc Hoàng Kim, lá cây Ma Lực của mỗi ma pháp sư đều trong trạng thái khiếm khuyết.

Thậm chí bao gồm bậc thây Truyền Kỳ.

Phía trước mỗi một ma pháp sáng tạo Hoàng Kim thành công đều ít nhất thất bại hơn trăm lần.

Ma pháp Thánh Vực có thể là ngàn lần, Truyền Kỳ có thể là vạn lần.

"Một trăm vàng đại bàng liên có thể chữa trị một lân lá cây Ma Lực, quá rẻ!"

Valhein vươn tay lấy ngay, trở về tháp ma pháp xem xét, hắn thấy một quả cầu nước nho nhỏ lơ lửng bên cạnh cây Ma Lực.

Sau đó Valhein tiếp tục hiến tế.

Bắt đầu từ đó, mỗi lần hiến tế một nghìn vàng đại bàng đều sẽ xuất hiện dịch ma năng hoặc rễ Ma Lực. Đương nhiên phải chọn rễ ma lực rồi, dịch ma năng thì sau khi thu thập đến một mức nào đó Valhein tạm dừng tay.

Mỗi lần vàng đại bàng tích lũy đến một vạn thì xác suất ra nguồn suối Ma Lực cũng nhiều hơn trước kia.

Cuối cùng dùng hết hai mươi vạn vàng đại bàng.

Tăng thêm năm nguồn suối ma lực.

Thêm bảy mươi bốn sợi rễ ma lực. Thêm bốn mươi sáu lần dịch ma năng, được bố ntrăm sáu mươi giọt, hội tụ thành một quả câu nước trong tháp ma pháp.

Vòng ba có ba thiên phú.

Ba thiên phú của vòng ba Valhein rất sửng sốt.

Vốn cho rằng vàng đại bàng đã không cách nào hiến tế được thiên phú tốt, nhưng xuất hiện thứ tốt.

Thiên phú hệ mộc: ma nha. Mỗi khi thả ra một ma pháp hệ

mộc sẽ xuất hiện một ma nha trôi nổi, có thể liên tục không ngừng hấ pthu ma lực từ vị diện nguyên tố bổ sung cho chủ nhân, tồn tại một tiếng.

Khi tích lũy ma anh đến mức rất nhiều là có thể thi triển ma pháp cấp bậc Bạch Ngân mà không tiêu hao. Nếu như có thể phối hợp thiên phú trưởng thành cực kỳ hiếm hoi khiến ma nha thăng cấp, tốc độ ma lực khôi phục sẽ đạt đến trình độ khủng bố.

Thiên phú hệ băng: Trừ đóng băng. Một khi nắm giữ thiên phú này, ma pháp hệ băng của kẻ địch sẽ trở nên cực kỳ yếu ớt, rất nhanh hòa tan, có thể nói là khắc tinh của ma pháp hệ băng.

Thiên phú hệ kim loại: Đâm xuyên. Trên diện rộng tăng thêm sức sát thương của ma pháp kim loại.

Có chút thu hoạch, Valhein nhìn mười bốn huân chương xếp hàng ngang.

"Như cũ, từ nhỏ đến lớn."

Đặt huân chương binh sĩ trưởng giá trị thấp nhất lên.

Vòng hai phát sáng.

Thiên phú âm nhạc: nốt cao chuẩn xác.

Thiên phú chiến sĩ: chuẩn bị chiến đấu.

Nhìn thấy thiên phú thứ nhát thì Valhein rất bất đắc dĩ, bản thân không làm ca sĩ opera, cũng không muốn chấn động bể pha lê, cần thiên phú này làm gì?

Nhìn thấy thiên phú thứ hai thì khiến Valhein vừa mừng vừa lo.

Mừng là thiên phú này ngoài mặt xem là thiên phú chiến sĩ, nhưng khá hữu dụng với ma pháp sư.

Ở trong mắt chiến sĩ khác thì chuẩn bị chiến đấu là khiến bản thân cấp tốc đi vào trạng thái chiến đấu, nhưng trong hệ thống kiến thức của Valhein, cái gọi là chuẩn bị chiến đấu là vào phút then chốt tiết ra chất kích thích cần thiết cho thân thể, tách đường ra, khiến năng lượng trong người sung túc, trợ giúp to lớn cho vận dụng não hoặc cơ thể.

Lo là mớ huân chương chiến tranh chết tiệt này có khi nào giống như huân chương thi giác đấu, kỳ thị ma pháp sư? Một loạt thể chất chiến đấu hoặc thiên phú chiến sĩ thì ai chịu nổi?

Valhein ôm suy đoán xấu về bàn tế đặt huân chương đội trưởng lên.

Vòng ba phát sáng.

Thiên phú chiến sĩ: nắm giữ kiếm dài.

Thiên phú chiến sĩ: ánh sáng ủng hộ.

"Bình tĩnh, bình tĩnh thật ra thì ánh sáng ủng hộ cũng tốt, có thể khiến bản thân và cấp dưới càng chiến càng dũng, sĩ khí tăng vọt. Hoàn toàn có thể dùng làm thiên phú loại triệu hoán, tăng mạnh cho người hầu của ta. Quan trọng là đây là thiên phú loại lĩnh vực, có thể chồng nhiều lớp, bây giờ ta có thể sử dụng cùng lúc ba người hầu, cộng thêm ánh sáng ủng hộ của mình tương đương với ta và người hầu cùng nhận tác dụng bốn lớp ánh sáng ủng hộ, tác dụng thực chiến trên thực tế vượt qua rất nhiều thiên phú ma pháp."

Lựa chọn sử dụng ánh sáng ủng hộ, Valhein đặt huân chương binh đoàn trưởng lên bàn tế.

Y như dự đoán, vòng bốn phát sáng.

Thiên phú âm nhạc: tỉnh linh địch dài.

Thiên phú chiến sĩ: ánh sáng niềm tin.

Valhein trầm mặc thật lâu.

Hiện tại hắn đã nhìn thấu, đây là huân chương quân hàm, cho nên những thiên phú này thích hợp cho đánh nhau.

Ánh sáng niềm tin rất mạnh và siêu hiếm, nếu sở hữu nó sẽ bị các thành bang xem là bảo bối, không có thành bang nào nỡ để nhân tài này tham gia cuộc chiến Marathon.

Ánh sáng niềm tin có tác dụng thêm sức mạnh niềm tin kỳ lạ vào vũ khí của mình và phe bạn, khiến vũ khí tăng thêm sức phá hoại đặc biệt, tăng thêm mười phần trăm, phút then chốt có thể phá ma pháp, phá phòng hộ thần lực một chút.

Ba Tư có một vị cung thủ Truyền Kỳ có ánh sáng niềm tin này, tên là Arash.

Arash dẫn dắt Quân Đoàn Lưu Tinh là một đội quân toàn cung thủ, có năng lực dẫn động sao băng, quân đoàn dốc hết sức xuất kích một lần đủ hủy diệt một tòa thành thị.

Chỉ cần còn Quân Đoàn Lưu Tinh thì Arash là chiến sĩ Truyền Kỳ số một trân gian, không có bất cứ Truyền Kỳ có thể ngăn trở hắn và quân đoàn hợp sức.

Chương 756: Áo giáp máu thịt

Chương 756: Áo giáp máu thịt

Mà ánh sáng niềm tin cũng có thể chồng lên.

Nét mặt Valhein dịu lại, dường như ma pháp sư được đến loại lực lượng này thì biến thái còn hơn chiến sĩ.

Đám người hầu Thần Tích đứng trong chiến trận, nhiều tăng lực lượng ánh sáng chồng lên thì thực lực phe ta sẽ nâng cao.

"Quá đã, đây là thân khí kiếm quân công! Tại sao ta hơi muốn tham gia cuộc chiến Thermopylae nhỉ? Không được, không thể có loại ý tưởng này! Cuộc chiến Thermopylae là phải chết, cộng thêm Gilgamesh và Xerxes, ta không muốn đánh nhau với trùm hàng đầu như bọn họ."

Valhein vui vẻ lấy đi thiên phú này.

"Thoạt trông huân chương tướng quân mới không bằng chín huân chương kia, hiến tế thử xem sao."

Valhein đặt huân chương tướng quân bề mặt khắc một ngôi sao lên bàn tế.

Vòng một, hai, ba, bốn

Vòng năm sáng lên!

"Này "

Valhein có chút không dám tin tưởng, tướng quân mới chẳng qua là dẫn dắt một vạn binh sĩ, tại sao có thể kích phát thiên phú

vòng năm giá trị trăm vạn vàng đại bàng? Xem ra có vài thứ đáng giá hơn xa tiền bạc.

Thiên phú thể chất chiến đấu: thân thể Thánh Vực.

Thiên phú chiến sĩ: thần lực dâng trào.

Thiên phú chiến sĩ: ánh sáng an tĩnh.

Rối rắm, rối rắm.

Không phải rối rắm nên chọn cái nào, mà là rối rắm không phải thiên phú ma pháp cố tình không thua gì thiên phú ma pháp.

Ánh sáng an tĩnh là thiên phú đặc biệt cường đại, nghe nói Heracles vì thiên phú này đã từng tiến hành hiến tế lớn, đáng tiếc cuối cùng bởi vì Hera phá rối nên dù thăng cấp Anh Hùng vẫn không đạt được thiên phú này.

Tác dụng của người chơi công đoàn này nghe thì rất bình thường, khiến người trở nên bình tĩnh.

Lúc Valhein xem thiên phú này trong thiên phú học' cũng muốn lật sang trang khác, khiến người bình tĩnh mà là thiên phú mạnh cái nỗi gì?

Nhưng sau khi xem xong miêu tả về thiên phú này thì hắn giật mình vì sự cường đại của nó.

Đối với binh lính bình thường thì đối thủ lớn nhất trên chiến trường không phải kẻ địch mà là cảm xúc của mình, không thể kiểm soát cảm xúc, phán đoán hơi có sai sót là sẽ bị giết chết.

Cảm xúc và tình cảm vốn là sức mạnh mà loài người khó khống chế nhất, lên chiến trường thì càng đừng mơ nắm giữ cảm xúc.

Trên chiến trường, tinh thần của mỗi người đều căng thẳng

cao độ, chỉ có thể tập trung vào trước mắt, luôn quên quan sát thế cục của toàn bộ chiến trường, thường bị tập kích đột nhiên ập đến giết chết. Dưới tác dụng của ánh sáng an tĩnh, chiến sĩ chẳng những có thể tập trung vào kẻ địch trước mắt, còn có năng lực quan sát hình thế xung quanh.

Tương đương có thêm một 'ta' khác luôn quan sát chiến trường.

Ánh sáng an tĩnh có thể tăng gấp đôi sức chiến đấu cho một đại quân.

Tác dụng đáng sợ nhất của ánh sáng an tĩnh ừo phối hợp với các loại năng lực cuồng hóa.

Ở Bắc Âu, bất cứ người nào có được thiên phú ánh sáng an tĩnh, vô luận năng lực khác của họ như thế nào, có thân phận gì, dù là nô lệ cũng sẽ bị tôn xưng con trai của thần.

Bởi vì trong phạm vi của ánh sáng an tĩnh, tất cả cuồng chiến sĩ không chỉ có lực lượng cuồng hóa, còn có đầu có bình tĩnh, tuyệt đối sẽ không nổi điên sau khi cuồng hóa.

Cuồng chiến sĩ Bắc Âu đời đầu chết vì say rượu, đời thứ hai chết vì nổi điên do cuồng hóa, đời thứ ba mới chết vì chiến đấu.

Ánh sáng an tĩnh đủ cho thực lực của cuồng chiến sĩ tăng thêm gấp ba, bốn lần.

Dù là chiến đấu cấp bậc cao, thậm chí là Thần Linh thì ánh sáng an tĩnh vẫn có tác dụng rất lớn, bởi vì một khi sử dụng thần lực quá nhiều thì thân thể sẽ xuất hiện tổn thương, bao gồm đầu óc, kiểm soát lực lượng cũng bị giảm mạnh, tất nhiên sẽ càng lúc càng điên cuồng, do đó bị đối thủ tìm được cơ hội. Ánh sáng an tĩnh có thể tránh cho sức chiến đấu cấp cao nổi điên trong giai đoạn sau.

Lần này thì Valhein không do dự nữa, hắn lựa chọn ánh sáng an tĩnh.

"Rốt cuộc tướng quân lâu năm là vòng năm cấp cao hay vòng sáu? Một tướng quân lâu năm có thể giá trị một nghìn vạn vàng đại bàng sao? Những quý tộc tướng quân dựa vào các loại thủ đoạn đi lên có lẽ không đáng giá, nhưng tướng quân lâu năm giống như Feirste đối với Hy Lạp thì tuyệt đối giá trị một nghìn vạn vàng đại bàng. Tạm gác lại, chờ vê sau hiến tế tiếp."

Đặt huân chương tướng quân lâu năm sang một bên, Valhein nhìn chín quả huân chương đặc biệt khác.

Người vô tội, người vinh diệu, người đánh lui, người cứu viện, người đánh chìm thuyền, người tàn sát Người Khổng Lồ, người hộ bang, người lập công đầu chiến dịch, người vĩ đại.

Tạm gác lại huân chương người vô tội.

Vòng bốn sáng lên, Valhein hơi thất vọng, còn tưởng những huân chương này ít nhất đều là vòng năm.

Chỉ có một thiên phú tinh linh xuất hiện ở trong ánh sáng, Valhein chỉ cảm thấy trái tim chùng uống, nhưng mới rơi một nửa thì lại bay lên.

Thiên phú ma pháp: giảm tiêu hao ma lực.

Valhein cười lên, bàn tế rốt cuộc phát hiện bản thân là ma pháp sư.

Giảm tiêu hao ma lực, thi pháp tiêu hao ma lực chỉ có 80% vốn có.

Điều này chẳng những có nghĩa tiết kiệm ma lực, đồng thời phối hợp lực lượng huyết mạch và thiên phú khác, bản thân có thể thông qua ma pháp sáng tạo trước tiên sử dụng ma pháp cấp bậc

cao!

Có nhiều thứ ảnh hưởng cấp bậc ma pháp cao hoặc thấp, trận đồ ma pháp tiêu hao ma lực là nguyên nhân chủ yếu nhất.

Nếu ma lực giảm mạnh tiêu hao thì tương đương có thể sử dụng trận đồ ma pháp tiêu hao cao, cũng có thể sử dụng ma pháp vượt cấp.

Rèn sắt khi còn nóng, Valhein đặt huân chương người vinh diệu lên.

Valhein nhủ thâm:

"Vinh diệu vương giả"

Vòng bốn.

Vẫn chỉ có một cái.

Ma pháp hóa thân (Bạch Ngân).

Chương 757: Áo giáp máu thịt (2)

Chương 757: Áo giáp máu thịt (2)

"Không tệ, ma pháp hóa thân càng nhiều, tác dụng càng mạnh. Một khi số lượng tới trình độ nhất định, phối hợp lực lượng phòng hộ chồng lên sẽ khiến tất cả kẻ địch hoài nghi cuộc đời, cũng hoài nghi ma pháp."

Valhein vui vẻ lựa chọn.

"Người đánh lui sẽ là cái gì?" Valhein thầm nghĩ, đặt huân chương người đánh lui lên.

Chỉ có một thiên phú tinh linh.

Nhưng Valhein nở rộ nụ cười.

"Đợi ngươi thật lâu!"

Valhein trực tiếp chọn.

Thiên phú ma pháp hệ hỏa: chấn động.

Vậy là bốn thiên phú âm hiểm hệ hỏa chỉ còn thiếu lại cháy'.

Nguyên nhân thiên phú chấn động bị xếp vào âm hiểm là bởi vì loại lực lượng này sẽ xuyên qua bề mặt chạy thẳng vào bên trong thân thể, dẫn phát ma lực hoặc thần lực xao động, dẫn đến thi pháp hoặc kỹ năng chiến đấu thất bại.

Đặt huân chương người cứu viện lên.

Valhein không ôm hy vọng gì, bởi vì giá trị của huân chương này không cao.

"Ủa, may thế?"

Thiên phú hệ ánh sáng: mau lành.

Valhein cảm động đến nỗi không nhịn được suýt khóc.

Đây chính là thiên phú hệ ánh sáng đầu tiên trong đời!

Tuy không có huyết mạch nguyên tố quang, nhưng thiên phú hệ ánh sáng cũng rất tốt!

Tuy hắn chưa thể sử dụng ma pháp hệ ánh sáng, nhưng thiên phú hệ ánh sáng này giống như ngọn nến trong đêm tối, thắp sáng hy vọng.

Đã quá quen thiên phú hệ bóng tối rồi, mới chỉ có một thiên phú hệ ánh sáng.

"Xung quanh ta đều là bóng tối bởi vì ta mới là ánh sáng."

Valhein rất vừa lòng lựa chọn thiên phú hệ ánh sáng.

Bởi vì sợ thân thể không cách nào chịu đựng nên Valhein minh tưởng trước, hấp thu toàn bộ lực lượng thiên phú mới trước rồi lại trở vê không gian phế tích.

Trừ huân chương tướng quân lâu năm ra còn lại người đánh chìm thuyền, người tàn sát Người Khổng Lồ, người hộ bang, người lập công đầu chiến dịch và người vĩ đại. "Tiếp theo đều là hàng quan trọng! Ít nhất là thiên phú vòng năm, ta yêu vòng năm! Ngươi có nhiêu hơn vòng bốn một vòng."

"Bắt đầu từ đâu đây?" Valhein cười toe toét, hớn hở.

“Chọn ngươi vậy!"

Valhein câm huân chương người đánh chìm thuyền đặt trên bàn tế.

Làn khói trắng đậm tuôn ra, bị bàn tế hấp thu.

Sau đó từng vòng sáng rực rỡ.

Cuối cùng đúng như kỳ vọng, vòng thứ năm sáng lên, ánh sáng trắng bắn lên cao.

Một chiếc vương miện.

Vương miện màu xanh dương, đá quý màu xanh trong suốt.

Hơi giống vương miện nguyên tố thủy, nhưng hơi khác, màu sâu hơn, trang nghiêm hơn.

"Vương miện huyết mạch tướng quân cá voi."

Tên bình thường nhưng Valhein khó né nỗi vui mừng.

Cá voi với tên đầy đủ là cá voi siêu khổng lồ, ba con cá voi nổi tiếng nhất hiện nay có một con cõng Thần Tinh của Thần Biển Poseidon ngao du trong Thần giới.

Một con thì chết trong cuộc chiến của thần cổ xưa, bị Thần Linh tạo thành nước cá voi, hình thành vị diện thân lực, sau này chủ nhân chết trận, trở thành vị diện thần lực vô chủ.

Một con ở vị diện nguyên tố thủy.

Không biết vị diện nguyên tố thủy đã thay bao nhiêu Chúa Tể nguyên tố thủy, nhưng con cá voi thái cổ kia luôn sống.

Thậm chí nhiều người hoài nghi nó mới là Chúa Tể nguyên tố thủy.

"Một con cá voi có thể cõng một hành tinh, con cá voi đó như

Côn! vương miện huyết mạch tướng quân địa, hỏa, phong, thủy chỉ được thiên phú vòng bốn, nhưng huyết mạch tướng quân cá voi thì là vòng năm. Hơn nữa cá voi là cự thú hệ thủy, tất nhiên có thể kết nối với nguyên tố thủy, hình thành ma pháp tiến hóa!"

Valhein rờik hỏi không gian phế tích, hấp thu lực lượng huyết mạch mới, đi vào tháp ma pháp.

Quả nhiên, giống hệt dự đoán, vương miện cá voi và và vương miện nguyên tố thủy hình thành kết nối lực lượng.

"Thường hay ma pháp hệ thủy ít nhất đến Thánh Vực mới có thể phát huy uy lực, có lẽ sau khi ta vận dụng Hoàng Kim dựa vào ma pháp tiến hóa có thể trước tiên phát uy."

Valhein phớt lờ Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy bị dọa ngây người, thậm chí lờ đi Phong Hậu mờ mịt, hắn tiếp tục hiến tế. "Huân chương người tàn sát Người Khổng Lồ!"

Vòng năm sáng lên.

Valhein nhìn đằng trước, vừa lòng gật đầu.

"Cuối cùng có thể thăng cấp huyết mạch. Nhưng người tàn sát Người Khổng Lồ cho huyết mạch nguyên tố địa là sao? Địa hành thuật, ta đến đây!"

Vương miện huyết mạch tư tế nguyên tố địa!

Hấp thu lực lượng, Valhein đi vào tháp ma pháp, nhìn chăm chú vương miện huyết mạch mới.

Vương miện huyết mạch tướng quân nguyên tố địa ban đầu đã biến mất, thay thế là vương miện huyết mạch tư tế nguyên tố địa to hơn nữa.

Thi pháp ma pháp hệ địa càng nhanh, uy lực mạnh hơn, miễn

dịch tất cả lực lượng hệ địa từ Hắc Thiết trở xuống.

Huyết mạch thăng cấp, ma pháp lĩnh vực kèm theo của nguyên tố địa tướng quân Thủ Hộ Chi Thổ thăng cấp thành ma pháp lĩnh vực mới, thủ hộ thành bang.

Cũng được lực lượng kèm theo của tư tế nguyên tố địa, đi đất, có thể lặn xuống lòng đất, đát đai như nước, tự do thông suốt.

Rời đi tháp ma pháp, Valhein nhìn thoáng qua Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy nhảy loi choi, hắn tiếp tục việc lớn hiến tế.

Valhein ngẫm nghĩ, đặt huân chương người hộ bang lên.

Lân này hắn mê tín nhắm mắt một lúc rôi chợt mở ra.

Vòng năm khiến người thất vọng.

Kiểu mẫu khiến người tuyệt vọng, thiên phú chiến sĩ.

Thiên phú khiến người bất ngờ.

"Đây là một trong những thiên phú thành danh của Heracles sao?"

Valhein giật nảy mình.

Đây chính là thiên phú nổi tiếng như cồn trong thiên phú học, trong lịch sử chỉ có con trai của Zeus là Heracles sở hữu.

Năm xưa khi Heracles mới chỉ là Thánh Vực, bị đại quân của bị Eurystheus vây công đã kích phát áo giáp máu thịt.

Tiếp đó bắt đầu cuộc chiến được gọi là ác mộng Eurystheus.

Heracles để lại một vết thương trên người kẻ địch, máu chảy ra sẽ bay đến trên người của hắn, có thêm một mảnh hộ giáp màu máu. Mỗi khi giết một người thì xác chết sẽ hóa thành áo giáp máu

thịt bám lên người hắn.

Trong trận chiến đấu đó, Heracles hoàn toàn giết phát điên, cuối cùng thân thể chất đống mấy vạn tầng áo giáp máu thịt, giống như khổng Người Khổng Lồ máu thịt, hứng lấy công kích điên cuồng của chiến sĩ Truyền Kỳ, xé sống chiến sĩ Truyền Kỳ.

Từ trận chiến ấy, không còn kẻ địch dám vây công Heracles.

Chương 758: Hồn vị diện

Chương 758: Hồn vị diện

Trong đầu Valhein hiện ra trường hợp ma pháp của mình giết nhiều kẻ địch sau đó biến thành ma pháp sư máu thịt khổng lồ.

Hơi khiến người e sợ, mà hơi bị ngầu.

"Nếu chỉ là áo giáp máu thịt thì hơi thiếu, hệ băng có một thiên phú cường đại tương tự, tên là giáp băng, cái tên mộc mạc, tác dụng cũng rất mộc mạc, mỗi khi sử dụng một ma pháp hệ băng thì trên người sẽ thêm một lớp giáp băng giá, cũng có thể vô hạn chồng lên. Hai bên ghép lại thành ma pháp sư máu thịt hàn băng khổng lồ, ước chừng càng ngầu hơn."

Mặc sức tưởng tượng xong, Valhein trở vê hiện thực.

Còn sót lại huân chương người lập công đầu chiến dịch, huân chương người vĩ đại và huân chương tướng quân lâu năm.

Hiện thực cũng tật tốt đẹp.

Valhein đặt huân chương người lập công đầu lên bàn tế.

Vòng năm bắn lên ánh sáng trắng.

Thiên phú ma pháp: trung hòa ma lực.

Valhein giống như sợ thiên phú tinh linh bị cướp mất, khoảnh khắc thấy rõ lập tức vươn tay đụng chạm.

Cảm thụ được thân thể đã hấp thu lực lượng trung hòa ma lực hắn mới thở phào.

"Cuối cùng sống giống như con trâu."

Lúc ở đồi núi Người Khổng Lồ, Valhein từng gặp một con Ma Ngưu Thanh Đồng có năng lực trung hòa ma lực.

Năng lực này, đừng nói Valhein mong mỏi, tất cả ma pháp sư và chiến sĩ đều khát khao.

"Tác dụng của trung hòa ma lực rất đơn giản, tiêu hao nhiều ma lực hoặch thân lực, bất kỳ lực lượng nào của thân thể, hoàn toàn trung hòa các lực lượng mặt trái của mình.

Tuy tổng sản lượng tiêu hao ma lực lớn, phải chờ vài hôm mới có thể sử dụng một lần, nhưng tuyệt đối là thiên phú cứu mạng.

"Bắt đầu may mắn rồi."

"Huân chương người vĩ đại là huân chương cần dùng sau khi thăng cấp đại tướng, giá trị tuyệt đối vượt qua huân chương tướng quân lâu năm, chắc chắn hơn vòng năm, thấp nhất là vòng sáu. Tướng quân lâu năm thì có lẽ là vòng năm, cao nhất là vòng sáu."

Valhein hít sâu một hơi, đặt huân chương tướng quân lâu năm lên.

Lần này Valhein không nhắm mắt, không cầu nguyện, không mê tín. Bởi vì muốn chừa vạn may cho huân chương người vĩ đại cuối cùng.

Valhein nhìn chăm chú vào bàn tế.

Vòng một, hai, ba, bốn, năm

Vòng sáu sáng lên!

Valhein cười toe.

"Lần này thu hoạch đúng là hơi lớn, sắp bay rồi. Xem ra có gan

mới làm giàu bình tĩnh, an toàn là số một!"

Ánh sáng dâng lên.

Nhìn thiên phú mới kia, Valhein vô cùng bình tĩnh.

Dù sao đã sớm đoán được quân hàm chắc chắn sẽ đổi lấy thiên phú chiến sĩ.

Ủa? Không phải thiên phú chiến sĩ?

Thiên phú ma pháp: phòng hộ khuếch tán.

Valhein buông tiếng thở dài, thiên phú này đúng là thân cấp trong chiến tranh quy mô lớn, nhưng vô dụng trong chiến đấu cá nhân.

Nhưng ngẫm lại quốc gia thần quyền, trong lòng Valhein rục rịch, không dễ ra kết luận.

Trong lịch sử chưa từng ghi chép về thiên phú này, nhưng đã từng bị ma pháp sư phỏng đoán ra.

Ma pháp hiệu quả rất đơn giản, sau khi thi triển ma pháp phòng hộ cho phe ta thì ma pháp phòng hộ sẽ nhanh chóng khuếch tán lên phe bạn ở xung quanh.

Nếu nói thiên phú hệ hỏa liên tục bắn ra quả cầu lửa không có giới hạn có thể giết bị thương kẻ địch trong phạm vi lớn, vậy ma pháp này là bảo vệ đồng đội trong phạm vi lớn.

Thậm chí có thể nói, thiên phú này là khắc tinh của liên tục bắn.

Có ma pháp này, Valhein sẽ giống như Aristoteles ở cấp bậc Hoàng Kim, trở thành ác mộng của chiến trường.

Ma pháp sư bình thường dù có phòng hộ khuếch tán cũng

không làm được gì.

Nhưng vấn đề là, bản thân hắn có ma pháp hóa thân, ma pháp có thể chồng lên.

Bản thân hắn còn có thiên phú phòng hộ chồng lên.

Rồi hắn có huyết mạch Người Khổng Lồ, sau khi biến thân Người Khổng Lồ không thể sử dụng ma pháp công kích, nhưng hiệu quả ma pháp phòng hộ tăng gấp đôi.

"Nếu chiến đấu lúc trước ta có thiên phú này, dù Quân Đoàn Người Khổng Lồ không chạy trốn, người Hy Lạp cũng có phần thắng lớn. Thiên phú này rất mạnh trong chiến tranh, ta thậm chí hoài nghi có khi nào nó lấy hết vận may nguyên năm của ta không? Trong khoảng thời gian ngắn không giúp ta mạnh hơn bao nhiêu, nhưng có thể bảo hộ phe bạn thì là thiên phú tốt. Có thể kiếm quân công là thiên phú tốt."

"Một cái cuối cùng, hy vọng tăng cường thực lực cá nhân của ta."

Valhein hít sâu một hơi, hai tay kẹp lấy huân chương giơ trước ngực, nhắm mắt trong lòng mặc niệm.

Hắn trịnh trọng đặt huân chương người vĩ đại lên bàn tế.

Valhein xoe tròn mắt nhìn.

Đây chính là một trong những huân chương cao cấp nhất toàn Hy Lạp, chỉ có bốn loại huân chương cùng cấp bậc, trừ người Hy Lạp' hoàn toàn xứng đáng là huân chương số một ra, người vĩ đại và hai loại khác không cách biệt bao nhiêu.

Vòng một, hai, ba, bốn, năm

Vòng sáu.

Trong lòng Valhein thầm than một tiếng, nhưng vòng sáu cũng đủ mạnh rồi.

Quyền trượng Thế Giới cũng chỉ đến vòng bảy, đây chính là tượng trưng cho quyền lực của một đế quốc, người vĩ đại chỉ là một quả huân chương, hoàn toàn không cùng cấp bậc.

Nhưng người vĩ đại tuôn ra khói trắng nhiêu hơn tướng quân lâu năm gấp đôi.

Bàn tế bắn ra ánh sáng rực rỡ.

Một quả cầu ánh sáng màu tím trôi nổi ở giữa không trung.

Hồn vị diện.

Chương 759: Hồn vị diện (2)

Chương 759: Hồn vị diện (2)

Valhein hít sâu một hơi, tuy rằng trước đến giờ chưa từng nghe thứ này, nhưng chỉ cần mang hai chữ vị diện thì giá trị tuyệt đối không tâm thường.

Valhein vươn tay chạm vào, hút vào thân thể, lập tức đi vào tháp ma pháp.

Quả cầu ánh sáng màu tím rơi vào cây Ma Lực, trông bình thường.

Nhưng mọi người đều nhìn chằm chằm nó.

Đặc biệt là tên mập, chảy nước miếng ròng ròng, vừa chảy nước miếng vừa lau.

Thú một sừng Địa Ngục bán trong suốt hớn hở chạy tới, thè lưỡi định liếm nhưng bị Valhein trừng, sợ hãi rụt về, móng chân tội nghiệp giãm mặt đất.

Valhein nhìn chằm chằm hồn vị diện, nhận được thông tin của vật phẩm này.

Thì ra cái gọi là hôn vị diện là lực lượng tàn phá của Thần Linh.

Chủ yếu có hai tác dụng.

Một là đưa vào vị diện mình nắm giữ có thể tăng nhanh khống chế vị diện, khiến bản thân càng nhanh chóng trở thành chúa tể vị diện.

Tác dụng thứ hai là có thể từ từ dựng dục ra thần khí vị diện.

"Cái gì là thần khí vị diện?"

Valhein trong đầu hiện ra vô số khả năng, nhưng dù đánh giá lực lượng thấp nhất cũng khiến người dâng trào sóng lòng.

Tuy rằng không biết thần khí vị diện rốt cuộc là cái gì, nhưng tuyệt đối có thể khẳng định nó mạnh hơn thần khí bình thường.

Tiếc rằng không thấy được nhiều thông tin hơn nữa, rất hiển nhiên, là lực lượng của mình không đủ, dù cho hiện tại đưa hồn vị diện vào đồi núi Người Khổng Lồ cũng chưa chắc có thể dựng dục ra thần khí, hơn nữa cho dù dựng dục được thì chưa chắc hắn chắc có năng lực sử dụng, nếu không thì đã chẳng nhận được bấy nhiêu thông tin.

“Hiện tại có hai lựa chọn.”

"Vì ích lợi trước mắt, đưa hồn vị diện vào đồi núi Người Khổng Lồ. Nhưng vấn đề là có quốc gia thần quyền khiến ta nắm giữ đồi núi Người Khổng Lồ nhanh hơn. Cứ phát triển theo xu thế này, không lâu sau ta có thể mỗi ngày ra vào đồi núi Người Khổng Lồ, thậm chí đưa Vương Đại Chùy vào. Tức là, tương đương lãng phí tác dụng thứ nhất của hồn vị diện."

"Hoặc là vì ích lợi lâu dài, sau khi thu hoạch vị diện tiếp theo thì sử dụng hồn vị diện. Nếu vị diện tiếp theo siêu to thì tá cần thời gian càng lâu mới chân chính trở thành chúa tể vị diện, giá trị của hồn vị diện sẽ được phóng lớn gấp vô số lần, mà vị diện càng lớn, dựng dục ra thân khí vị diện càng mạnh!" "Lựa chọn thứ hai có vấn đề là lỡ về sau ta mãi không thu được vị diện mới thì làm sao? Hoặc về sau được thê, hồn vị diện thì sao? Hưm, hình như ta rơi vào hai cực đoan củia bi quan và lạc quanl"

Valhein chợt nhận ra mình cũng mắc bệnh khó lựa chọn cấp

độ nặng.

Nghĩ trước nghĩ sau, hắn làm ra quyết định cuối cùng.

"Dùng Thánh Vực làm vạch giới hạn. Nếu sau khi thăng cấp Thánh Vực vẫn chưa thu hoạch được vị diện mới, hoặc là thời gian ngắn không cách nào được đến vị diện mới liền đưa nó vào núi Người Khổng Lồ, dựng dục thần khí. Nếu đến lúc đó được vị diện mới thì áp dụng luôn."

"Lần này thu hoạch rất lớn, nhưng đây là bởi vì chiến tranh. Loại chiến tranh quy mô này rất ít xuất hiện. Kế tiếp, vòng hao và cúp trong giải đấu lớn Pythian sẽ trở thành nguồn thiên phú của ta. Nhưng nếu không có gì bất ngờ xảy ra chắc chiến sĩ và thiên phú thể chất chiến đấu chiếm đa số. Thật sự hữu dụng là cúp của giải đấu lớn, dùng chúng nó đi kho báu vật của các thần điện đổi lấy vật thần giá trị cao mới là mấu chốt. Sau đó tiếp tục trở vê Học viện Plato học tập ˆ

Valhein ở trong đầu quy hoạch đơn giản, ra khỏi phòng.

Các chiến sĩ Sparta ở ngoài phòng đang ăn cơm, bên cạnh đều đặt bọc hành lý.

Commodus nói:

"Chờ lâu rồi, ăn cơm trước, vừa ăn vừa nói."

Valhein gật đầu, từ từ ăn cơm.

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chúng ta chuẩn bị đi quan sát trò chơi Pythian, sau về Sparta.' Castor nói.

Commodus nói:

"Nhưng phải suy nghĩ kỹ, nếu dự thi, chỉ có thể dùng thân phận Valhein dự thi. Đại tướng Miltiades nguyện ý hỗ trợ sử dụng

thân phận giả trong Marathon, nhưng đám tư tế của điện thân Apollo sẽ không chịu làm như vậy."

Valhein nói:

"Ta dùng thân phận Valhein dự thi rôi vê Athens."

Castor suy nghĩ một hồi, nói: "Giải thi đấu Pythian tổ chức ở Delphi, nơi đó vừa là chỗ Thần Mặt Trời Apollo thủ hộ vừa có dãy kiến trúc đền thờ chúng thần lớn nhất Hy Lạp, cho nên được tôn là tòa thành thánh. Ở nơi đó, trừ phi xúc phạm hoặc phản bội Hy Lạp, nếu không thì không ai có thể bắt mình, rất an toàn. Quý tộc Athens chưa biết ngươi đã là tướng quân lâu năm, cũng sẽ không làm ra hành động quá kích. Huống chi, bọn họ ý thức được Học viện Plato dốc hết sức bảo hộ ngươi, cộng thêm liên tục thất bại, chỉ cần không về Athens thì đám quý tộc không còn muốn nhằm vào ngươi nữa. Đương nhiên, còn có số rất ít người sẽ không chịu để yên."

"Đúng rồi, vì suy xét những điều này nên ta mới dám dự thi. Mặt khác, ta đã muốn về Athens thì phải hiên ngang trở lại!"

Commodus cảm khái nói:

"Trở lại với hai thân phận là tướng quân lâu năm và quán quân nhiều mục? Đúng là hiên ngang thật."

Castor nói:

"Ta thấy được đấy. Dù sao có thể lấy quán quân hạng mục thi chạy, đấu vật cũng có cơ hội, năm mục toàn năng nằm trong tầm tay. Còn cưỡi ngựa và đua xe ngựa thì có tin tưởng không?"

Commodus nói:

"Qáun quân cưỡi ngựa cơ bản có thể xác định, ngựa của Học viện Plato đứng đầu thế giới. Hắn có nguyên tố huyết mạch phong,

chẳng những nhẹ hãng còn tăng nhanh tốc độ con ngựa. Nhưng đua xe cần kỹ xảo cao siêu. Tuy nhiên, chắc hẳn đã học lúc ở Học viện Plato rồi.

Valhein mỉm cười nói:

"Đúng vậy, ta từng học cách điều khiển xe chiến. Có lẽ trình độ không đủ mạnh, nhưng ta còn có một thiên phú đủ để tăng phần thắng lên nhiều."

Castor tò mò hỏi:

"Thiên phú gì? Có thể tiết lộ chút không?"

"Động vật thân hòa." Valhein mỉm cười nói.

"Biến thái!" Castor bật thốt.

Chương 760: Sổ ghi chú của Eculid

Chương 760: Sổ ghi chú của Eculid

"Đối thủ của ngươi sẽ tuyệt vọng, đây là thiên phú thích hợp nhất cho môn cưỡi ngựa. Ta nhớ từng có Vua Đua Ngựa liên tục giành được quán quân đua ngựa ở nhiều giải đấu cũng là nhờ vào thiên phú này. Thiên phú này không chỉ có thể làm ngựa một lòng trợ giúp mình, còn có thể kích hoạt tiềm lực của bọn nó. Hơn nữa sẽ làm ý chí của ngựa của ky sĩ khác yếu bớt. Ngươi nghĩ mà xem, đối với ngựa mà nói, một cái chính là người, một cái là người' mà chúng nó vẫn thường quấn quýt, chúng nó nhất định sẽ giúp người một nhà. Thiên phú này ngươi đừng nói ra ngoài, là vũ khí bí mật lớn nhất của ngươi." Commodus nói.

Valhein mỉm cười gật đầu.

"Đáng tiếc, ngươi cũng không có xuất thân quý tộc thế gia, bằng không với năng lực của ngươi, chỉ cần tập trung luyện tập vào một môn nhạc cụ thì thật sự có thể trở thành Tổng Vua Quán Quân trong truyền thuyết. Có điều cũng chẳng sao cả, chờ tới ngày ngươi làm rõ thân phận ở Athens, cũng là ngày tên tuổi của ngươi vang dội khắp toàn bộ Hy Lạp!" Castor nói.

"Giờ vẫn còn chưa thi đấu, sao lại thổi phồng rồi?" Giọng nói nửa đùa nửa thật của Eculid truyền vào.

Nhóm người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Eculid bước qua cửa, đỡ cái mũ trên đầu.

"Không phải ngươi đã về Athens rồi à?" Valhein hỏi.

"Ta vốn định về nhưng người nào đó muốn đi dự thi, ta phải hộ tống tới Delphi, sau đó lại hộ tống quay trở vê Athens." Eculid làm ra vẻ mặt ghét bỏ nhìn Valhein.

"Chờ trở lại Athens, ta từ chiến trường có được hai mươi vạn đồng vàng đại bàng, ta sẽ trích ra mười vạn để viện trợ cho ngươi." Valhein nói.

Eculid lập tức ưỡn ngực, hai mắt lấp lánh có thần, quang minh lẫm liệt nói: "Bảo vệ học sinh thiên tài, tướng quân thâm niên, chính là trách nhiệm của Eculid ta đây! Có điều không phải là ngươi đang tính kế ta chứ? Đây chính là mười vạn đồng vàng đại bàng! Hai lần mười vạn cộng lại chính là một kiện ma pháp khí Truyền Kỳ sơ đẳng!"

"Có muốn không?"

"Muốn!"

"Muốn thì đừng nói nhảm!"

"Tốt lắm!"

"Thật không nhìn ra ngươi mắc chứng dễ quên." Commodus cười nói.

"Ngươi là ai?" Eculid liếc nhìn bóng dáng cao lớn của Commodus.

Vẻ mặt Commodus xấu hổ, đám người cười ha ha. "Bằng không ngươi cũng giúp hắn đi, để Eculid phải nhớ kỹ tên ngươi." Valhein nói.

"Ta cũng không có vĩ đại như ngươi... Commodus nói xong thì tự mình cũng sửng sốt, sau đó chậm rãi suy ngẫm.

Nhóm người tiếp tục cười nói chuyện phiếm ăn cơm.

Qua một hồi, Commodus đột nhiên hỏi: "Vì sao ngươi lại giúp đỡ Eculid?"

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: "Hắn có địa vị rất cao trong Hội Nghị Ma Pháp, công bố rất nhiều bài viết liên quan tới ma pháp, triết học, hình học và số học, có cống hiến to lớn đối với ma pháp sư, thậm chí là toàn bộ nhân loại. Ta hi vọng hắn có đầy đủ tài chính để tiếp tục nghiên cứu, nghiên cứu sâu hơn, làm ra cống hiến càng to lớn hơn. Nhưng thực tế thì sự vĩ đại của hắn không được thừa nhận, không được thấu hiểu, cũng bị xem nhẹ."

"Ø? Có ý gì?" Castor nói.

Nhóm người nghi ngờ nhìn Valhein, ngay cả Eculid cũng có chút nghi ngờ.

"Các ngươi ngẫm lại đi, Aristoteles là thiên tài nhiều mặt, tuấn tú tiêu sái, ma pháp mạnh mẽ, cấp bậc cao, có thành tựu sâu ở nhiều lĩnh vực, là học trò cưng của Plato, tất cả các phương diện đều vượt qua tam kiệt còn lại, tất cả mọi người đều chú ý hắn. Alexander, người không biết thân phận của hắn thì không chú ý, nhưng biết thì đều hiểu hắn hiển hách cỡ nào, cho dù là Castor ngươi cũng khó có thể nhìn theo bóng lưng hắn."

Castor bất đắc dĩ gật đầu, Alexander là huyết mạch Bán Thần, hơn nữa Macedonia hiện giờ không thể nào thua kém Sparta, then chốt là cha Philip của Alexander chính là vua, nắm hết quyền hành, có nhiều quyền lực hơn gia tộc Bán Thần ở các thành bang khác. Huống chi, Alexander còn có thể sánh với Leonidas và Aristoteles.

"Archimedes thì không cần phải nói, kỹ thuật ứng dụng ma pháp của hắn có thể xưng là người số một, ma pháp khí sáng tạo, vũ khí chiến tranh ma pháp, khiếp sợ cả thế giới này, được người ta khen ngợi là một Archimedes bằng cả mười vạn đại quân."

"So với bọn họ, cấp bậc của Eculid không cao, thiên phú tựa hồ chỉ giới hạn ở hình học, ngoại trừ trận chiến Marathon thì tới giờ cũng chưa bộc lộ sức mạnh được công chúng công nhận, cho dù là cuộc chiến lần này thì cũng chỉ hỗ trợ các ma pháp sư khác, không hề giống như Aristoteles dùng sức của một mình mình lộ ra sức mạnh khủng khiếp có thể hủy diệt trời đất."

Nhóm người gật nhẹ đầu.

"Thế nhưng sau khi xem qua những bài phát biểu của Eculid trong Hội Nghị Ma Pháp, ta tin tưởng rằng hắn vì chân lý mà từ bỏ vũ khí ma pháp có thể làm người ta nhìn thấy được sờ được, từ bỏ sức mạnh có thể hủy diệt trời đất, trong khoảng thời gian khá dài sắp tới, có lẽ hắn chỉ có được chút danh tiếng mà thôi. Thế nhưng ta tin tưởng chỉ cần hắn tìm được nên móng căn bản nhất, tâng chân lý sâu nhất thì đó chính là hạt giống cho văn minh của nhân loại, một ngày nào đó sẽ từ dưới đất chui lên, vọt thẳng lên bầu trời, nhìn lại thế giới." Valhein nhìn Eculid, ánh mắt đầy chân thành.

Tất cả người Sparta kính nể, thật ra bọn họ không rõ Valhein đang nói gì, nhưng một người có thể làm Valhein phải khen ngợi như vậy thì khẳng định rất bất phàm.

Eculid cười nói: "Ngoại trừ Aristoteles tuấn tú phóng khoáng, ta tán thành mỗi câu mỗi chữ của ngươi. Có điều, sao ta cũng không biết chính mình lợi hại như vậy?"

"Rồi ngươi sẽ biết." Valhein mỉm cười.

"Tin ngươi mới là lạ." Vẻ mặt Eculid không tin tưởng.

Thế nhưng hắn lại lẳng lặng mở sách ma pháp, chăm chú viết.

"Valhein là một người tốt, so với Aristoteles còn tốt hơn một chút. Ghi chú: không phải hắn ép ta viết, ngàn lân không thể quên.

Ghi chép quan trọng thứ hai: thật sự không phải do hắn ép ta viết.

Viết xong, Eculid lật sang một trang khác.

Chương 761: Sổ ghi chú của Eculid (2)

Chương 761: Sổ ghi chú của Eculid (2)

Bên trên có rất nhiều chữ viết.

"Valhein nói muốn hỗ trợ cho ta mười vạn đồng vàng đại bàng, nếu không cho, ta ghi hận hắn cả đời!"

"Hắn đúng là có tiền, thế mà lại mua huy chương Ma Nguyên, ta lại gân mười vạn đồng vàng đại bàng hơn một bước.'

"Ừm, trông hắn không giống như đang nói dối."

"Chờ đến khi mười vạn đồng vàng đại bàng tới tay thì ta sẽ xóa đi những lời bịa đặt tiêu cực về hắn, gì mà dụ dỗ thiếu nữ quý tộc, gì mà bắt nạt bạn học nhà buôn bán, gì mà phẫn nộ đánh quý tộc, gì mà nghiền ép giáo viên, tuyệt đối đều là giải"

"Thiên phú của hắn có thể so với Aristoteles."

"Nhà hắn mở cửa hàng huyết mạch à?"...

Xem hết những chữ này, Eculid tiếp tục viết.

"Hôm nay hắn lại muốn tăng thêm mười vạn đồng vàng hỗ trợ, nếu không cho, ta ghi hận hắn cả đời!"

Eculid viết xong thì cấp tốc khép sách lại, len lén liếc nhìn Valhein, sau đó đưa tay ra đỡ mũ để che giấu sự chột dạ của mình.

Không thể để hắn thấy.

"Khụ, chừng nào ngươi xuất phát?" Eculid hỏi.

"Cơm nước xong sẽ tới tạm biệt tướng quân Feirste, chỗ đại tướng Miltiades thì không tới được, chờ ta trở lại Athens, khôi phục thân phận xong sẽ tự mình cám ơn hắn." Valhein nói.

"Chúng ta chuẩn bị một chút đi. À đúng rồi, Học viện Plato muốn tổ chức để học sinh ghi danh tham gia giải thi đấu Pythian." Eculid vừa lật sách vừa nói.

"Chúng ta thiệt hại thế nào?" Valhein hỏi.

"Bảo vệ rất đúng lúc nhưng vẫn chết đi bốn người, bị thương nặng mười lăm người." Eculid nói.

"Aiz..." Valhein thở dài.

"Chết trên chiến trường là vinh quang." Commodus trầm giọng nói.

Nhóm chiến sĩ Sparta gật mạnh đầu, trong mắt không hề có chút buồn bã nào.

"Vậy người của Học Viện Quý Tộc phải làm sao?" Valhein hỏi.

Eculid lật sách, trên mặt lộ ra biểu cảm quái dị, nói: "Tử thương lại càng thảm trọng hơn." "Cuối cùng cũng có quý tộc ưu tú." Valhein lộ ra vui mừng.

Nhưng Eculid lại nói tiếp: "Nếu như ngươi biết tình huống cặn kẽ thì sẽ không nói như thế."

"Thế nào?"

"Tất cả quý tộc đều bị tử thương thảm trọng trong cùng một trận chiến."

Valhein đột nhiên nghĩ tới hình dáng chiếc thuyền vị diện

khổng lồ ở trên bầu trời, nhớ tới tình cảnh hơn ngàn Người Khổng Lồ từ trên trời rơi xuống.

"Ngươi hiểu chưa? Học sinh của Học Viện Quý Tộc thật ra không ở trên chiến trường, chỉ vào những lúc truy sát người Ba Tư mới dốc toàn lực đối phó, đặc biệt bảo vệ chính mình. Chỉ có điều khi Người Khổng Lồ từ trên trời rơi xuống, Người Khổng Lồ đã chặn ngang đại quân của ta, vì thế bọn họ mới tổn thất nặng như thế." Eculid nói.

Trên mặt tất cả người Sparta lộ ra vẻ khinh thường nồng đậm, bao gồm cả quý tộc Bán Thần Castor.

"Có lẽ, trước khi chết bọn họ mới hiểu được cái gì là vinh quang của quý tộc." Commodus cười nhạo nói.

"Ngươi coi trọng bọn họ quá rồi." Castor độc ác nói.

"May là có ma pháp sư." Một chiến sĩ Sparta thở dài.

Tất cả người Sparta gật nhẹ đầu.

"Bọn ta tới thăm tướng quân Feirste, sẽ quay trở lại ngay, các ngươi chuẩn bị chút đi."

Valhein, Eculid, Commodus và Castor, bốn người rời đi, không bao lâu sau thì trở lại, sau đó nhóm người lên xe ngựa ma pháp, theo cửa nam rời khỏi cứ điểm Marathon.

Valhein đứng bên cửa sổ nhìn ngọn núi hùng vĩ và cứ điểm Marathon, ánh mắt phức tạp.

"Khi bắt đầu hành trình mới, chúng ta vẫn luôn lưu luyến quá khứ. Nhưng quá khứ chính là sức mạnh thúc đẩy chúng ta, nếu như không phải thì biến nó thành phải." Eculid nói.

Valhein mỉm cười: "Đúng vậy. Cuộc đời nếu như có ý nghĩa thì

tốt rồi, cứ hoàn thành ý nghĩa này. Nếu như cuộc đời không có chút ý nghĩa nào thì càng tốt, ta sẽ sáng tạo ra ý nghĩa mới!"

"Tốt! Những lời này rất tốt! Ta phải nhớ kỹ, cái tên nhóc này đúng là kho báu! Dựa vào những lời này, ngươi có thể không cần đưa ta một vạn đồng vàng đại bàng."

Eculid vội vàng nghiêm túc ghi chép.

"Đáng tiền như thế sao?" Commodus nhỏ giọng thầm thì.

"Đương nhiên! Đây đủ để làm lời răn cho cuộc đời!" Eculid nói.

“Ta cũng ghi lại.' Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Commodus từ nhẫn không gian lôi ra giấy cói, dùng bút than cẩn thận ghi chú lại.

"To con, ngươi muốn làm ma pháp sư à?" Castor kinh ngạc nói.

Commodus nghiêm túc viết xong thì thu hôi giấy bút, nhún nhún vai nói: "Valhein thích ghi chú, Eculid thích ghi chú, hai vị thiên tài đỉnh cấp này đều làm như thế, tức là chuyện này rất quan trọng. Ta không hiểu là vì sao, nhưng nếu ta muốn trở thành Anh Hùng mà lại không biết nên làm sao thì cứ bắt đầu từ học tập bọn họ."

"Thế nhưng Eculid vì chứng mau quên nên mới ghi chú lại mà." Castor nói.

"Đúng vậy, ngươi nghĩ một chút mà xem, Eculid rõ ràng mắc chứng dễ quên nhưng lại là tứ kiệt học việt, còn làm Valhein nói hắn là vĩ đại, có thành tựu to lớn, tức là ở một phương diện nào đó hắn mạnh mẽ tới mức có thể bù đắp được thiếu sót là chứng bệnh mau quên kia. Ta không biết hắn mạnh ở điểm nào, nhưng ta tin tưởng hắn vẫn luôn ghi chú như thế hẳn là một yếu tố quan trọng làm hắn mạnh mẽ." Commodus nói.

Tất cả người Sparta chấn động, Vua Giác Đấu thế mà lại mọc ra đầu óc của ma pháp sư?

Valhein mỉm cười gật đầu: "Tốt lắm Commodus, ngươi lại trưởng thành rồi. Mấy trăm trước ta mới hiểu được sai lầm của người sống sót này."

Chương 762: Mệt

Chương 762: Mệt

"Cái gì là sai lầm của người sống sót?" Eculid mở quyển sách ma pháp mà mình vừa khép lại.

"Lúc ở cảng Lion ta đã bị một truyện xưa khai sáng, sau đó thì có 'sai lâm của người sống sót' này.

Valhein như bình thường đưa ra lý do làm bia đỡ đạn cho chuyện lỡ lời của mình.

"Nói cẩn thận một chút, ta cảm thấy rất thú vị." Hai mắt Eculid tỏa sáng.

Valhein thầm thở dài, xem ra sau này nói chuyện trước mặt bọn họ cần phải cẩn thận một chút, nhất là loại cấp bậc ông lớn như Eculid.

"Chuyện là thế này, ở phía tây Hy Lạp có một đất nước rất mạnh mẽ, giống như là ngọn đèn của thế giới, đương nhiên bây giờ đã bị thiêu rụi vì chính người dân của mình. Áo giáp của đất nước đó được chế tạo từ ma pháp. Có một lần nọ, một vị tướng quân là chiến sĩ Hoàng Kim mang theo mười mấy người cấp dưới tìm kiếm ma pháp sư chịu trách nhiệm chế tạo áo giáp, chỉ những lỗ mũi tên khắp người, phàn nàn nói: 'Ngươi nên làm áo giáp dày hơn ở vài chỗ, ngươi xem, vị trí này trên người bọn ta có rất nhiều lỗ mũi tên"

"Hơn mười người lính tiến tới, giơ áo giáp của mình ra. Ma pháp sư nọ nhìn một chút, quả nhiên những vị trí đó có rất nhiêu vết tên. Hắn gật đầu nói: 'Các ngươi yên tâm, ta sẽ đắp dày thêm

những nơi khác. ' Tướng quân tức giận nói: Ngươi nói thế là có ý gì? Nơi trúng tên không thêm dày, nơi không trúng tên lại thêm dày là sao?' Ma pháp sư liền thuận miệng nói: Ngươi chỉ nhìn áo giáp của chiến sĩ còn sống, ngươi có từng xem qua áo giáp của những chiến sĩ đã chết hay không?"

"Tướng quân sửng sốt cả người, hắn suy ngẫm thật lâu rồi xoay người rời đi. Cũng không bao lâu sau hắn dẫn người mang áo giáp của một vài người đã chết tới, yên lặng đặt trước mặt ma pháp sư. Ma pháp sư kiểm tra một lần nữa rồi gật đầu nói: Quả nhiên giống như suy đoán của ta, mũi tên trí mạng vừa vặn không nằm ở phần có dấu tên dày đặc nhất. Thực tế thì số tên của mọi người không kém bao nhiêu, có vài vị trí dính tên nhiều như vậy nhưng các ngươi lại không chết, chứng tỏ những vị trí đó không cần dày thêm. Chân chính nên dày thêm chính là những vị trí khác. ' ^

"Sau khi nghe chuyện này, ta liền hiểu ra. Tướng quân chỉ nhìn được dấu mũi tên trên người người sống sót, đương nhiên sẽ cho rằng nơi trúng tên càng nhiều lại càng nguy hiểm, nên làm dày hơn, vì thế cái mà mắt hắn nhìn thấy có sai lệch với chân tướng. Mà ma pháp sư nhìn thấy không phải người sống sót, là người chết, thấy được 'điêu mà mắt không nhìn thấy, vì thế ma pháp sư đã nhìn ra chân tướng. Ánh mắt và suy nghĩ vẫn luôn lừa gạt chúng ta. Vì thế so với cái nhìn thấy ở trước mắt, chúng ta lại càng phải tin tưởng lý luận 'sai lâm của người sống sót' này." "Tốt, rất tốt, ta thích câu chuyện này, ta cũng thích sai lâm của người sống sót, càng thích tin tưởng lý luận hơn trước mắt mà ngươi nói. Thứ này có chỗ tương thích tới trật tự logic' mà ngươi nói, nhiều sự hiểu biết của chúng ta đều bị sai lầm hoặc là đảo lộn trình tự. Rất tốt, sai lâm của người sống sót cũng đáng giá một vạn đồng vàng đại bàng." Eculid nói.

Castor cười nói: "Cứ như thế thì Valhein không cần hỗ trợ đồng vàng đại bàng cho ngươi nữa rồi."

"Không thành vấn đề, hắn hỗ trợ đồng vàng đại bàng để ta tìm được chân lý, nếu hắn có thể tìm được chân lý vượt xa ta, đương nhiên không cần giúp đỡ ta. Hắn giúp ta, ta còn muốn đồng vàng đại bàng của hắn là vì chân lý chứ không phải vì tiên. Ngươi không hiểu logic rồi." Eculid vừa nói chuyện vừa ghi chú lại lời Valhein nói.

"Thật không nên nói đùa với ma pháp sư bọn ngươi." Castor nhỏ giọng thì thâm.

Valhein chân thành nói: "Có vài lời ta vốn không nên nói, có điều ngươi đã nói hi vọng có thể học tập theo ta, vậy thì ta sẽ kể nhiều hơn một chút. Gốc rễ của chuyện này là ngươi cho rằng, chân lý mà Eculid phát hiện nhìn không thấy sờ không được chưa chắc đã quan trọng, hơn nữa ngươi nghĩ rằng Eculid chưa chắc có thể phát hiện được chân lý, vì thế ngươi mới cho rằng tiên tài quan trọng hơn, cũng vì thế mới đùa giỡn như vậy. Chứ không phải ngươi chỉ nói giỡn mới nói ra câu nói kia. Lúc ngươi có thể hiểu được trật tự logic, ngươi sẽ phát hiện ra chân tướng của thế giới."

Vẻ mặt nhóm chiến sĩ Sparta mờ mịt, Castor nhíu mày, cẩn thận suy ngẫm.

"Ta nhớ kĩ rồi, tuy là ta nghe không hiểu." Vẻ mặt Commodus thực đau khổ, tiếp tục ghi chép.

Eculid lập tức nói: "Ví dụ này rất tốt. Có vài phương diện, Valhein ngươi khẳng định chính là Aristoteles nhỏ, luôn có thể phát hiện được những điểm trông rất đúng nhưng kỳ thực lại rất sai lâm. Ngươi là ma pháp sư, nên có suy nghĩ như vậy, nên nói lời như vậy, không cần lo Castor có thích hay không. Hoặc là chính vì ngươi có suy nghĩ như vậy nên mới lựa chọn trở thành ma pháp sư, hơn nữa còn ma pháp sư thành công. Các ngươi ấy, vẫn nên học tập Valhein nhiều một chút."

"Commodus ít nhất cũng đuổi kịp được Valhein mấy năm trước rồi." Castor nhỏ giọng giải thích.

"Không không không, hắn chỉ bắt chước theo thôi, cho dù làm chuyện giống nhau nhưng nguyên lý cũng hoàn toàn khác biệt, không tin thì ngươi cứ hỏi Valhein đi." Eculid không ngẩng đầu lên nói.

"Ô? Commodus, nguyên nhân ngươi bắt đầu ghi chép là gì vậy?"

"Bởi vì học tập Eculid và Valhein."

"Không có nguyên nhân khác chứ?" "Không có." Commodus hiển nhiên nói. "Vậy Valhein, còn ngươi? Ví dụ như ngươi muốn học Eculid nên tiến hành ghi chú, vậy nguyên nhân của ngươi là gì?" Castor nói.

Chương 763: Mệt (2)

Chương 763: Mệt (2)

Valhein suy nghĩ một chút nói: "Nguyên nhân thứ nhất là, người có thành tựu nhất định có chỗ ưu tú đáng giá học hỏi. Nguyên nhân thứ hai là, nếu như ta không phát hiện được chỗ ưu tú của hắn, nhất định không phải là hắn không có chỗ ưu tú, mà là ta đã bị người khác dẫn lạc lối, hoặc là đã bỏ sót, hoặc là kiêu ngạo mà ra. Như vậy lấy hai nguyên lý này làm cơ sở, ta gặp bất cứ người nào có thành tựu như Eculid cũng theo bản năng tìm hiểu điểm ưu tú của đối phương, phải khiêm tốn học tập."

Castor và Commodus có chút sửng sốt, sao trả lời giống lời bọn họ hỏi quá vậy.

"Thấy không, Valhein đã bước được một bước dài hơn Commodus, một bước dài như từ Marathon tới Athens vậy. Ừm... cứ cảm thấy ẩn phía sau lời này của Valhein là một đạo lý rất to lớn, làm ta rất xúc động, ta muốn suy ngẫm sâu hơn, mọi người đừng quấy rầy ta! Ta sẽ ghi chép vào sách ma pháp!"

Eculid hung ác nhìn một vòng mọi người, sau đó sử dụng ma pháp phong bếp chính mình, cắt đứt thế giới bên ngoài, lẳng lặng suy ngẫm, không ngừng viết viết vẽ vẽ trên sách ma pháp.

Valhein có chút sửng sốt, suy nghĩ một hồi lâu mới hiểu ra.

Chính mình đã bị tư duy mệnh đề hóa ảnh hưởng nên vận dụng chút da lông của mệnh đề hóa.

Mà mệnh đề hóa chính là cơ sở của Eudoxus và Aristoteles, do Eculid xác định trước.

Commodus suy ngẫm một chốc, nhịn không được nói: "Hình như ta đã hơi hiểu một chút. Câu trả lời của ta là nguyên nhân, mà câu trả lời của Valhein là nguyên nhân của nguyên nhân. Nguyên nhân của ta chỉ có thể trả lời cho câu làm sao học tập được Eculid, nhưng nguyên nhân của Valhein thì có thể trả lời làm sao để mình học tập được tất cả những người ưu tứ. Cái này chính là suy nghĩ của ma pháp sư sao? May mà ta chọn làm chiến sĩ, bằng không hiện giờ nhất định còn đang rầu rĩ vì chuyện thăng cấp lên ma pháp sư Hắc Thiết..."

"Thế giới có chiến sĩ để ta chọn lựa, đúng là quá may mắn." Trong lòng Castor tràn đầy biết ơn.

Tất cả nhóm chiến sĩ Sparta đều gật gù giống như gà mổ thóc.

Ma pháp sư đúng là không phải người!

Làm chiến sĩ đúng là quá hạnh phúc!

Valhein thâm nói trong lòng, coi như cũng được, không xem mình và Eculid thành người ngược ngạo.

"Chúng ta cách xa Eculid một chút, đừng để hắn ghi vào sổ đấy." Valhein nói. Người Sparta lập tức né sang một bên.

"Valhein, các ngươi như vậy, không cảm thấy mệt mỏi à?" Castor nghi hoặc, khó hiểu.

"Ngươi có món ăn nào yêu thích không?" Valhein cười hỏi.

“Ta thích ăn lươn nướng!"

"Lúc ngươi gặm từng ngụm từng ngụm lươn như thế, có cảm thấy mệt không?" Valhein hỏi.

"Không mệt." Trên mặt thiếu niên lộ ra ánh sáng hạnh phúc.

"Ngươi có yêu thích người con gái nào không? Con trai cũng

được." Valhein mỉm cười nói.

"Có chút thích con gái, nhưng không thích đến như vậy." Gò má Castor nổi lên rặng mây đỏ nhạt.

"Vậy lúc ngươi nghĩ tới nàng ta, nhìn nàng ta, có cảm thấy mệt không?"

"Đương nhiên không mệt!"

"Bọn ta thích theo đuổi chân lý thế giới, bọn ta thích theo đuổi những thứ tôn tại vượt ra khỏi tâm mắt, bọn ta thích theo đuổi thế giới chỉ có thể chạm tới bằng tư tưởng, sở dĩ bọn ta không chỉ không cảm thấy mệt, hơn nữa mỗi khi cảm thấy tiến bộ đểu rất yêu thích, đều cảm thấy hạnh phúc, đều phải càng tán thành và khẳng định chính mình hơn nữa, sau đó sẽ tiếp tục theo đuổi, vĩnh viễn theo đuổi." Valhein mỉm cười nói.

Castor im lặng một lát, gật đầu nói: "Ta hiểu được, ta hỏi ngươi có mệt hay không bởi vì trong lòng ta cảm thấy chuyện này mình không làm được, vì thế cũng cho là mệt. Nếu như có một ngày ta cũng có thể giống như ngươi, có thể từ chuyện này thu hoạch được vui sướng thì ta căn bản sẽ không cảm thấy mệt, tự nhiên cũng không hỏi ngươi có mệt hay không.'

"Vui sướng còn chưa đủ, vui sướng quá nhỏ bé, muốn cảm thấy hạnh phúc nhưng lại muốn cảm nhận được khẳng định và tán thành, không phải người khác dành cho ngươi, là ngươi dành cho chính mình. Thật ra chính bản thân ngươi cũng có cảm giác này nhưng ngươi không tinh lọc ra. Ngươi từng có cảm giác như thế nhưng đã quên mất rồi." Valhein nói.

"Đúng vậy, ngươi nói rất đúng, ta đã cảm nhận qua rồi, lúc ta luyện tập kỹ thuật đánh nhau đã từng có cảm giác đó, chỉ là ta đã quên. Ngươi nói rất đúng, ta phải suy nghĩ thật kĩ về chuyện này..."

Castor nói được phân nửa thì đột nhiên sững sốt, quay đầu nhìn về phía Eculid, vừa nhìn về phía Commodus đang cầm giấy cói ngẩn người.

"Có thể cho ta chút giấy cói và bút than không? Ta quả nhiên phải nghe theo lời chị gái." Castor đỏ mặt nói. "Không thành vấn đề." Valhein từ không gian phế tích lấy ra hai cây bút than và một xấp giấy cói.

Castor cầm lấy bút than, suy nghĩ một chút thì nhận lấy bắt đầu viết.

"Ta phải tìm sự vui sướng chân chính, chuyện hạnh phúc chân chính, sau đó tự tán thành và khẳng định chính mình, phải làm, luôn làm! Ta muốn trở thành chiến sĩ Bán Thần, ta phải không ngừng luyện tập kỹ năng chiến đấu..."

Những chiến sĩ khác nhìn Castor, nhìn Commodus, nhìn Eculid, cuối cùng nhìn Valhein.

Người này là ma quỷ sao?

Thật sự có thể làm cho người ta học giỏi ma pháp?

Bầu không khí trong phòng khá lúng túng.

Valhein mở sách ra, ghi chép lại trọng điểm mới nấy, cuối cùng, vừa viết một nói.

"Không ghi chép sẽ không xảy ra. Không xảy ra sẽ không nghĩ lại. Quá khứ của chúng ta, phần lớn đều là quá khứ không có chút giá trị nào, không có chút quan hệ nào với chúng ta. Phần lớn cái gọi là kinh nghiệm, trải nghiệm, rèn luyện, cho dù khắc sâu vào trong trí nhớ nhưng nếu không nghĩ lại thì cũng chỉ là hư vô lừa mình dối người mà thôi. Đây chính là vì sao có vài cụ già tự xưng là đã trải qua nhấp nhô, chịu đủ cực khổ, luôn có thể nói ra một đống chuyện và đạo lý thật thật giả giả nhưng lại không có tiến

bộ, cuối cùng cả đời chỉ sống trong u mê."

Chương 764: Công chúa vận mệnh

Chương 764: Công chúa vận mệnh

Commodus và Castor ra sức ghi chép.

"Chỉ có trải qua suy nghĩ chỉnh sửa lại mới là kiến thức thật sự, mắt thấy không phải kiến thức, cảm giác được không phải kiến thức, tự cho là hiểu cũng không phải kiến thức."

"Động vật dùng mắt hoặc bộ phận cơ thể để tìm thức ăn, nếu mắt không thấy đường hoặc cơ thể bị tổn hại thì sẽ không sống nổi."

"Chúng ta là người, chúng ta không thể chỉ thỏa mãn với sống sót, bằng không thì chúng ta không khác gì động vật cả. Là người thì phải sống sót tốt hơn."

"Những bậc hiền triết vĩ nhân, mặc dù bọn họ có thể dẫn dắt nhân loại không ngừng tiến tới, không phải bởi vì mắt bọn họ nhìn xa hơn chúng ta, không phải vì cảm giác của bọn họ nhạy bén hơn, mà là tư tưởng của bọn họ nằm ở một thế giới chân thực mà cả đời này chúng ta có lẽ sẽ không đạt được."

"Ở trong thời đại mới, nếu như chúng ta vẫn cứ dùng ánh mắt để quan sát, vẫn chỉ tin mắt thấy mới là thật mà không dùng tư tưởng thăm dò thế giới mới, như vậy chúng ta sẽ không khác gì động vật, cũng không thể sống sót tốt hơn."

"Cái mà ta làm hiện giờ cũng chỉ là vụng về mô phỏng các bậc hiền triết vĩ nhân mà thôi. Nhưng ta tin tưởng, không quản là ai

chỉ cần có phương pháp để cố gắng thì sẽ có thể đứng trên vai người khổng lồ. Cũng có thể trở thành người khổng lồ mới!"

Tổng kết chỉnh sửa xong, Valhein khép sách lại.

"Về trận chiến ở Marathon, ngươi có ghi chép không?" Castor hỏi.

"Trận chiến quan trọng như vậy thì ta đương nhiên phải ghi chép lại hằng ngày, ghi chép về quân ta, quân địch, tiến hành suy đoán, tổng kết chỉnh lý, đây đều là chuyện nhất định phải làm. Chiến tranh dựa vào không phải vũ lực, mà là ý nghĩ." Valhein nói.

Mặt Castor đỏ bừng, nói: "Ta hiểu được, từ nay vê sau, ta cũng phải chăm chỉ ghi chú chứ không phải cho rằng xem qua là có thể nhớ kỹ, xem qua là hiểu, cho rằng cái gì mình cũng biết, thực tế thì giống như ngươi nói, đều là quá khứ không có chút giá trị nào, không có liên quan chút nào với ta."

"Thật ra ngươi cũng không cần phải học ta, mỗi người đều có phương hướng khác nhau. Thay vì học ta, không bằng trực tiếp học những bậc thây Truyền Kỳ, chiến sĩ Anh Hùng." Valhein nói.

“Ta suy nghĩ lại một chút."

Qua một hồi lâu, Eculid râu rĩ không vui đi tới.

"Làm sao vậy?” "Không thu hoạch được gì, có điều ta cảm thấy mình cách chân lý gân hơn một bước."

"Vậy chính là có thu hoạch." Valhein mỉm cười nói.

"Cũng đúng, ừm... ta sao lại được học sinh an ủi thế này?" Eculid dở khóc dở cười: "Hai người bọn họ đang ghi chép cái gì vậy...'

Eculid tò mò đi tới bên cạnh Castor, nhìn nội dung ghi chép,

sau đó nhịn không được cảm thán.

"Castor, ta xin lỗi khi nấy đã quá lỗ mãng với ngươi, là phán đoán của ta xảy ra vấn đề, ngươi là một người có tư tưởng. Không có ghi chép, sẽ không có xảy ra; không có xảy ra sẽ không có nghĩ lại, đây là câu nói tuyệt vời cỡ nào chứ. 'Chỉ có trải qua chỉnh sửa tư tưởng mới thật sự là kiến thức, quá tuyệt diệu rồi, đây là cái nhìn thâm thúy cỡ nào chứ, để ta phải nghĩ tới Sokrates và Plato. Là ta đã hiểu lầm ngươi rồi..."

Eculid nói được phân nửa thì đột nhiên cảm thấy bầu không khí trong phòng không đúng.

Mặt Castor đỏ bừng, cực kỳ xấu hổ, ánh mắt né tránh, giống như muốn tìm một kẽ đất mà chui xuống.

Ánh mắt của nhóm chiến sĩ Sparta đặc biệt kỳ lạ.

Commodus cười như không cười.

Valhein cũng lộ ra nụ cười lễ phép.

"Làm sao vậy? Không phải ta chỉ thừa nhận sai lâm thôi à? Sao lại nhìn ta như thế?" Eculid hỏi.

"Ghi chép của ta, là lúc ngươi đang suy nghĩ, Valhein nói..." Castor nói khẽ.

"Như vậy sao? Cái tên này..." Eculid thay đổi sắc mặt, mỉm cười vỗ vai Castor: "Không sao, từ nháy mắt ngươi bắt đầu ghi chép những lời này, ngươi đã bước trên con đường đuổi kịp Valhein, cố lên!"

"Cám ơn thầy Eculid!" Castor rất cảm động.

Commodus gật đầu, dùng bút than nhanh chóng ghi chép lại một màn này: Thầy Eculid không vì thế mà trút giận lên Castor,

ngược lại còn sợ Castor xấu hổ mà cổ vũ một phen, là một...

Sau đó, giọng nói của Eculid vang lên.

"Tuy có lẽ cả đời này ngươi không đuổi kịp Valhein, hơn nữa khoảng cách sẽ ngày càng xa, nhưng ngươi đừng nhụt chí! Không có ngươi, Valhein sao có thể nổi bật được như thế chứ."

Castor chợt cảm thấy sự cảm động của mình đều cho chó ăn cả rồi.

Commodus yên lặng gạch đi lời vừa mới nói. Ma pháp sư thật sự không phải là người!

Eculid vui vẻ ngồi xuống, bắt đầu ghi chép lại những lời ghi chép của Castor, cuối cùng còn không quên thêm một câu.

Đây là Valhein nói.

Suy nghĩ một chút, lại tăng một câu.

Ta đúng là người lương thiện, Castor nhất định rất biết ơn ta, ngày hôm nay thật là tốt đẹp.

Đột nhiên, Eculid hơi đổi sắc mặt.

"Chúng ta lại tiến vào không gian trụ Babylon rồi. Vị trí này... càng giống như mai phục hơn, mọi người đứng vững.'

Vừa mới dứt lời thì xe ngựa ma pháp đã hạ thấp xuống, trong xe vang lên một trận hô khẽ, mọi người nắm chặt đồ bên người.

Trái tim giống như sắp bay ra khỏi cổ họng.

Xe ngựa đột nhiên ngừng rơi, người trong xe hỗn loạn.

Tiếp đó ánh sáng chợt lóe, Eculid trực tiếp thu xe ngựa ma pháp, mọi người đứng trên mặt đất.

Valhein nháy mắt một cái, nhìn xung quanh.

Ở phía trước bên trái hai mươi mét có một trụ Babylon màu vàng đất.

Bên trên trụ Babylon lơ lửng Vua Phi Xà của Quân đoàn Phi Xà, Vua Phi Xà cõng một tấm thảm rất lộng lẫy, ánh sáng lóng lánh trên tấm thảm bay, giống như hồ nước.

Chương 765: Công chúa vận mệnh (2)

Chương 765: Công chúa vận mệnh (2)

Một bóng người cao lớn duyên dáng đứng thẳng ở trên đó.

Đó là một người phụ nữ tóc vàng mặc áo choàng dài màu vàng nhạt của Thuật Sĩ Vận Mệnh, đường cong cao vút, trên đỉnh đầu đội vương miện màu trắng, trong tay cầm gậy mười hai cánh hoa, mỗi cánh hoa của cây trượng đều do ruby đỏ ma pháp, trông như mười hai đóa hoa hồng trong suốt.

Mái tóc xoăn vàng óng ánh như ánh mặt trời rũ thẳng tới bên hông, nhẹ nhàng tung bay trong gió, xinh đẹp vô song.

Sóng mũi của người phụ nữ này rất cao, đôi môi đầy đặn, đôi mắt to giống như được vẽ nên, con ngươi xanh nhạt rất có thân. Đường cong gương mặt không nhu hòa như phụ nữ Hy Lạp, góc cạnh nhiều hơn một chút, có nét quyến rũ kỳ lạ giữa Ba Tư và Bắc Âu.

Phía trước người phụ nữ này là một bảng bùn vuông vức hơi mờ, mặt ngoài bảng bùn gồ ghề, gập ghênh, thập chí còn chút vết khô nứt.

Vị Thuật Sĩ Vận Mệnh Thánh Vực này từng xuất hiện trong đại doanh Ba Tư.

Thế nhưng Valhein không ngừng lại trên người người phụ nữ kia hay là trụ Babylon, chỉ tùy ý đảo mắt qua mà thôi.

Vậy mà người phụ nữ kia lại tự nhiên nói cười, đôi môi đỏ

mọng khẽ nhếch, nói: "Con nít chính là con nít, giả bộ không giống chút nào. Ma pháp tiến hóa của ngươi ít nhất phải có được huyết mạch ma quỷ Tướng Quân, mà huyết mạch ma quỷ Tướng Quân lại có ánh mắt phá huyễn thuật nổi danh, sâu trong con ngươi của ngươi chính là điểm đen nhỏ bé tới không thể nhận ra, giấu được người khác nhưng không dối gạt được ta đâu."

Valhein lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, những người còn lại thì thay đổi sắc mặt, đồng loạt quay đầu nhìn lại theo tiếng nói kia, lúc này mới nhìn thấy trụ Babylon và người phụ nữ kia.

Eculid cấp tốc mở sách ma pháp, sau đó nói: "Công Chúa Vận Mệnh Ajman, em gái nhỏ nhất của Darius, được xưng là người phụ nữ làm Song Vương Ba Tư phải đau đầu, Gilgamesh nhìn thấy cũng phải nhượng bộ lui binh, Darius thấy phải cấp tốc trốn tránh, là người phụ nữ có quyền thế nhất ở Ba Tư. Được xưng là kế thừa tài phú của gia tộc, gương mặt thông minh xinh đẹp, chỉ để lại quyền thế cho Darius. Gặp phải, đánh không lại, lập tức trốn đi... khụ khu..."

Eculid nhanh chóng khép sách lại, nháy mắt với Valhein.

Valhein lại giống như không thấy, mỉm cười nhìn về phía Ajman.

"Ngài thật là một người phụ nữ xinh đẹp vô song, làm ta cho rằng trên bâu trời xuất hiện hai mặt trời. So với ngài, Isina chính là vịt con xấu xí." Valhein dùng ánh mắt yêu thích nhìn vị công chúa Ba Tư không đeo khăn che mặt này. Ajman cười hài lòng, đảo đôi mắt đẹp nói: "Ngươi quả nhiên rất thông minh, đoán được ta nhìn thấu thân phận của ngươi. Isina bảo ta cẩn thận ngươi, có điều ta cũng rất muốn tiếp cận tên nhóc có cái miệng bôi mật nhà ngươi."

"Nếu ngài thật sự yêu thích ta, ta có thể xin cầu hôn với bệ hạ Darius, quyền trượng thế giới hẳn là sính lễ không tệ." Valhein mỉm cười, tự tin nhìn Ajman.

"Thật là một thiếu niên thẳng thắn lại gian trá, quả nhiên làm người ta yêu thích, làm Isina nhớ mãi không quên, phải nghiến răng nghiến lợi. Ngươi đã yêu thích ta, vậy hãy cùng ta trở về Ba Tư đi, vê phần có thể cưới được ta hay không thì cân phải xem thành tựu tương lai của ngươi." Ajman bật cười.

Nhóm chiến sĩ Sparta nhìn nhau, ma pháp sư mạnh mẽ như thế sao?

Vừa mới gặp mặt đã nói chuyện cưới gả rồi?

"Aiz, ta tưởng ngài ham mê cơ thể của ta, không ngờ lại có ý đồ khác, ta thực khó chịu." Valhein giang tay.

Nụ cười trên mặt Ajman lại càng sâu hơn.

"Quả nhiên là một thiếu niên thú vị. Athens không chứa ngươi, Hy Lạp không cần ngươi, Ba Tư mới là sân khấu lớn hơn của ngươi. Ngươi muốn cái gì đều sẽ có được! Với thiên phú của ngươi, tương lai không lâu, không quản là ta hay Isina đều có thể sẽ trở thành người phụ nữ của ngươi." Ajman khẽ đảo mí mắt, quyến rũ tột cùng.

Valhein quay đầu nhìn vê phía Eculid, nghiêm mặt nói: "Thầy à, có lẽ ta phải xin lỗi Học viện Plato và Athens rồi, cám ơn các ngươi đã giúp đỡ cho ta mấy năm qua, ta muốn đi tìm kiếm cuộc sống tốt đẹp hơn!"

Eculid lườm Valhein trắng mắt, nói: "Học viện đầu tư vào ngươi nhiều như vậy, ngươi muốn chạy à? Không có khả năng đâu!"

Valhein bất đắc dĩ nhìn sang Ajman nói: "Người phụ nữ tương lai của ta ơi, ngài cũng thấy rôi đấy, không phải ta không muốn đi Ba Tư, mà là Plato không thả ta đi. Ngài là Thuật Sĩ Vận Mệnh Thánh Vực, giết một Truyên Kỳ rất đơn giản, không bằng ngài giải

quyết Plato trước đi rồi ta đi theo ngài được không?”

Ajman giống như hoàn toàn không thèm chú ý tới Valhein và Eculid chơi trò kẻ xướng người họa, cười tủm tỉm nói: "Ngươi nghĩ rằng ta tới cướp quyền trượng Thế Giới của ngươi à? Thứ kia ta đã chơi chán từ hồi nhỏ rồi, ở trong mắt ta, quan trọng chính là ngươi. Ta không nhìn thấy số phận của ngươi, cũng giống như ta không thể thấy rõ số phận của Eculid vậy.

Sắc mặt Castor thay đổi, Eculid thì có chút sửng sốt.

"Còn ta thì sao?" Castor nhịn không được hỏi.

"Ta cũng không phải thầy bói, một con người có huyết mạch Bán Thần không đáng để ta chú ý." Nụ cười trên mặt Ajman tiêu tan, mặt không biểu cảm nhìn thoáng qua Castor, sau đó mỉm cười thật tươi nhìn sang Valhein.

Castor thực muốn ôm ngực, quá tổn thương người ta mà, trái tim đau quá.

Đường đường là dòng chính của gia tộc Bán Thần lại không bằng một ma pháp sư Bạch Ngân.

Valhein mỉm cười nói: "Nói vậy thì cứ để thầy Eculid tới Ba Tư thay ta đi, ta không để ý đâu."

Eculid liếc xéo Valhein.

"Hắn là một người đáng thương bị Hy Lạp khóa lại, ta không thấy rõ số phận của hắn nhưng thấy rõ hắn chỉ thuộc về Hy Lạp. Ngươi thì khác, ngươi tựa hồ không thuộc về thế giới này. Huống chỉ ta không thích hắn, ta thích ngươi." Ajman lộ ra biểu cảm đồng cảm, sau đó mỉm cười nhìn về phía Valhein.

Valhein kiên định lắc đầu nói: "Nếu như ngài ham mê cơ thể ta, ta sẽ theo. Nhưng thứ mà ngài hứng thú lại là số phận của ta,

vậy thì không được, phải thêm tiên!"

"Ngươi muốn cái gì?"

"Ít nhất cũng phải là Đại đế Ba Tư." Vẻ mặt Valhein thực thành thật.

Chương 766: Không muốn

Chương 766: Không muốn

Valhein vừa dứt lời, nhóm chiến sĩ Sparta đã kích hoạt thần lực, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Cũng đã chuẩn bị sẵn tâm lý sẽ chết trước mặt hình chiếu Bảng Bùn Vận Mệnh.

Thế nhưng một màn mà bọn họ dự đoán lại không xảy ra, Ajman không ra tay.

Ajman nhướng mày, suy nghĩ một chút rồi nói: "Chờ sau khi anh trai ta phong Thần, ta có thể bắt tay với ngươi giải quyết Xerxes, ta cũng không thích tên điên cuồng vọng tự đại vô năng đó. Đại đế Ba Tư mà thôi, không liên quan nhiều tới ta. Có điều, hiện giờ ta không làm được."

"Vậy thì không còn chuyện để nói rồi."

Valhein nói xong, hai điểm đen cực nhỏ trong mắt đột nhiên hóa thành ngọn lửa, sau đó toàn bộ hóa thành một màu đen kịt, nảy lên nhảy nhót.

Rắc...

Một tiếng thủy tinh vỡ vụn vang lên, trên cao xuất hiện một vòng bảo hộ hình bán cầu, mặt ngoài vòng bảo hộ xuất hiện vết rách chằng chịt.

Tiếp đó, vòng bảo hộ nổ tung, mảnh vụn văng ra không trung biến mất không thấy đâu nữa.

Giữa gậy ma pháp năm khúc trong tay Eculid chợt xuất hiện một vòng hoa ánh sáng.

Trong tay Castor xuất hiện một tháp khiên lộng lẫy cao tới cổ.

Commodus thì câm một cây giáo ngắn dài một mét, ánh mắt Valhein xẹt qua cây giáo kia, cảm nhận được hơi thở giống nhau.

Kiếm Vinh Quang hiện lên trong tay Valhein.

Hơi thở của cây giáo ngắn kia và Kiếm Vinh Quang giống hệt nhau.

Nhóm chiến sĩ Sparta đều cầm giáo trong tay, đã chuẩn bị sẵn sàng ném ra.

"Các ngươi làm gì vậy?" Ajman trông có vẻ rất kinh ngạc.

"Viện binh của chúng ta sẽ tới ngay, Miltiades và Plato đã biết nơi này có chuyện, đang chạy tới.' Eculid nói.

Ajman hất lọn tóc vàng óng ả trên đầu vai, lọn tóc dài nhộn nhạo, ánh vàng lóng lánh.

"Bọn họ thì có liên quan gì tới ta? Ta chỉ tới mời Valhein làm người Ba Tư mà thôi, ta ghét bạo lực." Ajman mỉm cười nói.

"Thế nhưng có một biệt hiệu, là Ma Nữ Vận Mệnh. Số người ngươi đã giết cũng đủ xây dựng một thành bang nhỏ." Eculid bắt đầu làm ma pháp phòng ngự cho mình. Valhein nháy mắt do dự, không chút che giấu các loại thiên phú ánh sáng, cũng không đóng phòng ngự khuếch tán, đồng thời gọi ra hóa thân Thanh Đồng và Bạch Ngân.

Dựa theo lệ cũ triệu hồi Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, sau đó thi triển ma pháp phòng ngự.

"Áo giáp nham thạch!"

Valhein và hai hóa thân cùng sử dụng áo giáp nham thạch.

Một tầng, hai tầng, ba tầng.

Ba tầng áo giáp nham thạch gần như là cùng một thời gian rơi vào trên người Valhein, dung hợp thành một tầng áo giáp nham thạch cứng rắn nhưng rất mỏng

Tiếp đó, Eculid ngừng làm phép.

Ajman cũng sững sờ nhìn Valhein, trong mắt tràn đầy ánh sáng rực rỡ.

Những người còn lại đều há hốc mồm.

Bởi vì bên ngoài cơ thể mọi người xung quanh đều lóe sáng, đều có thêm ba tầng áo giáp nham thạch, đồng thời cũng dung hợp lại thành một tầng siêu mạnh.

"Phòng ngự khuếch tán trong truyền thuyết..." Cổ họng Eculid cuộn lại, khó có thể tin nổi nhìn Valhein.

"Áo giáp nham thạch!"

Valhein cũng không ngừng lại, một lần nữa sử dụng, trên người mỗi người đều được tăng lên sáu tầng áo giáp nham thạch.

Có được ma pháp tiến hóa, huyết mạch nguyên tố địa Tế Ti và các loại thiên phú gia tăng, mỗi tầng áo giáp nham thạch đều tương đương nửa ma pháp phòng ngự Hoàng Kim.

Sáu tầng cộng dồn tương đương với ba tầng ma pháp phòng ngự Hoàng Kim.

Đủ để ngăn chặn phần lớn ma pháp Thánh Vực.

Mấu chốt là ai ai cũng có, bao gồm cả người hầu ma pháp của Valhein.

"Ma pháp sư như Thần." Commodus ngẩn người.

"Ta nghi ngờ Thần cũng không có thiên phú này." Castor lẩm bẩm.

Ajman đột nhiên lại càng mỉm cười vui vẻ hơn, nói: "Ta thu hồi lại lời khi nấy, cho dù sử dụng bạo lực, ta cũng phải mang ngươi vê Ba Tư. Mặt khác, cậu bé Valhein, ngươi có muốn làm phò mã của ta hay không? Chỉ cần ngươi gật đầu, đêm nay sẽ là đêm tân hôn của chúng ta."

Ajman cười tươi như hoa, hai má đỏ ửng.

"Tốt lắm, chúng ta quay về Athens cử hành hôn lễ." Valhein mỉm cười đồng ý. "Xem ra ngươi chính là nghi ngờ ta. Ta chỉ muốn tìm một cường giả có một không hai cho Ba Tư mà thôi, nếu người đó là chồng ta thì ta lại càng vui sướng hơn. Ta có thể thề với Bảng Bùn Vận Mệnh, thậm chí có thể thê với Chúng Thần Ba Tư, chỉ cần ngươi muốn trở thành người Ba Tư, những lời chúng ta nói trước đó rất hữu hiệu, bao gồm cả chuyện ta giúp ngươi tranh đoạt Đại đế Ba Tư đời tiếp theo." Ajman vẫn mỉm cười như cũ.

"Nhưng ta không muốn trở thành người Ba Tư." Valhein nói.

"Ngươi lưu luyến điều gì ở Athens chứ, đám quý tộc muốn giết ngươi sao?" Ajman hỏi.

"Rất hiển nhiên, ta với Ba Tư cũng thế."

"Nhưng ngươi sẽ có thân phận chồng ta, được Thần Linh quan tâm, ngươi có thể muốn tất cả, bao gôm cả đánh hạ Athens, trở thành người đứng đầu Athens!" Ajman dẫn dắt từng chút.

"Ta không có hứng thú với chuyện trở thành người đứng đầu Athens, ta cảm thấy hứng thú với chuyện trở thành Vua Ma Pháp hơn." Valhein nói.

"Không thành vấn đề, ta sẽ nghĩ hết mọi cách để trợ giúp ngươi trở thành ma pháp sư mạnh mẽ nhất. Dưới tác dụng của Bảng Bùn Vận Mệnh, ngươi sẽ nhận được sức mạnh không gì sánh nổi. Dưới sự trợ giúp của Chúng Thần Ba Tư, sự phát triển của ngươi sẽ vượt xa bất cứ người nào khác." Ajman nói.

Valhein mỉm cười nói: "Ngươi không hiểu ma pháp, cũng xem thường ma pháp. Chúng Thần có thể làm cho ta trở thành Thần Linh mạnh mẽ, nhưng không có cách nào làm ta trở thành ma pháp sư vĩ đại.'

Chương 767: Không muốn (2)

Chương 767: Không muốn (2)

"Ngươi cho rằng ma pháp sư vượt trên Chúng Thần à?"

"Ma pháp chính là ma pháp, sẽ không so sánh với ai, đồng dạng, cũng không có gì có thể so sánh với ma pháp.' Valhein nói.

"Tốt lắm!" Eculid gật đầu khen ngợi.

"Nói đi, phải thế nào ngươi mới chịu trở thành người Ba Tư?" Ajman hơi ngẩng cao đầu, cơ thể thẳng tắp.

"Bây giờ ta không muốn." Valhein nói.

"Thế ta cứ bắt ngươi về Ba Tư, chờ tới khi ngươi muốn là được! Ví dụ như, dùng tính mạng của đám bằng hữu này đe dọa ngươi." Ajman nói, Sách Vận Mệnh cũng bắt đầu tỏa sáng.

Eculid đưa ngón tay chỉ về phía Ajman, từ chiếc nhẫn ở ngón giữa bay ra một tia sáng xanh đậm, bám vào trên người nàng ta.

Thuật trục xuất.

"Không nên xem ta như đám vô dụng bị ngươi giết chết." Nụ cười và mỉa mai cùng xuất hiện trên mặt xinh đẹp của Ajman.

Bóng ảo của Bảng Bùn Vận Mệnh nhẹ nhàng rung động, gió thổi qua, ánh sáng màu xanh tan biến.

Eculid đưa tay khoác lên vai Valhein.

Ánh sáng trắng bao lấy hai người, nháy mắt biến mất tại chỗ.

"Trở lại đi." Giọng nói của Ajman rất uyển chuyển, giống như đang gọi người tình.

Ánh sáng của bóng ảo Bảng Bùn Vận Mệnh lóe sáng.

Nơi hai người đứng sáng lóng lánh rồi tan biến, hai người cùng xuất hiện ở tại chỗ.

"Ngươi thật sự không đánh lại nàng ta hả?" Valhein bất đắc dĩ nhìn Eculid.

"Thuật Sĩ Vận Mệnh Thánh Vực tương đương với Truyền Kỳ, thế giới này không quá năm người cấp bậc Thánh Vực có thể đánh thắng được nàng ta. Người thứ sáu là ta của tương lai, người thứ bảy hẳn là ngươi của tương lai." Eculid nói.

"Bao lâu thì viện binh của chúng ta tới?"

"Nàng ta đã tính toán hết mọi thứ rồi, không quản là từ Athens hay từ cứ điểm Marathon, không quản là bậc thầy Plato hay Miltiades khi chạy tới được đây thì chuyện cũng đã xong xuôi rồi." Eculid nói.

"Bậc thầy Plato không thể dịch chuyển tới à?" "Sức mạnh của Bảng Bùn Vận Mệnh ngăn cản tất cả các loại dịch chuyển xa tới nơi này, bậc thầy Truyên Kỳ chỉ có thể liên tục dịch chuyển khoảng cách ngắn." Eculid nói.

Valhein thở dài, nhìn Ajman đang cười tủm tỉm.

"Chờ đến khi sự kiên nhẫn của ta cạn hết, ta sẽ trở thành Ma Nữ Vận Mệnh mà người ta nói. Yên tâm đi, ta sẽ không giết chết chồng tương lai của mình, nhưng bọn hắn thì ta không dám hứa chắc." Ajman nói.

"Nếu không chúng ta bắt đầu bằng tình yêu khác xứ đi, ta càng yêu thích bồi dưỡng tình cảm trước hơn." Valhein nghiêm túc nói.

"Hiện giờ ta chỉ hỏi ngươi một vấn đề, có theo ta về Ba Tư hay không?" Tay phải Ajman chậm rãi giơ quyền trượng hoa lên." Đây là một món ma pháp khí Truyền Kỳ, bên trong mỗi cánh hoa phong ấn một ma pháp Truyền Kỳ. Mỗi khi ngươi kéo dài thời gian, ta sẽ phóng ra một ma pháp Truyền Kỳ với bạn của ngươi. Tuy là nếu giết chết bọn họ thì ngươi sẽ hận ta, nhưng ngươi yên tâm, ta sẽ dành cho ngươi đủ bồi thường."

Valhein bất đắc dĩ nói: "Điều ta sắp nói không phải là muốn kéo dài thời gian, ta cũng không nghi ngờ ngài muốn hại ta. Ta chỉ không rõ vì sao ngài không nhìn thấy số phận của ta sao lại muốn mang ta vê Ba Tư? Ta nghi ngờ là ngài muốn giành lấy thiên phú của ta, nói hình tượng một chút chính là muốn ép khô ta."

Ajman đột nhiên che miệng cười, gương mặt yêu kiều nói: "Tuy ta chưa từng có đàn ông nhưng nếu ngươi muốn trở thành chồng của ta, có lẽ ta sẽ thử một lân. Đương nhiên, ta biết ngươi muốn nói gì, ngươi cứ yên tâm, ta sẽ không ngu ngốc như đám quý tộc Athens kia. Không quản ta làm cái gì cũng dựa vào điều kiện hạng đầu là được ngươi đồng ý. Ngươi không đồng ý, mọi thứ đều sẽ không xảy ra. Nếu như chúng ta kết hôn, chuyện sinh con sẽ do ta quyết định. Dù sao thì ta cũng rất tò mò, kết hợp với người có số phận mà Bảng Bùn Vận Mệnh không thể nhìn ra được thì sẽ có con cái như thế nào."

Xem đi, ngài chính là xem ta đây là công cụ sinh dục. Valhein nói.

"Nếu như tương lai ngươi mạnh hơn ta, chuyện này sẽ do ngươi quyết định." Ajman mỉm cười nói.

"Thật ra ta cảm thấy làm phò mã của Ba Tư, đặc biệt là làm phò mã của ngài cũng chẳng phải chuyện xấu. Đàn ông mà, luôn có những lúc không muốn nỗ lực. Có thể cho ta thời gian suy nghĩ không? Một tháng có được không?" Valhein nói.

"Aiz, người mà Bảng Bùn Vận Mệnh không thể nhìn thấu được có lực hấp dẫn quá lớn đối với ta. Ta cũng không biết là ngươi hấp dẫn Bảng Bùn Vận Mệnh hay hấp dẫn ta nữa. Thật sự là thiếu niên đáng yêu làm người ta không thể nào từ chối được, một tháng không được, nhưng ta có thể lùi một bước. Ta thâm đếm một trăm ở trong lòng, sau đó nếu như ngươi vẫn không chịu thì ta sẽ giết chết từng người một ở bên cạnh ngươi. Bắt đầu đi, ta chờ ngươi thay đổi ý định." Ajman lộ ra nụ cười tình cảm nồng nàn. Nhưng người nào cũng kinh sợ, đây không phải nụ cười của người tình, mà là ma nữ.

Valhein quay đầu nhìn sang những người khác.

"Nói thật thì ta cũng có chút thích Ajman rồi đấy, nàng đang cố cho ta có thời gian tự cứu. Nếu như có một ngày ta lăn lộn ở Hy Lạp không nổi nữa, nhất định sẽ nhờ vả nàng. Bây giờ nói chính sự, các ngươi dốc hết sức đi, yên tâm, cứu ta nhất định rất có giá trị." Valhein nói.

"Ta chỉ có thể tung ra một đòn Truyền Kỳ mà thôi, đây là dùng hai cây Kiếm Vinh Quang đổi lấy." Commodus lắc lắc cây giáo trong tay.

"Ta... nếu như chị gái hoặc anh trai ta ở, có bán thần khí thì còn có thể giúp ngươi. Nhưng ta hiện giờ thì thật sự không giúp được. Castor nói.

"Vậy nếu nàng giết chết ngươi thì sao?" Valhein hỏi.

"Linh hồn của ta sẽ quay trở về gia tộc, sau đó bám vào trong con rối thần lực, chờ đến khi ta không muốn sống nữa thì có thể lựa chọn tử vong. Gia tộc sẽ báo thù cho ta, có lẽ sẽ giết vài tên Thuật Sĩ Vận Mệnh, nhưng sẽ không đụng tới nổi vị nhân vật lớn này." Castor bất đắc dĩ nói.

"Còn ngươi, hoàng tử bé hình học?" Valhein nhìn sang Eculid.

Chương 768: Hình học hay số phận

Chương 768: Hình học hay số phận

'Không ngăn được quá lâu."

Valhein lập tức nói với Ajman: "Cho chồng tương lai chút mặt mũi đi, nếu ngài có thể phá được phòng ngự của bọn ta, bắt được ta, khi đó ta sẽ đi theo ngài, thế nào? Nhưng ngài không thể tổn thương bạn của ta."

"Không thành vấn đề, người ta chọn quả nhiên lương thiện." Ajman thế mà lại giống như đang nhìn người tình của mình, ánh mắt đầy hạnh phúc.

"Eculid, rốt cuộc ta sẽ là con rễ Hy Lạp hay con rễ Ba Tư thì phải nhờ vào ngươi rồi. À đúng rồi, ba chục vạn! Chỉ cần ngươi có thể giúp ta thoát được, ta sẽ tăng thêm ba chục vạn đồng vàng đại bàng!"

"Anh em tốt... không, học trò tốt, ta sẽ dốc toàn lực ứng phó!"

Trong mắt Eculid, ngọn lửa hừng hực.

"Ta tin tưởng sức mạnh ma pháp có thể chiến thắng số phận, hình học cũng có thểt" Valhein trâm giọng nói.

Trong đôi mắt Eculid, ngọn lửa tan biến, thay vào đó là ánh sao dày đặc.

"Ta cũng tin tưởng như thết"

Eculid dùng hai tay đỡ chiếc mũ vải màu tím, hít sâu một hơi, giơ gậy ma pháp năm khúc.

"Thuật chếch đi!"

Ánh sáng nhàn nhạt từ viên đá quý màu tím trên đỉnh cây gậy lan rộng ra, bao phủ lấy mọi người.

Valhein nghĩ lại ma pháp cơ sở Hoàng Kim, không có thuật chếch đi, xem ra đây là ma pháp sáng tạo của Eculid.

"Loại ma pháp nhỏ này có thể chống cự được sức mạnh của số phận sao? Đáng tiếc... ta cũng không muốn giết chết người có số phận kỳ diệu, nhưng mà ngươi lại muốn chống lại số phận." Ajman đưa ngón tay óng ánh trong suốt, chỉ vê phía Eculid.

"Số phận băng diệt!"

Mọi người khẩn trương nhìn chằm chằm Eculid.

Một màn quỷ dị xảy ra, một sợi tóc từ trên đầu Eculid bay ra, ánh sáng số phận trắng tinh rơi vào trên tóc.

Sợi tóc lập tức hóa thành hư không.

Valhein có chút sửng sốt, nháy mắt sợi tóc bị nổ tung tan biến, chính mình tựa hồ nhìn thấy có vô số điểm, sợi, mặt, vật thể có hình hình học nổ tung.

Ánh sáng của số phận băng diệt giống như thế giới được tạo thành từ hình học.

'Đây là cái gì?' Ajman kinh ngạc nhìn nơi sợi tóc tiêu tan.

"Sức mạnh hình học." Eculid cười ngạo nghễ.

"Tốt lắm, cậu bé Valhein, sau khi trở lại Ba Tư, nhớ phải dạy hình học cho ta. Số phận lưu vong!" Trước đó Ajman giống như

liếc mắt đưa tình, nụ cười trên mặt vẫn chưa biến mất, nhưng lại đột nhiên phóng thần thuật ra ngoài.

Eculid mỉm cười, không hề sợ hãi.

Ánh sáng số phận màu trắng giáng xuống, thế nhưng sự việc giống hệt như lần trước lại xảy ra.

Một sợi tóc bay ra, giống như cột thu lôi dẫn điện và ánh sáng số phận đồng thời biến mất không thấy gì nữa, cũng không biết đã bị lưu đày tới vị diện hoặc hư không nào.

Chiến sĩ Sparta và Valhein ngơ ngác nhìn Eculid.

Đây mới là sự tôn tại như Thần!

Chỉ là ma pháp Hoàng Kim lại có thể hóa giải được sức mạnh số phận, đó là sức mạnh mà bậc thầy Truyền Kỳ phải cẩn thận đối phó.

Một ma pháp sư Hoàng Kim sao có thể mạnh mẽ tới mức này?

Ma pháp thật sự mạnh đến vậy sao?

"Thuật bóp méo." Eculid tự sử dụng ma pháp phòng ngự thứ hai.

Lần này Valhein nhìn chằm chằm vào gậy ma pháp của Eculid.

Chỉ thấy gậy ma pháp lóe ánh sáng, chi chít hình học và trận pháp ma pháp chợt lóe.

"Lửa thánh số phận!" Nụ cười trên mặt Ajman không hề biến mất.

Cuối bầu trời, ngôi sao chợt lóe, một cột lửa từ trên trời giáng xuống.

Âm!

Cột lửa màu trắng đốt cháy vạn vật.

Tất cả mọi người đều sợ ngây người.

Bởi vì lửa thánh số phận không rơi vào trên người Eculid.

Chuẩn xác rơi vào trên người Ajman.

Ngọn lửa thuần trắng đánh xuyên thảm ma pháp, nháy mắt hòa tan Vua Phi Xà, đánh nát trụ Babylon.

Thế nhưng đối với Ajman, cột lửa ánh sáng thần thánh giống như làn gió đêm hè, nhẹ nhàng thổi qua, mái tóc vàng và vạt áo choàng lay động dán sát vòng eo thon, hình thành đối lập rõ rệt với bộ phận bên trên.

'Khụ khụ khu...

Eculid đột nhiên ho sặc sụa, phun ra vài giọt máu rơi xuống đất, như hoa mơ nở rộ.

Valhein vội vàng lấy ra cổ tay điều trị đưa cho Commodus, Castor cũng lấy ra một trang bị thần lực điều trị cho Eculid.

Eculid xua tay nói: "Loại điều trị này vô dụng đối với với ta. Tuy ta có thể bóp méo sức mạnh nhưng vẫn phải thừa nhận sự tấn công của số phận."

"Ma pháp Hy Lạp đã mạnh mẽ tới trình độ này rồi sao?" Ajman khó tin nhìn Eculid.

"Vì thế ta mới nói, ngài không hiểu ma pháp." Valhein đỡ cơ thể lảo đảo của Eculid.

Ajman khôi phục nụ cười, gật đầu nói: "Ta đây lại càng muốn đưa ngươi về Ba Tư. Eculid, ngươi còn có thể kiên trì được bao

lâu? Ngươi hiểu rõ, ma pháp của ngươi có thể chống lại được những sức mạnh bình thường, nhưng không thể nào chống lại được sức mạnh chân chính của Bảng Bùn Vận Mệnh đâu."

"Nhiều thì không thể, nhưng một lần thì vẫn có thể thử một chút." Eculid mỉm cười nói.

Hắn chẳng qua chỉ là một thanh niên hơn hai mươi tuổi nhưng lại giống như một cụ già, mặc dù cơ thể gây gò ốm yếu nhưng trí tuệ trong ánh mắt lại sáng như ngọc.

"Tốt lắm, ngươi dùng đi."

Eculid hít sâu một hơi, giơ gậy ma pháp năm khúc, lớn giọng ngâm xướng.

Ngâm đủ mười hai giây thì hắn mới chỉ vê phía Ajman.

"Đường uốn khúc!"

Một hình vẽ kỳ lạ từ trong gậy ma pháp bay ra, nháy mắt bao phủ lấy Ajman.

Valhein sợ ngây người.

Vòng Mobius.

Hình học tô pô.

Đây là trí tuệ của nhà hiền triết sao?

Làm phép xong, thân hình Eculid lảo đảo, vẻ mặt lại càng trắng bệch hơn, ném xe ngựa ma pháp ra.

Chương 769: Hình học hay số phận (2)

Chương 769: Hình học hay số phận (2)

Xe ngựa ma pháp vừa rơi xuống đất liền biến lớn.

"Chúng ta mau đi thôi! Trở về cứ điểm Marathon!" Nói xong, Eculid nhắm mắt, nghiêng ngã tựa vào người Valhein.

Commodus ôm lấy Eculid, lông ngực phập phồng kịch liệt.

"Chúng ta đi thôi!"

Nhóm người lập tức leo lên xe ngựa, Valhein điều khiển xe ngựa ma pháp tăng tốc bay về phía cứ điểm Marathon.

"Các ngươi làm số phận phải kính nể."

"Số phận xua tan."

Ánh sáng thần thánh đảo quanh người Ajman, thần âm lượn lờ, thánh khiết hệt như Nữ Thần giáng thế.

Gió mạnh tung bay, áo choàng bay bay lên, đôi chân trắng nõn phủ ánh sáng trắng thánh khiết.

Nàng nhẹ nhàng vung quyền trượng cánh hoa đánh vào hư không.

Một âm thanh thật lớn truyền đi trăm dặm, giống như người khổng lồ dùng một quyền phá vỡ không gian.

Chỉ thấy một quầng sáng xuất hiện quanh người Ajman, vây

lấy ánh sáng số phận trắng tinh, lần này ánh sáng số phận không bay về phía xe ngựa, mà bay loạn trên bầu trời.

Valhein từ cửa sổ nhìn lại, con đường của ánh sáng số phận màu trắng kia bay cũng chính là con đường của vòng Mobius, không ngừng tuần hoàn, không ngừng nối liền, vĩnh viễn không thể rời bỏ.

Ajman nghi hoặc khó hiểu nhìn một màn này, nhíu mày, bóng ảo của Bảng Bùn Vận Mệnh tỏa ra ánh sáng màu trắng bao vây lấy nàng nhanh chóng tiến tới trước.

Tốc độ bay của nàng càng lúc càng nhanh, sắp đột phá tốc độ âm thanh, giống như rồng trắng duyên dáng bay lượn trên bầu trời.

Thế nhưng nàng cũng giống như ánh sáng trắng số phận, vẫn cứ bay dọc theo con đường nhỏ hình vòng kia, cứ tới tới lui lui trong vòng phạm vi mấy trăm mét, vòng vo không ngừng.

"Ma pháp thần kỳ...' Castor tựa bên cửa sổ lẩm bẩm.

Nụ cười trên mặt Ajman hoàn toàn biến mất, thay vào đó là chút tức giận.

Trong đôi mắt nàng, lửa giận bốc lên. "Người hầu số phận, phải biết khiêm tốn."

Nói xong, ánh sáng thần thánh quanh người Ajman chớp loạn, từng tia thân thuật số phận điên cuồng tuôn trào.

Nhưng tất cả sức mạnh số phận đều bay dọc theo con đường hình tròn kia, vĩnh viễn không thể rời xa.

"Số phận, không thể khinh nhờn!"

Ajman lớn tiếng nói, tay phải đặt trên bóng ảo Bảng Bùn Vận

Mệnh.

Mái tóc dài màu vàng óng ả sau lưng nàng đột nhiên bay lên, giống như gợn sóng màu vàng trải rộng ở giữa không trung, bông bênh phất phơ.

Âm...

Cột ánh sáng trắng thánh khiết phóng vút lên cao, ánh sáng màu sắc kỳ lạ vờn xung quanh.

Đường quanh co âm ầm nổ tung, ánh sáng số phận hình cầu nương theo vòng tròn lan ra khắp bốn phương tám hướng.

Nơi đi qua, cây cỏ khô héo, đất đai khô nứt, bùn đất hóa thành cát, vạn vật bị tiêu diệt.

Ánh sáng số phận khuếch tán ra ngoài một dặm mới chậm rãi tan biến.

Lấy Ajman làm trung tâm, đại địa bán kính một dặm hóa thành đất khô căn, giống như ma quỷ giáng xuống, biến thành Địa Ngục.

Trung tâm khoảng đất khô cằn đó, Ajman chậm rãi đứng dậy, lồng ngực phập phồng nhộn nhạo.

Trong mắt phừng phừng lửa giận, nhưng nháy mắt tiếp theo lại nhoẻn miệng cười, hàm răng trắng tinh lóe sáng.

"Không hổ là người ta coi trọng, ngay cả ma pháp sư Hoàng Kim bảo vệ ngươi cũng mạnh mẽ đến vậy. Ta lại càng thích hái dưa xanh, không quản là có ngọt hay là không, trước tiên cứ cắn một ngụm đất Cậu bé Valhein à, ngươi trốn không thoát đâu. Ngươi đang hấp dẫn số phận, số phận cũng đang hấp dẫn ngươi!"

Nói xong, Ajman thế mà lại giống như chiến sĩ, ngồi xổm xuống một chút, cơ thể bắn mạnh tới trước, tiếng nổ rất lớn, mặt

đất rạn nứt, đá vụn bay lên, bụi bay mù mịt.

Bóng dáng màu trắng thánh khiết từ trong bụi đất bay lên, phát ra âm thanh chói tai, dùng tốc độ siêu âm đuổi theo xe ngựa ma pháp.

Lúc này Valhein cũng không tiết kiệm, lấy thủy tinh ma pháp ra sử dụng.

Không hổ là ma pháp khí Thánh Vực, có thể không ngừng tăng tốc, rất nhanh đã vượt qua tốc độ âm thanh. Khi tốc độ tăng cao, xe ngựa ma pháp cũng bắt đầu lắc lư dữ dội hơn.

Eculid yếu ớt nói: "Chiếc xe ngựa ma pháp này chỉ có thể bay với tốc độ cao một chốc thôi, một khi dao động quá lớn, không gian của chúng ta sẽ bị tan vỡ, ngươi phải chú ý một chút."

"Ừm." Valhein nói.

Hai bên một đuổi một trốn.

"Cậu bé Valhein đáng yêu của ta, ngoan ngoãn vào lòng ta đi nào, số phận nói cho ta biết, ngươi thuộc về tai"

Bình thường âm thanh căn bản không có khả năng truyên tới, thế nhưng mỗi người trong xe đều nghe thấy giọng Ajman.

"Người phụ nữ điên này!" Castor nói.

"Đúng là đủ cay." Valhein nói.

"Ngươi thích loại hình này à?" Commodus nghỉ ngờ hỏi.

"Đều thích." Miệng Valhein thì nói đùa nhưng mày thì đã hơi nhíu lại.

Đúng vậy, Hy Lạp không tốt lắm, nhưng Ba Tư lại càng bết bát hơn.

Với thiên phú của mình hiện giờ, tới Ba Tư đúng là sẽ được đãi ngộ rất cao, nhưng cao lắm cũng chỉ là 'con rể của đại đế Ba Tư' mà thôi, không hơn.

Cho dù hao hết tâm sức, thành công phong Thần thì cũng chỉ là một Thần Linh nho nhỏ của hệ thân Ba Tư.

Một khi gắn cái mác hệ thân cố định thì đúng là sẽ có được sự an toàn cố định nhưng cũng sẽ vì thế mà bị trói buộc chặt chẽ.

Thần Linh mạnh mẽ nhất của bốn hệ thần lớn, hoặc là con trai của Thần Linh mạnh mẽ, hoặc là con gái của Thần Linh mạnh mẽ, hoặc là Thần Linh trời sinh, không có người nào không phải hậu duệ Thần Linh hoặc Thần Linh trời sinh mà có thể leo lên địa vị cao.

Cho dù là Ai Cập.

Valhein muốn trở thành Thần Linh.

Nhưng không phải Thần Linh như thế.

Không phải Thần Linh của quá khứ.

Chỉ một chốc lát sau, xe ngựa run rẩy kịch liệt.

"Dừng lại đi, bằng không chúng ta sẽ bị không gian vỡ nát xoắn chết." Eculid bất đắc dĩ thở dài.

Valhein gật đầu, chậm rãi giảm tốc độ. Một tia sáng trắng rơi xuống, xe ngựa bị cưỡng chế dừng lại trên mặt đất.

"Theo ta về nhà thôi, cậu bé Valhein của ta." Ajman hiền lành gọi, giống như đang gọi chồng mình.

Valhein đỡ Eculid, dẫn mọi người đi ra ngoài.

Chương 770: Valhein chột dạ

Chương 770: Valhein chột dạ

Cách đó mười mét, Ajman mỉm cười ngọt ngào, ánh mắt dịu dàng.

"Số phận đang đuổi theo ngươi, cũng sẽ vĩnh viễn đuổi theo ngươi."

Valhein thở dài nói: "Ta không muốn kết hôn với Bảng Bùn Vận Mệnh, ta chỉ muốn kết hôn với tình yêu mà thôi.

"Không sao, ngươi rồi sẽ yêu ta, ta cũng sẽ yêu ngươi, tất cả chỉ là vấn đề thời gian mà thôi." Giọng điệu của Ajman dịu dàng không gì sánh bằng, giống như rất sợ làm bị thương thú cưng của mình.

"Nếu như ta theo ngươi tới Ba Tư, ngươi sẽ thả bạn ta ra chứ?"

"Đương nhiên, bọn họ chẳng quan trọng gì với ta cả, ta là vì ngươi mà tới." Ajman nói.

"Vậy tương lai ngươi sẽ đối xử với ta thế nào, một tù nhân có thể đi lại xung quanh à?"

"Ta sẽ ở cùng ngươi, chỉ cần ngươi ở Ba Tư. Đương nhiên, nếu như tình cảm của chúng ta bên vững, ví dụ như có kết tinh tình yêu thì ngươi có thể đi tới bất cứ nơi nào ngươi muốn, ta không phải người phụ nữ ghen tị." Ajiman mỉm cười nói.

Valhein thầm nói trong lòng, người phụ nữ này quả nhiên cũng là móng heo.

"Ta chỉ muốn nghiên cứu ma pháp." Valhein nói.

"Không thành vấn đề, ta có thể cùng ngươi tới thường trú ở Miletus. Ta thậm chí còn có thể mời giáo viên của Học viện Plato." Ánh mắt Ajman lại càng hiền lành hơn, giống như hết thảy đều đã được xác định.

"Ta còn muốn mua bán tích lũy." Valhein nói.

"Tuy ở trong mắt ta, của cải của ngươi không đáng giá nhắc tới, nhưng đàn ông tích lũy chút tiền riêng cũng dễ hiểu, ta sẽ hợp tác với ngươi, để việc buôn bán của ngươi trải rộng khắp Ba Tư. Người nào dám cản ngươi, ta sẽ đánh tới tận cửa, để hắn nếm thử mùi vị của số phận." Ajman nói.

"Nói thật thì ta có chút động lòng rồi, ngươi tốt hơn nhiều so với đám lão âm... Học viện Plato.' Valhein bùi ngùi nói.

"Vậy chúng ta đi đi?"

Đột nhiên mặt đất chấn động, bầu trời chấn động, mặt trời biến mất, trời đất u ám.

Nháy mắt sau đó, vị trí cứ điểm Marathon ở phía đông có ánh sáng rọi chiếu.

Nhóm người quay đầu nhìn lại, một cột ánh sáng màu vàng phóng thẳng lên trời, cao chừng ngàn mét.

Cột ánh sáng màu vàng trên bầu trời, một ngôi sao hình chữ thập màu vàng thật lớn đang dùng tốc độ khó mà tin nổi bay tới.

Valhein sửng sốt cả người, tình cảnh này quá quen thuộc.

Chỉ là so với lúc ở núi Người Khổng Lồ đã phóng đại gấp mấy chục lần.

Valhein không yên lòng, đồng thời còn có chút vui vẻ.

"Đó là... Ajman hơi nheo mắt lại, trong mắt lóe lên tia sáng cảnh giác.

"Cút về đi!" Ajman giống như nữ hoàng nổi giận, bóng ảo Bảng Bùn Vận Mệnh nặng nề chấn động, trên không trung, một ngôi sao lớn trắng tinh trống rỗng xuất hiện, tỏa ra ánh sáng chói mắt tấn công về phía ngôi sao chữ thập màu vàng kia.

Bầu trời vốn màu vàng, lúc này hơn phân nửa đã bị ngôi sao lớn màu trắng kia nhuộm trắng.

Vàng và trắng đụng nhau, vàng và trắng đối đầu.

Âm...

Hai ngôi sao va chạm.

Một điểm sáng rực nổ tung trên không trung, một cột sáng đỏ trắng còn sáng ngời hơn cả mặt trời nối liền trời đất, phảng phất như muốn đâm thủng bầu trời, đâm thủng mặt đất.

Nháy mắt sau đó, chính giữa cột sáng nổ tung, hóa thành quả cầu ánh sáng to lớn đỏ ngầu cấp tốc phình to ra xung quanh, luồng khí và ánh sáng khủng khiếp quét ngang trời đất.

Mắt trần có thể nhìn thấy ánh sáng, luông khí, bụi và gió hất tung mặt đất, cát đất và cỏ cây cũng bị lật lên, tạo thành sóng đất cuồn cuộn.

Bụi bặm bão cát tung bay khắp bầu trời, nhưng ở ngoài trăm mét tựa hồ đụng tới vòng bảo vệ, im hơi lặng tiếng rơi xuống.

Chỉ có luông khí nóng rực và gió nhẹ phả lên mặt mọi người.

Giống như làn gió nóng sa mạc.

Ngoại trừ Ajman, mọi người đều ngây người như phỗng, đoán được có người bên cứ điểm Marathon ra tay, nhưng không đoán

được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Sức mạnh khủng khiếp cỡ này đụng vào nhau liền phá hủy tất cả mọi thứ trong phạm vi mười mấy dặm, vượt xa cuộc chiến của Thánh Vực.

Chính là cuộc chiến Truyền Kỳ tiêu chuẩn.

Ở sâu trong cát bụi, một bóng đen không thể nhìn rõ đang chầm chậm bước tới, giống như ngọn nến lay động trong cơn gió.

Bóng đen đi qua phần cát bụi thì ngày càng rõ ràng hơn.

Đó là một cụ già cao lớn lưng còng. Trên đầu ông cụ, tóc bạc dựng đứng.

Năm tháng khắc thành một vết tang thương trên mặt hắn, nhưng ánh mắt của ông cụ lại sáng ngời như thiếu niên.

Đôi mắt của hắn giống như sao mai trước lúc bình minh.

Tay phải của hắn có ánh sáng vàng chói lóa.

Vẻ mặt Valhein có chút phức tạp nhìn thoáng qua vũ khí tỏa ánh sáng vàng trên tay phải Miltiades.

Thương kiếm Hoàng Kim, thần văn xanh thẳm.

Đây là lần thứ hai Valhein nhìn thấy thương kiếm Chiến Thắng, hơn nữa có chỗ khác biệt với lần đầu tiên nhìn thấy.

Lần đầu tiên khi nhìn thấy thương kiếm Chiến Thắng, phần thân kiếm và thân thương nối liền có khảm hai lưỡi kiếm.

Nhưng bây giờ có khoảng sáu lưỡi kiếm, giống như cánh hoa ngăn cách thân kiếm và thương.

Thần lực màu vàng sậm vàng óng cuồn cuộn giống như một

con rắn thật dài, chuyển động bên ngoài thương kiếm Chiến Thắng to lớn.

Bên ngoài thương kiếm Chiến Thắng, ánh sáng sắc bén, soi sáng trời đất.

"Anh trai Miltiades, trước đó ta vẫn không biết là ngài ra tay." Ajman mỉm cười, hơi cúi người chào hỏi.

Tất cả mọi người kinh ngạc.

Ajman cũng đã hơn ba mươi tuổi, Miltiades thì bảy mươi, tám mươi tuổi rồi, thế mà lại gọi là anh trai?

Chương 771: Valhein chột dạ (2)

Chương 771: Valhein chột dạ (2)

Valhein nghĩ lại một chút, đột nhiên nghĩ tới, Miltiades cùng vai vế với Darius, năm đó hai người chính là bạn của nhau, sau đó bởi vì Ba Tư đánh Hy Lạp mới trở mặt thành thù. Có lẽ lúc Ajman còn nhỏ đã từng gặp Miltiades.

"Cô bé Ajman đáng yêu, chúng ta lại gặp rồi." Miltiades lộ ra nụ cười hiền lành.

"Ngài vẫn luôn xem ta là cô bé." Ajman mỉm cười chân thành.

Mọi người thâm trợn trắng mắt ở trong lòng, hai người này cứ như cha con gặp nhau, ai ngờ được mới hơn mười giây trước vừa mới ra tay toàn lực.

"Đúng vậy, ta hi vọng ngươi vĩnh viễn là cô bé trốn sau lưng Darius như lần đầu tiên chúng ta gặp nhau." Miltiades than nhẹ, ánh sáng trên thương kiếm Chiến Thắng lại càng gia tăng hơn.

"Đúng vậy, ta cũng hi vọng ngài vĩnh viễn là anh trai cao lớn uy vũ kia." Bảng Bùn Vận Mệnh ở trước người Ajman cũng tỏa ra ánh sáng càng mạnh hơn.

"Thu lại đi, ta không muốn giết ngươi. Ông bạn già bên Athens đang chạy tới không dễ nói chuyện như ta đâu. Mà tên nhóc tới từ Delphi thì chỉ hận không thể chém ngươi thành tám khối. Bây giờ ngươi đi vẫn còn kịp." Miltiades chủ động thu lại ánh sáng của thương kiếm Chiến Thắng.

Ánh sáng bên ngoài bóng ảo Bảng Bùn Vận Mệnh cũng tan biến theo.

"Ta muốn mang thiếu niên này đi, hắn là người của điện thân Vận Mệnh, là người Bảng Bùn Vận Mệnh theo đuổi, là chồng tương lai của ta, em rể ngài." Ajman ngẩng đầu đứng thẳng, bóng dáng cao lớn xinh đẹp đứng trước mặt Miltiades trở nên đặc biệt mảnh mai.

"Ngươi không có khả năng mang người lập công đầu của bọn ta đi."

"Nếu như ta cứ muốn mang đi thì sao?"

"Ngươi không làm được." Vẻ mặt của Miltiades vẫn hiên hòa như cũ, nhưng giọng điệu kiên định.

"Người ta muốn nhất định phải có. Chuyện ta làm nhất định sẽ thành công!" Ajman ngẩng cao đầu, tóc vàng tung bay giống như dòng sông ánh sáng màu vàng, da thịt trắng nõn phủ kín thần huy nhàn nhạt.

"Ngươi chỉ là người nắm giữ Bảng Bùn Vận Mệnh số một mà thôi, cũng không phải bản thân Vận Mệnh. Nhiều năm trước ta đã nói với Darius là ngươi nên cẩn thận với nó." Ánh mắt Miltiades hơi u ám.

Trên mặt Ajman lộ ra biểu cảm trào phúng.

"Hắn không nói với ta." "Đúng vậy, hắn là Darius." Miltiades nhẹ giọng than thở, ánh mắt như cát vàng chuyển động.

"Phải làm sao ta mới có thể mang hắn đi?" Ajman hỏi.

"Khi hắn sẵn lòng."

Ajman đột nhiên xoay người, trên mặt là nụ cười hiền lành,

giống như chị gái ấm áp, cơ thể không còn cao lớn như vậy nữa, mà giống như mềm mại hơn rất nhiều, nói khẽ: "Valhein à, theo chị gái vê Ba Tư có được không? Tất cả mọi thứ của chị đều là của cưng hết."

Ánh mắt Ajman đảo qua gương mặt Valhein, sau đó giống như con mèo nhỏ bị hoảng sợ nhanh chóng dời tâm mắt đi, xẹt qua mái tóc đen của Valhein, nhìn về phía bầu trời xa xa.

Miltiades thở dài một hơi, cũng không nói gì.

Trái tim Valhein khẽ run, trong lòng tràn đầy nghi ngờ, đột nhiên phát hiện những gì Ajman nói trước đó tựa hồ đều là nói dối, nhưng lời cầu xin mới vừa nãy thì lại đây chân thành tha thiết.

"Ta càng yêu thích Athens hơn." Valhein bất đắc dĩ nói.

"Ngươi rõ ràng đã đồng ý sẽ lấy ta nhưng lại bạc tình bội nghĩa, đồ đàn ông bạc bão!" Ajman tức giận trừng Valhein, nhưng nháy mắt sau đó vẻ mặt chuyển thành buồn thảm, ánh mắt uyển chuyển dịu dàng.

Ánh mắt nàng dịu dàng tinh tế như làn gió, nhẹ nhàng vuốt ve gò má Valhein.

"Nhưng ta vẫn không nỡ trách ngươi...' Ajiman chậm rãi xoay người.

Nàng chậm rãi xoay dáng người xinh xắn, giống như đang chờ đợi người tình quay đầu, thay đổi ý định.

Rốt cuộc nàng đã hoàn toàn xoay người, đi về phía đông.

Nơi nàng đi qua, bão cát an tĩnh, hạt bụi lắng xuống.

Bầu trời sáng sủa, ánh nắng tràn đầy.

Valhein ngây ra như phỗng, vì sao mình không hề làm gì cả mà lại giống như vừa trải qua một màn chia lìa sống chết như vậy?

"Chào ông Miltiades." Valhein cung kính nói xong thì gào to về phía Ajman đã đi xa: "Bà Ajman à, ta sẽ nhớ ngài lắm!"

Thân hình Ajman ở xa xa run lên, nắm tay siết chặt, phần gáy lộ rõ gân xanh, qua một hồi lâu thì quanh người bị ánh sáng trắng bao vây, bay về phía biển Aegean.

"Ngươi chắc chắn sẽ chết!" Castor ngẩn người.

"Ngươi tiêu đời rồi." Commodus đầy đồng cảm nhìn Valhein. "Ngươi còn giỏi tìm đường chết hơn cả ta thời trẻ." Miltiades lộ ra nụ cười hiền hòa.

"Cũng nhờ vào ngài, bằng không ta cũng không dám nói thế." Valhein mỉm cười nói.

Miltiades nhìn thoáng qua bóng dáng Ajman dần đi xa, nói: "Nàng là người đáng thương. Sau này nếu nàng ta không ra sát chiêu với ngươi, hãy nể tình ta mà tha cho nàng một lần."

Valhein hơi nhíu mày hỏi: "Có liên quan tới Bảng Bùn Vận Mệnh sao?"

Miltiades thở dài hơi gật đầu một cái, sau đó nhìn về phía Eculid, mỉm cười nói: "Cậu nhóc làm rất tốt, bị thương thế nào? Medels đã từ Delphi tới rồi, rất nhanh sẽ giúp ngươi điều trị... ừm... xem ra nàng lười quản ngươi, tiếp tục trở về đi. Người tới từ Athens cũng trở về đi."

Miltiades nói xong thì nhìn thoáng qua phía Athens.

"Không có gì, chút thương nhỏ thôi, dưỡng bệnh nửa tháng là tốt thôi. Lại kiếm được mười vạn đồng vàng đại bàng, đáng giá!" Vẻ mặt Eculid đầy tự hào.

Miltiades vỗ vai Commodus, yêu thương xoa đầu Castor, sau đó mỉm cười gật đầu với nhóm Sparta.

Nhóm chiến sĩ Sparta vừa mừng vừa lo, vội vàng đứng thẳng người, ưỡn ngực ngẩng đầu, mặt đầy vinh quang.

Castor hận nhất là bị người ta xem là đứa nhỏ, đổi lại người khác đã xù xông, nhưng bây giờ không chỉ cực kỳ ngoan ngoãn, thậm chí còn híp mắt, mỉm cười.

"Đại tướng Miltiades, thương kiếm Chiến Thắng trong tay ngài... Valhein nói được nửa câu liền dừng lại.

"Sức mạnh và vũ khí của ta không đủ để đến đúng lúc, vì thế trước tiên đã tìm tới Paloma, sau đó nói 'Valhein đang gặp nguy hiểm tới tính mạng, nàng lập tức thức tỉnh thương kiếm Chiến Thắng, giao vào tay ta." Miltiades nói, thu lại thần lực, chỉ thấy thương kiếm Chiến Thắng dần dần thu nhỏ lại, co lại thành dây chuyên Medusa Hoàng Kim.

Chương 772: Cuộc chiến giành chồng

Chương 772: Cuộc chiến giành chồng

Eculid vuốt cằm, nói: "Nói vậy thì cuộc chiến giành chồng này, kết thúc bằng thắng lợi của Paloma à?"

"Tính ra thì ngang nhau thôi, dù sao thì trái tim Valhein cũng xoay quanh cô nàng tóc vàng kia khá lâu. Castor nói.

"Ta thì lại nghĩ rằng đây là hiện trường bắt gian." Commodus nói.

"Các ngươi đủ chưa vậy, ta đã nói ta làm vậy là vì kéo dài thời gian mà thôi. Valhein ta đây mà lại ham mê cơ thể người đẹp thế sao?"

"Rồi rồi!" Ngoại trừ Miltiades, mọi người cùng hô to.

"Ngươi có thể ham mê của cải của nàng ta mà." Đại tướng Miltiades cười tủm tỉm bổ sung.

Nhóm người cười ha ha.

"Aiz, ta vốn muốn nói cho ngài một tin tình báo quan trọng mà." Valhein nhìn Miltiades nói.

"Tình báo gì?" Miltiades thu lại nụ cười, biểu cảm trở nên nghiêm nghị.

Valhein liếc mắt tỏ ý, Miltiades vung tay lên, tất cả mọi người ở gân đó bị sức mạnh vô hình đẩy lùi ra sau, đứng ở vị trí cách

bọn họ ba mươi mét, sau đó trước mắt trở nên mông lung, không thể nào thấy rõ được Miltiades và Valhein.

"Bây giờ có thể nói được rồi." Miltiades nói.

"Ngài cũng biết, trước đây không lâu ta có một lần tới bờ đông biển Aegean." Valhein nói.

Miltiades gật đầu.

"Ta đã ở lại Ephesus vài ngày, ngẫu nhiên nghe thấy có người nói về ngài." Valhein nói.

"Bọn họ nói cái gì?" Miltiades hỏi.

"Bọn họ nói, Darius hận ngài thấu xương, chuẩn bị bố trí mai phục ở đảo Paros." Valhein nhìn chằm chằm hai mắt Miltiades.

Miltiades sửng sốt hồi lâu, mới hỏi: "Bọn họ còn nói gì nữa?"

"Bọn họ nói chuyện rất bí mật, chỉ nói có hai ba câu mà thôi, sau đó giống như sợ bị người ta nghe thấy nên đã vội vàng rời đi. Khi đó ta có chuyện quan trọng nên không thể đi theo bọn họ." Valhein bất đắc dĩ nói.

"Bọn họ có nhận ra ngươi không?" Miltiades hỏi.

Valhein lắc đầu: "Ta vốn định tới Miletus, sau đó mới đổi tuyến đường chuyển sang Ephesus, ngoại trừ người của Học viện Plato, không ai biết ta đang ở đâu. Huống chi khi đó ta còn không có quan hệ gì với ngài. Sau khi nghe được chuyện này, ta cũng không để trong lòng, nhưng sau đó lật xem tài liệu thì phát hiện ngài và Darius trở mặt thành thù, mà ngài cũng từng thề rằng sẽ trả thù quý tộc trên đảo Paros, vì thế ta mới nghi rằng chuyện này có thể là thật. Mấu chốt là..."

Valhein kéo dài âm, còn chưa nói hết.

"Có lời gì cứ nói." Ánh mắt Miltiades hiền lành.

"Mốt chốt là cuộc chiến ở Marathon lần này, danh tiếng của ngài có thể nói là có một không hai, có thể nói là chúa cứu thế của Hy Lạp, danh vọng chạm tới đỉnh cao lịch sử. Quý tộc bên Paros rất có thể sẽ truyền ra những lời sỉ nhục ngài, cố gắng làm ngài tức giận." Giọng điệu Valhein rất thong thả.

"Ta hiểu được. Ý ngươi là sau trận thắng này có lẽ ta sẽ hơi kiêu ngạo, một khi bị bọn họ chọc giận thì sẽ lập tức báo thù. Nếu như người khác nói vậy ta sẽ cười nhạt, nhưng ngươi nói thì ta đột nhiên hiểu được, có lẽ bọn họ thật sự có phương pháp làm ta phải tức giận." Miltiades than nhẹ.

"Như vậy, ngài có thể tương kế tựu kết" Valhein mỉm cười nói.

"Ngươi không khuyên ta bỏ qua cho Paros chứ?" Miltiades cười nói.

"Chuyện năm đó ta cũng biết một chút, nhóm quý tộc kia rất quá đáng. Nếu như ta bị một quý tộc sỉ nhục như vậy, hơn nữa bạn tốt cũng vì thế mà gián tiếp bị hại chết thì ta cũng sẽ không bỏ qua. Huống chi trong mắt ta, báo thù cũng không quan trọng, quan trọng là nhân cơ hội đó đả kích Ba Tư. Dù sao thì mỗi lần ngài có công lao, đám chuột nhắt Athens vẫn luôn lôi chuyện ngài từng làm việc cho vua Ba Tư, lần này bọn họ gấp rút muốn vứt bỏ tội lỗi, khẳng định lại nhắc lại chuyện xưa. Khi bọn chúng tấn công ngài tới đỉnh điểm, ngài đột nhiên sẽ dẫn dắt các vị Truyền Kỳ tương kế tựu kế giết ngược đám Truyên Kỳ Ba Tư mai phục, đây là chuyện sảng khoái cỡ nào chứ?"

Miltiades không nói được lời nào.

"Có thể trước đó Darius chỉ suy nghĩ tới chuyện muốn mai phục ngài mà thôi, nhưng sau trận chiến Marathon, đó chắc chắn sẽ trở thành sự thực. Huống chỉ Truyên Kỳ Ba Tư muốn giết chết

ngài nhất định không phải bạn tốt của ngài năm đó." Valhein nói.

"Thằng nhóc nhà ngươi, lúc suy đoán lòng người thì giống hệt như đám lão hồ ly của giới ma pháp vậy.' Miltiades cười nói.

"Ta chỉ sợ ngài quá lương thiện mà thôi."

Miltiades cười nói, sau đó xoay người rời đi.

"Người quá hiền lành sẽ không thể đi tới được ngày hôm nay."

Miltiades để lại một câu nói, bóng dáng dần đi xa, cuối cùng biến mất trong tâm mắt mọi người. “Chúng ta lên xe đi. Valhein bước lên xe ngựa.

Những người khác cũng lục tục tiến vào thùng xe.

Xe ngựa từ từ bay lên.

Nhóm người thông qua cửa sổ nhìn về phía đông.

Một cái hố lớn đường kính hơn ba trăm mét đột nhiên xuất hiện ở phía xa, mặt đất bên ngoài hố cháy đen, đang xì lên làn khói trắng nhàn nhạt.

"Sức mạnh của Truyền Kỳ quả thực quá to lớn, quá khủng khiếp, cũng làm người ta hướng tới. Commodus bùi ngùi nói.

"Đúng vậy, hi vọng ta cũng có thể trở thành Truyền Kỳ." Castor nói.

"Bọn họ vận dụng sức mạnh quá thô ráp." Eculid nhỏ giọng thầm thì.

"Valhein, sao nàng ta lại tới tìm ngươi? Bảng Bùn Vận Mệnh sao lại nghĩ rằng ngươi không giống người bình thường?" Commodus nghi ngờ hỏi.

Castor lại nghiêm mặt, không chút khách sáo nói: "Từ nay về sau nếu như không có quân lệnh của đại tướng Miltiades, thống soái tối cao của liên quân Hy Lạp, cấm bàn luận chuyện ngày hôm nay. Đây là cơ mật tối cao của liên quân Hy Lạp!"

"Rõ!" Commodus và đám chiến sĩ Sparta vội vàng ưỡn thẳng người nhận lệnh.

Một vài chiến sĩ Sparta cấp bậc không thấp nghĩ tới gì đó, trên mặt lộ ra biểu cảm sợ hãi.

Eculid nhìn thoáng qua Valhein, yên lặng mở sách ma pháp, ghi chú lại tất cả những gì vừa mới xảy ra.

Chương 773: Cuộc chiến giành chông (2)

Chương 773: Cuộc chiến giành chông (2)

"Công chúa vận mệnh có miêu tả về số phận của ta rất kỳ lạ, nhưng hình như nàng ta đã nhìn ra được gì đó lại không muốn nói thẳng. Ta nhớ là từng có Thuật Sĩ Vận Mệnh xem qua số phận của Aristoteles, nói rằng số phận của hắn bị sức mạnh to lớn che khuất. Mà nàng ta lại nói rằng không thể thấy rõ số phận của ta, này là ý gì? Còn nói số phận của ta và Hy Lạp bị buộc chung một chỗ, này lại là ý gì đây?"

"Càng quái dị hơn chính là, Bảng Bùn Vận Mệnh thế mà lại không nhìn thấy được số phận của Valhein."

"Lúc Ajman nhìn Valhein, sâu trong ánh mắt ẩn chứa cuồng nhiệt, loại cuồng nhiệt đó hình học không thể nào đo lường được. Mặc dù ta độc thân nhưng cũng có thể xác định, cuồng nhiệt trong mắt nàng ta không phải yêu say đắm mà càng giống như... ánh mắt khi nhìn thấy cọng rơm cứu mạng."

"Valhein và Miltiades nói gì, ta rất tò mò."

"Paloma vì Valhein mà lại cho mượn thương kiếm Chiến Thắng, không thể nào tưởng được. Đây chính là biểu tượng của gia tộc Pandion, theo truyên thuyết chính là vũ khí mà đích thân hóa thân của Athena chế tạo ra để mình sử dụng, chỉ có nữ giới nhà Pandion mới có tư cách nắm giữ. Đưa cho Miltiades sử dụng chính là chuyện rất lớn, có thể chấn động toàn bộ Hy Lạp."

"Có điều, Paloma biết Valhein và Ajman nói chuyện tình tứ ở

ngay trước mặt mọi người thì liệu có một kiếm đâm chết Valhein hay không? Mình có nên tìm Valhein đòi mười vạn đồng vàng đại bàng để ém miệng hay không? Đã có bốn chục vạn rồi, theo Valhein có tiền."

"Vì sao bọn họ lại yêu thích Valhein chứ, mình chính là hoàng tử hình học, tuấn tú hơn Valhein, khiêm tốn hơn Aristoteles, bình thường hơn Archimedes, thông minh hơn Alexander, vì sao không có người phụ nữ nào bày tỏ với mình hết vậy? Phụ nữ, đúng là quá nông cạn."

"Không không không, mình suýt chút nữa đã phạm sai lầm rồi, nếu quả thực có phụ nữ dây dưa chẳng phải mình không có thời gian nghiên cứu hình học rồi sao? May mà không có phụ nữ tới gây phiên phức cho mình, thực đáng thương cho Valhein..."

"Số phận của mình rốt cuộc xảy ra chuyện gì, có thể có liên quan với trí nhớ của mình hay không? Ta có cần giúp Ajman theo đuổi Valhein, sau đó nhờ nàng ta tháo gỡ số phận của mình hay không, như thế có lẽ sẽ khôi phục được trí nhớ? Ừm... thôi quên đi, lỡ như khi đó Paloma không nỡ đụng tới Valhein, lại đâm mình một kiếm thì cái được không bù nổi cái mất..."

Valhein rướn cổ liếc nhìn sách ma pháp của Eculid, hừ lạnh một tiếng.

Vẫn còn rất cẩn thận, không để người khác nhìn thấy. "Medels và Ajman có quan hệ như thế nào?" Valhein hỏi.

Bắt đầu từ ngày Valhein được Athena chú ý tới, thây tế tư Medels từ cổng dịch chuyển xuất hiện, một đầu tóc ngắn, oai hùng bức người, chỉ là không thể phân rõ tính tình.

"Không biết, chỉ biết hai người này vốn rất hợp ý, cùng nhau mạo hiểm, sau đó lại trở mặt thành thù. Một người là Thuật Sĩ Vận Mệnh, một người là chủ tư tế của Chủ Thần, hai người bọn họ ở

cùng nhau khẳng định sẽ đánh cho trời đất u ám, đại tướng Miltiades vẫn quá mềm lòng, đáng tiếc..."

"Medels là nữ à?"

"Mọi người đều nói như thế, nhưng có người nói là nam, ai biết được chứ, dù sao cũng không liên quan gì tới ta. À đúng rồi, sau này ngươi bớt hái hoa ngắt cỏ đi, lỡ như sau này Paloma tới tận cửa thì sao đây? Cho ta mười vạn đồng vàng đại bàng đi, cho hay không đây?" Mặt Eculid không biểu cảm, liếc nhìn Valhein, sau đó cúi đầu tiếp tục ghi chép.

"Cái gì mà ta hái hoa ngắt cỏ chứ? Ngươi không thấy Ajman muốn giành lấy cơ thể ta à?"

"Ha ha, đó là do ngươi quá cợt nhả thôi."

Ha ha, giúp không?"

Ha ha, ta tìm Paloma giúp vậy.'

"Ha ha, khó trách không có người phụ nữ nào tìm ngươi, gặp chuyện chỉ biết tìm người đàn ông của phụ nữ!"

"Ha ha, vậy cũng tốt hơn cứ thấy người đẹp là yêu thương nhung nhớ như ngươi."

"Ha ha, cho dù ngươi muốn yêu thương nhung nhớ, nàng ta chịu sao?"

"Có thể đừng công kích cơ thể không vậy?" Eculid tức giận nói.

"Tốt lắm, sau này ta sẽ không nói không có phụ nữ nào thèm ngươi nữa."

"Ngươi chờ!"

Eculid cấp tốc giật lấy, chăm chú ghi chép.

Một đám chiến sĩ Sparta đưa tay ôm ngực, mặt lộ ra ý cười, sau đó trao đổi ánh mắt.

Ma pháp sư đúng là một đám ẻo lả, không giống chiến sĩ Sparta bọn ta, có thể ra tay thì tuyệt đối sẽ không cãi nhau.

Trên bầu trời xanh, con rối chiến mã chạy trên không trung, xe ngựa ma pháp lắng lặng phi hành.

Không biết qua bao lâu, một loại hơi thở kỳ lạ lan tràn trong xe.

Valhein lập tức nhìn qua cửa sổ trước mặt.

Một tòa thành sừng sững ở phía trước. Đó là một thành phố không có tường thành, cả thành phố giống như ba bậc thang to lớn.

Dưới đất là hương khói nhân gian, ngựa xe tới lui, khách dạo chơi nhiều như dệt cửi.

Bậc thang thứ nhất là cung điện nghệ thuật, đủ loại bia tưởng niệm, pho tượng và kiến trúc kiểu dáng xinh đẹp chiếm cứ tầng này.

Bậc thang thứ hai là thánh địa thờ phụng, gân như toàn bộ Thần Linh Hy Lạp đều có điện thân của mình ở trong này, đếm không hết tượng thần được đặt ở các nơi, mùi hương thơm ngát của cống phẩm lan tỏa trong không khí.

Bậc thang thứ ba như đám mây, mây khói che mờ, bên trong chính là điện thần lớn nhất toàn bộ Hy Lạp, chỉ có những dịp quan trọng mới có thể mở ra.

Ở bậc thang phía bắc của thành phố này có một mảng lớn kiến trúc chỉnh tê, những sân thi đấu lớn như trường đua ngựa, sân thi chạy, sân đánh cận chiến đều có thể nhìn thấy rất rõ ràng.

Mỗi sân thi đấu đều lớn đến khó tin, khán đài của mỗi sân thi đấu đều giống như từng mặt của sườn núi.

Dù sao thì đây cũng là thánh thành Delphi, là nơi cúng bái Chúng Thần.

Dù sao, đây chính là nơi tổ chức giải thi đấu Olympic.

Dù sao thì mỗi lần giải đấu lớn đều sẽ có hơn trăm vạn khán giả các nơi tới đây.

Dù sao thì đây cũng là Hy Lạp thể hiện cơ bắp với thế giới.

Chương 774: Thế nào mới có thể thành công?

Chương 774: Thế nào mới có thể thành công?

Diện tích của thành phố này cộng thêm sân đấu này còn lớn hơn cả Sparta và Athens.

"Hơi thở mới vừa nãy là gì?" Valhein vừa nói vừa chậm rãi đáp xuống.

"Chỉ có thể nói là hơi thở thần thánh, hiện giờ vẫn chưa thể phá giải." Eculid thuận miệng nói.

Nhóm người Sparta bất đắc dĩ, nhóm ma pháp sư đúng là cái gì cũng dám nói, thứ hơi thở thần thánh này được cho là sức mạnh Thần Linh, ma pháp sư thế mà lại muốn nghiên cứu.

Valhein hơi hít mũi một cái, nói: "Cũng khá thoải mái."

"Đương nhiên, khó chịu thì sao có thể làm ngươi tin tưởng bọn hắn chứ?" Eculid nói.

"Nơi này là thánh thành, hai vị ma pháp sư xin hãy chú ý một chút. Castor nói.

"Yên tâm, bình thường khi ở riêng với nhau bọn ta mới nói vài lời thôi, biết rõ đúng mực." Eculid an ủi.

"Kế tiếp, chúng ta đi thôi." Valhein nói.

Xe ngựa khẽ run, đáp xuống đất.

Commodus đi tới, giang tay với Valhein, không đợi Valhein đưa tay đã dùng sức ôm chặt.

"Ngươi học tật xấu này của Julius rồi." Valhein nói.

"Rất hân hạnh được biết ngươi, cám ơn ngươi đã dạy ta kiến thức chân chính, cũng cám ơn ngươi đã giúp đỡ ta phá hủy bức tường giác đấu, dẫn ta tới đồng bằng Marathon, nhìn thấy thế giới to lớn hơn."

Commodus nói xong thì buông tay.

Valhein dùng tay trái chỉ trái tim Commodus, nói: "Không phải ta dẫn dắt ngươi, ta chỉ làm ngươi thấy rõ lòng mình mà thôi. Từ hôm nay trở đi, mỗi ngày ngươi đều phải tự hỏi ngươi muốn nhất là gì, muốn trở thành người thế nào, muốn làm sao với thế giới này, mỗi ngày đều tự hỏi, mỗi ngày đều như thế. Mãi cho tới một ngày, khi ngươi quay đầu nhìn lại, vết chân của ngươi thỉnh thoảng sẽ mất trật tự, thỉnh thoảng phương hướng sẽ lệch khỏi quỹ đạo một chút, nhưng khi những vết chân này nối liền thành một mảnh thì nhất định sẽ tiến tới mục tiêu mà ngươi muốn nhất."

"Nếu như ta không suy nghĩ thì vết chân của ta khẳng định sẽ đi theo hướng mà ta không muốn nhất, đúng không?" Vẻ mặt của Commodus lại càng hiền lành hơn.

"Đúng vậy." Valhein mỉm cười nói.

"Cám ơn ngươi, thầy Valhein." Commodus đột nhiên lại giang tay một lần nữa, ôm lấy Valhein. Valhein nhe răng nhếch miệng, đúng là một con gấu chó thiệt bự mà.

"Ta cũng có một vấn đề muốn hỏi ngươi." Castor hỏi.

"Hỏi đi." Valhein mỉm cười nói.

"Làm thế nào mới có thể thành công?" Castor hỏi.

Mọi người vểnh tai nhìn chằm chằm Valhein.

Ngón tay Eculid đặt trên sách ma pháp, ngòi bút của Castor và Commodus đặt trên giấy cói.

Valhein chìm vào suy ngẫm.

Suy nghĩ một hồi lâu mới chậm rãi mở miệng.

"Thật ra cũng không biết phương pháp thành công, nhưng ta biết phương pháp thất bại và đau đớn, hơn nữa tinh thông tất cả phương pháp thất bại, kinh nghiệm đau đớn phong phú không gì sánh băng."

Nhóm người nghi hoặc khó hiểu, chỉ có ánh mất của Eculid sáng lên.

"Phương pháp thất bại thứ nhất, chính là coi thường mọi người, cho dù là người có thành tựu giống như Eculid, ta cũng có thể nói rằng hắn chẳng có gì ghê gớm, chỉ là một kẻ mắc chứng dễ quên mà thôi, phần lớn kiến thức của hắn cũng chỉ là học tập được từ chỗ người khác. Cho dù có người nói rằng Plato rất trí tuệ nhưng ta có thể nói hắn chỉ là một nhà triết học hèn yếu, ngay cả thây của mình cũng không cứu được. Cho dù có người nói kỹ năng chiến đấu của Heracles vô song, ta có thể nói hắn chỉ dựa vào huyết mạch Thần Vương, chính mình chẳng là gì. Cho dù có người giàu phú khả địch quốc, ta cũng có thể nói vận may của hắn tốt, hắn chỉ là một tên lường gạt. Chỉ cần không tìm kiếm ưu điểm của người khác, chỉ soi vào khuyết điểm của người khác, chỉ cho mình là đúng, người khác đều là sai, như vậy, chúng ta sẽ cách thất bại ngày càng gần."

"Phương pháp thất bại thứ hai, để cảm xúc khống chế chính mình, gặp chuyện thì nghi thân nghi quỷ, tùy tiện nổi giận, buồn bã, ghen tị, oán giận, mắng chửi người, hay nổi cáu, làm chuyện gì cũng theo cảm tính, để cảm xúc khống chế cuộc đời của mình,

vĩnh viễn đừng khống chế tâm tình. Như vậy, cuộc sống của chúng ta sẽ ngày càng thất bại."

"Phương pháp thất bại thứ ba, vĩnh viễn không nên dùng đầu óc, gặp bất cứ chuyện gì, cảm thấy là gì thì chính là thế ấy, không suy nghĩ sâu vào nguồn gốc của nó, không nên nghĩ xem là vì sao, không tìm kiếm nguyên lý và logic, không tìm hiểu chân tướng phía sau. Người khác nói mình thích thì chính là thật, người khác nói mình không thích thì coi là giả dối, cảm giác quan trọng nhất, không nên phân tích, không nên tốn thời gian vào chuyện động não. Một khi cảm thấy mệt mỏi thì cứ quyết đoán ngừng suy nghĩ. Như vậy, chúng ta lại bước một bước dài về hướng thất bại."

"Phương pháp thất bại thứ tư, chính là từ bỏ chăm chú, vĩnh viễn không nên tập trung nghiên cứu bất cứ chuyện nào, mỗi ngày đều phải thay đổi tiếp xúc với những thứ khác nhau, không quản là cái gì cũng chỉ tiếp xúc sơ qua, một khi phát hiện mình đang nghiên cứu sâu một lĩnh vực nào đó thì lập tức thu tay lại, phải nghĩ rằng không có gì là mình không thể làm được, sức lực vô cùng vô tận, không cần có mục tiêu, không cần có phương hướng, nhất định phải giống như nhắm mắt lại mà đi bộ vậy, như vậy chúng ta có thể thất bại bất cứ lúc nào."

"Phương pháp thứ năm, không thay đổi! Vĩnh viễn chết lặng, vĩnh viễn vô tri, vĩnh viễn đứng im tại chỗ. Vĩnh viễn không nên học tập, không học tập theo kinh nghiệm của người khác, không học tập phương pháp của người khác, không nên học tập tư tưởng của người khác. Nhớ kỹ, vĩnh viễn không học tập, vĩnh viễn không nên học tập các sức mạnh cơ bản và mạnh mẽ nhất trên thế giới, không nên tò mò. Nhất định không nên thử thay đổi, nhất định phải bảo vệ yếu tố thất bại trên người. Làm được năm điểm này, chúng ta sẽ hóa thân thành ma vương thất bại, quân vương đau đớn, không có chuyện gì là chúng ta không thể làm thất bại. Rời xa thành công, bảo trì đau đớn, rất đơn giản."

Chương 775: Thế nào mới có thể thành công? (2)

Chương 775: Thế nào mới có thể thành công? (2)

Ba người nhanh chóng ghi chép.

"Ta hiểu được." Castor than nhẹ một tiếng.

"Ta cảm thấy suy nghĩ của mình bị kích thích rất lớn. Ta phải cần thận suy ngẫm năm phương pháp thất bại này, không ngừng suy ngẫm, có thể không bao lâu sau sẽ có thể hoàn toàn hiểu được." Commodus chậm rãi nói.

"Rất tốt, so sánh với nội dung, ta càng yêu thích góc độ quan điểm này hơn... nhưng nội dung này ta cũng muốn nhấm nuốt nhiều lần, ta vẫn chưa hoàn toàn hiểu được ẩn ý ẩn trong những lời này, ta không thể cho rằng mình cảm thấy hiểu thì chính là đã hiểu..." Eculid vừa nói nhỏ vừa ghi chép.

Castor lấy ra một chiếc lông thiên nga trắng nạm vàng phần mũi nhọn, dùng hai tay dâng lên cho Valhein.

"Giữ nó trên người, có lẽ sẽ có thu hoạch không tưởng." Castor nói.

"Ta sẽ không khách sáo." Valhein mỉm cười nhận lấy, chăm chú quan sát.

Mỗi sợi lông chim tinh tế đều khắc hoa văn ma lực rậm rạp chỉ chít.

Nhóm chiến sĩ Sparta hâm mộ nhìn lông chim kia, mơ hồ đoán

được thứ này có khả năng là tín vật của hoàng tộc Sparta, nhưng cụ thể là có tác dụng mạnh mẽ gì thì người bình thường không biết.

“Bọn ta không có gì, xin hướng ngài chào theo nghi thức quân đội đi.'

Nhóm chiến sĩ Sparta ưỡn thẳng lưng, nắm tay phải đặt trước ngực trái.

Valhein cũng dùng tư thế tương tự đáp lại.

Valhein nhìn vê phía Eculid, hắn cúi đầu lật sách ma pháp lung tung.

Valhein đưa tay lay vai Eculid một chút.

"Đến phiên ngươi đó." Valhein nói.

"Cái gì? Chuyện khi nãy ta quên rồi." Vẻ mặt Eculid thực ngây thơ hiền lành.

"Ngươi nên tặng quà cho ta nha." Valhein nói.

"Ta chỉ tạm thời rời khỏi ngươi mà thôi, dù sao thì chúng ta cũng gặp lại trong phân viện Delphi, sau khi giải thi đấu lớn kết thúc sẽ đưa ngươi quay về Athens." Eculid nói.

"Kế tiếp người ngươi gặp là Valhein, liên quan gì tới Urak chứ?" Valhein hỏi ngược lại.

Vẻ mặt nhóm chiến sĩ Sparta mê man, cái này gọi là tiếng người sao?

"Ngươi nhất định muốn như thế?" "Xác định."

Eculid đen mặt, đỡ cái mũ vải đưa tay tới, ôm lấy Valhein đang ngơ ngác đứng chết trân tại chỗ.

"Đưa xong rồi đó." Eculid cầm lấy sách ma pháp, thong thả rời khỏi xe ngựa.

"Ha hả... bọn ta sẽ ở trên khán đài yên lặng cổ vũ cho ngươi!" Commodus vỗ vai Valhein, xoay người rời đi.

"Tạm biệt! Chờ ngươi tiến vào thi đấu chính thức, ta nhất định sẽ đặt ngươi là Vua Chạy Đua và Vua Đua Ngựal" Castor nói.

Valhein có chút sửng sốt, gật đầu.

"Cơ hội tốt để kiếm tiền."

Đưa nhóm người xuống xe, Valhein lái xe tiến vào thành phố, không ngừng xuyên qua thành phố, vừa dạo chơi Delphi, vừa bỏ rơi những kẻ có khả năng đang theo dõi.

Sau đó thu hồi xe ngựa, không ngừng sử dụng mặt nạ ma pháp thay đổi diện mạo, không ngừng thay quần áo, cuối cùng khôi phục diện mạo và quần áo của Valhein.

Không bao lâu sau, Valhein gọi một chiếc xe ngựa Delphi, nói ra địa điểm, nhàn nhã nhìn Delphi ở ngoài cửa sổ.

Không khí thương nghiệp ở Athens rất nông đậm, vì thế rất nhiêu người bận rộn.

Tinh thần thượng võ ở Sparta rất mạnh, khắp đường phố toàn là chiến sĩ đằng đằng sát khí.

Delphi bị sức mạnh thần thánh ảnh hưởng, phần lớn mọi người đều có dáng vẻ thanh thản, lại thong thả, không quản là phú thương quý tộc hay người bình thường quần áo lam lũ, ánh mắt cũng mang theo sự thản nhiên mà những thành phố khác không có được.

Mặt tốt là người nơi này an cư lạc nghiệp, nhưng ảnh hưởng

mặt trái là người nơi này vui tới quên cả trời đất, phần lớn mọi người đều dựa dẫm vào cuộc sống ở các điện thần lớn, hoặc dứt khoát dựa vào điện thần cứu giúp, gân như là ký sinh trùng.

Khắp nơi trong thành phố này đều là người làm việc cho Thần, có người nhàn nhã dạo bước, có người nghiêm trang tuyên truyền thờ phụng Thần Linh, có người cảnh giác các vị thây tế tư của Thần Linh đối địch.

"Xem ra nơi này không hề tốt đẹp như trong truyền thuyết."

Valhein nhìn ra ngoài cửa sổ, đồng thời suy ngẫm chuyện kế tiếp.

"Eculid nói, thầy Niedern đã tới Delphi rồi, thấy ta đã là Bạch Ngân, nhất định sẽ rất vui mừng. Đáng tiếc nếu như chờ mình thăng lên Hoàng Kim mới gặp, tình cảnh nhất định lại càng đẹp hơn."

"Sau khi mình thăng cấp ma pháp sư Hắc Thiết đã dừng lại Athens quá ngắn, còn chưa kịp xin huy hiệu ma pháp sư, mấy ngày nữa ta tìm thời gian xin luôn huy hiệu Hắc Thiết, Thanh Đồng, Bạch Ngân..."

"Kế tiếp, mình muốn dành nhiều thời gian hơn vào chuyện tập luyện thể dục, Học viện Plato có chỗ huấn luyện của mình ở nơi này, hơn nữa rất nhiều bạn học cũng tham gia dự thi, mình có thể tìm bọn họ bồi luyện..."

"Paloma và Hoth hẳn là đi bộ tới, ít nhất phải hai ngày sau mới có thể tới được, nhìn thấy mình, bọn họ nhất định sẽ rất vui vẻ. Hoth nhất định sẽ xông tới ôm lấy mình, nhưng bị dulius và Commodus ôm quen rồi, cũng miễn dịch với cái ôm muốn giết người của anh bạn thân kia...

"Ừm, hi vọng Paloma không biết chuyện Ajman, rốt cuộc

Paloma có phải là người không thể cưới hay không? Lời của Castor không thể không tin, nhưng cũng không thể tin tưởng hoàn toàn...'

"Nhớ tới Ajman liền đau đầu. Có lẽ là nàng bị Bảng Bùn Vận Mệnh ảnh hưởng nên mới muốn bắt mình tới Ba Tư, lần này thất bại, lân sau thì sao? Ngộ nhỡ nàng ta tới Athens thì không phải sẽ nháo tới gà bay chó sủa à? Mấu chốt là thân phận của nàng quá đặc biệt, một khi lấy thân phận sứ giả của Ba Tư xuất hiện thì người Hy Lạp cũng không thể làm gì được nàng ta. Có điêu nàng cũng không tới được, dù sao thì kẻ thù của nàng cũng trải đầy Hy Lạp....

Xe ngựa đi về phía trước, tâm tư tung bay.

Chương 776: Thầy trò gặp lại, tình cảm chân thành thắm thiết

Chương 776: Thầy trò gặp lại, tình cảm chân thành thắm thiết

Xe ngựa dừng lại.

"Thưa ngài, nơi này chính là phân viện Học viện Plato." Cửa xe mở ra, người đánh xe cung kính đứng ngoài cửa.

"Ừm"

Valhein xuống ngựa, ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Một cái cổng lớn không chênh lệch bao nhiêu với Học viện Plato, cũng thấp hơn rất nhiều.

Con đường phía trước kém xa con đường lớn Sokrates, nhưng cũng đủ để sáu con ngựa chạy song song.

Ánh mắt Valhein rơi vào trên cột đá ở cổng phân viện Học viện Plato.

Bên trên cũng có một hàng chữ giống nhau.

Người không hiểu hình học không được phép tiến vào.

Bên trong cánh cổng đá cẩm thạch đơn giản, hành lang đá màu xanh nhạt kéo dài tới trước.

Hai bên đường lát đá chỉ có vài pho tượng thô ráp bình thường, phần cuối cũng không có hô Hải Ma Thú to lớn, chỉ là bồn

hoa.

Xa hơn ở bên trong là khu kiến trúc màu trắng và cây cối hoa cỏ, giống như một học viện giữa rừng cây vậy.

Ngón cái tay phải Valhein búng một cái, một đồng bạc chim công xoay tròn bay về phía người đánh xe, phát ra tiếng keng thật nhỏ.

Người đánh xe nhanh nhẹn nhận lấy đồng bạc chim công, vui vẻ nói: "Cám ơn ngài ban thưởng."

Valhein gật đầu, đi vào phân viện Plato.

Hoàn toàn không có ai quản, thỉnh thoảng có người lạ đi ngang qua, hai bên chỉ gật nhẹ đầu, coi như chào hỏi.

Phía sau bồn hoa là chính điện, cửa lớn đóng chặt, xuyên qua cửa sổ có thể thấy được bên trong trống rỗng.

Trong đầu Valhein hiện lên bố cục của học viện, thử đi sâu vào bên trong.

Không bao lâu sau, dọc theo đường đá vụn, băng qua khu rừng thưa thớt, đi tới bãi cỏ xanh bát ngát.

Một vài ma pháp sư đang đi trên bãi cỏ, tán gẫu với nhau. Eculid đang ở nơi đó lớn giọng nói, nhóm ma pháp sư lớn tuổi hơn hắn chăm chú nghe giảng, còn thường xuyên gật đầu, ngay cả giáo vụ trưởng Larens cũng thỉnh thoảng gật đầu.

Đột nhiên Eculid dừng bước, liếc mắt nhìn sang Valhein.

"Ồ, đây là học sinh nào của học viện mà lại không lễ phép như thế? Mau đuổi đi đi."

Valhein cười ha ha nói: "Ta vừa nghe thấy tiếng heo gặm, tới xem thử thì quả nhiên có người bị gặm hết cả não rồi."

Nhóm giáo viên của Học viện Plato lại càng nghi ngờ hơn, đặc biệt là một số ít người biết thân phận của Valhein, hai người này không phải vẫn luôn ở cùng nhau sao, sao giọng điệu có chút không đúng như thế?

"Valhein!" Thây Niedern với mái tóc đỏ hệt như hạc ở giữa bầy gà, mỉm cười đi nhanh tới.

"Thầy Niedern." Valhein gật nhẹ đầu.

Nhìn nụ cười và dáng vẻ chân thành của Niedern, trong lòng Valhein tràn đầy ấm áp, lúc này mới là thây của mình, nào giống như hai người kia. Aristoteles thì cả ngày cứ giả vờ giả vịt, mà Eculid thì chỉ nhìn chằm chằm đồng vàng đại bàng ở trong túi tiền mình.

Niedern đi tới gân, người trung niên vẫn luôn nghiêm nghị này nhiệt tình giang tay, con mắt giả cũng tràn đây ấm áp.

Valhein cũng giang tay, hai thây trò thân thiết ôm nhau.

Ngoại trừ Eculid, nhóm giáo viên thấy một màn này đều mỉm cười.

Thế nhưng có vài giáo viên nhếch môi khá cao.

Hai người tách ra, hai tay Niedern vịn vai Valhein, hai mắt sáng lấp lánh.

Valhein mỉm cười, nghĩ thâm mình đã cao lớn hơn, cấp bậc cũng gia tăng, thây Niedern nhất định sẽ nói...

"Bài tập làm xong chưa? Ta kiểm tra một chút." Niedern tươi cười, ánh mắt chân thành.

Nhóm giáo viên ở trên bãi cỏ vui vẻ bật cười, Eculid cười nắc nẻ như trẻ con, miệng ngoác đến tận mang tai.

Valhein nhìn Niedern và nhóm giáo viên, lúc bọn họ cười lên, da nhăn lại, xiêu xiêu vẹo vẹo lộ rõ mấy từ.

Xử học sinh.

"Niedern - không phải người... Valhein từ trong hàm răng phun ra hai chữ.

"Lâu vậy rôi không gặp, hình như trò cao lớn hơn một chút, tốt lắm. Bài tập thế nào rôi?" Niedern giống như hoàn toàn không nghe thấy lời Valhein nói.

'Ha hat" Valhein giống như một cậu bé cười giả lả, lấy sách ma pháp của bản thân ra, lật tới vị trí bài tập.

Niedern vừa xem vừa lật thật nhanh, đồng thời phê bình.

"Tốt lắm, tuy chữ viết hơi ngoáy, chứng tỏ khi viết trò khá gấp gáp."

"Bài trận pháp ma pháp này sai rồi, nhớ kỹ phải ghi chú màu đỏ, để vào phần sai..."

"Sự tiến bộ của trò thế mà đã vượt qua trường học rồi, xem ra mấy tháng này khá nhàn nhã...

"Ø? Trò thế mà lại dùng kiến thức về vị diện để giải thích đề bài này, quả thực rất đáng giá, nhưng cần phải viết lại..."

"Mấy phần đề thi này làm không tệ, xem sơ qua một chút thì có thể lọt vào top năm của lớp..."

"Ngôn ngữ ma quỷ, ngôn ngữ người khổng lồ và ngôn ngữ nguyên tố của trò đều tiến bộ rất lớn, xem ra có liên quan tới huyết mạch..."

"Phân từ đơn này ghép sai rồi, sao lại không nhớ kỹ chứ?"

"Phần bài tập vê nhà này tạm ổn, ghi chép cẩn thận, sống động như thật, sự khuất nhục của dũng sĩ giác đấu được viết rất nhuân nhuyễn..."

"Trận pháp ma pháp Bạch Ngân của trò tiến bộ rất nhanh, có điều không có cách nào, ai bảo trò lại ngoài ý muốn trở thành ma pháp sư Bạch Ngân chứ. Coi như cũng tạm đi."

Niedern khép sách ma pháp, trả lại.

"Thầy à, ta có thể trực tiếp tham gia cuộc thi cuối kỳ của học kỳ này được không?" Vẻ mặt Valhein thực lạnh nhạt.

"Không thành vấn đề. Có điều, trước tiên trò nên để bọn ta xem người hầu ma pháp của trò. Mặt khác, năm ba có một môn là người hâu ma pháp, trò đừng quên cần phải học cho giỏi đấy." Niedern nói.

Valhein mặt không biểu cảm làm phép, triệu hồi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

"Chào thầy đi!"

"Bô lô ba la!" Hai người hầu nghiêm túc chào hỏi, tinh thân phấn chấn.

Nhóm lão pháp sư lao qua, giống như một đám lưu manh sờ tới sờ lui trên người hai người hâu.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy không ngừng hướng ánh mắt cầu xin giúp đỡ về phía Valhein.

"Hai người nhớ kỹ ngày hôm nay, đây là ngày khuất nhục nhất của các ngươi, chờ đến khi các ngươi thăng cấp lên Hoàng Kim thì nhất định phải đè bọn họ xuống đất, dùng sức... mà sờ." Valhein đờ đẫn nói.

Chương 777: Thầy trò gặp lại, tình cảm chân thành thắm thiết (2)

Chương 777: Thầy trò gặp lại, tình cảm chân thành thắm thiết (2)

Xe ngựa dừng lại.

"Thưa ngài, nơi này chính là phân viện Học viện Plato." Cửa xe mở ra, người đánh xe cung kính đứng ngoài cửa.

"Ừm"

Valhein xuống ngựa, ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Một cái cổng lớn không chênh lệch bao nhiêu với Học viện Plato, cũng thấp hơn rất nhiều.

Con đường phía trước kém xa con đường lớn Sokrates, nhưng cũng đủ để sáu con ngựa chạy song song.

Ánh mắt Valhein rơi vào trên cột đá ở cổng phân viện Học viện Plato.

Bên trên cũng có một hàng chữ giống nhau.

Người không hiểu hình học không được phép tiến vào.

Bên trong cánh cổng đá cẩm thạch đơn giản, hành lang đá màu xanh nhạt kéo dài tới trước.

Hai bên đường lát đá chỉ có vài pho tượng thô ráp bình

thường, phần cuối cũng không có hô Hải Ma Thú to lớn, chỉ là bồn hoa.

Xa hơn ở bên trong là khu kiến trúc màu trắng và cây cối hoa cỏ, giống như một học viện giữa rừng cây vậy.

Ngón cái tay phải Valhein búng một cái, một đồng bạc chim công xoay tròn bay về phía người đánh xe, phát ra tiếng keng thật nhỏ.

Người đánh xe nhanh nhẹn nhận lấy đồng bạc chim công, vui vẻ nói: "Cám ơn ngài ban thưởng."

Valhein gật đầu, đi vào phân viện Plato.

Hoàn toàn không có ai quản, thỉnh thoảng có người lạ đi ngang qua, hai bên chỉ gật nhẹ đầu, coi như chào hỏi.

Phía sau bồn hoa là chính điện, cửa lớn đóng chặt, xuyên qua cửa sổ có thể thấy được bên trong trống rỗng.

Trong đầu Valhein hiện lên bố cục của học viện, thử đi sâu vào bên trong.

Không bao lâu sau, dọc theo đường đá vụn, băng qua khu rừng thưa thớt, đi tới bãi cỏ xanh bát ngát.

Một vài ma pháp sư đang đi trên bãi cỏ, tán gẫu với nhau. Eculid đang ở nơi đó lớn giọng nói, nhóm ma pháp sư lớn tuổi hơn hắn chăm chú nghe giảng, còn thường xuyên gật đầu, ngay cả giáo vụ trưởng Larens cũng thỉnh thoảng gật đầu.

Đột nhiên Eculid dừng bước, liếc mắt nhìn sang Valhein.

"Ồ, đây là học sinh nào của học viện mà lại không lễ phép như thế? Mau đuổi đi đi."

Valhein cười ha ha nói: "Ta vừa nghe thấy tiếng heo gặm, tới

xem thử thì quả nhiên có người bị gặm hết cả não rồi."

Nhóm giáo viên của Học viện Plato lại càng nghi ngờ hơn, đặc biệt là một số ít người biết thân phận của Valhein, hai người này không phải vẫn luôn ở cùng nhau sao, sao giọng điệu có chút không đúng như thế?

"Valhein!" Thây Niedern với mái tóc đỏ hệt như hạc ở giữa bầy gà, mỉm cười đi nhanh tới.

"Thầy Niedern." Valhein gật nhẹ đầu.

Nhìn nụ cười và dáng vẻ chân thành của Niedern, trong lòng Valhein tràn đầy ấm áp, lúc này mới là thây của mình, nào giống như hai người kia. Aristoteles thì cả ngày cứ giả vờ giả vịt, mà Eculid thì chỉ nhìn chằm chằm đồng vàng đại bàng ở trong túi tiền mình.

Niedern đi tới gân, người trung niên vẫn luôn nghiêm nghị này nhiệt tình giang tay, con mắt giả cũng tràn đây ấm áp.

Valhein cũng giang tay, hai thây trò thân thiết ôm nhau.

Ngoại trừ Eculid, nhóm giáo viên thấy một màn này đều mỉm cười.

Thế nhưng có vài giáo viên nhếch môi khá cao.

Hai người tách ra, hai tay Niedern vịn vai Valhein, hai mắt sáng lấp lánh.

Valhein mỉm cười, nghĩ thâm mình đã cao lớn hơn, cấp bậc cũng gia tăng, thây Niedern nhất định sẽ nói...

"Bài tập làm xong chưa? Ta kiểm tra một chút." Niedern tươi cười, ánh mắt chân thành.

Nhóm giáo viên ở trên bãi cỏ vui vẻ bật cười, Eculid cười nắc

nẻ như trẻ con, miệng ngoác đến tận mang tai.

Valhein nhìn Niedern và nhóm giáo viên, lúc bọn họ cười lên, da nhăn lại, xiêu xiêu vẹo vẹo lộ rõ mấy từ.

Xử học sinh.

"Niedern - không phải người... Valhein từ trong hàm răng phun ra hai chữ.

"Lâu vậy rôi không gặp, hình như trò cao lớn hơn một chút, tốt lắm. Bài tập thế nào rôi?" Niedern giống như hoàn toàn không nghe thấy lời Valhein nói.

'Ha hat" Valhein giống như một cậu bé cười giả lả, lấy sách ma pháp của bản thân ra, lật tới vị trí bài tập.

Niedern vừa xem vừa lật thật nhanh, đồng thời phê bình.

"Tốt lắm, tuy chữ viết hơi ngoáy, chứng tỏ khi viết trò khá gấp gáp."

"Bài trận pháp ma pháp này sai rồi, nhớ kỹ phải ghi chú màu đỏ, để vào phần sai..."

"Sự tiến bộ của trò thế mà đã vượt qua trường học rồi, xem ra mấy tháng này khá nhàn nhã...

"Ø? Trò thế mà lại dùng kiến thức về vị diện để giải thích đề bài này, quả thực rất đáng giá, nhưng cần phải viết lại..."

"Mấy phần đề thi này làm không tệ, xem sơ qua một chút thì có thể lọt vào top năm của lớp..."

"Ngôn ngữ ma quỷ, ngôn ngữ người khổng lồ và ngôn ngữ nguyên tố của trò đều tiến bộ rất lớn, xem ra có liên quan tới huyết mạch..."

"Phân từ đơn này ghép sai rồi, sao lại không nhớ kỹ chứ?"

"Phần bài tập vê nhà này tạm ổn, ghi chép cẩn thận, sống động như thật, sự khuất nhục của dũng sĩ giác đấu được viết rất nhuân nhuyễn..."

"Trận pháp ma pháp Bạch Ngân của trò tiến bộ rất nhanh, có điều không có cách nào, ai bảo trò lại ngoài ý muốn trở thành ma pháp sư Bạch Ngân chứ. Coi như cũng tạm đi."

Niedern khép sách ma pháp, trả lại.

"Thầy à, ta có thể trực tiếp tham gia cuộc thi cuối kỳ của học kỳ này được không?" Vẻ mặt Valhein thực lạnh nhạt.

"Không thành vấn đề. Có điều, trước tiên trò nên để bọn ta xem người hầu ma pháp của trò. Mặt khác, năm ba có một môn là người hâu ma pháp, trò đừng quên cần phải học cho giỏi đấy." Niedern nói.

Valhein mặt không biểu cảm làm phép, triệu hồi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy.

"Chào thầy đi!"

"Bô lô ba la!" Hai người hầu nghiêm túc chào hỏi, tinh thân phấn chấn.

Nhóm lão pháp sư lao qua, giống như một đám lưu manh sờ tới sờ lui trên người hai người hâu.

Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy không ngừng hướng ánh mắt cầu xin giúp đỡ về phía Valhein.

"Hai người nhớ kỹ ngày hôm nay, đây là ngày khuất nhục nhất của các ngươi, chờ đến khi các ngươi thăng cấp lên Hoàng Kim thì nhất định phải đè bọn họ xuống đất, dùng sức... mà sờ." Valhein

đờ đẫn nói.

Chương 778: Ai là Urak?

Chương 778: Ai là Urak?

"Ngươi có huyết mạch nguyên tố phong, có người hầu là Phong Hậu, có ưu thế trong môn thi chạy cũng dễ hiểu. Nhưng vì sao môn ngươi sở trường nhất lại là đua ngựa chứ?" Niedern phát hiện vấn đề then chốt.

Tất cả ma pháp sư tò mò nhìn Valhein.

"Đây là bí mật cá nhân của ta, không tiện tiết lộ." Valhein thản nhiên nói.

"Ngươi chuẩn bị đặt cho mình bao nhiêu giải quán quân?" Niedern lại hỏi.

"Ta là người thích tung lưới. Ngoại trừ quán quân âm nhạc, sẽ đặt ở tất cả các môn!"

"Ngươi không sợ điện Thần Thương Nghiệp à?" Niedern tức giận nói.

"Cầm tiền liền bỏ chạy, bọn họ cũng không thể làm được gì. Nói thêm nữa thì ta sẽ khống chế mức cược, kiếm tầm hai, ba trăm vạn thì thu tay lại, không thể quá đáng." Valhein nói.

"Hai, ba trăm vạn... ngươi đúng là có gan mà. Có điều, khi nào ngươi sẽ trở lại Athens?" Gregory hỏi.

"Sau khi giải thi đấu lần này kết thúc." Valhein nói.

"Bậc thầy giúp ngươi sắp xếp ổn thỏa rồi à?" Gregory hỏi.

"Coi như là thế đi." Valhein nói.

Gregory thở dài, vỗ vai Valhein nói: "Gánh nặng trên người trò bây giờ còn nặng hơn cả trước kia."

"Thế nào? Xảy ra chuyện gì?"

"Chuyện vừa xảy ra nên vẫn chưa kịp truyền ra. Có khả năng tin tức của trò bế tắc nên không biết chiến dịch Marathon xuất hiện một ma pháp sư thiên tài Sparta tên là Urak, không chỉ có ma pháp hệ hỏa tiến hóa, còn có thể triệu hồi thú ma vương Địa Ngục, đặc biệt khắc chế người khổng lồ, hơn hai mươi tuổi đã trở thành tướng quân thâm niên, được hai vị đại tướng coi trọng, tiên đồ không giới hạn. Hiện giờ, người Sparta đang kêu gào rằng chỉ cần một Urak là có thể quét ngang tứ kiệt của học viện. Cấp bậc của tứ kiệt học viện rất cao, không thể đối chiến, vì thế gánh nặng liền rơi vào trên người ngươi." Giọng của Gregory có chút nặng nà.

Nhóm giáo viên gật đầu, mong đợi nhìn Valhein.

Chỉ có vài người biết tình hình thực tế im lặng không nói gì, ánh mắt quái dị.

Eculid nhìn chằm chằm Valhein, nhịn không được nói: "Tên nhóc Urak kia cũng chẳng có gì ghê gớm, các ngươi không nên quá thổi phồng hắn, ta dùng một tay cũng có thể đánh mười tên như hắn." "Eculid, tuy ngươi từ học sinh của ta trở thành giáo viên, tuy thiên phú lẫn thành tựu của ngươi đều trên ta, nhưng hôm nay ta muốn phê bình ngươi, ngươi quá cuồng vọng rồi!"

"Đúng vậy, đây chính là thiên tài một bước trở thành tướng quân thâm niên, còn ngươi thì sao?"

"Hắn có ma pháp hệ hỏa tiến hóa, ngươi có ma pháp gì tiến hóa không? Hắn có huân chương Người Vĩ Đại, ngươi ngay cả Người Công Đầu cũng không có!"

"Hắn có thể dùng sức một mình kinh sợ đẩy lui một ngàn người khổng lồ, mà ngươi ra mặt có lẽ sẽ bị người khổng lồ giãm thành bùn nhão."

"Hắn là ma pháp sư thiên tài làm Darius phải nghiến răng nghiến lợi, mà Darius có lẽ còn chưa từng nghe qua tên của ngươi đi?"

Valhein liên tục phụ họa nói: "Các thầy nói đúng lắm, tuy ta không biết Urak, nhưng nghe lời của các thầy, lòng ngưỡng mộ đối với hắn cũng tràn đầy bất tận như sóng biển Aegean. Về phần thây Eculid, ta sẽ không nói gì. Thây à, thầy đang ghi chú cái gì trên sách ma pháp vậy? Không phải đang ghi hận tên của những giáo viên tốt bụng khuyên bảo thầy chứ? Thầy như thế là hơi quá đáng!"

'Eculid, ngươi...

Một vài ma pháp sư lớn tuổi nhìn Eculid lớn lên đảo ánh mắt thất vọng về phía hắn.

Eculid ngơ ngác nhìn Valhein.

Vẻ mặt Valhein đầy tiếc nuối, không có chút hả hê nào.

"Ta cảm thấy các thầy rất yêu thương thầy Eculid, thầy Eculid à, thây ngàn vạn lần đừng phụ lòng các thây, cũng đừng bất mãn với bọn họ, cũng không nên phát tiết cơn giận vào người ta.' Valhein nói.

Niedern gật đầu nói: "Ngươi yên tâm đi, Eculid không phải người như vậy, hắn vẫn rất rộng lượng.'

"Ø? Các thầy không biết sao, ở trong sách Eculid có một phần sổ đen, bên trên viết đầy tên kẻ thù của hắn, chờ sau này sẽ báo thù, ta nghi ngờ là có cả các vị giáo viên. Đương nhiên, đây là ta nghe thầy Aristoteles nói, cũng không biết là thật hay giả." Valhein

thành thật nói.

"Ngươi..." Câu nói của Eculid bị hơn mười ánh mắt chặn nghẹn lời.

Eculid nghi ngờ nhìn Valhein, sao người này biết sổ đen của mình? Chẳng lẽ mình không cẩn thận tiết lộ chuyện này? Nhưng mình không có ghi lại chuyện này ở trong sách, có lẽ đã quên rồi. Có lẽ quả thực là cái tên gây sự ỷ thế hiếp người không coi ai ra gì Aristoteles kia đã nói?

"Eculid, ta cũng từng nghe nói tới lời đồn này. Nói ra thì, ta không có trong sổ đen của ngươi chứ?" Larens mặt lạnh hỏi. "Ta cũng không có đúng không, ta vẫn luôn biết thân biết phận, không đắc tội với ai." Niedern nghiêm túc hỏi.

"Eculid, công khai sách ma pháp của ngươi đi."

"Bằng không, chờ tới khi ngươi mở sách ra ở trước mặt bậc thây Plato, lỡ như phát hiện ngài ấy xếp số một trong sổ đen của ngươi thì quá lúng túng rồi."

Eculid thay đổi sắc mặt, đã quên mất người xếp thứ nhất trong sổ đen là người nào, lỡ như thật sự là Plato thì biết làm sao đây?

Tay phải của hắn chậm rãi hướng về phía sách ma pháp.

"Thầy Eculid, không phải ngài muốn lén xóa ghi chép đấy chứ?" Valhein tò mò hỏi.

'Không có!" Eculid vội vàng rút tay lại.

"Chuyện danh sách đen rốt cuộc có phải là thật hay không?" Gregory hỏi.

"Ta... đã quên rồi!" Eculid thở phào nhẹ nhõm.

Chương 779: Ai là Urak? (2)

Chương 779: Ai là Urak? (2)

Valhein chậm rãi nói: "Tuy chúng ta không thể lật sách của ngài lung tung như thế, nhưng thầy có thể mở quyền hạn thăm dò với bậc thầy Larens, sau đó đưa sách ma pháp của thầy cho thầy ấy, để thầy ấy tìm tên của các giáo viên, xem thử xem thầy viết các thầy ấy như thế nào. Để bọn ta xem thử xem thầy rốt cuộc xem những giáo viên đáng yêu đáng kính này là người lương thiện hay là kẻ ác."

"Ta thấy cách này được!"

"Ta đồng ý!"

Eculid túa mồ hôi lạnh ròng ròng.

"Ngươi yên tâm, ta lấy danh nghĩa ma pháp để thề, ta sẽ không rình coi bí mật khác của ngươi. Đưa sách cho ta đi, Eculid." Larens mỉm cười nói.

"Bậc thầy Plato muốn ta làm một việc rất quan trọng mà ta lại quên mất, ngày mai gặp!" Eculid nhấc chân bỏ chạy.

Valhein cười tủm tỉm nhìn bóng lưng Eculid.

Bóng lưng rất hoảng sợ.

"Kế tiếp xin học viện giúp đỡ một chút, để ta gia tăng luyện tập một chút, ví dụ như giúp ta tìm người đấu tập." Valhein nói.

"Thi chạy, năm môn toàn năng và đua ngựa không cần đấu tập, cùng luyện tập là được. Quyền anh, đấu vật và vật lộn cần đấu

tập, trò xác định chứ? Giới hạn cao nhất của giải thi đấu Pythian là Bạch Ngân, không chỉ có học sinh thiên tài dự thi, còn có giáo viên cấp bậc Bạch Ngân tham gia.' Niedern nói.

"Không thành vấn đề. Vì giải đấu Pythian, ta đã từng huấn luyện ở đấu trường, đối thủ đều là võ sĩ giác đấu hàng đầu Sparta. Cho nên ta tìm người đấu tập chỉ là để cơ thể quen với trạng thái vật lộn mà thôi. Valhein nói.

Các giáo viên lộ ra nụ cười đặc biệt hiền lành, trong đó nụ cười của hai giáo viên chiến sĩ Hoàng Kim đặc biệt hiền lành xán lạn.

Niedern đang muốn mở miệng, Larens mỉm cười nói: "Tuyển thủ học viện tham gia môn vật lộn đang luyện tập ở bên sân tập, không bằng ngươi qua đó đấu tập với bọn họ vài trận đi, xem thử thực lực của ngươi như thế nào, sau đó bọn ta cũng dễ quyết định xem có nên đặt cho ngươi ở môn thi vật lộn hay không."

"Lỡ như tiết lộ thực lực của ta thì sao đây?" vẻ mặt Valhein thực thành thật.

Nhóm giáo viên lại càng cười 'hiền lành hơn.

"Yên tâm, vì trò, bọn ta sẽ sử dụng thuật lời thề, tuy chỉ duy trì được thời gian ngắn, hơn nữa còn có thể bị Truyền Kỳ dễ dàng phá giải, nhưng chuyện này sẽ không kinh động tới Truyền Kỳ, trò thấy đúng không?" Larens hỏi.

"Được." Valhein gật đầu, vẻ mặt thật thà.

"Đi thôi, chúng ta trực tiếp tới sân huấn luyện." Larens đi ở phía trước.

Niedern và Valhein đi ở sau cùng.

Vừa mới đi vài bước đã nghe thấy nhóm giáo viên ở trước mặt

nhỏ giọng bàn bạc.

"Người trẻ tuổi bây giờ ngày càng hống hách, không để chúng bị thực tế vả một phen thì sẽ không hiểu chuyện."

"Tốt lắm, Eculid lanh trí, bằng không 'đòn hiểm lần này sẽ để hắn có ký ức mới mẻ, mặc dù là hắn có chứng dễ quên."

"Valhein quá trẻ tuổi, lần rèn luyện này cũng nhờ có các bậc thầy bảo vệ, có chút kiêu ngạo, danh tiếng quá lớn, như vậy không tốt, cần phải đè xuống."

"Như vậy để nhóm chiến sĩ Bạch Ngân chân chính đánh hắn một trận đi."

Nhóm giáo viên đồng loạt lộ ra nụ cười hiền lành.

"Trò xem, bọn họ lười tránh mặt trò luôn kia kìa." Niedern bất đắc dĩ nói.

"Không có gì, bọn họ cũng vì tốt cho ta thôi." Vẻ mặt Valhein đây thành thật.

Niedern nhíu mày nhìn chằm chằm Valhein, ánh mắt chớp chớp, sau đó kéo Valhein rời xa đội ngũ giáo viên ở phía trước.

Tới khoảng cách an toàn, Niedern liếc mắt ra hiệu một cái, cầm lấy gậy ma pháp, sử dụng ma pháp Hoàng Kim ma lực ngưng tụ với Valhein.

Sau đó, khóe miệng Niedern giật nhẹ, tuy không phát ra âm thanh nhưng trong tai Valhein lại nghe thấy âm thanh.

"Ngươi vừa mới thăng cấp lên Bạch Ngân, vẫn chưa học ma pháp truyền âm, ta sẽ làm phép để trò có thể dễ dàng khống chế ma lực, bây giờ trò thử kích hoạt ma lực tạo thành một đường truyền để truyền âm đi." Niedern nói.

Valhein gật đầu, nhớ tới nội dung đã học trước đó, chỉ một chốc lát sau đã học được truyền âm bằng ma lực.

"Thầy à, ngài làm vậy là có ý gì?" Valhein thử truyên âm.

"Những gì trò nói trước đó, đều là thật sao?"

"Cái gì là thật?" Valhein khó hiểu.

"Trò nói, trò đã từng luyện tập vật lộn ở Sparta. Chú ý, không phải chiến đấu bằng ma pháp, mà là dùng cơ thể vật lộn, quyền anh, đấu vật hoặc vật lộn." Ánh mắt Niedern chăm chú. -Đúng vậy.'

"Kết quả thế nào?"

"Lúc đầu đấu với chiến sĩ Bạch Ngân thì vẫn còn chút tổn hại, sau đó ngoại trừ gặp phải những người đặc biệt lợi hại, bằng không cơ bản đều là dễ dàng nghiền ép. Cho dù gặp phải vài người lợi hại thì cũng có thể đấu hòa. Đương nhiên chưa so với Commodus, đánh nhau với nhau cho dù ta hóa thành người khổng lồ cũng chưa chắc thắng được."

"Hóa người khổng lô? Ta hiểu rồi! Có điều trong tình huống không hóa thành người khổng lồ mà trò vẫn có thể chiến thắng chiến sĩ Bạch Ngân à? Là hai bên đều không cần dùng ma lực và thần lực, chỉ dùng phương pháp vật lộn bình thường?" Niedern hỏi.

'Đúng vậy.' Valhein nói.

"Trò dựa vào cái gì để thắng? Nói thật đi!" Ánh mắt Niedern sáng quắc.

"Thầy có thể đoán được mà, thiên phú thể chất chiến đấu và thiên phú chiến sĩ." Valhein nói.

"Quả nhiên..." Giữa mày Niedern lộ ra ý vui mừng.

"Thầy à, ta nghe thấy tiếng bụng thầy vang rồi kìa." Valhein nói.

"Bụng vang? Nào có." Niedern cúi đầu nhìn bụng mình một chút.

"Ta cảm thấy có một đống ý nghĩa xấu đang lóe sáng ở trong bụng thầy." Valhein lộ ra vẻ mặt thành thật.

Niedern tức giận liếc mắt nhìn Valhein, nói: 'Một ma pháp khí Bạch Ngân, cùng ta diễn một vở kịch đi, ta sẽ gọi bọn họ đánh cược một trận nho nhỏ, giải trí một chút."

Valhein hiểu ra, nhất thời cười lạnh nói: "Ta nghe nói lúc ta tiến vào núi Người Khổng Lồ, thây đã đánh cuộc với các giáo viên khác, có được không ít thứ tốt. Khó trách khi đó thầy lại nỡ cho ta cái phòng nhỏ ma pháp kia."

"Ai nói với trò vậy?" Trong ánh mắt Niedern tựa hồ có lưỡi dao sắc bén lóe sáng.

Chương 780: Ma pháp sư siêu lóe sáng

Chương 780: Ma pháp sư siêu lóe sáng

"Người của nửa học viện đều biết cả rồi! Cho ta một ma pháp khí Hoàng Kim hữu dụng thì chuyện này ta cho qua, còn giúp thây kiếm một khoản nhỏ, đương nhiên lần này tiền lời sẽ chia đều." Valhein nói.

Vẻ mặt Niedern thực đau khổ nói: "Lần trước bọn họ đền hơi nhiều, lân này nhất định đã có kinh nghiệm, chỉ đặt cược mấy thứ rẻ thôi, sẽ không kiếm được nhiều đâu."

"Vì thế lần này ta mới muốn chia đều, thầy sẽ không thiệt đâu mà." Valhein nói.

“Ta suy nghĩ chút đã.' Niedern nói.

"Thầy à, mỗi ngày bọn thầy đều chơi như thế, sớm muộn gì cũng trở mặt thôi." Valhein nói.

Niedern cười cười nói: "Trò không hiểu đâu, thứ mà bọn ta đặt không phải ma pháp khí mà là nhân tình."

"Là sao?" Valhein hỏi.

"Lần đó ta thắng được không ít ma pháp khí, nhưng hơn phân nửa đều là loại ma pháp khí có cũng được mà không có cũng chẳng sao, đối với bọn ta thì đó chẳng tổn hao căn cốt gì cả, hơn nữa vài năm cũng chưa chắc có một lần cược lớn đến thế. Người bị thua những món ma pháp khí quan trọng, sau đó cứ tìm tới cửa cùng ăn uống một phen rồi mặt dày xin lại. Nhưng bọn họ sẽ nợ

một nhân tình." Niedern nói.

"Hiểu đại khái. Các giáo viên tinh thông một lĩnh vực khác nhau, sẽ có lúc cần nhờ người khác giúp đỡ nhưng chưa chắc người ta đồng ý giúp, cũng ngại nhờ không công, vì thế lúc này cần dùng chút nhân tình này?" Valhein hỏi.

"Đúng vậy. Hơn nữa nhân tình này thật ra cũng rất ít khi dùng tới, phần lớn đều là người có quan hệ thân thiết mới dùng tới. Ngươi chỉ thấy được lần trước ta thu hoạch được không ít, nhưng không thấy được ta nợ bao nhiêu người. Lần trước ta đặt Con Mắt Sương Bạch, nếu thua thì lẽ nào bọn họ lại moi tròng mắt ta ra chứ? Ngươi còn nhỏ, không hiểu được tình hữu nghị của bọn ta đâu." Niedern cười nói.

Valhein nhìn thoáng qua mắt trái Niedern, gật đầu nói: "Một đám con bạc tô điểm đẹp cho chính mình."

Niedern thật muốn vỗ một phát vào ót Valhein, nhưng cố nhịn.

"Lần này chia đều đi, bọn họ sẽ không đặt nhiêu." Niedern nói.

“Trước tiên cho ta một món ma pháp khí Hoàng Kim không tệ đi, trên người ta không có món nào cả." Valhein giơ tay lên.

"Ta không tin, để ta xem nhẫn không gian của trò đi." Niedern nói. "Được rồi, vậy ta cũng xem nhẫn không gian của thầy." Valhein nói.

"Vậy không xem. Rõ ràng trò đang chột dạ.”

"Vâng, thầy thì không chột dạ đâu. Dù sao thì ta cũng biết trong tay thầy khẳng định có thứ tốt, ta rõ tính tình thầy nhất, vừa xấu xa vừa gian xảo lại còn quỷ quyệt, cố tình lại trông nghèo như thế, rõ ràng là có vấn đề." Valhein nói.

Vẻ mặt Niedern thực bất đắc dĩ, nói: "Chờ đến khi trò lên được

cấp bậc Hoàng Kim sẽ hiểu, làm cái gì cũng tốn tiền cả! Giống như lần trước đánh cược kiếm được một chút, cơ bản đều dùng hết cả rồi, có mua trận pháp sáng tạo của người khác, có mua nguyên liệu cường hóa sáng tạo, số còn lại thì để dành đổi ma pháp khí Thánh Vực, ta chỉ có... một ma pháp khí Thánh Vực mà thôi, chính là mắt trái của ta."

"Khi nãy thây đã do dự, xem ra thầy có ít nhất là hai món ma pháp khí Thánh Vực, thậm chí là ba.' Valhein nói.

Niedern bất đắc dĩ liếc nhìn ma pháp khí trên người Valhein.

"Giống như nhà buôn vậy. Người mới giàu có sẽ cố gắng biểu lộ sự giàu có của mình, sẽ bị người ta cười nhạo là nhà giàu mới nổi. Nhưng có nhiều người buôn bán phất lên một khoảng thời gian sẽ bắt đầu giả nghèo, nhưng thực tế thì không phải bọn họ muốn giả nghèo, mà là bọn họ quen biết được nhiêu người hơn, tự hiểu lấy mình. Người giàu thật sự, nhất là loại quý tộc hoặc nhà buôn giàu có nhất thành bang, bọn họ đều không chú ý tới đánh giá của người khác, thích cái gì thì làm cái đó. Ví dụ ta đã từng thấy một quý tộc thích mặc một bộ áo da, người sáng suốt đều nhìn ra bộ áo da đó rất đáng tiền, đều cho rằng hắn khoe của, nhưng thực tế thì đó là một bộ áo da rồng, hắn không nói thì liệu ngươi có nói hắn là khoe của hay không? Không! Bởi vì hắn đã không còn khái niệm giàu nghèo nữa rồi." Niedern nói.

"Ý của ngươi là, trong lòng cảm thấy không đủ giàu mới giả nghèo? Giàu tới một mức độ nào đó thì sẽ không cố gắng che giấu nữa, bởi vì bọn họ không biết dùng tiên để suy xét nữa, chỉ biết suy xét tới chuyện mình có thích hay không mà thôi. Nói cách khác, định nghĩa giàu và nghèo của bọn họ rất khác với phần lớn chúng ta." Valhein nói.

"Đúng vậy. Ví dụ như ngươi!" Niedern u oán nhìn Valhein.

"Không không không, ta đeo ma pháp khí không phải vì khoe

của, cũng không phải vì trong mắt không có khái niệm giàu nghèo, ta chỉ vì bảo vệ tính mạng mà thôi! Ta chỉ hận không thể dán ma pháp khí đầy người. Ta chỉ có một chút tiền mà thôi, so với Aristoteles thì vẫn còn kém quá xa!" Valhein nói.

"Aristoteles cái gì cũng tốt, chỉ là rất thích khoe khoang!" Niedern nói.

"Đúng thế, ta không thích nhìn hắn chút nào!"

Hai thầy trò nhìn nhau, đều nhìn thấy buồn bã và đồng cảm trong mắt đối phương. Mình thật sự quá nghèo!

"Đừng lảng sang chuyện khác, một ma pháp khí Hoàng Kim. Thầy xem Aristoteles phóng khoáng cỡ nào, trực tiếp tặng ta một chiếc xe ngựa ma pháp, thây xem giáo viên nhà người ta đi! Sao thầy lại không học theo chứ?" Valhein chỉ hận không thể rèn sắt thành thép.

"Sao trò không học theo tài hoa của Aristoteles đi?" Niedern hỏi ngược lại.

"Vậy chờ ta trở thành ngũ kiệt của học viện, có thể so với Aristoteles, của cải của thây cũng có thể so với hắn chứ?" Valhein hỏi.

Chương 781: Ma pháp sư siêu lóe sáng (2)

Chương 781: Ma pháp sư siêu lóe sáng (2)

Niedern im lặng một hồi lâu, lặng lẽ từ trong nhẫn không gian lôi ra một trang giấy vàng óng ánh.

"Ma pháp khí cơ bản của ma pháp sư Hoàng Kim, giấy trận pháp, có thể trong nháy mắt khắc trận pháp ma pháp lên cây Ma Lực, cũng có thể nháy mắt sao chép trận pháp ma pháp vào sách ma pháp, có thể sử dụng nhiều lần. Tuy giá cả không cao nhưng ai ai cũng cần dùng. Tờ này là thây Thucydides đưa cho ta năm đó, rất có giá trị kỷ niệm, hiện giờ ta tặng nó cho ngươi, làm bằng chứng cho tình thầy trò của chúng ta." Niedern nói.

"Sao thầy cứ luôn đưa mấy thứ tổ truyền cho ta vậy? Có thể cho ta thứ gì mới không?" Valhein hiểu ra, cộng cả cái này thì đã có tới bốn món rồi.

Một sợi dây lưng tổ truyền, một cái phòng nhỏ ma pháp rách nát tổ truyền, một cây gậy ma pháp tổ truyền, cộng thêm trang giấy tổ truyền rách nát.

Nếu như cộng cả cái lêu vải rách nát của Eculid thì đã là năm món bảo bối gia truyền!

"Trò còn rất trẻ, chờ trò lớn tuổi thì sẽ biết được những thứ này chứa đựng tình cảm. Cầm đi, ta sợ mình sẽ hối hận." Niedern đưa về phía Valhein.

Valhein vẫn không nhúc nhích.

Niedern trực tiếp đặt vào trong tay Valhein.

"Ha ha, các thầy đều là móng heo bự." Valhein không tình nguyện nhận lấy món ma pháp khí Hoàng Kim tổ truyền giá rẻ này.

"À đúng rồi thầy, ma pháp sư Hoàng Kim cần dùng rất nhiều tiền à?" Valhein hỏi.

"Rất nhiêu rất nhiều, nhiều đến mức vượt khỏi tưởng tượng của trò. Ví dụ như trận pháp ma pháp của riêng mình, một cái ít nhất cũng phải tốn một vạn đồng vàng đại bàng. Nguyên liệu cường hóa sáng tạo tốt một chút thì cũng không thấp hơn năm trăm đồng vàng đại bàng." Niedern bất đắc dĩ nói.

"Không phải học viện và Hội Nghị Ma Pháp có một lượng lớn trận pháp ma pháp à?" Valhein hỏi.

"Đúng vậy, những trận pháp ma pháp kia đúng là rất nhiêu, những trận pháp ma pháp cơ sở kia trường học sẽ tặng không cho học sinh. Nhưng những trận pháp do nhóm ma pháp sư tự sáng lập ra thì khác. Nguyên nhân là vì người khác nắm giữ trận pháp của mình thì chẳng khác nào nắm giữ được ưu điểm và khuyết điểm của người sáng tạo, cũng coi như bán đi nửa cái mạng, ai muốn bán chứ? Vì thế giá cao như vậy không phải nhóm ma pháp sư ích kỷ, là vì không có cách nào."

Valhein nghĩ một chút rồi nói: "Nói vậy có rất ít người sẽ bán trận pháp ma pháp mới sáng lập, bình thường đều bán những trận pháp sắp bị đào thải hoặc đã bị đào thải đúng không? Cho dù bán, cũng chỉ bán cho một số ít người tin tưởng."

"Đúng là vậy. Nếu như mọi người không muốn cống hiến trận pháp ma pháp, dần dà sự tiến bộ của ma pháp sẽ ngày càng chậm đi, vì thế các vị bậc thầy mới dùng huy chương Ma Nguyên để khuyến khích các ma pháp sư chủ động chia sẻ. Mặt khác, giống

như các hiệp hội ma pháp và một ít học viện vẫn luôn chia sẻ nội bộ nhiều lần. Dù sao cũng có không ít ma pháp sư nghiên cứu, vốn rất ít khi chiến đấu, vì thế không sợ bị người ta nắm giữ khuyết điểm."

"Nếu như ta muốn phát triển ma pháp toàn hệ có phải cần chuẩn bị một lượng lớn đồng vàng đại bàng không?"

Niedern im lặng hồi lâu mới nói: "Trò biết Aristoteles ở giai đoạn Hoàng Kim hao tốn bao nhiêu không?"

Valhein lắc đầu.

"Bình quân mỗi tháng một trăm vạn đồng vàng đại bàng.

"Cái này... hơi khoa trương đi?" Ánh mắt Valhein mê man, phải tốn nhiều đến thế sao? Nếu mình cũng chơi kiểu đó thì cao lắm hai tháng là phá sản.

"Sau khi học ma pháp sáng tạo, mỗi tháng hắn tốn hơn trăm ngàn đồng vàng đại bàng để mua các loại trận pháp sáng tạo, sau đó thu mua nguyên liệu ma pháp sáng tạo, còn có những chỉ phí khác, một trăm vạn là ít rồi. Nghe nói, Plato vẫn luôn ngăn cản hắn thăng cấp lên Truyền Kỳ, muốn hắn ở Thánh Vực để xây dựng vững cơ sở, bằng không hiện giờ Aristoteles đã là Truyền Kỳ rồi."

"Hắn cũng chỉ mới hai mươi bốn, hai mươi lăm tuổi mà thôi, Truyền Kỳ sớm vậy sao?" Valhein hỏi.

"Vì thế hắn mới là Aristoteles." Niedern nói.

"Aiz, xem ra ta phải càng cố gắng hơn. Thật không ngờ ma pháp sư lại tiêu tốn nhiều đến thế."

"Nếu như trò chịu chậm một chút thì sẽ không cần phải tốn nhiều tiền như thế."

"Nhưng ta muốn nhanh chóng trở thành Thánh Vực, lên tới Thánh Vực rồi ma pháp sư mới có đủ năng lực tự vệ." Valhein nói.

"Cũng đúng, ma pháp sư dưới Thánh Vực rất dễ bị chiến sĩ giết chết."

"À đúng rồi thầy, hiện giờ ta có nên chuẩn bị cho cấp bậc Hoàng Kim không?"

"Trò định chủ tu hệ gì?"

"Ta không biết, vậy chọn hết đi." Valhein nói.

"Lại một ma pháp sư hệ lóe sáng một tháng tiêu trăm vạn ra đời." Niedern bất đắc dĩ nói.

"Ma pháp sư toàn hệ khó thế sao?" "Rất khó."

Valhein suy nghĩ một chút, chính mình có thiên phú của nhiều hệ ma pháp, nhất định phải phát triển theo hướng toàn diện, bất cứ hướng phát triển đơn độc nào cũng có sự hạn chế đối với mình.

"Ta vẫn muốn đi hướng toàn hệ." Valhein nói.

"Đi theo hướng ma pháp toàn hệ không chỉ có nghĩa là trò cần phải tốn nhiều tiên hơn, mấu chốt là tốn nhiều thời gian hơn. Ý tưởng của trò rất linh hoạt, có thể kiếm được rất nhiều tiền, nhưng thời gian thì không thể nào nhiều hơn người khác được. Vì thế nếu trò đi toàn hệ thì cần phải lựa chọn phương hướng chuẩn xác. Ma pháp sáng tạo có ba hướng lớn là cường hóa, tạo hình và tổ hợp, mỗi hướng lại có rất nhiêu nhánh nhỏ. Nếu như trò đi toàn hệ, chịu bỏ tiên thì nên chủ tu nhánh 'nguyên liệu ma pháp cường hóa của nhánh cường hóa sáng tạo. Thiên phú của trò rất đáng sợ, đặc biệt thích hợp 'tổ hợp sáng tạo, nhưng ma lực tiêu hao rất lớn, trò chỉ cần tốn chút tiên mua Nguồn Suối Ma Lực là được. Về phần tạo hình sáng tạo vẫn luôn ì ạch, trò cứ trực tiếp bỏ tiền mua, không đề nghị trò nghiên cứu sâu.

Valhein nhìn thoáng qua người thầy trước mặt, nói: "Chúng ta định ra kế hoạch cho chốc nữa trước đi, sau đó vừa đi vừa nói một chút vê chuyện ma pháp sáng tạo."

Hai con hồ ly một lớn một nhỏ nhanh chóng định ra kế hoạch gậy ông đập lưng ông, sau đó mới làm bộ vừa đi vừa thảo luận về ma pháp sáng tạo.

Chương 782: Bao che khuyết điểm

Chương 782: Bao che khuyết điểm

Nhóm giáo viên quay đầu lại nhìn thoáng qua hai người đang bàn vê ma pháp sáng tạo, gật nhẹ đầu.

"Ma pháp sáng tạo có ba cơ sở lớn, chính là cường hóa sáng tạo, tạo hình sáng tạo, tổ hợp sáng tạo. Trông thì đơn giản nhưng lại có vô số nhánh nhỏ, còn có rất nhiều sáng tạo đặc biệt."

"Ví dụ như cường hóa sáng tạo có bốn phái chính, còn có hơn mười loại phái khác."

'Ma lực cường hóa, chính là thông qua trận pháp ma pháp gia tăng dung lượng ma lực, để uy lực của ma pháp mạnh hơn."

"Nguyên liệu ma pháp cường hóa chính là tìm kiếm những nguyên liệu ma pháp đặc biệt, tiến hành chiết xuất luyện hóa để cây Ma Lực hấp thu, nhận được sức mạnh to lớn. Phái cơ bản quân đoàn Hydra mà ta nói với trò trước đó chính là thêm máu Hydra vào trong ngọn lửa rắn ma, đó chính là tiêu chuẩn của nguyên liệu ma pháp cường hóa."

"Thay thế cường hóa là thông qua giảm bớt một phương diện ma pháp nào đó để gia tăng phương diện khác, ví dụ như giảm bớt tốc độ làm phép để gia tăng uy lực hoặc là phạm vi, vân vân... Bởi vì trận pháp ma pháp khác nhau có kết cấu ma pháp khác nhau, thay thế cường hóa là phức tạp nhất, cần tốn rất nhiêu thời gian, không phù hợp với trò."

"Phá hỏng cường hóa vốn là ngẫu nhiên hình thành, sau đó đã trở thành một loại phái. Ví dụ như một thuật hỏa cầu sáng tạo thất bại, rõ ràng nên bay đi sáu mươi mét nhưng lại chỉ bay được phân nửa là bùng nổ, hơn nữa bởi vì kết cấu bên trong quái dị dẫn tới uy lực gia tăng gấp bội. Đương nhiên vấn đề phá hỏng cường hóa chính là khả năng xảy ra ngoài ý muốn, lỡ như quả cầu lửa không bay ra ngoài mà nổ ngay trước mặt thì thảm rồi. Vì thế phá hỏng cường hóa chỉ thích hợp với ma pháp đặc biệt."

"Tạo hình sáng tạo, nói ra rất đơn giản, chính là hình thái của thay đổi ma pháp nhưng sẽ phức tạp hơn so với cường hóa sáng tạo."

"Cường hóa sáng tạo thì trò chỉ cần hiểu rõ lý thuyết ma pháp là được. Nhưng tạo hình sáng tạo thì trò cần nắm vững ngoại hình căn bản. Ví dụ như ma pháp cơ bản Hoàng Kim hệ mộc có thuật ong độc, ma pháp sư Hoàng Kim đều có thể dùng, nhưng nếu trò muốn thay đổi ngoại hình của ong độc, cho dù chỉ là béo hơn một chút mà thôi thì trò cũng cần tốn mấy năm để hoàn toàn nghiên cứu triệt để về cuộc sống, tập tính, kết cấu, tất cả những chỉ tiết về ong độc. Lại ví dụ như nếu trò muốn biến tường đất thành một tòa thành đất, đầu tiên trò cần phải tự mình xây dựng một tòa thành kiên cố! Đúng vậy, trò không nghe nhầm. Vì thế ta đề nghị trò từ bỏ tạo hình sáng tạo, cho dù cần thì cứ nghĩ biện pháp mua một cái, sau đó nhờ bậc thây tạo hình sáng tạo cải tạo lại giúp trò."

Valhein gật đầu, tạo hình sáng tạo đúng là quá hành ngươi. "Tổ hợp sáng tạo chính là kết nối hai đến bốn lá cây ma pháp lại với nhau, dung hợp lại thành một ma pháp. Lúc ở chiến trường Marathon chắc trò đã nhìn thấy ngọn giáo bốn nguyên tố trứ danh, đó chính là bốn lá cây ma pháp kết nối dung hợp tạo thành. Hai lá sáng tạo tiêu hao ma lực gấp bốn lần, ba lá cần gấp tám lần, bốn lá cần gấp mười sáu lần. Đây chính là bản chất mạnh mẽ của ngọn giáo bốn nguyên tố, một lần tiêu hao ma lực gấp mười sáu lần, sao lại có thể không mạnh."

"Năm lá sáng tạo thì sao?" Valhein hỏi.

"Thứ nhất, phải có sức mạnh huyết thống cao cấp, bằng không tổ hợp sáng tạo không thể sử dụng hai loại cây Ma Lực nguyên tố tương đồng. Đừng nói huyết mạch của trò chỉ là bậc Tướng Quân, cho dù là Tế Tư cũng không được, ít nhất cũng phải là huyết mạch lãnh chúa mới có thể tiến hành tổ hợp sáng tạo hai lá cùng hệ. Sở dĩ ma pháp của Aristoteles mạnh mẽ đến như thế cũng vì hắn có tổ hợp sáng tạo cùng hệ, gần như tương đương với ma pháp tiến hóa lần hai, quá kinh khủng."

"Thứ hai, phần lớn mọi người chỉ nắm giữ bốn hệ ma pháp mà thôi, nếu như sử dụng năm lá sáng tạo thì uy lực thăng cấp có hạn, mà ma lực tiêu hao ba mươi hai lần thật sự rất lớn, cái được không thể bù lại cái mất. Đương nhiên có một số ít người điên sẽ tiến hành tổ hợp năm lá, thậm chí là tổ hợp sáu lá, nhưng bình thường đều là ma pháp Truyền Kỳ, hơn nữa cũng sẽ giấu đi, chờ tới thời khắc mấu chốt phân thắng bại sẽ sử dụng."

Niedern nhìn Valhein nói: "Thiên phú của trò thật sự rất nhiều, vì thế chủ tu hướng tổ hợp sáng tạo đi. Lấy một ví dụ, ngọn giáo bốn nguyên tố của người khác bay qua, gặp phải chiến sĩ Truyền Kỳ thì không đau cũng chẳng ngứa, trò phóng ra một mũi giáo, kỹ sĩ Thánh Vực sẽ trúng phải thiên phú bốn hệ đếm không xuể... không đúng, trò có hệ hỏa tiến hóa, còn có thể kích hoạt thiên phú hệ bóng tối."

"Thầy biết hết những chuyện của ta ở đồng bằng Marathon à?"

"Toàn bộ Học viện Plato đều đang phân tích vị 'Urak' kia. May mà trò lộ ra ma pháp hệ hỏa tiến hóa, bằng không bọn họ nhất định sẽ nghi ngờ Urak chính là ngươi." Niedern nói.

Valhein gật đầu.

"Đi theo hướng tổ hợp sáng tạo thì cần một lượng lớn Nguồn

Suối Ma Lực, vì thế sau này trò phải tốn nhiều tiên để thu mua Nguồn Suối Ma Lực, ma pháp sư trăm giếng có hơi khó, trò tranh thủ làm mười, hai mươi, ba mươi giếng là được rồi."

"Cái này đơn giản." Valhein thuận miệng nói.

Niedern hung ác trợn mắt liếc nhìn Valhein, này mà là tiếng người sao?

Chương 783: Bao che khuyết điểm (2)

Chương 783: Bao che khuyết điểm (2)

"Tạo hình sáng tạo không phải không thể dùng, mà là cần phải chuyên môn nghiên cứu về một sinh vật đặc biệt nào đó. Aiz... bây giờ ta thật đau lòng."

"Làm sao vậy?" Valhein vội vàng hỏi.

"Bởi vì ta đột nhiên phát hiện một ưu thế cực lớn của trò."

"Ưu thế gì?" Valhein hỏi.

"Bởi vì trò có huyết mạch người khổng lồ và huyết mạch ma quỷ, còn có huyết mạch nguyên tố, như vậy khi trò tạo hình sáng tạo về người khổng lồ, ma quỷ hoặc nguyên tố thì chỉ cần học qua quýt một chút thôi cũng có thể thành công! Đúng là không có thiên lý mài Ta không muốn dạy trò nữa, trái tim đau đớn quá." Niedern ôm ngực trái.

"Thật sao?" Valhein trừng to mắt.

"Thật. Trò có sức mạnh huyết mạch, hiệu suất nghiên cứu của trò sẽ gấp mấy trăm ngàn lần người khác. Giống như khi trò học tiếng chó sủa thì sẽ học được ngay, nhưng con chó học nói tiếng người thì cả đời cũng khó mà thành công được." Niedern đột nhiên bật cười.

"Thầy à, thây có biết thuật tạo hình người khổng lồ, tạo hình ma quỷ hay tạo hình nguyên tố không?" Valhein lộ ra vẻ mặt ngây thơ hồn nhiên hỏi.

"Ta..." Niedern nhìn quanh một vòng, không có tảng đá lớn, thôi quên đi.

Chờ sau khi bình ổn được cảm xúc hâm mộ và ghen ghét, Niedern mới nói tiếp.

"Nhóm ma pháp sư bọn ta... bình thường biết sử dụng ma lực cường hóa, thay thế cường hóa hoặc phá hỏng cường hóa, nhưng trò thì đồng vàng đại bàng nhiều, đặc biệt thích hợp với nguyên liệu ma pháp cường hóa. Aristoteles cũng đi theo hướng này." Giọng của Niedern tràn đầy u oán.

"Không thể muốn hết à?" Valhein hỏi.

"Cho chút mặt mũi đi! Có đủ tiền hay không chứ hả? Một ma pháp sư quả thực có thể cùng đi theo ba hướng sáng tạo là cường hóa, tạo hình và tổ hợp, nhưng mỗi hướng thì chỉ có thể tôn tại một nhánh. Trò đã sử dụng ma pháp vào nguyên liệu ma pháp cường hóa thì không có khả năng tiến hành những loại cường hóa khác."

"Vậy sao, vậy ví dụ nếu như ta khắc hai ngọn lửa rắn ma lên cây Ma Lực, một cái nguyên liệu ma pháp cường hóa, một cái ma lực cường hóa, thì có được không?"

"Này thì không thành vấn đề, tương đương với hai ma pháp. Rất nhiều ma pháp sư chuyên tâm một hệ ma pháp có thể nghịch ma pháp đơn giản nở thành hoa luôn ấy chứ. Ví dụ như thuật hỏa câu ở trong mắt trò chỉ là thuật hỏa cầu mà thôi, nhưng trong mắt bậc thây hệ hỏa thì đó là mấy trăm loại thuật hỏa cầu khác nhau. Có điều trò có đồng vàng đại bàng, không cần thiết." Niedern nói. "Ta hiểu rồi. Hướng chủ yếu trong tương lai của ta chính là nguyên liệu ma pháp cường hóa sáng tạo và tổ hợp sáng tạo. Có điều, bởi vì phát huy hiệu quả có nhiều thiên phú, ta cũng phải nghiên cứu một chút vê thay thế cường hóa, hi sinh uy lực, thời gian làm phép, thời gian chờ để mở rộng phạm vi của một vài loại

ma pháp. Cũng tức là chủ công phạm vi thay thế cường hóa."

Niedern gật đầu nói: "Thiên phú của trò nhiêu như vậy, phối hợp với ma pháp phạm vi lớn thì quả thực là bằng phân nửa ma pháp lĩnh vực rồi, phối hợp với tổ hợp nguyên tố thì đúng là làm người ta phải tuyệt vọng. Xem ra, chờ tới khi trò thăng lên cấp bậc Hoàng Kim thì cũng chính là lúc sánh vai với tứ kiệt của học viện."

"Nghe đi nghe đi, sau đó hai thây trò này sẽ bắt đâu nổ cho mà xem." Gregory nhịn không được cười nhạo.

Ánh mắt Niedern sáng lên, lớn tiếng nói: "Ngươi có thể coi thường ta, nhưng ngươi không thể coi thường học sinh mà ta yêu thích được! Gregory, lập tức xin lỗi Valhein ngay đi!"

"Xin lỗi? Nói đùa gì vậy? Niedern, đừng quên ngươi cũng là giáo viên như ta! Cần phải bảo vệ vinh quang của giáo viên!" Gregory hừ lạnh nói.

Niedern hùng hồn nói: "Ta chính là đang bảo vệ vinh quang của Học viện Plato, bảo vệ vinh quang của ma pháp sư, bảo vệ chân tướng! Học trò của ta, Valhein, mọi người đều biết tài năng và thiên phú của Valhein, hắn chưa bao giờ mạnh miệng, trước giờ vẫn luôn thành thực khiêm tốn cẩn thận. Nếu như hắn nói mình có thể trở thành quán quân tất cả các môn, ta sẽ là người đầu tiên mắng hắn, nhưng hắn nói mình có lòng tin trở thành quán quân môn vật lộn thì khẳng định là hắn có năng lực, không phải nói bậy! Ngược lại là ngươi, Gregory, ngươi có chứng cớ gì chứng minh Valhein không làm được?"

"Chứng cứ? Từ xưa tới nay có nhiều ma pháp sư phun máu trong thi đấu vật lộn như vậy không phải chứng cứ thì là gì? Cơ thể của chiến sĩ và kỹ thuật cận chiến không phải là chứng cứ hay sao? Loại người không để ý tới mấu chốt bảo vệ học trò như ngươi chính là đang bôi xấu ma pháp sư!" Gregory lớn tiếng nói.

Không quản là giáo viên ma pháp sư hay giáo viên chiến sĩ đều không ngừng gật đầu, ủng hộ Gregory.

"Buồn cười! Những điều ngươi nói chỉ là quá khứ chứ không phải tương lai. Ta nhớ Valhein từng nói một đạo lý rất đơn giản, khi các ngươi nhìn thấy thiên nga trắng, đột nhiên xuất hiện một con thiên nga đen thì mới nhận ra thì ra là có thiên nga đen tồn tại, chỉ là các ngươi không nhìn thấy mà thôi! Nếu như Valhein đã nói mình là người vật lộn giỏi thì khẳng định là có thực lực mạnh mẽ, là tâm nhìn của các ngươi hạn hẹp!" Mặt Niedern đỏ bừng, tâm tình kích động.

"Niedern, ngươi cái gì cũng tốt, chỉ là quá bao che khuyết điểm."

"Không phải hắn bao che khuyết điểm mà là quá ham hư vinh, khó khăn lắm mới có được một học sinh thiên tài như Valhein, đương nhiên muốn nổ một phen."

"Niedern, ngươi thôi đi, chốc nữa đợi tới khi Valhein bị chiến sĩ đánh tới răng rơi đầy đất, ngươi đừng có ở bên cạnh khóc lóc là được."

Niedern tức giận nói: "Ta có thể chấp nhận bọn các ngươi sỉ nhục ta, nhưng không thể chấp nhận các ngươi sỉ nhục học trò ta! Ta lấy mắt trái của ta ra đánh cược, Valhein nhất định sẽ chiến thắng tất cả chiến sĩ Thanh Đồng và chiến sĩ Bạch Ngân của Học viện Plato ở trên sân đấu cận chiến!"

Mọi người lại càng hoảng sợ hơn, bao gồm cả Valhein.

Ta cũng đâu có nói như thế

Biểu cảm của nhóm ma pháp sư thay đổi, đột nhiên nhìn sang Valhein, phát hiện biểu cảm của Valhein rất tự nhiên, không giống như đang diễn trò.

Rất nhiều người liếc nhìn nhau, dù sao thì mấy tháng trước cũng thua rất thảm.

'Ha ha ha, ta dám cược! Có gì mà không dám chứ? Ta cược một ma pháp khí Bạch Ngân!" Gregory nói.

"Rõ ràng là ngươi sợ, có bản lĩnh thì lấy ma pháp khí Hoàng Kim ra mà đặt!" Niedern nói.

"Không đáng!" Gregory phách lối nói.

"Niedern, ta thấy hay là thôi đi. Lần trước đúng là Valhein dùng thực lực siêu mạnh lấn áp hết mọi người, nhưng lần này là thi đấu vật lộn, không thể sử dụng ma lực và thần lực, bọn ta cũng biết thành tích vật lộn của Valhein mà, chỉ là trung bình mà thôi. Nếu như ngươi muốn đặt cược thì có lẽ sẽ thua sạch mớ tiền kiếm được lần trước đấy."

Chương 784: Thiên nga đen

Chương 784: Thiên nga đen

"Ta chính là giám khảo cuộc thi lần đó, kỹ thuật cận chiến của Valhein quả thực rất bình thường." Một giáo viên là chiến sĩ Hoàng Kim nói.

"Thì đấy, cũng là mấy người không dám thôi! Không dám thì cứ thành thật mà xin lỗi Valhein đi, không xin lỗi thì đặt cược với ta, đã không xin lỗi lại không dám đặt cược, ta cũng muốn đỏ mặt thay bọn ngươi đấy. Từ khi nào giáo viên của Học viện Plato lại kém cỏi như thế chứ? Valhein, trước đó ta còn muốn trò ở lại học viện, nhưng bây giờ ta khuyên trò, năm năm sau trò tốt nghiệp xong thì lập tức rời khỏi Học viện Plato, tới Miletus đi, giáo viên của Học viện Plato bây giờ đã biến thành con chuột hết rồi." Niedern nói.

"Vâng.'

Một từ của Valhein đã kích thích cảm xúc của nhóm giáo viên Học viện Plato.

Bị học sinh xem thường.

"Ha ha, Niedern, bọn ta thừa biết ngươi đang ra vẻ mà thôi, cho dù Valhein đã luyện được chiêu vật lộn không tâm thường ở Sparta nhưng dù sao thời gian cũng quá ngắn. Nếu ngươi đã muốn cược thì bọn ta chơi với ngươi!"

"Không phải chỉ là ma pháp khí Hoàng Kim thôi sao? Ai không lấy ra được chứ?"

"Đi, chúng ta tới sân huấn luyện đặt cược!"

Valhein theo nhóm giáo viên đi tới sân huấn luyện.

Dọc theo đường đi, Valhein vẫn luôn do dự, biểu cảm rất phong phú, mà nhóm giáo viên thấy vậy thì rất yên tâm.

Valhein thật sự do dự, không hề giả dối.

Có điều vấn đề làm hắn xoắn xuýt không phải trận đấu này, mà là không biết mình nên kiếm thêm nhiều tiên để học ma pháp sáng tạo hay học tập nhiều một chút để củng cố kiến thức ma pháp...

Đồng thời đắn đo không biết có nên phát minh ra yên ngựa bàn đạp phối hợp với nhóm ky sĩ dùng thương hay không, một khi hình thành lực lượng ky binh thì tuyệt đối có thể làm đại quân Ba Tư tổn hại nặng nề.

Sau khi tới sân huấn luyện, nhóm người bắt đầu vừa tranh chấp vừa bàn chuyện đánh CuỘc.

Cuối cùng hai bên quyết định Valhein khiêu chiến ít nhất là năm chiến sĩ, hơn nữa phải thắng nhiều trận mới được coi như thắng.

Nhóm chiến sĩ dự thi kia lúc ban đầu khá lạnh nhạt, nhưng rất nhanh ngoài trừ một số ít không quá chú ý, phần lớn đều là mấy người nóng nảy, bao gôm cả nhóm giáo viên hướng dẫn vật lộn, còn có cả Tagora, một trong ba vị chiến sĩ Thánh Vực của học viện.

Đột nhiên Tagora nói: "Chiến sĩ bọn ta có thể đặt cược không?"

Toàn trường đột nhiên an tĩnh.

Nhiều vị giáo viên nhìn về phía Niedern, biểu cảm có chút hả hê.

Để chiến sĩ Thánh Vực tham gia, không quản thắng thua, đều không phải chuyện tốt.

Quả nhiên, Niedern hơi biến sắc.

Người phản đối Niedern và Valhein đều bật cười khoái trá.

Niedern hít sâu một hơi, dùng giọng điệu cậy mạnh mà tất cả mọi người đều có thể nghe thấy nói: "Chúng Thần cũng có thể đặt cược! Có điều bậc thây Tagora, dù sao thân phận của ngài cũng cao như thế, đừng đặt Thánh Vực, cứ đặt trang bị Bạch Ngân là được rồi, dù sao trang bị Bạch Ngân cũng có giá trị tương đương với ma pháp khí Hoàng Kim."

"Ha ha ha... Niedern sợ rồi!"

Sân huấn luyện tràn đầy không khí vui sướng.

"Sao có thể nói là sợ chứ..." Niedern nhỏ giọng lầm bầm.

Tagora mỉm cười nói: "Đặt trang bị thần lực Truyên Kỳ thì khi dễ người khác quá, trang bị thần lực Hoàng Kim đi."

Nói xong, hắn tiện tay ném hai món đồ tới trước mặt Niedern, hai món trang bị thần lực chợt giảm nhẹ tốc độ, giống như được một bàn tay vô hình vững vàng thả xuống.

Nhóm người nhìn kỹ, lại một trận cười vang.

Một cái khiên thần lực Hoàng Kim, giá trị ít nhất cũng phải hai vạn năm trăm đồng vàng đại bàng.

Một cây kiếm lớn Hoàng Kim, giá trị cũng phải ba vạn đồng vàng đại bàng.

Hai món cộng lại cũng tương đương với một món ma pháp khí Thánh Vực bình thường.

Sắc mặt Niedern lại càng xấu xí hơn.

"Niedern, ngươi sẽ không đổi ý chứ?" Gregory cười khẩy nói.

"Niedern ta đây giống người sẽ đổi ý sao? Đặt thì đặt, ai sợ ail Ta sẽ ghi vào sách ma pháp, nhóm chiến sĩ các ngươi không phục đúng không, tới đây đặt hết đi! Ta biết nhóm quý tộc các ngươi không thích Valhein, tới mà đặt đi." Niedern lớn tiếng nói, nhưng tất cả mọi người đều nghe ra sự chột dạ của hắn.

"Tưởng bọn ta sợ chắc, ai sợ ai chứ! Ta đặt một món ma pháp khí Hoàng Kiml"

"Ta đặt một trang bị thân lực Bạch Ngân!"

Chỉ thấy có rất nhiều người đặt cược. Nhất là nhóm giáo viên chiến sĩ và học sinh chiến sĩ quý tộc, toàn bộ đều đặt rất lớn, so với ma pháp sư còn đặt lớn hơn.

Chỉ có lẻ tẻ ba bốn ma pháp sư đặt Valhein sẽ thắng.

Gregory đột nhiên nói: "Niedern, ngươi đừng có mãi ghi chép thế kia, người đặt Valhein thắng ít quá, cho dù bọn ta thắng cũng chẳng chia được chút mỡ nào."

"Đúng đấy, ngươi có dám đặt lớn hơn không?"

Nhóm người nhìn Niedern.

Bên trái là một đống lớn ma pháp khí và trang bị thần lực, xếp thành một ngọn núi nhỏ.

Phía bên phải thì chỉ có năm món ma pháp khí.

Kém quá xa.

Niedern cắn răng một cái, nắm lấy cây gậy ma pháp Hoàng Kim lơ lửng bên người đặt xuống, sau đó từ trong nhẫn không gian

lôi ra một chiếc nhẫn màu bạc có khắc hoa văn bông tuyết.

"Còn cả nhẫn sương tuyết này nữa!"

Valhein nhìn kĩ, là ma pháp khí Thánh Vực, quả nhiên Niedern có giấu lại.

"Vẫn còn ít quá."

"Ta có thể đặt đúng không?" Valhein đột nhiên hỏi.

"Nhưng ngươi chỉ có thể đặt chính mình thôi."

Valhein mỉm cười nói: "Đương nhiên."

Valhein nói, sau đó tiện tay ném ra một khối đồng thau lóe sáng bảy màu.

Chín phần người có mặt ở đây liếc mắt một cái liên nhận ra được.

"Thanh Đồng thần hóa? Một khối lớn như vậy ít nhất cũng phải sáu chục vạn đồng vàng đại bàng!"

Chương 785: Thiên nga đen (2)

Chương 785: Thiên nga đen (2)

"Rất tốt! Nếu lần này Valhein thua, hi vọng mọi người để khối Thanh Đồng thần hóa này lại cho ta, ta sẽ chuyển thành số đồng vàng đại bàng tương ứng cho các vị." Tagora nói.

"Không thành vấn đề!"

“Ta sẽ đặt thêm!"

“Ta cũng thêm một món ma pháp khí Bạch Ngân!"

Bị Thanh Đồng thần hóa của Valhein kích thích, tổng giá trị đặt cược Valhein thua đã vượt quá một trăm vạn đồng vàng đại bàng!

Tất cả mọi người nhìn thấy Niedern đã không thể nào khống chế được tâm tình của mình, lần đặt cược này đã vượt xa những lân nháo nhỏ trước kia.

"Các ngươi còn có cơ hội đổi ý đấy." Niedern nhịn không được nói.

"Hình ảnh ngươi phách lối lần trước vẫn còn rõ mồn một trước mắt, muốn đổi ý à? Không có khả năng đâu!"

"Yên tâm, nếu ngươi thua, ngươi không cần đền phần ta đặt, nhưng ngươi phải hô to mười tiếng ta sai rồi' ở trước mặt mọi người!"

"Aiz, còn ai muốn đặt nữa không? Không thì khóa nhé! Không thể đổi ý nữa đâu! 1... 2..." Niedern nhìn tất cả ma pháp sư.

“Chờ đã, còn ta!" Gregory đột nhiên bước ra.

Tất cả mọi người đều cười tủm tỉm nhìn kẻ đối đầu với Niedern.

Hơn nữa, học sinh của Gregory còn từng bị Valhein đuổi ra khỏi Học viện Plato, hai bên chắc chắn có mâu thuẫn trong lòng.

Nhưng một vài ma pháp sư quen thuộc hai người này bắt đầu cảm thấy không ổn.

Lần trước, Gregory cũng là người dẫn đầu phản đối Niedern, thế nhưng lúc đặt cược thì lại đặt giống như Niedern, chọn Valhein thắng!

Trong ánh nhìn chăm chú của mọi người, Gregory lấy ra một món ma pháp khí Thánh Vực và hai món ma pháp khí Hoàng Kim, đặt bên cạnh Thanh Đồng thần hóa.

"Ta đặt Valhein thắng." Gregory nghiêm mặt nói.

"Ngươi... Một ma pháp sư tức tới không nói nên lời.

"Không phải ngươi đã đặt một ma pháp khí Bạch Ngân cho Valhein thua à? Sao đột nhiên lại đặt hắn thắng chứ?”

"Đúng là cái tên khốn nạn mà, nếu như Valhein thắng thì rõ ràng là hắn và Niedern lại bắt tay nhau tính kế chúng ta rồi!" Gregory nhún vai nói: "Ăn ngay nói thật, lúc ban đầu ta cho rằng Valhein sẽ thua, nhưng sau khi Valhein đặt cược Thanh Đồng thần hóa thì ta đột nhiên hiểu được, thực lực của Valhein có lẽ đã vượt xa tưởng tượng của ta. Giống như Niedern đã nói, Valhein sớm đã là thiên nga đen, hơn nữa còn là con đặc biệt đen, chỉ là các ngươi không biết mà thôi. Ta ghét Niedern nhưng ta tin tưởng Valhein."

"Lần trước ngươi cũng nói như thế!" Một giáo viên rống giận.

"Đầu óc các ngươi không kém, nhưng ánh mắt thì quá kém." Gregory lắc đầu đi tới bên cạnh Niedern.

Hai người nhìn nhau, sau đó mỗi người tự lướt ngang sang một bước, rời xa đối phương.

"Khóa cược!" Âm thanh Niedern truyền khắp sân huấn luyện.

Hơn phân nửa giáo viên lộ ra sắc mặt u ám, trước đó mặc dù có dự cảm Niedern chơi chiêu, nhưng vẫn tin rằng Valhein không thể nào chiến thắng được, nhưng bây giờ Gregory đột nhiên phản kèo thì sự việc rõ ràng có chút không ổn.

Nhưng nhóm học sinh và giáo viên chiến sĩ chỉ kiêu ngạo ngẩng đầu, hoàn toàn không tin Valhein sẽ thắng.

"Vậy thì mời bậc thây Tagora và bậc thầy Larens chủ trì trận thi đấu này." Niedern nói.

"Nếu là thi đấu vật lộn thì ngươi tới đi." Bậc thầy Larens nói.

Tagora gật đầu, vung tay một cái, tất cả tuyển thủ dự thi ngoan ngoãn đứng trước mặt hắn.

"Tuy Valhein đã là ma pháp sư Bạch Ngân nhưng đây dù sao cũng là thi đấu vật lộn, bọn ta để chiến sĩ Bạch Ngân lên ứng chiến thì quá khi dễ người. Kuya, trò lên đi, nhớ kỹ, cấp bậc của trò thấp hơn Valhein, chỉ là Thanh Đồng mà thôi, không thể nương tay! Dùng nắm đấm của trò, hung hăng dạy cho kẻ địch một bài học!"

"Xin bậc thầy yên tâm!" Kuya cung hai tay trước ngực, nắm tay đấm nhẹ vào lòng bàn tay, ánh mắt kiên định.

Niedern nhíu mày, bí mật truyền âm nói: "Valhein, trò cẩn thận một chút, Kuya này cũng là quý tộc, có quan hệ không tệ với Carlos, khi đó còn tuyên bố là muốn dạy dỗ trò một trận, sau sự kiện Nữ Thần Trí Tuệ mới chịu im lặng."

Valhein gật đầu, cởi áo chùng, chỉ mặc quần đùi chậm rãi đi vào sân đấu.

Phần lớn mọi người lộ ra vẻ mặt mê man.

Đây là ma pháp sư à?

Làn da vàng nhạt khắp toàn thân tỏa ra ánh sáng màu kim loại, cơ bắp cuồn cuộn, cơ ngực cơ bụng góc cạnh rõ ràng, mặc dù không phải đặc biệt cường tráng nhưng tỉ lệ cân xứng của cơ thể đã đạt tới độ hoàn mỹ. Vóc người như pho tượng.

So với Valhein, những chiến sĩ kia không phải cao lớn thô kệch thì cũng chỉ đơn thuần là quái vật cơ bắp.

Cơ thể này của Valhein nhìn thế nào cũng giống cơ thể của một chiến sĩ hoàn mỹ.

Không hề giống cơ thể của ma pháp sư.

Nháy mắt nhìn thấy cơ thể Valhein, phần lớn người đặt Valhein thua đều hối hận.

Ánh mắt vài giáo viên nữ lóe sáng, ngón tay khẽ động.

Trong ánh mắt chăm chú của giáo viên và học sinh, hai người đi tới khoảng sân được vẽ ra từ hai vòng ma pháp.

Bên trong vòng màu đen là phạm vi thi đấu quyền anh và vật lộn, vòng đỏ lớn hơn là sân thi đấu đấu vật.

"Ta chuyên quyền anh, còn ngươi?" Ánh mắt Kuya lạnh như băng, hai tay siết thành nắm đấm, ngón tay hơi vặn vẹo.

"Vậy chúng ta so quyên anh." Valhein nói.

Kuya gật đầu nói: "Có lòng tin là tốt, nhưng lòng tin quá lớn thì chưa chắc là chuyện tốt. Ta rất không thích ngươi, nhưng đây

không phải là lý do mà ta dốc toàn lực ứng phó. Lần này ta hung hăng dạy dỗ ngươi một trận là vì ngươi không chỉ coi thường chiến sĩ bọn ta mà còn đang phủ nhận sự cố gắng của những võ sĩ như bọn ta! Từ năm năm tuổi ta đã bắt đầu luyện tập quyền anh, hiện giờ đã mười chín tuổi, cũng là độ tuổi đỉnh cao nhất của môn quyền anh. Mặc dù như vậy ta cũng không dám nói chắc rằng mình có thể lọt vào top một trăm của giải thi đấu Pythian. Nhưng mà ngươi, một ma pháp sư, một người gây yếu... ừm... một ma pháp sư không phải đặc biệt cường tráng lại không biết dùng phương pháp gì cải tạo cơ thể mà lại ngông cuồng muốn phủ nhận mười mấy năm cố gắng của tai"

"Ngươi nghĩ sự việc quá phức tạp rồi, thật ra ta chính là một võ sĩ ưu tú. Kỹ thuật cận chiến của ta đã từng được Commodus tán thành." Valhein nói.

Chương 786: Ma võ sĩ

Chương 786: Ma võ sĩ

Kuya lớn tiếng nói: "Ta không phủ nhận thiên phú ma pháp của ngươi, thậm chí ngươi từng chiến thắng Commodus ở trên đấu trường, trở thành Vua Giác Đấu ma pháp sư duy nhất trong lịch sử. Thế nhưng ma pháp là ma pháp, thần lực là thần lực, vật lộn là vật lộn! Có rất nhiều người có thân lực mạnh hơn ta, cấp bậc cao hơn ta, nhưng khi so về quyền anh vẫn thua ta! Bởi vì ta đã đổ mồ hôi và công sức suốt mười mấy năm, không như ngươi, rõ ràng không hiểu về vật lộn, không hiểu quyền anh mà lại nói năng ngông cuồng!"

Valhein bất đắc dĩ nói: "Vị bạn học này, ngươi đã hiểu lâm rồi, ta chỉ muốn giành quán quân vật lộn mà thôi, không có nói năng ngông cuồng, không có sỉ nhục ngươi. Nếu có hiểu nhầm gì đó thì khẳng định là thầy Niedern đã châm ngòi thổi gió."

Nhiều vị giáo viên nghiêm túc gật đầu.

"Ngươi, một ma pháp sư Bạch Ngân mười mấy tuổi, còn chưa từng tập luyện vật lộn lại muốn giành quán quân, đó chính là sự sỉ nhục lớn nhất đối với bọn ta!" Kuya căm tức nói.

"Ta thật sự có luyện tập vật lộn. Trước đây ta thường tới cảng Lion, nơi đó hay có người tổ chức thi đấu vật lộn, từ nhỏ ta đã được học rồi. Sau đó tới Sparta, được Vua Giác Đấu tự mình chỉ dạy, Commodus nói tài năng vật lộn của ta vượt xa hắn năm đó, có cơ hội giành được giải quán quân đại hội Pythian. Nếu các ngươi không tin thì có thể hỏi Commodus." Valhein nghiêm túc nói.

Rất nhiều người nghi ngờ, vì sao mỗi chữ đều hiểu, nhưng khi

ghép lại thì cứ cảm thấy không phải lời của con người nói ấy nhỉ?

"Quấn nắm tay của ngươi lại, để thắng bại của chúng ta quyết định đúng sail" Kuya lấy băng vải ra, bắt đầu quấn tay của mình.

Valhein gật đầu, đấu quyên anh cần quấn băng vải, vì thế hắn cũng bắt đầu quấn tay của mình.

Chờ hai bên chuẩn bị sẵn sàng, chiến sĩ Thánh Vực Tagora lớn tiếng hỏi: "Kuya, Valhein, hai người chuẩn bị xong chưa?"

"Chuẩn bị xong!" Hai người ưỡn ngực ngẩng đầu, lớn tiếng nói.

Ánh mặt trời buổi chiều chiếu sáng lên người hai người, giống như phủ lên một tầng vàng nhàn nhạt.

Nhóm chiến sĩ kinh nghiệm phong phú kinh ngạc nhìn Valhein.

Lúc ban đầu bọn họ cho rằng Valhein chỉ nói hưu nói vượn, cho dù nhìn thấy cơ thể Valhein cũng chỉ nghĩ là do ma pháp cải tạo, nhưng bây giờ lại phát hiện biểu hiện của Valhein rất giống những chiến sĩ cận chiến trên đấu trường, hơi thở dài, dáng vẻ tự nhiên, ánh mắt chăm chú, thậm chí so với Kuya lại càng giống một võ sĩ hơn! Nhóm chiến sĩ cấp bậc cao gật nhẹ đầu, xem ra Valhein không nói đùa, không chỉ từng trải qua huấn luyện nghiêm khắc của võ sĩ giác đấu mà còn là khách quen của đấu trường.

Loại khí chất và khí thế này, thật sự không lừa người được.

"Ma pháp sư, chống đỡ sự phẫn nộ của võ sĩ đi!" Kuya gầm nhẹ một tiếng, nhìn chằm chằm Valhein, nhắm vào mũi Valhein mà đấm tới.

Ánh mắt mọi người lấp lánh, mỗi người đều hiện lên hình ảnh thê thảm không nỡ nhìn của Valhein.

Thế nhưng Valhein đột nhiên hạ thấp người từ bên sườn bước tới, uyển chuyển như nước.

Nắm đấm tay phải của Kuya xẹt qua bên vai trái Valhein.

Cùng lúc đó, Valhein cũng vung mạnh tay phải.

Trong mắt tất cả mọi người, cánh tay phải của Valhein nháy mắt phồng lên một vòng, cơ bắp cuồn cuộn trông khá dữ tợn.

Sau đó, bên tai mọi người vang lên tiếng biển gầm rất nhỏ.

Âm...

Nắm đấm tay phải của Valhein giống như mang theo một mảng sóng lớn dộng vào mũi Kuya.

Trước mắt Kuya tối sầm, đau đớn kịch liệt bùng nổ trong mũi, lan ra khắp người, đầu vô thức ngửa ra sau.

Máu mũi văng tung tóe.

Valhein cấp tốc thu hồi tay phải, nhắm vào bụng Kuya tung ra một cú đấm móc mạnh mẽ.

Âm...

Kuya vốn ngửa ra sau đột nhiên vì cơn đau đớn kịch liệt ở bụng mà khom lưng ngã tới trước, cả người bị đánh bổng lên không trung, giống như một con tôm thật to bay ra ngoài một mét.

Kuya nặng nề ngã xuống đất, một tay ôm bụng, một tay bụm mũi đang chảy máu, phát ra tiếng kêu rên đau đớn.

Mọi người sửng sốt.

Cho dù là võ sĩ Bạch Ngân cũng không có khả năng chỉ dùng hai đấm đã đánh Kuya thành dạng này, phải dùng tới thân lực mới

được.

Loại sức mạnh này tựa hồ đã đạt tới mức độ chiến sĩ Hoàng Kim không dùng thần lực rồi. "Một ma pháp sư như ngươi sao lại có nhiều thiên phú thể chất chiến đấu và thiên phú chiến sĩ như thế chứ? Lực mạnh như biển gầm, song thiên phú vượt hơn hai mươi, ta sẽ không nghe nhầm đâu!" Chiến sĩ Thánh Vực Tagora choáng váng.

Nhóm giáo viên cũng choáng cả rồi, không chỉ dáng vẻ giống như chiến sĩ, vật lộn như chiến sĩ, ngay cả thiên phú của Valhein sao cũng một thân thiên phú chiến sĩ thế kia?

"Lúc hắn tung ra cú đấm cánh tay phải hình như lóe lên ánh sáng màu vàng nhạt, đó là cơ thể Hoàng Kim đúng không? Đúng không? Đúng không hả? Đúng không..."

"Sức của hắn, còn hơn cả ta..." Một chiến sĩ Bạch Ngân lẩm bẩm.

"Dùng ma pháp kiểm tra một chút, xem có phải một chiến sĩ nào đó giả trang thành Valhein hay không.'

"Hắn là chiến sĩ thiên tài bị ma pháp làm chậm trễ à?"

"Khi nấy sao ta lại có cảm giác Valhein là chiến sĩ, Kuya mới là ma pháp sư không am hiểu cận chiến ấy nhỉ?"

"Hai cú đấm và động tác của Valhein khi nấy thật sự đáng sợ, đã vượt qua trình độ chiến sĩ Bạch Ngân rồi."

"Đó là thần học gì vậy?"

"Ma võ sĩ trong truyền thuyết đã chào đời rồi sao?"

"Thật con bà nó vớ vẩn mà... ta phải đi rửa mắt một chút, nhất định chỉ là ảo giác!"

Chương 787: Ma võ sĩ (2)

Chương 787: Ma võ sĩ (2)

Mọi người nhìn thấy Valhein mỉm cười, đột nhiên cảm thấy ma lực... chuyển động như muốn bùng nổ trong cơ thể hắn.

"Kuya, không phải ngươi giả bộ chứ?"

Kuya run rẩy kịch liệt, rõ ràng muốn đứng dậy nhưng cơ thể lại không nghe theo sự điều khiển.

Một đấm kia giống như đã đấm bay linh hồn ra ngoài.

Qua một hồi lâu, Kuya mới túa đây mồ hôi nằm dưới đất.

"Hắn không ngồi dậy nổi, trước tiên khiêng ra ngoài cỏ đi, sau đó đưa hắn trở về phòng." Tagora nói.

Hai chiến sĩ bước nhanh tới, đỡ tay chân Kuya khiêng qua bãi cỏ bên cạnh.

"Ai có thể nói cho ta biết đã xảy ra chuyện gì không?" Gregory nhịn không được hỏi.

Tagora thở dài nói: "Ta nói một chút phân tích của ta đi, Valhein này là một tên biến thái."

Mọi người yên lặng nhìn Tagora, qua một hồi lâu cũng không nghe đối phương nói tiếp.

Phân tích thế là xong rồi à?

"Hiện giờ ta nói gì cũng vô ích, chờ chiến đấu kết thúc các

ngươi sẽ hiểu. Kế tiếp, Pontus, ngươi lên đi.' Tagora nói.

"Tốt lắm!" Chỉ thấy một người đàn ông toàn thân đen kịt vạm vỡ đi về phía sân cận chiến, cả người hắn giống như một khối kim loại đen, cơ thể như sắt thép đổ đúc.

Tất cả mọi người đều nhận ra vị Pontus này.

Chiến sĩ Bạch Ngân, không phải người có thần lực mạnh nhất Học viện Plato, không phải người có cơ thể cao lớn nhất, không phải người có sức lực mạnh nhất, nhưng được công nhận là võ sĩ số một của Học viện Plato.

Tinh thông quyền anh, đấu vật và cả vật lộn.

Cũng là người duy nhất trong học viện có thể chiến thắng Hoth ở trên sân cận chiến.

Ngoại trừ đấu vật.

Toàn bộ Học viện Plato, không có học sinh nào có thể đánh thắng Hoth.

Hắn và Hoth chính là hi vọng lọt vào top mười sáu người mạnh nhất.

Về phần cúp quán quân, khả năng của hai người không lớn.

"Ta muốn thi vật lộn với ngươi." Pontus nói.

"Không thành vấn đề, có điều ngươi phải suy nghĩ cho kĩ." Valhein gật đầu. Đấu vật hạn chế rất nhiều, quyên anh thì chỉ có thể dùng hai tay, mà vật lộn ngoại trừ không thể sử dụng những chiêu hiểm độc như chọt mắt này nọ thì có thể dùng được rất cả.

Suy nghĩ cái gì?”

"Nếu là quyền anh thì ngươi chỉ bị chút tổn thương da thịt,

nhưng vật lộn thì có thể sẽ tổn thương xương khớp, sẽ ảnh hưởng tới giải thi đấu lớn sau đó." Valhein nói.

Mọi người nhìn Pontus, lại nhìn Valhein nhỏ hơn không biết bao nhiêu vòng, cảm thấy có chút buồn cười.

Nhưng không ai cười được.

Vết máu còn đọng trên mặt đất, mùi máu tươi vẫn còn lởn vởn trong không khí.

"Ngươi không nên sỉ nhục một võ sĩ! Càng không nên sỉ nhục đối thủ!" Con ngươi Pontus lóe sáng, hừng hực ý chí chiến đấu.

Valhein bất đắc dĩ thở dài, mình chỉ ăn ngay nói thật mà thôi.

Pontus hít sâu một hơi, hai tay hơi giơ lên che chắn phần đầu, sau đó bước từng bước nhỏ về phía Valhein.

Valhein đồng dạng cũng giơ tay lên, thoạt nhìn giống như phòng thủ.

Đột nhiên Pontus ngừng lại, chân trái giống như cột trụ cắm vào trong đất, chân phải như một chiếc roi to lớn quất về phía hông Valhein.

Như một con trăn màu đen.

Tất cả mọi người đều cho rằng Valhein sẽ dùng tay cản lại hoặc né tránh, thế nhưng Valhein cũng giơ chân phải đá tới.

Chân chọi chân.

Màu đen vàng đối chiến vàng nhạt.

Dài đối ngắn.

Thô đối mảnh.

Mặc dù trước đó Valhein đã giành được chiến thắng nhưng mọi người cũng lộ ra biểu cảm không đành lòng.

Đây chính là chiến sĩ Bạch Ngân, có được cơ thể Bạch Ngân, cho dù không có thần lực thì tố chất cơ thể vẫn mạnh hơn chiến sĩ Thanh Đồng rất nhiều.

Ma pháp sư Bạch Ngân có dũng khí đối chiến trực diện với chiến sĩ Bạch Ngân, kết cục chỉ có một.

Rắc...

Tiếng xương cốt vỡ vụn vang lên. Một chân bị gấy, lủng lẳng.

"A...

Tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Chân bị gãy không phải Valhein, tiếng la cũng không phải Valhein.

Là cái chân vừa to lại vừa dài của Pontus bị gãy, cũng là hắn ôm cái chân gãy ngã xuống đất, đau đớn kêu thảm thiết.

Đùi phải cường tráng giống như một khúc trúc bị gãy.

Mọi người khó tin nhìn một màn này nên đã quên cứu giúp, Pontus kêu rên liên hồi.

Sao lại hoàn toàn khác với dự đoán vậy chứ?

"Mau chữa trị.' Tagora vội vàng hô to.

Lúc này Larens mới phản ứng được, lấy ra một ma pháp khí thần thuật chữa trị cho Pontus.

Chỉ thấy xương cốt và máu thịt của Pontus bắt đầu lành lặn nối liền lại một cách kỳ dị, nhanh chóng khôi phục nguyên trạng,

chỉ là chỉ có thể đi khập khiễng.

"Valhein, làm sao trò làm được vậy? Cho dù ta là thây của trò cũng không biết là chuyện gì." Niedern nửa đùa nửa thật hỏi.

Nhóm người đặt cược không ngừng cười lạnh.

Giả vờ, lại còn giả vời

"Quả nhiên, không biết vì sao Valhein lại có được thiên phú cơ thể Hoàng Kim khi ở Sparta, lẽ nào có liên quan tới thân ban?"

"Rất có thể. Thần Linh bên Sparta cũng không tốt bụng tới mức ban thiên phú ma pháp cho Valhein, vì thế mới cho loại thiên phú chiến sĩ này."

"Nhưng thiên phú chiến sĩ và thiên phú thể chất chiến đấu của hắn nhiều lắm, nói thế nào cũng không thông được."

Nhóm người thảo luận ầm ĩ.

"Kế tiếp. Thầy Kalida, thầy tới đi."

Tiếng thảo luận lập tức im bặt.

Thế mà lại để giáo viên xuất chiến, hơn nữa còn là giáo viên từng lọt vào top mười sáu người mạnh nhất của môn đấu vật!

Thậm chí còn có người nghi ngờ, sở dĩ Kalida không thăng cấp Hoàng Kim mà trụ lại cấp Bạch Ngân lâu như thế là vì muốn giành được thành tích tốt trong giải thi đấu lớn.

"Ta chọn đấu vật." Giọng nói của Kalida rất bình tĩnh, nhưng ánh mắt thì lại có chớp lóe. Một vài giáo viên thầm than trong lòng, một học trò lại có thể dọa sợ giáo viên.

Không có thiên lý mài!

Nhưng nghĩ lại một chút, nhóm giáo viên cũng thực đồng cảm với Kalida.

Thắng Valhein thì chả sao, nhưng nếu thua thì sau này biết để cái mặt già ở đâu đây?

Thua loại chiến sĩ thiên tài như Alexander cũng chẳng sao, nhưng trong những câu chuyện tám nhảm sau lại lại xuất hiện chuyện bại trận trong tay một học sinh ma pháp sư năm hai thì sao đây?

Nhưng Valhein, Kalida và một vài giáo viên lộ ra vẻ mặt rất quái dị.

Niedern chậm rãi nói: 'Kalida chịu trách nhiệm dạy môn đấu vật cho lớp bọn ta, tuy Valhein không chọn học môn này nhưng lúc dạy kiến thức cơ bản về đấu vật thì toàn lớp đều tham dự."

Chương 788: Ma pháp sư cơ bắp

Chương 788: Ma pháp sư cơ bắp

Mọi người nhìn sang Kalida, đột nhiên phát hiện trọng trách trên vai hắn còn lớn hơn tưởng tượng.

Nếu thua học sinh ma pháp sư năm hai đã rất khó chịu rồi, lại còn thua một học sinh mình từng dạy học, cái này đúng là quá xấu hổ.

Là cái loại xấu hổ tới mức vừa nghĩ tới thôi là toàn thân tức giận tới nóng bừng.

Ánh mắt nhóm giáo viên nhìn Kalida lại càng đồng tình hơn.

Kalida chậm rãi đi tới giữa sân đấu vật, đứng đối diện Valhein.

"Thầy Kalida." Valhein có chút mất tự nhiên.

Nếu là Niedern, có đánh tơi tả cũng không hề cảm thấy có chút gánh nặng nào, nhưng với các giáo viên khác thì khác.

Kalida gật đầu.

"Không quản trước kia hai người có quan hệ gì, nhưng ở nơi này thì hai người chỉ là đối thủ của nhau. Kalida, ngươi không cần lo lắng mình sẽ thua Valhein; Valhein, ngươi cũng không cần phải lo lắng đối phương sẽ khó chịu nếu mình thắng. Nếu ngay cả chuyện này mà cũng không thể phân rõ, các ngươi vĩnh viễn không thể nào bước tới con đường Thánh Vực."

"Vâng." Kalida lập tức cúi đầu nói.

Valhein lập tức liên kết chuyện này với những gì đã học được trong quá khứ, đây là tiêu chuẩn để phân rõ 'giới hạn của mọi việc.

"Bắt đầu đi!" Tagora lui vê sau.

Valhein và Kalida cùng khom lưng, cơ thể hơi hạ thấp, trọng tâm dời xuống, cong đầu gối, mắt nhìn chằm chằm đối phương.

Theo tiếng còi vang lên, hai người lập tức lao về phía đối phương, sợ bị phán là thi đấu tiêu cực.

Lúc đầu, hai bên chỉ tiến hành thử sức nhau.

Bởi vì đấu vật Hy Lạp có hạn chế rất lớn, không thể dùng chân và các phần dưới hông để chiến thắng đối thủ, chỉ có thể nắm hoặc ôm phần trên hông đối phương để phân thắng bại, động tác có quy định rất nghiêm chỉnh.

Điều này dẫn tới môn thi đấu đấu vật của Hy Lạp vĩnh viễn bị vây trong hai trạng thái.

Hoặc là đặc biệt đẹp mắt, như hai con thú dữ không ngừng chống cự, cuối cùng dùng kỹ năng ngã xinh đẹp kết thúc hiệp đấu. Hoặc là hai con trâu húc vào nhau, mờ ám không ngừng nghỉ, nhưng chỉ tiêu hao sức lực, trông rất buồn chán.

Chỉ thấy tay hai người không ngừng dây dưa, thoạt nhìn không giống đấu vật mà giống như đang so sánh lực cánh tay.

Rất nhiều chiến sĩ đột nhiên lộ ra ý cười.

"Niedern, bây giờ ta tin lần đặt cược này không có vấn đề rồi. Học trò của ngươi quả thật có lực rất mạnh nhưng động tác không thành thạo, so với Kalida thì thua kém nhiều lắm."

"Trước giờ ta làm việc vẫn luôn ngay thẳng." Niedern nói.

"Kalida rất thông minh, xem ra hắn chuẩn bị tiếp tục dây dưa, dựa vào điểm kỹ thuật để chiến thắng Valhein."

"Hiện giờ đấu vật phát triển ngày càng nhàm chán, quy tắc về kỹ thuật ngày càng nghiêm ngặt hơn, tính thưởng thức ngày càng tệ. Nghe nói còn phải tiến hành thay đổi tư thế quỳ gối gì đó, hi vọng là có thể đỡ hơn một chút."

"Đây là phương pháp ổn thỏa nhất mà người có kinh nghiệm đối phó với người mới, dẫn dắt người mới sử dụng chiêu hiểm mới có sơ hở, sau đó sẽ bị người có kinh nghiệm nắm bắt, giành điểm..."

Người nói chuyện đột nhiên dừng lại.

Mọi người nhìn thấy cánh tay hai người bắt đầu gia tăng tốc độ.

Valhein tấn công, mà Kalida thì phòng thủ.

Đột nhiên, Valhein dùng khí thế sét đánh không kịp bưng tai quấn chặt tay phải Kalida, sau đó quy một gối xuống, dùng vai phải làm điểm tựa tiến hành quật ngã.

Một màn làm tất cả mọi người kinh ngạc xuất hiện, Kalida không chỉ không thể thoát khỏi đòn thế của Valhein, cả người còn bay bổng lên không trung rồi rơi xuống mặt đất phía sau.

Nháy mắt rơi xuống đất, thần lực Bạch Ngân chuyển động quanh người, theo bản năng bảo vệ cơ thể.

"Được kỹ thuật lớn! Hiệp thứ nhất, Valhein thắng!" Trọng tài Tagora giơ cao tay.

"Xảy ra chuyện gì?"

"Sao vừa mới giao thủ đã có điểm kỹ thuật lớn rồi?"

"Không phải Kalida khinh địch chứ?"

"Không, là động tác của Valhein quá nhanh, sức lực lại quá lớn." Một chiến sĩ Hoàng Kim nói.

"Kalida tính sai, vốn định tích điểm kĩ thuật nhỏ để giành thắng lợi, nhưng không ngờ Valhein ngay từ đầu đã làm ra động tác kĩ thuật lớn, không dây dưa dài lòng, trực tiếp chiến thắng."

Nhóm thầy trò kinh ngạc nhìn hai người.

Sau khi Kalida đứng dậy thì nhẹ nhàng thở hổn hển.

Hai người cùng nhìn đối phương, tiến hành một phút nghỉ ngơi ngắn ngủi.

"Hiệp hai, bắt đầu!" Tagora lớn tiếng nói.

Lúc này đây, Kalida giống như kích thích bản tính hung bạo, thế mà lại chủ động tấn công mãnh liệt.

Thế nhưng chỉ mười mấy giây sau thì trong màn truy đuổi chống cự kịch liệt đó, Valhein lại vòng ra phía sau Kalida, ôm lấy hông đối phương lên không, đồng thời cơ thể ngã về phía sau, tạo thành một cú ôm người quật ngã về sau tiêu chuẩn.

Lần này, lúc ở giữa không trung Kalida đã dùng thần lực Bạch Ngân bảo vệ cơ thể, cuối cùng dùng tay chống đỡ mặt đất bảo vệ đầu.

Trong thi đấu đấu vật, một khi dùng thân lực thì đông nghĩa dùng kỹ thuật lớn để phân thắng bại.

Một vài người thậm chí còn nhìn thấy vẻ mặt vừa gấp lại bất đắc dĩ của hắn trước khi rơi xuống.

"Hiệp hai, Valhein thắng!" Giọng nói của Tagora vang lên.

Môn đấu vật trong giải thi đấu Pythian là năm hiệp, thắng ba hiệp sẽ thắng.

Sau phút nghỉ ngơi ngắn ngủi, Kalida không phục một lần nữa phát động tấn công mãnh liệt.

Thế nhưng một màn làm mọi người không thể tưởng được đã xảy ra.

Chỉ mới khai chiến một giây, Kalida đã bị Valhein ôm ngang hông, hai chân hổng đất, hai người giống như tạo thành hình '-F.

Kalida bị ôm ngang nên không có chỗ mượn lực, lại không thể tấn công phần hông của Valhein, hai tay theo bản năng nhắm vào tay trái Valhein.

Valhein thuận lợi từ ôm ngang chuyển sang ôm ngược, để đầu Kalida chổng xuống đất.

Bước tiếp theo chính là hung hăng dộng đầu Kalida xuống đất.

Nhóm giáo viên và học sinh kinh hãi, đây là động tác cực kỳ nguy hiểm.

Chương 789: Ma pháp sư cơ bắp (2)

Chương 789: Ma pháp sư cơ bắp (2)

"Dừng! Valhein chiến thắng!" Tagora trực tiếp phán thắng thua, tránh xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Valhein lập tức thả lỏng cánh tay, Kalida cũng lập tức dùng thần lực hộ thể, nhẹ nhàng ngã xuống đất.

"Kalida, xảy ra chuyện gì? Sao ngươi lại bị hắn ôm ngang như thế chứ?"

"Ôm ngang không phải chỉ xảy ra trong tình huống một bên chiếm ưu thế tuyệt đối về sức mạnh thôi sao?"

"Còn phải hỏi sao, sức mạnh của Valhein vượt xa Kalida nhiều lắm."

"Tuyển thủ đấu vật có thể ôm ngang Kalida như thế đủ sức tiến vào vòng bán kết đại hội Pythian.'

"Nghe thử xem Kalida nói thế nào."

Mọi người an tĩnh lại.

Kalida thở hổn hển, chậm rãi đứng dậy, bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Kỹ thuật của hắn có lẽ không đủ kinh nghiệm nhưng phản ứng quá nhanh, sức mạnh lại rất lớn. Ta đã từng giao thủ nhiều lần với tuyển thủ quán quân ở các giải đấu vật, phần lớn đối phương vẫn thường dùng kỹ thuật để thắng ta, tuyệt đối không có khả năng giải quyết ta nhanh như thế, ngay cả Hoth cũng không được."

"Cái gì? Ý của ngươi là sức của Valhein còn lớn hơn cả Hoth?"

"Không chỉ sức lực lớn hơn Valhein, tốc độ cũng nhanh hơn Hoth, phản ứng nhạy bén hơn Hoth. Nói chung, ta không dám nói hắn nhất định có thể trở thành quán quân, nhưng hắn tuyệt đối có thực lực của quán quân."

Kalida nói xong, sân huấn luyện trở nên an tĩnh.

"Ta đột nhiên hiểu được đánh giá ngắn gọn của bậc thầy Tagora rồi, bậc thầy chính là bậc thầy, hai chữ 'biến thái' đã đủ chứng minh tất cả." Gregory nhìn về phía Valhein.

"Từ nay về sau, Học viện Plato lại có thêm một kẻ quái vật. Ma pháp sư cơ bắp!"

"Valhein đã thắng liên tiếp ba trận, đánh cuộc kết thúc." Giọng nói không nhanh không chậm của Niedern vang lên trên sân huấn luyện.

Âm thanh này giống như lời nguyền đáng sợ, làm rất nhiều người phải biến sắc.

"Tiêu rồi..."

“Cái tên Niedern gian trái"

"Tên xấu xa Gregory này!" "Valhein bị hai người các ngươi dạy hư rồi!"

Sắc mặt nhóm chiến sĩ cũng thực khó coi.

Niedern đột nhiên mỉm cười nói: "Ta biết hôm nay các vị đã bị thua lỗ một chút, nhưng chuyện này không quan trọng, quan trọng là... các vị vẫn còn cơ hội để lật lại."

"Hừ, ngươi nói nghe thử xem." Chiến sĩ Thánh Vực Tagora hừ lạnh nói.

Niedern chỉ Valhein nói: "Các vị cho rằng lần này ta đánh cuộc vì muốn kiếm tiền của nhóm bằng hữu học viện sao? Sai! Ta đây, đang vạch ra một con đường sáng cho các vị. Valhein chính là cơ hội trở mình."

Nhóm người sửng sốt, nhưng rất nhanh sau đó đã có rất nhiều người kịp hiểu ra.

"Ý của ngươi là đánh cuộc trong giải thi đấu Pythian à?" Một chiến sĩ Hoàng Kim kinh hãi nói.

Niedern mỉm cười, nói: "Đúng vậy! Ta chính là đang đưa tiền cho mọi người. Có điều, trước đó xin bậc thây Larens làm phép, tất cả mọi người ở nơi này, không quản là người nào cũng có thể đặt Valhein giành được giải quán quân, thậm chí đặt Valhein sẽ trở thành Vua Quán Quân, thế nhưng không được phép tiết lộ chuyện này."

"Ngươi chuẩn bị đặt mấy giải quán quân cho Valhein?" Tagora hỏi.

"Valhein nói, ngoại trừ thi đấu âm nhạc, tất cả các giải quán quân còn lại đều đặt cho mình, Vua Quán Quân cũng đặt cho mình, ta còn có thể làm sao đây, chỉ có thể theo chân Valhein mà đặt thôi." Niedern mỉm cười nói.

"Ta cũng tin tưởng Valhein." Gregory gật đầu nói.

Bậc thầy Larens không tham gia đặt cược mỉm cười nói: "Đặt cược trong học viện ta không tiện tham gia, nhưng giải thi đấu Pythian lần này, ta cũng sẽ chơi một chút. Dù sao thì Valhein cũng đã chứng minh mình có thực lực.'

"Valhein, trò có thể để bọn ta xem trò chạy cự ly ngắn không?" Tagora hỏi.

"Không thành vấn đề." Valhein nói.

Tagora lập tức chọn ra năm người tham gia chạy cự ly ngắn tiến hành so tài, nhóm người đi tới sân huấn luyện thi chạy ở bên cạnh.

Một tiếng còi vang lên, sáu người giống như sói ma lao ra, phía sau thậm chí còn mang theo làn gió xoáy.

Cho dù sáu người không hề dùng thần lực hay ma lực cũng có thể giẫm mặt đất phát ra tiếng vang thình thịch, giống như sắp rạn nứt tới nơi.

Làm tất cả mọi người kinh ngạc chính là, lúc xuất phát bởi vì kỹ thuật của Valhein rất bình thường nên rơi lại cuối cùng, nhưng chỉ vài giây sau đã lợi dụng ưu thế vượt xa tất cả mọi người, chạy đến điểm cuối. "Tốc độ này không chỉ phá vỡ ghi chép học viện, mà còn phá vỡ cả ghi chép của thành bang Athens đi...'

"Lúc đầu ta cho rằng thằng nhóc này có thể chất gió táp, nhưng không phải, đó là thiên phú vượt xa siêu thể chất gió táp, chạy trốn siêu tốc!" Một chiến sĩ Hoàng Kim hô to.

"Valhein, ngươi phản bội ma pháp sư!"

"Ta cũng nghi ngờ hắn bị điện Thần Chiến Đấu mua chuộc rồi, sao từ Sparta trở lại xong lại biến thành một thân thể chất chiến đấu và thiên phú chiến sĩ thế kia?"

"Ta cũng là chiến sĩ mà..."

Nhóm người đột nhiên bật cười.

Bởi vì ngoại trừ Valhein lộ ra vẻ mặt bình tĩnh, năm người dự thi môn chạy cự ly ngắn khác đều đen mặt.

Bị ma pháp sư vượt mặt, cảm giác này thật sự quá khó tiếp thu.

Thi chạy không có ý nghĩa nữal

Thể dục đúng là địa ngục!

Thi đấu thể dục không còn vui vẻ nữa rồi!

"Hắn chạy cự ly dài thế nào?" Một ma pháp sư hỏi.

"Thiên phú sẽ có tác dụng khi chạy cự ly dài mạnh hơn chạy cự ly ngắn rất nhiều. Không có thiên phú tốc độ thì có thể dựa vào ưu thế kỹ thuật để đạt được ưu thế trong môn chạy cự ly ngắn, nhưng trong quá trình chạy cự ly dài, tác dụng của thiên phú sẽ không ngừng gia tăng, mà tác dụng của kỹ thuật sẽ bị giảm thấp. Nếu không có gì bất ngờ thì Valhein rất có thể sẽ trở thành Vua Chạy Đual"

"Khó trách hắn lại có lòng tin với môn chạy như thế."

"Chúng ta tranh thủ thời gian nghĩ ra phương án đi, đặt Valhein là quán quân hay Vua Quán Quân."

"Đặt quán quân là được rồi, đừng đặt Vua Quán Quân. Người đặt Vua Quán Quân mỗi giải thi đấu lớn cơ bản đều phải nhảy tường thành tập thể."

"Đúng đấy, dù sao Vua Quán Quân cũng cần phải giành được quán quân trong bộ môn lớn."

"Có điều, ta nghe nói tuyển thủ dự thi lần này rất mạnh, có thiên tài của gia tộc Bán Thần tham gia, Vua Quán Quân không ổn đâu."

"Suy nghĩ chút đi..."

Chương 790: Tình thây trò giấy cói

Chương 790: Tình thây trò giấy cói

Valhein nhìn thoáng qua Niedern, không hổ là kẻ gian trá, có thể dễ dàng dời đi sự chú ý, nhắm ngay vào chỗ hổng trong tâm trạng của mọi người.

Đổi lại là bình thường, người thua nhất định sẽ giống như sói đói nhìn chằm chằm Niedern, chuẩn bị đủ kế hoạch trong lòng.

Hiện giờ bọn họ lại đang phấn khích bàn xem nên đặt cược thế nào trong đại hội Pythian.

"Không đúng, là họa thủy đông dẫn!"

(

) Dẫn tai họa sang chỗ khác.

Valhein đột nhiên hiểu được, con người thì ai cũng có lòng tham.

Nếu mình thất bại không giành được quán quân ở môn nào đó, tất nhiên sẽ có người không thắng cược mà không vui.

Nếu như mình giành được tất cả giải quán quân, trở thành Vua Quán Quân, như vậy người không đặt cược Vua Quán Quân cũng sẽ không vui.

"Quá âm hiểm! Toàn bộ Học viện Plato này chỉ có mình mình là người tốt mà thôi, ừm, còn có Hoth nữa."

Valhein lắc đầu, tìm được giáo viên dạy điều khiển xe chiến, bàn vê chuyện huấn luyện.

Sau khi Larens làm phép xong, mỗi người đều hoàn thành lời thê, sau đó chạy tới sân thể dục tìm Valhein, vây Valhein ở giữa.

"Rốt cuộc ngươi mạnh môn nào nhất?"

"Nếu như gặp chiến sĩ gia tộc Bán Thần, quyền anh của ngươi thế nào?"

"Nghe nói Eugene cũng tham gia tất cả môn vật lộn, không dùng tới ma pháp, ngươi có thể chiến thắng hắn không?"

"Nếu người có huyết mạch Thần Gió tham gia thi chạy, ngươi có lòng tin chiến thắng không?"

Cứ như mấy trăm con vịt vây quanh cạp cạp không ngừng, tuy Valhein đã cố gắng giữ bình tĩnh nhưng trong bầu không khí nóng bức thế này cũng khá phiền não.

Tròn hai tiếng đồng hồ sau, tất cả mọi người đều miệng khô lưỡi khô, Valhein mới tìm được cơ hội hỏi thăm bậc thầy Larens một chút, sau đó đi thẳng tới chỗ ở của Niedern.

Vừa mới bên ngoài phòng đã nghe thấy cuộc nói chuyện của Niedern và Gregory.

"Sao, ta làm không tệ đúng không?" Giọng nói của Gregory rất vui vẻ. "Làm tốt lắm. Không có ngươi gây sự với ta thì bọn họ cũng không đặt nhiều như thế. Có điều giọng điệu châm chọc của ngươi hơi chân thật quá rồi đấy!"

"Ngươi nghe nhầm rồi." Gregory nói.

"Ha ha, ta cũng không phân rõ là ngươi đang giúp ta hay nhân cơ hội nói xấu ta nữa." Niedern nói.

"Từ khi chúng ta làm bạn học tới giờ cũng hai, ba chục năm rồi, hiểu rõ ngươi quá mà. Ngươi ấy, cái gì cũng tốt, chỉ có cái bụng quá xấu xa thôi." Giọng nói của Gregory tràn đầy tiếc nuối.

Valhein dở khóc dở cười, cái này mà gọi là cái gì cũng tốt à?

"Ha ha, cũng không biết là ai khi nấy khen ta nhiều thế, lấy được tiên thưởng xong thì bắt đầu bắt bẻ ngay." Niedern nói.

"Không nói chuyện này, ngươi tính đặt cược cho Valhein thế nào trong giải thi đấu Pythian?"

"Đương nhiên chỉ đặt một nửa, ta cũng đâu phải kẻ ngu, sao có thể tin tưởng Valhein chứ."

Valhein nhướng mày, sao sau lưng mình Niedern lại có thái độ như thế chứ?

"Ha ha, ngươi vểnh cái mông lên là ta biết ngay ngươi giở trò gì rồi. Lại muốn gạt ta! Ta vốn vẫn chưa xác định, nhưng bây giờ thì xác định rồi. Ngoại trừ môn âm nhạc, ta sẽ đặt Valhein là quán quân tất cả các môn, hơn nữa còn đặt cả bốn giải Vua Quán Quân là Vua Đua Ngựa, Vua Chạy Đua, Vua Vật Lộn và cả Vua Toàn Năng! Ôi chà! Nhìn dáng vẻ như nuốt phải con ruôi của ngươi kìa, ta vui quá đi... ha ha ha ha..."

Valhein bất đắc dĩ thở dài, thì ra không phải Niedern không tin mình mà là đang muốn lừa Gregory, không ngờ lại bị phát hiện.

Cuộc nói chuyện lén lút của hai vị giáo viên này đúng là hơi thái quá.

Valhein làm bộ như chậm rãi đi tới trước, chỉ thấy Gregory từ trong nhà đi ra.

Gregory vui vẻ vỗ vai Valhein nói: "Vậy mới tốt chứ, trò đúng là ngôi sao may mắn của ta, sau này không quản là chuyện gì, cứ

đặt cược hết cho trò là được! Cố lên, Vua Quán Quân Valhein!"

Nói xong, Gregory nhịp chân nhanh nhẹn rời đi.

Valhein vào trong nhìn một cái thì thấy Niedern đang ngôi trong bóng tối, cũng không rõ có biểu cảm gì.

"Thầy à, ta tới lấy phần của ta."

Valhein vừa nói vừa đi vào nhà.

Niedern lộ ra vẻ mặt nhức nhối, nói: "Niedern ta nói được thì làm được, phần còn lại sẽ chia phân nửa cho trò."

"Thầy à, hình như thầy đã hiểu lầm rồi." Valhein mỉm cười nói.

"Lầm cái gì?" Niedern ngôi trên ghế, cảnh giác nhìn Valhein đứng ở cửa.

Giờ phút này, hắn cảm thấy Valhein đang từ trên cao nhìn xuống mình.

"Lần này, tổng giá trị bên chúng ta đặt cược khoảng chín mươi vạn đồng vàng đại bàng, trong đó Thanh Đồng thần hóa của ta đã có giá trị tới gân bảy mươi vạn đồng vàng đại bàng. Cho dù chỉ tính là sáu mươi vạn thì cũng có nghĩa là hai phần ba tiên đặt cược thuộc vê ta đúng không?" Valhein mỉm cười nói.

"Trò... không phải chúng ta đã nói là sẽ chia phân nửa à?" Niedern nói.

"Đúng vậy, thu hoạch của thây, chúng ta chia phân nửa. Nhưng phần Thanh Đồng thần hóa ta đặt là thu hoạch của ta mà." Valhein nói.

"Trò muốn ta tức chết đúng không?" Niedern choáng váng.

"Thây à, chúng ta sắp xếp mọi thứ đơn giản một chút nhé, tới từng bước một."

"Được, để ta xem xem trò nói thế nào." Niedern nói.

"Lúc đầu, hai ta thương lượng rằng thầy sẽ mở một ván cá cược, thứ kiếm được sẽ chia đều, đúng không?" Valhein hỏi.

"Đúng."

"Như vậy, lúc thây làm chủ sòng cá cược, ai cũng có thể tham gia đúng không?" Valhein hỏi.

"Đúng là vậy."

"Như vậy, hiện giờ bước đầu tiên, không quản là ai đặt Thanh Đồng thần hóa thì đều cần phải công bình công chính đưa phần thưởng cho người đặt Thanh Đồng thần hóa, không sai chứ?" Valhein nói.

"Nhưng mà chúng ta đã nói mỗi người được phân nửa rồi mà."

"Nói mỗi người một nửa là 'Valhein giúp thầy lập ra bàn cược, nhưng bây giờ thầy cần phải hoàn thành đánh cược rồi mới chia tiên. Tức là, trước tiên thây cần trao tiên thưởng cho 'chủ nhân Thanh Đồng thần hóa. Sau đó thì chúng ta mới có thể tiến hành bước tiếp theo, một nửa thu hoạch sẽ là của thây." Valhein nói.

Chương 791: Tình thầy trò giấy cói (2)

Chương 791: Tình thầy trò giấy cói (2)

"Nhưng ý ta nói là chia đều toàn bộ."

"Thầy à, ta có giúp thầy ăn gian không? Không có. Thầy có ăn gian không? Không có. Chúng ta đều là đánh cược công bằng. Nếu như chia đều toàn bộ thì đã không còn là đánh cược công bằng nữa, như vậy thầy đã lừa gạt giáo viên và học sinh của Học viện Plato, ta tin tưởng thầy thân là giáo viên của Học viện Plato, chắc chắn sẽ không làm ra chuyện lừa gạt như thế. Hẳn phải công bằng công chính trao ra phần thưởng mà 'chủ nhân Thanh Đồng thần hóa giành được, sau đó mới bàn tới chuyện chia đều của chúng ta."

Valhein mỉm cười nói.

"Học sinh như trò ta không dạy nổi nữa rồi!" Niedern ngửa mặt lên trời thở dài.

"Trước tiên cứ chia phần ta thắng được cho ta đi rồi hãy nói mấy lời ủ rũ này." Valhein nói.

"Nhưng khi đó ta không có ý này..." Niedern bất đắc dĩ.

"Thật ra thì cũng không phải không thể làm theo ý của thầy." Valhein nói.

"Là sao?" Niedern lập tức phấn chấn.

"Nhưng thầy sẽ nợ ta một nhân tình." Valhein cười nói.

"Trở thành ma pháp sư Bạch Ngân rồi, cánh cứng rồi nên không để giáo viên ta đây trong mắt nữa đúng không? Trò phải hiểu ta chính là ma pháp sư Hoàng Kim thâm niên." Niedern cười lạnh nói.

Valhein mỉm cười nói: "Thầy à, ngài hiểu lâm rồi, ta sao lại không để thây vào mắt chứ? Một ngày ta là học trò của thầy, cả đời cũng là học trò của thây. Nói khó nghe chính là nếu thây không có con cái, tương lai sau này ta sẽ đưa tang cho thây, ta nhất định sẽ đi ở phía trước.

Vẻ mặt Niedern dịu đi, gật đầu.

Valhein nói tiếp: "Nhưng việc nào ra việc đó. Khắp thế gian này chiến sĩ hoặc ma pháp sư Hoàng Kim có thể thắng được ta sẽ không vượt quá mười người. Eculid chính là một trong số đó, nhưng thầy thì ta không biết có nằm trong số mười người này hay không, phải đấu tập mới biết được. Đương nhiên, không cho phép sử dụng ma pháp khí Thánh Vực."

"Ta..." Niedern căm tức nhìn Valhein, vỗ bàn.

Nhưng trước mắt hắn lại hiện lên tin tức vê Valhein hoặc Urak mấy ngày nay.

Ma pháp hệ địa tiến hóa.

Ma pháp hệ hỏa tiến hóa.

Nhiều loại sức mạnh huyết mạch. Triệu hoán sư Thần Tích.

Vua Giác Đấu ma pháp sư.

Tướng quân thâm niên ma pháp sư duy nhất.

Con riêng của gia tộc Bán Thần.

Ngũ kiệt tương lai của học viện...

Niedern cảm thấy xương sống của mình tựa hồ bị rút sạch, cơ thể mất đi sức chống đỡ, vặn vẹo ngã về phía lưng ghế.

"Ta thật sự là mắt mù mà, sao lại có một học trò khi sư diệt tổ như..." Niedern còn chưa dứt lời đã thấy Valhein đưa tay chỉ tới.

Chỉ vê phía mắt trái Niedern.

"Thây à..." Valhein cố nén cười, chỉ vào con mắt giả của Niedern.

"Chờ ta thăng cấp lên Thánh Vực, trò chờ ta! Phần ơn nghĩa này, ta nợ! Chia một nửa!" Niedern tức xì khói nói.

“Nhân tình lớn.”

"Lớn thì lớn!" Niedern nói xong thì ném Thanh Đồng thần hóa cho Valhein.

Valhein nhận lấy Thanh Đồng thần hóa nói: "Giữ lại đồ thầy cần, nửa không cần thì đưa cho ta."

"Ta cần hết...' Niedern nhỏ giọng lầm bầm, nhẫn không gian chợt lóe, một đống ma pháp khí hoặc trang bị thân lực chất đống xuất hiện ở phía trước.

Trong căn phòng không có ánh mặt trời, chúng tỏa ra ánh sáng đẹp lạ thường.

"Trước tiên để tính toán giá trị một chút, sau đó sẽ chia đều." Niedern nói, sau đó bày tất cả món đồ ra rồi từng bước ghi chép định giá.

"Tổng giá trị khoảng chín mươi vạn đồng vàng đại bàng, nhưng có vài người đã ám chỉ hi vọng ta cho chút thể diện mà trả lại. Những món này..." Niedern lấy ra một số ma pháp khí Thánh Vực và trang bị thần lực Hoàng Kim.

"Còn có, bậc thây Tagora ngại nói nhưng hai món trang bị thần lực của ngài ấy cũng nên trả lại, cái khiên đó thì coi như thôi, nhưng cây kiếm dài này giá trị không nhỏ, hơn nữa còn là món đồ hắn yêu thích. Mặt mũi của Thánh Vực nên cho, ta sẽ nói là trò trả lại." Niedern đặt thanh kiếm dài thần lực Hoàng Kim qua một bên, sau đó nhìn chằm chằm Valhein.

Valhein gật đầu nói: "Chuyện này ta hiểu, đây là kéo gần quan hệ hai bên, sau này nếu gặp phải chuyện của ta mà đối phương nằm trong tình huống có thể giúp cũng có thể không thì chắc chắn sẽ giúp. Phần ơn nghĩa này, thoạt nhìn so với thứ ta muốn ban đầu còn quan trọng hơn." "Trò hiểu thì tốt rồi, lần này Gregory muốn một món ma pháp khí Thánh Vực, không cần thêm gì khác, bởi vì chủ nhân món đồ đó là vị ma pháp sư Hoàng Kim mà Gregory muốn nhờ vả." Niedern nói.

Valhein gật đầu.

"Có điều, trò cho rằng bọn họ chỉ vì thắng thua mà đặt cược à?" Đôi mắt Niedern trở nên u ám, sâu thẳm.

Valhein sửng sốt hồi lâu, hiểu ra.

"Đám các thầy cả ngày cứ tính tới tính lui mà không thấy mệt mỏi à? Chả trách sao chỉ là một lần cá cược nhỏ trong học viện lại bị nâng lên tới tận trăm vạn đồng vàng đại bàng, nhóm học sinh trẻ tuổi nhất thời nóng máu thì ta còn tin, chứ những ma pháp sư, thậm chí là chiến sĩ Thánh Vực kia cũng tham gia thì nghĩ thế nào cũng không thông được. Thì ra đều là hướng về ta mà tới!" Valhein bất đắc dĩ nói.

"Tuy phần lớn bọn họ không biết trò chính là Urak, nhưng tin tức trò trở thành Vua Giác Đấu ma pháp sư quả thực đã chấn động học viện, rung động giới ma pháp. Giới ma pháp đã công nhận trò chính là ngôi sao ma pháp mới thật sự, năm đó Aristoteles, Archimedes và Eculid đều là ngôi sao ma pháp mới."

"Ngôi sao ma pháp mới, còn có cách nói này sao?"

"Thiên tài ma pháp dưới hai mươi tuổi mới có thể trở thành ngôi sao ma pháp mới."

Chương 792: Giỏi nhất

Chương 792: Giỏi nhất

"Đừng nói với ta cả Hy Lạp này có cả một đống ngôi sao ma pháp mới nhé?" Valhein nói.

"Không có, nhưng cũng không ít. Ngôi sao ma pháp mới ở Ai Cập nhiều hơn một chút, bởi vì đám lão bất tử Vua Pharaon kia sẽ phục sinh hoặc là biểu hiện ra thiên phú chiến sĩ mạnh mẽ, hoặc là thiên phú ma pháp sư mạnh mẽ. Ngôi sao ma pháp mới bên đám Bắc Âu man rợ kia ít hơn, bởi vì bọn họ càng sùng bái vũ lực hơn. Ngôi sao ma pháp mới của Ba Tư thì đặc biệt ít, bởi vì ma pháp sư Ba Tư bị vương quyên và Thuật Sĩ Vận Mệnh đè ép quá dữ dội. Bên đó dân số đông cơ sở lớn, số lượng ma pháp sư quả thực không ít nhưng đại sư chân chính thì không nhiêu. Ngôi sao ma pháp mới của Hy Lạp cơ bản đều tập trung ở Athens và Miletus, đương nhiên thỉnh thoảng cũng có một số ít thiên tài của gia tộc Anh Hùng hoặc Bán Thần không thể ngưng tụ thần lực sẽ chuyển sang tu luyện ma pháp cũng có thể trở thành ngôi sao ma pháp mới."

"Không tính toàn thế giới, toàn Hy Lạp hiện giờ có bao nhiêu người được gọi là ngôi sao ma pháp mới?" Valhein hỏi.

"Không tính những người bị rất ít người thừa nhận, ngôi sao ma pháp mới được công nhận tổng cộng chỉ có bốn người."

"Coi như cũng tạm, không đến mức đầy đường." Valhein nói.

Niedern cúi đầu, tính toán một chút trên sách ma pháp.

"Loại trừ phần cần phải trả lại, tổng giá trị tiền thưởng còn lại

khoảng bốn mươi hai vạn đồng vàng đại bàng."

"Tỷ lệ lớn thế, một phát chém hết phân nửa." Valhein bất đắc dĩ nói.

"Trò nên thấy đủ đi, cho dù là phân nửa thì cũng là một món ma pháp khí Truyên Kỳ rồi!" Niedern nói.

"À đúng rồi thầy, bây giờ ta có một lượng lớn dược thảo nhưng có một số đã được ngắt khá lâu rồi, cần phải nhanh chóng chế tạo thành ma dược." Valhein nói.

"Gấp như thế làm gì, có thể được bao nhiêu chứ?" Niedern hỏi.

"Cũng khoảng một trăm vạn." Valhein nói.

"Cái gì cơ?" Niedern trừng to mắt.

"À đúng rồi, kế tiếp ta còn muốn mở cửa hàng trang bị Trảm Long Giả, còn có bộ yên ngựa mới và bộ dụng cụ ăn mới. Ta bị Aristoteles một tháng tiêu cả trăm vạn kích thích, bây giờ ta phải gia tăng tốc độ học tập, phải chuẩn bị đầy đủ cho Hoàng Kim và Thánh Vực." Valhein nói.

Niedern nghiêm mặt nói: "Trò nghĩ như thế thì ta rất vui. Trò phát triển quá nhanh, một năm sắp tới ta đề nghị trò giảm đi tất cả những hoạt động khác, đặt hết tâm tư vào ma pháp. Tới năm ba rồi, trò nên học được cách từ bỏ."

"Chương trình học à?" Valhein hỏi.

Niedern gật đầu, nói: "Ta sẽ đề nghị bên học viện cho trò giảm bớt một ít chương trình học, chỉ cần đơn giản xem qua một chút, tìm hiểu một chút là được. Nhưng thành tích của ngươi về các môn quan trọng như ma pháp, hình học thì cần phải đạt trung bình hơn chín mươi điểm, mỗi môn không thể thấp hơn tám mươi điểm. Có làm được không?"

Niedern nhìn chằm chằm Valhein.

"Ta muốn thử, dù sao thì huân chương cũng nhiều mà. À đúng rồi, ta tham dự trận chiến Marathon, học viện sẽ thưởng cho ta huân chương Bạch Ngân chứ? Có huân chương Bạch Ngân thì toàn bộ chương trình học của ta năm nay được thông qua toàn bộ rồi." Valhein nói.

"Chiến công của Urak thì liên quan gì tới Valhein trò chứ?"

"Ha ha, biết ngay là các thây sẽ làm như thế mà. Dù sao thì huân chương của ta cũng nhiều, chẳng sao cả! À đúng rồi thầy Niedern, thầy từng thấy qua huân chương người lập công đầu chưa? Thầy từng sờ huân chương người vĩ đại chưa? Có muốn xem thử một chút không? Ta có thể cho thây sờ nè." Vẻ mặt của Valhein đầy thiện ý.

"Trò tưởng mấy trò vặt vãnh này có tác dụng với ta à?" Niedern hỏi ngược lại.

"Dù sao thì phải ăn khổ qua rồi mới biết nó có đắng hay không." Valhein nói.

"Trò chờ ta thăng cấp lên Thánh Vực đi! Những thứ này chia cho trò!"

Niedern đặt một đống nhỏ ma pháp khí và trang bị thần lực tới trước mặt Valhein.

"Cám ơn, người thây tốt bụng của ta." Valhein nói, sử dụng nhẫn không gian lấy đi.

Sao trò còn chưa đi đi?" Niedern tức giận nói.

"Chia thu nhập của cửa hàng ma dược cho ta đi. Ta muốn đặt cược một chút, đồng vàng trong tay không đủ." Valhein nói.

"Tiền bên Hy Lạp, cần Thương hội Plato làm trung chuyển, chờ hai ngày." Niedern nói.

"Vậy thì sẵn tiện thầy nói với Thương hội Plato là tình hình kinh tế của ta hơi kẹt, bên đó cũng chia tiên lời bộ dụng cụ ăn cho ta đi, không cần nhiều, năm chục vạn là được." Valhein nói.

"Năm chục vạn? Trò... mà có lẽ cũng có khả năng. Trò mà về Athens thì người của Thương hội Plato sẽ liên hệ với trò, bộ dụng cụ ăn của trò siêu đắt luôn, vượt xa cả tưởng tượng. Trò không biết cảnh tượng nhóm thương nhân ở các nơi tới xếp hàng suốt đêm ở bên ngoài Thương hội Plato mấy ngày trước nguy nga tới cỡ nào đâu. Rất nhiều thương nhân cùng thành bang bởi gì giành quyên độc quyền kinh doanh mà đánh nhau tới bể đầu chảy máu, thậm chí là quyết đấu sống chết, không ngừng tìm kiếm quan hệ, thậm chí kinh động tới gia tộc Bán Thần mới có thể đè xuống." Vẻ mặt Niedern đầy ước ao.

"Sao lại thế?" Valhein hỏi.

"Thì giống như lời trò đã nói, đó là cuộc cách mạng phá cách trên bàn ăn của loài người, người từng dùng qua, không quản là quý tộc, ma pháp sư hay bình dân, tất cả đều khen ngợi không dứt miệng. Tuy các nơi đã có hàng bắt chước nhưng bởi vì e ngại sự uy hiếp tới từ gia tộc Pandion và Học viện Plato nên chỉ là chút âm ĩ nhỏ mà thôi. Huống chỉ chỉ cần là người có chút tiền đều không có khả năng dùng bộ dụng cụ ăn hàng nhái, cũng không biết vì sao mà bọn họ lại si mê với ký hiệu đầu rồng trên bộ dụng cụ ăn của trò như thế. Thậm chí có người còn tuyên bố sẽ không giao tiếp với người man rợ không biết dùng chén dĩa." Niedern có chút hoang mang.

Chương 793: Giỏi nhất (2)

Chương 793: Giỏi nhất (2)

Valhein mỉm cười, bây giờ con người vẫn chưa hiểu được sức mạnh của thương hiệu và sức mạnh của nhận thức.

"À đúng rồi, kế hoạch thành lập phân xưởng sản xuất bên Ba Tư và Bắc Âu đã hoàn tất, tiếp đó sẽ không ngừng sản xuất. Bên Ai Cập thì Thương hội Plato đã thành lập công xưởng mới, chỉ chờ một câu của trò thôi đối tác sẽ trực tiếp trả phí đại lý trăm vạn đồng vàng đại bàng.

"Thây trả lời giúp ta đi, ta tin tưởng Thương hội Plato, những chuyện nhỏ này bọn họ có thể làm chủ được." Valhein nói.

Niedern thầm tặc lưỡi, đứa học trò này thật sự đã trưởng thành tới mức chính mình cũng phải ngước mắt nhìn, hắn sống nhiều năm như vậy, cộng thêm hai lần đánh cược, tổng cộng cũng không kiếm được trăm vạn đồng vàng đại bàng, Valhein thì hay rồi, số lượng đồng vàng như thế đã không còn để tâm nữa.

"Khụ, trò cũng nên để tâm vào chuyện ma dược nhiều một xíu, chân muỗi tuy nhỏ nhưng cũng là thịt. Niedern nói.

"Dược thảo sản xuất có hạn, bình quân hàng năm không thể nào vượt quá trăm ngàn đồng vàng đại bàng. Có điều chờ một thời gian nữa cây ô liu ma hóa chín tới thì sẽ bùng nổ thu nhập." Valhein nói.

"Trò không có thương hội gì về ma pháp à? Ta có thể quản lý giúp trò. Cây Ma Lực của ta đã trưởng thành tới cực hạn rồi, kế tiếp chỉ cần không ngừng tôi luyện và học tập thì có thể thăng lên

Thánh Vực. Niedern nói.

"Ta chuẩn bị mở một cửa hàng ma pháp khí, tên không cần đặt là Trảm Long Giả đâu, gọi là Ngọn Hải Đăng đi." Valhein nói.

"Sao trò lại muốn đặt nhiều cái tên như thế, một cái không phải rất tốt à? Trò xem, Thương hội Plato chỉ có một tên mà thôi, tất cả mọi người đều rất thích." Niedern nghi hoặc nói.

"Ta chỉ đang lợi dụng bản tính của con người mà thôi. Huống chi thây không cảm thấy một cửa hàng chỉ có một nhãn hiệu sẽ làm người ta cảnh giác à?" Valhein hỏi.

"Hiểu đại khái một chút, có điều ta không ngờ là trò làm cả trang bị thần lực và ma pháp khí...' Niedern suy nghĩ một hồi mới hỏi: "Vua Người Lùn mạnh đến thế sao?"

"Ma pháp sư đúng là không giống, nhóm người Spartar không hề nghĩ tới trang bị thần lực có liên quan tới người hầu ma pháp của ta. Vương Đại Chùy rất mạnh, so với tưởng tượng còn mạnh hơn." Valhein nói.

"Trò nói tỉ mỉ một chút xem." Niedern nói. Valhein biết nhóm ma pháp sư có kinh nghiệm rất phong phú, cho dù mình không nói thì sớm muộn gì cũng bị bọn họ đoán ra được, vì thế liền nói một chút đặc tính và khả năng của Vương Đại Chùy.

"Không đúng... Vua Thần Lùn Lửa của trò đã rất kỳ quái rồi, sao Vua Người Lùn cũng biến thái như thế chứ."

"ý của thầy là, người hầu người lùn đá bình thường chưa từng xuất hiện năng lực Chúa Tể Kim Loại?" Valhein hỏi.

"Tuyệt đối không có! Nếu Vua Người Lùn Đá thật sự có năng lực này, bọn ta cũng không có ngốc, tốn hơn trăm ngàn mua di hài người lùn đá với Đá Thần Tích, một vốn bốn lời. Vì thế vấn đề nằm trên người trò. Hẳn là trò và bọn họ đã có phản ứng thuật

luyện kim thần kỳ gì đó, làm bọn họ nhận được sức mạnh đặc biệt." Ánh mắt Niedern không ngừng quét tới quét lui trên người Valhein.

Giống như đám ma pháp sư kia sờ soạng Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên vậy.

"Có khả năng ta có huyết mạch Thần Linh." Valhein nói.

"Cũng có thể là phân thân của một vị Thần nào đó." Niedern nói.

"Chuyện quan trọng như thế sao thầy nói cứ như đang đùa vậy?" Valhein cười nói.

"Những vị anh hùng trứ danh trong lịch sử đều từng là Bán Thần hoặc thậm chí chính là chân thân của Thần. Trò không hề thua kém bọn họ, hiển nhiên cũng có khả năng này. Chỉ là mấy chục năm nay khá hiếm thấy, nhưng không có nghĩa là không có." Niedern thản nhiên nói.

Valhein gật đầu nói: "Thây giúp ta chuẩn bị chuyện mở cửa hàng ma pháp khí đi, chọn nơi nào, kinh doanh mặt hàng nào, hướng phát triển thế nào, sau đó đưa bản kế hoạch hoàn chỉnh cho ta."

"Sao ta cảm thấy ta đang làm việc cho trò thế nhỉ?"

"Đây là chuyện mà biết bao người mơ ước đấy ạ." Valhein nói.

"Ta... thôi quên đi, gặp phải học sinh giống như trò, coi như ta xui xẻo. Cổ phần của cửa hàng ma pháp khí Ngọn Hải Đăng chia thế nào? Lần này nên chia hai chứ?"

"Cửa hàng ma pháp khí vốn cao, tiền lời lớn, một trăm cổ phần chỉ có thể chia cho thầy năm cổ. Số cổ phần khác có lẽ sẽ được bán đi. Cuối cùng số cổ phần ta giữ lại cho mình sẽ không vượt

quá phân nửa." Valhein nói.

"Aiz, đúng vậy, đó là một đám rồng hung ác, cần phải giao phí bảo vệ." Niedern nói.

Valhein kinh ngạc nói: "Không không không, thầy hiểu lầm rồi. Thầy không cần nghĩ chuyện này tiêu cực như thế, đây là hợp tác, là hợp tác đôi bên cùng có lợi. Thầy không nên chỉ nhìn thấy đồng vàng đại bàng và cửa hàng, thầy cần phải nhìn thấy tiền lời ẩn phía sau chuyện này.' Niedern có chút sửng sốt, than nhẹ.

"Gần đây trò trưởng thành không ít đấy nhỉ. Đạo lý này ta biết, nhưng nếu đổi lại là ta thì vẫn có chút không cam lòng. Mà trò, hiện giờ đã nhảy qua giai đoạn này, đạt tới cảnh giới mới.' Niedern nói.

"Ra ngoài lần này đúng là đã gia tăng tốc độ trưởng thành của ta." Valhein than thở.

"Chiến thắng bản năng là con đường mà Truyền Kỳ cần phải vượt qua." Niedern đột nhiên nhìn ra ngoài cửa nói: "Đây là câu nói của bậc thầy Thucydides đã nói năm đó, mấy năm nay ta mới chậm rãi ngộ được, mà cuộc nói chuyện đơn giản vừa nãy lại làm ta hiểu nó sâu hơn nữa."

"Đúng vậy, nếu tinh thần cảnh giác của học sinh cao hơn ta, nhận thức của ta sẽ càng khắc sâu hơn." Valhein nói.

"Còn chuyện gì nữa không? Không có thì mau đi đi! Bây giờ ta cảm thấy trò đặc biệt không vừa mắt chút nào!" Niedern hóa thành người thây nóng nảy.

"Khi nào thầy thăng cấp lên Thánh Vực thì nhớ bảo ta nhé, ta sẽ tặng chút quà cho thầy." Valhein cười cười, xoay người rời đi.

Niedern thất thần nhìn bóng lưng Valhein, sau một hồi lâu mới thở dài.

"Người này đúng là biết kích thích người khác mà. Không bao lâu nữa hắn sẽ vượt qua mình, nếu mình không cố gắng thì rất có thể sẽ bị hắn bỏ lại ngày càng xa. Bị bạn học cùng lớp vượt qua, mình sẽ ghen tị. Bị Tứ Kiệt của học viện vượt qua, mình sẽ ước ao. Nhưng khi biết sẽ bị Valhein vượt qua thì mình lại có chút vui vẻ, bởi vì nó sẽ trở thành động lực của mình. Ồ? Xem ra mình cũng đã đạt tới cảnh giới mới, Niedern mình đây đúng là giỏi nhất."

Chương 794: Gặp lại bạn học

Chương 794: Gặp lại bạn học

Trở lại phòng của mình, Valhein tiến vào không gian phế tích.

Cổng dịch chuyển trên bức tranh núi Người Khổng Lồ đã chuyển hóa thành đủ màu sắc.

Tiến vào bên trong, trước tiên như thường lệ cho nhóm thần lùn chuẩn bị thảo dược, kim loại quặng mỏ, sau đó tiến hành minh tưởng tu luyện.

Sau khi tu luyện xong thì tinh thần sảng khoái, cây Ma Lực trưởng thành rất nhanh.

Tu luyện trong vị diện thần lực một lần tương đương với tu luyện ở bên ngoài một tháng.

Bây giờ cứ ba ngày tiến vào một lần, cơ bản tương đương với tốc độ tu luyện gấp mười!

Tuy không có cách nào so sánh với các bậc thầy và gia tộc có vị diện lớn, nhưng đã là một trong những người có tốc độ tu luyện nhanh nhất thế giới.

Giống như trước kia, với tư cách là chủ nhân vị diện, Valhein vui vẻ bay trên bầu trời núi Người Khổng Lồ, hưởng thụ cảnh đẹp, vui vẻ thoải mái, cuối cùng mới quay trở lại bộ lạc thần lùn núi.

Tin tức tốt nối đuôi nhau ập ới.

Toàn bộ thần lùn núi trưởng thành đã mang thai, nhân số của bộ lạc thần lùn núi sẽ tăng vỌI.

Những ngày qua thảo dược phát triển rất khả quan, cũng thường đào được một số khoáng sản phẩm chất cao.

Những dấu hiệu này quá rõ ràng, Valhein hiểu được rất có thể là có liên quan tới sức mạnh huyết mạch của mình, đặc biệt là huyết mạch nguyên tố địa nâng cấp lên nguyên tố tế tư.

Vác một đống đồ quay trở lại không gian phế tích, Valhein có chút cảm giác thành công nhìn một vòng nơi này.

Bán kính của không gian phế tích đã đạt tới hai trăm mét.

Phạm vi này cũng là cực hạn của nhẫn không gian, lớn hơn nữa chính là ma pháp khí vị diện, tương đương với thần khí.

"Có hơi trống trải, mua chút thực phẩm và đồ dùng hằng ngày dự trữ. Mục tiêu nhỏ kế tiếp là nắm giữ vị diện thần lực thứ hai."

Rời khỏi không gian phế tích, Valhein bắt đầu tiến hành lựa chọn chương trình học, định ra những chương trình quan trọng thành chính, những chương khác chuyển sang là phụ.

Ngày hôm sau, Valhein tới sân huấn luyện tiến hành huấn luyện thi chạy, vật lộn và năm môn toàn năng. Buổi chiều rời khỏi học viện, tới trường đua ngựa gần đó cùng những thành viên tham gia thi đấu luyện tập đua ngựa và kỹ năng điều khiển xe chiến.

Có điều trong quá trình huấn luyện, Valhein phải thu bớt sức mạnh của mình, để thành tích trông khá bình thường.

Thành tích trong top mười sáu rất bình thường.

Huấn luyện xong, Thương hội Plato đưa tới năm mươi vạn đồng vàng đại vàng.

Vì để tránh việc hiến tế những đồng vàng này rồi mang đi đặt cược, cuối cùng lại không được tế đàn chấp nhận tiền thắng cược,

Valhein tạm thời không hiến tế, chờ đến khi nhận được tiền thắng cược rồi mới hiến tế.

Có điều, đặt tiền cược quá sớm sẽ bị chú ý, trước tiên cứ giữ tiên lại, chờ đến khi gần tới giờ khóa cược rồi mới tự đặt cho mình.

Ma pháp khí giá trị hai mươi vạn đồng vàng đại bàng cũng thế, giữ lại chờ đến khi thi đấu xong rồi mới tiến hành hiến tế.

Valhein đơn giản tính toán một phen, nếu như mình có thể gôm hết quán quân môn thi chạy, vật lộn, năm môn toàn năng và đua ngựa thì sẽ nhận được bốn cúp Vua Quán Quân, mười bốn cúp quán quân, mười bốn vòng hoa quán quân và mười bốn món trang bị thần lực Hoàng Kim của điện thần. Hơn nữa cứ mỗi lần Vua Quán Quân sẽ nhận được thần ban.

Mấu chốt là cúp có thể tới kho tàng của điện thần để đổi lấy báu vật có giá trị cao, sau đó có thể nâng cao giá trị lên bốn năm lần là không thành vấn đề.

Ngày thứ ba, Valhein đang thi chạy thì đột nhiên nghe thấy một tiếng gào quen thuộc.

"Valhein!'

Valhein theo âm thanh nhìn lại, thấy nhóm bạn học cùng lớp đang đi nhanh về phía mình, Hoth dẫn đầu đang chạy tới thật nhanh.

Valhein nhìn thì bất đắc dĩ dừng lại, chậm rãi nghênh đón.

Chờ Hoth tới gần, Valhein vội nói: "Bình tính! Bình tĩnh nào!"

Hoth không quan tâm, lập tức cho Valhein một cái ôm mạnh mẽ.

Valhein giống như mầm cây nhỏ bé bị gấu vuốt ve, không nhúc nhích.

"Ngươi ngày càng cường tráng rồi đấy!" Hoth cười khờ khạo buông Valhein ra, tay phải cào cào mái tóc đen ngắn ngủn.

Valhein mỉm cười nói: "Ngươi thì không thay đổi chút nào. Sao rồi, đã thăng cấp lên chiến sĩ Học Đồ chưa?"

Hoth ngượng ngùng nói: "Ta vẫn như thế thôi, có điều ta vẫn đang cố gắng, không hề từ bỏ." Valhein gật đầu, nhìn sang những bạn học khác, ánh mắt rơi vào bóng dáng đỏ rực kia.

Xanh thẳm và đỏ rực đan xen.

Paloma mặc một thân áo giáp màu đỏ vẫn lạnh lùng như thế gật nhẹ đầu một cái, không có chút biểu hiện nào khác, Valhein có chút thất vọng mất mát.

"Valhein, ngươi có thể trở về thật sự tốt quát" Jimmy cũng nhiệt tình giang tay, cùng Valhein ôm nhẹ một cái.

"Có điều ta khá tò mò, ngươi làm sao giành được Vua Giác Đấu thế hả? Chuyện này đã truyên khắp học viện luôn rồi, thật sự là dựa vào người hầu Thần Tích hả?" Jimmy vội vàng hỏi.

Nhóm học sinh nghiêng tai lắng nghe.

"Đúng vậy, ta dựa vào hai người hầu Thần Tích, bằng không ta làm sao có thể thắng được Commodus chứ?" Valhein nói.

Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên đi theo bảo vệ Valhein cách đó không xa nhìn nhau, bĩu môi, chủ nhân lại giả yếu nữa rồi, cái đám ngốc này sao lại không chịu nhớ lâu thế nhỉ.

"Người hầu Thân Tích là ma pháp của ngươi, người hầu Thần Tích mạnh mẽ chính là ngươi mạnh mẽ, không thành vấn đề! Ta

đã nói ngươi nhất định có thể trở về rồi, thế mà tên Albert cứ không tin, bây giờ xem đi, vẫn là ánh mắt ta chuẩn xác!" Jimmy bật cười nhìn sang Albert.

Albert ỉu xìu nói: "Đừng có vui mừng quá sớm, hắn chỉ có thể ở thành Delphi mà thôi, vẫn chưa thể quay về Athens được."

Chương 795: Gặp lại bạn học (2)

Chương 795: Gặp lại bạn học (2)

"Nơi này cũng là Học viện Plato, cho dù chỉ là phân viện." .Jimmy nói.

"Tùy các ngươi nói thế nào, dù sao thì ta cũng tốt bụng khuyên ngươi một câu, Valhein, ngươi vẫn nên cẩn thận một chút, đám quý tộc kia khẳng định vẫn còn muốn hại ngươi." AIlbert nói.

"Ừ, cám ơn ngươi đã nhắc nhở. Có điều lâu rồi không gặp, không muốn ôm bạn cùng bàn của ngươi một chút sao." Valhein nói xong thì nhiệt tình ôm Albert.

Trong ánh mắt khó hiểu của mọi người, Valhein đi tới chỗ Paloma.

"Nàng cũng là bạn cùng bàn của ta, tới, ôm cái nào." Valhein giang tay hướng về phía Paloma.

Đôi mắt Paloma giống như có làn sóng màu xanh lăn tăn nhộn nhạo, hung ác trừng Valhein một cái, sau đó lùi một bước, kiêu ngạo nâng cái cằm nhỏ, chùm tóc đuôi ngựa phía sau nhẹ nhàng đong đưa.

"Ây, ta ngày nào cũng nhớ ngươi, mà ngươi lại đối xử với ta như thế, ta rất đau lòng đó." Valhein lắc đầu thở dài.

Đám bạn học cười ha ha nhìn hai người.

"Valhein, ngươi ra ngoài một chuyến không chỉ thân thể cường

tráng cao lớn hơn, da mặt cũng dày hơn!" Một bạn học nam lớn tiếng đùa giỡn.

"Đúng đấy, nhìn dáng vẻ không biết xấu hổ này của ngươi, khẳng định là sống rất thoải mái. Đám bạn học nhao nhao hùa theo.

"Ngươi khoan theo đuổi Paloma đi, mau kể những chuyện trải qua mấy ngày này đi."

"Ngươi phát triển nhanh thật đấy, bọn ta cũng không thua kém đâu, bọn ta đã tham gia trận chiến Marathon đấy, còn ngươi?"

"Hiện giờ tất cả bạn học ngoài trừ Hoth, toàn bộ đã thăng cấp lên Hắc Thiết cả rồi, ngày đó không biết vì sao Paloma lại đột nhiên kích hoạt sức mạnh thương kiếm Chiến Thắng, thăng lên Bạch Ngân."

Trên mặt Valhein lộ ra ý cười kỳ lạ, nói với Paloma: "Ta sẽ không cám ơn nàng, dù sao thì nàng cũng là đang tự giúp mình."

Paloma vẫn lạnh nhạt như cũ, nhưng ánh mắt thì lộ ra vẻ nghi ngờ.

Valhein vốn định trêu đùa Paloma, nhưng nàng lại nghe không hiểu.

"Người đã mượn thương kiếm Chiến Thắng không nói là ai đuổi giết ta à?"

"Hắn nói ta hãy hỏi ngươi." "Vậy nàng hỏi đi."

"Là ai?" Paloma hỏi.

"Sau này sẽ nói cho nàng biết." Valhein mỉm cười.

Paloma hơi nheo mắt lại, tia sáng lạnh lóe lên trong mắt, kết băng hơn phân nửa.

"Hai người đang chơi trò bí hiểm gì vậy? Valhein, mau kể chuyện của ngươi cho bọn ta nghe đi, bọn ta vẫn thường xuyên nói tới ngươi đấy."

"Đúng thế, bọn ta đều muốn biết sau khi rời khỏi Athens đã gặp phải chuyện gì."

Valhein suy nghĩ một chút, hiện giờ không thể nói ra chuyện Marathon, cũng không thể nói tới chuyện Aristoteles và học viện giúp đỡ mình.

"Lúc ban đầu thì ta vốn định tới Miletus nhưng bởi vì gió bão mà phải tới Ephesus. Kết quả vận may của ta tốt, tùy tiện mua hai người nô lệ, một là người khổng lồ có thiên phú thần kỳ, một là chiến sĩ Truyền Kỳ, hai người đó giúp ta giải quyết những kẻ địch muốn đuổi giết ta, sau đó bọn ta tiến hành một đoạn hành trình rất thần kỳ..."

Nhóm người đi tới bãi cỏ gần đó, ngồi xuống cùng nghe Valhein kể chuyện.

"Sau khi giải quyết xong kẻ địch đuổi giết cuối cùng, chiến sĩ Truyền Kỳ Alcides khi nói rằng vẫn còn người muốn đuổi giết ta, vì thế dẫn ta tới Sparta, sắp xếp cho ta ở đấu trường. Lúc đầu nhóm võ sĩ giác đấu kia đều coi thường ta, vốn ta cũng muốn nén giận nhưng nghĩ lại thì cảm thấy không thể để Học viện Plato mất mặt được, vì thế ta bắt đầu chiến đấu anh dũng...'

"Sau khi đạt được Vua Giác Đấu thì ta vẫn ở lại Sparta, sau đó xin giáo viên của Học viện Plato giúp ta đăng ký tham gia giải thi đấu Pythian."

Nhóm học sinh gật đầu.

"Trải nghiệm của ngươi thật sự rất truyền kỳ. Anh hùng trên thế giới cũng thật nhiều, chưa từng nghe qua chiến sĩ Truyền Kỳ

nào tên Alcides cả."

"Aiz, thật ra thì so với trận chiến Marathon, ta lại càng muốn tới đấu trường hơn."

"Lúc rảnh rỗi ngươi kể chuyện về Sparta đi."

"Sao ta cảm thấy, kỳ thật là ngươi dựa vào người hầu ma pháp để đứng vững gót chân ở đấu trường thế nhỉ?"

'Chờ đất" Jimmy đột nhiên hô to.

Mọi người nhìn hắn.

Jimmy gãi gãi tàn nhang trên mũi mình, nói: "Mấy người không phát hiện vấn đề lớn nhất à?"

Nhóm học sinh nghi hoặc lắc đầu. "Valhein thế mà lại báo danh giải thi đấu Pythian, hắn lấy cái gì mà báo danh? Thành tích âm nhạc của hắn thế nào mọi người cũng biết rồi, rất bình thường, sẽ không phải là thi chạy, vật lộn hay đua ngựa chứ?"

"Đúng vậy, khi nấy ta cũng cảm thấy thực kỳ quái, rõ ràng Valhein còn đang lưu vong, sao lại chạy tới Pythian chứ?"

"Khi nấy Valhein đang huấn luyện chung với nhóm thi chạy của học viện, này có chút hơi lạ.

'Valhein, ngươi đã báo danh bộ môn gì vậy?"

"Ngoại trừ âm nhạc, tất cả các môn khác đều đăng ký."

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

"Nói dối..." Albert nhỏ giọng lẩm bẩm.

"Valhein, ngươi không nói đùa chứ? Ta báo danh thi vật lộn và năm môn toàn năng cũng chỉ để rèn luyện chính mình mà thôi, tự

biết sẽ không được thứ hạng quá cao, mà ngươi..." Hoth khó tin nhìn Valhein.

Paloma nhìn chằm chằm Valhein, nghi hoặc không thôi.

Tuy khi gặp lại Valhein nàng vẫn luôn lộ ra dáng vẻ xa cách người ta ở ngoài xa vạn dặm, nhưng từ đầu tới giờ, ánh mắt nàng chưa từng rời khỏi Valhein.

"Valhein, ngươi đừng nói đùa. Khả năng chạy bộ của ta cũng là số một số hai trong nhóm ma pháp sư toàn trường nhưng cũng không dám so với nhóm chiến sĩ, ngay cả giải đấu thể dục thành bang của Athens còn không dám tham gia, ngươi sao lại dám tham gia giải thi đấu Pythian chứ, đây chính là giải thi đấu lớn quy mô toàn Hy Lạp đấy. Ngươi biết có bao nhiêu người ghi danh bốn môn thi chạy không? Hơn một vạn! Cao nhất cũng ba vạn. Số người báo danh cho đại hội Pythian năm nay chắc chắn sẽ không ít hơn năm vạn!"

"Ta thật sự không có đùa, ta cũng không giải thích nhiều, chờ đến khi tranh tài thì các ngươi sẽ biết thôi. Nếu các ngươi muốn kiếm tiền thì nhớ đặt vào ta đấy." Valhein nói.

Toàn lớp cười vang.

"Valhein, năng lực hài hước của ngươi ngày càng mạnh rồi đó!"

"Ta tưởng rằng trải qua lần đào vong này, thứ ngươi trưởng thành nhất là thân thể, thật không ngờ lại là lá gan.'

"Thằng nhóc này, bọn ta đúng là lo hão mà, ai ngờ được ngươi lại lạc quan đến như thế đâu chứ.

"Không sao, thua thì thua thôi, dù sao cũng hơn là đi lưu vong còn bị đánh tới bể đầu chảy máu."

"Valhein, bây giờ ngươi là cấp bậc gì vậy? Có người nói ngươi là Thanh Đồng, có người nói ngươi là Bạch Ngân, bằng không không thể nào chiến thắng Commodus được."

Chương 796: Giải thi đấu bắt đầu

Chương 796: Giải thi đấu bắt đầu

Toàn bộ bạn học dùng ánh mắt lóng lánh nhìn chằm chằm Valhein.

"Đã thăng cấp lên Bạch Ngân rồi." Valhein mỉm cười nói.

"Lợi hại! Xem ra mấy tháng lưu vong này đã gia tăng tốc độ phát triển của ngươi."

"Mọi người đều biết ngươi có thiên phú ngồi thiền, chuyện này thực sự quá quan trọng."

"Thiên phú ngồi thiên cũng không có gì, chỉ có thể làm hắn sớm thăng lên Hoàng Kim mà thôi. Bắt đầu từ Hoàng Kim, thiên phú này đã không còn tác dụng với chuyện phát triển nữa, có được trí tuệ chân chính mới có thể thăng cấp Thánh Vực." Albert lại bắt đầu hất nước lạnh.

"Ta cảm thấy Valhein rất thông minh. Trí tuệ không quyết định ở chuyện có thiên phú bao nhiêu ngày, mà là không ngừng trưởng thành, không ngừng nâng cao." .Jimmy nói.

Nhiều bạn học gật mạnh đầu.

Tuy lúc ban đầu mọi người rất coi thường Valhein, sau đó nửa tin nửa ngờ, nhưng sau khi tự mình trải qua trận thi đấu thành bang đầy chấn động kia, thái độ của bọn họ đối với Valhein đã hoàn toàn đổi mới.

Nhóm học sinh thường thảo luận về Valhein, cuối cùng đều có kết luận nhất trí.

Mỗi người đều cảm thán rằng trên người Valhein có loại khí chất chỉ có trên người nhóm bậc thây.

Không phải bởi vì thiên phú, không phải vì thành tích học tập, không phải vì những gì hắn nói, thậm chí cũng không phải vì thực lực, mà là vì những chuyện mà hắn làm.

"Tùy các ngươi. Chờ đến khi nào Valhein vượt qua được Vua Marathon Urak, ta sẽ không phản đối các ngươi nữa." Albert nhún vai, không để ý.

"Ngươi làm thế là làm khó người ta quá, Valhein mới bao lớn chứ, lại là bình dân, mà Urak thì chính là con riêng của gia tộc Bán Thần."

"Urak là cấp bậc Bạch Ngân, Valhein cũng là ma pháp sư Bạch Ngân, có gì mà làm khó chứ?" Albert hỏi ngược lại.

Bầu không khí nhất thời lạnh đi.

Valhein mỉm cười nói: "Học viện sắp xếp các ngươi tới đây là để nghỉ ngơi đúng không?"

"Ừm, một là vì nghỉ ngơi, dù sao cũng vừa mới trải qua trận chiến Marathon. Hai là để mở rộng tâm mắt, bọn ta chưa từng được xem giải đấu lớn, mà Delphi cách Athens cũng gần, rất thích hợp để quan sát. Ta tới chủ yếu là muốn rèn luyện chính mình thôi." Hoth nói.

"Hi vọng chúng ta sẽ không gặp nhau trong phần thi vật lộn và năm môn toàn năng." Valhein nói. "Đúng thế, ngươi nhất định sẽ bị Hoth đánh cho bầm dập mặt mũi." Albert nói.

Jimmy liếc Albert trắng mắt, sau đó nói: "Valhein, ngươi dũng

cảm tham gia giải đấu là chuyện tốt, nhưng nếu chịu không nổi thì lập tức chịu thua, ngàn vạn lần đừng có cậy mạnh đấy."

"Các ngươi yên tâm, có khi nào ta làm việc ngốc nghếch đâu chứ?"

Nhóm bạn học lộ ra biểu tình chấm hỏi.

Trên đấu trường trước mặt nhiều người như vậy cũng dám giết chết quý tộc Rollon, này không ngốc thì chuyện gì mới gọi là ngốc đây?

"Ta có dự cảm xấu." Jimmy bất đắc dĩ nói.

"Ta cũng thế." Hoth còn bất đắc dĩ hơn cả .Jimmy.

Nhóm học sinh khác dở khóc dở cười, xem ra cảm giác của mọi người giống nhau.

Valhein cười cười nói: "Vẫn là câu nói đó, ta đề nghị mọi người đặt vào ta. Paloma, người khác không tin ta, nàng thì khẳng định là tin, đặt nhiều chút nhé. Trừ bỏ âm nhạc, ta sẽ là quán quân mười bốn bộ môn, còn có bốn giải Vua Quán Quân nữa. Bình thường ta sẽ không nói cho người khác biết, bởi vì nếu các ngươi đặt nhiều thì tỷ lệ của ta sẽ thấp đi, ta kiếm được cũng ít hơn. Được rồi, ta đã nói xong chuyện của ta rồi, các ngươi nói một chút về chuyện của lớp chúng ta đi."

Vì thế nhóm học sinh nhao nhao phấn khích kể lại những chuyện trong những ngày qua.

Ngoại trừ trận chiến Marathon, vườn trường cũng không có nhiều chuyện để nói, nhóm học sinh kể chuyện rất nghiêm túc, Valhein cũng nghe say sưa.

Thẳng tới tận giữa trưa thì nhóm học sinh mới tản ra.

Phần lớn bạn học tụ tập lại dạo chơi ở Delphi, chỉ có Valhein và Hoth tiếp tục huấn luyện.

Thỉnh thoảng Paloma sẽ tới sân thi đấu liếc nhìn một chút.

Mỗi khi thấy nàng, Valhein sẽ tới tìm nàng trò chuyện hai câu, kết quả thái độ của nàng giống như lúc mới quen biết vậy, cực kỳ lạnh lùng, cũng không biết mình đã làm gì đắc tội nàng ấy.

Phụ nữ quả nhiên đều là móng heo bự.

Có điều Valhein hoàn toàn không chú ý tới, nàng thế nào là chuyện của nàng, mình làm sao chính là chuyện của mình.

Mục đích của Valhein là ghẹo nàng, à không, đẩy sâu tình hữu nghị của bạn cùng bàn, chỉ quan tâm tới chuyện làm sao hoàn thành mục tiêu, không lo ngại bất cứ chướng ngại nào, cũng không tăng thêm bất cứ chướng ngại nào trong lòng.

Vài ngày trôi qua rất nhanh. Tên tuổi của Valhein đột nhiên vang dội.

Không phải bởi vì Valhein dám cả gan giết chết quý tộc, không phải vì Valhein trở thành Vua Giác Đấu mới của Sparta, mà là nguồn tiên được đặt cược cho Valhein rất lớn.

Số người đặt Valhein không nhiều, nhưng đều đặt hạng nhất.

Hơn nữa Valhein còn là một ma pháp sư Bạch Ngân, tin tức này lập tức nổ tung toàn bộ Delphi.

Hiện giờ không quản là đi tới nơi nào đều có người thảo luận vê Valhein.

Có người cho rằng ma pháp sư này điên rồi.

Có người cho rằng Học viện Plato đang khuếch trương độ nổi tiếng của Valhein, cưỡng chế chế tạo ra một ngôi sao ma pháp

mới.

Nói chung thì đủ loại ngôn luận bay đầy trời.

Nhiều nhất là cười nhạo.

Sau đó có người nghiên cứu tỉ lệ đặt cược của Valhein, phát hiện có một sự việc khó tin.

Tỉ lệ đặt cược Valhein giành được quán quân khá bình thường, nhưng tỉ lệ đặt cược trong mười sáu người mạnh nhất của vài bộ môn thì thấp đến kinh người, thấp nhất chính là chạy ba ngàn mét, tỷ lệ một bồi một chấm không tám. Đặt cược một trăm đồng vàng đại bàng cuối cùng chỉ kiếm được tám đồng.

Tỉ lệ đặt cược thấp hơn không tới mười người, những người này đều là tuyển thủ thành danh đã lâu trong bộ môn chạy cự li dài, thậm chí còn có cả quán quân giải thi đấu Pythian lân trước.

Chương 797: Giải thi đấu bắt đầu (2)

Chương 797: Giải thi đấu bắt đầu (2)

Không ai tin tưởng Valhein có thể tiến vào top mười sáu người mạnh nhất, vậy thì chỉ có một khả năng, đặt một nguồn tài chính lớn vào Valhein để nhà cái phải điều chỉnh thấp tỉ lệ đặt cược.

Có điều làm tất cả mọi người thở phào chính là tỉ lệ đặt cược Valhein là quán quân không tính là quá thấp, dù sao thì so với những tuyển thủ có thực lực chân chính thì số tiền đặt vào hắn vẫn là quá ít.

Rất nhiều người phát hiện một chuyện suýt làm bọn họ tức tới lệch mũi, tỉ lệ đặt cược Valhein là Vua Chạy Đua đạt tới mức một bồi mười hai.

Mà tuyển thủ thi chạy trứ danh hiện giờ, người đã giành được Vua Quán Quân phần thi chạy của cuộc thi năm ngoái tổ chức tại đảo Delos cũng chỉ có tỉ lệ một bồi chín mà thôi.

Đối với các bộ môn thi đơn mà nói, tỉ lệ đặt cược này là rất cao, nhưng đối với Vua Quán Quân thì con số này là rất thấp.

Bởi vì tỉ lệ đặt cược của một lượng lớn tuyển thủ khác là một bồi trên dưới một trăm.

Nguyên nhân rất đơn giản, muốn giành được Vua Quán Quân thì phải giành được hạng nhất ở rất nhiều bộ môn, không phải mỗi giải thi đấu lớn đều có người giành được. Một khi một bộ môn lớn nào đó không thể sinh ra Vua Quán Quân, như vậy người

đặt cược sẽ mất luôn cả vốn.

Vì thế tỉ lệ đặt cược Vua Quán Quân vẫn luôn rất cao.

Mỗi ngày Valhein đều chú ý tới tỉ lệ đặt cược của mình mà than thở.

Một mặt nghĩ rằng tỉ lệ đặt cược quá thấp, số tiền mình kiếm được sẽ giảm đi.

Một mặt nghĩ rằng các vị giáo viên của Học viện Plato vẫn không tin tưởng mình, nếu bọn họ thật sự đặt nhiều vào mình thì tỉ lệ sẽ càng thấp hơn nữa.

Hiện giờ tỉ lệ đặt cược vẫn còn đang dao động.

Tỉ lệ đặt cược của Vua Chạy Đua là một bồi mười hai, tỉ lệ đặt cược của Vua Vật Lộn là một bồi ba mươi lăm, tỉ lệ đặt cược của Vua Toàn Năng là một bồi bốn mươi sáu, tỉ lệ đặt cược của Vua Đua Ngựa là một bồi hai mươi hai.

Chỉ có vượt qua được vòng tuyển chọn mới có thể khóa bàn.

Valhein dự định sẽ chờ tới trước lúc khóa mới đặt cược, hiện giờ đặt nhiều như thế, ngộ lỡ hấp dẫn nhiều người có ý đầu cơ theo thì tỉ lệ đặt cược sẽ thấp hơn nữa.

Thời gian vừa tới, vòng thi tuyển chọn bắt đầu.

Khác với thi đấu chính thức, thi đấu tuyển chọn khá thô bạo.

Hơn mấy vạn người tập trung lại, được chia thành vài nhóm nhanh chóng kiểm tra. Bởi vì có nhiêu người báo danh nhiều bộ môn nên cuộc thi được tiến hành theo thứ tự, cùng thời gian chỉ tiến hành kiểm tra một bộ môn mà thôi.

Môn thi chạy được định ra một thời gian tiêu chuẩn, hơn ngàn người cùng chạy một lúc, nếu tới thời gian quy định mà vẫn chưa

tới được điểm cuối thì sẽ bị loại.

Ba môn vật lộn thì chỉ kiểm tra sức mạnh, mỗi người phải tấn công vào ma pháp khí kiểm tra, không đạt yêu cầu thì trực tiếp bị loại.

Năm môn toàn năng thì không cần kiểm tra, chỉ cần qua được hai môn thi chạy và vật lộn thì có tư cách tham gia vòng loại của năm môn toàn năng.

Tuyển thủ đua ngựa và xe chiến rất ít, chỉ có hơn ngàn người.

Trong cuộc so tài đua ngựa và xe chiến của Hy Lạp, người dự thi và quán quân đều không thuộc về ky sĩ mà là người điều khiển ngựa và xe ngựa, xét vê bản chất thì ky sĩ cũng giống như ngựa và xe ngựa.

Bất cứ con ngựa đua giỏi nào cũng có giá trị không nhỏ, mà xe ngựa đôi lại càng đắt đỏ hơn, điều này dẫn tới số người dự thi sẽ rất ít.

Valhein mượn ngựa chiến và xe ngựa của Học viện Plato để dùng, số người tự mình bỏ vốn rồi tự tham gia dự thi chỉ có một phần trăm mà thôi.

Giải thi đấu Pythian vì kỷ niệm sự kiện Apollo chém chết Thần Xà Ma mà sinh ra.

Thần quyền của Apollo rất nhiều, có mặt trời, ánh sáng, y dược, tiên đoán, bắn tên vân vân, cũng là vị Chủ Thần duy nhất có được thần quyền âm nhạc.

Apollo rất thích âm nhạc, vì thế điện thân Apollo chịu trách nhiệm tổ chức giải đấu Pythian sẽ tiến hành tuyển chọn ở các thành bang từ rất sớm. Hơn nữa thi đấu âm nhạc cần được tiến hành từng bước một, tốn thời gian khá dài, vòng sơ tuyển đã sớm được tổ chức riêng từ trước.

Cho dù là hỗn loạn không chịu nổi, không hề có cái gọi là thưởng thức nhưng làm cho thành Delphi trống rỗng, phần lớn mọi người đều tập trung ra ngoài thành để xem thi đấu.

Đối với rất nhiều người mà nói, nhìn ngàn vạn người cùng thi đấu còn thú vị hơn cả xem trận quán quân.

Giống như đấu trường khổng lồ Sparta, tất cả mọi người đều nhận được mắt kính ma pháp tạm thời, đảm bảo có thể thấy được chỉ tiết trong sân.

Dù sao thì sân thi đấu cũng quá lớn, có quá nhiều người.

Sau khi ngày tuyển chọn kết thúc, số người đặt cược và lượng tiên đã đạt tới đỉnh cao.

Valhein cũng đặt cược, lại mượn tạm một phần từ Thương hội Plato, kiếm đủ số đồng vàng đại bàng để đặt cược.

Đầu tiên là đặt bốn giải Vua Quán Quân tới giới hạn cao nhất, đặt cho chính mình mỗi giải năm vạn đồng vàng đại bàng.

Sau đó quán quân của mỗi bộ môn nhỏ đặt hai vạn đồng vàng đại bàng.

Tiếp đó đặt mình có thể tiến vào vòng bán kết, mười bốn bộ môn, mỗi môn tròn hai vạn.

Cuối cùng đặt mình có thể tiến vào top tám, tương tự cũng là mỗi môn tròn hai vạn đồng vàng đại bàng.

Tổng cộng một trăm lẻ bốn vạn đồng vàng đại bàng.

Kết quả chính là tỉ lệ đặt cược của Valhein không ngừng giảm xuống.

Cuối cùng, khóa bàn cược, tỉ lệ đặt cược cũng được xác định.

Dù vậy thì tỉ lệ đặt cược bốn giải Vua Quán Quân của Valhein vẫn vượt quá mười, mà tỉ lệ đặt cược Vua Toàn Năng thì cao tới mức một bồi hai mươi ba.

Bên cá cược chính thức đã khóa bàn cược, nhưng những sòng cá độ nhỏ thì vẫn chưa, phần lớn đều sẽ khóa cược trước khi cuộc tranh tài bắt đầu, tỉ lệ đặt cược không ngừng biến đổi.

Sau vòng tuyển chọn thì đã loại đi một số lượng vận động viên rất lớn, nhưng tổng số vẫn còn rất nhiều.

Kế tiếp, mỗi bộ môn lớn sẽ tuyển chọn ra sáu mươi bốn người mạnh nhất trong vòng một ngày, tỉ lệ cạnh tranh rất khốc liệt.

Phương thức đấu loại trực tiếp.

Ngày đầu tiên, vòng sơ khảo thi chạy kết thúc, chọn ra sáu mươi bốn cá nhân mạnh nhất.

Sau đó lần lượt là môn vật lộn, năm môn toàn năng và môn đua ngựa.

Những người nhớ kỹ tên Valhein đều cảm thấy rất kinh ngạc.

Bởi vì ngoại trừ môn âm nhạc thì Valhein đã tiến vào top sáu mươi bốn người mạnh nhất ở tất cả các môn!

Cũng là tuyển thủ toàn diện duy nhất.

Toàn thành chấn động.

Đủ loại sự tích liên quan tới Valhein điên cuồng lan truyền.

Rất nhanh, người Hy Lạp ở các nơi đổ tới Delphi đều biết Valhein đã từng giết một vị quý tộc.

Cũng biết về .Jacques của Valhein.

Cũng ngờ vực biết được, Valhein chính là Vua Giác Đấu của Sparta.

Chương 798: Thiếu niên như gió

Chương 798: Thiếu niên như gió

Ánh nắng sớm chiếu sáng sân thi đấu.

Đại hội Pythian long trọng khai mạc.

Lễ khai mạc dài dòng bao gồm rất nhiều khâu, đầu tiên là toàn thể cúng bái chúng Thần, tiếp theo đó là thầy tế tư của điện Thần Vương Thần Hậu và Chủ Thần ra sân, sau đó là đội ngũ trọng tài ra sân, tiếp đó là vận động viên của các thành bang ra sân, cuối cùng là ban nhạc chỉnh tê.

Sau phần nghi thức chính là các loại biểu diễn nghệ thuật, bao gôm cả hai vị chiến sĩ Thánh Vực bay tới bay lui biểu diễn cực kỳ lộng lẫy, toàn trường hoan hô.

Cuối cùng là phần đọc diễn văn của người chủ trì.

Sau khi người chủ trì kết thúc phần diễn văn thì sẽ tuyên bố giải thi đấu chuẩn bị bắt đầu.

Trên sân thi đấu đất vàng, các vận động viên thi chạy đang tiến hành vận động.

Valhein vừa tiến hành kéo duỗi trong ánh mắt tò mò của nhóm khán giả, vừa suy ngẫm chuyện thi đấu hôm nay.

Thi chạy có bốn bộ môn, theo thứ tự là chạy cự ly ngắn hai trăm mét, chạy bền hai vòng bốn trăm mét, chạy đường dài ba ngàn mét và phần chạy vác vật nặng năm ngàn mét mà người Hy

Lạp yêu thích nhất.

Trong đó chạy cự ly dài và vác vật nặng sau khi chọn ra ba mươi hai người mạnh nhất sẽ tiến hành trận chung kết, mà chạy cự ly ngắn và chạy bền thì phải tới top tám mới tiến hành trận chung kết.

Sau khi đơn giản kéo duỗi một phen, Valhein nhìn một vòng trên khán đài xung quanh.

Đây không phải đấu trường mà là sân thi đấu, so với đấu trường Sparta thì còn rộng lớn hơn.

Như trước kia từng thấy trên trời, bốn mặt sân thi đấu là bốn ngọn núi mà hóa thân Thần Linh đã chuyển tới, sau đó tạc thành khán đài trên sườn núi.

Vì thế khoảnh khắc này sân thi đấu giống như một thành phố nhỏ, khán đài bốn phía như ngọn núi vây quanh thành phố.

Trên sườn bốn ngọn núi là khán giả ngồi đen nghịt, thế mà vẫn chưa ngồi đầy.

Mặc dù thế, Valhein tính toán sơ một chút, số lượng khán giả cũng đã vượt hơn ba trăm vạn người, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng.

Vì thế sân thi đấu thể dục này cũng được xưng là sân thi đấu thể dục Thần Tích, gần với sân thi đấu thể dục khổng lồ Olympic.

Mà sân thi đấu thể dục Olympic càng lớn hơn, cả nơi đó được sức mạnh Thần Linh bao phủ, cho dù là người ở xa nhất không cần sử dụng bất cứ đạo cụ ma pháp nào cũng có thể thấy rõ mọi thứ trên sân thi đấu.

Địa điểm chính của phần thi chạy nằm ở phía bắc sân thi đấu, giống như tất cả các đấu trường khác, phần biên giới sát khoảng

sân phía bắc nhô ra một lan can lớn dành riêng cho các vị khách quý.

Valhein nhìn lên lan can, nơi đó đột nhiên có một vài người giơ tay lên vung vung.

Có người hắn quen, cũng có người không nhận ra.

Valhein gật nhẹ đầu đáp lại.

Sau đó Valhein lại nhìn một vòng sáu mươi ba người dự thi ở xung quanh.

Tất cả mọi người đều mặc quần đùi, chân trần, lộ ra cơ thể chắc khỏe.

Trên người mỗi người đều bôi một tầng dầu ô liu bóng loáng, dưới ánh mặt trời chiếu sáng lóng lánh.

Người lớn tuổi nhất đã hơn ba mươi, người nhỏ nhất thì còn nhỏ hơn Valhein, chỉ mới mười ba mười bốn tuổi.

Tuy không ai nhận ra những người trẻ tuổi kia nhưng nhỏ như vậy mà đều đã là chiến sĩ Bạch Ngân, không cần nghĩ cũng biết ít nhất là gia tộc Anh Hùng, thậm chí có thể là gia tộc Bán Thần.

Bọn họ thỉnh thoảng cũng liếc mắt nhìn về phía Valhein, có điều không quản cao thấp mập ốm, không quản mặt không biểu cảm hay đang mỉm cười, sâu trong ánh mắt của bọn họ đều ẩn chứa một thứ giống nhau.

Một thứ không thể diễn tả rõ được.

Giống như đang nhìn kẻ ngoại tộc.

Một ma pháp sư xông vào top sáu mươi bốn người mạnh nhất của bộ môn không phải âm nhạc, quả thực không phải là người mài!

Nếu như còn có thể giành được quán quân thì đúng là không phải người nữa rồi.

Không bao lâu sau, người chủ trì của cuộc thi đấu, một vị chủ tư tế của điện Thần Mặt Trời mời vận động viên tổ một thi chạy cự li ngắn ra sân.

Tám người của tổ thứ nhất lên đường đua.

"Tuyển thủ đứng ở đường đua thứ nhất tới từ Thebes, hơn nữa còn là một vị đội trưởng của quân đoàn thần thánh Thebes, có được chiến công làm người ta phải hâm mộ..."

Người chủ trì lần lượt giới thiệu tám người.

Mỗi khi giới thiệu xong một người, toàn trường sẽ có người vì thành bang của mình mà lớn tiếng hoan hô. Gần như người của mỗi thành bang đều cố hết sức gầm rú, cố gắng để âm thanh của phe mình truyền khắp toàn trường, để cho vận động viên cảm nhận được sức mạnh ủng hộ.

Sau khi đọc xong tên cả tám người, người chủ trì tuyên bố phần chạy cự ly ngắn của tổ thứ nhất bắt đầu, cũng tuyên bố sẽ từ tám người chọn ra hai người trực tiếp tiến vào top ba mươi hai. Mà sáu người còn lại thì sẽ chuyển sang tổ thất bại, tranh giành suất thăng cấp lần thứ hai.

Valhein bình tĩnh nhìn tám người kia, chỉ thấy tám người này diện mạo khác nhau, tư thế khác nhau, có người khom người, có người cong lưng, có người thả lỏng, có người từ từ nhắm mắt lại lẩm bẩm, không biết còn tưởng đâu là một đám phù thủy, có liên tưởng cỡ nào cũng không thể nào nghĩ ra là vận động viên.

Theo tiếng còi vang dội của trọng tài chính, tám người dốc hết toàn lực lao tới trước.

Toàn trường vang lên tiếng cổ vũ kịch liệt.

Bọn họ đều là chiến sĩ, không phải Bạch Ngân thì cũng là Thanh Đồng, cho dù không có thần lực thì tốc độ chạy cũng vượt xa người bình thường.

Qua hơn mười giây, tuyển thủ đầu tiên xông qua vạch đích, dẫn tới một trận hoan hô càng lớn hơn nữa.

Cuối cùng mọi người đều xông qua vạch đích, người chủ trì tuyên bố tên của người hạng nhất và người hạng hai, hai người trực tiếp tiến vào top ba mươi hai.

Chương 799: Thiếu niên như gió (2)

Chương 799: Thiếu niên như gió (2)

Valhein tính toán đại khái một chút, kỷ lục thế giới ở môn chạy hai trăm mét ở Ngôi Sao Xanh là hơn mười chín giây, hơn nữa còn có tư thế xuất phát, những người này toàn bộ đều thấp hơn mười lăm giây, nhanh nhất thì thậm chí còn không tới mười bốn giây.

Nhưng kỷ lục hai trăm mét của Hy Lạp là năm giây, người giữ kỷ lục là Heracles, nhiều năm như vậy, đến tận bây giờ vẫn chưa có người phá vỡ.

Tiếp đó, từng tổ tiến hành thi đấu, rất nhanh, Valhein và thành viên của tổ sáu đã tiến lên đường đua.

Âm thanh của người chủ trì vang vọng khắp toàn trường.

"Các vị khán giả thân mến, các vị người Hy Lạp và người nơi khác, mọi người nói thử xem vận động viên kỳ quái nhất năm nay là ai nào? Hãy hô tên của hắn lên nào."

Rất nhiều khán giả lớn giọng gào lên, người gào tên Valhein là nhiều nhất.

"Ánh mắt của mọi người đúng là sáng như tuyết, đúng vậy, chính là vị ma pháp sư Valhein kia! Hắn không chỉ báo danh tham gia tất cả bộ môn thể dục mà thậm chí còn lọt vào top sáu mươi bốn người mạnh nhất, lúc nghe thấy tin tức này, ta quả thực đã sợ ngây người. Ta đã lén cầu nguyện với Thần Mặt Trời Apollo, thân

Apollo vĩ đại, ngài là Thần Mặt Trời, là Thần Âm Nhạc, cũng là Thần Tiên Đoán, ngài có thể nói cho ta biết Valhein rốt cuộc có thể đi tới đâu không? Apollo vĩ đại không nói gì, ta biết Thần Linh sẽ không dễ dàng đáp lại lời ta, vì thế ta thất thểu đi ra ngoài, kết quả đi chưa được mấy bước thì một âm thanh vang dội truyền vào tai ta."

"Âm thanh kia nói: Ta đi hỏi cha rồi, cha nói với ta, đầu tiên phải chờ một chút đã, hắn đang suy nghĩ xem có nên đặt cược cho Valhein hay không." Người chủ trì nói.

Toàn bộ sân cười vang.

Cha của Apollo cũng chính là Thần Vương Zeus.

Không chỉ nhóm người bình thường cười vui vẻ, ngay cả nhóm thầy tư tế của điện thân cũng mỉm cười.

Đây chính là sự khác nhau của Thần Linh Hy Lạp và các vị Thần Linh khác, ở trong trường hợp này, lời vui đùa thiện ý cũng tương đương với lan truyên tên của Thần Linh của mình, bọn họ thậm chí không tức giận mà còn cảm thấy yêu thích.

Sau khi cười xong, rất nhiều người kinh ngạc nhìn người chủ trì, sau đó lướt qua trưởng tư tế tối cao nhất của điện thân Apollo, cuối cùng nhìn về phía Valhein.

Thần Linh không để ý tới đùa giỡn, thế nhưng thầy tế tư mang một ma pháp sư Bạch Ngân ra đùa giỡn thì ý nghĩa không hề tâm thường.

Trên mặt Valhein lộ ra ý cười, trong mắt thì lại tràn đây kinh ngạc. Này là điện Thần Mặt Trời đang tỏ ra thiện ý rất lớn đối với hắn!

Thiện ý này thậm chí còn không hề thua kém thiện ý của điện Nữ Thần Trí Tuệ khi đó.

Chủ tư tế mượn dùng danh nghĩa của Thần để nói đùa một ma pháp sư Bạch Ngân, đây chính là vinh quang to lớn.

Nếu như một tín đồ của Apollo được đối xử như thế, chỉ sợ đã kích động tới chảy nước mắt, quỳ lạy mặt trời ngay tại chỗ.

Chỉ thấy trên lan can dành cho khách quý, một số lượng lớn khán giả thích thú nhìn Valhein.

"Sisyphus, xảy ra chuyện gì thế? Không phải điện Thân Mặt Trời chú ý tới tên nhóc này chứ?" Leonidas nói với người bên cạnh.

"Ta nào biết chứ. Có điều đứa em rể tương lai này đúng là rất có mặt mũi, nếu không có trưởng tư tế tối cao mở miệng, người chủ trì căn bản không dám kể chuyện cười này ra. Thú vị, thật sự thú vị." Sisyphus có chút suy ngẫm.

"Gì mà em rể tương lai của ngươi chứ, không biết chừng là em rể của ta đấy." Pollux liếc Sisyphus trắng cả mắt.

"Ta làm em rể tương lai của ngươi được không?" Sisyphus lập tức cười xấu xa.

"Xí! Em gái ta chướng mắt ngươi, em gái ta khẳng định càng yêu thích Valhein hơn!" Pollux nói.

"Ø? Lẽ nào bởi vì Valhein là Vua Giác Đấu? Ta cũng vì thân phận gia tộc Bán Thần mới không thể trở thành Vua Giác Đấu thôi. Aiz... có điều vẻ mặt của Menelaus hơi khó coi nha..." Sisyphus cười tủm tỉm nhìn về phía hai anh em hoàng tộc Mycenaean.

Agamemnon vỗ vai em trai mình.

Vẻ mặt Menelaus xanh đen.

Từ khi bị Valhein đánh bại ở đấu trường Sparta, hắn thường xuyên bị bạn bè của gia tộc Bán Thần trêu đùa, nói hắn thua một

tên thần lùn và một người lùn.

Trên đấu trường, bảy tuyển thủ chạy cự ly ngắn cùng nhìn về phía Valhein, trong ánh mắt đều toát ra chút kinh ngạc.

Người chủ trì mỉm cười nói: "Đứng trên đường chạy số một chính là ma pháp sư Bạch Ngân kỳ quái Valhein, các ngươi đừng thấy hắn nhỏ tuổi, nhìn kỹ thì cơ thể này có thể làm cho biết bao nhiêu chiến sĩ hâm mộ. Cậu nhóc này không chỉ là một trong những học sinh xuất sắc nhất Học viện Plato, không lâu trước kia hắn còn chiến thắng Vua Giác Đấu mười năm Commodus, thành công được bổ nhiệm là Vua Giác Đấu vinh dự mới! Khủng khiếp, thật sự khủng khiếp. Hãy để chúng ta mỏi mắt mong chờ xem dưới ánh mắt của Thần Mặt Trời, vị ma pháp sư kỳ quái này có thể tiến bao xa ở đại hội Pythian này." Nghe vậy, rất ít người chấn động tâm thần.

"Dưới ánh mắt Thân Mặt Trời." Người khác có thể nói lung tung, nhưng trong trường hợp này chủ tư tế không thể nói lung tung được.

Này như đang nói, Thần Mặt Trời Apollo cũng đang quan tâm tới Valhein, lần này, Valhein đồng thời nhận được sự quan tâm của hai vị Chủ Thân là Nữ Thần Trí Tuệ Athena và Thần Mặt Trời Apollo.

Trên chỗ ngồi quý tộc Athens, biểu tình của rất nhiều quý tộc trở nên âm u, đen như bôi than.

Sau đó người chủ trì bắt đầu đọc tên những tuyển thủ khác, đều chỉ gọn gàng trong một câu, so với lúc giới thiệu Valhein thì khác biệt một trời một vực, vì thế có vài tuyển thủ cắn chặt răng.

Valhein nhẹ nhàng ngồi xổm xuống, suy nghĩ một chút thì đứng dậy, hơi khom người sử dụng tư thế xuất phát thường thấy của Hy Lạp.

Một tiếng còi vang lên, Valhein vọt mạnh tới trước.

Trước đó, Valhein không mở ra huyết mạch nguyên tố phong, chạy trốn siêu tốc và thể lực bùng nổ, bởi vì chỉ cân số thiên phú thể chất ma ngưu, cơ thể Bạch Ngân, cơ thể Hoàng Kim, thể chất gió táp, dáng người nhanh nhẹn, cơ thể cấp tốc, thân thể cân đối, cơ thể ổn định thì đã đủ tiến vào top sáu mươi bốn người mạnh nhất rồi.

Top sáu mươi bốn nhân tài đông đúc, tất cả đều có khả năng.

Mà lúc này Valhein mở luôn cả huyết mạch nguyên tố phong Tướng Quân.

Trong tám người, Valhein giống như cưỡi tuyệt trần, là người đầu tiên tới đích.

Mười một giây.

Hơn người xếp thứ hai hai giây.

Sau khi Valhein nhanh như gió vượt qua đích, toàn trường lặng ngắt như tờ, vì thế chính bản thân Valhein cũng hoảng sợ, có phải đã xảy ra chuyện gì không?

Nhưng sau đó tiếng hoan hô càng kịch liệt hơn so với trước đó vang lên.

Giọng nói của người chủ trì cũng đầy kích động: "Chúng Thần ở trên! Tốc độ này thật sự đã gần bằng một số quán quân rồi! Đây đúng là thiếu niên như gió, cũng là ma pháp sư kỳ tích!

Chương 800: Không bao giờ kiêu ngạo!

Chương 800: Không bao giờ kiêu ngạo!

Người chủ trì không nhìn thấy biểu tình tuyệt vọng của bảy người ở phía sau lưng Valhein.

Bọn họ đều là chiến sĩ mạnh mẽ hoặc là gia tộc nhiều đời luyện tập thi chạy, hoặc là vận động viên được thành bang khâm phục, thậm chí có cả con cháu của gia tộc Anh Hùng, thế mà hiện giờ chỉ có thể nhìn theo bóng lưng một ma pháp sư.

"Valhein!

'ValheinI'

'Valhein!'

Sau vài tiếng hô vang lớn thì phân lớn đã dừng lại, nhưng rất nhiều người lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì vẫn còn rất nhiều người không ngừng lại, hơn nữa là người từ hai phương hướng khác nhau gào tên Valhein.

'ValheinI'

'ValheinI'

'ValheinI'

Nhóm người nhìn xung quanh, một bên là người Athens, một bên là người Sparta.

Thật là chuyện lạ năm nào cũng có, năm nay lại đặc biệt nhiều, hai thành bang này là đối thủ một mất một còn của nhau, sao lại cùng cổ vũ một ma pháp sư chứ?

Hơn nữa người bên Sparta tựa hồ còn cuồng nhiệt hơn cả người bên Athens.

Một vài vận động viên Sparta mờ mịt, lúc mình chiến thắng sao không thấy người Sparta nhiệt tình tới vậy chứ.

Valhein quơ quơ tay với người Athens, sau đó thực không tình nguyện quơ tay với người Sparta, nhỏ giọng thì thầm một câu.

"Hi vọng nhóm antifans này đừng có bêu xấu mình..."

Sau khi tám tổ đã chọn ra hai người thì tiến hành thi đấu của nhóm thua, từ nhóm thua chọn ra mười sáu người, cuối cùng định ra ba mươi hai người mạnh nhất.

Tiếp đó là mười sáu người mạnh nhất, rồi tám người mạnh nhất.

Thành tích trước đó của Valhein đủ để tiến vào tám người mạnh nhất.

Trong những giải thi đấu lớn trước kia, những người được lọt vào top tám người mạnh nhất đều rất hưng phấn, trước trận chung kết bọn họ sẽ vui sướng chào nhóm khách quý, thậm chí còn quỳ lạy Thần Linh. Nhưng bây giờ, bọn họ không còn tâm tình nữa rồi.

Không quản là quán quân thi chạy giải đấu lớn ở đảo Delos năm ngoái, hay chiến sĩ Bạch Ngân của gia tộc Bán Thần, hay là tuyển thủ mới bộc lộ tài năng thiên phú, cả bảy chiến sĩ đều không có tâm tư làm gì khác.

Tất cả đều nhìn chằm chằm Valhein, vẻ mặt phức tạp.

Tên ma pháp sư biến thái này!

Hắn dựa vào cái gì mà một đường xông vào top tám chứ?

Dựa vào cái gì chạy nhiều vòng như thế mà dáng vẻ vẫn tràn đầy sức lực?

Dựa vào cái gì cho rằng mình là ma pháp sư nhưng vẫn có cơ hội giành được quán quân?

Dựa vào cái gì người chủ trì chỉ nói người khác một câu là xong, nhưng lại trêu chọc hắn trước mặt mọi người cả nửa ngày?

Nếu như thất bại trong trận thi đấu chung kết chạy cự ly ngắn cuối cùng thì bảy chiến sĩ có tự sát tạ tội trước mặt mọi người hay không?

Vẻ mặt đám tuyển thủ bối rối, nhưng khán giả không để ý tới, nói chính xác hơn thì ngoại trừ quý tộc Athens thì những khán giả khác không hề chú ý.

Bọn họ điên cuồng hò hét tên Valhein, rất hi vọng Valhein giành được thắng lợi.

Chiến sĩ giành được quán quân này nọ kia, nhiều năm như thế nhìn chán rồi, đã tới lúc nên có sự khác biệt rồi.

Vì thế khi người chủ trì đọc tên Valhein, tiếng gào to của khán giả vượt hơn hẳn bảy người còn lại!

Quán quân còn chưa xác định mà tên của Valhein đã vang vọng khắp sân thể dục.

Một vài vận động viên dở khóc dở cười, có đôi khi sau khi cuộc thi kết thúc, lúc trao giải quán quân cũng chưa chắc được đãi ngộ cao như thế.

Trong số bảy người này, Valhein nhận ra một người.

Gerner, con cháu dòng chính của gia tộc Bắc Phong, tuy vừa mới thăng cấp lên chiến sĩ Thanh Đồng nhưng bởi vì được Thân Bắc Phong quan tâm nên có được thiên phú và sức mạnh huyết mạch mạnh mã.

Trên trán hắn có dấu ấn màu xanh to cỡ lòng bàn tay rất bắt mắt.

So với mấy tháng trước thì hắn đã cao hơn rất nhiều, vẻ mặt cũng càng điềm tĩnh hơn, quanh người có làn gió nhẹ vờn quanh.

Thần Bắc Phong được xưng là Thần Gió đứng đầu, cũng là vị Thần có tốc độ phi hành nhanh nhất. Trong các giải đấu lớn, gia tộc Thần Bắc Phong vẫn luôn là nhân tuyển tốt nhất cho giải quán quân.

Quán quân thi chạy của giải thi đấu Olympic, hơn phân nửa thuộc về hậu duệ Thần Gió, mà gia tộc Bắc Phong cũng chiếm hết phân nửa.

Lúc ở núi Người Khổng Lồ, Gerner đã từng bị ma pháp của Địa Ngạo Thiên đốt thủng một lỗ lớn trên bụng.

Valhein và Gerner nhìn nhau, gật nhẹ đầu.

Valhein đứng ở vị trí xuất phát, đầy sức sống khởi động, tiến hành kéo duỗi.

Có điều, trong lúc lơ đãng lại nhìn mặt đất dưới chân một chút.

Hắn sớm đã xác định sẽ sử dụng kiểu xuất phát chôm hổm trong trận chung kết, nhưng trên đất bằng sử dụng kiểu xuất phát này sẽ không có hiệu quả đặc biệt rõ ràng, cần phải có dụng cụ xuất phát, nếu không có dụng cụ thì có thể đào một cái hố nhỏ ở dưới chân, có điều nếu cào một cái hố nhỏ thì rất có thể sẽ bị phán là gian lận, vì thế vẫn cứ trực tiếp sử dụng kiểu xuất phát chôm

hổm thì hơn, chỉ cần nắm giữ tốt lực mạnh yếu thì vẫn sẽ nhanh hơn đứng chạy.

Lúc người chủ trì bắt đầu tiến hành thì toàn trường nháy mắt an tĩnh.

Ánh mặt trời ban trưa chiếu rọi, toàn bộ sân thể dục vàng óng ánh, giống như được trải một tầng lông nhung bằng vàng.

Mỗi vận động viên đều bắt đầu hít sâu.

"Chuẩn bị." Trọng tài nói xong thì đặt cái còi vào miệng.

Bảy vận động viên khác cũng hơi khom thấp người, mắt nhìn phía trước, rất chăm chú.

Valhein ngồi xổm xuống.

Hai chân đạp đất, cơ thể hơi nghiêng tới trước, hai tay vịn mặt đất.

Mở ra thiên phú, chạy trốn siêu tốc.

Mở ra thiên phú, thể lực bùng nổ.

Trọng tài quên thổi còi, ngơ ngác nhìn Valhein.

Bảy kiện tướng chạy cự ly ngắn liếc mắt nhìn Valhein.

Người chủ trì nhịn không được nói: "Valhein tính chọc cười người khác sau đó giành lấy hạng nhất à?"

Khán giả thảo luận âm ï.

Trên khán đài Học viện Plato, Eculid kinh ngạc nhìn Valhein, nhìn chằm chằm hai chân Valhein và mặt đất.

"Tốt, hình học rất tốt, có điều vẫn chưa đủ tiêu chuẩn, nếu

như mông vểnh lên thêm một chút thì sẽ càng tốt hơn." Eculid tự lẩm bẩm, nhóm giáo viên ở bên cạnh lặng lẽ rời ra xa.

Chương 801: Không bao giờ kiêu ngạo! (2)

Chương 801: Không bao giờ kiêu ngạo! (2)

"Trọng tài, ngươi vẫn chưa chịu thổi còi nữa sao, chân ta tê rần rồi đây!" Valhein nhịn không được nói.

Trọng tài vội vàng lần thứ hai hô: "Chuẩn bị..."

Tiếng còi vang khắp toàn trường.

Tám vận động viên chạy cự ly ngắn xuất sắc nhất toàn bộ Hy Lạp giống như ngựa phi vọt tới trước.

Tất cả người hiểu vê chạy cự ly ngắn trừng to mắt.

Valhein thế mà lại xông lên trước nhất!

Khó có thể tin nổi!

Những lần xuất phát trước đó, Valhein đều hơi chậm hơn những chiến sĩ khác, nguyên nhân rất đơn giản, là vì năng lực phản ứng của những chiến sĩ đó mạnh hơn Valhein, hơn nữa còn luyện tập thi chạy lâu dài, kinh nghiệm rất phong phú.

Nhưng lần này Valhein lại trở thành người xuất phát nhanh nhất.

Vì thế bốn chiến sĩ chậm hơn Valhein thấy một màn này thì trái tim lạnh đi phân nửa.

Trước đó bọn họ đã phân tích qua, tốc độ khoảng giữa của

Valhein rất nhanh, thi đấu nhiều vòng như thế, mỗi khi tới đoạn giữa thì chỉ có Valhein vượt xa người khác, không có bất cứ người nào có thể hơn được Valhein.

Những người từng dẫn trước Valhein đều là người giành được ưu thế tuyệt đối lúc xuất phát.

Nhưng bây giờ khi xuất phát Valhein cũng không bị bỏ lại.

Sau khi trái tim lạnh đi chính là tuyệt vọng ập tới.

Không phải bốn người tuyệt vọng, là bảy người.

Làn da toàn thân Valhein ửng đỏ nhàn nhạt, cả người uyển chuyển như gió lốc xông về phía trước, nơi đi qua, mặt đất chấn động, cát bụi tung bay.

Hắn vượt qua cả bảy người, hơn nữa tốc độ còn ngày càng nhanh hơn.

Như có một không hai.

Tốc độ này đã vượt qua nhận thức của tất cả mọi người.

Gerner được xưng là đứa con mới của Bắc Phong lúc này đã nổi gân xanh trên trán, làn gió xoay chuyển thật nhanh trên người, dốc hết toàn bộ sức mạnh, bỏ xa sáu người còn lại ở phía sau.

Nhưng, khoảng cách với Valhein ở phía trước cũng ngày càng xa hơn. Nháy mắt cơ thể Valhein chạm vào sợi dây vải bông mềm mại, toàn trường không có bất kỳ tiếng hoan hô nào, tất cả mọi người đều ngơ ngác nhìn Valhein.

Khán giả bình thường không thể nào hiểu được.

Tốc độ của Valhein quá nhanh, nhanh tới mức giống như sử dụng ma pháp hoặc thần lực.

Chiến sĩ cấp cao hoặc ma pháp sư có kinh nghiệm phong phú đang suy đoán xem trên người Valhein rốt cuộc có bao nhiêu thiên phú chiến sĩ hoặc thiên phú thể chất chiến đấu kỳ quái.

Tròng mắt của nhóm quý tộc Athens suýt chút nữa đã rơi ra ngoài.

Nhóm giáo viên và học sinh Học viện Plato cũng khiếp sợ.

Cái tên biến thái này vẫn luôn ẩn giấu thực lực!

Đặt quá ít rồi!

Thế nhưng gần như trong lòng tất cả mọi người đều có nghi hoặc, Valhein có gian lận hay không?

Rất nhiều người nghi ngờ nhìn về phía người chủ trì, nhìn khu khách quý ở chính giữa, nhìn vị trưởng tư tế tối cao của điện Thần Mặt Trời, một ông cụ già nua có hàng mày rậm khô vàng cơ hồ che phủ đi đôi mắt.

Valhein chậm rãi đi tới, nghi ngờ nhìn người chủ trì.

Người chủ trì cũng nhìn về phía vị trưởng tư tế tối cao kia.

Chỉ chốc lát sau, môi của trưởng tư tế tối cao khẽ động đậy nhưng không ai nghe được hắn nói gì.

Người chủ trì trung niên kia vịn râu mép ma pháp dưới mũi, mỉm cười nói: "Ơ? Sao lại yên tính như thế? Để ta suy nghĩ một chút, có phải mọi người nghi ngờ Valhein đã dùng ma pháp không? Trên thực tế thì trong sân thể dục này bao phủ Thần trận cấm cố, không ai có thể sử dụng thần lực hay ma lực. Đây là hóa thân của Thần Mặt Trời Apollo vĩ đại tự mình chế tạo, ngay cả Bán Thần cũng không có khả năng gian lận. Không chỉ như vậy, ở các nơi trên sân thể dục đều có ma pháp khí và pháp trận thần lực, một khi phát hiện có người dùng thần lực hoặc ma lực thì sẽ phát ra

tiếng rít chói tai, là cái loại có thể dọa đám nhỏ khóc thét ấy..."

Người chủ trì nhìn một vòng toàn trường, mỉm cười nói tiếp: "Nơi này nằm trong lĩnh vực của thần, dưới ánh nhìn chăm chú của Thần Linh, ta cũng vừa mới chứng thực chuyện này với trưởng tư tế tối cao, bậc thầy Baingora. Hiện giờ ta đại diện cho điện Thần Mặt Trời, lấy danh nghĩa Thần Mặt Trời Apollo tuyên bố, trận đấu này hoàn toàn công bằng, Valhein chính là quán quân chạy cự ly ngắn của đại hội Pythian lần này! Chúng ta hãy cùng hoan hô chúc mừng vị quán quân chạy cự ly ngắn ma pháp sư kỳ quái này!" 'ValheinI

'ValheinI'

'Valheinl'

Cả trăm vạn người, gào rống rung trời.

Bảy chiến sĩ khác khóc thảm thiết đi về phía Valhein.

Người thì ôm chúc mừng theo lễ tiết, người thì bắt chuyện.

"Ngươi chắc chắn có được thiên phú chạy trốn cấp tốc, ngay cả chiến sĩ cấp cao cũng không hẳn có thể làm được như vậy, rốt cuộc làm sao làm được vậy chứ?"

"Hơi thở của huyết mạch nguyên tố phong của ngươi quá rõ ràng, ta cảm giác như ngươi đang bay!"

"Không bằng ngươi bỏ ma lực đi làm chiến sĩ đi, bằng không ta thực sự chịu không nổi!"

Gerner bất đắc dĩ nói: "Valhein, sau này ta không muốn cạnh tranh với ngươi nữa. Ta cứ tưởng đâu chỉ có người hầu của ngươi là khủng bố, thế mà ngươi còn khủng bố hơn cả người hầu của mình! Ngoại trừ huyết mạch nguyên tố thì ngươi có ít nhất là bốn loại thiên phú tăng thêm tốc độ! Bốn môn chạy kế tiếp, ta đoán

vẫn là ngươi chiến thắng. Nhưng chạy cự li dài và chạy vác vật nặng thì ngươi phải cẩn thận, bởi vì đối thủ chủ yếu của ngươi không phải ta, thậm chí ngay cả Eugene cũng không phải ứng cử viên hàng đầu của giải quán quân, mà là một chiến sĩ Bạch Ngân của gia tộc Bán Thần, hắn rất mạnh."

"Cám ơn đã nhắc nhở." Valhein mỉm cười nói.

"Ngươi đừng kiêu ngạo." Gerner tốt bụng nói.

Valhein gật đầu, thành thực nói: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không. Nếu như ta kiêu ngạo thì sẽ không cầm được mười ba giải quán tâm tiếp theo rồi."

Bảy vận động viên gần đó cùng trợn trắng mắt.

Trọng tài ở cách đó không xa cúi đầu tìm đá.

Rất nhanh thành tích được công bố, tốc độ của Valhein thế mà đạt tới bảy giây, so với Heracles chậm hơn hai giây.

Trở thành thành tích tốt thứ hai trong lịch sử chạy cự li ngắn của thi đấu thể dục Hy Lạp.

Chương 802: Valhein thiện ý

Chương 802: Valhein thiện ý

Trong tiếng nhạc dễ nghe, nghi thức trao giải môn chạy thi cự ly ngắn bắt đầu.

Đâu tiên là phát vòng hoa top mười sáu cho tám người mạnh nhất top mười sáu.

Sau đó là vòng hoa top tám cho bốn người mạnh nhất top tám.

Tiếp đó, ba vị quán quân, á quân và quý quân bước lên đài lĩnh thưởng.

Trước tiên là trao giải á quân và quý quân, ngoại trừ vòng hoa tương ứng thì còn có một món trang bị thần lực Bạch Ngân.

Cuối cùng một vị chủ tư tế của điện thần Apollo đứng ra, tự mình đeo vòng hoa quán quân và cúp quán quân chạy cự ly ngắn Pythian cho Valhein, đồng thời còn tặng một món trang bị thần lực Hoàng Kim là một đôi giày chiến.

Trang bị thần lực Hoàng Kim do điện thần chế tạo ra, giá trị thường gấp từ ba đến năm lân trang bị thần lực Hoàng Kim bình thường, thậm chí còn tương đương với ma pháp khí Thánh Vực cấp thấp nhất.

Á quân Gerner hâm mộ nhìn Valhein, hắn rất muốn đôi giày chiến tỏa ra ánh sáng vàng nhàn nhạt này.

Chủ tư tế vẻ mặt hiên hòa đưa râu mép ma pháp cho Valhein, sau đó nói: "Valhein, thân là quán quân phần thi chạy cự ly ngắn của đại hội Pythian, ngươi có lời gì muốn nói với khán giả hay

không?”

Valhein dán râu mép, tình cảm sâu đậm nhìn về phía khán giả của thành bang Athens, chậm rãi nói: "Tuy một số quý tộc Athens vu oan ta, nói xấu ta, làm hại ta, lưu vong ta, nhưng ta không hận bọn họ, vinh dự của ta vẫn như cũ thuộc vê Athens và Hy Lạp, ta vẫn là một người Athens. Ta tin rằng nếu quý tộc Athens thờ phụng Thần Linh thì nhất định sẽ đầy thiện ý hoan nghênh ta quay trở về Athens."

Khán giả có chút sửng sốt, nhóm quý tộc Athens nháy mắt đen mặt.

Rất nhiều quý tộc suýt chút nữa đã lớn giọng mắng mỏ.

Đây chính là đại hội thể dục toàn Hy Lạp!

Nơi này không chỉ có mặt mũi gia tộc của các thành bang, mà còn có thầy tế tư của các điện thần lớn!

Thậm chí có cả đặc sứ của nước khác.

Lời này của Valhein có thể hiểu rằng hắn vẫn xem mình là người Athens.

Thế nhưng rõ ràng cũng đang vạch trần tội ác của quý tộc Athens.

Ngoại trừ kẻ nhược trí, sẽ không có ai cho rằng Valhein muốn đầu hàng với quý tộc. Trên mặt người Sparta lộ ra ý cười không rõ ràng.

Đột nhiên, một âm thanh mà Valhein khá quen thuộc gào to.

'Sparta hoan nghênh ngươi!"

Là giọng của Commodus.

Tiếp đó, người Sparta cũng ồn ào gào lên.

'Sparta hoan nghênh ngươi!"

'Sparta hoan nghênh ngươi!"

Nhóm quý tộc Athens nhìn về phía người Sparta, nhỏ giọng mắng chửi.

Người Sparta còn chưa kịp vui xong thì âm thanh khác lại vang lên.

"Miletus hoan nghênh ngươi!"

"Miletus hoan nghênh ngươi!"

Mọi người nhìn sang phía Miletus, Miletus là thành phố của ma pháp sư, thời điểm này ra mặt giúp đỡ Valhein cũng là chuyện bình thường.

“Thebes hoan nghênh ngươi!"

“Thebes hoan nghênh ngươi!"

Rất nhiều người cười vang, không ngờ người Thebes cũng giúp vui, thực tế thì quan hệ của Thebes và Athens không tệ, ngược lại lại có quan hệ không tốt với Sparta.

Trong sáu đội quân Hy Lạp, Thebes là thành bang duy nhất có thể đối đầu chính diện với Sparta mà không rơi vào thế yếu.

Dù sao thì Heracles cũng chính là người Thebes.

“Tới Macedonia đi!

“Tới Macedonia đi!

Đám người Macedonia cũng gào theo.

Đông đảo thành bang Hy Lạp tức giận nhìn về phía Macedonia, thực tế thì trong mắt người Hy Lạp, Macedonia là đám ngoại bang man rợ điển hình, nhưng bởi vì tiếp giáp Hy Lạp, tốc độ Hy Lạp hóa rất nhanh, hơn nữa thường xuyên hợp tác trong trận chiến với Bắc Âu nên cũng được chấp nhận là của Hy Lạp.

"Tới La Mã đi!"

"Tới La Mã đi!"

Đủ loại lời mời được rống lên làm người Hy Lạp phải dở khóc dở cười, đám người bên đế quốc La Mã kia đúng là cái gì cũng dám đùa.

Biểu hiện của nhóm thầy tư tế điện thần thì có chút khác biệt. Có người cười tủm tỉm nhìn màn kịch hài này, có người bình tĩnh, có người nhíu chặt mày.

Nhóm thầy tư tế cùng hệ thần lộ ra vẻ mặt phản cảm với Valhein, nhưng nhóm thầy tư tế khác hệ thần thì rất cao hứng, bàn bạc xem nên làm sao giúp Valhein.

Phần lớn quý tộc Athens đen mặt, không nói được lời nào.

Nhóm khán giả bình dân ngồi phía sau quý tộc lộ ra nụ cười lạnh.

Một màn làm tất cả mọi người không ngờ tới đã xảy ra.

Chủ tư tế của điện Thần Mặt Trời gật đầu nói: "Ta cũng tin tưởng không có thành bang nào lại ngu xuẩn tới mức đánh đuổi một người vinh quang như ngươi."

Lúc này đây, một số ít quý tộc Athens lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Nếu như lúc ban đầu điện Thần Mặt Trời chỉ là tán thưởng Valhein thì lúc này đây chính là đã ủng hộ rồi.

Nhóm quý tộc Athens nghi ngờ nhìn nhau, Valhein rốt cuộc có vây cánh gì mà có thể làm cho thầy tế tư của điện Thần Mặt Trời bảo vệ hắn đến như thế?

Một ít quý tộc thờ phụng Apollo kinh hồn bạt vía, yên lặng cúi đầu.

Buổi lễ trao giải quán quân đầu tiên của đại hội Pythian kết thúc trong bầu không khí quái dị.

Sau đó người chủ trì tuyên bố, sau khi nghỉ nửa tiếng sẽ bắt đầu môn thi chạy bền.

Valhein tìm một nơi an toàn tiến hành ngồi thiên, nhanh chóng khôi phục thể lực.

Nhóm chiến sĩ tham gia chạy ngắn xong phải tiếp tục tham gia chạy bền cũng bắt đầu ngồi thiền hồi phục thể lực.

Loại giải đấu lớn thế này có quy định rất nghiêm chỉnh, chỉ có thể dùng ma lực thần lực để khôi phục thể lực loại bỏ mệt nhọc vào buổi tối, trong thời gian đang thi đấu thì cấm sử dụng bất cứ loại khôi phục sức mạnh nào không phải tự nhiên, ngay cả giờ nghỉ buổi trưa cũng không được, vận động viên dự thi thậm chí còn bị cấm rời khỏi phạm vi thi đấu.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân có rất ít Vua Quán Quân, bởi vì sức chống đỡ cần có cho giải thi đấu lớn là rất cao, một ngày phải hoàn thành một bộ môn lớn, lại còn không được nghỉ ngơi đầy đủ, thể lực bị suy giảm rất nhiều.

Thời gian vừa tới, chạy bên bắt đầu.

Lịch trình môn chạy bên cũng giống như chạy cự ly ngắn, cũng bắt đầu từ top ba mươi hai tuyển ra top tám.

Bởi vì độ dài của môn chạy bền là tám trăm mét, vận động

viên sẽ tiêu hao rất nhiều thể lực, điều này dẫn tới mọi người cần phải dùng não một chút, cần phải tiết kiệm thể lực trước trận chung kết, nhưng lại không thể tiết kiệm quá mức, bằng không sẽ không thể lọt vào †op tám.

Chương 803: Valhein thiện ý (2)

Chương 803: Valhein thiện ý (2)

Valhein thuận lợi tiến vào trận chung kết.

Trên đường đua tám người, bảy vận động viên khác đều cảnh giác nhìn Valhein.

Trong bảy người này có hai người tham gia trận chung kết của môn chạy cự ly ngắn trước đó, bao gôm cả á quân, Gerner của gia tộc Bắc Phong.

Gerner nhìn chằm chằm Valhein, hoặc nên nói là bắt đầu từ khi thi đấu chạy bền thì hắn đã nhìn chằm chằm Valhein rồi.

Cho dù hắn là hậu duệ của Thần Bắc Phong thì cũng xuất hiện hiện tượng không đủ thể lực, trận chung kết kế tiếp chỉ có thể dựa vào ý chí và kỹ năng để giành giải quán quân, nhưng Valhein lại không hề có chút dấu hiệu mệt mỏi nào, Gerner nghĩ mãi vẫn không thể hiểu được.

"Chuẩn bị!"

Giọng nói của trọng tài vang lên.

Sau đó cả trọng tài và vận động viên đều sửng sốt.

Valhein một lần nữa ngồi xổm xuống, sử dụng tư thế xuất phát kiểu chồm hổm.

Mọi người mơ hồ hiểu được, tư thế của Valhein có thể làm tốc

độ xuất phát tăng nhanh hơn, nhưng đây là thi chạy tám trăm mét chứ không phải hai trăm mét, chạy nước rút ngay từ lúc ban đầu thì có ích lợi gì chứ?

Trong lịch sử quả thực không có người nào có thể tiến hành chạy nước rút tám trăm mét, Heracles có thể, một ít thiên tài của gia tộc Bán Thần cũng có thể, nhưng đó không phải dựa vào kỹ năng hay cơ thể, mà là dựa vào thiên phú mạnh mẽ.

Một ma pháp sư dám chạy như thế quả thực giống như muốn chết vậy.

"Quả nhiên vẫn rất kiêu ngạo." Gerner khẽ than thở, nhưng sau đó trên mặt lại lóe lên chút vui mừng.

Chính mình có cơ hội!

Gerner thâm yên lặng tính toán, không tính quái vật Heracles kia, thành tích của quán quân chạy bền tám trăm mét cơ bản nằm ở khoảng năm mươi giây, khởi đầu mình chỉ cần giữ vững bốn vị trí đầu, giữ khoảng cách vừa đủ với người thứ nhất, lúc còn bốn trăm mét cuối cùng thì dốc toàn lực chạy nước rút, tuyệt đối có cơ hội giành được giải quán quân.

Gia tộc Bắc Phong chính là vua của thi chạy!

Gerner cố sức siết chặt nắm tay.

Tiếng còi của trọng tài vang lên. Bảy vận động viên lập tức tiến tới trước, không quản là tốc độ, sải chân, tần suất, hô hấp hay phương diện khác đều có sự khác biệt với khi chạy cự ly ngắn hai trăm mét, nhìn thì chỉ là khoảng cách đường băng kéo dài nhưng thực ra thay đổi rất lớn.

Khán giả trên khán đài phát ra từng trận hô hào.

Thì ra là từ khi xuất phát Valhein đã bắt đầu tiến hành chạy

nước rút với tốc độ cao nhất.

Lúc này, bảy vận động viên ở sau lưng Valhein không chỉ không tuyệt vọng mà còn mỉm cười.

Hóa ra là một kẻ ngu ngốc.

Bảy người tiếp tục chạy theo tiết tấu của mình, nhưng chạy chạy một hồi đột nhiên lại thay đổi vẻ mặt.

Valhein ở phía trước đang chính diện xông vê phía mình.

Chuyện gì đây?

Valhein đã vượt qua điểm vòng quay trở lại rồi sao?

Sao hoàn toàn khác với dự đoán vậy?

Tình huống cạn kiệt thể lực giảm bớt tốc độ đâu?

Vì sao sau khi vòng qua điểm vòng Valhein vẫn duy trì tốc độ chạy nước rút?

Vàèo...

Valhein vượt qua bảy người, làn gió mạnh thổi bay tóc bọn họ.

Bảy người cố nén kích động quay đầu, tiếp tục nhìn thẳng vào điểm vòng lại, cách vị trí đó ngày càng gân.

Đột nhiên bên tai truyền tới tiếng reo hò như sấm dậy.

Bảy vận động viên cắn răng, kiên quyết không quay đầu lại mà vọt tới điểm vòng, sau đó dùng kỹ thuật xuất sắc vượt trội bình thường và góc độ hoàn mỹ quay người.

Không phải vì chạy trở về mà là vì có thể liếc nhìn Valhein một cái.

Nhóm người nhìn thoáng qua, trái tim nguội lạnh.

Sợi dây về đích ở điểm cuối đang nằm trên mặt đất, gió thổi qua làm nó lay động nhè nhẹ.

Valhein đã xông qua vạch đích, đang chậm rãi đi bộ.

Bóng lưng Valhein giống như che khuất bầu trời.

Cũng che đi mộng tưởng thể dục của bảy người.

Bảy người đau thương dốc toàn lực mà chạy, cố nén kích động lau nước mắt, cố hết sức chạy tới trước, tiến tới, tiến tới! Chạy một hồi, tâm mắt Gerner mơ hồ, hắn hóa đau thương thành sức mạnh, vượt xa những người khác, là người thứ hai xông qua vạch đích.

Giọng nói của người chủ trì vang lên.

"Hãy xem cậu bé Gerner của gia tộc Bắc Phong đi, tuổi nhỏ đã đạt được á quân giải thi đấu lớn nên kích động chảy cả nước mắt luôn rồi, đây là giọt nước mắt chân thành, là giọt nước mắt nỗ lực, cũng là giọt nước mắt vinh quang. Chúng ta hãy chúc mừng song á quân của gia tộc Bắc Phong, Gerner!"

Khản giả hô vang tên Gerner.

Gerner chảy nước mắt, trong lòng không ngừng rống giận.

Ta là bị Valhein chọc tức tới phát khóc!

Song á quân?

Gerner lại càng khóc dữ dội hơn.

Không có Valhein thì hắn chính là song quán quân rồi!

Thực quá khi dễ người khác mài

"Xem đi, giọt nước mắt vui sướng của á quân, đúng là tràn đầy hơi thở thanh xuân mà!" Người chủ trì lại càng dạt dào nhiệt tình hơn nữa.

Valhein quay đầu nhìn sang Gerner một chút, cảm thấy có chỗ nào đó không đúng, thôi quên đi, lên đài lãnh thưởng thôi.

Lễ trao giải môn chạy bền được tiến hành như bình thường.

Gerner đỏ mắt tiếp nhận vòng hoa á quân và trang bị thân lực Bạch Ngân.

Sau đó, Valhein nhận vòng hoa quán quân, cúp quán quân và trang bị thần lực Hoàng Kim, giáp bắp chân mau lẹ.

"Đây cũng là thứ mình muốn." Ánh mắt Gerner nhìn chiếc giáp bắp chân tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt.

Nhìn Valhein giống như ánh mặt trời sáng ngời, trái tim Gerner đang rỉ máu.

Chủ tư tế điện Thần Mặt Trời một lân nữa đi tới trước mặt Valhein, đưa râu mép ma pháp cho hắn.

"Ta cảm thấy ngươi nên đeo râu mép thi đấu luôn đi, như vậy sẽ tiết kiệm được thời gian, các vị khán giả, các ngươi nói xem có đúng không?"

"Đúng thế!"

Khản giả hí hửng đáp lại.

"Như vậy, quán quân chạy bền của chúng ta, Valhein, xin hãy nói cho ta biết là sức mạnh gì đã chống đỡ ngươi chạy nước rút suốt cả chặng đường như thế?" Khán giả toàn trường vểnh tai lắng nghe.

"Chính nghĩa." Vẻ mặt Valhein thực nghiêm túc.

Khán giả toàn trường nháy mắt yên tĩnh, sau đó cười to không ngừng. Nhóm quý tộc Athens xanh mặt cả rồi.

Bọn họ bị Valhein giày xéo tới khi nào nữa đây?

Đủ chưa vậy hả?

Chương 804: Cảm động

Chương 804: Cảm động

Trong ánh mắt căm hận của quý tộc Athens, phần thi đấu buổi sáng kết thúc.

Sau giờ nghỉ trưa ngắn ngủi, môn chạy cự ly dài bắt đầu tranh tài.

Khác với chạy cự ly ngắn, chạy ba ngàn mét và vác vật nặng chạy năm ngàn mét đều là ba mươi hai người cùng tiến vào trận chung kết, đồng thời thi đấu.

Sau khi top ba mươi hai kết thúc, chạy cự ly dài sẽ trực tiếp tiến vào trận chung kết.

Ba mươi hai người đứng trên đường đua.

Trong ba mươi mốt người này, Valhein nhìn thấy bốn người quen.

Một là Gerner đã lau khô nước mắt.

Một là Eugene từng giao thủ hai lần.

Một là đội trưởng đội chạy cự ly dài của Học viện Plato.

Một là võ sĩ giác đấu Sparta, chiến sĩ Bạch Ngân từng bị Vương Đại Chùy đánh ngất xỉu.

Đối với người khác Valhein chỉ gật đầu chào hỏi, nhưng lại đi tới bên cạnh Gerner.

Gerner vốn nghĩ trong đầu muốn đi ra xa, thế nhưng nghĩ ngợi một phen thì vẫn không nhúc nhích.

"Buổi sáng ngươi nói có một chiến sĩ Bạch Ngân của gia tộc Bán Thần, là người nào? Tên gì?" Valhein hỏi.

Gerner bất đắc dĩ nhìn về phía một tuyển thủ nói: "Chính là người tóc nâu xen lẫn màu vàng ấy, da đặc biệt trắng, non mềm như nước, hơn nữa còn rất cao lớn. Euckeno, con trai của Eurystheus, huyết mạch Bán Thần chính thống, chính là gia tộc Bán Thân mạnh nhất Argos, hẳn ngươi cũng biết tổ tiên hắn là vị nào."

Valhein gật đầu nói: "Eurystheus là hậu duệ của Perseus, có thể nói là một trong những gia tộc Bán Thần mạnh nhất Hy Lạp, thậm chí là mạnh nhất toàn thế giới, bởi vì gia tộc bọn họ rất được Chúng Thần yêu thương, có được huyết mạch Thần Vương thuần khiết. Mà Eurystheus chính là cậu của Heracles tiếng tăm lừng lẫy, nhưng vì tuổi tác hai người khá xấp xỉ nên bị ngộ nhận là anh em bà con."

"Ngươi cũng biết rõ Eurystheus tàn bạo cỡ nào, không chỉ tuyên bố muốn đánh Athens, thậm chí còn nhiều lần phái người đi giết Heracles. Tính tình tên Euckeno này không thể nói là giống Eurystheus như đúc, chỉ có thể nói là tốt hơn cha mình một chút mà thôi. Ngươi thua Euckeno thì chẳng sao cả, nhưng nếu thắng hắn, một khi làm Eurystheus tức giận, sự việc chắc chắn sẽ không thể cứu vãn." Gerner không tình nguyện giải thích.

"Tức là không ai dám thắng Euckeno?"

"Ta có thể thắng, Eugene có thể thắng, nhưng ngươi thì có khả năng nguy hiểm." Gerner nói.

"Ta hiểu rồi, cám ơn lời nhắc nhở của ngươi." Valhein gật đầu nói.

"Nếu ngươi thật sự muốn cám ơn ta, sau này ta tham gia tranh tài gì, ngươi đừng tham gia là được.' Gerner nói.

"Đừng lo, ta cảm thấy chẳng mấy chốc nữa ta sẽ thăng cấp Hoàng Kim rồi, sẽ không tiếp tục tranh mấy thứ này với ngươi." Valhein nói.

"Tốt lắm... nhưng sao ta cảm thấy ý của ngươi nói là ngươi có thể thăng cấp nhanh hơn ta ấy nhỉ?" Gerner bất đắc dĩ nói.

Ta không có ý này, nhưng ngươi nói vậy thì cũng không sai.'

Valhein nói xong thì nhìn thoáng qua Euckeno cao lớn trắng nõn kia.

Euckeno cũng quay đầu lại nhìn thoáng qua Valhein, còn đưa tay xẹt qua cổ mình, lộ ra ý uy hiếp.

"Cha của hắn sát hại Heracles, ta cứ cho rằng hắn sẽ rộng lượng một chút, không ngờ ngươi nói đúng thật, có lẽ hắn chỉ tốt hơn cha mình một chút mà thôi." Valhein thuận miệng nói.

"Chuyện của các ngươi, ta không tham gia." Gerner vội vàng lảng ra xa Valhein.

Sau khi vận động đơn giản một phen, trọng tài ra hiệu lệnh.

"Chuẩn bị!"

Trận chung kết bắt đầu.

Ba mươi mốt tuyển thủ hơi khom lưng, chuẩn bị xông tới.

Nhưng mà, Valhein lại ngồi xuống.

Nhóm tuyển thủ gân đó và trọng tài suýt chút nữa đã bật ra tiếng chửi tục.

Thi chạy tám trăm mét ngươi chạy nước rút cũng thôi đi, thi chạy ba ngàn mét mà ngươi vẫn chạy nước rút?

Có còn là người không vậy?

Một đường chạy nước rút trong môn thi ba ngàn mét, toàn thế giới chỉ có một người thành công, Heracles.

Trong tình huống không sử dụng thần lực, chiến sĩ dưới Truyền Kỳ cũng chỉ khỏe mạnh hơn người bình thường mà thôi.

Trọng tài hung ác trợn mắt liếc nhìn Valhein, tiếng còi vang lên.

Valhein giống như mũi tên vọt tới.

Rất nhiều tuyển thủ hoảng sợ, có vài người nhịn không được văng ra vài câu chửi tục. Đúng là gặp quỷ mài!

Là mình đi sai sân đấu hay Valhein đi sai vậy?

Hơn phân nửa nhóm tuyển thủ tỏ ra bất mãn và khinh thường, kiên quyết không tin Valhein sẽ giữ nguyên được tốc độ đó suốt chặng đua.

Nhưng có một số ít người nghi ngờ Valhein thật sự có thể duy trì.

Eugene và Gerner là bạn tốt, hai người nhìn nhau, đều nhìn ra sự khiếp sợ trong mắt đối phương.

Người khác xem thường Valhein nhưng hai bọn họ thì không dám, một người từng bị Valhein đánh no đòn hai lần, một người bị đánh xong còn tặng luôn hai giải á quân.

Nhất là Eugene, hắn vốn được xưng là sẽ không ngừng khiêu chiến nếu bị thua, cuối cùng rồi cũng sẽ chiến thắng đối thủ, nhưng bây giờ hắn giống như đã quên mất chuyện mình từng thua

Valhein vậy.

Sau khi hành trình ở núi Người Khổng Lồ kết thúc thì không hề tới khiêu chiến Valhein nữa.

Nhóm tuyển thủ dự thi của Athens không vui nhìn Valhein, nhưng phần lớn khán giả thì khác.

Rõ ràng là phần thi chạy đường dài nhưng lại tiến hành xuất phát với tư thế chạy nước rút, đây là chuyện đã không được thấy bao nhiêu năm rồi chứ.

"Valhein cố lên!"

"Valhein cố lên!"

Ngày càng nhiều khán giả bắt đầu cổ vũ Valhein.

Nhất là người Athens và Sparta, tình cảm dâng trào mãnh liệt, gào tới khàn cả giọng.

Thế nhưng người kích động nhất lại chính là nhóm ma pháp sư.

Không chỉ nhóm thầy trò Học viện Plato, không chỉ ma pháp sư Athens, nhóm ma pháp sư của các hiệp hội ma pháp, Miletus và tất cả thành bang đều tràn đầy nhiệt huyết như nhóm chiến sĩ, lớn tiếng gào lên.

Ma pháp sư muốn đứng trên sân thể dục vốn đã là chuyện không dễ dàng, huống chỉ bây giờ còn có hi vọng giành được giải quán quân!

Chương 805: Cảm động (2)

Chương 805: Cảm động (2)

Không cổ vũ cho Valhein thì cổ vũ cho ai nữa chứ?

Ma pháp sư phát điên.

Tiếng cổ vũ không ngừng vang vọng trên bầu trời sân thi đấu thể dục.

Ba mươi mốt tuyển thủ chạy cự ly dài khác vừa nhìn chằm chằm bóng lưng Valhein vừa cắn răng chạy theo nhịp điệu bài bản của mình.

Nhưng bọn họ càng chạy thì càng đuối sức, chỉ có thể trừng mắt nhìn Valhein cách mình ngày càng xa, ngày càng xa.

Từ đầu đến cuối Valhein không hề giảm tốc độ, vẫn luôn bốc lên làn gió lốc, bụi vẫn hất lên nhè nhẹ ở phía sau.

Gerner vừa chạy vừa tính toán, thành tích bình thường của quán quân chạy ba ngàn mét nằm trong khoảng ba phút ba mươi giây, thành tích tốt nhất của mình là ba phút mười giây, Valhein có lẽ sẽ không quá nhanh, ở giai đoạn cuối sẽ giảm bớt tốc độ...

Nghĩ tới đây, Gerner bị tiếng hoan hô vang dội đột nhiên ồ lên làm cho giật mình, ánh mắt cấp tốc tập trung lại.

Valhein đã vượt qua vạch đích, hai tay giang rộng đón lấy dải lụa màu.

"Này..."

Gerner choáng váng.

Gần một phút rưỡi, tức là toàn bộ chặng đường ba ngàn mét này tốc độ trung bình của Valhein cũng không hề thua kém khi chạy hai trăm mét bao nhiêu.

Nhóm tuyển thủ còn lại lộ ra biểu tình khó chịu, Valhein không chỉ vượt qua tốc độ cơ thể của bọn họ, mà còn vượt qua cả tốc độ suy nghĩ.

Không đợi suy nghĩ rõ ràng thì Valhein đã giật cúp rồi.

Cái này thì còn chạy gì nữal

Tốc độ của mười mấy tuyển thủ chợt giảm bớt, hơi thở rối loạn, nhịp chân lộn xôn, toàn bộ tiết tấu đều hỗn loạn.

Nhưng mười mấy tuyển thủ còn lại lại đột nhiên tăng tốc.

Có người vẻ mặt kiên định, có người nghiến răng nghiến lợi, có người căm hận, nhưng bọn họ có một điểm giống nhau.

Không khuất phục.

Không thể giành được giải quán quân thì sao chứ?

Ngay cả ma pháp sư cũng có thể so với Heracles thì sao? Ngay cả chỉ có thể giành á quân thì sao chứ?

Nhưng nếu đã thua thì nhất định phải càng gần với thành công hơn, phải chắc chắn rằng mình đã làm được tốt nhất!

"A...

Euckeno đột nhiên gào to một tiếng, da toàn thân ửng đỏ, không biết kích hoạt thiên phú gì, đột nhiên vượt lên trước mặt mọi người, càng lúc lại càng nhanh hơn.

Gerner đỏ mắt.

Mình được hai giải á quân đã đủ khuất nhục rồi, nếu như biến thành quý quân hoặc thậm chí là top tám, ngay cả á quân cũng không lấy được thì sau này làm sao dám xưng là con của Bắc Phong nữa chứt

Tốc độ của Gerner lần thứ hai nâng cao.

Mắt Eugene trợn tròn.

So không lại Valhein cũng thôi đi, lại còn không thể so với các ngươi sao?

Ba người vượt xa những tuyển thủ khác, thành công xếp thứ hai đội ngũ.

Valhein xếp thứ nhất, lúc này đang kéo duỗi.

"Cố lên!"

"Cố lên!"

Là khán giả cổ vũ Valhein rất lâu, lúc này đã chuyển sự chú ý lên ba người, đang cổ vũ bọn họ.

Một vài khán giả cảm thấy không thoải mái cho lắm, cứ quái quái chỗ nào đó, thi đấu không phải đã kết thúc rồi à, vì sao mọi người vẫn còn hưng phấn như thế chứ?

Rất nhiều người suy nghĩ một chút, đột nhiên nghĩ tới những tình cảnh từng diễn ra, ví dụ như có tuyển thủ chạy trước đột nhiên ngã nhào bị thương, ví dụ như có người lớn tuổi tham gia chạy cự ly dài, cho dù bọn họ bị bỏ lại rất xa, cho dù cuối cùng đã không thể chạy nữa mà chỉ có thể đi, thậm chí còn phải nhờ vào người khác dìu dắt nhưng bọn họ vẫn kiên trì đi tới đích, hoàn thành phần thi.

Những khi đó sẽ không có ai cười nhạo bọn họ, không ai chán ghét bọn họ, ngược lại sẽ dành thiện ý rất lớn mà cổ vũ bọn họ, tiếng hoan hô mà bọn họ nhận được thậm chí còn nhiều hơn cả quán quân.

Một màn trước mắt quả thực quá giống với trước kia.

Rất nhiều khán giả đột nhiên cảm thấy xúc động, đúng vậy, quán quân đã chạy xong từ một phút trước rồi, nhưng bọn họ thì chỉ mới bắt đầu chạy nước rút mà thôi, vẫn không hề từ bỏ, loại tinh thần này không phải rất đáng quý sao? Vì vậy ngày càng nhiều khán giả cổ vũ những tuyển thủ còn lại.

Tiếng cổ vũ thiện ý truyền khắp toàn trường.

Euckeno, Eugene và Gerner hoàn toàn không chú ý tới bên ngoài, chỉ cắm đầu chạy, chạy, cố sức chạy!

Tuyệt đối không chịu thual

Cuối cùng Euckeno dùng chút ưu thế nhỏ phá tan giới hạn.

Eugene theo sát phía sau, mà Gerner thì chỉ chậm hơn Eugene nửa bước mà thôi.

Khán giả toàn trường phát ra tiếng gào rú kích động, tựa hồ thấy được ba cụ già trăm tuổi vì hoàn thành giấc mộng chạy cự ly dài thời trẻ mà tập tễnh vượt qua vạch đích.

Ba người thở phào một hơi, nhưng cứ cảm thấy hoảng loạn kéo dài từ ngực tới tận cổ họng.

Bọn họ vừa đi vừa nhìn về phía khán giả, ba người đều có thiên phú thính lực và thị lực, nghe thấy từng lời an ủi, nhìn những gương mặt đồng tình kia, cả ba thực sự muốn chết đi cho rồi.

Thiên tài kiêu ngạo của một gia tộc Bán Thần và hai gia tộc Anh Hùng từ khi nào suy bại đến mức cần mấy triệu người thương xót như vậy chứ?

Thành tích của bọn ta tuyệt đối đã vượt qua quán quân lần trước!

Các ngươi khóc cái gì chứ?

Người nên khóc là bọn ta có được không?

Vành mắt Gerner vô thức đỏ ửng.

Trước kia mỗi khi thi chạy đều cảm thấy thật vui sướng.

Vì sao không tìm được cảm giác đó nữa chứ?

Là vì trưởng thành nên chết lặng rồi sao?

Không, là vì Valhein!

Hiện giờ ngay cả top ba cũng không vào được rồi!

Tầm mắt mông lung của Gerner rơi vào trên người Valhein.

Gerner thở dài một tiếng, than thở chậm rãi đi tới.

Khán giả và điện thần không hiểu được nội tâm của ba vị quý tộc, nghi thức trao giải được tiến hành bình thường.

Sau khi nghi thức trao giải mười sáu người mạnh nhất kết thúc, người chủ trì đột nhiên nhìn Gerner, hưng phấn tuyên bố: "Trận thi đấu vừa nấy mọi người cũng đều nhìn thấy, chúng ta đều xúc động với hình ảnh lao tới trước của ba tuyển thủ này. Valhein sớm giành được quán quân thì sao chứ? Bọn họ không hề từ bỏ, không hề nhụt chí! Một ông cụ hiền lành đã tới tìm bọn ta, hi vọng bọn ta có thể để cả ba người cùng nhận thưởng và đứng chung một chỗ với quán quân. Sau khi xin ý kiến của tất cả trọng tài và

điện thần, ta đại diện cho các điện thần và trọng tài tuyên bố, xét thấy ba người đã mang tới một phần chạy cự ly dài đặc sắc, rung động khán giả toàn trường, bọn ta đồng ý với thỉnh câu của ông cụ, sẽ dành cho tuyển thủ hạng tư Gerner một phần thưởng đặc biệt! Hãy cho người chiến thắng của chúng ta một trận hoan hô đi nào!"

Khán giả toàn trường lớn giọng hoan hô.

Nước mắt vẫn luôn đảo trong mắt Gerner rốt cuộc tràn mi.

Này không phải giải đặc biệt, này là giải an ủi

Đối với gia tộc Bắc Phong thì đây đúng là mất mặt.

Ta không muốn lĩnh giải an ủi!

Ta chỉ muốn quán quân thôi.

Nhưng mà các điện thần liên hợp tuyên bố, không dám không đi lãnh thưởng.

Gerner lại một lần nữa nhìn bóng dáng Valhein.

Tức tới run rẩy bật khóc.

Valhein, cha ngươi!

Chương 806: Không xứng sao

Chương 806: Không xứng sao

Sau buổi lễ trao giải top tám chính là lễ trao giải quán quân.

Quán quân Valhein, á quân Euckeno, quý quân Eugene và giải hạng tư đặc biệt Gerner, bốn người cùng đứng trên bục trao giải.

Gerner không chỉ nhận được vòng hoa đặc biệt không giống với những người khác trong top tám mà còn nhận được một trang bị thần lực Bạch Ngân.

Khán giả nhìn Gerner cảm động chảy nước mắt cũng lộ ra nụ cười vui mừng.

Gerner lau nước mắt nhìn vê phía Valhein.

Valhein đội vòng hoa quán quân trên đỉnh đầu, tay phải câm cúp quán quân, tay trái cầm trang bị thân lực Hoàng Kim, áo choàng vinh quang.

Đây là trang bị thân lực trứ danh của điện thần, chỉ có người lập được nhiều công lớn trong trận thi đấu của các điện thân mới được ban cho.

Thậm chí còn bị cấm giao dịch và buôn bán.

Trong buổi tối, ánh sáng của áo choàng vinh quang tỏa sáng rực rỡ, xua tan tử linh, giống như mặt trời.

"Này cũng là thứ mình muốn..." Gerner thầm bi ai trong lòng.

Trong tiếng hoan hô của người xem, bốn người rời khỏi bục

trao giải.

Valhein vỗ vỗ vai Gerner nói: "Chạy kèm vật nặng có gì cần chú ý không?"

"Không biết!" Gerner hất vai, xoay người rời đi.

"Hắn làm sao vậy?" Valhein hỏi Eugene đứng bên cạnh.

"Ha ha, ngươi hỏi ta, ta hỏi ai đây?" Eugene hung hăng trợn trắng mắt mà lườm Valhein, cũng xoay người rời đi.

Valhein nhìn sang Euckeno.

"Ta sẽ đánh bại ngươi trong môn chạy kèm vật nặng! Ta không tin ngươi dám chạy nước rút trong môn này, ngay cả Heracles cũng không thể làm được!" Euckeno lộ ra khí thế hung ác, nói xong thì nhấc chân bỏ đi.

"Vận động viên bây giờ không có chút tinh thần thể dục nào cả, người ta nói tình hữu nghị xếp thứ nhất thi đấu xếp thứ hai cơ mà?"

Valhein nhỏ giọng lầm bầm, ba người nhanh chóng đi xa.

Trải qua khoảng thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi, môn chạy kèm vật nặng đúng giờ bắt đầu.

Khác với chạy việt dã kèm vật nặng năm môn toàn năng, chạy kèm vật nặng bình thường được tiến hành trên đất bằng, lộ trình năm ngàn mét. Chạy kèm vật nặng, mỗi người cân phải mặc áo giáp và đeo túi đeo lưng nặng năm mươi ký.

Phần thi top ba mươi hai nhanh chóng kết thúc, Valhein thành công tiến vào trận chung kết.

Ba mươi hai tuyển thủ đeo túi đeo lưng thật to đứng ở nơi xuất phát.

Cho dù mỗi người bọn họ đều là tinh anh trong số chiến sĩ, cho dù mỗi người đều có nhiều thiên phú, thậm chí còn là thành viên của gia tộc Anh Hùng hoặc gia tộc Bán Thần, nhưng sau khi trải qua vòng thi top ba mươi hai mà không dùng thân lực thì vẫn lộ ra chút uể oải.

Huống chi, hai phân ba số người trong đó từng tham gia môn chạy dài ba ngàn mét trước đó.

Ba mươi hai người nhìn nhau một cái, dưới ánh mặt trời xế chiêu, mọi người đều thở hổn hển, mồ hôi trên người nhễ nhại...

Mọi người nhìn chằm chằm Valhein.

Vì sao hắn không chảy mồ hôi? Vì sao hơi thở của hắn lại ổn định như thế?

Rất nhiều người quan sát kỹ Valhein, ánh mắt đột nhiên ngưng tụ lại.

Không đúng!

Trọng lượng năm mươi ký đối với chiến sĩ dùng thần lực thì giống như một chiếc mũ mà thôi.

Thế nhưng hiện giờ không thể sử dụng thần lực!

Mỗi chiến sĩ ở đây đều cao to lực lưỡng, cơ bắp cuồn cuộn, góc cạnh rõ ràng, mỗi người đều từng trải qua muôn vàn thử thách nhưng không dùng thân lực vác trọng lượng năm mươi ký thì cơ thể vẫn hơi nặng trịch, lưng vẫn hơi khòm xuống, không có cách nào ưỡn thẳng.

Nhưng Valhein thì hay rồi, giống như một chiến sĩ có thần lực lưu chuyển trong cơ thể, cơ thể không bị ảnh hưởng chút nào.

Eugene đột nhiên nói: "Valhein, xem ra bọn ta đã đoán đúng

rồi, ngươi quả nhiên có huyết mạch nguyên tố phong, hơn nữa cấp bậc còn không thấp đúng không? Tuyệt đối không phải loại cấp bậc thấp như huyết mạch nguyên tố phong dân thường. Ít nhất cũng phải là huyết mạch nguyên tố phong trung cấp mới có thể giúp ngươi trung hòa đi phần lớn trọng lượng như thất"

"Khó trách! Nếu là huyết mạch nguyên tố phong trung cấp thì tuyệt đối có thể trung hòa trọng lượng năm mươi ký hoặc là càng nặng hơn. Đột nhiên ta hiểu được vì sao Valhein lại dám tham gia thi đua ngựa rồi, hắn ngôi trên lưng ngựa thì cơ hồ không có chút trọng lượng nào, mọi người cũng biết rôi đó, tuyển thủ cưỡi ngựa thể trọng càng nhẹ thì lại càng tốt. Ta phải phát hiện từ sớm rồi mới đúng...' Gerner nói.

Euckeno nhíu mày.

Lúc này, giọng nói tràn đây cảm xúc mãnh liệt của người chủ trì vang lên.

"Các vị khán giả, kế tiếp chúng ta sẽ được xem cuộc tranh tài cuối cùng của môn thi chạy, chạy kèm vật nặng, sau đó chính là chạy việt dã kèm vật nặng năm môn toàn năng. Mọi người cũng biết, chạy kèm vật nặng chính là tiết mục chính của bộ môn thi chạy, nó tượng trưng cho người Hy Lạp chúng ta...'

Giới thiệu xong môn chạy kèm vật nặng, kích động tâm tình của khán giả toàn trường xong, người chủ trì nói: "Tốt lắm, kế tiếp ta sẽ giới thiệu ba mươi hai tuyển thủ tham gia trận chung kết. Quy tắc cũ, trước tiên xin được giới thiệu... ôi chết tiệt! Chúng Thần tha thứ, vì sao lại thấy Valhein nữa rồi? Ta thật không muốn nhìn thấy hắn, nhất định là hắn tới để đả kích lòng tin của những tuyển thủ khác! Các vị khán giả à, không lẽ các vị vẫn chưa xem đủ vị ma pháp sư kỳ quái này sao?"

"Chưa đãi"

"Chưa đãi"

Nhóm người cười vang hồ to.

Người chủ trì lộ ra biểu cảm đau buồn, bất đắc dĩ nói: "Được rồi, ta không tình nguyện tiếp tục giới thiệu hắn vậy... Chờ đã! Ta đột nhiên phát hiện một sự thật khủng khiếp, cực kỳ khủng khiếp! Các vị khán giả à, các vị có phát hiện không hả?"

Khán giả nghi ngờ nhìn người chủ trì, rốt cuộc đã xảy ra chuyện khủng khiếp gì?

Ngay cả thành viên gia tộc Bán Thần và nhóm thầy tư tế trên khán đài khách quý cũng rất tò mò.

"Các ngươi nghĩ lại đi, nếu như Valhein lại giành quán quân môn chạy kèm vật nặng thì hắn sẽ trở thành gì đây? Vua Chạy Đua! Là Vua Chạy Đua! Vua Chạy Đua đó trời ơi! Một ma pháp sư thế mà lại có thể trở thành Vua Chạy Đua! Điều này quá kinh khủng! Có điều kinh khủng hơn là, các vị khán giả thân mến, ai trong các vị đặt cược Valhein là Vua Chạy Đua nào?" Người chủ trì nói xong lời cuối thì khán giả cũng hiểu ra.

Toàn bộ sân thể dục trở nên huyên náo.

Chương 807: Không xứng sao (2)

Chương 807: Không xứng sao (2)

Ánh mắt của tất cả tuyển thủ trong sân cũng trở nên sáng quắc.

"Ta sẽ không để ngươi trở thành Vua Chạy Đual Ma pháp sư phải núp phía sau lưng bọn ta chứ không phải sỉ nhục bọn ta! Với khoảng cách năm ngàn mét, ngươi không có khả năng vẫn luôn bảo trì tốc độ chạy nước rút, không có khả năng!" Euckeno rống to.

Eugene nhún vai nói: "Cấp bậc huyết mạch nguyên tố phong của hắn khá cao, nếu không có gì bất ngờ thì ta sẽ không chạy lại hắn."

"Valhein, nếu ngươi là một người đàn ông thì nói ra số lượng thiên phú của mình đi!" Gerner gào †o.

Valhein nhún vai: "Ta sợ nói xong thì ngươi lại chảy nước mắt thanh xuân mất."

"Ta...

Người chủ trì nói: "Để ta suy nghĩ một chút xem, tỉ lệ đặt cược Vua Chạy Đua của Valhein là bao nhiêu... nghĩ ra rồi, một bồi mười. Nếu có người đặt tròn năm vạn đồng vàng đại bàng thì cuối cùng có thể thắng được năm mươi vạn đồng vàng đại bàng! Chúng Thần ở trên, đời này ta cũng chưa từng thấy nhiều đồng vàng đại bàng như thế. Các ngươi đoán thử xem, Valhein có tự đặt chính mình không?"

Câu hỏi của người chủ trì câu lên lòng tò mò của khán giả toàn trường, tất cả mọi người đều nhìn về phía Valhein.

Trên khán đài người Sparta, một cô gái trẻ để tóc mái che khuất hơn phân nửa gương mặt dùng đôi mắt màu hồng nhìn chằm chằm Valhein.

"Như vậy, để ta giúp mọi người tháo gỡ nghi vấn này. Valhein à, ngươi có đặt chính mình trở thành Vua Chạy Đua không vậy hả? Đặt thì gật đâu một cái." Giọng nói của người chủ trì truyên khắp toàn trường.

Valhein gật mạnh đầu một cái.

"Mọi người có nhìn thấy không? Valhein đã đặt chính mình! Như vậy, Valhein, hãy nói cho ta biết ngươi đã đặt bao nhiêu, nếu như không tới một vạn thì thôi, nếu trên một vạn thì giơ một ngón tay đại diện cho một vạn! Tới tới, nói cho mọi người biết ngươi đã đặt cho chính mình bao nhiêu đồng vàng đại bàng đi nào." Người chủ trì nói.

Valhein chậm rãi giơ tay phải lên, xòe năm ngón tay.

Khán giả toàn trường thảo luận âm ï.

"Quả nhiên là Valhein, lá gan rất lớn, thế mà lại trực tiếp đặt giới hạn cao nhất! Như vậy thì chắc mọi người đều rất sốt ruột rồi, tốt lắm, vậy chúng ta không nói nhiều nữa, nhanh chóng tiến vào trận chung kết chạy năm ngàn mét kèm theo vật nặng thôi nào, để chúng ta sớm biết kết quả một chút. Trọng tài chính, xin hãy chuẩn bị." Người chủ trì giao lại quyền chỉ huy cho trọng tài dưới sân.

Ba mươi mốt tuyển thủ khác ở trên sân:

Đôi mắt ti hí của bọn họ tràn đây mê man.

Giải thi đấu Pythian đã đến lúc sửa quy tắc rồi sao? Không phải nên giới thiệu tên của cả ba mươi hai người sao?

Sao giới thiệu mỗi tên Valhein xong là trực tiếp thi đấu rồi?

Ba mươi mốt người bọn họ không xứng đọc tên sao?

Hay là người chủ trì quên mất rồi?

Valhein chết tiệt!

Nhóm người hung ác nhìn Valhein.

Nhiều người chạm ánh mắt với nhau, gật nhẹ đầu.

Chạy cự ly dài không giống như chạy cự ly ngắn, chạy cự ly ngắn là đường đua cố định, cơ thể không thể xảy ra va chạm.

Nhưng chạy cự ly dài năm ngàn mét kèm vật nặng, chuyện va chạm cơ thể rồi bị thương là sự cố thường thấy.

Nếu như thành bang nào đó có nhân số nhiều thì thậm chí còn dùng chiến thuật bẩn.

Giờ phút này, ba mươi mốt tuyển thủ thân thiết giống như anh em ruột thịt.

"Chuẩn bị...' Giọng nói của trọng tài vang lên.

Mọi người cùng nhìn sang Valhein, mỗi tuyển thủ đều rất khẩn trương.

Lỡ như tên điên Valhein này vẫn còn ngồi xổm xuống xuất phát rồi chạy nước rút thì mọi người đừng có chạy nữa, nằm xuống đất giả chết luôn cho rồi.

Valhein hơi khom lưng nhưng không ngồi xổm xuống.

Tất cả tuyển thủ thở phào nhẹ nhõm.

Thế nhưng khán giả toàn trường lại có chút thất vọng, xem ra không thể nhìn thấy dáng vẻ kèm vật nặng lao vọt tới rồi.

Có điều nghĩ kĩ lại thì cũng đúng thôi, dù sao thì ngay cả Heracles cũng không thể làm được.

Nói thêm thì vác vật nặng như thế ở trên người, ngồi xổm xuống rồi lao tới ngược lại sẽ gặp khó khăn, chờ đã...

Tiếng còi rõ to truyên khắp toàn trường.

Ba mươi mốt tuyển thủ hít sâu một hơi, trầm ổn tung ra bước chân, so với chạy cự ly ngắn có khác biệt rất lớn, thế nhưng tất cả mọi người cùng nhìn chằm chằm Valhein, sau đó lộ ra vẻ mặt đờ đẫn.

Valhein không ngồi xổm xuống thật nhưng Valhein xông tới, lao vùn vụt...

Tốc độ giống hệt như khi chạy nước rút.

Đeo năm mươi ký trên lưng chạy nước rút.

Hơn một nửa tuyển thủ tan vỡ tâm lý, suýt chút nữa muốn cởi áo giáp và túi đeo lưng ném xuống đất.

Không muốn chạy nữa!

Tiếng hoan hô vang khắp bầu trời.

Hơn trăm vạn khán giả lớn tiếng hoan hô.

Đây là một màn trước nay chưa từng có trong phần thi thể dục cấp độ thế giới!

Thời khắc chứng kiến lịch sử!

Tất cả ánh mắt mọi người đều sáng hệt như ngọn đuốc.

Trong kính mắt ma pháp của mọi người chỉ có một bóng dáng Valhein.

Valhein kia, trên người mặc áo giáp, lưng đeo vật nặng đang chạy nhanh như gió, chạy hết tốc lực.

Môn chạy cự ly ngắn hắn cũng chạy với tốc độ này, môn chạy cự ly dài hắn cũng chạy với tốc độ này, bây giờ, chạy kèm vật nặng vẫn là tốc độ như thế.

Thật sự không phải người mài

Mọi người nhìn thấy một màn này thì trong đầu xeẹt lên một ý nghĩ.

Chẳng lẽ, Valhein muốn phá kỷ lục thế giới của Heracles?

Phá vỡ kỹ lục thế giới chắc chắn sẽ nhận được thần ban của Chủ Thần!

Hơn nữa có khả năng không phải chỉ là thân ban của một vị Chủ Thần!

Bình quân thì mười năm sẽ xuất hiện một vị Vua Chạy Đua, nhưng từ sau khi Heracles lập ra kỷ lục thì tất cả mọi người đều tin rằng kỷ lục đã bị khép lại.

Heracles không phải phá vỡ kỷ lục thế giới của người nào, mà là đổi mới định nghĩa của thi chạy!

Thế giới chỉ có hai loại vận động viên, một loại tên là Heracles, một loại khác là các vận động viên khác.

Bây giờ xuất hiện loại thứ ba sao?

Phần lớn đều rất mong chờ, nhưng trong lòng đều rất nghi

hoặc.

Không có vị tướng lĩnh nào dám để binh lính của mình vác đồ nặng như thế chạy nhanh như vậy, huống chỉ là chạy mười dặm mà còn chạy nước rút. Với tốc độ này của Valhein, thật sự sẽ chết người.

Chương 808: Vang tận mây xanh

Chương 808: Vang tận mây xanh

Người chủ trì lớn tiếng nói: "Valhein thật sự là một ma pháp sư đây kỳ tích, làm được chuyện mà ngay cả Heracles cũng không thể làm được, sau đây ta sẽ phân tích đơn giản một chút."

"Năm đó Heracles kiên cường đeo vật nặng chạy băng băng, nhưng càng về sau thì tốc độ sẽ càng chậm đi. Cơ thể Valhein tuy mạnh mẽ nhưng kém Heracles khi đó xa tít tắp, như vậy chúng ta có thể xác định rằng Valhein có phương pháp gì đó để giảm bớt sức nặng. Căn cứ vào phán đoán của tuyển thủ, trọng tài và người xem, chúng ta có thể xác định Valhein có được huyết mạch nguyên tố phong trung cấp."

"Thực tế thì chiến sĩ và ma pháp sư mạnh mẽ đều có thể phát hiện bên ngoài vật nặng mà Valhein đeo trên lưng có nguyên tố phong tập trung, chúng đang nâng đỡ vật nặng. Đó chính là nguyên nhân làm Valhein có thể chạy nhanh như thế."

Khán giả hiểu ra.

"Vật nặng chỉ là một yếu tố quan trọng nhất ảnh hưởng tới chuyện vác vật nặng chạy mà thôi, còn yếu tố quan trọng thứ hai chính là, thể lực."

"Chúng ta cũng biết trong tình huống có thể sử dụng thần lực, chạy nước rút năm ngàn mét là chuyện rất đơn giản, bởi vì thần lực có thể giảm đi tiêu hao thể lực. Thế nhưng không dùng thần lực mà vác vật nặng năm mươi ký chạy nước rút là chuyện rất khó

làm được. Thực tế thì trong lịch sử cũng có những người dũng mãnh chạy nước rút ngay từ ban đầu như Valhein, thế nhưng phần lớn khi tới đoạn giữa bọn họ đều phải giảm bớt tốc độ."

"Tại sao lại như vậy? Có một nguyên nhân rất quan trọng, trận đấu trước đó. Hôm nay Valhein nhiều lần tham gia bộ môn chạy cự ly ngắn, chạy bền, hai lần chạy cự ly dài, một lân chạy kèm vật nặng, thể lực tiêu hao rất lớn."

Khán giả không ngừng gật đầu, thực tế bọn họ cũng phát hiện người đồng thời tham dự cả bốn bộ môn và có thể tiến vào vòng chung kết chỉ có Valhein và Gerner mà thôi.

Mà ba bộ môn trước Gerner biểu hiện rất xuất sắc, thế nhưng trong môn thứ tư thì biểu hiện lại rất bình thường.

"Như vậy Valhein rốt cuộc có thiên phú thể lực hay không? Ta đã hỏi qua các vị bậc thầy, và bọn họ có đáp án nhất trí kinh người, cho rằng Valhein chắc chắn có thiên phú thể lực dư thừa, đây cũng là nguyên nhân cho dù hắn liên tục tham gia thi đấu cũng không hề có biểu hiện mệt mỏi, vê phần có thiên phú mạnh hơn nữa là 'sức chịu đựng kéo dài' hay không thì hiện giờ chưa thể phán đoán."

"Chúng ta có thể thấy, trong đường đua ba ngàn mét trước đó, những tuyển thủ khác sẽ bắt đầu tiến hành chạy nước rút vào nửa chặn sau, bởi vì thể lực không thể bùng nổ trong một khoảng thời gian dài. Thế nhưng Valhein lại có thể chạy nước rút từ khi bắt đầu tới khi kết thúc, hiển nhiên là vì hắn có thiên phú bùng nổ thể lực'. Nhưng..."

Người chủ trì dừng lại vài giây rồi nhìn Valhein, ánh mắt có thay đổi.

"Nếu có thần lực, thiên phú bùng nổ thể lực sẽ tiêu hao thần lực, vậy nếu không có thì sao? Thứ tiêu hao chính là thể lực! Bậc

thầy am hiểu thiên phú bùng nổ thể lực xác định, một khi vượt qua bốn ngàn mét, bùng nổ thể lực sẽ cắn nuốt một lượng lớn thể lực, do đó tốc độ của Valhein sẽ giảm đi rất lớn, thậm chí có khả năng bị phản ngược. Vì thế trước đó có nhiều bậc thầy đoán rằng Valhein sẽ không dốc toàn lực chạy nước rút trong môn chạy kèm vật nặng.'

"Rất hiển nhiên kẻ điên Valhein đã vượt qua dự đoán của nhóm bậc thầy, chỉ có hai khả năng.

"Một là Valhein sẽ đúng như dự đoán của các bậc thầy, sau khi chạy tới bốn ngàn mét sẽ tiêu hao thể lực, cạn kiệt sức lực."

"Một loại khác là, hắn có được thiên phú thể lực hồi phục' cực kỳ hiếm thấy! Khi thể lực hao hết sẽ khôi phục một lượng lớn thể lực, chống đỡ hắn tiếp tục chạy nước rút. Có nghĩa là hắn không chỉ có thể trở thành quán quân mà thậm chí có thể phá vỡ ghi chép của Heracles, trở thành kiện tướng thể dục vang danh khắp Hy Lạp, được đời sau ghi nhớ! Thậm chí còn nhận được thần ban của Chủ Thần!"

"Như vậy thì, Valhein rốt cuộc sẽ một bước lụi tàn hay tân sinh tỏa sáng đây, hãy để chúng ta cùng mỏi mắt mong chờ nào!"

Khán giả chăm chú nhìn Valhein.

Valhein mặc giáp nặng đen kịt, lưng đeo vật nặng vẫn chạy nước rút như cũ.

Valhein đã chạy tới bên đường đua khác, nhóm tuyển thủ thường xuyên quay đầu sang liếc mắt nhìn Valhein.

Giống như thắng thua đã không còn quan trọng, quan trọng là... biết Valhein rốt cuộc có thể chạy nước rút toàn bộ hành trình hay không.

Rất nhanh, một vài tuyển thủ luống cuống.

Sân thi đấu Pythian rất lớn, độ dài một vòng đường đua vượt xa những sân thi đấu bình thường, vì thế khi Valhein chạy ba ngàn mét không có khả năng vượt hơn người khác một vòng.

Nhưng đây là năm ngàn mét, hơn nữa còn là vác vật nặng chạy năm ngàn mét, tốc độ của mọi người còn chậm hơn môn thi chạy ba ngàn mét.

Đối với bọn họ mà nói, bây giờ chỉ là giai đoạn đầu, ngay cả giai đoạn giữa còn chưa tới, không có khả năng tăng tốc, càng không có khả năng chạy nước rút, vì thế tốc độ chạy rất chậm.

Nhưng nếu Valhein vẫn luôn tiến hành chạy nước rút như thế thì sao? Lúc này nhóm tuyển thủ đang chạy băng băng đều biến hành nhà toán học, nhanh chóng tính toán.

Rất nhanh bọn họ phát hiện, người xếp hạng cao sẽ không bị Valhein đuổi tới nhưng nhóm người xếp chót chắc chắn sẽ bị đuổi kịp.

Heracles ở cấp bậc Bạch Ngân cũng không thể đuổi theo tuyển thủ chạy cuối ở môn chạy kèm vật nặng!

Lỡ như bị Valhein đuổi theo thì phải làm sao bây giờ?

Mười mấy tuyển thủ ở phía sau cùng nhìn nhau, khá là hoảng hốt.

Nhưng nếu bây giờ tăng tốc thì giai đoạn sau sẽ không đủ thể lực, không thể nào giành được thứ hạng tốt.

Bọn họ rơi vào bối rối.

Vừa phân tâm một cái, tốc độ của bọn họ liền giảm đi hẳn.

Valhein thì vẫn đang chạy với tốc độ khủng khiếp, giống như một làn gió không hề biết mệt mỏi.

Chương 809: Vang tận mây xanh (2)

Chương 809: Vang tận mây xanh (2)

Đôi chân của Valhein thậm chí chỉ lưu lại chút vệt mờ.

Không ai có thể liên hệ hắn với ma pháp sư.

Nhóm tuyển thủ phía sau vẫn còn đang bối rối, bọn họ cực kỳ hi vọng cuối cùng Valhein sẽ hao hết thể lực, tốc độ giảm đi, nhưng cũng sợ Valhein có được thiên phú thể lực hồi phục, vì thế chỉ có thể không ngừng quay đầu lại nhìn quanh.

Ngày càng nhiều người quay đầu lại, tốc độ lại càng giảm bớt, ngày càng chậm hơn, càng có khả năng bị Valhein đuổi theo thì lại càng quay đầu lại nhiều lần hơn...

Vòng tuần hoàn chết.

Valhein không chú ý tới ai, cứ chạy, chạy mãi, chạy mãi.

"Mọi người chú ý, Valhein cách mốc bốn ngàn mét ngày càng gần, rốt cuộc có thiên phú thể lực hồi phục hay không sẽ lập tức có kết quả! Nháy mắt thể lực hồi phục thì hắn sẽ giảm tốc độ đi, điều chúng ta chờ chính là khoảnh khắc đó!"

Giọng nói của người chủ trì đột nhiên vang lên.

Khán giả nhìn chằm chằm Valhein.

Nhóm tuyển thủ chạy ở sau cùng lúc này giống như đám gà rừng đang cảnh giác trông chừng lãnh địa, cứ cách một hai giây lại

liếc nhìn Valhein, sau đó quay đầu lại chạy, qua một hai giây lại tiếp tục liếc mắt nhìn Valhein...

Khán giả phát hiện tình huống này dở khóc dở cười, hoặc là ôm bụng cười to.

Người chủ trì nhìn thoáng qua, cố nén ý cười, không để ý tới họ mà tiếp tục nhìn chằm chằm Valhein.

"Bốn ngàn mét..." Giọng nói của người chủ trì vang lên.

Valhein không có gì khác lạ.

"Đã sắp bốn ngàn năm trăm mét rồi, sắp rồi..."

Đột nhiên mọi người nhìn thấy cơ thể Valhein lảo đảo một chút, giống như vấp phải thứ gì đó hoặc mất thăng bằng.

Nhưng chỉ trong chớp mắt thì Valhein đã hồi phục lại thăng bằng, tiếp tục chạy băng băng.

Thậm chí tốc độ còn nhanh hơn khi nấy, đạt tới tốc độ chạy nước rút lúc ban đầu.

"Thể lực hồi phục..." Người chủ trì lẩm bẩm.

Tất cả khán giả cũng hiểu được, đại cục đã định.

"Xong rồi..." Nhóm tuyển thủ ở phía sau nhìn thấy một màn như thế thì thậm chí không quay đầu lại nữa mà nhìn chằm chằm Valhein, cơ thể vẫn tiếp tục chạy nhưng ngày càng chậm hơn.

Trong mắt của bọn họ, Valhein giống như mang theo cơn lốc, như vua của gió lao tới.

Quá nhanh!

Giống như một con quái thú được tạo thành từ gió.

"Làm sao bây giờ?" Một tuyển thủ ở phía sau rống to.

"Chúng ta không thể trở thành nỗi sỉ nhục của chiến sĩ được!"

"Không thể để một ma pháp sư vượt hơn chúng ta một vòng! Đây không phải sân thể dục nhỏ, đây chính là sân thể dục Pythian!"

"Kiên quyết không thể!"

"Dốc toàn lực chạy nước rút đi, thà rằng thua chiến sĩ cũng không thể thua Valhein!"

"Không, có thể thua Valhein, nhưng không thể thua một vòng!"

“Chạy nước rút!

“Chạy nước rút!

“Chạy nước rút!

Bảy chiến sĩ ở sau cùng giống như nhìn thấy ác quỷ, vẻ mặt sợ hãi.

Thế nhưng vì sứ mệnh cao quý mà phấn đấu, ánh mắt đầy kiên định.

Mang theo biểu cảm mâu thuẫn không gì sánh bằng trên mặt, bọn họ dốc toàn lực chạy nước rút.

"Cố lên! Vì vinh quang của chiến sĩ!"

"Cố lên! Các chiến sĩ!"

Thấy một màn này, rất nhiêu chiến sĩ Hy Lạp từ bỏ cổ vũ Valhein, chuyển thành cổ vũ bảy người kia.

Bảy chiến sĩ nghe thấy tiếng cổ vũ ngày càng nhiều, không

quay đầu lại nhìn Valhein nữa mà dốc toàn lực chạy vọt tới trước.

Phía trước, hai vị trọng tài đứng ở vạch đích.

Tận hết chức trách kéo sợi dây về đích.

Một trái một phải.

Lúc này trong lòng bảy chiến sĩ lại càng mâu thuẫn hơn.

Một mặt là vẫn còn hi vọng, vẫn còn cơ hội, Valhein vẫn chưa chạm vào đích.

Đồng thời cũng đầy tuyệt vọng, không ngờ trọng tài lại quá quắt như thế, sợi dây bông mềm mại nhiều màu kia giống như một ngọn núi cao sừng sững, lại như một con sông dài bắt ngang.

Nhưng bọn họ không nhụt chí, cắn răng không ngừng chạy tới.

Mặt mũi của bọn họ vặn vẹo, ánh mắt điên cuồng.

Không thể bị đuổi kịp!

Không thể bị đuổi kịp!

Không thể bị đuổi kịp!

Mỗi người đều đang rống giận trong lòng.

Nhóm tuyển thủ phía trước thường xuyên liếc mắt nhìn, mỗi khi nhìn một cái thì ánh mắt bọn họ lại mờ đi một chút.

Âm thanh chân đạp đất xuất hiện ở phía sau lưng.

Giống như người khổng lồ đang chạy, lại giống như ma thú đang đuổi theo.

Càng ngày càng gần, càng ngày càng gần hơn.

Bảy người đồng loạt thay đổi vẻ mặt.

Xông lên!

"Vì vinh quang của chiến sĩ!"

Khán giả gào to, bảy chiến sĩ cũng rống cổ đỏ bừng gào đến khản cả giọng.

Nhìn gương mặt dữ tợn của bảy chiến sĩ, Gerner ở phía trước đột nhiên sinh ra cảm giác đồng tình.

"Cố lên! Bạn ơi! Cố lên..."

Không biết vì sao, Gerner đỏ cả vành mắt.

Hai mắt của hắn là một mảng sáng bóng, cuối cùng phản chiếu một hình ảnh.

Ác ma kia giống như một người khổng lồ đạp lên ổ kiến, lại giống như con voi khổng lồ nghiền nát ốc sên, vượt qua bảy chiến sĩ, lao vào sợi dây đầy màu sắc kia.

Dây bảy màu vờn quanh, quán quân sinh ra.

Gerner đau buồn quay đầu trở lại, nước mắt trào ra, nhỏ lên mu bàn chân trái dính đầy bụi, giống như một vết dâu mỡ trên quần áo vậy.

Lần đầu tiên hắn mới biết, thì ra nước mắt lại lạnh đến như thế.

Tiếng hoan hô vốn mãnh liệt đột nhiên giảm thấp, giống như đợt sóng lớn bị bàn tay khổng lồ của Thần Linh đè ép.

Ánh mắt khán giả dời khỏi người Valhein, rơi vào trên người bảy chiến sĩ kia. Bóng dáng bảy người kia tràn đầy bi tráng.

Bảy chiến sĩ tuyệt vọng nhìn Valhein xông qua sợi dây về đích ở phía trước, đồng loạt cúi đầu, lặng lẽ tiếp tục chạy tới phía trước.

Chỉ cần mình chạy đủ nhanh thì tiếng xấu đã không đuổi kịp rồi.

Thế nhưng bọn họ không thể bảo trì chạy nước rút, cuối cùng tốc độ lại ngày càng chậm.

Valhein nháy mắt vài cái, nghi hoặc khó hiểu nhìn toàn trường xung quanh, sao lại an tính như vậy?

Qua đủ ba giây, người chủ trì hưng phấn hô to: "Chúng ta hãy chúc mừng đi nào! Chúc mừng quán quân chạy kèm vật nặng, Vua Chạy Đua và... người giữ kỷ lục mới của môn chạy kèm vật nặng, Valhein! Hãy hoan hô đi nào! Gào rú đi nào!"

Bầu không khí quái dị bị quét sạch, tất cả khán giả đều quên đi bảy người đang đau thương kia, điên cuông gào tol

Không chỉ Valhein, còn vì thân ban của Chủ Thân sắp giáng xuống.

"ValheinI'

'Valhein!'

'Valhein!'

Cái tên của Valhein đã từng vang vọng khắp Athens, đã từng vang vọng khắp Sparta, suýt chút nữa đã vang vọng khắp Marathon.

Hiện giờ, đã vang vọng khắp toàn bộ Hy Lạp.

Chương 810: Bảy kẻ vô dụng Pythian

Chương 810: Bảy kẻ vô dụng Pythian

Trận thi đấu buổi chiều của giải thi đấu Pythian, tiếng hoan hô của khán giả vang dội như biển gầm.

"Vua Chạy Đual"

"Vua Chạy Đual"

Vị trí Athens, thiếu nữ có đôi mắt xanh da trời mỉm cười ngọt ngào nhưng rất nhanh đã thu lại.

Cách đó không xa, Eculid nhíu mày.

"Thằng nhóc này có hơi kinh dị. Chẳng lẽ lại muốn trở thành Aristoteles thứ hai? Ngộ nhỡ mình còn chưa trở thành Thánh Vực mà nó lại sớm thăng cấp thì phải làm sao đây? Phải tranh thủ! Mình cứ cảm thấy hai chuyện mình đã quên có thể giúp mình thăng cấp lên Thánh Vực, thậm chí là Truyên Kỳ! Nhớ lại đi, mau nhớ lại đi..."

Niedern, Gregory và một số ít giáo viên cười tươi như hoa.

Trước trận thi đấu bọn họ đã xoay tiền đặt hết cho Valhein thắng, không ngờ nhanh như vậy đã có hồi báo lớn rồi.

"Khụ khụ! Gregory, có đặt đủ năm vạn không?" Niedern đột nhiên lớn giọng hỏi.

"Đủ chứ!" Gregory cũng lớn giọng đáp.

Hai người ưỡn ngực nhìn xuống sân thi đấu.

Chỉ có rất ít giáo viên cười theo bọn họ, phần lớn nhóm thầy trò đều có chút mất tự nhiên, thậm chí là đau khổ.

Có người tuy đặt nhưng lại đặt quá ít.

Có người căn bản không tin Valhein, đã không đặt Valhein có thể trở thành Vua Chạy Đua.

Này tương đương thiệt hại mất mấy chục vạn đồng vàng đại bàng!

Thiệt thòi lớn rồi.

Đặc biệt là nhìn dáng vẻ khoái chí của Niedern và Gregory.

Cảm giác thiệt thòi lại càng lớn hơn!

Nhóm quý tộc Athens ngơ ngác nhìn bên dưới, miệng đầy vị chua.

Vua Chạy Đua, này là vinh quang to lớn cỡ nào chứt

Trong mắt người Hy Lạp tôn trọng thể dục và chiến đấu, mỗi vị Vua Chạy Đua đều là anh hùng! Vua Chạy Đua được toàn Hy Lạp công nhận, chỉ cần không bị phán tội báng bổ, cho dù phản bội thành bang Athens thì thành bang Athens vẫn phải đúc pho tượng Vua Quán Quân cho Valhein.

Pho tượng Vua Quán Quân không chỉ phải đặt ở giữa thành bang mà còn đặt trong điện thân ở Delphi.

Vua Quán Quân là một trong những vinh dự cao nhất của toàn Hy Lạp.

Về phần Tổng Vua Quán Quân, suốt mấy trăm năm chỉ có một vị, còn là con của Thần Zeus, mọi người căn bản không thể nào

làm được.

Trên một vị trí rất bình thường ở khu ngoại bang, một người toàn thân da dẻ lỏng lẻo vàng như nến, thế nhưng tỉ lệ cơ thể có thể nói là hoàn mỹ, cho dù tất cả mọi người đều nhìn ra người này tựa hồ bị bệnh nhưng vẫn có thể cảm nhận được trong cơ thể hắn ẩn giấu một ngọn lửa, lúc nào cũng có thể bùng nổ.

"Thằng nhóc này, không ngờ lại nhìn nhầm..." Người trung niên cao lớn bật cười lắc đầu.

Valhein cất bước đi tới bục trao giải, nhưng đi một hồi thì đột nhiên hiểu ra không đúng.

Nhìn lại thì nhóm tuyển thủ vẫn còn đang chạy trên sân thi đấu, thỉnh thoảng có người nhìn sang nhưng ánh mắt lại rất phức tạp, oán giận, ghen tị, căm hận, bất đắc dĩ, đau đớn, buồn bã...

Mỗi tuyển thủ đều giống như bị rút đi linh hồn, giống như có vô số cái xác không hồn đang chạy băng băng.

Vẫn rất nhanh, vẫn rất cố gắng, nhưng không có tinh thần.

Trên khán đài, phần lớn khán giả đều đang thảo luận âm ï.

Chờ đến khi người chủ trì tuyên bố chúc mừng Euckeno trở thành á quân chạy kèm vật nặng, rất nhiều khán giả cảm thấy sửng sốt, lúc này mới kịp hiểu ra là thi đấu vẫn chưa kết thúc!

Eugene theo sát phía sau, trở thành quý quân.

Lần này Gerner ủ rũ chạy xong toàn bộ hành trình, dựa vào huyết mạch Thần Bắc Phong miễn cưỡng tiến vào top tám.

Khoảnh khắc Gerner vượt qua lằn đích, người chủ trì tràn đầy thiện ý khen ngợi: "Hãy để chúng ta nhớ kỹ Gerner, ngoại trừ Valhein thì hắn chính là người duy nhất lọt vào top tám ở tất cả

các môn thi chạy! Hắn để chúng ta nhìn thấy cái gì gọi là kiên trì, cái gì gọi là cố gắng, cái gì gọi là ý chí! Chúng ta hãy hoan hô cho thiếu niên dũng cảm này đi nào!"

"Gerner...'

Rất nhiều người ỉu xìu hoan hô, giống như chỉ vì nể mặt mũi của người chủ trì mới lên tiếng vậy. Gerner thở dài một hơi, nước mắt đã chảy hết rồi, không chảy được nữa.

Ta không muốn để mấy người thấy cái gì mà kiên trì cái gì mà ý chí gì đó, ta chỉ muốn để mấy người nhìn thấy chiến thắng của ta mà thôi!

Eugene đi tới vỗ vai Gerner.

"Đừng nhụt chí, ngươi chính là song á quân, ta thì thảm rồi, song quý quân. Khi nãy ta nghĩ nửa này vẫn không hiểu được, sao lại có thể như vậy chứ? Thật khó chịu." Eugene nói.

"Ngày mai ngươi còn ba môn thi vật lộn, quyền anh, đấu vật nữa mà, vật lộn chính là thế mạnh của ngươi. Ngươi vẫn còn cơ hội đoạt giải quán quân, ta thì hết cơ hội rồi." Gerner nói

"Ngươi không phải đã tiến vào top sáu mươi bốn người mạnh nhất của môn quyền anh và vật lộn à? quyền thuật gió của gia tộc các ngươi rất mạnh, ta cũng không dám nói có thể thắng được ngươi, ở trong trận đấu, thua ngươi cũng không có gì lạ." Eugene nói.

"Là ta sợ." Trên mặt Gerner lộ ra vẻ đau khổ.

"Sao có thể chứ? Ngươi chính là thành viên của gia tộc Bắc Phong, Thần Bắc Phong chính là một trong số những vị Thần Linh ngông cuồng nhất, sao ngươi có thể sợ hãi chứ?" Eugene nửa đồng cảm nửa trách móc nói.

"Bị người hầu của Valhein đánh bại, ta nhụt chí. Bị Valhein liên tục nghiền ép, ta khổ sở. Thế nhưng ngươi đừng quên, Valhein cũng tiến vào top sáu mươi bốn người mạnh nhất của ba bộ môn vật lộn!"

"Hắn chỉ là ma pháp sư, năng lực vật lộn không có khả năng quá mạnh. Ta ước gì sẽ gặp hắn trong phần thi vật lộn, đánh cho hắn răng rơi đầy đất để báo lại thù môn thi chạy." Eugene bĩu môi, không đồng ý.

Gerner nhìn Eugene thật sâu, chậm rãi nói: "Ngay trước ngày hôm nay ta cũng nghĩ như thế."

Cơ thể Eugene chấn động, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi, cúi đầu nhìn đôi chân dính đầy bụi bặm của mình.

"Đúng vậy, sao ta không nghĩ tới chứ? Trước hôm nay ta cũng cảm thấy Valhein tham gia thi chạy chính là một chuyện cười, nhưng bây giờ hiện thực lại giống như một con ma long húc thẳng tới, sau đó giẫm lên lưng của chúng ta mà đi. Ngươi nói thế thì ta thay đổi suy nghĩ rồi! Ta vốn cho rằng Valhein giành được danh hiệu Vua Giác Đấu ở Sparta là nhờ vào người hầu Thần Tích, nhưng bây giờ thật sự không dám xác định." Vẻ mặt Eugene rất nghiêm nghị.

Chương 811: Bảy kẻ vô dụng Pythian (2)

Chương 811: Bảy kẻ vô dụng Pythian (2)

"Ta không hi vọng sẽ gặp hắn trong trận thi đấu ngày mai." Gerner nhỏ giọng nói.

Eugene nhìn thoáng qua vẻ mặt u ám của Gerner, một lần nữa vỗ vai đối phương, vẻ mặt đồng cảm muốn an ủi nhưng cũng chỉ thở dài.

Trong môn thi chạy thua Valhein thì cũng chỉ bị vượt qua mà thôi, nhưng thi vật lộn nếu thua Valhein thì có nghĩa là bầm dập mặt mũi.

"Rác rưởi! Đúng là giống như bảy tên vô dụng của Pythian kia! Ngày mai ta nhất định sẽ tự tay vặn gấy xương Valhein!" Euckeno hừ một tiếng, ném qua một câu.

Hai người nhìn theo bóng lưng Euckeno.

Cơ bắp sau lưng của chiến sĩ Bạch Ngân gia tộc Bán Thần này nhấp nhô phập phồng như một vùng núi, dưới ánh mặt trời chiếu rọi tỏa ra tia sáng bóng nhàn nhạt.

"Dù sao cũng có huyết mạch Bán Thần bồi dưỡng, là chắt trai của Perseus, điều kiện cơ thể của hắn quá tốt, khả năng chiến thắng Valhein cũng lớn. Nếu ngươi so với Euckeno thì sao?" Gerner hỏi.

Eugene bất đắc dĩ nói: "Hắn đã sớm thăng cấp Bạch Ngân rồi, cấp bậc chênh lệch, chưa từng khiêu chiến, nhưng ta từng khiêu

chiến em trai hắn, ba thắng hai bại. Cái gọi là đối chiến tất thắng chỉ giới hạn bên ngoài gia tộc Bán Thần mà thôi, nếu ta gặp đối thủ là gia tộc Bán Thần thì vẫn là thua nhiều thắng ít."

"Thế nhưng dù sao ngươi cũng từng nhiều lần chiến thắng người của gia tộc Bán Thần, chỉ bằng điểm này thôi cũng đủ để ta ngưỡng mộ ngươi." Gerner nói.

"Ngươi khoan vội ngưỡng mộ, chờ ta chiến thắng Valhein trong phân thi vật lộn rồi hãy nói, ngộ nhỡ ta cũng dính độc thủ của Valhein như ngươi thì hai chúng ta cùng nhảy xuống biển Aegean đi." Eugene nhìn Valhein, thất vọng mất mát.

"Đi thôi, ngươi phải lĩnh thưởng đấy." Gerner nói.

Eugene thở dài, đi lên đài nhận thưởng.

Nhìn ba bóng dáng trên đài nhận thưởng, Gerner đột nhiên có chút mong nhớ giải an ủi.

Gerner nhìn ba người trên đài.

Valhein, bốn giải quán quân.

Euckeno, song á quân.

Eugene, song quý quân.

Gerner thầm thở phào nhẹ nhõm, xem ra mình cũng chẳng kém, mình là song á quân cộng thêm giải an ủi, tính ra thì xếp thứ hai môn thi chạy rồi. Kế tiếp chỉ cần không đụng trúng Valhein thì có thể lọt top ba trong môn quyền anh và vật lộn.

Gerner đột nhiên rơi vào trầm tư.

Vì sao mình thua Valhein trong môn thi chạy liền cảm thấy không thể thắng được hắn trong môn vật lộn chứ?

Vì sao một chiến sĩ như mình lại sợ vật lộn với ma pháp sư chứ?

Không, không phải lỗi của mình, là Valhein quá biến thái!

Bị Valhein vượt qua không chỉ có một mình mình.

Ngày mai bị Valhein đáng sưng mặt sưng mũi cũng không phải chỉ có một mình mình.

Sau khi nghĩ thông suốt điểm này, Gerner thở phào nhẹ nhõm, bầu trời trong xanh rồi, mặt trời cũng sáng sủa rồi.

Có điều, vẻ mặt của Euckeno và Eugene thì không được tốt cho lắm.

Bởi vì theo lệ cũ, sau khi trao giải chạy kèm vật nặng thì phải cho á quân và quý quân phát biểu cảm tưởng, lan truyên mỹ danh, tuy không thể so với quán quân nhưng dù sao cũng là thi đấu cấp độ toàn Hy Lạp, á quân và quý quân cũng là thành tích rất tốt.

Thế nhưng người chủ trì căn bản không chú ý tới hai người, qua loa phát vòng hoa và trang bị thần lực Bạch Ngân xong liền trực tiếp đi tới trước mặt Valhein, đưa râu mép ma pháp.

Người chủ trì uể oải nói: "Các vị khán giả thân mến, lần thứ tư rồi, đây đã là lần thứ tư mà ta đưa râu mép ma pháp cho Valhein rồi, Chúng Thần ở trên, ta cũng không muốn đưa nữa đâu! Ta hẳn là nên xin phép các điện thần, mười bộ môn thi đấu tiếp theo cứ trực tiếp cho Valhein đeo râu mép ma pháp thi đấu luôn cho rồi."

Khán giả cười tủm tỉm nhìn một màn này.

Nhóm quý tộc Athens oán giận đầy mình, từ khi tới Pythian này bọn họ không cần làm chuyện gì khác, chỉ có nghe người ta hoan hô Valhein, không thì xem Valhein biểu diễn, hoặc là bị Valhein móc mỉa.

Rốt cuộc đây là đại hội Pythian hay là đại hội Valhein vậy?

"Có điều ta kỳ thực rất nguyện ý trao giải cho Valhein, bởi vì đây là một thiếu niên có thể sáng tạo kỳ tích!" Người chủ trì nói, đây chính là phân thưởng cho quán quân chạy kèm vật nặng của Valhein, vòng hoa và cúp, còn cả trang bị thần lực Hoàng Kim, miếng lót vai anh dũng.

Nhóm chiến sĩ đầy ghen tị nhìn miếng lót vai giống như hai con sư tử vàng óng ánh mạnh mẽ nằm ngang qua, không chỉ có năng lực phòng ngự mạnh mẽ mà còn có thể tạo ra lá chắn thần thánh vào thời điểm mấu chốt, ngăn chặn kẻ địch. "Như vậy kế tiếp chính là nghi thức quan trọng nhất hôm nay, nghi thức trao giải Vua Chạy Đua."

Người chủ trì mỉm cười nhìn sang Euckeno và Eugene.

Một thiên tài của gia tộc Bán Thân, một ngôi sao mới siêu cấp của gia tộc Anh Hùng, hai người cố nén căm giận và bất đắc dĩ ở trong lòng, xám xịt bước xuống bục trao giải.

Gerner thở phào nhẹ nhõm, may mắn mà mình không ở trên đó.

Đột nhiên toàn trường kinh hô vì có một cây cầu ánh sáng màu trắng nhạt từ khán đài khách quý bay tới trên bục trao giải.

Một ông cụ mặc áo choàng trắng cầm quyền trường mộc mạc, đầu đội vương miện màu vàng hoa lệ đạp trên cây cầu ánh sáng bước một bước hơn mười mét, chỉ đi vài bước đã tiến tới bục trao giải.

Trưởng tư tế tối cao của điện Thần Mặt Trời, Baingora, tín đồ thành kính của Thần Mặt Trời Apollo.

Người chủ trì lập tức cúi đầu lui về phía sau, đứng hơi nghiêng qua một bên.

Ông cụ tóc trắng bạc tỏa ra ánh sáng thần thánh nồng đậm, giống như có một mặt trời ở sau đầu vậy.

Không quản là ai nhìn thấy ông cụ mặt đây nếp nhăn này cũng có cảm giác thật tự tỉ mặc cảm.

Cả người ông cụ giống như ánh mặt trời tinh khiết, hai mắt cũng giống như tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt.

Valhein vuốt nhẹ cằm chào hỏi.

"Ngươi đã mang tới bất ngờ cho Pythian này, xứng đáng nhận được vinh quang."

Chương 812: Thân ban liên tục

Chương 812: Thân ban liên tục

Tay phải của ông cụ rời khỏi quyền trượng, quyền trượng lơ lửng giữa không trung, trong tay hắn xuất hiện vương miện ma ngân khảm đá mặt trời, đội lên cho Valhein.

Nháy mắt vương miện ma ngân được đội lên đỉnh đầu Valhein, sát vành vương miện mọc ra những đóa hoa vàng lóng lánh.

"Cám ơn ngài." Giọng nói của Valhein tràn đây chân thành.

"Ngươi đã mang tới niềm vui cho Pythian, nên nhận được vinh quang."

Trong tay ông cụ xuất hiện một chiếc cúp vàng lóng lánh, chiếc cúp bằng vàng ròng cao khoảng ba mươi ba cm.

Rất nhiều người nín thở dán sát kính ma pháp nhìn thật kỹ, cực kỳ ước ao.

"Cám ơn ngài."

"Ngươi mang tới can đảm cho Pythian, nên nhận được phân thưởng."

Baingora nói, ánh sáng trong tay chợt lóe, một đôi cánh nhỏ trắng tinh xuất hiện trong tay hắn, mỗi chiếc cánh lớn cỡ lòng bàn tay.

Nháy mắt đôi cánh thuần trắng này xuất hiện, rất nhiều người thay đổi sắc mặt.

Một vài người thậm chí không nhịn không được đứng dậy.

Ngay cả một số người của gia tộc Bán Thần cũng giật mình.

"Mèn ơi, vận may của tên nhóc này..." Sisyphus vừa ao ước lại ghen tị.

Chính bản thân Valhein cũng sững sờ.

Đôi cánh màu trắng thoạt nhìn rất bình thường này chính là báu vật Thánh Vực nổi tiếng lừng lẫy, đôi cánh ánh sáng trắng.

Là báu vật Thánh Vực tượng trưng cho điện thần Apollo.

Không quản là ma pháp sư hay chiến sĩ đều có thể trực tiếp sử dụng!

Đôi cánh ánh sáng trắng là báu vật phi hành Thánh Vực cao cấp nhất, dưới ánh mặt trời, tốc độ bay xếp hàng thứ nhất trong số báu vật phi hành Thánh Vực, vượt qua hẳn đôi cánh gió của điện thân Đại Phong, vượt qua cả đôi cánh lữ hành của điện thân Thương Nghiệp.

Là một báu vật Thánh Vực có uy lực Truyền Kỳ.

Báu vật Thánh Vực này chỉ có thể nhận được ở điện Thần Mặt Trời, bình thường chỉ khen thưởng cho người thành kính và người cuồng tín.

Nếu như nói áo choàng vinh quang chủ yếu là trông ngầu và đẹp, vậy đôi cánh ánh sáng trắng không chỉ đẹp mà còn cực kỳ thực dụng. Loại báu vật tiêu chuẩn thần ban này được ban cho sức mạnh của Thần Linh, tác dụng vượt xa báu vật bình thường, hơn nữa số lượng còn rất hiếm thấy, đôi cánh ánh sáng trắng của điện Thần Mặt Trời được lưu truyền ra ngoài tổng cộng cũng không quá hai mươi đôi.

Có nghĩa là thiện ý mà điện Thân Mặt Trời dành cho Valhein đã tiến xa hơn trước kia.

Dù sao thì năm đó khi Heracles trở thành Vua Quán Quân cũng không nhận được đôi cánh ánh sáng trắng, tuy nguyên nhân chủ yếu là vì điện Thần Mặt Trời sợ rằng Thần Hậu Hera sẽ không vui.

Nhóm quý tộc các thành bang, thậm chí là người của gia tộc Bán Thần cũng bắt đầu suy ngẫm.

Xem ra cần phải thay đổi cái nhìn về địa vị của Valhein.

"Ca ngợi Thần Mặt Trời Apollo vĩ đại." Lòng biết ơn của Valhein cũng thăng cấp.

Baingora nở nụ cười hiền hòa, vỗ nhẹ vai Valhein rồi xoay người bước trên cầu ánh sáng, trở vê khán đài khách quý.

Trong nhóm quý tộc Athens, trong mắt những người thờ phụng Apollo lóe lên tia hoảng loạn.

Valhein được Thần Mặt Trời Apollo chú ý, thật ra cũng không sao cả, Thân Linh chú ý rất nhiêu người, Thần Linh cũng sẽ không vì Valhein mà trả thù.

Nhưng trưởng tư tế tối cao không phải Thân mà là người sống sờ sờ.

Là người thì sẽ có tình cảm, sẽ làm ra những chuyện bất ngờ.

Nhóm quý tộc nhìn nhau, thở dài.

Sau này không chỉ không thể phản đối Valhein mà còn phải sớm tiến hành một lần hiến tế quy mô nhỏ với điện thần Apollo.

Lúc này người chủ trì không tiến tới, vẫn như cũ đứng bên rìa bục trao giải lắng lặng nhìn Valhein.

Mọi người ở toàn trường cũng chăm chú nhìn Valhein.

Valhein nhìn về phía mặt trời đang ngã về tây.

Lúc này mặt trời đã sắp xuống núi, ánh mặt trời có màu vàng nhạt, đã không còn nắng hừng hực như ban trưa nữa.

Đột nhiên trời đất sáng ngời.

Thời gian giống như nghịch chuyển, toàn bộ sân thi đấu Pythian một lần nữa quay trở về giữa trưa.

Thậm chí lại càng sáng sủa hơn.

Ánh sáng trắng dày đặc rơi vào khắp ngóc ngách sân thi đấu Pythian, toàn bộ thế giới giống như được ánh sáng chói mắt vây quanh.

Nháy mắt sau đó, ánh sáng trắng lờ mờ nhưng trời đất lại càng sáng sủa hơn.

Mọi người híp mắt nhìn lên bầu trời.

Màu xanh biếc biến mất, mây trắng không thấy đâu.

Bầu trời vô tận bị mặt trời vô tận thay thế.

Mặt trời đỏ rực nằm trên đỉnh đầu tất cả mọi người, quầng sáng tỏa ra giống như ngọn lửa diệt thế, bất cứ lúc nào cũng có thể từ trên không trung rơi xuống.

Mặt trời che khuất bầu trời.

Tất cả người thờ phụng Thần Mặt Trời Apollo đều đứng im cầu nguyện hoặc nửa quỳ xuống, chỉ có một số ít người quỳ dưới đất, thậm chí là nằm rạp dưới đất.

Valhein khiêm tốn cúi thấp đầu.

Một trụ lửa đỏ ngâu từ trên trời giáng xuống đập vào người Valhein, rìa trụ có ngọn lửa cuốn lên hừng hực, như cánh hoa bốc cháy trong gió.

Trụ lửa không lớn, đường kính chỉ khoảng bốn, năm mét, nhưng chiếu rọi đất trời sáng ngời.

Cả thế giới tràn ngập ánh sáng.

Rất nhiều người thậm chí không thể híp mắt nhìn, chỉ có thể nhắm mắt lại.

Vài giây sau, cột sáng biến mất, mặt trời so với bầu trời còn lớn hơn kia cũng biến mất.

Lúc này mọi người mới chậm rãi mở mắt ra, người không biết Thần Linh thì chỉ kinh ngạc, người hiểu được Thần Linh, khi tiếp cận sẽ rất kinh hãi.

Mặt trời che khuất bâu trời, cả thế giới sáng trắng, đây là thần tích rất hiếm thấy, chỉ có những người rất đặc biệt được Apollo quan tâm mới nhận được loại thần tích này.

Trong lịch sử không nhiều hơn mười người.

Nhóm thầy tư tế điện Thần Mặt Trời nhìn nhau, trong mắt lóe ra tia sáng nhún nhảy.

"Ø? Mọi người xem kìa..."

Đột nhiên khán giả câm lấy kính ma thuật nhìn về phía Valhein.

Trên bả vai bên phải của Valhein, không biết từ khi nào có thêm một con cú mèo cao lớn anh vũ, nó khác với cú mèo bình thường, phân lông trên đầu con cú mèo này trông giống như một chiếc mũ giáp vậy.

Chương 813: Thần ban liên tục (2)

Chương 813: Thần ban liên tục (2)

Trên miệng của nó ngậm một nhành ô liu.

Con cú mèo này đứng trên vai Valhein, đôi mắt có màu lam xám, chậm rãi nhìn một vòng toàn trường.

Nhóm thầy tư tế của điện Nữ Thần Trí Tuệ vội vàng đứng dậy hành lễ, người thờ phụng Athena cũng vội vàng làm lễ.

Valhein hơi cúi đầu.

Con cú mèo đột nhiên hé miệng phát ra một tiếng hót.

Cành ô liu rơi vào đầu vai Valhein rồi biến mất không thấy đâu nữa.

Sau đó con cú mèo đập cánh bay cao, biến mất trên bầu trời.

Tất cả mọi người dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn Valhein.

Đồng thời được hai vị Chủ Thần ban thưởng, chuyện này rất hiếm khi xuất hiện trong lịch sử thi đấu thể dục ở Hy Lạp, sẽ không vượt quá hai mươi lần.

Đột nhiên một tia sáng màu máu tan vỡ từ trên trời giáng xuống giống như một tia chớp đánh vào trán Valhein.

Ánh sáng màu máu tiến vào mi tâm Valhein rồi biến mất không thấy đâu nữa.

Mọi người có chút sửng sốt, tia chớp đỏ ngòm, sao Nữ Thần Tranh Chấp cũng giáng thân ban cho Valhein chứ?

Nữ Thần Tranh Chấp là thần dưới trướng Chiến Thần Ares, rõ ràng có quan hệ đối lập với Nữ Thần Trí Tuệ Athena, cũng không tính là quá hòa thuận với Thần Mặt Trời.

Làm tất cả mọi người đều không nghĩ tới chính là một con bồ câu ngậm cành ô liu màu trắng bay qua đỉnh đầu Valhein, há miệng, cành ô liu rơi vào đỉnh đầu Valhein rồi biến mất không thấy đâu nữa, bồ câu cũng bay đi xa.

Mọi người có chút suy tư.

Không ngờ Nữ Thần Bất Hòa và Nữ Thần Hòa Bình đều quan tâm tới Valhein.

Rất nhiều người nghĩ mãi vẫn không hiểu được.

Hệ thần nhỏ Bất Hòa và hệ thần nhỏ Hòa Bình quả thực không có Chủ Thần, nhưng nếu bọn họ bắt tay hợp sức thì không hề thua kém vị Chủ Thần nào, quan tâm Valhein sớm như vậy, thậm chí còn vì Valhein mà tranh chấp, này cũng có chút khoa trương.

Chỉ có người biết Valhein và Urak là một người mới hiểu được vì sao Thần Linh của hai hệ thần nhỏ này lại cùng xuất hiện như thế.

Valhein không nói lời nào, chỉ cảm thấy toàn thân nóng như lửa, nhưng lúc này không có cách nào minh tưởng để hấp thu sức mạnh, chỉ có thể lắng lặng chờ đợi.

Tất cả mọi người nhìn thấy làn da trên người Valhein hơi đỏ lên.

Rất ít người lộ ra vẻ mặt hâm mộ, bao gồm cả chiến sĩ và ma pháp sư cấp bậc cao, bao gồm cả gia tộc Bán Thần.

Thần ban càng tốt thì biến hóa càng rõ ràng.

Loại thần ban tạo ra biến hóa mà mắt thường có thể nhìn thấy này chắc chắn là đã nhận được thiên phú đặc biệt mạnh mẽ.

Cho dù là người của gia tộc Bán Thần cũng rất khó chiếm được.

Người chủ trì không nói nên lời, nhìn Valhein.

Chờ màu đỏ trên da Valhein chậm rãi tan biến mới nói: "Vua Chạy Đua Valhein, bọn ta rất muốn biết ngươi có cảm tưởng gì về trận thi đấu ngày hôm nay?"

Rất nhiều khán giả vểnh tai lên.

"Đầu tiên, cám ơn Chúng Thần." Giọng nói của Valhein tràn đầy chân thành, cực kỳ tự nhiên.

Nhóm thầy tư tế gật nhẹ đầu, người này mặc dù có chút khuyết điểm nhưng bản chất thì không xấu.

"Thứ hai, cảm ơn tất cả người Hy Lạp, đúng là Hy Lạp chúng ta có mỹ đức mà những quốc gia khác không thể nào sánh bằng, vì thế mới có sức mạnh mạnh mẽ để tổ chức giải thi đấu lớn làm cho cả thế giới phải chú ý."

Tất cả người Hy Lạp cảm thấy mỹ mãn.

"Tiếp sau đó, xin cảm ơn Athens, cám ơn mỗi người Athens. Danh hiệu quán quân, hay là danh hiệu Vua Chạy Đua cũng không phải của riêng ta, đó là công lao của toàn thể Athens."

Tất cả người Athens hài lòng gật đầu, ngay cả nhóm quý tộc cũng lộ ra biểu cảm dịu đi, lần này Valhein không mở miệng ăn nói lung tung nữa, cũng coi như khôn khéo.

Có thể, đây chính là tín hiệu nhận lỗi.

Valhein nhìn về phía nhóm người Athens nói: "Cuối cùng, ta đặc biệt cảm ơn Thần Mặt Trời Apollo và Nữ Thần Trí Tuệ Athena vĩ đại, cảm ơn Nữ Thần Bất Hòa và Nữ Thần Hòa Bình, hi vọng tất cả người Athens có thể đứng dậy cùng ta gửi lời cám ơn tới Thần Linh, cám ơn bọn họ đã giáng thân ban cho người Athens."

Quý tộc Athens có chút sửng sốt, cơ thể theo bản năng chậm rãi đứng dậy.

Trong nháy mắt đó, bọn họ đang dùng những từ ngữ độc ác nhất để thâm mắng chửi Valhein, dùng vô số lý do để mình không phải đứng dậy, thế nhưng cơ thể của bọn họ thì không thể nào không thuận theo mà đứng dậy. Hơn phân nửa quý tộc đang run run, sức mạnh của phẫn nộ và căm hận đang thiêu đốt trong cơ thể bọn họ.

Không xong rồi!

Nhóm thầy trò của Học viện Plato cố nén cười đứng dậy.

Nhóm dân chúng bình dân Athens cười ha ha đứng dậy.

Người của các thành bang còn lại của Hy Lạp đều cất tiếng cười to hoặc là cố nén ý cười, đồng cảm nhìn nhóm quý tộc Athens.

Valhein vừa mới nhận được thần ban liền lấy đó làm cớ để phất cờ hiệu cám ơn Thần Linh, làm gì có quý tộc Athens nào dám không đứng dậy chứ?

Thế nhưng đứng dậy thì không chỉ là cám ơn Thần Linh, mà còn là tán thành Valhein là người Athens, tán thành Valhein giành được giải quán quân.

Cũng là chúc mừng Valhein.

Thầy tế tư của vài thần điện tỏ ra sắc mặt không vui, mà nhóm

thầy tư tế của các hệ thần nhỏ thì tràn đầy ý cười.

Giờ phút này Valhein giống như người chỉ huy dàn nhạc, chỉ một câu nói cực kỳ đơn giản đã làm quý tộc Athens trở thành con rối.

"Cám ơn Chúng Thần." Valhein hơi cúi đầu.

"Cám ơn Chúng Thần." Nhóm quý tộc Athens cắn răng nói.

"Trong mắt Chúng Thần, chúng ta đều là người Athens, cũng đều là người Hy Lạp." Valhein đột nhiên nghiêm nghị nhìn tất cả người Athens.

Đếm không hết số lượng người Hy Lạp gật nhẹ đầu.

Ngay cả nhóm quý tộc và thầy tế tư của thành bang khác không vui cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, gật nhẹ đầu.

Quý tộc Athens thì giống như không nghe thấy gì cả, yên lặng ngồi xuống.

Rất nhiều quý tộc nhìn nhau một cái, nhìn thấy hổ dữ, sói đói, ác ma trong mắt đối phương.

Andrea siết chặt nắm tay, da nổi gân xanh như những thanh sắt vặn vẹo.

"Dân đen! Dân đen! Dân đen! Thế mà lại dám sỉ nhục ta, sỉ nhục tất cả quý tộc Athens trước mặt mọi người!"

Ánh mắt Valhein liếc nhìn những gương mặt dữ tợn điên cuồng, vẻ mặt không thay đổi phủi phủi quần áo, chào hỏi người chủ trì rôi bước xuống đài nhận thưởng.

Sau đó người chủ trì tuyên bố ngày thi đấu thứ nhất kết thúc, ngày mai sẽ tiến hành ba bộ môn quyền anh, đấu vật và vật lộn. "Ta rất chờ mong ngày mai Valhein sẽ bị đánh bâm dập mặt mũi."

Người chủ trì lớn tiếng nói. Trong những lời thảo luận xen lẫn thiện ý và ác ý, khán giả tự động rời sân.

Chương 814: Huyết mạch nguyên tố ánh sáng

Chương 814: Huyết mạch nguyên tố ánh sáng

Phần lớn khán giả đi bộ quay về Thánh thành Delphi, mà nhóm thầy trò Học viện Plato thì ngồi xe ngựa trở về phân viện Plato.

Mọi người không hẹn mà cùng đi tới sân huấn luyện phân viện.

Valhein không muốn đi nhưng bị Niedern cứng rắn túm tới.

Thầy trò Học viện Plato của Athens cũng không tới Delphi toàn bộ, vì thế tổng số người ở đây chỉ có hơn hai trăm người mà thôi.

Sắc trời mờ tối, màn đêm buông xuống, ánh mắt mỗi người đều đặc biệt sáng ngời.

"Đầu tiên, hoan nghênh Vua Chạy Đua đầu tiên của Học viện Plato chúng ta, Valhein!" Niedern kiêu ngạo cố gắng võ tay.

Nhóm thầy trò Học viện Plato cũng võ tay theo, thậm chí còn có người huýt sáo.

Trên mặt Valhein lộ ra nụ cười ấm áp, gật đầu nói: "Cám ơn mọi người đã tán thành và cổ vũ, chúng ta là học viện chứ không phải quan liêu, nếu là ăn mừng hay nghi thức gì đó thì miễn đi."

Niedern nói: "Đương nhiên, đây chỉ là Vua Chạy Đua mà thôi, nếu như kế tiếp mỗi ngày trò đều giành được Vua Quán Quân, mỗi ngày đều mở tiệc ăn mừng thì bọn ta cũng phiền lắm. Sau khi giải thi đấu Pythian kết thúc, chúng ta sẽ tổ chức ăn mừng, có điều...

nguyên nhân ta tới tìm trò không phải vì chuyện chúc mừng."

"2"

Valhein và mọi người nhìn sang Niedern, vậy tới làm gì?

"Bọn ta chỉ muốn biết bốn loại thần ban cho trò là thiên phú hoặc năng lực gì mà thôi." Niedern nói.

"Đúng! Chỉ thế thôi!"

"Lúc ở Sparta trò được thần ban giấu được thì giấu, nhưng lần này không thể giấu."

"Bọn ta khá tò mò, mặt trời che cả bầu trời, loại thần tích này quá hiếm thấy."

Valhein bất đắc dĩ nói: "Chính ta đến giờ còn chưa biết nữa mà."

"Vậy ngồi thiên ngay bây giờ đi, tiến vào tháp ma pháp xem thử một chút." Chiến sĩ Thánh Vực Tagora nói.

Valhein bất đắc dĩ nhìn nhóm người.

"Thật sự phải thế sao?"

"Đừng xấu hổi Tới đây nào." Niedern nói.

Valhein hướng ánh mắt xin giúp đỡ về phía giáo vụ trưởng Larens. "Ta cũng muốn biết." Larens bật cười.

"Coi như các người đủ ác!"

Valhein căm giận nói, sau đó trực tiếp ngồi xuống mặt cỏ, bắt đầu minh tưởng.

Bậc thầy Larens chỉ một ngón tay, một vòng bảo hộ ma pháp

vây quanh Valhein.

Rất nhiều người lén quan sát Valhein, chỉ mười mấy giây sau thì rất nhiêu người lộ ra vẻ mặt cảm khái.

Một ma pháp sư Bạch Ngân năm hai trong sự vây xem của nhiều người như thế, chỉ tốn mười mấy giây đã tiến vào trạng thái ngồi thiên sâu, năng lực thật sự quá mạnh mẽ.

Quả nhiên không quản là ai, thành công đều có nhân tố tất nhiên cả.

Trong tháp ma pháp, Valhein cười như nở hoa.

"Đại thần Apollo thật sự quá tốt!"

Mình tìm kiếm huyết mạch lâu như thế nhưng không chiếm được, không ngờ Apollo lại ban thưởng cho mình.

Trên khoảng không bên trên cây Ma Lực, bốn vương miện của bốn nguyên tố lớn vốn ghép thành bốn điểm của hình vuông, những vương miện khác nằm ở bên ngoài.

Mà bây giờ năm chiếc vương miện tạo thành hình ngũ giác.

Huyết mạch nguyên tố ánh sáng Tướng Quân!

Valhein hài lòng nhìn huyết mạch sức mạnh cực kỳ thưa thớt này.

Sau đó nhìn về phía rễ cây Ma Lực.

Rễ cây thứ năm trông như một con trăn khổng lồ nhú ra khỏi mặt đất, sáng sáng trắng tinh bao phủ rễ cây.

Rễ cây nguyên tố ánh sáng.

Từ nay về sau đã có thể sử dụng ma pháp nguyên tố ánh sáng,

hơn nữa uy lực còn không hề bị giảm bớt.

Đồng thời, nhận được nguyên tố ánh sáng thân cận, cũng có được khả năng mà nguyên tố ánh sáng Tướng Quân ban cho: Ánh sáng sinh mệnh.

Bất cứ năng lực gì có liên quan tới trị liệu, không quản là ma pháp, kỹ năng chiến đấu, thân thuật, thiên phú hay bất cứ sức mạnh nào đều được tăng thêm ánh sáng sinh mệnh, tăng cường hiệu quả chữa trị, đồng thời còn có tác dụng kháng tà.

Valhein hơi nhếch khóe môi, năng lực này quá quan trọng.

Trên người mình có bao nhiêu thiên phú về chữa trị, ví dụ như vết thương khép lại, cấp tốc tự lành, chữa lành bên trong, vết thương đông đặc, hiệu quả của chúng đều có thể kích hoạt ánh sáng sinh mệnh. Những thiên phú này vốn đã mạnh mẽ, còn phối hợp với ánh sáng sinh mệnh thì hiệu quả sẽ đặc biệt kinh người.

Trên cơ bản dùng dao chém rách da, còn chưa kịp chảy máu thì da đã lành lặn lại như cũ rồi.

Cho dù là loại vết thương nặng liên quan tới xương khớp thì cũng sẽ hoàn toàn lành lặn trong một tiếng đồng hồ.

"Nghe nói vi mô tự chữa lành trong truyền thuyết nếu phối hợp với ánh sáng sinh mệnh sẽ có tác dụng kỳ diệu. Bởi vì mỗi phút mỗi giây đều bị tổn thương rất nhỏ, vi mô tự lành sẽ luôn có tác dụng, điều này dẫn tới loại thiên phú này có một tác dụng phụ là sẽ không ngừng tiêu hao ma lực và thể lực, lúc bình thường cần đóng thiên phú này lại, bằng không sẽ tạo thành tổn thương. Nhưng nếu kết hợp với ánh sáng sinh mệnh thì cũng sẽ tổn hao ma lực và thể lực nhưng hiệu quả được tăng cường rất nhiều, tương đương mỗi phút mỗi giây đều đang cường hóa cơ thể, có lợi mà không hại."

Valhein nhìn sang vương miện nguyên tố hỏa, sau khi có huyết mạch nguyên tố ánh sáng, gặp phải sinh vật ma quỷ hoặc vong linh thì không cần phải lo lắng nữa, song nguyên tố ma pháp tiến hóa thành lửa thiên giới, muốn vượt cấp giết chết đám sinh vật hệ bóng tối kia là chuyện rất dễ dàng.

Ánh mắt di chuyển một chút, phát hiện thiên phú mới được Thần Athena ban cho.

"Vẫn là Nữ Thần Athena hiểu mình nhất..."

Lại là một thiên phú ma pháp.

Thị giác ma pháp!

Valhein nhịn không được bật cười, ma pháp này không thể trực tiếp chiến đấu nhưng lại mạnh hơn nhiều thiên phú chiến đấu mạnh mẽ.

Từ nay về sau, mình có thể cảm nhận được rõ ràng tất cả chỉ tiết ma pháp.

Bây giờ nhìn thuật hỏa cầu chỉ thấy là một quả cầu lửa.

Nhưng có thị giác ma pháp, không chỉ thấy được nguyên tố hỏa phân bố, sắp xếp và kết cấu, thậm chí còn có thể thấy được quá trình ngưng tụ và tiêu hao của chúng, năng lực ma pháp được nâng lên ít nhất là ba cấp.

Chương 815: Huyết mạch nguyên tố ánh sáng (2)

Chương 815: Huyết mạch nguyên tố ánh sáng (2)

Thị giác ma pháp là thiên phú mà tất cả bậc thây luyện kim, bậc thây ma dược và các lĩnh vực khác tha thiết mơ ước.

Có thị giác ma pháp, rất nhiều cửa ải vốn khó khăn sẽ được giải quyết dễ dàng.

Tác dụng của thị giác ma pháp trong chiến đấu cũng rất lớn, ví dụ như một vài ma pháp có thể che đi tâm mắt, ví dụ như thuật sương mù, thuật tường lửa, còn có một vài ma pháp thậm chí còn có thể che mắt thiên phú nhìn trong bóng tối.

Từ nay về sau, bất cứ sức mạnh nguyên tố nào thay đổi cũng không thoát được ánh mắt của Valhein.

Sau đó tìm được thiên phú mà Nữ Thần Tranh Chấp và nữ thần không biết tên của hệ thân nhỏ Hòa Bình đã ban cho mình.

Nữ Thần Tranh Chấp ban cho thiên phú hệ bóng tối: Hấp dẫn, tăng cường tác dụng của tất cả ma pháp hệ ảo thuật và tinh thần.

Nữ Thần Hòa Bình ban thưởng khá phù hợp với thân phận của mình, thiên phú tự nhiên: Trái tim bình ổn.

Đây là thiên phú mà nhiều người xem là khá yếu, nhưng Valhein lại cảm thấy rất biết ơn.

Tác dụng trực tiếp của thiên phú này quả thực không lớn, trong khoảng thời gian ngắn tác dụng cũng không lớn, nhưng thời

gian dài thì tác dụng lớn đến khó có thể tưởng tượng.

Đây là một loại tác dụng tương tự với ánh sáng an tính, nhưng so với ánh sáng an tĩnh lại càng mạnh mẽ hơn gấp mấy lần.

Ánh sáng an tĩnh giống như đè nén lửa giận một cách cưỡng ép.

Mà trái tim bình ổn giống như làm chúng ta học được cách nắm giữ tâm tình.

Tuy thầy tế tư của hệ thân nhỏ Hòa Bình không thích Valhein, nhưng ánh mắt của Nữ Thần Hòa Bình lại không thấp kém như đám người kia, bọn họ không xem Valhein là phe đối địch, cũng không dùng lợi ích mua chuộc, chỉ tặng loại thiên phú phù hợp với triết lý của hệ thân nhỏ Hòa Bình và lại có tác dụng rất lớn.

Tác dụng của thiên phú này mạnh hơn gấp hai lần thân ban của Nữ Thần Tranh Chấp.

Bảo trì nội tâm bình tĩnh và an bình, như thế mới có thể thấy rõ thế giới hỗn loạn, mới chọn ra được con đường tốt nhất, trưởng thành nhanh nhất.

"Nữ Thần Tranh Chấp, có lẽ người phải cố gắng hơn rồi..."

Valhein rời khỏi tháp ma pháp, mở mắt ra, đôi mắt sói đói ham học hỏi giống như đèn pha chiếu rọi vào người.

Valhein nhún vai nói: "Cũng không có gì, thiên phú hấp dẫn hệ bóng tối." "Đủ cợt nhả." Eculid mở miệng làm nhóm người không ngừng gật đầu đồng ý.

Valhein tức giận trừng Eculid.

"Còn có trái tim bình ổn."

"Tốt!" Một vài giáo viên gật mạnh đầu.

"Theo thứ tự là thân ban của Nữ Thần Bất Hòa và Nữ Thần Hòa Bình đi?" Niedern hỏi.

"Đúng vậy. Về phần thần ban của Nữ Thần Athena, ta muốn giữ bí mật, nó khá tốt, hơn nữa còn có tác dụng trong chiến đấu." Valhein nói.

"Có thể hiểu được."

Không ai bức ép.

"Về phần vị cuối cùng, thân ban mà Thần Mặt Trời Apollo ban cho ta, ta nghĩ muốn giấu cũng không giấu được, huyết mạch nguyên tố ánh sáng." Valhein nói.

Tiếng than sợ hãi không ngừng phát ra.

"Quả nhiên!"

Nhóm người cực kỳ hâm mộ nhìn Valhein, không quản là chiến sĩ hay ma pháp sư, huyết mạch nguyên tố ánh sáng đều là huyết mạch siêu mạnh có thể cứu mạng.

"Từ nay về sau ngươi chính là hoàng tử bé huyết mạch rồi..." Eculid bùi ngùi nói.

"Ta cảm thấy lửa thiên giới của Valhein không bằng lửa địa ngục của Urak." Albert nhỏ giọng thì thâm, nhưng ao ước ghen tị trong giọng nói của hắn giống như hơi nước bốc lên trong bình nước nóng.

"Thần Mặt Trời tốt với ngươi thật." Niedern nói.

"Valhein, kế tiếp không quản là ngươi dùng cúp Vua Chạy Đua để hiến tế hay đổi báu vật thì ta đề nghị ngươi nên tới điện Thần Mặt Trời. Ngàn vạn lần đừng phạm sai lầm." Larens tốt bụng nhắc nhở.

"Ngài yên tâm, ta hiểu." Valhein nói.

"Có điều cũng đừng quên giữ lại một ít dành cho Nữ Thần Trí Tuệ." Niedern nói.

Valhein gật đầu.

Eculid nói: "Về phân các điện thần không có Thần Linh ban thưởng thì không cần đi, giao thứ quan trọng như cúp tới đó đúng là quá lợi cho bọn họ rồi."

Rất nhiều chiến sĩ trợn trắng mắt, ma pháp sư có thể không cung kính Thần Linh, nhưng chiến sĩ thì không thể.

"Vì sao Thần Linh lại cân cúp vậy?" Valhein hỏi.

Nhóm chiến sĩ và ma pháp sư cấp bậc cao nhìn nhau một cái, không ai trả lời. Niedern cười ha ha một tiếng nói: "Được rồi được rồi, mọi người cũng biết thiên phú của Valhein rồi, lòng tò mò cũng được thỏa mãn, đi thôi, đi ăn cơm thôi."

Nhóm người rời đi, Valhein và Niedern ở lại cuối cùng.

"Chúng ta đoán rằng mỗi chiếc cúp ký gửi một loại tinh thần hoặc sức mạnh của dân chúng Hy Lạp, mà Thần Linh có thể hấp thu loại sức mạnh này." Niedern nói.

Valhein gật đầu, có lẽ Niedern muốn nói tới lực tín ngưỡng, nhưng lại không tiện nói thẳng.

"Huân chương này cũng giống thế phải không?" Valhein hỏi.

"Đúng vậy, huân chương cũng thế, có điều càng nhiều hơn chính là pho tượng Anh Hùng." Niedern lộ ra vẻ mặt kỳ quái, có chút tham lam còn có chút tiếc nuối.

"Có ý gì?" Valhein hỏi.

"Tất cả pho tượng Anh Hùng đều được tích lũy sức mạnh lâu dài hơn, rất được Thần Linh yêu thích." Niedern muốn nói lại thôi, cũng không nói nhiều.

Nhưng ánh mắt Valhein lại sáng lên.

Chỉ cúp của giải thi đấu lớn thôi đã có giá trị vòng năm, thậm chí có thể đạt tới vòng sáu, như vậy nếu là pho tượng Anh Hùng ở điện thân của các thành bang nói không chừng cũng được vòng năm, vòng sáu hoặc thậm chí là vòng bảy?

Chỉ Athens thôi, số lượng pho tượng như thế đã đạt tới hơn hai trăm bức.

Phẩm chất của pho tượng Anh Hùng ở Thánh thành Delphi lại càng cao hơn, toàn bộ pho tượng Anh Hùng xuất sắc nhất đều ở nơi đó, phỏng chừng hơn một ngàn, hơn nữa thấp nhất cũng phải là vòng sáu.

Nếu như cướp sạch thành phố này, có phải sẽ lập tức được phong thần không...

Valhein ngẩng đầu nhìn thành phố dạng nấc thang này.

Vị trí này không thể thấy các pho tượng Anh Hùng trên nấc thang đầu tiên của thành phố, ngược lại có thể thấy được những bức tượng thần ở bậc thang thứ hai của thành phố.

Những bức tượng thân kia tựa hồ lại càng có giá trị hơn pho tượng Anh Hùng.

Không thể nghĩ nữa, có chút nguy hiểm.

Có điều chỉ nghĩ thôi thì cũng không sao.

Chương 816: Ma pháp sư tàn bạo!

Chương 816: Ma pháp sư tàn bạo!

Ăn cơm tối xong, Valhein và giáo viên học viện luyện tập quyền anh, đấu vật và vật lộn.

Học viện có tổng cộng bốn người lọt vào được danh sách sáu mươi bốn người mạnh nhất, nhưng chỉ có Valhein và Hoth là lọt vào cả ba bộ môn.

Ngày hôm sau, giải thi đấu vật lộn chính thức cử hành.

Khác với ngày hôm qua, phần thi đấu hôm nay tiến hành sớm hơn một tiếng đồng hồ, đồng thời cũng đã chuẩn bị xong cho ban đêm.

Người chủ trì đã không còn lắm lời như ngày hôm qua, tuyên bố phần thi đấu hôm nay không có vòng thi tuyển ra top ba mươi hai người mạnh nhất mà là trực tiếp chọn ra mười sáu người mạnh nhất. Trên sân đấu cùng lúc xuất hiện tám cuộc tranh tài ở tám võ đài, để khán giả tự quyết định xem nên xem cuộc tranh tài nào.

Tất cả khán giả đều hiểu rõ, bởi vì sáu mươi bốn người sẽ chia thành tám tổ nhỏ, mỗi người trong tổ phải đánh một vòng với những người khác.

Nếu như tiến hành từng trận một thì có đánh tới mai cũng không xong.

Tiếp đó, sáu mươi bốn tuyển thủ của môn quyền anh tiến hành

rút thăm, căn cứ theo con số rút thăm ngẫu nhiên để chia tổ.

Lúc người chủ trì đọc xong danh sách các tổ, tám người của mỗi tổ đều đã đi tới trước võ đài của tổ mình.

Valhein lọt vào tổ số ba, đang đứng trước võ đài số ba.

"Trùng hợp thật." Valhein mỉm cười nhìn về phía Gerner.

"Cho chút thể diện đi, đừng có hạ tử thủ để bớt bẽ mặt." Vẻ mặt Gerner như đưa đám.

"Ta chỉ là ma pháp sư thôi, sẽ không đâu." Valhein lộ ra nụ cười thật vô hại.

"Trước đây ta cũng cảm thấy như thế." Gerner lén liếc nhìn nắm tay Valhein.

Trọng tài tổ số ba đi tới, câm một quyển sách ma pháp xem kĩ một lần, cuối cùng ánh mắt rơi vào người Valhein.

"Valhein, kiểm tra được trong tư liệu báo danh của ngươi ghi rằng ngươi có gia cố ma pháp là áo giáp nham thạch, đúng không?"

"Đúng vậy.' Valhein nói.

"Trong môn vật lộn, ma pháp sư tự nhiên rơi vào hoàn cảnh xấu, vì duy trì công bằng cho giải thi đấu, ma pháp sư có thể sử dụng một lần ma pháp. Nhưng chỉ có thể dùng ma pháp phòng ngự đơn thuần, không thể dùng ma pháp gia tăng đặc tính, ví dụ như bóng loáng gai nhọn này nọ. Áo giáp nham thạch của ngươi thuộc danh sách ma pháp cho phép sử dụng. Bây giờ ngươi có thể tiếp tục duy trì hiệu quả áo giáp nham thạch, cũng có thể nhờ bậc thầy phong ấn áo giáp nham thạch tạm thời để thay đổi thành ma pháp phòng ngự khác mà giải đấu cho phép." Trọng tài nói.

"Không cần thay đổi, như vậy là được rồi." Valhein nói.

"Tốt lắm. Vậy ngươi nhớ kỹ, khi chiến đấu cấm sử dụng bất cứ ma pháp gì, nếu không sẽ bị phán là gian lận, hủy bỏ thành tích, bao gôm cả thành tích ngày hôm qua." Trọng tài nói.

"Ta nhớ là có thể sử dụng năng lực huyết mạch không phải tính công kích đúng không?" Valhein nói.

"Ta nhìn thấy năng lực huyết mạch mà ngươi đăng ký, có thể sử dụng." Trọng tài dùng ánh mắt quái dị nhìn Valhein.

"Vậy thì tốt rồi."

"Trước tiên tiến hành rút thăm, sau đó chuẩn bị một chút đi." Trọng tài rời đi.

"Năng lực huyết mạch gì vậy?" Gerner dò hỏi.

"Ngươi đoán coi."

Gerner bất đắc dĩ lườm Valhein.

Lại một lần nữa rút thăm xong, người của tám tổ tập trung bên cạnh võ đài, quan sát bảy đối thủ còn lại.

Trực tiếp chọn ra mười sáu người mạnh nhất, cũng tức là mỗi tổ chỉ có hai người có thể thăng cấp, sáu người còn lại sẽ bị loại bỏ.

Hơn nữa mỗi người đều phải đánh với bảy người khác một trận, với cường độ chiến đấu cao như thế, kỹ năng và sức mạnh không còn là yếu tố chủ yếu nhất nữa, thể lực mới là yếu tố hàng đầu, mà tư duy cũng trở nên rất quan trọng.

Theo tiếng còi của trọng tài chính, trọng tài của các võ đài bắt đầu cho số một và số hai tiến hành thi đấu.

Chỉ thấy hai tuyển thủ lập tức hăng hái nhảy lên võ đài.

Khác với những quy tắc tuyển chọn của các phần thi trước, vì tiết kiệm thời gian nên thi đấu chính thức đã đặt ra rất nhiều quy tắc khắt khe.

Ví dụ như nếu tấn công không tích cực thì trọng tài có thể trực tiếp phán là thi đấu tiêu cực, cho điểm người còn lại.

Nếu như liên tục bị phán ba lần tấn công không tích cực, trọng tài sẽ phán là không còn sức chiến đấu, trực tiếp phán xét thắng bại.

Vì thế rất nhiều phương pháp không thể sử dụng trong trận thi đấu chính thức ở các giải đấu lớn, mà giải đấu lớn cũng rất kịch liệt, rất được khán giả ủng hộ.

"Bắt đầu!" Tám vị trọng tài gần như tuyên bố bắt đầu cùng một lúc.

Sau đó chỉ thấy mười sáu người trên võ đài giống như chó chiến đấu không còn chút lý trí nào điên cuồng tấn công đối thủ.

Trận sau có thể lấy bảo trì thể lực làm cớ, nhưng trận đầu tiên nếu phòng thủ thái quá đều bị phán là thi đấu tiêu cực.

Mười sáu tuyển thủ quyền anh gần như đều tung ra toàn lực, cho dù không có thần lực thì thực lực của bọn họ cũng vượt xa người bình thường, khắp nơi đều là bóng mờ của nắm tay, nhiều khán giả căn bản không thể nhìn rõ đòn tấn công của bọn họ.

Thế nhưng nó không hề trở ngại khán giả cảm nhận được nhiệt huyết của cuộc chiến.

"Cố lên!"

"Đánh chết tên Athens kia đi!"

"Để người Thebes nếm thử sự lợi hại của Sparta chúng tal"

Mỗi thành bang đều không ngừng vang lên tiếng cổ vũ.

Trận đấu diễn ra trong ba hiệp, thắng được hai hiệp thì coi như thắng, mỗi hiệp chín mươi giây, nhưng có bốn trận tranh tài ngay từ hiệp hai đã phân thắng bại, bốn trận khác thì cần tới hiệp thứ ba, gần như đều là có một bên đầu hàng mới kết thúc.

Một khi đánh không lại thì phải giữ thực lực, chuẩn bị cho trận sau.

Thời gian thi đấu của tám võ đài cũng không nhất trí.

Sau khi trận thứ hai kết thúc, Valhein rút trúng số năm lên võ đài thi đấu với tuyển thủ số sáu.

Cammeray, một chiến sĩ Bạch Ngân xuất sắc của Mycenaean, hơn nữa còn là thành viên của gia tộc Truyền Kỳ.

"Tiêu diệt ma pháp sư kia đi!" Nhiều người của thành bang Mycenaean gào to.

"Chiến sĩ không thể thua ma pháp sư!"

"Mycenaean vô địch!"

Chương 817: Ma pháp sư tàn bạo! (2)

Chương 817: Ma pháp sư tàn bạo! (2)

Trên khán đài khách quý, rất nhiêu thành viên của gia tộc Bán Thần và thầy tế tư nhìn vê phía Agamemnon và Menelaus.

Vẻ mặt hai người bình tĩnh, không nói lời nào.

Valhein và Cammeray quấn tay bằng vải bông, bước lên võ đài.

Hai người tách ra hai bên, nhìn chằm chằm đối phương.

Giọng nói của người chủ trì vang lên: "Các vị khán giả, chúng ta sẽ được nhìn thấy Valhein chính thức thi đấu ở võ đài số ba. Trước đó trong vòng tuyển chọn tuy Valhein cũng mạnh mẽ nhưng không thể nhìn ra được gì, như vậy ở trên võ đài sáu mươi bốn người mạnh nhất, liệu hắn có dốc toàn lực hay không?"

Rất nhiều người tò mò nhìn về phía võ đài số ba, nhưng cũng có người vẫn quan tâm tới võ đài khác.

Trên võ đài số ba.

"Bắt đầu!" Trọng tài nói xong thì lập tức lui về sau.

Valhein và Cammeray giống như mãnh hổ lao về phía đối phương.

Hai người cùng vung nắm tay đánh tới.

Một màn kinh người xuất hiện, nắm đấm của hai người đồng

thời trúng vào má trái đối phương, thế nhưng Valhein chỉ hơi lảo đảo mà thôi, mà Cammeray bị đánh tới nghiêng hẳn vê sau, miệng đây máu tươi.

"Phụt....

Cammeray phun ra hỗn hợp máu và nước bọt, còn có hai chiếc răng.

Má trái nháy mắt ứ máu sưng đỏ.

Nhóm người nhìn chằm chằm má trái Valhein.

Ngay cả đỏ cũng không đỏ... chớ nói chi là sưng đỏ.

Khán giả toàn trường sững sờ tại chỗ, liều mạng chớp mắt.

Chiến sĩ có thể lọt vào top sáu mươi bốn đều là chiến sĩ không cần dùng thần lực cũng có thể chiến thắng được chiến sĩ Hắc Thiết.

Một chiến sĩ như thế, một quyền đấm vào mặt ma pháp sư lại cứ như một cơn gió?

Thế này còn đánh đấm gì nữa?

Chỉ thấy Cammeray cúi đầu, ngơ ngác nhìn nắm tay của mình.

Ngón tay có chút đau đớn. Giống như đấm vào tường thành vậy.

Hắn đã quên mất hiện giờ đang là lúc thi đấu.

Đột nhiên, phía trước có một bóng đen chợt lóe, Cammeray theo bản năng ngẩng đầu, hai mắt trợn tròn.

Một nắm tay to lớn giống như ngọn núi bay tới, càng lúc càng lớn.

Âm!

Chỉ thấy nắm đấm của Valhein rơi vào mũi Cammeray, sau đó cơ thể Valhein vọt tới trước, chân trái bước tới, tay phải đấm vào mặt Cammeray, hung mãnh dộng đầu hắn xuống đất.

Âm...

Ót Cammeray đụng vào mặt đất, nháy mắt chết ngất.

Cơ thể hắn nảy trên mặt đất hai cái mới bất động.

Valhein đứng dậy.

Mặt Cammeray đầy máu tươi, sau đầu là một vũng máu đang chậm rãi lan rộng.

Âm thanh toàn trường chợt giảm đi, chín phần mười người nhìn một màn này, câm nín không nói nên lời.

Nắm đấm của một ma pháp sư sao lại mạnh mẽ như thế?

Một ma pháp sư sao lại tàn bạo như thế?

Valhein đứng thẳng, nhìn về phía trọng tài.

"Xin lỗi, gần đây ta trưởng thành hơi nhanh, trước đó không dốc hết toàn lực, không ngờ lần này dốc toàn lực lại là như thế. Xin hãy mau chóng chữa trị cho hắn, đừng chậm trễ kết quả thi đấu của hắn." Valhein nói.

Trọng tài gật đầu, lập tức bảo người trị thương cho Cammeray.

Sau đó, Valhein nhẹ nhàng nhảy xuống võ đài.

Sáu tuyển thủ khác trừng to mắt, nhìn Valhein giống như nhìn quái thú.

Gerner đột nhiên sống chết cắn răng.

Bởi vì nếu không cắn chặt như thế thì sẽ không thể ngăn được hàm răng trên sẽ va lập cập vào hàm răng dưới.

Trên khán đài người Sparta, một đám chiến sĩ vai u thịt bắp toàn thân sáng lóng lánh có chút không rõ.

Ngoại trừ cấp bậc như Vua Giác Đấu Commodus, không có chiến sĩ Bạch Ngân nào có thể dùng một cú đấm làm tới trình độ này đi? Một ma pháp sư, so với chiến sĩ còn Sparta hơn?

"Valhein vô địch!" Giọng nói the thé của Julius vang lên.

Castor ngơ ngác nhìn Valhein, nói với Commodus ở bên cạnh: "Hắn trưởng thành hình như hơi nhanh."

Commodus dở khóc dở cười nói: "Lúc hắn vung ra cú đấm này, ngươi biết ta nghĩ gì không?"

"Nghĩ gì?"

"May mà ta không tham gia giải thi đấu Pythian năm nay."

"Cú đấm này của hắn mạnh đến như vậy sao?" Castor kinh ngạc nói.

"Hắn không dốc toàn lực đã gần giống ta bốn năm trước rồi. Một đấm này của hắn đã kích hoạt huyết mạch Người Khổng Lồ, ngươi suy nghĩ đi." Commodus nói.

"Hắn đúng là không phải người mài! Các ngươi nhìn khán giả đi, bị hắn dọa tới choáng váng luôn rồi."

Nhóm người nhìn xung quanh, quả nhiên có một số lượng lớn khán giả ngẩn người, tới tận bây giờ vẫn chưa kịp phản ứng.

Qua một hồi lâu, giọng nói của người chủ trì mới truyền tới,

vẻ mặt của hắn như đưa đám: "Xong rồi, ta cảm thấy ngày hôm nay lại phải không ngừng đưa râu mép ma pháp cho Valhein rồi. Một bậc thầy nói với ta, thiên phú chiến sĩ và thiên phú thể chất của Valhein đều vượt qua hai mươi! Ta muốn điên luôn rồi, một ma pháp sư có song hai mươi thiên phú hệ chiến đấu, hắn đã trải qua như thế nào vậy? Lễ nào trước đó hắn chỉ tùy tiện học một ít ma pháp thôi, chủ yếu vẫn luôn rèn luyện cơ thể à?"

"Mặt khác, vị bậc thây kia nhìn ra được thân ban mà Valhein nhận được từ Thân Mặt Trời Apollo vĩ đại có lẽ là huyết mạch nguyên tố ánh sáng, vị bậc thây kia cảm nhận được có sức mạnh ánh sáng đang trị liệu cho Valhein. Được rồi, tuy là mặt Valhein cũng chỉ bị chạm nhẹ một cái mà thôi, ngay cả trây da cũng không tính."

"À đúng rồi, còn có bậc thầy đoán rằng Valhein có người hầu loại chuyển đổi thiên phú, có thể chuyển đổi một phần sức mạnh hoặc thiên phú của người hầu Thần Tích thành sức mạnh của chính mình, bằng không một ma pháp sư không có khả năng mạnh mẽ như thế. Các vị tuyển thủ, sau đó còn năm môn toàn năng, còn môn cưỡi ngựa và xe chiến, mọi người cứ chuẩn bị sẵn sàng đi."

Valhein nghe thấy lời của người chủ trì thì thở phào nhẹ nhõm, có điều nghĩ lại thì mình thật sự cần một người hầu loại chuyển đổi thiên phú.

Thi đấu quyền anh vẫn còn tiếp tục, nhưng khán giả đột nhiên mất đi hứng thú với phần thi này.

Chiến sĩ run lập cập, nào có ma pháp sư nào có thể một đấm đánh cho chiến sĩ máu me đầy mặt phun ra răng chứ? “Tàn bạo! Quá tàn bạo!" Julius kích động gào to. Nhóm võ sĩ giác đấu ở bên cạnh nhìn ông chủ nhà mình, lập tức gào theo. “Tàn bạo!"

Chương 818: Quảng cáo

Chương 818: Quảng cáo

Chiến sĩ Sparta vốn cũng không biết nên hình dung tình cảnh khiếp sợ này thế nào thì đã có người hô, vì thế liên hô theo.

“Tàn bạo!"

Ngay cả người Sparta còn cảm thấy tàn bạo, các thành bang phụ thuộc Sparta và thành bang của bán đảo Peloponnesus cũng hô theo.

Tiếp đó cả trăm vạn người cùng gào theo.

“Tàn bạo"

Nhóm ma pháp sư than thở, sao có thể dùng từ này để hình dung ma pháp sư chứ?

Ít nhất cũng là cuộc gặp gỡ của lòng can đảm và sức mạnh, đóa hoa đỏ au rải đầy võ đài.

Nhóm chiến sĩ ở các võ đài khác thế mà lại không nhìn phân thi đấu của tổ mình, chuyển sang nhìn về phía Valhein.

Cho dù là một vài tuyển thủ đang thi đấu trên võ đài cũng nhìn sang Valhein.

Hơn nữa không phải chỉ là một người, là hai người cùng nhìn.

Vì thế qua một hồi lâu trọng tài mới phản ứng được.

"Nhìn cái gì thế hả? Còn nhìn nữa thì phán hai người bọn

ngươi thi đấu tiêu cực đấy!"

Hai tuyển thủ nhún vai, phán cả hai thi đấu tiêu cực thì coi như không phán.

Valhein bất đắc dĩ đứng im tại chỗ, lẳng lặng chờ đợi.

Một lát sau, giọng nói dở khóc dở cười của người chủ trì vang lên.

"Các vị cũng biết đấy, Apollo vĩ đại có được sức mạnh chữa trị, mà Thần Y Học Asclepius chính là con của ngài. Vì thế năng lực chữa trị của thầy tế tư của điện thần Apollo bọn ta, điện Thần Y Học và điện Nữ Thần Chữa Lành đều rất nổi tiếng."

Nhóm người nghe tới đó thì sửng sốt, người chủ trì có ý gì đây?

"Vì sao ta lại phải nói tới chuyện này? Nguyên nhân rất đơn giản, bọn ta đã điều trị toàn diện cho Cammeray, bọn ta đảm bảo cơ thể hắn rất hoàn hảo, đầu óc cũng hoàn hảo. Chỉ có điều... khi bọn ta nhắc tới Valhein, cơ thể hắn run lên và xin bỏ quyền thi đấu. Bọn ta nói với hắn, trong phần thi đấu tiếp theo không cần phải đối mặt với Valhein, thế nhưng hắn vẫn từ chối."

Mọi người hiểu ra.

Vì cú đấm khi nãy của Valhein, người nọ đã bị bóng ma tâm lý.

Người không nhìn thấy cú đấm đó đều tỏ ra tiếc nuối, chỉ có thể chờ đợi trận thi đấu kế tiếp của Valhein.

Vì vậy phần lớn khán giả đều nhìn chằm chằm Valhein, rất ít người xem trận chiến của người khác.

Sân thi đấu lớn trở nên yên tĩnh.

Người chủ trì nhìn một vòng, như thế thì không được, khán

giả đều xem Valhein thi đấu thì những võ đài khác phải làm sao đây, vì thế hắn âm thầm liên hệ với trọng tài chính.

Trọng tài chính lập tức tìm tới Valhein, nhỏ giọng hỏi: "Valhein, kế tiếp ngươi liên tục lên sân thi đấu đối chiến với sáu người còn lại, được không?"

"Không thành vấn đề." Valhein nói.

Trọng tài chính lại hỏi sáu người còn lại.

"Đồng ý!" Gerner là người đầu tiên đồng ý.

Nhóm chiến sĩ còn lại suy nghĩ một chút, đều thống nhất.

Chỉ có như thế mới có thể chiến thắng Valhein mà thôi.

Trọng tài chính gật đầu, ra hiệu với người chủ trì ở phía xa.

Người chủ trì lập tức nói: "Sau khi trận đấu này kết thúc, tất cả tuyển thủ của bảy tổ còn lại tạm nghỉ. Kế tiếp trên võ đài số ba, Valhein sẽ liên tiếp đối chiến với sáu người còn lại trong tổ. Mọi người cũng hiểu là vì sao mà đúng không, không thể để Valhein hấp dẫn đi ánh mắt của mọi người! Các vị tuyển thủ có đồng ý không?"

"Đồng ý!" Đông đảo tuyển thủ bật cười hô to.

"Trận đấu tiếp tục, Valhein, ngươi chuẩn bị tốt để nhận phần quà lớn của bọn ta đi. Không phải ngươi tàn bạo à? Bọn ta còn tàn bạo hơn ngươi! Ta không tin ngươi có thể liên tiếp giành chiến thắng! Các vị khán giả, mọi người nói coi có đúng không?"

"Đúng!"

Phần lớn khán giả đều hưng phấn gào to, đây mới chính là thi đấu!

Thế nhưng có một số ít người nhíu mày.

Paloma nhíu mày.

Chrismay nhíu mày.

Niedern thì cười híp mắt.

Gregory hỏi: "Học trò của ngươi bị nhắm vào, ngươi cười cái gì?"

"Đám cá ươn tôm thối kia mà có thể nhắm nổi học trò ta sao? Chuyện này đối với Valhein không phải chuyện xấu. Nhóm bảy tên ăn hại Pythian thứ hai sắp sinh ra." Niedern nói. Gregory dở khóc dở cười nói: "Môn chạy kèm vật nặng xuất hiện danh hiệu bảy tên ăn hại Pythian đã đủ làm bảy người kia khổ sở rồi, bây giờ ngươi lại còn tạo ra một đội mới, đám tuyển thủ tổ ba sẽ hận chết ngươi."

"Hận ta có tác dụng gì, muốn hận thì hận Valhein đi!"

Trận thi đấu thứ tư qua loa kết thúc.

Tất cả võ đài đều ngừng lại.

Mọi người toàn trường cùng nhìn về phía võ đài số ba, nhìn Valhein.

Valhein bước lên võ đài, nhìn vê phía khán đài khách quý, từ trên cao nhìn một vòng sáu tuyển thủ khỏe mạnh khác.

"Các vị, ta chuẩn bị giành giải quán quân, vì thế kế tiếp ta sẽ dốc toàn lực đối phó, để thích ứng với sự trưởng thành mới. Vì thế kế tiếp có lẽ ta sẽ hơi nặng tay một chút, xin các vị tha lỗi. Chờ sau khi kết thúc, ta sẽ mời mọi người tới Beauty Of The Giant Dragon dùng cơm để biểu đạt sự áy náy của ta."

Lời nói của Valhein chỉ có người xung quanh võ đài nghe thấy,

vẻ mặt của những tuyển thủ khác rất nhục nhã nhưng không lên tiếng phản đối.

Một người chỉ dùng hai đấm đã kết thúc Cammeray đúng là có tư cách nói lời này.

Trên khán đài xôn xao.

"Hắn đang nói cái gì vậy?"

"Mau đưa râu mép ma pháp cho hắn!"

"Bọn ta muốn nghe xem Valhein nói gì!"

"Người chủ trì, ngươi đã quên mất lời nói của mình rồi à?"

Người chủ trì bất đắc dĩ, hắn đường đường là chủ tư tế, mặc dù là tạo ra bầu không khí vui vẻ nhưng khán giả đúng là không xem hắn là thầy tế tư mà.

Hắn bất đắc dĩ nhìn sang trưởng tư tế tối cao Baingora.

Cụ già gật nhẹ đầu.

Người chủ trì nói: "Được rồi, trận đấu này là vì Chúng Thần, cũng là vì tất cả khán giả. Hiện giờ ta sẽ bảo người... không, ta tự mình đưa râu mép ma pháp cho Valhein, trong trận đấu tiếp theo, hắn vẫn có thể sử dụng!"

Người chủ trì nói xong thì thân hình chợt lóe, trong nháy mắt xuất hiện trên võ đài số ba, đưa râu mép ma pháp cho Valhein.

Sống lưng khán giả mát lạnh, khi nấy lanh mồm lanh miệng quá nên đã quên mất vị này chính là Thánh Vực.

Chương 819: Quảng cáo (2)

Chương 819: Quảng cáo (2)

"Cám ơn." Valhein nhận lấy râu mép ma pháp, đeo lên.

Nhóm tuyển thủ quyên anh khác đầy hâm mộ và ghen ghét.

Nhóm quý tộc Athens nghiến răng nghiến lợi, thực không công bằng mài

Thầy tế tư của điện Thần Mặt Trời giúp đỡ Valhein như thế, không phải là đang chỉ trích quý tộc Athens à?

Điện Thần Mặt Trời không thể sai, Valhein cũng không sai, vậy sai chính là quý tộc Athens sao?

Valhein đột nhiên lặp lại lời nói khi nấy, chỉ là có kèm thêm một chút.

"Các vị, ta chuẩn bị giành giải quán quân, vì thế kế tiếp ta sẽ dốc toàn lực đối phó, để thích ứng với sự trưởng thành mới. Vì thế kế tiếp có lẽ ta sẽ hơi nặng tay một chút, xin các vị tha lỗi. Chờ sau khi kết thúc, ta sẽ mời mọi người tới Beauty Of The Giant Dragon dùng cơm để biểu đạt sự áy náy của ta, đồng thời xin tặng một bộ dụng cụ ăn Bạch Ngân, cộng thêm trang bị vũ khí tinh xảo nhãn hiệu 'Trảm Long Giả, đương nhiên các ngươi cũng có thể lựa chọn ma pháp khí của nhãn hiệu 'Ngọn Hải Đăng '."

Người chủ trì đã quay trở lại đài cao dở khóc dở cười, Valhein không phải đang làm quảng cáo à?

Thế nhưng khán giả không thèm để ý tới chuyện này.

"Thì ra bộ dụng cụ ăn kiểu mới có liên quan tới hắn."

"Trảm Long Giả là cái gì vậy?"

"Ma pháp khí Ngọn Hải Đăng? Thú vị đấy."

Nhóm quý tộc Athens nhìn nhau, trong mắt không hề có chút hung ác nào, thậm chí còn có chút bất đắc dĩ.

Bọn họ muốn giết chết Valhein, nhưng chưa từng muốn phá hoại sản nghiệp của Valhein, còn muốn cắn nuốt nó, thế nhưng phía sau lưng Valhein đều là gia tộc Bán Thần cấp bậc quái thú, thật sự không thể nào đụng tới.

Tuyển thủ quyền anh số một bước lên võ đài.

Tiếng còi vừa vang lên, hai người cùng nhắm vào đối phương.

Nhìn tuyển thủ số một tràn đây ý chí chiến đấu, trong mắt Valhein lóe lên một tia tán thưởng.

Cho dù biết rõ hoàn cảnh của mình rất xấu, cho dù biết rõ thất bại trước mặt nhiều khán giả như vậy sẽ bị cười nhạo nhưng vẫn chủ động tấn công, không hề từ bỏ, đây mới thật sự là vận động viên, cũng là chiến sĩ chân chính. Nắm đấm của hai bên cùng tấn công vào mũi đối phương, hai người tựa hồ không trốn cũng không né.

Nhưng ở nháy mắt cuối cùng thì cả hai đều cấp tốc quay đầu đi.

Nắm đấm của tuyển thủ số một rơi vào bên mặt Valhein.

Thế nhưng nắm đấm của Valhein lại chuẩn xác rơi vào mũi đối phương.

Đối phương phát ra tiếng kêu đau đớn, nheo mắt, cố nén đau buốt không chỉ không lùi về sau mà còn hung mãnh hơn tấn công

tới.

Valhein lách người tiến tới, một cú đấm từ dưới lên trên nhanh chóng tung ra.

Người nọ lại dùng tay trái của mình phòng thủ đỡ đòn, tay phải vung tới tấn công Valhein.

Hắn thành công, nắm tay phải đấm trúng trán Valhein.

Nhưng cú đấm móc từ dưới lên trên của Valhein đấm trúng cánh tay hắn, không ngừng đẩy lên cao, tay trái đỡ đòn đánh vào cằm hắn.

Hắn bị một đòn khủng khiếp này đánh văng lên cách mặt đất một tấc, cằm như muốn nứt ra, trước mắt tối sầm.

Sau đó, Valhein lần thứ hai tiến tới một bước, một đấm tung vào bụng đối thủ đang ở giữa không trung.

Âm!

Tuyển thủ số một ở trên không trung bay ra ngoài, đập vào hàng rào dây mềm của võ đài, sau đó từ từ nhắm hai mắt lại ngã xuống đất, uể oải bất tỉnh.

Máu tươi chậm rãi từ khóe miệng hắn tràn ra.

Toàn thân Valhein không có chút vết thương nào, mặt và trán vẫn nhẵn nhụi sáng bóng như cũ.

“Tàn bạo!"

“Tàn bạo!"

Khán giả hưng phấn điên cuồng gầm rú.

Chỉ có một số ít khán giả hơi lắc đầu, chênh lệch hai bên quá

lớn, nếu đây là thi đấu vật lộn thì đã thấy máu rồi.

Ba đấm.

"Val Val Val... Hein chiến thắng!" Người chủ trì kéo dài giọng, sau đó cực kỳ hưng phấn gào to: "Người thứ hai! Người thứ hai rồi! Bây giờ để chúng ta chờ đợi người thứ ba nào."

Tuyển thủ số một bị khiêng xuống cấp tốc điều trị, tuyển thủ số hai đi tới. Gerner.

"Này không phải chính là cậu bé Gerner của gia tộc Bắc Phong của chúng ta à? Hắn làm ta có ấn tượng rất sâu sắc, tuy hắn không giành được thứ hạng cao ở môn chạy kèm vật nặng nhưng cũng đã dốc toàn lực để chạy, không nằm trong hàng bảy chàng ăn hại Pythian... Ah xin lỗi, ta không có ác ý gì đâu, chỉ là nói nhầm thôi, nói thật thì ta cho rằng người đặt ra danh hiệu này cũng không có ác ý. Như vậy, liệu Gerner có thể rửa được mối nhục ngày trước hay không? Gerner, cố lên nào!"

Mặt Gerner đen xì, này là đang cổ vũ hay cười nhạo hắn chứ?

Gerner nhìn Valhein, bất đắc dĩ nói: "Tốc độ nắm đấm của ngươi rất nhanh, nhịp chân cũng nhanh, nói thật ra thì đều cao hơn ta, có điều kỹ thuật của ngươi thì kém xa ta. Hi vọng ngươi không nên khinh thường.'

Valhein gật đầu.

"Tới đi."

Một tiếng còi vang lên, hai người vọt tới trước, hai bên cùng vung nắm tay.

Nháy mắt nắm tay tung ra, Gerner hơi nhếch khóe môi.

Liên tục dùng kiểu đấu đồng quy vu tận, thật sự xem tuyển

thủ quyền anh là kẻ ngu sao?

Đột nhiên, biểu cảm của Gerner thay đổi.

Cơ thể Valhein lướt ngang sang bên trái, nắm tay phải thay đổi phương hướng.

Nhắm về phía nắm tay phải của Gerner.

Trong nháy mắt đó, trong lòng Gerner phừng lên ngọn lửa.

"Đến đây đi, gia tộc Bắc Phong không sợ hãi!"

Nắm tay hai người tấn công vào nhau.

Âm!

Rắc!

"A...

Trong tiếng kêu thảm thiết của Gerner, cánh tay phải của hắn vặn vẹo một cách kỳ lạ, khuỷu tay phải đột nhiên nứt ra, xương cánh tay trắng hếu gãy lìa đâm thủng khuỷu tay lòi ra ngoài, máu tươi văng tung tóe.

Gerner không ngừng lùi vê sau, đập vào rào chắn võ đài, kinh hãi nhìn cánh phải rũ xuống của mình.

Này không phải chấn thương trật khớp có thể chỉnh lại ngay được.

Là gãy xương, đoạn gãy sắc bén nứt ra, giống như một mũi giáo xương. "Trận này Valhein thắng!" Trọng tài căn bản không hề để ý tới cảm xúc của Gerner, thậm chí không tuyên bố kết thúc hiệp đấu mà trực tiếp phán Valhein giành được thắng lợi.

Chương 820: Mười bốn kẻ ăn hại Pythian

Chương 820: Mười bốn kẻ ăn hại Pythian

"Ngươi... Trán Gerner túa mồ hôi lạnh, ngồi dưới đất tức giận nhìn Valhein.

Bây giờ hắn mới hiểu được, Valhein hiểu được tốc độ của mình nhanh kỹ năng mạnh mẽ, vì thế đã sử dụng phương pháp chiến đấu trực tiếp hơn.

Ánh mắt Gerner tối sầm, không nói được lời nào, cúi đầu, tay trái đỡ tay phải, nhảy xuống võ đài, được thầy tế tư hỗ trợ điều trị.

“Tàn bạo

“Tàn bạo"

“Tàn bạo!"

Nếu như lúc đầu khán giả còn chút đồng cảm với đối thủ, nhưng sau khi bị máu tươi và cuộc chiến không ngừng kích thích đã khuấy động lên bản tính hung bạo của bọn họ.

Kích hoạt huyết mạch yêu thích cuộc chiến tàn bạo của người Hy Lạp.

"Kế tiếp!"

"Kế tiếp!"

Đột nhiên, hơn trăm vạn người đồng thanh hô.

Cơ thể tuyển thủ số ba run lên, chậm rãi đi về phía võ đài.

Khoảng cách ngắn ngủi chỉ có vài bước chân nhưng lại làm hắn có cảm giác nặng nề như chạy việt dã vác vật nặng năm ngàn mét vậy.

"Ta là Pavarotti của Corinth, một tuyển thủ quyền anh, có thể nhận thất bại nhưng không thể không chiến mà bại!" Pavarotti nhẹ nhàng giơ tay lên.

"Không thể không chiến mà bại, chiến đấu!" Valhein lớn tiếng hô, đồng thời cũng giơ tay lên che chắn gương mặt.

"Chiến đấu!"

"Chiến đấu!"

Đông đảo khán giả đứng dậy, cùng gào to.

Nhiệt tình thiêu đốt, tình cảm mãnh liệt bùng nổ.

Tiếng còi vang vọng khắp bầu trời.

Hai người lập tức tấn công.

Nắm tay phải của Pavarotti chỉ là cú đấm ảo, hắn dùng tay trái ngăn cản cú đấm tay phải của Valhein, dự định dùng tay phải để tấn công.

Thế nhưng nắm tay phải của Valhein đánh trúng vào tay trái của Pavarotti lại mang theo âm thanh biển gầm như người khổng lồ xông tới, nắm đấm phải ủi cánh tay trái của hắn đập vào mặt của chính hắn.

Rắc, cánh tay trái truyên tới tiếng xương cốt vỡ vụn.

Cú đấm thứ hai, Pavarotti dùng tay phải để đỡ, Valhein một lần nữa đấm tay phải dộng vào lồng ngực hắn.

Rắc...

Cánh tay phải Pavarotti truyền tới tiếng xương cốt vỡ vụn.

Cú đấm thứ ba, Pavarotti hơi cúi đầu, hai tay bắt chéo đặt trên trán.

Âm!

Nắm đấm của Valhein chuẩn xác rơi vào điểm giao của hai tay, trong tiếng xương cốt vỡ nát, mắt Pavarotti tối sâm, đầu ngửa ra phía sau, đập vào dây chắn.

Valhein còn muốn đuổi theo nhưng lại đột nhiên thu tay lại.

Chỉ thấy Pavarotti trượt xuống đất, ánh mắt vô hồn, ngơ ngác nhìn phía trước, giống như bệnh nhân Alzheimer.

Hai tay hắn vỡ nát, máu tươi tuôn ra.

Lồng ngực hơn lún xuống.

"Hiệp thứ nhất, Valhein thắng!" Trọng tài nói xong liền chạy tới.

"Pavarotti, nhìn thấy được không?" Trọng tài đưa tay phải lên quơ quơ trước mặt Pavarotti.

Pavarotti không phản ứng chút nào.

"Trận thi đấu này, Valhein thắng!" Trọng tài lớn tiếng tuyên bố.

Khán giả một lần nữa phát ra tiếng hoan hô thán phục.

Nhóm tuyển thủ quyền anh còn lại lộ ra vẻ mặt đờ đẫn, thậm chí có người đã phát run.

Những tuyển thủ của võ đài khác cũng đờ ra.

Sức mạnh đó, tốc độ đó, ít nhất cũng là trình độ chiến sĩ Thanh Đồng dùng thần lực Thanh Đồng đi?

Euckeno nhìn chằm chằm Valhein, nhếch miệng cười.

Hoth trừng to mắt, nghi hoặc gãi đầu.

Từ khi nào mà Valhein trở nên lợi hại như vậy chứ?

Những ứng cử viên đứng đầu đều tỏ ra nghiêm nghị.

Trong ánh nhìn soi mói của mọi người, Valhein lục tục tiến hành những trận thi đấu sau đó. Nhanh nhất là hai đấm đã giải quyết xong trận chiến.

Tối đa không quá ba đấm!

Cuối cùng, lấy thành tích bảy trận toàn thắng kết thúc.

Trong tiếng hoan hô nhiệt liệt của khán giả, tám tổ tiếp tục thi đấu.

Khán giả không quá hứng thú, thảo luận âm ï.

"Valhein này đúng là lợi hại, nếu không có gì bất ngờ thì chắc chắn có thể xếp top ba môn quyền anh."

"Top ba? Đó là sỉ nhục hắn, ta tin chắc hắn có thể giật lấy giải quán quân."

"Có điều, người thua hắn thì thảm rồi."

"Thua chiến sĩ thì không sao cả, nhưng thua ma pháp sư thì

danh tiếng coi như xong rồi."

"Bây giờ tuyển thủ của võ đài số ba đã bị người ta gọi là bảy kẻ ăn hại thứ hai của Pythian, hoặc là bảy kẻ ăn hại của môn quyền anh."

"Tức là bây giờ Pythian có mười bốn kẻ ăn hại à?"

"Bọn họ thật thê thảm, giải thi đấu cấp bậc toàn Hy Lạp này có ai không phải là nhân tài kiệt xuất của các thành bang đâu chứ? Người nào chẳng được tôn trọng? Kết quả gặp trúng Valhein lại biến thành dạng này..."

"Không, ta cảm thấy thảm hại hơn vẫn còn ở phía sau, lỡ như những trận chiến sau Valhein cũng chiến thắng thì có phải sẽ càng nhiều ăn hại hơn nữa không?"

"Chúng Thần ở trên, ta thật sự đồng cảm với đám bại tướng dưới tay Valhein, nhưng... ta cũng thực tò mò, liệu Valhein có thể chế tạo ra bao nhiêu kẻ ăn hại đây?"

Chậm rãi, tiếng cười nói dí dỏm và đùa giỡn của khán giả không ngừng lan rộng, bảy kẻ ăn hại thi chạy và bày kẻ ăn hại môn quyền anh của Pythian đã được xác định, mọi người đều chờ đợi bảy kẻ ăn hại tiếp theo của môn đấu vật.

Qua ba tiếng thì mới chọn ra mười sáu người mạnh nhất.

Người được chọn ra cùng với Valhein chính là Gerner.

Thương tích của hắn đã được nhóm thầy tư tế chữa lành.

Thế nhưng gương mặt của hắn tựa hồ đã bị đình chỉ thời gian vậy, vẫn luôn ngừng lại ở khoảnh khắc bị đánh bại.

Mặt vẫn đen xì, chưa từng nở nụ cười.

Mười sáu người chia thành bốn tổ, mỗi tổ sẽ tiến vào bán kết,

những người còn lại tranh top tám.

Gerner xui xẻo lại bị chia vào cùng một tổ với Valhein. Cuối cùng, Valhein thành công tiến vào bán kết.

Ba người khác theo thứ tự là Euckeno, Eugene và Hoth.

Từ đầu đến cuối Euckeno vẫn luôn chiến thắng rất gọn gàng, đối thủ của hắn thậm chí có một người là thành viên của gia tộc Bán Thần.

Mà Eugene và Hoth thì đều rơi vào khổ chiến, đối thủ của hai người đều là thiên tài nổi danh thành bang hoặc hậu duệ gia tộc Anh Hùng, cuối cùng lấy cái giá bị thương nặng mà thắng thảm, tiếp nhận trị liệu của thầy tế tư xong mới tái chiến được.

Tiếp đó bốn người tiến hành rút thăm trên võ đài chính, quyết định đối thủ vòng bán kết.

Chương 821: Mười bốn kẻ ăn hại Pythian (2)

Chương 821: Mười bốn kẻ ăn hại Pythian (2)

Cuối cùng Valhein đánh với Eugene, Euckeno đánh với Hoth.

Nhìn thăm mình rút được, Euckeno đột nhiên lộ ra nụ cười có thâm ý nhìn vê phía Valhein.

"Hoth là bạn của ngươi đúng không?”

Valhein cảm nhận được giọng nói của đối phương tràn đầy khiêu khích, lông mày hơi nhướng lên, lẳng lặng nhìn Euckeno.

"Tốt nhất ngươi nên bảo hắn đầu hàng đi." Euckeno nói xong thì đi xuống võ đài.

Eugene đột nhiên nói: "Ta không phải bạn Euckeno!"

Bởi vì bọn họ đứng rất gần người chủ trì và Valhein, cuộc nói chuyện cũng thông qua râu mép ma pháp truyền khắp toàn trường.

Mọi người sửng sốt, nhìn Eugene cười phá lên, thực hiển nhiên là Euckeno muốn thông qua Hoth để nhắm tới Valhein, nhưng Eugene sợ bị Valhein trả thù nên vội vàng tỏ thái độ.

Valhein không để ý tới Euckeno và Eugene, đi tới vỗ vai Hoth.

"Cứ thi đấu bình thường, nếu thật sự đánh không lại thì chịu thua. Không cần sợ, nếu hắn quá đáng thì ta sẽ đáp trả lại gấp mười." Âm thanh của Valhein truyền khắp toàn trường.

"Được!" Hoth cười thật thà.

Tiếng ồn ào không dứt.

Khán giả chỉ sợ thiên hạ không loạn, dùng đủ âm thanh gào to, muốn Valhein đối chiến với Euckeno.

Trận đầu, Valhein đánh với Eugene.

Thực lực của Eugene vượt trên tất cả đối thủ, nhưng võ đài nhỏ như vậy, Valhein hoàn toàn có thể sử dụng cách đánh lưỡng bại câu thương.

Hiệp thứ nhất, Valhein thế mà lại không thể đánh ngã Eugene, nhưng trên người Eugene cũng đầy thương tích, cuối cùng tính điểm thì Valhein chiến thắng.

Trên người Valhein không hề có chút thương tích nào, khán giả tấm tắc kỳ lạ.

Hiệp thứ hai, Eugene rốt cuộc không thể chịu nổi đòn tấn công như mưa rên gió dữ của Valhein, mà đòn tấn công của hắn căn bản không có cách nào phá vỡ được áo giáp nham thạch của Valhein, cuối cùng bị Valhein trực tiếp đánh bay ra khỏi võ đài.

"Chịu thua!" Eugene nằm dưới đất hộc máu, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Valhein nhảy xuống võ đài thi đấu, lẳng lặng chờ đợi.

Rất nhanh, Hoth và Euckeno lên sân đấu. Thế nhưng làm tất cả mọi người không nghĩ tới chính là vừa mới giao đấu, toàn thân Euckeno đã phình to lên hai vòng, làn da trở nên đỏ sậm, phía trên còn có một mảng hoa văn hẹp dài.

"Máu điên cuồng..."

Chỉ thấy đôi mắt Euckeno nháy mắt trở nên trắng dã, giống như một người khổng lồ nhỏ da đỏ điên cuồng tấn công Hoth.

Hoth cao hơn Euckeno, cơ thể có thể nói là hoàn mỹ, sức mạnh cơ thể đơn thuần không hề thua kém Euckeno.

Nhưng thiên phú chiến sĩ và thiên phú thể chất của Hoth đều rất bình thường.

Hai nắm tay của Euckeno tung ra như gió bão, giống như cùng lúc có hơn mười cánh tay, hóa thành tàn ảnh chỉ chít rơi vào người Hoth.

Hoth thậm chí còn chưa kịp ra tay đã bị ép phải dùng tay đỡ đòn.

Nắm đấm của Euckeno quá mạnh mẽ, quả thực giống như hai cây búa sắt.

Mỗi nắm đấm rơi vào trên cánh tay Hoth đều xuất hiện chấn động sóng xung kích màu trắng kỳ lạ xé rách làn da và máu thịt Hoth, làm thịt nát cũng bị đánh bay.

Đồng thời mỗi khi nắm tay Euckeno đánh ra, cơ thể lại phát ra âm thanh như biển gầm.

Nhóm tuyển thủ quyền anh ngẩn người.

"Âm thanh như biển gầm, hắn thế mà cũng có song hai mươi thiên phú, hóa ra trước giờ hắn vẫn luôn ẩn giấu thực lực."

"Hắn thế mà lại nắm giữ thiên phú 'chấn động phá hủy' rất hiếm thấy, may mà không dùng thần lực, nếu dùng thần lực, một đấm đánh ra có thể trực tiếp nổ tung cơ thể một chiến sĩ cùng cấp."

"Đây chính là gia tộc Bán Thần sao? Quả nhiên mạnh mẽ mà."

"Xem ra tuyển thủ gia tộc Bán Thần kia đã sớm biết thiên phú của Euckeno nên chỉ đánh một chốc đã chủ động nhận thua."

"Chả trách vì sao năm nay số lượng chiến sĩ gia tộc Bán Thần tham gia lại ít như thế, thì ra là vì kiêng kị Euckeno.'

Chỉ vài giây ngắn ngủi, da thịt trên tay Hoth đã bị đánh nát, lộ ra xương trắng.

Có điều Hoth tựa hồ cũng có thiên phú xương cốt sắt thép, cẳng tay từ đầu đến cuối không bị bẻ gấy.

Nhưng mất đi cơ bắp, hắn cũng mất đi sức mạnh.

Euckeno đấm một cú lọt qua phòng ngự của Hoth, nện vào mặt Hoth.

Sức mạnh chấn động kỳ lạ của cú đấm nổ tung mũi Hoth, cũng lan ra khắp gương mặt, nháy mắt sau đó, phân nửa máu thịt trên mặt Hoth đã bị chấn động của cú đấm đánh bay.

Xương trắng lộ ra.

Hoth mạnh như thế nhưng không hề có năng lực trả đòn.

"Euckeno chiến thắng!" Trọng tài vội vàng hô.

Cơ thể khổng lồ của Hoth nặng nề ngã xuống đất.

Valhein nhảy lên võ đài, Hoth đã ngất xỉu.

"Thầy tế tư!" Valhein gọi to.

Thầy tế tư của điện Thần Mặt Trời vội vàng xuất hiện, khiêng Hoth đi, tiến hành chữa trị.

Thần thuật của thầy tế tư Hoàng Kim có hiệu quả rất kém, phải là đích thân vị thây tế tư Thánh Vực làm người chủ trì kia ra tay mới có thể làm Hoth khôi phục như lúc ban đầu.

Nhìn Hoth ngủ mê man, Valhein cám ơn người chủ trì.

Người chủ trì chỉ vỗ vai Valhein, không nói gì.

Valhein ngẩng đầu, nhìn về phía Euckeno.

Euckeno nhếch khóe môi thật cao, lộ ra hàm răng trắng sáng bóng.

Eugene đã được chữa trị lành lạnh đi tới, nhỏ giọng nói: "Vĩnh viễn không nên coi thường gia tộc Bán Thần."

Valhein gật đầu.

Xem ra mình thật sự đã quá xem thường Euckeno, có lẽ Euckeno có một lượng lớn thiên phú chiến đấu, nhưng thiên phú về thi chạy thì không nhiều.

Hơn nữa Euckeno còn rất có kỹ thuật diễn xuất!

Valhein nghiêm túc nhìn chằm chằm Euckeno.

Một người Hy Lạp điển hình cao lớn hơn mình, trên làn da màu đồng được bôi dầu ô liu bóng loáng. Mái tóc quăn đen nhạt, sống mũi cao, hai mắt sâu thẳm.

Rõ ràng không quá hai mươi nhưng thoạt nhìn giống như đã gần ba mươi, rất già nua.

Da của hắn đặc biệt thô ráp, giống như bị giấy nhám mài mòn, nhưng đồng thời lại trong suốt một cách kỳ lạ.

Giống như ngọc thạch đục ngầu.

"Không hổ là em họ Heracles, hậu duệ của Perseus, một trong mười vị anh hùng Hy Lạp, cháu của huyết mạch Thần Vương."

Chương 822: Thân Vương gì?

Chương 822: Thân Vương gì?

"Có vài lời ta không thể nói rõ, bây giờ ngươi đã hiểu rồi đúng không?" Eugene thở dài.

Valhein gật đầu.

Nhớ tới biểu hiện của Euckeno trong hai ngày này, trong đầu đã đổi mới hiểu biết.

Tính tình táo bạo trong môn thi chạy, cố ý để mọi người sinh ra ảo giác, cho rằng hắn thật sự là một kẻ lỗ mãng.

Nhưng thực tế, hắn vẫn luôn giấu kín thực lực của mình.

Tới vòng loại bán kết, hoặc là làm Hoth tiêu hao thể lực, hoặc là sử dụng thiên phú tốc chiến tốc thắng, hắn đã lựa chọn vế sau.

Đồng thời, cũng cố gắng làm đối thủ tức giận.

Valhein rơi vào trầm tư.

Cha của Euckeno chính là Eurystheus, kẻ điên nổi danh, tiếng xấu khắp Hy Lạp, vẫn luôn dùng đủ loại phương pháp hèn mọn làm hại Heracles, anh hùng đệ nhất Hy Lạp, mọi người đều khinh bỉ hành vi của hắn.

Sở dĩ Eurystheus dám tàn hại Heracles là vì được Thân Hậu Hera bày mưu đặt kế.

Tất cả người Hy Lạp đều biết Zeus từng có bảy người vợ, ngoại trừ vợ thì còn có phụ nữ nhiều đếm không hết. Chuyện mà

hắn thích làm nhất chính là xuống trần thế tìm kiếm người đẹp.

Cho dù sau khi vạn giới đã đóng cửa thì hắn vẫn thích dùng phân thân trêu hoa ghẹo nguyệt ở nhân gian, là ngựa giống nổi danh nhất toàn Hy Lạp.

Đông đảo con nối dòng mà hắn để lại Hy Lạp này đã cống hiến rất nhiều thần thoại, truyên thuyết và anh hùng.

Thế nên có người hay nói đùa, trong truyên thuyết thần thoại Hy Lạp, một phần trăm là chuyện về các vị Thần Linh khác, chín mươi chín phần trăm còn lại là chuyện phong lưu của Zeus.

Nam có Zeus, bắc có Odin, Thân Vương ngựa giống, ngựa giống Thần Vương.

Thậm chí ngay cả đối với Hera thì Zeus cũng chỉ vui đùa mà thôi, sau đó Hera đã liên hợp chúng thần ép hắn chính thức cưới vợ, khi đó quan hệ của hai người mới hoàn toàn ổn định.

Dù vậy thì Zeus vẫn không ngừng xuống trần tìm kiếm phụ nữ.

Trong lịch sử Hy Lạp cổ, khi đột nhiên xuất hiện một người anh hùng mạnh mẽ không hề nổi danh, thầy tế tư của điện thần kiểm tra một phen thì hơn phân nửa chính là con trai của Zeus. Hera căm thù hành vi của Zeus tới tận xương tủy, vì thế đã dùng đủ loại phương pháp ngăn cản, thậm chí là giết chết những người phụ nữ hoặc con cháu của Zeus.

Con cháu Zeus rất đông đảo, trong đó có vài người là con của các Nữ Thần sinh ra, ví dụ như Thần Mặt Trời Apollo, Nữ Thần Săn Bắn Artemis, Thân Rượu Dionysus, Thần Công Tượng Vulcan...

Ngoài ra, còn có những đứa con nửa người nửa thần, xuất sắc nhất chính là Heracles.

Mẹ của Heracles chính là cháu gái của Perseus, vị anh hùng trứ

danh Hy Lạp, mà Perseus cũng là con trai Zeus.

Vì thế...

Nói chung là Zeus rất yêu thích Heracles, mà Hera vẫn luôn hãm hại Heracles, thậm chí còn từng phái rắn độc muốn giết chết Heracles khi còn là trẻ con.

Trong truyền thuyết, Hera đã sử dụng lời nguyền độc ác nhất đối với Heracles, vì thế Heracles mới thường xuyên phát điên mà giết chết vợ con mình, giết cả thây mình, giết luôn bạn bè, chỉ cần là người thân thiết với hắn, gần như đều bị hắn giết sạch.

Vì thế Heracles lựa chọn tự lưu đày chính mình, rời xa tất cả bạn bè người thân, sống cô độc suốt quãng đời còn lại.

Còn có lời đồn nói rằng Heracles đã chọn khuất phục Hera, nhưng phải hoàn thành khảo nghiệm mà Hera đưa ra, phải hoàn thành thì mới được Hera chính thức tiếp nhận là con mình, cũng đồng ý cho hắn phong Thần.

Nghĩ tới đây, Valhein mới hiểu được, Eurystheus tàn hại Heracles chỉ là biểu tượng bề nổi, ẩn phía sau chính là màn tranh đấu của Thần Hậu và Thần Vương.

Có lẽ Eurystheus hiểu được mình là công cụ đã kích Heracles của Thần Hậu Hera.

Chỉ có thể trở thành chó điên của Hera, hắn mới được sống.

Vì thế hắn lựa chọn ngụy trang thành kẻ điên trong mắt người khác.

Mà Euckeno, có lẽ cũng đang ngụy trang.

"Xem ra mình vẫn chưa hiểu đủ sâu về thế giới này, người Hy Lạp toàn là ảnh đế và ảnh hậu."

Valhein thầm nghĩ.

"Đưa râu mép ma pháp cho Euckenol"

Đưa cho Euckenol"

Rất nhiều khán giả quý tộc đột nhiên gào to, tiếng gào của quý tộc Athens đặc biệt lớn.

Người chủ trì bất đắc dĩ xòe tay, dịch chuyển tức thời tới bên võ đài, đưa một bộ râu mép ma pháp cho Euckeno, đồng thời còn nhiệt tình vỗ vai hắn. Mọi người hoan hô cho Euckeno.

Người của thành Argos hoan hô, người khu Mycenaean hoan hô, thậm chí ngay cả rất nhiêu người của Sparta cũng hoan hô Euckeno.

"Trong buổi trưa đầy nắng này, trận chung kết chuẩn bị bắt đầu, quán quân sẽ thuộc về Euckeno, hậu duệ Bán Thần Perseus, con trai của Eurystheus, hay là Valhein, ma pháp sư tàn bạo đây? Không ai có thể xác định, nhưng có thể xác định được một điều là hai người nhất định sẽ cống hiến một màn thi đấu đặc sắc cho chúng ta! Các vị khán giả, hãy lớn tiếng gào lên cái tên mọi người ủng hộ đi nào, là Euckeno hay là Valhein?"

Người chủ trì vừa lên tiếng kêu gọi, một lượng lớn khán giả đã không thể ngồi yên, đứng dậy lớn tiếng hô tên Valhein hoặc Euckeno.

Làm đông đảo quý tộc không thể nào nhịn được chính là số lượng ủng hộ hai người thế mà lại xấp xỉ với nhau.

Điều này làm tất cả quý tộc lộ ra biểu cảm lo lắng không yên.

Trong các cuộc tranh tài quán quân gân như đều là buổi biểu diễn dành riêng cho quý tộc, không quản là ai thắng ai thua thì quý tộc cũng chiến thắng.

Nhưng bây giờ lại có nhiêu người như vậy ủng hộ ma pháp sư, hơn nữa còn là một ma pháp sư dân thường, còn là ma pháp sư dân thượng ngoại bang hàng năm phải trả tiền mới có thể thường trú ở Athens.

Càng làm bọn họ khó chịu hơn chính là rất nhiều quý tộc cũng ủng hộ Valhein, thậm chí bao gồm cả một vài gia tộc Bán Thần trên khán đài khách quý.

Sisyphus và Pollux đang lớn tiếng cổ vũ cho Valhein, một người là gia tộc Bán Thần đứng đầu Athens, một người là gia tộc Bán Thần đứng đầu Sparta.

Một vài bậc trưởng lão của gia tộc Bán Thần nhìn thoáng qua hai người, cũng ngâm ra hiệu với Leonidas ở bên cạnh, thế nhưng Leonidas chỉ nhún vai, không nói lời nào.

Chương 823: Thân Vương gì? (2)

Chương 823: Thân Vương gì? (2)

Gia tộc sau lưng Euckeno chính là Thần Hậu Hera, ủng hộ Valhein liệu có làm Hera phản cảm hay không?

Ai ai cũng biết, Hera là một người phụ nữ rất ganh tị.

Thế nhưng một số ít thầy tế tư và thành viên của các gia tộc Bán Thân mạnh nhất lại rất bình tính, hoàn toàn không chú ý tới.

Trên khán đài của nước Macedonia, một người thanh niên thấp bé khoanh tay trước ngực đứng lên nhìn xuống phía dưới, hắn có mái tóc quăn màu đen, làn da trắng nõn, hai má đỏ ửng, thoạt nhìn không có gì thân kỳ nhưng nếu nhìn kĩ thì sẽ phát hiện ra một điều rất kinh ngạc, hắn chỉ tùy ý đứng thế thôi nhưng tựa hồ lại chính là trung tâm của tất cả mọi người ở xung quanh.

Cho dù thị giác không ngừng mở rộng thì hắn vẫn cứ là trung tâm của cả một sườn núi khán đài.

"Nhóc đàn em năm dưới của ta thực không tệ." Thanh niên nhỏ con kia mỉm cười.

"Alexander, ngươi nói coi liệu hắn có thể giành được giải quán quân không?" Hephaes ở bên cạnh hỏi.

"Ai biết được?" Alexander nhún vai nói: "Ta cũng chỉ biết hắn từng lộ ra huyết mạch Người Khổng Lồ ở Sparta, nhưng chưa rõ là cấp bậc gì."

"Đây là trận chung kết, ngươi có thể dùng kính ma pháp để nhìn cho rõ." Lời của Hephaes làm những người ở xung quanh phải cười thâm.

Alexander không vui: "Ta không muốn ngất đi ở lúc mấu chốt đâu."

'Alexander choáng máu đáng thương.' Hephaes làm người xung quanh cười phá lên.

Alexander lần thứ hai nhún vai, không để ý nhìn xuống võ đài.

Trên võ đài, Valhein và Euckeno đứng đối mặt nhìn nhau.

"Thấy bạn tốt Hoth của mình bị đánh thành bộ xương, ngươi có cảm giác gì?" Euckeno cao lớn từ trên cao nhìn xuống Valhein, môi phải nhếch lên lộ ra hàm răng trắng sáng.

"Cảm giác của ta chính là ngươi học diễn kịch không tệ, ngay cả Eurystheus cha người cũng có kỹ thuật diễn xuất rất tốt, các ngươi không chỉ lừa gạt được người khác mà còn lừa được cả Thần Linh." Trên mặt Valhein lộ ra nụ cười mỉm lễ phép.

Trên khán đài khách quý, một vài quý tộc hiểu ra.

"Ta không biết ngươi đang nói gì, nhưng ta có thể xác định ngươi che giấu rất tốt. Bạn tốt của ngươi bị ta đánh thành như thế mà ngươi vẫn không hề lộ ra tức giận, tốt lắm." Euckeno nói. "Ta tới đây không phải vì tức giận mà vì giành giải quán quân. Hành vi của ngươi sẽ không thay đổi kết quả ta giành được giải quán quân, nhưng sẽ thay đổi quá trình ta đạt được giải quán quân." Vẻ mặt Valhein lạnh lùng.

Tiếng hoan hô và tiếng xùy đồng thời vang lên trên khán đài.

Euckeno đột nhiên bật cười nhìn sang người chủ trì nói: "Mọi người hãy xem ma pháp sư máu lạnh vô tình này đi, thế mà lại

không hê để sống chết của bạn tốt vào mắt. Đứng chung sân thi đấu với một người như thế, ta cảm thấy thực xấu hổ. Đương nhiên ta sẽ cho ngươi một bài học nghiêm khắc, đánh ngươi đến mức ngay cả bạn học cũng không thể nhận ra được! Sân đấu này thuộc về chiến sĩ, thuộc về bọn tal"

Euckeno đột nhiên giơ cao nắm tay.

Nắm tay thô to mạnh mẽ giống như khúc gỗ được điêu khắc.

Giờ phút này, gần như tất cả quý tộc đều sôi trào nhiệt huyết, lớn giọng rống.

"Là của chúng ta!"

"Là của chúng ta!"

Tiếng gào của quý tộc Athens lớn nhất.

Rất nhiều khán giả bình dân mất đi ý cười, một vài người thậm chí còn phát ra tiếng xùy phản đối.

"Hôm nay ngươi cũng sẽ giống như tên ngốc kia, biến thành nửa bộ xương năm ở nơi này." Euckeno chỉ vào mặt đất, khóe miệng nhếch cao, hàm răng bóng loáng.

"Ta phải thừa nhận sức mạnh của ngươi vượt xa sự tưởng tượng của ta, ta thậm chí có thể xác định ngươi còn thiên phú mạnh mẽ khác, thậm chí là huyết mạch mạnh mẽ. Có điều người nằm xuống sẽ là ngươi." Tâm tình Valhein không hề có chút dao động nào.

Nhóm thầy trò Học viện Plato gật đầu không ngừng, ngay cả Hoth vừa mới tỉnh lại cũng gật mạnh đầu.

Hắn không hi vọng nhất là Valhein vì mình mà rối loạn tinh thần.

Giờ phút này, không quản là nhóm thầy tư tế của điện thần hệ thân nhỏ Bất Hòa hay điện thân hệ thần nhỏ Hòa Bình, tất cả đều lộ ra vẻ mặt tán thành.

"Valhein này...

Nhóm quý tộc Athens lại càng đau đầu hơn, Valhein hoàn toàn không bị Euckeno ảnh hưởng, tất nhiên sẽ được rất nhiều nhân vật lớn tán thành. Sau này muốn bôi đen Valhein trước mặt nhóm nhân vật lớn trung lập sẽ không dễ.

Euckeno rốt cuộc không thể tiếp tục giữ bình tĩnh được nữa, ánh mắt lộ ra thất vọng.

"Như vậy, chúng ta hãy dùng nắm đấm để nói chuyện đi!" Euckeno nhẹ nhàng dùng nắm đấm tay phải chạm vào bàn tay trái. "Ngươi không phải là một chiến sĩ tốt, nhưng chính là một đối thủ tốt." Valhein xoay xoay cổ, sau đó nhẹ nhàng nhảy bật lên, tiến hành khởi động làm nóng người.

"Thú vị." Euckeno cũng học theo, nhảy bật tại chỗ, hoạt động tay chân.

"Tốt, rất hiệu quả, sau này ta cũng làm như thế trước trận quyên anh." Dáng vẻ khiêu khích của Euckeno làm khán giả cười vang.

Valhein lại càng xác định tên Euckeno này khẳng định đã từng học diễn kịch, bình thường vẫn luôn ra vẻ kiêu căng ngạo mạn, một khi lên võ đài thi đấu thì mặt dày không có tự tôn, thế mà lại trực tiếp học theo hành động của đối thủ, phần lớn con người sẽ không có được nội tâm mạnh mẽ như thế.

Euckeno đang dùng khiêu khích để ẩn giấu học hỏi.

"Ta rất hi vọng chúng ta có thể vào chung một tổ trong môn đấu vật và vật lộn."

Valhein nói ra lời nói mà phần lớn mọi người không thể hiểu được, nhẹ nhàng giơ tay lên che trước người, bày ra tư thế chiến đấu.

"Hiệp thứ nhất bắt đầu!" Trọng tài thổi còi.

Hai người cùng ra trận.

Động tác nhất trí, đều là tay trái thủ, tay phải tấn công.

Thế nhưng Euckeno cao hơn Valhein một cái đầu, cánh tay cũng dài hơn, góc độ tấn công của hai người hoàn toàn khác nhau.

Valhein phải bước tới trước một bước nhỏ mới ra tay, cùng lúc đó phải né tránh đòn tấn công vọt tới của Euckeno.

Nắm đấm tay phải của hai người đều bị tay trái đỡ đòn, đồng thời ảo diệu dùng rìa nắm đấm phải cà vào mặt đối phương.

Hai người vừa chạm vào nhau lập tức thối lui.

Chương 824: Ngươi còn gì nữa không?

Chương 824: Ngươi còn gì nữa không?

Khóe miệng Euckeno rách một vết nhỏ.

Gò má Valhein hơi sưng lên.

Đây là lần đầu tiên hai người bị thương trong phần thi quyên anh.

Tuy vết thương nhỏ đến đáng thương, hơn nữa cũng lành lặn lại với tốc độ mắt thường cũng có thể nhìn thấy, thế nhưng khán giả vẫn rất kích động.

'ValheinI'

'Euckenol”

Khán giả lớn tiếng hoan hô, thậm chí có người luân phiên gào tên của hai người.

"Thực không tệ." Euckeno nói xong thì hơi khom lưng, phát ra đòn tấn công mãnh liệt.

Valhein thế mà lại nghiêm túc tiến hành giao đấu.

Sức mạnh của Euckeno hơn Valhein, nhưng linh hoạt thì kém hơn một chút.

Valhein linh hoạt hơn nhưng sức mạnh thiếu, mấu chốt là kỹ năng kém Euckeno xa tít tắp.

Valhein không phải chiến sĩ cận chiến lâu dài, cũng chưa được huấn luyện quyền anh lâu dài, hai sự thiếu sót chết người này đã bị phóng đại vô hạn trước mặt đối thủ mạnh mẽ.

Hai bên đánh qua đánh lại trông rất đẹp mắt, trên người cả hai không ngừng tăng vết thương nhỏ, nhưng nhờ vào thiên phú tự lành nên đã lành lại rất nhanh.

Phần lớn khán giả cho rằng sức mạnh của hai người ngang nhau, nhưng nhiều chiến sĩ kinh nghiệm phong phú gật nhẹ đầu.

Valhein đánh rất tốt, nhưng kinh nghiệm chiến đấu của Euckeno quá phong phú, không quản là kỹ xảo cận chiến hay hiểu biết về quyền anh đều vượt xa Valhein.

Điều này dẫn tới số lượng cú đấm lẫn góc độ của Euckeno đều có ưu thế, vượt xa Valhein cả một mảng lớn.

Trừ phi Valhein có thể đánh bại Euckeno, bằng không số điểm của cả ba hiệp đều sẽ bị rớt lại phía sau, cuối cùng sẽ mất đi giải quán quân.

Trận chung kết môn quyền anh có năm hiệp, thắng ba hiệp là thắng.

Mỗi quyền của Euckeno đều phóng ra làn sóng nhàn nhạt màu trắng, tạo thành sức chấn động mạnh mẽ.

Nhưng chấn động này rơi vào mặt Valhein chỉ có thể tạo thành vết sưng đỏ rất nhẹ, căn bản không thể tạo thành tổn thương diện tích lớn như đối với Hoth.

Trên người Valhein, nương theo vết thương lành lại, nguyên tố ánh sáng không ngừng có hiệu lực.

Điều này dẫn tới vết thương trên người Euckeno càng ngày càng nhiều hơn, nhưng vết thương trên người Valhein vẫn có thể

nhanh chóng khỏi hẳn.

Tiếng còi chói tai vang lên, trọng tài tiến tới đưa tay chặn hai người lại.

Hai người thuận thế lùi vê phía sau, lưng dựa vào dây bảo vệ quanh võ đài.

Mồ hôi trong suốt giống như dòng suối chảy xuôi trên người hai người.

Những đối thủ trước của hai người đều sững sờ, cuộc chiến trước đó của hai người căn bản không đổ một giọt mồ hôi nào.

Thậm chí trước đó hai người chạy vác vật nặng năm ngàn mét cũng không mệt đến như thế.

Nhưng hiện giờ cả hai chỉ mới chiến đấu không tới trăm giây.

Hai người thở hổn hển từng ngụm, hơi cúi đầu, mắt nhìn chằm chằm đối phương.

"Ngươi rất giỏi chịu đánh." Euckeno lộ ra vẻ châm chọc, vết sưng đỏ và ứ máu trên mặt hắn vẫn chưa hoàn toàn biến mất.

Ngược lại, Valhein bị tấn công số lần nhiêu hơn nhưng trên mặt không hề nhìn thấy chút vết thương nào.

"Hiệp thứ nhất, Euckeno thắng!" Trọng tài và trọng tài chính tiến hành phân tích tính toán, sau đó đưa ra kết quả.

Euckeno lập tức hống hách, giơ cao nắm tay.

“Euckenol"

'Euckenol”

'Euckenol”

Hơn phân nửa khán giả hô tên Euckeno, nhóm quý tộc lộ ra cuồng nhiệt chưa từng có.

Mà mới trước đó không lâu, nhóm quý tộc này vẫn còn đang cười nhạo nhóm bình dân hở ra là hô hào la hét, đúng là đám quê mùa.

Một ít bình dân thất vọng nhìn Valhein, cắn chặt răng không nói tiếng nào.

"Valhein cố lên!"

"Valhein cố lên!"

Người của Học viện Plato hô to, một số bình dân Athens hô to, một số người của Sparta cũng hô to.

Thế nhưng tiếng hô của bọn họ bị tiếng hô Euckeno đè xuống.

Euckeno một lần nữa nhếch môi cười với Valhein. "Bao cát thịt người, nhận thua đi." Euckeno huênh hoang tiếp tục khiêu khích.

Mà câu nói của hắn một lần nữa gợi lên một trận hoan hô.

Valhein không lên tiếng, chỉ suy nghĩ một lúc rồi hít sâu một hơi.

Biến thân thành người khổng lồ.

Cơ thể Valhein nhanh chóng phồng to lên, làn da căng ra hơi trong suốt, mắt thấy da sắp bị căng bạo thì âm thanh những viên đá lăn lộn hỗn loạn xuất hiện, sức mạnh rất lớn tuôn trào, cơ thể không ngừng to lớn hơn, đồng thời cũng mạnh mẽ hơn, da cũng kiên cố hơn.

Cuối cùng cơ thể Valhein tăng vọt cao hơn năm mét.

Làn da tái nhợt, bên trên có những điểm lốm đốm màu vàng.

Dưới hai bên vai mọc ra một cánh tay to lớn.

Ánh mắt Valhein khẽ động, vẻ mặt bình tĩnh.

Thế nhưng tất cả người Sparta từng xem qua trận Vua Giác Đấu của Commodus đều sửng sốt.

Trước kia Valhein có nhiêu cánh tay thật, nhưng đó là tác dụng của ma pháp.

Nhưng bây giờ bốn cánh tay của Valhein giống nhau như đúc, đều rất tráng kiện, đều là tay của người khổng lồ chứ không phải cánh tay nguyên tố địa.

Hơn nữa trước đó Valhein biến thân cũng chỉ cao có bốn mét mà thôi.

Lúc này chỉ mới qua không tới một tháng, sức mạnh của Valhein lại gia tăng lớn đến thế sao?

Trên khán đài ngoại quốc, chiến sĩ thân hình cao lớn da vàng như nến dùng mũ che khuất gương mặt giật mình ngẩng đầu, vì thế lộ ra gương mặt của mình.

Alcides, người chiến sĩ nô lệ kỳ quái sau khi cùng người khổng lồ Snore tiến vào lòng đất thì đã biến mất.

Hắn vội vàng kéo mũ che đi gương mặt.

"Tên nhóc này! Sau khi Snore tiến vào Địa Ngục thì đột nhiên tiến hóa thành người khổng lô bốn tay, mà bốn cái tay này giống hệt như tay của Snore."

Những người vốn đang cổ vũ Euckeno đều im lặng.

Không ai ngờ được Valhein lại có huyết mạch người khổng lồ mạnh mẽ tới vậy, không chỉ có thể biến thành người khổng lồ mà còn là người khổng lồ bốn tay đặc biệt cao lớn.

Người Ba Tư trên khán đài giật mình nhìn một màn này, có người thâm đưa tin.

"Có lẽ đã tìm ra nguyên nhân Valhein kinh sợ Quân Đoàn Người Khổng Lồ, hắn có được huyết mạch người khổng lồ bốn tay hiếm thấy, chúng ta chỉ cần tìm được huyết mạch người khổng lồ cao cấp hơn thì Quân Đoàn Người Khổng Lồ sẽ không bị Valhein dọa sợ mà rút lui nữa."

Chương 825: Ngươi còn gì nữa không? (2)

Chương 825: Ngươi còn gì nữa không? (2)

Một vài chiến sĩ Bắc Âu vội vàng đứng dậy, làm lễ xong mới ngồi xuống.

Thần Linh của Bắc Âu cũng có huyết mạch người khổng lồ Titan, thậm chí còn có Titan trực tiếp gia nhập dưới trướng Odin.

Euckeno nhấch miệng cười nói: "Tuy ta không có hứng thú thu thập tình báo của ngươi nhưng có nghe nói ngươi đã sử dụng sức mạnh người khổng lồ trong trận chiến Vua Giác Đấu ở Sparta. Để ta đoán thử xem ngươi là cấp bậc huyết mạch người khổng lồ gì. Ừm... người khổng lồ Tướng Quân đúng không? Ngại quá, ta cũng có!"

"Ta cũng có!" Euckeno đột nhiên cười như điên, cơ thể cũng nhanh chóng phình to.

Cuối cùng Euckeno phồng to lên thành một người khổng lồ cao bốn mét.

Toàn trường ô lên.

Vẻ mặt nhóm tuyển thủ quyền anh thay đổi kịch liệt.

Rất nhiều gia tộc đối địch với gia tộc Perseus cũng khó tin nhìn một màn này.

Bọn họ không ngờ Euckeno thế mà lại có được huyết mạch này, hơn nữa vẫn luôn nhẫn nhịn không dùng, tới tận lúc này mới

lộ ra.

Theo lý thì hậu duệ của Thần Linh đều có ít hoặc nhiều huyết mạch Titan, nhưng rất khó kích hoạt.

Hiện giờ Euckeno đã có thể kích hoạt được huyết mạch người khổng lồ, sau này thành tựu không thể nào đoán được.

Tuy Heracles ở cấp bậc Bạch Ngân đã có thể dùng huyết mạch người khổng lồ Đại Quân, được xưng là có sức mạnh của mười hai người khổng lồ, vượt xa Euckeno, nhưng Heracles là một dị số.

Euckeno đã đạt tới đỉnh cao của thành viên gia tộc Bán Thần bình thường.

Gần như có thể nói, Euckeno chắc chắn sẽ thành Anh Hùng, thậm chí có cơ hội rất lớn thăng cấp trở thành Bán Thần.

Gia tộc Perseus quả nhiên là huyết mạch Thần Vương đệ nhất Hy Lạp...

Rất nhiều quý tộc đều khen ngợi.

'Euckenol”

'Euckenol”

Đếm không hết khán giả một lần nữa cổ vũ Euckeno.

Thế nhưng tiếng hô nhanh chóng yếu đi, bởi vì bọn họ phát hiện một vấn đề.

Cùng là người khổng lồ Tướng Quân, hơn nữa Valhein vốn còn thấp hơn Euckeno, thế nhưng sau khi biến thân Valhein không chỉ cao hơn Euckeno một mét mà còn có thêm hai cánh tay.

Sức mạnh huyết mạch cao thấp thế nào, dùng mắt thường đã có thể thấy được.

Euckeno vốn hùng hổ lại sững sờ, nhìn kĩ Valhein, lại nhìn lại chính mình.

Valhein cao năm mét, mình cao bốn mét.

Valhein có bốn cánh tay, mình chỉ có hai.

Làn da Valhein kiên cố, sáng bóng hơn, da của mình rất mỏng, hơn nữa còn rất sạm màu.

Valhein trông như vị vua của người khổng lồ, mà mình thì chỉ là người khổng lồ bình thường.

Giống như một tên đàn em.

"Bắt đầu! Bắt đầu đi!" Trong mắt Euckeno, dòng mắt đỏ đang cấp tốc dâng lên.

Trọng tài chính gật đầu, trọng tài trên sân thổi còi một tiếng, trực tiếp nhảy xuống khỏi võ đài.

Một người khổng lồ cao bốn mét, một người khổng lồ bốn tay cao năm mét làm võ đài vốn không nhỏ biến thành một chiếc giường của con nít.

"Ta muốn đánh ngươi thành bộ xương người khổng lồ!"

Euckeno đang muốn tiến lên lại mạnh mẽ khựng lại.

Chỉ thấy bên ngoài cơ thể Valhein xuất hiện lớp giáp dày đặc, trên mỗi khối lộ ra hình điêu khắc người khổng lồ.

Valhein trở thành người khổng lồ mặc áo giáp ám kim.

Trên đỉnh mũ giáp, ba mũi nhọn đứng sừng sững trông như vương miện.

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Người bình thường chỉ giật mình nghĩ rằng như thế rất oai hùng, nhưng người đã nghiên cứu sâu về người khổng lồ thì khó có thể tin được.

Rất nhiều ma pháp sư theo bản năng sử dụng ma pháp khí ghi chép lại, nhưng đáng tiếc là thất bại, nơi này là sân thể dục do Thần Linh xây dựng ra.

Nhóm bậc thầy chăm chú nhìn Valhein, giống như muốn khắc ghi mỗi chỉ tiết trên người Valhein vào trong đầu.

Gương mặt to lớn của Euckeno hơi dại ra, vì sao vẫn chưa chiến đấu mà hắn đã có cảm giác không ổn rồi thế này.

Vì sao hai con mắt của Valhein ẩn sau mặt nạ chữ T kia lại tràn đầy uy nghiêm như thế, vì sao linh hồn của mình lại đang run sợ. Mình chính là huyết mạch Thân Vương!

Đồng thời còn có được huyết mạch người khổng lồ Tướng Quân!

Nhất định là ảo giác!

Nhất định là thết

"Ta, cháu trai của Perseus, con của Eurystheus, Euckeno!"

Euckeno phát ra một tiếng gâm rú vang vọng khắp toàn trường, hơi khom người, giống như một ngọn núi nhắm về phía Valhein.

Một mét, hai mét, ba mét...

Một màn làm cho người ta kinh ngạc xuất hiện, Euckeno giống như một con thú dữ mạo phạm Thần Linh, bị hào quang chói lọi của Thân Linh hòa tan.

Cơ thể ngày càng nhỏ, hình thái hóa người khổng lồ đang

nhanh chóng bong tróc.

Nắm đấm của hắn nhắm vào đầu Valhein, nhưng cuối cùng nắm tay lại rơi vào nơi cao hơn đầu gối của Valhein, thậm chí còn không tới nổi bắp đùi.

Da đùi chỉ run run rồi thôi.

Toàn trường đều sửng sốt.

Euckeno ngẩng đầu, há to miệng, chậm rãi ngẩng đầu nhìn Valhein cao như hai tầng lầu.

Valhein cúi đầu, nhìn xuống gương mặt nhỏ nhắn của Euckeno, giơ cao tay, sau đó nện vào mặt và bụng của Euckeno.

Từ trên trời giáng xuống hai đấm.

Âm!

Ấm!

Võ đài rạn nứt, vòng bảo hộ đứt đoạn, vụn đá văng tung tóe, bụi bặm bốc lên.

Cả người Euckeno bị chèn vào trong võ đài, trừng to mắt, mặt đây máu.

Ngay sau đó, nhóm khán giả vừa kinh ngạc vừa văng tục khắp nơi.

"Tàn bạo! Quá tàn bạo!" Julius lẩm bẩm.

Toàn trường xôn xao!

Tiếng gào điên cuồng vang lên âm ï.

Nhóm quý tộc lớn lối khi nãy đã không thể nói được lời nào.

Quý tộc Athens ngơ ngác nhìn Valhein.

Trên võ đài.

"Ngươi còn gì nữa không?" Valhein cúi đầu hỏi. Euckeno giống như đứa con nít đang nằm trên giường, còn hơi đạp chân một cái. Valhein đứng trước giường, giống như ma quỷ vừa bước ra từ Địa Ngục. Bốn mắt hai người đối diện.

Chương 826: Nữ Thân Thân Thiện

Chương 826: Nữ Thân Thân Thiện

"H... hiệp thứ hai, Valhein thắng!" Trọng tài vội vàng tuyên bố.

Người chủ trì sửng sốt hồi lâu mới nói: "Xét thấy hai bên là tuyển thủ quyền anh hình thể khổng lồ, trận thi đấu thứ hai sẽ tiến hành trên đất bằng, phạm vi võ đài cũng được mở rộng tương ứng. Xin mời hai tuyển thủ tạm nghỉ, chuẩn bị thi đấu hiệp ba."

Valhein đưa hai ngón tay búng mặt đất, sau đó nắm vai Euckeno xách lên, thả lên mặt đất, sau đó bước xuống khỏi võ đài sụp đổ.

Ở bên võ đài, Valhein dùng bốn tay ôm ngực, lẳng lặng suy ngẫm.

Nhiệt tình của khán giả không giảm bớt chút nào, vĩnh viễn vẫn luôn ngưỡng mộ anh hùng và thần tượng, không ngừng hô hào đủ loại khẩu hiệu.

"Valhein!'

“Tàn bạo"

"Ma pháp sư tàn bạo!"

"Ma pháp sư tàn bạo!"

Các thế lực lớn thấy một màn này thì nhẹ giọng thở dài.

Vốn cho rằng Euckeno sẽ xuất hiện giống như Heracles, kết quả bị Valhein đấm cho hai đấm.

Nghẹn.

Bọn họ lẳng lặng nhìn Valhein.

Gần như có thể dự kiến được danh tiếng của Học viện Plato sẽ không ngừng tăng lên, mà Valhein cũng trở thành ngôi sao mới của toàn bộ Hy Lạp.

Có lẽ, đã là rồi.

Không có gì bất ngờ thì Valhein đã hấp dẫn được ánh mắt của Thần Linh.

Khán đài khách quý, một vị chủ tư tế của đại thần điện Zeus nhỏ giọng nói: "Sau khi cuộc tranh tài kết thúc hãy sử dụng thần khí kiểm tra xem, hắn rất có thể là huyết mạch Thần Vương.

Nhóm thầy tế tư gần đó đều gật nhẹ đầu.

Trên khán đài xa xa, Alcides sờ cằm một cái.

"Thằng nhóc này, không phải sẽ trở thành Vua Vật Lộn chứ?”

Trên khán đài Học viện Plato.

"Niedern, ngươi có đặt Valhein là Vua Vật Lộn không thế?" Gregory đột nhiên lớn giọng hỏi.

"Có chứ."

"Đặt bao nhiêu?”

"Chẵn năm vạn. Còn ngươi?" Niedern nói.

"Ta cũng thế."

Hai người lớn tiếng nói chuyện, nhìn dưới sân mà mỉm cười.

Trong lòng nhóm thây trò có mười ngàn con thảo nê mã đang lao băng băng.

Trên khán đài, rất nhiều người rơi vào trầm tư.

Biến thân người khổng lồ của Euckeno sao lại tan biến?

Euckeno cố gắng từ dưới đất ngồi dậy, hơi chuyển động cơ thể.

Thiên phú mạnh mẽ đang chuyển động trong cơ thể, không ngừng chữa trị cơ thể hắn.

Rất nhanh, ngoài mặt cơ thể hắn đã khôi phục.

Nhưng động tác của hắn thì giống như cụ già tám mươi tuổi vậy, chậm tới mức mắt thường có thể dễ dàng nhìn thấy.

Thắng bại chưa rõ, thầy tế tư chỉ lắng lặng nhìn Euckeno.

Trên mặt Hoth lộ ra nụ cười nhạt.

Eugene đi tới.

"Người cao to, ngươi không có huyết mạch gì đúng không?"

"Ta không có, ta chỉ là người bình thường, tới nay còn chưa phải là chiến sĩ Tập Sự." Hoth nói.

"Ha ha, Học viện Plato các ngươi đều là đám không biết xấu hổ, có trời mới biết các ngươi ẩn giấu sức mạnh gì." Eugene nói.

"Ngươi đã hiểu nhầm rồi, Học viện Plato bọn ta đều là người tốt, bọn họ đều đối xử với ta rất tốt." Hoth nghiêm túc nhìn Eugene.

"Rồi rồi, ngươi nói đúng hết." Eugene thở dài.

Lúc này Hoth mới lộ ra nụ cười thật thà.

Lần nghỉ ngơi này lâu hơn hẳn so với những lần thi đấu trước kia.

Qua hơn một phút thì trọng tài mới đi tới chỗ Euckeno.

Euckeno gật nhẹ đầu.

Rất nhanh sau đó, Valhein và Euckeno đi tới một khoảng sân hình vuông vừa mới vẽ xong, tròn mười lăm mét. Từ đầu đến cuối Valhein chưa từng rút đi hình thái người khổng lồ, lẳng lặng nhìn Euckeno.

Euckeno hơi ngẩng đầu nhìn Valhein ở phía trước.

"Ta không biết ngươi dùng thủ đoạn gì xua tan đi sức mạnh huyết mạch của ta, thế nhưng ta muốn biết ngươi có gian lận hay không." Euckeno nhìn về phía người chủ trì.

Người chủ trì cũng có chút sửng sốt nói: "Xin các vị chờ một chút."

Trên khán đài hỗn loạn, rất nhiêu người lộ ra biểu cảm nghi ngờ, thậm chí còn có rất nhiều người lớn tiếng nói rằng Valhein gian lận.

Không bao lâu sau, người chủ trì trả lời: "Trải qua nhóm bậc thây và các điện thần lớn nhất trí thảo luận, bọn ta xác định Valhein không gian lận, tình huống mà Euckeno gặp phải rất giống với huyết mạch áp chế" trong truyền thuyết, nguyên nhân cụ thể thì không ai biết, nhưng hậu quả của huyết mạch áp chế chính là như thế, thậm chí có một vài bậc thây đã từng tận mắt nhìn thấy tình huống này. Mặt khác vì đề phòng ngoài ý muốn, bọn ta đã nhờ đại tế ti của điện Nữ Thần Thân Thiện là nữ sĩ Isabella dùng thuật

tiên đoán, kết quả là Valhein không có gian lận, toàn bộ quá trình rất công bằng."

Nghe thấy danh hiệu 'Nữ Thần Thân Thiện, phần lớn mọi người đều thay đổi sắc mặt, bao gồm cả một vài quý tộc có địa vị rất cao.

Nhóm quý tộc vẫn luôn nói xấu Valhein cố ngậm miệng lại, cũng lén quan sát sân thể dục.

Trong số Chúng Thần Hy Lạp thì không có Nữ Thần Thân Thiện.

Vẫn luôn có một vài Thần Linh quá mạnh mẽ hoặc quá quỷ dị làm mọi người sợ hãi, mà nhân loại nếu nhắc tới tên Thần Linh thì rất có thể sẽ bị Thần Linh chí ý, vì thế để tránh phiền phức, mọi người sẽ thay đổi cách gọi của một vài Thần Linh.

Nữ Thần Thân Thiện thật ra chính là cách gọi Nữ Thần Báo Thù.

Nữ Thần Báo Thù thật ra không phải một vị Nữ Thần, mà là ba vị Nữ Thần tạo thành, Nữ Thần Phẫn Nộ Alecto, Nữ Thần Đố Ky Megaera, Nữ Thân Trả Thù Tisiphone.

Ba vị Nữ Thần này trên danh nghĩa do Chúa Tể Minh Giới Hades quản lý, cấp bậc cũng không phải Chủ Thần, nhưng thực tế thì giống như số phận của mình, địa vị của cả ba vị Nữ Thần đều rất cao.

Xét về bối phận, ba vị Nữ Thần Báo Thù thậm chí còn là cô của Thần Vương Zeus.

Không quản là đấu trường hay sân thi đấu, ở bất cứ sân thi đấu nào, bất cứ chuyện không công bằng nào cũng có thể hướng Nữ Thần Báo Thù cầu nguyện.

Một khi Nữ Thần Báo Thù quan tâm tới chuyện nào đó, chắc chắn sẽ tiến hành xem xét và trả thù kẻ bỉ ổi. Trên đời này không có người nào hoàn hảo không có tì vết, mỗi người đều đã từng làm ít hoặc nhiều chuyện sai, vì thế gần như tất cả người Hy Lạp đều giữ lòng kính trọng đối với Nữ Thần Báo Thù.

Chương 827: Nữ Thần Thân Thiện (2)

Chương 827: Nữ Thần Thân Thiện (2)

Ở trên đấu trường và sân thi đấu, địa vị của Nữ Thần Báo Thù còn cao hơn một vài vị Chủ Thần.

Toàn bộ sân thi đấu nháy mắt an tĩnh.

"Ta tin tưởng sự công bằng của Nữ Thần Báo Thù. Có điều ta không tin ngươi có thể đè ép huyết mạch người khổng lồ. Khi nãy chỉ là ngoài ý muốn mà thôi!" Euckeno một lần nữa kích hoạt huyết mạch người khổng lồ Tướng Quân, cơ thể lần thứ hai biến thành người khổng lồ cao bốn mét.

Thoạt nhìn thì còn oai hùng hơn trước kia.

"Xin lỗi Hoth đi." Valhein đứng đối diện nói.

"Cái gì?" Nhất thời Euckeno không kịp phản ứng.

"Xin lỗi Hoth." Valhein lặp lại.

Gương mặt khổng lồ của Euckeno lộ ra nụ cười xấu xí.

"Muốn ta xin lỗi một kẻ bại trận sao? Tuyệt đối không thể." Euckeno cười lạnh.

Valhein không nói thêm gì, chỉ nhìn chằm chằm vào mắt của Euckeno đã biến thành người khổng lồ.

Người chủ trì lớn tiếng nói: "Một người chiến thắng tuyệt đối

sẽ không cúi đầu với bại tướng, một người muốn bảo vệ bạn học của mình, nguyên tố hỏa giữa hai người ngày càng nông đậm hơn. Các vị khán giả, các ngươi thích Euckeno hay sẽ ủng hộ Valhein đây? Hãy lớn tiếng hô lên tên người đó, để tên hắn vang tận mây xanh, để toàn bộ Hy Lạp phải nhớ kỹ tên hắn đi nào!"

'ValheinI

'ValheinI'

"Euckenol"...

Tiếng hô của Valhein có ưu thế áp đảo.

Ánh mắt của nhóm quý tộc tan rã, không nói được lời nào.

Tiếng còi của trọng tài vang lên.

Hai người cùng nhắm về phía đối phương.

Lần này người khổng lồ Valhein chủ động xuất chiến.

Có điều chỉ trong chớp mắt, hai người tới gần.

Tình cảnh giống như đúc lại xảy ra. Cơ thể Euckeno cấp tốc co lại, giống như củ cải bị phơi khô vậy.

"Vĩnh viễn không e sợi" Euckeno gầm lên một tiếng, không trốn cũng không né tiếp tục tấn công về phía Valhein.

Nắm tay to lớn hơn của Valhein chạm vào nắm tay phải của Euckeno.

Phốc...

Sau âm thanh cực kỳ khủng bố đó, mọi người nhìn thấy một màn mà cả đời này khó có thể quên được.

Nắm tay lớn như một cái chùy đá của Valhein rơi vào trên trứng gà.

Nháy mắt sau đó toàn bộ cánh tay phải của Euckeno bị nắm tay Valhein nghiền nát xếp chồng lên nhau rồi âm một tiếng nổ tung.

Vụn máu thịt và xương cốt bay đầy trời.

Toàn bộ cánh tay phải không còn.

Thế nhưng Valhein không chỉ ra một nắm tay phải.

Nắm tay còn lại thẳng tắp nện vào vai trái của Euckeno.

Phốc...

Âm thanh tương tự không ngừng vang lên.

Chỉ thấy cánh tay trái Euckeno bay ra, bả vai trái biến mất, để lại một cái hõm lớn.

Ở bên trong, máu tươi phun trào, trái tim đập loạn.

Euckeno kêu thảm ngửa mặt lên trời ngã xuống đất.

Máu tươi từ hai lỗ hổng lớn bên vai trào ra đổ xuống mặt đất, giống như mương nước trông hoa màu bị mở ra.

Hắn đau đớn gào la, gót chân cố đạp mặt đất, chỉ hận không thể đào ra hai cái hố to.

Euckeno sống chết cắn răng, máu tươi từ hàm răng chậm rãi tuôn ra.

Đôi mắt hắn tràn đầy phẫn nộ và đau đớn.

Hắn nhìn chằm chằm bầu trời có màu máu, mà sát bên rìa bầu

trời là một ngọn núi sừng sững cao lớn mà hắn không thể vượt qua được.

Ngọn núi này, hình như có hơi giống Valhein.

Khán giả toàn trường bị một màn máu tanh này chấn động, bao gồm cả trọng tài, nhất thời cũng không biết nên nói gì.

Hai đấm, chỉ hai đấm đã giải quyết được một vị chiến sĩ gia tộc Bán Thần có khả năng sẽ trở thành vô địch môn quyên anh.

Cho dù là người khổng lồ chân chính ở nơi này, trong tình huống chỉ có thể dùng sức mạnh cơ thể tuyệt đối không thể tạo thành lực phá hoại lớn đến như thế.

Nếu như đòn tấn công của Euckeno mang theo chấn động phá hủy, vậy thì đòn tấn công của Valhein tựa hồ mang theo thân uy hủy hoại mọi thứ.

"Mau cứu người!" Một người bạn của Euckeno rống to.

Rất nhanh, khán giả của thành bang Argos đồng loạt hô to.

"Mau cứu người đi!"

Âm thanh thê lương đánh thức khán giả toàn trường.

Thế nhưng nhóm thầy tư tế của điện Thần Mặt Trời giống như pho tượng thần lạnh lùng nghiêm nghị, không hề nhúc nhích.

Nhóm thầy tế tư của các điện thần khác cũng không nhúc nhích, bao gồm cả nhóm thây tư tế của điện Thân Vương Zeus và Thần Hậu Hera.

Giờ phút này, giống như bọn họ đã quên đi chuyện Euckeno là hậu duệ của Zeus, quên đi cha hắn là Thân Quyến Giả của Thần Hậu Hera.

"Cứu người đi!" Một vài thành viên của gia tộc Bán Thân trên khán đài khách quý nhịn không được hô to.

Bao gồm cả quý tộc Bán Thần Menelaus đã từng bị Valhein đánh bại trên đấu trường Vua Giác Đấu.

Thế nhưng tất cả nhóm thầy tư tế vẫn không nhúc nhích.

Người chủ trì vội vàng nói: "Trọng tài xin hãy lập tức phán quyết."

Lúc này trọng tài mới giống như vừa mới tỉnh mộng, nhìn sang Valhein ở bên tay trái, giơ cao tay trái của mình.

"Ta tuyên bố, Euckeno đã mất đi năng lực chiến đấu, trận thi đấu quyền anh này, Valhein thắng! Xin thầy tế tư lập tức cứu người."

Nháy mắt trọng tài tuyên bố kết quả, một vị thầy tế tư Thánh Vực đã dịch chuyển tức thời tới bên cạnh Euckeno, sử dụng thần thuật.

Trụ ánh sáng thần thánh có đường kính ba mét giáng xuống, bao phủ lấy Euckeno.

Người chủ trì lớn tiếng nói: "Tuy tình cảnh máu tanh, tuy á quân Euckeno cần phải chữa trị, thế nhưng ta muốn tuyên bố trước, quán quân của môn quyền anh giải thi đấu Pythian chính là... Val Val Val Val Valhein! Chúng ta hãy hô vang tên Valhein để chúc mừng hắn giành được cúp quán quân thứ năm ởđi nào! Valhein!"

"Valheinl'

"ValheinI

"Valheinl"... Tiếng hoan hô chỉnh tê vang vọng quanh sân thi

đấu Pythian to lớn.

Vành mắt Hoth ướt át, lớn tiếng hoan hô.

Vì mình mà lại không e ngại đắc tội quý tộc Bán Thần, Valhein thật sự quá tốt rồi!

Nếu như bây giờ Eugene còn nói Valhein không phải, chắc chắn một quyền đấm chết!

Chương 828: Nguyện vọng nhỏ của Valhein

Chương 828: Nguyện vọng nhỏ của Valhein

Eugene nhìn Euckeno trong cột ánh sáng, khá xúc động.

Nhìn thoáng qua người cao to ở bên cạnh, trong lòng Eugene có chút nghi hoặc, lẽ nào Valhein thật sự là người tốt?

Nhóm học sinh của Học viện Plato gào khóc, đây mới thật sự là Plato!

Quý tộc Bán Thần là cái đếch gì chứ, dám hại bạn học của mình thì phải tiêu diệt đối phương, không thể sợ hãi!

Người Athens cũng rất hưng phấn.

Dám bắt nạt người Athens sao? Giết chết ngươi!

Thậm chí có một vài quý tộc Athens căm thù Valhein còn lộ ra vẻ xấu hổ.

Vì một bạn học mà đắc tội quý tộc Bán Thần nặng đến như thế, chính mình quả thực không làm được, cả gia tộc của mình cũng không làm được.

Valhein này, giống như thật sự có khí chất của anh hùng.

Cơ thể Valhein chậm rãi thu nhỏ lại, cuối cùng khôi phục kích cỡ bình thường, sau đó chậm rãi lấy quần áo trong nhẫn không gian ra, mặc vào trước mặt mọi người.

Một vài người phụ nữ và đàn ông phát ra tiếng rít chói tai, kích động tới mức mặt đỏ ửng.

Gương mặt Paloma đỏ lên, liếc nhìn Valhein một cái rồi dời tâm mắt đi, nhưng nhìn thấy ánh mắt điên cuồng của những người phụ nữ khác và một số ít đàn ông thì ánh mắt nháy mắt trở nên lạnh lẽo, băng giá.

Trên khán đài người Sparta, đôi mắt hồng nhạt của Chrismay biến thành hồng đậm, xấu hổ cúi đầu.

"Thầy thật là..."

Thế nhưng, phần lớn người Hy Lạp lại không thèm để ý, tiếp tục lớn giọng hoan hô.

Bởi vì trước kia trong các cuộc so tài thể dục ở Hy Lạp, tất cả đàn ông đều để trần truồng, không hề có một mảnh vải che thân.

Thẳng đến mấy năm gần đây mới có thay đổi.

Người Hy Lạp chưa bao giờ kiêng dè chuyện lộ cơ thể, bởi vì họ cho rằng nếu ngay cả cơ thể của mình cũng quá kiêng ky thì sẽ trói buộc tư tưởng của mình.

Bất kỳ hành vi trói buộc cơ thể và tư tưởng nào cũng sẽ bảo vệ được chính mình trong một thời gian ngắn, nhưng theo thời gian dài sẽ giam cầm cả tộc đàn.

Chờ đến khi phần thi quý quân gần bắt đầu thì cột ánh sáng trên người Euckeno mới chậm rãi tiêu tan. Cơ thể của hắn đã hoàn toàn khôi phục, nhưng hắn vẫn còn nằm trên mặt đất, nhìn thẳng lên bầu trời, ánh mắt đờ đẫn.

Valhein đã rời đi nhưng bầu trời trong mắt Euckeno vẫn còn một ngọn núi không thể nào Vượt qua.

Trải qua nhiều lần bị trọng tài hối thúc, qua một hồi lâu, Euckeno mới chậm rãi đứng dậy.

Rất nhiều người hâm mộ nhìn cơ thể cường tráng đó, làn da có màu sáng bóng khỏe mạnh, cơ thể như đám rễ cây hẹp dài quấn chặt lấy nhau, tràn đầy sức mạnh và lực bộc phát.

Thế nhưng ánh mắt của hắn lại rất mờ mịt.

Trận đấu quý quân bắt đầu.

Trận chiến của Eugene và Hoth hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Valhein chăm chú quan sát.

Hiệp thứ nhất, Hoth toàn lực ứng phó, với chút ưu thế chiến thắng Eugene, giành được thắng lợi.

Hiệp thứ hai, Eugene lộ ra thực lực chân chính, chiến thắng Hoth với số điểm lớn hơn.

Hiệp thứ ba, Eugene lần thứ hai lộ ra thực lực mạnh mẽ nhưng lại không thể đánh bại Hoth, cuối cùng dựa vào điểm số để phân thắng bại.

Tuy cuộc chiến của hai người không thể nào phấn khích bằng trận đấu của Valhein và Euckeno, nhưng cũng vượt xa những cuộc chiến bình thường, nhận được sự hoan hô nhiệt tình của người xem.

Tuy Hoth thua Eugene nhưng được một lượng lớn người bình dân, nhất là người Athens yêu thích.

Một người bình thường ngay cả chiến sĩ Hắc Thiết cũng không phải lại có thể xông vào vòng thi đấu bán kết, thậm chí đối đầu với Eugene nhưng vẫn không bị đánh bại, thậm chí nhiều lần phản

công, đánh Eugene máu me đầy mặt.

Nếu như không có Valhein, Hoth chính là vận động viên bình dân đáng chú ý nhất đại hội thể dục lần này.

Sau khi cuộc so tài quý quân kết thúc, Valhein, Euckeno và Eugene lên bục trao giải.

Trao giải xong, người chủ trì tựa hồ đã rút kinh nghiệm từ môn thi chạy, trước tiên đưa râu mép ma pháp cho Eugene.

"Eugene, đây là giải quý quân thứ ba của ngươi, ngươi có cảm tưởng gì?" Người chủ trì hỏi.

Eugene suy nghĩ một chút rồi nói: "Lần tranh tài này, sự xuất hiện của Hoth mang tới kích thích rất lớn cho ta, ta thật sự không ngờ một người bình thường không có thần lực, một người ngay cả Hắc Thiết Tập Sự cũng không phải thế mà lại có thể đứng trên đấu trường quý quân. Ta thậm chí có thể nói rằng, nếu không phải có được sức mạnh huyết mạch Anh Hùng, ta chắc chắn đã thua rồi. Ta cho rằng Hoth là đối thủ đáng tôn kính nhất trên đấu trường quyền anh."

Khán giả đều gật đầu, đồng thời tán thành Eugene và Hoth.

Người chủ trì mỉm cười nói: "Vậy còn Valhein?"

Eugene chỉ suy ngẫm một lát rồi giơ cao tay phải, lớn tiếng kêu gọi: "Đánh bại bá chủ Valhein! Kết thúc sự thống trị tàn bạo!"

Toàn trường cười vang, rất nhiều người giúp vui hò hét theo.

"Đánh ngã bá chủ Valhein! Kết thúc sự thống trị tàn bạo!"

Người chủ trì đưa râu mép ma pháp cho Euckeno.

"Với tư cách là người giành được ba danh hiệu á quân, Euckeno, ngươi có gì muốn nói không?"

"Hai môn thi tiếp theo, ta muốn kết thúc sự thống trị tàn bạo của Valhein!" Euckeno kiên định nhìn phía trước, nhìn lên bầu trời phương xa.

Tiếng la ó không ngừng vang lên, nhưng cũng có tiếng cổ vũ.

Người chủ trì đang định nói chuyện thì phía Sparta truyền tới tiếng hô.

"Vua á quân! Euckenol"

Toàn trường cười to, rất nhiều người cười tới ngã trái ngã phải, giậm chân xuống đất.

Người chủ trì suýt chút nữa đã không kiêm nổi, thế nhưng râu mép ma pháp phát ra tiếng phì hơi kỳ lạ đã làm bại lộ sự nhẫn nại đây khó khăn của hắn.

Sắc mặt Euckeno đỏ rần, tức giận nhìn chằm chằm về phía Sparta.

Nhưng người Sparta không chỉ không sợ, còn đồng thanh gào to.

"Vua á quân! Vua á quân..."

Euckeno tức tới mức lồng ngực phập phồng, qua một hồi lâu vẫn không thể hồi phục.

Valhein dở khóc dở cười, người Sparta không chỉ có nắm đấm mạnh mẽ, ngay cả miệng lưỡi cũng rất lợi hại.

Chương 829: Nguyện vọng nhỏ của Valhein (2)

Chương 829: Nguyện vọng nhỏ của Valhein (2)

"Valhein, đây là giải quán quân thứ năm của ngươi rồi, ngươi có gì muốn nói với khán giả không?" Người chủ trì nói.

Valhein suy nghĩ một chút: "Ta không có gì muốn nói với khán giả, nhưng ta có một lời câu nguyện nho nhỏ với Thần Mặt Trời Apollo."

Ánh mắt Valhein đầy thành kính.

"Ồ? Cầu nguyện gì vậy?" Biểu cảm của người chủ trì rất hớn thở, thân là thầy tế tư của điện Thần Mặt Trời, hắn rất nhiệt tình ủng hộ mọi người cầu nguyện với Apollo.

"Ta hi vọng trong phần thi đấu vật và vật lộn kế tiếp sẽ xếp ta và Euckeno chung một tổ." Valhein nói.

Đây là lần thứ hai Valhein nói như thế, mọi người lập tức hiểu ý.

Valhein muốn đánh Euckeno thành bảy kẻ ăn hại của môn đấu vật và vật lộn, sau đó trong vòng loại ở các tổ sẽ loại bỏ Euckeno, làm hắn không thể tiến vào vòng thi đấu bán kết.

Quý tộc Athens tràn đầy đồng cảm nhìn Euckeno, nhưng cũng có một số hả hê và biết ơn.

Vẻ mặt của Euckeno biến thành màu đen.

Người chủ trì bất đắc dĩ nói: "Thần Mặt Trời nhất định sẽ suy xét lời cầu nguyện của ngươi."

Người chủ trì vừa dứt lời thì khán giả toàn trường đều nhận ra biểu cảm của Euckeno có chút biến hóa rất nhỏ.

Người bình thường cầu nguyện với Apollo, Apollo sẽ không đáp lại.

Nhưng thầy tế tư câu nguyện thì khác, mà Vua Quán Quân Pythian đã từng được thần ban mặt trời che khuất bâu trời câu nguyện lại là chuyện khác.

Vô số khán giả đồng cảm nhìn Euckeno.

Đây chính là giải thi đấu Pythian được tiến hành để tưởng niệm Thần Mặt Trời, Thân Mặt Trời chắc chắn sẽ chú ý, không có gì bất ngờ xảy ra, Thần Mặt Trời rất có thể sẽ thỏa mãn thỉnh câu nho nhỏ này của Valhein.

Thần ban cũng ban rồi, còn kém chút thỉnh cầu chia tổ sao?

Euckeno cắn chặt răng.

Lúc người chủ trì tuyên bố cuộc tranh tài buổi sáng kết thúc, khán giả rời đi, Valhein cũng mang theo phần thưởng bước xuống đài. Trang bị thần lực Hoàng Kim của quán quân môn quyền anh là một đôi găng tay Sơn Nhạc, bình thường nó chỉ là một cặp vòng tay bằng da mềm mại, một khi dùng thần lực kích hoạt sẽ lập tức biến thành găng tay bao lấy hai tay, tăng cường sức mạnh, là một trong những trang bị thần lực rất được chiến sĩ hoan nghênh.

Bữa trưa kết thúc, môn thi đấu đấu vật buổi chiều bắt đầu.

Trong ánh nhìn chăm chú của mọi người, sáu mươi bốn tuyển thủ mạnh nhất bắt đầu rút thăm, Hoth, Eugene và Euckeno, cả ba người đều có mặt.

Rất nhanh rút thăm kết thúc, mà kết quả làm khán giả bật cười cả nửa ngày.

Valhein ngẫu nhiên rút số một, Euckeno ngẫu nhiên rút số hai, hai người đều được chia vào tổ số mội.

Vẻ mặt Euckeno vẫn luôn đen xì.

Tất cả mọi người đều hiểu được, lời cầu nguyện của Valhein đã có hiệu lực, tất nhiên cũng chính là Apollo tự mình quyết định kết quả rút thăm, dù sao thì cho dù là trưởng tư tế tối cao của điện thần cũng không có tư cách làm chuyện này.

Nhóm tín đồ của Thần Mặt Trời Apollo hâm mộ nhìn Valhein.

Sau khi rút thăm chia tổ, chính là phần rút thăm của mỗi tổ.

Valhein rút được số một, Euckeno rút trúng số hai.

Toàn trường cười vang.

Người chủ trì cố ý làm ra dáng vẻ ghen tị nói: "Xem ra Thần Mặt Trời Apollo vĩ đại đã nghe thấy lời câu nguyện của ngươi, đúng là cậu nhóc làm người ta hâm mộ. Như vậy, dựa vào lệ cũ... không, dựa vào trường hợp đặc biệt, phần thi đấu của các tổ sẽ tạm ngừng, Valhein sẽ một mình liên tục đối chiến với bảy người trong tổ của mình, Valhein, ngươi dám không?"

"Ta được lọt vào mắt xanh của Thần Mặt Trời vĩ đại, đương nhiên sẽ dùng màn biểu diễn đặc sắc báo đáp."

Nhóm thầy tế tư nhắm trúng Valhein không ngừng gật đầu, thái độ này vượt xa tất cả.

"Tốt lắm, vậy kế tiếp, người của tổ số một xin hãy dựa vào số thứ tự lần lượt thi đấu với Valhein. Trận đầu tiên, Valhein đối chiến với Euckeno! Chúng ta hãy hoan hô cho hai tuyển thủ đi

nào!"

Lúc này gần như không có bao nhiêu người gọi tên Euckeno, phần lớn mọi người đều gọi tên Valhein.

Dù sao thì Thần Mặt Trời cũng đang chăm chú nhìn Valhein.

Hai bên đứng trên sân thi đấu đấu vật, bốn mắt nhìn nhau.

Cơ thể hai người cùng phồng to lên, xé toạc quần áo trên người. Tiếng hét chói tai hưng phấn không ngừng vang lên, lúc này giọng của phụ nữ lại lấn át cả giọng đàn ông.

"Ta, Euckeno, sẽ kết thúc sự thống trị tàn bạo của ngươi trong giải đấu này!" Euckeno lớn tiếng rít gào.

"Xin lỗi Hoth!" Valhein bình thản nói.

"Không bao giờ!" Euckeno lại một lần nữa gào lên.

Tiếng còi vang lên.

Hai người giống như hai ngọn núi, nhìn về phía đối phương.

Nháy mắt sau đó, Valhein giống như một ngọn núi.

Mà Euckeno thì rúc lại như núi giả.

Trong ánh mắt Euckeno tràn đầy căm phẫn, nhưng hắn không lùi bước, vẫn như cũ chụp vào cánh tay Valhein.

Bốn cánh tay như sấm sét thăm dò, đồng thời nắm lấy tay phải Euckeno, phân biệt nắm cổ tay, cánh tay, khuỷu tay và bắp tay, giống như mảnh che tay toàn bộ bao lấy.

Giống như chim ưng bắt gà con mới nở ra khỏi vỏ.

Tiếp đó, một màn chưa từng xuất hiện trong thi đấu vật Hy

Lạp cổ đã xảy ra.

Chỉ thấy Valhein nắm chặt tay phải Euckeno, mạnh mẽ hất tung Euckeno lên cao, sau đó hung hăng nện xuống đất, tiếp đó lần thứ hai hất tung lên rồi nện xuống.

Đùng đùng đùng đùng...

Người khổng lồ Valhein nắm lấy tay phải Euckeno xoay quanh, mỗi khi di động một bước thì nện Euckeno xuống đất một cái.

Lúc bị ném lần thứ nhất, Euckeno choáng đầu hoa mắt.

Lúc bị ném tới lần thứ năm, xương cốt toàn thân Euckeno vỡ vụn.

Lúc ném tới lần thứ bảy, cả người Euckeno toàn là máu, hoàn toàn hôn mê.

Sau khi Valhein xoay một vòng, toàn lực nện xuống.

Âm!

Cả người Euckeno bị khảm vào trong mặt đất, đầy bụi đất.

Thế nhưng, cánh tay Euckeno thì vẫn còn ở trong tay Valhein.

Valhein nhìn cánh tay bị đứt lìa, tiện tay ném tới bên cạnh người Euckeno.

Cơ thể Euckeno vặn vẹo như một khoanh giò bị hầm mười ngày, thịt đã nát như vải bông.

Lần này trọng tài đã có kinh nghiệm hơn, lập tức tuyên bố: "Euckeno đã hoàn toàn mất đi năng lực thi đấu, trận này Valhein toàn thắng! Mau cứu ng..."

Chương 830: Rút thăm quá trùng hợp

Chương 830: Rút thăm quá trùng hợp

Cơ thể Valhein chậm rãi thu nhỏ lại, người khổng lồ biến mất.

Khán giả ngơ ngác nhìn mặt đất ở xung quanh Valhein, mặt đất đỏ sậm tạo thành một vòng tròn lớn, đánh thẳng vào tâm trí và thị giác của mỗi người.

Euckeno nằm trong cái hố lớn, giống như hóa thành một cái hồ nhỏ đỏ ngòm.

Một thầy tế tư Thánh Vực sử dụng thần thuật, sau đó lắc đầu, thây tế tư Thánh Vực thứ hai chạy tới, liên tục sử dụng thần thuật mới ngừng lại.

Người chủ trì lớn tiếng nói: "Không hổ là kẻ tàn bạo Valhein! Hắn sáng tạo ra kỹ năng đấu vật trước nay chưa từng có trong lịch sử nhân loại, ta sẽ đặt tên cho nó là 'cú quật tàn bạo, nó không chỉ hủy diệt cơ thể con người mà thậm chí còn hủy diệt cả ý chí. Bất cứ nhân loại nào có thể thừa nhận được công kích này mà vẫn còn sống sót thì có thể coi là có ý chí cứng rắn như sắt thép! Chỉ mong Euckeno có thể sống sót qua lần kiếp nạn này, một lần nữa đứng trên sân đấu đấu vật. Vì để tiết kiệm thời gian, chúng ta sẽ đổi sang một sân thi đấu khác."

Một vài khán giả xuất hiện dấu chấm hỏi đầy đầu, thế là xong rồi à?

Nói thế nào thì Euckeno cũng là quý tộc Bán Thần!

Sân đấu số một chỉ còn lại hai vị thầy tế tư Thánh Vực và Euckeno ở trong cột ánh sáng.

Valhein và sáu tuyển thủ còn lại chuyển sang sân đấu số hai.

Tiếp tục tranh tài.

Cuộc thi đấu tiếp theo, khẳng định chính là màn biểu diễn hoa lệ của Valhein.

Không phải kỹ năng Valhein cao siêu cỡ nào, không phải kinh nghiệm Valhein phong phú cỡ nào.

Chỉ là sức mạnh lớn.

Không quản là đối thủ đấu vật ra chiêu gì, chỉ cần tiếp xúc thân thể thì sẽ bị Valhein nắm lấy, sau đó chính là đủ loại quật bằng ngực, ném qua vai, quật lộn nhào.

Tiếng hô hào của khán giả vang lên liên tục, đấu vật có nhiêu hình ảnh đánh vào thị giác tốt hơn quyền anh.

Những tuyển thủ khác lộ ra vẻ mặt cay đắng.

Đây rốt cuộc là bài giảng kỹ thuật hay tuyển tập đặc sắc chứ?

Làm nhóm tuyển thủ đấu vật đau đầu là bọn họ phát hiện là có vài tuyển thủ có trình độ rất cao, sức mạnh cũng lớn, vốn có thể quật ngược được Valhein nhưng ở thời điểm phản công lại không thể giữ chặt được Valhein, nhiều lần bị trượt tay. Chỉ một chốc lát sau, tất cả mọi người đều biết Valhein có thiên phú siêu cấp đối với môn đấu vật: Làn da trơn.

Thiên phú này có tác dụng không lớn trong chiến đấu, nhưng trong môn đấu vật thật sự là thiên phú cấp thần, ngoại trừ một số rất ít thiên phú mà các vị đại anh hùng mới có, không có bất kỳ sức mạnh nào có thể khắc chế được thiên phú này.

Có điều đối thủ của Valhein không hề oán giận, ngược lại còn rất biết ơn.

Bởi vì Valhein không dùng hình dáng người khổng lồ mà vật bọn họ, tất cả kỹ năng đều chỉ ngã là ngừng lại, cũng không ảnh hưởng tới trận thi đấu kế tiếp của bọn họ.

Hoàn toàn không phải kiểu hạ tử thủ như đối với Euckeno.

Sau khi Valhein chiến thắng cả bảy trận, toàn trường vang lên tiếng hô đồng thanh.

“Tàn bạo!"

“Tàn bạo!"

Một vài người Sparta còn muốn hô tấm màn đen hoặc trả vé, nhưng hét được phân nửa lại nhìn thấy Euckeno nằm trong vũng máu, lập tức cấp tốc nhét lời đùa đã tới mép lùi lại trong cổ họng, nuốt vào bụng.

Không dám hôi

So với hồi ở đấu trường, Valhein đã hoàn thành tiến hóa.

Đã phát triển thành người khổng lồ tàn bạo rồi.

Quá tàn bạo!

Năm đó quá trình Heracles giành được Tổng Vua Quán Quân cũng không máu tanh như thất

Người Sparta kinh hãi nhất là ngay cả Commodus cũng đang gào to tàn bạo!

Commodus chính là Vua Giác Đấu mười lần đó!

Ngay cả hắn cũng bị Valhein dọa sợ.

Castor thở dài nói: 'Commodus, ngươi yên tĩnh một chút đi, ngươi là Vua Giác Đấu đó."

"Đã không phải rồi." Cổ họng Commodus có chút khàn khàn.

"Nếu là ngươi thi đấu với Euckeno thì kết quả sẽ thế nào?" Castor hỏi.

Commodus chỉ tay vê phía Euckeno bị khảm ở dưới đất.

Castor bất đắc dĩ thở dài, Commodus quả thực mạnh mẽ, tuyệt đối có năng lực chiến thắng thân người của Euckeno, nhưng nếu Euckeno biến thành người khổng lồ thì thật sự sẽ không chịu được.

"Castor, ta muốn nhận được huyết mạch người khổng lồ, phải làm thế nào?" Commodus đột nhiên hỏi.

"Ách... một là thuốc huyết mạch người khổng lồ do ma pháp sư chế luyện ra từ người khổng lồ, cấp bậc thấp, tác dụng phụ lớn, tỷ lệ thất bại cũng lớn." Castor nói.

"Kế tiếp."

"Tộc trưởng gia tộc Bán Thần tự mình hiến tế với Thần Linh cấp bậc Chủ Thần, hơn nữa còn dâng lên vật tế thượng hạng, đồng thời do trưởng tư tế tối cao của điện thần chủ trì hiến tế, có thể chỉ định thần ban. Không có gì bất ngờ thì huyết mạch người khổng lồ Tướng Quân của Euckeno đã có được thông qua cách này." Castor nói.

"Kế tiếp."

"Tổng Vua Quán Quân, giống như Heracles vậy, trực tiếp đặt cúp Tổng Vua Quán Quân lên, bất cứ vị Thần Linh nào, nhớ kỹ, là bất cứ vị Thần Linh nào, cho dù là vị Nữ Thần muốn giết chết hắn cũng muốn tiếp nhận hiến tế của hắn." Castor nói.

"Kế tiếp.' Commodus gật nhẹ đầu, vị Nữ Thần kia hiển nhiên chính là Thần Hậu Hera, lúc này không tiện nhắc tới tên nàng.

"Thành tựu Vua Anh Hùng hoặc là Bán Thần, quy thuận một vị Thần Linh, nếu may mắn, đừng nói là huyết mạch người khổng lô Tướng Quân, thậm chí ngay cả huyết mạch người khổng lồ Lãnh Chúa cũng có. Có điều huyết mạch người khổng lồ Đại Quân thì có hơi khó, vậy thì cơ bản chẳng khác gì nhận được sức mạnh Thần Linh cả." Castor nói.

"Kế tiếp."

"Tìm bậc thầy Truyền Kỳ, hao tốn mấy trăm vạn mua nguyên liệu ma pháp, để bậc thây Truyền Kỳ hao tốn khoảng một năm, có điều cũng có khả năng thất bại, nhưng không có ảnh hưởng, cho dù thất bại cũng có thể tăng cường thể chất."

"Kế tiếp."

"Trở thành thành viên của tộc Thần Titan."

"Kế tiếp."

"Ngươi đừng có hỏi ta nữa, tìm Valhein mà hỏi đi!" Castor lộ ra vẻ mặt ghét bỏ.

Chương 831: Rút thăm quá trùng hợp (2)

Chương 831: Rút thăm quá trùng hợp (2)

"Nghe giọng điệu của ngươi giống như coi thường ta vậy? Tưởng ta vĩnh viễn không thể nhận được huyết mạch người khổng lồ như Valhein sao?" Commodus trừng Castor.

"Đúng thế!" Thiếu niên trắng nõn nói.

Trận thi đấu tiếp tục tiến hành, cuối cùng, hai người lọt vào vòng sau của bảy tổ khác đã xách định, chỉ còn tổ thứ nhất.

Valhein và sáu người khác lẳng lặng nhìn Euckeno nằm trong hố đất.

Miệng vết thương trên người hắn đã được thần thuật trị hết, cánh tay đứt đã khôi phục.

Nhưng hắn vẫn mở to mắt, nhìn chằm chằm bầu trời.

Ánh mắt của hắn, đặc biệt u ám.

Trọng tài nhìn về phía trọng tài chính, trọng tài chính nhìn người chủ trì, người chủ trì nhìn trưởng tư tế tối cao.

Trưởng tư tế tối cao cúi đầu.

Dù sao cũng là quý tộc Bán Thần, trực tiếp phán thắng bại không được tốt lắm, chờ một chút vậy.

Lại chờ thêm một hồi lâu, rất nhiều khán giả khẩn cấp muốn

xem Valhein thi đấu tiếp, bắt đầu lớn tiếng reo hò, mỉa mai đặc quyên của quý tộc Bán Thần.

Nhóm quý tộc không vui, nhưng nơi này dù sao cũng là sân thể dục, không có ai phản đối.

Cuối cùng, trưởng tư tế tối cao ngẩng đầu.

Người chủ trì nháy mắt ra hiệu với trọng tài.

Trọng tài lập tức đi tới mép hố chỗ Euckeno.

Cái hố kia không cao quá cơ thể Euckeno một tấc, máu đã đọng thành vệt đỏ sậm ở mép hố.

"Tuyển thủ Euckeno, ta sẽ đếm tới mười, nếu ngươi vẫn không thể đứng dậy thì bọn ta sẽ quyết định là ngươi bỏ quyền thi đấu, không thể tham gia trận thi đấu đấu vật nữa."

"10,9, 8...

Lúc trọng tài đếm tới ba thì cổ họng Euckeno càu nhàu một tiếng, sau đó bật dậy.

"Ta có thể!" Hắn dùng giọng thật trâm nói, nhưng trong mắt thì không có chút sống động nào.

Giống như một bộ xác ướp. "Tốt lắm, tiếp tục tranh tài. Có điều kế tiếp ngươi cần phải liên tục đánh với sáu người."

"Sáu tên vô dụng mà thôi." Euckeno đờ đẫn nói.

Sáu tuyển thủ đấu vật giận dữ nói, bọn họ nhìn nhau một cái, đồng loạt gật đầu.

Không đánh được Valhein, còn không thể đánh ngươi sao?

Rất nhanh, sáu trận chiến kết thúc.

Euckeno với ưu thế nghiền ép cả sáu người, tính thưởng thức của động tác kỹ thuật thậm chí còn vượt qua Valhein.

Sau khi thắng lợi sáu trận, Euckeno giơ cao nắm tay điên cuồng hét to, phát tiết toàn bộ tâm tình tiêu cực trước đó.

"Ha ha, có gì mà cuông ngạo chứ, không phải cũng chỉ là một trong bảy kẻ ăn hại đấu vật thôi sao?" Đối thủ thứ sáu từ sân đấu đứng dậy, chậm rãi đi ra ngoài.

Sắc mặt Euckeno thay đổi, đôi tay giơ cao ỉu xìu rũ xuống.

Hắn nhìn một vòng những người còn lại, trên mặt mỗi người đều lộ ra tia giễu cợt.

Hắn nhìn sang Valhein.

"Xin lỗi Hoth." Valhein mặt không biểu cảm nói.

Euckeno chỉ cảm thấy ngọn lửa phừng lên trong lòng rồi dâng lên tới tận ót, chỉ hận không thể tiến tới cùng Valhein đánh một trận sống chết.

Cuối cùng Euckeno cúi đầu, đi tới khu nghỉ ngơi.

Trong sáu mươi bốn người chọn ra mười sáu người, mà mười sáu người sẽ chia thành bốn tổ tiến vào tổ số một, cũng chính là bốn người mạnh nhất, cũng chỉ có bọn họ có thể tham dự vòng bán kết.

Phần rút thăm vòng hai bắt đầu.

Valhein là người rút đầu tiên.

Người chủ trì nhìn con số trên thăm gỗ của Valhein, thực tiếc hận nhìn thoáng qua Euckeno, trong ánh mắt kỳ lạ của khán giả tuyên bố: "Tuyển thủ Valhein lần thứ ba rút trúng số một, tiếp theo xin mời tuyển thủ Euckeno đã hai lần rút trúng số hai rút thăm."

Vẻ mặt Euckeno thực uể oải, sức lực toàn thân giống như bị rút sạch.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, Euckeno rút thăm lần thứ ba.

Tất cả mọi người nhìn thấy tay Euckeno đang run.

Hắn rút ra rồi đặt thăm trước mặt mình, tay lại càng run lợi hại hơn.

Khán giả toàn trường thấy rõ, một tầng sương trắng đang lan trên mặt hắn.

Tay hắn run nhẹ, bất đắc dĩ dời ánh mắt về phía người chủ trì. "Số hai, tuyển thủ Euckeno lần thứ ba rút trúng số hai." Giọng nói người chủ trì đây quái dị, còn có chút tiếc hận, giống như đang cố gắng che giấu điều gì đó, là lạ.

Có nghĩa là, Valhein và Euckeno một lần nữa được chia vào một tổ, hơn nữa chỉ có một người có thể tiến vào vòng bán kết.

Toàn trường rơi vào phút tính lặng ngắn ngủi.

Mọi người cảm thấy là lạ.

Thẳng đến khi có người nhịn không được phì cười thành tiếng.

Toàn trường cũng phì cười.

Hơn trăm vạn người cùng cười to.

Rất nhiều người thậm chí còn cười chảy nước mắt.

Cuối cùng một tiếng cười quái dị từ trong miệng người chủ trì phì ra, sau đó người chủ trì dứt khoát cười rộ lên nói: "Xin tuyển thủ Euckeno đừng hiểu lầm, ta không có ý cười nhạo ngươi, ta thậm chí còn rất đồng cảm với ngươi, nhưng... chuyện này thật sự

quá buồn cười...

Người chủ trì nói xong thì cúi đầu, bụm mặt, cơ thể run rẩy, cười đến mức không thể tiếp tục chủ trì được nữa.

Khán giả vốn đang cười rồi, thấy ngay cả người chủ trì cũng thất thố như thế thì lại càng cười lợi hại hơn.

Trên khán đài khách quý, một lượng lớn thầy tế tư và quý tộc Bán Thần nghiêng đầu, bụm mặt, cố gắng che giấu gì đó.

Ngay cả Paloma cũng không nhịn được mà dùng tay bụm mặt, cười thỏa thích, thậm chí thỉnh thoảng còn phát ra âm thanh trong veo.

Đổi lại là bình thường, nàng mỉm cười rất có thể sẽ làm người xung quanh sửng sốt, nhưng bây giờ không có ai nhìn nàng cả, tất cả đều đang cười.

Ngay cả Albert còn nói Valhein khẳng định sẽ thua Euckeno khi nãy cũng đang cười.

Eugene vịn vào tay Hoth, cười tới gập cả người.

Hoth cười ngốc nghếch.

Toàn trường đều đang cười.

Chỉ có Euckeno là sắp khóc tới nơi rồi.

Thần Mặt Trời Apollo nhắm vào tal

Euckeno suýt chút nữa đã hô lên.

Hắn yên lặng cúi đầu, đi qua một bên. Rút thăm tiếp tục tiến hành.

Chương 832: Học viện Plato nội chiến

Chương 832: Học viện Plato nội chiến

Đợi đến khi rút thăm chia tổ xong, người chủ trì bình ổn lại tâm tình, cũng không dám nhìn tới Euckeno, nghiêm mặt nói: "Dựa theo lệ cũ, để tiết kiệm thời gian của mọi người nên bốn tổ nhỏ sẽ thi đấu cùng một lúc. Dựa theo lệ cũ, phải đợi Valhein liên tục thi đấu ba tuyển thủ khác thì các phần thi đấu khác mới có thể tiếp tục. Tốt lắm, bây giờ bắt đầu trận đầu tiên, xin mời tuyển thủ số một Valhein và tuyển thủ số hai Euckeno lên sân đấu..."

Sau khi nói xong, người chủ trì hơi nghiêng mặt đi, cúi đầu.

Tiếng phì hơi thông qua râu mép ma pháp truyền khắp toàn trường.

Trên khán đài một lần nữa vang lên tiếng cười vui vẻ.

Valhein hít sâu một hơi, bắt đầu trận đấu vật với Euckeno.

Hai người, bốn mắt, nhìn nhau.

Qua khoảng năm sáu giây, Valhein đột nhiên nghiêm mặt quay sang nói với trọng tài: "Có thể cho ta chút thời gian chuẩn bị không?"

"Sao thế?" Trọng tài hỏi.

"Phụt... ta nhịn không được." Valhein nghiêng đầu phì cười.

Trên khán đài, rất nhiều người cười ra tiếng heo kêu.

Rõ ràng chẳng có gì để mà cười, ấy thế mà cứ muốn cười.

Euckeno cắn chặt răng, người khác cười thành tiếng heo kêu, mà sắc mặt của hắn thì biến thành gan heo luôn rồi.

Qua một hồi lâu, Valhein mới ho nhẹ một tiếng, thu lại ý cười.

"Xin lỗi Hoth đi!" Valhein nghiêm mặt nói.

Euckeno sống chết nhìn chằm chằm Valhein, không nói được lời nào.

"Ta sẽ tiếp tục thay đổi quá trình thi đấu." Valhein nói, cơ thể tiếp tục phình to.

Quân áo rách bươm.

Euckeno cắn chặt răng, đến khi môi hơi chảy máu thì cơ thể tiếp tục phình to hơn nữa.

Hai người khổng lồ một thấp một cao nhìn nhau.

Trên mặt Valhein hoàn toàn không có ý cười, thay vào đó là sự chăm chú khi thi đấu.

Hai bên cùng lúc vọt tới trước.

Mọi chuyện lại tái diễn, cơ thể Euckeno lần thứ hai thu nhỏ lại, mà Valhein thì không thay đổi chút nào.

Valhein lại một lần nữa thoải mái túm lấy cánh tay phải của Euckeno, sau đó là một cú ném qua vai thật tiêu chuẩn, Euckeno vẽ thành một đường vòng cung to lớn trên không trung rồi nặng nề ngã xuống đất, choáng đầu hoa mắt.

Nháy mắt tiếp theo đó, Valhein một lần nữa xoay người, lại là một cú ném qua vai tiêu chuẩn.

Euckeno bay lên không trung rồi rớt xuống đất, máu tươi văng khắp nơi.

Âm!

Âm!

Âm!

Lần thứ bảy, Euckeno từ trên không trung bay đi, chỉ có cánh tay vẫn còn lại trong tay Valhein.

Lúc Euckeno vẫn còn ở giữa không trung, trọng tài lớn giọng tuyên bố: "Valhein thắng! Xin hãy cứu chữa cho tuyển thủ Euckeno ngay lập tức!"

Hai vị thây tế tư Thánh Vực lập tức ra tay, tiến hành cứu chữa.

Khán giả thương xót thở dài.

Khi nấy cười không nhịn được, nhưng giờ lại thấy Euckeno thê thảm như thế, tương phản thật sự quá mãnh liệt.

Nhưng, đây là thi đấu.

Mỗi người trưởng thành đều phải chịu trách nhiệm cho lựa chọn, lời nói và hành vi của mình.

Sau khi chiến thắng Euckeno, Valhein thu lại khổ người, tiến hành đấu vật với hai tuyển thủ khác, giành thắng lợi tuyệt đối.

Sau đó, những tổ khác bắt đầu thi đấu.

Chờ vòng đấu loại kết thúc, tiến vào vòng bán kết đấu vật thì mọi người phát hiện thiếu thiếu gì đó, liền vội vàng tìm kiếm.

Euckeno không thấy đâu nữa.

Vòng bán kết nhanh chóng được định ra, Valhein đối chiến Eugene, Hoth đối chiến với tuyển thủ bán kết còn lại.

Rất nhanh, Valhein và Eugene đứng trên sân đấu vật.

"Cho chút thể diện đi, đừng dùng hình thái người khổng lồ." Eugene vừa thấy mặt đã nói.

"Nếu ngươi ẩn giấu thiên phú thì ta sẽ dùng." Valhein nói.

Eugene không vui: "Ngươi tưởng ai cũng có một đống lớn thiên phú hoặc sức mạnh ẩn giấu như ngươi chắc? Ta vẫn luôn dốc hết toàn lực chiến đấu. Trong bộ môn đấu vật này, ngay cả Hoth ta còn đấu không lại, nói chi là ngươi." "Ngươi đấu vật không lại Hoth?" Valhein thực kinh ngạc hỏi.

"Nếu gặp Hoth ở bộ môn quyền anh và vật lộn thì ta sẽ thắng, nhưng đấu vật thì khác. Kỹ năng của hắn không hề thua kém ta, cơ thể cao lớn hơn ta, sức mạnh thì bỏ xa ta một mảng lớn, xét về đấu vật thì ta không phải là đối thủ của hắn. Tới đi, để ta sờ làn da trơn bóng của ngươi nào." Eugene nói.

"Ta thấy ngươi hơi ngứa mông rồi đấy!" Valhein đáp lễ nói.

Tiếng còi vang lên.

Hai người lập tức vọt tới trước.

Trận thi đấu trước đó Valhein vẫn luôn giành thế áp đảo tuyệt đối, nhưng khi hai người giao thủ, Valhein liên cảm nhận được sự mạnh mẽ của Eugene.

Sức mạnh cơ thể của Eugene hơi thiếu một chút nhưng phản ứng rất nhanh, kỹ năng cao siêu, Valhein không ngừng tìm cơ hội nhưng Eugene vẫn luôn có thể dễ dàng hóa giải.

Tới khi gân kết thúc thì Valhein mới dốc toàn lực đối phó, dựa

vào thiên phú sức mạnh tìm được cơ hội, giành chiến thắng hiệp thứ nhất.

Hai hiệp còn lại, Valhein cũng dốc toàn lực đối phó, cuối cùng thành công chiến thắng Eugene.

Ba hiệp, chỉ có hai hiệp là dựa vào kỹ thuật lớn để phân thắng bại.

"Cũng khá tốt, không mất mặt." Eugene cảm thấy mỹ mãn.

Hoth với kết quả 3-1 giành được suất tiến vào trận chung kết.

Sau đó là phần thi của giải quý quân, Eugene với chút ưu thế nhỏ giành được giải quý quân.

Rất nhanh, Valhein và Hoth cùng đứng trên sân đấu trận chung kết.

Nhóm giáo viên và học trò của Học viện Plato rất hưng phấn, đây chính là trận nội chiến của học viện, hơn nữa còn là nội chiến cùng bàn cùng lớp.

Nhóm bạn học cùng lớp Paloma, Jimmy và Albert đều rất phấn khởi.

Trong tiếng hoan hô của khán giả, Hoth lộ ra nụ cười chất phác, có chút ngượng ngùng gãi đầu.

"Sao thế, sợ làm ta bị thương hả?" Valhein mỉm cười nói.

"Ta cảm thấy so đấu với ngươi như vậy là không công bằng, nhưng nếu ngươi biến thành người khổng lồ thì ta lại cảm thấy không công bằng với ta." Hoth nói.

"Ta biết năng lực đấu vật của ngươi rất lợi hại, có điêu phần thắng của ta lớn hơn" Valhein nói.

"Nhưng ta vẫn sợ sẽ làm ngươi bị thương." Hoth do dự. "Ngươi kiêu ngạo.

"Ta không có." Hoth vội vàng phủ nhận.

"Vậy ngươi lấy đâu ra lòng tin nghĩ rằng có thể làm ta bị thương?"

"Không phải lòng tin, là... ta cũng không biết." Hoth bất đắc dĩ nhìn Valhein.

Chương 833: Học viện Plato nội chiến (2)

Chương 833: Học viện Plato nội chiến (2)

Hắn tận mắt nhìn thấy Valhein bị người ta khi dễ, sau đó bắt đầu đánh trả lại, đến bây giờ đã có một cơ thể rất cường tráng, biết rõ Valhein đã hoàn toàn khác rồi nhưng trong lòng hắn vẫn còn lưu lại bóng dáng của một Valhein nhỏ yếu ngày xưa.

Hoth biết Valhein rất mạnh, nhưng vẫn cảm thấy Valhein cần mình bảo vệ.

Hoth không muốn đứng đối diện Valhein, hắn chỉ muốn để Valhein đứng sau lưng mình.

Valhein mỉm cười nói: "Thi đấu đã sắp bắt đầu rồi, đừng nói nhiều nữa. Ngươi cứ coi như đấu tập bình thường với ta là được rồi. Nếu lúc đầu ngươi có thể thắng được thì đánh ngã ta nhẹ một chút, nếu ngươi không thắng được thì dốc toàn lực ứng phó. Dù sao thì ta sẽ không vì ngươi là bạn học mà cố ý tặng giải quán quân cho ngươi đâu."

"Nếu ngươi muốn giải quán quân, ta có thể trực tiếp chịu thua." Hoth cười ha ha nói.

Valhein lộ ra biểu tình bất đắc dĩ, nói: "Ngươi không quan tâm tới giải quán quân à?"

"Quan tâm chứ, nhưng ngươi quan trọng hơn giải quán quân. Giống như ngươi nghĩ rằng ta quan trọng hơn quý tộc Bán Thần vậy." Hoth lại cười ha ha, giống hệt như ngày thường.

Valhein khế thở dài, gật đầu.

Hoth không đeo râu mép ma pháp, khán giả không nghe được hắn nói gì, nhưng người chủ trì đã thuật lại lời của Hoth.

"Người cao to này chính là một người đàn ông chân chính, không hề thua kém Valhein!"

"Quả nhiên người thế nào thì bạn thế ấy, đột nhiên ta cảm thấy Valhein thật ra cũng rất thành thực."

"Không không, cũng có thể là tính cách bù trừ đó."

"Học sinh của Học viện Plato quả nhiên khác biệt."

"Tuy hắn muốn chịu thua nhưng ta vẫn muốn xem hắn thi đấu. Hắn chính là tuyển thủ bình dân chân chính, Valhein thì không hẳn, hắn có khả năng cao là hậu duệ của Thần Linhl"

"Hoth cố lên, đánh ngã Valhein đi!" Người Spartar đột nhiên rống to.

Người hiểu chuyện cũng hô hào theo.

'Đánh ngã ma pháp sư tàn bạo!"

"Đánh ngã ma pháp sư tàn bạo!"

Đông đảo khán giả đều ồn ào, nhao nhao trêu đùa.

Lúc ban đầu nhóm quý tộc Athens vẫn còn rất vui vẻ, nhưng nghe một hồi thì cảm thấy không đúng, này không giống như phản đối, càng giống như đang làm nổi bật sự vô địch của Valhein.

"Hai vị à, có thi đấu không vậy?" Trọng tài hỏi.

Không đợi Hoth mở miệng, Valhein đã nói: "Tới đi, cứ coi như chúng ta đấu tập."

"Được rồi, trọng tài, nếu như ta thắng liên tiếp hai hiệp thì sẽ chịu thua, được chứ?" Hoth hỏi.

Trọng tài nói: "Được thì được, nhưng nếu ngươi có đặt cược đồng vàng đại bàng cho Valhein thì rất có thể sẽ bị phán là thi đấu tiêu cực, vĩnh viễn không thể tham gia các giải thi đấu lớn nữa, chỉ có thể thi đấu các giải đấu nhỏ quy mô thành bang."

"Ta có đặt cho Valhein nhưng tiền của ta không nhiều, chỉ đặt một chút cho bốn giải Vua Quán Quân mà thôi." Hoth có chút mơ hồ.

"Vậy nếu ngươi chịu thua thì phải gánh chịu hậu quả."

"Chính là không thể tham gia giải đấu lớn nữa đúng không? Không sao cả." Hoth không để ý cười nói.

"Ta không tin ngươi có thể chiến thắng được ma pháp sư tàn bạo, được rồi, lập tức bắt đầu." Trọng tài nói.

Tiếng còi vang lên.

Hoth không động, Valhein chủ động tiến lên.

Đây là lần đầu tiên hai người chính thức giao thủ.

Vừa mới tiếp xúc, Valhein cũng cảm nhận được Hoth khác biệt, Hoth thiếu đi sự linh hoạt, cũng không có động tác sặc sỡ gì, nhưng không quản là cánh tay, thân hình hay bước chân đều rất ổn định.

Đây chính là tuyển thủ đấu vật làm người ta phải đau đầu.

Trải qua liên tục thử thăm dò, Valhein từ bỏ tấn công chính diện, bắt đầu chạy thật nhanh.

Thiên phú tốc độ mạnh mẽ có hiệu lực.

Hoth rốt cuộc vì thiếu linh hoạt mà lộ ra sơ hở, Valhein nhờ vào đó mà liên tục ghi điểm.

Nhưng từ đầu đến cuối không hề có điểm kỹ thuật lớn.

Lúc đầu Hoth vẫn còn dè dặt, nhưng khi kiến thức được sự mạnh mẽ của Valhein thì bắt đầu dốc toàn lực đối phó.

Hiệp thứ nhất kết thúc, trọng tài phán Valhein thắng.

"Thế nào, còn sợ làm ta bị thương nữa không?" Valhein hỏi.

"Aiz, bây giờ ta đã hiểu vì sao bọn họ lại gọi ngươi là biến thái rồi. May mà là đấu vật, nếu là quyền anh hoặc vật lộn thì ta còn thua thảm hơn nữa. Tới đi, ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực đối phó!" Hoth lớn tiếng nói.

Kế tiếp, hai người dốc toàn lực thi đấu.

Bởi vì hai bên có thực lực xêm xêm nhau, tuy không xuất hiện kỹ thuật đặc sắc nhưng quá trình đối đầu khá kịch liệt, khán giả cũng xem rất đã mắt.

Cuối cùng Valhein dựa vào ưu thế thiên phú kiếm điểm ba hiệp, chiến thắng Hoth.

Sau khi trọng tài tuyên bố, Valhein và Hoth đầy hữu nghị ôm một cái, sau đó cùng rời khỏi sân đấu vật.

'Valhein!'

'ValheinI'

Trong tiếng hoan hô của người xem, Valhein, Hoth và Eugene cùng đi tới đài nhận thưởng.

Sau khi tiến hành buổi lễ trao giải, người chủ trì phỏng vấn Eugene.

"Với tư cách là tuyển thủ chỉ giành được hạng ba ở bộ môn thi đấu này, ngươi có gì muốn nói không?”

Eugene thở dài nói: "Còn có thể nói gì đây? Nhóm tuyển thủ chuẩn bị tham gia môn vật lộn phải cố gắng lên đấy. Nếu các ngươi không cố gắng thì Valhein sẽ giành được quán quân vật lộn, khi đó hắn sẽ trở thành Vua Vật Lộn! Một ma pháp sư lại nhận được danh hiệu Vua Vật Lộn, đối với chiến sĩ thì đây chắc chắn sẽ là giải thi đấu Pythian tối tăm nhất trong lịch sử Hy Lạp. Sau này đám chiến sĩ chúng ta liệu có còn mặt mũi đối diện với ma pháp sư nữa không? Khẩu hiệu của chúng ta là, đánh ngã bá chủ thi đấu, kẻ thống trị chung kết tàn bạo Valheinl"

"Hoth, ngươi muốn nói gì?" Người chủ trì hỏi.

"Ta tin tưởng Valhein có thể nhận được bốn giải Vua Quán Quân!" Hoth rất có lòng tin.

"Không hổ là bạn học tốt của Valhein, còn ngươi thì sao, Valhein?"

Valhein khiêm tốn nói: "Eugene à, ngươi cứ yên tâm, hôm nay không phải ngày tối tăm nhất của giải thi đấu Pythian đâu."

Mọi người nghe thế thì cảm thấy lời này sao nghe có chút kỳ kỳ ấy nhỉ?

Chương 834: Khóc

Chương 834: Khóc

Sau khi phần thi đấu vật kết thúc thì cũng đã chạng vạng tối.

Người chủ trì tuyên bố phần thi vật lộn ban đêm xong thì phần thi này kết thúc.

Eugene mượn phần thưởng hạng nhất của Valhein là vòng tay Hoàng Kim hình rắn xem tới xem lui một hồi, cuối cùng lưu luyến không thôi trả lại cho Valhein.

Ở một vài thành bang có người đeo vòng tay Hoàng Kim lên cánh tay để biểu lộ thân phận, đó là một món trang sức tượng trưng cho tôn quý.

Thực hiển nhiên Thần Linh cũng thích loại trang sức này.

Vòng tay Hoàng Kim hình rắn này là trang bị bảo vệ hiếm thấy, nó có thể hóa thành một con rắn kim loại khổng lồ bảo vệ chủ nhân, thực lực tương đương với ma thú Hoàng Kim.

Sau buổi cơm tối, khán giả quay trở lại sân thể dục.

Rất nhiều người lần đầu tiên tham gia giải thi đấu Pythian ngạc nhiên nhìn sân thi đấu vừa quen thuộc lại xa lạ này.

Khi màn đêm buông xuống, đất trời là một mảng u ám, thế nhưng sân thi đấu Pythian lại sáng bừng như ban ngày.

Không có nguồn sáng, không có ma pháp, giống như có một loại sức mạnh thần kỳ không thể nào giải thích được ảnh hưởng tới nơi này.

Rất nhiều khán giả tỏ ra thành kính với Thần Linh hơn nữa.

"Các vị khán giả, xin chào buổi tối! Môn thi đấu vật sẽ được tiến hành rút thăm chia tổ ngay bây giờ. Ta chỉ muốn nói thêm một câu, nếu như Valhein lại giành được quán quân vật lộn thì sẽ trở thành Vua Vật Lộn, cũng chính là Vua song quán quân trong truyền thuyết! Trong lịch sử các giải đấu lớn của Hy Lạp thì Tổng Vua Quán Quân chỉ có một mình Heracles mà thôi, mà Vua tam quán quân chỉ có hai người, Vua song quán quân chỉ có mười bảy người. Nói vậy thì có lẽ mọi người cũng hiểu được, khả năng Valhein nhận được danh hiệu Vua Vật Lộn là rất lớn, dù sao thì người khổng lồ Valhein cũng quá mạnh mẽ." Người chủ trì lắc đầu thở dài.

Rất nhiều khán giả gật nhẹ đầu.

Người chủ trì nói tiếp: "Có điều các vị chiến sĩ xin đừng nản lòng, ngày mai vẫn còn năm bộ môn thi đấu nữa. Valhein có thể biến thành người khổng lồ, có ưu thế rất lớn trong môn ném lao và ném dĩa. Nhưng mọi người đều biết, người khổng lồ không giỏi môn bơi, hơn nữa cũng không giỏi nhảy xa, về phần đeo vật nặng chạy việt dã... cứ cam chịu rằng quán quân là Valhein đi. Các vị chiến sĩ à, ngày mai nhất định phải kết thúc chuỗi bá chủ thi đấu của Valhein, điện Thần Mặt Trời bọn ta đứng vê phía các ngươi. Mỗi ngày một câu, đánh ngã ma pháp sư tàn bạo, kết thúc sự thống trị của Valhein!" "Đánh ngã ma pháp sư tàn bạo! Kết thúc sự thống trị của Valhein!"

Rất nhiều người giống như chơi đùa cười hì hì hô vang.

Nhưng cũng có vài quý tộc nghiêm túc hô to.

Phần lớn quý tộc làm như không nghe thấy lời của người chủ trì, điện Thần Mặt Trời mà đứng về phía bọn họ cái quỷ gì chứ.

Rất nhiều quý tộc nhỏ giọng bàn bạc.

"Chúng ta có cần rời sân sớm một chút không? Lỡ như Valhein nhận được giải quán quân thì chính là Vua Vật Lộn, chắc chắn sẽ nhận được thần ban. Ta không muốn nhìn dáng vẻ vênh váo đắc ý của tên bình dân đáng ghét đó."

"Nhưng rời đi sớm thì có chọc giận thầy tế tư của điện Thần Mặt Trời không?"

"Không đâu, bọn họ chỉ mãi mê vui mừng, sẽ không để ý tới chúng ta."

"Vậy nếu như Valhein không giành được quán quân vật lộn thì sao?"

"Ngươi tin có chuyện đó không? Ngươi không thấy Euckeno bị đánh bẹp dí luôn à?"

Theo lời tuyên bố của người chủ trì, sáu mươi bốn người bắt đầu rút thăm.

Một phần khán giả cười hì hì nhìn chằm chằm Euckeno, những khán giả khác thì đây thương hại nhìn hắn.

Mấu chốt là trọng tài cố ý để Valhein và Euckeno phân biệt đứng thứ nhất và thứ hai.

Có điều người có sắc mặt khó coi nhất không phải Euckeno mà là Gerner.

Hắn xếp thứ ba.

Trong ba môn thi đấu vật, Gerner đã từ bỏ môn đấu vật, chỉ tham gia quyền anh và vật lộn.

Vốn được nghỉ buổi trưa nên Gerner đã chuẩn bị rất đầy đủ, chỉ là không ngờ mình lại xếp thứ ba.

Gerner ngơ ngác nhìn phía trước, lỡ như Valhein rút trúng số

một, Euckeno rút trúng số hai, mình rút trúng số ba thì sẽ trực tiếp bị loại, căn bản không thể vào được vòng mười sáu người mạnh nhất.

Valhein rút xong nhìn thoáng qua một cái rồi nhìn sang người chủ trì.

"Số một, Valhein lại rút trúng số một. Như vậy, xin mời tuyển thủ Euckeno rút thăm." Người chủ trì rất nghiêm nghị, không hề có chút ý cười nào.

Cười nhiều quá rồi, miễn dịch rồi.

Euckeno hít sâu một hơi, từ từ nhắm mắt lại rút một phát mạnh, mở mắt ra nhìn thì vẻ mặt xám xịt như tro tàn, chậm rãi đưa cho người chủ trì xem.

"Số hai. Ừm... thật sự rất trùng hợp... mời người tiếp theo." Người chủ trì nói.

Lúc này đây, gần như tất cả khán giả đều dùng ánh mắt đồng tình nhìn Euckeno.

Những chuyện mà hắn gặp phải thật sự quá thảm, đúng là thảm như địa ngục trần gian vậy.

Ai mà có thể ngờ được, đường đường là quý tộc Bán Thần lại ngày ngày bị đánh thảm thiết văng tứ tung trên trời.

Từ sáng đến tận tối không ngừng không nghỉ.

Euckeno chậm rãi cúi đầu.

Thần Mặt Trời Apollo, ngươi cứ nhắm vào tai

Rất nhanh, Gerner rút thăm.

"Đừng là số ba! Đừng là số ba! Đừng là số ba..."

Gerner lẩm bẩm, kết quả thật sự không phải số ba.

Nhưng là số bảy, vẫn bị chia vào tổ số một của Valhein.

Tâm Gerner như tro tàn.

Sau khi chia tổ xong thì lại một lần nữa rút thăm, Valhein số một, Euckeno số hai, Gerner số năm.

"Bắt đầu đi, mọi người đều biết quy tắc rồi."

Câu nói của người chủ trì chọc khán giả cười phá lên.

Valhein và Euckeno đi tới sân thi đấu vật lộn, những người khác trong tổ sau khi đi tới sân đấu số một đều ở cách xa một chút.

Dù sao thì lần trước có người vì đứng quá gần mà dính một thân máu me.

"Xin lỗi Hoth đi." Valhein một lần nữa lặp lại những lời này.

Gương mặt Euckeno trắng bệch, quay đầu nhìn thoáng qua trọng tài.

Trọng tài ho nhẹ một tiếng, tuyên bố bắt đầu thi đấu, sau đó huýt sáo một tiếng thật vang.

Chương 835: Khóc (2)

Chương 835: Khóc (2)

Euckeno nhanh chóng xông về phía Valhein.

Lúc này đây hắn không biến thành người khổng lồ.

Nhưng Valhein thì vẫn biến thân như bình thường.

Euckeno híp mắt một chút, ngã người trượt tới, đầu ngón chân giống như mũi mâu đâm về phía xương bắp chân Valhein.

Cho dù là bắp chân người khổng lồ cũng chưa chắc chịu nổi một cú đâm dốc toàn lực này của Euckeno.

Valhein nhẹ nhàng khom lưng, bốn tay cấp tốc nắm lấy bắp chân mảnh khảnh của Euckeno, lật ngược lại.

Trong tiếng kinh hô của khán giả, Valhein câm lấy chân Euckeno, trình diễn một màn quãng quật tàn bạo.

Trái một phát, phải một phát, trái một phát, phải một phát, trái, phải, trái phải trái phải trái phải...

Đùng đùng đùng đùng...

Quật đủ mười hai phát nhưng chân Euckeno vẫn chưa gãy lìa, Valhein vẫn còn muốn quật tiếp nhưng trọng tài một lần nữa biểu hiện kinh nghiệm phong phú của mình, hô to: "Euckeno mất đi năng lực chiến đấu, thi đấu kết thúc, Valhein chiến thắng!"

Valhein buông lỏng tay, Euckeno ở giữa không trung rơi xuống đất.

Hai vị thầy tế tư nhìn nhau rồi dịch chuyển tức thời tới giữa sân, thuần thục thi triển thần thuật.

Không cần người chủ trì lên tiếng, mọi người trực tiếp rời khỏi sân đấu số một, chuyển sang sân đấu số hai.

Valhein biến trở về cơ thể bình thường, tiếp tục thi đấu vật lộn.

Sức lực siêu mạnh, tốc độ siêu nhanh, phản ứng siêu nhạy, lớp giáp nham thạch bên ngoài cứng rắn, thể lực gần như là vô hạn, phối hợp với lối đánh lưỡng bại câu thương, không có người nào có thể chịu nổi hai hiệp đấu với Valhein.

Ngay cả người của nhà Bắc Phong vốn nổi tiếng là có tốc độ vô địch, nhanh nhẹn vô song cũng bị Valhein đánh cho bầm dập mặt mũi.

Bảy trận toàn thắng.

Khán giả trên khán đài đồng loạt chúc mừng Valhein, gào to tên Valhein, nhưng cũng có một số âm thanh không quá hài hòa. "Bảy tên thua cuộc! Xùy xùy..."

"Bảy tên thua cuộc! Xùy xùy..."

Trong lòng Gerner xám xịt, mình đã nhận hai suất thua cuộc rồi.

Hơn nữa còn là bộ môn sở trường của mình.

Mình không chỉ không phải là đối thủ của Valhein, không phải đối thủ của Euckeno, khẳng định sẽ bị loại.

Mọi người nhìn về phía Euckeno ngửa mặt nhìn trời, hai vị thầy tế tư Thánh Vực đã rời đi, cơ thể Euckeno đã khỏi hẳn.

Gerner thở dài, chỉ cân Euckeno đứng dậy thì mình phải rời

khỏi nơi này, đi tới khu nghỉ ngơi quan sát thi đấu.

Trọng tài đi qua, nhỏ giọng nói: "Euckeno, kế tiếp tới phiên ngươi đấy."

Đột nhiên hai giọt trong suốt xuất hiện ở khóe mắt Euckeno, chậm rãi chảy xuống.

Nhóm người sửng sốt.

Euckeno, quý tộc Bán Thần có khả năng giành giải quán quân nhất lần này, đã khóc.

Nước mắt của hắn làm cho mỗi người cảm nhận được cơn đau đớn thấu tim.

Nhóm người còn chưa kịp phản ứng thì Euckeno đột nhiên đứng dậy, bước chân nặng nề đi ra ngoài.

"Ta từ bỏ thi đấu."

Nhóm người ngơ ngác nhìn bóng dáng Euckeno biến mất ngoài cổng lớn sân thể dục.

Trọng tài chính tuyên bố, Euckeno bỏ quyền, thi đấu tiếp tục.

Gerner mừng như điên, suýt chút nữa đã cất tiếng cười to.

Euckeno bỏ quyền thì người xếp thứ hai của tổ một chính là Gerner, có thể tiến vào vòng loại thứ hai.

Toàn trường xuất hiện một thoáng vắng lặng ngắn ngủi, mọi người có phản ứng khác nhau.

Nhóm người trẻ tuổi lớn tiếng mắng chửi, cho rằng Euckeno đã sỉ nhục chiến sĩ, sỉ nhục quý tộc.

Chiến sĩ có thể thua nhưng không thể sợ hãi, huống chi đây là

thi đấu chứ không phải chiến tranh, thậm chí còn không phải cuộc chiến sống chết.

Có vài người mắng càng khó nghe hơn nữa, dùng hết toàn bộ những từ ngữ thô tục của Hy Lạp, bởi vì bọn họ đã đặt một số đồng vàng đại bàng rất lớn vào Euckeno.

Bây giờ Euckeno đột nhiên bỏ quyền thi đấu, ngay cả danh sách mười sáu người mạnh nhất cũng không vào được, thiệt hại rất lớn.

Còn có rất nhiều người thở dài, có chút tiếc nuối.

Nhóm quý tộc thì nghiến răng nghiến lợi nhìn Valhein, giống như người chịu nhục chinh là bọn họ vậy.

Ở chỗ ngồi của khách quý, vài ông cụ quý tộc lộ ra vẻ mặt lạnh lùng.

"Không thể cứ tiếp tục như vậy."

"Quý tộc Bán Thần vĩ đại không nên bị đối xử như thế."

"Kẻ kiêu ngạo rồi sẽ bị hủy diệt."

Tiếp tục thi đấu.

Quy định trong vật lộn rất nhỏ, bộ phận nào cũng có thể sử dụng, chiến đấu đặc biệt đặc sắc, vì thế mọi người nhanh chóng quên đi một màn không vui vừa nãy, đắm chìm vào trận thi đấu.

Valhein một đường thăng cấp, ở vòng bán kết đánh bại Gerner xui xẻo, cùng Eugene tiến vào trận chung kết.

Hoth không may bị thua trong trận vòng loại thứ hai, không thể lọt vào bán kết.

Sau trận chiến giành quý quân của Gerner kết thúc, Valhein và

Eugene đứng trên sân đấu trận chung kết.

Người chủ trì cười nói: "Theo ta biết thì Valhein và Eugene từng có hai lần so tài khá lâu trước kia, kết quả đều là Eugene bại trận. Mà trên sân thi đấu lần này, hai người một lần nữa giao đấu, hai trận trước đều là Valhein giành được thắng lợi. Hiện giờ chính là phần thi đấu vật lộn cuối cùng, hai vị có gì muốn nói với đối phương hay không? Eugene, ngươi nói đi."

Eugene thở dài nói: "Valhein, nếu như ngươi là đàn ông thì đừng dùng chiêu biến thành người khổng lồ!"

Khán giả cười to.

"Ngươi nói lời này với ma pháp sư thì bản thân cũng chẳng phải đàn ông." Valhein nói.

Khán giả hô to đồng ý.

"Người khác là ma pháp sư, ngươi là ma pháp sư tàn bạo, có thể giống nhau sao? Các vị khán giả, mọi người nói coi có đúng không?" Eugene nhìn quanh.

"Đúng"

Khán giả toàn trường đồng loạt hô to ủng hộ Eugene, ngay cả người chủ trì cũng không ngoại lệ.

Gào xong thì toàn trường đều cười phá lên, không ngờ lại đồng lòng đến như thế. Valhein cười lạnh nói: "Nếu ngươi là đàn ông thì hãy tiến hành một trận chiến gục ngã với tat

Mọi người vui sướng, nhao nhao gào lên.

"Trận chiến gục ngã!"

"Trận chiến gục ngãt"

"Trận chiến gục ngãt"

Mọi người rất chờ mong, trận chiến gục ngã là một trong những trận thi đấu vật lộn đặc sắc nhất, không có hạn chế thời gian, sau khi hai bên bắt đầu chiến đấu, đến khi nào có một bên không thể đứng dậy nổi nữa thì mới kết thúc.

Chỉ cần nếu có một người có thể đứng dậy trong vòng mười giây thì trận chiến gục ngã phải tiếp tục.

Eugene đang định đồng ý, nhưng nhớ tới thể lực khủng khiếp của Valhein thì do dự.

"Đồ chó con Eugene, sau này còn dám nói ta không phải đàn ông nữa không?" Valhein mỉa mai hắn trước mặt mọi người.

Toàn trường cười to.

Chương 836: Cho phép các ngươi

Chương 836: Cho phép các ngươi

Eugene không hề tức giận, ánh mắt xoay chuyển nói: "Đồng ý! Có gì mà không dám chứ! Có điều hiện giờ là giải thi đấu Pythian, không thể thay đổi quy tắc, trước tiên ngươi phải đồng ý sẽ không biến thân thành Người Khổng Lồ thì ta sẽ đánh một trận gục ngã với ngươi."

Valhein đang do dự thì người chủ trì nói: "Hai người có thể tiến hành trận chiến gục ngã trước, ai thua thì chủ động từ bỏ giải quán quân, như vậy sẽ không tính là vi phạm quy tắc giải thi đấu Pythian."

Khán giả nghe thấy ngay cả người chủ trì cũng đã đồng ý, vậy thì còn do dự gì nữa chứ?

"Trận chiến gục ngã!"

"Trận chiến gục ngãt"

Toàn trường vang lên tiếng gào của khán giả.

Eugene thấy mình thật sự là tự mua dây buộc mình, bất đắc dĩ nói: "Được rồi, ta đồng ý, trước tiên tiến hành trận chiến gục ngã. Ai thất bại thì từ bỏ trận chung kết. Tới đi! Không cho phép ngươi biến thân thành Người Khổng Lồ!"

"Yên tâm!" Valhein nói.

Tiếng còi vừa vang lên, hai bên nhắm về phía đối phương.

Eugene lập tức ra trận, nhưng không giống với quyền anh, thi đấu vật lộn có thể dùng chân, vì thế chân càng có lực hơn chính là xu hướng tấn công chính trong môn vật lộn.

Tìm đúng thời cơ, Eugene đá mạnh chân phải.

Gần như cùng lúc với khi Eugene nhấc chân, Valhein cũng giơ chân đá tới.

Âm!

Chân hai người va chạm ở giữa không trung phát ra một âm thanh nhỏ.

"Chậc...' Eugene hít một hơi khí lạnh, vội vàng thu hồi chân phải, cũng theo bản năng dùng mũi chân trụ mặt đất thử kiểm tra, phần va chạm hơi đau một chút.

Valhein mỉm cười, chân phải không hề có chút dị trạng.

Một vài người quan sát kĩ phát hiện chân Eugene xuất hiện chút sưng đỏ, mà chân Valhein thì trơn bóng như thường.

Valhein ngoắc tay với Eugene.

Eugene hừ lạnh một tiếng, tiếp tục dùng chân tấn công.

Nào biết cách đối phó của Valhein rất đơn giản, cứ dùng chiêu y hệt Eugene mà ứng phó, vì thế dẫn tới chân hai người không ngừng tấn công. Lúc ban đầu Eugene cắn răng, sau đó ngừng dùng chân phải tấn công, chuyển sang dùng chân trái.

Nhưng chậm rãi hắn giảm bớt dùng chân tấn công, chuyển sang dùng nắm đấm.

Khán giả toàn trường có thể thấy rõ, chân Eugene có một mảng lớn tím xanh, giống như có chi chít quả nho tím trên làn da.

Trong mắt Valhein thì giống như dấu vết để lại sau khi giác hơi.

Eugene không dùng chân nữa, nhưng Valhein vẫn không dừng lại.

Chân và tay cùng tung ra, tấn công ngày càng mãnh liệt, ngày càng mạnh mẽ, Valhein thậm chí liều mạng dính đòn cũng phải đánh trúng Eugene.

Thế nhưng không có thần lực, sức mạnh và thiên phú của Eugene có mạnh mẽ cỡ nào cũng không thể phá hủy được áo giáp nham thạch.

Điều này dẫn tới cuộc chiến của hai người cực kỳ đặc sắc, rất nhiều người vẫn luôn gào rú suốt buổi.

Thế nhưng Valhein từ đầu đến cuối không hề bị tổn hại chút nào, mà vết thương trên người Eugene thì ngày càng nhiều, động tác ngày càng chậm.

Qua ba phút, Valhein lại càng tấn công mạnh mẽ hơn, không ngừng tiến tới, không ngừng tấn công.

Bởi vì trận chiến gục ngã không có hạn chế phạm vi, Valhein vẫn đi tới, mà Eugene vừa chịu đòn vừa lui về sau.

Lui một hồi lâu thì Eugene phừng lên lửa giận, dốc toàn lực phản công.

Hai người tung nắm tay không ngừng đánh trúng vào cơ thể đối phương, bắp thịt cuộn lên, khớp xoắn lại, xương rung động, và vết máu trên người Eugene tạo thành vẻ đẹp bạo lực như đóa hoa nở rộ rực rỡ dưới ánh sáng mặt trời.

Khán giả xem mà nhiệt huyết sôi trào, lớn tiếng cổ vũ hai người.

Thế nhưng chỉ một chốc lát sau, Eugene bởi vì thể lực cạn kiệt và bị tấn công quá dồn dập ảnh hưởng, lần thứ hai bắt đầu lui vê sau, đòn tấn công ngày càng yếu hơn.

Valhein giống như con rối không có tình cảm chỉ biết chiến đấu, không ngừng tấn công, đấm thẳng, đấm móc, đá ngang... tấn công, không ngừng tấn công.

Cuối cùng, Valhein đấm một phát trúng vào mũi Eugene.

Eugene kêu lên đau đớn một tiếng rồi ngửa mặt lên trời ngã xuống đất.

Valhein lui về phía sau.

"ValheinI

"Valhein Trọng tài vội vàng đi tới bên cạnh Eugene, Eugene xua tay, bụm mũi đứng dậy.

"Tiếp tục!" Eugene ngoắc tay với Valhein.

Valhein cười to, một lần nữa tấn công.

Hai bên một lân nữa tiến hành chiến đấu kịch liệt.

Khán giả cực kỳ chăm chú quan sát chiến đấu.

Chỉ chốc lát sau, Eugene đã một lần nữa bị Valhein đánh bại.

Valhein ngừng tay.

Chỉ một chốc lát sau, Eugene chậm rãi bò dậy, nhếch môi, hai chiếc răng cửa đã bị rụng, hàm răng xuất hiện lỗ hổng đen như mực, miệng đầy máu nhưng cười nói: "Tiếp tục!"

Valhein trịnh trọng gật đầu, lần thứ hai xuất chiến.

Ba lần, bốn lần, năm lần...

Sau khi Eugene ngã xuống lần thứ sáu thì không còn đứng dậy nữa, sau đó giơ cao cánh tay phải, cong các ngón khác lại, chỉ duỗi ngón trỏ.

Là dấu hiệu chịu thua.

Người chủ trì lớn tiếng nói: "Chúng ta hãy chúc mừng Valhein, quán quân vật lộn và Vua Vật Lộn mới của Pythian! Ma pháp sư tàn bạo Vua Vật Lộn, Val... Hein!"

"Valhein Valhein Valhein!"

"Valhein Valhein Valhein!"

Toàn trường vui sướng.

Valhein gật đầu chào hỏi khán giả, sau đó tới ngồi bên cạnh Eugene.

Thầy tế tư đi tới sử dụng thần thuật điều trị cho Eugene.

"Thế nào rồi?" Valhein hỏi.

"Cũng tạm, rất đã! Lâu lắm rồi không có được cảm giác chiến đấu vui sướng như thết" Mặt mày Eugene đầy máu me, thế nhưng nụ cười rất xán lạn.

Người chủ trì một lân nữa nói: "Chúng ta cũng hãy chúc mừng cho Eugene, chúc mừng vị á quân vật lộn này! Hắn đã thất bại, cả người toàn là máu, ngã xuống đất, thế nhưng hắn đã chiến đấu như một chiến sĩ, chảy máu như một chiến sĩ, chiến bại như một chiến sĩ! Đây chính là chiến sĩ của Hy Lạp chúng ta! Eu... Gene!"

'Eugenel"

"Eugenel"

'Eugenel"

Mọi người phát ra tiếng hoan hô ca ngợi. Đây mới là màn thi đấu mà mọi người muốn nhìn thấy, không liều lĩnh khiêu chiến, không phân tranh quý tộc bình dân, không có những thứ lộn xôn.

Chỉ là một trận thi đấu sạch sẽ, sảng khoái đánh một trận.

Vết thương của Eugene kém xa Euckeno trước đó, một cột sáng chiếu xuống, toàn thân nhanh chóng được trị xong.

Chương 837: Cho phép các ngươi (2)

Chương 837: Cho phép các ngươi (2)

Valhein đưa tay kéo Eugene, sau đó hai người ôm lấy nhau, cùng sóng vai mỉm cười đi tới đài lãnh thưởng.

"Hy Lạp tất thắng!"

"Hy Lạp tất thắng!"

Rất nhiều khán giả nhiệt huyết sôi trào, hành động cuối cùng của hai người đã thỏa mãn trí tưởng tượng tốt đẹp của mọi người.

Đây mới chính là trận thi đấu nên có của người Hy Lạp.

Gerner đứng hàng á quân đầy kích động bước lên đài lãnh thưởng, đột nhiên cảm thấy thật ra huy chương á quân cũng rất tốt.

Đầu tiên là trao giải thi đấu vật lộn.

Sau khi trao vòng hoa, cúp quán quân vật lộn và phần thưởng mũ giáp gai nhọn dữ tợn của quán quân vật lộn cho Valhein, người chủ trì cười hỏi Gerner.

"Cậu nhóc gia tộc Bắc Phong, ngươi có cảm giác gì khi một lần nữa bước lên đài lãnh thưởng?"

Gerner lộ ra vẻ mặt vui vẻ nói: "Ca ngợi chúng thần, ca ngợi Pythian, loại cảm giác này thật tốt quá."

Nhóm người cười ha ha, tất cả mọi người đều nhớ rõ biểu cảm ỉu xìu của hắn khi nhận giải á quân thi chạy.

"Vậy Eugene thì sao, ngươi được tôn xưng là thiên tài nhưng không giành được giải quán quân nào ở môn thi chạy và vật lộn, cuối cùng phải chịu một trận đòn khổ từ Valhein, bây giờ ngươi có tâm trạng thế nào? Có muốn mắng Valhein hai câu không? Yên tâm, điện Thần Mặt Trời cho phép ngươi có đặc quyền này." Người chủ trì nói.

Khán giả bật cười nhìn Eugene.

Eugene lộ ra nụ cười xán lạn nói: "Ta tới nơi này không phải vì quán quân, không phải vì khen thưởng, mà là vì rèn luyện chính mình. Thất bại không quan trọng, danh dự không quan trọng, quan trọng là ta gặt hái được gì trong lần tranh tài này."

"Vậy, ngươi đã gặt hái được gì?" Người chủ trì hỏi.

"Ta có rất nhiêu thu hoạch, ví dụ như vĩnh viễn không nên xem thường bất cứ ai. Ví dụ như nhìn thấy thiên nga đen chưa từng nhìn thấy ở trong đám thiên nga trắng thì không nên kinh hoảng, không nên phản đối, không nên loại trừ phần khác lạ đó, mà nên thừa nhận sự hiện diện của nó, sau đó suy ngẫm và học tập. Ví dụ như... vì đánh bại Valhein mà luyện tập!" Eugene nửa đùa nửa thật nói. Toàn trường cười to.

"Tốt lắm! Ngươi không nhụt chí, cũng không sợ hãi, còn vượt khó tiến tới, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể đánh bại Valhein! Như vậy, Valhein, ngươi có lời gì muốn nói không?" Người chủ trì nhìn sang Valhein.

Valhein suy nghĩ một chút rồi châm chậm xoay người nhìn sang phía quý tộc Athens.

"Xin các đối thủ hãy xem Eugene là tấm gương, lấy chính diện

đánh bại ta làm mục tiêu. Đương nhiên nếu như từ sâu trong linh hôn các ngươi cho rằng không thể đường đường chính chính chiến thắng ta, vậy ta cho phép các ngươi sử dụng phương pháp hèn hạ."

Rất nhiều người lập tức hoan hô Valhein, cho rằng Valhein có khí chất quán quân chân chính.

Có người cho rằng Valhein vẫn đang tiếp tục phản công quý tộc Athens.

Nhưng cũng có người nghĩ tới một khả năng khác, Valhein quả thực là cao thủ đùa giỡn lòng người, những lời này sẽ gieo một hạt giống vào tâm lý kẻ địch.

Nếu như quang miinh ra tay với Valhein, hạt giống này chính là một cây đại thụ che trời, kết thành một quả thật to.

Nếu tiếp tục sử dụng phương pháp hèn hạ, như vậy hạt giống này cũng sẽ mọc rễ nảy mầm nhưng sẽ biến thành một cái cây vặn vẹo là rnình vĩnh viễn kém xa Valhein, càng sinh trưởng lại càng vặn vẹo, cho dù cuối cùng thật sự đánh bại được Valhein thì cái cây vặn vẹo này cũng không thể sụp đổ, ngược lại sẽ càng khỏe mạnh, cuối cùng sẽ vắt kiệt toàn bộ tinh thần tích cực của người này.

"Tốt lắm, điện Thần Mặt Trời chính là nơi quang minh vĩnh cửu, cũng là ánh sáng trường tôn trong lòng mỗi người. Điện Thần Mặt Trời nguyện ý soi sáng tất cả những người có ánh sáng trong lòng." Người chủ trì cũng nhìn vê phía quý tộc Athens.

Một vài quý tộc Athens túa mồ hôi lạnh ròng ròng, tóc gáy dựng đứng.

Điều này đại biểu cho ý muốn của điện Thần Mặt Trời sao?

Điều này đại biểu cho ý muốn của Thần Mặt Trời Apollo sao?

Sau đó người chủ trì khôi phục bộ dáng tươi cười nói: "Xin mời Đại Tế T¡ điện Thần Mặt Trời phát khen thưởng Vua Vật Lộn cho Valhein, để chúng ta cùng hoan hô cho người vật lộn mạnh nhất dưới ánh mặt trời, Valhein! Hoan hô Vua Vật Lộn!"

Trong tiếng hoan hô của mọi người, Đại Tế Ti của phân điện Athens xuất hiện đội vòng hoa Vua Vật Lộn cho Valhein, sau đó tặng cúp Vua Vật Lộn vàng ròng, cuối cùng tặng một báu vật cấp Thánh Vực.

Kiếm Huy Hoàng.

Một vài nhóm chiến sĩ ước ao nhìn thanh kiếm này, mà nhóm tướng quân thì nước bọt cũng sắp trào ra tới nơi rồi.

Đây là một vũ khí chiến tranh rất hiếm, nó có gia tăng ánh sáng điều trị, dưới ánh mặt trời, tất cả vết thương của quân bạn trong vòng bán kính một dặm xung quanh thanh kiếm này sẽ chầm chậm lành lặn lại.

Không quản là vết thương nặng nhẹ, ngoại thương hay nội thương, thậm chí là vết sẹo cũ nhiêu năm cũng sẽ chầm chậm bình phục.

Thanh kiếm này đối với chiến sĩ bình thường thì giá trị hơn hai mươi vạn đồng vàng đại bàng, đối với thành bang thì tương đương với một món ma pháp khí Truyền Kỳ cao cấp, giá trị không thấp hơn năm mươi vạn đồng vàng đại bàng.

Nhất là tướng lĩnh của quân tinh nhuệ Quân Đoàn Hạng Nhất mà đeo thì quân đoàn không thể nào phá vỡ.

Rất nhiều người nhìn chằm chằm Valhein.

Đừng nói tới thiên phú ma pháp của Valhein, bối cảnh Học viện Plato, chỉ cần thanh Kiếm Huy Hoàng mà điện Thần Mặt Trời ban cho này thôi cũng đủ để tất cả thành bang sinh ra ý nghĩ muốn

mời chào Valhein.

"Valhein, Sparta hoan nghênh ngươi!" Commodus rống thật to.

Người Sparta bật cười, lập tức hùa theo.

Tiếp đó các người của thành bang lớn, quốc gia hoặc các khu như Thebes, Corinth, Miletus, Macedonia, Thrace đều hoan nghênh Valhein.

Thậm chí ngay cả đặc sứ Ai Cập, Bắc Âu và Ba Tư cũng nhịn không được hô to vài tiếng.

Chỉ có người Athens là thở phì phì nhìn quý tộc Athens.

Quý tộc Athens không nói tiếng nào.

Quá đau khổ, ngày mai hay là đừng tới nữa...

Một vài quý tộc Athens nhìn một vòng sân đấu, Euckeno đâu rồi? Euckeno chết tiệt kia đâu rồi? Nếu như hắn ở đây thì Valhein chắc chắn sẽ không lôi mình ra khai đao.

Chương 838: Thiên thành treo trên bâu trời

Chương 838: Thiên thành treo trên bâu trời

Valhein còn chưa câm nóng thanh Kiếm Huy Hoàng trong tay, Eugene và Gerner đã mặt dày chạy tới mượn, vừa quan sát kỹ lưỡng vừa vuốt ve nhận xét.

Loại trang bị chiến tranh thần lực hiếm thấy này chính là đồ gia truyền của gia tộc Anh Hùng.

Người của hai gia tộc tức giận nhìn Euckeno và Gerner, không có chút khí phái nào của quý tộc Anh Hùng, cứ hệt như hai kẻ đầu đường xó chợ chưa từng trải đời bao giờ.

Người chủ trì cười tủm tỉm nhìn Valhein, không nói lời nào.

Mọi người yên lặng chờ đợi.

Đột nhiên bầu trời hơi chấn động, một tiếng nổ kỳ dị xuất hiện ở trên cao.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, một thành phố hùng vĩ mờ ảo lơ lửng ở phía trên.

Trong thành phố, tượng thần san sát, đấu trường to lớn rậm rạp.

Thành phố Sparta mờ ảo lơ lửng trên trời.

To lớn hệt như thành phố Sparta chân chính.

Hơi thở hào hùng tràn ngập đất trời, khí thế lạnh thấu xương làm tất cả mọi người giống như đưa thân vào chiến trường rung chuyển, áp lực đáng sợ như có tảng đá khổng lồ treo lơ lửng trên đỉnh đầu mỗi người.

Thiên thành treo trên bầu trời, ánh sáng thần thánh chiếu rọi thế gian.

Hơn trăm vạn người nơm nớp lo sợ.

Thầy tế tư của điện Thần Mặt Trời kinh hãi, đây không phải dấu hiệu thân ban của Thần Mặt Trời Apollo.

Đây là thần tích cao cấp của Chiến Thần Ares.

Này rốt cuộc là khách át cả chủ hay Ares chuẩn bị ra tay cướp lấy Valhein?

Trải qua một khoảng mê muội ngắn ngủi, nhóm người chậm rãi đoán được vật lộn là thuộc về chiến đấu, trải nghiệm chiến đấu của Valhein trên sân đấu đã kích thích được khát vọng chiến đấu của mọi người, cũng cống hiến một màn thi đấu tàn bạo trước nay chưa từng có, rất có khả năng đã làm Thần Chiến Đấu cảm thấy vui thích.

Mọi người đều biết rõ vị thân Thần Chiến Đấu tính tình thô bạo lỗ mãng, hắn còn là em trai Apollo, tuyệt đối sẽ không chờ đợi Apollo ban xong mới ra mặt như các vị Thần Linh khác.

Hắn muốn gì thì làm đó.

Trong tất cả các vị Chủ Thần, chỉ có Ares là giống như đứa nhỏ được nuông chiều sinh hư.

Nhóm thầy tế tư điện Thân Chiến Đấu và tín đồ nhảy cẫng lên hoan hôn, sau đó quỳ xuống nghênh đón dấu vết thần tích.

Một cây thương dài to như cây trụ từ trên trời giáng xuống, giống như sao băng, ánh lửa quấn quanh, tiếng nổ phát ra thật to, rơi thẳng tới chỗ Valhein.

Rất nhiều người thay đổi sắc mặt, thậm chí còn nghi ngờ đó là thần phạt.

Valhein vẫn đứng im bất động, vẻ mặt bình tĩnh.

Âm...

Thương đồng đâm trúng vào người Valhein, ánh sáng thân thánh lóng lánh, ngọn lửa văng khắp nơi.

Eugene và Gerner theo bản năng bước sang ngang một bước, nhưng Valhein thì không hề di chuyển chút nào.

Valhein bị ngọn lửa cháy hừng hực bao phủ, sau đó ngọn lửa chậm rãi thấm vào trong cơ thể.

Người chủ trì cực kỳ kích động hô: "Cám ơn Thần Chiến Đấu Ares vĩ đại đã giáng thần ban, đây chính là vinh quang của mỗi chiến sĩ!"

Người chủ trì không hề keo kiệt ca ngợi Thần Chiến Đấu.

Nhóm người hoan hô.

Rất nhiều người quan sát kỹ cơ thể Valhein, da đỏ ửng, thật lâu vẫn không tiêu tan, đây là hiện tượng hấp thu thiên phú mạnh mẽ hoặc sức mạnh huyết mạch.

Eugene và Gerner nhìn nhau.

Quý tộc Anh Hùng có tác dụng chó gì chứ, chỉ có thể trừng mắt ra nhìn Thần Linh ban thưởng cho Valhein.

Loại ban thưởng này tuyệt đối tương đương với phần thưởng

của hiến tế lớn.

Ánh sáng thần thánh tan biến, thiên thần biến mất, Valhein nhắm mắt hấp thu thần ban.

Eugene nhỏ giọng hỏi: "Lần trước nghe nói là huyết mạch nguyên tố ánh sáng, lần này là gì đây?"

"Không phải là huyết mạch nguyên tố hỏa chứ? Thần Chiến Đấu chính là hỏa nguyên tố Đại Quân." Gerner nói.

"Chắc không đâu, bình thường Thần Công Tượng rất thích ban huyết mạch nguyên tố hỏa. Ta hi vọng là sức mạnh chiến sĩ." Eugene cười đểu nói.

"Ta cũng hi vọng thết" Gerner hiểu ý cười cười.

"Nếu thật sự là thiên phú chiến sĩ, lần sau chiến đấu ta sẽ đập hai người nát như cám." Valhein mở mắt ra nhìn về phía hai người.

Hai người lập tức quay đầu lên nhìn trời.

"Gerner, ta cảm thấy Valhein đã mạnh mẽ như thế rồi, hẳn là còn được Thần Linh khác ban thưởng."

"Ta cũng cảm giác như thế."

Hai người vừa dứt lời, đêm tối tan hết, khắp bầu trời là màu trắng bạc.

Có điều vài giây sau ánh sáng lại tiêu tan, bâu trời đầy sao.

Đột nhiên một ngôi sao khẽ lay động rồi hóa thành sao băng xẹt qua bầu trời, rơi vào trên người Valhein, tiến vào trong cơ thể.

"Ca ngợi Thần Mặt Trời Apollo vĩ đại!" Người chủ trì lớn tiếng hô.

Người chủ trì vừa dứt lời thì con cú mèo quen thuộc lại xuất hiện trên đầu vai Valhein, nhẹ nhàng kêu một tiếng, cành ô liu trong miệng rơi xuống đầu vai Valhein.

Sắc mặt nhóm quý tộc Athens đỏ lên, vừa thẹn lại sợ.

Đây là thi đấu vật lộn, Thần Chiến Đấu giáng thần ban là bình thường.

Đây là giải thi đấu Pythian kỷ niệm Thần Mặt Trời, Apollo giáng thần ban là bình thường.

Nhưng liên tục hai lần giành được Vua Quán Quân, Athena liên tục khen thưởng, này không giống như được Athena chú ý, càng giống như người được Athena cưng chiều hơn.

"Ta ganh tị quá đi mất! Nữ Thần Trí Tuệ Athena, chẳng lẽ gia tộc Pandion bọn ta không đáng để người quan tâm hay sao? Tiện tay ban cho ta một thiên phú đi." Sisyphus trên chỗ ngồi khách quý cầu nguyện ngay trước mặt mọi người, thanh kiếm Tàng Quan lơ lửng bên người.

Nhóm quý tộc tức giận trừng Sisyphus, chỉ có loại quý tộc Bán Thần điên cuồng này mới dám nói đùa như thế ở trước mặt mọi người.

Nhưng mà, Sisyphus cũng nói không sai.

Ghen tị!

Tất cả quý tộc Athens đều cảm thấy chua chát.

Athena chính là vị Thần bảo vệ thành bang Athens lại liên tục thần ban cho một người ngoại bang, sao có thể làm quý tộc Athens thoải mái cho được.

Mấu chết là quý tộc Athens vẫn còn đang lưu đày Valhein.

Nhưng mà không ai dám oán giận cả.

Nghẹn.

Một màn làm tất cả mọi người không ngờ tới xuất hiện, một tia chớp đỏ ngòm từ trên trời giáng xuống, bắn trúng vào Valhein, để lại một dấu ấn hình tia chớp đỏ ngòm trên trán Valhein, sau đó chậm rãi thấm vào làn da.

Nhóm thầy tế tư của hệ thần nhỏ Bất Hòa cười híp mắt, nhóm thây tế tư của hệ thần nhỏ Hòa Bình lộ ra biểu cảm bối rối.

Mà khán giả thì tỏ ra ước ao.

Mọi người đều biết tranh đấu của hai hệ thân nhỏ, nếu như Nữ Thần Tranh Chấp đã giành, nhóm Nữ Thân Hòa Bình không có khả năng chỉ đứng nhìn, chắc chắn sẽ ra tay giành Valhein.

Chương 839: Thiên thành treo trên bầu trời (2)

Chương 839: Thiên thành treo trên bầu trời (2)

Lúc mọi người mờ mịt, không rõ Nữ Thần Tranh Chấp rốt cuộc nhắm trúng Valhein hay đang cố tình giận dỗi gây chuyện với Nữ Thần Hòa Bình? Có lẽ là cả hai đều có đi?

Giọng của Sisyphus lại vang lên.

"Nhóm Nữ Thần Bất Hòa và Nữ Thần Hòa Bình vĩ đại, các ngài đừng làm khó Valhein nữa, có chuyện gì cứ hướng tới ta đây này!" Sisyphus lần thứ hai đón lấy một trận trừng trắng mắt.

Nhóm người tò mò nhìn chằm chằm Valhein, xem thử xem có xuất hiện thần tích thứ năm hay không.

Một con bồ câu trắng đột nhiên xuất hiện, miệng ngậm cành ô liu.

Lúc bay ngang qua đầu Valhein, bồ câu há miệng, cành ô liu rơi xuống nhập vào trong cơ thể Valhein.

Tiếng kinh ngạc vang liên tục, hoan hô không ngừng nghỉ.

Người chủ trì hưng phấn gào lên: "Vua Quán Quân đã rất hiếm thấy, một Vua Quán Quân được năm vị Thần Linh ban thưởng lại càng hiếm thấy hơn nữa. Trong lịch sử, một vị Vua Quán Quân chỉ được hai, ba lần thần ban mà thôi, ngay cả Heracles, cao lắm cũng chỉ nhận được bốn lần. Valhein lại một lần nữa sáng tạo ra kỷ lục mới! Đương nhiên, so với mười lần thần ban khi giành được Tổng Vua Quán Quân của Heracles vẫn còn kém rất xa."

Gerner hâm mộ nói: "Valhein, thành tựu của ngươi đã định trước là rất bất phàm. Ngươi yên tâm, sau này ta sẽ khuyên nhủ quý tộc thân thiết với gia tộc bọn ta, để bọn họ không làm khó dễ ngươi. Nói không chừng tới cuối cùng ngươi là con của Zeus, huyết mạch Thần Vương, tự thành lập gia tộc Bán Thần. Ta cũng không muốn để gia tộc Bắc Phong trở thành nhân vật phản diện và đối tượng bị cười nhạo trong "Truyền Kỳ Valhein."

"Gerner nói rất đúng, lỡ như sau này ngươi trở thành tộc trưởng gia tộc Bán Thần thì khó xử quá. Sau lần thi đấu này, quý tộc vẫn còn xem ngươi là kẻ địch thì chính là quá ngu hoặc là có thù hận quá sâu, ngươi cần phải chú ý một chút. Cụ thể là ai thì ta không tiện nói nhiều, cẩn thận vẫn hơn." Eugene tốt bụng nhắc nhở.

Gerner liếc mắt nhìn Eugene, không nói lời nào.

Valhein mơ hồ hiểu được, Eugene không phải đang nói Euckeno, bởi vì đó là chuyện quá rõ ràng, không cần phải nói trắng ra như thế. Như vậy hắn là quý tộc Athens đã nhắm vào mình trước đó, nhưng Eugene bị thân phận đè ép, không tiện nói thẳng.

Nhóm người tiếp tục chờ đợi, không có thêm thần ban xuất hiện, ba người đi xuống đài lãnh thưởng.

"Chúng ta trở về đi, vừa vặn nói chuyện năm môn toàn năng ngày mai." Gerner nói. Không đợi Valhein đồng ý, Eugene đã nói: "Vậy ngồi xe ngựa của Gerner đi, xe ngựa của hắn xa hoa hơn xe ngựa của ta nhiều."

Valhein mỉm cười, gật đầu đồng ý: "Ta nói một tiếng với Hoth."

Sau khi chào hỏi Hoth, Valhein mới đi với Eugene và Gerner.

Lên xe ngựa sang trọng, ý cười vốn không nhiều trên mặt

Gerner và Eugene cũng châm chậm tan biến.

Trong xe ngựa u ám, dấu ấn xanh nhạt trên trán Gerner không còn quá rõ ràng.

Hắn xoay tay vịn nhô ra ở bên cạnh, đèn ma pháp trong xe ngựa dần sáng lên.

"Valhein, thành tựu của ngươi giờ ngày càng cao, kẻ địch của ngươi lại càng tức giận, phương pháp cũng càng kịch liệt hơn. Điểm này ngươi hiểu rất rõ." Vẻ mặt Gerner rất nghiêm túc.

Valhein gật nhẹ đầu.

"So với tính mạng của ngươi, quán quân cũng không quan trọng. Ta không hiểu vì sao ngươi lại cố chấp muốn giành giải quán quân để đả kích quý tộc Athens như thế. Hiện giờ ta có lý do nghi ngờ không chỉ quý tộc Athens cảm thấy bất mãn đối với ngươi." Gerner nói.

"Ta hiểu rõ."

"Đúng là ngươi được Plato che chở, đúng là được gia tộc Pandion giúp đỡ, nhưng dù sao thì ngươi cũng không phải quý tộc. Cho dù ngươi dùng tốc độ khó có thể tin nổi mà thăng cấp lên Thánh Vực thì cũng rất khó để trở thành quý tộc. Bởi vì vô số quý tộc sẽ phản đối ngươi, thậm chí còn không ngừng lưu đày ngươi. Gerner nói.

"Ta cũng biết."

"Ta và Eugene không có tư tâm gì, hai người bọn ta tuy cũng lọt vào top sáu mươi bốn người mạnh mẽ nhất của môn năm môn toàn năng nhưng không phải ứng cử quán quân, thậm chí khả năng giành được giải quán quân còn không lớn bằng người cao to Hoth kia. Huống chi, ngươi cũng biết gia tộc bọn ta có quan hệ tốt với gia tộc Pandion." Gerner nói.

"Ta cũng biết."

"Vậy, ngươi giành được hai giải Vua Quán Quân là đủ rồi, sao lại còn muốn tiếp tục nữa?" Gerner hỏi.

"Nếu như ta coi quý tộc Athens là kẻ địch thì ta sẽ từ bỏ quán quân, sau đó tìm một chỗ ẩn cư, không ngừng tu luyện. Nhưng ta không xem quý tộc Athens thành kẻ địch." Valhein nói.

"Những lời này của ngươi hình như không phải ý nghĩa mặt chữ." Eugene nói.

"Đương nhiên, ý của ta rất rõ ràng, quý tộc Athens không xứng làm kẻ địch của ta. Chỉ có kẻ địch mạnh mẽ chân chính có thể ngăn cản ta giành giải quán quân thì ta mới nghĩ tới chuyện từ bỏ. Nhưng kẻ địch mạnh mẽ thật sự sẽ không để ý chuyện ta giành được bao nhiêu giải quán quân đâu." Valhein nói.

Eugene và Gerner nhíu mày.

"Ngươi đã quá kiêu ngạo rồi." Gerner nói.

"Ta muốn nhận được thần ban, không ngừng nâng cao chính mình." Valhein nói.

"Nhưng ngươi nhận được thần ban càng nhiều thì quý tộc Athens lại càng ra tay độc ác hơn! Thật ra hiện giờ bọn họ họ vẫn chưa lo lắng quá nhiều, một khi ngươi thăng cấp lên Thánh Vực, còn biểu hiện ra tiềm năng thăng cấp Truyền Kỳ thì bọn họ sẽ không tiếc bất cứ cái giá nào để tiêu diệt ngươi. Không chỉ quý tộc Athens, còn có càng nhiều quý tộc hơn nữa. Lý do giết ngươi rất đơn giản, ngươi có khả năng sẽ trở thành Sokrates kế tiếp, Plato kế tiếp, hoặc là Aristoteles kế tiếp." Gerner nói.

"Aristoteles chưa có chết." Valhein nói.

Chương 840: Hội săn phép thuật

Chương 840: Hội săn phép thuật

"Hắn là quý tộc, hơn nữa còn được gia tộc Bán Thần dốc sức bảo vệ. Đồng thời bởi vì có được huyết mạch nguyên tố ánh sáng Đại Quân, được điện Thần Mặt Trời ưu ái, mọi người đều biết. Của cải của hắn vượt xa sự tưởng tượng của mọi người, đếm không hết gia tộc quý tộc từng nhận ơn của hắn, chỉ cần hắn không công khai phản đối quý tộc thì sẽ không có quý tộc nào động tới hắn." Gerner nói.

"Hắn đã từng giết quý tộc." Valhein nói.

"Quý tộc có thể giết quý tộc." Eugene chậm rãi nói.

Valhein im lặng.

"Đối với quý tộc Athens mà nói, chấn động khi ngươi giết Rollon không hề thua kém sự kiện Sokrates giết Thần lần đó." Gerner nhìn vào mắt Valhein.

Valhein không nói gì, rơi vào suy tư.

"Valhein, với tư cách quý tộc, có nhiều lời ta không thể nói. Nhưng ta hi vọng ngươi từ bỏ phần thi đấu hai ngày sau, thậm chí hai bọn ta cũng có thể từ bỏ cùng với ngươi." Eugene nói.

Valhein vẫn im lặng như cũ.

Eugene nói: "Quan hệ của ta và Thanos cũng không tệ lắm, hắn chính là chủ nhân của biệt thự ma pháp trong núi Người Khổng

Lồ. Cũng từng gặp chú của hắn, vị Ajax Truyền Kỳ nổi tiếng nóng nảy kia. Ajax là một vị chiến sĩ rất thẳng thắn, bọn ta từng gặp mặt một lần trong tiệc rượu. Khi đó một người bạn đã hỏi Ajax rằng chuyện khó khăn nhất mà hắn từng gặp phải là gì. Ajax khi đó đã uống nhiều rượu, chảy nước mắt."

Gerner im lặng không nói gì.

Valhein cảm thấy thực kinh ngạc, không ngờ Ajax lại rơi nước mắt trước mặt mọi người như thế.

Ajax chính là một trong những vị Truyên Kỳ mạnh mẽ nhất, tuy năng lực chiến lực rất kém, không hiểu dùng binh nhưng thực lực cá nhân thì còn trên cả Miltiades và Themistocles.

Heracles được xưng là người mạnh nhất dưới Thần, Ajax chính là người mạnh thứ hai dưới Thần.

Ở Hy Lạp, chỉ có hai người có thể chiến thắng chính diện với Ajax.

Một là Heracles, một là Achilles.

Thế nhưng Ajax vẫn luôn phục Heracles sát đất nhưng vẫn cho rằng mình thua Achilles, thứ mà hắn thua là thân thể Minh Hà của Achilles. Ajax chiến đấu rất điên cuồng, so với cuồng chiến sĩ Bắc Âu còn điên cuồng hơn.

Heracles thậm chí đã từng khen ngợi Ajax là vua dũng mãnh Hy Lạp, không người nào phản đối.

Một kẻ cuồng như vậy thế mà lại chạy nước mắt trong buổi tiệc rượu, thật sự khó tưởng tượng.

Eugene chậm rãi nói: "Chú Ajax nói, đời này chuyện mà mình khó vượt qua nhất chính là không thể cứu được bạn tốt Herodotus bị Hội Săn Phép Thuật giết chết."

"AI cơ?”

Sấm sét giữa trời quang!

"Herodotus. Hắn là ngươi đã từng nghe qua tên của hắn ở Học viện Plato, học sinh nhỏ tuổi nhất của Sokrates, thiên tài ma pháp, lúc hơn hai mươi tuổi đã sáng tạo ra môn lịch sử. Nhưng sau khi thăng cấp lên Thánh Vực không bao lâu thì mất tích không còn thấy nữa, thực tế là đã bị Hội Săn Phép Thuật giết chết." Giọng nói của Eugene có chút trầm thấp.

Valhein sợ ngây người.

Herodotus chính là cha lịch sử của Hy Lạp cổ, tuy trong Lịch Sử của hắn có rất nhiều sự tích hoang đường, trong mắt đời sau là thiếu nghiêm ngặt, thế nhưng ở thời kỳ đó thì đã có thể xem là sách sử.

Khó trách sau khi tới Hy Lạp, cái tên này nằm trong tất cả sách Lịch Sử nhưng lại rất hiếm khi nghe thấy chuyện về hắn, không ngờ lại bị Hội Săn Phép Thuật giết chết.

Nếu như hiện giờ Herodotus đã chết thì cũng tức là hắn chỉ thành lập được môn Lịch Sử, vẫn chưa chân chính biên soạn Lịch Sử.

Nói cách khác, ngành học Lịch Sử này sẽ vì mất đi hắn mà tan vỡ thành mảnh nhỏ, phải rất nhiều năm sau mới có thể hoàn thiện.

Khó trách sách giáo khoa lịch sử của Học viện Plato lại lộn xộn như vậy, quả thực là giống như món thập cẩm, ra là vì thiếu sự chải chuốt của cha lịch sử.

Valhein không thể tin nổi, một vị đại hiền triết của Hy Lạp cổ lại chết đi như vậy.

Trong danh sách những cái tên ở Hy Lạp cổ, Herodotus tuyệt

đối có thể đứng trước hàng mười, thậm chí có thể tiến vào năm vị trí đầu.

Một vị đại hiền triết vốn có thể giúp nhân loại trở nên huy hoàng, có thể làm ra cống hiến to lớn, thành lập công lao sự nghiệp bất diệt lại chết đi như vậy.

"Hội Săn Phép Thuật sao lại dám giết Herodotus chứ! Giới ma pháp không phản công sao?" Valhein hỏi.

Eugene và Gerner im lặng.

Qua một hồi lâu, Eugene nói: "Chuyện Hội Săn Phép Thuật thì ngươi hãy hỏi giáo viên học viện đi. Bởi vì... ở Hy Lạp, mỗi người của gia tộc Bán Thần và gia tộc Anh Hùng đều là thành viên của Hội Săn Ma Pháp."

Valhein có chút sửng sốt, toàn thân lạnh băng.

Mơ hồ hiểu được một khả năng.

Ba người cũng không nói thêm gì.

Thẳng đến khi xe ngựa ma pháp tới phân viện Plato.

Valhein hồn vía lên mây trở vê chỗ ở của mình, không tới sân huấn luyện, cũng không xem thiên phú mình được thần ban.

Qua thật lâu thì có tiếng gõ cửa vang lên, một người trung niên tóc đỏ cao lớn quen thuộc đẩy cửa tiến vào.

"Valhein, trò... Nụ cười trên mặt Niedern cứng đờ.

Hắn nghi ngờ đi tới gân, nhìn Valhein ở dưới ánh trăng.

Valhein ngồi bên cột hành lang màu trắng nhạt, ngơ ngác nhìn bầu trời.

"Thầy à, có thể nói cho ta biết chuyện Hội Săn Phép Thuật không?" Valhein hỏi.

Vẻ mặt Niedern thay đổi kịch liệt.

"Từ đâu mà trò biết chuyện Hội Săn Phép Thuật thế? Là Gerner hay Eugene nói cho trò biết?"

"Hội Săn Phép Thuật rốt cuộc là tổ chức gì?" Valhein hỏi.

Niedern suy nghĩ một hồi rồi quay người đóng cổng lại, ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh Valhein, lấy ra một bộ dụng cụ pha rượu, pha nước vào bầu rượu rồi rót hai ly rượu nho.

Niedern nhấp một ngụm rồi đặt xuống.

"Chuyện này phải nói từ Ai Cập. Ở Ai Cập cổ thì chỉ có Thần Linh và con dân Thần Linh mới có được sức lực mạnh mẽ, con người không có được. Sau đó một phần người Ai Cập nghiên cứu ra phép thuật, một loại sức mạnh không dựa vào Thần Linh. Lúc ban đầu mọi người chỉ xem phép thuật là kỹ xảo đẹp mắt, chút ảo thuật nhỏ mà thôi, chẳng khác gì đám người biểu diễn."

Chương 841: Hội săn phép thuật (2)

Chương 841: Hội săn phép thuật (2)

"Thế nhưng theo phép thuật không ngừng phát triển, sức mạnh ngày càng lớn mạnh hơn, hoàng tộc Ai Cập bắt đầu cảnh giác. Nguyên nhân rất đơn giản, một khi bình dân nắm giữ sức mạnh thì vương quyền của bọn họ chắc chắn sẽ bị đe dọa. Vì thế hoàng tộc Ai Cập tuyên bố cấm phép thuật, sát hại tất cả phù thủy. Nhưng bọn ta biết, Aristoteles từng nói qua, chân lý và tiến bộ vẫn luôn đi cùng với chính nghĩa, nhân loại đại biểu cho chí thiện."

"Ngay từ lúc ban đầu phép thuật đã gặp phải đả kích mang tính chất hủy diệt, từ công khai chuyển sang bí mật, một phần phù thủy tiếp tục ở lại Ai Cập, một số nhỏ tản ra các quốc gia như Hy Lạp, Bắc Âu, Ba Tư và các khu vực khác. Trải qua một đoạn thời gian giấu tài, sức mạnh phép thuật cũng ngày càng mạnh mẽ hơn, số lượng phù thủy cũng ngày càng nhiều hơn."

"Hoàng tộc Ai Cập lại càng khủng hoảng hơn, vì vậy đã thành lập một tổ chức là 'Hội Săn Ma Pháp'. Người nắm giữ chính là hoàng tộc Ai Cập, họ đã dùng hết mọi cách để tấn công phù thủy, săn giết phù thủy. Không chỉ vậy, bọn họ còn âm thầm liên hệ quý tộc ở các quốc gia khác cùng bắt tay tiêu diệt phù thủy. Thế nhưng những quốc gia khác không có thù hận với phù thủy, hơn nữa sức mạnh phép thuật ở các quốc gia khác cũng rất nhỏ, không ai quan tâm tới hoàng tộc Ai Cập.

"Cũng giống như lời đã nói trước đó, chân lý và tiến bộ vẫn luôn đi cùng với chính nghĩa, nhân loại đại biểu cho chí thiện.

Hoàng tộc Ai Cập mạnh mẽ hơn nữa cũng không có cách nào tiêu diệt phép thuật, cuối cùng bất đắc dĩ lựa chọn từ bỏ chống cự, tiến hành chiêu hàng. Tất cả mọi người đều cho rằng hoàng tộc Ai Cập buông bỏ lưỡi dao, lựa chọn tiến vào và thân thiện.

"Nhưng rất lâu sau đó người Ai Cập phát hiện một vài thiên tài phép thuật của bọn họ sẽ vì đủ loại nguyên nhân mà tử vong, trải qua điều tra thì phát hiện Hội Săn Phép Thuật của hoàng tộc Ai Cập vẫn còn tồn tại, chỉ có điều đã chuyển từ sáng sang tối, âm thầm giết chết tất cả thiên tài phép thuật, loại trừ tất cả tai họa ngầm có thể ảnh hưởng tới hoàng tộc Ai Cập."

"Phát hiện được điểm này, nhóm bậc thầy phù thủy trí tuệ cũng không trả thù mà tiến hành phân tích sâu tác dụng của phép thuật, dùng chứng cứ nghiêm mật cho thấy nếu Ai Cập muốn trường tồn vĩnh cửu thì phải phát triển phép thuật mạnh mẽ, nếu như Ai Cập từ bỏ phép thuật thì một ngày nào đó sẽ bị quốc gia khác hủy diệt. Phép thuật không còn, hoàng tộc cũng không có cách nào chỉ lo cho thân mình."

"Không cần ta nói trò cũng hiểu được, tầm nhìn của hoàng tộc Ai Cập hạn hẹp, trong mắt bọn họ chỉ có sợ hãi và đề phòng, chỉ muốn cố thủ, cho rằng mình vĩnh viễn luôn đúng, không thể nào nhìn được tương lai và tiến bộ, lại càng không thể nào đoán trước được thay đổi. Vì thế hoàng tộc Ai Cập ngoài mặt thì tiếp nhận nhưng vẫn ngấm ngầm tiến hành hoạt động săn phù thủy."

"Cuối cùng một số lượng lớn phù thủy đã rời khỏi Ai Cập, tới Hy Lạp, tới La Mã, tới Ba Tư, tới Hy Lạp, an ổn ở lại thành phố Miletus ở bờ đông biển Aegean, truyền bá phép thuật."

"Trò cũng biết đấy, phép thuật có các loại lừa lọc, nói khó nghe một chút thì phép thuật thuộc về 'sức mạnh kinh nghiệm, không có lý thuyết kiên cố, cũng không thể trở thành hệ thống hoàn chỉnh. Có thể nói phép thuật chính là năng lực thử vận may. Thẳng đến khi một nhà triết học trẻ tuổi bắt đầu học tập phép thuật, cũng sử

dụng ánh mắt triết học đổi mới kết cấu phép thuật, cuối cùng lấy phép thuật làm cơ sở, sáng tạo ra ma pháp. Người đó chính là cha triết học, cũng là cha ma pháp, Thales."

Niedern mỉm cười nói: "Người ngoài không rành triết học và ma pháp chỉ cho rằng tác dụng lớn nhất của Thales là nói ra nước là ngọn nguồn của vạn vật, cho rằng hắn dựa vào may mắn mà sáng lập triết học và ma pháp, thừa nhận công lao của hắn là minh tưởng, nhưng trò nên biết, tại sao Thales lại trở thành cha của triết học và ma pháp, xét về địa vị thì thậm chí còn vượt qua cả Sokrates và Plato vĩ đại."

"Chứng minh." Valhein nói ra một từ đặc biệt đơn giản.

Hai thầy trò nhìn nhau cười.

Sau đó sắc mặt Niedern trở nên u ám.

"Thales đã thành lập hệ thống ma pháp cơ sở, dùng 'Chứng Minh' để vạch trần lớp chắn bản chất thế giới, một số lượng lớn nhà triết học và ma pháp sư tham gia, để triết học và ma pháp ngày càng lớn mạnh hơn. Ma pháp lấy Miletus làm trung tâm, giống như ngọn lửa lan trên thảo nguyên điên cuồng lan rộng. Không chỉ truyền tới Ba Tư, không chỉ truyền tới Bắc Âu, thậm chí còn quay ngược lại truyền về Ai Cập, hoàn toàn xây dựng lại hệ thống phép thuật ở Ai Cập."

"Chuyện sau đó thì trò cũng đoán được rồi. Ma pháp xuất hiện, kích thích quý tộc ở tất cả quốc gia phải sợ hãi, ngoại trừ Bắc Âu. Đám mọi rợ kia... mỗi lần nói tới bọn họ thì bọn ta lại dở khóc dở cười. Nói bọn họ thông minh thì hoàn toàn không đề phòng ma pháp, đưa qua thì dùng. Nói bọn họ ngu dốt thì lại không ngốc chút nào, còn đặc biệt phái người tới học tập nghiên cứu ma pháp sư Hy Lạp, lại còn không biết xấu hổ là gì, điên cuồng học tập, không hề bài xích. Thậm chí có vài người Bắc Âu tuyên bố tổ tiên tinh thần của mình là Hy Lạp, thúc đẩy rất lớn cho sự phát triển

ma pháp ở Bắc Âu."

Valhein gật đầu nói: "Chuyện này ta có nghe nói tới, Thần Vương Odin của Bắc Âu còn tự mình nghiên cứu ma pháp, cũng ủng hộ ma pháp, cho rằng sức mạnh của ma pháp có thể giúp đỡ Bắc Âu chống lại Chư Thần Hoàng Hôn."

Niedern gật nhẹ đầu, trong con mắt giả lóe tia sáng trí tuệ.

"Chuyện sau đó trò cũng đoán được rồi đấy, bởi vì ma pháp rất mạnh mẽ, nhóm quý tộc sợ hãi. Hy Lạp, La Mã và Ba Tư bắt đầu học theo Ai Cập, thành lập Hội Săn Phép Thuật bí ẩn, không ngừng săn giết thiên tài ma pháp. Lúc ban đầu Bắc Âu không có Hội Săn Phép Thuật, nhưng một phần nhỏ những kẻ ngu xuẩn bị quý tộc khác ảnh hưởng nên cũng đã thành lập Hội Săn Phép Thuật. Có điều các thế lực lớn ở Bắc Âu lại muốn tiêu diệt Hội Săn Phép Thuật chứ không ủng hộ như các quốc gia khác."

"Như vậy thì bậc thây Herodotus đúng là đã bị Hội Săn Phép Thuật giết hại?" Valhein trâm giọng hỏi.

Cơ thể Niedern chấn động, vành mắt đỏ lên, hít sâu một hơi rồi chậm rãi thở ra.

Chương 842: Rất đúng lúc

Chương 842: Rất đúng lúc

"Nếu như Herodotus còn sống thì nhất định sẽ đeo huy chương Mặt Trời Truyền Kỳ, lộ ra nụ cười ngượng ngùng gọi ta một tiếng thầy."

Niedern nhìn bầu trời đêm, uống cạn một ly rượu nho thật lớn.

"Năm đó đã xảy ra chuyện gì?" Valhein hỏi.

Ánh mắt Niedern mờ mịt, giống như chìm vào hồi ức.

Một hồi lâu sau, hắn thở dài.

"Đối với sự trả thù chuyện Sokrates giết Thần. Chúng ta vốn đã có chuẩn bị nhưng cuối cùng vẫn kém một chút. Nguyên nhân cụ thể thì ta cũng không rõ lắm." Niedern nói.

Valhein đặt cái ly rỗng xuống.

"Ta cũng sẽ gặp ngày đó à?" Valhein hỏi.

"Trước Thánh Vực thì trò khá an toàn.' Niedern nói.

"Tức là sau khi thăng cấp lên Thánh Vực thì ta nên tìm một chỗ trốn đi, sau đó chờ thăng cấp lên Truyền Kỳ thì hẳn quay trở về à?" Valhein hỏi.

"Đây là cách tốt nhất." Niedern nói.

"Ngày đó còn xa."

"Cũng sẽ không quá xa.^

Valhein im lặng.

"Eugene và Gerner khuyên trò nên từ bỏ đối đầu với quý tộc đúng không? Hay là... khuyên trò từ bỏ phần thi đấu tiếp theo?" Niedern hỏi.

'Đúng vậy.' Valhein nói.

"Ta cũng muốn khuyên trò nhưng không biết nên mở lời thế nào. Rất nhiêu người bọn ta đều muốn khuyên trò. Trò sẽ từ bỏ thi đấu chứ?" Niedern hỏi.

"Trên đường ta đã suy nghĩ về vấn đề này. Ta đang nghĩ rằng, nếu như không để ý tới những trở ngại thì ta có nên giành giải quán quân hay không? Thầy cũng biết là ta muốn thăng cấp Truyền Kỳ, giải quán quân tiếp sau đó rất có lợi cho chuyện thăng cấp Truyền Kỳ của ta. Ta suy nghĩ thật lâu, quyết định tiếp tục." Valhein nói.

"Trò không phải Aristoteles." Niedern nói.

Valhein thở dài nói: "Đúng vậy, ta không phải Aristoteles, ta không phải quý tộc, ta kém xa hắn, không có quan hệ giao tiếp rộng rãi như hắn, cũng không có cách nào có được song huyết mạch Đại Quân ở thời thiếu niên. Vì thế sự trưởng thành của ta khó khăn hơn hắn, quý tộc sẽ cản trở ta, hoàn cảnh sẽ cản trở ta, tư duy và thói quen có từ lâu cũng sẽ cản trở ta, con đường trở thành Truyền Kỳ của ta nhất định sẽ khó khăn hơn hắn rất nhiều. Nhưng vậy thì sao chứ? Ta và trái tim của ta đều hướng về tương lai. Khi ta trở thành Truyền Kỳ quay đầu lại nhìn xung quanh, cái gọi là trở ngại kia cũng chỉ là nấc thang leo lên đỉnh núi mà thôi."

"Không quản trò nói thế nào, tranh giành giải quán quân cũng sẽ gia tăng thêm trở ngại." Niedern nói.

"Tranh giành giải quán quân, hướng tới mục tiêu của ta, không

trái với pháp luật, sẽ không chịu hủy diệt tuyệt đối, như vậy ta phải làm. Về phần trở ngại, nếu như gặp thì cứ vượt qua là được! Cuộc đời của ta là vì hoàn thành mục tiêu chứ không phải giải quyết trở ngại. Valhein nói.

"Tốt, rất tốt, nếu như ta có thể sớm nghĩ tới chuyện này thì bây giờ đã là Thánh Vực, chuẩn bị bước tới Truyền Kỳ rồi." Niedern bùi ngùi nói.

"Hiện giờ cũng có thể."

"Tuổi tác đã quá cao rồi, trong lòng đã có quá nhiều trở ngại, thế nên khi gặp phải chuyện như thế ta liền nghĩ xem nên làm thế nào đối mặt với trở ngại mà không phải là hoàn thành mục tiêu." Niedern nói.

"Trước giờ tuổi tác không thành vấn đề, vấn đề là thầy lại một lần nữa xem tuổi tác là trở ngại, thầy lại một lần nữa cho rằng trở ngại có thể ngăn cản mình." Valhein nói.

Niedern im lặng không nói, qua một hồi lâu sau mới gật mạnh đầu.

"Trò nói đúng, trò nói đúng! Ta muốn thăng lên Thánh Vực, không nên tính toán tới tuổi tác! Đúng vậy, tuổi tác sẽ ảnh hưởng tới ta, nhưng ngoại trừ tử vong thì còn gì có thể tuyệt đối ngăn cản ta nâng cấp Truyền Kỳ chứ? Không có." Ánh mắt Niedern sáng lên.

"Cầu chúc thầy thăng cấp Thánh Vực." Valhein nâng ly rượu.

"Mượn lời may mắn của trò." Niedern cũng giơ ly chạm ly.

Hai người uống cạn rượu trong ly.

"Nhưng... sẽ rất khó khăn đi." Niedern nhỏ giọng nói.

"Nếu không làm gì thì mười năm sau càng khó, hai mươi năm sau càng khó, ba mươi năm sau vẫn khó như thế." Valhein mỉm cười.

"Quả nhiên, đặt hết vào trò là sự lựa chọn chính xác của ta. Ta có thể không tin chính mình nhưng phải tin tưởng trò." Niedern nói.

"Aristoteles không có việc gì, Alexander không phải ma pháp sư, vậy Eculid và Archimedes thì sao?" Valhein hỏi.

"Trong mắt bọn họ Archimedes chính là người điên, say mê nghiên cứu ma pháp khí, đặc biệt cống hiến các loại vũ khí chiến tranh cho Hy Lạp, không có đe dọa. Về phần Eculid, hiện giờ hắn rất an toàn, nhưng một khi hắn bước lên trời thì sẽ đặc biệt nguy hiểm" Niedern nói.

"Ồ? Xem ra các thầy đánh giá rất cao về Eculid." Valhein nói.

"Eculid có chút giống trò, hắn không có thiên phú xuất chúng, từ nhỏ cũng chỉ là khá thông minh mà thôi, thế nhưng hắn có một thói quen rất tốt chính là mỗi khi gặp phải lý thuyết ma pháp hay vấn đề hình học sẽ không ngừng suy ngẫm, không ngừng suy ngẫm, suy ngẫm tới tận gốc rễ thì mới có thể ngừng lại. Nhiều năm như vậy, thói quen này đã trở thành năng lực của hắn, trong hình học thì hắn đã chạm tới gốc rễ căn bản nhất rồi, chỉ cần tiến thêm một bước thì hắn sẽ vượt qua hoàn toàn Pithagoras, trong thời gian ngắn thăng cấp lên Truyền Kỳ. Lời này là phán đoán của thây Thucydides." Niedern nói.

Valhein lập tức mở sách ma pháp, chăm chú ghi chép lại.

"Trò ghi cái gì đấy?"

"Thói quen tốt của Eculid, sau này ta cũng muốn làm như thế..." Valhein nói.

Niedern đang định nói gì đó, trong đầu hiện lên cuộc nói chuyện khi nãy của hai người, đột nhiên im lặng nghe Valhein nói tiếp.

"Ta không tập thành thói quen hở gặp chuyện quan trọng thì cứ suy nghĩ không ngừng, ta chỉ biết là suy ngẫm sâu rất hữu ích. Nhưng gần đây trải qua nhiều chuyện làm ta hiểu được tâm quan trọng của suy nghĩ, hơn nữa thầy nói chuyện này lại càng làm ta nhận thức rõ hơn. Vì thế từ hôm nay trở đi, ta phải cố gắng đảm bảo rằng ít nhất sẽ dành nửa giờ mỗi ngày để suy nghĩ về kiến thức quan trọng!

Nếu nửa giờ không đủ thì một giờ! Một giờ không đủ thì mười giờI Dùng một khoảng thời gian tương tự để suy ngẫm về cùng một vấn đề, hoàn toàn hiểu rõ một vấn đề quan trọng, kiến thức căn bản sẽ càng có giá trị hơn."

Chương 843: Rất đúng lúc (2)

Chương 843: Rất đúng lúc (2)

Niedern vẫn không lên tiếng.

Ghi chép xong, Valhein ngẩng đầu lên nói: "Ta biết thầy đang nghĩ gì, đúng vậy, Eculid đã dùng phương pháp suy nghĩ này hơn hai mươi năm, đã biến nó thành năng lực của mình, có lẽ cả đời này ta cũng không thể đuổi kịp hắn. Nhưng hai mươi năm sau ta sẽ tiến tới gần hắn hơn, ba mươi năm sau ta sẽ đạt được cảnh giới của hắn bây giờ! Ta sẽ cách hắn ngày càng gần hơn, cũng ngày càng tốt hơn so với ta bây giờ, như vậy là đủ rồi!"

Trên mặt Valhein tràn đầy vui sướng.

Niedern nhìn nụ cười trên mặt Valhein, khóe môi cũng cong lên.

"Nếu là trước kia ta sẽ nói nếu như gặp được trò sớm hơn thì thành tựu của ta có lẽ sẽ càng cao hơn. Nhưng bây giờ ta sẽ nói là rất đúng lúc."

Niedern nói xong thì mở sách ma pháp, chăm chú ghi chép.

Valhein ló đầu nhìn thử, phát hiện mình không thấy được gì.

"Thầy viết cái gì vậy? Cho ta xem với nào."

'Không cho xeml"

"Thầy là giáo viên, lời nói và việc làm đều rất mẫu mực, đừng có ngại, cho ta xem đi."

"Không cho xeml"

"Ta muốn học tập kiểu ghi chép của thầy."

"Ngày mai sẽ cho trò đọc một phần ghi chép của ta."

"Ta chỉ muốn xem xem thầy học tập ta thế nào thôi."

Sau khi Niedern viết xong, Valhein ghét bỏ đuổi Niedern hẹp hòi đi, tiến vào tháp ma pháp.

Liên tục nhận được năm lần thần ban, cần phải kiểm kê một chút.

Lúc nhìn thấy thiên phú mà Thần Chiến Đấu Ares ban thưởng, Valhein nhịn không được lộ ra nụ cười, đồng thời khá xúc động, quả nhiên giống như truyền thuyết, Thân Chiến Đấu Ares rất tùy hứng.

Rõ ràng mình là phe đối lập với hệ thần của Thần Chiến Đấu, rõ ràng mình có quan hệ rất tốt với Athena, thế nhưng chỉ cần lấy lòng hắn trong cuộc chiến thì lập tức được ban thưởng thiên phú mạnh mã.

Chuyển đổi thể năng.

Thiên phú này có thể làm những sức mạnh khác của mình chuyển đổi thành thể lực và các loại năng lượng khác của cơ thể.

Thể lực cạn kiệt thì có ma lực bổ sung.

Đọc sách mỏi mắt, ma lực có thể giải quyết mệt mỏi.

Viết chữ mỏi tay, có thể loại bỏ uể oải cơ thể.

Cho dù đọc sách mệt thì có thể chuyển đổi ma lực thành năng lượng mà bộ não cần, giảm bớt được mức độ mệt nhọc của não.

Thậm chí khi đói bụng thì ma lực cũng có thể trực tiếp chuyển đổi thành năng lượng nhất định cho cơ thể.

Nói chung chỉ cần là cơ thể cần, có thiên phú này thì có thể trực tiếp chuyển đổi.

Valhein có cái nhìn mới về Ares, trước khi mình thăng cấp lên Truyên Kỳ, Thân Linh sẽ không có ý thù địch với mình, cũng giống như không ai lại đề phòng một đứa nhỏ hai, ba tuổi rất thông minh vậy, cho dù là thế lực đối địch thì cũng có thể thuận tay cho một bao lì xì.

Nhưng khi tuổi lớn hơn một chút thì không nhất định.

"Xem ra mình phải thừa nhận rằng cấp bậc thấp có thể vớt được khá nhiều chỗ tốt! Thừa dịp hiện giờ vẫn còn là con nít..."

Sau đó nhìn sang thiên phú mà Apollo ban cho.

“Thực thú vị!"

Valhein không ngờ Apollo lại tốt với mình như thế.

Vốn tưởng dị tượng thần tích không phải loại đặc biệt mạnh mẽ, Apollo chỉ tùy tiện cho mình một thiên phú để ứng phó mà thôi, dù sao thì Ares cũng đã cho mình thần ban tốt như vậy, nếu một lần nữa ban thưởng thì có hơi phá vỡ cân bằng.

Thế nhưng Apollo lại ban cho hắn thiên phú 'xua tan hệ ánh sáng.

Thiên phú này phối hợp với ma pháp bình thường của hệ ánh sáng đã có hiệu quả rất mạnh, có thể xua tan ma pháp hoặc hiệu quả tiêu cực, bao gồm cả chất độc.

Phối hợp với ma pháp 'ánh sáng thần thánh xua tan hệ ánh sáng thì sẽ tạo thành hiệu quả gấp đôi, là ác mộng của tất cả sức

mạnh.

Được xưng là vạn vật đều có thể bị xua tan.

Trên người chiến sĩ có thần lực hộ thể, ánh sáng thần thánh xua tan kèm với thiên phú xua tan giáng xuống, nhẹ thì thần lực bị suy yếu, nặng thì tan rã.

Một thuật hỏa cầu bay tới, ánh sáng thân thánh xua tan xẹt qua, bùm, quả cầu lửa biến mất.

Một người hầu được triệu hồi, ánh sáng thần thánh xua tan rơi xuống, người hầu biến mất.

Vấn đề duy nhất là ánh sáng thần thánh xua tan là ma pháp Thánh Vực.

"Nếu như có thêm thiên phú phá tà, chờ mình thăng cấp lên Hoàng Kim, nắm giữ được ma pháp Hoàng Kim hệ ánh sáng, tiến hóa ma pháp lửa ánh sáng thành lửa thiên giới thì đó chính là khắc tinh của tất cả sinh vật hệ bóng tối, vong linh ma quỷ ác ma gì gì đó đều chơi được tất. Ừm... đến khi đó tìm tới hang ổ của đám sinh vật bóng tối thu chút phí bảo vệ. Aristoteles phất lên nhanh quá liệu có liên quan tới chuyện này không nhỉ? Một khi hắn kích hoạt song huyết mạch Đại Quân thì có thể trực tiếp hạ đo ván sinh vật Truyền Kỳ hệ bóng tối, hơn nữa hình như lúc còn là cấp bậc Hoàng Kim hắn đã từng làm ra chuyện này rồi... Thôi quên đi, không nghĩ tới tên biến thái này nữa."

Athena ban cho thiên phú ma pháp: Kết nối tâm linh với người hầu.

Valhein vừa thấy thì không biết nên nói gì cho phải, thực sự phải tiếp tục đi theo hướng ma pháp sư triệu hồi rồi.

Thiên phú này có tác dụng không lớn đối với nhiều ma pháp sư, nhưng đối với hắn thì có lẽ còn mạnh hơn cả thiên phú hệ ánh

sáng.

Chương 844: Phế cỡ nào?

Chương 844: Phế cỡ nào?

Kết nối tâm linh giữa người hầu và người triệu hồi chính là gốc rễ để người hầu có thể tồn tại trong một khoảng thời gian dài.

Một khi loại kết nối tâm linh này yếu đi thì người hầu sẽ tan biến.

Khoảng cách quá xa, hoặc là bị ma pháp quấy rầy đều có thể làm suy yếu kết nối tâm linh, theo đó người hầu sẽ tan biến.

Thiên phú kết nối tâm linh với người hầu này còn có một cái tên khác là 'kết nối tâm linh với người hầu xuyên vị diện.

Thiên phú này chính là thiên phú cơ sở cần có cho phái ma pháp sư triệu hồi.

Có thiên phú này thì người hầu mới có thể chân chính sinh hoạt trong vị diện người hầu, có thể tiến hành cuộc sống độc lập.

Hơn nữa người hầu có thể rời xa người triệu hồi, ví dụ như từ bây giờ có thể sắp xếp Vương Đại Chùy ở trong xưởng của Học viện Plato, để hắn ngày đêm chế tạo trang bị.

Địa Ngạo Thiên thì có thể dạo chơi khắp nơi, cho dù chạy ra nước ngoài cũng chẳng sao.

Vì thiên phú này có thể đảm bảo kết nối tâm linh của người hầu và Valhein được duy trì, chỉ có một số rất ít ma pháp ở trình độ Truyền Kỳ mới có thể quấy nhiễu hiệu quả của thiên phú này.

"Vương Đại Chùy à, sau này ngươi phải cực khổ rồi."

Sau đó, Valhein không ôm hi vọng nhìn thoáng qua thiên phú được Nữ Thần Tranh Chấp ban thưởng.

Quả nhiên nàng chỉ muốn tham gia náo nhiệt mà thôi, trực tiếp ban cho một thiên phú nghệ thuật, chuyên gia màu sắc. Nói thẳng ra thì nó cũng không tệ, có thể làm cho người ta cảm nhận được sự biến đổi sáng tối rất nhỏ của màu sắc.

Cuối cùng là ban thưởng của Nữ Thần Hòa Bình.

Thiên phú tự nhiên: Tiếng nói thiên nhiên.

Nhóm Nữ Thần Hòa Bình quả nhiên rất am hiểu cơ sở của nhân loại, cũng là vị hiền lành nhất, trước đây hắn thật sử đã quá xem thường bọn họ rồi.

Tiếng nói thiên nhiên có giá trị rất cao, trong nhiều tình huống thì nó giá trị tới mức đáng SỢ.

Ví dụ như lũ quét, núi lửa bùng nổ, gió lốc, tất cả những tin tức liên quan tới sức mạnh tự nhiên đều có thể nhạy bén cảm nhận được.

Lại ví dụ như khi bị kẻ địch phục đích, cho dù không nhìn thấy được nhưng những nguyên tố tự nhiên như gió, nước, không khí, bùn đất... cảm nhận được thì sẽ truyền tin tức tới cho hắn.

Đây là một sức mạnh còn vượt xa hơn cả thân thiện với động vật.

Nhóm Nữ Thần Hòa Bình căn bản không phải muốn tranh giành với Nữ Thần Tranh Chấp, mà là đang dùng phương thức này biểu lộ thiện ý của mình, các nàng không phải vì lợi ích hệ thần mà là tinh thần siêu việt.

Các nàng đang biểu lộ rằng, các nàng hi vọng Valhein sẽ càng tốt hơn, chỉ cần là sức mạnh tốt cho Valhein, hơn nữa không vi

phạm triết lý của các nàng, các nàng sẽ không keo kiệt.

"Aii... xem ra sau này phải tới điện thần của hệ Nữ Thần Hòa Bình một chuyến rồi."

Lúc ban đầu Valhein chỉ cho rằng Nữ Thần Hòa Bình cũng giống như Nữ Thần Tranh Chấp, chỉ đang đùa lòng người mà thôi, hiện giờ thì đã hiểu được là không giống nhau, tỉnh thần cảnh giác của hệ Nữ Thần Hòa Bình đúng là cao hơn một chút, nhưng chỉ là bọn họ biểu lộ quá mờ mịt, không rõ ràng làm người ta dễ nhận ra như Nữ Thần Tranh Chấp.

Nhìn năm thiên phú vừa nhận được, chuyển đổi thể năng, xua tan, kết nối tâm linh với người hầu, chuyên gia màu sắc và tiếng nói thiên nhiên, Valhein lộ ra nụ cười hài lòng.

Sau đó Valhein tiến vào không gian phế tích, vỗ vỗ bàn tế.

"Nhóc, ngươi phải cố gắng một chút, bây giờ ta cho ngươi thời gian để suy nghĩ đấy, chờ giải thi đấu kết thúc ta sẽ tiến hành hiến tế, đến khi đó phải xem biểu hiện của ngươi rồi."

Valhein liếc mắt nhìn vòng hoa, cúp và trang bị của điện thần ở bên cạnh bàn tế.

Sau này trang bị điện thần và vòng hoa đều sẽ hiến tế, nhưng cúp thì sẽ mang tới kho điện thần để trao đổi báu vật càng có giá trị hơn, để tiền lời đạt tới giá trị lớn nhất.

Hơn nữa dù sao thì cúp phải đưa cho Chúng Thần, ngộ lỡ hiến tế xong bị Chúng Thần phát hiện nó đã mất đi sức mạnh thì cái được không bù nổi cái mất.

Còn tượng vàng phá kỷ lục thì cần được chế tạo đặc biệt, chờ sau khi giải thi đấu kết thúc mới có thể phát, thứ đó có giá trị cũng không hề thấp hơn cúp Vua Quán Quân.

"Lại là một ngày tràn đầy thu hoạch, đúng là quá phong phú mà. Ngủ thôi!"

Ngày hôm sau, bắt đầu thi đấu năm môn toàn năng.

Lại một lần nữa tới sân thi đấu Pythian, rất nhiều khán giả lộ ra biểu cảm tò mò, quan sát kỹ sân thi đấu.

Kích cỡ của sân vẫn không thay đổi nhưng đã bị chia ra thành năm phân.

Theo thứ tự là sân chạy việt dã kèm vật nặng, sân ném dĩa, sân ném lao, sân nhảy xa và hồ bơi.

Bên hồ bơi là một hồ nước mới tinh dài năm trăm mét, có thể để ba mươi người cùng bơi một lúc. Sân chạy việt dã kèm vật nặng là kỳ lạ nhất, không còn là mặt đất bằng phẳng mà có đủ loại địa hình phức tạp như hố to, núi nhỏ, cầu độc mộc, sông, vũng bùn, sa mạc, sân băng, vách núi, một vòng khoảng hai nghìn mét, cần phải chạy mười vòng tức là hai chục nghìn mét.

Trong địa hình chạy việt dã còn có một vách núi dốc đứng hai mươi mét như bảy tầng lâu, vận động viên phải đeo vật nặng năm mươi ký dùng tay không leo lên.

Khán giả có kinh nghiệm nhìn sân thi chạy việt dã liên tươi cười rạng rỡ.

Bởi vì vác vật nặng chạy việt dã là môn thú vị nhất trong tất cả các môn, sẽ gặp phải rất nhiều tình cảnh hài hước, thậm chí từng có vài tuyển thủ vì chịu không nổi mà sụp đổ.

Vác vật nặng chạy việt dã cần phải luôn chạy, một khi người nào không chống đỡ nổi mà chuyển thành đi thì sẽ bị trọng tài dùng roi quất và chửi mắng.

Môn thi đấu này có nguồn gốc từ huấn luyện trong quân đội,

rất hot trong các giải thi đấu của Hy Lạp.

Số lượng khán giả hôm nay còn nhiều hơn hôm qua một chút, người ở rất nhiều nơi đã tới Delphi.

Chương 845: Phế cỡ nào? (2)

Chương 845: Phế cỡ nào? (2)

Sau khi tuyển thủ năm môn toàn năng lên sân thi đấu, người chủ trì còn chưa mở miệng, toàn trường đã vang lên tiếng hoan hô rung trời.

"Valheint'

"Valhein

"Valhein!'

Trong số sáu mươi ba tuyển thủ có sáu mươi mốt người ghen tị nhìn Valhein.

Có hai người không ghen tị.

Một là Hoth cười ha ha.

Một là người vốn đã bị loại nhưng vì Euckeno rút lui mà được đôn lên, rất biết ơn Valhein.

Người chủ trì cười to: "Dừng lại, dừng lại nào, mọi người không nên gọi cái tên này nữal Có hắn thì phần chủ trì của ta hoàn toàn không có chút thú vui nào, mỗi lần trao giải đều có hắn, mỗi lần khen thưởng đều có hắn. Có điều... hình như lại mang tới nhiều hứng thú hơn cho khán giả. Mọi người nói xem có đúng không?"

"Đúng!" Một lượng lớn khán giả cười lớn.

"Phần thi sáng hôm nay là thử thách năng lực tổng hợp năm

môn toàn năng. Mà phần thi đấu của năm môn toàn năng không giống những môn khác, có đôi khi chỉ tính là một giải quán quân, có đôi khi là năm giải quán quân và một Quán Quân Toàn Năng. Giải thi đấu Pythian của chúng ta sẽ tính là năm giải quán quân, bởi vì nếu giành được quán quân môn bơi cuối cùng mới là Quán Quân Toàn Năng. Đương nhiên nếu như có người giành được quán quân của năm môn thì sẽ được xưng là Vua Toàn Năng. Các ngươi đoán xem Valhein liệu có trở thành Vua Toàn Năng ngày hôm nay không?"

"Có thể!"

"Không thể"

"Số lượng người hô 'có thể' vượt xa số người hô 'không thể'. Mọi người nên biết, trong lịch sử thì trong một giải thi đấu, một người có thể kiêm ba Vua Quán Quân chính là kỷ lục thế giới do Heracles lập ra. Nếu như hôm nay Valhein giành được Vua Toàn Năng thì chính là đạt được ba Vua. Nếu như, ta nói là nếu như, nếu như ngày mai hắn có thể giành được Vua Đua Ngựa, phá vỡ kỷ lục của Heracles, trở thành một người nắm giữ bốn giải Vua Quán Quân. Mọi người à, còn muốn hắn lấy được giải Vua Toàn Năng nữa không?"

"Muốn!"

"Không muốn!"

"Tốt lắm, vẫn là người gào muốn nhiều hơn. Điều này nói rõ người Hy Lạp chúng ta không chỉ muốn tiếp nhận sự vật mới mẻ mà còn có một trái tim rộng lượng, cho phép người khác sáng tạo kỳ tích, cho phép người khác vĩ đại. Như vậy hôm nay để chúng ta nhìn thấy một điều vĩ đại có khả năng sinh ra đi nào!"

Trong tiếng hoan hô của người xem, người chủ trì bắt đầu giới thiệu quy tắc của năm môn toàn năng.

"Năm môn toàn năng tuân theo quy tắc liên tục sàng lọc. Ba mươi hai người đứng đầu trong môn vác vật nặng chạy việt dã sẽ tham gia môn thi đấu ném đĩa. Mười sáu người đứng đầu môn ném dĩa sẽ tham gia môn nhảy xa. Tám người đứng đầu môn nhảy xa sẽ tham gia môn ném lao. Mà bốn người đứng đầu môn ném lao sẽ tham gia môn thi bơi cuối cùng. Phần thi đấu của năm môn toàn năng rất đặc sắc, môn vác vật nặng chạy việt dã chuẩn bị bắt đầu. Chúng ta cũng biết vác vật nặng chạy việt dã là môn thi có độ khó lớn nhất, vì thế ta sẽ chọn ra vài tuyển thủ, hỏi xem bọn họ có cái nhìn thế nào về môn này. À đúng rồi, ta sẽ không để Valhein nói đâu, hắn nói nhiều lắm rồi!"

Khán giả cười rộ lên.

Vẻ mặt Valhein thật bất đắc dĩ.

Người chủ trì dịch chuyển tức thời tới trước mặt một tuyển thủ, nói: "Xin chào Hanas của Sparta, theo ta được biết thì ngươi chính là tuyển thủ may mắn nhất, bởi vì có người rút lui nên ngươi mới có suất tham gia, ngươi có muốn nói gì không?"

"Cám ơn Chúng Thần, cám ơn giải thi đấu Pythian, cám ơn điện Thân Mặt Trời, cám ơn Valhein.'

Toàn trường cười to, mọi người đều biết người rút lui khỏi giải thi đấu là ai.

"Tốt lắm, một người biết tri ân, chỉ là miệng có hơi độc." Người chủ trì vừa nói vừa đi tới trước mặt Hoth.

"Người khổng lồ nhỏ Hoth, ngươi có ý kiến gì với lần tranh tài này không?" Người chủ trì hỏi.

"Ta sợ lúc leo lên ngã xuống sẽ đập trúng người khác." Hoth nói một câu làm toàn trường cười to.

Người chủ trì lùi về sau một bước, đánh giá Hoth một vòng từ

trên xuống dưới rồi trịnh trọng nói với những tuyển thủ khác: "Mọi người đã nghe chưa, lúc leo núi thì cách xa người khổng lồ nhỏ này một chút. À đúng rồi, Hoth à, ngươi có ý kiến gì với Valhein không? Ngươi có nghĩ rằng hắn sẽ giành được Vua Toàn Năng hôm nay không?"

"Ta cảm thấy là có thể." Hoth lớn tiếng nói.

"Vì sao chứ?"

"Hắn nói có thể là có thể." Hoth nghiêm túc nói.

Khán giả một lần nữa phát ra tiếng cười thiện ý. "Aiz, đứa nhỏ đáng thương, bị Valhein lừa đến như thế. Chúng ta hỏi người kế tiếp nào."

Người chủ trì đi tới trước mặt Gerner hỏi: "Cậu nhóc của gia tộc Bắc Phong, ngươi có ý kiến gì với trận đấu này không?"

"Không lạc quan lắm." Gerner vẫn còn đang suy nghĩ.

"Ngươi lo lắng chuyện gì?"

Gerner lại cung kính phân biệt khom người chào với bốn hướng khán đài, sau đó nghiêm mặt nói: "Xin tất cả mọi người hãy cho sáu mươi ba người bọn ta chút mặt mũi."

Tất cả mọi người tò mò nhìn Gerner.

Gerner nghiêm túc nói: "Lúc thi vác vật nặng chạy việt dã, nếu như Valhein vượt qua bọn ta một vòng hoặc là càng nhiều hơn thì xin đừng gọi bọn ta là sáu mươi ba tên ăn hại môn việt dã."

Khán giả có chút sửng sốt, cười vang.

Gần như trước mắt mọi người đều hiện lên một hình ảnh buồn cười, sáu mươi ba người đang chạy chầm chậm, Valhein vượt qua một vòng rồi lại một vòng, đối với các tuyển thủ mà nói

thì đấy là chuyện vừa tàn khốc lại xấu hổ.

Người chủ trì cũng cười phá lên, cười xong mới nói: "Mọi người yên tâm đi, ta cảm thấy bình thường Valhein có thể làm như thế nhưng môn vác vật nặng chạy việt dã thì không nhất định. Dù sao thì quá trình thi đấu cũng rất phức tạp. Ví dụ như sân băng mà rất nhiều người chán ghét, cho dù Valhein mạnh cỡ nào thì cũng phải chạy chậm lại mà thôi. Ví dụ như phân leo núi, không chỉ phải tìm đường leo lên mà còn phải có lực bám mạnh mẽ và những sức mạnh khác nữa, chưa chắc hắn có thể làm được."

"Nếu như ngươi từng bị hắn đánh nhừ tử thì sẽ không nói như thế đâu."

Gerner một lần nữa làm toàn trường phải cười vang.

Người chủ trì giang tay nói: "Ta không muốn thi đấu với Valhein đâu, có chết cũng không!"

Sau đó người chủ trì quay trở về đài chủ trì của mình.

"Tốt lắm, chúng ta sẽ giao sân thi đấu bên dưới lại cho trọng tài và nhóm tuyển thủ. Mời nhóm trọng tài quất roi, các vị khán giả, hãy hoan hô và lắng nghe âm thanh của roi đi nào!"

Toàn trường xôn xao, lớn giọng hoan hồ.

Sau vạch xuất phát, Valhein đeo vật nặng năm chục ký trên lưng, hơi xoay xoay cổ, hoạt động gân cốt.

Chương 846: Có phải là người hay không?

Chương 846: Có phải là người hay không?

Ánh sáng ban mai chiếu trên sân thi đấu, mỗi tuyển thủ tham gia đều giống như một đóm lửa nhún nhảy di động tỏa ra nhiệt lượng.

Thế nhưng có một đốm lửa giống như mặt trời rơi xuống đất.

Tầm mắt của chín mươi phần trăm khán giả đều tập trung vào người Valhein.

Valhein theo thói quen tiến hành kéo duỗi khởi động, mô phỏng động tác chạy.

Nhóm tuyển thủ nhìn Valhein một chút, lục tục bắt đầu học theo khởi động xương khớp.

Thế nhưng cũng có hơn phân nửa không nhúc nhích.

"Sao ngươi không học Valhein?" Gerner vừa hoạt động vừa hỏi một tuyển thủ quen biết ở bên cạnh.

"Vậy sao ngươi lại học theo Valhein?2" Người nọ hỏi.

"Thành tích của hắn tốt như vậy, năng lực mạnh như vậy, động tác này có lẽ sẽ có trợ giúp cho hắn, nhất định cũng có trợ giúp cho ta." Gerner nói.

"Thứ làm hắn chiến thắng là những thiên phú kia chứ không phải mấy trò này. Gerner, không ngờ cách nhìn của ngươi lại nông

cạn đến thế." Người nọ thở dài.

Gerner có chút sửng sốt, nhất thời không thể phản bác được.

Người nọ mỉm cười.

Eugene ở bên cạnh lại nói: "Thiên phú của Valhein đã mạnh như thế, gân như chắc chắn có thể chiến thắng chúng ta nhưng hắn vẫn làm những động tác nhỏ này, đây không phải nói rõ những động tác nhỏ này rất quan trọng à?"

Gerner nói: "Đúng, ý ta chính là như thế. Nếu Valhein đã xuất sắc hơn chúng ta thì chắc chắn có điểm xuất sắc của hắn. Mặc dù chúng ta không thể trở nên giống như hắn nhưng học tập những điều tốt của hắn, hơn nữa rõ ràng cũng không có gì xấu đối với chúng ta thì chính là chuyện tốt. Có lẽ những động tác này của hắn cũng không quan trọng, nhưng điều quan trọng nhất là chúng ta có được suy nghĩ thích học tập cái tốt của người khác, hơn nữa còn phải hành động, kiên trì hành động."

Rất nhiều người gật nhẹ đầu, lời này của Gerner rất có lý.

"Nhưng nếu chúng ta học theo hắn thì chẳng khác nào kém hơn hắn." Người kia nói.

Eugene trợn trắng mắt: "Bọn ta không cần so với hắn, hơn ngươi là đủ rồi."

Những người học theo Valhein ở xung quanh cười rộ lên, tựa hồ chính là đạo lý đơn giản như thế.

Người nọ hừ lạnh một tiếng nói: "Học tập mù quáng, không nghĩ tới điều kiện bản thân thì chưa chắc có ích."

"Vậy ngươi có thể xác định làm thế là có hại không?" Eugene hỏi.

Người nọ không phản bác được.

"Ta là người không thông minh nhưng ta thích thử nghiệm." Gerner cười nói.

Eugene thì hô to: "Valhein, sao ngươi lại làm kiểu vận động kỳ quái này vậy?"

"Phần thi đấu tiếp theo sẽ làm cơ thể nóng lên, hiện giờ tập những động tác khởi động có thể làm nóng cơ thể, sẽ thích ứng tốt với biến đổi kế tiếp. Còn có, trước những cuộc thi đấu lớn như thế này thì tâm trạng của chúng ta có thể ảnh hưởng tới cơ thể, làm cơ thể không hoàn toàn thả lỏng, ta làm vậy có thể giúp cơ thể thả lỏng. Ta mô phỏng theo động tác chạy, tương tự có thể giúp cho cơ thể thích ứng với phần thi chạy tiếp theo. Hơn nữa động tác kéo duỗi này có thể làm cơ thể dễ dàng làm được các động tác khó hơn. Lúc ở cảng Lion ta có quan sát nhóm công nhân bến tàu, ở Sparta thì quan sát một vài võ sĩ giác đấu, những người chịu khó làm động tác khởi động trước thì hành động của họ sẽ linh hoạt hơn, cũng tránh được chuyện ngoài ý muốn mà bị thương."

Nhóm người hiểu ra, gật đầu không ngừng.

Vài người vốn không làm, do dự một chút thì cũng bắt đầu làm theo.

Sau đó Valhein nói: "Tuyển thủ kia nói không sai, thực tế khi tìm kiếm nguyên nhân, hỏi vì sao quan trọng hơn trực tiếp làm theo."

Eugene lại nói: "Trước mắt mà nói, có một số ít người căn bản ngay cả suy nghĩ học tập người giỏi cũng không tồn tại, chứ nói chi tới chuyện suy ngẫm xem là vì sao."

Mọi người gật đầu, Eugene cũng đưa ra một tiên đề chuẩn xác.

Valhein gật đầu cười cười.

Người nọ đỏ mặt đi qua một bên, đứng im bất động.

Trên khán đài, một số ít người nghe thấy cuộc nói chuyện của bọn họ, ánh mắt nhìn vê phía Valhein và Eugene tràn đầy khen ngợi.

Thế nhưng có vài người dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía Valhein.

Sau khi khởi động xong, nhóm trọng tài vào chỗ.

Mười chiến sĩ Hoàng Kim cầm roi gai nhọn trong tay đứng ở các vị trí trên sân chạy việt dã, dùng ánh mắt không có ý tốt nhìn một vòng nhóm tuyển thủ.

Ánh mắt đám tuyển thủ nhìn về phía những cây roi kia, trong lòng chợt lạnh.

Mặc dù trên người mặc giáp dày, sau lưng đeo vật nặng nhưng tay và chân vẫn lộ ra ngoài, một roi quất tới thì da thịt phải bong mất một lớp.

Rất nhiều người vội vàng khởi động làm nóng người. Valhein lập tức nhắc nhở: "Đừng tập quá nặng, khởi động và kéo duỗi không thể làm quá độ.

Lúc này nhóm người mới giảm nhẹ lại.

Nhóm trọng tài nhìn nhau một cái, sau khi xác định, trọng tài chính thổi còi bắt đầu.

Giờ phút này không quản là người Hy Lạp hay người nước khác, không quản là quý tộc hay bình dân, không quản là thầy tế tư hay trọng tài, không quản là vận động viên bên ngoài sân thi đấu hay tuyển thủ dự thi lo lắng chính mình sẽ trở thành sáu mươi ba kẻ ăn hại năm môn toàn năng, tất cả đều nhìn về phía Valhein.

Giờ phút này, trên người Valhein tựa hồ có một loại hấp dẫn tất cả mọi thứ trong trời đất.

Nháy mắt tiếng còi vang lên, một bóng người lao ra khỏi hàng xuất phát, dùng tốc độ chạy nước rút mà xuất phát tới trước.

Ngoại trừ Hoth, sáu mươi hai tuyển thủ còn lại đều đang mắng trong lòng.

Đúng là không phải người mài

Chỉ có Hoth là khác.

Hắn nghĩ, Valhein thật là trâu bò!

Nháy mắt Valhein giống như một con ngựa điên xông tới, toàn trường lặng ngắt như tờ, thậm chí ngay cả hô hấp tựa hồ cũng không tôn tại.

Sau đó giải thi đấu Pythian nháy mắt xôn xao.

Chương 847: Có phải là người hay không? (2)

Chương 847: Có phải là người hay không? (2)

'ValheinI'

"ValheinI"

"Valhein!"

Cả trăm vạn người gào to tên Valhein, cổ vũ hắn.

Một trăm mét đầu tiên là đất bằng, Valhein chạy với tốc độ cao.

Một trăm mét thứ hai là đất cát, Valhein vẫn giống như đang giẫm trên đất bằng.

Một trăm mét thứ ba là nước bùn, Valhein vẫn giống như đang giẫm trên đất bằng.

Một trăm mét thứ tư là mặt đất rải đá vụn, Valhein giãm chân trần bên trên hệt như giãẫm trên đất bằng.

Một trăm mét thứ năm là cồn cát cao mười mấy mét, Valhein vẫn giống như giẫm trên đất bằng, chỉ để lại vết dấu chân rất nhạt ở bên trên.

Không chỉ khán giả và tuyển thủ nhìn sững sờ, ngay cả trọng tài cũng sắp không cầm nổi roi rồi.

Này còn là người sao?

Người chủ trì cũng mờ mịt nói: "Ôi trời ơi! Chúng Thần trên cao, chẳng lẽ Valhein có thiên phú chạy trốn trên tất cả địa hình sao? Mấu chốt là căn bản không có thiên phú này! Cát trên đường cát rất cạn, hắn chạy nhanh cũng bình thường, nhưng đây là cồn cát, cả một bãi cái mịn cao như vậy dày như vậy mà mu bàn chân của hắn cũng không lún vào! Lẽ nào trên chân hắn có màng chân sao? Vết chân nhạt như thế, gió thổi qua một cái là mất."

Một trăm mét thứ sáu là mặt băng sáng lóng lánh.

Valhein rốt cuộc hơi giảm tốc độ, mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Rất tốt, hắn vẫn còn là người.

Thế nhưng chỉ gần một giây sau, tất cả khán giả đã thay đổi suy nghĩ.

Bởi vì gần một giây sau, Valhein đi trên mặt băng ngày càng nhanh hơn! Cứ như giẫm trên đất bằng vậy!

Lại không phải là người rồi!

Người chủ trì gào to: "Kẻ điên, hắn đúng là kẻ điên! Đổi lại là người khác dùng tốc độ này để chạy thì đã ngã lăn ra ngoài rồi, cần phải quay trở lại chạy từ đầu, hắn thì hay rồi, lại có thể vững vàng chạy như thế. Trước đó có thể nói hắn là con của cát, bây giờ có thể nói hắn là con của băng."

Tiếng hô của khán giả vang rần rần, thế nhưng cồn cát đã che đi tâm mắt của sáu mươi ba tuyển thủ còn lại.

Trong nháy mắt, sáu mươi ba tuyển thủ thậm chí muốn từ bỏ thi đấu, trực tiếp chạy tới chính giữa hoặc bên ngoài sân thi đấu, xem thử xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Chủ yếu là muốn kiểm tra xem Valhein rốt cuộc có phải người

hay không!

Không quản là cồn cát hay mặt băng, rõ ràng xa như thế nhưng người chủ trì lại nói Valhein đã chạy tới đó rồi.

Cái này không phải muốn ép tất cả tuyển thủ bỏ thi hay sao?

Không chỉ khán giả bình thường nghi hoặc, ngay cả người quen thuộc Valhein như Niedern, Paloma, Commodus, Eculid cũng thực mờ mịt.

Này cũng có thể là người sao?

Tiếp đó, Valhein bước dài tới một trăm mét thứ bảy, một ngọn núi băng bóng loáng.

Bất cứ tuyển thủ nào muốn vượt qua ngọn núi này đều cần phải dùng cả tay và chân, chậm rãi bước tới, nhưng Valhein thì cứ như chạy trên đất bằng, trực tiếp chạy lên.

Không hề giảm tốc độ, không hề trượt ngã, lòng bàn chân giống như có đinh vậy.

Cho nên rất nhiều khán giả nghiêng người nghiêng đầu, muốn xem thử xem dưới chân Valhein có thứ gì hay không.

Người chủ trì hưng phấn gào to: "Valhein! Ôi, Valhein! Hắn đúng là một cậu bé thần kỳ, thật sự là một cậu bé kỳ tích, lúc chạy trên núi băng trông như là con của băng vậy."

Một trăm mét thứ tám là ba ngọn núi nhỏ dốc gần tám mươi độ, chiều cao hơn hai mươi mét, không thể nhảy, chỉ có thể chạy.

Tất cả mọi người đều sẽ leo lên nhưng Valhein thì vẫn chạy bình thường, chạy lên rồi chạy xuống, thoải mái chạy qua ba ngọn núi nhỏ.

"Valhein, con của núi!" Người chủ trì đã không biết làm thế

nào hình dung nữa rồi.

Một trăm mét thứ chín là một mảnh đầm lầy!

Đầm lầy này sâu tới ngang eol

Một màn làm tất cả mọi người hoảng sợ xuất hiện, bước đầu tiên Valhein bước lên đầm lầy thì không hề bị lún xuống, thẳng đến bước thứ hai mới lún xuống.

Nháy mắt Valhein tiến vào đầm thì cũng bị dính lực cản, tốc độ bị giảm đi.

Tất cả khán giả đang định nói thực thoải mái thì lại một lần nữa há to mồm.

Valhein chỉ giảm tốc độ trong nháy mắt tiến vào trong đầm lầy mà thôi, sau khi đã tiến vào thì hắn lại xông thẳng tới như ngựa hoang như trước đó, nước bùn trong đầm lầy giống như tự động né tránh hắn, lực cản cũng giảm bớt, vì thế tốc độ của hắn chỉ giảm đi rất ít.

Chỉ đã giảm chậm đi một chút nhưng vẫn nhanh hơn tuyển thủ chạy trên cát. Tất cả khán giả đều choáng váng cả rồi.

Thậm chí bao gồm cả một số ít người lớn tuổi, bọn họ từng tận mắt nhìn thấy trận thi đấu kỷ lục của Heracles ngày đó.

Thế nhưng Heracles cũng không khoa trương tới như vậy.

Người ta giãm vào đầm lầy thì cả người lảo đảo xiêu vẹo, không thể giữ được thăng bằng, cả người ngã nhào xuống, nhất định phải chậm rãi bước đi, giống như đang vặn vẹo vậy.

Nhưng Valhein chạy trong đầm lầy còn lẹ hơn chạy trong nước.

Người chủ trì hét lớn: "Nhìn thấy không? Mọi người thấy

không? Bước đầu tiên Valhein căn bản không chìm vào đầm lầy, nói cách khác hắn phải có thiên phú di chuyển trong nước truyền thuyết, gặp nước không chìm! Có điều khi hắn bước lên đầm lầy thì nhớ ra thi đấu có quy tắc rất nghiêm ngặt, loại địa hình này nhất định phải giãm chân vào đầm lây bước đi, không thể đạp trên mặt mà đi, vì thế bước thứ hai của hắn mới giẫm vào trong đầm lầy. Con của đầm lầy, Val... hein!"

Tốc độ của Valhein quá nhanh, không đợi khán giả kịp phản ứng thì Valhein đã nhanh như chớp lao ra khỏi đầm lầy, đứng trước mặt một vách núi.

Điểm khởi đầu của một trăm mét thứ mười chính là một vách núi dốc thẳng đứng chín mươi độ, cao hai mươi mét.

Một vị trọng tài Thánh Vực đứng ở bên cạnh, sẵn sàng cứu người bất cứ lúc nào.

Lúc chạy trong đầm lầy Valhein đã chăm chú quan sát vách núi này, nhớ kỹ tất cả những điểm nhô ra lõm vào trên vách núi, sau đó tìm ra một con đường để leo lên núi.

Valhein lập tức khom lưng vốc bùn đắp lên bắp chân mình, hút khô hơi nước trên người, sau đó giống như một con vượn nhảy lên vách núi, tay chộp lấy những điểm nhô, chân đạp vào điểm lõm, nhanh chóng leo lên phía trên.

Chương 848: Đau khổ của người chủ trì

Chương 848: Đau khổ của người chủ trì

Dùng cả tay và chân cấp tốc leo lên, có vài chỗ còn hơn nhảy lên, dùng phương pháp khó tin leo lên trên.

"Này...

Khán giả toàn trường lần thứ hai mê man.

Này rốt cuộc là ma pháp sư hay chiến sĩ vậy?

Lựa chọn và phán đoán vị trí chính xác, lực giãm của chân và đầu ngón tay bấu rất mạnh mẽ, cứ thế giống như một làn khói, hệt như thằn lằn bò trên tường, cứ thế một lèo trèo lên đỉnh núi cao như bảy tầng lầu.

Chiến sĩ bình thường cho dù có được ma pháp leo trèo cũng không thể nào trèo nhanh đến vậy, cũng không dám chơi lớn tới vậy.

Lưng đeo vật nặng năm mươi ký từ trên không trung ngã xuống, lại còn không thể dùng thân lực ma lực, thật sự có thể ngã chết tươi.

Còn có vài khán giả lộ ra biểu cảm lo lắng, bởi vì dù sao cũng là vách núi cao hai mươi mét, vẫn luôn có một hướng mà người ta không thể nào nhìn thấy.

Valhein chống tay, chính thức trèo lên đỉnh.

Không có khán giả nào hoan hô.

Nguyên nhân là tất cả khán giả đều đang nghỉ ngờ, rốt cuộc hắn làm sao làm được?

Nguyên nhân là tất cả khán giả đều đang nghĩ một vấn đề rất quan trọng, Valhein rốt cuộc có phải người hay không?

"Con của leo núi, Valhein!" Người chủ trì lẩm bẩm.

Cũng bởi vì phía trên vách núi là một hành trình hình tròn một trăm mét, là một khu vực dung nham khủng khiếp!

Dung nham đỏ au chảy xuôi dưới chân, giống như một miệng núi lửa hình chữ nhật, phía trên dung nham có vài hòn đá đen nổi lơ lửng.

Lần này Valhein khác với trước đó, không ngốc nghếch xông thẳng tới mà quan sát thật kỹ từng hòn đá trên dung nham, quan sát đủ mười lăm giây mới cất bước đi tới.

Rất nhiều người nghi hoặc khó hiểu, không rõ vì sao Valhein lại làm như thế, suy nghĩ mười lăm giây cũng quá chậm rồi.

Một số ít quý tộc lộ ra biểu cảm vui vẻ, có nghĩa là Valhein sợ, hoặc là Valhein ngốc nghếch không có cách nào nhanh chóng băng qua nơi này.

Người chủ trì thở dài nói: "Nếu như trước kia chúng ta có thể nói Valhein dựa vào thiên phú biến thái, vậy bây giờ cần phải chỉnh lại một chút. Nếu như chỉ cần chạy qua khu vực dung nham một lần, có lẽ hắn chỉ cần suy nghĩ năm sáu giây mà thôi, thế nhưng hắn lại suy nghĩ tới mười lăm giây. Hắn đần độn hơn người khác nên phải nghĩ lâu hơn sao? Không, mà là hắn nhạy bén phát hiện hai chuyện. Khu vực dung nham rất nguy hiểm, so với những nơi khác nguy hiểm hơn nhiều, chỉ cần rơi vào trong dung nham thì cần phải cầu cứu hoặc sử dụng sức mạnh bị cấm dùng trong

thi đầu để bảo vệ mình, cũng tức là thi đấu bị thất bại, vì thế hắn mới suy nghĩ lâu như thế."

"Điểm thứ hai, hắn phải chạy mười lần! Thay vì mỗi lần chạy tới nơi này đều phải suy nghĩ năm sáu giây, không bằng suy nghĩ một lần mười lăm giây, dùng thời gian dài để quan sát sâu hơn, kỹ càng hơn về khu vực dung nham này, ta khẳng định là chín lần tiếp theo hắn sẽ ngày càng nhanh hơn. Ở những lần cuối, có lẽ hắn không cần phải suy nghĩ nữa, trực tiếp bước lên là được! Nếu như có người không tin thì có thể đánh cược với ta, nếu ta thua, sau khi thi đấu kết thúc ta sẽ xin lỗi mọi người, nếu ngươi thua thì hãy quyên góp cho điện Thần Mặt Trời, không quản là bao nhiêu, cho dù chỉ là một đồng cú mèo."

Rất nhiều khán giả nghe thế thì thích thú, rất nhiêu người kêu la muốn đánh cược với người chủ trì.

Nhóm quý tộc Athens trước đó còn vui vẻ đã sa sâm mặt, không phục chờ đợi kết quả kế tiếp.

Trong quá trình người chủ trì nói chuyện, Valhein đã thuận lợi băng qua khu vực dung nham, hơn nữa tốc độ cũng giống như đi trên đất bằng, luôn có thể chuẩn xác tìm ra cục đá lơ lửng phù hợp, luôn có thể đạp lên cục đá bay tới trước khi giãm chân vào dung nham.

Đợi đến khi chạy tới cuối đoạn núi đá sông dung nham, Valhein nắm lấy dây leo, chân đạp vách núi, cố sức đạp một phát, cơ thể tung ra sau, đồng thời hai tay thoáng buông ra, theo sợi dây tuột xuống, khi chạm trở lại vách núi thì một lần nữa đạp mạnh tung người ra ngoài, sau vài lần như thế thì nhanh chóng trượt xuống dưới.

Góc độ này có vài phần khán giả bị che khuất tâm mắt.

Thế nhưng khán giả ở vị trí khách quý thì khác, bởi vì vị trí

của bọn họ được thần lực bao phủ, có thể thấy được góc độ toàn trường, tâm mắt vĩnh viễn không bị che chắn, đây là sức mạnh thần kỳ chỉ xuất hiện ở giải thi đấu Olympic.

Mỗi chiến sĩ nhìn thấy kiểu leo xuống núi này đều lộ ra vẻ mặt khác thường, sao Valhein này khi thi đấu còn giống chiến sĩ hơn cả chiến sĩ thế kia?

Năng lực chạy việt dã và năng lực sinh tôn dã ngoại này ngay cả chiến sĩ cũng không thể nào sánh nổi.

Hắn làm sao rèn luyện được những kỹ thuật này, đúng là quá kỳ diệu.

Theo dây leo trượt xuống, Valhein nhìn thoáng qua một trăm mét thứ mười mội.

Phía trước chỉ là một mảng sương mù dày đặc, thế nhưng khóe miệng Valhein lại lộ ra nụ cười thật nhạt.

Người chủ trì cười nói: "Ta phát hiện khi nhìn thấy làn sương mù dày đặc kia Valhein đã mỉm cười, sau đó hắn lao vào bên trong. Rất nhiêu người không nhìn thấy được cảnh tượng trong làn sương mù nhưng ta có thể nhìn thấy. Trên con đường dày đặc sương mù kia có những tảng đá nhọn... không, hắn đã lao ra khỏi làn sương kia rồi mà ta vẫn còn chưa nói xong, bên trong sương mù có vũng nước lớn rất sâu, vũng bùn, mặt đất đóng băng, vòng xoáy cát lún, nói chung là phức tạp hơn những địa hình trước đó gấp mấy trăm lần, hơn nữa cũng rất dễ bị thương. Thế nhưng... ta nhìn thấy cái gì? Hắn thế mà lại dốc hết tốc lực lao ra ngoài. Có nghĩa là hắn có năng lực nhìn trong sương mùi Rốt cuộc là thiên phú gì đây? Mọi người thử đoán xem. Valhein này có một thân đầy bí ẩn."

Khán giả không thể nào phản bác được, người chủ trì còn chưa kịp giới thiệu chướng ngại địa hình xong thì Valhein đã lao

ra ngoài rồi, này còn chơi gì nữa chứ?

Một trăm mét thứ mười hai là một khu rừng nhỏ.

Chương 849: Đau khổ của người chủ trì (2)

Chương 849: Đau khổ của người chủ trì (2)

Người chủ trì cười xấu xa: "He he, hắn đã xông vào rừng ong độc, ong độc đang không ngừng bắn gai độc về phía hắn, loại ong độc này sẽ không giết chết người nhưng sẽ làm người ta trúng độc, khó thở, cạn kiệt thể lực, toàn thân bủn rủn đau đớn. Là một trong những hành trình mà tuyển thủ vác vật nặng chạy việt dã chán ghét và sợ hãi nhất. Thậm chí thường thấy tuyển thủ sau khi chạy ra khỏi khu rừng ong độc sẽ trực tiếp bỏ quyền thi đấu... ui... hắn đã lao ra khỏi rừng ong độc rồi, sao da của hắn vẫn trơn bóng như mới vậy, gai độc đâu? Sưng đỏ đâu? Khó chịu đâu?"

Mọi người ngơ ngác nhìn Valhein chạy ra khỏi khu rừng, trên túi đeo lưng và quần áo có dính kim độc, nhưng trên làn da lộ ra bên ngoài, trên mặt của hắn thì không hề có một cây kim độc nào.

"Không đúng, rõ ràng ta đã thấy một đàn ong độc rất lớn bắn kim độc khắp người hắn rồi mà, tuyệt đối không thể nào tránh được... ta nhớ ra rồi, chân của hắn giẫm lên mặt đất cũng không hề bị gì cả, xem ra hắn có thiên phú phòng ngự rất mạnh mẽ, ví dụ như làn da kim loại này nọ. Aiz, nhóm tuyển thủ phía sau, mọi người tự cầu phúc đi thôi. Địa hình trăm mét tiếp theo chính là khu dây leo... ầy, đã chạy qua rồi."

Chỉ thấy ở phía sau lưng Valhein, đám dây leo chi chít rậm rạp đang điên cuồng quất quãng quật, cứ như lũ rắn còn sống vậy.

Lúc Valhein ở bên trong đã không ngừng bị quất nhưng trên làn da không hề có chút dấu vết nào.

"Sau khu dây leo chính là khu rắn độc. Đó là một bãi cỏ xen lẫn rừng cây bụi rậm rạp. Rắn độc đã hòa thành một thể với hoàn cảnh xung quanh, cho dù ngươi không đụng vào chúng thì chúng cũng sẽ chủ động cắn ngươi... ừm, Valhein đã thành công xông qua." Người chủ trì ỉu xìu nói.

Chỉ thấy có bảy con rắn độc cắn vào đùi, cánh tay và túi đeo lưng của Valhein.

Valhein tiện tay kéo con rắn độc trên tay, không thèm để ý rắn độc trên túi đeo và lưng mình.

Lại chạy thêm vài bước thì con rắn đang cắn trên đùi hắn rốt cuộc không thể duy trì nổi nữa mà nhả ra.

"Điên mất thôi, Valhein không chỉ không sợ ong độc bắn gai trúng mà ngay cả rắn độc cũng không cắn nổi. Hắn là con của rừng rậm sao?"

Lời của người chủ trì làm khán giả không ngừng gật đầu.

Trong lòng mọi người cũng đã nhất trí.

Vác vật nặng chạy việt dã xem rất đã mắt, nhưng phần thi chạy của Valhein thật sự quá đẹp, đẹp đến mức làm mọi người phải nghi ngờ thế giới này và chính mình quá khó coi.

"Một trăm mét thứ mười lăm là dòng sông có mực nước sâu tới ngực, dựa theo quy tắc thì chỉ có thể chạy chứ không thể bơi, để ta xem thử xem hắn... mọi người cũng nhìn thấy, thôi thì nhìn đi vậy.'

Lời của người chủ trì chọc cười tất cả khán giả.

Chỉ thấy mặc dù nước dâng lên tới tận ngực nhưng Valhein lại dùng tốc độ thật nhanh lao vào trong dòng nước phát ra tiếng ào ào, bọt nước văng tứ tung.

Giống như cá voi khổng lồ tách biển.

Tuy tốc độ chậm hơn bình thường không ít nhưng hiện giờ vẫn là tư thế đang chạy, đổi lại là những người khác thì chỉ có thể đẩy nước đi tới trước mà thôi.

Người chủ trì tuyệt vọng nhìn Valhein đang chạy, nói: "Ta có thể xác định hắn tuyệt đối có thiên phú nguyên tố thủy, thậm chí là huyết mạch nguyên tố thủy, hơn nữa cấp bậc huyết mạch còn không thấp."

Chiến sĩ và ma pháp sư có kinh nghiệm phong phú gật nhẹ đầu, bọn họ sớm đã phát hiện rồi.

Cả người Valhein đều là thiên phú.

Huyết mạch chảy đầy mạch máu.

"Đường nước chia làm hai, một trăm mét đầu tiên là nước sông bình thường cao tới ngực, một trăm mét tiếp theo là nước biển có đủ loại rong và cá. Rong biển có khả năng gây vướng víu, cá cũng có thể cắn người, chú ý, lực sát thương của loại cá này còn hơn cả rắn độc và ong độc trước đó, tuy không có độc nhưng cắn người rất đau, mấu chốt là nếu như chưa bị cắn thì tất cả cá đều sẽ lao tới cắn, nếu ngươi không chảy máu thì sẽ bị tất cả các loại cá tấn công, sẽ bị một lượng lớn rong biển quấn lấy, kéo chậm tốc độ. Valhein... aiz, Valhein lên bờ rồi."

Giọng điệu của người chủ trì thực uể oải làm khán giả vừa buồn cười cũng uể oải theo.

Nguyên nhân là tất cả mọi người nhìn thấy, rong không quấn lấy Valhein, đám cá hung dữ kia cũng giống như không nhìn thấy Valhein vậy.

"Tuyệt vời, đứa con của biển cả đã được sinh ra." Người chủ trì bất đắc dĩ nói.

Rất nhiều người nhịn không được suy ngẫm, tên biến thái Valhein này rốt cuộc đã dùng năng lực gì để tránh được rong biển và lũ cá hung dữ?

"Địa hình của một trăm mét thứ mười bảy chính là biển băng nổi làm người ta đau đớn. Nơi giá rét như thế, mọi người cần phải đạp lên băng để chạy, hơn nữa tất cả những tảng băng nổi đều có thể sẽ bị vỡ nát, nước bên trong lạnh thấu xương, ngã xuống thì không thể tiến tới trước, chỉ có thể lướt ngang hoặc lui lại phía sau, tìm kiếm tảng băng mới bò lên, sau đó mới tiếp tục bước lên tảng băng tiến tới. Ta đã tận mắt nhìn thấy nhiều tuyển thủ ngã vào trong nước xong, khi tìm tới một tảng băng mới nhưng nó lại vỡ, tìm kiếm tảng khác thì lại vỡ, cứ thế không ngừng rơi vào trong nước. Phải biết là vác vật nặng năm mươi ký rơi xuống nước đá, cuối cùng họ đã phải bật khóc từ bỏ thi đấu. Ah, ta đã không muốn nói về Valhein nữa rồi, hắn vẫn luôn có thể hoàn thành phần thi trước khi ta giới thiệu địa hình xong, hãy để chúng ta chúc mừng hắn vượt qua phần địa hình thứ mười bảy đi nào."

Giọng nói của người chủ trì thực cứng ngắc và lạnh nhạt, không có chút tình cảm nào, cũng không có chút vui sướng nào.

Cho dù tảng băng dưới chân Valhein bị vỡ hắn cũng không nói, nguyên nhân rất đơn giản, Valhein căn bản không rơi xuống nước đá mà giẫm lên mảnh vụn băng nhỏ hơn rồi nhảy lên tảng băng nổi phía trước, một đường không hề rơi xuống nước.

Người chủ trì thực vô lực nói: "Chàng hoàng tử sông băng Valhein đã trình diễn bay trên băng, tiến tới một trăm mét thứ mười tám. Sa mạc gió bão, chú ý, nơi này tập trung côn cát, cát lún, cơn lốc, bão cát, cát bay đá văng, tất cả những thứ ác liệt nhất, mọi người chỉ có thể híp mắt hoặc là nhắm mắt từ từ đi tới trước, hơn nữa sức gió mạnh như một bức tường vậy... Hử? Hắn thông qua rồi? Ta không muốn chủ trì nữa, Baingora các hạ, trưởng tư tế tối cao, hoặc là đổi ta, hoặc là đổi Valhein đi! Ta còn

chưa nói xong mà sao Valhein đã chạy ra ngoài mất rồi? Làm chủ trì cuộc thi khó đến thế sao? Trước đây chủ trì thi đấu rất vui vẻ cơ mài! Vì sao bây giờ trong lòng ta lại đau đớn như thế chứ?"

Khán giả cười ha ha.

Chương 850: Chờ linh hôn của ngươi

Chương 850: Chờ linh hôn của ngươi

Rất nhiều người vừa cười vừa nhìn sa mạc gió bão mờ mịt, mặc dù không tự mình trải qua nhưng nhìn những vụn đá bay tán loạn đầy trời cũng có thể đoán được sức gió khủng khiếp đến cỡ nào.

Người hơi gầy một chút sẽ bị thổi bay, Valhein thì hay rồi, không thèm để ý tới gió lốc kia, nhanh như chớp lao tới, lực cản là cực kỳ nhỏ.

Rất nhiều người lộ ra vẻ hâm mộ, có huyết mạch nguyên tố phong thật sự quá tốt.

Một trăm mét thứ mười chín bắt đầu, có một loạt cây đại thụ, một trăm mét cuối cùng cũng có một loạt đại thụ như thế.

Hai đại thụ cách mặt đất năm mét, được lắp đặt dụng cụ hình thang, bên dưới có cột chống đỡ tạo thành xà gỗ dài trăm mét, tổng cộng mười cái nối tiếp nhau.

Valhein cấp tốc leo lên cây, sau đó bám lên xà gỗ, hai tay không ngừng di chuyển, cơ thể lung lay giữa không trung.

Đây chính là phân một trăm mét tiêu hao thể lực nhất.

Thế nhưng, cả người Valhein giống như không có trọng lượng, tay dài như tay vượn, hai tay nhanh chóng di chuyển tới trước.

Người chủ trì rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm nói: "Xin chào mọi

người, ta sẽ tiếp tục đảm nhiệm vai trò người chủ trì, lần này Valhein không có 'vèo' một tiếng mà vượt qua xà gỗ nữa rồi, tuy là tốc độ rất nhanh, cánh tay chỉ để lại bóng mờ nhưng so với tốc độ nhanh khủng khiếp khi chạy trên mặt đất thì ta rốt cuộc cũng có thể nói hết lời rồi. Ø? Nhóm tuyển thủ phía trước hình như đều đang nhìn về phía sau."

Hành trình vác vật nặng chạy việt dã dài hai chục nghìn mét, một vòng hai nghìn mét, vì bảo trì thể lực, lúc ban đầu các tuyển thủ đều giảm bớt tốc độ, để dành thể lực cho những phần khó khăn.

Vì thế sáu mươi ba tuyển thủ kia không kéo dài khoảng cách, chỉ cách nhau rất gần.

Nhưng Valhein thì vẫn luôn chạy hết tốc lực.

Điều này dẫn tới khi Valhein ở phần xà gỗ ở một trăm mét tiến tới, gần chạy xong một nghìn chín trăm mét thì những người khác đang ở đoạn đường cồn cát thứ năm.

Lúc này không bị địa hình che chắn, bọn họ có thể thấy rõ tốc độ Valhein đu xà gỗ tiến tới.

Tất cả tuyển thủ quay đầu lại nhìn về phía sau, giống như thấy ma vậy.

Vác vật nặng chạy việt dã có thể nói là môn có độ khó lớn nhất trong cuộc thi đấu, chính mình còn đang rầu rĩ xem nên làm thế nào hoàn thành, ngay cả một phần tư mình vẫn chưa hoàn thành thì Valhein đã chạy xong một vòng rồi?

Này có phải có nghĩa là Valhein chạy xong mười vòng thì tuyển thủ kém nhất có khả năng chỉ mới chạy được hai vòng?

Tất cả tuyển thủ một lần nữa biến thành nhà toán học.

Nói như vậy, cự ly năm trăm mét đầu tiên tuy chiếm một phần tư chặng đường nhưng độ khó rất thấp, thời gian tiêu tốn chỉ chiếm một phần mười, thậm chí là ít hơn, bởi vì đoạn đường phía sau quá tốn thời gian.

Hơn nữa vòng thứ nhất vì dò xét và ghi nhớ địa hình, xử lý tình huống mới nên cũng là vòng chậm nhất, nói cách khác...

Khoan đãi

Trong đầu nhóm tuyển thủ nhà toán học xuất hiện một suy nghĩ khủng khiếp.

Lỡ như có người nào gặp ngoài ý muốn, bị thất bại nhiều lần trong đoạn đường sau, thời gian bị kéo ra quá lâu thì liệu có khả năng, Valhein chạy xong mười vòng mà có người vẫn chưa chạy xong vòng đầu tiên hay không?

Toàn bộ tuyển thủ nhà toán học luống cuống.

Trong bọn họ đã có nhiều người xếp hàng ăn hại Pythian rồi.

Áp lực quá lớn cơ hồ khiến bọn họ hít thở không thông.

"Valhein, xin ngươi giống người chút đi!" Gerner đột nhiên đứng trên cồn cát đau đầu rống lên.

Những tuyển thủ khác dở khóc dở cười, nghiêm túc tới mức các trọng tài cũng phải cùng bật cười.

Vài người ngồi trên chỗ khách quý cũng cười phá lên.

Chờ đến khi người chủ trì nói ra những lời này, toàn trường cười to.

Valhein rốt cuộc hoàn thành đoạn xà gỗ ở đoạn một trăm mét thứ mười chín, từ trên xà nhảy xuống và rơi xuống đất bằng cứng rắn.

Giống như một trăm mét thứ hai mười và lần đầu tiên, chỉ là đường chạy cứng rắn bình thường.

Valhein thở phào nhẹ nhõm, không chút do dự chạy nước rút.

Sáu mươi ba tuyển thủ trên cồn cát thấy một màn như vậy thì gà bay chó chạy, vừa mắng chửi vừa bước sâu vào trong cát cố leo lên đỉnh cồn cát, sau đó không thèm để ý tới mặt mũi trực tiếp lăng lông lốc xuống cồn cát.

Theo đuổi tốc độ cực hạn!

Đột nhiên một sức mạnh xet tới vị trí của những tuyển thủ kia, sau đó tiếng mắng chửi của bọn họ vang khắp toàn trường.

"Ta hận Valhein! Cộng thêm lần này thì ta kiêm ba chức ăn hại luôn rồi!"

"Các anh em, bắt tay lại đánh ngã bá quyền hung ác của Valhein đi thôi!"

"Chờ cuộc thi kết thúc, nhóm ăn hại Pythian chúng ta thành lập một tổ chức phản kháng lại Valhein đi!

"Đừng có nói mấy thứ lẩm nhẩm này, ngẫm xem lúc Valhein đuổi tới thì khóc thế nào cho đẹp đi.'

"Giọng nói của chúng ta bị truyền đi khắp toàn trường rồi, đám thầy tế tư đầu óc xấu xa này!"

"Các vị khán giả à, mọi người mau nghĩ cách gì đi, Valhein đã sắp đuổi tới rồi! Ây ôi! II..."

Rẹtl

Rẹtl

Bịch bịch...

Trong tiếng cười lớn của khán giả, nhóm tuyển thủ bước chân lên mặt băng của khu vực trăm mét thứ sáu, sau đó bịch một tiếng ngã lăn.

Lúc này khán giả mới ý thức được trên mặt băng đã được gia tăng sức mạnh phép thuật, lại càng trơn trượt hơn mặt băng bình thường.

Đám tuyển thủ đau khổ đứng dậy, chuyển bước chạy thành bước nhỏ, chậm rãi chạy tới trước.

Cọ cọ một hồi thì có người đột nhiên hét to: "Mau quay đầu lại đi."

Mọi người quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Valhein vọt tới trên đỉnh cồn cát, đang lao nhanh xuống xông tới.

Toàn bộ tuyển thủ bùng nổ.

"Valhein tới rôi, mau chạy đi!"

"Tàn bạo quá đi thôi! Thần Mặt Trời Apollo, nếu cho ta một cơ hội, ta tuyệt đối sẽ không tham gia năm môn toàn năng."

"Không thể để Valhein đuổi tới gân như thế được!"

"Ác quỷ ValheinI"

Nhóm người vì quá lo lắng hoảng hốt, dưới chân dùng sức quá lớn nên đã ngã ngửa phân nửa, một số còn lại không bị ngã nhưng cũng bị người khác vướng trúng lảo đảo ngã theo, cả đám đều gặm băng.

Chương 851: Chờ linh hôn của ngươi (2)

Chương 851: Chờ linh hôn của ngươi (2)

Khán giả cười ha ha, không ai ngờ được phần thi vác nặng chạy việt dã cực kỳ tàn khốc lại trở thành vui đến như thế, đây là tình huống chưa từng xuất hiện từ khi môn này xuất hiện đến giờ.

Một màn này giống như một tên ác quỷ cầm lưỡi hái trong tay đuổi theo một đám heo trắng trắng tròn tròn vậy.

Mắt thấy vài người nhanh nhất đã bước bước nhỏ chạy tới khoảng cuối cùng của mặt băng, một cơn gió mạnh lao vụt qua.

Valhein lướt qua mọi người, lao ra khỏi đoạn đường băng, nhắm tới đoạn núi băng.

"Valhein...'

Nhiều tuyển thủ hổn hển hô to.

Càng nhiều tuyển thủ hơn dở khóc dở cười, ấm ức chạy tiếp.

"Xong rồi, cái tên năm mươi ba tên ăn hại sẽ truyền khắp toàn bộ Hy Lạp, thậm chí là khắp thế giới này rồi." Gerner vừa chạy vừa trách móc, âm thanh truyền khắp toàn trường.

"Ngươi có thể câm miệng không, không có ngươi thì ai có thể nghĩ ra cái tên năm mươi ba tên ăn hại chứ hả?" Eugene mắng.

"Đúng vậy, hình như ta đã phạm một sai lầm rồi. Làm sao bây giờ?"

"Ngươi câm miệng là được rồi!"

"Ta mắng Valhein có được không?"

"Được đấy."

Đông đảo khán giả bị cuộc nói chuyện của hai người chọc cười.

"Hắn lại biến mất rồi!"

Đông đảo tuyển thủ đứng trên mặt băng nhìn Valhein giống như cưỡi tuyệt trần bay vút qua núi băng, biến mất trong tâm mắt.

"Núi băng dễ bò đến vậy sao?"

"Ta cảm thấy cũng không khó lắm."

Chỉ chốc lát sau, những người tới chân núi băng trước hết cũng học theo Valhein chạy tới trước.

Bichl

Bịchl

Bịch bịch... Bọn họ giống như cá chết từ trên sườn núi trượt xuống, không quản tay chân có cào có đạp thế nào cũng vô dụng.

"Ai đã đổi núi băng rồi thế?"

Trong tiếng cười vang của khán giả, tất cả tuyển thủ lại tiếp tục chậm chạp bò lên.

Mặc dù như vậy vẫn có người xui xẻo trượt tay trượt chân không thể vượt qua được, từ sườn núi trượt xuống chân núi, kiếm củi ba năm thiêu trong một giờ.

Bò qua núi băng xong chính là ba ngọn núi nhỏ xiêu vẹo, đám

tuyển thủ vừa thở dài vừa leo lên.

Vượt qua được ba ngọn núi nhỏ, mọi người bắt đầu tiến vào đoạn đầm lầy, Gerner đột nhiên nói: "Ta có dự cảm xấu."

Nhóm ăn hại việt dã quay đầu lại nhìn xung quanh.

Valhein một lần nữa xuất hiện trên đỉnh núi ở phía sau, loại cảm giác này giống như đêm khuya nhìn ra cửa sổ thì thấy một cái mặt quỷ máu me nhây nhụa dán ngoài cửa sổ lộ ra một nụ cười mỉm thần bí.

"Còn có thể so tài không vậy hả?" Một tuyển thủ nện vào mặt đầm lầy.

Không chờ bọn họ vượt qua được phân nửa thì Valhein đã giãm lên bùn nhão chạy tới bên cạnh.

"Valhein, ngươi chạy chậm một xíu có được không vậy? Chậm một xíu vì linh hồn và lòng lương thiện của ngươi đi!" Gerner nói.

"Ngươi còn chạy như thế nữa thì toàn bộ lòng nhân từ của ngươi sẽ không còn nữa!" Eugene hồ to.

Valhein cứ như bị điếc, hệt như một chiếc xe ngựa đè nát mọi chướng ngại vật trên mặt đất, trong quá trình chạy làm văng bùn nhão lên người người khác.

"Trái tim của ngươi bẩn như đầm lầy này vậy!" Gerner rống to.

"Ngươi là đồ con rối chạy bộ không có tình cảm!" Eugene cũng gào lên.

Valhein không quay đầu lại lao ra khỏi đầm lầy.

Khán giả cười không nhịn được.

Rất nhanh, đội ngũ đã chia ra thành từng nhóm.

Ngoại trừ Valhein, nhóm thứ nhất đã tiến vào khu vực rừng sương mù, nhóm thứ hai đang chiến đấu với sông dung nham.

Rất nhiều người có kiên nhẫn quan sát thật kỹ hướng di động của sông dung nham, tỉ mỉ tính toán trọng lượng có thể thừa nhận, quan sát cách mà người khác vượt qua, nhớ kỹ tảng đá nào có thể đứng vững, tảng nào giẫm một cái phải lập tức di chuyển ngay. Lúc vẫn còn mười mấy người chưa qua sông thì có một người đột nhiên mắng thô tục một tiếng.

Mọi người cũng liền quay đầu lại.

Chỉ thấy Valhein lần thứ ba xuất hiện ở đầm lầy.

Một vài người suýt nữa tan vỡ, còn chưa qua được hai đoạn đường thì Valhein đã xong một vòng nữa rồi?

Sau đó, bọn họ thò đầu ra ngoài vách núi nhìn thử, nhìn thấy Valhein giống như một con thằn lằn soạt soạt bò lên mà lộ ra vẻ mặt tuyệt vọng.

Năm chục ký trên lưng không tồn tại sao?

Người bay lượn trên vách núi dựng đứng?

Valhein nhìn thoáng qua con sông dung nham ở phía trước, nhìn thấy hai người đang đạp trên tảng đá ở phía trước thì nói: "Hai người lập tức tìm một tảng đá lớn dừng lại, đừng nhúc nhích.'

Hai tuyển thủ vội vàng nhảy sang tảng đá có thể đứng vững ở gần đó, không nhúc nhích.

Sông dung nham rất rộng, đá đen lơ lửng cũng nhiều, theo lý thì đủ để mười người cùng chạy, thế nhưng không ai dám đảm bảo có xuất hiện tình huống nhiều người cùng giẫm lên một tảng đá cuối cùng rồi cùng ngã xuống hay không.

Valhein lần thứ ba nhìn sông dung nham, lần này chỉ nhìn ba giây đồng hồ, sau đó dốc toàn lực chạy nước rút.

Tốc độ của Valhein quá nhanh, lực quá mạnh, nơi đi qua, phần lớn tảng đá màu đen đều chìm xuống, dung nham tung tóe, qua một hồi lâu mới nổi trở lên trên bê mặt dung nham, chầm chậm trôi nổi.

Trái tim nhóm tuyển thủ siết chặt, rất sợ Valhein sẽ giãm đá chìm hẳn xuống dung nham và không nổi lên nữa.

Người chủ trì hưng phấn hô to: "Mọi người nhìn thấy không? Lần đầu tiên hắn dừng lại trước sông dung nham suy nghĩ mười lăm giây, lần thứ hai chỉ dùng năm giây, mà lần này thì chỉ dùng ba giây. Ta dám cam đoan lần thứ tư hắn chỉ suy nghĩ một giây mà thôi."

Chờ Valhein lao ra khỏi sông dung nham, nhóm tuyển thủ ở phía sau thở phào nhẹ nhõm.

Thế nhưng bọn họ nhanh chóng phản ứng kịp.

Bây giờ là lúc thả lỏng sao?

Ngãi

Trong rừng sương mù, nhóm tuyển thủ xếp đầu vừa thở dài vừa chậm rãi bước tới trước, rất sợ sẽ rơi vào vũng nước sâu hoặc giẫm lên mặt băng bị trượt chân. Làn sương này quá dày, mọi người chỉ có thể nhìn được phạm vi hai, ba mét ở xung quanh.

Thế nhưng âm thanh có thể truyền đi rất xa, bọn họ vừa trò chuyện vừa chậm rãi dò đường.

"Aiz, tên khốn khiếp Valhein kia nhất định có thiên phú thị giác siêu mạnh, bằng không không có khả năng nhìn thấu làn sương dày đặc này mà xông tới nhanh như vậy."

"Nhóm thầy tế tư của điện Thần Mặt Trời có đầy ý nghĩ xấu, địa hình của lần chạy việt dã này rõ ràng khó hơn bình thường.'

Chương 852: Ma pháp sư chạy như điền

Chương 852: Ma pháp sư chạy như điền

"Ha ha, bọn họ chỉ muốn xem chúng ta gặp xúi quẩy thôi."

"Lần này nhớ kỹ địa hình, chạy thêm vài lần thì có thể gia tăng tốc độ."

"Valhein cũng nghĩ như thế."

Đột nhiên, giọng nói của Gerner vang lên.

"Ta lại có dự cảm xấu."

Tiếp đó, trong làn sương mù vang lên tiếng hét chói tai không ngừng.

Một bóng đen chạy ào vào trong làn sương trắng, chạy hết tốc lực.

“Thứ gì vậy?”

"Quỷ hả..."

Là Valhein!'

"Valhein, ta muốn giết ngươi!"

"Valhein, ngươi muốn bao nhiêu đồng vàng đại bàng hả, ta cho ngươi, ngươi hãy đi đi!"

"Bị vượt mặt lần thứ hai rồi, ta không muốn sống nữa..."

Một đám tuyển thủ khóc không ra nước mắt.

Phần lớn khán giả nhìn không thấy cảnh tượng trong làn sương mù, nhưng từ âm thanh cũng có thể đoán được đã xảy ra chuyện gì.

Trong sân thi đấu Pythian quanh quẩn hơi thở vui sướng.

Chậm rãi, đội ngũ lần thứ hai tách ra.

Gian nan vượt qua sông dung nham, chín người ở đội thứ ba chậm rãi tiến vào đoạn đường sương mù.

"Aiz, may thật. Nếu như chúng ta gặp Valhein hai lần ở đoạn sông dung nham thì sau này thật sự không thể ngóc đầu lên nổi."

"Đúng vậy, nhưng vì sao ta lại muốn cười đến như thế chứ?"

"Kiếm chút mặt mũi đi."

"Có điều nghe nói phân chậm nhất là biển băng nổi, nguyện vọng bị vượt mặt hai lần ở cùng một đoạn đường của chúng ta rất có thể sẽ được thực hiện."

"Ngươi có thể câm miệng rồi đấy!"

Nghe thấy cuộc nói chuyện của bọn họ, khán giả cười to không ngừng.

"Đừng nói những chuyện vô dụng này nữa, nhớ kỹ địa hình đi, vòng sau gia tăng tốc độ." "Bây giờ vấn đề khó là nếu như chúng ta không thể ghi nhớ địa hình trong vòng đầu tiên, vòng sau không thể tăng tốc thì thứ tự sẽ bị tuột ra sau. Nhưng nếu chúng ta tốn thời gian quá nhiều vào vòng thứ nhất thì sẽ bị Valhein vượt mặt chín vòng, dẫn tới tình huống còn chưa chạy xong vòng thứ nhất thì Valhein đã giành được quán quân vác vật nặng chạy việt dã rồi."

"Ta cảm thấy, kiên trì với chính mình là quan trọng nhất, chúng ta vì thi đấu mà tới chứ không phải vì trốn Valhein."

"Nhưng vấn đề bây giờ là ta sắp không kiên trì nổi nữa rồi."

"Việc gì mà ngươi cứ phải lo việc thừa thãi này chứ!"

Ta...

Đột nhiên, người của nhóm thứ ba dừng lại.

Bởi vì phía sau truyên tới âm thanh rất nhỏ và đang từ từ trở nên lớn hơn.

“Thứ gì vậy?”

"Đám trọng tài đầu óc xấu xa kia sẽ không thả ra vong linh trong làn sương để dọa chúng ta chứ?”

"Không đâu, hẳn là..."

Soạt!

Một bóng người quen thuộc phá tan sương mù, xẹt qua bọn họ, cấp tốc vọt tới trước.

"Là Valhein!'

"Lần thứ ba rồi!"

Mọi người nghiến răng nghiến lợi nhìn bóng lưng Valhein biến mất trong sương mù.

"Mấy đoạn tiếp theo là loại địa hình gì?"

"Ong độc, dây leo sống, rắn độc. Ba nơi này có thể nhịn đau tiến tới!"

"Vì danh dự của chúng ta và thành bang, trước tiên cứ vượt

qua vòng thứ nhất, cho dù thất bại cũng không thể để Valhein vượt mặt hơn chín lần!"

"Đúng!

Trên khán đài, người của các thành bang đều ôn ào.

"Thành bang bọn ta không có loại tuyển thủ như mấy người!"

"Mấy người đã bị khai trừ khỏi thành bang rồi!"

"Thi đấu kết thúc thì lưu đày mấy người!"

Nhóm tuyển thủ thứ hai lao ra khỏi rừng ong độc đều ngạc nhiên nhìn thành viên của nhóm tuyển thủ thứ nhất đang đứng ở phía trước. Hai bên cách nhau một hồi lâu, nhưng thành viên của nhóm thứ nhất vẫn đang bắt cặp nhổ kim độc cho nhau.

Người của nhóm thứ nhất, ngoại trừ Eugene, Gerner và vài người ít ỏi có thiên phú phòng ngự mạnh mẽ có thể tránh được phần lớn kim độc, nhưng những phần cơ thể yếu ớt như mắt thì vẫn bị chích sưng lên như quả đào, mắt híp lại. Một phần da đầu và mặt của bọn họ cũng sưng phồng lên.

“Đàn ong độc quá ác độc!"

"Ở trước mặt ong độc, năng lực khép lại vết thương không có tác dụng, cần phải có thiên phú kháng độc, có ai có không?”

Nhóm người dùng đôi mắt sưng chù vù nhìn một vòng người xung quanh.

Không ai có, người nào người nấy đều sưng phù cả người.

"Eugene, sao bọn ngươi không chạy tiếp?" Một người hỏi.

"Vì tiết kiệm thể lực cho đoạn kế tiếp. Bọn ta chỉ có thể tranh thủ nghỉ ngơi trong lúc nhổ kim độc thôi, bằng không roi của trọng

tài đã sớm quất tới rồi."

"Aiz, chậm rãi nhổ đi, không nhổ mà mang theo mớ kim độc này chạy mười vòng thì không ai chịu nổi đâu."

"Vài vòng cuối thì ta không định nhổ kim, chờ kết thúc rồi nhờ thầy tế tư hỗ trợ một lần hơi thở tinh lọc luôn."

Soạt...

Một bóng người lao ra khỏi rừng ong độc ào ào chạy vào rừng roi dây leo.

"Mẹ nó, là Valhein!"

Mọi người nhìn thấy ở phía trước là roi dây leo đen kịt dài bốn năm mét vung vẫy cuông loạn khắp nơi, tiếng quất vang lên chan chát, bụi đất bay tứ tung.

Rất nhiều dây leo rơi vào trên người Valhein, nhưng Valhein giống như không hề có cảm giác, ngay cả màu da cũng không hề thay đổi chút nào.

Chỉ một chốc lát sau, Valhein đã lao ra khỏi đoạn roi dây leo, tiến vào đoạn rắn độc.

"Cái tên điên này!"

"Sao hắn lại không sợ đau vậy chứ?"

"Đi tiếp hay nghỉ ngơi?"

"Ta thử xem!" Một chiến sĩ đột nhiên xông tới chỗ roi dây leo.

"Đừng, kim độc trên người ngươi vẫn chưa nhổ xong!"

Trong ánh mắt nghỉ ngờ của mọi người, chiến sĩ kia chạy ào vào trong rừng roi dây leo. Chát chát chát...

Roi dây leo khắp bầu trời quất vào trên người hắn, chỉ thấy trên người chiến sĩ nọ hiện lên những vết máu hẹp dài, thậm chí còn có máu tươi tóe ra.

Một giây, hai giây, ba giây...

"A...

Người chiến sĩ kia rốt cuộc cũng kêu thảm thiết chạy ngược trở ra.

Nhóm người lại càng nghi hoặc hơn, dây leo này quất lên người tuy đau nhưng chiến sĩ vẫn có thể chịu đựng được.

Nhóm người nhìn kỹ lại, chỉ thấy toàn thân chiến sĩ kia run run, gương mặt vặn vẹo, hai tay không ngừng cào loạn trên người nhưng lại vội vàng rụt tay, nhưng sau đó lại nhịn không được tiếp tục gãi.

Đồng thời còn có tiếng hít hà.

Chương 853: Ma pháp sư chạy như điên (2)

Chương 853: Ma pháp sư chạy như điên (2)

Cuối cùng chiến sĩ kia mờ mịt đi tới, mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Mau nhổ kim độc giúp ta đi, ta muốn điên rồi..."

Nhóm người liền hiểu ra, kim độc trên người hắn bị dây leo quất ghim sâu vào trong thịt, độc tính lại càng mạnh hơn, trên người lại càng sưng đỏ hơn, nơi này một khi bị dây leo quất trúng thì cảm giác đau đớn cỡ nào.

Eugene và Gerner tuy có vết sưng rất ít nhưng cũng tỏ ra thực bất đắc dĩ.

"Đám thầy tế tư kia thật xấu quá."

"Không có cách nào, đây là thi việt dã, mỗi lần đều được chuẩn bị đủ loại chướng ngại đa dạng, rất khó đề phòng."

"Vốn phần thi việt dã đã được chuẩn bị hoàn cảnh phức tạp để khảo nghiệp năng lực ứng phó của chiến sĩ, bây giờ thì biến thành màn quan sát thảm cảnh của con người luôn rồi."

"Aiz... tiếp tục nhổ kim độc đi, còn nói nữa thì trời cũng tối luôn đấy."

Nhóm người bất đắc dĩ ngẩng đầu nhìn mặt trời.

Cuối cùng đội ngũ một lần nữa tách ra, tạo thành bốn nhóm.

Eugene, Gerner và Hoth bị dính ít kim độc nhất cũng xuất phát

sớm nhất, lao vào trong rừng roi dây leo, nhanh chóng chạy tới trước.

Đau đớn đơn thuần không thể cản được bước chân của bọn họ, mỗi người đều không thay đổi sắc mặt.

Chỉ là đám dây leo quấn lấy cổ chân quá độc ác, phải thường xuyên né tránh bị ngã sấp xuống, căn bản không thể tăng tốc.

Trải qua khu vực roi dây leo, nhìn rắn độc chi chít ở bãi cỏ và bụi cây ở phía trước, mọi người không thể nào bình tĩnh được.

Thân là chiến sĩ mạnh mẽ, không có người nào sợ đám rắn độc này, huống chi còn là đặc biệt được tạo ra, sẽ không thể nào chết được, cho dù độc ngấm vào trong cơ thể cũng chỉ gây ra đau đớn nhức mỏi mà thôi, cho dù trúng độc quá sâu thì cũng sinh ra ảo giác rất nhẹ.

Vấn đề là, số lượng rắn độc ở trước mặt quá nhiều.

Rậm rạp có ở khắp nơi, cho dù bây giờ có sử dụng thần lực cũng không có cách nào né tránh toàn bộ, chỉ có thể dùng thần lực hộ thể cường ngạnh chống cự.

Nhưng lại không được phép dùng thần lực.

"Mọi người hãy cầu nguyện với Chúng Thần đi, ta đi trước, áp lực của người đi sau sẽ ít hơn một chút. Nếu như ta không cẩn thận bị rắn độc cắn hôn mê thì nhớ kỹ một câu, phải đánh ngã Valhein!" Eugene nửa đùa nửa thật rống lên một câu rồi chạy ào vào trong đám rắn độc.

Khè khè khè...

Lũ rắn giống như mọc chân búng lên giữa không trung, giống như mọc cánh bay lướt tới, hung ác bổ nhào về phía Eugene.

Thi đấu có thể quy định là chỉ được chạy và chống đỡ, không thể tấn công và phản công, chỉ khi nào bị cắn trúng mới có thể ra tay, Eugene cũng không có cách nào túm lấy lũ rắn hay vung tay ngăn cản, chỉ có thể vừa chạy vừa dùng tay bảo vệ đầu và mặt.

Mắt đã sưng, nếu như lại bị rắn độc cắn trúng mặt thì mí mắt không thể nào tách ra nổi nữa.

Hết con rắn độc này tới con rắn độc khác nhào tới trên người hắn, há rộng miệng, lộ ra răng độc cắn một cái.

Thiên phú của Eugene rất mạnh, hơn phân nửa rắn độc không thể cắn trúng, số cắn trúng cũng không có cách nào xuyên qua da, chỉ có một số ít rắn độc là cắn được nhưng rất nhanh đã từ bỏ hoặc bị Eugene ném đi.

Mặc dù vậy số lượng rắn lên người Eugene cũng ngày càng nhiều hơn.

Tuyển thủ phía sau đã sắp đuổi kịp.

Nhóm tuyển thủ thứ nhất lăn lộn trong đám rắn độc, bị chúng cắn loạn xạ.

Nhìn thấy tình cảnh của bọn họ, khán giả mới hiểu được Valhein mạnh mẽ đến cỡ nào.

Lúc Valhein chạy ào vào giữa bầy rắn thì số lượng rắn cũng nhiều như thế, nhưng phần lớn rắn độc chỉ cắn một cái là tuột xuống, rất khó cắn được, cho dù cắn được thì cũng không xuyên qua được lớp da của Valhein.

Nhưng nhóm tuyển thủ này không như thế, rắn độc cắn bọn họ ngày càng nhiều, hai tay của bọn họ đã bận không xuể.

Cuối cùng bọn họ cũng lao ra được rừng rắn độc, toàn thân treo đầy rắn độc, thoạt nhìn giống như trang phục của đội tiên

phong, đủ loại màu sắc, còn nhẹ nhàng lay động.

Bọn họ cố nén tởm lợm giúp đỡ nhau rứt đám rắn độc trên người.

Tiếng hít hà vang lên không ngừng, không chỉ là âm thanh của lũ rắn, còn là tiếng hít khẽ của bọn họ.

Rất nhanh rất nhiều khán giả buông kính ma pháp, không dám nhìn nhóm tuyển thủ kia.

Trên người mỗi tuyển thủ đều chi chít vết thương, mỗi vết thương đều sưng lên xanh tím.

Người thảm nhất thì sưng như xác chết bị ngâm nước nửa năm vậy. Ánh mắt bọn họ đều mờ mịt, cơ thể nhẹ nhàng lay động.

"Đừng dừng lại, mau bóp phần bị sưng đi, bằng không sau đó lại khổ hơn!" Eugene cắn răng, dùng tay không bóp vào vết thương, máu lẫn với mủ và nọc độc phun ra tung tóe.

Nhóm người giúp đỡ lẫn nhau.

Nặn được phân nửa thì một bóng dáng xeẹt qua, vài con rắn trên người nọ rớt xuống.

"Lần thứ tư."

Mọi người thâm nói trong lòng.

Thế nhưng không ai gấp cả, nếu như không xử lý tốt nọc rắn thì ba đoạn đường trong nước kế tiếp chính là ác mộng.

Không bao lâu sau, thành viên của nhóm thứ nhất đã xử lý xong phần nọc rắn nghiêm trọng, sau đó cùng nhau tiến vào vùng nước sâu tới ngực, cũng là đoạn đường thứ mười lãm.

Mặt trời thật ấm áp, nước lại thật lạnh.

Cho dù nhiều người có thiên phú trị liệu, nhưng vì bị quá nhiều vết thương như vết bị kim ong độc chích, vết rắn cắn, trong điều kiện không có thần lực hỗ trợ thì căn bản không có cách nào lành lại trong khoảng thời gian ngắn.

Khi nước lạnh băng tiếp xúc với vết thương, mọi người đều phát ra tiếng rít và đảo trắng mắt.

Cảm giác vừa ngứa vừa nhức lại vừa thốn như thấm sâu vào máu thịt, xương tủy này giống như có một đám giun chui tới chui lui ở trong đầu vậy, cả người đều khó chịu.

Nước quá sâu, người không có thiên phú thủy căn bản không thể nào chạy được, lại không thể bơi, chỉ có thể chậm rãi bước từng bước một ở trong nước, hai tay cố gắng gạt nước.

Ào... ào...

Còn chưa kịp lên bờ thì phía sau đã truyền tới tiếng bọt nước văng tung tóe.

Nhóm người quay đầu nhìn lại, bọt nước dưới ánh mặt trời lóe sáng rực rỡ, bóng dáng ác quỷ quen thuộc kia giống như đêm tối phủ xuống thế gian.

Chương 854: Vì tôn nghiêm

Chương 854: Vì tôn nghiêm

Mọi người nhìn Valhein xông tới mà sống không còn gì luyến tiếc.

"Sau này ta tình nguyện mơ thấy ma quỷ cũng không muốn mơ thấy ngươi!" Eugene gào †o.

"Ta phải xin lỗi Euckeno! Trước đó ta vẫn còn cười nhạo Euckeno vì quá yếu đuối mới rút lui khỏi cuộc thi, bây giờ thì ta hiểu rồi, hắn quá thông minh! Nếu như sớm biết một màn này, ta cũng sẽ từ bỏ thi đấu!" Gerner nói.

"Ngươi đang chạy nước rút một trăm mét đấy hả?"

"Hãy nghĩ tới lương tâm của ngươi đi!"

"Valhein vô địch!" Hoth gào xong thì thành thật đi tới trước.

Hắn rất cao, vì thế cũng nhanh hơn tất cả mọi người.

Khi tới gần chỗ bọn họ, Valhein hơi giảm bớt tốc độ, trong mắt lộ ra nghi hoặc.

"À đúng rồi, đây là vòng thứ mấy vậy?" Valhein hỏi.

'Cút! Mọi người cùng gào lên.

"Đã nói là tình hữu nghị thứ nhất thi đấu thứ hai rồi cơ mà?" Valhein không để ý tới bọn họ, sau đó làm văng bọt nước tung tóe lên người đám người kia.

"Không đúng! Thể lực của Valhein rốt cuộc là chuyện gì vậy chứ?" Eugene vừa đi trong nước vừa hô to.

"Đúng vậy! Hắn không có khả năng vẫn luôn bùng nổ thể lực như thế, thể lực hồi phục cũng không thể sử dụng liên tục, hắn lấy đâu ra thể lực biến thái như vậy chứ?"

"Mọi người ngẫm lại xem có thiên phú gì có thể chống đỡ hắn chạy lâu như vậy?"

"Ta nghĩ xem, đầu tiên là loại đi những thiên phú hoặc năng lực quá mạnh mẽ, ví dụ như cơ thể anh hùng, loại cơ thể này nếu dùng tốc độ này chạy nửa tháng cũng sẽ không mệt mỏi."

"Có lẽ hắn không thể có được thiên phú thể lực vô tận này."

"Nghĩ thử xem, có thể nào là chuyển đổi thể năng không?"

"Chuyển đổi thể năng cần có ma lực hoặc thần lực, cũng không thể... Không đúng! Rất có thể chính là chuyển đổi thể năng. Mặc dù trong quá trình thi đấu không thể sử dụng ma lực hay thần lực nhưng tên khốn này có một thân sức mạnh huyết mạch! Chỉ cần sức mạnh huyết mạch không bị phong bế thì sẽ không ngừng hấp thu sức mạnh của nguyên tố vị diện, chuyển hóa thành thể lực."

"Khả năng này rất lớn. Hơn nữa thần ban của Thần Chiến Đấu Ares ngày hôm qua rất có thể chính là chuyển đổi thể năng."

"Nói cách khác, Thần Chiến Đấu đang giúp Valhein giành được giải quán quân?"

"Không có chuyển đổi thể năng thì hắn vẫn có thể giành được giải quán quân, nói đúng hơn là Thần Chiến Đấu đang giúp Valhein phá vỡ kỷ lục."

Gerner thuận miệng nói, sau đó đột nhiên im lặng.

Thế nhưng đã muộn.

Sân thi đấu đột nhiên an tĩnh hẳn.

Đủ loại liên tưởng hiện lên trong đầu khán giả.

Thần Chiến Đấu thưởng thần ban cho Valhein là chuyện bình thường, nhưng ban cho Valhein một thiên phú có thể phá kỷ lục thì ý nghĩa không hề bình thường.

Dù sao thì người giữ kỷ lục năm môn toàn năng trên thế giới chính là Heracles.

Theo lý thuyết thì Heracles chính là em trai cùng cha khác mẹ của Thần Chiến Đấu Ares, đều là con trai của Zeus.

Tất cả mọi người đều nói rằng Heracles chính là đứa con xuất sắc nhất của Zeus, vậy thân là anh trai của Heracles, Thần Chiến Đấu Ares nghĩ như thế nào?

Huống chỉ tuy thỉnh thoảng Thần Chiến Đấu Ares và mẹ Hera của mình cũng có xung đột nhưng dù sao cũng là mẹ con, lần này không phải là vì lấy lòng Hera mới thưởng thần ban cho Valhein chứ?

Hiện giờ Valhein chính là thân quyến giả của Athena, Thần Mặt Trời Apollo hình như cũng rất tán thành Valhein, mà Hera và Ares đều có lý do để giúp đỡ Valhein vượt qua Heracles, hơn nữa còn có hành động của hệ thần nhỏ Bất Hòa và hệ thần nhỏ Hòa Bình, nói cách khác, phía sau lưng Valhein chính là một nhóm lớn Thần Linh và điện thân?

Nhóm quý tộc Athens nhìn nhau, đều nhìn ra sự cảnh giác và quyết tâm trong mắt đối phương.

Đột nhiên Andrea ở trên khán đài giống như vô thức lấy ra một món trang sức cao gần một tấc và có lớp khung bên ngoài

bằng bạc, bên trong nạm đá được điêu khắc thành hình con mắt màu vàng nhạt, giống như mắt rồng.

Andrea cầm trong tay đùa nghịch.

Một vài quý tộc Athens nhìn thấy một màn này, vẻ mặt biến đổi.

Vài quý tộc Athens lấy ra con mắt đá tương tự, mỉm cười vuốt ve.

Rất nhanh một vài quý tộc ở khán đài khách quý cũng lấy ra con mắt đá tương tự, nhưng cũng chỉ thưởng thức vài giây rồi cất đi.

Rất nhiều quý tộc mỉm cười, còn có vài quý tộc yên lặng. Chút nhạc đệm trên khán đài diễn ra trong thoáng chốc.

Thi đấu vẫn đang diễn ra.

Những vận động viên khác phải không ngừng thích ứng với địa hình mới, quan sát ghi nhớ, tích lũy kinh nghiệm, nhưng Valhein nhờ có thể lực vô tận, đồng thời bởi vì ngày càng hiểu rõ địa hình nên tốc độ ngày càng nhanh hơn.

Một vòng lại một vòng.

Khu vực tảng băng nổi thứ mười bảy, tám người nhóm thứ nhất có người đã bước lên băng nổi, có người ở trên bờ quan sát.

Trọng tài ở bên cạnh không có ý tốt cầm cây roi nhìn chằm chằm người đứng trên bờ.

Người đứng quan sát lộ ra bất đắc dĩ, trong đó có hai người ướt nhẹp, vẻ mặt trắng bệch.

Vận may của hai người quá kém, ngay từ khi bắt đầu đã không ngừng giẫm bể tảng băng, liên tục ngã xuống nước biển thấu

xương, tiếp tục như vậy thì toàn thân sẽ bị đông lạnh tới tê dại, hơn nữa vết thương chằng chịt, phải bơi vào trong bờ, quan sát tình huống băng nổi.

Phía trước có ba người đang tìm cơ hội trên băng nổi nhưng đều là vừa đi vừa nghỉ, thường tìm thấy những tảng băng lớn không bị vỡ để tiến tới trước, mặc dù vậy cũng thỉnh thoảng đạp vỡ tảng băng rơi vào trong nước biển lạnh như băng.

Mỗi người đều rất lý trí, nếu một hơi vọt tới trước thì có khả năng vượt qua được, nhưng chín vòng kế tiếp sẽ không có được thể lực sung túc như vòng đầu tiên, nhất định phải tìm được quy luật nhất định mới có thể thuận lợi thông qua.

Đột nhiên bọn họ đồng loạt quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Valhein đang cấp tốc chạy trên mặt băng, vừa lên tới bờ thì dùng tốc độ nhanh nhất để chạy nước rút, tiếp đó bước trên biển băng nổi, giẫm lên băng duy trì tốc độ chạy nước rút.

Chương 855: Vì tôn nghiêm (2)

Chương 855: Vì tôn nghiêm (2)

Từng tảng lại từng tảng băng bị hắn giẫm nát.

Nhóm người hận tới nghiến răng nghiến lợi, bọn họ cần phải tìm được con đường mới, tiếp tục tìm kiếm quy luật.

"Đây là vòng thứ mấy rồi?" Gerner đứng trên một tảng băng lớn lớn tiếng hỏi.

"Ta nhớ là lần thứ bảy vượt qua chúng ta rồi đi?"

"Không, là lân thứ tám rồi, cũng chính là vòng thứ chín của hắn."

Ngoại trừ Hoth, tất cả mọi người cũng luống cuống.

"Làm sao bây giờ?"

"Còn có thể làm sao, cho dù liều mạng hao hết thể lực cũng không thể để hắn vượt qua chúng ta chín vòng được! Chúng ta còn chưa xong được một vòng mà hắn đã xong mười vòng, vậy thì còn ra cái gì nữa chứ?”

"Vậy cũng được... Valhein là người chiến thắng lớn nhất đại hội Pythian, Euckeno là người thắng thứ hai."

"Ta quyết định chờ tới vòng thứ hai mới cẩn thận suy ngẫm, vòng thứ nhất này chủ yếu là vì tôn nghiêm!"

"Đúng, vì tôn nghiêm!"

"Vì tôn nghiêm!"

Nhóm người gào to, tất cả đều bước lên trên băng nổi, dốc toàn lực chạy tới.

Chỉ có Hoth là vẫn đứng trên bờ chăm chú suy nghĩ.

"Valhein đã nói rồi, trước tiên phải suy nghĩ cẩn thận xem là vì sao, sau đó phải nghĩ xem là nên làm thế nào, cuối cùng mới là làm. Mình không thể học theo bọn họ, mình phải học theo Valhein. Mình phải tiếp tục suy nghĩ xem nên muốn làm gì."

Hoth chăm chú quan sát, đột nhiên phát hiện, khi nhìn những người kia nhảy loạn xạ trên biển băng, hình như hắn có thể hiểu được những tảng băng kia nhiều hơn một chút.

Băng nổi lảo đảo, hơn nữa cũng rất dễ vỡ, hơn nữa còn rất trơn trượt, làm rất nhiều người liên tiếp không ngừng rơi xuống biển.

Rất nhiều người cắn răng không ngừng kiên trì.

Cuối cùng ngoại trừ bốn người có thiên phú mạnh mẽ hoặc vận may tốt có thể leo lên bờ bên kia, ba người khác đều đứng trên tảng băng nổi mà lạnh run.

Mỗi lần rơi vào trong nước thì thể lực sẽ tiêu hao rất nhiều.

Chỉ chốc lát sau, Hoth lộ ra vẻ mặt hiểu ra, bắt đầu bước lên băng nổi. Những người khác đều không coi trọng Hoth, người cao to này tuy sức lực rất lớn nhưng thiếu sự linh hoạt nhanh nhẹn, ở nơi như thế này đặc biệt yếu thế.

Quả nhiên Hoth liên tiếp rơi xuống biển.

Thế nhưng Hoth không nhụt chí mà tiếp tục tiến tới. Chỉ một chốc lát sau đã thân kỳ vượt qua ba người kia, trở thành tuyển thủ

thứ năm vượt qua khu vực này.

Ba người đứng trên băng run lẩy bẩy vẫn không có cách nào phá giải.

Phía sau biển băng chính là sa mạc gió lốc.

Sa mạc gió lốc giống như một người bạn cũ nghênh đón Valhein ghé thăm lần thứ chín, nhưng chỉ vừa mới bắt chuyện đã bị Valhein bỏ lại ở phía sau.

Hiện giờ, sa mạc gió lốc lần đầu tiên gặp được bạn mới.

Người bạn đã được định sẵn là sẽ ngừng lại rất lâu.

Nhóm người rời khỏi biển băng trước tiên đã chạy ào vào trong sa mạc gió bão, bọn họ chống đỡ gió táp, lún sâu vào trong cát, chịu đựng đất đá văng hỗn loạn, khom người cố gắng tiến tới trước.

Đầu gối mỗi người lún vào trong cát nên di chuyển lại càng khó khăn hơn.

Lúc này khán giả mới ý thức được toàn bộ đoạn đường một trăm mét này đều là cát lún!

Ngoại trừ Gerner hơi đỡ hơn một chút, những người khác đều thầm than khổ.

Gerner có được huyết mạch Thần Bắc Phong, uy lực của gió giảm đi phân nửa, thế nhưng hắn không có cách nào chống cự lại cát lún.

Nếu không có gió, Gerner hoàn toàn có thể đạp lên cát mà đi, như giẫm trên đất bằng.

Nhưng hắn chỉ là huyết mạch Thần Bắc Phong, không phải Thần Bắc Phong.

Gió mạnh sẽ giảm tốc độ nhưng cát và vụn đá sẽ không.

Chúng vẫn che đi tâm mắt của hắn, chui vào miệng mũi hắn, đập vào mặt hắn.

Trên người mỗi người đều có vết thương, lại bị ngâm trong nước biển, bây giờ lại bị cát đá nện vào người, đau đớn đạt tới cực hạn.

Thế nhưng không có ai nhụt chí.

Mỗi người đều kiên trì tiến tới trước, toàn lực tiến tới trước.

Trong lòng mỗi người đều có một lòng tin bất khuất.

Nhất định phải chạy xong một vòng trước khi Valhein hoàn thành mười vòng.

Có tuyển thủ quay người lại, đi thụt lùi để tiến tới, tuy có thể hít thở, mặt không bị cát đá đập trúng nhưng tốc độ sẽ bị giảm bớt. Đi một hồi lại phải xoay lại đón gió tiến tới.

Gió to gào thét, cát đá bay tán loạn, trong bão cát mọi người không thể nào giao lưu, chỉ có thể lặng lẽ tiến tới.

Rõ ràng đoạn đường chỉ có một trăm mét, rõ ràng bình thường có thể vượt qua rất nhanh, rõ ràng cảm giác rất ngắn, thế nhưng trong lòng mỗi người thì đây chính là đoạn hành trình dài đằng đẵng.

Ngoại trừ Hoth thì mỗi người đều lo lắng Valhein sẽ đột nhiên từ phía sau xông tới.

Đi tới, đi tới, tiếp tục tiến tới!

Không biết qua bao lâu, Gerner rốt cuộc dựa vào huyết mạch mạnh mẽ lao ra khỏi sa mạc gió lốc, nhìn bầu trời trong xanh, nhìn ánh mặt trời sáng ngời, nhìn khán giả đông nghìn nghịt ở phía xa

mà thở dài một hơi.

"Không thể quay đầu lại! Không thể để Valhein quấy rối quyết tâm của mình! Mình nhất định không thể bị hắn vượt qua một lần nữa, tuyệt đối không!"

Gerner hít sâu một hơi, dùng cả tay và chân của mình bò lên trên cây đại thụ, nhưng chỉ bò được phân nửa thì cảm thấy uể oải.

Hắn cắn răng leo tới năm mét, nhìn xà gỗ song song với mặt đất ở phía trước.

Gerner lại hít sâu một hơi.

"Không thể để Valhein đuổi theo!"

Gerner nhẹ nhàng hoạt động cơ thể, hất rơi cát bụi dính trên người, đồng thời kiểm tra các vị trí cơ thể.

Phần da lộ ra bên ngoài đều là vết sẹo, có ngã bị thương, có vết cắt từ vụn băng, có dung nham văng phỏng, có ong độc chích, có dây leo quất, có rắn độc cắn, có cá biển cắn xé...

"Tuyệt đối không!"

Trong đôi mắt Gerner tựa hồ có ngọn lửa đang hừng hực thiêu đốt, hắn chậm rãi nắm lấy xà gỗ treo người lên, sau đó không ngừng tiến tới trước.

Chương 856: Vua Việt Dã!

Chương 856: Vua Việt Dã!

Đối với Gerner mà nói thì băng qua xà gỗ chỉ là trò chơi mà hắn đã bắt đầu chơi đùa từ lúc nhỏ rồi, dựa vào huyết mạch Bắc Phong, hắn giống như bay lượn ở dưới xà gỗ vậy.

Nhưng lần này, đôi cánh bị chặt đứt.

Vật nặng năm mươi ký trên lưng cộng thêm cố tăng tốc mà cạn kiệt thể lực làm hắn không thể nào bay nổi.

Hắn giống như những chiến sĩ bình thường, chỉ có thể nhích tới từng chút một.

Trên đường hắn thậm chí còn hơi dừng lại một chốc, hít thở hồng hộc.

Thẳng đến khi tiếng quát mắng và tiếng roi vung của trọng tài vang lên hắn mới tiếp tục tiến tới trước, cuối cùng hắn thành công vượt qua chặn đường thứ mười chín.

Đứng trên cây đại thụ ở đoạn đường cuối cùng, cơ thể hơi khom, hai tay chống đầu gối, thở phì phò từng ngụm, sau đó hắn đứng dậy, nhẹ nhàng xoay xoay cánh tay mỏi nhừ.

Mồ hôi túa ra khắp toàn thân như dòng suối, biến cát đất thành bùn nhão dính chặt trên người.

Gerner rất mệt mỏi, thế nhưng trong lòng hắn rất vui vẻ, bởi vì chỉ cần bò xuống cái cây này thì chính là một trăm mét cuối cùng.

Đó chính là đất bằng, cũng là địa hình mà hắn am hiểu nhất.

Nhưng vào lúc này, phía sau đột nhiên truyền tới một trận kinh hô.

Nương theo những tiếng kinh hãi kia còn có âm thanh có tiết tấu kỳ lạ.

Giống như bàn tay vỗ vào mặt gỗ phát ra tiếng bịch bịch thật nhẹ vậy.

Gerner nhớ kỹ âm thanh này, đó chính là âm thanh phát ra khi tay mình chụp vào xà gỗ, chỉ có điều âm thanh này lại càng gấp gáp hơn, càng mạnh mẽ hơn, càng có tiết tấu hơn.

Sau đó Gerner nghe thấy cái tên của ác quỷ.

"Valhein, ngươi cho bọn ta con đường sống đi."

Một tuyển thủ yếu ớt gọi với theo, giọng nói tràn đầy uể oải, đây bất đắc dĩ, còn có sợ hãi, kính nể và phẫn nộ, điên cuồng.

Gerner chậm rãi quay đầu lại, chỉ thấy trên dàn xà gỗ, Valhein giống như một con vượn trong rừng rậm đang di chuyển vùn vụt giữa các cành cây, cấp tốc tiến về phía mình.

Nháy mắt nhìn thấy Valhein, hai chân Gerner mềm nhữn.

Nhưng nháy mắt tiếp theo, trong mắt hắn phừng lên ngọn lửa.

"Ngươi sẽ không được như ý muốn đâu!" Gerner hét lớn một tiếng, phần cơ cổ phồng lên, giống như một con rắn hổ mang chúa khổng lồ thể hiện sự uy nghiêm, hoặc là sư tử đực xổ tung bộ lông bờm uy phong, cũng như con thằn lằn xòe phần vòng cổ của mình.

Sau khi rống xong, Gerner nhanh chóng leo xuống cây cổ thụ, sau đó dốc toàn lực chạy tới trước.

Lúc này đây hắn bùng nổ tất cả huyết mạch, vinh quang, lòng tin, mộng tưởng của mình mà dốc hết toàn lực chạy nước rút.

Thế nhưng trước mắt hắn có chút mờ mịt.

Chặng đường này quá mệt mỏi, thể lực tiêu hao quá kịch liệt, cưỡng chế tăng tốc tới cực hạn, cơ thể liền không chịu nổi.

"Gia tộc Bắc Phong có thể thất bại, nhưng không thể khuất phục trên đường chạy!"

Hai mắt Gerner đỏ hồng, chạy, chạy tới, tiếp tục chạy tới.

Thế nhưng tốc độ của hắn ngày càng chậm, ngày càng chậm.

Bởi vì sức lực đã không thể chống đỡ nổi tốc độ chạy nước rút này.

Tốc độ giảm bớt, phía trước dần rõ ràng hơn, thị giác khôi phục, thính giác cũng chầm chậm khôi phục.

Phía sau truyên tới âm thanh kỳ lạ.

Phịch! Phịch! Phịch!

Giống như tiếng cây chùy khổng lồ nện xuống, lại giống như người khổng lồ đang chạy.

Trái tim Gerner co rút, sau đó trong nháy mắt phồng lên, bắt đầu nảy lên kịch liệt.

Hắn không nhìn thấy nhưng hắn biết đó là cái gì.

Là kẻ được xưng là ma quỷ của sân thi đấu này!

Tên ác ma vẫn luôn sỉ nhục tuyển thủ kial

Vị ma pháp sư tàn bạo kial

"Không thể thua hắn được! Không thể"

Gerner một lần nữa tăng tốc, trước mắt lại một lần nữa nhòe đi, thính giác giống như chậm rãi đánh mất.

Hắn mơ mơ hồ hồ nhìn thấy hai trọng tài xuất hiện ở vạch đích, giăng sợi dây vải bông.

Ở trong mắt Gerner thì sợi dây vinh dự đại diện cho thắng lợi và vinh quang kia lại giống như ranh giới giữa nhân gian và địa ngục, như lằn ranh giữa sáng và tối.

"Không! Tuyệt đối không!"

Gerner phát ra tiếng rống giận từ sâu trong linh hồn, dấu ấn màu xanh trên trán hắn hơi tỏa sáng, làn da trên người cũng lóe sáng.

Một luồng sức mạnh nhàn nhạt rót vào trong cơ thể Gerner, cường hóa cơ thể của hắn từng chút một.

"Chính là sức mạnh này! Chính là nó! Ta lại tăng thêm một thiên phú rồi, là chạy trốn siêu tốc hay là cơ thể bão táp? Nhanh một chút, nhanh hơn một chút! Chỉ cần nhận được thiên phú đó thì mình sẽ không bị Valhein đuổi theo! Mình có thể một lần nữa giành được... ừm? Á quân?"

Nháy mắt Gerner tỉnh táo lại.

Thế giới trước mắt trở nên rõ ràng.

Sau đó một bóng dáng rõ ràng hơn xuất hiện ở bên cạnh.

Bóng dáng kia vượt qua mặt Gerner, giống như một ngọn núi cao lớn đang chạy, một cơn gió xông tới trước.

Trong tai Gerner chính là âm thanh phịch phịch mạnh mẽ.

Là tiếng chân ngọn núi cao kia giãm lên mặt đất, cũng là tiếng nhịp tim của ngọn núi cao kia.

Hai mắt Gerner trợn tròn, há miệng, không phát ra âm thanh nhưng tựa hồ chấn động linh hôn con người.

Thiên phú hình thành.

Quanh người Gerner đột nhiên hiện lên làn gió xanh nhàn nhạt.

Nụ cười nở rộ trên mặt Gerner.

"Valhein, ta tới đây!

Gerner dốc toàn lực tăng tốc, dốc toàn lực chạy tới.

Vượt qua ValheinI

Vượt qua ValheinI

Thế nhưng chỉ nháy mắt sau đó, nụ cười của Gerner cứng ngắc trên mặt.

Valhein chạm vào dải lụa màu, ánh sáng chiến thắng quấn quýt lấy hắn.

Toàn trường vang lên tiếng hoan hô long trời lở đất, thậm chí ngay cả khán giả cũng không biết tiếng hoan hô đó đại biểu cho điều gì.

Là kinh ngạc, sợ hãi, là khủng hoảng, hay là vui mừng đây, tâm tình cực kỳ phức tạp.

Gerner nhất thời giống như quả cầu da xì hơi, nụ cười trên mặt tan biết, làn da sáng bóng trở nên lờ mờ, tốc độ giảm nhanh, cho dù có thiên phú mới thì cũng không thể nào thúc đẩy nổi cơ thể hắn.

"Alz....

Gerner thở dài một hơi. Thế giới lại một lần nữa mù mịt. Người ở phía sau Gerner, ngoại trừ Hoth thì tất cả đều thở dài. Chỉ có Hoth là hưng phấn như nhóm khán giả.

Chương 857: Vua Việt Dã! (2)

Chương 857: Vua Việt Dã! (2)

"Valhein vô địch!" Hoth tiếp tục lảo đảo vượt qua đoạn xà gỗ.

Nhóm tuyển thủ còn lại hoặc là ở trong sa mạc bão cát, hoặc là trên biển băng, mà nhóm người chậm nhất thì đang chống cự với lũ cá biển ở khu vực thứ mười.

Ngoại trừ Hoth, những tuyển thủ khác giống như bị rớt đi mấy khối xương đầu vậy, vẻ mặt uể oải, cơ thể suy sụp.

"Khó khăn quá..."

"Ai ngờ được chỉ thi chạy việt dã thôi thế mà lại phải chịu đựng đả kích cấp bậc đời người...

"Có lẽ, ta không thích hợp với thi đấu thể thao..."

Gần như tất cả tuyển thủ đều bắt đầu nghi ngờ cuộc đời.

Người chủ trì giống như một cơn gió, hưng phấn không thể tự kiêm chế.

"Valhein đã vượt qua tất cả tuyển thủ trong lịch sử môn vác vật nặng chạy việt dã, đã vượt qua Heracles, đã vượt qua mọi người, lại một lần nữa phá kỷ lục, một lần nữa phá kỷ lục! Trời ạ, hắn chính là người phá hai kỷ lục trong truyên thuyết, cần phải nâng tượng vàng tí hon thứ hai rồi! Thật khó mà tin được, vị ma pháp sư tàn bạo này vẫn luôn có thể tạo ra bất ngờ cho chúng ta! Không, là sáng tạo kỳ tích!"

"Kỷ lục chạy cự ly dài của hắn chỉ vượt qua Heracles một chút

mà thôi, nhưng kỷ lục lần chạy việt dã này đã vượt qua Heracles một khoảng xa, thời gian chỉ bằng phân nửa thời gian của Heracles mà thôi! Đây đúng là thần tích! Ta đã từng tận mắt nhìn thấy tình cảnh Heracles chạy như bay, tận mắt thấy Heracles vượt qua từng đối thủ, thấy Heracles bay qua cồn cát, vượt qua ngọn núi, băng qua núi băng, thế nhưng ta không thể không thừa nhận, ở môn vận động này, Valhein đã vượt qua Heracles!"

"Valhein thật xứng đáng là người phát ngôn kỳ tích Ta xin lỗi vì lời nói ngạo mạn trước kia của mình! Sao ta có thể gọi hắn là con của cát, con của núi hay con của rừng chứ? Hắn căn bản chính là vua toàn địa hình! Hắn là vua việt dã! Hắn chính là vua của môn vác vật nặng chạy việt dã, không ai bì kịp!"

"Chúng ta hãy tung hô vua chạy đường dài và vua việt dã đi nào! Cũng là vua ba bộ môn của chúng ta! Valhein!"

'Valhein...'

Trong tiếng hoan hô của toàn trường, Valhein cúi chào các hướng.

So với quý tộc lại càng đẹp mắt hơn.

Khán giả hoàn toàn bị phần thi đấu đặc sắc này chinh phục, không ngừng gào to, kéo dài thật lâu.

Nhất là nhóm ma pháp sư ngày thường vẫn luôn cố gắng giữ bình tĩnh, lúc này lại hưng phấn hơn ai hết.

Trong trận chiến mà chiến sĩ vẫn luôn tự hào, một ma pháp sư lại có thể tạo ra tình huống nghiền ép tuyệt đối như thế, chứng tỏ trong bất cứ phương diện nào, ma pháp sư cũng không hề thua kém chiến sĩ.

Tiếng hô ở khán đài dân chúng bình dân Athens vang dội như sấm rền, nhưng vị trí khu quý tộc Athens thì tính lặng như nghĩa

trang.

Gương mặt của mỗi quý tộc chính là những tấm bia mộ.

Nghĩa trang về đêm, đặc biệt im ắng.

Trên khu người nước ngoài, biểu cảm trên gương mặt ẩn dưới lớp mũ rộng vành của AIlcides đặc biệt phức tạp, có chút dở khóc dở cười, còn có chút gì đó khác lạ.

"Thằng nhóc này quá càn rỡ rồi, để tránh hắn quá tự cao tự đại, lần sau gặp lại, ừm... nên để hắn cảm nhận được chút hiểm ác của cuộc sống này. Ừm, mình cũng là vì tốt cho hắn thôi. Vốn định tặng chút quà nhưng thấy thằng nhóc này trưởng thành thuận lợi như vậy, cứ chậm rãi đã."

Alcides huýt sáo nhỏ một tiếng, một cái bình hình ống bằng gỗ nâu kỳ lạ xuất hiện trong tay, ngoài mặt bình điêu khắc một dãy đầu rồng đen khổng lồ có màu đen kịt, phần dưới của chúng nối liền với nhau kết hợp thành một con hải ma thú khủng khiếp.

Hắn nhẹ nhàng tung chiếc bình gỗ lên, hơi thở khủng bố ở trong bình bốc lên, giống như có uy lực gọi biển tới hủy diệt cả một quốc gia, thế nhưng Alcides lại chụp lấy nó, giống như bóp một miếng đậu hủ mà bóp vỡ hơi thở khủng bố kia, sau đó thu nó vào trong nhẫn không gian.

Trên khán đài Học viện Plato, Eculid nhìn chằm chằm Valhein, nghi ngờ cách lớp mũ gãi đầu.

"Tên này sao lại quái lạ như thế chứ? Thật muốn nghiên cứu một chút..."

Trên sân thi đấu, Valhein không trực tiếp nghỉ ngơi như trước mà vừa đi thong thả vừa tiến tới mỉm cười với Gerner.

"Cố lên!"

Gerner bĩu môi, không chút khách sáo cho Valhein một cái lườm mắt vừa trắng vừa tròn hơn cả mặt trăng đêm mười sáu.

"Ta đã dốc toàn lực chạy xong đoạn hành trình này, đang chuẩn bị cho hành trình mới, ngươi cũng không nên dừng lại trên con đường của mình." Valhein vẫn mỉm cười nói.

Gerner có chút sửng sốt, hít sâu một hơi rồi gật mạnh đầu. "Ngươi nói rất đúng, hành trình của ta là vì theo đuổi mục tiêu của mình chứ không phải vì đối đầu với ngươi, ngươi không thể ảnh hưởng tới con đường của ta. Valhein, chúc mừng ngươi, chúng ta gặp lại trên con đường mới!" Gerner vẫy vẫy tay với Valhein ở phía sau, trong mắt hắn lóe lên tia sáng nhàn nhạt.

Valhein chậm rãi dạo bước, mỉm cười với từng tuyển thủ lướt ngang qua, sau đó cổ vũ bọn họ.

Có người tiếp nhận thiện ý của Valhein, có người từ chối.

Valhein vẫn mỉm cười như cũ.

Cũng giống như mục tiêu của Gerner sẽ không bị Valhein thay đổi, hành vi của những người khác cũng không thể thay đổi được thiện ý của Valhein.

Sau khi cổ vũ cho sáu mươi ba tuyển thủ xong, Valhein mới chậm rãi tới khu nghỉ ngơi, nhắm mắt ngủ.

Lần thi này, Valhein mệt mỏi hơn bất cứ lần nào khác.

Không chỉ là thân thể, còn là tinh thần và ý chí.

Cơ thể mệt mỏi có thể sử dụng chuyển đổi thể năng giải quyết, nhưng tinh thần và ý chí mệt mỏi thì không có bất cứ sức mạnh nào có thể giảm bớt.

May mà vẫn còn có giấc ngủ và ngồi thiền.

Chương 858: Không nên hốt hoảng!

Chương 858: Không nên hốt hoảng!

Thấy Valhein nghỉ ngơi, khán giả toàn trường cũng mất đi hứng thú, nhàm chán xem thi đấu, chuẩn bị chờ xem môn ném dĩa tiếp theo.

Không quản người chủ trì chọc cười cỡ nào, mọi người cũng chỉ lịch sự cười cho có.

Khán giả lấy lại tinh thần quan sát, nhưng vẫn luôn cảm thấy khi vắng mặt Valhein thì trận tranh tài không còn là trận tranh tài nữa.

Nhóm tuyển thủ đần độn muốn chết, băng nổi khó vượt qua đến vậy sao?

Đám rắn độc kia lợi hại đến vậy sao? Sao không thấy Valhein bị rắn độc cắn đầy người chứ?

Valhein tiến vào trong bão cát là ra ngay, vì sao người khác ở bên trong cả nửa ngày cũng không ra được?

Người chủ trì không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là ngừng bình luận.

Chỉ một chốc lát sau thì đổi trọng tâm câu chuyện, bắt đầu vây quanh chuyện của Valhein, vì thế khán giả lại bắt đầu hưng phấn.

Người chủ trì thấy cách này hiệu quả thì bắt đầu tìm kiếm chiến sĩ Thánh Vực và ma pháp sư Thánh Vực làm khách mời, tiến

hành phân tích thiên phú và năng lực của Valhein.

Chiến sĩ Thánh Vực kia nói chuyện ba hoa không ngượng mồm, cái gì cũng nói được, thậm chí còn nghi ngờ Valhein có được cơ thể Truyền Kỳ, nói chung là đủ loại thổi phồng, cuối cùng tất cả khán giả đều hoài nghi vị chiến sĩ này có phải là antifans hay không.

Ngược lại vị ma pháp sư là phó hội trưởng của hiệp hội hệ địa kia thì cẩn thận hơn rất nhiều, kể chi tiết vê các loại huyết mạch hoặc thiên phú, phàm là suy đoán có thể bại lộ thực lực của Valhein thì không nói dư nói thừa một chữ.

Hình thức trái ngược của hai người tạo thành hiệu quả tốt, khán giả nghe rất phấn khích.

Mà cuộc thi đấu cũng tiến hành hơn phân nửa buổi sáng.

Trong hành trình có nhiều tuyển thủ bị quất roi ở trước mặt mọi người, đây cũng coi như là thời điểm kích thích hứng thú của khán giả.

Bắt đầu vòng thứ bảy thì không ngừng có người bỏ cuộc.

Cuối cùng, cộng cả Valhein thì chỉ có bốn mươi hai người hoàn thành phần thi.

Ba mươi hai người trong số đó tiến vào phần thi đấu kế tiếp, môn ném dĩa.

Khác với phần thi trước, môn ném đĩa chỉ thi một vòng, mỗi người được ném mạnh ba lần, lấy kết quả lần ném xa nhất, trực tiếp dựa vào khoảng cách để xếp hạng.

Nghi thức trao giải của năm môn toàn năng sẽ được tiến hành cuối cùng, môn thi đơn chỉ có quán quân, không có á quân hay quý quân, chỉ có á quân tổng các môn và quý quân tổng các môn mà

thôi.

Trọng tài đánh thức Valhein, ba mươi hai người được thầy tế tư điều trị một phen rồi tiến hành thi đấu môn ném dĩa.

Trong quá trình mọi người rút thăm, người chủ trì thở dài nói: "Ba mươi mốt tuyển thủ khác chú ý, ta xin báo cho mọi người biết một tin xấu, mọi người cũng thấy được trong phần thi chạy việt dã vừa nãy, Valhein rất có thể có được huyết mạch nguyên tố thủy, vì thế mọi người không cần nghĩ ngợi tới giải quán quân môn bơi cuối cùng đâu. Mọi người cố lên, toàn thể thầy tế tư điện Thần Mặt Trời cổ vũ cho mọi người, ngoại trừ Valhein!"

Nhóm tuyển thủ vừa tức giận lại bất đắc dĩ, Valhein đã không cần nhóm thầy tế tư cổ vũ nữa rồi.

Rút thăm xong, lần rút thăm này không có mặt Euckeno, vì thế Valhein đã ngẫu nhiên rút được số mười lăm.

Trước khi tranh tài, mọi người liên học theo Valhein bắt đầu khởi động kéo duỗi cơ thể.

Những người không chịu làm nóng người đều đã bị loại bỏ hết rồi.

Nhóm tuyển thủ nối tiếp nhau ném dĩa, có người đứng yên mà ném, có người thì nghiêng người ném.

Mà trước đó Valhein cũng chỉ dùng loại nghiêng người tại chỗ, không sử dụng phương pháp siêu việt thời này là lùi lại xoay người.

Có điều bây giờ là trận chung kết, có thể sử dụng mà không kiêng ky.

Valhein lắng lặng nhìn nhóm tuyển thủ lần lượt ném dĩa.

Số chín là Gerner.

Vị quý tộc thiếu niên của gia tộc Bắc Phong này hít sâu một hơi, chậm rãi đi tới phía trước.

Lúc đi ngang qua Valhein, Gerner sâu xa nói: "Valhein, rất cám ơn ngươi đã làm ta thức tỉnh thiên phú mới trong phần thi chạy việt dã. Mà thiên phú mới này sẽ cắt đứt con đường trở thành Vua Toàn Năng của ngươi."

Eugene không vui: "Cắt được đi rồi hãy nói, bớt giả bộ thâm sâu đi, ngươi quên lúc mình khóc rồi à?"

Gerner quay người, nhanh chân rời đi.

Bóng lưng có chút chật vật.

Valhein có chút mong đợi nhìn Gerner, trong môn ném đĩa và ném lao, gia tộc Bắc Phong quả thực có ưu thế rất lớn.

Kỷ lục thế giới môn ném dĩa ở Ngôi Sao Xanh là bảy mươi bốn mét, mà kỷ lục trong giải thi đấu lớn Hy Lạp gấp ba lần con số này, trung bình khoảng hơn hai trăm mét, thỉnh thoảng có người có thiên phú đặc biệt thì có thể vượt qua ba trăm mét.

Có điều kỷ lục mà Heracles sáng tạo ra đã tăng thêm phần khủng bố, vượt qua một nghìn tám trăm mét.

Tuyển thủ quán quân của gia tộc Bắc Phong thường ném xa hơn ba trăm mét, thậm chí có một số ít người sẽ ném hơn bốn trăm mét.

Trong khu vực lồng chắn ném dĩa, Gerner một lần nữa hít sâu một hơi, ném mạnh một phát.

Dốc toàn lực, chỉ có một lần.

Tất cả khán giả đều trừng to mắt nhìn điểm nhỏ đang bay kia.

Vị trí dĩa bay đi rất xa, vượt xa những tuyển thủ trước đó, cuối cùng dừng lại ở mốc mà rất nhiều người phải kinh hô.

Rất nhanh trọng tài tiến hành đo đạc, sau đó truyền âm tới cho người chủ trì.

Người chủ trì hưng phấn nói: "Bốn trăm hai mươi mét! Là bốn trăm hai mươi mét! Đây chính là thành tích của tuyển thủ xếp hạng mười hai trong lịch sự, có khả năng sẽ trở thành quán quân lần tranh tài này! Valhein gặp nguy hiểm rồi."

Gerner từ bỏ hai lần ném còn lại, đi ra khỏi khu ném đĩa, nghểnh cao đầu.

Giống như một chàng quán quân kiêu ngạo.

Valhein lẳng lặng suy ngẫm, loại bùng nổ sức mạnh này của mình quả thực quá bình thường, ví dụ như chạy cự ly ngắn và chạy bên đều kém xa Heracles. Trước đó mình đã nhân cơ hội không có người lén ném thử một chút, dốc toàn lực cũng không thể nào đạt được bốn trăm hai mươi mét.

"Xem ra rất nhiều thiên phú chiến đấu của Gerner có tác dụng trong môn ném đĩa."

Chương 859: Không nên hốt hoảng! (2)

Chương 859: Không nên hốt hoảng! (2)

Lúc người chủ trì hét to là tuyển thủ số mười lăm Valhein ra sân, toàn trường đều hoan hô.

Valhein câm dĩa trong tay, đi tới khu ném, đứng trong lồng bảo vệ.

Tiếng hoan hô của khán giả dần yếu đi, tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm Valhein.

"Mọi người nhìn xem, Valhein lại đưa lưng vê phía hướng ném, lẽ nào là tư thế ném dĩa mới mà hắn mới phát minh ra? Theo ta được biết thì cũng từng có người đưa lưng như thế nhưng hiệu quả cũng không quá rõ ràng. Như vậy thành tích của hắn rốt cuộc sẽ như thế nào, chúng ta hãy im lặng quan sát nào.

Trọng tài thổi còi một tiếng, ý bảo Valhein có thể tiến hành ném.

Valhein hít sâu một hơi, đưa lưng về phía hướng ném, tay phải cầm đĩa, cánh tay giơ ra, cơ thể vặn vẹo, sau đó cấp tốc xoay tròn.

Sau khi xoay một vòng năm trăm bốn mươi độ, lần thứ hai hướng mặt về phía hướng ném, ở góc chếch ba mươi và ba mươi lăm độ, ném mạnh đĩa ra ngoài.

Chiếc dĩa rạch qua bầu trời, bay lên thật cao.

Tất cả khán giả trừng to mắt nhìn điểm nhỏ đang bay kia.

Valhein cũng lẳng lặng nhìn, đây là lần đầu tiên hắn dốc toàn lực ném mạnh.

Valhein có huyết mạch nguyên tố phong, thiên phú nhẹ nhàng lướt tới trước và tinh thông ném mạnh.

Thế nhưng sức mạnh của cơ thể vẫn thua kém quán quân được thử thách luyện tập lâu dài.

Chiếc dĩa bay đi một khoảng cách thật xa, vượt qua gần như tất cả tuyển thủ, cuối cũng rơi xuống trong tiếng kinh hô của rất nhiều người.

Rất nhanh trọng tài tiến hành đo đạc rồi truyên âm tới cho người chủ trì.

Người chủ trì đầy tiếc nuối nói: "Bốn trăm mười lăm mét! Rất đáng tiếc, thua Gerner của gia tộc Bắc Phong năm mét, đây là một chênh lệch cực lớn. Như vậy lần ném thứ hai, liệu hắn có vượt qua được Gerner hay không?"

Rất nhiều khán giả trợn trắng mắt nhìn người chủ trì, trước đó còn nói là không ủng hộ Valhein, bây giờ vừa thấy Valhein thua người ta thì lập tức giở giọng tiếc nuối.

Không phải nên hưng phấn à?

Người chủ trì đột nhiên nhìn sang một hướng nói: "Các ngươi nhìn kìa, Gerner đang nhếch miệng cười, khóe miệng sắp toét tới ót luôn rồi." Mọi người nhìn sang Gerner, chỉ thấy nụ cười của thiếu niên đã cứng đơ trên mặt, đang vội vàng cúi đầu giấu đi.

"Xem ra Gerner cuối cùng cũng có cơ hội giành được giải quán quân rồi, vì thế mới cười vui vẻ như vậy. Huống chi môn ném lao tiếp theo cũng là môn lợi thế của hắn, nếu hắn có thể giành được quán quân môn ném đĩa thì nhất định có thể giật luôn quán quân môn ném lao. Không sao, người chiến thắng thì nên được mỉm

cười." Người chủ trì rất ngay thẳng.

Rất nhiều người gọi tên Gerner.

Gerner thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu, lộ ra nụ cười xán lạn.

Trọng tài bước tới hỏi: "Valhein, ngươi cần ném lần thứ hai không?"

Valhein gật đầu, hai cánh tay hơi giơ lên hai bên.

Biến thân người khổng lồ.

Làn da Valhein bị trướng lên hơi trong suốt, cơ thể nhanh chóng phình to, rất nhanh sau đó đã hóa thành người khổng lồ cao năm mét.

Nụ cười của Gerner một lần nữa cứng đơ trên mặt, sững sờ bất động.

Rốt cuộc hắn cũng nhớ ra nỗi sợ hãi vì người khổng lồ Valhein trong ba môn vật lộn.

Sao hắn lại quên mất năng lực này của Valhein chứ?

Rất nhiều người vốn đang cổ vũ cho Gerner, nhưng nhìn thấy sắc mặt Gerner thay đổi kịch liệt cũng nhịn không được bật cười ha ha.

Valhein nhìn về phía trọng tài, trọng tài gật đầu, thổi còi.

Lần này, Valhein vẫn sử dụng phương pháp thụt lùi xoay tròn.

Ngay khoảnh khắc cơ thể to lớn kia bắt đầu chuyển động, một vài khán giả trên khán đài sườn núi phía nam đột nhiên có dự cảm không tốt.

Bởi vì khán đài phía bắc là khán đài dành cho khách quý,

hướng lông bảo vệ nghiêng về phía nam, Valhein cần phải ném dĩa về phía nam.

Thế nhưng khoảng cách của Valhein và khán đài phía nam vượt xa hơn hai nghìn mét, vì sao bọn họ lại cảm thấy lạnh sống lưng như thế chứ?

Có thể là ảo giác đi.

Valhein xoay tròn thật mạnh, ném mạnh dĩa đi, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời phía trước.

Âm!

Tiếng xé gió vang lên trên sân thi đấu.

Mọi người khó có thể tin nổi nhìn thấy chấm đen kia gần như nháy mắt vượt qua tất cả vị trí của trọng tài, vượt qua sân thi đấu, bay thẳng tới khán đài phía nam. "A...

Tiếng hét chói tai và sự khủng hoảng lan tràn trên khán đài.

Mấy vạn khán giả chạy trốn sang hai bên.

Giờ phút này mấy trăm nghìn người đã cảm nhận được sự khủng bố của người khổng lồ và sự tàn bạo của Valhein.

Chiếc dĩa kia bay tới như thiên thạch từ trên trời giáng xuống, hơn nữa bên trên tựa hồ còn có một tên ác ma.

Nó đánh tan đi phòng tuyến tâm lý của tất cả mọi người.

Giờ phút này nhóm ma pháp sư Thánh Vực chịu trách nhiệm bảo vệ cũng sắp hôn mê rồi.

Giải thi đấu lớn của Hy Lạp cử hành nhiều năm như vậy, căn bản không có thứ gì có thể bay tới trên khán đài.

Một là diện tích sân thi đấu rất lớn, hai là không thể sử dụng thần lực và ma lực, không có khả năng bay xa đến vậy!

May mắn chính là vừa vặn có rất nhiều chiến sĩ Thánh Vực ở khu vực đó, chỉ thấy bọn họ không chỉ không lùi lại mà còn nhảy lên thật cao.

Cuối cùng một vị chiến sĩ Thánh Vực bộc phát thần lực màu vàng óng ánh khắp toàn thân vươn tay chụp được chiếc dĩa.

"Mọi người đừng hoảng hốt, chiếc dĩa đã được chụp lại rồi! Đừng hoảng hốt! Đừng hoảng hốt..." Người chủ trì tỉnh táo lại vội vàng khuyên can, lúc này nhóm người đang chạy trốn mới dừng lại.

Nhưng trận khủng hoảng khi nấy đã tạo thành sự cố giẫm đạp phạm vi nhỏ, rất nhiêu người bị giẫm tới mức hấp hối ở dưới đất.

Nhóm thầy tế tư vội vàng chạy tới, tiến hành cứu chữa.

Valhein ngơ ngác đứng trong khu vực lồng bảo vệ, im lặng không nói.

"Valhein vô địch." Hoth tự lẩm bẩm.

Gerner vươn tay, cố gắng kéo nụ cười cứng ngắc trên mặt mình, trong ánh mắt tràn đầy kinh hãi.

"Đây là thực lực của người khổng lồ sao?" Hắn tự lẩm bẩm.

Chương 860: Ngoài ý muốn này không tâm thường

Chương 860: Ngoài ý muốn này không tâm thường

Vẻ mặt Eugene dại ra: "Không, người khổng lồ không phải mấu chốt, sức mạnh của một người khổng lồ cấp bậc Bạch Ngân tính ra thì vẫn thua Heracles. Mấu chốt là chưa từng nghe nói tới người khổng lồ nào có huyết mạch nguyên tố phong cả."

Gerner gật mạnh đầu, thiên phú của Valhein cộng thêm huyết mạch người khổng lồ, dùng vào môn ném dĩa quả thật quá khoa trương.

Rất nhanh, người chủ trì lớn tiếng nói: "Các vị khán giả, tuy sự cố giăm đạp dẫn tới chút vết thương nhẹ nhưng nhờ có nhóm thầy tế tư chữa trị đúng lúc nên đã cứu chữa kịp thời cho tất cả người bị thương. Ngay cả tuyển thủ nào đó bị Valhein đánh thành thịt nát cũng có thể vui vẻ năng động nhún nhảy như bé tôm búng ra khỏi mặt nước, ta có thể đảm bảo là tất cả khán giả đều được bình yên vô sự."

Tất cả khán giả thở phào nhẹ nhỏm, tuy chỉ là một cái dĩa rất nhỏ nhưng khí thế ném dĩa của Valhein thật sự quá dọa người.

Cảm giác như cái dĩa đó có thể chém bay một mảng đầu người.

Euckeno ngồi trên khán đài cắn chặt răng, suýt chút nữa đã bật dậy mà mắng to, hắn cũng đã rút lui khỏi cuộc thi rồi, vì sao người chủ trì cứ nhắm vào hắn chứ? Không phải nên sợ sự cố dẫn tới thương vong sẽ ảnh hưởng tới uy tín của điện Thần Mặt Trời à, tại

sao chứ?

"Để tiếp tục trận thi đấu, cũng để tránh sự cố ngoài ý muốn xảy ra, hiện giờ xin mời khán giả ở hướng miệng lồng bảo vệ trật tự đứng dậy và lùi sang hai bên. Ừm, khán giả ở phía dưới không cần lo lắng đâu, Valhein không thể nào ném gần như vậy."

Câu nói của người chủ trì chọc cười khán giả.

Nói thì nói thế nhưng nhóm thầy tế tư của điện Thần Mặt Trời vẫn sắp xếp cho khán giả ở hướng đó lùi sang hai bên.

Rất nhanh, khán đài phía trước mặt Valhein đã trống đi một mảng lớn.

Từ xa nhìn lại, khán đài trống trơn có cảm giác thực nguy nga.

Sau khi khán giả rút đi.

Trọng tài và nhóm thây tế tư tụ lại bắt đầu bàn bạc.

Người chủ trì thở dài nói: "Xin các vị khán giả yên lặng chờ đợi một chút, lần ngoài ý muốn này có chút không tâm thường. Năm đó khi Heracles ném dĩa vượt quá khoảng cách một nghìn tám trăm mét cũng đã dọa hoảng vài vị khán giả. Valhein thì hay rồi, một chiếc dĩa bay qua, trống hẳn cả một mặt khán đài."

Nhóm người cười phá lên. "Sau khi sân thi đấu lớn do hóa thân của Chúng Thần tự tay xây dựng thì cũng đã xuất hiện đủ loại khác thường, nhưng thật sự chưa từng xuất hiện chuyện dĩa hay lao bị ném bay tới khán đài, vì thế xin các vị khán giả hãy để nhóm trọng tài và thầy tế tư bàn bạc một chút, đưa ra đối sách. Dù sao thì khoảng cách xa như thế cũng rất khó đo đạc. Valhein, ngươi cũng yên tĩnh một chút, không đúng, ngươi yên tĩnh cái gì chứ, miệng cũng cười sắp lệch luôn rồi. Bây giờ tạm thời không thể thi đấu, chúng ta hãy mời người trong cuộc nói cái nhìn của mình về chuyện này đi..."

Người chủ trì nói xong thì đột nhiên xoay sang phía Gerner.

"Gerner, ngươi có ý kiến gì vê chuyện này không?"

Gerner ngẩng đầu, há to mồm, ánh mắt nhìn về phía người chủ trì tràn đầy nghi hoặc.

Khán giả cũng sững sốt, sau đó cười vang.

Miệng người chủ trì này đúng là quá độc.

Euckeno thấy một màn như vậy rốt cuộc cũng lộ ra nụ cười đã lâu không thấy.

"Không phải mới vừa nãy ngươi cười rất vui vẻ à, nói cái nhìn của mình bây giờ đi."

Trọng tài ở bên cạnh trực tiếp dán râu ma phép vào dưới mũi Gerner.

Gerner im lặng hồi lâu mới hỏi: "Có thể nói thô tục không?"

"Không thể." Người chủ trì nghiêm nghị nói.

"Vậy ta nói xong rồi." Gerner đỏ bừng mặt.

Toàn trường cười to.

Rất nhanh, người chủ trì lại nói: "Các vị khán giả, trọng tài và nhóm thầy tế tư đã tiến hành bàn bạc, đồng thời cũng nói chuyện với thầy tế tư của các điện thần khác, xác định được phương pháp xử lý. Bởi vì sân thi đấu quá nhỏ mà thi đấu lại không thể cử hành ở bên ngoài, bọn ta sẽ mời vài vị ma pháp sư thành thạo hình học và toán học thực hiện lời thề với Chúng Thần, sau đó sẽ mô phỏng điểm rơi của dĩa, cuối cùng đưa ra một khoảng cách trung bình làm thành tích cuối cùng của Valhein. Có điều Valhein phải ném lại một lần nữa, bọn ta cần phải tiến hành ma pháp ghi chép chuẩn xác."

Rất nhiều khán giả trợn trắng mắt, cái gì mà sân thi đấu quá nhỏ chứ? Rất nhiều thành bang nhỏ cũng chỉ lớn có thế này mà thôi.

Valhein ở trong lồng bảo vệ, chuẩn bị cho lần ném thứ ba.

Mọi người trừng to mắt, thậm chí ngay cả Gerner cũng tập trung tinh thần.

Đây chính là một màn nghìn năm một thuở.

Tiếng còi của trọng tài vang lên, Valhein ném mạnh.

Tiếng dĩa bay gào thét bay vút lên bầu trời xanh thẳm, bay qua trọng tài đang ngửa đầu nhìn, bay qua sân thi đấu xanh nhạt, bay vào chỗ cao trên khán đài, nện vào mặt đá cứng rắn.

Mỗi người tựa hồ đều nghe thấy tiếng nổ vang.

"Tàn bạo, quá ư là tàn báo." Julius tự lẩm bẩm.

"Valhein!" Commodus dốc toàn lực rống to.

"ValheinI

'Valhein!'

Khán giả toàn trường cũng mãnh liệt gào lên, một màn này tuyệt đối có thể ghi vào sử sách.

Chính mình được chứng kiến lịch sử!

Rất nhiều chiến sĩ vốn không thích Valhein, lúc này cũng gào tới đỏ mặt tía tai.

Người chủ trì điên cuồng gào to: "Chúng Thần ở trên! Đây là khoảng cách đã vượt quá sự tưởng tượng! Vận động vượt quá tưởng tượng! Kỷ lục vượt quá tưởng tượng! Cũng vượt qua cả thể

nghiệm tưởng tượng! Người đàn ông tên là Valhein này quả thực là bạo quân của sân thi đấu! Ta có thể xác định từ nay về sau, ít nhất là trong môn chạy kèm vật nặng, môn chạy việt dã, môn ném đĩa và môn ném lao, Valhein hoàn toàn xứng đáng là kẻ thống trị quyền lực, mang tới sự sợ hãi cho tất cả vận động viên, đời đời kiếp kiếp, kéo dài trăm nghìn năm!"

"Không ai có thể lộ ra nụ cười trước mặt Valhein! Dám cười thì cứ chờ mà bị dĩa ném vào mặt đi! Vĩnh viễn không nên xem thường Valhein, vĩnh viễn không nên xem thường sự tàn bạo của hắn!"

"Valhein tàn bạo!"

Chương 861: Ngoài ý muốn này không tâm thường (2)

Chương 861: Ngoài ý muốn này không tâm thường (2)

Người chủ trì giống như đã uống say, không ngừng khuấy động bầu không khí ở hiện trường.

Mà gần như toàn bộ khán giả đều đã đứng dậy, đều gào lên, cố gắng trở thành một thành phần chứng kiến lịch sử.

Nhóm thầy tế tư của điện thần Apollo cười híp cả mắt.

Năm đó khi Heracles phá vỡ kỷ lục, trong buổi họp giải thi đấu Olympic, nghe nói nhóm thây tế tư của điện thần Zeus đã cười tới mức đau cả mặt.

Lần này Valhein trực tiếp phá vỡ kỷ lục của Heracles, hơn nữa còn là vượt qua với phạm vi lớn, địa vị của đại hội Pythian sẽ tăng lên một bước lớn, cũng sẽ hấp dẫn nhiều người trở thành tín đồ của Thần Mặt Trời Apollo hơn.

Công lao của Valhein còn lớn hơn cả Đại Tế Ti.

Mỗi quý tộc, mỗi thầy tế tư đều có thể đoán được sau khi trao giải lần thi đấu này, Apollo sẽ một lần nữa hào phóng giáng xuống thần ban.

Không phải khen thưởng, mà là cám ơn!

Alcides là một trong số ít người vẫn còn ngồi trên khán đài.

"Thi đấu nhàm chán, thật không có ý nghĩa, muốn bỏ đi cho

rồi." Nhỏ giọng thầm thì vài câu, lấy rượu nho ra hớp vài ngụm.

Trên khán đài của quốc gia Macedonia, Alexander lớn tiếng gào to, bằng hữu và cấp dưới ở xung quanh hắn cũng đầy vui sướng.

Eculid không tham gia đo đạc, hắn chỉ nhìn thoáng qua một cái đã tính ra khoảng cách chính xác.

"Môn hình học của Valhein rất tốt, hơn nữa nắm giữ sức mạnh cũng tốt, góc độ ném cũng rất chuẩn xác..."

Rất nhanh thi đấu đã kết thúc, ba mươi hai người đã ném xong.

Chỉ chốc lát sau, người chủ trì tuyên bố: "Ta vừa nhận được kết quả tính toán của nhóm đại sư. Dưới sự chứng kiến của Chúng Thần, thành tích này hữu hiệu. Như vậy ta xin tuyên bố, Valhein có thành tích năm nghìn tám trăm bảy mươi hai mét, giành được quán quân môn ném dĩa lần này, cũng phá vỡ kỷ lục của Heracles, là kỷ lục mới trong lịch sử nhân loại, kéo dài trăm nghìn năm! Vua của môn ném dĩa, Valhein!"

Trong tiếng hoan hô, Valhein trừng mắt nhìn, danh hiệu này đúng là áp chế.

Sau buổi trưa, bắt đầu phần thi nhảy xa.

Số lượng tuyển thủ chỉ còn lại mười sáu người. Sau khi rút thăm, nhóm vận động viên lục tục tiến hành, thành tích của mọi người đều rất bình thường, mà thành tích của Gerner thì vượt xa những người khác.

Đợi đến khi Valhein ra sân, toàn trường yên lặng, tiếp theo đó chính là tiếng hoan hô đỉnh tai nhức óc.

Valhein chậm rãi đi tới điểm xuất phát, hai tay nắm một quả

tạ hai ký, đây là dụng cụ cần sử dụng trong môn nhảy xa của Hy Lạp cổ.

Đứng ở điểm xuất phát, Valhein nhìn về phía trước.

Kỷ lục thế giới của Ngôi Sao Xanh là gân chín mét, giải thi đấu lớn của Hy Lạp thường là mười lăm mét, có thiên phú mạnh mẽ như Gerner thì có thể nhảy ra thành tích khủng khiếp là hai mươi mốt mét.

Kỷ lục thế giới của Heracles vượt xa mọi người, đạt tới ba mươi hai mét.

Valhein hít sâu, lần này có thể thử hiệu quả của nhảy vọt siêu cấp cộng thêm huyết mạch nguyên tố phong.

Valhein hơi hạ thấp người, chạy tới thật nhanh, giãm lên bàn đạp rồi nháy mắt dốc toàn lực nhảy lên.

Tất cả khán giả trừng to mắt nhìn Valhein ở giữa không trung.

Gerner cũng sửng sốt, này nào phải nhảy xa chứ, rõ ràng là đang bay!

Chỉ thấy Valhein trực tiếp nhảy qua hố cát có chiều dài ba mươi lăm mét, rơi ở ngoài hố cát, hai chân đạp mạnh xuống cỏ, giẫm ra hai cái hố nhỏ.

Nhóm trọng tài đỡ trán, có nghĩa là từ nay về sau, hố cát của phần thi nhảy xa lại lần nữa được kéo dài.

Toàn trường hoan hô, thế nhưng rất nhanh đồng điệu dần lan ra khắp toàn trường.

"Người khổng lồ nhảy xa!"

"Người khổng lồ nhảy xal"

"Người khổng lồ nhảy xal"

Người chủ trì nói: "Valhein, ngươi có nghe thấy tiếng hô vang không? Xé toang quần áo, lộ ra cơ thể ngươi, bày ra sức mạnh của người khổng lồ đi nào! Tới nào tới nào, ngươi mà không biến thân người khổng lồ nhảy xa thì bọn ta sẽ không công nhận thành tích của ngươi, các vị khán giả, mọi người nói xem có đúng không?”

"Đúng!"

Valhein dở khóc dở cười, vốn nghĩ rằng đã giành được giải quán quân thì không cần phải biến thân người khổng lồ, thế nhưng bây giờ xem ra khán giả đã xem quá hưng phấn rồi.

Valhein nhìn về phía trọng tài, trọng tài giơ tay. "Nhảy lần hai." Valhein vừa đi cơ thể vừa phồng to lên, quần áo lần thứ hai bị xé toạc.

Trong tiếng gào thét điên cuông của khán giả, người khổng lồ Valhein từ khoảng cách xa hơn bắt đầu chạy lấy đà, tốc độ ngày càng nhanh.

Âm! Âm! Âm...

Tiếng bước chân người khổng lồ giãm lên mặt đất cộng hưởng với nhịp tim của khán giả toàn trường, mỗi người đều cảm thấy máu từ tim mình đang điên cuồng lan ra khắp toàn thân.

Valhein một bước giãm lên bàn đạp, cơ thể vọt lên thật cao.

Mọi người kinh ngạc nhìn lên, lần này Valhein 'bay' còn cao hơn nữa, giống như một con ưng khổng lồ tạo thành một vệt bóng thật to dưới đất, bay lên thật cao.

Trọng tài ở gần đó đột nhiên ngẩng đầu.

Valhein tựa hồ đã che đi ánh sáng của mặt trời.

Âm!

Valhein một lần nữa vượt qua khỏi hố cát, rơi xuống vị trí xa hơn lần nhảy trước, thậm chí còn giẫm bãi cỏ thành một cái hố to, bụi cát bay lên tán loạn.

Vượt xa khoảng cách tám mươi métI

Toàn trường điên cuồng hoan hô, mỗi người đều rất cuồng nhiệt.

Đây là thể dục, là thi đấu thể thao, là đột phá cực hạn!

Cuối cùng, người chủ trì lớn tiếng tuyên bố: "Tám mươi sáu mét! Tám mươi sáu métI Người khổng lồ tàn bạo Valhein một lần nữa đổi mới kỷ lục thế giới! Những kẻ nhảy xa sau này hãy run lên đi! Chúng ta hãy chúc mừng quán quân mới của môn nhảy xa, người bay, Vail... heinU'

Sau phần thi nhảy xa chính là phần thi môn ném lao.

Không cần đợi trọng tài và thây tế tư mở miệng, khán giả ở phía trước sân ném lao đã chủ động dạt sang hai bên, khán giả ở những khu khác vừa xem vừa cười.

Gerner ném với vẻ mặt buồn rười rượi, ngoại trừ Hoth, những vận động viên khác cũng iu xìu.

Cuối cùng, Valhein trực tiếp biến thành người khổng lồ ném lao.

Không chút hồi hộp, ngọn lao được bao phủ sức mạnh nguyên tố phong chuẩn xác ghim vào trên khán đài, phân cán run run phát ra tiếng chấn động ong ong.

Kết quả có rất nhanh.

Người chủ trì hô to: "Vua ném lao Valhein, sáu nghìn một trăm

hai mươi bốn mét! Lại một lần nữa sáng tạo kỷ lục thế giới! Hắn chính là người giữ kỷ lục thế giới của năm môn! Vail... heinl Con số vượt xa sức tưởng tượng này một lần nữa làm toàn trường rơi vào cuồng hoan.

Chương 862: Mặt trời rơi xuống

Chương 862: Mặt trời rơi xuống

Vẻ mặt khán giả rất hưng phấn, nhưng phần lớn tuyển thủ tham gia năm môn toàn năng đều lộ ra vẻ mặt đau đớn.

Valhein thật sự không phải người mà.

Thành tích này đúng là một người khổng lồ giẫm tới giãm lui trên mặt bọn họ, hơn nữa Valhein quả thật đúng là người khổng lồ.

Cuối cùng người chủ trì tuyên bố bốn tuyển thủ đứng đầu môn ném lao trước đó lọt vào vòng kế tiếp, tiến vào phần thi bơi lội.

Valhein xếp hạng thứ nhất, Gerner xếp thứ hai, một chiến sĩ Sparta xếp thứ ba, Hoth xếp thứ tư.

Eugene rất mạnh, thế nhưng hắn mạnh ở mặt kỹ năng chiến đấu và thiên phú, trong phần thi ném lao thì vẫn thua sức mạnh khủng khiếp của Hoth.

Rất nhiều học sinh của Học viện Plato hưng phấn hô tên Hoth.

Người chủ trì hứng thú nhìn Hoth nói: "Ta thật không ngờ người cao to ngay cả chiến sĩ Tập Sự cũng không phải này thế mà lại có thể lọt vào vòng bán kết năm môn toàn năng. Xem ra hắn không chỉ có cơ thể mạnh mẽ mà còn có ý chí hừng hực! Trong mắt ta Hoth mới thật sự là ánh sáng của bình dân. Valhein không phải, Valhein là ánh sáng người khổng lồ, là cái loại sáng mù mắt ấy, không thể nhìn nhiều."

Khán giả cười to, bốn người đang khởi động trước hồ bơi.

Hồ bơi lớn năm trăm mét, cần phải quay trở lại là tổng cộng một nghìn mét.

Người chủ trì nói: 'Hiện giờ không có ai muốn nhìn thấy người khổng lồ bơi lội đâu đúng không? Valhein mà nhảy xuống nước một cái thì sẽ nhấc lên sóng lớn hất văng những tuyển thủ khác ra khỏi hồ, sau đó hắn sẽ chạy băng băng trong hồ, dù sao thì nước cạn như thế cũng không có cách nào nổi được. Cuối cùng chờ đến khi hắn bước ra khỏi hồ, chúng ta sẽ nhìn thấy nước trong ao giảm xuống phân nửa."

Trong tiếng cười vui vẻ, trọng tài thổi còi, bốn người cuối cùng của năm môn toàn năng nhảy xuống hồ bơi, dốc toàn lực bơi tới.

Valhein giống như một con cá, dùng tư thế bơi tự do nhanh chóng bơi tới trước, hai chân đạp nước phát ra từng trận vang dội, hai tay như cánh quạt, cả người cấp tốc lướt trên dòng nước.

Ba người khác chỉ nhìn thoáng qua rồi không nhìn thêm nữa, dùng cách của mình bơi tới.

Không thể nhìn, còn nhìn nữa thì lòng tin sẽ mất hết.

Khán giả nhìn thấy Valhein giống như một con cá lớn, sợ hãi than liên tục. Cuối cùng Valhein dùng tốc độ chiếm ưu thế tuyệt đối vượt qua mọi người, bơi xong một nghìn mét.

Mà Gerner bơi nhanh nhất cũng chỉ mới bơi được một phần tám hành trình mà thôi.

Người chủ trì lớn tiếng kêu to: "Ta mới nhận được tin từ trọng tài, Valhein lại một lần nữa phá vỡ kỷ lục thế giới môn bơi lội. Nói cách khác hắn đã liên tục phá vỡ kỷ lục thế giới của năm môn toàn năng! Thành công giành được Vua Toàn Năng năm nay! Một mình độc chiếm Vua Chạy Đua, Vua Vật Lộn và Vua Toàn Năng, tam

vương Valhein! Đâu chỉ đáng sợ, quả thực là làm người ta kinh hoảng. Đặc biệt là biểu hiện của năm môn toàn năng, có thể nói là vô địch!"

"Bây giờ chúng ta bắt đầu nghi thức trao giải năm môn toàn năng... Ah xin lỗi, ta quên mất là vẫn còn người đang thi đấu, xin mọi người hãy cùng nhau xem tiếp phần thi đấu. Gerner rất không tệ, hắn rất cố gắng."

Người của gia tộc Bắc Phong lẳng lặng ngồi trên khán đài.

Từ sau phần thi chạy cự ly ngắn, bọn họ đã không cổ vũ cho Gerner nữa.

Không phải họ vứt bỏ Gerner, mà là ngại quá.

Đều tại Valhein quá tàn bạo!

Cuối cùng Hoth từ nhỏ đã lớn lên ở bờ biển đã chiến thắng chiến sĩ Sparta, thành công giành được vị trí thứ ba trong môn thi bơi, cũng chính là giải quý quân của năm môn toàn năng.

Người của Học viện Plato điên cuồng hoan hô Hoth.

Ngay cả Paloma cũng nhịn không được khen ngợi Hoth.

Nhóm học sinh dân thường kia thậm chí kích động tới mức bật khóc.

Hoth không phụ hi vọng của bọn họ, mang theo nguyện vọng của tất cả bình dân, đứng trên bục lãnh thưởng của giải thi đấu Pythian.

Người chủ trì phỏng vấn Hoth và Gerner xong, cuối cùng hỏi Valhein: "Ma pháp sư tàn bạo, bây giờ ngươi đã phá kỷ lục thế giới, cùng Heracles sở hữu ba giải Vua quán quân, hiện giờ ngươi có cảm tưởng gì?"

"Tiếp tục thi đấu, tiếp tục đoạt giải quán quân." Thái độ của Valhein rất bình tĩnh.

"Tốt lắm! Không hổ là ma pháp sư tàn bạo máu lạnh vô tình! Hoặc là chỉ có loại tâm trạng bình tĩnh này mới có được thực lực như thế. Như vậy ta hỏi ngươi vấn đề thứ hai, ngươi cũng tham gia môn đua ngựa và xe chiến, đồng thời còn lọt vào top sáu mươi bốn người mạnh nhất, ngươi có cái nhìn gì với môn thi kế tiếp không?"

"Mục tiêu tiếp theo của ta là Vua Đua Ngựa." Valhein mỉm cười nói.

Toàn trường hoan hô. Nhóm bình dân hưng phấn không thôi, rất nhiêu quý tộc lộ ra nụ cười lạnh lùng.

Người chủ trì nói: "Ngươi nên biết, đua ngựa vẫn luôn là môn vận động quý tộc, thậm chí còn sáng lập một môn học về ngựa thuần chủng. Đua ngựa tỉ lệ thuận với ngựa, mà mỗi giống ngựa ưu tú đều phải trải qua mấy trăm năm tỉ mỉ sinh sôi nảy nở. Mọi người đều biết ngựa ma pháp của Học viện Plato không tâm thường, nhưng đua ngựa lại không mấy xuất sắc. Như vậy ngươi muốn dựa vào cái gì để chiến thắng những tuyển thủ khác?"

"Chúng Thần ban thiện và mỹ cho thế gian, không phân biệt là quý tộc hay bình dân, ngựa cũng thế." Valhein mỉm cười.

Khán giả bình dân lớn tiếng ủng hộ.

Nhưng rất nhiều quý tộc tỏ ra kiêu ngạo.

Ngựa dùng để đua và ngựa bình thường không giống nhau, phải là ngựa được tỉ mỉ bồi dưỡng mới có năng lực giành được quán quân, mấy trăm năm qua vẫn như thế.

Năm đó Heracles có thể giành được quán quân đua ngựa cũng vì mượn được một con ngựa đua cao cấp.

"Rất tốt, tin tưởng chúng thần, chắc chắn sẽ được Chúng Thần chúc phúc. Hiện giờ chúng ta tiến hành nghi thức trao giải năm môn toàn năng... Đột nhiên một chuyện làm ta cảm thấy khá lúng túng, ta cần phải đeo vòng hoa cho Valhein năm lần, trao cúp năm lần, tăng trang bị thần lực năm lần. Không, ta không muốn như vậy, ta quyết định sẽ trao hết một lèo cho Valheinl"

Chương 863: Mặt trời rơi xuống (2)

Chương 863: Mặt trời rơi xuống (2)

Người chủ trì mang theo nụ cười xấu xa, dưới sự giúp đỡ của các vị thầy tế tư khác, một hơi đội năm vòng hoa lên đầu Valhein, sau đó kín đáo trao năm chiếc cúp và năm món trang bị thần lực.

Một trong số đó thuộc về khen thưởng Vua Toàn Năng, là một con thuyền gỗ dài hơn một thước, nhưng thực tế nó là một con thuyên ma pháp Thánh Vực, giá trị không hề thấp hơn xe ngựa ma pháp mà Aristoteles tặng cho Valhein.

Mọi người thấy một màn này, không cười mà chỉ đầy ghen tị, ước ao.

Năm vòng hoa, năm chiếc cúp và năm trang bị thần lực, Valhein khá miễn cưỡng mới câm hết được, chấn động thị giác quá mãnh liệt.

Nhất là nhóm vận động viên, vành mắt đỏ hết cả lên.

Gerner ở bên cạnh nhìn Valhein, nhìn lại vòng hoa á quân đáng thương ở trên người mình, vành mắt đỏ lên.

Toàn trường đều chua lét.

Người chủ trì còn chưa chịu thôi, thở dài nói: "Đáng tiếc tượng vàng phá kỷ lục cần phải chế tạo sau, sẽ trao thưởng trong nghi thức bế mạc cuối cùng, bằng không hiện giờ ở trong lòng Valhein đã có thêm năm bức tượng vàng nhỏ nhắn xinh xắn rồi. Năm đó Heracles cũng như thế này mà thôi."

Tất cả khán giả đều dùng ánh mắt không thân thiện nhìn về phía người chủ trì, đủ chưa vậy?

Mắt thấy Valhein muốn cất những món đồ đó vào nhẫn không gian, người chủ trì cản lại nói: "Đừng nhúc nhích, ôm như vậy thẳng đến khi thần ban kết thúc. Ngươi phải ôm số chiến lợi phẩm này mới có thể biểu lộ thành kính với Thần Linh."

Rất nhiều khán giả trợn trắng mắt, chuyện này và lòng thành kính không hề có chút quan hệ nào cả, chính là điện Thân Mặt Trời và Valhein cấu kết với nhau cùng làm chuyện xấu, khoe khoang vô sỉ.

Đột nhiên, bầu trời đen kịt.

Rất nhiều người cảm thấy hoảng hốt, sau đó liền hiểu được cái gì đó, lập tức an tĩnh.

Thần ban lại bắt đầu.

Nhóm người ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, nhìn thấy một màn kỳ quái.

Bầu trời tối đen như mực, thậm chí đưa tay còn không thể thấy được ngón, thế nhưng lại có thể thấy rõ mặt trời treo trên cao.

Giờ phút này mặt trời giống như một cái lỗ tròn trên tấm màn đen chứ không phải ánh sáng rực rỡ chói lòa nhất thế gian.

Mặt trời có ánh sáng nhưng không phải chiếu rọi khắp thế gian.

Đột nhiên trời đất rung động, mặt trời từ trên tấm màn đen rơi xuống.

Tất cả kinh hãi nhìn thấy một màn này, mặt trời to lớn giống

như một ngôi sao chổi to lớn không gì sánh bằng từ trên không trung rơi xuống.

Mặt trời ngày càng gần, cũng ngày càng lớn hơn.

Rất nhanh đã một lần nữa xuất hiện tình cảnh mặt trời che cả bầu trời.

Thế nhưng lần mặt trời che bầu trời này còn kinh khủng hơn, mỗi người đều có thể thấy rõ ngọn lửa phun ra từ mặt trời, ngày càng gần, ngày càng gần.

Tùy tiện một ngọn lửa trên mặt trời cũng kéo dài cả nghìn dặm, có thể tùy tiện hủy diệt toàn trường.

Giờ phút này, mọi người đều dâng lên sự kính sợ với Thần Mặt Trời Apollo.

Mắt thấy mặt trời sắp rơi xuống thì đột nhiên cấp tốc thu nhỏ lại nhưng vẫn như trước ngày càng tiến tới gần hơn.

Cuối cùng khi rơi vào bầu trời sân thể dục thì chỉ còn đường kính mấy km, kéo theo một ngọn lửa thật dài ở phía sau.

Âm!

Âm thanh to lớn vang vọng trên bầu trời sân thể dục, chỉ thấy lớp vỏ ngoài của mặt trời nổ tung, hàng nghìn hàng vạn ánh lửa văng tung tóe trên bầu trời đen kịt, hệt như mộng ảo.

Trung tâm mặt trời hóa thành một quả cầu lửa thật lớn rồi rơi vào trên người Valhein.

Cơ thể Valhein lập tức phừng lên ngọn lửa đốt rụi quân áo và bộ lông, làn da đỏ đậm.

Mọi người nhìn mà hâm mộ, Valhein cắn răng, lộ ra biểu cảm đau khổ.

Mỗi người đều muốn được chịu đựng loại đau khổ này.

Không bao lâu sau thì ngọn lửa quanh người Valhein tan biến, vội vàng lấy quần áo ra mặc vào.

Đủ loại tiếng kêu, tiếng huýt và tiếng ồn ào vang lên trên khán đài.

Thế nhưng phần lớn mọi người vẫn rất bình tĩnh, trân như nhộng trên sân thể dục là tập tục tốt đẹp của người Hy Lạp.

Bầu trời tối đen tản đi hết, mặt trời lại tiếp tục treo trên bầu trời, tất cả đều khôi phục bình thường.

Không ai nghi ngờ lân thưởng lớn này của Thần Mặt Trời Apollo, dù sao thì giành được quán quân năm môn toàn năng còn phá được toàn bộ kỷ lục, chỉ sợ cả trăm nghìn năm sau cũng không có cách nào tái hiện. Đông đảo thầy tế tư hâm mộ nhìn Valhein.

Mặt trời rơi xuống chính là thần ban lớn thứ hai của điện Thần Mặt Trời.

Này có thể nói là Thần Mặt Trời Apollo chia một phần sức mạnh khống chế mặt trời cho Valhein.

Mặc kệ Valhein có muốn hay không thì cũng đã được điện Thần Mặt Trời liệt vào thành phần Thần Quyến Giả cao cấp.

Ở những thành phố khác, Thần Quyến Giả cao cấp của Thần Mặt Trời tương đương với quý tộc bình thường, nhưng ở thành bang được Thần Mặt Trời bảo vệ như Delphi, địa vị của Valhein thậm chí tương đương với chủ tư tế, gần tương đương với một vị Truyền Kỳ.

Thần ban đẳng cấp cao nhất chính là Thần Linh giáng xuống, bầu trời sẽ xuất hiện bóng ảo của Thần Linh, là cấp bậc thần ban mà cả Hy Lạp có thể nhìn thấy.

Loại thần ban Thần Linh giáng xuống này thỉnh thoảng có xuất hiện ở thời cổ đại, nhưng trăm năm nay thì tổng cộng không tới năm lần.

Ngoại trừ con trai hoặc hậu duệ Thân Linh thì không có khả năng có được thần ban Thần Linh giáng xuống.

Những quý tộc kia cũng rất hâm mộ nhìn Valhein.

Bọn họ sẵn lòng bỏ ra mấy trăm vạn đồng vàng đại bàng để đổi lấy một lần ban thưởng lớn như vậy.

Một con cú mèo đầu ưng im hơi lặng tiếng bay tới, lại một lần nữa thả cành ô liu lên người Valhein, sau đó rời đi.

Đông đảo thầy tế tư và quý tộc nhìn nhau một cái, qua thật lâu cũng không nói gì.

Bao gồm cả một ít ma pháp sư sùng bái Thần Linh cũng có chút suy ngẫm.

Thần Mặt Trời Apollo đã thưởng thần ban mặt trời rơi xuống, như vậy những vị Thần Linh khác sẽ không thưởng thần ban nữa để tỏ ra tôn trọng vị Chủ Thần này, đồng thời cũng giữ vững một loại cân bằng.

Thần Linh không thể quá thiên vị.

Chương 864: Bốn giải Vua quán quân

Chương 864: Bốn giải Vua quán quân

Nhìn con cú mèo bay đi xa, hơn phân nửa quý tộc thành Athens iu xìu.

Athena là vị Thần thủ hộ của thành Athens.

Thế nhưng rất nhiều quý tộc lóe ra tia sáng đề phòng nồng đậm.

Nhóm người chờ đợi một chốc, quả nhiên nhóm Nữ Thần Bất Hòa không thưởng thân ban để biểu đạt sự tôn kính đối với Apollo.

Nhóm thầy tế tư của Nữ Thần Hòa Bình cũng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Trong ánh mắt hâm mộ của mọi người, Valhein bày tỏ lòng biết ơn đối với Apollo và Athena, cất phần thưởng, nói nói cười cười với Hoth rồi cùng rời đi.

Gerner vẻ mặt mờ mịt đi theo phía sau.

Eugene đi tới vỗ vỗ vai Gerner.

"Ngươi nên cám ơn Valhein, không có hắn thì thiên phú mới của ngươi đã không thể kích hoạt. Ta có cảm giác đi theo hắn thì ngươi sẽ kích hoạt được càng nhiều thiên phú hơn." Eugene nói.

Gerner đẩy Eugene.

"Ta thà rằng không có loại thiên phú này!"

Eugene cười ha ha.

Tranh tài kết thúc, Valhein trở lại Học viện Plato.

Lúc này gần như tất cả ánh mắt của thầy trò nhìn về phía Valhein có chút khác nhau.

Quá biến thái rồi!

Thậm chí có người nói tứ kiệt cũ của Plato đã qua thời rồi, Valhein có thể trở thành một trong tứ kiệt mới của Học viện Plato, về phần ba người khác thì vẫn còn chưa sinh ra.

Có điều sau khi vui vẻ thay cho Valhein, rất nhiều thây trò rơi vào hối hận vô tận.

Đặt ít quá rồi!

Chỉ có Niedern, Gregory và một số ít người khác tươi cười rạng rỡ.

Hôm nay trong buổi liên hoan của học viện, Hoth trở thành nhân vật chính, đếm không hết người chúc mừng hắn.

Không ai ngờ tới, hắn thế mà lại trở thành quý quân của năm môn toàn năng.

Liên hoan kết thúc, Valhein trở lại phòng mình, theo thói quen tiến vào tháp ma pháp, kiểm tra thần ban vừa mới thu hoạch được.

Vương miện nguyên tố ánh sáng biến lớn hơn một chút, ngoại hình cũng lộng lẫy hơn, hơi thở thánh khiết đập vào mặt.

Vương miện nguyên tố ánh sáng vốn có một viên đá quý thánh màu trắng, mà bây giờ đã biến thành ba viên, hai viên nhỏ ở hai

bên, chính giữa là một viên to hơn hẳn một vòng.

Huyết mạch nguyên tố ánh sáng Tế Tư.

Valhein mỉm cười gật đầu, không chỉ nâng cao khả năng của nguyên tố ánh sáng, năng lực ánh sáng sinh mệnh gia tăng lên ánh sáng thần thánh, sức mạnh được thăng cấp toàn diện.

Có nghĩa là từ giờ trở đi, khả năng nắm giữ nguyên tố ánh sáng của Valhein đã vượt qua cả thầy tế tư chính quy của điện Thần Mặt Trời.

Chỉ cần thăng cấp lên ma pháp sư Hoàng Kim, học được ma pháp hệ ánh sáng, năng lực điều trị có lẽ còn vượt xa phần lớn thầy tế tư bình thường của điện thần.

Cho dù hiện giờ sử dụng thuật trị liệu hệ thủy bình thường thì hiệu quả cũng gấp bội trước đó.

Sau khi thăng cấp lên nguyên tố ánh sáng Tế Tư, lại được nhận thêm một năng lực huyết mạch lĩnh vực, thành lũy thánh quang.

Đây là năng lực lĩnh vực có thể công cũng có thể thủ, ánh sáng thần thánh đơn thuần sẽ tạo thành một pháo đài nhỏ bảo vệ mọi người ở bên trong pháp đài, chống lại người bên ngoài, cũng có thể chữa trị thương tích cho người bên trong.

Một khi kẻ địch xông tới thì chỉ bị ánh sáng thần thánh tổn thương rất nhẹ, nhưng nếu là sinh vật hệ bóng tối hoặc kẻ địch bị nguyên tố ánh sáng khắc chế thì sẽ phải chịu tổn hại nặng nề liên tục.

Nếu như kết hợp đầy đủ thiên phú nguyên tố ánh sáng rồi tiến vào hang hổ sinh vật bóng tối thì thành lũy thánh quang chính là một cối xay thịt cỡ lớn, một đường quét ngang.

Valhein tiếp tục xem thiên phú thần ban của Nữ Thần Trí Tuệ

Athena.

Thiên phú ma pháp: Cảm nhận ma pháp.

Valhein rất hài lòng.

"Athena đối với ta thật sự quá tốt rồi, thân ban đều là những thiên phú siêu thực dụng lại còn đặc biệt hiểm thấy. Cảm nhận ma pháp là nâng cấp toàn diện cấp bậc cảm nhận nguyên tố và tất cả sức mạnh phép thuật, sau này không quản là vẽ trận pháp ma pháp, chế tạo ma dược, chế tạo ma pháp khí hay làm phép, hoặc là dò xét thăm dò, cảm nhận ma pháp đều có tác dụng rất lớn. Phối hợp với thị giác ma pháp, tác dụng rất lớn."

"Cảm nhận ma pháp cộng thêm thị giác ma pháp chính là thiên phú cơ sở của trường phái 'chúa tể ma pháp' trứ danh, lại phối hợp với một vài thiên phú và ma pháp có thể khiến cho một ma pháp sư tùy ý khống chế ma pháp theo ý mình. Trong truyền thuyết thì Plato có năng lực chúa tể ma pháp. Đặc điểm cơ bản nhất của trường phái này chính là tất cả ma pháp ở trước mặt đều không có bí mật gì cả, có thể nói là khắc tinh của tất cả người làm phép. Ở trong mắt ma pháp sư, Thần Linh cũng là nửa người làm phép."

"Chuyện mà nhóm bậc thầy nắm giữ chúa tế ma pháp thích làm nhất chính là chạy tới các vị diện để giao chiến với các sinh vật mạnh mẽ, thậm chí là giao chiến với Thần Linh, sau đó học trộm sức mạnh của đối phương, sáng tạo ra năng lực ma pháp mới."

Ngày thi đấu chính thức thứ tư của đại hội Pythian, môn đua ngựa đúng hạn cử hành.

Có điều, một màn thú vị xuất hiện.

Phần lớn khán giả ở hiện trường đều không có hứng thú với môn đua ngựa, ngược lại có hứng thú với môn thi đấu xe chiến

hơn.

Mà người có hứng thú với môn đua ngựa cơ bản đều là dân cờ bạc.

Cho nên khi Valhein vừa ra sân, rất nhiều người chuẩn bị hoan hô, kết quả lại nghe thấy tiếng xùy xùy không ngừng vang lên.

Valhein cũng hơi nghi ngờ một chút, nhưng cẩn thận nghĩ lại thì liền hiểu được, ở các thành bang đều có cá cược đua ngựa, vì thế nguồn tiền đặt cược vào môn đua ngựa của giải thi đấu Pythian là lớn nhất.

Đám người đặt cược đua ngựa kia không đặt Valhein, vì thế bọn họ mới hi vọng hắn thất bại.

Valhein nhún vai, cũng không thèm để ý.

Cưỡi con ngựa thuần chủng của Học viện Plato, Valhein dựa vào nguyên tố phong mềm mại tiến tới, cuối cùng thành công xông vào top tám người mạnh nhất.

Chương 865: Bốn giải Vua quán quân (2)

Chương 865: Bốn giải Vua quán quân (2)

Nhưng thành tích của Valhein quá bình thường, dù sao thì ngay cả khán giả bình thường cũng nhìn ra được tài cưỡi ngựa của Valhein rất bình thường, cho dù có thiên phú nguyên tố phong thì cũng không có thực lực giành được giải quán quân.

Sau khi xác định top tám thì chính là trận chung kết, tám tuyển thủ bắt đầu cạnh tranh.

Khác với bình thường chính là ngoại trừ nhóm tuyển thủ, đại diện của nhóm quý tộc lớn cũng có mặt trong sân thi đấu.

Bởi vì trong trận đấu đua ngựa, tuyển thủ và ngựa chỉ là công cụ thi đấu mà thôi, người bỏ vốn cho ngựa và xe ngựa mới là người báo danh, cũng là người lãnh thưởng cuối cùng.

Tiếng còi vừa vang lên, tám con ngựa cùng xuất phát.

Thế nhưng khác với trước đó, ngựa của Valhein lại giống như nổi điên, hai mắt đỏ bừng, liều mạng chạy trốn, trực tiếp vượt lên đầu.

Có điều vẫn không có bao nhiêu người xem trọng Valhein, bởi vì theo thời gian không ngừng trôi qua, khả năng cưỡi ngựa và kỹ thuật cưỡi ngựa của Valhein chính là điểm yếu, chắc chắn hắn sẽ chậm rãi tuột hậu.

Sự kiện kỳ quái xuất hiện, ngựa của Valhein vẫn giữ nguyên ý chí chiến đấu, cuối cùng tuyệt trần thành công giành được giải

quán quân.

Khán giả toàn trường đều nghi hoặc khó hiểu, quý tộc xếp hạng thứ hai và thứ ba nổi trận lôi đình, yêu cầu điện thần và trọng tài tra rõ.

Rất nhanh âm thanh của người chủ trì đã truyền khắp toàn trường.

"Xét thấy có vài quý tộc nghi ngờ điện thần, nghi ngờ thi đấu, chúng ta tiến hành điều tra một phen, kết quả cuối cùng là Valhein có một thiên phú mạnh mẽ làm hắn giành được chiến thắng. Về phần là thiên phú gì thì các ngươi không có quyền được biết. Xin hãy nhớ kỹ, không ai có thể lừa gạt Chúng Thần, cũng không ai có thể nghi ngờ Chúng Thần! Nếu như lần sau còn hành vi này thì sẽ cấm gia tộc đó tham gia giải thi đấu Pythian."

Người chủ trì mặt lạnh nói.

Ngày hôm qua Apollo vừa mới ban thưởng lớn, hôm nay đã có người nghi ngờ?

Không chỉ điện Thần Mặt Trời, những thây tế tư khác cũng lạnh lùng nhìn tộc trưởng của hai gia tộc Anh Hùng kia.

Sắc mặt của hai quý tộc kia hơi xanh, không nói được lời nào.

Sau đó điện Thần Mặt Trời trao vòng hoa quán quân, cúp quán quân và phần thưởng hạng nhất của môn đua ngựa cho Valhein.

Môn xe chiến tiếp theo, dưới tác dụng của thiên phú động vật thân thiện, chiến mã của Valhein chạy băng băng như điên, giúp Valhein giành chiến thắng.

Sau khi Valhein giành được quán quân, rất nhiều người đều sửng sốt.

Có nghĩa là...

Người chủ trì khó tin nói: "Valhein đã trở thành Tứ Vương mà trước nay chưa từng có trong lịch sử? Vua Chạy Đua, Vua Vật Lộn, Vua Toàn Năng và Vua Đua Ngựa? Ôi trời ơi| ! I Đây là chuyện mà ngay cả Heracles cũng không làm được, Heracles chỉ thắng được quán quân môn đua ngựa mà thôi, chứ không thể giành được song quán quân để trở thành Vua Đua Ngựa. Nói cách khác, cho dù Valhein không giành được Tổng Vua Quán Quân nhưng cũng nhận được danh hiệu Tứ Vương có một không hai, trở thành Truyền Kỳ có thể sánh vai với Heracles trên sân thi đấu! Chúng ta hãy chúc mừng vị Tứ Vương đầu tiên của thế giới, Val... hein!"

Nghĩ tới lại một lần nữa được chứng kiến lịch sử, khán giả lớn tiếng hoan hô, toàn bộ sân thi đấu trở nên náo nhiệt hơn bao giờ hết.

“Tứ Vương!"

“Tứ Vương"

“Tứ Vương!"

Trong tiếng hoan hô hưng phấn, điện Thần Mặt Trời phát vòng hoa, cúp và phần thưởng của môn xe chiến xong thì còn tặng thêm cúp và phần thưởng của Vua Đua Ngựa cho Valhein.

Sau đó Apollo và Athena thưởng thần ban, thế nhưng đều là thần ban bình thường, không giống như phần thưởng dành cho Tứ Vương.

Có điều mọi người nhanh chóng hiểu được, phần khen thưởng sau cùng nhất định sẽ xuất hiện trong nghi thức bế mạc.

Nhóm người vốn tưởng như vậy sẽ kết thúc, nhưng một con dê màu đen xuất hiện dưới bục, sau đó nó nhảy một cái, nhảy tới trước mặt Valhein.

"Be be...

Dê đen kêu khẽ một tiếng, thân thiết cọ chiếc sừng của mình vào chân Valhein, hai chiếc sừng đột nhiên bong ra rồi nhập vào trong cơ thể Valhein, biến mất không thấy đâu nữa.

Dê đen lại kêu một tiếng rồi xoay người chạy đi, chậm rãi biến mất.

Nháy mắt dê đen xuất hiện, nhóm thầy tế tư của điện Thần Rừng đứng dậy, hơi cúi đầu chào.

Rất nhiều khán giả nghi hoặc khó hiểu, dê đen là tượng trưng của Thần Pan, Pan cũng là vị thần của tự nhiên và rừng rậm, cũng thường được gọi là Thần Pan.

Lai lịch của Thần Pan rất thần bí, có người nói hắn là con trai của Chủ Thần Hermes, cũng có người nói hắn là Cựu Thần, so với Zeus còn xưa hơn.

Hắn và Nữ Thần Mặt Trăng nguyên thủy Selena là bạn cũ, nhưng sau khi thân quyền Mặt Trăng của Selena bị Nữ Thần Săn Bắn Artemis cướp đi thì hắn đã trở thành Tòng Thần của Nữ Thần Săn Bắn.

Sau khi trao giải xong, người chủ trì hưng phấn tuyên bố, ngày mai chính là ngày thi đấu môn âm nhạc cuối cùng của giải thi đấu Pythian, đồng thời cũng sẽ tổ chức nghi thức bế mạc.

Valhein và các học sinh cùng trở vê phân viện Plato, cho dù ngày mai sẽ tiến hành tiệc ăn mừng nhưng nhóm thầy trò vẫn tiến hành một buổi ăn mừng nhỏ cho Valhein.

Mà tài chính của buổi tiệc nhỏ này do Niedern và Gregory chịu trách nhiệm, là bị nhóm giáo viên bức ép.

Lúc Học viện Plato tổ chức tiệc mừng, trong một căn biệt thự

lớn của Delphi, hơn mười người trẻ tuổi tụ tập trong một căn phòng sang trọng.

Trên vách tường treo đầy bức tranh nổi tiếng, nhiều đến mức giống như giấy dán tường. Khắp nơi đều là những bức tượng nổi tiếng, những món đồ sưu tâm đắt đỏ ở nơi này giống như là một món trang trí tâm thường vậy.

Hơi thở thân thánh bao phủ khắp căn phòng, rõ ràng cũng là tiệc rượu bình thường nhưng không hề có người phục vụ.

Mùi rượu nho nồng đậm bốc lên.

Hơn mười quý tộc trẻ tuổi không uống ngụm nào.

"Euckeno, ngươi và Cardin gọi nhóm quý tộc Hy Lạp bọn ta tới đây không phải là vì uống rượu chứ?"

Trên mặt Andrea lộ ra nụ cười nhạt nhẽo, đôi mắt màu xanh khói giống như bị bóng tối bao phủ.

Ánh mắt của nhóm quý tộc Athens cũng mang theo chút cảnh giác.

"Ta nghe nói Valhein và Paloma rất thân thiết?" Vẻ mặt của Euckeno rất thản nhiên, hoàn toàn mất đi thảm trạng trên chiến trường, mái tóc vàng óng phối hợp với vóc dáng cường tráng, là tình nhân trong mộng của rất nhiều thiếu nữ.

"Nhưng có tin đồn là gia tộc Eurystheus các ngươi muốn kết thông gia với gia tộc Pandion nhưng bị bệ hạ Hippolytus từ chối." Cơ thể Andrea thẳng tắp, giọng điệu lại càng lạnh nhạt hơn.

"Không phải nghe đồn."

"Ngươi vẫn chưa hết hi vọng sao? Không có người Athens nào muốn để công chúa xinh đẹp nhất của bọn ta gả tới gia tộc các

ngươi, gia tộc đối địch với Heracles." "Vậy các ngươi muốn gả Paloma cho Valhein sao?" Euckeno hỏi ngược lại.

Chương 866: Thâm Ngục

Chương 866: Thâm Ngục

Trong phòng, trên mặt mỗi vị quý tộc Athens đều lộ ra vẻ kinh dị, có kích động, có phẫn nộ, có sầu lo.

Ngoại trừ Andrea.

Andrea thản nhiên cười nói: "Một tên dân thường, hắn sẽ không cưới được Paloma."

"Sau khi Valhein thăng cấp lên Thánh Vực, sau đó trở thành quý tộc thì sao?"

Toàn bộ quý tộc Athens sửng sốt, Andrea cũng không ngoại lệ.

Tay phải Andrea siết chặt thành quyền, chậm rãi hít sâu.

"Ta đã phái người điều tra, Valhein từng đưa cho Paloma một chiếc nhẫn, nàng rất thường đeo nó. Các ngươi nên hiểu, ở một số thành bang thì chiếc nhẫn chính là vật tượng trưng cho tình yêu.' Euckeno chậm rãi nói.

"Ở Athens thì không phải!" Andrea nói.

Các quý tộc Athens không vui nhìn chằm chằm Euckeno.

Euckeno cười nói: "Như vậy ta nói ý đồ của ta tới đây. Ta gặp thất bại lớn trên sân thi đấu, ta là quý tộc Bán Thần, ngã một cái cũng chẳng sao, tiếp tục đi tới là được. Ta đã định sẵn sẽ trở thành Thánh Vực, thậm chí là Truyền Kỳ, hết thảy thất bại không quan trọng. Thế nhưng các ngươi cũng biết ta có một lão cha đáng ghét. Tuy hắn tàn bạo nhưng kỳ thật đối xử với ta rất tốt, chỉ có điều

lần thi đấu này sẽ dẫn tới một hồi ức đau thương của hắn."

"Phá kỷ lục thi đấu của Heracles?" Andrea hỏi.

"Đúng vậy, hiện giờ tất cả mọi người đều so sánh Valhein với Heracles, như vậy ta thua Valhein thì cha ta sẽ thế nào? Vì thế để tránh ta bị cha đập một trận nhừ tử khi trở về thành Argos, sau đó còn bị lưu đày tới Thâm Ngục Argos, ta muốn làm chút gì đó để hắn vui vẻ." Lúc nói tới phần sau cùng, nụ cười trên mặt Euckeno biến mất.

Nghe thấy Thâm Ngục Argos, tất cả mọi người có mặt đều chấn động.

Thâm Ngục Argos là nơi khủng khiếp của Hy Lạp, đó là một cái động sâu không đáy, nghe đồn nơi đó liên thông tới Địa Ngục, thậm chí ngay cả toàn bộ nước biển của biển Aegean có chảy ngược vào đó cũng không thể nào lấp đầy nổi.

Ở lối vào Thâm Ngục được xây dựng một tòa tường thành và thành phố vây quanh lối vào Thâm Ngục, quanh năm được liên quân Thâm Ngục do các thành bang và thây tế tư của điện thân canh gác.

Theo truyền thuyết thì nơi đó không chỉ có Bán Thần trấn giữ mà còn có hóa thân Thần Linh canh giữ.

Trong Thâm Ngục, hàng năm ít nhất sẽ bùng nổ ba lần ma triêu, mỗi lần đều khổ chiến hơn một tháng.

Theo lời tiên đoán thì tộc Titan trong Địa Ngục sẽ phá hủy cổng vào, từ Thâm Ngục xông ra, hủy diệt Hy Lạp, nhắm tới núi Olympic, lật đổ Zeus.

Không có quý tộc nào muốn đi tới đó.

Một khi tiến vào rất khó sống sót rời đi.

"Ta rất hiểu tâm tình của ngươi." Sắc mặt Andrea dịu đi.

"Vì thế ngươi hiểu rõ ta muốn gì." Lúc này Euckeno mới đứng dậy, tự rót rượu cho tất cả mọi người.

"Đối phó Valhein?" Andrea hỏi.

"Đúng vậy."

"Bọn ta được lợi gì?" Andrea hỏi.

"Người đầu tiên lấy ra ánh mắt Hội Săn Phép Thuật nhắm vào Valhein lại hỏi ta có lợi gì?" Euckeno không hề che giấu giọng điệu giễu cợt.

"Ta chỉ không vừa mắt với sự láo lếu của Valhein, nhưng không nói muốn xung phong đi đầu." Andrea hoàn toàn không để ý tới giọng điệu của Euckeno.

"Như vậy nếu như ta xin cha ta mở ra cuộc săn nhắm vào Valhein thì sao?" Euckeno nói.

Nhóm người quan sát nãy giờ đều sợ hãi.

"Euckeno, ngươi phải suy nghĩ cho kỹ." Cardin, người có mái tóc màu cây đay nhỏ giọng khuyên nhủ.

Euckeno mặt không đổi sắc, tiếp tục nói: "Valhein là người Athens, cần phải được hơn phân nửa quý tộc Hội Săn Ma Pháp của Athens đồng ý mới có thể bắt đầu, như vậy cần thời gian khá dài. Đương nhiên còn có một cách khác để trực tiếp mở cuộc săn mới, đó là do gia tộc Bán Thần đề xuất. Gia tộc Bán Thần Athens cần phải cho gia tộc Pandion chút mặt mũi, trước khi Valhein thăng cấp lên Thánh Vực, bọn họ tuyệt đối sẽ không ra tay với Valhein. Thế nhưng nếu gia tộc Pandion từ chối kết thông gia với gia tộc bọn ta, bọn ta cũng không cần phải kiêng dè Hippolytus, có thể trực tiếp mở cuộc săn đối với Valhein."

"Gia tộc bọn ngươi không sợ bị ma pháp sư phản công à?" Andrea hỏi.

"Gia tộc bọn ta chỉ phụ trách mở cuộc săn nhưng không tấn công, ma pháp sư sẽ không dám làm bậy gây thù hằn. Huống chi lão cha điên nhà ta ngay cả Heracles cũng dám đuổi giết, làm ra chuyện này đối với một ma pháp sư nho nhỏ thì có sao đâu chứ?" Euckeno nói.

"Vậy, ngươi muốn ta làm gì?" Andrea hỏi.

"Nếu ta nhớ không lầm thì ngươi đã lọt vào vòng chung kết của phần thi đàn hạc. Trong trận thi đấu chính thức thì mỗi môn âm nhạc chỉ có mười sáu người lên sân khấu, mà ngươi chính là một trong mười sáu người mạnh nhất của môn đàn hạc, thậm chí còn có khả năng giành được giải quán quân, đúng không?" Euckeno nói.

"Ta vẫn luôn yêu thích âm nhạc và đàn hạc, lúc tiếng nhạc vang lên, ta chính là cả thế giới." Andrea mỉm cười, không hề che giấu sự yêu thương của mình đối với âm nhạc.

"Ta cũng tin tưởng ngươi có cơ hội lớn giành được quán quân. Như vậy, nếu như ngươi giành được quán quân thì có dám ép Valhein tiếp nhận khiêu chiến giải quán quân đàn hạc của ngươi hay không?" Euckeno nói.

Mỗi người trong phòng đều lộ ra vẻ mặt quái dị.

Andrea suy nghĩ một chút rồi nói: "Nếu như hắn khiêu chiến giải quán quân đàn hạc của ta thì hắn cần phải lấy ra một giải quán quân, sau đó sẽ tiến hành thi đấu. Nếu như hắn thắng thì giải quán quân đàn hạc của ta sẽ thuộc về hắn, nếu như hắn thua thì phải đưa một giải quán quân cho ta, tất cả khen thưởng và danh dự đều sẽ thuộc về ta. Ngươi muốn phá hủy danh hiệu Tứ Vương của Valhein đúng không?"

"Không sai, phải phá được danh hiệu Tứ Vương của hắn thì ta mới có thể tránh được vận rủi rơi vào Thâm Ngục." Euckeno nói.

"Nhưng ngươi có nghĩ tới hay không, nếu như hắn thắng được giải quán quân âm nhạc của ta, như vậy dựa theo quy tắc thi đấu, hắn chính là Tổng Vua Quán Quân! Nếu như hắn thắng thì chẳng khác nào ngươi vừa tạo ra một vị Tổng Vua Quán Quân, tạo ra một Heracles mới, cha của ngươi nhất định sẽ đánh ngươi gần chết rồi mới đá một phát vào mông ngươi, để ngươi văng thẳng vào Thâm Ngục." Andrea nói.

Chương 867: Thâm Ngục (2)

Chương 867: Thâm Ngục (2)

"Ta đã điều động sức mạnh gia tộc điều tra Valhein. Thành tích âm nhạc của hắn ở Học viện Plato căn bản không đủ đạt tiêu chuẩn, đàn hạc cũng chỉ miễn cưỡng đàn được khúc nhạc đơn giản nhất, không có khả năng chiến thắng ngươi." Euckeno nói.

"Nếu hắn biết mình không có cơ sở âm nhạc thì tuyệt đối sẽ không khiêu chiến ta. Ngươi có thể coi thường Valhein, ngươi có thể căm hận hắn, nhưng ngươi không thể xem hắn là một kẻ ngu." Andrea nói.

"Đúng vậy, ngươi vẫn luôn biết Valhein rất thông minh, vì thế ngươi chưa bao giờ xung đột chính diện với hắn, mỗi lần ngươi ra tay đều che giấu rất sâu, mặc dù hắn nghi ngờ thì cũng không có chứng cứ." Euckeno mỉm cười.

Ánh mắt Andrea dao động, cười nói: "Lời của ngươi có thể hiểu là đang phỉ báng."

"Có phải phỉ báng hay không, trong lòng ngươi hiểu rõ, đương nhiên đó không phải trọng điểm nói chuyện của chúng ta." Euckeno nói tiếp: "Trọng điểm là nếu như ngươi quyết định gây hấn với Valhein, Valhein nhất định sẽ lấy chuyện mình không luyện tập đàn hạc để làm cớ từ chối cuộc chiến giành giải quán quân đàn hạc với ngươi. Thế nhưng bọn ta có cách làm hắn ăn quả đắng."

Nhóm quý tộc khác nghi hoặc khó hiểu, Andrea suy nghĩ một chốc rồi mới ngẩng đầu lên nói: "Ta hiểu đại khái ngươi muốn dùng phương pháp gì, có điều như vậy cần một vị bậc thây Truyền

Kỳ ra tay."

"Ta đã liên hệ với bậc thây Truyền Kỳ rồi." Trên mặt Euckeno lộ ra nụ cười ngang nhiên.

Andrea nói: "Nhưng nếu sự việc tiến hành như thế, ta sẽ khiêu khích Valhein sau đó ngăn chặn cái cớ của hắn, nếu hắn vẫn còn có lý do từ chối thì sẽ không đạt được hiệu quả mà ngươi muốn đâu."

"Không giống với những môn thi đấu khác, thi đấu âm nhạc cần sử dụng thời gian dài, hơn nữa cần giám khảo tiến hành phán xét. Vì thế ta sẽ nghĩ cách để Valhein tham gia với tư cách khách quý của cuộc thi, sẽ nhận xét vê âm nhạc của bọn ngươi." Euckeno nói.

Trong đầu Andrea hiện lên phần thi âm nhạc trước kia, hiểu ra nói: "Nhận xét âm nhạc chắc chắn sẽ nói ưu điểm và khuyết điểm, ngươi muốn ta tìm ra lỗ thủng trong phần nhận xét của hắn, sau đó khiêu khích, thậm chí là sỉ nhục hắn?"

-Đúng vậy.'

"Nhưng nếu như cho dù bị ta khiêu khích sỉ nhục mà hắn vẫn không tiến hành trận chiến giành giải quán quân với ta thì sao?" Andrea hỏi.

"Nếu hắn không đồng ý, sau đó ngươi nên nói gì mà còn cần ta nhắc nhở nữa sao? Đây không phải là kết quả mà ta và ngươi mong muốn à?" Euckeno cười nói. Andrea giơ ly rượu lên.

Hai người nhìn nhau cười, sau đó uống một hơi cạn sạch.

"Như vậy kế tiếp chúng ta bàn về kế hoạch ngày mai, đoán xem những lời nói và hành động mà Valhein có thể sẽ làm ra..."

Ngày thi đấu thứ năm của giải thi đấu Pythian chính thức bắt

đầu, khán giả lại một lần nữa tề tụ.

Tuy rất nhiều khán giả cũng không thích âm nhạc, càng thích trận thi đấu thể dục làm người ta nhiệt huyết sôi trào hơn, nhưng dù sao Apollo cũng là Thần Âm Nhạc, hơn nữa sau khi cuộc thi kết thúc chính là nghi thức bế mạc, sẽ không ai bỏ qua nó.

Có điều rất nhiều người đã làm tốt chuẩn bị ngủ gật.

Dù sao thì mỗi lần thi đấu âm nhạc thì trên khán đài đều vang lên giai điệu của tiếng ngáy ngủ.

Nương theo tiếng nhạc du dương và ánh mặt trời chiếu rọi để ngủ một giấc, khi mở mắt ra thì chính là nghi lễ bế mạc, đó là trải nghiệm tuyệt vời tới cỡ nào chứ.

Lần này, Valhein rốt cuộc tham gia với tư cách là khán giả, an an ổn ổn ngồi trên khán đài.

Valhein trực tiếp ngồi xuống bên cạnh Paloma.

"Bạn học Paloma à, lâu lắm rồi chúng ta không ngồi chung rồi, thật nhớ cảm giác ngồi cùng bàn.” Valhein nói.

Paloma liếc Valhein trắng mắt, hơi nghiêng đầu, phần cổ thon dài giống như đang phát sáng.

Nàng đột nhiên hơi cúi đầu, ánh mắt rơi vào chiếc nhẫn trên ngón tay.

Chiếc nhẫn màu bạc được nạm đá quý màu xanh lam, mộc mạc đơn giản.

Nàng nhẹ nhàng đưa tay phải tới, che đi chiếc nhẫn trên tay trái.

Jimmy ở bên cạnh ôm vai Valhein cười nói: "Ta cũng rất nhớ cảm giác có ngươi ở trong lớp học.”

"Đừng có làm loạn, ta đang nhớ lại tình cảm bạn học của ta với Paloma." Valhein nói.

"Ta cũng muốn nhớ lại tình cảm bạn học với ngươi."

"Ta chỉ có tình cảm bạn học với Paloma thôi, không có với ngươi!" Valhein tức giận nói.

Đám bạn học ở xung quanh đều cười mắng.

Tiếng cười vui vẻ của thiếu niên thiếu nữ vang lên trên khán đài.

Niedern và Gregory cười tủm tỉm nhìn Valhein, học sinh tốt thực lóa mắt. Thế nhưng cũng có vài giáo viên và bạn học thầm thở dài.

Cho dù Valhein giành được quán quân thì cũng không thể nào quay về Athens, ngược lại sau đó còn phải không ngừng chạy trốn vệ quân thành Athens vây bắt.

Thi đấu vẫn chưa bắt đầu, một vị thầy tế tư cấp bậc Hoàng Kim đi tới, trước ngực thêu mặt trời màu vàng.

Nhóm thây trò gần đó vội vàng đứng dậy, hơi cúi đầu.

Những người khác nghi ngờ nhìn sang.

Valhein phát hiện vị thầy tế tư xa lạ này nhìn mình chằm chằm, cũng không khỏi đứng dậy.

Paloma ở bên cạnh có chút do dự, cũng đứng dậy.

Thầy tế tư mặt áo dài trắng cung kính cúi đầu với Paloma, nói một câu: "Paloma điện hạ."

Gương mặt nhỏ nhắn của Paloma vẫn không có biểu cảm như cũ, gật nhẹ đầu.

Thầy tế tư mặc áo dài trắng cũng không để bụng, quay đầu lại nhìn sang Valhein, mặt mày hớn hở.

Chương 868: Khách quý chủ trì

Chương 868: Khách quý chủ trì

"Tứ Vương các hạ, điện Thần Mặt Trời quyết định mời ngài đảm nhiệm vai trò khách quý đặc biệt của cuộc thi âm nhạc hôm nay, cùng bậc thầy Alamo chủ trì môn thi đấu âm nhạc. Sau khi tranh tài xong thì ngài vừa vặn tham gia nghi thức bế mạc luôn."

Nhóm người ở xung quanh vừa mừng vừa sợ, mỗi người đều thực ước ao.

Cho dù là Paloma thì trong con ngươi cũng lóe ra tia kinh ngạc.

Đây chính là vinh dự cực cao, bình thường chỉ có thành viên ưu tú của gia tộc Bán Thần mới có tư cách nhận được ưu đãi trong giải thi đấu lớn này.

Valhein do dự một hồi, làm người chủ trì thì không thể thoải mái quan sát cuộc thi đấu, hôm nay mình vốn muốn cười nói thoải mái, hưởng thụ thời gian tươi đẹp với nhóm bạn cùng bàn.

Niedern thấy Valhein do dự thì vội nói: "Trò còn suy nghĩ cái gì nữa, mau đi theo thầy tế tư đại nhân đi."

"Đúng vậy, khẳng định là trò rất cao hứng, còn đứng ngây ra đó làm gì." Gregory vội vàng nói.

Valhein theo bản năng nhìn thầy trò ở xung quanh, phát hiện phân lớn học sinh đều rất hâm mộ, mà ánh mắt của các giáo viên thì có thêm một chút mong đợi.

Valhein thâm than trong lòng, nhưng ngoài mặt mỉm cười nói: "Cám ơn lời mời nồng nhiệt của điện Thần Mặt Trời, ta rất vui,

nhất thời cũng không biết nên nói gì cho phải. Ta sẽ cùng ngài tới đài chủ trì, xin ngài dẫn đường."

"Không dám nhận, ngài chính là người nhà của Thần Mặt Trời vĩ đại." Thầy tế tư mặc áo dài trắng thật khách sáo làm ra tư thế mời, sau đó đi trước dẫn đường.

Nhiều giáo viên nháy mắt ra hiệu với Valhein, Valhein gật nhẹ đầu, sau đó liếc nhìn Paloma một cái rồi xoay người rời đi.

Jimmy nhỏ giọng thì thâm: "Gia giáo tốt thật, trước khi đi còn xin phép gia chủ nữa kìa."

Nhóm bạn học ở gần đó phì cười không ngừng.

Paloma hung hăng trừng mắt liếc Jimmy.

"Ai?" Hoth nghi hoặc khó hiểu.

Tiếng cười của các học sinh lại càng vang lớn hơn.

Paloma trừng Hoth trắng mắt.

Hoth thực oan ức.

Niedern nhìn nhóm học sinh, trên mặt lộ ra nụ cười vui mừng. Trước đây người trong lớp căn bản không dám đùa giỡn với Paloma, đều xem nàng như thây tế tư cao cao tại thượng, nhưng chậm rãi thì mọi người phát hiện Valhein không hề sợ Paloma, còn chủ động trêu đùa, mọi người cũng có can đảm thỉnh thoảng nói vài câu với Paloma.

Kết quả Paloma không hoàn toàn hờ hững như tưởng tượng, phần lớn đều sẽ đáp lại, chỉ có điều thái độ thì vẫn lạnh băng như thế.

Valhein một đường đi thẳng tới, khán giả ở xung quanh đều chào hỏi hắn.

Valhein mỉm cười gật đầu, nghe thấy đủ lời dí dỏm thiện ý.

"Em gái ta vẫn chưa gả chồng, Valhein à, có muốn suy nghĩ một chút không?"

"Tứ Vương, dáng vẻ nổ tung quần áo của ngươi cực ngầu!"

"Quao, ma pháp sư tàn bạo tới rồi, mau chạy thôi!"

"Valhein vô địch!"

Đi qua khán đài hò hét ầm ĩ, Valhein đi tới khu vực chủ trì của thầy tế tư.

Người chủ trì Alamo là một người đàn ông trung niên có mái tóc quăn vàng nhạt, giang tay lộ ra nụ cười nhiệt tình, nghênh đón Valhein.

"Xem ai tới đây, vị đại anh hùng của giải thi đấu Pythian!" Nói xong, Alamo trao cho Valhein một cái ôm thật chặt.

Valhein nhất thời nhớ tới Julius, cái ôm của hai người thật sự quá nhiệt tình.

Hai bên tách ra, Alamo vỗ vỗ vai Valhein, mỉm cười nói: "Sao rồi cậu bé tài giỏi, dám cùng ta chủ trì thi đấu không?"

"Nói thật thì ta chỉ muốn ngồi im lặng thôi. Có điều nếu điện Thần Mặt Trời đã nhiệt tình như vậy thì ta nhất định không phụ sứ mệnh, phối hợp với điện thần hoàn thành việc chủ trì. Valhein nói.

"Nhìn ra được, ngươi không giống với đám chiến sĩ phách lối kia. Có điều ngươi yên tâm, kế tiếp khi chủ trì muốn nói cái gì thì nói cái đó, nơi có Thân Mặt Trời chính là nhà của ngươi, thầy tế tư của điện Thần Mặt Trời bọn ta chính là người thân của ngươi." Gương mặt Alamo đầy nụ cười, ánh mắt chân thành.

Nhóm thầy tế tư cấp bậc thấp ở gần đó khá kinh ngạc nhìn gương mặt hiền lành của vị thầy tế tư cấp bậc cao này.

Trái tim Valhein nhẹ nhàng nảy lên, vẫn không hiểu vì sao điện Thần Mặt Trời lại có thiện ý với mình đến như thế.

Ngày hôm qua còn cùng Niedern và Larens nói qua chuyện này, kết quả người của Học viện Plato đều cho rằng Thần Mặt Trời không có ác ý, hẳn là Valhein đã làm chuyện gì đó làm Apollo vui vẻ, cộng thêm thi đấu truyền bá tín ngưỡng của Apollo, vì thế điện Thần Mặt Trời mới coi trọng hắn như vậy.

Lần này Valhein vốn không muốn đến nhưng các giáo viên quá hi vọng có thể hỗ trợ tuyên truyền Học viện Plato.

Trước đó người chủ trì vẫn luôn nói Valhein là ma pháp sư, nói là biến thái thế nào tàn bạo thế nào, nhưng rất hiếm khi nhắc tới Valhein là học sinh của Học viện Plato.

"Cám ơn điện Thần Mặt Trời đã cho ta cơ hội này." Valhein chân thành gửi lời cám ơn.

Alamo cười nói: "Không có gì, có điều ta muốn nói vài chuyện mà ngươi cần chú ý."

Vì thế Alamo thiện ý nhắc nhở Valhein, cố gắng không đề cập tới Chúng Thần, nhưng có thể nói một vài lời khách sáo, cũng không nên nói về chuyện của mình và quý tộc, cố gắng tránh xung đột, chủ yếu lấy hài hước và âm nhạc làm chủ, đương nhiên không ngại để Valhein kể một ít chuyện thú vị về giới ma pháp để hấp dẫn khán giả.

Thời gian vừa tới, người chủ trì dẫn Valhein tới lan can trước khán đài khách quý, hai người đeo râu ma pháp rồi đứng chung một chỗ.

"Các vị khán giả, hẳn mọi người đã nhìn thấy vị bên cạnh ta...

ừm, chính là người đàn ông đã mọc lông dài, đúng vậy, chính là người vì quá tàn bạo mà đã được Thần Mặt Trời Apollo vĩ đại dùng ngọn lửa thiêu đốt. Valhein à, tối hôm qua ngươi có sám hối không?" Alamo hỏi.

"Đã sám hối rồi, nhưng ta cảm thấy tội lỗi của ta quá sâu nặng, hi vọng lại được đốt thêm lần nữa." Valhein nghiêm nghị nói.

Khán giả cười ha ha.

Chương 869: Khách quý chủ trì (2)

Chương 869: Khách quý chủ trì (2)

"Quả nhiên đó là một tên khốn khiếp từ đầu tới đuôi! Không chút nghi ngờ, mấy ngày thi đấu trước, nhân vật chính không phải điện Thần Mặt Trời. Không phải người chủ trì ta đây, không phải trọng tài dưới sân đấu, không phải bất cứ người nào khác, chỉ có một người mà thôi, chính là Valhein. Có điều thật cám ơn Chúng Thần, hắn chỉ tùy tiện báo danh thi đấu âm nhạc mà thôi chứ không chân chính dự thi, vì thế hôm nay chúng ta sẽ không thấy hắn tham gia thi đấu. Vua Anh Hùng Heracles nếu nghe được tin tức này nhất định sẽ thở phào. Nếu như Valhein thật sự dành được danh hiệu Tổng Vua Quán Quân thứ hai, nếu như ta là Heracles, cho dù cách trăm núi nghìn sông cũng nhất định phải quay trở về đánh hắn một trận! Các ngươi nói coi có đúng không?"

"Đúng vậy!" Khán giả rống to hơn, giờ phút này tất cả mọi người đều biến thành antifans.

Rất nhiều khán giả chú ý tới cách gọi Vua Anh Hùng, đây là lần đầu tiên nhóm thầy tế tư công khai thừa nhận thân phận mới của Heracles, trước đây chỉ gọi hắn là Anh Hùng. Xem ra nhất định là Heracles đã hoàn thành một chuyện lớn chấn động đất trời gì đó nên mới được điện thần thừa nhận.

"Valhein, ngươi có gì muốn nói với Heracles không? Lớn gan một xíu, điện Thân Mặt Trời tuyệt đối sẽ không quản ngươi." Lời nói này của Alamo dẫn tới một trận tiếng cười.

Valhein lễ phép mỉm cười, nói: "Cám ơn Chúng Thần, cám ơn

thế giới, cám ơn thời đại. Bởi vì ở thời đại này chúng ta có thể thỏa thích tỏa sáng, nhưng không cần phải che giấu bất cứ vinh quang vĩ đại gì."

Nhóm người có chút sửng sốt, kinh ngạc nhìn Valhein, trong lúc nhất thời có chút không thoải mái khi một tuyển thủ tàn bạo lại nói ra những lời triết lý như thế.

Sau đó, tiếng hoan hô nhiệt liệt vang lên.

Đông đảo bậc thầy gật nhẹ đầu, rất hài lòng nhìn Valhein, nhất là các lão ma pháp sư, đây mới là hình tượng thiếu niên thiên tài hoàn mỹ nhất trong lòng bọn họ.

Alamo kinh ngạc liếc nhìn Valhein, tán thưởng từ sâu trong lòng: "Giống như trước đó ta đã nói, Valhein giành được quán quân là dựa vào thiên phú và sức mạnh, nhưng giành được Vua Quán Quân là nhờ vào trí tuệ. Thỏa thích tỏa sáng, cũng không che giấu bất cứ vinh quang vĩ đại gì, thật sự quá tuyệt vời. Được rồi, thật ra ta vốn định mắng Valhein một trận để nhóm ăn hại Pythian... khụ khụ, nhóm vận động viên xả giận, nhưng hắn đã dùng trí tuệ chinh phục ta. Hiện giờ ta chính thức tuyên bố Valhein trở thành khách quý đặc biệt của điện Thần Mặt Trời, cùng ta chủ trì phần thi âm nhạc lần này. Tất cả chúng ta đều biết hắn, nhưng chưa từng nghe hắn tự giới thiệu. Tới nào, ma pháp sư tàn bạo, tự giới thiệu mình một chút đi."

Vô số người hâm mộ nhìn Valhein, thoạt nhìn Alamo có vẻ như đang tổn hại Valhein, nhưng thực tế là đang ẩn ý khen ngợi, dù sao thì điện thần của Chủ Thần lớn như vậy không có khả năng khen ngợi một ma pháp sư quá mức.

Nhưng đối với người khác, từ trước tới giờ chỉ có chê bai rõ ràng, chưa từng có ẩn ý khen ngợi.

Ở khu nghỉ ngơi của vận động viên Pythian, vẻ mặt của nhóm

ăn hại khá bất đắc dĩ, không có gì bất ngờ thì danh hiệu này đã định chắc rồi.

Valhein mỉm cười nói: "Đầu tiên, cám ơn Chúng Thần, cám ơn Thần Mặt Trời, cám ơn tất cả điện thần, cám ơn tất cả thầy tế tư, cám ơn mỗi người bạn ủng hộ ta."

Rất nhiều người thâm nghĩ rằng lời xã giao khá cao chiêu, câu then chốt cuối cùng còn có chút ám chỉ.

"Ta chỉ là một con dân bình thường dưới ánh sáng của Chúng Thần, một người Hy Lạp bình thường, một học sinh bình thường của Học viện Plato, một ma pháp sư bình thường. Trên người có rất nhiều khuyết điểm, nhưng ưu điểm thì đại khái chỉ có khiêm tốn và cố gắng mà thôi. Thật ra ta còn muốn nói là ta rất hiền lành, nhưng nhóm tuyển thủ trong cuộc thi sẽ không tin tưởng, vì thế ta không nói."

Nhóm người mỉm cười.

"Xong rồi à?" Alamo kinh ngạc hỏi Valhein.

"Ta sợ ta nói xong thì các ngươi lại mắng ta tàn bạo." Vẻ mặt Valhein thực oan ức.

Alamo và khán giả cùng cười rộ lên.

"Tốt lắm, chúng ta thích người Hy Lạp khiêm tốn và nỗ lực, thích con dân hiền lành của Thần. Như vậy ta tuyên bố, phần thi sáo dọc của môn âm nhạc bắt đầu!"

Sau đó Valhein phối hợp với Alamo chủ trì phần thi âm nhạc.

Sau khi mỗi vị tuyển thủ biểu diễn xong sẽ được giám khảo cho điểm, sau đó tiến hành nhận xét.

Thỉnh thoảng cũng sẽ mời Valhein phát biểu cái nhìn của

mình, Valhein không hề phê bình, chỉ khen ngợi, chỉ khi bị người chủ trì nhất quyết bắt nói khuyết điểm mới nói một hai câu.

Dựa vào các loại thiên phú nghệ thuật, kiến thức âm nhạc cơ bản ở Ngôi Sao Xanh và số lượng lớn tin tức nghệ thuật tẩy rửa, cộng thêm chương trình học của Học viện Plato, Valhein thường xuyên đưa ra những cái nhìn rất đặc biệt, thậm chí làm rất nhiều bậc thầy của ban giám khảo phải tán thưởng.

Nhóm khán giả không ngủ không ngừng gật gù, lại càng kính nể Valhein hơn.

Rất nhanh, môn sáo dọc đã xong, tiến hành thi đấu môn thi cầm.

Sau khi môn thi cầm kết thúc, mười sáu người dự thi đàn hạc lên sân khấu. Valhein nhìn thoáng qua mười sáu tuyển thủ thi môn đàn hạc, ánh mắt có hơi động.

Không ngờ Andrea lại nằm trong số đó.

Ở thời Hy Lạp cổ, đàn hạc phổ biến hơn các nhạc cụ thông thường, ngoại trừ dáng vẻ trang trọng thanh nhã thì còn có âm vực rộng, âm sắc tuyệt vời, được tôn xưng là vua nhạc cụ, là nhạc cụ được dùng chủ yếu trong các trường hợp quan trọng, bình thường dùng diễn tấu cho các nghi thức điện thần.

Bởi vậy khác với quán quân của các môn khác, quán quân đàn hạc có địa vị cao hơn trong lòng quý tộc và các thầy tế tư, thậm chí chỉ kém hơn Vua Quán Quân mà thôi.

Người chủ trì Alamo mỉm cười nhìn mười sáu người nói: "Ngươi xem, phương diện này phần lớn đều là người trẻ tuổi, thực sự là tràn đầy năng lượng mà."

Valhein gật đầu nói: "Điều này chứng tỏ các phương diện của Hy Lạp đều đang tiến bộ, mỗi người trẻ tuổi giống như một dòng

máu mới mẻ, đang rót sức mạnh vào cơ thể Hy Lạp.'

Chương 870: Nguyên nhân thành tựu

Chương 870: Nguyên nhân thành tựu

"Ví dụ của ngươi rất khéo léo, bọn họ quả thực là dòng máu tươi mới, ngươi cũng thế. Ngươi có thích tuyển thủ đàn hạc nào không?" Alamo hỏi.

"Mọi người của Học viện Plato đều biết, thành tích học tập trước kia của ta rất kém, hai năm gần đây mới chịu khó cố gắng, bây giờ không có thời gian học tập nhạc cụ. Đương nhiên, khi ta còn bé thường tới cảng Lion, nơi đó có nghệ sĩ của các quốc gia, có thể nghe thấy đủ loại giai điệu tuyệt vời. Vì thế ta có thể nói cảm nhận về âm nhạc hoặc giai điệu, nhưng nếu bảo ta chọn ra tuyển thủ đàn hạc thì đúng là không làm được. Bởi vì từ trước tới nay ta chưa từng nghe qua bất cứ ai trong số bọn họ gảy đàn." Valhein nói.

"Ta đã quên mất chuyện này, ngươi là một đứa trẻ chăm chú vào ma pháp. Thân là thầy tế tư của điện Thần Mặt Trời, âm nhạc là môn bắt buộc của chúng ta, vì thế cũng thường nghe diễn tấu đàn hạc, trong số mười sáu người ở bên dưới, ta đã từng nghe bảy người biểu diễn rồi." Alamo nói.

"Ồ, như vậy nhất định thầy tế tư Alamo có tuyển thủ đàn hạc mà mình yêu thích rồi?" Valhein hỏi.

"Đương nhiên. Ta thích nhất là Kakaur, hắn vốn vẫn luôn lặng lẽ không có danh tiếng gì, thẳng đến khi hai mươi tuổi mới tỏa sáng rực rỡ, cũng giành được giải quán quân đàn hạc ở đảo Delos. Có điều gần đây có một vị xuất sắc khác xuất hiện, hắn chính là

Andrea của Athens, kỹ năng đàn hạc của hắn không hoàn thiện bằng Kakaur nhưng lại có được tình cảm mãnh liệt, có thể là thân phận ma pháp sư đã làm hắn có được linh cảm đặc biệt. Nghe nói lần này hắn sẽ gảy một khúc nhạc gốc. Phải biết là trong giải thi đấu lớn nếu như đàn bản nhạc gốc sẽ được ban giám khảo thêm điểm." Alamo nói.

Valhein mỉm cười nói: "Lúc ở Athens ta quả thực đã từng gặp Andrea, nhưng không biết hắn có thiên phú đàn hạc, ta hi vọng hắn sẽ giành được quán quân, dù sao thì bọn ta đều là người Athens, cũng đều là ma pháp sư."

Valhein nhìn vê phía Andrea.

Andrea ở dưới sân thi đấu cũng nhìn về phía Valhein.

Hai người nhìn nhau mỉm cười.

Andrea tựa hồ đã quên những gì mà mình đã làm.

Mà Valhein giống như cũng đã quên nhân vật phản diện trong vở .Jacques của mình gọi là Andrea.

"Nếu như hắn thật sự giành được quán quân thì người Athens đã giành được mười lăm giải quán quân trong tổng cộng mười bảy giải. Ừm... người Athens bọn ngươi quá tham lam, mọi người nói coi có đúng không?" -Đúng....

Khán giả không phải người Athens bật cười hô to.

Valhein lập tức nói: "Nhưng mười bảy quán quân đều là người Hy Lạp."

"Nói hay lắm!" Alamo rất hài lòng với tài ứng biến của Valhein: "Như vậy, trọng tài và tuyển thủ đã chuẩn bị xong, mời tuyển thủ bắt đầu biểu diễn đàn hạc! Viên ngọc quý trong vương miện âm nhạc, hãy tỏa sáng tài năng của mình dưới ánh sáng mặt trời đi

nào!"

Âm thanh của Alamo rất lớn, đánh thức rất nhiều khán giả.

Thế nhưng rất nhiều khán giả nhìn thoáng qua thấy phần thi âm nhạc vẫn còn tiếp tục thì cúi đầu, ngửa mặt, không thì cũng nghiêng đầu ngủ tiếp.

Mười sáu tuyển thủ đàn hạc lần lượt biểu diễn, trên mỗi cây đàn hạc đều được dán râu mép ma pháp để âm thanh có thể lan khắp toàn trường.

Lúc đến phiên Kakaur biểu diễn, cho dù Valhein không hiểu biết vê đàn hạc cũng nghe tới say mê, kỹ thuật của người này quả nhiên cực kỳ hoàn thiện, có thể nói là hoàn mỹ.

Sau đó ban giám khảo bắt đầu nhận xét, cuối cùng đưa ra số điểm cao nhất nãy giờ.

Alamo rất hài lòng với số điểm cao này: "Số điểm này không khác với giải thi đấu ở đảo Delos bao nhiêu. Valhein, trước đó ngươi chưa từng nghe Kakaur đàn, bây giờ đã nghe rồi, ngươi có đánh giá gì?"

"Giống như lời ngài nói, kỹ năng hoàn thiện, kinh nghiệm tràn đầy, có sức mạnh chấn động lòng người, tựa hồ thứ mà hắn đang gảy không phải là dây đàn, mà là tiếng lòng của ta. Nghe hắn biểu diễn, trước mắt ta liền hiện lên tình cảnh hắn vất vả luyện tập, đồng thời giống như thấy được hắn đang không ngừng suy ngẫm, không ngừng thử đủ loại kỹ thuật, không ngừng dùng đủ phương pháp biểu diễn, lắng nghe." Valhein nói.

Kakur lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, sau đó gật nhẹ đầu.

"Ø? Kakaur thế mà lại đồng ý với nhận xét của ngươi. Valhein, ta lại một lần nữa phải nhìn ngươi với cặp mắt khác xưa." Alamo rất kinh ngạc.

"Khi nãy ta đã nói vài lần, luyện tập một thời gian dài có lẽ không đạt được thành tựu, cố gắng luyện tập thời gian dài cũng không đạt được thành tựu, thế nhưng nếu như lấy cố gắng luyện tập thời gian dài làm cơ sở, cộng thêm suy ngẫm và phương pháp thì nhất định sẽ có được thành tựu. Ngươi vừa nói rằng lúc còn trẻ Kakaur cũng không nổi tiếng, hơn hai mươi tuổi mới có thành tựu, vì thế ta mơ hồ cảm giác được có lẽ hắn thông qua không ngừng suy ngẫm và tích lũy các loại phương pháp mới có được thành tựu của ngày hôm nay. Valhein nói.

"Kakaur, Valhein nói có đúng không? Nếu như nói đúng thì ngươi hãy gật đầu một cái." Alamo nói.

Kakaur gật mạnh đầu. "Kakaur, ngươi có thể nói một chút về điều mà Valhein đã nói được không?" Người chủ trì tò mò.

Trọng tài ở bên cạnh lập tức đưa râu mép ma pháp cho Kakaur.

Thi đấu âm nhạc không giống với những môn thi khác, thi đấu thể dục coi trọng tranh đấu, mà thi đấu âm nhạc coi trọng thưởng thức, vì thế không quản là ban giám khảo, người chủ trì hay tuyển thủ, thời gian nêu ý kiến cũng nhiều hơn.

Chương 871: Nguyên nhân thành tựu (2)

Chương 871: Nguyên nhân thành tựu (2)

Kakaur cúi chào rồi nói: "Nếu không phải chưa từng gặp Valhein thì ta đã nghi ngờ hắn quan sát quá trình luyện tập của ta. Hắn nói không sai chút nào, chính là giống như lời ngài vừa nói, từ nhỏ ta đã luyện tập đàn hạc, nhưng thẳng đến hơn mười tuổi vẫn bị người ta nói là trình độ bình thường. Sau đó có một lần ta vô tình gặp phải chuyện khó khi biểu diễn, ta đã phải suy ngẫm cả một ngày, nhưng sau đó lại thông suốt, trình độ biểu diễn gia tăng lên một chút. Từ đó về sau mỗi khi gặp phải vấn đề khó khi biểu diễn ta đều dành một khoảng thời gian dài để tự hỏi. Không chỉ như vậy, ta còn phát hiện khi ta dùng phương pháp khác biệt luyện tập trong hoàn cảnh khác biệt thì sẽ có tiến bộ rõ ràng hơn luyện tập kiểu khô khan.

"Thật sự làm người ta khó tin, đây là cảm ứng tâm linh của hai vị thiên tài sao?" Alamo nhìn sang Valhein.

Valhein mỉm cười nói: "Hai bọn ta không phải là thiên tài, cũng không có cảm ứng tâm linh, chẳng qua là hai người bọn ta dùng kiểu học tập và tiến bộ tương tự nhau mà thôi."

Hai người nhìn nhau cười, cùng chí hướng.

"Rất tốt, xem ra sự thành công thường có nguyên nhân thành công tương tự. Cám ơn Kakaur đã mang tới giai điệu tuyệt vời, hiện giờ mời tuyển thủ tiếp theo biểu diễn..."

Tuyển thủ lần lượt biểu diễn, rất nhanh đã tới số mười bốn

của Andrea.

Valhein nhìn Andrea, lẳng lặng nghe khúc nhạc của hắn, lúc ban đầu có chút phản cảm, nhưng rất nhanh sau đó đã cảm thấy loại tâm tình này sẽ ảnh hưởng tới phán đoán của mình, hơn nữa hiện giờ cũng không thích hợp lộ ra địch ý, vì thế liền giữ vững tâm trạng bình thản, tỉ mỉ lắng nghe.

Chờ Andrea biểu diễn xong, nhiều nơi trên khán đài bùng nổ tiếng vỗ tay, mức độ vang dội không hề thua kém Kakaur.

Đặc biệt là quý tộc Athens đã vỗ tới đỏ cả tay.

Trọng tài tiến hành nhận xét, thế mà không có người nào nói khuyết điểm, đều đưa ra đánh giá rất cao, sau đó cho điểm.

Cuối cùng, số điểm cao nhất toàn trường xuất hiện.

Tiếng hoan hô vang lên.

Tất cả người hiểu đàn hạc đều biết, hai tuyển thủ sau đó căn bản không có cách nào so với Andrea, Andrea tất nhiên sẽ giành được giải quán quân.

Người chủ trì Alamo mỉm cười nói: "Quả nhiên giống như ta suy đoán, Andrea và Kakaur là ứng cử viên tốt nhất của giải quán quân. Giám khảo sẽ vì tác phẩm gốc và tuổi trẻ mà cho Andrea điểm cao, thế nhưng ta phải ăn ngay nói thật, kỹ thuật biểu diễn của Andrea kém hơn Kakaur, hẳn là bản thân Andrea cũng thừa nhận điều này."

Andrea thoải mái gật đầu, cũng bày tỏ lòng biết ơn với người chủ trì.

Alamo tiếp tục nói: "Thế nhưng điểm của Andrea cao hơn Kakaur cũng không có vấn đề gì. Bởi vì giống như giám khảo đã nói, đây là một bản nhạc gốc, thứ hai, tình cảm của Andrea phong

phú hơn, cậu nhóc này quá am hiểu kích động lòng người nghe, giống như hắn có một loại ma lực thần kỳ vậy. Valhein, ngươi đánh giá thế nào về vị đồng hương Athens này?"

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: "Không có gì bất ngờ, vị đồng hương Athens này của ta sẽ giành được quán quân đàn hạc. Chúc mừng ngươi, Andrea.'

Andrea khẽ vuốt cằm, tỏ ý cám ơn.

"Có thể nói là không quản hai vị tiếp theo có thành tích xuất sắc cỡ nào thì Andrea cũng sẽ đứng trên đài lãnh thưởng, như vậy chúng ta tiếp tục thi đấu, gặp lại sau trên đài lãnh thưởng."

Tiếp tục thi đấu.

Tất cả giống như mọi người dự đoán, điểm số của hai tuyển thủ tiếp theo cũng không cao.

Cuối cùng Andrea giành được quán quân môn thi đấu đàn hạc, Kakaur giành được á quân môn đàn hạc.

Trong tiếng nhạc du dương, Andrea và hai người khác đã lên đài lãnh thưởng.

Khán giả đang ngủ đều được đánh thức.

Khi thi đấu gần kết thúc, nghi lễ bế mạc gần bắt đầu.

Người chủ trì Alamo dẫn Valhein tới trước đài trao thưởng, cùng nhìn ba thầy tế tư trao giải.

Lúc Andrea nhận được vòng hoa quán quân, cúp quán quân và phần thưởng quán quân, phản ứng của khán đài bình dân rất bình thường nhưng quý tộc thì lớn tiếng gào to.

Tiếng hoan hô của phần lớn quý tộc đều lớn hơn so với trước kia, mỗi vị quý tộc đều giống như dùng hết sức lực toàn thân, gào

đến đỏ mặt tía tai.

Valhein chỉ mỉm cười, lắng lặng quan sát.

Sau khi trao giải xong, mọi người chờ đợi một chốc.

Nhưng qua một hồi lâu cũng không có gì xảy ra.

Giống như hai môn âm nhạc trước đó, không có thần ban giáng xuống.

Rất nhiều người khẽ than thở, trên mặt Andrea cũng lộ ra vẻ mất mác. Thế nhưng hắn nhanh chóng phấn chấn tinh thần, mỉm cười. Hắn liếc xéo sang Valhein ở bên cạnh, ánh mắt trở nên âm u nhưng rất nhanh đã sáng sủa trở lại.

Vẻ đồng cảm trên mặt người chủ trì Alamo chợt lóe, nhưng cũng không để chuyện này trong lòng. Nguyên nhân rất đơn giản, không phải giải quán quân nào cũng có thể nhận được thần ban, cần phải đặc biệt đặc sắc mới được.

Cho dù là kẻ biến thái như Valhein cũng chỉ khi nhận được Vua Quán Quân hoặc phá vỡ kỷ lục thế giới mới có thể nhận được thần ban.

Tiếp đó, Alamo mời á quân và quý quân phát biểu cảm tưởng, cuối cùng mời tới quán quân Andrea.

Nhóm quý tộc một lần nữa lớn tiếng gào la, thậm chí còn gọi Andrea là ánh sáng của quý tộc.

Andrea đeo râu mép ma pháp, hít sâu một hơi, lộ ra nụ cười vui mừng nói: “Cám ơn Chúng Thần, cám ơn Thần Mặt Trời Apollo, cám ơn Hy Lạp vĩ đại, cám ơn tất cả trọng tài, giám khảo, thầy tế tư và các vị khán giả, là bọn họ đã cho ta cơ hội này, để ta bước lên sân khấu này. Đồng thời cũng cám ơn tổ tiên của gia tộc Trausse, ý chí và vinh quang của bọn họ, phẩm vị và đức hạnh của

bọn họ đã dẫn dắt ta tiến vào cung điện âm nhạc, cám ơn cha và mẹ ta, là bọn họ đã nuôi dưỡng ta, để ta có thể an tâm học tập môn âm nhạc mà mình yêu thích. Cuối cùng cám ơn giáo viên đàn hạc của ta, cám ơn mỗi người bạn học và bạn bè của ta. Giải quán quân này thuộc về ta, cũng thuộc về tất cả người nhiệt tình yêu thích âm nhạc!"

Tiếng vỗ tay vang lên, tiếng hoan hô từng trận.

Alamo hài lòng gật đầu.

Valhein vẫn mỉm cười như cũ, lắng lặng quan sát.

Đột nhiên vẻ mặt Andrea tối sầm, lại thở dài nói: "Thực tế thì lần này ta giành được quán quân đúng là may mắn."

Chương 872: Sỉ nhục quý tộc!

Chương 872: Sỉ nhục quý tộc!

trách Valhein, chỉ là hắn không hiểu đàn hạc lại dựa theo sự hiểu biết của mình mà phán xét lung tung, điều này thật sự làm ta rất đau khổ." Andrea thở dài.

Trong mắt Alamo lóe lên một tia cảnh giác, vì thế dứt khoát nói: "Rất tốt, vê phần cái nhìn khác nhau về âm nhạc thì chúng ta để sau rồi nói, kế tiếp..."

"Để hắn nói hết!"

"Để hắn nói hết!"

Vài giọng quý tộc oang oang vang lên, thậm chí bao gồm cả người ngôi ở khán đài khách quý. Tiếp đó một lượng lớn quý tộc đồng thanh hô.

Vẻ mặt Alamo nháy mắt thay đổi nhưng lại lập tức khôi phục bình thường.

Hắn hơi nheo mắt lại nhìn thoáng qua Andrea, sau đó quay đầu nhìn sang trưởng tư tế tối cao Baingora.

Ông cụ kia đang cúi đầu ngủ gật.

Alamo thầm thở dài, nhìn sang Valhein.

Valhein giống như không hề hay biết gì, vẻ mặt thản nhiên.

Andrea liền nhân cơ hội nói: "Chuyện là vây, trong quá trình học đàn hạc ta đã cố gắng rất nhiều, đôi tay của ta bị mài tới

thành kén, mồ hôi của ta đủ để tụ thành hồ nước. Mỗi ngày ta phải luyện tập đàn hạc ít nhất là một tiếng đồng hồ, mà nhiều nhất thì thậm chí phải tới mười tiếng đồng hồ, gần như mỗi ngày ta đều gảy đàn. Trong quá trình luyện tập, sự cố gắng và mồ hôi của ta mới là nguyên nhân quan trọng nhất, cũng là nguyên nhân ta giành được giải quán quân. Thế nhưng vị Valhein này lại nói rằng cố gắng và kiên trì không quan trọng, mà suy ngẫm và phương pháp quan trọng hơn. Ta không phủ nhận tâm quan trọng của suy ngẫm và phương pháp, thế nhưng ta tin tưởng rằng cố gắng và kiên trì mới là điều quan trọng nhất của đàn hạc. Vì thế khi Valhein phủ nhận thời gian cố gắng và kiên trì của ta, ta đã rơi vào nghi vấn, gân như muốn từ bỏ thi đấu."

"Rất tốt, nhưng cuối cùng ngươi vẫn giữ được kiên trì của mình, cũng giành được quán quân." Alamo dùng ánh mắt lạnh băng nhìn chằm chằm Andrea.

Andrea lại làm như không thấy, chỉ nhìn chằm chằm Valhein.

"Valhein, ta hi vọng ngươi xin lỗi ta ở trước mặt mọi người, xin lỗi tất cả những người đã cố gắng và kiên trì khổ luyện, xin lỗi những tuyển thủ đã phải chịu đựng đau khổ và đổ mồ hôi! Ngươi không nên bác bỏ sự cố gắng và kiên trì của bọn ta!" Andrea lớn tiếng nói.

Lúc này rất nhiều tuyển thủ âm nhạc đứng dậy, lớn tiếng hô vang, ủng hộ Andrea.

Một vài tuyển thủ thể dục cũng đứng dậy, ủng hộ Andrea. Nhóm quý tộc lại càng hưng phấn gào to.

"Valhein xin lỗi đi!"

"Valhein xin lỗi đi!"

Thế nhưng phần lớn khán giả lại im lặng.

Gần như tất cả mọi người đều hiểu được sự việc này không thích hợp, có người nhắm vào Valhein.

Nhóm học sinh Học viện Plato tức giận nhìn quanh, muốn tìm người muốn gây bất lợi cho Valhein.

Nhóm giáo viên Học viện Plato im lặng, bọn họ cổ vũ Valhein làm khách quý nhưng lại không ngờ tới đã có người sớm lập sẵn bẫy.

Có người muốn làm khó dễ Valhein trong giải thi đấu Pythian, khẳng định đã chuẩn bị rất toàn diện, thậm chí còn hoàn thiện phương án để tiến hành tấn công liên hoàn.

Chỉ cần không cẩn thận thì tiếp theo Valhein sẽ bị tổn hại danh dự, thậm chí còn lan tới cả Học viện Plato.

Thế nhưng cho dù hiện giờ bậc thầy Plato có mặt ở đây cũng không có cách nào giúp đỡ Valhein.

Không ai biết nhóm quý tộc để Andrea ra mặt chuẩn bị dùng phương pháp ranh mãnh gì đối phó Valhein.

Dù sao thì Andrea là quán quân, ngoại trừ nói ra lời xúc phạm hoặc phản quốc, bằng không một khi hắn muốn tranh thủ quyền lợi của quán quân, người chủ trì cũng không thể từ chối, then chốt là còn có rất nhiều quý tộc và tuyển thủ ủng hộ.

Chuyện này một khi không xử lý tốt thì sẽ làm quý tộc và tuyển thủ phản đối, người chủ trì Alamo phải gánh vác trách nhiệm rất lớn, có thể sẽ ảnh hưởng tới đại hội Pythian sau này, thậm chí còn ảnh hưởng tới điện Thần Mặt Trời.

Alamo một lần nữa nhìn về phía Valhein.

Khóe miệng Valhein lộ ra nụ cười châm biếm nhàn nhạt, sau đó nghiêm mặt nói: "Andrea, ta biết ở giải thi đấu ma pháp sư Tập

Sự giữa các học viện năm đó, ta không chú ý tới tâm tình của ngươi, đã dùng một gậy đánh ngươi ngất xỉu, làm ngươi trở thành trò cười của toàn thành Athens. Đối với chuyện đó, ta cảm thấy thực đáng tiếc. Ta cũng thừa nhận khi ta sáng tác vở hí kịch Jacques lại để một nhân vật hung ác có tên Andrea, trùng tên với ngươi, tạo ra ảnh hưởng không tốt tới ngươi, ta cũng cảm thấy thật đáng tiếc. Ngươi xem, nếu như ta cảm thấy mình làm không đủ tốt thì cũng không ngại xin lỗi. Thế nhưng lần này ta không sai. Tin tưởng bất cứ người bình thường có năng lực phân tích cũng nhìn ra được, tuy ta nhấn mạnh suy ngẫm và phương pháp nhưng ta không phủ nhận cố gắng và kiên trì. Quan điểm của ta rất rõ ràng, nhà âm nhạc ưu tú cần phải bỏ ra cố gắng và kiên trì, lấy cố gắng và kiên trì làm cơ sở, nhưng muốn có thành tựu cao hơn thì cần phải suy ngẫm và phương pháp."

Thế nhưng phần lớn khán giả đều không chú ý tới câu nói kế tiếp của Valhein, ngược lại đang tự hỏi hai chuyện.

Trong giải thi đấu ma pháp sư Tập Sự, Valhein đã dùng gậy đập ngất Andrea?

Jacques là vở kịch gì? Valhein còn là nhà viết kịch sao? Andrea là nhân vật gì ở trong đó?

"Ta thân là quán quân đàn hạc, hơn nữa là quán quân đàn hạc ở giải thi đấu Pythian, có thể tính là nhà âm nhạc ưu tú nhất. Thế nhưng ta cho rằng ở lĩnh vực đàn hạc, kiên trì và cố gắng là quan trọng nhất, suy ngẫm và phương pháp chỉ xếp thứ hai. Như vậy một người căn bản không biết đàn đàn hạc như ngươi dựa vào cái gì mà nói phán đoán của ta sai chứ?" Andrea nói.

Chương 873: Sỉ nhục quý tộc! (2)

Chương 873: Sỉ nhục quý tộc! (2)

Valhein mỉm cười nói: "Thế nào, ngươi chuẩn bị lãng phí thời gian quý giá của giải thi đấu lớn vào chuyện tranh cãi à? Làm lỡ thời gian của điện Thần Mặt Trời, của khán giả sao?"

"Tất cả môn thi đều đã kết thúc, nghi thức bế mạc còn phải chuẩn bị một thời gian ngắn, ta không làm lỡ thời gian của ai cả." Andrea lập tức phản đối: "Hiện giờ ta chỉ hi vọng ngươi xin lỗi những nhà âm nhạc chân chính, những người yêu thích âm nhạc và nhà bình luận mà thôi."

Valhein thở dài, tràn đầy tiếc nuối nói: "Chúng ta làm rõ chuyện đã xảy ra một chút, cái nhìn của ta là suy ngẫm và phương pháp quan trọng hơn, cái nhìn của ngươi là cố gắng và kiên trì quan trọng hơn. Người khác biệt thường sẽ có cái nhìn khác biệt đối với sự vật, những gì chúng ta có thể làm là cho phép những quan điểm khác biệt này tồn tại, tiếp nhận thế giới nhiều màu sắc này, sau đó kiên trì với chính mình, học tập cũng sẽ ưu tú hơn. Ta kiên trì với quan điểm của ta, nhưng ta cũng không phủ nhận quan điểm của ngươi. Nếu như cứ thấy quan điểm khác biệt liền xin lỗi thì ngươi sẽ mệt chết trong quá trình nói xin lỗi, không thì cũng bức người ta mệt chết vì phải nói xin lỗi."

"Valhein, ta rất thất vọng vì ngươi. Không ngờ ngươi lại ngụy biện như thế. Ta chỉ nói về đàn hạc và âm nhạc, không hề chống lại ai trong các lĩnh vực khác. Ngươi có thể bác bỏ ta, nhưng ngươi không thể bác bỏ sự kiên trì và cố gắng của nhiều người bọn ta

như thế! Xin hãy xin lỗi đi, đừng tiếp tục giảo biện tránh né vấn đề nữa!" Andrea nói.

Valhein lắng lặng nhìn Andrea.

"Andrea, ta cảm thấy ngươi phạm phải một sai lâm cơ bản, để đánh giá một bàn thức ăn có ngon hay không, không cần phải trở thành đầu bếp." Valhein nói.

"Valhein, vậy ngươi cũng phạm phải một sai lâm, thứ mà ngươi phủ định không phải món ăn của đầu bếp có ngon hay không, mà là phủ định quan điểm của đầu bếp trong vấn đề nấu nướng, như vậy ngươi nhất định phải đi sâu vào tìm hiểu chuyện nấu nướng! Đây không phải vấn đề nhạc khúc và gảy đàn, mà là sự hiểu biết về âm nhạc và nhà âm nhạc! Nếu như ngươi không phải một nhà âm nhạc ưu tú, cũng không trải qua huấn luyện bình luận âm nhạc nghiêm khắc, ngươi có thể bày tỏ quan điểm nhưng không có quyền phủ định bọn ta." Andrea nói.

Alamo không nhìn nổi nữa: "Thế nhưng trước đó bọn ta đã nghe thấy Kakaur đồng ý với Valhein.'

Andrea quay đầu lại hỏi: "Kakaur, ngươi cho rằng đối với nhà âm nhạc thì kiên trì và cố gắng quan trọng hay suy ngẫm và phương pháp quan trọng hơn?"

Kakaur liếc nhìn Andrea, nhìn nhóm tuyển thủ đàn hạc và giám khảo, cuối cùng nhìn thoáng qua Valhein, thở dài nói: "Ta cảm thấy chúng đều quan trọng, thế nhưng nếu không có thời gian dài cố gắng và kiên trì, chỉ có suy ngẫm và phương pháp thôi thì không thể trở thành người đàn hạc ưu tú thật sự."

"Như vậy Valhein, quán quân và á quân đều cho rằng cố gắng và kiên trì quan trọng hơn, chẳng lẽ ngươi vẫn chưa chịu nhận sai sao? Những lời bậy bạ của ngươi đã quấy nhiễu tâm trí tuyển thủ bọn ta, chẳng lẽ không phải là một loại bất kính đối với âm nhạc

à?" Andrea lớn tiếng chất vấn.

Sắc mặt Alamo xanh đen, hắn biết rõ ẩn ý sau lời nói của Andrea, bất kính với âm nhạc cũng chính là bất kính với Apollo.

"Ta không cho rằng mình nói sai gì cả, nếu như một vị khách quý và người chủ trì ngay cả cái nhìn của mình mà cũng không thể nói thì sau này tất cả giải thi đấu dứt khoát không cần tới người chủ trì và khách quý nữa, chỉ cần tuyển thủ và trọng tài là đủ." Valhein nói.

Andrea thở dài: "Valhein à Valhein, quả nhiên là ngươi đã giành được quá nhiêu quán quân, kiêu ngạo rồi. Ngươi đã không nhận sai lại muốn phủ nhận ta, ta cho rằng ngươi đang sỉ nhục một quý tộc! Dân thường Valhein, bây giờ ngươi chỉ có hai lựa chọn, hoặc là quỳ xuống đất và xin lỗi vì lời nói sỉ nhục của ngươi, hoặc là khiêu chiến ta để tiến hành trận chiến giành giải quán quân đàn hạc, ngươi tự mình gảy đàn và chiến thắng ta ở lĩnh vực đàn hạc, như vậy ta sẽ thừa nhận rằng ngươi nói đúng, đồng thời ta cũng sẽ quỳ xuống xin lỗi ngươi!"

Toàn trường ô lên.

"Quý tộc bỉ ổi!"

"Đây là một âm mưu!"

"Bọn họ đang chèn ép quán quân bình dân!

"Chư Thần à, hãy giáng sấm sét đánh chết tên quý tộc bỉ ổi này đi!"

Nhóm dân thường hoàn toàn phẫn nộ rồi.

Ở giải thi đấu Pythian, trước mặt trăm vạn khán giả lại bức ép Valhein phải quỳ xuống nhận sai, đây là chuyện sỉ nhục cỡ nào chứ?

Đừng nói Valhein là Tứ Vương, cho dù là Tổng Vua Quán Quân, cho dù sau này trở thành bậc thầy Truyên Kỳ, trở thành quý tộc, thì đây cũng là nỗi nhục mà cả đời này không thể xóa nhòa.

Thậm chí loại sỉ nhục này sẽ ảnh hưởng tới Valhein, bị sỉ nhục và đau đớn đày đọa mà đánh mất ý chí chiến đấu.

Rất nhiều thiên tài bởi vì thất bại và sỉ nhục nhất thời mà hoàn toàn mê man và rơi xuống, không còn bất cứ thành tựu nào.

Rất nhiều quý tộc Athens mỉm cười nhìn một màn này, nếu như có thể để Valhein quỳ xuống nhận sai ở trước mặt mọi người thì đây đúng là khoảnh khắc vui sướng nhất cuộc đời này.

Nhóm thầy trò Học viện Plato đều mắng to.

Paloma nhìn chằm chằm Andrea, nắm tay nhỏ bé siết chặt.

Dây chuyền Medusa Hoàng Kim tỏa sáng nhàn nhạt.

Đột nhiên Sisyphus ở khán đài khách quý quay đầu sang nhìn Paloma.

Paloma cảm nhận được ánh mắt của anh trai, hừ lạnh một tiếng.

Ánh sáng của dây chuyền Medusa Hoàng Kim tiêu tan.

Khán giả toàn trường đều rất kích động, ngay cả một vài quý tộc cũng tỏ ra không vui.

Chuyện đến nước này thì đã quá rõ ràng, là một lượng lớn quý tộc ủng hộ Andrea nhắm vào Valhein.

Vẻ mặt Valhein thản nhiên nói: "Một người căn bản không biết đàn đàn hạc như ta lấy cái gì khiêu chiến trận chiến giành giải quán quân với quán quân đàn hạc chứ? Dựa theo cách nói của ngươi, ngươi có thể khiêu chiến giải Vua Quán Quân của ta."

Khán giả đều hô to, ủng hộ Valhein.

Chương 874: Trấn Hoa

Chương 874: Trấn Hoa

"Ta không có nghi ngờ phần thi thể dục của ngươi, nhưng ngươi nghi ngờ sự cố gắng và kiên trì, bản chất hai chuyện khác nhau." Andrea nói.

Mặt Valhein không biến sắc, đang định dựa vào logic thẳng thừng đánh Andrea tan tác, lúc này Andrea lại đột nhiên ngẩng đầu, lớn giọng tuyên bố.

"Các vị khán giả, chuyện đã trải qua thì mọi người cũng thấy rồi đấy. Valhein cho rằng suy ngẫm và phương pháp quan trọng hơn, mà ta cho rằng cố gắng và kiên trì quan trọng hơn. Khi nấy Valhein còn nói hắn không biết gảy đàn hạc nên không thể khiêu chiến giải quán quân đàn hạc với ta, nói cách khác, nếu như hắn có được năng lực biểu diễn đàn hạc như ta thì hắn dám. Như vậy ta sẽ mời một vị bậc thầy Truyền Kỳ sử dụng ma pháp Truyền Kỳ là sao chép năng lực tạm thời cho Valhein. Như vậy Valhein có tư cách khiêu chiến công bằng với ta. Nếu như hắn có can đảm khiêu chiến giải quán quân đàn hạc, cho dù hắn thất bại thì ta cũng sẽ tán thành lòng gan dạ của hắn, không cần hắn nói xin lỗi. Thế nhưng nếu như ta đã làm ra nhượng bộ lớn như thế mà hắn vẫn không dám khiêu chiến, như vậy ta sẽ dùng quyên lực của quý tộc, yêu cầu kẻ hèn mọn Valhein này phải xin lỗi ta trước mặt mọi người, cũng vĩnh viễn không được nói xấu nhà âm nhạc bọn tal"

Valhein có chút sửng sốt, không mở miệng phản đối mà rơi vào suy tư.

Khán giả bình thường cũng sửng sốt, chuyện này có chút phức

tạp, sao từ tranh luận vì thể diện lại biến thành trận chiến giành giải quán quân đàn hạc rồi?

Trận chiến giành giải quán quân là quy định cũ trong giải thi đấu Hy Lạp vì đề phòng trọng tài gian lận, nếu như tuyển thủ cho rằng mình bị đối xử không công bằng thì sau khi giải quán quân được xác định có thể đề nghị trận chiến giành giải quán quân.

Thế nhưng trận chiến giành giải quán quân cuối cùng đã xảy ra hơn hai mươi năm trước.

Một khi người đề nghị trận chiến giành giải quán quân thất bại thì không chỉ phải đưa ra vinh dự và khen thưởng khi thi đấu của mình, còn có thể mất đi danh dự, bị rất nhiều giải đấu lớn từ chối.

Cũng có một số ít người mơ hồ hiểu được, nghi lễ bế mạc còn chưa bắt đầu, điện Thần Mặt Trời vẫn chưa chính thức ban danh hiệu Tứ Vương cho Valhein, Andrea đã gấp gáp muốn tiến hành trận chiến giành giải quán quân như vậy là vì muốn cướp đi một giải quán quân của Valhein, để Valhein từ Tứ Vương tuột xuống làm Tam Vương.

Chỉ kém đi một số nhưng danh dự và khen thưởng sau cùng có lẽ sẽ khác biệt như Hắc Thiết và Truyền Kỳ vậy.

Huống chi một khi một giải quán quân của Valhein bị cướp đi, không quản là tôn nghiêm, lợi ích, danh dự hay những cái khác, tất cả đều sẽ bị đả kích nghiêm trọng.

Thậm chí quý tộc còn có thể mượn lần khiêu chiến giành giải quán quân thất bại này mà Vĩnh viễn từ chối Valhein tiến vào thành Athens.

Nhóm giáo viên Học viện Plato lập tức tụ lại, nhanh chóng bàn bạc.

"Thì ra đây mới là mục đích của Andrea và đám quý tộc, phá hỏng danh hiệu Tứ Vương của Valhein."

"Thậm chí bọn họ còn chuẩn bị sẵn cả bậc thầy Truyền Kỳ, có thể huy động bậc thầy Truyền Kỳ, ít nhất phải là gia tộc Bán Thần."

“Có khi nào là Euckeno làm không?”

"Rất có thể, nhưng cũng có thể là quý tộc Bán Thần khác."

"Chúng ta nên giải quyết thế nào đây?"

"Plato và bậc thây Thucydides không có ở đây, đám chúng ta gộp lại cũng không có cách nào ngăn cản."

"Hiện giờ phải xem ý của điện Thần Mặt Trời thế nào."

"Mặc dù điện Thần Mặt Trời đang bảo vệ Valhein nhưng không thể vì Valhein mà đắc tội nhiều quý tộc như thế. Lần này Valhein giành được nhiều quán quân như thế, động chạm lợi ích của quá nhiều người, đám quý tộc kia sẽ không từ bỏ ý đồ. Huống chi có quá nhiều quý tộc muốn dồn Valhein vào chỗ chết."

"Ta có thể hiểu được hình học nhưng không thể nào hiểu được quý tộc."

"Aii....

Nhóm người bàn bạc hồi lâu cũng không bàn ra kết quả.

Trên khán đài Sparta, dưới sự dẫn dắt của Julius, nhóm người của Học Viện Võ Sĩ Giác Đấu Đệ Nhất nhanh chóng thảo luận, vừa mắng chửi vừa bàn bạc.

Thế nhưng cũng không bàn được kết quả.

Dưới dự dẫn dắt của Alexander, nhóm người Macedonisns

cũng đang bàn bạc.

Nhóm ma pháp sư Miletus mắng to.

Nhóm Sisyphus và Leonidas cũng đang bàn bạc.

Trên khán đài người nước ngoài, Alcides thân hình cao lớn đưa tay đè lên chiếc mũ, hơi đứng dậy, muốn xốc mũ ra nhưng nháy mắt liếc nhìn Valhein thì một lân nữa ngồi xuống.

"Chờ ngươi không giải quyết được, ta sẽ ra mặt xử lý cục diện rối rắm này. Quả nhiên vẫn phải dựa vào tai"

Alcides cười khoái trá.

Âm thanh của Valhein đột nhiên truyền khắp toàn trường.

"Ngươi xác định có pháp sư Truyên Kỳ sử dụng ma pháp 'sao chép năng lực thời gian ngắn? Nguyên liệu để làm ra ma pháp Truyền Kỳ này có giá trị hơn năm vạn đồng vàng đại bàng, hơn nữa Truyền Kỳ ra tay sẽ chi phí không thấp hơn mười vạn đồng vàng đại bàng."

Nhóm người sửng sốt, chẳng lẽ Valhein thật sự dám đồng ý?

Năng lực chỉ là năng lực, cho dù có được tạm thời thì cũng không có cách nào khống chế một cách hoàn mỹ.

"Ngươi không cần lo lắng, tất cả chi phí sẽ do ta tự mình bỏ ra. Xem ra ngươi đã đồng ý, đừng có đổi ý." Andrea rất sợ Valhein đổi ý.

"Theo ta được biết, ma pháp này có thể tạo thành tác dụng phụ đối với ngươi đúng không?" Valhein nói.

"Đúng, tác dụng phụ chính là trong khi ngươi nắm giữ năng lực thì ta không thể sử dụng năng lực này. Chỉ khi nào ma pháp mất đi hiệu lực thì năng lực này mới quay trở lại trên người ta.

Sau đó năng lực của ta sẽ bị giảm bớt, nhưng chỉ cần nghỉ ngơi vài tháng là có thể khôi phục. Ngươi đừng có lấy nó làm cái cớ." Andrea nói.

Valhein có chút lải nhải hỏi: "Ta cũng có chút hiểu biết về ma pháp này, nhưng ta muốn xác nhận một chút. Sau khi ta nhận được năng lực của ngươi thì có phải ta cũng có thể soạn nhạc và gảy đàn hạc được như ngươi hay không?"

Chương 875: Trấn Hoa (2)

Chương 875: Trấn Hoa (2)

"Đương nhiên. Hơn nữa có lẽ ngươi cũng tạm thời có được năng lực khác của ta, dù sao thì ma pháp này cũng không chuẩn xác. Nếu như ngươi tạm thời có được thiên phú ma pháp của ta thì cũng không nên quá ước ao." Andrea hơi ngẩng đầu, lộ ra vẻ mặt tự đắc.

Valhein chỉ gật đầu, Andrea này thăng cấp nhanh như vậy, hiện giờ đã là ma pháp sư Bạch Ngân, tất nhiên sẽ có được thiên phú khó lường. Xét về thực lực và trí tuệ thì Andrea kém Aristoteles xa tít tắp, nhưng xét về tốc độ phát triển, năng lực của Andrea có thể sánh ngang với Aristoteles, vượt xa rất nhiều thiên tài khác, có phong thái của Truyền Kỳ.

Valhein lại hỏi: "Ta không hiểu nhiều về trận chiến giành giải quán quân. Quá trình đại khái chính là ngươi tìm ma pháp sư Truyền Kỳ làm ma pháp cho ta, sau đó ta tiến hành biểu diễn, tiếp đó giám khảo sẽ chấm điểm. Nếu như điểm của ta cao hơn thì ta thành công khiêu chiến giải quán quân, giải quán quân và khen thưởng thuộc về ngươi sẽ thuộc về ta, ta sẽ chính thức trở thành quán quân đàn hạc đúng không?”

"Không sai, quá trình thi đấu cụ thể giống hệt như bọn ta vậy, ngươi tương đương với tuyển thủ thứ mười bảy." Andrea nói.

Valhein quay sang hỏi Alamo: "Chủ tư tế đại nhân, trận chiến giành giải quán quân là vậy à?”

"Đúng là vậy, không sai. Nhưng ngươi phải nghĩ lại." Người chủ trì nói xong thì nhìn sang phía trưởng tư tế tối cao.

Ông cụ vẫn còn đang cúi đầu ngủ gật.

Valhein lại nói: "Theo ta được biết, nếu là quán quân thì ta cần phải đưa ra giải quán quân của mình để thế chấp, nếu như ta thất bại trong cuộc chiến giành giải quán quân thì một giải quán quân và tất cả mọi thứ liên quan đều thuộc về Andrea đúng không?"

'Đúng là vậy. Alamo nói.

Valhein quay đầu nhìn sang Andrea, biểu cảm hài hước mỉm cười nói: "Ta lấy Vua Toàn Năng của ta ra thế chấp, nhưng chỉ giải quán quân đàn hạc của ngươi thôi thì hình như hơi thiếu."

Khán giả toàn trưởng hiểu ra, lúc ban đầu còn tưởng rằng Valhein thật sự sẽ đồng ý, bây giờ mới biết Valhein không ngốc, giá trị của Vua Quán Quân vượt lên trên quán quân đàn hạc, cho dù Andrea muốn tăng thêm vật thế chấp thì Valhein cũng có thể trực tiếp từ chối.

Thế nhưng, Niedern và Gregory nhìn nhau.

dulius và Ubikus nhìn nhau.

Eugene và Gerner nhìn nhau.

Rất nhiều người quen biết Valhein dâng lên cảm giác quen thuộc nhưng lại không thể nào nói rõ được.

Cảm giác của bọn họ và những người xem khác hoàn toàn khác nhau.

Mọi người nhìn thấy trên mặt Andrea cũng lộ ra ý cười hài hước: "Ta biết ngươi nhất định sẽ nói như vậy. Vậy thì ngoại trừ giải quán quân đàn hạc, ta sẽ thế chấp thêm một tòa lãnh địa Trấn Hoa rộng hai mươi dặm ở bên ngoài thành Athens."

Valhein sửng sốt.

Rất nhiều người Athens, thậm chí rất nhiều người Hy Lạp đểu sửng sốt.

Trấn Hoa rất nổi tiếng ở thành Athens, rất nhiều người Hy Lạp biết tới nó.

Trấn Hoa là nơi sản xuất hoa tươi và mật ong nổi danh nhất Athens, số hoa tươi mà thành Athens cần dùng, chín phần đều tới từ Trấn Hoa.

Vào những dịp lễ long trọng, thành Athens được phủ đầy hoa tươi, vào lúc này rất nhiều người sẽ nói đây là thành phố Trấn Hoa.

Trấn Hoa không chỉ có giá trị không nhỏ, hàng năm kiếm được một lượng lớn đồng vàng đại bàng, nó còn có chất đất chất lượng nhất ở Athens, thậm chí có lời đồn đãi rằng đất ở Trấn Hoa có thể trông được ma dược.

Trấn Hoa cũng là địa điểm du lịch nổi tiếng nhất ở Athens, mỗi khi có một số loài hoa đua nở, một số lượng lớn quý tộc sẽ tới trang viên ở Trấn Hoa nghỉ ngơi.

Bởi vì Trấn Hoa quá được hoan nghênh, còn được xưng là thiên đường trong mộng của các nàng thiếu nữ nên rất được quý tộc hoan nghênh, nhiều lần đổi chủ với giá cao, những người chủ sau đều là gia tộc Bán Thần.

Trong mắt phần lớn người Hy Lạp, giá trị của Trấn Hoa tuyệt đối vượt xa giải Vua Quán Quân, huống chi còn cộng thêm một giải quán quân đàn hạc.

Nếu như Andrea thế chấp như thế mà Valhein vẫn còn không đồng ý thì không phải Andrea không chịu nói đạo lý, mà là Valhein căn bản không dám khiêu chiến.

Valhein lần thứ hai rơi vào suy ngẫm.

Trên khán đài, Gregory đột nhiên nói nhỏ với Niedern ở bên cạnh: "Sao ta cảm thấy hắn đang muốn cười vậy?"

"Ta cũng thấy thế." Niedern chăm chú nhìn Valhein.

Sương lạnh trên mặt Paloma đã tiêu tan, trong mắt không còn phẫn nộ, còn có thêm chút tò mò.

Qua một hồi lâu Valhein mới nói: "Ta tin tưởng ngươi sẽ không đùa giỡn trong thời điểm quan trọng như vậy, ta muốn nhìn thấy khế đất, hơn nữa yêu cầu thây tế tư điện Thân Mặt Trời, điện Nữ Thần Trí Tuệ và điện Thần Thương Nghiệp chứng minh khế đất hữu hiệu và... có thể giao dịch, có thể sở hữu!" Andrea mỉm cười nói: "Không thành vấn đề. Trên thực tế thì Trấn Hoa thuộc về lãnh địa đặc biệt, không thể lén giao dịch, không chỉ cần điện thần cho phép, còn cần Núi Chiến Thần phê chuẩn. Ngươi chỉ là dân thường, không có tư cách có được lãnh địa, nhưng ngươi lại là thân quyến giả của Nữ Thân Trí Tuệ và Thần Mặt Trời, chỉ cân hai điện thần đảm bảo, cộng thêm thân phận quán quân của giải thi đấu lớn thì sẽ có tư cách nhận được lãnh địa. Hơn nữa, ta cũng mang theo khế đất trong người."

Andrea nói xong thì từ nhẫn không gian lấy ra khế đất, thoải mái đưa cho Valhein.

Valhein nhìn thoáng qua cuộn da dê khế đất, đưa sang cho người chủ trì Alamo.

Alamo nhìn kỹ nhiều lần, gật đầu nói: "Khế đất rất mới, không có vấn đề."

Valhein lập tức hiểu được ý của Alamo.

"Tốt lắm, chỉ cân thông qua điện thần kiểm tra, không có vấn đề, ta muốn chủ động khiêu chiến giải quán quân đàn hạc của ngươi!" Valhein lớn tiếng nói.

Alamo không nói gì, chỉ nhìn chằm chằm Valhein.

Toàn trường lặng ngắt như tờ, toàn bộ đều nhìn Valhein.

Người này điên rồi sao?

Andrea cười ha ha một tiếng: “Tốt! Rất tốt! Không hổ là ma pháp sư tàn bạo! Ngươi yên tâm, cho dù ngươi thua thì chỉ cần nói xin lỗi, ta sẽ không ép ngươi quỳ xuống."

"Nhưng ta sẽ." Valhein lộ ra nụ cười hiền lành.

Sau lưng Andrea mát lạnh, hừ lạnh một tiếng nói: "Yên tâm, nếu như ta thua, ta cam tâm tình nguyện quỳ xuống nhận sail"

Chương 876: Khuông nhạc

Chương 876: Khuông nhạc

"Như vậy, xin điện thân chứng kiến." Valhein nói.

"Valhein, ta cho ngươi thêm chút thời gian để suy nghĩ kỹ hơn về chuyện này." Người chủ trì Alamo nói.

Valhein gật đầu: "Con người của ta thích nghe khuyên nhủ, ta sẽ suy nghĩ một chút."

Toàn trường im lặng như tờ, lắng lặng nhìn Valhein.

Valhein từ từ nhắm hai mắt lại.

Qua một hồi lâu, Valhein mới nói: "Cám ơn bậc thầy Alamo nhắc nhở, nhưng bây giờ ta đã bị ép vào đường cùng, ngoại trừ tham gia cuộc chiến giành giải quán quân thì không còn lựa chọn khác. Xin ngài hãy tác thành cho ta."

"Aiz...' Alamo thở dài: "Được rồi, đã vậy thì ta cũng không nên nói thêm gì nữa. Hiện giờ chúng ta nên bắt đầu chuẩn bị cho cuộc chiến giành giải quán quân. Có điều... mọi người nên hiểu rằng Thần Mặt Trời Apollo vĩ đại đang chăm chú nhìn chúng ta, bất cứ thủ đoạn nào vi phạm nguyên tắc giải thi đấu lớn đều là độc thần! Ta hi vọng mỗi người phải suy nghĩ cẩn thận, bằng không một khi Thần Mặt Trời giáng thân phạt thì hối hận cũng không còn kịp.'

Alamo quay sang nhìn Andrea.

Andrea nhún vai nói: "Ta sẽ không ngu ngốc như vậy, tất cả phương pháp của ta đều rất quang minh chính đại.'

"Rất tốt! Như vậy ta sẽ đi chuẩn bị!"

Sau đó Alamo rời khỏi đài lãnh thưởng, đánh thức trưởng tư tế tối cao Baingora vẫn còn đang ngủ gật, sau đó liên lạc với các vị thây tế tư của các điện thần khác, tìm tới người của Núi Chiến Thân Athens.

Qua gần một giờ, tất cả đều được chuẩn bị ổn thỏa.

Valhein đặt cược Vua Toàn Năng, mà Vua Toàn Năng bao gồm năm giải quán quân của năm môn toàn năng.

Andrea đặt quán quân đàn hạc và Trấn Hoa có tổng giá trị tám trăm vạn đồng vàng đại bàng.

Đồng thời Andrea đã tìm ma pháp sư Truyền Kỳ tới trước mặt pho tượng Chúng Thần lập nhiều lời thê, tuyệt đối sẽ không sử dụng thủ đoạn quấy rầy phần thi đấu, chỉ trung lập sử dụng thuật sao chép năng lực thời gian ngắn.

Cuối cùng dưới ánh mắt chăm chú của thầy tế tư điện thần và toàn bộ khán giả, ma pháp sư Truyền Kỳ làm phép cho Valhein. Thi đấu đàn hạc lại một lần nữa bắt đầu.

Valhein, Andrea và người chủ trì Alamo đứng trên sân thi đấu.

Mười lăm vị giám khảo ngồi sau chiếc bàn dài vài mét.

Những người khác thì quay về chỗ của mình.

Khán giả toàn trường đều tỉnh lại.

Cho dù là những người vốn dự định hôm nay sẽ ngủ thẳng tới tận nghi thức bế mạc, lúc này cũng phấn chấn tinh thần.

Mỗi người đều trừng mắt tròn vo, xuyên qua kính ma pháp nhìn chằm chằm Valhein và Andrea.

Đã nhiều năm rồi không có trận chiến giành giải quán quân rồi.

Mỗi trận chiến giành giải quán quân ở giải đấu lớn đều được người ngâm thơ rong lan truyền.

Luôn có người trở thành anh hùng, cũng có người rơi xuống làm ma quỷ.

"Như vậy Valhein, ngươi có thể bắt đầu chưa?" Andrea mỉm cười nhìn Valhein.

"Ta cần phải tiến hành minh tưởng một phen, tìm hiểu năng lực mới của mình, dù sao thì có được năng lực và vận dụng năng lực là hai khái niệm. Valhein nói.

"Đương nhiên, ngươi muốn minh tưởng bao lâu cũng được. Có điều không nên trễ nãi quá nhiều thời gian của khán giả."

Valhein liền ngồi xuống ngay tại chỗ, tiến vào tháp ma pháp.

Trong tháp ma pháp có thêm một quả cầu ánh sáng màu trắng có đường kính bảy tám mét.

Trong quả cầu ánh sáng kia lơ lửng rất nhiều tiểu tinh linh.

Tinh linh thiên phú.

Trong quả cầu ánh sáng này đều là tinh linh thiên phú của Andrea.

Xem qua một lượt tất cả tinh linh thiên phú xong, Valhein than nhẹ.

Quả nhiên thế giới này có rất nhiều biến thái.

Bên trong có rất nhiều tinh linh thiên phú mà hắn thiết tha mơ ước.

Ví dụ như, ký ức hoàn mỹ.

Ví dụ như, kích thích linh cảm.

Ví dụ như, tư duy mau lẹ.

Ví dụ như, minh tưởng đa trọng! Khi nhìn thấy thiên phú minh tưởng đa trọng, Valhein rốt cuộc hồi tưởng lại cảm giác biến thái mà Aristoteles mang tới.

Minh tưởng đa trọng là một trong những thiên phú mạnh mẽ nhất của ma pháp sư, thiên phú này hoàn toàn có thể coi là thiên phú cấp Thần. Ít nhất cũng phải là thiên phú vòng tám, thậm chí là thiên phú vòng chín.

Andrea này thế mà lại có được!

Không chỉ có minh tưởng đa trọng, còn có thiên phú phù hợp với minh tưởng đa trọng nhất là 'hấp thu ma năng, tăng cường tốc độ hấp thu của cây ma lực, hơn nữa cũng tăng hiệu quả của Rễ Ma Lực, cũng là một thiên phú rất biến thái.

Valhein chua.

Trên thực tế thì hắn có rất nhiều thiên phú nguyên tố ma pháp, bao gồm cả thiên phú huyết mạch, thế nhưng đối với một ma pháp sư mà nói, thiên phú nguyên tố đúng là quan trọng nhưng không phải thiên phú cơ sở.

Những loại thiên phú cơ sở như minh tưởng đa trọng, hấp thu ma năng, tư duy mau lẹ có thể làm người ta nhanh chóng trưởng thành, còn mạnh hơn cả thiên phú chiến đấu.

Một thiên phú chiến đấu có mạnh cỡ nào thì ma pháp sư Hoàng Kim cũng chỉ là một con gà con ở trước mặt Truyền Kỳ mà thôi.

Trưởng thành, chính là thiên phú mạnh nhất.

Valhein muốn dùng tất cả thiên phú nguyên tố để đổi lấy thiên phú minh tưởng đa trọng.

Mấu chốt là Andrea không chỉ có một lượng lớn thiên phú cơ sở hệ trưởng thành, không chỉ có rất nhiều thiên phú liên quan tới âm nhạc và đàn hạc, mà còn một vài thiên phú ma pháp đặc biệt hiếm hoi.

Ví dụ như ma năng bùng nổ, nó có thể làm uy lực ma pháp tăng lên gấp bội!

Ví dụ như cảm nhận nhược điểm, có thể phát hiện được nhược điểm trong sức mạnh của đối phương, phối hợp với thị giác ma pháp và cảm nhận ma pháp, quả thực là thần kỹ chiến đấu.

Ví dụ như di chuyển làm phép... Valhein thực sự hết chỗ nói, vì sao Andrea vừa thăng cấp lên ma pháp sư Hắc Thiết hơn nửa năm, không chỉ thăng cấp tiếp lên Bạch Ngân mà còn có được thiên phú ma pháp mạnh mẽ đến vậy?

"Lẽ nào, Andrea là hóa thân Thần Linh?"

Valhein nhíu mày.

Nhìn chằm chằm quả câu ánh sáng thiên phú kia một lúc lâu, Valhein lại tiếp tục ngồi thiền.

Lần này Valhein không sử dụng ma pháp minh thưởng, mà chỉ ngồi thiên bình thường, cảm nhận sự thay đổi của cơ thể, để cơ thể mình thích ứng với năng lực mới.

Chương 877: Khuông nhạc (2)

Chương 877: Khuông nhạc (2)

Nếu như không có bước chuẩn bị này, cho dù nhận được năng lực mới cũng không có cách nào nhanh chóng sử dụng.

Giống như một đứa con nít đột nhiên nhận được sức mạnh rất lớn, tất nhiên sẽ vụng về phá hư tất cả.

Trải qua khoảng thời gian ngồi thiên thích ứng ngắn ngủi, Valhein mở mắt.

"Đưa đàn hạc của ngươi cho ta mượn, để ta luyện tập một chút, được chứ?" Valhein hỏi.

"Đương nhiên không thành vấn đề."

Andrea giống như đại thiện nhân, làm ra tư thế mời.

Valhein ngồi xuống trước đàn hạc của Andrea, gảy nhẹ.

Nháy mắt ngón tay chạm vào cây đàn, cảm giác quen thuộc liền nhộn nhạo trong lòng, loại cảm giác này rõ ràng như vậy, dễ chịu như vậy, giống như chiếc gối khi buồn ngủ hoặc là bữa cơm khi đói bụng.

Sau đó Valhein thử gảy ra giai điệu cơ bản nhất.

Lúc ban đầu tất cả mọi người đều nhìn ra Valhein rất vụng về.

Nhưng chỉ vỏn vẹn hơn mười giây thì ngón tay Valhein trở nên linh hoạt hơn, tiếng đàn cũng không còn trúc trắc.

Lại qua thêm vài phút đồng hồ, mọi người kinh ngạc phát hiện Valhein thế mà đã hoàn toàn trở thành một chuyên gia biểu diễn đàn hạc cao siêu, không quản là động tác, dáng vẻ, phong cách hay kỹ thuật đàn đều gần như Andrea.

Có điều hai người vẫn còn một chút khác biệt.

Điểm khác biệt rõ ràng nhất chính là động tác và dáng vẻ của Valhein còn đẹp mắt hơn cả Andrea.

Rất nhiều quý tộc am hiểu âm nhạc giữ im lặng.

Tài nghệ biểu diễn không vượt qua Andrea, nhưng phong cách biểu diễn thì lại càng tốt hơn.

Andrea lộ ra chút khẩn trương, nắm tay hơi siết lại một chút nhưng rất nhanh đã thả lỏng.

Valhein nhắm mắt lại, thỏa thích hưởng thụ sự thoải mái tinh thần mà âm nhạc mang tới.

Chậm rãi, Valhein chơi thử rất nhiều khúc nhạc quen thuộc của Andrea, trâm mê trong đó mà không thể tự kiềm chế.

Nhóm bậc thầy lộ ra vẻ tán thưởng, có rất ít người có thể nhanh chóng tiến vào trạng thái, khống chế năng lực mới một cách hoàn mỹ được như Valhein.

Đợi hơn mười phút, Andrea rốt cuộc không nhịn được nói: "Được rồi đi?"

Valhein giống như không nghe thấy, tiếp tục biểu diễn.

Lại chờ đợi thêm một trận, Andrea nóng nảy nói: "Ngươi còn tiếp tục nữa thì sẽ hết thời gian ma pháp đấy."

Valhein vẫn làm theo ý mình.

Rất nhiều khán giả nhịn không được bật cười.

Cuối cùng Andrea nói: "Các vị giám khảo, ta thấy đã được rồi, nếu cứ để hắn tiếp tục như vậy thì nghi lễ bế mạc phải chờ tới tận tối mất."

"Khụ... Valhein, ngươi có thể chuẩn bị chính thức thi đấu rồi." Một vị giám khảo lớn tiếng nói.

Valhein biểu diễn chậm dần, qua một hồi lâu thì ngón tay mới rời khỏi dây đàn, thất vọng mất mát.

"Ta thích diễn tấu âm nhạc, thích đàn hạc. Sau ngày hôm nay ta sẽ dành một thời gian nhất định để học tập đàn hạc. Andrea, ta chân thành tỏ lòng biết ơn với ngươi, là ngươi để ta cảm nhận được vẻ đẹp của âm nhạc, và cả chấn động tâm linh, sức mạnh linh hồn. Ca ngợi âm nhạc." Vẻ mặt Valhein đầy thành khẩn.

Sắc mặt Andrea dịu đi, gật đầu nói: "Ngươi đã cảm nhận được cái đẹp của âm nhạc thì nên biết mình đã sai rồi."

"Không, ta vẫn cho rằng cố gắng và kiên trì quan trọng nhưng quan trọng hơn vẫn là phương pháp cố gắng và phương pháp kiên trì. Bởi vì cố gắng và kiên trì chỉ có tác dụng với chính mình, mà phương pháp thì có thể giúp mọi người." Valhein nói.

"Ngươi đừng có kéo dài thời gian, quyết định xem mình sẽ đàn khúc nhạc nào đi. Đương nhiên ta tốt bụng khuyên ngươi một câu, tốt nhất ngươi nên đàn khúc nhạc mà ta sáng tác, như vậy phù hợp nhất." Andrea nói.

Valhein đột nhiên lộ ra nụ cười thần bí nói: "Ca ngợi Thần Âm Nhạc Apollo, cũng ca ngợi thiên phú của Andrea. Ta ăn ngay nói thật vậy, ta có một thiên phú, lúc bình thường nó có tác dụng rất nhỏ gọi là linh cảm bùng nổ, thực tế thì nó chưa từng bùng nổ. Thế nhưng khi kết hợp với thiên phú kích thích linh cảm' của

ngươi, lại cộng thêm ma pháp gia tăng kiến thức, kinh nghiệm, thiên phú và khả năng đã tạo thành phản ứng kỳ diệu."

Mọi người tò mò nhìn chăm chằm Valhein.

Valhein lẩm bẩm nói: "Hiện giờ chúng ta phổ nhạc chỉ dùng chữ để ghi chú âm cao âm thấp, rất thô sơ. Thế nhưng mới vừa nãy, trong đầu ra xuất hiện những đường cong, những con nòng nọc nhỏ. Ta không biết đó là gì, chỉ có thể cảm giác đó là thứ để ghi chú âm nhạc, đây khẳng định chính là Apollo ban linh cảm thần kỳ cho ta, tạm thời đặt tên là... khuông nhạc

Valhein ngửa mặt nhìn lên bầu trời, vẻ mặt rất chân thành, cũng đầy vui mừng.

Không ai có thể nhìn ra đó là yêu thích thật sự hay giả vờ.

Trên thực tế thì Valhein căn bản không hiểu khuông nhạc!

Thậm chí ngay cả giản phổ cũng không hiểu, chỉ biết đồ rê mi fa sol la si.

Thế nhưng sau khi có được thiên phú ký ức hoàn mỹ, cộng thêm thiên phú và tài năng âm nhạc của Andrea, những ký ức liên quan tới âm nhạc giống như những hình ảnh rất rõ ràng tái hiện ở trong đầu.

Ký ức liên quan tới khuông nhạc được tái hiện toàn bộ, mà rất nhiều kiến thức vốn không biết về khuông nhạc dưới sự kết hợp năng lực của hai người cũng dần dần thông hiểu.

Không chỉ như vậy, những âm nhạc từng thoáng nghe thấy trước kia cũng hiện lên rất rõ ràng, thậm chí trực tiếp chuyển hóa thành khuông nhạc.

Valhein ngửa mặt lên trời say mưa một phen, sau đó đột nhiên lấy sách ma pháp ra nói: "Ta muốn ghi nhớ lại khoảnh khắc thần

kỳ này! Bởi vì lúc nhìn thấy khuông nhạc, trong đầu ta đột nhiên xuất hiện một đoạn giai điệu giống như đã từng nghe thấy trong giấc mơ, nhưng ta tin tưởng rằng thế giới này chưa từng xuất hiện. Lúc giai điệu đó vang lên trong lòng, ta đã nghĩ tới người thiếu nữ mà ta yêu sâu đậm nhất. Vì thế ta quyết định dùng phần khuông nhạc đầu tiên trên thế giới này viết ra giai điệu không biết tên trong giấc mơ, cũng dành tặng cho thiếu nữ yêu mến. Ca ngợi âm nhạc, ca ngợi Chúng Thần, ca ngợi thiếu nữ ta yêu.

Chương 878: Gửi Paloma

Chương 878: Gửi Paloma

Lời nói của Valhein truyền khắp toàn trường, khán giả sửng sốt.

Ma pháp sư này sao lại kỳ quái như thế chứ?

Rõ ràng là ma pháp sư nhưng lại có một thân cơ bắp tham gia thi đấu thể dục, không chỉ giành được giải quán quân mà còn phá vỡ kỷ lục thế giới của các chiến sĩ lập ra.

Hắn đứng trên đỉnh núi chiến sĩ sao lại đột nhiên biến thành một nhà âm nhạc nhiệt tình, không chút cản trở bày tỏ tình cảm của mình như thế?

Ma pháp sư không giành được quán quân thể dục, không phải nhà âm nhạc tốt à?

Toàn bộ thầy trò của Học viện Plato cùng nhìn vê phía Paloma.

Thiếu nữ vẫn luôn lạnh như băng này, lúc này đã nổi lên vệt đỏ hồng nhàn nhạt trên gương mặt trắng nốn.

Paloma đỏ mặt.

Toàn bộ thầy trò khiếp sợ.

Hoth ở bên cạnh lẩm bẩm: "Thiếu nữ mà Valhein yêu sâu đậm? Là ai chứ? Có lẽ không phải là bạn học nữ trong trường, nếu hắn yêu thích bạn học nữ thì ta nhất định đã biết rồi."

Nhóm bạn học cùng lớp ở gần đó đều trợn trắng mắt.

Vệt đỏ trên mặt Paloma biến mất, ý cười trên đầu lông mày cũng biến mất.

Dưới đáy hồ màu lam đang chậm rãi kết băng.

Hoth nói cũng có lý, có thể hắn có cô gái khác thì sao?

Không đúng, mình vốn không có quan hệ gì với hắn cải

Hai tay Paloma siết chặt lấy nhau.

Nếu hắn viết nhạc khúc đó cho cô gái khác thì phải ném chiếc nhẫn sức khỏe xuống, dùng chân mình hung hăng giẫm nát!

Paloma bối rối và mâu thuẫn nhìn chằm chằm Valhein.

Rất nhiều quý tộc Athens giống như lơ đãng liếc nhìn về phía Học viện Plato, nhìn Paloma.

Trên khán đài Sparta.

dulius, Commodus và rất nhiều võ sĩ giác đấu dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn về phía cô gái mặc đồ đen ở bên cạnh, Chrismay.

Đôi mắt kim cương hồng của thiếu nữ giống như có thể nhỏ ra nước, gương mặt đỏ bừng. Không phải thây soạn nhạc cho mình chứ?

Nếu như thầy thật sự soạn nhạc ở trước mặt mọi người trong giải thi đấu Pythian này, rốt cuộc mình nên chấp nhận hay từ chối đây?

Nếu thầy là thật lòng thật dạ, vì nghĩ cho mặt mũi của thầy, mình có thể nhận lấy, chỉ là không dễ giải thích với bên gia tộc...

Có điều nghe nói người thầy thích chính là chị gái Paloma, hắn là viết nhạc khúc cho chị ấy.

Có lẽ là không phải cho mình, hẳn là không phải.....

Hai thiếu nữ ôm tâm tư của mình nhìn chằm chằm Valhein bên cây đàn hạc màu vàng.

Chỉ thấy Valhein dùng một tay cầm sách ma pháp, tay kia không ngừng viết viết vẽ vẽ.

Lần này Valhein không che đi.

"Để bọn ta thấy hắn đang viết gì điU"

"Người chủ trì, để bọn ta xem đi!"

Alamo không có cách nào, chỉ có thể khởi động trận pháp ma pháp trên sân thi đấu, chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện màn ánh sáng ma pháp thật to, không quản là ở phương hướng nào, tất cả mọi người đều có thể thấy được nội dung trên trang sách ma pháp.

Chỉ thấy trên trang sách có đầy lằn ngang, cứ năm lằn thành một nhóm, giữa cách nhóm có khoảng cách lớn hơn.

Valhein vẽ rất nhiều ký hiệu kỳ quái trên những lằn ngang đó, những ký hiệu này giống như những con nòng nọc nhỏ, có rất nhiều nòng nọc nhỏ nối tiếp nhau.

Phía trước lằn ngang có một số ký tự uốn lượn, giống như lá cờ, cũng giống như một loại nhạc cụ kỳ lạ, còn giống như bóng dáng một thiếu nữ duyên dáng.

Còn có trước vài lần ngang là một vầng trăng lưỡi liềm nhỏ, bên cạnh có hai chấm nhỏ.

Ngoài ra thì còn có rất nhiều ký hiệu quái dị.

Đại đa số người thấy ký hiệu này đều mơ mơ màng màng, nhưng ánh mắt của một số ít người lại tỏa sáng, bởi vì những ký hiệu này tràn ngập nhịp điệu kỳ lạ, nếu như là nhạc phổ thì so với

phân nhạc phổ đơn sơ đơn điệu trước kia thì nó càng xinh đẹp hơn, càng hoàn thiện hơn.

Người chủ trì Alamo vốn trâm mặt, thậm chí còn có chút tự trách, nếu trước đó không có thây tế tư đề nghị mời Valhein làm khách quý thì mình cũng đã không mời, cuối cùng dẫn tới Valhein bị tính kế như thế này.

Thế nhưng hiện giờ phát hiện Valhein tựa hồ đã sớm lường được chuyện này, sắc mặt của hắn mới chậm rãi dịu đi. Hắn nói: 'À... ừm, chính là cái ký hiệu lớn ở lối vào khuông nhạc, xem ra hẳn là ký hiệu đại diện cho một nhạc khúc, tuy ta không biết đó là gì nhưng quả thực có chút giống hình dáng của thiếu nữ. Ký hiệu này có thể chính là hóa thân của thiếu nữ mà Valhein yêu sâu đậm. Để chúng ta lẳng lặng chờ xem Valhein có thể một lần nữa sáng tạo kỳ tích hay không.'

Bài hát này không hề dài, Valhein nhanh chóng viết xong, hít sâu một hơi, sau đó quay đầu tìm kiếm vị trí thầy trò Học viện Plato.

Cuối cùng, ánh mắt Valhein rơi vào trên gương mặt Paloma.

Hàng triệu người men theo ánh mắt Valhein nhìn lại nhưng bọn họ không phát hiện được Valhein đang nhìn cái gì.

Valhein mỉm cười.

Băng tuyết trong con ngươi xanh thẳm của thiếu nữ nháy mắt tan chảy, trong mắt nàng, vạn hoa tung bay, trời đất đây nắng.

Như ngày đó ở đỉnh núi có gốc cây khổng lồ, thế giới hoa bay.

Sau đó Valhein mở sách ma pháp ra đặt dưới chân, bắt đầu thử âm, cũng gảy thử vài giai điệu ngắn ngủi.

Vài giai điệu vừa vang lên, rất nhiều người hiểu âm nhạc đều

biến đổi sắc mặt.

Andrea đột nhiên siết chặt nắm tay.

Cuối cùng, Valhein mỉm cười nói: "Ta chuẩn bị xong rồi."

Trọng tài ở bên cạnh gật đầu, đang định mở miệng thì chỉ thấy người chủ trì Alamo đã dùng hai tay mình để nâng sách ma pháp của Valhein, cũng để nhạc phổ hướng về phía Valhein.

"Ngươi chính là người đầu tiên sáng tạo ra khuông nhạc, mà ta là người đầu tiên câm nhạc phổ." Alamo nói.

Hai người mỉm cười, Valhein nhắm mắt lại hít sâu một hơi, hai tay chạm vào dây đàn.

Sau khi trọng tài tuyên bố bắt đầu, Valhein cũng bắt đầu gảy đàn hạc.

Ngón tay linh hoạt uyển chuyển bay lượn trên dây đàn.

Âm nhạc vang lên, toàn trường vắng lặng.

Tiếng đàn duyên dáng giống như dòng suối mùa hè chậm rãi chảy xuôi bên tai mỗi người.

Dòng nước suối kia tựa hồ đang kể một câu chuyện, trong chuyện xưa đó thiếu niên và thiếu nữ lần đầu tiên gặp nhau.

Paloma chậm rãi nhắm mắt lại, giống như nhìn thấy bầu trời trong xanh và những ngọn núi nối tiếp không dứt, trên sườn núi phủ đầy cỏ xanh như tấm nệm, Valhein ôm thiếu nữ chậm rãi tiến tới trước.

Chương 879: Gửi Paloma (2)

Chương 879: Gửi Paloma (2)

Gió nhẹ thổi qua, cỏ mịn nhộn nhạo, thiếu niên và thiếu nữ giống như trung tâm của thế giới.

Tiếp đó, khúc nhạc thong thả trở nên trôi chảy.

Giống như hai người thoát khỏi sự ngăn cách vốn có, mở rộng cửa lòng mình trên sườn núi, trò chuyện giao lưu.

Sau đó khúc nhạc trở nên vui vẻ hơn.

Khóe miệng Paloma nhịn không được nhếch lên.

Ngay lúc Paloma đang hồi tưởng lại thời gian tốt đẹp thì khúc nhạc trở nên sục sôi.

Paloma vẫn nhắm mắt như cũ, nhưng con ngươi hơi chấn động, trên mặt hiện lên vệt ửng đỏ.

Lúc ban đầu nàng cảm thấy âm thanh hùng dũng này giống như khi hai người cùng kê vai chiến đấu, nhưng lại nghe ra được, ngoại trừ chiến đấu thì trong khúc nhạc còn ẩn chứa tình cảm dạt dào, đó không phải chiến đấu, lại càng giống như sự can đảm của Valhein, nhiệt tình của Valhein.

Valhein đang thổ lộ.

Thời gian dần trôi qua, khúc nhạc dũng mãnh hạ thấp, khôi phục nhịp điệu du dương nhẹ nhàng.

Giờ phút này, trước mắt Paloma hiện lên hình ảnh sau cùng ở

trên Núi Người Khổng Lồ.

Hoa bay đầy trời, không người nào có thể chạm vào, chỉ có mình nàng có thể hứng được một cánh hoa, mãi mãi nằm trong lòng bàn tay.

Paloma mỉm cười ngọt ngào.

Cười cười, nghe thấy phần nhạc cuối cùng, Paloma ngượng ngùng cúi đầu.

Bởi vì, khúc cuối của khúc nhạc đặc biệt êm dịu, như sương như cát, như hai người nhỏ giọng thì thâm.

Như người tình.

Ở trước hoa, ở dưới ánh trăng.

Âm nhạc trong lòng Paloma đã tương liên với Núi Người Khổng Lồ.

Những người tinh thông nhạc khúc thì nghe ra được, lúc vui vẻ ban đầu giống như một cặp đôi yêu nhau gặp nhau, quen biết nhau, thân thiết, sau đó thiếu niên mở rộng cửa lòng cố dồn hết can đảm thổ lộ, sau đó là thiếu nữ ngại ngùng đồng ý, cuối cùng hai người cùng nắm tay nhau ở dưới ánh trăng, chậm rãi bước đi. Cuối cùng, ngón tay Valhein chậm rãi rời khỏi sợi dây đàn đang run run.

Tiếng đàn ngừng lại.

Toàn trường im lặng.

Rất nhiều người vẫn còn nhắm mắt, mãi rong chơi trong đại dương âm nhạc huyền diệu.

Người chủ trì Alamo đưa sách ma pháp cho Valhein, lộ ra sự yêu thích khó có thể diễn tả bằng lời, cố gắng vỗ tay.

Lúc này nhóm người mới giống như từ trong mộng tỉnh lại.

Xôn xao...

Toàn trường võ tay, âm thanh vọt tới tận trời.

Tuy phần lớn người nghe không hiểu nhưng lại có thể nghe ra khúc nhạc này êm tai hơn hẳn những khúc nhạc bình thường.

Nhóm giám khảo, nhạc công, nhà bình luận và người am hiểu âm nhạc đều khó tin nhìn Valhein.

Trình độ và cảnh giới của nhạc khúc này đã hoàn toàn vượt qua Andrea, thậm chí vượt qua bất cứ nhạc sĩ nào trong lịch sử.

Bởi vì nhạc khúc này có một loại sức mạnh nhẹ nhàng nhưng lại có thể liên thông với tâm linh mỗi người, cả nhạc khúc sâu sắc tươi mát, giống như tiếng hót vang bên tai, giống như tiếng thì thâm của tự nhiên.

Sự kiềm chế trong biên soạn và biểu diễn cho phép trí tưởng tượng và điều tốt đẹp được cất cánh.

Nhạc khúc phản ngược lại bản chất này là một loại cảnh giới chí cao.

"Khó có thể tin... khó có thể tin..." Alamo ngơ ngác nhìn Valhein, mừng rỡ như điên.

Apollo cũng là Thần Âm Nhạc, hiện giờ trên giải thi đấu Pythian này lại xuất hiện một nhạc khúc mới tinh như thế này, đây là chuyện vinh diệu đến cỡ nào chứ?

Này tuyệt đối là chuyện có thể lấy lòng Apollo hơn bất cứ ghi chép thế giới nào.

Valhein câm sách lên, ở trên cùng của nhạc phổ viết tên của nhạc khúc.

[Gửi Palomal

Màn hình ánh sáng ở trên bầu trời vẫn còn.

Mỗi người đều thấy rõ hàng chữ đó.

Paloma ngẩng đầu nhìn màn hình ánh sáng, hai mắt lóe sáng, gương mặt ửng đỏ, khóe môi nhếch lên.

Ở các khu khán đài vang lên tiếng kinh hô không ngừng. “Trời ạ, ai là Paloma vậy?"

"Nàng có lẽ là cô gái hạnh phúc nhất trên đời này."

"Chỉ cần Valhein chịu đổi tên trên nhạc phổ thành tên ta, ta đồng ý làm tất cả! Mặc dù ta là đàn ông!"

"Thổ lộ ở đại hội Pythian, chuyện này hẳn là sẽ kinh động tới Thần Tình Yêu đi?"

"Ta thật muốn cầu nguyện với Thần Tình Yêu Cupid, để ngài ấy bắn ra mũi tên tình yêu cho Valhein và Paloma.'

Thấy phản ứng của mọi người, Valhein thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này nên cám ơn khúc nhạc của Vua Âm Nhạc Beethoven đã quá nổi tiếng, nổi tiếng đến độ có rất nhiều người dùng nhạc cụ khác nhau để biểu diễn, cũng nhờ hắn từng nghe qua phần biểu diễn [Gửi Alice] bằng đàn hạc, có ấn tượng rất sâu sắc nên khi Andrea đưa ra đề nghị cuộc chiến giành quán quân âm nhạc, hắn đã bắt đầu suy ngẫm.

Mặc dù hắn không am hiểu những khúc đàn hạc kinh điển khác, nhưng giai điệu này đã từng nghe rất nhiều lần, nếu như có được năng lực của Andrea, cho dù không thể tái hiện hoàn mỹ danh khúc này thì cũng có thể siêu việt tất cả những nhạc khúc hiện giờ.

Dù sao thì nhạc khúc đã vượt lên mấy nghìn năm, hơn nữa còn là vững chắc cả nghìn năm không suy suyễn.

Chỉ có điều không ngờ tới có Andrea làm thần trợ công, sau khi có được ký ức hoàn mỹ và nhiều thiên phú mạnh mẽ khác lại có thể trực tiếp nhớ lại nhạc phổ mình chỉ từng nhìn Sơ qua.

Sắc mặt Andrea tái nhợt, nắm tay siết chặt.

Hắn chậm rãi quay đầu lại, nhìn Euckeno ở trong một góc bí ẩn.

Vị gia tộc Bán Thần kia thế mà lại không ngôi trên khán đài khách quý.

Euckeno mỉm cười với Andrea, sau đó nhìn về phía giám khảo.

Andrea nhìn sang, liên hiểu được.

Có vài vị giám khảo trước đó tựa hồ say đắm trong âm nhạc, có người vui vẻ mỉm cười, nhưng có nhiều người lại trầm mặt hoặc là không lộ ra biểu cảm.

Andrea thâm thở phào nhẹ nhõm, một lân nữa khôi phục nụ cười, nhìn về phía Valhein đang tràn đầy tự tin.

Ánh mắt của Valhein giống như lơ đãng xẹt qua ban giám khảo.

Alamo chỉ nhạc phổ nói: "Đừng quên ký tên ở dưới nhạc phổ."

Valhein gật đầu, viết xuống một cái tên.

Apollo. Nhóm giám khảo tỏ vẻ bình tĩnh hoặc tỉnh táo lập tức thay đổi sắc mặt.

Valhein nói: "Nhạc khúc này tuy tới từ trong đầu ta nhưng ta không cho rằng nó là của ta, bởi vì trình độ của nhạc khúc này đã

vượt qua tất cả những nhạc khúc mà ta từng nghe qua. Ta cho rằng Thần Mặt Trời vĩ đại, Thần Âm Nhạc Apollo đã dẫn dắt ta, ban cho ta linh cảm. Vì thế Apollo vĩ đại mới là chủ nhân của nhạc khúc này."

Chương 880: Chữ ký của Thân

Chương 880: Chữ ký của Thân

'Ngươi... Alamo sợ ngây người.

Khán giả nhìn màn hình ánh sáng cũng sợ ngây người.

Tất cả mọi người đều bị hành động vuốt mông ngựa trắng trợn của Valhein dọa sửng sốt.

Quá trực tiếp, quá thô bạo.

Nhưng mà, Chúng Thần thích!

"Ta sẽ dùng cuộn da dê mới sao chép lại một bản, hiến cho điện Thần Mặt Trời."

Valhein nói xong thì liền lấy ra cuộn da dê, sao chép cả nhạc phổ hoàn chỉnh, viết [Gửi Palomal ở phía trên và ghi [Apollo] ở phía dưới.

Andrea lại một lần nữa nhìn Euckeno trên khán đài.

Nụ cười trên mặt Euckeno biến mất, hai mắt trống rỗng, hai tay run rẩy.

Andrea lại một lần nữa nhìn về phía ban giám khảo.

Có vài vị giám khảo túa mồ hôi đây đầu lén nhìn về phía Euckeno, nhưng không được đáp lại.

Andrea hơi cúi đầu, sau lưng cũng ướt mồ hôi.

Thi đấu âm nhạc không giống với các môn thi khác, những

môn khác đều dựa vào thực lực, có tiêu chuẩn khá chính xác.

Mà phần thi âm nhạc thì đều dựa vào phần chấm điểm của giám khảo.

Chỉ cần giám khảo chuẩn xác chỉ ra vấn đề thì có thể cho số điểm thấp.

Euckeno và Andrea vốn cho rằng tuy Valhein tạm thời có được năng lực nhưng toàn bộ quá trình sẽ có nhiều chỗ không hoàn mỹ, giám khảo hoàn toàn có thể cho điểm thấp, cuối cùng chỉ cần điểm trung bình thấp hơn Andrea một chút cũng không quá đáng.

Thế nhưng Valhein lại quá độc ác.

Trực tiếp viết tên của Thần Mặt Trời.

Nếu là trận thi đấu nhỏ cũng thôi đi, nhưng toàn bộ quá trình của giải thi đấu Pythian đều có Thần Mặt Trời, thậm chí là Chúng Thần chú ý tới.

Valhein hiến một nhạc khúc cao cấp như vậy cho Thần Mặt Trời, ngộ nhỡ cho điểm thấp, Thần Mặt Trời đột nhiên giáng thân ban hoặc thậm chí là thân dụ thì điện thần chắc chắn sẽ bảo vệ uy nghiêm của Thân Mặt Trời, ủng hộ Valhein giành hạng nhất, sau đó tra xét giám khảo.

Kết quả rõ ràng. Nhưng lỡ như có một khả năng cực nhỏ là, Thân Mặt Trời không chú ý thì sao?

Một số ít ban giám khảo nhìn nhau, bắp thịt run rẩy.

Cuối cùng Valhein đưa cuộn da dê cho Alamo.

Alamo cung kính cầm cuộn da dê, tỉ mỉ chăm chú nhìn nhạc phổ, sau đó chỉ ký hiệu quanh co khúc khuỷu ở bên trên.

"Valhein, ký hiệu người thiếu nữ này có ý là gì?"

Valhein nghe có chút mơ hồ, khóa Sol sao lại biến thành ký hiệu thiếu nữ rồi, sức tưởng tượng của người Hy Lạp cổ phong phú đến thế sao?

Valhein nhanh trí nói: "Thực tế thì đây là ký hiệu đơn giản hóa hình tượng thiếu nữ mà ta yêu mến, ký hiệu này cứ gọi là âm phổ cao Paloma đi."

Toàn trường vang lên tiếng hoan hô.

Không chỉ đặt tên cho khúc nhạc, còn được đặt tên cho một ký hiệu quan trọng, nếu như khuông nhạc này được chính thức sử dụng, thiếu nữ thần bí tên là Paloma kia sẽ lưu danh nghìn đời.

Một truyền thuyết tuyệt vời cứ thế được triển khai.

Alamo và khán giả nhìn chằm chằm Valhein.

Valhein quá giỏi trêu ghẹo... không đúng, là quá chân ái.

Đối mặt với chân ái đầy ắp như vậy, sẽ không có thiếu nữ nào từ chối.

Alamo tiếp tục cung kính cầm quyển da dê, xoay người nhìn sang ban giám khảo.

"Các vị giám khảo, xin hãy lần lượt nhận xét và cho điểm."

Alamo nhìn về phía vị giám khảo cao cấp nhất, Aldrich.

Một nhà nghệ thuật, nhà âm nhạc, nhạc sĩ, người biểu diễn đàn hạc, người biểu diễn thi cầm, người biểu diễn sáo dọc tràn đầy màu sắc Truyền Kỳ.

Cũng là một trong số ít người từng giành được quán quân âm nhạc ở năm giải thi đấu lớn.

Địa vị trong giới âm nhạc hiện giờ có thể so với Plato trong

giới ma pháp, Aeschylus trong giới hí kịch, Heracles trong giới vận động viên thể dục.

Đánh giá cuối cùng của hắn đưa ra cho Valhein sẽ quyết định hướng đi của tất cả giám khảo sau đó.

Chính là hắn ở trong một trăm điểm tối đa đã cho Kakaur chín mươi mốt điểm, nhưng lại cho Andrea chín mươi ba điểm, kiên định đặt ưu thế cho Andrea.

Valhein nhìn về phía Aldrich. Hắn chính là một trong số những người có vẻ mặt bình tĩnh sau khi Valhein biểu diễn xong.

Chòm râu quai nón bọc hơn phân nửa gương mặt, sống mũi cao chót vót như vách đá nhô ra trên đỉnh núi, hai mắt sâu thẳm toát ra khí chất u sầu độc đáo của nhà nghệ thuật.

Trước mặt hắn là một tấm bảng sáp gọng bạc, trên đó là số điểm mà hắn đã viết, chỉ chờ phán quyết cuối cùng sẽ sáng lên.

Aldrich đeo râu ma pháp, than nhẹ.

"Ta phải thừa nhận sức mạnh ma pháp vượt quá tưởng tượng, thế mà lại có thể làm một người không hiểu âm nhạc đột nhiên sáng tạo ra một nhạc khúc tuyệt vời đến như thế, nhận được kỹ thuật đàn cao siêu như thế."

Nụ cười biến mất trên mặt một lượng lớn khán giả, vẻ mặt và giọng điệu của vị giám khảo này tựa hồ không giống với dự đoán.

"Vê phần cuộc chiến giữa cố gắng kiên trì và phương pháp suy ngẫm, ta cho rằng lời của cả hai người đều có lý, không có đúng hay sai. Âm nhạc không chỉ có hai loại âm điệu cao thấp, thế giới không chỉ có hai màu trắng đen, mỗi người chúng ta có lẽ đều có cái nhìn khác nhau, cũng muốn thừa nhận kết quả. Nếu như chúng ta vẫn luôn cho rằng phán đoán của mình là tuyệt đối chính xác, một khi xuất hiện kết quả không như ý thì phẫn nộ, phản đối,

mắng nhiếc, hoặc thậm chí là tấn công, như vậy chỉ chứng minh chúng ta đã quá đề cao bản thân."

Rất nhiều người gật nhẹ đầu, không hổ là bậc thây âm nhạc, nói rất công bằng.

Hình như có chút phản bác lời Andrea.

Nhưng vẻ mặt của Andrea rất cung kính, khiêm tốn tiếp thu.

Lời nói của Aldrich xoay chuyển: "Ta thừa nhận nhạc khúc này rất suất sắc, cũng thừa nhận sự cố gắng và suy ngẫm của bạn học Valhein, chỉ có điêu cá nhân ta không thích Valhein dùng vị Thần Âm Nhạc Apollo mà ta cung kính và mến yêu nhất để thổi phồng sự việc. Ngươi có thể nói rằng đây là tác phẩm của ngươi, thậm chí có thể nói cám ơn sức mạnh ma pháp, chờ sau cuộc thi đấu hãy hiến dâng lên cho điện Thần Mặt Trời. Thế nhưng trước khi phần thi đấu kết thúc, ngươi làm ra hành động này thì cá nhân ta không hề đồng ý. Đương nhiên, đây là quyền tự do của ngươi, chỉ là ta không thích mà thôi."

Chương 881: Chữ ký của Thân (2)

Chương 881: Chữ ký của Thân (2)

Nhóm người nghi hoặc khó hiểu, sao lại bắt đầu phản đối Valhein rồi.

Khóe miệng Andrea nhếch lên.

"Đều là thần quyến giả của Thần Âm Nhạc Apollo, ta phải nói vài lời công bằng. Giống như trước đó ta có nói, có người sẽ cảm thấy khó chịu, có người sẽ cảm thấy không giống với dự đoán của mình, nhưng thân là một nhà âm nhạc, ta phải trung thành với âm nhạc." Aldrich nghiêm mặt nói.

Mọi người lắng lặng nhìn chằm chằm Aldrich.

Aldrich trầm tư một hồi mới ngẩng đầu lên nói: "Lúc ban đầu ta đã viết chín mươi lăm điểm trên bảng sáp, nhưng cuối cùng vẫn sửa lại. Sở dĩ ta sửa là vì có nhiều nguyên nhân."

"Thứ nhất, nhà âm nhạc chúng ta không nên khởi xướng hành vi mượn ma pháp để sở hữu sức mạnh người khác để giành giải quán quân, nó phù hợp với quy tắc giải thi đấu lớn nhưng vi phạm lòng trung thành đối với âm nhạc của bọn ta, cũng vi phạm đạo đức trong lòng bọn ta.'

Một vài người ủng hộ Valhein gật nhẹ đầu, ông cụ này nói cũng có lý.

Thế nhưng rất nhiều người tỏ ra chán ghét Aldrich, rõ ràng là Andrea bức ép Valhein, lão giơ cao cán chùy đạo đức phê phán

Valhein nhưng lại không hề đề cập tới hành vi của Andrea.

"Thứ hai, không quản là nhạc khúc hay biểu diễn đều ẩn chứa sức mạnh của Andrea, nói cách khác màn biểu diễn xuất sắc này thực tế là phân hợp tấu của Valhein và Andrea, ai chiếm phần lớn hơn, không cần nói cũng rõ."

Nhiều người gật đầu hơn.

Cũng có càng nhiều người cười nhạt hơn.

"Thứ ba, hai người thiếu niên có hành động cảm tính cũng thôi đi, chúng ta thân là người trưởng thành, thân là nhà âm nhạc chuyên nghiệp thì nhất định phải có thái độ kiên định. Không thể đưa ra suy đoán hồ đồ, không thể không phân rõ đúng sai! Cho dù phải đối mặt với sự tức giận của Thần Linh thì vẫn phải ăn ngay nói thật!"

"Thứ tư, nhà âm nhạc có chút kinh nghiệm đều có thể nghe ra được trong quá trình biểu diễn của Valhein, phần lớn thời gian không có vấn đề, nhưng ở nhiều điểm nhỏ tinh tế như khi chuyển đổi âm cao và thấp thì rõ ràng không xử lý tốt bằng Andrea, thậm chí còn không bằng Kakaur. Valhein, điểm này ngươi thừa nhận chứ?"

Valhein không nói được lời nào.

Nhóm người thấy Valhein không phản đối, xem ra vị bậc thây âm nhạc này không nói sai. "Thứ năm, ngoại trừ vấn đề kỹ thuật, Valhein cũng quá gấp trong vấn đề nắm bắt và hòa nhập cảm xúc. Ta thừa nhận cái tâm ban đầu của hắn là tốt nhưng lòng cầu thắng và hạt nhân của khúc nhạc này có chút xung đột, tạo thành một loại sai lệch quá lớn, điều này dẫn tới lúc nghe khúc nhạc này ta thậm chí xuất hiện cảm giác phân tâm."

Nghe thấy nhận xét của Aldrich, khán giả thầm than trong

lòng, xem ra tất cả đã xác định rồi, khuynh hướng của vị này đã quá rõ, khẳng định là ủng hộ Andrea.

Có điều đây là thi đấu âm nhạc, chỉ cần điểm không thấp tới mức quá bất hợp lý thì không có ai nói giám khảo có vấn đề.

Thậm chí còn có một vài giám khảo cố ý cho điểm cao, nhưng những vị giám khảo khác lại cố ý kéo điểm thấp, ảnh hưởng tới điểm trung bình cuối cùng.

"Điểm thứ sáu là..." Âm thanh của Aldrich im bặt.

Tầm mắt mọi người đồng loạt di động, giống như Aldrich, ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

Một bàn tay khổng lồ màu vàng nhạt hơi mờ xuất hiện trên bầu trời.

So với một thành phố còn to lớn hơn, che khuất mặt trời, che cả sân thi đấu lớn.

Giống như một đám mây trên bầu trời, bên trên túa ra ánh sáng vàng óng.

Bàn tay khổng lô chậm rãi nắm lại, khi ngón tay chạm tới thì một tia chớp vàng xuất hiện trong lòng bàn tay rồi ngưng tụ thành một cây bút lông ngỗng to lớn như một ngọn núi.

Vô số thầy tế tư và quý tộc run rẩy, vô số chiến sĩ cao cấp và ma pháp sư sợ run.

Những người khác không biết bàn tay khổng lồ này là gì, nhưng bọn họ biết.

Đó là tay Thần Linh.

Là một phân trời giáng của Thần Linh.

Cho dù cái tay kia đã cố gắng thu lại uy lực của mình nhưng tất cả chiến sĩ cao cấp và ma pháp sư đều cảm thấy cơ thể mình giống như sắp tan vỡ, linh hôn sắp sụp đổ.

Bọn họ giống như nhìn thấy ngòi bút rơi xuống, Hy Lạp chôn vùi.

Bút lông ngỗng màu vàng chầm chậm rơi xuống.

Trong mắt mỗi người xuất hiện hai thế giới thu nhỏ.

Một là bàn tay khổng lồ như trời, ngòi bút như ngọn núi.

Nhưng một thế giới khác, ngòi bút lông ngỗng lại giống như cây bút bình thường rơi vào trên nhạc phổ [Gửi Palomal, rơi vào phía trước chữ 'Apollo, xẹt thành một vòng cung xinh đẹp trên cuộn da dê, giống như quỹ đạo của ngôi sao, lại giống như đám mây tản ra.

Ngòi bút nhấc lên, một cái tên màu vàng xuất hiện phía trước 'Apollo, giống như một vết vàng tan chảy.

Valhein. Cả quyển [Gửi Paloma] từ màu trắng biến thành màu vàng nhạt, bên ngoài bao phủ ánh sáng thần thánh nhàn nhạt, trên mỗi nốt nhạc, mỗi khóa nhạc, mỗi dấu vết đều là sự kết hợp của vẻ đẹp và sức mạnh.

Bút lông ngỗng thu hồi, bàn tay khổng lồ biến mất.

"Vinh quang của ngài vĩnh viễn chiếu rọi trời đất." Người chủ trì Alamo cúi đầu, thành kính ca tụng, âm thanh truyên khắp toàn trường.

Tất cả thầy tế tư và tín đồ điện Thần Mặt Trời đều hơi cúi đầu.

"Vinh quang của ngài vĩnh viễn chiếu rọi trời đất."

Giám khảo cao cấp Aldrich chính là tín đồ của Apollo, run rẩy nói câu nói này.

Valhein tặng nhạc phổ cho Apollo, Apollo ký tên đáp lại.

Chương 882: Chữ ký của Thân (3)

Chương 882: Chữ ký của Thân (3)

Mọi người chăm chú nhìn Aldrich.

Không ai tỏ ra hả hê, nhưng trong mắt hoặc mặt mỗi người đều có ít hoặc nhiều quái dị.

Aldrich không thích, nhưng Apollo thích!

Tay phải Aldrich từ trên bàn trượt xuống, hung hăng nhéo cái đùi phải đang không ngừng run lập cập của mình.

Tay trái cũng trượt từ trên bàn xuống, hung hăng nhéo cái đùi trái cũng đang run như thế.

Hô hấp của hắn làm người ta có cảm giác phổi của hắn bị thủng lỗ, giống như quần áo rách rưới bay phần phật trong gió rét.

Alamo tiếp tục cung kính cầm nhạc phổ, mỉm cười nhìn Aldrich hỏi: "Bậc thây Aldrich, trước đó ngài đã cho Valhein chín mươi lăm điểm, bây giờ thế nào?"

Ánh mắt tối âm u đột nhiên tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

"Ta kiên trì với cái nhìn của ta!" Hắn lớn tiếng nói.

Mọi người sửng sốt, lão già này điên rồi sao?

Aldrich nháy mắt khôi phục bình tĩnh, kiêu ngạo ngẩng đầu nói: "Giống như trước đó ta đã có nói, mỗi người chúng ta đều có

cái nhìn khác nhau của mình, cũng nên thừa nhận kết quả không như ý. Cho nên ta vạch ra khuyết điểm của Valhein là bởi vì sự trung thành của ta dành cho âm nhạc, trung thành với Thần Âm Nhạc Apollo. Thế nhưng sau khi gạch chín mươi lăm điểm, ta đột nhiên nghĩ rằng vì sao mình lại cố chấp trước ma pháp, cố chấp với kỹ năng, cố chấp việc ký tên như vậy? Đối với âm nhạc mà nói, chuyện này có quan trọng không? Quan trọng, nhưng nó có quan trọng nhất hay không? Không!"

"Điểm quan trọng nhất của âm nhạc là gì? Là cái đẹp! Tình yêu của Valhein dành cho Paloma rất chân thành, rất nhiệt tình, vì thế rõ ràng hắn không hiểu về âm nhạc nhưng lại kích phát ra tình cảm sáng tác mãnh liệt, sáng tác ra nhạc phổ làm thế giới phải khiếp sợi Trước tiên nhân gian này phải tràn đầy yêu thương thì mới có thể sinh ra cái đẹp nhân gian. Ở trước mặt tình yêu và cái đẹp, những kỹ xảo kia còn quan trọng nữa không? Không quan trọng!"

"Vì thế ta bỏ đi chín mươi lăm điểm, chuyển thành chín mươi chín điểm! Sở dĩ không thể cho hắn điểm tối đa là vì sợ người trẻ tuổi này sẽ kiêu ngạo, cũng là sự kiên trì của ta dành cho âm nhạc! Ta tuyên bố, số điểm cuối cùng của ta là, chín mươi chín điểm! Ta nói xong rồi, xin mời vị giám khảo kế tiếp nhận xét, bạn cũ của ta, Milldscra, ngươi hãy nói cái nhìn của mình về nhạc khúc này đi."

Aldrich quay đầu nhìn sang ông cụ đang chuẩn bị lấy bảng sáp xuống ở bên cạnh. Milldscra mỉm cười, tay phải bất động trên bảng sáp, sau đó dùng ngôn ngữ tràn đầy tình cảm mãnh liệt và duyên dáng khen ngợi nhạc khúc này.

Lúc ánh mắt mọi người đều tập trung vào người Milldscra, Aldrich lén lấy bảng sáp ở trước mặt xuống dưới bàn, sau đó gạch số 'chín mươi hai' đi, chỉnh thành chín mươi chín.

Không chỉ Aldrich, trong lúc Milldscra nhận xét, những vị giám khảo khác cũng đều sửa lại điểm của mình.

Cuối cùng Milldscra cũng không dựa theo lệ cũ giơ bảng sáp lên mà lớn tiếng nói: "Chín mươi chín điểm! Đây là số điểm cuối cùng của ta, lý do ta không thể cho trọn điểm rất đơn giản, Valhein còn kém một chút xíu nữa mới đạt tới mức hoàn mỹ, đây là sự kiên định dành cho âm nhạc của ta! Không thể vì Apollo vĩ đại cùng ký tên biên soạn với hắn mà cho hắn điểm tối đa được!"

Khán giả hiểu âm nhạc trợn trắng mắt, điểm tối đa của môn âm nhạc là một trăm, nhưng điểm cao nhất căn bản chỉ có chín mươi lăm mà thôi, trong lịch sử không có người nào đạt được chín mươi chín điểm cả.

"Ta đã nói xong rồi, xin mời vị giám khảo kế tiếp nhận xét, cũng là bạn cũ của ta, Binocheras." Milldscra quay đầu nhìn sang người kế tiếp.

Binocheras trực tiếp giơ bảng sáp vừa mới viết xong, mỉm cười nói: "Chín mươi chín điểm này không phải cho điểm kỹ năng của Valhein, mà là dành cho tình yêu và linh cảm của hắn. Chúng ta hiểu rõ rằng âm nhạc chỉ là một loại biểu đạt, mà yêu và thiện mới chính là bản chất..."

Milldscra lập tức đặt bảng sáp xuống bàn, sửa lại thành chín mươi chín điểm.

Sau đó hắn nhìn thoáng qua Aldrich đã sửa xong, hai người nhìn nhau rồi cùng đặt bảng sáp lên bàn.

Chín mươi chín và chín mươi chín.

Kế tiếp, những vị giám khảo khác lần lượt nhận xét, khi mỗi vị giám khảo mời người tiếp theo nhận xét đều thêm một câu là 'bạn cũ của ta.

Những người biết rõ nội tình ban giám khảo cũng hiểu được ý nghĩa của câu nói này.

Cuối cùng mười phần bảng sáp viết số chín mươi chín được đặt trên bàn.

Alamo liếc nhìn chằm chằm nhóm ban giám khảo, lộ ra nụ cười xán lạn, lớn tiếng nói: "Chúng ta hãy chúc mừng tuyển thủ duy nhất trong lịch sử giành được chín mươi chín điểm trong môn thi âm nhạc, quán quân mới của môn đàn hạc, người sáng tạo ra khuông nhạc và là đồng tác giả với Thân Linh, Val... hein!"

Toàn trường đứng dậy, tiếng vỗ tay đột nhiên vang lên như sấm rền.

Chương 883: Chèn ép cực hạn

Chương 883: Chèn ép cực hạn

Trên sân đấu.

Mười vị giám khảo rất cố gắng võ tay, đặc biệt là những người lấy Aldrich làm đại biểu, nụ cười trên mặt cũng thực đồng điệu.

Tay đã võ tới sưng lên.

Nhưng không thể ngừng lại.

Khán đài.

Euckeno muốn ngồi tiếp thêm một lúc, bởi vì cơ thể giống như bị bệnh nặng, không còn chút sức lực nào.

Nhưng bởi vì muốn thấy rõ bên dưới xảy ra chuyện gì nên cũng phải đứng dậy như những người khác.

Hắn không võ tay, không nhìn Valhein, không nhìn Andrea, không nhìn quyển nhạc phổ đã định trước sẽ vang danh đời sau.

Hắn nhìn chằm chằm khế đất Trấn Hoa.

Sở dĩ cha Eurytheus của hắn lại mua Trấn Hoa dưới tên hắn, là vì muốn chờ đến khi hắn trưởng thành sẽ dùng khi kết hôn.

Eurytheus muốn dùng Trấn Hoa làm sính lễ cho Euckeno cưới Paloma làm vợ, nhưng đã bị tộc trưởng Hippolytus từ chối.

Trấn Hoa chiếm giữ hơn chín phân mười tổng giá trị tài phú của Euckeno.

Giờ phút này Euckeno thậm chí muốn nhảy xuống khán đài, trực tiếp quỳ xuống cầu xin Valhein hãy quên đi ân oán cá nhân, chỉ mong hắn trả lại khế đất Trấn Hoa cho mình.

Thế nhưng hắn biết mình không thể làm như vậy.

Euckeno đau khổ bụm mặt, cơ thể run khẽ.

Hắn không rõ vì sao trận thi đấu này lại chênh lệch quá lớn với dự tính của mình như vậy, không chỉ không giành được giải quán quân mà còn liên lụy tới cuộc đời của mình.

Sau khi mất đi Trấn Hoa, nếu trở lại Argos thì chờ đợi hắn chính là trận đánh đau và đày đọa của người cha tàn ác, sau đó sẽ bị ném vào Thâm Ngục.

Tay phải Euckeno dân hạ xuống, rơi xuống trước ngực trái mình.

Thì ra, đau thấu xương là có thật.

Thế nhưng rất nhanh sau đó, Euckeno nhìn vê phía Valhein, ánh mắt lóe ra tia khinh miệt.

"Ngươi cho rằng Trấn Hoa dễ cầm vậy sao? Sẽ phỏng rộp móng vuốt của ngươi mà thôi! Vài ngày nữa ta sẽ đích thân tới tận nhà hỏi thăm, thưởng cho ngươi một món ma pháp khí Truyền Kỳ, thu lại khế đất. Nếu ngươi không biết sống chết thì cứ nếm thử nội tình và lửa giận của gia tộc Bán Thần đi!"

Euckeno cùi đầu, cẩn thận suy ngẫm xem nên làm sao đe dọa Valhein.

Bên cạnh Valhein.

Người chủ trì Alamo gỡ râu mép, môi khẽ động, âm thanh truyền vào tai Valhein.

"Ngươi còn muốn để Andrea quỳ nữa không?"

Valhein có chút sửng sốt, ánh mắt liếc nghiêng sang phía Andrea đang cúi đầu, gật nhẹ đầu.

"Ta nghi ngờ có thầy tế tư trong điện thần bọn ta đã bị mua chuộc, gián tiếp để người ta đề nghị ta mời ngươi làm khách quý. Chuyện này là lỗi của ta. Thế nhưng ngươi cũng có thể nhìn ra suốt quá trình này ta vẫn luôn giúp đỡ ngươi. Nếu trước đó ngươi muốn từ chối khiêu chiến Andrea, ta cũng sẽ đè chuyện này xuống, không đến mức để ngươi quá khó chịu."

Valhein gật đầu một cái.

"Ta nói những chuyện này là để ngươi hiểu rằng ta không có ý thiên vị Andrea. Ngươi có thể sỉ nhục Andrea, ngươi có thể nhận được vinh quang, thế nhưng ngươi không thể để Andrea quỳ xuống. Để hắn quỳ xuống trong trường hợp này chẳng khác nào bảo tất cả quý tộc quỳ xuống. Nếu bắt Andrea phải quỳ thì ngươi phải thừa nhận ám sát vĩnh viễn."

Vẻ mặt Valhein khẽ chấn động, lại gật đầu một cái, chính mình quả thật chưa nghĩ tới chuyện này.

Đúng vậy, nếu lén bức ép Andrea quỳ xuống thì không có người nào để ý, nhưng nếu bức ép Andrea quỳ xuống trong trường hợp này thì đây không phải khiêu khích quý tộc, mà là tuyên chiến với toàn bộ quý tộc Hy Lạp.

"Ngươi có thể đổi góc độ suy nghĩ, lần này thứ Andrea đưa cho ngươi không chỉ là Trấn Hoa, không chỉ là quán quân đàn hạc, mà còn là danh hiệu Tổng Vua Quán Quân."

Tổng Vua Quán Quân cần có ba danh hiệu Vua Quán Quân cộng một giải quán quân của hai môn lớn khác, bản thân mình có bốn danh hiệu Vua Quán Quân, cộng thêm quán quân đàn hạc thì

còn lợi hại hơn Heraclesl

Thì ra, mình đã là Tổng Vua Quán Quân rồi!

Tổng Vua Quán Quân thứ hai trong lịch sử nhân loại.

Valhein cố nén ý cười.

Phải bình tĩnh, phải tao nhã, không được kiêu ngạo.

Nếu cười ra thành tiếng thì lúng túng quá. "Nếu như ngươi không hài lòng thì có thể để Andrea lén tiến hành bồi thường. Thậm chí còn bắt hắn phải lập lời thê ở điện thần, sau này tuyệt đối không được làm ra chuyện làm hại ngươi nữa. Bây giờ ngươi không thể dùng ma lực nhưng có thể bí mật truyền âm, sức mạnh Thánh Vực của ta có thể giúp ngươi." Alamo nói.

Valhein gật đầu, lập tức cảm ứng được mình chìm vào trong hoàn cảnh sức mạnh kỳ lạ, hình như có thể khống chế âm thanh truyên đi, vì thế thử bí mật truyền âm hỏi: "Điện thần và thầy tế tư còn có thể dùng như vậy à?"

"Đương nhiên, chỉ có điều là rất hiếm thôi, dù sao đây cũng chẳng phải chuyện đáng tuyên dương.

"Thế nhưng ta đã nói ra lời rồi."

"Vậy cứ để hắn quỳ trong điện thân!" Alamo giống như không hề chú ý tới Andrea.

Valhein không trả lời.

"Ngươi hãy suy nghĩ một chút đi." Alamo thở dài.

Andrea mờ mịt đứng tại chỗ, cúi đầu, mặt đỏ sậm nhưng cơ thể thì lạnh băng.

Khế đất Trấn Hoa không phải là của hắn, không đau lòng.

Thế nhưng kế tiếp, mình có nên quỳ xuống trước mặt Valhein hay không?

Nếu thật sự quỳ xuống thì cha sẽ cảm thấy thế nào đây? Gia tộc sẽ cảm thấy thế nào? Quý tộc khác sẽ thấy thế nào?

Mình có thể chịu đựng nổi ánh mắt khinh thường của quý tộc khác sao?

Một quý tộc lại quỳ trước mặt một dân đen trước mắt mấy triệu người, còn có thể sống tiếp sao?

Ngoại trừ tự sát, chỉ sợ không còn con đường thứ hai.

Mình phải làm sao mới có thể cản Valhein ép mình quỳ xuống đây, cầu xin sao?

Chẳng lẽ phải nói hắn nể mặt giải quán quân đàn hạc của mình, không, là mặt mũi của Tổng Vua Quán Quân mà buông tha cho mình?

Hai mắt Andrea tỏa sáng, đúng vậy, lần này Valhein đã giành được Tổng Vua Quán Quân, mình giúp hắn được một việc lớn như vậy, nếu lén cầu xin thì tựa hồ có thể không cần quỳ.

Thế nhưng nháy mắt sau đó, cảm giác nhục nhã và mất thể diện lan tràn khắp toàn thân làm vẻ mặt Andrea từ đỏ sậm chuyển sang hồng tím.

Chương 884: Chèn ép cực hạn (2)

Chương 884: Chèn ép cực hạn (2)

trở thành cây cỏ cứu mạng của mình.

Sau đó Andrea nhíu mày.

"Lần xin lỗi kiểu Val này không dễ làm. Nếu như mình đưa ra quá ít thì Valhein sẽ không thỏa mãn. Cái giá làm hắn hài lòng thì mình không có khả năng đưa ra. Chí ít cũng phải là một món ma pháp khí Truyền Kỳ, mình căn bản không có, mình chỉ là quý tộc của gia tộc Anh Hùng mà thôi, cũng không phải quý tộc Bán Thân."

"Ta phải suy nghĩ, phải suy nghĩ, nhất định có thể giải quyết, nhất định có loại xin lỗi kiểu Val mà hắn thích. Hắn cần cái gì nhất? Hắn muốn trở thành Truyền Kỳ, như vậy mình làm thế nào để giúp hắn trở thành Truyền Kỳ đây? Truyên Kỳ, Truyền Kỳ... có rồi! Nhưng mà..."

Trên mặt Andrea lộ ra đau khổ, còn có cực kỳ không muốn.

Cuối cùng hắn thầm thở dài trong lòng.

"Chỉ là Thần Tinh mà thôi, mình có thiên phú mạnh mẽ như vậy, một khi thăng cấp lên Truyền Kỳ, trở thành pháp sư quý tộc Truyền Kỳ thì Núi Chiến Thần nhất định sẽ nguyện ý cho mình một suất tới Thần Tinh. Vì thế mình cứ cho hắn cánh cổng tới Thần Tinh mà mình phát hiện đi! Dù sao cũng là ngẫu nhiên phát hiện, hơn nữa mình cũng không biết nó thông tới Thần Tinh gì, nhất định là một Thần Tinh kém cỏi rách nát! Đúng vậy, nhất định là

cái loại kém cỏi! Cực kỳ kém cỏi..."

Andrea thầm lẩm bẩm trong lòng mấy chục lần, nước mắt suýt chút nữa đã trào ra, đây chính là nơi hắn muốn thăm dò sau khi thăng cấp lên Thánh Vực, là phương thức thăng cấp lên Truyền Kỳ nhanh nhất.

Thế nhưng nhờ có minh tưởng đa trọng, hấp thu ma năng, Truyền Kỳ cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, chậm một chút thì cứ chậm đi.

"Nhưng mình vẫn muốn khóc, đây chính là cổng tinh hoàn, là chìa khóa và con đường tiến vào Thần Tinh, lỡ như nó là Thần Tinh mạnh mẽ... không, nhất định là rất kém cỏi! Nhất định rất kém cỏi..."

Một lần nữa mặc niệm mấy chục lần, Andrea đột nhiên hiểu được một khả năng.

"Để người khác hời cũng không thể để Valhein hời được! Mình muốn trực tiếp bán cổng tinh hoàn! Giá trị của cổng tinh hoàn sẽ không thấp hơn hai trăm vạn đồng vàng đại bàng. Cổng tinh hoàn này vẫn chưa được kiểm tra, ít nhất cũng phải một trăm vạn đồng vàng đại bàng. Sau khi bán đi thì lại bù thêm hai ba, trăm nghìn đồng vàng đại bàng để mua một món ma pháp khí Truyền Kỳ thật tốt. Nhưng vấn đề là... Valhein sẽ cho mình thời gian sao?"

Andrea một lần nữa mặt ủ mày chau.

"Vấn đề càng lớn hơn là nếu như ngay cả cổng tinh hoàn mà Valhein cũng không vừa ý thì phải làm sao? Kẻ này vẫn luôn có lòng tham không đáy, nhiều Vua Quán Quân như vậy, thậm chí là Tổng Vua Quán Quân, có Trấn Hoa, chỉ sợ hắn sẽ không bị một món ma pháp khí Truyên Kỳ hấp dẫn. Vì thế mình nên dùng ma pháp khí Truyền Kỳ thử trước, nếu không được thì hãy dùng cổng tinh hoàn. Nếu vẫn không được thì, vậy... Paloma mà hắn thích,

mình chỉ có thể nói bí pháp dời lời nguyền rủa cho hắn biết. Aiz..."

Andrea đang nghĩ ngợi thì bên tai truyên tới âm thanh của người chủ trì Alamo.

"Ngươi muốn quỳ sau hay là quỳ ở ngay trước mặt mọi người? Bây giờ ngươi có thể bí mật truyên âm trong lĩnh vực của ta."

Lông tóc toàn thân Andrea nổ tung.

Nháy mắt sau đó hắn hiểu được đây chính là cọng rơm cứu mạng của mình, nếu bỏ qua thì cũng chính là mất đi cơ hội cuối cùng.

Chỉ suy nghĩ nửa giây, Andrea gật mạnh đầu.

Sau khi gật đầu xong thì vai Andrea cũng sụp xuống, tinh thần trên người xìu hơn phân nửa.

"Nhưng Valhein cần bồi thường." Alamo nói.

"Ta đã giúp hắn giành được Tổng Quán Quân, vinh dự và thu hoạch thực tế có giá trị không hề thấp hơn Trấn Hoa." Andrea nói.

"Nếu như ngươi đã nói như vậy thì chúng ta không còn gì để nói." Âm thanh của Alamo đầy lạnh lùng.

"Chờ đã, ta xin lỗi. Ta sẽ đưa ra một món ma pháp khí Truyền Kỳ!" Andrea nói.

"Lập tức đưa ra à?" Alamo hỏi.

"Có lẽ cần ba ngày... không, năm ngày để xoay sở mua được." Andrea nói.

"Ta sẽ hỏi Valhein một chút."

Một lát sau, Alamo nói: "Valhein không trả lời."

Trên mặt Andrea lộ ra biểu cảm xấu hổ, cười lạnh nói: "Không hổ là Valhein, loại xin lỗi kiểu Val này đã không thỏa mãn được hắn rồi sao? Ngài hãy nói với hắn, ta có một cổng tinh hoàn chưa kiểm tra! Chỉ cần không cần quỳ xuống trước mặt mọi người, cổng tinh hoàn sẽ là của hắn!"

Khoảng thời gian hai người âm thâm truyền âm, Valhein yên lặng suy nghĩ.

"Một ma pháp khí Truyền Kỳ? Andrea thế mà lại cam tâm. Với tốc độ phát triển hiện giờ của mình, có lẽ qua vài năm nữa sẽ thăng cấp lên Thánh Vực, đến khi đó mình cần một thân ma pháp khí Truyền Kỳ để duy trì địa vị ma pháp sư hệ lóe sáng, hiện giờ nên bắt đầu tích góp từng món ma pháp khí Truyên Kỳ. Như vậy thì cứ đồng ý với hắn đi vậy... không, không thể nhẹ nhàng đồng ý như vậy. Bậc thầy Accordion thường chơi trò nghiên ép tới cực hạn, tuy gặp phải đối thủ mạnh thì sẽ tự nhận quả ác, nhưng đặc biệt thích hợp áp dụng với đối thủ yếu hơn. Hiện giờ Andrea chính là đối thủ yếu thế hơn, như vậy mình nên tiến hành một lần nghiên ép cực hạn. Trước tiên cứ yên lặng, nếu như hắn trụ vững thì mình sẽ chủ động đề nghị nâng cao điều kiện, nếu như hắn thiếu kiên nhẫn, chủ động gia tăng đền bù thì mình phải tiếp tục thử."

Valhein đang định dùng phương pháp nghiền ép cực hạn để thử thách một phen, bên tai truyền tới tiếng truyên âm kinh ngạc của Alamo.

"Valhein, ta thật sự ước ao có được vận may tốt như ngươi, nhất định ngươi không biết Andrea bị ngươi dọa đến mức muốn bồi thường thứ gì cho ngươi đâu."

Chương 885: Cổng tỉnh hoàn

Chương 885: Cổng tỉnh hoàn

"Ồ? Không phải ma pháp khí Truyền Kỳ à?"

"Là cổng tinh hoàn, một cổng tinh hoàn chưa kiểm tra."

"Cũng không tệ lắm." Valhein thản nhiên nói.

Alamo có chút sửng sốt, sau đó dở khóc dở cười liếc Valhein trắng mắt.

"Ngươi căn bản không biết cổng tinh hoàn là gì à?"

Valhein ho nhẹ hai tiếng, thành thật nói: "Quả thực chưa từng nghe qua thứ này."

"Đi tới vị diện thần lực bình thường thì chỉ cần dấu mốc vị diện là được, nhưng con đường dẫn tới Thần Tinh thì cần một thứ chịu tải mạnh mẽ hơn. Cổng tinh hoàn chính là một loại đá phù chú được Thần Tinh tự nhiên hình thành, để người ta có thể ra vào Thần Tinh. Cổng tỉnh hoàn khác nhau có giá trị khác nhau, rẻ nhất cũng trên trăm vạn đồng vàng đại bàng, đắt tiền nhất, ví dụ như cổng tỉnh hoàn Thần Tinh truyền thuyết thì có giá trị một nghìn vạn đồng vàng đại bàng, sẽ không thấp hơn một món bán thần khí."

"Giá của cổng tinh hoàn này là bao nhiêu?" Valhein hỏi.

"Bởi vì chưa kiểm tra nên có lẽ là Thần Tinh mới, hoặc là loại Thần Tinh bí mật chỉ có một số ít gia tộc nắm giữ, thậm chí có thể là hư hại, vì thế giá thị trường là một trăm vạn đồng vàng đại bàng, tương đương với một trang bị thần lực Anh Hùng. Cổng tinh

hoàn không có cách nào kiểm tra, chỉ khi Thần Tinh gần mở ra, cổng tinh hoàn khởi động, khi đó mới có thể xác định nó có thể sử dụng, ngoài ra thì đại khái là chỉ có Thần Linh mới có thể xác định nó có hữu dụng hay không. Đương nhiên, món vật phẩm này có thể hiến cho Thần Linh, Thần Linh rất thích cổng tinh hoàn, có điều thì ngươi cũng biết đấy, con người rất tham lam."

Valhein gật đầu, nhân loại không ngốc, mình không thể dùng thì có thể hiến tế cho Thần Linh, một khi tiến vào Thần Tinh sẽ có tiền lời rất lớn, lỡ như thật sự lấy được sức mạnh hoặc thần vật của Thần thì còn kiếm được nhiều hơn hiến tế, mấu chốt là cổng tinh hoàn có thể sử dụng lặp lại, nhưng thần ban nhận được sau khi hiến tế thì chỉ có một lần, tuyệt đối là lỗ vốn.

"Ngươi đồng ý?"

Valhein đang định đồng ý, nhưng nghĩ lại thì nói: "Ngươi hỏi xem hắn còn thứ gì hơn Thần Tinh không?"

"Ngươi điên rồi!"

Qua một hồi lâu, Alamo nói: "Hắn nói hắn có thể thêm một thứ mà ngươi cần, nhưng thứ này liên quan tới một bí mật lớn, ta không thể nghe, chỉ có thể nói cho một mình ngươi. Nếu ngươi vẫn không đồng ý thì hắn sẽ công khai bán Thần Tinh cho một gia tộc Bán Thần hoặc là điện thần để yêu cầu được bảo vệ rời khỏi nơi này, từ chối quỳ gối nhận sai với ngươi.

Valhein thâm nghĩ lúc này có lẽ đã chạm tới cực hạn của Andrea rồi, vì thế hắn nói: "Tốt lắm, ta sẽ trực tiếp truyền âm với hắn."

Chỉ chốc lát sau, âm thanh của Andrea vang lên.

"Valhein, ngươi nghe thấy ta nói không?"

"Nghe thấy." Valhein nói.

"Aiz... đầu tiên là ta xin lỗi ngươi, xin lỗi. Đáng lý ra ta có ngu ngốc cỡ nào cũng không nên làm ra chuyện thế này. Nhưng ngươi cũng biết đấy, ta chỉ là quý tộc nhỏ, có nhiều chuyện không thể làm theo ý mình. Ta sẽ không bán người bức ép ta, nhưng ngươi nên hiểu, một gia tộc Anh Hùng không thể nào đưa ra Trấn Hoa để làm vật thế chấp. Ta không dám hi vọng ngươi tha thứ, nhưng ta hi vọng ngươi hiểu rằng ta cũng không muốn chủ động đối địch với ngươi, ta bị người ta bức ép. Đối phương là nhân vật mạnh mẽ mà ta không thể nào phản kháng."

Valhein thâm cười nhạt trong lòng, ngoài miệng lạnh nhạt nói: "Lời này của ngươi, ta chỉ có tin tưởng phân nửa mà thôi."

Andrea thầm thở phào nhẹ nhõm, cho dù tin tưởng phân nửa thì cũng được, có khả năng tiếp tục đàm phán.

"Cổng tinh hoàn này mặc dù vẫn chưa được kiểm tra nhưng ta có thể cảm nhận được sức mạnh siêu việt của nó. Ta thâm nghe ngóng qua tin tức và hình dáng cổng tinh hoàn của đông đảo Thần Tinh, từ trước đến nay chưa từng có cổng tinh hoàn nào như thế. Vì thế giá trị của cổng tinh hoàn này vượt xa tưởng tượng. Thật ra ta không muốn cho ngươi, thế nhưng ta đã phạm phải sai lầm, cho dù là bị ép thì sai lâm vẫn là sai lâm. Ta cam tâm tình nguyện dùng cổng tinh hoàn bồi thường."

Valhein không nói lời nào.

"Ngoại trừ cổng tinh hoàn, ta còn kèm thêm một bí thuật di dời lời nguyền rủa." Giọng nói của Andrea rất thành khẩn, nhưng trong lòng lại cười nhạt, đây là di dời nguyền rủa chứ không phải loại trừ, một khi dùng không tốt thì kẻ gặp xui xẻo chính là Valhein.

"Di dời lời nguyên rủa bình thường không có chút ý nghĩa nào." Valhein nói.

"Ngươi có nghe qua lời đồn người không cưới không?" Giọng của Andrea rất thành khẩn.

"Đương nhiên, nghe nói là lời nguyền rủa của Thần Linh, nhưng cũng có cách nói khác." Valhein lập tức hiểu được mục đích của Andrea.

"Xem ra ngươi đã hiểu, vậy ta liền nói thẳng. Mặc dù không thể kiểm tra được ai là người không cưới, nhưng theo suy đoán của bọn ta thì Paloma chính là người không cưới trong truyên thuyết. Ta nhìn ra được ngươi thích nàng, nhưng muốn cưới nàng thì phải thừa nhận lời nguyên rủa tử vong. Đây cũng là nguyên nhân có rất nhiêu quý tộc mơ ước Paloma lại không dám lấy nàng, không phải quý tộc nào cũng có phương pháp giải quyết lời nguyền này.

"Có một lần ngẫu nhiên ta biết được một nghỉ thức kỳ lạ có thể di dời đi lời nguyền rủa đối với người không cưới. Đối với ngươi mà nói, bí thuật này có giá trị lớn hơn cổng tỉnh hoàn rất nhiều. Có bí thuật này rồi thì ngươi mới có thể cưới được Paloma. Chỉ cần ngươi từ bỏ chuyện bắt ta quỳ xuống, cho phép ta đứng nhận sai trước mặt mọi người, như vậy ta sẽ lập tức đưa cổng tinh hoàn và nghi thức cho ngươi." Giọng nói của Andrea rất kiên định.

Valhein bí mật quan sát và phân tích giọng của Andrea, hiểu được giọng điệu của hắn rất kiên định, cơ bản có thể xác định lúc này đã là giới hạn của hắn, nếu còn bức ép nữa thì Andrea rất có thể sẽ chơi trò cá chết lưới rách.

Chương 886: Cổng tỉnh hoàn (2)

Chương 886: Cổng tỉnh hoàn (2)

"Có điều ngươi cần phải làm một chuyện nhỏ." Valhein không buông tha Andrea.

"Chuyện gì?" Andrea nhíu mày.

"Ở trong điện Thần Mặt Trời, dưới sự giám sát của thầy tế tư, phát lời thề với Thần Linh, vĩnh viễn không được hại ta, không quản là trực tiếp hay gián tiếp hãm hại!" Valhein nói.

Vẻ mặt Andrea thay đổi kịch liệt, thế nhưng trong nháy mắt tiếp theo ánh mắt hắn lại khôi phục độ trong trẻo, gật mạnh đầu nói: "Ngươi yên tâm, ta vốn không muốn đối địch với ngươi, trước đây chẳng qua chỉ là hiểu lầm mà thôi. Ta thậm chí còn nguyện ý trở thành bạn tốt với ngươi, trên con đường ma pháp này chúng ta có thể bù trừ cho nhau. Ngươi yên tâm, sau khi lễ bế mạc, ta sẽ lập tức tới điện thần lập lời thê sau này tuyệt đối sẽ không làm hại ngươi nữal"

"Rất tốt. Vậy ngươi hãy giao thứ đó cho bậc thây Alamo, để hắn chuyển thứ đó cho ta. Vật tới tay thì ngươi có thể đứng xin lỗi, thậm chí ta còn có thể nói vài lời tốt giúp ngươi." Valhein nói.

Andrea do dự một chút, gật đầu.

"Tốt lắm!"

Sau đó, một vài người quan sát kỹ lưỡng phát hiện nhẫn không gian của Andrea và người chủ trì Alamo chạm vào nhau, sau đó

nhẫn không gian của Alamo và Valhein cũng chạm vào nhau.

Thời gian diễn ra rất ngắn, tiếng vỗ tay của khán giả mới dần dần giảm bớt.

Alamo mỉm cười nhìn một vòng toàn trường nói: "Trận chiến giành quán quân đàn hạc kết thúc, Valhein giành chiến thắng. Mặc dù mọi người càng quan tâm chuyện ai là Paloma, là người nào đã làm vị ma pháp sư tàn bạo này phải bày tỏ tấm chân tình, nhưng đây là chuyện của cặp đôi bọn họ, trước khi bọn họ kết hôn thì chúng ta không cần phải tìm tòi nghiên cứu, tránh ảnh hưởng tới tình cảm của hai người."

Phần lớn khán giả đều gật đầu.

Đông đảo quý tộc nhìn vê phía Paloma trong nhóm Học viện Plato, mà thầy trò Học viện Plato thì cười híp mắt.

Thế nhưng chỉ có Hoth là khiếp sợ nhìn Paloma.

"Valhein thích nàng? Sao ta không biết vậy?" Âm thanh của Hoth rất lớn.

Paloma đã sắp bị Hoth chọc cho tức chết rồi, vốn bởi vì bị người chủ trì trêu chọc trước mặt mọi người nên có chút xấu hổ, Hoth lại còn thêm vào một câu như thế.

dJimmy vỗ võ vai Hoth nói: "Toàn trường chỉ có một mình ngươi là không nhìn ra thôi." Hoth nhíu mày: "Không đúng, Valhein phải thích một cô gái cường tráng mạnh mẽ mới đúng, Paloma quá gây yếu rồi, ta còn không thích mà, Valhein sao có thể thích được chứ?"

Toàn trường cười vang.

Paloma siết chặt nắm tay nhỏ, cố gắng khống chế không đấm một quyền vào mũi Hoth.

Paloma hít sâu một hơi, mỉm cười nói: "Bạn học Hoth, hôm nay sau khi trở về phân viện, chúng ta đấu tập một chút đi. Không quản là quyên anh, vật lộn hay vũ khí, đương nhiên là ta sẽ không dùng thân lực."

"Được! Không dùng thần lực thì ta không sợ ngươi!" Hoth phấn khích nói.

Đám thầy trò dùng ánh mắt đồng tình nhìn Hoth.

Alamo nói: "Thắng bại của trận chiến giành giải quán quân đã phân rõ, chúng ta sẽ làm vài chuyện. Thứ nhất, mời Andrea đưa vòng hoa quán quân, cúp quán quân và phần thưởng hạng nhất cho Valhein, cũng tuyên bố mình không còn là quán quân đàn hạc, quán quân đàn hạc đã thuộc về Valhein."

Andrea trầm mặt không nói lời nào, đưa vòng hoa, cúp và phần thưởng cho Valhein, cũng trước mặt mọi người toàn trường thừa nhận mình không phải quán quân.

Giờ phút này, tất cả quý tộc đều đồng cảm nhìn Andrea, nhưng có rất nhiều khán giả cho rằng Andrea gieo gió thì gặt bão.

"Như vậy, chuyện thứ hai chính là như Andrea đã nói trước đó, quỳ xuống xin lỗi Valhein, đồng thời thừa nhận cố gắng và kiên trì rất quan trọng nhưng suy ngẫm và phương pháp quan trọng hơn." Vẻ mặt Alamo thật bình tĩnh.

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Nhóm bình dân hưng phấn nhìn hai người.

Cũng có vài bình dân nhíu mày, không liên quan tới thân phận, quỳ ở trước mặt mọi người như thế cũng có chút quá đáng.

Đông đảo quý tộc siết chặt nắm tay, ánh mắt nhìn chằm chằm Valhein như sắp phun ra lửa, nghiến răng nghiến lợi.

Còn có một vài quý tộc lộ ra vẻ mặt lạnh lùng.

Andrea than nhẹ một tiếng nói: "Ta thừa nhận rằng Valhein nói đúng, cố gắng và kiên trì rất quan trọng nhưng suy ngẫm và phương pháp quan trọng hơn. Andrea ta, nói được thì làm được!"

Nói xong cơ thể Andrea hơi khuyu xuống, gối gập lại.

Thế nhưng Valhein đã tiến tới một bước, đỡ vai Andrea để hắn đứng dậy, cũng lộ ra nụ cười hiền hòa.

"Bạn học Andrea, nếu ngươi đã nhận sai thì không cần phải quỳ. Thật ra thắng bại không quan trọng, quan trọng là chúng ta tin tưởng điều gì. Cố gắng và kiên trì, suy ngẫm và phương pháp, chúng đều hỗ trợ lẫn nhau, đều rất quan trọng. Thế nhưng chúng ta coi trọng cái gì thì sẽ làm cái đó, cũng sẽ trở thành người như thế. Cố gắng và kiên trì, xem trọng sức mạnh, phương pháp là xem trọng hiệu suất, mà suy ngẫm là xem trọng giá trị. Sức mạnh là cơ sở, thế nhưng chỉ cố gắng đơn thuần thì vĩnh viễn chỉ có thể là một sườn dốc nhỏ chậm chạp trưởng thành, nếu cộng thêm phương pháp và suy ngẫm, theo thời gian biến đổi thì sự thay đổi sẽ là một đường cong cao vút! Chúng ta sẽ trở thành một người cố gắng hiệu suất thấp, một người phương pháp hiệu suất cao hay một người có phương pháp suy ngẫm có giá trị sáng tạo, tất cả đều quyết định bởi chính chúng ta."

Valhein nói xong thì vỗ vỗ vai Andrea, sau đó chủ động cho hắn một cái ôm.

Khoảnh khắc này, Andrea suýt chút nữa đã bật khóc.

Không phải vì cảm động, mà là vì nghĩ tới cổng tỉnh hoàn và di dời nguyên rủa.

Nắm tay siết chặt của nhóm quý tộc thả lỏng, ánh mắt vốn lạnh lùng cũng trở nên ôn hòa hơn.

Người chủ trì lớn tiếng nói: "Chúng ta hãy vỗ tay cho Andrea giữ chữ tín và Valhein hiền lành khoan dung đi nào, đây là một phần thi đấu không có thất bại!"

Toàn trường vỗ tay.

Rất nhiều người cảm thấy kích động, hai người trẻ tuổi đang ôm nhau này chính là đại diện cho chân tình và thiện ý của thế gian này!

Chương 887: Món quà nhỏ

Chương 887: Món quà nhỏ

“Cám ơn ngươi, Valhein!"

Nước mắt lóe lên trong mắt Andrea, hắn gỡ râu mép ma phép, xoay người rời đi.

Ở trong lòng khán giả, đó chính là nước mắt cảm động, lại càng có nhiều người hoan hô Andrea và Valhein hơn nữa.

Chỉ có Gerner nhìn Andrea, có cảm giác giống như đã từng quen biết.

Eugene nhỏ giọng nói: "Ngươi có thấy động tĩnh từ nhẫn không gian của ba người đó không?”

"Thấy rất rõ.' Gerner nói.

"Xem ra Andrea đã giải quyết bằng 'Xin lỗi kiểu Val' trong truyền thuyết." Eugene nói.

"Ta nhớ là trong nhóm quý tộc có một lời đồn, lần đó trong phòng ăn Beauty Of The Giant Dragon, Andrea và vị quý tộc nhỏ kia cũng đã từng phải dùng tiền để xin lỗi kiểu Vai." Gerner nói.

"Ta rất đồng tình với Andrea, thật hy vọng đây là lần cuối cùng." Eugene bùi ngùi nói.

"Chỉ có điều không biết kẻ xui xẻo kế tiếp phải xin lỗi kiểu Val tiếp theo là ai."

"Tuyệt đối không phải là chúng ta!" Eugene nói.

"Đúng vậy, kiên quyết không để Valhein có cơ hội giải thích!" Gerner siết nắm tay phải.

Nhìn Andrea rời đi, Alamo gật nhẹ đầu, bí mật truyền âm nói: "Hắn có nói với ngươi chuyện Trấn Hoa không?"

"Không có, có vấn đề gì không?"

"Xem ra hắn... thôi bỏ đi, ta không phán xét hắn, ngươi chỉ cần nhớ kỹ chuyện này là được. Trấn Hoa không chỉ là nơi trông hoa, nó còn là nơi quý tộc xã giao và nghỉ ngơi. Nếu như ngươi trở thành lãnh chúa thì một số lượng lớn khách hàng sẽ từ bỏ Trấn Hoa. Chuyện này, rất quan trọng."

Valhein gật đầu nói: "Cám ơn ngài nhắc nhở. Không có khách hàng thì thu nhập của Trấn Hoa sẽ giảm sút rất nhiều, hơn nữa quý tộc khác sẽ tới những trấn nhỏ khác của Athens để trông hoa, chậm rãi cướp đi thị trường của Trấn Hoa. Cuối cùng Trấn Hoa sẽ trở thành trấn nhỏ bình thường. Có điều, không có cách nào khác sao?"

"Trừ phi ngươi trở thành quý tộc, hơn nữa phải là quý tộc lớn. Bằng không chuyện mà ngươi phải thừa nhận không chỉ là Trấn Hoa suy sụp, mà còn phải đối mặt với đả kích không ngừng nghỉ. Cuối cùng bọn họ sẽ buộc ngươi phải giao Trấn Hoa ra. Ngươi quá lương thiện, biến thành trấn nhỏ bình thường đã là kết cục tốt đẹp rồi, biến thành đất hoang mới là kết cục bình thường. Ngươi chỉ có một mình, mà bọn họ thì gần như có được toàn bộ sức mạnh của Athens." Alamo nói.

Sắc mặt Valhein đen đi, nhớ tới trấn Grey River, nhớ tới những thôn trấn xung quanh Athens, nói: "Ngài nói không sai, ta có thể bảo vệ tốt chính mình nhưng không có cách nào bảo vệ người của Trấn Hoa. Thậm chí ngay cả người của Trấn Hoa cũng sẽ chống lại ta."

"Ta đề nghị ngươi bán sang tay." Alamo nói.

Valhein suy nghĩ một chút, đột nhiên nói: "Ta có cách rồi."

"Ồ? Vậy để ta đưa khế đất cho ngươi."

Alamo cầm lấy khế đất giơ lên cao, lớn tiếng nói: "Chuyện thứ ba chính là trao chiến lợi phẩm cho Valhein. Khế đất Trấn Hoa, lãnh địa có giá trị tám trăm vạn đồng vàng đại bàng!"

Toàn trường khiếp sợ, rất nhiều người biết Trấn Hoa rất giá trị nhưng không ngờ lại đáng tiền đến như thế.

"Valhein, bây giờ ngươi cũng coi như là một vị lãnh chúa, ngươi có gì muốn nói không?" Alamo đưa khế đất cho Valhein.

Valhein nhận lấy khế đất, nhìn một chút rồi ngẩng đầu, mỉm cười nhìn vê phía Học viện Plato.

"Phần khế đất này sẽ ở trong tay ta một ngày để chứng minh sự thắng lợi của ta. Thế nhưng ngày hôm sau, ta sẽ tặng nó cho thiếu nữ ta yêu tha thiết, bởi vì khoảng thời gian tốt đẹp khi ở bên nàng chính là ngọn nguồn cho linh cảm của ta. Đương nhiên, mọi người đừng hiểu lầm, đây không phải sính lễ, dù sao thì nàng vẫn còn nhỏ, da mặt lại rất mỏng, tuyệt đối sẽ không nhận sính lễ. Đây chỉ là một món quà nhỏ bình thường mà ta tặng cho nàng mà thôi, là bằng chứng cho tình hữu nghị của đôi ta. Cũng vì nàng thích hoa tươi. Trấn Hoa là một đóa hoa lớn hơn một chút mà ta tặng cho nàng mà thôi."

Toàn trường kinh hô.

Một lãnh địa có giá trị cao như vậy thế mà lại tặng cho người tai

Đột nhiên, toàn trường vang lên tiếng thét chói tai.

"Valhein, lấy ta đi, ta không cần khế đất!"

"Valhein, ta chờ ngươi!"

"Valhein, ngươi chờ tal"

"Valhein, ngươi chính là chông tương lai của tat"

"Thân mấn, chúng ta kết hôn ngay ngày hôm nay đi! Ta có thể đổi tên thành Palomal"

Nam có nữ có.

Toàn trường cười vang, nhóm người đều trêu chọc.

Paloma vốn đang cố gắng che giấu đi sự ngượng ngùng và vui mừng của mình, cố gắng duy trì vẻ mặt bình tĩnh, thế nhưng khi nghe thấy lời trêu chọc của bọn họ thì không nhịn được nữa, đỏ mặt cúi đâu, không dám nhìn Valhein.

Valhein thật là, lại nói lời như thế ở trước mặt mọi người...

Hoth cũng muốn hôn mê luôn rồi, thậm chí thầy trò toàn trường cũng muốn hôn mê.

Valhein này thật lợi hại!

Đặt tên nhạc phổ thì cao lắm là thuận theo thời thế mà thôi, dù sao thì cũng chẳng phải tốn chi phí gì cả, nhưng lần này trực tiếp tặng Trấn Hoa thì chính là chơi lớn thật sự!

Toàn bộ Hy Lạp này, người dám tặng quà quý trọng như thế không vượt quá mười người.

Đổi lại thành người khác thì có ai mà không động lòng đây?

Cho dù là quý tộc Bán Thần thì lãnh địa cũng là món quà cao cấp.

Mà Trấn Hoa chính là món quà cao cấp nhất.

Phần lớn người ngôi trên khu khách quý cũng lộ ra vẻ mặt khó tin.

Phần can đảm, khí phách và quyết đoán này đủ để khiếp sợ toàn bộ Hy Lạp.

Nhóm quý tộc kia nhìn nhau.

Người trẻ tuổi bây giờ, ghê gớm quá.

Pollux thở dài nói: "Aiz, thật không muốn để hắn làm em rể ngươi mà, chỉ hy vọng hắn làm em rể của ta. Người này, đúng là lợi hại!"

"Đúng vậy, nếu như hắn đổi tên nhạc khúc kia thành tên của ta, tặng Trấn Hoa cho ta, ta cũng sẽ động lòng, sau đó, cũng không quản tới chuyện em gái ta nữa."

Câu nói của Sisyphus làm đông đảo quý tộc Bán Thần cười to, nhóm cụ già tức giận nhìn cái tên dám làn càn này.

Leonidas dở khóc dở cười nói: "Tên nhóc Valhein này, cược lớn thật đấy."

"Không, đây không phải cược, là cợt nhả!" Sisyphus nói.

Pollux gật mạnh đầu.

Chương 888: Món quà nhỏ (2)

Chương 888: Món quà nhỏ (2)

"Sisyphus, ngươi hiểu em gái ngươi, ngươi nói coi nàng nghĩ thế nào?"

Sisyphus đau khổ nói: "Ngươi đừng có hỏi ta chuyện này, vì tên này mà Paloma suýt chút nữa đã trở mặt thành kẻ thù với ta rồi. Có điều hai đứa chỉ thích nhau mà thôi, nếu là yêu thì chắc vẫn còn một khoảng cách không nhỏ."

"Hiện giờ đã không còn khoảng cách nữa rồi." Pollux nói.

"Sớm biết hắn cợt nhả như thế, khi đó ta nên bắt hắn về! Nếu hắn dám đụng vào Paloma trước khi tốt nghiệp, ta sẽ đánh gấy cái chân chó của hắn!" Sisyphus nhịn không được mắng.

Leonidas nhìn một khán đài khác nói: "Nếu ta nhớ không nhầm thì Euckeno vốn muốn định dùng Trấn Hoa làm sính lễ cưới Paloma mà nhỉ?"

Sisyphus sửng sốt, vỗ bắp đùi cười ha ha.

"Đúng đúng đúng! Ta cũng nhớ kỹ chuyện này. Hiện giờ lại biến thành món quà mà Valhein tặng cho Paloma, cười chết ta rồi, Euckeno giành giải quán quân không được liên hóa hận thành yêu, hóa thân thành Thần Tình Yêu Cupid, dốc hết toàn lực tác hợp cho Valhein và Paloma, thuận lợi tặng kèm danh hiệu Tổng Vua Quán Quân, từ linh hồn đến tinh thân đều thăng hoa toàn diện! Ha ha ha ha... cười chết ta rồi. Eurystheus sẽ không bỏ qua cho hắn! Người em rể này của ta thật lợi hại, chờ gặp anh Heracles thì nhất định phải kể chuyện này cho hắn nghe, nhất định hắn sẽ cười chết cho

xem."

Nhóm quý tộc Bán Thần ở gần đó cúi đầu cười thâm, miệng Sisyphus quá độc, nhưng người nhà Euckeno thì không thể nào cười nổi.

Euckeno đứng trong đám người, vẻ mặt bấn loạn.

Hắn khó có thể tin nổi nhìn một màn này.

Trấn Hoa là của mình!

Paloma cũng là người mình muốn kết hôn!

Sao khi gặp Valhein thì mọi thứ đều thay đổi vậy chứ?

Cướp đi quán quân, cướp đi Trấn Hoa, còn cướp cả trái tim của Palomal

Ta không có thù oán gì với ngươi đi? Ngươi là người Heracles phái tới chơi ta đúng không? Nhưng người hại Heracles là cha ta, không liên quan gì tới ta cả! Ta gặp Heracles còn phải ngoan ngoãn gọi một tiếng anh trai cơ mài

Trong mắt Euckeno hiện ra nước mắt lưng tròng.

Hiện giờ có một vấn đề mới, Trấn Hoa đưa cho Paloma thì nó thuộc về tài sản của nhà Pandion, mình bức ép Valhein thì có ích lợi gì chứ? Không giành lại được!

Nghĩ tới đây, cả người Euckeno lạnh ngắt.

Bên tai hắn tựa hồ vang lên một âm thanh.

"Trốn!"

Hắn biết, cao lắm là tối nay thì cha sẽ biết tin này, sau đó sẽ phái người túm đầu mình về Argos để hỏi nguyên nhân.

Đến khi đó mình phải đối diện với một trận đòn nhừ tử không thấy được ánh mặt trời, sau đó sẽ bị ném vào Thâm Ngục tự sinh tự diệt.

Đến nay hắn vẫn còn nhớ kỹ cha mình đã đày đọa người thân bạn bè của Heracles như thế nào.

Người thân của Heracles cũng chính là người thân của cha.

Hắn biết rõ nhóm anh chị sẽ nói gì trước mặt cha.

Euckeno lau khô nước mắt, cuối cùng nhìn thoáng qua khế đất Trấn Hoa, nhìn Valhein, nhớ kỹ gương mặt làm mình phải rơi vào ác mộng, sau đó xoay người rời đi.

"Khi ta quay trở lại Hy Lạp thì nhất định đã là Truyền Kỳ, rửa đi nỗi nhục ngày hôm nay!"

Euckeno nhanh chóng rời đi.

Ra khỏi sân thi đấu Pythian, Euckeno lưu luyến nhìn thoáng qua sân thể dục quen thuộc.

Hắn biết, ít nhất là trong vòng mười năm mình không thể nào quay trở về Hy Lạp.

'Hy Lạp, hẹn gặp lại!"

Euckeno ngồi lên xe ngựa, rời khỏi nơi đau buồn này.

Euckeno đi rồi, nghi thức bế mạc của giải thi đấu Pythian cũng chính thức bắt đầu.

Sau khi tuyên bố nghi thức bế mạc bắt đầu, người chủ trì Alamo thở phào nhẹ nhõm.

"Lần nghi thức bế mạc này thoải mái hơn hẳn tất cả những giải thi đấu lớn trước kia. Mọi người ngẫm lại đi, trước khi mỗi

khi bế mạc thì người chủ trì phải lần lượt giới thiệu các tuyển thủ quán quân, không chỉ nói khô cả cổ họng mà lỡ như nhớ nhầm tên thì đúng là xấu hổ. Ngày hôm nay ta chỉ cần nhớ kỹ tên của ba người mà thôi, thật sự là quá dễ dàng. Bây giờ mọi người hãy cho ba vị quán quân của lần tranh tài này một trận hoan hô đi nào!"

Valhein và hai vị quán quân khác đứng chung một chỗ, giơ cao tay vẫy chào, đáp lại tiếng hoan hô nhiệt tình của khán giả.

Có điều hai vị quán quân âm nhạc khác khá xấu hổ.

Bởi vì toàn trường đều là tiếng hoan hô đồng thanh.

"Valhein!' 'Valhein

Trước tiên, người chủ trì phỏng vấn hai vị quán quân, cho đủ đãi ngộ, sau đó mang theo gương mặt ghét bỏ đi tới bên cạnh Valhein.

Alamo nhìn thoáng qua lòng bàn tay, làm bộ như bên trên có ghi lời nhắc tuồng, sau đó nghiêm nghị nói: "Ta sẽ kể cho mọi người nghe một chuyện có thật. Đêm hôm qua ta và Valhein đi tới một trấn nhỏ ở gần đây, bởi vì là đêm khuya nên khách sạn đã đóng cửa, vì thế chỉ có thể tìm tới căn nhà lớn nhất trong trấn, cố gắng gõ cửa. Qua một hồi lâu thì bên trong có người lớn tiếng hỏi: Ai ở bên ngoài vậy? Ta đang định mở miệng thì Valhein đứng bên cạnh đã nói: Quán quân chạy cự ly ngắn, quán quân chạy bền, quán quân chạy cự ly dài, quán quân chạy kèm vật nặng, người giữ kỷ lục thế giới môn chạy kèm vật nặng, vua chạy đua, quán quân quyền anh, quán quân đấu vật, quán quân vật lộn, vua vật lộn..."

Alamo ngừng một chút, sau đó nói: "Valhein còn chưa nói xong thì chợt nghe người ở bên trong hô to: Không có chỗ cho nhiều người vậy đâu!"

Toàn bộ khán giả cười vang, rất nhiều người cười tới mức thở không ra hơi.

Chương 889: Tổng Vua Quán Quân!

Chương 889: Tổng Vua Quán Quân!

Trong tiếng cười vang của khán giả, Alamo vừa cười xấu xa vừa liếc nhìn bàn tay trống lốc của mình: "Thế nhưng Valhein vẫn chưa dừng lại. Hắn nói tiếp: Quán quân chạy việt dã kèm vật nặng, người giữ kỷ lục thế giới chạy việt dã kèm vật nặng, quán quân môn ném đa, người giữ kỷ lục thế giới môn ném đĩa, quán quân môn nhảy xa, người giữ kỷ lục thế giới môn nhảy xa, quán quân môn ném lao... hắn cứ nói nói nói mãi, sau khi nói xong tất cả danh hiệu, bỏ thêm một câu: Với cả, Tổng Vua Quán Quân tương lai nữa."

Alamo dừng lại một chút, nhìn khán giả nói: "Lúc này, trời đã sáng rồi."

Rất nhiều người tiếp tục cười to.

Valhein tức giận liếc Alamo trắng mắt, kẻ hiểm độc chết đi!

Alamo khôi phục nụ cười mỉm thân thiện nói: 'Đùa thì đùa, nhưng mọi người không thể không thừa nhận răng lần đại hội Pythian này chưa từng có tiền lệ trước kia, sau này có lẽ cũng sẽ không. Cho dù là Heracles có mặt ở đây cũng sẽ tức giận tới phình cái bụng tròn vo như cá nóc vậy. Thật sự thì nếu ta là Heracles, ta thật sự không chịu nổi. Vốn Valhein đã đạt được Tứ Vương, đã sánh ngang với Heracles rồi, kết quả Andrea đột nhiên lại tới nói: Người anh em à, có muốn Tổng Vua Quán Quân không? Sau đó, Valhein giành được Tổng Vua Quán Quân, cộng thêm Tứ Vương thì đã chính thức vượt qua Heraclesl May mà Heracles không có

mặt ở nơi này, bằng không rất có thể sẽ vung một quyền đập nát cả sân thể dục này! Vì thế..."

Alamo quay đầu nhìn về phía Valhein, hỏi: "Ngươi có gì muốn nói với Heracles không? Đừng có nói ba thứ lóng lánh hay chói sáng gì đó, nói tiếng người."

"Heracles vĩ đại, tuy ta đã giành được rất nhiều giải quán quân, tuy ta đã phá vỡ ghi chép thế giới của ngươi, tuy tổng vinh dự mà ta giành được ở giải thi đấu vượt qua ngươi, tuy ta ở tuổi này ưu tú hơn ngươi nhưng ta vô tội, có cơ hội ta sẽ mời ngươi ăn một bữa cơm để nói xin lỗi." Vẻ mặt Valhein thật oan ức.

Khán giả đều cười mắng.

Alamo xòe tay ra nói: "Mọi người cũng thấy rồi đúng không? Không phải ta xoi mói, dù sao thì nếu ta là Heracles thì nhất định phải hung hăng đánh tên nhóc này một trận, để hắn biết thế nào là trời cao đất rộng! Đương nhiên, ta không có tư cách ra tay, hắn chỉ cần đặt tất cả vòng hoa, cúp và chiến lợi phẩm tới trước mặt ta thì ta đã bụm mặt òa khóc chạy trốn rồi. Quá tổn thương người mài Trước đó nghe nói có ma pháp sư hệ lóe sáng và chiến sĩ hệ lóe sáng, bây giờ Valhein hẳn là ma pháp sư hệ chói mù mắt rồi. Valhein, ngươi có ý kiến gì về chuyện mình giành được danh hiệu Tổng Vua Quán Quân không?"

Valhein suy nghĩ một chút rồi nói: "Tất cả thành tích của ta đều là nhờ tắm dưới ánh sáng của Thần. Tất cả nền tảng của ta đều đến từ sự giúp đỡ của người Hy Lạp. Vì thế ta có thể giành được giải quán quân đơn giản là vì ta học tập và nắm giữ rất nhiều phương pháp suy ngẫm và hành động của rất nhiều bậc thầy như Thales, Democritos, Pithagoras, Sokrates, Plato, Aristoteles, Eculid, Archimedes, Eudoxus, sau đó không ngừng sử dụng, không ngừng sử dụng, chỉ vậy. Sự cố gắng và chăm chỉ của ta chỉ có thể giúp ta trở thành học sinh của Học viện Plato, nhưng khi đứng trên vai của các bậc thầy và người khổng lồ đó, ta mới có thể trở thành

học sinh ưu tú của Học viện Plato."

Sắc mặt của nhóm quý tộc rất khó coi, Valhein thế mà lại nhắc tới Sokrates vào lúc này.

Rất nhiều chiến sĩ cũng có chút mất hứng, Valhein sao chỉ nhắc tới ma pháp sư và nhà triết học chứ.

Nhóm học trò Học viện Plato lại có chút khó hiểu, Eudoxus? Quả thật là học trò của Plato, cũng là ma pháp sư Hoàng Kim có chút danh tiếng, chủ yếu tinh thông hình học và thiên văn, nghe nói muốn hoàn thiện trường phái thiên thạch, nhưng qua vài chục năm vẫn chưa có thành tích gì, các giáo viên đều biết Eudoxus, nhưng rất nhiều học sinh thì không biết.

Hơn nữa Eudoxus vẫn luôn ru rú trong nhà, thuộc về trường phái ma pháp sư nghiên cứu và lý thuyết, phát biểu lý thuyết rất nhiều nhưng người quan tâm tới hắn lại rất ít.

Đặt Eudoxus cùng một chỗ với các bậc thầy thì có chút đột ngột.

Eculid nhìn Valhein, ưỡn ngực ngẩng đầu, mặt mỉm cười.

"Rất tốt, đứa nhỏ này rất có tiên đồ...' Eculid nói xong thì nhướng mày, cúi đầu mở sách ma pháp: "Đúng rồi, hắn gọi là Valhein."

Alamo lớn tiếng khen ngợi: "Tốt! Nói tốt lắm! Tuy bọn ta nửa hiểu nửa không, hoặc là căn bản không hiểu. Có điều chuyện này chẳng sao cả, nếu như bọn ta có thể hiểu được thì bọn ta đã có thể sánh ngang với các vị bậc thây triết học rồi, bọn ta cũng có thể giành được quán quân. Bọn ta càng muốn nghe kinh nghiệm của ngươi hơn, hãy nói cho bọn ta nghe chút chuyện xưa của ngươi đi."

"Kinh nghiệm của ta rất bình thường, hình như không có gì để

nói." Valhein nói.

Ha ha, nếu không cho phép ta nói xấu quý tộc thì không có gì để nói cả.

"Vậy ngươi hãy kể chút chuyện thú vị đi." Alamo nói.

"Chuyện thú vị sao, những trải nghiệm thú vị nhất thời thơ ấu của ta phần lớn đều xảy ra ở cảng Lion, ta sẽ nói vài chuyện tương đối lớn có sức ảnh hưởng đối với ta vậy..."

Sau đó Valhein kể vài chuyện thú vị, Alamo cũng hỗ trợ gây cười, không khí của hiện trường tăng vọt.

Chờ Valhein nói xong vài chuyện thú vị, Alamo nói: "Được rồi, ta nhịn lâu lắm rồi, thật sự nhịn lâu lắm rồi, bây giờ nhịn không nổi nữa. Một ma pháp sư như ngươi làm sao lại có thể mạnh mẽ đến như vậy ở trên sân đấu thể dục chứ?" Tất cả khán giả đều rất tò mò nhìn chằm chằm Valhein. "Ma pháp sư bọn ta ở bất cứ nơi nào cũng đều lớn mạnh cả." Valhein mỉm cười nói. Khán giả đều xùy lên.

Chương 890: Tổng Vua Quán Quân! (2)

Chương 890: Tổng Vua Quán Quân! (2)

"Được rồi, xem ra ngươi không muốn nói về vấn đề này. Như vậy chúng ta sẽ tiến hành nghi thức bế mạc tiếp theo, cũng là nghi thức trao giải. Có lẽ khán giả sẽ hỏi không phải nghi thức trao giải đã kết thúc rồi à, sao còn phải trao giải nữa? Thật ra thì mọi người nghĩ không sai, gần như tất cả nghi thức bế mạc của giải thi đấu không có nghi thức trao giải. Thế nhưng có vài giải thưởng sẽ công bố vào lúc cuối cùng, ví dụ như, trao giải phá kỷ lục! Tiếp theo chúng ta sẽ phát giải thưởng kỷ lục thế giới đầu tiên của Valhein: Giải thưởng kỷ lục thế giới môn chạy kèm vật nặng! Chúng ta hãy hô to lên Valhein, đồng thời xin mời khách quý là Đại Tế Ti Mundo của điện Thần Mặt Trời Athens lên trao giải!"

'Valhein!'

"ValheinI"

Trong tiếng hoan hô cuồng nhiệt của mọi người, Đại Tế Ti Mundo của điện Thần Mặt Trời Athens dùng hai tay nâng một pho tượng vàng ròng ba mươi ba cm, chân bước trên cầu ánh sáng màu trắng đi thẳng tới trước mặt Valhein.

Ngoại hình của pho tượng Hoàng Kim giống hệt như Valhein, hơn nữa còn là tư thế đang vác vật nặng chạy nước rút.

Ngoại hình của pho tượng rất chân thật, động tác giống như đúc, rõ ràng là do ma pháp hoặc thần thuật chế thành.

Mọi người nhìn pho tượng vàng óng ánh mà lộ ra biểu cảm hâm mộ.

Nhóm quý tộc Athens đen mặt nhìn Mundo, ngay lần đầu tiên đã mời Đại Tế T¡ điện Thần Mặt Trời Athens, này là đang ra oai với quý tộc Athens à?

Mundo đưa pho tượng vàng ròng cho Valhein xong thì xoay người lại nói với khán giả: "Valhein đã phá vỡ kỷ lục thế giới thuộc vê Heracles, như vậy trong số pho tượng kỷ lục thế giới ở đên thần Delphi, pho tượng của hắn sẽ thay thế pho tượng kỷ lục thế giới của Heracles. Ngoại trừ tượng kỷ lục thế giới, ở giải thi đấu Pythian và thành Delphi, còn có rất nhiều pho tượng quán quân môn đơn và pho tượng Vua Quán Quân, đương nhiên còn có cả tượng Vua Quán Quân sẽ công bố sau cùng. Dựa theo quy tắc thì những pho tượng này cũng phải đặt ở thành bang của hắn. Sau khi trở lại Athens, điện Thân Mặt Trời sẽ bắt tay với Núi Chiến Thân chế tạo pho tượng quán quân."

Mundo giống như lơ đãng nhìn một vòng quý tộc Athens, sau đó bước xuống bục trao giải.

Quý tộc Athens vừa xấu hổ vừa bất đắc dĩ, Mundo đã đại diện điện thần tuyên bố ở trước mấy triệu người, nếu như quý tộc Athens dám cản trở thì quý tộc liên quan sẽ phải đối diện với sự trừng trị của điện Thần Mặt Trời.

Ngẫm tới từ nay về sau trên quảng trường thị chính và khu vực điện thần sẽ có một lượng lớn pho tượng Valhein, trong lòng quý tộc Athens giống như bị đâm một cây gai.

Nhóm bình dân Athens rất vui vẻ, hưng phấn hoan hô.

Trong mắt người Hy Lạp, một thành bang có pho tượng quán quân càng nhiều thì nơi đó lại càng hưng thịnh, cũng càng được Thần Linh yêu thích hơn.

Andrea đang ngồi ở khu nghỉ ngơi, nhìn Valhein một thân vinh quang nâng bức tượng người tí hon bằng vàng, vẻ mặt đau khổ.

Nơi đó vốn có vị trí của mình nhưng đã bị Valhein cướp đi.

"Valhein!" Andrea nghiến răng nghiến lợi, hai nắm tay siết chặt.

Tiếp đó Đại Tế Ti của các thành bang lần lượt đứng ra phát tượng người tí hon bằng vàng kỷ lục thế giới cho Valhein, cuối cùng là tượng vàng chạy kèm vật nặng, tượng vàng chạy việt dã kèm vật nặng, tượng vàng môn ném đĩa, tượng vàng nhảy xa, tượng vàng môn ném lao, tượng vàng môn bơi và tượng vàng đàn hạc, tổng cộng bảy pho tượng vàng kỷ lục thế giới.

Valhein giống như đang ôm một đống dưa hấu, cẩn thận cầm bảy pho tượng người tí hon vàng ròng.

Cả người là một mảnh vàng rực rỡ.

Alamo cười nói: 'Muốn phá kỷ lục thì phải chịu được nặng nề. Đương nhiên bây giờ có thể thu lại, bởi vì kế tiếp sẽ bắt đầu nghi thức trao giải cuối cùng mà bọn ta vừa mới chuẩn bị, như vậy, rốt cuộc là nghi thức trao giải gì đây? Các vị khán giả hãy hô to lên nào!"

"Tổng Vua Quán Quân!"

"Tổng Vua Quán Quân!"

"Tổng Vua Quán Quân!"

Toàn thể khán giả đứng dậy, sân thi đấu bị nhiệt tình thiêu đốt, giống như có thể chiếu sáng cả thế giới.

Ngay cả khán giả ngoại quốc cũng thực hưng phấn, đứng dậy gào thét.

Alcides cũng đứng dậy, dùng tay giữ chiếc vành nón đề phòng nó rơi xuống, trên mặt lộ ra biểu cảm hoài niệm.

Hắn nhìn một vòng sân thi đấu, trong lòng xúc động, đã nhiều năm rồi không được cảm nhận tiếng hoan hô nhiệt liệt và tán thành chân thành đến vậy.

Nụ cười của Valhein rất xán lạn.

Alcides rất muốn nện một quyền cho Valhein tỉnh táo lại một chút.

Nhưng rất nhanh Alcides cũng lộ ra nụ cười xán lạn tương tự.

"Tương lai thuộc về các ngươi, cố lên, thiếu niên." Sâu trong mắt hắn tràn đầy hoài niệm và bóng ma đang ngọ nguậy của mình.

Một tia sáng thuần trắng nối liên khán đài khách quý và bục lãnh thưởng, trưởng tư tế tối cao Baingora hơi khom lưng, nhưng cơ thể vẫn sáng ngời như mặt trời, đi vài bước tới trước mặt Valhein.

"Ta vốn tưởng phần trao giải khi ngươi trở thành Vua Chạy Đua chính là lần trao giải đầu tiên, cũng là lần cuối cùng của ta ở giải thi đấu Pythian, không ngờ ta còn phải làm một lần nữa. Ngươi đã mang tới cho bọn ta quá nhiều kinh hỉ, thậm chí còn làm Chúng Thần yêu thích."

Khán giả toàn trường cực kỳ ước ao.

Làm Chúng Thần yêu thích chính là chuyện vinh quang cỡ nào chứ.

Nụ cười của Baingora lại càng hiên lành hơn, chậm rãi nói: "Trong mắt Chúng Thần, chúng ta tuy hai mà một, đều là con dân của bọn hắn."

Valhein lập tức thành kính cúi thấp đầu nói: "Trước mặt Chúng Thần, chúng ta đều là bò đi lạc.

Baingora lộ ra nụ cười vui sướng hiếm thấy, gật mạnh đầu.

Nhóm thầy tế tư của các điện thân có mặt đều lộ ra biểu cảm tán thành.

Quý tộc Athens đã sắp điên rồi, đừng tin Valhein! Hắn ngay cả chính mình cũng dám lừa gạt! Hắn là vua nói dối!

Thế nhưng không ai dám mở miệng.

"Ngươi không vì được Thần Linh ban ân mà kiêu ngạo, ngược lại lại càng khiêm tốn hơn, ngươi nhất định sẽ lọt vào mắt xanh của Chúng Thần. Rất tốt!" Baingora đưa bàn tay phải khô gây võ nhẹ vai Valhein.

Valhein cúi đầu, không nói được lời nào.

Chương 891: Vĩnh viễn gần hoàng hôn

Chương 891: Vĩnh viễn gần hoàng hôn

Biểu hiện nhún nhường của Valhein đã giành được sự tán thành của tất cả thầy tế tư.

Trưởng tư tế tối cao Baingora đưa hai tay lên giống như đang nâng không khí.

"Ngươi đi vê hướng vinh quang, vinh quang chắc chắn sẽ soi sáng cho ngươi."

Đột nhiên cả sân thi đấu Pythian sáng ngời rực rỡ, sau đó tất cả ánh sáng thu lại, ngưng tụ thành ánh sáng bức xạ dày đặc tinh khiết.

Mà trung tâm của tia sáng chính là đôi tay của Baingora.

Mọi người khiếp sợ nhìn một màn này, ánh sáng trắng thánh khiết giống như sợi tơ chẳng chịt rậm rạp, lại giống như ánh sáng chiếu ngược chiều hội tụ về tay Baingora.

Cuối cùng ánh sáng trắng thần thánh kia ngưng tụ thành vương miện vàng ròng trên đỉnh đầu, đá quý lộ ra, ánh sáng tỏa ra bốn phía, huy hoàng chói mắt.

Sát rìa vương miện, dây leo mảnh khảnh kéo dài quấn quanh, cùng lúc đó có rất nhiều hoa mặt trời thật nhỏ nở rộ trên dây leo xanh.

Vòng hoa Thái Dương.

Một trong những vòng hoa cao cấp nhất của giới thể dục thế giới.

Năm đó sau khi Heracles giành được Tổng Vua Quán Quân ở giải thi đấu Olympic cũng đã nhận được vòng hoa tương tự.

Có điều, vòng hoa của Heracles là do Thần Vương Zeus ban tặng, vòng hoa Sấm Sét.

Nhìn vòng hoa Thái Dương, tất cả mọi người lộ ra biểu tình ước ao, vui mừng, khao khát và tôn sùng.

Cho dù vòng hoa Vua Quán Quân cũng chỉ là tượng trưng cho vinh dự mà thôi, bản thân nó không có bất cứ sức mạnh nào.

Thế nhưng vòng hoa Tổng Vua Quán Quân thì khác.

Giá trị của vòng hoa Thái Dương không hề thấp hơn trang bị thần lực Anh Hùng!

Ở nơi đặc biệt thì không hề kém hơn bán thần khít

Nó không chỉ là vòng hoa, không chỉ là tượng trưng cho vinh dự, nó còn ẩn chứa một phân sức mạnh chân chính của Thần Mặt Trời Apollo.

Sức mạnh của Chủ Thần.

Hy Lạp vạn năm qua chỉ có được hai món mà thôi.

Người biết được vòng hoa Thái Dương ẩn chứa sức mạnh to lớn cỡ nào đều cảm thấy cực kỳ hâm mộ. Mọi người nhìn chằm chằm vòng hoa Thái Dương trên đỉnh đầu Valhein, được ánh sáng sức mạnh hấp dẫn, thậm chí còn dẫn dụ ra hồi tưởng tốt đẹp, muốn vĩnh cửu dừng lại ở giờ phút này.

Đột nhiên rất nhiều người kịp phản ứng, nhìn sang hướng mặt trời lặn.

Mặt trời lặn xuống đã một thời gian dài.

Lúc này, mặt trời vốn đã lặn xuống núi tiến vào ban đêm.

Thế nhưng khi rìa mặt trời chạm vào đường chân trời thì không thấy hạ xuống thêm chút nào.

Ánh sáng không lặn, vĩnh viễn gần hoàng hôn.

Vô số khán giả xúc động, đúng là chơi lớn.

Một nghi lễ bế mạc thế mà lại có thể kích hoạt tới thần tích trong truyền thuyết.

Có nghĩa là ngày hôm nay sẽ không có đêm tối.

Chỉ khi ngày mai nháy mắt ập tới, mặt trời ở phía tây mới biến mất, sau đó nháy mắt mọc lên từ phía đồng.

Cả đêm hôm nay, toàn bộ Hy Lạp đều rơi vào cuồng hoan, giống như những ngày lễ lớn vậy, đến khi mặt trời đổi mới mọc lên mới có thể kết thúc.

Một vài quý tộc Athens nhìn mặt trời treo trên bầu trời hướng tây, thở dài.

Thần tích lớn điển hình.

Thần tích vĩnh viễn gần hoàng hôn này chỉ có thể là vì Valhein.

Quên đi vậy, thật sự không thể trêu vào nổi, sau này ẩn giấu một chút thì tốt hơn.

"Ngươi đi theo vinh quang, vinh quang chắc chắc cũng bầu bạn với ngươi."

Baingora nói, lại một lân nữa nâng hai tay lên, bầu trời lại một lần nữa tỏa ra ánh sáng thân thánh, sau đó một lần nữa hội tụ

trong tay Baingora.

Đến lúc này, rất nhiều khán giả mới ý thức được lần này căn bản không phải Baingora trao giải!

Là Thần Linh mượn cơ thể Baingora để trao giải!

Phần thưởng chân chính do ánh sáng thần thánh ngưng tụ mà thành.

Chỉ có Thần Linh mới có thể dùng tới loại ánh sáng thần thánh này.

Vô số khán giả hơi cúi đầu, lại càng tỏ ra khiêm tốn hơn, cũng càng yêu thích hơn.

Thì ra Thần vẫn luôn ở bên cạnh chúng ta.

Thì ra Valhein được Thần ưu ái đến vậy.

Ánh sáng thần thánh lần này ngưng tụ thành chiếc cúp Tổng Vua Quán Quân vàng lóng lánh.

Valhein dùng hai tay nhận lấy, cám ơn Chúng Thần, cám ơn Baingora.

Baingora lần thứ ba nâng hai tay, ánh sáng thần thánh lại một lần nữa hội tụ trong tay hắn rồi chậm rãi rơi xuống đất.

Ánh sáng tản đi, một cây đàn hạc màu vàng xuất hiện ở giữa Valhein và Baingora.

Dây đàn lóe sáng như được khảm vô số viên đá quý li ti.

Bệ đàn hạc tỏa ra ánh sáng thần thánh nhàn nhạt.

Đây là cây đàn hạc hội tụ giữa xinh đẹp và quý giá, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Baingora nói: "Đây là một món ma pháp khí Truyền Kỳ, tên của nó là đàn hạc Vinh Quang. Xoay đầu cá heo trên đỉnh đàn sang bên trái, khi gảy đàn có thể tạo thành sức mạnh chữa trị, chỉ cần sức mạnh của ngươi đủ lớn thì có thể nháy mắt chữa trị cho hơn vạn người. Nếu xoay đầu cá heo sang bên phải, khi gảy đàn sẽ phóng ra mũi tên ma pháp mạnh mẽ.'

Sau đó Baingora chạm vào đàn hạc Vinh Quang, đàn hạc lập tức thu nhỏ lại chỉ còn cỡ nửa lòng bàn tay, thậm chí còn có dây thừng màu vàng để tiện treo giắt.

"Nó có thể tránh né được bất cứ năng lực tiên đoán nào dưới Thần Linh." Baingora đưa cho Valhein.

Đông đảo ánh mắt của chiến sĩ cấp cao và ma pháp sư tỏa sáng, Thần Mặt Trời cũng quá thiên vị Valhein rồi, không chỉ lựa chọn ban ma pháp khí có thể sử dụng cho Valhein, đồng thời còn có được ba loại sức mạnh.

Rất hiển nhiên, uy lực của món ma pháp khí Truyền Kỳ này tuyệt đối không đơn giản như Baingora đã nói.

Bất cứ báu vật nào có sức mạnh kháng lại năng lực tiên đoán đều rất quý giá.

"Ca ngợi Thần Mặt Trời, Thần Âm Nhạc, Thần Y Dược, Thần Cung Tên và Thần Tiên Đoán Apollo vĩ đại.'

Valhein chân thành cám ơn, nhận lấy phần thưởng, ma lực mênh mông tuôn trào trong cây đàn hạc bé nhỏ, trong tay giống như đang câm một trái tim bé xinh tràn đầy sức sống.

Valhein dè dặt cột đàn hạc Vinh Quang vào bên hông.

Chương 892: Vĩnh viễn gần hoàng hôn (2)

Chương 892: Vĩnh viễn gần hoàng hôn (2)

"Thần Mặt Trời chăm chú nhìn ngươi." Baingora cười cười, xoay người rời khỏi đài lãnh thưởng, trở lại khán đài khách quý.

Bảy pho tượng người tí hon vàng ròng kỷ lục thế giới phát xong, ba phần thưởng Tổng Vua Quán Quân phát xong, về phần số lượng lớn pho tượng quán quân, pho tượng Vua Quán Quân, pho tượng kỷ lục thế giới và pho tượng Tổng Vua Quán Quân sẽ lục tục được điêu khắc xong rồi mang tới sân thi đấu Pythian ở thánh thành Delphi và khu đền thần ở quảng trường thị chính Athens.

Toàn trường chậm rãi an tĩnh lại.

Người chủ trì lùi về sau vài bước, đứng sát rìa lãnh thưởng, mặt hướng về phía Valhein, hơi cúi đầu.

Rất nhiều người bắt đầu hít sâu.

Số lượng danh hiệu Vua Quán Quân của Valhein đã vượt qua Heracles, ở một vài môn còn phá kỷ lục thế giới của Heracles, như vậy số lượng thần ban ở nghi lễ bế mạc cuối cùng của Valhein sẽ vượt qua số lượng thần ban có một không hai của Heracles không?

Paloma nhìn Valhein.

Con ngươi xanh thẳm, ấm áp dịu dàng, tràn đầy mong đợi.

Âm ầm...

Tiếng sấm to lớn từ trên không truyên tới, từ mặt đất truyền tới, từ phương xa truyền tới.

Giống như nháy mắt tiếp theo trời đất sẽ bị sấm sét vây quanh.

Mỗi người trên sân thi đấu Pythian đều bị sức mạnh lớn lao tác động, sau đó cơ thể bị sức mạnh vô hình chậm rãi nâng lên, không thể nào ngồi được.

Mọi người cảm thấy kinh hãi, đây chính là điềm báo cho thần tích tối cao.

Thần Linh giáng xuống, chúng sinh cung nghênh.

Đầu của mọi người bị sức mạnh vô hình đè xuống, không quản là tộc trưởng của gia tộc Bán Thần hay trưởng tư tế tối cao của điện thần, tất cả đều khiêm tốn cúi thấp đầu.

Mọi người không thể nhìn thấy bầu trời, chỉ có thể nhìn thấy trước mắt mình tràn đầy ánh sáng sáng ngời.

Một số ít người cố gắng ngẩng đầu nhìn lên nhưng nơi cao nhất của mi mắt là trụ trời thật lớn được tạo thành từ hai cột sáng, giống như ngọn núi khổng lồ chống đỡ bầu trời, cao như núi, rộng như một thành phố.

Qua một hồi lâu, nhóm người mới ý thức được đó căn bản không phải trụ trời, là đôi chân được tạo thành từ vô số ánh sáng thần thánh. Giờ phút này, trong lòng mỗi người đều bị kính nể và sợ hãi nhét đầy.

Giống như có một người khổng lồ cao bằng trời đứng ở trước mặt, chỉ lo sợ một khắc sau mình sẽ bị giết chết.

Đột nhiên mặt đất run lên, khắp nơi trên sân thể dục Pythian nứt ra, rất nhiều nơi bắt đầu sụp đổ, nhưng tất cả bụi bặm đều bị sức mạnh vô hình to lớn đè ép ở dưới đất.

Bụi bặm không thể bốc cao.

Nhóm người trộm thở dài một hơi, giống như được hình thành ảo giác, sau đó mơ hồ nhìn thấy một đóa hoa.

Trước mắt mọi người hoảng hốt, tựa hồ nhìn thấy một gốc cây khổng lồ sinh trưởng trong hư không đen kịt, mọi người không thể nhìn rõ ngoại hình của nó, cũng không có cách nào xác minh được kích cỡ của nó.

Chỉ có thể nhìn được có vô số hành tinh đang vây quanh nó.

Hàng trăm hàng nghìn.

Cái cây to lớn này chậm rãi đơm nụ, nở ra ba đóa hoa.

Nháy mắt hoa nở, mọi người nhắm mắt lại.

Bởi vì mỗi đóa hoa đều có chín cánh, mỗi cánh hoa chính là một mặt trời cháy hừng hực!

Hai mươi bảy mặt trời cùng nở rộ.

Rất nhiều người bị ánh sáng chiếu rọi tới chảy nước mắt.

Kỳ quái là rõ ràng đã nhắm mắt rồi nhưng hai mắt lại giống như bị ánh sáng mạnh mẽ chọt mù, tuy nhiên cũng giống như được đặt mình trong hư không, có thể nhìn thấy' đóa hoa to lớn.

Một đóa hoa trong đó đột nhiên rơi xuống, hóa thành một ngôi sao chổi mặt trời xẹt qua hư không đen kịt, cuối cùng hướng về phía một tinh cầu màu xanh nước biển, hướng về đại lục màu vàng đất, không ngừng đến gần một sân thể dục.

Mỗi người đều giống như đang ở trên bầu trời quan sát mặt trời rơi, thẳng đến khi nhìn thấy sân thể dục mới hiểu ra.

Mặt trời kia đang hướng về phía sân thi đấu Pythian, hướng về

Valhein.

Một màn thần kỳ xuất hiện, mọi người mở mắt ra nhìn mặt trời đỏ rực từ trên trời giáng xuống người Valhein, thiêu đốt hắn.

Ngọn lửa lần này ít hơn ngọn lửa trong lần mặt trời rơi xuống trước đó, thế nhưng lại tràn đầy lực sinh mệnh kỳ lạ.

Ngọn lửa đỏ lóe ánh sáng vàng kia thiêu đốt trên người Valhein, thật lâu vẫn chưa tắt.

Valhein dần dần nhắm mắt lại, lộ ra biểu cảm kỳ lạ, giống như không ngừng thay đổi giữa sảng khoái và đau đớn vậy.

Qua một hồi lâu sau thì mọi người mới phát hiện mình có thể ngẩng đầu lên, mà hai cây trụ trời kia rốt cuộc cũng biến mất.

Khán giả nghi hoặc ngẩng đầu nhìn bầu trời, hoặc là chăm chú nhìn Valhein.

"Muốn biết hắn có huyết mạch Thần Vương hay không thì phải xem thần ban tiếp theo." Sisyphus lẩm bẩm.

Nhóm người ở bên cạnh gật nhẹ đầu.

Vua Quán Quân sẽ được Chủ Thần ban thưởng, Tổng Vua Quán Quân không quản là danh tiếng hay vinh quang đều vượt xa tưởng tượng, năm đó khi Heracles trở thành Tổng Vua Quán Quân, Thần Vương Zeus đã giáng thần ban.

Nếu Valhein thật sự là con riêng của Thần Vương Zeus thì chắc chắc Zeus cũng sẽ giáng thần ban.

Nhưng nếu Valhein không phải huyết mạch Thần Vương, với danh tiếng hiền lành của mình, Hera nhất định sẽ ra mặt khen thưởng lớn cho Valhein.

Vì muốn chèn ép Heracles mà Hera ghét, hoặc nên nói là tất cả

huyết mạch của Zeus.

Mọi người chậm rãi chờ đợi.

Không bao lâu sau, Valhein hấp thu sức mạnh được Apollo ban cho.

Đột nhiên một tiếng hót trong trẻo vang lên.

Mọi người chớp mắt, chỉ thấy bên cạnh Valhein không biết từ khi nào đã xuất hiện một con chim công màu trắng thật to.

Chim công bình thường chỉ cao hơn nửa người, nhưng con chim công này quả thực giống như phượng hoàng trắng to lớn vậy, đứng trước mặt Valhein, cao khoảng bốn, năm mét.

Sau đó chiếc đuôi dài gấp hai lần thân mình nó đột nhiên xòe ra, xinh đẹp rực rỡ như một bức tranh khổng lồ, kinh diễm toàn trường.

Hơn nữa con chim công này không phải đốm hoa văn bình thường, mà giống như một bâu trời đầy vì sao rất xinh đẹp.

Chỉ thấy con chim công kia nhẹ nhàng hót vang, sau đó quay đầu ngậm lấy một chiếc đuôi có những ngôi sao nối tiếp, đặt lên đầu vai Valhein.

Chiếc lông đuôi chậm rãi hóa thành ánh sáng nhập vào cơ thể Valhein.

Chương 893: Mười hai lân thân ban

Chương 893: Mười hai lân thân ban

Nhóm thầy tư tế và các quý tộc cảm thấy kinh hãi, bởi vì chú ý tới Apollo nên tình cảnh Hera giáng thần ban không có gì đặc sắc, nhưng một cọng lông chim công thì tuyệt đối không phải thân ban bình thường.

Trong truyền thuyết, mỗi sợi lông chim của vua chim công trắng ở bên cạnh Hera đều là nguyên liệu chính của thần khí.

Nhóm người nhìn lại phía con chim công trắng kia, nó đã biến mất không thấy đâu nữa.

Nhóm người chớp mắt, nhìn thấy một gương mặt quen thuộc.

Một con cú mèo đầu ưng đứng trên vai Valhein, chớp chớp đôi mắt to lấp lánh có thần, trông rất đáng yêu.

Con cú mèo này cũng giống như trước, hé miệng nhả cành ô liu rơi xuống người Valhein, sau đó đập cánh bay đi.

Nữ Thần Trí Tuệ chưa từng vắng mặt.

Đâu chỉ là thiên vị nữa, quả thực là cưng chiều luôn rồi.

Không thì cũng cách cưng chiều không xa.

"Ba rồi." .Jimmy lặng lẽ đếm.

Tỉng linh... ting linh...

Một con hươu thần có cặp sừng vàng óng đạp không chạy tới, nó xẹt qua người Valhein, một vòng trăng tròn từ trên người nó bay ra, tiến vào trong người Valhein.

Âm...

Mặt đất trên đài lãnh thưởng đột nhiên phun ra một cột nước lớn, tiếp đó một con cá ngựa thật to từ trong nước chậm rãi dâng lên.

Nó há miệng phun ra một quả bóng nước rơi vào người Valhein.

Sau đó cá ngựa quay người lại, tiến trở vào trong cột nước.

"Năm rồi." .Jimmy lẩm bẩm.

Sau đó, hai con rắn màu vàng ươm đột nhiên từ dưới đất trồi lên, vờn quanh Valhein mà xì ra đầu lưỡi đỏ tươi.

Chát, hai chiếc lưỡi rắn hóa thành dây lụa đỏ rơi vào trên người Valhein rồi biến mất không thấy gì nữa.

Đông đảo quý tộc và thương nhân nghi hoặc, khó hiểu, Nữ Thần Săn Bắn Artemis là em gái Apollo, thân ban cho Valhein cũng dễ hiểu. Valhein phá vỡ kỷ lục môn bơi, thần Poseidon giáng thân ban cũng có thể hiểu được, nhưng Thần Thương Nghiệp Hermes ra mặt là có ý gì, xem trọng thiên phú buôn bán của Valhein?

Đột nhiên một cốc rượu màu vàng hiện lên trước mặt Valhein, nhẹ nhàng lay động, rượu nho đỏ như máu khẽ lay động ở bên trong.

Nháy mắt sau đó, mùi rượu nồng nặc lan khắp toàn trường.

"Là rượu thần!"

Một lượng lớn khán giả kinh hô, nhắm mắt lại ngửi mùi rượu

hiếm thấy kia, say mê chìm đắm.

"Quả nhiên là Thần Rượu cũng bốc đồng hệt như Thần Chiến Đấu Ares." Jimmy vừa bất đắc dĩ lại ước ao.

Valhein cũng khá kinh ngạc, bởi vì Thần Rượu Dionysus không giống những Thần Linh khác, rất hiếm khi ban thiên phú hoặc năng lực đặc biệt, khi vui vẻ sẽ ban rượu thần.

Về phần uống rượu của Thần Rượu có chỗ tốt gì thì không thể xác định, tốt thì rất tốt, ít nhất cũng có thể chữa được bệnh kín toàn thân, kéo dài tuổi thọ.

Valhein vui vẻ tiếp nhận cốc rượu, sau khi cám ơn Thần Rượu thì nhấp khẽ một ngụm.

Chất lỏng trơn trượt mát mẻ chảy vào miệng, lúc ban đầu có chút chua chát, thậm chí là cay đắng, nhưng nháy mắt sau đó tất cả rượu lại hóa thành tiểu tinh linh chỉ nhỏ bằng giọt nước chui vào trong cơ thể Valhein.

Cảm giác ngọt ngào dịu nhẹ từ cổ họng lan tràn ra khắp bốn phương tám hướng.

Valhein nháy mắt say khướt, giống như giãm lên mây trắng vậy, toàn thân mềm nhũn.

Tiếp đó Valhein vô thức uống một hơi cạn sạch số rượu ngon còn lại.

Sau đó tất cả mọi người nhìn thấy Valhein đột nhiên ngôi bệch xuống đất, mặt đỏ tới mang tai, trên mặt lộ ra nụ cười vui sướng khó nắm bắt.

Nhóm thầy tư tế của điện Thần Rượu mỉm cười nhìn Valhein, rất tốt, Thần Rượu không thích người nghiêm túc, nếu như Valhein có thể nằm sải lai ra đất thì lại càng tốt hơn nữa.

Đếm không hết chiến sĩ tỏ ra ước ao, rượu thần của Thần Rượu chính là thân ban mà tất cả chiến sĩ đều thiết tha mơ ước.

Chiến sĩ thường chiến đấu thì trong cơ thể sẽ có bệnh kín khó có thể chữa trị, thuật trị liệu bình thường cũng không có cách nào hoàn toàn điều trị, khi lớn tuổi nhất định sẽ để lại mầm bệnh.

Thế nhưng, rượu thần của Dionysus có thể so với báu vật thần dược, chỉ cần uống một ngụm thì sẽ trừ khử được tất cả loại bệnh khó nói, hòa tan đi tất cả chất độc dơ bẩn, cũng làm cơ thể trở nên cực kỳ mạnh mẽ.

Có cốc rượu này thì cơ thể Valhein ít nhất cũng sẽ mạnh mẽ hơn năm phần mười, tăng thêm ba mươi năm tuổi thọI Đây chính là rượu được làm ra từ cây nho của thần giới! Bên trong chắc chắn có ẩn chứa thần uy chân chính!

Nhóm quý tộc lớn tuổi chỉ hận không thể xông lên liếm sạch cốc rượu kia.

Valhein chẳng qua chỉ là ma pháp sư Bạch Ngân, số rượu đó căn bản không có cách nào tiêu hóa, sẽ tôn trữ trong cơ thể, ít nhất phải sau khi thăng cấp Thánh Vực mới có thể hoàn toàn phát huy tác dụng.

"Bảy rồi, nhân duyên của Valhein... không, là Thân duyên, thật sự tốt bất ngờ." Sisyphus nói.

Một đóa hoa hồng từ trên trời rơi xuống, nhẹ nhàng lượn lờ, cuối cùng cong thành đường cong của thiếu nữ, đóa hoa chạm vào Valhein, giống như thiếu nữ hôn lên gò má Valhein vậy.

Toàn bộ quá trình rõ ràng chỉ là một đóa hoa rơi xuống nhưng rất nhiều người lại đỏ mặt tới mang tai, sâu trong lòng bị kích động gì đó.

Thần ban của Thần Tình Yêu Venus.

Thế nhưng rất nhiều người cảm thấy tiếc nuối.

Sao lại không phải Thần Tình Yêu bé con trực tiếp bắn ra mũi tên tình yêu xuyên qua Valhein và Paloma chứ?

Đột nhiên, một tia chớp màu đỏ quen thuộc giáng xuống, đánh trúng vào mi tâm Valhein, lúc này đây, cơ thể Valhein lảo đảo, lui về sau nửa bước.

Nhóm Nữ Thần Bất Hòa lại ra tay.

Mọi người lộ ra nụ cười mỉm.

Một con bồ câu trắng bay qua, để cành ô liu rơi lên người Valhein.

Quả nhiên, nhóm Nữ Thần Hòa Bình cũng sẽ theo sau.

Đột nhiên, ba mỹ nữ tí hon chỉ cao khoảng ba mươi ba cm từ trên trời giáng xuống, trên lưng các nàng là đôi cánh trong suốt.

"Là tinh linh!"

Rất nhiều người quát to, tò mò nhìn ba thiếu nữ tinh linh kia.

Ba thiếu nữ tinh linh nắm tay nhau tạo thành vòng trên đầu vai Valhein, hát vang một ca khúc, nhảy múa một vũ đạo, ánh sáng trên người rải xuống.

Chương 894: Mười hai lân thân ban (2)

Chương 894: Mười hai lân thân ban (2)

Chỉ chốc lát sau thì biến mất không thấy đâu nữa.

Nhóm thầy tư tế của các Nữ Thần Charites cúi đầu, khiêm tốn cung kính mặc niệm tên của Nữ Thần Phấn Khích, Nữ Thần Vui Vẻ và Nữ Thần Tráng Lệ.

"Mười một rồi, đã vượt qua Heracles rồi." .Jimmy tự lẩm bẩm.

Vừa dứt lời thì chín con chim khách màu sắc sặc sỡ líu ríu từ trên trời giáng xuống, vây quanh Valhein chậm rãi đảo chín vòng, một cọng lông chim khách rơi lên người Valhein.

Nhóm nhà sáng tác nhạc và nhà nghệ thuật thất vọng mất mát.

Là chín vị Nữ Thần Muse đại diện cho linh cảm và nghệ thuật.

Qua một hồi lâu thì không còn thần ban xuất hiện nữa.

Người chủ trì đi về phía Valhein.

Người chủ trì cẩn thận tính toán, hệ thần Zeus có Thần Vương và Thần Hậu, Thần Hậu Hera chính tay ban thưởng.

Còn có mười hai vị Chủ Thần, trong đó có Thần Mặt Trời Apollo, Nữ Thần Trí Tuệ Athena, Nữ Thần Săn Bắn Artemis, Thần Biển Cả Poseidon, Thần Thương Nghiệp Hermes, Thần Rượu Dionysus, Thần Sắc Đẹp Venus ra mặt, tổng cộng bảy vị.

Cộng thêm nữ thần của bốn hệ thần nhỏ khác, tổng cộng mười hai phần thần ban.

Vượt qua số lượng thần ban mà Heracles nhận được.

Valhein lại một lần nữa sáng tạo ra kỷ lục!

Người chủ trì đứng bên cạnh Valhein, nhìn về phía khán giả, vẻ mặt khiêm nhường.

"Chúng Thần đang nhìn chằm chằm chúng ta, số thần ban này không chỉ ban tặng một người, cũng là ban tặng cho những người Hy Lạp chăm chỉ, dũng cảm và chính nghĩa. Chúng ta hãy cám ơn Chúng Thần."

"Cám ơn Chúng Thần!"

Mọi người cúi đầu hô khẽ.

"Đồng thời chúng ta cũng hãy chúc mừng Valhein, người Hy Lạp nhận thân ban nhiều nhất vạn năm qual"

"Hy Lạp vạn năm, thần ban số một!"

Khán giả toàn trường lớn tiếng hoan hô, thậm chí ngay cả rất nhiều quý tộc cũng lớn tiếng gào theo.

Trong tiếng hoan hô điên cuồng của khán giả, người chủ trì tuyên bố: "Để ăn mừng lần đại hội Pythian này kết thúc mỹ mãn, Thần Mặt Trời Apollo vĩ đại giáng thân tích vĩnh viễn gần hoàng hôn. Tối nay, toàn bộ Hy Lạp sẽ được vinh quang soi sáng, không chìm vào đêm tối! Tối nay tất cả thành bang, hãy cuồng hoan đi nào!"

Đông đảo khán giả gào lên, rơi vào bầu không khí cuồng nhiệt.

Rất nhiều người lộ ra vẻ hưng phấn, hôm nay thánh thành Delphi sắp diễn ra một đêm cuồng hoan đã định trước là sẽ khắc

vào trong sinh mệnh của bọn họ.

Valhein và người chủ trì Alamo cùng bước xuống đài lãnh thưởng, đi tới khán đài khách qUÝ.

Nhóm thầy tư tế của điện Thần Mặt Trời trên khán đài khách quý cũng chậm rãi đi xuống.

Nhóm thầy tư tế của các điện thần còn lại có chút hâm mộ nhìn thầy tư tế của điện Thần Mặt Trời.

Lần đại hội Pythian này tổ chức quá thành công, từ nay về sau đại hội Pythian sẽ vượt xa những giải đấu khác, trở thành giải thi đấu thế giới chỉ xếp sau giải thi đấu Olympic.

Chỉ riêng tình cảnh được nhiều Chúng Thần ban thân ban như thế cũng đủ chấn động lòng người, hơn nữa tất nhiên sẽ được ghi chép thành sự kiện quan trọng trong lịch sử thể dục.

Lúc trời tối, Apollo tất nhiên sẽ giáng thân ban phạm vi lớn cho nhóm thầy tư tế, thăng cấp sức mạnh của bọn họ.

Không có gì bất ngờ xảy ra, người chủ trì Alamo rất có thể sẽ vì thế mà thăng cấp Truyền Kỳ, thậm chí có cơ hội tiếp nhận chức vụ Đại Tế Tư ở một thành bang nào đó.

"Ngày hôm nay để ta đưa ngươi trở về phân viện Plato, dùng xe ngựa của điện Thần Mặt Trời, ngay cả ta cũng rất ít khi ngồi."

Alamo và Valhein đều đã gỡ râu mép.

Valhein gật đầu nói: "Ta cũng muốn nhìn thấy xe ngựa Thái Dương trong truyền thuyết, nghe nói bên trong chính là một tòa cung điện.

Alamo vừa đi vừa nói: "Hiện giờ trong lòng ta rất biết ơn, biết ơn Chúng Thần đã giáng xuống nhiều thần ban như vậy, mà thần

ban và sức mạnh thần tích sẽ từ từ khuếch tán, chậm rãi tăng cường cho tất cả người Hy Lạp. Đương nhiên, ta cũng rất biết ơn ngươi, để giải thi đấu của bọn ta có nhiều kỷ lục cống hiến vào lịch sử như vậy, là ngươi đã làm Chúng Thần ban ân."

"Có thể là vận may của ta khá tốt." Valhein nói.

"Vận may rất quan trọng, nhưng vĩnh viễn chỉ có thể hỗ trợ cho sức mạnh và trí tuệ. Được rồi, chúng ta gặp nhóm thây tư tế khác, sau đó sẽ trò chuyện trên xe."

Alamo đi tới hướng nhóm thầy tư tế của điện Thần Mặt Trời, mỗi vị thầy tư tế đi tới đều nhiệt tình ôm chào hỏi Valhein.

Cuối cùng, trưởng tư tế tối cao Baingora cũng nhiệt tình giang hai cánh tay ôm Valhein.

Những tuyển thủ khác nhìn một màn này mà mùi chanh thơm lừng tỏa ra từ tận trong xương tủy.

Những cái ôm kia không chỉ đại diện cho cá nhân bọn họ, mà còn đại diện cho toàn bộ ý chí của điện Thần Mặt Trời.

Ôm xong, nhóm thầy tư tế dưới Thánh Vực chỉ có thể vây ở bên ngoài, mà nhóm thầy tư tế Thánh Vực và Truyền Kỳ thì dùng thân phận hoàn toàn bình đẳng tâm sự với Valhein.

Nhóm thầy tư tế của các điện thần khác và các quý tộc lớn thỉnh thoảng dùng ánh mắt trao đổi một chút.

Có khi nào, Valhein không phải huyết mạch Zeus mà là huyết mạch của Apollo không?

Nói cách khác, vì sao Chúng Thần lại đối xử tốt với Valhein như thế?

dulius nhỏ giọng thì thầm: "Valhein thật may mắn, Chúng Thần

quá thiên vị."

"Đúng vậy, ta cứ cho rằng số thần ban ở đấu trường đã là đỉnh cao của hắn, kết quả so với lần này thì thân ban ở đấu trường đúng là quá nhỏ bé." Commodus nói.

Castor suy nghĩ hồi lâu, nhỏ giọng nói: "Hắn là có liên quan với Marathon."

dulius và Commodus hiểu ra.

Thông thường sau khi giành được thắng lợi ở trận chiến lớn như vậy, các tướng lĩnh sẽ tiến hành một lần hiến tế lớn tập thể để cám ơn Chúng Thần.

Thế nhưng thân phận của Valhein quá đặc biệt, không có khả năng dùng tên giả trong khi hiến tế, vì thế đã không tham gia.

Thế nhưng Chúng Thần biết Valhein chính là người có công lớn nhất, vì thế liền thuận theo mà ban thưởng trong giải đấu lần này.

Vậy thì thân ban long trọng mà Thần Chiến Đấu Ares đã ban trong phần thi Vua Vật Lộn cũng có thể nói xuôi được.

Chờ tới khi khán giả cũng đã rời đi gần hết, Valhein và Alamo cùng tạm biệt các vị thây tư tế khác.

"Ta đã phái người thông báo cho bạn học của ngươi, bọn họ đã rời đi trước rồi. Đi thôi, ta đưa ngươi về." Alamo mỉm cười, dẫn Valhein tới chỗ một chiếc xe ngựa có dáng vẻ đắt tiên ở cửa hông.

Chương 895: Đưa ra nguyện vọng

Chương 895: Đưa ra nguyện vọng

Sao, hoành tráng đúng không?”

Bên trong xe ngựa, Alamo kiêu ngạo ưỡn ngực ngẩng đầu.

Bên trong xe ngựa là một cung điện khoảng chừng bốn năm trăm mét vuông, tổng thể lấy màu vàng mà Apollo yêu thích làm chủ, để trung hòa đi màu vàng rực rỡ, chỗ ngồi được dùng màu tím sậm hoặc đỏ thẫm.

Valhein yên lặng gật đầu.

Thì ra mình đã nghĩ quá nhiều rồi.

Tác phẩm nghệ thuật của người Hy Lạp ở giai đoạn này quả thực không tệ, nhưng gu thẩm mỹ trong trang trí nhà cửa thì hơi sai sai một chút.

Không gian bên trong chiếc xe ngựa ma pháp này rất hoành tráng, quả thực giống như một tòa cung điện vậy.

Nhưng vấn đề là đã dùng quá nhiều màu vàng.

Valhein suy nghĩ một chút, cảm giác này giống như mua một tòa biệt thự lớn ở thập niên chín mươi ở Ngôi Sao Xanh rồi trang hoàn theo kiểu cách cung đình vậy, nhưng khi tới năm hai không hai mươi mà bỏ ra hai trăm triệu để mua một biệt thự, sau đó trang trí kiểu cung đình với mấy loại đá cẩm thạch, mái vòm, tranh dán tường xanh vàng rực rỡ như một tòa thành thì cũng là đại

diện cho gu thẩm mỹ quá lạc hậu.

"Mời ngồi."

Hai người ngồi xuống ghế sô pha, Valhein lần thứ hai im lặng.

Phong cách trang trí sang trọng như vậy, ngoại trừ mấy dụng cụ kim loại của Beauty Of The Giant Dragon, số còn lại đều là gốm đen và đồ gỗ, tuy trình độ chế tạo và thiết kế rất tốt nhưng vẫn thiếu đi chút cảm giác không đứng đắn.

"Cái thìa trước mắt nhìn rất quen đúng không? Điện Thần Mặt Trời bọn ta đã chi cả trăm vạn để mua sắm hàng hóa của Beauty Of The Giant Dragon, ở phương diện này, mức độ thiên tài của ngươi không hề thua kém phương diện ma pháp và... thể dục." Nói xong lời cuối, giọng nói của Alamo lộ ra chút bất đắc dĩ.

Valhein nói: "Điện Alamo không nên mua dụng cụ gốm đen nữa, nếu không có gì bất ngờ, cao lắm là hai tháng, các ngươi sẽ nhìn thấy các loại dụng cụ tương xứng với cung điện hoa lệ này. Ta sẽ tiến hành thêm một bước thay đổi bàn ăn và gia đình của toàn thế giới."

"Tốt lắm, ta chờ tin tức tốt của ngươi. Không hổ là thiên tài được Thần Thương Nghiệp chú ý." Alamo rót một loại trà thuốc cho Valhein. Valhein lập tức hớp khẽ một ngụm, vị cay đắng nồng đậm bốc lên trong khoang miệng nhưng sau khi nuốt xuống thì khoang miệng bắt đầu có lại vị ngọt, nhưng rất nhanh lại dâng lên vị cay đắng, sau đó lại quay về vị ngọt, cứ vậy ba lần mới trở lại bình thường.

"Cho ta một chút đi." Valhein không hề khách sáo, đây chính là trà thuốc chuyên dụng của điện Thần Mặt Trời, có một không hai của Hy Lạp. Ngoại trừ các điện thần lớn có thể dùng thì chỉ còn các quý tộc Bán Thần mới có thể mua được, ngay cả gia tộc Anh Hùng cũng không có tư cách mua.

"Không thành vấn đề. Số trà thuốc trên xe ngựa này đều có thể cho ngươi. Trước giờ điện Thần Mặt Trời vẫn luôn muốn chia sẻ tất cả với bạn của mình." Alamo mỉm cười.

Valhein nhìn nụ cười chuyên nghiệp của Alamo, nói: "Ngài gọi ta tới, có phải có chuyện quan trọng muốn nói không?"

"Cũng không tính là chuyện quan trọng gì, chỉ là muốn tâm sự bạn bè với nhau mà thôi. Ví dụ như ngươi dự tính xử lý cúp Tổng Vua Quán Quân và bốn cúp Vua Quán Quân như thế nào. Vê phần cúp quán quân bình thường thì không sao cả." Alamo rũ mi mắt hớp một ngụm trà thuốc.

"Ngươi cũng biết đó, ma pháp sư bọn ta có kiêng ky hiến tế." Valhein nói.

Nụ cười trên mặt Alamo dần nhạt đi, gật đầu nói: "Ma pháp sư bọn ngươi có sự hiểu lâm về Thần Linh, chẳng qua trách nhiệm của thầy tư tế bọn ta chính là cứu vớt bò đi lạc."

"Vì thế ta có thể không hiến tế nhưng ta muốn tiến hành trao đổi báu vật. Ví dụ như, ta muốn biết Tổng Vua Quán Quân có thể đổi được gì trong kho bí mật của điện Thần Mặt Trời. Valhein nói.

Nụ cười trên mặt Alamo nháy mắt khôi phục, thậm chí còn tốt hơn khi nãy: "Nói cách khác, ngươi muốn để cúp Tổng Vua Quán Quân trong điện Thần Mặt Trời?"

"Đương nhiên, được Thần Mặt Trời ban tặng thì đáp trả lại cho Thân Mặt Trời chính là bổn phận của ta." Valhein nói.

"Vậy ngươi không sợ hai vị kia à?" Alamo chỉ tay lên bầu trời.

Valhein tự nhiên biết hắn muốn nói tới Zeus và Hera: "Hai trong số bốn cúp Vua Quán Quan của ta tự nhiên sẽ thuộc về hai vị đó."

"Tốt, rất tốt! Xem ra không bao lâu nữa thần quyến của ngươi sẽ vượt xa ta." Alamo cười rạng rỡ, cũng không còn sự ngăn cách nữa, vốn hắn cho rằng mình cần phải khuyên nhủ một chút, sợ Valhein nghĩ không thông, không ngờ Valhein đã làm ra sự lựa chọn tốt nhất, dành phần tốt nhất cho Apollo, cũng chừa lại mặt mũi cho Thần Vương Thần Hậu.

"Ngài đã quá khách sáo rồi. Khi nấy ta có nghe thầy tư tế nói, ngài đã sắp thăng cấp lên thân quan Truyền Kỳ, chúc mừng chúc mừng." Valhein nói.

Tuy Alamo đã cố gắng che giấu nhưng vẫn không nhịn được nhếch miệng cười: "Đều là nhờ Thân Mặt Trời vĩ đại ban tặng, đương nhiên cũng nhờ vào sự giúp đỡ của ngươi."

"Ngài quá khiêm tốn rồi. Ta muốn biết khi trao đổi cúp Tổng Vua Quán Quân và Vua Quán Quân có cần chú ý điểm nào hay không?" Valhein hỏi.

Alamo cúi đầu, trâm tư một chốc mới nói: "Cúp Tổng Vua Quán Quân rất được Chúng Thần coi trọng, thậm chí cho phép người cống hiến đưa ra nguyện vọng."

Trong lòng Valhein kích động, không ngờ cúp Tổng Vua Quán Quân lại có quyền hạn lớn đến như vậy: "Năm đó Heracles đã đổi cái gì?"

Alamo nghiêm mặt nói: "Heracles tôn kính không đổi báu vật mà trực tiếp hiến tế cho Thần Vương mà không muốn gì cả, vì thế đã nhận được thần ban vượt xa kỳ vọng của hắn, Thần Thể Titan."

Vì kịp chuẩn bị, bằng không Valhein đã thất thố hít sâu một hơi.

Tuy Thần Thể Titan chỉ là một truyên thuyết nhưng Nghị Viện Ma Pháp đã có nghiên cứu, Thần Thể Titan có một tên gọi khác là

nấc thang Chủ Thần.

Nếu như một vị Thần không có Thần Thể Titan hoặc thần thể cấp bậc tương đương thì Vĩnh viễn không thể nào thăng cấp lên Chủ Thần.

Chương 896: Đưa ra nguyện vọng (2)

Chương 896: Đưa ra nguyện vọng (2)

Đây là sức mạnh mà nhóm Thần Linh dưới Chủ Thần phải tranh giành tới vỡ đầu, thế mà Zeus lại ban cho Heracles khi đó chỉ mới là chiến sĩ Bạch Ngân.

Đúng là quá nuông chiều đứa nhỏ mà.

Đương nhiên, cũng có thể là sợ Heracles bị Hera giày vò mà chất.

"Ngài có thể nói đại khái về giá trị của cúp Tổng Vua Quán Quân không?" Valhein hỏi.

"Con người không thể nào đoán được yêu thích của Thần Linh." Alamo nói.

Valhein không tức giận, ngược lại có chút suy nghĩ, hồi tưởng lại nói ra nguyện vọng' mà Alamo đã nói, có nghĩa là mình có thể đưa ra yêu cầu trước.

Alamo nói: "Kho bí mật của các điện thần lớn ở Thánh thành Delphi liên thông với tất cả thần điện. Số lượng báu vật mà ngươi có thể lựa chọn vượt xa sự tưởng tượng của ngươi. Nếu như ngươi muốn, số cúp còn lại cũng có thể dùng cho điện Thần Mặt Trời. Ta nhớ ngươi vẫn chưa sử dụng cúp Vua Giác Đấu."

"Ta sẽ suy nghĩ cẩn thận."

Điện Thần Mặt Trời và Nữ Thần Trí Tuệ đúng là hai điện thần

an toàn nhất đối với mình hiện giờ, dùng cúp ở hai điện thần này để đổi báu vật vượt mức thì hai vị Chủ Thần cũng sẽ không tính toán.

"Như vậy, bây giờ ngươi cần cái gì nhất?" Alamo nói.

Valhein cảm kích nhìn Alamo, người này ngoài miệng nói là không thể đoán được nhưng thực tế vẫn luôn muốn mình đoán.

Valhein chìm vào trâm tư.

"Thiên phú mạnh mẽ? Ta không thiếu, cái ta thiếu là thiên phú về loại tinh thần tư duy, nhưng hiển nhiên cần phải tiến hành hiến tế, mà hiến tế cũng có nghĩa là có thể bị thu hồi, không được."

"Xét về đồ thực dụng thì giá trị của cúp Tổng Vua Quán Quân tuyệt đối vượt qua trang bị thân lực Anh Hùng, rất có thể sẽ đổi được bán thần khí bình thường. Vấn đề là phần lớn thần khí đều là trang bị thần lực, muốn cải tạo thành ma pháp khí thì cần phải tốn nghìn vạn tế phẩm cho điện Thần Công Tượng."

"Ta thì muốn một vài món trong truyền thuyết, ví dụ như nhánh Cây Thế Giới, những báu vật mà Thần Linh mới có, chủ yếu là có thể gia tăng sức mạnh của ta."

Valhein hỏi: "Có báu vật nào không để lại hậu di chứng mà có thể gia tăng tốc độ trưởng thành của ta không? Ví dụ như nâng cao tốc độ phát triển Cây Ma Lực của ta, ví dụ như nâng cao tổng sản lượng ma lực của ta." "Chỉ cần ngươi trở thành thầy tư tế của chủ ta thì mọi thứ đều không phải nói chơi." Ánh mắt Alamo tràn đầy mong đợi.

Valhein im lặng không nói.

Ý đồ của Alamo rất rõ ràng, tiếp nhận ban ân của Thần Mặt Trời, trực tiếp thăng cấp sức mạnh, nhưng như thế đã gần như là hiến tế, vinh nhục thành bại của mình đều nằm trong một ý nghĩ

của Thần Mặt Trời, này không phải điều mình muốn.

"Ở Thần Giới, ở Thần Tinh thì đúng là có một vài thần vật đặc biệt mạnh mẽ, nhưng ít nhất ngươi phải đạt tới Truyền Kỳ mới có thể sử dụng. Bởi vì thần uy bên trong đó đủ để xé nát cơ thể ngươi." Alamo nói.

"Không có sản phẩm thần dược à?" Valhein hỏi.

"Có vị Thần nào cần tăng cường ma lực chứ hả?" Alamo hỏi ngược lại.

"Cũng đúng. Có điều Apollo vĩ đại cũng là Thần Y Dược, hoàn toàn có thể điều chế ra thần dược phù hợp cho ta." Valhein nói.

Alamo bất đắc dĩ nói: "Được rồi, cái thứ nhất là thần dược gia tăng tốc độ phát triển ma pháp. Có điều ta không dám hứa chắc là kho bí mật sẽ có, vì thế ngươi cũng nên ngẫm nghĩ tới thứ khác đi.'

Vẻ mặt của Valhein rất thoải mái: "Với ta mà nói, ngoại trừ gia tăng tốc độ trưởng thành và gia tăng thực lực thì đều không có giá trị cao."

"Ngươi rất thông minh, nhưng ngộ lỡ kho bí mật không có thì ngươi cũng không thể cầm cúp rời đi được. Ngươi nhất định phải nghĩ lại đi." Alamo nói.

"Có thần hài của người khổng lồ trăm thân không?" Valhein hỏi.

Alamo dở khóc dở cười: "Ba vị người khổng lồ trăm thân đều là chú của Thần Vương Zeus, đồng thời có được sức mạnh của Titan và cự quái, có thể so với vua cự quái, chỉ kém hơn vua ác ma Typhon mà thôi, theo truyền thuyết thì ba vị này hợp lực lại sẽ có được sức mạnh có thể sánh với Thần Vương, vì thế Uranus cũng sợ ba người con trai này mà lưu đày xuống Địa Ngục. Hậu duệ của ba vị người khổng lồ trăm thân có người là người khổng lồ, có người

là cự quái, bản thân đều rất mạnh mẽ, mà hậu duệ người khổng lồ trăm thân rất nhỏ, mỗi vị đều là Thần Linh bẩm sinh. Cúp Tổng Vua Quán Quân của ngươi có lẽ sẽ không đổi được thần hài của người khổng lồ trăm thân đâu. Huống chi, Thần Linh cũng không tiện ban tặng thân hài cho con người."

"Vậy chín giọt thân huyết của Bán Thần Hydra thì sao?" Valhein hỏi.

Alamo lộ ra vẻ mặt kỳ quái: "Ngươi không biết à?"

"Không biết cái gì?"

"Con Bán Thần Hydra duy nhất hiện thế đã bị Heracles chém chết rồi, muốn tìm thần huyết thì chỉ có thể tìm hắn để mua lại, nhưng không ai biết hắn ở đâu. Đương nhiên điện Thần Mặt Trời không có thì các điện thần khác có lẽ có, chúng ta có thể trao đổi một chút. Có điều là chín giọt nhiều quá, cúp Tổng Vua Quán Quân chỉ có thể đổi cho ngươi ba giọt."

"Chỉ ba giọt, vậy thì ý nghĩa không lớn. Để ta suy nghĩ xem còn cần gì..."

Valhein nghĩ tới những nguyên liệu ma pháp cần dùng cho ma pháp sáng tạo, thử nói ra thì có thứ Alamo từ chối, có thứ thì chăm chú ghi chú lại.

Nói xong lời cuối cùng, Valhein nói: "Hiện giờ ta chính là cân mấy thứ này, hoặc là thứ gia tăng tốc độ trưởng thành, hoặc là gia tăng năng lực hoặc ma pháp, cuối cùng chính là... vị diện thần lực."

Alamo ngược lại có chút sửng sốt.

"Vị diện thần lực đúng là có thể cân nhắc."

"Thật à?" Valhein mừng rỡ, vị diện thần lực không chỉ đơn

giản là sản xuất vật phẩm ma pháp mà còn có thể làm mình nhanh chóng trưởng thành.

Chương 897: Kiểm kê cẩn thận

Chương 897: Kiểm kê cẩn thận

"Chỉ có thể cân nhắc thôi, nhưng cuối cùng nên làm thế nào thì vẫn phải do chủ ta quyết định."

"Tốt lắm, ngoại trừ không phải vị diện thần lực hệ sức mạnh, những vị diện thần lực khác đều được. Hệ ánh sáng cũng được." Valhein nói.

"Hệ ánh sáng thì tuyệt đối không có!" Alamo vội vàng dập tắt vọng tưởng của Valhein.

Nhưng vọng tưởng của Valhein không dễ dàng bị dập tắt như vậy, ngược lại càng tràn đầy hơn.

Bắt đầu thầm tính toán trong lòng.

Vị diện thần lực không cần phải tự mình gian khổ tìm kiếm, chỉ cần có đủ lợi thế thì hoàn toàn có thể trao đổi hoặc mua được.

Giống như Núi Người Khổng Lồ của mình chính là vị diện thần lực loại nhỏ tiêu chuẩn, giá trị giám định đại khái ở khoảng một nghìn năm trăm vạn đồng vàng đại vàng, tuy giá trị thực tế cao nhưng nguy hiểm lớn, chủ nhân mới cần phải tìm kiếm nhiêu năm mới có thể trở thành chủ nhân vị diện, cũng phải thừa nhận nguy hiểm mất đi. Lỡ như không được trái tim vị diện tán thành thì tiên lời sẽ càng kém hơn.

Nếu tương lai tài phú của mình đủ nhiều, có mấy trăm vạn tỷ gì đó thì hoàn toàn có thể dùng giá cao để thu mua vị diện thần lực, tiền quan trọng cỡ nào cũng không quan trọng bằng gia tăng

tốc độ trưởng thành.

"À đúng rồi, ngài giúp ta chú ý xem có người nào muốn bán vị diện thần lực hay không, hiện giờ ta mua không nổi nhưng qua vài năm nữa thì có lẽ sẽ mua nổi. Tốt nhất là phải cỡ trung hoặc là cỡ lớn.' Valhein nói.

"Xem ra ta đã đánh giá thấp của cải của ngươi rồi, ta sẽ chú ý." Alamo nói.

Valhein gật đầu, bắt đầu suy nghĩ xem nên làm thế nào tối đa hóa giá trị của cúp quán quân.

Alamo uống vài ngụm trà thuốc, một hồi lâu sau mới nói: "Sao ngươi không đổi lấy tư cách quay về Athens?"

Valhein nhìn thoáng qua Alamo, nói: "Ta có cách quay về Athens."

"Xem ra ta cũng đã đánh giá thấp năng lực của ngươi."

Valhein đột nhiên nói: "Ngươi là thây tư tế của điện Thần Mặt Trời, không thể tiết lộ bí mật của điện Thần Mặt Trời, vậy kho bí mật của các điện thần khác có thần vật gì có giá trị cao không? Có thứ mà ta cần không? Ta sẽ thử xem có đổi được không."

"Thằng nhóc nhà ngươi đúng là quá thông minh." Alamo lắc đầu nói: "Có điều, đúng là có thật!

Hai mắt Valhein lóe sáng nhìn chằm chằm Alamo.

"Ngươi nên biết, Thần Thương Nghiệp Hermes có rất nhiều thân quyền." Alamo nói.

Valhein gật đầu, thâm nghĩ rất nhiêu' đúng là không tệ, thân quyền trộm cắp và gian lận đúng là rất nhiều, trong số mười hai vị Chủ Thần, Hermes chính là vị thích trêu chọc nhất, thậm chí còn vì

thế mà có mâu thuẫn với rất nhiều Thần Linh.

Apollo chính là một trong số đó, thầy tư tế của hai điện thân không tới mức đối địch nhưng vẫn luôn giữ một khoảng cách.

Vì thế Valhein khá hứng thú nhìn Alamo.

"Ngươi đã từng giành được quán quân ở Sparta chắc cũng biết các điện thần lớn ngoại trừ kho và kho bí mật thì còn có kho báu vật nhỏ, còn gọi là kho may mắn. Mà điện Thần Thương Nghiệp có kho may mắn lớn nhất trong các điện thần, bên trong có vài món báu vật có giá trị cao đáng sợ. Nghe nói có người từng tìm được bán thần khí trong kho may mắn của điện Thần Thương Nghiệp, mà cái giá chẳng qua chỉ là một cúp quán quân của giải thi đấu lớn bình thường mà thôi."

Valhein bắt đầu do dự, nếu là báu vật của Athena hoặc Apollo thì mình còn dám cầm, thậm chí là báu vật của Thần Vương Zeus thì cũng dám, nhưng Hermes thì không phải người tốt lành gì, lấy báu vật bình thường có lẽ hắn sẽ cho qua, nhưng nếu lấy trúng báu vật đặc biệt quý giá thì nhất định sẽ bị nhìn chằm chằm.

Dù sao thì tính cách của Thần Linh Hy Lạp cũng bị thần quyền ảnh hưởng rất nghiêm trọng, vài anh chị nổi tiếng nóng nảy có khi tính cách còn cực đoan hơn cả con người.

Thế nhưng nếu Hermes đã giáng thần ban cho mình, mình chắc chắn phải ghé thăm, ít nhất cũng phải cống hiến một cúp quán quân bình thường để tỏ lòng tôn kính, đến khi đó nhìn kỹ rồi hẳn nói.

"Tốt lắm, ta sẽ suy nghĩ. Ngươi hãy nói một chút về những điều cần chú ý khi dùng cúp để trao đổi báu vật đi." Valhein nói.

Hai người ngồi trên xe ngựa tiếp tục nói chuyện phiếm.

Mặt trời trên bầu trời vẫn không nhúc nhích, khán giả giải thi

đấu Pythian lục tục rời đi.

Thế nhưng vẫn còn một số ít khán giả nhiệt tình yêu thích thể dục và vận động chưa muốn rời đi, ngồi yên tại chỗ thưởng thức đủ loại đặc sắc.

'Không có ý nghĩa chút nào!

Alcides đỡ mũ đứng dậy, rời khỏi sân thi đấu Pythian.

Trên xe ngựa Thái Dương, Valhein mặt dày hỏi lung tung này kia, thường xuyên hỏi vài câu làm Alamo phải câm nín không nói nên lời. Nhưng Valhein cũng không nhụt chí, mình chỉ là đứa nhỏ ăn nói không để ý mà thôi, người lớn sẽ không so đo.

Dù sao thì đây có lẽ là lần thu hoạch quy mô nhất trước khi mình thăng cấp Truyền Kỳ, tiền lời của số cúp khen thưởng cộng với thân ban này đúng là quá phong phú, nhất định phải tận dụng hợp lý, chuyển đổi tối đa sang sức mạnh cho chính mình.

Nếu không bị Chúng Thần chú ý quá nhiều, nếu không sợ lôi kéo thù hận, nếu không phải nhanh chóng gia tăng thực lực, Valhein rất muốn học theo Commodus, đè ép cấp bậc năm năm, giành được quán quân của tất cả cuộc thi đấu khắp thế giới, như vậy tiền lời sẽ rất khủng khiếp.

Nhưng Valhein cũng biết, mục tiêu của mình là trở thành Truyền Kỳ, thậm chí là càng cao hơn nữa chứ không phải giành được giải quán quân.

Một khi mình ngừng tiến bộ thì rất có thể sẽ giống như Commodus trong quá khứ, tự nhốt mình trong đấu trường số một.

Vì thế tuy dọc theo đường đi hắn đã không ngừng bối rối nhưng mỗi khi dùng cây thước Truyền Kỳ để cân nhắc thì đều hiểu được, tiếp tục tham gia những giải thi đấu lớn trong thời gian ngắn thoạt nhìn là lựa chọn chính xác, thế nhưng xét về lâu dài thì

chính là phương hướng sai lầm.

Chương 898: Kiểm kê cẩn thận (2)

Chương 898: Kiểm kê cẩn thận (2)

Cuối cùng Valhein vẫn ra quyết tâm, trưởng thành là số một, trừ phi trưởng thành bị đình chỉ, bằng không sẽ không tham gia bất cứ giải thi đấu nào.

Mình không thể phạm phải sai lâm giống như Commodus.

Nếu như Commodus không lỡ mất mười năm thì hiện giờ có lẽ đã đạt tới Truyền Kỳ rồi.

Mang theo câu trả lời và trà thuốc của Alamo, Valhein thỏa mãn rời đi, trước khi đi còn mời Alamo sau này nhớ đặt nhiều trà thuốc trên xe ngựa Thái Dương một chút, tiện cho lần gặp mặt sau.

Alamo nhìn bóng lưng Valhein biến mất trong phân viện Plato, sau đó nhìn mặt trời bất động không lặn xuống ở phương tây.

"Một ngôi sao mới khó có thể dự đoán..."

Trở lại phân viện, Valhein tiếp nhận sự hoan nghênh cực kỳ nồng nhiệt.

Mọi người đã tổ chức buổi tiệc ăn mừng thịnh soạn cho Valhein, mà Hoth cũng là trọng điểm được mọi người chú ý, tuy là hắn chỉ biết cười khúc khích mà thôi.

Trong quá trình ăn mừng, các điện thần lớn, các học viện pháp thuật lớn, các thành bang lớn và một ít quý tộc đều đưa quà tới.

Phần lớn đều là một ít tác phẩm nghệ thuật hoặc vật sưu tâm, nhưng có vài món có giá trị không nhỏ, tổng giá trị phải vượt qua trăm nghìn đồng vàng đại bàng, Học viện Plato đã giúp Valhein ghi chép lại, sau này cần phải trả lễ lại.

Bản thân Valhein không cảm thấy gì cả, chỉ muốn ăn ăn, uống uống một chút.

Có điều, Valhein cũng không từ bỏ đặc quyên quán quân của mình.

Trong buổi tiệc ăn mừng đã chủ động mời Paloma khiêu vũ.

Trong tiếng cười vang dội và tiếng vỗ tay toàn trường, Paloma thực phóng khoáng nhận lời.

Chỉ có điều gương mặt nhỏ nhắn của nàng có hơi đỏ ửng.

Tiệc ăn mừng duy trì tới hơn nửa đêm, sau đó mọi người mới lục tục tản đi, nhưng vẫn còn rất nhiều người đứng ở nơi cao, chờ đợi khoảnh khắc mặt trời thay thế lúc sáng.

Dù sao thì đây cũng là thần tích trăm năm cũng chưa chắc có thể nhìn thấy.

Valhein thì giả vờ như bị say, quay trở về phòng nghỉ ngơi.

Vừa vào nhà thì hai mắt liền tỏa sáng, cứ như cô dâu lôi kéo chú rể muốn kiểm quà cưới sau hôn lễ vậy.

Theo thường lệ gọi ra Địa Ngạo Thiên và Vương Đại Chùy, Valhein chuẩn bị ngồi thiền. Kết quả Địa Ngạo Thiên lui vê sau vài bước rồi quỳ trượt tới, rưng rưng nước mắt.

Vương Đại Chùy cũng lộ ra vẻ mặt đầy tôn sùng.

Valhein cười cười, xem ra hai tên nhóc này được rất nhiều chỗ tốt.

Ngồi thiền, tiến vào tháp ma pháp.

Quả cầu ánh sáng to lớn nhìn thấy lúc ban ngày đã không còn nữa, nhưng Valhein cũng không thèm để ý, lập tức tìm kiếm mười hai phần thưởng mà mình mới được thần ban.

"Apollo quá hào phóng, làm mình sắp trở thành Aristoteles thứ hai rồi..."

Valhein yêu thích nhìn năm viên ngọc mặt trời trên vương miện nguyên tố ánh sáng .

Vương miện nguyên tố ánh sáng Lãnh Chúa.

Thần ban này rất hợp logic, không có gì ngoài ý muốn, nhưng vẫn khá bất ngờ. Dù sao thì thứ này cũng rất khó tìm được khi hiến tế cho bàn tế.

Bắt đầu từ Lãnh Chúa, sức mạnh huyết mạch sẽ được gia tăng rất lớn.

Huyết mạch Lãnh Chúa, đại khái chính là cấp bậc huyết mạch mạnh mẽ nhất mà mình có thể nhận được trước khi thăng cấp lên Truyền Kỳ, dù sao thì mình cũng không biến thái như Aristoteles và Heracles.

Valhein nhìn chăm chằm vương miện nguyên tố ánh sáng Lãnh Chúa.

Thành lũy thánh quang trực tiếp thăng cấp lên thành cứ điểm thiên quốc, sức mạnh này có thể nói là khắc tinh của kẻ địch hệ bóng tối, theo cấp bậc gia tăng, sức mạnh cũng sẽ không ngừng tăng lên.

Đồng thời nhận được năng lực mới của Lãnh Chúa hệ ánh sáng, vinh quang lóe sáng.

Nơi ánh sáng chiếu tới, nháy mắt dịch chuyển.

Một trong số những năng lực dịch chuyển mạnh mẽ nhất, nhanh hơn con thoi xuyên qua lửa, khó bị đánh gãy hơn dịch chuyển không gian.

Valhein cảm nhận được với cấp bậc hiện giờ của mình thì một ngày có ba lần vinh quang lóe sáng, dưới ánh mặt trời thì khoảng cách dịch chuyển xa nhất là hơn nghìn mét, có thể đột phá bất cứ không gian phong kín, không gian ảo thuật này nọ, chỉ cần có ánh sáng thì sẽ không bị hạn chế.

Hơn nữa nếu như mình mở ra lĩnh vực cứ điểm thiên quốc, thì có thể dịch chuyển vô số lần ở bên trong cứ điểm thiên quốc, chỉ có điều sau khi sử dụng thì cần phải hấp thu nguyên tố ánh sáng mới có thể tiến hành lần dịch chuyển tiếp theo.

Valhein thâm cảm thán, sức mạnh cấp bậc Lãnh Chúa quả nhiên mạnh mẽ, đây vẫn chỉ là năng lực cơ bản nhất, chờ khi mình lên cấp bậc cao, học được nhiều vê ma pháp nguyên tố ánh sáng hơn thì lại càng kinh khủng hơn. Có vinh quang lóe sáng thì không cần phải sợ Hoàng Kim nữa rồi.

Nhưng biến thái như Eculid thì ngoại lệ.

"Không biết năng lực của nguyên tố ánh sáng Đại Quân là gì, Aristoteles không tiết lộ, tài liệu hiện có cũng không có ghi chép. Chỉ là có người từng thấy Aristoteles từng sử dụng năng lực của nguyên tố ánh sáng Đại Quân, trước mắt là một mảnh trắng xóa, nháy mắt hòa tan một con cốt long Truyền Kỳ, ngay cả Aristoteles cũng phải mắng to vì đã lãng phí mất một thi hài Truyên Kỳ. Quá đáng sợ."

Nguyên tố ánh sáng Lãnh Chúa không chỉ làm mình có được năng lực cứ điểm thiên quốc và vinh quang lóe sáng, còn có thể gia tăng trình tự nắm giữ nguyên tố ánh sáng, uy lực của ma pháp

nguyên tố ánh sáng trực tiếp tăng lên một trăm phần trăm, hơn nữa tất cả ma pháp nguyên tố ánh sáng, ngoại trừ là nghi thức ma pháp Truyền Kỳ, thời gian làm phép đều là không, chỉ cần tốn thời gian tụng niệm thần chú mà thôi.

Không quản là ma pháp nguyên tố ánh sáng nào, vừa học đã biết, cho dù vẽ trận pháp ma pháp vụng về cỡ nào cũng có thể thành công phóng ra.

Tất cả ma lực tiêu hao cho ma pháp hệ ánh sáng đều giảm đi phân nửa, đồng thời có được năng lực triệu hồi nguyên tố ánh sáng.

Triệu hồi nguyên tố là năng lực mạnh mẽ của huyết mạch nguyên tố Lãnh Chúa và Đại Quân.

Cũng tương đương với chuyện mang theo một vị mục sư và cả ky sĩ cấp bậc thấp.

Chỉ có điều, ma pháp triệu hồi nguyên tố ánh sáng tầng thấp nhất thì cũng phải đạt tới cấp bậc Hoàng Kim mới có thể thi triển.

Triệu hồi nguyên tố là khế ước mang tính cưỡng chế, mà bậc thầy Truyền Kỳ triệu hồi sinh linh nguyên tố cũng chỉ là khế ước bình đẳng, bậc thầy Truyền Kỳ cần phải bỏ ra một số lượng lớn ma lực mới có thể hoàn thành triệu hồi, có thể tính là giao dịch.

Triệu hồi nguyên tố là Lãnh Chúa lệnh cho thần dân.

Valhein mỉm cười nhìn vương miện nguyên tố ánh sáng Lãnh Chúa, từ hôm nay trở đi, chính mình rốt cuộc cũng có được năng lực chiến đấu.

Thần quyền quốc gia tuy tốt nhưng hiện giờ chưa thể hình thành năng lực chiến đấu trực tiếp.

Chương 899: Lĩnh vực mở rộng

Chương 899: Lĩnh vực mở rộng

Sau đó Valhein nhìn về phía thần ban của Athena.

Tinh linh thiên phú sáu cánh, thiên phú ma pháp: Ma năng tuôn trào.

"Chẳng lẽ mình thật sự là con riêng của Athena? Có điều nàng nổi tiếng là Nữ Thần độc thân..."

Valhein có chút kinh ngạc.

Ma lực dâng lên có thể đẩy nhanh tốc độ làm phép, nhưng ma năng tuôn trào là sau khi ma lực tiêu hao được phân nửa thì tốc độ hấp thu của Cây Ma Lực và Giếng Ma Lực sẽ nhanh hơn.

Bởi vì ma lực khôi phục rất chậm, nên cho dù hiệu quả thực tế của ma năng tuôn trào gấp mười lần thì thăng cấp cũng không phải đặc biệt rõ ràng, cũng hoàn toàn không có cách nào so sánh với minh tưởng.

Nhưng vấn đề là nếu như có một số lượng lớn Nguồn Suối Ma Lực hình thành một lượng lớn Giếng Ma Pháp, trăm giếng phối hợp với ma năng tuôn trào thì đủ cho một ma pháp sư có thể liên tục không ngừng sử dụng ma pháp cấp thấp, cả ngày đều không dùng hết. Nếu như phối hợp với thiên phú và ma pháp đặc biệt, ví dụ như hấp thu ma lực hệ mộc Mầm Ma Pháp, cho dù chỉ có hơn mười giếng thì cũng có thể phóng ra ma pháp hệ mộc vô hạn.

Ma năng tuôn trào là điển hình của sức mạnh lúc đầu bình thường sau này ngày càng biến thái.

Đặc biệt là khi đạt tới cấp bậc Truyền Kỳ, một ma pháp Truyền Kỳ thường tiêu hao một phần mười tổng ma lực, cũng chính là một Giếng Ma Pháp.

Có ma năng tuôn trào, mặc dù không thể vô hạn phóng ra ma pháp Truyền Kỳ, nhưng số lượng phóng ra sẽ được gia tăng rất lớn.

"Nếu như ma pháp sư nghìn giếng phối hợp với ma năng tuôn trào thì tựa hồ có thể vô hạn phóng ra ma pháp Truyền Kỳ"

Valhein nhìn về phía thiên phú được Hera ban thưởng, có chút kinh ngạc, theo lý thuyết thì nó còn tốt hơn cả thiên phú Athena ban thưởng.

Thiên phú thể chất chiến đấu: Quần tinh hành tẩu.

Đây là thiên phú mà nhân loại rất hiếm thấy, ở một vài vị diện đặc biệt có giá trị rất cao.

Thiên phú này thường kèm theo nhiều năng lực đặc biệt, ví dụ như ở trong hoàn cảnh chân không, không cần hô hấp vẫn có thể để cơ thể duy trì nguyên trạng, ví dụ như ngăn cản tổn hại tự nhiên trên phạm vi lớn, gì mà phóng xạ vũ trụ, gì mà trọng lực cao áp chế, gì mà quầng mặt trời bùng nổ, tất cả đều không thể phá hỏng thân thể. Bởi vì hoàn cảnh đặc biệt có được nhiều loại năng lực, là thiên phú tiêu chuẩn cao, thuộc vê thiên phú cơ bản của Thần Linh.

Loại thiên phú này tuy không tính là thiên phú cấp Thần, nhưng cũng là cơ sở vòng sáu, rất hiếm thấy, về sau có tác dụng rất lớn.

Thế nhưng đối với Valhein hiện giờ thì có chút yếu, cảm giác có chút lạ.

"Lẽ nào Hera coi trọng tương lai của mình? Hoặc là xét theo

mức độ nào đó thì mình đã áp chế danh dự của Heracles, vì thế tiện tay khen thưởng một thiên phú cao cấp?"

Valhein nghĩ một hồi vẫn đoán không ra ý đồ của Hera thì tiếp tục kiểm kê.

Thần ban của Nữ Thân Săn Bắn cũng rất tốt, Nữ Thần Săn Bắn là em gái Apollo, quan hệ của hai người vẫn luôn rất tốt, giáng thần ban cho mình cũng dễ hiểu.

Thiên phú tự nhiên: Ánh trăng che chở.

Cũng là một loại thiên phú cấp cao, ở dưới ánh trăng sẽ nhận được năng lực đa trọng.

Ví dụ như thị giác như lúc ban ngày, ma lực phòng ngự tăng cường, thậm chí ngay cả uy lực của ma pháp nguyên tố ánh sáng cũng sẽ nhận được gia tăng biên độ nhỏ.

Sau đó, Valhein nhìn về phía thần ban mà Thần Biển Cả Poseidon ban thưởng.

Thiên phú thể chất chiến đấu: Thủy hành siêu tốc.

"Rất tốt, phối hợp với huyết mạch nguyên tố thủy, tốc độ sẽ đạt tới trình độ của hải ma thú."

Sau đó là thiên phú được Hermes ban cho.

Thiên phú ma pháp: Chúa tể biến hình.

"Tuy nói Hermes giỏi lừa gạt, đưa thiên phú này cho mình cũng hợp lý, nhưng với mình thì nó có tác dụng không lớn. Thứ này thích hợp với người nắm giữ năng lực biến hình, phối hợp với huyết mạch ma quỷ thì có thể nói là thân kỹ"

Rượu của Thần Rượu không hình thành thiên phú.

Sau đó ánh mắt rơi về phía thiên phú của Thần Sắc Đẹp Venus ban cho.

Trên mặt Valhein lộ ra biểu cảm bất đắc dĩ.

Thiên phú nghệ thuật: MỊ lực trí mạng.

Valhein bất đắc dĩ, thiên phú này đặc biệt thích hợp cho nữ giới, bởi vì không chỉ gia tăng khí chất của bản thân mà còn có thể chậm rãi làm mình ngày càng tuấn tú hơn. Nhưng điều mình muốn là sức mạnh, mặt đẹp có ích lợi gì chứ?

Ừm, thỉnh thoảng cũng có chút tác dụng nhỏ.

Nữ Thần Bất Hòa quả thật vẫn như cũ, thiên phú ban cho khá tàm tạm. Thiên phú hệ băng: Tung tóe.

Nhìn thấy thần ban của Nữ Thần Hòa Bình thì Valhein có chút cảm động.

Thiên phú tự nhiên: Tiếng nói trí tuệ.

Đây là một thiên phú không có chút tác dụng nào đối với chiến sĩ nhưng lại rất quan trọng đối với ma pháp sư.

Có thiên phú này, mình có thể kết nối với bất cứ sinh mệnh trí tuệ nào có ngôn ngữ! Từ Thần Lùn cho tới Cổ Thần, hoặc là Cựu Thần.

Mấu chết là sau này khi học bất cứ ngôn ngữ chữ viết nào cũng là vừa học liền biết.

Thiên phú này thoạt nhìn có vẻ tâm thường nhưng ít nhất cũng phải là vòng sáu!

Trong mắt loại ma pháp sư có não như Valhein thì thiên phú này còn có giá trị hơn cả thiên phú chiến đấu vòng sáu.

Phần lớn chữ viết trong di tích cổ đại ẩn giấu rất nhiều bí mật.

Có tiếng nói trí tuệ này thì phần lớn sương mù dày đặc đều phải tản đi.

"Xem ra, nhóm Nữ Thần Hòa Bình cũng biết mình là một người nhiệt tình và hòa bình. Mình phải đưa một cúp Vua Quán Quân cho bọn họ, bằng không thì ngại quá. Khoảng thời gian tới cố gắng học tập ngôn ngữ cổ đại vậy."

Nhìn tiểu tinh linh này, Valhein mơ hồ nghĩ tới chút thú vị.

Trong lòng nhóm Nữ Thần Bất Hòa chỉ có tranh chấp, vì thế vẫn luôn căn cứ theo lợi ích để hành động, cống hiến của Valhein đối với Nữ Thần Tranh Chấp quả thực rất xứng đáng với những thiên phú này, rất công bằng.

Chương 900: Lĩnh vực mở rộng (2)

Chương 900: Lĩnh vực mở rộng (2)

Có lẽ nhóm Nữ Thần Hòa Bình không chỉ hy vọng hệ thân của mình tốt, không chỉ hy vọng sức mạnh của mình mạnh mẽ, mà cũng hy vọng Valhein cũng tốt, cũng mạnh mẽ, vì thế bọn họ nguyện ý trợ giúp Valhein. Món quà này tựa hồ là một sự mất mát lớn trong một khoảng thời gian ngắn, nhưng hiệu quả lâu dài thì lại rất lớn.

"Rất hiển nhiên, nếu như mình muốn đấu tranh, muốn theo đuổi lợi ích ngắn hạn thì nên học tập Nữ Thần Bất Hòa. Thế nhưng nếu như theo đuổi giá trị lâu dài, theo đuổi thành tựu cao trong tương lai thì mình nên học tập Nữ Thần Hòa Bình."

Kế tiếp chính là ban thưởng của các Nữ Thần Charites.

Thiên phú thể chất chiến đấu: Cơ thể hài hòa.

"Nếu như ta là chiến sĩ, đây quả thực là thần kỹ, có thể điều khiển cơ thể thật tỉ mỉ, có điều đối với mình cũng rất có tác dụng."

Người cuối cùng chính là chín vị Nữ Thần Muse.

Thiên phú nghệ thuật: Âm thanh trái tim.

"Các vị Thần quả nhiên lợi hại, biết mình cần cái gì."

Cơ sở sức mạnh của âm thanh trái tim khiến người ta có thể cảm nhận được tình cảm chân thực ẩn chứa trong tất cả các hình thức nghệ thuật, không quản là âm nhạc, điêu khắc, hí kịch hay

văn học, nhưng chỉ cần hơi mở rộng một chút cũng có thể lắng nghe được nội tâm của người khác, quan trọng nhất là, cảm nhận được nội tâm của mình.

Đây là một loại sức mạnh rất lớn.

Phối hợp với thiên phú tự nhiên là trái tim bình ổn và thiên phú liên quan thì có thể cảm nhận chính mình tốt hơn, càng đi theo hướng tốt đẹp hơn, tránh việc đi nhầm hướng, đề cao tốc độ phát triển.

Xem hết thiên phú được thần ban xong thì chuyển sang những thiên phú khác, Valhein đang định rời đi thì đột nhiên bất động, sau đó không ngừng tìm kiếm ở trên tháp ma pháp.

Cuối cùng, Valhein cười tới muốn lệch cả miệng.

Trong đó có tới bốn tinh linh thiên phú mà trước đó không có, hơn nữa trên người mỗi thiên phú tinh linh còn dính hơi thở của thần quyền quốc gia.

Đó chính là bốn tỉnh linh thiên phú từng thấy trước đây trong quả cầu ánh sáng.

Đều là của Andreal

Thấy tăng thêm bốn tinh linh thiên phú, Valhein không khỏi đổi mới liếc nhìn thân quyền quốc gia, cẩn thận nghĩ lại thì cũng đúng, người ngoài tự dưng chạy tới quốc gia của mình ra oai, thân quyền quốc gia thân là sức mạnh cấp Thần, làm sao có thể nuông chiều người ngoài?

Trong bốn thiên phú có ba thiên phú nghệ thuật, đối với Valhein thì quá bình thường, nhưng đối với nhà nghệ thuật thì rất quan trọng.

Một cái là chúa tể âm nhạc, một cái là bậc thầy đàn hạc, một

cái là chuyên gia nhạc cụ.

Nhưng thiên phú thứ tư chính là thiên phú ma pháp đàng hoàng.

Hơn nữa còn là thiên phú mà Valhein rất thèm muốn.

Thiên phú ma pháp: Di động làm phép!

Từ nay về sau, chính mình chỉ cần không phải bị vây trong trạng thái phi hành, chỉ cân không phải dốc toàn lực chạy nước rút, thậm chí là khi đang lăn lộn cũng có thể làm phép!

Thiên phú này thật sự quá hiếm, mà năng lực di động làm phép này chỉ có ma pháp Truyền Kỳ mới có thể thực hiện.

Mỗi vị bậc thây Thánh Vực đủ giàu có gân như đều chuẩn bị một ma pháp khí di động làm phép Truyền Kỳ.

Mỗi vị bậc thây Thánh Vực giàu hơn một chút sẽ tăng thêm một món ma pháp khí phi hành làm phép Truyên Kỳ.

"Andrea, ta hiểu nhầm ngươi rồi, tặng thiên phú lại tặng Tổng Vua Quán Quân, còn tặng cả Hoa Trấn! Ừm... Vòng hoa này có thể để lại hiến tế sau, nhưng khế đất Trấn Hoa thì phải lập tức hiến tết"

Valhein suy nghĩ trong lòng, sau đó tiến vào không gian phế tích, đi tới trước mặt bàn tế quen thuộc.

Vật tế giá trị cao như vậy quá ít, Valhein hít sâu vài hơi mới đây mong đợi đặt lên.

Sương trắng dày đặc bị bàn tế hút đi.

"Hình như có thể gần chạm tới vòng sáu! Nếu không được vòng sáu thì mình có thể thêm chút đồng vàng đại bàng."

Valhein trừng to mắt.

Một vòng, hai vòng, ba vòng...

Vòng sáu sáng lên!

"Quả nhiên giá trị thực tế của Trấn Hoa vượt qua giá trị tiền tài, dù sao thì bên trong cũng có rất nhiều người. Này gần như là một vị diện thần lực loại nhỏ luôn rồi." Valhein lộ ra ý cười nhìn thiên phú vòng sáu.

Thiên phú ma pháp: Lĩnh vực mở rộng.

"Thứ tốt"

Valhein lập tức chọn lấy, thế mà lại có thể tăng bán kính của lĩnh vực lên năm mươi phần trăm, thật sự quá hiếm thấy.

Lĩnh vực không chỉ là sức mạnh lĩnh vực có được từ huyết mạch, còn bao gồm cả cấp bậc Thánh Vực, thậm chí là bao gồm cả sức mạnh Thần Linh.

Rời khỏi không gian phế tích, hấp thu xong sức mạnh, Valhein nhìn đồng hồ.

"Ngủ trước đã, ngày mai đi tới kho điện thần đổi báu vật, trao đổi xong thì sẽ tiến hành một trận hiến tế lớn."

Valhein nằm trên giường, chậm rãi ngủ.

Trước khi ngủ, một ý nghĩ quanh quẩn trong đầu.

"Nếu Andrea phát hiện thiên phú của mình không còn nữa thì sẽ có dáng vẻ thế nào nhỉ..."

Trong phân viện Học Viện Quý Tộc, tiếng gầm thét từ trong phòng Andrea truyền ra.

Nhóm học sinh quý tộc vẫn còn thức đồng cảm nhìn về phía phòng Andrea, nghe thấy tiếng loảng xoảng lách cách ở bên trong, có tiếng đồ gốm rơi vỡ, có tiếng bàn ghế bị đập nát, còn có tiếng quần áo bị xé nát.

Nếu không phải nhóm học sinh ở gần đó đều biết Andrea chỉ ở một mình thì nhất định sẽ có liên tưởng khác.

Vài học sinh đang muốn khuyên nhủ một phen nhưng cuối cùng chỉ than nhẹ một tiếng rồi dừng lại.

Những gì mà Andrea gặp phải hôm nay có hơi thảm, để hắn yên lặng một chút đi vậy.

Ở trong phòng, Andrea dùng hai tay túm lấy lọn tóc vàng óng của mình, giống như thú dữ bị thương, trong cổ họng không ngừng xuất hiện những lời thô tục chửi mắng Valhein.

Hắn không muốn người khác nghe thấy những lời chửi mắng khi mất bình tĩnh của mình.

"Khốn khiếp! Valhein! Đáng chết! Đúng là đáng chết!"

"Cướp giải quán quân của ta, cướp chiến lợi phẩm của ta, còn cướp cả thiên phú của tai"

"Euckeno, con chó này, đã nói ma pháp này sẽ không xảy ra vấn đề, nhưng mình lại mất đi bốn thiên phú!"

"Thiên phú đàn hạc, thiên phú âm nhạc của ta, lẽ nào lại phải luyện tập một lần nữa sao? Còn cả di động làm phép nữa! Đây chính là năng lực chiến đấu mà mình vẫn luôn kiêu ngạo, còn chuẩn bị tìm cơ hội khiêu chiến Valhein, sau đó dựa vào di động làm phép để chiến thắng hắn! Kết quả... đã không còn!"

"Không còn! Thế mà lại không còn!"

"Có phải vì Euckeno sợ Valhein mà âm thâm bắt tay với Valhein để hại mình, để mình đưa Tổng Vua Quán Quân cho Valhein không vậy? Con chó..." Andrea giận điên lên, chửi mắng tới mức nước miếng trào ra khỏi khóe miệng cũng không thèm lau, cứ tiếp tục chửi.

Chương 901: Đừng suy nghĩ quá nhiều

Chương 901: Đừng suy nghĩ quá nhiều

Sáng sớm ăn sáng xong, Valhein hẹn Paloma đi tản bộ.

Trong khu rừng của phân viện, Valhein mặc áo chùng dài màu nâu, Paloma mặc áo chùng kiểu nữ màu trắng.

Hai người cách nhau nửa thước sóng vai đi tới, mùi thơm nhàn nhạt chui vào xoang mũi Valhein.

Lúc ở Núi Người Khổng Lồ cũng thơm như thế.

"Nàng cảm thấy hôm qua ta biểu hiện thế nào?" Mi tâm Valhein lộ ra ý cười kỳ quái.

"Thân là Tổng Vua Quán Quân, biểu hiện của ngươi rất tốt." Giọng điệu của Paloma vẫn lạnh lùng hệt như trước, nhưng âm thanh thì ngọt ngào trong trẻo.

"Ý ta nói là khúc nhạc kia." Valhein nói.

Hơi thở Paloma trở nên gấp gáp, nhưng sau đó đã bị thần lực đè xuống, tim đập ổn định.

"Rất dễ nghe." Ánh mắt Paloma chuyển đi nhìn sang mặt cỏ, cây cối, phiến đá và ánh mặt trời ở phía trước.

“Ta nói là khúc đàn hạc dành tặng cho nàng. Valhein nói.

Đôi mắt như hồ nước của Paloma giống như có một con cá

chép đỏ nhảy lên làm mặt nước lăn tăn chấn động.

Qua một hồi lâu, nàng đột nhiên ưỡn ngực ngẩng đầu, hừ nhẹ một tiếng nói: "Ngoại trừ cái tên của khúc nhạc đó, những thứ khác cũng thường thôi."

Valhein sửng sốt: "Rời khỏi Núi Người Khổng Lồ rồi, lá gan của nàng cũng lớn rồi, dám nói chuyện với ta như thất"

Nắng sớm chiếu vào khóe môi hơi cong lên của Paloma.

"Aiz, vốn muốn dùng trái tim đổi ánh trăng, nào ngờ ánh trăng chỉ chiếu vào vũng nước bẩn! Đau lòng quá đi." Vẻ mặt Valhein thật uể oải.

Khóe miệng Paloma vẫn vểnh cao như cũ, đôi môi màu hồng dưới ánh mặt trời trong suốt lóng lánh cứ như giọt sương vậy.

"Cho nàng này!" Valhein đưa khế đất Trấn Hoa cho Paloma.

"Ta không muốn!" Trên mặt Paloma lộ ra rặng mây đỏ, sau đó dáng vẻ giống như hận tới ngứa răng vậy.

"Cái này cũng không phải là sính lễ, nàng sợ cái gì?"

"Ngươi còn nói nữa!" Paloma cắn chặt hai hàm răng trắng đều, ngày hôm qua Valhein ở trước mặt mọi người dùng sính lễ để nói đùa. "Nàng nghĩ rằng ta thật sự đưa nó làm quà cho nàng à? Nàng đừng có nghĩ hay như vậy chứ!" Lời nói của Valhein đột nhiên xoay chuyển.

Mặt của Paloma nháy mắt đông cứng, hàm răng cũng cắn chặt.

Valhein không nhanh không chậm nói: "Tất cả thu nhập của Trấn Hoa, một nửa sẽ dùng để xây dựng hoặc mở rộng đầu tư Trấn Hoa, một nửa còn lại sẽ cung cấp cho cửa hàng Vallowe để cứu giúp người nghèo khổ. Không chỉ vậy, qua một thời gian nữa

ta chuẩn bị mở một trường học ma pháp trung gian để dạy ma pháp cho đám nhỏ. Mặt khác thì ta hy vọng nàng có thể dùng danh nghĩa của gia tộc mình mua một thị trấn độc lập ở gân Athens, thu xếp mở thành một trường ma pháp cho bọn họ."

Gương mặt đóng băng của Paloma dần dần tan ra.

Valhein tiếp tục nói: "Không cần mua thị trấn quá tốt, nhỏ nhỏ thôi, đại khái khoảng hai, ba trăm vạn đồng vàng đại bàng là được, ta có đủ tiền. Nàng cũng biết là nếu lấy danh nghĩa của ta để làm chuyện này thì quý tộc Athens sẽ điên cuồng cản trở. Thế nhưng ta làm bộ thích nàng rồi theo đuổi nàng, đám quý tộc kia sẽ không chú ý, chỉ theo dõi ta mà thôi."

Nắm tay bé nhỏ của Paloma hơi siết lại, sau đó chậm rãi buông ra.

"Dù sao thì nàng cũng là quý tộc Bán Thân, ta chỉ là bình dân, làm sao ta có thể làm chuyện ngu ngốc như vậy, cho nên nàng đừng nghĩ nhiều. Ta đặt tên bài hát là Gửi Paloma chính là để danh chính ngôn thuận tặng khế đất Trấn Hoa cho nàng sau đó mà thôi." Giọng điệu của Valhein không nhanh không chậm.

Trái tim Paloma nảy lên thật mạnh, sau đó cảm thấy dưới chân mềm nhũn, có chút đứng không vững.

"Ta cũng đoán là ngươi nghĩ như vậy." Paloma hít sâu một hơi, một lần nữa ưỡn ngực ngẩng đầu.

Mặt hồ nước nhộn nhạo gợn sóng, nhưng đáy hồ thì đang chậm rãi kết băng.

"Hiện giờ, nàng đã chịu nhận nó rồi chứ?" Valhein đưa khế đất Trấn Hoa qua.

"Đương nhiên là nhận, dù sao ta cũng là người đề nghị thành lập cửa hàng Vallowe!" Giọng của Paloma có chút hung ác, giống

như mèo con gặp phải người lạ vậy.

Paloma không chút khách sáo nhận lấy khế đất Trấn Hoa, tiện tay bỏ vào trong nhẫn không gian.

Valhein nói: "À đúng rồi, Andrea đã tiến hành xin lỗi kiểu Val với ta, trong đó có một miếng cổng tinh hoàn, nàng có thấy bao giờ chưa?"

Valhein nói xong thì lấy cổng tinh hoàn ra, đưa cho Paloma.

Paloma đặt trong tay quan sát thật kỹ. Đó là một vòng tròn màu xám đen không có quy tắc dày hơn một tấc, lớn cỡ lòng bàn tay, mép rìa vòng tròn có chút lồi lõm, mà trên vòng tròn vẽ một ngọn núi lớn, nhưng đường cong trên đỉnh núi lại rất mềm mại, giống như một ngón tay vậy.

Trên vòng tròn đá không có hoa văn, chỉ có chút lấm tấm màu trắng xám.

"Ta rất rành những cổng tinh hoàn đã xuất hiện trước đó, cái này chưa từng thấy qua." Paloma tiện tay đưa cổng tinh hoàn lại cho Valhein, thái độ thản nhiên, giọng điệu cũng khôi phục lạnh lùng.

Giống như đang trả lời vấn đề của bạn học bình thường vậy.

Valhein nhận lấy cổng tinh hoàn, lại lấy ra một cuộn da dê ngả vàng, lắc lư nói: "Đây là tặng phẩm kèm theo của Andrea, hắn biết ta cần cái này. Hắn nói đó là một nghi thức giải trừ tất cả lời nguyền rủa, ta cảm thấy mình rất có thể sẽ dùng tới nên giữ lại."

"Oh." Paloma mặt không biểu cảm thuận miệng đồng ý.

"Bây giờ ta phải tới điện thần lớn để trao đổi báu vật, nàng không có gì muốn nhắc nhở ta à? Ví dụ như điện thần nào có báu vật đặc biệt thích hợp với ma pháp sư chẳng hạn." Valhein hỏi.

"Báu vật nhiêu nhất thì có hai nơi, một là điện thần Zeus, một là điện thần Công Tượng. Ngươi tới nơi nào cũng được." Giọng nói của Paloma lạnh như băng, trong trẻo nhưng lạnh lẽo.

"Quả nhiên là bạn cùng bàn tốt của ta, ta đi đây." Valhein thu hồi cuộn da dê viết nghi thức, chạy ra ngoài phân viện.

Paloma dừng bước, lẳng lặng nhìn bóng lưng Valhein, trong mắt lóe ra ánh sáng băng giá.

Đột nhiên, Valhein vừa đi vừa lớn tiếng hô.

Chương 902: Đừng suy nghĩ quá nhiều (2)

Chương 902: Đừng suy nghĩ quá nhiều (2)

"Khế đất Trấn Hoa là của cửa hàng Vallowe, nhưng mỗi đóa hoa của Trấn Hoa, mỗi nốt nhạc của Gửi Paloma là dành cho nàng." Valhein cười nói xong thì nhanh chóng rời đi.

Paloma cắn chặt răng, trong mắt phừng lên ánh lửa.

"Tên khốn khiếp này!"

Thẳng đến khi Valhein biến mất trong tầm mắt, Paloma mới lấy ra khế đất Trấn Hoa.

Ngón trỏ giống như ngòi bút nhẹ nhàng xẹt qua mặt da dê nhẵn nhụi, bàn tay trắng noãn chậm rãi đặt trên đó, năm ngón tay xòe ra.

Tay của Valhein đã từng đặt ở vị trí này.

Chiếc nhẫn khỏe mạnh màu bạc giống như chứng miinh hai tay tương liên.

Paloma đột nhiên bị ánh sáng sớm mai đốt phỏng.

Ngoài cửa, một chiếc xe ngựa bình thường của điện Thần Mặt Trời đang đợi.

Valhein lên xe, nhắm mắt nghỉ ngơi, suy ngẫm lại chuyện cần làm ngày hôm nay.

"Paloma nói không sai. Tính tình của Thân Hậu Hera kỳ lạ, dùng một cúp Vua Quán Quân trao đổi một báu vật không chênh lệch bao nhiêu thì còn đỡ, ngộ lỡ chiếm hời thì rất có thể sẽ bị ghim. Địa vị của Thần Vương Zeus rất cao, hắn sẽ không để ý tới chuyện này. Về phần Thần Công Tượng, trong mười hai vị Chủ Thần thì hắn nổi danh lương thiện, báu vật trong kho cũng đầy ắp, cho dù chiếm hời lớn thì hắn cũng không tìm mình gây phiền phức. Nói vậy thì điện của Nữ Thần Sung Túc Demeter và Nữ Thần Bếp Lửa Hestia cũng có thể tới thử. Hai vị này đều là Thần Linh tương đối hiền lành."

Valhein vừa suy nghĩ về các vị Thần vừa đi tới điện Thần Mặt Trời.

Alamo tự mình chờ ở bên ngoài, hai người vừa trò chuyện vừa đi tới thiên điện.

Andrea đang chờ ở đó.

Andrea đã hoàn toàn khôi phục hình tượng bình thường, mái tóc vàng nhạt óng ánh, gương mặt tuấn tú, con ngươi màu xám xanh lóe ra thiện ý.

Cuối cùng Valhein đứng ở bên cạnh, mà Andrea quỳ trước tượng Apollo trong thiên điện để lập lời thề, sau này sẽ tuyệt đối không làm khó dễ Valhein.

Sau đó Valhein để Andrea rời đi.

"Ngươi cảm thấy hắn thế nào?" Alamo hỏi.

"Hắn tỏ ra quá bình tĩnh, có chút không thoải mái."

"Lập lời thề trước mặt Chủ Thần vẫn có thể bị các Chủ Thần khác giải quyết, chỉ cần hắn có đủ vật tế." Alamo nói. Valhein gật đầu.

"Đi thôi, chúng ta tới kho báu vật. Hôm nay tất cả kho tàng của điện Thần Mặt Trời sẽ mở rộng cho ngươi! Cúp Tổng Vua Quán Quân của ngươi có thể đổi lấy tất cả!" Alamo mỉm cười nói.

Hai người vừa trò chuyện vừa đi thật lâu mới tới trước một tòa đại điện.

Cầu thang chỉnh tê, cột trụ hành lang màu xám trắng, tòa cung điện to lớn này có phong cách kiến trúc tiêu chuẩn của Hy Lạp.

Alamo lấy ra quyền trượng thầy tư tế, hai người bảo vệ mở cửa lớn cửa điện, đợi hai người đi vào trong thì cửa lớn âm một tiếng đóng lại.

Valhein hít sâu một hơi.

Nơi này là đại điện gì chứ, rõ ràng chính là một vị diện loại nhỏ.

Bầu trời xanh thẳm ở trên, mặt trời chiếu rọi, xa xa có núi cao chập chùng, cây cỏ um tùm, chính mình đang ở trên một quảng trường rộng lớn, khoảng sân rộng hơn nghìn mét vuông.

Trên quảng trường đặt đủ kệ đựng đồ, trên kệ là đây ắp báu vật.

Nếu kho tàng của Nữ Thần Tranh Chấp là tiệm tạp hóa thì nơi này chính là cả một khu chợ lớn.

Alamo lộ ra vẻ mặt tự hào nói: "Đây chính là kho lớn, ở bên kia có một tòa quảng trường nhỏ, nơi đó là kho tàng vận may. Ngươi chỉ cần bỏ ra một cúp quán quân là có thể tới nơi đó. Nếu vẫn chưa sử dụng cúp Vua Giác Đấu mà ngươi lấy được ở Sparta thì có thể dùng cúp quán quân bình thường."

Valhein gật đầu.

"Mỗi người tới nơi này không chỉ muốn đổi báu vật mà còn có thể tiến hành giám định và thưởng thức thời gian dài. Người khác thì hạn chế một tiếng, nhưng đối với ngươi thì không hạn chế, sau này thậm chí có thể tới dạo chơi bất cứ lúc nào. Ta sẽ không quấy rầy ngươi, nếu có vấn đề gì thì có thể hỏi ta, ta sẽ ở đây chờ ngươi."

"Cám ơn ngươi." Valhein chân thành gửi lời cám ơn rồi chậm rãi đi tới trước.

"Có vài báu vật ta đề nghị ngươi không nên tới gần, thay vì nói là báu vật, không băng nói là phong ấn."

"Ta hiểu."

Alamo nhìn bóng lưng Valhein, cười cười rồi lấy ra một quyển sách, để nó lơ lửng trước mặt rồi lẳng lặng lật xem.

Valhein không mở ánh mắt tế đàn mà dùng mắt thường nhìn xung quanh.

Báu vật ở nơi này quá nhiều, vì thế kho tàng cũng giống như chợ bán sỉ vậy. Số lượng lớn báu vật được phân loại ra đặt ở các nơi, có lờ mờ không có ánh sáng, có tỏa sáng lấp lánh, có vật giống như còn sống đang động đậy trong một phạm vi nhất định, thậm chí còn có tiếng kêu gào tà ác.

Đầu tiên Valhein nhìn sơ qua một lần, sau đó mới mở thị giác ma pháp, cảm nhận ma pháp.

Thế giới trước mắt lập tức trở thành một mảnh đen nhánh, mà trong thế giới đen kịt kia bắt đầu xuất hiện chi chít những điểm sáng rực rỡ.

Có nơi có điểm sáng ít ỏi, có nơi tạo thành từng cột sáng, thậm chí có nơi điểm sáng tạo thành dòng nước lũ, đặc biệt kinh người.

Valhein lấy sách ma pháp ra làm dấu những nơi có ánh sáng đặc biệt sáng ngời, cũng ghi chép vị trí và số hiệu.

Sau đó Valhein dè dặt mở ánh mắt tế đàn.

Nháy mắt sau đó, ánh sáng dày đặc khắp đất trời.

Thậm chí đâm vào mắt đến đau nhức.

Valhein vội vàng nheo mắt lại, ánh mắt dời vê phía không nhức mắt, sau đó chậm rãi đi tới nơi có ánh sáng nồng đậm nhất để quan sát.

Ánh sáng trắng rực rỡ nhất không phải trong khoảng sân, mà là mặt trời trên bầu trời.

Tia sáng đó còn vượt xa cả quyền trượng Thế Giới của Ba Tư.

Chương 903: Bạn tốt

Chương 903: Bạn tốt

"Đó hẳn là thần khí hoặc là báu vật bí mật đặc biệt mà Apollo để lại thế gian để bảo vệ điện thần, nếu mình muốn đổi lấy thứ đó thì chắc nhóm thầy tư tế sẽ đấm chết mình, thôi xem thứ khác vậy..."

Tuy trong lòng không muốn nhưng Valhein vẫn che đi ánh sáng kia.

Sau đó, Valhein kiểm tra những nơi mình đã đánh dấu.

Trong đó có phần lớn giống với thị giác ma pháp, nhưng có một vài món đồ mà thị giác ma pháp không phát hiện, nhưng từ cảm nhận ma pháp thì hơi thở của nó rõ ràng rất kỳ quái.

Có điều cũng có vài món báu vật hoàn toàn né tránh được thị giác ma pháp và cảm nhận ma pháp.

Xem ra xét về phương diện giám định báu vật, ánh mắt tế đàn chiến thắng thị giác ma pháp và cảm nhận ma pháp.

Valhein vừa đi vừa xem, nhưng phần lớn thời gian dùng để quan sát số báu vật tỏa ra ánh sáng mạnh mẽ nhất.

Có một pho tượng Tà Thần kỳ lạ, không quản nhìn từ góc độ nào thì mắt của pho tượng vẫn luôn nhìn thẳng vào mình, làm người ta tê dại da đầu.

Có một cái rìu vỡ, ánh sáng của nó tỏa lên tới tận trời, ánh sáng ma phát ngưng tụ thành trụ. Thế nhưng trên đầu rìu có một giọt máu giống như nòng nọc chậm rãi di chuyển.

Có một cái xương sọ bị vỡ giống như đã được chôn giấu mấy vạn năm, nhưng hàm răng thì thỉnh thoảng lại cắn nhẹ một cái, giống như vật sống vậy.

Còn có một cái hồ cá, con cá ở bên trong rất kỳ lạ, nó có màu đỏ nhạt, toàn thân đều là đốm đen, dài hơn một thước, da cá thường tách ra từ đường giữa lưng, lộ ra hàm răng chi chít, giống như một cái miệng rộng.

Đủ loại báu vật hoặc quái vật không rõ tỏa sáng ngút trời.

Đối với những thứ ẩn chứa sức mạnh quỷ dị này, Valhein trực tiếp gạch bỏ, che ánh sáng đi.

Những thứ này cho dù tốt thì cũng không thích hợp cho mình hiện giờ sử dụng.

Chờ mình thăng cấp lên Truyền Kỳ rồi có thể đổi lấy để chơi đùa, hiện giờ đổi mấy thứ này thì có khả năng vừa bước ra khỏi điện Thần Mặt Trời thì chết bất đắc kỳ tử ngay tại chỗ.

Valhein cắt giảm đi từ từ, cuối cùng xác định được mười báu vật có thể đổi, hơn nữa ánh sáng của chúng đều có thể đạt tới vòng sáu, nhưng rất khó lên tới vòng bảy.

Có điều vì muốn che giấu năng lực tra xét hiệu suất cao của mình, Valhein tiếp tục dạo quanh sân báu vật, quan sát đủ loại báu vật, gặp gỡ những báu vật thân kỳ hoặc những quyển sách huyền diệu thì còn ghi chép lại.

Nhưng phần lớn thời gian thì Valhein vẫn dành cho chuyện tự hỏi và cân nhắc mười món báu vật kia.

Bên trong quả thực có một vị diện thần lực, ngoại hình là một ngọn núi lửa cao cỡ nửa người, miệng núi có dung nham tuôn trào.

Trong ánh mắt tế đàn, ánh sáng của ngọn núi lửa này rất dày

đặc, giá trị rõ ràng cao hơn Núi Người Khổng Lồ, nhưng hẳn là không đạt tới mức vị diện thần lực cỡ trung.

Valhein thậm chí còn nghi ngờ nhóm thầy tế tư đã dành cả đêm để bày biện nơi này.

Còn có một nhánh Cây Thế Giới!

Đây là báu vật từng đề cập với Alamo ngày hôm qua, giá trị vượt hơn nghìn vạn đồng vàng đại bàng.

Thế nhưng giá trị của nhánh Cây Thế Giới rõ ràng không bằng vị diện thần lực, hơn nữa mình đã từng nói rằng sẽ dùng quyền trượng Thế Giới để đổi nhánh Cây Thế Giới, đối với Ba Tư mà nói, chỉ cần có được nhánh Cây Thế Giới thì khả năng trao đổi là rất cao.

Cũng có máu của Bán Thần Hydra, thế nhưng chỉ có hai giọt, Valhein nghi ngờ là điện Thần Mặt Trời đã mượn tới.

Đồng thời còn có ba món bán thần khí.

Bên ngoài mỗi món tựa hồ đều có năm tháng quấn quanh, thời gian bao bọc, nhiều nơi lán mịn sáng sủa giống như được đùa nghịch bởi một bàn tay vô hình.

Valhein thực bất đắc dĩ.

Bán thần khí là đồ tốt, đều là trang bị thân lực, không có món ma pháp khí bán thần khí nào.

Hơn nữa hiện giờ vẫn chưa có ma pháp sư nào làm qua ma pháp khí bán thần khí mới, vì thế cho dù có thì cũng chỉ là thứ được cải tạo mà thôi.

Chân chính có thể làm thần khí ma pháp chỉ có Thần Linh, ví dụ như Nữ Thần Địa Ngục Hecate, Thân Công Tượng Vulcan và

Nữ Thần Trí Tuệ Athena v.. v...

Về phần bốn món báu vật khác, có hai món có hơi thở rất kỳ dị, kỳ dị đến mức Valhein hoàn toàn không có cách nào chống lại, mỗi khi liếc mắt nhìn một cái thì muốn có được nó, hơn nữa căn bản không thể nào nhẫn tâm từ bỏ hoặc che đi ánh sáng của nó.

Bản năng, trực giác và khát vọng của Valhein đều bảo hắn phải chọn hai món báu vật đó.

Thế nhưng trí tuệ, tư duy và lý trí của Valhein lại kịch liệt chống cự lại bản năng và trực giác, theo lý trí thì hai món báu vật này là mau mau đổi lấy nó rồi sẽ bị chơi chết!

Hai món báu vật cuối cùng là thần hài tàn phá, tác dụng thì có nhưng không có tác dụng quá lớn.

Nếu như là thần hài của người khổng lồ trăm thân, cho dù chỉ là gần phân nửa cũng rất đáng trao đổi, nhưng thần hài bình thường thì ý nghĩa không lớn.

Valhein thâm than trong lòng, xem ra điện Thần Mặt Trời cũng không ngu dốt, đã giấu những báu vật đáng giá hơn đi rồi, sẽ không để người ta đổi được, trừ phi là tiến hành hiến tế.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, những điện thân khác cũng như thế, giá trị báu vật đều có giới hạn cao nhất.

"Nếu vậy thì mình không khách sáo nữa."

Valhein đi tới kho tàng may mắn, căn bản không dùng thị giác ma pháp và cảm nhận ma pháp, trực tiếp dùng ánh mắt tế đàn nhìn một vòng.

Nơi này cũng giống như kho tàng may mắn của Nữ Thần Tranh Chấp, tất cả đều được đặt trong hộp, có thân lực phong tỏa.

Khác chính là số lượng hộp ở nơi này vượt hơn nghìn cái!

Ở trong mắt Valhein chính là hơn một nghìn cụm sương trắng.

"Trao đổi ở đây một lần chỉ cần dùng một cúp quán quân của giải thi đấu lớn, mà một cúp quán quân ở giải thi đấu lớn có thể đổi báu vật có giá trị khoảng ba mươi đến năm mươi vạn, có thể lấy bốn mươi vạn. Như vậy..."

Chương 904: Bạn tốt (2)

Chương 904: Bạn tốt (2)

Valhein nhìn vê năm cái hộp có ánh sáng chói lọi nhất.

Mỗi chiếc hộp đều có số sương trắng vượt hơn vòng năm nhưng không đạt tới mốc vòng sáu.

Thế nhưng chỉ có thể nhìn thấy sương trắng, không rõ bên trong là thứ gì.

Valhein tắt đi ánh mắt tế đàn, thử dùng thị giác ma pháp và cảm nhận ma pháp thì phát hiện hoàn toàn bị che đậy, không hề cảm nhận được bất cứ điểm sáng ma pháp nào từ chiếc hộp.

"Chốc nữa quay lại chọn."

Valhein quay trở lại kho lớn, đi tới bên cạnh Alamo, thở dài nói: "Ta còn tưởng rằng ở đây sẽ có thần khí gì đó, không ngờ tốt nhất lại là vị diện Hỏa Sơn kia."

"Đương nhiên có tốt hơn rồi." Alamo mỉm cười, trong nụ cười lộ ra chút thần bí.

"Ý của ngươi là ta có thể đổi lấy những thứ mà ta không nhìn thấy à?" Valhein cũng mỉm cười đáp lại.

Nụ cười của Alamo đông cứng trên mặt, ho nhẹ một tiếng nói: "Dù sao thì đây cũng là trao đổi báu vật, chúng ta sẽ tiến hành tính toán giá trị của Tổng Vua Quán Quân, Nếu ngươi không thỏa mãn thì có thể tiến hành hiến tế, ta có thể đảm bảo phần thưởng từ hiến tế vượt xa số báu vật ở đây. Nếu Thần Mặt Trời vĩ đại vui vẻ, nói không chừng sẽ trực tiếp ban cho ngươi một vị diện thần lực

cỡ trung."

Valhein bất đắc dĩ thở dài, xem ra đám Thần Linh và thầy tư tế này không hề có người nào là đèn cạn dầu, đã đổi phương thức để ép mình hiến tế.

Ngẫm lại Thần Thể Titan của Heracles, Valhein suýt chút nữa đã động lòng.

Thế nhưng mình muốn trở thành người hầu của Thần Linh sao?

Sẽ không hiến tết

Valhein bất đắc dĩ nói: "Dù sao thì ta cũng là ma pháp sư, đổi cái vị diện Hỏa Sơn kia đi, ta có thể trực tiếp có được trái tim vị diện đúng không?"

Alamo lộ ra tiếc nuối nói: "Vị diện thuộc về ngươi, nhưng nếu như muốn có được trái tim vị diện thì chỉ có thể dựa vào chính ngươi, có thể tiến hành hiến tế với Thần Mặt Trời vĩ đại. Điện Thần Mặt Trời sẽ đặc biệt phá lệ, chỉ cần một cúp quán quân bình thường của giải thi đấu lớn là được."

"Không sao cả, ta có huyết mạch nguyên tố hỏa, chắc chắn có thể nhanh chóng giành được trái tim vị diện! Đổi!" Valhein nói.

"Ta đề nghị ngươi suy nghĩ một chút." "Không suy nghĩ!" Valhein nói như chém đinh chặt sắt.

"Ngươi đã mất đi một cơ hội tốt." Alamo nắm chặt quyền trượng chỉa về phía trước một chút.

Ngọn núi lửa cao cỡ nửa người kia lập tức dịch chuyển tức thời tới trước mặt hai người.

"Những gì ngươi thấy không phải bản thể của vị diện mà được

thần lực chế tạo ra, có thể bỏ vào trong nhẫn không gian. Đây là một vị diện mới chưa được khai thác, bên trong có dân bản địa, cũng tích lũy rất nhiều đá quý, ma dược và ma thú hệ hỏa. Có điêu nếu như ngươi không được trái tim vị diện tán thành thì không có cách nào khống chế vị diện này. Nguyên chủ của nó là một nhà quý tộc, bởi vì suốt trăm năm vẫn không được trái tim vị diện tán thành, nhưng không góp được hiến tế lớn để cầu xin Thần Linh ban cho trái tim vị diện, cộng thêm bị cường địch tấn công nên không thể làm gì khác hơn là hiến tế vị diện cho Thần Linh, được Thần Linh che chở."

"Ta tin tưởng giá trị dài lâu, nếu như thật sự không được trái tim vị diện tán thành thì cứ bán đi." Valhein nói, sau đó đưa ra cúp Tổng Vua Quán Quân.

"Được rồi." Alamo bất đắc dĩ tiến hành trao đổi.

Trao đổi xong, Valhein nói: "Mặc dù ta không muốn hiến tế nhưng hy vọng có thể cống hiến phần lớn cho điện Thần Mặt Trời, chuẩn bị tới kho tàng vận may thử một chút."

"Xin mời. Nếu như ngươi có được thiên phú giống như Aristoteles thì coi như bọn ta không may." Alamo nửa đùa nửa thật nói.

"Ta nhớ Aristoteles có cảm ứng với báu vật hệ quang rất mãnh liệt, lẽ nào hắn đã từng gom chỗ tốt ở điện Thần Mặt Trời bọn ngươi?" Valhein hỏi.

Alamo bất đắc dĩ nói: "Đâu chỉ từng gom chỗ tốt ở điện thân bọn ta, vài năm trước chỉ cần có được tư cách trao đổi thì hắn sẽ tới các điện thần lớn ở Delphi dạo một vòng. Lấy đi không ít báu vật hệ ánh sáng. Vì thế nhóm thầy tư tế của các điện thân rất hoài nghi Aristoteles là con riêng của vị kia."

Alamo nói, đồng thời chỉ chỉ lên mặt trời trên bầu trời.

"Ta cũng nghi ngời Người khác là thiên tài, mà Aristoteles chính là một tên biến thái chết tiệt!" Valhein nghiêm túc gật đầu.

"Ngươi đúng là người bạn chân chính!" Trong mắt Alamo tràn đầy nhiệt tình.

Valhein vừa nhìn liêu hiểu ngay, đồng bệnh tương liên.

Có điều suy nghĩ một chút thì cũng phải thôi, có lẽ người quen biết Aristoteles đều từng bị đả kích, có lẽ ngay cả Plato cũng có đôi lúc phải nhìn trời mà thở dài.

"À đúng rồi, có phải các ngươi đã thành lập đồng minh chống Aris không vậy?" Valhein nửa đùa nửa thật nói. "Này mà ngươi cũng biết à? Ta tưởng là rất ít người biết." Alamo nói.

Valhein dở khóc dở cười, không ngờ mình lại đoán trúng.

"Thủ lĩnh không phải là Eculid chứ?"

Alamo kinh ngạc nhìn Valhein: "Đồng minh chống Aris quả thực có liên quan tới Eculid, chẳng qua hắn chỉ thuận miệng nói mà thôi, sau đó là người khác thành lập, có điều... sau đó đám người đó đã khiêu chiến Aristoteles, bị Aristoteles đánh bại rồi treo ngược lên dùng cành cây mà quất, sau đó thì không có sau đó nữa..."

"Aiz, nếu như đồng minh chống Valhein mà cũng ngu ngốc như vậy thì tốt biết bao." Valhein thực cảm khái.

"Hiện giờ thì vẫn chưa có, có điều sắp có rồi. Tương lai vài năm sau thì ngươi nên cẩn thận một chút, sau khi thăng cấp lên Thánh Vực, tốt nhất nên rời khỏi Hy Lạp, sau khi thăng cấp lên Truyền Kỳ thì hãy trở về." Alamo tốt bụng nhắc nhở.

"Ta sẽ cân nhắc, không cần Thánh Vực, sau khi đạt tới đỉnh Hoàng Kim ta sẽ chuẩn bị chạy trốn, dù sao cũng từng chạy một

lần rồi, có kinh nghiệm." Valhein nói.

Alamo cười ha ha một tiếng, chỉ xem là Valhein đang nói đùa.

“Đi thôi, chúng ta tới kho tàng vận may.

Hai người tới kho tàng vận may, Valhein đột nhiên nhướng mày: "Hình như ta có thể cảm giác được một vài chiếc hộp khác với những chiếc khác, nhưng khá mơ hồ."

Chương 905: Bạn tốt (3)

Chương 905: Bạn tốt (3)

"Không thể nào. Lẽ nào ngươi là Aristoteles kế tiếp à? Những lần đổi trước ngươi cũng có loại cảm giác này à?" Alamo hỏi.

"Không có, lúc ta ở Sparta thì không có cảm giác. Nhưng lần này có cảm giác, có phải do liên tiếp nhận được thần ban không? Hơn nữa ta còn có thiên phú ma pháp liên quan rất mạnh mẽ." Valhein nói.

"Rất có thể! Cứ cách vài ngày là ngươi lại nhận được quá nhiều thần ban, ngoại trừ thiên phú sức mạnh thì thần ban vốn đã là một loại sức mạnh to lớn, không ngừng tiến vào trong cơ thể ngươi, tất nhiên sẽ tạo thành ảnh hưởng. Huống chỉ còn có ly rượu kia."

"À đúng rồi, ta quên mất ly rượu kia." Valhein thầm nghĩ, Alamo là người tốt.

"Nếu như ngươi thật sự có thể cảm ứng được, vậy sau này điện Thần Mặt Trời bọn ta phải chú ý tới ngươi rồi!" Alamo nói.

"Sẽ không nói cho điện thần khác chứ?" Valhein hỏi.

"Bọn họ thì liên quan gì tới điện Thần Mặt Trời bọn ta chứ?" Alamo mỉm cười.

"Tốt lắm. Ta sẽ xem thử xem." Valhein nói, sau đó lấy ra hai chiếc cúp quán quân bình thường.

Sau đó, Valhein nhìn chằm chằm đủ loại hộp gỗ được đậy kín trong kho, đi tới đi lui.

Cuối cùng Valhein giống như giở chút chiêu nhỏ, chọn một cái hộp có ánh sáng nhiều nhất, giá trị tầm khoảng ba, bốn trăm vạn đồng vàng đại bàng.

Lại chọn một cái hộp bình thường có giá trị không tới trăm vạn, nhưng so với đồ bình thường thì tốt hơn.

Một cái lợi gấp mười, một cái thì chỉ gấp đôi.

"Chúng ta xem thử vận may của ngươi nào."

Alamo mở hộp ra, thấy món đầu tiên thì ngẩn người.

Bên trong là một cây kiếm dài bị phong ấn trong băng, thân kiếm trắng như sương, lưỡi kiếm như răng nhọn, chuôi kiếm đen nhánh sáng bóng.

"Ngươi thế mà thật sự có thể nhìn ra! Đây chính là trang bị thần lực Anh Hùng có giá trị nhất trong kho báu vật vận may, Vết Sương Tinh! Bởi vì do Thần Linh tự mình rèn nên được coi là một nửa bán thần khí! Ngươi xong rồi, ngươi sẽ bị các điện thần ghi nhớ, sau này tới bất cứ điện thần nào thì nhóm thầy tế tư đều sẽ giấu kỹ các món báu vật cao đi. Lỡ như ngươi chọn trúng bức vách rực lửa thì điện Thần Mặt Trời bọn ta lỗ nặng rồi...' Alamo vừa càm ràm vừa mở chiếc hộp thứ hai, bật cười.

"Ha ha, thì ra năng lực thần bí của ngươi lúc thì linh lúc mất linh, không có chuẩn xác đến thế, vậy thì an tâm!" Alamo nhìn tàn hài ma thú Bán Thần trong hộp nói: "Thứ này cao lắm là chín chục vạn đồng vàng đại bàng mà thôi, tuyệt tối không thể đạt tới trăm vạn."

Valhein cố nặn ra nụ cười xấu hổ, nói: "Xem ra là ta nghĩ nhiều rồi."

Alamo nói: "Nếu ta không đoán sai thì năng lực cảm ứng của ngươi chỉ nhắm vào một phạm vi đặc biệt nào đó mà thôi, báu vật

không nằm trong phạm vi này thì ngươi căn bản không cảm ứng được, gần giống với Aristoteles nhưng không bằng hắn."

"Aiz, mừng hụt rồi." Vẻ mặt Valhein thật mất mát, thâm nghĩ, Alamo đúng là người tốt!

"Ngươi vẫn còn mất hứng à? Ta... ngươi mau mau ôm báu vật rồi cút đi đi! Ta không muốn nói chuyện với ngươi! Ta nghi ngờ ngươi chính là Aristoteles kế tiếp!" Alamo nửa đùa nửa thật nói.

Valhein cười tủm tỉm dùng nhẫn không gian lấy hai món báu vật đi.

Alamo suy nghĩ một chút rồi nói: "Vốn hôm nay ta còn chuyện quan trọng cần xử lý, có điều đành bỏ hết! Hôm nay ta muốn đi theo ngươi, xem thử xem ngươi có thể đổi được đồ gì.

"Như vậy không tốt đâu." Valhein nói.

"Không có gì không tốt cả, cho dù không theo ngươi thì danh sách tất cả các món ngươi đổi cũng sẽ nằm trên bàn ta vào tối nay thôi." Alamo nói.

"Thầy tư tế điện thần bọn ngươi không giữ bí mật với nhau à?" Valhein hỏi.

"Cái này mà cũng có thể gọi là bí mật sao?" Alamo hỏi ngược lại.

"Cũng đúng...

Valhein vốn muốn từ chối nhưng hai mắt lại sáng ngời, một lần nữa thầm nghĩ rằng Alamo đúng là người tốt.

Sau đó, Valhein bất đắc dĩ nói: "Được rồi, ngươi đi cùng ta đi. Có điều ngươi có thể tiến vào kho điện thần không?"

"Thầy tư tế bình thường không thể vào, nhưng ta thuộc về

thầy tư tế cấp cao, bọn họ sẽ cho ta chút mặt mũi, hơn nữa ta còn có thể nói rằng mình đề cử ngươi tới điện thần bọn họ trao đổi, bọn họ sẽ không từ chối." Alamo nói.

"Đi thôi, kế tiếp... hay là đi tới điện thần Zeus trước?" Valhein hỏi.

"Trước tiên là Thần Vương, sau đó là Thần Hậu, tiếp đó ngươi nên tới điện thần Athena, còn những điện khác thì không cần quan tâm thứ tự."

'Chúng ta đi thôi.'

Valhein và Alamo ngồi xe ngựa đi tới điện thần Thần Vương Zeus.

Thầy tế tư điện thần Zeus dành cho bọn họ sự tiếp đãi rất long trọng, sau đó một vị chủ tư tế Thánh Vực dẫn theo hai người đi tới kho tàng của Thần Vương.

Giống như kho tàng ở điện Thần Mặt Trời, kho tàng Thần Vương cũng là một vị diện nhỏ, hơn nữa so với kho tàng của điện Thần Mặt Trời còn lớn hơn, càng nhiều báu vật hơn.

Trong đó có một nhóm lớn báu vật có giá trị được đặt chung một chỗ, trên đó ghi rõ cần phải dùng cúp Tổng Vua Quán Quân hoặc bao nhiêu cúp Vua Quán Quân, hoặc đồ vật có giá trị tương đương mới đổi được.

Hơn nữa trong điện Zeus có báu vật mạnh mẽ hơn cả điện Thân Mặt Trời.

Một món thần khí hạ vị, Cung Bạc Sấm SétI

Một quả táo Hoàng Kim có thể kéo dài tuổi thọ trăm năm!

Một bộ thần hài người khổng lồ Thần Linh hoàn chỉnh!

Nhưng ba món này cho dù có cúp Tổng Vua Quán Quân cũng không đổi được, muốn ba món này thì cân một điều kiện hàng đầu.

Chương 906: Bạn tốt (4)

Chương 906: Bạn tốt (4)

Trở thành tín đồ thành kính của Zeus.

Valhein lực bất tòng tâm, Thân Vương chính là Thần Vương, quả nhiên không hề tâm thường.

Biểu cảm kiêu ngạo của vị chủ tư tế dẫn đường không phải giả vờ.

Thế nhưng số báu vật này đã được công khai giá cả, giá trị được xác định, không có chút cơ hội nào để giở mánh khóe'.

Vì thế, Valhein căn bản không để ý tới báu vật được đặt ở hàng kệ đầu tiên.

Hôm nay còn phải tới điện thân khác, không có thời gian, cấp tốc mở ánh mắt tế đàn, cảm nhận ma pháp và thị giác ma pháp, cấp tốc ghi chú tất cả báu vật giá trị cao ở trong lòng.

Rất nhanh đã phát hiện cúp Vua Quán Quân có thể đổi được báu vật đặc biệt kỳ dị.

Đó là một quả bóng nhỏ gồ ghề, đường kính một mét, cả vật thể là ma ngân biến đen, ngoại trừ ma ngân thì rõ ràng còn có dấu vết của một ít kim loại quý, chỉ có điều đã bị phong hóa nghiêm trọng.

Tấm nhãn ở bên dưới ghi rằng đây là một mỏ sao vũ trụ, giá trị của kim loại bên trong không hề ít hơn một trăm hai mươi vạn đồng vàng đại bàng, một cúp Vua Quán Quân hoặc ba cúp quán quân bình thường thì có thể đổi được.

Valhein gật đầu, cúp Vua Quán Quân không có định giá cố định, bình thường nằm ở khoảng trăm vạn đồng vàng đại bàng, đổi được mỏ sao một trăm hai mươi vạn đồng vàng đại bàng cũng coi như bình thường.

Không bình thường là vì ánh mắt tế đàn lại không cho ra bao nhiêu sương sáng cả, bởi vì đây là quặng thô.

Nhưng Valhein dựa vào cảm nhận ma pháp thì có thể cảm nhận được một luồng sức mạnh không đồng dạng.

Sức mạnh này càng giống như một lời kêu gọi, nhưng không giống với lực hấp dẫn của Tà Thần, nó không hề có tà niệm và ác ý.

Valhein do dự.

Sau đó, Valhein tiếp tục xem những báu vật khác có thể dùng Vua Quán Quân để trao đổi.

Cuối cùng báu vật có thể dùng để đổi Vua Quán Quân có bốn con cá lọt lưới, nhưng thực tế tổng sản lượng làn sương ánh sáng biểu thị ra thì giá trị đều nằm ở mức ba trăm đến năm trăm vạn, hoàn toàn có thể đổi. Cũng không biết vì sao khối mỏ sao kia cứ luôn hiện lên trong đầu.

"Món đồ đó rất kỳ lạ, cực kỳ lạ."

Valhein trâm tư hồi lâu, quyết định đánh cuộc một lần.

"Cửa hàng 'Trảm Long Giả: muốn mở rộng nghiệp vụ, cần một lượng lớn kim loại quý, ta sẽ đổi mỏ sao vũ trụ này!" Valhein nói.

Alamo nháy mắt với Valhein, muốn Valhein chọn báu vật hiếm khác, loại mỏ sao này mặc dù không nhiều nhưng vẫn có thể đổi được ở nơi khác.

Valhein làm như không thấy.

Thầy tư tế điện Zeus thoải mái hoàn thành trao đổi.

Sau đó ba người đi tới kho tàng vận may.

Alamo nhìn thoáng qua thầy tư tế điện Zeus, mỉm cười.

Valhein châm chậm nhắm mắt lại, chậm rãi cảm ứng.

Thầy tế tư của điện Zeus nhìn Valhein một chút, lại nhìn sang Alamo.

"Alamo, không phải hắn đã nhận được thần ban đặc biệt từ Thân Mặt Trời, sau đó ngươi dẫn hắn tới điện Zeus bọn ta vét hời chứ?"

"Sao có thể chứ? Nào có, quan hệ của hai điện nhà chúng ta vẫn luôn tốt cơ mà!" Alamo cười tủm tỉm nói.

Tia cảnh giác trong mắt vị thầy tư tế kia lại càng đậm hơn.

Giả thần giả quỷ một hồi lâu thì Valhein mới mở ánh mắt tế đàn, trực tiếp tập trung vào hai món báu vật có giá trị cao nhất, dùng hai chiếc cúp bình thường của giải thi đấu lớn để trao đổi.

Vị thây tư tế kia mang theo cảnh giác mở chiếc hộp thứ nhất, vẻ mặt thay đổi kịch liệt.

Alamo nhìn một cái, nở nụ cười.

Một cái đầu khổng lồ cao cỡ trẻ con bảy tám tuổi, làn da màu đỏ sậm, hai cái sừng cong thật dài, phần cổ được cắt ra chỉnh tề, ngoài ra thì không hề có chút tổn thương nào, da cũng không trây chút nào.

Đầu ma quỷ Bán Thần hoàn mỹ!

Alamo lẩm bẩm: "Một chiếc cúp của giải thi đấu lớn bình thường giá trị khoảng ba, bốn chục vạn đồng vàng đại bàng, cái đầu ma quỷ Bán Thần hoàn mỹ này có giá không dưới năm trăm vạn!"

Vị thầy tư tế kia tiếp tục mở chiếc hộp thứ hai, cơ thể run bần bật.

Alamo suýt chút nữa đã bật cười thành tiếng. Trang bị thần lực Anh Hùng mà hóa thân của Zeus tự mình chế tạo ra, khiên Ô Vân và chiến mâu Lôi Đình, tuy tổng cộng chỉ tế tạo hơn ba mươi bộ nhưng phần lớn đều đã tổn hại trong các cuộc chiến ở quá khứ, số tồn tại còn lại không quá mười bộ.

Bộ này mới tinh, được cất giữ rất tốt, gia tộc Bán Thân nào cũng muốn có được nó.

Mấu chốt là nó là do hóa thân Zeus tự mình chế tạo ra, nếu dùng trên chiến trường thì rất có khả năng sẽ được Zeus quan tâm, chỗ tốt đối với gia tộc không cần nói cũng biết.

"Giá trị thấp nhất cũng phải là bốn trăm vạn, nếu như gặp trúng gia tộc Bán Thần không thiếu tiền thì có thể bán tới sáu trăm vạn." Alamo bắt đầu chuyên nghiệp bình luận.

"Thật không ngờ điện Thần Mặt Trời bọn ngươi lại bồi dưỡng được Aristoteles thứ hai!" Vị thầy tư tế của điện Zeus đỏ mắt nhìn về phía Alamo.

"Sao có thể nói vậy chứ? Điện Thần Mặt Trời bọn ta không có quan hệ gì với Valhein cả, ngươi nói thế thì ta có thể hiểu là phỉ báng đấy." Alamo nói.

Valhein suýt chút nữa đã bị Alamo chọc cười.

Khuyết điểm của ánh mắt tế đàn chính là chỉ có thể nhìn thấy làn sương ánh sáng, không có tác dụng với quặng thô, một điều

nữa là không thể xác định thứ bên trong là thứ gì.

Nếu như là báu vật khó sang tay thì sẽ bị kẹt lại trong tay mình, nhưng bây giờ không quản là đầu ma quỷ Bán Thần hay bộ khiên mâu Lôi Vân này thì đều là thứ mà nhóm thế lực lớn muốn tranh cướp.

Nhất là đầu ma quỷ Bán Thần, Học viện Plato chắc chắn sẽ trả giá cao để mua lại.

"Cầm đi nhanh đi!" Thầy tư tế điện Zeus bất đắc dĩ nói.

"Không chơi nổi mà! Valhein, chúng ta đi thôi." Alamo cười nói.

Valhein mỉm cười lấy hai món báu vật kia rồi cùng Alamo rời đi.

Chỉ chốc lát sau, vị chủ tư tế kia đã vội vàng chạy tới chỗ trưởng tư tế tối cao báo cáo.

Chương 907: Bạn tốt (5)

Chương 907: Bạn tốt (5)

"Thầy tư tế của điện Thần Mặt Trời đúng là không biết xấu hổ, cũng không biết dùng thủ đoạn gì làm Valhein có được năng lực tương tự với Aristoteles, có thể cảm ứng được báu vật. Nếu như chỉ có một mình Valhein tới thì không có gì, Alamo thế mà lại đi theo, này rõ ràng là điện Thần Mặt Trời không hề kiêng nể gì mà ủng hộ Valhein! Đây là đang cảnh báo chúng ta, cho dù Valhein gian lận nhận được báu vật thì chúng ta cũng không thể đòi trở lại. Lần này, điện Thần Mặt Trời thật sự đã quá thiên vị người này rồi!"

"Chỉ là chút báu vật mà thôi, cần gì tức giận tới vậy chứ? Thần Mặt Trời dù sao cũng là con của Thần Vương, điện thần của hắn là hai thân nhưng một thể với điện thần chúng ta."

"Nhưng mà... bộ khiên mâu Lôi Vân mới cuối cùng của toàn bộ Hy Lạp đã không còn nữa rồi..."

"Cái gì!"...

Sau khi rời khỏi điện thần Zeus, Alamo và Valhein cùng đi tới điện thần Hera.

Lần này khác với lần trước, Valhein chỉ dùng cúp Vua Quán Quân đổi lấy một món báu vật quy củ, kiếm được chút hời, không lỗ, cũng không tới kho tàng vận may.

Khách sáo đến, khách sáo đi.

"Ta không nhắc nhở ngươi chính vì muốn xem biểu hiện của

ngươi một chút. Tốt lắm, biểu hiện của ngươi rất đúng mực! Rất ít người trẻ tuổi mà hiểu chuyện được như ngươi." Alamo gật đầu khen ngợi.

"Ta chỉ làm chuyện ta cần phải làm thôi." Giọng điệu của Valhein rất khiêm tốn.

Nữ Thần mẹ kế tàn sát con riêng, lời đồn thật sự quá dọa người.

Sau đó hai người tới điện thân Athena.

Trưởng tư tế tối cao của điện thần tự mình dẫn các vị thầy tư tế quan trọng tới nghênh tiếp.

Dù sao cũng coi như người nhà mẹ đẻ, Valhein cố nén khó chịu cùng bọn họ tọa đàm liên tục suốt một tiếng, sau đó dưới sự hướng dẫn của một vị chủ tư tế đi kho tàng của điện Nữ Thần Trí Tuệ.

Khác với những nơi khác, vừa tiến vào vị diện kho tàng của Nữ Thần Trí Tuệ, Valhein đã rất thả lỏng, nhỏ giọng ca tụng: "Cám ơn Nữ Thần Athena trí tuệ, vĩ đại, mỹ lệ, vô địch, quang miinh, chính trực, nhân từ, hiền lành."

Alamo ghen ghét.

Ở điện Thần Mặt Trời sao không thấy ngươi vuốt mông ngựa như thế?

Valhein bắt đầu quan sát, Alamo cũng quan sát, nhưng bắt đầu từ khi tiến vào, chủ tư tế của điện Nữ Thần Trí Tuệ đã ngây người như phỗng.

Alamo chỉ nhìn một hồi cũng thực bất đắc dĩ lại mờ mịt.

Rõ ràng là đồ cần dùng cúp Vua Quán Quân để đổi, vì sao ở

đây lại hạ thấp thành cúp quán quân bình thường của giải thi đấu lớn là đã đổi được chứ?

Vốn cần cúp của giải thi đấu lớn mới có thể đổi thì lại biến thành chỉ cần cúp bình thường và vòng hoa quán quân của giải thi đấu Pythian là có thể đổi được.

Này thì ai chịu nổi chứ?

Ai nói Thần Linh không thiên vị con người vậy chứ?

Người khác chỉ lấy được sự quan tâm của Athena mà thôi, mà thứ Valhein lấy được là sự cưng chiều của Athenal

Vốn tưởng rằng Thần Mặt Trời đã đủ cưng chiều Valhein rồi, không ngờ Nữ Thần Trí Tuệ lại xem Valhein như con ruột luôn rồi.

Tình cảnh này nhất định là người mẹ mở cửa hàng đồ ăn vặt, sau đó nói với con trai là: Đến đây nào con, tùy tiện ăn đi, bao đủ.

Vị chủ tư tế kia âm thầm gửi tin tức.

Chỉ chốc lát sau, trưởng tư tế tối cao của điện Nữ Thần Trí Tuệ dẫn theo tất cả đại tư tế và chủ tư tế tới đây.

Sau đó một đám thầy tư tế ngẩn người.

Qua một hồi lâu, trưởng tư tế tối cao mới bất đắc dĩ cùng những người khác rời đi, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Chỉ có điều ánh mắt mọi người nhìn Valhein đặc biệt kỳ quái và cả... hâm mộ và ghen ghét.

Valhein quan sát kỹ lưỡng những vật trao đổi, trong lòng thầm mặc niệm xin lỗi các vị Thần Linh khác, hai chiếc cúp quán quân cuối cùng có lẽ phải dùng hết ở nơi này rồi.

Lúc này Valhein quả thực có chút hối hận, sao tay mình lại tàn

thế chứ, điện Thần Mặt Trời và điện Zeus xứng đáng để lãng phí bốn chiếc cúp quán quân bình thưởng của giải đấu lớn sao?

Tranh thủ kiểm kê lại số cúp.

Cúp Vua Quán Quân còn lại hai cúp.

Cúp quán quân giải thi đấu Pythian thì còn lại mười một cúp.

Cúp Vô Hạn và cúp Vua Giác Đấu thì tương đương với hai cúp quán quân của giải thi đấu lớn.

Vòng hoa Tổng Vua Quán Quân không thể mang ra đổi, nó là báu vật đối với mình. Còn có mười lăm vòng hoa quán quân và bốn vòng hoa Vua Quán Quân, vốn chuẩn bị hiến tế cho tế đàn, nhưng nếu ở nơi này tính ngang cúp quán quân giải thi đấu lớn, cộng thêm hơn mười chín cúp quán quân giải thi đấu lớn thì không bằng đổi hết.

Valhein vội vàng đi tới bên cạnh Alamo và chủ tư tế điện Nữ Thần Trí Tuệ, hỏi: "Trên đó viết là thật à? Vòng hoa quán quân Pythian và các giải thi đấu khác sẽ tương đương với cúp quán quân của giải thi đấu lớn? Mà cúp quán quân giải thi đấu lớn thì tương đương với cúp Vua Quán Quân? Mà cúp Vua Quán Quân thì tương đương với cúp Tổng Vua Quán Quân?”

Hai người cùng gật đầu.

"Vậy trong điện thần này, chẳng khác nào ta có hai mươi mốt cúp quán quân giải thi đấu lớn, mười một cúp Vua Quán Quân và hai cúp Tổng Vua Quán Quân đâu chứ?"

Valhein tính tính xong thì cũng tự choáng váng.

Hai vị thây tư tế nhìn nhau một cái, cũng choáng theo.

"Hẳn là ta tính sai rồi đi? Tính lại lần nữa vậy!" Valhein nói.

Trên mặt hai vị thầy tư tế tràn đầy mong chờ.

Chương 908: Bạn tốt (6)

Chương 908: Bạn tốt (6)

Qua một hồi lâu, Valhein thở dài nhẹ nhõm.

"Quả nhiên tính sai rồi." Valhein nói.

Hai vị thầy tư tế thở phào nhẹ nhõm, sau đó lau mồ hôi lạnh trên trán.

Sau đó Valhein nói: "Cúp Vua Quán Quân và cúp Tổng Quán Quân không tính sai, tính sai là số cúp quán quân ở giải thi đấu lớn, không phải hai mươi mốt mà là hai mươi hai. Bởi vì khi thi đấu Vua Giác Đấu có tới hai giải quán quân, ta chỉ tính quán quân Vua Giác Đấu mà quên tính quán quân thi đấu giác đấu."

"I" Hai vị chủ tư tế Thánh Vực đức cao vọng trọng ở trong điện thần thần thánh, đồng loạt văng tục.

Căm giận cấp bậc chưa từng có tóe ra từ trong mắt hai người, bốn tia sáng đâm thủng Valhein, chỉ hận không thể đâm thành lưới đánh cá.

Valhein hỏi: "Hai người tự nhéo mình một cái đi, giúp ta xem có phải ta đang mơ không?"

Hai vị thầy tư tế cũng trợn trắng mắt.

"Chú ý dáng vẻ đi, hai người là chủ tư tế đó!" Valhein nghiêm túc nói.

"AI" Hai vị thầy tư tế không chút e dè lộ ra biểu cảm giễu cợt.

Valhein cúi đầu, bắt đầu học tập Eculid và Aristoteles, bắt đầu tiến hành suy nghĩ sâu về chuyện này, thỉnh thoảng mở sách ma pháp ra viết viết vẽ vẽ.

Hai vị thầy tư tế lúc thì nhìn Valhein, lúc thì nhìn báu vật, lúc lại nhìn nhau, bí mật truyền âm.

Cuối cùng trải qua an ủi lẫn nhau, biểu cảm của hai vị thây tư tế đã chậm rãi trở nên tốt hơn, từ mặt người chết đã biến thành mặt tái nhợt.

"Phù... ta thật hối hận vì đã đi theo." Alamo nói.

"Ta cũng hối hận, đều tại Medels cả, nếu như hôm qua nàng không đi thì hôm nay đã do nàng đón tiếp Valhein rồi." Vị chủ tư tế kia lộ ra vẻ mặt đau đớn.

"Chí ít thì trong phạm vi ngôi điện thần này, Aristoteles không bằng Valhein." Alamo nói.

"Chúng ta thành lập liên minh chống Valhein không?"

"Ủng hộ nhiệt liệt!"

Hai người vừa trò chuyện, vừa phun nước chua, vừa mỉa mai Valhein.

Valhein vẫn không thèm để ý tới hai người.

Cuối cùng Alamo không chịu nổi nói: "Ngươi đang suy nghĩ cái gì vậy?" "Ta đang nghĩ vì sao Nữ Thần Athena trí tuệ, vĩ đại, vô địch, quang minh, chính trực, nhân từ, lương thiện, công bằng lại đối tốt với ta như vậy? Ta có nên dùng cúp đổi đồ hay không? Liệu có bẫy gì hay không?" Valhein nói.

Alamo thở dài nói: "Đây cũng là một loại thần ban, ngươi cứ yên tâm đổi đi."

"Thật à?" Valhein hỏi.

"Ở đại hội Pythian, không quản thành tích của ngươi tốt cỡ nào, Nữ Thần Trí Tuệ chỉ luôn phái tới một con cú mèo, không đau không ngứa ném một cành ô liu làm người ta cảm thấy thiếu thiếu chút gì đó. Nhưng ở nơi này, người vĩ đại như nàng đã dùng phương thức này để bày ra sự yêu thích... à không, là cưng chiều... cũng không đúng, hẳn là... ta không dám nói." Alamo hiểu chuyện im lặng, tròng mắt đảo loạn, đánh giá xung quanh.

Rất sợ có một cây chiến mâu từ trên trời giáng xuống ghim xuyên tim mình.

"Vậy... ta lấy nhiêu đồ như vậy có được không?" Valhein hỏi.

"Nói ra thì, cho dù ngươi mang đi hết toàn bộ mọi thứ trong kho hay trong vị diện này đi thì Nữ Thần Trí Tuệ hào phóng và giàu có cũng chỉ cười một cái mà thôi, không nên dùng tài phú thế gian để nhận định vê Thần Linh thân giới." Alamo nói.

Valhein có chút sửng sốt, hiểu ra, xem ra mình đã quá xem thường Thần Linh.

Tổng số báu vật ở nơi này cộng lại thì chưa chắc đã đổi được một món thần khí trung vị, mà thần khí trung vị ở trong mắt Chủ Thần chỉ là một món quà có thể tiện tay ban thưởng cho thuộc hạ mà thôi.

"Ở trong mắt Nữ Thần, vòng hoa và cúp của ngươi nặng như những báu vật này vậy." Chủ tư tế điện Nữ Thần Trí Tuệ đặc biệt thành kính nói.

"Tuy là bọn ta không rõ vì sao Nữ Thần Trí Tuệ lại cưng chiêu ngươi đến thế, nhưng ta tin tưởng ngươi thu hoạch được càng nhiều ở điện thân này, Nữ Thần lại càng vui vẻ." Alamo rất nghiêm túc, nhưng không thể nào đè nén được ước ao.

"Ta không hiểu vì sao Nữ Thần Trí Tuệ lại đối với ta tốt như thế." Valhein lộ ra vẻ rầu rĩ.

Hai vị thầy tư tế chỉ hận không thể dùng một quyền đấm chết cái tên khốn khiếp ở trước mắt.

Alamo đau khổ giải thích: "Thần Linh yêu thích người phàm có rất nhiều loại, chúng ta không thể thăm dò lung tung, nhưng cũng có một ít manh mối. Ví dụ như, rõ ràng ngươi có trí tuệ siêu quần, ta nghe nói Nghị Viện Ma Pháp rất coi trọng ngươi, các hiệp hội ma pháp lớn thậm chí còn không tiếc sức chống đỡ ngươi. Ví dụ như ngươi là người Athens, trong giải thi đấu này đạt được thành tích huy hoàng như thế, Nữ Thần đương nhiên sẽ yêu thích. Đương nhiên, cũng có nguyên nhân khác, có thể là nhiều nguyên nhân cộng đồn lại."

Valhein gật đầu, thâm nghĩ tên Thần của Athena dù sao cũng là Nữ Thần Trí Tuệ, mà thân quyền chủ yếu cũng là trí tuệ, mình mở rộng kỹ thuật Feyman ở Học viện Plato, mở rộng các loại phương pháp, cũng tương đương mình đang gia tăng trí tuệ của nhân loại, tất nhiên sẽ tăng cường sức mạnh của nàng, có thể vì thế mà nàng yêu thích ta chăng? Cộng thêm biểu hiện ở trận chiến Marathon và giải thi đấu Pythian nên mới coi trọng mình?

Có lẽ, vẫn còn nguyên nhân khác không biết nữa?

Valhein nhìn kho tàng rực rỡ muôn màu, thần quang ngút trời.

Nói cách khác...

Mình đã tìm được dì của cuộc đời mình rôi?

Không, phải gọi là chị gái.

Valhein một lần nữa suy nghĩ một phen, hồi tưởng lại đủ loại sự tích về Athena, rốt cuộc lựa chọn tin tưởng.

Nếu như ngay cả Athena cũng không đáng tin thì toàn bộ Hy Lạp không còn vị Thần Linh nào đáng tin nữa.

Valhein gật mạnh đầu, nói: "Ta nhất định sẽ không phụ sự yêu thích và chờ mong của Nữ Thần. Ta sẽ dùng tất cả cúp ở nơi này, có điều... Alamo, chúng ta là bạn đúng không?"

Ánh mắt Valhein tràn đầy chân thành.

"Không phải." Vẻ mặt Alamo thực nghiêm nghị.

Một bụng lời muốn nói suýt chút nữa đã nghẹn lại rồi.

Sau khi thầm khinh bỉ Alamo vô số lần, Valhein nghiêm mặt nói: "Ta vốn định tới các điện thần khác nhưng bây giờ không đi được rồi, mong hai vị nói giúp ta hai câu, ví dụ như thoáng ám chỉ là ta bị vài vị thầy tư tế bất lương cưỡng ép ở lại nơi này, phải giao ra hết tất cả cúp mới được đi."

"Không, ngươi có thể rời đi bất cứ lúc nào." Vị chủ tư tế kia nói.

"Các điện khác thấy thế nào, bọn ta không quản được." Alamo mỉm cười nói.

Valhein than nhẹ.

"Quên đi, nếu Nữ Thần Trí Tuệ đã quan tâm ta như thế, cho dù bị đông đảo điện thần căm thù cũng không thể làm nàng thất vọng đau khổ được. Cái ác danh này, cứ để ta gánh vác đi!"

Valhein không chút sợ sệt đi thẳng tới chiếc kệ có giá trị nhất.

Nơi ấy đặt bảy báu vật phải dùng cúp Tổng Vua Quán Quân mới có thể đổi được, nhưng bây giờ chỉ cần cúp Vua Quán Quân mà thôi.

Mà trong tay mình có hai cúp Vua Quán Quân.

Valhein nhìn bảy báu vật, suy đoán là kho tàng không có khả năng chỉ có bảy món như thế, nhưng số còn lại hoặc là giá trị thấp hoặc là có sức mạnh tà ác, mà bảy món đồ này rất có thể là do chính Athena tự mình lựa chọn.

Luông sương trắng của mỗi món bảo vật này đều vượt qua những món bảo vật mà mình đã đổi ở các điện thần khác.

Ba món mạnh mẽ nhất đều là bán thần khí, đều là Thần Linh tự rèn, giá trị đều vượt trên ba trăm vạn đồng vàng đại bàng.

Đều đã được cải tạo qua, ma pháp sư cũng dùng được!

Chương 909: Có dì rồi

Chương 909: Có dì rồi

Nhìn ba món bán thần khí mà trong tương lai mình có thể sử dụng, trong lòng Valhein sinh ra lòng biết ơn chân thành đối với Athena.

Không hề có bất cứ lợi ích gì.

Nhìn về phía bốn báu vật khác, trong lòng lại càng cảm động hơn.

Thậm chí cảm động tới mức yêu thương.

Sớm biết vậy thì hai chiếc cúp Vua Quán Quân đã không dâng cho Thần Vương và Thần Hậu rồi, nhưng nghĩ tới địa vị của hai người bọn họ, thôi quên đi, không xoắn xuýt nữa, nếu thật sự dám không cho thì có lẽ không thể sống sót quay trở về Athens.

"Rốt cuộc nên chọn gì đây?"

Valhein nhìn bốn món báu vật khác.

Trong đó có một món có làn sương sáng nhất, đậm đặc nhất.

Đầu long thân!

Một cái đầu cự long Thân Linh hoàn chỉnh được đặt trong quả câu thủy tinh.

So với đầu cự long Thần Linh, làn sương của đầu ác ma Bán Thần trước đó quả thực giống như đom đóm mà so với mặt trời.

Mà bắt đầu từ cấp bậc Hoàng Kim, một khi có được huyết mạch long tộc thì có thể sử dụng ma pháp long tộc, lúc tiến hành ma pháp sáng tạo nếu như có đầu long thần bỏ vào trong ma pháp long tộc thì ma pháp này sẽ được gia tăng khủng khiếp.

Nhưng vấn đề là một khi bỏ di hài long tộc vào trong ma pháp sáng tạo sẽ bị long tộc xem là kẻ địch, huống chỉ là di hài Long Thần.

Vì thế ngoại trừ vài vị bậc thây có thù oán đặc biệt với long tộc thì không ai bỏ di hài long tộc vào ma pháp sáng tạo cả.

Mình đã đắc tội quý tộc Athens rồi, không thể có thêm một kẻ thù mạnh mẽ như long tộc được.

Ánh mắt Valhein di động rơi vào trên món báu vật thứ năm.

Đó là một tiêu bản ma thú bị rút nhỏ trông rất sống động, đồng dạng cũng được đặt trong một quả câu thủy tinh có đường kính một mét.

Ma thú này thoạt nhìn là một con ưng khổng lồ có một thân lông màu xanh da trời, có mỏ chim bắt mắt, hơn nữa trên người có lông chim nhưng nếu quan sát thật kỹ thì sẽ phát hiện phần đầu của lông chính là lông vũ, nhưng phần tiếp nối với cơ thể lại là vảy xương.

Loài chim bình thường sẽ không có móng vuốt ở cánh, nhưng con chim lớn này lại có móng vuốt ở phần cuối của cánh, đó là dấu hiệu của loài cự long.

Trên đỉnh đầu ma thú này mọc ra hai cái sừng to màu xanh nhạt, mỗi cái sừng có hình xoắn ốc.

Đây là một con cự long có lông chim và mỏ chim.

Rõ ràng là tiêu bản nhưng bên ngoài cơ thể có dòng điện vặn

vẹo di chuyển, thoạt nhìn giống như vật sống vậy.

Đặc biệt là hai cái sừng xoắn ốc thật to kia, bên ngoài có dòng điện dày đặc.

Valhein chưa từng thấy qua loại ma thú này, vì thế liền nhìn lên tấm biển trên kệ.

Sinh linh thần kỳ Truyên Kỳ đã tuyệt chủng từ lâu, long ưng sấm sét.

Sinh ra đã là Thánh Vực, trưởng thành là Truyền Kỳ, có thể ngao du trên trời sao.

Sinh linh thần kỳ này là vua long ưng sấm sét, tiêu chuẩn là người hầu thần tích Truyền Kỳ.

Valhein nhìn chằm chằm long ưng sấm sét một lúc lâu, thứ này căn bản không có ghi chép, sớm đã tuyệt chủng, con Vua Long Ưng này rất có thể đã bị Thần Linh lấy làm vật sưu tâm.

Valhein lập tức hỏi chủ tư tế điện Nữ Thần Trí Tuệ: "Con long ưng sấm sét này, trước đây ngươi từng thấy qua chưa?"

Chủ tư tế lắc đầu.

Valhein gật đầu, đã hiểu là chuyện gì.

Đối với mình mà nói, Vua Long Ưng Sấm Sét quan trọng hơn đầu Long Thần rất nhiều.

Sau đó Valhein nhìn sang hai món báu vật khác.

Một cái là biển ma năng: mà nhóm ma pháp sư tha thiết mơ ước, hơn nữa còn là biển ma năng ngọn lửa có nhu cầu rất rộng.

Trong quả cầu thủy tinh màu trắng lớn cỡ nắm tay, một biển lửa đang cháy hừng hực.

Hy Lạp cổ chỉ có trên pháp trượng của Vua hệ hỏa Heraclitus bùng lên biển ma năng ngọn lửa, toàn thế giới này chỉ xuất hiện không tới bốn viên biển ma năng ngọn lửa.

Tác dụng của biển ma năng ngọn lửa vừa khô khan lại đơn điệu, đó chính là tất cả tiêu hao ma lực của ma pháp hệ hỏa đều do biển ma năng ngọn lửa cung cấp.

Nói đơn giản thì chính là ma lực hệ hỏa vô hạn.

Cái cuối cùng là một cái khiên dạng ấn tín.

Phòng ngự thần uy.

Có thể trung hòa bất cứ đòn tấn công nào dưới Thần Linh. Rất khó khăn để tấn công toàn diện!

Bán thần khí rất quan trọng, then chốt là chỉ cần mình thăng cấp lên Truyên Kỳ là có thể dùng, đây là ưu thế cực lớn của ma pháp sư.

Thế nhưng Vua Long Ưng Sấm Sét là người hầu Thần Tích hiếm thấy, cho dù sau này tìm được thì cũng rất khó tìm được phẩm chất cao như vậy.

Về phần phòng ngự thần uy, rõ ràng là thân khí duy nhất do Thần Linh chế tạo, thần vật bảo vệ tính mạng.

Nhưng vấn đề là bàn tế của mình cũng đã cung cấp phù chú phòng ngự tuyệt đối, nói cách khác thì sau này nó cũng tương tự với phòng ngự, nếu lấy phòng ngự thần uy này thì hơi trùng lặp.

Về phần biển ma năng, đối với người chuyên tu hệ hỏa thì đó chắc chắn là sự lựa chọn đầu tiên, không cần nghĩ ngợi, nhưng đối với ma pháp sư toàn hệ lóe sáng như hắn thì hơi kém một chút.

Bối rối thật lâu, Valhein mỉm cười.

Mình có thể chọn hai món!

Nhưng cười xong thì lại nhíu mày.

Chỉ có thể chọn hai món.

Nháy mắt tiếp theo, Valhein lập tức cảm thấy mình đã quá tham lam rồi.

Kiêm chế, kiêm chế lại, phải học được thỏa mãn, phải học được thỏa mãn.

"Nếu có thể chọn hai, vậy thì Vua Long Ưng Sấm Sét cần phải chọn, đây chính là vật sưu tầm của Thần Linh, khả năng sau này tìm được rất nhỏ. Về phần món thứ hai, dù sao thì đều là một khoảng thời gian dài không dùng được, muốn chọn thì phải chọn món có giá trị nhất, sương sáng nhiêu nhất, vậy thì chính là cái đầu rồng kia rồi. Có điều lỡ như hiến tế đầu rồng rồi bàn tế lại tặng cho mình một cái phòng ngự thần uy thì lúng túng quá... Nói ra thì chắc bàn tế sẽ không cợt nhả đến như thế đâu nhỉ..."

Valhein lập tức làm ra lựa chọn, giao ra hai chiếc cúp Vua Quán Quân, thầy tư tế hỗ trợ trao đổi.

Valhein dè dặt đặt Vua Long Ưng Sấm Sét và đầu Long Thần vào trong nhẫn không gian.

Alamo nhỏ giọng lẩm bẩm: "Thằng nhóc này rất gian trá, hai quả cầu thủy tinh phong ấn kia có thể sử dụng nhiều lần, đều là do Thần Linh tự mình chế tạo, giá trị không hề dưới năm trăm vạn đồng vàng đại bàng."

Chương 910: Có dì rồi (2)

Chương 910: Có dì rồi (2)

Valhein nghe xong thì bật cười, khi đó quả thực không nghĩ nhiều như thế.

Tác dụng của quả câu thủy tinh phong ấn này rất lớn, có nó thì pho tượng Tà Thần này nọ căn bản không thể tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Chờ trở về thì thử bỏ đầu Long Thần vào trong không gian phế tích, xem thử xem không gian phế tích có thể che đậy tâng sức mạnh này hay không.

"Kế tiếp..."

Valhein nhìn một vòng số báu vật vốn cần dùng Vua Quán Quân để đổi, mà bây giờ mình còn mười một chiếc cúp giải thi đấu lớn, có thể đổi mười một món.

Lần này, Valhein không suy nghĩ quá nhiều, trước tiên lựa chọn hai di hài người hâu Thần Tích.

Một cái là Lãnh Chúa Cự Ma Hải Quỳ hệ thủy, sinh vật thần kỳ có tiếng tăm lừng lẫy thời kỳ thượng cổ, khắc tinh của ma pháp sư, cấp bậc Thánh Vực.

Một cái là Tổ Ong U Ảnh, sinh linh Thần Kỳ này là tổ ong và ong u ảnh hợp thành một thể, người hầu Thần Tích cấp bậc Hoàng Kim, nếu như không có được nhánh Cây Thế Giới thì chính là vật thay thế rất tốt.

Về phần chín món khác, chọn bốn món báu vật mình cần, năm

món còn lại chọn theo lượng sương sáng nhiều nhất.

Cuối cùng Valhein xem số vòng hoa và cúp trong tay, tổng cộng hai mươi hai cái, tương đương hai mươi hai cúp quán quân bình thường của giải thi đấu lớn.

Cúp quán quân bình thường của giải thi đấu lớn có giá trị bốn mươi vạn đồng vàng đại bàng, có thể đổi báu vật có giá trị cao hơn không quá trăm vạn đồng vàng đại bàng, chỉ có một cái có sương sáng rất nhiều, giá trị tựa hô vượt hơn trăm vạn, Valhein đổi nó trước.

Sau đó, Valhein tiến vào kho tàng vận may.

Vừa mở ánh mắt tế đàn thì Valhein choáng váng.

Sương sáng chói mù mắt!

Còn có ba món bảo vật cấp nghìn vạn. Vốn cần phải dùng cúp Tổng Vua Quán Quân mới có thể đổi được.

Mà trong kho báu vận may của các điện thần khác thì chắc chắn sẽ không vượt quá năm trăm vạn.

Valhein thật bất đắc dĩ, nếu như mình không phải là ma pháp sư thì chắc cũng ỡm ờ tiến vào điện Nữ Thần Trí Tuệ rồi.

Athena đối với mình thật sự tốt quái Valhein vừa cảnh giác lại cảm động.

Cảnh giác là vì chuyện này quá khác thường, mị lực của mình đúng là lớn thật, nhưng có lẽ chỉ hấp dẫn Chân Thần bình thường mà thôi, có thể mê mẩn Chủ Thần như vậy thật sự quá không ma pháp mà.

Cảm động là vì Athena lại có thể phóng khoáng như thế, chỉ cần không phải nuôi heo mập rồi giết thì đều là trợ cấp cấp bậc

mẹ ruột, chỉ cần Athena nói một câu thôi, mình chắc chắn sẽ lấy thân báo đáp.

Có điều như vậy thì Paloma phải làm sao đây?

Mình đã có dì rồi.

Trong lòng Valhein biểu diễn một vở kịch khá phong phú.

"Dù sao thì bị Chủ Thần chú ý rồi, đưa đầu ra cũng là một dao, rụt đầu lại thì cũng một dao, thôi thì cứ quẩy đi."

Valhein ném hai mươi mốt vòng hoa và cúp bình thường xuống đất, chỉ số hộp trong kho nói: "Ta muốn cái này, cái này, cái này, cái này..."

Chủ tư tế ở bên cạnh bất đắc dĩ đưa quyền trượng của mình cho Valhein, nói: "Tự ngươi lấy đi, ta không nhớ được."

Chỉ thấy Valhein chỉ loạn xạ đánh dấu hai mươi mốt chiếc hộp một phen, thoạt nhìn không hề có chút quy luật nào.

Alamo vỗ vỗ vai Valhein: "Tuy ngươi chỉ lung tung như thế sẽ không được Nữ Thần yêu thích, nhưng ngươi không tham lam đổi quá nhiều báu vật là đang bày tỏ sự khiêm tốn và thành kính của ngươi trước mặt Nữ Thần. Ngươi từ bỏ báu vật lần này nhưng ta tin rằng Nữ Thân sẽ dành cho ngươi càng nhiều hơn."

Vị chủ tư tế khác cũng gật nhẹ đầu.

Valhein trừng mắt nhìn.

Đề nghị các ngươi mở ra xem đi rồi hãy cho ý kiến.

"Mở hộp đi." Alamo nói.

Vị chủ tư tế điện Nữ Thần Trí Tuệ kia gật đầu, mở cái hộp thứ nhất.

Thần quang vọt lên ngút trời, làm hắn giật mình lùi vê sau nửa bước.

Alamo trừng to mắt, cùi đầu nhìn, ngẩn người.

Bán thần khí, thành Phù Không!

Trong quả cầu thủy tinh phong ấn đường kính một mét, một mô hình thành phố nho nhỏ màu trắng lơ lửng ở vị trí trung tâm.

Mô hình thành phố này giống như đúc, có tường thành, có vũ khí thủ thành, có đội con rối, có đủ cơ sở phòng ngự.

Thành phố có dạng núi, toàn bộ thành phố được chia thành ba tầng, tâng cao nhất có tháp ma pháp.

Đây không phải mô hình.

Đánh giá sơ bộ một chút thì thành phố Phù Không này có đường kính khoảng ba km, đủ để vượt qua những thành bang nhỏ của Athens.

Nhìn thành Phù Không có chút chói mắt, hai vị chủ tư tế nhìn chằm chằm đối phương, vẻ mặt biến ảo.

Trong kho báu vật vận may của bất cứ điện thần nào cũng rất hiếm khi nhìn thấy báu vật giá trị cao đến như thế xuất hiện, loại báu vật vượt qua cả nghìn vạn này đều đặt ở kho lớn.

Huống chi thành Phù Không không phải một nghìn vạn, ít nhất thì cũng phải ba nghìn vạn.

Đây là tiêu chuẩn của bán thần khí chiến đấu, nếu muốn sang tay thì bán mười nghìn vạn cũng được.

Đây là báu vật chỉ có điện thần mới có, toàn bộ gia tộc Bán Thần Hy Lạp, chiến sĩ mạnh mẽ và bậc thầy Truyền Kỳ có nhiều như vậy nhưng không người nào có được.

Cho dù là Plato, được xưng là một trong những ma pháp sư Truyên Kỳ mạnh nhất đương thời cũng chỉ nghe kể là có thành Phù Không mà thôi, hiện giờ không có bất kỳ người nào từng thấy qua.

Hai vị chủ tư tế nhìn nhau, chuyện này đã quá rõ ràng rồi.

Athena không chỉ cố ý xếp thứ tốt ở kho lớn cho Valhein, thậm chí ngay cả cấp bậc báu vật ở kho tàng vận may cũng được thăng cấp, then chốt là tựa hồ không quản Valhein chọn cái hộp nào thì đều lấy được món tốt nhất!

Thật sự là không coi người khác là người mài

"Kế tiếp!" Alamo trịnh trọng nói.

Vị chủ tư tế kia gật đầu, mở chiếc hộp thứ hai.

Thần quang ngút trời.

Hai người cúi đầu nhìn, suýt chút nữa bật khóc.

Khiên Medusal

Bán thần khí mạnh mẽ nhất do hóa thân Athena tự mình chế tạo, tất cả vũ khí không ẩn chứa thần uy va trúng đều sẽ bị hóa đá, nếu như Bán Thần không có thân uy đấm một quyên vào khiên thì cả cánh tay cũng sẽ bị hóa đá.

Kinh khủng hơn là chỉ cần cầu nguyện với Athena, khiên này sẽ xuất hiện một cái đầu Medusa khổng lồ có trăm tóc, hai trăm con mắt trên trăm rợi tóc rắn kia sẽ phóng ra hai trăm tia sáng hóa đá, điên cuồng nhảy múa.

Năm đó đại anh hùng Perseus đã tiến vào Địa Ngục, tay cầm khiên Medusa triệu hồi Medusa trăm tóc, trực tiếp hóa đá cả một thành ma quỷ.

Chương 911: Suối thanh xuân

Chương 911: Suối thanh xuân

"Ta không tin cái tiếp theo vẫn là món đồ giá trị liên thành như thế!" Alamo nghiến răng nghiến lợi nói.

Vị chủ tư tế kia cũng gật đầu, mở hộp thứ ba.

Lại là thân quang tận trời.

Đây là một cây ô liu trắng uốn cong, dưới lớp biểu bì gỗ ô liu trắng là từng đường huyết quản hẹp dài màu vàng trông giống như vật còn sống, có thể thấy rõ dòng máu vàng óng ánh đang chuyển động.

Kinh khủng nhất là bướu cây ở trên đó.

Tròn mười bướu cây!

Gỗ ô liu mười đốt.

Hai vị thây tư tế ngây người như phỗng, này chính là một khúc gỗ ô liu cấp Thần!

Gỗ ô liu bình thường hay gọi là gỗ ô liu ma hóa, nhưng cái này là gỗ ô liu thân hóa.

Hơn nữa rõ ràng đã được tiến hành chế tạo sơ bộ, đã được thần lực tẩm bổ.

Khen thưởng cho Valhein không chỉ nhiều, không chỉ đắt mà còn cực kỳ chuẩn xác.

Nếu chuyện gỗ ô liu thần hóa ở trong tay Valhein bị giới bên ngoài biết được thì không biết sẽ có biết bao nhiêu bậc thầy Truyền Kỳ chạy ào tới nhà Valhein mà khóc lóc om sòm, mặt dày mày dạn muốn mua lại.

Valhein có chút lo lắng.

Khúc gỗ ô liu thân hóa này vốn là bán thành phẩm nên sương sáng mà ánh mắt tế đàn nhìn thấy không nhiều.

Nhưng giá trị thực tế của thứ này đối với ma pháp sư như hắn thì tuyệt đối là cấp bậc nghìn vạn.

Toàn thế giới chưa từng xuất hiện gỗ ô liu thân hóa mười đốt.

Đây là thứ đầu tiên trong lịch sử.

Loại gỗ ô liu mười đốt này không biết phải trưởng thành qua bao nhiêu vạn năm.

Mấu chết là gỗ ô liu sẽ tăng cường cho ma pháp sư, trước đây cho dù phát hiện thì cũng sẽ bị chúng thần xem là một thứ bình thường mà bỏ qua hoặc hủy diệt.

Thế nhưng điện Nữ Thần Trí Tuệ thế mà lại xuất hiện một cây.

Mặc dù chỉ là bán thành phẩm, không thể trực tiếp sử dụng nhưng thứ này có giá trị quá cao đối với ma pháp sư. Hai thầy tư tế nhìn nhau, rốt cuộc hiểu rõ, kho tàng này không chỉ liên thông với kho tàng ở các nơi, mà còn nối thẳng tới kho tàng Thần Giới!

Này rõ ràng cho thấy Nữ Thần Trí Tuệ Athena đã tự mình chuyển từ kho tàng Thần Giới sang!

Sắc mặt hai vị thầy tư tế xám như tro tàn.

Người so với người lại bỏ xa như thết

Sau này bảo mình làm sao tiếp tục đảm nhiệm vai trò thầy tư tế nữa đây?

Một người bình thường được Chủ Thần cưng chiều đến vậy, thầy tư tế như hắn thì sao?

Chẳng bằng con chói

Có còn để thầy tư tế sống nữa không vậy?

"Ta không còn sức nữa rồi, ngươi mở phụ ta đi.' Vị chủ tư tế kia chậm rãi lần lượt mở hộp.

Alamo bất đắc dĩ mở phụ.

Cuối cùng, toàn bộ hộp đã được mở ra.

Hộp thứ ba có thần quang ngút trời, những chiếc hộp sau đó cũng đều có ánh sáng nhộn nhạo.

Số báu vật trong những chiếc hộp sau đó đủ để nhóm Truyền Kỳ phải tranh cướp, nhưng hai vị thầy tư tế thì lờ đờ uể oải hai mắt lờ mờ.

Ba trang bị có thân quang ngút trời đã hoàn toàn lật đổ tam quan của hai người rồi, thứ phía sau không thể tạo thành bất cứ kích thích nào nữa.

Valhein cũng có chút sửng sốt, sao thứ trong hộp còn tốt hơn cả thứ mình vốn thấy vậy.

Sương thì đúng là như thế nhưng giá trị thực tế thì rất cao.

"Sao lại có thể như vậy?" Valhein nhỏ giọng hỏi.

Hai vị thây tư tế đỏ mắt, chỉ hận không thể dùng ánh mắt bóp chết Valhein.

Nhưng sau đó hai vị liếc nhìn nhau.

Alamo ho nhẹ một tiếng, nói: "Chuyện ngày hôm nay quá quan trọng, chúng ta sẽ thề trước mặt Nữ Thần là sẽ không tiết lộ ra ngoài. Bằng không sẽ dẫn tới hậu quả rất nghiêm trọng.

"Bây giờ là bí mật à?" Valhein hỏi.

Alamo cắn răng, từ trong kẽ răng chậm rãi phun ra một âm điệu khác.

"Đúng vậy!"

Valhein nói: "Ta cảm thấy các ngươi nghĩ sự việc nghiêm trọng quá rồi. Thực tế thì tổng số bảo vật này cộng lại thì vẫn thua kém Thần Thể Titan trong truyền thuyết."

Hai vị thầy tư tế cũng lười khắc chế nữa, cùng trợn trắng mắt trừng Valhein.

Heracles là con ruột của Zeus, hơn nữa còn là loại rất có thiên phú, tất nhiên sẽ thành Thần, tương lai rất có hy vọng đột phá vị trí Chủ Thần, ngươi chỉ là người phàm, có thể so với hắn sao?

Hai người đột nhiên im lặng.

Hình như đã so qua một lần rồi, còn thắng nữa.

"Được rồi, mở hộp xong rồi, lấy đi đi."

"Cám ơn hai vị thầy tư tế."

Valhein nói xong thì thu tất cả báu vật vào nhẫn không gian.

"Chúng ta đi thôi." Valhein nhìn về phía Alamo.

"AI?

"Ngươi."

“Ta không xứng.'

“Ta cũng không xứng!"

Hai vị thầy tư tế nghiêm nghị nhìn Valhein.

Valhein dở khóc dở cười.

"Hai vị có thể quen một chút không? Chuyện đã xảy ra rồi, đừng xoắn xuýt, hẳn là phải theo đuổi nguyên nhân, tổng kết thành quy luật, suy ngẫm bản chất, nhắm vào ta thì không có ý nghĩa, cũng không có giá trị.

"Bọn ta biết, nhưng bọn ta không muốn!" Alamo nói.

Valhein gật đầu nói: "Có thể là bị kích thích quá độ, trở nên ngốc luôn rồi."

Alamo tức giận lườm Valhein trắng mắt.

"Đi thôi." Alamo bất đắc dĩ nói.

Sau đó, hai vị thầy tư tế có mặt trước pho tượng Athena để lập lời thề không tiết lộ chuyện hôm nay, sau đó Alamo mới cùng Valhein rời đi.

Hai người lên xe ngựa đi tới trước không bao lâu thì phía sau đột nhiên truyền tới âm thanh của vị chủ tư tế kia, sau đó xe ngựa dừng lại.

Valhein và Alamo bước xuống xe ngựa, nghi ngờ nhìn đối phương.

Hắn lấy ra một món đồ thần lực bao phủ lấy ba người, vẻ mặt nghiêm nghị nói: "Valhein, khi nấy Nữ Thần Trí Tuệ Athena vĩ đại đã giáng một đạo thần dụ."

Cơ thể Alamo lập tức thẳng tắp, đồng thời cúi đầu, vẻ mặt khiêm tốn. Valhein cũng ngoan ngoãn cúi đầu theo.

"Đừng nghiêm túc như vậy, không phải thân dụ chính thức, không lập chữ viết. Nữ Thần nói rằng tương lai không xa đại quân Ba Tư sẽ tấn công Hy Lạp, nếu ngươi nhận được huân chương Người Lập Công Đầu trong chiến dịch kế tiếp, điện thân sẽ ban cho ngươi một giọt 'Suối Thanh Xuân."

Alamo quay sang nhìn Valhein, vừa kinh ngạc lại ước ao.

Hắn vốn tưởng hôm nay sẽ không còn chuyện gì có thể khiếp sợ mình được nữa, không ngờ, lại tới rồi.

Valhein lại nói: "Theo ta được biết, một giọt suối thanh xuân có thể làm người ta bảo trì dung nhan thanh xuân trăm năm, tương đương với một thần khí Hạ Vị đúng không?"

"Đúng vậy." Hai vị thầy tư tế đồng thanh nói.

Chương 912: Suối thanh xuân (2)

Chương 912: Suối thanh xuân (2)

"Mà một quả táo Hoàng Kim có thể làm tuổi thọ người ta kéo dài trăm năm, giá trị cũng tương đương một thần khí Hạ Vị. Vậy tại sao một giọt suối thanh xuân lại có giá trị tương đương với quả táo Hoàng Kim vậy? Không phải quả táo Hoàng Kim có giá trị càng cao hơn à?" Valhein hỏi.

Nhất thời hai người không thể trả lời được.

Một lát sau, Alamo mỉm cười nói: "Valhein, ngươi từng nghe qua truyền thuyết về Nữ Thần Bình Minh và con ve chưa?"

Valhein có chút sửng sốt, mơ hồ ngộ ra, vừa suy nghĩ vừa nói: "Truyền thuyết này rất nổi tiếng. Truyền thuyết nói rằng Nữ Thần Bình Minh đã yêu một con người tên là Tithonus, người này có tiếng ca rất tuyệt vời, hai người vui vẻ sống bên nhau. Nhưng nhìn tuổi tác Tithonus ngày càng lớn, Nữ Thần Bình Minh sợ hắn sẽ già mà chết, vì thế đã xin Thần Vương Zeus phong thần cho Tithonus, Thần Vương đã từ chối. Sau đó Nữ Thần Bình Minh đã lùi lại cầu xin chuyện khác, hy vọng Thần Vương Zeus ban cho Tithonus vĩnh viễn không chết, tức là sống mãi. Lần này Zeus đồng ý."

"Thế nhưng rất lâu sau đó, vấn đề xuất hiện, Tithonus đã được sống mãi nhưng lại không ngừng già yếu, cơ thể ngày càng teo nhỏ lại, cũng ngày càng yếu đi, cuối cùng biến thành một cụ già suy nhược chỉ lớn bằng ngón tay cái mà vẫn không thể chết được. Tithonus già yếu không có được tiếng ca tuyệt vời êm tai, giọng nói khàn khàn khó nghe, cuối cùng Nữ Thần Bình Minh không thể

chịu nổi đày đọa mà rời khỏi Tithonus. Mà Tithonus cho rằng Nữ Thần Bình Minh không nghe thấy âm thanh của mình, vì thế đã không ngừng phát ra tiếng hí dài, không ngừng kêu gọi, không ngừng đứt đoạn tìm kiếm, cuối cùng đã biến thành một con ve, cả ngày cứ kêu mãi không thôi."

Valhein nói xong thì có chút ngộ ra.

"Nói xong truyền thuyết này thì ngươi nên hiểu vì sao thanh xuân lại có thể đồng giá với sống mãi rồi đi?" Alamo hỏi.

Valhein gật đầu nói: "Đúng là vậy, ta còn trẻ nên không để ý tới tác dụng của thanh xuân. Xem ra một giọt suối thanh xuân đúng là ngang giá với quả táo Hoàng Kim. Có điều, truyền thuyết này có phải là thật không vậy?"

Alamo nhún vai: "Chuyện này rất không hợp lý, tất nhiên sẽ không phải hoàn toàn là thật. Nhưng đã có truyền thuyết này thì chứng tỏ có nguyên nhân. Đương nhiên cũng có thể là Homer hoặc Hesiod đã tùy tiện bịa ra, ai biết được chứ. Nói chung là sau đó ngươi phải cố gắng. Suối thanh xuân, cho dù ngươi không cần thì có thể dùng để mở hiến tế lớn hoặc đổi báu vật."

Nhất thời vẻ mặt Valhein thật đau khổ: "Ta không muốn lại... khụ khụ, ta không muốn liều mạng với người Ba Tư.

"Ngươi có thể dùng giọt suối thanh xuân này để đổi lấy một quả táo Hoàng Kim." Alamo mở to mắt.

"Giết sạch người Ba Tư!" Hai mắt Valhein lóe sáng.

"Vậy thì đúng rồi! Đi thôi, cả ngày nay hai chúng ta còn chưa ăn cơm đấy." Alamo nói.

Hai người tạm biệt chủ tư tế điện Nữ Thần Trí Tuệ, một lần nữa ngồi lên xe ngựa.

Dọc theo đường đi, Alamo chỉ im lặng không nói gì hoặc là thở dài than ngắn.

Không quản Valhein nói gì thì Alamo cũng làm như không nghe thấy.

Xe ngựa dừng lại, Valhein nói: "Ta phải đi rồi, lân gặp tiếp theo của chúng ta có lẽ sẽ là rất rất lâu nữa, ngươi không muốn nói gì à?"

Alamo lắc đầu, mái tóc ngắn vàng nhạt đung đưa như mớ chà bông, đôi mắt như vũng bùn.

"Ta đi thật đấy." Valhein nói xong thì đứng dậy.

Alamo ở đối diện trực tiếp ấn Valhein xuống ghế.

Hai tay vịn vai Valhein, nhìn chằm chằm vào mắt Valhein.

"Hiện giờ ta có một thắc mắc nhân sinh rất lớn."

"Thắc mắc gì?"

"Ta có còn phải sống nữa không?"

"Có."

'Vì sao?"

"Có Aristoteles tôn tại, không phải ngươi đã tập thành thói quen rồi à?"

Không đợi Alamo kịp phản ứng, Valhein đã xoay người leo xuống xe ngựa.

"Valhein, ngươi đi chết đi!" Tiếng gâm gừ của Alamo đủ thổi bay bảy con phố.

Chậm trễ ở điện thân khá lâu, lúc này đã là đêm tối, Valhein nhanh như chớp trở về phòng mình.

Kế tiếp hắn muốn làm chuyện vui sướng nhất trong đời mình.

"Xem kỹ cửa đấy!"

Valhein nói với Vương Đại Chùy và Địa Ngạo Thiên xong thì tiến vào không gian phế tích.

Nhìn thu hoạch đầy đất, Valhein có cảm giác không chân thật mãnh liệt.

Giống như đang mơ vậy.

Nhưng nó là sự thật. Dù sao thì cũng đã bị Chủ Thần nhớ kỹ rồi, có yêu có trách thế nào thì trước tiên cứ gia tăng thực lực cái đã...

Sắc mặt Valhein đột nhiên hơi thay đổi.

Lẽ nào, Athena tốt với mình như vậy là vì phát hiện mình đang gặp nguy hiểm? Nàng đang giúp mình tăng cường thực lực?

Im lặng hồi lâu, Valhein hướng ánh mắt kiên định về phía bàn tế.

Ở trước bàn tế, mở sách ma pháp, chải chuốt lại số thiên phú nhận được gần đây, cũng viết lại từng cái một.

Bao gồm cả ba thiên phú được thần ban khi giành được Vua Đua Ngựa, theo thứ tự là Apollo ban cho thiên phú hệ ánh sáng: Chói mắt, Athena ban cho thiên phú hệ địa: Cát lún và Thần Mục Đồng Pan ban cho thiên phú tự nhiên: Hô hấp tự nhiên.

Cuối cùng nhận được hai mươi sáu phần thần ban, hai mươi lăm thiên phú hoặc huyết mạch, một chén rượu nho cấp thần.

Nếu như tính cả bốn thiên phú của Andrea thì mấy ngày nay đã có được hai mươi chín thiên phú và cả huyết mạch.

Cho dù là Heracles năm đó cũng không được như thế.

Valhein nghi ngờ mình là người đầu tiên trong lịch sử đạt được nhiều thần ban như vậy trong một khoảng thời gian ngắn.